BÍBLIA

RAAMATTU

Suomen Kansan

Versão Bilingue

Português – Finlandês

Em Português – Almeida Revista e Atualizada
Em Finlandês - Raamattu Kansalle, 2012

2020

BÍBLIA

RAAMATTU

Suomen Kansan

Versão Bilingue

Português – Finlandês

Em Português – Almeida Revista e Atualizada
Em Finlandês - Raamattu Kansalle, 2012

2020

Índice dos Livros da Bíblia

Velho Testamento	Vanha Testamentti	
Naum	Nahum	2.688
Habacuque	Habakuk	2.694
Sofonias	Sefanja	2.701
Ageu	Haggai	2.709
Zacarias	Sakarja	2.715
Malaquias	Malakia	2.743

Novo Testamento	Uusi Tedstamentti	
Mateus	Matteus	2.752
Marcos	Markus	2.865
Lucas	Luukas	2.937
João	Johannes	3.059
Atos	Apostolien Teot	3.150
Romanos	Roomalaisille	3.267
1 Coríntios	1. Korinttilaisille	3.215
2 Coríntios	2. Korinttilaisille	3.362
Gálatas	Galatalaisille	3.393
Efésios	Efesolaisille	3.409
Filipenses	Filippiläisille	3.425
Colossenses	Kolossalaisille	3.437
1 Tessalonicenses	1. Tessalonikalaisille	3.448
2 Tessalonicenses	2. Tessalonikalaisille	3.459
1 Timóteo	1. Timoteus	3.465
2 Timóteo	2. Timoteus	3.478
Tito	Titukselle	3.488
Filemom	Filemonille	3.494
Hebreus	Heprealaisille	3.497
Tiago	Jaakob	3.533
1 Pedro	1. Pietari	3.545
2 Pedro	2. Pietari	3.558
1 João	1. Johannes	3.567
2 João	2. Johannes	3.580
3 João	3. Johannes	3.582
Judas	Juudas	3.584
Apocalipse	Ilmestyskirja	3.588

VERSÃO BILINGUE

Português – Finlandês

VELHO TESTAMENTO

Português

Almeida Revista e Atualizada

VANHA TESTAMENTTI

Finlandês

Raamattu Kansalle, 2012

O primeiro livro de Moisés chamado Gênesis

1. Mooseksen

Gênesis 1

A criação dos céus e da terra e de tudo o que neles há

1 No princípio, criou Deus os céus e a terra.

2 A terra, porém, estava sem forma e vazia; havia trevas sobre a face do abismo, e o Espírito de Deus pairava por sobre as águas.

3 Disse Deus: Haja luz; e houve luz.

4 E viu Deus que a luz era boa; e fez separação entre a luz e as trevas.

5 Chamou Deus à luz Dia e às trevas, Noite. Houve tarde e manhã, o primeiro dia.

6 E disse Deus: Haja firmamento no meio das águas e separação entre águas e águas.

7 Fez, pois, Deus o firmamento e separação entre as águas debaixo do

1. Mooseksen 1

ALKUHISTORIA

Luominen

1Alussa Jumala loi taivaat ja maan.

2Maa oli autio ja tyhjä, ja pimeys oli syvyyden yllä, ja Jumalan Henki liikkui vetten päällä.

3 Ja Jumala sanoi: ”Tulkoon valkeus.” Silloin valkeus tuli.

4Jumala näki, että valkeus oli hyvä, ja Jumala erotti toisistaan valkeuden ja pimeyden.

5 Jumala nimitti valon päiväksi, ja pimeyden hän nimitti yöksi. Tuli ilta ja tuli aamu, yksi päivä oli mennyt.

6Jumala sanoi: ”Tulkoon taivaanavaruus vesien välille erottamaan vedet toisistaan.”

7Ja Jumala teki taivaanavaruuden ja erotti vedet, jotka olivat taivaanavaruuden alapuolella, niistä vesistä, jotka olivat

firmamento e as águas sobre o firmamento. E assim se fez.

8 E chamou Deus ao firmamento Céus. Houve tarde e manhã, o segundo dia.

9 Disse também Deus: Ajuntem-se as águas debaixo dos céus num só lugar, e apareça a porção seca. E assim se fez.

10 À porção seca chamou Deus Terra e ao ajuntamento das águas, Mares. E viu Deus que isso era bom.

11 E disse: Produza a terra relva, ervas que dêem semente e árvores frutíferas que dêem fruto segundo a sua espécie, cuja semente esteja nele, sobre a terra. E assim se fez.

12 A terra, pois, produziu relva, ervas que davam semente segundo a sua espécie e árvores que davam fruto, cuja semente estava nele, conforme a sua espécie. E viu Deus que isso era bom.

13 Houve tarde e manhã, o terceiro dia.

14 Disse também Deus: Haja luzeiros no firmamento dos céus, para fazerem separação entre o dia e a noite; e sejam eles para sinais, para estações, para dias e anos.

15 E sejam para luzeiros no firmamento dos céus, para alumiar a terra. E assim se fez.

16 Fez Deus os dois grandes luzeiros: o maior para governar o dia, e o menor para governar a noite; e fez também as estrelas.

taivaanavaruuden yläpuolella. Näin tapahtui.

8Jumala nimesi avaruuden taivaaksi. Tuli ilta ja tuli aamu, toinen päivä oli mennyt.

9Jumala sanoi: ”Kerääntykööt taivaan alla olevat vedet yhteen paikkaan, ja tulkoon kuiva alue näkyviin.” Näin myös tapahtui.

10Jumala nimitti kuivan alueen maaksi, ja vesien kerääntymispaikan hän nimitti mereksi . Ja Jumala näki, että niin oli hyvä.

11 Jumala sanoi: ”Tuottakoon maa kasvillisuutta, siementä tekeviä ruohoja ja hedelmäpuita, jotka kantavat maan päällä lajiensa mukaista hedelmää, jossa on niiden siemen.” Näin myös tapahtui.

12 Maa tuotti kasvillisuutta: ruohoja, jotka tekivät siementä lajiensa mukaan ja puita, jotka kantoivat lajiensa mukaista hedelmää, jossa oli niiden siemen. Ja Jumala näki, että niin oli hyvä.

13 Tuli ilta ja tuli aamu, kolmas päivä oli mennyt.

14Jumala sanoi: ”Tulkoon taivaanavaruuteen valonlähteitä erottamaan päivän yöstä. Olkoot ne merkkeinä osoittamassa määräaikoja, päiviä ja vuosia,

15ja olkoot ne taivaanavaruudessa valonlähteinä valaisemassa maata.” Näin myös tapahtui.

16 Jumala teki kaksi suurta valonlähdettä, suuremman valonlähteen hallitsemaan päivää ja pienemmän hallitsemaan yötä, sekä tähdet.

[17] E os colocou no firmamento dos céus para alumiarem a terra,

[18] para governarem o dia e a noite e fazerem separação entre a luz e as trevas. E viu Deus que isso era bom.

[19] Houve tarde e manhã, o quarto dia.

[20] Disse também Deus: Povoem-se as águas de enxames de seres viventes; e voem as aves sobre a terra, sob o firmamento dos céus.

[21] Criou, pois, Deus os grandes animais marinhos e todos os seres viventes que rastejam, os quais povoavam as águas, segundo as suas espécies; e todas as aves, segundo as suas espécies. E viu Deus que isso era bom.

[22] E Deus os abençoou, dizendo: Sede fecundos, multiplicai-vos e enchei as águas dos mares; e, na terra, se multipliquem as aves.

[23] Houve tarde e manhã, o quinto dia.

[24] Disse também Deus: Produza a terra seres viventes, conforme a sua espécie: animais domésticos, répteis e animais selváticos, segundo a sua espécie. E assim se fez.

[25] E fez Deus os animais selváticos, segundo a sua espécie, e os animais domésticos, conforme a sua espécie, e todos os répteis da terra, conforme a sua espécie. E viu Deus que isso era bom.

[26] Também disse Deus: Façamos o homem à nossa imagem, conforme a nossa

[17] Jumala pani ne taivaanavaruuteen valaisemaan maata,

[18] hallitsemaan päivää ja yötä ja erottamaan valon ja pimeyden toisistaan. Ja Jumala näki, että niin oli hyvä.

[19] Tuli ilta ja tuli aamu, neljäs päivä oli mennyt.

[20] Jumala sanoi: ”Viliskööt vedet eläviä olentoja, ja lentäkööt linnut taivaanavaruudessa maan yllä.”

[21] Niin Jumala loi suuret merieläimet ja kaikki elävät, liikkuvat olennot, joita vilisee vesissä, kunkin lajinsa mukaan, ja jokaisen siivekkään linnun, kunkin lajinsa mukaan. Ja Jumala näki, että niin oli hyvä.

[22] Jumala siunasi ne sanoen: ”Olkaa hedelmälliset, lisääntykää ja täyttäkää meren vedet, ja linnut lisääntykööt maan päällä.”

[23] Tuli ilta ja tuli aamu, viides päivä oli mennyt.

[24] Jumala sanoi: ”Tuottakoon maa eläviä olentoja lajiensa mukaan, karjaeläimiä, pikkueläimiä ja villieläimiä lajiensa mukaan.” Näin myös tapahtui.

[25] Jumala teki villieläimet lajiensa mukaan, karjaeläimet lajiensa mukaan ja kaikki maan pikkueläimet lajiensa mukaan. Ja Jumala näki, että niin oli hyvä.

[26] Jumala sanoi: ”Tehkäämme ihminen kuvaksemme, kaltaiseksemme, ja

semelhança; tenha ele domínio sobre os peixes do mar, sobre as aves dos céus, sobre os animais domésticos, sobre toda a terra e sobre todos os répteis que rastejam pela terra.

hallitkoon hän meren kaloja, taivaan lintuja ja koko maata sekä kaikkia maan päällä liikkuvia isoja ja pieniä eläimiä.”

27 Criou Deus, pois, o homem à sua imagem, à imagem de Deus o criou; homem e mulher os criou.

27Niin Jumala loi ihmisen omaksi kuvakseen. Jumalan kuvaksi hän loi hänet, mieheksi ja naiseksi hän loi heidät.

28 E Deus os abençoou e lhes disse: Sede fecundos, multiplicai-vos, enchei a terra e sujeitai-a; dominai sobre os peixes do mar, sobre as aves dos céus e sobre todo animal que rasteja pela terra.

28Jumala siunasi heidät ja sanoi heille: ”Olkaa hedelmälliset, lisääntykää, täyttäkää maa ja ottakaa se valtaanne. Teidän vallassanne ovat meren kalat, taivaan linnut ja kaikki maan päällä liikkuvat eläimet.”

29 E disse Deus ainda: Eis que vos tenho dado todas as ervas que dão semente e se acham na superfície de toda a terra e todas as árvores em que há fruto que dê semente; isso vos será para mantimento.

29Jumala sanoi: ”Katso, minä annan teille kaikki siementä tekevät kasvit kaikkialla maan päällä ja kaikki puut, joissa on siementä tekevä hedelmä. Olkoot ne teille ravinnoksi.

30 E a todos os animais da terra, e a todas as aves dos céus, e a todos os répteis da terra, em que há fôlego de vida, toda erva verde lhes será para mantimento. E assim se fez.

30Kaikille villieläimille, taivaan linnuille ja maassa liikkuville pikkueläimille, joissa on elävä sielu, minä annan ravinnoksi kaikenlaiset vihreät kasvit.” Näin myös tapahtui.

31 Viu Deus tudo quanto fizera, e eis que era muito bom. Houve tarde e manhã, o sexto dia.

31Ja Jumala katsoi kaikkea, mitä oli tehnyt, ja näki, että se oli erittäin hyvää. Tuli ilta ja tuli aamu, kuudes päivä oli mennyt.

Gênesis 2

1. Mooseksen 2

1 Assim, pois, foram acabados os céus e a terra e todo o seu exército.

1Niin tulivat valmiiksi taivaat ja maa ja kaikki, mitä niissä on .

2 E, havendo Deus terminado no dia sétimo a sua obra, que fizera, descansou nesse dia de toda a sua obra que tinha feito.

2 Seitsemäntenä päivänä Jumala sai valmiiksi tekemänsä työn, ja seitsemäntenä päivänä hän lepäsi kaikesta työstään, jota oli tehnyt.

[3] E abençoou Deus o dia sétimo e o santificou; porque nele descansou de toda a obra que, como Criador, fizera.

A formação do homem

[4] Esta é a gênese dos céus e da terra quando foram criados, quando o SENHOR Deus os criou.

[5] Não havia ainda nenhuma planta do campo na terra, pois ainda nenhuma erva do campo havia brotado; porque o SENHOR Deus não fizera chover sobre a terra, e também não havia homem para lavrar o solo.

[6] Mas uma neblina subia da terra e regava toda a superfície do solo.

[7] Então, formou o SENHOR Deus ao homem do pó da terra e lhe soprou nas narinas o fôlego de vida, e o homem passou a ser alma vivente.

[8] E plantou o SENHOR Deus um jardim no Éden, na direção do Oriente, e pôs nele o homem que havia formado.

[9] Do solo fez o SENHOR Deus brotar toda sorte de árvores agradáveis à vista e boas para alimento; e também a árvore da vida no meio do jardim e a árvore do conhecimento do bem e do mal.

[10] E saía um rio do Éden para regar o jardim e dali se dividia, repartindo-se em quatro braços.

[11] O primeiro chama-se Pisom; é o que rodeia a terra de Havilá, onde há ouro.

[3]Ja Jumala siunasi seitsemännen päivän ja pyhitti sen, koska silloin hän lepäsi kaikesta luomistyöstään.

[4]Nämä olivat taivaan ja maan luomisen vaiheet.

Ihminen paratiisissa

Siihen aikaan, kun Herra Jumala teki maan ja taivaat,

[5] maan päällä ei ollut vielä yhtään pensasta eikä kedolla kasvanut mitään kasveja, koska Herra Jumala ei ollut vielä antanut sataa maan päälle eikä ihmistä ollut vielä viljelemässä maata.

[6] Mutta maasta nousi sumua, joka kasteli koko maan pinnan.

[7] Sitten Herra Jumala muovasi ihmisen maan tomusta ja puhalsi hänen sieraimiinsa elämän hengen. Näin ihmisestä tuli elävä sielu.

[8]Ja Herra Jumala istutti puutarhan itään, Eedeniin, ja asetti sinne ihmisen, jonka hän oli tehnyt.

[9]Ja Herra Jumala kasvatti maasta kaikenlaisia puita, jotka olivat ihania nähdä ja joiden hedelmät olivat hyviä syödä. Keskelle puutarhaa hän kasvatti elämän puun sekä hyvän- ja pahantiedon puun.

[10]Eedenistä lähti virta, joka kasteli puutarhan, ja se jakaantui sieltä neljäksi haaraksi.

[11] Ensimmäisen nimi on Piison. Se kiertää koko Havilan maan, jossa on kultaa.

12 O ouro dessa terra é bom; também se encontram lá o bdélio e a pedra de ônix.

13 O segundo rio chama-se Giom; é o que circunda a terra de Cuxe.

14 O nome do terceiro rio é Tigre; é o que corre pelo oriente da Assíria. E o quarto é o Eufrates.

15 Tomou, pois, o SENHOR Deus ao homem e o colocou no jardim do Éden para o cultivar e o guardar.

16 E o SENHOR Deus lhe deu esta ordem: De toda árvore do jardim comerás livremente,

17 mas da árvore do conhecimento do bem e do mal não comerás; porque, no dia em que dela comeres, certamente morrerás.

12 Sen maan kulta on hyvää, ja siellä on myös bedellion-pihkaa ja onyksi-kiveä.

13 Toisen virran nimi on Giihon. Se kiertää koko Kuusin maan.

14 Kolmannen virran nimi on Hiddekel. Se virtaa Assurin itäpuolitse. Neljäs virta on Eufrat.

15 Herra Jumala otti ihmisen ja asetti hänet Eedenin puutarhaan viljelemään sitä ja pitämään siitä huolta.

16 Ja Herra Jumala antoi ihmiselle tämän käskyn: ”Syö vapaasti kaikista muista puutarhan puista,

17 mutta hyvän- ja pahantiedon puusta älä syö, sillä sinä päivänä, jona siitä syöt, sinä totisesti kuolet.”

A formação da mulher

18 Disse mais o SENHOR Deus: Não é bom que o homem esteja só; far-lhe-ei uma auxiliadora que lhe seja idônea.

19 Havendo, pois, o SENHOR Deus formado da terra todos os animais do campo e todas as aves dos céus, trouxe-os ao homem, para ver como este lhes chamaria; e o nome que o homem desse a todos os seres viventes, esse seria o nome deles.

20 Deu nome o homem a todos os animais domésticos, às aves dos céus e a todos os animais selváticos; para o homem, todavia, não se achava uma auxiliadora que lhe fosse idônea.

21 Então, o SENHOR Deus fez cair pesado sono sobre o homem, e este adormeceu;

18 Herra Jumala sanoi: ”Ihmisen ei ole hyvä olla yksinään. Minä teen hänelle avun, joka on hänelle sopiva.”

19 Kun Herra Jumala oli muovannut maasta kaikki villieläimet ja kaikki taivaan linnut, hän oli tuonut ne ihmisen luo nähdäkseen, minkä nimen tämä antaisi kullekin niistä. Jokainen elävä olento sai juuri sen nimen, jonka ihminen sille antoi.

20 Näin ihminen antoi nimet kaikille karjaeläimille, kaikille taivaan linnuille ja villieläimille. Aadamille ei kuitenkaan löytynyt sopivaa apua.

21 Silloin Herra Jumala vaivutti ihmisen syvään uneen, otti hänen nukkuessaan

tomou uma das suas costelas e fechou o lugar com carne.

[22] E a costela que o SENHOR Deus tomara ao homem, transformou-a numa mulher e lha trouxe.

[23] E disse o homem: Esta, afinal, é osso dos meus ossos e carne da minha carne; chamar-se-á varoa, porquanto do varão foi tomada.

[24] Por isso, deixa o homem pai e mãe e se une à sua mulher, tornando-se os dois uma só carne.

[25] Ora, um e outro, o homem e sua mulher, estavam nus e não se envergonhavam.

yhden hänen kylkiluistaan ja täytti sen kohdan lihalla.

[22] Ja Herra Jumala rakensi naisen siitä kylkiluusta, jonka oli ottanut miehestä, ja toi hänet miehen luo.

[23]Mies sanoi: ”Tämä on nyt luu minun luustani ja liha minun lihastani. Tätä on kutsuttava naiseksi , sillä miehestä hänet on otettu.”

[24] Siksi mies jättäköön isänsä ja äitinsä ja yhtyköön vaimoonsa, ja heistä tulee yksi liha.

[25]He olivat molemmat alasti, mies ja hänen vaimonsa, eivätkä he tunteneet häpeää.

Gênesis 3

A queda do homem

[1] Mas a serpente, mais sagaz que todos os animais selváticos que o SENHOR Deus tinha feito, disse à mulher: É assim que Deus disse: Não comereis de toda árvore do jardim?

[2] Respondeu-lhe a mulher: Do fruto das árvores do jardim podemos comer,

[3] mas do fruto da árvore que está no meio do jardim, disse Deus: Dele não comereis, nem tocareis nele, para que não morrais.

[4] Então, a serpente disse à mulher: É certo que não morrereis.

[5] Porque Deus sabe que no dia em que dele comerdes se vos abrirão os olhos e, como Deus, sereis conhecedores do bem e do mal.

1. Mooseksen 3

Syntiinlankeemus

[1]Mutta käärme oli kavalin kaikista villieläimistä, jotka Herra Jumala oli tehnyt. Se sanoi naiselle: ”Onko Jumala todella sanonut: ’Älkää syökö mistään puutarhan puusta’?”

[2]Nainen vastasi käärmeelle: ”Kyllä me saamme syödä puutarhan puiden hedelmiä.

[3] Vain sen puun hedelmästä, joka on keskellä puutarhaa, Jumala on sanonut: ’Älkää syökö siitä älkääkä koskeko siihen, ettette kuolisi.’”

[4] Käärme vastasi naiselle: ”Ette te suinkaan kuole,

[5] vaan Jumala tietää, että sinä päivänä, jona te syötte siitä, teidän silmänne aukeavat ja teistä tulee Jumalan kaltaisia, niin että tiedätte hyvän ja pahan.”

[6] Vendo a mulher que a árvore era boa para se comer, agradável aos olhos e árvore desejável para dar entendimento, tomou-lhe do fruto e comeu e deu também ao marido, e ele comeu.

[6] Nainen näki, että puusta oli hyvä syödä ja että sitä oli nautinto katsella ja se oli houkutteleva, koska siitä sai ymmärrystä. Niinpä hän otti siitä hedelmän ja söi ja antoi myös miehelleen, joka oli hänen kanssaan, ja mieskin söi.

[7] Abriram-se, então, os olhos de ambos; e, percebendo que estavam nus, coseram folhas de figueira e fizeram cintas para si.

[7]Silloin molempien silmät avautuivat, ja he huomasivat olevansa alasti. He sitoivat yhteen viikunapuun lehtiä ja tekivät itselleen vyöverhot.

[8] Quando ouviram a voz do SENHOR Deus, que andava no jardim pela viração do dia, esconderam-se da presença do SENHOR Deus, o homem e sua mulher, por entre as árvores do jardim.

[8]He kuulivat Herran Jumalan äänen hänen käyskennellessään puutarhassa illan viiletessä . Silloin mies ja hänen vaimonsa menivät Herraa Jumalaa piiloon puutarhan puiden sekaan.

[9] E chamou o SENHOR Deus ao homem e lhe perguntou: Onde estás?

[9] Mutta Herra Jumala kutsui miestä ja sanoi hänelle: ”Missä sinä olet?”

[10] Ele respondeu: Ouvi a tua voz no jardim, e, porque estava nu, tive medo, e me escondi.

[10] Mies vastasi: ”Minä kuulin sinun äänesi puutarhassa ja pelkäsin, sillä minä olen alasti. Siksi piilouduin.”

[11] Perguntou-lhe Deus: Quem te fez saber que estavas nu? Comeste da árvore de que te ordenei que não comesses?

[11] Herra sanoi: ”Kuka sinulle kertoi, että olet alasti? Oletko syönyt siitä puusta, josta minä kielsin sinua syömästä?”

[12] Então, disse o homem: A mulher que me deste por esposa, ela me deu da árvore, e eu comi.

[12] Mies vastasi: ”Vaimo, jonka annoit olemaan kanssani – hän antoi minulle siitä puusta, ja minä söin.”

[13] Disse o SENHOR Deus à mulher: Que é isso que fizeste? Respondeu a mulher: A serpente me enganou, e eu comi.

[13] Silloin Herra Jumala sanoi naiselle: ”Mitä oletkaan tehnyt!” Nainen vastasi: ”Käärme petti minut, ja minä söin.”

[14] Então, o SENHOR Deus disse à serpente: Visto que isso fizeste, maldita és entre todos os animais domésticos e o és entre todos os animais selváticos; rastejarás sobre o teu ventre e comerás pó todos os dias da tua vida.

[14] Herra Jumala sanoi käärmeelle: ”Koska tämän teit, sinä olet kirottu kaikkien karjaeläinten ja villieläinten joukossa. Vatsallasi sinun on kuljettava ja tomua syötävä koko elinaikasi.

[15] Porei inimizade entre ti e a mulher, entre a tua descendência e o seu descendente. Este te ferirá a cabeça, e tu lhe ferirás o calcanhar.

[16] E à mulher disse: Multiplicarei sobremodo os sofrimentos da tua gravidez; em meio de dores darás à luz filhos; o teu desejo será para o teu marido, e ele te governará.

[17] E a Adão disse: Visto que atendeste a voz de tua mulher e comeste da árvore que eu te ordenara não comesses, maldita é a terra por tua causa; em fadigas obterás dela o sustento durante os dias de tua vida.

[18] Ela produzirá também cardos e abrolhos, e tu comerás a erva do campo.

[19] No suor do rosto comerás o teu pão, até que tornes à terra, pois dela foste formado; porque tu és pó e ao pó tornarás.

[20] E deu o homem o nome de Eva a sua mulher, por ser a mãe de todos os seres humanos.

[21] Fez o SENHOR Deus vestimenta de peles para Adão e sua mulher e os vestiu.

[22] Então, disse o SENHOR Deus: Eis que o homem se tornou como um de nós, conhecedor do bem e do mal; assim, que não estenda a mão, e tome também da árvore da vida, e coma, e viva eternamente.

[15] Minä panen vihollisuuden sinun ja naisen välille ja sinun siemenesi ja hänen siemenensä välille. Hän on murskaava sinun pääsi, ja sinä haavoitat häntä kantapäähän.”

[16]Naiselle Jumala sanoi: ”Minä teen suuriksi sinun raskautesi vaivat, kivulla sinä synnytät lapsia. Kuitenkin sinä tunnet halua mieheesi, ja hän on hallitseva sinua.”

[17]Miehelle Jumala sanoi: ”Koska kuuntelit vaimoasi ja söit puusta, josta kielsin sinua syömästä, on maa kirottu sinun vuoksesi. Vaivaa nähden saat siitä ruokasi kaikkina elämäsi päivinä.

[18]Orjantappuraa ja ohdaketta se kasvaa sinulle, sinun on syötävä kedon ruohoja.

[19] Otsasi hiessä sinä syöt leipäsi, kunnes tulet jälleen maaksi, sillä siitä sinut on otettu. Tomua sinä olet, ja tomuun sinun on palattava.”

Karkotus paratiisista

[20]Mies antoi vaimolleen nimen Eeva , sillä hänestä tuli kaikkien ihmisten äiti.

[21] Herra Jumala teki Aadamille ja hänen vaimolleen nahkaiset vaatteet ja puki heidät niihin.

[22] Herra Jumala sanoi: ”Nyt ihmisestä on tullut kuin yksi meistä: hän tietää hyvän ja pahan. Ettei hän nyt vain ojentaisi kättään, ottaisi ja söisi myös elämän puusta ja eläisi ikuisesti!”

[23] O SENHOR Deus, por isso, o lançou fora do jardim do Éden, a fim de lavrar a terra de que fora tomado.
[24] E, expulso o homem, colocou querubins ao oriente do jardim do Éden e o refulgir de uma espada que se revolvia, para guardar o caminho da árvore da vida.

Gênesis 4

Abel e Caim

[1] Coabitou o homem com Eva, sua mulher. Esta concebeu e deu à luz a Caim; então, disse: Adquiri um varão com o auxílio do SENHOR.

[2] Depois, deu à luz a Abel, seu irmão. Abel foi pastor de ovelhas, e Caim, lavrador.

[3] Aconteceu que no fim de uns tempos trouxe Caim do fruto da terra uma oferta ao SENHOR.
[4] Abel, por sua vez, trouxe das primícias do seu rebanho e da gordura deste. Agradou-se o SENHOR de Abel e de sua oferta;

[5] ao passo que de Caim e de sua oferta não se agradou. Irou-se, pois, sobremaneira, Caim, e descaiu-lhe o semblante.

[6] Então, lhe disse o SENHOR: Por que andas irado, e por que descaiu o teu semblante?
[7] Se procederes bem, não é certo que serás aceito? Se, todavia, procederes mal, eis que o pecado jaz à porta; o seu desejo será contra ti, mas a ti cumpre dominá-lo.

O primeiro homicídio

[23] Niin Herra Jumala lähetti hänet pois Eedenin puutarhasta viljelemään maata, josta hänet oli otettu.
[24] Hän karkotti ihmisen ja asetti Eedenin puutarhan itäpuolelle kerubit ja välkkyvän, leimuavan miekan vartioimaan elämän puun tietä.

1. Mooseksen 4

Kain ja Aabel

[1]Mies yhtyi vaimoonsa Eevaan, ja tämä tuli raskaaksi ja synnytti Kainin. Eeva sanoi: ”Minä olen saanut pojan Herran avulla.”

[2] Vielä hän synnytti Kainille veljen, Aabelin. Aabelista tuli lammaspaimen ja Kainista maanviljelijä.

[3] Jonkin ajan kuluttua Kain toi maan hedelmistä uhrilahjan Herralle .

[4] Myös Aabel toi uhrin. Hänen uhrinsa oli lauman esikoisista ja niiden rasvoista. Herra katsoi hyväksyen Aabelin ja hänen uhrilahjansa puoleen,
[5]mutta Kainin ja hänen uhrilahjansa puoleen hän ei katsonut. Silloin Kain vihastui kovin, ja hänen kasvonsa synkistyivät.
[6] Herra sanoi Kainille: ”Miksi olet vihastunut, ja miksi kasvosi ovat synkistyneet?
[7] Eikö ole niin, että jos teet oikein, voit kohottaa katseesi, mutta jos et, synti väijyy ovella. Se haluaa sinut valtaansa, mutta hallitse sinä sitä!”

[8] Disse Caim a Abel, seu irmão: Vamos ao campo. Estando eles no campo, sucedeu que se levantou Caim contra Abel, seu irmão, e o matou.

[9] Disse o SENHOR a Caim: Onde está Abel, teu irmão? Ele respondeu: Não sei; acaso, sou eu tutor de meu irmão?

[10] E disse Deus: Que fizeste? A voz do sangue de teu irmão clama da terra a mim.

[11] És agora, pois, maldito por sobre a terra, cuja boca se abriu para receber de tuas mãos o sangue de teu irmão.

[12] Quando lavrares o solo, não te dará ele a sua força; serás fugitivo e errante pela terra.

[13] Então, disse Caim ao SENHOR: É tamanho o meu castigo, que já não posso suportá-lo.

[14] Eis que hoje me lanças da face da terra, e da tua presença hei de esconder-me; serei fugitivo e errante pela terra; quem comigo se encontrar me matará.

[15] O SENHOR, porém, lhe disse: Assim, qualquer que matar a Caim será vingado sete vezes. E pôs o SENHOR um sinal em Caim para que o não ferisse de morte quem quer que o encontrasse.

[16] Retirou-se Caim da presença do SENHOR e habitou na terra de Node, ao oriente do Éden.

Descendentes de Caim

[17] E coabitou Caim com sua mulher; ela concebeu e deu à luz a Enoque. Caim

[8]Kain sanoi veljelleen Aabelille: ”Lähdetään kedolle .” Heidän ollessaan kedolla Kain hyökkäsi veljensä Aabelin kimppuun ja tappoi hänet.

[9]Silloin Herra kysyi Kainilta: ”Missä on veljesi Aabel?” Kain vastasi: ”En tiedä. Olenko minä veljeni vartija?”

[10] Herra sanoi: ”Mitä oletkaan tehnyt! Veljesi veri huutaa minulle maasta!

[11]Nyt sinä olet kirottu, ja sinut karkotetaan tältä maalta, joka avasi suunsa ottamaan veljesi veren sinun kädestäsi.

[12] Kun viljelet maata, se ei enää anna sinulle satoaan . Sinusta tulee maankiertäjä ja kulkuri.”

[13] Kain vastasi Herralle : ”Minun syyllisyyteni on liian raskas kantaa.

[14] Sinä karkotat minut tänään viljavilta mailta, ja minun täytyy piiloutua kasvojesi edestä. Minusta tulee maankiertäjä ja kulkuri, ja kuka ikinä minut kohtaa, tappaa minut.”

[15] Herrasanoi hänelle: ”Sille, joka tappaa Kainin, kostetaan seitsenkertaisesti.” Sitten Herra pani Kainiin merkin, ettei kukaan, joka hänet kohtaa, tappaisi häntä.

[16] Niin Kain lähti pois Herran edestä ja asettui asumaan Noodin maahan, Eedenistä itään.

Kainin jälkeläiset

[17]Kain yhtyi vaimoonsa, ja tämä tuli raskaaksi ja synnytti Hanokin. Kain rakensi

edificou uma cidade e lhe chamou Enoque, o nome de seu filho.

kaupungin ja antoi sille nimen poikansa Hanokin mukaan.

[18] A Enoque nasceu-lhe Irade; Irade gerou a Meujael, Meujael, a Metusael, e Metusael, a Lameque.

[18] Hanokille syntyi Iirad, Iiradille syntyi Mehujael, Mehujaelille syntyi Metusael, ja Metusaelille syntyi Lemek.

[19] Lameque tomou para si duas esposas: o nome de uma era Ada, a outra se chamava Zilá.

[19] Lemek otti itselleen kaksi vaimoa. Toisen nimi oli Aada ja toisen Silla.

[20] Ada deu à luz a Jabal; este foi o pai dos que habitam em tendas e possuem gado.

[20] Aada synnytti Jaabalin, josta tuli teltoissa asuvien karjankasvattajien kantaisä.

[21] O nome de seu irmão era Jubal; este foi o pai de todos os que tocam harpa e flauta.

[21] Jaabalin veljen nimi oli Juubal, ja hänestä tuli kaikkien lyyraa ja huilua soittavien kantaisä.

[22] Zilá, por sua vez, deu à luz a Tubalcaim, artífice de todo instrumento cortante, de bronze e de ferro; a irmã de Tubalcaim foi Naamá.

[22] Myös Silla sai lapsen, Tuubal-Kainin, josta tuli kaikenlaisten vaski- ja rauta-aseiden takoja. Tuubal-Kainin sisar oli Naema.

[23] E disse Lameque às suas esposas: Ada e Zilá, ouvi-me; vós, mulheres de Lameque, escutai o que passo a dizer-vos: Matei um homem porque ele me feriu; e um rapaz porque me pisou.

[23] Lemek sanoi vaimoilleen: ”Aada ja Silla, kuulkaa ääntäni, te Lemekin vaimot, kuunnelkaa sanojani! Miehen olen surmannut haavastani ja nuorukaisen mustelmastani.

[24] Sete vezes se tomará vingança de Caim, de Lameque, porém, setenta vezes sete.

[24] Sillä Kain kostetaan seitsenkertaisesti mutta Lemek seitsemänkymmentäseitsemän kertaa.”

Seet ja Enos

[25] Tornou Adão a coabitar com sua mulher; e ela deu à luz um filho, a quem pôs o nome de Sete; porque, disse ela, Deus me concedeu outro descendente em lugar de Abel, que Caim matou.

[25] Aadam yhtyi taas vaimoonsa. Tämä synnytti pojan, antoi hänelle nimen Seet ja sanoi: ”Jumala on suonut minulle toisen pojan Aabelin sijaan, jonka Kain surmasi.”

[26] A Sete nasceu-lhe também um filho, ao qual pôs o nome de Enos; daí se começou a invocar o nome do SENHOR.

[26] Seetillekin syntyi poika, ja hän antoi tälle nimen Enos. Tuohon aikaan ruvettiin huutamaan avuksi Herran nimeä.

Gênesis 5

Descendentes de Adão
1 Crônicas 1.1-4

1 Este é o livro da genealogia de Adão. No dia em que Deus criou o homem, à semelhança de Deus o fez;

2 homem e mulher os criou, e os abençoou, e lhes chamou pelo nome de Adão, no dia em que foram criados.

3 Viveu Adão cento e trinta anos, e gerou um filho à sua semelhança, conforme a sua imagem, e lhe chamou Sete.

4 Depois que gerou a Sete, viveu Adão oitocentos anos; e teve filhos e filhas.

5 Os dias todos da vida de Adão foram novecentos e trinta anos; e morreu.

6 Sete viveu cento e cinco anos e gerou a Enos.

7 Depois que gerou a Enos, viveu Sete oitocentos e sete anos; e teve filhos e filhas.

8 Todos os dias de Sete foram novecentos e doze anos; e morreu.

9 Enos viveu noventa anos e gerou a Cainã.

10 Depois que gerou a Cainã, viveu Enos oitocentos e quinze anos; e teve filhos e filhas.

11 Todos os dias de Enos foram novecentos e cinco anos; e morreu.

1. Mooseksen 5

AADAMIN JÄLKELÄISET NOOAAN SAAKKA

1Tämä on Aadamin sukuluettelo. Luodessaan ihmisen Jumala teki hänet kaltaisekseen.

2Hän loi heidät mieheksi ja naiseksi, siunasi heidät ja antoi heille nimen ihminen sinä päivänä, jona hän loi heidät.

3Kun Aadam oli elänyt satakolmekymmentä vuotta, hänelle syntyi poika, joka oli hänen kaltaisensa, hänen näköisensä, ja hän antoi tälle nimen Seet.

4 Aadam eli Seetin syntymän jälkeen kahdeksansataa vuotta, ja hänelle syntyi poikia ja tyttäriä.

5 Aadamin koko elinaika oli yhdeksänsataakolmekymmentä vuotta. Sitten hän kuoli.

Seetin jälkeläiset

6Kun Seet oli elänyt sataviisi vuotta, hänelle syntyi Enos.

7 Enosin syntymän jälkeen Seet eli kahdeksansataaseitsemän vuotta, ja hänelle syntyi poikia ja tyttäriä.

8 Seetin koko elinaika oli yhdeksänsataakaksitoista vuotta. Sitten hän kuoli.

9Kun Enos oli elänyt yhdeksänkymmentä vuotta, hänelle syntyi Keenan.

10 Keenanin syntymän jälkeen Enos eli kahdeksansataaviisitoista vuotta, ja hänelle syntyi poikia ja tyttäriä.

11 Enoksen koko elinaika oli yhdeksänsataaviisi vuotta. Sitten hän kuoli.

[12] Cainã viveu setenta anos e gerou a Maalalel.

[12]Kun Keenan oli elänyt seitsemänkymmentä vuotta, hänelle syntyi Mahalalel.

[13] Depois que gerou a Maalalel, viveu Cainã oitocentos e quarenta anos; e teve filhos e filhas.

[13] Keenan eli Mahalalelin syntymän jälkeen kahdeksansataaneljäkymmentä vuotta, ja hänelle syntyi poikia ja tyttäriä.

[14] Todos os dias de Cainã foram novecentos e dez anos; e morreu.

[14] Keenanin koko elinaika oli yhdeksänsataakymmenen vuotta. Sitten hän kuoli.

[15] Maalalel viveu sessenta e cinco anos e gerou a Jarede.

[15]Kun Mahalalel oli elänyt kuusikymmentäviisi vuotta, hänelle syntyi Jered.

[16] Depois que gerou a Jarede, viveu Maalalel oitocentos e trinta anos; e teve filhos e filhas.

[16] Jeredin syntymän jälkeen Mahalalel eli kahdeksansataakolmekymmentä vuotta, ja hänelle syntyi poikia ja tyttäriä.

[17] Todos os dias de Maalalel foram oitocentos e noventa e cinco anos; e morreu.

[17] Mahalalelin koko elinaika oli kahdeksansataayhdeksänkymmentäviisi vuotta. Sitten hän kuoli.

[18] Jarede viveu cento e sessenta e dois anos e gerou a Enoque.

[18]Kun Jered oli elänyt satakuusikymmentäkaksi vuotta, hänelle syntyi Hanok.

[19] Depois que gerou a Enoque, viveu Jarede oitocentos anos; e teve filhos e filhas.

[19] Jered eli Hanokin syntymän jälkeen kahdeksansataa vuotta, ja hänelle syntyi poikia ja tyttäriä.

[20] Todos os dias de Jarede foram novecentos e sessenta e dois anos; e morreu.

[20] Jeredin koko elinaika oli yhdeksänsataakuusikymmentäkaksi vuotta. Sitten hän kuoli.

[21] Enoque viveu sessenta e cinco anos e gerou a Metusalém.

[21]Kun Hanok oli elänyt kuusikymmentäviisi vuotta, hänelle syntyi Metuselah.

[22] Andou Enoque com Deus; e, depois que gerou a Metusalém, viveu trezentos anos; e teve filhos e filhas.

[22] Metuselahin syntymän jälkeen Hanok vaelsi Jumalan yhteydessä kolmesataa vuotta, ja hänelle syntyi poikia ja tyttäriä.

[23] Todos os dias de Enoque foram trezentos e sessenta e cinco anos.

[23] Hanokin koko elinaika oli kolmesataakuusikymmentäviisi vuotta.

[24] Andou Enoque com Deus e já não era, porque Deus o tomou para si.

[25] Metusalém viveu cento e oitenta e sete anos e gerou a Lameque.

[26] Depois que gerou a Lameque, viveu Metusalém setecentos e oitenta e dois anos; e teve filhos e filhas.

[27] Todos os dias de Metusalém foram novecentos e sessenta e nove anos; e morreu.

[28] Lameque viveu cento e oitenta e dois anos e gerou um filho;

[29] pôs-lhe o nome de Noé, dizendo: Este nos consolará dos nossos trabalhos e das fadigas de nossas mãos, nesta terra que o SENHOR amaldiçoou.

[30] Depois que gerou a Noé, viveu Lameque quinhentos e noventa e cinco anos; e teve filhos e filhas.

[31] Todos os dias de Lameque foram setecentos e setenta e sete anos; e morreu.

[32] Era Noé da idade de quinhentos anos e gerou a Sem, Cam e Jafé.

Gênesis 6

A corrupção do gênero humano

[1] Como se foram multiplicando os homens na terra, e lhes nasceram filhas,

[2] vendo os filhos de Deus que as filhas dos homens eram formosas, tomaram para si

[24] Hanok vaelsi Jumalan yhteydessä. Sitten häntä ei enää ollut, sillä Jumala otti hänet pois.

[25]Kun Metuselah oli elänyt satakahdeksankymmentäseitsemän vuotta, hänelle syntyi Lemek.

[26] Metuselah eli Lemekin syntymän jälkeen seitsemänsataakahdeksankymmentäkaksi vuotta, ja hänelle syntyi poikia ja tyttäriä.

[27] Metuselahin koko elinaika oli yhdeksänsataakuusikymmentäyhdeksän vuotta. Sitten hän kuoli.

[28]Kun Lemek oli elänyt satakahdeksankymmentäkaksi vuotta, hänelle syntyi poika.

[29] Hän antoi pojalle nimen Nooa ja sanoi: ”Hän lohduttaa meitä, kun teemme työtä ja näemme vaivaa viljellessämme maata, jonka Herra on kironnut.”

[30] Nooan syntymän jälkeen Lemek eli viisisataayhdeksänkymmentäviisi vuotta, ja hänelle syntyi poikia ja tyttäriä.

[31] Lemekin koko elinaika oli seitsemänsataaseitsemänkymmentäseitsemän vuotta. Sitten hän kuoli.

[32]Kun Nooa oli elänyt viisisataa vuotta, hänelle syntyivät Seem, Haam ja Jaafet .

1. Mooseksen 6

VEDENPAISUMUS

Ihmissuvun turmelus

[1]Kun ihmiset alkoivat lisääntyä maan päällä ja heille syntyi tyttäriä,

[2] Jumalan pojat näkivät, että ihmisten tyttäret olivat kauniita, ja he ottivat

mulheres, as que, entre todas, mais lhes agradaram.

[3] Então, disse o SENHOR: O meu Espírito não agirá para sempre no homem, pois este é carnal; e os seus dias serão cento e vinte anos.

[4] Ora, naquele tempo havia gigantes na terra; e também depois, quando os filhos de Deus possuíram as filhas dos homens, as quais lhes deram filhos; estes foram valentes, varões de renome, na antiguidade.

[5] Viu o SENHOR que a maldade do homem se havia multiplicado na terra e que era continuamente mau todo desígnio do seu coração;

[6] então, se arrependeu o SENHOR de ter feito o homem na terra, e isso lhe pesou no coração.

[7] Disse o SENHOR: Farei desaparecer da face da terra o homem que criei, o homem e o animal, os répteis e as aves dos céus; porque me arrependo de os haver feito.

[8] Porém Noé achou graça diante do SENHOR.

[9] Eis a história de Noé. Noé era homem justo e íntegro entre os seus contemporâneos; Noé andava com Deus.

[10] Gerou três filhos: Sem, Cam e Jafé.

Deus anuncia o dilúvio

[11] A terra estava corrompida à vista de Deus e cheia de violência.

itselleen vaimoikseen kaikki, jotka parhaiksi katsoivat.

[3] Silloin Herra sanoi: ”Minun Henkeni ei vallitse ihmisessä ikuisesti, koska hän on vain lihaa. Olkoon siis hänen aikansa satakaksikymmentä vuotta.”

[4]Siihen aikaan ja myöhemminkin maan päällä oli jättiläisiä, kun Jumalan pojat yhtyivät ihmisten tyttäriin ja nämä synnyttivät heille lapsia. Nämä olivat noita muinaisajan sankareita, kuuluisia miehiä.

[5]Mutta Herra näki, että ihmisen pahuus oli suuri maan päällä ja että kaikki hänen sydämensä ajatukset ja taipumukset olivat kaiken aikaa ainoastaan pahat.

[6]Silloin Herra katui, että oli tehnyt ihmiset maan päälle, ja hänen sydämensä tuli murheelliseksi.

[7] Herrasanoi: ”Minä pyyhin pois maan päältä ihmisen, jonka loin. Minä hävitän ihmiset ja eläimet, myös pikkueläimet ja taivaan linnut, sillä minä kadun, että olen ne tehnyt.”

[8] Nooa sai kuitenkin armon Herran silmissä.

[9]Nämä ovat Nooan suvun vaiheet. Nooa oli aikalaistensa keskuudessa hurskas ja nuhteeton mies, ja hän vaelsi Jumalan yhteydessä.

[10]Nooalle syntyi kolme poikaa: Seem, Haam ja Jaafet.

[11] Mutta maa oli turmeltunut Jumalan edessä ja tullut täyteen väkivaltaa.

[12] Viu Deus a terra, e eis que estava corrompida; porque todo ser vivente havia corrompido o seu caminho na terra.

[13] Então, disse Deus a Noé: Resolvi dar cabo de toda carne, porque a terra está cheia da violência dos homens; eis que os farei perecer juntamente com a terra.

[14] Faze uma arca de tábuas de cipreste; nela farás compartimentos e a calafetarás com betume por dentro e por fora.

[15] Deste modo a farás: de trezentos côvados será o comprimento; de cinqüenta, a largura; e a altura, de trinta.

[16] Farás ao seu redor uma abertura de um côvado de altura; a porta da arca colocarás lateralmente; farás pavimentos na arca: um em baixo, um segundo e um terceiro.

[17] Porque estou para derramar águas em dilúvio sobre a terra para consumir toda carne em que há fôlego de vida debaixo dos céus; tudo o que há na terra perecerá.

[18] Contigo, porém, estabelecerei a minha aliança; entrarás na arca, tu e teus filhos, e tua mulher, e as mulheres de teus filhos.

[19] De tudo o que vive, de toda carne, dois de cada espécie, macho e fêmea, farás entrar na arca, para os conservares vivos contigo.

[20] Das aves segundo as suas espécies, do gado segundo as suas espécies, de todo réptil da terra segundo as suas espécies,

[12] Kun Jumala katsoi maata, hän näki, että se oli turmeltunut, sillä kaikki liha maan päällä oli turmellut vaelluksensa.

Nooan arkki

[13] Jumala sanoi Nooalle: ”Minä olen päättänyt tehdä lopun kaikesta lihasta, sillä maa on ihmisten vuoksi tullut täyteen väkivaltaa. Minä hävitän heidät ja maan heidän kanssaan.

[14] Tee itsellesi arkki goofer-puusta. Tee arkki täyteen koppeja ja sivele se maapiellä sisältä ja ulkoa.

[15] Sinun on tehtävä se näin: Arkin pituuden tulee olla kolmesataa kyynärää, leveyden viisikymmentä kyynärää ja korkeuden kolmekymmentä kyynärää.

[16] Tee arkkiin valoaukko, tee se ylhäältä katsoen kyynärän korkeudelle ja sijoita ovi arkin kylkeen. Tee arkkiin kolme kerrosta, alimmainen, toinen ja kolmas.

[17] Katso, minä lähetän vedenpaisumuksen maan päälle hävittämään taivaan alta kaiken lihan, jossa on elämän henki. Silloin maan päällä kaikki menehtyy.

[18] Mutta sinun kanssasi minä teen liiton. Sinun on mentävä poikiesi, vaimosi ja poikiesi vaimojen kanssa arkkiin

[19] ja vietävä sinne kaksi kutakin lajia kaikista eläimistä, kaikesta lihasta, säilyttääksesi ne hengissä kanssasi. Niitä tulee olla koiras ja naaras.

[20] Luoksesi tulee lintuja lajiensa mukaan, karjaeläimiä lajiensa mukaan ja kaikkia maan pikkueläimiä lajiensa mukaan, kaksi

dois de cada espécie virão a ti, para os conservares em vida.

21 Leva contigo de tudo o que se come, ajunta-o contigo; ser-te-á para alimento, a ti e a eles.

22 Assim fez Noé, consoante a tudo o que Deus lhe ordenara.

Gênesis 7

Noé e sua família entram na arca

1 Disse o SENHOR a Noé: Entra na arca, tu e toda a tua casa, porque reconheço que tens sido justo diante de mim no meio desta geração.

2 De todo animal limpo levarás contigo sete pares: o macho e sua fêmea; mas dos animais imundos, um par: o macho e sua fêmea.

3 Também das aves dos céus, sete pares: macho e fêmea; para se conservar a semente sobre a face da terra.

4 Porque, daqui a sete dias, farei chover sobre a terra durante quarenta dias e quarenta noites; e da superfície da terra exterminarei todos os seres que fiz.

5 E tudo fez Noé, segundo o SENHOR lhe ordenara.

6 Tinha Noé seiscentos anos de idade, quando as águas do dilúvio inundaram a terra.

7 Por causa das águas do dilúvio, entrou Noé na arca, ele com seus filhos, sua mulher e as mulheres de seus filhos.

kustakin lajista, että ne säilyisivät hengissä.

21 Hanki itsellesi kaikenlaista syötäväksi kelpaavaa ravintoa ja kokoa sitä talteen niin paljon, että se riittää ruuaksi sinulle ja niille kaikille.”

22 Nooa teki kaiken aivan niin kuin Jumala oli käskenyt hänen tehdä.

1. Mooseksen 7

Vedenpaisumus

1 Sitten Herra sanoi Nooalle: ”Mene arkkiin, sinä ja koko perheesi, sillä sinut minä olen havainnut tässä sukupolvessa vanhurskaaksi edessäni.

2 Ota luoksesi kaikista puhtaista eläimistä seitsemän koirasta ja seitsemän naarasta, mutta epäpuhtaista eläimistä ota kaksi, koiras ja naaras.

3 Ota myös seitsemän paria taivaan lintuja, koiraita ja naaraita, että niiden siemen säilyisi elossa kaikkialla maan päällä.

4 Seitsemän päivän kuluttua minä näet annan sataa maan päälle neljäkymmentä päivää ja neljäkymmentä yötä ja pyyhin maan päältä pois kaikki tekemäni olennot.”

5 Nooa teki aivan niin kuin Herra oli häntä käskenyt.

6 Nooa oli kuudensadan vuoden ikäinen, kun vedenpaisumus tuli maan päälle.

7 Hän meni arkkiin yhdessä poikiensa, vaimonsa ja poikiensa vaimojen kanssa vedenpaisumusta pakoon.

[8] Dos animais limpos, e dos animais imundos, e das aves, e de todo réptil sobre a terra,

[9] entraram para Noé, na arca, de dois em dois, macho e fêmea, como Deus lhe ordenara.

[10] E aconteceu que, depois de sete dias, vieram sobre a terra as águas do dilúvio.

[11] No ano seiscentos da vida de Noé, aos dezessete dias do segundo mês, nesse dia romperam-se todas as fontes do grande abismo, e as comportas dos céus se abriram,

[12] e houve copiosa chuva sobre a terra durante quarenta dias e quarenta noites.

[13] Nesse mesmo dia entraram na arca Noé, seus filhos Sem, Cam e Jafé, sua mulher e as mulheres de seus filhos;

[14] eles, e todos os animais segundo as suas espécies, todo gado segundo as suas espécies, todos os répteis que rastejam sobre a terra segundo as suas espécies, todas as aves segundo as suas espécies, todos os pássaros e tudo o que tem asa.

[15] De toda carne, em que havia fôlego de vida, entraram de dois em dois para Noé na arca;

[16] eram macho e fêmea os que entraram de toda carne, como Deus lhe havia ordenado; e o SENHOR fechou a porta após ele.

O dilúvio

[8] Puhtaita eläimiä, epäpuhtaita eläimiä, lintuja ja kaikkia maassa liikkuvia pikkueläimiä

[9] meni Nooan luo arkkiin pareittain, koiras ja naaras, niin kuin Jumala oli Nooalle sanonut.

[10] Seitsemän päivän kuluttua vedenpaisumus tuli maan päälle.

[11] Sinä vuonna, jona Nooa täytti kuusisataa vuotta, vuoden toisena kuukautena, kuukauden seitsemäntenätoista päivänä, kaikki suuren syvyyden lähteet puhkesivat ja taivaan ikkunat aukenivat.

[12] Silloin tuli maan päälle sade, jota kesti neljäkymmentä päivää ja neljäkymmentä yötä.

[13] Juuri tuona päivänä Nooa, Nooan pojat Seem, Haam ja Jaafet sekä Nooan vaimo ja hänen kolmen poikansa vaimot menivät yhdessä arkkiin.

[14] Heidän kanssaan menivät lajeittain myös kaikki villieläimet, kaikki karjaeläimet, kaikki pikkueläimet, jotka liikkuvat maan päällä, ja kaikki suuret ja pienet linnut lajiensa mukaan, kaikki siivekkäät.

[15] Ne menivät Nooan luo arkkiin pareittain, kaikki, joissa oli elämän henki.

[16] Kaikista elävistä olennoista meni sisälle koiras ja naaras, niin kuin Jumala oli Nooalle sanonut, ja Herra sulki arkin oven Nooan jälkeen.

[17] Durou o dilúvio quarenta dias sobre a terra; cresceram as águas e levantaram a arca de sobre a terra.

[17] Silloin tuli vedenpaisumus maan päälle neljänkymmenen päivän aikana. Vedet lisääntyivät ja nostivat arkin, ja se kohosi korkealle maasta.

[18] Predominaram as águas e cresceram sobremodo na terra; a arca, porém, vogava sobre as águas.

[18] Vedet saivat vallan ja lisääntyivät suunnattomasti maan päällä, ja arkki ajelehti veden pinnalla.

[19] Prevaleceram as águas excessivamente sobre a terra e cobriram todos os altos montes que havia debaixo do céu.

[19] Vedet nousivat maan päällä yhä enemmän, niin että kaikki korkeat vuoret koko taivaan alla peittyivät.

[20] Quinze côvados acima deles prevaleceram as águas; e os montes foram cobertos.

[20] Vesi nousi viisitoista kyynärää vuorten yläpuolelle, niin että ne peittyivät.

[21] Pereceu toda carne que se movia sobre a terra, tanto de ave como de animais domésticos e animais selváticos, e de todos os enxames de criaturas que povoam a terra, e todo homem.

[21] Silloin kaikki liha, joka liikkui maan päällä, menehtyi: linnut, karjaeläimet, villieläimet, kaikki maassa vilistävät pikkueläimet ja myös kaikki ihmiset.

[22] Tudo o que tinha fôlego de vida em suas narinas, tudo o que havia em terra seca, morreu.

[22]Kaikki, jotka elivät ja hengittivät kuivalla maalla, kuolivat.

[23] Assim, foram exterminados todos os seres que havia sobre a face da terra; o homem e o animal, os répteis e as aves dos céus foram extintos da terra; ficou somente Noé e os que com ele estavam na arca.

[23] Näin Herra pyyhkäisi pois kaikki olennot maan päältä, sekä ihmiset että karjaeläimet, pikkueläimet ja taivaan linnut. Ne pyyhkiytyivät pois maan päältä. Vain Nooa ja ne, jotka olivat hänen kanssaan arkissa, jäivät henkiin.

[24] E as águas durante cento e cinqüenta dias predominaram sobre a terra.

[24]Maa oli veden vallassa sataviisikymmentä päivää.

Gênesis 8

Diminuem as águas do dilúvio

[1] Lembrou-se Deus de Noé e de todos os animais selváticos e de todos os animais domésticos que com ele estavam na arca;

1. Mooseksen 8

[1]Jumala muisti Nooaa ja kaikkia villieläimiä ja karjaeläimiä, jotka olivat hänen kanssaan arkissa. Jumala pani

Deus fez soprar um vento sobre a terra, e baixaram as águas.

[2] Fecharam-se as fontes do abismo e também as comportas dos céus, e a copiosa chuva dos céus se deteve.

[3] As águas iam-se escoando continuamente de sobre a terra e minguaram ao cabo de cento e cinqüenta dias.

[4] No dia dezessete do sétimo mês, a arca repousou sobre as montanhas de Ararate.

[5] E as águas foram minguando até ao décimo mês, em cujo primeiro dia apareceram os cimos dos montes.

Noé solta um corvo e depois uma pomba

[6] Ao cabo de quarenta dias, abriu Noé a janela que fizera na arca

[7] e soltou um corvo, o qual, tendo saído, ia e voltava, até que se secaram as águas de sobre a terra.

[8] Depois, soltou uma pomba para ver se as águas teriam já minguado da superfície da terra;

[9] mas a pomba, não achando onde pousar o pé, tornou a ele para a arca; porque as águas cobriam ainda a terra. Noé, estendendo a mão, tomou-a e a recolheu consigo na arca.

[10] Esperou ainda outros sete dias e de novo soltou a pomba fora da arca.

[11] À tarde, ela voltou a ele; trazia no bico uma folha nova de oliveira; assim entendeu Noé que as águas tinham minguado de sobre a terra.

tuulen puhaltamaan yli maan, ja vesi alkoi laskeutua.

[2] Syvyyden lähteet ja taivaan ikkunat sulkeutuivat, ja sade taivaasta tyrehtyi.

[3] Vesi väheni vähenemistään maan päältä. Sadanviidenkymmenen päivän kuluttua vesi oli vähentynyt niin,

[4] että arkki pysähtyi Araratin vuorille seitsemännen kuukauden seitsemäntenätoista päivänä.

[5] Vesi väheni vähenemistään, kunnes kymmenennen kuukauden ensimmäisenä päivänä vuorten huiput tulivat näkyviin.

[6] Neljänkymmenen päivän kuluttua Nooa avasi arkkiin tekemänsä ikkunan

[7] ja päästi ulos korpin. Se lenteli edestakaisin, kunnes vesi oli kuivunut maan päältä.

[8] Sitten hän lähetti luotaan kyyhkysen saadakseen tietää, oliko vesi vähentynyt maan päältä.

[9] Kyyhkynen ei kuitenkaan löytänyt lepopaikkaa jaloilleen vaan palasi hänen luokseen arkkiin, sillä koko maa oli vielä veden peitossa. Nooa ojensi kätensä ja otti kyyhkysen luokseen arkkiin.

[10] Hän odotti vielä seitsemän päivää ja lähetti uudelleen kyyhkysen arkista.

[11] Kyyhkynen tuli hänen luokseen illalla, ja sen nokassa oli tuore öljypuun lehti. Siitä Nooa ymmärsi, että vesi oli käynyt vähiin maan päällä.

[12] Então, esperou ainda mais sete dias e soltou a pomba; ela, porém, já não tornou a ele.

[12] Hän odotti vielä toiset seitsemän päivää ja päästi sitten kyyhkysen, eikä se enää palannut hänen luokseen.

Noé e sua família saem da arca

[13] Sucedeu que, no primeiro dia do primeiro mês, do ano seiscentos e um, as águas se secaram de sobre a terra. Então, Noé removeu a cobertura da arca e olhou, e eis que o solo estava enxuto.

[13] Ensimmäisen kuukauden ensimmäisenä päivänä sinä vuonna, jona Nooa täytti kuusisataayksi vuotta, vesi oli kuivunut maan päältä. Silloin Nooa poisti arkin katon ja näki, että maan pinta oli kuiva.

[14] E, aos vinte e sete dias do segundo mês, a terra estava seca.

[14] Toisen kuukauden kahdentenakymmenentenäseitsemäntenä päivänä maa oli täysin kuivunut.

Nooan uhri

[15] Então, disse Deus a Noé:

[15]Silloin Jumala sanoi Nooalle:

[16] Sai da arca, e, contigo, tua mulher, e teus filhos, e as mulheres de teus filhos.

[16] ”Lähde arkista, sinä ja vaimosi, poikasi ja poikiesi vaimot sinun kanssasi.

[17] Os animais que estão contigo, de toda carne, tanto aves como gado, e todo réptil que rasteja sobre a terra, faze sair a todos, para que povoem a terra, sejam fecundos e nela se multipliquem.

[17] Vie mukanasi ulos kaikki eläimet, jotka ovat luonasi, kaikki liha: linnut, karjaeläimet ja maassa liikkuvat pikkueläimet. Viliskööt niitä maassa, olkoot ne hedelmällisiä ja lisääntykööt maan päällä.”

[18] Saiu, pois, Noé, com seus filhos, sua mulher e as mulheres de seus filhos.

[18] Niin Nooa lähti ulos mukanaan poikansa, vaimonsa ja poikiensa vaimot

[19] E também saíram da arca todos os animais, todos os répteis, todas as aves e tudo o que se move sobre a terra, segundo as suas famílias.

[19] sekä kaikki villieläimet, pikkueläimet ja linnut. Kaikki, jotka liikkuvat maan päällä, lähtivät arkista suvuittain.

Noé levanta um altar

[20] Levantou Noé um altar ao SENHOR e, tomando de animais limpos e de aves limpas, ofereceu holocaustos sobre o altar.

[20] Sitten Nooa rakensi alttarin Herralle . Hän otti kaikkia puhtaita karjaeläimiä ja kaikkia puhtaita lintuja ja uhrasi polttouhreja alttarilla.

[21] E o SENHOR aspirou o suave cheiro e disse consigo mesmo: Não tornarei a amaldiçoar a terra por causa do homem, porque é mau o desígnio íntimo do

[21]Kun Herra tunsi miellyttävän tuoksun, hän ajatteli sydämessään: ”Minä en enää koskaan kiroa maata ihmisen tähden, sillä ihmisen sydämen taipumukset ovat pahat

homem desde a sua mocidade; nem tornarei a ferir todo vivente, como fiz.

hänen nuoruudestaan saakka. Minä en koskaan enää tuhoa kaikkea, mikä elää, niin kuin nyt olen tehnyt.

[22] Enquanto durar a terra, não deixará de haver sementeira e ceifa, frio e calor, verão e inverno, dia e noite.

[22]Niin kauan kuin maa pysyy, ei lakkaa kylvö eikä leikkuu, ei kylmä eikä helle, ei kesä eikä talvi, ei päivä eikä yö.”

Gênesis 9

A aliança de Deus com Noé

[1] Abençoou Deus a Noé e a seus filhos e lhes disse: Sede fecundos, multiplicai-vos e enchei a terra.

[2] Pavor e medo de vós virão sobre todos os animais da terra e sobre todas as aves dos céus; tudo o que se move sobre a terra e todos os peixes do mar nas vossas mãos serão entregues.

[3] Tudo o que se move e vive ser-vos-á para alimento; como vos dei a erva verde, tudo vos dou agora.

[4] Carne, porém, com sua vida, isto é, com seu sangue, não comereis.

[5] Certamente, requererei o vosso sangue, o sangue da vossa vida; de todo animal o requererei, como também da mão do homem, sim, da mão do próximo de cada um requererei a vida do homem.

[6] Se alguém derramar o sangue do homem, pelo homem se derramará o seu; porque Deus fez o homem segundo a sua imagem.

[7] Mas sede fecundos e multiplicai-vos; povoai a terra e multiplicai-vos nela.

1. Mooseksen 9

Jumala tekee liiton Nooan kanssa

[1]Jumala siunasi Nooan ja hänen poikansa ja sanoi heille: ”Olkaa hedelmälliset ja lisääntykää ja täyttäkää maa.

[2]Kaikki maan eläimet, kaikki taivaan linnut, kaikki maassa matelevat ja kaikki meren kalat pelkäävät ja säikkyvät teitä. Ne on annettu teidän valtaanne.

[3] Kaikki, mikä liikkuu ja elää, olkoon teille syötäväksi. Samoin kuin olen antanut teille vihreät kasvit, minä annan teille kaikki eläimet.

[4]Älkää kuitenkaan syökö lihaa, jossa sen sielu , sen veri, on.

[5]Teidän verenne vuodattamisesta minä totisesti vaadin tilille jokaisen eläimen. Myös ihmisen minä vaadin tilille toisen ihmisen, hänen veljensä, surmaamisesta.

[6]Joka vuodattaa ihmisen veren, hänen verensä on ihminen vuodattava, sillä omaksi kuvakseen Jumala teki ihmisen.

[7]Ja te, olkaa hedelmälliset ja lisääntykää, olkaa monilukuiset ja lisääntykää maan päällä.”

[8] Disse também Deus a Noé e a seus filhos:

[9] Eis que estabeleço a minha aliança convosco, e com a vossa descendência,

[10] e com todos os seres viventes que estão convosco: tanto as aves, os animais domésticos e os animais selváticos que saíram da arca como todos os animais da terra.

[11] Estabeleço a minha aliança convosco: não será mais destruída toda carne por águas de dilúvio, nem mais haverá dilúvio para destruir a terra.

[12] Disse Deus: Este é o sinal da minha aliança que faço entre mim e vós e entre todos os seres viventes que estão convosco, para perpétuas gerações:

[13] porei nas nuvens o meu arco; será por sinal da aliança entre mim e a terra.

[14] Sucederá que, quando eu trouxer nuvens sobre a terra, e nelas aparecer o arco,

[15] então, me lembrarei da minha aliança, firmada entre mim e vós e todos os seres viventes de toda carne; e as águas não mais se tornarão em dilúvio para destruir toda carne.

[16] O arco estará nas nuvens; vê-lo-ei e me lembrarei da aliança eterna entre Deus e todos os seres viventes de toda carne que há sobre a terra.

[8]Jumala puhui Nooalle ja hänen pojilleen, jotka olivat hänen kanssaan:

[9] ”Katso, minä teen liittoni teidän ja teidän jälkeläistenne kanssa

[10] sekä kaikkien mukananne olevien elävien olentojen kanssa, lintujen, karjaeläinten ja kaikkien villieläinten kanssa, kaikkien arkista lähteneiden, niin ihmisten kuin kaikkien maan eläintenkin kanssa.

[11] Minä teen liittoni teidän kanssanne, eikä vedenpaisumus enää koskaan tuhoa kaikkea lihaa. Koskaan ei enää tule vedenpaisumusta, joka tuhoaisi maan.”

[12]Jumala sanoi: ”Tämä on sen liiton merkki, jonka minä teen itseni ja teidän sekä kaikkien teidän kanssanne olevien elävien olentojen välille ikuisiksi ajoiksi :

[13] minä panen kaareni pilviin, ja se on oleva merkkinä liitosta minun ja maan välillä.

[14] Kun minä kokoan pilviä maan ylle ja kaari näkyy pilvissä,

[15] minä muistan liittoni, joka on minun ja teidän ja kaikkien elävien olentojen, kaiken lihan, välillä, eikä vesi enää nouse tulvaksi hävittämään kaikkea elollista.

[16] Kun kaari on pilvissä, minä näen sen ja muistan ikuisen liiton, joka on Jumalan ja kaiken lihan, kaikkien maan päällä elävien olentojen, välillä.”

[17] Disse Deus a Noé: Este é o sinal da aliança estabelecida entre mim e toda carne sobre a terra.

[18] Os filhos de Noé, que saíram da arca, foram Sem, Cam e Jafé; Cam é o pai de Canaã.

[19] São eles os três filhos de Noé; e deles se povoou toda a terra.

Noé pronuncia bênção e maldição

[20] Sendo Noé lavrador, passou a plantar uma vinha.

[21] Bebendo do vinho, embriagou-se e se pôs nu dentro de sua tenda.

[22] Cam, pai de Canaã, vendo a nudez do pai, fê-lo saber, fora, a seus dois irmãos.

[23] Então, Sem e Jafé tomaram uma capa, puseram-na sobre os próprios ombros de ambos e, andando de costas, rostos desviados, cobriram a nudez do pai, sem que a vissem.

[24] Despertando Noé do seu vinho, soube o que lhe fizera o filho mais moço

[25] e disse: Maldito seja Canaã; seja servo dos servos a seus irmãos.

[26] E ajuntou: Bendito seja o SENHOR, Deus de Sem; e Canaã lhe seja servo.

[27] Engrandeça Deus a Jafé, e habite ele nas tendas de Sem; e Canaã lhe seja servo.

[17] Jumala sanoi Nooalle: ”Tämä on merkkinä liitosta, jonka minä olen tehnyt itseni ja kaiken maan päällä olevan lihan välillä.”

Nooan juopumus ja häpeä

[18]Nooan pojat, jotka lähtivät arkista, olivat Seem, Haam ja Jaafet. Haam oli Kanaanin isä.

[19] Nämä kolme olivat Nooan pojat, ja heistä polveutuivat kaikki maailman ihmiset.

[20] Nooa ryhtyi maanviljelijäksi ja istutti viinitarhan.

[21] Kun hän joi sen viiniä, hän juopui ja makasi alasti teltassaan.

[22] Haam, Kanaanin isä, näki isänsä alastomuuden ja kertoi siitä ulkona molemmille veljilleen.

[23] Silloin Seem ja Jaafet ottivat viitan, panivat molemmat sen hartioilleen, menivät sisään takaperin ja peittivät isänsä alastomuuden. Heidän kasvonsa olivat poispäin, eivätkä he nähneet isänsä alastomuutta.

Nooa kiroaa Kanaanin

[24]Kun Nooa heräsi humalastaan ja sai tietää, mitä hänen nuorin poikansa oli hänelle tehnyt,

[25] hän sanoi: ”Kirottu olkoon Kanaan! Tulkoon hänestä veljiensä orjien orja.”

[26] Hän sanoi vielä: ”Siunattu olkoon Herra , Seemin Jumala! Olkoon Kanaan hänen orjansa.

[27]Laajentakoon Jumala Jaafetin alueen , ja saakoon hän asua Seemin teltoissa. Olkoon Kanaan hänen orjansa.”

[28] Noé, passado o dilúvio, viveu ainda trezentos e cinqüenta anos.

[29] Todos os dias de Noé foram novecentos e cinqüenta anos; e morreu.

[28] Nooa eli vedenpaisumuksen jälkeen kolmesataaviisikymmentä vuotta.

[29] Näin Nooan koko elinajaksi tuli yhdeksänsataaviisikymmentä vuotta. Sitten hän kuoli.

Gênesis 10

Descendentes dos filhos de Noé
1 Crônicas 1.5-23

[1] São estas as gerações dos filhos de Noé, Sem, Cam e Jafé; e nasceram-lhes filhos depois do dilúvio.

[2] Os filhos de Jafé são: Gomer, Magogue, Madai, Javã, Tubal, Meseque e Tiras.

[3] Os filhos de Gomer são: Asquenaz, Rifate e Togarma.

[4] Os de Javã são: Elisá, Társis, Quitim e Dodanim.

[5] Estes repartiram entre si as ilhas das nações nas suas terras, cada qual segundo a sua língua, segundo as suas famílias, em suas nações.

[6] Os filhos de Cam: Cuxe, Mizraim, Pute e Canaã.

[7] Os filhos de Cuxe: Sebá, Havilá, Sabtá, Raamá e Sabtecá; e os filhos de Raamá: Sabá e Dedã.

[8] Cuxe gerou a Ninrode, o qual começou a ser poderoso na terra.

[9] Foi valente caçador diante do SENHOR; daí dizer-se: Como Ninrode, poderoso caçador diante do SENHOR.

[10] O princípio do seu reino foi Babel, Ereque, Acade e Calné, na terra de Sinar.

1. Mooseksen 10

Nooan jälkeläiset

[1]Nämä ovat Nooan poikien, Seemin, Haamin ja Jaafetin, sukuluettelot. Vedenpaisumuksen jälkeen heille syntyi poikia.

[2]Jaafetin pojat olivat Goomer, Maagog, Maadai, Jaavan, Tuubal, Mesek ja Tiiras.

[3] Goomerin pojat olivat Askenas, Riifat ja Toogarma.

[4] Jaavanin jälkeläisiä olivat Elisa, Tarsis, kittiläiset ja doodanilaiset .

[5] Näistä erkanivat saarten ja rannikoiden kansat maihinsa, kukin kielensä, heimonsa ja kansallisuutensa mukaan.

[6]Haamin pojat olivat Kuus, Misraim, Puut ja Kanaan.

[7] Kuusin pojat olivat Seba, Havila, Sabta, Raema ja Sabteka. Raeman pojat olivat Saba ja Dedan.

[8] Kuusille syntyi myös Nimrod. Hän oli maan ensimmäinen mahtimies.

[9] Hän oli Herran edessä mahtava metsästäjä. Siksi sanotaan: ”Kuin Nimrod, mahtava metsästäjä Herran edessä.”

[10] Hänen valtakuntaansa kuuluivat aluksi Baabel, Erek, Akkad ja Kalne Sinearin maassa.

[11] Daquela terra saiu ele para a Assíria e edificou Nínive, Reobote-Ir e Calá.

[12] E, entre Nínive e Calá, a grande cidade de Resém.

[13] Mizraim gerou a Ludim, a Anamim, a Leabim, a Naftuim,

[14] a Patrusim, a Casluim (donde saíram os filisteus) e a Caftorim.

[15] Canaã gerou a Sidom, seu primogênito, e a Hete,

[16] e aos jebuseus, aos amorreus, aos girgaseus,

[17] aos heveus, aos arqueus, aos sineus,

[18] aos arvadeus, aos zemareus e aos hamateus; e depois se espalharam as famílias dos cananeus.

[19] E o limite dos cananeus foi desde Sidom, indo para Gerar, até Gaza, indo para Sodoma, Gomorra, Admá e Zeboim, até Lasa.

[20] São estes os filhos de Cam, segundo as suas famílias, segundo as suas línguas, em suas terras, em suas nações.

[21] A Sem, que foi pai de todos os filhos de Héber e irmão mais velho de Jafé, também lhe nasceram filhos.

[22] Os filhos de Sem são: Elão, Assur, Arfaxade, Lude e Arã.

[23] Os filhos de Arã: Uz, Hul, Geter e Más.

[24] Arfaxade gerou a Salá; Salá gerou a Héber.

[25] A Héber nasceram dois filhos: um teve por nome Pelegue, porquanto em seus

[11] Siitä maasta hän lähti Assuriin ja rakensi Niiniven, Rehobot-Iirin, Kelahin

[12] ja Resenin, joka on Niiniven ja Kelahin, tuon suuren kaupungin, välillä.

[13] Misraimin jälkeläisiä olivat luudilaiset, anamilaiset, lehavilaiset, naftuhilaiset,

[14] patrusilaiset, kasluhilaiset, joista filistealaiset ovat lähteneet, ja kaftorilaiset.

[15] Kanaanille syntyivät Siidon, hänen esikoisensa, ja Heet

[16] sekä jebusilaiset, amorilaiset, girgasilaiset,

[17] hivviläiset, arkilaiset, siiniläiset,

[18] arvadilaiset, semarilaiset ja hamatilaiset. Myöhemmin kanaanilaisten heimot hajaantuivat.

[19] Kanaanilaisten alue ulottui Siidonista Gerariin päin Gazaan asti sekä Sodomaan, Gomorraan, Admaan ja Seboimiin päin Lesaan asti.

[20] Nämä olivat Haamin pojat heimojensa, kieltensä, maittensa ja kansakuntiensa mukaan.

[21] Myös Seemille, Jaafetin vanhimmalle veljelle, kaikkien Eeberin jälkeläisten kantaisälle, syntyi poikia.

[22] Seemin pojat olivat Eelam, Assur, Arpaksad, Luud ja Aram.

[23] Aramin pojat olivat Uus, Huul, Geter ja Mas.

[24] Arpaksadille syntyi Selah ja Selahille Eeber.

[25] Eeberille syntyi kaksi poikaa. Toisen nimi oli Peleg , koska hänen aikanaan maa jakaantui. Hänen veljensä nimi oli Joktan.

dias se repartiu a terra; e o nome de seu irmão foi Joctã.

26 Joctã gerou a Almodá, a Selefe, a Hazar-Mavé, a Jerá,

27 a Hadorão, a Uzal, a Dicla,

28 a Obal, a Abimael, a Sabá,

29 a Ofir, a Havilá e a Jobabe; todos estes foram filhos de Joctã.

30 E habitaram desde Messa, indo para Sefar, montanha do Oriente.

31 São estes os filhos de Sem, segundo as suas famílias, segundo as suas línguas, em suas terras, em suas nações.

32 São estas as famílias dos filhos de Noé, segundo as suas gerações, nas suas nações; e destes foram disseminadas as nações na terra, depois do dilúvio.

Gênesis 11

A torre de Babel

1 Ora, em toda a terra havia apenas uma linguagem e uma só maneira de falar.

2 Sucedeu que, partindo eles do Oriente, deram com uma planície na terra de Sinar; e habitaram ali.

3 E disseram uns aos outros: Vinde, façamos tijolos e queimemo-los bem. Os tijolos serviram-lhes de pedra, e o betume, de argamassa.

4 Disseram: Vinde, edifiquemos para nós uma cidade e uma torre cujo tope chegue até aos céus e tornemos célebre o nosso nome, para que não sejamos espalhados por toda a terra.

26 Joktanille syntyivät Almodad, Selef, Hasarmavet, Jerah,

27 Hadoram, Uusal, Dikla,

28 Oobal, Abimael, Saba,

29 Oofir, Havila ja Joobab. Kaikki nämä olivat Joktanin poikia.

30 Heidän asuinalueensa ulottui Sefarin suunnassa Meesasta itäiseen vuoristoon asti.

31 Nämä olivat Seemin jälkeläisiä heimojensa, kieltensä, maittensa ja kansakuntiensa mukaan.

32 Nämä olivat Nooan poikien heimot sukuluetteloittensa mukaan, heidän kansakuntansa. Niistä erkanivat maailman kansat vedenpaisumuksen jälkeen.

1. Mooseksen 11

Baabelin torni

1 Koko maailmassa oli yksi kieli, ja kaikki käyttivät samoja sanoja.

2 Kun ihmiset lähtivät liikkeelle idästä, he löysivät tasangon Sinearin maasta ja asettuivat sinne asumaan.

3 He sanoivat toisilleen: ”Tulkaa, tehkäämme tiiliä ja polttakaamme ne koviksi.” Tiili oli heillä rakennuskivenä ja maapiki laastina.

4 He sanoivat: ”Rakentakaamme itsellemme kaupunki ja torni, jonka huippu ulottuu taivaaseen. Tehkäämme itsellemme nimi, ettemme hajaantuisi yli koko maan.”

[5] Então, desceu o SENHOR para ver a cidade e a torre, que os filhos dos homens edificavam;

[6] e o SENHOR disse: Eis que o povo é um, e todos têm a mesma linguagem. Isto é apenas o começo; agora não haverá restrição para tudo que intentam fazer.

[7] Vinde, desçamos e confundamos ali a sua linguagem, para que um não entenda a linguagem de outro.

[8] Destarte, o SENHOR os dispersou dali pela superfície da terra; e cessaram de edificar a cidade.

[9] Chamou-se-lhe, por isso, o nome de Babel, porque ali confundiu o SENHOR a linguagem de toda a terra e dali o SENHOR os dispersou por toda a superfície dela.

Descendentes de Sem

1 Crônicas 1.24-27

[10] São estas as gerações de Sem. Ora, ele era da idade de cem anos quando gerou a Arfaxade, dois anos depois do dilúvio;

[11] e, depois que gerou a Arfaxade, viveu Sem quinhentos anos; e gerou filhos e filhas.

[12] Viveu Arfaxade trinta e cinco anos e gerou a Salá;

[13] e, depois que gerou a Salá, viveu Arfaxade quatrocentos e três anos; e gerou filhos e filhas.

[14] Viveu Salá trinta anos e gerou a Héber;

[5] Mutta Herra tuli alas katsomaan kaupunkia ja tornia, jonka ihmiset olivat rakentaneet.

[6] Herra sanoi: ”He ovat yksi kansa, ja heillä kaikilla on sama kieli. Tämä, mitä he tekevät, on vasta alkua. Nyt mikään ei estä heitä tekemästä, mitä ikinä aikovatkin.

[7] Tulkaa, menkäämme sinne ja sekoittakaamme heidän kielensä, niin etteivät he ymmärrä toistensa kieltä.”

[8] Näin Herra hajotti heidät sieltä kaikkialle maailmaan, ja he jättivät kaupungin rakentamisen sikseen.

[9] Kaupunki sai nimekseen Baabel , sillä Herra sekoitti siellä koko maan kielen ja hajotti sieltä ihmiset kaikkialle maailmaan.

Seemin jälkeläiset

[10]Nämä ovat Seemin suvun vaiheet. Kun Seem oli sadan vuoden ikäinen, hänelle syntyi Arpaksad kaksi vuotta vedenpaisumuksen jälkeen.

[11]Seem eli Arpaksadin syntymän jälkeen viisisataa vuotta, ja hänelle syntyi poikia ja tyttäriä.

[12] Kun Arpaksad oli elänyt kolmekymmentäviisi vuotta, hänelle syntyi Selah.

[13]Arpaksad eli Selahin syntymän jälkeen neljäsataakolme vuotta, ja hänelle syntyi poikia ja tyttäriä.

[14]Kun Selah oli kolmenkymmenen vuoden ikäinen, hänelle syntyi Eeber.

[15] e, depois que gerou a Héber, viveu Salá quatrocentos e três anos; e gerou filhos e filhas.

[16] Viveu Héber trinta e quatro anos e gerou a Pelegue;

[17] e, depois que gerou a Pelegue, viveu Héber quatrocentos e trinta anos; e gerou filhos e filhas.

[18] Viveu Pelegue trinta anos e gerou a Reú;

[19] e, depois que gerou a Reú, viveu Pelegue duzentos e nove anos; e gerou filhos e filhas.

[20] Viveu Reú trinta e dois anos e gerou a Serugue;

[21] e, depois que gerou a Serugue, viveu Reú duzentos e sete anos; e gerou filhos e filhas.

[22] Viveu Serugue trinta anos e gerou a Naor;

[23] e, depois que gerou a Naor, viveu Serugue duzentos anos; e gerou filhos e filhas.

[24] Viveu Naor vinte e nove anos e gerou a Tera;

[25] e, depois que gerou a Tera, viveu Naor cento e dezenove anos; e gerou filhos e filhas.

[26] Viveu Tera setenta anos e gerou a Abrão, a Naor e a Harã.

[15] Eeberin syntymän jälkeen Selah eli neljäsataakolme vuotta, ja hänelle syntyi poikia ja tyttäriä.

[16] Kun Eeber oli elänyt kolmekymmentäneljä vuotta, hänelle syntyi Peleg.

[17] Eeber eli Pelegin syntymän jälkeen neljäsataakolmekymmentä vuotta, ja hänelle syntyi poikia ja tyttäriä.

[18] Kun Peleg oli kolmenkymmenen vuoden ikäinen, hänelle syntyi Reu.

[19] Peleg eli Reun syntymän jälkeen kaksisataayhdeksän vuotta, ja hänelle syntyi poikia ja tyttäriä.

[20] Kun Reu oli elänyt kolmekymmentäkaksi vuotta, hänelle syntyi Serug.

[21] Serugin syntymän jälkeen Reu eli kaksisataaseitsemän vuotta, ja hänelle syntyi poikia ja tyttäriä.

[22] Kun Serug oli kolmenkymmenen vuoden ikäinen, hänelle syntyi Naahor.

[23] Serug eli Naahorin syntymän jälkeen kaksisataa vuotta, ja hänelle syntyi poikia ja tyttäriä.

[24] Kun Naahor oli kahdenkymmenenyhdeksän vuoden ikäinen, hänelle syntyi Terah.

[25] Naahor eli Terahin syntymän jälkeen satayhdeksäntoista vuotta, ja hänelle syntyi poikia ja tyttäriä.

[26] Kun Terah oli elänyt seitsemänkymmentä vuotta, hänelle syntyivät Abram, Naahor ja Haaran.

Terahin jälkeläiset

[27] São estas as gerações de Tera. Tera gerou a Abrão, a Naor e a Harã; e Harã gerou a Ló.
[28] Morreu Harã na terra de seu nascimento, em Ur dos caldeus, estando Tera, seu pai, ainda vivo.
[29] Abrão e Naor tomaram para si mulheres; a de Abrão chamava-se Sarai, a de Naor, Milca, filha de Harã, que foi pai de Milca e de Iscá.

[30] Sarai era estéril, não tinha filhos.

[31] Tomou Tera a Abrão, seu filho, e a Ló, filho de Harã, filho de seu filho, e a Sarai, sua nora, mulher de seu filho Abrão, e saiu com eles de Ur dos caldeus, para ir à terra de Canaã; foram até Harã, onde ficaram.
[32] E, havendo Tera vivido duzentos e cinco anos ao todo, morreu em Harã.

Gênesis 12

Deus chama Abrão e lhe faz promessas

[1] Ora, disse o SENHOR a Abrão: Sai da tua terra, da tua parentela e da casa de teu pai e vai para a terra que te mostrarei;
[2] de ti farei uma grande nação, e te abençoarei, e te engrandecerei o nome. Sê tu uma bênção!
[3] Abençoarei os que te abençoarem e amaldiçoarei os que te amaldiçoarem; em ti serão benditas todas as famílias da terra.

[27]Nämä ovat Terahin suvun vaiheet. Terahille syntyivät Abram, Naahor ja Haaran, ja Haaranille syntyi Loot.

[28]Haaran kuoli ennen isäänsä Terahia synnyinmaassaan Kaldean Uurissa.

[29]Abram ja Naahor ottivat itselleen vaimot. Abramin vaimon nimi oli Saarai, ja Naahorin vaimo oli Milka, Haaranin tytär. Haaran oli Milkan ja Jiskan isä.
[30]Saarai oli hedelmätön, eikä hänellä ollut lasta.
[31]Terah otti mukaan poikansa Abramin, poikansa Haaranin pojan Lootin ja miniänsä Saarain, poikansa Abramin vaimon. He lähtivät Uurista mennäkseen Kanaaninmaahan, kulkivat Haaraniin asti ja asettuivat sinne asumaan.
[32]Terahin elinpäivät olivat kaksisataaviisi vuotta. Sitten Terah kuoli Haaranissa.

1. Mooseksen 12

KANTAISIEN HISTORIA

Jumala kutsuu Abramin

[1]Herrasanoi Abramille: ”Lähde maastasi, suvustasi ja isäsi kodista siihen maahan, jonka minä sinulle osoitan.
[2]Minä teen sinusta suuren kansan, siunaan sinua ja teen nimesi suureksi, ja sinä tulet olemaan siunauksena.
[3]Minä siunaan ne, jotka siunaavat sinua, ja kiroan sen, joka kiroaa sinua, ja sinussa tulevat siunatuiksi kaikki maailman sukukunnat.”

[4] Partiu, pois, Abrão, como lho ordenara o SENHOR, e Ló foi com ele. Tinha Abrão setenta e cinco anos quando saiu de Harã.

[5] Levou Abrão consigo a Sarai, sua mulher, e a Ló, filho de seu irmão, e todos os bens que haviam adquirido, e as pessoas que lhes acresceram em Harã. Partiram para a terra de Canaã; e lá chegaram.

[6] Atravessou Abrão a terra até Siquém, até ao carvalho de Moré. Nesse tempo os cananeus habitavam essa terra.

[7] Apareceu o SENHOR a Abrão e lhe disse: Darei à tua descendência esta terra. Ali edificou Abrão um altar ao SENHOR, que lhe aparecera.

[8] Passando dali para o monte ao oriente de Betel, armou a sua tenda, ficando Betel ao ocidente e Ai ao oriente; ali edificou um altar ao SENHOR e invocou o nome do SENHOR.

[9] Depois, seguiu Abrão dali, indo sempre para o Neguebe.

Abrão no Egito

[10] Havia fome naquela terra; desceu, pois, Abrão ao Egito, para aí ficar, porquanto era grande a fome na terra.

[11] Quando se aproximava do Egito, quase ao entrar, disse a Sarai, sua mulher: Ora, bem sei que és mulher de formosa aparência;

[4]Abram lähti, niin kuin Herra oli hänelle puhunut, ja Loot meni hänen kanssaan. Abram oli Haaranista lähtiessään seitsemänkymmenenviiden vuoden ikäinen.

[5] Abram otti mukaan vaimonsa Saarain, veljenpoikansa Lootin ja kaiken omaisuuden, jonka he olivat koonneet, sekä palvelijat, jotka he olivat hankkineet Haaranissa. He lähtivät kulkemaan kohti Kanaaninmaata ja saapuivat sinne.

[6] Abram kulki maan halki Sikemin seuduille, Mooren tammelle asti. Siihen aikaan maassa asuivat kanaanilaiset.

[7] Siellä Herra ilmestyi Abramille ja sanoi: ”Sinun jälkeläisillesi minä annan tämän maan.” Niin Abram rakensi sinne alttarin Herralle , joka oli ilmestynyt hänelle.

[8]Sieltä hän siirtyi vuoristoon, joka on Beetelistä itään, ja pystytti telttansa niin, että Beetel oli länsipuolella ja Ai itäpuolella. Hän rakensi sinne alttarin Herralle ja huusi avuksi Herran nimeä.

[9]Abram lähti sieltä ja kulki yhä edemmäs Negeviin päin.

Abram ja Saarai Egyptissä

[10]Maahan tuli nälänhätä, ja Abram meni Egyptiin asuakseen siellä jonkin aikaa, sillä nälänhätä maassa oli kova.

[11] Tultuaan lähelle Egyptiä hän sanoi vaimolleen Saaraille: ”Kuulehan, minä tiedän, että sinä olet kaunis nainen.

12 os egípcios, quando te virem, vão dizer: É a mulher dele e me matarão, deixando-te com vida.

13 Dize, pois, que és minha irmã, para que me considerem por amor de ti e, por tua causa, me conservem a vida.

14 Tendo Abrão entrado no Egito, viram os egípcios que a mulher era sobremaneira formosa.

15 Viram-na os príncipes de Faraó e gabaram-na junto dele; e a mulher foi levada para a casa de Faraó.

16 Este, por causa dela, tratou bem a Abrão, o qual veio a ter ovelhas, bois, jumentos, escravos e escravas, jumentas e camelos.

17 Porém o SENHOR puniu Faraó e a sua casa com grandes pragas, por causa de Sarai, mulher de Abrão.

18 Chamou, pois, Faraó a Abrão e lhe disse: Que é isso que me fizeste? Por que não me disseste que era ela tua mulher?

19 E me disseste ser tua irmã? Por isso, a tomei para ser minha mulher. Agora, pois, eis a tua mulher, toma-a e vai-te.

20 E Faraó deu ordens aos seus homens a respeito dele; e acompanharam-no, a ele, a sua mulher e a tudo que possuía.

Gênesis 13

Abrão e Ló separam-se

1 Saiu, pois, Abrão do Egito para o Neguebe, ele e sua mulher e tudo o que tinha, e Ló com ele.

12 Kun egyptiläiset näkevät sinut, he sanovat: ’Tämä on hänen vaimonsa.’ He tappavat minut mutta antavat sinun elää.

13 Sano siis, että olet minun sisareni, jotta minun kävisi hyvin sinun takiasi ja minä jäisin henkiin sinun ansiostasi.”

14 Kun Abram tuli Egyptiin, egyptiläiset näkivät, että Abramin vaimo oli hyvin kaunis.

15 Faraon ruhtinaat näkivät Abramin vaimon ja ylistivät häntä faraolle, ja niin hänet otettiin faraon hoviin.

16 Myös Abramia kohdeltiin hyvin Saarain vuoksi. Hän sai lampaita ja vuohia, nautoja ja aaseja, palvelijoita ja palvelijattaria, aasintammoja ja kameleita.

17 Mutta Herra löi faraota ja hänen hoviaan kovilla vitsauksilla Abramin vaimon Saarain tähden.

18 Silloin farao kutsui Abramin luokseen ja sanoi: ”Mitä oletkaan minulle tehnyt! Miksi et sanonut minulle, että hän on sinun vaimosi?

19 Miksi sanoit: ’Hän on sisareni’, niin että saatoin ottaa hänet vaimokseni? Tässä on vaimosi, ota hänet ja mene.”

20 Sitten farao antoi miehilleen Abramista käskyn, ja nämä saattoivat pois maasta hänet ja hänen vaimonsa ja kaiken, mitä hänellä oli.

1. Mooseksen 13

Abramin ja Lootin tiet eroavat

1 Niin Abram lähti Egyptistä Negeviin vaimonsa ja kaiken omaisuutensa kanssa, mukanaan myös Loot.

[2] Era Abrão muito rico; possuía gado, prata e ouro.

[3] Fez as suas jornadas do Neguebe até Betel, até ao lugar onde primeiro estivera a sua tenda, entre Betel e Ai,

[4] até ao lugar do altar, que outrora tinha feito; e aí Abrão invocou o nome do SENHOR.

[5] Ló, que ia com Abrão, também tinha rebanhos, gado e tendas.

[6] E a terra não podia sustentá-los, para que habitassem juntos, porque eram muitos os seus bens; de sorte que não podiam habitar um na companhia do outro.

[7] Houve contenda entre os pastores do gado de Abrão e os pastores do gado de Ló. Nesse tempo os cananeus e os ferezeus habitavam essa terra.

[8] Disse Abrão a Ló: Não haja contenda entre mim e ti e entre os meus pastores e os teus pastores, porque somos parentes chegados.

[9] Acaso, não está diante de ti toda a terra? Peço-te que te apartes de mim; se fores para a esquerda, irei para a direita; se fores para a direita, irei para a esquerda.

[10] Levantou Ló os olhos e viu toda a campina do Jordão, que era toda bem regada (antes de haver o SENHOR destruído Sodoma e Gomorra), como o

[2] Abramilla oli hyvin paljon rikkautta: karjaa, hopeaa ja kultaa.

[3] Hän kulki levähdyspaikasta toiseen, Negevistä Beeteliin asti, siihen paikkaan Beetelin ja Ain välillä, missä hänen telttansa oli aluksi ollut

[4] ja mihin hän ensin oli rakentanut alttarin. Siellä Abram huusi avuksi Herran nimeä.

[5] Myös Abramin mukana kulkevalla Lootilla oli lampaita ja vuohia, nautakarjaa ja telttoja.

[6] Maata ei kuitenkaan ollut kylliksi, jotta he olisivat voineet asua yhdessä. Heillä oli niin paljon omaisuutta, että he eivät voineet asua yhdessä.

[7] Siksi Abramin karjapaimenten ja Lootin karjapaimenten välille tuli riitaa. Siihen aikaan maassa asuivat kanaanilaiset ja perissiläiset.

[8] Silloin Abram sanoi Lootille: ”Eihän meidän välillämme pitäisi olla riitaa, minun ja sinun, eikä myöskään minun paimenteni ja sinun paimentesi välillä. Olemmehan me sentään veljiä.

[9] Eikö koko maa ole edessäsi? Eroa minusta. Jos sinä menet vasemmalle, minä menen oikealle, tai jos sinä menet oikealle, minä menen vasemmalle.”

[10] Loot nosti katseensa ja näki, että koko Jordanin tasanko oli runsasvetistä seutua. Ennen kuin Herra hävitti Sodoman ja Gomorran, se oli Sooariin saakka kuin Herran puutarha, kuin Egyptin maa.

jardim do SENHOR, como a terra do Egito, como quem vai para Zoar.

11 Então, Ló escolheu para si toda a campina do Jordão e partiu para o Oriente; separaram-se um do outro.

11 Loot valitsi itselleen koko Jordanin tasangon ja siirtyi itään päin. Näin he erkanivat toisistaan.

12 Habitou Abrão na terra de Canaã; e Ló, nas cidades da campina e ia armando as suas tendas até Sodoma.

12 Abram asettui asumaan Kanaaninmaahan, mutta Loot asui tasangon kaupungeissa ja siirtyi telttoineen paikasta toiseen, aina Sodomaan asti.

13 Ora, os homens de Sodoma eram maus e grandes pecadores contra o SENHOR.

13 Mutta Sodoman miehet olivat pahoja ja tekivät paljon syntiä Herraa vastaan.

O SENHOR promete a Abrão a terra de Canaã

14 Disse o SENHOR a Abrão, depois que Ló se separou dele: Ergue os olhos e olha desde onde estás para o norte, para o sul, para o oriente e para o ocidente;

14 Herrasanoi Abramille sen jälkeen, kun Loot oli eronnut hänestä: ”Nosta silmäsi ja katsele siitä paikasta, missä olet, pohjoiseen, etelään, itään ja länteen,

15 porque toda essa terra que vês, eu ta darei, a ti e à tua descendência, para sempre.

15 sillä kaiken maan, jonka sinä näet, minä annan sinulle ja sinun jälkeläisillesi ikuisiksi ajoiksi.

16 Farei a tua descendência como o pó da terra; de maneira que, se alguém puder contar o pó da terra, então se contará também a tua descendência.

16Minä teen sinun jälkeläisesi yhtä lukuisiksi kuin maan tomuhiukkaset. Jos maan tomu voidaan laskea, voidaan laskea myös sinun jälkeläistesi lukumäärä.

17 Levanta-te, percorre essa terra no seu comprimento e na sua largura; porque eu ta darei.

17Nouse ja lähde kulkemaan maata pitkin ja poikin, sillä minä annan sen sinulle.”

18 E Abrão, mudando as suas tendas, foi habitar nos carvalhais de Manre, que estão junto a Hebrom; e levantou ali um altar ao SENHOR.

18 Niin Abram siirtyi telttoineen paikasta toiseen. Tultuaan Mamren tammistoon, joka on Hebronissa, hän asettui sinne asumaan ja rakensi alttarin Herralle .

Gênesis 14

Guerra de quatro reis contra cinco

1 Sucedeu naquele tempo que Anrafel, rei de Sinar, Arioque, rei de Elasar,

1. Mooseksen 14

Abram pelastaa Lootin

1Siihen aikaan, kun Amrafel oli Sinearin kuninkaana, Arjok Ellasarin kuninkaana,

Quedorlaomer, rei de Elão, e Tidal, rei de Goim,

2 fizeram guerra contra Bera, rei de Sodoma, contra Birsa, rei de Gomorra, contra Sinabe, rei de Admá, contra Semeber, rei de Zeboim, e contra o rei de Bela (esta é Zoar).

3 Todos estes se ajuntaram no vale de Sidim (que é o mar Salgado).

4 Doze anos serviram a Quedorlaomer, porém no décimo terceiro se rebelaram.

5 Ao décimo quarto ano, veio Quedorlaomer e os reis que estavam com ele e feriram aos refains em Asterote-Carnaim, e aos zuzins em Hã, e aos emins em Savé-Quiriataim,

6 e aos horeus no seu monte Seir, até El-Parã, que está junto ao deserto.

7 De volta passaram em En-Mispate (que é Cades) e feriram toda a terra dos amalequitas e dos amorreus, que habitavam em Hazazom-Tamar.

8 Então, saíram os reis de Sodoma, de Gomorra, de Admá, de Zeboim e de Bela (esta é Zoar) e se ordenaram e levantaram batalha contra eles no vale de Sidim,

9 contra Quedorlaomer, rei de Elão, contra Tidal, rei de Goim, contra Anrafel, rei de Sinar, contra Arioque, rei de Elasar: quatro reis contra cinco.

Kedorlaomer Eelamin kuninkaana ja Tidal Goojimin kuninkaana,

2 nämä neljä aloittivat sodan Sodoman kuningasta Beraa, Gomorran kuningasta Birsaa, Adman kuningasta Sinabia, Seboimin kuningasta Semeberiä ja Belan eli Sooarin kuningasta vastaan.

3 Kaikki nämä viisi liittoutuivat ja kokoontuivat Siddiminlaaksoon, jossa nyt sijaitsee Suolameri.

4 He olivat palvelleet Kedorlaomeria kaksitoista vuotta, mutta kolmantenatoista vuotena he nousivat kapinaan.

5 Neljäntenätoista vuotena tulivat Kedorlaomer ja hänen kanssaan olevat kuninkaat ja voittivat refalaiset Astarot-Karnaimissa, suusilaiset Haamissa, eemiläiset Kirjataimin tasangolla

6 ja hoorilaiset heidän vuoristossaan, aina Seirissä autiomaan laidalla olevaan Eel-Paaraniin asti.

7 He palasivat ja tulivat Mispatin lähteelle eli Kaadekseen ja valloittivat koko amalekilaisten maan ja löivät myös amorilaiset, jotka asuivat Hasason-Taamarissa.

8 Silloin Sodoman kuningas, Gomorran kuningas, Adman kuningas, Seboimin kuningas ja Belan eli Sooarin kuningas lähtivät liikkeelle ja asettuivat Siddimin laaksossa sotarintamaan

9 Eelamin kuningasta Kedorlaomeria, Goojimin kuningasta Tidalia, Sinearin kuningasta Amrafelia ja Ellasarin

kuningasta Arjokia vastaan – viisi kuningasta neljää vastaan.

[10] Ora, o vale de Sidim estava cheio de poços de betume; os reis de Sodoma e de Gomorra fugiram; alguns caíram neles, e os restantes fugiram para um monte.

[10] Mutta Siddiminlaakso oli täynnä maapikikuoppia, ja kun Sodoman ja Gomorran kuninkaat pakenivat, he putosivat niihin. Henkiin jääneet pakenivat vuoristoon.

[11] Tomaram, pois, todos os bens de Sodoma e de Gomorra e todo o seu mantimento e se foram.

[11] Hyökkääjät ottivat Sodomasta ja Gomorrasta kaiken omaisuuden ja kaiken ruuan ja menivät pois.

Ló é levado cativo

[12] Apossaram-se também de Ló, filho do irmão de Abrão, que morava em Sodoma, e dos seus bens e partiram.

[12] Lähtiessään he veivät mukanaan myös Abramin veljenpojan Lootin ja hänen omaisuutensa; hän näet asui Sodomassa.

[13] Porém veio um, que escapara, e o contou a Abrão, o hebreu; este habitava junto dos carvalhais de Manre, o amorreu, irmão de Escol e de Aner, os quais eram aliados de Abrão.

[13] Eräs pakoon päässeistä tuli ilmoittamaan asiasta heprealaiselle Abramille, joka asui amorilaiselle Mamrelle kuuluvassa tammistossa. Mamre oli Eskolin ja Aanerin veli, ja he olivat Abramin liittolaisia.

[14] Ouvindo Abrão que seu sobrinho estava preso, fez sair trezentos e dezoito homens dos mais capazes, nascidos em sua casa, e os perseguiu até Dã.

[14] Kun Abram kuuli, että hänen veljenpoikansa oli otettu vangiksi, hän aseisti kodissaan syntyneet palvelijansa, jotka hän itse oli kouluttanut, kolmesataakahdeksantoista miestä, ja ajoi vihollisia takaa Daaniin saakka.

[15] E, repartidos contra eles de noite, ele e os seus homens, feriu-os e os perseguiu até Hobá, que fica à esquerda de Damasco.

[15] Hän jakoi väkensä ja hyökkäsi palvelijoineen yöllä vihollisten kimppuun, voitti heidät ja ajoi heitä takaa Hoobaan saakka, joka on Damaskoksesta pohjoiseen.

[16] Trouxe de novo todos os bens, e também a Ló, seu sobrinho, os bens dele, e ainda as mulheres, e o povo.

[16] Hän toi takaisin kaiken omaisuuden sekä veljenpoikansa Lootin ja hänen omaisuutensa, samoin kuin naiset ja muun väen.

Melkisedek siunaa Abramin

[17] Após voltar Abrão de ferir a Quedorlaomer e aos reis que estavam com ele, saiu-lhe ao encontro o rei de Sodoma no vale de Savé, que é o vale do Rei.

Melquisedeque abençoa a Abrão

[18] Melquisedeque, rei de Salém, trouxe pão e vinho; era sacerdote do Deus Altíssimo;

[19] abençoou ele a Abrão e disse: Bendito seja Abrão pelo Deus Altíssimo, que possui os céus e a terra;

[20] e bendito seja o Deus Altíssimo, que entregou os teus adversários nas tuas mãos. E de tudo lhe deu Abrão o dízimo.

[21] Então, disse o rei de Sodoma a Abrão: Dá-me as pessoas, e os bens ficarão contigo.

[22] Mas Abrão lhe respondeu: Levanto a mão ao SENHOR, o Deus Altíssimo, o que possui os céus e a terra,

[23] e juro que nada tomarei de tudo o que te pertence, nem um fio, nem uma correia de sandália, para que não digas: Eu enriqueci a Abrão;

[24] nada quero para mim, senão o que os rapazes comeram e a parte que toca aos homens Aner, Escol e Manre, que foram comigo; estes que tomem o seu quinhão.

Gênesis 15

Deus anima a Abrão e lhe promete um filho

[17]Kun Abram oli paluumatkalla voitettuaan Kedorlaomerin ja hänen kanssaan olleet kuninkaat, Sodoman kuningas lähti häntä vastaan Saavenlaaksoon eli Kuninkaanlaaksoon.

[18] Melkisedek, Saalemin kuningas, toi sinne leipää ja viiniä. Hän oli korkeimman Jumalan pappi,

[19]ja hän siunasi Abramin sanoen: ”Siunatkoon Abramia Jumala, Korkein, taivaan ja maan hallitsija.

[20] Siunattu olkoon Jumala, Korkein, joka luovutti vihollisesi sinun käsiisi.” Ja Abram antoi Melkisedekille kymmenykset kaikesta.

[21]Sodoman kuningas sanoi Abramille: ”Anna minulle ihmiset, mutta pidä sinä omaisuus.”

[22] Abram vastasi Sodoman kuninkaalle: ”Minä nostan käteni Herran , Jumalan, Korkeimman, taivaan ja maan hallitsijan, puoleen ja vannon:

[23] En totisesti ota mitään, mikä kuuluu sinulle, en edes langanpätkää tai kengännauhaa, ettet sanoisi: ’Minä olen tehnyt Abramista rikkaan.’

[24] Korvattakoon ainoastaan se, minkä palvelijat ovat kuluttaneet, ja se osa, mikä kuuluu miehille, jotka seurasivat minua, Aanerille, Eskolille ja Mamrelle. He saakoot osansa.”

1. Mooseksen 15

Herra tekee liiton Abramin kanssa

[1] Depois destes acontecimentos, veio a palavra do SENHOR a Abrão, numa visão, e disse: Não temas, Abrão, eu sou o teu escudo, e teu galardão será sobremodo grande.

[1]Näiden tapausten jälkeen Abramille tuli näyssä Herran sana: ”Älä pelkää, Abram! Minä olen sinun kilpesi, sinun palkkasi on hyvin suuri.”

[2] Respondeu Abrão: SENHOR Deus, que me haverás de dar, se continuo sem filhos e o herdeiro da minha casa é o damasceno Eliézer?

[2]Mutta Abram sanoi: ”Oi Herra, Herra , mitä sinä minulle annat? Minä olen yhä lapseton, ja omaisuuteni perijä on damaskolainen Elieser.”

[3] Disse mais Abrão: A mim não me concedeste descendência, e um servo nascido na minha casa será o meu herdeiro.

[3] Abram sanoi vielä: ”Ethän sinä ole antanut minulle jälkeläistä, ja nyt talossani syntynyt palvelija perii minut.”

[4] A isto respondeu logo o SENHOR, dizendo: Não será esse o teu herdeiro; mas aquele que será gerado de ti será o teu herdeiro.

[4] Silloin hänelle tuli tämä Herran sana: ”Ei hän sinua peri, vaan sinun oma jälkeläisesi perii sinut.”

[5] Então, conduziu-o até fora e disse: Olha para os céus e conta as estrelas, se é que o podes. E lhe disse: Será assim a tua posteridade.

[5]Sitten Herra vei Abramin ulos ja sanoi: ”Katso taivaalle ja laske tähdet, jos voit ne laskea.” Herra sanoi vielä hänelle: ”Yhtä paljon on sinulla oleva jälkeläisiä.”

[6] Ele creu no SENHOR, e isso lhe foi imputado para justiça.

[6]Abram uskoi Herraa , ja Herra luki sen hänelle vanhurskaudeksi.

[7] Disse-lhe mais: Eu sou o SENHOR que te tirei de Ur dos caldeus, para dar-te por herança esta terra.

[7]Hän sanoi Abramille: ”Minä olen Herra , joka toin sinut Kaldean Uurista antaakseni tämän maan sinulle perinnöksi.”

[8] Perguntou-lhe Abrão: SENHOR Deus, como saberei que hei de possuí-la?

[8] Abram sanoi kuitenkin: ”Oi Herra, Herra , mistä minä tiedän, että saan periä sen?”

[9] Respondeu-lhe: Toma-me uma novilha, uma cabra e um cordeiro, cada qual de três anos, uma rola e um pombinho.

[9] Herra sanoi hänelle: ”Tuo minulle kolmivuotias hieho, kolmivuotias vuohi, kolmivuotias pässi sekä metsäkyyhkynen ja kyyhkysenpoikanen.”

10 Ele, tomando todos estes animais, partiu-os pelo meio e lhes pôs em ordem as metades, umas defronte das outras; e não partiu as aves.

11 Aves de rapina desciam sobre os cadáveres, porém Abrão as enxotava.

O SENHOR entra em aliança com Abrão

12 Ao pôr-do-sol, caiu profundo sono sobre Abrão, e grande pavor e cerradas trevas o acometeram;

13 então, lhe foi dito: Sabe, com certeza, que a tua posteridade será peregrina em terra alheia, e será reduzida à escravidão, e será afligida por quatrocentos anos.

14 Mas também eu julgarei a gente a que têm de sujeitar-se; e depois sairão com grandes riquezas.

15 E tu irás para os teus pais em paz; serás sepultado em ditosa velhice.

16 Na quarta geração, tornarão para aqui; porque não se encheu ainda a medida da iniqüidade dos amorreus.

17 E sucedeu que, posto o sol, houve densas trevas; e eis um fogareiro fumegante e uma tocha de fogo que passou entre aqueles pedaços.

18 Naquele mesmo dia, fez o SENHOR aliança com Abrão, dizendo: À tua descendência dei esta terra, desde o rio do Egito até ao grande rio Eufrates:

19 o queneu, o quenezeu, o cadmoneu,

20 o heteu, o ferezeu, os refains,

10 Abram toi hänelle nämä kaikki, halkaisi ne kahtia ja asetti puolikkaat vastakkain. Lintuja hän ei kuitenkaan halkaissut.

11 Ruhojen päälle laskeutui petolintuja, mutta Abram karkotti ne pois.

12 Kun aurinko oli laskemassa, Abram vaipui raskaaseen uneen. Kauhu ja synkkä pimeys valtasivat hänet.

13 Herra sanoi Abramille: ”Tiedä totisesti, että jälkeläisesi tulevat elämään muukalaisina maassa, joka ei ole heidän, ja heidän on oltava sortajiensa orjina neljäsataa vuotta.

14 Mutta minä tuomitsen sen kansan, jonka orjina he ovat, ja sitten he pääsevät lähtemään suuri omaisuus mukanaan.

15 Sinä itse saat kuitenkin mennä rauhassa isiesi luo, ja sinut haudataan päästyäsi korkeaan ikään.

16 Neljännessä polvessa jälkeläisesi palaavat tänne, sillä amorilaisten syntien määrä ei ole vielä täysi.”

17 Kun aurinko oli laskenut ja oli tullut pilkkopimeä, näkyi savuava pätsi ja tulisoihtu, joka liikkui ruhonpuolikkaiden välissä.

Abramin jälkeläisille luvattu maa

18 Sinä päivänä Herra teki Abramin kanssa liiton ja sanoi: ”Sinun jälkeläisillesi minä annan tämän maan Egyptin virrasta suureen virtaan, Eufratvirtaan, saakka:

19 keeniläisten, kenissiläisten, kadmonilaisten,

20 heettiläisten, perissiläisten, refalaisten,

[21] o amorreu, o cananeu, o girgaseu e o jebuseu.

[21] amorilaisten, kanaanilaisten, girgasilaisten ja jebusilaisten maan.”

Gênesis 16

Sarai e Agar

[1] Ora, Sarai, mulher de Abrão, não lhe dava filhos; tendo, porém, uma serva egípcia, por nome Agar,

[2] disse Sarai a Abrão: Eis que o SENHOR me tem impedido de dar à luz filhos; toma, pois, a minha serva, e assim me edificarei com filhos por meio dela. E Abrão anuiu ao conselho de Sarai.

[3] Então, Sarai, mulher de Abrão, tomou a Agar, egípcia, sua serva, e deu-a por mulher a Abrão, seu marido, depois de ter ele habitado por dez anos na terra de Canaã.

[4] Ele a possuiu, e ela concebeu. Vendo ela que havia concebido, foi sua senhora por ela desprezada.

[5] Disse Sarai a Abrão: Seja sobre ti a afronta que se me faz a mim. Eu te dei a minha serva para a possuíres; ela, porém, vendo que concebeu, desprezou-me. Julgue o SENHOR entre mim e ti.

[6] Respondeu Abrão a Sarai: A tua serva está nas tuas mãos, procede segundo melhor te parecer. Sarai humilhou-a, e ela fugiu de sua presença.

[7] Tendo-a achado o Anjo do SENHOR junto a uma fonte de água no deserto, junto à fonte no caminho de Sur,

1. Mooseksen 16

Haagar ja Ismael

[1]Abramin vaimo Saarai ei ollut synnyttänyt miehelleen lasta. Mutta Saarailla oli egyptiläinen orjatar, jonka nimi oli Haagar.

[2] Niin Saarai sanoi Abramille: ”Näethän, että Herra on estänyt minua synnyttämästä. Yhdy siis orjattareeni – ehkä minä saan lapsia hänen avullaan.” Ja Abram kuuli Saaraita.

[3] Abram oli asunut kymmenen vuotta Kanaaninmaassa, kun hänen vaimonsa Saarai antoi egyptiläisen orjattarensa Haagarin miehelleen Abramille vaimoksi.

[4] Abram yhtyi Haagariin, ja tämä tuli raskaaksi. Kun Haagar huomasi olevansa raskaana, hän alkoi halveksia emäntäänsä.

[5] Silloin Saarai sanoi Abramille: ”Kärsimäni vääryys kohdatkoon sinua. Minä annoin orjattareni syliisi, mutta kun hän huomasi olevansa raskaana, hän alkoi halveksia minua. Ratkaiskoon Herra meidän välimme, minun ja sinun.”

[6] Abram sanoi Saaraille: ”Onhan orjattaresi sinun vallassasi. Tee hänelle, mitä hyväksi näet.” Silloin Saarai kuritti Haagaria, ja tämä pakeni hänen luotaan.

[7] Herran enkeli löysi Haagarin autiomaasta vesilähteeltä, siltä lähteeltä, joka on Suurin tien varressa.

[8] disse-lhe: Agar, serva de Sarai, donde vens e para onde vais? Ela respondeu: Fujo da presença de Sarai, minha senhora.

[9] Então, lhe disse o Anjo do SENHOR: Volta para a tua senhora e humilha-te sob suas mãos.

[10] Disse-lhe mais o Anjo do SENHOR: Multiplicarei sobremodo a tua descendência, de maneira que, por numerosa, não será contada.

[11] Disse-lhe ainda o Anjo do SENHOR: Concebeste e darás à luz um filho, a quem chamarás Ismael, porque o SENHOR te acudiu na tua aflição.

[12] Ele será, entre os homens, como um jumento selvagem; a sua mão será contra todos, e a mão de todos, contra ele; e habitará fronteiro a todos os seus irmãos.

[13] Então, ela invocou o nome do SENHOR, que lhe falava: Tu és Deus que vê; pois disse ela: Não olhei eu neste lugar para aquele que me vê?

[14] Por isso, aquele poço se chama Beer-Laai-Roi; está entre Cades e Berede.

Nascimento de Ismael

[15] Agar deu à luz um filho a Abrão; e Abrão, a seu filho que lhe dera Agar, chamou-lhe Ismael.

[16] Era Abrão de oitenta e seis anos, quando Agar lhe deu à luz Ismael.

[8] Hän sanoi: ”Haagar, Saarain orjatar, mistä tulet ja mihin menet?” Tämä vastasi: ”Minä olen paennut emäntäni Saarain luota.”

[9] Silloin Herran enkeli sanoi hänelle: ”Palaa emäntäsi luo ja nöyrry hänen kätensä alle.”

[10] Herran enkeli sanoi vielä hänelle: ”Minä annan sinulle hyvin paljon jälkeläisiä, niin paljon, ettei heitä voida laskea.”

[11] Sitten Herran enkeli sanoi hänelle: ”Katso, sinä olet raskaana ja synnytät pojan. Sinun tulee antaa hänelle nimeksi Ismael , sillä Herra on kuullut sinun ahdistuksesi.

[12] Hänestä tulee mies kuin villiaasi. Hänen kätensä on kaikkia vastaan, ja kaikkien käsi on häntä vastaan. Hän on asuva kaikkien veljiensä itäpuolella.”

[13] Haagar kutsui Herraa , joka oli puhutellut häntä, nimellä ”Sinä olet El-Roi”. Haagar näet ajatteli: ”Olenko minä tässä paikassa saanut nähdä takaapäin hänet, joka näkee minut?”

[14] Siksi tuota kaivoa kutsutaan nimellä Beer Lahai-Roi . Se on Kaadeksen ja Beredin välillä.

[15] Haagar synnytti Abramille pojan, ja Abram antoi pojalleen, jonka Haagar oli hänelle synnyttänyt, nimen Ismael.

[16] Abram oli kahdeksankymmenenkuuden vuoden ikäinen, kun Haagar synnytti hänelle Ismaelin.

Gênesis 17

Deus muda o nome de Abrão

1 Quando atingiu Abrão a idade de noventa e nove anos, apareceu-lhe o SENHOR e disse-lhe: Eu sou o Deus Todo-Poderoso; anda na minha presença e sê perfeito.

2 Farei uma aliança entre mim e ti e te multiplicarei extraordinariamente.

3 Prostrou-se Abrão, rosto em terra, e Deus lhe falou:

4 Quanto a mim, será contigo a minha aliança; serás pai de numerosas nações.

5 Abrão já não será o teu nome, e sim Abraão; porque por pai de numerosas nações te constituí.

6 Far-te-ei fecundo extraordinariamente, de ti farei nações, e reis procederão de ti.

7 Estabelecerei a minha aliança entre mim e ti e a tua descendência no decurso das suas gerações, aliança perpétua, para ser o teu Deus e da tua descendência.

8 Dar-te-ei e à tua descendência a terra das tuas peregrinações, toda a terra de Canaã, em possessão perpétua, e serei o seu Deus.

Institui-se a circuncisão

9 Disse mais Deus a Abraão: Guardarás a minha aliança, tu e a tua descendência no decurso das suas gerações.

1. Mooseksen 17

Ympärileikkauksen liitto

1Kun Abram oli yhdeksänkymmenenyhdeksän vuoden ikäinen, Herra ilmestyi hänelle ja sanoi: ”Minä olen Jumala, Kaikkivaltias. Vaella minun edessäni ja ole nuhteeton.

2 Minä teen liittoni meidän välillemme, minun ja sinun, ja teen sinun jälkeläisesi hyvin lukuisiksi.”

3Silloin Abram heittäytyi kasvoilleen, ja Jumala puhui hänelle näin:

4 ”Tämä on minun liittoni sinun kanssasi: Sinusta tulee kansojen paljouden isä.

5Älköön sinua enää kutsuttako nimellä Abram, vaan nimesi olkoon Abraham , sillä minä teen sinusta kansojen paljouden isän.

6Minä teen sinut hyvin hedelmälliseksi ja annan sinusta tulla kansoja, ja sinusta on polveutuva kuninkaita.

7Minä pidän voimassa liittoni välillämme, minun ja sinun sekä sinun jälkeläistesi välillä, polvesta polveen, ikuisen liiton, niin että minä olen sinun ja sinun jälkeläistesi Jumala.

8 Maan, jossa asut muukalaisena, koko Kanaaninmaan, minä annan ikuiseksi omaisuudeksi sinulle ja jälkeläisillesi, ja minä olen heidän Jumalansa.”

9Jumala sanoi Abrahamille: ”Mutta sinun tulee pitää minun liittoni, sinun ja jälkeläistesi, polvesta polveen.

10 Esta é a minha aliança, que guardareis entre mim e vós e a tua descendência: todo macho entre vós será circuncidado.

11 Circuncidareis a carne do vosso prepúcio; será isso por sinal de aliança entre mim e vós.

12 O que tem oito dias será circuncidado entre vós, todo macho nas vossas gerações, tanto o escravo nascido em casa como o comprado a qualquer estrangeiro, que não for da tua estirpe.

13 Com efeito, será circuncidado o nascido em tua casa e o comprado por teu dinheiro; a minha aliança estará na vossa carne e será aliança perpétua.

14 O incircunciso, que não for circuncidado na carne do prepúcio, essa vida será eliminada do seu povo; quebrou a minha aliança.

Deus muda o nome de Sarai

15 Disse também Deus a Abraão: A Sarai, tua mulher, já não lhe chamarás Sarai, porém Sara.

16 Abençoá-la-ei e dela te darei um filho; sim, eu a abençoarei, e ela se tornará nações; reis de povos procederão dela.

17 Então, se prostrou Abraão, rosto em terra, e se riu, e disse consigo: A um homem de cem anos há de nascer um filho? Dará à luz Sara com seus noventa anos?

18 Disse Abraão a Deus: Tomara que viva Ismael diante de ti.

10 Tämä on minun liittoni, minun ja sinun ja sinun jälkeläistesi välinen liitto, jota teidän tulee noudattaa: ympärileikatkaa keskuudessanne jokainen miehenpuoli.

11Teidän tulee ympärileikkauttaa esinahkanne . Se on merkki liitosta meidän välillämme, minun ja teidän.

12 Polvesta polveen teidän tulee ympärileikata jokainen poikalapsi kahdeksan päivän ikäisenä, myös kotona syntynyt tai keneltä tahansa muukalaiselta rahalla ostettu orja, joka ei ole teidän jälkeläisiänne.

13 Sekä kotonanne syntynyt että rahalla ostamanne orja on ympärileikattava. Näin teidän ruumiissanne on merkki minun liitostani, ikuisesta liitosta.

14 Jokainen mies, jonka esinahkaa ei ole ympärileikattu, on poistettava kansastaan. Hän on rikkonut minun liittoni.”

Herra ilmoittaa Iisakin syntymän

15Jumala sanoi Abrahamille: ”Älä kutsu vaimoasi Saaraita enää nimellä Saarai, vaan hänen nimensä olkoon Saara .

16 Minä siunaan häntä ja annan myös hänen synnyttää sinulle pojan. Minä siunaan häntä, ja hänestä polveutuu kansakuntia ja kansojen kuninkaita.”

17Abraham heittäytyi kasvoilleen ja nauroi ajatellen: ”Voiko satavuotiaalle syntyä lasta, ja voiko Saara, joka on yhdeksänkymmenen vuoden ikäinen, vielä synnyttää?”

18Abraham sanoi Jumalalle: ”Kunpa edes Ismael saisi elää sinun edessäsi!”

[19] Deus lhe respondeu: De fato, Sara, tua mulher, te dará um filho, e lhe chamarás Isaque; estabelecerei com ele a minha aliança, aliança perpétua para a sua descendência.

[20] Quanto a Ismael, eu te ouvi: abençoá-lo-ei, fá-lo-ei fecundo e o multiplicarei extraordinariamente; gerará doze príncipes, e dele farei uma grande nação.

[21] A minha aliança, porém, estabelecê-la-ei com Isaque, o qual Sara te dará à luz, neste mesmo tempo, daqui a um ano.

[22] E, finda esta fala com Abraão, Deus se retirou dele, elevando-se.

Pratica-se a circuncisão

[23] Tomou, pois, Abraão a seu filho Ismael, e a todos os escravos nascidos em sua casa, e a todos os comprados por seu dinheiro, todo macho dentre os de sua casa, e lhes circuncidou a carne do prepúcio de cada um, naquele mesmo dia, como Deus lhe ordenara.

[24] Tinha Abraão noventa e nove anos de idade, quando foi circuncidado na carne do seu prepúcio.

[25] Ismael, seu filho, era de treze anos, quando foi circuncidado na carne do seu prepúcio.

[26] Abraão e seu filho, Ismael, foram circuncidados no mesmo dia.

[19] Mutta Jumala sanoi: ”Totisesti vaimosi Saara synnyttää sinulle pojan, ja sinun on annettava hänelle nimi Iisak . Minä pidän voimassa liittoni hänen ja hänen jälkeläistensä kanssa ikuisesti.

[20]Minä olen kuullut rukouksesi myös Ismaelista. Minä siunaan häntä ja teen hänet hedelmälliseksi ja hyvin monilukuiseksi. Hänestä polveutuu kaksitoista ruhtinasta, ja minä teen hänestä suuren kansan.

[21]Mutta liittoni minä vahvistan Iisakin kanssa, jonka Saara sinulle synnyttää ensi vuonna tähän aikaan.”

[22]Kun Jumala oli lakannut puhumasta Abrahamin kanssa, hän kohosi ylös tämän luota.

[23]Abraham nouti vielä samana päivänä poikansa Ismaelin ja kaikki kotona syntyneet ja kaikki rahalla ostamansa orjat, kaikki talonsa miehet ja pojat, ja ympärileikkasi sinä samana päivänä heidän esinahkansa, niin kuin Jumala oli hänelle puhunut.

[24] Abraham oli yhdeksänkymmenenyhdeksän vuoden ikäinen, kun hänen esinahkansa ympärileikattiin,

[25] ja hänen poikansa Ismael oli kolmetoistavuotias, kun hänen esinahkansa ympärileikattiin.

[26] Abraham ja hänen poikansa Ismael ympärileikattiin juuri tuona samana päivänä.

[27] E também foram circuncidados todos os homens de sua casa, tanto os escravos nascidos nela como os comprados por dinheiro ao estrangeiro.

[27] Hänen kanssaan ympärileikattiin kaikki hänen talonsa miehet ja pojat, sekä kotona syntyneet että muukalaisilta rahalla ostetut orjat.

Gênesis 18

O SENHOR e dois anjos aparecem a Abraão

[1] Apareceu o SENHOR a Abraão nos carvalhais de Manre, quando ele estava assentado à entrada da tenda, no maior calor do dia.

[2] Levantou ele os olhos, olhou, e eis três homens de pé em frente dele. Vendo-os, correu da porta da tenda ao seu encontro, prostrou-se em terra

[3] e disse: SENHOR meu, se acho mercê em tua presença, rogo-te que não passes do teu servo;

[4] traga-se um pouco de água, lavai os pés e repousai debaixo desta árvore;

[5] trarei um bocado de pão; refazei as vossas forças, visto que chegastes até vosso servo; depois, seguireis avante. Responderam: Faze como disseste.

[6] Apressou-se, pois, Abraão para a tenda de Sara e lhe disse: Amassa depressa três medidas de flor de farinha e faze pão assado ao borralho.

[7] Abraão, por sua vez, correu ao gado, tomou um novilho, tenro e bom, e deu-o ao criado, que se apressou em prepará-lo.

1. Mooseksen 18

Herra ilmestyy jälleen Abrahamille

[1]Sitten Herra ilmestyi Abrahamille Mamren tammistossa. Abraham istui telttansa ovella päivän ollessa kuumimmillaan,

[2] ja kun hän nosti katseensa, hän näki, että kolme miestä seisoi hänen edessään. Nähdessään heidät hän riensi heitä vastaan teltan ovelta, kumartui maahan

[3]ja sanoi: ”Herrani, jos olen saanut armon sinun silmissäsi, niin ethän mene palvelijasi ohi.

[4] Sallikaa tuoda vähän vettä, jotta voitte pestä jalkanne. Levätkää sitten puun siimeksessä.

[5] Minä tuon palasen leipää vahvistaaksenne itseänne, ennen kuin jatkatte matkaanne, sillä sitä varten kai olette poikenneet palvelijanne luo.” Miehet sanoivat: ”Tee niin kuin olet puhunut.”

[6] Abraham kiirehti telttaan Saaran luo ja sanoi: ”Tee kiireesti taikina kolmesta vakallisesta hienoja vehnäjauhoja ja leivo kakkuja.”

[7] Sitten Abraham juoksi karjatarhaan, otti nuoren ja hyvän vasikan ja antoi sen palvelijalle, joka kiirehti valmistamaan sitä ruuaksi.

[8] Tomou também coalhada e leite e o novilho que mandara preparar e pôs tudo diante deles; e permaneceu de pé junto a eles debaixo da árvore; e eles comeram.

[9] Então, lhe perguntaram: Sara, tua mulher, onde está? Ele respondeu: Está aí na tenda.

[10] Disse um deles: Certamente voltarei a ti, daqui a um ano; e Sara, tua mulher, dará à luz um filho. Sara o estava escutando, à porta da tenda, atrás dele.

[11] Abraão e Sara eram já velhos, avançados em idade; e a Sara já lhe havia cessado o costume das mulheres.

[12] Riu-se, pois, Sara no seu íntimo, dizendo consigo mesma: Depois de velha, e velho também o meu senhor, terei ainda prazer?

[13] Disse o SENHOR a Abraão: Por que se riu Sara, dizendo: Será verdade que darei ainda à luz, sendo velha?

[14] Acaso, para o SENHOR há coisa demasiadamente difícil? Daqui a um ano, neste mesmo tempo, voltarei a ti, e Sara terá um filho.

[15] Então, Sara, receosa, o negou, dizendo: Não me ri. Ele, porém, disse: Não é assim, é certo que riste.

Deus anuncia a destruição de Sodoma e Gomorra

[16] Tendo-se levantado dali aqueles homens, olharam para Sodoma; e Abraão ia com eles, para os encaminhar.

[8] Hän otti voita ja maitoa sekä valmistuttamansa vasikan ja pani ne miesten eteen. Itse hän seisoi heidän luonaan puun alla sillä aikaa, kun he söivät.

[9] He kysyivät häneltä: ”Missä vaimosi Saara on?” Hän vastasi: ”Tuolla teltassa.”

[10] Mies sanoi: ”Totisesti, minä palaan luoksesi ensi vuonna tähän aikaan, ja silloin vaimollasi Saaralla on poika.” Mutta Saara kuunteli teltan ovella hänen takanaan.

[11]Abraham ja Saara olivat vanhoja ja ikääntyneitä, eikä Saara enää voinut saada lasta .

[12]Saara nauroi itsekseen ja ajatteli: ”Voisiko minussa vielä herätä halu, kun olen näin kuihtunut? Onhan myös herrani jo vanha.”

[13] Herrasanoi Abrahamille: ”Miksi Saara nauroi ja ajatteli: 'Voisinko minä todella synnyttää, kun olen näin vanha?'

[14] Onko Herralle mikään mahdotonta? Ensi vuonna tähän samaan aikaan minä palaan luoksesi, ja silloin Saaralla on poika.”

[15]Saara kielsi ja sanoi: ”En minä nauranut.” Hän näet pelkäsi. Mutta Herra sanoi: ”Ei, kyllä sinä nauroit.”

Abraham anoo armoa Sodomalle

[16]Miehet nousivat aterialta ja katselivat Sodomaan päin, ja Abraham lähti saattamaan heitä.

[17] Disse o SENHOR: Ocultarei a Abraão o que estou para fazer,

[18] visto que Abraão certamente virá a ser uma grande e poderosa nação, e nele serão benditas todas as nações da terra?

[19] Porque eu o escolhi para que ordene a seus filhos e a sua casa depois dele, a fim de que guardem o caminho do SENHOR e pratiquem a justiça e o juízo; para que o SENHOR faça vir sobre Abraão o que tem falado a seu respeito.

[20] Disse mais o SENHOR: Com efeito, o clamor de Sodoma e Gomorra tem-se multiplicado, e o seu pecado se tem agravado muito.

[21] Descerei e verei se, de fato, o que têm praticado corresponde a esse clamor que é vindo até mim; e, se assim não é, sabê-lo-ei.

Abraão intercede junto a Deus pelos homens

[22] Então, partiram dali aqueles homens e foram para Sodoma; porém Abraão permaneceu ainda na presença do SENHOR.

[23] E, aproximando-se a ele, disse: Destruirás o justo com o ímpio?

[24] Se houver, porventura, cinqüenta justos na cidade, destruirás ainda assim e não pouparás o lugar por amor dos cinqüenta justos que nela se encontram?

[25] Longe de ti o fazeres tal coisa, matares o justo com o ímpio, como se o justo fosse igual ao ímpio; longe de ti. Não fará justiça o Juiz de toda a terra?

[17] Herra sanoi: ”Salaisinko minä Abrahamilta, mitä tulen tekemään?

[18]Tuleehan Abrahamista suuri ja mahtava kansa, ja kaikki kansat maan päällä tulevat siunatuiksi hänessä.

[19]Sillä minä olen valinnut hänet, että hän käskisi lapsiaan ja perhettään pysymään Herran tiellä ja toimimaan vanhurskaasti ja oikeudenmukaisesti, jotta minä voisin toteuttaa Abrahamille sen, mitä olen hänestä puhunut.”

[20] Herrasanoi: ”Koska valitushuuto Sodoman ja Gomorran vuoksi on suuri ja koska niiden synnit ovat hyvin raskaat,

[21]minä lähden alas katsomaan, ovatko niiden asukkaat tehneet kaiken sen, mistä minulle on valitettu, vai eivät. Tahdon tietää sen.”

[22] Miehet lähtivät sieltä ja kulkivat Sodomaan päin, mutta Abraham seisoi yhä Herran edessä.

[23] Abraham lähestyi häntä ja sanoi: ”Aiotko siis tuhota vanhurskaan yhdessä jumalattoman kanssa?

[24] Ehkä kaupungissa on viisikymmentä vanhurskasta. Aiotko todella tuhota paikan? Etkö säästä sitä siellä asuvien viidenkymmenen vanhurskaan tähden?

[25] Et suinkaan voi tehdä niin, että surmaat vanhurskaan yhdessä jumalattoman kanssa. Silloinhan vanhurskaan kävisi samoin kuin jumalattoman. Et voi tehdä

niin! Eikö koko maailman tuomari tekisi oikeutta?”

26 Então, disse o SENHOR: Se eu achar em Sodoma cinqüenta justos dentro da cidade, pouparei a cidade toda por amor deles.

26 Herrasanoi: ”Jos löydän Sodoman kaupungista viisikymmentä vanhurskasta, minä säästän koko paikan heidän vuokseen.”

27 Disse mais Abraão: Eis que me atrevo a falar ao SENHOR, eu que sou pó e cinza.

27 Abraham vastasi: ”Olen rohjennut puhua Herralleni, vaikka olen vain tomua ja tuhkaa!

28 Na hipótese de faltarem cinco para cinqüenta justos, destruirás por isso toda a cidade? Ele respondeu: Não a destruirei se eu achar ali quarenta e cinco.

28Ehkä viidestäkymmenestä vanhurskaasta puuttuu viisi. Hävitätkö niiden viiden tähden koko kaupungin?” Herra sanoi: ”En hävitä, jos löydän sieltä neljäkymmentäviisi.”

29 Disse-lhe ainda mais Abraão: E se, porventura, houver ali quarenta? Respondeu: Não o farei por amor dos quarenta.

29 Abraham puhui vielä Herralle ja sanoi: ”Ehkä sieltä löytyy neljäkymmentä.” Herra vastasi: ”Niiden neljänkymmenen tähden jätän sen tekemättä.”

30 Insistiu: Não se ire o SENHOR, falarei ainda: Se houver, porventura, ali trinta? Respondeu o SENHOR: Não o farei se eu encontrar ali trinta.

30 Abraham sanoi: ”Älköön Herrani vihastuko, jos vielä puhun. Ehkä sieltä löytyy kolmekymmentä.” Herra vastasi: ”En tee sitä, jos löydän sieltä kolmekymmentä.”

31 Continuou Abraão: Eis que me atrevi a falar ao SENHOR: Se, porventura, houver ali vinte? Respondeu o SENHOR: Não a destruirei por amor dos vinte.

31 Abraham sanoi: ”Olen rohjennut puhua Herralleni. Ehkä sieltä löytyy kaksikymmentä.” Hän vastasi: ”Niiden kahdenkymmenen tähden jätän kaupungin hävittämättä.”

32 Disse ainda Abraão: Não se ire o SENHOR, se lhe falo somente mais esta vez: Se, porventura, houver ali dez? Respondeu o SENHOR: Não a destruirei por amor dos dez.

32 Abraham sanoi: ”Kunpa Herrani ei vihastuisi – puhun enää vain tämän kerran. Ehkä sieltä löytyy kymmenen.” Herra vastasi: ”Niiden kymmenen tähden jätän sen hävittämättä.”

[33] Tendo cessado de falar a Abraão, retirou-se o SENHOR; e Abraão voltou para o seu lugar.

[33]Kun Herra oli lakannut puhumasta Abrahamin kanssa, hän lähti pois, ja Abraham palasi kotiinsa.

Gênesis 19

Ló recebe em sua casa os dois anjos

[1] Ao anoitecer, vieram os dois anjos a Sodoma, a cuja entrada estava Ló assentado; este, quando os viu, levantou-se e, indo ao seu encontro, prostrou-se, rosto em terra.

[2] E disse-lhes: Eis agora, meus senhores, vinde para a casa do vosso servo, pernoitai nela e lavai os pés; levantar-vos-eis de madrugada e seguireis o vosso caminho. Responderam eles: Não; passaremos a noite na praça.

[3] Instou-lhes muito, e foram e entraram em casa dele; deu-lhes um banquete, fez assar uns pães asmos, e eles comeram.

[4] Mas, antes que se deitassem, os homens daquela cidade cercaram a casa, os homens de Sodoma, tanto os moços como os velhos, sim, todo o povo de todos os lados;

[5] e chamaram por Ló e lhe disseram: Onde estão os homens que, à noitinha, entraram em tua casa? Traze-os fora a nós para que abusemos deles.

[6] Saiu-lhes, então, Ló à porta, fechou-a após si

[7] e lhes disse: Rogo-vos, meus irmãos, que não façais mal;

1. Mooseksen 19

Sodoman riettaus

[1]Kun ne kaksi enkeliä tulivat Sodomaan illalla, Loot istui Sodoman portilla. Nähdessään heidät Loot lähti heitä vastaan ja kumartui kasvoilleen maahan

[2] ja sanoi: ”Oi herrani, poiketkaa palvelijanne taloon yöksi ja peskää jalkanne! Voitte nousta varhain aamulla ja jatkaa matkaanne.” He sanoivat: ”Ei, vaan me yövymme torilla.”

[3]Mutta Loot pyysi heitä hartaasti. Niin he lähtivät hänen mukaansa ja saapuivat hänen taloonsa. Hän valmisti heille juhla-aterian ja leipoi happamattomia leipiä, ja he söivät.

[4] He eivät olleet vielä käyneet makuulle, kun Sodoman kaupungin miehet, nuoret ja vanhat, koko kansa joka taholta, piirittivät talon.

[5]He huusivat Lootia ja sanoivat hänelle: ”Missä ovat ne miehet, jotka tulivat luoksesi tänä iltana? Tuo heidät ulos luoksemme, että voimme yhtyä heihin.”

[6]Silloin Loot meni ulos heidän luokseen portille ja sulki oven jälkeensä.

[7] Hän sanoi: ”Minä pyydän, veljeni, älkää tehkö niin pahoin.

8 tenho duas filhas, virgens, eu vo-las trarei; tratai-as como vos parecer, porém nada façais a estes homens, porquanto se acham sob a proteção de meu teto.

9 Eles, porém, disseram: Retira-te daí. E acrescentaram: Só ele é estrangeiro, veio morar entre nós e pretende ser juiz em tudo? A ti, pois, faremos pior do que a eles. E arremessaram-se contra o homem, contra Ló, e se chegaram para arrombar a porta.

10 Porém os homens, estendendo a mão, fizeram entrar Ló e fecharam a porta;

11 e feriram de cegueira aos que estavam fora, desde o menor até ao maior, de modo que se cansaram à procura da porta.

12 Então, disseram os homens a Ló: Tens aqui alguém mais dos teus? Genro, e teus filhos, e tuas filhas, todos quantos tens na cidade, faze-os sair deste lugar;

13 pois vamos destruir este lugar, porque o seu clamor se tem aumentado, chegando até à presença do SENHOR; e o SENHOR nos enviou a destruí-lo.

14 Então, saiu Ló e falou a seus genros, aos que estavam para casar com suas filhas e disse: Levantai-vos, saí deste lugar, porque o SENHOR há de destruir a cidade. Acharam, porém, que ele gracejava com eles.

15 Ao amanhecer, apertaram os anjos com Ló, dizendo: Levanta-te, toma tua mulher

8 Minulla on kaksi tytärtä, jotka eivät ole maanneet miehen kanssa. Minä tuon teille heidät. Tehkää heille mitä hyväksi näette. Älkää vain tehkö näille miehille mitään, sillä he ovat tulleet minun kattoni alle.”

9 Mutta miehet vastasivat: ”Pois tieltä!” He sanoivat vielä: ”Tuo yksi on tullut tänne asumaan muukalaisena ja on kuitenkin olevinaan tuomari. Nytpä me pitelemme sinua pahemmin kuin heitä.” Sitten he kävivät rajusti tuon miehen, Lootin, kimppuun ja rupesivat murtamaan ovea.

10 Silloin enkelit ojensivat kätensä, vetivät Lootin luokseen huoneeseen ja sulkivat oven.

11 He sokaisivat talon ovella olevat miehet pienimmästä suurimpaan, ja nämä etsivät ovea väsyksiin asti.

12 Enkelit sanoivat Lootille: ”Vieläkö sinulla on ketään täällä, tässä kaupungissa, vävyä, poikiasi, tyttäriäsi tai muita omaisia? Vie heidät pois tästä paikasta,

13 sillä me hävitämme tämän paikan! Herra lähetti meidät hävittämään sen, sillä Herran eteen on tullut kova valitushuuto sen asukkaista.”

14 Silloin Loot meni puhumaan vävyilleen, jotka aikoivat naida hänen tyttärensä, ja sanoi: ”Nouskaa ja lähtekää pois tästä paikasta, sillä Herra hävittää tämän kaupungin.” Mutta vävyjen mielestä hän pilaili.

Loot pelastetaan Sodoman tuhosta

15 Kun aamu sarasti, enkelit kiirehtivät Lootia ja sanoivat: ”Nouse, ota mukaasi

e tuas duas filhas, que aqui se encontram, para que não pereças no castigo da cidade.

[16] Como, porém, se demorasse, pegaram-no os homens pela mão, a ele, a sua mulher e as duas filhas, sendo-lhe o SENHOR misericordioso, e o tiraram, e o puseram fora da cidade.

[17] Havendo-os levado fora, disse um deles: Livra-te, salva a tua vida; não olhes para trás, nem pares em toda a campina; foge para o monte, para que não pereças.

[18] Respondeu-lhes Ló: Assim não, SENHOR meu!

[19] Eis que o teu servo achou mercê diante de ti, e engrandeceste a tua misericórdia que me mostraste, salvando-me a vida; não posso escapar no monte, pois receio que o mal me apanhe, e eu morra.

[20] Eis aí uma cidade perto para a qual eu posso fugir, e é pequena. Permite que eu fuja para lá (porventura, não é pequena?), e nela viverá a minha alma.

[21] Disse-lhe: Quanto a isso, estou de acordo, para não subverter a cidade de que acabas de falar.

[22] Apressa-te, refugia-te nela; pois nada posso fazer, enquanto não tiveres chegado lá. Por isso, se chamou Zoar o nome da cidade.

A destruição de Sodoma e Gomorra

[23] Saía o sol sobre a terra, quando Ló entrou em Zoar.

vaimosi ja molemmat tyttäresi, jotka ovat luonasi, ettet hukkuisi kaupungin syntien tähden.”

[16] Mutta Loot vitkasteli. Silloin miehet tarttuivat häntä sekä hänen vaimoaan ja molempia tyttäriään kädestä, veivät heidät ulos ja jättivät kaupungin ulkopuolelle, sillä Herra tahtoi säästää heidät.

[17]Viedessään heitä ulos enkeli sanoi: ”Pakene henkesi edestä, älä katso taaksesi äläkä pysähdy mihinkään koko tasangolla. Pakene vuorille, ettet tuhoutuisi.”

[18] Mutta Loot sanoi heille: ”Voi ei, herrani!

[19] Sinä olet ollut armollinen minulle, palvelijallesi, ja osoittanut suurta laupeutta pelastaessasi henkeni. En minä kuitenkaan kykene pakenemaan vuorille. Onnettomuus voi saavuttaa minut, ja minä voin kuolla!

[20] Näetkö tuon mitättömän pienen kaupungin? Se on niin lähellä, että voin paeta sinne. Salli minun paeta sinne, että jäisin eloon.”

[21] Enkeli sanoi hänelle: ”Hyvä. Minä teen tässäkin asiassa sinulle mieliksi enkä hävitä kaupunkia, josta puhuit.

[22] Pakene nopeasti sinne, sillä minä en voi tehdä mitään, ennen kuin olet päässyt sinne.” Tämän vuoksi kaupunki sai nimekseen Sooar .

Sodoman ja Gomorran hävitys

[23]Aurinko oli noussut maan ylle, kun Loot saapui Sooariin.

[24] Então, fez o SENHOR chover enxofre e fogo, da parte do SENHOR, sobre Sodoma e Gomorra.

[25] E subverteu aquelas cidades, e toda a campina, e todos os moradores das cidades, e o que nascia na terra.

[26] E a mulher de Ló olhou para trás e converteu-se numa estátua de sal.

[27] Tendo-se levantado Abraão de madrugada, foi para o lugar onde estivera na presença do SENHOR;

[28] e olhou para Sodoma e Gomorra e para toda a terra da campina e viu que da terra subia fumaça, como a fumarada de uma fornalha.

[29] Ao tempo que destruía as cidades da campina, lembrou-se Deus de Abraão e tirou a Ló do meio das ruínas, quando subverteu as cidades em que Ló habitara.

A origem dos moabitas e dos amonitas

[30] Subiu Ló de Zoar e habitou no monte, ele e suas duas filhas, porque receavam permanecer em Zoar; e habitou numa caverna, e com ele as duas filhas.

[31] Então, a primogênita disse à mais moça: Nosso pai está velho, e não há homem na terra que venha unir-se conosco, segundo o costume de toda terra.

[32] Vem, façamo-lo beber vinho, deitemo-nos com ele e conservemos a descendência de nosso pai.

[33] Naquela noite, pois, deram a beber vinho a seu pai, e, entrando a primogênita, se deitou com ele, sem que

[24] Silloin Herra antoi sataa luotaan taivaasta tulta ja tulikiveä Sodoman ja Gomorran päälle.

[25] Hän hävitti nämä kaupungit, koko tasangon sekä kaikki noiden kaupunkien asukkaat ja maan kasvillisuuden.

[26] Mutta Lootin vaimo katsoi taakseen ja muuttui suolapatsaaksi.

[27] Abraham meni varhain aamulla paikkaan, jossa hän oli seisonut Herran edessä.

[28] Hän katseli Sodomaan ja Gomorraan päin ja yli koko tasangon ja näki maasta nousevan savua, kuin polttouunin savua.

[29] Tuhotessaan lakeuden kaupungit Jumala muisti Abrahamia ja lähetti Lootin pois hävityksen keskeltä. Hän hävitti ne kaupungit, joissa Loot oli asunut.

[30] Loot lähti Sooarista ja asusti molempien tyttäriensä kanssa vuorilla, sillä hän pelkäsi asua Sooarissa. Hän asui luolassa tyttäriensä kanssa.

Mooabilaisten ja ammonilaisten syntyperä

[31] Vanhempi tytär sanoi nuoremmalle: ”Isämme on vanha, eikä tässä maassa ole miestä, joka voisi tulla luoksemme, kuten koko maassa on tapana.

[32] Tule, juotetaan isällemme viiniä ja maataan hänen kanssaan, että saisimme isämme avulla jälkeläisiä.”

[33] He juottivat sinä yönä isälleen viiniä, ja vanhempi meni ja makasi isänsä kanssa,

ele o notasse, nem quando ela se deitou, nem quando se levantou.

34 No dia seguinte, disse a primogênita à mais nova: Deitei-me, ontem, à noite, com o meu pai. Demos-lhe a beber vinho também esta noite; entra e deita-te com ele, para que preservemos a descendência de nosso pai.

35 De novo, pois, deram, aquela noite, a beber vinho a seu pai, e, entrando a mais nova, se deitou com ele, sem que ele o notasse, nem quando ela se deitou, nem quando se levantou.

36 E assim as duas filhas de Ló conceberam do próprio pai.

37 A primogênita deu à luz um filho e lhe chamou Moabe: é o pai dos moabitas, até ao dia de hoje.

38 A mais nova também deu à luz um filho e lhe chamou Ben-Ami: é o pai dos filhos de Amom, até ao dia de hoje.

Gênesis 20

Abraão e Sara peregrinam em Gerar

1 Partindo Abraão dali para a terra do Neguebe, habitou entre Cades e Sur e morou em Gerar.

2 Disse Abraão de Sara, sua mulher: Ela é minha irmã; assim, pois, Abimeleque, rei de Gerar, mandou buscá-la.

3 Deus, porém, veio a Abimeleque em sonhos de noite e lhe disse: Vais ser punido de morte por causa da mulher que tomaste, porque ela tem marido.

eikä Loot huomannut, milloin tytär tuli makaamaan ja milloin tämä nousi.

34 Seuraavana päivänä vanhempi sanoi nuoremmalle: ”Minä makasin viime yönä isän kanssa. Juotetaan hänelle tänäkin yönä viiniä, että sinä voit mennä ja maata hänen kanssaan saadaksemme isämme avulla jälkeläisiä.”

35 He juottivat sinäkin yönä isälleen viiniä, ja nuorempi meni ja makasi tämän kanssa, eikä Loot huomannut, milloin tytär tuli makaamaan ja milloin tämä nousi.

36 Näin Lootin molemmat tyttäret tulivat raskaiksi isästään.

37 Vanhempi synnytti pojan ja antoi hänelle nimen Mooab. Hänestä polveutuvat nykyiset mooabilaiset.

38 Myös nuorempi synnytti pojan ja antoi hänelle nimen Ben-Ammi. Hänestä polveutuvat nykyiset ammonilaiset.

1. Mooseksen 20

Abraham ja Saara Gerarissa

1 Abraham matkasi Mamresta Negeviin ja asettui asumaan Kaadeksen ja Suurin välille. Asuessaan muukalaisena Gerarissa

2 Abraham sanoi vaimostaan Saarasta: ”Hän on sisareni.” Silloin Abimelek, Gerarin kuningas, lähetti noutamaan Saaran luokseen.

3 Mutta Jumala tuli Abimelekin luo yöllä unessa ja sanoi hänelle: ”Tiedä, että sinä olet kuoleman oma naisen tähden, jonka olet ottanut, sillä hän on toisen miehen vaimo.”

[4] Ora, Abimeleque ainda não a havia possuído; por isso, disse: SENHOR, matarás até uma nação inocente?
[5] Não foi ele mesmo que me disse: É minha irmã? E ela também me disse: Ele é meu irmão. Com sinceridade de coração e na minha inocência, foi que eu fiz isso.
[6] Respondeu-lhe Deus em sonho: Bem sei que com sinceridade de coração fizeste isso; daí o ter impedido eu de pecares contra mim e não te permiti que a tocasses.

[7] Agora, pois, restitui a mulher a seu marido, pois ele é profeta e intercederá por ti, e viverás; se, porém, não lha restituíres, sabe que certamente morrerás, tu e tudo o que é teu.

[8] Levantou-se Abimeleque de madrugada, e chamou todos os seus servos, e lhes contou todas essas coisas; e os homens ficaram muito atemorizados.

[9] Então, chamou Abimeleque a Abraão e lhe disse: Que é isso que nos fizeste? Em que pequei eu contra ti, para trazeres tamanho pecado sobre mim e sobre o meu reino? Tu me fizeste o que não se deve fazer.

[10] Disse mais Abimeleque a Abraão: Que estavas pensando para fazeres tal coisa?
[11] Respondeu Abraão: Eu dizia comigo mesmo: Certamente não há temor de

[4] Abimelek ei kuitenkaan ollut koskenut häneen ja sanoi: ”Herra, surmaatko sinä kansan, vaikka se on syytön?
[5] Eikö hän itse sanonut minulle: ’Hän on minun sisareni’? Ja nainen sanoi: ’Hän on veljeni.’ Olen tehnyt tämän vilpittömin sydämin ja viattomin käsin.”
[6] Jumala sanoi hänelle unessa: ”Myös minä tiedän, että olet tehnyt sen vilpittömin sydämin. Siksi minä estinkin sinua tekemästä syntiä minua vastaan enkä sallinut sinun kajota häneen.
[7] Anna nyt miehelle takaisin hänen vaimonsa, sillä mies on profeetta. Hän on rukoileva sinun puolestasi, ja sinä saat elää. Mutta jollet anna häntä takaisin, niin tiedä, että sinä itse ja kaikki, jotka kuuluvat sinulle, olette varmasti kuoleman omia.”
[8] Abimelek nousi varhain aamulla, kutsui kaikki palvelijansa ja puhui heille kaikki nämä asiat. Silloin miehet pelästyivät kovin.
[9] Abimelek kutsui Abrahamin ja sanoi hänelle: ”Mitä oletkaan meille tehnyt! Ja mitä syntiä minä olen tehnyt sinua vastaan, kun olet saattanut minut ja valtakuntani syyllisiksi suureen syntiin? Sinä olet tehnyt minulle tekoja, joita ei sovi tehdä.”
[10] Abimelek kysyi vielä Abrahamilta: ”Mitä sinulla oli mielessäsi, kun teit tämän?”
[11] Abraham vastasi: ”Minä ajattelin: ’Tällä paikkakunnalla ei varmaankaan ole

Deus neste lugar, e eles me matarão por causa de minha mulher.

[12] Por outro lado, ela, de fato, é também minha irmã, filha de meu pai e não de minha mãe; e veio a ser minha mulher.

[13] Quando Deus me fez andar errante da casa de meu pai, eu disse a ela: Este favor me farás: em todo lugar em que entrarmos, dirás a meu respeito: Ele é meu irmão.

[14] Então, Abimeleque tomou ovelhas e bois, e servos e servas e os deu a Abraão; e lhe restituiu a Sara, sua mulher.

[15] Disse Abimeleque: A minha terra está diante de ti; habita onde melhor te parecer.

[16] E a Sara disse: Dei mil siclos de prata a teu irmão; será isto compensação por tudo quanto se deu contigo; e perante todos estás justificada.

[17] E, orando Abraão, sarou Deus Abimeleque, sua mulher e suas servas, de sorte que elas pudessem ter filhos;

[18] porque o SENHOR havia tornado estéreis todas as mulheres da casa de Abimeleque, por causa de Sara, mulher de Abraão.

Gênesis 21

O nascimento de Isaque

jumalanpelkoa, ja siksi minut surmataan vaimoni tähden.’

[12] Sitä paitsi hän todella on minun sisareni, isäni tytär, vaikka ei olekaan äitini tytär. Niin hänestä on voinut tulla minun vaimoni.

[13] Kun Jumala lähetti minut vaeltamaan pois isäni kodista, minä sanoin Saaralle: ’Tee minulle se hyvä työ, että jokaisessa paikassa, johon tulemme, sanot minusta: hän on minun veljeni.’”

[14] Silloin Abimelek otti lampaita ja vuohia, nautakarjaa sekä palvelijoita ja palvelijattaria ja antoi ne Abrahamille. Hän myös antoi Abrahamille takaisin tämän vaimon Saaran.

[15] Abimelek sanoi: ”Koko maani on edessäsi. Asu missä hyväksi näet.”

[16] Saaralle hän sanoi: ”Minä annan veljellesi tuhat sekeliä hopeaa. Se osoittaa sinut syyttömäksi kaikkien edessä, jotka ovat sinun kanssasi. Näin sinut on todistettu viattomaksi.”

[17] Sitten Abraham rukoili Jumalaa, ja Jumala paransi Abimelekin, hänen vaimonsa ja hänen orjattarensa, ja he saivat lapsia.

[18] Herra oli näet sulkenut jokaisen kohdun Abimelekin hovissa Saaran, Abrahamin vaimon, tähden.

1. Mooseksen 21

Iisakin syntymä

1 Visitou o SENHOR a Sara, como lhe dissera, e o SENHOR cumpriu o que lhe havia prometido.

2 Sara concebeu e deu à luz um filho a Abraão na sua velhice, no tempo determinado, de que Deus lhe falara.

3 Ao filho que lhe nasceu, que Sara lhe dera à luz, pôs Abraão o nome de Isaque.
4 Abraão circuncidou a seu filho Isaque, quando este era de oito dias, segundo Deus lhe havia ordenado.
5 Tinha Abraão cem anos, quando lhe nasceu Isaque, seu filho.
6 E disse Sara: Deus me deu motivo de riso; e todo aquele que ouvir isso vai rir-se juntamente comigo.

7 E acrescentou: Quem teria dito a Abraão que Sara amamentaria um filho? Pois na sua velhice lhe dei um filho.

Agar no deserto

8 Isaque cresceu e foi desmamado. Nesse dia em que o menino foi desmamado, deu Abraão um grande banquete.
9 Vendo Sara que o filho de Agar, a egípcia, o qual ela dera à luz a Abraão, caçoava de Isaque,

10 disse a Abraão: Rejeita essa escrava e seu filho; porque o filho dessa escrava não será herdeiro com Isaque, meu filho.

11 Pareceu isso mui penoso aos olhos de Abraão, por causa de seu filho.

1 Herrapiti Saarasta huolen, niin kuin oli sanonut, ja teki hänelle niin kuin oli puhunut.
2 Saara tuli raskaaksi ja synnytti Abrahamille tämän vanhoilla päivillä pojan juuri siihen aikaan, josta Jumala oli hänelle puhunut.
3 Pojalleen, jonka Saara oli hänelle synnyttänyt, Abraham antoi nimen Iisak.
4 Hän ympärileikkasi poikansa Iisakin kahdeksan päivän ikäisenä, niin kuin Jumala oli häntä käskenyt.
5 Abraham oli sadan vuoden ikäinen, kun hänen poikansa Iisak syntyi.
6 Saara sanoi: ”Jumala on saanut minut nauramaan. Jokainen, joka kuulee tästä, nauraa minun kanssani.”
7 Hän sanoi vielä: ”Kuka olisi voinut sanoa Abrahamille, että Saara tulee imettämään lapsia? Kuitenkin minä olen nyt synnyttänyt hänelle pojan hänen vanhoilla päivillään!”

Haagarin ja Ismaelin karkotus

8 Poika kasvoi, ja hänet vieroitettiin, ja Abraham laittoi suuret pidot sinä päivänä, jona Iisak vieroitettiin.
9 Kun Saara näki, että poika, jonka egyptiläinen Haagar oli Abrahamille synnyttänyt, ilvehti,
10 hän sanoi Abrahamille: ”Aja pois tuo orjatar ja hänen poikansa, sillä tuon orjattaren poika ei saa periä yhdessä poikani Iisakin kanssa.”
11 Abraham piti tätä puhetta hyvin pahana poikansa Ismaelin tähden.

[12] Disse, porém, Deus a Abraão: Não te pareça isso mal por causa do moço e por causa da tua serva; atende a Sara em tudo o que ela te disser; porque por Isaque será chamada a tua descendência.	[12] Mutta Jumala sanoi Abrahamille: ”Älä pahastu poikasi ja orjattaresi tähden. Kuuntele Saaraa kaikessa, mitä hän sinulle sanoo, sillä vain Iisakin jälkeläisiä kutsutaan sinun jälkeläisiksesi.
[13] Mas também do filho da serva farei uma grande nação, por ser ele teu descendente.	[13]Mutta myös orjattaren pojasta minä teen suuren kansan, koska hänkin on sinun jälkeläisesi .”
[14] Levantou-se, pois, Abraão de madrugada, tomou pão e um odre de água, pô-los às costas de Agar, deu-lhe o menino e a despediu. Ela saiu, andando errante pelo deserto de Berseba.	[14]Varhain seuraavana aamuna Abraham otti leipää ja vesileilin ja antoi ne Haagarille. Hän pani ne tämän olalle ja lähetti hänet ja pojan menemään. Haagar lähti ja harhaili Beerseban autiomaassa.
[15] Tendo-se acabado a água do odre, colocou ela o menino debaixo de um dos arbustos	[15] Kun vesi loppui leilistä, Haagar jätti pojan pensaan alle
[16] e, afastando-se, foi sentar-se defronte, à distância de um tiro de arco; porque dizia: Assim, não verei morrer o menino; e, sentando-se em frente dele, levantou a voz e chorou.	[16] ja meni istumaan toisaalle , noin jousenkantaman päähän, sillä hän ajatteli: ”En halua nähdä pojan kuolemaa.” Istuessaan siellä hän alkoi itkeä ääneen.
[17] Deus, porém, ouviu a voz do menino; e o Anjo de Deus chamou do céu a Agar e lhe disse: Que tens, Agar? Não temas, porque Deus ouviu a voz do menino, daí onde está.	[17] Jumala kuuli pojan äänen, ja Jumalan enkeli huusi taivaasta Haagarille: ”Mikä sinun on, Haagar? Älä pelkää, sillä Jumala on kuullut pojan äänen sieltä, missä hän on.
[18] Ergue-te, levanta o rapaz, segura-o pela mão, porque eu farei dele um grande povo.	[18] Nouse, auta poika ylös ja pidä hänestä lujasti kiinni, sillä minä teen hänestä suuren kansan.”
[19] Abrindo-lhe Deus os olhos, viu ela um poço de água, e, indo a ele, encheu de água o odre, e deu de beber ao rapaz.	[19] Ja Jumala avasi Haagarin silmät, niin että Haagar huomasi vesikaivon. Hän meni, täytti leilin vedellä ja antoi pojan juoda.
[20] Deus estava com o rapaz, que cresceu, habitou no deserto e se tornou flecheiro;	[20] Jumala oli pojan kanssa. Poika kasvoi ja asui autiomaassa, ja hänestä tuli jousimies.

[21] habitou no deserto de Parã, e sua mãe o casou com uma mulher da terra do Egito.

Abraão faz aliança com Abimeleque

[22] Por esse tempo, Abimeleque e Ficol, comandante do seu exército, disseram a Abraão: Deus é contigo em tudo o que fazes;

[23] agora, pois, jura-me aqui por Deus que me não mentirás, nem a meu filho, nem a meu neto; e sim que usarás comigo e com a terra em que tens habitado daquela mesma bondade com que eu te tratei.

[24] Respondeu Abraão: Juro.

[25] Nada obstante, Abraão repreendeu a Abimeleque por causa de um poço de água que os servos deste lhe haviam tomado à força.

[26] Respondeu-lhe Abimeleque: Não sei quem terá feito isso; também nada me fizeste saber, nem tampouco ouvi falar disso, senão hoje.

[27] Tomou Abraão ovelhas e bois e deu-os a Abimeleque; e fizeram ambos uma aliança.

[28] Pôs Abraão à parte sete cordeiras do rebanho.

[29] Perguntou Abimeleque a Abraão: Que significam as sete cordeiras que puseste à parte?

[30] Respondeu Abraão: Receberás de minhas mãos as sete cordeiras, para que me sirvam de testemunho de que eu cavei este poço.

[21] Hän asui Paaranin autiomaassa, ja hänen äitinsä otti hänelle vaimon Egyptin maasta.

Abrahamin ja Abimelekin liitto

[22]Siihen aikaan Abimelek ja hänen sotapäällikkönsä Piikol sanoivat Abrahamille: ”Jumala on kanssasi kaikessa, mitä sinä teet.

[23]Vanno siis nyt tässä minulle Jumalan kautta, ettet ole petollinen minulle, et suvulleni etkä jälkeläisilleni, vaan osoitat uskollisuutta minulle ja maalle, jossa asut muukalaisena, niin kuin minä olen sinulle osoittanut.”

[24] Abraham sanoi: ”Minä vannon.”

[25] Abraham kuitenkin nuhteli Abimelekia vesikaivon tähden, jonka Abimelekin palvelijat olivat ottaneet häneltä väkivalloin.

[26] Mutta Abimelek vastasi: ”En tiedä, kuka sen on tehnyt. Et sinä itsekään ole siitä minulle kertonut, enkä minä ole kuullut siitä ennen kuin tänään.”

[27] Silloin Abraham otti lampaita, vuohia ja nautakarjaa ja antoi Abimelekille, ja he tekivät keskenään liiton.

[28] Sitten Abraham asetti erilleen laumasta seitsemän lammasta.

[29] Abimelek sanoi Abrahamille: ”Mitä tarkoittavat nuo seitsemän lammasta, jotka olet asettanut erilleen?”

[30] Abraham vastasi: ”Sinun on otettava minulta vastaan seitsemän lammasta todistukseksi siitä, että minä olen kaivanut tämän kaivon.”

31 Por isso, se chamou aquele lugar Berseba, porque ali juraram eles ambos.

32 Assim, fizeram aliança em Berseba; levantaram-se Abimeleque e Ficol, comandante do seu exército, e voltaram para as terras dos filisteus.

33 Plantou Abraão tamargueiras em Berseba e invocou ali o nome do SENHOR, Deus Eterno.

34 E foi Abraão, por muito tempo, morador na terra dos filisteus.

31 Sen vuoksi paikalle annettiin nimi Beerseba, koska he vannoivat siellä toisilleen valan

32 ja tekivät siellä liiton. Sen jälkeen Abimelek ja hänen sotapäällikkönsä Piikol palasivat filistealaisten maahan.

33 Abraham istutti tamariskipuun Beersebaan ja huusi siellä avuksi Herran , ikuisen Jumalan, nimeä.

34 Ja Abraham asui kauan muukalaisena filistealaisten maassa.

Gênesis 22

Deus prova Abraão

1 Depois dessas coisas, pôs Deus Abraão à prova e lhe disse: Abraão! Este lhe respondeu: Eis-me aqui!

2 Acrescentou Deus: Toma teu filho, teu único filho, Isaque, a quem amas, e vai-te à terra de Moriá; oferece-o ali em holocausto, sobre um dos montes, que eu te mostrarei.

3 Levantou-se, pois, Abraão de madrugada e, tendo preparado o seu jumento, tomou consigo dois dos seus servos e a Isaque, seu filho; rachou lenha para o holocausto e foi para o lugar que Deus lhe havia indicado.

4 Ao terceiro dia, erguendo Abraão os olhos, viu o lugar de longe.

5 Então, disse a seus servos: Esperai aqui, com o jumento; eu e o rapaz iremos até lá e, havendo adorado, voltaremos para junto de vós.

1. Mooseksen 22

Jumala koettelee Abrahamia

1 Näiden tapausten jälkeen Jumala koetteli Abrahamia ja sanoi hänelle: ”Abraham!” Hän vastasi: ”Tässä olen.”

2 Jumala sanoi: ”Ota ainoa poikasi Iisak, jota rakastat, ja mene Moorian maahan ja uhraa hänet siellä polttouhriksi sillä vuorella, jonka minä sinulle sanon.”

3 Abraham nousi varhain seuraavana aamuna, satuloi aasinsa ja otti mukaansa kaksi palvelijaa ja poikansa Iisakin. Pilkottuaan polttouhripuita hän lähti kulkemaan kohti paikkaa, jonka Jumala oli hänelle ilmoittanut.

4 Kolmantena päivänä Abraham nosti katseensa ja näki sen paikan kaukaa.

5 Silloin hän sanoi palvelijoilleen: ”Jääkää te tähän aasin kanssa. Minä ja poika menemme tuonne rukoilemaan ja palaamme sitten luoksenne.”

[6] Tomou Abraão a lenha do holocausto e a colocou sobre Isaque, seu filho; ele, porém, levava nas mãos o fogo e o cutelo. Assim, caminhavam ambos juntos.

[7] Quando Isaque disse a Abraão, seu pai: Meu pai! Respondeu Abraão: Eis-me aqui, meu filho! Perguntou-lhe Isaque: Eis o fogo e a lenha, mas onde está o cordeiro para o holocausto?

[8] Respondeu Abraão: Deus proverá para si, meu filho, o cordeiro para o holocausto; e seguiam ambos juntos.

[9] Chegaram ao lugar que Deus lhe havia designado; ali edificou Abraão um altar, sobre ele dispôs a lenha, amarrou Isaque, seu filho, e o deitou no altar, em cima da lenha;

[10] e, estendendo a mão, tomou o cutelo para imolar o filho.

[11] Mas do céu lhe bradou o Anjo do SENHOR: Abraão! Abraão! Ele respondeu: Eis-me aqui!

[12] Então, lhe disse: Não estendas a mão sobre o rapaz e nada lhe faças; pois agora sei que temes a Deus, porquanto não me negaste o filho, o teu único filho.

[13] Tendo Abraão erguido os olhos, viu atrás de si um carneiro preso pelos chifres entre os arbustos; tomou Abraão o carneiro e o ofereceu em holocausto, em lugar de seu filho.

[14] E pôs Abraão por nome àquele lugar – O SENHOR Proverá. Daí dizer-se até ao dia de hoje: No monte do SENHOR se proverá.

[6] Abraham otti polttouhripuut ja pani ne poikansa Iisakin selkään. Itse hän otti käteensä tulen ja veitsen, ja he kulkivat yhdessä.

[7] Iisak sanoi isälleen Abrahamille: ”Isä!” Tämä vastasi: ”Tässä olen, poikani.” Iisak sanoi: ”Tässä on tuli ja halot, mutta missä on lammas polttouhriksi?”

[8] Abraham vastasi: ”Jumala kyllä katsoo itselleen lampaan polttouhriksi, poikani.” He kulkivat edelleen yhdessä

[9] ja tulivat paikkaan, josta Jumala oli Abrahamille puhunut. Abraham rakensi sinne alttarin, latoi halot sen päälle, sitoi poikansa Iisakin ja pani hänet alttarille halkojen päälle.

[10] Sitten Abraham ojensi kätensä ja tarttui veitseen teurastaakseen poikansa,

[11] mutta Herran enkeli huusi hänelle taivaasta: ”Abraham, Abraham!” Hän vastasi: ”Tässä olen.”

[12] Enkeli sanoi: ”Älä koske poikaan äläkä tee hänelle mitään, sillä nyt minä tiedän, että sinä pelkäät Jumalaa, koska et kieltänyt minulta ainoaa poikaasi.”

[13] Kun Abraham kohotti katseensa, hän näki takanaan pässin, joka oli takertunut sarvistaan pensaikkoon. Hän meni, otti pässin ja uhrasi sen polttouhriksi poikansa sijasta.

[14] Abraham pani sen paikan nimeksi ” Herra näkee”. Siksi vielä tänäkin päivänä sanotaan: ”Vuorella, jolla Herra ilmestyy.”

Lupaus siunauksesta

[15] Então, do céu bradou pela segunda vez o Anjo do SENHOR a Abraão

[16] e disse: Jurei, por mim mesmo, diz o SENHOR, porquanto fizeste isso e não me negaste o teu único filho,

[17] que deveras te abençoarei e certamente multiplicarei a tua descendência como as estrelas dos céus e como a areia na praia do mar; a tua descendência possuirá a cidade dos seus inimigos,

[18] nela serão benditas todas as nações da terra, porquanto obedeceste à minha voz.

[19] Então, voltou Abraão aos seus servos, e, juntos, foram para Berseba, onde fixou residência.

Descendência de Naor

[20] Passadas essas coisas, foi dada notícia a Abraão, nestes termos: Milca também tem dado à luz filhos a Naor, teu irmão:

[21] Uz, o primogênito, Buz, seu irmão, Quemuel, pai de Arã,

[22] Quésede, Hazo, Pildas, Jidlafe e Betuel.

[23] Betuel gerou a Rebeca; estes oito deu à luz Milca a Naor, irmão de Abraão.

[24] Sua concubina, cujo nome era Reumá, lhe deu também à luz filhos: Teba, Gaã, Taás e Maaca.

Gênesis 23

A morte de Sara

[1] Tendo Sara vivido cento e vinte e sete anos,

[15] Herranenkeli huusi uudelleen taivaasta Abrahamille:

[16] ”Näin sanoo Herra : ’Koska sinä teit tämän etkä säästänyt ainoaa poikaasi, minä vannon itseni kautta,

[17] että minä totisesti siunaan sinua ja teen sinun jälkeläisesi lukuisiksi kuin taivaan tähdet ja merenrannan hiekanjyvät, ja sinun jälkeläisesi valtaavat vihollistensa portit.

[18] Sinun siemenessäsi tulevat siunatuiksi kaikki kansakunnat maan päällä, koska sinä kuuntelit minun ääntäni.’”

[19] Sitten Abraham palasi palvelijoidensa luo. He lähtivät yhdessä Beersebaan, ja Abraham jäi sinne asumaan.

Naahorin jälkeläiset

[20] Näiden tapausten jälkeen Abrahamille kerrottiin: ”Milka on synnyttänyt poikia sinun veljellesi Naahorille:

[21] Uusin, hänen esikoisensa, tämän veljen Buusin ja Kemuelin, Aramin isän,

[22] sekä Kesedin, Hason, Pildaksen, Jidlafin ja Betuelin.”

[23] Betuelille syntyi Rebekka. Nämä kahdeksan Milka synnytti Naahorille, Abrahamin veljelle.

[24] Naahorin sivuvaimo, nimeltään Reuma, synnytti myös lapsia: Tebahin, Gahamin, Tahaksen ja Maakan.

1. Mooseksen 23

Saaran kuolema ja hautaus

[1] Saara eli sadankahdenkymmenenseitsemän vuoden ikäiseksi. Nämä olivat Saaran elinvuodet.

[2] morreu em Quiriate-Arba, que é Hebrom, na terra de Canaã; veio Abraão lamentar Sara e chorar por ela.

[2] Sitten Saara kuoli Kirjat-Arbassa eli Hebronissa, Kanaaninmaassa, ja Abraham meni murehtimaan Saaraa ja itkemään häntä.

[3] Levantou-se, depois, Abraão da presença de sua morta e falou aos filhos de Hete:

[3] Sen jälkeen Abraham nousi, lähti vainajansa luota ja puhui heettiläisille:

[4] Sou estrangeiro e morador entre vós; dai-me a posse de sepultura convosco, para que eu sepulte a minha morta.

[4] ”Minä olen muukalainen ja vieras teidän parissanne. Antakaa minulle hautapaikka keskuudestanne, jotta voisin haudata siihen vainajani .”

[5] Responderam os filhos de Hete a Abraão, dizendo:

[5] Heettiläiset vastasivat Abrahamille:

[6] Ouve-nos, senhor: tu és príncipe de Deus entre nós; sepulta numa das nossas melhores sepulturas a tua morta; nenhum de nós te vedará a sua sepultura, para sepultares a tua morta.

[6] ”Kuule meitä, herra, sinä keskuudessamme oleva Jumalan ruhtinas! Hautaa vainajasi parhaaseen hautaamme. Kukaan meistä ei kiellä sinulta hautaansa. Voit haudata vainajasi.”

[7] Então, se levantou Abraão e se inclinou diante do povo da terra, diante dos filhos de Hete.

[7] Abraham nousi, kumarsi maan kansalle, heettiläisille,

[8] E lhes falou, dizendo: Se é do vosso agrado que eu sepulte a minha morta, ouvi-me e intercedei por mim junto a Efrom, filho de Zoar,

[8] ja puhui heille: ”Jos suostutte siihen, että voin haudata vainajani, niin kuulkaa minua ja pyytäkää puolestani, että Efron, Sooharin poika,

[9] para que ele me dê a caverna de Macpela, que tem no extremo do seu campo; que ma dê pelo devido preço em posse de sepultura entre vós.

[9] antaisi minulle Makpelan luolan, joka kuuluu hänelle ja on hänen maittensa reunassa. Antakoon hän sen minulle täydestä hinnasta teidän alueellanne olevaksi perintöhaudaksi.”

[10] Ora, Efrom, o heteu, sentando-se no meio dos filhos de Hete, respondeu a Abraão, ouvindo-o os filhos de Hete, a saber, todos os que entravam pela porta da sua cidade:

[10] Mutta Efron istui heettiläisten joukossa, ja hän, heettiläinen Efron, vastasi Abrahamille kaupungin portista kulkevien heettiläisten kuullen:

11 De modo nenhum, meu senhor; ouve-me: dou-te o campo e também a caverna que nele está; na presença dos filhos do meu povo te dou; sepulta a tua morta.

12 Então, se inclinou Abraão diante do povo da terra;

13 e falou a Efrom, na presença do povo da terra, dizendo: Mas, se concordas, ouve-me, peço-te: darei o preço do campo, toma-o de mim, e sepultarei ali a minha morta.

14 Respondeu-lhe Efrom:

15 Meu senhor, ouve-me: um terreno que vale quatrocentos siclos de prata, que é isso entre mim e ti? Sepulta ali a tua morta.

16 Tendo Abraão ouvido isso a Efrom, pesou-lhe a prata, de que este lhe falara diante dos filhos de Hete, quatrocentos siclos de prata, moeda corrente entre os mercadores.

17 Assim, o campo de Efrom, que estava em Macpela, fronteiro a Manre, o campo, a caverna e todo o arvoredo que nele havia, e todo o limite ao redor

18 se confirmaram por posse a Abraão, na presença dos filhos de Hete, de todos os que entravam pela porta da sua cidade.

19 Depois, sepultou Abraão a Sara, sua mulher, na caverna do campo de Macpela, fronteiro a Manre, que é Hebrom, na terra de Canaã.

11 ”Ei, herrani, kuuntele minua! Minä lahjoitan sinulle tuon vainion. Myös siellä olevan luolan minä lahjoitan sinulle kansani miesten nähden. Hautaa vainajasi.”

12 Jälleen Abraham kumarsi maan kansalle

13 ja puhui Efronille maan kansan kuullen näin: ”Jospa sinä kuitenkin kuuntelisit minua! Minä maksan vainion hinnan, ota se vastaan minulta, niin voin haudata sinne vainajani.”

14 Efron vastasi Abrahamille:

15 ”Herrani, kuule minua! Neljänsadan hopeasekelin maa – mitä se meidän kesken merkitsee? Hautaa vainajasi.”

16 Kuultuaan, mitä Efron sanoi, Abraham punnitsi Efronille rahasumman, jonka tämä oli maininnut heettiläisten kuullen, neljäsataa hopeasekeliä käypää rahaa.

17Näin Efronin vainio, joka oli Makpelassa, Mamresta itään päin, sekä siellä oleva luola ja kaikki sillä maa-alueella kasvavat puut

18 tulivat Abrahamin omaisuudeksi kaikkien kaupungin portista kulkevien heettiläisten nähden.

19 Sen jälkeen Abraham hautasi vaimonsa Saaran luolaan, joka on Makpelan maapalstalla, itään päin Mamresta eli Hebronista, Kanaaninmaassa.

[20] E assim, pelos filhos de Hete, se confirmou a Abraão o direito do campo e da caverna que nele estava, em posse de sepultura.

Gênesis 24

Abraão manda seu servo buscar uma mulher para Isaque

[1] Era Abraão já idoso, bem avançado em anos; e o SENHOR em tudo o havia abençoado.

[2] Disse Abraão ao seu mais antigo servo da casa, que governava tudo o que possuía: Põe a mão por baixo da minha coxa,

[3] para que eu te faça jurar pelo SENHOR, Deus do céu e da terra, que não tomarás esposa para meu filho das filhas dos cananeus, entre os quais habito;

[4] mas irás à minha parentela e daí tomarás esposa para Isaque, meu filho.

[5] Disse-lhe o servo: Talvez não queira a mulher seguir-me para esta terra; nesse caso, levarei teu filho à terra donde saíste?

[6] Respondeu-lhe Abraão: Cautela! Não faças voltar para lá meu filho.

[7] O SENHOR, Deus do céu, que me tirou da casa de meu pai e de minha terra natal, e que me falou, e jurou, dizendo: À tua descendência darei esta terra, ele enviará o seu anjo, que te há de preceder, e tomarás de lá esposa para meu filho.

[20]Näin maapalsta ja siellä oleva luola siirtyivät heettiläisiltä Abrahamille perintöhaudaksi.

1. Mooseksen 24

Abrahamin palvelija noutaa Iisakille vaimon

[1]Abraham oli tullut vanhaksi ja ikääntyneeksi, ja Herra oli siunannut häntä kaikessa.

[2] Silloin Abraham sanoi talonsa vanhimmalle palvelijalle, joka oli kaiken hänen omaisuutensa hoitaja: ”Pane kätesi reiteni alle .

[3] Minä vannotan sinua Herran , taivaan ja maan Jumalan kautta, ettet ota pojalleni vaimoa ympärilläni asuvien kanaanilaisten tyttäristä

[4]vaan menet minun omaan maahani ja sukuni luo ja otat sieltä vaimon pojalleni Iisakille.”

[5] Palvelija sanoi hänelle: ”Entä jos nainen ei tahdo seurata minua tähän maahan? Onko minun silloin vietävä poikasi maahan, josta sinä olet lähtenyt?”

[6] Abraham vastasi hänelle: ”Varo, ettet vie poikaani sinne.

[7] Herra , taivaan Jumala, joka otti minut pois isäni kodista ja synnyinmaastani, puhui minulle ja vannoi minulle näin: ’Sinun jälkeläisillesi minä annan tämän maan.’ Hän lähettää enkelinsä sinun edelläsi, ja sinä saat sieltä vaimon pojalleni.

[8] Caso a mulher não queira seguir-te, ficarás desobrigado do teu juramento; entretanto, não levarás para lá meu filho.
[9] Com isso, pôs o servo a mão por baixo da coxa de Abraão, seu senhor, e jurou fazer segundo o resolvido.
[10] Tomou o servo dez dos camelos do seu senhor e, levando consigo de todos os bens dele, levantou-se e partiu, rumo da Mesopotâmia, para a cidade de Naor.

[11] Fora da cidade, fez ajoelhar os camelos junto a um poço de água, à tarde, hora em que as moças saem a tirar água.

[12] E disse consigo: Ó SENHOR, Deus de meu senhor Abraão, rogo-te que me acudas hoje e uses de bondade para com o meu senhor Abraão!
[13] Eis que estou ao pé da fonte de água, e as filhas dos homens desta cidade saem para tirar água;
[14] dá-me, pois, que a moça a quem eu disser: inclina o cântaro para que eu beba; e ela me responder: Bebe, e darei ainda de beber aos teus camelos, seja a que designaste para o teu servo Isaque; e nisso verei que usaste de bondade para com o meu senhor.

O encontro de Rebeca

[15] Considerava ele ainda, quando saiu Rebeca, filha de Betuel, filho de Milca, mulher de Naor, irmão de Abraão, trazendo um cântaro ao ombro.

[8]Ellei nainen kuitenkaan tahdo seurata sinua, olet vapaa vannottamastani valasta. Älä vain vie poikaani sinne.”
[9] Palvelija pani kätensä herransa Abrahamin reiden alle ja vannoi tämän hänelle.
[10]Palvelija otti kymmenen herransa kameleista sekä kaikkea parasta, mitä hänen herrallaan oli. Sitten hän lähti Aram-Naharaimiin , Naahorin kaupunkiin.
[11]Hän pani kamelit lepäämään kaupungin ulkopuolella olevan vesikaivon ääreen illansuussa, jolloin naisilla oli tapana lähteä ammentamaan vettä.
[12] Hän sanoi: ” Herra , minun herrani Abrahamin Jumala, suo minun tänään onnistua ja osoita uskollisuutta herralleni Abrahamille.
[13] Minä seison tässä vesilähteellä, kun kaupunkilaisten tyttäret tulevat ammentamaan vettä.
[14] Tapahtukoon niin, että se tyttö, jolle minä sanon: ’Kallistaisitko ruukkuasi, että voisin juoda’, ja joka vastaa: ’Juo, minä juotan kamelisikin’, on se, jonka sinä olet määrännyt palvelijallesi Iisakille. Siitä minä tiedän, että osoitat uskollisuutta herralleni.”

[15] Hän ei ollut vielä lakannut puhumasta, kun siihen tuli ruukku olallaan Rebekka, joka oli Betuelin, Abrahamin veljen Naahorin ja hänen vaimonsa Milkan pojan tytär.

[16] A moça era mui formosa de aparência, virgem, a quem nenhum homem havia possuído; ela desceu à fonte, encheu o seu cântaro e subiu.

[16]Tyttö oli hyvin kaunis, neitsyt, johon mies ei ollut koskenut. Hän laskeutui lähteelle, täytti ruukkunsa ja tuli ylös.

[17] Então, o servo saiu-lhe ao encontro e disse: Dá-me de beber um pouco da água do teu cântaro.

[17] Silloin palvelija juoksi häntä vastaan ja sanoi: ”Antaisitko minun juoda vähän vettä ruukustasi?”

[18] Ela respondeu: Bebe, meu senhor. E, prontamente, baixando o cântaro para a mão, lhe deu de beber.

[18] Tyttö vastasi: ”Juo, herrani.” Hän laski nopeasti ruukkunsa alas kätensä varaan ja antoi miehen juoda.

[19] Acabando ela de dar a beber, disse: Tirarei água também para os teus camelos, até que todos bebam.

[19] Annettuaan hänen juoda tyttö sanoi: ”Minä ammennan myös kameleillesi, kunnes ne ovat juoneet kyllikseen.”

[20] E, apressando-se em despejar o cântaro no bebedouro, correu outra vez ao poço para tirar mais água; tirou-a e deu-a a todos os camelos.

[20] Tyttö tyhjensi nopeasti ruukkunsa kaukaloon, riensi jälleen kaivolle hakemaan vettä ja ammensi kaikille hänen kameleilleen.

[21] O homem a observava, em silêncio, atentamente, para saber se teria o SENHOR levado a bom termo a sua jornada ou não.

[21] Mies katseli tyttöä vaiti saadakseen tietää, oliko Herra antanut hänen matkansa onnistua vai ei.

[22] Tendo os camelos acabado de beber, tomou o homem um pendente de ouro de meio siclo de peso e duas pulseiras para as mãos dela, do peso de dez siclos de ouro;

[22] Kun kamelit olivat juoneet, mies otti puoli sekeliä painavan kultaisen nenärenkaan, antoi sen tytölle ja pani hänen käsiinsä kaksi kymmenen sekelin painoista kultaista rannerengasta.

[23] e lhe perguntou: De quem és filha? Peço-te que me digas. Haverá em casa de teu pai lugar em que eu fique, e a comitiva?

[23] Mies kysyi: ”Kenen tytär sinä olet? Kerrohan minulle! Onko isäsi talossa meille tilaa yöpyä?”

[24] Ela respondeu: Sou filha de Betuel, filho de Milca, o qual ela deu à luz a Naor.

[24] Tyttö vastasi hänelle: ”Minä olen Betuelin tytär, hänen, jonka Milka synnytti Naahorille.”

[25] E acrescentou: Temos palha, e muito pasto, e lugar para passar a noite.

[25] Hän jatkoi: ”Meillä on runsaasti olkia ja rehua ja myös tilaa yöpyä.”

[26] Então, se inclinou o homem e adorou ao SENHOR.
[27] E disse: Bendito seja o SENHOR, Deus de meu senhor Abraão, que não retirou a sua benignidade e a sua verdade de meu senhor; quanto a mim, estando no caminho, o SENHOR me guiou à casa dos parentes de meu senhor.
[28] E a moça correu e contou aos da casa de sua mãe todas essas coisas.
[29] Ora, Rebeca tinha um irmão, chamado Labão; este correu ao encontro do homem junto à fonte.
[30] Pois, quando viu o pendente e as pulseiras nas mãos de sua irmã, tendo ouvido as palavras de Rebeca, sua irmã, que dizia: Assim me falou o homem, foi Labão ter com ele, o qual estava em pé junto aos camelos, junto à fonte.
[31] E lhe disse: Entra, bendito do SENHOR, por que estás aí fora? Pois já preparei a casa e o lugar para os camelos.
[32] Então, fez entrar o homem; descarregaram-lhe os camelos e lhes deram forragem e pasto; deu-se-lhe água para lavar os pés e também aos homens que estavam com ele.
[33] Diante dele puseram comida; porém ele disse: Não comerei enquanto não expuser o propósito a que venho. Labão respondeu-lhe: Dize.
[34] Então, disse: Sou servo de Abraão.
[35] O SENHOR tem abençoado muito ao meu senhor, e ele se tornou grande; deu-

[26] Silloin mies kumartui Herran eteen
[27] ja sanoi: ”Siunattu olkoon Herra , isäntäni Abrahamin Jumala, joka ei ole ottanut pois armoaan ja uskollisuuttaan isännältäni. Herra on johdattanut minua matkalla isäntäni veljien kotiin.”
[28]Tyttö juoksi äitinsä kotiin ja kertoi, mitä oli tapahtunut.
[29] Rebekalla oli veli, jonka nimi oli Laaban. Laaban riensi ulos miehen luo lähteelle.
[30] Kun hän näki sisarellaan Rebekalla nenärenkaan sekä rannerenkaat hänen käsissään ja kuuli sisarensa kertovan, mitä mies oli tälle puhunut, hän lähti miehen luo ja näki tämän seisovan vielä kamelien luona lähteellä.
[31] Hän sanoi: ”Tule, sinä Herran siunattu. Miksi seisot ulkona? Minä olen raivannut tilaa talossa ja paikan kameleille.”
[32] Niin mies meni taloon, ja Laaban riisui kamelit ja antoi niille olkia ja rehua. Miehelle ja tämän seuralaisille hän antoi vettä jalkojen pesua varten.
[33] Sitten Abrahamin palvelijan eteen pantiin syötävää, mutta hän sanoi: ”En syö, ennen kuin olen puhunut asiani.” Laaban vastasi: ”Puhu.”
[34] Hän sanoi: ”Minä olen Abrahamin palvelija.
[35] Herra on siunannut suuresti minun herraani, ja hänestä on tullut mahtava

lhe ovelhas e bois, e prata e ouro, e servos e servas, e camelos e jumentos.

mies. Herra on antanut hänelle lampaita ja vuohia sekä nautakarjaa, hopeaa ja kultaa, palvelijoita ja palvelijattaria, kameleita ja aaseja.

[36] Sara, mulher do meu senhor, era já idosa quando lhe deu à luz um filho; a este deu ele tudo quanto tem.

[36] Saara, herrani vaimo, on synnyttänyt vanhalla iällään pojan herralleni, ja herrani on antanut pojalle kaiken omaisuutensa.

[37] E meu senhor me fez jurar, dizendo: Não tomarás esposa para meu filho das mulheres dos cananeus, em cuja terra habito;

[37] Herrani vannotti minua ja sanoi: ’Et saa ottaa pojalleni vaimoa kanaanilaisten tyttäristä, joiden maassa minä asun,

[38] porém irás à casa de meu pai e à minha família e tomarás esposa para meu filho.

[38] vaan mene isäni kotiin ja sukuni luo ja ota sieltä vaimo pojalleni.’

[39] Respondi ao meu senhor: Talvez não queira a mulher seguir-me.

[39] Minä sanoin herralleni: ’Ehkä nainen ei seuraa minua.’

[40] Ele me disse: O SENHOR, em cuja presença eu ando, enviará contigo o seu Anjo e levará a bom termo a tua jornada, para que, da minha família e da casa de meu pai, tomes esposa para meu filho.

[40] Hän vastasi minulle: ’ Herra , jonka edessä olen vaeltanut, lähettää enkelinsä kanssasi ja antaa matkallesi menestyksen, niin että saat pojalleni vaimon minun suvustani ja isäni perheestä.

[41] Então, serás desobrigado do meu juramento, quando fores à minha família; se não ta derem, desobrigado estarás do meu juramento.

[41] Olet vapaa minun vannottamastani valasta, jos tyttöä ei anneta sinulle, kun saavut sukuni luo. Silloin olet vapaa valastani.

[42] Hoje, pois, cheguei à fonte e disse comigo: ó SENHOR, Deus de meu senhor Abraão, se me levas a bom termo a jornada em que sigo,

[42] Kun tulin tänään lähteelle, minä sanoin: ’ Herra , minun herrani Abrahamin Jumala, jospa antaisit tämän matkani onnistua.

[43] eis-me agora junto à fonte de água; a moça que sair para tirar água, a quem eu disser: dá-me um pouco de água do teu cântaro,

[43] Minä seison tässä vesilähteellä. Kun joku neitonen tulee ammentamaan vettä, minä kysyn häneltä: ’Antaisitko minun juoda vähän vettä ruukustasi?’

[44] e ela me responder: Bebe, e também tirarei água para os teus camelos, seja

[44] Jos hän vastaa minulle: ’Juo sinä itse, minä ammennan myös kameleillesi’, hän

essa a mulher que o SENHOR designou para o filho de meu senhor.

[45] Considerava ainda eu assim, no meu íntimo, quando saiu Rebeca trazendo o seu cântaro ao ombro, desceu à fonte e tirou água. E eu lhe disse: peço-te que me dês de beber.

[46] Ela se apressou e, baixando o cântaro do ombro, disse: Bebe, e também darei de beber aos teus camelos. Bebi, e ela deu de beber aos camelos.

[47] Daí lhe perguntei: de quem és filha? Ela respondeu: Filha de Betuel, filho de Naor e Milca. Então, lhe pus o pendente no nariz e as pulseiras nas mãos.

[48] E, prostrando-me, adorei ao SENHOR e bendisse ao SENHOR, Deus do meu senhor Abraão, que me havia conduzido por um caminho direito, a fim de tomar para o filho do meu senhor uma filha do seu parente.

[49] Agora, pois, se haveis de usar de benevolência e de verdade para com o meu senhor, fazei-mo saber; se não, declarai-mo, para que eu vá, ou para a direita ou para a esquerda.

[50] Então, responderam Labão e Betuel: Isto procede do SENHOR, nada temos a dizer fora da sua verdade.

[51] Eis Rebeca na tua presença; toma-a e vai-te; seja ela a mulher do filho do teu senhor, segundo a palavra do SENHOR.

O casamento de Isaque e Rebeca

on se nainen, jonka Herra on määrännyt minun herrani pojalle.

[45] Minä en ollut vielä lakannut puhumasta itsekseni, kun Rebekka tuli ruukku olallaan, laskeutui lähteelle ja ammensi. Minä sanoin hänelle: ’Antaisitko minun juoda?’

[46] Hän laski nopeasti ruukun olaltaan ja sanoi: ’Juo, minä juotan myös kamelisi.’ Niin minä join, ja hän juotti myös kamelit.

[47] Minä kysyin häneltä: ’Kenen tytär sinä olet?’ Hän vastasi: ’Minä olen Betuelin tytär, hänen, jonka Milka synnytti Naahorille.’ Silloin minä panin nenärenkaan hänen nenäänsä ja rannerenkaat hänen käsiinsä,

[48] kumarruin rukoilemaan Herraa ja siunasin häntä, herrani Abrahamin Jumalaa, joka oli johdattanut minut oikeaa tietä ottamaan herrani veljen tyttären hänen pojalleen vaimoksi.

[49] Jos te nyt tahdotte osoittaa ystävällisyyttä ja uskollisuutta isännälleni, kertokaa se minulle, mutta jos ette, kertokaa sekin minulle. Silloin käännyn toisaalle, oikealle tai vasemmalle.”

[50] Laaban ja Betuel vastasivat: ”Tämä on lähtöisin Herrasta . Me emme voi sanoa sinulle tästä hyvää emmekä pahaa.

[51] Tässä on Rebekka edessäsi, ota hänet ja mene. Tulkoon hänestä herrasi pojan vaimo, niin kuin Herra on puhunut.”

[52] Tendo ouvido o servo de Abraão tais palavras, prostrou-se em terra diante do SENHOR;

[53] e tirou jóias de ouro e de prata e vestidos e os deu a Rebeca; também deu ricos presentes a seu irmão e a sua mãe.

[54] Depois, comeram, e beberam, ele e os homens que estavam com ele, e passaram a noite. De madrugada, quando se levantaram, disse o servo: Permiti que eu volte ao meu senhor.

[55] Mas o irmão e a mãe da moça disseram: Fique ela ainda conosco alguns dias, pelo menos dez; e depois irá.

[56] Ele, porém, lhes disse: Não me detenhais, pois o SENHOR me tem levado a bom termo na jornada; permiti que eu volte ao meu senhor.

[57] Disseram: Chamemos a moça e ouçamo-la pessoalmente.

[58] Chamaram, pois, a Rebeca e lhe perguntaram: Queres ir com este homem? Ela respondeu: Irei.

[59] Então, despediram a Rebeca, sua irmã, e a sua ama, e ao servo de Abraão, e a seus homens.

[60] Abençoaram a Rebeca e lhe disseram: És nossa irmã; sê tu a mãe de milhares de milhares, e que a tua descendência possua a porta dos seus inimigos.

[61] Então, se levantou Rebeca com suas moças e, montando os camelos, seguiram

[52] Kuultuaan heidän sanansa Abrahamin palvelija kumartui maahan Herran eteen.

[53] Sitten palvelija otti esille hopea- ja kultaesineitä sekä vaatteita ja antoi ne Rebekalle. Hän antoi myös kallisarvoisia lahjoja tämän veljelle ja äidille.

[54] He söivät ja joivat, hän ja miehet, jotka olivat hänen kanssaan, ja yöpyivät siellä. Aamulla he nousivat ylös, ja palvelija sanoi: ”Päästäkää minut menemään herrani luo.”

[55] Tytön veli ja äiti vastasivat: ”Anna tytön olla luonamme vielä muutama päivä, edes kymmenen päivää. Sen jälkeen voit lähteä.”

[56] Mutta palvelija sanoi heille: ”Älkää viivyttäkö minua, sillä Herra on antanut matkani onnistua. Päästäkää minut menemään, tahdon lähteä isäntäni luo.”

[57] He vastasivat: ”Kutsutaan tyttö tänne ja kysytään häneltä itseltään.”

[58] He kutsuivat Rebekan ja kysyivät häneltä: ”Lähdetkö tämän miehen kanssa?” Hän vastasi: ”Lähden.”

[59] Niin he saattoivat matkaan sisarensa Rebekan ja hänen imettäjänsä sekä Abrahamin palvelijan miehineen.

[60] He siunasivat Rebekan ja sanoivat hänelle: ”Tulkoon sinusta, sisaremme, tuhansia ja kymmeniätuhansia, ja jälkeläisesi vallatkoot vihamiestensä portit!”

[61] Sitten Rebekka ja hänen palvelijattarensa nousivat kamelien

o homem. O servo tomou a Rebeca e partiu.

62 Ora, Isaque vinha de caminho de Beer-Laai-Roi, porque habitava na terra do Neguebe.

63 Saíra Isaque a meditar no campo, ao cair da tarde; erguendo os olhos, viu, e eis que vinham camelos.

64 Também Rebeca levantou os olhos, e, vendo a Isaque, apeou do camelo,

65 e perguntou ao servo: Quem é aquele homem que vem pelo campo ao nosso encontro? É o meu senhor, respondeu. Então, tomou ela o véu e se cobriu.

66 O servo contou a Isaque todas as coisas que havia feito.

67 Isaque conduziu-a até à tenda de Sara, mãe dele, e tomou a Rebeca, e esta lhe foi por mulher. Ele a amou; assim, foi Isaque consolado depois da morte de sua mãe.

Gênesis 25

Descendentes de Abraão e Quetura

1 Crônicas 1.32,33

1 Desposou Abraão outra mulher; chamava-se Quetura.

2 Ela lhe deu à luz a Zinrã, Jocsã, Medã, Midiã, Isbaque e Suá.

3 Jocsã gerou a Seba e a Dedã; os filhos de Dedã foram: Assurim, Letusim e Leumim.

4 Os filhos de Midiã foram: Efá, Efer, Enoque, Abida e Elda. Todos estes foram filhos de Quetura.

selkään ja seurasivat miestä. Näin palvelija otti Rebekan mukaansa ja lähti matkaan.

62 Iisak oli tulossa Lahai-Roin kaivon tienoilta, hän näet asui Negevin maassa.

63 Hän oli lähtenyt illan suussa kedolle mietiskelemään, ja kun hän kohotti katseensa, hän näki kamelien lähestyvän.

64 Myös Rebekka kohotti katseensa ja näki Iisakin. Silloin hän pudottautui kamelin selästä

65 ja kysyi palvelijalta: ”Kuka on tuo mies, joka tulee kedolla meitä kohti?” Palvelija vastasi: ”Hän on minun herrani.” Silloin Rebekka otti hunnun ja verhoutui.

66 Palvelija kertoi Iisakille kaiken, mitä oli tehnyt.

67 Iisak vei Rebekan äitinsä Saaran telttaan. Hän rakasti Rebekkaa ja otti hänet vaimokseen. Näin Iisak sai lohdutuksen äitinsä kuoltua.

1. Mooseksen 25

Abrahamin muut jälkeläiset

1 Abraham otti vielä vaimon, jonka nimi oli Ketura.

2 Hän synnytti Abrahamille Simranin ja Joksanin, Medanin ja Midianin, Jisbakin ja Suuahin.

3 Joksanille syntyivät Seba ja Dedan. Dedanin jälkeläisiä olivat assurilaiset, letusilaiset ja leummilaiset.

4 Midianin pojat olivat Eefa, Eefer, Hanok, Abida ja Eldaa. Kaikki nämä olivat Keturan jälkeläisiä.

[5] Abraão deu tudo o que possuía a Isaque.

[6] Porém, aos filhos das concubinas que tinha, deu ele presentes e, ainda em vida, os separou de seu filho Isaque, enviando-os para a terra oriental.

A morte de Abraão

[7] Foram os dias da vida de Abraão cento e setenta e cinco anos.

[8] Expirou Abraão; morreu em ditosa velhice, avançado em anos; e foi reunido ao seu povo.

[9] Sepultaram-no Isaque e Ismael, seus filhos, na caverna de Macpela, no campo de Efrom, filho de Zoar, o heteu, fronteiro a Manre,

[10] o campo que Abraão comprara aos filhos de Hete. Ali foi sepultado Abraão e Sara, sua mulher.

[11] Depois da morte de Abraão, Deus abençoou a Isaque, seu filho; Isaque habitava junto a Beer-Laai-Roi.

Descendentes de Ismael

1 Crônicas 1.28-31

[12] São estas as gerações de Ismael, filho de Abraão, que Agar, egípcia, serva de Sara, lhe deu à luz.

[13] E estes, os filhos de Ismael, pelos seus nomes, segundo o seu nascimento: o primogênito de Ismael foi Nebaiote; depois, Quedar, Abdeel, Mibsão,

[14] Misma, Dumá, Massá,

[15] Hadade, Tema, Jetur, Nafis e Quedemá.

[16] São estes os filhos de Ismael, e estes, os seus nomes pelas suas vilas e pelos seus

[5] Abraham antoi kaiken omaisuutensa Iisakille,

[6]mutta sivuvaimojensa pojille Abraham antoi lahjoja. Vielä eläessään hän lähetti heidät pois poikansa Iisakin luota itään päin, itäiselle maalle.

Abrahamin kuolema ja hautaaminen

[7]Nämä olivat Abrahamin elinvuodet: hän eli sataseitsemänkymmentäviisi vuotta.

[8] Sitten Abraham kuoli korkeassa iässä, hyvin vanhana ja elämästä kyllänsä saaneena, ja hänet otettiin heimonsa luo.

[9]Hänen poikansa Iisak ja Ismael hautasivat hänet Makpelan luolaan, heettiläisen Efronin, Sooharin pojan, vainiolle itään päin Mamresta.

[10] Tämän maapalstan Abraham oli ostanut heettiläisiltä. Sinne haudattiin Abraham ja hänen vaimonsa Saara.

[11]Abrahamin kuoltua Jumala siunasi hänen poikaansa Iisakia. Iisak asui Lahai-Roin kaivon tienoilla.

Ismaelin jälkeläiset

[12]Nämä ovat Abrahamin pojan Ismaelin suvun vaiheet, hänen, jonka Saaran egyptiläinen orjatar Haagar synnytti Abrahamille.

[13]Nämä ovat Ismaelin poikien nimet heidän syntymäjärjestyksensä mukaan: Nebajot, Ismaelin esikoinen, Keedar, Adbeel, Mibsam,

[14]Misma, Duuma, Massa,

[15] Hadad, Teema, Jetur, Naafis ja Keedema.

[16] Nämä olivat Ismaelin pojat, kaksitoista heimokuntien ruhtinasta. Nämä olivat

acampamentos: doze príncipes de seus povos.

myös heidän kyliensä ja leiripaikkojensa nimet.

17 E os anos da vida de Ismael foram cento e trinta e sete; e morreu e foi reunido ao seu povo.

17Nämä olivat Ismaelin elinvuodet: satakolmekymmentäseitsemän vuotta. Sitten hän kuoli, ja hänet otettiin heimonsa luo.

18 Habitaram desde Havilá até Sur, que olha para o Egito, como quem vai para a Assíria. Ele se estabeleceu fronteiro a todos os seus irmãos.

18 Ismaelilaiset asuivat Havilasta Suuriin ulottuvalla alueella, joka on Egyptistä itään päin Assurin suunnalla. Ismael asettui asumaan kaikkien veljiensä itäpuolelle.

Descendentes de Isaque

19 São estas as gerações de Isaque, filho de Abraão. Abraão gerou a Isaque;

20 era Isaque de quarenta anos, quando tomou por esposa a Rebeca, filha de Betuel, o arameu de Padã-Arã, e irmã de Labão, o arameu.

21 Isaque orou ao SENHOR por sua mulher, porque ela era estéril; e o SENHOR lhe ouviu as orações, e Rebeca, sua mulher, concebeu.

22 Os filhos lutavam no ventre dela; então, disse: Se é assim, por que vivo eu? E consultou ao SENHOR.

23 Respondeu-lhe o SENHOR: Duas nações há no teu ventre, dois povos, nascidos de ti, se dividirão: um povo será mais forte que o outro, e o mais velho servirá ao mais moço.

24 Cumpridos os dias para que desse à luz, eis que se achavam gêmeos no seu ventre.

Eesaun ja Jaakobin syntymä

19Nämä ovat Iisakin, Abrahamin pojan, suvun vaiheet. Abrahamille syntyi Iisak.

20Iisak oli neljänkymmenen vuoden ikäinen, kun hän otti vaimokseen Rebekan. Tämä oli aramealaisen Betuelin tytär Paddan-Aramista, aramealaisen Laabanin sisar.

21Iisak rukoili Herraa vaimonsa puolesta, sillä tämä oli hedelmätön. Herra vastasi hänen rukoukseensa, ja hänen vaimonsa Rebekka tuli raskaaksi.

22Mutta lapset sysivät toisiaan hänen kohdussaan, ja hän sanoi: ”Jos tämä on tällaista, niin miksi minä elän?” Hän meni kysymään Herralta ,

23 ja Herra sanoi hänelle: ”Kohdussasi on kaksi kansaa, ja sinusta haarautuu kaksi kansakuntaa. Toinen kansa on oleva toista voimakkaampi, ja vanhempi on palveleva nuorempaa.”

24Kun hänen tuli aika synnyttää, hänen kohdussaan oli todella kaksoset.

[25] Saiu o primeiro, ruivo, todo revestido de pêlo; por isso, lhe chamaram Esaú.

[26] Depois, nasceu o irmão; segurava com a mão o calcanhar de Esaú; por isso, lhe chamaram Jacó. Era Isaque de sessenta anos, quando Rebeca lhos deu à luz.

Esaú vende o seu direito de primogenitura

[27] Cresceram os meninos. Esaú saiu perito caçador, homem do campo; Jacó, porém, homem pacato, habitava em tendas.

[28] Isaque amava a Esaú, porque se saboreava de sua caça; Rebeca, porém, amava a Jacó.

[29] Tinha Jacó feito um cozinhado, quando, esmorecido, veio do campo Esaú

[30] e lhe disse: Peço-te que me deixes comer um pouco desse cozinhado vermelho, pois estou esmorecido. Daí chamar-se Edom.

[31] Disse Jacó: Vende-me primeiro o teu direito de primogenitura.

[32] Ele respondeu: Estou a ponto de morrer; de que me aproveitará o direito de primogenitura?

[33] Então, disse Jacó: Jura-me primeiro. Ele jurou e vendeu o seu direito de primogenitura a Jacó.

[34] Deu, pois, Jacó a Esaú pão e o cozinhado de lentilhas; ele comeu e bebeu, levantou-se e saiu. Assim, desprezou Esaú o seu direito de primogenitura.

[25] Ensiksi ulos tullut oli punaruskea ja kauttaaltaan kuin karvainen viitta. Hänelle annettiin nimi Eesau.

[26] Sen jälkeen tuli ulos hänen veljensä. Hän piti kädellään kiinni Eesaun kantapäästä, ja niin hänelle annettiin nimeksi Jaakob . Iisak oli heidän syntyessään kuudenkymmenen vuoden ikäinen.

Eesau myy esikoisuutensa

[27]Pojat kasvoivat, ja Eesausta tuli taitava metsästäjä, joka viihtyi ulkona. Jaakob sitä vastoin oli rauhallinen mies, joka pysytteli teltoilla.

[28] Iisak rakasti Eesauta, koska söi mielellään riistaa, mutta Rebekka rakasti Jaakobia.

[29] Kerran kun Jaakob oli keittänyt itselleen keiton, Eesau tuli kedolta väsyneenä.

[30] Hän sanoi Jaakobille: ”Anna minun hotkia tuota punaista, tuota punaista keittoa, sillä minä olen näännyksissä.” Siksi häntä kutsutaan nimellä Edom .

[31] Mutta Jaakob sanoi: ”Myy minulle ensin esikoisuutesi.”

[32]Eesau vastasi: ”Minähän olen kuolemaisillani! Mitä hyötyä minulle on esikoisuudesta?”

[33] Jaakob sanoi: ”Vanno minulle nyt.” Niin Eesau vannoi Jaakobille ja myi esikoisuutensa hänelle.

[34]Silloin Jaakob antoi Eesaulle leipää ja linssikeittoa. Tämä söi ja joi, nousi ja meni pois. Näin halpana Eesau piti esikoisuutta.

Gênesis 26

Isaque na terra dos filisteus

1 Sobrevindo fome à terra, além da primeira havida nos dias de Abraão, foi Isaque a Gerar, avistar-se com Abimeleque, rei dos filisteus.

2 Apareceu-lhe o SENHOR e disse: Não desças ao Egito. Fica na terra que eu te disser;

3 habita nela, e serei contigo e te abençoarei; porque a ti e a tua descendência darei todas estas terras e confirmarei o juramento que fiz a Abraão, teu pai.

4 Multiplicarei a tua descendência como as estrelas dos céus e lhe darei todas estas terras. Na tua descendência serão abençoadas todas as nações da terra;

5 porque Abraão obedeceu à minha palavra e guardou os meus mandados, os meus preceitos, os meus estatutos e as minhas leis.

6 Isaque, pois, ficou em Gerar.

7 Perguntando-lhe os homens daquele lugar a respeito de sua mulher, disse: É minha irmã; pois temia dizer: É minha mulher; para que, dizia ele consigo, os homens do lugar não me matem por amor de Rebeca, porque era formosa de aparência.

8 Ora, tendo Isaque permanecido ali por muito tempo, Abimeleque, rei dos

1. Mooseksen 26

Iisak ja Rebekka Gerarissa

1 Maahan tuli nälänhätä, toinen kuin aikaisempi nälänhätä, joka oli ollut Abrahamin päivinä. Silloin Iisak meni filistealaisten kuninkaan Abimelekin luo Gerariin.

2 Herrailmestyi hänelle ja sanoi: ”Älä mene Egyptiin, vaan asu siinä maassa, jonka minä sinulle osoitan.

3 Asu muukalaisena tässä maassa, niin minä olen sinun kanssasi ja siunaan sinua. Minä annan kaikki nämä maat sinulle ja sinun jälkeläisillesi, sillä minä pidän voimassa valan, jonka vannoin isällesi Abrahamille.

4 Minä teen jälkeläisesi yhtä lukuisiksi kuin taivaan tähdet ja annan heille kaikki nämä maat. Ja sinun siemenessäsi tulevat siunatuiksi kaikki maailman kansat,

5 koska Abraham kuunteli minun ääntäni ja noudatti säätämiäni käskyjä, lakeja ja opetuksia.”

6 Niin Iisak jäi asumaan Gerariin.

7 Kun paikkakunnan miehet kyselivät hänen vaimostaan, hän sanoi: ”Hän on minun sisareni.” Hän näet pelkäsi sanoa ”minun vaimoni”, koska ajatteli: ”Paikkakunnan miehet voivat tappaa minut Rebekan tähden, sillä hän on kaunis.”

8 Kun Iisak oli asunut siellä jo kauan aikaa, Abimelek, filistealaisten kuningas, katseli

filisteus, olhando da janela, viu que Isaque acariciava a Rebeca, sua mulher.

kerran ikkunastaan ja näki Iisakin hyväilevän vaimoaan.

9 Então, Abimeleque chamou a Isaque e lhe disse: É evidente que ela é tua esposa; como, pois, disseste: É minha irmã? Respondeu-lhe Isaque: Porque eu dizia: para que eu não morra por causa dela.

9 Silloin Abimelek kutsui Iisakin luokseen ja sanoi: ”Hän onkin sinun vaimosi! Kuinka olet voinut sanoa, että hän on sisaresi?” Iisak vastasi hänelle: ”Sanoin niin siksi, ettei minun tarvitsisi kuolla hänen vuokseen.”

10 Disse Abimeleque: Que é isso que nos fizeste? Facilmente algum do povo teria abusado de tua mulher, e tu, atraído sobre nós grave delito.

10 Abimelek sanoi: ”Mitä oletkaan meille tehnyt! Vähältä piti, ettei joku kansasta maannut vaimosi kanssa. Näin olisit saattanut meidät syyllisiksi!”

11 E deu esta ordem a todo o povo: Qualquer que tocar a este homem ou à sua mulher certamente morrerá.

11 Abimelek antoi koko kansalle käskyn: ”Jokainen, joka koskee tähän mieheen tai hänen vaimoonsa, on surmattava.”

Kiista kaivoista

12 Semeou Isaque naquela terra e, no mesmo ano, recolheu cento por um, porque o SENHOR o abençoava.

12Iisak kylvi siinä maassa ja sai sinä vuonna satakertaisen sadon, sillä Herra siunasi häntä.

13 Enriqueceu-se o homem, prosperou, ficou riquíssimo;

13 Hän vaurastui vaurastumistaan, ja lopulta hän oli hyvin rikas.

14 possuía ovelhas e bois e grande número de servos, de maneira que os filisteus lhe tinham inveja.

14 Hänellä oli laumoittain lampaita, vuohia ja nautakarjaa sekä paljon palvelijoita. Sen vuoksi filistealaiset alkoivat kadehtia häntä

15 E, por isso, lhe entulharam todos os poços que os servos de seu pai haviam cavado, nos dias de Abraão, enchendo-os de terra.

15 ja tukkivat kaikki ne kaivot, jotka hänen isänsä Abrahamin palvelijat olivat tämän eläessä kaivaneet, ja täyttivät ne maalla.

16 Disse Abimeleque a Isaque: Aparta-te de nós, porque já és muito mais poderoso do que nós.

16Abimelek sanoi Iisakille: ”Mene pois luotamme, sillä sinusta on tullut meitä hyvin paljon mahtavampi.”

17 Então, Isaque saiu dali e se acampou no vale de Gerar, onde habitou.

17 Niinpä Iisak lähti sieltä, leiriytyi Gerarin laaksoon ja asui siellä.

18 E tornou Isaque a abrir os poços que se cavaram nos dias de Abraão, seu pai

18 Iisak kaivatti uudelleen auki ne vesikaivot, jotka oli kaivettu hänen isänsä

(porque os filisteus os haviam entulhado depois da morte de Abraão), e lhes deu os mesmos nomes que já seu pai lhes havia posto.

[19] Cavaram os servos de Isaque no vale e acharam um poço de água nascente.

[20] Mas os pastores de Gerar contenderam com os pastores de Isaque, dizendo: Esta água é nossa. Por isso, chamou o poço de Eseque, porque contenderam com ele.

[21] Então, cavaram outro poço e também por causa desse contenderam. Por isso, recebeu o nome de Sitna.

[22] Partindo dali, cavou ainda outro poço; e, como por esse não contenderam, chamou-lhe Reobote e disse: Porque agora nos deu lugar o SENHOR, e prosperaremos na terra.

[23] Dali subiu para Berseba.

[24] Na mesma noite, lhe apareceu o SENHOR e disse: Eu sou o Deus de Abraão, teu pai. Não temas, porque eu sou contigo; abençoar-te-ei e multiplicarei a tua descendência por amor de Abraão, meu servo.

[25] Então, levantou ali um altar e, tendo invocado o nome do SENHOR, armou a sua tenda; e os servos de Isaque abriram ali um poço.

Isaque faz aliança com Abimeleque

Abrahamin eläessä mutta jotka filistealaiset olivat Abrahamin kuoltua tukkineet. Hän antoi niille samat nimet, jotka hänen isänsä oli niille antanut.

[19] Sitten Iisakin palvelijat kaivoivat laaksossa ja löysivät sieltä raikkaan veden lähteen.

[20] Gerarin paimenet alkoivat kuitenkin riidellä Iisakin paimenten kanssa ja sanoivat: ”Vesi on meidän.” Niin Iisak nimesi kaivon Eesekiksi , koska he kiistelivät hänen kanssaan.

[21] Sen jälkeen Iisakin palvelijat kaivoivat toisen kaivon ja joutuivat riitaan siitäkin. Sille hän antoi nimen Sitna .

[22] Iisak lähti sieltä pois ja kaivoi vielä yhden kaivon. Siitä ei syntynyt riitaa. Hän antoi sille nimen Rehobot ja sanoi: ”Nyt Herra on antanut meille runsaasti tilaa, ja me voimme lisääntyä tässä maassa.”

Jumala ilmestyy Iisakille

[23]Iisak siirtyi sieltä Beersebaan,

[24] ja samana yönä Herra ilmestyi hänelle ja sanoi: ”Minä olen sinun isäsi Abrahamin Jumala. Älä pelkää, sillä minä olen sinun kanssasi, minä siunaan sinua ja teen jälkeläisesi lukuisiksi palvelijani Abrahamin tähden.”

[25] Iisak rakensi siihen paikkaan alttarin, huusi avuksi Herran nimeä ja pystytti sinne telttansa. Iisakin palvelijat kaivoivat sinne kaivon.

[26] De Gerar foram ter com ele Abimeleque e seu amigo Ausate e Ficol, comandante do seu exército.
[27] Disse-lhes Isaque: Por que viestes a mim, pois me odiais e me expulsastes do vosso meio?

[28] Eles responderam: Vimos claramente que o SENHOR é contigo; então, dissemos: Haja agora juramento entre nós e ti, e façamos aliança contigo.

[29] Jura que nos não farás mal, como também não te havemos tocado, e como te fizemos somente o bem, e te deixamos ir em paz. Tu és agora o abençoado do SENHOR.
[30] Então, Isaque lhes deu um banquete, e comeram e beberam.

[31] Levantando-se de madrugada, juraram de parte a parte; Isaque os despediu, e eles se foram em paz.

[32] Nesse mesmo dia, vieram os servos de Isaque e, dando-lhe notícia do poço que tinham cavado, lhe disseram: Achamos água.
[33] Ao poço, chamou-lhe Seba; por isso, Berseba é o nome daquela cidade até ao dia de hoje.

[34] Tendo Esaú quarenta anos de idade, tomou por esposa a Judite, filha de Beeri, heteu, e a Basemate, filha de Elom, heteu.

[35] Ambas se tornaram amargura de espírito para Isaque e para Rebeca.

[26]Abimelek lähti hänen luokseen Gerarista ystävänsä Ahussatin ja sotapäällikkönsä Piikolin kanssa.
[27]Iisak sanoi heille: ”Miksi te olette tulleet minun luokseni? Tehän vihasitte minua ja karkotitte minut luotanne!”
[28] He vastasivat: ”Me olemme nähneet, että Herra on sinun kanssasi, ja toivomme, että sinun ja meidän välillämme olisi valallinen sopimus. Me tahdomme tehdä liiton sinun kanssasi,
[29] ettet tekisi meille mitään pahaa. Emmehän mekään ole sinuun koskeneet vaan olemme tehneet sinulle ainoastaan hyvää ja sallineet sinun lähteä rauhassa. Sinä olet nyt Herran siunaama.”
[30] Silloin Iisak laittoi heille pidot, ja he söivät ja joivat.
[31] Varhain seuraavana aamuna he vannoivat toisilleen valan. Sen jälkeen Iisak päästi heidät menemään, ja he lähtivät hänen luotaan rauhassa.
[32] Samana päivänä Iisakin palvelijat tulivat kertomaan hänelle kaivosta, jonka olivat kaivaneet. He sanoivat hänelle: ”Me löysimme vettä.”
[33] Hän antoi kaivolle nimen Siba. Sen tähden kaupungin nimi on vielä tänäkin päivänä Beerseba .
[34]Kun Eesau oli neljänkymmenen vuoden ikäinen, hän otti vaimoikseen Jehuditin, heettiläisen Beerin tyttären, ja Baasematin, heettiläisen Eelonin tyttären.
[35]Näistä tuli Iisakille ja Rebekalle mielipahan aihe.

Gênesis 27

Isaque abençoa a Jacó e a Esaú

1 Tendo-se envelhecido Isaque e já não podendo ver, porque os olhos se lhe enfraqueciam, chamou a Esaú, seu filho mais velho, e lhe disse: Meu filho! Respondeu ele: Aqui estou!

2 Disse-lhe o pai: Estou velho e não sei o dia da minha morte.

3 Agora, pois, toma as tuas armas, a tua aljava e o teu arco, sai ao campo, e apanha para mim alguma caça,

4 e faze-me uma comida saborosa, como eu aprecio, e traze-ma, para que eu coma e te abençoe antes que eu morra.

5 Rebeca esteve escutando enquanto Isaque falava com Esaú, seu filho. E foi-se Esaú ao campo para apanhar a caça e trazê-la.

6 Então, disse Rebeca a Jacó, seu filho: Ouvi teu pai falar com Esaú, teu irmão, assim:

7 Traze caça e faze-me uma comida saborosa, para que eu coma e te abençoe diante do SENHOR, antes que eu morra.

8 Agora, pois, meu filho, atende às minhas palavras com que te ordeno.

9 Vai ao rebanho e traze-me dois bons cabritos; deles farei uma saborosa comida para teu pai, como ele aprecia;

10 levá-la-ás a teu pai, para que a coma e te abençoe, antes que morra.

1. Mooseksen 27

Jaakob saa petoksella esikoissiunauksen

1Kun Iisak oli tullut vanhaksi ja hänen silmänsä olivat käyneet niin hämäriksi, ettei hän enää kyennyt näkemään, hän kutsui luokseen Eesaun, vanhemman poikansa, ja sanoi hänelle: ”Poikani!” Tämä vastasi hänelle: ”Tässä olen.”

2 Iisak sanoi: ”Näethän, että minä olen tullut vanhaksi, enkä tiedä, milloin kuolen.

3 Ota nyt aseesi, viinesi ja jousesi, ja lähde kedolle metsästämään minulle riistaa.

4Laita sitten minulle herkkuruoka, sellainen, jota rakastan, ja tuo se minulle syötäväksi, jotta voisin siunata sinut ennen kuin kuolen.”

5 Rebekka kuuli, mitä Iisak puhui pojalleen Eesaulle. Kun Eesau oli lähtenyt kedolle metsästämään tuodakseen riistaa isälleen,

6 Rebekka sanoi pojalleen Jaakobille: ”Minä kuulin sinun isäsi sanovan veljellesi Eesaulle:

7 ’Tuo minulle riistaa ja laita minulle herkkuruoka. Minä tahdon syödä sitä ja siunata sinut Herran edessä ennen kuin kuolen.’

8 Kuule nyt siis, poikani, mitä sanon, ja tee, mitä minä käsken sinun tehdä.

9 Mene laumaan ja tuo sieltä minulle kaksi hyvää kiliä, niin minä laitan niistä isällesi sellaisen herkkuruuan, jota hän rakastaa.

10 Vie se isällesi syötäväksi, että hän siunaisi sinut ennen kuolemaansa.”

[11] Disse Jacó a Rebeca, sua mãe: Esaú, meu irmão, é homem cabeludo, e eu, homem liso.

[12] Dar-se-á o caso de meu pai me apalpar, e passarei a seus olhos por zombador; assim, trarei sobre mim maldição e não bênção.

[13] Respondeu-lhe a mãe: Caia sobre mim essa maldição, meu filho; atende somente o que eu te digo, vai e traze-mos.

[14] Ele foi, tomou-os e os trouxe a sua mãe, que fez uma saborosa comida, como o pai dele apreciava.

[15] Depois, tomou Rebeca a melhor roupa de Esaú, seu filho mais velho, roupa que tinha consigo em casa, e vestiu a Jacó, seu filho mais novo.

[16] Com a pele dos cabritos cobriu-lhe as mãos e a lisura do pescoço.

[17] Então, entregou a Jacó, seu filho, a comida saborosa e o pão que havia preparado.

[18] Jacó foi a seu pai e disse: Meu pai! Ele respondeu: Fala! Quem és tu, meu filho?

[19] Respondeu Jacó a seu pai: Sou Esaú, teu primogênito; fiz o que me ordenaste. Levanta-te, pois, assenta-te e come da minha caça, para que me abençoes.

[20] Disse Isaque a seu filho: Como é isso que a pudeste achar tão depressa, meu

[11] Mutta Jaakob sanoi äidilleen Rebekalle: ”Veljeni Eesauhan on karvainen mies, minä taas olen sileäihoinen.

[12]Ehkä isäni tunnustelee minua ja pitää minua petkuttajana! Silloin tuotan itselleni kirouksen enkä siunausta.”

[13] Hänen äitinsä sanoi hänelle: ”Tulkoon se kirous minun päälleni, poikani! Kuuntele vain, mitä minä sanon, ja mene noutamaan kilit minulle.”

[14] Silloin Jaakob meni noutamaan kilit ja toi ne äidilleen. Hänen äitinsä laittoi herkkuruuan, sellaisen, jota Jaakobin isä rakasti.

[15] Rebekka otti vanhemman poikansa Eesaun parhaat vaatteet, jotka hänellä oli teltassa, ja puki niihin nuoremman poikansa Jaakobin.

[16] Kilien nahat hän kääri Jaakobin käsiin ja paljaaseen kaulaan.

[17] Sitten hän antoi herkkuruuan sekä leipomansa leivän poikansa Jaakobin käsiin.

[18]Tämä meni isänsä luo ja sanoi: ”Isäni!” Iisak vastasi: ”Tässä olen. Kuka sinä olet, poikani?”

[19] Jaakob sanoi isälleen: ”Minä olen sinun esikoisesi Eesau. Olen tehnyt niin kuin sanoit minulle. Nouse istumaan ja syömään riistaani, että voisit siunata minut.”

[20] Iisak vastasi pojalleen: ”Miten olet voinut löytää saaliin näin pian, poikani?”

filho? Ele respondeu: Porque o SENHOR, teu Deus, a mandou ao meu encontro.

[21] Então, disse Isaque a Jacó: Chega-te aqui, para que eu te apalpe, meu filho, e veja se és meu filho Esaú ou não.

[22] Jacó chegou-se a Isaque, seu pai, que o apalpou e disse: A voz é de Jacó, porém as mãos são de Esaú.

[23] E não o reconheceu, porque as mãos, com efeito, estavam peludas como as de seu irmão Esaú. E o abençoou.

[24] E lhe disse: És meu filho Esaú mesmo? Ele respondeu: Eu sou.

[25] Então, disse: Chega isso para perto de mim, para que eu coma da caça de meu filho; para que eu te abençoe. Chegou-lho, e ele comeu; trouxe-lhe também vinho, e ele bebeu.

[26] Então, lhe disse Isaque, seu pai: Chega-te e dá-me um beijo, meu filho.

[27] Ele se chegou e o beijou. Então, o pai aspirou o cheiro da roupa dele, e o abençoou, e disse: Eis que o cheiro do meu filho é como o cheiro do campo, que o SENHOR abençoou;

[28] Deus te dê do orvalho do céu, e da exuberância da terra, e fartura de trigo e de mosto.

[29] Sirvam-te povos, e nações te reverenciem; sê senhor de teus irmãos, e os filhos de tua mãe se encurvem a ti; maldito seja o que te amaldiçoar, e abençoado o que te abençoar.

Jaakob vastasi: ”Koska Herra , sinun Jumalasi, johdatti sen minun eteeni.”

[21] Iisak sanoi Jaakobille: ”Tulehan lähemmäs, poikani, että voin tunnustella, oletko sinä poikani Eesau vai et.”

[22] Jaakob meni isänsä Iisakin luo. Tämä tunnusteli häntä ja sanoi: ”Ääni on Jaakobin ääni, mutta kädet ovat Eesaun kädet.”

[23] Eikä Iisak tuntenut Jaakobia, sillä Jaakobin kädet olivat karvaiset niin kuin hänen veljensä Eesaun kädet, ja niin Iisak siunasi hänet.

[24] Iisak kysyi vielä: ”Oletko sinä todella poikani Eesau?” Jaakob vastasi: ”Olen.”

[25] Sitten Iisak sanoi: ”Tarjoa minulle, että voin syödä poikani riistaa ja siunata sinut.” Jaakob tarjosi hänelle, ja hän söi. Sitten Jaakob toi Iisakille viiniä, ja tämä joi.

[26] Sen jälkeen hänen isänsä Iisak sanoi: ”Tulehan tänne ja suutele minua, poikani.”

[27] Jaakob meni isänsä luo ja suuteli häntä. Iisak tunsi hänen vaatteidensa tuoksun, siunasi hänet ja sanoi: ”Poikani tuoksu on kuin Herran siunaaman kedon tuoksu!

[28] Antakoon Jumala sinulle taivaan kastetta ja maan runsautta, yllin kyllin jyviä ja viiniä.

[29] Palvelkoot sinua kansat, kumartakoot sinua kansakunnat. Ole veljiesi herra, ja äitisi pojat kumartakoot sinua. Kirottu olkoon se, joka sinua kiroaa, siunattu se, joka sinua siunaa.”

Eesau pyytää siunausta

[30] Mal acabara Isaque de abençoar a Jacó, tendo este saído da presença de Isaque, seu pai, chega Esaú, seu irmão, da sua caçada.

[31] E fez também ele uma comida saborosa, a trouxe a seu pai e lhe disse: Levanta-te, meu pai, e come da caça de teu filho, para que me abençoes.

[32] Perguntou-lhe Isaque, seu pai: Quem és tu? Sou Esaú, teu filho, o teu primogênito, respondeu.

[33] Então, estremeceu Isaque de violenta comoção e disse: Quem é, pois, aquele que apanhou a caça e ma trouxe? Eu comi de tudo, antes que viesses, e o abençoei, e ele será abençoado.

[34] Como ouvisse Esaú tais palavras de seu pai, bradou com profundo amargor e lhe disse: Abençoa-me também a mim, meu pai!

[35] Respondeu-lhe o pai: Veio teu irmão astuciosamente e tomou a tua bênção.

[36] Disse Esaú: Não é com razão que se chama ele Jacó? Pois já duas vezes me enganou: tirou-me o direito de primogenitura e agora usurpa a bênção que era minha. Disse ainda: Não reservaste, pois, bênção nenhuma para mim?

[37] Então, respondeu Isaque a Esaú: Eis que o constituí em teu senhor, e todos os seus irmãos lhe dei por servos; de trigo e de mosto o apercebi; que me será dado fazer-te agora, meu filho?

[30]Kun Iisak oli siunannut Jaakobin ja Jaakob oli juuri lähtenyt isänsä Iisakin luota, hänen veljensä Eesau palasi metsästämästä.

[31] Hänkin laittoi herkkuruuan, vei sen isälleen ja sanoi hänelle: ”Nouskoon isäni syömään poikansa riistaa, niin että voit siunata minut.”

[32] Hänen isänsä Iisak kysyi: ”Kuka sinä olet?” Hän vastasi: ”Minä olen poikasi, sinun esikoisesi Eesau.”

[33] Silloin Iisak järkyttyi syvästi ja sanoi: ”Kuka se sitten oli, joka kävi metsästämässä ja toi minulle riistaa? Minä söin kaikkea, ennen kuin sinä tulit, ja siunasin hänet. Ja siunattuna hän myös pysyy.”

[34] Kun Eesau kuuli isänsä sanat, hän päästi kovan ja katkeran huudon ja sanoi isälleen: ”Siunaa minutkin, isäni!”

[35] Tämä vastasi: ”Veljesi tuli kavalasti ja vei siunauksesi.”

[36] Eesau sanoi: ”Oikeinpa häntä kutsutaankin Jaakobiksi , onhan hän pettänyt minut jo kahdesti. Hän vei esikoisuuteni, ja nyt hän on vienyt minulta myös siunaukseni.” Eesau kysyi: ”Etkö ole lainkaan varannut siunausta minulle?”

[37]Iisak vastasi Eesaulle: ”Minä olen asettanut hänet sinun herraksesi ja pannut kaikki hänen veljensä hänen palvelijoikseen sekä varustanut hänet

jyvillä ja viinillä. Mitä minä siis voisin enää tehdä sinun hyväksesi, poikani?”

38 Disse Esaú a seu pai: Acaso, tens uma única bênção, meu pai? Abençoa-me, também a mim, meu pai. E, levantando Esaú a voz, chorou.

38 Eesau sanoi isälleen: ”Yksi siunausko sinulla vain on, isäni? Isä, siunaa myös minut!” Ja Eesau alkoi itkeä äänekkäästi.

39 Então, lhe respondeu Isaque, seu pai: Longe dos lugares férteis da terra será a tua habitação, e sem orvalho que cai do alto.

39 Hänen isänsä Iisak vastasi: ”Vailla maan runsautta on sinun asuinsijasi, vailla taivaan kastetta.

40 Viverás da tua espada e servirás a teu irmão; quando, porém, te libertares, sacudirás o seu jugo da tua cerviz.

40 Sinä olet elävä miekkasi varassa ja palveleva veljeäsi. Mutta valtoimena kierrellen sinä särjet hänen ikeensä niskaltasi.”

41 Passou Esaú a odiar a Jacó por causa da bênção, com que seu pai o tinha abençoado; e disse consigo: Vêm próximos os dias de luto por meu pai; então, matarei a Jacó, meu irmão.

41 Eesau alkoi kantaa Jaakobille kaunaa siunauksen tähden, jolla hänen isänsä oli tämän siunannut. Eesau ajatteli sydämessään: ”Kohta tulee aika surra isääni, ja silloin minä tapan veljeni Jaakobin.”

42 Chegaram aos ouvidos de Rebeca estas palavras de Esaú, seu filho mais velho; ela, pois, mandou chamar a Jacó, seu filho mais moço, e lhe disse: Eis que Esaú, teu irmão, se consola a teu respeito, resolvendo matar-te.

42 Rebekalle kerrottiin hänen vanhemman poikansa Eesaun puheista. Silloin hän kutsui luokseen nuoremman poikansa Jaakobin ja sanoi hänelle: ”Tiedätkö, että veljesi Eesau lohduttautuu sillä, että aikoo tappaa sinut.

43 Agora, pois, meu filho, ouve o que te digo: retira-te para a casa de Labão, meu irmão, em Harã;

43 Kuule siis, mitä sanon, poikani: Lähde pakoon veljeni Laabanin luo Haaraniin.

44 fica com ele alguns dias, até que passe o furor de teu irmão,

44 Asu hänen luonaan jonkin aikaa, kunnes veljesi kiukku asettuu.

45 e cesse o seu rancor contra ti, e se esqueça do que lhe fizeste. Então, providenciarei e te farei regressar de lá.

45 Kun veljesi viha sinua kohtaan on lauhtunut ja hän on unohtanut, mitä olet hänelle tehnyt, minä lähetän noutamaan sinut sieltä. Minkä tähden minun pitäisi

Por que hei de eu perder os meus dois filhos num só dia?

[46] Disse Rebeca a Isaque: Aborrecida estou da minha vida, por causa das filhas de Hete; se Jacó tomar esposa dentre as filhas de Hete, tais como estas, as filhas desta terra, de que me servirá a vida?

Gênesis 28

A fuga de Jacó

[1] Isaque chamou a Jacó e, dando-lhe a sua bênção, lhe ordenou, dizendo: Não tomarás esposa dentre as filhas de Canaã.

[2] Levanta-te, vai a Padã-Arã, à casa de Betuel, pai de tua mãe, e toma lá por esposa uma das filhas de Labão, irmão de tua mãe.

[3] Deus Todo-Poderoso te abençoe, e te faça fecundo, e te multiplique para que venhas a ser uma multidão de povos;

[4] e te dê a bênção de Abraão, a ti e à tua descendência contigo, para que possuas a terra de tuas peregrinações, concedida por Deus a Abraão.

[5] Assim, despediu Isaque a Jacó, que se foi a Padã-Arã, à casa de Labão, filho de Betuel, o arameu, irmão de Rebeca, mãe de Jacó e de Esaú.

[6] Vendo, pois, Esaú que Isaque abençoara a Jacó e o enviara a Padã-Arã, para tomar de lá esposa para si; e vendo que, ao

menettää teidät molemmat samana päivänä!”

[46] Rebekka sanoi Iisakille: ”Minä olen kyllästynyt elämääni heettiläisnaisten tähden. Jos myös Jaakob ottaa vaimon heettiläisistä naisista, tämän maan tyttäristä, sellaisen kuin nämä, niin miksi minä eläisin?”

1. Mooseksen 28

Jaakobin pako

[1] Iisak kutsui Jaakobin luokseen, siunasi hänet ja antoi hänelle käskyn: ”Sinä et saa ottaa vaimoksesi ketään kanaanilaisten tyttäristä.

[2] Mene Paddan-Aramiin äitisi isän Betuelin kotiin ja ota sieltä itsellesi vaimo äitisi veljen Laabanin tyttäristä.

[3] Jumala, Kaikkivaltias, siunatkoon sinua ja tehköön sinusta hedelmällisen ja monilukuisen, niin että sinusta lähtee kansojen joukko.

[4] Suokoon hän sinulle Abrahamin siunauksen, sinulle ja sinun jälkeläisillesi, niin että saisit periä maan, jossa asut muukalaisena ja jonka Jumala on antanut Abrahamille.”

[5] Näin Iisak lähetti Jaakobin matkaan. Tämä lähti Paddan-Aramiin Laabanin luo, joka oli aramealaisen Betuelin poika ja Jaakobin ja Eesaun äidin Rebekan veli.

[6] Eesau sai tietää, että Iisak oli siunannut Jaakobin ja lähettänyt hänet Paddan-Aramiin ottamaan sieltä itselleen vaimon ja että Iisak siunatessaan Jaakobia oli

abençoá-lo, lhe ordenara, dizendo: Não tomarás mulher dentre as filhas de Canaã;

7 e vendo, ainda, que Jacó, obedecendo a seu pai e a sua mãe, fora a Padã-Arã;

8 sabedor também de que Isaque, seu pai, não via com bons olhos as filhas de Canaã,

9 foi Esaú à casa de Ismael e, além das mulheres que já possuía, tomou por mulher a Maalate, filha de Ismael, filho de Abraão, e irmã de Nebaiote.

A visão da escada

10 Partiu Jacó de Berseba e seguiu para Harã.

11 Tendo chegado a certo lugar, ali passou a noite, pois já era sol-posto; tomou uma das pedras do lugar, fê-la seu travesseiro e se deitou ali mesmo para dormir.

12 E sonhou: Eis posta na terra uma escada cujo topo atingia o céu; e os anjos de Deus subiam e desciam por ela.

13 Perto dele estava o SENHOR e lhe disse: Eu sou o SENHOR, Deus de Abraão, teu pai, e Deus de Isaque. A terra em que agora estás deitado, eu ta darei, a ti e à tua descendência.

14 A tua descendência será como o pó da terra; estender-te-ás para o Ocidente e para o Oriente, para o Norte e para o Sul. Em ti e na tua descendência serão abençoadas todas as famílias da terra.

15 Eis que eu estou contigo, e te guardarei por onde quer que fores, e te farei voltar a esta terra, porque te não desampararei, até cumprir eu aquilo que te hei referido.

kieltänyt häntä ottamasta vaimoa kanaanilaisten tyttäristä.

7 Jaakob totteli isäänsä ja äitiään ja lähti Paddan-Aramiin.

8 Kun Eesau huomasi, että kanaanilaisten tyttäret olivat vastenmielisiä hänen isälleen Iisakille,

9hän meni Ismaelin luo ja otti vaimokseen entisten lisäksi Mahalatin, Abrahamin pojan Ismaelin tyttären, Nebajotin sisaren.

Jaakobin uni Beetelissä

10Jaakob lähti Beersebasta mennäkseen Haaraniin.

11 Hän tuli erääseen paikkaan ja yöpyi siinä, sillä aurinko oli laskenut. Hän otti sieltä kiven, pani sen päänalusekseen ja asettui makuulle.

12 Hän näki unessa, että maan päälle oli asetettu tikapuut, joiden pää ulottui taivaaseen, ja Jumalan enkelit kulkivat niitä ylös ja alas.

13Yhtäkkiä Herra seisoi hänen luonaan ja sanoi: ”Minä olen Herra , sinun isäsi Abrahamin Jumala ja Iisakin Jumala. Tämän maan, jonka päällä sinä makaat, minä annan sinulle ja sinun jälkeläisillesi.

14Sinun jälkeläisiäsi on oleva yhtä paljon kuin maan tomua, ja sinä levittäydyt länteen ja itään, pohjoiseen ja etelään. Sinussa ja sinun siemenessäsi tulevat siunatuiksi kaikki maan sukukunnat.

15Katso, minä olen sinun kanssasi ja varjelen sinua kaikkialla, missä kuljet. Minä tuon sinut takaisin tähän maahan,

sillä minä en jätä sinua vaan toteutan sen, minkä minä olen sinulle puhunut.”

[16] Despertado Jacó do seu sono, disse: Na verdade, o SENHOR está neste lugar, e eu não o sabia.

[16] Kun Jaakob heräsi unestaan, hän sanoi: ” Herra on totisesti tässä paikassa, enkä minä sitä tiennyt.”

[17] E, temendo, disse: Quão temível é este lugar! É a Casa de Deus, a porta dos céus.

[17] Hänet valtasi pelko, ja hän sanoi: ”Kuinka pelottava onkaan tämä paikka! Tämä ei ole mikään muu kuin Jumalan huone. Tämä on taivaan portti.”

A coluna de Betel

[18] Tendo-se levantado Jacó, cedo, de madrugada, tomou a pedra que havia posto por travesseiro e a erigiu em coluna, sobre cujo topo entornou azeite.

[18] Jaakob nousi varhain aamulla, otti kiven, jonka oli pannut päänsä aluseksi, nosti sen pystyyn patsaaksi ja vuodatti öljyä sen päälle.

[19] E ao lugar, cidade que outrora se chamava Luz, deu o nome de Betel.

[19]Hän antoi paikalle nimen Beetel . Aikaisemmin kaupungin nimenä oli kuitenkin ollut Luus.

[20] Fez também Jacó um voto, dizendo: Se Deus for comigo, e me guardar nesta jornada que empreendo, e me der pão para comer e roupa que me vista,

[20]Sitten Jaakob antoi lupauksen sanoen: ”Jos Jumala on minun kanssani ja varjelee minut tällä tiellä, jota kuljen, ja antaa minulle leipää syötäväksi ja vaatetta päälle pantavaksi,

[21] de maneira que eu volte em paz para a casa de meu pai, então, o SENHOR será o meu Deus;

[21] niin että saan palata rauhassa isäni kotiin, on Herra oleva minun Jumalani.

[22] e a pedra, que erigi por coluna, será a Casa de Deus; e, de tudo quanto me concederes, certamente eu te darei o dízimo.

[22] Ja tämä kivi, jonka olen asettanut patsaaksi, on oleva Jumalan huone, ja kaikesta, mitä minulle suot, minä annan sinulle kymmenykset.”

Gênesis 29

Jacó encontra-se com Raquel

[1] Pôs-se Jacó a caminho e se foi à terra do povo do Oriente.

[2] Olhou, e eis um poço no campo e três rebanhos de ovelhas deitados junto dele;

1. Mooseksen 29

Jaakob Laabanin luona

[1]Jaakob jatkoi matkaansa ja tuli idän kansojen maalle.

[2] Katsellessaan seutua hän näki kaivon, ja kaivolla makasi kolme lammas- ja

porque daquele poço davam de beber aos rebanhos; e havia grande pedra que tapava a boca do poço.

3 Ajuntavam-se ali todos os rebanhos, os pastores removiam a pedra da boca do poço, davam de beber às ovelhas e tornavam a colocá-la no seu devido lugar.

4 Perguntou-lhes Jacó: Meus irmãos, donde sois? Responderam: Somos de Harã.

5 Perguntou-lhes: Conheceis a Labão, filho de Naor? Responderam: Conhecemos.

6 Ele está bom? Perguntou ainda Jacó. Responderam: Está bom. Raquel, sua filha, vem vindo aí com as ovelhas.

7 Então, lhes disse: É ainda pleno dia, não é tempo de se recolherem os rebanhos; dai de beber às ovelhas e ide apascentá-las.

8 Não o podemos, responderam eles, enquanto não se ajuntarem todos os rebanhos, e seja removida a pedra da boca do poço, e lhes demos de beber.

9 Falava-lhes ainda, quando chegou Raquel com as ovelhas de seu pai; porque era pastora.

10 Tendo visto Jacó a Raquel, filha de Labão, irmão de sua mãe, e as ovelhas de Labão, chegou-se, removeu a pedra da boca do poço e deu de beber ao rebanho de Labão, irmão de sua mãe.

vuohilaumaa, sillä siitä kaivosta oli tapana juottaa laumoja. Kaivon suulla oli suuri kivi.

3 Kun kaikki laumat olivat kokoontuneet sinne, kivi vieritettiin kaivon suulta ja eläimet juotettiin. Sen jälkeen kivi pantiin taas paikoilleen kaivon suulle.

4 Jaakob kysyi paimenilta: ”Veljeni, mistä te olette?” He vastasivat: ”Me olemme Haaranista.”

5 Hän kysyi heiltä: ”Tunnetteko te Laabanin, Naahorin pojan?” He vastasivat: ”Tunnemme.”

6 Jaakob kysyi heiltä: ”Voiko hän hyvin?” He vastasivat: ”Kyllä. Tuolla tulee hänen tyttärensä Raakel lampaiden ja vuohien kanssa.”

7 Jaakob sanoi: ”Nythän on täysi päivä, eikä ole vielä aika koota karjaa. Juottakaa lampaat ja vuohet ja viekää ne laitumelle.”

8 Paimenet vastasivat: ”Emme voi, ennen kuin kaikki laumat ovat koolla ja kivi on vieritetty kaivon suulta. Sitten juotamme lampaat ja vuohet.”

9 Jaakobin vielä puhuessa heidän kanssaan Raakel tuli isänsä lampaat ja vuohet mukanaan, sillä Raakelin oli tapana käydä paimenessa.

10 Kun Jaakob näki Raakelin, äitinsä veljen Laabanin tyttären, ja Laabanin lampaat ja vuohet, hän astui esiin, vieritti kiven kaivon suulta ja juotti enonsa lauman.

[11] Feito isso, Jacó beijou a Raquel e, erguendo a voz, chorou.

[12] Então, contou Jacó a Raquel que ele era parente de seu pai, pois era filho de Rebeca; ela correu e o comunicou a seu pai.

[13] Tendo Labão ouvido as novas de Jacó, filho de sua irmã, correu-lhe ao encontro, abraçou-o, beijou-o e o levou para casa. E contou Jacó a Labão os acontecimentos de sua viagem.

[14] Disse-lhe Labão: De fato, és meu osso e minha carne. E Jacó, pelo espaço de um mês, permaneceu com ele.

[15] Depois, disse Labão a Jacó: Acaso, por seres meu parente, irás servir-me de graça? Dize-me, qual será o teu salário?

[16] Ora, Labão tinha duas filhas: Lia, a mais velha, e Raquel, a mais moça.

[17] Lia tinha os olhos baços, porém Raquel era formosa de porte e de semblante.

[18] Jacó amava a Raquel e disse: Sete anos te servirei por tua filha mais moça, Raquel.

[19] Respondeu Labão: Melhor é que eu ta dê, em vez de dá-la a outro homem; fica, pois, comigo.

[20] Assim, por amor a Raquel, serviu Jacó sete anos; e estes lhe pareceram como poucos dias, pelo muito que a amava.

Lia e Raquel

[11]Sitten Jaakob suuteli Raakelia ja puhkesi äänekkääseen itkuun.

[12] Jaakob kertoi Raakelille, että hän oli tämän isän sukulainen ja Rebekan poika. Raakel juoksi kertomaan isälleen.

[13] Kun Laaban kuuli Jaakobin, sisarensa pojan, tulosta, hän juoksi tätä vastaan. Hän syleili ja suuteli Jaakobia ja toi hänet kotiinsa. Jaakob kertoi Laabanille kaiken, mitä oli tapahtunut.

[14] Laaban sanoi hänelle: ”Sinä todellakin olet minun luutani ja lihaani.” Kun Jaakob oli asunut hänen luonaan kuukauden päivät,

[15] Laaban sanoi Jaakobille: ”Olethan sinä tosin sukulaiseni, mutta pitäisikö sinun palvella minua palkatta? Sano minulle, mikä on palkkasi.”

Jaakobin vaimot

[16]Laabanilla oli kaksi tytärtä. Vanhemman nimi oli Leea ja nuoremman Raakel.

[17] Leealla oli miellyttävät silmät, Raakel taas oli kaunis vartaloltaan ja kasvoiltaan.

[18] Jaakob rakasti Raakelia. Niinpä hän sanoi Laabanille: ”Minä palvelen sinua seitsemän vuotta saadakseni nuoremman tyttäresi Raakelin.”

[19]Laaban vastasi: ”On parempi, että annan hänet sinulle kuin että antaisin hänet jollekin toiselle. Jää luokseni.”

[20] Niin Jaakob palveli Raakelin vuoksi seitsemän vuotta, ja ne tuntuivat hänestä muutamilta päiviltä, koska hän rakasti Raakelia.

[21] Disse Jacó a Labão: Dá-me minha mulher, pois já venceu o prazo, para que me case com ela.

[22] Reuniu, pois, Labão todos os homens do lugar e deu um banquete.

[23] À noite, conduziu a Lia, sua filha, e a entregou a Jacó. E coabitaram.

[24] (Para serva de Lia, sua filha, deu Labão Zilpa, sua serva.)

[25] Ao amanhecer, viu que era Lia. Por isso, disse Jacó a Labão: Que é isso que me fizeste? Não te servi eu por amor a Raquel? Por que, pois, me enganaste?

[26] Respondeu Labão: Não se faz assim em nossa terra, dar-se a mais nova antes da primogênita.

[27] Decorrida a semana desta, dar-te-emos também a outra, pelo trabalho de mais sete anos que ainda me servirás.

[28] Concordou Jacó, e se passou a semana desta; então, Labão lhe deu por mulher Raquel, sua filha.

[29] (Para serva de Raquel, sua filha, deu Labão a sua serva Bila.)

[30] E coabitaram. Mas Jacó amava mais a Raquel do que a Lia; e continuou servindo a Labão por outros sete anos.

Os filhos de Jacó

[21] Sen jälkeen Jaakob sanoi Laabanille: ”Anna minulle vaimoni, sillä palvelusaikani on täyttynyt ja tahdon mennä hänen luokseen.”

[22] Silloin Laaban kutsui kokoon kaikki paikkakunnan asukkaat ja laittoi pidot.

[23] Mutta illalla hän ottikin tyttärensä Leean ja vei hänet Jaakobin luo, ja tämä yhtyi häneen.

[24] Laaban antoi orjattarensa Silpan tyttärelleen Leealle orjattareksi.

[25] Kun tuli aamu, Jaakob näki, että nainen olikin Leea. Jaakob sanoi Laabanille: ”Mitä oletkaan minulle tehnyt? Enkö ole palvellut sinua Raakelin vuoksi? Miksi petit minut?”

[26] Laaban vastasi: ”Meidän seudullamme ei tehdä niin, että nuorempi annettaisiin ennen vanhempaa.

[27] Vietä nyt vain tämä viikko loppuun, niin myös Raakel annetaan sinulle palkaksi, kunhan teet minulle työtä vielä toiset seitsemän vuotta.”

[28] Jaakob suostui siihen, ja kun hän oli viettänyt sen viikon loppuun, Laaban antoi myös tyttärensä Raakelin hänelle vaimoksi.

[29] Laaban antoi orjattarensa Bilhan tyttärelleen Raakelille orjattareksi.

[30] Jaakob yhtyi myös Raakeliin, ja hän rakasti enemmän Raakelia kuin Leeaa. Niin Jaakob palveli Laabanin luona vielä toiset seitsemän vuotta.

Jaakobin lapset

[31] Vendo o SENHOR que Lia era desprezada, fê-la fecunda; ao passo que Raquel era estéril.
[32] Concebeu, pois, Lia e deu à luz um filho, a quem chamou Rúben, pois disse: O SENHOR atendeu à minha aflição. Por isso, agora me amará meu marido.

[33] Concebeu outra vez, e deu à luz um filho, e disse: Soube o SENHOR que era preterida e me deu mais este; chamou-lhe, pois, Simeão.

[34] Outra vez concebeu Lia, e deu à luz um filho, e disse: Agora, desta vez, se unirá mais a mim meu marido, porque lhe dei à luz três filhos; por isso, lhe chamou Levi.

[35] De novo concebeu e deu à luz um filho; então, disse: Esta vez louvarei o SENHOR. E por isso lhe chamou Judá; e cessou de dar à luz.

[31]Kun Herra näki, että Leeaa syrjittiin, hän avasi Leean kohdun. Raakel sen sijaan oli hedelmätön.
[32]Leea tuli raskaaksi, synnytti pojan ja antoi hänelle nimen Ruuben sanoen: ” Herra on nähnyt minun kurjuuteni. Nyt mieheni varmaan rakastaa minua.”
[33] Hän tuli jälleen raskaaksi, synnytti pojan ja sanoi: ” Herra on kuullut, että minua syrjitään. Siksi hän on antanut minulle myös tämän.” Hän antoi pojalle nimen Simeon .
[34] Hän tuli uudelleen raskaaksi, synnytti pojan ja sanoi: ”Tällä kertaa mieheni varmaan kiintyy minuun. Olenhan synnyttänyt hänelle kolme poikaa.” Siksi hän antoi pojalle nimen Leevi .
[35] Leea tuli jälleen raskaaksi, synnytti pojan ja sanoi: ”Nyt minä kiitän Herraa .” Siksi hän antoi pojalle nimen Juuda . Sitten hän lakkasi synnyttämästä.

Gênesis 30

[1] Vendo Raquel que não dava filhos a Jacó, teve ciúmes de sua irmã e disse a Jacó: Dá-me filhos, senão morrerei.

[2] Então, Jacó se irou contra Raquel e disse: Acaso, estou eu em lugar de Deus que ao teu ventre impediu frutificar?
[3] Respondeu ela: Eis aqui Bila, minha serva; coabita com ela, para que dê à luz, e eu traga filhos ao meu colo, por meio dela.
[4] Assim, lhe deu a Bila, sua serva, por mulher; e Jacó a possuiu.

1. Mooseksen 30

[1]Kun Raakel näki, ettei voinut synnyttää lasta Jaakobille, hän tuli kateelliseksi sisarelleen ja sanoi Jaakobille: ”Hanki minulle lapsia, muuten minä kuolen.”
[2] Jaakob vihastui Raakeliin ja sanoi: ”Olenko minä Jumala, joka on estänyt sinua saamasta lapsia?”
[3] Silloin Raakel sanoi: ”Tässä on orjattareni Bilha. Yhdy häneen, niin hän synnyttää minun polvilleni. Hänen avullaan minäkin saan lapsia.”
[4]Raakel antoi orjattarensa Bilhan vaimoksi Jaakobille, ja Jaakob yhtyi Bilhaan.

[5] Bila concebeu e deu à luz um filho a Jacó.

[6] Então, disse Raquel: Deus me julgou, e também me ouviu a voz, e me deu um filho; portanto, lhe chamou Dã.

[7] Concebeu outra vez Bila, serva de Raquel, e deu à luz o segundo filho a Jacó.

[8] Disse Raquel: Com grandes lutas tenho competido com minha irmã e logrei prevalecer; chamou-lhe, pois, Naftali.

[9] Vendo Lia que ela mesma cessara de conceber, tomou também a Zilpa, sua serva, e deu-a a Jacó, por mulher.

[10] Zilpa, serva de Lia, deu a Jacó um filho.

[11] Disse Lia: Afortunada! E lhe chamou Gade.

[12] Depois, Zilpa, serva de Lia, deu o segundo filho a Jacó.

[13] Então, disse Lia: É a minha felicidade! Porque as filhas me terão por venturosa; e lhe chamou Aser.

[14] Foi Rúben nos dias da ceifa do trigo, e achou mandrágoras no campo, e trouxe-as a Lia, sua mãe. Então, disse Raquel a Lia: Dá-me das mandrágoras de teu filho.

[15] Respondeu ela: Achas pouco o me teres levado o marido? Tomarás também as mandrágoras de meu filho? Disse Raquel:

[5] Bilha tuli raskaaksi ja synnytti Jaakobille pojan.

[6] Raakel sanoi: ”Jumala on hankkinut minulle oikeuden ja myös kuullut rukoukseni äänen ja antanut minulle pojan.” Sen tähden hän antoi pojalle nimen Daan .

[7] Raakelin orjatar Bilha tuli jälleen raskaaksi ja synnytti Jaakobille toisen pojan.

[8] Raakel sanoi: ”Minä olen kamppaillut ankarasti sisareni kanssa ja olen myös voittanut.” Hän antoi pojalle nimen Naftali .

[9] Kun Leea näki lakanneensa synnyttämästä, hän otti orjattarensa Silpan ja antoi hänet Jaakobille vaimoksi.

[10] Leean orjatar Silpa synnytti Jaakobille pojan.

[11] Silloin Leea sanoi: ”Tuokoon hän onnea!” Ja hän antoi pojalle nimen Gaad .

[12] Leean orjatar Silpa synnytti Jaakobille toisenkin pojan,

[13] ja Leea sanoi: ”Olen onnellinen, jopa nuoret naiset ylistävät minua onnelliseksi!” Ja hän antoi pojalle nimen Asser .

[14] Ruuben meni kerran ulos vehnänleikkuun aikaan. Hän löysi pellolta lemmenmarjoja ja toi ne äidilleen Leealle. Silloin Raakel sanoi Leealle: ”Anna minulle poikasi lemmenmarjoja.”

[15] Leea vastasi hänelle: ”Eikö riitä, että olet vienyt minulta mieheni, kun tahdot ottaa vielä poikani lemmenmarjatkin?” Raakel

Ele te possuirá esta noite, a troco das mandrágoras de teu filho.

16 À tarde, vindo Jacó do campo, saiu-lhe ao encontro Lia e lhe disse: Esta noite me possuirás, pois eu te aluguei pelas mandrágoras de meu filho. E Jacó, naquela noite, coabitou com ela.

17 Ouviu Deus a Lia; ela concebeu e deu à luz o quinto filho.

18 Então, disse Lia: Deus me recompensou, porque dei a minha serva a meu marido; e chamou-lhe Issacar.

19 E Lia, tendo concebido outra vez, deu a Jacó o sexto filho.

20 E disse: Deus me concedeu excelente dote; desta vez permanecerá comigo meu marido, porque lhe dei seis filhos; e lhe chamou Zebulom.

21 Depois disto, deu à luz uma filha e lhe chamou Diná.

22 Lembrou-se Deus de Raquel, ouviu-a e a fez fecunda.

23 Ela concebeu, deu à luz um filho e disse: Deus me tirou o meu vexame.

24 E lhe chamou José, dizendo: Dê-me o SENHOR ainda outro filho.

sanoi: ”Olkoon sitten niin, että hän makaa tämän yön sinun kanssasi korvauksena poikasi lemmenmarjoista.”

16 Kun Jaakob illalla palasi kedolta, Leea meni häntä vastaan ja sanoi: ”Sinun on tultava minun luokseni, sillä minä olen ostamalla ostanut sinut poikani lemmenmarjoilla.” Niin Jaakob makasi sen yön hänen kanssaan.

17 Jumala kuuli Leeaa, ja Leea tuli raskaaksi ja synnytti Jaakobille viidennen pojan.

18 Leea sanoi: ”Jumala on antanut minulle palkkani, koska minä annoin orjattareni miehelleni.” Ja hän antoi pojalle nimen Isaskar .

19 Leea tuli jälleen raskaaksi ja synnytti Jaakobille kuudennen pojan.

20 Silloin Leea sanoi: ”Jumala on antanut minulle hyvän lahjan. Nyt mieheni tulee asumaan luonani, sillä minä olen synnyttänyt hänelle kuusi poikaa.” Ja hän antoi pojalle nimen Sebulon .

21 Sen jälkeen hän synnytti tyttären ja antoi hänelle nimen Diina.

22 Jumala muisti myös Raakelia. Jumala kuuli häntä ja avasi hänen kohtunsa,

23 ja hän tuli raskaaksi. Raakel synnytti pojan ja sanoi: ”Jumala on ottanut pois häpeäni.”

24 Hän antoi pojalle nimen Joosef ja sanoi: ” Herra antakoon minulle vielä toisen pojan.”

[25] Tendo Raquel dado à luz a José, disse Jacó a Labão: Permite-me que eu volte ao meu lugar e à minha terra.

[26] Dá-me meus filhos e as mulheres, pelas quais eu te servi, e partirei; pois tu sabes quanto e de que maneira te servi.

Labão faz novo pacto com Jacó

[27] Labão lhe respondeu: Ache eu mercê diante de ti; fica comigo. Tenho experimentado que o SENHOR me abençoou por amor de ti.

[28] E disse ainda: Fixa o teu salário, que te pagarei.

[29] Disse-lhe Jacó: Tu sabes como te venho servindo e como cuidei do teu gado.

[30] Porque o pouco que tinhas antes da minha vinda foi aumentado grandemente; e o SENHOR te abençoou por meu trabalho. Agora, pois, quando hei de eu trabalhar também por minha casa?

[31] Então, Labão lhe perguntou: Que te darei? Respondeu Jacó: Nada me darás; tornarei a apascentar e a guardar o teu rebanho, se me fizeres isto:

[32] Passarei hoje por todo o teu rebanho, separando dele os salpicados e malhados, e todos os negros entre os cordeiros, e o que é malhado e salpicado entre as cabras; será isto o meu salário.

[25]Kun Raakel oli synnyttänyt Joosefin, Jaakob sanoi Laabanille: ”Päästä minut lähtemään. Minä tahdon mennä kotiini ja omaan maahani.

[26] Anna minulle vaimoni ja lapseni, joiden vuoksi olen sinua palvellut. Minä tahdon lähteä. Tiedäthän sinä, kuinka paljon olen tehnyt sinulle työtä.”

[27]Laaban vastasi hänelle: ”Kunpa olisit minulle suosiollinen! Olen nähnyt merkeistä, että Herra on siunannut minua sinun tähtesi.”

[28] Hän sanoi vielä: ”Määrää minulle haluamasi palkka, niin minä annan sen.”

[29] Jaakob vastasi hänelle: ”Sinä itse tiedät, kuinka minä olen tehnyt sinulle työtä ja millaiseksi karjasi on tullut minun hoidossani.

[30] Se vähä, mitä sinulla oli ennen minun tuloani, on karttunut paljoksi, ja Herra on siunannut sinua minun tultuani. Mutta nyt – milloin minä saan tehdä työtä oman perheeni hyväksi?”

[31] Laaban sanoi: ”Mitä minun on sinulle annettava?” Jaakob vastasi: ”Ei sinun tarvitse antaa minulle mitään. Mutta minä paimennan ja vartioin edelleen sinun laumojasi, jos suostut tähän:

[32] Minä käyn tänään läpi koko lammas- ja vuohilaumasi ja erotan sieltä kaikki pilkulliset, kirjavat ja mustat lampaat sekä kirjavat ja pilkulliset vuohet. Ne ovat minun palkkani.

[33] Assim, responderá por mim a minha justiça, no dia de amanhã, quando vieres ver o meu salário diante de ti; o que não for salpicado e malhado entre as cabras e negro entre as ovelhas, esse, se for achado comigo, será tido por furtado.

[34] Disse Labão: Pois sim! Seja conforme a tua palavra.

[35] Mas, naquele mesmo dia, separou Labão os bodes listados e malhados e todas as cabras salpicadas e malhadas, todos os que tinham alguma brancura e todos os negros entre os cordeiros; e os passou às mãos de seus filhos.

[36] E pôs a distância de três dias de jornada entre si e Jacó; e Jacó apascentava o restante dos rebanhos de Labão.

Jacó se enriquece

[37] Tomou, então, Jacó varas verdes de álamo, de aveleira e de plátano e lhes removeu a casca, em riscas abertas, deixando aparecer a brancura das varas,

[38] as quais, assim escorchadas, pôs ele em frente do rebanho, nos canais de água e nos bebedouros, aonde os rebanhos vinham para dessedentar-se, e conceberam quando vinham a beber.

[39] E concebia o rebanho diante das varas, e as ovelhas davam crias listadas, salpicadas e malhadas.

[40] Então, separou Jacó os cordeiros e virou o rebanho para o lado dos listados e dos pretos nos rebanhos de Labão; e pôs o seu rebanho à parte e não o juntou com o rebanho de Labão.

[33] Minun rehellisyyteni tulee ilmi, kun vastaisuudessa tulet tarkastamaan tätä minun palkkaani. Kaikki vuohet, jotka eivät ole pilkullisia eivätkä kirjavia, ja kaikki lampaat, jotka eivät ole mustia, katsottakoon minun varastamikseni.”

[34] Laaban vastasi: ”Hyvä on. Olkoon niin kuin olet puhunut.”

[35] Samana päivänä Laaban erotti laumastaan juovikkaat ja kirjavat vuohipukit ja kaikki pilkulliset ja kirjavat vuohet, kaikki, joissa oli jotakin valkoista, sekä kaikki mustat lampaat ja antoi ne poikiensa hoitoon.

[36] Hän siirsi ne kolmen päivämatkan päähän Jaakobista, ja Jaakob paimensi Laabanin muita laumoja.

[37] Jaakob otti itselleen tuoreita valkopoppeli-, mantelipuu- ja plataanikeppejä ja kuori niihin valkeita raitoja, niin että keppien valkoinen puu paljastui.

[38] Kuorimansa kepit hän pani lampaiden ja vuohien eteen vesikaukaloihin, juoma-astioihin, joista ne kävivät juomassa. Tullessaan juomaan ne olivat kiimassa

[39] ja pariutuivat keppien edessä. Ne synnyttivät juovikkaita, pilkullisia ja kirjavia karitsoita.

[40] Jaakob pani ne erilleen eikä päästänyt niitä Laabanin laumaan. Siten hän hankki itselleen oman laumansa. Hän käänsi eläinten päät Laabanin lauman pilkullisia ja kaikkia mustia eläimiä kohti.

[41] E, todas as vezes que concebiam as ovelhas fortes, punha Jacó as varas à vista do rebanho nos canais de água, para que concebessem diante das varas.

[42] Porém, quando o rebanho era fraco, não as punha; assim, as fracas eram de Labão, e as fortes, de Jacó.

[43] E o homem se tornou mais e mais rico; teve muitos rebanhos, e servas, e servos, e camelos, e jumentos.

Gênesis 31

Jacó retorna à terra de seus pais

[1] Então, ouvia Jacó os comentários dos filhos de Labão, que diziam: Jacó se apossou de tudo o que era de nosso pai; e do que era de nosso pai juntou ele toda esta riqueza.

[2] Jacó, por sua vez, reparou que o rosto de Labão não lhe era favorável, como anteriormente.

[3] E disse o SENHOR a Jacó: Torna à terra de teus pais e à tua parentela; e eu serei contigo.

[4] Então, Jacó mandou vir Raquel e Lia ao campo, para junto do seu rebanho,

[5] e lhes disse: Vejo que o rosto de vosso pai não me é favorável como anteriormente; porém o Deus de meu pai tem estado comigo.

[6] Vós mesmas sabeis que com todo empenho tenho servido a vosso pai;

[7] mas vosso pai me tem enganado e por dez vezes me mudou o salário; porém Deus não lhe permitiu que me fizesse mal nenhum.

[41] Aina kun voimakkaat eläimet olivat kiimassa, Jaakob pani kepit niiden eteen vesikaukaloihin, ja ne pariutuivat keppien edessä.

[42] Heikkojen eläinten eteen hän ei pannut keppejä. Näin heikot joutuivat Laabanille ja voimakkaat Jaakobille.

[43] Siten miehestä tuli hyvin rikas. Hänellä oli paljon lampaita ja vuohia sekä orjattaria, orjia, kameleita ja aaseja.

1. Mooseksen 31

Jaakob lähtee Laabanin luota

[1] Jaakob sai kuulla Laabanin poikien sanoneen: ”Jaakob on ottanut kaiken, mikä kuuluu isällemme. Isämme omaisuudesta hän on hankkinut itselleen kaiken tämän rikkauden.”

[2] Jaakob huomasi myös Laabanin kasvoista, ettei tämä enää suhtautunut häneen niin kuin ennen.

[3] Silloin Herra sanoi Jaakobille: ”Palaa isiesi maahan ja sukusi luo. Minä olen sinun kanssasi.”

[4] Jaakob lähetti kutsumaan Raakelin ja Leean kedolle laumansa luo

[5] ja sanoi heille: ”Minä huomaan isänne kasvoista, ettei hän suhtaudu minuun niin kuin ennen. Isäni Jumala on kuitenkin ollut kanssani.

[6] Tehän tiedätte, että minä olen tehnyt työtä isällenne kaikin voimin.

[7] Silti isänne on pitänyt minua pilkkanaan ja muuttanut palkkaani kymmenen kertaa. Jumala ei kuitenkaan ole sallinut hänen aiheuttaa minulle vahinkoa.

[8] Se ele dizia: Os salpicados serão o teu salário, então, todos os rebanhos davam salpicados; e se dizia: Os listados serão o teu salário, então, os rebanhos todos davam listados.

[9] Assim, Deus tomou o gado de vosso pai e mo deu a mim.

[10] Pois, chegado o tempo em que o rebanho concebia, levantei os olhos e vi em sonhos que os machos que cobriam as ovelhas eram listados, salpicados e malhados.

[11] E o Anjo de Deus me disse em sonho: Jacó! Eu respondi: Eis-me aqui!

[12] Ele continuou: Levanta agora os olhos e vê que todos os machos que cobrem o rebanho são listados, salpicados e malhados, porque vejo tudo o que Labão te está fazendo.

[13] Eu sou o Deus de Betel, onde ungiste uma coluna, onde me fizeste um voto; levanta-te agora, sai desta terra e volta para a terra de tua parentela.

[14] Então, responderam Raquel e Lia e lhe disseram: Há ainda para nós parte ou herança na casa de nosso pai?

[15] Não nos considera ele como estrangeiras? Pois nos vendeu e consumiu tudo o que nos era devido.

[16] Porque toda a riqueza que Deus tirou de nosso pai é nossa e de nossos filhos; agora, pois, faze tudo o que Deus te disse.

[8]Jos isänne sanoi: ’Pilkulliset olkoot palkkanasi’, koko lauma synnytti pilkullisia. Jos hän taas sanoi: ’Juovikkaat olkoot palkkanasi’, koko lauma synnytti juovikkaita.

[9] Näin Jumala otti isänne karjan ja antoi sen minulle.

[10] Lauman pariutumisen aikaan minä kohotin unessa katseeni ja näin, että vuohipukit, jotka astuivat laumaa, olivat juovikkaita, pilkullisia ja kirjavia.

[11] Jumalan enkeli sanoi minulle unessa: ’Jaakob!’ Minä vastasin: ’Tässä olen.’

[12] Hän sanoi: ’Katsele laumaa, niin huomaat, että kaikki urokset, jotka astuvat lampaita ja vuohia, ovat juovikkaita, pilkullisia ja kirjavia. Minä olen nähnyt kaiken, mitä Laaban sinulle tekee.

[13] Minä olen Beetelin Jumala. Siellä sinä voitelit patsaan ja siellä annoit minulle lupauksen. Nouse nyt, lähde tästä maasta ja palaa synnyinmaahasi.’”

[14]Raakel ja Leea vastasivat hänelle: ”Onko meillä enää mitään osaa tai perintöä isämme talossa?

[15] Eikö hän ole pitänyt meitä muukalaisina, kun on myynyt meidät ja syönyt suuhunsa meistä saamansa rahat?

[16] Totisesti kaikki se rikkaus, jonka Jumala on ottanut isältämme, on meidän ja meidän lastemme. Tee vain nyt kaikki, mitä Jumala on sinulle sanonut.”

[17] Então, se levantou Jacó e, fazendo montar seus filhos e suas mulheres em camelos,

[18] levou todo o seu gado e todos os seus bens que chegou a possuir; o gado de sua propriedade que acumulara em Padã-Arã, para ir a Isaque, seu pai, à terra de Canaã.

[19] Tendo ido Labão fazer a tosquia das ovelhas, Raquel furtou os ídolos do lar que pertenciam a seu pai.

[20] E Jacó logrou a Labão, o arameu, não lhe dando a saber que fugia.

[21] E fugiu com tudo o que lhe pertencia; levantou-se, passou o Eufrates e tomou o rumo da montanha de Gileade.

[22] No terceiro dia, Labão foi avisado de que Jacó ia fugindo.

[23] Tomando, pois, consigo a seus irmãos, saiu-lhe no encalço, por sete dias de jornada, e o alcançou na montanha de Gileade.

Labão segue no encalço de Jacó

[24] De noite, porém, veio Deus a Labão, o arameu, em sonhos, e lhe disse: Guarda-te, não fales a Jacó nem bem nem mal.

[25] Alcançou, pois, Labão a Jacó. Este havia armado a sua tenda naquela montanha; também Labão armou a sua com seus irmãos, na montanha de Gileade.

[17] Silloin Jaakob nosti lapsensa ja vaimonsa kamelien selkään

[18] ja otti mukaan kaiken karjansa ja kaiken omaisuutensa, jonka hän oli koonnut Paddan-Aramissa, kaiken hankkimansa omaisuuden, ja lähti kulkemaan isänsä Iisakin luo Kanaaninmaahan.

[19] Kun Laaban oli mennyt keritsemään lampaitaan, Raakel varasti isänsä kotijumalat.

[20] Jaakob salasi aramealaiselta Laabanilta suunnitelmansa eikä ilmaissut hänelle, että pakenisi.

[21] Hän lähti pakoon mukanaan koko omaisuutensa, meni yli virran ja suuntasi kulkunsa kohti Gileadin vuoria.

Laaban ajaa takaa Jaakobia

[22] Kolmantena päivänä Laabanille kerrottiin, että Jaakob oli paennut.

[23] Silloin Laaban otti mukaan sukunsa miehet , ajoi Jaakobia takaa seitsemän päivää ja saavutti hänet Gileadin vuorilla.

[24] Mutta Jumala tuli aramealaisen Laabanin luo yöllä unessa ja sanoi hänelle: ”Varo, ettet puhu Jaakobille hyvää etkä pahaa.”

[25] Kun Laaban saavutti Jaakobin, tämä oli pystyttänyt telttansa vuorelle. Myös Laaban sukulaisineen leiriytyi Gileadinvuorelle.

[26] E disse Labão a Jacó: Que fizeste, que me lograste e levaste minhas filhas como cativas pela espada?
[27] Por que fugiste ocultamente, e me lograste, e nada me fizeste saber, para que eu te despedisse com alegria, e com cânticos, e com tamboril, e com harpa?
[28] E por que não me permitiste beijar meus filhos e minhas filhas? Nisso procedeste insensatamente.
[29] Há poder em minhas mãos para vos fazer mal, mas o Deus de vosso pai me falou, ontem à noite, e disse: Guarda-te, não fales a Jacó nem bem nem mal.

[30] E agora que partiste de vez, porque tens saudade da casa de teu pai, por que me furtaste os meus deuses?

[31] Respondeu-lhe Jacó: Porque tive medo; pois calculei: não suceda que me tome à força as suas filhas.

[32] Não viva aquele com quem achares os teus deuses; verifica diante de nossos irmãos o que te pertence e que está comigo e leva-o contigo. Pois Jacó não sabia que Raquel os havia furtado.

[33] Labão, pois, entrou na tenda de Jacó, na de Lia e na das duas servas, porém não os achou. Tendo saído da tenda de Lia, entrou na de Raquel.
[34] Ora, Raquel havia tomado os ídolos do lar, e os pusera na sela de um camelo, e estava assentada sobre eles; apalpou Labão toda a tenda e não os achou.

[26] Laaban sanoi Jaakobille: ”Mitä oletkaan tehnyt? Sinä olet salannut aikeesi minulta ja vienyt pois tyttäreni kuin sotavangit!
[27] Minkä tähden pakenit salaa, lähdit luotani varkain etkä kertonut minulle? Minä olisin saattanut sinut matkaan iloiten ja laulaen, rummuin ja lyyroin!
[28] Et edes suonut minun suudella hyvästiksi lasteni lapsia ja tyttäriäni. Sinä olet nyt menetellyt tyhmästi.
[29] Minulla olisi valta tehdä teille pahaa, mutta teidän isänne Jumala sanoi minulle viime yönä: ’Varo, ettet puhu Jaakobille hyvää etkä pahaa.’
[30] Olkoon! Sinä olet lähtenyt matkallesi, kun ikävöit niin hartaasti isäsi kotiin. Mutta minkä tähden varastit minun jumalani?”
[31] Jaakob sanoi Laabanille: ”Lähdin salaa, koska pelkäsin, että sinä riistäisit minulta tyttäresi.
[32] Mutta se, jonka hallusta löydät jumalasi, ei tule jäämään eloon. Tutki sukumme miesten läsnä ollessa, mitä minulla on, ja ota kaikki, mikä kuuluu sinulle.” Jaakob ei näet tiennyt, että Raakel oli varastanut jumalat.
[33] Laaban kävi Jaakobin teltassa, Leean teltassa ja molempien orjattarien teltassa, mutta ei löytänyt mitään. Tultuaan ulos Leean teltasta hän meni Raakelin telttaan.
[34] Mutta Raakel oli ottanut kotijumalat, pannut ne kamelin satulapussiin ja istunut niiden päälle. Laaban penkoi koko teltan, mutta ei löytänyt niitä.

[35] Então, disse ela a seu pai: Não te agastes, meu senhor, por não poder eu levantar-me na tua presença; pois me acho com as regras das mulheres. Ele procurou, contudo não achou os ídolos do lar.

[35] Raakel sanoi isälleen: ”Älköön herrani vihastuko siitä, etten voi nousta edessäsi, sillä minulla on se naisten tavallinen vaiva.” Laaban etsi mutta ei löytänyt kotijumalia.

[36] Então, se irou Jacó e altercou com Labão; e lhe disse: Qual é a minha transgressão? Qual o meu pecado, que tão furiosamente me tens perseguido?

[36] Silloin Jaakob vihastui ja soimasi Laabania. Hän sanoi Laabanille: ”Mikä on rikokseni, mikä on syntini, että niin kiihkeästi ahdistat minua?

[37] Havendo apalpado todos os meus utensílios, que achaste de todos os utensílios de tua casa? Põe-nos aqui diante de meus irmãos e de teus irmãos, para que julguem entre mim e ti.

[37] Kun nyt olet penkonut kaikki tavarani, oletko löytänyt mitään, mikä on sinun talosi tavaraa? Tuo se tähän minun sukuni ja sinun sukusi miesten eteen. He saakoot ratkaista meidän välimme.

[38] Vinte anos eu estive contigo, as tuas ovelhas e as tuas cabras nunca perderam as crias, e não comi os carneiros de teu rebanho.

[38] Jo kaksikymmentä vuotta minä olen ollut sinun luonasi. Lampaasi ja vuohesi eivät ole menettäneet karitsoita, enkä minä ole syönyt pässejä laumastasi.

[39] Nem te apresentei o que era despedaçado pelas feras; sofri o dano; da minha mão o requerias, tanto o furtado de dia como de noite.

[39] Raadeltua eläintä en tuonut sinulle, vaan se koitui minun vahingokseni. Varastetun eläimen sinä vaadit minulta, olipa se viety päivällä tai yöllä.

[40] De maneira que eu andava, de dia consumido pelo calor, de noite, pela geada; e o meu sono me fugia dos olhos.

[40]Päivällä minua rasitti helle, yöllä vilu, ja uni pakeni silmistäni.

[41] Vinte anos permaneci em tua casa; catorze anos te servi por tuas duas filhas e seis anos por teu rebanho; dez vezes me mudaste o salário.

[41] Näin minulta on mennyt kaksikymmentä vuotta talossasi. Neljätoista vuotta minä palvelin sinua kahden tyttäresi vuoksi ja kuusi vuotta vuohiesi ja lampaittesi vuoksi. Kymmenen kertaa sinä muutit minun palkkaani.

[42] Se não fora o Deus de meu pai, o Deus de Abraão e o Temor de Isaque, por certo me despedirias agora de mãos vazias.

[42] Ellei isäni Jumala, Abrahamin Jumala, jota myös Iisak pelkää, olisi ollut minun puolellani, sinä olisit nyt lähettänyt minut

Deus me atendeu ao sofrimento e ao trabalho das minhas mãos e te repreendeu ontem à noite.

A aliança entre Labão e Jacó

43 Então, respondeu Labão a Jacó: As filhas são minhas filhas, os filhos são meus filhos, os rebanhos são meus rebanhos, e tudo o que vês é meu; que posso fazer hoje a estas minhas filhas ou aos filhos que elas deram à luz?

44 Vem, pois; e façamos aliança, eu e tu, que sirva de testemunho entre mim e ti.

45 Então, Jacó tomou uma pedra e a erigiu por coluna.

46 E disse a seus irmãos: Ajuntai pedras. E tomaram pedras e fizeram um montão, ao lado do qual comeram.

47 Chamou-lhe Labão Jegar-Saaduta; Jacó, porém, lhe chamou Galeede.

48 E disse Labão: Seja hoje este montão por testemunha entre mim e ti; por isso, se lhe chamou Galeede

49 e Mispa, pois disse: Vigie o SENHOR entre mim e ti e nos julgue quando estivermos separados um do outro.

50 Se maltratares as minhas filhas e tomares outras mulheres além delas, não estando ninguém conosco, atenta que Deus é testemunha entre mim e ti.

51 Disse mais Labão a Jacó: Eis aqui este montão e esta coluna que levantei entre mim e ti.

tieheni tyhjin käsin. Jumala on nähnyt minun kurjuuteni ja vaivannäköni, ja hän nuhteli sinua viime yönä.”

Jaakobin ja Laabanin sovinto

43Laaban vastasi Jaakobille: ”Tyttäret ovat minun tyttäriäni, lapset minun lapsiani, ja lauma on minun laumaani. Kaikki, mitä näet, on minun, mutta mitä minä nyt voin näille tyttärilleni tai lapsille, jotka he ovat synnyttäneet!

44 Tehkäämme siis liitto, sinä ja minä, ja olkoon se todistuksena meidän välillämme.”

45 Sitten Jaakob otti kiven, nosti sen pystyyn patsaaksi

46 ja sanoi sukunsa miehille: ”Kootkaa kiviä.” Nämä kokosivat kiviä, tekivät röykkiön ja aterioivat sen äärellä.

47 Laaban antoi kiviröykkiölle nimen Jegar-Saahaduta, mutta Jaakob kutsui sitä nimellä Gal-Eed .

48 Laaban sanoi: ”Tämä röykkiö olkoon tänään todistajana meidän välillämme.” Siksi sitä kutsutaan nimellä Gal-Eed

49 ja myös nimellä Mispa , sillä Laaban sanoi vielä: ”Tarkkailkoon Herra minua ja sinua, kun olemme poissa toistemme näkyvistä.

50 Jos sinä kohtelet huonosti tyttäriäni tai otat toisia vaimoja tyttärieni lisäksi, niin tiedä, että Jumala on todistajana meidän välillämme, vaikkei ketään ihmistä olisikaan läsnä.”

51 Laaban sanoi vielä Jaakobille: ”Katso tätä röykkiötä ja katso tätä patsasta, jonka

52 Seja o montão testemunha, e seja a coluna testemunha de que para mal não passarei o montão para lá, e tu não passarás o montão e a coluna para cá.

53 O Deus de Abraão e o Deus de Naor, o Deus do pai deles, julgue entre nós. E jurou Jacó pelo Temor de Isaque, seu pai.

54 E ofereceu Jacó um sacrifício na montanha e convidou seus irmãos para comerem pão; comeram pão e passaram a noite na montanha.

55 Tendo-se levantado Labão pela madrugada, beijou seus filhos e suas filhas e os abençoou; e, partindo, voltou para sua casa.

Gênesis 32

1 Também Jacó seguiu o seu caminho, e anjos de Deus lhe saíram a encontrá-lo.

2 Quando os viu, disse: Este é o acampamento de Deus. E chamou àquele lugar Maanaim.

Jacó reconcilia-se com Esaú

3 Então, Jacó enviou mensageiros adiante de si a Esaú, seu irmão, à terra de Seir, território de Edom,

4 e lhes ordenou: Assim falareis a meu senhor Esaú: Teu servo Jacó manda dizer

minä olen pystyttänyt meidän välillemme, minun ja sinun.

52 Tämä röykkiö ja tämä patsas olkoot muistuttamassa siitä, etten minä kulkisi pahoin aikein tämän röykkiön ohi sinun luoksesi etkä sinäkään kulkisi pahoin aikein tämän röykkiön ja tämän patsaan ohi minun luokseni.

53 Abrahamin Jumala ja Naahorin Jumala, heidän isiensä Jumala, olkoon tuomarina meidän välillämme.” Silloin Jaakob vannoi valan sen Jumalan kautta, jota hänen isänsä Iisak pelkäsi.

54 Jaakob uhrasi vuorella teurasuhrin ja kutsui sukunsa miehet aterioimaan. He aterioivat ja olivat yötä vuorella.

1. Mooseksen 32

Jaakob lähettää sanansaattajia Eesaun luo

1 Varhain seuraavana aamuna Laaban nousi, suuteli lastenlapsiaan ja tyttäriään ja siunasi heidät. Sitten hän lähti ja palasi kotiinsa.

2 Jaakob jatkoi matkaansa, ja häntä vastaan tuli Jumalan enkeleitä.

3 Nähdessään heidät Jaakob sanoi: ”Tämä on Jumalan leiri”, ja hän antoi sille paikalle nimen Mahanaim .

4 Sitten Jaakob lähetti edellään sanansaattajia veljensä Eesaun luo Seirin maahan, Edomin alueelle.

5 Hän antoi heille tämän käskyn: ”Sanokaa herralleni Eesaulle: ’Näin sanoo palvelijasi

isto: Como peregrino morei com Labão, em cuja companhia fiquei até agora.

5 Tenho bois, jumentos, rebanhos, servos e servas; mando comunicá-lo a meu senhor, para lograr mercê à sua presença.

6 Voltaram os mensageiros a Jacó, dizendo: Fomos a teu irmão Esaú; também ele vem de caminho para se encontrar contigo, e quatrocentos homens com ele.

7 Então, Jacó teve medo e se perturbou; dividiu em dois bandos o povo que com ele estava, e os rebanhos, e os bois, e os camelos.

8 Pois disse: Se vier Esaú a um bando e o ferir, o outro bando escapará.

9 E orou Jacó: Deus de meu pai Abraão e Deus de meu pai Isaque, ó SENHOR, que me disseste: Torna à tua terra e à tua parentela, e te farei bem;

10 sou indigno de todas as misericórdias e de toda a fidelidade que tens usado para com teu servo; pois com apenas o meu cajado atravessei este Jordão; já agora sou dois bandos.

11 Livra-me das mãos de meu irmão Esaú, porque eu o temo, para que não venha ele matar-me e as mães com os filhos.

12 E disseste: Certamente eu te farei bem e dar-te-ei a descendência como a areia

Jaakob: Olen oleskellut Laabanin luona ja viipynyt siellä tähän saakka.

6 Olen saanut karjaa , aaseja, lampaita ja vuohia, palvelijoita ja palvelijattaria ja lähetän nyt kertomaan tästä herralleni, että olisit minua kohtaan suosiollinen.'"

7 Sanansaattajat palasivat Jaakobin luo ja sanoivat: "Me kohtasimme veljesi Eesaun. Hän on jo matkalla sinua vastaan neljäsataa miestä mukanaan."

8 Silloin Jaakob pelästyi kovin, ja hänet valtasi ahdistus. Hän jakoi kahteen leiriin väen, joka oli hänen kanssaan, samoin lampaat ja vuohet sekä nautakarjan ja kamelit,

9 sillä hän ajatteli: "Jos Eesau hyökkää toisen joukon kimppuun ja tuhoaa sen, niin toinen pääsee pakoon."

10 Jaakob sanoi: "Isäni Abrahamin Jumala ja isäni Iisakin Jumala, Herra , sinä, joka sanoit minulle: 'Palaa maahasi ja sukusi luo, minä tahdon tehdä sinulle hyvää.'

11 Minä olen arvoton kaikkiin armonosoituksiin ja kaikkeen uskollisuuteen, jota sinä olet palvelijallesi suonut. Minähän kuljin tämän Jordanin yli ainoastaan sauva kädessäni, ja nyt minulle on karttunut kaksi leiriä.

12 Pelasta minut veljeni käsistä, Eesaun käsistä! Minä pelkään, että hän tulee ja surmaa minut sekä äidit lapsineen!

13 Olethan sinä itse sanonut: 'Minä teen sinulle hyvää ja teen jälkeläisesi yhtä

do mar, que, pela multidão, não se pode contar.

13 E, tendo passado ali aquela noite, separou do que tinha um presente para seu irmão Esaú:

14 duzentas cabras e vinte bodes; duzentas ovelhas e vinte carneiros;

15 trinta camelas de leite com suas crias, quarenta vacas e dez touros; vinte jumentas e dez jumentinhos.

16 Entregou-os às mãos dos seus servos, cada rebanho à parte, e disse aos servos: Passai adiante de mim e deixai espaço entre rebanho e rebanho.

17 Ordenou ao primeiro, dizendo: Quando Esaú, meu irmão, te encontrar e te perguntar: De quem és, para onde vais, de quem são estes diante de ti?

18 Responderás: São de teu servo Jacó; é presente que ele envia a meu senhor Esaú; e eis que ele mesmo vem vindo atrás de nós.

19 Ordenou também ao segundo, ao terceiro e a todos os que vinham conduzindo os rebanhos: Falareis desta maneira a Esaú, quando vos encontrardes com ele.

20 Direis assim: Eis que o teu servo Jacó vem vindo atrás de nós. Porque dizia consigo mesmo: Eu o aplacarei com o presente que me antecede, depois o verei; porventura me aceitará a presença.

lukuisiksi kuin meren hiekanjyvät, joita ei voida laskea niiden paljouden tähden.'"

14Jaakob vietti siellä sen yön. Sitten hän erotti omaisuudestaan lahjaksi veljelleen Eesaulle

15 kaksisataa vuohta ja kaksikymmentä pukkia, kaksisataa lammasta ja kaksikymmentä pässiä,

16 kolmekymmentä imettävää kamelia varsoineen, neljäkymmentä lehmää ja kymmenen härkää, kaksikymmentä aasintammaa ja kymmenen aasia.

17 Hän antoi kunkin lauman erikseen palvelijoidensa haltuun ja sanoi heille: ”Menkää minun edelläni ja pitäkää välimatka laumojen välillä.”

18 Ensimmäiselle palvelijalle hän antoi tämän käskyn: ”Kun veljeni Eesau kohtaa sinut ja kysyy: 'Kenelle sinä kuulut, mihin olet menossa ja kenen ovat nuo eläimet sinun edelläsi?',

19 niin vastaa: 'Palvelijasi Jaakobin. Ne on lähetetty lahjaksi herralleni Eesaulle. Myös Jaakob itse tulee jäljessämme.'"

20 Samoin hän käski toista, kolmatta ja kaikkia muita, jotka ajoivat laumoja. Hän sanoi: ”Puhukaa juuri näin Eesaulle, kun tapaatte hänet.

21 Sanokaa myös: 'Palvelijasi Jaakob tulee jäljessämme.'" Jaakob näet ajatteli: ”Minä koetan lepyttää hänet edelläni menevillä lahjoilla. Sen jälkeen kohtaan hänet

kasvoista kasvoihin. Ehkä hän ottaa minut ystävällisesti vastaan.”

21 Assim, passou o presente para diante dele; ele, porém, ficou aquela noite no acampamento.

22 Näin lahjat kulkivat hänen edellään, mutta itse hän jäi yöksi leiriin.

Jacó luta com Deus e transpõe o vau de Jaboque

22 Levantou-se naquela mesma noite, tomou suas duas mulheres, suas duas servas e seus onze filhos e transpôs o vau de Jaboque.

23 Tomou-os e fê-los passar o ribeiro; fez passar tudo o que lhe pertencia,

24 ficando ele só; e lutava com ele um homem, até ao romper do dia.

25 Vendo este que não podia com ele, tocou-lhe na articulação da coxa; deslocou-se a junta da coxa de Jacó, na luta com o homem.

26 Disse este: Deixa-me ir, pois já rompeu o dia. Respondeu Jacó: Não te deixarei ir se me não abençoares.

27 Perguntou-lhe, pois: Como te chamas? Ele respondeu: Jacó.

28 Então, disse: Já não te chamarás Jacó, e sim Israel, pois como príncipe lutaste com Deus e com os homens e prevaleceste.

29 Tornou Jacó: Dize, rogo-te, como te chamas? Respondeu ele: Por que perguntas pelo meu nome? E o abençoou ali.

30 Àquele lugar chamou Jacó Peniel, pois disse: Vi a Deus face a face, e a minha vida foi salva.

Jaakobin paini

23Sinä yönä Jaakob nousi, otti mukaan molemmat vaimonsa, molemmat orjattarensa sekä yksitoista poikaansa ja meni Jabbokin yli kahlauspaikasta.

24 Hän vei joen yli heidät ja kaiken muun, mitä hänellä oli.

25 Kun Jaakob oli jäänyt yksin, eräs mies kamppaili hänen kanssaan päivän koittoon saakka.

26 Kun mies huomasi, ettei hän voittanut Jaakobia, hän löi tätä lonkkaan, niin että Jaakobin lonkka nyrjähti hänen kamppaillessaan miehen kanssa.

27 Mies sanoi: ”Päästä minut, sillä aamu sarastaa.” Jaakob vastasi: ”En päästä sinua, ellet siunaa minua.”

28Mies kysyi häneltä: ”Mikä sinun nimesi on?” Hän vastasi: ”Jaakob. ”

29 Silloin mies sanoi: ”Älköön nimesi enää olko Jaakob vaan Israel , sillä sinä olet taistellut Jumalan ja ihmisten kanssa ja olet voittanut.”

30Jaakob pyysi: ”Sano sinäkin nimesi.” Mies vastasi: ”Miksi kysyt minun nimeäni?” Ja hän siunasi siellä Jaakobin.

31 Jaakob antoi sille paikalle nimen Penuel , sillä hän ajatteli: ”Minä olen nähnyt Jumalan kasvoista kasvoihin, ja kuitenkin henkeni on säästynyt.”

[31] Nasceu-lhe o sol, quando ele atravessava Peniel; e manquejava de uma coxa.

[32] Por isso, os filhos de Israel não comem, até hoje, o nervo do quadril, na articulação da coxa, porque o homem tocou a articulação da coxa de Jacó no nervo do quadril.

[32]Aurinko nousi, kun hän kulki Penuelin ohitse ontuen lonkkaansa.

[33] Tämän vuoksi israelilaiset eivät vielä tänäkään päivänä syö reisijännettä, joka on lonkkanivelen päällä. Mies näet iski Jaakobia lonkkaan reisijänteen kohdalle.

Gênesis 33

O encontro de Esaú e Jacó

[1] Levantando Jacó os olhos, viu que Esaú se aproximava, e com ele quatrocentos homens. Então, passou os filhos a Lia, a Raquel e às duas servas.

[2] Pôs as servas e seus filhos à frente, Lia e seus filhos atrás deles e Raquel e José por últimos.

[3] E ele mesmo, adiantando-se, prostrou-se à terra sete vezes, até aproximar-se de seu irmão.

[4] Então, Esaú correu-lhe ao encontro e o abraçou; arrojou-se-lhe ao pescoço e o beijou; e choraram.

[5] Daí, levantando os olhos, viu as mulheres e os meninos e disse: Quem são estes contigo? Respondeu-lhe Jacó: Os filhos com que Deus agraciou a teu servo.

[6] Então, se aproximaram as servas, elas e seus filhos, e se prostraram.

[7] Chegaram também Lia e seus filhos e se prostraram; por último chegaram José e Raquel e se prostraram.

[8] Perguntou Esaú: Qual é o teu propósito com todos esses bandos que encontrei?

1. Mooseksen 33

Jaakobin ja Eesaun sovinto

[1]Kun Jaakob kohotti katseensa, hän näki Eesaun tulevan neljäsataa miestä mukanaan. Silloin hän jakoi lapset Leealle, Raakelille ja molemmille orjattarille.

[2] Hän pani orjattaret lapsineen etumaisiksi, heidän jälkeensä Leean lapsineen ja viimeiseksi Raakelin Joosefin kanssa.

[3] Itse hän kulki heidän edellään ja kumartui maahan seitsemän kertaa lähestyessään veljeään.

[4] Mutta Eesau juoksi häntä vastaan, halasi häntä, kietoi kätensä hänen kaulaansa ja suuteli häntä, ja he itkivät.

[5] Kun Eesau kohotti katseensa, hän näki vaimot ja lapset ja kysyi: ”Keitä ovat nämä, jotka ovat kanssasi?” Jaakob vastasi: ”Lapsia, jotka Jumala on antanut armossaan palvelijallesi.”

[6]Sitten orjattaret tulivat lapsineen ja kumartuivat maahan.

[7] Myös Leea ja hänen lapsensa tulivat ja kumartuivat maahan. Sen jälkeen tulivat Joosef ja Raakel ja kumartuivat maahan.

[8] Eesau kysyi: ”Mitä tarkoitit koko sillä joukolla, jonka minä kohtasin?” Jaakob

Respondeu Jacó: Para lograr mercê na presença de meu senhor.

[9] Então, disse Esaú: Eu tenho muitos bens, meu irmão; guarda o que tens.

[10] Mas Jacó insistiu: Não recuses; se logrei mercê diante de ti, peço-te que aceites o meu presente, porquanto vi o teu rosto como se tivesse contemplado o semblante de Deus; e te agradaste de mim.

[11] Peço-te, pois, recebe o meu presente, que eu te trouxe; porque Deus tem sido generoso para comigo, e tenho fartura. E instou com ele, até que o aceitou.

[12] Disse Esaú: Partamos e caminhemos; eu seguirei junto de ti.

[13] Porém Jacó lhe disse: Meu senhor sabe que estes meninos são tenros, e tenho comigo ovelhas e vacas de leite; se forçadas a caminhar demais um só dia, morrerão todos os rebanhos.

[14] Passe meu senhor adiante de seu servo; eu seguirei guiando-as pouco a pouco, no passo do gado que me vai à frente e no passo dos meninos, até chegar a meu senhor, em Seir.

[15] Respondeu Esaú: Então, permite que eu deixe contigo da gente que está comigo. Disse Jacó: Para quê? Basta que eu alcance mercê aos olhos de meu senhor.

[16] Assim, voltou Esaú aquele dia a Seir, pelo caminho por onde viera.

[17] E Jacó partiu para Sucote, e edificou para si uma casa, e fez palhoças para o

vastasi: ”Tahdoin saada herrani suosion osakseni.”

[9] Mutta Eesau sanoi: ”Minulla on itselläni yllin kyllin. Pidä omasi, veljeni!”

[10] Jaakob vastasi: ”Ei, minä pyydän. Jos olen saanut armon sinun silmissäsi, niin ota vastaan lahjani. Olenhan saanut nähdä kasvosi – on kuin olisin nähnyt Jumalan kasvot – ja sinä olet ollut minulle suosiollinen.

[11] Ota siis vastaan tervehdyslahjani, joka sinulle tuotiin, sillä Jumala on ollut minulle armollinen ja minulla on kaikkea.” Jaakob pyytämällä pyysi Eesauta, ja tämä otti lahjan vastaan.

[12] Eesau sanoi: ”Lähdetään liikkeelle. Minä kuljen sinun edelläsi.”

[13] Jaakob vastasi hänelle: ”Herrani tietää, että lapset ovat heikkoja ja että minulla on imettäviä lampaita ja lehmiä mukanani. Jos näitä ajaa kiivaasti päivänkään, niin koko lauma kuolee.

[14] Kulkekoon siis herrani palvelijansa edellä. Minä seuraan hiljalleen jäljessä lapsille ja edelläni kulkevalle karjalle sopivaa vauhtia, kunnes saavun herrani luo Seiriin.”

[15] Eesau sanoi: ”Anna minun jättää luoksesi osa väestä, joka on kanssani.” Jaakob vastasi: ”Minkä tähden? Kunhan vain herrani on minulle suosiollinen!”

[16] Eesau lähti sinä päivänä paluumatkalle Seiriin,

[17] mutta Jaakob lähti Sukkotiin ja rakensi itselleen talon. Karjalleen hän teki

seu gado; por isso, o lugar se chamou Sucote.

katoksia, ja siksi paikan nimeksi tuli Sukkot .

Jacó chega a Siquém

[18] Voltando de Padã-Arã, chegou Jacó são e salvo à cidade de Siquém, que está na terra de Canaã; e armou a sua tenda junto da cidade.

[18]Jaakob oli lähtenyt Paddan-Aramista ja saapunut turvallisesti Sikemin kaupunkiin, joka on Kanaaninmaassa, ja hän leiriytyi kaupungin edustalle.

[19] A parte do campo, onde armara a sua tenda, ele a comprou dos filhos de Hamor, pai de Siquém, por cem peças de dinheiro.

[19] Sen maapalstan, johon hän oli pystyttänyt telttansa, hän osti sadalla kesitalla Sikemin isän Hamorin pojilta.

[20] E levantou ali um altar e lhe chamou Deus, o Deus de Israel.

[20]Hän pystytti sinne alttarin ja antoi sille nimen Eel-Elohe-Israel .

Gênesis 34

Diná e os siquemitas

[1] Ora, Diná, filha que Lia dera à luz a Jacó, saiu para ver as filhas da terra.

[2] Viu-a Siquém, filho do heveu Hamor, que era príncipe daquela terra, e, tomando-a, a possuiu e assim a humilhou.

[3] Sua alma se apegou a Diná, filha de Jacó, e amou a jovem, e falou-lhe ao coração.

[4] Então, disse Siquém a Hamor, seu pai: Consegue-me esta jovem para esposa.

[5] Quando soube Jacó que Diná, sua filha, fora violada por Siquém, estavam os seus filhos no campo com o gado; calou-se, pois, até que voltassem.

[6] E saiu Hamor, pai de Siquém, para falar com Jacó.

1. Mooseksen 34

Diinan raiskaus ja hänen veljiensä kosto

[1]Diina, Leean tytär, jonka Leea oli synnyttänyt Jaakobille, meni tapaamaan sen maan tyttöjä.

[2] Maan hivviläisen ruhtinaan Hamorin poika Sikem näki hänet, otti hänet mukaansa, makasi hänet ja teki hänelle väkivaltaa.

[3] Sikem kiintyi koko sielustaan Diinaan, Jaakobin tyttäreen, rakasti tyttöä ja puhui hänelle hellästi.

[4] Sikem sanoi isälleen Hamorille: ”Hanki minulle tämä tyttö vaimoksi.”

[5] Jaakob sai kuulla, että Sikem oli häpäissyt hänen tyttärensä Diinan. Mutta koska Jaakobin pojat olivat laiduntamassa hänen karjaansa, hän pysyi vaiti siihen asti, kunnes he palasivat.

[6] Sikemin isä Hamor meni Jaakobin luo puhumaan hänen kanssaan.

[7] Vindo os filhos de Jacó do campo e ouvindo o que acontecera, indignaram-se e muito se iraram, pois Siquém praticara um desatino em Israel, violentando a filha de Jacó, o que se não devia fazer.

[7] Jaakobin pojat olivat tulleet kedolta kuultuaan, mitä oli tapahtunut. Miehet olivat murheellisia ja hyvin vihaisia, sillä Sikem oli tehnyt Israelia kohtaan häpeällisen teon maatessaan Jaakobin tyttären. Sellaista ei saanut tehdä.

[8] Disse-lhes Hamor: A alma de meu filho Siquém está enamorada fortemente de vossa filha; peço-vos que lha deis por esposa.

[8] Hamor puhui heille näin: ”Poikani Sikem on kiintynyt tyttäreenne koko sielustaan. Antakaa hänet vaimoksi pojalleni.

[9] Aparentai-vos conosco, dai-nos as vossas filhas e tomai as nossas;

[9] Solmikaa avioliittoja kanssamme: antakaa tyttäriänne meille vaimoiksi, ja ottakaa tyttäriämme vaimoiksi itsellenne.

[10] habitareis conosco, a terra estará ao vosso dispor; habitai e negociai nela e nela tende possessões.

[10] Asukaa meidän keskuudessamme. Maa on edessänne. Jääkää tänne, kierrelkää maassa ja asettukaa tänne asumaan.”

[11] E o próprio Siquém disse ao pai e aos irmãos de Diná: Ache eu mercê diante de vós e vos darei o que determinardes.

[11] Sikem sanoi tytön isälle ja veljille: ”Jos olette minulle suosiollisia, minä annan kaiken, mitä minulta pyydätte.

[12] Majorai de muito o dote de casamento e as dádivas, e darei o que me pedirdes; dai-me, porém, a jovem por esposa.

[12] Määrätkää kuinka suuri morsiamenhinta tai kuinka suuri korvaus tahansa, minä annan sen, mitä pyydätte minulta, kunhan vain annatte tytön minulle vaimoksi.”

[13] Então, os filhos de Jacó, por causa de lhes haver Siquém violado a irmã, Diná, responderam com dolo a Siquém e a seu pai Hamor e lhes disseram:

[13] Jaakobin pojat vastasivat Sikemille ja hänen isälleen Hamorille petollisesti, koska Sikem oli häpäissyt heidän sisarensa Diinan.

[14] Não podemos fazer isso, dar nossa irmã a um homem incircunciso; porque isso nos seria ignomínia.

[14] He sanoivat näille: ”Emme voi tehdä sellaista. Emme voi antaa sisartamme ympärileikkaamattomalle miehelle, sillä me pidämme sellaista häpeällisenä.

[15] Sob uma única condição permitiremos: que vos torneis como nós, circuncidando-se todo macho entre vós;

[15] Me suostumme ehdotukseenne ainoastaan sillä ehdolla, että teistä tulee meidän kaltaisiamme siten, että kaikki miespuoliset teistä ympärileikataan.

[16] então, vos daremos nossas filhas, tomaremos para nós as vossas, habitaremos convosco e seremos um só povo.

[17] Se, porém, não nos ouvirdes e não vos circuncidardes, tomaremos a nossa filha e nos retiraremos embora.

[18] Tais palavras agradaram a Hamor e a Siquém, seu filho.

[19] Não tardou o jovem em fazer isso, porque amava a filha de Jacó e era o mais honrado de toda a casa de seu pai.

[20] Vieram, pois, Hamor e Siquém, seu filho, à porta da sua cidade e falaram aos homens da cidade:

[21] Estes homens são pacíficos para conosco; portanto, habitem na terra e negociem nela. A terra é bastante espaçosa para contê-los; recebamos por mulheres a suas filhas e demos-lhes também as nossas.

[22] Somente, porém, consentirão os homens em habitar conosco, tornando-nos um só povo, se todo macho entre nós se circuncidar, como eles são circuncidados.

[23] O seu gado, as suas possessões e todos os seus animais não serão nossos? Consintamos, pois, com eles, e habitarão conosco.

[16]Silloin me annamme teille tyttäriämme vaimoiksi ja otamme itsellemme vaimoiksi teidän tyttäriänne ja asetumme asumaan keskuuteenne, niin meistä tulee yksi kansa.

[17] Mutta jos te ette kuule meitä ettekä ympärileikkauta itseänne, me otamme tytön ja lähdemme.”

[18] Heidän sanansa miellyttivät Hamoria ja hänen poikaansa Sikemiä.

[19] Nuorukainen ei viivytellyt tekemästä, mitä oli pyydetty, sillä hän halusi saada Jaakobin tyttären. Hän oli kaikkein kunnioitetuin mies isänsä perheessä.

[20]Hamor ja hänen poikansa Sikem menivät kaupungin portille ja puhuivat kaupunkinsa miehille näin:

[21] ”Nämä miehet tahtovat elää rauhassa kanssamme. Asettukoot he siis maahamme asumaan ja kierrelkööt siinä, onhan maassa yllin kyllin tilaa heillekin. Ottakaamme heidän tyttäriään vaimoiksemme ja antakaamme tyttäriämme heille.

[22] Mutta miehet suostuvat asumaan keskuudessamme ja tulemaan kanssamme yhdeksi kansaksi ainoastaan sillä ehdolla, että kaikki miespuoliset meistä ympärileikataan, samoin kuin heidät on ympärileikattu.

[23] Eikö heidän karjastaan, muusta omaisuudestaan ja kaikista heidän eläimistään tule silloin meidän omaisuuttamme? Suostutaan vain, niin silloin he asettuvat asumaan keskuuteemme.”

[24] E deram ouvidos a Hamor e a Siquém, seu filho, todos os que saíam da porta da cidade; e todo homem foi circuncidado, dos que saíam pela porta da sua cidade.

A traição de Simeão e Levi

[25] Ao terceiro dia, quando os homens sentiam mais forte a dor, dois filhos de Jacó, Simeão e Levi, irmãos de Diná, tomaram cada um a sua espada, entraram inesperadamente na cidade e mataram os homens todos.

[26] Passaram também ao fio da espada a Hamor e a seu filho Siquém; tomaram a Diná da casa de Siquém e saíram.

[27] Sobrevieram os filhos de Jacó aos mortos e saquearam a cidade, porque sua irmã fora violada.

[28] Levaram deles os rebanhos, os bois, os jumentos e o que havia na cidade e no campo;

[29] todos os seus bens, e todos os seus meninos, e as suas mulheres levaram cativos e pilharam tudo o que havia nas casas.

[30] Então, disse Jacó a Simeão e a Levi: Vós me afligistes e me fizestes odioso entre os moradores desta terra, entre os cananeus e os ferezeus; sendo nós pouca gente, reunir-se-ão contra mim, e serei destruído, eu e minha casa.

[31] Responderam: Abusaria ele de nossa irmã, como se fosse prostituta?

Gênesis 35

[24] Kaikki kaupungin porteista kulkevat miehet uskoivat Hamoria ja hänen poikaansa Sikemiä, ja kaikki he ympärileikkauttivat itsensä.

[25] Mutta kolmantena päivänä, kun he olivat kipeimmillään, Jaakobin kaksi poikaa, Diinan veljet Simeon ja Leevi, ottivat kumpikin miekkansa, hyökkäsivät kaupunkiin kenenkään aavistamatta ja tappoivat kaikki miespuoliset asukkaat.

[26] He tappoivat miekalla myös Hamorin ja hänen poikansa Sikemin ja veivät Diinan mukanaan Sikemin talosta.

[27] Sitten Jaakobin pojat alkoivat ryöstää surmattuja. He ryöstivät kaupungin, koska heidän sisarensa oli häpäisty.

[28] He ottivat kaupunkilaisten lampaat, vuohet, nautakarjan, aasit ja kaiken, mitä kaupungissa ja sen mailla oli,

[29] ja veivät saaliinaan heidän koko omaisuutensa ja kaikki heidän lapsensa ja vaimonsa. He ryöstivät kaiken, mitä taloissa oli.

[30] Mutta Jaakob sanoi Simeonille ja Leeville: ”Te olette syösseet minut onnettomuuteen saattaessanne minut tämän maan asukkaiden, kanaanilaisten ja perissiläisten, vihoihin. Meitä on vain muutama mies. Jos he kokoontuvat minua vastaan, he lyövät minut, ja niin minut ja minun sukuni tuhotaan.”

[31] Simeon ja Leevi vastasivat: ”Oliko oikein kohdella sisartamme kuin porttoa?”

1. Mooseksen 35

Jacó erige um altar em Betel

[1] Disse Deus a Jacó: Levanta-te, sobe a Betel e habita ali; faze ali um altar ao Deus que te apareceu quando fugias da presença de Esaú, teu irmão.

[2] Então, disse Jacó à sua família e a todos os que com ele estavam: Lançai fora os deuses estranhos que há no vosso meio, purificai-vos e mudai as vossas vestes;

[3] levantemo-nos e subamos a Betel. Farei ali um altar ao Deus que me respondeu no dia da minha angústia e me acompanhou no caminho por onde andei.

[4] Então, deram a Jacó todos os deuses estrangeiros que tinham em mãos e as argolas que lhes pendiam das orelhas; e Jacó os escondeu debaixo do carvalho que está junto a Siquém.

[5] E, tendo eles partido, o terror de Deus invadiu as cidades que lhes eram circunvizinhas, e não perseguiram aos filhos de Jacó.

[6] Assim, chegou Jacó a Luz, chamada Betel, que está na terra de Canaã, ele e todo o povo que com ele estava.

[7] E edificou ali um altar e ao lugar chamou El-Betel; porque ali Deus se lhe revelou quando fugia da presença de seu irmão.

[8] Morreu Débora, a ama de Rebeca, e foi sepultada ao pé de Betel, debaixo do carvalho que se chama Alom-Bacute.

Jaakob palaa Beeteliin

[1]Sitten Jumala sanoi Jaakobille: ”Lähde Beeteliin, asetu sinne asumaan ja rakenna sinne alttari Jumalalle, joka ilmestyi sinulle, kun pakenit veljeäsi Eesauta.”

[2]Niin Jaakob sanoi perheelleen ja kaikille, jotka olivat hänen kanssaan: ”Poistakaa vieraat jumalat, joita teillä on keskuudessanne, puhdistautukaa ja vaihtakaa vaatteenne,

[3]niin lähdemme Beeteliin. Minä teen sinne alttarin Jumalalle, joka vastasi minulle ahdistukseni aikana ja oli kanssani tiellä, jota vaelsin.”

[4] Silloin he antoivat Jaakobille kaikki hallussaan olevat vieraat jumalat ja korvissaan olevat renkaat, ja Jaakob kätki ne maahan Sikemin luona olevan tammen alle.

[5] He lähtivät liikkeelle, ja Jumalan kauhu valtasi heidän ympärillään olevat kaupungit, eikä kukaan ajanut takaa Jaakobin poikia.

[6]Sitten Jaakob saapui kaiken mukanaan olevan väen kanssa Luusiin eli Beeteliin, joka on Kanaaninmaassa.

[7] Hän rakensi sinne alttarin ja antoi paikan nimeksi Eel-Beetel , koska siellä Jumala oli ilmestynyt hänelle hänen paetessaan veljeään.

[8]Debora, Rebekan imettäjä, kuoli siellä, ja hänet haudattiin Beetelin alapuolelle tammen alle. Tammi sai siitä nimen Itkutammi.

Jumala antaa Jaakobille nimen Israel

[9] Vindo Jacó de Padã-Arã, outra vez lhe apareceu Deus e o abençoou.

[10] Disse-lhe Deus: O teu nome é Jacó. Já não te chamarás Jacó, porém Israel será o teu nome. E lhe chamou Israel.

[11] Disse-lhe mais: Eu sou o Deus Todo-Poderoso; sê fecundo e multiplica-te; uma nação e multidão de nações sairão de ti, e reis procederão de ti.

[12] A terra que dei a Abraão e a Isaque dar-te-ei a ti e, depois de ti, à tua descendência.

[13] E Deus se retirou dele, elevando-se do lugar onde lhe falara.

[14] Então, Jacó erigiu uma coluna de pedra no lugar onde Deus falara com ele; e derramou sobre ela uma libação e lhe deitou óleo.

[15] Ao lugar onde Deus lhe falara, Jacó lhe chamou Betel.

O nascimento de Benjamim e a morte de Raquel

[16] Partiram de Betel, e, havendo ainda pequena distância para chegar a Efrata, deu à luz Raquel um filho, cujo nascimento lhe foi a ela penoso.

[17] Em meio às dores do parto, disse-lhe a parteira: Não temas, pois ainda terás este filho.

[18] Ao sair-lhe a alma (porque morreu), deu-lhe o nome de Benoni; mas seu pai lhe chamou Benjamim.

[9]Jaakobin palattua Paddan-Aramista Jumala ilmestyi hänelle jälleen ja siunasi hänet.

[10] Jumala sanoi hänelle: ”Nimesi on Jaakob, mutta sinua ei enää tule kutsua Jaakobiksi, vaan nimesi olkoon Israel.” Näin Jumala antoi hänelle nimen Israel.

[11]Jumala sanoi hänelle vielä: ”Minä olen Jumala, Kaikkivaltias. Ole hedelmällinen ja lisäänny. Sinusta lähtee kansa, suuri kansojen joukko, ja sinusta polveutuu kuninkaita.

[12]Sen maan, jonka olen antanut Abrahamille ja Iisakille, minä annan sinulle, ja sinun jälkeesi minä annan sen sinun jälkeläisillesi.”

[13]Sitten Jumala lähti hänen luotaan siitä paikasta, jossa oli puhunut hänelle.

[14]Jaakob pystytti kivipatsaan paikkaan, jossa Jumala oli puhunut hänen kanssaan. Hän vuodatti kiven päälle juomauhrin ja kaatoi siihen öljyä.

[15]Paikalle, jossa Jumala oli puhunut hänelle, Jaakob antoi nimen Beetel .

Benjaminin syntymä ja Raakelin kuolema

[16]Sen jälkeen he lähtivät liikkeelle Beetelistä. Kun oli vielä jonkin matkaa Efrataan, Raakel alkoi synnyttää, ja hänen synnytyksestään tuli vaikea.

[17] Kun hänen synnytystuskansa olivat kovimmillaan, kätilö sanoi hänelle: ”Älä pelkää, sillä tälläkin kertaa sinä saat pojan.”

[18] Kun Raakel oli jo kuolemaisillaan, hän antoi pojalle nimen Ben-Oni , mutta lapsen isä antoi pojalle nimen Benjamin .

[19] Assim, morreu Raquel e foi sepultada no caminho de Efrata, que é Belém.

[20] Sobre a sepultura de Raquel levantou Jacó uma coluna que existe até ao dia de hoje.

[21] Então, partiu Israel e armou a sua tenda além da torre de Éder.

[22] E aconteceu que, habitando Israel naquela terra, foi Rúben e se deitou com Bila, concubina de seu pai; e Israel o soube. Eram doze os filhos de Israel.

Descendentes de Jacó

1 Crônicas 2.1,2

[23] Rúben, o primogênito de Jacó, Simeão, Levi, Judá, Issacar e Zebulom, filhos de Lia;

[24] José e Benjamim, filhos de Raquel;

[25] Dã e Naftali, filhos de Bila, serva de Raquel;

[26] e Gade e Aser, filhos de Zilpa, serva de Lia. São estes os filhos de Jacó, que lhe nasceram em Padã-Arã.

[27] Veio Jacó a Isaque, seu pai, a Manre, a Quiriate-Arba (que é Hebrom), onde peregrinaram Abraão e Isaque.

[28] Foram os dias de Isaque cento e oitenta anos.

[29] Velho e farto de dias, expirou Isaque e morreu, sendo recolhido ao seu povo; e Esaú e Jacó, seus filhos, o sepultaram.

Gênesis 36

Os descendentes de Esaú

1 Crônicas 1.35-37

[19] Niin Raakel kuoli, ja hänet haudattiin Efratan eli Beetlehemin tien varteen.

[20] Jaakob pystytti hänen haudalleen patsaan. Se on Raakelin hautakivenä vielä tänäkin päivänä.

Jaakobin pojat ja Iisakin kuolema

[21] Israel lähti sieltä ja pystytti telttansa Migdal-Eederin tuolle puolen.

[22] Israelin asuessa siinä maassa Ruuben meni ja makasi isänsä sivuvaimon Bilhan kanssa, ja Israel kuuli siitä. Jaakobilla oli kaksitoista poikaa.

[23] Leean pojat olivat Ruuben, Jaakobin esikoinen, Simeon, Leevi, Juuda, Isaskar ja Sebulon.

[24] Raakelin pojat olivat Joosef ja Benjamin.

[25] Raakelin orjattaren Bilhan pojat olivat Daan ja Naftali.

[26] Leean orjattaren Silpan pojat olivat Gaad ja Asser. Nämä ovat ne Jaakobin pojat, jotka syntyivät hänelle Paddan-Aramissa.

[27] Jaakob saapui isänsä Iisakin luo Mamreen, Kirjat-Arbaan eli Hebroniin, jossa Abraham ja Iisak olivat asuneet muukalaisina.

[28] Iisakin elinaika oli satakahdeksankymmentä vuotta.

[29] Sitten hän kuoli, ja hänet otettiin heimonsa luo vanhana ja elämästä kyllänsä saaneena. Hänen poikansa Eesau ja Jaakob hautasivat hänet.

1. Mooseksen 36

Eesaun jälkeläiset

1 São estes os descendentes de Esaú, que é Edom.

2 Esaú tomou por mulheres dentre as filhas de Canaã: Ada, filha de Elom, heteu; Oolibama, filha de Aná, filho de Zibeão, heveu;

3 e Basemate, filha de Ismael, irmã de Nebaiote.

4 A Ada de Esaú lhe nasceu Elifaz, a Basemate lhe nasceu Reuel;

5 e a Oolibama nasceu Jeús, Jalão e Corá; são estes os filhos de Esaú, que lhe nasceram na terra de Canaã.

6 Levou Esaú suas mulheres, e seus filhos, e suas filhas, e todas as pessoas de sua casa, e seu rebanho, e todo o seu gado, e toda propriedade, tudo que havia adquirido na terra de Canaã; e se foi para outra terra, apartando-se de Jacó, seu irmão.

7 Porque os bens deles eram muitos para habitarem juntos; e a terra de suas peregrinações não os podia sustentar por causa do seu gado.

8 Então, Esaú, que é Edom, habitou no monte Seir.

9 Esta é a descendência de Esaú, pai dos edomitas, no monte Seir.

10 São estes os nomes dos filhos de Esaú: Elifaz, filho de Ada, mulher de Esaú; Reuel, filho de Basemate, mulher de Esaú.

11 Os filhos de Elifaz são: Temã, Omar, Zefô, Gaetã e Quenaz.

1 Nämä ovat Eesaun eli Edomin suvun vaiheet.

2 Eesau otti vaimoikseen kanaanilaisnaisista Aadan, heettiläisen Eelonin tyttären, ja Oholibaman, hivviläisen Sibonin pojan Anan tyttären,

3 sekä Ismaelin tyttären Baasematin, Nebajotin sisaren.

4 Aada synnytti Eesaulle Elifaksen ja Baasemat synnytti Reuelin.

5 Oholibama synnytti Jeusin, Jalamin ja Koorahin. Nämä olivat Eesaun pojat, jotka syntyivät hänelle Kanaaninmaassa.

6 Eesau otti mukaan vaimonsa, poikansa ja tyttärensä ja kaiken talonsa väen, karjansa, kaikki eläimensä ja kaiken omaisuutensa, jonka oli hankkinut Kanaaninmaassa, ja lähti veljensä Jaakobin luota toiseen maahan.

7 Heidän omaisuutensa oli näet niin suuri, etteivät he voineet asua yhdessä eikä maa, jossa he asuivat muukalaisina, riittänyt molemmille heidän karjansa paljouden tähden.

8 Eesau eli Edom asettui asumaan Seirin vuoristoon.

9 Tällaiset ovat edomilaisten isän Eesaun suvun vaiheet Seirin vuoristossa:

10 Eesaun poikien nimet olivat Elifas, Eesaun vaimon Aadan poika, ja Reuel, Eesaun vaimon Baasematin poika.

11 Elifaksen pojat olivat Teeman, Oomar, Sefo, Gaetam ja Kenas.

[12] Timna era concubina de Elifaz, filho de Esaú, e teve de Elifaz a Amaleque; são estes os filhos de Ada, mulher de Esaú.

[12] Elifaksen, Eesaun pojan, sivuvaimo oli Timna, ja hän synnytti Elifakselle Amalekin. Nämä olivat Eesaun vaimon Aadan jälkeläisiä.

[13] E os filhos de Reuel são estes: Naate, Zerá, Samá e Mizá; estes foram os filhos de Basemate, mulher de Esaú.

[13] Nämä olivat Reuelin pojat: Nahat ja Serah, Samma ja Missa. He olivat Eesaun vaimon Baasematin jälkeläisiä.

[14] E são estes os filhos de Oolibama, filha de Aná, filho de Zibeão, mulher de Esaú; e deu a Esaú: Jeús, Jalão e Corá.

[14] Pojat, jotka Eesaun vaimo Oholibama, Sibonin pojan Anan tytär, synnytti Eesaulle, olivat Jeus, Jalam ja Koorah.

[15] São estes os príncipes dos filhos de Esaú; os filhos de Elifaz, o primogênito de Esaú: o príncipe Temã, o príncipe Omar, o príncipe Zefô, o príncipe Quenaz,

[15] Nämä olivat Eesaun jälkeläisten ruhtinaita: Eesaun esikoisen Elifaksen poikia olivat ruhtinas Teeman, ruhtinas Omar, ruhtinas Sefo, ruhtinas Kenas,

[16] o príncipe Corá, o príncipe Gaetã, o príncipe Amaleque; são estes os príncipes que nasceram a Elifaz na terra de Edom; são os filhos de Ada.

[16] ruhtinas Koorah, ruhtinas Gaetam ja ruhtinas Amalek. Nämä olivat Elifaksesta Edomin maassa polveutuneet ruhtinaat. He olivat Aadan jälkeläisiä.

[17] São estes os filhos de Reuel, filho de Esaú: o príncipe Naate, o príncipe Zerá, o príncipe Samá, o príncipe Mizá; são estes os príncipes que nasceram a Reuel na terra de Edom; são os filhos de Basemate, mulher de Esaú.

[17] Nämä olivat Eesaun pojan Reuelin pojat: ruhtinas Nahat, ruhtinas Serah, ruhtinas Samma ja ruhtinas Missa. He olivat ruhtinaat, jotka syntyivät Reuelille Edomin maassa. He olivat Eesaun vaimon Baasematin jälkeläisiä.

[18] São estes os filhos de Oolibama, mulher de Esaú: o príncipe Jeús, o príncipe Jalão, o príncipe Corá; são estes os príncipes que procederam de Oolibama, filha de Aná, mulher de Esaú.

[18] Nämä olivat Eesaun vaimon Oholibaman pojat: ruhtinas Jeus, ruhtinas Jalam ja ruhtinas Koorah. He olivat ruhtinaat, jotka synnytti Eesaun vaimo Oholibama, Anan tytär.

[19] São estes os filhos de Esaú, e esses seus príncipes; ele é Edom.

[19] Tässä olivat Eesaun eli Edomin jälkeläiset, edomilaisten ruhtinaat.

Descendentes de Seir

1 Crônicas 1.38-42

[20] São estes os filhos de Seir, o horeu, moradores da terra: Lotã, Sobal, Zibeão e Aná,

[20] Nämä olivat hoorilaisen Seirin pojat, jotka asuivat Edomin maassa: Lootan, Soobal, Sibon, Ana,

[21] Disom, Eser e Disã; são estes os príncipes dos horeus, filhos de Seir na terra de Edom.
[22] Os filhos de Lotã são Hori e Homã; a irmã de Lotã é Timna.
[23] São estes os filhos de Sobal: Alvã, Manaate, Ebal, Sefô e Onã.
[24] São estes os filhos de Zibeão: Aiá e Aná; este é o Aná que achou as fontes termais no deserto, quando apascentava os jumentos de Zibeão, seu pai.
[25] São estes os filhos de Aná: Disom e Oolibama, a filha de Aná.
[26] São estes os filhos de Disã: Hendã, Esbã, Itrã e Querã.
[27] São estes os filhos de Eser: Bilã, Zaavã e Acã.
[28] São estes os filhos de Disã: Uz e Arã.
[29] São estes os príncipes dos horeus: o príncipe Lotã, o príncipe Sobal, o príncipe Zibeão, o príncipe Aná,
[30] o príncipe Disom, o príncipe Eser, o príncipe Disã; são estes os príncipes dos horeus, segundo os seus principados na terra de Seir.

Reis e príncipes de Edom

1 Crônicas 1.43-54

[31] São estes os reis que reinaram na terra de Edom, antes que houvesse rei sobre os filhos de Israel.

[32] Em Edom reinou Belá, filho de Beor, e o nome da sua cidade era Dinabá.

[21]Diison, Eeser ja Diisan. Nämä olivat hoorilaisten sukuruhtinaat, Seirin pojat Edomin maassa.
[22] Lootanin pojat olivat Hoori ja Heemam. Lootanin sisar oli Timna.
[23] Nämä olivat Soobalin pojat: Alvan, Maanahat ja Eebal, Sefo ja Oonam.
[24] Nämä olivat Sibonin pojat: Aija ja Ana. Hän oli se Ana, joka löysi autiomaasta kuumat lähteet paimentaessaan isänsä Sibonin aaseja.
[25] Nämä olivat Anan lapset: Diison ja Oholibama, Anan tytär.
[26] Nämä olivat Diisonin pojat: Hemdan, Esban, Jitran ja Keran.
[27] Nämä olivat Eeserin pojat: Bilhan, Saavan ja Akan.
[28] Nämä olivat Diisanin pojat: Uus ja Aran.
[29] Nämä olivat hoorilaisten ruhtinaita: ruhtinas Lootan, ruhtinas Soobal, ruhtinas Sibon, ruhtinas Ana,
[30] ruhtinas Diison, ruhtinas Eeser ja ruhtinas Diisan. He olivat kukin hoorilaisten sukuruhtinaita Seirin maassa.

[31]Nämä olivat ne kuninkaat, jotka hallitsivat Edomin maassa, ennen kuin yksikään kuningas oli hallinnut israelilaisia:
[32]Bela, Beorin poika, oli kuninkaana Edomissa, ja hänen kaupunkinsa nimi oli Dinhaba.

[33] Morreu Belá, e, em seu lugar, reinou Jobabe, filho de Zerá, de Bozra.

[34] Morreu Jobabe, e, em seu lugar, reinou Husão, da terra dos temanitas.

[35] Morreu Husão, e, em seu lugar, reinou Hadade, filho de Bedade, o que feriu a Midiã no campo de Moabe; o nome da sua cidade era Avite.

[36] Morreu Hadade, e, em seu lugar, reinou Samlá, de Masreca.

[37] Morreu Samlá, e, em seu lugar, reinou Saul, de Reobote, junto ao Eufrates.

[38] Morreu Saul, e, em seu lugar, reinou Baal-Hanã, filho de Acbor.

[39] Morreu Baal-Hanã, filho de Acbor, e, em seu lugar, reinou Hadar; o nome de sua cidade era Paú; e o de sua mulher era Meetabel, filha de Matrede, filha de Me-Zaabe.

[40] São estes os nomes dos príncipes de Esaú, segundo as suas famílias, os seus lugares e os seus nomes: o príncipe Timna, o príncipe Alva, o príncipe Jetete,

[41] o príncipe Oolibama, o príncipe Elá, o príncipe Pinom,

[42] o príncipe Quenaz, o príncipe Temã, o príncipe Mibzar,

[43] o príncipe Magdiel e o príncipe Irã; são estes os príncipes de Edom, segundo as suas habitações na terra da sua possessão. Este é Esaú, pai de Edom.

Gênesis 37

[33] Belan kuoltua tuli kuninkaaksi hänen tilalleen bosralainen Joobab, Serahin poika.

[34] Joobabin kuoltua tuli kuninkaaksi hänen tilalleen Huusam teemanilaisten maasta.

[35] Kun Huusam kuoli, hänen tilalleen tuli kuninkaaksi Hadad, Bedadin poika, joka voitti midianilaiset Mooabin tasangolla. Hänen kaupunkinsa nimi oli Avit.

[36] Hadadin kuoltua masrekalainen Samla tuli kuninkaaksi hänen tilalleen.

[37] Kun Samla kuoli, hänen tilalleen tuli kuninkaaksi Saul Rehobotista, virran varrelta.

[38] Saulin kuoltua Baal-Haanan, Akborin poika, tuli kuninkaaksi hänen tilalleen.

[39] Kun Baal-Haanan, Akborin poika, kuoli, hänen tilalleen tuli kuninkaaksi Hadar. Hadarin kaupungin nimi oli Paagu, ja hänen vaimonsa, nimeltään Mehetabel, oli Matredin, Mee-Saahabin tyttären, tytär.

[40] Nämä ovat Eesaun heimon ruhtinaat sukujensa ja asuinpaikkojensa mukaan: ruhtinas Timna, ruhtinas Alva, ruhtinas Jetet,

[41] ruhtinas Oholibama, ruhtinas Eela, ruhtinas Piinon,

[42] ruhtinas Kenas, ruhtinas Teeman, ruhtinas Mibsar,

[43] ruhtinas Magdiel ja ruhtinas Iiram. Nämä olivat Edomin sukuruhtinaat perintömaassaan olevien asuinpaikkojen mukaan. Tämä oli Eesaun, edomilaisten kantaisän, suku.

1. Mooseksen 37

José vendido pelos irmãos

[1] Habitou Jacó na terra das peregrinações de seu pai, na terra de Canaã.

[2] Esta é a história de Jacó. Tendo José dezessete anos, apascentava os rebanhos com seus irmãos; sendo ainda jovem, acompanhava os filhos de Bila e os filhos de Zilpa, mulheres de seu pai; e trazia más notícias deles a seu pai.

[3] Ora, Israel amava mais a José que a todos os seus filhos, porque era filho da sua velhice; e fez-lhe uma túnica talar de mangas compridas.

[4] Vendo, pois, seus irmãos que o pai o amava mais que a todos os outros filhos, odiaram-no e já não lhe podiam falar pacificamente.

[5] Teve José um sonho e o relatou a seus irmãos; por isso, o odiaram ainda mais.

[6] Pois lhes disse: Rogo-vos, ouvi este sonho que tive:

[7] Atávamos feixes no campo, e eis que o meu feixe se levantou e ficou em pé; e os vossos feixes o rodeavam e se inclinavam perante o meu.

[8] Então, lhe disseram seus irmãos: Reinarás, com efeito, sobre nós? E sobre nós dominarás realmente? E com isso

Joosefin unet ja hänen veljiensä kateus

[1]Jaakob asettui asumaan Kanaaninmaahan, jossa hänen isänsä oli asunut muukalaisena.

[2]Tämä on kertomus Jaakobin suvusta. Kun Joosef oli seitsemäntoista vuoden ikäinen, hän paimensi veljiensä kanssa vuohia ja lampaita. Hän oli vielä nuorukainen, ja hän oli isänsä vaimojen Bilhan ja Silpan poikien apuna. Hänellä oli tapana kannella isälleen, mitä pahaa hän kuuli heistä puhuttavan.

[3]Israel rakasti Joosefia enemmän kuin ketään muuta poikaansa, koska Joosef oli syntynyt hänelle hänen vanhoilla päivillään. Siksi hän teetti Joosefille värikkään raidallisen ihokkaan.

[4]Kun Joosefin veljet huomasivat, että heidän isänsä rakasti häntä enemmän kuin ketään muuta veljistä, he alkoivat vihata Joosefia eivätkä voineet edes puhua hänelle ystävällisesti.

[5] Kerran Joosef näki unen ja kertoi sen veljilleen. Tämän vuoksi he vihasivat häntä yhä enemmän.

[6] Hän oli näet sanonut heille: ”Kuulkaapa, millaista unta minä näin!

[7] Me olimme sitomassa lyhteitä pellolla, ja yhtäkkiä minun lyhteeni nousi seisomaan, ja teidän lyhteenne asettuivat minun lyhteeni ympärille ja kumartuivat maahan sen edessä.”

[8] Silloin hänen veljensä vastasivat hänelle: ”Sinustako tulisi meidän kuninkaamme? Sinäkö muka hallitsisit meitä?” Ja he

tanto mais o odiavam, por causa dos seus sonhos e de suas palavras.

[9] Teve ainda outro sonho e o referiu a seus irmãos, dizendo: Sonhei também que o sol, a lua e onze estrelas se inclinavam perante mim.

[10] Contando-o a seu pai e a seus irmãos, repreendeu-o o pai e lhe disse: Que sonho é esse que tiveste? Acaso, viremos, eu e tua mãe e teus irmãos, a inclinar-nos perante ti em terra?

[11] Seus irmãos lhe tinham ciúmes; o pai, no entanto, considerava o caso consigo mesmo.

[12] E, como foram os irmãos apascentar o rebanho do pai, em Siquém,

[13] perguntou Israel a José: Não apascentam teus irmãos o rebanho em Siquém? Vem, enviar-te-ei a eles. Respondeu-lhe José: Eis-me aqui.

[14] Disse-lhe Israel: Vai, agora, e vê se vão bem teus irmãos e o rebanho; e traze-me notícias. Assim, o enviou do vale de Hebrom, e ele foi a Siquém.

[15] E um homem encontrou a José, que andava errante pelo campo, e lhe perguntou: Que procuras?

[16] Respondeu: Procuro meus irmãos; dize-me: Onde apascentam eles o rebanho?

[17] Disse-lhe o homem: Foram-se daqui, pois ouvi-os dizer: Vamos a Dotã. Então,

vihasivat häntä entistäkin enemmän hänen uniensa ja puheidensa tähden.

[9] Joosef näki vielä toisen unen ja kertoi sen veljilleen. Hän sanoi: ”Olen nähnyt toisenkin unen. Siinä aurinko ja kuu ja yksitoista tähteä kumartuivat maahan minun edessäni!”

[10] Kun hän kertoi sen isälleen ja veljilleen, hänen isänsä nuhteli häntä sanoen: ”Minkä unen sinä oletkaan nähnyt! Olisiko minun ja äitisi sekä veljiesi todella tultava kumartamaan sinua?”

[11] Joosefin veljet kadehtivat häntä, mutta hänen isänsä piti asian mielessään.

Joosef heitetään kaivoon

[12]Kerran kun veljet olivat menneet paimentamaan isänsä laumaa Sikemiin,

[13] Israel sanoi Joosefille: ”Eivätkö veljesi olekin paimenessa Sikemissä? Mene, minä lähetän sinut heidän luokseen.” Joosef vastasi: ”Olen valmis.”

[14] Israel sanoi hänelle: ”Mene katsomaan, kuinka veljesi ja lauma voivat, ja tuo minulle sana.” Näin hän lähetti Joosefin matkaan Hebronin laaksosta. Joosef saapui Sikemiin

[15] ja oli harhailemassa kedolla, kun eräs mies tuli häntä vastaan ja kysyi häneltä: ”Mitä etsit?”

[16] Hän vastasi: ”Minä etsin veljiäni. Voisitko kertoa minulle, missä he ovat paimenessa?”

[17] Mies vastasi: ”He ovat lähteneet täältä. Minä kuulin heidän sanovan: ’Mennään

seguiu José atrás dos irmãos e os achou em Dotã.

[18] De longe o viram e, antes que chegasse, conspiraram contra ele para o matar.

[19] E dizia um ao outro: Vem lá o tal sonhador!

[20] Vinde, pois, agora, matemo-lo e lancemo-lo numa destas cisternas; e diremos: Um animal selvagem o comeu; e vejamos em que lhe darão os sonhos.

[21] Mas Rúben, ouvindo isso, livrou-o das mãos deles e disse: Não lhe tiremos a vida.

[22] Também lhes disse Rúben: Não derrameis sangue; lançai-o nesta cisterna que está no deserto, e não ponhais mão sobre ele; isto disse para o livrar deles, a fim de o restituir ao pai.

[23] Mas, logo que chegou José a seus irmãos, despiram-no da túnica, a túnica talar de mangas compridas que trazia.

[24] E, tomando-o, o lançaram na cisterna, vazia, sem água.

[25] Ora, sentando-se para comer pão, olharam e viram que uma caravana de ismaelitas vinha de Gileade; seus camelos traziam arômatas, bálsamo e mirra, que levavam para o Egito.

Dootaniin.'" Niin Joosef lähti veljiensä perään ja löysi heidät Dootanista.

[18] He näkivät hänet jo kaukaa ja alkoivat suunnitella hänen tappamistaan jo ennen kuin hän oli tullut heidän lähelleen.

[19] He sanoivat toisilleen: ”Katsokaa, tuolla se unennäkijä tulee!

[20] Nyt mennään ja tapetaan hänet ja heitetään hänet johonkin kaivoon. Sanotaan sitten, että villipeto on syönyt hänet. Sittenpä nähdään, mitä hänen unistaan tulee.”

[21] Sen kuultuaan Ruuben tahtoi kuitenkin pelastaa Joosefin heidän käsistään ja sanoi: ”Ei tapeta häntä.”

[22] Ruuben sanoi heille vielä: ”Älkää vuodattako verta. Heittäkää hänet tähän autiomaan kaivoon, mutta älkää tappako häntä.” Näin hän sanoi pelastaakseen Joosefin ja saattaakseen hänet heidän käsistään takaisin isänsä luo.

[23] Kun Joosef tuli veljiensä luo, he riisuivat häneltä ihokkaan, värikkään raidallisen ihokkaan, joka oli hänen yllään,

[24] tarttuivat häneen ja heittivät hänet kaivoon. Mutta kaivo oli tyhjä; siinä ei ollut vettä.

[25] Sen jälkeen he istuutuivat syömään. Kun he kohottivat katseensa, he näkivät ismaelilaisten karavaanin tulevan Gileadista. Ismaelilaiset kuljettivat kamelien selässä kumihartsia, balsamia ja mirhaa. He olivat viemässä niitä Egyptiin.

Joosef myydään Egyptiin

[26] Então, disse Judá a seus irmãos: De que nos aproveita matar o nosso irmão e esconder-lhe o sangue?

[26]Silloin Juuda sanoi veljilleen: ”Mitä hyötyä meille siitä on, jos surmaamme veljemme ja salaamme hänen verensä?

[27] Vinde, vendamo-lo aos ismaelitas; não ponhamos sobre ele a mão, pois é nosso irmão e nossa carne. Seus irmãos concordaram.

[27] Mennään ja myydään hänet ismaelilaisille, mutta ei itse kajota häneen. Onhan hän sentään veljemme, samaa lihaa kuin me.” Hänen veljensä suostuivat siihen.

[28] E, passando os mercadores midianitas, os irmãos de José o alçaram, e o tiraram da cisterna, e o venderam por vinte siclos de prata aos ismaelitas; estes levaram José ao Egito.

[28] Kun midianilaiset kauppiaat kulkivat siitä ohi, veljet vetivät Joosefin ylös kaivosta ja myivät hänet ismaelilaisille kahdestakymmenestä hopeasekelistä. Nämä veivät Joosefin Egyptiin.

[29] Tendo Rúben voltado à cisterna, eis que José não estava nela; então, rasgou as suas vestes.

[29]Kun Ruuben palasi kaivolle, Joosef ei enää ollut siellä. Silloin hän repäisi vaatteensa,

[30] E, voltando a seus irmãos, disse: Não está lá o menino; e, eu, para onde irei?

[30] palasi veljiensä luo ja sanoi: ”Poika on poissa! Voi minua, mihin minä nyt joudun?”

[31] Então, tomaram a túnica de José, mataram um bode e a molharam no sangue.

[31] Mutta veljet ottivat Joosefin ihokkaan, teurastivat vuohipukin ja kastoivat ihokkaan vereen.

[32] E enviaram a túnica talar de mangas compridas, fizeram-na levar a seu pai e lhe disseram: Achamos isto; vê se é ou não a túnica de teu filho.

[32] Sitten he lähettivät kotiin isälleen tuon värikkään raidallisen ihokkaan ja käskivät sanoa: ”Me löysimme tämän. Voitko tunnistaa, onko se poikasi ihokas vai ei.”

[33] Ele a reconheceu e disse: É a túnica de meu filho; um animal selvagem o terá comido, certamente José foi despedaçado.

[33] Jaakob tunnisti sen ja sanoi: ”Tämä on minun poikani ihokas. Villipeto on syönyt hänet. Joosef on raadeltu kappaleiksi.”

[34] Então, Jacó rasgou as suas vestes, e se cingiu de pano de saco, e lamentou o filho por muitos dias.

[34]Jaakob repäisi vaatteensa, pani säkin lanteilleen ja suri poikaansa kauan.

[35] Levantaram-se todos os seus filhos e todas as suas filhas, para o consolarem;

[35] Kaikki hänen poikansa ja tyttärensä tulivat lohduttamaan häntä, mutta hän

ele, porém, recusou ser consolado e disse: Chorando, descerei a meu filho até à sepultura. E de fato o chorou seu pai.

kieltäytyi ottamasta lohdutusta vastaan ja sanoi: ”Totisesti minä menen surren tuonelaan poikani luo.” Ja isä itki poikaansa.

[36] Entrementes, os midianitas venderam José no Egito a Potifar, oficial de Faraó, comandante da guarda.

[36] Midianilaiset myivät Joosefin Egyptiin Potifarille, joka oli faraon hoviherra ja henkivartijoiden päällikkö.

Gênesis 38

Judá e Tamar

[1] Aconteceu, por esse tempo, que Judá se apartou de seus irmãos e se hospedou na casa de um adulamita, chamado Hira.

[2] Ali viu Judá a filha de um cananeu, chamado Sua; ele a tomou por mulher e a possuiu.

[3] E ela concebeu e deu à luz um filho, e o pai lhe chamou Er.

[4] Tornou a conceber e deu à luz um filho; a este deu a mãe o nome de Onã.

[5] Continuou ainda e deu à luz outro filho, cujo nome foi Selá; ela estava em Quezibe quando o teve.

[6] Judá, pois, tomou esposa para Er, o seu primogênito; o nome dela era Tamar.

[7] Er, porém, o primogênito de Judá, era perverso perante o SENHOR, pelo que o SENHOR o fez morrer.

[8] Então, disse Judá a Onã: Possui a mulher de teu irmão, cumpre o levirato e suscita descendência a teu irmão.

[9] Sabia, porém, Onã que o filho não seria tido por seu; e todas as vezes que possuía a mulher de seu irmão deixava o sêmen cair na terra, para não dar descendência a seu irmão.

1. Mooseksen 38

Juudan pojat

[1] Siihen aikaan Juuda lähti veljiensä luota ja poikkesi adullamilaisen miehen luo, jonka nimi oli Hiira.

[2] Juuda näki siellä kanaanilaisen naisen, Suua-nimisen miehen tyttären, otti hänet vaimokseen ja yhtyi häneen.

[3] Nainen tuli raskaaksi ja synnytti pojan, ja Juuda antoi tälle nimen Eer.

[4] Nainen tuli jälleen raskaaksi, synnytti pojan ja antoi hänelle nimen Oonan.

[5] Hän synnytti vielä yhden pojan ja antoi tälle nimen Seela. Juuda oli pojan syntymisen aikoihin Kesibissä.

[6] Juuda otti esikoiselleen Eerille vaimon, jonka nimi oli Taamar.

[7] Eer, Juudan esikoinen, oli kuitenkin Herran silmissä kelvoton, ja Herra antoi hänen kuolla.

[8] Silloin Juuda sanoi Oonanille: ”Ota veljesi leski vaimoksesi, yhdy häneen ja hanki jälkeläinen veljellesi.”

[9] Oonan tiesi, ettei jälkeläinen tulisi olemaan hänen. Siksi hän yhtyessään veljensä leskeen antoi siemenensä valua maahan, ettei hankkisi jälkeläistä veljelleen.

10 Isso, porém, que fazia, era mau perante o SENHOR, pelo que também a este fez morrer.

11 Então, disse Judá a Tamar, sua nora: Permanece viúva em casa de teu pai, até que Selá, meu filho, venha a ser homem. Pois disse: Para que não morra também este, como seus irmãos. Assim, Tamar se foi, passando a residir em casa de seu pai.

12 No correr do tempo morreu a filha de Sua, mulher de Judá; e, consolado Judá, subiu aos tosquiadores de suas ovelhas, em Timna, ele e seu amigo Hira, o adulamita.

13 E o comunicaram a Tamar: Eis que o teu sogro sobe a Timna, para tosquiar as ovelhas.

14 Então, ela despiu as vestes de sua viuvez, e, cobrindo-se com um véu, se disfarçou, e se assentou à entrada de Enaim, no caminho de Timna; pois via que Selá já era homem, e ela não lhe fora dada por mulher.

15 Vendo-a Judá, teve-a por meretriz; pois ela havia coberto o rosto.

16 Então, se dirigiu a ela no caminho e lhe disse: Vem, deixa-me possuir-te; porque não sabia que era a sua nora. Ela respondeu: Que me darás para coabitares comigo?

17 Ele respondeu: Enviar-te-ei um cabrito do rebanho. Perguntou ela: Dar-me-ás penhor até que o mandes?

10 Mutta se, mitä hän teki, oli paha Herran silmissä, ja Herra antoi hänenkin kuolla.

11 Silloin Juuda sanoi miniälleen Taamarille: ”Asu leskenä isäsi talossa, kunnes poikani Seela kasvaa aikuiseksi.” Hän näet ajatteli: ”Ettei vain tämäkin kuolisi samoin kuin veljensä.” Niin Taamar meni asumaan isänsä kotiin.

Juuda ja Taamar

12 Pitkän ajan kuluttua kuoli Suuan tytär, Juudan vaimo. Kun Juuda oli toipunut surustaan, hän lähti adullamilaisen ystävänsä Hiiran kanssa Timnaan lampaittensa keritsiäisiin.

13 Kun Taamarille kerrottiin: ”Appesi menee Timnaan keritsemään lampaitaan”,

14 hän riisui leskenvaatteensa, verhoutui huntuun ja peitti kasvonsa ja istuutui Eenaimin portille Timnaan vievän tien varteen. Hän oli näet huomannut, ettei häntä ollut annettu Seelalle vaimoksi, vaikka tämä oli jo kasvanut aikuiseksi.

15 Juuda näki hänet ja luuli häntä portoksi, sillä hän oli peittänyt kasvonsa.

16 Niinpä Juuda poikkesi hänen luokseen tien sivuun ja sanoi: ”Annathan minun maata kanssasi.” Hän ei tiennyt, että nainen oli hänen miniänsä. Taamar kysyi: ”Mitä annat minulle, että saisit maata kanssani?”

17 Juuda vastasi: ”Minä lähetän sinulle kilin laumastani.” Nainen kysyi: ”Annatko minulle pantin siksi aikaa, kunnes lähetät sen?”

[18] Respondeu ele: Que penhor te darei? Ela disse: O teu selo, o teu cordão e o cajado que seguras. Ele, pois, lhos deu e a possuiu; e ela concebeu dele.

[19] Levantou-se ela e se foi; tirou de sobre si o véu e tornou às vestes da sua viuvez.

[20] Enviou Judá o cabrito, por mão do adulamita, seu amigo, para reaver o penhor da mão da mulher; porém não a encontrou.

[21] Então, perguntou aos homens daquele lugar: Onde está a prostituta cultual que se achava junto ao caminho de Enaim? Responderam: Aqui não esteve meretriz nenhuma.

[22] Tendo voltado a Judá, disse: Não a encontrei; e também os homens do lugar me disseram: Aqui não esteve prostituta cultual nenhuma.

[23] Respondeu Judá: Que ela o guarde para si, para que não nos tornemos em opróbrio; mandei-lhe, com efeito, o cabrito, todavia, não a achaste.

[24] Passados quase três meses, foi dito a Judá: Tamar, tua nora, adulterou, pois está grávida. Então, disse Judá: Tirai-a fora para que seja queimada.

[25] Em tirando-a, mandou ela dizer a seu sogro: Do homem de quem são estas coisas eu concebi. E disse mais: Reconhece de quem é este selo, e este cordão, e este cajado.

[18] Juuda kysyi: ”Mitä minun on annettava sinulle pantiksi?” Taamar vastasi: ”Sinettisi, nauhasi ja sauva, joka on kädessäsi.” Juuda antoi ne hänelle ja yhtyi häneen, ja Taamar tuli hänestä raskaaksi.

[19] Taamar lähti sieltä, riisui huntunsa ja pukeutui leskenvaatteisiinsa.

[20] Juuda lähetti adullamilaisen ystävänsä viemään kiliä ja hakemaan panttia naiselta, mutta tämä ei löytänyt naista.

[21] Hän kyseli sen paikkakunnan miehiltä: ”Missä on se pyhäkköportto, joka istui Eenaimissa tien varressa?” He vastasivat: ”Ei täällä ole ollut mitään pyhäkköporttoa.”

[22]Hän palasi Juudan luo ja sanoi: ”En löytänyt naista, ja myös sen paikkakunnan miehet sanoivat, ettei siellä ole ollut mitään pyhäkköporttoa.”

[23] Silloin Juuda sanoi: ”Pitäköön nainen pantin itsellään, ettemme joutuisi naurunalaisiksi. Minä kyllä lähetin kilin, mutta sinä et löytänyt naista.”

[24] Noin kolmen kuukauden kuluttua Juudalle kerrottiin: ”Miniäsi Taamar on tehnyt huorin, ja hän on myös tullut raskaaksi huoruudestaan.” Juuda sanoi: ”Viekää hänet poltettavaksi!”

[25]Mutta kun Taamaria vietiin, hän lähetti apelleen tämän sanan: ”Minä olen raskaana siitä miehestä, jonka nämä ovat. Tunnista, kenelle tämä sinetti, nämä nauhat ja tämä sauva kuuluvat.”

[26] Reconheceu-os Judá e disse: Mais justa é ela do que eu, porquanto não a dei a Selá, meu filho. E nunca mais a possuiu.

[27] E aconteceu que, estando ela para dar à luz, havia gêmeos no seu ventre.

[28] Ao nascerem, um pôs a mão fora, e a parteira, tomando-a, lhe atou um fio encarnado e disse: Este saiu primeiro.

[29] Mas, recolhendo ele a mão, saiu o outro; e ela disse: Como rompeste saída? E lhe chamaram Perez.

[30] Depois, lhe saiu o irmão, em cuja mão estava o fio encarnado; e lhe chamaram Zera.

[26] Juuda tunnisti ne ja sanoi: ”Hän on minua vanhurskaampi. Minähän en antanut häntä pojalleni Seelalle.” Eikä Juuda enää maannut Taamarin kanssa.

[27] Kun Taamarin oli aika synnyttää, kävi ilmi, että hänen kohdussaan oli kaksoset.

[28] Hänen synnyttäessään toinen lapsista pisti kätensä ulos, ja kätilö sitoi punaisen langan hänen käteensä ja sanoi: ”Tämä tuli ensiksi ulos.”

[29] Lapsi veti kuitenkin kätensä takaisin, ja ulos tulikin hänen veljensä. Kätilö sanoi: ”Millaisen repeämän repäisitkään itsellesi!” Siten poika sai nimen Perets .

[30] Sen jälkeen tuli ulos hänen veljensä, jonka kädessä oli punainen lanka. Hän sai nimekseen Serah .

Gênesis 39

José na casa de Potifar

[1] José foi levado ao Egito, e Potifar, oficial de Faraó, comandante da guarda, egípcio, comprou-o dos ismaelitas que o tinham levado para lá.

[2] O SENHOR era com José, que veio a ser homem próspero; e estava na casa de seu senhor egípcio.

[3] Vendo Potifar que o SENHOR era com ele e que tudo o que ele fazia o SENHOR prosperava em suas mãos,

[4] logrou José mercê perante ele, a quem servia; e ele o pôs por mordomo de sua casa e lhe passou às mãos tudo o que tinha.

1. Mooseksen 39

Potifar ostaa Joosefin orjakseen

[1] Joosef vietiin Egyptiin, ja egyptiläinen mies Potifar, faraon hoviherra ja henkivartijoiden päällikkö, osti hänet ismaelilaisilta, jotka olivat tuoneet hänet sinne.

[2] Herraoli Joosefin kanssa, niin että hän menestyi kaikessa. Hän oli egyptiläisen isäntänsä talossa,

[3] ja isäntä näki, että Herra oli hänen kanssaan ja että Herra saattoi kaiken, mitä hän teki, menestymään hänen käsissään.

[4] Näin Joosef saavutti isäntänsä suosion. Joosef palveli Potifaria, ja Potifar määräsi hänet taloutensa hoitajaksi ja uskoi hänen haltuunsa kaiken, mitä omisti.

[5] E, desde que o fizera mordomo de sua casa e sobre tudo o que tinha, o SENHOR abençoou a casa do egípcio por amor de José; a bênção do SENHOR estava sobre tudo o que tinha, tanto em casa como no campo.

[6] Potifar tudo o que tinha confiou às mãos de José, de maneira que, tendo-o por mordomo, de nada sabia, além do pão com que se alimentava. José era formoso de porte e de aparência.

[7] Aconteceu, depois destas coisas, que a mulher de seu senhor pôs os olhos em José e lhe disse: Deita-te comigo.

[8] Ele, porém, recusou e disse à mulher do seu senhor: Tem-me por mordomo o meu senhor e não sabe do que há em casa, pois tudo o que tem me passou ele às minhas mãos.

[9] Ele não é maior do que eu nesta casa e nenhuma coisa me vedou, senão a ti, porque és sua mulher; como, pois, cometeria eu tamanha maldade e pecaria contra Deus?

[10] Falando ela a José todos os dias, e não lhe dando ele ouvidos, para se deitar com ela e estar com ela,

[11] sucedeu que, certo dia, veio ele a casa, para atender aos negócios; e ninguém dos de casa se achava presente.

[12] Então, ela o pegou pelas vestes e lhe disse: Deita-te comigo; ele, porém, deixando as vestes nas mãos dela, saiu, fugindo para fora.

[5] Siitä lähtien, kun Potifar oli uskonut Joosefin hoitoon taloutensa ja kaiken, mitä omisti, Herra siunasi egyptiläisen taloutta Joosefin tähden. Herran siunaus oli kaikessa, mitä hänellä oli kotona ja pellolla.

[6] Niin hän jätti Joosefin haltuun kaiken, mitä omisti, eikä huolehtinut mistään, mitä hänellä oli, paitsi ruuasta, jota söi.

Potifarin vaimo yrittää vietellä Joosefin

Joosef oli komeavartaloinen ja miellyttävän näköinen.

[7] Jonkin ajan kuluttua hänen isäntänsä vaimo iski silmänsä häneen. Nainen sanoi: ”Makaa minun kanssani.”

[8] Joosef kuitenkin kieltäytyi ja sanoi isäntänsä vaimolle: ”Ymmärräthän, minun vuokseni isäntäni ei huolehdi mistään, mitä talossa tapahtuu, vaan on uskonut minun haltuuni kaiken, mitä hänellä on.

[9] Tässä talossa hänelläkään ei ole enempää valtaa kuin minulla, eikä hän ole kieltänyt minulta mitään paitsi sinut, koska olet hänen vaimonsa. Kuinka minä siis voisin tehdä tämän suuren pahanteon ja siten tehdä syntiä Jumalaa vastaan?”

[10] Vaikka nainen joka päivä puhui tällaista Joosefille, Joosef ei suostunut makaamaan eikä olemaan hänen kanssaan.

[11] Eräänä päivänä, kun Joosef tuli taloon toimittamaan askareitaan eikä ketään talonväestä ollut sisällä talossa,

[12] nainen otti kiinni Joosefin viitasta ja sanoi: ”Makaa minun kanssani.” Mutta Joosef jätti viittansa hänen käsiinsä, pakeni ja lähti ulos.

[13] Vendo ela que ele fugira para fora, mas havia deixado as vestes nas mãos dela,

[13] Kun nainen huomasi, että Joosef oli jättänyt viittansa hänen käsiinsä ja paennut ulos,

[14] chamou pelos homens de sua casa e lhes disse: Vede, trouxe-nos meu marido este hebreu para insultar-nos; veio até mim para se deitar comigo; mas eu gritei em alta voz.

[14] hän kutsui talonsa väkeä ja sanoi heille: ”Näettekö, Potifar on tuonut meille heprealaisen miehen pitämään meitä pilkkanaan! Tämä tuli luokseni maatakseen minun kanssani, mutta minä huusin kovalla äänellä.

[15] Ouvindo ele que eu levantava a voz e gritava, deixou as vestes ao meu lado e saiu, fugindo para fora.

[15] Kuullessaan minun korottavan ääneni ja huutavan, hän jätti viittansa viereeni, pakeni ja lähti ulos.”

[16] Conservou ela junto de si as vestes dele, até que seu senhor tornou a casa.

[16] Nainen antoi viitan olla vierellään, kunnes Joosefin isäntä tuli kotiin.

[17] Então, lhe falou, segundo as mesmas palavras, e disse: O servo hebreu, que nos trouxeste, veio ter comigo para insultar-me;

[17] Vaimo kertoi miehelleen samat asiat: ”Se heprealainen orja, jonka olet tuonut meille, tuli luokseni pitämään minua pilkkanaan!

[18] quando, porém, levantei a voz e gritei, ele, deixando as vestes ao meu lado, fugiu para fora.

[18] Mutta kun minä huusin kovalla äänellä, hän jätti viittansa viereeni ja pakeni ulos.”

[19] Tendo o senhor ouvido as palavras de sua mulher, como lhe tinha dito: Desta maneira me fez o teu servo; então, se lhe acendeu a ira.

[19] Kun Joosefin isäntä kuuli vaimonsa sanovan: ”Sinun orjasi teki minulle tämän”, hän vihastui.

[20] E o senhor de José o tomou e o lançou no cárcere, no lugar onde os presos do rei estavam encarcerados; ali ficou ele na prisão.

[20]Hän otti Joosefin kiinni ja pani hänet vankilaan, paikkaan, jossa kuninkaan vankeja pidettiin. Sinne Joosef jäi vangiksi.

Joosef vankilassa

[21] O SENHOR, porém, era com José, e lhe foi benigno, e lhe deu mercê perante o carcereiro;

[21] Herraoli kuitenkin Joosefin kanssa, osoitti hänelle laupeutta ja antoi hänen päästä vankilan päällikön suosioon.

[22] o qual confiou às mãos de José todos os presos que estavam no cárcere; e ele fazia tudo quanto se devia fazer ali.

[22] Vankilan päällikkö uskoi Joosefin vastuulle kaikki vankilassa olevat vangit.

Kaikki, mitä siellä tehtiin, tapahtui Joosefin toimesta.

23 E nenhum cuidado tinha o carcereiro de todas as coisas que estavam nas mãos de José, porquanto o SENHOR era com ele, e tudo o que ele fazia o SENHOR prosperava.

23 Vankilan päällikkö ei valvonut mitään, mikä oli Joosefin vastuulla, sillä Herra oli Joosefin kanssa ja saattoi menestymään kaiken, mitä Joosef teki.

Gênesis 40

José na prisão interpreta dois sonhos

1. Mooseksen 40

1 Passadas estas coisas, aconteceu que o mordomo do rei do Egito e o padeiro ofenderam o seu senhor, o rei do Egito.

1Näiden tapahtumien jälkeen Egyptin kuninkaan juomanlaskija ja leipuri rikkoivat herraansa, Egyptin kuningasta, vastaan.

2 Indignou-se Faraó contra os seus dois oficiais, o copeiro-chefe e o padeiro-chefe.

2 Farao vihastui näihin kahteen hoviherraansa, ylimmäiseen juomanlaskijaan ja ylimmäiseen leipuriin,

3 E mandou detê-los na casa do comandante da guarda, no cárcere onde José estava preso.

3 ja pani heidät vankeuteen henkivartijoiden päällikön taloon, samaan vankilaan, jossa Joosef oli vangittuna.

4 O comandante da guarda pô-los a cargo de José, para que os servisse; e por algum tempo estiveram na prisão.

4 Henkivartijoiden päällikkö määräsi Joosefin huolehtimaan heistä, ja tämä palveli heitä. He olivat olleet vankeudessa jonkin aikaa,

5 E ambos sonharam, cada um o seu sonho, na mesma noite; cada sonho com a sua própria significação, o copeiro e o padeiro do rei do Egito, que se achavam encarcerados.

5 kun he molemmat, Egyptin kuninkaan juomanlaskija ja leipuri, näkivät vankilassa unta samana yönä. Kumpikin näki oman unensa, jolla oli oma selityksensä.

6 Vindo José, pela manhã, viu-os, e eis que estavam turbados.

6 Kun Joosef aamulla tuli heidän luokseen, hän huomasi heidän olevan levottomia.

7 Então, perguntou aos oficiais de Faraó, que com ele estavam no cárcere da casa do seu senhor: Por que tendes, hoje, triste o semblante?

7 Hän kysyi faraon hoviherroilta, jotka olivat hänen kanssaan vankeudessa hänen isäntänsä talossa: ”Miksi kasvonne ovat tänään synkät?”

[8] Eles responderam: Tivemos um sonho, e não há quem o possa interpretar. Disse-lhes José: Porventura, não pertencem a Deus as interpretações? Contai-me o sonho.

[8] He vastasivat hänelle: ”Olemme kumpikin nähneet unen, mutta niille ei ole selittäjää.” Joosef sanoi heille: ”Eiköhän Jumalalla ole selitykset! Kertokaa minulle.”

O sonho do copeiro-chefe

[9] Então, o copeiro-chefe contou o seu sonho a José e lhe disse: Em meu sonho havia uma videira perante mim.

[9] Silloin ylimmäinen juomanlaskija kertoi unensa Joosefille. Hän sanoi: ”Näin unta, että edessäni oli viiniköynnös

[10] E, na videira, três ramos; ao brotar a vide, havia flores, e seus cachos produziam uvas maduras.

[10] ja köynnöksessä oli kolme oksaa. Se alkoi versoa, ja samassa siihen puhkesi kukkia ja rypäleet kypsyivät tertuissa.

[11] O copo de Faraó estava na minha mão; tomei as uvas, e as espremi no copo de Faraó, e o dei na própria mão de Faraó.

[11] Faraon malja oli minun kädessäni, ja minä otin rypäleet, pusersin niistä mehun faraon maljaan ja annoin maljan faraon käteen.”

[12] Então, lhe disse José: Esta é a sua interpretação: os três ramos são três dias;

[12] Joosef sanoi hänelle: ”Tämä on unen selitys: Nuo kolme oksaa merkitsevät kolmea päivää.

[13] dentro ainda de três dias, Faraó te reabilitará e te reintegrará no teu cargo, e tu lhe darás o copo na própria mão dele, segundo o costume antigo, quando lhe eras copeiro.

[13] Kolmen päivän kuluttua farao korottaa sinut ja asettaa sinut jälleen virkaasi. Sinä saat antaa faraon maljan hänen käteensä entiseen tapaan, niin kuin silloin, kun olit hänen juomanlaskijansa.

[14] Porém lembra-te de mim, quando tudo te correr bem; e rogo-te que sejas bondoso para comigo, e faças menção de mim a Faraó, e me faças sair desta casa;

[14] Muistathan minua, kun sinun käy hyvin. Osoita minulle ystävällisyyttä ja mainitse minusta faraolle, niin autat minut ulos tästä talosta.

[15] porque, de fato, fui roubado da terra dos hebreus; e, aqui, nada fiz, para que me pusessem nesta masmorra.

[15] Minut on näet ryöstämällä ryöstetty heprealaisten maasta, enkä minä ole täälläkään tehnyt mitään sellaista, minkä vuoksi minut olisi pitänyt panna tyrmään.”

O sonho do padeiro-chefe

[16] Vendo o padeiro-chefe que a interpretação era boa, disse a José: Eu

[16] Kun ylimmäinen leipuri näki, että Joosef antoi hyvän selityksen, hän sanoi

também sonhei, e eis que três cestos de pão alvo me estavam sobre a cabeça;

17 e no cesto mais alto havia de todos os manjares de Faraó, arte de padeiro; e as aves os comiam do cesto na minha cabeça.

18 Então, lhe disse José: A interpretação é esta: os três cestos são três dias;

19 dentro ainda de três dias, Faraó te tirará fora a cabeça e te pendurará num madeiro, e as aves te comerão as carnes.

20 No terceiro dia, que era aniversário de nascimento de Faraó, deu este um banquete a todos os seus servos; e, no meio destes, reabilitou o copeiro-chefe e condenou o padeiro-chefe.

21 Ao copeiro-chefe reintegrou no seu cargo, no qual dava o copo na mão de Faraó;

22 mas ao padeiro-chefe enforcou, como José havia interpretado.

23 O copeiro-chefe, todavia, não se lembrou de José, porém dele se esqueceu.

Joosefille: ”Myös minä näin unen, ja siinä kolme vehnäleipäkoria oli pääni päällä.

17 Ylimmässä korissa oli kaikenlaisia faraon syötäväksi tarkoitettuja leivonnaisia, mutta linnut söivät ne korista pääni päältä.”

18 Joosef vastasi: ”Sen selitys on tällainen: Kolme koria merkitsee kolmea päivää.

19 Kolmen päivän kuluttua farao korottaa sinut ripustamalla sinut hirsipuuhun, ja taivaan linnut syövät sinun lihasi.”

20 Kolmantena päivänä, syntymäpäivänään, farao laittoi pidot kaikille palvelijoilleen. Silloin hän korotti ylimmäisen juomanlaskijan ja ylimmäisen leipurin palvelijoidensa joukosta.

21 Hän asetti ylimmäisen juomanlaskijan takaisin toimeensa, ja tämä sai antaa maljan faraon käteen.

22 Ylimmäisen leipurin farao sen sijaan hirtätti, niin kuin Joosef oli heille selittänyt.

23 Mutta ylimmäinen juomanlaskija ei muistanut Joosefia vaan unohti hänet.

Gênesis 41

José interpreta os sonhos de Faraó

1 Passados dois anos completos, Faraó teve um sonho. Parecia-lhe achar-se ele de pé junto ao Nilo.

2 Do rio subiam sete vacas formosas à vista e gordas e pastavam no carriçal.

3 Após elas subiam do rio outras sete vacas, feias à vista e magras; e pararam junto às primeiras, na margem do rio.

1. Mooseksen 41

Joosef selittää faraon unet

1Kahden vuoden kuluttua farao näki unen. Hän seisoi Niilin rannalla,

2 ja yhtäkkiä virrasta nousi seitsemän kaunista ja lihavaa lehmää, jotka ryhtyivät syömään kaislikossa.

3 Niiden jälkeen virrasta nousi toiset seitsemän lehmää, rumannäköisiä ja

laihoja. Ne pysähtyivät edellisten lehmien viereen virran rannalle.

[4] As vacas feias à vista e magras comiam as sete formosas à vista e gordas. Então, acordou Faraó.

[4] Nuo rumat ja laihat lehmät söivät ne seitsemän kaunista ja lihavaa lehmää. Siihen farao heräsi.

[5] Tornando a dormir, sonhou outra vez. De uma só haste saíam sete espigas cheias e boas.

[5] Hän nukahti uudestaan ja näki toisen unen. Siinä seitsemän tervettä ja hyvää tähkää kasvoi samassa korressa,

[6] E após elas nasciam sete espigas mirradas, crestadas do vento oriental.

[6] mutta niiden jälkeen kasvoi seitsemän ohutta ja itätuulen polttamaa tähkäpäätä.

[7] As espigas mirradas devoravam as sete espigas grandes e cheias. Então, acordou Faraó. Fora isto um sonho.

[7] Nämä ohuet tähkäpäät nielivät ne seitsemän tervettä ja täyteläistä tähkäpäätä. Siihen farao heräsi – se olikin vain unta.

[8] De manhã, achando-se ele de espírito perturbado, mandou chamar todos os magos do Egito e todos os seus sábios e lhes contou os sonhos; mas ninguém havia que lhos interpretasse.

[8] Aamulla hänen mielensä oli rauhaton, ja hän kutsui eteensä kaikki Egyptin tietäjät ja viisaat. Farao kertoi heille unensa, mutta ei ollut ketään, joka olisi selittänyt ne hänelle.

[9] Então, disse a Faraó o copeiro-chefe: Lembro-me hoje das minhas ofensas.

[9]Silloin ylimmäinen juomanlaskija puhui faraolle sanoen: ”Nyt minä muistan rikkomukseni.

[10] Estando Faraó mui indignado contra os seus servos e pondo-me sob prisão na casa do comandante da guarda, a mim e ao padeiro-chefe,

[10] Farao vihastui kerran palvelijoihinsa ja pani minut ja ylimmäisen leipurin vankeuteen henkivartijoiden päällikön taloon.

[11] tivemos um sonho na mesma noite, eu e ele; sonhamos, e cada sonho com a sua própria significação.

[11] Me molemmat, minä ja hän, näimme samana yönä unta. Kumpikin näimme unen, ja kummankin unella oli oma selityksensä.

[12] Achava-se conosco um jovem hebreu, servo do comandante da guarda; contamos-lhe os nossos sonhos, e ele no-los interpretou, a cada um segundo o seu sonho.

[12] Siellä oli kanssamme heprealainen nuorukainen, henkivartijoiden päällikön palvelija. Me kerroimme hänelle unemme, ja hän selitti ne meille. Kummallekin hän selitti täsmälleen, mitä uni merkitsi.

[13] E como nos interpretou, assim mesmo se deu: eu fui restituído ao meu cargo, o outro foi enforcado.	[13] Ja tapahtui niin kuin hän oli meille selittänyt: minut palautettiin virkaani ja leipuri hirtettiin.”
[14] Então, Faraó mandou chamar a José, e o fizeram sair à pressa da masmorra; ele se barbeou, mudou de roupa e foi apresentar-se a Faraó.	[14] Silloin farao lähetti kutsumaan Joosefin, ja hänet tuotiin kiireesti tyrmästä. Hänen hiuksensa ja partansa leikattiin ja hänen vaatteensa vaihdettiin, ja sitten hän tuli faraon eteen.
[15] Este lhe disse: Tive um sonho, e não há quem o interprete. Ouvi dizer, porém, a teu respeito que, quando ouves um sonho, podes interpretá-lo.	[15]Farao sanoi Joosefille: ”Minä olen nähnyt unen, eikä sille ole selittäjää, mutta minä olen kuullut kerrottavan sinusta, että kuultuasi unen voit selittää sen.”
[16] Respondeu-lhe José: Não está isso em mim; mas Deus dará resposta favorável a Faraó.	[16] Joosef vastasi faraolle: ”En minä, mutta Jumala antaa faraolle suotuisan vastauksen.”
[17] Então, contou Faraó a José: No meu sonho, estava eu de pé na margem do Nilo,	[17] Farao kertoi Joosefille: ”Unessani minä seisoin Niilin rannalla.
[18] e eis que subiam dele sete vacas gordas e formosas à vista e pastavam no carriçal.	[18] Yhtäkkiä virrasta nousi seitsemän lihavaa ja kaunista lehmää, jotka ryhtyivät syömään kaislikossa.
[19] Após estas subiam outras vacas, fracas, mui feias à vista e magras; nunca vi outras assim disformes, em toda a terra do Egito.	[19] Mutta niiden jälkeen virrasta nousi seitsemän toisenlaista, surkeaa, hyvin rumannäköistä ja laihaa lehmää. En ole koko Egyptin maassa nähnyt niin surkeita kuin ne.
[20] E as vacas magras e ruins comiam as primeiras sete gordas;	[20] Nuo laihat ja rumat lehmät söivät ne seitsemän ensimmäistä, lihavaa lehmää.
[21] e, depois de as terem engolido, não davam aparência de as terem devorado, pois o seu aspecto continuava ruim como no princípio. Então, acordei.	[21] Mutta vaikka ne olivat joutuneet laihojen lehmien vatsaan, mistään ei voinut huomata niiden joutuneen sinne, vaan laihat lehmät olivat yhtä rumannäköisiä kuin alussa. Siihen minä heräsin.

[22] Depois, vi, em meu sonho, que sete espigas saíam da mesma haste, cheias e boas;

[23] após elas nasceram sete espigas secas, mirradas e crestadas do vento oriental.

[24] As sete espigas mirradas devoravam as sete espigas boas. Contei-o aos magos, mas ninguém houve que mo interpretasse.

[25] Então, lhe respondeu José: O sonho de Faraó é apenas um; Deus manifestou a Faraó o que há de fazer.

[26] As sete vacas boas serão sete anos; as sete espigas boas, também sete anos; o sonho é um só.

[27] As sete vacas magras e feias, que subiam após as primeiras, serão sete anos, bem como as sete espigas mirradas e crestadas do vento oriental serão sete anos de fome.

[28] Esta é a palavra, como acabo de dizer a Faraó, que Deus manifestou a Faraó que ele há de fazer.

[29] Eis aí vêm sete anos de grande abundância por toda a terra do Egito.

[30] Seguir-se-ão sete anos de fome, e toda aquela abundância será esquecida na terra do Egito, e a fome consumirá a terra;

[31] e não será lembrada a abundância na terra, em vista da fome que seguirá, porque será gravíssima.

[22] Sitten näin unessani, kuinka samassa korressa kasvoi seitsemän täyteläistä ja hyvää tähkää.

[23] Mutta niiden jälkeen kasvoi vielä seitsemän kuivunutta, ohutta ja itätuulen polttamaa tähkää.

[24] Nuo ohuet tähkät nielivät ne seitsemän hyvää tähkää. Kerroin tämän tietäjille, mutta ei ollut ketään, joka olisi ilmoittanut minulle selityksen."

[25] Joosef sanoi faraolle: "Faraon unet merkitsevät samaa. Jumala on ilmaissut faraolle, mitä hän aikoo tehdä.

[26] Seitsemän hyvää lehmää merkitsevät seitsemää vuotta, samoin seitsemän kaunista tähkäpäätä merkitsevät seitsemää vuotta. Unilla on sama merkitys.

[27] Seitsemän laihaa ja huonoa lehmää, jotka nousivat virrasta hyvien jälkeen, merkitsevät seitsemää vuotta, ja seitsemän tyhjää, itätuulen polttamaa tähkäpäätä merkitsevät seitsemää nälkävuotta.

[28] Kun sanoin, että Jumala on näyttänyt faraolle, mitä hän aikoo tehdä, tarkoitin tätä:

[29] Koko Egyptin maahan tulee seitsemän suuren yltäkylläisyyden vuotta.

[30] Niitä seuraa kuitenkin seitsemän nälkävuotta. Silloin koko Egyptin maan yltäkylläisyys unohtuu ja nälänhätä hävittää maan.

[31] Maassa vallinneesta yltäkylläisyydestä ei enää tiedetä mitään sitä seuraavan nälänhädän vuoksi, sillä se on hyvin ankara.

[32] O sonho de Faraó foi dúplice, porque a coisa é estabelecida por Deus, e Deus se apressa a fazê-la.

[33] Agora, pois, escolha Faraó um homem ajuizado e sábio e o ponha sobre a terra do Egito.

[34] Faça isso Faraó, e ponha administradores sobre a terra, e tome a quinta parte dos frutos da terra do Egito nos sete anos de fartura.

[35] Ajuntem os administradores toda a colheita dos bons anos que virão, recolham cereal debaixo do poder de Faraó, para mantimento nas cidades, e o guardem.

[36] Assim, o mantimento será para abastecer a terra nos sete anos da fome que haverá no Egito; para que a terra não pereça de fome.

José como governador do Egito

[37] O conselho foi agradável a Faraó e a todos os seus oficiais.

[38] Disse Faraó aos seus oficiais: Acharíamos, porventura, homem como este, em quem há o Espírito de Deus?

[39] Depois, disse Faraó a José: Visto que Deus te fez saber tudo isto, ninguém há tão ajuizado e sábio como tu.

[40] Administrarás a minha casa, e à tua palavra obedecerá todo o meu povo; somente no trono eu serei maior do que tu.

[41] Disse mais Faraó a José: Vês que te faço autoridade sobre toda a terra do Egito.

[32] Faraon unen toistuminen merkitsee, että Jumala on asian varmasti päättänyt ja että Jumala jouduttaa sen toteutumista.

[33] Faraon tulee siis nyt valita ymmärtävä ja viisas mies ja asettaa hänet hallitsemaan Egyptin maata.

[34] Tehköön farao näin ja asettakoon lisäksi virkamiehiä hallitsemaan maata ja ottamaan talteen viidennen osan Egyptin maan sadosta seitsemänä yltäkylläisyyden vuotena.

[35] Heidän tulee koota näinä tulevina hyvinä vuosina kaikkea syötävää ja varastoida faraon valvonnassa ruokaviljaa säilytettäväksi kaupungeissa.

[36] Silloin maassa on ruokaa säästössä seitsemän nälkävuoden varalle, jotka tulevat Egyptin maahan, eikä maa joudu perikatoon nälänhädän vuoksi.”

Joosef korotetaan Egyptin hallitsijaksi

[37]Tämä puhe miellytti faraota ja kaikkia hänen palvelijoitaan,

[38] ja hän sanoi heille: ”Voisiko löytyä toista tällaista miestä, jossa on Jumalan Henki?”

[39] Joosefille farao sanoi: ”Koska Jumala on sinulle ilmoittanut kaiken tämän, ei voi olla toista niin ymmärtävää ja viisasta miestä kuin sinä.

[40] Sinusta tulee minun maani hallitsija, ja koko kansani on noudatettava sinun käskyjäsi . Ainoastaan valtaistuin tekee minut sinua korkea-arvoisemmaksi.”

[41]Farao sanoi Joosefille: ”Minä asetan sinut hallitsemaan koko Egyptin maata.”

[42] Então, tirou Faraó o seu anel de sinete da mão e o pôs na mão de José, fê-lo vestir roupas de linho fino e lhe pôs ao pescoço um colar de ouro.

[42] Sitten farao otti sormuksen kädestään, pani sen Joosefin sormeen, puetti hänen ylleen hienot pellavavaatteet ja ripusti kultaketjut hänen kaulaansa.

[43] E fê-lo subir ao seu segundo carro, e clamavam diante dele: Inclinai-vos! Desse modo, o constituiu sobre toda a terra do Egito.

[43]Farao antoi Joosefin ajaa toiseksi parhaissa vaunuissaan, ja hänen edellään huudettiin: ”Polvistukaa!” Näin hänet asetettiin hallitsemaan koko Egyptin maata.

[44] Disse ainda Faraó a José: Eu sou Faraó, contudo sem a tua ordem ninguém levantará mão ou pé em toda a terra do Egito.

[44] Ja farao sanoi Joosefille: ”Minä olen farao, mutta ilman sinun suostumustasi ei kukaan koko Egyptin maassa saa nostaa kättä eikä jalkaa.”

[45] E a José chamou Faraó de Zafenate-Panéia e lhe deu por mulher a Asenate, filha de Potífera, sacerdote de Om; e percorreu José toda a terra do Egito.

[45] Farao antoi Joosefille nimen Saafenat-Paneah ja antoi hänelle puolisoksi Aasenatin, Oonin papin Poti-Feran tyttären. Sitten Joosef lähti kiertämään Egyptin maata.

[46] Era José da idade de trinta anos quando se apresentou a Faraó, rei do Egito, e andou por toda a terra do Egito.

[46] Joosef oli kolmenkymmenen vuoden ikäinen tullessaan faraon, Egyptin kuninkaan, palvelukseen. Niin Joosef lähti faraon luota ja kulki kaikkialla Egyptin maassa.

[47] Nos sete anos de fartura a terra produziu abundantemente.

[47] Maa tuotti seitsemänä yltäkylläisyyden vuotena runsaasti satoa.

[48] E ajuntou José todo o mantimento que houve na terra do Egito durante os sete anos e o guardou nas cidades; o mantimento do campo ao redor de cada cidade foi guardado na mesma cidade.

[48] Joosef kokosi kaikkea syötävää seitsemänä hyvänä vuotena, jotka olivat Egyptin maassa, ja varastoi sen kaupunkeihin. Hän varastoi kuhunkin kaupunkiin sadon, jonka ympärillä olevat pellot tuottivat.

[49] Assim, ajuntou José muitíssimo cereal, como a areia do mar, até perder a conta, porque ia além das medidas.

[49] Joosef kokosi viljaa kuin meren hiekkaa, hyvin paljon, kunnes sitä lakattiin mittaamasta, koska sillä ei enää ollut määrää.

50 Antes de chegar a fome, nasceram dois filhos a José, os quais lhe deu Asenate, filha de Potífera, sacerdote de Om.
51 José ao primogênito chamou de Manassés, pois disse: Deus me fez esquecer de todos os meus trabalhos e de toda a casa de meu pai.
52 Ao segundo, chamou-lhe Efraim, pois disse: Deus me fez próspero na terra da minha aflição.

53 Passados os sete anos de abundância, que houve na terra do Egito,

54 começaram a vir os sete anos de fome, como José havia predito; e havia fome em todas as terras, mas em toda a terra do Egito havia pão.

55 Sentindo toda a terra do Egito a fome, clamou o povo a Faraó por pão; e Faraó dizia a todos os egípcios: Ide a José; o que ele vos disser fazei.

56 Havendo, pois, fome sobre toda a terra, abriu José todos os celeiros e vendia aos egípcios; porque a fome prevaleceu na terra do Egito.
57 E todas as terras vinham ao Egito, para comprar de José, porque a fome prevaleceu em todo o mundo.

Gênesis 42

Os irmãos de José descem ao Egito

1 Sabedor Jacó de que havia mantimento no Egito, disse a seus filhos: Por que estais aí a olhar uns para os outros?

50 Ennen kuin nälkävuosi tuli, Joosefille syntyi kaksi poikaa. Heidät synnytti Aasenat, Oonin papin Poti-Feran tytär.
51 Joosef antoi esikoiselle nimen Manasse ja sanoi: ”Jumala on saanut minut unohtamaan kaikki vaivani ja koko isäni kodin.”
52 Toiselle hän antoi nimen Efraim ja sanoi: ”Jumala on tehnyt minut hedelmälliseksi nöyryytykseni maassa.”
53 Kun Egyptin maan seitsemän yltäkylläisyyden vuotta olivat kuluneet loppuun,
54 alkoivat ne seitsemän nälkävuotta, joista Joosef oli puhunut. Nälänhätä tuli kaikkiin maihin, mutta koko Egyptin maassa oli leipää.
55 Kun sitten koko Egyptin maassakin nähtiin nälkää, kansa huusi faraolta leipää. Silloin farao sanoi kaikille egyptiläisille: ”Menkää Joosefin luo ja tehkää niin kuin hän sanoo.”
56 Koko maassa oli nälkä, ja Joosef avasi kaikki varastot ja myi viljaa egyptiläisille. Nälänhätä tuli yhä kovemmaksi Egyptin maassa.
57 Kaikista maista tultiin Egyptiin ostamaan Joosefilta viljaa, sillä kaikissa maissa oli kova nälänhätä.

1. Mooseksen 42

Joosefin veljet tulevat Egyptiin

1 Kun Jaakob sai tietää, että Egyptissä oli viljaa, hän sanoi pojilleen: ”Miksi te vain katselette toisianne?”

[2] E ajuntou: Tenho ouvido que há cereais no Egito; descei até lá e comprai-nos deles, para que vivamos e não morramos.

[2]Hän sanoi vielä: ”Olen kuullut, että Egyptissä on viljaa. Menkää sinne ja ostakaa meille sieltä viljaa, että pysyisimme hengissä emmekä kuolisi.”

[3] Então, desceram dez dos irmãos de José, para comprar cereal do Egito.

[3] Niin kymmenen Joosefin veljeä lähti ostamaan viljaa Egyptistä.

[4] A Benjamim, porém, irmão de José, não enviou Jacó na companhia dos irmãos, porque dizia: Para que não lhe suceda, acaso, algum desastre.

[4] Joosefin veljeä Benjaminia Jaakob ei kuitenkaan lähettänyt toisten veljien mukana, sillä hän ajatteli: ”Ettei hänelle vain sattuisi onnettomuutta!”

[5] Entre os que iam, pois, para lá, foram também os filhos de Israel; porque havia fome na terra de Canaã.

[5]Israelin pojat menivät muiden mukana ostamaan viljaa, sillä Kanaaninmaassa oli nälänhätä.

[6] José era governador daquela terra; era ele quem vendia a todos os povos da terra; e os irmãos de José vieram e se prostraram rosto em terra, perante ele.

[6] Joosef oli silloin käskynhaltijana Egyptin maassa. Hän myi viljaa kaikelle maan kansalle. Myös Joosefin veljet tulivat hänen eteensä ja kumartuivat kasvoilleen maahan.

[7] Vendo José a seus irmãos, reconheceu-os, porém não se deu a conhecer, e lhes falou asperamente, e lhes perguntou: Donde vindes? Responderam: Da terra de Canaã, para comprar mantimento.

[7] Kun Joosef näki veljensä, hän tunsi heidät, mutta käyttäytyi heitä kohtaan kuin vieras. Hän puhui heille ankarasti ja kysyi: ”Mistä te olette tulleet?” He vastasivat: ”Kanaaninmaasta, ostamaan elintarpeita.”

[8] José reconheceu os irmãos; porém eles não o reconheceram.

[8] Joosef tunsi veljensä, mutta he eivät tunteneet häntä.

[9] Então, se lembrou José dos sonhos que tivera a respeito deles e lhes disse: Vós sois espiões e viestes para ver os pontos fracos da terra.

[9] Hän muisti unet, jotka oli nähnyt heistä, ja sanoi heille: ”Te olette vakoojia. Te olette tulleet katsomaan, mistä kohtaa maa on suojaton.”

[10] Responderam-lhe: Não, senhor meu; mas vieram os teus servos para comprar mantimento.

[10]He vastasivat hänelle: ”Ei, herrani, vaan palvelijasi ovat tulleet ostamaan ruokaa.

[11] Somos todos filhos de um mesmo homem; somos homens honestos; os teus servos não são espiões.

[12] Ele, porém, lhes respondeu: Nada disso; pelo contrário, viestes para ver os pontos fracos da terra.

[13] Eles disseram: Nós, teus servos, somos doze irmãos, filhos de um homem na terra de Canaã; o mais novo está hoje com nosso pai, outro já não existe.

[14] Então, lhes falou José: É como já vos disse: sois espiões.

[15] Nisto sereis provados: pela vida de Faraó, daqui não saireis, sem que primeiro venha o vosso irmão mais novo.

[16] Enviai um dentre vós, que traga vosso irmão; vós ficareis detidos para que sejam provadas as vossas palavras, se há verdade no que dizeis; ou se não, pela vida de Faraó, sois espiões.

[17] E os meteu juntos em prisão três dias.

[18] Ao terceiro dia, disse-lhes José: Fazei o seguinte e vivereis, pois temo a Deus.

[19] Se sois homens honestos, fique detido um de vós na casa da vossa prisão; vós outros ide, levai cereal para suprir a fome das vossas casas.

[20] E trazei-me vosso irmão mais novo, com o que serão verificadas as vossas palavras, e não morrereis. E eles se dispuseram a fazê-lo.

[11] Me olemme kaikki saman miehen poikia, olemme rehellisiä miehiä. Palvelijasi eivät ole vakoojia.”

[12] Joosef sanoi heille: ”Ei, vaan te olette tulleet katsomaan, mistä kohtaa maa on suojaton.”

[13] He vastasivat: ”Meitä, sinun palvelijoitasi, on kaksitoista veljestä, saman miehen poikia Kanaaninmaasta. Nuorin on nyt kotona isämme luona, ja yhtä ei enää ole.”

[14]Joosef sanoi heille: ”Asia on niin kuin teille sanoin: te olette vakoojia.

[15] Näin teidät pannaan koetukselle: Niin totta kuin farao elää, te ette pääse lähtemään täältä, ellei nuorin veljenne tule tänne.

[16]Lähettäkää yksi joukostanne noutamaan veljenne tänne, mutta te muut jäätte vangiksi. Näin tulee tutkituksi, ovatko puheenne totta. Jos eivät ole, te olette vakoojia, niin totta kuin farao elää.”

[17] Ja Joosef pani heidät vankilaan kolmeksi päiväksi.

[18] Kolmantena päivänä hän sanoi heille: ”Minä olen Jumalaa pelkäävä mies. Tehkää näin, jos tahdotte elää:

[19] Jos kerran olette rehellisiä, jääköön yksi veljistänne vangiksi paikkaan, jossa olitte pidätettyinä. Menkää te muut viemään kotiin viljaa nälässä oleville perheillenne.

[20] Tuokaa nuorin veljenne minun luokseni, ja jos teidän puheenne osoittautuvat todeksi, te ette kuole.” Veljien oli suostuttava tähän.

[21] Então, disseram uns aos outros: Na verdade, somos culpados, no tocante a nosso irmão, pois lhe vimos a angústia da alma, quando nos rogava, e não lhe acudimos; por isso, nos vem esta ansiedade.

[21] He sanoivat toisilleen: ”Me olemme todellakin syyllisiä sen tähden, mitä teimme veljellemme. Me näimme hänen sielunsa tuskan, kun hän anoi meiltä armoa, mutta emme kuunnelleet häntä. Sen tähden meitä on kohdannut tämä ahdinko.”

[22] Respondeu-lhes Rúben: Não vos disse eu: Não pequeis contra o jovem? E não me quisestes ouvir. Pois vedes aí que se requer de nós o seu sangue.

[22] Ruuben sanoi heille: ”Enkö minä sanonut teille: ’Älkää tehkö syntiä poikaa kohtaan’? Te ette kuitenkaan kuunnelleet minua, ja nyt meidät vaaditaan tilille hänen verestään.”

[23] Eles, porém, não sabiam que José os entendia, porque lhes falava por intérprete.

[23] Veljet eivät tienneet, että Joosef ymmärsi heitä, sillä hän puhui heille tulkin välityksellä.

[24] E, retirando-se deles, chorou; depois, tornando, lhes falou; tomou a Simeão dentre eles e o algemou na presença deles.

[24] Joosef meni pois heidän luotaan ja itki. Sitten hän palasi heidän luokseen ja puhui heille. Hän otti heidän joukostaan Simeonin ja antoi kahlita tämän heidän nähtensä.

Os irmãos de José regressam do Egito

[25] Ordenou José que lhes enchessem de cereal os sacos, e lhes restituíssem o dinheiro, a cada um no saco de cereal, e os suprissem de comida para o caminho; e assim lhes foi feito.

[25] Joosef käski täyttää heidän säkkinsä viljalla ja panna heidän rahansa takaisin kunkin säkkiin sekä antaa heille evästä matkalle. Näin tehtiin.

[26] E carregaram o cereal sobre os seus jumentos e partiram dali.

[26] He nostivat viljan aasiensa selkään ja lähtivät sieltä.

[27] Abrindo um deles o saco de cereal, para dar de comer ao seu jumento na estalagem, deu com o dinheiro na boca do saco de cereal.

[27] Kun he olivat yöpymispaikassa, eräs heistä avasi säkkinsä antaakseen aasilleen rehua ja huomasi, että hänen rahansa oli säkin suussa.

[28] Então, disse aos irmãos: Devolveram o meu dinheiro; aqui está na boca do saco de cereal. Desfaleceu-lhes o coração, e,

[28] Hän sanoi veljilleen: ”Minulle on annettu rahani takaisin. Katsokaa, se on minun säkissäni!” Silloin he järkyttyivät,

atemorizados, entreolhavam-se, dizendo: Que é isto que Deus nos fez?

katsoivat vavisten toisiaan ja sanoivat: ”Mitä Jumala onkaan tehnyt meille?”

Veljet palaavat isänsä luo

29 E vieram para Jacó, seu pai, na terra de Canaã, e lhe contaram tudo o que lhes acontecera, dizendo:

29Tultuaan isänsä Jaakobin luo Kanaaninmaahan he kertoivat hänelle kaiken, mitä heille oli tapahtunut. He sanoivat:

30 O homem, o senhor da terra, falou conosco asperamente e nos tratou como espiões da terra.

30 ”Mies, joka on sen maan valtiaana, puhutteli meitä ankarasti ja kohteli meitä kuin olisimme olleet vakoilemassa maata.

31 Dissemos-lhe: Somos homens honestos; não somos espiões;

31 Me sanoimme hänelle: ’Me olemme rehellisiä miehiä. Emme ole koskaan olleet vakoojia.

32 somos doze irmãos, filhos de um mesmo pai; um já não existe, e o mais novo está hoje com nosso pai na terra de Canaã.

32 Meitä on kaksitoista veljestä, isämme poikia. Yhtä ei enää ole, ja nuorin on nyt isämme luona Kanaaninmaassa.’

33 Respondeu-nos o homem, o senhor da terra: Nisto conhecerei que sois homens honestos: deixai comigo um de vossos irmãos, tomai o cereal para remediar a fome de vossas casas e parti;

33 Silloin tuo mies, maan valtias, sanoi meille: ’Näin minä saan tietää, oletteko rehellisiä miehiä: Jättäkää yksi veljistänne minun luokseni ja viekää viljaa perheittenne nälkään.

34 trazei-me vosso irmão mais novo; assim saberei que não sois espiões, mas homens honestos. Então, vos entregarei vosso irmão, e negociareis na terra.

34 Tuokaa nuorin veljenne luokseni, niin saan tietää, että te ette ole vakoojia vaan rehellisiä miehiä. Sitten minä annan teille veljenne takaisin, ja te saatte liikkua maassa vapaasti.’”

35 Aconteceu que, despejando eles os sacos de cereal, eis cada um tinha a sua trouxinha de dinheiro no saco de cereal; e viram as trouxinhas com o dinheiro, eles e seu pai, e temeram.

35 Kun he tyhjensivät säkkinsä, he näkivät kukin rahakukkaron säkissään. Nähdessään rahakukkaronsa sekä he että heidän isänsä pelästyivät.

36 Então, lhes disse Jacó, seu pai: Tendes-me privado de filhos: José já não existe, Simeão não está aqui, e ides levar a

36 Heidän isänsä Jaakob sanoi heille: ”Te olette vieneet minulta lapseni! Joosefia ei enää ole, Simeonia ei enää ole, ja te

Benjamim! Todas estas coisas me sobrevêm.

[37] Mas Rúben disse a seu pai: Mata os meus dois filhos, se to não tornar a trazer; entrega-mo, e eu to restituirei.

[38] Ele, porém, disse: Meu filho não descerá convosco; seu irmão é morto, e ele ficou só; se lhe sucede algum desastre no caminho por onde fordes, fareis descer minhas cãs com tristeza à sepultura.

tahdotte viedä myös Benjaminin. Kaikki tämä kohtaa minua!”

[37] Ruuben vastasi isälleen: ”Saat surmata minun kaksi poikaani, jos en tuo Benjaminia sinulle takaisin. Anna hänet minun huostaani, niin minä tuon hänet sinulle takaisin.”

[38] Mutta Jaakob sanoi: ”Minun poikani ei lähde teidän kanssanne, sillä hänen veljensä on kuollut, ja yksin hän on jäljellä. Jos onnettomuus kohtaisi häntä matkalla, jolle aiotte lähteä, te saattaisitte harmaan pääni vaipumaan murheen murtamana tuonelaan.”

Gênesis 43

Os irmãos de José descem outra vez ao Egito

[1] A fome persistia gravíssima na terra.

[2] Tendo eles acabado de consumir o cereal que trouxeram do Egito, disse-lhes seu pai: Voltai, comprai-nos um pouco de mantimento.

[3] Mas Judá lhe respondeu: Fortemente nos protestou o homem, dizendo: Não me vereis o rosto, se o vosso irmão não vier convosco.

[4] Se resolveres enviar conosco o nosso irmão, desceremos e te compraremos mantimento;

[5] se, porém, não o enviares, não desceremos; pois o homem nos disse: Não me vereis o rosto, se o vosso irmão não vier convosco.

[6] Disse-lhes Israel: Por que me fizestes esse mal, dando a saber àquele homem que tínheis outro irmão?

1. Mooseksen 43

Joosefin veljien toinen matka Egyptiin

[1]Maassa oli kova nälänhätä.

[2] Kun Egyptistä tuotu vilja oli syöty loppuun, heidän isänsä sanoi heille: ”Menkää jälleen ostamaan meille vähän ruokaa.”

[3] Juuda vastasi hänelle: ”Se mies vakuuttamalla vakuutti meille: ’Te ette saa nähdä kasvojani, ellei veljenne ole kanssanne.’

[4] Jos lähetät veljemme meidän mukanamme, me lähdemme ostamaan sinulle ruokaa,

[5] mutta jos et lähetä, emme mekään lähde. Se mies sanoi meille: ’Te ette saa nähdä kasvojani, ellei veljenne ole kanssanne.’”

[6]Israel sanoi: ”Miksi te teitte niin pahasti minua kohtaan? Miksi kerroitte tuolle miehelle, että teillä on vielä yksi veli?”

[7] Responderam eles: O homem nos perguntou particularmente por nós e pela nossa parentela, dizendo: Vive ainda vosso pai? Tendes outro irmão? Respondemos-lhe segundo as suas palavras. Acaso, poderíamos adivinhar que haveria de dizer: Trazei vosso irmão?

[8] Com isto disse Judá a Israel, seu pai: Envia o jovem comigo, e nos levantaremos e iremos; para que vivamos e não morramos, nem nós, nem tu, nem os nossos filhinhos.

[9] Eu serei responsável por ele, da minha mão o requererás; se eu to não trouxer e não to puser à presença, serei culpado para contigo para sempre.

[10] Se não nos tivéssemos demorado já estaríamos, com certeza, de volta segunda vez.

[11] Respondeu-lhes Israel, seu pai: Se é tal, fazei, pois, isto: tomai do mais precioso desta terra nos sacos para o mantimento e levai de presente a esse homem: um pouco de bálsamo e um pouco de mel, arômatas e mirra, nozes de pistácia e amêndoas;

[12] levai também dinheiro em dobro; e o dinheiro restituído na boca dos sacos de cereal, tornai a levá-lo convosco; pode bem ser que fosse engano.

[13] Levai também vosso irmão, levantai-vos e voltai àquele homem.

[14] Deus Todo-Poderoso vos dê misericórdia perante o homem, para que vos restitua o vosso outro irmão e deixe

[7] He vastasivat: ”Mies kyseli tarkoin meistä ja suvustamme: ’Elääkö isänne vielä? Onko teillä vielä veli?’ Silloin me kerroimme hänelle, kuinka asiat ovat. Mistä me saatoimme tietää, että hän sanoisi: ’Tuokaa veljenne tänne’?”

[8] Juuda sanoi isälleen Israelille: ”Lähetä nuorukainen minun mukanani, niin me lähdemme matkaan. Silloin pysymme elossa emmekä kuole, niin me kuin sinäkin sekä vaimomme ja lapsemme.

[9] Minä vastaan hänestä. Saat vaatia minut tilille hänestä. Jos en tuo häntä luoksesi, sinun eteesi, minä olen koko ikäni syyllinen sinun edessäsi.

[10] Totisesti, jos emme olisi vitkastelleet, olisimme ehtineet palata sieltä kotiin jo kahdesti.”

[11] Silloin heidän isänsä Israel sanoi heille: ”Jos asia kerran on näin, niin tehkää tällä tavoin: Ottakaa astioihin maan parhaimpia tuotteita ja viekää sille miehelle lahjaksi vähän balsamia ja vähän hunajaa, kumihartsia ja mirhaa, pähkinöitä ja manteleita.

[12] Ottakaa mukaanne kaksinkertainen määrä rahaa ja palauttakaa ne rahat, jotka saitte takaisin säkkienne suussa. Ehkä se oli erehdys.

[13] Ottakaa mukaan veljenne ja lähtekää takaisin sen miehen luo.

[14] Jumala, Kaikkivaltias, suokoon teille armon sen miehen edessä ja antakoon toisen veljenne sekä Benjaminin palata

vir Benjamim. Quanto a mim, se eu perder os filhos, sem filhos ficarei.

teidän kanssanne. Ja jos minä menetän lapseni, niin menetän lapseni.”

José hospeda seus irmãos

15 Tomaram, pois, os homens os presentes, o dinheiro em dobro e a Benjamim; levantaram-se, desceram ao Egito e se apresentaram perante José.

15 Miehet ottivat mukaansa edellä mainitut lahjat, kaksinkertaisen määrän rahaa sekä Benjaminin ja lähtivät Egyptiin. Kun he sitten seisoivat Joosefin edessä

16 Vendo José a Benjamim com eles, disse ao despenseiro de sua casa: Leva estes homens para casa, mata reses e prepara tudo; pois estes homens comerão comigo ao meio-dia.

16 ja Joosef näki Benjaminin heidän seurassaan, hän sanoi taloudenhoitajalleen: ”Vie nämä miehet sisään, teurasta teuraseläin ja valmista ateria, sillä nämä miehet syövät päivällistä minun kanssani.”

17 Fez ele como José lhe ordenara e levou os homens para a casa de José.

17 Mies teki, niin kuin Joosef oli sanonut, ja vei miehet Joosefin taloon.

18 Os homens tiveram medo, porque foram levados à casa de José; e diziam: É por causa do dinheiro que da outra vez voltou nos sacos de cereal, para nos acusar e arremeter contra nós, escravizar-nos e tomar nossos jumentos.

18 Veljet olivat peloissaan, kun heitä vietiin Joosefin taloon. He sanoivat: ”Meidät on tuotu tänne siksi, että kimppuumme hyökättäisiin, meitä pahoinpideltäisiin, meidät otettaisiin orjiksi ja aasimme anastettaisiin rahojen tähden, jotka viime kerralla palautettiin säkkeihimme.”

19 E se chegaram ao mordomo da casa de José, e lhe falaram à porta,

19 Talon ovella he menivät Joosefin taloudenhoitajan luo ja puhuivat hänelle.

20 e disseram: Ai! SENHOR meu, já uma vez descemos a comprar mantimento;

20 He sanoivat: ”Oi herrani, me olemme käyneet aikaisemminkin ostamassa täältä ruokaa.

21 quando chegamos à estalagem, abrindo os sacos de cereal, eis que o dinheiro de cada um estava na boca do saco de cereal, nosso dinheiro intacto; tornamos a trazê-lo conosco.

21 Kun me tulimme yöpymispaikkaan ja avasimme säkkimme, jokainen meistä löysi rahansa täysipainoisena säkkinsä suusta. Me olemme tuoneet ne takaisin.

22 Trouxemos também outro dinheiro conosco, para comprar mantimento; não sabemos quem tenha posto o nosso dinheiro nos sacos de cereal.

22 Toimme mukanamme myös toiset rahat ostaaksemme viljaa ruuaksi. Emme tiedä, kuka oli pannut rahat säkkeihimme.”

[23] Ele disse: Paz seja convosco, não temais; o vosso Deus, e o Deus de vosso pai, vos deu tesouro nos sacos de cereal; o vosso dinheiro me chegou a mim. E lhes trouxe fora a Simeão.

[23] Mies vastasi: ”Olkaa rauhassa, älkää pelätkö. Teidän Jumalanne ja teidän isänne Jumala on antanut teille aarteen säkkeihinne. Teidän rahanne minä olen saanut.” Sitten hän toi heidän luokseen Simeonin.

[24] Depois, levou o mordomo aqueles homens à casa de José e lhes deu água, e eles lavaram os pés; também deu ração aos seus jumentos.

[24] Mies vei heidät Joosefin taloon ja antoi heille vettä, ja he pesivät jalkansa. Hän antoi myös heidän aaseilleen rehua.

[25] Então, prepararam o presente, para quando José viesse ao meio-dia; pois ouviram que ali haviam de comer.

[25] He laittoivat lahjansa valmiiksi siihen mennessä, kun Joosef keskipäivällä tulisi, sillä he olivat kuulleet, että he aterioisivat siellä.

[26] Chegando José a casa, trouxeram-lhe para dentro o presente que tinham em mãos; e prostraram-se perante ele até à terra.

[26]Kun Joosef tuli kotiin, he veivät tuomansa lahjat hänelle sisälle taloon ja heittäytyivät maahan hänen edessään.

[27] Ele lhes perguntou pelo seu bem-estar e disse: Vosso pai, o ancião de quem me falastes, vai bem? Ainda vive?

[27] Hän tervehti heitä ja kysyi: ”Kuinka voi vanha isänne, josta puhuitte? Elääkö hän vielä?”

[28] Responderam: Vai bem o teu servo, nosso pai vive ainda; e abaixaram a cabeça e prostraram-se.

[28] He vastasivat: ”Isämme, sinun palvelijasi, elää vielä ja voi hyvin.” Ja he kumartuivat osoittamaan kunnioitusta.

[29] Levantando José os olhos, viu a Benjamim, seu irmão, filho de sua mãe, e disse: É este o vosso irmão mais novo, de quem me falastes? E acrescentou: Deus te conceda graça, meu filho.

[29] Joosef käänsi katseensa, näki veljensä Benjaminin, äitinsä pojan, ja kysyi: ”Onko tämä teidän nuorin veljenne, josta puhuitte minulle?” Sitten hän sanoi: ”Jumala olkoon sinulle armollinen, poikani.”

[30] José se apressou e procurou onde chorar, porque se movera no seu íntimo, para com seu irmão; entrou na câmara e chorou ali.

[30]Sitten Joosef kiiruhti pois, sillä hän liikuttui veljensä vuoksi ja häntä itketti. Hän meni sisähuoneeseen ja itki siellä.

[31] Depois, lavou o rosto e saiu; conteve-se e disse: Servi a refeição.

[31] Pestyään kasvonsa hän tuli takaisin, hillitsi itsensä ja käski: ”Tarjotkaa ruokaa!”

[32] Serviram-lhe a ele à parte, e a eles também à parte, e à parte aos egípcios que comiam com ele; porque aos egípcios não lhes era lícito comer pão com os hebreus, porquanto é isso abominação para os egípcios.

[33] E assentaram-se diante dele, o primogênito segundo a sua primogenitura e o mais novo segundo a sua menoridade; disto os homens se maravilhavam entre si.

[34] Então, lhes apresentou as porções que estavam diante dele; a porção de Benjamim era cinco vezes mais do que a de qualquer deles. E eles beberam e se regalaram com ele.

[32] Ruoka tarjottiin erikseen hänelle, erikseen veljille ja erikseen egyptiläisille, jotka aterioivat hänen kanssaan. Egyptiläiset eivät näet voi syödä heprealaisten kanssa, sillä se on egyptiläisistä inhottavaa.

[33] He istuivat hänen edessään ikäjärjestyksessä, esikoisesta nuorimpaan. Miehet katselivat toisiaan ihmetellen.

[34] Joosef antoi kantaa edestään annoksia heille, ja Benjamin sai viisi kertaa suuremman annoksen kuin kukaan muu veljistä. He joivat Joosefin kanssa ja juopuivat.

Gênesis 44

Estratagema de José para deter seus irmãos

[1] Deu José esta ordem ao mordomo de sua casa: Enche de mantimento os sacos que estes homens trouxeram, quanto puderem levar, e põe o dinheiro de cada um na boca do saco de mantimento.

[2] O meu copo de prata pô-lo-ás na boca do saco de mantimento do mais novo, com o dinheiro do seu cereal. E assim se fez segundo José dissera.

[3] De manhã, quando já claro, despediram-se estes homens, eles com os seus jumentos.

[4] Tendo saído eles da cidade, não se havendo ainda distanciado, disse José ao mordomo de sua casa: Levanta-te e segue após esses homens; e, alcançando-os, lhes dirás: Por que pagastes mal por bem?

1. Mooseksen 44

Joosef panee veljensä koetukselle

[1] Joosef antoi taloudenhoitajalleen tämän käskyn: ”Täytä miesten säkit viljalla niin paljon, kuin he voivat kuljettaa, ja pane kunkin miehen raha hänen säkkinsä suuhun.

[2] Pane minun maljani, hopeamalja, nuorimman veljen säkin suuhun samoin kuin hänen viljarahansa.” Taloudenhoitaja teki niin kuin Joosef käski.

[3] Aamun valjetessa miehet lähetettiin matkaan aaseineen.

[4] Kun he olivat lähteneet kaupungista mutta eivät olleet ehtineet kauas, Joosef sanoi taloudenhoitajalleen: ”Lähde näiden miesten perään, ja kun saavutat heidät,

sano heille: ’Miksi olette palkinneet hyvän pahalla?

5 Não é este o copo em que bebe meu senhor? E por meio do qual faz as suas adivinhações? Procedestes mal no que fizestes.

5 Eikö tämä ole juuri se malja, josta isäntäni juo ja josta hän katsoo ennusmerkkejä? Te olette tehneet pahoin tässä asiassa.’”

6 E alcançou-os e lhes falou essas palavras.

6 Kun taloudenhoitaja saavutti heidät, hän puhui heille nämä sanat.

7 Então, lhe responderam: Por que diz meu senhor tais palavras? Longe estejam teus servos de praticar semelhante coisa.

7 He vastasivat hänelle: ”Minkä tähden herramme puhuu näin? Palvelijasi eivät missään tapauksessa tekisi sellaista!

8 O dinheiro que achamos na boca dos sacos de mantimento, tornamos a trazer-te desde a terra de Canaã; como, pois, furtaríamos da casa do teu senhor prata ou ouro?

8 Mehän toimme takaisin sinulle Kanaaninmaasta nekin rahat, jotka löysimme säkkiemme suusta. Miksi me siis olisimme varastaneet hopeaa tai kultaa herrasi talosta?

9 Aquele dos teus servos, com quem for achado, morra; e nós ainda seremos escravos do meu senhor.

9 Sen palvelijoistasi, jolta se löytyy, on kuoltava, ja meistä muista tulee herramme orjia.”

10 Então, lhes respondeu: Seja conforme as vossas palavras; aquele com quem se achar será meu escravo, porém vós sereis inculpados.

10 Mies vastasi: ”Vaikka se, mitä olette puhuneet, on oikein, niin se, jolta malja löytyy, olkoon minun orjani, ja te muut pääsette syytteestä.”

11 E se apressaram, e, tendo cada um posto o saco de mantimento em terra, o abriu.

11 He laskivat kukin nopeasti säkkinsä maahan ja avasivat ne.

12 O mordomo os examinou, começando do mais velho e acabando no mais novo; e achou-se o copo no saco de mantimento de Benjamim.

12 Mies etsi, alkaen vanhimmasta ja lopettaen nuorimpaan, ja malja löytyi Benjaminin säkistä.

13 Então, rasgaram as suas vestes e, carregados de novo os jumentos, tornaram à cidade.

13 Silloin veljet repäisivät vaatteensa, kuormasivat jokainen aasinsa ja palasivat kaupunkiin.

A defesa de Judá

[14] E chegou Judá com seus irmãos à casa de José; este ainda estava ali; e prostraram-se em terra diante dele.

[15] Disse-lhes José: Que é isso que fizestes? Não sabíeis vós que tal homem como eu é capaz de adivinhar?

[16] Então, disse Judá: Que responderemos a meu senhor? Que falaremos? E como nos justificaremos? Achou Deus a iniqüidade de teus servos; eis que somos escravos de meu senhor, tanto nós como aquele em cuja mão se achou o copo.

[17] Mas ele disse: Longe de mim que eu tal faça; o homem em cuja mão foi achado o copo, esse será meu servo; vós, no entanto, subi em paz para vosso pai.

[18] Então, Judá se aproximou dele e disse: Ah! SENHOR meu, rogo-te, permite que teu servo diga uma palavra aos ouvidos do meu senhor, e não se acenda a tua ira contra o teu servo; porque tu és como o próprio Faraó.

[19] Meu senhor perguntou a seus servos: Tendes pai ou irmão?

[20] E respondemos a meu senhor: Temos pai já velho e um filho da sua velhice, o mais novo, cujo irmão é morto; e só ele ficou de sua mãe, e seu pai o ama.

[21] Então, disseste a teus servos: Trazei-mo, para que ponha os olhos sobre ele.

[14] Juuda veljineen meni Joosefin taloon, jossa tämä vielä oli, ja he heittäytyivät hänen edessään maahan.

[15] Joosef sanoi heille: ”Minkälaisen teon olettekaan tehneet! Ettekö tienneet, että minunlaiseni mies kyllä ottaa selville asiat ennusmerkeistä?”

[16] Juuda vastasi: ”Mitä me voisimme sanoa herralleni, mitä puhuisimme tai millä voisimme puolustautua? Jumala on paljastanut palvelijoittesi syyllisyyden. Me olemme herrani orjia, sekä me että se, jolta malja löytyi.”

[17] Joosef sanoi: ”En missään tapauksessa tee niin! Siitä miehestä, jolta malja löytyi, tulee minun orjani, mutta te muut saatte mennä rauhassa isänne luo.”

Juuda anoo armoa Benjaminille

[18]Silloin Juuda lähestyi häntä ja sanoi: ”Oi herrani, salli palvelijasi puhua muutama sana, älköönkä vihasi syttykö palvelijaasi kohtaan. Sinähän olet faraon vertainen!

[19] Herrani kysyi palvelijoiltaan: ’Onko teillä isää tai veljeä?’

[20] Me vastasimme herralleni: ’Meillä on kotona vanha isä, ja hänellä on nuori poika, joka on syntynyt hänen vanhoilla päivillään. Hänen veljensä on kuollut, ja vain hän on jäljellä äitinsä lapsista. Hänen isänsä rakastaa häntä.’

[21]Sinä sanoit palvelijoillesi: ’Tuokaa hänet minun luokseni, että saan nähdä hänet omin silmin.’

[22] Respondemos ao meu senhor: O moço não pode deixar o pai; se deixar o pai, este morrerá.

[22] Me vastasimme herralleni: ’Nuorukainen ei voi jättää isäänsä. Jos hän jättäisi isänsä, tämä kuolisi.’

[23] Então, disseste a teus servos: Se vosso irmão mais novo não descer convosco, nunca mais me vereis o rosto.

[23] Mutta sinä sanoit palvelijoillesi: ’Jos nuorin veljenne ei tule tänne teidän kanssanne, te ette saa enää nähdä kasvojani.’

[24] Tendo nós subido a teu servo, meu pai, e a ele repetido as palavras de meu senhor,

[24] Kun me palasimme kotiin isäni, sinun palvelijasi, luo, kerroimme hänelle, mitä herrani sanoi.

[25] disse nosso pai: Voltai, comprai-nos um pouco de mantimento.

[25] Myöhemmin isämme sanoi: ’Menkää jälleen ostamaan meille vähän ruokaa.’

[26] Nós respondemos: Não podemos descer; mas, se nosso irmão mais moço for conosco, desceremos; pois não podemos ver a face do homem, se este nosso irmão mais moço não estiver conosco.

[26] Silloin me sanoimme: ’Emme me voi lähteä sinne, ellei nuorin veljemme seuraa kanssamme. Vain silloin me voimme lähteä, sillä me emme saa nähdä sen miehen kasvoja, ellei nuorin veljemme ole mukanamme.’

[27] Então, nos disse o teu servo, nosso pai: Sabeis que minha mulher me deu dois filhos;

[27] Isäni, sinun palvelijasi, sanoi silloin meille: ’Tehän tiedätte, että vaimoni synnytti minulle kaksi poikaa.

[28] um se ausentou de mim, e eu disse: Certamente foi despedaçado, e até agora não mais o vi;

[28] Toinen lähti pois luotani, ja minä sanoin: Varmaankin hänet on raadeltu kuoliaaksi. Ja sen koommin en ole häntä nähnyt.

[29] se agora também tirardes este da minha presença, e lhe acontecer algum desastre, fareis descer as minhas cãs com pesar à sepultura.

[29] Jos te viette minulta tämänkin, ja häntä kohtaa onnettomuus, te saatatte harmaan pääni vaipumaan murheen murtamana tuonelaan.’

[30] Agora, pois, indo eu a teu servo, meu pai, e não indo o moço conosco, visto a sua alma estar ligada com a alma dele,

[30] Jos minä palaisin kotiin isäni, sinun palvelijasi, luo eikä meillä olisi mukanamme nuorukaista, johon hän on kaikesta sielustaan kiintynyt,

[31] vendo ele que o moço não está conosco, morrerá; e teus servos farão descer as cãs

[31] hän kuolisi nähdessään, ettei nuorukainen ole kanssamme. Näin me, sinun palvelijasi, saattaisimme isämme,

de teu servo, nosso pai, com tristeza à sepultura.

[32] Porque teu servo se deu por fiador por este moço para com o meu pai, dizendo: Se eu o não tornar a trazer-te, serei culpado para com o meu pai todos os dias.

[33] Agora, pois, fique teu servo em lugar do moço por servo de meu senhor, e o moço que suba com seus irmãos.

[34] Porque como subirei eu a meu pai, se o moço não for comigo? Para que não veja eu o mal que a meu pai sobrevirá.

Gênesis 45

José dá-se a conhecer a seus irmãos

[1] Então, José, não se podendo conter diante de todos os que estavam com ele, bradou: Fazei sair a todos da minha presença! E ninguém ficou com ele, quando José se deu a conhecer a seus irmãos.

[2] E levantou a voz em choro, de maneira que os egípcios o ouviam e também a casa de Faraó.

[3] E disse a seus irmãos: Eu sou José; vive ainda meu pai? E seus irmãos não lhe puderam responder, porque ficaram atemorizados perante ele.

[4] Disse José a seus irmãos: Agora, chegai-vos a mim. E chegaram-se. Então, disse: Eu sou José, vosso irmão, a quem vendestes para o Egito.

palvelijasi, harmaan pään vaipumaan murheen murtamana tuonelaan.

[32] Palvelijasi on mennyt isälleen takuuseen nuorukaisesta ja sanonut: 'Jos en tuo häntä takaisin luoksesi, minä olen koko ikäni syyllinen isäni edessä.'

[33]Salli siis palvelijasi jäädä herrani orjaksi nuorukaisen sijaan, ja saakoon nuorukainen mennä kotiin veljiensä kanssa.

[34] Kuinka minä muuten voisin mennä kotiin isäni luo, jollei nuorukainen olisi kanssani? En haluaisi nähdä sitä murhetta, joka tulisi isäni osaksi."

1. Mooseksen 45

Joosef ilmaisee itsensä veljilleen

[1]Silloin Joosef ei voinut enää hillitä itseään kaikkien ympärillään seisovien läsnäollessa. Hän huusi: "Kaikkien on poistuttava minun luotani!" Niinpä ketään sivullista ei ollut Joosefin kanssa, kun hän ilmaisi veljilleen, kuka hän on.

[2]Hän purskahti itkemään niin kovaan ääneen, että egyptiläiset ja faraon hovi kuulivat sen.

[3] Joosef sanoi veljilleen: "Minä olen Joosef. Vieläkö isäni elää?" Hänen veljensä eivät kuitenkaan kyenneet vastaamaan hänelle mitään, sillä niin säikähdyksissään he olivat hänen edessään.

[4] Mutta Joosef sanoi veljilleen: "Tulkaa tänne lähelleni." Kun veljet olivat tulleet lähelle, hän sanoi: "Minä olen veljenne Joosef, jonka te myitte Egyptiin.

[5] Agora, pois, não vos entristeçais, nem vos irriteis contra vós mesmos por me haverdes vendido para aqui; porque, para conservação da vida, Deus me enviou adiante de vós.

[6] Porque já houve dois anos de fome na terra, e ainda restam cinco anos em que não haverá lavoura nem colheita.

[7] Deus me enviou adiante de vós, para conservar vossa sucessão na terra e para vos preservar a vida por um grande livramento.

[8] Assim, não fostes vós que me enviastes para cá, e sim Deus, que me pôs por pai de Faraó, e senhor de toda a sua casa, e como governador em toda a terra do Egito.

[9] Apressai-vos, subi a meu pai e dizei-lhe: Assim manda dizer teu filho José: Deus me pôs por senhor em toda terra do Egito; desce a mim, não te demores.

[10] Habitarás na terra de Gósen e estarás perto de mim, tu, teus filhos, os filhos de teus filhos, os teus rebanhos, o teu gado e tudo quanto tens.

[11] Aí te sustentarei, porque ainda haverá cinco anos de fome; para que não te empobreças, tu e tua casa e tudo o que tens.

[12] Eis que vedes por vós mesmos, e meu irmão Benjamim vê também, que sou eu mesmo quem vos fala.

[13] Anunciai a meu pai toda a minha glória no Egito e tudo o que tendes visto;

[5]Älkää nyt kuitenkaan olko murheellisia älkääkä vihaisia itsellenne siitä, että myitte minut tänne, sillä Jumala on lähettänyt minut teidän edellänne pitääkseen teidät hengissä.

[6]Jo kaksi vuotta maassa on ollut nälänhätä, ja vielä tulee viisi vuotta, joina ei kynnetä eikä korjata satoa.

[7] Jumala lähetti minut teidän edellänne säilyttääkseen teille jälkeläisiä maan päällä ja pitääkseen teidät hengissä pelastukseksi monille.

[8] Te ette siis lähettäneet minua tänne, vaan Jumala. Hän asetti minut faraon neuvonantajaksi , koko hänen hovinsa herraksi ja koko Egyptin maan valtiaaksi.

[9] Menkää nopeasti isäni luo ja sanokaa hänelle: 'Näin sanoo poikasi Joosef: Jumala on asettanut minut koko Egyptin herraksi. Tule luokseni äläkä viivyttele!

[10] Sinä saat asua Goosenin maassa ja olla minun läheisyydessäni, sinä ja sinun lapsesi ja lastesi lapset, lampaasi ja vuohesi, nautakarjasi sekä kaikki, mitä sinulla on.

[11] Minä elätän sinua siellä, niin ettei sinun, ei sinun perheesi eikä kenenkään omaisistasi tarvitse sortua puutteeseen, sillä vielä on jäljellä viisi nälkävuotta.'

[12] Tehän näette omin silmin, ja myös veljeni Benjamin näkee, että minä itse puhun teille.

[13] Kertokaa isälleni kaikesta Egyptissä osakseni tulleesta kunniasta ja kaikesta

apressai-vos e fazei descer meu pai para aqui.

[14] E, lançando-se ao pescoço de Benjamim, seu irmão, chorou; e, abraçado com ele, chorou também Benjamim.

[15] José beijou a todos os seus irmãos e chorou sobre eles; depois, seus irmãos falaram com ele.

Faraó ouve falar dos irmãos de José

[16] Fez-se ouvir na casa de Faraó esta notícia: São vindos os irmãos de José; e isto foi agradável a Faraó e a seus oficiais.

[17] Disse Faraó a José: Dize a teus irmãos: Fazei isto: carregai os vossos animais e parti; tornai à terra de Canaã,

[18] tomai a vosso pai e a vossas famílias e vinde para mim; dar-vos-ei o melhor da terra do Egito, e comereis a fartura da terra.

[19] Ordena-lhes também: Fazei isto: levai da terra do Egito carros para vossos filhinhos e para vossas mulheres, trazei vosso pai e vinde.

[20] Não vos preocupeis com coisa alguma dos vossos haveres, porque o melhor de toda a terra do Egito será vosso.

[21] E os filhos de Israel fizeram assim. José lhes deu carros, conforme o mandado de Faraó; também lhes deu provisão para o caminho.

[22] A cada um de todos eles deu vestes festivais, mas a Benjamim deu trezentas moedas de prata e cinco vestes festivais.

[23] Também enviou a seu pai dez jumentos carregados do melhor do Egito, e dez

muusta, mitä olette nähneet. Rientäkää tuomaan isäni tänne.”

[14] Hän lankesi veljensä Benjaminin kaulaan ja itki, ja myös Benjamin itki hänen rintaansa vasten.

[15] Joosef suuteli kaikkia veljiään ja syleili heitä itkien. Sen jälkeen veljet keskustelivat hänen kanssaan.

[16]Kun faraon hovissa kuultiin, että Joosefin veljet olivat saapuneet, se oli faraon ja kaikkien hänen palvelijoidensa mieleen.

[17] Farao käski Joosefin sanoa veljilleen: ”Tehkää näin: kuormatkaa juhtanne, menkää Kanaaninmaahan,

[18] hakekaa isänne ja perheenne ja tulkaa minun luokseni. Minä annan teille parasta, mitä Egyptin maassa on, ja te saatte syödä maan parhaita antimia.’

[19] Anna heille tämä käsky: ’Tehkää näin: Ottakaa itsellenne vaunuja Egyptin maasta lapsianne ja vaimojanne varten. Hakekaa isänne ja tulkaa.

[20] Älkää surko tavaroitanne, sillä teille kuuluu kaikki, mikä on parasta koko Egyptin maassa.’”

[21] Israelin pojat tekivät niin. Joosef antoi heille faraon käskystä vaunuja ja evästä matkaa varten.

[22] Hän antoi kullekin heistä vaatekerran, mutta Benjaminille hän antoi kolmesataa hopeasekeliä ja viisi vaatekertaa.

[23] Isälleen hän lähetti samalla kymmenen aasia kuormattuina parhaalla, mitä

jumentos carregados de cereais e pão, e provisão para o seu pai, para o caminho.

Egyptissä oli, ja kymmenen aasintammaa, joilla oli kuormanaan viljaa, leipää ja muita elintarpeita isän matkaa varten.

24 E despediu os seus irmãos. Ao partirem, disse-lhes: Não contendais pelo caminho.

24 Sitten hän päästi veljensä menemään ja sanoi heille: ”Älkää vihoitelko toisillenne matkalla.”

25 Então, subiram do Egito, e vieram à terra de Canaã, a Jacó, seu pai,

25 Niin he lähtivät Egyptistä ja tulivat isänsä Jaakobin luo Kanaaninmaahan.

26 e lhe disseram: José ainda vive e é governador de toda a terra do Egito. Com isto, o coração lhe ficou como sem palpitar, porque não lhes deu crédito.

26 He kertoivat hänelle, että Joosef oli vielä elossa ja että hän hallitsi koko Egyptin maata. Jaakobin sydän pysyi kuitenkin kylmänä, sillä hän ei uskonut heitä.

27 Porém, havendo-lhe eles contado todas as palavras que José lhes falara, e vendo Jacó, seu pai, os carros que José enviara para levá-lo, reviveu-se-lhe o espírito.

27 Vasta kun veljet kertoivat hänelle kaiken, mitä Joosef oli heille puhunut, ja kun hän näki vaunut, jotka Joosef oli lähettänyt häntä hakemaan, hänen henkensä elpyi.

28 E disse Israel: Basta; ainda vive meu filho José; irei e o verei antes que eu morra.

28 Israel sanoi: ”Tämä riittää minulle! Poikani Joosef elää vielä. Minä tahdon mennä ja nähdä hänet ennen kuin kuolen.”

Gênesis 46

Jacó e toda a sua família descem para o Egito

1 Partiu, pois, Israel com tudo o que possuía, e veio a Berseba, e ofereceu sacrifícios ao Deus de Isaque, seu pai.

2 Falou Deus a Israel em visões, de noite, e disse: Jacó! Jacó! Ele respondeu: Eis-me aqui!

3 Então, disse: Eu sou Deus, o Deus de teu pai; não temas descer para o Egito, porque lá eu farei de ti uma grande nação.

1. Mooseksen 46

Jaakob muuttaa Egyptiin

1 Israel lähti matkalle mukanaan kaikki, mitä omisti. Saavuttuaan Beersebaan hän uhrasi teurasuhreja isänsä Iisakin Jumalalle.

2 Jumala sanoi Israelille yöllisessä näyssä: ”Jaakob, Jaakob!” Tämä vastasi: ”Tässä olen.”

3 Herra sanoi: ”Minä olen Jumala, sinun isäsi Jumala. Älä pelkää mennä Egyptiin, sillä minä teen sinusta siellä suuren kansan.

4 Eu descerei contigo para o Egito e te farei tornar a subir, certamente. A mão de José fechará os teus olhos.

5 Então, se levantou Jacó de Berseba; e os filhos de Israel levaram Jacó, seu pai, e seus filhinhos, e as suas mulheres nos carros que Faraó enviara para o levar.

6 Tomaram o seu gado e os bens que haviam adquirido na terra de Canaã e vieram para o Egito, Jacó e toda a sua descendência.

7 Seus filhos e os filhos de seus filhos, suas filhas e as filhas de seus filhos e toda a sua descendência, levou-os consigo para o Egito.

8 São estes os nomes dos filhos de Israel, Jacó, e seus filhos, que vieram para o Egito: Rúben, o primogênito de Jacó.

9 Os filhos de Rúben: Enoque, Palu, Hezrom e Carmi.

10 Os filhos de Simeão: Jemuel, Jamim, Oade, Jaquim, Zoar e Saul, filho de uma mulher cananéia.

11 Os filhos de Levi: Gérson, Coate e Merari.

12 Os filhos de Judá: Er, Onã, Selá, Perez e Zera; Er e Onã, porém, morreram na terra de Canaã. Os filhos de Perez foram: Hezrom e Hamul.

13 Os filhos de Issacar: Tola, Puva, Jó e Sinrom.

14 Os filhos de Zebulom: Serede, Elom e Jaleel.

4Minä tulen sinun kanssasi Egyptiin, ja minä tuon sinut sieltä myös takaisin. Ja Joosefin käsi on sulkeva silmäsi."

5Sitten Jaakob lähti Beersebasta, ja Israelin pojat kuljettivat isäänsä sekä lapsiaan ja vaimojaan vaunuilla, jotka farao oli lähettänyt noutamaan Jaakobia.

6 He ottivat mukaan karjansa ja omaisuutensa, jonka olivat hankkineet Kanaaninmaassa. Niin Jaakob ja kaikki hänen jälkeläisensä saapuivat Egyptiin.

7Hän vei mukanaan Egyptiin poikansa ja näiden pojat, tyttärensä ja poikiensa tyttäret, kaikki jälkeläisensä.

8 Nämä ovat Israelin eli Jaakobin ja hänen Egyptiin tulleiden poikiensa ja jälkeläistensä nimet: Jaakobin esikoinen oli Ruuben.

9Ruubenin pojat olivat Hanok, Pallu, Hesron ja Karmi.

10Simeonin pojat olivat Jemuel, Jaamin, Oohad, Jaakin, Soohar ja Saul, kanaanilaisen vaimon poika.

11Leevin pojat olivat Geerson, Kehat ja Merari.

12Juudan pojat olivat Eer, Oonan, Seela, Perets ja Serah. Eer ja Oonan kuolivat Kanaaninmaassa. Peretsin pojat olivat Hesron ja Haamul.

13Isaskarin pojat olivat Toola, Puvva, Joob ja Simron.

14Sebulonin pojat olivat Sered, Eelon ja Jahleel.

[15] São estes os filhos de Lia, que ela deu à luz a Jacó em Padã-Arã, além de Diná, sua filha; todas as pessoas, de seus filhos e de suas filhas, trinta e três.

[15]Tässä olivat Leean pojat. Hän synnytti Jaakobille heidät ja Jaakobin tyttären Diinan Paddan-Aramissa. Leean jälkeläisiä, poikia ja tyttäriä, oli kaikkiaan kolmekymmentäkolme henkeä.

[16] Os filhos de Gade: Zifiom, Hagi, Suni, Esbom, Eri, Arodi e Areli.

[16] Gaadin pojat olivat Sifjon ja Haggi, Suuni ja Esbon, Eeri, Arodi ja Areli.

[17] Os filhos de Aser: Imna, Isvá, Isvi, Berias e Sera, irmã deles; e os filhos de Berias: Héber e Malquiel.

[17]Asserin pojat olivat Jimna, Jisva, Jisvi ja Beria. Heidän sisarensa oli Serah. Berian pojat olivat Heber ja Malkiel.

[18] São estes os filhos de Zilpa, a qual Labão deu a sua filha Lia; e estes deu ela à luz a Jacó, a saber, dezesseis pessoas.

[18]Tässä olivat Silpan pojat, hänen, jonka Laaban antoi tyttärelleen Leealle. Heidät hän synnytti Jaakobille. Silpan jälkeläisiä oli kuusitoista henkeä.

[19] Os filhos de Raquel, mulher de Jacó: José e Benjamim.

[19] Jaakobin vaimon Raakelin pojat olivat Joosef ja Benjamin.

[20] Nasceram a José na terra do Egito Manassés e Efraim, que lhe deu à luz Asenate, filha de Potífera, sacerdote de Om.

[20] Joosefille syntyivät Egyptin maassa Manasse ja Efraim. Heidät synnytti hänelle Aasenat, Oonin papin Poti-Feran tytär.

[21] Os filhos de Benjamim: Belá, Bequer, Asbel, Gera, Naamã, Eí, Rôs, Mupim, Hupim e Arde.

[21]Benjaminin pojat olivat Bela, Beker ja Asbel, Geera ja Naaman, Eehi ja Roos, Muppim, Huppim ja Ard.

[22] São estes os filhos de Raquel, que nasceram a Jacó, ao todo catorze pessoas.

[22]Nämä olivat Raakelin jälkeläisiä, jotka syntyivät Jaakobille, kaikkiaan neljätoista henkeä.

[23] O filho de Dã: Husim.

[23] Daanin poika oli Husim.

[24] Os filhos de Naftali: Jazeel, Guni, Jezer e Silém.

[24]Naftalin pojat olivat Jahseel, Guuni, Jeeser ja Sillem.

[25] São estes os filhos de Bila, a qual Labão deu a sua filha Raquel; e estes deu ela à luz a Jacó, ao todo sete pessoas.

[25]Tässä olivat Bilhan pojat, hänen, jonka Laaban antoi tyttärelleen Raakelille. Heidät hän synnytti Jaakobille. Bilhan jälkeläisiä oli kaikkiaan seitsemän henkeä.

[26] Todos os que vieram com Jacó para o Egito, que eram os seus descendentes,

[26] Jaakobin jälkeläisiä, jotka lähtivät hänen kanssaan Egyptiin, oli kaikkiaan

fora as mulheres dos filhos de Jacó, todos eram sessenta e seis pessoas;

[27] e os filhos de José, que lhe nasceram no Egito, eram dois. Todas as pessoas da casa de Jacó, que vieram para o Egito, foram setenta.

O encontro de José com seu pai

[28] Jacó enviou Judá adiante de si a José para que soubesse encaminhá-lo a Gósen; e chegaram à terra de Gósen.

[29] Então, José aprontou o seu carro e subiu ao encontro de Israel, seu pai, a Gósen. Apresentou-se, lançou-se-lhe ao pescoço e chorou assim longo tempo.

[30] Disse Israel a José: Já posso morrer, pois já vi o teu rosto, e ainda vives.

[31] E José disse a seus irmãos e à casa de seu pai: Subirei, e farei saber a Faraó, e lhe direi: Meus irmãos e a casa de meu pai, que estavam na terra de Canaã, vieram para mim.

[32] Os homens são pastores, são homens de gado, e trouxeram consigo o seu rebanho, e o seu gado, e tudo o que têm.

[33] Quando, pois, Faraó vos chamar e disser: Qual é o vosso trabalho?

[34] Respondereis: Teus servos foram homens de gado desde a mocidade até agora, tanto nós como nossos pais; para que habiteis na terra de Gósen, porque

kuusikymmentäkuusi henkeä, lisäksi Jaakobin poikien vaimot.

[27] Joosefille syntyi Egyptissä kaksi poikaa. Egyptiin tulleita Jaakobin suvun jäseniä oli kaikkiaan seitsemänkymmentä henkeä.

Joosef tapaa isänsä

[28]Jaakob lähetti Juudan edellään Joosefin luo saadakseen ohjeita Gooseniin kulkemisesta. Niin he saapuivat Goosenin maahan.

[29] Joosef valjastutti vaununsa ja meni isäänsä Israelia vastaan Gooseniin. Nähtyään isänsä hän lankesi tämän kaulaan ja itki siinä kauan.

[30] Israel sanoi Joosefille: ”Tämän jälkeen olen valmis kuolemaan! Olenhan nyt nähnyt kasvosi ja tiedän, että sinä vielä elät.”

[31]Joosef sanoi veljilleen ja isänsä perheelle: ”Minä menen kertomaan tästä faraolle ja sanon hänelle: ’Isäni perhe ja veljeni, jotka ovat asuneet Kanaaninmaassa, ovat saapuneet luokseni.

[32] Nämä miehet ovat paimenia. He ovat aina olleet karjankasvattajia ja ovat tuoneet mukanaan lampaansa ja vuohensa, nautakarjansa ja kaiken muun omaisuutensa.’

[33] Kun siis farao kutsuu teidät luokseen ja kysyy, mikä teidän elinkeinonne on,

[34] vastatkaa näin: ’Me, palvelijasi, olemme olleet karjankasvattajia nuoruudestamme asti, sekä me että meidän esi-isämme.’ Silloin te saatte asettua asumaan Goosenin

todo pastor de rebanho é abominação para os egípcios.

maahan. Egyptiläiset näet inhoavat kaikkia lammaspaimenia.”

Gênesis 47

Israel é apresentado a Faraó

1 Então, veio José e disse a Faraó: Meu pai e meus irmãos, com os seus rebanhos e o seu gado, com tudo o que têm, chegaram da terra de Canaã; e eis que estão na terra de Gósen.

2 E tomou cinco dos seus irmãos e os apresentou a Faraó.

3 Então, perguntou Faraó aos irmãos de José: Qual é o vosso trabalho? Eles responderam: Os teus servos somos pastores de rebanho, tanto nós como nossos pais.

4 Disseram mais a Faraó: Viemos para habitar nesta terra; porque não há pasto para o rebanho de teus servos, pois a fome é severa na terra de Canaã; agora, pois, te rogamos permitas habitem os teus servos na terra de Gósen.

5 Então, disse Faraó a José: Teu pai e teus irmãos vieram a ti.

6 A terra do Egito está perante ti; no melhor da terra faze habitar teu pai e teus irmãos; habitem na terra de Gósen. Se sabes haver entre eles homens capazes, põe-nos por chefes do gado que me pertence.

7 Trouxe José a Jacó, seu pai, e o apresentou a Faraó; e Jacó abençoou a Faraó.

1. Mooseksen 47

Joosefin isä ja veljet faraon luona

1 Joosef meni faraon luo ja sanoi hänelle: ”Isäni ja veljeni ovat tulleet Kanaaninmaasta mukanaan lampaansa ja vuohensa, nautakarjansa ja koko omaisuutensa. He ovat nyt Goosenin maassa.”

2 Hän oli ottanut mukaan veljistään viisi, ja hän toi heidät faraon eteen.

3 Farao kysyi hänen veljiltään: ”Mikä teidän elinkeinonne on?” He vastasivat faraolle: ”Me, sinun palvelijasi, olemme lammaspaimenia, samoin kuin esi-isämmekin olivat.”

4 He sanoivat vielä faraolle: ”Olemme tulleet asuaksemme jonkin aikaa tässä maassa, sillä palvelijoillasi ei ollut laidunta lampailleen ja vuohilleen, koska Kanaaninmaassa on kova nälänhätä. Salli palvelijoittesi asettua asumaan Goosenin maahan?”

5 Silloin farao sanoi Joosefille: ”Isäsi ja veljesi ovat tulleet luoksesi.

6 Egyptin maa on edessäsi. Sijoita isäsi ja veljesi asumaan maan parhaaseen osaan. He saavat asua Goosenin maassa, ja jos tiedät heidän joukossaan olevan taitavia miehiä, aseta heidät johtamaan minun karjani hoitoa.”

7 Sen jälkeen Joosef toi isänsä Jaakobin faraon eteen, ja Jaakob tervehti faraota toivottaen hänelle siunausta.

[8] Perguntou Faraó a Jacó: Quantos são os dias dos anos da tua vida?

[9] Jacó lhe respondeu: Os dias dos anos das minhas peregrinações são cento e trinta anos; poucos e maus foram os dias dos anos da minha vida e não chegaram aos dias dos anos da vida de meus pais, nos dias das suas peregrinações.

[10] E, tendo Jacó abençoado a Faraó, saiu de sua presença.

[11] Então, José estabeleceu a seu pai e a seus irmãos e lhes deu possessão na terra do Egito, no melhor da terra, na terra de Ramessés, como Faraó ordenara.

[12] E José sustentou de pão a seu pai, a seus irmãos e a toda a casa de seu pai, segundo o número de seus filhos.

José compra toda a terra do Egito para Faraó

[13] Não havia pão em toda a terra, porque a fome era mui severa; de maneira que desfalecia o povo do Egito e o povo de Canaã por causa da fome.

[14] Então, José arrecadou todo o dinheiro que se achou na terra do Egito e na terra de Canaã, pelo cereal que compravam, e o recolheu à casa de Faraó.

[15] Tendo-se acabado, pois, o dinheiro, na terra do Egito e na terra de Canaã, foram todos os egípcios a José e disseram: Dá-nos pão; por que haveremos de morrer em tua presença? Porquanto o dinheiro nos falta.

[16] Respondeu José: Se vos falta o dinheiro, trazei o vosso gado; em troca do vosso gado eu vos suprirei.

[8] Farao kysyi Jaakobilta: ”Kuinka paljon sinulla on ikävuosia?”

[9] Jaakob vastasi faraolle: ”Minun muukalaisuuteni vuosia on ollut satakolmekymmentä. Vuoteni ovat olleet vähät ja pahat, eikä niiden määrä ole yltänyt siihen määrään, jonka esi-isäni ovat muukalaisuudessa viettäneet.”

[10] Sitten Jaakob toivotti faraolle siunausta ja lähti hänen luotaan.

[11] Joosef sijoitti isänsä ja veljensä asumaan Egyptin maahan ja antoi heille maaomaisuutta maan parhaasta osasta, Ramseksen maakunnasta, niin kuin farao oli käskenyt.

[12] Joosef elätti isäänsä, veljiään ja isänsä koko perhettä antamalla ruokaa perheiden lapsiluvun mukaan.

Joosef Egyptin hallitsijana

[13]Missään koko maassa ei ollut ruokaa, sillä nälänhätä oli hyvin ankara. Egypti ja Kanaaninmaa olivat nääntymässä nälkään.

[14] Joosef kokosi viljan hintana kaiken rahan, mitä Egyptissä ja Kanaaninmaassa oli, ja vei sen faraon hoviin.

[15] Sitten raha loppui Egyptistä ja Kanaaninmaasta, ja kaikki egyptiläiset tulivat Joosefin luo ja sanoivat: ”Anna meille leipää. Pitääkö meidän kuolla sinun edessäsi sen vuoksi, että raha on loppunut?”

[16] Joosef vastasi: ”Tuokaa tänne karjanne. Minä annan teille viljaa karjastanne, jos kerran raha on loppunut.”

[17] Então, trouxeram o seu gado a José; e José lhes deu pão em troca de cavalos, de rebanhos, de gado e de jumentos; e os sustentou de pão aquele ano em troca do seu gado.

[17] He toivat Joosefille karjansa, ja Joosef antoi heille viljaa vastineeksi hevosista, lampaista ja vuohista, nautakarjasta ja aaseista. Hän huolehti sen vuoden ajan heidän ruuastaan vastineeksi kaikesta heidän karjastaan.

[18] Findo aquele ano, foram a José no ano próximo e lhe disseram: Não ocultaremos a meu senhor que se acabou totalmente o dinheiro; e meu senhor já possui os animais; nada mais nos resta diante de meu senhor, senão o nosso corpo e a nossa terra.

[18] Niin kului se vuosi, ja he tulivat hänen luokseen taas seuraavana vuonna ja sanoivat hänelle: ”Emme tahdo salata herraltamme, että raha on lopussa ja että eläimet ovat joutuneet herrallemme. Meillä ei ole muuta jäljellä herramme edessä kuin ruumiimme ja maamme.

[19] Por que haveremos de perecer diante dos teus olhos, tanto nós como a nossa terra? Compra-nos a nós e a nossa terra a troco de pão, e nós e a nossa terra seremos escravos de Faraó; dá-nos semente para que vivamos e não morramos, e a terra não fique deserta.

[19] Miksi meidän ja maidemme pitäisi nääntyä kuoliaiksi silmiesi edessä? Osta meidät ja meidän maamme viljalla, niin meistä ja maistamme tulee faraon omaisuutta . Anna meille siemenviljaa, että saamme elää emmekä kuole eivätkä viljelysmaamme autioidu.”

[20] Assim, comprou José toda a terra do Egito para Faraó, porque os egípcios venderam cada um o seu campo, porquanto a fome era extrema sobre eles; e a terra passou a ser de Faraó.

[20] Niin Joosef osti faraolle kaikki Egyptin maat, sillä kaikki egyptiläiset myivät peltonsa, koska heillä oli ankara nälänhätä. Näin maasta tuli faraon omaisuutta.

[21] Quanto ao povo, ele o escravizou de uma a outra extremidade da terra do Egito.

[21] Hän siirsi kansan kaupunkeihin kaikkialta Egyptin alueelta.

[22] Somente a terra dos sacerdotes não a comprou ele; pois os sacerdotes tinham porção de Faraó e eles comiam a sua porção que Faraó lhes tinha dado; por isso, não venderam a sua terra.

[22] Ainoastaan pappien maita hän ei ostanut, sillä papit saivat faraolta säädetyt osuudet, ja heille riitti syötävää siitä, mitä farao heille antoi. Sen tähden heidän ei tarvinnut myydä maitaan.

[23] Então, disse José ao povo: Eis que hoje vos comprei a vós outros e a vossa terra

[23] Joosef sanoi kansalle: ”Minä olen nyt ostanut teidät ja teidän peltonne faraolle.

para Faraó; aí tendes sementes, semeai a terra.

[24] Das colheitas dareis o quinto a Faraó, e as quatro partes serão vossas, para semente do campo, e para o vosso mantimento e dos que estão em vossas casas, e para que comam as vossas crianças.

[25] Responderam eles: A vida nos tens dado! Achemos mercê perante meu senhor e seremos escravos de Faraó.

[26] E José estabeleceu por lei até ao dia de hoje que, na terra do Egito, tirasse Faraó o quinto; só a terra dos sacerdotes não ficou sendo de Faraó.

[27] Assim, habitou Israel na terra do Egito, na terra de Gósen; nela tomaram possessão, e foram fecundos, e muito se multiplicaram.

[28] Jacó viveu na terra do Egito dezessete anos; de sorte que os dias de Jacó, os anos da sua vida, foram cento e quarenta e sete.

[29] Aproximando-se, pois, o tempo da morte de Israel, chamou a José, seu filho, e lhe disse: Se agora achei mercê à tua presença, rogo-te que ponhas a mão debaixo da minha coxa e uses comigo de beneficência e de verdade; rogo-te que me não enterres no Egito,

[30] porém que eu jaza com meus pais; por isso, me levarás do Egito e me enterrarás no lugar da sepultura deles. Respondeu José: Farei segundo a tua palavra.

Tässä on teille siementä, kylväkää peltonne.

[24] Teidän on annettava viidesosa sadosta faraolle, loput neljä osaa jääkööt teille siemenviljaksi sekä ruuaksi itsellenne ja talonväellenne ja elatukseksi vaimoillenne ja lapsillenne."

[25] He vastasivat: "Sinä olet pitänyt meidät hengissä. Herramme on ollut meille suosiollinen, ja meistä on tullut faraon orjia."

[26] Joosef sääti Egyptin maahan lain, joka on voimassa tänäkin päivänä: faraolle on annettava viidesosa sadosta. Ainoastaan pappien maat eivät joutuneet faraolle.

[27] Niin Israelin jälkeläiset asettuivat asumaan Egyptiin, Goosenin maahan. He asettuivat sinne asumaan, olivat hedelmällisiä ja tulivat hyvin lukuisiksi.

[28]Jaakob eli Egyptin maassa seitsemäntoista vuotta, ja hänen elinaikansa oli kaikkiaan sataneljäkymmentäseitsemän vuotta.

[29] Kun Israelin kuolinpäivä lähestyi, hän kutsui luokseen poikansa Joosefin ja sanoi hänelle: "Olethan minulle suosiollinen ja panet kätesi reiteni alle . Osoita minulle rakkautta ja uskollisuutta, niin ettet hautaa minua Egyptiin.

[30]Minä tahdon levätä isieni luona. Vie siis minut Egyptistä ja hautaa minut isieni hautaan." Joosef vastasi: "Minä teen sanasi mukaan."

[31] Então, lhe disse Jacó: Jura-me. E ele jurou-lhe; e Israel se inclinou sobre a cabeceira da cama.

Gênesis 48

Jacó adoece

[1] Passadas estas coisas, disseram a José: Teu pai está enfermo. Então, José tomou consigo a seus dois filhos, Manassés e Efraim.

[2] E avisaram a Jacó: Eis que José, teu filho, vem ter contigo. Esforçou-se Israel e se assentou no leito.

[3] Disse Jacó a José: O Deus Todo-Poderoso me apareceu em Luz, na terra de Canaã, e me abençoou,

[4] e me disse: Eis que te farei fecundo, e te multiplicarei, e te tornarei multidão de povos, e à tua descendência darei esta terra em possessão perpétua.

[5] Agora, pois, os teus dois filhos, que te nasceram na terra do Egito, antes que eu viesse a ti no Egito, são meus; Efraim e Manassés serão meus, como Rúben e Simeão.

[6] Mas a tua descendência, que gerarás depois deles, será tua; segundo o nome de um de seus irmãos serão chamados na sua herança.

[7] Vindo, pois, eu de Padã, me morreu, com pesar meu, Raquel na terra de Canaã, no caminho, havendo ainda pequena distância para chegar a Efrata; sepultei-a ali no caminho de Efrata, que é Belém.

[31]Jaakob sanoi: ”Vanno se minulle.” Joosef vannoi hänelle. Sitten Israel kumartui rukoilemaan vuoteensa päänalusta vasten.

1. Mooseksen 48

Jaakob siunaa Efraimin ja Manassen

[1]Tämän jälkeen Joosefille sanottiin: ”Isäsi on sairaana!” Joosef otti mukaan molemmat poikansa, Manassen ja Efraimin, ja meni isänsä luo.

[2] Jaakobille ilmoitettiin: ”Poikasi Joosef on tullut luoksesi!” Silloin Israel kokosi voimansa ja nousi vuoteellaan istumaan.

[3] Jaakob sanoi Joosefille: ”Jumala, Kaikkivaltias, ilmestyi minulle Luusissa Kanaaninmaassa ja siunasi minut.

[4]Hän sanoi minulle: ’Minä teen sinut hedelmälliseksi ja monilukuiseksi. Sinusta lähtee kansojen joukko, ja minä annan sinun jälkeläisillesi tämän maan ikuiseksi perintömaaksi.’

[5] Kahdesta pojastasi, jotka syntyivät sinulle Egyptin maassa ennen kuin minä tulin luoksesi Egyptiin, tulee minun poikiani. Efraim ja Manasse ovat minun niin kuin Ruuben ja Simeon.

[6]Ne lapsesi, jotka ovat syntyneet sinulle heidän jälkeensä, olkoot sinun. Heitä kutsuttakoon veljiensä nimillä heidän perintöosissaan.

[7] Ollessani palaamassa Paddanista Raakel kuoli minulta Kanaaninmaassa, kun oli vielä jonkin matkaa Efrataan. Minä hautasin hänet sinne Efratan” – se on Beetlehemin – ”tien varteen.”

[8] Tendo Israel visto os filhos de José, disse: Quem são estes?

[8]Kun Israel näki Joosefin pojat, hän kysyi: ”Keitä nämä ovat?”

[9] Respondeu José a seu pai: São meus filhos, que Deus me deu aqui. Faze-os chegar a mim, disse ele, para que eu os abençoe.

[9] Joosef vastasi isälleen: ”He ovat poikani, jotka Jumala on minulle täällä antanut.” Jaakob sanoi: ”Tuo heidät luokseni, että voin siunata heidät.”

[10] Os olhos de Israel já se tinham escurecido por causa da velhice, de modo que não podia ver bem. José, pois, fê-los chegar a ele; e ele os beijou e os abraçou.

[10] Israelin silmät olivat tulleet vanhuuttaan heikoiksi, eikä hän voinut nähdä kunnolla. Joosef toi pojat hänen luokseen, ja hän suuteli ja syleili heitä.

Jacó abençoa José e os filhos deste

[11] Então, disse Israel a José: Eu não cuidara ver o teu rosto; e eis que Deus me fez ver os teus filhos também.

[11] Israel sanoi Joosefille: ”En olisi uskonut, että saisin nähdä sinun kasvosi, mutta nyt Jumala on suonut minun nähdä sinun jälkeläisesikin.”

[12] E José, tirando-os dentre os joelhos de seu pai, inclinou-se à terra diante da sua face.

[12]Joosef otti heidät pois hänen polviltaan ja kumartui maahan kasvoilleen.

[13] Depois, tomou José a ambos, a Efraim na sua mão direita, à esquerda de Israel, e a Manassés na sua esquerda, à direita de Israel, e fê-los chegar a ele.

[13] Sitten Joosef ohjasi isänsä luo heidät molemmat, oikealla kädellään Efraimin Israelin vasemmalle puolelle ja vasemmalla kädellään Manassen Israelin oikealle puolelle.

[14] Mas Israel estendeu a mão direita e a pôs sobre a cabeça de Efraim, que era o mais novo, e a sua esquerda sobre a cabeça de Manassés, cruzando assim as mãos, não obstante ser Manassés o primogênito.

[14] Mutta Israel ojensi oikean kätensä ja laski sen Efraimin pään päälle, vaikka tämä oli nuorempi, ja vasemman kätensä Manassen pään päälle, vaikka Manasse oli esikoinen. Hän pani kätensä ristikkäin.

[15] E abençoou a José, dizendo: O Deus em cuja presença andaram meus pais Abraão e Isaque, o Deus que me sustentou durante a minha vida até este dia,

[15]Hän siunasi Joosefin ja sanoi: ”Jumala, jonka edessä isäni Abraham ja Iisak ovat vaeltaneet, Jumala, joka on pitänyt minusta huolta syntymästäni saakka tähän päivään asti,

[16] o Anjo que me tem livrado de todo mal, abençoe estes rapazes; seja neles

[16]enkeli, joka on lunastanut minut kaikesta pahasta, siunatkoon näitä nuorukaisia.

chamado o meu nome e o nome de meus pais Abraão e Isaque; e cresçam em multidão no meio da terra.

[17] Vendo José que seu pai pusera a mão direita sobre a cabeça de Efraim, foi-lhe isto desagradável, e tomou a mão de seu pai para mudar da cabeça de Efraim para a cabeça de Manassés.

[18] E disse José a seu pai: Não assim, meu pai, pois o primogênito é este; põe a mão direita sobre a cabeça dele.

[19] Mas seu pai o recusou e disse: Eu sei, meu filho, eu o sei; ele também será um povo, também ele será grande; contudo, o seu irmão menor será maior do que ele, e a sua descendência será uma multidão de nações.

[20] Assim, os abençoou naquele dia, declarando: Por vós Israel abençoará, dizendo: Deus te faça como a Efraim e como a Manassés. E pôs o nome de Efraim adiante do de Manassés.

[21] Depois, disse Israel a José: Eis que eu morro, mas Deus será convosco e vos fará voltar à terra de vossos pais.

[22] Dou-te, de mais que a teus irmãos, um declive montanhoso, o qual tomei da mão dos amorreus com a minha espada e com o meu arco.

Gênesis 49

Bênçãos proféticas de Jacó

Kutsuttakoon heitä minun nimelläni ja minun isieni Abrahamin ja Iisakin nimellä. Lisääntykööt he suuresti keskellä maata.”

[17]Kun Joosef näki, että hänen isänsä laski oikean kätensä Efraimin pään päälle, hän piti sitä pahana ja tarttui isänsä käteen siirtääkseen sen Efraimin pään päältä Manassen pään päälle.

[18] Joosef sanoi isälleen: ”Ei noin, isäni, sillä tämä on esikoinen. Pane oikea kätesi hänen päänsä päälle.”

[19] Mutta hänen isänsä kieltäytyi ja sanoi: ”Tiedän, poikani, tiedän! Hänestäkin tulee kyllä kansa, hänestäkin tulee suuri, mutta hänen nuoremmasta veljestään tulee kuitenkin häntä suurempi, ja hänen jälkeläisistään polveutuu paljon kansoja.”

[20]Näin hän siunasi heidät sinä päivänä ja sanoi vielä: ”Sinun nimessäsi siunataan Israelin kansaa ja sanotaan: Jumala tehköön sinut Efraimin ja Manassen kaltaiseksi.” Näin hän asetti Efraimin Manassen edelle.

[21]Israel sanoi Joosefille: ”Minä kuolen kohta, mutta Jumala on oleva teidän kanssanne. Hän vie teidät takaisin isienne maahan.

[22] Minä annan sinulle yhden vuorenharjanteen enemmän kuin veljillesi, sen, jonka olen miekallani ja jousellani ottanut amorilaisilta.”

1. Mooseksen 49

Jaakob siunaa poikansa

[1] Depois, chamou Jacó a seus filhos e disse: Ajuntai-vos, e eu vos farei saber o que vos há de acontecer nos dias vindouros:

[2] Ajuntai-vos e ouvi, filhos de Jacó; ouvi a Israel, vosso pai.

[3] Rúben, tu és meu primogênito, minha força e as primícias do meu vigor, o mais excelente em altivez e o mais excelente em poder.

[4] Impetuoso como a água, não serás o mais excelente, porque subiste ao leito de teu pai e o profanaste; subiste à minha cama.

[5] Simeão e Levi são irmãos; as suas espadas são instrumentos de violência.

[6] No seu conselho, não entre minha alma; com o seu agrupamento, minha glória não se ajunte; porque no seu furor mataram homens, e na sua vontade perversa jarretaram touros.

[7] Maldito seja o seu furor, pois era forte, e a sua ira, pois era dura; dividi-los-ei em Jacó e os espalharei em Israel.

[8] Judá, teus irmãos te louvarão; a tua mão estará sobre a cerviz de teus inimigos; os filhos de teu pai se inclinarão a ti.

[9] Judá é leãozinho; da presa subiste, filho meu. Encurva-se e deita-se como leão e como leoa; quem o despertará?

[10] O cetro não se arredará de Judá, nem o bastão de entre seus pés, até que venha Siló; e a ele obedecerão os povos.

[1]Sitten Jaakob kutsui poikansa luokseen sanoen: ”Kokoontukaa, niin minä ilmoitan teille, mitä teille tapahtuu päivien lopulla.

[2]Tulkaa koolle ja kuulkaa, Jaakobin pojat, kuunnelkaa isäänne Israelia.

[3]Ruuben, sinä olet esikoiseni, voimani ja miehuuteni ensihedelmä, ylivertainen arvossa, ylivertainen voimassa.

[4]Mutta sinä kuohut kuin vesi, sinä et saa jäädä ensimmäiselle sijalle, sillä sinä nousit isäsi vuoteelle ja niin saastutit sen. Hän nousi makuusijalleni.

[5]Simeon ja Leevi ovat veljeksiä, heidän miekkansa ovat väkivallan aseita.

[6]Älköön sieluni liittykö heidän neuvonpitoonsa, älköön henkeni yhtykö heidän joukkoonsa, sillä vihassaan he murhasivat miehiä, omavaltaisuudessaan he silpoivat härkiä.

[7]Kirottu olkoon heidän vihansa, sillä se on raju, ja heidän kiukkunsa, sillä se on julma. Minä jakelen heidät Jaakobin joukkoon, hajotan heidät Israelin sekaan.

[8]Sinä Juuda, veljesi ylistävät sinua! Sinun kätesi on vihollistesi niskassa, isäsi pojat kumartavat sinua.

[9]Juuda on nuori leijona. Saaliilta olet noussut, poikani. Hän on asettunut makuulle kuin leijona, kuin jalopeura. Kuka uskaltaa herättää hänet?

[10]Ei siirry valtikka pois Juudalta, ei tuomarinsauva hänen polviensa välistä,

ennen kuin tulee hän, jolle se kuuluu ja jota kansat tottelevat.

11 Ele amarrará o seu jumentinho à vide e o filho da sua jumenta, à videira mais excelente; lavará as suas vestes no vinho e a sua capa, em sangue de uvas.

11Hän sitoo aasinsa viiniköynnökseen, jaloon viiniköynnökseen aasinsa varsan. Hän pesee vaatteensa viinissä, pukunsa rypäleiden veressä.

12 Os seus olhos serão cintilantes de vinho, e os dentes, brancos de leite.

12 Hänen silmänsä ovat sameat viinistä, hänen hampaansa valkeat maidosta.

13 Zebulom habitará na praia dos mares e servirá de porto de navios, e o seu limite se estenderá até Sidom.

13Sebulon asuu meren rannalla, laivojen rannikolla, hänen selkänsä taakse jää Siidon.

14 Issacar é jumento de fortes ossos, de repouso entre os rebanhos de ovelhas.

14Isaskar on vahvaluinen aasi, joka makaa karjatarhojen välissä.

15 Viu que o repouso era bom e que a terra era deliciosa; baixou os ombros à carga e sujeitou-se ao trabalho servil.

15 Hän näki lepopaikan hyväksi ja maan ihanaksi. Hän taivutti hartiansa taakan alle ja joutui pakkotyöhön.

16 Dã julgará o seu povo, como uma das tribos de Israel.

16Daan jakaa oikeutta kansalleen yhtenä Israelin heimoista,

17 Dã será serpente junto ao caminho, uma víbora junto à vereda, que morde os talões do cavalo e faz cair o seu cavaleiro por detrás.

17Daan on käärmeenä tiellä, kyynä polulla. Se puree hevosta vuohiseen, ja ratsastaja suistuu selin maahan.

18 A tua salvação espero, ó SENHOR!

18 Sinulta minä odotan pelastusta, Herra .

19 Gade, uma guerrilha o acometerá; mas ele a acometerá por sua retaguarda.

19Gaadia ahdistavat rosvojoukot, mutta hän ahdistaa niitä, seuraa niiden kintereillä.

20 Aser, o seu pão será abundante e ele motivará delícias reais.

20Asserista tulee leivän runsaus, hän tarjoaa kuninkaallisia herkkuja.

21 Naftali é uma gazela solta; ele profere palavras formosas.

21Naftali on vapaana juokseva kauris, hän puhuu kauniita sanoja.

22 José é um ramo frutífero, ramo frutífero junto à fonte; seus galhos se estendem sobre o muro.

22Joosef on hedelmällinen oksa, hedelmällinen oksa lähteen reunalla. Yli muurin ulottuvat sen haarat.

23 Os flecheiros lhe dão amargura, atiram contra ele e o aborrecem.

23 Jousimiehet hätyyttävät häntä, ampuvat ja ahdistavat.

[24] O seu arco, porém, permanece firme, e os seus braços são feitos ativos pelas mãos do Poderoso de Jacó, sim, pelo Pastor e pela Pedra de Israel,
[25] pelo Deus de teu pai, o qual te ajudará, e pelo Todo-Poderoso, o qual te abençoará com bênçãos dos altos céus, com bênçãos das profundezas, com bênçãos dos seios e da madre.
[26] As bênçãos de teu pai excederão as bênçãos de meus pais até ao cimo dos montes eternos; estejam elas sobre a cabeça de José e sobre o alto da cabeça do que foi distinguido entre seus irmãos.
[27] Benjamim é lobo que despedaça; pela manhã devora a presa e à tarde reparte o despojo.

[28] São estas as doze tribos de Israel; e isto é o que lhes falou seu pai quando os abençoou; a cada um deles abençoou segundo a bênção que lhe cabia.

[29] Depois, lhes ordenou, dizendo: Eu me reúno ao meu povo; sepultai-me, com meus pais, na caverna que está no campo de Efrom, o heteu,
[30] na caverna que está no campo de Macpela, fronteiro a Manre, na terra de Canaã, a qual Abraão comprou de Efrom com aquele campo, em posse de sepultura.

[31] Ali sepultaram Abraão e Sara, sua mulher; ali sepultaram Isaque e Rebeca, sua mulher; e ali sepultei Lia;

[24] Mutta hänen jousensa pysyy lujana, hänen käsivartensa ovat nopeat Jaakobin Väkevän voimasta, Paimenen, Israelin Kallion, nimen avulla.
[25] Isäsi Jumala auttakoon sinua, Kaikkivaltias siunatkoon sinua taivaan siunauksilla ylhäältä, siunauksilla syvyydestä alhaalta, siunauksilla rinnoista ja kohdusta.
[26]Isäsi siunaukset ovat voimallisemmat kuin minun vanhempieni siunaukset ja yltävät ikuisten kukkuloiden ihanuuteen. Ne tulevat Joosefin ylle, veljiensä ruhtinaan pään päälle.

[27]Benjamin on raateleva susi. Aamulla hän syö riistaa, ja illalla hän jakaa saalista.”

[28]Kaikki nämä kaksitoista ovat Israelin heimoja, ja näin puhui heidän isänsä heille siunatessaan heidät. Hän siunasi heistä jokaisen ja lausui kullekin oman siunauksen.

Jaakobin kuolema

[29]Jaakob käski heitä sanoen: ”Minut otetaan pois heimoni luo. Haudatkaa minut isieni viereen, siihen luolaan, joka on heettiläisen Efronin vainiolla.

[30]Se luola on lähellä Mamrea Kanaaninmaassa, Makpelan vainiolla, jonka Abraham osti heettiläiseltä Efronilta perintöhaudaksi.

[31]Sinne haudattiin Abraham ja hänen vaimonsa Saara, sinne haudattiin Iisak ja hänen vaimonsa Rebekka, ja sinne minä hautasin Leean,

[32] o campo e a caverna que nele está, comprados aos filhos de Hete.

[33] Tendo Jacó acabado de dar determinações a seus filhos, recolheu os pés na cama, e expirou, e foi reunido ao seu povo.

Gênesis 50

A lamentação por Jacó e o seu enterro

[1] Então, José se lançou sobre o rosto de seu pai, e chorou sobre ele, e o beijou.

[2] Ordenou José a seus servos, aos que eram médicos, que embalsamassem a seu pai; e os médicos embalsamaram a Israel,

[3] gastando nisso quarenta dias, pois assim se cumprem os dias do embalsamamento; e os egípcios o choraram setenta dias.

[4] Passados os dias de o chorarem, falou José à casa de Faraó: Se agora achei mercê perante vós, rogo-vos que faleis aos ouvidos de Faraó, dizendo:

[5] Meu pai me fez jurar, declarando: Eis que eu morro; no meu sepulcro que abri para mim na terra de Canaã, ali me sepultarás. Agora, pois, desejo subir e sepultar meu pai, depois voltarei.

[6] Respondeu Faraó: Sobe e sepulta o teu pai como ele te fez jurar.

[7] José subiu para sepultar o seu pai; e subiram com ele todos os oficiais de Faraó, os principais da sua casa e todos os principais da terra do Egito,

[8] como também toda a casa de José, e seus irmãos, e a casa de seu pai; somente

[32]sille vainiolle, joka on ostettu luolineen heettiläisiltä.”

[33] Kun Jaakob oli antanut käskynsä pojilleen, hän nosti jalkansa vuoteeseen. Sitten hän kuoli ja tuli otetuksi heimonsa luo.

1. Mooseksen 50

Jaakobin hautaaminen

[1]Joosef vaipui isänsä kasvoja vasten, itki kumartuneena hänen ylitseen ja suuteli häntä.

[2]Sitten Joosef käski lääkäreitä, palvelijoitaan, balsamoimaan hänen isänsä, ja nämä balsamoivat Israelin.

[3] Siihen kului neljäkymmentä päivää, sillä niin monta päivää kuluu balsamoimiseen. Egyptiläiset itkivät Israelia seitsemänkymmentä päivää.

[4] Kun suruaika oli päättynyt, Joosef sanoi faraon hoviväelle: ”Jos tahdotte olla minulle suosiollisia, puhukaa faraolle näin:

[5] Isäni vannotti minua sanoen: ’Kun minä kuolen, hautaa minut omaan hautaani, jonka olen kaivattanut itselleni Kanaaninmaassa!’ Haluaisin nyt mennä hautaamaan isäni. Palaan sitten takaisin.”

[6]Farao vastasi: ”Mene hautaamaan isäsi, niin kuin hän on vannottanut sinua.”

[7] Niin Joosef lähti hautaamaan isäänsä. Hänen kanssaan lähtivät kaikki faraon palvelijat, hänen hovinsa vanhimmat ja kaikki Egyptin maan vanhimmat

[8] sekä Joosefin koko suku, hänen veljensä ja hänen isänsä perhe. Ainoastaan

deixaram na terra de Gósen as crianças, e os rebanhos, e o gado.

vaimonsa, lapsensa, lampaansa ja vuohensa sekä nautakarjansa he jättivät Goosenin maahan.

[9] E subiram também com ele tanto carros como cavaleiros; e o cortejo foi grandíssimo.

[9] Hänen mukanaan lähti myös vaunuja ja ratsumiehiä. Joukko oli hyvin suuri.

[10] Chegando eles, pois, à eira de Atade, que está além do Jordão, fizeram ali grande e intensa lamentação; e José pranteou seu pai durante sete dias.

[10] He saapuivat Aatadin puimatantereelle, joka on Jordanin tuolla puolen. Siellä he pitivät hyvin suuret ja hartaat valittajaiset. Joosef vietti isänsä valittajaisia seitsemän päivää.

[11] Tendo visto os moradores da terra, os cananeus, o luto na eira de Atade, disseram: Grande pranto é este dos egípcios. E por isso se chamou aquele lugar de Abel-Mizraim, que está além do Jordão.

[11] Kun sen maan asukkaat, kanaanilaiset, näkivät valittajaiset Aatadin puimatantereella, he sanoivat: ”Egyptiläisillä on raskas suru.” Siitä paikka sai nimekseen Aabel-Misraim . Se on Jordanin tuolla puolen.

[12] Fizeram-lhe seus filhos como lhes havia ordenado:

[12] Jaakobin pojat tekivät isälleen niin kuin hän oli heitä käskenyt.

[13] levaram-no para a terra de Canaã e o sepultaram na caverna do campo de Macpela, que Abraão comprara com o campo, por posse de sepultura, a Efrom, o heteu, fronteiro a Manre.

[13] Hänen poikansa veivät hänet Kanaaninmaahan ja hautasivat hänet Makpelan vainiolla olevaan luolaan, jonka Abraham oli ostanut heettiläiseltä Efronilta perintöhaudaksi. Se on lähellä Mamrea.

[14] Depois disso, voltou José para o Egito, ele, seus irmãos e todos os que com ele subiram a sepultar o seu pai.

[14]Sen jälkeen kun Joosef oli haudannut isänsä, hän palasi Egyptiin, samoin hänen veljensä ja kaikki muut, jotka olivat menneet Joosefin kanssa hautaamaan hänen isäänsä.

A magnanimidade de José para com seus irmãos

Joosef rauhoittaa veljiään

[15] Vendo os irmãos de José que seu pai já era morto, disseram: É o caso de José nos perseguir e nos retribuir certamente o mal todo que lhe fizemos.

[15]Kun Joosefin veljet näkivät, että heidän isänsä oli kuollut, he ajattelivat: ”Entä jos Joosef alkaakin nyt kantaa meille kaunaa

ja kostaa meille kaiken sen pahan, minkä me hänelle teimme!”

16 Portanto, mandaram dizer a José: Teu pai ordenou, antes da sua morte, dizendo:
17 Assim direis a José: Perdoa, pois, a transgressão de teus irmãos e o seu pecado, porque te fizeram mal; agora, pois, te rogamos que perdoes a transgressão dos servos do Deus de teu pai. José chorou enquanto lhe falavam.

16 Niinpä he käskivät sanoa Joosefille: ”Ennen kuolemaansa isäsi käski meitä
17 sanomaan sinulle: ’Annathan anteeksi veljiesi rikoksen ja synnin, sillä pahoin he ovat tehneet sinua kohtaan.’ Anna nyt siis isäsi Jumalan palvelijoille anteeksi heidän rikoksensa.” Joosef itki, kun hänelle puhuttiin tällä tavalla.

18 Depois, vieram também seus irmãos, prostraram-se diante dele e disseram: Eis-nos aqui por teus servos.

18 Sitten tulivat myös Joosefin veljet itse. He heittäytyivät maahan hänen eteensä ja sanoivat: ”Tässä me olemme. Olemme sinun orjiasi!”

19 Respondeu-lhes José: Não temais; acaso, estou eu em lugar de Deus?
20 Vós, na verdade, intentastes o mal contra mim; porém Deus o tornou em bem, para fazer, como vedes agora, que se conserve muita gente em vida.
21 Não temais, pois; eu vos sustentarei a vós outros e a vossos filhos. Assim, os consolou e lhes falou ao coração.

19 Joosef vastasi heille: ”Älkää pelätkö! Olenko minä Jumalan asemassa?
20 Te tosin aioitte minulle pahaa, mutta Jumala käänsi sen hyväksi tehdäkseen sen, mikä nyt on tapahtunut, ja pitääkseen hengissä paljon kansaa.
21 Älkää siis pelätkö! Minä elätän teidät, teidän vaimonne ja lapsenne.” Ja hän puhui heille ystävällisesti.

22 José habitou no Egito, ele e a casa de seu pai; e viveu cento e dez anos.

Joosefin kuolema

22 Joosef ja hänen isänsä suku jäivät asumaan Egyptiin, ja Joosef eli sadankymmenen vuoden ikäiseksi.

A morte de José

23 Viu José os filhos de Efraim até à terceira geração; também os filhos de Maquir, filho de Manassés, os quais José tomou sobre seus joelhos.
24 Disse José a seus irmãos: Eu morro; porém Deus certamente vos visitará e vos fará subir desta terra para a terra que jurou dar a Abraão, a Isaque e a Jacó.

23 Hän sai nähdä Efraimin lapsia kolmanteen polveen. Joosef sai pitää polvillaan myös Maakirille, Manassen pojalle, syntyneitä lapsia.

24 Joosef sanoi veljilleen: ”Minä kuolen, mutta Jumala pitää kyllä teistä huolen ja vie teidät pois tästä maasta siihen maahan,

jonka hän valalla vannoen on luvannut Abrahamille, Iisakille ja Jaakobille.”

25 José fez jurar os filhos de Israel, dizendo: Certamente Deus vos visitará, e fareis transportar os meus ossos daqui.

25Joosef vannotti Israelin poikia sanoen: ”Jumala pitää teistä varmasti huolen. Viekää silloin minun luuni täältä.”

26 Morreu José da idade de cento e dez anos; embalsamaram-no e o puseram num caixão no Egito.

26Sitten Joosef kuoli sadankymmenen vuoden ikäisenä, ja hänet balsamoitiin ja pantiin arkkuun Egyptissä.

O segundo livro de Moisés chamado Êxodo

2. Mooseksen

Êxodo 1

Os descendentes de Jacó no Egito

1 São estes os nomes dos filhos de Israel que entraram com Jacó no Egito; cada um entrou com sua família:
2 Rúben, Simeão, Levi e Judá,
3 Issacar, Zebulom e Benjamim,
4 Dã, Naftali, Gade e Aser.
5 Todas as pessoas, pois, que descenderam de Jacó foram setenta; José, porém, estava no Egito.
6 Faleceu José, e todos os seus irmãos, e toda aquela geração.
7 Mas os filhos de Israel foram fecundos, e aumentaram muito, e se multiplicaram, e grandemente se fortaleceram, de maneira que a terra se encheu deles.

8 Entrementes, se levantou novo rei sobre o Egito, que não conhecera a José.

9 Ele disse ao seu povo: Eis que o povo dos filhos de Israel é mais numeroso e mais forte do que nós.
10 Eia, usemos de astúcia para com ele, para que não se multiplique, e seja o caso que, vindo guerra, ele se ajunte com os nossos inimigos, peleje contra nós e saia da terra.
11 E os egípcios puseram sobre eles feitores de obras, para os afligirem com suas cargas. E os israelitas edificaram a Faraó as cidades-celeiros, Pitom e Ramessés.

2. Mooseksen 1

Israelin VAPAUTUS EGYPTISTÄ

Israelin orjuus Egyptissä

1Jaakobin pojat, jotka olivat tulleet perheineen isänsä kanssa Egyptiin, olivat nimeltään
2Ruuben, Simeon, Leevi ja Juuda,
3 Isaskar, Sebulon ja Benjamin,
4 Daan ja Naftali, Gaad ja Asser.
5 Jaakobin jälkeläisiä oli kaikkiaan seitsemänkymmentä henkeä. Joosef oli jo Egyptissä.
6Sitten Joosef kuoli, samoin kaikki hänen veljensä ja koko se sukupolvi.

7 Mutta israelilaiset olivat hedelmällisiä ja lisääntyivät ylen runsaasti. Heitä oli niin paljon, että maa tuli heitä täyteen.

8Sen jälkeen Egyptiä hallitsemaan nousi uusi kuningas, joka ei tiennyt mitään Joosefista.
9Hän sanoi kansalleen: ”Katsokaa! Israelilaiset ovat suurempi ja voimakkaampi kansa kuin me.
10 Menetelkäämme viisaasti heitä kohtaan, etteivät he lisääntyisi. Muuten voi käydä niin, että he liittyvät sodan syttyessä vihollisiimme, taistelevat meitä vastaan ja lähtevät maasta pois.”
11 Niin israelilaisille asetettiin työnjohtajia rasittamaan heitä raskaalla työllä. He rakensivat faraolle Piitomin ja Ramseksen varastokaupungit.

[12] Mas, quanto mais os afligiam, tanto mais se multiplicavam e tanto mais se espalhavam; de maneira que se inquietavam por causa dos filhos de Israel;
[13] então, os egípcios, com tirania, faziam servir os filhos de Israel
[14] e lhes fizeram amargar a vida com dura servidão, em barro, e em tijolos, e com todo o trabalho no campo; com todo o serviço em que na tirania os serviam.

[12] Mutta mitä enemmän kansaa rasitettiin, sitä enemmän se lisääntyi. Se levisi yhä laajemmalle, niin että israelilaisia ruvettiin pelkäämään.
[13] Egyptiläiset pitivät israelilaisia ankarassa orjuudessa
[14]ja katkeroittivat heidän elämänsä kovalla laasti- ja tiilityöllä sekä kaikenlaisilla ulkotöillä, kaikenlaisella työllä, jota he teettivät heillä väkivalloin.

As parteiras desobedecem a Faraó

[15] O rei do Egito ordenou às parteiras hebréias, das quais uma se chamava Sifrá, e outra, Puá,

[15] Sitten Egyptin kuningas puhui heprealaisille kätilöille, joista toisen nimi oli Sifra ja toisen Puua.

[16] dizendo: Quando servirdes de parteira às hebréias, examinai: se for filho, matai-o; mas, se for filha, que viva.

[16] Hän sanoi: ”Kun autatte heprealaisnaisia synnytyksessä, tarkastakaa lapsen sukupuoli. Jos lapsi on poika, surmatkaa se, mutta jos se on tyttö, se saa jäädä eloon.”

[17] As parteiras, porém, temeram a Deus e não fizeram como lhes ordenara o rei do Egito; antes, deixaram viver os meninos.

[17] Mutta kätilöt pelkäsivät Jumalaa eivätkä tehneet niin kuin Egyptin kuningas oli heille sanonut, vaan antoivat poikalasten elää.

[18] Então, o rei do Egito chamou as parteiras e lhes disse: Por que fizestes isso e deixastes viver os meninos?

[18]Silloin Egyptin kuningas kutsui kätilöt luokseen ja sanoi: ”Miksi te teette näin ja annatte poikalasten elää?”

[19] Responderam as parteiras a Faraó: É que as mulheres hebréias não são como as egípcias; são vigorosas e, antes que lhes chegue a parteira, já deram à luz os seus filhos.

[19] Kätilöt vastasivat faraolle: ”Heprealaiset naiset eivät ole egyptiläisten kaltaisia. He ovat voimakkaita, ja ennen kuin kätilö tulee heidän luokseen, he ovat jo synnyttäneet.”

[20] E Deus fez bem às parteiras; e o povo aumentou e se tornou muito forte.

[20] Jumala antoi kätilöiden menestyä, ja kansa lisääntyi, ja siitä tuli hyvin lukuisa.

[21] E, porque as parteiras temeram a Deus, ele lhes constituiu família.

[21] Koska kätilöt pelkäsivät Jumalaa, hän siunasi heidän kotejaan .

[22] Então, ordenou Faraó a todo o seu povo, dizendo: A todos os filhos que nascerem aos hebreus lançareis no Nilo, mas a todas as filhas deixareis viver.

[22] Mutta farao antoi koko kansalleen tällaisen käskyn: ”Heittäkää kaikki heprealaisille syntyneet poikalapset Niiliin, mutta kaikkien tyttölasten antakaa elää.”

Êxodo 2

Nascimento e educação de Moisés

[1] Foi-se um homem da casa de Levi e casou com uma descendente de Levi.

[2] E a mulher concebeu e deu à luz um filho; e, vendo que era formoso, escondeu-o por três meses.

[3] Não podendo, porém, escondê-lo por mais tempo, tomou um cesto de junco, calafetou-o com betume e piche e, pondo nele o menino, largou-o no carriçal à beira do rio.

[4] A irmã do menino ficou de longe, para observar o que lhe haveria de suceder.

[5] Desceu a filha de Faraó para se banhar no rio, e as suas donzelas passeavam pela beira do rio; vendo ela o cesto no carriçal, enviou a sua criada e o tomou.

[6] Abrindo-o, viu a criança; e eis que o menino chorava. Teve compaixão dele e disse: Este é menino dos hebreus.

[7] Então, disse sua irmã à filha de Faraó: Queres que eu vá chamar uma das hebréias que sirva de ama e te crie a criança?

[8] Respondeu-lhe a filha de Faraó: Vai. Saiu, pois, a moça e chamou a mãe do menino.

2. Mooseksen 2

Mooseksen syntymä ja lapsuus

[1]Eräs Leevin sukua oleva mies otti vaimokseen leeviläisen tytön.

[2]Vaimo tuli raskaaksi ja synnytti pojan. Hän näki, että poika oli suloinen, ja piti sitä kätkössä kolme kuukautta.

[3]Mutta kun hän ei enää voinut pitää lasta kätkössä, hän otti kaislaarkun, siveli sen maapihkalla ja piellä, asetti lapsen arkkuun ja laski arkun Niilin rantakaislikkoon.

[4] Lapsen sisar seisoi kauempana saadakseen tietää, mitä pojalle tapahtuisi.

[5] Faraon tytär tuli silloin alas virralle peseytymään, ja hänen palvelustyttönsä kävelivät virran rannalla. Hän näki arkun kaislikossa ja lähetti palvelustyttönsä hakemaan sen.

[6] Avatessaan arkun faraon tytär näki lapsen, pienen pojan, joka itki. Hänen tuli sitä sääli, ja hän sanoi: ”Tämä on heprealaisten lapsia.”

[7] Silloin lapsen sisar sanoi faraon tyttärelle: ”Menenkö kutsumaan sinulle heprealaisen imettäjän, joka voi imettää lapsen sinulle?”

[8] Faraon tytär vastasi: ”Mene!” Tyttö meni ja kutsui lapsen äidin.

[9] Então, lhe disse a filha de Faraó: Leva este menino e cria-mo; pagar-te-ei o teu salário. A mulher tomou o menino e o criou.

[10] Sendo o menino já grande, ela o trouxe à filha de Faraó, da qual passou ele a ser filho. Esta lhe chamou Moisés e disse: Porque das águas o tirei.

Moisés mata um egípcio e foge para Midiã

[11] Naqueles dias, sendo Moisés já homem, saiu a seus irmãos e viu os seus labores penosos; e viu que certo egípcio espancava um hebreu, um do seu povo.

[12] Olhou de um e de outro lado, e, vendo que não havia ali ninguém, matou o egípcio, e o escondeu na areia.

[13] Saiu no dia seguinte, e eis que dois hebreus estavam brigando; e disse ao culpado: Por que espancas o teu próximo?

[14] O qual respondeu: Quem te pôs por príncipe e juiz sobre nós? Pensas matar-me, como mataste o egípcio? Temeu, pois, Moisés e disse: Com certeza o descobriram.

[15] Informado desse caso, procurou Faraó matar a Moisés; porém Moisés fugiu da presença de Faraó e se deteve na terra de Midiã; e assentou-se junto a um poço.

[9] Faraon tytär sanoi äidille: ”Ota tämä lapsi mukaasi ja imetä se minulle, niin minä maksan sinulle siitä palkan.” Nainen otti lapsen imetettäväksi.

[10] Kun lapsi oli kasvanut, äiti toi hänet faraon tyttärelle, ja hänestä tuli faraon tyttären poika. Tämä antoi pojalle nimen Mooses sanoen: ”Minä olen vetänyt hänet ylös vedestä.”

Mooses pakenee Midianiin

[11] Kun Mooses oli kasvanut suureksi, hän meni eräänä päivänä veljiensä luo ja näki, millaisia taakkoja he kantoivat. Hän näki myös, että egyptiläinen mies löi heprealaista miestä, hänen heimoveljeään.

[12] Silloin Mooses katsahti ympärilleen, ja nähtyään, ettei ketään ollut lähettyvillä, hän löi egyptiläisen hengiltä ja kätki ruumiin hiekkaan.

[13] Seuraavana päivänä hän meni ulos ja näki kaksi heprealaista miestä tappelemassa keskenään. Hän sanoi syylliselle: ”Miksi lyöt toveriasi?”

[14] Mies vastasi: ”Kuka sinut on asettanut meidän ruhtinaaksemme ja tuomariksemme? Aiotko tappaa minut niin kuin tapoit sen egyptiläisen?” Silloin Mooses pelästyi ja ajatteli: ”Se on sittenkin tullut ilmi.”

[15] Kun farao sai kuulla asiasta, hän aikoi surmauttaa Mooseksen, mutta Mooses lähti faraota pakoon. Hän tuli Midianin maahan ja istahti erään kaivon luo.

[16] O sacerdote de Midiã tinha sete filhas, as quais vieram a tirar água e encheram os bebedouros para dar de beber ao rebanho de seu pai.

[16] Midianin papilla oli seitsemän tytärtä. He tulivat ammentamaan vettä ja täyttivät kaukalot juottaakseen isänsä lampaita.

[17] Então, vieram os pastores e as enxotaram dali; Moisés, porém, se levantou, e as defendeu, e deu de beber ao rebanho.

[17] Silloin sinne tuli paimenia, jotka ajoivat heidät pois, mutta Mooses nousi, auttoi heitä ja juotti heidän lampaansa.

[18] Tendo elas voltado a Reuel, seu pai, este lhes perguntou: Por que viestes, hoje, mais cedo?

[18] Kun tytöt palasivat isänsä Reuelin luo, tämä kysyi: ”Miten te tänään ehditte näin pian?”

[19] Responderam elas: Um egípcio nos livrou das mãos dos pastores, e ainda nos tirou água, e deu de beber ao rebanho.

[19] He vastasivat: ”Egyptiläinen mies auttoi meidät paimenten käsistä, ammensipa vielä vettäkin meille ja juotti lampaat.”

[20] E onde está ele?, disse às filhas; por que deixastes lá o homem? Chamai-o para que coma pão.

[20] Pappi sanoi tyttärilleen: ”Missä hän on? Minkä vuoksi te jätitte miehen? Kutsukaa hänet aterioimaan kanssamme.”

[21] Moisés consentiu em morar com aquele homem; e ele deu a Moisés sua filha Zípora,

[21] Mooses katsoi parhaaksi jäädä asumaan tämän miehen luo, ja mies antoi Moosekselle vaimoksi tyttärensä Sipporan.

[22] a qual deu à luz um filho, a quem ele chamou Gérson, porque disse: Sou peregrino em terra estranha.

[22] Sippora synnytti pojan, ja Mooses antoi hänelle nimen Geersom , sillä hän sanoi: ”Minä olen nyt muukalainen vieraalla maalla.”

A morte do rei do Egito

[23] Decorridos muitos dias, morreu o rei do Egito; os filhos de Israel gemiam sob a servidão e por causa dela clamaram, e o seu clamor subiu a Deus.

Jumala kutsuu Mooseksen

[23] Kun oli kulunut pitkä aika, Egyptin kuningas kuoli. Israelilaiset huokailivat yhä orjuutensa vuoksi. He huusivat apua orjuuden tähden, ja heidän huutonsa nousi Jumalan luo.

[24] Ouvindo Deus o seu gemido, lembrou-se da sua aliança com Abraão, com Isaque e com Jacó.

[24] Jumala kuuli heidän vaikeroimisensa ja muisti Abrahamin, Iisakin ja Jaakobin kanssa tekemänsä liiton.

[25] E viu Deus os filhos de Israel e atentou para a sua condição.

[25] Hän näki israelilaiset ja tunsi heidän hätänsä.

Êxodo 3

Deus fala com Moisés do meio da sarça ardente

[1] Apascentava Moisés o rebanho de Jetro, seu sogro, sacerdote de Midiã; e, levando o rebanho para o lado ocidental do deserto, chegou ao monte de Deus, a Horebe.

[2] Apareceu-lhe o Anjo do SENHOR numa chama de fogo, no meio de uma sarça; Moisés olhou, e eis que a sarça ardia no fogo e a sarça não se consumia.

[3] Então, disse consigo mesmo: Irei para lá e verei essa grande maravilha; por que a sarça não se queima?

[4] Vendo o SENHOR que ele se voltava para ver, Deus, do meio da sarça, o chamou e disse: Moisés! Moisés! Ele respondeu: Eis-me aqui!

[5] Deus continuou: Não te chegues para cá; tira as sandálias dos pés, porque o lugar em que estás é terra santa.

[6] Disse mais: Eu sou o Deus de teu pai, o Deus de Abraão, o Deus de Isaque e o Deus de Jacó. Moisés escondeu o rosto, porque temeu olhar para Deus.

[7] Disse ainda o SENHOR: Certamente, vi a aflição do meu povo, que está no Egito, e ouvi o seu clamor por causa dos seus exatores. Conheço-lhe o sofrimento;

[8] por isso, desci a fim de livrá-lo da mão dos egípcios e para fazê-lo subir daquela terra a uma terra boa e ampla, terra que mana leite e mel; o lugar do cananeu, do

2. Mooseksen 3

[1]Mooses paimensi appensa Jetron, Midianin papin, lampaita. Kerran hän johti lampaat autiomaan toiselle puolelle ja saapui Jumalan vuoren Hoorebin luo.

[2]Siellä hänelle ilmestyi Herran enkeli orjantappurapensaasta nousevassa tulenliekissä. Mooses näki, että pensas oli ilmiliekeissä mutta ei kuitenkaan kulunut.

[3]Hän ajatteli: ”Minäpä poikkean katsomaan tätä suurenmoista näkyä. Miksi pensas ei pala poroksi?”

[4] Kun Herra näki, että Mooses poikkesi katsomaan, hän huusi Moosekselle pensaasta: ”Mooses, Mooses!” Mooses vastasi: ”Tässä olen.”

[5] Jumala sanoi: ”Älä tule lähemmäksi! Riisu kengät jalastasi, sillä paikka, jossa seisot, on pyhää maata.”

[6]Hän sanoi vielä: ”Minä olen sinun isäsi Jumala, Abrahamin Jumala, Iisakin Jumala ja Jaakobin Jumala.” Silloin Mooses peitti kasvonsa, sillä hän pelkäsi katsoa Jumalaa.

[7] Herrasanoi: ”Minä olen nähnyt kansani kurjuuden Egyptissä ja kuullut, kun he huutavat sortajiensa tähden. Minä tiedän heidän tuskansa.

[8] Sen tähden minä olen tullut alas vapauttamaan heidät egyptiläisten käsistä ja johdattamaan heidät siitä maasta hyvään ja avaraan maahan, maahan, joka

heteu, do amorreu, do ferezeu, do heveu e do jebuseu.

vuotaa maitoa ja hunajaa, kanaanilaisten, heettiläisten, amorilaisten, perissiläisten, hivviläisten ja jebusilaisten asuinseuduille.

9 Pois o clamor dos filhos de Israel chegou até mim, e também vejo a opressão com que os egípcios os estão oprimindo.

9 Israelilaisten huuto on tullut korviini, ja minä olen myös nähnyt, kuinka egyptiläiset sortavat heitä.

10 Vem, agora, e eu te enviarei a Faraó, para que tires o meu povo, os filhos de Israel, do Egito.

10 Lähde nyt matkaan! Minä lähetän sinut faraon luo, ja sinun on vietävä minun kansani, israelilaiset, pois Egyptistä.”

11 Então, disse Moisés a Deus: Quem sou eu para ir a Faraó e tirar do Egito os filhos de Israel?

11 Mutta Mooses vastasi Jumalalle: ”Mikä minä olen menemään faraon luo ja viemään israelilaiset pois Egyptistä?”

12 Deus lhe respondeu: Eu serei contigo; e este será o sinal de que eu te enviei: depois de haveres tirado o povo do Egito, servireis a Deus neste monte.

12 Herra vastasi: ”Minä olen sinun kanssasi! Tämä olkoon sinulle merkkinä siitä, että minä olen sinut lähettänyt: kun olet vienyt kansan pois Egyptistä, te palvelette Jumalaa tällä vuorella.”

Jumala ilmoittaa nimensä

13 Disse Moisés a Deus: Eis que, quando eu vier aos filhos de Israel e lhes disser: O Deus de vossos pais me enviou a vós outros; e eles me perguntarem: Qual é o seu nome? Que lhes direi?

13 Mooses sanoi Jumalalle: ”Jos minä menen israelilaisten luo ja sanon heille: ’Teidän isienne Jumala on lähettänyt minut luoksenne’, he varmaan kysyvät minulta: ’Mikä hänen nimensä on?’ Mitä minä vastaan heille?”

14 Disse Deus a Moisés: EU SOU O QUE SOU. Disse mais: Assim dirás aos filhos de Israel: EU SOU me enviou a vós outros.

14 Jumala vastasi Moosekselle: ” Minä olen se, joka olen .” Hän sanoi vielä: ”Sano israelilaisille: ’ Minä olen lähetti minut teidän luoksenne.’”

15 Disse Deus ainda mais a Moisés: Assim dirás aos filhos de Israel: O SENHOR, o Deus de vossos pais, o Deus de Abraão, o Deus de Isaque e o Deus de Jacó, me enviou a vós outros; este é o meu nome eternamente, e assim serei lembrado de geração em geração.

15 Jumala sanoi vielä Moosekselle: ”Sano israelilaisille: ’ Herra , teidän isienne Jumala, Abrahamin Jumala, Iisakin Jumala ja Jaakobin Jumala, lähetti minut teidän luoksenne.’ Tämä on minun nimeni ikuisesti, ja tällä nimellä minut muistettakoon sukupolvesta sukupolveen.

[16] Vai, ajunta os anciãos de Israel e dize-lhes: O SENHOR, o Deus de vossos pais, o Deus de Abraão, o Deus de Isaque e o Deus de Jacó, me apareceu, dizendo: Em verdade vos tenho visitado e visto o que vos tem sido feito no Egito.

[17] Portanto, disse eu: Far-vos-ei subir da aflição do Egito para a terra do cananeu, do heteu, do amorreu, do ferezeu, do heveu e do jebuseu, para uma terra que mana leite e mel.

[18] E ouvirão a tua voz; e irás, com os anciãos de Israel, ao rei do Egito e lhe dirás: O SENHOR, o Deus dos hebreus, nos encontrou. Agora, pois, deixa-nos ir caminho de três dias para o deserto, a fim de que sacrifiquemos ao SENHOR, nosso Deus.

[19] Eu sei, porém, que o rei do Egito não vos deixará ir se não for obrigado por mão forte.

[20] Portanto, estenderei a mão e ferirei o Egito com todos os meus prodígios que farei no meio dele; depois, vos deixará ir.

[21] Eu darei mercê a este povo aos olhos dos egípcios; e, quando sairdes, não será de mãos vazias.

[22] Cada mulher pedirá à sua vizinha e à sua hóspeda jóias de prata, e jóias de ouro, e vestimentas; as quais poreis sobre vossos filhos e sobre vossas filhas; e despojareis os egípcios.

[16]Mene, kokoa Israelin vanhimmat ja sano heille: ’ Herra , teidän isienne Jumala, Abrahamin, Iisakin ja Jaakobin Jumala, on ilmestynyt minulle ja sanonut: Minä kyllä pidän teistä huolen ja olen pannut merkille, mitä teille tehdään Egyptissä,

[17]ja minä olen päättänyt johdattaa teidät pois Egyptin kurjuudesta kanaanilaisten, heettiläisten, amorilaisten, perissiläisten, hivviläisten ja jebusilaisten maahan, maahan, joka vuotaa maitoa ja hunajaa.’

[18] He kuuntelevat, mitä sanot. Tule sitten Israelin vanhinten kanssa Egyptin kuninkaan luo, ja sanokaa hänelle: ’ Herra , heprealaisten Jumala, on kohdannut meidät. Anna siis meidän nyt mennä kolmen päivän matka autiomaahan uhraamaan Herralle , Jumalallemme.’

[19] Mutta minä tiedän, ettei Egyptin kuningas anna teidän lähteä muuten kuin väkevän käden pakottamana.

[20] Siksi minä ojennan käteni ja lyön Egyptiä kaikenlaisilla ihmeilläni, joita minä teen sen keskellä, ja sen jälkeen hän päästää teidät.

[21] Minä annan tämän kansan päästä egyptiläisten suosioon, ja kun te lähdette, ette lähde tyhjin käsin.

[22]Jokainen nainen pyytäköön silloin naapurin naiselta ja talossaan asuvalta naiselta hopea- ja kultaesineitä sekä vaatteita. Niihin te puette poikanne ja tyttärenne, ja te viette ne saaliina egyptiläisiltä.”

Êxodo 4

Deus concede poderes a Moisés

[1] Respondeu Moisés: Mas eis que não crerão, nem acudirão à minha voz, pois dirão: O SENHOR não te apareceu.
[2] Perguntou-lhe o SENHOR: Que é isso que tens na mão? Respondeu-lhe: Um bordão.
[3] Então, lhe disse: Lança-o na terra. Ele o lançou na terra, e o bordão virou uma serpente. E Moisés fugia dela.

[4] Disse o SENHOR a Moisés: Estende a mão e pega-lhe pela cauda (estendeu ele a mão, pegou-lhe pela cauda, e ela se tornou em bordão);

[5] para que creiam que te apareceu o SENHOR, Deus de seus pais, o Deus de Abraão, o Deus de Isaque e o Deus de Jacó.
[6] Disse-lhe mais o SENHOR: Mete, agora, a mão no peito. Ele o fez; e, tirando-a, eis que a mão estava leprosa, branca como a neve.
[7] Disse ainda o SENHOR: Torna a meter a mão no peito. Ele a meteu no peito, novamente; e, quando a tirou, eis que se havia tornado como o restante de sua carne.
[8] Se eles te não crerem, nem atenderem à evidência do primeiro sinal, talvez crerão na evidência do segundo.
[9] Se nem ainda crerem mediante estes dois sinais, nem te ouvirem a voz, tomarás das águas do rio e as derramarás na terra seca; e as águas que do rio tomares tornar-se-ão em sangue sobre a terra.

2. Mooseksen 4

Mooseksen sauva

[1]Mooses vastasi: ”Entä jos he eivät usko eivätkä kuuntele minua, vaan sanovat: ’Ei Herra ole ilmestynyt sinulle’?”
[2] Herra kysyi häneltä: ”Mikä sinulla on kädessäsi?” Hän vastasi: ”Sauva.”
[3] Herra sanoi: ”Heitä se maahan.” Mooses heitti sauvan maahan, ja se muuttui käärmeeksi. Mooses pakeni sitä,
[4] mutta Herra sanoi hänelle: ”Ojenna kätesi ja tartu käärmettä hännästä.” Mooses ojensi kätensä ja tarttui käärmeeseen, ja se muuttui sauvaksi hänen kädessään.
[5] ”Tästä he uskovat, että Herra , heidän isiensä Jumala, Abrahamin, Iisakin ja Jaakobin Jumala, on ilmestynyt sinulle.”
[6] Herra sanoi vielä hänelle: ”Työnnä kätesi poveesi.” Mooses työnsi kätensä poveensa, ja kun hän veti sen ulos, käsi oli muuttunut spitaalista lumivalkeaksi.

[7]Herra sanoi: ”Pane kätesi takaisin poveesi.” Mooses pani kätensä takaisin poveensa, ja kun hän veti sen sieltä ulos, se oli palautunut entiselleen.

[8] ”Jos he eivät usko sinua eivätkä välitä ensimmäisestä merkistä, he uskovat jälkimmäisen merkin.

[9]Jos käy niin, etteivät he usko kumpaakaan näistä kahdesta merkistä eivätkä kuule sinua, ota vettä Niilistä ja kaada se kuivalle maalle. Silloin vesi,

jonka otat virrasta, muuttuu kuivalla maalla vereksi."

10 Então, disse Moisés ao SENHOR: Ah! SENHOR! Eu nunca fui eloqüente, nem outrora, nem depois que falaste a teu servo; pois sou pesado de boca e pesado de língua.

10 Mutta Mooses sanoi Herralle : "Oi Herra, minä en ole puhetaitoinen mies. En ole ollut ennen enkä ole senkään jälkeen, kun olet puhunut palvelijallesi, sillä minä olen hidaspuheinen ja kieleni on kankea."

11 Respondeu-lhe o SENHOR: Quem fez a boca do homem? Ou quem faz o mudo, ou o surdo, ou o que vê, ou o cego? Não sou eu, o SENHOR?

11 Herravastasi hänelle: "Kuka on antanut ihmiselle suun, tai kuka tekee mykän tai kuuron, näkevän tai sokean? Enkö minä, Herra ?

12 Vai, pois, agora, e eu serei com a tua boca e te ensinarei o que hás de falar.

12Mene nyt, minä olen sinun suusi apuna ja opetan sinulle, mitä sinun on sanottava."

13 Ele, porém, respondeu: Ah! SENHOR! Envia aquele que hás de enviar, menos a mim.

13Mutta Mooses sanoi: "Oi Herra, etkö voisi lähettää jonkun muun?"

14 Então, se acendeu a ira do SENHOR contra Moisés, e disse: Não é Arão, o levita, teu irmão? Eu sei que ele fala fluentemente; e eis que ele sai ao teu encontro e, vendo-te, se alegrará em seu coração.

14 Silloin Herra vihastui Moosekseen ja sanoi: "Eikö leeviläinen Aaron ole veljesi? Minä tiedän, että hän osaa puhua hyvin. Hän on jo lähdössä sinua vastaan, ja kun hän näkee sinut, hän iloitsee sydämessään.

15 Tu, pois, lhe falarás e lhe porás na boca as palavras; eu serei com a tua boca e com a dele e vos ensinarei o que deveis fazer.

15 Puhu sinä Aaronille ja pane sanat hänen suuhunsa. Minä olen teidän suunne apuna ja opetan teille, mitä teidän on tehtävä.

16 Ele falará por ti ao povo; ele te será por boca, e tu lhe serás por Deus.

16Hän puhuu sinun puolestasi kansalle ja on sinun suunasi, ja sinä olet hänelle Jumalan asemassa.

17 Toma, pois, este bordão na mão, com o qual hás de fazer os sinais.

17 Ota käteesi tämä sauva, jolla tulet tekemään tunnusteot."

Moisés regressa ao Egito

18 Saindo Moisés, voltou para Jetro, seu sogro, e lhe disse: Deixa-me ir, voltar a meus irmãos que estão no Egito para ver

Mooses palaa Egyptiin

18Mooses palasi appensa Jetron luo ja sanoi hänelle: "Anna minun mennä takaisin veljieni luo Egyptiin katsomaan,

se ainda vivem. Disse-lhe Jetro: Vai-te em paz.

ovatko he vielä elossa.” Jetro sanoi Moosekselle: ”Mene rauhassa.”

19 Disse também o SENHOR a Moisés, em Midiã: Vai, torna para o Egito, porque são mortos todos os que procuravam tirar-te a vida.

19 Herra sanoi Moosekselle Midianissa: ”Mene takaisin Egyptiin, sillä kaikki, jotka tavoittelivat henkeäsi, ovat kuolleet.”

20 Tomou, pois, Moisés a sua mulher e os seus filhos; fê-los montar num jumento e voltou para a terra do Egito. Moisés levava na mão o bordão de Deus.

20 Silloin Mooses otti vaimonsa ja poikansa, pani heidät aasin selkään ja palasi Egyptin maahan. Ja Mooses otti käteensä Jumalan sauvan.

21 Disse o SENHOR a Moisés: Quando voltares ao Egito, vê que faças diante de Faraó todos os milagres que te hei posto na mão; mas eu lhe endurecerei o coração, para que não deixe ir o povo.

21 Herrasanoi vielä Moosekselle: ”Kun menet takaisin Egyptiin, niin katso, että teet faraon edessä kaikki ne tunnusteot, joihin minä olen antanut sinulle vallan . Mutta minä paadutan hänen sydämensä, eikä hän päästä kansaa.

22 Dirás a Faraó: Assim diz o SENHOR: Israel é meu filho, meu primogênito.

22 Sano silloin faraolle: ’Näin sanoo Herra : Israel on minun esikoispoikani.

23 Digo-te, pois: deixa ir meu filho, para que me sirva; mas, se recusares deixá-lo ir, eis que eu matarei teu filho, teu primogênito.

23Minä käsken sinua: Päästä poikani, niin että hän voi palvella minua. Jos kieltäydyt päästämästä häntä, niin tiedä, että minä surmaan sinun esikoispoikasi.’”

24 Estando Moisés no caminho, numa estalagem, encontrou-o o SENHOR e o quis matar.

24Matkan varrella yöpymispaikassa tapahtui, että Herra tuli Moosesta vastaan ja tahtoi surmata hänet.

25 Então, Zípora tomou uma pedra aguda, cortou o prepúcio de seu filho, lançou-o aos pés de Moisés e lhe disse: Sem dúvida, tu és para mim esposo sanguinário.

25 Silloin Sippora otti terävän kiven, leikkasi pois poikansa esinahan, kosketti hänen jalkojaan ja sanoi: ”Sinä olet minun veriylkäni.”

26 Assim, o SENHOR o deixou. Ela disse: Esposo sanguinário, por causa da circuncisão.

26Niin Herra jätti Mooseksen rauhaan, ja Sippora sanoi: ”Veriylkä ympärileikkauksen kautta.”

27 Disse também o SENHOR a Arão: Vai ao deserto para te encontrares com Moisés.

27 Herrasanoi Aaronille: ”Mene Moosesta vastaan autiomaahan.” Aaron lähti ja

Ele foi e, encontrando-o no monte de Deus, o beijou.

tapasi Mooseksen Jumalan vuorella ja suuteli häntä.

28 Relatou Moisés a Arão todas as palavras do SENHOR, com as quais o enviara, e todos os sinais que lhe mandara.

28 Mooses kertoi Aaronille kaiken, mitä Herra oli puhunut lähettäessään hänet. Hän kertoi myös kaikista tunnusteoista, jotka Herra oli käskenyt hänen tehdä.

29 Então, se foram Moisés e Arão e ajuntaram todos os anciãos dos filhos de Israel.

29 Sitten Mooses ja Aaron menivät kutsumaan koolle kaikki israelilaisten vanhimmat.

30 Arão falou todas as palavras que o SENHOR tinha dito a Moisés, e este fez os sinais à vista do povo.

30 Aaron kertoi kaiken, mitä Herra oli Moosekselle sanonut, ja Mooses teki tunnusteot kansan nähden.

31 E o povo creu; e, tendo ouvido que o SENHOR havia visitado os filhos de Israel e lhes vira a aflição, inclinaram-se e o adoraram.

31 Silloin kansa uskoi. Ja kun he kuulivat, että Herra huolehti israelilaisista ja näki heidän kurjuutensa, he kumartuivat kasvoilleen maahan.

Êxodo 5

Moisés e Arão falam a Faraó

1 Depois, foram Moisés e Arão e disseram a Faraó: Assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Deixa ir o meu povo, para que me celebre uma festa no deserto.

2 Respondeu Faraó: Quem é o SENHOR para que lhe ouça eu a voz e deixe ir a Israel? Não conheço o SENHOR, nem tampouco deixarei ir a Israel.

3 Eles prosseguiram: O Deus dos hebreus nos encontrou; deixa-nos ir, pois, caminho de três dias ao deserto, para que ofereçamos sacrifícios ao SENHOR, nosso Deus, e não venha ele sobre nós com pestilência ou com espada.

2. Mooseksen 5

Mooses ja Aaron faraon luona

1 Sen jälkeen Mooses ja Aaron menivät faraon luo ja sanoivat: ”Näin sanoo Herra , Israelin Jumala: ’Päästä minun kansani viettämään juhlaa minun kunniakseni autiomaassa.’”

2 Mutta farao vastasi: ”Kuka on Herra , että minun pitäisi totella häntä ja päästää Israel? Minä en tunne Herraa enkä myöskään päästä Israelia.”

3 Mooses ja Aaron sanoivat: ”Heprealaisten Jumala on kohdannut meidät. Anna siis meidän mennä kolmen päivän matka autiomaahan uhraamaan Herralle , Jumalallemme, ettei hän löisi meitä rutolla tai miekalla.”

[4] Então, lhes disse o rei do Egito: Por que, Moisés e Arão, por que interrompeis o povo no seu trabalho? Ide às vossas tarefas.

[5] Disse também Faraó: O povo da terra já é muito, e vós o distraís das suas tarefas.

Faraó aflige os israelitas

[6] Naquele mesmo dia, pois, deu ordem Faraó aos superintendentes do povo e aos seus capatazes, dizendo:

[7] Daqui em diante não torneis a dar palha ao povo, para fazer tijolos, como antes; eles mesmos que vão e ajuntem para si a palha.

[8] E exigireis deles a mesma conta de tijolos que antes faziam; nada diminuireis dela; estão ociosos e, por isso, clamam: Vamos e sacrifiquemos ao nosso Deus.

[9] Agrave-se o serviço sobre esses homens, para que nele se apliquem e não dêem ouvidos a palavras mentirosas.

[10] Então, saíram os superintendentes do povo e seus capatazes e falaram ao povo: Assim diz Faraó: Não vos darei palha.

[11] Ide vós mesmos e ajuntai palha onde a puderdes achar; porque nada se diminuirá do vosso trabalho.

[12] Então, o povo se espalhou por toda a terra do Egito a ajuntar restolho em lugar de palha.

[13] Os superintendentes os apertavam, dizendo: Acabai vossa obra, a tarefa do dia, como quando havia palha.

[4]Mutta Egyptin kuningas vastasi heille: ”Miksi te, Mooses ja Aaron, tahdotte päästää kansan vapaaksi työstään? Menkää kantamaan taakkojanne.”

[5] Farao sanoi vielä: ”Maassa on nykyään paljon väkeä, mutta te haluatte heidän lopettavan työnteon!”

Farao koventaa pakkotyötä

[6]Sinä päivänä farao antoi käskyn kansan orjapiiskureille ja johtomiehille:

[7] ”Te ette saa enää antaa kansalle olkia tiilien tekemistä varten niin kuin ennen. Menkööt itse keräämään itselleen oljet.

[8] Teidän on kuitenkin vaadittava heitä tekemään sama tiilimäärä, jonka he ovat ennenkin tehneet, ettekä saa vähentää sitä. He ovat laiskoja, sen tähden he huutavat: ’Menkäämme uhraamaan Jumalallemme!’

[9] Tehtäköön miesten työ raskaammaksi, niin että heillä olisi siinä tekemistä eivätkä he välittäisi valhepuheista.”

[10] Kansan orjapiiskurit ja johtomiehet menivät sanomaan kansalle: ”Näin sanoo farao: ’Minä en anna teille enää olkia.

[11] Teidän on itse mentävä ja hankittava itsellenne olkia mistä vain löydätte. Työmääräänne ei kuitenkaan vähennetä.’”

[12] Silloin kansa hajaantui ympäri Egyptin maata keräämään viljan sänkeä olkien sijaan.

[13] Orjapiiskurit kiirehtivät heitä ja sanoivat: ”Tehkää työnne valmiiksi, kukin

urakka päivälleen, niin kuin silloin, kun saitte olkia.”

[14] E foram açoitados os capatazes dos filhos de Israel, que os superintendentes de Faraó tinham posto sobre eles; e os superintendentes lhes diziam: Por que não acabastes nem ontem, nem hoje a vossa tarefa, fazendo tijolos como antes?

[14] Israelilaisten johtomiehiä, joita faraon orjapiiskurit olivat asettaneet, lyötiin, ja heille sanottiin: ”Miksi ette ole eilen ettekä tänään saaneet valmiiksi yhtä suurta tiilimäärää kuin aikaisemmin?”

Os israelitas queixam-se de Moisés e Arão

[15] Então, foram os capatazes dos filhos de Israel e clamaram a Faraó, dizendo: Por que tratas assim a teus servos?

[15] Israelilaisten johtomiehet menivät valittamaan faraolle ja sanoivat: ”Minkä tähden teet näin palvelijoillesi?

[16] Palha não se dá a teus servos, e nos dizem: Fazei tijolos. Eis que teus servos são açoitados; porém o teu próprio povo é que tem a culpa.

[16] Olkia ei meille anneta, mutta kuitenkin palvelijoillesi sanotaan: ’Tehkää työnne.’ Palvelijoitasi piestään, vaikka syy on oman kansasi.”

[17] Mas ele respondeu: Estais ociosos, estais ociosos; por isso, dizeis: Vamos, sacrifiquemos ao SENHOR.

[17] Mutta farao vastasi: ”Laiskoja te olette, laiskoja! Siksi te sanotte: ’Menkäämme uhraamaan Herralle .’

[18] Ide, pois, agora, e trabalhai; palha, porém, não se vos dará; contudo, dareis a mesma quantidade de tijolos.

[18] Menkää työhönne siitä! Olkia teille ei anneta, mutta määrätty tiilimäärä teidän on toimitettava.”

[19] Então, os capatazes dos filhos de Israel se viram em aperto, porquanto se lhes dizia: Nada diminuireis dos vossos tijolos, da vossa tarefa diária.

[19] Israelilaisten johtomiehet huomasivat joutuneensa vaikeuksiin, kun heille sanottiin: ”Ette saa mitään vähennystä päivittäiseen tiilimääräänne.”

[20] Quando saíram da presença de Faraó, encontraram Moisés e Arão, que estavam à espera deles;

[20] Kun he lähtivät faraon luota, he kohtasivat Mooseksen ja Aaronin, jotka seisoivat odottamassa heitä,

[21] e lhes disseram: Olhe o SENHOR para vós outros e vos julgue, porquanto nos fizestes odiosos aos olhos de Faraó e diante dos seus servos, dando-lhes a espada na mão para nos matar.

[21] ja sanoivat näille: ”Nähköön Herra teidän tekonne ja tuomitkoon teidät, sillä te olette saattaneet meidät faraon ja hänen palvelijoittensa vihoihin ja antaneet heidän käteensä miekan, jolla meidät surmataan.”

[22] Então, Moisés, tornando-se ao SENHOR, disse: Ó SENHOR, por que afligiste este povo? Por que me enviaste?
[23] Pois, desde que me apresentei a Faraó, para falar-lhe em teu nome, ele tem maltratado este povo; e tu, de nenhuma sorte, livraste o teu povo.

[22] Mooses palasi Herran luo ja sanoi: ”Herra, miksi olet tehnyt pahaa tälle kansalle? Miksi olet lähettänyt minut?
[23] Siitä asti kun minä menin faraon luo puhumaan sinun nimessäsi, hän on tehnyt pahaa tälle kansalle, etkä sinä suinkaan ole vapauttanut kansaasi.”

Êxodo 6

[1] Disse o SENHOR a Moisés: Agora, verás o que hei de fazer a Faraó; pois, por mão poderosa, os deixará ir e, por mão poderosa, os lançará fora da sua terra.

Deus promete livrar os israelitas

[2] Falou mais Deus a Moisés e lhe disse: Eu sou o SENHOR.

[3] Apareci a Abraão, a Isaque e a Jacó como Deus Todo-Poderoso; mas pelo meu nome, O SENHOR, não lhes fui conhecido.

[4] Também estabeleci a minha aliança com eles, para dar-lhes a terra de Canaã, a terra em que habitaram como peregrinos.
[5] Ainda ouvi os gemidos dos filhos de Israel, os quais os egípcios escravizam, e me lembrei da minha aliança.
[6] Portanto, dize aos filhos de Israel: eu sou o SENHOR, e vos tirarei de debaixo das cargas do Egito, e vos livrarei da sua servidão, e vos resgatarei com braço estendido e com grandes manifestações de julgamento.

2. Mooseksen 6

Jumala uudistaa lupauksensa

[1] Mutta Herra vastasi Moosekselle: ”Nyt saat nähdä, mitä minä teen faraolle. Väkevän käden pakottamana hän päästää israelilaiset, ja väkevän käden pakottamana hän karkottaa heidät maastaan.”

[2] Jumala puhui Moosekselle: ”Minä olen Herra .
[3] Minä olen ilmestynyt Abrahamille, Iisakille ja Jaakobille kaikkivaltiaana Jumalana , mutta nimelläni Herra en ole tehnyt itseäni heille tunnetuksi.
[4] Olen tehnyt heidän kanssaan liiton antaakseni heille Kanaaninmaan, sen maan, jossa he asuivat muukalaisina.
[5] Minä olen myös kuullut israelilaisten vaikeroinnin, kun egyptiläiset orjuuttavat heitä, ja minä muistan liittoni.

[6] Sano siis israelilaisille: ’Minä olen Herra . Minä vien teidät pois Egyptin taakkojen alta, vapautan teidät orjuudesta ja lunastan teidät ojennetun käsivarteni ja suurten tuomioiden voimalla.

[7] Tomar-vos-ei por meu povo e serei vosso Deus; e sabereis que eu sou o SENHOR, vosso Deus, que vos tiro de debaixo das cargas do Egito.

[7]Minä otan teidät omaksi kansakseni ja olen teidän Jumalanne, ja te tulette tietämään, että minä olen Herra , teidän Jumalanne, joka vien teidät pois Egyptin sorron alta.

[8] E vos levarei à terra a qual jurei dar a Abraão, a Isaque e a Jacó; e vo-la darei como possessão. Eu sou o SENHOR.

[8] Minä vien teidät siihen maahan, jonka olen kättä kohottaen vannonut antavani Abrahamille, Iisakille ja Jaakobille. Minä annan sen perinnöksi teille. Minä olen Herra .'"

[9] Desse modo falou Moisés aos filhos de Israel, mas eles não atenderam a Moisés, por causa da ânsia de espírito e da dura escravidão.

[9]Mooses puhui näin israelilaisille, mutta he eivät kuunnelleet häntä tuskaantumisensa ja raskaan orjuutensa tähden.

[10] Falou mais o SENHOR a Moisés, dizendo:

[10] Sitten Herra puhui Moosekselle:

[11] Vai ter com Faraó, rei do Egito, e fala-lhe que deixe sair de sua terra os filhos de Israel.

[11] ”Tule ja sano faraolle, Egyptin kuninkaalle, että hän päästää israelilaiset maastaan.”

[12] Moisés, porém, respondeu ao SENHOR, dizendo: Eis que os filhos de Israel não me têm ouvido; como, pois, me ouvirá Faraó? E não sei falar bem.

[12] Mooses vastasi Herralle : ”Eivät edes israelilaiset kuunnelleet minua, kuinka sitten farao kuuntelisi? Minähän olen huuliltani ympärileikkaamaton.”

[13] Não obstante, falou o SENHOR a Moisés e a Arão e lhes deu mandamento para os filhos de Israel e para Faraó, rei do Egito, a fim de que tirassem os filhos de Israel da terra do Egito.

[13]Mutta Herra puhui Moosekselle ja Aaronille ja käski heidän mennä israelilaisten ja faraon, Egyptin kuninkaan, luo ja viedä israelilaiset pois Egyptin maasta.

Genealogias de Moisés e Arão

[14] São estes os chefes das famílias: os filhos de Rúben, o primogênito de Israel: Enoque, Palu, Hezrom e Carmi; são estas as famílias de Rúben.

[15] Os filhos de Simeão: Jemuel, Jamim, Oade, Jaquim, Zoar e Saul, filho de uma cananéia; são estas as famílias de Simeão.

Mooseksen ja Aaronin sukuluettelot

[14]Nämä ovat israelilaisten perhekuntien päämiehet: Israelin esikoisen Ruubenin pojat olivat Hanok ja Pallu, Hesron ja Karmi. Nämä ovat Ruubenin suvut.

[15]Simeonin pojat olivat Jemuel, Jaamin, Oohad, Jaakin, Soohar ja Saul,

kanaanilaisen naisen poika. Nämä ovat Simeonin suvut.

[16] São estes os nomes dos filhos de Levi, segundo as suas gerações: Gérson, Coate e Merari; e os anos da vida de Levi foram cento e trinta e sete.

[16] Nämä ovat Leevin poikien nimet heidän sukuluetteloittensa mukaan: Geerson, Kehat ja Merari. Leevin elinaika oli satakolmekymmentäseitsemän vuotta.

[17] Os filhos de Gérson: Libni e Simei, segundo as suas famílias.

[17] Geersonin jälkeläisiä olivat Libni ja Simei ja heistä polveutuvat suvut.

[18] Os filhos de Coate: Anrão, Isar, Hebrom e Uziel; e os anos da vida de Coate foram cento e trinta e três.

[18] Kehatin pojat olivat Amram, Jishar, Hebron ja Ussiel. Kehatin elinaika oli satakolmekymmentäkolme vuotta.

[19] Os filhos de Merari: Mali e Musi; são estas as famílias de Levi, segundo as suas gerações.

[19] Merarin pojat olivat Mahli ja Muusi. Nämä ovat Leevin suvut sukuluetteloittensa mukaan.

[20] Anrão tomou por mulher a Joquebede, sua tia; e ela lhe deu a Arão e Moisés; e os anos da vida de Anrão foram cento e trinta e sete.

[20] Amram otti vaimokseen isänsä sisaren Jookebedin, ja tämä synnytti hänelle Aaronin ja Mooseksen. Amramin elinaika oli satakolmekymmentäseitsemän vuotta.

[21] Os filhos de Isar: Corá, Nefegue e Zicri.

[21] Jisharin pojat olivat Koorah, Nefeg ja Sikri.

[22] Os filhos de Uziel: Misael, Elzafã e Sitri.

[22] Ussielin pojat olivat Miisael, Elsafan ja Sitri.

[23] Arão tomou por mulher a Eliseba, filha de Aminadabe, irmã de Naassom; e ela lhe deu à luz Nadabe, Abiú, Eleazar e Itamar.

[23] Aaron otti vaimokseen Eliseban, Amminadabin tyttären, Nahsonin sisaren, ja tämä synnytti hänelle Naadabin, Abihun, Eleasarin ja Iitamarin.

[24] Os filhos de Corá: Assir, Elcana e Abiasafe; são estas as famílias dos coraítas.

[24] Koorahin pojat olivat Assir, Elkana ja Abiasaf. Nämä ovat koorahilaisten suvut.

[25] Eleazar, filho de Arão, tomou por mulher, para si, uma das filhas de Putiel; e ela lhe deu à luz Finéias; são estes os chefes de suas casas, segundo as suas famílias.

[25] Eleasar, Aaronin poika, otti itselleen vaimon Puutielin tyttäristä, ja tämä synnytti hänelle Piinehaan. Nämä ovat leeviläisten perhekuntien päämiehet suvuittain.

[26] São estes Arão e Moisés, aos quais o SENHOR disse: Tirai os filhos de Israel da terra do Egito, segundo as suas hostes.

[27] São estes que falaram a Faraó, rei do Egito, a fim de tirarem do Egito os filhos de Israel; são estes Moisés e Arão.

Moisés fala novamente a Faraó

[28] No dia em que o SENHOR falou a Moisés na terra do Egito,

[29] disse o SENHOR a Moisés: Eu sou o SENHOR; dize a Faraó, rei do Egito, tudo o que eu te digo.

[30] Respondeu Moisés na presença do SENHOR: Eu não sei falar bem; como, pois, me ouvirá Faraó?

[26] Aaron ja Mooses olivat ne, joille Herra sanoi: ”Viekää israelilaiset osastoittain pois Egyptin maasta.”

[27] Nämä miehet, Mooses ja Aaron, puhuivat faraolle, Egyptin kuninkaalle, että he aikoivat viedä israelilaiset pois Egyptistä.

Aaronin sauva

[28]Kun Herra puhui Moosekselle Egyptin maassa,

[29] hän sanoi: ”Minä olen Herra . Puhu faraolle, Egyptin kuninkaalle, kaikki, mitä minä puhun sinulle.”

[30] Mutta Mooses vastasi Herralle : ”Minähän olen huuliltani ympärileikkaamaton. Kuinka siis farao kuuntelisi minua?”

Êxodo 7

[1] Então, disse o SENHOR a Moisés: Vê que te constituí como Deus sobre Faraó, e Arão, teu irmão, será teu profeta.

[2] Tu falarás tudo o que eu te ordenar; e Arão, teu irmão, falará a Faraó, para que deixe ir da sua terra os filhos de Israel.

[3] Eu, porém, endurecerei o coração de Faraó e multiplicarei na terra do Egito os meus sinais e as minhas maravilhas.

[4] Faraó não vos ouvirá; e eu porei a mão sobre o Egito e farei sair as minhas hostes, o meu povo, os filhos de Israel, da terra do Egito, com grandes manifestações de julgamento.

[5] Saberão os egípcios que eu sou o SENHOR, quando estender eu a mão sobre

2. Mooseksen 7

[1] Herra sanoi Moosekselle: ”Katso, minä olen asettanut sinut jumalaksi faraolle, ja veljesi Aaron on sinun profeettasi.

[2]Puhu sinä kaikki, mitä minä käsken sinun puhua, ja veljesi Aaron puhukoon faraolle, että hän päästää israelilaiset maastaan.

[3] Mutta minä paadutan faraon sydämen. Vaikka minä teen paljon ihmeitäni ja tunnustekojani Egyptin maassa,

[4] farao ei kuule teitä. Mutta minä ojennan käteni Egyptiä vastaan ja vien suurten tuomioiden voimalla sotajoukkoni ja kansani, israelilaiset, pois Egyptin maasta.

[5] Egyptiläiset tulevat tietämään, että minä olen Herra , kun minä ojennan käteni

o Egito e tirar do meio deles os filhos de Israel.

Egyptiä vastaan ja vien israelilaiset pois heidän keskeltään.”

[6] Assim fez Moisés e Arão; como o SENHOR lhes ordenara, assim fizeram.

[6] Mooses ja Aaron tekivät aivan niin kuin Herra oli heitä käskenyt.

[7] Era Moisés de oitenta anos, e Arão, de oitenta e três, quando falaram a Faraó.

[7] Mooses oli kahdeksankymmenen vuoden ikäinen ja Aaron kahdeksankymmenenkolmen, kun he puhuivat faraolle.

[8] Falou o SENHOR a Moisés e a Arão:

[8] Herra sanoi Moosekselle ja Aaronille:

[9] Quando Faraó vos disser: Fazei milagres que vos acreditem, dirás a Arão: Toma o teu bordão e lança-o diante de Faraó; e o bordão se tornará em serpente.

[9] ”Kun farao sanoo teille: ’Tehkää tunnustekonne’, sano silloin Aaronille: ’Ota sauvasi ja heitä se faraon eteen, niin se muuttuu käärmeeksi.’”

[10] Então, Moisés e Arão se chegaram a Faraó e fizeram como o SENHOR lhes ordenara; lançou Arão o seu bordão diante de Faraó e diante dos seus oficiais, e ele se tornou em serpente.

[10] Mooses ja Aaron menivät faraon luo ja tekivät niin kuin Herra oli käskenyt. Aaron heitti sauvansa faraon ja hänen palvelijoittensa eteen, ja se muuttui käärmeeksi.

[11] Faraó, porém, mandou vir os sábios e encantadores; e eles, os sábios do Egito, fizeram também o mesmo com as suas ciências ocultas.

[11] Silloin farao kutsui maansa viisaat ja noidat, ja nämä Egyptin tietäjät tekivät loitsuillaan samoin:

[12] Pois lançaram eles cada um o seu bordão, e eles se tornaram em serpentes; mas o bordão de Arão devorou os bordões deles.

[12]he heittivät kukin sauvansa maahan, ja ne muuttuivat käärmeiksi. Mutta Aaronin sauva nieli heidän sauvansa.

[13] Todavia, o coração de Faraó se endureceu, e não os ouviu, como o SENHOR tinha dito.

[13] Faraon sydän pysyi kuitenkin kovana, niin kuin Herra oli sanonut, eikä hän kuunnellut Moosesta ja Aaronia.

Primeira praga: as águas tornam-se em sangue

Ensimmäinen vitsaus: veri

[14] Disse o SENHOR a Moisés: O coração de Faraó está obstinado; recusa deixar ir o povo.

[14] Herrasanoi Moosekselle: ”Faraon sydän on paatunut, ja hän kieltäytyy päästämästä kansaa.

[15] Vai ter com Faraó pela manhã; ele sairá às águas; estarás à espera dele na beira do

[15] Mene faraon luo huomenaamuna, kun hän menee veden ääreen. Asetu Niilin

rio, tomarás na mão o bordão que se tornou em serpente

rannalle kohdataksesi hänet ja ota käteesi sauva, joka muuttui käärmeeksi.

16 e lhe dirás: O SENHOR, o Deus dos hebreus, me enviou a ti para te dizer: Deixa ir o meu povo, para que me sirva no deserto; e, até agora, não tens ouvido.

16 Sano hänelle: ’ Herra , heprealaisten Jumala, on lähettänyt minut sinun luoksesi ja käskenyt sanoa: Päästä minun kansani, että se voisi palvella minua autiomaassa. Tähän asti sinä et ole totellut.

17 Assim diz o SENHOR: Nisto saberás que eu sou o SENHOR: com este bordão que tenho na mão ferirei as águas do rio, e se tornarão em sangue.

17 Sen tähden Herra sanoo näin: Tästä tulet tietämään, että minä olen Herra . Katso, minä lyön kädessäni olevalla sauvalla Niilin vettä, ja se muuttuu vereksi.

18 Os peixes que estão no rio morrerão, o rio cheirará mal, e os egípcios terão nojo de beber água do rio.

18 Virran kalat kuolevat, ja virta alkaa haista, niin että egyptiläisiä inhottaa juoda sen vettä.’”

19 Disse mais o SENHOR a Moisés: Dize a Arão: toma o teu bordão e estende a mão sobre as águas do Egito, sobre os seus rios, sobre os seus canais, sobre as suas lagoas e sobre todos os seus reservatórios, para que se tornem em sangue; haja sangue em toda a terra do Egito, tanto nos vasos de madeira como nos de pedra.

19 Herra puhui vielä Moosekselle: ”Sano Aaronille: ’Ota sauvasi ja ojenna kätesi Egyptin vetten yli, sen jokien, virtojen ja lammikoiden sekä kaikkien vesialtaiden yli, että ne muuttuisivat vereksi. Verta on oleva kaikkialla Egyptin maassa, sekä puisissa että kivisissä astioissa.’”

20 Fizeram Moisés e Arão como o SENHOR lhes havia ordenado: Arão, levantando o bordão, feriu as águas que estavam no rio, à vista de Faraó e seus oficiais; e toda a água do rio se tornou em sangue.

20 Mooses ja Aaron tekivät niin kuin Herra oli käskenyt. Mooses nosti sauvan ja löi Niilin vettä faraon ja hänen palvelijoittensa nähden, ja kaikki virran vesi muuttui vereksi.

21 De sorte que os peixes que estavam no rio morreram, o rio cheirou mal, e os egípcios não podiam beber a água do rio; e houve sangue por toda a terra do Egito.

21 Virran kalat kuolivat, ja virta haisi, niin etteivät egyptiläiset voineet juoda sen vettä. Verta tuli kaikkialle Egyptin maahan.

22 Porém os magos do Egito fizeram também o mesmo com as suas ciências

22 Mutta Egyptin tietäjät tekivät loitsuillaan samoin, ja faraon sydän pysyi

ocultas; de maneira que o coração de Faraó se endureceu, e não os ouviu, como o SENHOR tinha dito.

23 Virou-se Faraó e foi para casa; nem ainda isso considerou o seu coração.

24 Todos os egípcios cavaram junto ao rio para encontrar água que beber, pois das águas do rio não podiam beber.

25 Assim se passaram sete dias, depois que o SENHOR feriu o rio.

Êxodo 8

Segunda praga: rãs

1 Depois, disse o SENHOR a Moisés: Chega-te a Faraó e dize-lhe: Assim diz o SENHOR: Deixa ir o meu povo, para que me sirva.

2 Se recusares deixá-lo ir, eis que castigarei com rãs todos os teus territórios.

3 O rio produzirá rãs em abundância, que subirão e entrarão em tua casa, e no teu quarto de dormir, e sobre o teu leito, e nas casas dos teus oficiais, e sobre o teu povo, e nos teus fornos, e nas tuas amassadeiras.

4 As rãs virão sobre ti, sobre o teu povo e sobre todos os teus oficiais.

5 Disse mais o SENHOR a Moisés: Dize a Arão: Estende a mão com o teu bordão sobre os rios, sobre os canais e sobre as lagoas e faze subir rãs sobre a terra do Egito.

kovana, niin kuin Herra oli puhunut, eikä hän kuunnellut Moosesta ja Aaronia.

23 Farao kääntyi ja palasi kotiinsa eikä välittänyt tästäkään tunnusteosta.

24 Mutta kaikki egyptiläiset kaivoivat Niilin ympäriltä saadakseen juomavettä, sillä he eivät voineet juoda virran vettä.

Toinen vitsaus: sammakot

25 Seitsemän päivän kuluttua siitä, kun Herra oli lyönyt Niiliä,

26 hän sanoi Moosekselle: ”Tule faraon luo ja sano hänelle: ’Näin sanoo Herra : Päästä minun kansani palvelemaan minua.

27 Jos kieltäydyt päästämästä, niin tiedä, että minä lyön sammakkovitsauksella koko aluettasi.

28 Niili on vilisevä sammakoita, ja ne nousevat maalle ja tulevat taloosi, makuuhuoneeseesi ja vuoteeseesi sekä palvelijoittesi taloihin ja kansasi sekaan, leivinuuneihisi ja taikinakaukaloihisi.

29 Niitä hyppii sekä sinun että kansasi ja kaikkien palvelijoittesi päälle.’”

2. Mooseksen 8

1 Herrasanoi Moosekselle: ”Sano Aaronille: ’Ojenna kätesi ja sauvasi jokien, virtojen ja lammikoiden yli ja nostata sammakoita Egyptin maahan.’”

[6] Arão estendeu a mão sobre as águas do Egito, e subiram rãs e cobriram a terra do Egito.

[7] Então, os magos fizeram o mesmo com suas ciências ocultas e fizeram aparecer rãs sobre a terra do Egito.

[8] Chamou Faraó a Moisés e a Arão e lhes disse: Rogai ao SENHOR que tire as rãs de mim e do meu povo; então, deixarei ir o povo, para que ofereça sacrifícios ao SENHOR.

[9] Falou Moisés a Faraó: Digna-te dizer-me quando é que hei de rogar por ti, pelos teus oficiais e pelo teu povo, para que as rãs sejam retiradas de ti e das tuas casas e fiquem somente no rio.

[10] Ele respondeu: Amanhã. Moisés disse: Seja conforme a tua palavra, para que saibas que ninguém há como o SENHOR, nosso Deus.

[11] Retirar-se-ão as rãs de ti, e das tuas casas, e dos teus oficiais, e do teu povo; ficarão somente no rio.

[12] Então, saíram Moisés e Arão da presença de Faraó; e Moisés clamou ao SENHOR por causa das rãs, conforme combinara com Faraó.

[13] E o SENHOR fez conforme a palavra de Moisés; morreram as rãs nas casas, nos pátios e nos campos.

[14] Ajuntaram-nas em montões e montões, e a terra cheirou mal.

[2] Niin Aaron ojensi kätensä Egyptin vetten yli, ja sammakot nousivat maalle ja peittivät Egyptin maan.

[3]Tietäjät tekivät loitsuillaan samoin ja nostattivat sammakoita Egyptin maahan.

[4] Silloin farao kutsui Mooseksen ja Aaronin ja sanoi: ”Rukoilkaa Herraa ottamaan pois sammakot vaivaamasta minua ja kansaani, niin minä päästän kansan uhraamaan Herralle .”

[5] Mooses sanoi faraolle: ”Suo minulle se kunnia, että sanot, milloin minun on rukoiltava sinun, palvelijoittesi ja kansasi puolesta, että sammakot häviävät kodistasi ja palatseistasi ja niitä jää ainoastaan Niiliin.”

[6] Farao vastasi: ”Huomenna.” Mooses sanoi: ”Tapahtukoon niin kuin sanoit, jotta tietäisit, ettei kukaan ole Herran , meidän Jumalamme, vertainen.

[7] Sammakot katoavat kodistasi, palatseistasi sekä palvelijoittesi ja kansasi kodeista, ja niitä jää ainoastaan Niiliin.”

[8] Mooses ja Aaron lähtivät faraon luota, ja Mooses huusi Herran puoleen sammakkovitsauksen vuoksi, jonka Herra oli antanut kohdata faraota.

[9] Herra teki Mooseksen sanan mukaan, ja sammakot kuolivat taloista, pihoilta ja kedoilta.

[10] Egyptiläiset kokosivat niitä läjittäin, ja maa alkoi haista.

[15] Vendo, porém, Faraó que havia alívio, continuou de coração endurecido e não os ouviu, como o SENHOR tinha dito.

Terceira praga: piolhos

[16] Disse o SENHOR a Moisés: Dize a Arão: Estende o teu bordão e fere o pó da terra, para que se torne em piolhos por toda a terra do Egito.

[17] Fizeram assim; Arão estendeu a mão com seu bordão e feriu o pó da terra, e houve muitos piolhos nos homens e no gado; todo o pó da terra se tornou em piolhos por toda a terra do Egito.

[18] E fizeram os magos o mesmo com suas ciências ocultas para produzirem piolhos, porém não o puderam; e havia piolhos nos homens e no gado.

[19] Então, disseram os magos a Faraó: Isto é o dedo de Deus. Porém o coração de Faraó se endureceu, e não os ouviu, como o SENHOR tinha dito.

Quarta praga: moscas

[20] Disse o SENHOR a Moisés: Levanta-te pela manhã cedo e apresenta-te a Faraó; eis que ele sairá às águas; e dize-lhe: Assim diz o SENHOR: Deixa ir o meu povo, para que me sirva.

[21] Do contrário, se tu não deixares ir o meu povo, eis que eu enviarei enxames de moscas sobre ti, e sobre os teus oficiais, e sobre o teu povo, e nas tuas casas; e as casas dos egípcios se encherão destes enxames, e também a terra em que eles estiverem.

[11] Mutta kun farao näki, että vitsaus oli hellittänyt, hän paadutti sydämensä, niin kuin Herra oli sanonut, eikä kuunnellut Moosesta ja Aaronia.

Kolmas vitsaus: syöpäläiset

[12]Sitten Herra sanoi Moosekselle: ”Sano Aaronille: ’Ojenna sauvasi ja lyö maan tomua, niin siitä tulee syöpäläisiä koko Egyptin maahan.’”

[13] He tekivät niin. Aaron ojensi kätensä ja sauvansa ja löi maan tomua, ja syöpäläisiä tuli ihmisten ja karjan kimppuun. Kaikki maan tomu muuttui syöpäläisiksi koko Egyptin maassa.

[14] Myös tietäjät yrittivät saada loitsuillaan syntymään syöpäläisiä, mutta eivät kyenneet. Syöpäläiset olivat ihmisten ja karjan kimpussa.

[15] Silloin tietäjät sanoivat faraolle: ”Tämä on Jumalan sormi.” Mutta faraon sydän pysyi kovana, niin kuin Herra oli sanonut, eikä hän kuunnellut heitä.

Neljäs vitsaus: paarmat

[16]Sen jälkeen Herra sanoi Moosekselle: ”Nouse varhain aamulla ja asetu faraon eteen, kun hän menee veden ääreen, ja sano hänelle: ’Näin sanoo Herra : Päästä minun kansani palvelemaan minua.

[17] Jos sinä et päästä minun kansaani, niin tiedä, että minä lähetän paarmoja sinun, palvelijoittesi ja kansasi kimppuun sekä taloihisi. Silloin egyptiläisten talot ja myös maa, jonka päälle ne on rakennettu, tulevat täyteen paarmoja.

[22] Naquele dia, separarei a terra de Gósen, em que habita o meu povo, para que nela não haja enxames de moscas, e saibas que eu sou o SENHOR no meio desta terra.

[23] Farei distinção entre o meu povo e o teu povo; amanhã se dará este sinal.

[24] Assim fez o SENHOR; e vieram grandes enxames de moscas à casa de Faraó, e às casas dos seus oficiais, e sobre toda a terra do Egito; e a terra ficou arruinada com estes enxames.

[25] Chamou Faraó a Moisés e a Arão e disse: Ide, oferecei sacrifícios ao vosso Deus nesta terra.

[26] Respondeu Moisés: Não convém que façamos assim porque ofereceríamos ao SENHOR, nosso Deus, sacrifícios abomináveis aos egípcios; eis que, se oferecermos tais sacrifícios perante os seus olhos, não nos apedrejarão eles?

[27] Temos de ir caminho de três dias ao deserto e ofereceremos sacrifícios ao SENHOR, nosso Deus, como ele nos disser.

[28] Então, disse Faraó: Deixar-vos-ei ir, para que ofereçais sacrifícios ao SENHOR, vosso Deus, no deserto; somente que, saindo, não vades muito longe; orai também por mim.

[29] Respondeu-lhe Moisés: Eis que saio da tua presença e orarei ao SENHOR; amanhã, estes enxames de moscas se retirarão de Faraó, dos seus oficiais e do

[18] Sinä päivänä minä eristän Goosenin maan, jossa kansani asuu, niin ettei sinne tule paarmoja, jotta tietäisit, että minä olen Herra maan päällä.

[19] Minä teen eron oman kansani ja sinun kansasi välillä. Tämä merkki toteutuu huomenna.'"

[20] Herra teki näin, ja paarmoja tuli sakeasti faraon ja hänen palvelijoittensa taloihin ja koko Egyptin maahan, ja niistä tuli maan turmio.

[21]Silloin farao kutsui Mooseksen ja Aaronin ja sanoi: "Menkää ja uhratkaa Jumalallenne tässä maassa."

[22] Mutta Mooses sanoi: "Ei niin sovi tehdä, sillä me uhraamme Herralle , Jumalallemme, sellaista mikä on egyptiläisten mielestä inhottavaa. Jos me uhraamme egyptiläisten nähden heidän inhoamiaan uhreja, eivätkö he kivitä meitä?

[23]Me tahdomme mennä kolmen päivän matkan autiomaahan ja uhrata Herralle , Jumalallemme, sen mukaisesti kuin hän meille sanoo."

[24]Farao sanoi: "Minä päästän teidät autiomaahan uhraamaan Herralle , Jumalallenne, mutta älkää menkö kovin kauas. Rukoilkaa minun puolestani."

[25] Mooses vastasi: "Kun olen lähtenyt luotasi, minä rukoilen Herraa , ja paarmat häviävät huomenna faraon, hänen palvelijoittensa ja hänen kansansa

seu povo; somente que Faraó não mais me engane, não deixando ir o povo para que ofereça sacrifícios ao SENHOR.

30 Então, saiu Moisés da presença de Faraó e orou ao SENHOR.

31 E fez o SENHOR conforme a palavra de Moisés, e os enxames de moscas se retiraram de Faraó, dos seus oficiais e do seu povo; não ficou uma só mosca.

32 Mas ainda esta vez endureceu Faraó o coração e não deixou ir o povo.

kimpusta. Kunpa farao ei vain enää pettäisi, niin ettei päästäkään kansaa uhraamaan Herralle .”

26 Sitten Mooses lähti faraon luota ja rukoili Herraa .

27 Herra teki niin kuin Mooses oli sanonut. Hän poisti paarmat sekä faraon että hänen palvelijoittensa ja kansansa kimpusta, eikä niitä jäänyt ainoatakaan.

28 Mutta farao paadutti sydämensä tälläkin kertaa eikä päästänyt kansaa.

Êxodo 9

Quinta praga: peste nos animais

1 Disse o SENHOR a Moisés: Apresenta-te a Faraó e dize-lhe: Assim diz o SENHOR, o Deus dos hebreus: Deixa ir o meu povo, para que me sirva.

2 Porque, se recusares deixá-los ir e ainda por força os detiveres,

3 eis que a mão do SENHOR será sobre o teu rebanho, que está no campo, sobre os cavalos, sobre os jumentos, sobre os camelos, sobre o gado e sobre as ovelhas, com pestilência gravíssima.

4 E o SENHOR fará distinção entre os rebanhos de Israel e o rebanho do Egito, para que nada morra de tudo o que pertence aos filhos de Israel.

5 O SENHOR designou certo tempo, dizendo: Amanhã, fará o SENHOR isto na terra.

6 E o SENHOR o fez no dia seguinte, e todo o rebanho dos egípcios morreu; porém, do rebanho dos israelitas, não morreu nem um.

2. Mooseksen 9

Viides vitsaus: karjarutto

1 Herrasanoi Moosekselle: ”Mene faraon luo ja puhu hänelle: ’Näin sanoo Herra , heprealaisten Jumala: Päästä minun kansani palvelemaan minua.

2 Mutta jos sinä kieltäydyt päästämästä heitä ja vielä pidätät heitä,

3 Herran käsi lyö hyvin pahalla rutolla kedolla olevaa karjaasi: hevosia, aaseja, kameleita, nautoja ja lampaita.

4 Hän tekee kuitenkin eron israelilaisten karjan ja egyptiläisten karjan välillä, eikä yksikään israelilaisten eläimistä kuole.

5 Herra on asettanut määräajan ja sanonut: Huomenna Herra tekee näin tässä maassa.’”

6 Seuraavana päivänä Herra teki niin. Kaikki Egyptin karja kuoli, mutta israelilaisten karjasta ei kuollut ainoatakaan.

[7] Faraó mandou ver, e eis que do rebanho de Israel não morrera nem um sequer; porém o coração de Faraó se endureceu, e não deixou ir o povo.

Sexta praga: úlceras

[8] Então, disse o SENHOR a Moisés e a Arão: Apanhai mãos cheias de cinza de forno, e Moisés atire-a para o céu diante de Faraó.

[9] Ela se tornará em pó miúdo sobre toda a terra do Egito e se tornará em tumores que se arrebentem em úlceras nos homens e nos animais, por toda a terra do Egito.

[10] Eles tomaram cinza de forno e se apresentaram a Faraó; Moisés atirou-a para o céu, e ela se tornou em tumores que se arrebentavam em úlceras nos homens e nos animais,

[11] de maneira que os magos não podiam permanecer diante de Moisés, por causa dos tumores; porque havia tumores nos magos e em todos os egípcios.

[12] Porém o SENHOR endureceu o coração de Faraó, e este não os ouviu, como o SENHOR tinha dito a Moisés.

Sétima praga: chuva de pedras

[13] Disse o SENHOR a Moisés: Levanta-te pela manhã cedo, apresenta-te a Faraó e dize-lhe: Assim diz o SENHOR, o Deus dos hebreus: Deixa ir o meu povo, para que me sirva.

[14] Pois esta vez enviarei todas as minhas pragas sobre o teu coração, e sobre os teus oficiais, e sobre o teu povo, para que

[7] Kun farao lähetti tiedustelemaan asiaa, niin todellakin, israelilaisten karjasta ei ollut kuollut ainoatakaan. Mutta faraon sydän paatui, eikä hän päästänyt kansaa.

Kuudes vitsaus: märkäpaiseet

[8]Sitten Herra sanoi Moosekselle ja Aaronille: ”Ottakaa kouranne täyteen nokea uunista, ja Mooses heittäköön sen taivasta kohti faraon silmien edessä.

[9] Se muuttuu pölyksi, joka peittää koko Egyptin maan, ja siitä tulee paiseita ja märkiviä rakkuloita ihmisiin ja karjaan kaikkialla Egyptin maassa.”

[10] He ottivat nokea uunista ja asettuivat seisomaan faraon eteen. Kun Mooses heitti nokea taivasta kohti, ihmisiin ja karjaan tuli paiseita ja märkiviä rakkuloita.

[11] Paiseiden tähden tietäjätkään eivät voineet kestää Mooseksen edessä, sillä paiseita oli niin heissä kuin kaikissa muissakin egyptiläisissä.

[12] Mutta Herra kovetti faraon sydämen, eikä tämä kuunnellut Moosesta ja Aaronia, aivan kuten Herra oli Moosekselle puhunut.

Seitsemäs vitsaus: rakeet

[13] Herrasanoi Moosekselle: ”Nouse varhain aamulla, asetu faraon eteen ja sano hänelle: ’Näin sanoo Herra , heprealaisten Jumala: Päästä minun kansani palvelemaan minua.

[14] Muuten minä annan tällä kertaa kaikkien vitsauksieni kohdata sinua sekä palvelijoitasi ja kansaasi, jotta tietäisit,

saibas que não há quem me seja semelhante em toda a terra.

[15] Pois já eu poderia ter estendido a mão para te ferir a ti e o teu povo com pestilência, e terias sido cortado da terra;

[16] mas, deveras, para isso te hei mantido, a fim de mostrar-te o meu poder, e para que seja o meu nome anunciado em toda a terra.

[17] Ainda te levantas contra o meu povo, para não deixá-lo ir?

[18] Eis que amanhã, por este tempo, farei cair mui grave chuva de pedras, como nunca houve no Egito, desde o dia em que foi fundado até hoje.

[19] Agora, pois, manda recolher o teu gado e tudo o que tens no campo; todo homem e animal que se acharem no campo e não se recolherem a casa, em caindo sobre eles a chuva de pedras, morrerão.

[20] Quem dos oficiais de Faraó temia a palavra do SENHOR fez fugir os seus servos e o seu gado para as casas;

[21] aquele, porém, que não se importava com a palavra do SENHOR deixou ficar no campo os seus servos e o seu gado.

[22] Então, disse o SENHOR a Moisés: Estende a mão para o céu, e cairá chuva de pedras em toda a terra do Egito, sobre homens, sobre animais e sobre toda planta do campo na terra do Egito.

[23] E Moisés estendeu o seu bordão para o céu; o SENHOR deu trovões e chuva de pedras, e fogo desceu sobre a terra; e fez o

ettei ole ketään minun vertaistani koko maan päällä.

[15] Olisinhan jo voinut ojentaa käteni ja lyödä sinua ja kansaasi rutolla, niin että olisit kokonaan hävinnyt maan päältä.

[16] Mutta minä olen antanut sinun pysyä sitä varten, että näyttäisin sinussa voimani ja että nimeäni julistettaisiin kaikkialla maan päällä.

[17] Yhä sinä vain korotat itsesi kansaani vastaan etkä päästä sitä!

[18] Mutta huomenna tähän aikaan minä annan tulla hyvin ankaran raesateen, jonka kaltaista ei Egyptissä ole ollut sen perustamispäivästä tähän asti.

[19] Lähetä siis nyt viemään suojaan karjasi ja kaikki, mitä sinulla on ulkona, sillä kaikki ihmiset ja eläimet, jotka ovat ulkona ja joita ei ole koottu sisälle, joutuvat raesateeseen ja kuolevat.'"

[20] Ne faraon palvelijat, jotka pelkäsivät Herran sanaa, toimittivat silloin palvelijansa ja karjansa suojaan,

[21] mutta ne, jotka eivät välittäneet Herran sanasta, jättivät palvelijansa ja karjansa ulos.

[22] Herra sanoi Moosekselle: "Ojenna kätesi taivasta kohti, niin raesade tulee koko Egyptin maan, ihmisten, karjan ja kaikkien kedon kasvien päälle."

[23] Mooses ojensi sauvansa taivasta kohti, ja Herra antoi ukkosen jylistä ja rakeiden sataa, ja tuli iski maahan.

SENHOR cair chuva de pedras sobre a terra do Egito.

Näin Herra antoi sataa rakeita Egyptin maan päälle.

24 De maneira que havia chuva de pedras e fogo misturado com a chuva de pedras tão grave, qual nunca houve em toda a terra do Egito, desde que veio a ser uma nação.

24Satoi rakeita, ja tuli leimusi raesateen keskellä. Sade oli hyvin ankara. Sellaista ei ollut sattunut Egyptin maassa koko sinä aikana, jona Egyptin kansa oli ollut olemassa.

25 Por toda a terra do Egito a chuva de pedras feriu tudo quanto havia no campo, tanto homens como animais; feriu também a chuva de pedras toda planta do campo e quebrou todas as árvores do campo.

25 Rakeet surmasivat kaikki ulkona olevat ihmiset ja karjan koko Egyptin maassa. Ne löivät lakoon myös kaikki maan kasvit ja pirstoivat kaikki kedon puut.

26 Somente na terra de Gósen, onde estavam os filhos de Israel, não havia chuva de pedras.

26 Ainoastaan Goosenin maassa, jossa israelilaiset asuivat, ei ollut raesadetta.

27 Então, Faraó mandou chamar a Moisés e a Arão e lhes disse: Esta vez pequei; o SENHOR é justo, porém eu e o meu povo somos ímpios.

27 Farao kutsui nyt luokseen Mooseksen ja Aaronin ja sanoi heille: ”Minä olen nyt tehnyt syntiä. Herra on vanhurskas, mutta minä ja kansani olemme jumalattomia.

28 Orai ao SENHOR; pois já bastam estes grandes trovões e a chuva de pedras. Eu vos deixarei ir, e não ficareis mais aqui.

28 Rukoilkaa Herraa , sillä aivan tarpeeksi on jo ollut Jumalan jylinää ja rakeita. Minä päästän teidät, eikä teidän tarvitse enää viipyä täällä.”

29 Respondeu-lhe Moisés: Em saindo eu da cidade, estenderei as mãos ao SENHOR; os trovões cessarão, e já não haverá chuva de pedras; para que saibas que a terra é do SENHOR.

29 Mooses vastasi hänelle: ”Kun lähden kaupungista, minä ojennan käteni Herran puoleen. Silloin jylinä lakkaa, eikä rakeita enää tule, jotta tietäisit, että maa kuuluu Herralle .

30 Quanto a ti, porém, e aos teus oficiais, eu sei que ainda não temeis ao SENHOR Deus.

30Mutta minä kyllä tiedän, ettet sinä eivätkä sinun palvelijasi vieläkään pelkää Herraa Jumalaa.”

31 (O linho e a cevada foram feridos, pois a cevada já estava na espiga, e o linho, em flor.

31 Pellava ja ohra olivat tuhoutuneet, sillä ohra oli tekemässä tähkää ja pellava oli nupullaan,

32 Porém o trigo e o centeio não sofreram dano, porque ainda não haviam nascido.)

33 Saiu, pois, Moisés da presença de Faraó e da cidade e estendeu as mãos ao SENHOR; cessaram os trovões e a chuva de pedras, e não caiu mais chuva sobre a terra.

34 Tendo visto Faraó que cessaram as chuvas, as pedras e os trovões, tornou a pecar e endureceu o coração, ele e os seus oficiais.

35 E assim Faraó, de coração endurecido, não deixou ir os filhos de Israel, como o SENHOR tinha dito a Moisés.

Êxodo 10

Oitava praga: gafanhotos

1 Disse o SENHOR a Moisés: Vai ter com Faraó, porque lhe endureci o coração e o coração de seus oficiais, para que eu faça estes meus sinais no meio deles,

2 e para que contes a teus filhos e aos filhos de teus filhos como zombei dos egípcios e quantos prodígios fiz no meio deles, e para que saibais que eu sou o SENHOR.

3 Apresentaram-se, pois, Moisés e Arão perante Faraó e lhe disseram: Assim diz o SENHOR, o Deus dos hebreus: Até quando recusarás humilhar-te perante mim? Deixa ir o meu povo, para que me sirva.

32 mutta vehnä ja spelttivehnä eivät tuhoutuneet, sillä ne valmistuvat myöhemmin.

33 Mooses lähti faraon luota kaupungista ja ojensi kätensä Herran puoleen. Silloin jylinä ja rakeet lakkasivat eikä maassa enää satanut.

34 Kun farao näki, että sade, rakeet ja jylinä lakkasivat, hän teki jälleen syntiä. Sekä hän että hänen palvelijansa kovettivat sydämensä.

35 Niin faraon sydän pysyi kovana eikä hän päästänyt israelilaisia, niin kuin Herra oli Mooseksen kautta puhunut.

2. Mooseksen 10

Kahdeksas vitsaus: heinäsirkat

1 Herrasanoi Moosekselle: ”Mene faraon luo. Minä olen paaduttanut hänen sydämensä ja hänen palvelijoittensa sydämet, jotta voisin tehdä nämä tunnustekoni heidän keskellään

2 ja jotta sinä voisit kertoa lapsillesi ja lastesi lapsille siitä, miten minä nöyryytin egyptiläiset ja millaisia tunnustekoja minä tein heidän keskellään. Näin te tulette tietämään, että minä olen Herra .”

3 Mooses ja Aaron menivät faraon luo ja sanoivat hänelle: ”Näin sanoo Herra , heprealaisten Jumala: ’Kuinka kauan sinä kieltäydyt nöyrtymästä minun edessäni? Päästä minun kansani palvelemaan minua,

[4] Do contrário, se recusares deixar ir o meu povo, eis que amanhã trarei gafanhotos ao teu território;

[5] eles cobrirão de tal maneira a face da terra, que dela nada aparecerá; eles comerão o restante que escapou, o que vos resta da chuva de pedras, e comerão toda árvore que vos cresce no campo;

[6] e encherão as tuas casas, e as casas de todos os teus oficiais, e as casas de todos os egípcios, como nunca viram teus pais, nem os teus antepassados desde o dia em que se acharam na terra até ao dia de hoje. Virou-se e saiu da presença de Faraó.

[7] Então, os oficiais de Faraó lhe disseram: Até quando nos será por cilada este homem? Deixa ir os homens, para que sirvam ao SENHOR, seu Deus. Acaso, não sabes ainda que o Egito está arruinado?

[8] Então, Moisés e Arão foram conduzidos à presença de Faraó; e este lhes disse: Ide, servi ao SENHOR, vosso Deus; porém quais são os que hão de ir?

[9] Respondeu-lhe Moisés: Havemos de ir com os nossos jovens, e com os nossos velhos, e com os filhos, e com as filhas, e com os nossos rebanhos, e com os nossos gados; havemos de ir, porque temos de celebrar festa ao SENHOR.

[10] Replicou-lhes Faraó: Seja o SENHOR convosco, caso eu vos deixe ir e as

[4] sillä jos sinä kieltäydyt päästämästä kansaani, niin tiedä, että minä annan huomenna tulla heinäsirkkoja sinun maahasi.

[5] Ne peittävät maan pinnan, niin ettei maata voi nähdä. Ne syövät loput siitä, mikä teille jäi jäljelle rakeilta, myös kaikki kedolla kasvavat puunne.

[6] Heinäsirkat täyttävät talosi, kaikkien palvelijoittesi talot ja kaikki talot Egyptissä, niin etteivät isäsi eivätkä esi-isäsi ole sellaista nähneet siitä päivästä lähtien, jona heitä on ollut maan päällä, aina tähän päivään asti.'" Sitten Mooses kääntyi ja lähti faraon luota.

[7] Faraon palvelijat sanoivat herralleen: "Kuinka kauan tämä mies saa olla meille ansana? Päästä nämä ihmiset palvelemaan Herraa , Jumalaansa. Etkö vieläkään ymmärrä, että Egypti tuhoutuu?"

[8] Mooses ja Aaron tuotiin takaisin faraon luo, ja farao sanoi heille: "Menkää ja palvelkaa Herraa , Jumalaanne. Mutta ketkä teistä lähtevät?"

[9] Mooses vastasi: "Me menemme kaikki, nuoret ja vanhat. Me menemme poikinemme ja tyttärinemme, lampainemme ja nautoinemme, sillä meillä on Herran juhla."

[10] Farao sanoi heille: "Olkoon vain Herra teidän kanssanne! Pitäisikö minun päästää teidän lapsennekin

crianças. Vede, pois tendes conosco más intenções.

lähtemään teidän kanssanne? Teillä näyttää olevan paha mielessä.

11 Não há de ser assim; ide somente vós, os homens, e servi ao SENHOR; pois isso é o que pedistes. E os expulsaram da presença de Faraó.

11 Ei käy! Mutta menkää te miehet ja palvelkaa Herraa , sitähän te olette pyytäneetkin.” Ja farao ajoi heidät pois edestään.

12 Então, disse o SENHOR a Moisés: Estende a mão sobre a terra do Egito, para que venham os gafanhotos sobre a terra do Egito e comam toda a erva da terra, tudo o que deixou a chuva de pedras.

12 Sitten Herra sanoi Moosekselle: ”Ojenna kätesi Egyptin maan ylle, niin että sinne tulee heinäsirkkoja. Syököööt ne kaikki maan kasvit, kaiken, mitä on rakeilta jäänyt jäljelle.”

13 Estendeu, pois, Moisés o seu bordão sobre a terra do Egito, e o SENHOR trouxe sobre a terra um vento oriental todo aquele dia e toda aquela noite; quando amanheceu, o vento oriental tinha trazido os gafanhotos.

13Mooses ojensi sauvansa Egyptin maan ylle, ja Herra ohjasi itätuulen puhaltamaan yli maan koko sen päivän ja koko yön. Aamuun mennessä itätuuli oli tuonut heinäsirkat.

14 E subiram os gafanhotos por toda a terra do Egito e pousaram sobre todo o seu território; eram mui numerosos; antes destes, nunca houve tais gafanhotos, nem depois deles virão outros assim.

14Heinäsirkkoja tuli koko Egyptin maahan, ja niitä laskeutui hyvin paljon koko Egyptin alueelle. Niin paljon heinäsirkkoja ei ole koskaan sitä ennen ollut eikä sen jälkeenkään ole tuleva.

15 Porque cobriram a superfície de toda a terra, de modo que a terra se escureceu; devoraram toda a erva da terra e todo fruto das árvores que deixara a chuva de pedras; e não restou nada verde nas árvores, nem na erva do campo, em toda a terra do Egito.

15 Ne peittivät maan pinnan kokonaan, niin että maa musteni, ja söivät kaikki maan kasvit ja kaikki puiden hedelmät, jotka olivat jääneet jäljelle rakeilta. Koko Egyptin maahan ei jäänyt jäljelle mitään vihantaa, ei puihin eikä kedon kasveihin.

16 Então, se apressou Faraó em chamar a Moisés e a Arão e lhes disse: Pequei contra o SENHOR, vosso Deus, e contra vós outros.

16Silloin farao kutsui kiireesti Mooseksen ja Aaronin luokseen ja sanoi: ”Minä olen tehnyt syntiä Herraa , teidän Jumalaanne, vastaan ja teitä vastaan.

17 Agora, pois, peço-vos que me perdoeis o pecado esta vez ainda e que oreis ao

17 Nyt minä pyydän: antakaa syntini anteeksi vielä tämän kerran ja

SENHOR, vosso Deus, que tire de mim esta morte.

rukoilkaa Herraa , Jumalaanne, että hän ottaisi pois päältäni vielä tämän tappavan vitsauksen.”

[18] E Moisés, tendo saído da presença de Faraó, orou ao SENHOR.

[18] Mooses lähti faraon luota ja rukoili Herraa .

[19] Então, o SENHOR fez soprar fortíssimo vento ocidental, o qual levantou os gafanhotos e os lançou no mar Vermelho; nem ainda um só gafanhoto restou em todo o território do Egito.

[19] Niin Herra käänsi tuulen hyvin kovaksi länsituuleksi. Se vei heinäsirkat mukanaan ja painoi ne Kaislamereen, niin ettei koko Egyptin alueelle jäänyt yhtään heinäsirkkaa.

[20] O SENHOR, porém, endureceu o coração de Faraó, e este não deixou ir os filhos de Israel.

[20] Mutta Herra paadutti faraon sydämen, eikä farao päästänyt israelilaisia.

Nona praga: trevas

Yhdeksäs vitsaus: pimeys

[21] Então, disse o SENHOR a Moisés: Estende a mão para o céu, e virão trevas sobre a terra do Egito, trevas que se possam apalpar.

[21]Sitten Herra sanoi Moosekselle: ”Ojenna kätesi taivasta kohti, niin Egyptin maahan tulee pimeys, käsin kosketeltava pimeys.

[22] Estendeu, pois, Moisés a mão para o céu, e houve trevas espessas sobre toda a terra do Egito por três dias;

[22] Mooses ojensi kätensä taivasta kohti, ja koko Egyptin maahan tuli synkkä pimeys kolmeksi päiväksi.

[23] não viram uns aos outros, e ninguém se levantou do seu lugar por três dias; porém todos os filhos de Israel tinham luz nas suas habitações.

[23]Kukaan ei voinut nähdä toistaan, eikä kukaan noussut paikoiltaan kolmeen päivään, mutta kaikkien israelilaisten asuinalueilla oli valoisaa.

[24] Então, Faraó chamou a Moisés e lhe disse: Ide, servi ao SENHOR. Fiquem somente os vossos rebanhos e o vosso gado; as vossas crianças irão também convosco.

[24] Farao kutsui taas Mooseksen ja sanoi: ”Menkää ja palvelkaa Herraa . Myös teidän lapsenne saavat lähteä mukaan. Ainoastaan lampaanne ja karjanne jääkööt tänne.”

[25] Respondeu Moisés: Também tu nos tens de dar em nossas mãos sacrifícios e holocaustos, que ofereçamos ao SENHOR, nosso Deus.

[25] Mutta Mooses sanoi: ”Sinun on annettava mukaamme teurasuhrit ja polttouhrit, että voisimme uhrata ne Herralle , Jumalallemme.

[26] E também os nossos rebanhos irão conosco, nem uma unha ficará; porque

[26] Siksi karjamme on tultava kanssamme. Sorkkaakaan ei saa jäädä, sillä

deles havemos de tomar, para servir ao SENHOR, nosso Deus, e não sabemos com que havemos de servir ao SENHOR, até que cheguemos lá.

karjastamme me otamme uhrit palvellaksemme Herraa , Jumalaamme. Me emme itsekään tiedä, kuinka meidän on palveltava Herraa , ennen kuin saavumme perille.”

27 O SENHOR, porém, endureceu o coração de Faraó, e este não quis deixá-los ir.

27 Mutta Herra paadutti faraon sydämen, eikä hän suostunut päästämään israelilaisia.

28 Disse, pois, Faraó a Moisés: Retira-te de mim e guarda-te que não mais vejas o meu rosto; porque, no dia em que vires o meu rosto, morrerás.

28 Farao sanoi Moosekselle: ”Mene pois luotani ja pidä huoli siitä, ettet enää tule kasvojeni eteen, sillä sinä päivänä, jona tulet, sinun on kuoltava.”

29 Respondeu-lhe Moisés: Bem disseste; nunca mais tornarei eu a ver o teu rosto.

29 Mooses vastasi: ”Aivan oikein sanoit. Minä en enää tule kasvojesi eteen.”

Êxodo 11

Deus anuncia a décima praga

1 Disse o SENHOR a Moisés: Ainda mais uma praga trarei sobre Faraó e sobre o Egito. Então, vos deixará ir daqui; quando vos deixar, é certo que vos expulsará totalmente.

2 Fala, agora, aos ouvidos do povo que todo homem peça ao seu vizinho, e toda mulher, à sua vizinha objetos de prata e de ouro.

3 E o SENHOR fez que o seu povo encontrasse favor da parte dos egípcios; também o homem Moisés era mui famoso na terra do Egito, aos olhos dos oficiais de Faraó e aos olhos do povo.

4 Moisés disse: Assim diz o SENHOR: Cerca da meia-noite passarei pelo meio do Egito.

2. Mooseksen 11

Viimeinen vitsaus ilmoitetaan

1Sitten Herra sanoi Moosekselle: ”Minä lyön vielä yhdellä vitsauksella faraota ja Egyptiä. Sen jälkeen hän päästää teidät täältä, ja päästäessään teidät hän karkottamalla karkottaa teidät täältä viimeistä myöten.

2Sano siis nyt kansalle, että kaikki, niin miehet kuin naiset, pyytävät naapureiltaan hopea- ja kultaesineitä.”

3 Herraoli antanut israelilaisten päästä egyptiläisten suosioon, ja myös Mooses oli Egyptin maassa hyvin suuressa arvossa pidetty mies, niin faraon palvelijoitten kuin kansankin silmissä.

4 Mooses sanoi: ”Näin sanoo Herra : ’Puolenyön aikaan minä lähden kulkemaan Egyptin maan halki,

[5] E todo primogênito na terra do Egito morrerá, desde o primogênito de Faraó, que se assenta no seu trono, até ao primogênito da serva que está junto à mó, e todo primogênito dos animais.
[6] Haverá grande clamor em toda a terra do Egito, qual nunca houve, nem haverá jamais;
[7] porém contra nenhum dos filhos de Israel, desde os homens até aos animais, nem ainda um cão rosnará, para que saibais que o SENHOR fez distinção entre os egípcios e os israelitas.

[8] Então, todos estes teus oficiais descerão a mim e se inclinarão perante mim, dizendo: Sai tu e todo o povo que te segue. E, depois disto, sairei. E, ardendo em ira, se retirou da presença de Faraó.

[9] Então, disse o SENHOR a Moisés: Faraó não vos ouvirá, para que as minhas maravilhas se multipliquem na terra do Egito.
[10] Moisés e Arão fizeram todas essas maravilhas perante Faraó; mas o SENHOR endureceu o coração de Faraó, que não permitiu saíssem da sua terra os filhos de Israel.

Êxodo 12

A instituição da Páscoa

[1] Disse o SENHOR a Moisés e a Arão na terra do Egito:

[2] Este mês vos será o principal dos meses; será o primeiro mês do ano.

[5] ja kaikki esikoiset Egyptin maassa kuolevat, valtaistuimellaan istuvan faraon esikoisesta käsikivien ääressä olevan orjattaren esikoiseen asti, ja myös kaikki karjan esikoiset.
[6]Koko Egyptin maassa kuuluu silloin kova valitushuuto, jonka kaltaista ei ole ollut eikä koskaan tule olemaan.

[7] Mutta yhdellekään israelilaiselle ei edes koira murise, ei ihmiselle eikä eläimelle. Tästä te tiedätte, että Herra tekee eron Egyptin ja Israelin välillä.’

[8] Kaikki nämä palvelijasi tulevat minun luokseni, heittäytyvät eteeni ja sanovat: ’Lähde pois, sinä ja koko kansa, joka sinua seuraa.’ Sen jälkeen minä lähden.” Sitten Mooses lähti faraon luota vihasta hehkuen.

[9] Herra sanoi Moosekselle: ”Farao ei kuule teitä, jotta monet tunnusteot tapahtuisivat Egyptin maassa.”

[10]Mooses ja Aaron olivat tehneet kaikki nämä tunnusteot faraon edessä, mutta Herra paadutti faraon sydämen, niin ettei hän päästänyt israelilaisia maastaan.

2. Mooseksen 12

Pääsiäinen

[1]Sen jälkeen Herra sanoi Moosekselle ja Aaronille Egyptin maassa:
[2] ”Olkoon tämä kuukausi teille kuukausista ensimmäinen. Se on oleva teille vuoden ensimmäinen kuukausi.

[3] Falai a toda a congregação de Israel, dizendo: Aos dez deste mês, cada um tomará para si um cordeiro, segundo a casa dos pais, um cordeiro para cada família.

[3] Puhukaa koko Israelin seurakunnalle näin: Tämän kuun kymmenentenä päivänä jokaisen miehen on otettava itseään ja perhekuntaansa varten karitsa, yksi karitsa jokaiseen kotiin.

[4] Mas, se a família for pequena para um cordeiro, então, convidará ele o seu vizinho mais próximo, conforme o número das almas; conforme o que cada um puder comer, por aí calculareis quantos bastem para o cordeiro.

[4] Mutta jos perhe on liian pieni syömään koko karitsaa, ottakoon perheenpää yhteisen karitsan lähimmän naapurinsa kanssa henkilöiden luvun mukaan. Karitsaa kohti on oltava niin monta henkeä, että voitte sen syödä.

[5] O cordeiro será sem defeito, macho de um ano; podereis tomar um cordeiro ou um cabrito;

[5] Karitsanne pitää olla virheetön, vuoden ikäinen uros. Ottakaa se lampaista tai vuohista.

[6] e o guardareis até ao décimo quarto dia deste mês, e todo o ajuntamento da congregação de Israel o imolará no crepúsculo da tarde.

[6]Kukin säilyttäköön sitä tämän kuun neljänteentoista päivään saakka, ja sitten koko Israelin seurakunta teurastakoon sen iltahämärissä.

[7] Tomarão do sangue e o porão em ambas as ombreiras e na verga da porta, nas casas em que o comerem;

[7]Heidän tulee ottaa karitsan verta ja sivellä sitä ovenkamanaan ja molempiin ovenpieliin niissä taloissa, joissa he karitsaa syövät.

[8] naquela noite, comerão a carne assada no fogo; com pães asmos e ervas amargas a comerão.

[8] Liha on syötävä sinä yönä. Se on syötävä tulessa paistettuna, happamattoman leivän ja katkerien yrttien kera.

[9] Não comereis do animal nada cru, nem cozido em água, porém assado ao fogo: a cabeça, as pernas e a fressura.

[9]Älkää syökö siitä mitään raakana tai vedessä keitettynä, vaan paistakaa se tulessa päineen, jalkoineen ja sisäelimineen.

[10] Nada deixareis dele até pela manhã; o que, porém, ficar até pela manhã, queimá-lo-eis.

[10] Älkää myöskään jättäkö siitä mitään aamuksi, vaan polttakaa tulessa se, mitä siitä jäisi aamuksi jäljelle.

[11] Desta maneira o comereis: lombos cingidos, sandálias nos pés e cajado na

[11] Syödessänne karitsaa teillä tulee olla kupeet vyötettyinä, kengät jalassanne ja

mão; comê-lo-eis à pressa; é a Páscoa do SENHOR.

[12] Porque, naquela noite, passarei pela terra do Egito e ferirei na terra do Egito todos os primogênitos, desde os homens até aos animais; executarei juízo sobre todos os deuses do Egito. Eu sou o SENHOR.

[13] O sangue vos será por sinal nas casas em que estiverdes; quando eu vir o sangue, passarei por vós, e não haverá entre vós praga destruidora, quando eu ferir a terra do Egito.

[14] Este dia vos será por memorial, e o celebrareis como solenidade ao SENHOR; nas vossas gerações o celebrareis por estatuto perpétuo.

[15] Sete dias comereis pães asmos. Logo ao primeiro dia, tirareis o fermento das vossas casas, pois qualquer que comer coisa levedada, desde o primeiro dia até ao sétimo dia, essa pessoa será eliminada de Israel.

[16] Ao primeiro dia, haverá para vós outros santa assembléia; também, ao sétimo dia, tereis santa assembléia; nenhuma obra se fará nele, exceto o que diz respeito ao comer; somente isso podereis fazer.

[17] Guardai, pois, a Festa dos Pães Asmos, porque, nesse mesmo dia, tirei vossas hostes da terra do Egito; portanto, guardareis este dia nas vossas gerações por estatuto perpétuo.

sauva kädessänne. Teidän on syötävä se kiireesti. Se on Herran pääsiäisuhri .

[12]Minä kuljen sinä yönä halki Egyptin maan ja surmaan kaikki esikoiset Egyptin maassa, sekä ihmisten että eläinten. Minä annan tuomioni kohdata kaikkia Egyptin jumalia. Minä olen Herra .

[13]Veri on merkkinä taloissa, joissa te olette. Kun näen veren, minä menen ohitsenne, eikä tuhoava vitsaus osu teihin, kun minä rankaisen Egyptin maata.

[14] Olkoon tämä päivä teille muistopäivä. Viettäkää sitä Herran juhlana sukupolvesta sukupolveen. Tämä on ikuinen säädös.

[15] Syökää happamatonta leipää seitsemän päivää. Poistakaa jo ensimmäisenä päivänä hapantaikina taloistanne, sillä jokainen, joka syö hapanta leipää ensimmäisen ja seitsemännen päivän välisenä aikana, on poistettava Israelista.

[16] Pitäkää ensimmäisenä päivänä pyhä kokous. Myös seitsemäntenä päivänä pitäkää pyhä kokous. Niinä päivinä älkää tehkö mitään työtä; valmistakaa ainoastaan se, mitä kukin tarvitsee syödäkseen.

[17] Viettäkää happamattoman leivän juhlaa, sillä juuri sinä päivänä minä vein teidän joukkonne pois Egyptin maasta. Viettäkää siis tätä päivää sukupolvesta sukupolveen. Tämä on ikuinen säädös.

[18] Desde o dia catorze do primeiro mês, à tarde, comereis pães asmos até à tarde do dia vinte e um do mesmo mês.

[18]Syökää happamatonta leipää ensimmäisen kuun neljännentoista päivän illasta saman kuun kahdennenkymmenennenyhdennen päivän iltaan asti.

[19] Por sete dias, não se ache nenhum fermento nas vossas casas; porque qualquer que comer pão levedado será eliminado da congregação de Israel, tanto o peregrino como o natural da terra.

[19]Seitsemään päivään taloistanne ei saa löytyä hapantaikinaa. Jokainen, joka syö hapanta leipää, on poistettava Israelin seurakunnasta, on hän muukalainen tai maan kansalainen.

[20] Nenhuma coisa levedada comereis; em todas as vossas habitações, comereis pães asmos.

[20] Älkää syökö mitään hapanta. Syökää happamatonta leipää, missä ikinä asuttekin."

[21] Chamou, pois, Moisés todos os anciãos de Israel e lhes disse: Escolhei, e tomai cordeiros segundo as vossas famílias, e imolai a Páscoa.

[21] Mooses kutsui koolle kaikki Israelin vanhimmat ja sanoi heille: ”Valitkaa ja ottakaa erilleen lammas, kukin perhekuntaanne varten, ja teurastakaa se pääsiäisuhrina.

[22] Tomai um molho de hissopo, molhai-o no sangue que estiver na bacia e marcai a verga da porta e suas ombreiras com o sangue que estiver na bacia; nenhum de vós saia da porta da sua casa até pela manhã.

[22]Ottakaa sitten iisoppikimppu, kastakaa se maljassa olevaan vereen ja sivelkää verta ovenkamanaan ja molempiin ovenpieliin. Kukaan teistä ei saa lähteä ulos talonsa ovesta ennen aamua,

[23] Porque o SENHOR passará para ferir os egípcios; quando vir, porém, o sangue na verga da porta e em ambas as ombreiras, passará o SENHOR aquela porta e não permitirá ao Destruidor que entre em vossas casas, para vos ferir.

[23]sillä Herra kulkee lyömässä vitsauksella egyptiläisiä. Kun hän näkee veren ovenkamanassa ja molemmissa ovenpielissä, hän menee sen oven ohi eikä salli tuhoojan tulla taloihinne lyömään teitä vitsauksella.

[24] Guardai, pois, isto por estatuto para vós outros e para vossos filhos, para sempre.

[24] Noudattakaa tätä säädöstä ikuisesti, sekä te että teidän lapsenne.

[25] E, uma vez dentro na terra que o SENHOR vos dará, como tem dito, observai este rito.

[25] Kun tulette maahan, jonka Herra antaa teille lupauksensa mukaan, palvelkaa häntä tällä tavoin .

[26] Quando vossos filhos vos perguntarem: Que rito é este?

[27] Respondereis: É o sacrifício da Páscoa ao SENHOR, que passou por cima das casas dos filhos de Israel no Egito, quando feriu os egípcios e livrou as nossas casas. Então, o povo se inclinou e adorou.

[28] E foram os filhos de Israel e fizeram isso; como o SENHOR ordenara a Moisés e a Arão, assim fizeram.

Décima praga: morte dos primogênitos

[29] Aconteceu que, à meia-noite, feriu o SENHOR todos os primogênitos na terra do Egito, desde o primogênito de Faraó, que se assentava no seu trono, até ao primogênito do cativo que estava na enxovia, e todos os primogênitos dos animais.

[30] Levantou-se Faraó de noite, ele, todos os seus oficiais e todos os egípcios; e fez-se grande clamor no Egito, pois não havia casa em que não houvesse morto.

[31] Então, naquela mesma noite, Faraó chamou a Moisés e a Arão e lhes disse: Levantai-vos, saí do meio do meu povo, tanto vós como os filhos de Israel; ide, servi ao SENHOR, como tendes dito.

[32] Levai também convosco vossas ovelhas e vosso gado, como tendes dito; ide-vos embora e abençoai-me também a mim.

[33] Os egípcios apertavam com o povo, apressando-se em lançá-los fora da terra, pois diziam: Todos morreremos.

[26] Kun sitten lapsenne kysyvät teiltä, mitä tämä palvelusmeno teille merkitsee,

[27] vastatkaa näin: ’Tämä on pääsiäisuhri Herralle , joka meni israelilaisten talojen ohi Egyptissä. Hän löi egyptiläisiä vitsauksella mutta säästi meidän kotimme.’” Silloin kansa kumartui kasvoilleen maahan.

[28] Israelilaiset lähtivät pois ja tekivät aivan sen käskyn mukaan, jonka Herra oli antanut Moosekselle ja Aaronille.

Kymmenes vitsaus: Egyptin esikoisten surma

[29]Puolenyön aikaan Herra surmasi kaikki Egyptin maan esikoiset, valtaistuimellaan istuvan faraon esikoisesta vankikuopassa olevan vangin esikoiseen asti, ja myös kaikki karjan esikoiset.

[30]Niin farao, kaikki hänen palvelijansa ja kaikki egyptiläiset nousivat yöllä, ja Egyptissä alkoi kova valitushuuto, sillä ei ollut yhtään kotia, jossa ei ollut kuollutta.

[31] Farao kutsui yöllä Mooseksen ja Aaronin luokseen ja sanoi: ”Nouskaa ja lähtekää pois minun kansani keskuudesta, sekä te että muut israelilaiset. Menkää ja palvelkaa Herraa , niin kuin olette puhuneet.

[32] Ottakaa mukaan myös lampaanne, vuohenne ja nautanne, niin kuin olette puhuneet, ja menkää. Siunatkaa myös minua.”

[33] Egyptiläiset painostivat israelilaisia saadakseen heidät nopeasti maasta pois,

sillä he ajattelivat: ”Me kuolemme kaikki.”

[34] O povo tomou a sua massa, antes que levedasse, e as suas amassadeiras atadas em trouxas com seus vestidos, sobre os ombros.

[34] Kansa otti taikinansa, ennen kuin se oli hapannut, ja kantoi taikinakaukalonsa viittoihin käärittyinä olkapäillään.

[35] Fizeram, pois, os filhos de Israel conforme a palavra de Moisés e pediram aos egípcios objetos de prata, e objetos de ouro, e roupas.

[35] Israelilaiset olivat tehneet Mooseksen sanan mukaan ja pyytäneet egyptiläisiltä hopea- ja kultaesineitä sekä vaatteita,

[36] E o SENHOR fez que seu povo encontrasse favor da parte dos egípcios, de maneira que estes lhes davam o que pediam. E despojaram os egípcios.

[36]ja Herra oli antanut kansan päästä egyptiläisten suosioon, niin että nämä suostuivat heidän pyyntöönsä. Niin he veivät saalista egyptiläisiltä.

A saída dos israelitas do Egito

Israel lähtee Egyptistä

[37] Assim, partiram os filhos de Israel de Ramessés para Sucote, cerca de seiscentos mil a pé, somente de homens, sem contar mulheres e crianças.

[37]Israelilaiset, noin kuusisataatuhatta jalkamiestä vaimoineen ja lapsineen, lähtivät liikkeelle ja kulkivat Ramseksesta Sukkotiin.

[38] Subiu também com eles um misto de gente, ovelhas, gado, muitíssimos animais.

[38]Heidän mukanaan meni myös paljon sekakansaa sekä lampaita, vuohia ja nautoja hyvin suurina laumoina.

[39] E cozeram bolos asmos da massa que levaram do Egito; pois não se tinha levedado, porque foram lançados fora do Egito; não puderam deter-se e não haviam preparado para si provisões.

[39]He leipoivat happamattomia leipiä Egyptistä tuomastaan taikinasta. Se ei näet ollut kerinnyt hapantua, kun heidät karkotettiin Egyptistä. He eivät voineet viivytellä, ja he eivät olleet ehtineet tehdä itselleen evästä.

[40] Ora, o tempo que os filhos de Israel habitaram no Egito foi de quatrocentos e trinta anos.

[40] Aika, jonka israelilaiset asuivat Egyptissä, oli neljäsataakolmekymmentä vuotta.

[41] Aconteceu que, ao cabo dos quatrocentos e trinta anos, nesse mesmo dia, todas as hostes do SENHOR saíram da terra do Egito.

[41]Juuri sinä päivänä, kun neljäsataakolmekymmentä vuotta oli kulunut, kaikki Herran joukot lähtivät Egyptin maasta.

[42] Esta noite se observará ao SENHOR, porque, nela, os tirou da terra do Egito; esta é a noite do SENHOR, que devem todos os filhos de Israel comemorar nas suas gerações.

[43] Disse mais o SENHOR a Moisés e a Arão: Esta é a ordenança da Páscoa: nenhum estrangeiro comerá dela.

[44] Porém todo escravo comprado por dinheiro, depois de o teres circuncidado, comerá dela.

[45] O estrangeiro e o assalariado não comerão dela.

[46] O cordeiro há de ser comido numa só casa; da sua carne não levareis fora da casa, nem lhe quebrareis osso nenhum.

[47] Toda a congregação de Israel o fará.

[48] Porém, se algum estrangeiro se hospedar contigo e quiser celebrar a Páscoa do SENHOR, seja-lhe circuncidado todo macho; e, então, se chegará, e a observará, e será como o natural da terra; mas nenhum incircunciso comerá dela.

[49] A mesma lei haja para o natural e para o forasteiro que peregrinar entre vós.

[50] Assim fizeram todos os filhos de Israel; como o SENHOR ordenara a Moisés e a Arão, assim fizeram.

[51] Naquele mesmo dia, tirou o SENHOR os filhos de Israel do Egito, segundo as suas turmas.

Êxodo 13

[42] Tuo yö on valvontayö Herran kunniaksi, koska hän vei heidät pois Egyptin maasta. Se on yö, jona kaikkien israelilaisten sukupolvesta sukupolveen tulee valvoa Herran edessä.

Säädös pääsiäislampaasta

[43] Herrasanoi Moosekselle ja Aaronille: ”Tämä on laki pääsiäislampaasta: Yksikään muukalainen ei saa syödä sitä.

[44] Mutta jokainen rahalla ostettu orja saa sitä syödä, kunhan olet ympärileikannut hänet.

[45] Tilapäinen asukas ja palkkatyöläinen eivät saa sitä syödä.

[46] Se on syötävä yhdessä ja samassa talossa, eikä sen lihaa saa viedä ulos. Älkää myöskään rikkoko sen luita.

[47] Koko Israelin seurakunta valmistakoon pääsiäislampaan.

[48] Jos luonasi asuu muukalainen, joka tahtoo viettää Herran pääsiäistä, hänen on ympärileikattava kaikki perheensä miehet ja pojat. Sitten hän voi valmistaa pääsiäislampaan ja hän on kuin maan kansalainen. Mutta yksikään ympärileikkaamaton ei saa syödä sitä.

[49] Sama laki koskee maan kansalaista ja keskuudessanne asuvaa muukalaista.”

[50] Kaikki israelilaiset tekivät sen käskyn mukaan, jonka Herra oli antanut Moosekselle ja Aaronille.

[51] Juuri tuona päivänä Herra vei israelilaiset joukkoineen pois Egyptin maasta.

2. Mooseksen 13

Consagração dos primogênitos

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

[2] Consagra-me todo primogênito; todo que abre a madre de sua mãe entre os filhos de Israel, tanto de homens como de animais, é meu.

[3] Disse Moisés ao povo: Lembrai-vos deste mesmo dia, em que saístes do Egito, da casa da servidão; pois com mão forte o SENHOR vos tirou de lá; portanto, não comereis pão levedado.

[4] Hoje, mês de abibe, estais saindo.

[5] Quando o SENHOR te houver introduzido na terra dos cananeus, e dos heteus, e dos amorreus, e dos heveus, e dos jebuseus, a qual jurou a teus pais te dar, terra que mana leite e mel, guardarás este rito neste mês.

[6] Sete dias comerás pães asmos; e, ao sétimo dia, haverá solenidade ao SENHOR.

[7] Sete dias se comerão pães asmos, e o levedado não se encontrará contigo, nem ainda fermento será encontrado em todo o teu território.

[8] Naquele mesmo dia, contarás a teu filho, dizendo: É isto pelo que o SENHOR me fez, quando saí do Egito.

[9] E será como sinal na tua mão e por memorial entre teus olhos; para que a lei do SENHOR esteja na tua boca; pois com mão forte o SENHOR te tirou do Egito.

Esikoisten pyhittäminen ja happamattoman leivän juhla

[1] Herrasanoi Moosekselle:

[2] ”Pyhitä minulle jokainen esikoinen, niin ihmisten kuin karjankin. Jokainen, joka avaa kohdun israelilaisten keskuudessa, on minun.”

[3]Mooses sanoi kansalle: ”Muistakaa tämä päivä, jona lähditte Egyptistä, orjuuden pesästä, sillä Herra vei teidät väkevällä kädellä sieltä pois. Silloin ei saa syödä mitään hapanta.

[4]Tänä päivänä, aabib-kuussa, te lähdette.

[5] Kun Herra vie sinut kanaanilaisten, heettiläisten, amorilaisten, hivviläisten ja jebusilaisten maahan, jonka hän isillesi vannomallaan valalla on luvannut antaa sinulle, maahan, joka vuotaa maitoa ja hunajaa, niin palvele Jumalaa aina tässä kuussa näin:

[6]Syö seitsemänä päivänä happamatonta leipää, ja seitsemäntenä päivänä olkoon Herran juhla.

[7]Happamatonta leipää tulee syödä seitsemän päivää. Mitään hapanta ei saa olla luonasi, eikä hapantaikinaa saa näkyä missään alueellasi.

[8] Kerro sinä päivänä pojallesi: ’Näin tehdään sen johdosta, mitä Herra teki minun hyväkseni lähtiessäni Egyptistä.’

[9] Olkoon tämä säädös kuin merkki kädessäsi ja muistutus otsallasi, että Herran opetus olisi suussasi, sillä Herra vei sinut väkevällä kädellä pois Egyptistä.

[10] Portanto, guardarás esta ordenança no determinado tempo, de ano em ano.

[11] Quando o SENHOR te houver introduzido na terra dos cananeus, como te jurou a ti e a teus pais, quando ta houver dado,

[12] apartarás para o SENHOR todo que abrir a madre e todo primogênito dos animais que tiveres; os machos serão do SENHOR.

[13] Porém todo primogênito da jumenta resgatarás com cordeiro; se o não resgatares, será desnucado; mas todo primogênito do homem entre teus filhos resgatarás.

[14] Quando teu filho amanhã te perguntar: Que é isso? Responder-lhe-ás: O SENHOR com mão forte nos tirou da casa da servidão.

[15] Pois sucedeu que, endurecendo-se Faraó para não nos deixar sair, o SENHOR matou todos os primogênitos na terra do Egito, desde o primogênito do homem até ao primogênito dos animais; por isso, eu sacrifico ao SENHOR todos os machos que abrem a madre; porém a todo primogênito de meus filhos eu resgato.

[16] E isto será como sinal na tua mão e por frontais entre os teus olhos; porque o SENHOR com mão forte nos tirou do Egito.

Deus guia o povo pelo caminho

[17] Tendo Faraó deixado ir o povo, Deus não o levou pelo caminho da terra dos filisteus, posto que mais perto, pois disse: Para que, porventura, o povo não se

[10]Noudata siis tätä säädöstä määräaikanaan vuodesta vuoteen.

[11] Kun Herra on vienyt sinut kanaanilaisten maahan, niin kuin hän on sinulle ja sinun isillesi vannonut, ja kun hän on antanut sen sinulle,

[12] niin luovuta Herralle jokainen, joka avaa kohdun. Myös jokainen karjasi urospuolinen esikoinen kuuluu Herralle .

[13]Jokainen aasin esikoinen lunasta lampaalla, mutta jos et lunasta, niin taita siltä niska. Lunasta jokainen esikoispoikasi, ihmisen esikoinen.

[14]Kun poikasi kysyy vastaisuudessa sinulta: 'Mitä tämä merkitsee?', vastaa hänelle: ' Herra vei meidät väkevällä kädellä pois Egyptistä, orjuuden pesästä.

[15] Ja kun farao uppiniskaisesti kieltäytyi päästämästä meitä, Herra surmasi Egyptin maassa kaikki esikoiset, sekä ihmisten että karjan esikoiset. Sen tähden minä uhraan Herralle jokaisen urospuolisen eläimen, joka avaa kohdun, ja lunastan jokaisen esikoispoikani.'

[16] Olkoon tämä kuin merkki kädessäsi ja muistutus otsallasi siitä, että Herra vei meidät väkevällä kädellä pois Egyptistä."

Pilvipatsas ja tulipatsas

[17]Kun farao oli päästänyt israelilaiset, Jumala ei johtanut heitä filistealaisten maan kautta vievää tietä, vaikka se oli suorin, sillä Jumala ajatteli, että kansa

arrependa, vendo a guerra, e torne ao Egito.

[18] Porém Deus fez o povo rodear pelo caminho do deserto perto do mar Vermelho; e, arregimentados, subiram os filhos de Israel do Egito.

[19] Também levou Moisés consigo os ossos de José, pois havia este feito os filhos de Israel jurarem solenemente, dizendo: Certamente, Deus vos visitará; daqui, pois, levai convosco os meus ossos.

[20] Tendo, pois, partido de Sucote, acamparam-se em Etã, à entrada do deserto.

[21] O SENHOR ia adiante deles, durante o dia, numa coluna de nuvem, para os guiar pelo caminho; durante a noite, numa coluna de fogo, para os alumiar, a fim de que caminhassem de dia e de noite.

[22] Nunca se apartou do povo a coluna de nuvem durante o dia, nem a coluna de fogo durante a noite.

ehkä katuisi nähdessään sodan syttyvän ja palaisi Egyptiin.

[18] Sen sijaan Jumala johti kansan kiertämään autiomaan kautta Kaislamerta kohti. Israelilaiset lähtivät Egyptin maasta taisteluvalmiina.

[19] Mooses otti mukaansa Joosefin luut, sillä Joosef oli vannottanut israelilaisia ankarasti ja sanonut: ”Kun Jumala pitää teistä huolen, viekää silloin minun luuni täältä mukananne.”

[20]Israelilaiset lähtivät liikkeelle Sukkotista ja leiriytyivät Eetamiin, autiomaan reunaan.

[21] Herrakulki heidän edellään päivällä pilvipatsaassa johdattaakseen heitä tiellä ja yöllä tulipatsaassa valaistakseen heidän kulkuaan. Näin he saattoivat kulkea sekä päivällä että yöllä.

[22]Pilvipatsas ei poistunut kansan edeltä päivällä eikä tulipatsas yöllä.

Êxodo 14

Perseguição de Israel

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

[2] Fala aos filhos de Israel que retrocedam e se acampem defronte de Pi-Hairote, entre Migdol e o mar, diante de Baal-Zefom; em frente dele vos acampareis junto ao mar.

[3] Então, Faraó dirá dos filhos de Israel: Estão desorientados na terra, o deserto os encerrou.

[4] Endurecerei o coração de Faraó, para que os persiga, e serei glorificado em

2. Mooseksen 14

Farao ajaa takaa israelilaisia

[1]Sitten Herra puhui Moosekselle:

[2]”Sano israelilaisille, että he kääntyvät takaisin ja leiriytyvät Pii-Hahirotin kohdalle Migdolin ja meren välille. Leiriytykää meren rannalle vastapäätä Baal-Sefonia.

[3] Farao on sanova, että israelilaiset harhailevat maassa ja autiomaa on saartanut heidät.

[4] Minä paadutan faraon sydämen, niin että hän lähtee ajamaan heitä takaa. Sitten

Faraó e em todo o seu exército; e saberão os egípcios que eu sou o SENHOR. Eles assim o fizeram.

minä näytän kunniani faraossa ja koko hänen sotajoukossaan, ja egyptiläiset tulevat tietämään, että minä olen Herra ." Israelilaiset tekivät kuten oli käsketty.

5 Sendo, pois, anunciado ao rei do Egito que o povo fugia, mudou-se o coração de Faraó e dos seus oficiais contra o povo, e disseram: Que é isto que fizemos, permitindo que Israel nos deixasse de servir?

5 Kun Egyptin kuninkaalle kerrottiin, että kansa oli paennut, hänen ja hänen palvelijoittensa mieli muuttui Israelia kohtaan, ja he sanoivat: "Mitä teimmekään, kun päästimme Israelin palvelemasta meitä!"

6 E aprontou Faraó o seu carro e tomou consigo o seu povo;

6 Farao valjastutti hevoset vaunujensa eteen ja otti mukaan sotaväkensä

7 e tomou também seiscentos carros escolhidos e todos os carros do Egito com capitães sobre todos eles.

7 ja kuudetsadat valiovaunut sekä kaikki muut Egyptin vaunut ja vaunusoturit niihin kaikkiin.

8 Porque o SENHOR endureceu o coração de Faraó, rei do Egito, para que perseguisse os filhos de Israel; porém os filhos de Israel saíram afoitamente.

8 Herra oli näet paaduttanut faraon, Egyptin kuninkaan, sydämen, niin että hän lähti ajamaan takaa israelilaisia, jotka olivat lähteneet matkaan rohkein mielin .

9 Perseguiram-nos os egípcios, todos os cavalos e carros de Faraó, e os seus cavalarianos, e o seu exército e os alcançaram acampados junto ao mar, perto de Pi-Hairote, defronte de Baal-Zefom.

9 Egyptiläiset, kaikki faraon hevoset, vaunut, ratsumiehet ja koko hänen muu sotajoukkonsa, ajoivat heitä takaa ja saavuttivat heidät, kun he olivat leiriytyneinä meren rannalla, Pii-Hahirotin kohdalla, vastapäätä Baal-Sefonia.

10 E, chegando Faraó, os filhos de Israel levantaram os olhos, e eis que os egípcios vinham atrás deles, e temeram muito; então, os filhos de Israel clamaram ao SENHOR.

10 Faraon lähestyessä israelilaiset nostivat katseensa ja näkivät, että egyptiläiset olivat tulossa heidän jäljessään. Silloin israelilaiset pelästyivät pahoin ja huusivat Herraa .

11 Disseram a Moisés: Será, por não haver sepulcros no Egito, que nos tiraste de lá, para que morramos neste deserto? Por que

11 He sanoivat Moosekselle: "Eikö Egyptissä ollut hautoja, kun toit meidät tänne autiomaahan kuolemaan? Mitä

nos trataste assim, fazendo-nos sair do Egito?

12 Não é isso o que te dissemos no Egito: deixa-nos, para que sirvamos os egípcios? Pois melhor nos fora servir aos egípcios do que morrermos no deserto.

13 Moisés, porém, respondeu ao povo: Não temais; aquietai-vos e vede o livramento do SENHOR que, hoje, vos fará; porque os egípcios, que hoje vedes, nunca mais os tornareis a ver.

14 O SENHOR pelejará por vós, e vós vos calareis.

A passagem pelo meio do mar

15 Disse o SENHOR a Moisés: Por que clamas a mim? Dize aos filhos de Israel que marchem.

16 E tu, levanta o teu bordão, estende a mão sobre o mar e divide-o, para que os filhos de Israel passem pelo meio do mar em seco.

17 Eis que endurecerei o coração dos egípcios, para que vos sigam e entrem nele; serei glorificado em Faraó e em todo o seu exército, nos seus carros e nos seus cavalarianos;

18 e os egípcios saberão que eu sou o SENHOR, quando for glorificado em Faraó, nos seus carros e nos seus cavalarianos.

19 Então, o Anjo de Deus, que ia adiante do exército de Israel, se retirou e passou para trás deles; também a coluna de

teitkään meille, kun veit meidät pois Egyptistä!

12Emmekö puhuneet sinulle tästä Egyptissä? Mehän sanoimme: 'Jätä meidät rauhaan, niin että saamme palvella egyptiläisiä!' Olisihan meidän ollut parempi palvella egyptiläisiä kuin kuolla autiomaassa."

13 Mooses vastasi kansalle: "Älkää pelätkö. Pysykää aloillanne, niin näette pelastuksen, jonka Herra antaa teille tänä päivänä. Sellaista, mitä näette tänään tapahtuvan egyptiläisille, ette enää koskaan tule näkemään.

14 Herra sotii teidän puolestanne, olkaa te hiljaa."

15 Herrasanoi Moosekselle: "Miksi huudat minua avuksi? Sano israelilaisille, että heidän on lähdettävä liikkeelle.

16 Mutta nosta sinä sauvasi, ojenna kätesi meren ylle ja jaa meri kahtia, niin että israelilaiset voivat mennä meren poikki kuivaa maata pitkin.

17 Minä paadutan egyptiläisten sydämet, niin että he lähtevät israelilaisten perään. Sitten minä näytän kunniani faraossa ja koko hänen sotajoukossaan, hänen vaunuissaan ja ratsumiehissään.

18 Egyptiläiset tulevat tietämään, että minä olen Herra , kun minä näytän kunniani faraossa, hänen vaunuissaan ja ratsumiehissään."

19 Jumalan enkeli, joka oli kulkenut israelilaisten leirin edellä, lähti paikaltaan ja meni heidän taakseen. Myös pilvipatsas

nuvem se retirou de diante deles, e se pôs atrás deles,

[20] e ia entre o campo dos egípcios e o campo de Israel; a nuvem era escuridade para aqueles e para este esclarecia a noite; de maneira que, em toda a noite, este e aqueles não puderam aproximar-se.

[21] Então, Moisés estendeu a mão sobre o mar, e o SENHOR, por um forte vento oriental que soprou toda aquela noite, fez retirar-se o mar, que se tornou terra seca, e as águas foram divididas.

[22] Os filhos de Israel entraram pelo meio do mar em seco; e as águas lhes foram qual muro à sua direita e à sua esquerda.

[23] Os egípcios que os perseguiam entraram atrás deles, todos os cavalos de Faraó, os seus carros e os seus cavalarianos, até ao meio do mar.

[24] Na vigília da manhã, o SENHOR, na coluna de fogo e de nuvem, viu o acampamento dos egípcios e alvorotou o acampamento dos egípcios;

[25] emperrou-lhes as rodas dos carros e fê-los andar dificultosamente. Então, disseram os egípcios: Fujamos da presença de Israel, porque o SENHOR peleja por eles contra os egípcios.

Os egípcios perecem no mar

[26] Disse o SENHOR a Moisés: Estende a mão sobre o mar, para que as águas se voltem sobre os egípcios, sobre os seus carros e sobre os seus cavalarianos.

siirtyi pois heidän edeltään ja asettui heidän taakseen.

[20] Näin se tuli egyptiläisten leirin ja Israelin leirin väliin. Pilvi oli pimeä toisille mutta valaisi yön toisille, eivätkä leirit voineet lähestyä toisiaan koko yönä.

Israelilaiset kulkevat Kaislameren poikki

[21] Mooses ojensi kätensä meren ylle, ja Herra pani meren väistymään nostamalla ankaran itätuulen, joka puhalsi koko yön. Näin Herra muutti meren kuivaksi maaksi. Vedet jakautuivat kahtia,

[22] ja israelilaiset saattoivat kulkea meren poikki kuivaa maata pitkin. Vesi oli muurina sekä heidän oikealla että vasemmalla puolellaan.

[23] Egyptiläiset ajoivat heitä takaa, ja kaikki faraon hevoset, vaunut ja ratsumiehet tulivat israelilaisten perässä keskelle merta.

[24] Aamuvartion aikaan Herra katsoi tulipatsaasta ja pilvestä egyptiläisten leiriä ja saattoi heidän leirinsä sekasortoon.

[25] Hän saattoi heidän vaunujensa pyörät irtoamaan, niin että heidän kulkunsa kävi raskaaksi. Egyptiläiset sanoivat: ”Paetkaamme Israelia, sillä Herra sotii heidän puolestaan egyptiläisiä vastaan.”

[26] Silloin Herra sanoi Moosekselle: ”Ojenna kätesi meren ylle, että vedet palaisivat ja peittäisivät egyptiläiset, heidän vaununsa ja ratsumiehensä.”

[27] Então, Moisés estendeu a mão sobre o mar, e o mar, ao romper da manhã, retomou a sua força; os egípcios, ao fugirem, foram de encontro a ele, e o SENHOR derribou os egípcios no meio do mar.

[27] Mooses ojensi kätensä meren ylle, ja aamunkoitteessa meri palasi paikoilleen egyptiläisten paetessa sitä päin. Näin Herra syöksi egyptiläiset keskelle merta.

[28] E, voltando as águas, cobriram os carros e os cavalarianos de todo o exército de Faraó, que os haviam seguido no mar; nem ainda um deles ficou.

[28] Vedet palasivat ja peittivät faraon koko sotajoukon, vaunut ja ratsumiehet, jotka olivat seuranneet israelilaisia keskelle merta. Heistä ei jäänyt jäljelle ainoatakaan.

[29] Mas os filhos de Israel caminhavam a pé enxuto pelo meio do mar; e as águas lhes eram quais muros, à sua direita e à sua esquerda.

[29] Mutta israelilaiset kulkivat meren poikki kuivaa maata pitkin, ja vesi oli muurina sekä heidän oikealla että vasemmalla puolellaan.

[30] Assim, o SENHOR livrou Israel, naquele dia, da mão dos egípcios; e Israel viu os egípcios mortos na praia do mar.

[30] Näin Herra pelasti Israelin tuona päivänä egyptiläisten käsistä, ja Israel näki egyptiläiset kuolleina meren rannalla.

[31] E viu Israel o grande poder que o SENHOR exercitara contra os egípcios; e o povo temeu ao SENHOR e confiou no SENHOR e em Moisés, seu servo.

[31] Israel näki suuren voiman , jota Herra oli käyttänyt egyptiläisiä vastaan, ja kansa pelkäsi Herraa ja uskoi Herraan ja hänen palvelijaansa Moosekseen.

Êxodo 15

O cântico de Moisés

[1] Então, entoou Moisés e os filhos de Israel este cântico ao SENHOR, e disseram: Cantarei ao SENHOR, porque triunfou gloriosamente; lançou no mar o cavalo e o seu cavaleiro.

[2] O SENHOR é a minha força e o meu cântico; ele me foi por salvação; este é o meu Deus; portanto, eu o louvarei; ele é o Deus de meu pai; por isso, o exaltarei.

2. Mooseksen 15

Israelilaisten kiitoslaulu

[1] Silloin Mooses ja israelilaiset lauloivat Herralle tämän laulun: ”Minä laulan Herralle , sillä hän on ylen korkea! Hevoset ja miehet hän mereen syöksi.

[2] Herra on minun voimani ja ylistyslauluni, hän tuli minulle pelastukseksi! Hän on minun Jumalani, ja

hänen kunniaansa minä julistan, hän on isäni Jumala, ja häntä minä korotan.

[3] O SENHOR é homem de guerra; SENHOR é o seu nome.

[3] Herraon sotasankari, hänen nimensä on Herra .

[4] Lançou no mar os carros de Faraó e o seu exército; e os seus capitães afogaram-se no mar Vermelho.

[4]Faraon vaunut ja sotajoukot hän mereen syöksi, faraon parhaat vaunusoturit hukkuivat Kaislamereen.

[5] Os vagalhões os cobriram; desceram às profundezas como pedra.

[5] Syvyys peitti heidät, he vajosivat pohjaan kuin kivi.

[6] A tua destra, ó SENHOR, é gloriosa em poder; a tua destra, ó SENHOR, despedaça o inimigo.

[6] Sinun oikea kätesi, Herra , on voimassaan majesteettinen. Sinun oikea kätesi, Herra , murskaa vihollisen.

[7] Na grandeza da tua excelência, derribas os que se levantam contra ti; envias o teu furor, que os consome como restolho.

[7] Valtasuuruudessasi sinä kukistat vastustajasi. Sinä päästät palavan vihasi valloilleen, ja se syö heidät kuin oljet.

[8] Com o resfolgar das tuas narinas, amontoaram-se as águas, as correntes pararam em montão; os vagalhões coalharam-se no coração do mar.

[8] Kun sinä puhalsit vihassasi , vedet kasaantuivat, virrat seisoivat kuin muuri, syvyydet jähmettyivät meren sydämessä.

[9] O inimigo dizia: Perseguirei, alcançarei, repartirei os despojos; a minha alma se fartará deles, arrancarei a minha espada, e a minha mão os destruirá.

[9]Vihollinen sanoi: 'Minä ajan heitä takaa, minä saavutan heidät, minä jaan saaliin ja tyydytän heissä himoni. Minä paljastan miekkani, käteni hävittää heidät.'

[10] Sopraste com o teu vento, e o mar os cobriu; afundaram-se como chumbo em águas impetuosas.

[10] Sinä panit tuulesi puhaltamaan, ja meri peitti heidät. He upposivat kuin lyijy valtaviin vesiin.

[11] Ó SENHOR, quem é como tu entre os deuses? Quem é como tu, glorificado em santidade, terrível em feitos gloriosos, que operas maravilhas?

[11] Herra , kuka on sinun vertaisesi jumalien joukossa, kuka on sinun vertaisesi, sinä pyhyydessä majesteettinen, sinä ylistettävissä teoissa pelottava, sinä ihmeitten tekijä!

[12] Estendeste a destra; e a terra os tragou.

[12]Kun sinä ojensit oikean kätesi, maa nielaisi heidät.

[13] Com a tua beneficência guiaste o povo que salvaste; com a tua força o levaste à habitação da tua santidade.

[14] Os povos o ouviram, eles estremeceram; agonias apoderaram-se dos habitantes da Filístia.

[15] Ora, os príncipes de Edom se perturbam, dos poderosos de Moabe se apodera temor, esmorecem todos os habitantes de Canaã.

[16] Sobre eles cai espanto e pavor; pela grandeza do teu braço, emudecem como pedra; até que passe o teu povo, ó SENHOR, até que passe o povo que adquiriste.

[17] Tu o introduzirás e o plantarás no monte da tua herança, no lugar que aparelhaste, ó SENHOR, para a tua habitação, no santuário, ó SENHOR, que as tuas mãos estabeleceram.

[18] O SENHOR reinará por todo o sempre.

[19] Porque os cavalos de Faraó, com os seus carros e com os seus cavalarianos, entraram no mar, e o SENHOR fez tornar sobre eles as águas do mar; mas os filhos de Israel passaram a pé enxuto pelo meio do mar.

Antífona de Miriã e das mulheres

[20] A profetisa Miriã, irmã de Arão, tomou um tamborim, e todas as mulheres saíram atrás dela com tamborins e com danças.

[21] E Miriã lhes respondia: Cantai ao SENHOR, porque gloriosamente triunfou e precipitou no mar o cavalo e o seu cavaleiro.

[13] Sinä johdatit armossasi tätä kansaa, jonka lunastit, sinä ohjasit sen voimallasi pyhille asuinsijoillesi.

[14] Kansat kuulivat sen ja vapisivat, tuska valtasi Filistean asukkaat.

[15]Silloin pelästyivät Edomin ruhtinaat, vavistus valtasi Mooabin sankarit, kaikki Kanaanin asukkaat raukesivat pelosta.

[16] Heidät valtasi kauhu ja pelko. Sinun voimasi suuruuden tähden he ovat mykkiä kuin kivi, kunnes kansasi, Herra , on päässyt perille, kunnes on päässyt perille kansa, jonka olet omaksesi ostanut.

[17] Sinä viet heidät perille ja juurrutat heidät perintövuorellesi, paikkaan, jonka sinä, Herra , olet tehnyt asunnoksesi, pyhäkköön, jonka sinun kätesi, Herra, ovat valmistaneet.

[18] Herraon kuningas aina ja ikuisesti.”

[19]Kun faraon hevoset vaunuineen ja ratsumiehineen pääsivät keskelle merta, Herra antoi meren vesien palata paikoilleen, heidän päälleen, mutta israelilaiset kulkivat meren poikki kuivaa maata pitkin.

Mirjamin kiitoslaulu

[20]Sitten naisprofeetta Mirjam, Aaronin sisar, otti käteensä rummun, ja kaikki naiset seurasivat häntä rumpuja lyöden ja karkeloiden.

[21]Mirjam johti heidät lauluun: ”Laulakaa Herralle , sillä hän on ylen korkea! Hevoset ja miehet hän mereen syöksi.”

As águas amargas tornam-se doces

22 Fez Moisés partir a Israel do mar Vermelho, e saíram para o deserto de Sur; caminharam três dias no deserto e não acharam água.

23 Afinal, chegaram a Mara; todavia, não puderam beber as águas de Mara, porque eram amargas; por isso, chamou-se-lhe Mara.

24 E o povo murmurou contra Moisés, dizendo: Que havemos de beber?

25 Então, Moisés clamou ao SENHOR, e o SENHOR lhe mostrou uma árvore; lançou-a Moisés nas águas, e as águas se tornaram doces. Deu-lhes ali estatutos e uma ordenação, e ali os provou,

26 e disse: Se ouvires atento a voz do SENHOR, teu Deus, e fizeres o que é reto diante dos seus olhos, e deres ouvido aos seus mandamentos, e guardares todos os seus estatutos, nenhuma enfermidade virá sobre ti, das que enviei sobre os egípcios; pois eu sou o SENHOR, que te sara.

27 Então, chegaram a Elim, onde havia doze fontes de água e setenta palmeiras; e se acamparam junto das águas.

Êxodo 16

Deus manda o maná

1 Partiram de Elim, e toda a congregação dos filhos de Israel veio para o deserto de Sim, que está entre Elim e Sinai, aos

Kansa napisee Maarassa

22Mooses käski israelilaisten lähteä liikkeelle Kaislamereltä, ja he lähtivät Suurin autiomaahan. He kulkivat kolme päivää autiomaassa löytämättä vettä.

23Sitten he tulivat Maaraan, mutta he eivät voineet juoda Maaran vettä, koska se oli karvasta. Siksi paikalle annettiin nimi Maara .

24 Kansa napisi Moosesta vastaan ja sanoi: ”Mitä me juomme?”

25 Silloin Mooses huusi Herran puoleen, ja Herra näytti hänelle puun. Mooses heitti sen veteen, ja vesi muuttui makeaksi. Siellä Herra antoi lain ja oikeuden kansalle, ja siellä hän koetteli sitä.

26 Hän sanoi: ”Jos sinä kuuntelet Herran , sinun Jumalasi, ääntä ja teet sen, mikä on oikein hänen silmissään, otat varteen hänen käskynsä ja noudatat kaikkia hänen lakejaan, minä en pane vaivaksesi yhtäkään niistä sairauksista, joilla olen vaivannut egyptiläisiä, sillä minä olen Herra , sinun parantajasi.”

27Sitten israelilaiset tulivat Eelimiin, missä oli kaksitoista vesilähdettä ja seitsemänkymmentä palmua. Siellä he leiriytyivät veden ääreen.

2. Mooseksen 16

Kansa napisee Siinin autiomaassa

1Israelilaiset lähtivät liikkeelle Eelimistä. Toisen kuun viidentenätoista päivänä siitä, kun he olivat lähteneet Egyptin maasta, koko Israelin seurakunta saapui

quinze dias do segundo mês, depois que saíram da terra do Egito.

[2] Toda a congregação dos filhos de Israel murmurou contra Moisés e Arão no deserto;

[3] disseram-lhes os filhos de Israel: Quem nos dera tivéssemos morrido pela mão do SENHOR, na terra do Egito, quando estávamos sentados junto às panelas de carne e comíamos pão a fartar! Pois nos trouxestes a este deserto, para matardes de fome toda esta multidão.

[4] Então, disse o SENHOR a Moisés: Eis que vos farei chover do céu pão, e o povo sairá e colherá diariamente a porção para cada dia, para que eu ponha à prova se anda na minha lei ou não.

[5] Dar-se-á que, ao sexto dia, prepararão o que colherem; e será o dobro do que colhem cada dia.

[6] Então, disse Moisés e Arão a todos os filhos de Israel: à tarde, sabereis que foi o SENHOR quem vos tirou da terra do Egito,

[7] e, pela manhã, vereis a glória do SENHOR, porquanto ouviu as vossas murmurações; pois quem somos nós, para que murmureis contra nós?

[8] Prosseguiu Moisés: Será isso quando o SENHOR, à tarde, vos der carne para comer e, pela manhã, pão que vos farte, porquanto o SENHOR ouviu as vossas murmurações, com que vos queixais

Siinin autiomaahan, joka on Eelimin ja Siinain välillä.

[2]Autiomaassa koko Israelin seurakunta alkoi napista Moosesta ja Aaronia vastaan.

[3] Israelilaiset sanoivat heille: ”Jospa olisimme saaneet surmamme Herran kädestä silloin, kun istuimme Egyptin maassa lihapatojen ääressä ja söimme kylliksemme leipää! Tehän olette tuoneet meidät tänne autiomaahan antaaksenne koko tämän joukon kuolla nälkään.”

[4]Silloin Herra sanoi Moosekselle: ”Minä annan sataa teille leipää taivaasta. Kansa menköön kunakin päivänä keräämään sen päivän tarpeen. Näin minä koettelen sitä, vaeltaako se minun opetukseni mukaan vai ei.

[5] Kun he kuudentena päivänä valmistavat sen, mitä ovat tuoneet, sitä on oleva kaksi kertaa niin paljon kuin mitä he kokoavat muina päivinä.”

[6] Mooses ja Aaron sanoivat kaikille israelilaisille: ”Illalla te tulette tietämään, että Herra toi teidät pois Egyptin maasta,

[7] ja aamulla te näette Herran kirkkauden. Herra on kuullut teidän napinanne häntä vastaan. Mitä me olemme, että te meitä vastaan napisette?”

[8] Mooses sanoi: ” Herra antaa teille illalla lihaa syödäksenne ja aamulla leipää yltä kyllin. Herra on kuullut teidän napinanne häntä vastaan. Mitä me olemme? Ette te

contra ele; pois quem somos nós? As vossas murmurações não são contra nós, e sim contra o SENHOR.

napise meitä vastaan, vaan Herraa vastaan.”

9 Disse Moisés a Arão: Dize a toda a congregação dos filhos de Israel: Chegai-vos à presença do SENHOR, pois ouviu as vossas murmurações.

Viiriäiset ja manna

9Sitten Mooses sanoi Aaronille: ”Sano koko Israelin seurakunnalle: ’Astukaa Herran eteen, sillä hän on kuullut teidän napinanne.’”

10 Quando Arão falava a toda a congregação dos filhos de Israel, olharam para o deserto, e eis que a glória do SENHOR apareceu na nuvem.

10 Aaronin puhuessa koko Israelin seurakunnalle kaikki kääntyivät autiomaahan päin. Silloin Herran kirkkaus ilmestyi pilvessä.

Deus manda codornizes

11 E o SENHOR disse a Moisés:

11 Herrapuhui Moosekselle:

12 Tenho ouvido as murmurações dos filhos de Israel; dize-lhes: Ao crepúsculo da tarde, comereis carne, e, pela manhã, vos fartareis de pão, e sabereis que eu sou o SENHOR, vosso Deus.

12 ”Minä olen kuullut israelilaisten napinan. Sano heille: ’Iltahämärissä saatte lihaa syödäksenne ja aamulla saatte leipää yltä kyllin. Näin te tulette tietämään, että minä olen Herra , teidän Jumalanne.’”

13 À tarde, subiram codornizes e cobriram o arraial; pela manhã, jazia o orvalho ao redor do arraial.

13 Illalla leiriin tuli viiriäisiä niin paljon, että ne peittivät sen. Aamulla leirin ympärillä oli kastetta.

14 E, quando se evaporou o orvalho que caíra, na superfície do deserto restava uma coisa fina e semelhante a escamas, fina como a geada sobre a terra.

14Kun kaste oli haihtunut, israelilaiset näkivät, että autiomaassa oli maan pinnalla jotakin hienoa, suomujen tapaista, kuin hienoa huurretta maassa.

15 Vendo-a os filhos de Israel, disseram uns aos outros: Que é isto? Pois não sabiam o que era. Disse-lhes Moisés: Isto é o pão que o SENHOR vos dá para vosso alimento.

15 Katsellessaan sitä he kyselivät toisiltaan: ”Mitä tämä on?” He eivät näet tienneet, mitä se oli. Mooses sanoi heille: ”Se on leipää, jota Herra on antanut teille syötäväksi.

16 Eis o que o SENHOR vos ordenou: Colhei disso cada um segundo o que pode comer, um gômer por cabeça, segundo o número de vossas pessoas; cada um

16Näin Herra on käskenyt: Kootkaa sitä sen verran kuin kukin syö, oomer-mitta henkeä kohti, niin monta kuin teitä on. Kootkoon kukin niin monelle kuin hänen teltassaan on asuvia.”

tomará para os que se acharem na sua tenda.

17 Assim o fizeram os filhos de Israel; e colheram, uns, mais, outros, menos.

17 Israelilaiset tekivät niin ja kokosivat, kuka enemmän, kuka vähemmän.

18 Porém, medindo-o com o gômer, não sobejava ao que colhera muito, nem faltava ao que colhera pouco, pois colheram cada um quanto podia comer.

18 Kun he mittasivat sen oomer-mitalla, ei sille, joka oli koonnut enemmän, jäänyt liikaa, eikä sillä, joka oli koonnut vähemmän, ollut liian vähän. Jokainen oli koonnut sen verran kuin tarvitsi.

19 Disse-lhes Moisés: Ninguém deixe dele para a manhã seguinte.

19Mooses sanoi heille: ”Kukaan ei saa jättää siitä mitään jäljelle aamuksi.”

20 Eles, porém, não deram ouvidos a Moisés, e alguns deixaram do maná para a manhã seguinte; porém deu bichos e cheirava mal. E Moisés se indignou contra eles.

20 Muutamat eivät kuitenkaan totelleet Moosesta vaan jättivät sitä jäljelle aamuksi, mutta siihen tuli matoja, ja se alkoi haista. Silloin Mooses vihastui heihin.

21 Colhiam-no, pois, manhã após manhã, cada um quanto podia comer; porque, em vindo o calor, se derretia.

21 Israelilaiset kokosivat sitä joka aamu sen mukaan, kuinka paljon kukin tarvitsi. Kun aurinko alkoi paahtaa, se suli.

O povo de Israel recolhe o maná

Sapatiksi hankittava manna

22 Ao sexto dia, colheram pão em dobro, dois gômeres para cada um; e os principais da congregação vieram e contaram-no a Moisés.

22Kuudentena päivänä israelilaiset kokosivat ruokaa kaksinkertaisen määrän, kaksi oomeria henkeä kohti, ja kaikki kansan päämiehet tulivat kertomaan siitä Moosekselle.

23 Respondeu-lhes ele: Isto é o que disse o SENHOR: Amanhã é repouso, o santo sábado do SENHOR; o que quiserdes cozer no forno, cozei-o, e o que quiserdes cozer em água, cozei-o em água; e tudo o que sobrar separai, guardando para a manhã seguinte.

23 Silloin hän sanoi heille: ”Näin on Herra puhunut: Huomenna on levon päivä, Herralle pyhitetty sapatti. Leipokaa mitä leivotte, keittäkää mitä keitätte, ja pankaa talteen huomiseksi kaikki, mitä jää jäljelle.”

24 E guardaram-no até pela manhã seguinte, como Moisés ordenara; e não cheirou mal, nem deu bichos.

24 Niin israelilaiset jättivät sitä aamuksi, niin kuin Mooses oli käskenyt. Se ei alkanut haista, eikä siihen tullut matoja.

[25] Então, disse Moisés: Comei-o hoje, porquanto o sábado é do SENHOR; hoje, não o achareis no campo.

[26] Seis dias o colhereis, mas o sétimo dia é o sábado; nele, não haverá.

[27] Ao sétimo dia, saíram alguns do povo para o colher, porém não o acharam.

[28] Então, disse o SENHOR a Moisés: Até quando recusareis guardar os meus mandamentos e as minhas leis?

[29] Considerai que o SENHOR vos deu o sábado; por isso, ele, no sexto dia, vos dá pão para dois dias; cada um fique onde está, ninguém saia do seu lugar no sétimo dia.

[30] Assim, descansou o povo no sétimo dia.

[31] Deu-lhe a casa de Israel o nome de maná; era como semente de coentro, branco e de sabor como bolos de mel.

[32] Disse Moisés: Esta é a palavra que o SENHOR ordenou: Dele encherás um gômer e o guardarás para as vossas gerações, para que vejam o pão com que vos sustentei no deserto, quando vos tirei do Egito.

[33] Disse também Moisés a Arão: Toma um vaso, mete nele um gômer cheio de maná e coloca-o diante do SENHOR, para guardar-se às vossas gerações.

[25] Mooses sanoi: ”Syökää se tänään, sillä tänä päivänä on Herran sapatti. Tänään ette löydä maasta mitään.

[26] Kuutena päivänä kootkaa sitä, mutta seitsemäntenä päivänä on sapatti, eikä sitä silloin ole.”

[27] Muutamat kansasta lähtivät kuitenkin kokoamaan ruokaa seitsemäntenä päivänä, mutta eivät löytäneet mitään.

[28] Silloin Herra sanoi Moosekselle: ”Kuinka kauan te kieltäydytte noudattamasta minun lakejani ja opetuksiani?

[29] Ymmärtäkää, että Herra on antanut teille sapatin. Sen tähden hän antaa teille kuudentena päivänä kahden päivän ruuan. Jokaisen tulee pysyä silloin aloillaan. Kukaan ei saa lähteä paikaltaan seitsemäntenä päivänä.”

[30] Niin kansa lepäsi seitsemäntenä päivänä.

[31] Israelin kansa antoi ruualle nimen manna. Se oli valkoisen korianterin siemenen kaltaista ja maistui hunajaleivokselta.

[32] Mooses sanoi: ”Näin on Herra käskenyt: Säilyttäkää täysi oomer mannaa tuleville sukupolville, että nekin näkisivät ruuan, jolla minä ruokin teitä autiomaassa, kun vein teidät pois Egyptin maasta.”

[33] Mooses sanoi Aaronille: ”Ota ruukku ja pane siihen täysi oomer mannaa ja aseta se Herran eteen säilytettäväksi sukupolvesta sukupolveen.”

[34] Como o SENHOR ordenara a Moisés, assim Arão o colocou diante do Testemunho para o guardar.

[35] E comeram os filhos de Israel maná quarenta anos, até que entraram em terra habitada; comeram maná até que chegaram aos limites da terra de Canaã.

[36] Gômer é a décima parte do efa.

[34] Niin Aaron asetti sen talteen todistuksen arkun eteen, niin kuin Herra oli Moosesta käskenyt.

[35]Israelilaiset söivät mannaa neljäkymmentä vuotta, siihen asti, kun he tulivat asuttuun maahan. He söivät mannaa, kunnes tulivat Kanaaninmaan rajalle.

[36]Oomer on kymmenesosa eefaa.

Êxodo 17

A água da rocha em Refidim

[1] Tendo partido toda a congregação dos filhos de Israel do deserto de Sim, fazendo suas paradas, segundo o mandamento do SENHOR, acamparam-se em Refidim; e não havia ali água para o povo beber.

[2] Contendeu, pois, o povo com Moisés e disse: Dá-nos água para beber. Respondeu-lhes Moisés: Por que contendeis comigo? Por que tentais ao SENHOR?

[3] Tendo aí o povo sede de água, murmurou contra Moisés e disse: Por que nos fizeste subir do Egito, para nos matares de sede, a nós, a nossos filhos e aos nossos rebanhos?

[4] Então, clamou Moisés ao SENHOR: Que farei a este povo? Só lhe resta apedrejar-me.

[5] Respondeu o SENHOR a Moisés: Passa adiante do povo e toma contigo alguns dos anciãos de Israel, leva contigo em mão o bordão com que feriste o rio e vai.

2. Mooseksen 17

Vettä kalliosta

[1]Koko israelilaisten seurakunta lähti liikkeelle Siinin autiomaasta ja kulki pysähdyspaikasta toiseen Herran käskyn mukaan. He leiriytyivät Refidimiin, mutta siellä ei ollut vettä kansalle juotavaksi.

[2]Kansa nurisi Moosesta vastaan ja sanoi: ”Antakaa meille vettä, että saamme juoda!” Mooses vastasi heille: ”Miksi te riitelette minun kanssani? Miksi kiusaatte Herraa ?”

[3]Mutta kansalla oli siellä jano, ja se halusi vettä. Se napisi Moosesta vastaan ja sanoi: ”Minkä tähden olet tuonut meidät Egyptistä? Siksikö, että haluat tappaa meidät janoon lapsinemme ja karjoinemme?”

[4] Silloin Mooses huusi avukseen Herraa ja sanoi: ”Mitä minä teen tälle kansalle? Kohta he kivittävät minut.”

[5] Herra vastasi Moosekselle: ”Mene kansan edellä ja ota mukaasi Israelin vanhimpia. Ota käteesi sauva, jolla löit Niiliä, ja mene.

[6] Eis que estarei ali diante de ti sobre a rocha em Horebe; ferirás a rocha, e dela sairá água, e o povo beberá. Moisés assim o fez na presença dos anciãos de Israel.

[6]Minä seison siellä edessäsi Hoorebin luona olevalla kalliolla. Lyö kalliota, niin siitä lähtee vettä, ja kansa saa juoda." Mooses teki niin Israelin vanhimpien nähden.

[7] E chamou o nome daquele lugar Massá e Meribá, por causa da contenda dos filhos de Israel e porque tentaram ao SENHOR, dizendo: Está o SENHOR no meio de nós ou não?

[7]Hän antoi sille paikalle nimet Massa ja Meriba , koska israelilaiset riitelivät siellä ja kiusasivat Herraa sanoen: "Onko Herra meidän keskellämme vai ei?"

Amaleque peleja contra os israelitas

Voitto amalekilaisista

[8] Então, veio Amaleque e pelejou contra Israel em Refidim.

[8]Sitten Amalek tuli Refidimiin taistelemaan Israelia vastaan.

[9] Com isso, ordenou Moisés a Josué: Escolhe-nos homens, e sai, e peleja contra Amaleque; amanhã, estarei eu no cimo do outeiro, e o bordão de Deus estará na minha mão.

[9]Mooses sanoi Joosualle: "Valitse meille miehiä ja lähde taisteluun Amalekia vastaan. Huomenna minä asetun seisomaan kukkulan huipulle Jumalan sauva kädessäni."

[10] Fez Josué como Moisés lhe dissera e pelejou contra Amaleque; Moisés, porém, Arão e Hur subiram ao cimo do outeiro.

[10] Joosua teki niin kuin Mooses oli hänelle sanonut ja taisteli Amalekia vastaan, kun taas Mooses, Aaron ja Huur nousivat kukkulan huipulle.

[11] Quando Moisés levantava a mão, Israel prevalecia; quando, porém, ele abaixava a mão, prevalecia Amaleque.

[11] Kun Mooses piti kätensä ylhäällä, Israel oli voitolla, mutta kun hän laski kätensä, Amalek pääsi voitolle.

[12] Ora, as mãos de Moisés eram pesadas; por isso, tomaram uma pedra e a puseram por baixo dele, e ele nela se assentou; Arão e Hur sustentavam-lhe as mãos, um, de um lado, e o outro, do outro; assim lhe ficaram as mãos firmes até ao pôr-do-sol.

[12] Mooseksen kädet alkoivat kuitenkin painaa. Silloin Aaron ja Huur ottivat kiven ja asettivat sen hänen alleen, ja hän istui sille. Sitten Aaron ja Huur tukivat hänen käsiään, toinen toiselta ja toinen toiselta puolelta, ja niin hänen kätensä pysyivät vakaina auringonlaskuun asti.

[13] E Josué desbaratou a Amaleque e a seu povo a fio de espada.

[13] Näin Joosua nujersi Amalekin ja sen sotajoukot miekalla.

[14] Então, disse o SENHOR a Moisés: Escreve isto para memória num livro e

[14] Herra sanoi Moosekselle: "Kirjoita tämä muistutukseksi kirjaan ja teroita sitä

repete-o a Josué; porque eu hei de riscar totalmente a memória de Amaleque de debaixo do céu.

[15] E Moisés edificou um altar e lhe chamou: O SENHOR É Minha Bandeira.

[16] E disse: Porquanto o SENHOR jurou, haverá guerra do SENHOR contra Amaleque de geração em geração.

Joosualle: 'Minä pyyhin Amalekin muiston täydellisesti pois taivaan alta.'"

[15] Sitten Mooses rakensi alttarin ja antoi sille nimen " Herra on minun lippuni"

[16] ja sanoi: "Totisesti, Herran valtaistuimen kautta, Herralla on sota Amalekia vastaan polvesta polveen."

Êxodo 18

O sogro de Moisés traz-lhe sua mulher e seus filhos

[1] Ora, Jetro, sacerdote de Midiã, sogro de Moisés, ouviu todas as coisas que Deus tinha feito a Moisés e a Israel, seu povo; como o SENHOR trouxera a Israel do Egito.

[2] Jetro, sogro de Moisés, tomou a Zípora, mulher de Moisés, depois que este lha enviara,

[3] com os dois filhos dela, dos quais um se chamava Gérson, pois disse Moisés: Fui peregrino em terra estrangeira;

[4] e o outro, Eliézer, pois disse: O Deus de meu pai foi a minha ajuda e me livrou da espada de Faraó.

[5] Veio Jetro, sogro de Moisés, com os filhos e a mulher deste, a Moisés no deserto onde se achava acampado, junto ao monte de Deus,

[6] e mandou dizer a Moisés: Eu, teu sogro Jetro, venho a ti, com a tua mulher e seus dois filhos.

[7] Então, saiu Moisés ao encontro do seu sogro, inclinou-se e o beijou; e, indagando

2. Mooseksen 18

Jetro tulee tervehtimään Moosesta

[1] Midianin pappi Jetro, Mooseksen appi, kuuli, mitä kaikkea Jumala oli tehnyt Mooseksen ja kansansa Israelin hyväksi ja miten Herra oli tuonut Israelin pois Egyptistä.

[2] Mooseksen appi Jetro otti mukaansa Sipporan, Mooseksen vaimon, jonka Mooses oli lähettänyt pois,

[3] sekä tämän kaksi poikaa. Toinen heistä oli nimeltään Geersom , sillä Mooses oli sanonut: "Minä olen nyt muukalainen vieraalla maalla."

[4] Toisen nimi oli Elieser , koska Mooses oli sanonut: "Isäni Jumala oli apunani ja pelasti minut faraon miekalta."

[5] Mooseksen appi Jetro, Mooseksen pojat ja hänen vaimonsa tulivat hänen luokseen autiomaahan, jossa hän oli leiriytyneenä Jumalan vuoren juurella.

[6] Jetro lähetti sanan Moosekselle: "Minä, Jetro, sinun appesi, olen tullut luoksesi vaimosi ja hänen kahden poikansa kanssa.

[7] Silloin Mooses lähti appeaan vastaan, kumarsi syvään ja suuteli häntä. He

pelo bem-estar um do outro, entraram na tenda.

[8] Contou Moisés a seu sogro tudo o que o SENHOR havia feito a Faraó e aos egípcios por amor de Israel, e todo o trabalho que passaram no Egito, e como o SENHOR os livrara.

[9] Alegrou-se Jetro de todo o bem que o SENHOR fizera a Israel, livrando-o da mão dos egípcios,

[10] e disse: Bendito seja o SENHOR, que vos livrou da mão dos egípcios e da mão de Faraó;

[11] agora, sei que o SENHOR é maior que todos os deuses, porque livrou este povo de debaixo da mão dos egípcios, quando agiram arrogantemente contra o povo.

[12] Então, Jetro, sogro de Moisés, tomou holocausto e sacrifícios para Deus; e veio Arão e todos os anciãos de Israel para comerem pão com o sogro de Moisés, diante de Deus.

A nomeação de auxiliares

Deuteronômio 1.9-18

[13] No dia seguinte, assentou-se Moisés para julgar o povo; e o povo estava em pé diante de Moisés desde a manhã até ao pôr-do-sol.

[14] Vendo, pois, o sogro de Moisés tudo o que ele fazia ao povo, disse: Que é isto que fazes ao povo? Por que te assentas só, e todo o povo está em pé diante de ti, desde a manhã até ao pôr-do-sol?

tervehtivät toisiaan ja menivät sitten telttaan.

[8] Mooses kertoi apelleen kaikesta, mitä Herra oli tehnyt faraolle ja egyptiläisille Israelin tähden, sekä kaikista vaikeuksista, jotka olivat kohdanneet heitä matkalla, ja siitä, kuinka Herra oli pelastanut heidät.

[9] Jetro iloitsi kaikesta hyvästä, mitä Herra oli tehnyt Israelille pelastaessaan heidät egyptiläisten käsistä.

[10] Hän sanoi: ”Siunattu olkoon Herra , joka on vapauttanut teidät egyptiläisten ja faraon käsistä, hän, joka on pelastanut kansansa egyptiläisten vallasta.

[11] Nyt minä tiedän, että Herra on kaikkia jumalia suurempi. Egyptiläisille tapahtui näin, koska he olivat röyhkeitä Israelia kohtaan.”

[12] Jetro, Mooseksen appi, toi polttouhrin ja teurasuhreja Jumalalle, ja Aaron sekä kaikki Israelin vanhimmat tulivat aterioimaan Mooseksen apen kanssa Jumalan eteen.

Jetro neuvoo Moosesta

[13] Seuraavana päivänä Mooses istui jakamaan oikeutta kansalle, ja kansa seisoi Mooseksen ympärillä aamusta iltaan.

[14] Mutta kun Mooseksen appi näki kaiken, mitä hän teki kansan vuoksi, hän kysyi: ”Mitä sinä teet tälle kansalle? Miksi sinä istut yksin ja koko kansa seisoo ympärilläsi aamusta iltaan?”

15 Respondeu Moisés a seu sogro: É porque o povo me vem a mim para consultar a Deus;

16 quando tem alguma questão, vem a mim, para que eu julgue entre um e outro e lhes declare os estatutos de Deus e as suas leis.

17 O sogro de Moisés, porém, lhe disse: Não é bom o que fazes.

18 Sem dúvida, desfalecerás, tanto tu como este povo que está contigo; pois isto é pesado demais para ti; tu só não o podes fazer.

19 Ouve, pois, as minhas palavras; eu te aconselharei, e Deus seja contigo; representa o povo perante Deus, leva as suas causas a Deus,

20 ensina-lhes os estatutos e as leis e faze-lhes saber o caminho em que devem andar e a obra que devem fazer.

21 Procura dentre o povo homens capazes, tementes a Deus, homens de verdade, que aborreçam a avareza; põe-nos sobre eles por chefes de mil, chefes de cem, chefes de cinqüenta e chefes de dez;

22 para que julguem este povo em todo tempo. Toda causa grave trarão a ti, mas toda causa pequena eles mesmos julgarão; será assim mais fácil para ti, e eles levarão a carga contigo.

23 Se isto fizeres, e assim Deus to mandar, poderás, então, suportar; e assim também

15 Mooses vastasi apelleen: ”Siksi, että kansa tulee luokseni pyytämään Jumalalta neuvoa.

16 Kun heillä on jokin riita-asia, he tulevat luokseni, ja minä jaan oikeutta heidän ja heidän lähimmäistensä välillä sekä ilmoitan heille Jumalan lait ja opetukset.”

17 Silloin Mooseksen appi sanoi hänelle: ”Tässä asiassa et toimi viisaasti.

18 Sinä uuvutat täysin sekä itsesi että tämän kansan, joka on kanssasi, sillä tämä tehtävä on sinulle liian raskas. Sinä et voi suoriutua siitä yksinäsi.

19 Kuule nyt, mitä minä sanon. Minä neuvon sinua, ja Jumala on oleva sinun kanssasi. Edusta sinä kansaa Jumalan edessä ja saata sen asiat Jumalan eteen.

20 Kehota heitä noudattamaan lakeja ja opetuksia ja tee heille tiettäväksi tie, jota heidän on kuljettava, ja se, mitä heidän on tehtävä.

21 Sinun tulee kuitenkin valita koko kansasta kykeneviä ja Jumalaa pelkääviä, luotettavia ja väärää voittoa vihaavia miehiä ja asettaa heidät tuhannen, sadan, viidenkymmenen ja kymmenen päälliköiksi kansalle.

22 Jakakoot he vakituisesti oikeutta kansalle ja tuokoot kaikki suuret asiat sinun tietoosi, mutta kaikki vähäiset asiat he ratkaiskoot itse. Kevennä näin taakkaasi, ja kantakoot he sitä kanssasi.

23 Jos näin teet ja Jumalakin sinua siihen käskee, sinä selviydyt, ja myös koko tämä kansa pääsee kotiinsa rauhassa.”

todo este povo tornará em paz ao seu lugar.

24 Moisés atendeu às palavras de seu sogro e fez tudo quanto este lhe dissera.

25 Escolheu Moisés homens capazes, de todo o Israel, e os constituiu por cabeças sobre o povo: chefes de mil, chefes de cem, chefes de cinqüenta e chefes de dez.

26 Estes julgaram o povo em todo tempo; a causa grave trouxeram a Moisés e toda causa simples julgaram eles.

27 Então, se despediu Moisés de seu sogro, e este se foi para a sua terra.

Êxodo 19

Deus fala com Moisés no monte Sinai

1 No terceiro mês da saída dos filhos de Israel da terra do Egito, no primeiro dia desse mês, vieram ao deserto do Sinai.

2 Tendo partido de Refidim, vieram ao deserto do Sinai, no qual se acamparam; ali, pois, se acampou Israel em frente do monte.

3 Subiu Moisés a Deus, e do monte o SENHOR o chamou e lhe disse: Assim falarás à casa de Jacó e anunciarás aos filhos de Israel:

4 Tendes visto o que fiz aos egípcios, como vos levei sobre asas de águia e vos cheguei a mim.

5 Agora, pois, se diligentemente ouvirdes a minha voz e guardardes a minha aliança,

24 Mooses kuunteli appensa neuvoa ja teki aivan niin kuin tämä oli sanonut.

25 Hän valitsi kykeneviä miehiä koko Israelista ja asetti heidät tuhannen, sadan, viidenkymmenen ja kymmenen päälliköiksi kansan johtoon.

26 He jakoivat vakituisesti oikeutta kansalle. Vaikeat asiat he veivät Moosekselle, mutta kaikki vähäiset asiat he ratkaisivat itse.

27 Sitten Mooses saattoi appensa matkaan, ja tämä meni omaan maahansa.

2. Mooseksen 19

SIINAIN LAKI JA LIITTO

Herra ilmestyy Siinainvuorella

1 Kolmantena kuukautena siitä, kun israelilaiset olivat lähteneet Egyptin maasta – samana kuukauden päivänä – he tulivat Siinain autiomaahan.

2 He olivat lähteneet Refidimistä ja tulivat Siinain autiomaahan. Siellä Israel leiriytyi vuoren juurelle,

3 ja Mooses nousi vuorelle Jumalan luo. Herra kutsui häntä vuorelta ja sanoi: ”Sano näin Jaakobin heimolle, kerro israelilaisille:

4 ’Te olette nähneet, mitä minä olen tehnyt egyptiläisille ja kuinka minä olen kantanut teitä kotkan siivin ja tuonut teidät luokseni.

5 Jos te nyt kuuntelette minun ääntäni ja pidätte minun liittoni, teistä tulee minun

então, sereis a minha propriedade peculiar dentre todos os povos; porque toda a terra é minha;

oma kansani kaikkien kansojen joukossa. Koko maa on minun,

6 vós me sereis reino de sacerdotes e nação santa. São estas as palavras que falarás aos filhos de Israel.

6mutta teistä tulee minun pappisvaltakuntani ja pyhä kansani.' Nämä sanat sinun on puhuttava israelilaisille."

7 Veio Moisés, chamou os anciãos do povo e expôs diante deles todas estas palavras que o SENHOR lhe havia ordenado.

7Tultuaan takaisin Mooses kutsui kokoon kansan vanhimmat ja kertoi heille kaikki ne sanat, jotka Herra oli käskenyt hänen puhua.

8 Então, o povo respondeu à uma: Tudo o que o SENHOR falou faremos. E Moisés relatou ao SENHOR as palavras do povo.

8 Silloin koko kansa vastasi yhtenä miehenä: "Me teemme kaiken, mitä Herra on puhunut." Mooses vei kansan vastauksen Herralle .

9 Disse o SENHOR a Moisés: Eis que virei a ti numa nuvem escura, para que o povo ouça quando eu falar contigo e para que também creiam sempre em ti. Porque Moisés tinha anunciado as palavras do seu povo ao SENHOR.

9Sitten Herra sanoi Moosekselle: "Minä tulen paksun pilven peitossa sinun luoksesi, että kansa kuulisi minun puhuvan kanssasi ja uskoisi aina myös sinua." Kun Mooses oli kertonut Herralle kansan vastauksen,

10 Disse também o SENHOR a Moisés: Vai ao povo e purifica-o hoje e amanhã. Lavem eles as suas vestes

10 Herra sanoi Moosekselle: "Mene kansan luo ja pyhitä heidät tänään ja huomenna, ja peskööt he vaatteensa.

11 e estejam prontos para o terceiro dia; porque no terceiro dia o SENHOR, à vista de todo o povo, descerá sobre o monte Sinai.

11 Heidän tulee olla valmiina kolmanteen päivään mennessä, sillä kolmantena päivänä Herra laskeutuu koko kansan nähden alas Siinainvuorelle.

12 Marcarás em redor limites ao povo, dizendo: Guardai-vos de subir ao monte, nem toqueis o seu limite; todo aquele que tocar o monte será morto.

12 Määrää kansalle raja ja sano: 'Varokaa nousemasta vuorelle tai koskemasta sen juureen. Jokainen, joka koskee vuoreen, on surmattava.

13 Mão nenhuma tocará neste, mas será apedrejado ou flechado; quer seja animal, quer seja homem, não viverá. Quando soar

13 Häneen ei saa kuitenkaan koskea käsin, vaan hänet pitää kivittää tai ampua jousella. On kyseessä eläin tai ihminen,

longamente a buzina, então, subirão ao monte.

[14] Moisés, tendo descido do monte ao povo, consagrou o povo; e lavaram as suas vestes.

[15] E disse ao povo: Estai prontos ao terceiro dia; e não vos chegueis a mulher.

[16] Ao amanhecer do terceiro dia, houve trovões, e relâmpagos, e uma espessa nuvem sobre o monte, e mui forte clangor de trombeta, de maneira que todo o povo que estava no arraial se estremeceu.

[17] E Moisés levou o povo fora do arraial ao encontro de Deus; e puseram-se ao pé do monte.

[18] Todo o monte Sinai fumegava, porque o SENHOR descera sobre ele em fogo; a sua fumaça subiu como fumaça de uma fornalha, e todo o monte tremia grandemente.

[19] E o clangor da trombeta ia aumentando cada vez mais; Moisés falava, e Deus lhe respondia no trovão.

[20] Descendo o SENHOR para o cimo do monte Sinai, chamou o SENHOR a Moisés para o cimo do monte. Moisés subiu,

[21] e o SENHOR disse a Moisés: Desce, adverte ao povo que não traspasse o limite até ao SENHOR para vê-lo, a fim de muitos deles não perecerem.

[22] Também os sacerdotes, que se chegam ao SENHOR, se hão de consagrar, para que o SENHOR não os fira.

syyllinen ei saa jäädä eloon.’ Vasta kun pitkä torven puhallus kuuluu, he saavat nousta vuorelle.”

[14]Mooses tuli alas vuorelta kansan luo ja pyhitti kansan, ja he pesivät vaatteensa.

[15] Hän sanoi kansalle: ”Olkaa valmiita kolmanteen päivään mennessä. Kukaan ei saa koskea naiseen.”

[16] Kolmannen päivän aamuna alkoi jylistä ja salamoida, ja paksu pilvi laskeutui vuoren ylle. Kuului hyvin voimakas soofar-torven ääni, ja koko kansa, joka oli leirissä, vapisi pelosta.

[17]Silloin Mooses vei kansan leiristä kohtaamaan Jumalaa, ja he asettuivat seisomaan vuoren juurelle.

[18] Koko Siinainvuori peittyi savuun, koska Herra oli laskeutunut sille tulessa. Siitä nousi savua kuin sulatusuunista, ja koko vuori vavahteli ankarasti.

[19]Soofar-torven ääni koveni kovenemistaan. Mooses puhui, ja Jumala vastasi hänelle jylisten.

[20] Herralaskeutui Siinainvuorelle, vuoren huipulle. Sitten Herra kutsui Mooseksen vuoren huipulle, ja Mooses nousi sinne.

[21] Herra sanoi Moosekselle: ”Laskeudu alas ja varoita kansaa tunkeutumasta Herran luo katselemaan, sillä silloin monet kansasta kuolevat.

[22]Pappienkin, jotka saavat lähestyä Herraa , pitää pyhittäytyä, ettei Herra tuhoaisi heitä.”

[23] Então, disse Moisés ao SENHOR: O povo não poderá subir ao monte Sinai, porque tu nos advertiste, dizendo: Marca limites ao redor do monte e consagra-o.
[24] Replicou-lhe o SENHOR: Vai, desce; depois, subirás tu, e Arão contigo; os sacerdotes, porém, e o povo não traspassem o limite para subir ao SENHOR, para que não os fira.
[25] Desceu, pois, Moisés ao povo e lhe disse tudo isso.

Êxodo 20

Os dez mandamentos
Deuteronômio 5.1-21

[1] Então, falou Deus todas estas palavras:

[2] Eu sou o SENHOR, teu Deus, que te tirei da terra do Egito, da casa da servidão.

[3] Não terás outros deuses diante de mim.

[4] Não farás para ti imagem de escultura, nem semelhança alguma do que há em cima nos céus, nem embaixo na terra, nem nas águas debaixo da terra.

[5] Não as adorarás, nem lhes darás culto; porque eu sou o SENHOR, teu Deus, Deus zeloso, que visito a iniqüidade dos pais nos filhos até à terceira e quarta geração daqueles que me aborrecem

[6] e faço misericórdia até mil gerações daqueles que me amam e guardam os meus mandamentos.
[7] Não tomarás o nome do SENHOR, teu Deus, em vão, porque o SENHOR não terá

[23] Mutta Mooses vastasi Herralle : ”Kansa ei voi nousta Siinainvuorelle, sillä sinä olet jo varoittanut meitä ja sanonut: ’Vedä raja vuoren juurelle ja pyhitä vuori.’”
[24] Niin Herra sanoi hänelle: ”Lähde alas ja tule taas ylös Aaron mukanasi. Mutta papit ja kansa älkööt tunkeutuko ylös Herran luo, ettei hän murskaisi heitä.”
[25] Mooses laskeutui kansan luo ja kertoi heille kaiken.

2. Mooseksen 20

Kymmenen käskyä

[1]Sitten Jumala puhui kaikki nämä sanat:
[2] ”Minä olen Herra , sinun Jumalasi, joka toin sinut pois Egyptin maasta, orjuuden pesästä.
[3]Älköön sinulla olko muita jumalia minun rinnallani.
[4]Älä tee itsellesi patsasta äläkä mitään kuvaa mistään, mikä on ylhäällä taivaalla tai alhaalla maan päällä tai vesissä maan alla.
[5]Älä kumarra niitä äläkä palvele niitä, sillä minä, Herra , sinun Jumalasi, olen kiivas Jumala. Minä vaadin lapset tilille isien pahoista teoista kolmanteen ja neljänteen polveen saakka, jos he vihaavat minua,
[6]mutta osoitan armoa niille tuhansille , jotka rakastavat minua ja pitävät minun käskyni.
[7]Älä lausu turhaan Herran , sinun Jumalasi, nimeä, sillä Herra ei jätä

por inocente o que tomar o seu nome em vão.

8 Lembra-te do dia de sábado, para o santificar.

9 Seis dias trabalharás e farás toda a tua obra.

10 Mas o sétimo dia é o sábado do SENHOR, teu Deus; não farás nenhum trabalho, nem tu, nem o teu filho, nem a tua filha, nem o teu servo, nem a tua serva, nem o teu animal, nem o forasteiro das tuas portas para dentro;

11 porque, em seis dias, fez o SENHOR os céus e a terra, o mar e tudo o que neles há e, ao sétimo dia, descansou; por isso, o SENHOR abençoou o dia de sábado e o santificou.

12 Honra teu pai e tua mãe, para que se prolonguem os teus dias na terra que o SENHOR, teu Deus, te dá.

13 Não matarás.

14 Não adulterarás.

15 Não furtarás.

16 Não dirás falso testemunho contra o teu próximo.

17 Não cobiçarás a casa do teu próximo. Não cobiçarás a mulher do teu próximo, nem o seu servo, nem a sua serva, nem o seu boi, nem o seu jumento, nem coisa alguma que pertença ao teu próximo.

Moisés, mediador entre Deus e o povo

Deuteronômio 5.22-33

18 Todo o povo presenciou os trovões, e os relâmpagos, e o clangor da trombeta, e o monte fumegante; e o povo, observando, se estremeceu e ficou de longe.

rankaisematta sitä, joka lausuu hänen nimensä turhaan.

8Muista pyhittää lepopäivä.

9Kuutena päivänä tee työtä ja hoida kaikkia tehtäviäsi,

10 mutta seitsemäs päivä on Herran , sinun Jumalasi, sapatti. Älä tee silloin mitään työtä, älä sinä, älköön poikasi tai tyttäresi, palvelijasi tai palvelijattaresi tai juhtasi älköönkä alueellasi asuva muukalainen.

11 Sillä kuutena päivänä Herra teki taivaan ja maan ja meren ja kaikki, mitä niissä on, mutta seitsemäntenä päivänä hän lepäsi. Sen tähden Herra siunasi sapatinpäivän ja pyhitti sen.

12Kunnioita isääsi ja äitiäsi, että eläisit kauan siinä maassa, jonka Herra , sinun Jumalasi, sinulle antaa.

13Älä tapa .

14Älä tee huorin.

15Älä varasta.

16Älä anna väärää todistusta lähimmäisestäsi.

17Älä himoitse lähimmäisesi taloa. Älä himoitse lähimmäisesi vaimoa, älä hänen palvelijaansa, palvelijatartaan, härkäänsä, aasiaan äläkä mitään, mikä kuuluu hänelle.”

Kansa pelkää

18Koko kansa näki tulenleimaukset ja vuoren savuamisen ja kuuli jylinän ja soofar-torven äänen. Tämän nähdessään kansa vapisi ja pysytteli loitolla.

[19] Disseram a Moisés: Fala-nos tu, e te ouviremos; porém não fale Deus conosco, para que não morramos.

[20] Respondeu Moisés ao povo: Não temais; Deus veio para vos provar e para que o seu temor esteja diante de vós, a fim de que não pequeis.

[21] O povo estava de longe, em pé; Moisés, porém, se chegou à nuvem escura onde Deus estava.

Leis acerca dos altares

[22] Então, disse o SENHOR a Moisés: Assim dirás aos filhos de Israel: Vistes que dos céus eu vos falei.

[23] Não fareis deuses de prata ao lado de mim, nem deuses de ouro fareis para vós outros.

[24] Um altar de terra me farás e sobre ele sacrificarás os teus holocaustos, as tuas ofertas pacíficas, as tuas ovelhas e os teus bois; em todo lugar onde eu fizer celebrar a memória do meu nome, virei a ti e te abençoarei.

[25] Se me levantares um altar de pedras, não o farás de pedras lavradas; pois, se sobre ele manejares a tua ferramenta, profaná-lo-ás.

[26] Nem subirás por degrau ao meu altar, para que a tua nudez não seja ali exposta.

Êxodo 21

Leis acerca dos servos
Deuteronômio 15.12-18

[19]Israelilaiset sanoivat Moosekselle: ”Puhu sinä meidän kanssamme, me kuuntelemme. Älköön Jumala puhuko meidän kanssamme, ettemme kuolisi.”

[20]Silloin Mooses vastasi kansalle: ”Älkää pelätkö, sillä Jumala on tullut sitä varten, että hän koettelisi teitä ja että hänen pelkonsa pysyisi teissä , niin ettette tekisi syntiä.”

[21] Kansa seisoi kaukana, mutta Mooses lähestyi synkkää pilveä, jossa Jumala oli.

Laki alttarista

[22] Herrasanoi Moosekselle: ”Sinun tulee sanoa israelilaisille näin: Te olette nähneet, että minä olen puhunut teille taivaasta.

[23] Älkää tehkö muita jumalia minun rinnalleni. Älkää tehkö itsellenne hopeisia tai kultaisia jumalia.

[24] Tee minulle maa-alttari ja uhraa sen päällä polttouhrisi ja yhteysuhrisi, lampaasi ja nautasi. Jokaisessa paikassa, jonka minä pyhitän nimelleni , minä tulen sinun luoksesi ja siunaan sinua.

[25] Jos sinä kuitenkin teet minulle kivialttarin, älä rakenna sitä hakatusta kivestä, sillä jos sinä kosket kiveen taltallasi, sinä saastutat sen.

[26]Älä myöskään nouse portaita myöten minun alttarilleni, ettei häpysi paljastuisi sen päällä.”

2. Mooseksen 21

Laki heprealaisista orjista

[1] São estes os estatutos que lhes proporás:

[1]"Nämä ovat ne säädökset, jotka sinun tulee antaa israelilaisten noudatettaviksi:

[2] Se comprares um escravo hebreu, seis anos servirá; mas, ao sétimo, sairá forro, de graça.

[2] Kun ostat heprealaisen orjan, hänen on palveltava kuusi vuotta, mutta seitsemäntenä hän pääsköön vapaaksi maksutta.

[3] Se entrou solteiro, sozinho sairá; se era homem casado, com ele sairá sua mulher.

[3]Jos orja on tullut yksinään, hänen on lähdettävä pois yksinään, mutta jos hänellä tullessaan oli vaimo, vaimo lähteköön hänen kanssaan.

[4] Se o seu senhor lhe der mulher, e ela der à luz filhos e filhas, a mulher e seus filhos serão do seu senhor, e ele sairá sozinho.

[4] Jos hänen isäntänsä on antanut hänelle vaimon ja tämä on synnyttänyt hänelle poikia tai tyttäriä, vaimo lapsineen jääköön isännälle, ja mies lähteköön yksinään.

[5] Porém, se o escravo expressamente disser: Eu amo meu senhor, minha mulher e meus filhos, não quero sair forro.

[5] Mutta jos orja vakuuttaa: 'Minä rakastan isäntääni, vaimoani ja lapsiani enkä halua päästä vapaaksi',

[6] Então, o seu senhor o levará aos juízes, e o fará chegar à porta ou à ombreira, e o seu senhor lhe furará a orelha com uma sovela; e ele o servirá para sempre.

[6] hänen isäntänsä vieköön hänet Jumalan eteen, asettakoon hänet ovea tai ovenpieltä vasten ja lävistäköön hänen korvansa naskalilla, ja orja jääköön ainiaaksi isännälleen.

[7] Se um homem vender sua filha para ser escrava, esta não lhe sairá como saem os escravos.

[7]Jos joku myy tyttärensä orjaksi, tämä ei pääse vapaaksi niin kuin miesorjat.

[8] Se ela não agradar ao seu senhor, que se comprometeu a desposá-la, ele terá de permitir-lhe o resgate; não poderá vendê-la a um povo estranho, pois será isso deslealdade para com ela.

[8] Jos hän ei miellytä isäntäänsä, joka on valinnut hänet itselleen, isännän on sallittava, että hänet lunastetaan. Vieraaseen kansaan isännällä ei ole valtaa naista myydä, sillä silloin hän olisi petollinen tätä kohtaan.

[9] Mas, se a casar com seu filho, tratá-la-á como se tratam as filhas.

[9] Jos isäntä määrää hänet pojalleen, hänen on saatava nauttia tyttärien oikeuksia.

[10] Se ele der ao filho outra mulher, não diminuirá o mantimento da primeira, nem os seus vestidos, nem os seus direitos conjugais.

[11] Se não lhe fizer estas três coisas, ela sairá sem retribuição, nem pagamento em dinheiro.

Leis acerca da violência

[12] Quem ferir a outro, de modo que este morra, também será morto.

[13] Porém, se não lhe armou ciladas, mas Deus lhe permitiu caísse em suas mãos, então, te designarei um lugar para onde ele fugirá.

[14] Se alguém vier maliciosamente contra o próximo, matando-o à traição, tirá-lo-ás até mesmo do meu altar, para que morra.

[15] Quem ferir seu pai ou sua mãe será morto.

[16] O que raptar alguém e o vender, ou for achado na sua mão, será morto.

[17] Quem amaldiçoar seu pai ou sua mãe será morto.

[18] Se dois brigarem, ferindo um ao outro com pedra ou com o punho, e o ferido não morrer, mas cair de cama;

[19] se ele tornar a levantar-se e andar fora, apoiado ao seu bordão, então, será absolvido aquele que o feriu; somente lhe pagará o tempo que perdeu e o fará curar-se totalmente.

[10] Jos isäntä ottaa toisen vaimon, hän ei saa vähentää ensimmäisen ravintoa, vaatetusta tai aviollista oikeutta.

[11] Jos hän ei anna naiselle näitä kolmea, tämä saa lähteä pois maksutta ja korvauksetta.”

Laki väkivaltarikoksista

[12]”Se, joka lyö ihmistä niin, että tämä kuolee, on surmattava.

[13]Jos hän ei ole tehnyt sitä harkiten , vaan Jumala salli sen tapahtua hänen kätensä kautta, hän voi paeta paikkaan, jonka minä sinulle osoitan.

[14]Mutta jos joku on niin julkea, että tappaa lähimmäisensä kavalasti, sinun on jopa minun alttarini luota vietävä hänet surmattavaksi.

[15]Se, joka lyö isäänsä tai äitiään, on surmattava.

[16]Se, joka kaappaa ihmisen ja joko myy hänet tai pitää häntä hallussaan, on surmattava.

[17]Se, joka kiroaa isäänsä tai äitiään, on surmattava.

[18]Jos miehet riitelevät ja toinen lyö toista kivellä tai nyrkillä, niin että toinen ei kuole vaan joutuu vuoteenomaksi

[19] mutta pystyy nousemaan ja kulkemaan ulkona omin avuin, lyöjä on vapautettava rangaistuksesta. Hänen on kuitenkin korvattava toisen sairausaika ja pidettävä hänestä huolta, kunnes hän paranee kokonaan.

[20] Se alguém ferir com bordão o seu escravo ou a sua escrava, e o ferido morrer debaixo da sua mão, será punido;
[21] porém, se ele sobreviver por um ou dois dias, não será punido, porque é dinheiro seu.

[22] Se homens brigarem, e ferirem mulher grávida, e forem causa de que aborte, porém sem maior dano, aquele que feriu será obrigado a indenizar segundo o que lhe exigir o marido da mulher; e pagará como os juízes lhe determinarem.

[23] Mas, se houver dano grave, então, darás vida por vida,
[24] olho por olho, dente por dente, mão por mão, pé por pé,
[25] queimadura por queimadura, ferimento por ferimento, golpe por golpe.
[26] Se alguém ferir o olho do seu escravo ou o olho da sua escrava e o inutilizar, deixá-lo-á ir forro pelo seu olho.

[27] E, se com violência fizer cair um dente do seu escravo ou da sua escrava, deixá-lo-á ir forro pelo seu dente.

[28] Se algum boi chifrar homem ou mulher, que morra, o boi será apedrejado, e não lhe comerão a carne; mas o dono do boi será absolvido.
[29] Mas, se o boi, dantes, era dado a chifrar, e o seu dono era disso conhecedor e não o prendeu, e o boi matar homem ou mulher, o boi será apedrejado, e também será morto o seu dono.

[20] Jos joku lyö orjaansa tai orjatartaan sauvalla, niin että tämä kuolee hänen käsiinsä, lyöjää rangaistakoon .
[21] Jos orja kuitenkin elää päivän tai kaksi, älköön lyöjää rangaistako , sillä orja on hänen omaisuuttaan.
[22] Jos miehet tappelevat ja satuttavat raskaana olevaa naista, niin että hän synnyttää ennenaikaisesti, mutta muuta vahinkoa ei tapahdu, syyllistä on sakotettava sen mukaan, mitä naisen puoliso häneltä vaatii. Maksu on suoritettava oikeuden päätöksen mukaan.
[23] Mutta jos muuta vahinkoa tapahtuu, annettakoon henki hengestä,
[24] silmä silmästä, hammas hampaasta, käsi kädestä, jalka jalasta,
[25]palovamma palovammasta, haava haavasta, ruhje ruhjeesta.
[26] Jos joku lyö orjaansa tai orjatartaan silmään ja turmelee sen, hän päästäköön tämän vapauteen hyvitykseksi silmästä.
[27] Samoin, jos hän lyö orjaltaan tai orjattareltaan hampaan suusta, hän päästäköön tämän vapauteen hyvitykseksi hampaasta.”

Omistajan vastuu

[28] ”Jos härkä puskee miehen tai naisen kuoliaaksi, härkä on kivitettävä eikä sen lihaa saa syödä. Härän omistaja on kuitenkin vapautettava rangaistuksesta.

[29] Mutta jos härkä on puskenut aikaisemminkin eikä sen isäntä varoituksista huolimatta ole vartioinut sitä ja jos tämä härkä tappaa miehen tai

[30] Se lhe for exigido resgate, dará, então, como resgate da sua vida tudo o que lhe for exigido.

[31] Quer tenha chifrado um filho, quer tenha chifrado uma filha, este julgamento lhe será aplicado.

[32] Se o boi chifrar um escravo ou uma escrava, dar-se-ão trinta siclos de prata ao senhor destes, e o boi será apedrejado.

[33] Se alguém deixar aberta uma cova ou se alguém cavar uma cova e não a tapar, e nela cair boi ou jumento,

[34] o dono da cova o pagará, pagará dinheiro ao seu dono, mas o animal morto será seu.

[35] Se um boi de um homem ferir o boi de outro, e o boi ferido morrer, venderão o boi vivo e repartirão o valor; e dividirão entre si o boi morto.

[36] Mas, se for notório que o boi era já, dantes, chifrador, e o seu dono não o prendeu, certamente, pagará boi por boi; porém o morto será seu.

Êxodo 22

Leis acerca da propriedade

[1] Se alguém furtar boi ou ovelha e o abater ou vender, por um boi pagará cinco bois, e quatro ovelhas por uma ovelha.

naisen, se pitää kivittää, ja myös sen isäntä on surmattava.

[30]Jos hänelle kuitenkin määrätään lunastusmaksu, hänen on maksettava henkensä lunnaiksi niin paljon kuin hänelle määrätään.

[31] Jos härkä puskee kuoliaaksi pojan tai tytön, on meneteltävä saman lain mukaan.

[32] Jos härkä puskee kuoliaaksi orjan tai orjattaren, omistajan on maksettava hänen isännälleen kolmekymmentä hopeasekeliä ja härkä on kivitettävä.

[33] Jos joku jättää kaivon auki tai kaivaa kaivon eikä peitä sitä ja härkä tai aasi putoaa siihen,

[34] kaivon omistaja korvatkoon eläimen sen isännälle rahassa, mutta pitäköön itsellään kuolleen eläimen.

[35] Jos jonkun härkä puskee toisen härän kuoliaaksi, elävä härkä on myytävä ja sen hinta jaettava puoliksi. Myös kuollut härkä tulee jakaa puoliksi.

[36] Mutta jos oli tiedossa, että härkä oli puskenut ennenkin, eikä sen isäntä ollut vartioinut sitä, hänen on korvattava härkä härällä. Kuollut eläin jääköön hänelle.

[37] Jos joku varastaa härän tai lampaan ja teurastaa tai myy sen, hänen on korvattava härkä viidellä naudalla ja lammas neljällä lampaalla.”

2. Mooseksen 22

Korvausta koskevia lakeja

[2] Se um ladrão for achado arrombando uma casa e, sendo ferido, morrer, quem o feriu não será culpado do sangue.

[3] Se, porém, já havia sol quando tal se deu, quem o feriu será culpado do sangue; neste caso, o ladrão fará restituição total. Se não tiver com que pagar, será vendido por seu furto.

[4] Se aquilo que roubou for achado vivo em seu poder, seja boi, jumento ou ovelha, pagará o dobro.

[5] Se alguém fizer pastar o seu animal num campo ou numa vinha e o largar para comer em campo de outrem, pagará com o melhor do seu próprio campo e o melhor da sua própria vinha.

[6] Se irromper fogo, e pegar nos espinheiros, e destruir as medas de cereais, ou a messe, ou o campo, aquele que acendeu o fogo pagará totalmente o queimado.

[7] Se alguém der ao seu próximo dinheiro ou objetos a guardar, e isso for furtado àquele que o recebeu, se for achado o ladrão, este pagará o dobro.

[8] Se o ladrão não for achado, então, o dono da casa será levado perante os juízes, a ver se não meteu a mão nos bens do próximo.

[9] Em todo negócio frauduloso, seja a respeito de boi, ou de jumento, ou de ovelhas, ou de roupas, ou de qualquer coisa perdida, de que uma das partes diz: Esta é a coisa, a causa de ambas as partes

[1]”Jos varas tavataan murtautumasta sisään ja hänet lyödään kuoliaaksi, hänen verensä vuodattamisesta ei tule syylliseksi.

[2] Mutta jos aurinko oli jo noussut, tappaja tulee syylliseksi veren vuodattamisesta. Varkaan on maksettava korvaus, mutta jos hän on varaton, hänet on myytävä varastetun tavaran hinnasta.

[3] Jos se, mitä on varastettu, olipa se härkä, aasi tai lammas, kuitenkin löydetään hänen hallustaan elossa, hänen pitää korvata se kaksinkertaisesti.

[4] Jos joku turmelee toisen pellon tai viinitarhan päästämällä siihen eläimiään ja syöttämällä niitä siellä, hänen on korvattava vahinko peltonsa tai viinitarhansa parhaasta sadosta.

[5] Jos tuli pääsee irti ja tarttuu orjantappuroihin niin, että kuhilaat, vilja tai pelto palavat, on palon sytyttäjän korvattava se, mikä on palanut.

[6] Jos joku antaa toiselle rahaa tai tavaraa säilytettäväksi ja se varastetaan tämän talosta, on varkaan, jos hänet löydetään, korvattava se kaksinkertaisesti.

[7] Ellei varasta löydetä, talon omistajan on astuttava Jumalan eteen ja vannottava, ettei hän ole ottanut toisen omaisuutta.

[8] Jokaisessa rikosasiassa, koskee se härkää, aasia, lammasta, vaatetta tai mitä tahansa kadoksissa olevaa, josta joku sanoo: ’Tämä se on’, on kummankin kanta tuotava Jumalan eteen. Sen, jonka Jumala

se levará perante os juízes; aquele a quem os juízes condenarem pagará o dobro ao seu próximo.

tuomitsee syylliseksi, on korvattava lähimmäiselleen kaksinkertaisesti.

10 Se alguém der ao seu próximo a guardar jumento, ou boi, ou ovelha, ou outro animal qualquer, e este morrer, ou ficar aleijado, ou for afugentado, sem que ninguém o veja,

9 Jos joku antaa toiselle aasin, härän, lampaan tai minkä tahansa eläimen säilytettäväksi ja se kuolee tai vahingoittuu tai ryöstetään kenenkään näkemättä,

11 então, haverá juramento do SENHOR entre ambos, de que não meteu a mão nos bens do seu próximo; o dono aceitará o juramento, e o outro não fará restituição.

10 Herran edessä vannottu vala ratkaiskoon heidän välinsä. Ellei toinen ole kajonnut toisen omaisuuteen, omistajan on hyväksyttävä vala eikä korvausta tarvitse maksaa.

12 Porém, se, de fato, lhe for furtado, pagá-lo-á ao seu dono.

11 Mutta jos eläin on varastettu häneltä, varkaan tulee maksaa omistajalle korvaus.

13 Se for dilacerado, trá-lo-á em testemunho disso e não pagará o dilacerado.

12 Jos eläin on raadeltu kuoliaaksi, se on tuotava todisteeksi. Raadellusta eläimestä ei tarvitse maksaa korvausta.

14 Se alguém pedir emprestado a seu próximo um animal, e este ficar aleijado ou morrer, não estando presente o dono, pagá-lo-á.

13Jos joku lainaa lähimmäiseltään eläimen ja se vammautuu tai kuolee eikä sen omistaja ole paikalla, siitä on maksettava korvaus.

15 Se o dono esteve presente, não o pagará; se foi alugado, o preço do aluguel será o pagamento.

14 Jos sen omistaja on paikalla, korvausta ei tarvitse maksaa. Jos se oli vuokralla, olkoon vuokra korvauksena.”

Leis civis e religiosas

16 Se alguém seduzir qualquer virgem que não estava desposada e se deitar com ela, pagará seu dote e a tomará por mulher.

17 Se o pai dela definitivamente recusar dar-lha, pagará ele em dinheiro conforme o dote das virgens.

18 A feiticeira não deixarás viver.

Eri aiheita koskevia lakeja

15”Jos mies viettelee neitsyen, jota ei ole kihlattu, ja makaa hänen kanssaan, miehen on maksettava morsiamenhinta ja otettava tyttö vaimokseen.

16Jos tytön isä kuitenkin kieltäytyy antamasta häntä miehelle, tämän on silti maksettava rahassa sama morsiamenhinta kuin neitsyestä.

17 Älä salli noitanaisen elää.

[19] Quem tiver coito com animal será morto.

[20] Quem sacrificar aos deuses e não somente ao SENHOR será destruído.

[21] Não afligirás o forasteiro, nem o oprimirás; pois forasteiros fostes na terra do Egito.

[22] A nenhuma viúva nem órfão afligireis.

[23] Se de algum modo os afligirdes, e eles clamarem a mim, eu lhes ouvirei o clamor;

[24] a minha ira se acenderá, e vos matarei à espada; vossas mulheres ficarão viúvas, e vossos filhos, órfãos.

[25] Se emprestares dinheiro ao meu povo, ao pobre que está contigo, não te haverás com ele como credor que impõe juros.

[26] Se do teu próximo tomares em penhor a sua veste, lha restituirás antes do pôr-do-sol;

[27] porque é com ela que se cobre, é a veste do seu corpo; em que se deitaria? Será, pois, que, quando clamar a mim, eu o ouvirei, porque sou misericordioso.

[28] Contra Deus não blasfemarás, nem amaldiçoarás o príncipe do teu povo.

[29] Não tardarás em trazer ofertas do melhor das tuas ceifas e das tuas vinhas; o primogênito de teus filhos me darás.

[18]Jokainen, joka sekaantuu eläimeen, on surmattava.

[19]Jos joku uhraa muille jumalille kuin Herralle , hänet vihittäköön tuhon omaksi.

[20] Älä sorra äläkä ahdista muukalaista, sillä te itse olette olleet muukalaisina Egyptin maassa.

[21]Älä sorra leskiä äläkä orpoja.

[22]Jos sinä sorrat heitä ja he huutavat minua avukseen, minä kuulen heidän huutonsa.

[23]Silloin minun vihani syttyy, ja minä surmaan teidät miekalla, niin että teidän vaimoistanne tulee leskiä ja lapsistanne orpoja.

[24] Jos lainaat rahaa jollekin keskuudessasi asuvalle kansani köyhälle, älä menettele häntä kohtaan koronkiskurin tavoin. Älä pane korkoa hänen maksettavakseen.

[25]Jos otat lähimmäiseltäsi pantiksi viitan, anna se hänelle takaisin, ennen kuin aurinko laskee.

[26]Se on näet hänen ainoa peitteensä, hänen ihonsa verho. Mihin hän muuten voi kääriytyä levolle käydessään? Jos hän huutaa minua avukseen, minä kuulen häntä, sillä minä olen armollinen.

[27] Älä herjaa Jumalaa äläkä kiroa kansasi ruhtinasta.

[28]Älä viivyttele antamasta minulle antia vilja- ja viinisatosi parhaasta osasta. Anna minulle esikoispoikasi.

[30] Da mesma sorte, farás com os teus bois e com as tuas ovelhas; sete dias ficará a cria com a mãe, e, ao oitavo dia, ma darás.

[31] Ser-me-eis homens consagrados; portanto, não comereis carne dilacerada no campo; deitá-la-eis aos cães.

[29]Tee samoin naudoillesi ja lampaillesi. Niiden esikoinen saa olla seitsemän päivää emänsä kanssa, mutta kahdeksantena päivänä anna se minulle.

[30]Olkaa minulle pyhitetty kansa. Älkää syökö pedon raateleman eläimen lihaa, vaan heittäkää se koirille.”

Êxodo 23

O testemunho falso e a injúria

[1] Não espalharás notícias falsas, nem darás mão ao ímpio, para seres testemunha maldosa.

[2] Não seguirás a multidão para fazeres mal; nem deporás, numa demanda, inclinando-te para a maioria, para torcer o direito.

[3] Nem com o pobre serás parcial na sua demanda.

[4] Se encontrares desgarrado o boi do teu inimigo ou o seu jumento, lho reconduzirás.

[5] Se vires prostrado debaixo da sua carga o jumento daquele que te aborrece, não o abandonarás, mas ajudá-lo-ás a erguê-lo.

Deveres dos juízes

Deuteronômio 16.18-20

[6] Não perverterás o julgamento do teu pobre na sua causa.

[7] Da falsa acusação te afastarás; não matarás o inocente e o justo, porque não justificarei o ímpio.

[8] Também suborno não aceitarás, porque o suborno cega até o perspicaz e perverte as palavras dos justos.

2. Mooseksen 23

Kehotus oikeamielisyyteen

[1]”Älä levitä perättömiä huhuja äläkä anna apuasi jumalattomalle rupeamalla vääräksi todistajaksi.

[2]Älä ole joukon mukana tekemässä pahaa äläkä todista riita-asiassa niin, että taivut enemmistön mukana vääristämään totuuden.

[3] Älä suosi vähäosaista hänen riita-asiassaan.

[4]Jos tapaat vihollisesi härän tai aasin eksyksissä, sinun on vietävä se hänelle takaisin.

[5]Jos näet vihamiehesi aasin makaavan kuormansa alla, älä jätä auttamatta, vaan auta häntä nostamaan se jaloilleen.

[6] Älä vääristä köyhän lähimmäisesi oikeutta hänen riita-asiassaan.

[7]Pysy erossa väärästä asiasta. Älä surmaa viatonta ja vanhurskasta, sillä minä en julista syyllistä syyttömäksi.

[8] Älä myöskään ota lahjusta, sillä lahjus sokaisee tarkkanäköisetkin ja vääristää vanhurskaiden sanat.

[9] Também não oprimirás o forasteiro; pois vós conheceis o coração do forasteiro, visto que fostes forasteiros na terra do Egito.

[9]Älä sorra muukalaista. Tehän tunnette muukalaisen mielen, koska olette olleet muukalaisina Egyptin maassa.”

O Ano de Descanso

Levítico 25.1-7

Seitsemäs vuosi ja viikon seitsemäs päivä

[10] Seis anos semearás a tua terra e recolherás os seus frutos;

[10]”Kuutena vuotena kylvä maasi ja korjaa sen sato,

[11] porém, no sétimo ano, a deixarás descansar e não a cultivarás, para que os pobres do teu povo achem o que comer, e do sobejo comam os animais do campo. Assim farás com a tua vinha e com o teu olival.

[11]mutta seitsemäntenä anna sen levätä ja jätä sato korjaamatta, että kansasi köyhät saisivat syödä. Metsän eläimet syökööt loput. Tee samoin viinitarhallesi ja öljytarhallesi.

O Sábado

Levítico 23.3

[12] Seis dias farás a tua obra, mas, ao sétimo dia, descansarás; para que descanse o teu boi e o teu jumento; e para que tome alento o filho da tua serva e o forasteiro.

[12]Kuutena päivänä tee työtäsi, mutta seitsemäntenä lepää, että härkäsi ja aasisi voisivat levätä ja orjattaresi poika sekä muukalainen saisivat virkistyä.

[13] Em tudo o que vos tenho dito, andai apercebidos; do nome de outros deuses nem vos lembreis, nem se ouça de vossa boca.

[13]Noudattakaa kaikkea, mitä minä olen teille sanonut. Vieraiden jumalien nimiä älkää mainitko, älköön niitä kuuluko teidän suustanne.”

As três festas

Êxodo 34.18-26; Levítico 23.4-21,33-44; Deuteronômio 16.1-17

Kolme vuotuista juhlaa

[14] Três vezes no ano me celebrareis festa.

[14]”Kolme kertaa vuodessa vietä juhlaa minun kunniakseni.

[15] Guardarás a Festa dos Pães Asmos; sete dias comerás pães asmos, como te ordenei, ao tempo apontado no mês de abibe, porque nele saíste do Egito; ninguém apareça de mãos vazias perante mim.

[15]Vietä happamattoman leivän juhlaa ja syö happamatonta leipää seitsemänä päivänä, niin kuin minä olen sinua käskenyt, määrättynä aikana aabib-kuussa, sillä silloin sinä lähdit Egyptistä. Älkää tulko minun kasvojeni eteen tyhjin käsin.

[16] Guardarás a Festa da Sega, dos primeiros frutos do teu trabalho, que houveres semeado no campo, e a Festa da Colheita, à saída do ano, quando recolheres do campo o fruto do teu trabalho.

[17] Três vezes no ano, todo homem aparecerá diante do SENHOR Deus.

[18] Não oferecerás o sangue do meu sacrifício com pão levedado, nem ficará gordura da minha festa durante a noite até pela manhã.

[19] As primícias dos frutos da tua terra trarás à Casa do SENHOR, teu Deus. Não cozerás o cabrito no leite da sua própria mãe.

Deus promete a posse da terra

[20] Eis que eu envio um Anjo adiante de ti, para que te guarde pelo caminho e te leve ao lugar que tenho preparado.

[21] Guarda-te diante dele, e ouve a sua voz, e não te rebeles contra ele, porque não perdoará a vossa transgressão; pois nele está o meu nome.

[22] Mas, se diligentemente lhe ouvires a voz e fizeres tudo o que eu disser, então, serei inimigo dos teus inimigos e adversário dos teus adversários.

[23] Porque o meu Anjo irá adiante de ti e te levará aos amorreus, aos heteus, aos ferezeus, aos cananeus, aos heveus e aos jebuseus; e eu os destruirei.

[16]Vietä myös elonleikkuujuhlaa, kun korjaat ensihedelmät viljastasi, jonka olet kylvänyt peltoosi, ja hedelmänkorjuujuhlaa vuoden lopussa, kun olet koonnut vaivannäkösi tulokset pellolta.

[17]Kolme kertaa vuodessa tulkoon koko miesväkesi Herran, Herran , kasvojen eteen.

[18]Älä uhraa minun teurasuhrini verta happaman leivän kanssa. Älköön juhlauhrini rasvaa jääkö yön yli seuraavaan aamuun.”

Herran enkeli johdattajana

[19]”Tuo Herran , Jumalasi, temppeliin parhaimmat maasi ensihedelmistä. Älä keitä kiliä emänsä maidossa.

[20]Katso, minä lähetän enkelin sinun edellesi varjelemaan sinua tiellä ja viemään sinut siihen paikkaan, jonka minä olen valmistanut.

[21]Ole varuillasi hänen edessään ja tottele häntä. Älä kapinoi häntä vastaan, sillä hän ei siedä teidän rikoksianne, koska minun nimeni on hänessä.

[22]Jos kuuntelet kaikessa hänen ääntään ja teet kaiken, mitä minä käsken, minä olen sinun vihollistesi vihollinen ja ahdistajiesi ahdistaja.

[23] Minun enkelini käy sinun edelläsi ja vie sinut amorilaisten, heettiläisten, perissiläisten, kanaanilaisten, hivviläisten ja jebusilaisten maahan, ja minä hävitän heidät.”

Varoituksia ja lupauksia

24 Não adorarás os seus deuses, nem lhes darás culto, nem farás conforme as suas obras; antes, os destruirás totalmente e despedaçarás de todo as suas colunas.

25 Servireis ao SENHOR, vosso Deus, e ele abençoará o vosso pão e a vossa água; e tirará do vosso meio as enfermidades.

26 Na tua terra, não haverá mulher que aborte, nem estéril; completarei o número dos teus dias.

27 Enviarei o meu terror diante de ti, confundindo a todo povo onde entrares; farei que todos os teus inimigos te voltem as costas.

28 Também enviarei vespas diante de ti, que lancem os heveus, os cananeus e os heteus de diante de ti.

29 Não os lançarei de diante de ti num só ano, para que a terra se não torne em desolação, e as feras do campo se não multipliquem contra ti.

30 Pouco a pouco, os lançarei de diante de ti, até que te multipliques e possuas a terra por herança.

31 Porei os teus limites desde o mar Vermelho até ao mar dos filisteus e desde o deserto até ao Eufrates; porque darei nas tuas mãos os moradores da terra, para que os lances de diante de ti.

32 Não farás aliança nenhuma com eles, nem com os seus deuses.

33 Eles não habitarão na tua terra, para que te não façam pecar contra mim; se servires aos seus deuses, isso te será cilada.

24”Älä kumarra heidän jumaliaan, älä palvele niitä äläkä tee niin kuin he, vaan hävitä tyystin heidän patsaansa ja murskaa ne.

25Palvele Herraa , Jumalaasi, niin hän siunaa sinun ruokasi ja juomasi, ja minä poistan sairaudet teidän keskuudestanne.

26Keskenmenoa tai hedelmättömyyttä ei maassasi tule olemaan, ja minä annan sinun elää täyteen ikääsi.

27Minä lähetän kauhuni sinun edellesi ja saatan hämminkiin kaikki kansat, joiden keskuuteen sinä menet, ja ajan kaikki vihollisesi pakoon sinun edeltäsi.

28Minä lähetän herhiläisiä sinun edellesi, ja ne karkottavat hivviläiset, kanaanilaiset ja heettiläiset sinun tieltäsi.

29Minä en kuitenkaan karkota heitä sinun edeltäsi yhdessä vuodessa, ettei maa autioituisi ja etteivät villieläimet kävisi sinulle liian lukuisiksi.

30 Vähä vähältä minä karkotan heidät sinun edeltäsi, kunnes olet tullut kyllin lukuisaksi ottaaksesi maan haltuusi.

31 Minä säädän alueesi ulottumaan Kaislamerestä filistealaisten mereen ja autiomaasta Eufratvirtaan asti. Minä annan maan asukkaat valtaasi, ja sinä karkotat heidät edeltäsi.

32Älä tee liittoa heidän ja heidän jumaliensa kanssa.

33He eivät saa jäädä asumaan sinun maahasi, etteivät he saattaisi sinua tekemään syntiä minua vastaan. Jos sinä

palvelet heidän jumaliaan, niistä tulee sinulle ansa.”

Êxodo 24

A aliança de Deus com Israel

[1] Disse também Deus a Moisés: Sobe ao SENHOR, tu, e Arão, e Nadabe, e Abiú, e setenta dos anciãos de Israel; e adorai de longe.

[2] Só Moisés se chegará ao SENHOR; os outros não se chegarão, nem o povo subirá com ele.

[3] Veio, pois, Moisés e referiu ao povo todas as palavras do SENHOR e todos os estatutos; então, todo o povo respondeu a uma voz e disse: Tudo o que falou o SENHOR faremos.

[4] Moisés escreveu todas as palavras do SENHOR e, tendo-se levantado pela manhã de madrugada, erigiu um altar ao pé do monte e doze colunas, segundo as doze tribos de Israel.

[5] E enviou alguns jovens dos filhos de Israel, os quais ofereceram ao SENHOR holocaustos e sacrifícios pacíficos de novilhos.

[6] Moisés tomou metade do sangue e o pôs em bacias; e a outra metade aspergiu sobre o altar.

[7] E tomou o livro da aliança e o leu ao povo; e eles disseram: Tudo o que falou o SENHOR faremos e obedeceremos.

2. Mooseksen 24

Liiton tekeminen Siinailla

[1]Herra sanoi Moosekselle: ”Nouskaa Herran luo, sinä ja Aaron, Naadab, Abihu ja seitsemänkymmentä Israelin vanhinta. Kumartukaa kasvoillenne maahan ollessanne vielä etäämmällä.

[2]Sitten Mooses lähestyköön yksinään Herraa , mutta muut älkööt tulko lähelle ja kansa älköön nousko vuorelle hänen kanssaan.”

[3] Mooses palasi kertomaan kansalle kaikki Herran sanat ja kaikki hänen säädöksensä. Silloin koko kansa vastasi yhteen ääneen: ”Kaiken, mitä Herra on puhunut, me teemme.”

[4]Sitten Mooses kirjoitti muistiin kaikki Herran sanat. Seuraavana aamuna hän nousi varhain ja rakensi alttarin vuoren juurelle sekä pystytti kaksitoista patsasta Israelin kahdentoista heimon mukaan.

[5]Hän lähetti israelilaisia nuoria miehiä uhraamaan polttouhreja ja teurastamaan härkiä yhteysuhriksi Herralle .

[6] Mooses otti puolet uhrieläinten verestä ja pani sen maljoihin, ja toisen puolen hän pirskotti alttarille.

[7] Sitten hän otti liiton kirjan ja luki sen kansalle. Israelilaiset sanoivat: ”Me

noudatamme ja tottelemme kaikkea, mitä Herra on puhunut.”

[8] Então, tomou Moisés aquele sangue, e o aspergiu sobre o povo, e disse: Eis aqui o sangue da aliança que o SENHOR fez convosco a respeito de todas estas palavras.

[8] Mooses otti veren, pirskotti sitä kansan päälle ja sanoi: ”Tämä on liiton veri, sen liiton, jonka Herra on tehnyt teidän kanssanne kaikkien näiden sanojen mukaisesti.”

[9] E subiram Moisés, e Arão, e Nadabe, e Abiú, e setenta dos anciãos de Israel.

[9]Sitten Mooses nousi Aaronin, Naadabin, Abihun ja seitsemänkymmenen Israelin vanhimman kanssa vuorelle.

[10] E viram o Deus de Israel, sob cujos pés havia uma como pavimentação de pedra de safira, que se parecia com o céu na sua claridade.

[10] He näkivät Israelin Jumalan. Hänen jalkojensa alla oli kiveys, joka oli kuin safiirikivestä tehty, puhdas kuin itse taivas.

[11] Ele não estendeu a mão sobre os escolhidos dos filhos de Israel; porém eles viram a Deus, e comeram, e beberam.

[11]Näitä israelilaisten valittuja vastaan Herra ei nostanut kättään. He saivat nähdä Jumalan, ja he söivät ja joivat.

Moisés e os anciãos sobem novamente ao monte

Mooses kohtaa Herran Siinainvuorella

[12] Então, disse o SENHOR a Moisés: Sobe a mim, ao monte, e fica lá; dar-te-ei tábuas de pedra, e a lei, e os mandamentos que escrevi, para os ensinares.

[12] Herrasanoi Moosekselle: ”Nouse minun luokseni vuorelle ja odota siellä, niin minä annan sinulle kivitaulut sekä lain ja käskyt, jotka minä olen kirjoittanut opetettaviksi kansalle.”

[13] Levantou-se Moisés com Josué, seu servidor; e, subindo Moisés ao monte de Deus,

[13]Mooses ja hänen palvelijansa Joosua lähtivät, mutta ennen kuin Mooses nousi Jumalan vuorelle,

[14] disse aos anciãos: Esperai-nos aqui até que voltemos a vós outros. Eis que Arão e Hur ficam convosco; quem tiver alguma questão se chegará a eles.

[14] hän sanoi vanhimmille: ”Odottakaa meitä täällä, kunnes palaamme luoksenne. Ovathan Aaron ja Huur kanssanne. Se, jolla on jotakin asiaa, voi kääntyä heidän puoleensa.”

[15] Tendo Moisés subido, uma nuvem cobriu o monte.

[15] Kun Mooses nousi vuorelle, pilvi peitti vuoren,

[16] E a glória do SENHOR pousou sobre o monte Sinai, e a nuvem o cobriu por seis

[16] ja Herran kirkkaus asettui Siinainvuorelle. Vuori oli kuusi päivää

dias; ao sétimo dia, do meio da nuvem chamou o SENHOR a Moisés.

17 O aspecto da glória do SENHOR era como um fogo consumidor no cimo do monte, aos olhos dos filhos de Israel.

18 E Moisés, entrando pelo meio da nuvem, subiu ao monte; e lá permaneceu quarenta dias e quarenta noites.

Êxodo 25

Deus manda trazer ofertas para o tabernáculo

Êxodo 35.4-9

1 Disse o SENHOR a Moisés:

2 Fala aos filhos de Israel que me tragam oferta; de todo homem cujo coração o mover para isso, dele recebereis a minha oferta.

3 Esta é a oferta que dele recebereis: ouro, e prata, e bronze,

4 e estofo azul, e púrpura, e carmesim, e linho fino, e pêlos de cabra,

5 e peles de carneiro tintas de vermelho, e peles finas, e madeira de acácia,

6 azeite para a luz, especiarias para o óleo de unção e para o incenso aromático,

7 pedras de ônix e pedras de engaste, para a estola sacerdotal e para o peitoral.

8 E me farão um santuário, para que eu possa habitar no meio deles.

9 Segundo tudo o que eu te mostrar para modelo do tabernáculo e para modelo de todos os seus móveis, assim mesmo o fareis.

A arca

pilven peitossa, ja seitsemäntenä päivänä Herra kutsui Moosesta pilven keskeltä.

17 Herrankirkkaus vuoren huipulla näytti israelilaisista kuluttavalta tulelta.

18 Mooses meni pilven sisään ja nousi vuoren huipulle. Hän viipyi vuorella neljäkymmentä päivää ja neljäkymmentä yötä.

2. Mooseksen 25

ILMESTYSMAJA AUTIOMAASSA

Uhrilahjat pyhäkön rakentamista varten

1 Herrapuhui Moosekselle:

2 ”Sano israelilaisille, että he tuovat minulle uhrilahjoja. Ottakaa vastaan lahja minulle jokaiselta, jonka sydän on siihen altis.

3 Tällaisia lahjoja teidän on otettava heiltä vastaan: kultaa, hopeaa ja vaskea,

4 sinisiä, purppuranpunaisia ja helakanpunaisia lankoja, pellavaa ja vuohenkarvaa,

5 punaiseksi värjättyjä pässinnahkoja, merilehmännahkoja, akasiapuuta,

6 öljyä lamppuja varten, tuoksuaineita voiteluöljyä ja hyväntuoksuista suitsuketta varten

7 sekä onyksi-kiviä ja kasukkaan ja rintakilpeen kiinnitettäviä kiviä.

8 Heidän tulee tehdä minulle pyhäkkö, niin että voin asua heidän keskellään.

9 Tehkää asumus ja kaikki sen esineet tarkoin sen mallin mukaan, jonka minä sinulle näytän.”

Liitonarkku ja armoistuin

Êxodo 37.1-5

[10] Também farão uma arca de madeira de acácia; de dois côvados e meio será o seu comprimento, de um côvado e meio, a largura, e de um côvado e meio, a altura.

[10]"Tehkööt israelilaiset akasiapuusta arkun, kaksi ja puoli kyynärää pitkän, puolitoista kyynärää leveän ja puolitoista kyynärää korkean.

[11] De ouro puro a cobrirás; por dentro e por fora a cobrirás e farás sobre ela uma bordadura de ouro ao redor.

[11]Päällystä se puhtaalla kullalla sisältä ja ulkoa ja tee sen ympärille kultareunus.

[12] Fundirás para ela quatro argolas de ouro e as porás nos quatro cantos da arca: duas argolas num lado dela e duas argolas noutro lado.

[12] Vala arkkua varten neljä kultarengasta ja kiinnitä ne sen neljään jalkaan, kaksi rengasta toiselle sivulle ja kaksi toiselle.

[13] Farás também varais de madeira de acácia e os cobrirás de ouro;

[13] Tee kantotangot akasiapuusta ja päällystä ne kullalla.

[14] meterás os varais nas argolas aos lados da arca, para se levar por meio deles a arca.

[14] Vie tangot arkun sivuilla oleviin renkaisiin sen kantamista varten.

[15] Os varais ficarão nas argolas da arca e não se tirarão dela.

[15] Tangot tulee jättää arkun renkaisiin, eikä niitä saa ottaa pois.

[16] E porás na arca o Testemunho, que eu te darei.

[16] Pane arkkuun todistuksen taulut, jotka minä sinulle annan.

O propiciatório

Êxodo 37.6-9

[17] Farás também um propiciatório de ouro puro; de dois côvados e meio será o seu comprimento, e a largura, de um côvado e meio.

[17]Tee myös armoistuin puhtaasta kullasta, kaksi ja puoli kyynärää pitkä ja puolitoista kyynärää leveä.

[18] Farás dois querubins de ouro; de ouro batido os farás, nas duas extremidades do propiciatório;

[18]Tee kullasta takomalla kaksi kerubia, yksi armoistuimen kumpaankin päähän.

[19] um querubim, na extremidade de uma parte, e o outro, na extremidade da outra parte; de uma só peça com o propiciatório fareis os querubins nas duas extremidades dele.

[19] Tee yksi kerubi toiseen päähän ja toinen kerubi toiseen päähän. Tehkää kerubit armoistuimen kumpaankin päähän.

[20] Os querubins estenderão as asas por cima, cobrindo com elas o propiciatório;

[20] Kerubien siivet olkoot levitettyinä ylöspäin, niin että ne peittävät

estarão eles de faces voltadas uma para a outra, olhando para o propiciatório.

[21] Porás o propiciatório em cima da arca; e dentro dela porás o Testemunho, que eu te darei.

[22] Ali, virei a ti e, de cima do propiciatório, do meio dos dois querubins que estão sobre a arca do Testemunho, falarei contigo acerca de tudo o que eu te ordenar para os filhos de Israel.

A mesa
Êxodo 37.10-16

[23] Também farás a mesa de madeira de acácia; terá o comprimento de dois côvados, a largura, de um côvado, e a altura, de um côvado e meio;

[24] de ouro puro a cobrirás e lhe farás uma bordadura de ouro ao redor.

[25] Também lhe farás moldura ao redor, da largura de quatro dedos, e lhe farás uma bordadura de ouro ao redor da moldura.

[26] Também lhe farás quatro argolas de ouro; e porás as argolas nos quatro cantos, que estão nos seus quatro pés.

[27] Perto da moldura estarão as argolas, como lugares para os varais, para se levar a mesa.

[28] Farás, pois, estes varais de madeira de acácia e os cobrirás de ouro; por meio deles, se levará a mesa.

[29] Também farás os seus pratos, e os seus recipientes para incenso, e as suas galhetas, e as suas taças em que se hão de oferecer libações; de ouro puro os farás.

[30] Porás sobre a mesa os pães da proposição diante de mim perpetuamente.

O candelabro

armoistuimen. Kerubien kasvot olkoot vastakkain kohti armoistuinta.

[21]Aseta armoistuin arkun päälle ja pane arkkuun todistus, jonka minä sinulle annan.

[22] Arkun luona minä kohtaan sinut, ja armoistuimelta, niiden kahden kerubin välistä, jotka ovat liitonarkun päällä, minä puhun sinulle kaiken sen, minkä minä sinun kauttasi israelilaisille säädän.”

Pyhien leipien pöytä

[23]”Tee myös pöytä akasiapuusta, kaksi kyynärää pitkä, kyynärän leveä ja puolitoista kyynärää korkea.

[24]Päällystä se puhtaalla kullalla ja tee sen ympärille kultareunus.

[25] Ympäröi se kämmenen korkuisella listalla ja tee listan ympärille kultareunus.

[26] Tee pöytää varten neljä kultarengasta ja kiinnitä renkaat sen neljän jalan kulmiin.

[27] Renkaiden tulee olla listan alapuolella pidikkeinä tangoille, joilla pöytää kannetaan.

[28] Tee tangot akasiapuusta ja päällystä ne kullalla; niillä kannetaan pöytää.

[29] Tee pöytää varten myös kulhot ja kauhat, kannut ja kupit, joista juomauhrit kaadetaan. Tee ne puhtaasta kullasta.

[30] Pane pyhät leivät minun eteeni pöydälle, ja olkoot ne siinä aina.”

Seitsenhaarainen lampunjalka

Êxodo 37.17-24

31 Farás também um candelabro de ouro puro; de ouro batido se fará este candelabro; o seu pedestal, a sua hástea, os seus cálices, as suas maçanetas e as suas flores formarão com ele uma só peça.

32 Seis hásteas sairão dos seus lados: três de um lado e três do outro.

33 Numa hástea, haverá três cálices com formato de amêndoas, uma maçaneta e uma flor; e três cálices, com formato de amêndoas na outra hástea, uma maçaneta e uma flor; assim serão as seis hásteas que saem do candelabro.

34 Mas no candelabro mesmo haverá quatro cálices com formato de amêndoas, com suas maçanetas e com suas flores.

35 Haverá uma maçaneta sob duas hásteas que saem dele; e ainda uma maçaneta sob duas outras hásteas que saem dele; e ainda mais uma maçaneta sob duas outras hásteas que saem dele; assim se fará com as seis hásteas que saem do candelabro.

36 As suas maçanetas e as suas hásteas serão do mesmo; tudo será de uma só peça, obra batida de ouro puro.

37 Também lhe farás sete lâmpadas, as quais se acenderão para alumiar defronte dele.

38 As suas espevitadeiras e os seus apagadores serão de ouro puro.

39 De um talento de ouro puro se fará o candelabro com todos estes utensílios.

31”Tee myös lampunjalka puhtaasta kullasta. Tee se jalustoineen ja varsineen takomalla. Sen kuvut, nuput ja kukat olkoot samaa kappaletta kuin itse lamppu.

32Lampunjalan sivuilta lähteköön kuusi haaraa, kolme haaraa toiselta puolelta ja kolme haaraa toiselta.

33 Kussakin haarassa olkoon kolme mantelinkukan muotoista kupua, nuppua ja kukkaa. Näin tulee olla jokaisessa kuudessa haarassa, jotka lähtevät lampunjalasta.

34 Lampunjalassa olkoon neljä mantelinkukan muotoista kupua, nuppua ja kukkaa.

35 Lampunjalasta lähtevien kuuden haaran, kunkin haaraparin, alla olkoon yksi nuppu.

36 Nuput ja haarat olkoot samaa kappaletta kuin lampunjalka. Se olkoon kokonaan taottu puhtaasta kullasta.

37 Tehkää siihen seitsemän lamppua. Lamput tulee asettaa paikoilleen niin, että ne valaisevat lampunjalan etupuolta.

38Myös lampunjalan pihtien ja karstakuppien on oltava puhdasta kultaa.

39 Lampunjalka ja kaikki nämä esineet on tehtävä yhdestä talentista puhdasta kultaa.

[40] Vê, pois, que tudo faças segundo o modelo que te foi mostrado no monte.

[40] Katso, että teet ne sen mallin mukaan, joka sinulle näytettiin vuorella.”

Êxodo 26

As cortinas do tabernáculo
Êxodo 36.8-18

[1] Farás o tabernáculo, que terá dez cortinas, de linho retorcido, estofo azul, púrpura e carmesim; com querubins, as farás de obra de artista.

[2] O comprimento de cada cortina será de vinte e oito côvados, e a largura, de quatro côvados; todas as cortinas serão de igual medida.

[3] Cinco cortinas serão ligadas umas às outras; e as outras cinco também ligadas umas às outras.

[4] Farás laçadas de estofo azul na orla da cortina extrema do primeiro agrupamento; e de igual modo farás na orla da cortina extrema do segundo agrupamento.

[5] Cinqüenta laçadas farás numa cortina, e cinqüenta, na outra cortina no extremo do segundo agrupamento; as laçadas serão contrapostas uma à outra.

[6] Farás cinqüenta colchetes de ouro, com os quais prenderás as cortinas uma à outra; e o tabernáculo passará a ser um todo.

[7] Farás também de pêlos de cabra cortinas para servirem de tenda sobre o tabernáculo; onze cortinas farás.

2. Mooseksen 26

Telttamaja

[1]”Tee asumus kymmenestä telttakankaan kaistasta, jotka on tehty kerratuista pellavalangoista sekä sinipunaisista, purppuranpunaisista ja helakanpunaisista langoista. Tee niihin taidokkaasti kerubeja.

[2]Kunkin kaistan pituuden tulee olla kaksikymmentäkahdeksan kyynärää ja leveyden neljä kyynärää. Kaikki kaistat olkoot samanmittaisia.

[3] Viisi kaistaa yhdistettäköön toisiinsa, ja samoin toiset viisi kaistaa yhdistettäköön toisiinsa.

[4] Tee silmukat sinipunaisesta langasta ensimmäisen kaistan reunaan, yhdistetyn kappaleen laitaan, ja samoin toisen yhdistetyn kappaleen viimeisen kaistan reunaan.

[5] Tee viisikymmentä silmukkaa yhteen kaistaan ja viisikymmentä silmukkaa toisen, vastaavan kaistan laitaan, toiseen yhdistettyyn kappaleeseen, niin että silmukat tulevat kohdakkain.

[6] Tee myös viisikymmentä kultahakasta ja yhdistä kappaleet toisiinsa hakasilla niin, että niistä tulee yhtenäinen asumus.

[7] Tee vielä vuohenkarvoista kudotuista kaistoista teltta asumuksen suojaksi. Tee näitä kaistoja yksitoista.

[8] O comprimento de cada cortina será de trinta côvados, e a largura, de quatro côvados; as onze cortinas serão de igual medida.

[9] Ajuntarás à parte cinco cortinas entre si, e de igual modo as seis restantes, a sexta das quais dobrarás na parte dianteira da tenda.

[10] Farás cinqüenta laçadas na orla da cortina extrema do primeiro agrupamento e cinqüenta laçadas na orla da cortina extrema do segundo agrupamento.

[11] Farás também cinqüenta colchetes de bronze, e meterás os colchetes nas laçadas, e ajuntarás a tenda, para que venha a ser um todo.

[12] A parte que restar das cortinas da tenda, a saber, a meia cortina que sobrar, penderá às costas do tabernáculo.

[13] O côvado de um lado e o côvado de outro lado, do que sobejar no comprimento das cortinas da tenda, penderão de um e de outro lado do tabernáculo para o cobrir.

A coberta de peles e as tábuas

[14] Também farás de peles de carneiro tintas de vermelho uma coberta para a tenda e outra coberta de peles finas.

[15] Farás também de madeira de acácia as tábuas para o tabernáculo, as quais serão colocadas verticalmente.

[16] Cada uma das tábuas terá dez côvados de comprimento e côvado e meio de largura.

[8]Kunkin kaistan pituus olkoon kolmekymmentä kyynärää ja leveys neljä kyynärää. Olkoot kaikki yksitoista kaistaa samanmittaisia.

[9]Liitä yhdeksi kappaleeksi viisi kaistaa erikseen, samoin kuusi kaistaa erikseen. Aseta jälkimmäisen kappaleen kuudes kaista kaksin kerroin teltan etupuolelle.

[10]Tee lisäksi viisikymmentä silmukkaa toisen yhdistetyn kappaleen viimeisen kaistan reunaan ja viisikymmentä silmukkaa toisen yhdistetyn kappaleen vastaavan kaistan reunaan.

[11]Tee myös viisikymmentä vaskihakasta, pistä hakaset silmukoihin ja liitä kankaat yhteen, niin että niistä tulee yhtenäinen teltta.

[12]Telttakaistojen ylimääräinen osa saa riippua puolen kaistan pituudelta asumuksen takasivulla.

[13]Kyynäränmitta telttakaistojen pituuden ylimääräisestä osasta saa riippua asumuksen kummallakin sivulla sitä peittämässä.

[14]Tee teltalle peite punaiseksi värjätyistä pässinnahoista ja sen päälle peite merilehmännahoista.

[15]Tee asumuksen seinälaudat akasiapuusta ja aseta ne pystyyn.

[16]Kunkin laudan tulee olla kymmenen kyynärää pitkä ja puolitoista kyynärää leveä.

[17] Cada tábua terá dois encaixes, travados um com o outro; assim farás com todas as tábuas do tabernáculo.

[18] No preparar as tábuas para o tabernáculo, farás vinte delas para o lado sul.

[19] Farás também quarenta bases de prata debaixo das vinte tábuas: duas bases debaixo de uma tábua para os seus dois encaixes e duas bases debaixo de outra tábua para os seus dois encaixes.

[20] Também haverá vinte tábuas ao outro lado do tabernáculo, para o lado norte,

[21] com as suas quarenta bases de prata: duas bases debaixo de uma tábua e duas bases debaixo de outra tábua;

[22] ao lado posterior do tabernáculo para o ocidente, farás seis tábuas.

[23] Farás também duas tábuas para os cantos do tabernáculo, na parte posterior;

[24] as quais, por baixo, estarão separadas, mas, em cima, se ajustarão à primeira argola; assim se fará com as duas tábuas; serão duas para cada um dos dois cantos.

[25] Assim serão as oito tábuas com as suas bases de prata, dezesseis bases: duas bases debaixo de uma tábua e duas debaixo de outra tábua.

[26] Farás travessas de madeira de acácia; cinco para as tábuas de um lado do tabernáculo,

[17] Jokaisessa laudassa tulee olla kaksi tappia, joilla laudat yhdistetään toisiinsa. Tee näin kaikki asumuksen laudat.

[18] Tee asumuksen eteläpuolta varten kaksikymmentä lautaa.

[19] Tee neljäkymmentä hopeajalustaa näiden kahdenkymmenen laudan alle, kaksi jalustaa kunkin laudan alle sen kahta tappia varten.

[20] Samoin tee kaksikymmentä lautaa asumuksen toista, pohjoisen puolella olevaa sivua varten

[21] ja niille neljäkymmentä hopeajalustaa, kaksi jalustaa kunkin laudan alle.

[22] Asumuksen takasivua, länsipuolta, varten tee kuusi lautaa

[23] ja lisäksi kaksi kaksoislautaa asumuksen peränurkkia varten.

[24] Kumpikin niistä on tehtävä kahdesta laudasta, jotka ovat kiinni toisissaan alhaalta ylös saakka, ensimmäiseen renkaaseen asti. Tällaisia olkoot ne molemmat; ne muodostavat nuo kaksi nurkkaa.

[25] Lautoja pitää siis olla kahdeksan ja niillä kuusitoista hopeajalustaa, kaksi jalustaa kunkin laudan alla.

[26] Tee myös viisi poikkitankoa akasiapuusta asumuksen toisen sivuseinän lautoja varten

[27] cinco para as tábuas do outro lado do tabernáculo e cinco para as tábuas do tabernáculo ao lado posterior que olha para o ocidente.

[28] A travessa do meio passará ao meio das tábuas de uma extremidade à outra.

[29] Cobrirás de ouro as tábuas e de ouro farás as suas argolas, pelas quais hão de passar as travessas; e cobrirás também de ouro as travessas.

[30] Levantarás o tabernáculo segundo o modelo que te foi mostrado no monte.

O véu, o reposteiro e as colunas

Êxodo 36.35-38

[31] Farás também um véu de estofo azul, e púrpura, e carmesim, e linho fino retorcido; com querubins, o farás de obra de artista.

[32] Suspendê-lo-ás sobre quatro colunas de madeira de acácia, cobertas de ouro; os seus colchetes serão de ouro, sobre quatro bases de prata.

[33] Pendurarás o véu debaixo dos colchetes e trarás para lá a arca do Testemunho, para dentro do véu; o véu vos fará separação entre o Santo Lugar e o Santo dos Santos.

[34] Porás a coberta do propiciatório sobre a arca do Testemunho no Santo dos Santos.

[35] A mesa porás fora do véu e o candelabro, defronte da mesa, ao lado do tabernáculo, para o sul; e a mesa porás para o lado norte.

[36] Farás também para a porta da tenda um reposteiro de estofo azul, e púrpura, e

[27] ja viisi poikkitankoa asumuksen toisen sivuseinän lautoja varten sekä viisi poikkitankoa asumuksen takasivun, länsipuolen, lautoja varten.

[28] Keskimmäinen poikkitanko on asetettava lautojen puoliväliin, ja sen tulee ulottua nurkasta nurkkaan.

[29] Päällystä laudat kullalla ja tee kullasta niihin renkaat poikkitankojen pidikkeiksi. Päällystä myös poikkitangot kullalla.

[30] Pystytä asumus sillä tavalla kuin sinulle vuorella näytettiin.

Esirippu ja väliverho

[31] Tee vielä esirippu sinipunaisista, purppuranpunaisista ja helakanpunaisista langoista ja kerratuista pellavalangoista. Tee siihen taidokkaasti kerubeja.

[32] Ripusta se neljän akasiapuisen, kullalla päällystetyn pylvään varaan, joissa on kultakoukut ja jotka seisovat neljällä hopeajalustalla.

[33] Ripusta esirippu paikalleen hakasten avulla ja vie todistuksen arkku esiripun sisäpuolelle. Esirippu olkoon teillä erottamassa pyhän kaikkeinpyhimmästä.

[34] Aseta armoistuin kaikkeinpyhimmässä olevan todistuksen arkun päälle.

[35] Sijoita pöytä esiripun ulkopuolelle ja lampunjalka vastapäätä pöytää asumuksen eteläsivulle. Aseta siis pöytä pohjoissivulle.

[36] Tee myös teltan oviverho kirjokudontatyönä sinipunaisista,

carmesim, e linho fino retorcido, obra de bordador.

purppuranpunaisista ja helakanpunaisista langoista sekä kerratuista pellavalangoista.

[37] Para este reposteiro farás cinco colunas de madeira de acácia e as cobrirás de ouro; os seus colchetes serão de ouro, e para elas fundirás cinco bases de bronze.

[37] Tee oviverhoa varten viisi pylvästä akasiapuusta ja päällystä ne kullalla. Niiden koukut olkoot kultaa. Vala pylväitä varten viisi vaskijalustaa.”

Êxodo 27

O altar do holocausto

Êxodo 38.1-7

[1] Farás também o altar de madeira de acácia; de cinco côvados será o seu comprimento, e de cinco, a largura (será quadrado o altar), e de três côvados, a altura.

[2] Dos quatro cantos farás levantar-se quatro chifres, os quais formarão uma só peça com o altar; e o cobrirás de bronze.

[3] Far-lhe-ás também recipientes para recolher a sua cinza, e pás, e bacias, e garfos, e braseiros; todos esses utensílios farás de bronze.

[4] Far-lhe-ás também uma grelha de bronze em forma de rede, à qual farás quatro argolas de metal nos seus quatro cantos,

[5] e as porás dentro do rebordo do altar para baixo, de maneira que a rede chegue até ao meio do altar.

[6] Farás também varais para o altar, varais de madeira de acácia, e os cobrirás de bronze.

[7] Os varais se meterão nas argolas, de um e de outro lado do altar, quando for levado.

2. Mooseksen 27

Polttouhrialttari

[1]”Tee alttari akasiapuusta. Alttarin tulee olla nelikulmainen, viisi kyynärää pitkä, viisi kyynärää leveä ja kolme kyynärää korkea.

[2]Tee sarvet sen neljään kulmaan, niin että sarvet ovat samaa kappaletta kuin se, ja päällystä se vaskella.

[3] Tee astiat tuhkaa varten sekä lapiot, pirskotusmaljat, haarukat ja hiilipannut. Tee kaikki alttarin esineet vaskesta.

[4] Tee siihen myös verkkomainen ritilä vaskesta ja tee ritilän neljään kulmaan vaskirenkaat.

[5] Aseta ritilä alttarin reunuksen alle niin, että se ulottuu alttarin puoliväliin.

[6] Tee alttaria varten kantotangot akasiapuusta ja päällystä ne vaskella.

[7] Tangot on pantava renkaisiin niin, että ne ovat alttarin molemmin puolin sen kantamista varten.

[8] Oco e de tábuas o farás; como se te mostrou no monte, assim o farão.

[8] Tee alttari laudoista. Sen on oltava ontto, ja siitä on tehtävä sellainen kuin sinulle vuorella näytettiin.”

O átrio do tabernáculo
Êxodo 38.9-20

[9] Farás também o átrio do tabernáculo; ao lado meridional (que dá para o sul), o átrio terá cortinas de linho fino retorcido; o comprimento de cada lado será de cem côvados.

[10] Também as suas vinte colunas e as suas vinte bases serão de bronze; os ganchos das colunas e as sua vergas serão de prata.

[11] De igual modo, para o lado norte ao comprido, haverá cortinas de cem côvados de comprimento; e as suas vinte colunas e as suas vinte bases serão de bronze; os ganchos das colunas e as suas vergas serão de prata.

[12] Na largura do átrio para o lado do ocidente, haverá cortinas de cinqüenta côvados; as colunas serão dez, e as suas bases, dez.

[13] A largura do átrio do lado oriental (para o levante) será de cinqüenta côvados.

[14] As cortinas para um lado da entrada serão de quinze côvados; as suas colunas serão três, e as suas bases, três.

[15] Para o outro lado da entrada, haverá cortinas de quinze côvados; as suas colunas serão três, e as suas bases, três.

[16] À porta do átrio, haverá um reposteiro de vinte côvados, de estofo azul, e

Telttamajan esipiha

[9]”Tee asumukselle esipiha. Esipihan eteläistä sivua varten sinun on tehtävä sadan kyynärän pituiset verhot kerratuista pellavalangoista

[10]ja verhoja varten kaksikymmentä pylvästä ja niille kaksikymmentä vaskijalustaa sekä pylväisiin koukut ja koristepienat hopeasta.

[11] Myös pohjoispuolen verhojen pituuden on oltava sata kyynärää, pylväitä on oltava kaksikymmentä ja niiden vaskijalustoja kaksikymmentä. Pylväiden koukkujen ja koristepienojen on oltava hopeaa.

[12] Esipihan läntisen sivun verhojen pituuden tulee olla viisikymmentä kyynärää, pylväitä tulee olla kymmenen ja niiden jalustoja kymmenen.

[13] Esipihan itäinen sivu, pihan puoli, olkoon viisikymmentä kyynärää leveä.

[14] Verhojen pituuden portin toisella sivulla tulee olla viisitoista kyynärää, pylväitä tulee olla kolme ja niiden jalustoja kolme.

[15] Samoin portin toisen sivun verhot olkoot viidentoista kyynärän pituiset, ja pylväitä olkoon kolme ja niiden jalustoja kolme.

[16] Esipihan portissa tulee olla kahdenkymmenen kyynärän pituinen

púrpura, e carmesim, e linho fino retorcido, obra de bordador; as suas colunas serão quatro, e as suas bases, quatro.

[17] Todas as colunas ao redor do átrio serão cingidas de vergas de prata; os seus ganchos serão de prata, mas as suas bases, de bronze.

[18] O átrio terá cem côvados de comprimento, e cinqüenta de largura por todo o lado, e cinco de altura; as suas cortinas serão de linho fino retorcido, e as suas bases, de bronze.

[19] Todos os utensílios do tabernáculo em todo o seu serviço, e todas as suas estacas, e todas as estacas do átrio serão de bronze.

O azeite para o candelabro

Levítico 24.1-4

[20] Ordenarás aos filhos de Israel que te tragam azeite puro de oliveira, batido, para o candelabro, para que haja lâmpada acesa continuamente.

[21] Na tenda da congregação fora do véu, que está diante do Testemunho, Arão e seus filhos a conservarão em ordem, desde a tarde até pela manhã, perante o SENHOR; estatuto perpétuo será este a favor dos filhos de Israel pelas suas gerações.

Êxodo 28

Deus escolhe Arão e seus filhos para sacerdotes

[1] Faze também vir para junto de ti Arão, teu irmão, e seus filhos com ele, dentre os

verho, joka on tehty kirjokudontatyönä sinipunaisista, purppuranpunaisista ja helakanpunaisista langoista sekä kerratuista pellavalangoista. Pylväitä olkoon neljä ja niiden jalustoja neljä.

[17] Kaikki esipihan ympärillä olevien pylväiden koristepienat ja koukut on tehtävä hopeasta ja jalustat vaskesta.

[18] Esipihan pituuden tulee olla sata kyynärää ja leveyden viisikymmentä kyynärää. Verhon on oltava viisi kyynärää korkea ja kudottu kerratuista pellavalangoista. Pylväiden jalustat on tehtävä vaskesta.

[19] Kaikki asumuksen palveluksessa käytettävä kalusto on tehtävä vaskesta, samoin kaikki asumuksen ja esipihan vaarnat.”

Lamput ja niiden öljy

[20]”Sinun on käskettävä israelilaisia tuomaan sinulle puhdasta, survomalla saatua öljypuun öljyä valaisemista varten, niin että lamput voivat palaa aina.

[21]Aaron poikineen huolehtikoon siitä, että ne palavat illasta aamuun asti ilmestysmajassa, Herran edessä, todistuksen arkun edessä olevan esiripun ulkopuolella. Tämä on ikuinen säädös, jota israelilaiset noudattakoot sukupolvesta sukupolveen.”

2. Mooseksen 28

Pappien puvut

[1]”Sinun on kutsuttava luoksesi israelilaisten joukosta veljesi Aaron ja

filhos de Israel, para me oficiarem como sacerdotes, a saber, Arão e seus filhos Nadabe, Abiú, Eleazar e Itamar.

hänen poikansa Naadab, Abihu, Eleasar ja Iitamar palvelemaan minua pappeina.

As vestes sacerdotais

Êxodo 39.1-31

2 Farás vestes sagradas para Arão, teu irmão, para glória e ornamento.

2 Teetä pyhät vaatteet veljellesi Aaronille kunniaksi ja kaunistukseksi.

3 Falarás também a todos os homens hábeis a quem enchi do espírito de sabedoria, que façam vestes para Arão para consagrá-lo, para que me ministre o ofício sacerdotal.

3Sinun on käskettävä kaikkia taitajia , jotka minä olen täyttänyt viisauden hengellä, tekemään vaatteet Aaronille, jotta hänet voitaisiin pyhittää palvelemaan minua pappina.

4 As vestes, pois, que farão são estas: um peitoral, uma estola sacerdotal, uma sobrepeliz, uma túnica bordada, mitra e cinto. Farão vestes sagradas para Arão, teu irmão, e para seus filhos, para me oficiarem como sacerdotes.

4Nämä vaatteet heidän on tehtävä: rintakilpi, kasukka, viitta, ruudullinen ihokas, käärelakki ja vyö. Heidän on tehtävä pyhät vaatteet veljellesi Aaronille ja hänen pojilleen, että nämä voisivat palvella minua pappeina.

5 Tomarão ouro, estofo azul, púrpura, carmesim e linho fino

5 Heidän tulee ottaa kultaa sekä sinipunaisia, purppuranpunaisia ja helakanpunaisia lankoja sekä pellavaa

6 e farão a estola sacerdotal de ouro, e estofo azul, e púrpura, e carmesim, e linho fino retorcido, obra esmerada.

6ja tehdä taidokkaasti kasukka kullasta, sinipunaisista, purppuranpunaisista ja helakanpunaisista langoista sekä kerratusta pellavasta.

7 Terá duas ombreiras que se unam às suas duas extremidades, e assim se unirá.

7Kasukassa tulee olla kaksi yhdistettävää olkakappaletta, jotka kiinnitetään toisiinsa molemmista reunoistaan. Näin siitä tulee yhtenäinen.

8 E o cinto de obra esmerada, que estará sobre a estola sacerdotal, será de obra igual, da mesma obra de ouro, e estofo azul, e púrpura, e carmesim, e linho fino retorcido.

8 Kasukan päälle tuleva vyö on tehtävä samalla tavoin ja samasta kappaleesta kuin kasukka: kullasta, sinipunaisista, purppuranpunaisista ja helakanpunaisista langoista sekä kerratuista pellavalangoista.

[9] Tomarás duas pedras de ônix e gravarás nelas os nomes dos filhos de Israel:
[10] seis de seus nomes numa pedra e os outros seis na outra pedra, segundo a ordem do seu nascimento.
[11] Conforme a obra de lapidador, como lavores de sinete, gravarás as duas pedras com os nomes dos filhos de Israel; engastadas ao redor de ouro, as farás.
[12] E porás as duas pedras nas ombreiras da estola sacerdotal, por pedras de memória aos filhos de Israel; e Arão levará os seus nomes sobre ambos os seus ombros, para memória diante do SENHOR.
[13] Farás também engastes de ouro
[14] e duas correntes de ouro puro; obra de fieira as farás; e as correntes de fieira prenderás nos engastes.

[15] Farás também o peitoral do juízo de obra esmerada, conforme a obra da estola sacerdotal o farás: de ouro, e estofo azul, e púrpura, e carmesim, e linho fino retorcido o farás.
[16] Quadrado e duplo, será de um palmo o seu comprimento, e de um palmo, a sua largura.
[17] Colocarás nele engaste de pedras, com quatro ordens de pedras: a ordem de sárdio, topázio e carbúnculo será a primeira ordem;
[18] a segunda ordem será de esmeralda, safira e diamante;
[19] a terceira ordem será de jacinto, ágata e ametista;

[9] Ota sitten kaksi onyksi-kiveä ja kaiverra niihin Israelin poikien nimet
[10] ikäjärjestyksessä, kuusi nimeä toiseen kiveen ja muut kuusi nimeä toiseen kiveen.
[11] Kaiverra Israelin poikien nimet niihin kahteen kiveen kivenkaivertajan tavoin, sinettisormusten kaiverrusten tapaan, ja kehystä ne kultapunoksella.
[12] Pane kivet kasukan olkakappaleisiin muistuttamaan israelilaisista. Aaron kantakoon heidän nimiään olkapäillään Herran edessä muistuttaakseen heistä.
[13] Tee kultapalmikoita
[14] ja kahdet ketjut puhtaasta kullasta. Tee ne punomalla niin kuin köysiä tehdään, ja kiinnitä punotut ketjut palmikoihin.”

Rintakilpi

[15]”Tee taidokkaasti oikeudenjakamisen rintakilpi . Tee se kullasta, sinipunaisista, purppuranpunaisista ja helakanpunaisista langoista sekä kerratusta pellavasta niin kuin kasukkakin.
[16]Sen tulee olla neliskulmainen ja kaksin kerroin taitettu, vaaksan pituinen ja vaaksan levyinen.
[17] Kiinnitä siihen jalokiviä neljään riviin: ensimmäiseen riviin karneoli, topaasi ja smaragdi,
[18] toiseen riviin turkoosi, safiiri ja timantti,
[19] kolmanteen riviin hyasintti, akaatti ja ametisti

[20] a quarta ordem será de berilo, ônix e jaspe; elas serão guarnecidas de ouro nos seus engastes.

[21] As pedras serão conforme os nomes dos filhos de Israel, doze, segundo os seus nomes; serão esculpidas como sinetes, cada uma com o seu nome, para as doze tribos.

[22] Para o peitoral farás correntes como cordas, de obra trançada de ouro puro.

[23] Também farás para o peitoral duas argolas de ouro e porás as duas argolas nas extremidades do peitoral.

[24] Então, meterás as duas correntes de ouro nas duas argolas, nas extremidades do peitoral.

[25] As duas pontas das correntes prenderás nos dois engastes e as porás nas ombreiras da estola sacerdotal na frente dele.

[26] Farás também duas argolas de ouro e as porás nas duas extremidades do peitoral, na sua orla interior junto à estola sacerdotal.

[27] Farás também duas argolas de ouro e as porás nas duas ombreiras da estola sacerdotal, abaixo, na frente dele, perto da sua juntura, sobre o cinto de obra esmerada da estola sacerdotal.

[28] E ligarão o peitoral com as suas argolas às argolas da estola sacerdotal por cima com uma fita azul, para que esteja sobre o cinto da estola sacerdotal; e nunca o peitoral se separará da estola sacerdotal.

[20] sekä neljänteen riviin krysoliitti, onyksi ja jaspis. Ne tulee kehystää kultapunoksin.

[21] Kiviä tulee olla Israelin poikien nimien mukaan kaksitoista. Kuhunkin kiveen on kaiverrettava yksi kahdentoista heimon nimistä niin kuin sinettisormuksia kaiverretaan.

[22] Tee rintakilpeä varten punotut ketjut puhtaasta kullasta,

[23] samoin kaksi kultarengasta, ja kiinnitä renkaat rintakilven kahteen yläkulmaan.

[24] Kiinnitä nämä kaksi kultapunosta rintakilven yläkulmissa oleviin renkaisiin.

[25] Kiinnitä molempien punottujen kultaketjujen toiset päät palmikoihin ja yhdistä nämä kasukan olkakappaleisiin, sen etupuolelle.

[26] Tee kaksi kultarengasta ja pane ne rintakilven molempiin alakulmiin, sen sisäpuoliseen, kasukkaa vasten olevaan reunaan.

[27] Tee vielä kaksi kultarengasta ja kiinnitä ne kasukan molempien olkakappaleiden etupuolen alareunaan sauman kohdalle, kasukan taidokkaasti tehdyn vyön yläpuolelle.

[28] Rintakilpi on solmittava renkaistaan sinipunaisella nauhalla kasukan renkaisiin kasukan vyön yläpuolelle niin, ettei rintakilpi irtaudu kasukasta.

[29] Assim, Arão levará os nomes dos filhos de Israel no peitoral do juízo sobre o seu coração, quando entrar no santuário, para memória diante do SENHOR continuamente.

[29] Mennessään pyhäkköön Aaronin tulee kantaa Israelin poikien nimiä rintakilvessä sydämensä päällä, ainaisena muistutuksena heistä Herran edessä.

[30] Também porás no peitoral do juízo o Urim e o Tumim, para que estejam sobre o coração de Arão, quando entrar perante o SENHOR; assim, Arão levará o juízo dos filhos de Israel sobre o seu coração diante do SENHOR continuamente.

[30] Pane oikeudenjakamisen rintakilpeen uurim ja tummim , niin että ne ovat Aaronin sydämen päällä, kun hän menee Herran eteen. Kantakoon Aaron aina israelilaisten asioita sydämensä päällä Herran edessä.”

Puvun muut varusteet

[31] Farás também a sobrepeliz da estola sacerdotal toda de estofo azul.

[31]”Tee kasukan viitta kokonaan sinipunaisista langoista.

[32] No meio dela, haverá uma abertura para a cabeça; será debruada essa abertura, como a abertura de uma saia de malha, para que não se rompa.

[32]Sen keskellä tulee olla pääntie ja siinä kudottu reunus kuten haarniskan kaula-aukossa, ettei se repeäisi.

[33] Em toda a orla da sobrepeliz, farás romãs de estofo azul, e púrpura, e carmesim; e campainhas de ouro no meio delas.

[33] Tee viitan helmaan ympäriinsä sinipunaisia, purppuranpunaisia ja helakanpunaisia granaattiomenia sekä niiden väliin kultatiukuja,

[34] Haverá em toda a orla da sobrepeliz uma campainha de ouro e uma romã, outra campainha de ouro e outra romã.

[34] vuorotellen kultatiuku ja granaattiomena ympäri viitan helman.

[35] Esta sobrepeliz estará sobre Arão quando ministrar, para que se ouça o seu sonido, quando entrar no santuário diante do SENHOR e quando sair; e isso para que não morra.

[35] Viitan tulee olla Aaronin yllä hänen toimittaessaan palvelusta, jotta tiukujen ääni kuuluu hänen mennessään pyhäkköön Herran eteen ja lähtiessään sieltä ulos, ettei hän kuolisi.

[36] Farás também uma lâmina de ouro puro e nela gravarás à maneira de gravuras de sinetes: Santidade ao SENHOR.

[36] Tee otsakoriste puhtaasta kullasta ja kaiverra siihen sinettisormusten kaiverrusten tapaan ’ Herralle pyhitetty’.

[37] Atá-la-ás com um cordão de estofo azul, de maneira que esteja na mitra; bem na frente da mitra estará.

[37]Sido se sinipunaisella nauhalla kiinni käärelakkiin, käärelakin etupuolelle.

[38] E estará sobre a testa de Arão, para que Arão leve a iniqüidade concernente às coisas santas que os filhos de Israel consagrarem em todas as ofertas de suas coisas santas; sempre estará sobre a testa de Arão, para que eles sejam aceitos perante o SENHOR.

[39] Tecerás, quadriculada, a túnica de linho fino e farás uma mitra de linho fino e um cinto de obra de bordador.

[40] Para os filhos de Arão farás túnicas, e cintos, e tiaras; fá-los-ás para glória e ornamento.

[41] E, com isso, vestirás Arão, teu irmão, bem como seus filhos; e os ungirás, e consagrarás, e santificarás, para que me oficiem como sacerdotes.

[42] Faze-lhes também calções de linho, para cobrirem a pele nua; irão da cintura às coxas.

[43] E estarão sobre Arão e sobre seus filhos, quando entrarem na tenda da congregação ou quando se chegarem ao altar para ministrar no santuário, para que não levem iniqüidade e morram; isto será estatuto perpétuo para ele e para sua posteridade depois dele.

Êxodo 29

O sacrifício e as cerimônias da consagração

Levítico 8.1-36

[1] Isto é o que lhes farás, para os consagrar, a fim de que me oficiem como sacerdotes: toma um novilho, e dois carneiros sem defeito,

[38] Olkoon se Aaronin otsalla, että hän voisi sovittaa rikkomukset, joita israelilaiset tekevät uhratessaan mitä hyvänsä pyhiä lahjojaan. Se olkoon aina hänen otsallaan, että Herra olisi heille suosiollinen.

[39] Kudo ruudullinen ihokas pellavasta, tee käärelakki pellavasta ja tee vyö kirjokudontatyönä.

[40]Tee Aaronin pojille ihokkaat ja vyöt ja tee heille päähineet kunniaksi ja kaunistukseksi.

[41] Pue ne veljesi Aaronin ja hänen poikiensa ylle, voitele heidät ja vihi heidät virkaansa ja pyhitä heidät, että he voivat palvella minua pappeina.

[42]Tee heille pellavahousut peittämään heidän alastomuutensa. Housut ulottukoot lanteilta reisiin asti.

[43]Aaronilla ja hänen pojillaan tulee olla ne yllään, kun he menevät ilmestysmajaan tai lähestyvät alttaria palvellakseen pyhäkössä, etteivät he tulisi syyllisiksi ja kuolisi. Tämä olkoon ikuinen säädös hänelle ja hänen jälkeläisilleen.”

2. Mooseksen 29

Pappien vihkiminen virkaansa

[1]”Pyhittääksesi Aaronin ja hänen poikansa palvelemaan minua pappeina sinun on tehtävä näin: Ota sonnimullikka ja kaksi virheetöntä pässiä,

[2] e pães asmos, e bolos asmos, amassados com azeite, e obreias asmas untadas com azeite; de flor de farinha de trigo os farás,

[2]happamatonta leipää ja öljyyn leivottuja happamattomia reikäleipiä sekä ohuita öljyllä voideltuja happamattomia leipiä. Leivo ne hienoista vehnäjauhoista,

[3] e os porás num cesto, e no cesto os trarás; trarás também o novilho e os dois carneiros.

[3] pane ne samaan koriin ja tuo ne korissa uhriksi, samalla kun tuot mullikan ja ne kaksi pässiä.

[4] Então, farás que Arão e seus filhos se cheguem à porta da tenda da congregação e os lavarás com água;

[4] Tuo sitten Aaron poikineen ilmestysmajan ovelle ja pese heidät vedellä.

[5] depois, tomarás as vestes, e vestirás Arão da túnica, da sobrepeliz, da estola sacerdotal e do peitoral, e o cingirás com o cinto de obra esmerada da estola sacerdotal;

[5]Ota vaatteet ja pue Aaronin ylle ihokas, kasukan viitta ja kasukka sekä rintakilpi ja vyötä hänet kasukan taidokkaasti tehdyllä vyöllä.

[6] pôr-lhe-ás a mitra na cabeça e sobre a mitra, a coroa sagrada.

[6] Pane hänen päähänsä käärelakki ja kiinnitä siihen pyhä otsakoru.

[7] Então, tomarás o óleo da unção e lho derramarás sobre a cabeça; assim o ungirás.

[7] Ota sitten voiteluöljyä, valuta sitä hänen päähänsä ja voitele hänet.

[8] Farás, depois, que se cheguem os filhos de Arão, e os vestirás de túnicas,

[8] Tuo sen jälkeen esiin hänen poikansa ja pue heidän ylleen ihokkaat.

[9] e os cingirás com o cinto, Arão e seus filhos, e lhes atarás as tiaras, para que tenham o sacerdócio por estatuto perpétuo, e consagrarás Arão e seus filhos.

[9] Vyötä vyöllä sekä Aaron että hänen poikansa ja sido päähineet heidän päähänsä. Pappeus kuuluu heille ikuisen säädöksen perusteella. Näin sinun on vihittävä virkaansa Aaron ja hänen poikansa.

[10] Farás chegar o novilho diante da tenda da congregação, e Arão e seus filhos porão as mãos sobre a cabeça dele.

[10] Tuo sitten mullikka ilmestysmajan eteen, ja Aaron poikineen laskekoon kätensä sen pään päälle.

[11] Imolarás o novilho perante o SENHOR, à porta da tenda da congregação.

[11]Teurasta mullikka Herran edessä ilmestysmajan ovella,

[12] Depois, tomarás do sangue do novilho e o porás com o teu dedo sobre os chifres do altar; o restante do sangue derramá-lo-ás à base do altar.

[13] Também tomarás toda a gordura que cobre as entranhas, o redenho do fígado, os dois rins e a gordura que está neles e queimá-los-ás sobre o altar;

[14] mas a carne do novilho, a pele e os excrementos, queimá-los-ás fora do arraial; é sacrifício pelo pecado.

[15] Depois, tomarás um carneiro, e Arão e seus filhos porão as mãos sobre a cabeça dele.

[16] Imolarás o carneiro, e tomarás o seu sangue, e o jogarás sobre o altar ao redor;

[17] partirás o carneiro em seus pedaços e, lavadas as entranhas e as pernas, pô-las-ás sobre os pedaços e sobre a cabeça.

[18] Assim, queimarás todo o carneiro sobre o altar; é holocausto para o SENHOR, de aroma agradável, oferta queimada ao SENHOR.

[19] Depois, tomarás o outro carneiro, e Arão e seus filhos porão as mãos sobre a cabeça dele.

[20] Imolarás o carneiro, e tomarás do seu sangue, e o porás sobre a ponta da orelha direita de Arão e sobre a ponta da orelha direita de seus filhos, como também sobre o polegar da sua mão direita e sobre o polegar do seu pé direito; o restante do sangue jogarás sobre o altar ao redor.

[21] Tomarás, então, do sangue sobre o altar e do óleo da unção e os aspergirás sobre

[12] ota sen verta ja sivele sitä sormellasi alttarin sarviin, mutta kaada loput verestä alttarin juurelle.

[13] Ota kaikki sisälmyksiä peittävä rasva, maksanlisäke ja molemmat munuaiset sekä niiden päällä oleva rasva ja polta ne alttarilla,

[14]mutta mullikan liha, nahka ja sisälmykset polta tulessa leirin ulkopuolella. Tämä on syntiuhri.

[15]Ota toinen pässi, ja Aaron poikineen laskekoon kätensä sen pään päälle.

[16]Teurasta pässi, ota sen veri ja pirskota ympäri alttaria.

[17] Leikkele sen jälkeen pässi kappaleiksi, pese sen sisälmykset sekä jalat ja aseta ne kappaleiden ja pään päälle.

[18] Polta koko pässi alttarilla. Se on polttouhri Herralle , miellyttävästi tuoksuva tuliuhri Herralle .

[19] Ota sitten toinen pässi, ja Aaron poikineen laskekoon kätensä sen pään päälle.

[20]Teurasta pässi, ota sen verta ja sivele Aaronin ja hänen poikiensa oikeaan korvannipukkaan, oikean käden peukaloon ja oikean jalan isoonvarpaaseen. Pirskota loput verestä alttarille ja sen ympärille.

[21] Ota alttarilla olevaa verta ja voiteluöljyä ja pirskota Aaronin ja hänen

Arão e suas vestes e sobre seus filhos e as vestes de seus filhos com ele; para que ele seja santificado, e as suas vestes, e também seus filhos e as vestes de seus filhos com ele.

vaatteittensa päälle ja hänen poikiensa ja heidän vaatteittensa päälle. Näin Aaron vaatteineen tulee pyhitetyksi, samoin hänen poikansa ja näiden vaatteet.

22 Depois, tomarás do carneiro a gordura, a cauda gorda, a gordura que cobre as entranhas, o redenho do fígado, os dois rins, a gordura que está neles e a coxa direita, porque é carneiro da consagração;

22 Ota sitten pässin rasva, rasvahäntä, sisälmyksiä peittävä rasva, maksanlisäke, molemmat munuaiset ja niiden päällä oleva rasva sekä oikea reisi. Tämä pässi on vihkimisuhri.

23 e também um pão, um bolo de pão azeitado e uma obreia do cesto dos pães asmos que estão diante do SENHOR.

23 Ota vielä leipä ja öljyyn leivottu reiällinen leipä sekä ohut leipä happamattomien leipien korista, joka on Herran edessä.

24 Todas estas coisas porás nas mãos de Arão e nas de seus filhos e, movendo-as de um lado para outro, as oferecerás como ofertas movidas perante o SENHOR.

24 Pane ne kaikki Aaronin ja hänen poikiensa käsiin ja käske heidän heiluttaa niitä heilutusuhrina Herran edessä.

25 Depois, as tomarás das suas mãos e as queimarás sobre o altar; é holocausto para o SENHOR, de agradável aroma, oferta queimada ao SENHOR.

25Ota ne sitten heidän käsistään ja polta alttarilla, polttouhrin päällä, miellyttäväksi tuoksuksi Herran edessä. Se on tuliuhri Herralle .

26 Tomarás o peito do carneiro da consagração, que é de Arão, e, movendo-o de um lado para outro, o oferecerás como oferta movida perante o SENHOR; e isto será a tua porção.

26 Ota rintakappale Aaronin vihkiäispässistä ja heiluta sitä heilutusuhrina Herran edessä. Se on sinun osasi uhrista.

27 Consagrarás o peito da oferta movida e a coxa da porção que foi movida, a qual se tirou do carneiro da consagração, que é de Arão e de seus filhos.

27 Pyhitä heilutettu rintaliha ja uhriksi erotettu reisi, jotka on otettu Aaronin ja hänen poikiensa vihkiäispässistä ja joita on heilutettu ja kohotettu.

28 Isto será a obrigação perpétua dos filhos de Israel, devida a Arão e seus filhos, por ser a porção do sacerdote, oferecida, da

28Ne tulkoot israelilaisilta Aaronille ja hänen pojilleen ikuisen lain perusteella, sillä ne on erotettu anniksi. Ne tulee erottaa anniksi israelilaisten

parte dos filhos de Israel, dos sacrifícios pacíficos; é a sua oferta ao SENHOR.

29 As vestes santas de Arão passarão a seus filhos depois dele, para serem ungidos nelas e consagrados nelas.

30 Sete dias as vestirá o filho que for sacerdote em seu lugar, quando entrar na tenda da congregação para ministrar no santuário.

31 Tomarás o carneiro da consagração e cozerás a sua carne no lugar santo;

32 e Arão e seus filhos comerão a carne deste carneiro e o pão que está no cesto à porta da tenda da congregação

33 e comerão das coisas com que for feita a expiação, para consagrá-los e para santificá-los; o estranho não comerá delas, porque são santas.

34 Se sobrar alguma coisa da carne das consagrações ou do pão, até pela manhã, queimarás o que restar; não se comerá, porque é santo.

35 Assim, pois, farás a Arão e a seus filhos, conforme tudo o que te hei ordenado; por sete dias, os consagrarás.

36 Também cada dia prepararás um novilho como oferta pelo pecado para as expiações; e purificarás o altar, fazendo expiação por ele mediante oferta pelo pecado; e o ungirás para consagrá-lo.

37 Sete dias farás expiação pelo altar e o consagrarás; e o altar será santíssimo; tudo o que o tocar será santo.

yhteysuhreista. Ne ovat heidän Herralle erottamansa anti.

29Aaronin pyhät vaatteet siirtykööt hänen jälkeensä hänen pojilleen, niin että heidät niissä voideltaisiin ja vihittäisiin virkaansa.

30 Hänen pojistaan sen, joka tulee papiksi hänen tilalleen ja joka menee ilmestysmajaan palvellakseen pyhäkössä, on puettava ne ylleen seitsemänä päivänä.

31 Ota vihkiäispässi ja keitä sen liha pyhässä paikassa.

32 Aaron poikineen syököön ilmestysmajan ovella pässin lihan sekä korissa olevan leivän.

33He syökööt sen, millä heidät sovitettiin, kun heidät vihittiin ja pyhitettiin virkaan. Kukaan sivullinen ei saa niitä syödä, sillä ne ovat pyhiä.

34 Jos vihkiäislihasta tai leivästä jää jotakin tähteeksi seuraavaan aamuun, polta tulessa se, mikä jää tähteeksi. Sitä ei saa syödä, sillä se on pyhää.

35 Tee Aaronille ja hänen pojilleen juuri niin kuin minä olen sinua käskenyt. Heidän vihkimisensä kestäköön seitsemän päivää,

36 ja joka päivä sinun on uhrattava syntiuhrimullikka sovitukseksi. Puhdista alttari toimittamalla sille sovitus ja pyhitä se voitelemalla.

37 Toimita alttarin sovitus ja pyhittäminen seitsemänä päivänä. Näin alttarista tulee

erityisen pyhä, ja jokainen, joka alttariin koskee, pyhittyy.”

Ofertas contínuas
Números 28.1-8

[38] Isto é o que oferecerás sobre o altar: dois cordeiros de um ano, cada dia, continuamente.

[39] Um cordeiro oferecerás pela manhã e o outro, ao pôr-do-sol.

[40] Com um cordeiro, a décima parte de um efa de flor de farinha, amassada com a quarta parte de um him de azeite batido; e, para libação, a quarta parte de um him de vinho;

[41] o outro cordeiro oferecerás ao pôr-do-sol, como oferta de manjares, e a libação como de manhã, de aroma agradável, oferta queimada ao SENHOR.

[42] Este será o holocausto contínuo por vossas gerações, à porta da tenda da congregação, perante o SENHOR, onde vos encontrarei, para falar contigo ali.

[43] Ali, virei aos filhos de Israel, para que, por minha glória, sejam santificados,

[44] e consagrarei a tenda da congregação e o altar; também santificarei Arão e seus filhos, para que me oficiem como sacerdotes.

[45] E habitarei no meio dos filhos de Israel e serei o seu Deus.

[46] E saberão que eu sou o SENHOR, seu Deus, que os tirou da terra do Egito, para habitar no meio deles; eu sou o SENHOR, seu Deus.

Päivittäiset uhrit

[38]”Sinun on joka päivä uhrattava alttarilla kaksi vuoden vanhaa uroskaritsaa.

[39]Uhraa toinen karitsa aamulla ja toinen iltahämärissä.

[40] Kutakin karitsaa kohti uhraa kymmenesosa eefa-mittaa hienoja jauhoja, joihin on sekoitettu neljännes hiin-mittaa survomalla saatua öljyä, sekä neljännes hiin-mittaa viiniä juomauhriksi.

[41] Uhraa toinen karitsa iltahämärissä ja sen kanssa samanlainen ruokauhri ja juomauhri kuin aamullakin, miellyttäväksi tuoksuksi, tuliuhriksi Herralle .

[42] Nämä on uhrattava polvesta polveen ainaisina polttouhreina ilmestysmajan ovella Herran edessä. Siellä minä kohtaan teidät, ja siellä minä puhun sinulle.

[43]Siellä minä kohtaan israelilaiset, ja minun kirkkauteni pyhittää sen paikan.

[44]Minä pyhitän ilmestysmajan ja alttarin ja minä pyhitän Aaronin ja hänen poikansa palvelemaan minua pappeina.

[45] Minä asun israelilaisten keskellä ja olen heidän Jumalansa,

[46]ja he tulevat tietämään, että minä olen Herra , heidän Jumalansa, joka toin heidät pois Egyptin maasta asuakseni heidän keskellään. Minä olen Herra , heidän Jumalansa.”

Êxodo 30

O altar do incenso
Êxodo 37.25-28

1 Farás também um altar para queimares nele o incenso; de madeira de acácia o farás.

2 Terá um côvado de comprimento, e um de largura (será quadrado), e dois de altura; os chifres formarão uma só peça com ele.

3 De ouro puro o cobrirás, a parte superior, as paredes ao redor e os chifres; e lhe farás uma bordadura de ouro ao redor.

4 Também lhe farás duas argolas de ouro debaixo da bordadura; de ambos os lados as farás; nelas, se meterão os varais para se levar o altar.

5 De madeira de acácia farás os varais e os cobrirás de ouro.

6 Porás o altar defronte do véu que está diante da arca do Testemunho, diante do propiciatório que está sobre o Testemunho, onde me avistarei contigo.

7 Arão queimará sobre ele o incenso aromático; cada manhã, quando preparar as lâmpadas, o queimará.

8 Quando, ao crepúsculo da tarde, acender as lâmpadas, o queimará; será incenso contínuo perante o SENHOR, pelas vossas gerações.

9 Não oferecereis sobre ele incenso estranho, nem holocausto, nem ofertas de

2. Mooseksen 30

Suitsutusalttari

1”Tee alttari suitsukkeen polttamista varten. Tee se akasiapuusta.

2Sen tulee olla nelikulmainen, kyynärän pituinen, kyynärän levyinen ja kaksi kyynärää korkea. Sen sarvien on oltava samaa kappaletta kuin itse alttari.

3 Päällystä se puhtaalla kullalla, sekä sen kansi että sivut kauttaaltaan, samoin sen sarvet. Tee sen ympärille kultareunus.

4 Tee siihen lisäksi kaksi kultarengasta reunuksen alle, molemmin puolin, kahdelle sivulle. Renkaat ovat kantotankojen pidikkeinä alttarin kantamista varten.

5 Tee myös kantotangot akasiapuusta ja päällystä ne kullalla.

6 Aseta suitsutusalttari todistuksen arkun edessä olevan esiripun eteen, arkun päällä olevan armoistuimen eteen, jossa minä kohtaan sinut.

7Aaronin tulee polttaa suitsutusalttarin päällä hyväntuoksuista suitsuketta. Hän polttakoon sitä joka aamu laittaessaan lamppuja kuntoon.

8 Samoin Aaronin tulee polttaa sitä iltahämärissä sytyttäessään lamput. Tätä suitsuketta on poltettava Herran edessä joka päivä, polvesta polveen.

9 Älkää uhratko alttarin päällä vierasta suitsuketta, polttouhria tai ruokauhria.

manjares; nem tampouco derramareis libações sobre ele.

[10] Uma vez no ano, Arão fará expiação sobre os chifres do altar com o sangue da oferta pelo pecado; uma vez no ano, fará expiação sobre ele, pelas vossas gerações; santíssimo é ao SENHOR.

O pagamento do resgate

[11] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[12] Quando fizeres recenseamento dos filhos de Israel, cada um deles dará ao SENHOR o resgate de si próprio, quando os contares; para que não haja entre eles praga nenhuma, quando os arrolares.

[13] Todo aquele que passar ao arrolamento dará isto: metade de um siclo, segundo o siclo do santuário (este siclo é de vinte geras); a metade de um siclo é a oferta ao SENHOR.

[14] Qualquer que entrar no arrolamento, de vinte anos para cima, dará a oferta ao SENHOR.

[15] O rico não dará mais de meio siclo, nem o pobre, menos, quando derem a oferta ao SENHOR, para fazerdes expiação pela vossa alma.

[16] Tomarás o dinheiro das expiações dos filhos de Israel e o darás ao serviço da tenda da congregação; e será para memória aos filhos de Israel diante do SENHOR, para fazerdes expiação pela vossa alma.

A bacia de bronze

Êxodo 38.8

Älkää myöskään vuodattako juomauhria sen päälle.

[10]Aaronin tulee toimittaa sen sarville sovitus kerran vuodessa syntiuhrin verellä. Sovitus toimitettakoon kerran vuodessa, polvesta polveen. Alttari on erityisen pyhä, ja se kuuluu Herralle .”

Sovitusmaksu

[11] Herrapuhui Moosekselle:

[12] ”Kun lasket israelilaisten katselmuksessa heidän lukumääränsä, jokaisen heistä tulee suorittaa sovitusmaksu hengestään Herralle , ettei heitä kohtaisi mikään rangaistus, kun heitä lasketaan.

[13]Jokainen katselmuksessa laskettava on velvollinen antamaan puoli sekeliä pyhäkkösekelin painon mukaan. Sekeli on kaksikymmentä
geeraa. Herralle erotettava anti on puoli sekeliä.

[14] Kaikkien katselmuksessa laskettavien, kaksikymmenvuotiaiden ja sitä vanhempien, on annettava tämä uhrilahja Herralle .

[15] Kun annatte Herralle uhrilahjan sovitukseksi hengestänne, rikas ei saa antaa enempää eikä köyhä vähempää kuin puoli sekeliä.

[16] Ota sovitusraha israelilaisilta ja anna se ilmestysmajan palvelustehtäviä varten. Se on muistutuksena Herran edessä israelilaisista, teidän henkenne sovituksesta.”

Vaskiallas

[17] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[18] Farás também uma bacia de bronze com o seu suporte de bronze, para lavar. Pô-la-ás entre a tenda da congregação e o altar e deitarás água nela.

[19] Nela, Arão e seus filhos lavarão as mãos e os pés.

[20] Quando entrarem na tenda da congregação, lavar-se-ão com água, para que não morram; ou quando se chegarem ao altar para ministrar, para acender a oferta queimada ao SENHOR.

[21] Lavarão, pois, as mãos e os pés, para que não morram; e isto lhes será por estatuto perpétuo, a ele e à sua posteridade, através de suas gerações.

O óleo da santa unção

Êxodo 37.29

[22] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[23] Tu, pois, toma das mais excelentes especiarias: de mirra fluida quinhentos siclos, de cinamomo odoroso a metade, a saber, duzentos e cinqüenta siclos, e de cálamo aromático duzentos e cinqüenta siclos,

[24] e de cássia quinhentos siclos, segundo o siclo do santuário, e de azeite de oliveira um him.

[25] Disto farás o óleo sagrado para a unção, o perfume composto segundo a arte do perfumista; este será o óleo sagrado da unção.

[26] Com ele ungirás a tenda da congregação, e a arca do Testemunho,

[17] Herrasanoi Moosekselle:

[18] ”Tee peseytymistä varten vaskinen allas ja sille vaskinen jalusta. Aseta se ilmestysmajan ja alttarin välille ja kaada siihen vettä.

[19]Aaron ja hänen poikansa peskööt siinä kätensä ja jalkansa.

[20] Kun he menevät ilmestysmajaan, heidän on peseydyttävä vedessä, etteivät he kuolisi. Tehkööt he samoin silloin, kun he lähestyvät alttaria toimittaakseen palvelusta, polttaakseen tuliuhreja Herralle .

[21] Heidän on pestävä kätensä ja jalkansa, etteivät kuolisi. Tämä on ikuinen laki Aaronille ja hänen jälkeläisilleen polvesta polveen.”

Voiteluöljy ja suitsutusaineet

[22] Herrapuhui Moosekselle:

[23] ”Sinun on otettava parhaita tuoksuvia aineita: viisisataa sekeliä juoksevaa mirhaa ja puolet siitä eli kaksisataaviisikymmentä sekeliä hyvältä tuoksuvaa kanelia ja samoin kaksisataaviisikymmentä sekeliä hyvältä tuoksuvaa ruokoa.

[24] Ota lisäksi viisisataa sekeliä kassiaa, pyhäkkösekelin painon mukaan, ja hiin-mitta oliiviöljyä.

[25] Tee niistä pyhä voiteluöljy, tuoksuva sekoitus, jollaista voiteensekoittaja valmistaa. Se on pyhä voiteluöljy.

[26] Voitele sillä ilmestysmaja ja todistuksen arkku,

[27] e a mesa com todos os seus utensílios, e o candelabro com os seus utensílios, e o altar do incenso,

[28] e o altar do holocausto com todos os utensílios, e a bacia com o seu suporte.

[29] Assim consagrarás estas coisas, para que sejam santíssimas; tudo o que tocar nelas será santo.

[30] Também ungirás Arão e seus filhos e os consagrarás para que me oficiem como sacerdotes.

[31] Dirás aos filhos de Israel: Este me será o óleo sagrado da unção nas vossas gerações.

[32] Não se ungirá com ele o corpo do homem que não seja sacerdote, nem fareis outro semelhante, da mesma composição; é santo e será santo para vós outros.

[33] Qualquer que compuser óleo igual a este ou dele puser sobre um estranho será eliminado do seu povo.

O incenso sagrado

[34] Disse mais o SENHOR a Moisés: Toma substâncias odoríferas, estoraque, ônica e gálbano; estes arômatas com incenso puro, cada um de igual peso;

[35] e disto farás incenso, perfume segundo a arte do perfumista, temperado com sal, puro e santo.

[36] Uma parte dele reduzirás a pó e o porás diante do Testemunho na tenda da congregação, onde me avistarei contigo; será para vós outros santíssimo.

[37] Porém o incenso que fareis, segundo a composição deste, não o fareis para vós mesmos; santo será para o SENHOR.

[27]pöytä kaikkine varusteineen, lampunjalka varusteineen, samoin suitsutusalttari

[28] ja polttouhrialttari kaikkine varusteineen sekä allas jalustoineen.

[29] Pyhitä ne, niin että niistä tulee erityisen pyhiä. Jokainen, joka niihin koskee, tulee pyhäksi.

[30] Voitele myös Aaron ja hänen poikansa ja pyhitä heidät palvelemaan minua pappeina.

[31] Sano israelilaisille näin: Tämä on oleva minun pyhä voiteluöljyni polvesta polveen.

[32] Älkää vuodattako sitä kenenkään muun ihmisen päälle älkääkä jäljitelkö sen koostumusta. Se on pyhää. Olkoon se teillekin pyhää.

[33] Jokainen, joka valmistaa sellaista tai sivelee sitä sivullisen päälle, poistettakoon kansasta."

[34] Herra sanoi Moosekselle: "Ota hyvältä tuoksuvia aineita, hajupihkaa, simpukankuorta, tuoksukumia ja puhdasta suitsuketta, yhtä paljon kutakin,

[35]ja tee niistä suitsukeseos samalla tavoin kuin voiteensekoittaja valmistaa, suolattu, puhdas ja pyhä.

[36] Hienonna osa siitä jauheeksi ja pane sitä liitonarkun eteen ilmestysmajaan, jossa minä kohtaan sinut. Sen tulee olla teille erittäin pyhää.

[37] Te ette saa tehdä itsellenne suitsuketta saman sekoitussuhteen mukaan, vaan pitäkää se Herralle pyhitettynä.

[38] Quem fizer tal como este para o cheirar será eliminado do seu povo.

Êxodo 31

Os artífices da obra do tabernáculo
Êxodo 35.30–36.1

[1] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[2] Eis que chamei pelo nome a Bezalel, filho de Uri, filho de Hur, da tribo de Judá,

[3] e o enchi do Espírito de Deus, de habilidade, de inteligência e de conhecimento, em todo artifício,

[4] para elaborar desenhos e trabalhar em ouro, em prata, em bronze,

[5] para lapidação de pedras de engaste, para entalho de madeira, para toda sorte de lavores.

[6] Eis que lhe dei por companheiro Aoliabe, filho de Aisamaque, da tribo de Dã; e dei habilidade a todos os homens hábeis, para que me façam tudo o que tenho ordenado:

[7] a tenda da congregação, e a arca do Testemunho, e o propiciatório que está por cima dela, e todos os pertences da tenda;

[8] e a mesa com os seus utensílios, e o candelabro de ouro puro com todos os seus utensílios, e o altar do incenso;

[9] e o altar do holocausto com todos os seus utensílios e a bacia com seu suporte;

[10] e as vestes finamente tecidas, e as vestes sagradas do sacerdote Arão, e as vestes de

[38] Jokainen, joka valmistaa sellaista saadakseen nauttia sen tuoksusta, poistettakoon kansasta.”

2. Mooseksen 31

Pyhien esineiden valmistajat

[1] Herrapuhui Moosekselle:

[2] ”Katso, minä olen kutsunut nimeltä Besalelin, Uurin pojan, Huurin pojanpojan Juudan heimosta.

[3]Minä olen täyttänyt hänet Jumalan Hengellä, niin että hänellä on viisautta, ymmärrystä, tietoa ja kaikenlaista taitoa

[4] suunnitella ja valmistaa esineitä kullasta, hopeasta ja vaskesta,

[5] työstää ja kiinnittää jalokiviä, veistää puuta ja tehdä kaikenlaisia töitä.

[6] Minä olen myös antanut hänen avukseen Oholiabin, Ahisamakin pojan Daanin heimosta, ja olen antanut kaikille taitajille kyvyn tehdä kaiken, mistä olen antanut sinulle käskyn:

[7]ilmestysmajan, liitonarkun, sen päälle tulevan armoistuimen, teltan koko kaluston,

[8]pöydän varusteineen, lampunjalan puhtaasta kullasta kaikkine varusteineen, suitsutusalttarin,

[9] polttouhrialttarin kaikkine varusteineen, altaan jalustoineen,

[10] virkapuvut ja pappi Aaronin pyhät vaatteet sekä hänen poikiensa pappispuvut,

seus filhos, para oficiarem como sacerdotes;

[11] e o óleo da unção e o incenso aromático para o santuário; eles farão tudo segundo tenho ordenado.

[11] voiteluöljyn ja hyväntuoksuisen suitsukkeen pyhäkköä varten. Tehkööt he kaiken aivan sen käskyn mukaan, jonka minä olen sinulle antanut.”

O sábado santo e as duas tábuas do Testemunho

[12] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[13] Tu, pois, falarás aos filhos de Israel e lhes dirás: Certamente, guardareis os meus sábados; pois é sinal entre mim e vós nas vossas gerações; para que saibais que eu sou o SENHOR, que vos santifica.

[14] Portanto, guardareis o sábado, porque é santo para vós outros; aquele que o profanar morrerá; pois qualquer que nele fizer alguma obra será eliminado do meio do seu povo.

[15] Seis dias se trabalhará, porém o sétimo dia é o sábado do repouso solene, santo ao SENHOR; qualquer que no dia do sábado fizer alguma obra morrerá.

[16] Pelo que os filhos de Israel guardarão o sábado, celebrando-o por aliança perpétua nas suas gerações.

[17] Entre mim e os filhos de Israel é sinal para sempre; porque, em seis dias, fez o SENHOR os céus e a terra, e, ao sétimo dia, descansou, e tomou alento.

[18] E, tendo acabado de falar com ele no monte Sinai, deu a Moisés as duas tábuas do Testemunho, tábuas de pedra, escritas pelo dedo de Deus.

Sapattikäsky

[12] Herra sanoi Moosekselle:

[13] ”Puhu israelilaisille näin: Totisesti, pitäkää minun sapattini, sillä se on merkkinä meidän välillämme, minun ja teidän, polvesta polveen, jotta tietäisitte, että minä olen Herra , joka pyhitän teidät.

[14] Pitäkää siis minun sapattini, sillä se on teille pyhä. Sen häpäisijä on surmattava; jokainen, joka tekee työtä sinä päivänä, poistettakoon kansansa keskuudesta.

[15]Kuutena päivänä tehtäköön työtä, mutta seitsemäntenä päivänä on sapatti, Herralle pyhitetty levon päivä. Jokainen, joka tekee työtä sapatinpäivänä, on surmattava.

[16]Israelilaisten tulee siis sukupolvesta sukupolveen pitää sapatti, niin että he viettävät sitä ikuisen liiton merkkinä.

[17] Se on ikuinen merkki minun ja israelilaisten välillä, sillä kuutena päivänä Herra teki taivaan ja maan, mutta seitsemäntenä päivänä hän lopetti työn ja lepäsi.”

[18]Kun Herra oli lakannut puhumasta Mooseksen kanssa Siinainvuorella, hän antoi Moosekselle kaksi todistuksen taulua, kivitaulua, jotka oli kirjoitettu Jumalan sormella.

Êxodo 32

O bezerro de ouro
Deuteronômio 9.6-21

1 Mas, vendo o povo que Moisés tardava em descer do monte, acercou-se de Arão e lhe disse: Levanta-te, faze-nos deuses que vão adiante de nós; pois, quanto a este Moisés, o homem que nos tirou do Egito, não sabemos o que lhe terá sucedido.

2 Disse-lhes Arão: Tirai as argolas de ouro das orelhas de vossas mulheres, vossos filhos e vossas filhas e trazei-mas.

3 Então, todo o povo tirou das orelhas as argolas e as trouxe a Arão.

4 Este, recebendo-as das suas mãos, trabalhou o ouro com buril e fez dele um bezerro fundido. Então, disseram: São estes, ó Israel, os teus deuses, que te tiraram da terra do Egito.

5 Arão, vendo isso, edificou um altar diante dele e, apregoando, disse: Amanhã, será festa ao SENHOR.

6 No dia seguinte, madrugaram, e ofereceram holocaustos, e trouxeram ofertas pacíficas; e o povo assentou-se para comer e beber e levantou-se para divertir-se.

7 Então, disse o SENHOR a Moisés: Vai, desce; porque o teu povo, que fizeste sair do Egito, se corrompeu

8 e depressa se desviou do caminho que lhe havia eu ordenado; fez para si um

2. Mooseksen 32

Kultainen vasikka

1Kun kansa näki, että Mooses viipyi eikä tullut alas vuorelta, se kokoontui Aaronin ympärille ja sanoi hänelle: ”Ryhdy työhön ja tee meille jumalia, jotka kulkevat meidän edellämme, sillä me emme tiedä, mitä on tapahtunut Moosekselle, tuolle miehelle, joka johdatti meidät Egyptin maasta.”

2Aaron sanoi heille: ”Irrottakaa kultarenkaat, jotka ovat vaimojenne, poikienne ja tyttärienne korvissa, ja tuokaa ne minulle.”

3 Silloin koko kansa irrotti kultarenkaat korvistaan ja toi ne Aaronille.

4 Hän otti heiltä kullan. Sitten hän kaavaili piirtimellä ja valoi kullasta vasikan. Israelilaiset sanoivat: ”Israel! Tämä on sinun jumalasi, joka on johdattanut sinut Egyptin maasta.”

5 Kun Aaron kuuli tämän, hän rakensi vasikan eteen alttarin. Sitten Aaron julisti: ”Huomenna on Herran juhla.”

6 Israelilaiset nousivat varhain seuraavana aamuna, uhrasivat polttouhreja ja toivat yhteysuhreja. Sitten kansa istui syömään ja juomaan. Sen jälkeen he nousivat karkeloimaan.

7Silloin Herra puhui Moosekselle: ”Lähde alas, sillä kansasi, jonka johdatit Egyptin maasta, on tehnyt turmiollisen teon.

8Kovin pian israelilaiset poikkesivat tieltä, jota minä käskin heidän kulkea. He ovat

bezerro fundido, e o adorou, e lhe sacrificou, e diz: São estes, ó Israel, os teus deuses, que te tiraram da terra do Egito.

tehneet itselleen valetun vasikan, kumartaneet sitä, uhranneet sille ja sanoneet: 'Israel, tämä on sinun jumalasi, joka on johdattanut sinut Egyptin maasta.'"

9 Disse mais o SENHOR a Moisés: Tenho visto este povo, e eis que é povo de dura cerviz.

9 Herra sanoi vielä Moosekselle: "Minä olen katsellut tätä kansaa ja nähnyt, että se on niskurikansa.

10 Agora, pois, deixa-me, para que se acenda contra eles o meu furor, e eu os consuma; e de ti farei uma grande nação.

10 Ja nyt, jätä minut rauhaan! Vihani on syttynyt heitä vastaan, ja minä teen heistä lopun. Sinusta minä kuitenkin teen suuren kansan."

Moisés intercede pelo povo

Êxodo 32.30-35; Deuteronômio 9.25-29

11 Porém Moisés suplicou ao SENHOR, seu Deus, e disse: Por que se acende, SENHOR, a tua ira contra o teu povo, que tiraste da terra do Egito com grande fortaleza e poderosa mão?

11 Mutta Mooses rukoili armoa Herralta , Jumalaltaan, ja sanoi: " Herra , miksi vihasi on syttynyt omaa kansaasi vastaan, jonka olet tuonut pois Egyptin maasta suurella voimalla ja väkevällä kädellä?

12 Por que hão de dizer os egípcios: Com maus intentos os tirou, para matá-los nos montes e para consumi-los da face da terra? Torna-te do furor da tua ira e arrepende-te deste mal contra o teu povo.

12 Miksi egyptiläiset saisivat sanoa: 'Hän vei heidät pois pahoin aikein, tappaakseen heidät vuorilla ja hävittääkseen heidät maan päältä'? Käänny palavasta vihastasi ja kadu kansallesi aikomaasi pahaa.

13 Lembra-te de Abraão, de Isaque e de Israel, teus servos, aos quais por ti mesmo tens jurado e lhes disseste: Multiplicarei a vossa descendência como as estrelas do céu, e toda esta terra de que tenho falado, dá-la-ei à vossa descendência, para que a possuam por herança eternamente.

13 Muista palvelijoitasi Abrahamia, Iisakia ja Israelia, joille olet itsesi kautta vannonut: 'Minä teen teidän jälkeläisenne lukuisiksi kuin taivaan tähdet, ja koko tämän maan minä annan teidän jälkeläisillenne, niin kuin olen sanonut, ja he saavat sen ikuiseksi perinnöksi.'"

14 Então, se arrependeu o SENHOR do mal que dissera havia de fazer ao povo.

14 Silloin Herra katui sitä pahaa, jonka hän oli aikonut tuottaa kansalleen.

15 E, voltando-se, desceu Moisés do monte com as duas tábuas do Testemunho nas

15 Mooses kääntyi ja laskeutui alas vuorelta käsissään kaksi todistuksen

mãos, tábuas escritas de ambos os lados; de um e de outro lado estavam escritas.

16 As tábuas eram obra de Deus; também a escritura era a mesma escritura de Deus, esculpida nas tábuas.

17 Ouvindo Josué a voz do povo que gritava, disse a Moisés: Há alarido de guerra no arraial.

18 Respondeu-lhe Moisés: Não é alarido dos vencedores nem alarido dos vencidos, mas alarido dos que cantam é o que ouço.

19 Logo que se aproximou do arraial, viu ele o bezerro e as danças; então, acendendo-se-lhe a ira, arrojou das mãos as tábuas e quebrou-as ao pé do monte;

20 e, pegando no bezerro que tinham feito, queimou-o, e o reduziu a pó, que espalhou sobre a água, e deu de beber aos filhos de Israel.

21 Depois, perguntou Moisés a Arão: Que te fez este povo, que trouxeste sobre ele tamanho pecado?

22 Respondeu-lhe Arão: Não se acenda a ira do meu senhor; tu sabes que o povo é propenso para o mal.

23 Pois me disseram: Faze-nos deuses que vão adiante de nós; pois, quanto a este Moisés, o homem que nos tirou da terra do Egito, não sabemos o que lhe terá acontecido.

24 Então, eu lhes disse: quem tem ouro, tire-o. Deram-mo; e eu o lancei no fogo, e saiu este bezerro.

Moisés manda matar os idólatras

taulua, joihin oli kirjoitettu molemmin puolin.

16Nämä taulut olivat Jumalan tekemät, ja tauluihin kaiverrettu kirjoitus oli Jumalan kirjoitusta.

17Kun Joosua kuuli kansan huutavan ja metelöivän, hän sanoi Moosekselle: ”Leiristä kuuluu sodan ääniä.”

18 Mooses vastasi: ”Ei se ole voitonhuutoa eikä tappion valitusta. Minä kuulen laulua.”

19 Kun Mooses lähestyi leiriä, hän näki vasikan ja tanssin. Silloin hänen vihansa syttyi, ja hän heitti taulut käsistään ja särki ne vuoren juurella.

20Sen jälkeen hän otti vasikan, jonka israelilaiset olivat tehneet, poltti sen tulessa ja murskasi tomuksi, sirotteli tomun veden pinnalle ja juotti veden israelilaisille.

21Mooses sanoi Aaronille: ”Mitä tämä kansa on sinulle tehnyt, kun olet johdattanut sen näin suureen syntiin?”

22 Aaron vastasi: ”Älköön herrani viha syttykö. Sinähän tiedät, että tämä kansa on taipuvainen pahaan.

23 He sanoivat minulle: ’Tee meille jumalia, jotka kulkevat edellämme, sillä me emme tiedä, mitä on tapahtunut Moosekselle, tuolle miehelle, joka johdatti meidät Egyptin maasta.’

24 Minä sanoin heille: ’Jolla on kultaa, irrottakoon sen yltään.’ He antoivat kullan minulle, ja minä heitin sen tuleen, ja siitä tuli tämä vasikka.”

[25] Vendo Moisés que o povo estava desenfreado, pois Arão o deixara à solta para vergonha no meio dos seus inimigos,

[26] pôs-se em pé à entrada do arraial e disse: Quem é do SENHOR venha até mim. Então, se ajuntaram a ele todos os filhos de Levi,

[27] aos quais disse: Assim diz o SENHOR, o Deus de Israel: Cada um cinja a espada sobre o lado, passai e tornai a passar pelo arraial de porta em porta, e mate cada um a seu irmão, cada um, a seu amigo, e cada um, a seu vizinho.

[28] E fizeram os filhos de Levi segundo a palavra de Moisés; e caíram do povo, naquele dia, uns três mil homens.

[29] Pois Moisés dissera: Consagrai-vos, hoje, ao SENHOR; cada um contra o seu filho e contra o seu irmão, para que ele vos conceda, hoje, bênção.

Moisés intercede pelo povo
Êxodo 32.11-14; Deuteronômio 9.25-29

[30] No dia seguinte, disse Moisés ao povo: Vós cometestes grande pecado; agora, porém, subirei ao SENHOR e, porventura, farei propiciação pelo vosso pecado.

[31] Tornou Moisés ao SENHOR e disse: Ora, o povo cometeu grande pecado, fazendo para si deuses de ouro.

[32] Agora, pois, perdoa-lhe o pecado; ou, se não, risca-me, peço-te, do livro que escreveste.

[25] Mooses näki, että kansa oli kuritonta. Aaron oli päästänyt sen kurittomuuden valtaan, niin että sen vastustajat saivat aiheen vahingoniloon.

[26] Mooses seisoi leirin portilla ja huusi: ”Joka on Herran puolella, tulkoon minun luokseni!” Silloin kaikki leeviläiset kokoontuivat hänen luokseen.

[27] Hän sanoi heille: ”Näin sanoo Herra , Israelin Jumala: ’Jokainen sitokoon miekkansa vyölleen. Kulkekaa sitten leirin halki edestakaisin portilta portille ja tappakaa jokainen, olkoonpa vaikka veli, ystävä tai sukulainen.’”

[28] Leeviläiset tekivät Mooseksen käskyn mukaan, ja kansasta kaatui sinä päivänä noin kolmetuhatta miestä.

[29] Mooses sanoi: ”Koska jokainen teistä on nyt käynyt poikaansa ja veljeään vastaan, niin vihkiytykää tänään Herralle , että hän antaisi tänä päivänä teille siunauksen.”

[30] Seuraavana päivänä Mooses sanoi kansalle: ”Te olette tehneet suuren synnin. Minä nousen nyt Herran luo. Ehkä voin sovittaa teidän syntinne.”

[31] Mooses palasi Herran luo ja sanoi: ”Voi! Tämä kansa on tehnyt suuren synnin. He ovat tehneet itselleen kultaisen jumalan.

[32] Jospa nyt antaisit heidän rikoksensa anteeksi! Mutta jos et anna, pyyhi minun nimeni pois kirjastasi, johon olet sen kirjoittanut.”

33 Então, disse o SENHOR a Moisés: Riscarei do meu livro todo aquele que pecar contra mim.

34 Vai, pois, agora, e conduze o povo para onde te disse; eis que o meu Anjo irá adiante de ti; porém, no dia da minha visitação, vingarei, neles, o seu pecado.

35 Feriu, pois, o SENHOR ao povo, porque fizeram o bezerro que Arão fabricara.

33Mutta Herra vastasi Moosekselle: ”Minä pyyhin pois kirjastani sen, joka on tehnyt syntiä minua vastaan.

34 Mene nyt ja johdata kansa paikkaan, josta olen sinulle puhunut. Enkelini kulkee sinun edelläsi! Mutta tilinteon päivänä minä rankaisen heitä heidän rikoksestaan.”

35Niin Herra löi kansaa vitsauksella, koska he olivat teettäneet vasikan, jonka Aaron oli tehnyt.

Êxodo 33

O Anjo de Deus irá adiante do povo

1 Disse o SENHOR a Moisés: Vai, sobe daqui, tu e o povo que tiraste da terra do Egito, para a terra a respeito da qual jurei a Abraão, a Isaque e a Jacó, dizendo: à tua descendência a darei.

2 Enviarei o Anjo adiante de ti; lançarei fora os cananeus, os amorreus, os heteus, os ferezeus, os heveus e os jebuseus.

3 Sobe para uma terra que mana leite e mel; eu não subirei no meio de ti, porque és povo de dura cerviz, para que te não consuma eu no caminho.

4 Ouvindo o povo estas más notícias, pôs-se a prantear, e nenhum deles vestiu seus atavios.

5 Porquanto o SENHOR tinha dito a Moisés: Dize aos filhos de Israel: És povo de dura cerviz; se por um momento eu subir no meio de ti, te consumirei; tira,

2. Mooseksen 33

Kansa saa käskyn lähteä liikkeelle

1Sitten Herra sanoi Moosekselle: ”Lähtekää täältä, sinä ja kansa, jonka olet tuonut Egyptin maasta, ja menkää siihen maahan, josta olen vannonut valan Abrahamille, Iisakille ja Jaakobille ja sanonut: ’Sinun jälkeläisillesi minä annan sen.’

2Minä lähetän sinun edellesi enkelin ja karkotan kanaanilaiset, amorilaiset, heettiläiset, perissiläiset, hivviläiset ja jebusilaiset.

3Hän johdattaa sinut maahan, joka vuotaa maitoa ja hunajaa. Minä itse en kulje sinun mukanasi, etten tuhoaisi sinua matkalla, sillä sinä olet niskurikansa.”

4Kun kansa kuuli tämän ankaran puheen, se alkoi murehtia, eikä yksikään pannut korujaan ylleen.

5 Herra käski Mooseksen sanoa israelilaisille: ”Te olette uppiniskainen kansa. Jos kulkisin hetkenkin keskellänne, minä tuhoaisin teidät. Ottakaa nyt korut

pois, de ti os atavios, para que eu saiba o que te hei de fazer.

[6] Então, os filhos de Israel tiraram de si os seus atavios desde o monte Horebe em diante.

[7] Ora, Moisés costumava tomar a tenda e armá-la para si, fora, bem longe do arraial; e lhe chamava a tenda da congregação. Todo aquele que buscava ao SENHOR saía à tenda da congregação, que estava fora do arraial.

[8] Quando Moisés saía para a tenda, fora, todo o povo se erguia, cada um em pé à porta da sua tenda, e olhavam pelas costas, até entrar ele na tenda.

[9] Uma vez dentro Moisés da tenda, descia a coluna de nuvem e punha-se à porta da tenda; e o SENHOR falava com Moisés.

[10] Todo o povo via a coluna de nuvem que se detinha à porta da tenda; todo o povo se levantava, e cada um, à porta da sua tenda, adorava ao SENHOR.

[11] Falava o SENHOR a Moisés face a face, como qualquer fala a seu amigo; então, voltava Moisés para o arraial, porém o moço Josué, seu servidor, filho de Num, não se apartava da tenda.

Moisés roga a Deus a sua presença

[12] Disse Moisés ao SENHOR: Tu me dizes: Faze subir este povo, porém não me deste saber a quem hás de enviar comigo; contudo, disseste: Conheço-te pelo teu nome; também achaste graça aos meus olhos.

pois yltänne, niin minä harkitsen, mitä teille teen.”

[6] Niin israelilaiset luopuivat koruistaan Hoorebinvuoren luona.

Ilmestysmaja leirin ulkopuolella

[7]Sitten Mooses otti teltan, pystytti sen leirin ulkopuolelle jonkin matkan päähän leiristä ja nimitti sen ilmestysmajaksi. Jokaisen, joka etsi Herraa , oli mentävä ilmestysmajan luo leirin ulkopuolelle.

[8] Mooseksen lähtiessä teltalle koko kansa nousi, ja jokainen seisoi telttansa ovella seuraten katseellaan Moosesta, kunnes hän oli mennyt telttaan.

[9] Kun Mooses oli mennyt telttaan, pilvipatsas laskeutui ja asettui teltan ovelle, ja Herra puhui Mooseksen kanssa.

[10]Koko kansa näki pilvipatsaan asettuvan teltan ovelle, ja kaikki heittäytyivät maahan, kukin telttansa ovella.

[11] Herra puhui Moosekselle kasvotusten, niin kuin mies puhuu ystävälleen. Sitten Mooses palasi takaisin leiriin, mutta hänen nuori palvelijansa Joosua, Nuunin poika, ei poistunut teltasta.

Herra lupaa olla kansansa kanssa

[12]Mooses sanoi Herralle : ”Sinä sanot minulle, että minun on johdettava tätä kansaa, mutta et ole ilmoittanut minulle, kenet sinä lähetät minun kanssani. Kuitenkin sinä olet sanonut: ’Minä tunnen sinut nimeltä, ja sinä olet myös saanut armon minun silmissäni.’

13 Agora, pois, se achei graça aos teus olhos, rogo-te que me faças saber neste momento o teu caminho, para que eu te conheça e ache graça aos teus olhos; e considera que esta nação é teu povo.

13 Jos siis todella olet suosiollinen minulle, niin ilmoita minulle tiesi, että voisin tulla tuntemaan sinut ja saisin armon sinun silmissäsi. Onhan tämä kansa kuitenkin sinun kansasi.”

14 Respondeu-lhe: A minha presença irá contigo, e eu te darei descanso.

14Herra vastasi: ”Minä kuljen kanssasi, ja minä annan sinulle levon.”

15 Então, lhe disse Moisés: Se a tua presença não vai comigo, não nos faças subir deste lugar.

15 Mooses vastasi hänelle: ”Ellet sinä kulje kanssani, älä vie meitä täältä.

16 Pois como se há de saber que achamos graça aos teus olhos, eu e o teu povo? Não é, porventura, em andares conosco, de maneira que somos separados, eu e o teu povo, de todos os povos da terra?

16 Mistä muutoin voidaan tietää, että me olemme saaneet armon sinun silmissäsi, minä ja sinun kansasi, ellei siitä, että sinä kuljet kanssamme ja että meillä, minulla ja sinun kansallasi, on erityisasema kaikkien kansojen joukossa maan päällä?”

Moisés roga a Deus que lhe mostre a sua glória

17 Disse o SENHOR a Moisés: Farei também isto que disseste; porque achaste graça aos meus olhos, e eu te conheço pelo teu nome.

17 Herra vastasi Moosekselle: ”Minä teen myös tämän, mitä nyt pyydät, sillä sinä olet saanut armon minun silmissäni ja minä tunnen sinut nimeltä.”

18 Então, ele disse: Rogo-te que me mostres a tua glória.

18 Mooses sanoi: ”Minä pyydän, näytä minulle kunniasi.”

19 Respondeu-lhe: Farei passar toda a minha bondade diante de ti e te proclamarei o nome do SENHOR; terei misericórdia de quem eu tiver misericórdia e me compadecerei de quem eu me compadecer.

19 Herra vastasi: ”Minä annan kaiken ihanuuteni kulkea editsesi ja lausun Herran nimeä sinun edessäsi. Minä olen suosiollinen, kenelle olen suosiollinen, ja armahdan, ketä armahdan. ”

20 E acrescentou: Não me poderás ver a face, porquanto homem nenhum verá a minha face e viverá.

20 Hän sanoi vielä: ”Sinä et voi nähdä minun kasvojani, sillä yksikään ihminen, joka näkee minut, ei jää eloon.”

21 Disse mais o SENHOR: Eis aqui um lugar junto a mim; e tu estarás sobre a penha.

21Sitten Herra sanoi: ”Katso, tässä vieressäni on paikka. Asetu seisomaan tähän kalliolle,

[22] Quando passar a minha glória, eu te porei numa fenda da penha e com a mão te cobrirei, até que eu tenha passado.
[23] Depois, em tirando eu a mão, tu me verás pelas costas; mas a minha face não se verá.

[22] ja kun kunniani kulkee ohitsesi, minä asetan sinut kallionkoloon ja suojaan sinua kädelläni, kunnes olen kulkenut ohi.
[23] Sitten minä siirrän käteni pois, ja sinä näet minun selkäpuoleni, mutta kasvojani ei kukaan saa nähdä.”

Êxodo 34

As segundas tábuas da lei
Deuteronômio 10.1-5

[1] Então, disse o SENHOR a Moisés: Lavra duas tábuas de pedra, como as primeiras; e eu escreverei nelas as mesmas palavras que estavam nas primeiras tábuas, que quebraste.
[2] E prepara-te para amanhã, para que subas, pela manhã, ao monte Sinai e ali te apresentes a mim no cimo do monte.
[3] Ninguém suba contigo, ninguém apareça em todo o monte; nem ainda ovelhas nem gado se apascentem defronte dele.
[4] Lavrou, pois, Moisés duas tábuas de pedra, como as primeiras; e, levantando-se pela manhã de madrugada, subiu ao monte Sinai, como o SENHOR lhe ordenara, levando nas mãos as duas tábuas de pedra.
[5] Tendo o SENHOR descido na nuvem, ali esteve junto dele e proclamou o nome do SENHOR.
[6] E, passando o SENHOR por diante dele, clamou: SENHOR, SENHOR Deus compassivo, clemente e longânimo e grande em misericórdia e fidelidade;

2. Mooseksen 34

Uudet laintaulut

[1] Herrasanoi Moosekselle: ”Veistä itsellesi kaksi ensimmäisten taulujen kaltaista kivitaulua. Minä kirjoitan niihin sanat, jotka olivat ensimmäisissä tauluissa, niissä, jotka sinä särjit.
[2] Ole valmis aamuun mennessä, nouse silloin Siinainvuorelle ja asetu seisomaan minun eteeni vuoren huipulle.
[3] Kukaan ei saa nousta sinne sinun kanssasi, eikä ketään saa näkyä koko vuorella. Myöskään lampaat, vuohet tai nautakarja eivät saa olla laitumella lähellä vuorta.”
[4] Mooses veisti kaksi ensimmäisten kaltaista kivitaulua. Varhain aamulla Mooses nousi ylös ja kiipesi Siinainvuorelle, niin kuin Herra oli häntä käskenyt, ja vei ne kaksi kivitaulua mukanaan.
[5] Sitten Herra laskeutui alas pilvessä, asettui vuoren huipulle Mooseksen läheisyyteen ja lausui Herran nimen.
[6] Herrakulki Mooseksen editse ja huusi: ” Herra , Herra on laupias ja armahtavainen Jumala, pitkämielinen ja täynnä armoa ja totuutta.

[7] que guarda a misericórdia em mil gerações, que perdoa a iniqüidade, a transgressão e o pecado, ainda que não inocenta o culpado, e visita a iniqüidade dos pais nos filhos e nos filhos dos filhos, até à terceira e quarta geração!

[8] E, imediatamente, curvando-se Moisés para a terra, o adorou;

[9] e disse: SENHOR, se, agora, achei graça aos teus olhos, segue em nosso meio conosco; porque este povo é de dura cerviz. Perdoa a nossa iniqüidade e o nosso pecado e toma-nos por tua herança.

Deus faz uma aliança e admoesta contra a infidelidade

Deuteronômio 7.1-5

[10] Então, disse: Eis que faço uma aliança; diante de todo o teu povo farei maravilhas que nunca se fizeram em toda a terra, nem entre nação alguma, de maneira que todo este povo, em cujo meio tu estás, veja a obra do SENHOR; porque coisa terrível é o que faço contigo.

[11] Guarda o que eu te ordeno hoje: eis que lançarei fora da sua presença os amorreus, os cananeus, os heteus, os ferezeus, os heveus e os jebuseus.

[12] Abstém-te de fazer aliança com os moradores da terra para onde vais, para que te não sejam por cilada.

[13] Mas derribareis os seus altares, quebrareis as suas colunas e cortareis os seus postes-ídolos

[7]Hän pysyy armollisena tuhansille ja antaa anteeksi pahat teot, rikkomukset ja synnit. Hän ei kuitenkaan jätä rankaisematta, vaan vaatii lapset ja lasten lapset tilille isien pahoista teoista aina kolmanteen ja neljänteen polveen saakka.”

[8]Mooses kumartui kiireesti kasvoilleen maahan

[9]ja sanoi: ”Herra, jos todella olen saanut armon sinun silmissäsi, niin kulkekoon Herra meidän keskellämme. Vaikka tämä kansa on uppiniskainen, niin anna anteeksi meidän pahat tekomme ja syntimme ja ota meidät perintöosaksesi.”

Herra uudistaa liittonsa

[10]Herra vastasi: ”Minä teen liiton, ja koko sinun kansasi nähden minä teen ihmeitä, jollaisia ei ole tehty yhdessäkään maassa eikä minkään kansan keskuudessa. Koko kansa, jonka keskellä sinä olet, on näkevä Herran teot, sillä se, mitä minä teen yhdessä sinun kanssasi, on pelottavaa.

[11]Noudata käskyjä, jotka minä tänään sinulle annan. Minä itse karkotan sinun edeltäsi amorilaiset, kanaanilaiset, heettiläiset, perissiläiset, hivviläiset ja jebusilaiset.

[12]Varokaa, ettette tee liittoa sen maan asukkaiden kanssa, johon menette, ettei heistä tule ansaa teidän keskuuteenne,

[13]vaan hävittäkää heidän alttarinsa, särkekää heidän patsaansa ja hakatkaa maahan heidän aseransa .

[14] (porque não adorarás outro deus; pois o nome do SENHOR é Zeloso; sim, Deus zeloso é ele);

[15] para que não faças aliança com os moradores da terra; não suceda que, em se prostituindo eles com os deuses e lhes sacrificando, alguém te convide, e comas dos seus sacrifícios

[16] e tomes mulheres das suas filhas para os teus filhos, e suas filhas, prostituindo-se com seus deuses, façam que também os teus filhos se prostituam com seus deuses.

[17] Não farás para ti deuses fundidos.

As três festas

Êxodo 23.14-19; Levítico 23.4-21,33-44; Deuteronômio 16.1-17

[18] Guardarás a Festa dos Pães Asmos; sete dias comerás pães asmos, como te ordenei, no tempo indicado no mês de abibe; porque no mês de abibe saíste do Egito.

[19] Todo o que abre a madre é meu; também de todo o teu gado, sendo macho, o que abre a madre de vacas e de ovelhas.

[20] O jumento, porém, que abrir a madre, resgatá-lo-ás com cordeiro; mas, se o não resgatares, será desnucado. Remirás todos os primogênitos de teus filhos. Ninguém aparecerá diante de mim de mãos vazias.

[21] Seis dias trabalharás, mas, ao sétimo dia, descansarás, quer na aradura, quer na sega.

[22] Também guardarás a Festa das Semanas, que é a das primícias da sega do trigo, e a Festa da Colheita no fim do ano.

[14]Älä kumarra mitään muuta jumalaa, sillä Herra on nimeltään Kiivas. Hän on kiivas Jumala.

[15]Älä tee liittoa maan asukkaiden kanssa, jotka seuraavat haureellisesti jumaliaan ja uhraavat niille ja kutsuvat sinutkin mukaan. Jos sinä syöt heidän uhreistaan

[16]ja jos otat sen maan tyttäristä pojillesi vaimoja, jotka seuraavat haureellisesti jumaliaan, niin he saavat poikasikin seuraamaan haureudessa heidän jumaliaan.

[17]Älä tee itsellesi valettuja jumalankuvia.”

Kolme vuotuista juhlaa

[18]”Vietä happamattoman leivän juhlaa. Syö happamatonta leipää seitsemänä päivänä aabib-kuussa, niin kuin minä olen sinua käskenyt, sillä aabib-kuussa sinä lähdit Egyptistä.

[19]Kaikki, mikä avaa kohdun, on minun, myös kaikki karjasi, nautojesi ja lampaittesi, urospuoliset esikoiset.

[20]Aasin esikoinen lunasta lampaalla, mutta jos et sitä lunasta, taita siltä niska. Lunasta jokainen esikoispoikasi. Älkää tulko minun kasvojeni eteen tyhjin käsin.

[21]Kuusi päivää tee työtä, mutta lepää seitsemäntenä päivänä. Myös kyntö- ja elonleikkuuaikana sinun on levättävä.

[22]Vietä viikkojuhlaa, kun korjaat vehnän ensilyhteen, ja elonkorjuujuhlaa vuoden vaihtuessa.

[23] Três vezes no ano, todo homem entre ti aparecerá perante o SENHOR Deus, Deus de Israel.

[24] Porque lançarei fora as nações de diante de ti e alargarei o teu território; ninguém cobiçará a tua terra quando subires para comparecer na presença do SENHOR, teu Deus, três vezes no ano.

[25] Não oferecerás o sangue do meu sacrifício com pão levedado; nem ficará o sacrifício da Festa da Páscoa da noite para a manhã.

[26] As primícias dos primeiros frutos da tua terra trarás à Casa do SENHOR, teu Deus. Não cozerás o cabrito no leite da sua própria mãe.

[27] Disse mais o SENHOR a Moisés: Escreve estas palavras, porque, segundo o teor destas palavras, fiz aliança contigo e com Israel.

[28] E, ali, esteve com o SENHOR quarenta dias e quarenta noites; não comeu pão, nem bebeu água; e escreveu nas tábuas as palavras da aliança, as dez palavras.

O rosto de Moisés resplandece

[29] Quando desceu Moisés do monte Sinai, tendo nas mãos as duas tábuas do Testemunho, sim, quando desceu do monte, não sabia Moisés que a pele do seu rosto resplandecia, depois de haver Deus falado com ele.

[30] Olhando Arão e todos os filhos de Israel para Moisés, eis que resplandecia a pele do seu rosto; e temeram chegar-se a ele.

[23]Kolme kertaa vuodessa on koko sinun miesväkesi tultava Herran, Herran , Israelin Jumalan, kasvojen eteen.

[24]Minä karkotan kansat sinun edeltäsi ja laajennan sinun alueesi, eikä kukaan himoitse sinun maatasi, kun sinä vaellat kolme kertaa vuodessa Herran , sinun Jumalasi, kasvojen eteen.

[25]Älä uhraa teurasuhrini verta happaman leivän kanssa, älköönkä pääsiäisjuhlauhrista jääkö mitään yön yli seuraavaan aamuun.

[26]Tuo Herran , Jumalasi, temppeliin parhaimmat maasi ensihedelmistä. Älä keitä kiliä emänsä maidossa.”

Mooseksen kasvot säteilevät

[27] Herrasanoi Moosekselle: ”Kirjoita itsellesi muistiin nämä sanat, sillä näiden sanojen mukaisesti minä olen tehnyt liiton sinun kanssasi ja Israelin kanssa.”

[28]Mooses oli vuorella Herran luona neljäkymmentä päivää ja neljäkymmentä yötä. Hän ei syönyt leipää eikä juonut vettä. Ja hän kirjoitti tauluihin liiton sanat, nuo kymmenen käskyä.

[29]Kun Mooses laskeutui alas Siinainvuorelta käsissään kaksi todistuksen taulua, hän ei tiennyt, että hänen kasvojensa iho oli alkanut säteillä hänen puhuessaan Herran kanssa.

[30] Mutta kun Aaron ja kaikki israelilaiset näkivät Mooseksen ja huomasivat hänen

kasvojensa ihon säteilevän, he pelkäsivät tulla hänen lähelleen.

31 Então, Moisés os chamou; Arão e todos os príncipes da congregação tornaram a ele, e Moisés lhes falou.

31Silloin Mooses kutsui heitä, ja Aaron ja kaikki kansan päämiehet palasivat hänen luokseen, ja hän puhui heille.

32 Depois, vieram também todos os filhos de Israel, aos quais ordenou ele tudo o que o SENHOR lhe falara no monte Sinai.

32 Sen jälkeen kaikki israelilaiset tulivat lähemmäksi, ja hän käski heidän noudattaa kaikkea, mistä Herra oli puhunut hänen kanssaan Siinainvuorella.

33 Tendo Moisés acabado de falar com eles, pôs um véu sobre o rosto.

33 Lakattuaan puhumasta heidän kanssaan, Mooses pani peitteen kasvoilleen.

34 Porém, vindo Moisés perante o SENHOR para falar-lhe, removia o véu até sair; e, saindo, dizia aos filhos de Israel tudo o que lhe tinha sido ordenado.

34Mutta kun Mooses meni Herran eteen puhumaan hänen kanssaan, hän otti peitteen pois ja oli ilman sitä, kunnes lähti ulos. Tultuaan ulos hän puhui israelilaisille, mitä oli käsketty,

35 Assim, pois, viam os filhos de Israel o rosto de Moisés, viam que a pele do seu rosto resplandecia; porém Moisés cobria de novo o rosto com o véu até entrar a falar com ele.

35 ja israelilaiset näkivät Mooseksen kasvojen ihon säteilevän. Niin Mooses pani peitteen takaisin kasvoilleen, kunnes meni puhumaan Herran kanssa.

Êxodo 35

O Sábado

1 Tendo Moisés convocado toda a congregação dos filhos de Israel, disse-lhes: São estas as palavras que o SENHOR ordenou que se cumprissem:

2 Trabalhareis seis dias, mas o sétimo dia vos será santo, o sábado do repouso solene ao SENHOR; quem nele trabalhar morrerá.

3 Não acendereis fogo em nenhuma das vossas moradas no dia do sábado.

Deus manda trazer ofertas para o tabernáculo

Êxodo 25.1-9

2. Mooseksen 35

Sapattikäsky

1Mooses kutsui koolle koko israelilaisten seurakunnan ja sanoi heille: ”Nämä ovat ne sanat, joiden mukaan Herra on käskenyt teidän toimia:

2 Kuutena päivänä tehkää työtä, mutta seitsemäntenä päivänä olkoon teillä pyhä sapatti, Herran levon päivä. Jokainen, joka silloin tekee työtä, on surmattava.

3Älkää sytyttäkö tulta sapatinpäivänä missään asuinpaikoissanne.”

Lahjat ilmestysmajaa varten

[4] Disse mais Moisés a toda a congregação dos filhos de Israel: Esta é a palavra que o SENHOR ordenou, dizendo:

[4]Mooses sanoi koko Israelin seurakunnalle: ”Näin on Herra käskenyt:

[5] Tomai, do que tendes, uma oferta para o SENHOR; cada um, de coração disposto, voluntariamente a trará por oferta ao SENHOR: ouro, prata, bronze,

[5] Kootkaa Herralle uhrilahja keskuudestanne. Jokainen, joka sydämestään haluaa, tuokoon uhrilahjaksi Herralle kultaa, hopeaa ja vaskea,

[6] estofo azul, púrpura, carmesim, linho fino, pêlos de cabra,

[6]sinipunaisia, purppuranpunaisia ja helakanpunaisia lankoja, pellavaa, vuohenkarvaa,

[7] peles de carneiro tintas de vermelho, peles finas, madeira de acácia,

[7] punaiseksi värjättyjä pässinnahkoja, merilehmännahkoja, akasiapuuta,

[8] azeite para a iluminação, especiarias para o óleo da unção e para o incenso aromático,

[8] öljyä valaisemista varten, tuoksuaineita voiteluöljyä ja hyväntuoksuista suitsuketta varten

[9] pedras de ônix e pedras de engaste para a estola sacerdotal e para o peitoral.

[9] sekä onyksi-kiviä ja kasukkaan ja rintakilpeen kiinnitettäviä kiviä.

Os utensílios do tabernáculo

Êxodo 39.32-43

[10] Venham todos os homens hábeis entre vós e façam tudo o que o SENHOR ordenou:

[10] Kaikki keskuudessanne olevat taitajat tulkoot ja tehkööt kaiken, mitä Herra on käskenyt:

[11] o tabernáculo com sua tenda e a sua coberta, os seus ganchos, as suas tábuas, as sua vergas, as suas colunas e as suas bases;

[11] asumuksen telttoineen ja peitteineen, hakasineen, lautoineen, poikkitankoineen, pylväineen ja jalustoineen,

[12] a arca e os seus varais, o propiciatório e o véu do reposteiro;

[12]arkun kantotankoineen, armoistuimen ja sitä verhoavan esiripun,

[13] a mesa e os seus varais, e todos os seus utensílios, e os pães da proposição;

[13] pöydän kantotankoineen ja kaikkine varusteineen sekä pyhät leivät ,

[14] o candelabro da iluminação, e os seus utensílios, e as suas lâmpadas, e o azeite para a iluminação;

[14] lampunjalan varusteineen ja lamppuineen valaisemista varten sekä öljyn lamppuja varten,

[15] o altar do incenso e os seus varais, e o óleo da unção, e o incenso aromático, e o reposteiro da porta à entrada do tabernáculo;

[16] o altar do holocausto e a sua grelha de bronze, os seus varais e todos os seus utensílios, a bacia e o seu suporte;

[17] as cortinas do átrio, e as suas colunas, e as suas bases, e o reposteiro da porta do átrio;

[18] as estacas do tabernáculo, e as estacas do átrio, e as suas cordas;

[19] as vestes do ministério para ministrar no santuário, as vestes santas do sacerdote Arão e as vestes de seus filhos, para oficiarem como sacerdotes.

A prontidão do povo em trazer ofertas

[20] Então, toda a congregação dos filhos de Israel saiu da presença de Moisés,

[21] e veio todo homem cujo coração o moveu e cujo espírito o impeliu e trouxe a oferta ao SENHOR para a obra da tenda da congregação, e para todo o seu serviço, e para as vestes sagradas.

[22] Vieram homens e mulheres, todos dispostos de coração; trouxeram fivelas, pendentes, anéis, braceletes, todos os objetos de ouro; todo homem fazia oferta de ouro ao SENHOR;

[23] e todo homem possuidor de estofo azul, púrpura, carmesim, linho fino, pêlos de cabra, peles de carneiro tintas de vermelho e peles de animais marinhos os trazia.

[15] suitsutusalttarin kantotankoineen, voiteluöljyn ja hyväntuoksuisen suitsukkeen, oviverhon asumuksen ovelle,

[16] polttouhrialttarin ja kaikki sen varusteet, vaskiritilän ja kantotangot sekä altaan ja sen jalustan,

[17] esipihan verhot pylväineen ja jalustoineen sekä verhon esipihan porttiin,

[18] asumuksen vaarnat ja esipihan vaarnat köysineen,

[19] virkapuvut pyhäkköpalvelusta varten ja pappi Aaronin pyhät vaatteet sekä hänen poikiensa pappispuvut."

[20] Sitten koko israelilaisten seurakunta lähti pois Mooseksen luota,

[21] ja jokainen, jonka sydän häntä siihen kehotti, jokainen, jonka henki oli altis, tuli ja toi uhrinsa Herralle ilmestysmajan valmistamista varten, kaikkea sen palvelusta varten sekä pyhiä vaatteita varten.

[22] Miehet ja naiset, jokainen, jonka sydän oli altis, tulivat ja toivat solkia, korvarenkaita, sormuksia, kaulakoristeita ja kaikenlaisia muita kultaesineitä, kultaa heilutusuhrina Herralle .

[23] Samoin jokainen, jolla oli sinipunaisia, purppuranpunaisia ja helakanpunaisia lankoja, pellavaa, vuohenkarvoja, punaiseksi värjättyjä pässinnahkoja tai merilehmännahkoja, toi niitä.

[24] Todo aquele que fazia oferta de prata ou de bronze por oferta ao SENHOR a trazia; e todo possuidor de madeira de acácia para toda obra do serviço a trazia.

[25] Todas as mulheres hábeis traziam o que, por suas próprias mãos, tinham fiado: estofo azul, púrpura, carmesim e linho fino.

[26] E todas as mulheres cujo coração as moveu em habilidade fiavam os pêlos de cabra.

[27] Os príncipes traziam pedras de ônix, e pedras de engaste para a estola sacerdotal e para o peitoral,

[28] e os arômatas, e o azeite para a iluminação, e para o óleo da unção, e para o incenso aromático.

[29] Os filhos de Israel trouxeram oferta voluntária ao SENHOR, a saber, todo homem e mulher cujo coração os dispôs para trazerem uma oferta para toda a obra que o SENHOR tinha ordenado se fizesse por intermédio de Moisés.

Deus chama a Bezalel e a Aoliabe

Êxodo 31.1-11

[30] Disse Moisés aos filhos de Israel: Eis que o SENHOR chamou pelo nome a Bezalel, filho de Uri, filho de Hur, da tribo de Judá,

[31] e o Espírito de Deus o encheu de habilidade, inteligência e conhecimento em todo artifício,

[32] e para elaborar desenhos e trabalhar em ouro, em prata, em bronze,

[24] Jokainen, joka voi antaa hopeaa tai vaskea uhriksi, toi lahjan Herralle , niin ikään jokainen, jolla oli akasiapuuta, toi sitä kaikenlaista rakennustyötä varten.

[25] Jokainen viisas ja taitava nainen kehräsi ja toi sinipunaisia, purppuranpunaisia ja helakanpunaisia lankoja ja pellavalankoja.

[26] Kaikki naiset, joita heidän sydämensä kehotti, kehräsivät taitavasti vuohenkarvoja.

[27] Päämiehet toivat onyksi-kiviä ja kasukkaan ja rintakilpeen kiinnitettäviä kiviä.

[28] He toivat myös öljyä valaisemista ja voiteluöljyn valmistamista varten sekä tuoksuaineita voiteluöljyn ja hyväntuoksuisen suitsukkeen valmistamiseksi.

[29] Kaikki israelilaiset, miehet ja naiset, jotka olivat sydämestään halukkaita tuomaan vapaaehtoisia lahjoja Herralle , toivat niitä kaikenlaisia töitä varten, jotka Herra oli Mooseksen kautta käskenyt tehdä.

Pyhien esineiden valmistajat

[30] Mooses sanoi israelilaisille: ” Herra on kutsunut nimeltä Besalelin, Uurin pojan, Huurin pojanpojan Juudan heimosta.

[31] Herra on täyttänyt hänet Jumalan Hengellä, niin että hänellä on viisautta, ymmärrystä, tietoa ja kaikenlaista taitoa

[32] suunnitella ja valmistaa esineitä kullasta, hopeasta ja vaskesta,

[33] e para lapidação de pedras de engaste, e para entalho de madeira, e para toda sorte de lavores.

[34] Também lhe dispôs o coração para ensinar a outrem, a ele e a Aoliabe, filho de Aisamaque, da tribo de Dã.

[35] Encheu-os de habilidade para fazer toda obra de mestre, até a mais engenhosa, e a do bordador em estofo azul, em púrpura, em carmesim e em linho fino, e a do tecelão, sim, toda sorte de obra e a elaborar desenhos.

[33] työstää ja kiinnittää jalokiviä, veistää puuta ja tehdä kaikenlaisia taitoa vaativia töitä.

[34] Hänelle ja Oholiabille, Ahisamakin pojalle Daanin heimosta, Herra on antanut myös kyvyn opettaa muita.

[35] Hän on täyttänyt heidät viisaudella, niin että he osaavat tehdä kaikenlaisia töitä, niin sepän, suunnittelijan, kankurin kuin kirjokankaiden kutojankin, joka kutoo kankaita sinipunaisista, purppuranpunaisista ja helakanpunaisista langoista sekä pellavalangoista. He pystyvät suunnittelemaan ja tekemään kaikenlaisia töitä.”

Êxodo 36

[1] Assim, trabalharam Bezalel, e Aoliabe, e todo homem hábil a quem o SENHOR dera habilidade e inteligência para saberem fazer toda obra para o serviço do santuário, segundo tudo o que o SENHOR havia ordenado.

Moisés entrega aos obreiros as ofertas do povo

[2] Moisés chamou a Bezalel, e a Aoliabe, e a todo homem hábil em cujo coração o SENHOR tinha posto sabedoria, isto é, a todo homem cujo coração o impeliu a se chegar à obra para fazê-la.

[3] Estes receberam de Moisés todas as ofertas que os filhos de Israel haviam trazido para a obra do serviço do santuário, para fazê-la; e, ainda, cada manhã o povo trazia a Moisés ofertas voluntárias.

2. Mooseksen 36

[1]”Besalel ja Oholiab sekä kaikki taitajat, joille Herra on antanut viisauden, ymmärryksen ja kyvyn valmistaa kaikkea, mitä pyhäkköpalveluksessa tarvitaan, tehkööt kaiken niin kuin Herra on käskenyt.”

[2] Mooses kutsui Besalelin ja Oholiabin sekä kaikki taitajat, joille Herra oli antanut viisauden, kaikki, joiden sydän kehotti heitä ryhtymään työhön.

[3] He ottivat Moosekselta kaikki lahjat, jotka israelilaiset olivat tuoneet pyhäkköpalveluksessa tarvittavien esineiden valmistamista varten. Israelilaiset toivat joka aamu hänelle lisää vapaaehtoisia lahjoja.

[4] Então, deixando cada um a obra que fazia, vieram todos os homens sábios que se ocupavam em toda a obra do santuário

[5] e disseram a Moisés: O povo traz muito mais do que é necessário para o serviço da obra que o SENHOR ordenou se fizesse.

[6] Então, ordenou Moisés – e a ordem foi proclamada no arraial, dizendo: Nenhum homem ou mulher faça mais obra alguma para a oferta do santuário. Assim, o povo foi proibido de trazer mais.

[7] Porque o material que tinham era suficiente para toda a obra que se devia fazer e ainda sobejava.

As cortinas do tabernáculo
Êxodo 26.1-13

[8] Assim, todos os homens hábeis, entre os que faziam a obra, fizeram o tabernáculo com dez cortinas de linho fino retorcido, estofo azul, púrpura e carmesim com querubins; de obra de artista as fizeram.

[9] O comprimento de cada cortina era de vinte e oito côvados, e a largura, de quatro côvados; todas as cortinas eram de igual medida.

[10] Cinco cortinas eram ligadas uma à outra; e as outras cinco também ligadas uma à outra.

[11] Fizeram laçadas de estofo azul na orla da cortina, que estava na extremidade do primeiro agrupamento; e de igual modo fizeram na orla da cortina, que estava na extremidade do segundo agrupamento.

[4] Silloin kaikki taitajat, jotka tekivät kaikenlaista työtä pyhäkköä varten, tulivat Mooseksen luo, kukin siitä työstä, jota oli tekemässä,

[5] ja sanoivat: ”Kansa tuo enemmän kuin tarvitaan sen työn suorittamiseksi, jonka Herra on käskenyt tehdä.”

[6] Silloin Mooses käski kuuluttaa leirissä: ”Älköön yksikään mies tai nainen enää valmistako mitään lahjaksi pyhäkköä varten.” Niin kansa lakkasi tuomasta lahjoja.

[7] Kaikkien töiden tekemistä varten oli kaikkea riittävästi, jopa yli tarpeen.

Ilmestysmajan rakentaminen

[8] Taitavat työntekijät valmistivat asumuksen kymmenestä telttakankaan kaistasta. Ne oli kudottu kerratuista pellavalangoista ja sinipunaisista, purppuranpunaisista ja helakanpunaisista langoista. Niihin oli tehty taidokkaasti kerubeja.

[9] Yhden kaistan pituus oli kaksikymmentäkahdeksan kyynärää ja leveys neljä kyynärää. Kaikki kaistat olivat samanmittaisia.

[10] Viisi kaistaa yhdistettiin toisiinsa, samoin yhdistettiin toiset viisi kaistaa toisiinsa.

[11] Sinipunaisesta langasta tehtiin silmukat yhdistetyn kappaleen ensimmäisen kaistan reunaan, samoin toisen yhdistetyn kappaleen viimeisen kaistan reunaan.

[12] Cinqüenta laçadas fizeram numa cortina, e cinqüenta, na outra cortina na extremidade do segundo agrupamento; as laçadas eram contrapostas uma à outra.

[12] Ensimmäiseen kaistaan tehtiin viisikymmentä silmukkaa ja toiseen yhdistettyyn kappaleeseen viisikymmentä silmukkaa vastaavan kaistan reunaan, niin että silmukat olivat kohdakkain.

[13] Fizeram cinqüenta colchetes de ouro, com os quais prenderam as cortinas uma à outra; e o tabernáculo passou a ser um todo.

[13] Sitten tehtiin viisikymmentä kultahakasta, ja kappaleet yhdistettiin hakasilla toisiinsa, niin että niistä tuli yhtenäinen asumus.

[14] Fizeram também de pêlos de cabra cortinas para servirem de tenda sobre o tabernáculo; fizeram onze cortinas.

[14] Vuohenkarvoista tehtiin kaistoja ja niistä asumusta suojaava teltta. Näitä kaistoja tehtiin yksitoista.

[15] O comprimento de cada cortina era de trinta côvados, e a largura, de quatro côvados; as onze cortinas eram de igual medida.

[15] Kunkin kaistan pituus oli kolmekymmentä kyynärää ja leveys neljä kyynärää. Kaikki yksitoista kaistaa olivat samanmittaisia.

[16] Ajuntaram à parte cinco cortinas entre si e, de igual modo, as seis restantes.

[16] Kaistat liitettiin yhteen, viisi kaistaa erilliseksi kappaleeksi ja kuusi erilliseksi kappaleeksi.

[17] E fizeram cinqüenta laçadas na orla da cortina, que estava na extremidade do primeiro agrupamento.

[17] Toisen yhdistetyn kappaleen viimeisen kaistan reunaan tehtiin viisikymmentä silmukkaa ja samoin viisikymmentä silmukkaa toisen yhdistetyn kappaleen vastaavan kaistan reunaan.

[18] Fizeram também cinqüenta colchetes de bronze para ajuntar a tenda, para que viesse a ser um todo.

[18] Sitten tehtiin viisikymmentä vaskihakasta, joilla kankaat liitettiin yhteen, niin että niistä tuli yhtenäinen teltta.

[19] Fizeram também de peles de carneiro tintas de vermelho uma coberta para a tenda e outra coberta de peles finas.

[19] Telttaa varten tehtiin vielä peite punaiseksi värjätyistä pässinnahoista ja sen päälle peite merilehmännahoista.

A coberta de peles e as tábuas

Êxodo 26.14-30

[20] Fizeram também de madeira de acácia as tábuas para o tabernáculo, as quais eram colocadas verticalmente.

[20] Asumuksen laudat tehtiin akasiapuusta, ja ne asetettiin pystyyn.

[21] Cada uma das tábuas tinha dez côvados de comprimento e côvado e meio de largura.

[21]Lautojen pituus oli kymmenen kyynärää ja leveys puolitoista kyynärää.

[22] Cada tábua tinha dois encaixes, travados um com o outro; assim fizeram com todas as tábuas do tabernáculo.

[22] Kussakin laudassa oli kaksi tappia, joilla laudat yhdistettiin toisiinsa. Tällaisiksi tehtiin kaikki asumuksen laudat.

[23] No preparar as tábuas para o tabernáculo, fizeram vinte delas para o lado sul.

[23] Eteläpuolta varten niitä tehtiin kaksikymmentä.

[24] Fizeram também quarenta bases de prata debaixo das vinte tábuas: duas bases debaixo de uma tábua para os seus dois encaixes e duas bases debaixo de outra tábua para os seus dois encaixes.

[24] Näitä kahtakymmentä lautaa varten tehtiin neljäkymmentä hopeajalustaa, kaksi jalustaa kunkin laudan alle, sen kahta tappia varten.

[25] Também fizeram vinte tábuas ao outro lado do tabernáculo, para o lado norte,

[25] Myös asumuksen toista, pohjoisen puoleista, sivua varten tehtiin kaksikymmentä lautaa

[26] com as suas quarenta bases de prata: duas bases debaixo de uma tábua e duas bases debaixo de outra tábua;

[26] ja neljäkymmentä hopeajalustaa, kaksi jalustaa kunkin laudan alle.

[27] ao lado do tabernáculo para o ocidente, fizeram seis tábuas.

[27] Asumuksen takasivua, länsipuolta, varten tehtiin kuusi lautaa

[28] Fizeram também duas tábuas para os cantos do tabernáculo de ambos os lados,

[28] ja asumuksen peränurkkia varten kaksi kaksoislautaa.

[29] as quais, por baixo, estavam separadas, mas, em cima, se ajustavam à primeira argola; assim se fez com as duas tábuas nos dois cantos.

[29] Kumpikin oli tehty kahdesta laudasta, jotka olivat kiinni toisissaan alhaalta ylös saakka, ensimmäiseen renkaaseen asti. Tällaisiksi tehtiin molemmat laudat, yksi kumpaakin nurkkaa varten.

[30] Assim eram as oito tábuas com as suas bases de prata, dezesseis bases: duas bases debaixo de uma tábua e duas debaixo de outra tábua.

[30] Lautoja oli siis kahdeksan ja niiden hopeajalustoja kuusitoista, kaksi jalustaa kunkin laudan alla.

[31] Fizeram também travessas de madeira de acácia; cinco para as tábuas de um lado do tabernáculo,
[32] cinco para as tábuas do outro lado do tabernáculo e cinco para as tábuas do tabernáculo, ao lado posterior, que olha para o ocidente.

[33] A travessa do meio passava ao meio das tábuas, de uma extremidade à outra.

[34] Cobriram de ouro as tábuas e de ouro fizeram as suas argolas, pelas quais passavam as travessas; e cobriram também de ouro as travessas.

O véu, o reposteiro e as colunas
Êxodo 26.31-37

[35] Fizeram também o véu de estofo azul, púrpura, carmesim e linho fino retorcido; com querubins o fizeram de obra de artista.

[36] E fizeram-lhe quatro colunas de madeira de acácia, cobertas de ouro; os seus colchetes eram de ouro, sobre quatro bases de prata.
[37] Fizeram também para a porta da tenda um reposteiro de estofo azul, púrpura, carmesim e linho fino retorcido, obra de bordador,
[38] e as suas cinco colunas, e os seus colchetes; as suas cabeças e as suas molduras cobriram de ouro, mas as suas cinco bases eram de bronze.

Êxodo 37

A arca
Êxodo 25.10-15

[31] Sitten tehtiin viisi poikkitankoa akasiapuusta asumuksen toisen sivuseinän lautoja varten,
[32] viisi poikkitankoa asumuksen toisen sivuseinän lautoja varten ja viisi poikkitankoa asumuksen takaseinän, länsisivun, lautoja varten.
[33] Keskimmäinen poikkitanko asetettiin lautojen puoliväliin, niin että se ulottui nurkasta nurkkaan.
[34] Laudat päällystettiin kullalla, ja niihin tehtiin renkaat kullasta poikkitankojen pidikkeiksi. Myös poikkitangot päällystettiin kullalla.

[35] Sitten tehtiin esirippu sinipunaisista, purppuranpunaisista ja helakanpunaisista langoista sekä kerratuista pellavalangoista. Siihen tehtiin taidokkaasti kerubeja.
[36] Esirippua varten tehtiin akasiapuusta neljä pylvästä, jotka päällystettiin kullalla. Pylväiden koukut olivat kultaa, ja pylväitä varten valettiin neljä hopeajalustaa.
[37] Teltan oveen tehtiin kirjokudontatyönä verho sinipunaisista, purppuranpunaisista ja helakanpunaisista langoista sekä kerratuista pellavalangoista.
[38] Oviverhoa varten tehtiin viisi pylvästä koukkuineen. Pylväiden päät ja koristepienat päällystettiin kullalla. Pylväiden viisi jalustaa tehtiin vaskesta.

2. Mooseksen 37

Liitonarkku ja sovituspaikka

[1] Fez também Bezalel a arca de madeira de acácia; de dois côvados e meio era o seu comprimento, de um côvado e meio, a largura, e, de um côvado e meio, a altura.

[2] De ouro puro a cobriu; por dentro e por fora a cobriu e fez uma bordadura de ouro ao redor.

[3] Fundiu para ela quatro argolas de ouro e as pôs nos quatro cantos da arca: duas argolas num lado dela e duas argolas noutro lado.

[4] Fez também varais de madeira de acácia e os cobriu de ouro;

[5] meteu os varais nas argolas aos lados da arca, para se levar por meio deles a arca.

O propiciatório
Êxodo 25.17-22

[6] Fez também o propiciatório de ouro puro; de dois côvados e meio era o seu comprimento, e a largura, de um côvado e meio.

[7] Fez também dois querubins de ouro; de ouro batido os fez, nas duas extremidades do propiciatório.

[8] Um querubim, na extremidade de uma parte, e o outro, na extremidade da outra parte; de uma só peça com o propiciatório fez os querubins nas duas extremidades dele.

[9] Os querubins estendiam as asas por cima, cobrindo com elas o propiciatório; estavam eles de faces voltadas uma para a outra, olhando para o propiciatório.

A mesa
Êxodo 25.23-30

[1]Besalel teki akasiapuusta arkun, kaksi ja puoli kyynärää pitkän, puolitoista kyynärää leveän ja puolitoista kyynärää korkean.

[2]Hän päällysti sen puhtaalla kullalla sisältä ja ulkoa ja teki sen ympärille kultareunuksen.

[3] Hän valoi neljä kultarengasta arkun neljään jalkaan, kaksi rengasta sen toiselle puolelle ja kaksi rengasta toiselle.

[4] Sitten hän teki kantotangot akasiapuusta, päällysti ne kullalla

[5] ja pisti arkun sivuilla oleviin renkaisiin, niin että arkkua voitiin kantaa.

[6] Hän teki puhtaasta kullasta armoistuimen, kaksi ja puoli kyynärää pitkän ja puolitoista kyynärää leveän.

[7] Sitten hän takoi kullasta kaksi kerubia armoistuimen molempiin päihin,

[8] yhden kerubin toiseen päähän ja yhden toiseen päähän. Hän teki kerubit armoistuimen kumpaankin päähän.

[9] Kerubien siivet olivat levällään ylöspäin, niin että ne peittivät armoistuimen, ja kerubien kasvot olivat toisiaan kohti. Niiden kasvot olivat armoistuimeen päin.

Pyhien leipien pöytä

[10] Fez também a mesa de madeira de acácia; tinha o comprimento de dois côvados, a largura, de um côvado, e a altura, de um côvado e meio.
[11] De ouro puro a cobriu e lhe fez uma bordadura de ouro ao redor.
[12] Também lhe fez moldura ao redor, na largura de quatro dedos, e lhe fez uma bordadura de ouro ao redor da moldura.
[13] Também lhe fundiu quatro argolas de ouro e pôs as argolas nos quatro cantos que estavam nos seus quatro pés.
[14] Perto da moldura estavam as argolas, como lugares para os varais, para se levar a mesa.
[15] Fez os varais de madeira de acácia e os cobriu de ouro, para se levar a mesa.
[16] Também fez de ouro puro os utensílios que haviam de estar sobre a mesa: os seus pratos, e os seus recipientes para incenso, e as suas galhetas, e as suas taças em que se haviam de oferecer libações.

O candelabro
Êxodo 25.31-39

[17] Fez também o candelabro de ouro puro; de ouro batido o fez; o seu pedestal, a sua hástea, os seus cálices, as suas maçanetas e as suas flores formavam com ele uma só peça.

[18] Seis hásteas saíam dos seus lados; três de um lado e três do outro.

[19] Numa hástea havia três cálices com formato de amêndoas, uma maçaneta e uma flor; e três cálices com formato de amêndoas na outra hástea, uma maçaneta

[10]Besalel teki akasiapuusta pöydän, joka oli kahden kyynärän pituinen, kyynärän levyinen ja puolitoista kyynärää korkea.

[11]Hän päällysti sen puhtaalla kullalla ja teki sen ympärille kultareunuksen.
[12] Hän ympäröi pöydän kämmenen korkuisella listalla ja teki listan ympärille kultareunuksen.
[13] Hän valoi pöytää varten neljä kultarengasta ja kiinnitti renkaat pöydän neljän jalan kulmiin.
[14] Renkaat olivat listan alapuolella tankojen pidikkeinä pöydän kantamista varten.
[15] Hän teki tangot akasiapuusta pöydän kantamista varten ja päällysti ne kullalla.

[16] Lisäksi hän teki pöydällä pidettävät astiat puhtaasta kullasta: kulhot, kauhat ja kupit sekä kannut, joista juomauhrit kaadetaan.

Lampunjalka

[17]Besalel teki myös lampunjalan puhtaasta kullasta. Hän takoi sen yhdestä ja samasta kappaleesta varsineen ja haaroineen, kupuineen, nuppuineen ja kukkineen.

[18]Lampunjalan sivuilta lähti kuusi haaraa, kolme haaraa toiselta ja kolme haaraa toiselta sivulta.
[19] Kussakin haarassa oli kolme mantelinkukan muotoista kupua, nuppua ja kukkaa. Näin oli jokaisessa kuudessa lampunjalasta lähtevässä haarassa.

e uma flor; assim eram as seis hásteas que saíam do candelabro.

[20] Mas no candelabro mesmo havia quatro cálices com formato de amêndoas, com suas maçanetas e com suas flores.

[20] Lampunjalassa oli neljä mantelinkukan muotoista kupua, nuppua ja kukkaa.

[21] Havia uma maçaneta sob duas hásteas que saíam dele; e ainda uma maçaneta sob duas outras hásteas que saíam dele; e ainda mais uma maçaneta sob duas outras hásteas que saíam dele; assim se fez com as seis hásteas que saíam do candelabro.

[21] Jokaisen haaraparin alla – jokaisen kuuden haaran, jotka lähtivät lampunjalasta – oli yksi nuppu.

[22] As suas maçanetas e as suas hásteas eram do mesmo; tudo era de uma só peça, obra batida de ouro puro.

[22] Nuput ja haarat olivat samaa kappaletta kuin lampunjalka. Se oli taottu puhtaasta kullasta yhtenä kappaleena.

[23] Também lhe fez sete lâmpadas; as suas espevitadeiras e os seus apagadores eram de ouro puro.

[23] Besalel teki siihen seitsemän lamppua sekä lamppusakset ja karstakupit puhtaasta kullasta.

[24] De um talento de ouro puro se fez o candelabro com todos os seus utensílios.

[24] Hän teki lampunjalan ja kaikki sen varusteet yhdestä talentista puhdasta kultaa.

O altar do incenso

Êxodo 30.1-10

Suitsutusalttari

[25] Fez de madeira de acácia o altar do incenso; tinha um côvado de comprimento, e um de largura (era quadrado), e dois de altura; os chifres formavam uma só peça com ele.

[25]Besalel teki myös suitsutusalttarin akasiapuusta, nelikulmaisen, kyynärän pituisen, kyynärän levyisen ja kaksi kyynärää korkean. Sen sarvet olivat samaa kappaletta kuin alttari.

[26] De ouro puro o cobriu, a parte superior, as paredes ao redor e os chifres; e lhe fez uma bordadura de ouro ao redor.

[26]Hän päällysti sen puhtaalla kullalla, sekä kannen että sivut ympäriinsä, samoin sarvet. Hän teki sen ympärille kultareunuksen.

[27] Também lhe fez duas argolas de ouro debaixo da bordadura, de ambos os lados as fez; nelas, se meteram os varais para se levar o altar;

[27] Hän teki siihen kaksi kultarengasta reunuksen alle molemmin puolin, kahdelle sivulle. Renkaat olivat tankojen pidikkeinä alttarin kantamista varten.

[28] de madeira de acácia fez os varais e os cobriu de ouro.

O óleo sagrado e o incenso santo
Êxodo 30.22-38

[29] Fez também o óleo santo da unção e o incenso aromático, puro, de obra de perfumista.

Êxodo 38

O altar do holocausto
Êxodo 27.1-8

[1] Fez também o altar do holocausto de madeira de acácia; de cinco côvados era o comprimento, e de cinco, a largura (era quadrado o altar), e de três côvados, a altura.

[2] Dos quatro cantos fez levantar-se quatro chifres, os quais formavam uma só peça com o altar; e o cobriu de bronze.

[3] Fez também todos os utensílios do altar: recipientes para recolher as suas cinzas, e pás, e bacias, e garfos, e braseiros; todos esses utensílios, de bronze os fez.

[4] Fez também para o altar uma grelha de bronze em forma de rede, do rebordo do altar para baixo, a qual chegava até ao meio do altar.

[5] Fundiu quatro argolas para os quatro cantos da grelha de bronze, para nelas se meterem os varais.

[6] Fez os varais de madeira de acácia e os cobriu de bronze.

[7] Meteu os varais nas argolas, de um e de outro lado do altar, para ser levado; oco e de tábuas o fez.

A bacia de bronze
Êxodo 30.17-21

[28] Hän teki tangot akasiapuusta ja päällysti ne kullalla.

[29] Lisäksi hän valmisti pyhän voiteluöljyn ja puhtaan, hyväntuoksuisen suitsukkeen samalla tavoin kuin voiteensekoittaja.

2. Mooseksen 38

Polttouhrialttari ja vaskiallas

[1] Besalel teki akasiapuusta nelikulmaisen polttouhrialttarin, jonka pituus oli viisi kyynärää, leveys viisi kyynärää ja korkeus kolme kyynärää.

[2] Hän teki alttarin neljään kulmaan sarvet, jotka olivat samaa kappaletta kuin alttari, ja päällysti sen vaskella.

[3] Sitten hän teki kaikki alttarin esineet: tuhka-astiat, lapiot, pirskotusmaljat, haarukat ja hiilipannut. Kaikki alttarin esineet hän teki vaskesta.

[4] Alttarin reunuksen alapuolelle hän teki vaskesta verkkomaisen ritilän, joka ulottui alhaalta puoliväliin saakka.

[5] Vaskiritilän neljään kulmaan hän valoi neljä rengasta kantotankojen pidikkeiksi.

[6] Tangot hän teki akasiapuusta ja päällysti ne vaskella

[7] ja pisti ne alttarin sivuilla oleviin renkaisiin. Alttarin hän teki laudoista ontoksi.

[8] Fez também a bacia de bronze, com o seu suporte de bronze, dos espelhos das mulheres que se reuniam para ministrar à porta da tenda da congregação.

[8] Besalel teki vaskialtaan vaskijalustoineen niiden naisten peileistä, jotka suorittivat palvelustehtäviä ilmestysmajan ovella.

O átrio e o reposteiro
Êxodo 27.9-19

Esipiha verhoineen

[9] Fez também o átrio ao lado meridional (que dá para o sul); as cortinas do átrio eram de linho fino retorcido, de cem côvados de comprimento.

[9] Sitten Besalel teki esipihan. Sen eteläsivua varten hän teki sadan kyynärän pituiset verhot kerratuista pellavalangoista.

[10] As suas vinte colunas e as suas bases eram de bronze; os ganchos das colunas e as suas vergas eram de prata.

[10] Verhojen kannatinpylväitä oli kaksikymmentä ja näiden vaskijalustoja kaksikymmentä. Pylväiden koukut ja koristepienat olivat hopeaa.

[11] De igual modo para o lado norte havia cortinas de cem côvados de comprimento; as suas vinte colunas e as suas vinte bases eram de bronze; os ganchos das colunas e as suas vergas eram de prata.

[11] Pohjoispuolen verhot olivat myös sadan kyynärän pituiset. Niiden pylväitä oli kaksikymmentä ja näiden vaskijalustoja kaksikymmentä. Pylväiden koukut ja koristepienat olivat hopeaa.

[12] Para o lado do ocidente havia cortinas de cinqüenta côvados; as suas colunas eram dez, e as suas bases, dez; os ganchos das colunas e as suas vergas eram de prata.

[12] Länsipuolen verhot olivat viidenkymmenen kyynärän pituiset. Pylväitä oli kymmenen ja niiden jalustoja kymmenen. Pylväiden koukut ja koristepienat olivat hopeaa.

[13] Do lado oriental (para o levante), eram as cortinas de cinqüenta côvados.

[13] Etupuolen, itäisen puolen, pituus oli viisikymmentä kyynärää.

[14] As cortinas para um lado da entrada eram de quinze côvados; e as suas colunas eram três, e as suas bases, três.

[14] Portin toisella sivulla olevien verhojen pituus oli viisitoista kyynärää. Niiden pylväitä oli kolme ja näiden jalustoja kolme.

[15] Para o outro lado da entrada do átrio, de um e de outro lado da entrada, eram as cortinas de quinze côvados; as suas colunas eram três, e as suas bases, três.

[15] Samoin verhot esipihan portin toisella sivulla olivat viidentoista kyynärän pituiset, pylväitä oli kolme ja niiden jalustoja kolme.

[16] Todas as cortinas ao redor do átrio eram de linho fino retorcido.

[16] Kaikki esipihan verhot olivat kerrattua pellavaa.

17 As bases das colunas eram de bronze; os ganchos das colunas e as suas vergas eram de prata.

17 Pylväiden jalustat olivat vaskea, koukut ja koristepienat hopeaa, ja pylväiden päät oli päällystetty hopealla. Kaikkiin esipihan pylväisiin oli kiinnitetty hopeiset koristepienat.

18 O reposteiro da porta do átrio era de obra de bordador, de estofo azul, púrpura, carmesim e linho fino retorcido; o comprimento era de vinte côvados, e a altura, na largura, era de cinco côvados, segundo a medida das cortinas do átrio.

18 Esipihan portin verho oli tehty kirjokudontatyönä sinipunaisista, purppuranpunaisista ja helakanpunaisista langoista ja kerratuista pellavalangoista. Sen pituus oli kaksikymmentä kyynärää ja korkeus esipihan verhojen tavoin viisi kyynärää.

19 As suas quatro colunas e as suas quatro bases eram de bronze, os seus ganchos eram de prata, e o revestimento das suas cabeças e as suas vergas, de prata.

19 Portin pylväitä oli neljä ja niiden vaskijalustoja neljä. Pylväiden koukut olivat hopeaa, ja myös pylväänpäiden päällyste ja koristepienat olivat hopeaa.

20 Todos os pregos do tabernáculo e do átrio ao redor eram de bronze.

20 Kaikki asumuksen ja esipihan ympärillä olevat vaarnat olivat vaskea.

A enumeração das coisas do tabernáculo

21 Esta é a enumeração das coisas para o tabernáculo, a saber, o tabernáculo do Testemunho, segundo, por ordem de Moisés, foram contadas para o serviço dos levitas, por intermédio de Itamar, filho do sacerdote Arão.

Laskelma ilmestysmajan kustannuksista

21 Tässä on luettelo asumukseen, todistuksen majaan, käytetyistä tarvikkeista, jotka leeviläiset luetteloivat Iitamarin, pappi Aaronin pojan, johdolla Mooseksen käskystä.

22 Fez Bezalel, filho de Uri, filho de Hur, da tribo de Judá, tudo quanto o SENHOR ordenara a Moisés.

22 Besalel, Uurin poika, Huurin pojanpoika Juudan heimosta, oli tehnyt kaiken, mitä Herra oli Mooseksen kautta käskenyt.

23 E, com ele, Aoliabe, filho de Aisamaque, da tribo de Dã, mestre de obra, desenhista e bordador em estofo azul, púrpura, carmesim e linho fino.

23 Hänen apunaan oli Daanin heimoon kuuluva Oholiab, Ahisamakin poika, seppä ja suunnittelija, joka kutoi kirjokankaita sinipunaisista, purppuranpunaisista ja helakanpunaisista langoista sekä pellavalangoista.

24 Todo o ouro empregado na obra, em toda a obra do santuário, a saber, o ouro da oferta, foram vinte e nove talentos e setecentos e trinta siclos, segundo o siclo do santuário.

25 A prata dos arrolados da congregação foram cem talentos e mil e setecentos e setenta e cinco siclos, segundo o siclo do santuário:

26 um beca por cabeça, isto é, meio siclo, segundo o siclo do santuário, de qualquer dos arrolados, de vinte anos para cima, que foram seiscentos e três mil quinhentos e cinqüenta.

27 Empregaram-se cem talentos de prata para fundir as bases do santuário e as bases do véu; para as cem bases, cem talentos: um talento para cada base.

28 Dos mil setecentos e setenta e cinco siclos, fez os colchetes das colunas, e cobriu as suas cabeças, e lhes fez as vergas.

29 O bronze da oferta foram setenta talentos e dois mil e quatrocentos siclos.

30 Dele fez as bases da porta da tenda da congregação, e o altar de bronze, e a sua grelha de bronze, e todos os utensílios do altar,

24 Kultaa, jota käytettiin kaikkiin pyhäkköä varten tehtyihin esineisiin, oli tuotu heilutusuhrina kaikkiaan kaksikymmentäyhdeksän talenttia ja seitsemänsataakolmekymmentä sekeliä pyhäkkösekelin painon mukaan.

25 Hopeaa tuli seurakunnan katselmuksessa sata talenttia ja tuhat seitsemänsataaseitsemänkymmentäviisi sekeliä pyhäkkösekelin painon mukaan.

26 Jokaiselta katselmuksessa olleelta kaksikymmenvuotiaalta tai sitä vanhemmalta, kaikkiaan kuudeltasadaltakolmeltatuhannelta viideltäsadaltaviideltäkymmeneltä, saatiin beka-mitta eli puoli sekeliä pyhäkkösekelin painon mukaan.

27 Sata talenttia hopeaa käytettiin pyhäkön pylväiden jalustojen ja esiripun pylväiden jalustojen valamiseen, talentti jalustaa kohti. Sataan jalustaan kului sata talenttia hopeaa.

28 Lopuista tuhannesta seitsemästäsadastaseitsemästäkymmenest äviidestä sekelistä tehtiin koukut pylväisiin. Pylväiden päät päällystettiin hopealla, ja niihin tehtiin koristepienat.

29 Heilutusuhrivaskea oli seitsemänkymmentä talenttia ja kaksituhatta neljäsataa sekeliä.

30 Siitä tehtiin jalustat ilmestysmajan oven pylväitä varten, vaskialttari ja siihen kuuluva vaskinen ritilä sekä kaikki alttarin esineet,

31 e as bases do átrio ao redor, e as bases da porta do átrio, e todas as estacas do tabernáculo, e todas as estacas do átrio ao redor.

Êxodo 39

As vestes dos sacerdotes
Êxodo 28.1-43

1 Fizeram também de estofo azul, púrpura e carmesim as vestes, finamente tecidas, para ministrar no santuário, e também fizeram as vestes sagradas para Arão, como o SENHOR ordenara a Moisés.

2 Fizeram a estola sacerdotal de ouro, estofo azul, púrpura, carmesim e linho fino retorcido.

3 De ouro batido fizeram lâminas delgadas e as cortaram em fios, para permearem entre o estofo azul, a púrpura, o carmesim e o linho fino da obra de desenhista.

4 Tinha duas ombreiras que se ajuntavam às suas duas extremidades, e assim se uniam.

5 O cinto de obra esmerada, que estava sobre a estola sacerdotal, era de obra igual, da mesma obra de ouro, estofo azul, púrpura, carmesim e linho fino retorcido, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.

6 Também se prepararam as pedras de ônix, engastadas em ouro, trabalhadas como lavores de sinete, com os nomes dos filhos de Israel,

31 samoin jalustat koko esipihaa ja esipihan porttia varten, kaikki asumuksen vaarnat sekä kaikki vaarnat esipihan ympärille.

2. Mooseksen 39

Ylimmäisen papin puvun valmistaminen

1Virkapuvut pyhäkköpalvelusta varten sekä Aaronin pyhät vaatteet tehtiin sinipunaisista, purppuranpunaisista ja helakanpunaisista langoista, sen käskyn mukaan, jonka Herra oli Moosekselle antanut.

2Kasukka tehtiin kullasta, sinipunaisista, purppuranpunaisista ja helakanpunaisista langoista sekä kerratusta pellavasta.

3Kulta taottiin ohuiksi levyiksi ja leikattiin säikeiksi, niin että sitä voitiin kutoa taidokkaasti sinipunaisten, purppuranpunaisten ja helakanpunaisten lankojen ja pellavalankojen sekaan.

4 Kasukkaan tehtiin yhdistettävät olkakappaleet, jotka kiinnitettiin sen molempiin reunoihin.

5 Kasukan päällä oleva taidokkaasti kudottu vyö oli kasukan kanssa yhtä kappaletta. Sekin oli tehty kullasta sekä sinipunaisista, purppuranpunaisista ja helakanpunaisista langoista ja kerratusta pellavasta sen käskyn mukaan, jonka Herra oli Moosekselle antanut.

6 Onyksi-kivet, joihin oli kaiverrettu Israelin poikien nimet niin kuin sinettisormuksia kaiverretaan, kehystettiin kultapunoksin.

[7] e as puseram nas ombreiras da estola sacerdotal, por pedras de memória aos filhos de Israel, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.

[7] Kivet pantiin kasukan olkakappaleisiin muistuttamaan israelilaisista sen käskyn mukaan, jonka Herra oli Moosekselle antanut.

[8] Fizeram também o peitoral de obra esmerada, conforme a obra da estola sacerdotal: de ouro, estofo azul, púrpura, carmesim e linho fino retorcido.

[8] Rintakilpi tehtiin taidokkaasti kullasta, sinipunaisista, purppuranpunaisista ja helakanpunaisista langoista sekä kerratusta pellavasta, niin kuin kasukkakin oli tehty.

[9] Era quadrado; duplo fizeram o peitoral: de um palmo era o seu comprimento, e de um palmo dobrado, a sua largura.

[9] Rintakilpi oli nelikulmainen ja kaksin kerroin taitettu. Siitä tehtiin vaaksan pituinen ja vaaksan levyinen, kaksin kerroin taitettu.

[10] Colocaram, nele, engastes de pedras, com quatro ordens de pedras: a ordem de sárdio, topázio e carbúnculo era a primeira;

[10] Siihen kiinnitettiin kiviä neljään riviin: ensimmäiseen riviin karneoli, topaasi ja smaragdi,

[11] a segunda ordem era de esmeralda, safira e diamante;

[11] toiseen riviin rubiini, safiiri ja timantti,

[12] a terceira ordem era de jacinto, ágata e ametista;

[12] kolmanteen riviin hyasintti, akaatti ja ametisti

[13] e a quarta ordem era de berilo, ônix e jaspe; eram elas guarnecidas de ouro nos seus engastes.

[13] ja neljänteen riviin krysoliitti, onyksi ja jaspis. Ne kiinnitettiin paikoilleen kultapunoksin kehystettyinä.

[14] As pedras eram conforme os nomes dos filhos de Israel, doze segundo os seus nomes; eram esculpidas como sinete, cada uma com o seu nome para as doze tribos.

[14] Kiviä oli siis kaksitoista Israelin poikien nimien mukaan. Kuhunkin kiveen oli kaiverrettu yksi kahdentoista heimon nimistä niin kuin sinettisormuksia kaiverretaan.

[15] E fizeram para o peitoral correntes como cordas, de obra trançada de ouro puro.

[15] Rintakilpeen tehtiin puhtaasta kullasta ketjut, jotka oli punottu köysien tapaan.

[16] Também fizeram para o peitoral dois engastes de ouro e duas argolas de ouro; e

[16] Lisäksi tehtiin kaksi kultapalmikkoa ja kaksi kultarengasta. Nämä kaksi rengasta kiinnitettiin rintakilven yläkulmiin.

puseram as duas argolas nas extremidades do peitoral.

17 E meteram as duas correntes trançadas de ouro nas duas argolas, nas extremidades do peitoral.

18 As outras duas pontas das duas correntes trançadas meteram nos dois engastes e as puseram nas ombreiras da estola sacerdotal, na frente dele.

19 Fizeram também duas argolas de ouro e as puseram nas duas extremidades do peitoral, na sua orla interior oposta à estola sacerdotal.

20 Fizeram também mais duas argolas de ouro e as puseram nas duas ombreiras da estola sacerdotal, abaixo, na frente dele, perto da sua juntura, sobre o cinto de obra esmerada da estola sacerdotal.

21 E ligaram o peitoral com as suas argolas às argolas da estola sacerdotal, por cima com uma fita azul, para que estivesse sobre o cinto de obra esmerada da estola sacerdotal, e nunca o peitoral se separasse da estola sacerdotal, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.

22 Fizeram também a sobrepeliz da estola sacerdotal, de obra tecida, toda de estofo azul.

23 No meio dela havia uma abertura; era debruada como abertura de uma saia de malha, para que se não rompesse.

24 Em toda a orla da sobrepeliz, fizeram romãs de estofo azul, carmesim e linho retorcido.

17 Molemmat kultapunokset kiinnitettiin rintakilven yläkulmissa oleviin renkaisiin.

18 Molempien punosten toiset päät kiinnitettiin palmikoihin ja nämä kiinnitettiin kasukan etupuolelle, sen olkakappaleisiin.

19 Tehtiin vielä toiset kaksi kultarengasta, ja ne pantiin rintakilven alakulmiin, sen kasukkaa vasten olevan sisäpuolen reunaan.

20 Vielä tehtiin kaksi kultarengasta, jotka kiinnitettiin kasukan olkakappaleiden etupuolen alareunaan sauman kohdalle, kasukan taidokkaasti tehdyn vyön yläpuolelle.

21 Rintakilpi solmittiin renkaistaan sinipunaisella nauhalla kasukan renkaisiin niin, että se oli kasukan taidokkaasti tehdyn vyön yläpuolella eikä irtautunut kasukasta. Näin Herra oli Moosesta käskenyt.

22 Kasukan viitta tehtiin kutomalla pelkästään sinipunaisista langoista.

23Viitan keskellä oleva pääntie oli niin kuin haarniskan aukko, ja sen reunassa oli päärme, ettei se repeäisi.

24 Viitan helmaan tehtiin granaattiomenia sinipunaisista, purppuranpunaisista ja helakanpunaisista kerratuista langoista.

[25] Fizeram campainhas de ouro puro e as colocaram no meio das romãs em toda a orla da sobrepeliz;

[26] uma campainha e uma romã, outra campainha e outra romã, em toda a orla da sobrepeliz, para se usar ao ministrar, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.

[27] Fizeram também as túnicas de linho fino, de obra tecida, para Arão e para seus filhos,

[28] e a mitra de linho fino, e as tiaras de linho fino, e os calções de linho fino retorcido,

[29] e o cinto de linho fino retorcido, e de estofo azul, e de púrpura, e de carmesim, obra de bordador, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.

[30] Também fizeram de ouro puro a lâmina da coroa sagrada e, nela, gravaram à maneira de gravuras de sinete: Santidade ao SENHOR.

[31] E ataram-na com um cordão de estofo azul, para prender a lâmina à parte superior da mitra, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.

Os utensílios do tabernáculo completados

Êxodo 35.10-19

[32] Assim se concluiu toda a obra do tabernáculo da tenda da congregação; e os filhos de Israel fizeram tudo segundo o SENHOR tinha ordenado a Moisés; assim o fizeram.

[25] Sitten tehtiin tiukuja puhtaasta kullasta, ja ne kiinnitettiin granaattiomenien väliin viitan helmaan ympäriinsä,

[26] vuoroin tiuku ja granaattiomena ympäri viitan helman. Viitta oli tehty käytettäväksi palveluksessa sen käskyn mukaan, jonka Herra oli antanut Moosekselle.

[27] Aaronille ja hänen pojilleen tehtiin lisäksi kutomalla pellavaihokkaat,

[28]pellavainen käärelakki, pellavaiset koristepäähineet sekä housut kerratusta pellavasta.

[29] Lisäksi tehtiin kirjokudontatyönä vyö kerratuista pellavalangoista ja sinipunaisista, purppuranpunaisista ja helakanpunaisista langoista, niin kuin Herra oli Moosesta käskenyt.

[30] Vielä tehtiin ruusuke, pyhä otsakoru, puhtaasta kullasta ja siihen kirjoitettiin sinettisormusten kaiverrusten tapaan kirjoitus ” Herralle pyhitetty”.

[31]Siihen kiinnitettiin sinipunainen nauha, jolla se sidottiin käärelakin yläreunaan, sen käskyn mukaan, jonka Herra oli Moosekselle antanut.

Ilmestysmajan esineet

[32]Näin koko työ, asumus eli ilmestysmaja, saatiin valmiiksi. Israelilaiset tekivät kaiken aivan sen käskyn mukaan, jonka Herra oli Moosekselle antanut.

33 Depois, trouxeram a Moisés o tabernáculo, a tenda e todos os seus pertences, os seus colchetes, as suas tábuas, as suas vergas, as suas colunas e as suas bases;

33He toivat Moosekselle asumuksen, teltan ja kaikki sen varusteet: hakaset, laudat, poikkitangot, pylväät ja jalustat,

34 a coberta de peles de carneiro tintas de vermelho, e a coberta de peles finas, e o véu do reposteiro;

34punaiseksi värjätyistä pässinnahoista tehdyn peitteen, merilehmännahoista tehdyn peitteen ja verhona olevan esiripun,

35 a arca do Testemunho, e os seus varais, e o propiciatório;

35 todistuksen arkun kantotankoineen, armoistuimen,

36 a mesa com todos os seus utensílios e os pães da proposição;

36 pöydän kaikkine varusteineen sekä pyhät leivät,

37 o candelabro de ouro puro com suas lâmpadas; as lâmpadas colocadas em ordem, e todos os seus utensílios, e o azeite para a iluminação;

37 puhtaasta kullasta tehdyn lampunjalan riviin asetettavine lamppuineen ja kaikkine varusteineen sekä öljyä valaisemista varten,

38 também o altar de ouro, e o óleo da unção, e o incenso aromático, e o reposteiro da porta da tenda;

38 kultaisen alttarin, voiteluöljyn ja hyväntuoksuisen suitsukkeen, teltan oviverhon,

39 o altar de bronze, e a sua grelha de bronze, e os seus varais, e todos os seus utensílios, e a bacia, e o seu suporte;

39 vaskialttarin vaskisine ritilöineen, sen kantotangot ja kaikki varusteet, altaan jalustoineen,

40 as cortinas do átrio, e as suas colunas, e as suas bases, e o reposteiro para a porta do átrio, e as suas cordas, e os seus pregos, e todos os utensílios do serviço do tabernáculo, para a tenda da congregação;

40 esipihan verhot pylväineen ja jalustoineen, esipihan portin verhon, sen köydet ja vaarnat sekä kaikki esineet, joita tarvitaan asumuksessa eli ilmestysmajassa suoritettavassa palveluksessa,

41 as vestes finamente tecidas para ministrar no santuário, e as vestes sagradas do sacerdote Arão, e as vestes de seus filhos, para oficiarem como sacerdotes.

41 virkapuvut pyhäkössä suoritettavaa palvelusta varten ja pappi Aaronin pyhät vaatteet sekä hänen poikiensa pappispuvut.

42 Tudo segundo o SENHOR ordenara a Moisés, assim fizeram os filhos de Israel toda a obra.

43 Viu, pois, Moisés toda a obra, e eis que a tinham feito segundo o SENHOR havia ordenado; assim a fizeram, e Moisés os abençoou.

Êxodo 40

Deus manda Moisés levantar o tabernáculo

1 Depois, disse o SENHOR a Moisés:

2 No primeiro dia do primeiro mês, levantarás o tabernáculo da tenda da congregação.

3 Porás, nele, a arca do Testemunho e a cobrirás com o véu.

4 Meterás, nele, a mesa e porás por ordem as coisas que estão sobre ela; também meterás, nele, o candelabro e acenderás as suas lâmpadas.

5 Porás o altar de ouro para o incenso diante da arca do Testemunho e pendurarás o reposteiro da porta do tabernáculo.

6 Porás o altar do holocausto diante da porta do tabernáculo da tenda da congregação.

7 Porás a bacia entre a tenda da congregação e o altar e a encherás de água.

8 Depois, porás o átrio ao redor e pendurarás o reposteiro à porta do átrio.

9 E tomarás o óleo da unção, e ungirás o tabernáculo e tudo o que nele está, e o

42 Israelilaiset olivat tehneet kaiken työn sen käskyn mukaan, jonka Herra oli Moosekselle antanut.

43 Kun Mooses katseli kaikkea, mitä he olivat valmistaneet, hän näki, että se oli tehty aivan niin kuin Herra oli käskenyt. Ja Mooses siunasi heidät.

2. Mooseksen 40

Ilmestysmajan pystyttäminen ja pappien vihkiminen

1 Herrapuhui Moosekselle:

2 ”Pystytä asumus, ilmestysmaja, ensimmäisen kuukauden ensimmäisenä päivänä.

3Aseta sinne todistuksen arkku ja ripusta esirippu arkun eteen.

4Tuo pöytä ja lado pyhät leivät pöydälle järjestykseen. Tuo lampunjalka ja nosta sen lamput paikoilleen.

5 Pane kultainen suitsutusalttari todistuksen arkun eteen ja ripusta verho asumuksen ovelle.

6Sijoita polttouhrialttari ilmestysmajan eli asumuksen oven eteen.

7Pane allas ilmestysmajan ja alttarin välille ja kaada siihen vettä.

8Ympäröi esipiha verhoilla ja aseta verho esipihan porttiin.

9Ota sitten voiteluöljyä ja voitele asumus ja kaikki, mitä siellä on, ja pyhitä se ja kaikki sen esineet, niin siitä tulee pyhä.

consagrarás com todos os seus pertences; e será santo.

[10] Ungirás também o altar do holocausto e todos os seus utensílios e consagrarás o altar; e o altar se tornará santíssimo.

[10]Voitele myös polttouhrialttari kaikkine varusteineen ja pyhitä alttari, niin alttarista tulee erittäin pyhä.

[11] Então, ungirás a bacia e o seu suporte e a consagrarás.

[11]Voitele samoin allas jalustoineen ja pyhitä se.

[12] Farás também chegar Arão e seus filhos à porta da tenda da congregação e os lavarás com água.

[12] Tuo sitten Aaron poikineen ilmestysmajan ovelle ja pese heidät vedellä.

[13] Vestirás Arão das vestes sagradas, e o ungirás, e o consagrarás para que me oficie como sacerdote.

[13]Pue Aaron pyhiin vaatteisiin, voitele hänet ja pyhitä hänet palvelemaan minua pappina.

[14] Também farás chegar seus filhos, e lhes vestirás as túnicas,

[14] Tuo myös hänen poikansa, pue heidän ylleen ihokkaat

[15] e os ungirás como ungiste seu pai, para que me oficiem como sacerdotes; sua unção lhes será por sacerdócio perpétuo durante as suas gerações.

[15] ja voitele heidät palvelemaan minua pappeina, niin kuin sinä voitelit heidän isänsäkin. Tämä on oleva heille voiteluna ikuiseen pappeuteen, polvesta polveen.”

O tabernáculo é levantado

[16] E tudo fez Moisés segundo o SENHOR lhe havia ordenado; assim o fez.

[16] Mooses teki kaiken aivan niin kuin Herra oli häntä käskenyt.

[17] No primeiro mês do segundo ano, no primeiro dia do mês, se levantou o tabernáculo.

[17] Asumus pystytettiin toisen vuoden ensimmäisessä kuussa, kuukauden ensimmäisenä päivänä.

[18] Moisés levantou o tabernáculo, e pôs as suas bases, e armou as suas tábuas, e meteu, nele, as suas vergas, e levantou as suas colunas;

[18] Kun Mooses pystytti asumuksen, hän asetti paikoilleen sen jalustat, pani niihin laudat, asetti paikoilleen poikkitangot ja pystytti pylväät,

[19] estendeu a tenda sobre o tabernáculo e pôs a coberta da tenda por cima, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.

[19] levitti asumuksen ylle teltan ja asetti sen päälle telttapeitteen, niin kuin Herra oli häntä käskenyt.

[20] Tomou o Testemunho, e o pôs na arca, e meteu os varais na arca, e pôs o propiciatório em cima da arca.

[20] Sitten hän otti todistuksen taulut, pani ne arkkuun, kiinnitti kantotangot arkun sivuille ja asetti armoistuimen arkun päälle.

[21] Introduziu a arca no tabernáculo, e pendurou o véu do reposteiro, e com ele cobriu a arca do Testemunho, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.

[21]Mooses vei arkun asumukseen ja ripusti paikoilleen esiripun verhoamaan liitonarkkua, niin kuin Herra oli häntä käskenyt.

[22] Pôs também a mesa na tenda da congregação, ao lado do tabernáculo, para o norte, fora do véu,

[22]Hän asetti pöydän ilmestysmajaan, asumuksen pohjoissivulle esiripun ulkopuolelle,

[23] e sobre ela pôs em ordem os pães da proposição perante o SENHOR, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.

[23] ja latoi sen päälle pyhät leivät järjestykseen Herran eteen, niin kuin Herra oli häntä käskenyt.

[24] Pôs também, na tenda da congregação, o candelabro defronte da mesa, ao lado do tabernáculo, para o sul,

[24] Hän asetti lampunjalan ilmestysmajaan, asumuksen eteläsivulle vastapäätä pöytää,

[25] e preparou as lâmpadas perante o SENHOR, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.

[25] ja nosti lamput Herran eteen, niin kuin Herra oli häntä käskenyt.

[26] Pôs o altar de ouro na tenda da congregação, diante do véu,

[26] Mooses asetti kultaisen alttarin ilmestysmajaan esiripun eteen

[27] e acendeu sobre ele o incenso aromático, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.

[27] ja poltti sen päällä hyväntuoksuista suitsuketta, niin kuin Herra oli häntä käskenyt.

[28] Pendurou também o reposteiro da porta do tabernáculo,

[28] Sitten hän ripusti verhon asumuksen ovelle.

[29] pôs o altar do holocausto à porta do tabernáculo da tenda da congregação e ofereceu sobre ele holocausto e oferta de cereais, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.

[29] Mooses asetti polttouhrialttarin ilmestysmajan eli asumuksen oven edustalle ja uhrasi sen päällä polttouhrin ja ruokauhrin niin kuin Herra oli häntä käskenyt.

[30] Pôs a bacia entre a tenda da congregação e o altar e a encheu de água, para se lavar.

[30] Altaan hän asetti ilmestysmajan ja alttarin välille, ja hän kaatoi siihen vettä peseytymistä varten.

[31] Nela, Moisés, Arão e seus filhos lavavam as mãos e os pés,

[31]Mooses ja Aaron sekä Aaronin pojat pesivät siinä kätensä ja jalkansa.

[32] quando entravam na tenda da congregação e quando se chegavam ao

[32] Mennessään ilmestysmajaan tai lähestyessään alttaria he

altar, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.

33 Levantou também o átrio ao redor do tabernáculo e do altar e pendurou o reposteiro da porta do átrio. Assim Moisés acabou a obra.

A nuvem cobre o tabernáculo

Números 9.15-23

34 Então, a nuvem cobriu a tenda da congregação, e a glória do SENHOR encheu o tabernáculo.

35 Moisés não podia entrar na tenda da congregação, porque a nuvem permanecia sobre ela, e a glória do SENHOR enchia o tabernáculo.

36 Quando a nuvem se levantava de sobre o tabernáculo, os filhos de Israel caminhavam avante, em todas as suas jornadas;

37 se a nuvem, porém, não se levantava, não caminhavam, até ao dia em que ela se levantava.

38 De dia, a nuvem do SENHOR repousava sobre o tabernáculo, e, de noite, havia fogo nela, à vista de toda a casa de Israel, em todas as suas jornadas.

peseytyivät Herran Moosekselle antaman käskyn mukaisesti.

33 Mooses rakensi asumuksen ja alttarin ympärille esipihan ja ripusti verhon esipihan porttiin. Näin Mooses sai tehdyksi kaiken työn.

Herran kirkkaus täyttää ilmestysmajan

34 Silloin pilvi peitti ilmestysmajan ja Herran kirkkaus täytti asumuksen,

35 eikä Mooses voinut mennä ilmestysmajaan, sillä pilvi oli asettunut sen päälle ja Herran kirkkaus täytti asumuksen.

36 Aina kun pilvi kohosi asumuksen päältä, israelilaiset lähtivät liikkeelle. Näin tapahtui koko heidän vaelluksensa ajan.

37 Mutta ellei pilvi kohonnut, he eivät lähteneet liikkeelle, ennen kuin tuli päivä, jona se taas kohosi.

38 Herran pilvi oli päivällä asumuksen päällä, ja yöllä siinä oli tulen hohde. Kaikki israelilaiset näkivät tämän koko vaelluksensa ajan.

O terceiro livro de Moisés chamado Levítico

Levítico 1

Os holocaustos

[1] Chamou o SENHOR a Moisés e, da tenda da congregação, lhe disse:

[2] Fala aos filhos de Israel e dize-lhes: Quando algum de vós trouxer oferta ao SENHOR, trareis a vossa oferta de gado, de rebanho ou de gado miúdo.

[3] Se a sua oferta for holocausto de gado, trará macho sem defeito; à porta da tenda da congregação o trará, para que o homem seja aceito perante o SENHOR.

[4] E porá a mão sobre a cabeça do holocausto, para que seja aceito a favor dele, para a sua expiação.

[5] Depois, imolará o novilho perante o SENHOR; e os filhos de Arão, os sacerdotes, apresentarão o sangue e o aspergirão ao redor sobre o altar que está diante da porta da tenda da congregação.

[6] Então, ele esfolará o holocausto e o cortará em seus pedaços.

[7] E os filhos de Arão, o sacerdote, porão fogo sobre o altar e porão em ordem lenha sobre o fogo.

[8] Também os filhos de Arão, os sacerdotes, colocarão em ordem os pedaços, a saber, a cabeça e o redenho, sobre a lenha que está no fogo sobre o altar.

[9] Porém as entranhas e as pernas, o sacerdote as lavará com água; e queimará

3. Mooseksen

3. Mooseksen 1

UHRILAIT

Polttouhrilaki

[1] Herrakutsui Moosesta ja puhui hänelle ilmestysmajan sisältä:

[2] ”Sano israelilaisille: Kun joku teistä haluaa tuoda uhrin Herralle , tuokoon hän uhrinsa karjasta, joko naudoista tai lampaista.

[3] Jos hän uhraa polttouhriksi nautaeläimen, hänen on uhrattava virheetön uros. Tuokoon hän sen ilmestysmajan ovelle, jotta Herra olisi hänelle suosiollinen,

[4] ja laskekoon kätensä polttouhrin pään päälle, niin se hyväksytään sovitukseksi hänelle.

[5] Hänen tulee teurastaa sonnimullikka Herran edessä, ja papit, Aaronin pojat, ottakoot veren ja vihmokoot sen ympäri alttaria, joka on ilmestysmajan ovella.

[6] Sitten hänen on nyljettävä polttouhri ja leikattava se kappaleiksi.

[7] Pappi Aaronin pojat tehkööt tulen alttarille, latokoot halkoja tuleen

[8] ja järjestäkööt kappaleet sekä pään ja ihran palavien halkojen päälle alttarille.

[9] Uhrin tuoja pesköön sisälmykset ja jalat vedessä, ja pappi polttakoon kaiken

tudo isso sobre o altar; é holocausto, oferta queimada, de aroma agradável ao SENHOR.

alttarilla. Se on polttouhri, miellyttävästi tuoksuva tuliuhri Herralle .

10 Se a sua oferta for de gado miúdo, de carneiros ou de cabritos, para holocausto, trará macho sem defeito.

10Jos tuojan polttouhri on pikkukarjasta, lampaista tai vuohista, hänen on uhrattava virheetön uros.

11 E o imolará ao lado do altar, para o lado norte, perante o SENHOR; e os filhos de Arão, os sacerdotes, aspergirão o seu sangue em redor sobre o altar.

11 Hänen tulee teurastaa se alttarin pohjoissivulla, Herran edessä, ja papit, Aaronin pojat, vihmokoot sen veren ympäri alttaria.

12 Depois, ele o cortará em seus pedaços, como também a sua cabeça e o seu redenho; e o sacerdote os porá em ordem sobre a lenha que está no fogo sobre o altar;

12 Leikelköön hän sitten uhrieläimen määräkappaleiksi, ja pappi asettakoon kappaleet sekä pään ja ihran palavien halkojen päälle alttarille.

13 porém as entranhas e as pernas serão lavadas com água; e o sacerdote oferecerá tudo isso e o queimará sobre o altar; é holocausto, oferta queimada, de aroma agradável ao SENHOR.

13 Sisälmykset ja jalat hän pesköön vedessä, ja pappi vieköön ne kaikki alttarille ja polttakoon. Se on polttouhri, miellyttävästi tuoksuva tuliuhri Herralle .

14 Se a sua oferta ao SENHOR for holocausto de aves, trará a sua oferta de rolas ou de pombinhos.

14Jos hänen polttouhrinsa Herralle on linnuista, hänen on uhrattava metsäkyyhkysiä tai kyyhkysenpoikia.

15 O sacerdote a trará ao altar, e, com a unha, lhe destroncará a cabeça, sem a separar do pescoço, e a queimará sobre o altar; o seu sangue, ele o fará correr na parede do altar;

15 Pappi tuokoon linnun alttarille, vääntäköön siltä niskan poikki ja polttakoon sen alttarilla. Veri on puserrettava alttarin seinään.

16 tirará o papo com suas penas e o lançará junto ao altar, para o lado oriental, no lugar da cinza;

16 Sitten pappi ottakoon linnun kuvun ja höyhenet ja heittäköön ne alttarin itäpuolelle tuhkaläjään.

17 rasgá-la-á pelas asas, porém não a partirá; o sacerdote a queimará sobre o altar, em cima da lenha que está no fogo;

17 Sen jälkeen hän repäisköön linnun auki siipien kohdalta, niitä kuitenkaan irrottamatta, ja polttakoon sen alttarilla palavien halkojen päällä. Se on polttouhri,

é holocausto, oferta queimada, de aroma agradável ao SENHOR.

Levítico 2

As ofertas de manjares

[1] Quando alguma pessoa fizer oferta de manjares ao SENHOR, a sua oferta será de flor de farinha; nela, deitará azeite e, sobre ela, porá incenso.

[2] Levá-la-á aos filhos de Arão, os sacerdotes, um dos quais tomará dela um punhado da flor de farinha e do seu azeite com todo o seu incenso e os queimará como porção memorial sobre o altar; é oferta queimada, de aroma agradável ao SENHOR.

[3] O que ficar da oferta de manjares será de Arão e de seus filhos; é coisa santíssima das ofertas queimadas ao SENHOR.

[4] Quando trouxeres oferta de manjares, cozida no forno, será de bolos asmos de flor de farinha amassados com azeite e obreias asmas untadas com azeite.

[5] Se a tua oferta for de manjares cozida na assadeira, será de flor de farinha sem fermento amassada com azeite.

[6] Em pedaços a partirás e, sobre ela, deitarás azeite; é oferta de manjares.

[7] Se a tua oferta for de manjares de frigideira, far-se-á de flor de farinha com azeite.

[8] E a oferta de manjares, que daquilo se fará, trarás ao SENHOR; será apresentada ao sacerdote, o qual a levará ao altar.

miellyttävästi tuoksuva tuliuhri Herralle .”

3. Mooseksen 2

Ruokauhrilaki

[1]”Kun joku uhraa Herralle ruokauhrin, hänen uhrinaan olkoon hienoja vehnäjauhoja. Hänen tulee vuodattaa siihen öljyä ja panna sen päälle suitsuketta.

[2]Vieköön hän uhrin papeille, Aaronin pojille, ja pappi ottakoon täyden kourallisen ruokauhrijauhoja ja ruokauhriöljyä sekä kaiken suitsukkeen ja polttakoon ruokauhrin muisto-osan alttarilla miellyttävästi tuoksuvaksi tuliuhriksi Herralle .

[3] Ruokauhrista jäljelle jäänyt osa kuuluu Aaronille ja hänen pojilleen. Se on pyhistä pyhintä Herran tuliuhria.

[4]Kun tuot uunissa paistetun ruokauhrin, tuo hienoista jauhoista öljyyn leivottuja happamattomia leipiä ja öljyllä voideltuja ohuita happamattomia leipiä.

[5]Jos uhrisi on leivinlevyllä paistettu ruokauhri, sen tulee olla hienoista jauhoista öljyyn leivottu ja happamaton.

[6] Paloittele se ja vuodata sen päälle öljyä. Se on ruokauhri.

[7]Jos uhraat pannussa paistetun ruokauhrin, tee se hienoista jauhoista ja öljystä.

[8] Vie näistä aineksista valmistettu ruokauhri Herralle ; anna se papille, ja hän tuo sen alttarille.

[9] Da oferta de manjares tomará o sacerdote a porção memorial e a queimará sobre o altar; é oferta queimada, de aroma agradável ao SENHOR.

[10] O que ficar da oferta de manjares será de Arão e de seus filhos; é coisa santíssima das ofertas queimadas ao SENHOR.

[11] Nenhuma oferta de manjares, que fizerdes ao SENHOR, se fará com fermento; porque de nenhum fermento e de mel nenhum queimareis por oferta ao SENHOR.

[12] Deles, trareis ao SENHOR por oferta das primícias; todavia, não se porão sobre o altar como aroma agradável.

[13] Toda oferta dos teus manjares temperarás com sal; à tua oferta de manjares não deixarás faltar o sal da aliança do teu Deus; em todas as tuas ofertas aplicarás sal.

[14] Se trouxeres ao SENHOR oferta de manjares das primícias, farás a oferta de manjares das tuas primícias de espigas verdes, tostadas ao fogo, isto é, os grãos esmagados de espigas verdes.

[15] Deitarás azeite sobre ela e, por cima, lhe porás incenso; é oferta de manjares.

[16] Assim, o sacerdote queimará a porção memorial dos grãos de espigas esmagados e do azeite, com todo o incenso; é oferta queimada ao SENHOR.

Levítico 3

Os sacrifícios pacíficos

[1] Se a oferta de alguém for sacrifício pacífico, se a fizer de gado, seja macho ou

[9] Pappi erottakoon ruokauhrista muisto-osan ja polttakoon sen alttarilla miellyttävästi tuoksuvaksi tuliuhriksi Herralle .

[10] Ruokauhrista jäljelle jäänyt osa kuuluu Aaronille ja hänen pojilleen. Se on pyhistä pyhintä Herran tuliuhria.

[11] Mitään ruokauhria, jonka te tuotte Herralle , ei saa valmistaa hapantaikinasta, sillä te ette saa polttaa tuliuhrina Herralle mitään hapatettua ettekä hunajaa.

[12] Te saatte tuoda niitä Herralle uhriksi ensisadosta, mutta niitä ei saa tuoda alttarille miellyttäväksi tuoksuksi.

[13] Mausta jokainen ruokauhrisi suolalla; älä anna Jumalasi liitonsuolan puuttua ruokauhristasi. Jokaisen uhrilahjasi mukana sinun on uhrattava myös suolaa.

[14] Jos tuot ruokauhrin Herralle ensisadosta, tuo tulessa paahdettuja tähkäpäitä tai survottuja jyviä tuleentumattomasta viljasta uuden satosi ruokauhrina.

[15] Vuodata sen päälle öljyä ja pane sen päälle suitsuketta. Se on ruokauhri.

[16] Pappi polttakoon muisto-osan survotuista jyvistä ja öljystä sekä kaiken suitsukkeen. Tämä on tuliuhri Herralle .”

3. Mooseksen 3

Yhteysuhrilaki

[1] ”Jos joku tuo lahjanaan yhteysuhrin nautakarjasta, joko uroksen tai naaraan,

fêmea, oferecê-la-á sem defeito diante do SENHOR.

[2] E porá a mão sobre a cabeça da sua oferta e a imolará diante da porta da tenda da congregação; e os filhos de Arão, os sacerdotes, aspergirão o sangue sobre o altar, ao redor.

[3] Do sacrifício pacífico fará oferta queimada ao SENHOR: a gordura que cobre as entranhas e toda a gordura que está sobre as entranhas,

[4] como também os dois rins, a gordura que está sobre eles e junto aos lombos; e o redenho sobre o fígado com os rins, tirá-los-á.

[5] E os filhos de Arão queimarão tudo isso sobre o altar, em cima do holocausto, que estará sobre a lenha no fogo; é oferta queimada, de aroma agradável ao SENHOR.

[6] Se a sua oferta por sacrifício pacífico ao SENHOR for de gado miúdo, seja macho ou fêmea, sem defeito a oferecerá.

[7] Se trouxer um cordeiro por sua oferta, oferecê-lo-á perante o SENHOR.

[8] E porá a mão sobre a cabeça da sua oferta e a imolará diante da tenda da congregação; e os filhos de Arão aspergirão o sangue sobre o altar, em redor.

[9] Então, do sacrifício pacífico trará ao SENHOR por oferta queimada a sua gordura: a cauda toda, a qual tirará rente ao espinhaço, e a gordura que cobre as

tuokoon hän Herran eteen virheettömän eläimen.

[2]Hänen on laskettava kätensä uhrin pään päälle ja teurastettava eläin ilmestysmajan ovella. Papit, Aaronin pojat, vihmokoot veren ympäri alttaria.

[3] Tuokoon hän yhteysuhrista Herralle tuliuhriksi sisälmyksiä peittävän rasvan, kaiken sisälmysten rasvan,

[4]molemmat munuaiset sekä niiden päällä lantiolihaksissa olevan rasvan ja maksanlisäkkeen, joka on irrotettava munuaisten vierestä.

[5] Aaronin poikien on poltettava nämä yhdessä polttouhrin kanssa palavien halkojen päällä alttarilla miellyttävästi tuoksuvaksi tuliuhriksi Herralle .

[6]Jos joku tuo lahjanaan Herralle yhteysuhrin pikkukarjasta, uros- tai naaraspuolisen, tuokoon hän virheettömän eläimen.

[7] Jos hän tuo uhrinaan lampaan, hänen on tuotava se Herran eteen,

[8] laskettava kätensä uhrin pään päälle ja teurastettava eläin ilmestysmajan edessä. Aaronin pojat vihmokoot sen veren ympäri alttaria.

[9] Tuokoon hän yhteysuhrista Herralle tuliuhriksi sen rasvan, koko rasvahännän, joka on irrotettava häntänikamista, sisälmyksiä

entranhas, e toda a gordura que está sobre as entranhas,

10 como também os dois rins, a gordura que está sobre eles e junto aos lombos; e o redenho sobre o fígado com os rins, tirá-los-á.

11 E o sacerdote queimará tudo isso sobre o altar; é manjar da oferta queimada ao SENHOR.

12 Mas, se a sua oferta for uma cabra, perante o SENHOR a trará.

13 E porá a mão sobre a sua cabeça e a imolará diante da tenda da congregação; e os filhos de Arão aspergirão o sangue sobre o altar, em redor.

14 Depois, trará dela a sua oferta, por oferta queimada ao SENHOR: a gordura que cobre as entranhas e toda a gordura que está sobre as entranhas,

15 como também os dois rins, a gordura que está sobre eles e junto aos lombos; e o redenho sobre o fígado com os rins, tirá-los-á.

16 E o sacerdote queimará tudo isso sobre o altar; é manjar da oferta queimada, de aroma agradável. Toda a gordura será do SENHOR.

17 Estatuto perpétuo será durante as vossas gerações, em todas as vossas moradas; gordura nenhuma nem sangue jamais comereis.

Levítico 4

O sacrifício pelos pecados por ignorância dos sacerdotes

1 Disse mais o SENHOR a Moisés:

peittävän rasvan, kaiken sisälmysten rasvan,

10 molemmat munuaiset sekä niiden päällä lantiolihaksissa olevan rasvan ja maksanlisäkkeen, joka on irrotettava munuaisten vierestä.

11Papin tulee polttaa kaikki nämä alttarilla. Tämä on tuliuhriruoka Herralle .

12 Jos uhrin tuojan lahja on vuohi, hänen on tuotava se Herran eteen,

13 laskettava kätensä sen pään päälle ja teurastettava se ilmestysmajan edessä. Aaronin pojat vihmokoot sen veren ympäri alttaria.

14 Tuokoon hän siitä tuliuhriksi Herralle sisälmyksiä peittävän rasvan, kaiken sisälmysten rasvan,

15 molemmat munuaiset, niiden päällä lantiolihaksissa olevan rasvan sekä maksanlisäkkeen, joka on irrotettava munuaisten vierestä.

16 Pappi polttakoon ne alttarilla miellyttävästi tuoksuvana tuliuhriruokana. Kaikki rasva kuuluu Herralle .

17 Tämä on teille ikuinen säädös polvesta polveen, missä asuttekin: älkää syökö mitään rasvaa älkääkä mitään verta.”

3. Mooseksen 4

Syntiuhrilaki

1 Herrapuhui Moosekselle:

2 Fala aos filhos de Israel, dizendo: Quando alguém pecar por ignorância contra qualquer dos mandamentos do SENHOR, por fazer contra algum deles o que não se deve fazer,

2 ”Sano israelilaisille: Jos ihminen erehdyksessä tekee syntiä Herran käskyjä vastaan, tekee jotakin sellaista, mitä ei saa tehdä, häntä koskevat nämä säädökset.

3 se o sacerdote ungido pecar para escândalo do povo, oferecerá pelo seu pecado um novilho sem defeito ao SENHOR, como oferta pelo pecado.

3 Jos voideltu pappi tekee syntiä ja saattaa kansan syylliseksi, tuokoon hän tekemänsä synnin tähden nuoren, virheettömän mullikan syntiuhriksi Herralle .

4 Trará o novilho à porta da tenda da congregação, perante o SENHOR; porá a mão sobre a cabeça do novilho e o imolará perante o SENHOR.

4 Hänen on vietävä mullikka ilmestysmajan ovelle Herran eteen, laskettava kätensä sen pään päälle ja teurastettava se Herran edessä.

5 Então, o sacerdote ungido tomará do sangue do novilho e o trará à tenda da congregação;

5 Voideltu pappi ottakoon mullikan verta, vieköön sitä ilmestysmajaan,

6 e, molhando o dedo no sangue, aspergirá dele sete vezes perante o SENHOR, diante do véu do santuário.

6 kastakoon sormensa vereen ja pirskottakoon verta seitsemän kertaa Herran edessä pyhäkön esirippua kohti.

7 Também daquele sangue porá o sacerdote sobre os chifres do altar do incenso aromático, perante o SENHOR, altar que está na tenda da congregação; e todo o restante do sangue do novilho derramará à base do altar do holocausto, que está à porta da tenda da congregação.

7 Papin on siveltävä Herran edessä verta ilmestysmajassa olevan suitsutusalttarin sarviin ja kaadettava loput härän verestä ilmestysmajan oven edessä olevan polttouhrialttarin juurelle.

8 Toda a gordura do novilho da expiação tirará dele: a gordura que cobre as entranhas e toda a gordura que está sobre as entranhas,

8 Hän ottakoon erilleen kaiken syntiuhrimullikan rasvan, sisälmyksiä peittävän rasvan ja kaiken sisälmysten rasvan,

9 como também os dois rins, a gordura que está sobre eles e junto aos lombos; e o

9 samoin molemmat munuaiset sekä niiden päällä lantiolihaksissa olevan

redenho sobre o fígado com os rins, tirá-los-á

[10] como se tiram os do novilho do sacrifício pacífico; e o sacerdote os queimará sobre o altar do holocausto.

[11] Mas o couro do novilho, toda a sua carne, a cabeça, as pernas, as entranhas e o excremento,

[12] a saber, o novilho todo, levá-lo-á fora do arraial, a um lugar limpo, onde se lança a cinza, e o queimará sobre a lenha; será queimado onde se lança a cinza.

rasvan ja munuaisten vierestä irrotettavan maksanlisäkkeen,

[10] niin kuin ne otetaan pois yhteysuhrihärästä. Papin on poltettava ne polttouhrialttarilla.

[11] Mullikan nahka, kaikki liha sekä pää ja jalat, sisälmykset ja mahan sisältö,

[12] koko mullikka, vietäköön leirin ulkopuolelle puhtaaseen paikkaan, johon tuhka heitetään, ja poltettakoon halkojen päällä tulessa. Se on poltettava paikassa, johon tuhka heitetään.

Os sacrifícios pelos pecados por ignorância de toda a congregação

Números 15.22-26

[13] Mas, se toda a congregação de Israel pecar por ignorância, e isso for oculto aos olhos da coletividade, e se fizerem, contra algum dos mandamentos do SENHOR, aquilo que se não deve fazer, e forem culpados,

[14] e o pecado que cometeram for notório, então, a coletividade trará um novilho como oferta pelo pecado e o apresentará diante da tenda da congregação.

[15] Os anciãos da congregação porão as mãos sobre a cabeça do novilho perante o SENHOR; e será imolado o novilho perante o SENHOR.

[16] Então, o sacerdote ungido trará do sangue do novilho à tenda da congregação;

[17] molhará o dedo no sangue e o aspergirá sete vezes perante o SENHOR, diante do véu.

[13] Mutta jos koko Israelin seurakunta tekee erehdyksessä syntiä eikä seurakunta huomaa rikkoneensa mitään Herran käskyä vastaan ja tehneensä sellaista, mitä ei saa tehdä, ja on kuitenkin tullut syylliseksi,

[14] ja jos synti, jonka se on tehnyt Herran käskyä vastaan, tulee sitten julki, seurakunta tuokoon nuoren mullikan syntiuhriksi ja vieköön sen ilmestysmajan eteen.

[15] Seurakunnan vanhimpien on laskettava kätensä mullikan pään päälle Herran edessä, ja mullikka on teurastettava Herran edessä.

[16] Voideltu pappi vieköön sen veren ilmestysmajaan,

[17] kastakoon sormensa vereen ja pirskottakoon verta seitsemän kertaa Herran edessä esirippua kohti.

[18] E daquele sangue porá sobre os chifres do altar que está perante o SENHOR, na tenda da congregação; e todo o restante do sangue derramará à base do altar do holocausto, que está à porta da tenda da congregação.

[18] Sivelköön hän verta myös Herran edessä ilmestysmajassa olevan alttarin sarviin. Loput verestä hänen tulee kaataa ilmestysmajan oven edessä olevan polttouhrialttarin juurelle.

[19] Tirará do novilho toda a gordura e a queimará sobre o altar;

[19] Hänen tulee ottaa kaikki uhrin rasva ja polttaa se alttarilla.

[20] e fará a este novilho como fez ao novilho da oferta pelo pecado; assim lhe fará, e o sacerdote por eles fará expiação, e eles serão perdoados.

[20] Hänen on tehtävä tälle mullikalle niin kuin hän teki syntiuhrimullikalle, aivan samalla tavalla. Kun pappi on näin toimittanut seurakunnalle sovituksen, sille annetaan anteeksi.

[21] Depois, levará o novilho fora do arraial e o queimará como queimou o primeiro novilho; é oferta pelo pecado da coletividade.

[21] Pappi vieköön mullikan leirin ulkopuolelle ja polttakoon sen, niin kuin hän poltti ensimmäisen mullikan. Se on seurakunnan syntiuhri.

Os sacrifícios pelos pecados por ignorância de um príncipe

[22] Quando um príncipe pecar, e por ignorância fizer alguma de todas as coisas que o SENHOR, seu Deus, ordenou se não fizessem, e se tornar culpado;

[22]Jos ruhtinas tekee syntiä ja rikkoo erehdyksessä jotakin Herran , Jumalansa, käskyä vastaan tekemällä sellaista, mitä ei saa tehdä, ja tulee näin syylliseksi,

[23] ou se o pecado em que ele caiu lhe for notificado, trará por sua oferta um bode sem defeito.

[23] tai jos hän tulee tietoiseksi aikaisemmin tekemästään synnistä, tuokoon hän uhrinaan vuohen, virheettömän uroksen.

[24] E porá a mão sobre a cabeça do bode e o imolará no lugar onde se imola o holocausto, perante o SENHOR; é oferta pelo pecado.

[24] Hänen on laskettava kätensä vuohipukin pään päälle ja teurastettava pukki Herran edessä, paikassa, jossa polttouhriteuraat teurastetaan. Se on hänen syntiuhrinsa.

[25] Então, o sacerdote, com o dedo, tomará do sangue da oferta pelo pecado e o porá sobre os chifres do altar do holocausto; e todo o restante do sangue derramará à base do altar do holocausto.

[25] Pappi ottakoon syntiuhrin verta sormeensa ja sivelköön sitä polttouhrialttarin sarviin, mutta loput verestä hänen on kaadettava polttouhrialttarin juurelle.

[26] Toda a gordura da oferta, queimá-la-á sobre o altar, como a gordura do sacrifício pacífico; assim, o sacerdote fará expiação por ele, no tocante ao seu pecado, e este lhe será perdoado.

[26] Kaikki uhrin rasva hänen on poltettava alttarilla samoin kuin yhteysuhrin rasva. Kun pappi on näin toimittanut ruhtinaalle sovituksen hänen synnistään, se annetaan hänelle anteeksi.

Os sacrifícios pelos pecados por ignorância de qualquer pessoa

[27] Se qualquer pessoa do povo da terra pecar por ignorância, por fazer alguma das coisas que o SENHOR ordenou se não fizessem, e se tornar culpada;

[27] Jos joku kansasta tekee erehdyksessä syntiä jotakin Herran käskyä vastaan tekemällä sellaista, mitä ei saa tehdä, ja tulee siten syylliseksi,

[28] ou se o pecado em que ela caiu lhe for notificado, trará por sua oferta uma cabra sem defeito, pelo pecado que cometeu.

[28] tai jos hän tulee tietoiseksi aikaisemmin tekemästään synnistä, tuokoon hän syntinsä tähden uhrinaan vuohen, virheettömän naaraan.

[29] E porá a mão sobre a cabeça da oferta pelo pecado e a imolará no lugar do holocausto.

[29] Hänen on laskettava kätensä syntiuhrin pään päälle ja teurastettava eläin polttouhripaikalla.

[30] Então, o sacerdote, com o dedo, tomará do sangue da oferta e o porá sobre os chifres do altar do holocausto; e todo o restante do sangue derramará à base do altar.

[30] Pappi ottakoon sen verta sormeensa ja sivelköön sitä polttouhrialttarin sarviin ja kaatakoon loput verestä alttarin juurelle.

[31] Tirará toda a gordura, como se tira a gordura do sacrifício pacífico; o sacerdote a queimará sobre o altar como aroma agradável ao SENHOR; e o sacerdote fará expiação pela pessoa, e lhe será perdoado.

[31] Pappi irrottakoon vuohesta kaiken rasvan, niin kuin yhteysuhrin rasva irrotetaan, ja polttakoon sen alttarilla miellyttäväksi tuoksuksi Herralle . Kun pappi on näin toimittanut sovituksen, uhrin tuoja saa anteeksi.

[32] Mas, se pela sua oferta trouxer uma cordeira como oferta pelo pecado, fêmea sem defeito a trará.

[32] Jos joku tuo lampaan syntiuhriksi, hänen on tuotava uhrinaan virheetön naaras,

[33] E porá a mão sobre a cabeça da oferta pelo pecado e a imolará por oferta pelo pecado, no lugar onde se imola o holocausto.

[33] laskettava kätensä sen pään päälle ja teurastettava se syntiuhriksi paikassa, jossa polttouhri teurastetaan.

[34] Então, o sacerdote, com o dedo, tomará do sangue da oferta pelo pecado e o porá sobre os chifres do altar do holocausto; e todo o restante do sangue derramará à base do altar.

[35] Tirará toda a gordura, como se tira a gordura do cordeiro do sacrifício pacífico; o sacerdote a queimará sobre o altar, em cima das ofertas queimadas do SENHOR; assim, o sacerdote, por essa pessoa, fará expiação do seu pecado que cometeu, e lhe será perdoado.

[34] Pappi ottakoon syntiuhrin verta sormeensa ja sivelköön sitä polttouhrialttarin sarviin mutta kaatakoon loput verestä alttarin juurelle.

[35] Pappi irrottakoon lampaasta kaiken rasvan, niin kuin yhteysuhrilampaan rasva irrotetaan, ja polttakoon sen alttarilla Herran tuliuhrin päällä. Kun pappi näin on toimittanut sovituksen uhrin tuojan tekemästä synnistä, tälle annetaan anteeksi.”

Levítico 5

O sacrifício pelos pecados ocultos

[1] Quando alguém pecar nisto: tendo ouvido a voz da imprecação, sendo testemunha de um fato, por ter visto ou sabido e, contudo, não o revelar, levará a sua iniqüidade;

[2] ou quando alguém tocar em alguma coisa imunda, seja corpo morto de besta-fera imunda, seja corpo morto de animal imundo, seja corpo morto de réptil imundo, ainda que lhe fosse oculto, e tornar-se imundo, então, será culpado;

[3] ou quando tocar a imundícia de um homem, seja qual for a imundícia com que se faça imundo, e lhe for oculto, e o souber depois, será culpado;

[4] ou quando alguém jurar temerariamente com seus lábios fazer mal ou fazer bem, seja o que for que o homem pronuncie temerariamente com juramento, e lhe for oculto, e o souber depois, culpado será numa destas coisas.

3. Mooseksen 5

Lisämääräyksiä syntiuhrilakiin

[1]”Jos joku rikkoo siten, että kuultuaan vannotuksen ei ilmoita mitä tietää, vaikka voisi todistaa siitä, mitä on nähnyt tai mitä muuten tietää asiasta, hän tekee syntiä ja joutuu kantamaan syyllisyytensä.

[2] Tai jos joku tietämättään koskee johonkin saastaiseen, joko saastaisen villieläimen raatoon, saastaisen kotieläimen raatoon tai saastaisen matelijan raatoon, hän saastuu ja tulee syylliseksi.

[3] Tai jos hän tietämättään koskee ihmisen saastaan, on se mitä saastaa tahansa, josta voi saastua, ja sitten huomaa rikkoneensa, hän on syyllinen.

[4] Tai jos joku puhuu huulillaan ajattelemattomasti, vannoo pahassa tai hyvässä tarkoituksessa mitä hyvänsä, mitä ihminen voi ajattelemattomasti vannoa, mutta sitten huomaa asian, hän on syyllinen.

[5] Será, pois, que, sendo culpado numa destas coisas, confessará aquilo em que pecou.

[6] Como sua oferta pela culpa, pelo pecado que cometeu, trará ele ao SENHOR, do gado miúdo, uma cordeira ou uma cabrita como oferta pelo pecado; assim, o sacerdote, por ele, fará expiação do seu pecado.

[7] Se as suas posses não lhe permitirem trazer uma cordeira, trará ao SENHOR, como oferta pela culpa, pelo pecado que cometeu, duas rolas ou dois pombinhos: um como oferta pelo pecado, e o outro como holocausto.

[8] Entregá-los-á ao sacerdote, o qual primeiro oferecerá aquele que é como oferta pelo pecado e lhe destroncará, com a unha, a cabeça, sem a separar do pescoço.

[9] Do sangue da oferta pelo pecado aspergirá sobre a parede do altar e o restante do sangue, fá-lo-á correr à base do altar; é oferta pelo pecado.

[10] E do outro fará holocausto, conforme o estabelecido; assim, o sacerdote, por ele, fará oferta pelo pecado que cometeu, e lhe será perdoado.

[11] Porém, se as suas posses não lhe permitirem trazer duas rolas ou dois pombinhos, então, aquele que pecou trará, por sua oferta, a décima parte de um efa de flor de farinha como oferta pelo pecado; não lhe deitará azeite, nem lhe

[5] Jos joku on syyllistynyt johonkin näistä asioista, hänen on tunnustettava synti, jonka hän on tehnyt,

[6] ja tuotava Herralle syyllisyytensä vuoksi naaras pikkukarjasta, lammas tai vuohi, syntiuhriksi tekemästään synnistä. Sitten pappi toimittakoon hänelle sovituksen hänen synnistään.

[7] Ellei hän kuitenkaan saa hankituksi lammasta, tuokoon Herralle syntinsä sovitukseksi kaksi metsäkyyhkystä tai kaksi kyyhkysenpoikaa, toisen syntiuhriksi ja toisen polttouhriksi.

[8] Vieköön hän ne papille, ja pappi uhratkoon ensiksi sen, joka on määrätty syntiuhriksi ja taittakoon siltä niskan poikki päätä irrottamatta,

[9] pirskottakoon syntiuhrin verta alttarin seinään ja pusertakoon loput verestä alttarin juurelle. Tämä on syntiuhri.

[10] Toinen kyyhkynen tulee uhrata polttouhriksi niin kuin on säädetty. Kun pappi näin on toimittanut uhrin tuojalle sovituksen hänen tekemästään synnistä, tämä saa anteeksi.

[11] Ellei hän kuitenkaan saa hankituksi kahta metsäkyyhkystä tai kahta kyyhkysenpoikaa, tuokoon tekemänsä synnin vuoksi uhrina kymmenesosan eefa-mittaa hienoja vehnäjauhoja syntiuhriksi.

porá em cima incenso, pois é oferta pelo pecado.

12 Entregá-la-á ao sacerdote, e o sacerdote dela tomará um punhado como porção memorial e a queimará sobre o altar, em cima das ofertas queimadas ao SENHOR; é oferta pelo pecado.

13 Assim, o sacerdote, por ele, fará oferta pelo pecado que cometeu em alguma destas coisas, e lhe será perdoado; o restante será do sacerdote, como a oferta de manjares.

O sacrifício pelo sacrilégio

14 Disse mais o SENHOR a Moisés:

15 Quando alguém cometer ofensa e pecar por ignorância nas coisas sagradas do SENHOR, então, trará ao SENHOR, por oferta, do rebanho, um carneiro sem defeito, conforme a tua avaliação em siclos de prata, segundo o siclo do santuário, como oferta pela culpa.

16 Assim, restituirá o que ele tirou das coisas sagradas, e ainda acrescentará o seu quinto, e o dará ao sacerdote; assim, o sacerdote, com o carneiro da oferta pela culpa, fará expiação por ele, e lhe será perdoado.

O sacrifício pelos pecados de ignorância

17 E, se alguma pessoa pecar e fizer contra algum de todos os mandamentos do SENHOR aquilo que se não deve fazer, ainda que o não soubesse, contudo, será culpada e levará a sua iniqüidade.

18 E do rebanho trará ao sacerdote um carneiro sem defeito, conforme a tua

Hän ei saa panna siihen öljyä eikä sen päälle suitsuketta, sillä se on syntiuhri.

12 Hänen on vietävä se papille, ja pappi ottakoon siitä kourallisen, muistouhriosan , ja polttakoon sen alttarilla Herran tuliuhrina. Tämä on syntiuhri.

13 Kun pappi näin on toimittanut hänelle sovituksen hänen tekemästään synnistä, mistä tahansa synnistä, hän saa anteeksi. Osa uhrista kuuluu papille, kuten ruokauhristakin.”

Vikauhrilaki

14 Herra puhui vielä Moosekselle:

15 ”Jos joku toimii uskottomasti ja tekee erehdyksessä syntiä ottamalla itselleen jotakin Herralle pyhitettyä, hän tuokoon vikauhrinaan Herralle virheettömän pässin pikkukarjasta sinun arvioimasi hopeasekelien määrän mukaisesti, pyhäkkösekelin painon mukaan.

16Hän korvatkoon sen, minkä on anastanut Herralle pyhitetystä omaisuudesta, ja lisätköön siihen viidesosan sen arvosta ja antakoon papille. Kun pappi on toimittanut hänelle sovituksen uhraamalla vikauhripässin, hän saa anteeksi.

17Jos joku tietämättään rikkoo jotakin Herran käskyä vastaan tekemällä sellaista, mitä ei saa tehdä, hän tulee syylliseksi ja on vastuussa rikkomuksestaan.

18 Hänen on tuotava papille vikauhriksi sinun arviosi mukainen virheetön pässi

avaliação, para oferta pela culpa, e o sacerdote, por ela, fará expiação no tocante ao erro que, por ignorância, cometeu, e lhe será perdoado.

pikkukarjasta. Pappi toimittakoon hänelle sovituksen erehdyksestä, jonka hän on tietämättään tehnyt, ja hän saa anteeksi.

[19] Oferta pela culpa é; certamente, se tornou culpada ao SENHOR.

[19] Tämä on vikauhri. Hän on tullut syylliseksi Herran edessä.”

Levítico 6

O sacrifício pelos pecados voluntários

Lisämääräyksiä vikauhrilakiin

[1] Falou mais o SENHOR a Moisés, dizendo:

[20] Herra puhui Moosekselle:

[2] Quando alguma pessoa pecar, e cometer ofensa contra o SENHOR, e negar ao seu próximo o que este lhe deu em depósito, ou penhor, ou roubar, ou tiver usado de extorsão para com o seu próximo;

[21] ”Jos joku tekee rikkomuksen ja on uskoton Herraa kohtaan siten, että kieltää saaneensa lähimmäiseltään jotakin, mitä tämä on hänen haltuunsa antanut tai hänen hoitoonsa uskonut, tai ryöstää tai kiristää jotakin lähimmäiseltään

[3] ou que, tendo achado o perdido, o negar com falso juramento, ou fizer alguma outra coisa de todas em que o homem costuma pecar,

[22] tai on löytänyt kadonneen esineen ja kieltää löytäneensä tai vannoo väärin missä tahansa asiassa, jossa ihminen voi rikkoa,

[4] será, pois, que, tendo pecado e ficado culpada, restituirá aquilo que roubou, ou que extorquiu, ou o depósito que lhe foi dado, ou o perdido que achou,

[23] hän on tehnyt syntiä ja tullut syylliseksi. Hänen on palautettava se, mitä on ryöstänyt tai kiristänyt tai mikä hänen haltuunsa on pantiksi uskottu, tai kadonnut esine, jonka hän on löytänyt,

[5] ou tudo aquilo sobre que jurou falsamente; e o restituirá por inteiro e ainda a isso acrescentará a quinta parte; àquele a quem pertence, lho dará no dia da sua oferta pela culpa.

[24] tai mikä tahansa, mistä hän on vannonut väärin. Hän korvatkoon täysimääräisenä sen kaiken ja lisätköön siihen viidesosan sen arvosta. Antakoon hän korvauksen sille, jolle se kuuluu, sinä päivänä, jona hän uhraa vikauhrinsa.

[6] E, por sua oferta pela culpa, trará, do rebanho, ao SENHOR um carneiro sem defeito, conforme a tua avaliação, para a oferta pela culpa; trá-lo-á ao sacerdote.

[25] Vikauhrinaan Herralle hän tuokoon sinun arviosi mukaisen virheettömän pässin laumastaan ja antakoon sen papille.

[7] E o sacerdote fará expiação por ela diante do SENHOR, e será perdoada de qualquer de todas as coisas que fez, tornando-se, por isso, culpada.

A lei do holocausto

[8] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[9] Dá ordem a Arão e a seus filhos, dizendo: Esta é a lei do holocausto: o holocausto ficará na lareira do altar toda a noite até pela manhã, e nela se manterá aceso o fogo do altar.

[10] O sacerdote vestirá a sua túnica de linho e os calções de linho sobre a pele nua, e levantará a cinza, quando o fogo houver consumido o holocausto sobre o altar, e a porá junto a este.

[11] Depois, despirá as suas vestes e porá outras; e levará a cinza para fora do arraial a um lugar limpo.

[12] O fogo, pois, sempre arderá sobre o altar; não se apagará; mas o sacerdote acenderá lenha nele cada manhã, e sobre ele porá em ordem o holocausto, e sobre ele queimará a gordura das ofertas pacíficas.

[13] O fogo arderá continuamente sobre o altar; não se apagará.

A lei da oferta de manjares

[14] Esta é a lei da oferta de manjares: os filhos de Arão a oferecerão perante o SENHOR, diante do altar.

[26] Kun pappi on toimittanut hänelle sovituksen Herran edessä, hän saa anteeksi minkä tahansa synnin, jonka hän on tehnyt ja josta hän on tullut syylliseksi.”

3. Mooseksen 6

Lisämääräyksiä polttouhrilakiin

[1] Herrapuhui Moosekselle:

[2] ”Käske Aaronia ja hänen poikiaan näin: Tämä on ohje polttouhrista. Polttouhri olkoon alttarin tulisijan päällä koko yön aamuun asti, ja alttarin tulta on pidettävä vireillä.

[3] Pappi pukeutukoon pellavapukuunsa, pukekoon pellavahousut alastomuutensa peitteeksi, korjatkoon pois tuhkan, joksi tuli on kuluttanut polttouhrin alttarilla, ja pankoon sen alttarin viereen.

[4] Sitten hänen on riisuttava vaatteensa, pukeuduttava toisiin vaatteisiin ja vietävä tuhka leirin ulkopuolelle puhtaaseen paikkaan.

[5] Alttarilla oleva tuli on pidettävä palamassa, se ei saa sammua. Pappi lisätköön puita tuleen alttarille joka aamu, järjestäköön sen päälle polttouhrin kappaleet ja polttakoon niiden päällä yhteysuhrin rasvat.

[6] Tuli palakoon aina alttarilla. Se ei saa sammua.”

Lisämääräyksiä ruokauhrilakiin

[7]”Tämä on laki ruokauhrista: Aaronin poikien on tuotava ruokauhri alttarin ääreen Herran eteen.

[15] Um deles tomará dela um punhado de flor de farinha da oferta de manjares com seu azeite e todo o incenso que está sobre a oferta de manjares; então, o queimará sobre o altar, como porção memorial de aroma agradável ao SENHOR.

[8]Papin tulee erottaa ruokauhrista kourallinen hienoja vehnäjauhoja, öljyä ja kaikki suitsuke, joka on ruokauhrin päällä, ja polttaa ruokauhrin muisto-osa alttarilla miellyttäväksi tuoksuksi Herralle .

[16] O restante dela comerão Arão e seus filhos; asmo se comerá no lugar santo; no pátio da tenda da congregação, o comerão.

[9] Jäljelle jäävän osan syököön Aaron poikiensa kanssa. Se on syötävä happamattomina leipinä pyhässä paikassa; ilmestysmajan esipihalla heidän on se syötävä.

[17] Levedado não se cozerá; sua porção dei-lhes das minhas ofertas queimadas; coisa santíssima é, como a oferta pelo pecado e a oferta pela culpa.

[10] Ruokauhria ei saa leipoa hapantaikinasta. Minä olen antanut sen tuliuhreistani pappien osaksi. Se on pyhistä pyhintä, niin kuin syntiuhri ja vikauhrikin.

[18] Todo varão entre os filhos de Arão comerá da oferta de manjares; estatuto perpétuo será para as vossas gerações dentre as ofertas queimadas do SENHOR; tudo o que tocar nelas será santo.

[11] Jokainen Aaronin miespuolinen jälkeläinen saa syödä sitä. Tämä on teidän ikuinen osuutenne Herran tuliuhreista polvesta polveen. Jokainen, joka niihin koskee, tulee pyhäksi.”

A oferta na consagração dos sacerdotes

[19] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[12] Herrapuhui Moosekselle:

[20] Esta é a oferta de Arão e de seus filhos, que oferecerão ao SENHOR no dia em que aquele for ungido: a décima parte de um efa de flor de farinha pela oferta de manjares contínua; metade dela será oferecida pela manhã, e a outra metade, à tarde.

[13] ”Tämä on Aaronin ja hänen poikiensa uhri, joka heidän on uhrattava Herralle sinä päivänä, jona heidät voidellaan: kymmenesosa eefa-mittaa hienoja vehnäjauhoja, josta puolet uhrataan aamulla ja puolet illalla. Tämä on jokapäiväinen ruokauhri.

[21] Numa assadeira, se fará com azeite; bem amassada a trarás; em pedaços cozidos trarás a oferta de manjares de aroma agradável ao SENHOR.

[14] Se on valmistettava leivinlevyllä öljyyn leivottuna. Tuo se hyvin sekoitettuna ja uhraa se paloiteltuna ruokauhrina miellyttäväksi tuoksuksi Herralle .

[22] Também o sacerdote, que dentre os filhos de Arão for ungido em seu lugar,

[15]Tämän ruokauhrin toimittakoon Aaronin pojista se, joka on voideltu

fará o mesmo; por estatuto perpétuo será de todo queimada ao SENHOR.

23 Assim, toda a oferta de manjares do sacerdote será totalmente queimada; não se comerá.

A lei da oferta pelo pecado

24 Disse mais o SENHOR a Moisés:

25 Fala a Arão e a seus filhos, dizendo: Esta é a lei da oferta pelo pecado: no lugar onde se imola o holocausto, se imolará a oferta pelo pecado, perante o SENHOR; coisa santíssima é.

26 O sacerdote que a oferecer pelo pecado a comerá; no lugar santo, se comerá, no pátio da tenda da congregação.

27 Tudo o que tocar a carne da oferta será santo; se aspergir alguém do seu sangue sobre a sua veste, lavarás aquilo sobre que caiu, no lugar santo.

28 E o vaso de barro em que for cozida será quebrado; porém, se for cozida num vaso de bronze, esfregar-se-á e lavar-se-á na água.

29 Todo varão entre os sacerdotes a comerá; coisa santíssima é.

30 Porém não se comerá nenhuma oferta pelo pecado, cujo sangue se traz à tenda da congregação, para fazer expiação no santuário; no fogo será queimada.

Levítico 7

A lei da oferta pela culpa

1 Esta é a lei da oferta pela culpa; coisa santíssima é.

papiksi hänen jälkeensä. Tämä on ikuinen Herran säädös. Uhri on poltettava kokonaisena.

16 Jokainen papin ruokauhri on kokonaisuhri, eikä siitä saa syödä mitään.”

Lisämääräyksiä syntiuhrilakiin

17 Herra puhui Moosekselle:

18 ”Sano Aaronille ja hänen pojilleen: Tämä on laki syntiuhrista. Syntiuhri teurastettakoon Herran edessä samassa paikassa, jossa polttouhri teurastetaan. Se on pyhistä pyhintä.

19 Pappi, joka uhraa syntiuhrin, saa syödä sitä. Se on syötävä pyhässä paikassa, ilmestysmajan esipihalla.

20 Jokainen, joka koskee uhrin lihaan, tulee pyhäksi. Jos sen verta roiskuu vaatteille, tahrautunut vaate on pestävä pyhässä paikassa.

21 Saviastia, jossa uhri keitetään, on rikottava, mutta jos se on keitetty vaskiastiassa, astia on hangattava puhtaaksi ja huuhdottava vedellä.

22 Jokainen miespuolinen pappissuvun jäsen saa syödä syntiuhria. Se on pyhistä pyhintä.

23 Mitään syntiuhria, jonka verta viedään ilmestysmajaan pyhäkössä toimitettavaa sovitusta varten, ei saa syödä, vaan se pitää polttaa tulessa.”

3. Mooseksen 7

Lisämääräyksiä uhrilakeihin

1 ”Tämä on laki vikauhrista, joka on pyhistä pyhintä.

[2] No lugar onde imolam o holocausto, imolarão a oferta pela culpa, e o seu sangue se aspergirá sobre o altar, em redor.

[2] Vikauhri on teurastettava paikassa, jossa polttouhri teurastetaan, ja sen veri on vihmottava ympäri alttaria.

[3] Dela se oferecerá toda a gordura, a cauda e a gordura que cobre as entranhas;

[3] Siitä tulee uhrata kaikki rasva, rasvahäntä ja sisälmyksiä peittävä rasva,

[4] também ambos os rins e a gordura que neles há, junto aos lombos; e o redenho sobre o fígado com os rins se tirará.

[4] molemmat munuaiset sekä niiden päällä lantiolihaksissa oleva rasva ja maksanlisäke, joka irrotetaan munuaisten vierestä.

[5] O sacerdote o queimará sobre o altar em oferta queimada ao SENHOR; é oferta pela culpa.

[5] Pappi polttakoon ne alttarilla tuliuhrina Herralle . Tämä on vikauhri.

[6] Todo varão entre os sacerdotes a comerá; no lugar santo, se comerá; coisa santíssima é.

[6]Jokainen miespuolinen pappissuvun jäsen saa syödä sitä. Syötäköön se pyhässä paikassa; se on pyhistä pyhintä.

[7] Como a oferta pelo pecado, assim será a oferta pela culpa; uma única lei haverá para elas: será do sacerdote que, com ela, fizer expiação.

[7] Sama laki koskee niin syntiuhria kuin vikauhriakin: se kuuluu papille, joka toimittaa sovituksen.

[8] O sacerdote que oferecer o holocausto de alguém terá o couro do holocausto que oferece,

[8] Myös polttouhriteuraan nahka kuuluu papille, joka toimittaa polttouhrin.

[9] como também toda oferta de manjares que se cozer no forno, com tudo que se preparar na frigideira e na assadeira, será do sacerdote que a oferece.

[9] Samoin jokainen uunissa paistettu ja jokainen pannussa tai leivinlevyllä valmistettu ruokauhri kuuluu papille, joka uhraa sen.

[10] Toda oferta de manjares amassada com azeite ou seca será de todos os filhos de Arão, tanto de um como do outro.

[10] Mutta jokainen öljyyn sekoitettu tai kuiva ruokauhri kuuluu yhteisesti kaikille Aaronin pojille.

A lei das ofertas pacíficas

[11] Esta é a lei das ofertas pacíficas que alguém pode oferecer ao SENHOR.

[11]Tämä on laki Herralle uhrattavasta yhteysuhrista:

[12] Se fizer por ação de graças, com a oferta de ação de graças trará bolos asmos amassados com azeite, obreias asmas

[12]Jos joku antaa uhrin kiitokseksi, tuokoon kiitosuhriteuraan lisäksi öljyyn leivottuja happamattomia leipiä, öljyllä

untadas com azeite e bolos de flor de farinha bem amassados com azeite.

voideltuja happamattomia ohuita leipiä ja hienoista vehnäjauhoista öljyyn leivottuja leipiä.

13 Com os bolos trará, por sua oferta, pão levedado, com o sacrifício de sua oferta pacífica por ação de graças.

13 Tuokoon hän uhrinaan myös hapanleipää kiitosuhriksi uhratun yhteysuhriteuraan mukana.

14 E, de toda oferta, trará um bolo por oferta ao SENHOR, que será do sacerdote que aspergir o sangue da oferta pacífica.

14 Uhrilahjoina tuomistaan leivistä hän antakoon yhden joka lajia lahjaksi Herralle . Ne kuuluvat papille, joka vihmoo yhteysuhrin veren.

15 Mas a carne do sacrifício de ação de graças da sua oferta pacífica se comerá no dia do seu oferecimento; nada se deixará dela até à manhã.

15 Kiitosuhrina annetun yhteysuhriteuraan liha on syötävä samana päivänä, jona se on uhrattu. Siitä ei saa jäädä mitään seuraavaan aamuun.

16 E, se o sacrifício da sua oferta for voto ou oferta voluntária, no dia em que oferecer o seu sacrifício, se comerá; e o que dele ficar também se comerá no dia seguinte.

16 Jos uhrilahjana tuotu teuras on lupausuhri tai vapaaehtoinen uhri, se on syötävä samana päivänä, jona se on tuotu, mutta se, mitä siitä jää tähteeksi, voidaan syödä vielä seuraavana päivänä.

17 Porém o que ainda restar da carne do sacrifício, ao terceiro dia, será queimado.

17 Jos uhrilihasta jää jotain kolmanneksi päiväksi, se on poltettava tulessa.

18 Se da carne do seu sacrifício pacífico se comer ao terceiro dia, aquele que a ofereceu não será aceito, nem lhe será atribuído o sacrifício; coisa abominável será, e a pessoa que dela comer levará a sua iniqüidade.

18 Jos yhteysuhriteuraan lihaa kuitenkin syödään kolmantena päivänä, uhrin tuoja ei saa osakseen Jumalan suosiota eikä uhria lueta hänen hyväkseen. Sellainen liha on pilaantunutta, ja jokainen, joka sitä syö, tulee syynalaiseksi.

19 A carne que tocar alguma coisa imunda não se comerá; será queimada. Qualquer que estiver limpo comerá a carne do sacrifício.

19 Jos liha on koskettanut mitä tahansa saastunutta, sitä ei saa syödä, vaan se on poltettava tulessa. Jokainen, joka on puhdas, voi syödä uhrilihaa,

20 Porém, se alguma pessoa, tendo sobre si imundícia, comer a carne do sacrifício pacífico, que é do SENHOR, será eliminada do seu povo.

20 mutta jokainen, joka saastaisena ollessaan syö Herralle kuuluvan yhteysuhriteuraan lihaa, on poistettava kansansa keskuudesta.

[21] Se uma pessoa tocar alguma coisa imunda, como imundícia de homem, ou de gado imundo, ou de qualquer réptil imundo e da carne do sacrifício pacífico, que é do SENHOR, ela comer, será eliminada do seu povo.

[21] Jos joku koskee johonkin saastaiseen, mihin tahansa, joko ihmisen saastaan, epäpuhtaaseen eläimeen tai mihin saastaiseen iljetykseen tahansa, ja sitten syö Herralle kuuluvan yhteysuhriteuraan lihaa, hänet on poistettava kansansa keskuudesta.”

Deus proíbe comer gordura e sangue

Verta ja uhriteuraan rasvaa kielletään syömästä

[22] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[22] Herra puhui Moosekselle:

[23] Fala aos filhos de Israel, dizendo: Não comereis gordura de boi, nem de carneiro, nem de cabra.

[23] ”Sano israelilaisille: Älkää syökö mitään härän, lampaan tai vuohen rasvaa.

[24] A gordura do animal que morre por si mesmo e a do dilacerado por feras podem servir para qualquer outro uso, mas de maneira nenhuma as comereis;

[24] Itsestään kuolleen tai kuoliaaksi raadellun eläimen rasvaa saa käyttää kaikkiin muihin tarpeisiin, mutta syödä sitä ei saa.

[25] porque qualquer que comer a gordura do animal, do qual se trouxer ao SENHOR oferta queimada, será eliminado do seu povo.

[25]Jokainen, joka syö sellaisen eläimen rasvaa, joka voidaan uhrata tuliuhrina Herralle , on poistettava kansansa keskuudesta.

[26] Não comereis sangue em qualquer das vossas habitações, quer de aves, quer de gado.

[26] Älkää myöskään syökö minkään eläimen verta, ei lintujen eikä muiden eläinten, missä tahansa asuttekin.

[27] Toda pessoa que comer algum sangue será eliminada do seu povo.

[27]Jokainen, joka syö minkä tahansa eläimen verta, on poistettava kansansa keskuudesta.”

A porção dos sacerdotes

Pappien osuus uhreista

[28] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[28] Herra puhui Moosekselle:

[29] Fala aos filhos de Israel, dizendo: Quem oferecer ao SENHOR o seu sacrifício pacífico trará a sua oferta ao SENHOR; do seu sacrifício pacífico

[29] ”Sano israelilaisille: Joka tuo Herralle yhteysuhriteuraan, antakoon siitä Herralle uhrilahjan.

[30] trará com suas próprias mãos as ofertas queimadas do SENHOR; a gordura do peito com o peito trará para movê-lo por oferta movida perante o SENHOR.

[30] Tuokoon hän omin käsin Herralle rasvan tuliuhriksi ja rintalihan Herran edessä heilutettavaksi heilutusuhriksi.

[31] O sacerdote queimará a gordura sobre o altar, porém o peito será de Arão e de seus filhos.

[32] Também a coxa direita dareis ao sacerdote por oferta dos vossos sacrifícios pacíficos.

[33] Aquele dos filhos de Arão que oferecer o sangue do sacrifício pacífico e a gordura, esse terá a coxa direita por sua porção;

[34] porque o peito movido e a coxa da oferta tomei dos filhos de Israel, dos seus sacrifícios pacíficos, e os dei a Arão, o sacerdote, e a seus filhos, por direito perpétuo dos filhos de Israel.

[35] Esta é a porção de Arão e a porção de seus filhos, das ofertas queimadas do SENHOR, no dia em que os apresentou para oficiarem como sacerdotes ao SENHOR;

[36] a qual o SENHOR ordenou que se lhes desse dentre os filhos de Israel no dia em que os ungiu; estatuto perpétuo é pelas suas gerações.

[37] Esta é a lei do holocausto, da oferta de manjares, da oferta pelo pecado, da oferta pela culpa, da consagração e do sacrifício pacífico,

[38] que o SENHOR ordenou a Moisés no monte Sinai, no dia em que ordenou aos filhos de Israel que oferecessem as suas ofertas ao SENHOR, no deserto do Sinai.

Levítico 8

A consagração de Arão e de seus filhos

Êxodo 29.1-37

[31] Pappi polttakoon rasvan alttarilla, mutta rintaliha kuuluu Aaronille ja hänen pojilleen.

[32] Antakaa papille yhteysuhriteuraistanne erotettu oikea reisi.

[33] Aaronin pojista se, joka uhraa yhteysuhrin veren ja rasvan, saakoon osakseen oikean reiden.

[34] Minä olen näet ottanut israelilaisten yhteysuhriteuraista heilutusuhriksi annetun rintalihan ja anniksi erotetun reiden ja antanut ne pappi Aaronille ja hänen pojilleen israelilaisilta tulevaksi ikuiseksi osuudeksi.”

[35] Tämä on se osa , joka säädettiin Aaronille ja hänen pojilleen Herran tuliuhreista päivänä, jona Mooses pyhitti heidät palvelemaan Herraa pappeina.

[36] Sinä päivänä, jona Mooses voiteli heidät, Herra määräsi, että israelilaisten oli annettava heille tämä osuus. Tämä on ikuinen säädös polvesta polveen.

[37] Tämä on polttouhria, ruokauhria, syntiuhria, vikauhria, vihkiäisuhria ja yhteysuhria koskeva laki,

[38] jonka Herra antoi Moosekselle Siinainvuorella silloin, kun hän antoi israelilaisille Siinain autiomaassa käskyn toimittaa uhreja Herralle .

3. Mooseksen 8

Pappien vihkiminen virkaansa

[1] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[2] Toma Arão, e seus filhos, e as vestes, e o óleo da unção, como também o novilho da oferta pelo pecado, e os dois carneiros, e o cesto dos pães asmos

[3] e ajunta toda a congregação à porta da tenda da congregação.

[4] Fez, pois, Moisés como o SENHOR lhe ordenara, e a congregação se ajuntou à porta da tenda da congregação.

[5] Então, disse Moisés à congregação: Isto é o que o SENHOR ordenou que se fizesse.

[6] E fez chegar a Arão e a seus filhos e os lavou com água.

[7] Vestiu a Arão da túnica, cingiu-o com o cinto e pôs sobre ele a sobrepeliz; também pôs sobre ele a estola sacerdotal, e o cingiu com o cinto de obra esmerada da estola sacerdotal, e o ajustou com ele.

[8] Depois, lhe colocou o peitoral, pondo no peitoral o Urim e o Tumim;

[9] e lhe pôs a mitra na cabeça e na mitra, na sua parte dianteira, pôs a lâmina de ouro, a coroa sagrada, como o SENHOR ordenara a Moisés.

[10] Então, Moisés tomou o óleo da unção, e ungiu o tabernáculo e tudo o que havia nele, e o consagrou;

[11] e dele aspergiu sete vezes sobre o altar e ungiu o altar e todos os seus utensílios, como também a bacia e o seu suporte, para os consagrar.

[1] Herrapuhui Moosekselle:

[2]”Tuo Aaron ja hänen poikansa sekä pyhät vaatteet, voiteluöljy, syntiuhrimullikka, kaksi pässiä ja korillinen happamattomia leipiä

[3] ja kutsu koko seurakunta koolle ilmestysmajan portille.”

[4] Mooses teki niin kuin Herra oli häntä käskenyt, ja seurakunta kokoontui ilmestysmajan portille.

[5] Mooses sanoi seurakunnalle: ”Näin on Herra käskenyt tehdä.”

[6] Mooses toi Aaronin ja hänen poikansa ja pesi heidät vedellä.

[7] Sitten hän puki Aaronin ylle ihokkaan, vyötti hänet vyöllä, puki hänen ylleen viitan ja sen päälle kasukan, vyötti hänet kasukan vyöllä ja sitoi sillä kasukan hänen ylleen.

[8]Mooses kiinnitti kasukan päälle rintakilven, ja rintakilpeen hän pani uurimin ja tummimin .

[9]Hän pani Aaronin päähän käärelakin, ja sen etupuolelle hän asetti kultaisen ruusukkeen, pyhän otsakorun, niin kuin Herra oli Moosesta käskenyt.

[10] Sitten Mooses otti voiteluöljyn, voiteli asumuksen ja kaiken, mitä siinä oli, ja pyhitti ne.

[11]Hän pirskotti öljyä seitsemän kertaa alttarille ja voiteli alttarin kaikkine esineineen sekä altaan jalustoineen pyhittääkseen ne.

[12] Depois, derramou do óleo da unção sobre a cabeça de Arão e ungiu-o, para consagrá-lo.
[13] Também Moisés fez chegar os filhos de Arão, e vestiu-lhes as túnicas, e cingiu-os com o cinto, e atou-lhes as tiaras, como o SENHOR lhe ordenara.
[14] Então, fez chegar o novilho da oferta pelo pecado; e Arão e seus filhos puseram as mãos sobre a cabeça do novilho da oferta pelo pecado;

[15] e Moisés o imolou, e tomou o sangue, e dele pôs, com o dedo, sobre os chifres do altar em redor, e purificou o altar; depois, derramou o resto do sangue à base do altar e o consagrou, para fazer expiação por ele.

[16] Depois, tomou toda a gordura que está sobre as entranhas, e o redenho do fígado, e os dois rins, e sua gordura; e Moisés os queimou sobre o altar.
[17] Mas o novilho com o seu couro, e a sua carne, e o seu excremento queimou fora do arraial, como o SENHOR ordenara a Moisés.
[18] Depois, fez chegar o carneiro do holocausto; e Arão e seus filhos puseram as mãos sobre a cabeça do carneiro.
[19] E Moisés o imolou e aspergiu o sangue sobre o altar, em redor.
[20] Partiu também o carneiro nos seus pedaços; Moisés queimou a cabeça, os pedaços e a gordura.
[21] Porém as entranhas e as pernas lavou com água; e Moisés queimou todo o

[12] Hän vuodatti voiteluöljyä Aaronin päähän ja voiteli Aaronin pyhittääkseen hänet.
[13] Sitten Mooses toi Aaronin pojat, puki heidän ylleen ihokkaat, vyötti heidät vyöllä ja sitoi päähineet heidän päähänsä, niin kuin Herra oli Moosesta käskenyt.

[14] Hän toi esille syntiuhrimullikan, ja Aaron ja hänen poikansa laskivat kätensä sen pään päälle.

[15]Sitten Mooses teurasti mullikan, otti sen verta, siveli verta sormellaan alttarin sarviin joka puolelle ja puhdisti alttarin. Lopun veren hän valutti alttarin juurelle ja pyhitti alttarin, että siinä voitaisiin toimittaa sovitus.
[16] Mooses otti kaiken sisälmysten päällä olevan rasvan, maksanlisäkkeen ja molemmat munuaiset rasvoineen ja poltti ne alttarilla.
[17] Mullikan nahkoineen, lihoineen ja sisälmyksineen Mooses poltti tulessa leirin ulkopuolella, niin kuin Herra oli häntä käskenyt.
[18] Sitten hän toi uhrattavaksi polttouhripässin, ja Aaron ja hänen poikansa laskivat kätensä sen pään päälle.
[19]Teurastettuaan pässin Mooses vihmoi veren ympäri alttaria
[20] ja leikkeli pässin kappaleiksi. Sitten Mooses poltti pään sekä kappaleet ja ihran.
[21] Mooses pesi sisälmykset ja jalat vedessä ja poltti sitten koko pässin alttarilla

carneiro sobre o altar; holocausto de aroma agradável, oferta queimada era ao SENHOR, como o SENHOR ordenara a Moisés.

[22] Então, fez chegar o outro carneiro, o carneiro da consagração; e Arão e seus filhos puseram as mãos sobre a cabeça do carneiro.

[23] E Moisés o imolou, e tomou do seu sangue, e o pôs sobre a ponta da orelha direita de Arão, e sobre o polegar da sua mão direita, e sobre o polegar do seu pé direito.

[24] Também fez chegar os filhos de Arão; pôs daquele sangue sobre a ponta da orelha direita deles, e sobre o polegar da mão direita, e sobre o polegar do pé direito; e aspergiu Moisés o resto do sangue sobre o altar, em redor.

[25] Tomou a gordura, e a cauda, e toda a gordura que está nas entranhas, e o redenho do fígado, e ambos os rins, e a sua gordura, e a coxa direita.

[26] Também do cesto dos pães asmos, que estava diante do SENHOR, tomou um bolo asmo, um bolo de pão azeitado e uma obreia e os pôs sobre a gordura e sobre a coxa direita.

[27] E tudo isso pôs nas mãos de Arão e de seus filhos e o moveu por oferta movida perante o SENHOR.

[28] Depois, Moisés o tomou das suas mãos e o queimou no altar sobre o holocausto; era uma oferta da consagração, por aroma agradável, oferta queimada ao SENHOR.

polttouhrina miellyttäväksi tuoksuksi Herralle , tuliuhrina, niin kuin Herra oli häntä käskenyt.

[22] Sitten hän toi uhrattavaksi toisen pässin, vihkimyspässin, ja Aaron ja hänen poikansa laskivat kätensä sen pään päälle.

[23]Teurastettuaan pässin Mooses otti sen verta ja siveli sitä Aaronin oikeaan korvannipukkaan, oikean käden peukaloon ja oikean jalan isoonvarpaaseen.

[24] Mooses toi esiin Aaronin pojat ja siveli verta heidän oikeaan korvannipukkaansa, oikean kätensä peukaloon ja oikean jalkansa isoonvarpaaseen, ja lopun veren hän vihmoi ympäri alttaria.

[25] Hän otti rasvan, rasvahännän, kaiken sisälmysten päällä olevan rasvan, maksanlisäkkeen sekä molemmat munuaiset rasvoineen ja oikean reiden.

[26] Happamattomien leipien korista, joka oli Herran edessä, hän otti yhden happamattoman leivän, yhden öljyyn leivotun leivän sekä yhden ohuen leivän ja pani ne rasvojen ja oikean reiden päälle.

[27] Kaikki nämä hän pani Aaronin ja tämän poikien käsiin ja käski heidän heiluttaa niitä heilutusuhrina Herran edessä.

[28] Sitten Mooses otti ne heidän käsistään ja poltti ne alttarilla polttouhrin päällä vihkimysuhrina miellyttäväksi tuoksuksi, tuliuhriksi Herralle .

[29] Tomou Moisés o peito e moveu-o por oferta movida perante o SENHOR; era a porção que tocava a Moisés, do carneiro da consagração, como o SENHOR lhe ordenara.

[30] Tomou Moisés também do óleo da unção e do sangue que estava sobre o altar e o aspergiu sobre Arão e as suas vestes, bem como sobre os filhos de Arão e as suas vestes; e consagrou a Arão, e as suas vestes, e a seus filhos, e as vestes de seus filhos.

[31] Disse Moisés a Arão e a seus filhos: Cozei a carne diante da porta da tenda da congregação e ali a comereis com o pão que está no cesto da consagração, como tenho ordenado, dizendo: Arão e seus filhos a comerão.

[32] Mas o que restar da carne e do pão queimareis.

[33] Também da porta da tenda da congregação não saireis por sete dias, até ao dia em que se cumprirem os dias da vossa consagração; porquanto por sete dias o SENHOR vos consagrará.

[34] Como se fez neste dia, assim o SENHOR ordenou se fizesse, em expiação por vós.

[35] Ficareis, pois, à porta da tenda da congregação dia e noite, por sete dias, e observareis as prescrições do SENHOR, para que não morrais; porque assim me foi ordenado.

[29] Mooses otti rintalihan ja heilutti sitä heilutusuhrina Herran edessä. Se tuli Mooseksen osuudeksi vihkimyspässistä Herran hänelle antaman käskyn mukaan.

[30] Mooses otti voiteluöljyä ja verta, jota oli alttarilla, vihmoi sitä Aaronin ja hänen vaatteittensa päälle, samoin hänen poikiensa ja heidän vaatteittensa päälle, ja pyhitti Aaronin ja hänen vaatteensa sekä hänen poikansa ja heidän vaatteensa.

[31]Sitten hän sanoi Aaronille ja hänen pojilleen: ”Keittäkää liha ilmestysmajan ovella ja syökää se siellä samoin kuin leivät, jotka ovat vihkimysuhriin kuuluvassa korissa, niin kuin minä käskin sanoen: Aaronin ja hänen poikiensa tulee syödä ne.

[32] Polttakaa tulessa se, mitä jää tähteeksi lihasta ja leivästä.

[33] Älkää lähtekö ilmestysmajan ovelta, ennen kuin teidän vihkimispäivänne, seitsemän päivää, ovat kuluneet, sillä seitsemän päivää kestää teidän vihkimisenne.

[34] Mitä tänään on tehty, sen Herra on käskenyt tehdä, jotta teille toimitettaisiin sovitus.

[35] Olkaa seitsemän päivää ilmestysmajan portilla päivin ja öin ja noudattakaa Herran käskyjä, ettette kuolisi. Näin minun on käsketty sanoa.”

[36] E Arão e seus filhos fizeram todas as coisas que o SENHOR ordenara por intermédio de Moisés.

Levítico 9

Arão oferece sacrifícios por si e pelo povo

[1] Ao oitavo dia, chamou Moisés a Arão, e a seus filhos, e aos anciãos de Israel

[2] e disse a Arão: Toma um bezerro, para oferta pelo pecado, e um carneiro, para holocausto, ambos sem defeito, e traze-os perante o SENHOR.

[3] Depois, dirás aos filhos de Israel: Tomai um bode, para oferta pelo pecado, um bezerro e um cordeiro, ambos de um ano e sem defeito, como holocausto;

[4] e um boi e um carneiro, por oferta pacífica, para sacrificar perante o SENHOR, e oferta de manjares amassada com azeite; porquanto, hoje, o SENHOR vos aparecerá.

[5] Então, trouxeram o que ordenara Moisés, diante da tenda da congregação, e chegou-se toda a congregação e se pôs perante o SENHOR.

[6] Disse Moisés: Esta coisa que o SENHOR ordenou fareis; e a glória do SENHOR vos aparecerá.

[7] Depois, disse Moisés a Arão: Chega-te ao altar, faze a tua oferta pelo pecado e o teu holocausto; e faze expiação por ti e pelo povo; depois, faze a oferta do povo e a expiação por ele, como ordenou o SENHOR.

[36] Aaron ja hänen poikansa tekivät kaiken, mitä Herra oli Mooseksen kautta käskenyt.

3. Mooseksen 9

Aaronin ensimmäinen uhri

[1]Kahdeksantena päivänä Mooses kutsui Aaronin ja hänen poikansa sekä Israelin vanhimmat

[2] ja sanoi Aaronille: ”Ota itsellesi virheetön sonnivasikka syntiuhriksi ja virheetön pässi polttouhriksi ja tuo ne Herran eteen.

[3]Sano israelilaisille: ’Ottakaa vuohipukki syntiuhriksi sekä sonnivasikka ja karitsa polttouhriksi, kaikki vuoden vanhoja ja virheettömiä,

[4] ja lisäksi härkä ja pässi uhrattaviksi yhteysuhrina Herran edessä sekä öljyyn sekoitettu ruokauhri, sillä tänään Herra ilmestyy teille.’”

[5] Israelilaiset toivat ilmestysmajan eteen kaiken, mitä Mooses oli käskenyt, ja koko seurakunta asettui Herran eteen seisomaan.

[6] Mooses sanoi: ”Näin Herra on käskenyt teidän tehdä, että Herran kirkkaus ilmestyisi teille.”

[7] Aaronille Mooses sanoi: ”Mene alttarin luo ja uhraa syntiuhrisi ja polttouhrisi ja toimita sovitus itsellesi ja kansalle. Uhraa sitten kansan uhri ja toimita sille sovitus, niin kuin Herra on käskenyt.”

8 Chegou-se, pois, Arão ao altar e imolou o bezerro da oferta pelo pecado que era por si mesmo.

9 Os filhos de Arão trouxeram-lhe o sangue; ele molhou o dedo no sangue e o pôs sobre os chifres do altar; e o resto do sangue derramou à base do altar.

10 Mas a gordura, e os rins, e o redenho do fígado da oferta pelo pecado queimou sobre o altar, como o SENHOR ordenara a Moisés.

11 Porém a carne e o couro queimou fora do arraial.

12 Depois, imolou o holocausto, e os filhos de Arão lhe entregaram o sangue, e ele o aspergiu sobre o altar, em redor.

13 Também lhe entregaram o holocausto nos seus pedaços, com a cabeça; e queimou-o sobre o altar.

14 E lavou as entranhas e as pernas e as queimou sobre o holocausto, no altar.

15 Depois, fez chegar a oferta do povo, e, tomando o bode da oferta pelo pecado, que era pelo povo, o imolou, e o preparou por oferta pelo pecado, como fizera com o primeiro.

16 Também fez chegar o holocausto e o ofereceu segundo o rito.

17 Fez chegar a oferta de manjares, e dela tomou um punhado, e queimou sobre o altar, além do holocausto da manhã.

18 Depois, imolou o boi e o carneiro em sacrifício pacífico, que era pelo povo; e os filhos de Arão entregaram-lhe o sangue, que aspergiu sobre o altar, em redor,

8 Niin Aaron meni alttarin luo ja teurasti oman syntiuhrimullikkansa.

9 Aaronin pojat toivat hänelle veren, ja hän kastoi siihen sormensa ja siveli sitä alttarin sarviin. Lopun veren hän vuodatti alttarin juurelle.

10 Syntiuhrin rasvan, munuaiset ja maksanlisäkkeen hän poltti alttarilla Herran Moosekselle antaman käskyn mukaan,

11 mutta lihan ja nahan hän poltti tulessa leirin ulkopuolella.

12 Sitten Aaron teurasti polttouhrin. Hänen poikansa ojensivat hänelle veren, ja hän vihmoi sen ympäri alttaria.

13 He ojensivat hänelle myös polttouhrin kappaleet ja pään, ja hän poltti ne alttarilla.

14 Hän pesi sisälmykset ja jalat ja poltti ne polttouhrin päällä alttarilla.

15 Sitten hän toi kansan uhrin, otti kansan syntiuhripukin, teurasti sen ja uhrasi sen syntiuhrina samalla tavoin kuin oli teurastanut oman syntiuhrinsa.

16 Hän toi myös polttouhrin ja uhrasi sen säädetyllä tavalla.

17 Sen jälkeen hän toi ruokauhrin, otti siitä täyden kourallisen ja poltti sen alttarilla aamupolttouhrin lisäksi.

18 Sitten Aaron teurasti härän ja pässin kansan yhteysuhriksi. Hänen poikansa ojensivat hänelle veren, ja hän vihmoi sen ympäri alttaria.

[19] como também a gordura do boi e do carneiro, e a cauda, e o que cobre as entranhas, e os rins, e o redenho do fígado.
[20] E puseram a gordura sobre o peito, e ele a queimou sobre o altar;
[21] mas o peito e a coxa direita Arão moveu por oferta movida perante o SENHOR, como Moisés tinha ordenado.
[22] Depois, Arão levantou as mãos para o povo e o abençoou; e desceu, havendo feito a oferta pelo pecado, e o holocausto, e a oferta pacífica.
[23] Então, entraram Moisés e Arão na tenda da congregação; e, saindo, abençoaram o povo; e a glória do SENHOR apareceu a todo o povo.

[24] E eis que, saindo fogo de diante do SENHOR, consumiu o holocausto e a gordura sobre o altar; o que vendo o povo, jubilou e prostrou-se sobre o rosto.

[19] Härän ja pässin rasvat, rasvahännän, vatsakalvon, munuaiset ja maksanlisäkkeen
[20] he panivat rintalihojen päälle. Aaron poltti rasvat alttarilla
[21] ja heilutti rintalihoja ja oikeaa reittä heilutusuhrina Herran edessä, niin kuin Mooses oli käskenyt.
[22]Sitten Aaron kohotti kätensä kansaa kohti ja siunasi kansan. Uhrattuaan syntiuhrin, polttouhrin ja yhteysuhrin hän laskeutui alttarilta.
[23]Mooses ja Aaron menivät ilmestysmajaan. Tultuaan jälleen ulos he siunasivat kansan. Silloin Herran kirkkaus ilmestyi kaikelle kansalle,
[24] ja Herran edestä lähti tuli, joka kulutti polttouhrin ja rasvat alttarilta. Kun kansa näki sen, kaikki puhkesivat riemuhuutoihin ja heittäytyivät maahan kasvoilleen.

Levítico 10

Nadabe e Abiú morrem diante do SENHOR

[1] Nadabe e Abiú, filhos de Arão, tomaram cada um o seu incensário, e puseram neles fogo, e sobre este, incenso, e trouxeram fogo estranho perante a face do SENHOR, o que lhes não ordenara.
[2] Então, saiu fogo de diante do SENHOR e os consumiu; e morreram perante o SENHOR.
[3] E falou Moisés a Arão: Isto é o que o SENHOR disse: Mostrarei a minha santidade naqueles que se cheguem a mim

3. Mooseksen 10

Naadabin ja Abihun rikos

[1]Aaronin pojat Naadab ja Abihu ottivat kumpikin suitsutusastiansa, virittivät niihin tulen ja panivat tuleen suitsuketta. Näin he toivat Herran eteen vierasta tulta, josta hän ei ollut antanut heille käskyä.
[2]Silloin Herran edestä lähti tuli, joka poltti heidät, ja he kuolivat Herran edessä.
[3] Mooses sanoi Aaronille: ”Tämä on sitä, mistä Herra on sanonut: ’Minä osoitan pyhyyteni niissä, jotka ovat minua lähellä,

e serei glorificado diante de todo o povo. Porém Arão se calou.

4 Então, Moisés chamou a Misael e a Elzafã, filhos de Uziel, tio de Arão, e disse-lhes: Chegai, tirai vossos irmãos de diante do santuário, para fora do arraial.

5 Chegaram-se, pois, e os levaram nas suas túnicas para fora do arraial, como Moisés tinha dito.

6 Moisés disse a Arão e a seus filhos Eleazar e Itamar: Não desgrenheis os cabelos, nem rasgueis as vossas vestes, para que não morrais, nem venha grande ira sobre toda a congregação; mas vossos irmãos, toda a casa de Israel, lamentem o incêndio que o SENHOR suscitou.

7 Não saireis da porta da tenda da congregação, para que não morrais; porque está sobre vós o óleo da unção do SENHOR. E fizeram conforme a palavra de Moisés.

Deveres e porções dos sacerdotes

8 Falou também o SENHOR a Arão, dizendo:

9 Vinho ou bebida forte tu e teus filhos não bebereis quando entrardes na tenda da congregação, para que não morrais; estatuto perpétuo será isso entre as vossas gerações,

10 para fazerdes diferença entre o santo e o profano e entre o imundo e o limpo

ja näytän kunniani koko kansan edessä.’” Mutta Aaron oli vaiti.

4Mooses kutsui Miisaelin ja Elsafanin, Aaronin sedän Ussielin pojat, ja sanoi heille: ”Tulkaa tänne ja kantakaa sukulaisenne pyhäkön läheisyydestä leirin ulkopuolelle.”

5He tulivat ja kantoivat Aaronin pojat, riisumatta heidän ihokkaitaan, leirin ulkopuolelle, niin kuin Mooses oli sanonut.

6 Sitten Mooses sanoi Aaronille ja hänen pojilleen Eleasarille ja Iitamarille: ”Älkää päästäkö hiuksianne valloilleen älkääkä repäiskö vaatteitanne, ettette kuolisi ja ettei Herran viha kohtaisi koko seurakuntaa. Teidän veljenne, koko Israelin heimo, sen sijaan itkeköön tätä paloa, jonka Herra sytytti.

7 Älkää lähtekö ulos ilmestysmajan portista, ettette kuolisi, sillä teissä on Herran voiteluöljy.” He tekivät niin kuin Mooses oli sanonut.

Pappeja koskevia määräyksiä

8 Herrasanoi Aaronille:

9 ”Kun menette ilmestysmajaan, älkää juoko viiniä älkääkä väkijuomaa, älä sinä älköötkä sinun poikasi, ettette kuolisi. Tämä on teille ikuinen säädös polvesta polveen,

10että voisitte erottaa pyhän arkisesta ja puhtaan saastaisesta

[11] e para ensinardes aos filhos de Israel todos os estatutos que o SENHOR lhes tem falado por intermédio de Moisés.

[12] Disse Moisés a Arão e aos filhos deste, Eleazar e Itamar, que lhe ficaram: Tomai a oferta de manjares, restante das ofertas queimadas ao SENHOR, e comei-a, sem fermento, junto ao altar, porquanto coisa santíssima é.

[13] Comê-la-eis em lugar santo, porque isto é a tua porção e a porção de teus filhos, das ofertas queimadas do SENHOR; porque assim me foi ordenado.

[14] Também o peito da oferta movida e a coxa da oferta comereis em lugar limpo, tu, e teus filhos, e tuas filhas, porque foram dados por tua porção e por porção de teus filhos, dos sacrifícios pacíficos dos filhos de Israel.

[15] A coxa da oferta e o peito da oferta movida trarão com as ofertas queimadas de gordura, para mover por oferta movida perante o SENHOR, o que será por estatuto perpétuo, para ti e para teus filhos, como o SENHOR tem ordenado.

[16] Moisés diligentemente buscou o bode da oferta pelo pecado, e eis que já era queimado; portanto, indignando-se grandemente contra Eleazar e contra Itamar, os filhos que de Arão ficaram, disse:

[17] Por que não comestes a oferta pelo pecado no lugar santo? Pois coisa santíssima é; e o SENHOR a deu a vós outros, para levardes a iniqüidade da

[11] ja opettaa israelilaisille kaikki lait, jotka Herra on antanut heille Mooseksen kautta.”

[12] Mooses puhui Aaronille ja hänen jäljelle jääneille pojilleen Eleasarille ja Iitamarille: ”Ottakaa ruokauhri, joka on jäänyt tähteeksi Herran tuliuhreista, ja syökää happamattomat leivät alttarin ääressä, sillä ne ovat pyhistä pyhintä.

[13] Syökää ruokauhri pyhässä paikassa, sillä se on sinun ja sinun poikiesi osuus Herran tuliuhreista. Tällaisen käskyn olen saanut.

[14] Heilutusuhriksi annettu rintaliha ja anniksi erotettu reisi sinun on syötävä puhtaassa paikassa yhdessä poikiesi ja tyttäriesi kanssa, sillä ne on annettu israelilaisten yhteysuhriteuraista sinun ja jälkeläistesi osuudeksi.

[15] Anniksi erotettu reisi ja heilutusuhriksi annettu rintaliha on tuotava esiin uhrirasvojen kanssa, ja niiden heilutus on toimitettava Herran edessä. Ne olkoot sinun ja jälkeläistesi ikuinen osuus, niin kuin Herra on säätänyt.”

[16] Mooses vaati tarkkaa selvitystä syntiuhripukista. Kun kävi ilmi, että se oli poltettu, hän vihastui Eleasariin ja Iitamariin, Aaronin jäljelle jääneisiin poikiin, ja sanoi:

[17] ”Miksi te ette ole syöneet syntiuhria pyhässä paikassa? Sehän on pyhistä pyhintä, ja Herra on antanut sen teille, että poistaisitte kansan syntivelan ja

congregação, para fazerdes expiação por eles diante do SENHOR.

[18] Eis que desta oferta não foi trazido o seu sangue para dentro do santuário; certamente, devíeis tê-la comido no santuário, como eu tinha ordenado.

[19] Respondeu Arão a Moisés: Eis que, hoje, meus filhos ofereceram a sua oferta pelo pecado e o seu holocausto perante o SENHOR; e tais coisas me sucederam; se eu, hoje, tivesse comido a oferta pelo pecado, seria isso, porventura, aceito aos olhos do SENHOR?

[20] O que ouvindo Moisés, deu-se por satisfeito.

toimittaisitte heille sovituksen Herran edessä.

[18] Eihän sen vertakaan ole tuotu sisälle pyhäkköön. Teidän olisi pitänyt ehdottomasti syödä se pyhäkössä, niin kuin minä olen käskenyt.”

[19] Silloin Aaron sanoi Moosekselle: ”Ovathan he tänään jo uhranneet syntiuhrinsa ja polttouhrinsa Herran edessä, ja silti minulle on tapahtunut tällaista. Jos olisin tänään syönyt syntiuhria, olisiko se ollut Herralle mieleen?”

[20] Kun Mooses kuuli vastauksen, hän tyytyi siihen.

Levítico 11

Leis sobre os animais limpos e os imundos

Deuteronômio 14.3-20

[1] Falou o SENHOR a Moisés e a Arão, dizendo-lhes:

[2] Dizei aos filhos de Israel: São estes os animais que comereis de todos os quadrúpedes que há sobre a terra:

[3] todo o que tem unhas fendidas, e o casco se divide em dois, e rumina, entre os animais, esse comereis.

[4] Destes, porém, não comereis: dos que ruminam ou dos que têm unhas fendidas: o camelo, que rumina, mas não tem unhas fendidas; este vos será imundo;

[5] o arganaz, porque rumina, mas não tem as unhas fendidas; este vos será imundo;

3. Mooseksen 11

Puhtaat ja saastaiset eläimet

[1] Herrapuhui Moosekselle ja Aaronille:

[2] ”Sanokaa israelilaisille: Kaikista maaeläimistä te saatte syödä kaikkia nelijalkaisia,

[3] joilla on kokonaan halkinaiset sorkat ja jotka märehtivät.

[4] Märehtivistä ja sorkkajalkaisista älkää kuitenkaan syökö näitä: kamelia, sillä vaikka se märehtii, sillä ei ole halkinaisia sorkkia – se olkoon teille saastainen;

[5] tamaania, joka kyllä märehtii mutta jolla ei ole halkinaisia sorkkia – se olkoon teille saastainen;

6 a lebre, porque rumina, mas não tem as unhas fendidas; esta vos será imunda.

7 Também o porco, porque tem unhas fendidas e o casco dividido, mas não rumina; este vos será imundo;

8 da sua carne não comereis, nem tocareis no seu cadáver. Estes vos serão imundos.

9 De todos os animais que há nas águas comereis os seguintes: todo o que tem barbatanas e escamas, nos mares e nos rios; esses comereis.

10 Porém todo o que não tem barbatanas nem escamas, nos mares e nos rios, todos os que enxameiam as águas e todo ser vivente que há nas águas, estes serão para vós outros abominação.

11 Ser-vos-ão, pois, por abominação; da sua carne não comereis e abominareis o seu cadáver.

12 Todo o que nas águas não tem barbatanas ou escamas será para vós outros abominação.

13 Das aves, estas abominareis; não se comerão, serão abominação: a águia, o quebrantosso e a águia marinha;

14 o milhano e o falcão, segundo a sua espécie,

15 todo corvo, segundo a sua espécie,

16 o avestruz, a coruja, a gaivota, o gavião, segundo a sua espécie,

17 o mocho, o corvo marinho, a íbis,

18 a gralha, o pelicano, o abutre,

6 jänistä joka kyllä märehtii mutta jolla ei ole halkinaisia sorkkia – se olkoon teille saastainen;

7 sikaa, jolla on kokonaan halkinaiset sorkat mutta joka ei märehdi – se olkoon teille saastainen.

8 Älkää syökö niiden lihaa älkääkä koskeko niiden raatoihin. Ne ovat teille saastaisia.

9 Vesieläimistä te saatte syödä niitä, joilla on evät ja suomut, elävätpä ne merissä tai joissa.

10 Mutta kaikkia merien ja jokien vesissä viliseviä eläviä olentoja, joilla ei ole eviä eikä suomuja, teidän tulee inhota.

11 Olkoot ne teille iljettäviä. Älkää syökö niiden lihaa. Inhotkaa niiden raatoja.

12 Inhotkaa kaikkia vesissä eläviä, joilla ei ole eviä eikä suomuja.

13 Näitä lintuja teidän tulee inhota, eikä niitä saa syödä, sillä ne ovat iljettäviä: kotka, partakorppikotka ja harmaa korppikotka,

14 haarahaukka ja suohaukkalajit,

15 kaikki korppilajit,

16 strutsi, pääskynen, kalalokki ja jalohaukkalajit,

17 huuhkaja, kalasääski ja kissapöllö,

18 sarvipöllö, pelikaani ja likakorppikotka,

[19] a cegonha, a garça, segundo a sua espécie, a poupa e o morcego.

[20] Todo inseto que voa, que anda sobre quatro pés será para vós outros abominação.

[21] Mas de todo inseto que voa, que anda sobre quatro pés, cujas pernas traseiras são mais compridas, para saltar com elas sobre a terra, estes comereis.

[22] Deles, comereis estes: a locusta, segundo a sua espécie, o gafanhoto devorador, segundo a sua espécie, o grilo, segundo a sua espécie, e o gafanhoto, segundo a sua espécie.

[23] Mas todos os outros insetos que voam, que têm quatro pés serão para vós outros abominação.

[24] E por estes vos tornareis imundos; qualquer que tocar o seu cadáver imundo será até à tarde.

[25] Qualquer que levar o seu cadáver lavará as suas vestes e será imundo até à tarde.

[26] Todo animal que tem unhas fendidas, mas o casco não dividido em dois e não rumina vos será por imundo; qualquer que tocar neles será imundo.

[27] Todo animal quadrúpede que anda na planta dos pés vos será por imundo; qualquer que tocar o seu cadáver será imundo até à tarde.

[28] E o que levar o seu cadáver lavará as suas vestes e será imundo até à tarde; eles vos serão por imundos.

[19] kattohaikara ja muut haikaralajit, harjalintu ja lepakko.

[20] Kaikki neljällä jalalla liikkuvat siivelliset olkoot teille iljettäviä.

[21] Saatte kuitenkin syödä neljällä jalalla liikkuvista siivellisistä niitä, joilla on jalkojen yläosassa reidet maassa hyppimistä varten.

[22] Niistä te saatte syödä seuraavia: kaikkia heinäsirkka-, hepokatti-, kenttäsirkka- ja kulkusirkkalajeja.

[23] Kaikki muut siivelliset, joilla on neljä jalkaa, olkoot teille iljettäviä.

[24] Te tulette niistä saastaisiksi. Jokainen, joka koskee niiden raatoihin, on saastainen iltaan asti.

[25] Jokainen, joka nostaa jonkin sellaisen raatoa, pesköön vaatteensa, ja hän on saastainen iltaan asti.

[26] Kaikki nelijalkaiset eläimet, jotka eivät märehdi ja joiden sorkat eivät ole kokonaan halkinaiset, olkoot teille saastaisia. Jokainen, joka koskee niihin, saastuu.

[27] Samoin kaikki käpälillä liikkuvat eläimet olkoot teille saastaisia. Jokainen, joka koskee niiden raatoihin, on saastainen iltaan asti.

[28] Joka kantaa jonkin sellaisen raatoa, pesköön vaatteensa, ja hän on saastainen

iltaan asti. Nämä eläimet ovat teille saastaisia.

29 Estes vos serão imundos entre o enxame de criaturas que povoam a terra: a doninha, o rato, o lagarto, segundo a sua espécie,

29 Pikkueläimistä, jotka liikkuvat maassa, olkoot teille saastaisia nämä: myyrä, hiiri ja liskolajit,

30 o geco, o crocodilo da terra, a lagartixa, o lagarto da areia e o camaleão;

30 gekko, varaani, sisilisko, skinkki ja kameleontti.

31 estes vos serão por imundos entre todo o enxame de criaturas; qualquer que os tocar, estando eles mortos, será imundo até à tarde.

31 Kaikista pikkueläimistä nämä ovat teille saastaisia. Jokainen, joka koskee sellaiseen, kun se on kuollut, on saastainen iltaan asti.

32 E tudo aquilo sobre que cair qualquer deles, estando eles mortos, será imundo, seja vaso de madeira, ou veste, ou pele, ou pano de saco, ou qualquer instrumento com que se faz alguma obra, será metido em água e será imundo até à tarde; então, será limpo.

32 Samoin saastuu kaikki, minkä päälle jokin niistä kuolleena putoaa, on kyseessä puuastia, vaatekappale, nahka, säkki tai mikä tahansa muu käyttöesine. Tällainen esine pantakoon veteen, ja se on saastainen iltaan asti. Sitten se on puhdas.

33 E todo vaso de barro, dentro do qual cair alguma coisa deles, tudo o que houver nele será imundo; o vaso quebrareis.

33 Jos jokin niistä putoaa mihin tahansa saviastiaan, tulee kaikki, mitä siinä on, saastaiseksi, ja astia on rikottava.

34 Todo alimento que se come, preparado com água, será imundo; e todo líquido que se bebe, em todo vaso, será imundo.

34 Kaikesta syötävästä ruuasta tulee saastaista, jos siihen pääsee vettä saastuneesta astiasta. Samoin kaikki juomakelpoinen juoma tulee jokaisessa sellaisessa astiassa saastaiseksi.

35 E aquilo sobre o que cair alguma coisa do seu corpo morto será imundo; se for um forno ou um fogareiro de barro, serão quebrados; imundos são; portanto, vos serão por imundos.

35 Kaikki, minkä päälle sellaisen pikkueläimen raato putoaa, saastuu, olkoon kyseessä leivinuuni tai liesi. Sellaiset on murskattava, sillä ne ovat saastaisia, ja saastaisia niiden tulee teille olla.

[36] Porém a fonte ou cisterna, em que se recolhem águas, será limpa; mas quem tocar no cadáver desses animais será imundo.

[37] Se do seu cadáver cair alguma coisa sobre alguma semente de semear, esta será limpa;

[38] mas, se alguém deitar água sobre a semente, e, se do cadáver cair alguma coisa sobre ela, vos será imunda.

[39] Se morrer algum dos animais de que vos é lícito comer, quem tocar no seu cadáver será imundo até à tarde;

[40] quem do seu cadáver comer lavará as suas vestes e será imundo até à tarde; e quem levar o seu corpo morto lavará as suas vestes e será imundo até à tarde.

[41] Também todo enxame de criaturas que povoam a terra será abominação; não se comerá.

[42] Tudo o que anda sobre o ventre, e tudo o que anda sobre quatro pés ou que tem muitos pés, entre todo enxame de criaturas que povoam a terra, não comereis, porquanto são abominação.

[43] Não vos façais abomináveis por nenhum enxame de criaturas, nem por elas vos contaminareis, para não serdes imundos.

[44] Eu sou o SENHOR, vosso Deus; portanto, vós vos consagrareis e sereis santos, porque eu sou santo; e não vos

[36] Vain lähde, kaivo tai vesiallas pysyy puhtaana. Mutta joka koskee raatoon, saastuu.

[37] Jos raato putoaa kylvösiemenen päälle, siemen pysyy puhtaana.

[38] Jos siemen on kasteltu vedellä ja raato putoaa sen päälle, siemen on teille saastainen.

[39] Jos jokin eläin, joka on teille ruuaksi kelpaava, kuolee, on se, joka sen raatoon koskee, saastainen iltaan asti.

[40] Jos joku syö sellaisen eläimen raatoa, hänen on pestävä vaatteensa, ja hän on saastainen iltaan asti. Samoin, jos joku on kantanut raatoa, hänen on pestävä vaatteensa, ja olkoon saastainen iltaan asti.

[41] Kaikki maassa liikkuvat pikkueläimet ovat iljettäviä. Niitä ei saa syödä.

[42] Älkää syökö mitään niistä, jotka matelevat vatsallaan, tai pikkueläimistä, jotka liikkuvat maassa neljällä tai useammalla jalalla, sillä ne ovat iljettäviä.

[43] Älkää tehkö itseänne iljettäviksi koskemalla mihinkään matelevaan pikkueläimeen. Älkää saastuttako itseänne niillä,

[44] sillä minä olen Herra , teidän Jumalanne. Pyhittäytykää siis ja olkaa pyhät, sillä minä olen pyhä. Älkää

contaminareis por nenhum enxame de criaturas que se arrastam sobre a terra.

45 Eu sou o SENHOR, que vos faço subir da terra do Egito, para que eu seja vosso Deus; portanto, vós sereis santos, porque eu sou santo.

46 Esta é a lei dos animais, e das aves, e de toda alma vivente que se move nas águas, e de toda criatura que povoa a terra,

47 para fazer diferença entre o imundo e o limpo e entre os animais que se podem comer e os animais que se não podem comer.

Levítico 12

A purificação da mulher depois do parto

1 Disse mais o SENHOR a Moisés:

2 Fala aos filhos de Israel: Se uma mulher conceber e tiver um menino, será imunda sete dias; como nos dias da sua menstruação, será imunda.

3 E, no oitavo dia, se circuncidará ao menino a carne do seu prepúcio.

4 Depois, ficará ela trinta e três dias a purificar-se do seu sangue; nenhuma coisa santa tocará, nem entrará no santuário até que se cumpram os dias da sua purificação.

5 Mas, se tiver uma menina, será imunda duas semanas, como na sua menstruação; depois, ficará sessenta e seis dias a purificar-se do seu sangue.

saastuttako itseänne millään pikkueläimellä, joka matelee maassa,

45sillä minä olen Herra , joka olen johdattanut teidät Egyptin maasta, jotta olisin teidän Jumalanne. Olkaa siis pyhiä, sillä minä olen pyhä.

46Tämä on laki eläimistä, linnuista ja kaikista vedessä liikkuvista ja maassa vilisevistä elävistä olennoista.

47 Näin voitte erottaa puhtaat ja saastaiset eläimet toisistaan ja syötävät eläimet niistä eläimistä, joita ei saa syödä.”

3. Mooseksen 12

Puhdistautuminen synnytyksen jälkeen

1 Herrapuhui Moosekselle:

2 ”Sano israelilaisille: Kun nainen on hedelmöitynyt ja synnyttää poikalapsen, hän on sen jälkeen saastainen seitsemän päivää, niin kuin hän on saastainen kuukautistensa aikana.

3Poikalapsen esinahka on ympärileikattava kahdeksantena päivänä.

4Naisen on pysyteltävä kotona kolmekymmentäkolme päivää puhdistavan verenvuodon aikana. Hän ei saa koskea mihinkään, mikä on pyhää, eikä mennä pyhäkköön, ennen kuin hänen puhdistautumispäivänsä ovat kuluneet.

5 Jos hän synnyttää tyttölapsen, hän on kaksi viikkoa saastainen samalla tavoin kuin kuukautistensa aikana. Hänen on pysyteltävä kotona kuusikymmentäkuusi päivää puhdistavan verenvuodon aikana.

[6] E, cumpridos os dias da sua purificação por filho ou filha, trará ao sacerdote um cordeiro de um ano, por holocausto, e um pombinho ou uma rola, por oferta pelo pecado, à porta da tenda da congregação;

[7] o sacerdote o oferecerá perante o SENHOR e, pela mulher, fará expiação; e ela será purificada do fluxo do seu sangue; esta é a lei da que der à luz menino ou menina.

[8] Mas, se as suas posses não lhe permitirem trazer um cordeiro, tomará, então, duas rolas ou dois pombinhos, um para o holocausto e o outro para a oferta pelo pecado; assim, o sacerdote fará expiação pela mulher, e será limpa.

Levítico 13

As leis acerca da lepra

[1] Disse o SENHOR a Moisés e a Arão:

[2] O homem que tiver na sua pele inchação, ou pústula, ou mancha lustrosa, e isto nela se tornar como praga de lepra, será levado a Arão, o sacerdote, ou a um de seus filhos, sacerdotes.

[3] O sacerdote lhe examinará a praga na pele; se o pêlo na praga se tornou branco, e a praga parecer mais profunda do que a pele da sua carne, é praga de lepra; o sacerdote o examinará e o declarará imundo.

[4] Se a mancha lustrosa na pele for branca e não parecer mais profunda do que a pele, e o pêlo não se tornou branco, então, o

[6] Kun hänen puhdistautumispäivänsä pojan tai tyttären syntymän jälkeen ovat kuluneet, hänen tulee viedä papille ilmestysmajan portille vuoden vanha karitsa polttouhriksi ja kyyhkysenpoika tai metsäkyyhkynen syntiuhriksi.

[7]Pappi tuokoon ne Herran eteen ja toimittakoon naiselle sovituksen, niin tämä puhdistuu verenvuodostaan. Tämä on laki poika- tai tyttölapsen synnyttäjästä.

[8] Jos nainen ei saa hankituksi lammasta, hän voi tuoda kaksi metsäkyyhkystä tai kaksi kyyhkysenpoikaa, toisen polttouhriksi ja toisen syntiuhriksi. Pappi toimittakoon hänelle sovituksen, ja niin hän on puhdas.”

3. Mooseksen 13

Spitaalia koskeva laki

[1] Herrapuhui Moosekselle ja Aaronille:

[2] ”Jos ihmisen ihoon tulee nystyrä, hilseilevä ihottuma tai vaalea laikku ja se muuttuu hänen ihollaan spitaalitartunnaksi, hänet on vietävä pappi Aaronin tai jonkun hänen sukuunsa kuuluvan papin luo.

[3]Kun pappi näkee ihossa sairaan kohdan, jossa karvat ovat muuttuneet valkoisiksi, ja kohta näyttää muuta ihoa matalammalta, on kyseessä spitaali. Kun pappi on sen nähnyt, hänen tulee julistaa sairastunut saastaiseksi.

[4] Jos ihmisen ihossa on valkea laikku, mutta se ei näytä muuta ihoa matalammalta eivätkä karvat ole

sacerdote encerrará por sete dias o que tem a praga.

5 Ao sétimo dia, o sacerdote o examinará; se, na sua opinião, a praga tiver parado e não se estendeu na sua pele, então, o sacerdote o encerrará por outros sete dias.

6 O sacerdote, ao sétimo dia, o examinará outra vez; se a lepra se tornou baça e na pele se não estendeu, então, o sacerdote o declarará limpo; é pústula; o homem lavará as suas vestes e será limpo.

7 Mas, se a pústula se estende muito na pele, depois de se ter mostrado ao sacerdote para a sua purificação, outra vez se mostrará ao sacerdote.

8 Este o examinará, e se a pústula se tiver estendido na pele, o sacerdote o declarará imundo; é lepra.

9 Quando no homem houver praga de lepra, será levado ao sacerdote.

10 E o sacerdote o examinará; se há inchação branca na pele, a qual tornou o pêlo branco, e houver carne viva na inchação,

11 é lepra inveterada na pele; portanto, o sacerdote o declarará imundo; não o encerrará, porque é imundo.

12 Se a lepra se espalhar de todo na pele e cobrir a pele do que tem a lepra, desde a

muuttuneet valkoisiksi, pappi eristäköön tartunnan saaneen seitsemäksi päiväksi.

5 Jos pappi huomaa seitsemäntenä päivänä, tarkastaessaan uudelleen sairasta kohtaa, että tartunta on pysynyt entisellään eikä ole levinnyt ihossa, pappi eristäköön tutkittavan toistamiseen seitsemäksi päiväksi.

6 Kun pappi seitsemäntenä päivänä tarkastaa hänet jälleen ja huomaa, että sairas kohta on muuttunut himmeäksi ja ettei sairaus ole levinnyt ihossa, pappi julistakoon hänet puhtaaksi. Kyseessä on ihottuma. Hänen on pestävä vaatteensa, ja sen jälkeen hän on puhdas.

7 Jos ihottuma kuitenkin leviää leviämistään ihossa sen jälkeen, kun hän on näyttäytynyt papille puhtaaksi julistamista varten, hänen on näyttäydyttävä papille uudestaan.

8 Jos pappi huomaa, että ihottuma on levinnyt, hänen tulee julistaa sairastunut saastaiseksi. Kyseessä on spitaali.

9 Kun ihmiseen tulee spitaali, hänet on vietävä papin luo.

10 Jos pappi huomaa, että ihossa on valkoinen nystyrä ja siinä olevat karvat ovat muuttuneet valkoisiksi ja että nystyrä on vereslihalla,

11 sairaan ihossa on vanha spitaali. Pappi julistakoon hänet saastaiseksi. Häntä ei enää pidä eristää tarkkailtavaksi, sillä hän on saastainen.

12 Jos spitaali leviää ihossa niin voimakkaasti, että se peittää sairaan koko

cabeça até aos pés, quanto podem ver os olhos do sacerdote,

ihon päästä jalkoihin asti, mihin pappi katsoneekin,

[13] então, este o examinará. Se a lepra cobriu toda a sua carne, declarará limpo o que tem a mancha; a lepra tornou-se branca; o homem está limpo.

[13] ja pappi huomaa, että spitaali peittää koko ihon, hänen tulee julistaa sairas puhtaaksi. Sairas on muuttunut kokonaan valkoiseksi, ja hän on puhdas.

[14] Mas, no dia em que aparecer nele carne viva, será imundo.

[14] Mutta sinä päivänä, jona hänessä näkyy vereslihaa, hänestä tulee saastainen.

[15] Vendo, pois, o sacerdote a carne viva, declará-lo-á imundo; a carne viva é imunda; é lepra.

[15] Kun pappi näkee vereslihan, hänen on julistettava sairas saastaiseksi. Veresliha on saastaista, se on spitaalia.

[16] Se a carne viva mudar e ficar de novo branca, então, virá ao sacerdote,

[16] Mutta jos veresliha palaa entiselleen ja muuttuu valkoiseksi, sairas menköön papin luo.

[17] e este o examinará. Se a lepra se tornou branca, então, o sacerdote declarará limpo o que tem a praga; está limpo.

[17] Jos pappi huomaa, että sairas kohta on muuttunut valkoiseksi, hänen tulee julistaa sairas puhtaaksi; hän on puhdas.

[18] Quando sarar a carne em cuja pele houver uma úlcera,

[18] Jos jonkun ihoon tulee paise ja se paranee,

[19] e no lugar da úlcera aparecer uma inchação branca ou mancha lustrosa, branca que tira a vermelho, mostrar-se-á ao sacerdote.

[19] mutta paiseen tilalle tulee valkoinen nystyrä tai vaaleanpunainen laikku, hänen on näyttäydyttävä papille.

[20] O sacerdote a examinará; se ela parece mais funda do que a pele, e o seu pêlo se tornou branco, o sacerdote o declarará imundo; praga de lepra é, que brotou da úlcera.

[20] Jos pappi huomaa, että sairas kohta näyttää muuta ihoa matalammalta ja että karvat ovat siinä muuttuneet valkoisiksi, pappi julistakoon sairaan saastaiseksi. Paiseeseen on puhjennut spitaali.

[21] Porém, se o sacerdote a examinar, e nela não houver pêlo branco, e não estiver ela mais funda do que a pele, porém baça, então, o sacerdote o encerrará por sete dias.

[21] Mutta jos pappi huomaa, ettei siinä ole valkoisia karvoja eikä kohta ole muuta ihoa matalampi ja että se on muuttunut himmeäksi, hänen tulee eristää tutkittava seitsemäksi päiväksi.

[22] Se ela se estender na pele, o sacerdote declarará imundo o homem; é lepra.

[23] Mas, se a mancha lustrosa parar no seu lugar, não se estendendo, é cicatriz da úlcera; o sacerdote, pois, o declarará limpo.

[24] Quando, na pele, houver queimadura de fogo, e a carne viva da queimadura se tornar em mancha lustrosa, branca que tira a vermelho ou branco,

[25] o sacerdote a examinará. Se o pêlo da mancha lustrosa se tornou branco, e ela parece mais funda do que a pele, é lepra que brotou na queimadura. O sacerdote declarará imundo o homem; é a praga de lepra.

[26] Porém, se o sacerdote a examinar, e não houver pêlo branco na mancha lustrosa, e ela não estiver mais funda que a pele, mas for de cor baça, o sacerdote encerrará por sete dias o homem.

[27] Depois, o sacerdote o examinará ao sétimo dia; se ela se tiver estendido na pele, o sacerdote o declarará imundo; é praga de lepra.

[28] Mas, se a mancha lustrosa parar no seu lugar e na pele não se estender, mas se tornou baça, é inchação da queimadura; portanto, o sacerdote o declarará limpo, porque é cicatriz da queimadura.

[29] Quando o homem (ou a mulher) tiver praga na cabeça ou na barba,

[22] Jos laikku ihossa leviää leviämistään, pappi julistakoon sairastuneen saastaiseksi. Tämä on saanut tartunnan.

[23] Mutta jos vaaleanpunainen laikku pysyy alallaan eikä leviä, se on paiseen arpi. Papin on julistettava hänet puhtaaksi.

[24]Jos joku saa palohaavan ihoonsa ja palohaavan vereslihaan tulee vaaleanpunainen tai valkoinen laikku

[25] ja pappi huomaa karvojen muuttuneen laikussa valkoisiksi ja kohdan näyttävän muuta ihoa matalammalta, niin palohaavaan on puhjennut spitaali. Papin on julistettava hänet saastaiseksi, sillä kyseessä on spitaalitartunta.

[26] Mutta jos pappi näkee, ettei laikussa ole valkoisia karvoja eikä se ole muuta ihoa matalampi ja että se on muuttunut himmeäksi, hänen tulee eristää tutkittava seitsemäksi päiväksi.

[27] Jos pappi seitsemäntenä päivänä huomaa tartunnan yhä levinneen ihossa, hänen tulee julistaa sairas saastaiseksi. Kyseessä on spitaali.

[28] Jos laikku sen sijaan on pysynyt alallaan eikä ole levinnyt ihossa ja on muuttunut himmeäksi, kyseessä on palohaavasta syntynyt nystyrä. Pappi julistakoon tutkittavan puhtaaksi, sillä kyseessä on palohaavan arpi.

[29]Jos miehen tai naisen päähän tai parran alueelle tulee tartunta

[30] o sacerdote examinará a praga; se ela parece mais funda do que a pele, e pêlo amarelo fino nela houver, o sacerdote o declarará imundo; é tinha, é lepra da cabeça ou da barba.

[31] Mas, se o sacerdote, havendo examinado a praga da tinha, achar que ela não parece mais funda do que a pele, e, se nela não houver pêlo preto, então, o sacerdote encerrará o que tem a praga da tinha por sete dias.

[32] Ao sétimo dia, o sacerdote examinará a praga; se a tinha não se tiver espalhado, e nela não houver pêlo amarelo, e a tinha não parecer mais funda do que a pele,

[33] então, o homem será rapado; mas não se rapará a tinha. O sacerdote, por mais sete dias, encerrará o que tem a tinha.

[34] Ao sétimo dia, o sacerdote examinará a tinha; se ela não se houver estendido na pele e não parecer mais funda do que a pele, o sacerdote declarará limpo o homem; este lavará as suas vestes e será limpo.

[35] Mas, se a tinha, depois da sua purificação, se tiver espalhado muito na pele,

[36] então, o sacerdote o examinará; se a tinha se tiver espalhado na pele, o sacerdote não procurará pêlo amarelo; está imundo.

[37] Mas, se a tinha, a seu ver, parou, e pêlo preto cresceu nela, a tinha está sarada; ele

[30] ja pappi huomaa, että sairas kohta näyttää muuta ihoa matalammalta ja että siinä on ohuita, kellertäviä karvoja, hänen tulee julistaa sairastunut saastaiseksi. Kyseessä on tartunta, joka on pää- tai parta-spitaalia.

[31] Jos pappi huomaa, ettei sairas kohta näytä muuta ihoa matalammalta eikä siinä ole mustia karvoja, hänen tulee eristää tartunnan saanut seitsemäksi päiväksi.

[32] Jos pappi seitsemäntenä päivänä havaitsee, ettei tartunta ole levinnyt ja ettei kohdassa ole kellertäviä karvoja eikä se näytä muuta ihoa matalammalta,

[33] tartunnan saanut ajakoon hiuksensa tai partansa, mutta jättäköön tartuntakohdan ajamatta. Papin tulee eristää tartunnan saanut uudelleen seitsemäksi päiväksi.

[34] Jos pappi seitsemäntenä päivänä huomaa, ettei tartunta ole levinnyt ihossa ja ettei sairas kohta näytä muuta ihoa matalammalta, papin tulee julistaa hänet puhtaaksi. Hän pesköön vaatteensa, ja sitten hän on puhdas.

[35] Jos tartunta kuitenkin leviää leviämistään ihossa sen jälkeen, kun hänet on julistettu puhtaaksi,

[36] ja pappi näkee, että tartunta on levinnyt ihossa, papin ei enää tarvitse etsiä kellertäviä karvoja. Tartunnan saanut on saastainen.

[37] Mutta jos papista näyttää, että sairas kohta on pysynyt entisellään ja siihen on

está limpo, e o sacerdote o declarará limpo.

kasvanut mustia karvoja, se on parantunut. Tutkittava on puhdas, ja papin tulee julistaa hänet puhtaaksi.

38 E, quando o homem (ou a mulher) tiver manchas lustrosas na pele,

38Jos miehen tai naisen ihoon tulee laikkuja, valkoisia laikkuja,

39 então, o sacerdote o examinará; se na pele aparecerem manchas baças, brancas, é impigem branca que brotou na pele; está limpo.

39ja pappi huomaa, että sairaan ihossa olevat valkoiset laikut ovat himmeitä, häneen on puhjennut ihottuma. Hän on puhdas.

40 Quando os cabelos do homem lhe caírem da cabeça, é calva; contudo, está limpo.

40Jos hiukset lähtevät miehen päästä, hän on kalju. Hän on silti puhdas.

41 Se lhe caírem na frente da cabeça, é antecalva; contudo, está limpo.

41 Jos hiukset lähtevät hänen päänsä otsapuolelta, hän on otsakalju. Hän on puhdas.

42 Porém, se, na calva ou na antecalva, houver praga branca, que tira a vermelho, é lepra, brotando na calva ou na antecalva.

42 Mutta jos päälaen tai otsapuolen kaljuun kohtaan ilmestyy vaaleanpunainen laikku, se on spitaalia, joka on puhkeamassa päälaen tai otsapuolen kaljuun kohtaan.

43 Havendo, pois, o sacerdote examinado, se a inchação da praga, na sua calva ou antecalva, está branca, que tira a vermelho, como parece a lepra na pele,

43 Jos pappi näkee, että päälaen tai otsapuolen kaljussa kohdassa on vaaleanpunainen nystyrä ja se näyttää samanlaiselta kuin ihossa oleva spitaali,

44 é leproso aquele homem, está imundo; o sacerdote o declarará imundo; a sua praga está na cabeça.

44 mies on spitaalinen. Hän on saastainen, ja papin tulee julistaa hänet saastaiseksi päässä olevan tartunnan tähden.

45 As vestes do leproso, em quem está a praga, serão rasgadas, e os seus cabelos serão desgrenhados; cobrirá o bigode e clamará: Imundo! Imundo!

45 Spitaalitartunnan saaneen on kuljettava repaleisissa vaatteissa, hiukset hajallaan ja kasvojen alaosa peitettynä ja huudettava: ’Saastainen, saastainen!’

46 Será imundo durante os dias em que a praga estiver nele; é imundo, habitará só; a sua habitação será fora do arraial.

46 Hän on saastainen niin kauan kuin hänessä on spitaali. Hän on saastainen, ja hänen on asuttava yksinään. Asukoon hän erillään leirin ulkopuolella.

[47] Quando também em alguma veste houver praga de lepra, veste de lã ou de linho,
[48] seja na urdidura, seja na trama, de linho ou de lã, em pele ou em qualquer obra de peles,

[49] se a praga for esverdinhada ou avermelhada na veste, ou na pele, ou na urdidura, ou na trama, em qualquer coisa feita de pele, é a praga de lepra, e mostrar-se-á ao sacerdote.

[50] O sacerdote examinará a praga e encerrará, por sete dias, aquilo que tem a praga.
[51] Então, examinará a praga ao sétimo dia; se ela se houver estendido na veste, na urdidura ou na trama, seja na pele, seja qual for a obra em que se empregue, é lepra maligna; isso é imundo.

[52] Pelo que se queimará aquela veste, seja a urdidura, seja a trama, de lã, ou de linho, ou qualquer coisa feita de pele, em que se acha a praga, pois é lepra maligna; tudo se queimará.

[53] Mas, examinando o sacerdote, se a praga não se tiver espalhado na veste, nem na urdidura, nem na trama, nem em qualquer coisa feita de pele,
[54] então, o sacerdote ordenará que se lave aquilo em que havia a praga e o encerrará por mais sete dias;
[55] o sacerdote, examinando a coisa em que havia praga, depois de lavada aquela, se a

[47]Jos spitaalitartunta tulee vaatteeseen, olipa vaate villainen tai pellavainen,

[48] tai pellavaiseen tai villaiseen loimeen tai kuteeseen tai nahkaan tai mihin tahansa nahasta tehtyyn esineeseen
[49] ja tartunnan kohta vaatekappaleessa tai nahassa tai loimessa tai kuteessa tai missä tahansa nahasta tehdyssä esineessä on vihertävä tai punertava, se on spitaalitartuntaa, ja se on näytettävä papille.
[50] Kun pappi on todennut tartunnan, hänen tulee eristää tartunnan saanut esine seitsemäksi päiväksi.
[51] Jos hän seitsemäntenä päivänä näkee, että tartunta on levinnyt vaatteessa, loimessa, kuteessa tai missä tahansa nahasta tehdyssä esineessä, se on pahanlaatuista spitaalia. Se on saastaista.
[52] Papin on poltettava villainen tai pellavainen vaate, loimi, kude tai mikä tahansa nahasta tehty esine, jossa on tartunta. Kysymyksessä on pahanlaatuinen spitaali. Esine poltettakoon tulessa.
[53] Mutta jos pappi näkee, ettei tartunta ole levinnyt vaatteessa tai loimessa tai kuteessa tai nahasta tehdyssä esineessä, on se mikä tahansa,
[54] hänen tulee määrätä tartunnan saanut esine pestäväksi ja eristää se uudelleen seitsemäksi päiväksi.
[55] Jos pappi pesemisen jälkeen toteaa, että tartunnan saanut kohta on

praga não mudou a sua cor, nem se espalhou, está imunda; com fogo a queimarás; é lepra roedora, seja no avesso ou no direito.

samannäköinen kuin ennen, esine on saastainen, vaikka tartunta ei olekaan levinnyt, ja se pitää polttaa tulessa. Se on spitaalin saastuttama, joko nurjalta tai oikealta puolelta.

56 Mas, se o sacerdote examinar a mancha, e esta se tornou baça depois de lavada, então, a rasgará da veste, ou da pele, ou da urdidura, ou da trama.

56 Mutta jos pappi näkee, että tartuntakohta on pesemisen jälkeen vaalennut, hänen on repäistävä se pois vaatekappaleesta tai nahasta, loimesta tai kuteesta.

57 Se a praga ainda aparecer na veste, quer na urdidura, quer na trama, ou em qualquer coisa feita de pele, é lepra que se espalha; com fogo queimarás aquilo em que está a praga.

57 Jos tutkittuun vaatteeseen tai loimeen tai kuteeseen tai mihin tahansa nahasta tehtyyn esineeseen vielä ilmestyy tartuntaa, siihen on puhjennut spitaali. Tartunnan saanut esine poltettakoon tulessa.

58 Mas a veste, quer na urdidura, quer na trama, ou qualquer coisa de peles, que lavares e de que a praga se retirar, se lavará segunda vez e será limpa.

58 Sen sijaan vaate, loimi, kude tai mikä tahansa nahasta tehty esine, josta tartunta on pestäessä kadonnut, on pestävä uudelleen, ja niin se on puhdas.”

59 Esta é a lei da praga da lepra da veste de lã ou de linho, quer na urdidura, quer na trama; ou de qualquer coisa de peles, para se poder declará-las limpas ou imundas.

59 Tämä on laki spitaalitartunnasta villaisessa tai pellavaisessa vaatteessa, loimessa tai kuteessa tai missä tahansa nahasta tehdyssä esineessä sekä niiden puhtaaksi tai saastaiseksi julistamisesta.

Levítico 14

A lei acerca do leproso depois de sarado

1 Disse o SENHOR a Moisés:

2 Esta será a lei do leproso no dia da sua purificação: será levado ao sacerdote;

3 este sairá fora do arraial e o examinará. Se a praga da lepra do leproso está curada,

3. Mooseksen 14

Laki spitaalisen puhtaaksi julistamisesta

1 Herrapuhui Moosekselle:

2 ”Tämä on laki siitä, mitä spitaaliselle on tehtävä sinä päivänä, jona hänet julistetaan puhtaaksi. Hänet on tuotava papin eteen,

3kun pappi on mennyt leirin ulkopuolelle. Jos pappi näkee, että spitaalinen on parantunut spitaalitartunnasta,

[4] então, o sacerdote ordenará que se tomem, para aquele que se houver de purificar, duas aves vivas e limpas, e pau de cedro, e estofo carmesim, e hissopo.
[5] Mandará também o sacerdote que se imole uma ave num vaso de barro, sobre águas correntes.

[6] Tomará a ave viva, e o pau de cedro, e o estofo carmesim, e o hissopo e os molhará no sangue da ave que foi imolada sobre as águas correntes.

[7] E, sobre aquele que há de purificar-se da lepra, aspergirá sete vezes; então, o declarará limpo e soltará a ave viva para o campo aberto.

[8] Aquele que tem de se purificar lavará as vestes, rapará todo o seu pêlo, banhar-se-á com água e será limpo; depois, entrará no arraial, porém ficará fora da sua tenda por sete dias.

[9] Ao sétimo dia, rapará todo o seu cabelo, a cabeça, a barba e as sobrancelhas; rapará todo pêlo, lavará as suas vestes, banhará o corpo com água e será limpo.

[10] No oitavo dia, tomará dois cordeiros sem defeito, uma cordeira sem defeito, de um ano, e três dízimas de um efa de flor de farinha, para oferta de manjares, amassada com azeite, e separadamente um sextário de azeite;

[4] pappi käskeköön tuoda puhdistettavaa varten kaksi elävää puhdasta lintua sekä setripuuta, helakanpunaista lankaa ja iisoppikorren.

[5]Pappi käskeköön teurastaa toisen linnun raikasta vettä sisältävän saviastian päällä.

[6] Sitten papin tulee ottaa elävä lintu sekä setripuuta, helakanpunainen lanka ja iisoppikorsi. Hän kastakoon nämä, myös elävän linnun, sen linnun vereen, joka teurastettiin raikkaan veden päällä,
[7] ja vihmokoon verta seitsemän kertaa spitaalista puhdistettavan päälle ja julistakoon hänet puhtaaksi. Sitten hän päästäköön elävän linnun lentämään kedolle.
[8] Puhdistettavan on pestävä vaatteensa, ajeltava kaikki hiuksensa ja karvansa ja peseydyttävä vedessä, ja niin hän tulee puhtaaksi. Sen jälkeen hän saa mennä leiriin, mutta hänen on asuttava telttansa ulkopuolella seitsemän päivää.
[9]Myös seitsemäntenä päivänä hänen on ajeltava kaikki hiuksensa sekä partansa ja kulmakarvansa – hänen on ajeltava kaikki karvansa. Pesköön hän sitten vaatteensa ja peseytyköön vedessä, ja niin hän tulee puhtaaksi.

[10]Kahdeksantena päivänä hänen tulee ottaa kaksi virheetöntä karitsaa ja virheetön vuoden vanha uuhikaritsa sekä ruokauhriksi kolme eefa-mitan kymmenesosaa hienoja vehnäjauhoja,

joihin on sekoitettu öljyä, sekä yksi loog-mitta öljyä.

11 e o sacerdote que faz a purificação apresentará o homem que houver de purificar-se e essas coisas diante do SENHOR, à porta da tenda da congregação;

11 Puhdistusta toimittava pappi asettakoon puhdistettavan ja uhrit Herran eteen ilmestysmajan portille.

12 tomará um dos cordeiros e o oferecerá por oferta pela culpa e o sextário de azeite; e os moverá por oferta movida perante o SENHOR.

12 Sitten pappi ottakoon toisen karitsan ja uhratkoon sen vikauhriksi, samoin loog-mitan öljyä, ja heiluttakoon niitä heilutusuhrina Herran edessä.

13 Então, imolará o cordeiro no lugar em que se imola a oferta pelo pecado e o holocausto, no lugar santo; porque quer a oferta pela culpa como a oferta pelo pecado são para o sacerdote; são coisas santíssimas.

13 Karitsa on teurastettava paikassa, jossa syntiuhri ja polttouhrit teurastetaan, pyhässä paikassa, sillä vikauhri on pyhistä pyhintä, kuten syntiuhrikin, ja kuuluu papille.

14 O sacerdote tomará do sangue da oferta pela culpa e o porá sobre a ponta da orelha direita daquele que tem de purificar-se, e sobre o polegar da sua mão direita, e sobre o polegar do seu pé direito.

14 Pappi ottakoon vikauhrin verta ja sivelköön sitä puhdistettavan oikeaan korvannipukkaan sekä oikean käden peukaloon ja oikean jalan isoonvarpaaseen.

15 Também tomará do sextário de azeite e o derramará na palma da própria mão esquerda.

15 Sen jälkeen hänen tulee ottaa öljyä loog-mitasta, kaataa sitä vasemmalle kämmenelleen,

16 Molhará o dedo direito no azeite que está na mão esquerda e daquele azeite aspergirá, com o dedo, sete vezes perante o SENHOR;

16 kastaa oikean kätensä etusormi vasemmalla kämmenellään olevaan öljyyn ja vihmoa öljyä sormellaan seitsemän kertaa Herran edessä.

17 do restante do azeite que está na mão, o sacerdote porá sobre a ponta da orelha direita daquele que tem de purificar-se, e sobre o polegar da sua mão direita, e sobre o polegar do seu pé direito, em cima do sangue da oferta pela culpa;

17 Käteensä jäänyttä öljyä papin tulee sivellä puhdistettavan oikeaan korvannipukkaan, oikean käden peukaloon ja oikean jalan isoonvarpaaseen vikauhrin veren päälle.

[18] o restante do azeite que está na mão do sacerdote, pô-lo-á sobre a cabeça daquele que tem de purificar-se; assim, o sacerdote fará expiação por ele perante o SENHOR.
[19] Então, o sacerdote fará a oferta pelo pecado e fará expiação por aquele que tem de purificar-se da sua imundícia. Depois, imolará o holocausto

[20] e o oferecerá com a oferta de manjares sobre o altar; assim, o sacerdote fará expiação pelo homem, e este será limpo.

[21] Se for pobre, e as suas posses não lhe permitirem trazer tanto, tomará um cordeiro para oferta pela culpa como oferta movida, para fazer expiação por ele, e a dízima de um efa de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares, e um sextário de azeite,
[22] duas rolas ou dois pombinhos, segundo as suas posses, dos quais um será para oferta pelo pecado, e o outro, para holocausto.

[23] Ao oitavo dia da sua purificação, os trará ao sacerdote, à porta da tenda da congregação, perante o SENHOR.

[24] O sacerdote tomará o cordeiro da oferta pela culpa e o sextário de azeite e os moverá por oferta movida perante o SENHOR.
[25] Então, o sacerdote imolará o cordeiro da oferta pela culpa, e tomará do sangue da oferta pela culpa, e o porá sobre a ponta da orelha direita daquele que tem

[18] Lopun käteensä jääneen öljyn pappi sivelköön puhdistettavan päähän. Näin pappi toimittaa hänelle sovituksen Herran edessä.
[19] Sitten pappi uhratkoon syntiuhrin ja toimittakoon puhdistettavalle sovituksen hänen saastaisuudestaan. Sen jälkeen hänen tulee teurastaa polttouhrieläin.
[20] Pappi uhratkoon eläimen ja ruokauhrin alttarilla. Kun pappi on toimittanut puhdistettavalle sovituksen, tämä on puhdas.
[21] Jos puhdistettava on köyhä eikä saa hankituksi, mitä on säädetty, hän voi tuoda sovituksekseen yhden karitsan vikauhriksi, heilutusuhriksi, ja eefa-mitan kymmenesosan öljyyn sekoitettuja hienoja vehnäjauhoja ruokauhriksi ja loog-mitan öljyä
[22] sekä kaksi metsäkyyhkystä tai kaksi kyyhkysenpoikaa, sen mukaan kuin hän saa hankituksi. Toinen olkoon syntiuhri ja toinen polttouhri.
[23] Puhdistettavan tulee kahdeksantena päivänä viedä ne puhdistamistaan varten papille ilmestysmajan ovelle, Herran eteen.

[24] Pappi ottakoon vikauhrikaritsan ja loog-mitan öljyä ja heiluttakoon niitä heilutusuhrina Herran edessä.

[25] Hänen tulee teurastaa vikauhrikaritsa, ottaa vikauhrin verta ja sivellä sitä puhdistettavan oikeaan korvannipukkaan

de purificar-se, e sobre o polegar da sua mão direita, e sobre o polegar do seu pé direito.

sekä oikean käden peukaloon ja oikean jalan isoonvarpaaseen.

[26] Derramará do azeite na palma da própria mão esquerda;

[26] Sen jälkeen pappi kaatakoon öljyä vasemmalle kämmenelleen

[27] e, com o dedo direito, aspergirá do azeite que está na sua mão esquerda, sete vezes perante o SENHOR;

[27] ja pirskottakoon seitsemän kertaa oikealla etusormellaan vasemmalla kämmenellään olevaa öljyä Herran edessä.

[28] porá do azeite que está na sua mão na ponta da orelha direita daquele que tem de purificar-se, e no polegar da sua mão direita, e no polegar do seu pé direito, por cima do sangue da oferta pela culpa;

[28] Käteensä jäänyttä öljyä pappi sivelköön puhdistettavan oikeaan korvannipukkaan, oikean käden peukaloon ja oikean jalan isoonvarpaaseen, kohtiin, joissa on vikauhrin verta.

[29] o restante do azeite que está na mão do sacerdote porá sobre a cabeça do que tem de purificar-se, para fazer expiação por ele perante o SENHOR.

[29] Loput käteensä jääneestä öljystä papin tulee sivellä puhdistettavan päähän toimittaakseen hänelle sovituksen Herran edessä.

[30] Oferecerá uma das rolas ou um dos pombinhos, segundo as suas posses;

[30] Lopuksi pappi uhratkoon puhdistettavan hankkimat metsäkyyhkyset tai kyyhkysenpojat,

[31] será um para oferta pelo pecado, e o outro, para holocausto, além da oferta de manjares; e, assim, o sacerdote fará expiação por aquele que tem de purificar-se perante o SENHOR.

[31] ne, jotka tämä on saanut hankituksi, toisen syntiuhriksi ja toisen polttouhriksi ruokauhrin ohella. Näin pappi toimittaa puhdistettavalle sovituksen Herran edessä.”

[32] Esta é a lei daquele em quem está a praga da lepra, cujas posses não lhe permitem o devido para a sua purificação.

[32] Tämä on laki spitaalia sairastavasta, joka ei saa hankituksi puhdistamistaan varten kaikkea, mikä on säädetty.

A lei acerca da lepra numa casa

Talossa esiintyvää spitaalia koskeva laki

[33] Disse mais o SENHOR a Moisés e a Arão:

[33] Herrapuhui Moosekselle ja Aaronille:

[34] Quando entrardes na terra de Canaã, que vos darei por possessão, e eu enviar a praga da lepra a alguma casa da terra da vossa possessão,

[34] ”Kun te olette tulleet Kanaaninmaahan, jonka minä annan teidän omaisuudeksenne, ja minä sallin spitaalin tarttua johonkin taloon omistamassanne maassa,

35 o dono da casa fará saber ao sacerdote, dizendo: Parece-me que há como que praga em minha casa.

36 O sacerdote ordenará que despejem a casa, antes que venha para examinar a praga, para que não seja contaminado tudo o que está na casa; depois, virá o sacerdote, para examinar a casa,

37 e examinará a praga. Se, nas paredes da casa, há manchas esverdinhadas ou avermelhadas e parecem mais fundas que a parede,

38 então, o sacerdote sairá da casa e a cerrará por sete dias.

39 Ao sétimo dia, voltará o sacerdote e examinará; se vir que a praga se estendeu nas paredes da casa,

40 ele ordenará que arranquem as pedras em que estiver a praga e que as lancem fora da cidade num lugar imundo;

41 e fará raspar a casa por dentro, ao redor, e o pó que houverem raspado lançarão, fora da cidade, num lugar imundo.

42 Depois, tomarão outras pedras e as porão no lugar das primeiras; tomar-se-á outra argamassa e se rebocará a casa.

43 Se a praga tornar a brotar na casa, depois de arrancadas as pedras, raspada a casa e de novo rebocada,

44 então, o sacerdote entrará e examinará. Se a praga se tiver estendido na casa, há nela lepra maligna; está imunda.

35 talon omistaja menköön kertomaan siitä papille ja sanokoon: 'Minusta näyttää kuin talossani olisi tartunta.'

36 Pappi käskeköön tyhjentää talon, ennen kuin menee tutkimaan tartuntaa, ettei kaikki, mitä talossa on, saastuisi. Sen jälkeen pappi voi mennä tarkastamaan talon.

37 Jos hän näkee, että talon seinissä on tartunta, vihertäviä tai punertavia syvennyksiä, jotka näyttävät muuta seinää matalammilta,

38 hänen on lähdettävä talosta oven ulkopuolelle ja eristettävä talo seitsemäksi päiväksi.

39 Jos hän seitsemäntenä päivänä palattuaan näkee, että tartunta on levinnyt talon seinissä,

40 käskeköön hän irrottaa kivet, joissa on tartunta, ja heittää ne kaupungin ulkopuolelle saastaiseen paikkaan.

41 Koko talo on kaavittava sisäpuolelta puhtaaksi, ja kaavittu savi on heitettävä kaupungin ulkopuolelle saastaiseen paikkaan.

42 Sitten on otettava toiset kivet, pantava ne entisten tilalle ja otettava uutta savea ja siveltävä talo sillä.

43 Jos tartunta puhkeaa uudelleen talossa sen jälkeen, kun kivet on otettu pois ja talo kaavittu puhtaaksi sekä sivelty uudestaan savella,

44 pappi menköön sisään ja tarkastakoon talon. Jos tartunta on levinnyt talossa,

kyseessä on pahanlaatuinen spitaali ja talo on saastainen.

[45] Derribar-se-á, portanto, a casa, as pedras e a sua madeira, como também todo o reboco da casa; e se levará tudo para fora da cidade, a um lugar imundo.

[45] Talo on hajotettava, ja sen kivet, puuosat ja kaikki savi on vietävä ulos kaupungista saastaiseen paikkaan.

[46] Aquele que entrar na casa, enquanto está fechada, será imundo até à tarde.

[46] Jokainen, joka menee sisälle siihen taloon milloin tahansa sinä aikana, kun se on eristettynä, on saastainen iltaan asti.

[47] Também o que se deitar na casa lavará as suas vestes; e quem nela comer lavará as suas vestes.

[47] Joka makaa siinä talossa, pesköön vaatteensa. Samoin pesköön vaatteensa se, joka syö siinä talossa.

[48] Porém, tornando o sacerdote a entrar, e, examinando, se a praga na casa não se tiver estendido depois que a casa foi rebocada, o sacerdote a declarará limpa, porque a praga está curada.

[48] Mutta jos pappi sisälle mentyään näkee, ettei tartunta ole levinnyt talossa sen jälkeen, kun talo on sivelty savella, hän julistakoon talon puhtaaksi, sillä tartunta on hävinnyt .

[49] Para purificar a casa, tomará duas aves, e pau de cedro, e estofo carmesim, e hissopo,

[49] Sitten hänen tulee ottaa talon puhdistamista varten kaksi lintua sekä setripuuta, helakanpunaista lankaa ja iisoppikorsi.

[50] imolará uma ave num vaso de barro sobre águas correntes,

[50] Hänen on teurastettava toinen linnuista raikasta vettä sisältävän saviastian päällä.

[51] tomará o pau de cedro, e o hissopo, e o estofo carmesim, e a ave viva, e os molhará no sangue da ave imolada e nas águas correntes, e aspergirá a casa sete vezes.

[51] Ottakoon hän sitten setripuun, iisoppikorren, helakanpunaisen langan ja elävän linnun, kastakoon ne teurastetun linnun vereen ja raikkaaseen veteen sekä vihmokoon verta ja vettä taloon seitsemän kertaa.

[52] Assim, purificará aquela casa com o sangue da ave, e com as águas correntes, e com a ave viva, e com o pau de cedro, e com o hissopo, e com o estofo carmesim.

[52] Näin hänen tulee puhdistaa talo linnun verellä ja raikkaalla vedellä, elävällä linnulla, setripuulla, iisoppikorrella ja helakanpunaisella langalla.

[53] Então, soltará a ave viva para fora da cidade, para o campo aberto; assim, fará expiação pela casa, e será limpa.

[53] Lopuksi hänen tulee päästää elävä lintu vapaaksi kaupungin ulkopuolella. Näin hän on toimittanut talolle sovituksen, ja talo on puhdas.”

[54] Esta é a lei de toda sorte de praga de lepra, e de tinha,

[54] Tämä on laki kaikista spitaalitartunnan muodoista, myös pää- ja leukaspitaalista,

[55] e da lepra das vestes, e das casas,

[55] spitaalista vaatteissa ja taloissa,

[56] e da inchação, e da pústula, e das manchas lustrosas,

[56] nystyröistä, ihottumista ja vaaleista laikuista.

[57] para ensinar quando qualquer coisa é limpa ou imunda. Esta é a lei da lepra.

[57] Näin on säädetty siitä, milloin henkilö on julistettava saastaiseksi ja milloin puhtaaksi. Tämä on laki spitaalista.

Levítico 15

3. Mooseksen 15

Imundícias do homem e da mulher

Sukupuolista saastaisuutta koskeva laki

[1] Disse mais o SENHOR a Moisés e a Arão:

[1] Herrapuhui Moosekselle ja Aaronille:

[2] Falai aos filhos de Israel e dizei-lhes: Qualquer homem que tiver fluxo seminal do seu corpo será imundo por causa do fluxo.

[2] ”Sanokaa israelilaisille: Jos miehellä on vuotoa elimestään , hänen vuotonsa on saastaista.

[3] Esta, pois, será a sua imundícia por causa do seu fluxo: se o seu corpo vaza o fluxo ou se o seu corpo o estanca, esta é a sua imundícia.

[3] Hän on yhtä lailla saastainen riippumatta siitä, vuotaako hänen elimensä vai pidättääkö se vuodon.

[4] Toda cama em que se deitar o que tiver fluxo será imunda; e tudo sobre que se assentar será imundo.

[4] Jokainen vuode, jolla vuotoa sairastava makaa, tulee saastaiseksi. Samoin saastuu jokainen esine, jolla hän istuu.

[5] Qualquer que lhe tocar a cama lavará as suas vestes, banhar-se-á em água e será imundo até à tarde.

[5] Se, joka koskee hänen vuoteeseensa, pesköön vaatteensa ja peseytyköön vedessä ja olkoon saastainen iltaan asti.

[6] Aquele que se assentar sobre aquilo em que se assentara o que tem o fluxo lavará as suas vestes, banhar-se-á em água e será imundo até à tarde.

[6] Samoin se, joka istuu johonkin, missä vuotoa sairastava on istunut, pesköön vaatteensa ja peseytyköön vedessä ja olkoon saastainen iltaan asti.

[7] Quem tocar o corpo do que tem o fluxo lavará as sua vestes, banhar-se-á em água e será imundo até à tarde.

[8] Se o homem que tem o fluxo cuspir sobre uma pessoa limpa, então, esta lavará as suas vestes, banhar-se-á em água e será imunda até à tarde.

[9] Também toda sela em que cavalgar o que tem o fluxo será imunda.

[10] Qualquer que tocar alguma coisa que esteve debaixo dele será imundo até à tarde; e aquele que a levar lavará as suas vestes, banhar-se-á em água e será imundo até à tarde.

[11] Também todo aquele em quem tocar o que tiver o fluxo, sem haver lavado as suas mãos com água, lavará as suas vestes, banhar-se-á em água e será imundo até à tarde.

[12] O vaso de barro em que tocar o que tem o fluxo será quebrado; porém todo vaso de madeira será lavado em água.

[13] Quando, pois, o que tem o fluxo dele estiver limpo, contar-se-ão sete dias para a sua purificação; lavará as suas vestes, banhará o corpo em águas correntes e será limpo.

[14] Ao oitavo dia, tomará duas rolas ou dois pombinhos, e virá perante o SENHOR, à porta da tenda da congregação, e os dará ao sacerdote;

[7] Myös se, joka koskee vuotoa sairastavaan, pesköön vaatteensa ja peseytyköön vedessä ja olkoon saastainen iltaan asti.

[8] Jos vuotoa sairastava sylkee puhtaan ihmisen päälle, tämä pesköön vaatteensa ja peseytyköön vedessä ja olkoon saastainen iltaan asti.

[9] Jokainen satula, jolla vuotoa sairastava istuu ratsastaessaan, tulee saastaiseksi.

[10] Jokainen, joka koskee mihin hyvänsä, mikä on ollut vuotoa sairastavan alla, on saastainen iltaan asti. Joka kantaa jotakin sellaista, pesköön vaatteensa ja peseytyköön vedessä ja olkoon saastainen iltaan asti.

[11] Jokainen, johon vuotoa sairastava koskee huuhtomatta käsiään vedessä, pesköön vaatteensa ja peseytyköön vedessä ja olkoon saastainen iltaan asti.

[12] Saviastia, johon vuotoa sairastava koskee, on rikottava, mutta puuesine huuhdottakoon vedessä.

[13] Kun vuotoa sairastava puhdistuu vuodostaan, hän laskekoon seitsemän päivää paranemisestaan ja pesköön sitten vaatteensa ja peseytyköön virtaavassa vedessä, ja niin hän on puhdas.

[14] Kahdeksantena päivänä hän ottakoon kaksi metsäkyyhkystä tai kaksi kyyhkysenpoikaa, tulkoon Herran eteen ilmestysmajan portille ja antakoon ne papille.

[15] este os oferecerá, um, para oferta pelo pecado, e o outro, para holocausto; e, assim, o sacerdote fará, por ele, expiação do seu fluxo perante o SENHOR.

[15] Pappi uhratkoon ne, toisen syntiuhriksi ja toisen polttouhriksi. Näin pappi toimittaa Herran edessä hänelle sovituksen hänen vuodostaan.

[16] Também o homem, quando se der com ele emissão do sêmen, banhará todo o seu corpo em água e será imundo até à tarde.

[16] Kun miehellä on ollut siemensyöksy, hänen tulee pestä itsensä kokonaan vedessä ja hän on saastainen iltaan asti.

[17] Toda veste e toda pele em que houver sêmen se lavarão em água e serão imundas até à tarde.

[17] Jokainen vaate ja jokainen nahka, johon siemennestettä on tullut, pestäköön vedessä, ja se on saastainen iltaan asti.

[18] Se um homem coabitar com mulher e tiver emissão do sêmen, ambos se banharão em água e serão imundos até à tarde.

[18] Kun mies on maannut naisen kanssa ja saanut siemensyöksyn, molempien tulee peseytyä vedessä, ja olkoot he saastaisia iltaan asti.

[19] A mulher, quando tiver o fluxo de sangue, se este for o fluxo costumado do seu corpo, estará sete dias na sua menstruação, e qualquer que a tocar será imundo até à tarde.

[19] Kun naisella on vuoto, niin että hänen ruumiistaan vuotaa verta, hän olkoon saastainen seitsemän päivää. Jokainen, joka koskee häneen, on saastainen iltaan asti.

[20] Tudo sobre que ela se deitar durante a menstruação será imundo; e tudo sobre que se assentar será imundo.

[20] Kaikki, minkä päällä hän makaa kuukautistilansa aikana, saastuu. Samoin saastuu kaikki, minkä päällä hän istuu.

[21] Quem tocar no leito dela lavará as suas vestes, banhar-se-á em água e será imundo até à tarde.

[21] Jokainen, joka koskee hänen vuoteeseensa, pesköön vaatteensa ja peseytyköön vedessä ja olkoon saastainen iltaan asti.

[22] Quem tocar alguma coisa sobre que ela se tiver assentado lavará as suas vestes, banhar-se-á em água e será imundo até à tarde.

[22] Samoin jokainen, joka koskee mihin hyvänsä, minkä päällä nainen on istunut, pesköön vaatteensa ja peseytyköön vedessä ja olkoon saastainen iltaan asti.

[23] Também quem tocar alguma coisa que estiver sobre a cama ou sobre aquilo em que ela se assentou, esse será imundo até à tarde.

[23] Myös se, joka koskee mitä tahansa esinettä naisen vuoteella tai istuimella, jolla tämä on istunut, on saastainen iltaan asti.

[24] Se um homem coabitar com ela, e a sua menstruação estiver sobre ele, será imundo por sete dias; e toda cama sobre que ele se deitar será imunda.

[25] Também a mulher, quando manar fluxo do seu sangue, por muitos dias fora do tempo da sua menstruação ou quando tiver fluxo do sangue por mais tempo do que o costumado, todos os dias do fluxo será imunda, como nos dias da sua menstruação.

[26] Toda cama sobre que se deitar durante os dias do seu fluxo ser-lhe-á como a cama da sua menstruação; e toda coisa sobre que se assentar será imunda, conforme a impureza da sua menstruação.

[27] Quem tocar estas será imundo; portanto, lavará as suas vestes, banhar-se-á em água e será imundo até à tarde.

[28] Porém, quando lhe cessar o fluxo, então, se contarão sete dias, e depois será limpa.

[29] Ao oitavo dia, tomará duas rolas ou dois pombinhos e os trará ao sacerdote à porta da tenda da congregação.

[30] Então, o sacerdote oferecerá um, para oferta pelo pecado, e o outro, para holocausto; o sacerdote fará, por ela, expiação do fluxo da sua impureza perante o SENHOR.

[31] Assim, separareis os filhos de Israel das suas impurezas, para que não morram

[24] Jos mies makaa naisen kanssa ja tämän kuukautisverta tulee häneen, mies on saastainen seitsemän päivää, ja jokainen vuode, jossa hän makaa, saastuu.

[25]Jos naisella on kauan verenvuotoa, vaikka ei ole hänen kuukautisaikansa, tai jos vuoto jatkuu pitempään kuin hänen kuukautisaikansa, häntä pidettäköön koko vuodon ajan yhtä lailla saastaisena kuin hänen kuukautisaikanaan.

[26]Jokainen vuode, jossa hän makaa milloin tahansa vuotonsa aikana, tulee saastaiseksi samalla tavoin kuin hänen kuukautisaikanaan käyttämänsä vuode. Samoin mikä tahansa, minkä päällä hän silloin istuu, tulee saastaiseksi samalla tavoin kuin hänen kuukautisaikanaankin.

[27] Jokainen, joka koskee niihin, saastuu. Pesköön hän vaatteensa ja peseytyköön vedessä ja olkoon saastainen iltaan asti.

[28] Kun nainen puhdistuu vuodostaan, hän laskekoon seitsemän päivää, ja sen jälkeen hän on puhdas.

[29] Kahdeksantena päivänä hänen on hankittava itselleen kaksi metsäkyyhkystä tai kaksi kyyhkysenpoikaa ja tuotava ne papille ilmestysmajan portille.

[30] Pappi uhratkoon toisen syntiuhriksi ja toisen polttouhriksi. Näin pappi toimittaa hänelle sovituksen Herran edessä hänen vuotonsa saastaisuuden tähden.

[31] Teidän on varoitettava israelilaisia saastaisuudesta. Muuten he kuolevat

nelas, ao contaminarem o meu tabernáculo, que está no meio deles.

[32] Esta é a lei daquele que tem o fluxo, e daquele com quem se dá emissão do sêmen e que fica por ela imundo,

[33] e também da mulher passível da sua menstruação, e daquele que tem o fluxo, seja homem ou mulher, e do homem que se deita com mulher imunda.

saastaisina, kun saastuttavat minun asumukseni, joka on heidän keskellään.”

[32]Tämä on laki miehestä, joka sairastaa vuotoa tai on saastunut siemensyöksyn vuoksi,

[33] ja naisesta, joka on saastainen kuukautistensa aikana, sekä miehestä tai naisesta, jolla on jotakin vuotoa, sekä miehestä, joka makaa saastuneen naisen kanssa.

Levítico 16

O Dia da Expiação

[1] Falou o SENHOR a Moisés, depois que morreram os dois filhos de Arão, tendo chegado aqueles diante do SENHOR.

[2] Então, disse o SENHOR a Moisés: Dize a Arão, teu irmão, que não entre no santuário em todo tempo, para dentro do véu, diante do propiciatório que está sobre a arca, para que não morra; porque aparecerei na nuvem sobre o propiciatório.

[3] Entrará Arão no santuário com isto: um novilho, para oferta pelo pecado, e um carneiro, para holocausto.

[4] Vestirá ele a túnica de linho, sagrada, terá as calças de linho sobre a pele, cingir-se-á com o cinto de linho e se cobrirá com a mitra de linho; são estas as vestes sagradas. Banhará o seu corpo em água e, então, as vestirá.

[5] Da congregação dos filhos de Israel tomará dois bodes, para a oferta pelo pecado, e um carneiro, para holocausto.

3. Mooseksen 16

Suuri sovituspäivä

[1] Herrapuhui Moosekselle sen jälkeen, kun kaksi Aaronin poikaa oli kuollut astuttuaan Herran eteen.

[2] Herrasanoi: ”Sano veljellesi Aaronille, ettei hänen pidä mennä pyhimpään, esiripun sisäpuolelle, arkun päällä olevan armoistuimen eteen milloin tahansa. Muuten hän voi kuolla, sillä minä ilmestyn pilvessä armoistuimen yläpuolella.

[3] Kun Aaronin on määrä mennä pyhimpään, hänen tulee ottaa mullikka syntiuhriksi ja pässi polttouhriksi.

[4]Hänen on puettava ylleen pyhä pellavaihokas, peitettävä alastomuutensa pellavahousuilla, vyötettävä itsensä pellavavyöllä ja pantava pellavainen käärelakki päähänsä. Nämä ovat pyhät vaatteet. Hänen tulee peseytyä vedessä ja pukea ne päälleen.

[5] Ottakoon hän israelilaisten seurakunnalta kaksi vuohipukkia syntiuhriksi ja yhden pässin polttouhriksi.

6 Arão trará o novilho da sua oferta pelo pecado e fará expiação por si e pela sua casa.

7 Também tomará ambos os bodes e os porá perante o SENHOR, à porta da tenda da congregação.

8 Lançará sortes sobre os dois bodes: uma, para o SENHOR, e a outra, para o bode emissário.

9 Arão fará chegar o bode sobre o qual cair a sorte para o SENHOR e o oferecerá por oferta pelo pecado.

10 Mas o bode sobre que cair a sorte para bode emissário será apresentado vivo perante o SENHOR, para fazer expiação por meio dele e enviá-lo ao deserto como bode emissário.

O sacrifício pelo próprio sumo sacerdote

11 Arão fará chegar o novilho da sua oferta pelo pecado e fará expiação por si e pela sua casa; imolará o novilho da sua oferta pelo pecado.

12 Tomará também, de sobre o altar, o incensário cheio de brasas de fogo, diante do SENHOR, e dois punhados de incenso aromático bem moído e o trará para dentro do véu.

13 Porá o incenso sobre o fogo, perante o SENHOR, para que a nuvem do incenso cubra o propiciatório, que está sobre o Testemunho, para que não morra.

14 Tomará do sangue do novilho e, com o dedo, o aspergirá sobre a frente do propiciatório; e, diante do propiciatório, aspergirá sete vezes do sangue, com o dedo.

6 Tuokoon Aaron oman syntiuhrimullikkansa ja toimittakoon sovituksen itselleen ja perheelleen.

7 Sitten hänen tulee ottaa ne kaksi pukkia ja asettaa ne Herran eteen ilmestysmajan ovelle.

8 Aaron heittäköön arpaa, kumpi pukeista kuuluu Herralle ja kumpi Asaselille .

9 Sen pukin, jonka arpa määrää Herralle , Aaron tuokoon ja uhratkoon syntiuhriksi.

10 Mutta se pukki, jonka arpa määrää Asaselille, tuotakoon elävänä Herran eteen, että sille toimitettaisiin sovitus, ja sitten se päästettäköön Asaselille autiomaahan.

11 Kun Aaron on uhrannut oman syntiuhrimullikkansa ja toimittanut sovituksen itselleen ja perheelleen teurastamalla mullikan,

12 hän ottakoon suitsutusastiansa täyteen palavia hiiliä Herran edestä alttarilta sekä kouransa täyteen hienonnettua, miellyttävän tuoksuista suitsuketta ja vieköön ne esiripun sisäpuolelle.

13 Pankoon hän suitsukkeen tuleen Herran eteen, niin että suitsutus peittää pilvenä todistuksen arkun päällä olevan armoistuimen, ettei hän kuolisi.

14 Ottakoon hän sitten mullikan verta ja pirskottakoon sitä sormellaan armoistuimen päälle itäpuolelle. Armoistuimen eteen hänen on

pirskotettava verta sormellaan seitsemän kertaa.

O sacrifício pelo povo

[15] Depois, imolará o bode da oferta pelo pecado, que será para o povo, e trará o seu sangue para dentro do véu; e fará com o seu sangue como fez com o sangue do novilho; aspergi-lo-á no propiciatório e também diante dele.

[15]Sitten hänen on teurastettava kansan syntiuhripukki, vietävä sen verta esiripun sisäpuolelle ja tehtävä sen verellä samoin kuin hän teki mullikan verellä. Pirskottakoon hän sitä armoistuimen päälle ja sen eteen.

[16] Assim, fará expiação pelo santuário por causa das impurezas dos filhos de Israel, e das suas transgressões, e de todos os seus pecados. Da mesma sorte, fará pela tenda da congregação, que está com eles no meio das suas impurezas.

[16] Näin hänen on toimitettava sovitus pyhäkölle israelilaisten saastaisuuden ja heidän rikkomustensa tähden, olivat heidän syntinsä millaisia tahansa. Hänen on tehtävä samoin myös ilmestysmajalle, joka on heidän keskellään, keskellä heidän saastaisuuttaan.

[17] Nenhum homem estará na tenda da congregação quando ele entrar para fazer propiciação no santuário, até que ele saia depois de feita a expiação por si mesmo, e pela sua casa, e por toda a congregação de Israel.

[17] Ilmestysmajassa ei saa olla yhtään ihmistä, kun Aaron tulee pyhimpään toimittamaan sovitusta, siihen asti, kun hän lähtee pois. Aaron toimittakoon sovituksen itselleen, perheelleen ja koko Israelin seurakunnalle.

[18] Então, sairá ao altar, que está perante o SENHOR, e fará expiação por ele. Tomará do sangue do novilho e do sangue do bode e o porá sobre os chifres do altar, ao redor.

[18] Sitten hänen on tultava ulos Herran edessä olevan alttarin luo ja toimitettava sille sovitus. Hän ottakoon mullikan ja pukin verta ja sivelköön sitä kaikkialle alttarin sarviin.

[19] Do sangue aspergirá, com o dedo, sete vezes sobre o altar, e o purificará, e o santificará das impurezas dos filhos de Israel.

[19]Pirskottakoon hän alttarin päälle verta sormellaan seitsemän kertaa ja näin puhdistakoon ja pyhittäköön sen israelilaisten saastaisuudesta.

[20] Havendo, pois, acabado de fazer expiação pelo santuário, pela tenda da congregação e pelo altar, então, fará chegar o bode vivo.

[20] Aaronin toimitettua loppuun pyhimmän ja ilmestysmajan sekä alttarin sovittamisen tuokoon hän sen elävän pukin,

[21] Arão porá ambas as mãos sobre a cabeça do bode vivo e sobre ele confessará todas as iniqüidades dos filhos de Israel, todas as suas transgressões e todos os seus pecados; e os porá sobre a cabeça do bode e enviá-lo-á ao deserto, pela mão de um homem à disposição para isso.

[21] laskekoon molemmat kätensä sen pään päälle ja tunnustakoon siinä kaikki israelilaisten pahat teot ja kaikki heidän rikkomuksensa, olipa heillä mitä syntejä tahansa, ja pankoon ne näin pukin kannettavaksi. Sitten hänen on lähetettävä pukki tehtävään määrätyn miehen viemänä autiomaahan.

[22] Assim, aquele bode levará sobre si todas as iniqüidades deles para terra solitária; e o homem soltará o bode no deserto.

[22] Näin pukki kantaa kaikki heidän pahat tekonsa autiolle seudulle. Autiomaassa se on laskettava irti.

[23] Depois, Arão virá à tenda da congregação, e despirá as vestes de linho, que havia usado quando entrara no santuário, e ali as deixará.

[23] Sen jälkeen Aaron menköön ilmestysmajaan, riisukoon yltään pellavavaatteet, jotka hän puki päälleen mennessään pyhimpään, ja jättäköön ne sinne.

[24] Banhará o seu corpo em água no lugar santo e porá as suas vestes; então, sairá, e oferecerá o seu holocausto e o holocausto do povo, e fará expiação por si e pelo povo.

[24] Hän pesköön itsensä vedellä pyhässä paikassa ja pukekoon ylleen omat vaatteensa. Sitten hänen on lähdettävä sieltä ja uhrattava oma polttouhrinsa sekä kansan polttouhri ja toimitettava sovitus sekä itselleen että kansalle.

[25] Também queimará a gordura da oferta pelo pecado sobre o altar.

[25] Syntiuhrin rasva hänen on poltettava alttarilla.

[26] E aquele que tiver levado o bode emissário lavará as suas vestes, banhará o seu corpo em água e, depois, entrará no arraial.

[26] Sen, joka vei pukin autiomaahan Asaselille, on pestävä vaatteensa ja peseydyttävä vedessä. Sitten hän voi tulla leiriin.

[27] Mas o novilho e o bode da oferta pelo pecado, cujo sangue foi trazido para fazer expiação no santuário, serão levados fora do arraial; porém as suas peles, a sua carne e o seu excremento se queimarão.

[27] Syntiuhrimullikka ja syntiuhripukki, joiden veri tuotiin sovituksen toimittamista varten pyhimpään, vietäköön leirin ulkopuolelle, ja niiden nahka, liha ja sisälmykset poltettakoon tulessa.

[28] Aquele que o queimar lavará as suas vestes, banhará o seu corpo em água e, depois, entrará no arraial.

A Festa anual das Expiações

[29] Isso vos será por estatuto perpétuo: no sétimo mês, aos dez dias do mês, afligireis a vossa alma e nenhuma obra fareis, nem o natural nem o estrangeiro que peregrina entre vós.

[30] Porque, naquele dia, se fará expiação por vós, para purificar-vos; e sereis purificados de todos os vossos pecados, perante o SENHOR.

[31] É sábado de descanso solene para vós outros, e afligireis a vossa alma; é estatuto perpétuo.

[32] Quem for ungido e consagrado para oficiar como sacerdote no lugar de seu pai fará a expiação, havendo posto as vestes de linho, as vestes santas;

[33] fará expiação pelo santuário, pela tenda da congregação e pelo altar; também a fará pelos sacerdotes e por todo o povo da congregação.

[34] Isto vos será por estatuto perpétuo, para fazer expiação uma vez por ano pelos filhos de Israel, por causa dos seus pecados. E fez Arão como o SENHOR ordenara a Moisés.

Levítico 17

Leis referentes à matança dos animais

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

[28]Sen, joka polttaa ne, on pestävä vaatteensa ja peseydyttävä vedessä. Sitten hän voi tulla leiriin.

[29]Tämä on teille ikuinen säädös: seitsemännen kuun kymmenentenä päivänä teidän tulee kurittaa itseänne paastolla. Älkää tehkö silloin mitään työtä, älköön maan kansalainen älköönkä keskuudessanne asuva muukalainen.

[30]Sinä päivänä teille näet toimitetaan sovitus teidän puhdistamiseksenne. Silloin te tulette Herran edessä puhtaiksi kaikista synneistänne.

[31] Sen päivän tulee olla teille sapatti, levon päivä. Kurittakaa silloin itseänne paastolla. Tämä on ikuinen säädös.

[32] Papin, joka on voideltu ja joka on vihitty papinvirkaan isänsä tilalle, on toimitettava sovitus. Hänen on puettava ylleen pellavavaatteet, pyhät vaatteet,

[33] ja toimitettava sovitus pyhäkön pyhimmälle osalle, ilmestysmajalle ja alttarille. Toimittakoon hän sovituksen myös papeille ja koko seurakunnalle.

[34] Tämä on teille ikuinen säädös: teidän on toimitettava israelilaisille sovitus kaikista heidän synneistään kerran vuodessa.” Mooses teki niin kuin Herra oli häntä käskenyt.

3. Mooseksen 17

Teurastaminen ja uhraaminen

[1] Herrapuhui Moosekselle:

[2] Fala a Arão, e a seus filhos, e a todos os filhos de Israel e dize-lhes: Isto é o que o SENHOR ordenou, dizendo:
[3] Qualquer homem da casa de Israel que imolar boi, ou cordeiro, ou cabra, no arraial ou fora dele,
[4] e os não trouxer à porta da tenda da congregação, como oferta ao SENHOR diante do seu tabernáculo, a tal homem será imputada a culpa do sangue; derramou sangue, pelo que esse homem será eliminado do seu povo;
[5] para que os filhos de Israel, trazendo os seus sacrifícios, que imolam em campo aberto, os apresentem ao SENHOR, à porta da tenda da congregação, ao sacerdote, e os ofereçam por sacrifícios pacíficos ao SENHOR.
[6] O sacerdote aspergirá o sangue sobre o altar do SENHOR, à porta da tenda da congregação, e queimará a gordura de aroma agradável ao SENHOR.
[7] Nunca mais oferecerão os seus sacrifícios aos demônios, com os quais eles se prostituem; isso lhes será por estatuto perpétuo nas suas gerações.
[8] Dize-lhes, pois: Qualquer homem da casa de Israel ou dos estrangeiros que peregrinam entre vós que oferecer holocausto ou sacrifício
[9] e não o trouxer à porta da tenda da congregação, para oferecê-lo ao SENHOR, esse homem será eliminado do seu povo.

A proibição de comer sangue

[10] Qualquer homem da casa de Israel ou dos estrangeiros que peregrinam entre vós

[2] ”Puhu Aaronille ja hänen pojilleen sekä kaikille israelilaisille. Sano heille: Tämä on käsky, jonka Herra on antanut:
[3] Jos kuka tahansa Israelin heimosta teurastaa härän, karitsan tai vuohen leirissä tai leirin ulkopuolella
[4] eikä tuo sitä ilmestysmajan portille ja uhraa sitä Herralle hänen asumuksensa edessä, sen miehen katsotaan syyllistyneen veritekoon. Hän on vuodattanut verta, ja hänet on poistettava kansansa keskuudesta.
[5] Näin tehtäköön, jotta israelilaiset toisivat uhrit papille Herran eteen ilmestysmajan ovelle ja uhraisivat ne yhteysuhriksi Herralle , sen sijaan että teurastaisivat ne kedolla.
[6] Papin tulee vihmoa veri Herran alttarille, joka on ilmestysmajan oven edessä, ja polttaa rasva miellyttäväksi tuoksuksi Herralle .
[7] He eivät saa enää uhrata uhrejaan vuohipukeille , joita he haureudessaan seuraavat. Tämä on heille ikuinen säädös sukupolvesta sukupolveen.
[8]Sano heille: Jos kuka tahansa Israelin heimoon kuuluva tai teidän keskuudessanne asuva muukalainen uhraa polttouhrin tai teurasuhrin
[9] eikä tuo sitä ilmestysmajan ovelle Herralle uhrattavaksi, se mies on poistettava kansansa keskuudesta.”

Veren syönti kielletään

[10]”Jos kuka tahansa Israelin heimoon kuuluva tai teidän keskuudessanne asuva

que comer algum sangue, contra ele me voltarei e o eliminarei do seu povo.

[11] Porque a vida da carne está no sangue. Eu vo-lo tenho dado sobre o altar, para fazer expiação pela vossa alma, porquanto é o sangue que fará expiação em virtude da vida.

[12] Portanto, tenho dito aos filhos de Israel: nenhuma alma de entre vós comerá sangue, nem o estrangeiro que peregrina entre vós o comerá.

[13] Qualquer homem dos filhos de Israel ou dos estrangeiros que peregrinam entre vós que caçar animal ou ave que se come derramará o seu sangue e o cobrirá com pó.

[14] Portanto, a vida de toda carne é o seu sangue; por isso, tenho dito aos filhos de Israel: não comereis o sangue de nenhuma carne, porque a vida de toda carne é o seu sangue; qualquer que o comer será eliminado.

[15] Todo homem, quer natural, quer estrangeiro, que comer o que morre por si ou dilacerado lavará as suas vestes, banhar-se-á em água e será imundo até à tarde; depois, será limpo.

[16] Mas, se não as lavar, nem banhar o corpo, levará sobre si a sua iniqüidade.

Levítico 18

Casamentos ilícitos

muukalainen syö verta, mitä verta tahansa, minä käännän kasvoni sitä ihmistä vastaan, joka verta syö, ja hävitän hänet kansansa keskuudesta.

[11]Veressä on näet lihan sielu , ja minä olen antanut teille veren tuottamaan alttarilla sovituksen teidän sieluillenne. Veri tuottaa sovituksen, koska siinä on sielu.

[12]Sen tähden minä olen sanonut israelilaisille: Kukaan teistä ei saa syödä verta, eikä myöskään keskuudessanne asuva muukalainen saa syödä verta.

[13] Jos kuka tahansa Israelin heimoon kuuluva tai keskuudessanne asuva muukalainen pyydystää syötävän eläimen tai linnun, hänen on vuodatettava sen veri maahan ja peitettävä veri hiekalla.

[14] Kaiken lihan sielu on sen veri; siinä on sen sielu. Siksi minä sanon israelilaisille: Älkää syökö minkään eläimen verta, sillä kaiken lihan sielu on sen veri. Jokainen, joka sitä syö, poistettakoon kansansa keskuudesta.

[15]Jokainen, joka syö itsestään kuollutta tai kuoliaaksi raadeltua eläintä, on hän maan kansalainen tai muukalainen, pesköön vaatteensa ja peseytyköön vedessä. Hän on saastainen iltaan asti. Sitten hän on puhdas.

[16]Mutta jos hän ei pese vaatteitaan eikä peseydy, hän jää syynalaiseksi.”

3. Mooseksen 18

PYHYYTTÄ korostavat LAIT
Kielletyt sukupuolisuhteet

[1] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[2] Fala aos filhos de Israel e dize-lhes: Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[3] Não fareis segundo as obras da terra do Egito, em que habitastes, nem fareis segundo as obras da terra de Canaã, para a qual eu vos levo, nem andareis nos seus estatutos.

[4] Fareis segundo os meus juízos e os meus estatutos guardareis, para andardes neles. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[5] Portanto, os meus estatutos e os meus juízos guardareis; cumprindo-os, o homem viverá por eles. Eu sou o SENHOR.

[6] Nenhum homem se chegará a qualquer parenta da sua carne, para lhe descobrir a nudez. Eu sou o SENHOR.

[7] Não descobrirás a nudez de teu pai e de tua mãe; ela é tua mãe; não lhe descobrirás a nudez.

[8] Não descobrirás a nudez da mulher de teu pai; é nudez de teu pai.

[9] A nudez da tua irmã, filha de teu pai ou filha de tua mãe, nascida em casa ou fora de casa, a sua nudez não descobrirás.

[10] A nudez da filha do teu filho ou da filha de tua filha, a sua nudez não descobrirás, porque é tua nudez.

[11] Não descobrirás a nudez da filha da mulher de teu pai, gerada de teu pai; ela é tua irmã.

[12] A nudez da irmã do teu pai não descobrirás; ela é parenta de teu pai.

[1] Herrapuhui Moosekselle:

[2] ”Sano israelilaisille: Minä olen Herra , teidän Jumalanne.

[3] Älkää tehkö niin kuin tehdään Egyptin maassa, jossa te asuitte, älkääkä niin kuin tehdään Kanaaninmaassa, johon minä teidät vien. Älkää vaeltako niiden maiden lakien mukaan.

[4] Tehkää minun lakieni mukaan, noudattakaa minun säädöksiäni ja vaeltakaa niiden mukaan. Minä olen Herra , teidän Jumalanne.

[5]Noudattakaa minun lakejani ja säädöksiäni. Ihminen, joka niitä noudattaa, elää niistä. Minä olen Herra .

[6]Kukaan teistä ei saa lähestyä lähiomaistaan paljastaakseen hänen häpynsä. Minä olen Herra .

[7]Älä paljasta isäsi tai äitisi häpyä. Hän on sinun äitisi, älä paljasta hänen häpyään.

[8]Älä paljasta äitipuolesi häpyä; se on isäsi häpy.

[9]Älä paljasta sisaresi häpyä, olipa hän isäsi tai äitisi tytär, kotona tai muualla syntynyt. Älä paljasta hänen häpyään.

[10]Älä paljasta poikasi tyttären tai tyttäresi tyttären häpyä, sillä se on sinun oma häpysi.

[11]Älä paljasta äitipuolesi tyttären häpyä, tyttären, joka on isäsi lapsi, sinun sisaresi.

[12]Älä paljasta isäsi sisaren häpyä; hän on sinun isäsi lähiomainen.

[13] A nudez da irmã de tua mãe não descobrirás; pois ela é parenta de tua mãe.

[13]Älä paljasta äitisi sisaren häpyä, sillä hän on sinun äitisi lähiomainen.

[14] A nudez do irmão de teu pai não descobrirás; não te chegarás à sua mulher; ela é tua tia.

[14]Älä paljasta setäsi häpyä, älä yhdy hänen vaimoonsa. Hän on sinun tätisi.

[15] A nudez de tua nora não descobrirás; ela é mulher de teu filho; não lhe descobrirás a nudez.

[15]Älä paljasta miniäsi häpyä; hän on sinun poikasi vaimo. Älä paljasta hänen häpyään.

[16] A nudez da mulher de teu irmão não descobrirás; é a nudez de teu irmão.

[16]Älä paljasta veljesi vaimon häpyä; se on sinun veljesi häpy.

[17] A nudez de uma mulher e de sua filha não descobrirás; não tomarás a filha de seu filho, nem a filha de sua filha, para lhe descobrir a nudez; parentes são; maldade é.

[17]Älä paljasta naisen ja hänen tyttärensä häpyä äläkä ryhdy tekemisiin hänen poikansa tyttären tai tyttärensä tyttären kanssa paljastaaksesi hänen häpynsä. Se on irstautta, sillä he ovat lähisukulaisia keskenään.

[18] E não tomarás com tua mulher outra, de sorte que lhe seja rival, descobrindo a sua nudez com ela durante sua vida.

[18] Älä ota vaimosi eläessä hänen sisartaan vaimoksesi, ettei tulisi riitaa, äläkä paljasta hänen häpyään.

Uniões abomináveis

[19] Não te chegarás à mulher, para lhe descobrir a nudez, durante a sua menstruação.

[19] Älä lähesty naista paljastaaksesi hänen häpynsä, kun hän on saastainen kuukautisaikanaan.

[20] Nem te deitarás com a mulher de teu próximo, para te contaminares com ela.

[20]Älä makaa lähimmäisesi vaimon kanssa, ettet saastuisi hänestä.

[21] E da tua descendência não darás nenhum para dedicar-se a Moloque, nem profanarás o nome de teu Deus. Eu sou o SENHOR.

[21]Älä anna lapsiasi poltettavaksi Molokille , ettet häpäisisi Jumalasi nimeä. Minä olen Herra .

[22] Com homem não te deitarás, como se fosse mulher; é abominação.

[22]Mies ei saa maata miehen kanssa, niin kuin naisen kanssa maataan. Se on iljettävää.

[23] Nem te deitarás com animal, para te contaminares com ele, nem a mulher se porá perante um animal, para ajuntar-se com ele; é confusão.

[23]Älä sekaannu mihinkään eläimeen, ettet siten saastuttaisi itseäsi, älköönkä nainen tarjoutuko eläimelle, että se parittelisi hänen kanssaan. Se on iljettävää.

[24] Com nenhuma destas coisas vos contaminareis, porque com todas estas coisas se contaminaram as nações que eu lanço de diante de vós.
[25] E a terra se contaminou; e eu visitei nela a sua iniqüidade, e ela vomitou os seus moradores.

[26] Porém vós guardareis os meus estatutos e os meus juízos, e nenhuma destas abominações fareis, nem o natural, nem o estrangeiro que peregrina entre vós;

[27] porque todas estas abominações fizeram os homens desta terra que nela estavam antes de vós; e a terra se contaminou.
[28] Não suceda que a terra vos vomite, havendo-a vós contaminado, como vomitou o povo que nela estava antes de vós.

[29] Todo que fizer alguma destas abominações, sim, aqueles que as cometerem serão eliminados do seu povo.

[30] Portanto, guardareis a obrigação que tendes para comigo, não praticando nenhum dos costumes abomináveis que se praticaram antes de vós, e não vos contaminareis com eles. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

Levítico 19

A repetição de diversas leis

[1] Disse o SENHOR a Moisés:
[2] Fala a toda a congregação dos filhos de Israel e dize-lhes: Santos sereis, porque eu, o SENHOR, vosso Deus, sou santo.

[24]Älkää saastuttako itseänne millään näistä asioista, sillä niillä kaikilla ovat saastuttaneet itsensä kansat, jotka minä karkotan teidän edeltänne,
[25] ja niin maa on tullut saastaiseksi. Siksi minä rankaisen sen pahat teot, ja maa oksentaa asukkaansa.
[26] Teidän on siis noudatettava minun lakejani ja säädöksiäni. Te ette saa tehdä mitään näistä iljettävyyksistä, ei maan kansalainen eikä keskuudessanne asuva muukalainen.
[27] Sillä kaikkia näitä iljettävyyksiä tekivät ne, jotka asuivat tässä maassa ennen teitä, ja maa tuli saastaiseksi.
[28] Älkää saastuttako maata, ettei maa oksentaisi teitäkin, niin kuin se on oksentanut ulos kansan, joka oli ennen teitä.
[29] Jokainen, joka tekee minkä tahansa näistä iljettävyyksistä, jokainen, joka harjoittaa sellaista, on poistettava kansansa keskuudesta.

[30] Noudattakaa siis minun määräyksiäni älkääkä tehkö niiden iljettävien lakien mukaan, joita on noudatettu ennen teitä, ettette saastuttaisi niillä itseänne. Minä olen Herra , teidän Jumalanne.”

3. Mooseksen 19

Pyhyyttä ja oikeutta koskevia säädöksiä

[1] Herrasanoi Moosekselle:
[2] ”Puhu koko israelilaisten seurakunnalle näin: Olkaa pyhät, sillä minä, Herra , teidän Jumalanne, olen pyhä.

[3] Cada um respeitará a sua mãe e o seu pai e guardará os meus sábados. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[4] Não vos virareis para os ídolos, nem vos fareis deuses de fundição. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[5] Quando oferecerdes sacrifício pacífico ao SENHOR, oferecê-lo-eis para que sejais aceitos.

[6] No dia em que o oferecerdes e no dia seguinte, se comerá; mas o que sobejar, ao terceiro dia, será queimado.

[7] Se alguma coisa dele for comida ao terceiro dia, é abominação; não será aceita.

[8] Qualquer que o comer levará a sua iniqüidade, porquanto profanou coisa santa do SENHOR; por isso, será eliminado do seu povo.

[9] Quando também segares a messe da tua terra, o canto do teu campo não segarás totalmente, nem as espigas caídas colherás da tua messe.

[10] Não rebuscarás a tua vinha, nem colherás os bagos caídos da tua vinha; deixá-los-ás ao pobre e ao estrangeiro. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[11] Não furtareis, nem mentireis, nem usareis de falsidade cada um com o seu próximo;

[12] nem jurareis falso pelo meu nome, pois profanaríeis o nome do vosso Deus. Eu sou o SENHOR.

[3] Jokainen teistä kunnioittakoon äitiään ja isäänsä ja pitäköön minun sapattini. Minä olen Herra , teidän Jumalanne.

[4]Älkää kääntykö epäjumalien puoleen älkääkä tehkö itsellenne valettuja jumalia. Minä olen Herra , teidän Jumalanne.

[5]Kun uhraatte yhteysuhrin Herralle , uhratkaa se niin, että saatte osaksenne hänen suosionsa.

[6] Syökää se samana päivänä, jona uhraatte sen, tai seuraavana. Mitä jää tähteeksi kolmanteen päivään, on poltettava tulessa.

[7]Jos sitä kuitenkin syödään kolmantena päivänä, kun se on jo epäpuhdasta, Jumala ei sitä hyväksy.

[8] Sen syöjä kantaa syyllisyytensä, koska hän on häpäissyt Herralle pyhitettyä. Sellainen ihminen on poistettava kansansa keskuudesta.

[9]Kun korjaatte maanne satoa, älkää leikatko viljaa peltojenne reunoja myöten älkääkä poimiko tähkäpäitä leikkuun jälkeen.

[10]Älkää myöskään korjatko tyhjäksi viinitarhaanne älkääkä poimiko varisseita rypäleitä, vaan jättäkää ne köyhälle ja muukalaiselle. Minä olen Herra , teidän Jumalanne.

[11]Älkää varastako, älkää valehdelko älkääkä pettäkö lähimmäistänne.

[12]Älkää vannoko väärin minun nimessäni, ettette häpäisisi Jumalanne nimeä. Minä olen Herra .

[13] Não oprimirás o teu próximo, nem o roubarás; a paga do jornaleiro não ficará contigo até pela manhã.

[14] Não amaldiçoarás o surdo, nem porás tropeço diante do cego; mas temerás o teu Deus. Eu sou o SENHOR.

[15] Não farás injustiça no juízo, nem favorecendo o pobre, nem comprazendo ao grande; com justiça julgarás o teu próximo.

[16] Não andarás como mexeriqueiro entre o teu povo; não atentarás contra a vida do teu próximo. Eu sou o SENHOR.

[17] Não aborrecerás teu irmão no teu íntimo; mas repreenderás o teu próximo e, por causa dele, não levarás sobre ti pecado.

[18] Não te vingarás, nem guardarás ira contra os filhos do teu povo; mas amarás o teu próximo como a ti mesmo. Eu sou o SENHOR.

[19] Guardarás os meus estatutos; não permitirás que os teus animais se ajuntem com os de espécie diversa; no teu campo, não semearás semente de duas espécies; nem usarás roupa de dois estofos misturados.

[20] Se alguém se deitar com uma mulher, se for escrava desposada com outro homem e não for resgatada, nem se lhe houver dado liberdade, então, serão açoitados; não serão mortos, pois não foi libertada.

[13] Älä sorra lähimmäistäsi äläkä ota häneltä mitään väkisin. Älä pidätä palkkalaisen ansiota itselläsi aamuun asti.

[14] Älä kiroa kuuroa äläkä pane estettä sokean eteen, vaan pelkää Jumalaasi. Minä olen Herra .

[15] Älä tee vääryyttä tuomitessasi. Älä ole puolueellinen köyhän hyväksi äläkä suosi rikasta, vaan tuomitse lähimmäisesi oikeudenmukaisesti.

[16] Älä liiku panettelijana kansasi keskellä äläkä vaaranna lähimmäisesi henkeä. Minä olen Herra .

[17] Älä vihaa veljeäsi sydämessäsi, vaan nuhtele lähimmäistäsi, ettet tulisi syynalaiseksi hänen vuokseen.

[18] Älä kosta äläkä kanna kaunaa omaan kansaasi kuuluvia kohtaan, vaan rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi. Minä olen Herra .

[19] Noudattakaa minun lakejani. Eri lajia olevat eläimet eivät saa pariutua karjassasi. Älä kylvä peltoosi kahdenlaista siementä. Ylläsi ei saa olla kahdenlaisista langoista kudottua vaatetta.

[20] Jos mies makaa orjattaren kanssa, joka on luvattu toiselle miehelle vaimoksi ja jota ei ole lunastettu eikä laskettu vapaaksi, rangaistakoon heitä, ei kuitenkaan kuolemalla, koska nainen ei ollut vapaa.

21 O homem, como oferta pela sua culpa, trará um carneiro ao SENHOR, à porta da tenda da congregação.

21 Miehen on tuotava ilmestysmajan portille pässi vikauhrinaan Herralle ,

22 Com o carneiro da oferta pela culpa, o sacerdote fará expiação, por ele, perante o SENHOR, pelo pecado que cometeu, e ser-lhe-á perdoado o pecado que cometeu.

22ja kun pappi on toimittanut Herran edessä vikauhripässin kautta hänelle sovituksen hänen tekemästään synnistä, hän saa tekemänsä synnin anteeksi.

23 Quando entrardes na terra e plantardes toda sorte de árvore de comer, ser-vos-á vedado o seu fruto; três anos vos será vedado; dele não se comerá.

23Kun te tulette siihen maahan ja istutatte kaikenlaisia hedelmäpuita, niin jättäkää ne, niiden hedelmät, koskemattomiksi . Kolme vuotta teidän on pidettävä ne koskemattomina. Niiden hedelmiä ei saa syödä.

24 Porém, no quarto ano, todo o seu fruto será santo, será oferta de louvores ao SENHOR.

24 Neljäntenä vuonna kaikki niiden hedelmät
pyhitettäköön Herralle ilojuhlassa.

25 No quinto ano, comereis fruto dela para que vos faça aumentar a sua produção. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

25 Vasta viidentenä vuotena te saatte syödä niiden hedelmiä. Näin ne tuottavat teille runsaamman sadon. Minä olen Herra , teidän Jumalanne.

26 Não comereis coisa alguma com sangue; não agourareis, nem adivinhareis.

26Älkää syökö mitään, missä on verta. Älkää ennustelko merkeistä älkääkä harjoittako noituutta.

27 Não cortareis o cabelo em redondo, nem danificareis as extremidades da barba.

27Älkää leikatko tukkaanne päälaen ympäriltä älkääkä turmelko partanne reunaa.

28 Pelos mortos não ferireis a vossa carne; nem fareis marca nenhuma sobre vós. Eu sou o SENHOR.

28Älkää viillelkö itseänne vainajan tähden älkääkä tatuoiko itseänne. Minä olen Herra .

29 Não contaminarás a tua filha, fazendo-a prostituir-se; para que a terra não se prostitua, nem se encha de maldade.

29Älä häpäise tytärtäsi antamalla hänen ruveta portoksi, ettei maa joutuisi haureuden valtaan ja tulisi täyteen irstautta.

[30] Guardareis os meus sábados e reverenciareis o meu santuário. Eu sou o SENHOR.

[31] Não vos voltareis para os necromantes, nem para os adivinhos; não os procureis para serdes contaminados por eles. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[32] Diante das cãs te levantarás, e honrarás a presença do ancião, e temerás o teu Deus. Eu sou o SENHOR.

[33] Se o estrangeiro peregrinar na vossa terra, não o oprimireis.

[34] Como o natural, será entre vós o estrangeiro que peregrina convosco; amá-lo-eis como a vós mesmos, pois estrangeiros fostes na terra do Egito. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

Pesos e medidas justos
Deuteronômio 25.13-16

[35] Não cometereis injustiça no juízo, nem na vara, nem no peso, nem na medida.

[36] Balanças justas, pesos justos, efa justo e justo him tereis. Eu sou o SENHOR, vosso Deus, que vos tirei da terra do Egito.

[37] Guardareis todos os meus estatutos e todos os meus juízos e os cumprireis. Eu sou o SENHOR.

Levítico 20

As penas de diversos crimes

[1] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[2] Também dirás aos filhos de Israel: Qualquer dos filhos de Israel, ou dos

[30]Pitäkää minun sapattini ja kunnioittakaa minun pyhäkköäni. Minä olen Herra .

[31] Älkää kääntykö vainaja- ja tietäjähenkien puoleen. Älkää pyytäkö niiltä neuvoa, ettette saastuisi niistä. Minä olen Herra , teidän Jumalanne.

[32]Nouse harmaapään edessä, kunnioita vanhusta ja pelkää Jumalaasi. Minä olen Herra .

[33]Kun muukalainen asuu kanssanne teidän maassanne, älkää sortako häntä.

[34]Luonanne asuva muukalainen olkoon kuin kuka tahansa teistä maan kansalaisista. Rakastakaa häntä niin kuin itseänne, sillä tekin olitte muukalaisina Egyptin maassa. Minä olen Herra , teidän Jumalanne.

[35] Älkää tehkö vääryyttä jakaessanne oikeutta tai käyttäessänne pituus-, paino- tai vetomittaa.

[36]Teillä tulee olla oikea vaaka, oikeat punnukset, oikea eefa-mitta ja oikea hiin-mitta. Minä olen Herra , teidän Jumalanne, joka vein teidät pois Egyptin maasta.

[37] Noudattakaa kaikkia minun lakejani ja kaikkia minun säädöksiäni ja tehkää niiden mukaan. Minä olen Herra .”

3. Mooseksen 20

Rangaistusmääräyksiä

[1] Herrapuhui Moosekselle:

[2] ”Sano israelilaisille: Jos joku israelilainen tai Israelissa asuva

estrangeiros que peregrinam em Israel, que der de seus filhos a Moloque será morto; o povo da terra o apedrejará.

3 Voltar-me-ei contra esse homem, e o eliminarei do meio do seu povo, porquanto deu de seus filhos a Moloque, contaminando, assim, o meu santuário e profanando o meu santo nome.

4 Se o povo da terra fechar os olhos para não ver esse homem, quando der de seus filhos a Moloque, e o não matar,

5 então, eu me voltarei contra esse homem e contra a sua família e o eliminarei do meio do seu povo, com todos os que após ele se prostituem com Moloque.

6 Quando alguém se virar para os necromantes e feiticeiros, para se prostituir com eles, eu me voltarei contra ele e o eliminarei do meio do seu povo.

7 Portanto, santificai-vos e sede santos, pois eu sou o SENHOR, vosso Deus.

8 Guardai os meus estatutos e cumpri-os. Eu sou o SENHOR, que vos santifico.

9 Se um homem amaldiçoar a seu pai ou a sua mãe, será morto; amaldiçoou a seu pai ou a sua mãe; o seu sangue cairá sobre ele.

10 Se um homem adulterar com a mulher do seu próximo, será morto o adúltero e a adúltera.

muukalainen uhraa lapsiaan Molokille , hänet on surmattava. Maan kansa kivittäköön hänet.

3Minä käännyn sitä miestä vastaan ja hävitän hänet kansansa keskuudesta, koska hän on uhrannut lapsiaan Molokille ja siten saastuttanut minun pyhäkköni ja häpäissyt minun pyhän nimeni.

4 Jos maan kansa sulkee silmänsä sen miehen teoilta eikä surmaa häntä, vaikka hän uhraa lapsiaan Molokille,

5 minä itse käännyn sitä miestä ja hänen sukuaan vastaan. Minä hävitän heidät kansansa keskuudesta, hänet ja kaikki ne, jotka häntä seuraten kulkevat haureellisesti Molokin jäljessä.

6 Jos joku kääntyy vainaja- tai tietäjähenkien puoleen ja lähtee haureellisesti seuraamaan niitä, minä käännyn sitä ihmistä vastaan ja hävitän hänet kansansa keskuudesta.

7Pyhittäytykää siis ja olkaa pyhät, sillä minä olen Herra , teidän Jumalanne.

8Noudattakaa minun lakejani ja toimikaa niiden mukaan. Minä olen Herra , joka pyhitän teidät.

9 Jokainen, joka kiroaa isäänsä tai äitiään, on surmattava. Koska hän on kironnut isäänsä tai äitiään, hänen verensä tulkoon hänen itsensä päälle.

10Jos mies tekee aviorikoksen toisen miehen vaimon kanssa, lähimmäisensä vaimon kanssa, avionrikkojat, sekä mies että nainen, on surmattava.

[11] O homem que se deitar com a mulher de seu pai terá descoberto a nudez de seu pai; ambos serão mortos; o seu sangue cairá sobre eles.

[11]Jos mies makaa äitipuolensa kanssa, hän paljastaa isänsä hävyn. Heidät molemmat on surmattava. Heidän verensä tulkoon heidän itsensä päälle.

[12] Se um homem se deitar com a nora, ambos serão mortos; fizeram confusão; o seu sangue cairá sobre eles.

[12]Jos mies makaa miniänsä kanssa, heidät molemmat on surmattava. He ovat tehneet iljettävän teon. Heidän verensä tulkoon heidän itsensä päälle.

[13] Se também um homem se deitar com outro homem, como se fosse mulher, ambos praticaram coisa abominável; serão mortos; o seu sangue cairá sobre eles.

[13]Jos mies makaa miehen kanssa niin kuin naisen kanssa maataan, he molemmat tekevät iljettävän teon. Heidät on surmattava. Heidän verensä tulkoon heidän itsensä päälle.

[14] Se um homem tomar uma mulher e sua mãe, maldade é; a ele e a elas queimarão, para que não haja maldade no meio de vós.

[14]Jos mies ottaa vaimoksi naisen ja hänen äitinsä, se on irstailua. Mies ja molemmat naiset on poltettava tulessa, ettei keskuudessanne olisi irstautta.

[15] Se também um homem se ajuntar com um animal, será morto; e matarás o animal.

[15]Mies, joka sekaantuu eläimeen, on surmattava. Myös eläin on tapettava.

[16] Se uma mulher se achegar a algum animal e se ajuntar com ele, matarás tanto a mulher como o animal; o seu sangue cairá sobre eles.

[16]Samoin on surmattava nainen, joka tarjoutuu eläimelle, että se parittelisi hänen kanssaan. Sekä nainen että eläin on tapettava. Niiden veri tulkoon niiden itsensä päälle.

[17] Se um homem tomar a sua irmã, filha de seu pai ou filha de sua mãe, e vir a nudez dela, e ela vir a dele, torpeza é; portanto, serão eliminados na presença dos filhos do seu povo; descobriu a nudez de sua irmã; levará sobre si a sua iniqüidade.

[17] Jos mies makaa sisarensa kanssa , isänsä tai äitinsä tyttären kanssa, näkee hänen alastomuutensa ja sisar näkee veljensä alastomuuden, se on häpeällistä. Heidät poistettakoon kansasta maanmiestensä nähden. Mies on paljastanut sisarensa hävyn ja joutuu vastaamaan rikoksestaan.

[18] Se um homem se deitar com mulher no tempo da enfermidade dela e lhe descobrir a nudez, descobrindo a sua fonte, e ela

[18]Jos mies makaa kuukautistilassa olevan naisen kanssa, paljastaa hänen häpynsä, ja nainen paljastaa verensä lähteen, heidät

descobrir a fonte do seu sangue, ambos serão eliminados do meio do seu povo.

[19] Também a nudez da irmã de tua mãe ou da irmã de teu pai não descobrirás; porquanto descobriu a nudez da sua parenta, sobre si levarão a sua iniqüidade.

[20] Também se um homem se deitar com a sua tia, descobriu a nudez de seu tio; seu pecado sobre si levarão; morrerão sem filhos.

[21] Se um homem tomar a mulher de seu irmão, imundícia é; descobriu a nudez de seu irmão; ficarão sem filhos.

[22] Guardai, pois, todos os meus estatutos e todos os meus juízos e cumpri-os, para que vos não vomite a terra para a qual vos levo para habitardes nela.

[23] Não andeis nos costumes da gente que eu lanço de diante de vós, porque fizeram todas estas coisas; por isso, me aborreci deles.

[24] Mas a vós outros vos tenho dito: em herança possuireis a sua terra, e eu vo-la darei para a possuirdes, terra que mana leite e mel. Eu sou o SENHOR, vosso Deus, que vos separei dos povos.

[25] Fareis, pois, distinção entre os animais limpos e os imundos e entre as aves imundas e as limpas; não vos façais abomináveis por causa dos animais, ou das aves, ou de tudo o que se arrasta sobre a terra, as quais coisas apartei de vós, para tê-las por imundas.

molemmat on poistettava kansansa keskuudesta.

[19]Älä paljasta äitisi sisaren tai isäsi sisaren häpyä. Joka niin tekee, paljastaa lähiomaisensa hävyn ja joutuu vastaamaan rikoksestaan.

[20]Jos joku makaa setänsä vaimon kanssa, hän paljastaa setänsä hävyn. He joutuvat vastaamaan synnistään ja kuolevat lapsettomina.

[21]Jos mies makaa veljensä vaimon kanssa , se on saastainen teko. He jääkööt lapsettomiksi, sillä mies on paljastanut veljensä hävyn.

[22]Noudattakaa kaikkia minun lakejani ja kaikkia minun säädöksiäni ja toimikaa niiden mukaan, ettei maa, johon minä vien teidät asumaan, oksentaisi teitä ulos.

[23]Älkää vaeltako sen kansan lakien mukaan, jonka minä karkotan teidän edeltänne, sillä he ovat tehneet kaikkea tätä ja minä inhoan heitä.

[24] Mutta teille minä sanon, että te saatte ottaa haltuunne heidän maansa, sillä minä annan sen teille omaksi, maan, joka vuotaa maitoa ja hunajaa. Minä olen Herra , teidän Jumalanne. Minä olen erottanut teidät muista kansoista.

[25] Tehkää ero puhtaiden ja saastaisten eläinten välillä ja saastaisten ja puhtaiden lintujen välillä, ettette tekisi itseänne iljettäviksi koskemalla niihin eläimiin, lintuihin tai maassa liikkuviin pikkueläimiin, jotka minä olen erottanut, että pitäisitte niitä saastaisina.

[26] Ser-me-eis santos, porque eu, o SENHOR, sou santo e separei-vos dos povos, para serdes meus.

[27] O homem ou mulher que sejam necromantes ou sejam feiticeiros serão mortos; serão apedrejados; o seu sangue cairá sobre eles.

[26]Teidän tulee siis olla minulle pyhittäytyneitä, sillä minä, Herra , olen pyhä, ja minä olen erottanut teidät muista kansoista olemaan minun omiani.

[27]Jos miehessä tai naisessa on vainaja- tai tietäjähenki, hänet on surmattava. Hänet kivitettäköön, ja hänen verensä tulkoon hänen itsensä päälle.”

Levítico 21

Leis para os sacerdotes

[1] Disse o SENHOR a Moisés: Fala aos sacerdotes, filhos de Arão, e dize-lhes: O sacerdote não se contaminará por causa de um morto entre o seu povo,

[2] salvo por seu parente mais chegado: por sua mãe, e por seu pai, e por seu filho, e por sua filha, e por seu irmão;

[3] e também por sua irmã virgem, chegada a ele, que ainda não teve marido, pode contaminar-se.

[4] Ele, sendo homem principal entre o seu povo, não se contaminará, pois que se profanaria.

[5] Não farão calva na sua cabeça e não cortarão as extremidades da barba, nem ferirão a sua carne.

[6] Santos serão a seu Deus e não profanarão o nome do seu Deus, porque oferecem as ofertas queimadas do SENHOR, o pão de seu Deus; portanto, serão santos.

[7] Não tomarão mulher prostituta ou desonrada, nem tomarão mulher repudiada de seu marido, pois o sacerdote é santo a seu Deus.

3. Mooseksen 21

Pappien pyhyyttä koskevia säädöksiä

[1] Herrasanoi Moosekselle: ”Sano papeille, Aaronin pojille, että he eivät saa saastuttaa itseään kenestäkään kuolleesta kansansa keskuudessa

[2]paitsi lähiomaisistaan: äidistään, isästään, pojastaan, tyttärestään ja veljestään.

[3] Pappi saa saastua myös naimattomasta sisarestaan, neitsyestä, joka asui hänen luonaan.

[4] Koska hän on päämies kansansa keskuudessa, hän ei saa saastuttaa itseään, ettei tulisi häväistyksi.

[5] Papit eivät saa ajaa päätään kaljuksi, eivät leikata partansa reunaa eivätkä viillellä itseään.

[6]Heidän tulee olla Jumalalleen pyhitettyjä, eivätkä he saa häpäistä Jumalansa nimeä, sillä he uhraavat Herran tuliuhreja, Jumalansa leipää. Sen tähden heidän on oltava pyhiä.

[7] He eivät saa ottaa vaimoksi porttoa tai häväistyä naista. He eivät myöskään saa ottaa vaimoksi miehensä hylkäämää

naista, sillä pappi on Jumalalleen pyhitetty.

8 Portanto, o consagrarás, porque oferece o pão do teu Deus. Ele vos será santo, pois eu, o SENHOR que vos santifico, sou santo.

8 Teidän on pidettävä häntä pyhänä, sillä hän uhraa teidän Jumalanne leipää. Hänen tulee olla teille pyhä, sillä minä, Herra , joka pyhitän teidät, olen pyhä.

9 Se a filha de um sacerdote se desonra, prostituindo-se, profana a seu pai; será queimada.

9 Jos papin tytär häpäisee itsensä haureudella, hän häpäisee isänsä, ja hänet on poltettava.

10 O sumo sacerdote entre seus irmãos, sobre cuja cabeça foi derramado o óleo da unção, e que for consagrado para vestir as vestes sagradas, não desgrenhará os cabelos, nem rasgará as suas vestes.

10 Ylimmäinen pappi, veljiensä joukosta valittu, ei saa päästää tukkaansa valloilleen eikä repäistä rikki vaatteitaan, koska hänen päähänsä on vuodatettu voiteluöljy ja hänet on vihitty pukemaan päälleen pyhät vaatteet.

11 Não se chegará a cadáver algum, nem se contaminará por causa de seu pai ou de sua mãe.

11 Hän ei myöskään saa mennä kuolleen lähelle; hänen ei ole lupa saastuttaa itseään edes isänsä tai äitinsä vuoksi.

12 Não sairá do santuário, nem profanará o santuário do seu Deus, pois a consagração do óleo da unção do seu Deus está sobre ele. Eu sou o SENHOR.

12 Älköön hän lähtekö suruaikana pyhäköstä, ettei hän häpäisisi Jumalansa pyhäkköä, sillä hänen Jumalansa voiteluöljy on kruununa hänen päässään. Minä olen Herra .

13 Ele tomará por mulher uma virgem.

13 Vaimokseen hänen on otettava neitsyt.

14 Viúva, ou repudiada, ou desonrada, ou prostituta, estas não tomará, mas virgem do seu povo tomará por mulher.

14 Hän ei saa ottaa leskeä, hylättyä, häväistyä naista tai porttoa, vaan hänen tulee ottaa vaimokseen neitsyt omasta suvustaan,

15 E não profanará a sua descendência entre o seu povo, porque eu sou o SENHOR, que o santifico.

15 etteivät hänen jälkeläisensä tulisi häväistyiksi hänen sukunsa keskuudessa, sillä minä olen Herra , joka pyhitän hänet.”

16 Disse mais o SENHOR a Moisés:

16 Herra puhui Moosekselle:

[17] Fala a Arão, dizendo: Ninguém dos teus descendentes, nas suas gerações, em quem houver algum defeito se chegará para oferecer o pão do seu Deus.

[18] Pois nenhum homem em quem houver defeito se chegará: como homem cego, ou coxo, ou de rosto mutilado, ou desproporcionado,

[19] ou homem que tiver o pé quebrado ou mão quebrada,

[20] ou corcovado, ou anão, ou que tiver belida no olho, ou sarna, ou impigens, ou que tiver testículo quebrado.

[21] Nenhum homem da descendência de Arão, o sacerdote, em quem houver algum defeito se chegará para oferecer as ofertas queimadas do SENHOR; ele tem defeito; não se chegará para oferecer o pão do seu Deus.

[22] Comerá o pão do seu Deus, tanto do santíssimo como do santo.

[23] Porém até ao véu não entrará, nem se chegará ao altar, porque tem defeito, para que não profane os meus santuários, porque eu sou o SENHOR, que os santifico.

[24] Assim falou Moisés a Arão, aos filhos deste e a todos os filhos de Israel.

Levítico 22

A lei acerca de comer coisas santas

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

[2] Dize a Arão e aos seus filhos que se abstenham das coisas sagradas, dedicadas a mim pelos filhos de Israel, para que não

[17] ”Sano Aaronille: Jos tulevien sukupolvien aikana jollakin sinun jälkeläisistäsi on jokin vamma, hän ei saa tulla uhraamaan Jumalansa leipää.

[18] Uhrata ei saa kukaan, jolla on jokin vamma, ei yksikään sokea tai ontuva, kasvoiltaan tai ruumiiltaan epämuodostunut

[19] eikä kukaan, jolta on katkennut jalka tai käsi,

[20] ei myöskään kyttyräselkäinen tai surkastunut, silmävikainen tai ihotautinen, rupinen tai kuohittu.

[21] Kukaan pappi Aaronin jälkeläinen, jolla on jokin vamma, ei saa mennä uhraamaan Herran tuliuhreja. Hänellä on vamma, ja hän ei saa mennä uhraamaan Jumalansa leipää.

[22] Hän voi syödä Jumalansa leipää, sekä pyhistä pyhintä että pyhää,

[23] mutta hän ei saa tulla esiripun luo eikä lähestyä alttaria, koska hänellä on vamma, ettei hän häpäisisi minun pyhäkköäni. Minä olen Herra , joka pyhitän kaiken tämän.”

[24] Näin Mooses puhui Aaronille, hänen pojilleen ja kaikille israelilaisille.

3. Mooseksen 22

Lahjojen ja uhrien pyhyys

[1] Herrapuhui Moosekselle:

[2] ”Sano Aaronille ja hänen pojilleen, että heidän tulee käsitellä huolella israelilaisten pyhiä lahjoja, joita nämä

profanem o meu santo nome. Eu sou o SENHOR.

[3] Dize-lhes: Todo homem, que entre as vossas gerações, de toda a vossa descendência, se chegar às coisas sagradas que os filhos de Israel dedicam ao SENHOR, tendo sobre si a sua imundícia, aquela alma será eliminada de diante de mim. Eu sou o SENHOR.

[4] Ninguém da descendência de Arão que for leproso ou tiver fluxo comerá das coisas sagradas, até que seja limpo; como também o que tocar alguma coisa imunda por causa de um morto ou aquele com quem se der a emissão do sêmen;

[5] ou qualquer que tocar algum réptil, com o que se faz imundo, ou a algum homem, com o que se faz imundo, seja qual for a sua imundícia.

[6] O homem que o tocar será imundo até à tarde e não comerá das coisas sagradas sem primeiro banhar o seu corpo em água.

[7] Posto o sol, então, será limpo e, depois, comerá das coisas sagradas, porque isto é o seu pão.

[8] Do animal que morre por si mesmo ou é dilacerado não comerá, para, com isso, não contaminar-se. Eu sou o SENHOR.

[9] Guardarão, pois, a obrigação que têm para comigo, para que, por isso, não levem sobre si pecado e morram, havendo-o profanado. Eu sou o SENHOR, que os santifico.

pyhittävät minulle. Älkööt he häpäiskö minun pyhää nimeäni. Minä olen Herra .

[3] Sano heille: Jokainen jälkeläisenne – missä sukupolvessa tahansa – joka saastuneena lähestyy israelilaisten Herralle pyhittämiä pyhiä lahjoja, on poistettava minun edestäni. Minä olen Herra .

[4] Yksikään Aaronin jälkeläinen, joka on spitaalinen tai jolla on vuoto, ei saa syödä pyhiä lahjoja, ennen kuin on puhdistunut. Jos joku koskee johonkin kuolleesta saastuneeseen tai jos jollakulla on siemenvuoto

[5] tai jos joku koskee mihin tahansa pikkueläimeen, josta saastuu, tai ihmiseen, josta saastuu, olkoon saastaisuus millaista tahansa,

[6] on se, joka koskee johonkin sellaiseen, saastainen iltaan asti, eikä hän saa syödä pyhiä lahjoja. Mutta kun hän peseytyy vedessä,

[7] hän on puhdas auringon laskettua. Sen jälkeen hän voi syödä pyhiä lahjoja, sillä ne ovat hänen ruokaansa.

[8] Hän ei saa syödä itsestään kuollutta tai kuoliaaksi raadeltua eläintä, ettei hän siten saastuisi. Minä olen Herra .

[9] Aaronin jälkeläiset noudattakoot minun määräyksiäni, etteivät joutuisi syynalaisiksi niitä rikkomalla ja kuolisi, kun häpäisevät niitä. Minä olen Herra , joka pyhitän heidät.

[10] Nenhum estrangeiro comerá das coisas sagradas; o hóspede do sacerdote nem o seu jornaleiro comerão das coisas sagradas.
[11] Mas, se o sacerdote comprar algum escravo com o seu dinheiro, este comerá delas; os que nascerem na sua casa, estes comerão do seu pão.
[12] Quando a filha do sacerdote se casar com estrangeiro, ela não comerá da oferta das coisas sagradas.
[13] Mas, se a filha do sacerdote for viúva ou repudiada, e não tiver filhos, e se houver tornado à casa de seu pai, como na sua mocidade, do pão de seu pai comerá; mas nenhum estrangeiro comerá dele.
[14] Se alguém, por ignorância, comer a coisa sagrada, ajuntar-se-lhe-á a sua quinta parte e a dará ao sacerdote com a coisa sagrada.
[15] Não profanarão as coisas sagradas que os filhos de Israel oferecem ao SENHOR,
[16] pois assim os fariam levar sobre si a culpa da iniqüidade, comendo as coisas sagradas; porque eu sou o SENHOR, que os santifico.

Os animais sacrificados devem ser sem defeito

[17] Disse mais o SENHOR a Moisés:
[18] Fala a Arão, e a seus filhos, e a todos os filhos de Israel e dize-lhes: Qualquer que, da casa de Israel ou dos estrangeiros em Israel, apresentar a sua oferta, quer em cumprimento de seus votos ou como ofertas voluntárias, que apresentar ao SENHOR em holocausto,

[10] Yksikään sivullinen ei saa syödä mitään pyhää. Papin luona asuva muukalainen tai hänen palkkatyöläisensä ei saa syödä mitään pyhää,
[11] mutta kun pappi ostaa rahallaan orjan, tämä saa syödä pyhää ruokaa. Samoin hänen kodissaan syntyneet orjat saavat syödä hänen ruokaansa.
[12] Jos papin tyttärestä tulee jonkun muun kuin papin vaimo, hän ei saa enää syödä pyhiä anteja.
[13] Jos papin tytär jää leskeksi tai tulee hylätyksi eikä hänellä ole lapsia ja jos hän silloin palaa takaisin nuoruutensa kotiin isänsä luo, hän saa syödä isänsä ruokaa. Kukaan sivullinen ei saa syödä sitä.
[14] Jos joku erehdyksessä syö pyhää ruokaa, hänen on korvattava se papille ja maksettava lisäksi viidesosa pyhän lahjan arvosta.
[15] Kukaan ei saa häpäistä israelilaisten pyhiä lahjoja, joita nämä tuovat Herralle ,
[16] eikä saattaa heitä syynalaisiksi antamalla heidän syödä pyhiä lahjoja, sillä minä olen Herra , joka pyhitän heidät.”

Uhrieläimiä koskevia säädöksiä

[17] Herrapuhui Moosekselle:
[18] ”Sano Aaronille ja hänen pojilleen sekä kaikille israelilaisille: Jos kuka hyvänsä Israelin heimoon kuuluva tai muukalainen, joka asuu Israelissa, tuo uhrinaan Herralle polttouhrin, joko lupausuhriksi tai vapaaehtoiseksi uhriksi,

[19] para que seja aceitável, oferecerá macho sem defeito, ou do gado, ou do rebanho de ovelhas, ou de cabras.

[20] Porém todo o que tiver defeito, esse não oferecereis; porque não seria aceito a vosso favor.

[21] Quando alguém oferecer sacrifício pacífico ao SENHOR, quer em cumprimento de voto ou como oferta voluntária, do gado ou do rebanho, o animal deve ser sem defeito para ser aceitável; nele, não haverá defeito nenhum.

[22] O cego, ou aleijado, ou mutilado, ou ulceroso, ou sarnoso, ou cheio de impigens, não os oferecereis ao SENHOR e deles não poreis oferta queimada ao SENHOR sobre o altar.

[23] Porém novilho ou cordeiro desproporcionados poderás oferecer por oferta voluntária, mas, por voto, não será aceito.

[24] Não oferecereis ao SENHOR animal que tiver os testículos machucados, ou moídos, ou arrancados, ou cortados; nem fareis isso na vossa terra.

[25] Também da mão do estrangeiro nenhum desses animais oferecereis como pão do vosso Deus, porque são corrompidos pelo defeito que há neles; não serão aceitos a vosso favor.

[26] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[27] Quando nascer o boi, ou cordeiro, ou cabra, sete dias estará com a mãe; do

[19] sen on oltava virheetön uros naudoista, lampaista tai vuohista, jotta saisitte osaksenne Herran suosion.

[20] Älkää uhratko mitään sellaista, missä on jotakin vikaa, sillä sellaisesta ei tule teidän osaksenne suosiota.

[21] Jos joku tuo Herralle yhteysuhrin naudoista tai lampaista erityislupauksen täyttämiseksi tai vapaaehtoisena uhrina, sen tulee olla virheetön ollakseen kelvollinen. Siinä ei saa olla mitään vikaa.

[22] Älkää tuoko Herralle sokeaa, raajarikkoa, silvottua, paiseista, ihotautista tai rupista eläintä älkääkä asettako sellaista tuliuhriksi Herran alttarille.

[23] Vapaaehtoisena uhrina saat uhrata härän tai lampaan, joka on epämuodostunut tai kitukasvuinen, mutta lupausuhriksi sellainen ei kelpaa.

[24] Älkää uhratko Herralle kuohittua eläintä, on se sitten kuohittu puristamalla, musertamalla, repimällä tai leikkaamalla. Älkää tehkö maassanne sellaista.

[25] Älkää myöskään hankkiko muukalaiselta sellaisia eläimiä uhrataksenne niitä ruokana Jumalallenne, sillä niissä on vamma. Ne ovat viallisia, eikä niistä tule Herran suosiota osaksenne.”

[26] Herra puhui Moosekselle:

[27] ”Kun vasikka, karitsa tai kili on syntynyt, sen on saatava olla emänsä

oitavo dia em diante, será aceito por oferta queimada ao SENHOR.

luona seitsemän päivää, mutta kahdeksannesta päivästä alkaen se kelpaa tuliuhriksi Herralle .

28 Ou seja vaca, ou seja ovelha, não imolarás a ela e seu filho, ambos no mesmo dia.

28Älkää teurastako samana päivänä nautaa ja sen vasikkaa tai lammasta ja sen karitsaa.

29 Quando oferecerdes sacrifício de louvores ao SENHOR, fá-lo-eis para que sejais aceitos.

29Kun uhraatte Herralle kiitosuhrin, uhratkaa se niin, että saatte hänen suosionsa.

30 No mesmo dia, será comido; e, dele, nada deixareis ficar até pela manhã. Eu sou o SENHOR.

30 Uhri on syötävä samana päivänä. Älkää jättäkö siitä mitään seuraavaan aamuun. Minä olen Herra .

31 Pelo que guardareis os meus mandamentos e os cumprireis. Eu sou o SENHOR.

31Noudattakaa siis minun lakejani ja toimikaa niiden mukaan. Minä olen Herra .

32 Não profanareis o meu santo nome, mas serei santificado no meio dos filhos de Israel. Eu sou o SENHOR, que vos santifico,

32 Älkää häpäiskö minun pyhää nimeäni. Minä tahdon olla pyhä israelilaisten keskellä. Minä olen Herra , joka pyhitän teidät

33 que vos tirei da terra do Egito, para ser o vosso Deus. Eu sou o SENHOR.

33 ja joka toin teidät pois Egyptin maasta ollakseni teidän Jumalanne. Minä olen Herra .”

Levítico 23

As festas solenes do SENHOR

1 Disse o SENHOR a Moisés:

2 Fala aos filhos de Israel e dize-lhes: As festas fixas do SENHOR, que proclamareis, serão santas convocações; são estas as minhas festas.

O Sábado

Êxodo 23.12

3 Seis dias trabalhareis, mas o sétimo será o sábado do descanso solene, santa convocação; nenhuma obra fareis; é

3. Mooseksen 23

HERRAN MÄÄRÄÄMÄT JUHLA-AJAT

Sapatti

1 Herrapuhui Moosekselle:

2 ”Sano israelilaisille: Nämä ovat Herran juhla-ajat, minun juhla-aikani, jolloin teidän on kutsuttava kokoon pyhä kokous.

3 Kuutena päivänä tehtäköön työtä, mutta seitsemäntenä päivänä on sapatti, levon päivä, pyhän kokouksen päivä. Älkää tehkö silloin mitään työtä. Se

sábado do SENHOR em todas as vossas moradas.

A Páscoa

Êxodo 23.14,15; 34.18; Deuteronômio 16.1-8

4 São estas as festas fixas do SENHOR, as santas convocações, que proclamareis no seu tempo determinado:

5 no mês primeiro, aos catorze do mês, no crepúsculo da tarde, é a Páscoa do SENHOR.

6 E aos quinze dias deste mês é a Festa dos Pães Asmos do SENHOR; sete dias comereis pães asmos.

7 No primeiro dia, tereis santa convocação; nenhuma obra servil fareis;

8 mas sete dias oferecereis oferta queimada ao SENHOR; ao sétimo dia, haverá santa convocação; nenhuma obra servil fareis.

As Primícias

Êxodo 23.16; 34.22,26

9 Disse mais o SENHOR a Moisés:

10 Fala aos filhos de Israel e dize-lhes: Quando entrardes na terra, que vos dou, e segardes a sua messe, então, trareis um molho das primícias da vossa messe ao sacerdote;

11 este moverá o molho perante o SENHOR, para que sejais aceitos;

12 no dia imediato ao sábado, o sacerdote o moverá. No dia em que moverdes o molho, oferecereis um cordeiro sem

on Herran sapatti kaikkialla missä asuttekin.”

Pääsiäinen ja happamattoman leivän juhla

4”Nämä ovat Herran juhla-ajat, pyhät kokoukset, jotka teidän on kuulutettava määräaikoina:

5 Ensimmäisessä kuussa, kuukauden neljäntenätoista päivänä iltahämärissä, on Herran pääsiäinen.

6Saman kuun viidentenätoista päivänä on happamattoman leivän juhla Herran kunniaksi. Syökää seitsemän päivää happamatonta leipää.

7Ensimmäisenä päivänä teillä tulee olla pyhä kokous. Älkää tehkö silloin mitään arkityötä.

8 Uhratkaa Herralle tuliuhri seitsemänä päivänä. Seitsemäntenä päivänä on pyhä kokous. Älkää tehkö silloin mitään arkityötä.”

Ensilyhteen juhla

9 Herrapuhui Moosekselle:

10 ”Sano israelilaisille: Kun te tulette maahan, jonka minä teille annan, ja leikkaatte sen viljaa, viekää papille ensilyhde sadostanne.

11 Pappi heiluttakoon lyhdettä heilutusuhrina Herran edessä, että saisitte osaksenne Herran suosion. Hänen tulee heiluttaa sitä sapatin jälkeisenä päivänä.

12 Sinä päivänä, jona teidän lyhteenne heilutus toimitetaan, uhratkaa Herralle polttouhriksi virheetön vuoden vanha karitsa

defeito, de um ano, em holocausto ao SENHOR.

13 A sua oferta de manjares serão duas dízimas de um efa de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta queimada de aroma agradável ao SENHOR, e a sua libação será de vinho, a quarta parte de um him.

13 sekä siihen kuuluvana ruokauhrina kaksi eefa-mitan kymmenesosaa hienoja vehnäjauhoja öljyyn sekoitettuna tuliuhriksi, miellyttäväksi tuoksuksi Herralle , sekä juomauhrina neljännes hiin-mittaa viiniä.

14 Não comereis pão, nem trigo torrado, nem espigas verdes, até ao dia em que trouxerdes a oferta ao vosso Deus; é estatuto perpétuo por vossas gerações, em todas as vossas moradas.

14 Älkää syökö uuden sadon leipää, paahdettuja jyviä tai tuleentumatonta viljaa ennen sitä päivää, jona tuotte Jumalallenne uhrilahjan. Tämä on teille ikuinen säädös polvesta polveen, missä asuttekin.”

O Pentecostes

Deuteronômio 16.9-12

Elonkorjuujuhla

15 Contareis para vós outros desde o dia imediato ao sábado, desde o dia em que trouxerdes o molho da oferta movida; sete semanas inteiras serão.

15”Laskekaa siitä sapatin jälkeisestä päivästä, jona tuotte heilutusuhrilyhteen, seitsemän täyttä viikkoa,

16 Até ao dia imediato ao sétimo sábado, contareis cinqüenta dias; então, trareis nova oferta de manjares ao SENHOR.

16laskekaa viisikymmentä päivää seitsemännen sapatin jälkeiseen päivään asti. Tuokaa sitten Herralle ruokauhri uudesta sadosta.

17 Das vossas moradas trareis dois pães para serem movidos; de duas dízimas de um efa de farinha serão; levedados se cozerão; são primícias ao SENHOR.

17 Sieltä, missä asuttekin, tuokaa ensisadosta heilutusuhrina Herralle kaksi leipää. Ne on leivottava hapantaikinasta, kahdesta eefa-mitan kymmenesosasta hienoja jauhoja.

18 Com o pão oferecereis sete cordeiros sem defeito de um ano, e um novilho, e dois carneiros; holocausto serão ao SENHOR, com a sua oferta de manjares e as suas libações, por oferta queimada de aroma agradável ao SENHOR.

18 Tuokaa leipien ohella seitsemän virheetöntä vuoden vanhaa uroskaritsaa ja mullikka sekä kaksi pässiä. Olkoot ne ruoka- ja juomauhreineen polttouhri Herralle , miellyttävästi tuoksuva tuliuhri Herralle .

[19] Também oferecereis um bode, para oferta pelo pecado, e dois cordeiros de um ano, por oferta pacífica.

[20] Então, o sacerdote os moverá, com o pão das primícias, por oferta movida perante o SENHOR, com os dois cordeiros; santos serão ao SENHOR, para o uso do sacerdote.

[21] No mesmo dia, se proclamará que tereis santa convocação; nenhuma obra servil fareis; é estatuto perpétuo em todas as vossas moradas, pelas vossas gerações.

[22] Quando segardes a messe da vossa terra, não rebuscareis os cantos do vosso campo, nem colhereis as espigas caídas da vossa sega; para o pobre e para o estrangeiro as deixareis. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[23] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[24] Fala aos filhos de Israel, dizendo: No mês sétimo, ao primeiro do mês, tereis descanso solene, memorial, com sonidos de trombetas, santa convocação.

[25] Nenhuma obra servil fareis, mas trareis oferta queimada ao SENHOR.

O Dia da Expiação

[26] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[27] Mas, aos dez deste mês sétimo, será o Dia da Expiação; tereis santa convocação e afligireis a vossa alma; trareis oferta queimada ao SENHOR.

[19] Uhratkaa vuohi syntiuhriksi ja kaksi vuoden vanhaa uroskaritsaa yhteysuhriksi.

[20] Pappi heiluttakoon niitä kahta karitsaa ja uuden sadon leipiä heilutusuhrina Herran edessä. Ne ovat Herralle pyhitetyt ja kuuluvat papille.

[21] Olkoon teillä silloin pyhä kokous. Kuuluttakaa se juuri tuona päivänä. Älkää tehkö silloin mitään arkityötä. Tämä on teille ikuinen säädös polvesta polveen, missä asuttekin.

[22] Kun korjaatte maanne satoa, älkää leikatko viljaa pelloltanne reunoja myöten älkääkä poimiko tähkäpäitä leikkuun jälkeen. Jättäkää ne köyhälle ja muukalaiselle. Minä olen Herra , teidän Jumalanne.”

Pasuunansoiton päivä

[23] Herrapuhui Moosekselle:

[24] ”Sano israelilaisille: Seitsemännen kuun ensimmäisenä päivänä olkoon teillä sapatti, levon päivä. Pitäkää silloin pyhä kokous ja muistuttakaa siitä pasuunan soitolla.

[25]Älkää tehkö silloin mitään arkityötä, vaan uhratkaa Herralle tuliuhri.”

Suuri sovituspäivä

[26] Herrapuhui vielä Moosekselle:

[27] ”Tämän seitsemännen kuun kymmenentenä päivänä on sovituspäivä. Pitäkää silloin pyhä kokous, kurittakaa itseänne paastolla ja uhratkaa Herralle tuliuhri.

[28] Nesse mesmo dia, nenhuma obra fareis, porque é o Dia da Expiação, para fazer expiação por vós perante o SENHOR, vosso Deus.

[28]Älkää tehkö sinä päivänä mitään työtä, sillä se on sovituspäivä, jolloin teille toimitetaan sovitus Herran , teidän Jumalanne, edessä.

[29] Porque toda alma que, nesse dia, se não afligir será eliminada do seu povo.

[29] Jokainen, joka ei sinä päivänä kurita itseään paastolla, on poistettava kansansa keskuudesta.

[30] Quem, nesse dia, fizer alguma obra, a esse eu destruirei do meio do seu povo.

[30] Minä hävitän kansansa keskuudesta jokaisen, joka tuona päivänä tekee mitä tahansa työtä.

[31] Nenhuma obra fareis; é estatuto perpétuo pelas vossas gerações, em todas as vossas moradas.

[31] Älkää tehkö silloin mitään työtä. Tämä on teille ikuinen säädös polvesta polveen, missä asuttekin.

[32] Sábado de descanso solene vos será; então, afligireis a vossa alma; aos nove do mês, de uma tarde a outra tarde, celebrareis o vosso sábado.

[32] Olkoon se teille sapatti, levon päivä. Kurittakaa silloin itseänne paastolla. Kuukauden yhdeksännen päivän illasta seuraavaan iltaan viettäkää sapatinlepoanne.”

A Festa dos Tabernáculos

[33] Disse mais o SENHOR a Moisés:

Lehtimajanjuhla

[33] Herra puhui Moosekselle:

[34] Fala aos filhos de Israel, dizendo: Aos quinze dias deste mês sétimo, será a Festa dos Tabernáculos ao SENHOR, por sete dias.

[34] ”Sano israelilaisille: Tämän seitsemännen kuun viidennestätoista päivästä alkaen on lehtimajanjuhla Herran kunniaksi, ja se kestää seitsemän päivää.

[35] Ao primeiro dia, haverá santa convocação; nenhuma obra servil fareis.

[35]Ensimmäisenä päivänä on pyhä kokous. Älkää tehkö silloin mitään arkityötä.

[36] Sete dias oferecereis ofertas queimadas ao SENHOR; ao dia oitavo, tereis santa convocação e oferecereis ofertas queimadas ao SENHOR; é reunião solene, nenhuma obra servil fareis.

[36] Uhratkaa tuliuhri Herralle seitsemänä päivänä. Kahdeksantena päivänä olkoon teillä pyhä kokous. Uhratkaa silloin Herralle tuliuhri, sillä se on juhlakokouksen päivä. Älkää tehkö silloin mitään arkityötä.

[37] São estas as festas fixas do SENHOR, que proclamareis para santas convocações, para oferecer ao SENHOR

[37] Nämä ovat Herran juhla-ajat, joina teidän on kuulutettava pyhät kokoukset tuodaksenne Herralle kullekin päivälle

oferta queimada, holocausto e oferta de manjares, sacrifício e libações, cada qual em seu dia próprio,

38 além dos sábados do SENHOR, e das vossas dádivas, e de todos os vossos votos, e de todas as vossas ofertas voluntárias que dareis ao SENHOR.

39 Porém, aos quinze dias do mês sétimo, quando tiverdes recolhido os produtos da terra, celebrareis a festa do SENHOR, por sete dias; ao primeiro dia e também ao oitavo, haverá descanso solene.

40 No primeiro dia, tomareis para vós outros frutos de árvores formosas, ramos de palmeiras, ramos de árvores frondosas e salgueiros de ribeiras; e, por sete dias, vos alegrareis perante o SENHOR, vosso Deus.

41 Celebrareis esta como festa ao SENHOR, por sete dias cada ano; é estatuto perpétuo pelas vossas gerações; no mês sétimo, a celebrareis.

42 Sete dias habitareis em tendas de ramos; todos os naturais de Israel habitarão em tendas,

43 para que saibam as vossas gerações que eu fiz habitar os filhos de Israel em tendas, quando os tirei da terra do Egito. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

44 Assim, declarou Moisés as festas fixas do SENHOR aos filhos de Israel.

säädetyt tuliuhrit: polttouhrit, ruokauhrit, teurasuhrit ja juomauhrit.

38 Lisäksi tulevat Herran sapatit sekä teidän lahjanne, kaikki lupausuhrinne ja kaikki vapaaehtoiset uhrinne, joita te annatte Herralle .

39 Mutta seitsemännen kuun viidennestätoista päivästä alkaen, kun te olette korjanneet maan sadon, viettäkää Herran juhlaa seitsemän päivää. Ensimmäinen päivä on levon päivä, ja myös kahdeksas päivä on levon päivä.

40 Ottakaa ensimmäisenä päivänä ihania puiden hedelmiä, palmunlehviä ja tuuheiden puiden oksia sekä pajuja purojen varsilta ja iloitkaa seitsemän päivää Herran , teidän Jumalanne, edessä.

41 Viettäkää lehtimajanjuhlaa Herran juhlana seitsemän päivää vuodessa. Tämä on teille ikuinen säädös polvesta polveen. Viettäkää tätä juhlaa seitsemännessä kuussa.

42 Asukaa lehtimajoissa seitsemän päivää. Kaikkien Israelissa syntyneiden tulee asua lehtimajoissa,

43 että jälkipolvenne tietäisivät, miten minä annoin israelilaisten asua lehtimajoissa, kun vein heidät pois Egyptin maasta. Minä olen Herra , teidän Jumalanne.”

44 Näin Mooses puhui Herran juhla-ajoista israelilaisille.

Levítico 24

O azeite para o candelabro
Êxodo 27.20,21

1 Disse o SENHOR a Moisés:

2 Ordena aos filhos de Israel que te tragam azeite puro de oliveira, batido, para o candelabro, para que haja lâmpada acesa continuamente.

3 Na tenda da congregação fora do véu, que está diante do Testemunho, Arão a conservará em ordem, desde a tarde até pela manhã, de contínuo, perante o SENHOR; estatuto perpétuo será este pelas suas gerações.

4 Sobre o candeeiro de ouro puro conservará em ordem as lâmpadas perante o SENHOR, continuamente.

O pão para a mesa do SENHOR

5 Também tomarás da flor de farinha e dela cozerás doze pães, cada um dos quais será de duas dízimas de um efa.

6 E os porás em duas fileiras, seis em cada fileira, sobre a mesa de ouro puro, perante o SENHOR.

7 Sobre cada fileira porás incenso puro, que será, para o pão, como porção memorial; é oferta queimada ao SENHOR.

8 Em cada sábado, Arão os porá em ordem perante o SENHOR, continuamente, da parte dos filhos de Israel, por aliança perpétua.

9 E serão de Arão e de seus filhos, os quais os comerão no lugar santo, porque são coisa santíssima para eles, das ofertas

3. Mooseksen 24

Ilmestysmajan lamppu ja pyhät leivät

1 Herrapuhui Moosekselle:

2 ”Käske israelilaisten tuoda sinulle puhdasta, survomalla saatua öljypuun öljyä valaisemista varten, niin että lamppu voidaan pitää aina palamassa.

3Aaronin tulee hoitaa sitä ilmestysmajassa liitonarkun edessä olevan esiripun ulkopuolella, niin että se palaa Herran edessä aina, illasta aamuun asti. Tämä on teille ikuinen säädös polvesta polveen.

4 Asettakoon hän lamput puhtaasta kullasta tehtyyn lampunjalkaan, niin että ne aina palavat Herran edessä.

5Ota hienoja vehnäjauhoja ja leivo niistä kaksitoista leipää. Kuhunkin leipään on käytettävä jauhoja kaksi eefa-mitan kymmenesosaa.

6 Aseta leivät kahteen riviin, kuusi kumpaankin, puhtaalle pöydälle Herran eteen.

7 Pane rivien päälle puhdasta suitsuketta leipien muistouhriosaksi , tuliuhriksi Herralle .

8 Aaron asettakoon ne sapatti sapatilta Herran eteen israelilaisten puolesta. Tämä on ikuinen liitto.

9 Leivät kuuluvat Aaronille ja hänen pojilleen. Heidän tulee syödä ne pyhässä paikassa, sillä ne ovat pyhistä pyhimpiä.

queimadas ao SENHOR, como estatuto perpétuo.

A pena do pecado de blasfêmia

10 Apareceu entre os filhos de Israel o filho de uma israelita, o qual era filho de um egípcio; o filho da israelita e certo homem israelita contenderam no arraial.

11 Então, o filho da mulher israelita blasfemou o nome do SENHOR e o amaldiçoou, pelo que o trouxeram a Moisés. O nome de sua mãe era Selomite, filha de Dibri, da tribo de Dã.

12 E o levaram à prisão, até que se lhes fizesse declaração pela boca do SENHOR.

13 Disse o SENHOR a Moisés:

14 Tira o que blasfemou para fora do arraial; e todos os que o ouviram porão as mãos sobre a cabeça dele, e toda a congregação o apedrejará.

15 Dirás aos filhos de Israel: Qualquer que amaldiçoar o seu Deus levará sobre si o seu pecado.

16 Aquele que blasfemar o nome do SENHOR será morto; toda a congregação o apedrejará; tanto o estrangeiro como o natural, blasfemando o nome do SENHOR, será morto.

17 Quem matar alguém será morto.

18 Mas quem matar um animal o restituirá: igual por igual.

Ne ovat Aaronin ikuinen osuus Herran tuliuhreista.”

Rangaistusmääräyksiä

10Erään israelilaisen naisen poika, jonka isä oli egyptiläinen, oli lähtenyt israelilaisten joukossa Egyptistä. Tuo poika ja israelilainen mies riitelivät keskenään leirissä,

11 ja israelilaisen naisen poika pilkkasi ja kirosi Herran nimeä. Silloin hänet tuotiin Mooseksen eteen. Pojan äiti oli daanilaisen Dibrin tytär, nimeltään Selomit.

12 Poika määrättiin vartioitavaksi, kunnes Herran vastaus ilmoitettaisiin kansalle.

13Sitten Herra sanoi Moosekselle:

14 ”Vie kiroaja leirin ulkopuolelle, ja kaikki, jotka kirouksen kuulivat, laskekoot kätensä hänen päänsä päälle. Sitten koko seurakunta kivittäköön hänet.

15Sano israelilaisille: Jokainen, joka kiroaa Jumalaansa, joutuu vastaamaan synnistään.

16 Se, joka pilkkaa Herran nimeä, on surmattava. Koko seurakunta kivittäköön hänet. Se, joka pilkkaa Herran nimeä, olipa kyseessä muukalainen tai maan kansalainen, on surmattava.

17Jos ihminen surmaa ihmisen, kenet hyvänsä, hänet on surmattava.

18Jos joku lyö kuoliaaksi kotieläimen, hänen on korvattava eläin toisella eläimellä.

[19] Se alguém causar defeito em seu próximo, como ele fez, assim lhe será feito:

[20] fratura por fratura, olho por olho, dente por dente; como ele tiver desfigurado a algum homem, assim se lhe fará.

[21] Quem matar um animal restituirá outro; quem matar um homem será morto.

[22] Uma e a mesma lei havereis, tanto para o estrangeiro como para o natural; pois eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[23] Então, falou Moisés aos filhos de Israel que levassem o que tinha blasfemado para fora do arraial e o apedrejassem; e os filhos de Israel fizeram como o SENHOR ordenara a Moisés.

[19] Jos ihminen tuottaa lähimmäiselleen vamman, hänelle on tehtävä samoin kuin hän on tehnyt:

[20]ruhje ruhjeesta, silmä silmästä, hammas hampaasta. Samanlaisen vamman, jonka hän on aiheuttanut toiselle, saakoon hän itsekin.

[21]Sen, joka lyö kuoliaaksi kotieläimen, on korvattava eläin, mutta se, joka tappaa ihmisen, on surmattava.

[22] Sama laki koskee teitä kaikkia, niin muukalaista kuin maassa syntynyttäkin, sillä minä olen Herra , teidän Jumalanne.”

[23] Tämän Mooses puhui israelilaisille, ja he veivät pilkkaajan leirin ulkopuolelle ja kivittivät hänet. Israelilaiset tekivät niin kuin Herra oli Mooseksen kautta käskenyt.

Levítico 25

O Ano de Descanso
Êxodo 23.10,11

[1] Disse o SENHOR a Moisés, no monte Sinai:

[2] Fala aos filhos de Israel e dize-lhes: Quando entrardes na terra, que vos dou, então, a terra guardará um sábado ao SENHOR.

[3] Seis anos semearás o teu campo, e seis anos podarás a tua vinha, e colherás os seus frutos.

[4] Porém, no sétimo ano, haverá sábado de descanso solene para a terra, um sábado ao SENHOR; não semearás o teu campo, nem podarás a tua vinha.

3. Mooseksen 25

Sapattivuosi ja riemuvuosi

[1] Herrapuhui Moosekselle Siinainvuorella:

[2] ”Sano israelilaisille: Kun te tulette siihen maahan, jonka minä annan teille, maan on saatava viettää sapatinlepo Herran kunniaksi.

[3]Kuutena vuotena kylvä peltosi ja kuutena vuotena leikkaa viinitarhasi ja korjaa sen sato,

[4] mutta seitsemäntenä vuotena maalla olkoon levon aika, Herran sapatti. Älä kylvä silloin peltoasi äläkä leikkaa viinitarhaasi.

[5] O que nascer de si mesmo na tua seara não segarás e as uvas da tua vinha não podada não colherás; ano de descanso solene será para a terra.

[5] Älä korjaa leikatun viljasi jälkikasvua äläkä poimi viinirypäleitä, jotka ovat kasvaneet leikkaamattomissa viiniköynnöksissäsi. Silloin maalla on levon vuosi.

[6] Mas os frutos da terra em descanso vos serão por alimento, a ti, e ao teu servo, e à tua serva, e ao teu jornaleiro, e ao estrangeiro que peregrina contigo;

[6] Mitä maa levätessään itsestään kasvaa, se riittää ruuaksi teille, niin sinulle itsellesi kuin palvelijallesi ja palvelijattarellesi, päiväpalkkalaisellesi ja luonasi väliaikaisesti asuvalle.

[7] e ao teu gado, e aos animais que estão na tua terra, todo o seu produto será por mantimento.

[7] Myös karjasi ja maasi eläimet syökööt kaikkea, mitä maa itsestään tuottaa.

O Ano do Jubileu

[8] Contarás sete semanas de anos, sete vezes sete anos, de maneira que os dias das sete semanas de anos te serão quarenta e nove anos.

[8]Laske seitsemän sapattivuotta eli seitsemän kertaa seitsemän vuotta, niin että seitsemän vuosiviikon aika on neljäkymmentäyhdeksän vuotta.

[9] Então, no mês sétimo, aos dez do mês, farás passar a trombeta vibrante; no Dia da Expiação, fareis passar a trombeta por toda a vossa terra.

[9] Soita sinä vuonna soofar-torvea riemullisesti seitsemännessä kuussa, kuukauden kymmenentenä päivänä, sovituspäivänä. Soikoot soofar-torvet kaikkialla maassanne.

[10] Santificareis o ano qüinquagésimo e proclamareis liberdade na terra a todos os seus moradores; ano de jubileu vos será, e tornareis, cada um à sua possessão, e cada um à sua família.

[10]Pyhittäkää viideskymmenes vuosi ja julistakaa maassa vapautus kaikille sen asukkaille. Olkoon se vuosi teille riemuvuosi. Jokainen teistä saa silloin palata perintömaalleen ja sukunsa luo.

[11] O ano qüinquagésimo vos será jubileu; não semeareis, nem segareis o que nele nascer de si mesmo, nem nele colhereis as uvas das vinhas não podadas.

[11]Viideskymmenes vuosi olkoon teille riemuvuosi. Älkää silloin kylväkö, älkää leikatko viljanne jälkikasvua älkääkä poimiko leikkaamattomissa viiniköynnöksissä kasvaneita rypäleitä.

[12] Porque é jubileu, santo será para vós outros; o produto do campo comereis.

[12] On näet riemuvuosi, ja sen tulee olla teille pyhä. Pellolta saatte syödä, mitä se itsestään tuottaa.

13 Neste Ano do Jubileu, tornareis cada um à sua possessão.

14 Quando venderes alguma coisa ao teu próximo ou a comprares da mão do teu próximo, não oprimas teu irmão.

15 Segundo o número dos anos desde o Jubileu, comprarás de teu próximo; e, segundo o número dos anos das messes, ele venderá a ti.

16 Sendo muitos os anos, aumentarás o preço e, sendo poucos, abaixarás o preço; porque ele te vende o número das messes.

17 Não oprimais ao vosso próximo; cada um, porém, tema a seu Deus; porque eu sou o SENHOR, vosso Deus.

18 Observai os meus estatutos, guardai os meus juízos e cumpri-os; assim, habitareis seguros na terra.

19 A terra dará o seu fruto, e comereis a fartar e nela habitareis seguros.

20 Se disserdes: Que comeremos no ano sétimo, visto que não havemos de semear, nem colher a nossa messe?

21 Então, eu vos darei a minha bênção no sexto ano, para que dê fruto por três anos.

22 No oitavo ano, semeareis e comereis da colheita anterior até ao ano nono; até que venha a sua messe, comereis da antiga.

13Riemuvuotena jokainen teistä saa palata perintömaalleen.

14 Jos myytte maata lähimmäisellenne tai ostatte häneltä, älkää tehkö hänelle vääryyttä.

15 Kun ostat maata lähimmäiseltäsi, maksa riemuvuoden jälkeisten vuosien luvun mukaan. Satovuosien luvun mukaan hän myyköön sen sinulle.

16 Mitä useampia vuosia on, sitä suurempi hinta on maksettava, ja mitä vähemmän vuosia on, sitä pienempi on hinnan oltava, sillä maan satojen määrän hän myy sinulle.

17 Kukaan teistä ei saa tehdä vääryyttä lähimmäiselleen. Pelätkää Jumalaanne! Minä olen Herra , teidän Jumalanne.

18 Toimikaa siis minun lakieni mukaan, noudattakaa minun säädöksiäni ja tehkää niiden mukaan, niin te saatte asua maassa turvallisesti.

19Silloin maa antaa satonsa, ja te saatte syödä kylliksenne ja voitte asua maassa turvallisesti.

20 Te ehkä sanotte: 'Mitä me syömme seitsemäntenä vuotena, kun emme kylvä emmekä korjaa satoamme?'

21 Minä lähetän kuudentena vuotena teille siunaukseni, niin että maa tuottaa kolmen vuoden sadon.

22 Kun te kylvätte kahdeksantena vuotena, teillä on vielä vanhaa satoa syötävänä yhdeksänteen vuoteen asti. Siihen asti, kunnes sen vuoden sato on saatu, teillä on vanhaa satoa syötävänä.

23 Também a terra não se venderá em perpetuidade, porque a terra é minha; pois vós sois para mim estrangeiros e peregrinos.

24 Portanto, em toda a terra da vossa possessão dareis resgate à terra.

25 Se teu irmão empobrecer e vender alguma parte das suas possessões, então, virá o seu resgatador, seu parente, e resgatará o que seu irmão vendeu.

26 Se alguém não tiver resgatador, porém vier a tornar-se próspero e achar o bastante com que a remir,

27 então, contará os anos desde a sua venda, e o que ficar restituirá ao homem a quem vendeu, e tornará à sua possessão.

28 Mas, se as suas posses não lhe permitirem reavê-la, então, a que for vendida ficará na mão do comprador até ao Ano do Jubileu; porém, no Ano do Jubileu, sairá do poder deste, e aquele tornará à sua possessão.

29 Quando alguém vender uma casa de moradia em cidade murada, poderá resgatá-la dentro de um ano a contar de sua venda; durante um ano, será lícito o seu resgate.

30 Se, passando-se-lhe um ano, não for resgatada, então, a casa que estiver na cidade que tem muro ficará em perpetuidade ao que a comprou, pelas

23 Maata ei saa myydä ainaiseksi, sillä maa on minun ja te olette muukalaisia ja tilapäisiä asukkaita minun luonani.

24 Antakaa oikeus maan takaisin lunastamiseen koko siinä maassa, jonka saatte omaksenne.

25 Jos veljesi köyhtyy ja myy perintömaataan, hänen lähin sukulunastajansa tulkoon ja lunastakoon veljensä myymän maan.

26 Jos joku, jolla ei ole sukulunastajaa, saa itse hankituksi niin paljon kuin lunastamiseen tarvitaan,

27 hänen tulee laskea, kuinka monta vuotta maa on ollut myytynä, ja maksaa jäljellä olevasta ajasta miehelle, jolle hän sen myi. Sitten hän voi palata perintömaalleen.

28 Mutta ellei hän saa hankituksi niin paljoa, että saisi maan takaisin, jää se, mitä hän on myynyt, ostajan haltuun riemuvuoteen asti. Riemuvuotena se kuitenkin vapautuu, ja hän voi palata perintömaalleen.

29 Jos joku myy asuinrakennuksen muurien ympäröimässä kaupungissa, hänellä on oikeus lunastaa se takaisin täyden vuoden kuluessa siitä, kun hän sen myi. Hänen lunastusoikeutensa kestää vuoden.

30 Ellei sitä lunasteta ennen kuin vuosi on kulunut umpeen, talo muurien ympäröimässä kaupungissa jää pysyvästi

suas gerações; não sairá do poder dele no Jubileu.

31 Mas as casas das aldeias que não têm muro em roda serão estimadas como os campos da terra; para elas haverá resgate, e sairão do poder do comprador no Jubileu.

32 Mas, com respeito às cidades dos levitas, às casas das cidades da sua possessão, terão direito perpétuo de resgate os levitas.

33 Se o levita não resgatar a casa que vendeu, então, a casa comprada na cidade da sua possessão sairá do poder do comprador, no Jubileu; porque as casas das cidades dos levitas são a sua possessão no meio dos filhos de Israel.

34 Mas o campo no arrabalde das suas cidades não se venderá, porque lhes é possessão perpétua.

Leis a favor dos pobres

Deuteronômio 15.7-11

35 Se teu irmão empobrecer, e as suas forças decaírem, então, sustentá-lo-ás. Como estrangeiro e peregrino ele viverá contigo.

36 Não receberás dele juros nem ganho; teme, porém, ao teu Deus, para que teu irmão viva contigo.

37 Não lhe darás teu dinheiro com juros, nem lhe darás o teu mantimento por causa de lucro.

38 Eu sou o SENHOR, vosso Deus, que vos tirei da terra do Egito, para vos dar a terra de Canaã e para ser o vosso Deus.

Leis a favor dos escravos

ostajalle ja hänen jälkipolvilleen. Se ei vapaudu riemuvuonna.

31 Sen sijaan kylissä, joiden ympärillä ei ole muuria, taloja on pidettävä viljeltyyn maahan kuuluvina. Ne ovat lunastettavissa takaisin, ja riemuvuonna ne vapautuvat.

32 Leeviläisten kaupungeissa leeviläisillä on kuitenkin ikuinen lunastusoikeus taloihinsa. Ne ovat heidän perintöomaisuuttaan.

33 Jos joku ostaa leeviläiseltä talon kaupungissa, joka on leeviläisten perintöomaisuutta, talo vapautuu jälleen riemuvuonna. Leeviläiskaupunkien talot ovat näet leeviläisten perintöosa israelilaisten keskuudessa.

34 Leeviläisten kaupunkeihin kuuluvaa laidunmaata ei saa myydä, sillä se on heidän ikuista perintöomaisuuttaan.”

Köyhät ja orjat

35”Jos lähellä asuva veljesi köyhtyy eikä tule toimeen, sinun on tuettava häntä, samoin kuin muukalaista tai tilapäistä asukasta, jotta hän voi elää luonasi.

36Älä ota häneltä korkoa tai voittoa, vaan pelkää Jumalaasi ja anna veljesi elää luonasi.

37Älä peri häneltä korkoa lainaamastasi rahasta äläkä ota elintarvikkeista voittoa.

38 Minä olen Herra , teidän Jumalanne, joka toin teidät pois Egyptin maasta antaakseni teille Kanaaninmaan ja ollakseni teidän Jumalanne.

[39] Também se teu irmão empobrecer, estando ele contigo, e vender-se a ti, não o farás servir como escravo.

[39]Jos lähellä asuva veljesi köyhtyy ja myy itsensä sinulle, älä pane häntä orjantyöhön.

[40] Como jornaleiro e peregrino estará contigo; até ao Ano do Jubileu te servirá;

[40] Olkoon hän luonasi kuin päiväpalkkalainen tai tilapäinen asukas ja palvelkoon sinua riemuvuoteen asti.

[41] então, sairá de tua casa, ele e seus filhos com ele, e tornará à sua família e à possessão de seus pais.

[41]Silloin hän ja hänen lapsensa saavat lähteä luotasi vapaina ja palata sukunsa luo ja isiensä perintömaalle,

[42] Porque são meus servos, que tirei da terra do Egito; não serão vendidos como escravos.

[42] sillä he ovat minun palvelijoitani, jotka minä toin pois Egyptin maasta. Sen tähden heitä ei saa myydä niin kuin orjia.

[43] Não te assenhorearás dele com tirania; teme, porém, ao teu Deus.

[43] Älä alista heitä orjiksesi, vaan pelkää Jumalaasi.

[44] Quanto aos escravos ou escravas que tiverdes, virão das nações ao vosso derredor; delas comprareis escravos e escravas.

[44]Orjasi ja orjattaresi, jotka hankit itsellesi, sinun tulee ostaa ympärilläsi asuvista kansoista.

[45] Também os comprareis dos filhos dos forasteiros que peregrinam entre vós, deles e das suas famílias que estiverem convosco, que nasceram na vossa terra; e vos serão por possessão.

[45] Samoin voit ostaa orjia luonanne tilapäisesti asuvien muukalaisten ja heidän sukulaistensa lapsista, jotka ovat syntyneet teidän maassanne. Heistä tulee teidän omaisuuttanne.

[46] Deixá-los-eis por herança para vossos filhos depois de vós, para os haverem como possessão; perpetuamente os fareis servir, mas sobre vossos irmãos, os filhos de Israel, não vos assenhoreareis com tirania, um sobre os outros.

[46] Jättäkää heidät perinnöksi lapsillenne, ainaiseksi perintöomaisuudeksi. Heitä te saatte pitää orjinanne, mutta ketään veljistänne, israelilaisista, te ette saa alistaa orjuuteen.

[47] Quando o estrangeiro ou peregrino que está contigo se tornar rico, e teu irmão junto dele empobrecer e vender-se ao estrangeiro, ou peregrino que está contigo, ou a alguém da família do estrangeiro,

[47]Jos lähelläsi asuva muukalainen tai tilapäinen asukas vaurastuu, mutta hänen naapurinaan asuva veljesi köyhtyy ja joutuu myymään itsensä tuolle muukalaiselle tai tilapäiselle asukkaalle tai jollekin muukalaisen suvun jäsenelle,

48 depois de haver-se vendido, haverá ainda resgate para ele; um de seus irmãos poderá resgatá-lo:

49 seu tio ou primo o resgatará; ou um dos seus, parente da sua família, o resgatará; ou, se lograr meios, se resgatará a si mesmo.

50 Com aquele que o comprou acertará contas desde o ano em que se vendeu a ele até ao Ano do Jubileu; o preço da sua venda será segundo o número dos anos, conforme se paga a um jornaleiro.

51 Se ainda faltarem muitos anos, devolverá proporcionalmente a eles, do dinheiro pelo qual foi comprado, o preço do seu resgate.

52 Se restarem poucos anos até ao Ano do Jubileu, então, fará contas com ele e pagará, em proporção aos anos restantes, o preço do seu resgate.

53 Como jornaleiro, de ano em ano, estará com ele; não se assenhoreará dele com tirania à tua vista.

54 Se desta sorte se não resgatar, sairá no Ano do Jubileu, ele e seus filhos com ele.

55 Porque os filhos de Israel me são servos; meus servos são eles, os quais tirei da terra do Egito. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

Levítico 26

48 olkoon veljesi lunastettavissa myynnin jälkeen. Joku hänen veljistään lunastakoon hänet.

49 Hänet voi lunastaa myös hänen setänsä tai setänsä poika tai joku muu verisukulainen. Tai jos hän itse vaurastuu, hän voi lunastaa itsensä.

50 Laskekoon hän yhdessä ostajansa kanssa, kuinka pitkä aika siitä vuodesta, jolloin hän myi itsensä ostajalleen, on riemuvuoteen, ja hänen myyntihintansa jaettakoon näiden vuosien luvulla. Hänen palvelusaikansa laskettakoon samanarvoiseksi kuin päiväpalkkalaisen.

51 Jos vuosia on vielä monta jäljellä, hänen on maksettava lunastushintanaan niitä vastaava osa summasta, jolla hänet ostettiin.

52 Jos riemuvuoteen on jäljellä vain vähän vuosia, lunastushinta lasketaan ja maksetaan samoin jäljellä olevien vuosien mukaan.

53 Hänen tulee palvella omistajaansa samassa asemassa kuin vuodeksi kerrallaan palkattu työläinen, mutta älä salli omistajan alistaa häntä ankarasti.

54 Jos häntä ei tällä tavoin lunasteta, hän pääsee kuitenkin riemuvuonna vapaaksi yhdessä lastensa kanssa.

55 Ovathan israelilaiset minun palvelijoitani. He ovat minun palvelijoitani, jotka minä toin pois Egyptin maasta. Minä olen Herra , teidän Jumalanne.”

3. Mooseksen 26

Admoestação contra a idolatria

1 Não fareis para vós outros ídolos, nem vos levantareis imagem de escultura nem coluna, nem poreis pedra com figuras na vossa terra, para vos inclinardes a ela; porque eu sou o SENHOR, vosso Deus.

2 Guardareis os meus sábados e reverenciareis o meu santuário. Eu sou o SENHOR.

Bênçãos decorrentes da obediência

Deuteronômio 7.12-24; 28.1-14

3 Se andardes nos meus estatutos, guardardes os meus mandamentos e os cumprirdes,

4 então, eu vos darei as vossas chuvas a seu tempo; e a terra dará a sua messe, e a árvore do campo, o seu fruto.

5 A debulha se estenderá até à vindima, e a vindima, até à sementeira; comereis o vosso pão a fartar e habitareis seguros na vossa terra.

6 Estabelecerei paz na terra; deitar-vos-eis, e não haverá quem vos espante; farei cessar os animais nocivos da terra, e pela vossa terra não passará espada.

7 Perseguireis os vossos inimigos, e cairão à espada diante de vós.

8 Cinco de vós perseguirão a cem, e cem dentre vós perseguirão a dez mil; e os vossos inimigos cairão à espada diante de vós.

KUULIAISUUDEN SIUNAUS JA TOTTELEMATTOMUUDEN Kirous

Kuuliaisuuden siunaus

1”Älkää tehkö itsellenne epäjumalia älkääkä pystyttäkö itsellenne jumalankuvia tai patsaita. Älkää myöskään asettako maahanne kiviä, joissa on kuvia , kumartaaksenne niitä, sillä minä olen Herra , teidän Jumalanne.

2Pitäkää minun sapattini ja kunnioittakaa minun pyhäkköäni. Minä olen Herra .

3Jos te vaellatte minun lakieni mukaan, noudatatte minun käskyjäni ja toimitte niiden mukaan,

4minä annan teille sateen ajallaan, maa antaa satonsa ja kedon puut antavat hedelmänsä.

5 Silloin puiminen kestää teillä viininkorjuuseen asti ja viininkorjuu kestää kylvöön asti. Teillä on kylliksi leipää syödäksenne, ja te saatte asua turvallisesti maassanne.

6 Minä annan maahan rauhan, ja te saatte levätä kenenkään pelottamatta. Minä hävitän pahat pedot teidän maastanne, eikä miekka kulje maanne halki.

7 Te ajatte vihollisianne takaa, ja he kaatuvat miekkaan teidän edessänne.

8 Viisi teistä ajaa pakoon sata, sata teistä ajaa pakoon kymmenentuhatta, ja teidän vihollisenne kaatuvat miekkaan teidän edessänne.

[9] Para vós outros olharei, e vos farei fecundos, e vos multiplicarei, e confirmarei a minha aliança convosco.

[10] Comereis o velho da colheita anterior e, para dar lugar ao novo, tirareis fora o velho.

[11] Porei o meu tabernáculo no meio de vós, e a minha alma não vos aborrecerá.

[12] Andarei entre vós e serei o vosso Deus, e vós sereis o meu povo.

[13] Eu sou o SENHOR, vosso Deus, que vos tirei da terra do Egito, para que não fôsseis seus escravos; quebrei os timões do vosso jugo e vos fiz andar eretos.

Os castigos da desobediência
Deuteronômio 28.15-68

[14] Mas, se me não ouvirdes e não cumprirdes todos estes mandamentos;

[15] se rejeitardes os meus estatutos, e a vossa alma se aborrecer dos meus juízos, a ponto de não cumprir todos os meus mandamentos, e violardes a minha aliança,

[16] então, eu vos farei isto: porei sobre vós terror, a tísica e a febre ardente, que fazem desaparecer o lustre dos olhos e definhar a vida; e semeareis debalde a vossa semente, porque os vossos inimigos a comerão.

[17] Voltar-me-ei contra vós outros, e sereis feridos diante de vossos inimigos; os que vos aborrecerem assenhorear-se-ão de vós e fugireis, sem ninguém vos perseguir.

[9]Minä käännyn teidän puoleenne ja teen teidät hedelmällisiksi. Minä annan teidän lisääntyä ja pidän voimassa teidän kanssanne tekemäni liiton.

[10]Teille riittää syötäväksi vanhaa, varastoitua viljaa, ja te joudutte viemään vanhaa pois uuden tieltä.

[11] Minä annan asumukseni olla teidän keskellänne enkä inhoa teitä.

[12]Minä vaellan teidän keskellänne ja olen teidän Jumalanne, ja te olette minun kansani.

[13] Minä olen Herra , teidän Jumalanne. Minä toin teidät pois Egyptin maasta, jossa te olitte orjina. Minä rikoin teidän ikeenne ja saatoin teidät kulkemaan pää pystyssä.”

Tottelemattomuuden kirous

[14]”Mutta jos te ette kuuntele minua ettekä tee kaikkien näiden käskyjen mukaan,

[15]jos hylkäätte minun lakini ja inhoatte minun säädöksiäni, niin ettette toimi kaikkien käskyjeni mukaan vaan rikotte minun liittoni,

[16] minä teen teille näin: minä rankaisen teitä kauhulla, hivutustaudilla ja kuumeella, jotka sammuttavat silmienne valon ja näännyttävät sielunne. Silloin te kylvätte siemenenne turhaan, sillä viholliset syövät teidän satonne.

[17] Minä käännän kasvoni teitä vastaan, ja te kärsitte tappion vihollistenne edessä. Vihamiehenne alistavat teidät, ja lopulta

te pakenette, vaikka kukaan ei aja teitä takaa.

[18] Se ainda assim com isto não me ouvirdes, tornarei a castigar-vos sete vezes mais por causa dos vossos pecados.

[18]Jos ette tästäkään huolimatta kuuntele minua, minä kuritan teitä vielä seitsenkertaisesti syntienne tähden.

[19] Quebrantarei a soberba da vossa força e vos farei que os céus sejam como ferro e a vossa terra, como bronze.

[19] Minä murran teidän suuren ylpeytenne; minä teen teidän taivaanne kovaksi kuin rauta ja maanne vasken kaltaiseksi.

[20] Debalde se gastará a vossa força; a vossa terra não dará a sua messe, e as árvores da terra não darão o seu fruto.

[20]Teidän voimanne valuu hukkaan, maanne ei anna satoaan eivätkä maan puut anna hedelmäänsä.

[21] E, se andardes contrariamente para comigo e não me quiserdes ouvir, trarei sobre vós pragas sete vezes mais, segundo os vossos pecados.

[21] Jos te yhä vastustatte minua ettekä tahdo kuunnella minua, minä lyön teitä seitsenkertaisesti teidän syntienne ansion mukaan.

[22] Porque enviarei para o meio de vós as feras do campo, as quais vos desfilharão, e acabarão com o vosso gado, e vos reduzirão a poucos; e os vossos caminhos se tornarão desertos.

[22] Minä lähetän teidän keskuuteenne villipetoja, ja ne riistävät teiltä teidän lapsenne, hävittävät karjanne ja tekevät teidät niin vähälukuisiksi, että tienne autioituvat.

[23] Se ainda com isto não vos corrigirdes para volverdes a mim, porém andardes contrariamente comigo,

[23]Jos minä en tälläkään kurituksella saa teitä ojentumaan vaan te yhä vastustatte minua,

[24] eu também serei contrário a vós outros e eu mesmo vos ferirei sete vezes mais por causa dos vossos pecados.

[24] niin minäkin vastustan teitä ja lyön teitä seitsenkertaisesti teidän syntienne tähden.

[25] Trarei sobre vós a espada vingadora da minha aliança; e, então, quando vos ajuntardes nas vossas cidades, enviarei a peste para o meio de vós, e sereis entregues na mão do inimigo.

[25]Minä lähetän teidän kimppuunne miekan, joka kostaa liiton rikkomisen. Kun te kokoonnutte kaupunkeihinne, minä lähetän teidän keskuuteenne ruton ja te joudutte vihollisen valtaan.

[26] Quando eu vos tirar o sustento do pão, dez mulheres cozerão o vosso pão num só forno e vo-lo entregarão por peso; comereis, porém não vos fartareis.

[26] Kun minä murran teiltä leivän tuen, silloin yksi uuni riittää kymmenelle naiselle teidän leipänne paistamiseen. He

jakavat teille leipänne vaa'alla punniten, ettekä syötyännekään ole kylläisiä.

27 Se ainda com isto me não ouvirdes e andardes contrariamente comigo,

27 Jos te ette tästäkään huolimatta kuuntele minua vaan yhä vastustatte,

28 eu também, com furor, serei contrário a vós outros e vos castigarei sete vezes mais por causa dos vossos pecados.

28 niin minäkin vastustan teitä kiivaasti ja kuritan teitä seitsenkertaisesti syntienne tähden.

29 Comereis a carne de vossos filhos e de vossas filhas.

29 Te joudutte syömään jopa poikienne ja tyttärienne lihaa.

30 Destruirei os vossos altos, e desfarei as vossas imagens do sol, e lançarei o vosso cadáver sobre o cadáver dos vossos deuses; a minha alma se aborrecerá de vós.

30 Minä hävitän teidän uhrikukkulanne, kaadan kumoon auringonpatsaanne ja kokoan teidän ruumiinne epäjumalienne sirpaleitten päälle, ja minun sieluni inhoaa teitä.

31 Reduzirei as vossas cidades a deserto, e assolarei os vossos santuários, e não aspirarei o vosso aroma agradável.

31 Minä raunioitan teidän kaupunkinne ja hävitän teidän pyhäkkönne enkä ota vastaan teidän uhrienne mieluisaa tuoksua.

32 Assolarei a terra, e se espantarão disso os vossos inimigos que nela morarem.

32 Minä teen maan niin autioksi, että siinä asuvat vihollisenne tyrmistyvät.

33 Espalhar-vos-ei por entre as nações e desembainharei a espada atrás de vós; a vossa terra será assolada, e as vossas cidades serão desertas.

33 Teidät minä hajotan kansojen sekaan ja lähetän jälkeenne paljastetun miekan. Teidän maanne autioituu ja kaupunkinne raunioituvat.

34 Então, a terra folgará nos seus sábados, todos os dias da sua assolação, e vós estareis na terra dos vossos inimigos; nesse tempo, a terra descansará e folgará nos seus sábados.

34 Silloin maa saa hyvityksen sapateistaan. Niin kauan kuin se on autiona ja te olette vihollistenne maassa, maa saa levätä ja nauttia sapateistaan.

35 Todos os dias da assolação descansará, porque não descansou nos vossos sábados, quando habitáveis nela.

35 Niin kauan kuin se on autiona, se saa viettää lepoa, jota se ei saanut niinä sapattivuosina, jolloin te asuitte siinä.

36 Quanto aos que de vós ficarem, eu lhes meterei no coração tal ansiedade, nas terras dos seus inimigos, que o ruído de

36 Niille teistä, jotka ovat jäljellä vihollistensa maassa, minä annan pelokkaan sydämen. Lentävän lehden

uma folha movida os perseguirá; fugirão como quem foge da espada; e cairão sem ninguém os perseguir.

37 Cairão uns sobre os outros como diante da espada, sem ninguém os perseguir; não podereis levantar-vos diante dos vossos inimigos.

38 Perecereis entre as nações, e a terra dos vossos inimigos vos consumirá.

39 Aqueles que dentre vós ficarem serão consumidos pela sua iniqüidade nas terras dos vossos inimigos e pela iniqüidade de seus pais com eles serão consumidos.

40 Mas, se confessarem a sua iniqüidade e a iniqüidade de seus pais, na infidelidade que cometeram contra mim, como também confessarem que andaram contrariamente para comigo,

41 pelo que também fui contrário a eles e os fiz entrar na terra dos seus inimigos; se o seu coração incircunciso se humilhar, e tomarem eles por bem o castigo da sua iniqüidade,

42 então, me lembrarei da minha aliança com Jacó, e também da minha aliança com Isaque, e também da minha aliança com Abraão, e da terra me lembrarei.

43 Mas a terra na sua assolação, deixada por eles, folgará nos seus sábados; e tomarão eles por bem o castigo da sua iniqüidade, visto que rejeitaram os meus juízos e a sua alma se aborreceu dos meus estatutos.

44 Mesmo assim, estando eles na terra dos seus inimigos, não os rejeitarei, nem me

kahina ajaa heidät pakoon, ja he pakenevat, kuin pakenisivat miekkaa, ja kaatuvat, vaikka kukaan ei aja heitä takaa.

37He kompastuvat toisiinsa kuin miekan uhatessa, vaikka kukaan ei aja heitä takaa. Te ette voi pitää puolianne vihollisianne vastaan,

38 vaan te häviätte kansojen sekaan, ja teidän vihollistenne maa nielee teidät.

39 Ne teistä, jotka ovat jääneet jäljelle, riutuvat teidän vihollistenne maassa pahuutensa tähden. He riutuvat myös isiensä pahojen tekojen tähden.

40 Silloin he tunnustavat syyllisyytensä ja isiensä syyllisyyden, sen, että ovat olleet uskottomia minulle ja vastustaneet minua.

41Minäkin asetuin vastustamaan heitä ja vein heidät vihollistensa maahan. Silloin heidän ympärileikkaamaton sydämensä nöyrtyy, ja silloin he sovittavat syyllisyytensä.

42 Ja minä muistan Jaakobin kanssa tekemäni liiton. Minä muistan myös Iisakin ja Abrahamin kanssa tekemäni liiton, ja minä muistan myös maata.

43 Mutta tulkoon maa ensin tyhjäksi heistä ja saakoon nauttia sapateistaan, kun he eivät ole siellä. Heidän on sovitettava syyllisyytensä juuri sen tähden, että he ovat hylänneet minun säädökseni ja inhonneet minun lakejani.

44 Mutta vaikka he ovat vihollistensa maassa, minä en hylkää heitä enkä inhoa

aborrecerei deles, para consumi-los e invalidar a minha aliança com eles, porque eu sou o SENHOR, seu Deus.

45 Antes, por amor deles, me lembrarei da aliança com os seus antepassados, que tirei da terra do Egito à vista das nações, para lhes ser por Deus. Eu sou o SENHOR.

46 São estes os estatutos, juízos e leis que deu o SENHOR entre si e os filhos de Israel, no monte Sinai, pela mão de Moisés.

heitä. Minä en tee heistä loppua enkä riko heidän kanssaan tekemääni liittoa, sillä minä olen Herra , heidän Jumalansa.

45Minä muistan heidän hyväkseen liittoni heidän isiensä kanssa, jotka minä toin pois Egyptin maasta kansojen nähden ollakseni heidän Jumalansa. Minä olen Herra .”

46 Nämä ovat ne lait, säädökset ja opetukset, jotka Herra Mooseksen kautta asetti itsensä ja israelilaisten välille Siinainvuorella.

Levítico 27

Votos particulares e a avaliação deles

1 Disse mais o SENHOR a Moisés:

2 Fala aos filhos de Israel e dize-lhes: Quando alguém fizer voto com respeito a pessoas, estas serão do SENHOR, segundo a tua avaliação.

3 Se o objeto da tua avaliação for homem, da idade de vinte anos até à de sessenta, será a tua avaliação de cinqüenta siclos de prata, segundo o siclo do santuário.

4 Porém, se for mulher, a tua avaliação será de trinta siclos.

5 Se a idade for de cinco anos até vinte, a tua avaliação do homem será de vinte siclos, e a da mulher, de dez siclos.

6 Se a idade for de um mês até cinco anos, a tua avaliação do homem será de cinco siclos de prata, e a tua avaliação pela mulher será de três siclos de prata.

3. Mooseksen 27

Lupauksia koskevia lakeja

1 Herrapuhui Moosekselle:

2 ”Sano israelilaisille: Jos joku on tehnyt erityisen lupauksen, sinun on arvioitava Herralle luvatun ihmisen arvo.

3 Iältään kahdenkymmenen ja kuudenkymmenen vuoden välillä oleva mies arvioitakoon viidenkymmenen hopeasekelin arvoiseksi pyhäkkösekelin painon mukaan.

4 Jos kyseessä on nainen, arvioi hänet kolmenkymmenen sekelin arvoiseksi.

5 Jos ikää on viidestä kahteenkymmeneen vuotta, arvioi mies kahdenkymmenen sekelin ja nainen kymmenen sekelin arvoiseksi.

6 Kuukauden ikäisestä viisivuotiaaseen asti arvioi poikalapsi viiden hopeasekelin ja tyttölapsi kolmen hopeasekelin arvoiseksi.

[7] De sessenta anos para cima, se for homem, a tua avaliação será de quinze siclos; se mulher, dez siclos.

[8] Mas, se for mais pobre do que a tua avaliação, então, apresentar-se-á diante do sacerdote, para que este o avalie; segundo o que permitem as posses do que fez o voto, o avaliará o sacerdote.

[9] Se for animal dos que se oferecem ao SENHOR, tudo quanto dele se der ao SENHOR será santo.

[10] Não o mudará, nem o trocará bom por mau ou mau por bom; porém, se dalgum modo se trocar animal por animal, um e outro serão santos.

[11] Se for animal imundo dos que se não oferecem ao SENHOR, então, apresentará o animal diante do sacerdote.

[12] O sacerdote o avaliará, seja bom ou mau; segundo a avaliação do sacerdote, assim será.

[13] Porém, se dalgum modo o resgatar, então, acrescentará a quinta parte à tua avaliação.

[14] Quando alguém dedicar a sua casa para ser santa ao SENHOR, o sacerdote a avaliará, seja boa ou seja má; como o sacerdote a avaliar, assim será.

[15] Mas, se aquele que a dedicou quiser resgatar a casa, então, acrescentará a quinta parte do dinheiro à tua avaliação, e será sua.

Voto de um campo e o resgate dele

[16] Se alguém dedicar ao SENHOR parte do campo da sua herança, então, a tua

[7] Jos ikää on kuusikymmentä vuotta tai enemmän, arvioi mies viidentoista sekelin ja nainen kymmenen sekelin arvoiseksi.

[8] Jos lupauksen tekijä on liian köyhä maksamaan arvioimaasi summaa, hänet vietäköön papin eteen, ja pappi arvioikoon hänet. Papin on arvioitava lupauksen tekijän varallisuus.

[9] Jos kyseessä on eläin, joka voidaan uhrata Herralle , niin kaikki, mikä siitä annetaan Herralle , on pyhää.

[10] Eläintä ei saa vaihtaa, ei hyvää huonoon eikä huonoa hyvään. Jos joku kaikesta huolimatta vaihtaa eläimen toiseen, olkoon myös tilalle otettu pyhä.

[11] Jos kyseessä on mikä tahansa saastaisista eläimistä, joita ei tuoda uhreiksi Herralle , eläin pitää viedä papin eteen.

[12] Pappi arvioikoon, onko se hyvä vai huono. Sinun tulee pitää eläintä sen arvoisena kuin pappi määrää.

[13] Jos eläin halutaan lunastaa takaisin, arvioidun hinnan lisäksi siitä on maksettava viidesosa.

[14] Jos joku pyhittää talonsa pyhäksi lahjaksi Herralle , pappi arvioikoon, onko se hyvä vai huono. Taloa on pidettävä sen arvoisena kuin pappi määrää.

[15] Jos talonsa pyhittänyt tahtoo lunastaa sen takaisin, hänen on maksettava arvioidun hinnan lisäksi viidesosa siitä. Silloin talosta tulee jälleen hänen omansa.

[16] Jos joku pyhittää Herralle osan omistamastaan maasta, arvioi maa sen

avaliação será segundo a semente necessária para o semear: um gômer pleno de cevada será avaliado por cinqüenta siclos de prata.

[17] Se dedicar o seu campo desde o Ano do Jubileu, segundo a tua plena avaliação, ficará.

[18] Mas, se dedicar o seu campo depois do Ano do Jubileu, então, o sacerdote lhe contará o dinheiro segundo os anos restantes até ao Ano do Jubileu, e isto se abaterá da tua avaliação.

[19] Se aquele que dedicou o campo dalgum modo o quiser resgatar, então, acrescentará a quinta parte do dinheiro à tua avaliação, e ficará seu.

[20] Se não quiser resgatar o campo ou se o vender a outro homem, nunca mais se resgatará.

[21] Porém, havendo o campo saído livre no Ano do Jubileu, será santo ao SENHOR, como campo consagrado; a posse dele será do sacerdote.

[22] Se alguém dedicar ao SENHOR o campo que comprou, e não for parte da sua herança,

[23] então, o sacerdote lhe contará o preço da avaliação até ao Ano do Jubileu; e, no mesmo dia, dará o importe da avaliação como coisa santa ao SENHOR.

[24] No Ano do Jubileu, o campo tornará àquele que o vendeu, àquele de quem era a posse do campo por herança.

mukaan, kuinka paljon kylvösiementä siihen tarvitaan. Hoomer-mitta ohria vastatkoon viittäkymmentä hopeasekeliä.

[17] Jos hän pyhittää peltonsa riemuvuodesta alkaen, jääköön tämä arviosi voimaan.

[18] Jos hän pyhittää peltonsa riemuvuoden jälkeen, pappi arvioikoon hänelle sen hinnan niiden vuosien luvun mukaan, jotka ovat jäljellä seuraavaan riemuvuoteen. Jo kuluneet vuodet vähennetään arvioimastasi hinnasta.

[19] Jos pellon pyhittänyt tahtoo lunastaa sen takaisin, hänen on maksettava siitä arvioimasi hinnan lisäksi viidesosa. Silloin pelto palautuu hänelle.

[20] Ellei hän kuitenkaan lunasta peltoa vaan myy sen toiselle, se ei ole enää lunastettavissa.

[21] Kun pelto sitten riemuvuotena vapautuu, se tulee Herralle pyhitetyksi niin kuin vihitty peltokin, ja siitä tulee papin omaisuutta.

[22]Jos joku pyhittää Herralle pellon, joka ei ole hänen perintömaataan vaan jonka hän on ostanut,

[23] pappi arvioikoon hänelle sen hinnan riemuvuoteen asti, ja ostajan tulee vielä samana päivänä maksaa arvioitu hinta. Se on pyhitetty Herralle .

[24] Riemuvuotena pelto palautuu sille, jolta se on ostettu ja jonka perintömaata se on.

[25] Toda a tua avaliação se fará segundo o siclo do santuário; o siclo será de vinte geras.

[25]Kaiken arviointisi pohjana olkoon pyhäkkösekelin paino. Sekelissä tulee olla kaksikymmentä geeraa.

[26] Mas o primogênito de um animal, por já pertencer ao SENHOR, ninguém o dedicará; seja boi ou gado miúdo, é do SENHOR.

[26]Karjan esikoista, joka ensiksi syntyneenä kuuluu jo Herralle , älköön kukaan pyhittäkö. Se on Herran oma, olkoonpa sitten härkä tai lammas.

[27] Mas, se for de um animal imundo, resgatar-se-á, segundo a tua avaliação, e sobre ele acrescentará a quinta parte; se não for resgatado, vender-se-á, segundo a tua avaliação.

[27]Jos kyseessä on saastainen eläin, lunastakoon omistaja sen takaisin sinun arvioimastasi hinnasta viidesosalla lisättynä.

Não há resgate para certas coisas consagradas

[28] No entanto, nada do que alguém dedicar irremissivelmente ao SENHOR, de tudo o que tem, seja homem, ou animal, ou campo da sua herança, se poderá vender, nem resgatar; toda coisa assim consagrada será santíssima ao SENHOR.

[28] Mutta mitään vihittyä, minkä joku on vihkinyt Herralle mistä tahansa omistamastaan, olkoonpa kyseessä ihminen, eläin tai maaomaisuus, ei saa myydä eikä lunastaa. Kaikki vihitty on Herran omaa, pyhistä pyhintä.

[29] Ninguém que dentre os homens for dedicado irremissivelmente ao SENHOR se poderá resgatar; será morto.

[29]Yksikään tuhon omaksi vihitty ihminen ei ole lunastettavissa. Hänet on surmattava.

Sobre as dízimas

[30] Também todas as dízimas da terra, tanto dos cereais do campo como dos frutos das árvores, são do SENHOR; santas são ao SENHOR.

[30]Kaikki maan kymmenykset, sekä pellon viljasta että puiden hedelmistä, kuuluvat Herralle . Ne ovat Herralle pyhitetyt.

[31] Se alguém, das suas dízimas, quiser resgatar alguma coisa, acrescentará a sua quinta parte sobre ela.

[31] Jos joku kaikesta huolimatta lunastaa takaisin kymmenyksiään, hänen tulee maksaa viidesosa niiden arvon lisäksi.

[32] No tocante às dízimas do gado e do rebanho, de tudo o que passar debaixo do bordão do pastor, o dízimo será santo ao SENHOR.

[32] Kaikki kymmenykset nautakarjasta ja pikkukarjasta – joka kymmenes eläin, joka kulkee paimenen sauvan alitse – ovat Herralle pyhitetyt.

[33] Não se investigará se é bom ou mau, nem o trocará; mas, se dalgum modo o

[33] Ei pidä tutkia, onko eläin hyvä vai huono, eikä sitä saa vaihtaa. Jos joku

trocar, um e outro serão santos; não serão resgatados.

kaikesta huolimatta vaihtaa sen, on myös tilalle otettu eläin pyhä, eikä sitä voi lunastaa.”

[34] São estes os mandamentos que o SENHOR ordenou a Moisés, para os filhos de Israel, no monte Sinai.

[34] Nämä ovat ne käskyt, jotka Herra antoi Siinainvuorella Moosekselle israelilaisia varten.

O quarto livro de Moisés chamado Números	4. Mooseksen

Números 1

Deus manda Moisés levantar o censo de Israel

[1] No segundo ano após a saída dos filhos de Israel do Egito, no primeiro dia do segundo mês, falou o SENHOR a Moisés, no deserto do Sinai, na tenda da congregação, dizendo:

[2] Levantai o censo de toda a congregação dos filhos de Israel, segundo as suas famílias, segundo a casa de seus pais, contando todos os homens, nominalmente, cabeça por cabeça.

[3] Da idade de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra em Israel, a esses contareis segundo os seus exércitos, tu e Arão.

[4] De cada tribo vos assistirá um homem que seja cabeça da casa de seus pais.

[5] Estes, pois, são os nomes dos homens que vos assistirão: de Rúben, Elizur, filho de Sedeur;

[6] de Simeão, Selumiel, filho de Zurisadai;

[7] de Judá, Naassom, filho de Aminadabe;

[8] de Issacar, Natanael, filho de Zuar;

[9] de Zebulom, Eliabe, filho de Helom;

[10] dos filhos de José: de Efraim, Elisama, filho de Amiúde; de Manassés, Gamaliel, filho de Pedazur;

[11] de Benjamim, Abidã, filho de Gideoni;

[12] de Dã, Aiezer, filho de Amisadai;

4. Mooseksen 1

Katselmus Siinailla

[1]Toisen kuukauden ensimmäisenä päivänä, toisena vuotena siitä, kun israelilaiset olivat lähteneet Egyptin maasta, Herra puhui Moosekselle ilmestysmajassa Siinain autiomaassa. Hän sanoi:

[2] ”Laskekaa koko Israelin seurakunnan väkiluku suvuittain ja perhekunnittain ja merkitkää nimiluetteloon jokainen

[3]kaksikymmenvuotias tai sitä vanhempi sotakelpoinen mies Israelissa. Sinun ja Aaronin on katsastettava heidät osastoittain.

[4] Teidän apunanne olkoon jokaisesta heimosta yksi mies, perhekuntansa päämies.

[5] Nämä ovat niiden miesten nimet, joiden tulee avustaa teitä: Ruubenista Elisur, Sedeurin poika,

[6] Simeonista Selumiel, Suurisaddain poika,

[7] Juudasta Nahson, Amminadabin poika,

[8] Isaskarista Netanel, Suuarin poika,

[9] Sebulonista Eliab, Heelonin poika,

[10] Joosefin jälkeläisistä efraimilainen Elisama, Ammihudin poika, ja manasselainen Gamliel, Pedasurin poika,

[11] Benjaminista Abidan, Gideonin poika,

[12] Daanista Ahieser, Ammisaddain poika,

[13] de Aser, Pagiel, filho de Ocrã;

[14] de Gade, Eliasafe, filho de Deuel;

[15] de Naftali, Aira, filho de Enã.

[16] Estes foram os chamados da congregação, os príncipes das tribos de seus pais, os cabeças dos milhares de Israel.

[17] Então, Moisés e Arão tomaram estes homens, que foram designados pelos seus nomes.

[18] E, tendo ajuntado toda a congregação no primeiro dia do mês segundo, declararam a descendência deles, segundo as suas famílias, segundo a casa de seus pais, contados nominalmente, de vinte anos para cima, cabeça por cabeça.

[19] Como o SENHOR ordenara a Moisés, assim os contou no deserto do Sinai.

[20] Dos filhos de Rúben, o primogênito de Israel, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, contados nominalmente, cabeça por cabeça, todos os homens de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,

[21] foram contados deles, da tribo de Rúben, quarenta e seis mil e quinhentos.

[22] Dos filhos de Simeão, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, contados nominalmente, cabeça por cabeça, todos os homens de vinte anos

[13] Asserista Pagiel, Okranin poika,

[14] Gaadista Eljasaf, Deuelin poika,

[15] ja Naftalista Ahira, Eenanin poika.

[16] Nämä seurakunnasta valitut ovat isiensä heimojen ruhtinaita, Israelin tuhannenpäälliköitä.”

[17] Mooses ja Aaron ottivat mukaansa nämä nimeltä mainitut miehet

[18] ja kutsuivat koko seurakunnan koolle toisen kuukauden ensimmäisenä päivänä. Kaikki kaksikymmenvuotiaat ja sitä vanhemmat israelilaiset ilmoittivat syntyperänsä ja nimensä, ja heidät luetteloitiin mies mieheltä suvuittain ja perhekunnittain.

[19] Mooses laski israelilaisten lukumäärän Siinain autiomaassa, niin kuin Herra oli häntä käskenyt.

[20] Ruubenin, Israelin esikoisen, jälkeläiset laskettiin suvuittain ja perhekunnittain polveutumisensa, nimien lukumäärän ja pääluvun mukaan, kaikki sotakelpoiset miehet, jotka olivat kaksikymmenvuotiaita tai sitä vanhempia.

[21] Ruubenin heimosta katselmuksessa oli neljäkymmentäkuusituhatta viisisataa miestä.

[22] Simeonin jälkeläiset laskettiin suvuittain ja perhekunnittain polveutumisensa, nimien lukumäärän ja pääluvun mukaan, kaikki sotakelpoiset miehet, jotka olivat kaksikymmenvuotiaita tai sitä vanhempia.

para cima, todos os capazes de sair à guerra,

23 foram contados deles, da tribo de Simeão, cinqüenta e nove mil e trezentos.

24 Dos filhos de Gade, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, contados nominalmente, de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,

25 foram contados deles, da tribo de Gade, quarenta e cinco mil seiscentos e cinqüenta.

26 Dos filhos de Judá, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, contados nominalmente, de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,

27 foram contados deles, da tribo de Judá, setenta e quatro mil e seiscentos.

28 Dos filhos de Issacar, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, contados nominalmente, de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,

29 foram contados deles, da tribo de Issacar, cinqüenta e quatro mil e quatrocentos.

30 Dos filhos de Zebulom, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, contados nominalmente, de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,

23 Simeonin heimosta katselmuksessa oli viisikymmentäyhdeksäntuhatta kolmesataa miestä.

24 Gaadin jälkeläiset laskettiin suvuittain ja perhekunnittain polveutumisensa ja nimien lukumäärän mukaan, kaikki sotakelpoiset miehet, jotka olivat kaksikymmenvuotiaita tai sitä vanhempia.

25 Gaadin heimosta katselmuksessa oli neljäkymmentäviisituhatta kuusisataaviisikymmentä miestä.

26 Juudan jälkeläiset laskettiin suvuittain ja perhekunnittain polveutumisensa ja nimien lukumäärän mukaan, kaikki sotakelpoiset miehet, jotka olivat kaksikymmenvuotiaita tai sitä vanhempia.

27 Juudan heimosta katselmuksessa oli seitsemänkymmentäneljätuhatta kuusisataa miestä.

28 Isaskarin jälkeläiset laskettiin suvuittain ja perhekunnittain polveutumisensa ja nimien lukumäärän mukaan, kaikki sotakelpoiset miehet, jotka olivat kaksikymmenvuotiaita tai sitä vanhempia.

29 Isaskarin heimosta katselmuksessa oli viisikymmentäneljätuhatta neljäsataa miestä.

30 Sebulonin jälkeläiset laskettiin suvuittain ja perhekunnittain polveutumisensa ja nimien lukumäärän mukaan, kaikki sotakelpoiset miehet, jotka olivat kaksikymmenvuotiaita tai sitä vanhempia.

[31] foram contados deles, da tribo de Zebulom, cinqüenta e sete mil e quatrocentos.

[32] Dos filhos de José, dos filhos de Efraim, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, contados nominalmente, de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,

[33] foram contados deles, da tribo de Efraim, quarenta mil e quinhentos.

[34] Dos filhos de Manassés, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, contados nominalmente, de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,

[35] foram contados deles, da tribo de Manassés, trinta e dois mil e duzentos.

[36] Dos filhos de Benjamim, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, contados nominalmente, de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,

[37] foram contados deles, da tribo de Benjamim, trinta e cinco mil e quatrocentos.

[38] Dos filhos de Dã, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, contados nominalmente, de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,

[31] Sebulonin heimosta katselmuksessa oli viisikymmentäseitsemäntuhatta neljäsataa miestä.

[32]Joosefin pojan Efraimin jälkeläiset laskettiin suvuittain ja perhekunnittain polveutumisensa ja nimien lukumäärän mukaan, kaikki sotakelpoiset miehet, jotka olivat kaksikymmenvuotiaita tai sitä vanhempia.

[33] Efraimin heimosta katselmuksessa oli neljäkymmentätuhatta viisisataa miestä.

[34]Manassen jälkeläiset laskettiin suvuittain ja perhekunnittain polveutumisensa ja nimien lukumäärän mukaan, kaikki sotakelpoiset miehet, jotka olivat kaksikymmenvuotiaita tai sitä vanhempia.

[35] Manassen heimosta katselmuksessa oli kolmekymmentäkaksituhatta kaksisataa miestä.

[36]Benjaminin jälkeläiset laskettiin suvuittain ja perhekunnittain polveutumisensa ja nimien lukumäärän mukaan, kaikki sotakelpoiset miehet, jotka olivat kaksikymmenvuotiaita tai sitä vanhempia.

[37] Benjaminin heimosta katselmuksessa oli kolmekymmentäviisituhatta neljäsataa miestä.

[38]Daanin jälkeläiset laskettiin suvuittain ja perhekunnittain polveutumisensa ja nimien lukumäärän mukaan, kaikki sotakelpoiset miehet, jotka olivat kaksikymmenvuotiaita tai sitä vanhempia.

[39] foram contados deles, da tribo de Dã, sessenta e dois mil e setecentos.

[40] Dos filhos de Aser, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, contados nominalmente, de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,

[41] foram contados deles, da tribo de Aser, quarenta e um mil e quinhentos.

[42] Dos filhos de Naftali, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, contados nominalmente, de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,

[43] foram contados deles, da tribo de Naftali, cinqüenta e três mil e quatrocentos.

[44] Foram estes os contados, contados por Moisés e Arão; e os príncipes de Israel eram doze homens; cada um era pela casa de seus pais.

[45] Assim, pois, todos os contados dos filhos de Israel, segundo a casa de seus pais, de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,

[46] todos os contados foram seiscentos e três mil quinhentos e cinqüenta.

Os levitas não são contados

[47] Mas os levitas, segundo a tribo de seus pais, não foram contados entre eles,

[48] porquanto o SENHOR falara a Moisés, dizendo:

[39] Daanin heimosta katselmuksessa oli kuusikymmentäkaksituhatta seitsemänsataa miestä.

[40] Asserin jälkeläiset laskettiin suvuittain ja perhekunnittain polveutumisensa ja nimien lukumäärän mukaan, kaikki sotakelpoiset miehet, jotka olivat kaksikymmenvuotiaita tai sitä vanhempia.

[41] Asserin heimosta katselmuksessa oli neljäkymmentäyksituhatta viisisataa miestä.

[42] Naftalin jälkeläiset laskettiin suvuittain ja perhekunnittain polveutumisensa ja nimien lukumäärän mukaan, kaikki sotakelpoiset miehet, jotka olivat kaksikymmenvuotiaita tai sitä vanhempia.

[43] Naftalin heimosta katselmuksessa oli viisikymmentäkolmetuhatta neljäsataa miestä.

[44] Tässä olivat katselmuksessa olleet miehet. Katselmuksen toimittivat Mooses ja Aaron sekä Israelin ruhtinaat, kaksitoista miestä, yksi kustakin heimosta.

[45] Tässä olivat kaikki katselmuksessa olleet israelilaiset, kaksikymmenvuotiaat ja sitä vanhemmat, kaikki Israelin sotakelpoiset miehet laskettuina perhekunnittain.

[46] Heitä oli katselmuksessa yhteensä kuusisataakolmetuhatta viisisataaviisikymmentä.

Leeviläisten erityisasema

[47] Leeviläisten heimosta ei pidetty katselmusta samalla kun muista,

[48] sillä Herra oli sanonut Moosekselle:

[49] Somente não contarás a tribo de Levi, nem levantarás o censo deles entre os filhos de Israel;
[50] mas incumbe tu os levitas de cuidarem do tabernáculo do Testemunho, e de todos os seus utensílios, e de tudo o que lhe pertence; eles levarão o tabernáculo e todos os seus utensílios; eles ministrarão no tabernáculo e acampar-se-ão ao redor dele.

[51] Quando o tabernáculo partir, os levitas o desarmarão; e, quando assentar no arraial, os levitas o armarão; o estranho que se aproximar morrerá.

[52] Os filhos de Israel se acamparão, cada um no seu arraial e cada um junto ao seu estandarte, segundo as suas turmas.
[53] Mas os levitas se acamparão ao redor do tabernáculo do Testemunho, para que não haja ira sobre a congregação dos filhos de Israel; pelo que os levitas tomarão a si o cuidar do tabernáculo do Testemunho.
[54] Assim fizeram os filhos de Israel; segundo tudo o que o SENHOR ordenara a Moisés, assim o fizeram.

Números 2

A ordem das tribos no acampamento

[1] Disse o SENHOR a Moisés e a Arão:
[2] Os filhos de Israel se acamparão junto ao seu estandarte, segundo as insígnias da casa de seus pais; ao redor, de frente para a tenda da congregação, se acamparão.
[3] Os que se acamparem ao lado oriental (para o nascente) serão os do estandarte

[49] ”Leevin heimosta älä pidä katselmusta äläkä laske heitä silloin, kun lasket muita israelilaisia.
[50] Sinun on asetettava leeviläiset hoitamaan todistuksen arkun asumusta, sen kaikkea kalustoa ja kaikkea muuta, mitä siihen kuuluu. Kantakoot he asumusta ja kaikkea sen kalustoa, toimittakoot siellä palvelusta ja leiriytykööt sen ympärille.
[51] Kun asumus lähtee liikkeelle, leeviläisten on purettava se, ja kun se pysähtyy leiripaikkaan, leeviläisten on pystytettävä se. Jos sivullinen sekaantuu näihin tehtäviin, hänet on surmattava.
[52] Muut israelilaiset asettukoot osastoittain kukin omaan leiriinsä ja kukin lippunsa luo,
[53] mutta leeviläisten on leiriydyttävä todistuksen majan ympärille, ettei viha kohtaisi Israelin seurakuntaa. Leeviläisten tulee hoitaa ja vartioida todistuksen asumusta.”
[54] Israelilaiset tekivät kaiken aivan sen käskyn mukaisesti, jonka Herra oli Moosekselle antanut.

4. Mooseksen 2

Leiri- ja matkajärjestys

[1] Herrapuhui Moosekselle ja Aaronille:
[2] ”Israelilaiset leiriytykööt ilmestysmajan ympärille, jonkin matkan päähän siitä. Kukin leiriytyköön oman lippunsa ja perhekuntansa merkin luo.
[3]Etupuolelle, itään päin, asettukoon Juudan leirikunta lippuineen ja

do arraial de Judá, segundo as suas turmas; e Naassom, filho de Aminadabe, será príncipe dos filhos de Judá.

joukkoineen. Juudan jälkeläisten päämies on Nahson, Amminadabin poika.

4 E o seu exército, segundo o censo, foram setenta e quatro mil e seiscentos.

4 Hänen osastonsa lukumäärä oli katselmuksessa seitsemänkymmentäneljätuhatta kuusisataa.

5 E junto a ele se acampará a tribo de Issacar; e Natanael, filho de Zuar, será príncipe dos filhos de Issacar.

5 Juudan osaston viereen leiriytyköön Isaskarin heimo. Isaskarin jälkeläisten päämies on Netanel, Suuarin poika.

6 E o seu exército, segundo o censo, foram cinqüenta e quatro mil e quatrocentos.

6 Hänen osastonsa lukumäärä oli katselmuksessa viisikymmentäneljätuhatta neljäsataa.

7 Depois, a tribo de Zebulom; e Eliabe, filho de Helom, será príncipe dos filhos de Zebulom.

7Sitten tulee Sebulonin heimo. Sebulonin jälkeläisten päämies on Eliab, Heelonin poika.

8 E o seu exército, segundo o censo, foram cinqüenta e sete mil e quatrocentos.

8 Hänen osastonsa lukumäärä oli katselmuksessa viisikymmentäseitsemäntuhatta neljäsataa.

9 Todos os que foram contados do arraial de Judá foram cento e oitenta e seis mil e quatrocentos, segundo as suas turmas; e estes marcharão primeiro.

9 Juudan leirikunnan katselmuksessa oli kaikkiaan satakahdeksankymmentäkuusituhatta neljäsataa miestä. Heidän tulee lähteä liikkeelle ensimmäisinä.

10 O estandarte do arraial de Rúben, segundo as suas turmas, estará para o lado sul; e Elizur, filho de Sedeur, será príncipe dos filhos de Rúben.

10Etelään päin asettukoon Ruubenin leirikunta lippuineen ja joukkoineen. Ruubenin jälkeläisten päämies on Elisur, Sedeurin poika.

11 E o seu exército, segundo o censo, foram quarenta e seis mil e quinhentos.

11 Hänen osastonsa lukumäärä oli katselmuksessa neljäkymmentäkuusituhatta viisisataa.

12 E junto a ele se acampará a tribo de Simeão; e Selumiel, filho de Zurisadai, será príncipe dos filhos de Simeão.

12 Ruubenin osaston viereen leiriytyköön Simeonin heimo. Simeonin jälkeläisten päämies on Selumiel, Suurisaddain poika.

13 E o seu exército, segundo o censo, foram cinqüenta e nove mil e trezentos.

13 Hänen osastonsa lukumäärä oli katselmuksessa viisikymmentäyhdeksäntuhatta kolmesataa.

14 Depois, a tribo de Gade; e Eliasafe, filho de Deuel, será príncipe dos filhos de Gade.

14 Sitten tulee Gaadin heimo. Gaadin jälkeläisten päämies on Eljasaf, Reuelin poika.

15 E o seu exército, segundo o censo, foram quarenta e cinco mil seiscentos e cinqüenta.

15 Hänen osastonsa lukumäärä oli katselmuksessa neljäkymmentäviisituhatta kuusisataaviisikymmentä.

16 Todos os que foram contados no arraial de Rúben foram cento e cinqüenta e um mil quatrocentos e cinqüenta, segundo as suas turmas; e estes marcharão em segundo lugar.

16 Ruubenin leirikunnan katselmuksessa oli kaikkiaan sataviisikymmentäyksituhatta neljäsataaviisikymmentä miestä. Heidän tulee lähteä liikkeelle toisena joukkona.

17 Então, partirá a tenda da congregação com o arraial dos levitas no meio dos arraiais; como se acamparem, assim marcharão, cada um no seu lugar, segundo os seus estandartes.

17 Sitten lähtee liikkeelle ilmestysmaja ja leeviläisten leirikunta toisten leirikuntien keskellä. Liikkeelle on lähdettävä siinä järjestyksessä kuin on leiriydytty, kukin heimo vuorollaan lippuineen.

18 O estandarte do arraial de Efraim, segundo as suas turmas, estará para o lado ocidental; e Elisama, filho de Amiúde, será príncipe dos filhos de Efraim.

18 Länteen päin asettukoon Efraimin leirikunta lippuineen ja joukkoineen. Efraimin jälkeläisten päämies on Elisama, Ammihudin poika.

19 E o seu exército, segundo o censo, foram quarenta mil e quinhentos.

19 Hänen osastonsa lukumäärä oli katselmuksessa neljäkymmentätuhatta viisisataa.

20 E junto a ele, a tribo de Manassés; e Gamaliel, filho de Pedazur, será príncipe dos filhos de Manassés.

20 Efraimin leirikunnan viereen leiriytyköön Manassen heimo. Manassen jälkeläisten päämies on Gamliel, Pedasurin poika.

21 E o seu exército, segundo o censo, foram trinta e dois mil e duzentos.

21 Hänen osastonsa lukumäärä oli katselmuksessa kolmekymmentäkaksituhatta kaksisataa.

22 Depois, a tribo de Benjamim; e Abidã, filho de Gideoni, será príncipe dos filhos de Benjamim.

23 O seu exército, segundo o censo, foram trinta e cinco mil e quatrocentos.

24 Todos os que foram contados no arraial de Efraim foram cento e oito mil e cem, segundo as suas turmas; e estes marcharão em terceiro lugar.

25 O estandarte do arraial de Dã estará para o norte, segundo as suas turmas; e Aiezer, filho de Amisadai, será príncipe dos filhos de Dã.

26 E o seu exército, segundo o censo, foram sessenta e dois mil e setecentos.

27 E junto a ele se acampará a tribo de Aser; e Pagiel, filho de Ocrã, será príncipe dos filhos de Aser.

28 E o seu exército, segundo o censo, foram quarenta e um mil e quinhentos.

29 Depois, a tribo de Naftali; e Aira, filho de Enã, será príncipe dos filhos de Naftali.

30 E o seu exército, segundo o censo, foram cinqüenta e três mil e quatrocentos.

31 Todos os que foram contados no arraial de Dã foram cento e cinqüenta e sete mil e seiscentos; e estes marcharão no último lugar, segundo os seus estandartes.

22 Sitten tulee Benjaminin heimo. Benjaminin jälkeläisten päämies on Abidan, Gideonin poika.

23 Hänen osastonsa lukumäärä oli katselmuksessa kolmekymmentäviisituhatta neljäsataa.

24 Efraimin leirikunnan katselmuksessa oli kaikkiaan satakahdeksantuhatta sata miestä. Heidän tulee lähteä liikkeelle kolmansina.

25Pohjoiseen päin asettukoon Daanin leirikunta lippuineen ja joukkoineen. Daanin jälkeläisten päämies on Ahieser, Ammisaddain poika.

26 Hänen osastonsa lukumäärä oli katselmuksessa kuusikymmentäkaksituhatta seitsemänsataa.

27 Daanin leirikunnan viereen leiriytyköön Asserin heimo. Asserin jälkeläisten päämies on Pagiel, Okranin poika.

28 Hänen osastonsa lukumäärä oli katselmuksessa neljäkymmentäyksituhatta viisisataa.

29 Sitten tulee Naftalin heimo. Naftalin jälkeläisten päämies on Ahira, Eenanin poika.

30 Hänen osastonsa lukumäärä oli katselmuksessa viisikymmentäkolmetuhatta neljäsataa.

31 Daanin leirikunnan katselmuksessa oli kaikkiaan sataviisikymmentäseitsemäntuhatta kuusisataa miestä. Heidän tulee lippuineen lähteä liikkeelle viimeisinä.”

[32] São estes os que foram contados dos filhos de Israel, segundo a casa de seus pais; todos os que foram contados dos arraiais pelas suas turmas foram seiscentos e três mil quinhentos e cinqüenta.

[33] Mas os levitas não foram contados entre os filhos de Israel, como o SENHOR ordenara a Moisés.

[34] Assim fizeram os filhos de Israel; conforme tudo o que o SENHOR ordenara a Moisés, se acamparam segundo os seus estandartes e assim marcharam, cada qual segundo as suas famílias, segundo a casa de seus pais.

[32]Nämä olivat katselmuksessa olleiden israelilaisten lukumäärät heimoittain. Leirikuntien katselmuksessa olleiden joukkojen lukumäärä oli kaikkiaan kuusisataakolmetuhatta viisisataaviisikymmentä.

[33]Leeviläisistä ei kuitenkaan pidetty katselmusta yhdessä muiden israelilaisten kanssa, sillä niin oli Herra Moosesta käskenyt.

[34] Israelilaiset tekivät kaiken niin kuin Herra oli Mooseksen kautta käskenyt. Näin he kaikki leiriytyivät lippujensa luo, ja niin he lähtivät liikkeelle suvuittain ja perhekunnittain.

Números 3

Número e ofício dos levitas

[1] São estas, pois, as gerações de Arão e de Moisés, no dia em que o SENHOR falou com Moisés no monte Sinai.

[2] E são estes os nomes dos filhos de Arão: o primogênito, Nadabe; depois, Abiú, Eleazar e Itamar.

[3] Estes são os nomes dos filhos de Arão, os sacerdotes ungidos, consagrados para oficiar como sacerdotes.

[4] Mas Nadabe e Abiú morreram perante o SENHOR, quando ofereciam fogo estranho perante o SENHOR, no deserto do Sinai, e não tiveram filhos; porém Eleazar e Itamar oficiaram como sacerdotes diante de Arão, seu pai.

[5] Disse o SENHOR a Moisés:

4. Mooseksen 3

Leeviläiset asetetaan avustamaan pappeja

[1]Nämä ovat Aaronin ja Mooseksen suvun vaiheet siihen aikaan, kun Herra puhui Moosekselle Siinainvuorella.

[2] Aaronin poikien nimet olivat Naadab, esikoinen, Abihu, Eleasar ja Iitamar.

[3]Nämä olivat Aaronin pojat, voidellut papit, jotka oli vihitty papinvirkaan.

[4]Mutta Naadab ja Abihu kuolivat Herran edessä tuodessaan vierasta tulta Herran eteen Siinain autiomaassa. Heillä ei ollut poikia. Siksi vain Eleasar ja Iitamar toimittivat papinvirkaa isänsä Aaronin valvonnassa.

[5] Herrapuhui Moosekselle:

[6] Faze chegar a tribo de Levi e põe-na diante de Arão, o sacerdote, para que o sirvam

[7] e cumpram seus deveres para com ele e para com todo o povo, diante da tenda da congregação, para ministrarem no tabernáculo.

[8] Terão cuidado de todos os utensílios da tenda da congregação e cumprirão o seu dever para com os filhos de Israel, no ministrar no tabernáculo.

[9] Darás, pois, os levitas a Arão e a seus filhos; dentre os filhos de Israel lhe são dados.

[10] Mas a Arão e a seus filhos ordenarás que se dediquem só ao seu sacerdócio, e o estranho que se aproximar morrerá.

[11] Disse o SENHOR a Moisés:

[12] Eis que tenho eu tomado os levitas do meio dos filhos de Israel, em lugar de todo primogênito que abre a madre, entre os filhos de Israel; e os levitas serão meus.

[13] Porque todo primogênito é meu; desde o dia em que feri a todo primogênito na terra do Egito, consagrei para mim todo primogênito em Israel, desde o homem até ao animal; serão meus. Eu sou o SENHOR.

[14] Falou o SENHOR a Moisés no deserto do Sinai, dizendo:

[15] Conta os filhos de Levi, segundo a casa de seus pais, pelas suas famílias; contarás

[6] ”Tuo Leevin heimo esille ja aseta se pappi Aaronin palvelukseen.

[7] Leeviläiset hoitakoot tehtäviä ilmestysmajan edustalla sekä Aaronin että koko kansan puolesta ja suorittakoot asumuksen palvelustyöt.

[8] Hoitakoot he kaikkea ilmestysmajan kalustoa ja suorittakoot israelilaisille määrätyt asumuksen palvelustyöt.

[9] Anna leeviläiset avuksi Aaronille ja hänen pojilleen. Heidät kaikki on israelilaisten joukosta annettu hänen palvelukseensa.

[10]Aseta Aaron ja hänen poikansa hoitamaan papinvirkaa. Jos sivullinen sekaantuu siihen, hänet on surmattava.”

[11] Herrasanoi Moosekselle:

[12] ”Minä itse olen ottanut leeviläiset israelilaisten keskuudesta kaikkien israelilaisten esikoisten sijaan, niiden sijaan, jotka avaavat äidin kohdun. Leeviläisistä on siis tullut minun omiani,

[13]sillä jokainen esikoinen kuuluu minulle. Sinä päivänä, jona minä surmasin kaikki Egyptin maan esikoiset, minä pyhitin itselleni kaikki Israelin esikoiset, sekä ihmisten että karjan, ja ne kuuluvat minulle. Minä olen Herra .”

Leeviläisten katselmus

[14] Herrapuhui Moosekselle Siinain autiomaassa. Hän sanoi:

[15] ”Pidä katselmus leeviläisistä perhekunnittain ja suvuittain. Laske

todo homem da idade de um mês para cima.

kaikki miespuoliset kuukauden ikäisestä alkaen.”

16 E Moisés os contou segundo o mandado do SENHOR, como lhe fora ordenado.

16 Mooses piti heistä katselmuksen saamansa määräyksen, Herran käskyn, mukaisesti.

17 São estes os filhos de Levi pelos seus nomes: Gérson, Coate e Merari.

17 Nämä olivat Leevin poikien nimet: Geerson, Kehat ja Merari.

18 E estes são os nomes dos filhos de Gérson pelas suas famílias: Libni e Simei.

18 Nämä olivat Geersonin poikien nimet suvuittain: Libni ja Simei.

19 E os filhos de Coate pelas suas famílias: Anrão, Izar, Hebrom e Uziel.

19 Kehatin pojat ja heidän sukunsa olivat Amram, Jishar, Hebron ja Ussiel.

20 E os filhos de Merari pelas suas famílias: Mali e Musi; são estas as famílias dos levitas, segundo a casa de seus pais.

20 Merarin pojat ja heidän sukunsa olivat Mahli ja Muusi. Nämä olivat Leevin suvut perhekunnittain.

21 De Gérson é a família dos libnitas e a dos simeítas; são estas as famílias dos gersonitas.

21 Geersonista polveutuivat libniläisten suku ja simeiläisten suku. Nämä olivat geersonilaisten suvut.

22 Todos os homens que deles foram contados, cada um nominalmente, de um mês para cima, foram sete mil e quinhentos.

22 Kaikkien katselmuksessa olleiden kuukauden ikäisten tai sitä vanhempien miespuolisten lukumäärä oli seitsemäntuhatta viisisataa.

23 As famílias dos gersonitas se acamparão atrás do tabernáculo, ao ocidente.

23 Geersonilaisten perhekuntien tuli leiriytyä asumuksen taakse, lännen puolelle.

24 O príncipe da casa paterna dos gersonitas será Eliasafe, filho de Lael.

24 Heidän sukunsa päämies oli Eljasaf, Laaelin poika.

25 Os filhos de Gérson terão a seu cargo, na tenda da congregação, o tabernáculo, a tenda e sua coberta, o reposteiro para a porta da tenda da congregação,

25 Geersonilaisten tehtävänä ilmestysmajassa oli pitää huolta asumuksesta, teltasta peitteineen, ilmestysmajan oviverhosta,

26 as cortinas do pátio, o reposteiro da porta do pátio, que rodeia o tabernáculo e o altar, as suas cordas e todo o serviço a eles devido.

26 asumusta ja alttaria ympäröivän esipihan ympärysverhoista, portin verhosta, ympärysverhon köysistä sekä kaikista niihin liittyvistä tehtävistä.

[27] De Coate é a família dos anramitas, e a dos izaritas, e a dos hebronitas, e a dos uzielitas; são estas as famílias dos coatitas.

[27]Kehatista polveutuivat amramilaisten suku, jisharilaisten suku, hebronilaisten suku ja ussielilaisten suku. Nämä olivat kehatilaisten suvut.

[28] Contados todos os homens, da idade de um mês para cima, foram oito mil e seiscentos, que tinham a seu cargo o santuário.

[28] Kuukauden ikäisten ja sitä vanhempien miespuolisten kehatilaisten lukumäärä oli yhteensä kahdeksantuhatta kuusisataa. He hoitivat pyhäkössä toimitettavia tehtäviä.

[29] As famílias dos filhos de Coate se acamparão ao lado do tabernáculo, do lado sul.

[29] Kehatilaisten perhekuntien tuli leiriytyä asumuksen sivulle, etelän puolelle.

[30] O príncipe da casa paterna das famílias dos coatitas será Elisafã, filho de Uziel.

[30] Kehatilaisten suvun perhekuntien päämies oli Elisafan, Ussielin poika.

[31] Terão eles a seu cargo a arca, a mesa, o candelabro, os altares, os utensílios do santuário com que ministram, o reposteiro e todo o serviço a eles devido.

[31] Heidän tehtävänään oli pitää huolta liitonarkusta, pöydästä, lampunjalasta, alttareista, pyhäkön jumalanpalvelusesineistä sekä esiripusta ja hoitaa kaikki niihin liittyvät tehtävät.

[32] O príncipe dos príncipes de Levi será Eleazar, filho de Arão, o sacerdote; terá a superintendência dos que têm a seu cargo o santuário.

[32] Leeviläisten päämiesten esimies oli Eleasar, pappi Aaronin poika. Hän valvoi niitä, jotka hoitivat tehtäviä pyhäkössä.

[33] De Merari é a família dos malitas e a dos musitas; são estas as famílias de Merari.

[33]Merarista polveutuivat mahlilaisten suku ja muusilaisten suku. Nämä olivat Merarin suvut.

[34] Todos os homens que deles foram contados, de um mês para cima, foram seis mil e duzentos.

[34] Kuukauden ikäisten ja sitä vanhempien miespuolisten merarilaisten lukumäärä oli yhteensä kuusituhatta kaksisataa.

[35] O príncipe da casa paterna das famílias de Merari será Zuriel, filho de Abiail; acampar-se-ão ao lado do tabernáculo, do lado norte.

[35] Merarin suvun perhekuntien päämies oli Suuriel, Abihailin poika. Merarilaisten tuli leiriytyä asumuksen sivulle, pohjoisen puolelle.

[36] Os filhos de Merari, por designação, terão a seu cargo as tábuas do tabernáculo, as suas travessas, as suas

[36] Merarin pojille määrätty tehtävä oli pitää huolta asumuksen laudoista, poikkitangoista, pylväistä ja niiden

colunas, as suas bases, todos os seus utensílios e todo o serviço a eles devido;

[37] também as colunas do pátio em redor, as suas bases, as suas estacas e as suas cordas.

[38] Os que se acamparão diante do tabernáculo, ao oriente, diante da tenda da congregação, para o lado do nascente, serão Moisés e Arão, com seus filhos, tendo a seu cargo os ritos do santuário, para cumprirem seus deveres prescritos, em prol dos filhos de Israel; o estranho que se aproximar morrerá.

[39] Todos os que foram contados dos levitas, contados por Moisés e Arão, por mandado do SENHOR, segundo as suas famílias, todo homem de um mês para cima, foram vinte e dois mil.

O resgate dos primogênitos

[40] Disse o SENHOR a Moisés: Conta todo primogênito varão dos filhos de Israel, cada um nominalmente, de um mês para cima,

[41] e para mim tomarás os levitas (eu sou o SENHOR) em lugar de todo primogênito dos filhos de Israel e os animais dos levitas em lugar de todo primogênito entre os animais dos filhos de Israel.

[42] Contou Moisés, como o SENHOR lhe ordenara, todo primogênito entre os filhos de Israel.

[43] Todos os primogênitos varões, contados nominalmente, de um mês para cima, segundo o censo, foram vinte e dois mil duzentos e setenta e três.

jalustoista sekä kaikesta kalustosta ja hoitaa niihin liittyvät tehtävät.

[37] Heidän piti huolehtia myös esipihan ympärillä olevista pylväistä ja niiden jalustoista, vaarnoista ja köysistä.

[38] Mooses ja Aaron sekä Aaronin pojat leiriytyivät asumuksen eteen, sen itäpuolelle, ilmestysmajan eteen. Heidän tehtävänään oli huolehtia pyhäkköön liittyvistä velvollisuuksista israelilaisten puolesta. Sivullinen, joka sekaantui pyhäkköpalvelukseen, oli surmattava.

[39] Kaikkiaan katselmuksessa olleita kuukauden ikäisiä ja sitä vanhempia miespuolisia leeviläisiä, jotka Mooses ja Aaron Herran käskyn mukaan laskivat suvuittain, oli kaksikymmentäkaksituhatta.

Esikoisten lunastaminen

[40] Herrasanoi Moosekselle: ”Laske kaikki israelilaisten kuukauden ikäiset ja sitä vanhemmat miespuoliset esikoiset ja tee luettelo heidän nimistään.

[41] Minä olen Herra . Erota leeviläiset minulle israelilaisten kaikkien esikoisten sijaan ja myös leeviläisten karja israelilaisten karjan kaikkien esikoisten sijaan.”

[42] Niin Mooses laski kaikki israelilaisten esikoiset, niin kuin Herra oli häntä käskenyt.

[43] Kaikkiaan katselmuksessa olleita kuukauden ikäisiä ja sitä vanhempia miespuolisia esikoisia oli nimiluettelon

mukaan kaksikymmentäkaksituhatta kaksisataaseitsemänkymmentäkolme.

[44] Disse o SENHOR a Moisés:

[44] Herra puhui Moosekselle:

[45] Toma os levitas em lugar de todo primogênito entre os filhos de Israel e os animais dos levitas em lugar dos animais dos filhos de Israel, porquanto os levitas serão meus. Eu sou o SENHOR.

[45] ”Erota leeviläiset minulle israelilaisten kaikkien esikoisten sijaan ja leeviläisten karja israelilaisten karjan sijaan. Leeviläiset kuuluvat minulle. Minä olen Herra .

[46] Pelo resgate dos duzentos e setenta e três dos primogênitos dos filhos de Israel, que excedem o número dos levitas,

[46] Israelilaisten esikoisia on kaksisataaseitsemänkymmentäkolme enemmän kuin leeviläisiä. Lunastukseksi näistä

[47] tomarás por cabeça cinco siclos; segundo o siclo do santuário, os tomarás, a vinte geras o siclo.

[47] ota jokaista kohti viisi sekeliä hopeaa pyhäkkösekelin painon mukaan. Sekeli on kaksikymmentä geeraa.

[48] E darás a Arão e a seus filhos o dinheiro com o qual são resgatados os que são demais entre eles.

[48]Anna rahat Aaronille ja hänen pojilleen lunastushinnaksi niistä israelilaisten esikoisista, jotka ylittävät leeviläisten määrän.”

[49] Então, Moisés tomou o dinheiro do resgate dos que excederam os que foram resgatados pelos levitas.

[49] Mooses otti lunastushopean siitä israelilaisten esikoisten joukosta, joka ylitti leeviläisten lunastettujen määrän.

[50] Dos primogênitos dos filhos de Israel tomou o dinheiro, mil trezentos e sessenta e cinco siclos, segundo o siclo do santuário.

[50] Hän otti tämän hopean israelilaisten esikoisten lunastusrahoiksi, tuhat kolmesataakuusikymmentäviisi sekeliä pyhäkkösekelin painon mukaan.

[51] E deu Moisés o dinheiro dos resgatados a Arão e a seus filhos, segundo o mandado do SENHOR, como o SENHOR ordenara a Moisés.

[51] Mooses antoi Herran käskyn mukaan nämä lunastusrahat Aaronille ja hänen pojilleen. Niin oli Herra Moosesta käskenyt.

Números 4

4. Mooseksen 4

Deveres dos coatitas

Leeviläisten palvelutehtävät

[1] Disse o SENHOR a Moisés e a Arão:

[1] Herrapuhui Moosekselle ja Aaronille:

[2] Levanta o censo dos filhos de Coate, do meio dos filhos de Levi, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais;

[3] da idade de trinta anos para cima até aos cinqüenta será todo aquele que entrar neste serviço, para exercer algum encargo na tenda da congregação.

[4] É este o serviço dos filhos de Coate na tenda da congregação, nas coisas santíssimas.

[5] Quando partir o arraial, Arão e seus filhos virão, e tirarão o véu de cobrir, e, com ele, cobrirão a arca do Testemunho;

[6] e, por cima, lhe porão uma coberta de peles finas, e sobre ela estenderão um pano, todo azul, e lhe meterão os varais.

[7] Também sobre a mesa da proposição estenderão um pano azul; e, sobre ela, porão os pratos, os recipientes do incenso, as taças e as galhetas; também o pão contínuo estará sobre ela.

[8] Depois, estenderão, em cima deles, um pano de carmesim, e, com a coberta de peles finas, o cobrirão, e lhe porão os varais.

[9] Tomarão um pano azul e cobrirão o candelabro da luminária, as suas lâmpadas, os seus espevitadores, os seus apagadores e todos os seus vasos de azeite com que o servem.

[2] ”Laske Leevin jälkeläisten joukosta kehatilaisten lukumäärä suvuittain ja perhekunnittain

[3] kolmikymmenvuotiaista alkaen viisikymmenvuotiaisiin saakka, kaikki, jotka ovat palveluskelpoisia ja voivat suorittaa tehtäviä ilmestysmajassa.

[4]Kehatin poikien palvelustehtävä ilmestysmajassa on huolehtia kaikkein pyhimmistä esineistä.

[5]Leirin lähtiessä liikkeelle Aaron ja hänen poikansa ottakoot alas esiripun ja peittäkööt sillä todistuksen arkun.

[6] Sen päälle heidän on pantava merilehmännahkainen peite ja päällimmäiseksi levitettävä kokonaan sinipunaisista langoista tehty vaate ja asetettava paikoilleen arkun kantotangot.

[7] Pyhien leipien pöydälle heidän tulee levittää sinipunainen vaate ja panna sen päälle kulhot, kauhat, kupit ja juomauhrikannut. Myös pyhien leipien tulee olla sen päällä.

[8]Heidän tulee levittää näiden päälle helakanpunainen vaate, peittää se merilehmännahkaisella peitteellä ja asettaa paikoilleen pöydän kantotangot.

[9] Sitten heidän on otettava sinipunainen vaate ja peitettävä lampunjalka lamppuineen, lamppusaksineen, karstakuppeineen ja kaikkine öljyastioineen, joita sen hoitamisessa käytetään.

[10] E envolverão a ele e todos os seus utensílios na coberta de peles finas e o porão sobre os varais.

[11] Sobre o altar de ouro estenderão um pano azul, e, com a coberta de peles finas, o cobrirão, e lhe porão os varais;

[12] tomarão todos os utensílios do serviço com os quais servem no santuário; e os envolverão num pano azul, e os cobrirão com uma coberta de peles finas, e os porão sobre os varais.

[13] Do altar tirarão as cinzas e, por cima dele, estenderão um pano de púrpura.

[14] Sobre ele porão todos os seus utensílios com que o servem: os braseiros, os garfos, as pás e as bacias, todos os utensílios do altar; e, por cima dele, estenderão uma coberta de peles finas e lhe porão os varais.

[15] Havendo, pois, Arão e seus filhos, ao partir o arraial, acabado de cobrir o santuário e todos os móveis dele, então, os filhos de Coate virão para levá-lo; mas, nas coisas santas, não tocarão, para que não morram; são estas as coisas da tenda da congregação que os filhos de Coate devem levar.

[16] Eleazar, filho de Arão, o sacerdote, terá a seu cargo o azeite da luminária, o incenso aromático, a contínua oferta dos

[10] Heidän tulee kääriä se ja kaikki siihen kuuluvat esineet merilehmännahkaiseen peitteeseen ja asettaa se kantopaareille.

[11] Kultaiselle alttarille heidän on levitettävä sinipunainen vaate, peitettävä se merilehmännahkaisella peitteellä ja asetettava paikoilleen alttarin kantotangot.

[12] Heidän tulee ottaa kaikki pyhäkössä käytettävät jumalanpalvelusesineet, kääriä ne sinipunaiseen vaatteeseen, peittää ne merilehmännahkaisella peitteellä ja panna kantopaareille.

[13] Heidän on puhdistettava alttari tuhkasta ja levitettävä alttarin päälle purppuranpunainen vaate.

[14] Sen päälle heidän on pantava kaikki alttarilla käytettävät esineet: suitsutusastiat, haarukat, lapiot ja maljat – koko alttarikalusto. Sen päälle heidän on levitettävä merilehmännahkainen peite, ja alttarin kantotangot on asetettava paikoilleen.

[15] Kun Aaron ja hänen poikansa ovat leirin liikkeelle lähtiessä saaneet päätökseen pyhäkön ja kaikkien pyhäkön esineiden peittämisen, Kehatin pojat tulkoot kantamaan niitä. He eivät kuitenkaan saa koskea mihinkään, mikä on pyhää, etteivät kuolisi. Kehatin poikien tulee kantaa nämä ilmestysmajaan kuuluvat esineet.

[16] Eleasarin, pappi Aaronin pojan, tehtävänä on pitää huolta valaisuun käytettävästä öljystä, hyväntuoksuisesta

manjares e o óleo da unção, sim, terá a seu cargo todo o tabernáculo e tudo o que nele há, o santuário e os móveis.

17 Disse o SENHOR a Moisés e a Arão:

18 Não deixareis que a tribo das famílias dos coatitas seja eliminada do meio dos levitas.

19 Isto, porém, lhe fareis, para que vivam e não morram, quando se aproximarem das coisas santíssimas: Arão e seus filhos entrarão e lhes designarão a cada um o seu serviço e a sua carga.

20 Porém os coatitas não entrarão, nem por um instante, para ver as coisas santas, para que não morram.

Deveres dos gersonitas

21 Disse mais o SENHOR a Moisés:

22 Levanta o censo dos filhos de Gérson, segundo a casa de seus pais, segundo as suas famílias.

23 Da idade de trinta anos para cima até aos cinqüenta será todo aquele que entrar neste serviço, para algum encargo na tenda da congregação.

24 É este o serviço das famílias dos gersonitas para servir e levar cargas:

25 levarão as cortinas do tabernáculo, a tenda da congregação, sua coberta, a coberta de peles finas, que está sobre ele, o reposteiro da porta da tenda da congregação,

26 as cortinas do pátio, o reposteiro da porta do pátio, que rodeia o tabernáculo e o altar, as suas cordas e todos os objetos

suitsukkeesta, jokapäiväisestä ruokauhrista ja voiteluöljystä. Hänen tehtävänään on valvoa koko asumusta ja kaikkea, mikä kuuluu pyhäkköön ja sen kalustoon.”

17 Herra puhui Moosekselle ja Aaronille:

18 ”Älkää päästäkö kehatilaisten sukuhaaraa häviämään leeviläisten joukosta.

19 Tehkää siis heille näin, että he saisivat elää eivätkä kuolisi lähestyessään kaikkeinpyhintä: Aaron ja hänen poikansa määrätkööt kullekin heistä oman palvelustehtävänsä ja kantamuksensa.

20 He eivät saa mennä hetkeksikään katselemaan pyhiä esineitä, etteivät kuolisi.”

21 Herrasanoi Moosekselle:

22 ”Laske myös Geersonin jälkeläisten lukumäärä perhekunnittain ja suvuittain

23 kolmikymmenvuotiaista alkaen viisikymmenvuotiaisiin asti, kaikki, jotka ovat palveluskelpoisia ja voivat tehdä työtä ilmestysmajassa.

24 Tämä on geersonilaissukujen palvelus- ja kantamistehtävä:

25Heidän on kannettava asumuksen telttakankaan kaistat, ilmestysmaja, sen peite ja merilehmännahkainen peite, joka on ulommaisena asumuksen päällä, ilmestysmajan oven verho,

26 asumusta ja alttaria ympäröivän esipihan verhot, niiden köydet, esipihan portin verho ja kaikki niiden hoitamiseen

do seu serviço e servirão em tudo quanto diz respeito a estas coisas.

tarvittava kalusto. Heidän on suoritettava kaikki näiden hoitamiseen liittyvät työt.

[27] Todo o serviço dos filhos dos gersonitas, toda a sua carga e tudo o que devem fazer será segundo o mandado de Arão e de seus filhos; e lhes determinareis tudo o que devem carregar.

[27] Kaikki geersonilaisten palvelus – mitä tahansa he kantavat tai tekevät – tapahtukoon Aaronin ja hänen poikiensa käskyn mukaan. Teidän on määrättävä kaikki, mitä heidän tehtävänään on kantaa.

[28] Este é o serviço das famílias dos filhos dos gersonitas na tenda da congregação; o seu cargo estará sob a direção de Itamar, filho de Arão, o sacerdote.

[28] Tämä on geersonilaissukujen palvelustehtävä ilmestysmajassa. Toimittakoot he tehtävänsä Iitamarin, pappi Aaronin pojan, johdolla.

Deveres dos filhos de Merari

[29] Quanto aos filhos de Merari, segundo as suas famílias e segundo a casa de seus pais os contarás.

[29]Laske Merarin jälkeläiset suvuittain ja perhekunnittain

[30] Da idade de trinta anos para cima até aos cinqüenta contarás todo aquele que entrar neste serviço, para exercer algum encargo na tenda da congregação.

[30] kolmikymmenvuotiaista alkaen viisikymmenvuotiaisiin asti, kaikki palveluskelpoiset, jotka voivat tehdä työtä ilmestysmajassa.

[31] Isto será o que é de sua obrigação levar, segundo todo o seu serviço, na tenda da congregação: as tábuas do tabernáculo, os seus varais, as suas colunas e as suas bases;

[31] Heille uskottu tehtävä, koko heidän ilmestysmajassa toimittamansa palvelus, on tämä: heidän on kannettava asumuksen laudat, poikkitangot ja pylväät jalustoineen,

[32] as colunas do pátio em redor, as suas bases, as suas estacas e as suas cordas, com todos os seus utensílios e com tudo o que pertence ao seu serviço; e designareis, nome por nome, os objetos que devem levar.

[32]esipihan ympärillä olevat pylväät jalustoineen, vaarnoineen ja köysineen ja kaikki niihin kuuluvat esineet sekä tehtävä kaikki niihin liittyvät työt. Määrätkää heille nimeltä mainiten, mitä esineitä heidän on kannettava.

[33] É este o encargo das famílias dos filhos de Merari, segundo todo o seu serviço, na tenda da congregação, sob a direção de Itamar, filho de Arão, o sacerdote.

[33] Tämä on merarilaissukujen palvelustyö. Toimittakoot he kaikki nämä tehtävät Iitamarin, pappi Aaronin pojan, johdolla ilmestysmajassa.”

Número dos coatitas

Palvelusvelvollisten leeviläisten katselmus

[34] Moisés, pois, e Arão, e os príncipes do povo contaram os filhos dos coatitas, segundo as suas famílias e segundo a casa de seus pais,

[35] da idade de trinta anos para cima até aos cinqüenta, todo aquele que entrou neste serviço, para exercer algum encargo na tenda da congregação.

[36] Os que deles foram contados, pois, segundo as suas famílias, foram dois mil setecentos e cinqüenta.

[37] São estes os que foram contados das famílias dos coatitas, todos os que serviam na tenda da congregação, os quais Moisés e Arão contaram, segundo o mandado do SENHOR, por Moisés.

Número dos filhos de Gérson

[38] Os que foram contados dos filhos de Gérson, segundo as suas famílias e segundo a casa de seus pais,

[39] da idade de trinta anos para cima até aos cinqüenta, todo aquele que entrou neste serviço, para exercer algum encargo na tenda da congregação,

[40] os que deles foram contados, segundo as suas famílias, segundo a casa de seus pais, foram dois mil seiscentos e trinta.

[41] São estes os contados das famílias dos filhos de Gérson, todos os que serviam na tenda da congregação, os quais Moisés e Arão contaram, segundo o mandado do SENHOR.

Número dos filhos de Merari

[34]Mooses ja Aaron sekä kansan päämiehet laskivat Kehatin jälkeläiset suvuittain ja perhekunnittain

[35] kolmikymmenvuotiaista alkaen viisikymmenvuotiaisiin asti, kaikki palveluskelpoiset, jotka voivat toimittaa palvelusta ilmestysmajassa.

[36] Heidät laskettiin suvuittain, ja heitä oli kaksituhatta seitsemänsataaviisikymmentä.

[37] Näin paljon oli kehatilaisia heidän sukujensa katselmuksessa, niitä, jotka palvelivat ilmestysmajassa. Mooses ja Aaron laskivat heidät sen käskyn mukaisesti, jonka Herra oli Mooseksen kautta antanut.

[38]Geersonin jälkeläiset laskettiin suvuittain ja perhekunnittain

[39] kolmikymmenvuotiaista alkaen viisikymmenvuotiaisiin asti, kaikki, jotka olivat palveluskelpoisia ja voivat tehdä työtä ilmestysmajassa.

[40] Heitä oli suvuittain ja perhekunnittain laskettuna kaksituhatta kuusisataakolmekymmentä.

[41] Näin paljon oli geersonilaisia heidän sukujensa katselmuksessa, niitä, jotka palvelivat ilmestysmajassa. Mooses ja Aaron laskivat heidät Herran käskyn mukaisesti.

[42] Os que foram contados das famílias dos filhos de Merari, segundo as suas famílias e segundo a casa de seus pais,

[43] da idade de trinta anos para cima até aos cinqüenta, todo aquele que entrou neste serviço, para exercer algum encargo na tenda da congregação,

[44] os que deles foram contados, segundo as suas famílias, foram três mil e duzentos.

[45] São estes os contados das famílias dos filhos de Merari, os quais Moisés e Arão contaram, segundo o mandado do SENHOR, por Moisés.

Número de todos os levitas

[46] Todos os que foram contados dos levitas, contados por Moisés, e Arão, e os príncipes de Israel, segundo as suas famílias e segundo a casa de seus pais,

[47] da idade de trinta anos para cima até aos cinqüenta, todos os que entraram para cumprir a tarefa do serviço e a de levarem cargas na tenda da congregação,

[48] os que deles foram contados foram oito mil quinhentos e oitenta.

[49] Segundo o mandado do SENHOR, por Moisés, foram designados, cada um para o seu serviço e a sua carga; e deles foram contados, como o SENHOR ordenara a Moisés.

Números 5

O leproso e o imundo são lançados fora do arraial

[42] Merarilaisten jälkeläiset laskettiin suvuittain ja perhekunnittain

[43] kolmikymmenvuotiaista alkaen viisikymmenvuotiaisiin asti, kaikki palveluskelpoiset, jotka voivat tehdä työtä ilmestysmajassa.

[44] Heitä oli suvuittain laskettuna kolmetuhatta kaksisataa.

[45] Näin paljon oli merarilaisia heidän sukujensa katselmuksessa. Mooses ja Aaron laskivat heidät sen käskyn mukaisesti, jonka Herra oli Mooseksen kautta antanut.

[46] Mooses, Aaron ja Israelin päämiehet laskivat kaikki leeviläiset suvuittain ja perhekunnittain

[47] kolmikymmenvuotiaista alkaen viisikymmenvuotiaisiin asti, kaikki, jotka olivat palveluskelpoisia ja voivat ottaa osaa palvelustyöhön ja kantamistehtäviin ilmestysmajassa.

[48] Heitä oli katselmuksessa kahdeksantuhatta viisisataakahdeksankymmentä.

[49] Sen käskyn mukaisesti, jonka Herra oli antanut Mooseksen kautta, jokainen määrättiin omaan palvelus- ja kantamistehtäväänsä. Tämän katselmuksen Mooses piti Herran käskyn mukaisesti.

4. Mooseksen 5

Saastaisten poistaminen leiristä

[1] Disse o SENHOR a Moisés:
[2] Ordena aos filhos de Israel que lancem para fora do arraial todo leproso, todo o que padece fluxo e todo imundo por ter tocado em algum morto;
[3] tanto homem como mulher os lançareis; para fora do arraial os lançareis, para que não contaminem o arraial, no meio do qual eu habito.
[4] Os filhos de Israel fizeram assim e os lançaram para fora do arraial; como o SENHOR falara a Moisés, assim fizeram os filhos de Israel.

A lei da restituição

[5] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[6] Dize aos filhos de Israel: Quando homem ou mulher cometer algum dos pecados em que caem os homens, ofendendo ao SENHOR, tal pessoa é culpada.

[7] Confessará o pecado que cometer; e, pela culpa, fará plena restituição, e lhe acrescentará a sua quinta parte, e dará tudo àquele contra quem se fez culpado.

[8] Mas, se esse homem não tiver parente chegado, a quem possa fazer restituição pela culpa, então, o que se restitui ao SENHOR pela culpa será do sacerdote, além do carneiro expiatório com que se fizer expiação pelo culpado.

[9] Toda oferta de todas as coisas santas dos filhos de Israel, que trouxerem ao sacerdote, será deste

[1] Herrapuhui Moosekselle:
[2] ”Käske israelilaisten karkottaa leiristä jokainen spitaalinen, jokainen vuotoa sairastava ja jokainen kuolleesta saastunut.
[3]Karkottakaa heidät, sekä miehet että naiset, leirin ulkopuolelle, etteivät he saastuttaisi leiriä, jossa minä asun heidän keskellään.”
[4]Israelilaiset tekivät niin ja karkottivat heidät leirin ulkopuolelle. Niin kuin Herra oli puhunut Moosekselle, niin israelilaiset tekivät.

Vahingonkorvaus

[5] Herrasanoi Moosekselle:
[6] ”Puhu israelilaisille: Jos mies tai nainen menettelee uskottomasti Herraa kohtaan tekemällä lähimmäistään vastaan minkä tahansa rikkomuksen, jonka ihminen voi tehdä, ja tulee siten syylliseksi,
[7]hänen on tunnustettava tekemänsä rikkomus ja korvattava täysin se, mihin on syyllistynyt, sekä annettava lisäksi viidesosa korvaussummasta sille, jota vastaan on rikkonut.
[8] Jos vahinkoa kärsineellä ei ole sukulunastajaa, jolle korvauksen syyllisyydestä voisi maksaa, se on maksettava Herralle . Se on tuotava papille, ja lisäksi on tuotava sovituspässi, joka uhrataan syyllisen syntien sovittamiseksi.

[9]Kaikki israelilaisten papille tuomat pyhät lahjat kuuluvat papille.

[10] e também as coisas sagradas de cada um; o que alguém der ao sacerdote será deste.

A prova da mulher suspeita de adultério

[11] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[12] Fala aos filhos de Israel e dize-lhes: Se a mulher de alguém se desviar e lhe for infiel,

[13] de maneira que algum homem se tenha deitado com ela, e for oculto aos olhos de seu marido, e ela o tiver ocultado, havendo-se ela contaminado, e contra ela não houver testemunha, e não for surpreendida em flagrante,

[14] e o espírito de ciúmes vier sobre ele, e de sua mulher tiver ciúmes, por ela se haver contaminado, ou o tiver, não se havendo ela contaminado,

[15] então, esse homem trará a sua mulher perante o sacerdote e juntamente trará a sua oferta por ela: uma décima de efa de farinha de cevada, sobre a qual não deitará azeite, nem sobre ela porá incenso, porquanto é oferta de manjares de ciúmes, oferta memorativa, que traz a iniqüidade à memória.

[16] O sacerdote a fará chegar e a colocará perante o SENHOR.

[17] O sacerdote tomará água santa num vaso de barro; também tomará do pó que houver no chão do tabernáculo e o deitará na água.

[18] Apresentará a mulher perante o SENHOR e soltará a cabeleira dela; e lhe porá nas mãos a oferta memorativa de

[10]Hänelle kuuluvat jokaisen antajan pyhät lahjat. Se, mikä annetaan papille, on papin omaa.”

Aviorikoksesta epäillyn vaimon tutkiminen

[11] Herrapuhui Moosekselle:

[12] ”Sano israelilaisille: Jos jonkun miehen vaimo pettää miestään olemalla hänelle uskoton

[13] ja toinen mies makaa hänen kanssaan hänen miehensä tietämättä, vaimo saastuttaa itsensä, vaikka häntä ei saadakaan kiinni itse teosta eikä häntä vastaan ole todistajaa, koska hän on saanut asian salattua.

[14] Miehen voi kuitenkin vallata mustasukkaisuuden henki, niin että hän epäilee vaimoaan, joka on saastuttanut itsensä, tai hän epäilee vaimoaan, vaikka tämä ei olekaan saastuttanut itseään.

[15] Silloin miehen on tuotava vaimonsa papin eteen ja annettava uhrina vaimonsa puolesta kymmenesosa eefa-mittaa ohrajauhoja. Hän ei saa vuodattaa öljyä eikä panna suitsuketta uhrin päälle, sillä se on mustasukkaisuusuhri, muistutusuhri, joka johdattaa mieleen pahan teon.

[16]Sitten pappi tuokoon vaimon ja asettakoon hänet Herran eteen.

[17] Papin on otettava pyhää vettä saviastiaan, ja asumuksen lattialta hänen on otettava tomua ja pantava sitä veteen.

[18] Hänen tulee asettaa vaimo Herran eteen, päästää hänen tukkansa hajalleen ja asettaa hänen

manjares, que é a oferta de manjares dos ciúmes. A água amarga, que traz consigo a maldição, estará na mão do sacerdote.

käsiinsä muistutusuhri eli mustasukkaisuusuhri. Papilla tulee olla kädessään karvas, kirousta tuottava vesi,

19 O sacerdote a conjurará e lhe dirá: Se ninguém contigo se deitou, e se não te desviaste para a imundícia, estando sob o domínio de teu marido, destas águas amargas, amaldiçoantes, serás livre.

19 ja hänen tulee vannottaa vaimoa ja sanoa hänelle: ’Jos kukaan ei ole maannut kanssasi etkä ole pettänyt miestäsi etkä saastuttanut itseäsi, tämä karvas, kirousta tuottava vesi ei vahingoita sinua.

20 Mas, se te desviaste, quando sob o domínio de teu marido, e te contaminaste, e algum homem, que não é o teu marido, se deitou contigo

20 Mutta jos sinä olet pettänyt miehesi ja saastunut ja joku muu kuin oma miehesi on maannut sinun kanssasi,

21 (então, o sacerdote fará que a mulher tome o juramento de maldição e lhe dirá), o SENHOR te ponha por maldição e por praga no meio do teu povo, fazendo-te o SENHOR descair a coxa e inchar o ventre;

21 Herra tekee sinusta kiroamisen ja vannomisen kohteen kansasi keskuudessa, ja Herra kuihduttaa lanteesi ja turvottaa vatsasi.’ Pappi vannottakoon vaimoa kirouksen uhalla ja sanokoon hänelle:

22 e esta água amaldiçoante penetre nas tuas entranhas, para te fazer inchar o ventre e te fazer descair a coxa. Então, a mulher dirá: Amém! Amém!

22 ’Tämä kirousta tuottava vesi menee sisuksiisi turvottamaan vatsasi ja kuihduttamaan lanteesi.’ Vaimon on sanottava tähän: ’Aamen, aamen.’

23 O sacerdote escreverá estas maldições num livro e, com a água amarga, as apagará.

23 Papin tulee kirjoittaa nämä kiroukset, huuhtoa kirjoitus karvaaseen veteen

24 E fará que a mulher beba a água amarga, que traz consigo a maldição; e, sendo bebida, lhe causará amargura.

24 ja juottaa vaimolle tuo karvas, kirousta tuottava vesi. Kirousvesi menee häneen ja aiheuttaa katkeraa tuskaa.

25 Da mão da mulher tomará o sacerdote a oferta de manjares de ciúmes e a moverá perante o SENHOR; e a trará ao altar.

25 Sitten papin tulee ottaa vaimon kädestä mustasukkaisuusuhri, heiluttaa uhria Herran edessä ja tuoda se alttarille.

26 Tomará um punhado da oferta de manjares, da oferta memorativa, e sobre o altar o queimará; e, depois, dará a beber a água à mulher.

26 Pappi ottakoon uhrista kourallisen muistouhriosaksi, polttakoon sen alttarilla ja juottakoon sitten veden vaimolle.

[27] E, havendo-lhe dado a beber a água, será que, se ela se tiver contaminado, e a seu marido tenha sido infiel, a água amaldiçoante entrará nela para amargura, e o seu ventre se inchará, e a sua coxa descairá; a mulher será por maldição no meio do seu povo.

[28] Se a mulher se não tiver contaminado, mas estiver limpa, então, será livre e conceberá.

[29] Esta é a lei para o caso de ciúmes, quando a mulher, sob o domínio de seu marido, se desviar e for contaminada;

[30] ou quando sobre o homem vier o espírito de ciúmes, e tiver ciúmes de sua mulher, apresente a mulher perante o SENHOR, e o sacerdote nela execute toda esta lei.

[31] O homem será livre da iniqüidade, porém a mulher levará a sua iniqüidade.

[27] Kun hän on juottanut veden, kirousta tuottava vesi menee vaimoon. Jos vaimo on saastuttanut itsensä ja ollut miehelleen uskoton, se aiheuttaa katkeraa tuskaa, hänen vatsansa turpoaa, lanteensa kuihtuvat ja hänestä tulee kirouksen kohde kansansa keskuudessa.

[28] Mutta jos vaimo ei ole saastuttanut itseään vaan on puhdas, hän ei vahingoitu vaan pysyy hedelmällisenä.

[29] Tämä on laki mustasukkaisuudesta, siitä, jos vaimo pettää miestään ja saastuttaa itsensä

[30] tai jos miehen valtaa mustasukkaisuuden henki ja hän epäilee vaimoaan. Mies vieköön vaimonsa silloin Herran eteen, ja pappi tehköön vaimolle kaiken, mitä tämä laki määrää.

[31] Näin mies on vapaa syyllisyydestä, mutta vaimo on vastuussa synnistään.”

Números 6

A lei do nazireado

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

[2] Fala aos filhos de Israel e dize-lhes: Quando alguém, seja homem seja mulher, fizer voto especial, o voto de nazireu, a fim de consagrar-se para o SENHOR,

[3] abster-se-á de vinho e de bebida forte; não beberá vinagre de vinho, nem vinagre de bebida forte, nem tomará beberagens de uvas, nem comerá uvas frescas nem secas.

4. Mooseksen 6

Nasiirilaki

[1] Herrapuhui Moosekselle:

[2] ”Sano israelilaisille: Kun mies tai nainen on tehnyt erityisen lupauksen erottautuakseen nasiirina Herralle ,

[3] hänen tulee pysyä erossa viinistä ja väkijuomasta. Hän ei saa juoda edes etikkaa, joka on tehty viinistä tai väkijuomasta, eikä mitään rypälemehua. Hän ei saa myöskään syödä tuoreita eikä kuivattuja viinirypäleitä.

[4] Todos os dias do seu nazireado não comerá de coisa alguma que se faz da vinha, desde as sementes até às cascas.

[4]Niin kauan kuin hänen nasiirilupauksensa kestää, hän ei saa syödä mitään, mikä on lähtöisin viiniköynnöksestä, ei edes kuoria tai siemeniä.

[5] Todos os dias do seu voto de nazireado não passará navalha pela cabeça; até que se cumpram os dias para os quais se consagrou ao SENHOR, santo será, deixando crescer livremente a cabeleira.

[5] Niin kauan kuin hänen nasiirilupauksensa kestää, partaveitsi ei saa koskea hänen hiuksiinsa eikä partaansa . Olkoon hän pyhä ja antakoon hiustensa kasvaa valtoimenaan koko sen ajan, joksi hän on erottautunut Herralle .

[6] Todos os dias da sua consagração para o SENHOR, não se aproximará de um cadáver.

[6]Koko sinä aikana, kun hän on Herralle vihkiytynyt, hän ei saa mennä kuolleen lähelle

[7] Por seu pai, ou por sua mãe, ou por seu irmão, ou por sua irmã, por eles se não contaminará, quando morrerem; porquanto o nazireado do seu Deus está sobre a sua cabeça.

[7] eikä saattaa itseään saastaiseksi edes isästään, äidistään, veljestään tai sisarestaan heidän kuoltuaan, sillä hänen päässään on Jumalalle vihkiytymisen merkki .

[8] Por todos os dias do seu nazireado, santo será ao SENHOR.

[8]Koko nasiirilupauksensa ajan hän on pyhitetty Herralle .

[9] Se alguém vier a morrer junto a ele subitamente, e contaminar a cabeça do seu nazireado, rapará a cabeça no dia da sua purificação; ao sétimo dia, a rapará.

[9] Jos joku aivan yllättäen kuolee hänen läheisyydessään ja hänen vihitty päänsä saastuu, hänen tulee ajattaa hiuksensa puhdistuspäivänään. Ajattakoon hän ne seitsemäntenä päivänä.

[10] Ao oitavo dia, trará duas rolas ou dois pombinhos ao sacerdote, à porta da tenda da congregação;

[10]Kahdeksantena päivänä hänen on tuotava kaksi metsäkyyhkystä tai kaksi kyyhkysenpoikaa papille ilmestysmajan portille.

[11] o sacerdote oferecerá um como oferta pelo pecado e o outro, para holocausto; e fará expiação por ele, visto que pecou relativamente ao morto; assim, naquele mesmo dia, consagrará a sua cabeça.

[11] Papin tulee uhrata toinen syntiuhriksi ja toinen polttouhriksi sekä toimittaa hänelle sovitus kuolleen tähden tapahtuneesta rikkomuksesta. Pappi pyhittäköön hänen päänsä uudelleen sinä päivänä.

12 Então, consagrará os dias do seu nazireado ao SENHOR e, para oferta pela culpa, trará um cordeiro de um ano; os dias antecedentes serão perdidos, porquanto o seu nazireado foi contaminado.

12 Nasiirin on erottauduttava uudelleen Herralle nasiirilupauksensa ajaksi ja uhrattava vuoden vanha karitsa vikauhriksi. Aikaisemmat päivät jääkööt ottamatta lukuun, koska hänen vihkimyksensä saastui.

13 Esta é a lei do nazireu: no dia em que se cumprirem os dias do seu nazireado, será trazido à porta da tenda da congregação.

13 Tämä on laki nasiirista. Kun hänen nasiirilupauksensa aika on kulunut umpeen, hänen on tultava ilmestysmajan ovelle

14 Ele apresentará a sua oferta ao SENHOR, um cordeiro de um ano, sem defeito, em holocausto, e uma cordeira de um ano, sem defeito, para oferta pelo pecado, e um carneiro, sem defeito, por oferta pacífica,

14 ja tuotava uhrinaan Herralle vuoden vanha virheetön uroskaritsa polttouhriksi ja vuoden vanha virheetön naaraskaritsa syntiuhriksi sekä virheetön pässi yhteysuhriksi.

15 e um cesto de pães asmos, bolos de flor de farinha com azeite, amassados, e obreias asmas untadas com azeite, como também a sua oferta de manjares e as suas libações.

15 Lisäksi hänen on tuotava niihin kuuluvana ruoka- ja juomauhrina korillinen hienoista vehnäjauhoista leivottuja happamattomia leipiä, öljyyn leivottuja leipiä ja öljyllä voideltuja happamattomia ohuita leipiä.

16 O sacerdote os trará perante o SENHOR e apresentará a sua oferta pelo pecado e o seu holocausto;

16 Pappi tuokoon ne Herran eteen ja uhratkoon nasiirin syntiuhrin ja polttouhrin.

17 oferecerá o carneiro em sacrifício pacífico ao SENHOR, com o cesto dos pães asmos; o sacerdote apresentará também a devida oferta de manjares e a libação.

17 Pässin hän uhratkoon yhteysuhriksi Herralle ja sen ohella korillisen happamattomia leipiä. Papin on uhrattava myös yhteysuhriin kuuluva ruoka- ja juomauhri.

18 O nazireu, à porta da tenda da congregação, rapará a cabeleira do seu nazireado, e tomá-la-á, e a porá sobre o fogo que está debaixo do sacrifício pacífico.

18 Nasiiri ajattakoon ilmestysmajan portilla hiuksensa, vihkiytymisensä merkin, ottakoon hiukset ja pankoon ne yhteysuhrin alla palavaan tuleen.

[19] Depois, o sacerdote tomará a espádua cozida do carneiro, e um bolo asmo do cesto, e uma obreia asma e os porá nas mãos do nazireu, depois de haver este rapado a cabeleira do seu nazireado.
[20] O sacerdote os moverá em oferta movida perante o SENHOR; isto é santo para o sacerdote, juntamente com o peito da oferta movida e com a coxa da oferta; depois disto, o nazireu pode beber vinho.

[21] Esta é a lei do nazireu que fizer voto; a sua oferta ao SENHOR será segundo o seu nazireado, afora o que as suas posses lhe permitirem; segundo o voto que fizer, assim fará conforme a lei do seu nazireado.

A bênção sacerdotal

[22] Disse o SENHOR a Moisés:
[23] Fala a Arão e a seus filhos, dizendo: Assim abençoareis os filhos de Israel e dir-lhes-eis:

[24] O SENHOR te abençoe e te guarde;

[25] o SENHOR faça resplandecer o rosto sobre ti e tenha misericórdia de ti;
[26] o SENHOR sobre ti levante o rosto e te dê a paz.
[27] Assim, porão o meu nome sobre os filhos de Israel, e eu os abençoarei.

Números 7

As ofertas dos príncipes na dedicação do altar

[1] No dia em que Moisés acabou de levantar o tabernáculo, e o ungiu, e o consagrou e

[19]Papin tulee ottaa keitetty pässin lapa sekä korista happamaton leipä ja happamaton ohut leipä ja antaa ne nasiirin käsiin sen jälkeen, kun tämä on ajattanut pois vihkiytymisensä merkin.
[20] Niitä on heilutettava heilutusuhrina Herran edessä. Uhri on papille pyhitetty heilutetun rintalihan ja anniksi annetun reiden lisäksi. Sen jälkeen nasiiri voi juoda viiniä.
[21]Tämä on laki nasiirista, joka tekee lupauksen, ja hänen uhreistaan Herralle hänen ryhtyessään nasiiriksi. Hän voi uhrata lisäksi muuta, mitä saa hankituksi. Hänen on toimittava antamansa lupauksen mukaan ja noudatettava nasiiriksi erottautumista koskevaa lakia.”

Herran siunaus

[22] Herra puhui Moosekselle:
[23] ”Sano Aaronille ja hänen pojilleen: Näin teidän tulee siunata israelilaisia. Sanokaa heille:
[24] ’ Herra siunatkoon sinua ja varjelkoon sinua,
[25] Herra valaiskoon kasvonsa sinulle ja olkoon sinulle armollinen,
[26] Herra kääntäköön kasvonsa sinun puoleesi ja antakoon sinulle rauhan.’
[27] Näin he laskevat minun nimeni israelilaisten ylle, ja minä siunaan heitä.”

4. Mooseksen 7

Heimoruhtinaiden vihkiäislahjat

[1]Kun Mooses oli saanut pystytetyksi asumuksen, hän voiteli ja pyhitti sen ja

todos os seus utensílios, bem como o altar e todos os seus pertences,

[2] os príncipes de Israel, os cabeças da casa de seus pais, os que foram príncipes das tribos, que haviam presidido o censo, ofereceram

[3] e trouxeram a sua oferta perante o SENHOR: seis carros cobertos e doze bois; cada dois príncipes ofereceram um carro, e cada um deles, um boi; e os apresentaram diante do tabernáculo.

[4] Disse o SENHOR a Moisés:

[5] Recebe-os deles, e serão destinados ao serviço da tenda da congregação; e os darás aos levitas, a cada um segundo o seu serviço.

[6] Moisés recebeu os carros e os bois e os deu aos levitas.

[7] Dois carros e quatro bois deu aos filhos de Gérson, segundo o seu serviço;

[8] quatro carros e oito bois deu aos filhos de Merari, segundo o seu serviço, sob a direção de Itamar, filho de Arão, o sacerdote.

[9] Mas aos filhos de Coate nada deu, porquanto a seu cargo estava o santuário, que deviam levar aos ombros.

[10] Ofereceram os príncipes para a consagração do altar, no dia em que foi ungido; sim, apresentaram a sua oferta perante o altar.

kaikki sen esineet sekä alttarin kaikkine esineineen. Kun hän oli voidellut ja pyhittänyt ne,

[2]tulivat Israelin ruhtinaat, perhekuntien päämiehet, heimoruhtinaat, jotka olivat valvoneet katselmusta ja

[3] toivat uhrilahjanaan Herran eteen kuudet katetut vaunut ja kaksitoista härkää. Kaksi ruhtinasta toi aina yhdet vaunut ja jokainen ruhtinas härän. He toivat ne asumuksen eteen.

[4] Herra sanoi Moosekselle:

[5] ”Ota ne heiltä ja anna leeviläisille käytettäviksi ilmestysmajan palveluksessa, kullekin palvelustehtävänsä mukaisesti.”

[6] Mooses otti vastaan vaunut ja härät ja antoi ne leeviläisille.

[7] Kahdet vaunut ja neljä härkää hän antoi Geersonin pojille heidän palvelustehtävänsä mukaisesti.

[8] Merarin pojille hän antoi neljät vaunut ja kahdeksan härkää heidän palvelustehtävänsä mukaisesti, jota he toimittivat Iitamarin, pappi Aaronin pojan, johdolla.

[9] Kehatin pojille hän ei antanut mitään, sillä heidän palvelutyönään oli kantaa pyhiä esineitä olallaan.

[10] Ruhtinaat toivat vihkiäislahjat alttaria varten sinä päivänä, jona se voideltiin. He toivat uhrilahjansa alttarin eteen,

[11] Disse o SENHOR a Moisés: Cada príncipe apresentará, no seu dia, a sua oferta para a consagração do altar.

[11] mutta Herra sanoi Moosekselle: ”Ruhtinaat tuokoot uhrilahjansa alttarin vihkimistä varten yksi kerrallaan, kukin omana päivänään.”

[12] O que, pois, no primeiro dia, apresentou a sua oferta foi Naassom, filho de Aminadabe, pela tribo de Judá.

[12]Ensimmäisenä päivänä toi uhrilahjansa Nahson, Amminadabin poika, Juudan heimosta.

[13] A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;

[13] Hänen uhrilahjanaan oli yksi sadankolmenkymmenen sekelin painoinen hopeavati, yksi hopeamalja, joka painoi seitsemänkymmentä sekeliä pyhäkkösekelin painon mukaan, molemmat täynnä öljyyn sekoitettuja hienoja vehnäjauhoja ruokauhriksi,

[14] um recipiente de dez siclos de ouro, cheio de incenso;

[14] yksi kymmenen sekelin painoinen kultakuppi täynnä suitsuketta,

[15] um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;

[15] yksi mullikka, yksi pässi ja yksi vuoden vanha karitsa polttouhriksi,

[16] um bode, para oferta pelo pecado;

[16] yksi pukki syntiuhriksi

[17] e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; foi esta a oferta de Naassom, filho de Aminadabe.

[17] sekä yhteysuhriksi kaksi nautaa, viisi pässiä, viisi pukkia ja viisi vuoden vanhaa uroskaritsaa. Tämä oli Nahsonin, Amminadabin pojan, uhrilahja.

[18] No segundo dia, fez a sua oferta Natanael, filho de Zuar, príncipe de Issacar.

[18]Toisena päivänä toi uhrilahjansa Netanel, Suuarin poika, Isaskarin ruhtinas.

[19] Como sua oferta apresentou um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;

[19] Hänen uhrilahjanaan oli yksi sadankolmenkymmenen sekelin painoinen hopeavati, yksi hopeamalja, joka painoi seitsemänkymmentä sekeliä pyhäkkösekelin painon mukaan, molemmat täynnä öljyyn sekoitettuja hienoja vehnäjauhoja ruokauhriksi,

[20] um recipiente de dez siclos de ouro, cheio de incenso;

[20] yksi kymmenen sekelin painoinen kultakuppi täynnä suitsuketta,

[21] um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;
[22] um bode, para oferta pelo pecado;
[23] e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; foi esta a oferta de Natanael, filho de Zuar.

[24] No terceiro dia, chegou o príncipe dos filhos de Zebulom, Eliabe, filho de Helom.

[25] A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;

[26] um recipiente de dez siclos de ouro, cheio de incenso;
[27] um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;
[28] um bode, para oferta pelo pecado;
[29] e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; foi esta a oferta de Eliabe, filho de Helom.

[30] No quarto dia, chegou o príncipe dos filhos de Rúben, Elizur, filho de Sedeur.

[31] A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;

[21] yksi mullikka, yksi pässi ja yksi vuoden vanha karitsa polttouhriksi,
[22] yksi pukki syntiuhriksi
[23] sekä yhteysuhriksi kaksi härkää, viisi pässiä, viisi pukkia ja viisi vuoden vanhaa uroskaritsaa. Tämä oli Netanelin, Suuarin pojan, uhrilahja.
[24]Kolmantena päivänä toi uhrilahjansa Sebulonin jälkeläisten ruhtinas Eliab, Heelonin poika.
[25] Hänen uhrilahjanaan oli yksi sadankolmenkymmenen sekelin painoinen hopeavati, yksi hopeamalja, joka painoi seitsemänkymmentä sekeliä pyhäkkösekelin painon mukaan, molemmat täynnä öljyyn sekoitettuja hienoja vehnäjauhoja ruokauhriksi,
[26] yksi kymmenen sekelin painoinen kultakuppi täynnä suitsuketta,
[27] yksi mullikka, yksi pässi ja yksi vuoden vanha karitsa polttouhriksi,
[28] yksi pukki syntiuhriksi
[29] sekä yhteysuhriksi kaksi härkää, viisi pässiä, viisi pukkia ja viisi vuoden vanhaa uroskaritsaa. Tämä oli Eliabin, Heelonin pojan, uhrilahja.
[30]Neljäntenä päivänä toi uhrilahjansa Ruubenin jälkeläisten ruhtinas Elisur, Sedeurin poika.

[31] Hänen uhrilahjanaan oli yksi sadankolmenkymmenen sekelin painoinen hopeavati, yksi hopeamalja, joka painoi seitsemänkymmentä sekeliä pyhäkkösekelin painon mukaan,

molemmat täynnä öljyyn sekoitettuja hienoja vehnäjauhoja ruokauhriksi,

32 um recipiente de dez siclos de ouro, cheio de incenso;

32 yksi kymmenen sekelin painoinen kultakuppi täynnä suitsuketta,

33 um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;

33 yksi mullikka, yksi pässi ja yksi vuoden vanha karitsa polttouhriksi,

34 um bode, para oferta pelo pecado;

34 yksi pukki syntiuhriksi

35 e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; foi esta a oferta de Elizur, filho de Sedeur.

35 sekä yhteysuhriksi kaksi härkää, viisi pässiä, viisi pukkia ja viisi vuoden vanhaa uroskaritsaa. Tämä oli Elisurin, Sedeurin pojan, uhrilahja.

36 No quinto dia, chegou o príncipe dos filhos de Simeão, Selumiel, filho de Zurisadai.

36 Viidentenä päivänä toi uhrilahjansa Simeonin jälkeläisten ruhtinas Selumiel, Suurisaddain poika.

37 A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;

37 Hänen uhrilahjanaan oli yksi sadankolmenkymmenen sekelin painoinen hopeavati, yksi hopeamalja, joka painoi seitsemänkymmentä sekeliä pyhäkkösekelin painon mukaan, molemmat täynnä öljyyn sekoitettuja hienoja vehnäjauhoja ruokauhriksi,

38 um recipiente de dez siclos de ouro, cheio de incenso;

38 yksi kymmenen sekelin painoinen kultakuppi täynnä suitsuketta,

39 um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;

39 yksi mullikka, yksi pässi ja yksi vuoden vanha karitsa polttouhriksi,

40 um bode, para oferta pelo pecado;

40 yksi pukki syntiuhriksi

41 e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; foi esta a oferta de Selumiel, filho de Zurisadai.

41 sekä yhteysuhriksi kaksi härkää, viisi pässiä, viisi pukkia ja viisi vuoden vanhaa uroskaritsaa. Tämä oli Selumielin, Suurisaddain pojan, uhrilahja.

42 No sexto dia, chegou o príncipe dos filhos de Gade, Eliasafe, filho de Deuel.

42 Kuudentena päivänä toi uhrilahjansa Gaadin jälkeläisten ruhtinas Eljasaf, Deuelin poika.

43 A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de

43 Hänen uhrilahjanaan oli yksi sadankolmenkymmenen sekelin

prata, de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;

44 um recipiente de dez siclos de ouro, cheio de incenso;

45 um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;

46 um bode, para oferta pelo pecado;

47 e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; foi esta a oferta de Eliasafe, filho de Deuel.

48 No sétimo dia, chegou o príncipe dos filhos de Efraim, Elisama, filho de Amiúde.

49 A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;

50 um recipiente de dez siclos de ouro, cheio de incenso;

51 um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;

52 um bode, para oferta pelo pecado;

53 e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; foi esta a oferta de Elisama, filho de Amiúde.

painoinen hopeavati, yksi hopeamalja, joka painoi seitsemänkymmentä sekeliä pyhäkkösekelin painon mukaan, molemmat täynnä öljyyn sekoitettuja hienoja vehnäjauhoja ruokauhriksi,

44 yksi kymmenen sekelin painoinen kultakuppi täynnä suitsuketta,

45 yksi mullikka, yksi pässi ja yksi vuoden vanha karitsa polttouhriksi,

46 yksi pukki syntiuhriksi

47 sekä yhteysuhriksi kaksi härkää, viisi pässiä, viisi pukkia ja viisi vuoden vanhaa uroskaritsaa. Tämä oli Eljasafin, Deuelin pojan, uhrilahja.

48 Seitsemäntenä päivänä toi uhrilahjansa Efraimin jälkeläisten ruhtinas Elisama, Ammihudin poika.

49 Hänen uhrilahjanaan oli yksi sadankolmenkymmenen sekelin painoinen hopeavati, yksi hopeamalja, joka painoi seitsemänkymmentä sekeliä pyhäkkösekelin painon mukaan, molemmat täynnä öljyyn sekoitettuja hienoja vehnäjauhoja ruokauhriksi,

50 yksi kymmenen sekelin painoinen kultakuppi täynnä suitsuketta,

51 yksi mullikka, yksi pässi ja yksi vuoden vanha karitsa polttouhriksi,

52 yksi pukki syntiuhriksi

53 sekä yhteysuhriksi kaksi härkää, viisi pässiä, viisi pukkia ja viisi vuoden vanhaa uroskaritsaa. Tämä oli Elisaman, Ammihudin pojan, uhrilahja.

[54] No oitavo dia, chegou o príncipe dos filhos de Manassés, Gamaliel, filho de Pedazur.

[54]Kahdeksantena päivänä toi uhrilahjansa Manassen jälkeläisten ruhtinas Gamliel, Pedasurin poika.

[55] A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;

[55] Hänen uhrilahjanaan oli yksi sadankolmenkymmenen sekelin painoinen hopeavati, yksi hopeamalja, joka painoi seitsemänkymmentä sekeliä pyhäkkösekelin painon mukaan, molemmat täynnä öljyyn sekoitettuja hienoja vehnäjauhoja ruokauhriksi,

[56] um recipiente de dez siclos de ouro, cheio de incenso;

[56] yksi kymmenen sekelin painoinen kultakuppi täynnä suitsuketta,

[57] um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;

[57] yksi mullikka, yksi pässi ja yksi vuoden vanha karitsa polttouhriksi,

[58] um bode, para oferta pelo pecado;

[58] yksi vuohipukki syntiuhriksi

[59] e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; foi esta a oferta de Gamaliel, filho de Pedazur.

[59] sekä yhteysuhriksi kaksi härkää, viisi pässiä, viisi pukkia ja viisi vuoden vanhaa uroskaritsaa. Tämä oli Gamlielin, Pedasurin pojan, uhrilahja.

[60] No dia nono, chegou o príncipe dos filhos de Benjamim, Abidã, filho de Gideoni.

[60]Yhdeksäntenä päivänä toi uhrilahjansa Benjaminin jälkeläisten ruhtinas Abidan, Gideonin poika.

[61] A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;

[61] Hänen uhrilahjanaan oli yksi sadankolmenkymmenen sekelin painoinen hopeavati, yksi hopeamalja, joka painoi seitsemänkymmentä sekeliä pyhäkkösekelin painon mukaan, molemmat täynnä öljyyn sekoitettuja hienoja vehnäjauhoja ruokauhriksi,

[62] um recipiente de dez siclos de ouro, cheio de incenso;

[62] yksi kymmenen sekelin painoinen kultakuppi täynnä suitsuketta,

[63] um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;

[63] yksi mullikka, yksi pässi ja yksi vuoden vanha karitsa polttouhriksi,

[64] um bode, para oferta pelo pecado;

[64] yksi pukki syntiuhriksi

[65] e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; foi esta a oferta de Abidã, filho de Gideoni.

[66] No décimo dia, chegou o príncipe dos filhos de Dã, Aiezer, filho de Amisadai.

[67] A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;

[68] um recipiente de dez siclos de ouro, cheio de incenso;

[69] um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;

[70] um bode, para oferta pelo pecado;

[71] e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; foi esta a oferta de Aiezer, filho de Amisadai.

[72] No dia undécimo, chegou o príncipe dos filhos de Aser, Pagiel, filho de Ocrã.

[73] A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;

[74] um recipiente de dez siclos de ouro, cheio de incenso;

[65] sekä yhteysuhriksi kaksi härkää, viisi pässiä, viisi pukkia ja viisi vuoden vanhaa uroskaritsaa. Tämä oli Abidanin, Gideonin pojan, uhrilahja.

[66]Kymmenentenä päivänä toi uhrilahjansa Daanin jälkeläisten ruhtinas Ahieser, Ammisaddain poika.

[67] Hänen uhrilahjanaan oli yksi sadankolmenkymmenen sekelin painoinen hopeavati, yksi hopeamalja, joka painoi seitsemänkymmentä sekeliä pyhäkkösekelin painon mukaan, molemmat täynnä öljyyn sekoitettuja hienoja vehnäjauhoja ruokauhriksi,

[68] yksi kymmenen sekelin painoinen kultakuppi täynnä suitsuketta,

[69] yksi mullikka, yksi pässi ja yksi vuoden vanha karitsa polttouhriksi,

[70] yksi pukki syntiuhriksi

[71] sekä yhteysuhriksi kaksi härkää, viisi pässiä, viisi pukkia ja viisi vuoden vanhaa uroskaritsaa. Tämä oli Ahieserin, Ammisaddain pojan, uhrilahja.

[72]Yhdentenätoista päivänä toi uhrilahjansa Asserin jälkeläisten ruhtinas Pagiel, Okranin poika.

[73] Hänen uhrilahjanaan oli yksi sadankolmenkymmenen sekelin painoinen hopeavati, yksi hopeamalja, joka painoi seitsemänkymmentä sekeliä pyhäkkösekelin painon mukaan, molemmat täynnä öljyyn sekoitettuja hienoja vehnäjauhoja ruokauhriksi,

[74] yksi kymmenen sekelin painoinen kultakuppi täynnä suitsuketta,

75 um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;
76 um bode, para oferta pelo pecado;
77 e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; foi esta a oferta de Pagiel, filho de Ocrã.

78 No duodécimo dia, chegou o príncipe dos filhos de Naftali, Aira, filho de Enã.

79 A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;

80 um recipiente de dez siclos de ouro, cheio de incenso;
81 um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;
82 um bode, para oferta pelo pecado;
83 e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; foi esta a oferta de Aira, filho de Enã.
84 Esta é a dádiva feita pelos príncipes de Israel para a consagração do altar, no dia em que foi ungido: doze pratos de prata, doze bacias de prata, doze recipientes de ouro;

85 cada prato de prata, de cento e trinta siclos, e cada bacia, de setenta; toda a prata dos utensílios foi de dois mil e

75 yksi mullikka, yksi pässi ja yksi vuoden vanha karitsa polttouhriksi,
76 yksi pukki syntiuhriksi
77 sekä yhteysuhriksi kaksi härkää, viisi pässiä, viisi pukkia ja viisi vuoden vanhaa uroskaritsaa. Tämä oli Pagielin, Okranin pojan, uhrilahja.
78Kahdentenatoista päivänä toi uhrilahjansa Naftalin jälkeläisten ruhtinas Ahira, Eenanin poika.
79 Hänen uhrilahjanaan oli yksi sadankolmenkymmenen sekelin painoinen hopeavati, yksi hopeamalja, joka painoi seitsemänkymmentä sekeliä pyhäkkösekelin painon mukaan, molemmat täynnä öljyyn sekoitettuja hienoja vehnäjauhoja ruokauhriksi,
80 yksi kymmenen sekelin painoinen kultakuppi täynnä suitsuketta,
81 yksi mullikka, yksi pässi ja yksi vuoden vanha karitsa polttouhriksi,
82 yksi pukki syntiuhriksi
83 sekä yhteysuhriksi kaksi härkää, viisi pässiä, viisi pukkia ja viisi vuoden vanhaa uroskaritsaa. Tämä oli Ahiran, Eenanin pojan, uhrilahja.
84Nämä olivat vihkiäislahjat, jotka Israelin ruhtinaat antoivat alttaria varten silloin, kun se voideltiin: hopeavateja oli kaksitoista, maljoja kaksitoista ja kultakuppeja kaksitoista.
85 Kukin hopeavati oli sadankolmenkymmenen sekelin ja kukin malja seitsemänkymmenen sekelin painoinen. Astioissa oli siis hopeaa

quatrocentos siclos, segundo o siclo do santuário;

[86] doze recipientes de ouro cheios de incenso, cada um de dez siclos, segundo o siclo do santuário; todo o ouro dos recipientes foi de cento e vinte siclos;

[87] todos os animais para o holocausto foram doze novilhos; carneiros, doze; doze cordeiros de um ano, com a sua oferta de manjares; e doze bodes para oferta pelo pecado.

[88] E todos os animais para o sacrifício pacífico foram vinte e quatro novilhos; os carneiros, sessenta; os bodes, sessenta; os cordeiros de um ano, sessenta; esta é a dádiva para a consagração do altar, depois que foi ungido.

[89] Quando entrava Moisés na tenda da congregação para falar com o SENHOR, então, ouvia a voz que lhe falava de cima do propiciatório, que está sobre a arca do Testemunho entre os dois querubins; assim lhe falava.

Números 8

As sete lâmpadas do santuário

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

[2] Fala a Arão e dize-lhe: Quando colocares as lâmpadas, seja de tal maneira que venham as sete a alumiar defronte do candelabro.

[3] E Arão fez assim; colocou as lâmpadas para que alumiassem defronte do

kaikkiaan kaksituhatta neljäsataa sekeliä pyhäkkösekelin painon mukaan.

[86] Kultakuppeja, jotka olivat täynnä suitsuketta, oli kaksitoista. Kukin kuppi painoi kymmenen sekeliä pyhäkkösekelin painon mukaan. Kupeissa oli siis kultaa kaikkiaan satakaksikymmentä sekeliä.

[87] Polttouhrimullikoita oli yhteensä kaksitoista, pässejä kaksitoista ja vuoden vanhoja uroskaritsoita kaksitoista. Niihin kuuluivat lisäksi ruokauhrit. Myös syntiuhripukkeja oli kaksitoista.

[88] Yhteysuhriteuraita oli kaikkiaan kaksikymmentäneljä härkää, kuusikymmentä pässiä, kuusikymmentä pukkia ja kuusikymmentä vuoden vanhaa uroskaritsaa. Nämä olivat vihkiäislahjat, jotka annettiin alttarin voitelemisen jälkeen.

[89] Kun Mooses meni ilmestysmajaan puhumaan Herran kanssa, hän kuuli äänen, joka puhui hänelle todistuksen arkun päällä olevalta armoistuimelta , kahden kerubin välistä. Sieltä Herra puhui hänelle.

4. Mooseksen 8

Lampunjalka

[1] Herrapuhui Moosekselle:

[2] ”Sano Aaronille: Aseta lamput paikoilleen niin, että ne seitsemän lamppua luovat valoa lampunjalan etupuolelle.”

[3] Aaron teki niin. Hän asetti lamput niin, että ne loivat valoa lampunjalan

candelabro, como o SENHOR ordenara a Moisés.

[4] O candelabro era feito de ouro batido desde o seu pedestal até às suas flores; segundo o modelo que o SENHOR mostrara a Moisés, assim ele fez o candelabro.

etupuolelle, Herran Moosekselle antaman käskyn mukaan.

[4] Lampunjalka oli tehty kullasta takomalla; sen runko ja kukatkin oli taottu. Mooses teetti lampunjalan aivan sen mallin mukaan, jonka Herra oli hänelle näyttänyt.

A consagração dos levitas

[5] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[6] Toma os levitas do meio dos filhos de Israel e purifica-os;

[7] assim lhes farás, para os purificar: asperge sobre eles a água da expiação; e sobre todo o seu corpo farão passar a navalha, lavarão as suas vestes e se purificarão;

[8] e tomarão um novilho, com a sua oferta de manjares de flor de farinha, amassada com azeite; tu, porém, tomarás outro novilho para oferta pelo pecado.

[9] Farás chegar os levitas perante a tenda da congregação; e ajuntarás toda a congregação dos filhos de Israel.

[10] Quando, pois, fizerem chegar os levitas perante o SENHOR, os filhos de Israel porão as mãos sobre eles.

[11] Arão apresentará os levitas como oferta movida perante o SENHOR, da parte dos filhos de Israel; e serão para o serviço do SENHOR.

[12] Os levitas porão as mãos sobre a cabeça dos novilhos; e tu sacrificarás um para oferta pelo pecado e o outro para holocausto ao SENHOR, para fazer expiação pelos levitas.

Leeviläisten puhdistaminen

[5] Herrapuhui Moosekselle:

[6] ”Ota leeviläiset erilleen israelilaisten keskuudesta ja puhdista heidät.

[7] Puhdistaaksesi heidät tee näin: Vihmo heidän päälleen synnistä puhdistavaa vettä. Heidän on ajeltava partaveitsellä kaikki ruumiinsa karvat ja pestävä vaatteensa. Näin heidän on puhdistauduttava.

[8] Ottakoot he sitten mullikan sekä siihen kuuluvana ruokauhrina öljyyn sekoitettuja hienoja vehnäjauhoja. Ota sinä vielä toinen mullikka syntiuhriksi.

[9] Tuo sitten leeviläiset ilmestysmajan eteen ja kutsu koolle koko Israelin seurakunta.

[10] Kun olet tuonut leeviläiset Herran eteen, israelilaiset laskekoot kätensä leeviläisten päälle.

[11] Aaron antakoon Herran edessä leeviläiset heilutusuhriksi israelilaisten puolesta, niin että leeviläiset voivat toimia Herran palvelijoina.

[12] Leeviläiset laskekoot kätensä mullikoiden pään päälle. Valmista sinä toinen niistä syntiuhriksi ja toinen polttouhriksi Herralle toimittaaksesi sovituksen leeviläisille.

13 Porás os levitas perante Arão e perante os seus filhos e os apresentarás por oferta movida ao SENHOR.

13 Aseta sitten leeviläiset Aaronin ja hänen poikiensa eteen ja anna heidät heilutusuhrina Herralle .

14 E separarás os levitas do meio dos filhos de Israel; os levitas serão meus.

14 Erota näin leeviläiset muista israelilaisista, niin että leeviläisistä tulee minun omiani.

15 Depois disso, entrarão os levitas para fazerem o serviço da tenda da congregação; e tu os purificarás e, por oferta movida, os apresentarás,

15 Sen jälkeen leeviläiset menkööt ilmestysmajan palvelustehtäviin. Puhdista heidät ja anna heidät heilutusuhriksi,

16 porquanto eles dentre os filhos de Israel me são dados; em lugar de todo aquele que abre a madre, do primogênito de cada um dos filhos de Israel, para mim os tomei.

16 sillä heidät on kokonaan luovutettu minulle israelilaisten keskuudesta. Minä olen ottanut heidät omikseni kaikkien israelilaisten esikoisten sijaan, kaikkien, jotka avaavat äidin kohdun.

17 Porque meu é todo primogênito entre os filhos de Israel, tanto de homens como de animais; no dia em que, na terra do Egito, feri todo primogênito, os consagrei para mim.

17 Jokainen Israelin esikoinen, niin ihmisten kuin karjankin, kuuluu minulle. Minä pyhitin heidät itselleni sinä päivänä, jona surmasin kaikki Egyptin maan esikoiset.

18 Tomei os levitas em lugar de todo primogênito entre os filhos de Israel.

18 Nyt minä otan kuitenkin leeviläiset omikseni kaikkien israelilaisten esikoisten sijaan.

19 E os levitas, dados a Arão e a seus filhos, dentre os filhos de Israel, entreguei-os para fazerem o serviço dos filhos de Israel na tenda da congregação e para fazerem expiação por eles, para que não haja praga entre o povo de Israel, chegando-se os filhos de Israel ao santuário.

19 Minä annoin leeviläiset israelilaisten keskuudesta palvelijoiksi Aaronille ja hänen pojilleen suorittamaan palvelusta ilmestysmajassa israelilaisten puolesta ja toimittamaan israelilaisille sovituksen, ettei israelilaisia kohtaisi rangaistus, kun he lähestyvät pyhäkköä.”

20 E assim fez Moisés, e Arão, e toda a congregação dos filhos de Israel com os levitas; segundo tudo o que o SENHOR ordenara a Moisés acerca dos levitas, assim lhes fizeram os filhos de Israel.

20 Näin Mooses, Aaron ja koko Israelin seurakunta tekivät leeviläisille. Israelilaiset tekivät leeviläisille tarkoin Herran Moosekselle antaman käskyn mukaan.

[21] Os levitas se purificaram e lavaram as suas vestes, e Arão os apresentou por oferta movida perante o SENHOR e fez expiação por eles, para purificá-los.

[21] Leeviläiset puhdistautuivat synnistä ja pesivät vaatteensa. Sitten Aaron antoi heidät Herran edessä heilutusuhriksi ja toimitti heille sovituksen heidän puhdistamisekseen.

[22] Depois disso, chegaram os levitas, para fazerem o seu serviço na tenda da congregação, perante Arão e seus filhos; como o SENHOR ordenara a Moisés acerca dos levitas, assim lhes fizeram.

[22] Sen jälkeen leeviläiset menivät ilmestysmajaan toimittamaan palvelustaan Aaronin ja hänen poikiensa johdolla. Niin kuin Herra oli Moosekselle leeviläisistä määrännyt, niin heille tehtiin.

[23] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[23] Herra puhui Moosekselle:

[24] Isto é o que toca aos levitas: da idade de vinte e cinco anos para cima entrarão, para fazerem o seu serviço na tenda da congregação;

[24] ”Tämä koskee leeviläisiä: Kahdenkymmenenviiden vuoden iästä alkaen he ovat palveluskelpoisia ilmestysmajan palvelutyössä.

[25] mas desde a idade de cinqüenta anos desobrigar-se-ão do serviço e nunca mais servirão;

[25] Viidenkymmenen ikävuoden jälkeen heidän on kuitenkin vetäydyttävä syrjään palvelusta toimittavien joukosta eivätkä he enää saa olla palvelutyössä.

[26] porém ajudarão aos seus irmãos na tenda da congregação, no tocante ao cargo deles; não terão mais serviço. Assim farás com os levitas quanto aos seus deveres.

[26] He voivat auttaa veljiään ilmestysmajan tehtävien hoitamisessa, mutta he eivät saa enää suorittaa palvelusta. Järjestä leeviläisten tehtävät näin.”

Números 9

A celebração da Páscoa

[1] Falou o SENHOR a Moisés no deserto do Sinai, no ano segundo da sua saída da terra do Egito, no mês primeiro, dizendo:

[2] Celebrem os filhos de Israel a Páscoa a seu tempo.

[3] No dia catorze deste mês, ao crepúsculo da tarde, a seu tempo a celebrareis;

4. Mooseksen 9

Täsmennyksiä pääsiäismääräyksiin

[1] Herrapuhui Moosekselle Siinain autiomaassa toisena vuotena siitä, kun israelilaiset olivat lähteneet Egyptin maasta, vuoden ensimmäisessä kuussa. Hän sanoi:

[2] ”Israelilaisten tulee viettää pääsiäistä säädettynä aikana.

[3] Viettäkää sitä määräaikaan, tämän kuukauden neljäntenätoista päivänä iltahämärissä. Viettäkää pääsiäistä

segundo todos os seus estatutos e segundo todos os seus ritos, a celebrareis.

4 Disse, pois, Moisés aos filhos de Israel que celebrassem a Páscoa.

5 Então, celebraram a Páscoa no dia catorze do mês primeiro, ao crepúsculo da tarde, no deserto do Sinai; segundo tudo o que o SENHOR ordenara a Moisés, assim fizeram os filhos de Israel.

6 Houve alguns que se acharam imundos por terem tocado o cadáver de um homem, de maneira que não puderam celebrar a Páscoa naquele dia; por isso, chegando-se perante Moisés e Arão,

7 disseram-lhes: Estamos imundos por termos tocado o cadáver de um homem; por que havemos de ser privados de apresentar a oferta do SENHOR, a seu tempo, no meio dos filhos de Israel?

8 Respondeu-lhes Moisés: Esperai, e ouvirei o que o SENHOR vos ordenará.

9 Então, disse o SENHOR a Moisés:

10 Fala aos filhos de Israel, dizendo: Quando alguém entre vós ou entre as vossas gerações achar-se imundo por causa de um morto ou se achar em jornada longe de vós, contudo, ainda celebrará a Páscoa ao SENHOR.

11 No mês segundo, no dia catorze, no crepúsculo da tarde, a celebrarão; com pães asmos e ervas amargas a comerão.

kaikkien sitä koskevien käskyjen ja säädösten mukaan.”

4Niin Mooses puhui israelilaisille pääsiäisen viettämisestä,

5 ja he viettivät Siinain autiomaassa pääsiäistä ensimmäisen kuun neljäntenätoista päivänä iltahämärissä. Israelilaiset tekivät kaiken niin kuin Herra oli Mooseksen kautta käskenyt.

6Muutamat miehet olivat kuitenkin saastuneet kuolleesta eivätkä voineet viettää pääsiäistä sinä päivänä. He tulivat vielä samana päivänä Mooseksen ja Aaronin eteen

7ja sanoivat Moosekselle: ”Me olemme saastuneet kuolleesta. Miksi meidän ei anneta tuoda Herralle uhria määräaikana yhdessä muiden israelilaisten kanssa?”

8 Mooses sanoi heille: ”Odottakaa tässä. Minä tahdon kuulla, mitä Herra säätää teistä.”

9Silloin Herra sanoi Moosekselle:

10 ”Puhu israelilaisille: Jos jotkut teistä tai teidän jälkeläisistänne ovat saastuneet kuolleesta tai ovat kaukana matkalla, he voivat kuitenkin viettää Herran pääsiäistä.

11 Viettäkööt he sitä toisen kuun neljäntenätoista päivänä iltahämärissä. Syököön he pääsiäislampaan happamattoman leivän ja katkerien yrttien kanssa.

[12] Dela nada deixarão até à manhã e dela não quebrarão osso algum; segundo todo o estatuto da Páscoa, a celebrarão.

[12]He eivät saa jättää siitä mitään seuraavaan aamuun eivätkä rikkoa yhtään sen luuta. Heidän tulee valmistaa se kaikkien pääsiäisuhria koskevien lakien mukaan.

[13] Porém, se um homem achar-se limpo, e não estiver de caminho, e deixar de celebrar a Páscoa, essa alma será eliminada do seu povo, porquanto não apresentou a oferta do SENHOR, a seu tempo; tal homem levará sobre si o seu pecado.

[13]Mutta jokainen, joka laiminlyö pääsiäisen vieton, vaikka on puhdas eikä ole matkoilla, on poistettava kansansa keskuudesta, koska hän ei ole tuonut Herralle uhria säädettynä aikana. Sellainen ihminen kantakoon syntinsä seuraukset.

[14] Se um estrangeiro habitar entre vós e também celebrar a Páscoa ao SENHOR, segundo o estatuto da Páscoa e segundo o seu rito, assim a celebrará; um só estatuto haverá para vós outros, tanto para o estrangeiro como para o natural da terra.

[14] Kun luonanne asuva muukalainen tahtoo viettää Herran pääsiäistä, hänen on noudatettava pääsiäistä koskevia lakeja ja säädöksiä. Teitä kaikkia koskee sama laki, sekä muukalaista että maassa syntynyttä."

A nuvem sobre o tabernáculo

Êxodo 40.34-38

[15] No dia em que foi erigido o tabernáculo, a nuvem o cobriu, a saber, a tenda do Testemunho; e, à tarde, estava sobre o tabernáculo uma aparência de fogo até à manhã.

[16] Assim era de contínuo: a nuvem o cobria, e, de noite, havia aparência de fogo.

[17] Quando a nuvem se erguia de sobre a tenda, os filhos de Israel se punham em marcha; e, no lugar onde a nuvem parava, aí os filhos de Israel se acampavam.

[18] Segundo o mandado do SENHOR, os filhos de Israel partiam e, segundo o mandado do SENHOR, se acampavam; por todo o tempo em que a nuvem pairava

Pilvi johtaa kansaa

[15]Kun asumus oli pystytetty, pilvi peitti asumuksen. Iltaisin sen ylle ilmestyi tulen kaltainen hohde, joka näkyi illasta aamuun asti.

[16]Näin oli aina: pilvi peitti sen päivällä ja tulenhohde yöllä.

[17] Aina pilven kohotessa teltan päältä israelilaiset lähtivät liikkeelle. Mihin paikkaan pilvi laskeutui, sinne he leiriytyivät.

[18] Herrankäskyn mukaan israelilaiset lähtivät liikkeelle, ja Herran käskyn mukaan israelilaiset leiriytyivät. He olivat

sobre o tabernáculo, permaneciam acampados.

[19] Quando a nuvem se detinha muitos dias sobre o tabernáculo, então, os filhos de Israel cumpriam a ordem do SENHOR e não partiam.

[20] Às vezes, a nuvem ficava poucos dias sobre o tabernáculo; então, segundo o mandado do SENHOR, permaneciam e, segundo a ordem do SENHOR, partiam.

[21] Às vezes, a nuvem ficava desde a tarde até à manhã; quando, pela manhã, a nuvem se erguia, punham-se em marcha; quer de dia, quer de noite, erguendo-se a nuvem, partiam.

[22] Se a nuvem se detinha sobre o tabernáculo por dois dias, ou um mês, ou por mais tempo, enquanto pairava sobre ele, os filhos de Israel permaneciam acampados e não se punham em marcha; mas, erguendo-se ela, partiam.

[23] Segundo o mandado do SENHOR, se acampavam e, segundo o mandado do SENHOR, se punham em marcha; cumpriam o seu dever para com o SENHOR, segundo a ordem do SENHOR por intermédio de Moisés.

leiriytyneinä niin kauan kuin pilvi pysyi asumuksen päällä.

[19] Jos pilvi viipyi asumuksen päällä pitkän aikaa, israelilaiset noudattivat Herran käskyä eivätkä lähteneet liikkeelle.

[20] Joskus pilvi viipyi asumuksen päällä vain muutamia päiviä. Herran käskyn mukaan he silloinkin olivat leiriytyneinä, ja Herran käskyn mukaan he lähtivät liikkeelle.

[21] Jos pilvi joskus pysyi paikallaan vain illasta aamuun ja kohosi aamulla, he lähtivät silloinkin liikkeelle. Samoin jos pilvi pysyi paikallaan päivän ja yön ja sitten kohosi, he lähtivät liikkeelle.

[22] Jos pilvi viipyi asumuksen päällä pari päivää tai kuukauden tai vielä pitemmän ajan, israelilaiset olivat leiriytyneinä eivätkä lähteneet liikkeelle. Mutta kun pilvi kohosi, he lähtivät liikkeelle.

[23] Herran käskyn mukaan he leiriytyivät ja Herran käskyn mukaan lähtivät liikkeelle. He noudattivat kaikkea, mitä Herra oli Mooseksen kautta käskenyt heidän noudattaa.

Números 10

As duas trombetas de prata

[1] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[2] Faze duas trombetas de prata; de obra batida as farás; servir-te-ão para convocares a congregação e para a partida dos arraiais.

4. Mooseksen 10

Hopeatorvet

[1] Herrasanoi Moosekselle:

[2] ”Tee itsellesi kaksi hopeatorvea. Tee ne takomalla. Olkoot ne sinulla seurakunnan koollekutsumista ja leirien liikkeellepanemista varten.

[3] Quando tocarem, toda a congregação se ajuntará a ti à porta da tenda da congregação.

[4] Mas, quando tocar uma só, a ti se ajuntarão os príncipes, os cabeças dos milhares de Israel.

[5] Quando as tocardes a rebate, partirão os arraiais que se acham acampados do lado oriental.

[6] Mas, quando a segunda vez as tocardes a rebate, então, partirão os arraiais que se acham acampados do lado sul; a rebate, as tocarão para as suas partidas.

[7] Mas, se se houver de ajuntar a congregação, tocá-las-eis, porém não a rebate.

[8] Os filhos de Arão, sacerdotes, tocarão as trombetas; e a vós outros será isto por estatuto perpétuo nas vossas gerações.

[9] Quando, na vossa terra, sairdes a pelejar contra os opressores que vos apertam, também tocareis as trombetas a rebate, e perante o SENHOR, vosso Deus, haverá lembrança de vós, e sereis salvos de vossos inimigos.

[10] Da mesma sorte, no dia da vossa alegria, e nas vossas solenidades, e nos princípios dos vossos meses, também tocareis as vossas trombetas sobre os vossos holocaustos e sobre os vossos sacrifícios pacíficos, e vos serão por lembrança perante vosso Deus. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

Os israelitas partem do Sinai

[3] Kun niihin molempiin puhalletaan, koko seurakunnan on kokoonnuttava sinun luoksesi ilmestysmajan ovelle.

[4] Mutta jos vain yhteen puhalletaan, ruhtinaat, Israelin heimojen päämiehet, kokoontukoot sinun luoksesi.

[5] Kun puhallatte hälytyssoiton, itäpuolelle asettuneiden leirikuntien on lähdettävä liikkeelle.

[6] Kun puhallatte hälytyssoiton toistamiseen, eteläpuolelle asettuneiden leirikuntien on lähdettävä liikkeelle. Hälytyssoitto puhalletaan leirikuntien liikkeellelähdön merkiksi.

[7] Kutsuessanne seurakuntaa koolle puhaltakaa torveen. Älkää kuitenkaan puhaltako hälytyssoittoa.

[8] Papit, Aaronin pojat, puhaltakoot torviin. Tämä kuuluu teille ikuisen säädöksen mukaan polvesta polveen.

[9] Kun te lähdette maassanne taisteluun vihollista vastaan, joka ahdistaa teitä, puhaltakaa torvilla hälytys. Silloin Herra , teidän Jumalanne, muistaa teitä ja te pelastutte vihollistenne käsistä.

[10]Puhaltakaa torviin myös ilonpäivinänne, vuotuisina juhlinanne ja uudenkuunpäivinä uhratessanne polttouhrejanne ja yhteysuhrejanne, niin ne muistuttavat teistä Jumalanne edessä. Minä olen Herra , teidän Jumalanne.”

Lähtö Siinailta

[11] Aconteceu, no ano segundo, no segundo mês, aos vinte do mês, que a nuvem se ergueu de sobre o tabernáculo da congregação.

[11]Toisen vuoden toisen kuukauden kahdentenakymmenentenä päivänä pilvi kohosi todistuksen asumuksen yltä.

[12] Os filhos de Israel puseram-se em marcha do deserto do Sinai, jornada após jornada; e a nuvem repousou no deserto de Parã.

[12] Silloin israelilaiset lähtivät Siinain autiomaasta liikkeelle leirikunnittain. Paaranin autiomaassa pilvi pysähtyi jälleen.

[13] Assim, pela primeira vez, se puseram em marcha, segundo o mandado do SENHOR, por Moisés.

[13] Näin he lähtivät ensimmäistä kertaa liikkeelle sillä tavoin, kuin Herra oli Mooseksen kautta käskenyt.

[14] Primeiramente, partiu o estandarte do arraial dos filhos de Judá, segundo as suas turmas; e, sobre o seu exército, estava Naassom, filho de Aminadabe;

[14]Ensimmäisenä lähti liikkeelle osastoittain Juudan jälkeläisten leirikunta lippuineen. Juudan joukkoa johti Nahson, Amminadabin poika.

[15] sobre o exército da tribo dos filhos de Issacar, Natanael, filho de Zuar;

[15]Isaskarilaisten heimon joukkoa johti Netanel, Suuarin poika.

[16] e, sobre o exército da tribo dos filhos de Zebulom, Eliabe, filho de Helom.

[16] Sebulonilaisten heimon joukkoa johti Eliab, Heelonin poika.

[17] Então, desarmaram o tabernáculo, e os filhos de Gérson e os filhos de Merari partiram, levando o tabernáculo.

[17] Kun asumus oli purettu, liikkeelle lähtivät geersonilaiset ja merarilaiset, jotka kantoivat asumusta.

[18] Depois, partiu o estandarte do arraial de Rúben, segundo as suas turmas; e, sobre o seu exército, estava Elizur, filho de Sedeur;

[18]Sitten lähti liikkeelle osastoittain Ruubenin leirikunta lippuineen. Ruubenin joukkoa johti Elisur, Sedeurin poika.

[19] sobre o exército da tribo dos filhos de Simeão, Selumiel, filho de Zurisadai;

[19] Simeonilaisten heimon joukkoa johti Selumiel, Suurisaddain poika.

[20] e, sobre o exército da tribo dos filhos de Gade, Eliasafe, filho de Deuel.

[20] Gaadilaisten heimon joukkoa johti Eljasaf, Deuelin poika.

[21] Então, partiram os coatitas, levando as coisas santas; e erigia-se o tabernáculo até que estes chegassem.

[21] Sitten lähtivät kehatilaiset liikkeelle pyhiä esineitä kantaen. Asumus oli pystytetty, ennen kuin he saapuivat perille.

[22] Depois, partiu o estandarte do arraial dos filhos de Efraim, segundo as suas turmas; e, sobre o seu exército, estava Elisama, filho de Amiúde;
[23] sobre o exército da tribo dos filhos de Manassés, Gamaliel, filho de Pedazur;
[24] e, sobre o exército da tribo dos filhos de Benjamim, Abidã, filho de Gideoni.
[25] Então, partiu o estandarte do arraial dos filhos de Dã, formando a retaguarda de todos os arraiais, segundo as suas turmas; e, sobre o seu exército, estava Aiezer, filho de Amisadai;
[26] sobre o exército da tribo dos filhos de Aser, Pagiel, filho de Ocrã;
[27] e, sobre o exército da tribo dos filhos de Naftali, Aira, filho de Enã.
[28] Nesta ordem, puseram-se em marcha os filhos de Israel, segundo os seus exércitos.

Moisés roga a Hobabe que vá com eles

[29] Disse Moisés a Hobabe, filho de Reuel, o midianita, sogro de Moisés: Estamos de viagem para o lugar de que o SENHOR disse: Dar-vo-lo-ei; vem conosco, e te faremos bem, porque o SENHOR prometeu boas coisas a Israel.

[30] Porém ele respondeu: Não irei; antes, irei à minha terra e à minha parentela.

[31] Tornou-lhe Moisés: Ora, não nos deixes, porque tu sabes que devemos acampar-nos no deserto; e nos servirás de guia.

[32] Se vieres conosco, far-te-emos o mesmo bem que o SENHOR a nós nos fizer.

[22]Sitten lähti liikkeelle osastoittain efraimilaisten leirikunta lippuineen. Efraimin joukkoa johti Elisama, Ammihudin poika.
[23] Manasselaisten heimon joukkoa johti Gamliel, Pedasurin poika.
[24] Benjaminilaisten heimon joukkoa johti Abidan, Gideonin poika.

[25]Jälkijoukkona, leirikunnista viimeisenä, lähti liikkeelle osastoittain daanilaisten leirikunta lippuineen. Daanin joukkoa johti Ahieser, Ammisaddain poika.

[26] Asserilaisten heimon joukkoa johti Pagiel, Okranin poika,
[27] ja naftalilaisten heimon joukkoa Ahira, Eenanin poika.
[28]Tässä järjestyksessä israelilaisten joukot lähtivät liikkeelle.

[29] Mooses sanoi Hoobabille, midianilaisen appensa Reuelin pojalle: ”Me olemme matkalla paikkaan, josta Herra on sanonut: ’Sen minä annan teille.’ Lähde meidän kanssamme, niin me palkitsemme sinut hyvin, sillä Herra on luvannut hyvää Israelille.”
[30]Mutta Hoobab vastasi hänelle: ”En lähde, vaan menen omaan maahani ja synnyinseudulleni.”
[31] Mooses sanoi: ”Älä jätä meitä, sillä sinä tiedät, minne meidän on hyvä leiriytyä autiomaassa. Ryhdy siis meille oppaaksi .
[32] Jos lähdet kanssamme, me annamme sinun saada osasi siitä hyvästä, mitä Herra meille suo.”

33 Partiram, pois, do monte do SENHOR caminho de três dias; a arca da Aliança do SENHOR ia adiante deles caminho de três dias, para lhes deparar lugar de descanso.

34 A nuvem do SENHOR pairava sobre eles de dia, quando partiam do arraial.

35 Partindo a arca, Moisés dizia: Levanta-te, SENHOR, e dissipados sejam os teus inimigos, e fujam diante de ti os que te odeiam.

36 E, quando pousava, dizia: Volta, ó SENHOR, para os milhares de milhares de Israel.

33 Israelilaiset kulkivat Herran vuoren luota kolme päivänmatkaa, ja Herran liitonarkku kulki heidän edellään kolme päivänmatkaa etsien heille levähdyspaikat.

34 Herran pilvi oli heidän yläpuolellaan päivällä, kun he lähtivät liikkeelle leiristä.

35Kun arkku lähti liikkeelle, Mooses lausui: ”Nouse, Herra , niin vihollisesi hajaantuvat ja vihamiehesi pakenevat edeltäsi.”

36Kun arkku pysähtyi, hän lausui: ”Käänny, Herra , Israelin kymmentuhantisten joukkojen puoleen.”

Números 11

As murmurações dos israelitas

1 Queixou-se o povo de sua sorte aos ouvidos do SENHOR; ouvindo-o o SENHOR, acendeu-se-lhe a ira, e fogo do SENHOR ardeu entre eles e consumiu extremidades do arraial.

2 Então, o povo clamou a Moisés, e, orando este ao SENHOR, o fogo se apagou.

3 Pelo que chamou aquele lugar Taberá, porque o fogo do SENHOR se acendera entre eles.

4 E o populacho que estava no meio deles veio a ter grande desejo das comidas dos egípcios; pelo que os filhos de Israel tornaram a chorar e também disseram: Quem nos dará carne a comer?

5 Lembramo-nos dos peixes que, no Egito, comíamos de graça; dos pepinos, dos melões, dos alhos silvestres, das cebolas e dos alhos.

4. Mooseksen 11

Kansa napisee ruuasta

1Kansa alkoi valittaa, ja se oli paha Herran silmissä . Hän kuuli sen ja vihastui, ja Herran tuli syttyi israelilaisten keskellä ja poltti leirin reunimmaisia osia.

2Silloin kansa huusi avuksi Moosesta. Mooses rukoili Herraa , ja tuli sammui.

3 Paikkaa ruvettiin kutsumaan nimellä Tabeera , koska Herran tuli oli polttanut heitä siellä.

4Mutta israelilaisten keskuudessa olevassa sekakansassa heräsivät himot, ja myös israelilaiset alkoivat taas itkeä. He sanoivat: ”Jospa joku antaisi meille lihaa syödäksemme!

5Me muistamme kalat, joita söimme Egyptissä ilmaiseksi, samoin kurkut, melonit, purjot, sipulit ja valkosipulit.

[6] Agora, porém, seca-se a nossa alma, e nenhuma coisa vemos senão este maná.

[7] Era o maná como semente de coentro, e a sua aparência, semelhante à de bdélio.

[8] Espalhava-se o povo, e o colhia, e em moinhos o moía ou num gral o pisava, e em panelas o cozia, e dele fazia bolos; o seu sabor era como o de bolos amassados com azeite.

[9] Quando, de noite, descia o orvalho sobre o arraial, sobre este também caía o maná.

Moisés acha pesado o seu cargo

[10] Então, Moisés ouviu chorar o povo por famílias, cada um à porta de sua tenda; e a ira do SENHOR grandemente se acendeu, e pareceu mal aos olhos de Moisés.

[11] Disse Moisés ao SENHOR: Por que fizeste mal a teu servo, e por que não achei favor aos teus olhos, visto que puseste sobre mim a carga de todo este povo?

[12] Concebi eu, porventura, todo este povo? Dei-o eu à luz, para que me digas: Leva-o ao teu colo, como a ama leva a criança que mama, à terra que, sob juramento, prometeste a seus pais?

[13] Donde teria eu carne para dar a todo este povo? Pois chora diante de mim, dizendo: Dá-nos carne que possamos comer.

[6] Nyt me sen sijaan näännymme nälkään . Eihän täällä näy mitään muuta kuin tuota mannaa.”

[7] Manna oli korianterin siementen kaltaista, ja se muistutti myös bedellion-pihkaa.

[8]Kansa samoili kokoamassa mannaa ja jauhoi sitä käsikivillä tai survoi huhmaressa. Sitten he keittivät sitä padassa ja valmistivat siitä leipiä. Se maistui samanlaiselta kuin öljyleivonnainen.

[9] Kun kaste laskeutui yöllä leiriin, laskeutui sinne myös mannaa.

Mooses valittaa raskasta kutsumustaan

[10]Mooses kuuli, kuinka kansa, jokainen perhekunta, itki telttansa ovella. Herra vihastui siitä kovin, ja myös Mooseksen mielestä se oli paha.

[11] Mooses sanoi Herralle : ”Miksi olet tehnyt näin pahoin palvelijallesi? Miksi en ole saanut armoa sinun silmissäsi? Sinähän olet pannut koko tämän kansan taakaksi minun päälleni.

[12] Olenko minä kantanut kohdussani koko tätä kansaa, olenko minä synnyttänyt sen? Sinähän käsket minun kantaa sitä sylissäni niin kuin hoitaja imeväistä lasta, kantaa siihen maahan, josta olet vannonut valan heidän isilleen.

[13]Mistä minulla on antaa lihaa koko tälle kansalle? He ahdistavat minua itkullaan ja sanovat: ’Anna meille lihaa, että saamme syödä.’

[14] Eu sozinho não posso levar todo este povo, pois me é pesado demais.

[15] Se assim me tratas, mata-me de uma vez, eu te peço, se tenho achado favor aos teus olhos; e não me deixes ver a minha miséria.

Deus designa setenta anciãos para ajudarem Moisés

[16] Disse o SENHOR a Moisés: Ajunta-me setenta homens dos anciãos de Israel, que sabes serem anciãos e superintendentes do povo; e os trarás perante a tenda da congregação, para que assistam ali contigo.

[17] Então, descerei e ali falarei contigo; tirarei do Espírito que está sobre ti e o porei sobre eles; e contigo levarão a carga do povo, para que não a leves tu somente.

[18] Dize ao povo: Santificai-vos para amanhã e comereis carne; porquanto chorastes aos ouvidos do SENHOR, dizendo: Quem nos dará carne a comer? Íamos bem no Egito. Pelo que o SENHOR vos dará carne, e comereis.

[19] Não comereis um dia, nem dois dias, nem cinco, nem dez, nem ainda vinte;

[20] mas um mês inteiro, até vos sair pelos narizes, até que vos enfastieis dela, porquanto rejeitastes o SENHOR, que está

[14] Minä en jaksa kantaa yksinäni koko tätä kansaa. Taakka on minulle liian raskas.

[15] Jos aiot kohdella minua näin, surmaa minut mieluummin. Jos olen saanut armon sinun silmissäsi, päästä minut näkemästä tätä kurjuutta.”

Mooses saa avukseen seitsemänkymmentä vanhinta

[16]Silloin Herra puhui Moosekselle: ”Kutsu koolle seitsemänkymmentä miestä Israelin vanhimpia, miehiä, joista tiedät, että he ovat kansan vanhimpia ja johtomiehiä. Tuo heidät minun luokseni ilmestysmajalle. Asettukoot he sinne sinun kanssasi.

[17]Minä laskeudun alas ja puhun siellä sinun kanssasi. Minä otan henkeä, joka on sinun päälläsi, ja annan sitä heidän päälleen. Siten he voivat kantaa sinun kanssasi taakkaa tästä kansasta, eikä sinun tarvitse kantaa sitä yksinäsi.

[18]Sano kansalle: Pyhittäytykää huomiseksi, niin saatte syödä lihaa. Te olette itkeneet Herran kuullen ja sanoneet: ’Jospa joku antaisi meille lihaa syödäksemme! Egyptissä meidän oli sentään hyvä olla.’ Niinpä Herra antaa nyt teille lihaa, ja te saatte syödä.

[19]Eikä siinä ole teille syömistä ainoastaan päiväksi tai kahdeksi, tai vain viideksi tai kymmeneksi tai kahdeksikymmeneksi päiväksi

[20] vaan kuukauden ajaksi, niin että se lopulta tulee ulos teidän nenästänne ja iljettää teitä. Näin käy siksi, että te olette halveksineet Herraa , joka on teidän

no meio de vós, e chorastes diante dele, dizendo: Por que saímos do Egito?

keskellänne, ja olette itkeneet hänen edessään ja sanoneet: ’Miksi lähdimmekään Egyptistä!’”

21 Respondeu Moisés: Seiscentos mil homens de pé é este povo no meio do qual estou; e tu disseste: Dar-lhes-ei carne, e a comerão um mês inteiro.

21 Mooses vastasi: ”Kansaa, jonka keskuudessa minä elän, on kuusisataatuhatta sotakelpoista miestä, ja sinä sanot: ’Minä annan heille lihaa syötäväksi kuukauden ajaksi.’

22 Matar-se-ão para eles rebanhos de ovelhas e de gado que lhes bastem? Ou se ajuntarão para eles todos os peixes do mar que lhes bastem?

22 Jos heille teurastettaisiin lampaat, vuohet ja naudat, riittäisikö se heille? Vai kootaanko heille kaikki meren kalat, niin että se riittää heille?”

23 Porém o SENHOR respondeu a Moisés: Ter-se-ia encurtado a mão do SENHOR? Agora mesmo, verás se se cumprirá ou não a minha palavra!

23 Mutta Herra sanoi Moosekselle: ”Onko Herran käsi lyhyt? Nyt saat nähdä, toteutuuko sinulle puhumani sana vai ei.”

24 Saiu, pois, Moisés, e referiu ao povo as palavras do SENHOR, e ajuntou setenta homens dos anciãos do povo, e os pôs ao redor da tenda.

24 Mooses meni ulos ja puhui kansalle Herran sanat. Sitten hän kutsui koolle seitsemänkymmentä miestä kansan vanhimpia ja käski heidän asettua seisomaan ilmestysmajan ympärille.

25 Então, o SENHOR desceu na nuvem e lhe falou; e, tirando do Espírito que estava sobre ele, o pôs sobre aqueles setenta anciãos; quando o Espírito repousou sobre eles, profetizaram; mas, depois, nunca mais.

25 Herralaskeutui alas pilvessä ja puhui Moosekselle, otti hänen päällään olevaa henkeä ja pani niiden seitsemänkymmenen vanhimman päälle. Kun henki laskeutui heidän päälleen, he profetoivat, mutta eivät tehneet sitä enää myöhemmin.

26 Porém, no arraial, ficaram dois homens; um se chamava Eldade, e o outro, Medade. Repousou sobre eles o Espírito, porquanto estavam entre os inscritos, ainda que não saíram à tenda; e profetizavam no arraial.

26 Kaksi miestä oli kuitenkin jäänyt leiriin. Toisen nimi oli Eldad ja toisen Meedad. Henki laskeutui heidänkin päälleen, sillä myös heidät oli kirjoitettu luetteloon, vaikka he eivät olleet lähteneet ilmestysmajalle. Kun he profetoivat leirissä,

[27] Então, correu um moço, e o anunciou a Moisés, e disse: Eldade e Medade profetizam no arraial.

[28] Josué, filho de Num, servidor de Moisés, um dos seus escolhidos, respondeu e disse: Moisés, meu senhor, proíbe-lho.

[29] Porém Moisés lhe disse: Tens tu ciúmes por mim? Tomara todo o povo do SENHOR fosse profeta, que o SENHOR lhes desse o seu Espírito!

[30] Depois, Moisés se recolheu ao arraial, ele e os anciãos de Israel.

Deus manda codornizes

[31] Então, soprou um vento do SENHOR, e trouxe codornizes do mar, e as espalhou pelo arraial quase caminho de um dia, ao seu redor, cerca de dois côvados sobre a terra.

[32] Levantou-se o povo todo aquele dia, e a noite, e o outro dia e recolheu as codornizes; o que menos colheu teve dez ômeres; e as estenderam para si ao redor do arraial.

[33] Estava ainda a carne entre os seus dentes, antes que fosse mastigada, quando se acendeu a ira do SENHOR contra o povo, e o feriu com praga mui grande.

[34] Pelo que o nome daquele lugar se chamou Quibrote-Hataavá, porquanto ali enterraram o povo que teve o desejo das comidas dos egípcios.

[35] De Quibrote-Hataavá partiu o povo para Hazerote e ali ficou.

[27] muuan nuorukainen juoksi kertomaan Moosekselle: ”Eldad ja Meedad profetoivat leirissä.”

[28] Joosua, Nuunin poika, joka oli ollut Mooseksen palvelija nuoruudestaan asti, puuttui puheeseen ja sanoi: ”Oi, herrani Mooses, kiellä heitä!”

[29]Mutta Mooses vastasi hänelle: ”Oletko kateellinen minun puolestani? Kunpa koko Herran kansa olisi profeettoja ja Herra antaisi henkensä tulla heidän päälleen!”

[30] Sen jälkeen Mooses siirtyi takaisin leiriin Israelin vanhimpien kanssa.

Viiriäiset

[31]Sitten Herra nostatti tuulen, joka toi viiriäisiä mereltä ja painoi niitä leiriin ja päivänmatkan laajuudelta sen ympärille. Niitä oli maan pinnalla lähes kahden kyynärän paksuudelta.

[32]Silloin kansa nousi ja keräsi viiriäisiä koko sen päivän ja yön ja koko seuraavan päivän. Jokainen kokosi vähintään kymmenen hoomer-mittaa. He levittivät niitä kuivumaan ympäri leiriä.

[33] Mutta lihan vielä ollessa heidän hampaissaan, ennen kuin se oli syöty loppuun, Herran viha syttyi kansaa kohtaan, ja Herra löi kansaa hyvin ankarasti.

[34]Tuota paikkaa ruvettiin kutsumaan nimellä Kibrot-Hattaava , koska sinne haudattiin kansasta ne, jotka olivat antautuneet himonsa valtaan.

[35] Kibrot-Hattaavasta kansa lähti liikkeelle Haserotia kohti ja pysähtyi sinne.

Números 12

A sedição de Miriã e Arão

1 Falaram Miriã e Arão contra Moisés, por causa da mulher cuxita que tomara; pois tinha tomado a mulher cuxita.

2 E disseram: Porventura, tem falado o SENHOR somente por Moisés? Não tem falado também por nós? O SENHOR o ouviu.

3 Era o varão Moisés mui manso, mais do que todos os homens que havia sobre a terra.

4 Logo o SENHOR disse a Moisés, e a Arão, e a Miriã: Vós três, saí à tenda da congregação. E saíram eles três.

5 Então, o SENHOR desceu na coluna de nuvem e se pôs à porta da tenda; depois, chamou a Arão e a Miriã, e eles se apresentaram.

6 Então, disse: Ouvi, agora, as minhas palavras; se entre vós há profeta, eu, o SENHOR, em visão a ele, me faço conhecer ou falo com ele em sonhos.

7 Não é assim com o meu servo Moisés, que é fiel em toda a minha casa.

8 Boca a boca falo com ele, claramente e não por enigmas; pois ele vê a forma do SENHOR; como, pois, não temestes falar contra o meu servo, contra Moisés?

9 E a ira do SENHOR contra eles se acendeu; e retirou-se.

4. Mooseksen 12

Mirjam ja Aaron parjaavat Moosesta

1Mirjam ja Aaron parjasivat Moosesta kuusilaisnaisen tähden, jonka hän oli ottanut vaimokseen. Mooses oli todellakin nainut kuusilaisen naisen.

2 He sanoivat: ”Onko Herra puhunut vain Mooseksen kautta? Eikö hän ole puhunut myös meidän kauttamme?” Mutta Herra kuuli sen.

3 Mooses oli kuitenkin hyvin nöyrä ihminen, nöyrempi kuin kukaan muu ihminen maan päällä.

4Yhtäkkiä Herra sanoi Moosekselle ja Aaronille ja Mirjamille: ”Menkää te kolme ilmestysmajalle.” Niin he lähtivät sinne kolmestaan.

5 Silloin Herra laskeutui alas pilvipatsaassa, joka pysähtyi teltan ovelle. Hän kutsui Aaronia ja Mirjamia, ja he kumpikin astuivat esiin.

6Herra sanoi: ”Kuulkaa minun sanani. Jos keskuudessanne on profeetta, minä ilmestyn hänelle näyssä, puhun hänelle unessa.

7 Palvelijalleni Moosekselle en puhu niin. Hän on uskollinen koko minun talossani,

8ja minä puhun hänen kanssaan kasvokkain, avoimesti, en arvoituksin. Hän saa katsella Herran hahmoa. Miksi ette siis pelänneet puhua palvelijaani Moosesta vastaan?”

9 Herraoli vihastunut heihin ja lähti pois.

[10] A nuvem afastou-se de sobre a tenda; e eis que Miriã achou-se leprosa, branca como neve; e olhou Arão para Miriã, e eis que estava leprosa.

[11] Então, disse Arão a Moisés: Ai! SENHOR meu, não ponhas, te rogo, sobre nós este pecado, pois loucamente procedemos e pecamos.

[12] Ora, não seja ela como um aborto, que, saindo do ventre de sua mãe, tenha metade de sua carne já consumida.

[13] Moisés clamou ao SENHOR, dizendo: Ó Deus, rogo-te que a cures.

[14] Respondeu o SENHOR a Moisés: Se seu pai lhe cuspira no rosto, não seria envergonhada por sete dias? Seja detida sete dias fora do arraial e, depois, recolhida.

[15] Assim, Miriã foi detida fora do arraial por sete dias; e o povo não partiu enquanto Miriã não foi recolhida.

[16] Porém, depois, o povo partiu de Hazerote e acampou-se no deserto de Parã.

Números 13

Doze homens são enviados para espiar a terra de Canaã

Deuteronômio 1.19-25

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

[2] Envia homens que espiem a terra de Canaã, que eu hei de dar aos filhos de Israel; de cada tribo de seus pais enviareis um homem, sendo cada qual príncipe entre eles.

[10] Kun pilvi oli poistunut teltan päältä, Mirjamin huomattiin olevan lumivalkea spitaalista. Kun Aaron kääntyi Mirjamiin päin, hän näki, että tämä oli spitaalinen.

[11] Aaron sanoi Moosekselle: ”Oi, herrani! Älä pane kannettavaksemme syntiä, jonka olemme tehneet tyhmyyksissämme.

[12] Älä anna hänen jäädä kuolleen sikiön kaltaiseksi, jonka ruumis on puoleksi mädännyt, kun se tulee äitinsä kohdusta.”

[13] Silloin Mooses huusi Herran puoleen: ”Oi Jumala! Paranna hänet!”

[14] Herra vastasi Moosekselle: ”Jos hänen isänsä olisi sylkenyt häntä silmille, eikö hänen olisi ollut hävettävä seitsemän päivää? Olkoon hän nyt seitsemän päivää leiristä ulos suljettuna. Sen jälkeen hän saa tulla takaisin.”

[15] Niin Mirjam oli leiristä ulos suljettuna seitsemän päivää, eikä kansa lähtenyt liikkeelle, ennen kuin Mirjam oli tuotu takaisin.

[16] Sen jälkeen kansa lähti liikkeelle Haserotista ja leiriytyi Paaranin autiomaahan.

4. Mooseksen 13

Kaksitoista vakoojaa Kanaaninmaahan

[1] Sitten Herra sanoi Moosekselle:

[2] ”Lähetä miehiä vakoilemaan Kanaaninmaata, jonka minä annan israelilaisille. Lähettäkää yksi mies kustakin heimosta. Jokaisen heistä tulee

olla ruhtinas heimolaistensa keskuudessa.”

[3] Enviou-os Moisés do deserto de Parã, segundo o mandado do SENHOR; todos aqueles homens eram cabeças dos filhos de Israel.

[3]Niin Mooses lähetti heidät Paaranin autiomaasta Herran käskyn mukaan. Kaikki miehet olivat israelilaisten päällikköitä.

[4] São estes os seus nomes: da tribo de Rúben, Samua, filho de Zacur;

[4] Nämä olivat heidän nimensä: Ruubenin heimosta Sammua, Sakkurin poika,

[5] da tribo de Simeão, Safate, filho de Hori;

[5] Simeonin heimosta Saafat, Hoorin poika,

[6] da tribo de Judá, Calebe, filho de Jefoné;

[6] Juudan heimosta Kaaleb, Jefunnen poika,

[7] da tribo de Issacar, Jigeal, filho de José;

[7] Isaskarin heimosta Jigal, Joosefin poika,

[8] da tribo de Efraim, Oseias, filho de Num;

[8] Efraimin heimosta Hoosea, Nuunin poika,

[9] da tribo de Benjamim, Palti, filho de Rafu;

[9] Benjaminin heimosta Palti, Raafun poika,

[10] da tribo de Zebulom, Gadiel, filho de Sodi;

[10] Sebulonin heimosta Gaddiel, Soodin poika,

[11] da tribo de José, pela tribo de Manassés, Gadi, filho de Susi;

[11] joosefilaisesta Manassen heimosta Gaddi, Suusin poika,

[12] da tribo de Dã, Amiel, filho de Gemali;

[12] Daanin heimosta Ammiel, Gemallin poika,

[13] da tribo de Aser, Setur, filho de Micael;

[13] Asserin heimosta Setur, Miikaelin poika,

[14] da tribo de Naftali, Nabi, filho de Vofsi;

[14] Naftalin heimosta Nahbi, Vofsin poika,

[15] da tribo de Gade, Geuel, filho de Maqui.

[15] ja Gaadin heimosta Geuel, Maakin poika.

[16] São estes os nomes dos homens que Moisés enviou a espiar aquela terra; e a Oseias, filho de Num, Moisés chamou Josué.

[16] Nämä olivat niiden miesten nimet, jotka Mooses lähetti vakoilemaan maata. Hooseaa, Nuunin poikaa, Mooses kutsui Joosuaksi.

[17] Enviou-os, pois, Moisés a espiar a terra de Canaã; e disse-lhes: Subi ao Neguebe e penetrai nas montanhas.

[17]Lähettäessään heidät vakoilemaan Kanaaninmaata Mooses sanoi heille: ”Menkää Negeviin ja nouskaa sieltä vuoristoon.

[18] Vede a terra, que tal é, e o povo que nela habita, se é forte ou fraco, se poucos ou muitos.

[18] Katselkaa, millainen maa se on ja millaista kansaa siellä asuu, onko kansa voimakas vai heikko, onko sitä vähän vai paljon.

[19] E qual é a terra em que habita, se boa ou má; e que tais são as cidades em que habita, se em arraiais, se em fortalezas.

[19] Tutkikaa, millainen on maa, jossa se asuu, onko maa hyvä vai huono, millaisia ovat kaupungit, joissa kansa asuu, ovatko ne avonaisia kyliä vai varustettuja kaupunkeja,

[20] Também qual é a terra, se fértil ou estéril, se nela há matas ou não. Tende ânimo e trazei do fruto da terra. Eram aqueles dias os dias das primícias das uvas.

[20] ja minkälaista on maa, onko se viljavaa vai karua ja kasvaako siellä puita vai ei. Olkaa rohkeita ja tuokaa mukananne sen maan hedelmiä.” Silloin oli ensimmäisten rypäleiden kypsymisaika.

[21] Assim, subiram e espiaram a terra desde o deserto de Zim até Reobe, à entrada de Hamate.

[21] Miehet lähtivät ja vakoilivat maata Tsiinin autiomaasta Rehobiin asti, sinne, mistä mennään Hamatiin.

[22] E subiram pelo Neguebe e vieram até Hebrom; estavam ali Aimã, Sesai e Talmai, filhos de Anaque (Hebrom foi edificada sete anos antes de Zoã, no Egito).

[22] He kulkivat Negevin kautta Hebroniin, jossa asuivat Ahiman, Seesai ja Talmai, Anakin jälkeläiset. Hebron oli rakennettu seitsemän vuotta ennen Egyptin Sooania.

[23] Depois, vieram até ao vale de Escol e dali cortaram um ramo de vide com um cacho de uvas, o qual trouxeram dois homens numa vara, como também romãs e figos.

[23] Sitten he tulivat Rypälelaaksoon ja leikkasivat sieltä oksan, jossa oli yksi rypäleterttu. Kaksi heistä kantoi sitä tangon varassa. He ottivat mukaansa myös granaattiomenia ja viikunoita.

[24] Esse lugar se chamou o vale de Escol, por causa do cacho que ali cortaram os filhos de Israel.

[24] Paikkaa alettiin kutsua Rypälelaaksoksi israelilaisten sieltä leikkaaman rypäletertun tähden.

O relatório dos espias recebido com incredulidade

Deuteronômio 1.26-33

[25] Ao cabo de quarenta dias, voltaram de espiar a terra,

[25] Neljänkymmenen päivän kuluttua miehet palasivat vakoilemasta maata.

Vakoojien kertomus

[26] caminharam e vieram a Moisés, e a Arão, e a toda a congregação dos filhos de

[26] Tultuaan Mooseksen, Aaronin ja koko Israelin kansan luo Paaranin autiomaahan

Israel no deserto de Parã, a Cades; deram-lhes conta, a eles e a toda a congregação, e mostraram-lhes o fruto da terra.

27 Relataram a Moisés e disseram: Fomos à terra a que nos enviaste; e, verdadeiramente, mana leite e mel; este é o fruto dela.

28 O povo, porém, que habita nessa terra é poderoso, e as cidades, mui grandes e fortificadas; também vimos ali os filhos de Anaque.

29 Os amalequitas habitam na terra do Neguebe; os heteus, os jebuseus e os amorreus habitam na montanha; os cananeus habitam ao pé do mar e pela ribeira do Jordão.

30 Então, Calebe fez calar o povo perante Moisés e disse: Eia! Subamos e possuamos a terra, porque, certamente, prevaleceremos contra ela.

31 Porém os homens que com ele tinham subido disseram: Não poderemos subir contra aquele povo, porque é mais forte do que nós.

32 E, diante dos filhos de Israel, infamaram a terra que haviam espiado, dizendo: A terra pelo meio da qual passamos a espiar é terra que devora os seus moradores; e todo o povo que vimos nela são homens de grande estatura.

33 Também vimos ali gigantes (os filhos de Anaque são descendentes de gigantes), e éramos, aos nossos próprios olhos, como

Kaadekseen miehet tekivät selkoa heille ja koko kansalle matkastaan ja näyttivät heille sen maan hedelmiä.

27 He kertoivat Moosekselle: ”Me menimme maahan, jonne meidät lähetit, ja se tosiaan vuotaa maitoa ja hunajaa. Tällaisia ovat sen hedelmät.

28Mutta siinä maassa asuu väkevä kansa, ja kaupungit ovat lujasti varustettuja ja hyvin suuria. Me näimme siellä myös Anakin jälkeläisiä.

29 Amalekilaiset asuvat Negevin maassa, heettiläiset, jebusilaiset ja amorilaiset asuvat vuoristossa, ja kanaanilaiset asuvat meren rannalla ja Jordanin varrella.”

30 Kaaleb koetti rauhoittaa kansaa napisemasta Moosesta vastaan. Hän sanoi: ”Menkäämme sinne rohkeasti ja ottakaamme se haltuumme, sillä varmasti me pystymme siihen.”

31Mutta miehet, jotka olivat käyneet siellä hänen kanssaan, sanoivat: ”Emme me voi käydä sen kansan kimppuun, sillä se on meitä vahvempi.”

32 Näin he puhuivat israelilaisille pahaa maasta, jota olivat olleet vakoilemassa. He sanoivat: ”Maa, jota olemme kierrelleet ja vakoilleet, on maa, joka syö asukkaansa. Myös kaikki siellä näkemämme ihmiset olivat kookasta kansaa.

33 Näimmepä siellä jättiläisiäkin, anakilaisia, jotka polveutuvat jättiläisistä. Me olimme omissa silmissämme kuin

gafanhotos e assim também o éramos aos seus olhos.

heinäsirkkoja, ja sellaisia me heistäkin olimme.”

Números 14

Sedição do povo

[1] Levantou-se, pois, toda a congregação e gritou em voz alta; e o povo chorou aquela noite.

[2] Todos os filhos de Israel murmuraram contra Moisés e contra Arão; e toda a congregação lhes disse: Tomara tivéssemos morrido na terra do Egito ou mesmo neste deserto!

[3] E por que nos traz o SENHOR a esta terra, para cairmos à espada e para que nossas mulheres e nossas crianças sejam por presa? Não nos seria melhor voltarmos para o Egito?

[4] E diziam uns aos outros: Levantemos um capitão e voltemos para o Egito.

[5] Então, Moisés e Arão caíram sobre o seu rosto perante a congregação dos filhos de Israel.

[6] E Josué, filho de Num, e Calebe, filho de Jefoné, dentre os que espiaram a terra, rasgaram as suas vestes

[7] e falaram a toda a congregação dos filhos de Israel, dizendo: A terra pelo meio da qual passamos a espiar é terra muitíssimo boa.

[8] Se o SENHOR se agradar de nós, então, nos fará entrar nessa terra e no-la dará, terra que mana leite e mel.

[9] Tão-somente não sejais rebeldes contra o SENHOR e não temais o povo dessa terra,

4. Mooseksen 14

Kansa tahtoo palata Egyptiin

[1]Silloin koko seurakunta alkoi parkua kovalla äänellä, ja kansa itki sen yön.

[2] Kaikki israelilaiset napisivat Moosesta ja Aaronia vastaan, ja koko seurakunta sanoi heille: ”Jospa olisimme kuolleet Egyptin maahan tai tähän autiomaahan! Kunpa olisimme kuolleet!

[3]Miksi Herra vie meidät tuohon maahan, jossa kaadumme miekkaan ja vaimomme ja lapsemme joutuvat vihollisen saaliiksi! Eikö meidän olisi parempi palata Egyptiin?”

[4] He sanoivat toisilleen: ”Valitkaamme johtaja ja palatkaamme Egyptiin.”

[5] Silloin Mooses ja Aaron heittäytyivät kasvoilleen maahan koko israelilaisten seurakunnan edessä.

[6] Mutta Joosua, Nuunin poika, ja Kaaleb, Jefunnen poika, jotka olivat olleet vakoilemassa maata, repäisivät vaatteensa

[7] ja sanoivat koko israelilaisten seurakunnalle: ”Maa, jota kiertelimme vakoilemassa, on erittäin hyvä maa.

[8] Jos Herra on mieltynyt meihin, hän vie meidät tuohon maahan ja antaa sen meille, maan, joka vuotaa maitoa ja hunajaa.

[9] Älkää vain kapinoiko Herraa vastaan! Älkää pelätkö sen maan kansaa, sillä ei

porquanto, como pão, os podemos devorar; retirou-se deles o seu amparo; o SENHOR é conosco; não os temais.

[10] Apesar disso, toda a congregação disse que os apedrejassem; porém a glória do SENHOR apareceu na tenda da congregação a todos os filhos de Israel.

[11] Disse o SENHOR a Moisés: Até quando me provocará este povo e até quando não crerá em mim, a despeito de todos os sinais que fiz no meio dele?

[12] Com pestilência o ferirei e o deserdarei; e farei de ti povo maior e mais forte do que este.

Moisés intercede pelo povo

[13] Respondeu Moisés ao SENHOR: Os egípcios não somente ouviram que, com a tua força, fizeste subir este povo do meio deles,

[14] mas também o disseram aos moradores desta terra; ouviram que tu, ó SENHOR, estás no meio deste povo, que face a face, ó SENHOR, lhes apareces, tua nuvem está sobre eles, e vais adiante deles numa coluna de nuvem, de dia, e, numa coluna de fogo, de noite.

[15] Se matares este povo como a um só homem, as gentes, pois, que, antes, ouviram a tua fama, dirão:

[16] Não podendo o SENHOR fazer entrar este povo na terra que lhe prometeu com juramento, os matou no deserto.

heistä ole meille kuin suupalaksi. Heidän varjelijansa on poistunut heidän luotaan, mutta meidän kanssamme on Herra . Älkää pelätkö heitä.”

[10] Koko seurakunta vaati heitä kivitettäviksi, mutta silloin Herran kirkkaus ilmestyi kaikille israelilaisille ilmestysmajassa.

Mooses anoo armoa kansalle

[11] Herrasanoi Moosekselle: ”Kuinka kauan tämä kansa halveksii minua? Kuinka kauan se kieltäytyy uskomasta minuun huolimatta kaikista tunnusteoista, jotka minä olen tehnyt sen keskuudessa?

[12] Minä lyön sitä rutolla ja hävitän sen, mutta sinusta minä teen suuremman ja väkevämmän kansan kuin se.”

[13]Mutta Mooses vastasi Herralle : ”Egyptiläiset ovat kuulleet, että sinä olet vienyt voimallasi tämän kansan pois heidän keskeltään.

[14] He ovat kertoneet siitä tämän maan asukkaille. Nämäkin ovat siis kuulleet, että sinä, Herra , olet tämän kansan keskellä – sinä Herra , joka olet ilmestynyt sille näkyvällä tavalla – ja että sinun pilvesi pysyy israelilaisten yllä ja että sinä kuljet heidän edellään päivisin pilvipatsaassa ja öisin tulipatsaassa.

[15]Jos sinä nyt surmaat tämän kansan kuin yhden miehen, silloin kansat, jotka ovat kuulleet sinun teoistasi, sanovat:

[16] ’Koska Herra ei kyennyt viemään tätä kansaa siihen maahan, jonka hän oli heille

valalla vannoen luvannut, hän tappoi heidät autiomaassa.’

[17] Agora, pois, rogo-te que a força do meu SENHOR se engrandeça, como tens falado, dizendo:

[17]Osoita siis nyt suuri voimasi, Herra. Olethan sanonut:

[18] O SENHOR é longânimo e grande em misericórdia, que perdoa a iniqüidade e a transgressão, ainda que não inocenta o culpado, e visita a iniqüidade dos pais nos filhos até à terceira e quarta gerações.

[18]’ Herra on pitkämielinen, ja hänen armonsa on suuri. Hän antaa anteeksi pahat teot ja rikkomukset, mutta ei suinkaan jätä rankaisematta. Hän vaatii lapset tilille isien pahoista teoista kolmanteen ja neljänteen polveen saakka.’

[19] Perdoa, pois, a iniqüidade deste povo, segundo a grandeza da tua misericórdia e como também tens perdoado a este povo desde a terra do Egito até aqui.

[19]Anna siis anteeksi tämän kansan pahat teot suuren armosi tähden, niin kuin olet antanut tälle kansalle anteeksi koko matkan ajan Egyptistä tänne saakka.”

O castigo dado por Deus

Deuteronômio 1.34-40

[20] Tornou-lhe o SENHOR: Segundo a tua palavra, eu lhe perdoei.

[20] Herra vastasi: ”Minä annan anteeksi, niin kuin olet anonut.

[21] Porém, tão certo como eu vivo, e como toda a terra se encherá da glória do SENHOR,

[21] Mutta niin totta kuin minä elän ja niin totta kuin Herran kirkkaus täyttää kaiken maan,

[22] nenhum dos homens que, tendo visto a minha glória e os prodígios que fiz no Egito e no deserto, todavia, me puseram à prova já dez vezes e não obedeceram à minha voz,

[22]ei yksikään näistä ihmisistä, jotka ovat nähneet minun kirkkauteni ja minun Egyptissä ja tässä autiomaassa tekemäni tunnusteot mutta jotka nyt jo kymmenen kertaa ovat kiusanneet minua eivätkä ole kuunnelleet minun ääntäni,

[23] nenhum deles verá a terra que, com juramento, prometi a seus pais, sim, nenhum daqueles que me desprezaram a verá.

[23] ei yksikään heistä ole näkevä sitä maata, josta minä vannoin valan heidän isilleen. Yksikään minun pilkkaajistani ei ole sitä maata näkevä.

[24] Porém o meu servo Calebe, visto que nele houve outro espírito, e perseverou em seguir-me, eu o farei entrar a terra que espiou, e a sua descendência a possuirá.

[24]Mutta koska minun palvelijassani Kaalebissa on toinen henki ja hän on seurannut minua täydestä sydämestään, minä vien hänet maahan, jossa hän kävi,

ja hänen jälkeläisensä saavat sen omakseen.

[25] Ora, os amalequitas e os cananeus habitam no vale; mudai, amanhã, de rumo e caminhai para o deserto, pelo caminho do mar Vermelho.

[25]Amalekilaiset ja kanaanilaiset asuvat laaksoissa. Kääntykää siis huomenna toisaalle ja kulkekaa Kaislameren tietä autiomaahan.”

Herra rankaisee Israelia

[26] Depois, disse o SENHOR a Moisés e a Arão:

[26] Herrapuhui Moosekselle ja Aaronille:

[27] Até quando sofrerei esta má congregação que murmura contra mim? Tenho ouvido as murmurações que os filhos de Israel proferem contra mim.

[27] ”Kuinka kauan minun on siedettävä tätä kelvotonta seurakuntaa, joka napisee minua vastaan? Minä olen kuullut, kuinka israelilaiset napisevat minua vastaan.

[28] Dize-lhes: Por minha vida, diz o SENHOR, que, como falastes aos meus ouvidos, assim farei a vós outros.

[28] Sano heille: Niin totta kuin minä elän, sanoo Herra , aivan niin kuin te olette puhuneet minun korvieni kuullen, niin minä teille teen.

[29] Neste deserto, cairá o vosso cadáver, como também todos os que de vós foram contados segundo o censo, de vinte anos para cima, os que dentre vós contra mim murmurastes;

[29]Teidän ruumiinne kaatuvat tähän autiomaahan, kaikkien teidän katselmuksessa olleiden, kaksikymmenvuotiaiden ja sitä vanhempien, jotka olette napisseet minua vastaan.

[30] não entrareis na terra a respeito da qual jurei que vos faria habitar nela, salvo Calebe, filho de Jefoné, e Josué, filho de Num.

[30]Totisesti, te ette pääse siihen maahan, johon minä kättä kohottaen lupasin viedä teidät asumaan, paitsi Kaaleb, Jefunnen poika, ja Joosua, Nuunin poika.

[31] Mas os vossos filhos, de que dizeis: Por presa serão, farei entrar nela; e eles conhecerão a terra que vós desprezastes.

[31] Teidän lapsenne, joiden sanoitte joutuvan vihollisen saaliiksi, minä vien sinne. He saavat tulla tuntemaan sen maan, jota te olette halveksineet,

[32] Porém, quanto a vós outros, o vosso cadáver cairá neste deserto.

[32] mutta teidän ruumiinne kaatuvat tähän autiomaahan.

[33] Vossos filhos serão pastores neste deserto quarenta anos e levarão sobre si as

[33] Teidän lastenne on elettävä paimentolaisina autiomaassa neljäkymmentä vuotta ja kärsittävä teidän

vossas infidelidades, até que o vosso cadáver se consuma neste deserto.

uskottomuutenne tähden, kunnes te kaikki olette kuolleet ja teidän ruumiinne lepäävät autiomaassa.

34 Segundo o número dos dias em que espiastes a terra, quarenta dias, cada dia representando um ano, levareis sobre vós as vossas iniqüidades quarenta anos e tereis experiência do meu desagrado.

34Niin kuin te vakoilitte maata neljäkymmentä päivää, niin te saatte, päivä vuodeksi luettuna, kärsiä neljäkymmentä vuotta pahoista teoistanne ja kokea, että minä olen jättänyt teidät.

35 Eu, o SENHOR, falei; assim farei a toda esta má congregação, que se levantou contra mim; neste deserto, se consumirão e aí falecerão.

35 Minä, Herra , olen puhunut. Totisesti, minä teen näin koko tälle kelvottomalle seurakunnalle, joka on liittoutunut minua vastaan. Tähän autiomaahan he kaikki hukkuvat, tänne he kuolevat.”

36 Os homens que Moisés mandara a espiar a terra e que, voltando, fizeram murmurar toda a congregação contra ele, infamando a terra,

36 Silloin miehet, jotka Mooses oli lähettänyt maata vakoilemaan ja jotka palattuaan olivat saattaneet koko kansan napisemaan häntä vastaan puhumalla pahaa tuosta maasta,

37 esses mesmos homens que infamaram a terra morreram de praga perante o SENHOR.

37 kuolivat vitsaukseen Herran edessä. Nämä miehet olivat puhuneet pahaa tuosta maasta.

38 Mas Josué, filho de Num, e Calebe, filho de Jefoné, que eram dos homens que foram espiar a terra, sobreviveram.

38 Vain Joosua, Nuunin poika, ja Kaaleb, Jefunnen poika, jäivät eloon niistä miehistä, jotka olivat käyneet vakoilemassa maata.

O povo derrotado em Horma
Deuteronômio 1.41-46

Tappio Horman luona

39 Falou Moisés estas palavras a todos os filhos de Israel, e o povo se contristou muito.

39Mooses puhui nämä asiat kaikille israelilaisille. Silloin kansa joutui suuren murheen valtaan.

40 Levantaram-se pela manhã de madrugada e subiram ao cimo do monte, dizendo: Eis-nos aqui e subiremos ao lugar que o SENHOR tem prometido, porquanto havemos pecado.

40 Varhain aamulla he lähtivät nousemaan ylös vuoristoon. He sanoivat: ”Tässä me olemme. Me olemme tehneet syntiä, mutta nyt me lähdemme paikkaan, josta Herra on puhunut.”

[41] Porém Moisés respondeu: Por que transgredis o mandado do SENHOR? Pois isso não prosperará.
[42] Não subais, pois o SENHOR não estará no meio de vós, para que não sejais feridos diante dos vossos inimigos.

[43] Porque os amalequitas e os cananeus ali estão diante de vós, e caireis à espada; pois, uma vez que vos desviastes do SENHOR, o SENHOR não será convosco.

[44] Contudo, temerariamente, tentaram subir ao cimo do monte, mas a arca da Aliança do SENHOR e Moisés não se apartaram do meio do arraial.

[45] Então, desceram os amalequitas e os cananeus que habitavam na montanha e os feriram, derrotando-os até Horma.

Números 15

Leis a respeito de ofertas

[1] Disse o SENHOR a Moisés:
[2] Fala aos filhos de Israel e dize-lhes: Quando entrardes na terra das vossas habitações, que eu vos hei de dar,
[3] e ao SENHOR fizerdes oferta queimada, holocausto ou sacrifício, em cumprimento de um voto ou em oferta voluntária, ou, nas vossas festas fixas, apresentardes ao SENHOR aroma agradável com o sacrifício de gado e ovelhas,
[4] então, aquele que apresentar a sua oferta ao SENHOR, por oferta de manjares, trará a décima parte de um efa de flor de

[41]Mooses sanoi kuitenkin: ”Minkä vuoksi te rikotte Herran käskyä? Te ette onnistu siinä, mihin ryhdytte.
[42] Älkää lähtekö, ettette joutuisi tappiolle vihollistenne edessä, sillä Herra ei ole teidän keskellänne.
[43] Amalekilaiset ja kanaanilaiset ovat siellä teitä vastassa, ja te kaadutte miekkaan. Te käännyitte pois seuraamasta Herraa , eikä Herra ole enää teidän kanssanne.”
[44] Ylimielisyydessään he kuitenkin lähtivät nousemaan ylös vuoristoon, mutta Herran liitonarkku ja Mooses eivät siirtyneet leiristä mihinkään.
[45] Silloin vuoristossa asuvat amalekilaiset ja kanaanilaiset hyökkäsivät ylhäältä heidän kimppuunsa, löivät heidät hajalle ja ajoivat heitä takaa Hormaan asti.

4. Mooseksen 15

VAELLUS AUTIOMAASSA

Uhreja koskevia lakeja

[1] Herrapuhui Moosekselle:
[2] ”Sano israelilaisille: Kun te tulette siihen maahan, jonka minä annan teidän asuttavaksenne,
[3] ja uhraatte Herralle tuliuhrin, joko polttouhrin tai teurasuhrin, lupauksen täyttämiseksi tai vapaaehtoisena lahjana tai juhlauhrina, valmistaaksenne miellyttävän tuoksun Herralle naudoista tai lampaista,
[4]tuotakoon samalla kertaa Herralle ruokauhriksi kymmenesosa eefa-mittaa hienoja

farinha, misturada com a quarta parte de um him de azeite.

5 E de vinho para libação prepararás a quarta parte de um him para cada cordeiro, além do holocausto ou do sacrifício.

6 Para cada carneiro prepararás uma oferta de manjares de duas décimas de um efa de flor de farinha, misturada com a terça parte de um him de azeite;

7 e de vinho para a libação oferecerás a terça parte de um him ao SENHOR, em aroma agradável.

8 Quando preparares novilho para holocausto ou sacrifício, em cumprimento de um voto ou um sacrifício pacífico ao SENHOR,

9 com o novilho, trarás uma oferta de manjares de três décimas de um efa de flor de farinha, misturada com a metade de um him de azeite,

10 e de vinho para a libação trarás a metade de um him, oferta queimada de aroma agradável ao SENHOR.

11 Assim se fará com todos os novilhos, carneiros, cordeiros e bodes.

12 Segundo o número que oferecerdes, assim o fareis para cada um.

13 Todos os naturais assim farão estas coisas, trazendo oferta queimada de aroma agradável ao SENHOR.

14 Se também morar convosco algum estrangeiro ou quem quer que estiver entre vós durante as vossas gerações, e trouxer uma oferta queimada de aroma

vehnäjauhoja sekoitettuna neljännekseen hiin-mittaa öljyä.

5Polttouhrin tai teurasuhrin lisäksi tuokaa juomauhriksi neljännes hiin-mittaa viiniä yhtä uroskaritsaa kohti.

6 Pässin ohella on uhrattava ruokauhrina kaksi kymmenesosaa eefa-mittaa hienoja vehnäjauhoja sekoitettuna kolmannekseen hiin-mittaa öljyä

7 ja juomauhrina kolmannes hiin-mittaa viiniä miellyttäväksi tuoksuksi Herralle .

8 Kun uhraat mullikan poltto- tai teurasuhriksi, joko lupauksen täyttämiseksi tai yhteysuhrina Herralle ,

9 on mullikan lisäksi tuotava ruokauhrina kolme kymmenesosaa eefa-mittaa hienoja vehnäjauhoja sekoitettuna puoleen hiin-mittaa öljyä.

10 Tuo lisäksi juomauhrina puoli hiin-mittaa viiniä miellyttävästi tuoksuvaksi tuliuhriksi Herralle .

11 Näin on tehtävä kutakin härkää, pässiä, uroskaritsaa tai kiliä uhrattaessa.

12 Uhratkaa näin jokainen eläin, kuinka monta sitten uhraattekin.

13 Jokaisen maassa syntyneen on tehtävä näin tuodessaan miellyttävästi tuoksuvan tuliuhrin Herralle .

14 Jos luonanne väliaikaisesti tai vakituisesti asuva muukalainen tahtoo uhrata miellyttävästi tuoksuvan

agradável ao SENHOR, como vós fizerdes, assim fará ele.

15 Quanto à congregação, haja apenas um estatuto, tanto para vós outros como para o estrangeiro que morar entre vós, por estatuto perpétuo nas vossas gerações; como vós sois, assim será o estrangeiro perante o SENHOR.

16 A mesma lei e o mesmo rito haverá para vós outros e para o estrangeiro que mora convosco.

17 Disse mais o SENHOR a Moisés:

18 Fala aos filhos de Israel e dize-lhes: Quando chegardes à terra em que vos farei entrar,

19 ao comerdes do pão da terra, apresentareis oferta ao SENHOR.

20 Das primícias da vossa farinha grossa apresentareis um bolo como oferta; como oferta da eira, assim o apresentareis.

21 Das primícias da vossa farinha grossa apresentareis ao SENHOR oferta nas vossas gerações.

Os sacrifícios pelos pecados por ignorância

Levítico 4.13-21

22 Quando errardes e não cumprirdes todos estes mandamentos que o SENHOR falou a Moisés,

23 sim, tudo quanto o SENHOR vos tem mandado por Moisés, desde o dia em que o SENHOR ordenou e daí em diante, nas vossas gerações,

24 será que, quando se fizer alguma coisa por ignorância e for encoberta aos olhos

tuliuhrin Herralle , hänen tulee tehdä niin kuin tekin teette.

15 Seurakunnassa teillä ja keskuudessanne asuvalla muukalaisella on sama laki. Tämä on teille ikuinen säädös polvesta polveen. Te olette Herran edessä samassa asemassa muukalaisen kanssa.

16Teitä ja luonanne asuvaa muukalaista koskevat sama laki ja samat säädökset.”

17 Herra puhui Moosekselle:

18 ”Sano israelilaisille: Kun te tulette siihen maahan, johon minä teidät vien,

19 antakaa anti Herralle leivästä, jota syötte siinä maassa.

20 Antakaa anniksi satonne ensimmäisestä taikinasta tehty leipä. Antakaa se niin kuin anti, joka annetaan puimatantereelta.

21Teidän tulee sukupolvesta sukupolveen antaa Herralle anti satonne ensimmäisestä taikinasta.

22Te voitte kuitenkin vahingossa jättää täyttämättä jonkin näistä käskyistä, jotka Herra on Moosekselle antanut.

23 Se voi olla mikä hyvänsä käskyistä, jotka Herra on Mooseksen kautta teille antanut, siitä päivästä lähtien, jona Herra antoi käskynsä. Nehän ovat voimassa myös kaikkien tulevien sukupolvien aikana.

24 Jos siis rikkomus on tehty vahingossa, seurakunnan tietämättä, koko

da congregação, toda a congregação oferecerá um novilho, para holocausto de aroma agradável ao SENHOR, com a sua oferta de manjares e libação, segundo o rito, e um bode, para oferta pelo pecado.

seurakunnan tulee uhrata mullikka polttouhriksi, miellyttäväksi tuoksuksi Herralle , ja siihen lain mukaan kuuluva ruoka- ja juomauhri sekä vuohipukki syntiuhriksi.

25 O sacerdote fará expiação por toda a congregação dos filhos de Israel, e lhes será perdoado, porquanto foi erro, e trouxeram a sua oferta, oferta queimada ao SENHOR, e a sua oferta pelo pecado perante o SENHOR, por causa do seu erro.

25Kun pappi on toimittanut sovituksen koko israelilaisten seurakunnalle, heille annetaan anteeksi, sillä rikkomus tapahtui vahingossa ja he ovat tuoneet uhrinsa tuliuhriksi Herralle sekä syntiuhrinsa Herran eteen erehdyksensä vuoksi.

26 Será, pois, perdoado a toda a congregação dos filhos de Israel e mais ao estrangeiro que habita no meio deles, pois no erro foi envolvido todo o povo.

26 Silloin koko israelilaisten seurakunta saa anteeksi, samoin muukalainen, joka asuu heidän keskellään. Koko kansa on vastuussa erehdyksestä.

27 Se alguma pessoa pecar por ignorância, apresentará uma cabra de um ano como oferta pelo pecado.

27Jos yksi ihminen rikkoo vahingossa, hänen on tuotava vuoden vanha vuohi syntiuhriksi.

28 O sacerdote fará expiação pela pessoa que errou, quando pecar por ignorância perante o SENHOR, fazendo expiação por ela, e lhe será perdoado.

28Kun pappi, sovittaakseen sen, joka vahingossa on tehnyt syntiä Herran edessä, toimittaa sovitusuhrin hänen puolestaan, hänelle annetaan anteeksi.

29 Para o natural dos filhos de Israel e para o estrangeiro que no meio deles habita, tereis a mesma lei para aquele que isso fizer por ignorância.

29 Maassa syntyneillä israelilaisilla ja heidän keskellään asuvilla muukalaisilla olkoon sama laki vahingossa tehdystä synnistä.

30 Mas a pessoa que fizer alguma coisa atrevidamente, quer seja dos naturais quer dos estrangeiros, injuria ao SENHOR; tal pessoa será eliminada do meio do seu povo,

30 Mutta se, joka tekee syntiä tahallaan , olipa hän maassa syntynyt tai muukalainen, pilkkaa Herraa . Hänet on poistettava kansansa keskuudesta,

31 pois desprezou a palavra do SENHOR e violou o seu mandamento; será eliminada

31sillä hän on halveksinut Herran sanaa ja rikkonut hänen käskyään vastaan. Hänet

essa pessoa, e a sua iniqüidade será sobre ela.

Castigo pela violação do sábado

32 Estando, pois, os filhos de Israel no deserto, acharam um homem apanhando lenha no dia de sábado.

33 Os que o acharam apanhando lenha o trouxeram a Moisés, e a Arão, e a toda a congregação.

34 Meteram-no em guarda, porquanto ainda não estava declarado o que se lhe devia fazer.

35 Então, disse o SENHOR a Moisés: Tal homem será morto; toda a congregação o apedrejará fora do arraial.

36 Levou-o, pois, toda a congregação para fora do arraial, e o apedrejaram; e ele morreu, como o SENHOR ordenara a Moisés.

A lei acerca das borlas das vestes

Deuteronômio 22.12

37 Disse o SENHOR a Moisés:

38 Fala aos filhos de Israel e dize-lhes que nos cantos das suas vestes façam borlas pelas suas gerações; e as borlas em cada canto, presas por um cordão azul.

39 E as borlas estarão ali para que, vendo-as, vos lembreis de todos os mandamentos do SENHOR e os cumprais; não seguireis os desejos do vosso coração, nem os dos vossos olhos, após os quais andais adulterando,

40 para que vos lembreis de todos os meus mandamentos, e os cumprais, e santos sereis a vosso Deus.

on poistettava kansansa keskuudesta. Hän on vastuussa synnistään.”

Sapatinrikkojan rangaistus

32Israelilaisten ollessa autiomaassa tavattiin muuan mies kokoamasta puita sapatinpäivänä.

33 Ne, jotka tapasivat hänet puita kokoamasta, toivat hänet Mooseksen, Aaronin ja koko seurakunnan eteen.

34 Hänet jätettiin vartioitavaksi, koska ei ollut vielä määräystä siitä, mitä hänelle olisi tehtävä.

35Silloin Herra sanoi Moosekselle: ”Se mies on surmattava. Koko seurakunta kivittäköön hänet leirin ulkopuolella.”

36 Niin koko seurakunta vei hänet leirin ulkopuolelle ja kivitti hänet kuoliaaksi, niin kuin Herra oli Mooseksen kautta käskenyt.

Viittoihin tehtävät tupsut

37 Herrapuhui Moosekselle:

38 ”Sano israelilaisille, että heidän on sukupolvesta sukupolveen tehtävä tupsut vaatteittensa kulmiin ja sidottava tupsuihin sinipunainen nauha.

39Teillä pitää olla nuo tupsut, jotta te niitä katsellessanne muistaisitte kaikki Herran käskyt ja toimisitte niiden mukaan ettekä seuraisi sydäntänne ja silmiänne, jotka houkuttelevat teitä haureuteen.

40 Tehkää näin siksi, että muistaisitte täyttää kaikki minun käskyni ja olisitte pyhiä Jumalallenne.

[41] Eu sou o SENHOR, vosso Deus, que vos tirei da terra do Egito, para vos ser por Deus. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[41] Minä olen Herra , teidän Jumalanne, joka vein teidät pois Egyptin maasta ollakseni teidän Jumalanne. Minä olen Herra , teidän Jumalanne.”

Números 16

A rebelião de Corá, Datã e Abirão

[1] Corá, filho de Isar, filho de Coate, filho de Levi, tomou consigo a Datã e a Abirão, filhos de Eliabe, e a Om, filho de Pelete, filhos de Rúben.

[2] Levantaram-se perante Moisés com duzentos e cinqüenta homens dos filhos de Israel, príncipes da congregação, eleitos por ela, varões de renome,

[3] e se ajuntaram contra Moisés e contra Arão e lhes disseram: Basta! Pois que toda a congregação é santa, cada um deles é santo, e o SENHOR está no meio deles; por que, pois, vos exaltais sobre a congregação do SENHOR?

[4] Tendo ouvido isto, Moisés caiu sobre o seu rosto.

[5] E falou a Corá e a todo o seu grupo, dizendo: Amanhã pela manhã, o SENHOR fará saber quem é dele e quem é o santo que ele fará chegar a si; aquele a quem escolher fará chegar a si.

[6] Fazei isto: tomai vós incensários, Corá e todo o seu grupo;

[7] e, pondo fogo neles amanhã, sobre eles deitai incenso perante o SENHOR; e será

4. Mooseksen 16

Koorahin, Daatanin ja Abiramin rangaistus

[1]Sitten Koorah, Jisharin eli Leevin pojan Kehatin pojan poika, ja Ruubenin jälkeläiset Daatan ja Abiram, Eliabin pojat, sekä Oon, Peletin poika,

[2] alkoivat kapinoida Moosesta vastaan. Heihin liittyi kaksisataaviisikymmentä israelilaista miestä, jotka olivat kansan ruhtinaita, kansankokouksen jäseniä, nimekkäitä miehiä.

[3] He kokoontuivat Mooseksen ja Aaronin luo ja sanoivat heille: ”Jo riittää! Onhan koko seurakunta, sen joka ainoa jäsen, pyhä, ja Herra on heidän keskellään. Miksi te siis korotatte itsenne Herran seurakunnan yläpuolelle?”

[4] Kun Mooses kuuli tämän, hän heittäytyi kasvoilleen maahan.

[5] Sitten hän puhui Koorahille ja koko hänen joukolleen: ”Aamulla Herra ilmoittaa, kuka on hänen omansa, kuka on pyhä ja kenen hän sallii astua eteensä. Hänen eteensä saa astua vain se, jonka hän valitsee.

[6] Tehkää näin: Ottakaa itsellenne suitsutusastiat, sinä Koorah ja koko sinun väkesi.

[7] Virittäkää niihin huomenna tuli ja pankaa niihin suitsuketta Herran edessä.

que o homem a quem o SENHOR escolher, este será o santo; basta-vos, filhos de Levi.

Se mies, jonka Herra valitsee, on pyhä. Riittäköön tämä teille, leeviläiset!”

8 Disse mais Moisés a Corá: Ouvi agora, filhos de Levi:

8Mooses sanoi Koorahille: ”Kuulkaahan, te leeviläiset!

9 acaso, é para vós outros coisa de somenos que o Deus de Israel vos separou da congregação de Israel, para vos fazer chegar a si, a fim de cumprirdes o serviço do tabernáculo do SENHOR e estardes perante a congregação para ministrar-lhe;

9 Onko se teistä liian vähäistä, että Israelin Jumala on ottanut teidät erilleen Israelin seurakunnasta ja antanut teidän tulla eteensä tekemään Herran asumuksen palvelutyötä ja palvelemaan seurakuntaa?

10 e te fez chegar, Corá, e todos os teus irmãos, os filhos de Levi, contigo? Ainda também procurais o sacerdócio?

10 Hän on sallinut sinun ja kaikkien veljiesi, leeviläisten, astua eteensä. Ja nyt te tavoittelette pappeuttakin.

11 Pelo que tu e todo o teu grupo juntos estais contra o SENHOR; e Arão, que é ele para que murmureis contra ele?

11Sinä ja koko sinun väkesi olette liittoutuneet Herraa vastaan. Mikä on Aaron, että te häntä vastaan napisette?”

12 Mandou Moisés chamar a Datã e a Abirão, filhos de Eliabe; porém eles disseram: Não subiremos;

12 Mooses lähetti kutsumaan luokseen Daatanin ja Abiramin, Eliabin pojat, mutta he sanoivat: ”Me emme tule.

13 porventura, é coisa de somenos que nos fizeste subir de uma terra que mana leite e mel, para fazer-nos morrer neste deserto, senão que também queres fazer-te príncipe sobre nós?

13 Eikö se riitä, että olet tuonut meidät tänne maasta, joka vuotaa maitoa ja hunajaa, tappaaksesi meidät autiomaahan? Yritätkö vielä hallitakin meitä?

14 Nem tampouco nos trouxeste a uma terra que mana leite e mel, nem nos deste campos e vinhas em herança; pensas que lançarás pó aos olhos destes homens? Pois não subiremos.

14Et totisesti ole tuonut meitä maahan, joka vuotaa maitoa ja hunajaa, etkä ole antanut meille perintöosaksi peltoja ja viinitarhoja! Luuletko voivasi sokaista silmät näiltä ihmisiltä? Me emme tule.”

15 Então, Moisés irou-se muito e disse ao SENHOR: Não atentes para a sua oferta; nem um só jumento levei deles e a nenhum deles fiz mal.

15Mooses vihastui ankarasti ja sanoi Herralle : ”Älä hyväksy heidän uhriaan. Yhtä ainoaa aasia en ole heiltä ottanut enkä kenellekään heistä tehnyt vääryyttä.”

16 Disse mais Moisés a Corá: Tu e todo o teu grupo, ponde-vos perante o SENHOR, tu, e eles, e Arão, amanhã.

16Sitten Mooses sanoi Koorahille: ”Teidän on tultava huomenna Herran eteen, sinun ja koko väkesi, samoin Aaronin.

17 Tomai cada um o seu incensário e neles ponde incenso; trazei-o, cada um o seu, perante o SENHOR, duzentos e cinqüenta incensários; também tu e Arão, cada qual o seu.

17 Ottakaa kukin suitsutusastianne, pankaa niihin suitsuketta ja tuokaa ne Herran eteen, yhteensä kaksisataaviisikymmentä suitsutusastiaa. Myös sinun ja Aaronin on kummankin tuotava suitsutusastianne.”

18 Tomaram, pois, cada qual o seu incensário, neles puseram fogo, sobre eles deitaram incenso e se puseram perante a porta da tenda da congregação com Moisés e Arão.

18 Niin jokainen heistä otti suitsutusastiansa, pani siihen tulen ja suitsuketta ja asettui seisomaan ilmestysmajan ovelle. Myös Mooses ja Aaron tekivät niin.

19 Corá fez ajuntar contra eles todo o povo à porta da tenda da congregação; então, a glória do SENHOR apareceu a toda a congregação.

19 Koorah kokosi heitä vastaan koko muun seurakunnan ilmestysmajan ovelle. Silloin Herran kirkkaus ilmestyi koko seurakunnalle.

Os rebeldes castigados

20 Disse o SENHOR a Moisés e a Arão:

20 Herrapuhui Moosekselle ja Aaronille:

21 Apartai-vos do meio desta congregação, e os consumirei num momento.

21 ”Erottautukaa te tästä joukosta, niin minä teen heistä hetkessä lopun.”

22 Mas eles se prostraram sobre o seu rosto e disseram: Ó Deus, Autor e Conservador de toda a vida, acaso, por pecar um só homem, indignar-te-ás contra toda esta congregação?

22 Mutta Mooses ja Aaron heittäytyivät maahan kasvoilleen ja sanoivat: ”Jumala, sinä, jonka vallassa on kaiken elollisen henki! Jos yksi mies tekee syntiä, vihastutko silloin koko seurakuntaan?”

23 Respondeu o SENHOR a Moisés:

23Silloin Herra sanoi Moosekselle:

24 Fala a toda esta congregação, dizendo: Levantai-vos do redor da habitação de Corá, Datã e Abirão.

24 ”Sano seurakunnalle: Lähtekää pois Koorahin, Daatanin ja Abiramin majojen ympäriltä.”

25 Então, se levantou Moisés e foi a Datã e a Abirão; e após ele foram os anciãos de Israel.

25 Niin Mooses nousi ja meni Daatanin ja Abiramin luo, ja Israelin vanhimmat seurasivat häntä.

26 E disse à congregação: Desviai-vos, peço-vos, das tendas destes homens

26 Mooses sanoi seurakunnalle: ”Siirtykää pois näiden jumalattomien miesten

perversos e não toqueis nada do que é seu, para que não sejais arrebatados em todos os seus pecados.

27 Levantaram-se, pois, do redor da habitação de Corá, Datã e Abirão; e Datã e Abirão saíram e se puseram à porta da sua tenda, juntamente com suas mulheres, seus filhos e suas crianças.

28 Então, disse Moisés: Nisto conhecereis que o SENHOR me enviou a realizar todas estas obras, que não procedem de mim mesmo:

29 se morrerem estes como todos os homens morrem e se forem visitados por qualquer castigo como se dá com todos os homens, então, não sou enviado do SENHOR.

30 Mas, se o SENHOR criar alguma coisa inaudita, e a terra abrir a sua boca e os tragar com tudo o que é seu, e vivos descerem ao abismo, então, conhecereis que estes homens desprezaram o SENHOR.

31 E aconteceu que, acabando ele de falar todas estas palavras, a terra debaixo deles se fendeu,

32 abriu a sua boca e os tragou com as suas casas, como também todos os homens que pertenciam a Corá e todos os seus bens.

33 Eles e todos os que lhes pertenciam desceram vivos ao abismo; a terra os cobriu, e pereceram do meio da congregação.

34 Todo o Israel que estava ao redor deles fugiu do seu grito, porque diziam: Não

telttojen luota älkääkä koskeko mihinkään heille kuuluvaan, ettette tuhoutuisi heidän monien syntiensä tähden.”

27 Niin kaikki lähtivät pois Koorahin, Daatanin ja Abiramin majojen ympäriltä, mutta Daatan ja Abiram olivat tulleet ulos ja seisoivat telttojensa ovella vaimoineen, poikineen ja pienine lapsineen.

28 Mooses sanoi: ”Tästä te tulette tietämään, että Herra on lähettänyt minut tekemään kaikki nämä teot. Ne eivät ole lähtöisin minun omasta sydämestäni.

29 Jos nämä kuolevat samalla tavalla kuin kaikki muut ihmiset ja jos heidän käy niin kuin kaikkien muiden ihmisten, ei Herra ole minua lähettänyt.

30 Jos Herra kuitenkin tekee jotakin tavatonta – jos maa avaa kitansa ja nielaisee heidät ja kaiken heille kuuluvan, niin että he suistuvat elävältä tuonelaan – niin siitä te tiedätte, että nämä miehet ovat halveksineet Herraa .”

31 Tuskin hän oli saanut kaiken tämän sanotuksi, kun maa halkesi heidän allaan.

32 Maa avasi kitansa ja nielaisi heidät ja heidän telttansa, kaiken Koorahin väen ja heidän omaisuutensa.

33He ja kaikki heidän omaisensa suistuivat elävältä tuonelaan, ja maa peitti heidät. Näin he katosivat seurakunnan keskeltä.

34 Kaikki heidän ympärillään olevat israelilaiset pakenivat kuullessaan heidän

suceda que a terra nos trague a nós também.

35 Procedente do SENHOR saiu fogo e consumiu os duzentos e cinqüenta homens que ofereciam o incenso.

36 Disse o SENHOR a Moisés:

37 Dize a Eleazar, filho de Arão, o sacerdote, que tome os incensários do meio do incêndio e espalhe o fogo longe, porque santos são;

38 quanto aos incensários daqueles que pecaram contra a sua própria vida, deles se façam lâminas para cobertura do altar; porquanto os trouxeram perante o SENHOR; pelo que santos são e serão por sinal aos filhos de Israel.

39 Eleazar, o sacerdote, tomou os incensários de metal, que tinham trazido aqueles que foram queimados, e os converteram em lâminas para cobertura do altar,

40 por memorial para os filhos de Israel, para que nenhum estranho, que não for da descendência de Arão, se chegue para acender incenso perante o SENHOR; para que não seja como Corá e o seu grupo, como o SENHOR lhe tinha dito por Moisés.

Novo tumulto e seu castigo

41 Mas, no dia seguinte, toda a congregação dos filhos de Israel

huutonsa, sillä he pelkäsivät maan nielaisevan heidätkin.

35 Herran luota lähti tuli, ja se poltti ne kaksisataaviisikymmentä miestä, jotka olivat uhranneet suitsuketta.

4. Mooseksen 17

Kansan napina ja rangaistus

1 Herrasanoi Moosekselle:

2 ”Käske pappi Aaronin pojan Eleasarin ottaa palosta talteen suitsutusastiat ja ravistaa tuli niistä pois, sillä nuo astiat ovat pyhitetyt.

3 Takokaa näiden syntinsä vuoksi henkensä menettäneiden miesten suitsutusastioista levyjä alttarin päällystämiseksi. He ovat tuoneet ne Herran eteen, ja niin niistä on tullut pyhiä. Olkoot ne varoittavana merkkinä israelilaisille.”

4 Niin pappi Eleasar otti tulen polttamien miesten vaskiset suitsutusastiat, jotka nämä olivat tuoneet Herran eteen, ja ne taottiin alttarin päällysteeksi

5 muistuttamaan israelilaisia siitä, ettei kukaan Aaronin sukuun kuulumaton sivullinen tulisi Herran eteen polttamaan suitsuketta, jottei hänen kävisi samoin kuin Koorahin ja hänen joukkonsa. Näin oli Herra puhunut Mooseksen kautta Eleasarille.

6 Seuraavana päivänä koko israelilaisten seurakunta napisi Moosesta ja Aaronia

murmurou contra Moisés e contra Arão, dizendo: Vós matastes o povo do SENHOR.

42 Ajuntando-se o povo contra Moisés e Arão e virando-se para a tenda da congregação, eis que a nuvem a cobriu, e a glória do SENHOR apareceu.

43 Vieram, pois, Moisés e Arão perante a tenda da congregação.

44 Então, falou o SENHOR a Moisés, dizendo:

45 Levantai-vos do meio desta congregação, e a consumirei num momento; então, se prostraram sobre o seu rosto.

46 Disse Moisés a Arão: Toma o teu incensário, põe nele fogo do altar, deita incenso sobre ele, vai depressa à congregação e faze expiação por eles; porque grande indignação saiu de diante do SENHOR; já começou a praga.

47 Tomou-o Arão, como Moisés lhe falara, correu ao meio da congregação (eis que já a praga havia começado entre o povo), deitou incenso nele e fez expiação pelo povo.

48 Pôs-se em pé entre os mortos e os vivos; e cessou a praga.

49 Ora, os que morreram daquela praga foram catorze mil e setecentos, fora os que morreram por causa de Corá.

50 Voltou Arão a Moisés, à porta da tenda da congregação; e cessou a praga.

Números 17

O bordão de Arão floresce

vastaan ja sanoi: ”Te olette surmanneet Herran kansaa.”

7 Kun kansaa kokoontui Mooseksen ja Aaronin eteen, nämä kääntyivät ilmestysmajaan päin. Yhtäkkiä pilvi peitti majan, ja Herran kirkkaus ilmestyi.

8 Silloin Mooses ja Aaron menivät ilmestysmajan edustalle,

9 ja Herra puhui Moosekselle:

10 ”Lähtekää pois tämän seurakunnan keskeltä, niin minä teen heistä hetkessä lopun.” Silloin Mooses ja Aaron heittäytyivät maahan kasvoilleen.

11 Mooses sanoi Aaronille: ”Ota suitsutusastia, sytytä siihen tuli alttarilta ja pane siihen suitsuketta. Mene nopeasti seurakunnan luo ja toimita heille sovitus, sillä Herran viha on nyt valloillaan ja vitsaus on alkanut.”

12 Aaron teki niin kuin Mooses oli käskenyt ja juoksi seurakunnan keskelle, kun vitsaus oli jo alkanut kansan keskuudessa. Hän poltti suitsuketta ja toimitti kansalle sovituksen

13 seisoen kuolleitten ja elävien keskellä. Silloin vitsaus loppui.

14 Niitä, jotka kuolivat vitsauksessa, oli neljätoistatuhatta seitsemänsataa lukuun ottamatta niitä, jotka saivat surmansa Koorahin vuoksi.

15 Kun vitsaus oli loppunut, Aaron palasi Mooseksen luo ilmestysmajan ovelle.

Aaronin sauva versoo

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

[2] Fala aos filhos de Israel e recebe deles bordões, um pela casa de cada pai de todos os seus príncipes, segundo as casas de seus pais, isto é, doze bordões; escreve o nome de cada um sobre o seu bordão.

[3] Porém o nome de Arão escreverás sobre o bordão de Levi; porque cada cabeça da casa de seus pais terá um bordão.

[4] E os porás na tenda da congregação, perante o Testemunho, onde eu vos encontrarei.

[5] O bordão do homem que eu escolher, esse florescerá; assim, farei cessar de sobre mim as murmurações que os filhos de Israel proferem contra vós.

[6] Falou, pois, Moisés aos filhos de Israel, e todos os seus príncipes lhe deram bordões; cada um lhe deu um, segundo as casas de seus pais: doze bordões; e, entre eles, o bordão de Arão.

[7] Moisés pôs estes bordões perante o SENHOR, na tenda do Testemunho.

[8] No dia seguinte, Moisés entrou na tenda do Testemunho, e eis que o bordão de Arão, pela casa de Levi, brotara, e, tendo inchado os gomos, produzira flores, e dava amêndoas.

[9] Então, Moisés trouxe todos os bordões de diante do SENHOR a todos os filhos de Israel; e eles o viram, e tomou cada um o seu bordão.

[16] Herrasanoi Moosekselle:

[17] ”Puhu israelilaisille ja ota kaikilta heidän perhekuntiensa ruhtinailta sauva kutakin heimoa kohti, yhteensä kaksitoista sauvaa. Kirjoita kunkin sauvaan hänen nimensä.

[18] Leevin sauvaan kirjoita Aaronin nimi, sillä myös leeviläisten perhekuntien ruhtinaalla on oltava oma sauvansa.

[19] Pane sitten sauvat ilmestysmajaan todistuksen arkun eteen, missä minä aina kohtaan teidät.

[20] Kenet minä valitsen, sen sauva alkaa viheriöidä. Näin minä vaiennan israelilaisten valituksen ja pääsen kuulemasta heidän napinaansa teitä vastaan.”

[21] Mooses puhui tämän israelilaisille. Niin kaikki heidän heimojensa ruhtinaat antoivat hänelle sauvansa, yhden kutakin heimoa kohti, yhteensä kaksitoista sauvaa. Myös Aaronin sauva oli heidän sauvojensa joukossa.

[22] Mooses vei sauvat Herran eteen todistuksen majaan.

[23] Kun Mooses seuraavana päivänä meni todistuksen majaan, hän näki, että Aaronin sauva, Leevin heimon sauva, oli alkanut viheriöidä. Siihen oli ilmestynyt nuppuja, puhjennut kukkia ja kasvanut kypsiä manteleita.

[24] Mooses vei kaikki sauvat Herran edestä ulos kaikkien israelilaisten nähtäväksi. He näkivät, mitä oli tapahtunut, ja kukin ruhtinas otti sauvansa.

[10] Disse o SENHOR a Moisés: Torna a pôr o bordão de Arão perante o Testemunho, para que se guarde por sinal para filhos rebeldes; assim farás acabar as suas murmurações contra mim, para que não morram.

[11] E Moisés fez assim; como lhe ordenara o SENHOR, assim fez.

[12] Então, falaram os filhos de Israel a Moisés, dizendo: Eis que expiramos, perecemos, perecemos todos.

[13] Todo aquele que se aproximar do tabernáculo do SENHOR morrerá; acaso, expiraremos todos?

[25] Herra sanoi Moosekselle: ”Vie Aaronin sauva takaisin todistuksen arkun eteen säilytettäväksi merkkinä kapinallisille. Tee loppu heidän napinastaan minua vastaan, etteivät he kuolisi.”

[26] Mooses teki aivan niin kuin Herra oli häntä käskenyt.

[27] Mutta israelilaiset sanoivat Moosekselle: ”Katso, me kuolemme, me joudumme tuhoon! Kaikki me joudumme tuhoon!

[28]Kuka vain lähestyykin Herran asumusta, kuolee! Pitääkö meidän kaikkien kuolla?”

Números 18

Deveres e direitos dos sacerdotes

[1] Disse o SENHOR a Arão: Tu, e teus filhos, e a casa de teu pai contigo levareis sobre vós a iniqüidade relativamente ao santuário; tu e teus filhos contigo levareis sobre vós a iniqüidade relativamente ao vosso sacerdócio.

[2] Também farás chegar contigo a teus irmãos, a tribo de Levi, a tribo de teu pai, para que se ajuntem a ti e te sirvam, quando tu e teus filhos contigo estiverdes perante a tenda do Testemunho.

[3] Farão o serviço que lhes é devido para contigo e para com a tenda; porém não se aproximarão dos utensílios do santuário, nem do altar, para que não morram, nem eles, nem vós.

4. Mooseksen 18

Pappien ja leeviläisten velvollisuudet ja oikeudet

[1] Herrasanoi Aaronille: ”Sinun on kannettava poikiesi ja isäsi Leevin suvun kanssa yhdessä vastuu pyhäkköön kohdistuvista rikkomuksista, mutta pappispalveluksessa tehdyistä rikkomuksista sinun ja poikiesi on kannettava vastuu.

[2] Tuo kanssasi pyhäkköön myös veljesi, jotka ovat isäsi Leevin heimoa, että he olisivat mukanasi ja palvelisivat sinua, kun sinä poikiesi kanssa toimitat palvelusta todistuksen majan edessä.

[3]Heidän tulee ottaa osaa sinun tehtäviesi hoitamiseen ja toimittaa kaikkia ilmestysmajan tehtäviä, mutta he eivät saa lähestyä pyhiä esineitä tai alttaria. Muuten sekä he että te kuolette.

[4] Ajuntar-se-ão a ti e farão todo o serviço da tenda da congregação; o estranho, porém, não se chegará a vós outros.

[5] Vós, pois, fareis o serviço do santuário e o do altar, para que não haja outra vez ira contra os filhos de Israel.

[6] Eu, eis que tomei vossos irmãos, os levitas, do meio dos filhos de Israel; são dados a vós outros para o SENHOR, para servir na tenda da congregação.

[7] Mas tu e teus filhos contigo atendereis ao vosso sacerdócio em tudo concernente ao altar, e ao que estiver para dentro do véu, isto é vosso serviço; eu vos tenho entregue o vosso sacerdócio por ofício como dádiva; porém o estranho que se aproximar morrerá.

[8] Disse mais o SENHOR a Arão: Eis que eu te dei o que foi separado das minhas ofertas, com todas as coisas consagradas dos filhos de Israel; dei-as por direito perpétuo como porção a ti e a teus filhos.

[9] Isto terás das coisas santíssimas, não dadas ao fogo: todas as suas ofertas, com todas as suas ofertas de manjares, e com todas as suas ofertas pelo pecado, e com todas as suas ofertas pela culpa, que me apresentarem, serão coisas santíssimas para ti e para teus filhos.

[10] No lugar santíssimo, o comerás; todo homem o comerá; ser-te-á santo.

[4] Heidän tulee hoitaa sinun kanssasi ilmestysmajan tehtäviä ja teltan kaikkia palvelustehtäviä. Kukaan sivullinen ei saa liittyä joukkoonne.

[5] Teidän on hoidettava pyhäkön ja alttarin tehtävät, ettei viha enää kohtaisi israelilaisia.

[6] Minä itse olen ottanut teidän leeviläiset veljenne israelilaisten keskuudesta ja antanut heidät teille lahjaksi, jotta he Herralle erotettuina toimittaisivat ilmestysmajan palvelutehtäviä.

[7] Mutta sinun ja poikiesi tulee hoitaa papinvirka. Teidän tulee hoitaa kaikki alttarilla ja esiripun sisäpuolella toimitettavat tehtävät. Minä annan teille lahjana papinviran. Sivullinen, joka sekaantuu siihen, on surmattava.”

[8] Herrapuhui Aaronille: ”Katso, minä itse annan sinun huostaasi minulle tulevat annit, israelilaisten pyhät lahjat. Minä annan sinulle ja pojillesi niistä osuuden ikuisen säädöksen perusteella.

[9] Kaikkein pyhimmistä lahjoista, kaikista heidän uhreistaan – kaikista heidän ruokauhreistaan, syntiuhreistaan ja vikauhreistaan, joita he tuovat minulle – se osa, jota ei polteta tulessa, kuuluu sinulle. Se on pyhistä pyhintä ja kuuluu sinulle ja pojillesi.

[10] Syökää se erityisen pyhässä paikassa, ja jokainen miespuolinen saa syödä sitä. Se on pyhitetty sinulle.

[11] Também isto será teu: a oferta das suas dádivas com todas as ofertas movidas dos filhos de Israel; a ti, a teus filhos e a tuas filhas contigo, dei-as por direito perpétuo; todo o que estiver limpo na tua casa as comerá.

[11]Sinulle kuuluvat myös israelilaisten antamat lahjat, kaikki heidän heilutusuhrinsa. Minä annan ne sinulle, sinun pojillesi ja sinun tyttärillesi ikuiseksi osuudeksi. Perheessäsi jokainen, joka on puhdas, saa syödä niitä.

[12] Todo o melhor do azeite, do mosto e dos cereais, as suas primícias que derem ao SENHOR, dei-as a ti.

[12]Myös kaiken parhaan öljyn, kaiken parhaan viinin ja viljan, minkä he antavat ensihedelmistään Herralle , minä annan sinulle.

[13] Os primeiros frutos de tudo que houver na terra, que trouxerem ao SENHOR, serão teus; todo o que estiver limpo na tua casa os comerá.

[13] Sinulle kuuluvat ensihedelmät kaikesta, mitä heidän maassaan kasvaa ja minkä he tuovat Herralle . Perheessäsi jokainen, joka on puhdas, saa syödä niitä.

[14] Toda coisa consagrada irremissivelmente em Israel será tua.

[14] Kaikki, mikä Israelissa pyhitetään Herralle, kuuluu sinulle.

[15] Todo o que abrir a madre, de todo ser vivente, que trouxerem ao SENHOR, tanto de homens como de animais, será teu; porém os primogênitos dos homens resgatarás; também os primogênitos dos animais imundos resgatarás.

[15]Jokainen, joka avaa kohdun – ihminen tai karjaeläin – ja joka tuodaan Herralle , kuuluu sinulle. Ihmisen esikoinen on kuitenkin lunastettava, samoin saastaisen eläimen esikoinen.

[16] O resgate, pois (desde a idade de um mês os resgatarás), será segundo a tua avaliação, por cinco siclos de dinheiro, segundo o siclo do santuário, que é de vinte geras.

[16]Ne on lunastettava kuukauden ikäisinä tai sitä vanhempina sinun määräämästäsi viiden sekelin hinnasta pyhäkkösekelin mukaan. Sekeli on kaksikymmentä geeraa.

[17] Mas o primogênito do gado, ou primogênito de ovelhas, ou primogênito de cabra não resgatarás; são santos; o seu sangue aspergirás sobre o altar e a sua gordura queimarás em oferta queimada de aroma agradável ao SENHOR.

[17]Naudan, lampaan tai vuohen esikoista ei kuitenkaan saa lunastaa, sillä ne ovat pyhiä. Vihmo niiden veri alttarille ja polta niiden rasva uhriksi, miellyttäväksi tuoksuksi Herralle .

[18] A carne deles será tua, assim como será teu o peito movido e a coxa direita.

[19] Todas as ofertas sagradas, que os filhos de Israel oferecerem ao SENHOR, dei-as a ti, e a teus filhos, e a tuas filhas contigo, por direito perpétuo; aliança perpétua de sal perante o SENHOR é esta, para ti e para tua descendência contigo.

[20] Disse também o SENHOR a Arão: Na sua terra, herança nenhuma terás e, no meio deles, nenhuma porção terás. Eu sou a tua porção e a tua herança no meio dos filhos de Israel.

Os dízimos e os levitas

[21] Aos filhos de Levi dei todos os dízimos em Israel por herança, pelo serviço que prestam, serviço da tenda da congregação.

[22] E nunca mais os filhos de Israel se chegarão à tenda da congregação, para que não levem sobre si o pecado e morram.

[23] Mas os levitas farão o serviço da tenda da congregação e responderão por suas faltas; estatuto perpétuo é este para todas as vossas gerações. E não terão eles nenhuma herança no meio dos filhos de Israel.

[24] Porque os dízimos dos filhos de Israel, que apresentam ao SENHOR em oferta, dei-os por herança aos levitas; porquanto eu lhes disse: No meio dos filhos de Israel, nenhuma herança tereis.

[18]Niiden liha kuuluu sinulle, samoin kuin heilutusuhriksi annettu rintaliha ja oikea reisi.

[19]Kaikki nämä pyhät lahjat, joita israelilaiset tuovat Herralle , minä annan sinulle ja sinun pojillesi ja tyttärillesi ikuiseksi osuudeksi. Se on ikuinen suolaliitto Herran edessä sinulle ja jälkeläisillesi.”

[20] Herra puhui Aaronille: ”Sinulla ei tule olemaan perintöosaa israelilaisten maassa eikä osuutta heidän keskellään. Minä itse olen sinun osuutesi ja perintöosasi israelilaisten keskellä.

[21]Olenhan minä antanut leeviläisille perintöosaksi kaikki israelilaisten antamat kymmenykset korvauksena työstä, jota leeviläiset tekevät ilmestysmajan palveluksessa.

[22]Muut israelilaiset eivät enää saa lähestyä ilmestysmajaa, etteivät syyllistyisi syntiin ja kuolisi.

[23] Vain Leevin jälkeläiset voivat tehdä ilmestysmajan palvelutyötä. He kantavat israelilaisten rikkomukset. Tämä on teille ikuinen säädös kautta sukupolvienne. Leeviläiset eivät saa perintöosaa israelilaisten keskuudesta,

[24] sillä ne kymmenykset, jotka israelilaiset ovat erottaneet Herralle , minä annan leeviläisten perintöosaksi. Siksi minä sanoin heille, etteivät he saa periä maata israelilaisten keskuudessa.”

Leeviläisten kymmenykset

[25] Disse o SENHOR a Moisés:
[26] Também falarás aos levitas e lhes dirás: Quando receberdes os dízimos da parte dos filhos de Israel, que vos dei por vossa herança, deles apresentareis uma oferta ao SENHOR: o dízimo dos dízimos.

[27] Atribuir-se-vos-á a vossa oferta como se fosse cereal da eira e plenitude do lagar.

[28] Assim, também apresentareis ao SENHOR uma oferta de todos os vossos dízimos que receberdes dos filhos de Israel e deles dareis a oferta do SENHOR a Arão, o sacerdote.

[29] De todas as vossas dádivas apresentareis toda oferta do SENHOR: do melhor delas, a parte que lhe é sagrada.

[30] Portanto, lhes dirás: Quando oferecerdes o melhor que há nos dízimos, o restante destes, como se fosse produto da eira e produto do lagar, se contará aos levitas.
[31] Comê-lo-eis em todo lugar, vós e a vossa casa, porque é vossa recompensa pelo vosso serviço na tenda da congregação.
[32] Pelo que não levareis sobre vós o pecado, quando deles oferecerdes o melhor; e não profanareis as coisas sagradas dos filhos de Israel, para que não morrais.

[25] Herrapuhui Moosekselle:
[26] ”Sano leeviläisille: Kun otatte israelilaisilta kymmenykset, jotka minä olen antanut teidän perintöosaksenne, niin erottakaa niistä Herralle kuuluva osa, kymmenykset kymmenyksistä.
[27] Se katsotaan teidän anniksenne niin kuin puimatantereelta annetut jyvät tai viinikuurnasta virtaava mehu.

[28] Erottakaa siis tekin Herran osuus kaikista kymmenyksistänne, jotka otatte israelilaisilta, ja antakaa pappi Aaronille Herralle erotettu osuus.

[29] Kaikista saamistanne lahjoista erottakaa Herralle täysi osuus kaikesta, mikä niissä on parasta – se on pyhitetty Herralle.

[30] Sano heille vielä: Kun erotatte niistä parhaan osan, se katsotaan leeviläisten anniksi niin kuin puimatantereen tai viinikuurnan sato.

[31] Te ja teidän perheenne saatte syödä sen missä hyvänsä, sillä se on teille palkkana palvelustyöstänne ilmestysmajassa.

[32] Kun te erotatte lahjoista parhaan osan, te ette syyllisty syntiin. Älkää saastuttako israelilaisten pyhiä lahjoja, ettette kuolisi.”

Números 19

A água purificadora

[1] Disse mais o SENHOR a Moisés e a Arão:

4. Mooseksen 19

Puhdistusvesi

[1] Herrapuhui Moosekselle ja Aaronille:

[2] Esta é uma prescrição da lei que o SENHOR ordenou, dizendo: Dize aos filhos de Israel que vos tragam uma novilha vermelha, perfeita, sem defeito, que não tenha ainda levado jugo.

[3] Entregá-la-eis a Eleazar, o sacerdote; este a tirará para fora do arraial, e será imolada diante dele.

[4] Eleazar, o sacerdote, tomará do sangue com o dedo e dele aspergirá para a frente da tenda da congregação sete vezes.

[5] À vista dele, será queimada a novilha; o couro, a carne, o sangue e o excremento, tudo se queimará.

[6] E o sacerdote, tomando pau de cedro, hissopo e estofo carmesim, os lançará no meio do fogo que queima a novilha.

[7] Então, o sacerdote lavará as vestes, e banhará o seu corpo em água, e, depois, entrará no arraial, e será imundo até à tarde.

[8] Também o que a queimou lavará as suas vestes com água, e em água banhará o seu corpo, e imundo será até à tarde.

[9] Um homem limpo ajuntará a cinza da novilha e a depositará fora do arraial, num lugar limpo, e será ela guardada para a congregação dos filhos de Israel, para a água purificadora; é oferta pelo pecado.

[10] O que apanhou a cinza da novilha lavará as vestes e será imundo até à tarde; isto será por estatuto perpétuo aos filhos

[2] ”Tämä on säädös, jonka Herra on antanut: Käske israelilaisten tuoda sinulle punainen, virheetön lehmä, jossa ei ole vammaa ja jonka niskaan ei vielä ole pantu iestä.

[3] Antakaa se pappi Eleasarille. Hänen on vietävä se ulos leiristä, ja se on teurastettava hänen edessään.

[4]Sitten pappi Eleasar ottakoon sen verta sormeensa ja pirskottakoon sitä ilmestysmajan etupuolta kohti seitsemän kertaa.

[5]Lehmä on poltettava hänen nähtensä. Se on poltettava nahkoineen, lihoineen, verineen ja sisälmyksineen.

[6]Sitten papin on otettava setripuuta, iisoppikorsi ja helakanpunaista lankaa ja viskattava ne tuleen, jossa lehmä palaa.

[7]Sen jälkeen papin on pestävä vaatteensa ja peseydyttävä vedessä. Sitten pappi voi mennä leiriin, mutta hän on saastainen iltaan asti.

[8] Myös sen, joka lehmän poltti, on pestävä vaatteensa ja peseydyttävä vedessä. Hän on silti saastainen iltaan asti.

[9] Sitten jonkun, joka on puhdas, on koottava lehmän tuhka ja pantava se talteen puhtaaseen paikkaan leirin ulkopuolelle. Israelilaisten seurakunnan on säilytettävä se puhdistusvettä varten; sekin on syntiuhri.

[10]Sen, joka on koonnut lehmän tuhkan, on pestävä vaatteensa, ja hän on saastainen iltaan asti. Tämä on ikuinen säädös

de Israel e ao estrangeiro que habita no meio deles.

11 Aquele que tocar em algum morto, cadáver de algum homem, imundo será sete dias.

12 Ao terceiro dia e ao sétimo dia, se purificará com esta água e será limpo; mas, se ao terceiro dia e ao sétimo não se purificar, não será limpo.

13 Todo aquele que tocar em algum morto, cadáver de algum homem, e não se purificar, contamina o tabernáculo do SENHOR; essa pessoa será eliminada de Israel; porque a água purificadora não foi aspergida sobre ele, imundo será; está nele ainda a sua imundícia.

14 Esta é a lei quando morrer algum homem em alguma tenda: todo aquele que entrar nessa tenda e todo aquele que nela estiver serão imundos sete dias.

15 Também todo vaso aberto, sobre que não houver tampa amarrada, será imundo.

16 Todo aquele que, no campo aberto, tocar em alguém que for morto pela espada, ou em outro morto, ou nos ossos de algum homem, ou numa sepultura será imundo sete dias.

17 Para o imundo, pois, tomarão da cinza da queima da oferta pelo pecado e sobre esta cinza porão água corrente, num vaso.

18 Um homem limpo tomará hissopo, e o molhará naquela água, e a aspergirá sobre

israelilaisille ja heidän keskuudessaan asuville muukalaisille.

11 Joka koskee kuolleen ihmisen ruumiiseen, kenen hyvänsä, on saastainen seitsemän päivää.

12 Hänen tulee puhdistaa itsensä puhdistusvedellä kolmantena ja seitsemäntenä päivänä, ja niin hän on puhdas. Ellei hän puhdistaudu kolmantena ja seitsemäntenä päivänä, hän ei puhdistu.

13 Jokainen, joka koskee vainajaan, kuolleen ihmisen ruumiiseen, eikä puhdistaudu,
saastuttaa Herran asumuksen, ja hänet tulee poistaa Israelista, koska puhdistusvettä ei ole pirskotettu hänen päälleen. Hän on saastainen. Hänen saastaisuutensa on yhä hänessä.

14 Tämä on laki siitä, kun joku kuolee teltassa: Jokainen, joka on siinä teltassa tai joka menee siihen telttaan, on saastainen seitsemän päivää.

15 Jokainen siellä oleva avoin astia, jonka päälle ei ole sidottu peitettä, saastuu.

16 Jokainen, joka ulkosalla koskee miekalla surmattuun tai muulla tavoin kuolleeseen tai ihmisen luuhun tai hautaan, on saastainen seitsemän päivää.

17 Saastuneen puhdistamiseksi on otettava poltetun syntiuhrin tuhkaa ja kaadettava sen päälle astiaan raikasta vettä.

18 Sitten joku, joka on puhdas, ottakoon iisoppikorren, kastakoon sen veteen ja

aquela tenda, e sobre todo utensílio, e sobre as pessoas que ali estiverem; como também sobre aquele que tocar nos ossos, ou em alguém que foi morto, ou que faleceu, ou numa sepultura.

[19] O limpo aspergirá sobre o imundo ao terceiro e sétimo dias; purificá-lo-á ao sétimo dia; e aquele que era imundo lavará as suas vestes, e se banhará na água, e à tarde será limpo.

[20] No entanto, quem estiver imundo e não se purificar, esse será eliminado do meio da congregação, porquanto contaminou o santuário do SENHOR; água purificadora sobre ele não foi aspergida; é imundo.
[21] Isto lhes será por estatuto perpétuo; e o que aspergir a água purificadora lavará as suas vestes, e o que tocar a água purificadora será imundo até à tarde.
[22] Tudo o que o imundo tocar também será imundo; e quem o tocar será imundo até à tarde.

Números 20

A morte de Miriã

[1] Chegando os filhos de Israel, toda a congregação, ao deserto de Zim, no mês primeiro, o povo ficou em Cades. Ali, morreu Miriã e, ali, foi sepultada.

Moisés fere a rocha em Meribá

[2] Não havia água para o povo; então, se ajuntaram contra Moisés e contra Arão.

pirskottakoon vettä telttaan ja kaikkiin esineisiin ja ihmisiin, jotka ovat olleet siellä, samoin siihen, joka on koskenut luuhun tai surmattuun tai muulla tavoin kuolleeseen ihmiseen tai hautaan.
[19] Sen, joka on puhdas, on pirskotettava vettä saastuneen päälle kolmantena ja seitsemäntenä päivänä ja puhdistettava hänet seitsemäntenä päivänä. Sitten puhdistettavan on pestävä vaatteensa ja peseydyttävä vedessä. Illalla hän on puhdas.
[20] Jos joku on saastunut eikä puhdistaudu, hänet tulee erottaa seurakunnasta, koska hän on saastuttanut Herran pyhäkön eikä puhdistusvettä ole vihmottu hänen päälleen. Hän on saastainen.
[21] Tämä on heille ikuinen säädös. Sen, joka pirskottaa puhdistusvettä, on pestävä vaatteensa. Se, joka koskee puhdistusveteen, on saastainen iltaan asti.
[22] Kaikki, mihin saastainen koskee, tulee saastaiseksi. Myös se, joka koskettaa häntä, on saastainen iltaan asti.”

4. Mooseksen 20

Vettä kalliosta

[1]Sen jälkeen, ensimmäisessä kuussa, koko israelilaisten seurakunta tuli Tsiinin autiomaahan, ja kansa asettui Kaadekseen. Mirjam kuoli siellä, ja sinne hänet haudattiin.

[2]Mutta kansalla ei ollut vettä, ja he kokoontuivat Mooseksen ja Aaronin ympärille

[3] E o povo contendeu com Moisés, e disseram: Antes tivéssemos perecido quando expiraram nossos irmãos perante o SENHOR!

[3] ja alkoivat syyttää Moosesta. Israelilaiset sanoivat: ”Kunpa olisimme kuolleet silloin, kun veljemme kuolivat Herran edessä!

[4] Por que trouxestes a congregação do SENHOR a este deserto, para morrermos aí, nós e os nossos animais?

[4]Minkä tähden toitte Herran seurakunnan tähän autiomaahan, niin että me kuolemme tänne karjoinemme?

[5] E por que nos fizestes subir do Egito, para nos trazer a este mau lugar, que não é de cereais, nem de figos, nem de vides, nem de romãs, nem de água para beber?

[5] Miksi johdatitte meidät pois Egyptistä ja toitte meidät tähän pahaan paikkaan? Eihän tässä paikassa kasva viljaa, viikunoita, viiniköynnöksiä eikä granaattiomenia. Ei ole edes vettä juotavaksi!”

[6] Então, Moisés e Arão se foram de diante do povo para a porta da tenda da congregação e se lançaram sobre o seu rosto; e a glória do SENHOR lhes apareceu.

[6]Mooses ja Aaron menivät seurakunnan luota ilmestysmajan ovelle ja heittäytyivät maahan kasvoilleen. Silloin Herran kirkkaus ilmestyi heille,

[7] Disse o SENHOR a Moisés:

[7]ja Herra puhui Moosekselle:

[8] Toma o bordão, ajunta o povo, tu e Arão, teu irmão, e, diante dele, falai à rocha, e dará a sua água; assim lhe tirareis água da rocha e dareis a beber à congregação e aos seus animais.

[8] ”Ota sauva ja kokoa veljesi Aaronin kanssa seurakunta. Puhukaa heidän nähtensä kalliolle, niin se antaa vettä. Näin saat tulemaan heille vettä kalliosta, ja sinä juotat seurakunnan ja sen karjan.”

[9] Então, Moisés tomou o bordão de diante do SENHOR, como lhe tinha ordenado.

[9] Mooses otti sauvan Herran edestä, niin kuin häntä oli käsketty.

[10] Moisés e Arão reuniram o povo diante da rocha, e Moisés lhe disse: Ouvi, agora, rebeldes: porventura, faremos sair água desta rocha para vós outros?

[10] Mooses ja Aaron kokosivat seurakunnan kallion eteen. Mooses sanoi heille: ”Kuulkaa nyt, kapinoitsijat! Onko meidän saatava teille vettä tästä kalliosta?”

[11] Moisés levantou a mão e feriu a rocha duas vezes com o seu bordão, e saíram muitas águas; e bebeu a congregação e os seus animais.

[11] Sitten Mooses kohotti kätensä ja iski kahdesti kalliota sauvallaan, ja siitä lähti runsaasti vettä, niin että seurakunta ja sen karja saivat juoda.

[12] Mas o SENHOR disse a Moisés e a Arão: Visto que não crestes em mim, para me santificardes diante dos filhos de Israel, por isso, não fareis entrar este povo na terra que lhe dei.

[12]Mutta Herra sanoi Moosekselle ja Aaronille: ”Koska ette uskoneet minua ettekä pitäneet minua pyhänä israelilaisten edessä, te ette saa viedä tätä seurakuntaa siihen maahan, jonka minä olen sille antanut.”

[13] São estas as águas de Meribá, porque os filhos de Israel contenderam com o SENHOR; e o SENHOR se santificou neles.

[13]Tämä tapahtui Meriban veden luona. Siellä israelilaiset syyttivät Herraa , ja siellä hän osoitti pyhyytensä heidän keskuudessaan.

Moisés solicita passagem por Edom

Edom kieltää Israelia kulkemasta maansa läpi

[14] Enviou Moisés, de Cades, mensageiros ao rei de Edom, a dizer-lhe: Assim diz teu irmão Israel: Bem sabes todo o trabalho que nos tem sobrevindo;

[14]Sitten Mooses lähetti sanansaattajia Kaadeksesta Edomin kuninkaan luo ja käski heidän sanoa: ”Näin sanoo veljesi Israel: Sinä tiedät kaiken vaivan, joka on kohdannut meitä.

[15] como nossos pais desceram ao Egito, e nós no Egito habitamos muito tempo, e como os egípcios nos maltrataram, a nós e a nossos pais;

[15]Meidän isämme lähtivät Egyptiin, ja me asuimme Egyptissä kauan aikaa, mutta egyptiläiset kohtelivat pahoin meitä ja isiämme.

[16] e clamamos ao SENHOR, e ele ouviu a nossa voz, e mandou o Anjo, e nos tirou do Egito. E eis que estamos em Cades, cidade nos confins do teu país.

[16] Silloin me huusimme Herran puoleen. Hän kuuli meidän huutomme ja lähetti enkelin, joka vei meidät pois Egyptistä, ja nyt me olemme täällä Kaadeksessa, kaupungissa, joka on sinun maasi rajalla.

[17] Deixa-nos passar pela tua terra; não o faremos pelo campo, nem pelas vinhas, nem beberemos a água dos poços; iremos pela estrada real; não nos desviaremos para a direita nem para a esquerda, até que passemos pelo teu país.

[17]Voimmeko kulkea maasi kautta? Me emme kulje peltojen emmekä viinitarhojen poikki emmekä juo vettä kaivoista. Me kuljemme Kuninkaantietä poikkeamatta oikealle tai vasemmalle, kunnes olemme kulkeneet alueesi halki.”

[18] Porém Edom lhe disse: Não passarás por mim, para que não saia eu de espada ao teu encontro.

[18] Mutta Edom vastasi hänelle: ”Sinä et kulje minun maani kautta, tai minä käyn miekka kädessä sinun kimppuusi.”

[19] Então, os filhos de Israel lhe disseram: Subiremos pelo caminho trilhado, e, se eu

[19] Israelilaiset sanoivat hänelle: ”Me kuljemme vain valtatietä, ja jos me tai

e o meu gado bebermos das tuas águas, pagarei o preço delas; outra coisa não desejo senão passar a pé.

[20] Porém ele disse: Não passarás. E saiu-lhe Edom ao encontro, com muita gente e com mão forte.

[21] Assim recusou Edom deixar passar a Israel pelo seu país; pelo que Israel se desviou dele.

A morte de Arão

Números 33.38,39

[22] Então, partiram de Cades; e os filhos de Israel, toda a congregação, foram ao monte Hor.

[23] Disse o SENHOR a Moisés e a Arão no monte Hor, nos confins da terra de Edom:

[24] Arão será recolhido a seu povo, porque não entrará na terra que dei aos filhos de Israel, pois fostes rebeldes à minha palavra, nas águas de Meribá.

[25] Toma Arão e Eleazar, seu filho, e faze-os subir ao monte Hor;

[26] depois, despe Arão das suas vestes e veste com elas a Eleazar, seu filho; porque Arão será recolhido a seu povo e aí morrerá.

[27] Fez Moisés como o SENHOR lhe ordenara; subiram ao monte Hor, perante os olhos de toda a congregação.

[28] Moisés, pois, despiu a Arão de suas vestes e vestiu com elas a Eleazar, seu filho; morreu Arão ali sobre o cimo do monte; e dali desceram Moisés e Eleazar.

karjamme juomme vettäsi, me maksamme sen. Emme pyydä muuta kuin saada kulkea jalkaisin sinun maasi kautta.”

[20] Mutta Edom vastasi: ”Et kulje!” Ja Edom lähti Israelia vastaan suurella sotajoukolla ja vahvasti varustettuna.

[21] Näin Edom kielsi Israelia kulkemasta maansa kautta, ja Israel kääntyi pois sen alueelta.

Aaronin kuolema

[22] Israelilaiset lähtivät liikkeelle Kaadeksesta, ja he, koko seurakunta, tulivat Hoorinvuorelle.

[23] Hoorinvuorella, Edomin maan rajalla, Herra sanoi Moosekselle ja Aaronille:

[24] ”Aaron otetaan nyt pois heimonsa luo, eikä hän pääse siihen maahan, jonka minä olen antanut israelilaisille, koska te kapinoitte käskyäni vastaan Meriban veden luona.

[25] Ota Aaron ja hänen poikansa Eleasar ja vie heidät Hoorinvuorelle.

[26] Riisu Aaronilta vaatteet ja pue ne hänen poikansa Eleasarin ylle. Aaron kuolee siellä, ja hänet otetaan pois.”

[27] Mooses teki niin kuin Herra oli käskenyt. He nousivat Hoorinvuorelle koko kansan nähden.

[28] Mooses riisui Aaronilta vaatteet ja puki ne hänen poikansa Eleasarin ylle. Aaron kuoli siellä, vuoren huipulla, mutta Mooses ja Eleasar laskeutuivat alas vuorelta.

[29] Vendo, pois, toda a congregação que Arão era morto, choraram por Arão trinta dias, isto é, toda a casa de Israel.

Números 21

Derrota do rei de Arade

[1] Ouvindo o cananeu, rei de Arade, que habitava no Neguebe, que Israel vinha pelo caminho de Atarim, pelejou contra Israel e levou alguns deles cativos.

[2] Então, Israel fez voto ao SENHOR, dizendo: Se, de fato, entregares este povo nas minhas mãos, destruirei totalmente as suas cidades.

[3] Ouviu, pois, o SENHOR a voz de Israel e lhe entregou os cananeus. Os israelitas os destruíram totalmente, a eles e a suas cidades; e aquele lugar se chamou Horma.

A serpente de bronze

[4] Então, partiram do monte Hor, pelo caminho do mar Vermelho, a rodear a terra de Edom, porém o povo se tornou impaciente no caminho.

[5] E o povo falou contra Deus e contra Moisés: Por que nos fizestes subir do Egito, para que morramos neste deserto, onde não há pão nem água? E a nossa alma tem fastio deste pão vil.

[6] Então, o SENHOR mandou entre o povo serpentes abrasadoras, que mordiam o povo; e morreram muitos do povo de Israel.

[29]Kun koko seurakunta näki, että Aaron oli kuollut, koko Israelin heimo itki Aaronia kolmekymmentä päivää.

4. Mooseksen 21

Aradin kuningas voitetaan

[1]Kun kanaanilainen Aradin kuningas, joka asui Negevissä, kuuli, että Israel oli tulossa Atarimin tietä, hän ryhtyi sotimaan Israelia vastaan ja otti muutamia heistä vangiksi.

[2]Silloin Israel teki Herralle tämän lupauksen: ”Jos sinä todella annat tuon kansan minun käsiini, minä vihin sen kaupungit tuhon omiksi.”

[3] Herra kuuli Israelia ja antoi kanaanilaiset sen käsiin. Niin Israel vihki tuhon omiksi heidät ja heidän kaupunkinsa ja antoi sen paikan nimeksi Horma .

Vaskikäärme

[4]Sen jälkeen israelilaiset lähtivät liikkeelle Hoorinvuorelta Kaislameren tietä kiertääkseen Edomin maan. Mutta kansa kävi matkalla kärsimättömäksi

[5] ja puhui Jumalaa ja Moosesta vastaan: ”Minkä tähden te johdatitte meidät pois Egyptistä kuolemaan autiomaassa? Eihän täällä ole leipää eikä vettä, ja me olemme kyllästyneet tähän kelvottomaan ruokaan.”

[6] Silloin Herra lähetti kansan sekaan myrkkykäärmeitä , jotka purivat kansaa, ja suuri joukko israelilaisia kuoli.

[7] Veio o povo a Moisés e disse: Havemos pecado, porque temos falado contra o SENHOR e contra ti; ora ao SENHOR que tire de nós as serpentes. Então, Moisés orou pelo povo.

[7]Israelilaiset tulivat Mooseksen luo ja sanoivat: ”Me teimme syntiä, kun puhuimme Herraa ja sinua vastaan. Rukoile Herraa , että hän poistaisi käärmeet meidän kimpustamme.” Mooses rukoili kansan puolesta,

[8] Disse o SENHOR a Moisés: Faze uma serpente abrasadora, põe-na sobre uma haste, e será que todo mordido que a mirar viverá.

[8] ja Herra sanoi Moosekselle: ”Tee myrkkykäärme ja pane se tangon päähän. Kuka tahansa pureman saanut, joka katsoo siihen, jää eloon.”

[9] Fez Moisés uma serpente de bronze e a pôs sobre uma haste; sendo alguém mordido por alguma serpente, se olhava para a de bronze, sarava.

[9] Mooses teki vaskisen käärmeen ja pani sen tangon päähän. Kun käärmeet purivat jotakuta ja tämä katsoi vaskikäärmeeseen, hän jäi eloon.

Jornadas dos israelitas

[10] Então, partiram os filhos de Israel e se acamparam em Obote.

[11] Depois, partiram de Obote e se acamparam em Ijé-Abarim, no deserto que está defronte de Moabe, para o nascente.

[12] Dali, partiram e se acamparam no vale de Zerede.

[13] E, dali, partiram e se acamparam na outra margem do Arnom, que está no deserto que se estende do território dos amorreus; porque o Arnom é o limite de Moabe, entre Moabe e os amorreus.

[14] Pelo que se diz no Livro das Guerras do SENHOR: Vaebe em Sufa, e os vales do Arnom,

[15] e o declive dos vales que se inclina para a sede de Ar e se encosta aos limites de Moabe.

[16] Dali partiram para Beer; este é o poço do qual disse o SENHOR a Moisés: Ajunta o povo, e lhe darei água.

Israel voittaa Siihonin ja Oogin

[10]Sitten israelilaiset lähtivät liikkeelle ja leiriytyivät Oobotiin.

[11] He lähtivät Oobotista ja leiriytyivät Iije-Abarimiin, joka sijaitsee autiomaassa Mooabin lähellä auringonnousun puolella.

[12] He lähtivät sieltä ja leiriytyivät Seredin laaksoon.

[13] Lähdettyään sieltä he leiriytyivät autiomaahan toiselle puolen Arnonjokea, joka lähtee amorilaisten alueelta. Arnon on näet Mooabin rajana sen ja amorilaisten välillä.

[14]Siksi Herran sotien kirjassa sanotaan: ” Suufassa sijaitseva Vaaheb ja Arnonin laaksot

[15] sekä laaksojen rinteet, jotka ulottuvat Aarin asuinsijoille ja viettävät Mooabin rajalle.”

[16] Sieltä israelilaiset kulkivat Beeriin. Se oli se kaivo , josta Herra oli sanonut

Moosekselle: ”Kokoa kansa, niin minä annan heille vettä.”

[17] Então, cantou Israel este cântico: Brota, ó poço! Entoai-lhe cânticos!

[17]Silloin Israel lauloi tämän laulun: ”Kuohu, kaivo! Laulakaa sille laulu!

[18] Poço que os príncipes cavaram, que os nobres do povo abriram, com o cetro, com os seus bordões. Do deserto, partiram para Matana.

[18] Se on kaivo, jonka ruhtinaat kaivoivat, kansan parhaat koversivat valtikallaan, sauvoillaan!” Autiomaasta israelilaiset kulkivat Mattanaan,

[19] E, de Matana, para Naaliel e, de Naaliel, para Bamote.

[19] Mattanasta Nahalieliin, Nahalielista Baamotiin

[20] De Bamote, ao vale que está no campo de Moabe, no cimo de Pisga, que olha para o deserto.

[20] ja Baamotista laaksoon, joka on Mooabin maassa autiomaasta ylös kohoavan Pisgan huipun vaiheilla.

Vitória sobre Seom, rei de Hesbom

Deuteronômio 2.26-37

[21] Então, Israel mandou mensageiros a Seom, rei dos amorreus, dizendo:

[21]Israel lähetti sanansaattajat amorilaisten kuninkaan Siihonin luo sanomaan:

[22] Deixa-me passar pela tua terra; não nos desviaremos pelos campos nem pelas vinhas; as águas dos poços não beberemos; iremos pela estrada real até que passemos o teu país.

[22]”Saammeko kulkea maasi kautta? Emme poikkea pelloille emmekä viinitarhoihin emmekä juo vettä kaivosta. Me kuljemme Kuninkaantietä, kunnes olemme päässeet alueesi läpi.”

[23] Porém Seom não deixou passar a Israel pelo seu país; antes, reuniu todo o seu povo, e saiu ao encontro de Israel ao deserto, e veio a Jasa, e pelejou contra Israel.

[23] Siihon ei kuitenkaan antanut Israelin kulkea alueensa kautta, vaan kokosi kaiken sotaväkensä ja lähti Israelia vastaan autiomaahan. Jahakseen tultuaan hän ryhtyi taisteluun Israelia vastaan,

[24] Mas Israel o feriu a fio de espada e tomou posse de sua terra, desde o Arnom até ao Jaboque, até aos filhos de Amom, cuja fronteira era fortificada.

[24] mutta Israel voitti hänet miekalla ja valloitti hänen maansa Arnonista Jabbokiin, ammonilaisten maahan asti. Ammonilaisten raja oli näet vahvasti varustettu.

[25] Assim, Israel tomou todas estas cidades dos amorreus e habitou em todas elas, em Hesbom e em todas as suas aldeias.

[25]Israel valtasi kaikki amorilaisten kaupungit ja asettui asumaan kaikkiin heidän kaupunkeihinsa, Hesboniin ja kaikkiin sen tytärkaupunkeihin.

[26] Porque Hesbom era cidade de Seom, rei dos amorreus, que tinha pelejado contra o precedente rei dos moabitas, de cuja mão tomara toda a sua terra até ao Arnom.

[26] Hesbon oli amorilaisten kuninkaan Siihonin kaupunki, sillä Siihon oli sotinut Mooabin aikaisempaa kuningasta vastaan ja vallannut häneltä kaikki hänen maansa Arnoniin asti.

[27] Pelo que dizem os poetas: Vinde a Hesbom! Edifique-se, estabeleça-se a cidade de Seom!

[27] Siksi runoniekat sanovat: ”Tulkaa Hesboniin ja rakentakaa, varustakaa Siihonin kaupunki.

[28] Porque fogo saiu de Hesbom, e chama, da cidade de Seom, e consumiu a Ar, de Moabe, e os senhores dos altos do Arnom.

[28] Sillä tuli lähti Hesbonista, liekki Siihonin kaupungista. Se söi Aar-Mooabin, Arnonin kukkuloiden valtiaat.

[29] Ai de ti, Moabe! Perdido estás, povo de Quemos; entregou seus filhos como fugitivos e suas filhas, como cativas a Seom, rei dos amorreus.

[29] Voi sinua, Mooab! Olet hukassa, Kemoksen kansa! Poikiensa hän salli joutua pakolaisiksi ja tyttäriensä amorilaisten kuninkaan, Siihonin, vangeiksi.

[30] Nós os asseteamos; estão destruídos desde Hesbom até Dibom; e os assolamos até Nofa e com fogo, até Medeba.

[30] Me ammuimme heidät, Hesbon kukistui Diibonia myöten. Me hävitimme maan Noofahiin asti, aina Meedebaan saakka.”

Vitória sobre Ogue, rei de Basã

Deuteronômio 3.1-11

[31] Assim, Israel habitou na terra dos amorreus.

[31] Niin Israel asettui asumaan amorilaisten maahan.

[32] Depois, mandou Moisés espiar a Jazer, tomaram as suas aldeias e desapossaram os amorreus que se achavam ali.

[32] Sitten Mooses lähetti vakoilijoita Jaeseriin. Israelilaiset valloittivat sen ympäristökylät ja karkottivat siellä asuvat amorilaiset.

[33] Então, voltaram e subiram o caminho de Basã; e Ogue, rei de Basã, saiu contra eles, ele e todo o seu povo, à peleja em Edrei.

[33] Sen jälkeen he kääntyivät ja lähtivät Baasaniin päin. Silloin Oog, Baasanin kuningas, ja koko hänen sotaväkensä lähtivät Edreihin taistelemaan heitä vastaan.

[34] Disse o SENHOR a Moisés: Não o temas, porque eu o dei na tua mão, a ele, e a todo o seu povo, e a sua terra; e far-lhe-ás como

[34] Mutta Herra sanoi Moosekselle: ”Älä pelkää häntä, sillä minä olen antanut hänet ja koko hänen kansansa ja maansa sinun käsiisi. Tee hänelle niin kuin teit

fizeste a Seom, rei dos amorreus, que habitava em Hesbom.

Siihonille, amorilaisten kuninkaalle, joka asui Hesbonissa.”

[35] De tal maneira o feriram, a ele, e a seus filhos, e a todo o seu povo, que nenhum deles escapou; e lhe tomaram posse da terra.

[35] Israelilaiset voittivat hänet ja surmasivat hänet, hänen poikansa ja koko hänen sotaväkensä, eikä ketään jäänyt henkiin hänen joukoistaan. Ja he ottivat haltuunsa hänen maansa.

Números 22

Balaque envia mensageiros a Balaão

[1] Tendo partido os filhos de Israel, acamparam-se nas campinas de Moabe, além do Jordão, na altura de Jericó.

[2] Viu, pois, Balaque, filho de Zipor, tudo o que Israel fizera aos amorreus;

[3] Moabe teve grande medo deste povo, porque era muito; e andava angustiado por causa dos filhos de Israel;

[4] pelo que Moabe disse aos anciãos dos midianitas: Agora, lamberá esta multidão tudo quando houver ao redor de nós, como o boi lambe a erva do campo. Balaque, filho de Zipor, naquele tempo, era rei dos moabitas.

[5] Enviou ele mensageiros a Balaão, filho de Beor, a Petor, que está junto ao rio Eufrates, na terra dos filhos do seu povo, a chamá-lo, dizendo: Eis que um povo saiu do Egito, cobre a face da terra e está morando defronte de mim.

[6] Vem, pois, agora, rogo-te, amaldiçoa-me este povo, pois é mais poderoso do que eu; para ver se o poderei ferir e lançar fora da

4. Mooseksen 22

Mooabin kuningas kutsuu Bileamin kiroamaan Israelia

[1]Sitten israelilaiset lähtivät liikkeelle ja leiriytyivät Mooabin arolle Jordanin tuolle puolen Jerikon kohdalle.

[2]Baalak, Sipporin poika, oli nähnyt kaiken, mitä Israel oli tehnyt amorilaisille,

[3]ja Mooab oli hyvin peloissaan Israelin kansan vuoksi, koska sitä oli niin paljon. Mooab oli kauhuissaan israelilaisten vuoksi

[4]ja lähetti sanan Midianin vanhimmille: ”Nyt tuo lauma syö paljaaksi kaiken ympäriltämme, niin kuin härkä kaluaa niityltä kaiken vihreän.” Mooabin kuninkaana oli siihen aikaan Baalak, Sipporin poika.

[5]Hän lähetti sanansaattajat Eufratvirran varrella olevaan Petoriin, heimolaistensa maahan, kutsumaan Bileamin, Beorin pojan, ja käski sanoa hänelle: ”Egyptistä on lähtenyt liikkeelle kansa! Se on peittänyt maan ja asettunut asumaan minun lähelleni.

[6]Tule siis ja kiroa minun puolestani tämä kansa, sillä se on minua mahtavampi. Ehkä minä sitten saan sen voitetuksi ja

terra, porque sei que a quem tu abençoares será abençoado, e a quem tu amaldiçoares será amaldiçoado.

karkotetuksi maasta, sillä minä tiedän, että jonka sinä siunaat, se on siunattu, ja jonka sinä kiroat, se on kirottu.”

[7] Então, foram-se os anciãos dos moabitas e os anciãos dos midianitas, levando consigo o preço dos encantamentos; e chegaram a Balaão e lhe referiram as palavras de Balaque.

[7] Mooabin vanhimmat ja Midianin vanhimmat lähtivät matkaan ennustajanpalkka mukanaan. Saavuttuaan Bileamin luo he puhuivat hänelle Baalakin sanat.

[8] Balaão lhes disse: Ficai aqui esta noite, e vos trarei a resposta, como o SENHOR me falar; então, os príncipes dos moabitas ficaram com Balaão.

[8]Bileam vastasi heille: ”Levätkää täällä tämä yö. Minä annan teille vastauksen sen mukaan, mitä Herra minulle puhuu.” Niin mooabilaisten päämiehet jäivät Bileamin luo.

[9] Veio Deus a Balaão e disse: Quem são estes homens contigo?

[9] Jumala tuli Bileamin luo ja kysyi: ”Keitä nämä luonasi olevat miehet ovat?”

[10] Respondeu Balaão a Deus: Balaque, rei dos moabitas, filho de Zipor, os enviou para que me dissessem:

[10] Bileam vastasi Jumalalle: ”Baalak, Sipporin poika, Mooabin kuningas, on lähettänyt heidät luokseni sanomaan:

[11] Eis que o povo que saiu do Egito cobre a face da terra; vem, agora, amaldiçoa-mo; talvez eu possa combatê-lo e lançá-lo fora.

[11] ’Egyptistä on lähtenyt liikkeelle kansa, joka on peittänyt maan näkyvistä. Tule kiroamaan se minun puolestani. Ehkä sitten voin taistella sitä vastaan ja karkottaa sen.’”

[12] Então, disse Deus a Balaão: Não irás com eles, nem amaldiçoarás o povo; porque é povo abençoado.

[12] Jumala sanoi Bileamille: ”Älä lähde heidän mukaansa äläkä kiroa sitä kansaa, sillä se on siunattu.”

[13] Levantou-se Balaão pela manhã e disse aos príncipes de Balaque: Tornai à vossa terra, porque o SENHOR recusa deixar-me ir convosco.

[13] Bileam nousi aamulla ja sanoi Baalakin päämiehille: ”Menkää takaisin maahanne, sillä Herra ei anna minun lähteä teidän kanssanne.”

[14] Tendo-se levantado os príncipes dos moabitas, foram a Balaque e disseram: Balaão recusou vir conosco.

[14] Silloin Mooabin päämiehet lähtivät ja palasivat Baalakin luo. He sanoivat: ”Bileam kieltäytyi lähtemästä meidän kanssamme.”

[15] De novo, enviou Balaque príncipes, em maior número e mais honrados do que os primeiros,

[15] Mutta Baalak lähetti uudestaan ruhtinaita, useampia ja korkea-arvoisempia kuin edelliset.

[16] os quais chegaram a Balaão e lhe disseram: Assim diz Balaque, filho de Zipor: Peço-te não te demores em vir a mim,

[16] Saavuttuaan Bileamin luo he sanoivat hänelle: ”Näin sanoo Baalak, Sipporin poika: ’Älä anna minkään estää sinua tulemasta minun luokseni,

[17] porque grandemente te honrarei e farei tudo o que me disseres; vem, pois, rogo-te, amaldiçoa-me este povo.

[17] sillä minä palkitsen sinut hyvin runsaasti ja teen kaiken, mitä pyydät minulta. Tulethan siis kiroamaan minun puolestani tämän kansan.’”

[18] Respondeu Balaão aos oficiais de Balaque: Ainda que Balaque me desse a sua casa cheia de prata e de ouro, eu não poderia traspassar o mandado do SENHOR, meu Deus, para fazer coisa pequena ou grande;

[18] Mutta Bileam vastasi Baalakin palvelijoille: ”Vaikka Baalak antaisi minulle talonsa täyden hopeaa ja kultaa, minä en sittenkään voi, en pienessä enkä suuressa, rikkoa Herran , Jumalani, käskyä vastaan.

[19] agora, pois, rogo-vos que também aqui fiqueis esta noite, para que eu saiba o que mais o SENHOR me dirá.

[19] Jääkää nyt kuitenkin myös te tänne yöksi. Tahdon saada tietää, mitä Herra vielä puhuu minulle.”

[20] Veio, pois, o SENHOR a Balaão, de noite, e disse-lhe: Se aqueles homens vieram chamar-te, levanta-te, vai com eles; todavia, farás somente o que eu te disser.

[20] Yöllä Jumala tuli Bileamin luo ja sanoi hänelle: ”Jos nämä miehet ovat tulleet kutsumaan sinua, niin lähde heidän kanssaan, mutta tee vain se, mitä minä sinulle sanon.”

O Anjo do SENHOR e a jumenta de Balaão

[21] Então, Balaão levantou-se pela manhã, albardou a sua jumenta e partiu com os príncipes de Moabe.

[21] Bileam nousi aamulla, satuloi aasintammansa ja lähti matkaan Mooabin ruhtinaiden kanssa.

Bileamin aasi

[22] Acendeu-se a ira de Deus, porque ele se foi; e o Anjo do SENHOR pôs-se-lhe no caminho por adversário. Ora, Balaão ia caminhando, montado na sua jumenta, e dois de seus servos, com ele.

[22] Mutta kun Bileam lähti matkaan, syttyi Jumalan viha, ja Herran enkeli asettui tielle estämään häntä. Bileam ratsasti aasintammallaan kaksi palvelijaa mukanaan.

23 Viu, pois, a jumenta o Anjo do SENHOR parado no caminho, com a sua espada desembainhada na mão; pelo que se desviou a jumenta do caminho, indo pelo campo; então, Balaão espancou a jumenta para fazê-la tornar ao caminho.

23 Kun aasintamma näki Herran enkelin seisovan tiellä paljastettu miekka kädessään, se poikkesi tieltä ja meni pellolle. Silloin Bileam löi aasintammaa kääntääkseen sen takaisin tielle.

24 Mas o Anjo do SENHOR pôs-se numa vereda entre as vinhas, havendo muro de um e outro lado.

24 Herran enkeli asettui viinitarhojen väliseen kapeaan kohtaan, jossa oli kiviaita kummallakin puolella.

25 Vendo, pois, a jumenta o Anjo do SENHOR, coseu-se contra o muro e comprimiu contra este o pé de Balaão; por isso, tornou a espancá-la.

25 Nähdessään Herran enkelin aasintamma painautui aitaa vasten ja likisti Bileamin jalkaa aitaan. Silloin Bileam löi aasia uudestaan.

26 Então, o Anjo do SENHOR passou mais adiante e pôs-se num lugar estreito, onde não havia caminho para se desviar nem para a direita, nem para a esquerda.

26 Herran enkeli meni edemmäs ja asettui ahtaaseen paikkaan, jossa ei ollut tilaa väistää oikealle eikä vasemmalle.

27 Vendo a jumenta o Anjo do SENHOR, deixou-se cair debaixo de Balaão; acendeu-se a ira de Balaão, e espancou a jumenta com a vara.

27 Aasintamma näki Herran enkelin ja laskeutui maahan Bileamin alta. Bileam suuttui ja löi aasintammaa kepillä.

28 Então, o SENHOR fez falar a jumenta, a qual disse a Balaão: Que te fiz eu, que me espancaste já três vezes?

28 Silloin Herra avasi aasintamman suun, ja se sanoi Bileamille: ”Mitä minä olen sinulle tehnyt, kun olet lyönyt minua jo kolme kertaa?”

29 Respondeu Balaão à jumenta: Porque zombaste de mim; tivera eu uma espada na mão e, agora, te mataria.

29Bileam vastasi aasintammalle: ”Sinä olet pitänyt minua pilkkanasi. Olisipa minulla miekka kädessäni, niin minä tappaisin sinut heti.”

30 Replicou a jumenta a Balaão: Porventura, não sou a tua jumenta, em que toda a tua vida cavalgaste até hoje? Acaso, tem sido o meu costume fazer assim contigo? Ele respondeu: Não.

30 Aasintamma sanoi Bileamille: ”Enkö minä ole sinun aasintammasi, jolla olet ratsastanut koko ikäsi tähän päivään asti? Onko minulla koskaan ollut tapana tehdä sinulle näin?” Bileam vastasi: ”Ei.”

[31] Então, o SENHOR abriu os olhos a Balaão, ele viu o Anjo do SENHOR, que estava no caminho, com a sua espada desembainhada na mão; pelo que inclinou a cabeça e prostrou-se com o rosto em terra.

[32] Então, o Anjo do SENHOR lhe disse: Por que já três vezes espancaste a jumenta? Eis que eu saí como teu adversário, porque o teu caminho é perverso diante de mim;

[33] a jumenta me viu e já três vezes se desviou de diante de mim; na verdade, eu, agora, te haveria matado e a ela deixaria com vida.

[34] Então, Balaão disse ao Anjo do SENHOR: Pequei, porque não soube que estavas neste caminho para te opores a mim; agora, se parece mal aos teus olhos, voltarei.

[35] Tornou o Anjo do SENHOR a Balaão: Vai-te com estes homens; mas somente aquilo que eu te disser, isso falarás. Assim, Balaão se foi com os príncipes de Balaque.

[36] Tendo Balaque ouvido que Balaão havia chegado, saiu-lhe ao encontro até à cidade de Moabe, que está nos confins do Arnom e na fronteira extrema.

[37] Perguntou Balaque a Balaão: Porventura, não enviei mensageiros a chamar-te? Por que não vieste a mim? Não posso eu, na verdade, honrar-te?

[31] Silloin Herra avasi Bileamin silmät, niin että hän näki Herran enkelin seisovan tiellä paljastettu miekka kädessään. Bileam kumartui kasvoilleen maahan ja osoitti kunnioitusta.

[32] Herran enkeli sanoi hänelle: ”Minkä tähden olet lyönyt aasintammaasi jo kolme kertaa? Minä olen tullut estämään sinua, sillä tämä matka on vastoin minun tahtoani.

[33] Aasintamma on nähnyt minut ja väistänyt minua jo kolme kertaa. Jos se ei olisi väistänyt minua, minä olisin surmannut sinut mutta jättänyt sen henkiin.”

[34] Bileam vastasi Herran enkelille: ”Minä olen tehnyt syntiä, sillä minä en tiennyt, että sinä seisoit edessäni tiellä. Mutta jos tämä matka on mielestäsi paha, minä palaan nyt takaisin.”

[35] Herran enkeli sanoi Bileamille: ”Mene näiden miesten kanssa, mutta puhu ainoastaan se, minkä minä sinulle puhun.” Niin Bileam jatkoi matkaa Baalakin ruhtinaiden kanssa.

Bileam Baalakin luona

[36]Kun Baalak kuuli, että Bileam oli tulossa, hän lähti tätä vastaan Iir-Mooabiin, joka on Arnonia pitkin kulkevalla rajalla, alueen äärimmäisellä laidalla.

[37] Baalak sanoi Bileamille: ”Enkö minä varta vasten lähettänyt kutsumaan sinua? Minkä tähden et tahtonut tulla minun

luokseni? Luuletko todella, etten kykene palkitsemaan sinua?”

38 Respondeu Balaão a Balaque: Eis-me perante ti; acaso, poderei eu, agora, falar alguma coisa? A palavra que Deus puser na minha boca, essa falarei.

38 Mutta Bileam vastasi Baalakille: ”Olenhan minä nyt tullut luoksesi. Toisaalta, onko minun vallassani puhua mitään? Minä puhun sen, minkä Jumala panee minun suuhuni.”

39 Balaão foi com Balaque, e chegaram a Quiriate-Huzote.

39 Sitten Bileam lähti Baalakin mukaan, ja he saapuivat Kirjat-Husotiin.

40 Então, Balaque sacrificou bois e ovelhas; e deles enviou a Balaão e aos príncipes que estavam com ele.

40 Baalak teurastutti nautoja ja lampaita ja lähetti ne Bileamille ja ruhtinaille, jotka olivat hänen kanssaan.

41 Sucedeu que, pela manhã, Balaque tomou a Balaão e o fez subir a Bamote-Baal; e Balaão viu dali a parte mais próxima do povo.

41 Seuraavana aamuna Baalak otti Bileamin mukaansa ja vei hänet Baalin kukkuloille. Sieltä Bileam näki kansan reunimmaisen osan.

Números 23

Balaão abençoa a Israel pela primeira vez

4. Mooseksen 23

Bileam siunaa Israelin

1 Então, Balaão disse a Balaque: Edifica-me, aqui, sete altares e prepara-me sete novilhos e sete carneiros.

1 Bileam sanoi Baalakille: ”Rakenna minulle tähän seitsemän alttaria ja hanki minulle tänne seitsemän härkää ja seitsemän pässiä.”

2 Fez, pois, Balaque como Balaão dissera; e Balaque e Balaão ofereceram um novilho e um carneiro sobre cada altar.

2 Baalak teki niin kuin Bileam oli sanonut, ja Baalak ja Bileam uhrasivat härän ja pässin kullakin alttarilla.

3 Disse mais Balaão a Balaque: Fica-te junto do teu holocausto, e eu irei; porventura, o SENHOR me sairá ao encontro, e o que me mostrar to notificarei. Então, subiu a um morro desnudo.

3 Sitten Bileam sanoi Baalakille: ”Seiso tässä polttouhrisi ääressä. Minä menen tuonne. Ehkä saan kohdata Herran . Minä kerron sinulle, mitä hän minulle näyttää.” Bileam meni autiolle kukkulalle,

4 Encontrando-se Deus com Balaão, este lhe disse: Preparei sete altares e sobre cada um ofereci um novilho e um carneiro.

4 ja Jumala kohtasi hänet. Bileam sanoi hänelle: ”Minä olen pannut kuntoon seitsemän alttaria ja uhrannut härän ja pässin kullakin alttarilla.”

[5] Então, o SENHOR pôs a palavra na boca de Balaão e disse: Torna para Balaque e falarás assim.
[6] E, tornando para ele, eis que estava junto do seu holocausto, ele e todos os príncipes dos moabitas.

[7] Então, proferiu a sua palavra e disse: Balaque me fez vir de Arã, o rei de Moabe, dos montes do Oriente; vem, amaldiçoa-me a Jacó, e vem, denuncia a Israel.

[8] Como posso amaldiçoar a quem Deus não amaldiçoou? Como posso denunciar a quem o SENHOR não denunciou?
[9] Pois do cimo das penhas vejo Israel e dos outeiros o contemplo: eis que é povo que habita só e não será reputado entre as nações.

[10] Quem contou o pó de Jacó ou enumerou a quarta parte de Israel? Que eu morra a morte dos justos, e o meu fim seja como o dele.

[11] Então, disse Balaque a Balaão: Que me fizeste? Chamei-te para amaldiçoar os meus inimigos, mas eis que somente os abençoaste.
[12] Mas ele respondeu: Porventura, não terei cuidado de falar o que o SENHOR pôs na minha boca?

Balaão abençoa a Israel pela segunda vez

[13] Então, Balaque lhe disse: Rogo-te que venhas comigo a outro lugar, donde verás o povo; verás somente a parte mais próxima dele e não o verás todo; e amaldiçoa-mo dali.

[5] Herra pani sanat Bileamin suuhun ja sanoi: ”Palaa Baalakin luo ja puhu hänelle, mitä minä sanon.”
[6] Niin Bileam palasi Baalakin luo, joka seisoi polttouhrinsa ääressä kaikkien Mooabin ruhtinaiden kanssa.
[7] Bileam puhui vertauskuvin ja sanoi: ”Baalak nouti minut Aramista, Mooabin kuningas idän vuorilta: ’Tule, kiroa puolestani Jaakob, tule ja sadattele Israelia.’
[8] Miksi kiroaisin sen, jota Jumala ei kiroa, miksi sadattelisin sitä, jota Herra ei sadattele?
[9] Minä näen sen kallioiden huipulta, tähyilen sitä kukkuloilta. Katso, se kansa asuu erillään, se ei lukeudu muiden kansojen joukkoon.
[10] Kuka voi laskea Jaakobin pölyhiukkaset, edes neljänneksen Israelin luvusta? Suotakoon minun kuolla oikeamielisten kuolema, olkoon minun loppuni niin kuin heidän.”
[11] Silloin Baalak sanoi Bileamille: ”Mitä oletkaan tehnyt minulle! Minä toin sinut kiroamaan vihollisiani, ja nyt sinä oletkin siunaamalla siunannut heitä!”
[12] Bileam vastasi: ”Eikö minun ole tarkoin puhuttava se, minkä Herra panee suuhuni?”

Bileam siunaa Israelin uudelleen

[13] Baalak sanoi hänelle: ”Tule minun kanssani toiseen paikkaan, josta voit nähdä Israelin. Näet tosin vain sen äärimmäisen reunan, et näe sitä

kokonaan. Kiroa se minun puolestani sieltä."

[14] Levou-o consigo ao campo de Zofim, ao cimo de Pisga; e edificou sete altares e sobre cada um ofereceu um novilho e um carneiro.

[14] Baalak vei hänet Pisgan huipulla olevalle tähystyspaikalle, rakensi seitsemän alttaria ja uhrasi härän ja pässin kullakin alttarilla.

[15] Então, disse Balaão a Balaque: Fica, aqui, junto do teu holocausto, e eu irei ali ao encontro do SENHOR.

[15] Bileam sanoi Baalakille: "Seiso tässä polttouhrisi ääressä. Minä menen tuonne kohtaamaan Herraa."

[16] Encontrando-se o SENHOR com Balaão, pôs-lhe na boca a palavra e disse: Torna para Balaque e assim falarás.

[16] Herra kohtasi Bileamin ja pani sanat hänen suuhunsa. Hän sanoi: "Palaa Baalakin luo ja puhu hänelle, mitä minä sanon."

[17] Vindo a ele, eis que estava junto do holocausto, e os príncipes dos moabitas, com ele. Perguntou-lhe, pois, Balaque: Que falou o SENHOR?

[17] Bileam meni Baalakin luo, joka seisoi polttouhrinsa ääressä Mooabin ruhtinaiden kanssa. Baalak kysyi häneltä: "Mitä Herra puhui?"

[18] Então, proferiu a sua palavra e disse: Levanta-te, Balaque, e ouve; escuta-me, filho de Zipor:

[18]Bileam puhui vertauskuvin ja sanoi: "Nouse, Baalak, ja kuule! Kuuntele minua, Sipporin poika!

[19] Deus não é homem, para que minta; nem filho de homem, para que se arrependa. Porventura, tendo ele prometido, não o fará? Ou, tendo falado, não o cumprirá?

[19] Ei Jumala ole ihminen, että hän valehtelisi, eikä ihmislapsi, että hän katuisi. Sanoisiko hän jotakin eikä sitä tekisi? Puhuisiko hän jotakin eikä sitä toteuttaisi?

[20] Eis que para abençoar recebi ordem; ele abençoou, não o posso revogar.

[20]Katso, minä olen saanut tehtäväkseni siunata. Herra on siunannut, enkä minä voi sitä peruuttaa.

[21] Não viu iniqüidade em Jacó, nem contemplou desventura em Israel; o SENHOR, seu Deus, está com ele, no meio dele se ouvem aclamações ao seu Rei.

[21] Ei havaita onnettomuutta Jaakobissa eikä nähdä vaivaa Israelissa. Herra, Israelin Jumala, on sen kanssa. Riemuhuuto kuninkaalle kuuluu sen keskeltä.

[22] Deus os tirou do Egito; as forças deles são como as do boi selvagem.

[22] Jumala toi heidät pois Egyptistä, sen sarvet ovat kuin villihärän.

[23] Pois contra Jacó não vale encantamento, nem adivinhação contra Israel; agora, se poderá dizer de Jacó e de Israel: Que coisas tem feito Deus!

[24] Eis que o povo se levanta como leoa e se ergue como leão; não se deita até que devore a presa e beba o sangue dos que forem mortos.

[25] Então, disse Balaque a Balaão: Nem o amaldiçoarás, nem o abençoarás.

[26] Porém Balaão respondeu e disse a Balaque: Não te disse eu: tudo o que o SENHOR falar, isso farei?

[27] Disse mais Balaque a Balaão: Ora, vem, e te levarei a outro lugar; porventura, parecerá bem aos olhos de Deus que dali mo amaldiçoes.

[28] Então, Balaque levou Balaão consigo ao cimo de Peor, que olha para o lado do deserto.

[29] Balaão disse a Balaque: Edifica-me, aqui, sete altares e prepara-me sete novilhos e sete carneiros.

[30] Balaque, pois, fez como dissera Balaão e ofereceu sobre cada altar um novilho e um carneiro.

Números 24

Balaão abençoa a Israel pela terceira vez

[1] Vendo Balaão que bem parecia aos olhos do SENHOR que abençoasse a Israel, não foi esta vez, como antes, ao encontro de agouros, mas voltou o rosto para o deserto.

[23]Noituus ei pysty Jaakobiin, eikä taikuus tehoa Israeliin. Aikanaan sanotaan Jaakobista ja Israelista: ’Mitä Jumala onkaan tehnyt!’

[24] Katso, kansa nousee kuin leijona, se kohottautuu kuin jalopeura. Se ei paneudu makuulle, ennen kuin on syönyt saalista ja juonut surmattujen verta.”

[25]Silloin Baalak sanoi Bileamille: ”Älä kiroa heitä, mutta älä myöskään siunaa.”

[26] Mutta Bileam vastasi Baalakille: ”Enkö sanonut sinulle, että kaiken, minkä Herra käskee, sen minä teen.”

[27]Baalak sanoi Bileamille: ”Tule, minä vien sinut toiseen paikkaan. Ehkäpä Jumalan silmissä on oikein, että kiroat Israelin minun puolestani sieltä.”

[28] Baalak vei Bileamin Peorin huipulle, joka kohoaa yli autiomaan.

[29] Bileam sanoi Baalakille: ”Rakenna minulle tähän seitsemän alttaria ja hanki minulle tänne seitsemän härkää ja seitsemän pässiä.”

[30] Baalak teki, niin kuin Bileam käski, ja uhrasi härän ja pässin kullakin alttarilla.

4. Mooseksen 24

Bileam siunaa Israelin kolmannen kerran

[1]Kun Bileam näki, että Israelin siunaaminen oli Herralle mieluista, hän ei enää mennyt etsimään ennusmerkkejä, niin kuin ennen. Hän käänsi kasvonsa autiomaahan,

[2] Levantando Balaão os olhos e vendo Israel acampado segundo as suas tribos, veio sobre ele o Espírito de Deus.

[3] Proferiu a sua palavra e disse: Palavra de Balaão, filho de Beor, palavra do homem de olhos abertos;

[4] palavra daquele que ouve os ditos de Deus, o que tem a visão do Todo-Poderoso e prostra-se, porém de olhos abertos:

[5] Que boas são as tuas tendas, ó Jacó! Que boas são as tuas moradas, ó Israel!

[6] Como vales que se estendem, como jardins à beira dos rios, como árvores de sândalo que o SENHOR plantou, como cedros junto às águas.

[7] Águas manarão de seus baldes, e as suas sementeiras terão águas abundantes; o seu rei se levantará mais do que Agague, e o seu reino será exaltado.

[8] Deus tirou do Egito a Israel, cujas forças são como as do boi selvagem; consumirá as nações, seus inimigos, e quebrará seus ossos, e, com as suas setas, os atravessará.

[9] Este abaixou-se, deitou-se como leão e como leoa; quem o despertará? Benditos os que te abençoarem, e malditos os que te amaldiçoarem.

[10] Então, a ira de Balaque se acendeu contra Balaão, e bateu ele as suas palmas. Disse Balaque a Balaão: Chamei-te para amaldiçoares os meus inimigos; porém, agora, já três vezes, somente os abençoaste.

[2]kohotti katseensa ja näki Israelin leiriytyneenä heimokunnittain. Silloin Jumalan Henki tuli hänen ylleen.

[3] Hän puhui vertauskuvin ja sanoi: ”Näin puhuu Bileam, Beorin poika, näin puhuu mies, jonka silmät on avattu.

[4] Näin puhuu hän, joka kuulee Jumalan sanat, joka näkee Kaikkivaltiaan näkyjä, joka lankeaa hurmoksiin avatuin silmin:

[5] Kuinka ihanat ovat sinun telttasi, Jaakob, sinun asuinsijasi, Israel!

[6] Kuin joenuomat ne levittäytyvät, kuin puutarhat virran varrella, kuin aaloepuut, Herran istuttamat, kuin setripuut vesien vierillä!

[7] Vesi läikkyy sen vesisangoista, ja sen laihot saavat runsaasti vettä. Agagia mahtavampi on sen kuningas, hänen valtakuntansa kohoaa korkealle.

[8]Jumala toi sen pois Egyptistä, sen sarvet ovat kuin villihärän. Se syö suuhunsa viholliskansat, se murskaa heidän luunsa ja lävistää heidät nuolillaan.

[9]Se on kyyristynyt, laskeutunut maahan kuin jalopeura, kuin leijona – kuka uskaltaa herättää sen? Siunattu se, joka sinua siunaa, kirottu se, joka sinua kiroaa!”

[10]Silloin Baalak suuttui Bileamille, löi kätensä yhteen ja sanoi hänelle: ”Minä kutsuin sinut kiroamaan vihollisiani, mutta nyt sinä olet siunaamalla siunannut heidät jo kolme kertaa.

[11] Agora, pois, vai-te embora para tua casa; eu dissera que te cumularia de honras; mas eis que o SENHOR te privou delas.

[12] Então, Balaão disse a Balaque: Não falei eu também aos teus mensageiros, que me enviaste, dizendo:

[13] ainda que Balaque me desse a sua casa cheia de prata e ouro, não poderia traspassar o mandado do SENHOR, fazendo de mim mesmo bem ou mal; o que o SENHOR falar, isso falarei?

[14] Agora, eis que vou ao meu povo; vem, avisar-te-ei do que fará este povo ao teu, nos últimos dias.

A profecia de Balaão. A estrela de Jacó

[15] Então, proferiu a sua palavra e disse: Palavra de Balaão, filho de Beor, palavra do homem de olhos abertos,

[16] palavra daquele que ouve os ditos de Deus e sabe a ciência do Altíssimo; daquele que tem a visão do Todo-Poderoso e prostra-se, porém de olhos abertos:

[17] Vê-lo-ei, mas não agora; contemplá-lo-ei, mas não de perto; uma estrela procederá de Jacó, de Israel subirá um cetro que ferirá as têmporas de Moabe e destruirá todos os filhos de Sete.

[18] Edom será uma possessão; Seir, seus inimigos, também será uma possessão; mas Israel fará proezas.

[19] De Jacó sairá o dominador e exterminará os que restam das cidades.

[11] Mene heti tiehesi! Minä lupasin palkita sinut, mutta nyt Herra pidättää sinulta palkkion.”

[12] Bileam vastasi Baalakille: ”Enkö minä sanonut jo sanansaattajillesi, jotka lähetit luokseni:

[13] ’Vaikka Baalak antaisi minulle talonsa täyden hopeaa ja kultaa, en sittenkään voisi rikkoa Herran käskyä, en tehdä mitään oman mieleni mukaan, en hyvää enkä pahaa. Minkä Herra puhuu, sen minäkin puhun.’

[14] Nyt minä todellakin lähden kansani luo. Sinulle minä kuitenkin ilmoitan, mitä tämä kansa tulee tekemään sinun kansallesi aikojen lopulla.”

Bileamin ennustus

[15] Bileam puhui vertauskuvin ja sanoi: ”Näin puhuu Bileam, Beorin poika, näin puhuu mies, jonka silmät on avattu.

[16] Näin puhuu hän, joka kuulee Jumalan puheen ja saa tietonsa Korkeimmalta, hän, joka näkee Kaikkivaltiaan näkyjä, joka lankeaa hurmoksiin avatuin silmin:

[17] Se mitä näen, ei tapahdu nyt, se mitä tähyilen, ei ole lähellä. Tähti kohoaa Jaakobista, ja valtikka nousee Israelista. Se ruhjoo ohimot Mooabilta, päälaen kaikilta Seetin pojilta.

[18] Edom joutuu vieraiden valtaan, Seir vihollistensa omaisuudeksi, mutta Israel tekee väkeviä tekoja.

[19] Jaakobista nousee hallitsija, joka hävittää Seirin jäännöksen.”

[20] Viu Balaão a Amaleque, proferiu a sua palavra e disse: Amaleque é o primeiro das nações; porém o seu fim será destruição.

[20]Kun Bileam näki Amalekin, hän puhui vertauskuvin ja sanoi: ”Kansakunnista ensimmäinen on Amalek, mutta sen loppu on perikato.”

[21] Viu os queneus, proferiu a sua palavra e disse: Segura está a tua habitação, e puseste o teu ninho na penha.

[21]Kun hän näki keeniläiset, hän puhui vertauskuvin ja sanoi: ”Luja on sinun asuinpaikkasi, ja kalliolle on pesäsi rakennettu.

[22] Todavia, o queneu será consumido. Até quando? Assur te levará cativo.

[22]Kuitenkin Kain hävitetään. Ei aikaakaan, niin Assur vie sinut vangiksi.”

[23] Proferiu ainda a sua palavra e disse: Ai! Quem viverá, quando Deus fizer isto?

[23]Hän puhui vielä vertauskuvin ja sanoi: ”Voi! Kuka jää eloon, kun Jumala tämän tekee!

[24] Homens virão das costas de Quitim em suas naus; afligirão a Assur e a Héber; e também eles mesmos perecerão.

[24] Laivoja saapuu kittiläisten suunnalta . Ne kurittavat Assuria, ja ne kurittavat Eeberiä. Sekin joutuu perikatoon.”

[25] Então, Balaão se levantou, e se foi, e voltou para a sua terra; e também Balaque se foi pelo seu caminho.

[25] Sen jälkeen Bileam nousi, lähti matkaan ja palasi kotiinsa. Myös Baalak lähti tiehensä.

Números 25

A adoração a Baal-Peor e o zelo de Fineias

[1] Habitando Israel em Sitim, começou o povo a prostituir-se com as filhas dos moabitas.

[2] Estas convidaram o povo aos sacrifícios dos seus deuses; e o povo comeu e inclinou-se aos deuses delas.

[3] Juntando-se Israel a Baal-Peor, a ira do SENHOR se acendeu contra Israel.

[4] Disse o SENHOR a Moisés: Toma todos os cabeças do povo e enforca-os ao SENHOR ao ar livre, e a ardente ira do SENHOR se retirará de Israel.

4. Mooseksen 25

Israel lankeaa palvelemaan Baal-Peoria

[1]Kun Israel oli asettunut asumaan Sittimiin, kansa rupesi harjoittamaan haureutta mooabilaisnaisten kanssa.

[2] Nämä kutsuivat kansaa jumaliensa uhreille, ja kansa söi uhrilihaa ja palvoi mooabilaisten jumalia.

[3] Näin Israel antautui palvomaan Baal-Peoria. Silloin Herra vihastui Israeliin.

[4] Herrasanoi Moosekselle: ”Ota kansan kaikki päämiehet ja teloita heidät julkisesti Herran edessä,
että Herran vihan hehku kääntyisi pois Israelista.”

[5] Então, Moisés disse aos juízes de Israel: Cada um mate os homens da sua tribo que se juntaram a Baal-Peor.

[5] Niin Mooses sanoi Israelin tuomareille: ”Jokaisen teistä on surmattava miehistään ne, jotka ovat ryhtyneet palvomaan Baal-Peoria.”

Piinehaan kiivaus

[6] Eis que um homem dos filhos de Israel veio e trouxe a seus irmãos uma midianita perante os olhos de Moisés e de toda a congregação dos filhos de Israel, enquanto eles choravam diante da tenda da congregação.

[6] Kun Mooses ja israelilaisten seurakunta olivat itkemässä ilmestysmajan portilla, muuan israelilainen mies tuli veljiensä luo ja toi mukanaan kaikkien nähden midianilaisen naisen.

[7] Vendo isso Finéias, filho de Eleazar, o filho de Arão, o sacerdote, levantou-se do meio da congregação, e, pegando uma lança,

[7] Kun Piinehas, pappi Aaronin pojan Eleasarin poika, näki sen, hän nousi kansan keskeltä, otti keihään käteensä,

[8] foi após o homem israelita até ao interior da tenda, e os atravessou, ao homem israelita e à mulher, a ambos pelo ventre; então, a praga cessou de sobre os filhos de Israel.

[8] seurasi tuota israelilaista makuusuojaan ja lävisti vatsan kohdalta heidät molemmat, israelilaisen miehen ja tuon naisen. Silloin israelilaisia vaivannut vitsaus loppui.

[9] Os que morreram da praga foram vinte e quatro mil.

[9] Tässä vitsauksessa kuolleita oli kaksikymmentäneljätuhatta.

[10] Então, disse o SENHOR a Moisés:

[10] Herrapuhui Moosekselle:

[11] Finéias, filho de Eleazar, filho de Arão, o sacerdote, desviou a minha ira de sobre os filhos de Israel, pois estava animado com o meu zelo entre eles; de sorte que, no meu zelo, não consumi os filhos de Israel.

[11] ”Piinehas, pappi Aaronin pojan Eleasarin poika, on kääntänyt minun vihani pois israelilaisten päältä kiivailemalla heidän keskuudessaan minun puolestani, eikä minun ole tarvinnut kiivaudessani tehdä loppua israelilaisista.

[12] Portanto, dize: Eis que lhe dou a minha aliança de paz.

[12] Sano siis kansalle: ’Katso, minä teen hänen kanssaan rauhanliiton,

[13] E ele e a sua descendência depois dele terão a aliança do sacerdócio perpétuo; porquanto teve zelo pelo seu Deus e fez expiação pelos filhos de Israel.

[13] ja se on tuleva hänelle ja hänen jälkeläisilleen ikuisen pappeuden liitoksi, koska hän kiivaili Jumalansa puolesta ja toimitti sovituksen israelilaisille.’”

[14] O nome do israelita que foi morto (morto com a midianita) era Zinri, filho de Salu, príncipe da casa paterna dos simeonitas.
[15] O nome da mulher midianita que foi morta era Cosbi, filha de Zur, cabeça do povo da casa paterna entre os midianitas.
[16] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[17] Afligireis os midianitas e os ferireis,

[18] porque eles vos afligiram a vós outros quando vos enganaram no caso de Peor e no caso de Cosbi, filha do príncipe dos midianitas, irmã deles, que foi morta no dia da praga no caso de Peor.

Números 26

O censo de todos os israelitas

[1] Passada a praga, falou o SENHOR a Moisés e a Eleazar, filho de Arão, o sacerdote, dizendo:
[2] Levantai o censo de toda a congregação dos filhos de Israel, da idade de vinte anos para cima, segundo as casas de seus pais, todo que, em Israel, for capaz de sair à guerra.
[3] Moisés e Eleazar, o sacerdote, pois, nas campinas de Moabe, ao pé do Jordão, na altura de Jericó, falaram aos cabeças de Israel, dizendo:
[4] Contai o povo da idade de vinte anos para cima, como o SENHOR ordenara a Moisés e aos filhos de Israel que saíram do Egito:

[14] Israelilaismies, joka surmattiin yhdessä midianilaisen naisen kanssa, oli nimeltään Simri, simeonilaisen perhekuntapäämiehen Saalun poika.
[15] Surmatun midianilaisnaisen nimi oli Kosbi, Suurin tytär. Suur oli midianilainen perhekuntapäämies, heimopäällikkö.
[16] Herrasanoi Moosekselle:
[17] ”Ahdistakaa midianilaisia ja tuhotkaa heidät,
[18] sillä he ahdistivat teitä viekkailla juonillaan ja houkuttelivat teidät syntiin, palvomaan Peoria. Ansana he käyttivät siinä sisartaan Kosbia, midianilaisen päämiehen tytärtä, joka surmattiin Peorin vuoksi tapahtuneen vitsauksen päivänä.”

4. Mooseksen 26

UUSI SUKUPOLVI LUVATUN MAAN RAJOILLA

Katselmus Mooabin arolla

[1] Vitsauksen jälkeen Herra puhui Moosekselle ja Eleasarille, pappi Aaronin pojalle. Hän sanoi:

[2] ”Laskekaa koko israelilaisten seurakunnan väkiluku perhekunnittain, kaikki Israelin sotakelpoiset miehet kaksikymmenvuotiaista ylöspäin.”

[3] Niin Mooses ja pappi Eleasar puhuivat israelilaisille Mooabin arolla Jordanin luona Jerikon kohdalla. He sanoivat:

[4] ”Laskettakoon kaksikymmenvuotiaat ja sitä vanhemmat, niin kuin Herra on Moosesta käskenyt.” Egyptin maasta lähteneitä israelilaisia olivat nämä:

[5] Rúben, o primogênito de Israel; os filhos de Rúben: de Enoque, a família dos enoquitas; de Palu, a família dos paluítas;

[5] Ruubenin, Israelin esikoisen, jälkeläisiä olivat Hanokista polveutuva hanokilaisten suku, Pallusta polveutuva pallulaisten suku,

[6] de Hezrom, a família dos hezronitas; de Carmi, a família dos carmitas.

[6] Hesronista polveutuva hesronilaisten suku ja Karmista polveutuva karmilaisten suku.

[7] São estas as famílias dos rubenitas; os que foram deles contados foram quarenta e três mil e setecentos e trinta.

[7] Nämä olivat ruubenilaisten suvut. Heitä oli katselmuksessa neljäkymmentäkolmetuhatta seitsemänsataakolmekymmentä.

[8] O filho de Palu: Eliabe.

[8] Pallun poika oli Eliab,

[9] Os filhos de Eliabe: Nemuel, Datã e Abirão; estes, Datã e Abirão, são os que foram eleitos pela congregação, os quais moveram a contenda contra Moisés e contra Arão, no grupo de Corá, quando moveram a contenda contra o SENHOR;

[9] ja Eliabin pojat olivat Nemuel, Daatan ja Abiram. He olivat ne seurakunnan valitsemat Daatan ja Abiram, jotka taistelivat Koorahin joukon kanssa Moosesta ja Aaronia vastaan. Heidän taistellessaan Herraa vastaan

[10] quando a terra abriu a boca e os tragou com Corá, morrendo aquele grupo; quando o fogo consumiu duzentos e cinqüenta homens, e isso serviu de advertência.

[10] maa avasi kitansa ja nielaisi heidät ja Koorahin. Silloin hänen joukkonsa sai surmansa. Tuli kulutti kaksisataaviisikymmentä miestä, ja heistä tuli varoittava esimerkki.

[11] Mas os filhos de Corá não morreram.

[11] Koorahin pojat eivät kuitenkaan kuolleet.

[12] Os filhos de Simeão, segundo as suas famílias: de Nemuel, a família dos nemuelitas; de Jamim, a família dos jaminitas; de Jaquim, a família dos jaquinitas;

[12] Simeonin jälkeläiset olivat suvuittain: Nemuelista polveutui nemuelilaisten suku, Jaaminista jaaminilaisten suku, Jaakinista jaakinilaisten suku,

[13] de Zera, a família dos zeraítas; de Saul, a família dos saulitas.

[13] Serahista serahilaisten suku ja Saulista saulilaisten suku.

[14] São estas as famílias dos simeonitas, num total de vinte e dois mil e duzentos.

[14] Nämä olivat simeonilaisten suvut, kaksikymmentäkaksituhatta kaksisataa miestä.

15 Os filhos de Gade, segundo as suas famílias: de Zefom, a família dos zefonitas; de Hagi, a família dos hagitas; de Suni, a família dos sunitas;
16 de Ozni, a família dos oznitas; de Eri, a família dos eritas;
17 de Arodi, a família dos aroditas; de Areli, a família dos arelitas.
18 São estas as famílias dos filhos de Gade, segundo os que foram deles contados, num total de quarenta mil e quinhentos.
19 Os filhos de Judá: Er e Onã; mas Er e Onã morreram na terra de Canaã.
20 Assim, os filhos de Judá foram, segundo as suas famílias: de Selá, a família dos selaítas; de Perez, a família dos perezitas; de Zera, a família dos zeraítas.
21 Os filhos de Perez foram: de Hezrom, a família dos hezronitas; de Hamul, a família dos hamulitas.

22 São estas as famílias de Judá, segundo os que foram deles contados, num total de setenta e seis mil e quinhentos.

23 Os filhos de Issacar, segundo as suas famílias, foram: de Tola, a família dos tolaítas; de Puva, a família dos puvitas;
24 de Jasube, a família dos jasubitas; de Sinrom, a família dos sinronitas.
25 São estas as famílias de Issacar, segundo os que foram deles contados, num total de sessenta e quatro mil e trezentos.
26 Os filhos de Zebulom, segundo a suas famílias, foram: de Serede, a família dos

15Gaadin jälkeläiset olivat suvuittain: Sefonista polveutui sefonilaisten suku, Haggista haggilaisten suku, Suunista suunilaisten suku,
16 Osnista osnilaisten suku, Eeristä eeriläisten suku,
17 Arodista arodilaisten suku ja Arelista arelilaisten suku.
18 Nämä olivat Gaadin jälkeläisten suvut. Heitä oli katselmuksessa neljäkymmentätuhatta viisisataa.
19Juudan poikia olivat Eer ja Oonan, mutta he kuolivat Kanaaninmaassa.
20Juudan muut jälkeläiset olivat suvuittain: Seelasta polveutui seelalaisten suku, Peretsistä peretsiläisten suku ja Serahista serahilaisten suku.
21 Peretsin jälkeläisiä olivat nämä: Hesronista polveutui hesronilaisten suku ja Haamulista haamulilaisten suku.
22 Nämä olivat Juudan suvut. Juudan heimoon kuuluvia oli katselmuksessa seitsemänkymmentäkuusituhatta viisisataa.
23Isaskarin jälkeläiset olivat suvuittain: Toolasta polveutui toolalaisten suku, Puvvasta puunilaisten suku,
24 Jaasubista jaasubilaisten suku ja Simronista simronilaisten suku.
25 Nämä olivat Isaskarin suvut. Isaskarilaisia oli katselmuksessa kuusikymmentäneljätuhatta kolmesataa.
26Sebulonin jälkeläiset olivat suvuittain: Seredistä polveutui serediläisten suku,

sereditas; de Elom, a família dos elonitas, de Jaleel, a família dos jaleelitas.

27 São estas as famílias dos zebulonitas, segundo os que foram deles contados, num total de sessenta mil e quinhentos.

28 Os filhos de José, segundo as suas famílias, foram Manassés e Efraim.

29 Os filhos de Manassés foram: de Maquir, a família dos maquiritas; e Maquir gerou a Gileade; de Gileade, a família dos gileaditas.

30 São estes os filhos de Gileade: de Jezer, a família dos jezeritas; de Heleque, a família dos helequitas;

31 de Asriel, a família dos asrielitas; de Siquém, a família dos siquemitas.

32 De Semida, a família dos semidaítas; de Héfer, a família dos heferitas.

33 Porém Zelofeade, filho de Héfer, não tinha filhos, senão filhas; os nomes das filhas de Zelofeade foram: Macla, Noa, Hogla, Milca e Tirza.

34 São estas as famílias de Manassés; os que foram deles contados foram cinqüenta e dois mil e setecentos.

35 São estes os filhos de Efraim, segundo as suas famílias: de Sutela, a família dos sutelaítas; de Bequer, a família dos bequeritas; de Taã, a família dos taanitas.

36 De Erã, filho de Sutela: de Erã, a família dos eranitas.

Eelonista eelonilaisten suku ja Jahlelista jahlelilaisten suku.

27 Nämä olivat sebulonilaisten suvut. Sebulonilaisia oli katselmuksessa kuusikymmentätuhatta viisisataa.

28 Joosefin jälkeläisiä olivat Manassen ja Efraimin heimot suvuittain.

29 Manassen jälkeläisiä olivat Maakir ja hänestä polveutuva maakirilaisten suku. Maakirille syntyi Gilead, ja Gileadista polveutui gileadilaisten suku.

30 Nämä ovat Gileadin jälkeläiset: Iieseristä polveutuva iieseriläisten suku, Helekistä polveutuva helekiläisten suku,

31 Asrielista polveutuva asrielilaisten suku, Sekemistä polveutuva sekemiläisten suku,

32 Semidasta polveutuva semidalaisten suku ja Heeferistä polveutuva heeferiläisten suku.

33 Selofhadilla, Heeferin pojalla, ei ollut poikia vaan tyttäriä. Selofhadin tyttärien nimet olivat Mahla, Nooga, Hogla, Milka ja Tirsa.

34 Nämä olivat Manassen suvut. Manasselaisia oli katselmuksessa viisikymmentäkaksituhatta seitsemänsataa.

35 Nämä ovat Efraimin jälkeläiset ja heidän sukunsa: Suutelahista polveutui suutelahilaisten suku, Bekeristä bekeriläisten suku ja Tahanista tahanilaisten suku.

36 Nämä ovat Suutelahin jälkeläiset: Eeranista polveutui eeranilaisten suku.

[37] São estas as famílias dos filhos de Efraim, segundo os que foram deles contados, num total de trinta e dois mil e quinhentos. São estes os filhos de José, segundo as suas famílias.

[37] Nämä olivat efraimilaisten suvut. Efraimilaisia oli katselmuksessa kolmekymmentäkaksituhatta viisisataa. Nämä olivat Joosefin jälkeläiset suvuittain.

[38] Os filhos de Benjamim, segundo as suas famílias: de Belá, a família dos belaítas; de Asbel, a família dos asbelitas; de Airão, a família dos airamitas;

[38] Benjaminin jälkeläisten sukuja olivat Belasta polveutuva belalaisten suku, Asbelista polveutuva asbelilaisten suku, Ahiramista polveutuva ahiramilaisten suku,

[39] de Sufã, a família dos sufamitas; de Hufã, a família dos hufamitas.

[39] Sefufamista polveutuva suufamilaisten suku ja Huufamista polveutuva huufamilaisten suku.

[40] Os filhos de Belá foram: Arde e Naamã; de Arde, a família dos arditas; de Naamã, a família dos naamanitas.

[40] Belan jälkeläisiä olivat Ard ja Naaman. Ardista polveutui ardilaisten suku, Naamanista naamilaisten suku.

[41] São estes os filhos de Benjamim, segundo as suas famílias; os que foram deles contados foram quarenta e cinco mil e seiscentos.

[41] Nämä olivat Benjaminin jälkeläiset suvuittain. Heitä oli katselmuksessa neljäkymmentäviisituhatta kuusisataa.

[42] São estes os filhos de Dã, segundo as suas famílias: de Suão, a família dos suamitas. São estas as famílias de Dã, segundo as suas famílias.

[42] Nämä ovat Daanin jälkeläiset suvuittain: Suuham ja hänestä polveutuva suuhamilaisten suku. Nämä olivat Daanin suvut.

[43] Todas as famílias dos suamitas, segundo os que foram deles contados, tinham sessenta e quatro mil e quatrocentos.

[43] Suuhamilaisten suvuista oli katselmuksessa kaikkiaan kuusikymmentäneljätuhatta neljäsataa miestä.

[44] Os filhos de Aser, segundo as suas famílias: de Imna, a família dos imnaítas; de Isvi, a família dos isvitas; de Berias, a família dos beriaítas.

[44] Nämä olivat Asserin jälkeläisiä suvuittain: Jimnasta polveutui jimnalaisten suku, Jisvistä jisviläisten suku ja Beriasta berialaisten suku.

[45] Os filhos de Berias foram: de Héber, a família dos heberitas; de Malquiel, a família dos malquielitas.

[45] Berian jälkeläisiä olivat: Heeberistä polveutui heeberiläisten suku ja Malkielista malkielilaisten suku.

[46] O nome da filha de Aser foi Sera.

[47] São estas as famílias dos filhos de Aser, segundo os que foram deles contados, num total de cinqüenta e três mil e quatrocentos.

[48] Os filhos de Naftali, segundo as suas famílias: de Jazeel, a família dos jazeelitas; de Guni, a família dos gunitas;

[49] de Jezer, a família dos jezeritas; de Silém, a família dos silemitas.

[50] São estas as famílias de Naftali, segundo as suas famílias; os que foram deles contados, foram quarenta e cinco mil e quatrocentos.

[51] São estes os contados dos filhos de Israel: seiscentos e um mil setecentos e trinta.

A lei acerca da divisão da terra

[52] Disse o SENHOR a Moisés:

[53] A estes se repartirá a terra em herança, segundo o censo.

[54] À tribo mais numerosa darás herança maior, à pequena, herança menor; a cada uma, em proporção ao seu número, se dará a herança.

[55] Todavia, a terra se repartirá por sortes; segundo os nomes das tribos de seus pais, a herdarão.

[56] Segundo a sorte, repartir-se-á a herança deles entre as tribos maiores e menores.

O censo dos levitas

[57] São estes os que foram contados dos levitas, segundo as suas famílias: de

[46] Asserin tyttären nimi oli Serah.

[47] Nämä olivat asserilaisten suvut. Heitä oli katselmuksessa viisikymmentäkolmetuhatta neljäsataa.

[48] Nämä olivat Naftalin jälkeläiset suvuittain: Jahselista polveutuva jahselilaisten suku, Guunista polveutuva guunilaisten suku,

[49] Jeeseristä polveutuva jeeseriläisten suku ja Sillemistä polveutuva sillemiläisten suku.

[50] Nämä olivat Naftalin suvut perhekunnittain. Naftalilaisia oli katselmuksessa neljäkymmentäviisituhatta neljäsataa.

[51] Katselmuksessa olleiden israelilaisten lukumäärä oli kuusisataayksituhatta seitsemänsataakolmekymmentä.

Maa jaetaan arvalla

[52] Herrapuhui Moosekselle:

[53] ”Sinun tulee jakaa maa näille heimoille perintöosiksi väkiluvun mukaan.

[54] Anna isommalle suvulle isompi perintöosa ja pienemmälle pienempi perintöosa. Kullekin heimolle tulee antaa perintöosa katselmuksessa olleiden lukumäärän mukaan.

[55]Maa on jaettava arpomalla. Kunkin perintöosa määräytyy hänen isiensä heimon nimen mukaan.

[56] Perintöosat on jaettava arpomalla suurten ja pienten heimojen kesken.”

Leeviläisten katselmus

[57]Nämä olivat katselmuksessa olleet Leevin jälkeläiset suvuittain: Geersonista

Gérson, a família dos gersonitas; de Coate, a família dos coatitas; de Merari, a família dos meraritas.

58 São estas as famílias de Levi: a família dos libnitas, a família dos hebronitas, a família dos malitas, a família dos musitas, a família dos coraítas. Coate gerou a Anrão.

59 A mulher de Anrão chamava-se Joquebede, filha de Levi, a qual lhe nasceu no Egito; teve ela, de Anrão, a Arão, e a Moisés, e a Miriã, irmã deles.

60 A Arão nasceram Nadabe, Abiú, Eleazar e Itamar.

61 Nadabe e Abiú morreram quando levaram fogo estranho perante o SENHOR.

62 Os que foram deles contados foram vinte e três mil, todo homem da idade de um mês para cima; porque estes não foram contados entre os filhos de Israel, porquanto lhes não foi dada herança com os outros.

63 São estes os que foram contados por Moisés e o sacerdote Eleazar, que contaram os filhos de Israel nas campinas de Moabe, ao pé do Jordão, na altura de Jericó.

64 Entre estes, porém, nenhum houve dos que foram contados por Moisés e pelo sacerdote Arão, quando levantaram o censo dos filhos de Israel no deserto do Sinai.

polveutui geersonilaisten suku, Kehatista kehatilaisten suku ja Merarista merarilaisten suku.

58Leeviläisten sukuja olivat myös nämä: libniläisten suku, hebronilaisten suku, mahlilaisten suku, muusilaisten suku ja koorahilaisten suku . Kehatille syntyi Amram.

59 Amramin vaimo oli Jookebed, Leevin tytär, joka oli syntynyt Leevin sukuun Egyptissä. Jookebed synnytti Amramille Aaronin ja Mooseksen sekä heidän sisarensa Mirjamin.

60 Aaronille syntyivät Naadab, Abihu, Eleasar ja Iitamar,

61 mutta Naadab ja Abihu kuolivat, kun he toivat vierasta tulta Herran eteen.

62Leeviläisten katselmuksessa oli kaikkiaan kaksikymmentäkolmetuhatta kuukauden ikäistä tai sitä vanhempaa miestä. Heistä ei pidetty katselmusta muiden israelilaisten kanssa, koska heille ei annettu perintöosaa israelilaisten keskuudesta.

63 Tässä olivat ne israelilaiset, joista Mooses ja pappi Eleasar pitivät katselmuksen Mooabin arolla lähellä Jordania Jerikon kohdalla.

64 Heidän joukossaan ei ollut ainoatakaan niistä, jotka olivat olleet siinä israelilaisten katselmuksessa, jonka Mooses ja pappi Aaron olivat pitäneet Siinain autiomaassa.

[65] Porque o SENHOR dissera deles que morreriam no deserto; e nenhum deles ficou, senão Calebe, filho de Jefoné, e Josué, filho de Num.

[65]Olihan Herra sanonut heille, että he kuolisivat autiomaassa. Heistä ei jäänyt jäljelle ketään paitsi Kaaleb, Jefunnen poika, ja Joosua, Nuunin poika.

Números 27

A lei acerca dos direitos de filhas herdeiras. As filhas de Zelofeade

[1] Então, vieram as filhas de Zelofeade, filho de Héfer, filho de Gileade, filho de Maquir, filho de Manassés, entre as famílias de Manassés, filho de José. São estes os nomes de suas filhas: Macla, Noa, Hogla, Milca e Tirza.

[2] Apresentaram-se diante de Moisés, e diante de Eleazar, o sacerdote, e diante dos príncipes, e diante de todo o povo, à porta da tenda da congregação, dizendo:

[3] Nosso pai morreu no deserto e não estava entre os que se ajuntaram contra o SENHOR no grupo de Corá; mas morreu no seu próprio pecado e não teve filhos.

[4] Por que se tiraria o nome de nosso pai do meio da sua família, porquanto não teve filhos? Dá-nos possessão entre os irmãos de nosso pai.

[5] Moisés levou a causa delas perante o SENHOR.

[6] Disse o SENHOR a Moisés:

[7] As filhas de Zelofeade falam o que é justo; certamente, lhes darás possessão de herança entre os irmãos de seu pai e farás passar a elas a herança de seu pai.

4. Mooseksen 27

Selofhadin tyttärien perintöosuus

[1]Selofhadin tyttäret tulivat Mooseksen luo. He olivat Selofhadin, Heeferin pojan, tyttäriä Joosefin pojan Manassen suvusta, ja heidän nimensä olivat Mahla, Nooga, Hogla, Milka ja Tirsa. Heefer oli Gileadin poika, tämä Maakirin poika ja tämä Manassen poika.

[2]Selofhadin tyttäret seisoivat Mooseksen, pappi Eleasarin, päämiesten ja koko seurakunnan edessä ilmestysmajan portilla ja sanoivat:

[3] ”Meidän isämme kuoli autiomaassa. Hän ei ollut Koorahin joukossa, siinä joukossa, joka kokoontui kapinoimaan Herraa vastaan, vaan hän kuoli oman syntinsä tähden. Hänellä ei ollut poikia.

[4]Miksi meidän isämme nimi nyt häviäisi hänen suvustaan sen tähden, ettei hänellä ollut poikaa? Anna meille maaosuus isämme veljien keskuudesta.”

[5] Mooses vei heidän asiansa Herran eteen,

[6] ja Herra sanoi Moosekselle:

[7] ”Selofhadin tyttäret puhuvat oikein. Anna heille perintöosuus heidän isänsä veljien keskuudesta. Siirrä heille heidän isänsä perintöosa.

[8] Falarás aos filhos de Israel, dizendo: Quando alguém morrer e não tiver filho, então, fareis passar a sua herança a sua filha.

[9] E, se não tiver filha, então, a sua herança dareis aos irmãos dele.

[10] Porém, se não tiver irmãos, dareis a sua herança aos irmãos de seu pai.

[11] Se também seu pai não tiver irmãos, dareis a sua herança ao parente mais chegado de sua família, para que a possua; isto aos filhos de Israel será prescrição de direito, como o SENHOR ordenou a Moisés.

Deus prediz a morte de Moisés

Deuteronômio 3.23-29

[12] Depois, disse o SENHOR a Moisés: Sobe a este monte Abarim e vê a terra que dei aos filhos de Israel.

[13] E, tendo-a visto, serás recolhido também ao teu povo, assim como o foi teu irmão Arão;

[14] porquanto, no deserto de Zim, na contenda da congregação, fostes rebeldes ao meu mandado de me santificar nas águas diante dos seus olhos. São estas as águas de Meribá de Cades, no deserto de Zim.

[15] Então, disse Moisés ao SENHOR:

[16] O SENHOR, autor e conservador de toda vida, ponha um homem sobre esta congregação

[17] que saia adiante deles, e que entre adiante deles, e que os faça sair, e que os faça entrar, para que a congregação do

[8] Sano israelilaisille: Jos joku kuolee eikä hänellä ole poikaa, teidän tulee siirtää hänen perintöosansa hänen tyttärelleen.

[9] Jos hänellä ei ole tytärtäkään, antakaa hänen perintöosansa hänen veljilleen.

[10] Ellei hänellä ole veljiä, antakaa hänen perintöosansa hänen isänsä veljille.

[11] Mutta jos hänen isällään ei ole veljiä, antakaa hänen perintöosansa hänen lähimmälle sukulaiselleen. Tämä saakoon sen perinnökseen. Tämä on israelilaisia koskeva oikeussäädös. Näin on Herra Moosesta käskenyt."

Herra määrää Joosuan Mooseksen seuraajaksi

[12]Sitten Herra sanoi Moosekselle: "Nouse tälle Abariminvuorelle, niin voit nähdä sen maan, jonka olen antanut israelilaisille.

[13]Kun olet nähnyt sen, sinutkin otetaan pois heimosi luo, niin kuin veljesi Aaron,

[14]koska te kapinoitte minun käskyäni vastaan seurakunnan riidellessä Tsiinin autiomaassa ettekä pitäneet minua pyhänä seurakunnan edessä Meriban veden luona Kaadeksessa Tsiinin autiomaassa."

[15]Silloin Mooses sanoi Herralle :

[16] "Asettakoon Herra , jonka vallassa on kaikkien ihmisten henki, seurakunnan johtoon miehen,

[17] joka kulkee heidän edellään, joka vie heidät ulos ja tuo heidät takaisin,

SENHOR não seja como ovelhas que não têm pastor.

Josué designado sucessor de Moisés

[18] Disse o SENHOR a Moisés: Toma Josué, filho de Num, homem em quem há o Espírito, e impõe-lhe as mãos;

[19] apresenta-o perante Eleazar, o sacerdote, e perante toda a congregação; e dá-lhe, à vista deles, as tuas ordens.

[20] Põe sobre ele da tua autoridade, para que lhe obedeça toda a congregação dos filhos de Israel.

[21] Apresentar-se-á perante Eleazar, o sacerdote, o qual por ele consultará, segundo o juízo do Urim, perante o SENHOR; segundo a sua palavra, sairão e, segundo a sua palavra, entrarão, ele, e todos os filhos de Israel com ele, e toda a congregação.

[22] Fez Moisés como lhe ordenara o SENHOR, porque tomou a Josué e apresentou-o perante Eleazar, o sacerdote, e perante toda a congregação;

[23] e lhe impôs as mãos e lhe deu as suas ordens, como o SENHOR falara por intermédio de Moisés.

Números 28

Ofertas contínuas

Êxodo 29.38-42

[1] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[2] Dá ordem aos filhos de Israel e dize-lhes: Da minha oferta, do meu manjar para as minhas ofertas queimadas, do aroma agradável, tereis cuidado, para mas trazer a seu tempo determinado.

ettei Herran seurakunta olisi kuin lammaslauma ilman paimenta.”

[18] Herrasanoi Moosekselle: ”Hae Joosua, Nuunin poika, mies, jossa on Henki, ja pane kätesi hänen päälleen.

[19] Aseta hänet pappi Eleasarin ja koko seurakunnan eteen ja aseta hänet tehtäväänsä heidän nähtensä.

[20] Siirrä hänelle arvovaltaasi, että koko israelilaisten seurakunta tottelisi häntä.

[21] Seisokoon hän pappi Eleasarin edessä, ja Eleasar pyytäköön hänen puolestaan ratkaisua uurimin kautta Herran edessä. Herran käskystä heidän – Joosuan ja kaikkien israelilaisten – on lähdettävä, ja Herran käskystä heidän, koko seurakunnan, on palattava.”

[22] Mooses teki niin kuin Herra oli häntä käskenyt. Hän haki Joosuan ja asetti hänet pappi Eleasarin ja koko seurakunnan eteen,

[23] pani kätensä hänen päälleen ja asetti hänet tehtäväänsä, niin kuin Herra oli puhunut hänen kauttaan.

4. Mooseksen 28

Jokapäiväiset uhrit

[1] Herrapuhui Moosekselle:

[2] ”Anna israelilaisille tämä käsky: Pitäkää huoli siitä, että uhraatte minulle määräaikaan uhrini ja ruokani miellyttävästi tuoksuvina tuliuhreina.

[3] Dir-lhes-ás: Esta é a oferta queimada que oferecereis ao SENHOR, dia após dia: dois cordeiros de um ano, sem defeito, em contínuo holocausto;

[4] um cordeiro oferecerás pela manhã, e o outro, ao crepúsculo da tarde;

[5] e a décima parte de um efa de flor de farinha, em oferta de manjares, amassada com a quarta parte de um him de azeite batido.

[6] É holocausto contínuo, instituído no monte Sinai, de aroma agradável, oferta queimada ao SENHOR.

[7] A sua libação será a quarta parte de um him para o cordeiro; no santuário, oferecerás a libação de bebida forte ao SENHOR.

[8] E o outro cordeiro oferecerás no crepúsculo da tarde; como a oferta de manjares da manhã e como a sua libação, o trarás em oferta queimada de aroma agradável ao SENHOR.

[9] No dia de sábado, oferecerás dois cordeiros de um ano, sem defeito, e duas décimas de um efa de flor de farinha, amassada com azeite, em oferta de manjares, e a sua libação;

[10] é holocausto de cada sábado, além do holocausto contínuo e a sua libação.

[3] Sano heille: Tuliuhri, joka teidän on tuotava joka päivä Herralle , on kaksi vuoden vanhaa virheetöntä uroskaritsaa jokapäiväiseksi polttouhriksi.

[4]Sinun tulee uhrata yksi karitsa aamulla ja toinen iltahämärissä

[5] sekä ruokauhriksi kymmenesosa eefa-mittaa hienoja vehnäjauhoja, joihin on sekoitettu neljännes hiin-mittaa survomalla saatua öljyä.

[6] Tämä on Siinainvuorella annettu säädös jokapäiväisestä polttouhrista miellyttävästi tuoksuvaksi tuliuhriksi Herralle .

[7] Siihen kuuluva juomauhri on neljännes hiin-mittaa viiniä kumpaakin uroskaritsaa kohti. Vuodata pyhäkössä väkevää viiniä juomauhriksi Herralle .

[8]Uhraa iltahämärissä toinen karitsa ja siihen kuuluva ruoka- ja juomauhri samalla tavalla kuin aamullakin, miellyttävästi tuoksuvaksi uhriksi Herralle .”

Sapattiuhrit

[9]”Sapatinpäivänä on uhrattava kaksi vuoden vanhaa virheetöntä uroskaritsaa ja ruokauhriksi kaksi eefa-mitan kymmenesosaa hienoja vehnäjauhoja öljyyn sekoitettuna sekä siihen kuuluva juomauhri.

[10] Sapattipolttouhri on uhrattava jokaisena sapattina jokapäiväisen polttouhrin ja siihen kuuluvan juomauhrin lisäksi.”

Uudenkuun uhrit

[11] Nos princípios dos vossos meses, oferecereis, em holocausto ao SENHOR, dois novilhos e um carneiro, sete cordeiros de um ano, sem defeito,

[12] e três décimas de um efa de flor de farinha, amassada com azeite, em oferta de manjares, para um novilho; duas décimas de flor de farinha, amassada com azeite, em oferta de manjares, para um carneiro;

[13] e uma décima de um efa de flor de farinha, amassada com azeite, em oferta de manjares, para um cordeiro; é holocausto de aroma agradável, oferta queimada ao SENHOR.

[14] As suas libações serão a metade de um him de vinho para um novilho, e a terça parte de um him para um carneiro, e a quarta parte de um him para um cordeiro; este é o holocausto da lua nova de cada mês, por todos os meses do ano.

[15] Também se trará um bode como oferta pelo pecado, ao SENHOR, além do holocausto contínuo, com a sua libação.

[16] No primeiro mês, aos catorze dias do mês, é a Páscoa do SENHOR.

[17] Aos quinze dias do mesmo mês, haverá festa; sete dias se comerão pães asmos.

[18] No primeiro dia, haverá santa convocação; nenhuma obra servil fareis;

[11]”Jokaisen kuukauden ensimmäisenä päivänä tuokaa Herralle polttouhriksi kaksi mullikkaa, pässi ja seitsemän virheetöntä vuoden ikäistä uroskaritsaa

[12] sekä ruokauhriksi kutakin härkää kohti kolme eefa-mitan kymmenesosaa hienoja vehnäjauhoja öljyyn sekoitettuna sekä kutakin pässiä kohti kaksi eefa-mitan kymmenesosaa hienoja vehnäjauhoja öljyyn sekoitettuna.

[13] Kutakin uroskaritsaa kohti on lisäksi tuotava ruokauhriksi yksi kymmenesosa eefa-mittaa hienoja vehnäjauhoja öljyyn sekoitettuna. Tämä on polttouhri, miellyttävästi tuoksuva tuliuhri Herralle .

[14] Näiden lisäksi juomauhrina on tuotava puoli hiin-mittaa viiniä kutakin härkää kohti ja kolmannes hiin-mittaa pässiä kohti sekä neljännes hiin-mittaa uroskaritsaa kohti. Tämä on uudenkuun polttouhri, joka on uhrattava vuoden kaikkina kuukausina.

[15] Uhratkaa myös yksi pukki syntiuhriksi Herralle jokapäiväisen polttouhrin ja siihen kuuluvan juomauhrin lisäksi.”

Pääsiäisuhrit

[16]”Ensimmäisessä kuussa, kuukauden neljäntenätoista päivänä, on Herran pääsiäinen.

[17]Saman kuukauden viidentenätoista päivänä on juhla. Seitsemän päivän ajan teidän tulee syödä happamatonta leipää.

[18] Ensimmäisenä päivänä on pyhä kokous. Älkää tehkö silloin mitään arkityötä.

[19] mas apresentareis oferta queimada em holocausto ao SENHOR, dois novilhos, um carneiro e sete cordeiros de um ano; ser-vos-ão eles sem defeito.

[20] A sua oferta de manjares será flor de farinha, amassada com azeite; oferecereis três décimas para um novilho e duas décimas para um carneiro.

[21] Para cada um dos sete cordeiros oferecereis uma décima;

[22] e um bode, para oferta pelo pecado, para fazer expiação por vós.

[23] Estas coisas oferecereis, além do holocausto da manhã, que é o holocausto contínuo.

[24] Assim, oferecereis cada dia, por sete dias, o manjar da oferta queimada em aroma agradável ao SENHOR; além do holocausto contínuo, se oferecerá isto com a sua libação.

[25] No sétimo dia, tereis santa convocação; nenhuma obra servil fareis.

[26] Também tereis santa convocação no dia das primícias, quando trouxerdes oferta nova de manjares ao SENHOR, segundo a vossa Festa das Semanas; nenhuma obra servil fareis.

[27] Então, oferecereis ao SENHOR por holocausto, em aroma agradável: dois novilhos, um carneiro e sete cordeiros de um ano;

[19] Tuokaa tuliuhriksi, polttouhriksi Herralle kaksi mullikkaa ja yksi pässi sekä seitsemän vuoden vanhaa uroskaritsaa. Niiden tulee olla virheettömiä.

[20] Niihin kuuluvana ruokauhrina on tuotava härkää kohti kolme eefa-mitan kymmenesosaa hienoja vehnäjauhoja öljyyn sekoitettuna ja pässiä kohti kaksi kymmenesosaa.

[21] Kutakin kohti niistä seitsemästä karitsasta uhratkaa eefa-mitan kymmenesosa hienoja vehnäjauhoja.

[22] Tuokaa myös yksi pukki syntiuhriksi, joka tuottaa teille sovituksen.

[23] Uhratkaa nämä aamupolttouhrin eli jokapäiväisen polttouhrin lisäksi.

[24] Samoin uhratkaa Herralle seitsemän päivän ajan joka päivä leipää miellyttävästi tuoksuvaksi tuliuhriksi. Uhratkaa tämä jokapäiväisen polttouhrin ja siihen kuuluvan juomauhrin lisäksi.

[25] Seitsemäntenä päivänä teillä tulee olla pyhä kokous. Älkää tehkö silloin mitään arkityötä.”

Viikkojuhlauhrit

[26]”Ensihedelmien päivänä, kun tuotte uudesta sadosta ruokauhrin Herralle viikkojuhlananne, teillä tulee olla pyhä kokous. Älkää tehkö silloin mitään arkityötä.

[27]Tuokaa miellyttävästi tuoksuvaksi polttouhriksi Herralle kaksi mullikkaa ja yksi pässi sekä seitsemän uroskaritsaa, vuoden vanhoja,

[28] a sua oferta de manjares de flor de farinha, amassada com azeite: três décimas de um efa para um novilho, duas décimas para um carneiro,

[29] uma décima para cada um dos sete cordeiros;

[30] e um bode, para fazer expiação por vós.

[31] Oferecê-los-eis, além do holocausto contínuo, e da sua oferta de manjares, e das suas libações. Ser-vos-ão eles sem defeito.

[28] ja niihin kuuluvana ruokauhrina hienoja vehnäjauhoja öljyyn sekoitettuna, kolme eefa-mitan kymmenesosaa kutakin härkää kohti, kaksi kymmenesosaa pässiä kohti

[29] ja yksi kymmenesosa kutakin kohti niistä seitsemästä karitsasta.

[30] Tuokaa lisäksi yksi pukki sovitukseksenne.

[31] Uhratkaa nämä ja niihin kuuluvat juomauhrit jokapäiväisen polttouhrin ja siihen kuuluvan ruokauhrin lisäksi. Eläinten tulee olla virheettömiä.”

Números 29

Ofertas nas outras festas solenes

[1] No primeiro dia do sétimo mês, tereis santa convocação; nenhuma obra servil fareis; ser-vos-á dia do sonido de trombetas.

[2] Então, por holocausto, de aroma agradável ao SENHOR, oferecereis um novilho, um carneiro e sete cordeiros de um ano, sem defeito;

[3] e, pela sua oferta de manjares de flor de farinha, amassada com azeite, três décimas de um efa para o novilho, duas décimas para o carneiro

[4] e uma décima para cada um dos sete cordeiros;

[5] e um bode, para oferta pelo pecado, para fazer expiação por vós,

[6] além do holocausto do mês e a sua oferta de manjares, do holocausto contínuo e a sua oferta de manjares, com as suas

4. Mooseksen 29

Pasuunansoiton päivän uhrit

[1]”Seitsemännen kuun ensimmäisenä päivänä teillä tulee olla pyhä kokous. Älkää tehkö silloin mitään arkityötä. Se on teille pasuunansoiton päivä.

[2]Uhratkaa silloin miellyttävästi tuoksuvaksi
polttouhriksi Herralle mullikka ja pässi sekä seitsemän virheetöntä vuoden vanhaa uroskaritsaa.

[3] Niihin kuuluvana ruokauhrina tuokaa hienoja vehnäjauhoja öljyyn sekoitettuna, kolme eefa-mitan kymmenesosaa härkää kohti, kaksi kymmenesosaa pässiä kohti

[4] ja yksi kymmenesosa kutakin kohti niistä seitsemästä karitsasta.

[5] Tuokaa lisäksi yksi pukki syntiuhriksi, joka tuottaa teille sovituksen.

[6] Uhratkaa kaikki tämä miellyttävästi tuoksuvaksi
tuliuhriksi Herralle uudenkuun

libações, segundo o seu estatuto, em aroma agradável, oferta queimada ao SENHOR.

7 No dia dez deste sétimo mês, tereis santa convocação e afligireis a vossa alma; nenhuma obra fareis.

8 Mas, por holocausto, em aroma agradável ao SENHOR, oferecereis um novilho, um carneiro e sete cordeiros de um ano; ser-vos-ão eles sem defeito.

9 Pela sua oferta de manjares de flor de farinha, amassada com azeite, oferecereis três décimas de um efa para o novilho, duas décimas para o carneiro

10 e uma décima para cada um dos sete cordeiros;

11 um bode, para oferta pelo pecado, além da oferta pelo pecado, para fazer expiação, e do holocausto contínuo, e da sua oferta de manjares com as suas libações.

12 Aos quinze dias do sétimo mês, tereis santa convocação; nenhuma obra servil fareis; mas sete dias celebrareis festa ao SENHOR.

13 Por holocausto em oferta queimada, de aroma agradável ao SENHOR, oferecereis treze novilhos, dois carneiros e catorze

polttouhrin ja siihen kuuluvan ruokauhrin, jokapäiväisen polttouhrin ja siihen kuuluvan ruokauhrin sekä niihin kuuluvien juomauhrien lisäksi niistä annettujen säädösten mukaan.”

Suuren sovituspäivän uhrit

7”Tämän seitsemännen kuun kymmenentenä päivänä teillä tulee olla pyhä kokous. Kurittakaa silloin itseänne paastolla älkääkä tehkö mitään työtä.

8Uhratkaa miellyttävästi tuoksuvaksi polttouhriksi Herralle mullikka ja pässi sekä seitsemän uroskaritsaa, vuoden vanhoja. Niiden on oltava virheettömiä.

9 Niihin kuuluvana ruokauhrina on uhrattava hienoja vehnäjauhoja öljyyn sekoitettuna, kolme eefa-mitan kymmenesosaa mullikkaa kohti, kaksi kymmenesosaa pässiä kohti

10 ja yksi kymmenesosa kutakin kohti niistä seitsemästä karitsasta.

11 Uhratkaa myös pukki syntiuhriksi sovitusuhrin ja jokapäiväisen polttouhrin sekä niihin kuuluvien ruoka- ja juomauhrien lisäksi.”

Lehtimajanjuhlan uhrit

12”Seitsemännen kuukauden viidentenätoista päivänä teillä tulee olla pyhä kokous. Älkää tehkö silloin mitään arkityötä, vaan viettäkää Herran juhlaa seitsemän päivää.

13Tuokaa polttouhriksi, miellyttävästi tuoksuvaksi tuliuhriksi Herralle , kolmetoista mullikkaa, kaksi pässiä ja

cordeiros de um ano; serão eles sem defeito.

neljätoista vuoden vanhaa uroskaritsaa. Niiden tulee olla virheettömiä.

14 Pela oferta de manjares de flor de farinha, amassada com azeite, três décimas de um efa para cada um dos treze novilhos, duas décimas para cada um dos dois carneiros

14 Niihin kuuluvana ruokauhrina on uhrattava hienoja vehnäjauhoja öljyyn sekoitettuna, kolme eefa-mitan kymmenesosaa kutakin kohti niistä kolmestatoista mullikasta, kaksi kymmenesosaa kumpaakin pässiä kohti

15 e uma décima para cada um dos catorze cordeiros;

15 ja yksi kymmenesosa kutakin kohti niistä neljästätoista karitsasta.

16 e um bode, para oferta pelo pecado, além do holocausto contínuo, a sua oferta de manjares e a sua libação.

16 Tuokaa myös yksi pukki syntiuhriksi jokapäiväisen polttouhrin ja siihen kuuluvan ruoka- ja juomauhrin lisäksi.

17 No segundo dia, oferecereis doze novilhos, dois carneiros, catorze cordeiros de um ano, sem defeito,

17 Toisena päivänä on uhrattava kaksitoista mullikkaa, kaksi pässiä ja neljätoista vuoden vanhaa virheetöntä uroskaritsaa

18 com a oferta de manjares e as libações para os novilhos, para os carneiros e para os cordeiros, conforme o seu número, segundo o estatuto,

18 sekä niihin kuuluvat ruoka- ja juomauhrit mullikoiden, pässien ja karitsoiden luvun mukaan niistä säädetyllä tavalla.

19 e um bode, para oferta pelo pecado, além do holocausto contínuo, a sua oferta de manjares e a sua libação.

19 Tuokaa myös yksi pukki syntiuhriksi jokapäiväisen polttouhrin ja siihen kuuluvan ruoka- ja juomauhrin lisäksi.

20 No terceiro dia, oferecereis onze novilhos, dois carneiros, catorze cordeiros de um ano, sem defeito,

20 Kolmantena päivänä on uhrattava yksitoista härkää, kaksi pässiä ja neljätoista vuoden vanhaa virheetöntä uroskaritsaa

21 com a oferta de manjares e as libações para os novilhos, para os carneiros e para os cordeiros, conforme o seu número, segundo o estatuto,

21 sekä niihin kuuluvat ruoka- ja juomauhrit härkien, pässien ja karitsoiden luvun mukaan niistä säädetyllä tavalla.

22 e um bode, para oferta pelo pecado, além do holocausto contínuo, a sua oferta de manjares e a sua libação.

22 Tuokaa myös pukki syntiuhriksi jokapäiväisen polttouhrin ja siihen kuuluvan ruoka- ja juomauhrin lisäksi.

[23] No quarto dia, dez novilhos, dois carneiros, catorze cordeiros de um ano, sem defeito,

[23]Neljäntenä päivänä on uhrattava kymmenen härkää, kaksi pässiä ja neljätoista vuoden vanhaa virheetöntä uroskaritsaa

[24] com a oferta de manjares e as libações para os novilhos, para os carneiros e para os cordeiros, conforme o seu número, segundo o estatuto,

[24] sekä niihin kuuluvat ruoka- ja juomauhrit härkien, pässien ja karitsoiden luvun mukaan niistä säädetyllä tavalla.

[25] e um bode, para oferta pelo pecado, além do holocausto contínuo, a sua oferta de manjares e a sua libação.

[25] Tuokaa myös pukki syntiuhriksi jokapäiväisen polttouhrin ja siihen kuuluvan ruoka- ja juomauhrin lisäksi.

[26] No quinto dia, nove novilhos, dois carneiros, catorze cordeiros de um ano, sem defeito,

[26]Viidentenä päivänä on uhrattava yhdeksän härkää, kaksi pässiä ja neljätoista vuoden vanhaa virheetöntä uroskaritsaa

[27] com a oferta de manjares e as libações para os novilhos, para os carneiros e para os cordeiros, conforme o seu número, segundo o estatuto,

[27] sekä niihin kuuluvat ruoka- ja juomauhrit härkien, pässien ja karitsoiden luvun mukaan niistä säädetyllä tavalla.

[28] e um bode, para oferta pelo pecado, além do holocausto contínuo, a sua oferta de manjares e a sua libação.

[28] Tuokaa myös pukki syntiuhriksi jokapäiväisen polttouhrin ja siihen kuuluvan ruoka- ja juomauhrin lisäksi.

[29] No sexto dia, oito novilhos, dois carneiros, catorze cordeiros de um ano, sem defeito,

[29]Kuudentena päivänä on uhrattava kahdeksan härkää, kaksi pässiä ja neljätoista vuoden vanhaa virheetöntä uroskaritsaa

[30] com a oferta de manjares e as libações para os novilhos, para os carneiros e para os cordeiros, conforme o seu número, segundo o estatuto,

[30] sekä niihin kuuluvat ruoka- ja juomauhrit härkien, pässien ja karitsoiden luvun mukaan niistä säädetyllä tavalla.

[31] e um bode, para oferta pelo pecado, além do holocausto contínuo, a sua oferta de manjares e a sua libação.

[31] Tuokaa myös yksi pukki syntiuhriksi jokapäiväisen polttouhrin ja siihen kuuluvan ruoka- ja juomauhrin lisäksi.

[32] No sétimo dia, sete novilhos, dois carneiros, catorze cordeiros de um ano, sem defeito,

[33] com a oferta de manjares e as libações para os novilhos, para os carneiros e para os cordeiros, conforme o seu número, segundo o estatuto,

[34] e um bode, para oferta pelo pecado, além do holocausto contínuo, a sua oferta de manjares e a sua libação.

[35] No oitavo dia, tereis reunião solene; nenhuma obra servil fareis;

[36] e, por holocausto, em oferta queimada de aroma agradável ao SENHOR, oferecereis um novilho, um carneiro, sete cordeiros de um ano, sem defeito,

[37] com a oferta de manjares e as libações para o novilho, para o carneiro e para os cordeiros, conforme o seu número, segundo o estatuto,

[38] e um bode, para oferta pelo pecado, além do holocausto contínuo, a sua oferta de manjares e a sua libação.

[39] Estas coisas oferecereis ao SENHOR nas vossas festas fixas, além dos vossos votos e das vossas ofertas voluntárias, para os vossos holocaustos, as vossas ofertas de manjares, as vossas libações e as vossas ofertas pacíficas.

[32]Seitsemäntenä päivänä on uhrattava seitsemän härkää, kaksi pässiä ja neljätoista vuoden vanhaa virheetöntä uroskaritsaa

[33] sekä niihin kuuluvat ruoka- ja juomauhrit härkien, pässien ja karitsoiden luvun mukaan niistä säädetyllä tavalla.

[34] Tuokaa myös yksi pukki syntiuhriksi jokapäiväisen polttouhrin ja siihen kuuluvan ruoka- ja juomauhrin lisäksi.

[35]Kahdeksantena päivänä teillä tulee olla juhlakokous. Älkää tehkö silloin mitään arkityötä.

[36] Tuokaa polttouhriksi, miellyttävästi tuoksuvaksi tuliuhriksi Herralle , härkä ja pässi sekä seitsemän virheetöntä vuoden vanhaa uroskaritsaa

[37] sekä niihin kuuluvat ruoka- ja juomauhrit härkien, pässien ja karitsoiden luvun mukaan niistä säädetyllä tavalla.

[38] Tuokaa myös yksi pukki syntiuhriksi jokapäiväisen polttouhrin ja siihen kuuluvan ruoka- ja juomauhrin lisäksi.

[39] Nämä teidän tulee uhrata Herralle juhla-aikoinanne polttouhreiksi, ruokauhreiksi, juomauhreiksi ja yhteysuhreiksi. Lisäksi voitte tuoda lupausuhrinne ja vapaaehtoiset lahjanne.”

4. Mooseksen 30

Määräyksiä, jotka koskevat naisten tekemiä lupauksia

[40] E falou Moisés aos filhos de Israel, conforme tudo o que o SENHOR lhe ordenara.

[1]Mooses puhui israelilaisille aivan niin kuin Herra oli häntä käskenyt.

Números 30

Acerca de votos

Deuteronômio 23.21-23

[1] Falou Moisés aos cabeças das tribos dos filhos de Israel, dizendo: Esta é a palavra que o SENHOR ordenou:

[2] Sitten Mooses puhui Israelin heimojen päämiehille. Hän sanoi: ” Herra on käskenyt tehdä näin:

[2] Quando um homem fizer voto ao SENHOR ou juramento para obrigar-se a alguma abstinência, não violará a sua palavra; segundo tudo o que prometeu, fará.

[3] Jos mies tekee lupauksen Herralle tai sitoutuu valalla vannoen kieltäytymään jostakin, hän ei saa perua sanaansa, vaan hänen on tehtävä sen mukaan kuin hän on puhunut.

[3] Quando, porém, uma mulher fizer voto ao SENHOR ou se obrigar a alguma abstinência, estando em casa de seu pai, na sua mocidade,

[4]Jos nainen nuorena isänsä kodissa tekee lupauksen Herralle tai sitoutuu kieltäytymään jostakin

[4] e seu pai, sabendo do voto e da abstinência a que ela se obrigou, calar-se para com ela, todos os seus votos serão válidos; terá de observar toda a abstinência a que se obrigou.

[5] ja isä kuulee tyttärensä lupauksen tai sitoumuksen, mutta ei sano siitä hänelle mitään, kaikki naisen tekemät lupaukset ja sitoumukset jäävät voimaan.

[5] Mas, se o pai, no dia em que tal souber, o desaprovar, não será válido nenhum dos votos dela, nem lhe será preciso observar a abstinência a que se obrigou; o SENHOR lhe perdoará, porque o pai dela a isso se opôs.

[6] Mutta jos hänen isänsä kieltää häntä samana päivänä, jona kuulee ne, mitkään hänen tekemänsä lupaukset ja sitoumukset eivät jää voimaan. Herra antaa hänelle anteeksi, koska hänen isänsä on kieltänyt häntä.

[6] Porém, se ela se casar, ainda sob seus votos ou dito irrefletido dos seus lábios, com que a si mesma se obrigou,

[7] Jos hän on luvannut jotakin tai ajattelemattomasti sitoutunut kieltäytymään jostakin ja jos hän sitten menee naimisiin

[7] e seu marido, ouvindo-o, calar-se para com ela no dia em que o ouvir, serão

[8] ja hänen miehensä saa kuulla tuosta lupauksesta, mutta ei puhu hänelle siitä

válidos os votos dela, e lhe será preciso observar a abstinência a que se obrigou.

sinä päivänä mitään, niin naisen tekemät lupaukset ja sitoumukset pysyvät voimassa.

[9] Jos hänen miehensä sen sijaan kieltää häntä samana päivänä, kun kuulee asiasta, mies samalla purkaa vaimonsa tekemän lupauksen, samoin vaimon ajattelemattomasti lausuman sitoumuksen, ja Herra antaa vaimolle anteeksi.

[8] Mas, se seu marido o desaprovar no dia em que o ouvir e anular o voto que estava sobre ela, como também o dito irrefletido dos seus lábios, com que a si mesma se obrigou, o SENHOR lho perdoará.

[9] No tocante ao voto da viúva ou da divorciada, tudo com que se obrigar lhe será válido.

[10] Sen sijaan lesken tai hylätyn tekemä lupaus pysyy voimassa, mihin tahansa hän onkin sitoutunut.

[10] Porém, se fez voto na casa de seu marido ou com juramento se obrigou a alguma abstinência,

[11] Jos nainen tekee miehensä kodissa lupauksen tai sitoutuu valalla kieltäytymään jostakin

[11] e seu marido o soube, e se calou para com ela, e lho não desaprovou, todos os votos dela serão válidos; e lhe será preciso observar toda a abstinência a que a si mesma se obrigou.

[12] ja hänen miehensä kuulee sen, mutta ei sano hänelle mitään eikä kiellä häntä, kaikki vaimon tekemät lupaukset ja sitoumukset pysyvät voimassa.

[12] Porém, se seu marido lhos anulou no dia em que o soube, tudo quanto saiu dos lábios dela, quer dos seus votos, quer da abstinência a que a si mesma se obrigou, não será válido; seu marido lhos anulou, e o SENHOR perdoará a ela.

[13] Mutta jos hänen miehensä purkaa ne samana päivänä, jona kuulee ne, ei yksikään vaimon huulilta lähtenyt lupaus tai sitoumus pysy voimassa. Hänen aviomiehensä on ne purkanut, ja Herra antaa vaimolle anteeksi.

[13] Todo voto e todo juramento com que ela se obrigou, para afligir a sua alma, seu marido pode confirmar ou anular.

[14] Hänen miehensä voi joko vahvistaa tai purkaa jokaisen lupauksen ja jokaisen valallisen sitoumuksen, jonka vaimo tekee kurittaakseen itseään.

[14] Porém, se seu marido, dia após dia, se calar para com ela, então, confirma todos os votos dela e tudo aquilo a que ela se

[15] Jos hänen miehensä ei seuraavaan päivään mennessä sano hänelle niistä mitään, mies vahvistaa näin kaikki vaimonsa tekemät lupaukset ja

obrigou, porquanto se calou para com ela no dia em que o soube.

[15] Porém, se lhos anular depois de os ter ouvido, responderá pela obrigação dela.

[16] São estes os estatutos que o SENHOR ordenou a Moisés, entre o marido e sua mulher, entre o pai e sua filha moça se ela estiver em casa de seu pai.

sitoumukset. Mies on vahvistanut ne, kun ei ole puhunut niistä vaimolleen samana päivänä, jona on kuullut niistä.

[16] Jos mies kuitenkin purkaa ne sen päivän jälkeen, jona on kuullut niistä, hän kantaa vaimonsa syyllisyyden.”

[17] Nämä ovat ne säädökset, jotka Herra antoi Moosekselle miehen ja hänen vaimonsa suhteesta sekä isän ja hänen tyttärensä suhteesta tyttären ollessa nuorena isänsä kodissa.

Números 31

A vitória sobre os midianitas

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

[2] Vinga os filhos de Israel dos midianitas; depois, serás recolhido ao teu povo.

[3] Falou, pois, Moisés ao povo, dizendo: Armai alguns de vós para a guerra, e que saiam contra os midianitas, para fazerem a vingança do SENHOR contra eles.

[4] Mil homens de cada tribo entre todas as tribos de Israel enviareis à guerra.

[5] Assim, dos milhares de Israel foram dados mil de cada tribo: doze mil ao todo, armados para a guerra.

[6] Mandou-os Moisés à guerra, de cada tribo mil, a estes e a Finéias, filho do sacerdote Eleazar, o qual levava consigo os utensílios sagrados, a saber, as trombetas para o toque de rebate.

[7] Pelejaram contra os midianitas, como o SENHOR ordenara a Moisés,

4. Mooseksen 31

Kostoretki midianilaisia vastaan

[1] Herrasanoi Moosekselle:

[2] ”Kosta israelilaisten puolesta midianilaisille. Sen jälkeen sinut otetaan pois heimosi luo.”

[3] Silloin Mooses puhui kansalle: ”Varustakaa keskuudestanne miehiä sotapalvelukseen. Lähtekööt he Midiania vastaan panemaan toimeen Herran koston Midianille.

[4] Lähettäkää sotaan tuhat miestä kaikista Israelin heimoista, jokaisesta heimosta.”

[5] Israelin tuhansien joukosta luovutettiin tuhat miestä kustakin heimosta, yhteensä kaksitoistatuhatta sotaan varustettua miestä.

[6] Mooses lähetti heidät sotaan, tuhat miestä jokaisesta heimosta, ja heidän kanssaan Piinehaan, pappi Eleasarin pojan, jonka mukana olivat pyhät esineet ja hälytystorvet.

[7] Israelilaisten sotajoukot taistelivat Midiania vastaan, niin kuin Herra oli

Moosesta käskenyt, ja surmasivat kaikki miespuoliset midianilaiset.

8 e mataram todo homem feito. Mataram, além dos que já haviam sido mortos, os reis dos midianitas, Evi, Requém, Zur, Hur e Reba, cinco reis dos midianitas; também Balaão, filho de Beor, mataram à espada.

8 Muiden surmattujen joukossa he surmasivat viisi Midianin kuningasta: Evin, Rekemin, Suurin, Huurin ja Reban. Myös Bileamin, Beorin pojan, he surmasivat miekalla.

9 Porém os filhos de Israel levaram presas as mulheres dos midianitas e as suas crianças; também levaram todos os seus animais, e todo o seu gado, e todos os seus bens.

9 He ottivat vangiksi midianilaiset naiset ja lapset ja ryöstivät kaikki midianilaisten eläimet, kaiken heidän karjansa ja omaisuutensa.

10 Queimaram-lhes todas as cidades em que habitavam e todos os seus acampamentos.

10 Israelilaiset polttivat kaikki heidän asuttamansa kaupungit ja leiripaikat

11 Tomaram todo o despojo e toda a presa, tanto de homens como de animais.

11 ja ottivat kaiken saaliin ja kaiken ryöstettävän, sekä ihmiset että karjan.

12 Trouxeram a Moisés, e ao sacerdote Eleazar, e à congregação dos filhos de Israel os cativos, e a presa, e o despojo, para o arraial, nas campinas de Moabe, junto do Jordão, na altura de Jericó.

12 Ottamansa vangit ja saaliin he toivat Mooseksen, pappi Eleasarin sekä israelilaisten seurakunnan luo leiriin Mooabin arolle, joka on Jordanin varrella Jerikon luona.

O tratamento dos cativos

13 Moisés, e Eleazar, o sacerdote, e todos os príncipes da congregação saíram a recebê-los fora do arraial.

13 Mooses, pappi Eleasar ja kaikki kansan päämiehet tulivat heitä vastaan leirin ulkopuolelle.

14 Indignou-se Moisés contra os oficiais do exército, capitães dos milhares e capitães das centenas, que vinham do serviço da guerra.

14 Mutta Mooses vihastui sotaretkeltä palanneisiin tuhannen- ja sadanpäälliköihin, sotajoukon johtajiin,

15 Disse-lhes Moisés: Deixastes viver todas as mulheres?

15 ja sanoi heille: ”Oletteko te jättäneet henkiin kaikki naiset?

16 Eis que estas, por conselho de Balaão, fizeram prevaricar os filhos de Israel contra o SENHOR, no caso de Peor, pelo

16 Juuri naisethan viettelivät Bileamin neuvosta israelilaiset uskottomuuteen Herraa kohtaan Peorin

que houve a praga entre a congregação do SENHOR.

[17] Agora, pois, matai, dentre as crianças, todas as do sexo masculino; e matai toda mulher que coabitou com algum homem, deitando-se com ele.

[18] Porém todas as meninas, e as jovens que não coabitaram com algum homem, deitando-se com ele, deixai-as viver para vós outros.

A purificação dos soldados e da presa

[19] Acampai-vos sete dias fora do arraial; qualquer de vós que tiver matado alguma pessoa e qualquer que tiver tocado em algum morto, ao terceiro dia e ao sétimo dia, vos purificareis, tanto vós como os vossos cativos.

[20] Também purificareis toda veste, e toda obra de peles, e toda obra de pêlos de cabra, e todo artigo de madeira.

[21] Então, disse o sacerdote Eleazar aos homens do exército que partiram à guerra: Este é o estatuto da lei que o SENHOR ordenou a Moisés.

[22] Contudo, o ouro, a prata, o bronze, o ferro, o estanho e o chumbo,

[23] tudo o que pode suportar o fogo fareis passar pelo fogo, para que fique limpo; todavia, se purificará com a água purificadora; mas tudo o que não pode suportar o fogo fareis passar pela água.

[24] Também lavareis as vossas vestes ao sétimo dia, para que fiqueis limpos; e, depois, entrareis no arraial.

tapauksessa, ja vitsaus kohtasi Herran seurakuntaa.

[17]Surmatkaa nyt kaikki poikalapset ja myös jokainen nainen, joka on maannut miehen kanssa,

[18] mutta jättäkää henkiin itseänne varten jokainen tyttö, joka ei ole maannut miehen kanssa.

[19] Teidän itsenne on oleskeltava leirin ulkopuolella seitsemän päivää. Teistä jokaisen, joka on surmannut jonkun, ja jokaisen, joka on koskenut surmattuun, on puhdistauduttava kolmantena ja seitsemäntenä päivänä, niin teidän kuin vankiennekin.

[20]Jokainen vaate, jokainen nahkaesine ja kaikki, mikä on tehty vuohen karvoista, samoin kuin jokainen puuesine on puhdistettava.”

[21]Pappi Eleasar sanoi taisteluun osallistuneille sotilaille: ”Tämä on lain säädös, jonka Herra antoi Moosekselle:

[22] Ainoastaan kulta, hopea, vaski, rauta, tina ja lyijy,

[23] kaikki, mikä kestää tulta, käyttäkää tulessa, niin se puhdistuu. Se on kuitenkin puhdistettava vielä puhdistusvedellä. Mutta se, mikä ei kestä tulta, on huuhdottava vedessä.

[24]Peskää seitsemäntenä päivänä vaatteenne, niin te puhdistutte, ja tulkaa sitten leiriin.”

A divisão da presa

[25] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[26] Faze a contagem da presa que foi tomada, tanto de homens como de animais, tu, e Eleazar, o sacerdote, e os cabeças das casas dos pais da congregação;

[27] divide a presa em duas partes iguais, uma para os que, hábeis na peleja, saíram à guerra, e a outra para toda a congregação.

[28] Então, para o SENHOR tomarás tributo dos homens do exército que saíram a esta guerra, de cada quinhentas cabeças, uma, tanto dos homens como dos bois, dos jumentos e das ovelhas.

[29] Da metade que lhes toca o tomareis e o dareis ao sacerdote Eleazar, para a oferta do SENHOR.

[30] Mas, da metade que toca aos filhos de Israel, tomarás, de cada cinqüenta, um, tanto dos homens como dos bois, dos jumentos e das ovelhas, de todos os animais; e os darás aos levitas que têm a seu cargo o serviço do tabernáculo do SENHOR.

[31] Moisés e o sacerdote Eleazar fizeram como o SENHOR ordenara a Moisés.

[32] Foi a presa, restante do despojo que tomaram os homens de guerra, seiscentas e setenta e cinco mil ovelhas,

[33] setenta e dois mil bois,

[34] sessenta e um mil jumentos

Saaliin jakaminen

[25] Herrasanoi Moosekselle:

[26] ”Sinun, pappi Eleasarin ja kansan perhekuntien päämiesten tulee laskea saaliin määrä, niin ihmisten kuin karjankin.

[27] Jaa saalis puoliksi taisteluun osallistuneiden sotilaiden ja koko muun seurakunnan kesken.

[28] Ota taisteluun osallistuneilta sotilailta verona Herralle yksi viidestäsadasta ihmisestä, nautaeläimestä, aasista ja lampaasta.

[29] Ota se heille tulevasta puoliskosta ja anna se pappi Eleasarille Herralle erotettuna.

[30] Israelilaisille tulevasta puoliskosta ota yksi viidestäkymmenestä ihmisestä, nautaeläimestä, aasista, lampaasta ja kaikista muista eläimistä. Anna ne leeviläisille, jotka hoitavat tehtäviä Herran asumuksessa.”

[31] Mooses ja pappi Eleasar tekivät niin kuin Herra oli Moosesta käskenyt.

[32] Saalis sen lisäksi, mitä sotilaat olivat ryöstäneet itselleen, oli kuusisataaseitsemänkymmentäviisituhatta lammasta,

[33] seitsemänkymmentäkaksituhatta nautaa

[34] ja kuusikymmentäyksituhatta aasia.

35 e trinta e duas mil pessoas, as mulheres que não coabitaram com homem algum, deitando-se com ele.

36 E a metade, parte que toca aos que saíram à guerra, foi em número de trezentas e trinta e sete mil e quinhentas ovelhas.

37 O tributo em ovelhas para o SENHOR foram seiscentas e setenta e cinco.

38 E foram os bois trinta e seis mil; e o seu tributo para o SENHOR, setenta e dois.

39 E foram os jumentos trinta mil e quinhentos; e o seu tributo para o SENHOR, sessenta e um.

40 As pessoas foram dezesseis mil; e o seu tributo para o SENHOR, trinta e duas.

41 Então, Moisés deu a Eleazar, o sacerdote, o tributo da oferta do SENHOR, como este ordenara a Moisés.

42 E, da metade que toca aos filhos de Israel, que Moisés separara da dos homens que pelejaram

43 (a metade para a congregação foram, em ovelhas, trezentas e trinta e sete mil e quinhentas;

44 em bois, trinta e seis mil;

45 em jumentos, trinta mil e quinhentos;

46 e, em pessoas, dezesseis mil),

47 desta metade que toca aos filhos de Israel, Moisés tomou um de cada

35 Ihmisiä, tyttöjä, jotka eivät olleet maanneet miehen kanssa, oli kaikkiaan kolmekymmentäkaksituhatta.

36 Sotaan osallistuneiden osuus, puolet saaliista, oli kolmesataakolmekymmentäseitsemäntuhatta viisisataa lammasta.

37 Näistä Herralle tuleva vero oli kuusisataaseitsemänkymmentäviisi lammasta.

38 Nautoja oli kolmekymmentäkuusituhatta, ja niistä Herralle tuleva vero oli seitsemänkymmentäkaksi eläintä.

39 Aaseja oli kolmekymmentätuhatta viisisataa, ja niistä Herralle tuleva vero oli kuusikymmentäyksi eläintä.

40 Ihmisiä oli kuusitoistatuhatta. Heistä kolmekymmentäkaksi annettiin verona Herralle .

41 Herralle erotetun osuuden Mooses antoi verona pappi Eleasarille, niin kuin Herra oli Moosesta käskenyt.

42 Israelilaisille tuleva puolisko saaliista, jonka Mooses jakoi heidän ja sotaan osallistuneiden miesten kesken,

43 seurakunnalle tuleva puolisko, oli kolmesataakolmekymmentäseitsemäntuhatta viisisataa lammasta,

44 kolmekymmentäkuusituhatta nautaa

45 ja kolmekymmentätuhatta viisisataa aasia.

46 Ihmisiä oli kuusitoistatuhatta.

47 Mooses otti israelilaisille tulevasta puoliskosta yhden viidestäkymmenestä

cinqüenta, tanto de homens como de animais, e os deu aos levitas que tinham a seu cargo o serviço do tabernáculo do SENHOR, como o SENHOR ordenara a Moisés.

ihmisestä ja eläimestä ja antoi ne leeviläisille, joiden tuli hoitaa tehtäviä Herran asumuksessa, Herran Mo osekselle antaman käskyn mukaan.

A oferta voluntária dos capitães

48 Então, se chegaram a Moisés os oficiais sobre os milhares do exército, capitães sobre mil e capitães sobre cem,

48Sitten sotajoukon osastojen johtajat, tuhannen- ja sadanpäälliköt, tulivat Mooseksen luo

49 e lhe disseram: Teus servos fizeram a conta dos homens de guerra que estiveram sob as nossas ordens, e nenhum falta dentre eles e nós.

49 ja sanoivat hänelle: ”Palvelijasi ovat laskeneet niiden sotilaiden luvun, jotka ovat olleet johdettavinamme. Meistä ei puutu yhtäkään.

50 Pelo que trouxemos uma oferta ao SENHOR, cada um o que achou: objetos de ouro, ornamentos para o braço, pulseiras, sinetes, arrecadas e colares, para fazer expiação por nós mesmos perante o SENHOR.

50 Me tuomme Herralle lahjaksi, sielujemme sovitukseksi Herran edessä, kultaesineitä, joita kukin on saanut: ketjuja, rannerenkaita, sormuksia, korvarenkaita ja kaulakoristeita.”

51 Assim, Moisés e o sacerdote Eleazar receberam deles o ouro, sendo todos os objetos bem trabalhados.

51 Mooses ja pappi Eleasar ottivat heiltä kullan, kaikki nuo taidokkaasti tehdyt esineet.

52 Foi todo o ouro da oferta que os capitães de mil e os capitães de cem trouxeram ao SENHOR dezesseis mil setecentos e cinqüenta siclos.

52 Kultaa, jonka he erottivat Herralle tuhannen- ja sadanpäällikköjen puolesta, oli kaikkiaan kuusitoistatuhatta seitsemänsataaviisikymmentä sekeliä.

53 Pois cada um dos homens de guerra havia tomado despojo para si.

53 Sotaan osallistuneet miehet olivat kukin ottaneet saalista itselleen.

54 Moisés e o sacerdote Eleazar receberam o ouro dos capitães de mil e dos capitães de cem e o trouxeram à tenda da congregação, como memorial para os filhos de Israel perante o SENHOR.

54 Mooses ja pappi Eleasar ottivat kullan tuhannen- ja sadanpäälliköiltä ja veivät sen ilmestysmajaan Herran eteen muistuttamaan Herraa israelilaisista.

Números 32

4. Mooseksen 32

Duas tribos e meia desejam habitar na Transjordânia

1 Os filhos de Rúben e os filhos de Gade tinham gado em muitíssima quantidade; e viram a terra de Jazer e a terra de Gileade, e eis que o lugar era lugar de gado.

2 Vieram, pois, os filhos de Gade e os filhos de Rúben e falaram a Moisés, e ao sacerdote Eleazar, e aos príncipes da congregação, dizendo:

3 Atarote, Dibom, Jazer, Ninra, Hesbom, Eleale, Sebã, Nebo e Beom,

4 a terra que o SENHOR feriu diante da congregação de Israel é terra de gado; e os teus servos têm gado.

5 Disseram mais: Se achamos mercê aos teus olhos, dê-se esta terra em possessão aos teus servos; e não nos faças passar o Jordão.

6 Porém Moisés disse ao filhos de Gade e aos filhos de Rúben: Irão vossos irmãos à guerra, e ficareis vós aqui?

7 Por que, pois, desanimais o coração dos filhos de Israel, para que não passem à terra que o SENHOR lhes deu?

8 Assim fizeram vossos pais, quando os enviei de Cades-Barnéia a ver esta terra.

9 Chegando eles até ao vale de Escol e vendo a terra, descorajaram o coração dos filhos de Israel, para que não viessem à terra que o SENHOR lhes tinha dado.

10 Então, a ira do SENHOR se acendeu naquele mesmo dia, e jurou, dizendo:

Jordanin itäpuolelle asettuvat heimot

1Ruubenilaisilla ja gaadilaisilla oli paljon karjaa, suunnattomat määrät. He katselivat Jaeserin maata ja Gileadin maata ja huomasivat, että seutu oli sopivaa karjalle.

2 Sitten gaadilaiset ja ruubenilaiset tulivat puhumaan Moosekselle ja pappi Eleasarille ja seurakunnan päämiehille. He sanoivat:

3 ”Atarot, Diibon, Jaeser, Nimra, Hesbon, Elale, Sebam, Nebo ja Beon,

4 tämä maa, jonka sotajoukot Herra löi Israelin seurakunnan edessä, on karjalle sopivaa maata, ja sinun palvelijoillasi on karjaa.”

5He sanoivat vielä: ”Jos olet meille suosiollinen, niin annettakoon tämä maa palvelijoittesi omaisuudeksi. Älä vie meitä Jordanin yli.”

6 Mutta Mooses vastasi gaadilaisille ja ruubenilaisille: ”Jäisittekö te tänne, kun teidän veljenne lähtevät sotaan?

7 Miksi viette israelilaisilta halun mennä siihen maahan, jonka Herra on heille antanut?

8 Niinhän teidän isännekin tekivät, kun minä olin lähettänyt heidät Kaades-Barneasta katsomaan sitä maata.

9 Vaikka he kulkivat Rypälelaaksoon asti ja näkivät koko maan, he veivät israelilaisilta halun mennä maahan, jonka Herra oli heille antanut.

10Sinä päivänä Herran viha syttyi, ja hän vannoi tämän valan:

11 Certamente, os varões que subiram do Egito, de vinte anos para cima, não verão a terra que prometi com juramento a Abraão, a Isaque e a Jacó, porquanto não perseveraram em seguir-me,

11 ’Totisesti, ne Egyptistä lähteneet miehet, jotka ovat kaksikymmenvuotiaita tai sitä vanhempia, eivät saa nähdä sitä maata, jonka minä valalla vannoen lupasin Abrahamille, Iisakille ja Jaakobille. He eivät ole seuranneet minua kokosydämisesti

12 exceto Calebe, filho de Jefoné, o quenezeu, e Josué, filho de Num, porque perseveraram em seguir ao SENHOR.

12 paitsi Kaaleb, kenissiläisen Jefunnen poika, ja Joosua, Nuunin poika.’ Nämä nimittäin
seurasivat Herraa kokosydämisesti.

13 Pelo que se acendeu a ira do SENHOR contra Israel, e fê-los andar errantes pelo deserto quarenta anos, até que se consumiu toda a geração que procedera mal perante o SENHOR.

13 Herravihastui israelilaisiin ja antoi heidän harhailla autiomaassa neljäkymmentä vuotta, kunnes hävisi koko se sukupolvi, joka oli tehnyt sellaista, mikä on pahaa Herran silmissä.

14 Eis que vós, raça de homens pecadores, vos levantastes em lugar de vossos pais, para aumentardes ainda o furor da ira do SENHOR contra Israel.

14Ja nyt te syntisten sikiöt olette nousseet isienne tilalle lisätäksenne
yhä Herran vihaa Israelia kohtaan.

15 Se não quiserdes segui-lo, também ele deixará todo o povo, novamente, no deserto, e sereis a sua ruína.

15 Tehän käännytte pois seuraamasta häntä, ja hän jättää kansan vielä kauemmaksi aikaa autiomaahan. Te tuhoatte koko tämän kansan.”

16 Então, se chegaram a ele e disseram: Edificaremos currais aqui para o nosso gado e cidades para as nossas crianças;

16Gaadilaiset ja ruubenilaiset tulivat lähemmäs Moosesta ja sanoivat: ”Me vain rakentaisimme tänne lammastarhoja laumoillemme ja kaupunkeja vaimojamme ja lapsiamme varten.

17 porém nós nos armaremos, apressando-nos adiante dos filhos de Israel, até que os levemos ao seu lugar; e ficarão as nossas crianças nas cidades fortes, por causa dos moradores da terra.

17 Itse me varustaudumme ja riennämme israelilaisten edellä, kunnes saamme viedyksi heidät omille alueilleen, mutta vaimomme ja lapsemme asuvat linnoitetuissa kaupungeissa turvassa maan asukkailta.

[18] Não voltaremos para nossa casa até que os filhos de Israel estejam de posse, cada um, da sua herança.

[19] Porque não herdaremos com eles do outro lado do Jordão, nem mais adiante, porquanto já temos a nossa herança deste lado do Jordão, ao oriente.

[20] Então, Moisés lhes disse: Se isto fizerdes assim, se vos armardes para a guerra perante o SENHOR,

[21] e cada um de vós, armado, passar o Jordão perante o SENHOR, até que haja lançado fora os seus inimigos de diante dele,

[22] e a terra estiver subjugada perante o SENHOR, então, voltareis e sereis desobrigados perante o SENHOR e perante Israel; e a terra vos será por possessão perante o SENHOR.

[23] Porém, se não fizerdes assim, eis que pecastes contra o SENHOR; e sabei que o vosso pecado vos há de achar.

[24] Edificai vós cidades para as vossas crianças e currais para as vossas ovelhas; e cumpri o que haveis prometido.

[25] Então, os filhos de Gade e os filhos de Rúben falaram a Moisés, dizendo: Como ordena meu senhor, assim farão teus servos.

[26] Nossas crianças, nossas mulheres, nossos rebanhos e todos os nossos animais estarão aí nas cidades de Gileade,

[18] Me emme palaa kotiimme, ennen kuin kaikki israelilaiset ovat saaneet perintöosansa.

[19] Me emme tahdo perintöosaa heidän keskuudestaan tuolta puolelta Jordania tai kauempaa, sillä meille tuleva perintöosa on täällä Jordanin itäisellä puolella."

[20]Mooses vastasi heille: "Jos te teette näin, jos varustaudutte sotaan Herran edessä

[21] ja jokainen teistä menee taisteluun varustettuna Herran edessä Jordanin yli niin pitkäksi aikaa, että on saanut karkotetuksi vihollisensa edestään,

[22] ja jos te palaatte vasta sen jälkeen, kun maa on vallattu Herralle , niin te olette puhtaat Herran ja Israelin edessä ja tästä maasta tulee teidän omaisuuttanne Herran edessä.

[23] Mutta jos ette näin tee, niin tietäkää, että te teette syntiä Herraa vastaan, ja saatte olla varmat, että syntinne tavoittaa teidät.

[24] Rakentakaa siis kaupunkeja vaimojanne ja lapsianne varten ja aitauksia lampaillenne ja vuohillenne. Tehkää, mitä olette sanoneet."

[25]Gaadilaiset ja ruubenilaiset vastasivat Moosekselle: "Palvelijasi tekevät niin kuin herramme käskee.

[26] Lapsemme, vaimomme, karjamme ja kaikki eläimemme jääkööt tänne Gileadin kaupunkeihin,

[27] mas os teus servos passarão, cada um armado para a guerra, perante o SENHOR, como diz meu senhor.

[27] mutta palvelijasi lähtevät Herran edessä taisteluun, jokainen sotaan varustettuna, niin kuin herramme sanoi.”

[28] Então, Moisés deu ordem a respeito deles a Eleazar, o sacerdote, e a Josué, filho de Num, e aos cabeças das casas dos pais das tribos dos filhos de Israel;

[28]Mooses antoi heistä käskyn pappi Eleasarille ja Joosualle, Nuunin pojalle, sekä Israelin heimojen perhekuntapäämiehille.

[29] e disse-lhes: Se os filhos de Gade e os filhos de Rúben passarem convosco o Jordão, armado cada um para a guerra, perante o SENHOR, e a terra estiver subjugada diante de vós, então, lhes dareis em possessão a terra de Gileade;

[29] Mooses sanoi heille: ”Jos gaadilaiset ja ruubenilaiset lähtevät teidän kanssanne Herran edessä Jordanin yli, jokainen taisteluun varustettuna, ja te saatte maan vallatuksi, niin antakaa Gileadin maa heille maaomaisuudeksi.

[30] porém, se não passarem, armados, convosco, terão possessões entre vós na terra de Canaã.

[30] Jos he sen sijaan eivät varustaudu ja lähde teidän kanssanne sinne, heidän on otettava maaomaisuutensa teidän keskuudestanne Kanaaninmaassa.”

[31] Responderam os filhos de Gade e os filhos de Rúben, dizendo: O que o SENHOR disse a teus servos, isso faremos.

[31] Gaadilaiset ja ruubenilaiset vastasivat: ”Mitä Herra on puhunut palvelijoillesi, sen me teemme.

[32] Passaremos, armados, perante o SENHOR à terra de Canaã e teremos a possessão de nossa herança deste lado do Jordão.

[32] Me lähdemme Herran edessä Kanaaninmaahan sotaan varustettuina, mutta meidän perintöomaisuutemme on Jordanin tällä puolella.”

Distribuição da Transjordânia

Deuteronômio 3.12-17

[33] Deu Moisés aos filhos de Gade, e aos filhos de Rúben, e à meia tribo de Manassés, filho de José, o reino de Seom, rei dos amorreus, e o reino de Ogue, rei de Basã: a terra com as cidades e seus distritos, as cidades em toda a extensão do país.

[33] Silloin Mooses antoi heille, gaadilaisille ja ruubenilaisille sekä Joosefin pojan Manassen heimon toiselle puolelle, amorilaisten kuninkaan Siihonin valtakunnan ja Baasanin kuninkaan Oogin valtakunnan, maan kaupunkeineen ja niiden ympärillä olevine alueineen.

[34] Os filhos de Gade edificaram Dibom, Atarote e Aroer;

[34] Niinpä gaadilaiset rakensivat Diibonin, Atarotin, Aroerin,

35 Atarote-Sofã, Jazer e Jogbeá;

36 Bete-Ninra e Bete-Harã, cidades fortificadas, e currais de ovelhas.

37 Os filhos de Rúben edificaram Hesbom, Eleale e Quiriataim;

38 Nebo e Baal-Meom, mudando-lhes o nome, e Sibma; e deram outros nomes às cidades que edificaram.

39 Os filhos de Maquir, filho de Manassés, foram-se para Gileade, e a tomaram, e desapossaram os amorreus que estavam nela.

40 Deu, pois, Moisés Gileade a Maquir, filho de Manassés, o qual habitou nela.

41 Foi Jair, filho de Manassés, e tomou as suas aldeias; e chamou-lhes Havote-Jair.

42 Foi Noba e tomou a Quenate com as suas aldeias; e chamou-lhe Noba, segundo o seu nome.

Números 33

Os acampamentos desde o Egito

1 São estas as caminhadas dos filhos de Israel que saíram da terra do Egito, segundo os seus exércitos, sob as ordens de Moisés e Arão.

2 Escreveu Moisés as suas saídas, caminhada após caminhada, conforme o mandado do SENHOR; e são estas as suas caminhadas, segundo as suas saídas:

3 partiram, pois, de Ramessés no décimo quinto dia do primeiro mês; no dia

35 Atrot-Soofanin, Jaeserin, Jogbehan,

36 Beet-Nimran ja Beet-Haaranin linnoitetuiksi kaupungeiksi sekä lammastarhoja.

37 Ruubenilaiset rakensivat Hesbonin, Elalen ja Kirjataimin,

38 Nebon ja Baal-Meonin, joiden nimet muutettiin, sekä Sivman. He antoivat uudet nimet rakentamilleen kaupungeille.

39 Manassen pojan Maakirin jälkeläiset lähtivät Gileadiin, valloittivat sen ja karkottivat amorilaiset, jotka asuivat siellä.

40 Mooses antoi Gileadin Maakirille, Manassen pojalle, ja tämä asettui sinne asumaan.

41 Jaair, Manassen poika, lähti liikkeelle ja valloitti gileadilaisten leirikylät ja antoi niille nimen Havvot-Jaair .

42 Noobah meni ja valloitti Kenatin ja sitä ympäröivät kylät ja antoi sille oman nimensä mukaan nimen Noobah.

4. Mooseksen 33

Luettelo Israelin leiripaikoista

1 Nämä matkat israelilaiset kulkivat sen jälkeen, kun he olivat lähteneet Egyptistä osastoittain Mooseksen ja Aaronin johdolla.

2 Mooses kirjoitti Herran käskyn mukaan muistiin paikat, joista he lähtivät kullekin matkaosuudelle. Nämä olivat israelilaisten matkat heidän lähtöpaikkojensa järjestyksen mukaan:

3 He lähtivät liikkeelle Ramseksesta ensimmäisessä kuussa, ensimmäisen

seguinte ao da Páscoa, saíram os filhos de Israel, corajosamente, aos olhos de todos os egípcios,

4 enquanto estes sepultavam todos os seus primogênitos, a quem o SENHOR havia ferido entre eles; também contra os deuses executou o SENHOR juízos.

5 Partidos, pois, os filhos de Israel de Ramessés, acamparam-se em Sucote.

6 E partiram de Sucote e acamparam-se em Etã, que está no fim do deserto.

7 E partiram de Etã, e voltaram a Pi-Hairote, que está defronte de Baal-Zefom, e acamparam-se diante de Migdol.

8 E partiram de Pi-Hairote, passaram pelo meio do mar ao deserto e, depois de terem andado caminho de três dias no deserto de Etã, acamparam-se em Mara.

9 E partiram de Mara e vieram a Elim. Em Elim, havia doze fontes de águas e setenta palmeiras; e acamparam-se ali.

10 E partiram de Elim e acamparam-se junto ao mar Vermelho;

11 partiram do mar Vermelho e acamparam-se no deserto de Sim;

12 partiram do deserto de Sim e acamparam-se em Dofca;

13 partiram de Dofca e acamparam-se em Alus;

kuukauden viidentenätoista päivänä. Israelilaiset lähtivät matkaan voittoisin mielin pääsiäisen jälkeisenä päivänä kaikkien egyptiläisten nähden.

4Egyptiläiset hautasivat silloin esikoisiaan, jotka Herra oli surmannut heidän keskuudestaan. Herra tuomitsi heidän jumalansa.

5Israelilaiset siis lähtivät Ramseksesta ja leiriytyivät Sukkotiin.

6 Sitten he lähtivät Sukkotista ja leiriytyivät Eetamiin, joka on autiomaan reunassa.

7He lähtivät Eetamista ja palasivat takaisinpäin Pii-Hahirotiin, joka on vastapäätä Baal-Sefonia, ja leiriytyivät Migdolin kohdalle.

8Pii-Hahirotista lähdettyään he kulkivat meren poikki autiomaahan. Sitten he vaelsivat kolmen päivän matkan Eetamin autiomaassa ja leiriytyivät Maaraan.

9He lähtivät Maarasta, tulivat Eelimiin ja leiriytyivät sinne. Eelimissä oli kaksitoista vesilähdettä ja seitsemänkymmentä palmupuuta.

10Eelimistä lähdettyään he leiriytyivät Kaislameren rannalle.

11 Lähdettyään Kaislameren rannalta he leiriytyivät Siinin autiomaahan.

12He lähtivät Siinin autiomaasta ja leiriytyivät Dofkaan.

13 Dofkasta lähdettyään he leiriytyivät Aalukseen.

[14] partiram de Alus e acamparam-se em Refidim, porém não havia ali água, para que o povo bebesse;
[15] partiram de Refidim e acamparam-se no deserto do Sinai;
[16] partiram do deserto do Sinai e acamparam-se em Quibrote-Hataavá;
[17] partiram de Quibrote-Hataavá e acamparam-se em Hazerote;
[18] partiram de Hazerote e acamparam-se em Ritma;
[19] partiram de Ritma e acamparam-se em Rimom-Perez;
[20] partiram de Rimom-Perez e acamparam-se em Libna;
[21] partiram de Libna e acamparam-se em Rissa;
[22] partiram de Rissa e acamparam-se em Queelata;
[23] partiram de Queelata e acamparam-se no monte Sefer;
[24] partiram do monte Sefer e acamparam-se em Harada;
[25] partiram de Harada e acamparam-se em Maquelote;
[26] partiram de Maquelote e acamparam-se em Taate;
[27] partiram de Taate e acamparam-se em Tera;
[28] partiram de Tera e acamparam-se em Mitca;
[29] partiram de Mitca e acamparam-se em Hasmona;
[30] partiram de Hasmona e acamparam-se em Moserote;

[14] Aaluksesta lähdettyään he leiriytyivät Refidimiin. Siellä ei ollut kansalle vettä juotavaksi.
[15]He lähtivät Refidimistä ja leiriytyivät Siinain autiomaahan.
[16]He lähtivät Siinain autiomaasta ja leiriytyivät Kibrot-Hattaavaan.
[17]Kibrot-Hattaavasta lähdettyään he leiriytyivät Haserotiin.
[18]Sitten he lähtivät Haserotista ja leiriytyivät Ritmaan.
[19] He lähtivät Ritmasta ja leiriytyivät Rimmon-Peretsiin.
[20] Sieltä he lähtivät liikkeelle ja leiriytyivät Libnaan.
[21] Libnasta lähdettyään he leiriytyivät Rissaan.
[22] He lähtivät Rissasta ja leiriytyivät Kehelataan.
[23] He lähtivät Kehelatasta ja leiriytyivät Seferinvuoren juurelle.
[24] He lähtivät sieltä ja leiriytyivät Haradaan.
[25] Haradasta he lähtivät liikkeelle ja leiriytyivät Makhelotiin.
[26] Makhelotista lähdettyään he leiriytyivät Tahatiin.
[27] Sieltä he lähtivät liikkeelle ja leiriytyivät Tarahiin.
[28] Tarahista lähdettyään he leiriytyivät Mitkaan.
[29] He lähtivät Mitkasta ja leiriytyivät Hasmonaan.
[30] He lähtivät Hasmonasta ja leiriytyivät Mooserotiin.

[31] partiram de Moserote e acamparam-se em Benê-Jaacã;

[31] Sieltä he lähtivät liikkeelle ja leiriytyivät Bene-Jaakaniin.

[32] partiram de Benê-Jaacã e acamparam-se em Hor-Hagidgade;

[32] Bene-Jaakanista he kulkivat Hoor-Haggidgadiin ja leiriytyivät sinne.

[33] partiram de Hor-Hagidgade e acamparam-se em Jotbatá;

[33] Lähdettyään Hoor-Haggidgadista he leiriytyivät Jotbataan.

[34] partiram de Jotbatá e acamparam-se em Abrona;

[34] He lähtivät Jotbatasta ja leiriytyivät Avronaan.

[35] partiram de Abrona e acamparam-se em Eziom-Geber;

[35] Avronasta lähdettyään he leiriytyivät Etsjon-Geberiin.

[36] partiram de Eziom-Geber e acamparam-se no deserto de Zim, que é Cades;

[36] Sieltä lähdettyään he leiriytyivät Tsiinin autiomaahan Kaadekseen.

[37] partiram de Cades e acamparam-se no monte Hor, na fronteira da terra de Edom.

[37] He lähtivät Kaadeksesta ja leiriytyivät Hoorinvuoren juurelle, Edomin maan rajalle.

A morte de Arão
Números 20.22-29

[38] Então, Arão, o sacerdote, subiu ao monte Hor, segundo o mandado do SENHOR; e morreu ali, no quinto mês do ano quadragésimo da saída dos filhos de Israel da terra do Egito, no primeiro dia do mês.

[38] Pappi Aaron nousi Hoorinvuorelle Herran käskyn mukaan ja kuoli siellä neljäntenäkymmenentenä vuotena siitä, kun israelilaiset olivat lähteneet Egyptin maasta, viidennen kuun ensimmäisenä päivänä.

[39] Era Arão da idade de cento e vinte e três anos, quando morreu no monte Hor.

[39] Aaron oli sadankahdenkymmenenkolmen vuoden ikäinen kuollessaan Hoorinvuorella.

[40] Então, ouviu o cananeu, rei de Arade, que habitava o Sul da terra de Canaã, que chegavam os filhos de Israel.

[40] Kanaanilainen Aradin kuningas, joka asui Kanaaninmaan eteläosassa, sai kuulla israelilaisten tulosta.

[41] E partiram do monte Hor e acamparam-se em Zalmona;

[41] Israelilaiset lähtivät liikkeelle Hoorinvuorelta ja leiriytyivät Salmonaan.

[42] partiram de Zalmona e acamparam-se em Punom;

[42] He lähtivät Salmonasta ja leiriytyivät Puunoniin.

[43] partiram de Punom e acamparam-se em Obote;

[43] Puunonista lähdettyään he leiriytyivät Oobotiin.

[44] partiram de Obote e acamparam-se em Ijé-Abarim, no limite de Moabe;

[45] partiram de Ijé-Abarim e acamparam-se em Dibom-Gade;

[46] partiram de Dibom-Gade e acamparam-se em Almom-Diblataim;

[47] partiram de Almom-Diblataim e acamparam-se nos montes de Abarim, defronte de Nebo;

[48] partiram dos montes de Abarim e acamparam-se nas campinas de Moabe, junto ao Jordão, na altura de Jericó.

[49] E acamparam-se junto ao Jordão, desde Bete-Jesimote até Abel-Sitim, nas campinas de Moabe.

Deus manda lançar fora os moradores de Canaã

[50] Disse o SENHOR a Moisés, nas campinas de Moabe, junto ao Jordão, na altura de Jericó:

[51] Fala aos filhos de Israel e dize-lhes: Quando houverdes passado o Jordão para a terra de Canaã,

[52] desapossareis de diante de vós todos os moradores da terra, destruireis todas as pedras com figura e também todas as suas imagens fundidas e deitareis abaixo todos os seus ídolos;

[53] tomareis a terra em possessão e nela habitareis, porque esta terra, eu vo-la dei para a possuirdes;

[54] herdareis a terra por sortes, segundo as vossas famílias; à tribo mais numerosa dareis herança maior; à pequena, herança menor. Onde lhe cair a sorte, esse lugar

[44] Sieltä he lähtivät liikkeelle ja leiriytyivät Iije-Abarimiin Mooabin rajalle.

[45]He lähtivät Iijimistä ja leiriytyivät Diibon-Gaadiin.

[46] Diibon-Gaadista lähdettyään he leiriytyivät Almon-Diblataimiin.

[47] He lähtivät Almon-Diblataimista ja leiriytyivät Abarimin vuoristoon vastapäätä Neboa.

[48] Abarimin vuoristosta lähdettyään he leiriytyivät Mooabin arolle Jordanin rantaan Jerikon kohdalle.

[49]Mooabin arolla Jordanin rannalla heidän leirinsä ulottui Beet-Jesimotista Aabel-Sittimiin asti.

Määräyksiä Kanaaninmaan valloittamisesta

[50] Herrapuhui Moosekselle Mooabin arolla Jordanin rannalla vastapäätä Jerikoa. Hän sanoi:

[51] ”Puhu israelilaisille: Kun olette kulkeneet Jordanin yli Kanaaninmaahan,

[52] karkottakaa tieltänne kaikki maan asukkaat ja hävittäkää kaikki heidän jumalankuvansa ja valetut kuvansa ja tuhotkaa kaikki heidän uhrikukkulansa.

[53]Ottakaa maa haltuunne ja asukaa siinä, sillä minä olen antanut teille tuon maan perinnöksi.

[54] Jakakaa maa arvalla perinnöksi sukujenne kesken. Antakaa suuremmalle suvulle suurempi perintöosa ja pienemmälle pienempi perintöosa. Kunkin tulee saada perintöosansa siitä, mihin arpa

lhe pertencerá; herdareis segundo as tribos de vossos pais.

[55] Porém, se não desapossardes de diante de vós os moradores da terra, então, os que deixardes ficar ser-vos-ão como espinhos nos vossos olhos e como aguilhões nas vossas ilhargas e vos perturbarão na terra em que habitardes.

[56] E será que farei a vós outros como pensei fazer-lhes a eles.

Números 34

Os confins da terra

[1] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[2] Dá ordem aos filhos de Israel e dize-lhes: Quando entrardes na terra de Canaã, será esta a que vos cairá em herança: a terra de Canaã, segundo os seus limites.

[3] A região sul vos será desde o deserto de Zim até aos limites de Edom; e o limite do sul vos será desde a extremidade do mar Salgado para o lado oriental.

[4] Este limite vos irá rodeando do sul para a subida de Acrabim e passará até Zim; e as suas saídas serão do sul a Cades-Barnéia; e sairá a Hazar-Adar e passará a Azmom.

[5] Rodeará mais este limite de Azmom até ao ribeiro do Egito; e as suas saídas serão para o lado do mar.

[6] Por vosso limite ocidental tereis o mar Grande; este vos será a fronteira do ocidente.

[7] Este vos será o limite do norte: desde o mar Grande marcareis ao monte Hor.

sen hänelle määrää. Jakakaa maa keskenänne isienne heimojen mukaan.

[55]Mutta jos ette karkota maan asukkaita tieltänne, tulee niistä, jotka te jätätte jäljelle, okaita teidän silmiinne ja piikkejä kylkiinne, ja he ahdistavat teitä maassa, jossa asutte.

[56]Silloin minä teen teille sen, mitä aioin tehdä heille.”

4. Mooseksen 34

Luvatun maan rajat

[1] Herrapuhui Moosekselle:

[2] ”Anna israelilaisille tämä käsky. Kun te tulette Kanaaninmaahan, maahan, jonka te saatte perintöosaksenne, sen rajat olkoot nämä:

[3] Eteläisenä rajananne on Tsiinin autiomaa Edomin rajalla. Eteläinen rajanne lähtee Suolameren päästä itäpuolelta.

[4]Etelärajanne kääntyy Skorpionisolaan, kulkee Tsiiniin, sieltä Kaades-Barnean eteläpuolelle ja edelleen Hasar-Addariin, josta se kulkee Asmoniin.

[5] Asmonista raja kääntyy Egyptin purolle ja päättyy mereen.

[6]Läntisenä rajananne on Suurimeri. Se on teidän läntinen rajanne.

[7] Tämä on teidän pohjoinen rajanne: Merkitkää raja Suurestamerestä Hoorinvuoreen.

[8] Desde o monte Hor marcareis até à entrada de Hamate; e as saídas deste limite serão até Zedade;

[9] dali, seguirá até Zifrom, e as suas saídas serão em Hazar-Enã; este vos será o limite do norte.

[10] E, por limite do lado oriental, marcareis de Hazar-Enã até Sefã.

[11] O limite descerá desde Sefã até Ribla, para o lado oriental de Aim; depois, descerá este e irá ao longo da borda do mar de Quinerete para o lado oriental;

[12] descerá ainda ao longo do Jordão, e as suas saídas serão no mar Salgado; esta vos será a terra, segundo os limites de seu contorno.

[13] Moisés deu ordem aos filhos de Israel, dizendo: Esta é a terra que herdareis por sortes, a qual o SENHOR mandou dar às nove tribos e à meia tribo.

[14] Porque a tribo dos filhos dos rubenitas, segundo a casa de seus pais, e a tribo dos filhos dos gaditas, segundo a casa de seus pais, já receberam; também a meia tribo de Manassés já recebeu a sua herança.

[15] Estas duas tribos e meia receberam a sua herança deste lado do Jordão, na altura de Jericó, do lado oriental.

Os homens que devem repartir a terra

[16] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[17] São estes os nomes dos homens que vos repartirão a terra por herança: Eleazar, o sacerdote, e Josué, filho de Num.

[8] Hoorinvuoresta merkitkää raja Hamatin tienhaaraan. Raja päättyy Sedadiin.

[9] Sieltä raja lähtee Sifroniin ja päättyy Hasar-Eenaniin. Tämä on teidän pohjoinen rajanne.

[10] Merkitkää itäinen rajanne Hasar-Eenanista Sefamiin.

[11] Sefamista raja laskeutuu Riblaan, itään päin Ainista, ja sieltä raja laskeutuu edelleen, kunnes koskettaa vuoriselännettä Kinneretinjärven itäpuolella.

[12] Raja laskeutuu sieltä Jordaniin ja päättyy Suolamereen. Tämä on teidän maanne sitä ympäröivine rajoineen.”

[13]Mooses käski israelilaisia näin: ”Tämä on se maa, joka teidän on jaettava arvalla keskenänne ja jonka Herra määräsi annettavaksi yhdeksälle ja puolelle heimolle.

[14] Ruubenilaisten heimo perhekunnittain, gaadilaisten heimo perhekunnittain ja toinen puoli Manassen heimoa ovat näet jo ottaneet haltuun perintöosansa.

[15]Nämä kaksi ja puoli heimoa ovat ottaneet perintöosansa Jordanin tältä puolelta, Jerikosta itään, auringonnousuun päin.”

Maan jakajiksi asetetut miehet

[16] Herrapuhui Moosekselle:

[17] ”Nämä ovat niiden miesten nimet, joiden on jaettava teille se maa: pappi Eleasar ja Joosua, Nuunin poika,

[18] Tomareis mais de cada tribo um príncipe, para repartir a terra em herança.

[19] São estes os nomes dos homens: da tribo de Judá, Calebe, filho de Jefoné;

[20] da tribo dos filhos de Simeão, Samuel, filho de Amiúde;

[21] da tribo de Benjamim, Elidade, filho de Quislom;

[22] da tribo dos filhos de Dã, o príncipe Buqui, filho de Jogli;

[23] dos filhos de José, da tribo dos filhos de Manassés, o príncipe Haniel, filho de Éfode;

[24] da tribo dos filhos de Efraim, o príncipe Quemuel, filho de Siftã;

[25] da tribo dos filhos de Zebulom, o príncipe Elizafã, filho de Parnaque;

[26] da tribo dos filhos de Issacar, o príncipe Paltiel, filho de Azã;

[27] da tribo dos filhos de Aser, o príncipe Aiúde, filho de Selomi;

[28] da tribo dos filhos de Naftali, o príncipe Pedael, filho de Amiúde.

[29] A estes o SENHOR ordenou que repartissem a herança pelos filhos de Israel, na terra de Canaã.

Números 35

As cidades dos levitas

[1] Disse mais o SENHOR a Moisés, nas campinas de Moabe, junto ao Jordão, na altura de Jericó:

[2] Dá ordem aos filhos de Israel que, da herança da sua possessão, dêem cidades aos levitas, em que habitem; e também,

[18]sekä kustakin heimosta yksi ruhtinas, jonka te valitsette jakamaan maata.

[19] Nämä ovat niiden miesten nimet: Juudan heimosta Kaaleb, Jefunnen poika,

[20] simeonilaisten heimosta Samuel, Ammihudin poika,

[21] Benjaminin heimosta Elidad, Kislonin poika,

[22] daanilaisten heimosta ruhtinas Bukki, Joglin poika,

[23] joosefilaisista Manassen heimoon kuuluva ruhtinas Hanniel, Eefodin poika,

[24] ja efraimilaisten heimosta ruhtinas Kemuel, Siftanin poika,

[25] sebulonilaisten heimosta ruhtinas Elisafan, Parnakin poika,

[26] isaskarilaisten heimosta ruhtinas Paltiel, Assanin poika,

[27] asserilaisten heimosta ruhtinas Ahihud, Selomin poika,

[28] ja naftalilaisten heimosta Pedahel, Ammihudin poika.”

[29] Nämä miehet Herra määräsi jakamaan israelilaisille Kanaaninmaan.

4. Mooseksen 35

Leeviläisten kaupungit

[1] Herrapuhui Moosekselle Mooabin arolla Jordanin rannalla vastapäätä Jerikoa. Hän sanoi:

[2] ”Käske israelilaisten antaa perintöosistaan kaupunkeja leeviläisten asuttaviksi ja laidunmaata kaupunkien ympäriltä.

em torno delas, dareis aos levitas arredores para o seu gado.

3 Terão eles estas cidades para habitá-las; porém os seus arredores serão para o gado, para os rebanhos e para todos os seus animais.

4 Os arredores das cidades que dareis aos levitas, desde o muro da cidade para fora, serão de mil côvados em redor.

5 Fora da cidade, do lado oriental, medireis dois mil côvados; do lado sul, dois mil côvados; do lado ocidental, dois mil côvados e do lado norte, dois mil côvados, ficando a cidade no meio; estes lhes serão os arredores das cidades.

6 Das cidades, pois, que dareis aos levitas, seis haverá de refúgio, as quais dareis para que, nelas, se acolha o homicida; além destas, lhes dareis quarenta e duas cidades.

7 Todas as cidades que dareis aos levitas serão quarenta e oito cidades, juntamente com os seus arredores.

8 Quanto às cidades que derdes da herança dos filhos de Israel, se for numerosa a tribo, tomareis muitas; se for pequena, tomareis poucas; cada um dará das suas cidades aos levitas, na proporção da herança que lhe tocar.

Seis cidades de refúgio

3 Näistä kaupungeista tulee heille asuinpaikkoja, ja niiden laidunmaat ovat heidän juhtiaan, karjaansa ja kaikkia muita eläimiään varten.

4 Kaupunkien laidunmaiden, jotka teidän on annettava leeviläisille, tulee ulottua joka suuntaan tuhat kyynärää kaupungin muurista ulospäin.

5 Mitatkaa kaupungin ulkopuolelta kaksituhatta kyynärää itään, kaksituhatta kyynärää etelään, kaksituhatta kyynärää länteen ja kaksituhatta kyynärää pohjoiseen päin, kaksituhatta kyynärää joka suuntaan. Kaupunki olkoon keskellä. Tällaisia tulee leeviläisten kaupunkien laidunmaiden olla.

6 Kaupungeista, jotka teidän on annettava leeviläisille, kuuden tulee olla turvakaupunkeja. Ne teidän on määrättävä pakopaikaksi tappajalle. Niiden lisäksi teidän on annettava neljäkymmentäkaksi kaupunkia.

7 Kaikkiaan kaupunkeja ja niiden laidunmaita, jotka teidän on annettava leeviläisille, tulee olla neljäkymmentäkahdeksan.

8 Israelilaisten omistamista maista on otettava useampia kaupunkeja niiltä heimoilta, joilla niitä on paljon, ja vähemmän niiltä, joilla on vähän. Jokaisen heimon tulee antaa leeviläisille kaupunkeja saamansa perintöosan suuruuden mukaan.”

Turvakaupungit

Deuteronômio 4.41-43; 19.1-3

[9] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[10] Fala aos filhos de Israel e dize-lhes: Quando passardes o Jordão para a terra de Canaã,

[11] escolhei para vós outros cidades que vos sirvam de refúgio, para que, nelas, se acolha o homicida que matar alguém involuntariamente.

[12] Estas cidades vos serão para refúgio do vingador do sangue, para que o homicida não morra antes de ser apresentado perante a congregação para julgamento.

[13] As cidades que derdes serão seis cidades de refúgio para vós outros.

[14] Três destas cidades dareis deste lado do Jordão e três dareis na terra de Canaã; cidades de refúgio serão.

[15] Serão de refúgio estas seis cidades para os filhos de Israel, e para o estrangeiro, e para o que se hospedar no meio deles, para que, nelas, se acolha aquele que matar alguém involuntariamente.

Execução do homicida

Deuteronômio 19.11-13

[16] Todavia, se alguém ferir a outrem com instrumento de ferro, e este morrer, é homicida; o homicida será morto.

[17] Ou se alguém ferir a outrem, com pedra na mão, que possa causar a morte, e este morrer, é homicida; o homicida será morto.

[18] Ou se alguém ferir a outrem com instrumento de pau que tiver na mão, que

[9] Herrapuhui Moosekselle:

[10] ”Sano israelilaisille: Kun te menette Jordanin yli Kanaaninmaahan,

[11] määrätkää itsellenne kaupunkeja, joista tulee teille turvakaupunkeja. Niihin voi paeta tappaja, joka on vahingossa surmannut jonkun.

[12] Nämä kaupungit olkoot teille turvapaikkana verenkostajalta, niin ettei tappajan tarvitse kuolla, ennen kuin hän on ollut seurakunnan edessä tuomittavana.

[13] Kaupunkeja, jotka teidän on annettava turvakaupungeiksi, tulee olla kuusi.

[14] Teidän on annettava Jordanin tältä puolelta kolme kaupunkia ja Kanaaninmaasta kolme kaupunkia, ja niistä tulee turvakaupunkeja.

[15] Nämä kuusi kaupunkia ovat turvapaikkana israelilaisille ja keskuudessanne asuvalle muukalaiselle ja väliaikaiselle asukkaalle. Niihin voi paeta jokainen, joka surmaa vahingossa jonkun.

[16] Mutta jos joku lyö rautaesineellä toista ja tämä kuolee, hän on murhaaja. Murhaaja on surmattava.

[17] Jos jollakin on kädessään kivi, jolla voi tappaa, ja hän lyö sillä toista ja tämä kuolee, hän on murhaaja. Murhaaja on surmattava.

[18] Tai jos joku lyö toista kädessään olevalla puuesineellä, jolla voi tappaa, ja

possa causar a morte, e este morrer, é homicida; o homicida será morto.

toinen kuolee, hän on murhaaja. Murhaaja on surmattava.

[19] O vingador do sangue, ao encontrar o homicida, matá-lo-á.

[19] Verenkostaja surmatkoon murhaajan. Hän voi surmata murhaajan, kun tapaa tämän.

[20] Se alguém empurrar a outrem com ódio ou com mau intento lançar contra ele alguma coisa, e ele morrer,

[20] Jos joku lyö vihastuksissaan toista tai heittää väijyksistä jollakin ja tuo ihminen kuolee

[21] ou, por inimizade, o ferir com a mão, e este morrer, será morto aquele que o feriu; é homicida; o vingador do sangue, ao encontrar o homicida, matá-lo-á.

[21] tai jos joku vihaa kantaen lyö jotakuta nyrkillään ja tämä kuolee, lyöjä on surmattava, sillä hän on murhaaja. Verenkostaja voi surmata murhaajan tavatessaan hänet.

Privilégios oferecidos pelas cidades de refúgio
Deuteronômio 19.4-10

[22] Porém, se o empurrar subitamente, sem inimizade, ou contra ele lançar algum instrumento, sem mau intento,

[22] Mutta jos joku vahingossa, ilman vihamielisyyttä, satuttaa toista tai heittää jonkin esineen hänen päälleen väijymättä häntä

[23] ou, não o vendo, deixar cair sobre ele alguma pedra que possa causar-lhe a morte, e ele morrer, não sendo ele seu inimigo, nem o tendo procurado para o mal,

[23] tai jos hän huomaamattaan pudottaa toisen päälle sellaisen kiven, joka voi aiheuttaa kuoleman, ja tuo ihminen kuolee, eikä kuoleman aiheuttaja ollut hänen vihamiehensä eikä tarkoittanut vahingoittaa häntä,

[24] então, a congregação julgará entre o matador e o vingador do sangue, segundo estas leis,

[24] seurakunnan on ratkaistava tappajan ja verenkostajan välit näiden säädösten mukaan.

[25] e livrará o homicida da mão do vingador do sangue, e o fará voltar à sua cidade de refúgio, onde se tinha acolhido; ali, ficará até à morte do sumo sacerdote, que foi ungido com o santo óleo.

[25] Seurakunnan tulee vapauttaa tappaja verenkostajan käsistä ja viedä hänet takaisin turvakaupunkiin, johon hän alun perin pakeni. Hänen on asuttava siellä pyhällä öljyllä voidellun ylimmäisen papin kuolemaan asti.

26 Porém, se, de alguma sorte, o homicida sair dos limites da sua cidade de refúgio, onde se tinha acolhido,

27 e o vingador do sangue o achar fora dos limites dela, se o vingador do sangue matar o homicida, não será culpado do sangue.

28 Pois deve ficar na sua cidade de refúgio até à morte do sumo sacerdote; porém, depois da morte deste, o homicida voltará à terra da sua possessão.

29 Estas coisas vos serão por estatuto de direito a vossas gerações, em todas as vossas moradas.

30 Todo aquele que matar a outrem será morto conforme o depoimento das testemunhas; mas uma só testemunha não deporá contra alguém para que morra.

31 Não aceitareis resgate pela vida do homicida que é culpado de morte; antes, será ele morto.

32 Também não aceitareis resgate por aquele que se acolher à sua cidade de refúgio, para tornar a habitar na sua terra, antes da morte do sumo sacerdote.

33 Assim, não profanareis a terra em que estais; porque o sangue profana a terra; nenhuma expiação se fará pela terra por causa do sangue que nela for derramado, senão com o sangue daquele que o derramou.

26 Jos tappaja poistuu sen turvakaupungin alueelta, johon hän on paennut,

27 ja verenkostaja kohtaa tappajan hänen turvakaupunkinsa alueen ulkopuolella ja surmaa hänet, verenkostaja ei joudu vastuuseen veren vuodattamisesta,

28 sillä tappajan olisi pitänyt pysyä turvakaupungissaan ylipapin kuolemaan asti. Ylipapin kuoltua tappaja saa kuitenkin palata perintömaalleen.

29 Nämä säännöt teidän on pidettävä lakina kautta sukupolvienne kaikissa asuinpaikoissanne.”

Tappajan rankaiseminen

30”Jokainen murhaaja, jokainen, joka lyö toisen kuoliaaksi, on surmattava todistajien antaman todistuksen perusteella. Yhden todistajan todistuksen perusteella ei kuitenkaan saa surmata ketään.

31Älkää ottako vastaan lunastusmaksua murhaajalta, joka ansaitsee kuoleman. Hänet on surmattava.

32 Älkää myöskään ottako vastaan lunastusmaksua turvakaupunkiin paenneelta, joka tahtoisi palata asumaan omalle maalleen ennen papin kuolemaa.

33 Älkää saastuttako maata, jossa te asutte. Veri näet saastuttaa maan, eikä maalle voi toimittaa sovitusta verestä, joka siihen on vuodatettu, paitsi sen verellä, joka veren on vuodattanut.

[34] Não contaminareis, pois, a terra na qual vós habitais, no meio da qual eu habito; pois eu, o SENHOR, habito no meio dos filhos de Israel.

Números 36

Casamento de herdeiras

[1] Chegaram os cabeças das casas paternas da família dos filhos de Gileade, filho de Maquir, filho de Manassés, das famílias dos filhos de José, e falaram diante de Moisés e diante dos príncipes, cabeças das casas paternas dos filhos de Israel,

[2] e disseram: O SENHOR ordenou a meu senhor que dê esta terra por sorte em herança aos filhos de Israel; e a meu senhor foi ordenado pelo SENHOR que a herança do nosso irmão Zelofeade se desse a suas filhas.

[3] Porém, casando-se elas com algum dos filhos das outras tribos dos filhos de Israel, então, a sua herança seria diminuída da herança de nossos pais e acrescentada à herança da tribo a que vierem pertencer; assim, se tiraria da nossa herança que nos tocou em sorte.

[4] Vindo também o Ano do Jubileu dos filhos de Israel, a herança delas se acrescentaria à herança da tribo daqueles a que vierem pertencer; assim, a sua herança será tirada da tribo de nossos pais.

[5] Então, Moisés deu ordem aos filhos de Israel, segundo o mandado do SENHOR, dizendo: A tribo dos filhos de José fala o que é justo.

[34]Älkää siis saastuttako maata, jossa te asutte ja jonka keskellä minä asun, sillä minä, Herra , asun israelilaisten keskellä.”

4. Mooseksen 36

Lisämääräyksiä tyttärien perintöosuudesta

[1]Joosefin jälkeläisiin kuuluvan Gileadin, Maakirin pojan, Manassen pojanpojan, suvun perhekuntapäämiehet tulivat Mooseksen ja ruhtinaiden, israelilaisten perhekuntapäämiesten eteen ja puhuivat heille.

[2]He sanoivat: ” Herra käski sinun jakaa sen maan arvalla israelilaisille perintöosiksi, ja sinä sait käskyn Herralta antaa veljemme Selofhadin perintöosan hänen tyttärilleen.

[3]Jos he kuitenkin joutuvat vaimoiksi joillekin muiden israelilaisten heimojen pojista, heidän perintöosansa siirtyy pois meidän isiemme perintöosasta ja tulee lisätyksi sen heimon perintöosaan, johon he liittyvät. Näin meidän perintöosamme pienenee.

[4] Israelilaisten riemuvuoden tullessa heidän perintöosansa lisätään sen heimon perintöosaan, johon he liittyvät, mutta meidän isiemme heimon perintöosasta heidän perintöosansa jää puuttumaan.”

[5]Silloin Mooses antoi israelilaisille Herran käskystä tämän säädöksen: ”Joosefilaisten heimo puhuu oikein.

6 Esta é a palavra que o SENHOR mandou acerca das filhas de Zelofeade, dizendo: Sejam por mulheres a quem bem parecer aos seus olhos, contanto que se casem na família da tribo de seu pai.

7 Assim, a herança dos filhos de Israel não passará de tribo em tribo; pois os filhos de Israel se hão de vincular cada um à herança da tribo de seus pais.

8 Qualquer filha que possuir alguma herança das tribos dos filhos de Israel se casará com alguém da família da tribo de seu pai, para que os filhos de Israel possuam cada um a herança de seus pais.

9 Assim, a herança não passará de uma tribo a outra; pois as tribos dos filhos de Israel se hão de vincular cada uma à sua herança.

10 Como o SENHOR ordenara a Moisés, assim fizeram as filhas de Zelofeade,

11 pois Macla, Tirza, Hogla, Milca e Noa, filhas de Zelofeade, se casaram com os filhos de seus tios paternos.

12 Casaram-se nas famílias dos filhos de Manassés, filho de José, e a herança delas permaneceu na tribo da família de seu pai.

13 São estes os mandamentos e os juízos que ordenou o SENHOR, por intermédio de Moisés, aos filhos de Israel nas campinas de Moabe, junto ao Jordão, na altura de Jericó.

6 Herra säätää Selofhadin tyttäristä tällaisen säädöksen: He voivat mennä vaimoksi kenelle tahtovat, kunhan vain menevät vaimoksi johonkin isänsä heimon sukuun.

7 Näin israelilaisten perintöosa ei siirry heimosta toiseen. Jokaisen israelilaisen tulee säilyttää isiensä heimon perintöosa.

8 Jokaisen tyttären, joka perii israelilaisten heimojen perintömaita, on mentävä vaimoksi jollekin isänsä heimoon kuuluvalle miehelle, että israelilaiset saisivat periä kukin isiensä perintömaita.

9 Näin perintömaa ei siirry heimosta toiseen, ja jokainen israelilainen heimo säilyttää oman perintöosansa.”

10 Selofhadin tyttäret tekivät aivan niin kuin Herra oli Mooseksen kautta käskenyt:

11 Mahla, Tirsa, Hogla, Milka ja Nooga, Selofhadin tyttäret, menivät vaimoiksi setiensä pojille.

12 He menivät vaimoiksi Joosefin pojan Manassen poikien sukuihin, ja niin heidän perintöosansa jäi heidän isänsä suvun haltuun.

13 Nämä ovat ne käskyt ja säädökset, jotka Herra antoi Mooseksen kautta israelilaisille Mooabin arolla Jordanin rannalla vastapäätä Jerikoa.

O quinto livro de Moisés chamado Deuteronômio

Deuteronômio 1

O Primeiro Discurso de Moisés na Planície do Jordão
Moisés conta a história de Israel

1 São estas as palavras que Moisés falou a todo o Israel, dalém do Jordão, no deserto, na Arabá, defronte do mar de Sufe, entre Parã, Tofel, Labã, Hazerote e Di-Zaabe.

2 Jornada de onze dias há desde Horebe, pelo caminho da montanha de Seir, até Cades-Barnéia.

3 Sucedeu que, no ano quadragésimo, no primeiro dia do undécimo mês, falou Moisés aos filhos de Israel, segundo tudo o que o SENHOR lhe mandara a respeito deles,

4 depois que feriu a Seom, rei dos amorreus, que habitava em Hesbom, e a Ogue, rei de Basã, que habitava em Astarote, em Edrei.

5 Além do Jordão, na terra de Moabe, encarregou-se Moisés de explicar esta lei, dizendo:

6 O SENHOR, nosso Deus, nos falou em Horebe, dizendo: Tempo bastante haveis estado neste monte.

7 Voltai-vos e parti; ide à região montanhosa dos amorreus, e a todos os seus vizinhos, na Arabá, e à região montanhosa, e à baixada, e ao Neguebe, e à costa marítima, terra dos cananeus, e ao Líbano, até ao grande rio Eufrates.

5. Mooseksen

5. Mooseksen 1

MOOSEKSEN ENSIMMÄINEN PUHE
Mooses muistuttaa Jumalan lupauksesta

1Nämä ovat ne sanat, jotka Mooses puhui koko Israelille autiomaassa Jordanin idänpuoleisella tasangolla Suufia vastapäätä, Paaranin, Toofelin, Laabanin, Haserotin ja Dii-Saahabin seuduilla.

2 Hoorebilta on Seirin vuoriston kautta yhdentoista päivän matka Kaades-Barneaan.

3Neljännenkymmenennen vuoden yhdennentoista kuun ensimmäisenä päivänä Mooses puhui israelilaisille kaiken, mitä Herra oli käskenyt hänen puhua.

4 Tämä tapahtui sen jälkeen, kun hän oli lyönyt Siihonin, amorilaisten kuninkaan, joka hallitsi Hesbonissa, ja Oogin, Baasanin kuninkaan, joka asui Astarotissa ja Edreissä.

5Jordanin itäpuolella, Mooabin maassa, Mooses alkoi selittää tätä opetusta. Hän sanoi:

6 ” Herra , meidän Jumalamme, puhui meille Hoorebilla: ’Te olette jo kyllin kauan viipyneet tämän vuoren vaiheilla.

7 Kääntykää ja lähtekää liikkeelle. Menkää amorilaisten vuoristoon ja kaikkien heidän naapuriensa luo tasangolle, vuoristoon, alankomaahan, Negeviin ja meren rannikolle. Menkää kanaanilaisten

maahan ja Libanoniin ja aina suurelle virralle, Eufratvirralle, saakka.

[8] Eis aqui a terra que eu pus diante de vós; entrai e possuí a terra que o SENHOR, com juramento, deu a vossos pais, Abraão, Isaque e Jacó, a eles e à sua descendência depois deles.

[8] Katso, minä olen antanut maan teidän valtaanne. Menkää ja ottakaa omaksenne se maa, jonka Herra on valalla vannoen luvannut antaa teidän isillenne Abrahamille, Iisakille ja Jaakobille ja heidän jälkeläisilleen.'"

A nomeação de auxiliares
Êxodo 18.13-27

Mooses asettaa kansalle päämiehiä

[9] Nesse mesmo tempo, eu vos disse: eu sozinho não poderei levar-vos.

[9]"Siihen aikaan minä sanoin teille: 'Minä en jaksa kantaa teitä yksin.

[10] O SENHOR, vosso Deus, vos tem multiplicado; e eis que, já hoje, sois multidão como as estrelas dos céus.

[10] Herra, teidän Jumalanne, on tehnyt teidät monilukuisiksi, ja teitä on tänä päivänä yhtä paljon kuin tähtiä taivaalla.

[11] O SENHOR, Deus de vossos pais, vos faça mil vezes mais numerosos do que sois e vos abençoe, como vos prometeu.

[11]Lisätköön Herra , teidän isienne Jumala, teidän lukunne vielä tuhatkertaiseksi ja siunatkoon teitä, niin kuin hän on teille puhunut.

[12] Como suportaria eu sozinho o vosso peso, a vossa carga e a vossa contenda?

[12] Mutta kuinka minä voin yksin kantaa sitä kuormaa ja taakkaa, joka minulla on teistä ja teidän riidoistanne?

[13] Tomai-vos homens sábios, inteligentes e experimentados, segundo as vossas tribos, para que os ponha por vossos cabeças.

[13]Tuokaa tänne jokaisesta heimostanne viisaita, taitavia ja tunnettuja miehiä, niin minä asetan heidät teidän johtajiksenne.'

[14] Então, me respondestes e dissestes: É bom cumprir a palavra que tens falado.

[14] Te vastasitte minulle: 'Se, mitä sinä ehdotat tehtäväksi, on oikein.'

[15] Tomei, pois, os cabeças de vossas tribos, homens sábios e experimentados, e os fiz cabeças sobre vós, chefes de milhares, chefes de cem, chefes de cinqüenta, chefes de dez e oficiais, segundo as vossas tribos.

[15] Silloin minä otin teidän heimojenne johtomiehiä, viisaita ja tunnettuja miehiä, ja asetin heidät teidän päällikóiksenne, tuhannen, sadan, viidenkymmenen ja kymmenen päälliköiksi heimojenne johtoon.

[16] Nesse mesmo tempo, ordenei a vossos juízes, dizendo: ouvi a causa entre vossos irmãos e julgai justamente entre o homem

[16]Minä annoin silloin teidän tuomareillenne tämän käskyn: 'Kuunnelkaa veljiänne heidän riita-

e seu irmão ou o estrangeiro que está com ele.

asioissaan ja tuomitkaa oikeudenmukaisesti jokainen veljien välinen asia ja jokainen veljen ja muukalaisen välinen asia.

[17] Não sereis parciais no juízo, ouvireis tanto o pequeno como o grande; não temereis a face de ninguém, porque o juízo é de Deus; porém a causa que vos for demasiadamente difícil fareis vir a mim, e eu a ouvirei.

[17] Älkää olko puolueellisia tuomitessanne, vaan kuunnelkaa yhtä hyvin alhaista kuin ylhäistäkin . Älkää pelätkö ketään, sillä tuomio on Jumalan. Jos jokin asia on teistä liian vaikea, tuokaa se minun kuultavakseni.’

[18] Assim, naquele tempo, vos ordenei todas as coisas que havíeis de fazer.

[18]Minä annoin silloin teille ohjeet kaikesta, mitä teidän oli tehtävä.”

Doze homens foram enviados para espiar a terra de Canaã

Números 13.1-24

Kansa kapinoi Kaades-Barneassa

[19] Então, partimos de Horebe e caminhamos por todo aquele grande e terrível deserto que vistes, pelo caminho da região montanhosa dos amorreus, como o SENHOR, nosso Deus, nos ordenara; e chegamos a Cades-Barnéia.

[19]”Sitten me lähdimme liikkeelle Hoorebilta ja kuljimme Herran , meidän Jumalamme, meille antaman käskyn mukaan amorilaisten vuoriston tietä koko sen suuren ja pelottavan autiomaan halki, jonka te olette nähneet. Kun tulimme Kaades-Barneaan,

[20] Então, eu vos disse: tendes chegado à região montanhosa dos amorreus, que o SENHOR, nosso Deus, nos dá.

[20] minä sanoin teille: ’Te olette tulleet amorilaisten vuoristoon, jonka Herra , meidän Jumalamme, antaa meille.

[21] Eis que o SENHOR, teu Deus, te colocou esta terra diante de ti. Sobe, possui-a, como te falou o SENHOR, Deus de teus pais: Não temas e não te assustes.

[21] Tietäkää, että Herra , teidän Jumalanne, on antanut maan teidän valtaanne. Menkää ja ottakaa se omaksenne, niin kuin Herra , teidän isienne Jumala, on teille puhunut. Älkää pelätkö älkääkä kauhistuko.’

[22] Então, todos vós vos chegastes a mim e dissestes: Mandemos homens adiante de nós, para que nos espiem a terra e nos digam por que caminho devemos subir e a que cidades devemos ir.

[22] Te tulitte silloin kaikki minun luokseni ja sanoitte: ’Lähettäkäämme miehiä edellämme, että he tutkisivat puolestamme maata ja toisivat meille tietoja tiestä, jota meidän on sinne

kuljettava, ja kaupungeista, joihin menemme.’

[23] Isto me pareceu bem; de maneira que tomei, dentre vós, doze homens, de cada tribo um homem.

[23]Tämä oli mielestäni hyvä ajatus, ja minä otin keskuudestanne kaksitoista miestä, yhden jokaisesta heimosta.

[24] E foram-se, e subiram à região montanhosa, e, espiando a terra, vieram até o vale de Escol,

[24] He lähtivät matkaan, nousivat vuoristoon ja tulivat Rypälelaaksoon. Vakoiltuaan maata

[25] e tomaram do fruto da terra nas mãos, e no-lo trouxeram, e nos informaram, dizendo: É terra boa que nos dá o SENHOR, nosso Deus.

[25] he ottivat mukaansa maan hedelmiä ja toivat meille. He tekivät meille selkoa matkastaan ja sanoivat: ’Maa, jonka Herra , meidän Jumalamme, antaa meille, on hyvä.’

O relatório dos espias recebido com incredulidade

Números 13.25-33

[26] Porém vós não quisestes subir, mas fostes rebeldes à ordem do SENHOR, vosso Deus.

[26] Te ette kuitenkaan tahtoneet lähteä sinne, vaan kapinoitte Herran , teidän Jumalanne, käskyä vastaan.

[27] Murmurastes nas vossas tendas e dissestes: Tem o SENHOR contra nós ódio; por isso, nos tirou da terra do Egito para nos entregar nas mãos dos amorreus e destruir-nos.

[27] Te napisitte teltoissanne ja sanoitte: ’ Herra vihaa meitä. Siksi hän toi meidät pois Egyptin maasta antaakseen meidät amorilaisten käsiin ja tuhotakseen meidät.

[28] Para onde subiremos? Nossos irmãos fizeram com que se derretesse o nosso coração, dizendo: Maior e mais alto do que nós é este povo; as cidades são grandes e fortificadas até aos céus. Também vimos ali os filhos dos anaquins.

[28]Mihin olemmekaan menossa! Veljemme ovat saaneet sydämemme raukeamaan sanoessaan: Siellä on meitä suurempi ja kookkaampi kansa sekä suuria, taivaaseen asti linnoitettuja kaupunkeja. Me näimme siellä anakilaisiakin .’

[29] Então, eu vos disse: não vos espanteis, nem os temais.

[29]Minä vastasin teille: ’Älkää kauhistuko älkääkä pelätkö heitä.

[30] O SENHOR, vosso Deus, que vai adiante de vós, ele pelejará por vós, segundo tudo o que fez conosco, diante de vossos olhos, no Egito,

[30] Herra , teidän Jumalanne, kulkee teidän edellänne. Hän itse taistelee teidän puolestanne, aivan niin kuin hän taisteli puolestanne Egyptissä teidän silmienne nähden.

31 como também no deserto, onde vistes que o SENHOR, vosso Deus, nele vos levou, como um homem leva a seu filho, por todo o caminho pelo qual andastes, até chegardes a este lugar.

31Te olette myös nähneet autiomaassa, kuinka Herra , teidän Jumalanne, on kantanut teitä niin kuin mies poikaansa koko sen matkan, jonka te olette kulkeneet, kunnes tulitte tähän paikkaan.'

32 Mas nem por isso crestes no SENHOR, vosso Deus,

32Tästäkään huolimatta te ette ole uskoneet Herraan , teidän Jumalaanne,

33 que foi adiante de vós por todo o caminho, para vos procurar o lugar onde deveríeis acampar; de noite, no fogo, para vos mostrar o caminho por onde havíeis de andar, e, de dia, na nuvem.

33 joka on kulkenut tiellä teidän edellänne, yöllä tulessa ja päivällä pilvessä, etsiäkseen teille leiripaikkaa ja osoittaakseen teille tien, jota teidän on kuljettava."

O castigo de Deus
Números 14.20-38

Herra rankaisee Israelia

34 Tendo, pois, ouvido o SENHOR as vossas palavras, indignou-se e jurou, dizendo:

34"Kun Herra kuuli teidän puheenne, hän vihastui ja vannoi:

35 Certamente, nenhum dos homens desta maligna geração verá a boa terra que jurei dar a vossos pais,

35 'Totisesti, ei yksikään näistä miehistä, tästä pahasta sukupolvesta, saa nähdä sitä hyvää maata, jonka minä olen vannonut antavani teidän isillenne,

36 salvo Calebe, filho de Jefoné; ele a verá, e a terra que pisou darei a ele e a seus filhos, porquanto perseverou em seguir ao SENHOR.

36ei kukaan paitsi Kaaleb, Jefunnen poika. Hän saa sen nähdä. Hänelle ja hänen lapsilleen minä annan sen maan, johon hän on jalallaan astunut, koska hän on seurannut koko sydämestään Herraa .'

37 Também contra mim se indignou o SENHOR por causa de vós, dizendo: Também tu lá não entrarás.

37 Herra vihastui myös minuun teidän vuoksenne ja sanoi: 'Sinäkään et sinne pääse.

38 Josué, filho de Num, que está diante de ti, ele ali entrará; anima-o, porque ele fará que Israel a receba por herança.

38Mutta Joosua, Nuunin poika, joka palvelee sinua, saa mennä sinne. Vahvista häntä, sillä hän on jakava sen maan Israelille perintöosiksi.

39 E vossos meninos, de quem dissestes: Por presa serão; e vossos filhos, que, hoje, nem sabem distinguir entre bem e mal,

39 Myös teidän lapsenne, joiden te sanoitte joutuvan vihollisen saaliiksi, teidän lapsenne, jotka eivät vielä erota hyvää

esses ali entrarão, e a eles darei a terra, e eles a possuirão.

[40] Porém vós virai-vos e parti para o deserto, pelo caminho do mar Vermelho.

O povo derrotado em Horma

Números 14.39-45

[41] Então, respondestes e me dissestes: Pecamos contra o SENHOR; nós subiremos e pelejaremos, segundo tudo o que nos ordenou o SENHOR, nosso Deus. Vós vos armastes, cada um dos seus instrumentos de guerra, e vos mostrastes temerários em subindo à região montanhosa.

[42] Disse-me o SENHOR: Dize-lhes: Não subais, nem pelejeis, pois não estou no meio de vós, para que não sejais derrotados diante dos vossos inimigos.

[43] Assim vos falei, e não escutastes; antes, fostes rebeldes às ordens do SENHOR e, presunçosos, subistes às montanhas.

[44] Os amorreus que habitavam naquela região montanhosa vos saíram ao encontro; e vos perseguiram como fazem as abelhas e vos derrotaram desde Seir até Horma.

[45] Tornastes-vos, pois, e chorastes perante o SENHOR, porém o SENHOR não vos ouviu, não inclinou os ouvidos a vós outros.

[46] Assim, permanecestes muitos dias em Cades.

Deuteronômio 2

A jornada de Cades até Zerede

pahasta, pääsevät sinne. Heille minä annan sen maan, ja he saavat ottaa sen omakseen.

[40]Mutta te, kääntykää takaisin ja lähtekää autiomaahan Kaislameren tietä.’”

Horman tappio

[41]”Silloin te vastasitte minulle: ’Me olemme tehneet syntiä Herraa vastaan. Me lähdemme taistelemaan, aivan niin kuin Herra , meidän Jumalamme, on meitä käskenyt.’ Ja te vyöttäydyitte kaikki sota-aseisiinne ja lähditte yltiöpäisesti nousemaan vuoristoon.

[42] Mutta Herra sanoi minulle: ’Sano heille: Älkää nousko sinne älkääkä lähtekö taisteluun, ettette joutuisi tappiolle vihollistenne edessä, sillä minä en ole teidän keskellänne.’

[43] Minä puhuin teille, mutta te ette kuunnelleet, vaan kapinoitte Herran käskyä vastaan ja lähditte uhmamielin vuoristoon.

[44] Silloin vuoristossa asuvat amorilaiset lähtivät teitä vastaan ja ajoivat teitä takaa Seiristä Hormaan asti kuin mehiläisparvi ja löivät teidät perinpohjaisesti.

[45]Te palasitte ja itkitte Herran edessä, mutta Herra ei kuullut teidän huutoanne eikä kuunnellut teitä,

[46] ja teidän täytyi jäädä Kaadekseen ja viipyä siellä pitkän aikaa.”

5. Mooseksen 2

Edom, Mooab ja Ammon jätetään rauhaan

[1] Depois, viramo-nos, e seguimos para o deserto, caminho do mar Vermelho como o SENHOR me dissera, e muitos dias rodeamos a montanha de Seir.

[1]”Sitten me käännyimme toisaalle ja lähdimme Kaislameren tietä autiomaahan, niin kuin Herra oli minulle puhunut, ja kiertelimme kauan aikaa Seirin vuoristossa.

[2] Então, o SENHOR me falou, dizendo:

[2]Sitten Herra sanoi minulle:

[3] Tendes já rodeado bastante esta montanha; virai-vos para o norte.

[3] ’Te olette jo kyllin kauan kiertäneet tätä vuoristoa. Lähtekää nyt pohjoista kohti.

[4] Ordena ao povo, dizendo: Passareis pelos limites de vossos irmãos, os filhos de Esaú, que habitam em Seir; e eles terão medo de vós; portanto, guardai-vos bem.

[4] Anna kansalle tämä käsky: Te tulette kulkemaan Seirissä asuvien veljienne, Eesaun jälkeläisten, alueen halki. He pelkäävät teitä, mutta pitäkää silti varanne.

[5] Não vos entremetais com eles, porque vos não darei da sua terra nem ainda a pisada da planta de um pé; pois a Esaú dei por possessão a montanha de Seir.

[5]Älkää ryhtykö taisteluun heidän kanssaan, sillä minä en anna teille jalan leveyttäkään heidän maastaan, koska minä olen antanut Seirin vuoriston perinnöksi Eesaulle.

[6] Comprareis deles, por dinheiro, comida que comais; também água que bebais comprareis por dinheiro.

[6]Ostakaa rahalla heiltä ruokaa syödäksenne ja hankkikaa vesikin rahalla juodaksenne.

[7] Pois o SENHOR, teu Deus, te abençoou em toda a obra das tuas mãos; ele sabe que andas por este grande deserto; estes quarenta anos o SENHOR, teu Deus, esteve contigo; coisa nenhuma te faltou.

[7]Onhan Herra , sinun Jumalasi, siunannut sinua kaikessa, mitä teet. Hän tuntee vaelluksesi tässä suuressa autiomaassa. Jo neljäkymmentä vuotta on Herra , sinun Jumalasi, ollut sinun kanssasi, eikä sinulta ole puuttunut mitään.’

[8] Passamos, pois, flanqueando assim nossos irmãos, os filhos de Esaú, que habitavam em Seir, como o caminho da Arabá, de Elate e de Eziom-Geber, viramo-nos e seguimos o caminho do deserto de Moabe.

[8] Niinpä me lähdimme Seirissä asuvien veljiemme, Eesaun jälkeläisten, luota ja kuljimme tasangon tietä, joka tulee Eelatista ja Esjon-Geberistä. Sitten me käännyimme ja lähdimme kulkemaan Mooabin autiomaan tietä.

[9] Então, o SENHOR me disse: Não molestes Moabe e não contendas com eles

[9] Herra sanoi minulle: ’Älä ahdista mooabilaisia äläkä ryhdy taisteluun

em peleja, porque te não darei possessão da sua terra; pois dei Ar em possessão aos filhos de Ló.

heidän kanssaan, sillä minä en anna sinulle perintöosaa heidän maastaan. Minä olen näet antanut Aarin perinnöksi Lootin jälkeläisille.’

10 (Os emins, dantes, habitavam nela, povo grande, numeroso e alto como os anaquins;

10Siellä asuivat aikaisemmin eemiläiset, suuri ja lukuisa kansa. He olivat yhtä kookkaita kuin anakilaiset,

11 também eles foram considerados refains, como os anaquins; e os moabitas lhes chamavam emins.

11 ja anakilaisten tavoin heitäkin pidettiin refalaisina, mutta mooabilaiset kutsuivat heitä eemiläisiksi.

12 Os horeus também habitavam, outrora, em Seir; porém os filhos de Esaú os desapossaram, e os destruíram de diante de si, e habitaram no lugar deles, assim como Israel fez à terra da sua possessão, que o SENHOR lhes tinha dado.)

12 Seirissä asuivat aikaisemmin hoorilaiset, mutta Eesaun jälkeläiset ottivat haltuunsa heidän maansa, hävittivät heidät tieltään ja asettuivat asumaan heidän tilalleen. Näin teki myös Israel siinä maassa, jonka Herra heille antoi.

13 Levantai-vos, agora, e passai o ribeiro de Zerede; assim, passamos o ribeiro de Zerede.

13Herra sanoi: ’Lähtekää nyt liikkeelle ja kulkekaa Seredin joenuoman poikki.’ Niin me kuljimme Seredin joenuoman poikki.

14 O tempo que caminhamos, desde Cades-Barnéia até passarmos o ribeiro de Zerede, foram trinta e oito anos, até que toda aquela geração dos homens de guerra se consumiu do meio do arraial, como o SENHOR lhes jurara.

14Aika, joka kului siitä, kun lähdimme Kaades-Barneasta ja ylitimme Seredin joenuoman, oli kolmekymmentäkahdeksan vuotta. Sinä aikana Israelin leiristä oli hävinnyt koko se sukupolvi, joka oli lähtenyt Egyptistä, kaikki sotakuntoiset miehet, niin kuin Herra oli heille vannonut.

15 Também foi contra eles a mão do SENHOR, para os destruir do meio do arraial, até os haver consumido.

15 Herrankäsi oli heitä vastaan, ja hän hävitti heidät leiristä viimeiseen mieheen.

A travessia de Ar e Arnom

16 Sucedeu que, consumidos já todos os homens de guerra pela morte, do meio do povo,

16 Kun kaikki nuo sotakuntoiset miehet olivat kuolleet kansan keskuudesta viimeistä myöten,

17 o SENHOR me falou, dizendo:

17 Herra sanoi minulle:

[18] Hoje, passarás por Ar, pelos limites de Moabe,

[19] e chegarás até defronte dos filhos de Amom; não os molestes e com eles não contendas, porque da terra dos filhos de Amom te não darei possessão, porquanto aos filhos de Ló a tenho dado por possessão.

[20] (Também esta é considerada terra dos refains; dantes, habitavam nela refains, e os amonitas lhes chamavam zanzumins,

[21] povo grande, numeroso e alto como os anaquins; o SENHOR os destruiu diante dos amonitas; e estes, tendo-os desapossado, habitaram no lugar deles;

[22] assim como fez com os filhos de Esaú que habitavam em Seir, de diante dos quais destruiu os horeus. Os filhos de Esaú, tendo-os desapossado, habitaram no lugar deles até este dia;

[23] também os caftorins que saíram de Caftor destruíram os aveus, que habitavam em vilas até Gaza, e habitaram no lugar deles.)

[24] Levantai-vos, parti e passai o ribeiro de Arnom; eis aqui na tua mão tenho dado a Seom, amorreu, rei de Hesbom, e a sua terra; passa a possuí-la e contende com eles em peleja.

[25] Hoje, começarei a meter o terror e o medo de ti aos povos que estão debaixo de

[18] ’Sinä kuljet nyt Aarin eli Mooabin alueen kautta

[19] ja tulet lähelle ammonilaisten rajaa. Älä kuitenkaan ahdista heitä äläkä ryhdy sotaan heitä vastaan, sillä minä en anna sinulle perintöosaa ammonilaisten maasta, koska minä olen antanut sen Lootin jälkeläisten perinnöksi.’

[20] Sitäkin pidetään refalaisten maana. Aikaisemmin siellä asuivat refalaiset, joita ammonilaiset kutsuivat samsumilaisiksi.

[21] Nämä olivat suuri ja lukuisa kansa, yhtä kookkaita kuin anakilaiset, mutta Herra tuhosi heidät ammonilaisten tieltä. Ammonilaiset karkottivat heidät ja asettuivat asumaan heidän tilalleen.

[22] Samalla tavalla Herra oli tehnyt Seirissä asuville Eesaun jälkeläisille, kun hän tuhosi hoorilaiset heidän tieltään. Karkotettuaan hoorilaiset he asettuivat asumaan näiden tilalle, ja siellä he asuvat vielä tänäkin päivänä.

[23] Avvilaiset, jotka asuivat kylissä Gazaan asti ulottuvalla alueella, joutuivat kaftorilaisten tuhoamiksi. Nämä olivat lähtöisin Kaftorista ja asettuivat asumaan avvilaisten tilalle.”

Amorilaisten kuningas Siihon voitetaan

[24] ”Herra sanoi: ’Nouskaa, lähtekää liikkeelle ja menkää Arnonjoen yli. Minä olen antanut sinun valtaasi amorilaisen Siihonin, Hesbonin kuninkaan, ja hänen maansa. Lähde valloittamaan sitä, ryhdy taisteluun häntä vastaan.

[25] Tästä päivästä alkaen minä saatan kansat kaikkialla taivaan alla sellaisen

todo o céu; os que ouvirem a tua fama tremerão diante de ti e se angustiarão.

kauhun ja pelon valtaan sinun edessäsi, että kun ne kuulevat vaikka vain puhuttavan sinusta, ne pelkäävät ja vapisevat sinun vuoksesi.’

Vitória sobre Seom, rei de Hesbom
Números 21.21-30

[26] Então, mandei mensageiros desde o deserto de Quedemote a Seom, rei de Hesbom, com palavras de paz, dizendo:

[26]Niin minä lähetin sanansaattajat Kedemotin autiomaasta viemään rauhantoivotuksen Siihonille, Hesbonin kuninkaalle, ja sanomaan:

[27] deixa-me passar pela tua terra; somente pela estrada irei; não me desviarei para a direita nem para a esquerda.

[27]’Tahtoisimme kulkea maasi kautta. Me kulkisimme koko ajan tietä pitkin, emme poikkeaisi oikealle emmekä vasemmalle.

[28] A comida que eu coma vender-me-ás por dinheiro e dar-me-ás também por dinheiro a água que beba; tão-somente deixa-me passar a pé,

[28] Myy meille rahasta ruokaa syödäksemme ja vettä juodaksemme. Salli meidän vain kulkea jalkaisin maasi kautta,

[29] como fizeram comigo os filhos de Esaú, que habitam em Seir, e os moabitas, que habitam em Ar; até que eu passe o Jordão, à terra que o SENHOR, nosso Deus, nos dá.

[29] niin kuin Seirissä asuvat Eesaun jälkeläiset sallivat meidän tehdä, samoin Aarissa asuvat mooabilaiset, kunnes pääsemme Jordanin yli siihen maahan, jonka Herra , meidän Jumalamme, antaa meille.’

[30] Mas Seom, rei de Hesbom, não nos quis deixar passar por sua terra, porquanto o SENHOR, teu Deus, endurecera o seu espírito e fizera obstinado o seu coração, para to dar nas mãos, como hoje se vê.

[30] Mutta Hesbonin kuningas Siihon ei halunnut päästää meitä kulkemaan maansa kautta, sillä Herra , sinun Jumalasi, paadutti hänen mielensä ja kovetti hänen sydämensä antaakseen hänet sinun käsiisi, niin kuin sitten tapahtuikin.

[31] Disse-me, pois, o SENHOR: Eis aqui, tenho começado a dar-te Seom e a sua terra; passa a desapossá-lo, para lhe ocupares o país.

[31] Herrasanoi minulle: ’Katso, minä olen antanut Siihonin ja hänen maansa sinun käsiisi. Ryhdy valloittamaan hänen maataan ja ota se omaksesi.’

[32] Então, Seom saiu-nos ao encontro, ele e todo o seu povo, à peleja em Jasa.

[32] Sitten Siihon kaikkine sotajoukkoineen tuli Jahatsiin taistelemaan meitä vastaan.

[33] E o SENHOR, nosso Deus, no-lo entregou, e o derrotamos, a ele, e a seus filhos, e a todo o seu povo.

[34] Naquele tempo, tomamos todas as suas cidades e a cada uma destruímos com os seus homens, mulheres e crianças; não deixamos sobrevivente algum.

[35] Somente tomamos, por presa, o gado para nós e o despojo das cidades que tínhamos tomado.

[36] Desde Aroer, que está à borda do vale de Arnom, e a cidade que nele está, até Gileade, nenhuma cidade houve alta demais para nós; tudo isto o SENHOR, nosso Deus, nos entregou.

[37] Somente à terra dos filhos de Amom não chegaste; nem a toda a borda do ribeiro de Jaboque, nem às cidades da região montanhosa, nem a lugar algum que nos proibira o SENHOR, nosso Deus.

[33] Herra , meidän Jumalamme, antoi kuitenkin hänet meidän käsiimme, ja me löimme hänet, hänen poikansa ja koko hänen sotaväkensä.

[34] Me valtasimme kaikki hänen kaupunkinsa ja vihimme tuhon omaksi jokaisen kaupungin, miehet, naiset ja lapset, jättämättä eloon ainoatakaan.

[35] Me ryöstimme itsellemme vain karjan ja valloittamistamme kaupungeista saatavan saaliin.

[36] Arnonjoen rannalla olevasta Aroerista ja jokilaakson kaupungista aina Gileadiin saakka ei ollut ainoatakaan kaupunkia, joka olisi ollut meiltä turvassa. Herra , meidän Jumalamme, antoi ne kaikki meidän käsiimme.

[37] Vain ammonilaisten maahan sinä et koskenut, et mihinkään, mikä on Jabbokjoen varrella, et vuoriston kaupunkeihin etkä mihinkään muuhun, mistä Herra , meidän Jumalamme, oli niin määrännyt.”

Deuteronômio 3

Vitória sobre Ogue, rei de Basã

Números 21.31-35

[1] Depois, nos viramos e subimos o caminho de Basã; e Ogue, rei de Basã, nos saiu ao encontro, ele e todo o seu povo, à peleja em Edrei.

[2] Então, o SENHOR me disse: Não temas, porque a ele, e todo o seu povo, e sua terra dei na tua mão; e far-lhe-ás como fizeste a

5. Mooseksen 3

Baasanin kuningas Oog voitetaan

[1]”Sitten me käännyimme toisaalle ja kuljimme Baasanin tietä. Silloin Oog, Baasanin kuningas, tuli koko sotaväkensä kanssa Edreihin taistelemaan meitä vastaan.

[2]Mutta Herra sanoi minulle: ’Älä pelkää häntä, sillä minä annan sinun käsiisi hänet ja koko hänen kansansa ja maansa. Tee hänelle samoin kuin teit amorilaisten

Seom, rei dos amorreus, que habitava em Hesbom.

kuninkaalle Siihonille, joka asui Hesbonissa.’

[3] Deu-nos o SENHOR, nosso Deus, em nossas mãos também a Ogue, rei de Basã, e a todo o seu povo; e ferimo-lo, até que lhe não ficou nenhum sobrevivente.

[3]Niin Herra , meidän Jumalamme, antoi meidän käsiimme myös Baasanin kuninkaan Oogin ja koko hänen sotaväkensä, ja me löimme hänet, niin ettei hänen joukoistaan jäänyt eloon ketään.

[4] Nesse tempo, tomamos todas as suas cidades; nenhuma cidade houve que lhe não tomássemos: sessenta cidades, toda a região de Argobe, o reino de Ogue, em Basã.

[4]Me valtasimme siihen aikaan kaikki hänen kaupunkinsa, kuusikymmentä kaupunkia, koko Argobin seudun, Oogin valtakunnan Baasanissa. Ei ollut ainoatakaan kaupunkia, jota emme olisi heiltä vallanneet.

[5] Todas estas cidades eram fortificadas com altos muros, portas e ferrolhos; tomamos também outras muitas cidades, que eram sem muros.

[5] Kaikki nämä kaupungit olivat korkeilla muureilla, porteilla ja salvoilla varustettuja. Lisäksi valtasimme vielä hyvin suuren joukon linnoittamattomia kaupunkeja.

[6] Destruímo-las totalmente, como fizemos a Seom, rei de Hesbom, fazendo perecer, por completo, cada uma das cidades com os seus homens, suas mulheres e crianças.

[6] Me vihimme ne tuhon omiksi, niin kuin olimme tehneet Hesbonin kuninkaan Siihonin valtakunnalle. Me vihimme tuhon omiksi jokaisessa kaupungissa miehet, naiset ja lapset.

[7] Porém todo o gado e o despojo das cidades tomamos para nós, por presa.

[7] Mutta kaikki eläimet ja kaupungeista saatavan saaliin me ryöstimme itsellemme.

[8] Assim, nesse tempo, tomamos a terra da mão daqueles dois reis dos amorreus que estavam dalém do Jordão: desde o rio de Arnom até ao monte Hermom

[8]Näin me siihen aikaan valloitimme kahdelta amorilaisten kuninkaalta maan, jota he hallitsivat Jordanin itäpuolella Arnonjoesta Hermoninvuoreen asti.

[9] (Os sidônios a Hermom chamam Siriom; porém os amorreus lhe chamam Senir.),

[9] Siidonilaiset kutsuvat Hermonia Sirjoniksi, kun taas amorilaiset kutsuvat sitä Seniriksi.

10 tomamos todas as cidades do planalto, e todo o Gileade, e todo o Basã, até Salca e Edrei, cidades do reino de Ogue, em Basã

11 (Porque só Ogue, rei de Basã, restou dos refains; eis que o seu leito, leito de ferro, não está, porventura, em Rabá dos filhos de Amom, sendo de nove côvados o seu comprimento, e de quatro, a sua largura, pelo côvado comum?).

Distribuição da Transjordânia
Números 32.33-42

12 Tomamos, pois, esta terra em possessão nesse tempo; desde Aroer, que está junto ao vale de Arnom, e a metade da região montanhosa de Gileade, com as suas cidades, dei aos rubenitas e gaditas.

13 O resto de Gileade, como também todo o Basã, o reino de Ogue, dei à meia tribo de Manassés; toda aquela região de Argobe, todo o Basã, se chamava a terra dos refains.

14 Jair, filho de Manassés, tomou toda a região de Argobe até ao limite dos gesuritas e maacatitas, isto é, Basã, e às aldeias chamou pelo seu nome: Havote-Jair, até o dia de hoje.

15 A Maquir dei Gileade.

16 Mas aos rubenitas e gaditas dei desde Gileade até ao vale de Arnom, cujo meio serve de limite; e até ao ribeiro de Jaboque, o limite dos filhos de Amom,

10 Me valtasimme kaikki tasangon kaupungit ja koko Gileadin sekä koko Baasanin aina Salkaan ja Edreihin, Baasanissa oleviin Oogin valtakunnan kaupunkeihin, saakka.

11 Vain Baasanin kuningas Oog oli näet enää jäljellä viimeisistä refalaisista. Hänen rautainen vuoteensa on vieläkin ammonilaisten kaupungissa Rabbassa. Se on tavallisella kyynärämitalla mitattuna yhdeksän kyynärää pitkä ja neljä kyynärää leveä.”

Jordanin itäpuolelta valloitettu maa jaetaan

12”Kun olimme ottaneet omaksemme tämän maan Arnonjoen varrella olevasta Aroerista alkaen sekä puolet Gileadin vuoristosta kaupunkeineen, minä annoin sen ruubenilaisille ja gaadilaisille.

13Loput Gileadista ja koko Baasanin, Oogin valtakunnan, minä annoin toiselle puolelle Manassen heimoa. Argobin seutua, koko tuota osaa Baasanista, kutsutaan myös refalaisten maaksi.

14 Manassen poika Jaair valtasi koko Argobin seudun gesurilaisten ja maakatilaisten alueeseen saakka ja nimesi tämän osan Baasania Jaairin leirikyliksi oman nimensä mukaan. Se nimi niillä on tänäkin päivänä.

15Gileadin minä annoin Maakirille.

16Ruubenilaisille ja gaadilaisille minä annoin alueen, joka ulottuu Gileadista aina rajana olevan Arnonin jokilaakson keskikohtaan saakka ja toisaalla

[17] como também a Arabá e o Jordão por limite, desde Quinerete até ao mar da Arabá, o mar Salgado, pelas faldas de Pisga, para o oriente.

[18] Nesse mesmo tempo, vos ordenei, dizendo: o SENHOR, vosso Deus, vos deu esta terra, para a possuirdes; passai, pois, armados, todos os homens valentes, adiante de vossos irmãos, os filhos de Israel.

[19] Tão-somente vossas mulheres, e vossas crianças, e vosso gado (porque sei que tendes muito gado) ficarão nas vossas cidades que já vos tenho dado,

[20] até que o SENHOR dê descanso a vossos irmãos como a vós outros, para que eles também ocupem a terra que o SENHOR, vosso Deus, lhes dá dalém do Jordão; então, voltareis cada qual à sua possessão que vos dei.

[21] Também, nesse tempo, dei ordem a Josué, dizendo: os teus olhos vêem tudo o que o SENHOR, vosso Deus, tem feito a estes dois reis; assim fará o SENHOR a todos os reinos a que tu passarás.

[22] Não os temais, porque o SENHOR, vosso Deus, é o que peleja por vós.

A oração de Moisés para entrar em Canaã

Números 27.12-23

Jabbokjokeen, ammonilaisten rajaan, saakka,

[17] sekä tasangon, jonka rajana on Jordan Kinneretistä Aromaan mereen, Suolamereen, saakka. Sieltä raja kulkee itään Pisgan rinteiden juurelle.

[18]Silloin minä annoin teille, manasselaiset, ruubenilaiset ja gaadilaiset, tämän käskyn: ’ Herra , teidän Jumalanne, on antanut teille tämän maan, ja te saatte ottaa sen omaksenne. Kaikkien teidän sotakuntoisten miesten tulee kuitenkin lähteä liikkeelle aseistautuneina israelilaisten veljienne edellä.

[19]Ainoastaan vaimonne, lapsenne ja karjanne – minä tiedän, että teillä on paljon karjaa – jääkööt kaupunkeihinne, jotka minä olen teille antanut.

[20] Kun Herra on antanut rauhan veljillenne, samoin kuin teillekin, ja kun he ovat ottaneet omakseen sen maan, jonka Herra , teidän Jumalanne, antaa heille Jordanin länsipuolelta, jokainen teistä saa palata takaisin omistamalleen maalle, jonka minä olen teille antanut.’

[21]Joosualle minä annoin siihen aikaan tämän käskyn: ’Sinä olet omin silmin nähnyt kaiken, mitä Herra , teidän Jumalanne, on tehnyt näille kahdelle kuninkaalle. Samalla tavoin Herra on tekevä kaikille valtakunnille, joihin sinä tunkeudut.

[22] Älkää pelätkö niitä, sillä Herra , teidän Jumalanne, sotii teidän puolestanne.’”

Mooses ei pääse luvattuun maahan

[23] Também eu, nesse tempo, implorei graça ao SENHOR, dizendo:
[24] Ó SENHOR Deus! Passaste a mostrar ao teu servo a tua grandeza e a tua poderosa mão; porque que deus há, nos céus ou na terra, que possa fazer segundo as tuas obras, segundo os teus poderosos feitos?
[25] Rogo-te que me deixes passar, para que eu veja esta boa terra que está dalém do Jordão, esta boa região montanhosa e o Líbano.
[26] Porém o SENHOR indignou-se muito contra mim, por vossa causa, e não me ouviu; antes, me disse: Basta! Não me fales mais nisto.
[27] Sobe ao cimo de Pisga, levanta os olhos para o ocidente, e para o norte, e para o sul, e para o oriente e contempla com os próprios olhos, porque não passarás este Jordão.
[28] Dá ordens a Josué, e anima-o, e fortalece-o; porque ele passará adiante deste povo e o fará possuir a terra que tu apenas verás.
[29] Assim, ficamos no vale defronte de Bete-Peor.

[23]”Minä anoin siihen aikaan armoa Herralta näillä sanoilla:
[24] ’Herra, Herra , sinä olet alkanut näyttää palvelijallesi valtasuuruuttasi ja kätesi voimaa. Kuka on se jumala taivaassa tai maan päällä, joka voisi tehdä sellaisia tekoja ja voimallisia töitä kuin sinä?
[25]Salli minun nyt mennä katsomaan sitä hyvää maata, joka on Jordanin toisella puolella, tuota ihanaa vuoristoa ja Libanonia.’
[26] Mutta Herra oli vihastunut minuun teidän tähtenne. Hän ei kuunnellut minua, vaan sanoi minulle: ’Riittää jo! Älä puhu minulle enää tästä asiasta.
[27]Nouse Pisgan huipulle ja kohota katseesi länteen ja pohjoiseen, etelään ja itään, sillä Jordanin yli sinä et mene.
[28]Anna ohjeet Joosualle ja vahvista ja rohkaise häntä. Hän kulkee tämän kansan edellä Jordanin yli, ja hän jakaa heille perinnöksi maan, jonka näet.’
[29]Silloin me jäimme laaksoon, joka on vastapäätä Beet-Peoria.”

Deuteronômio 4

Moisés exorta o povo à obediência

[1] Agora, pois, ó Israel, ouve os estatutos e os juízos que eu vos ensino, para os cumprirdes, para que vivais, e entreis, e possuais a terra que o SENHOR, Deus de vossos pais, vos dá.
[2] Nada acrescentareis à palavra que vos mando, nem diminuireis dela, para que

5. Mooseksen 4

Jumalan laissa on viisaus ja ymmärrys

[1]”Ja nyt, Israel, kuule ne lait ja säädökset, jotka minä teille opetan. Noudattakaa niitä, että eläisitte ja voisitte ottaa omaksenne sen maan, jonka Herra , teidän isienne Jumala, antaa teille.
[2] Älkää lisätkö mitään siihen sanaan, jonka minä teille säädän, älkääkä ottako

guardeis os mandamentos do SENHOR, vosso Deus, que eu vos mando.

siitä mitään pois, vaan noudattakaa Herran , teidän Jumalanne, käskyjä, jotka minä annan teille.

3 Os vossos olhos viram o que o SENHOR fez por causa de Baal-Peor; pois a todo homem que seguiu a Baal-Peor o SENHOR, vosso Deus, consumiu do vosso meio.

3Te olette omin silmin nähneet, mitä Herra teki Baal-Peorin vuoksi. Hävittihän Herra , teidän Jumalanne, keskuudestanne jokaisen, joka lähti seuraamaan Baal-Peoria.

4 Porém vós que permanecestes fiéis ao SENHOR, vosso Deus, todos, hoje, estais vivos.

4Mutta te, jotka riipuitte kiinni Herrassa , teidän Jumalassanne, olette kaikki elossa vielä tänäkin päivänä.

5 Eis que vos tenho ensinado estatutos e juízos, como me mandou o SENHOR, meu Deus, para que assim façais no meio da terra que passais a possuir.

5 Tietäkää, että minä olen opettanut teille lait ja säädökset, niin kuin Herra , minun Jumalani, käski minua, että te noudattaisitte niitä siinä maassa, jota menette ottamaan omaksenne.

6 Guardai-os, pois, e cumpri-os, porque isto será a vossa sabedoria e o vosso entendimento perante os olhos dos povos que, ouvindo todos estes estatutos, dirão: Certamente, este grande povo é gente sábia e inteligente.

6 Noudattakaa niitä ja tehkää niiden mukaan, sillä se on muiden kansojen silmissä osoitus teidän viisaudestanne ja ymmärryksestänne. Kun he kuulevat kaikki nämä lait, he sanovat: ’Totisesti, tämä suuri kansa on viisas ja ymmärtäväinen kansa.’

7 Pois que grande nação há que tenha deuses tão chegados a si como o SENHOR, nosso Deus, todas as vezes que o invocamos?

7 Sillä onko toista suurta kansaa, jonka jumalat ovat lähellä sitä niin kuin Herra , meidän Jumalamme, on lähellä meitä aina, kun me huudamme häntä avuksi?

8 E que grande nação há que tenha estatutos e juízos tão justos como toda esta lei que eu hoje vos proponho?

8Ja minkä muun suuren kansan lait ja säädökset ovat yhtä vanhurskaat kuin koko tämä opetus, jonka minä tänä päivänä asetan teidän eteenne?

9 Tão-somente guarda-te a ti mesmo e guarda bem a tua alma, que te não esqueças daquelas coisas que os teus olhos têm visto, e se não apartem do teu coração

9Ole vain varuillasi ja pidä tarkasti huoli siitä, ettet unohda asioita, jotka olet nähnyt, ja etteivät ne lähde sydämestäsi

todos os dias da tua vida, e as farás saber a teus filhos e aos filhos de teus filhos.

10 Não te esqueças do dia em que estiveste perante o SENHOR, teu Deus, em Horebe, quando o SENHOR me disse: Reúne este povo, e os farei ouvir as minhas palavras, a fim de que aprenda a temer-me todos os dias que na terra viver e as ensinará a seus filhos.

11 Então, chegastes e vos pusestes ao pé do monte; e o monte ardia em fogo até ao meio dos céus, e havia trevas, e nuvens, e escuridão.

12 Então, o SENHOR vos falou do meio do fogo; a voz das palavras ouvistes; porém, além da voz, não vistes aparência nenhuma.

13 Então, vos anunciou ele a sua aliança, que vos prescreveu, os dez mandamentos, e os escreveu em duas tábuas de pedra.

14 Também o SENHOR me ordenou, ao mesmo tempo, que vos ensinasse estatutos e juízos, para que os cumprísseis na terra a qual passais a possuir.

15 Guardai, pois, cuidadosamente, a vossa alma, pois aparência nenhuma vistes no dia em que o SENHOR, vosso Deus, vos falou em Horebe, no meio do fogo;

16 para que não vos corrompais e vos façais alguma imagem esculpida na forma de ídolo, semelhança de homem ou de mulher,

koko elinaikanasi vaan että teet ne tiettäviksi lapsillesi ja lastesi lapsille.

10Muista päivä, jona seisoit Herran , sinun Jumalasi, edessä Hoorebilla, kun Herra sanoi minulle: ’Kutsu kansa koolle, niin minä annan heidän kuulla sanani, että he oppisivat pelkäämään minua niin kauan, kuin elävät maan päällä, ja että he opettaisivat lapsensakin siihen.’

11 Te tulitte lähemmäksi ja jäitte seisomaan vuoren juurelle. Vuori paloi liekeissä, jotka pimeyden ja synkkien pilvien keskellä ulottuivat aina taivaaseen asti.

12 Herra puhui teille tulen keskeltä. Te kuulitte sanat, mutta ette nähneet mitään hahmoa, kuulitte vain äänen.

13 Hän ilmoitti teille liittonsa, jonka hän käski teidän pitää, ne kymmenen käskyä , ja hän kirjoitti ne kahteen kivitauluun.

14 Herrakäski silloin minun opettaa teille lait ja säädökset, että te noudattaisitte niitä maassa, jota te menette ottamaan omaksenne.”

Varoitus epäjumalanpalveluksesta

15”Sinä päivänä, jona Herra puhui teille tulen keskeltä Hoorebilla, te ette nähneet hänestä minkäänlaista hahmoa. Pitäkää siis tarkoin huolta itsestänne,

16 ettette menettelisi kelvottomasti ja tekisi itsellenne veistettyä jumalankuvaa, ette minkään muotoista kuvaa, ette miehen ettekä naisen,

[17] semelhança de algum animal que há na terra, semelhança de algum volátil que voa pelos céus,
[18] semelhança de algum animal que rasteja sobre a terra, semelhança de algum peixe que há nas águas debaixo da terra.
[19] Guarda-te não levantes os olhos para os céus e, vendo o sol, a lua e as estrelas, a saber, todo o exército dos céus, sejas seduzido a inclinar-te perante eles e dês culto àqueles, coisas que o SENHOR, teu Deus, repartiu a todos os povos debaixo de todos os céus.

[20] Mas o SENHOR vos tomou e vos tirou da fornalha de ferro do Egito, para que lhe sejais povo de herança, como hoje se vê.

[21] Também o SENHOR se indignou contra mim, por vossa causa, e jurou que eu não passaria o Jordão e não entraria na boa terra que o SENHOR, teu Deus, te dá por herança.
[22] Porque eu morrerei neste lugar, não passarei o Jordão; porém vós o passareis e possuireis aquela boa terra.

[23] Guardai-vos não vos esqueçais da aliança do SENHOR, vosso Deus, feita convosco, e vos façais alguma imagem esculpida, semelhança de alguma coisa que o SENHOR, vosso Deus, vos proibiu.

[24] Porque o SENHOR, teu Deus, é fogo que consome, é Deus zeloso.

[17]ette maan päällä liikkuvan eläimen, ette taivaalla lentävän siivekkään linnun,

[18]ette maan matelijan ettekä alhaalla vesissä uivan kalan kuvaa.

[19] Kun nostatte katseenne taivaalle ja näette auringon, kuun ja tähdet, kaiken taivaan joukon, älkää antautuko palvomaan ja palvelemaan niitä, sillä Herra , teidän Jumalanne, on jakanut ne kaikille kansoille koko taivaan alla.

[20]Onhan Herra valinnut teidät ja tuonut pois sulatusuunista, Egyptistä, että teistä tulisi hänen omaisuuskansansa, joka te nyt olette.

[21]Mutta Herra vihastui minuun teidän puheittenne tähden ja vannoi, etten minä saa mennä Jordanin yli enkä pääse siihen hyvään maahan, jonka Herra , sinun Jumalasi, antaa sinulle perintöosaksi.
[22]Minä kuolen tässä maassa enkä mene Jordanin yli, mutta te menette sen yli ja otatte omaksenne tuon hyvän maan.
[23] Pitäkää huoli siitä, ettette unohda Herran , teidän Jumalanne, liittoa, jonka hän on tehnyt teidän kanssanne, ettekä tee itsellenne veistettyä jumalankuvaa, mitään sellaista kuvaa, jota Herra , teidän Jumalanne, on kieltänyt teitä tekemästä.
[24] Sillä Herra , teidän Jumalanne, on kuluttava tuli; hän on kiivas Jumala.”

Tuomio ja paluu Jumalan yhteyteen

[25] Quando, pois, gerardes filhos e filhos de filhos, e vos envelhecerdes na terra, e vos corromperdes, e fizerdes alguma imagem esculpida, semelhança de alguma coisa, e fizerdes mal aos olhos do SENHOR, teu Deus, para o provocar à ira,

[25]"Kun teille on syntynyt lapsia ja lastenlapsia ja te olette vanhentuneet asuessanne siinä maassa ja jos te silloin menettelette kelvottomasti ja teette itsellenne veistetyn kuvan, minkä kuvan hyvänsä, ja siten teette pahaa Herran , teidän Jumalanne, edessä, niin te vihoitatte hänet.

[26] hoje, tomo por testemunhas contra vós outros o céu e a terra, que, com efeito, perecereis, imediatamente, da terra a qual, passado o Jordão, ides possuir; não prolongareis os vossos dias nela; antes, sereis de todo destruídos.

[26] Minä otan tänä päivänä taivaan ja maan todistajiksi teitä vastaan, että silloin te häviätte pian siitä maasta, johon te nyt menette Jordanin yli ottaaksenne sen omaksenne. Te ette saa elää siellä kauan, vaan teidät totisesti tuhotaan.

[27] O SENHOR vos espalhará entre os povos, e restareis poucos em número entre as gentes aonde o SENHOR vos conduzirá.

[27] Herrahajottaa teidät kansojen sekaan, ja teistä jää jäljelle vain vähäinen joukko niiden kansojen keskuuteen, joiden luo Herra teidät kuljettaa.

[28] Lá, servireis a deuses que são obra de mãos de homens, madeira e pedra, que não vêem, nem ouvem, nem comem, nem cheiram.

[28]Siellä te palvelette ihmiskäsin tehtyjä puisia ja kivisiä jumalia, jotka eivät näe, eivät kuule, eivät syö eivätkä tunne hajua.

[29] De lá, buscarás ao SENHOR, teu Deus, e o acharás, quando o buscares de todo o teu coração e de toda a tua alma.

[29]Siellä sinä etsit Herraa , Jumalaasi, ja sinä löydät hänet, kun etsit häntä koko sydämestäsi ja koko sielustasi.

[30] Quando estiveres em angústia, e todas estas coisas te sobrevierem nos últimos dias, e te voltares para o SENHOR, teu Deus, e lhe atenderes a voz,

[30]Kun sinulla on ahdistus ja kun kaikki tämä kohtaa sinua aikojen lopussa, sinä palaat Herran , sinun Jumalasi, luo ja olet kuuliainen hänelle.

[31] então, o SENHOR, teu Deus, não te desamparará, porquanto é Deus misericordioso, nem te destruirá, nem se esquecerá da aliança que jurou a teus pais.

[31] Sillä Herra , sinun Jumalasi, on armollinen Jumala. Hän ei hylkää sinua eikä anna sinun tuhoutua. Hän ei unohda isiesi kanssa tekemäänsä liittoa, jonka hän on heille vannomallaan valalla vahvistanut."

Israelin kansan erityisasema

32 Agora, pois, pergunta aos tempos passados, que te precederam, desde o dia em que Deus criou o homem sobre a terra, desde uma extremidade do céu até à outra, se sucedeu jamais coisa tamanha como esta ou se se ouviu coisa como esta;

33 ou se algum povo ouviu falar a voz de algum deus do meio do fogo, como tu a ouviste, ficando vivo;

34 ou se um deus intentou ir tomar para si um povo do meio de outro povo, com provas, e com sinais, e com milagres, e com peleja, e com mão poderosa, e com braço estendido, e com grandes espantos, segundo tudo quanto o SENHOR, vosso Deus, vos fez no Egito, aos vossos olhos.

35 A ti te foi mostrado para que soubesses que o SENHOR é Deus; nenhum outro há, senão ele.

36 Dos céus te fez ouvir a sua voz, para te ensinar, e sobre a terra te mostrou o seu grande fogo, e do meio do fogo ouviste as suas palavras.

37 Porquanto amou teus pais, e escolheu a sua descendência depois deles, e te tirou do Egito, ele mesmo presente e com a sua grande força,

38 para lançar de diante de ti nações maiores e mais poderosas do que tu, para te introduzir na sua terra e ta dar por herança, como hoje se vê.

32”Kysele menneistä ajoista, jotka ovat olleet ennen sinua. Onko mitään näin suurta tapahtunut tai onko mitään tällaista kuultu missään taivaan alla sen päivän jälkeen, jona Jumala loi ihmiset maan päälle?

33 Onko mikään kansa kuullut Jumalan äänen puhuvan tulen keskeltä, niin kuin sinä olet kuullut, ja jäänyt eloon?

34Tai onko mikään jumala koettanut mennä ottamaan itselleen kansaa toisen kansan keskuudesta koettelemuksilla, tunnusteoilla ja ihmeillä, sodalla, väkevällä kädellä ja ojennetulla käsivarrella sekä suurilla, pelottavilla teoilla, minkä kaiken Herra , teidän Jumalanne, on sinun nähtesi tehnyt teille Egyptissä?

35Sinun on annettu nähdä se, jotta tietäisit, että Herra on Jumala eikä muita ole.

36Taivaasta hän antoi sinun kuulla äänensä ojentaakseen sinua, ja maan päällä hän näytti sinulle suuren tulensa. Sinä kuulit hänen sanansa tulen keskeltä.

37Koska hän rakasti isiäsi, hän valitsi heidän jälkeläisensä ja vei itse sinut suurella voimallaan pois Egyptistä

38ja karkotti edeltäsi sinua suuremmat ja väkevämmät kansat viedäkseen sinut heidän maahansa ja antaakseen sen sinulle perintöosaksi, niin kuin nyt on tapahtunut.

39 Por isso, hoje, saberás e refletirás no teu coração que só o SENHOR é Deus em cima no céu e embaixo na terra; nenhum outro há.

40 Guarda, pois, os seus estatutos e os seus mandamentos que te ordeno hoje, para que te vá bem a ti e a teus filhos depois de ti e para que prolongues os dias na terra que o SENHOR, teu Deus, te dá para todo o sempre.

Três cidades de refúgio

Números 35.9-15; Deuteronômio 19.1-3

41 Então, Moisés separou três cidades dalém do Jordão, do lado do nascimento do sol,

42 para que se acolhesse ali o homicida que matasse, involuntariamente, o seu próximo, a quem, dantes, não tivesse ódio algum, e se acolhesse a uma destas cidades e vivesse:

43 Bezer, no deserto, no planalto, para os rubenitas; Ramote, em Gileade, para os gaditas; e Golã, em Basã, para os manassitas.

O Segundo Discurso de Moisés

Moisés conta a história da legislação

44 Esta é a lei que Moisés propôs aos filhos de Israel.

45 São estes os testemunhos, e os estatutos, e os juízos que Moisés falou aos filhos de Israel, quando saíram do Egito,

46 além do Jordão, no vale defronte de Bete-Peor, na terra de Seom, rei dos amorreus, que habitava em Hesbom, a quem Moisés e os filhos de Israel feriram ao saírem do Egito,

39 Tiedä siis tänä päivänä ja paina sydämeesi, että Herra on Jumala ylhäällä taivaassa ja alhaalla maan päällä eikä toista ole.

40 Noudata hänen säädöksiään ja käskyjään, jotka minä tänä päivänä sinulle annan, että sinä ja sinun lapsesi menestyisitte ja eläisitte kauan siinä maassa, jonka Herra , sinun Jumalasi, antaa sinulle ainiaaksi.”

Jordanin itäpuolen turvakaupungit

41 Sitten Mooses erotti kolme kaupunkia Jordanin itäpuolelta,

42 että niihin voisi paeta sellainen, joka on tappanut toisen vahingossa, tätä ennestään vihaamatta. Hän voisi paeta johonkin näistä kaupungeista ja jäädä eloon.

43 Ruubenilaisilla oli turvakaupunkina Beser autiomaan tasangolla, gaadilaisilla Raamot Gileadissa ja manasselaisilla Goolan Baasanissa.

MOOSEKSEN TOINEN PUHE

Lain julistaminen

44 Tämä on se opetus, jonka Mooses antoi israelilaisten noudatettavaksi,

45 ja nämä ne todistukset, lait ja säädökset, jotka Mooses julisti israelilaisille heidän tultuaan Egyptistä

46 Jordanin itäpuolella vastapäätä Beet-Peoria olevaan laaksoon. Tuo maa oli kuulunut Siihonille, amorilaisten kuninkaalle, joka oli hallinnut Hesbonissa ja jonka Mooses ja israelilaiset Egyptistä tultuaan olivat kukistaneet.

[47] e tomaram a sua terra em possessão, como também a terra de Ogue, rei de Basã, dois reis dos amorreus, que estavam além do Jordão, do lado do nascimento do sol;
[48] desde Aroer, que está à borda do vale de Arnom, até ao monte Siom, que é Hermom,
[49] e toda a Arabá, além do Jordão, do lado oriental, até ao mar da Arabá, pelas faldas de Pisga.

[47]He ottivat omakseen Siihonin maan ja Baasanin kuninkaan Oogin maan, kahden amorilaisten kuninkaan maat, jotka olivat Jordanin itäpuolella

[48]Arnonjoen rannalla olevasta Aroerista Sioninvuoreen eli Hermoniin saakka,

[49] sekä koko Jordanin itäpuolella olevan tasangon aina Aromaan mereen ja Pisgan rinteiden juurelle asti.

Deuteronômio 5

A repetição dos dez mandamentos
Êxodo 20.1-17

[1] Chamou Moisés a todo o Israel e disse-lhe: Ouvi, ó Israel, os estatutos e juízos que hoje vos falo aos ouvidos, para que os aprendais e cuideis em os cumprirdes.

[2] O SENHOR, nosso Deus, fez aliança conosco em Horebe.

[3] Não foi com nossos pais que fez o SENHOR esta aliança, e sim conosco, todos os que, hoje, aqui estamos vivos.

[4] Face a face falou o SENHOR conosco, no monte, do meio do fogo
[5] (Nesse tempo, eu estava em pé entre o SENHOR e vós, para vos notificar a palavra do SENHOR, porque temestes o fogo e não subistes ao monte.), dizendo:

[6] Eu sou o SENHOR, teu Deus, que te tirei do Egito, da casa da servidão.

[7] Não terás outros deuses diante de mim.

5. Mooseksen 5

Kymmenen käskyä

[1]Mooses kutsui Israelin koolle ja sanoi kansalle: ”Kuule, Israel, nämä lait ja säädökset, jotka minä tänä päivänä julistan teille. Painakaa ne mieleenne ja noudattakaa niitä tarkoin.
[2] Herra , meidän Jumalamme, teki meidän kanssamme liiton Hoorebilla.
[3] Herraei tehnyt tätä liittoa isiemme kanssa, vaan meidän kanssamme, jotka olemme tässä tänä päivänä, kaikkien meidän, jotka nyt elämme.
[4] Herra puhui kasvokkain teidän kanssanne vuorelta tulen keskeltä.
[5]Minä seisoin silloin Herran ja teidän välillänne ilmoittaakseni teille Herran sanan, sillä te pelkäsitte tulta ettekä nousseet vuorelle. Hän sanoi:
[6]’Minä olen Herra , sinun Jumalasi, joka toin sinut pois Egyptin maasta, orjuuden pesästä.
[7]Älköön sinulla olko muita jumalia minun rinnallani.

[8] Não farás para ti imagem de escultura, nem semelhança alguma do que há em cima no céu, nem embaixo na terra, nem nas águas debaixo da terra;

[8]Älä tee itsellesi veistettyä kuvaa äläkä mitään kuvaa mistään, mikä on ylhäällä taivaalla tai alhaalla maan päällä tai vesissä maan alla.

[9] não as adorarás, nem lhes darás culto; porque eu, o SENHOR, teu Deus, sou Deus zeloso, que visito a iniqüidade dos pais nos filhos até a terceira e quarta geração daqueles que me aborrecem,

[9]Älä kumarra niitä äläkä palvele niitä, sillä minä, Herra , sinun Jumalasi, olen kiivas Jumala. Minä vaadin isien pahoista teoista tilille heidän lapsensa kolmanteen ja neljänteen polveen asti, ne, jotka vihaavat minua,

[10] e faço misericórdia até mil gerações daqueles que me amam e guardam os meus mandamentos.

[10]mutta osoitan armoani tuhansille , jotka rakastavat minua ja pitävät minun käskyni.

[11] Não tomarás o nome do SENHOR, teu Deus, em vão, porque o SENHOR não terá por inocente o que tomar o seu nome em vão.

[11]Älä lausu turhaan Herran , sinun Jumalasi, nimeä, sillä Herra ei jätä rankaisematta sitä, joka lausuu turhaan hänen nimensä.

[12] Guarda o dia de sábado, para o santificar, como te ordenou o SENHOR, teu Deus.

[12]Pidä huoli siitä, että pyhität lepopäivän, niin kuin Herra , sinun Jumalasi, on sinua käskenyt.

[13] Seis dias trabalharás e farás toda a tua obra.

[13]Kuutena päivänä tee työsi ja toimita kaikki askareesi,

[14] Mas o sétimo dia é o sábado do SENHOR, teu Deus; não farás nenhum trabalho, nem tu, nem o teu filho, nem a tua filha, nem o teu servo, nem a tua serva, nem o teu boi, nem o teu jumento, nem animal algum teu, nem o estrangeiro das tuas portas para dentro, para que o teu servo e a tua serva descansem como tu;

[14]mutta seitsemäs päivä on Herran , sinun Jumalasi, sapatti. Älä tee silloin mitään työtä, älä sinä, älköön poikasi tai tyttäresi, palvelijasi tai palvelijattaresi, härkäsi, aasisi tai juhtasi älköönkä alueellasi asuva muukalainen, että palvelijasi ja palvelijattaresi saisivat levätä, niin kuin sinäkin.

[15] porque te lembrarás que foste servo na terra do Egito e que o SENHOR, teu Deus, te tirou dali com mão poderosa e braço estendido; pelo que o SENHOR, teu Deus,

[15]Muista, että olit itse orjana Egyptin maassa ja että Herra , sinun Jumalasi, vei sinut sieltä pois väkevällä kädellä ja ojennetulla käsivarrella. Sen

te ordenou que guardasses o dia de sábado.

16 Honra a teu pai e a tua mãe, como o SENHOR, teu Deus, te ordenou, para que se prolonguem os teus dias e para que te vá bem na terra que o SENHOR, teu Deus, te dá.

17 Não matarás.

18 Não adulterarás.

19 Não furtarás.

20 Não dirás falso testemunho contra o teu próximo.

21 Não cobiçarás a mulher do teu próximo. Não desejarás a casa do teu próximo, nem o seu campo, nem o seu servo, nem a sua serva, nem o seu boi, nem o seu jumento, nem coisa alguma do teu próximo.

Moisés, mediador entre Deus e o povo

Êxodo 20.18-21

22 Estas palavras falou o SENHOR a toda a vossa congregação no monte, do meio do fogo, da nuvem e da escuridade, com grande voz, e nada acrescentou. Tendo-as escrito em duas tábuas de pedra, deu-mas a mim.

23 Sucedeu que, ouvindo a voz do meio das trevas, enquanto ardia o monte em fogo, vos achegastes a mim, todos os cabeças das vossas tribos e vossos anciãos,

24 e dissestes: Eis aqui o SENHOR, nosso Deus, nos fez ver a sua glória e a sua grandeza, e ouvimos a sua voz do meio do fogo; hoje, vimos que Deus fala com o homem, e este permanece vivo.

tähden Herra , sinun Jumalasi, käski sinun viettää sapatinpäivää.

16Kunnioita isääsi ja äitiäsi, niin kuin Herra , sinun Jumalasi, on sinua käskenyt, että eläisit kauan ja menestyisit siinä maassa, jonka Herra , sinun Jumalasi, sinulle antaa.

17Älä tapa .

18Älä tee huorin.

19Älä varasta.

20Älä anna väärää todistusta lähimmäisestäsi.

21Älä himoitse lähimmäisesi vaimoa. Älä himoitse lähimmäisesi taloa tai peltoa, älä hänen palvelijaansa, palvelijatartaan, härkäänsä, aasiaan äläkä mitään, mikä kuuluu hänelle.'

22Nämä sanat Herra puhui suurella äänellä koko teidän seurakunnallenne vuorelta tulen ja synkkien pilvien keskeltä eikä lisännyt niihin mitään. Hän kirjoitti sanansa kahteen kivitauluun ja antoi taulut minulle."

Kansa pyytää Moosesta välittäjäksi

23"Kun te kuulitte äänen pimeyden keskeltä vuoren leimutessa tulessa, te tulitte minun luokseni, kaikki teidän heimojenne päämiehet ja teidän vanhimpanne,

24ja sanoitte: 'Katso, Herra , meidän Jumalamme, on näyttänyt meille kirkkautensa ja suuruutensa, ja me olemme kuulleet hänen äänensä tulen keskeltä. Tänä päivänä me olemme

[25] Agora, pois, por que morreríamos? Pois este grande fogo nos consumiria; se ainda mais ouvíssemos a voz do SENHOR, nosso Deus, morreríamos.

[26] Porque quem há, de toda carne, que tenha ouvido a voz do Deus vivo falar do meio do fogo, como nós ouvimos, e permanecido vivo?

[27] Chega-te, e ouve tudo o que disser o SENHOR, nosso Deus; e tu nos dirás tudo o que te disser o SENHOR, nosso Deus, e o ouviremos, e o cumpriremos.

[28] Ouvindo, pois, o SENHOR as vossas palavras, quando me faláveis a mim, o SENHOR me disse: Eu ouvi as palavras deste povo, as quais te disseram; em tudo falaram eles bem.

[29] Quem dera que eles tivessem tal coração, que me temessem e guardassem em todo o tempo todos os meus mandamentos, para que bem lhes fosse a eles e a seus filhos, para sempre!

[30] Vai, dize-lhes: Tornai-vos às vossas tendas.

[31] Tu, porém, fica-te aqui comigo, e eu te direi todos os mandamentos, e estatutos, e juízos que tu lhes hás de ensinar que cumpram na terra que eu lhes darei para possuí-la.

nähneet, että Jumala puhuu ihmisen kanssa ja kuitenkin ihminen jää henkiin.

[25]Miksi meidän nyt pitäisi kuolla? Tämä suuri tulihan kuluttaa meidät. Jos me vielä joudumme kuulemaan Herran , meidän Jumalamme, ääntä, me kuolemme.

[26] Onko koskaan kukaan ihminen kuullut elävän Jumalan äänen puhuvan tulen keskeltä ja jäänyt henkiin, niin kuin me?

[27]Mene sinä siis ja kuuntele, mitä Herra , meidän Jumalamme, sanoo. Puhu sinä meille kaikki, mitä Herra , meidän Jumalamme, puhuu sinulle. Me teemme sen mukaan, mitä kuulemme sinulta .’

[28] Herrakuuli, mitä te puhuitte, ja hän sanoi minulle: ’Minä kuulin, mitä tämä kansa puhui sinulle. Kaikki, mitä he ovat puhuneet, on oikein.

[29] Olisipa heillä sellainen sydän, että he aina pelkäisivät minua ja noudattaisivat kaikkia minun käskyjäni. Silloin heidän ja heidän lastensa kävisi aina hyvin!

[30]Mene ja sano heille: Palatkaa teltoillenne.

[31] Seiso sinä kuitenkin tässä minun kanssani. Minä tahdon ilmoittaa sinulle kaikki ne käskyt, lait ja säädökset, jotka sinun on opetettava heille, että he noudattaisivat niitä siinä maassa, jonka minä annan heidän perintömaakseen.’

[32] Cuidareis em fazerdes como vos mandou o SENHOR, vosso Deus; não vos desviareis, nem para a direita, nem para a esquerda.

[33] Andareis em todo o caminho que vos manda o SENHOR, vosso Deus, para que vivais, bem vos suceda, e prolongueis os dias na terra que haveis de possuir.

Deuteronômio 6

O fim da lei é a obediência

[1] Estes, pois, são os mandamentos, os estatutos e os juízos que mandou o SENHOR, teu Deus, se te ensinassem, para que os cumprisses na terra a que passas para a possuir;

[2] para que temas ao SENHOR, teu Deus, e guardes todos os seus estatutos e mandamentos que eu te ordeno, tu, e teu filho, e o filho de teu filho, todos os dias da tua vida; e que teus dias sejam prolongados.

[3] Ouve, pois, ó Israel, e atenta em os cumprires, para que bem te suceda, e muito te multipliques na terra que mana leite e mel, como te disse o SENHOR, Deus de teus pais.

[4] Ouve, Israel, o SENHOR, nosso Deus, é o único SENHOR.

[5] Amarás, pois, o SENHOR, teu Deus, de todo o teu coração, de toda a tua alma e de toda a tua força.

[6] Estas palavras que, hoje, te ordeno estarão no teu coração;

[32] Pitäkää siis huoli, että toimitte niiden mukaan, niin kuin Herra , teidän Jumalanne, on teitä käskenyt. Älkää poiketko niistä oikealle älkääkä vasemmalle.

[33]Kulkekaa kaikessa sitä tietä, jota Herra , teidän Jumalanne, on käskenyt teidän vaeltaa, että saisitte elää ja menestyisitte ja elinpäivänne olisivat pitkät siinä maassa, jonka saatte omaksenne.”

5. Mooseksen 6

Suurin käsky

[1]”Nämä ovat ne käskyt, lait ja säädökset, jotka Herra , teidän Jumalanne, on käskenyt opettaa teille, että te noudattaisitte niitä siinä maassa, jota menette ottamaan omaksenne.

[2] Minä olen antanut ne teille sitä varten, että te ja myös poikanne ja pojanpoikanne pelkäisitte Herraa , teidän Jumalaanne, ja noudattaisitte koko elinaikanne kaikkia hänen lakejaan ja säädöksiään ja saisitte elää kauan.

[3] Kuule siis, Israel, ja noudata niitä tarkoin, että menestyisit ja lisääntyisit runsaasti siinä maassa, joka vuotaa maitoa ja hunajaa, niin kuin Herra , sinun isiesi Jumala, on sinulle puhunut.

[4]Kuule, Israel! Herra , meidän Jumalamme, Herra on yksi.

[5]Rakasta Herraa , sinun Jumalaasi, koko sydämestäsi, koko sielustasi ja kaikella voimallasi.

[6]Nämä sanat, jotka minä tänä päivänä sinulle annan, olkoot sinun sydämelläsi.

7 tu as inculcarás a teus filhos, e delas falarás assentado em tua casa, e andando pelo caminho, e ao deitar-te, e ao levantar-te.

8 Também as atarás como sinal na tua mão, e te serão por frontal entre os olhos.

9 E as escreverás nos umbrais de tua casa e nas tuas portas.

10 Havendo-te, pois, o SENHOR, teu Deus, introduzido na terra que, sob juramento, prometeu a teus pais, Abraão, Isaque e Jacó, te daria, grandes e boas cidades, que tu não edificaste;

11 e casas cheias de tudo o que é bom, casas que não encheste; e poços abertos, que não abriste; vinhais e olivais, que não plantaste; e, quando comeres e te fartares,

12 guarda-te, para que não esqueças o SENHOR, que te tirou da terra do Egito, da casa da servidão.

13 O SENHOR, teu Deus, temerás, a ele servirás, e, pelo seu nome, jurarás.

14 Não seguirás outros deuses, nenhum dos deuses dos povos que houver à roda de ti,

15 porque o SENHOR, teu Deus, é Deus zeloso no meio de ti, para que a ira do SENHOR, teu Deus, se não acenda contra ti e te destrua de sobre a face da terra.

7Teroita niitä lapsillesi ja puhu niistä kotona ollessasi ja tiellä kulkiessasi, makuulle käydessäsi ja ylös noustessasi.

8Sido ne merkiksi käteesi, ja olkoot ne nauhassa otsallasi.

9Kirjoita ne talosi ovenpieliin ja portteihisi.”

Varoitus tottelemattomuudesta ja kehotus kuuliaisuuteen

10”Kun Herra , sinun Jumalasi, on vienyt sinut siihen maahan, jonka hän on isillesi Abrahamille, Iisakille ja Jaakobille vannomallaan valalla luvannut antaa sinulle, sinä saat omaksesi suuret ja kauniit kaupungit, joita sinä et ole rakentanut,

11kaikkea hyvää täynnä olevat talot, joita sinä et ole täyttänyt, kallioon louhitut vesisäiliöt, joita sinä et ole louhinut, ja viinitarhat ja öljypuut, joita sinä et ole istuttanut. Kun sinä sitten saat syödä kylliksesi,

12niin pidä huoli, ettet unohda Herraa , joka vei sinut pois Egyptin maasta, orjuuden pesästä.

13 Pelkää Herraa , Jumalaasi, palvele häntä ja vanno valasi hänen nimessään.

14Älkää lähtekö seuraamaan muita jumalia, ympärillänne asuvien kansojen jumalia,

15 ettei Herran , sinun Jumalasi, viha syttyisi sinua vastaan ja ettei hän hävittäisi sinua maasta, sillä Herra , sinun Jumalasi, on kiivas Jumala sinun keskelläsi.

[16] Não tentarás o SENHOR, teu Deus, como o tentaste em Massá.

[17] Diligentemente, guardarás os mandamentos do SENHOR, teu Deus, e os seus testemunhos, e os seus estatutos que te ordenou.

[18] Farás o que é reto e bom aos olhos do SENHOR, para que bem te suceda, e entres, e possuas a boa terra a qual o SENHOR, sob juramento, prometeu dar a teus pais,

[19] lançando todos os teus inimigos de diante de ti, como o SENHOR tem dito.

[20] Quando teu filho, no futuro, te perguntar, dizendo: Que significam os testemunhos, e estatutos, e juízos que o SENHOR, nosso Deus, vos ordenou?

[21] Então, dirás a teu filho: Éramos servos de Faraó, no Egito; porém o SENHOR de lá nos tirou com poderosa mão.

[22] Aos nossos olhos fez o SENHOR sinais e maravilhas, grandes e terríveis, contra o Egito e contra Faraó e toda a sua casa;

[23] e dali nos tirou, para nos levar e nos dar a terra que sob juramento prometeu a nossos pais.

[24] O SENHOR nos ordenou cumpríssemos todos estes estatutos e temêssemos o SENHOR, nosso Deus, para o nosso perpétuo bem, para nos guardar em vida, como tem feito até hoje.

[16]Älkää kiusatko Herraa , teidän Jumalaanne, niin kuin kiusasitte häntä Massassa.

[17]Noudattakaa tarkoin Herran , teidän Jumalanne, käskyjä, todistuksia ja säädöksiä, joita hän on käskenyt teidän noudattaa.

[18] Tee sitä, mikä on oikein ja hyvää Herran silmissä, että menestyisit ja pääsisit ottamaan omaksesi sen hyvän maan, josta Herra vannoi valan isillesi,

[19] ja että voisit karkottaa tieltäsi kaikki vihollisesi, niin kuin Herra on puhunut.

[20]Poikasi saattaa vastaisuudessa kysyä sinulta: 'Mitä ovat nämä todistukset, lait ja säädökset, joita Herra , meidän Jumalamme, on käskenyt teidän noudattaa?'

[21]Vastaa silloin pojallesi: 'Me olimme faraon orjia Egyptissä, mutta Herra vei meidät väkevällä kädellään pois Egyptistä.

[22] Herra teki Egyptissä meidän silmiemme nähden suuria ja tuhoisia tunnustekoja ja ihmeitä faraolle ja koko hänen hovilleen,

[23] mutta meidät hän toi sieltä pois johdattaakseen meitä ja antaakseen meille maan, josta hän oli vannonut valan isillemme.

[24] Herra käski meidän noudattaa kaikkia näitä säädöksiä ja pelätä Herraa , meidän Jumalaamme, että aina menestyisimme ja että hän pitäisi meidät elossa, niin kuin tänä päivänä.

[25] Será por nós justiça, quando tivermos cuidado de cumprir todos estes mandamentos perante o SENHOR, nosso Deus, como nos tem ordenado.

[25] Jos me tarkoin noudatamme kaikkia näitä käskyjä Herran , meidän Jumalamme, edessä, niin kuin hän on meitä käskenyt, se on koituva meille vanhurskaudeksi.'"

Deuteronômio 7

Admoestações contra a infidelidade
Êxodo 34.10-17

[1] Quando o SENHOR, teu Deus, te introduzir na terra a qual passas a possuir, e tiver lançado muitas nações de diante de ti, os heteus, e os girgaseus, e os amorreus, e os cananeus, e os ferezeus, e os heveus, e os jebuseus, sete nações mais numerosas e mais poderosas do que tu;

[2] e o SENHOR, teu Deus, as tiver dado diante de ti, para as ferir, totalmente as destruirás; não farás com elas aliança, nem terás piedade delas;

[3] nem contrairás matrimônio com os filhos dessas nações; não darás tuas filhas a seus filhos, nem tomarás suas filhas para teus filhos;

[4] pois elas fariam desviar teus filhos de mim, para que servissem a outros deuses; e a ira do SENHOR se acenderia contra vós outros e depressa vos destruiria.

[5] Porém assim lhes fareis: derribareis os seus altares, quebrareis as suas colunas, cortareis os seus postes-ídolos e queimareis as suas imagens de escultura.

5. Mooseksen 7

Kanaanilaiset on hävitettävä

[1]"Kun Herra , sinun Jumalasi, vie sinut maahan, jonka menet ottamaan omaksesi, hän karkottaa edeltäsi monia kansoja: heettiläiset, girgasilaiset, amorilaiset, kanaanilaiset, perissiläiset, hivviläiset ja jebusilaiset, nuo seitsemän sinua suurempaa ja väkevämpää kansaa.

[2] Herra, sinun Jumalasi, antaa ne sinun käsiisi, ja sinä voitat ne. Sinun on vihittävä ne silloin tuhon omiksi. Älä tee liittoa niiden kanssa äläkä osoita niille armoa.

[3]Älä ryhdy sukulaissuhteisiin heidän kanssaan. Älä anna tyttäriäsi heidän pojilleen äläkä ota heidän tyttäriään vaimoiksi pojillesi,

[4]sillä he käännyttävät sinun poikasi luopumaan minusta, ja niin nämä palvelevat muita jumalia. Silloin Herran viha syttyy teitä kohtaan, ja hän tekee teistä pian lopun.

[5] Tehkää sen sijaan heille näin: hajottakaa heidän alttarinsa, särkekää heidän patsaansa, hakatkaa maahan heidän aseransa ja polttakaa heidän veistetyt jumalankuvansa.

[6] Porque tu és povo santo ao SENHOR, teu Deus; o SENHOR, teu Deus, te escolheu, para que lhe fosses o seu povo próprio, de todos os povos que há sobre a terra.

[6]Sillä sinä olet Herralle , Jumalallesi, pyhitetty kansa. Sinut on Herra , sinun Jumalasi, valinnut kaikista maan päällä olevista kansoista, että olisit hänen omaisuuskansansa.”

Israel, Jumalan valittu kansa

[7] Não vos teve o SENHOR afeição, nem vos escolheu porque fôsseis mais numerosos do que qualquer povo, pois éreis o menor de todos os povos,

[7]”Ei Herra sen vuoksi mieltynyt teihin ja valinnut teitä, että te olisitte kaikkia muita kansoja lukuisammat, sillä te olette kaikkia muita kansoja vähälukuisemmat,

[8] mas porque o SENHOR vos amava e, para guardar o juramento que fizera a vossos pais, o SENHOR vos tirou com mão poderosa e vos resgatou da casa da servidão, do poder de Faraó, rei do Egito.

[8] vaan koska Herra rakasti teitä ja tahtoi pitää valan, jonka hän oli vannonut teidän isillenne. Sen vuoksi Herra vei teidät pois väkevällä kädellä ja lunasti teidät orjuuden pesästä, faraon, Egyptin kuninkaan, käsistä.

[9] Saberás, pois, que o SENHOR, teu Deus, é Deus, o Deus fiel, que guarda a aliança e a misericórdia até mil gerações aos que o amam e cumprem os seus mandamentos;

[9]Tiedä siis, että Herra , sinun Jumalasi, hän on Jumala, uskollinen Jumala, joka pitää liittonsa ja uskollisuutensa voimassa tuhansiin polviin asti niille, jotka rakastavat häntä ja pitävät hänen käskynsä,

[10] e dá o pago diretamente aos que o odeiam, fazendo-os perecer; não será demorado para com o que o odeia; prontamente, lho retribuirá.

[10]mutta kostaa niille, jotka vihaavat häntä, ja tuhoaa heidät. Hän ei vitkastele, vaan kostaa viipymättä sille, joka vihaa häntä.

[11] Guarda, pois, os mandamentos, e os estatutos, e os juízos que hoje te mando cumprir.

[11] Noudata siis niitä käskyjä, lakeja ja säädöksiä, jotka minä tänä päivänä annan sinulle, ja toimi niiden mukaan.”

Bênçãos decorrentes da obediência

Levítico 26.3-13; Deuteronômio 28.1-14

Kuuliaisuuden siunaukset

[12] Será, pois, que, se, ouvindo estes juízos, os guardares e cumprires, o SENHOR, teu Deus, te guardará a aliança e a misericórdia prometida sob juramento a teus pais;

[12]”Jos noudatat näitä säädöksiä ja toimit tarkoin niiden mukaan, niin Herra , sinun Jumalasi, pitää liittonsa ja armonsa voimassa, kuten hän on vannonut isillesi.

13 ele te amará, e te abençoará, e te fará multiplicar; também abençoará os teus filhos, e o fruto da tua terra, e o teu cereal, e o teu vinho, e o teu azeite, e as crias das tuas vacas e das tuas ovelhas, na terra que, sob juramento a teus pais, prometeu dar-te.

13Hän rakastaa sinua, siunaa sinua ja tekee sinusta monilukuisen kansan. Hän siunaa kohtusi hedelmän ja maasi sadon, viljasi, viinisi ja öljysi. Hän siunaa lehmiesi vasikat ja lampaittesi karitsat siinä maassa, jonka hän isillesi vannomallaan valalla on luvannut antaa sinulle.

14 Bendito serás mais do que todos os povos; não haverá entre ti nem homem, nem mulher estéril, nem entre os teus animais.

14 Sinä tulet olemaan siunatumpi kuin kaikki muut kansat. Keskuudessanne ei ole yhtään hedelmätöntä miestä tai naista eikä laumoissasi yhtään hedelmätöntä eläintä.

15 O SENHOR afastará de ti toda enfermidade; sobre ti não porá nenhuma das doenças malignas dos egípcios, que bem sabes; antes, as porá sobre todos os que te odeiam.

15 Herrapoistaa sinusta kaikki sairaudet. Hän ei anna yhdenkään tuntemistasi Egyptin pahoista taudeista tulla sinuun, vaan hän antaa niiden tulla kaikkiin vihollisiisi.

16 Consumirás todos os povos que te der o SENHOR, teu Deus; os teus olhos não terão piedade deles, nem servirás a seus deuses, pois isso te seria por ciladas.

16Tuhoa kaikki kansat, jotka Herra , sinun Jumalasi, antaa sinun valtaasi. Älä sääli niitä äläkä palvele niiden jumalia, sillä ne ovat sinulle ansa.

17 Se disseres no teu coração: Estas nações são mais numerosas do que eu; como poderei desapossá-las?

17Sanot ehkä sydämessäsi: 'Nämä kansat ovat minua suurempia. Kuinka minä voisin ne karkottaa?'

18 Delas não tenhas temor; lembrar-te-ás do que o SENHOR, teu Deus, fez a Faraó e a todo o Egito;

18 Älä kuitenkaan pelkää niitä! Pidä mielessäsi, mitä Herra , sinun Jumalasi, teki faraolle ja koko Egyptille.

19 das grandes provas que viram os teus olhos, e dos sinais, e maravilhas, e mão poderosa, e braço estendido, com que o SENHOR, teu Deus, te tirou; assim fará o SENHOR, teu Deus, com todos os povos, aos quais temes.

19 Muista nuo suuret koettelemukset, tunnusteot ja ihmeet, jotka olet omin silmin nähnyt, ja tuo voimallinen käsi ja ojennettu käsivarsi, jolla Herra , sinun Jumalasi, vei sinut pois Egyptistä. Samalla tavoin Herra , sinun Jumalasi, tekee kaikille niille kansoille, joita sinä pelkäät.

[20] Além disso, o SENHOR, teu Deus, mandará entre eles vespões, até que pereçam os que ficarem e se esconderem de diante de ti.

[21] Não te espantes diante deles, porque o SENHOR, teu Deus, está no meio de ti, Deus grande e temível.

[22] O SENHOR, teu Deus, lançará fora estas nações, pouco a pouco, de diante de ti; não poderás destruí-las todas de pronto, para que as feras do campo se não multipliquem contra ti.

[23] Mas o SENHOR, teu Deus, tas entregará e lhes infligirá grande confusão, até que sejam destruídas.

[24] Entregar-te-á também nas mãos os seus reis, para que apagues o nome deles de debaixo dos céus; nenhum homem poderá resistir-te, até que os destruas.

[25] As imagens de escultura de seus deuses queimarás; a prata e o ouro que estão sobre elas não cobiçarás, nem os tomarás para ti, para que te não enlaces neles; pois são abominação ao SENHOR, teu Deus.

[26] Não meterás, pois, coisa abominável em tua casa, para que não sejas amaldiçoado, semelhante a ela; de todo, a detestarás e, de todo, a abominarás, pois é amaldiçoada.

[20] Herra, sinun Jumalasi, lähettää niiden kimppuun myös herhiläisiä, kunnes ne, jotka ovat jäljellä ja piilossa sinulta, on tuhottu.

[21] Älä kauhistu niitä, sillä Herra , sinun Jumalasi, joka on keskelläsi, on suuri ja pelottava Jumala.

[22] Herra , sinun Jumalasi, karkottaa nämä kansat sinun edeltäsi vähitellen. Sinä et voi tuhota niitä nopeasti, muuten metsän pedot tulisivat liian lukuisiksi sinun alueellasi.

[23] Herra, sinun Jumalasi, antaa nuo kansat sinun valtaasi ja saattaa ne suureen sekasortoon, kunnes ne tuhoutuvat.

[24] Hän antaa niiden kuninkaat sinun käsiisi, ja sinä hävität heidän nimensä taivaan alta. Ei kukaan kestä sinun edessäsi. Sinä tuhoat heidät viimeiseen mieheen.

[25] Polta heidän jumaliensa veistetyt kuvat. Älä himoitse niiden päällysteenä olevaa hopeaa tai kultaa äläkä ota niitä itsellesi, ettet joutuisi niiden vuoksi ansaan. Ne ovat iljetys Herralle , sinun Jumalallesi.

[26] Älä myöskään vie taloosi mitään iljetystä, ettet tulisi vihityksi tuhon omaksi, niin kuin se. Pidä sellaista iljettävänä ja kauhistavana, sillä se on tuhon omaksi vihitty.”

Deuteronômio 8

Exortação a ter em memória os benefícios do SENHOR

[1] Cuidareis de cumprir todos os mandamentos que hoje vos ordeno, para

5. Mooseksen 8

Herra kasvattaa kansaansa

[1] ”Noudattakaa tarkoin kaikkia käskyjä, jotka minä tänä päivänä sinulle annan,

que vivais, e vos multipliqueis, e entreis, e possuais a terra que o SENHOR prometeu sob juramento a vossos pais.

että eläisit, lisääntyisit ja pääsisit ottamaan omaksesi sen maan, jonka Herra valalla vannoen on luvannut teidän isillenne.

2 Recordar-te-ás de todo o caminho pelo qual o SENHOR, teu Deus, te guiou no deserto estes quarenta anos, para te humilhar, para te provar, para saber o que estava no teu coração, se guardarias ou não os seus mandamentos.

2 Muista koko se tie, jolla Herra , sinun Jumalasi, on kuljettanut sinua autiomaassa näinä neljänäkymmenenä vuotena nöyryyttääkseen ja koetellakseen sinua sekä tullakseen tuntemaan, mitä sinun sydämessäsi on, tahdotko noudattaa hänen käskyjään vai et.

3 Ele te humilhou, e te deixou ter fome, e te sustentou com o maná, que tu não conhecias, nem teus pais o conheciam, para te dar a entender que não só de pão viverá o homem, mas de tudo o que procede da boca do SENHOR viverá o homem.

3 Hän nöyryytti sinua ja antoi sinun nähdä nälkää. Hän antoi sinulle syötäväksi mannaa, jota et tuntenut eivätkä isäsikään tunteneet. Näin hän teki sinulle tiettäväksi, ettei ihminen elä ainoastaan leivästä, vaan hän elää jokaisesta sanasta, joka lähtee Herran suusta.

4 Nunca envelheceu a tua veste sobre ti, nem se inchou o teu pé nestes quarenta anos.

4Vaatteesi eivät kuluneet yltäsi eivätkä jalkasi turvonneet näinä neljänäkymmenenä vuotena.

5 Sabe, pois, no teu coração, que, como um homem disciplina a seu filho, assim te disciplina o SENHOR, teu Deus.

5Tiedä siis sydämessäsi, että Herra , sinun Jumalasi, kasvattaa sinua niin kuin isä kasvattaa poikaansa.

6 Guarda os mandamentos do SENHOR, teu Deus, para andares nos seus caminhos e o temeres;

6Noudata Herran , sinun Jumalasi, käskyjä, vaella hänen teitään ja pelkää häntä.

7 porque o SENHOR, teu Deus, te faz entrar numa boa terra, terra de ribeiros de águas, de fontes, de mananciais profundos, que saem dos vales e das montanhas;

7 Herra , sinun Jumalasi, vie sinut hyvään maahan, vesipurojen ja lähteiden maahan, jossa vettä kumpuaa maan uumenista laaksoissa ja vuorilla,

8 terra de trigo e cevada, de vides, figueiras e romeiras; terra de oliveiras, de azeite e mel;

8 vehnän, ohran, viiniköynnöksen, viikunapuun, granaattiomenapuun, oliiviöljyn ja hunajan maahan.

[9] terra em que comerás o pão sem escassez, e nada te faltará nela; terra cujas pedras são ferro e de cujos montes cavarás o cobre.	[9] Siinä maassa sinun ei tarvitse syödä leipääsi köyhyydessä eikä kärsiä puutetta mistään. Sen maan kivissä on rautaa, ja sen vuorista voit louhia kuparia.”
	Varoitus ylpistymisestä
[10] Comerás, e te fartarás, e louvarás o SENHOR, teu Deus, pela boa terra que te deu.	[10]”Kun sitten olet syönyt kylliksesi, kiitä Herraa , sinun Jumalaasi, siitä hyvästä maasta, jonka hän on antanut sinulle.
[11] Guarda-te não te esqueças do SENHOR, teu Deus, não cumprindo os seus mandamentos, os seus juízos e os seus estatutos, que hoje te ordeno;	[11] Pidä huoli, ettet unohda Herraa , sinun Jumalaasi, niin että lyöt laimin hänen käskyjään, säädöksiään ja lakejaan, jotka minä tänä päivänä annan sinulle.
[12] para não suceder que, depois de teres comido e estiveres farto, depois de haveres edificado boas casas e morado nelas;	[12] Kun olet syönyt kylliksesi ja rakentanut kauniita taloja ja asut niissä
[13] depois de se multiplicarem os teus gados e os teus rebanhos, e se aumentar a tua prata e o teu ouro, e ser abundante tudo quanto tens,	[13] ja kun karjasi, lampaasi, hopeasi, kultasi ja kaikki muu omaisuutesi lisääntyy,
[14] se eleve o teu coração, e te esqueças do SENHOR, teu Deus, que te tirou da terra do Egito, da casa da servidão,	[14] älä anna sydämesi ylpistyä, niin että unohdat Herran , sinun Jumalasi, joka vei sinut pois Egyptin maasta, orjuuden pesästä.
[15] que te conduziu por aquele grande e terrível deserto de serpentes abrasadoras, de escorpiões e de secura, em que não havia água; e te fez sair água da pederneira;	[15] Hän kuljetti sinua suuressa ja pelottavassa autiomaassa myrkyllisten käärmeiden ja skorpionien keskellä. Kuivassa ja vedettömässä maassa hän antoi veden virrata sinulle kovasta kalliosta.
[16] que no deserto te sustentou com maná, que teus pais não conheciam; para te humilhar, e para te provar, e, afinal, te fazer bem.	[16]Hän ruokki sinua autiomaassa mannalla, jota isäsi eivät tunteneet. Hän teki näin nöyryyttääkseen ja koetellakseen sinua ja lopulta tehdäkseen sinulle hyvää.

[17] Não digas, pois, no teu coração: A minha força e o poder do meu braço me adquiriram estas riquezas.

[18] Antes, te lembrarás do SENHOR, teu Deus, porque é ele o que te dá força para adquirires riquezas; para confirmar a sua aliança, que, sob juramento, prometeu a teus pais, como hoje se vê.

[19] Se te esqueceres do SENHOR, teu Deus, e andares após outros deuses, e os servires, e os adorares, protesto, hoje, contra vós outros que perecereis.

[20] Como as nações que o SENHOR destruiu de diante de vós, assim perecereis; porquanto não quisestes obedecer à voz do SENHOR, vosso Deus.

Deuteronômio 9

Moisés lembra aos israelitas o socorro divino

[1] Ouve, ó Israel, tu passas, hoje, o Jordão para entrares a possuir nações maiores e mais fortes do que tu; cidades grandes e amuralhadas até aos céus;

[2] povo grande e alto, filhos dos anaquins, que tu conheces e de que já ouvistes: Quem poderá resistir aos filhos de Enaque?

[3] Sabe, pois, hoje, que o SENHOR, teu Deus, é que passa adiante de ti; é fogo que consome, e os destruirá, e os subjugará diante de ti; assim, os desapossarás e, depressa, os farás perecer, como te prometeu o SENHOR.

[17] Älä ajattele sydämessäsi: 'Omalla voimallani ja vahvoilla käsilläni olen hankkinut itselleni tämän rikkauden.'

[18] Muista sen sijaan Herraa , sinun Jumalaasi, sillä hän antaa sinulle kyvyn hankkia rikkautta pitääkseen voimassa liittonsa, josta hän vannoi valan sinun isillesi. Se liitto on voimassa yhä tänään.

[19] Jos sinä kuitenkin unohdat Herran , sinun Jumalasi, ja seuraat muita jumalia, palvelet ja kumarrat niitä, minä vakuutan sinulle tänä päivänä, että sinä tuhoudut kokonaan.

[20] Sinä tuhoudut samalla tavoin kuin ne kansat, jotka Herra tuhoaa sinun edeltäsi, jos et kuuntele Herran , sinun Jumalasi, ääntä."

5. Mooseksen 9

Luvattu maa, Jumalan lahja

[1] "Kuule, Israel! Sinä menet nyt Jordanin yli karkottamaan kansoja, jotka ovat sinua suurempia ja väkevämpiä ja joilla on suuria, taivaaseen asti linnoitettuja kaupunkeja.

[2] Sinä tunnet anakilaisten suuren ja kookkaan kansan, josta olet kuullut sanottavan: 'Kuka kestää anakilaisten edessä?'

[3] Tiedä siis tänä päivänä, että Herra , sinun Jumalasi, käy itse sinun edelläsi kuin kuluttava tuli. Hän hävittää heidät ja nujertaa heidät sinun edessäsi, ja sinä voit karkottaa ja tuhota heidät nopeasti, niin kuin Herra on sinulle puhunut.

[4] Quando, pois, o SENHOR, teu Deus, os tiver lançado de diante de ti, não digas no teu coração: Por causa da minha justiça é que o SENHOR me trouxe a esta terra para a possuir, porque, pela maldade destas gerações, é que o SENHOR as lança de diante de ti.

[4]Kun Herra , sinun Jumalasi, työntää kansat pois edeltäsi, älä ajattele sydämessäsi: ’Minun vanhurskauteni tähden Herra on tuonut minut tänne, niin että voin ottaa tämän maan omakseni.’ Ei, vaan näiden kansojen jumalattomuuden tähden Herra karkottaa heidät sinun tieltäsi.

[5] Não é por causa da tua justiça, nem pela retitude do teu coração que entras a possuir a sua terra, mas pela maldade destas nações o SENHOR, teu Deus, as lança de diante de ti; e para confirmar a palavra que o SENHOR, teu Deus, jurou a teus pais, Abraão, Isaque e Jacó.

[5]Et sinä suinkaan vanhurskautesi ja oikeamielisyytesi tähden pääse ottamaan niiden maata omaksesi, vaan noiden kansojen jumalattomuuden tähden Herra , sinun Jumalasi, karkottaa ne sinun edeltäsi toteuttaakseen sen, mitä Herra on vannonut sinun isillesi Abrahamille, Iisakille ja Jaakobille.

As infidelidades de Israel
Êxodo 32.1-20

[6] Sabe, pois, que não é por causa da tua justiça que o SENHOR, teu Deus, te dá esta boa terra para possuí-la, pois tu és povo de dura cerviz.

[6]Tiedä siis, ettei Herra , sinun Jumalasi, sinun vanhurskautesi tähden anna tätä hyvää maata sinun omaksesi, sillä sinä olet niskurikansa.”

Israel on niskurikansa

[7] Lembrai-vos e não vos esqueçais de que muito provocastes à ira o SENHOR, vosso Deus, no deserto; desde o dia em que saístes do Egito até que chegastes a este lugar, rebeldes fostes contra o SENHOR;

[7]”Muista, älä unohda, kuinka sinä vihoitit Herran , sinun Jumalasi, autiomaassa. Te olette kapinoineet Herraa vastaan siitä päivästä alkaen, jona te lähditte Egyptin maasta, aina siihen asti, kun saavuitte tähän paikkaan.

[8] pois, em Horebe, tanto provocastes à ira o SENHOR, que a ira do SENHOR se acendeu contra vós para vos destruir.

[8]Myös Hoorebilla te vihoititte Herran , ja Herra vihastui teihin, niin että aikoi tuhota teidät.

[9] Subindo eu ao monte a receber as tábuas de pedra, as tábuas da aliança que o SENHOR fizera convosco, fiquei no monte

[9]Kun minä olin noussut vuorelle ottaakseni vastaan kivitaulut, sen liiton taulut, jonka Herra oli tehnyt teidän kanssanne, minä viivyin vuorella

quarenta dias e quarenta noites; não comi pão, nem bebi água.

neljäkymmentä päivää ja neljäkymmentä yötä leipää syömättä ja vettä juomatta.

10 Deu-me o SENHOR as duas tábuas de pedra, escritas com o dedo de Deus; e, nelas, estavam todas as palavras segundo o SENHOR havia falado convosco no monte, do meio do fogo, estando reunido todo o povo.

10 Herra antoi minulle kaksi kivitaulua, joihin oli kirjoitettu Jumalan sormella. Niissä olivat kaikki sanat, jotka Herra oli puhunut teille vuorelta tulen keskeltä seurakunnan ollessa koolla.

11 Ao fim dos quarenta dias e quarenta noites, o SENHOR me deu as duas tábuas de pedra, as tábuas da aliança.

11Niiden neljänkymmenen päivän ja neljänkymmenen yön kuluttua Herra antoi minulle ne kaksi kivitaulua, liitontaulut.

12 E o SENHOR me disse: Levanta-te, desce depressa daqui, porque o teu povo, que tiraste do Egito, já se corrompeu; cedo se desviou do caminho que lhe ordenei; imagem fundida para si fez.

12 Herra sanoi silloin minulle: ’Nouse ja lähde nopeasti alas täältä, sillä kansasi, jonka veit pois Egyptistä, on tehnyt turmiollisen teon. Kovin pian he ovat poikenneet tieltä, jota minä käskin heidän vaeltaa. He ovat tehneet itselleen valetun jumalankuvan.’

13 Falou-me ainda o SENHOR, dizendo: Atentei para este povo, e eis que ele é povo de dura cerviz.

13 Herrasanoi minulle vielä: ’Minä olen katsellut tätä kansaa ja nähnyt, että se on niskurikansa.

14 Deixa-me que o destrua e apague o seu nome de debaixo dos céus; e te faça a ti nação mais forte e mais numerosa do que esta.

14 Jätä minut rauhaan. Minä tuhoan heidät ja pyyhin pois heidän nimensä taivaan alta, mutta sinusta minä teen heitä väkevämmän ja lukuisamman kansan.’

15 Então, me virei e desci do monte; e o monte ardia em fogo; as duas tábuas da aliança estavam em ambas as minhas mãos.

15 Silloin minä käännyin ja laskeuduin alas vuorelta. Vuori leimusi liekeissä, ja minulla oli ne kaksi liitontaulua käsissäni.

16 Olhei, e eis que havíeis pecado contra o SENHOR, vosso Deus; tínheis feito para vós outros um bezerro fundido; cedo vos desviastes do caminho que o SENHOR vos ordenara.

16 Minä näin, että te olitte tehneet syntiä Herraa , teidän Jumalaanne, vastaan. Te olitte tehneet itsellenne valetun vasikan. Te poikkesitte pian tieltä, jonka Herra oli teille määrännyt.

[17] Então, peguei as duas tábuas, e as arrojei das minhas mãos, e as quebrei ante os vossos olhos.

[18] Prostrado estive perante o SENHOR, como dantes, quarenta dias e quarenta noites; não comi pão e não bebi água, por causa de todo o vosso pecado que havíeis cometido, fazendo mal aos olhos do SENHOR, para o provocar à ira.

[19] Pois temia por causa da ira e do furor com que o SENHOR tanto estava irado contra vós outros para vos destruir; porém ainda esta vez o SENHOR me ouviu.

[20] O SENHOR se irou muito contra Arão para o destruir; mas também orei por Arão ao mesmo tempo.

[21] Porém tomei o vosso pecado, o bezerro que tínheis feito, e o queimei, e o esmaguei, moendo-o bem, até que se desfez em pó; e o seu pó lancei no ribeiro que descia do monte.

[22] Também em Taberá, em Massá e em Quibrote-Hataavá provocastes muito a ira do SENHOR.

[23] Quando também o SENHOR vos enviou de Cades-Barnéia, dizendo: Subi e possuí a terra que vos dei, rebeldes fostes ao mandado do SENHOR, vosso Deus, e não o crestes, e não obedecestes à sua voz.

[17] Silloin minä tartuin molempiin tauluihin, heitin ne käsistäni ja särjin ne teidän nähtenne.

[18] Minä heittäydyin Herran eteen, kuten ensimmäisellä kerralla, ja olin neljäkymmentä päivää ja neljäkymmentä yötä leipää syömättä ja vettä juomatta kaiken sen synnin tähden, jota te olitte tehneet. Te olitte tehneet sellaista, mikä on pahaa Herran silmissä, ja niin vihoittaneet hänet.

[19] Minä näet pelkäsin Herran vihaa ja kiivautta, sillä Herra oli niin vihastunut teihin, että aikoi tuhota teidät. Mutta Herra kuuli minua vielä silläkin kertaa.

[20] Herra vihastui myös Aaroniin niin ankarasti, että aikoi tuhota hänet, mutta minä rukoilin silloin myös Aaronin puolesta.

[21] Minä otin teidän syntisen tekeleenne, vasikan, poltin sen tulessa, murskasin sen ja jauhoin perusteellisesti, kunnes siitä tuli hienoa kuin tomu. Tomun minä viskasin puroon, joka virtaa vuorelta.

[22]Vielä Tabeerassa, Massassa ja Kibrot-Hattaavassakin te yhä uudelleen vihoititte Herran .

[23] Herratahtoi lähettää teidät matkaan Kaades-Barneasta ja sanoi: 'Menkää ja ottakaa omaksenne maa, jonka minä olen teille antanut.' Mutta te kapinoitte Herran , teidän Jumalanne, käskyä vastaan, ette uskoneet häntä ettekä kuunnelleet hänen ääntään.

[24] Rebeldes fostes contra o SENHOR, desde o dia em que vos conheci.

Moisés intercede pelo povo
Êxodo 32.11-14,30-35

[25] Prostrei-me, pois, perante o SENHOR e, quarenta dias e quarenta noites, estive prostrado; porquanto o SENHOR dissera que vos queria destruir.

[26] Orei ao SENHOR, dizendo: Ó SENHOR Deus! Não destruas o teu povo e a tua herança, que resgataste com a tua grandeza, que tiraste do Egito com poderosa mão.

[27] Lembra-te dos teus servos Abraão, Isaque e Jacó; não atentes para a dureza deste povo, nem para a sua maldade, nem para o seu pecado,

[28] para que o povo da terra donde nos tiraste não diga: Não tendo podido o SENHOR introduzi-los na terra de que lhes tinha falado e porque os aborrecia, os tirou para matá-los no deserto.

[29] Todavia, são eles o teu povo e a tua herança, que tiraste com a tua grande força e com o braço estendido.

[24]Te olette kapinoineet Herraa vastaan niin kauan kuin olen tuntenut teidät.

[25] Niin minä heittäydyin Herran eteen ja olin hänen edessään neljäkymmentä päivää ja neljäkymmentä yötä, sillä Herra oli sanonut tuhoavansa teidät.

[26]Minä rukoilin Herraa ja sanoin: Herra, Herra , älä tuhoa kansaasi ja perintöosaasi, jonka sinä suuruudessasi lunastit ja veit pois Egyptistä väkevällä kädelläsi.

[27] Muista palvelijoitasi Abrahamia, Iisakia ja Jaakobia! Älä katso tämän kansan kovuutta, jumalattomuutta ja syntiä,

[28] ettei siinä maassa, josta sinä veit meidät pois, sanottaisi: ’Koska Herra ei kyennyt viemään heitä siihen maahan, josta oli heille puhunut, ja koska hän vihasi heitä, hän vei heidät autiomaahan surmatakseen heidät siellä.’

[29]Ovathan he sinun kansasi ja perintöosasi, jonka sinä veit pois Egyptistä suurella voimallasi ja ojennetulla käsivarrellasi.”

Deuteronômio 10

As segundas tábuas da lei

[1] Naquele tempo, me disse o SENHOR: Lavra duas tábuas de pedra, como as primeiras, e sobe a mim ao monte, e faze uma arca de madeira.

[2] Escreverei nas duas tábuas as palavras que estavam nas primeiras que quebraste, e as porás na arca.

5. Mooseksen 10

Uudet laintaulut

[1]”Sitten Herra sanoi minulle: ’Veistä itsellesi kaksi entisten kaltaista kivitaulua ja nouse vuorelle minun luokseni. Tee myös puinen arkku.

[2]Minä kirjoitan tauluihin sanat, jotka olivat ensimmäisissä tauluissa, niissä, jotka sinä särjit. Pane taulut arkkuun.’

[3] Assim, fiz uma arca de madeira de acácia, lavrei duas tábuas de pedra, como as primeiras, e subi ao monte com as duas tábuas na mão.

[4] Então, escreveu o SENHOR nas tábuas, segundo a primeira escritura, os dez mandamentos que ele vos falara no dia da congregação, no monte, no meio do fogo; e o SENHOR mas deu a mim.

[5] Virei-me, e desci do monte, e pus as tábuas na arca que eu fizera; e ali estão, como o SENHOR me ordenou.

Da vocação da tribo de Levi

[6] Partiram os filhos de Israel de Beerote-Benê-Jaacã para Mosera. Ali faleceu Arão e ali foi sepultado. Eleazar, seu filho, oficiou como sacerdote em seu lugar.

[7] Dali partiram para Gudgoda e de Gudgoda para Jotbatá, terra de ribeiros de águas.

[8] Por esse mesmo tempo, o SENHOR separou a tribo de Levi para levar a arca da Aliança do SENHOR, para estar diante do SENHOR, para o servir e para abençoar em seu nome até ao dia de hoje.

[9] Pelo que Levi não tem parte nem herança com seus irmãos; o SENHOR é a sua herança, como o SENHOR, teu Deus, lhe tem prometido.

[10] Permaneci no monte, como da primeira vez, quarenta dias e quarenta noites; o SENHOR me ouviu ainda por esta vez; não quis o SENHOR destruir-te.

[3]Niin minä tein arkun akasiapuusta, veistin kaksi entisten kaltaista kivitaulua ja nousin vuorelle ne kaksi taulua käsissäni.

[4] Herra kirjoitti tauluihin saman kuin edelliselläkin kerralla, ne kymmenen käskyä , jotka hän oli puhunut teille vuorelta, tulen keskeltä, kun seurakunta oli koolla. Sitten Herra antoi ne minulle.

[5] Minä käännyin, laskeuduin alas vuorelta ja panin taulut tekemääni arkkuun, niin kuin Herra oli käskenyt minua, ja siellä ne ovat.”

Leeviläisten valitseminen

[6]”Israelilaiset lähtivät liikkeelle Beerot-Bene-Jaakanista ja vaelsivat Mooseraan. Siellä Aaron kuoli, ja sinne hänet haudattiin. Hänen poikansa Eleasar tuli papiksi hänen tilalleen.

[7]Sieltä israelilaiset lähtivät Gudgodaan ja Gudgodasta Jotbataan, seudulle, jossa on vesipuroja.

[8] Siihen aikaan Herra erotti Leevin heimon kantamaan Herran liitonarkkua, seisomaan Herran edessä häntä palvelemassa ja siunaamaan hänen nimessään. Näin he ovat tehneet tähän päivään saakka.

[9] Sen tähden Leevi ei saanut osuutta eikä perintöosaa veljiensä kanssa. Herra on hänen perintöosansa, niin kuin Herra , sinun Jumalasi, on hänelle puhunut.

[10]Minä viivyin vuorella saman ajan kuin edellisellä kerralla, neljäkymmentä päivää ja neljäkymmentä yötä. Herra kuuli

minua vielä silläkin kertaa; hän ei enää tahtonut tuhota sinua.

[11] Porém o SENHOR me disse: Levanta-te, põe-te a caminho diante do povo, para que entre e possua a terra que, sob juramento, prometi dar a seus pais.

[11]Sitten Herra sanoi minulle: 'Nouse ja lähde kulkemaan kansan edellä, että he menisivät ottamaan omakseen sen maan, jonka minä olen heidän isilleen vannomallani valalla luvannut antaa heille.'"

Exortação à obediência

[12] Agora, pois, ó Israel, que é que o SENHOR requer de ti? Não é que temas o SENHOR, teu Deus, e andes em todos os seus caminhos, e o ames, e sirvas ao SENHOR, teu Deus, de todo o teu coração e de toda a tua alma,

[13] para guardares os mandamentos do SENHOR e os seus estatutos que hoje te ordeno, para o teu bem?

[14] Eis que os céus e os céus dos céus são do SENHOR, teu Deus, a terra e tudo o que nela há.

[15] Tão-somente o SENHOR se afeiçoou a teus pais para os amar; a vós outros, descendentes deles, escolheu de todos os povos, como hoje se vê.

[16] Circuncidai, pois, o vosso coração e não mais endureçais a vossa cerviz.

[17] Pois o SENHOR, vosso Deus, é o Deus dos deuses e o SENHOR dos senhores, o Deus grande, poderoso e temível, que não faz acepção de pessoas, nem aceita suborno;

[18] que faz justiça ao órfão e à viúva e ama o estrangeiro, dando-lhe pão e vestes.

Herra vaatii kuuliaisuutta

[12]"Ja nyt, Israel, mitä muuta Herra , sinun Jumalasi, sinulta pyytää kuin että pelkäät Herraa , Jumalaasi, vaellat kaikessa hänen teitään ja rakastat häntä ja palvelet Herraa , Jumalaasi, koko sydämestäsi ja koko sielustasi.

[13]Noudata Herran käskyjä ja säädöksiä, jotka minä tänä päivänä sinulle annan, että menestyisit.

[14] Herralle , sinun Jumalallesi, kuuluvat taivaat ja taivaitten taivaat ja maa ja kaikki, mitä siinä on,

[15] mutta vain sinun isiisi Herra mieltyi, ja heitä hän rakasti. Heidän jälkeensä hän on valinnut teidät, heidän jälkeläisensä, kaikkien kansojen joukosta. Tämä on voimassa yhä tänäänkin.

[16]Ympärileikatkaa sen tähden sydämenne älkääkä enää niskoitelko,

[17]sillä Herra , teidän Jumalanne, on jumalien Jumala ja herrojen Herra. Hän on suuri, väkevä ja pelottava Jumala. Hän ei ole puolueellinen eikä ota lahjuksia.

[18]Hän hankkii oikeuden orvolle ja leskelle. Hän rakastaa muukalaista ja antaa hänelle ruuan ja vaatteet.

[19] Amai, pois, o estrangeiro, porque fostes estrangeiros na terra do Egito.

[20] Ao SENHOR, teu Deus, temerás; a ele servirás, a ele te chegarás e, pelo seu nome, jurarás.

[21] Ele é o teu louvor e o teu Deus, que te fez estas grandes e temíveis coisas que os teus olhos têm visto.

[22] Com setenta almas, teus pais desceram ao Egito; e, agora, o SENHOR, teu Deus, te pôs como as estrelas dos céus em multidão.

Deuteronômio 11

[1] Amarás, pois, o SENHOR, teu Deus, e todos os dias guardarás os seus preceitos, os seus estatutos, os seus juízos e os seus mandamentos.

[2] Considerai hoje (não falo com os vossos filhos que não conheceram, nem viram a disciplina do SENHOR, vosso Deus), considerai a grandeza do SENHOR, a sua poderosa mão e o seu braço estendido;

[3] e também os seus sinais, as suas obras, que fez no meio do Egito a Faraó, rei do Egito, e a toda a sua terra;

[4] e o que fez ao exército do Egito, aos seus cavalos e aos seus carros, fazendo passar sobre eles as águas do mar Vermelho,

[19] Rakastakaa tekin muukalaista, sillä te olette itse olleet muukalaisina Egyptin maassa.

[20]Pelätkää Herraa , teidän Jumalaanne, palvelkaa häntä, riippukaa hänessä kiinni ja vannokaa valanne hänen nimessään.

[21]Hän on teidän ylistyksenne aihe, hän on teidän Jumalanne. Hän on tehnyt teidän puolestanne ne suuret ja pelottavat teot, jotka olette nähneet omin silmin.

[22] Teidän isiänne oli seitsemänkymmentä, kun he menivät alas Egyptiin, mutta nyt Herra , sinun Jumalasi, on tehnyt teidät lukuisiksi kuin taivaan tähdet.”

5. Mooseksen 11

Mooses muistuttaa kansaa Herran suurista teoista

[1]”Rakastakaa siis Herraa , Jumalaanne, ja noudattakaa aina hänen määräyksiään, lakejaan, säädöksiään ja käskyjään.

[2] Tietäkää tänä päivänä, etteivät teidän lapsenne ole kokeneet eivätkä nähneet Herran , teidän Jumalanne, antamaa kuritusta, eivät hänen suuruuttaan, hänen voimallista kättään tai ojennettua käsivarttaan,

[3] eivät hänen tunnustekojaan ja ihmetöitään, jotka hän teki Egyptissä faraolle, Egyptin kuninkaalle, ja koko hänen maalleen,

[4] eivätkä sitä, mitä hän teki egyptiläisten sotajoukolle, heidän hevosilleen ja vaunuilleen. Hän vyörytti egyptiläisten päälle Kaislameren vedet, kun he ajoivat

quando vos perseguiam, e como o SENHOR os destruiu até ao dia de hoje;

[5] e o que fez no deserto, até que chegastes a este lugar;

[6] e ainda o que fez a Datã e a Abirão, filhos de Eliabe, filho de Rúben; como a terra abriu a boca e os tragou e bem assim a sua família, suas tendas e tudo o que os seguia, no meio de todo o Israel;

[7] porquanto os vossos olhos são os que viram todas as grandes obras que fez o SENHOR.

Os benefícios da obediência

[8] Guardai, pois, todos os mandamentos que hoje vos ordeno, para que sejais fortes, e entreis, e possuais a terra para onde vos dirigis;

[9] para que prolongueis os dias na terra que o SENHOR, sob juramento, prometeu dar a vossos pais e à sua descendência, terra que mana leite e mel.

[10] Porque a terra que passais a possuir não é como a terra do Egito, donde saístes, em que semeáveis a vossa semente e, com o pé, a regáveis como a uma horta;

[11] mas a terra que passais a possuir é terra de montes e de vales; da chuva dos céus beberá as águas;

[12] terra de que cuida o SENHOR, vosso Deus; os olhos do SENHOR, vosso Deus,

teitä takaa. Herra tuhosi heidät, niin ettei heitä enää ole.

[5]Lapsenne eivät ole nähneet myöskään sitä, mitä hän teki teille autiomaassa matkallanne tähän paikkaan,

[6] eivätkä sitä, mitä hän teki Daatanille ja Abiramille, Ruubenin pojan Eliabin pojille, kun maa avasi kitansa koko Israelin kansan keskellä ja nielaisi heidät ja heidän perheensä, telttansa ja kaiken, mitä heillä oli mukanaan.

[7]Te sen sijaan olette omin silmin nähneet kaikki Herran tekemät suuret teot.”

Herra antaa kansalleen hyvän maan

[8]”Noudattakaa siis kaikkia käskyjä, jotka minä tänä päivänä teille annan, että teistä tulisi vahvoja ja että saisitte haltuunne maan, jota nyt menette ottamaan omaksenne,

[9] ja että eläisitte kauan siinä maassa, jonka Herra on teidän isillenne vannomallaan valalla luvannut antaa heille ja heidän jälkeläisilleen. Se on maa, joka vuotaa maitoa ja hunajaa.

[10]Maa, jota te menette ottamaan omaksenne, ei ole niin kuin Egyptin maa, josta te olette lähteneet ja jota kastelitte jalalla polkien kuin vihannestarhaa, kun olitte kylväneet siihen siemenen.

[11] Maa, jota menette ottamaan omaksenne, on vuorien ja laaksojen maa, joka juo taivaan sadetta.

[12] Se on maa, josta Herra , teidän Jumalanne, pitää huolen ja jota Herran ,

estão sobre ela continuamente, desde o princípio até ao fim do ano.

13 Se diligentemente obedecerdes a meus mandamentos que hoje vos ordeno, de amar o SENHOR, vosso Deus, e de o servir de todo o vosso coração e de toda a vossa alma,

14 darei as chuvas da vossa terra a seu tempo, as primeiras e as últimas, para que recolhais o vosso cereal, e o vosso vinho, e o vosso azeite.

15 Darei erva no vosso campo aos vossos gados, e comereis e vos fartareis.

16 Guardai-vos não suceda que o vosso coração se engane, e vos desvieis, e sirvais a outros deuses, e vos prostreis perante eles;

17 que a ira do SENHOR se acenda contra vós outros, e feche ele os céus, e não haja chuva, e a terra não dê a sua messe, e cedo sejais eliminados da boa terra que o SENHOR vos dá.

18 Ponde, pois, estas minhas palavras no vosso coração e na vossa alma; atai-as por sinal na vossa mão, para que estejam por frontal entre os olhos.

19 Ensinai-as a vossos filhos, falando delas assentados em vossa casa, e andando pelo caminho, e deitando-vos, e levantando-vos.

20 Escrevei-as nos umbrais de vossa casa e nas vossas portas,

21 para que se multipliquem os vossos dias e os dias de vossos filhos na terra que o SENHOR, sob juramento, prometeu dar a

teidän Jumalanne, silmät aina tarkkaavat vuoden alusta sen loppuun saakka.

13 Jos te siis tarkoin noudatatte minun käskyjäni, jotka minä tänä päivänä teille annan, niin että rakastatte Herraa , teidän Jumalaanne, ja palvelette häntä kaikesta sydämestänne ja kaikesta sielustanne,

14Herra antaa teidän maallenne sateen ajallaan, syyssateen ja kevätsateen. Silloin te saatte korjata viljanne, viininne ja öljynne

15ja te saatte syödä kylliksenne. Karjanne syötäväksi hän antaa ruohoa niityillenne.

16 Pitäkää huoli siitä, ettei sydämenne antaudu vieteltäväksi, niin että käännytte pois palvelemaan muita jumalia ja kumarratte niitä.

17 Jos palvotte niitä, Herra vihastuu teihin ja sulkee taivaan, niin ettei sadetta tule eikä maa anna satoaan. Silloin te häviätte pian siitä hyvästä maasta, jonka Herra antaa teille.

18Painakaa siis nämä minun sanani mieleenne ja sydämeenne. Sitokaa ne merkiksi käteenne, ja olkoot ne nauhassa otsallanne.

19Opettakaa ne myös lapsillenne: puhukaa niistä kotona istuessanne, tiellä kulkiessanne, makuulla ollessanne ja ylös noustessanne.

20Kirjoittakaa ne myös talonne ovenpieliin ja portteihinne,

21 että te ja teidän lapsenne saisitte elää kauan siinä maassa, jonka Herra teidän isillenne vannomallaan valalla lupasi

vossos pais, e sejam tão numerosos como os dias do céu acima da terra.

22 Porque, se diligentemente guardardes todos estes mandamentos que vos ordeno para os guardardes, amando o SENHOR, vosso Deus, andando em todos os seus caminhos, e a ele vos achegardes,

23 o SENHOR desapossará todas estas nações, e possuireis nações maiores e mais poderosas do que vós.

24 Todo lugar que pisar a planta do vosso pé, desde o deserto, desde o Líbano, desde o rio, o rio Eufrates, até ao mar ocidental, será vosso.

25 Ninguém vos poderá resistir; o SENHOR, vosso Deus, porá sobre toda terra que pisardes o vosso terror e o vosso temor, como já vos tem dito.

A bênção e a maldição

26 Eis que, hoje, eu ponho diante de vós a bênção e a maldição:

27 a bênção, quando cumprirdes os mandamentos do SENHOR, vosso Deus, que hoje vos ordeno;

28 a maldição, se não cumprirdes os mandamentos do SENHOR, vosso Deus, mas vos desviardes do caminho que hoje vos ordeno, para seguirdes outros deuses que não conhecestes.

29 Quando, porém, o SENHOR, teu Deus, te introduzir na terra a que vais para possuí-la, então, pronunciarás a bênção sobre o monte Gerizim e a maldição sobre o monte Ebal.

antaa heille niin kauaksi aikaa kuin taivas on maan yllä.

22Sillä jos te noudatatte tarkoin koko tätä lakia , jonka minä teille annan, ja teette sen mukaan, niin että rakastatte Herraa , teidän Jumalaanne, vaellatte kaikessa hänen teitään ja riiputte hänessä kiinni,

23 Herra karkottaa kaikki nämä kansat teidän edeltänne, ja te saatte periä maan kansoilta, jotka ovat teitä suurempia ja mahtavampia.

24 Jokainen paikka, johon jalallanne astutte, on oleva teidän. Teidän alueenne ulottuu autiomaasta, Libanonista ja Eufratvirrasta Länsimereen saakka.

25Kukaan ei kestä teidän edessänne. Herra saattaa teidän edessänne pelon ja kauhun valtaan koko sen maan, johon te astutte, niin kuin hän on teille puhunut.”

Siunaus ja kirous

26”Katsokaa, minä asetan tänä päivänä teidän eteenne siunauksen ja kirouksen:

27 siunauksen, jos tottelette Herran , teidän Jumalanne, käskyjä, jotka minä tänä päivänä teille annan,

28mutta kirouksen, jos ette tottele Herran , teidän Jumalanne, käskyjä vaan poikkeatte siltä tieltä, jota minä tänä päivänä käsken teidän vaeltaa, ja seuraatte muita jumalia, joita ette tunne.

29Kun Herra , teidän Jumalanne, vie teidät siihen maahan, jota te menette ottamaan omaksenne, niin tehkää Garissiminvuoresta siunauksen ja

Eebalinvuoresta kirouksen julistamisen paikka.”

[30] Porventura, não estão eles além do Jordão, na direção do pôr-do-sol, na terra dos cananeus, que habitam na Arabá, defronte de Gilgal, junto aos carvalhais de Moré?

[30]Ne ovat Jordanin tuolla puolen, lännessä, tasangolla asuvien kanaanilaisten maassa, ja sijaitsevat vastapäätä Gilgalia, Mooren tammiston lähellä.

[31] Pois ides passar o Jordão para entrardes e possuirdes a terra que vos dá o SENHOR, vosso Deus; possuí-la-eis e nela habitareis.

[31]Te kuljette pian Jordanin poikki mennäksenne ottamaan omaksenne sen maan, jonka Herra , teidän Jumalanne, antaa teille. Kun olette ottaneet sen omaksenne ja asettuneet sinne asumaan,

[32] Tende, pois, cuidado em cumprir todos os estatutos e os juízos que eu, hoje, vos prescrevo.

[32] noudattakaa tarkoin kaikkia niitä lakeja ja säädöksiä, jotka minä tänä päivänä teille annan.”

Deuteronômio 12

O lugar do culto verdadeiro

[1] São estes os estatutos e os juízos que cuidareis de cumprir na terra que vos deu o SENHOR, Deus de vossos pais, para a possuirdes todos os dias que viverdes sobre a terra.

[2] Destruireis por completo todos os lugares onde as nações que ides desapossar serviram aos seus deuses, sobre as altas montanhas, sobre os outeiros e debaixo de toda árvore frondosa;

[3] deitareis abaixo os seus altares, e despedaçareis as suas colunas, e os seus postes-ídolos queimareis, e despedaçareis as imagens esculpidas dos seus deuses, e apagareis o seu nome daquele lugar.

5. Mooseksen 12

LAIN KÄSKYT JA SÄÄDÖKSET
Oikea uhripaikka

[1]”Nämä ovat ne lait ja säädökset, joita teidän tulee noudattaa tarkoin siinä maassa, jonka Herra , teidän isienne Jumala, antaa perintöomaisuudeksenne. Noudattakaa niitä niin kauan kuin elätte maan päällä.

[2] Hävittäkää perin pohjin kaikki korkeilla vuorilla, kukkuloilla tai minkä tahansa lehtevän puun alla olevat paikat, joissa karkottamanne kansat ovat palvelleet jumaliaan.

[3] Hajottakaa heidän alttarinsa, särkekää heidän patsaansa, polttakaa heidän aseransa, hakatkaa maahan heidän jumaliensa patsaat ja hävittäkää niiden nimet noista paikoista.

[4] Não fareis assim para com o SENHOR, vosso Deus,

[5] mas buscareis o lugar que o SENHOR, vosso Deus, escolher de todas as vossas tribos, para ali pôr o seu nome e sua habitação; e para lá ireis.

[6] A esse lugar fareis chegar os vossos holocaustos, e os vossos sacrifícios, e os vossos dízimos, e a oferta das vossas mãos, e as ofertas votivas, e as ofertas voluntárias, e os primogênitos das vossas vacas e das vossas ovelhas.

[7] Lá, comereis perante o SENHOR, vosso Deus, e vos alegrareis em tudo o que fizerdes, vós e as vossas casas, no que vos tiver abençoado o SENHOR, vosso Deus.

[8] Não procedereis em nada segundo estamos fazendo aqui, cada qual tudo o que bem parece aos seus olhos,

[9] porque, até agora, não entrastes no descanso e na herança que vos dá o SENHOR, vosso Deus.

[10] Mas passareis o Jordão e habitareis na terra que vos fará herdar o SENHOR, vosso Deus; e vos dará descanso de todos os vossos inimigos em redor, e morareis seguros.

[11] Então, haverá um lugar que escolherá o SENHOR, vosso Deus, para ali fazer habitar o seu nome; a esse lugar fareis chegar tudo o que vos ordeno: os vossos holocaustos, e os vossos sacrifícios, e os

[4]Palvellessanne Herraa , teidän Jumalaanne, älkää tehkö niin kuin he,

[5] vaan etsikää se paikka, jonka Herra , teidän Jumalanne, valitsee teidän heimojenne alueelta asettaakseen sinne nimensä ja asuakseen siellä. Menkää sinne

[6]ja viekää sinne polttouhrinne ja teurasuhrinne, kymmenyksenne, uhrilahjanne, vapaaehtoiset uhrinne, lupausuhrinne sekä nautojenne ja lampaittenne esikoiset.

[7] Syökää siellä, Herran , teidän Jumalanne, edessä ja iloitkaa perheinenne kaikesta, mitä olette saaneet hankittua ja millä Herra , teidän Jumalanne, on teitä siunannut.

[8]Älkää tehkö niin kuin me täällä tänä päivänä teemme, jokainen sitä, mikä hänen omasta mielestään on oikein.

[9] Ettehän te vielä ole päässeet lepoon ettekä siihen perintömaahan, jonka Herra , teidän Jumalanne, teille antaa.

[10] Mutta te saatte mennä Jordanin yli ja asua siinä maassa, jonka Herra , teidän Jumalanne, antaa teille perinnöksi. Hän antaa teidän päästä rauhaan kaikista ympärillänne olevista vihollisista, ja te saatte asua turvassa.

[11] Viekää silloin siihen paikkaan, jonka Herra , teidän Jumalanne, valitsee nimensä asuinsijaksi, kaikki, mitä minä teille säädän: polttouhrinne ja teurasuhrinne, kymmenyksenne ja

vossos dízimos, e a oferta das vossas mãos, e toda escolha dos vossos votos feitos ao SENHOR,

uhrilahjanne, niin myös kaikki parhaat lupausuhrinne, jotka lupaatte Herralle .

12 e vos alegrareis perante o SENHOR, vosso Deus, vós, os vossos filhos, as vossas filhas, os vossos servos, as vossas servas e o levita que mora dentro das vossas cidades e que não tem porção nem herança convosco.

12 Iloitkaa siellä, Herran , teidän Jumalanne, edessä, te ja teidän poikanne ja tyttärenne, palvelijanne ja palvelijattarenne sekä leeviläiset, jotka asuvat porttienne sisällä. Leeviläisillä ei näet ole osuutta eikä perintöosaa teidän keskuudessanne.

13 Guarda-te, não ofereças os teus holocaustos em todo lugar que vires;

13Pitäkää huoli siitä, ettette uhraa polttouhrejanne missä tahansa paikassa, jonka satutte näkemään,

14 mas, no lugar que o SENHOR escolher numa das tuas tribos, ali oferecerás os teus holocaustos e ali farás tudo o que te ordeno.

14 vaan ainoastaan siinä paikassa, jonka Herra valitsee jonkin heimonne alueelta. Uhratkaa siellä polttouhrinne ja tehkää kaikki, mitä minä käsken teidän tehdä.”

De como comer a carne e as ofertas

15 Porém, consoante todo desejo da tua alma, poderás matar e comer carne nas tuas cidades, segundo a bênção do SENHOR, teu Deus; o imundo e o limpo dela comerão, assim como se come da carne do corço e do veado.

16 Tão-somente o sangue não comerás; sobre a terra o derramarás como água.

17 Nas tuas cidades, não poderás comer o dízimo do teu cereal, nem do teu vinho, nem do teu azeite, nem os primogênitos das tuas vacas, nem das tuas ovelhas, nem nenhuma das tuas ofertas votivas, que houveres prometido, nem as tuas ofertas voluntárias, nem as ofertas das tuas mãos;

Teurastus ja veri

15”Saatte kuitenkin teurastaa karjaa ja syödä lihaa mielin määrin kaikkialla, missä asutte , sen mukaan kuin Herra , teidän Jumalanne, teitä siunaa. Sekä saastainen että puhdas voivat syödä sitä niin kuin syödään gasellia tai peuraa.

16 Ainoastaan verta ette saa syödä, vaan teidän on vuodatettava se maahan kuin vesi.

17Te ette saa syödä asuinpaikoissanne jyvienne, viininne tai öljynne kymmenyksiä, nautojenne tai lampaittenne esikoisia ettekä mitään lupausuhrejanne tai vapaaehtoisia lahjojanne tai uhrejanne.

[18] mas o comerás perante o SENHOR, teu Deus, no lugar que o SENHOR, teu Deus, escolher, tu, e teu filho, e tua filha, e teu servo, e tua serva, e o levita que mora na tua cidade; e perante o SENHOR, teu Deus, te alegrarás em tudo o que fizeres.

[18] Teidän ja teidän poikienne ja tyttärienne, teidän palvelijainne ja palvelijattarienne sekä luonanne asuvien leeviläisten tulee syödä niitä Herran , teidän Jumalanne, edessä siinä paikassa, jonka Herra , teidän Jumalanne, valitsee. Iloitkaa Herran , teidän Jumalanne, edessä kaikesta, mitä olette saaneet hankituksi.

[19] Guarda-te, não desampares o levita todos os teus dias na terra.

[19]Pitäkää huoli siitä, ettette jätä osattomaksi leeviläistä, niin kauan kuin elätte maassanne.

[20] Quando o SENHOR, teu Deus, alargar o teu território, como te prometeu, e, por desejares comer carne, disseres: Comerei carne, então, segundo o teu desejo, comerás carne.

[20]Kun Herra , teidän Jumalanne, on laajentanut alueenne, niin kuin hän on teille luvannut, ja kun te haluatte syödä lihaa ja sanotte: 'Minä tahdon syödä lihaa', niin syökää lihaa mielin määrin.

[21] Se estiver longe de ti o lugar que o SENHOR, teu Deus, escolher para nele pôr o seu nome, então, matarás das tuas vacas e tuas ovelhas, que o SENHOR te houver dado, como te ordenei; e comerás dentro da tua cidade, segundo todo o teu desejo.

[21]Jos se paikka, jonka Herra , teidän Jumalanne, valitsee asettaakseen sinne nimensä, on liian kaukana teidän alueestanne, niin teurastakaa asuinpaikoissanne, sillä tavoin kuin minä olen teitä käskenyt, nautojanne, lampaitanne ja vuohianne, joita Herra on teille antanut, ja syökää niitä mielin määrin.

[22] Porém, como se come da carne do corço e do veado, assim comerás destas carnes; destas comerá tanto o homem imundo como o limpo.

[22] Te saatte syödä niitä, kunhan vain syötte niitä niin kuin gasellia ja peuraa. Sekä saastainen että puhdas voivat syödä niitä.

[23] Somente empenha-te em não comeres o sangue, pois o sangue é a vida; pelo que não comerás a vida com a carne.

[23] Mutta pysykää lujina siinä, ettette syö verta, sillä veri on sielu , ettekä te saa syödä sielua lihan mukana.

[24] Não o comerás; na terra o derramarás como água.

[24]Älkää syökö sitä, vaan vuodattakaa se maahan niin kuin vesi.

25 Não o comerás, para que bem te suceda a ti e a teus filhos, depois de ti, quando fizeres o que é reto aos olhos do SENHOR.

26 Porém tomarás o que houveres consagrado daquilo que te pertence e as tuas ofertas votivas e virás ao lugar que o SENHOR escolher.

27 E oferecerás os teus holocaustos, a carne e o sangue sobre o altar do SENHOR, teu Deus; e o sangue dos teus sacrifícios se derramará sobre o altar do SENHOR, teu Deus; porém a carne comerás.

28 Guarda e cumpre todas estas palavras que te ordeno, para que bem te suceda a ti e a teus filhos, depois de ti, para sempre, quando fizeres o que é bom e reto aos olhos do SENHOR, teu Deus.

29 Quando o SENHOR, teu Deus, eliminar de diante de ti as nações, para as quais vais para possuí-las, e as desapossares e habitares na sua terra,

30 guarda-te, não te enlaces com imitá-las, após terem sido destruídas diante de ti; e que não indagues acerca dos seus deuses, dizendo: Assim como serviram estas nações aos seus deuses, do mesmo modo também farei eu.

31 Não farás assim ao SENHOR, teu Deus, porque tudo o que é abominável ao SENHOR e que ele odeia fizeram eles a seus deuses, pois até seus filhos e suas filhas queimaram aos seus deuses.

25 Älkää syökö sitä. Kun teette niin kuin on oikein Herran silmissä, teidän ja teidän lastenne käy hyvin.

26 Pyhittämänne lahjat sekä lupausuhrinne teidän on kuitenkin vietävä siihen paikkaan, jonka Herra on valinnut.

27 Uhratkaa polttouhrinne, sekä liha että veri, Herran , teidän Jumalanne, alttarilla. Teurasuhrienne veri valutettakoon Herran , teidän Jumalanne, alttarille, mutta lihan te saatte syödä.

28 Noudattakaa ja totelkaa kaikkia näitä käskyjä , jotka minä teille annan, että teidän ja lastenne kävisi aina hyvin, kun teette sitä, mikä on hyvää ja oikein Herran , teidän Jumalanne, silmissä.”

Varoitus epäjumalanpalveluksesta

29 ” Herra , teidän Jumalanne, hävittää ne kansat, joiden maan te menette ottamaan omaksenne. Kun te saatte heidän maansa omaksenne ja asetutte siihen asumaan,

30 niin varokaa, ettette joudu heidän ansoihinsa, sitten kun heidät on hävitetty teidän edeltänne, ettekä seuraa heidän tapojaan ja etsi heidän jumaliaan kysyen: ’Kuinka nämä kansat palvelivat jumaliaan? Minäkin tahdon tehdä niin.’

31 Älkää tehkö niin palvellessanne Herraa , teidän Jumalaanne. Nuo kansat ovat palvellessaan jumaliaan tehneet kaikkea, mitä Herra inhoaa ja mitä hän vihaa. He ovat polttaneet tulessa jumalilleen jopa omia poikiaan ja tyttäriään.”

[32] Tudo o que eu te ordeno observarás; nada lhe acrescentarás, nem diminuirás.

Deuteronômio 13

Contra os falsos profetas e os idólatras

[1] Quando profeta ou sonhador se levantar no meio de ti e te anunciar um sinal ou prodígio,

[2] e suceder o tal sinal ou prodígio de que te houver falado, e disser: Vamos após outros deuses, que não conheceste, e sirvamo-los,

[3] não ouvirás as palavras desse profeta ou sonhador; porquanto o SENHOR, vosso Deus, vos prova, para saber se amais o SENHOR, vosso Deus, de todo o vosso coração e de toda a vossa alma.

[4] Andareis após o SENHOR, vosso Deus, e a ele temereis; guardareis os seus mandamentos, ouvireis a sua voz, a ele servireis e a ele vos achegareis.

[5] Esse profeta ou sonhador será morto, pois pregou rebeldia contra o SENHOR, vosso Deus, que vos tirou da terra do Egito e vos resgatou da casa da servidão, para vos apartar do caminho que vos ordenou o SENHOR, vosso Deus, para andardes nele. Assim, eliminarás o mal do meio de ti.

5. Mooseksen 13

[1]”Pitäkää huoli siitä, että noudatatte kaikkea, mitä minä käsken. Älkää lisätkö siihen mitään älkääkä ottako siitä mitään pois.”

Varoitus vääristä profeetoista ja eksyttäjistä

[2]”Jos keskuudestanne nousee profeetta tai unennäkijä, joka lupaa teille tunnusteon tai ihmeen,

[3]ja jos tuo tunnusteko tai ihme tapahtuu ja hän sanoo teille vielä: ’Lähtekäämme seuraamaan ja palvelemaan muita jumalia, joita te ette tunne’,

[4]niin älkää kuunnelko sen profeetan puhetta tai sitä unennäkijää. Herra , teidän Jumalanne, näet koettelee teitä saadakseen tietää, rakastatteko te Herraa , teidän Jumalaanne, koko sydämestänne ja koko sielustanne.

[5]Seuratkaa Herraa , teidän Jumalaanne, pelätkää häntä ja noudattakaa hänen käskyjään. Olkaa kuuliaisia hänelle, palvelkaa häntä ja riippukaa hänessä kiinni.

[6]Mutta tuo profeetta tai unennäkijä on surmattava, sillä hän on julistanut luopumusta Herrasta , teidän Jumalastanne, joka vei teidät pois Egyptin maasta ja lunasti teidät orjuuden pesästä. Tuo profeetta tahtoi vietellä teidät pois siltä tieltä, jota Herra , teidän Jumalanne, käski teidän vaeltaa. Poistakaa paha keskuudestanne.

[6] Se teu irmão, filho de tua mãe, ou teu filho, ou tua filha, ou a mulher do teu amor, ou teu amigo que amas como à tua alma te incitar em segredo, dizendo: Vamos e sirvamos a outros deuses, que não conheceste, nem tu, nem teus pais,

[7] dentre os deuses dos povos que estão em redor de ti, perto ou longe de ti, desde uma até à outra extremidade da terra,

[8] não concordarás com ele, nem o ouvirás; não olharás com piedade, não o pouparás, nem o esconderás,

[9] mas, certamente, o matarás. A tua mão será a primeira contra ele, para o matar, e depois a mão de todo o povo.

[10] Apedrejá-lo-ás até que morra, pois te procurou apartar do SENHOR, teu Deus, que te tirou da terra do Egito, da casa da servidão.

[11] E todo o Israel ouvirá e temerá, e não se tornará a praticar maldade como esta no meio de ti.

[12] Quando em alguma das tuas cidades que o SENHOR, teu Deus, te dá, para ali habitares, ouvires dizer

[13] que homens malignos saíram do meio de ti e incitaram os moradores da sua cidade, dizendo: Vamos e sirvamos a outros deuses, que não conheceste,

[14] então, inquirirás, investigarás e, com diligência, perguntarás; e eis que, se for

[7]Vaikka veljesi, oman äitisi poika, tai poikasi, tyttäresi tai sylissäsi oleva vaimosi tai sydänystäväsi yllyttäisi sinua salaa ja sanoisi: ’Ryhtykäämme palvelemaan muita jumalia’, joita sinä et tunne eivätkä isäsi tunteneet,

[8]niiden kansojen jumalia, jotka asuvat teidän ympärillänne maan äärestä toiseen, lähellä sinua tai kaukana sinusta,

[9] älä suostu hänen pyyntöönsä äläkä kuuntele häntä. Älä sääli, älä armahda häntä äläkä salaa hänen rikostaan,

[10] vaan surmaa hänet. Sinun oma kätesi kohotkoon ensimmäisenä häntä vastaan surmaamaan hänet, sitten koko kansan käsi.

[11]Kivitä hänet kuoliaaksi, sillä hän koetti saada sinut luopumaan Herrasta , sinun Jumalastasi, joka vei sinut pois Egyptin maasta, orjuuden pesästä.

[12] Koko Israel saakoon kuulla sen ja pelätköön, niin ettei kukaan keskuudessanne enää tekisi sellaista pahaa.”

Herrasta luopuneet kaupungit

[13]”Jos kuulet, että jossakin kaupungeistasi, jotka Herra , sinun Jumalasi, antaa sinulle asuinpaikoiksi,

[14] on keskuudestanne lähtenyt kelvottomia miehiä, jotka johtavat harhaan kaupunkinsa asukkaita sanomalla: ’Ryhtykäämme palvelemaan muita jumalia’, jumalia, joita te ette tunne,

[15] niin tutki, tiedustele ja kysele asiasta tarkoin. Jos on varmasti totta, että

verdade e certo que tal abominação se cometeu no meio de ti,

15 então, certamente, ferirás a fio de espada os moradores daquela cidade, destruindo-a completamente e tudo o que nela houver, até os animais.

16 Ajuntarás todo o seu despojo no meio da sua praça e a cidade e todo o seu despojo queimarás por oferta total ao SENHOR, teu Deus, e será montão perpétuo de ruínas; nunca mais se edificará.

17 Também nada do que for condenado deverá ficar em tua mão, para que o SENHOR se aparte do ardor da sua ira, e te faça misericórdia, e tenha piedade de ti, e te multiplique, como jurou a teus pais,

18 se ouvires a voz do SENHOR, teu Deus, e guardares todos os seus mandamentos que hoje te ordeno, para fazeres o que é reto aos olhos do SENHOR, teu Deus.

Deuteronômio 14

Mutilação do corpo proibida

1 Filhos sois do SENHOR, vosso Deus; não vos dareis golpes, nem sobre a testa fareis calva por causa de algum morto.

2 Porque sois povo santo ao SENHOR, vosso Deus, e o SENHOR vos escolheu de todos os povos que há sobre a face da terra, para lhe serdes seu povo próprio.

Leis sobre os animais limpos e os imundos
Levítico 11.1-47

sellainen iljettävä teko on tehty teidän keskuudessanne,

16 sinun on surmattava tuon kaupungin asukkaat miekalla. Vihkikää kaupunki tuhon omaksi ja kaikki, mitä siinä on. Tappakaa sen eläimetkin miekalla.

17 Kokoa kaikki sieltä saatu saalis keskelle sen toria ja polta sekä kaupunki että kaikki sieltä saatu saalis kokonaisuhrina Herralle , sinun Jumalallesi. Tulkoon siitä ikuinen rauniokumpu; älköön sitä koskaan enää rakennettako.

18 Älköön käsiisi tarttuko mitään tuhon omaksi vihitystä, että Herra leppyisi palavasta vihastaan, antaisi sinulle armon, säälisi sinua ja tekisi sinusta monilukuisen kansan, niin kuin hän on vannonut isillesi.

19 Sinun on vain kuunneltava Herran , sinun Jumalasi, ääntä, niin että pidät kaikki hänen käskynsä, jotka minä tänä päivänä sinulle annan, ja teet sitä, mikä on oikein Herran , sinun Jumalasi, silmissä.”

5. Mooseksen 14

Kielletyt surumerkit

1”Te olette Herran , teidän Jumalanne, lapsia. Älkää viillelkö ihoanne älkääkä ajako otsapuoltanne kaljuksi vainajan tähden,

2sillä te olette Herralle , teidän Jumalallenne, pyhitetty kansa. Herra on valinnut teidät omaksi kansakseen kaikkien maan päällä asuvien kansojen joukosta.”

Puhtaat ja saastaiset eläimet

[3] Não comereis coisa alguma abominável.	[3]”Älkää syökö mitään iljettävää.
[4] São estes os animais que comereis: o boi, a ovelha, a cabra,	[4]Nämä ovat ne eläimet, joita te saatte syödä: härkä, lammas ja vuohi,
[5] o veado, a gazela, a corça, a cabra montês, o antílope, a ovelha montês e o gamo.	[5] peura, gaselli, metsäkauris, vuorikauris, antilooppi, puhveli ja villivuohi.
[6] Todo animal que tem unhas fendidas, e o casco se divide em dois, e rumina, entre os animais, isso comereis.	[6] Te saatte syödä kaikkia eläimiä, joilla on kokonaan halkinaiset, kaksivarpaiset sorkat ja jotka märehtivät.
[7] Porém estes não comereis, dos que somente ruminam ou que têm a unha fendida: o camelo, a lebre e o arganaz, porque ruminam, mas não têm a unha fendida; imundos vos serão.	[7] Niistä, jotka märehtivät tai joilla on kokonaan halkinaiset sorkat, älkää kuitenkaan syökö näitä: kamelia, jänistä ja tamaania, jotka kyllä märehtivät mutta joilla ei ole sorkkia. Ne ovat teille saastaisia.
[8] Nem o porco, porque tem unha fendida, mas não rumina; imundo vos será. Destes não comereis a carne e não tocareis no seu cadáver.	[8] Saastainen on teille myös sika, jolla kyllä on sorkat mutta joka ei märehdi. Näiden lihaa älkää syökö älkääkä koskeko niiden raatoihin.
[9] Isto comereis de tudo o que há nas águas: tudo o que tem barbatanas e escamas.	[9]Vesieläimistä te saatte syödä kaikkia niitä, joilla on evät ja suomut,
[10] Mas tudo o que não tiver barbatanas nem escamas não o comereis; imundo vos será.	[10]mutta älkää syökö mitään niistä, joilla ei ole eviä eikä suomuja. Ne ovat teille saastaisia.
[11] Toda ave limpa comereis.	[11]Te saatte syödä kaikkia puhtaita lintuja.
[12] Estas, porém, são as que não comereis: a águia, o quebrantosso, a águia marinha,	[12] Mutta näitä siivekkäitä älkää syökö: kotka, partakorppikotka, harmaa korppikotka,
[13] o açor, o falcão e o milhano, segundo a sua espécie;	[13]haarahaukka ja suohaukat,
[14] e todo corvo, segundo a sua espécie;	[14] kaikki korpit,
[15] o avestruz, a coruja, a gaivota e o gavião, segundo a sua espécie;	[15] strutsi, pääskynen, kalalokki, jalohaukat,
[16] o mocho, a íbis, a gralha,	[16] huuhkaja, kissapöllö, sarvipöllö,
[17] o pelicano, o abutre, o corvo marinho,	[17] pelikaani, likakorppikotka, kalasääski,

[18] a cegonha, e a garça, segundo a sua espécie, e a poupa, e o morcego.

[18] haikara, sirriäiset, harjalintu ja lepakko.

[19] Também todo inseto que voa vos será imundo; não se comerá.

[19] Myös kaikki siivelliset pikkueläimet ovat teille saastaisia, eikä niitä saa syödä.

[20] Toda ave limpa comereis.

[20]Kaikkia puhtaita siivekkäitä te kuitenkin saatte syödä.

[21] Não comereis nenhum animal que morreu por si. Podereis dá-lo ao estrangeiro que está dentro da tua cidade, para que o coma, ou vendê-lo ao estranho, porquanto sois povo santo ao SENHOR, vosso Deus. Não cozerás o cabrito no leite da sua própria mãe.

[21]Älkää syökö minkään eläimen raatoa. Voitte kuitenkin antaa sellaisen syötäväksi alueellanne asuvalle muukalaiselle tai myydä sen vierasmaalaiselle. Te olette Herralle , teidän Jumalallenne, pyhitetty kansa. Älkää keittäkö kiliä emänsä maidossa.”

Os dízimos para o serviço do SENHOR

Laki kymmenyksistä

[22] Certamente, darás os dízimos de todo o fruto das tuas sementes, que ano após ano se recolher do campo.

[22]”Erota joka vuosi kymmenykset kylvösi tuottamasta sadosta, kaikesta, mitä kasvaa pelloillasi,

[23] E, perante o SENHOR, teu Deus, no lugar que escolher para ali fazer habitar o seu nome, comerás os dízimos do teu cereal, do teu vinho, do teu azeite e os primogênitos das tuas vacas e das tuas ovelhas; para que aprendas a temer o SENHOR, teu Deus, todos os dias.

[23]ja syö ne Herran , sinun Jumalasi, edessä siinä paikassa, jonka hän valitsee nimensä asuinsijaksi. Anna kymmenykset viljastasi, viinistäsi ja öljystäsi sekä nautojesi ja lampaittesi esikoiset, että oppisit pelkäämään Herraa , sinun Jumalaasi, koko elinaikasi.

[24] Quando o caminho te for comprido demais, que os não possas levar, por estar longe de ti o lugar que o SENHOR, teu Deus, escolher para ali pôr o seu nome, quando o SENHOR, teu Deus, te tiver abençoado,

[24]Mutta jos matka siihen paikkaan, jonka Herra , sinun Jumalasi, on valinnut asettaakseen sinne nimensä, on sinulle liian pitkä voidaksesi kantaa kymmenyksesi – onhan Herra , sinun Jumalasi, siunannut sinua runsaasti –

[25] então, vende-os, e leva o dinheiro na tua mão, e vai ao lugar que o SENHOR, teu Deus, escolher.

[25] muuta kymmenyksesi rahaksi, ota rahakukkaro käteesi ja mene paikkaan, jonka Herra , sinun Jumalasi, valitsee.

[26] Esse dinheiro, dá-lo-ás por tudo o que deseja a tua alma, por vacas, ou ovelhas, ou vinho, ou bebida forte, ou qualquer

[26] Osta rahalla kaikkea, mitä haluat, nautoja tai lampaita, viiniä tai väkijuomaa, kaikkea, mitä mielesi tekee.

coisa que te pedir a tua alma; come-o ali perante o SENHOR, teu Deus, e te alegrarás, tu e a tua casa;

Syö sitten siellä Herran , sinun Jumalasi, edessä ja iloitse, sinä ja perheesi.

27 porém não desampararás o levita que está dentro da tua cidade, pois não tem parte nem herança contigo.

27 Älä myöskään jätä osattomaksi alueellasi asuvaa leeviläistä, sillä hänellä ei ole maaomaisuutta eikä perintöä niin kuin sinulla.

28 Ao fim de cada três anos, tirarás todos os dízimos do fruto do terceiro ano e os recolherás na tua cidade.

28 Joka kolmas vuosi ota kaikki kymmenykset sinä vuonna saamastasi sadosta ja pane ne talteen porttiesi sisälle,

29 Então, virão o levita (pois não tem parte nem herança contigo), o estrangeiro, o órfão e a viúva que estão dentro da tua cidade, e comerão, e se fartarão, para que o SENHOR, teu Deus, te abençoe em todas as obras que as tuas mãos fizerem.

29 niin että leeviläinen, jolla ei ole osuutta eikä perintöosaa niin kuin sinulla, sekä muukalainen, orpo ja leski, jotka asuvat alueellasi, voivat tulla ja syödä kyllikseen. Silloin Herra , sinun Jumalasi, siunaa sinua kaikessa, mitä teet.”

Deuteronômio 15

O ano da remissão

1 Ao fim de cada sete anos, farás remissão.

2 Este, pois, é o modo da remissão: todo credor que emprestou ao seu próximo alguma coisa remitirá o que havia emprestado; não o exigirá do seu próximo ou do seu irmão, pois a remissão do SENHOR é proclamada.

3 Do estranho podes exigi-lo, mas o que tiveres em poder de teu irmão, quitá-lo-ás;

4 para que entre ti não haja pobre; pois o SENHOR, teu Deus, te abençoará abundantemente na terra que te dá por herança, para a possuíres,

5. Mooseksen 15

Laki velkojen anteeksiannosta

1 ”Joka seitsemäs vuosi pane toimeen vapautus.

2 Vapautus olkoon tällainen: Jokainen, jolla on jotakin saatavaa, luopukoon vaatimasta takaisin sitä, minkä hän on lähimmäiselleen lainannut. Hän ei saa periä sitä lähimmäiseltään eikä veljeltään, sillä vapautus on julistettu Herran kunniaksi.

3 Vierasmaalaiselta voit periä saatavasi, mutta luovu siitä, minkä veljesi on sinulle velkaa.

4 Keskuudessasi ei tosin tule olemaankaan puutteenalaisia, sillä Herra siunaa sinua runsaasti siinä maassa, jonka Herra , sinun Jumalasi, antaa sinulle perinnöksi ja jonka saat ottaa omaksesi,

[5] se apenas ouvires, atentamente, a voz do SENHOR, teu Deus, para cuidares em cumprir todos estes mandamentos que hoje te ordeno.

[6] Pois o SENHOR, teu Deus, te abençoará, como te tem dito; assim, emprestarás a muitas nações, mas não tomarás empréstimos; e dominarás muitas nações, porém elas não te dominarão.

Leis a favor dos pobres
Levítico 25.35-38

[7] Quando entre ti houver algum pobre de teus irmãos, em alguma das tuas cidades, na tua terra que o SENHOR, teu Deus, te dá, não endurecerás o teu coração, nem fecharás as mãos a teu irmão pobre;

[8] antes, lhe abrirás de todo a mão e lhe emprestarás o que lhe falta, quanto baste para a sua necessidade.

[9] Guarda-te não haja pensamento vil no teu coração, nem digas: Está próximo o sétimo ano, o ano da remissão, de sorte que os teus olhos sejam malignos para com teu irmão pobre, e não lhe dês nada, e ele clame contra ti ao SENHOR, e haja em ti pecado.

[10] Livremente, lhe darás, e não seja maligno o teu coração, quando lho deres; pois, por isso, te abençoará o SENHOR, teu Deus, em toda a tua obra e em tudo o que empreenderes.

[11] Pois nunca deixará de haver pobres na terra; por isso, eu te ordeno: livremente,

[5] jos vain kuuntelet Herran , sinun Jumalasi, ääntä ja noudatat tarkoin koko tätä lakia , jonka minä tänä päivänä annan sinulle.

[6] Herra , sinun Jumalasi, siunaa sinua, niin kuin hän on sinulle puhunut. Sinä lainaat monelle kansalle, mutta sinun itsesi ei tarvitse ottaa lainaa. Sinä hallitset monia kansoja, mutta ne eivät hallitse sinua.”

Köyhien auttaminen

[7]”Jos keskuudessanne siinä maassa, jonka Herra , sinun Jumalasi, antaa sinulle, on jollakin paikkakunnalla köyhä veli, älä ole kovasydäminen äläkä sulje kättäsi köyhältä veljeltäsi.

[8]Avaa hänelle auliisti kätesi ja lainaa mielelläsi hänelle riittävästi, niin paljon kuin hän puutteessaan tarvitsee.

[9]Varo, ettei sydämeesi nouse tämä kelvoton ajatus: ’Seitsemäs vuosi, velallisten vapautusvuosi, lähestyy’, ja että et sen vuoksi katso karsaasti köyhää veljeäsi, niin ettet anna hänelle mitään. Jos hän huutaa sinun vuoksesi Herran puoleen, sinä tulet syynalaiseksi.

[10] Sinun on annettava hänelle omastasi, eikä sydämesi saa olla vastahakoinen antaessasi, sillä anteliaisuutesi vuoksi Herra , sinun Jumalasi, siunaa sinua kaikessa työssäsi ja kaikessa, mihin ryhdyt.

[11]Koska köyhät eivät koskaan lopu maasta, minä käsken sinua avaamaan

abrirás a mão para o teu irmão, para o necessitado, para o pobre na tua terra.

Leis acerca dos servos

Êxodo 21.1-11

12 Quando um de teus irmãos, hebreu ou hebréia, te for vendido, seis anos servir-te-á, mas, no sétimo, o despedirás forro.

13 E, quando de ti o despedires forro, não o deixarás ir vazio.

14 Liberalmente, lhe fornecerás do teu rebanho, da tua eira e do teu lagar; daquilo com que o SENHOR, teu Deus, te houver abençoado, lhe darás.

15 Lembrar-te-ás de que foste servo na terra do Egito e de que o SENHOR, teu Deus, te remiu; pelo que, hoje, isso te ordeno.

16 Se, porém, ele te disser: Não sairei de ti; porquanto te ama, a ti e a tua casa, por estar bem contigo,

17 então, tomarás uma sovela e lhe furarás a orelha, na porta, e será para sempre teu servo; e também assim farás à tua serva.

18 Não pareça aos teus olhos duro o despedi-lo forro; pois seis anos te serviu por metade do salário do jornaleiro; assim, o SENHOR, teu Deus, te abençoará em tudo o que fizeres.

Leis acerca dos primogênitos do gado

19 Todo primogênito que nascer do teu gado ou de tuas ovelhas, o macho consagrarás ao SENHOR, teu Deus; com o

auliisti kätesi veljillesi, kurjille ja köyhille, joita maassasi on.”

Laki orjien vapauttamisesta

12”Jos heimolaisesi, heprealainen mies tai nainen, myy itsensä sinulle ja palvelee sinua kuusi vuotta, niin päästä hänet seitsemäntenä vuotena vapaaksi.

13Kun päästät hänet lähtemään luotasi, älä lähetä häntä tyhjin käsin.

14 Anna hänelle runsaasti lahjoja pikkukarjastasi, puimatantereeltasi ja viinikuurnastasi. Koska Herra , sinun Jumalasi, on sinua siunannut, niin anna omastasi hänelle.

15 Muista, että itse olit orjana Egyptin maassa ja että Herra , sinun Jumalasi, lunasti sinut. Sen tähden minä tänään annan sinulle tämän käskyn.

16 Hän saattaa kuitenkin sanoa sinulle: ’En tahdo lähteä luotasi’, sillä hän rakastaa sinua ja perhettäsi ja hänen on sinun luonasi hyvä olla.

17Ota silloin naskali ja lävistä hänen korvansa ovea vasten. Näin hänestä tulee sinun elinikäinen orjasi. Tee samoin myös orjattarellesi.

18Älköön sinusta olko vaikea päästää orjaasi vapaaksi, onhan hän kuutena vuotena ollut sinulle kaksin verroin palkkalaisen arvoinen. Silloin Herra , sinun Jumalasi, siunaa sinua kaikessa, mitä teet.”

Laki karjan esikoisista

19”Pyhitä Herralle , Jumalallesi, kaikki nautakarjaasi ja pikkukarjaasi syntyvät urospuoliset esikoiset. Älä käytä

primogênito do teu gado não trabalharás, nem tosquiarás o primogênito das tuas ovelhas.

[20] Comê-lo-ás perante o SENHOR, tu e a tua casa, de ano em ano, no lugar que o SENHOR escolher.

[21] Porém, havendo nele algum defeito, se for coxo, ou cego, ou tiver outro defeito grave, não o sacrificarás ao SENHOR, teu Deus.

[22] Na tua cidade, o comerás; o imundo e o limpo o comerão juntamente, como a carne do corço ou do veado.

[23] Somente o seu sangue não comerás; sobre a terra o derramarás como água.

Deuteronômio 16

As três festas dos judeus
A Páscoa
Êxodo 23.14-15; 34.18; Levítico 23.4-8

[1] Guarda o mês de abibe e celebra a Páscoa do SENHOR, teu Deus; porque, no mês de abibe, o SENHOR, teu Deus, te tirou do Egito, de noite.

[2] Então, sacrificarás como oferta de Páscoa ao SENHOR, teu Deus, do rebanho e do gado, no lugar que o SENHOR escolher para ali fazer habitar o seu nome.

[3] Nela, não comerás levedado; sete dias, nela, comerás pães asmos, pão de aflição (porquanto, apressadamente, saíste da terra do Egito), para que te lembres, todos os dias da tua vida, do dia em que saíste da terra do Egito.

nautakarjasi esikoismullikkaa työssä äläkä keritse lampaasi tai vuohesi esikoista.

[20]Syö ne perheinesi Herran , sinun Jumalasi, edessä joka vuosi siinä paikassa, jonka Herra valitsee.

[21]Jos esikoiseläimellä on jokin vamma, jos se ontuu tai on sokea tai jos sillä on jokin muu paha vamma, mikä tahansa, niin älä uhraa sitä Herralle , sinun Jumalallesi.

[22]Syö se omalla paikkakunnallasi. Niin hyvin saastainen kuin puhdas saakoon syödä sitä niin kuin gasellia tai peuraa.

[23] Sen verta älä kuitenkaan syö; vuodata se maahan niin kuin vesi.”

5. Mooseksen 16

Pääsiäinen ja happamattoman leivän juhla

[1]”Muista, että aabib-kuussa sinun tulee viettää Herran , sinun Jumalasi, pääsiäistä, sillä aabib-kuussa Herra , sinun Jumalasi, vei sinut yöllä pois Egyptistä.

[2]Teurasta silloin Herralle , sinun Jumalallesi, pääsiäisuhriksi lampaita, vuohia ja nautoja siinä paikassa, jonka Herra valitsee nimensä asuinsijaksi.

[3]Älä syö pääsiäisuhrin kanssa mitään hapatettua. Seitsemänä päivänä sinun on syötävä sen kanssa happamatonta leipää, kurjuuden leipää, että muistaisit aina sen päivän, jona lähdit Egyptin maasta. Sinunhan oli lähdettävä kiireesti pois Egyptin maasta.

[4] Fermento não se achará contigo por sete dias, em todo o teu território; também da carne que sacrificares à tarde, no primeiro dia, nada ficará até pela manhã.

[4]Seitsemään päivään ei hapanta taikinaa saa näkyä koko sinun maassasi, eikä ensimmäisen päivän iltana teurastamasi uhrin lihaa saa jäädä yön yli seuraavaan aamuun.

[5] Não poderás sacrificar a Páscoa em nenhuma das tuas cidades que te dá o SENHOR, teu Deus,

[5]Sinä et saa teurastaa pääsiäisuhria millään muulla niistä paikkakunnista, jotka Herra , sinun Jumalasi, antaa sinulle,

[6] senão no lugar que o SENHOR, teu Deus, escolher para fazer habitar o seu nome, ali sacrificarás a Páscoa à tarde, ao pôr-do-sol, ao tempo em que saíste do Egito.

[6] kuin siinä paikassa, jonka Herra , sinun Jumalasi, valitsee nimensä asuinsijaksi. Teurasta siellä pääsiäisuhri auringon laskiessa, siihen aikaan illasta, jolloin lähdit Egyptistä.

[7] Então, a cozerás e comerás no lugar que o SENHOR, teu Deus, escolher; sairás pela manhã e voltarás às tuas tendas.

[7] Keitä ja syö se paikassa, jonka Herra , sinun Jumalasi, on valinnut. Seuraavana aamuna saat lähteä paluumatkalle kotiisi.

[8] Seis dias comerás pães asmos, e, no sétimo dia, é solenidade ao SENHOR, teu Deus; nenhuma obra farás.

[8] Kuutena päivänä sinun on syötävä happamatonta leipää. Seitsemäntenä päivänä on Herran , sinun Jumalasi, juhlakokous. Älä tee silloin työtä.”

O Pentecostes

Êxodo 23.16; 34.22; Levítico 23.15-21

[9] Sete semanas contarás; quando a foice começar na seara, entrarás a contar as sete semanas.

[10] E celebrarás a Festa das Semanas ao SENHOR, teu Deus, com ofertas voluntárias da tua mão, segundo o SENHOR, teu Deus, te houver abençoado.

[11] Alegrar-te-ás perante o SENHOR, teu Deus, tu, e o teu filho, e a tua filha, e o teu servo, e a tua serva, e o levita que está dentro da tua cidade, e o estrangeiro, e o órfão, e a viúva que estão no meio de ti,

Viikkojuhla

[9]”Laske seitsemän viikkoa siitä, kun sirppi leikkaa ensi kerran viljaa,

[10]ja vietä sitten Herran , sinun Jumalasi, viikkojuhla. Anna vapaaehtoisia lahjoja sen mukaan kuin Herra , sinun Jumalasi, on sinua siunannut.

[11]Iloitse Herran , sinun Jumalasi, edessä, sinä sekä poikasi ja tyttäresi, palvelijasi ja palvelijattaresi, alueellanne asuva leeviläinen ja keskuudessanne asuva muukalainen sekä orpo ja leski. Iloitse

no lugar que o SENHOR, teu Deus, escolher para ali fazer habitar o seu nome.

12 Lembrar-te-ás de que foste servo no Egito, e guardarás estes estatutos, e os cumprirás.

siinä paikassa, jonka Herra , sinun Jumalasi, valitsee nimensä asuinsijaksi.

12 Muista, että olit itse orjana Egyptissä. Noudata siis tarkoin näitä käskyjä.”

Os Tabernáculos
Levítico 23.33-43

Lehtimajanjuhla

13 A Festa dos Tabernáculos, celebrá-la-ás por sete dias, quando houveres recolhido da tua eira e do teu lagar.

13”Kun olet korjannut sadon puimatantereeltasi ja viinikuurnastasi, vietä seitsemän päivää lehtimajanjuhlaa.

14 Alegrar-te-ás, na tua festa, tu, e o teu filho, e a tua filha, e o teu servo, e a tua serva, e o levita, e o estrangeiro, e o órfão, e a viúva que estão dentro das tuas cidades.

14Iloitse juhlapäivinäsi, sinä ja poikasi, tyttäresi, palvelijasi ja palvelijattaresi sekä alueellasi asuva leeviläinen, muukalainen, orpo ja leski.

15 Sete dias celebrarás a festa ao SENHOR, teu Deus, no lugar que o SENHOR escolher, porque o SENHOR, teu Deus, há de abençoar-te em toda a tua colheita e em toda obra das tuas mãos, pelo que de todo te alegrarás.

15 Seitsemän päivää vietä juhlaa Herran , sinun Jumalasi, kunniaksi siinä paikassa, jonka Herra valitsee. Herra , sinun Jumalasi, siunaa kaikki sinun satosi ja kaikki kättesi työt. Siitä kaikesta sinun tulee iloita!

16 Três vezes no ano, todo varão entre ti aparecerá perante o SENHOR, teu Deus, no lugar que escolher, na Festa dos Pães Asmos, e na Festa das Semanas, e na Festa dos Tabernáculos; porém não aparecerá de mãos vazias perante o SENHOR;

16 Kolme kertaa vuodessa, happamattoman leivän juhlana, viikkojuhlana ja lehtimajanjuhlana, koko sinun miesväkesi tulkoon Herran , sinun Jumalasi, eteen siihen paikkaan, jonka hän valitsee. Tyhjin käsin älköön kukaan tulko Herran eteen.

17 cada um oferecerá na proporção em que possa dar, segundo a bênção que o SENHOR, seu Deus, lhe houver concedido.

17Jokainen tuokoon lahjansa sen siunauksen mukaan, jonka Herra , sinun Jumalasi, on hänelle antanut.”

Deveres dos juízes
Êxodo 23.6-9

Tuomarin velvollisuudet

18 Juízes e oficiais constituirás em todas as tuas cidades que o SENHOR, teu Deus, te der entre as tuas tribos, para que julguem o povo com reto juízo.

18 ”Aseta tuomarit ja johtomiehet kaikkiin kaupunkeihisi, jotka Herra , sinun Jumalasi, sinulle antaa heimojasi varten.

19 Não torcerás a justiça, não farás acepção de pessoas, nem tomarás suborno; porquanto o suborno cega os olhos dos sábios e subverte a causa dos justos.

20 A justiça seguirás, somente a justiça, para que vivas e possuas em herança a terra que te dá o SENHOR, teu Deus.

21 Não estabelecerás poste-ídolo, plantando qualquer árvore junto ao altar do SENHOR, teu Deus, que fizeres para ti.
22 Nem levantarás coluna, a qual o SENHOR, teu Deus, odeia.

Deuteronômio 17

O castigo da idolatria

1 Não sacrificarás ao SENHOR, teu Deus, novilho ou ovelha em que haja imperfeição ou algum defeito grave; pois é abominação ao SENHOR, teu Deus.

2 Quando no meio de ti, em alguma das tuas cidades que te dá o SENHOR, teu Deus, se achar algum homem ou mulher que proceda mal aos olhos do SENHOR, teu Deus, transgredindo a sua aliança,

3 que vá, e sirva a outros deuses, e os adore, ou ao sol, ou à lua, ou a todo o exército do céu, o que eu não ordenei;
4 e te seja denunciado, e o ouvires; então, indagarás bem; e eis que, sendo verdade e certo que se fez tal abominação em Israel,

Heidän tulee tuomita kansaa oikeudenmukaisesti.
19 Älä vääristä oikeutta, älä katso henkilöön äläkä ota lahjusta, sillä lahjus sokaisee viisaiden silmät ja vääristää vanhurskaiden sanat.
20Noudata tinkimättä vanhurskautta, että saisit elää ja ottaa omaksesi sen maan, jonka Herra , sinun Jumalasi, sinulle antaa.”

Epäjumalanpalvelijat tuomitaan

21”Älä istuta itsellesi aseraa äläkä mitään puuta Herran , Jumalasi, alttarin viereen, jonka olet tehnyt itseäsi varten.
22 Älä myöskään pystytä itsellesi patsaita, sillä Herra , sinun Jumalasi, vihaa niitä.”

5. Mooseksen 17

1”Älä uhraa Herralle , sinun Jumalallesi, härkää tai lammasta, jossa on jokin vamma, mikä tahansa paha vika, sillä Herra , sinun Jumalasi, inhoaa sellaista.
2Jos jossakin niistä kaupungeista, jotka Herra , sinun Jumalasi, antaa sinulle, on keskuudessanne mies tai nainen, joka tekee sellaista, mikä on pahaa Herran , sinun Jumalasi, silmissä, ja rikkoo hänen liittonsa
3 ja vastoin minun kieltoani alkaa palvella muita jumalia ja kumartaa niitä, aurinkoa, kuuta tai kaikkea taivaan joukkoa,
4 ja se kerrotaan sinulle, niin tutki asia tarkoin. Jos asia todella on niin, että Israelissa on tehty sellainen iljettävä teko,

[5] então, levarás o homem ou a mulher que fez este malefício às tuas portas e os apedrejarás, até que morram.

[6] Por depoimento de duas ou três testemunhas, será morto o que houver de morrer; por depoimento de uma só testemunha, não morrerá.

[7] A mão das testemunhas será a primeira contra ele, para matá-lo; e, depois, a mão de todo o povo; assim, eliminarás o mal do meio de ti.

Julgamento de questões difíceis

[8] Quando alguma coisa te for difícil demais em juízo, entre caso e caso de homicídio, e de demanda e demanda, e de violência e violência, e outras questões de litígio, então, te levantarás e subirás ao lugar que o SENHOR, teu Deus, escolher.

[9] Virás aos levitas sacerdotes e ao juiz que houver naqueles dias; inquirirás, e te anunciarão a sentença do juízo.

[10] E farás segundo o mandado da palavra que te anunciarem do lugar que o SENHOR escolher; e terás cuidado de fazer consoante tudo o que te ensinarem.

[11] Segundo o mandado da lei que te ensinarem e de acordo com o juízo que te disserem, farás; da sentença que te anunciarem não te desviarás, nem para a direita nem para a esquerda.

[12] O homem, pois, que se houver soberbamente, não dando ouvidos ao sacerdote, que está ali para servir ao

[5] sinun on vietävä se mies tai nainen, joka on tehnyt sen pahan teon, kaupungin portin edustalle ja kivitettävä hänet kuoliaaksi.

[6]Kuolemaan voi tuomita vain kahden tai kolmen todistajan todistuksen nojalla. Yhden todistajan todistuksen perusteella ketään ei saa surmata.

[7]Todistajien käsi kohotkoon ensimmäisenä surmaamaan tuomittua, sitten koko kansan käsi. Poistakaa paha keskuudestanne.”

Laki korkeimmasta tuomioistuimesta

[8]”Jos sinusta on liian vaikeaa ratkaista murhaan, riita-asiaan tai pahoinpitelyyn liittyviä asioita, jotka ovat kiistakysymyksinä kaupungeissasi, lähde paikkaan, jonka Herra , sinun Jumalasi, on valinnut.

[9]Mene leeviläisten pappien luo ja siihen aikaan virassa olevan tuomarin luo ja pyydä heiltä ratkaisua, niin he ilmoittavat sen sinulle.

[10]Toimi sen ohjeen mukaan, jonka he sinulle ilmoittavat siinä paikassa, jonka Herra on valinnut. Tee juuri niin kuin he sinua neuvovat.

[11] Toimi sen ohjeen mukaan, jonka he sinulle antavat, ja sen päätöksen mukaan, jonka he julistavat sinulle. Älä poikkea oikealle äläkä vasemmalle siitä, mitä he ilmoittavat sinulle.

[12] Ihminen, joka on niin julkea, ettei kuuntele tuomaria eikä pappia, joka palvelee temppelissä Herraa , sinun

SENHOR, teu Deus, nem ao juiz, esse morrerá; e eliminarás o mal de Israel,

Jumalaasi, on surmattava. Poista paha Israelista.

13 para que todo o povo o ouça, tema e jamais se ensoberbeça.

13 Koko kansa saakoon kuulla tämän ja pelätköön, jottei kukaan enää olisi niin julkea.”

A eleição e os deveres de um rei

Laki kuninkuudesta

14 Quando entrares na terra que te dá o SENHOR, teu Deus, e a possuíres, e nela habitares, e disseres: Estabelecerei sobre mim um rei, como todas as nações que se acham em redor de mim,

14”Kun olet saapunut maahan, jonka Herra , sinun Jumalasi, antaa sinulle, ja olet ottanut sen omaksesi ja asettunut siihen asumaan, sinä sanot: ’Minä asetan itselleni kuninkaan, niin kuin kaikki muutkin ympärilläni asuvat kansat ovat asettaneet.’

15 estabelecerás, com efeito, sobre ti como rei aquele que o SENHOR, teu Deus, escolher; homem estranho, que não seja dentre os teus irmãos, não estabelecerás sobre ti, e sim um dentre eles.

15Aseta silloin kuninkaaksesi se, jonka Herra , sinun Jumalasi, valitsee. Aseta kuninkaaksesi joku veljistäsi. Muukalaisesta, joka ei ole sinun veljesi, et saa tehdä hallitsijaa.

16 Porém este não multiplicará para si cavalos, nem fará voltar o povo ao Egito, para multiplicar cavalos; pois o SENHOR vos disse: Nunca mais voltareis por este caminho.

16 Älköön kuningas hankkiko itselleen paljon hevosia ja älköön hän lähettäkö miehiä Egyptiin hankkimaan paljon hevosia. Onhan Herra sanonut teille: ’Te ette saa enää palata takaisin tätä tietä.’

17 Tampouco para si multiplicará mulheres, para que o seu coração se não desvie; nem multiplicará muito para si prata ou ouro.

17Älköön hän myöskään ottako itselleen monta vaimoa, ettei hänen sydämensä kääntyisi pois Herrasta. Älköön hän kootko itselleen kovin paljon hopeaa ja kultaa.

18 Também, quando se assentar no trono do seu reino, escreverá para si um traslado desta lei num livro, do que está diante dos levitas sacerdotes.

18Kun hän on noussut valtaistuimelleen, hänen pitää kirjoituttaa itselleen kirjaan jäljennös tästä laista, joka on leeviläisten pappien hallussa.

19 E o terá consigo e nele lerá todos os dias da sua vida, para que aprenda a temer o SENHOR, seu Deus, a fim de guardar todas

19Olkoon se hänen luonaan koko hänen elämänsä ajan. Lukekoon hän sitä, että hän oppisi pelkäämään Herraa , Jumalaansa, ja noudattamaan tarkoin

as palavras desta lei e estes estatutos, para os cumprir.

[20] Isto fará para que o seu coração não se eleve sobre os seus irmãos e não se aparte do mandamento, nem para a direita nem para a esquerda; de sorte que prolongue os dias no seu reino, ele e seus filhos no meio de Israel.

kaikkia tämän opetuksen sanoja ja näitä lakeja sekä toimimaan niiden mukaan,

[20]ettei hänen sydämensä ylpistyisi hänen veljiään kohtaan ja ettei hän kääntyisi pois näistä käskyistä oikealle eikä vasemmalle. Silloin hän ja hänen poikansa saavat hallita kauan Israelia.”

Deuteronômio 18

A herança e os direitos dos sacerdotes e dos levitas

[1] Os sacerdotes levitas e toda a tribo de Levi não terão parte nem herança em Israel; das ofertas queimadas ao SENHOR e daquilo que lhes é devido comerão.

[2] Pelo que não terão herança no meio de seus irmãos; o SENHOR é a sua herança, como lhes tem dito.

[3] Será este, pois, o direito devido aos sacerdotes, da parte do povo, dos que oferecerem sacrifício, seja gado ou rebanho: que darão ao sacerdote a espádua, e as queixadas, e o bucho.

[4] Dar-lhe-ás as primícias do teu cereal, do teu vinho e do teu azeite e as primícias da tosquia das tuas ovelhas.

[5] Porque o SENHOR, teu Deus, o escolheu de entre todas as tuas tribos para ministrar em o nome do SENHOR, ele e seus filhos, todos os dias.

[6] Quando vier um levita de alguma das tuas cidades de todo o Israel, onde ele

5. Mooseksen 18

Pappien ja leeviläisten oikeudet

[1]”Leeviläisillä papeilla ja koko Leevin heimolla ei ole osuutta eikä perintömaata Israelissa. He saavat elantonsa Herran tuliuhreista ja hänen perintöosastaan.

[2]Heillä ei ole perintöosaa veljiensä keskuudessa. Herra itse on heidän perintöosansa, niin kuin hän on heille puhunut.

[3] Papeille kuuluva osuus kansan uhraamista teurasuhreista, olipa kyseessä härkä tai lammas, on tämä: lapa, poskilihat ja maha. Ne annettakoon papille.

[4]Anna papeille viljasi, viiniköynnöstesi ja öljypuittesi ensihedelmät sekä lampaistasi kerityt ensimmäiset villat.

[5] Herra, sinun Jumalasi, on näet valinnut Leevin kaikista heimoistasi, että hän ja hänen poikansa seisoisivat aina palvelemassa Herran nimessä.

[6] Jos leeviläinen haluaa tulla jostakin kaupungistasi, mistä hyvänsä, missä hän asuu muukalaisena Israelissa, hän tulkoon

habita, e vier com todo o desejo da sua alma ao lugar que o SENHOR escolheu,

vapaasti siihen paikkaan, jonka Herra valitsee,

7 e ministrar em o nome do SENHOR, seu Deus, como também todos os seus irmãos, os levitas, que assistem ali perante o SENHOR,

7 ja toimittakoon palvelusta Herran , Jumalansa, nimessä, niin kuin kaikki hänen veljensä, leeviläiset, jotka palvelevat siellä Herran edessä.

8 porção igual à deles terá para comer, além das vendas do seu patrimônio.

8Heidän tulee saada yhtäläinen osuus elatuksesta, lukuun ottamatta sitä, mitä he saavat myymällä perheomaisuuttaan."

Contra os adivinhos e os feiticeiros

Noituus kielletään

9 Quando entrares na terra que o SENHOR, teu Deus, te der, não aprenderás a fazer conforme as abominações daqueles povos.

9"Kun menet siihen maahan, jonka Herra , sinun Jumalasi, antaa sinulle, älä opettele noiden kansojen iljettäviä tekoja.

10 Não se achará entre ti quem faça passar pelo fogo o seu filho ou a sua filha, nem adivinhador, nem prognosticador, nem agoureiro, nem feiticeiro;

10Keskuudessanne ei saa olla ketään, joka panee poikansa tai tyttärensä kulkemaan tulen läpi, tekee taikoja, ennustaa merkeistä tai enteistä tai harjoittaa noituutta,

11 nem encantador, nem necromante, nem mágico, nem quem consulte os mortos;

11lukee loitsuja, kysyy neuvoa tietäjähengiltä tai kääntyy vainajien puoleen.

12 pois todo aquele que faz tal coisa é abominação ao SENHOR; e por estas abominações o SENHOR, teu Deus, os lança de diante de ti.

12 Herrainhoaa jokaista, joka sellaista tekee. Tällaisten iljettävien tekojen tähden Herra , sinun Jumalasi, karkottaa nuo kansat sinun tieltäsi.

13 Perfeito serás para com o SENHOR, teu Deus.

13 Ole nuhteeton Herran , sinun Jumalasi, edessä.

14 Porque estas nações que hás de possuir ouvem os prognosticadores e os adivinhadores; porém a ti o SENHOR, teu Deus, não permitiu tal coisa.

14 Nuo kansat, joiden maan sinä saat perinnöksesi, kyllä kuuntelevat merkeistä ennustajia ja taikuuden harjoittajia, mutta sinulle Herra , sinun Jumalasi, ei sitä salli."

A promessa do grande profeta

Herran lupaama profeetta

15 O SENHOR, teu Deus, te suscitará um profeta do meio de ti, de teus irmãos, semelhante a mim; a ele ouvirás,

15 " Herra , sinun Jumalasi, antaa nousta sinulle profeetan, minun kaltaiseni, sinun

[16] segundo tudo o que pediste ao SENHOR, teu Deus, em Horebe, quando reunido o povo: Não ouvirei mais a voz do SENHOR, meu Deus, nem mais verei este grande fogo, para que não morra.

[17] Então, o SENHOR me disse: Falaram bem aquilo que disseram.

[18] Suscitar-lhes-ei um profeta do meio de seus irmãos, semelhante a ti, em cuja boca porei as minhas palavras, e ele lhes falará tudo o que eu lhe ordenar.

[19] De todo aquele que não ouvir as minhas palavras, que ele falar em meu nome, disso lhe pedirei contas.

[20] Porém o profeta que presumir de falar alguma palavra em meu nome, que eu lhe não mandei falar, ou o que falar em nome de outros deuses, esse profeta será morto.

[21] Se disseres no teu coração: Como conhecerei a palavra que o SENHOR não falou?

[22] Sabe que, quando esse profeta falar em nome do SENHOR, e a palavra dele se não cumprir, nem suceder, como profetizou, esta é palavra que o SENHOR não disse; com soberba, a falou o tal profeta; não tenhas temor dele.

Deuteronômio 19

Seis cidades de refúgio

Números 35.9-15; Deuteronômio 4.41-43

kansasi keskeltä, veljiesi joukosta. Kuunnelkaa häntä.

[16]Juuri tätähän sinä pyysit Herralta , sinun Jumalaltasi, kun seurakunta oli koolla Hoorebilla. Sinä sanoit: ’En voi enää kuunnella Herran , minun Jumalani, ääntä enkä nähdä tätä suurta tulta. Pelkään, että kuolen.’

[17]Silloin Herra sanoi minulle: ’He ovat puhuneet oikein.

[18] Minä annan nousta heille sinun kaltaisesi profeetan heidän veljiensä keskuudesta ja panen sanani hänen suuhunsa. Hän puhuu heille kaiken, mitä minä käsken hänen puhua.

[19] Ja jokaisen, joka ei kuule minun sanojani, jotka hän puhuu minun nimessäni, minä vaadin tilille.”

Väärä profeetta on surmattava

[20]”Mutta jos joku profeetta julkeaa puhua minun nimessäni jotakin, mitä minä en ole käskenyt hänen puhua, tai puhuu muiden jumalien nimessä, on tuon profeetan kuoltava.

[21]Kysyt ehkä mielessäsi, kuinka voidaan tunnistaa sanoma, joka ei ole Herran puhetta.

[22] Jos se, mitä profeetta puhuu Herran nimessä, ei tapahdu eikä käy toteen, Herra ei ole puhunut sitä sanaa. Profeetta on silloin puhunut julkeuttaan. Älä pelkää häntä.”

5. Mooseksen 19

Turvakaupungit

[1] Quando o SENHOR, teu Deus, eliminar as nações cuja terra te dará o SENHOR, teu Deus, e as desapossares e morares nas suas cidades e nas suas casas,

[1]"Kun Herra , sinun Jumalasi, hävittää kansat, joiden maan Herra , sinun Jumalasi, antaa sinulle, ja kun sinä olet ottanut sen omaksesi ja asettunut asumaan heidän kaupunkeihinsa ja heidän taloihinsa,

[2] três cidades separarás no meio da tua terra que te dará o SENHOR, teu Deus, para a possuíres.

[2]niin erota kolme kaupunkia turvakaupungeiksi siinä maassa, jonka Herra , sinun Jumalasi, antaa sinun omaksesi.

[3] Preparar-te-ás o caminho e os limites da tua terra que te fará possuir o SENHOR, teu Deus, dividirás em três; e isto será para que nelas se acolha todo homicida.

[3] Tee teitä ja jaa kolmeen osaan sen maan alue, jonka Herra , sinun Jumalasi antaa sinulle perinnöksi. Jokainen tappaja saa paeta turvakaupunkiin.

[4] Este é o caso tocante ao homicida que nelas se acolher, para que viva: aquele que, sem o querer, ferir o seu próximo, a quem não aborrecia dantes.

[4] Sinne pakenevan tappajan asia on ratkaistava näin: Jos joku tappaa lähimmäisensä vahingossa ja tätä ennestään vihaamatta, hän saa jäädä eloon.

Privilégios oferecidos pelas cidades de refúgio

Números 35.22-28

[5] Assim, aquele que entrar com o seu próximo no bosque, para cortar lenha, e, manejando com impulso o machado para cortar a árvore, o ferro saltar do cabo e atingir o seu próximo, e este morrer, o tal se acolherá em uma destas cidades e viverá;

[5] Jos joku menee lähimmäisensä kanssa metsään puita hakkaamaan ja heiluttaa kirvestä kaataakseen puun ja terä irtoaa varresta ja osuu lähimmäiseen, niin että tämä kuolee, surmaaja voi paeta johonkin näistä kaupungeista ja saa elää.

[6] para que o vingador do sangue não persiga o homicida, quando se lhe enfurecer o coração, e o alcance, por ser comprido o caminho, e lhe tire a vida, porque não é culpado de morte, pois não o aborrecia dantes.

[6] Muuten verenkostaja, joka vimmoissaan ajaa häntä takaa, voi saavuttaa hänet pitkällä matkalla ja surmata hänet, vaikka hän ei ole ansainnut kuolemaa, koska ei ennestään vihannut lähimmäistään.

[7] Portanto, te ordeno: três cidades separarás.

[7] Sen tähden minä käsken sinua: 'Erota kolme kaupunkia.'

8 Se o SENHOR, teu Deus, dilatar os teus limites, como jurou a teus pais, e te der toda a terra que lhes prometeu,

9 desde que guardes todos estes mandamentos que hoje te ordeno, para cumpri-los, amando o SENHOR, teu Deus, e andando nos seus caminhos todos os dias, então, acrescentarás outras três cidades além destas três,

10 para que o sangue inocente se não derrame no meio da tua terra que o SENHOR, teu Deus, te dá por herança, pois haveria sangue sobre ti.

Execução do homicida

Números 35.16-21

11 Mas, havendo alguém que aborrece a seu próximo, e lhe arma ciladas, e se levanta contra ele, e o fere de golpe mortal, e se acolhe em uma dessas cidades,

12 os anciãos da sua cidade enviarão a tirá-lo dali e a entregá-lo na mão do vingador do sangue, para que morra.

13 Não o olharás com piedade; antes, exterminarás de Israel a culpa do sangue inocente, para que te vá bem.

Acerca dos limites e das testemunhas

14 Não mudes os marcos do teu próximo, que os antigos fixaram na tua herança, na terra que o SENHOR, teu Deus, te dá para a possuíres.

8 Jos Herra , sinun Jumalasi, laajentaa aluettasi, niin kuin hän on vannonut sinun isillesi, ja antaa sinulle koko sen maan, jonka hän on luvannut isillesi antaa,

9ja jos noudatat koko tätä lakia , jonka minä tänä päivänä sinulle annan, ja toimit sen mukaan, niin että aina rakastat Herraa , sinun Jumalaasi, ja vaellat hänen teitään, hän lisää vielä kolme kaupunkia näihin kolmeen.

10 Viatonta verta ei saa vuodattaa maassa, jonka Herra , sinun Jumalasi, antaa sinulle perintöosaksi, ettet joutuisi tuomion alaiseksi verenvuodatuksen tähden.

11 Jos joku vihaa lähimmäistään, väijyy häntä, käy hänen kimppuunsa, lyö hänet kuoliaaksi ja sitten pakenee johonkin näistä kaupungeista,

12hänen kotikaupunkinsa vanhimpien on lähetettävä noutajat hakemaan hänet sieltä ja annettava hänet verenkostajan käsiin. Hänen on kuoltava.

13Älä sääli häntä. Poista viattoman veren velka Israelista, niin sinun käy hyvin."

Rajojen loukkaamattomuus

14"Älä siirrä lähimmäisesi perintöosan ja oman perintöosasi välistä rajaa, jonka aikaisemmat sukupolvet ovat määränneet rajaksi perintöosallesi siinä maassa, jonka Herra , sinun Jumalasi, antaa sinun ottaa haltuusi."

Laki todistajista

[15] Uma só testemunha não se levantará contra alguém por qualquer iniqüidade ou por qualquer pecado, seja qual for que cometer; pelo depoimento de duas ou três testemunhas, se estabelecerá o fato.

[15]"Yksi todistaja ei ole pätevä todistamaan ketään syylliseksi mihinkään rikkomukseen tai mihinkään syntiin. Asia on vahvistettava kahden tai kolmen todistajan todistuksella.

[16] Quando se levantar testemunha falsa contra alguém, para o acusar de algum transvio,

[16]Jos väärä todistaja nousee syyttämään jotakuta rikkomuksesta,

[17] então, os dois homens que tiverem a demanda se apresentarão perante o SENHOR, diante dos sacerdotes e dos juízes que houver naqueles dias.

[17] niiden kahden, joilla on keskenään riita-asia, on tultava Herran eteen pappien ja siihen aikaan tuomareina olevien läsnä ollessa.

[18] Os juízes indagarão bem; se a testemunha for falsa e tiver testemunhado falsamente contra seu irmão,

[18]Tuomarit tutkikoot asian tarkoin, ja jos väärä todistaja on todistanut valheellisesti veljestään,

[19] far-lhe-eis como cuidou fazer a seu irmão; e, assim, exterminarás o mal do meio de ti;

[19] niin tee hänelle samoin kuin hän aikoi tehdä veljelleen. Poistakaa paha keskuudestanne.

[20] para que os que ficarem o ouçam, e temam, e nunca mais tornem a fazer semelhante mal no meio de ti.

[20]Saakoot muut kuulla sen, että he pelkäisivät ja ettei kukaan keskuudessanne enää tekisi sellaista pahaa.

[21] Não o olharás com piedade: vida por vida, olho por olho, dente por dente, mão por mão, pé por pé.

[21] Älä sääli häntä: henki hengestä, silmä silmästä, hammas hampaasta, käsi kädestä, jalka jalasta."

Deuteronômio 20

Acerca da guerra

[1] Quando saíres à peleja contra os teus inimigos e vires cavalos, e carros, e povo maior em número do que tu, não os temerás; pois o SENHOR, teu Deus, que te fez sair da terra do Egito, está contigo.

[2] Quando vos achegardes à peleja, o sacerdote se adiantará, e falará ao povo,

5. Mooseksen 20

Sotalakeja

[1]"Kun lähdet sotaan vihollisiasi vastaan ja näet hevosia, vaunuja ja sotajoukon, joka on sinua suurempi, älä pelkää sitä joukkoa, sillä Herra , sinun Jumalasi, joka johdatti sinut Egyptin maasta, on sinun kanssasi.

[2] Kun olette ryhtymässä taisteluun, papin tulee astua esiin puhumaan kansalle

[3] e dir-lhe-á: Ouvi, ó Israel, hoje, vos achegais à peleja contra os vossos inimigos; que não desfaleça o vosso coração; não tenhais medo, não tremais, nem vos aterrorizeis diante deles,

[3] ja sanoa heille: 'Kuule, Israel! Te ryhdytte nyt taisteluun vihollisianne vastaan. Älkää olko arkoja, älkää pelätkö, älkää hätääntykö älkääkä kauhistuko heitä.

[4] pois o SENHOR, vosso Deus, é quem vai convosco a pelejar por vós contra os vossos inimigos, para vos salvar.

[4] Herra , teidän Jumalanne, kulkee kanssanne sotiakseen puolestanne vihollisianne vastaan ja pelastaakseen teidät.'

[5] Os oficiais falarão ao povo, dizendo: Qual o homem que edificou casa nova e ainda não a consagrou? Vá, torne-se para casa, para que não morra na peleja, e outrem a consagre.

[5] Johtomiehet puhukoot kansalle näin: 'Se, joka on rakentanut uuden talon mutta ei ole vielä sitä vihkinyt, saa palata kotiinsa, ettei hän kuolisi taistelussa ja joku toinen vihkisi sitä.

[6] Qual o homem que plantou uma vinha e ainda não a desfrutou? Vá, torne-se para casa, para que não morra na peleja, e outrem a desfrute.

[6] Jokainen, joka on istuttanut viinitarhan mutta ei vielä ole korjannut sen ensihedelmää, saa palata kotiinsa, ettei hän kuolisi taistelussa ja joku toinen korjaisi ensihedelmää.

[7] Qual o homem que está desposado com alguma mulher e ainda não a recebeu? Vá, torne-se para casa, para que não morra na peleja, e outro homem a receba.

[7] Jokainen, joka on kihlannut naisen mutta ei vielä ole ottanut häntä vaimokseen, saa palata kotiinsa, ettei hän kuolisi taistelussa ja joku toinen ottaisi hänen morsiantaan vaimokseen.'

[8] E continuarão os oficiais a falar ao povo, dizendo: Qual o homem medroso e de coração tímido? Vá, torne-se para casa, para que o coração de seus irmãos se não derreta como o seu coração.

[8]Lisäksi johtomiesten tulee sanoa kansalle: 'Kuka tahansa, joka pelkää ja on arka, saa palata kotiinsa, etteivät hänen veljensäkin menettäisi rohkeuttaan niin kuin hän.'

[9] Quando os oficiais tiverem falado ao povo, designarão os capitães dos exércitos para a dianteira do povo.

[9]Kun johtomiehet ovat puhuneet kansalle, heidän tulee asettaa sotaväen johtoon päälliköt.

[10] Quando te aproximares de alguma cidade para pelejar contra ela, oferecer-lhe-ás a paz.

[10]Kun lähestyt jotakin kaupunkia sotiaksesi sitä vastaan, sinun tulee tarjota sille rauhaa.

[11] Se a sua resposta é de paz, e te abrir as portas, todo o povo que nela se achar será sujeito a trabalhos forçados e te servirá.

[12] Porém, se ela não fizer paz contigo, mas te fizer guerra, então, a sitiarás.

[13] E o SENHOR, teu Deus, a dará na tua mão; e todos os do sexo masculino que houver nela passarás a fio de espada;

[14] mas as mulheres, e as crianças, e os animais, e tudo o que houver na cidade, todo o seu despojo, tomarás para ti; e desfrutarás o despojo dos inimigos que o SENHOR, teu Deus, te deu.

[15] Assim farás a todas as cidades que estiverem mui longe de ti, que não forem das cidades destes povos.

[16] Porém, das cidades destas nações que o SENHOR, teu Deus, te dá em herança, não deixarás com vida tudo o que tem fôlego.

[17] Antes, como te ordenou o SENHOR, teu Deus, destruí-las-ás totalmente: os heteus, os amorreus, os cananeus, os ferezeus, os heveus e os jebuseus,

[18] para que não vos ensinem a fazer segundo todas as suas abominações, que fizeram a seus deuses, pois pecaríeis contra o SENHOR, vosso Deus.

[19] Quando sitiares uma cidade por muito tempo, pelejando contra ela para a tomar, não destruirás o seu arvoredo, metendo

[11] Jos se suostuu rauhaan kanssasi ja avaa sinulle porttinsa, koko siellä oleva kansa olkoon työvelvollinen sinulle ja palvelkoon sinua.

[12] Mutta jos se ei tee rauhaa sinun kanssasi vaan ryhtyy taisteluun sinua vastaan, piiritä sitä.

[13] Herra , sinun Jumalasi, antaa sen sinun käsiisi, ja sinun on surmattava kaikki sen miehet miekalla.

[14] Voit kuitenkin ryöstää itsellesi naiset, lapset, eläimet ja kaiken muun, mitä kaupungissa on, kaiken saaliin. Pidä omanasi vihollisiltasi saatu saalis, jonka Herra , sinun Jumalasi, antaa sinulle.

[15]Tee näin kaikille niille kaupungeille, jotka ovat sinusta hyvin kaukana eivätkä ole läheisten kansojen kaupunkeja.

[16] Mutta niiden kansojen kaupungeissa, jotka Herra , sinun Jumalasi, antaa sinulle perintöosaksi, et saa jättää ketään henkiin.

[17]Sinun on vihittävä tuhon omiksi nuo kansat, heettiläiset ja amorilaiset, kanaanilaiset ja perissiläiset, hivviläiset ja jebusilaiset, niin kuin Herra, sinun Jumalasi, on sinua käskenyt,

[18] etteivät he opettaisi teitä tekemään kaikkia niitä iljettäviä tekoja, joita he ovat tehneet palvellessaan jumaliaan, ettekä te tekisi syntiä Herraa , teidän Jumalaanne, vastaan.

[19]Jos joudut kauan piirittämään kaupunkia ja sotimaan sitä vastaan valloittaaksesi sen, älä hävitä ympäristön

nele o machado, porque dele comerás; pelo que não o cortarás, pois será a árvore do campo algum homem, para que fosse sitiada por ti?

puita äläkä heiluta kirvestäsi niitä vastaan, vaan syö niiden hedelmiä. Älä kaada puita; eiväthän kedon puut ole ihmisiä, että niiden pitäisi joutua sinun piirittämiksesi.

[20] Mas as árvores cujos frutos souberes não se comem, destruí-las-ás, cortando-as; e, contra a cidade que guerrear contra ti, edificarás baluartes, até que seja derribada.

[20] Saat hävittää ja kaataa ainoastaan ne puut, joista tiedät, etteivät ne ole hedelmäpuita. Niistä voit rakentaa piirityksen kanssasi sodassa olevaa kaupunkia vastaan, kunnes se kukistuu.”

Deuteronômio 21

Expiação por morte cujo autor é desconhecido

[1] Quando na terra que te der o SENHOR, teu Deus, para possuí-la se achar alguém morto, caído no campo, sem que se saiba quem o matou,

[2] sairão os teus anciãos e os teus juízes e medirão a distância até às cidades que estiverem em redor do morto.

[3] Os anciãos da cidade mais próxima do morto tomarão uma novilha da manada, que não tenha trabalhado, nem puxado com o jugo,

[4] e a trarão a um vale de águas correntes, que não foi lavrado, nem semeado; e ali, naquele vale, desnucarão a novilha.

[5] Chegar-se-ão os sacerdotes, filhos de Levi, porque o SENHOR, teu Deus, os escolheu para o servirem, para abençoarem em nome do SENHOR e, por sua palavra, decidirem toda demanda e todo caso de violência.

5. Mooseksen 21

Selvittämättömän veriteon sovittaminen

[1]”Jos joku löydetään virumassa surmattuna kedolla siinä maassa, jonka Herra , sinun Jumalasi, antaa omaksesi, eikä tiedetä, kuka hänet on surmannut,

[2] tulee kaupunkiesi vanhimpien ja tuomarien lähteä paikalle ja mitata matkat surmatusta ympärillä oleviin kaupunkeihin.

[3] Surmatun löytöpaikkaa lähinnä olevan kaupungin vanhimmat ottakoot hiehon, jota ei ole käytetty työjuhtana ja joka ei ole kantanut iestä.

[4] Kaupungin vanhinten on vietävä hieho aina virtaavan joen uomaan, paikkaan, jossa ei ole kynnetty eikä kylvetty. Siellä heidän on taitettava hieholta niska.

[5] Sitten leeviläiset papit astukoot esiin, sillä heidät Herra , sinun Jumalasi, on valinnut toimittamaan palvelusta ja siunaamaan Herran nimessä. Heidän sanansa mukaan ratkaistakoon jokainen riita ja jokainen pahoinpitely.

[6] Todos os anciãos desta cidade, mais próximos do morto, lavarão as mãos sobre a novilha desnucada no vale

[7] e dirão: As nossas mãos não derramaram este sangue, e os nossos olhos o não viram derramar-se.

[8] Sê propício ao teu povo de Israel, que tu, ó SENHOR, resgataste, e não ponhas a culpa do sangue inocente no meio do teu povo de Israel. E a culpa daquele sangue lhe será perdoada.

[9] Assim, eliminarás a culpa do sangue inocente do meio de ti, pois farás o que é reto aos olhos do SENHOR.

Acerca da mulher prisioneira

[10] Quando saíres à peleja contra os teus inimigos, e o SENHOR, teu Deus, os entregar nas tuas mãos, e tu deles levares cativos,

[11] e vires entre eles uma mulher formosa, e te afeiçoares a ela, e a quiseres tomar por mulher,

[12] então, a levarás para casa, e ela rapará a cabeça, e cortará as unhas,

[13] e despirá o vestido do seu cativeiro, e ficará na tua casa, e chorará a seu pai e a sua mãe durante um mês. Depois disto, a tomarás; tu serás seu marido, e ela, tua mulher.

[14] E, se não te agradares dela, deixá-la-ás ir à sua própria vontade; porém, de nenhuma sorte, a venderás por dinheiro, nem a tratarás mal, pois a tens humilhado.

O direito do primogênito

[6]Kaikki surmatun löytöpaikkaa lähinnä olevan kaupungin vanhimmat peskööt kätensä sen hiehon päällä, jolta taitettiin niska joenuomassa,

[7]ja vastatkoot papeille näin: ’Meidän kätemme eivät ole tätä verta vuodattaneet eivätkä silmämme ole tapausta nähneet.

[8] Herra , toimita sovitus kansallesi Israelille, jonka lunastit, äläkä vaadi kansaasi Israelia tilille viattoman veren vuodattamisesta .’ Näin heille toimitetaan sovitus verivelan vuoksi.

[9] Poista keskuudestasi viattoman veren velka. Sinun tulee tehdä niin kuin on oikein Herran silmissä.”

Avioliittoa ja perhettä koskevia lakeja

[10]”Kun lähdet sotaan vihollisiasi vastaan ja Herra , sinun Jumalasi, antaa heidät sinun käsiisi, sinä otat heistä sotavankeja.

[11] Jos vankien joukossa näet kaunisvartaloisen naisen, johon mielistyt ja jonka tahdot ottaa vaimoksesi,

[12] niin vie hänet kotiisi. Hänen tulee ajattaa hiuksensa, leikata kyntensä

[13] ja riisua päältään sotavangin vaatteet. Asukoon hän kodissasi ja saakoon itkeä kuukauden päivät isäänsä ja äitiään. Sen jälkeen saat yhtyä häneen. Sinusta tulee hänen miehensä ja hänestä sinun vaimosi.

[14] Jos hän ei kuitenkaan enää miellytä sinua, päästä hänet menemään, minne hän haluaa. Et saa myydä häntä rahasta etkä kohdella häntä tylysti, koska olet nöyryyttänyt häntä.

[15] Se um homem tiver duas mulheres, uma a quem ama e outra a quem aborrece, e uma e outra lhe derem filhos, e o primogênito for da aborrecida,

[15]Jos jollakin miehellä on kaksi vaimoa, yksi jota hän rakastaa, ja toinen jota hän hylkii, ja jos he molemmat, sekä rakastettu että hyljeksitty, synnyttävät hänelle lapsia ja esikoinen on hyljeksityn poika,

[16] no dia em que fizer herdar a seus filhos aquilo que possuir, não poderá dar a primogenitura ao filho da amada, preferindo-o ao filho da aborrecida, que é o primogênito.

[16]mies ei saa jakaessaan pojille omaisuuttaan perinnöksi antaa esikoisoikeutta rakastamansa vaimon pojalle ja syrjäyttää hylkimänsä vaimon poikaa, joka on esikoinen.

[17] Mas ao filho da aborrecida reconhecerá por primogênito, dando-lhe dobrada porção de tudo quanto possuir, porquanto aquele é o primogênito do seu vigor; o direito da primogenitura é dele.

[17] Miehen on tunnustettava hylkimänsä vaimon poika esikoiseksi ja annettava hänelle kaksinkertainen osuus kaikesta, mitä omistaa, sillä tuo poika on hänen miehuutensa ensihedelmä, jolle esikoisoikeus kuuluu.

Acerca dos filhos desobedientes

[18] Se alguém tiver um filho contumaz e rebelde, que não obedece à voz de seu pai e à de sua mãe e, ainda castigado, não lhes dá ouvidos,

[18]Jos jollakin miehellä on uppiniskainen ja kapinallinen poika, joka ei kuuntele isäänsä eikä äitiään eikä tottele heitä, vaikka he kurittavat häntä,

[19] seu pai e sua mãe o pegarão, e o levarão aos anciãos da cidade, à sua porta,

[19] hänen isänsä ja äitinsä on otettava hänet kiinni ja vietävä hänet kaupunkinsa vanhinten luo kaupungin portille.

[20] e lhes dirão: Este nosso filho é rebelde e contumaz, não dá ouvidos à nossa voz, é dissoluto e beberrão.

[20] Heidän tulee sanoa kaupunkinsa vanhimmille: 'Tämä meidän poikamme on uppiniskainen ja kapinallinen eikä ota kuullakseen, mitä me sanomme. Hän on irstailija ja juomari.'

[21] Então, todos os homens da sua cidade o apedrejarão até que morra; assim, eliminarás o mal do meio de ti; todo o Israel ouvirá e temerá.

[21] Silloin kaikkien hänen kaupunkinsa miesten on kivitettävä hänet kuoliaaksi. Poista paha keskuudestasi. Kaikki israelilaiset saakoot kuulla siitä ja pelätkööt."

Os cadáveres serão tirados do patíbulo

Erinäisiä muita lakeja

[22] Se alguém houver pecado, passível da pena de morte, e tiver sido morto, e o pendurares num madeiro,

[23] o seu cadáver não permanecerá no madeiro durante a noite, mas, certamente, o enterrarás no mesmo dia; porquanto o que for pendurado no madeiro é maldito de Deus; assim, não contaminarás a terra que o SENHOR, teu Deus, te dá em herança.

Deuteronômio 22

Acerca do que se perdeu

[1] Vendo extraviado o boi ou a ovelha de teu irmão, não te furtarás a eles; restituí-los-ás, sem falta, a teu irmão.

[2] Se teu irmão não for teu vizinho ou tu o não conheceres, recolhê-los-ás na tua casa, para que fiquem contigo até que teu irmão os busque, e tu lhos restituas.

[3] Assim também farás com o seu jumento e assim farás com as suas vestes; o mesmo farás com toda coisa que se perder de teu irmão, e tu achares; não te poderás furtar a ela.

[4] O jumento que é de teu irmão ou o seu boi não verás caído no caminho e a eles te furtarás; sem falta o ajudarás a levantá-lo.

Diversas leis

[5] A mulher não usará roupa de homem, nem o homem, veste peculiar à mulher; porque qualquer que faz tais coisas é abominável ao SENHOR, teu Deus.

[22]”Jos joku on tehnyt synnin, josta rangaistaan kuolemalla, ja hänet surmataan ja sinä ripustat hänen ruumiinsa puuhun,

[23] ruumis ei saa jäädä riippumaan puuhun yöksi, vaan sinun on haudattava hänet samana päivänä. Joka on puuhun ripustettu, on Jumalan kiroama. Älä saastuta maata, jonka Herra , sinun Jumalasi, antaa sinulle perintöosaksi.”

5. Mooseksen 22

[1]”Älä jää toimettomaksi, jos näet veljesi härän tai lampaan olevan eksyksissä, vaan vie se takaisin veljellesi.

[2]Ellei veljesi asu lähelläsi tai jos et tunne häntä, vie eläin talteen taloosi ja pidä sitä huostassasi, kunnes veljesi tiedustelee sitä. Palauta se silloin hänelle.

[3] Tee samoin veljesi aasille, viitalle tai mille muulle hyvänsä löytämällesi, joka on kadonnut häneltä. Et saa jäädä toimettomaksi.

[4] Älä katsele toimettomana, jos näet veljesi aasin tai härän kaatuvan tielle. Sinun on autettava häntä nostamaan se jaloilleen.

[5]Nainen ei saa pitää yllään miehen varusteita eikä mies saa pukeutua naisen vaatteisiin, sillä jokainen, joka niin tekee, on iljetys Herralle , sinun Jumalallesi.

[6] Se de caminho encontrares algum ninho de ave, nalguma árvore ou no chão, com passarinhos, ou ovos, e a mãe sobre os passarinhos ou sobre os ovos, não tomarás a mãe com os filhotes;

[6]Jos tiellä kulkiessasi eteesi osuu linnunpesä puussa tai maassa ja siinä on poikaset tai munat ja emo makaa niiden päällä, älä ota emoa poikasineen,

[7] deixarás ir, livremente, a mãe e os filhotes tomarás para ti, para que te vá bem, e prolongues os teus dias.

[7] vaan päästä emo menemään ja ota vain poikaset. Näin tehden sinä menestyt ja elät kauan.

[8] Quando edificares uma casa nova, far-lhe-ás, no terraço, um parapeito, para que nela não ponhas culpa de sangue, se alguém de algum modo cair dela.

[8]Kun rakennat uuden talon, tee kaide reunustamaan kattoasi, ettet saata taloasi verivelan alaiseksi, jos joku putoaa sen katolta.

[9] Não semearás a tua vinha com duas espécies de semente, para que não degenere o fruto da semente que semeaste e a messe da vinha.

[9]Älä kylvä viinitarhaasi kahdenlaisia siemeniä. Muuten kylvämäsi siemen ja myös viinitarhan sato on kokonaan luovutettava pyhäkölle.

[10] Não lavrarás com junta de boi e jumento.

[10]Älä käytä härkää ja aasia kyntöparina.

[11] Não te vestirás de estofos de lã e linho juntamente.

[11]Älä pukeudu villan ja pellavan sekoituksesta kudottuun vaatteeseen.

A lei acerca das borlas

[12] Farás borlas nos quatro cantos do manto com que te cobrires.

[12]Viittaasi, johon verhoudut, tee tupsut neljään kulmaan.”

Leis da castidade e do casamento

[13] Se um homem casar com uma mulher, e, depois de coabitar com ela, a aborrecer,

Sukupuolisuhteita koskevia lakeja

[13]”Jos mies ottaa vaimon ja yhtyy häneen, mutta alkaa sitten vihata häntä

[14] e lhe atribuir atos vergonhosos, e contra ela divulgar má fama, dizendo: Casei com esta mulher e me cheguei a ela, porém não a achei virgem,

[14] ja esittää häntä vastaan syytöksiä ja saattaa hänet huonoon maineeseen sanomalla: ’Minä otin tämän naisen vaimokseni, mutta yhtyessäni häneen en havainnut häntä neitsyeksi’,

[15] então, o pai da moça e sua mãe tomarão as provas da virgindade da moça e as levarão aos anciãos da cidade, à porta.

[15] niin tytön isän ja äidin on tuotava todiste tytön neitsyydestä kaupungin vanhimmille kaupungin porttiin.

[16] O pai da moça dirá aos anciãos: Dei minha filha por mulher a este homem; porém ele a aborreceu;

[16] Tytön isä sanokoon vanhimmille: ’Minä annoin tyttäreni vaimoksi tälle miehelle, mutta mies alkoi vihata häntä.

[17] e eis que lhe atribuiu atos vergonhosos, dizendo: Não achei virgem a tua filha; todavia, eis aqui as provas da virgindade de minha filha. E estenderão a roupa dela diante dos anciãos da cidade,

[17] Nyt mies esittää syytöksiä häntä vastaan ja sanoo, ettei ole havainnut tytärtäni neitsyeksi. Tässä ovat kuitenkin todisteet tyttäreni neitsyydestä.’ Tytön vanhemmat levittäkööt vaatteen kaupungin vanhinten eteen.

[18] os quais tomarão o homem, e o açoitarão,

[18] Silloin sen kaupungin vanhimpien on otettava mies kiinni ja rangaistava häntä.

[19] e o condenarão a cem siclos de prata, e o darão ao pai da moça, porquanto divulgou má fama sobre uma virgem de Israel. Ela ficará sendo sua mulher, e ele não poderá mandá-la embora durante a sua vida.

[19] Heidän on määrättävä miehen maksettavaksi sata hopeasekeliä sakkoa ja annettava ne tytön isälle, koska mies saattoi israelilaisen neitsyen huonoon maineeseen. Tyttö pysyy edelleen hänen vaimonaan, eikä mies saa hylätä häntä koko elinaikanaan.

[20] Porém, se isto for verdade, que se não achou na moça a virgindade,

[20] Mutta jos syytös on tosi eikä tyttöä havaittu neitsyeksi,

[21] então, a levarão à porta da casa de seu pai, e os homens de sua cidade a apedrejarão até que morra, pois fez loucura em Israel, prostituindo-se na casa de seu pai; assim, eliminarás o mal do meio de ti.

[21] tyttö on vietävä isänsä talon ovelle ja kaupungin miesten on kivitettävä hänet kuoliaaksi, koska hän on tehnyt Israelissa häpeällisen teon harjoittamalla haureutta isänsä kodissa. Poista paha keskuudestasi.

[22] Se um homem for achado deitado com uma mulher que tem marido, então, ambos morrerão, o homem que se deitou com a mulher e a mulher; assim, eliminarás o mal de Israel.

[22] Jos mies tavataan makaamasta naisen kanssa, joka on toisen miehen vaimo, heidän molempien on kuoltava, sekä miehen, joka makasi naisen kanssa, että naisen. Poista paha Israelista.

[23] Se houver moça virgem, desposada, e um homem a achar na cidade e se deitar com ela,

[23] Jos tyttö, neitsyt, on kihlattu miehelle ja toinen mies tapaa hänet kaupungissa ja makaa hänen kanssaan,

[24] então, trareis ambos à porta daquela cidade e os apedrejareis até que morram; a moça, porque não gritou na cidade, e o homem, porque humilhou a mulher do seu próximo; assim, eliminarás o mal do meio de ti.

[24] teidän on vietävä molemmat sen kaupungin portille ja kivitettävä heidät kuoliaaksi, tyttö siksi, ettei hän huutanut apua kaupungissa, ja mies siksi, että hän teki väkivaltaa lähimmäisensä kihlatulle. Poista paha keskuudestasi.

[25] Porém, se algum homem no campo achar moça desposada, e a forçar, e se deitar com ela, então, morrerá só o homem que se deitou com ela;

[25]Mutta jos mies tapaa kihlatun tytön kedolla, käy häneen käsiksi ja makaa hänet, vain miehen, joka makasi tytön, on kuoltava.

[26] à moça não farás nada; ela não tem culpa de morte, porque, como o homem que se levanta contra o seu próximo e lhe tira a vida, assim também é este caso.

[26] Tytölle et saa tehdä mitään. Hän ei ole syyllistynyt syntiin, josta ansaitsisi kuoleman. Tämä on samanlainen tapaus kuin jos mies käy toisen kimppuun ja tappaa hänet.

[27] Pois a achou no campo; a moça desposada gritou, e não houve quem a livrasse.

[27] Mies näet tapasi tytön kedolla, ja kihlattu tyttö huusi apua, mutta ei ollut ketään, joka olisi pelastanut hänet.

[28] Se um homem achar moça virgem, que não está desposada, e a pegar, e se deitar com ela, e forem apanhados,

[28]Jos mies tapaa tytön, neitsyen, jota ei ole kihlattu, ottaa hänet kiinni ja makaa hänet ja heidät tavataan siitä,

[29] então, o homem que se deitou com ela dará ao pai da moça cinqüenta siclos de prata; e, uma vez que a humilhou, lhe será por mulher; não poderá mandá-la embora durante a sua vida.

[29] on miehen, joka makasi hänet, annettava tytön isälle viisikymmentä hopeasekeliä, ja tytöstä tulee hänen vaimonsa, koska hän oli tehnyt tälle väkivaltaa. Mies ei saa hylätä häntä koko elinaikanaan.”

5. Mooseksen 23

[30] Nenhum homem tomará sua madrasta e não profanará o leito de seu pai.

[1]”Mies ei saa ottaa vaimoksi äitipuoltaan eikä maata isänsä vaimon kanssa .”

Deuteronômio 23

Pessoas excluídas das assembleias santas

Herran seurakuntaan kelpaamattomat

[1] Aquele a quem forem trilhados os testículos ou cortado o membro viril não entrará na assembléia do SENHOR.

[2] Nenhum bastardo entrará na assembléia do SENHOR; nem ainda a sua décima geração entrará nela.

[3] Nenhum amonita ou moabita entrará na assembléia do SENHOR; nem ainda a sua décima geração entrará na assembléia do SENHOR, eternamente.

[4] Porquanto não foram ao vosso encontro com pão e água, no caminho, quando saíeis do Egito; e porque alugaram contra ti Balaão, filho de Beor, de Petor, da Mesopotâmia, para te amaldiçoar.

[5] Porém o SENHOR, teu Deus, não quis ouvir a Balaão; antes, trocou em bênção a maldição, porquanto o SENHOR, teu Deus, te amava.

[6] Não lhes procurarás nem paz nem bem em todos os teus dias, para sempre.

[7] Não aborrecerás o edomita, pois é teu irmão; nem aborrecerás o egípcio, pois estrangeiro foste na sua terra.

[8] Os filhos que lhes nascerem na terceira geração, cada um deles entrará na assembléia do SENHOR.

Limpeza do acampamento

[9] Quando sair o exército contra os teus inimigos, então, te guardarás de toda coisa má.

[2]”Kukaan, joka on kuohittu musertamalla tai leikkaamalla, ei voi päästä Herran seurakuntaan.

[3]Kukaan kielletystä suhteesta syntynyt ei voi päästä Herran seurakuntaan. Hänen jälkeläisensä ei voi päästä Herran seurakuntaan edes kymmenennessä polvessa.

[4]Yksikään ammonilainen tai mooabilainen ei voi päästä Herran seurakuntaan. Heidän jälkeläisensä eivät voi koskaan päästä Herran seurakuntaan, eivät edes kymmenennessä polvessa,

[5]koska he eivät tulleet teitä vastaan leipää ja vettä mukanaan, kun Egyptistä lähdettyänne olitte matkalla, ja koska Baalak palkkasi Bileamin, Beorin pojan Aram-Naharaimin Petorista, kiroamaan sinua.

[6] Herra, sinun Jumalasi, ei kuitenkaan tahtonut kuulla Bileamia, vaan muutti kirouksen sinulle siunaukseksi, sillä Herra , sinun Jumalasi, rakasti sinua.

[7]Älä milloinkaan koko elinaikanasi etsi heidän rauhaansa ja menestystään.

[8] Älä inhoa edomilaista, sillä hän on sinun veljesi, äläkä inhoa egyptiläistä, sillä sinä olet asunut muukalaisena hänen maassaan.

[9]Lapset, jotka syntyvät heille kolmannessa polvessa, voivat päästä Herran seurakuntaan.”

Sotaleirin puhtaus

[10]”Kun lähdette sotajoukkona vihollisianne vastaan, karttakaa kaikkea siivottomuutta.

[10] Se houver entre vós alguém que, por motivo de polução noturna, não esteja limpo, sairá do acampamento; não permanecerá nele.

[11] Porém, em declinando a tarde, lavar-se-á em água; e, posto o sol, entrará para o meio do acampamento.

[12] Também haverá um lugar fora do acampamento, para onde irás.

[13] Dentre as tuas armas terás um porrete; e, quando te abaixares fora, cavarás com ele e, volvendo-te, cobrirás o que defecaste.

[14] Porquanto o SENHOR, teu Deus, anda no meio do teu acampamento para te livrar e para entregar-te os teus inimigos; portanto, o teu acampamento será santo, para que ele não veja em ti coisa indecente e se aparte de ti.

Acerca de fugitivos, prostitutas e usura

[15] Não entregarás ao seu senhor o escravo que, tendo fugido dele, se acolher a ti.

[16] Contigo ficará, no meio de ti, no lugar que escolher, em alguma de tuas cidades onde lhe agradar; não o oprimirás.

[17] Das filhas de Israel não haverá quem se prostitua no serviço do templo, nem dos filhos de Israel haverá quem o faça.

[18] Não trarás salário de prostituição nem preço de sodomita à Casa do SENHOR, teu Deus, por qualquer voto; porque uma e outra coisa são igualmente abomináveis ao SENHOR, teu Deus.

[11] Jos keskuudessanne on mies, joka ei ole puhdas hänelle yöllä tapahtuneen vuodon vuoksi, hänen on mentävä leirin ulkopuolelle, eikä hän saa tulla leiriin.

[12]Illansuussa hänen on peseydyttävä vedessä, ja auringon laskettua hän voi palata leiriin.

[13] Sinulla tulee olla leirin ulkopuolella merkitty paikka, johon voit mennä tarpeellesi .

[14] Varusteissasi sinulla tulee olla pieni lapio, ja kun menet ulos tarpeellesi , kaiva sillä kuoppa ja peitä sitten ulosteesi.

[15] Kulkeehan Herra , sinun Jumalasi, leirissäsi auttaakseen sinua ja antaakseen vihollisesi sinun käsiisi. Leirisi tulee olla pyhä, ettei hän näkisi keskuudessasi mitään häpeällistä ja hylkäisi sinua.”

Erinäisiä velvollisuuksia ja oikeuksia

[16]”Älä luovuta isännälleen orjaa, joka on paennut isäntänsä luota sinun luoksesi.

[17] Hän saa asua sinun luonasi valitsemassaan paikassa jossakin kaupungeistasi, missä tahansa hän haluaa. Sinä et saa sortaa häntä.

[18]Israelin tyttäristä ei saa tulla pyhäkköporttoja eikä Israelin pojista pyhäkköpoikia .

[19] Älä tuo Herran , sinun Jumalasi, temppeliin porton palkkaa äläkä koiran hintaa minkään lupauksen täyttämiseksi, sillä Herra , sinun Jumalasi, inhoaa molempia.

[19] A teu irmão não emprestarás com juros, seja dinheiro, seja comida ou qualquer coisa que é costume se emprestar com juros.
[20] Ao estrangeiro emprestarás com juros, porém a teu irmão não emprestarás com juros, para que o SENHOR, teu Deus, te abençoe em todos os teus empreendimentos na terra a qual passas a possuir.

Acerca de votos

[21] Quando fizeres algum voto ao SENHOR, teu Deus, não tardarás em cumpri-lo; porque o SENHOR, teu Deus, certamente, o requererá de ti, e em ti haverá pecado.

[22] Porém, abstendo-te de fazer o voto, não haverá pecado em ti.
[23] O que proferiram os teus lábios, isso guardarás e o farás, porque votaste livremente ao SENHOR, teu Deus, o que falaste com a tua boca.
[24] Quando entrares na vinha do teu próximo, comerás uvas segundo o teu desejo, até te fartares, porém não as levarás no cesto.
[25] Quando entrares na seara do teu próximo, com as mãos arrancarás as espigas; porém na seara não meterás a foice.

[20]Älä peri veljeltäsi korkoa rahasta, elintarpeista tai mistään muusta, mitä lainataan korkoa vastaan.

[21]Muukalaiselta voit periä korkoa, mutta et veljeltäsi. Jos toimit näin, Herra , sinun Jumalasi, siunaa sinua kaikessa, mihin ryhdyt siinä maassa, jota menet ottamaan omaksesi.

[22]Kun teet lupauksen Herralle , sinun Jumalallesi, älä viivyttele sen täyttämisessä, sillä Herra , sinun Jumalasi, vaatii sinut siitä tilille, ja sinä joudut syynalaiseksi.
[23]Jos sen sijaan jätät lupauksen tekemättä, et joudu syynalaiseksi.

[24] Täytä Herralle , Jumalallesi, vapaaehtoisesti antamasi lupaus, se, mitä suusi on puhunut.

[25]Kun tulet lähimmäisesi viinitarhaan, saat syödä rypäleitä kylliksesi, niin paljon kuin haluat, mutta älä pane mitään astiaasi.
[26]Kun tulet lähimmäisesi viljapellolle, saat katkoa kädelläsi tähkäpäitä, mutta sirppiä et saa heiluttaa lähimmäisesi viljapellolla.”

Deuteronômio 24

Acerca do divórcio

[1] Se um homem tomar uma mulher e se casar com ela, e se ela não for agradável aos seus olhos, por ter ele achado coisa

5. Mooseksen 24

Avioliittolakeja

[1]”Jos mies ottaa naisen vaimokseen, mutta lakkaa pitämästä hänestä, koska huomaa hänessä jotakin häpeällistä, mies voi

indecente nela, e se ele lhe lavrar um termo de divórcio, e lho der na mão, e a despedir de casa;

[2] e se ela, saindo da sua casa, for e se casar com outro homem;

[3] e se este a aborrecer, e lhe lavrar termo de divórcio, e lho der na mão, e a despedir da sua casa ou se este último homem, que a tomou para si por mulher, vier a morrer,

[4] então, seu primeiro marido, que a despediu, não poderá tornar a desposá-la para que seja sua mulher, depois que foi contaminada, pois é abominação perante o SENHOR; assim, não farás pecar a terra que o SENHOR, teu Deus, te dá por herança.

Leis de caráter humanitário

[5] Homem recém-casado não sairá à guerra, nem se lhe imporá qualquer encargo; por um ano ficará livre em casa e promoverá felicidade à mulher que tomou.

[6] Não se tomarão em penhor as duas mós, nem apenas a de cima, pois se penhoraria, assim, a vida.

[7] Se se achar alguém que, tendo roubado um dentre os seus irmãos, dos filhos de Israel, o trata como escravo ou o vende, esse ladrão morrerá. Assim, eliminarás o mal do meio de ti.

[8] Guarda-te da praga da lepra e tem diligente cuidado de fazer segundo tudo o que te ensinarem os sacerdotes levitas;

kirjoittaa vaimolleen erokirjan, antaa sen hänelle ja lähettää hänet pois talostaan.

[2]Jos nainen miehen talosta lähdettyään menee vaimoksi toiselle miehelle

[3] ja myös tämä mies alkaa vihata häntä ja kirjoittaa hänelle erokirjan, antaa sen hänen käteensä ja lähettää hänet pois talostaan tai jos tämä jälkimmäinen mies, joka on ottanut hänet vaimokseen, kuolee,

[4] hänen ensimmäinen puolisonsa, joka lähetti hänet pois, ei voi ottaa häntä uudestaan vaimokseen, koska nainen on tullut saastaiseksi. Se olisi Herran edessä iljettävä teko. Älä aiheuta syntivelkaa maalle, jonka Herra , sinun Jumalasi, antaa sinulle perintöosaksi.

[5]Jos joku on juuri ottanut vaimon, hänen ei tarvitse lähteä sotaan eikä häntä saa velvoittaa millään muullakaan asialla. Hän saa olla vuoden ajan vapaana perhettään varten ja iloksi vaimolleen, jonka hän on ottanut.”

Oikeudenmukaisuutta ja inhimillisyyttä tähdentäviä lakeja

[6]”Käsikiviä ei saa ottaa pantiksi, ei päällimmäistäkään kiveä, sillä se olisi hengen ottamista pantiksi.

[7]Jos jonkun havaitaan ryöstäneen israelilaisen veljensä, kohdelleen häntä tylysti tai myyneen hänet, ryöstäjän on kuoltava. Poista paha keskuudestasi.

[8]Varo spitaalitautia, niin että noudatat tarkoin kaikkea, mitä leeviläiset papit sinulle opettavat. Pitäkää huoli siitä, että

como lhes tenho ordenado, terás cuidado de o fazer.

[9] Lembra-te do que o SENHOR, teu Deus, fez a Miriã no caminho, quando saíste do Egito.

[10] Se emprestares alguma coisa ao teu próximo, não entrarás em sua casa para lhe tirar o penhor.

[11] Ficarás do lado de fora, e o homem, a quem emprestaste, aí te trará o penhor.

[12] Porém, se for homem pobre, não usarás de noite o seu penhor;

[13] em se pondo o sol, restituir-lhe-ás, sem falta, o penhor para que durma no seu manto e te abençoe; isto te será justiça diante do SENHOR, teu Deus.

[14] Não oprimirás o jornaleiro pobre e necessitado, seja ele teu irmão ou estrangeiro que está na tua terra e na tua cidade.

[15] No seu dia, lhe darás o seu salário, antes do pôr-do-sol, porquanto é pobre, e disso depende a sua vida; para que não clame contra ti ao SENHOR, e haja em ti pecado.

[16] Os pais não serão mortos em lugar dos filhos, nem os filhos, em lugar dos pais; cada qual será morto pelo seu pecado.

[17] Não perverterás o direito do estrangeiro e do órfão; nem tomarás em penhor a roupa da viúva.

teette niiden käskyjen mukaan, jotka minä olen heille antanut.

[9]Muista, mitä Herra , sinun Jumalasi, teki Mirjamille matkalla Egyptistä lähtönne jälkeen.

[10]Kun lainaat jotakin lähimmäisellesi, älä mene hänen taloonsa ottamaan häneltä panttia.

[11] Odota ulkona, ja se mies, jolle sinä olet lainaamassa, tuokoon pantin sinulle ulos.

[12] Jos kyseessä on köyhä mies, et saa käydä levolle, jos hänen panttinsa on sinun hallussasi.

[13] Sinun on annettava se hänelle takaisin auringon laskiessa, että hän voisi maata viitassaan ja siunaisi sinua. Tämä koituu sinulle vanhurskaudeksi Herran , sinun Jumalasi, edessä.

[14]Älä sorra kurjaa ja köyhää palkkatyöläistä, olipa hän veljiäsi tai muukalainen, joka asuu jollakin paikkakunnallasi maassasi.

[15]Maksa hänelle hänen palkkansa päivittäin ennen auringonlaskua, sillä hän on köyhä ja odottaa palkkaansa kaikesta sielustaan. Muuten hän huutaa sinun vuoksesi Herran puoleen, ja sinä joudut syynalaiseksi.

[16]Isiä ei saa surmata lasten tähden eikä lapsia isien tähden. Kukin surmattakoon oman syntinsä tähden.

[17]Älä vääristä muukalaisen tai orvon oikeutta äläkä ota pantiksi lesken vaatteita.

[18] Lembrar-te-ás de que foste escravo no Egito e de que o SENHOR te livrou dali; pelo que te ordeno que faças isso.

[19] Quando, no teu campo, segares a messe e, nele, esqueceres um feixe de espigas, não voltarás a tomá-lo; para o estrangeiro, para o órfão e para a viúva será; para que o SENHOR, teu Deus, te abençoe em toda obra das tuas mãos.

[20] Quando sacudires a tua oliveira, não voltarás a colher o fruto dos ramos; para o estrangeiro, para o órfão e para a viúva será.

[21] Quando vindimares a tua vinha, não tornarás a rebuscá-la; para o estrangeiro, para o órfão e para a viúva será o restante.

[22] Lembrar-te-ás de que foste escravo na terra do Egito; pelo que te ordeno que faças isso.

Deuteronômio 25

A pena de açoites

[1] Em havendo contenda entre alguns, e vierem a juízo, os juízes os julgarão, justificando ao justo e condenando ao culpado.

[2] Se o culpado merecer açoites, o juiz o fará deitar-se e o fará açoitar, na sua presença, com o número de açoites segundo a sua culpa.

[3] Quarenta açoites lhe fará dar, não mais; para que, porventura, se lhe fizer dar mais

[18]Muista, että itse olit orjana Egyptissä ja että Herra , sinun Jumalasi, lunasti sinut sieltä. Sen tähden minä käsken sinua tekemään näin.

[19]Kun korjaat eloa pelloltasi ja unohdat pellolle lyhteen, älä palaa sitä hakemaan. Jääköön se muukalaiselle, orvolle ja leskelle, että Herra , sinun Jumalasi, siunaisi sinua kaikissa toimissasi.

[20]Kun olet ravistanut öljypuusi, älä poimi puihin jääneitä marjoja. Olkoot ne muukalaiselle, orvolle ja leskelle.

[21]Kun olet korjannut sadon viinitarhastasi, älä poimi rypäleitä, jotka jäivät jälkeesi. Jääkööt ne muukalaiselle, orvolle ja leskelle.

[22] Muista, että itse olit orjana Egyptin maassa. Sen tähden minä käsken sinua tekemään näin.”

5. Mooseksen 25

[1]”Jos miesten välillä syntyy riita ja he astuvat oikeuden eteen, jaettakoon heille oikeutta. Syytön on julistettava syyttömäksi ja syyllinen syylliseksi.

[2]Jos syyllisen katsotaan ansainneen lyöntejä, tuomari käskeköön hänen laskeutua maahan makaamaan ja hänelle annettakoon tuomarin edessä hänen rikostaan vastaava määrä lyöntejä.

[3] Hänelle saa antaa neljäkymmentä lyöntiä, mutta ei enempää. Jos veljeäsi lyödään tätä enemmän, vielä useammilla

do que estes, teu irmão não fique aviltado aos teus olhos.

4 Não atarás a boca ao boi quando debulha.

O levirato

5 Se irmãos morarem juntos, e um deles morrer sem filhos, então, a mulher do que morreu não se casará com outro estranho, fora da família; seu cunhado a tomará, e a receberá por mulher, e exercerá para com ela a obrigação de cunhado.

6 O primogênito que ela lhe der será sucessor do nome do seu irmão falecido, para que o nome deste não se apague em Israel.

7 Porém, se o homem não quiser tomar sua cunhada, subirá esta à porta, aos anciãos, e dirá: Meu cunhado recusa suscitar a seu irmão nome em Israel; não quer exercer para comigo a obrigação de cunhado.

8 Então, os anciãos da sua cidade devem chamá-lo e falar-lhe; e, se ele persistir e disser: Não quero tomá-la,

9 então, sua cunhada se chegará a ele na presença dos anciãos, e lhe descalçará a sandália do pé, e lhe cuspirá no rosto, e protestará, e dirá: Assim se fará ao homem que não quer edificar a casa de seu irmão;

10 e o nome de sua casa se chamará em Israel: A casa do descalçado.

lyönneillä, hän tulee häväistyksi sinun silmiesi edessä.

4Älä sido puivan härän suuta.”

Lankousavioliitto

5”Kun veljekset asuvat yhdessä ja yksi heistä kuolee eikä hänellä ole poikaa, älköön vainajan leski menkö naimisiin vieraan miehen kanssa, miehensä suvun ulkopuolelle. Hänen lankonsa yhtyköön häneen, ottakoon hänet vaimokseen ja täyttäköön häntä kohtaan langon velvollisuuden.

6Hänen synnyttämänsä esikoinen nouskoon kantamaan kuolleen veljen nimeä, ettei veljen nimeä pyyhittäisi pois Israelista.

7 Mutta jos mies ei suostu ottamaan kälyään vaimokseen, käly menköön kaupungin portille vanhinten luo ja sanokoon: ’Minun lankoni kieltäytyy pysyttämästä veljensä nimeä Israelissa. Hän ei tahdo täyttää langon velvollisuutta minua kohtaan.’

8 Kaupungin vanhimpien tulee silloin kutsua mies puheilleen. Jos hän pysyy päätöksessään ja sanoo: ’En halua ottaa häntä vaimokseni’,

9 kälyn on mentävä miehen luo vanhinten nähden, vedettävä kenkä hänen jalastaan, syljettävä häntä silmille ja lausuttava: ’Näin tehdään miehelle, joka ei rakenna veljensä sukua.’

10 Miehen sukua kutsuttakoon sitten Israelissa ’paljasjalan suvuksi’.”

Erinäisiä määräyksiä

11 Quando brigarem dois homens, um contra o outro, e a mulher de um chegar para livrar o marido da mão do que o fere, e ela estender a mão, e o pegar pelas suas vergonhas,

12 cortar-lhe-ás a mão; não a olharás com piedade.

Pesos e medidas justos

13 Na tua bolsa, não terás pesos diversos, um grande e um pequeno.

14 Na tua casa, não terás duas sortes de efa, um grande e um pequeno.

15 Terás peso integral e justo, efa integral e justo; para que se prolonguem os teus dias na terra que te dá o SENHOR, teu Deus.

16 Porque é abominação ao SENHOR, teu Deus, todo aquele que pratica tal injustiça.

Amaleque será destruído

17 Lembra-te do que te fez Amaleque no caminho, quando saías do Egito;

18 como te veio ao encontro no caminho e te atacou na retaguarda todos os desfalecidos que iam após ti, quando estavas abatido e afadigado; e não temeu a Deus.

19 Quando, pois, o SENHOR, teu Deus, te houver dado sossego de todos os teus inimigos em redor, na terra que o SENHOR, teu Deus, te dá por herança, para a possuíres, apagarás a memória de Amaleque de debaixo do céu; não te esqueças.

Deuteronômio 26

As primícias da terra

11”Jos kaksi miestä tappelee keskenään ja toisen vaimo tulee auttamaan miestään sen käsistä, joka häntä lyö, ja ojentaa kätensä ja tarttuu tämän sukuelimiin,

12 niin hakkaa säälimättä naisen käsi poikki.

13Älköön laukussasi olko kahdenlaisia punnuksia, suurempia ja pienempiä.

14Älköön talossasi olko kahdenlaista eefa-mittaa, suurempaa ja pienempää.

15 Olkoon sinulla täsmälleen oikeat punnukset ja täsmälleen oikea eefa-mitta, että eläisit kauan siinä maassa, jonka Herra , sinun Jumalasi, antaa sinulle.

16 Jokainen, joka tekee vääryyttä näissä asioissa, on iljetys Herralle , Jumalallesi.”

Amalekilaisten muisto on hävitettävä

17”Muista, mitä Amalek teki sinulle matkalla, kun olitte lähteneet Egyptistä.

18Hän tuli sinua vastaan matkalla, kun olit väsynyt ja uuvuksissa, ja hyökkäsi Jumalaa pelkäämättä kaikkien heikkojen kimppuun, jotka olivat jääneet teistä jälkeen.

19 Sen tähden sinun on pyyhittävä pois Amalekin muisto taivaan alta, kun Herra , sinun Jumalasi, antaa sinun päästä rauhaan kaikista ympärilläsi olevista vihollisista siinä maassa, jonka hän antaa sinulle perintöosaksi ja omaisuudeksi. Älä unohda tätä.”

5. Mooseksen 26

Maan ensihedelmät pyhäkölle

[1] Ao entrares na terra que o SENHOR, teu Deus, te dá por herança, ao possuí-la e nela habitares,

[1]”Kun tulet siihen maahan, jonka Herra , sinun Jumalasi, antaa sinulle perintöosaksi, ja sinä otat sen omaksesi ja asetut asumaan siihen,

[2] tomarás das primícias de todos os frutos do solo que recolheres da terra que te dá o SENHOR, teu Deus, e as porás num cesto, e irás ao lugar que o SENHOR, teu Deus, escolher para ali fazer habitar o seu nome.

[2] ota ensihedelmät kaikesta sadosta, jonka saat maastasi, siitä maasta, jonka Herra , sinun Jumalasi, antaa sinulle. Pane ne koriin ja mene siihen paikkaan, jonka Herra , sinun Jumalasi, valitsee nimensä asuinsijaksi.

[3] Virás ao que, naqueles dias, for sacerdote e lhe dirás: Hoje, declaro ao SENHOR, teu Deus, que entrei na terra que o SENHOR, sob juramento, prometeu dar a nossos pais.

[3]Mene siihen aikaan virassa olevan papin luo ja sano hänelle: ’Minä ilmoitan tänä päivänä Herralle , sinun Jumalallesi, että olen tullut siihen maahan, jonka Herra on isillemme vannomallaan valalla luvannut antaa meille.’

[4] O sacerdote tomará o cesto da tua mão e o porá diante do altar do SENHOR, teu Deus.

[4] Pappi ottakoon korin sinun kädestäsi ja asettakoon sen Herran , sinun Jumalasi, alttarin eteen.

[5] Então, testificarás perante o SENHOR, teu Deus, e dirás: Arameu prestes a perecer foi meu pai, e desceu para o Egito, e ali viveu como estrangeiro com pouca gente; e ali veio a ser nação grande, forte e numerosa.

[5] Lausu silloin Herran , sinun Jumalasi, edessä: ’Minun isäni oli harhaileva aramealainen, joka meni Egyptiin vähäinen joukko mukanaan ja asui siellä muukalaisena. Hänestä tuli siellä suuri, väkevä ja lukuisa kansa.

[6] Mas os egípcios nos maltrataram, e afligiram, e nos impuseram dura servidão.

[6]Egyptiläiset kohtelivat meitä pahoin, nöyryyttivät meitä ja teettivät meillä raskasta työtä.

[7] Clamamos ao SENHOR, Deus de nossos pais; e o SENHOR ouviu a nossa voz e atentou para a nossa angústia, para o nosso trabalho e para a nossa opressão;

[7] Silloin me huusimme Herran , isiemme Jumalan, puoleen, ja Herra kuuli meidän huutomme ja näki meidän kurjuutemme ja vaivamme ja kärsimämme sorron.

[8] e o SENHOR nos tirou do Egito com poderosa mão, e com braço estendido, e

[8] Herravei meidät pois Egyptistä väkevällä kädellä ja ojennetulla käsivarrella

com grande espanto, e com sinais, e com milagres;

[9] e nos trouxe a este lugar e nos deu esta terra, terra que mana leite e mel.

[10] Eis que, agora, trago as primícias dos frutos da terra que tu, ó SENHOR, me deste. Então, as porás perante o SENHOR, teu Deus, e te prostrarás perante ele.

[11] Alegrar-te-ás por todo o bem que o SENHOR, teu Deus, te tem dado a ti e a tua casa, tu, e o levita, e o estrangeiro que está no meio de ti.

Os dízimos

[12] Quando acabares de separar todos os dízimos da tua messe no ano terceiro, que é o dos dízimos, então, os darás ao levita, ao estrangeiro, ao órfão e à viúva, para que comam dentro das tuas cidades e se fartem.

[13] Dirás perante o SENHOR, teu Deus: Tirei de minha casa o que é consagrado e dei também ao levita, e ao estrangeiro, e ao órfão, e à viúva, segundo todos os teus mandamentos que me tens ordenado; nada transgredi dos teus mandamentos, nem deles me esqueci.

[14] Dos dízimos não comi no meu luto e deles nada tirei estando imundo, nem deles dei para a casa de algum morto; obedeci à voz do SENHOR, meu Deus; segundo tudo o que me ordenaste, tenho feito.

aiheuttaen suurta kauhua ja tehden tunnustekoja ja ihmeitä.

[9] Hän toi meidät tähän paikkaan ja antoi meille tämän maan, maan, joka vuotaa maitoa ja hunajaa.

[10]Nyt minä tuon ensihedelmät sen maan sadosta, jonka sinä, Herra , annoit minulle.' Laske ne Herran , sinun Jumalasi, eteen ja kumarru Herran , sinun Jumalasi, edessä.

[11] Iloitkaa, sinä ja leeviläinen sekä keskuudessanne asuva muukalainen, kaikesta hyvästä, minkä Herra , sinun Jumalasi, on antanut sinulle ja perheellesi."

Kymmenykset

[12]"Kun olet suorittanut kaikki kymmenykset saamastasi sadosta kolmantena vuotena, kymmenysten vuotena, ja olet antanut ne leeviläiselle, muukalaiselle, orvolle ja leskelle ja he ovat saaneet syödä kyllikseen porttiesi sisällä,

[13]sano Herran , Jumalasi, edessä: 'Olen vienyt pois talostani sen, mikä on pyhitettyä, ja antanut sen leeviläiselle, muukalaiselle, orvolle ja leskelle, aivan niin kuin olet minua käskenyt. En ole rikkonut käskyjäsi enkä unohtanut niitä.

[14] En ole syönyt kymmenyksistä mitään suruaikanani, en ole vienyt niistä mitään pois saastuneena ollessani enkä ole antanut niistä mitään vainajille. Olen kuunnellut Herran , minun Jumalani,

[15] Olha desde a tua santa habitação, desde o céu, e abençoa o teu povo, a Israel, e a terra que nos deste, como juraste a nossos pais, terra que mana leite e mel.

Exortação à obediência

[16] Hoje, o SENHOR, teu Deus, te manda cumprir estes estatutos e juízos; guarda-os, pois, e cumpre-os de todo o teu coração e de toda a tua alma.

[17] Hoje, fizeste o SENHOR declarar que te será por Deus, e que andarás nos seus caminhos, e guardarás os seus estatutos, e os seus mandamentos, e os seus juízos, e darás ouvidos à sua voz.

[18] E o SENHOR, hoje, te fez dizer que lhe serás por povo seu próprio, como te disse, e que guardarás todos os seus mandamentos.

[19] Para, assim, te exaltar em louvor, renome e glória sobre todas as nações que fez e para que sejas povo santo ao SENHOR, teu Deus, como tem dito.

Deuteronômio 27

O Terceiro Discurso de Moisés
Solene promulgação da lei

[1] Moisés e os anciãos de Israel deram ordem ao povo, dizendo: Guarda todos estes mandamentos que, hoje, te ordeno.

ääntä. Olen tehnyt aivan niin kuin olet minua käskenyt.

[15] Katso alas taivaasta, pyhästä asunnostasi, ja siunaa kansaasi Israelia ja maata, jonka olet meille antanut, niin kuin vannoit isillemme, maata, joka vuotaa maitoa ja hunajaa.'"

Israel on Herran omaisuuskansa

[16]"Tänä päivänä Herra , sinun Jumalasi, käskee sinun noudattaa näitä lakeja ja säädöksiä. Elä niiden mukaan, noudata niitä koko sydämestäsi ja koko sielustasi.

[17] Herra on tänään vakuuttanut , että hän on sinun Jumalasi ja että sinun tulee vaeltaa hänen teitään, noudattaa hänen lakejaan, käskyjään ja säädöksiään ja kuunnella hänen ääntään.

[18] Sinä puolestasi olet tänään vakuuttanut , että haluat olla hänen omaisuuskansansa, niin kuin hän on sinulle puhunut, ja että tahdot noudattaa kaikkia hänen käskyjään.

[19]Silloin hän nostaa sinut kaikkien luomiensa kansojen yläpuolelle, ylistetyksi, kunniakkaaksi ja kiitetyksi, ja sinä olet Herralle , sinun Jumalallesi, pyhitetty kansa, niin kuin hän on puhunut."

5. Mooseksen 27

MOOSEKSEN KOLMAS PUHE
Muistokivet ja alttari Eebalinvuorella

[1]Mooses ja Israelin vanhimmat antoivat kansalle tämän käskyn: "Noudattakaa kaikkia niitä käskyjä, jotka minä tänä päivänä teille annan.

[2] No dia em que passares o Jordão à terra que te der o SENHOR, teu Deus, levantar-te-ás pedras grandes e as caiarás.

[2] Kun menet Jordanin yli siihen maahan, jonka Herra , sinun Jumalasi, sinulle antaa, pystytä itsellesi suuria kiviä ja sivele ne kalkilla.

[3] Havendo-o passado, escreverás, nelas, todas as palavras desta lei, para entrares na terra que te dá o SENHOR, teu Deus, terra que mana leite e mel, como te prometeu o SENHOR, Deus de teus pais.

[3] Päästyäsi Jordanin yli kirjoita kiviin kaikki tämän opetuksen sanat. Sitten voit asettua siihen maahan, jonka Herra , sinun Jumalasi, antaa sinulle, maahan, joka vuotaa maitoa ja hunajaa, niin kuin Herra , sinun isiesi Jumala, on sinulle puhunut.

[4] Quando houveres passado o Jordão, levantarás estas pedras, que hoje te ordeno, no monte Ebal, e as caiarás.

[4] Kun siis olette menneet Jordanin yli, pystyttäkää Eebalinvuorelle ne kivet, joista minä tänä päivänä annan teille käskyn, ja sivelkää ne kalkilla.

[5] Ali, edificarás um altar ao SENHOR, teu Deus, altar de pedras, sobre as quais não manejarás instrumento de ferro.

[5] Rakenna sinne alttari Herralle , sinun Jumalallesi. Tee alttari kivistä, joihin et ole koskenut rautaisella työkalulla.

[6] De pedras toscas edificarás o altar do SENHOR, teu Deus; e sobre ele lhe oferecerás holocaustos.

[6] Herran, sinun Jumalasi, alttari on rakennettava kokonaisista kivistä. Uhraa sen päällä polttouhreja Herralle , Jumalallesi.

[7] Também sacrificarás ofertas pacíficas; ali, comerás e te alegrarás perante o SENHOR, teu Deus.

[7] Teurasta myös yhteysuhreja, syö siellä ja iloitse Herran , sinun Jumalasi, edessä.

[8] Nestas pedras, escreverás, mui distintamente, as palavras todas desta lei.

[8] Kirjoita kiviin kaikki tämän opetuksen sanat hyvin selvästi.”

Lainrikkojat kirotaan

[9] Falou mais Moisés, juntamente com os sacerdotes levitas, a todo o Israel, dizendo: Guarda silêncio e ouve, ó Israel! Hoje, vieste a ser povo do SENHOR, teu Deus.

[9]Mooses ja leeviläiset papit puhuivat koko Israelille: ”Vaikene, Israel, ja kuuntele! Tänä päivänä sinusta on tullut Herran , sinun Jumalasi, kansa.

[10] Portanto, obedecerás à voz do SENHOR, teu Deus, e lhe cumprirás os mandamentos e os estatutos que hoje te ordeno.

[10]Kuuntele siis Herran , sinun Jumalasi, ääntä ja noudata hänen käskyjään ja lakejaan, jotka minä tänä päivänä sinulle annan.”

Maldições do monte Ebal

11 Moisés deu ordem, naquele dia, ao povo, dizendo:

12 Quando houveres passado o Jordão, estarão sobre o monte Gerizim, para abençoarem o povo, estes: Simeão, Levi, Judá, Issacar, José e Benjamim.

13 E estes, para amaldiçoar, estarão sobre o monte Ebal: Rúben, Gade, Aser, Zebulom, Dã e Naftali.

14 Os levitas testificarão a todo o povo de Israel em alta voz e dirão:

15 Maldito o homem que fizer imagem de escultura ou de fundição, abominável ao SENHOR, obra de artífice, e a puser em lugar oculto. E todo o povo responderá: Amém!

16 Maldito aquele que desprezar a seu pai ou a sua mãe. E todo o povo dirá: Amém!

17 Maldito aquele que mudar os marcos do seu próximo. E todo o povo dirá: Amém!

18 Maldito aquele que fizer o cego errar o caminho. E todo o povo dirá: Amém!

19 Maldito aquele que perverter o direito do estrangeiro, do órfão e da viúva. E todo o povo dirá: Amém!

20 Maldito aquele que se deitar com a madrasta, porquanto profanaria o leito de seu pai. E todo o povo dirá: Amém!

21 Maldito aquele que se ajuntar com animal. E todo o povo dirá: Amém!

11Mooses antoi kansalle sinä päivänä tämän käskyn:

12 ”Kun olette menneet Jordanin yli, niin Simeon, Leevi, Juuda, Isaskar, Joosef ja Benjamin asettukoot Garissiminvuorelle siunaamaan kansaa.

13Ruuben, Gaad, Asser, Sebulon, Daan ja Naftali puolestaan asettukoot Eebalinvuorelle lausumaan kirouksen.

14 Leeviläiset julistakoot kovalla äänellä kaikille israelilaisille:

15’Kirottu olkoon se, joka tekee veistetyn tai valetun jumalankuvan, taitajan kätten työn, ja salaa asettaa sen palvottavakseen. Se on iljetys Herralle .’ Koko kansa vastatkoon: ’Aamen.’

16’Kirottu olkoon se, joka halveksii isäänsä ja äitiään.’ Koko kansa vastatkoon: ’Aamen.’

17’Kirottu olkoon se, joka siirtää lähimmäisensä rajan.’ Koko kansa vastatkoon: ’Aamen.’

18’Kirottu olkoon se, joka johtaa sokean harhaan tiellä.’ Koko kansa vastatkoon: ’Aamen.’

19’Kirottu olkoon se, joka vääristää muukalaisen, orvon tai lesken oikeuden.’ Koko kansa vastatkoon: ’Aamen.’

20’Kirottu olkoon se, joka makaa äitipuolensa kanssa, sillä hän häpäisee isänsä .’ Koko kansa vastatkoon: ’Aamen.’

21’Kirottu olkoon se, joka sekaantuu eläimeen.’ Koko kansa vastatkoon: ’Aamen.’

22 Maldito aquele que se deitar com sua irmã, filha de seu pai ou filha de sua mãe. E todo o povo dirá: Amém!

22’Kirottu olkoon se, joka makaa sisarensa tai sisarpuolensa kanssa.’ Koko kansa vastatkoon: ’Aamen.’

23 Maldito aquele que se deitar com sua sogra. E todo o povo dirá: Amém!

23’Kirottu olkoon se, joka makaa anoppinsa kanssa.’ Koko kansa vastatkoon: ’Aamen.’

24 Maldito aquele que ferir o seu próximo em oculto. E todo o povo dirá: Amém!

24’Kirottu olkoon se, joka murhaa salaa lähimmäisensä.’ Koko kansa vastatkoon: ’Aamen.’

25 Maldito aquele que aceitar suborno para matar pessoa inocente. E todo o povo dirá: Amém!

25’Kirottu olkoon se, joka ottaa lahjuksen surmatakseen viattoman.’ Koko kansa vastatkoon: ’Aamen.’

26 Maldito aquele que não confirmar as palavras desta lei, não as cumprindo. E todo o povo dirá: Amém!

26’Kirottu olkoon se, joka ei noudata tämän lain sanoja eikä tee niiden mukaan.’ Koko kansa vastatkoon: ’Aamen.’”

Deuteronômio 28

As bênçãos decorrentes da obediência
Levítico 26.3-13; Deuteronômio 7.12-26

5. Mooseksen 28

Kuuliaisuuden siunaukset

1 Se atentamente ouvires a voz do SENHOR, teu Deus, tendo cuidado de guardar todos os seus mandamentos que hoje te ordeno, o SENHOR, teu Deus, te exaltará sobre todas as nações da terra.

1”Jos sinä todella kuuntelet Herran , sinun Jumalasi, ääntä, niin että noudatat tarkoin kaikkia hänen käskyjään, jotka minä tänä päivänä sinulle annan, ja toimit niiden mukaan, niin Herra , sinun Jumalasi, korottaa sinut kaikkien maan päällä olevien kansojen yläpuolelle.

2 Se ouvires a voz do SENHOR, teu Deus, virão sobre ti e te alcançarão todas estas bênçãos:

2Jos kuuntelet Herran , sinun Jumalasi, ääntä, kaikki nämä siunaukset tulevat sinun osaksesi ja saavuttavat sinut:

3 Bendito serás tu na cidade e bendito serás no campo.

3 Siunattu olet sinä kaupungissa ja siunattu kedolla.

4 Bendito o fruto do teu ventre, e o fruto da tua terra, e o fruto dos teus animais, e as crias das tuas vacas e das tuas ovelhas.

4 Siunattu on kohtusi hedelmä ja maasi sato, karjasi hedelmä, nautojesi vasikat ja lampaittesi karitsat.

5 Bendito o teu cesto e a tua amassadeira.

5 Siunattu on korisi ja taikinakaukalosi.

[6] Bendito serás ao entrares e bendito, ao saíres.
[7] O SENHOR fará que sejam derrotados na tua presença os inimigos que se levantarem contra ti; por um caminho, sairão contra ti, mas, por sete caminhos, fugirão da tua presença.
[8] O SENHOR determinará que a bênção esteja nos teus celeiros e em tudo o que colocares a mão; e te abençoará na terra que te dá o SENHOR, teu Deus.
[9] O SENHOR te constituirá para si em povo santo, como te tem jurado, quando guardares os mandamentos do SENHOR, teu Deus, e andares nos seus caminhos.
[10] E todos os povos da terra verão que és chamado pelo nome do SENHOR e terão medo de ti.

[11] O SENHOR te dará abundância de bens no fruto do teu ventre, no fruto dos teus animais e no fruto do teu solo, na terra que o SENHOR, sob juramento a teus pais, prometeu dar-te.

[12] O SENHOR te abrirá o seu bom tesouro, o céu, para dar chuva à tua terra no seu tempo e para abençoar toda obra das tuas mãos; emprestarás a muitas gentes, porém tu não tomarás emprestado.
[13] O SENHOR te porá por cabeça e não por cauda; e só estarás em cima e não debaixo, se obedeceres aos mandamentos do SENHOR, teu Deus, que hoje te ordeno, para os guardar e cumprir.

[6] Siunattu olet lähtiessäsi ja siunattu tullessasi.
[7]Kun vihollisesi nousevat sinua vastaan, Herra antaa heidän kaatua lyötyinä eteesi. Yhtä tietä he tulevat sinua vastaan, mutta seitsemää tietä he pakenevat sinua.
[8] Herra käskee siunauksen tulla osaksesi, hän siunaa viljavarastosi ja kaiken, mihin ryhdyt. Hän siunaa sinua siinä maassa, jonka hän antaa sinulle.
[9] Herra tekee sinusta hänelle pyhitetyn kansan, niin kuin hän on sinulle vannonut, kunhan vain noudatat Herran , sinun Jumalasi, käskyjä ja vaellat hänen teitään.
[10]Kaikki kansat maan päällä näkevät, että Herra on ottanut sinut nimiinsä, ja ne pelkäävät sinua.
[11] Herra antaa sinulle runsain mitoin kaikkea hyvää, hän siunaa sinun kohtusi hedelmän, karjasi hedelmän ja maasi sadon siinä maassa, jonka hän on sinun isillesi vannomallaan valalla luvannut antaa sinulle.
[12] Herraavaa sinulle taivaan, runsaan aarrekammionsa, antaakseen maallesi sateen aikanaan ja siunatakseen kaiken, mitä teet. Sinä lainaat monelle kansalle, mutta sinun itsesi ei tarvitse ottaa lainaa.
[13] Herratekee sinut pääksi eikä hännäksi. Sinä vain ylenet etkä koskaan alene, jos tottelet Herran , sinun Jumalasi, käskyjä, jotka minä tänä päivänä annan sinun noudatettaviksesi.

[14] Não te desviarás de todas as palavras que hoje te ordeno, nem para a direita nem para a esquerda, seguindo outros deuses, para os servires.

Os castigos da desobediência
Levítico 26.14-46

[15] Será, porém, que, se não deres ouvidos à voz do SENHOR, teu Deus, não cuidando em cumprir todos os seus mandamentos e os seus estatutos que, hoje, te ordeno, então, virão todas estas maldições sobre ti e te alcançarão:

[16] Maldito serás tu na cidade e maldito serás no campo.

[17] Maldito o teu cesto e a tua amassadeira.

[18] Maldito o fruto do teu ventre, e o fruto da tua terra, e as crias das tuas vacas e das tuas ovelhas.

[19] Maldito serás ao entrares e maldito, ao saíres.

[20] O SENHOR mandará sobre ti a maldição, a confusão e a ameaça em tudo quanto empreenderes, até que sejas destruído e repentinamente pereças, por causa da maldade das tuas obras, com que me abandonaste.

[21] O SENHOR fará que a pestilência te pegue a ti, até que te consuma a terra a que passas para possuí-la.

[22] O SENHOR te ferirá com a tísica, e a febre, e a inflamação, e com o calor ardente, e a secura, e com o crestamento, e a ferrugem; e isto te perseguirá até que pereças.

[14] Älä poikkea oikealle äläkä vasemmalle yhdestäkään käskystä, jonka minä tänä päivänä annan teille. Älä seuraa muita jumalia äläkä palvele niitä.”

Tottelemattomuuden kiroukset

[15]”Mutta jos sinä et kuuntele Herran , sinun Jumalasi, ääntä etkä noudata kaikkia hänen käskyjään ja säädöksiään, jotka minä tänä päivänä annan sinulle, niin kaikki nämä kiroukset tulevat osaksesi ja saavuttavat sinut:

[16]Kirottu olet sinä kaupungissa ja kirottu kedolla.

[17] Kirottuja ovat sinun korisi ja taikinakaukalosi.

[18] Kirottuja ovat kohtusi hedelmä ja maasi sato, nautojesi vasikat ja lampaittesi karitsat.

[19] Kirottu olet tullessasi ja kirottu lähtiessäsi.

[20] Herra lähettää keskuuteesi kirouksen, sekasorron ja uhan, mihin ikinä ryhdytkin, kunnes tuhoudut ja hukut äkisti pahojen tekojesi tähden, koska olet hylännyt Herran.

[21] Herra antaa ruton tarttua sinuun, ja se hävittää sinut tyystin siitä maasta, jota nyt menet ottamaan omaksesi.

[22] Herra lyö sinua hivuttavalla taudilla, kuumeella ja tulehduksilla, kuivuudella, nokitähkällä ja viljanruosteella. Nämä vainoavat sinua, kunnes tuhoudut.

[23] Os teus céus sobre a tua cabeça serão de bronze; e a terra debaixo de ti será de ferro.

[23]Taivas pääsi päällä on kuin vaskea ja maa allasi kuin rautaa.

[24] Por chuva da tua terra, o SENHOR te dará pó e cinza; dos céus, descerá sobre ti, até que sejas destruído.

[24]Sateen sijaan Herra antaa sinun maahasi pölyä ja tuhkaa. Niitä sataa taivaasta päällesi, kunnes tuhoudut.

[25] O SENHOR te fará cair diante dos teus inimigos; por um caminho, sairás contra eles, e, por sete caminhos, fugirás diante deles, e serás motivo de horror para todos os reinos da terra.

[25] Herra antaa sinun joutua tappiolle vihollistesi edessä. Yhtä tietä sinä menet heitä vastaan, mutta seitsemää tietä sinä heitä pakenet. Sinua kauhistellaan kaikissa valtakunnissa maan päällä.

[26] O teu cadáver servirá de pasto a todas as aves dos céus e aos animais da terra; e ninguém haverá que os espante.

[26]Vainajiesi ruumiit ovat ruokana kaikille taivaan linnuille ja maan eläimille, joita kukaan ei säikytä pois.

[27] O SENHOR te ferirá com as úlceras do Egito, com tumores, com sarna e com prurido de que não possas curar-te.

[27] Herra lyö sinua Egyptin paiseilla, ajoksilla, ihottumalla ja syyhyllä, joista et voi parantua.

[28] O SENHOR te ferirá com loucura, com cegueira e com perturbação do espírito.

[28] Herralyö sinua hulluudella, sokeudella, ja sinun mielesi hämmentyy.

[29] Apalparás ao meio-dia, como o cego apalpa nas trevas, e não prosperarás nos teus caminhos; porém somente serás oprimido e roubado todos os teus dias; e ninguém haverá que te salve.

[29] Sinä haparoit keskellä päivää, niin kuin sokea haparoi pimeydessä, etkä sinä menesty toimissasi. Sinä olet koko elinaikasi aina vain sorrettu ja ryöstetty, eikä pelastajaa ole.

[30] Desposar-te-ás com uma mulher, porém outro homem dormirá com ela; edificarás casa, porém não morarás nela; plantarás vinha, porém não a desfrutarás.

[30] Sinä kihlaat naisen, mutta toinen makaa hänet. Sinä rakennat talon, mutta et saa asua siinä. Sinä istutat viinitarhan, mutta et saa korjata sen rypäleitä.

[31] O teu boi será morto aos teus olhos, porém dele não comerás; o teu jumento será roubado diante de ti e não voltará a ti; as tuas ovelhas serão dadas aos teus inimigos; e ninguém haverá que te salve.

[31]Härkäsi teurastetaan silmiesi edessä, mutta sinä et saa syödä sitä. Aasisi ryöstetään sinun silmiesi edestä, eikä sitä anneta sinulle takaisin, ja lampaasi luovutetaan vihollisillesi. Ei ole ketään, joka auttaisi sinua.

[32] Teus filhos e tuas filhas serão dados a outro povo; os teus olhos o verão e desfalecerão de saudades todo o dia; porém a tua mão nada poderá fazer.

[32] Poikasi ja tyttäresi annetaan vieraan kansan käsiin, ja sinä näet sen omin silmin. Silmäsi raukeavat ikävöidessäsi heitä alinomaa, mutta sinä et voi sille mitään.

[33] O fruto da tua terra e todo o teu trabalho, comê-los-á um povo que nunca conheceste; e tu serás oprimido e quebrantado todos os dias;

[33] Kansa, jota et tunne, käyttää hyväkseen maasi sadon ja kaiken, minkä olet vaivalla hankkinut. Koko elinaikasi sinä olet sorrettu ja pahoinpidelty.

[34] e te enlouquecerás pelo que vires com os teus olhos.

[34] Sinä menetät järkesi siitä, mitä silmäsi näkevät.

[35] O SENHOR te ferirá com úlceras malignas nos joelhos e nas pernas, das quais não te possas curar, desde a planta do pé até ao alto da cabeça.

[35] Herra lyö sinua pahoilla paiseilla, joista et voi parantua. Niitä on polvissasi ja reisissäsi ja kaikkialla ruumiissasi jalkapohjista päälakeen asti.

[36] O SENHOR te levará e o teu rei que tiveres constituído sobre ti a uma gente que não conheceste, nem tu, nem teus pais; e ali servirás a outros deuses, feitos de madeira e de pedra.

[36] Herra vie sinut ja kuninkaan, jonka olet asettanut itsellesi, keskelle toista kansaa, jota sinä et tunne eivätkä isäsikään tunteneet. Siellä sinä palvelet muita jumalia, puisia ja kivisiä.

[37] Virás a ser pasmo, provérbio e motejo entre todos os povos a que o SENHOR te levará.

[37] Sinusta tulee kauhistuksen, sananparsien ja ivailun aihe kaikille kansoille, joiden keskuuteen Herra sinut kuljettaa.

[38] Lançarás muita semente ao campo; porém colherás pouco, porque o gafanhoto a consumirá.

[38] Siementä sinä viet pellolle paljon, mutta satoa korjaat vain vähän, sillä heinäsirkat syövät sen.

[39] Plantarás e cultivarás muitas vinhas, porém do seu vinho não beberás, nem colherás as uvas, porque o verme as devorará.

[39] Viinitarhoja sinä istutat ja näet vaivaa, mutta viiniä et saa juodaksesi etkä voi korjata viinirypäleitä, sillä madot syövät ne.

[40] Em todos os teus limites terás oliveiras; porém não te ungirás com azeite, porque as tuas azeitonas cairão.

[40] Öljypuita on kaikkialla alueellasi, mutta öljyllä et voi itseäsi voidella, sillä oliivisi varisevat maahan.

[41] Gerarás filhos e filhas, porém não ficarão contigo, porque serão levados ao cativeiro.

[42] Todo o teu arvoredo e o fruto da tua terra o gafanhoto os consumirá.

[43] O estrangeiro que está no meio de ti se elevará mais e mais, e tu mais e mais descerás.

[44] Ele te emprestará a ti, porém tu não lhe emprestarás a ele; ele será por cabeça, e tu serás por cauda.

[45] Todas estas maldições virão sobre ti, e te perseguirão, e te alcançarão, até que sejas destruído, porquanto não ouviste a voz do SENHOR, teu Deus, para guardares os mandamentos e os estatutos que te ordenou.

[46] Serão, no teu meio, por sinal e por maravilha, como também entre a tua descendência, para sempre.

[47] Porquanto não serviste ao SENHOR, teu Deus, com alegria e bondade de coração, não obstante a abundância de tudo.

[48] Assim, com fome, com sede, com nudez e com falta de tudo, servirás aos inimigos que o SENHOR enviará contra ti; sobre o teu pescoço porá um jugo de ferro, até que te haja destruído.

[49] O SENHOR levantará contra ti uma nação de longe, da extremidade da terra virá, como o vôo impetuoso da águia, nação cuja língua não entenderás;

[50] nação feroz de rosto, que não respeitará ao velho, nem se apiedará do moço.

[41] Sinulle syntyy poikia ja tyttäriä, mutta et saa pitää heitä luonasi, sillä he joutuvat vankeuteen.

[42] Kaikki sinun puusi ja koko maasi sadon valtaavat tuhoojasirkat.

[43] Maassasi asuva muukalainen kohoaa yhä ylemmäs sinun yläpuolellesi, mutta sinä painut alemmas ja alemmas.

[44] Hän lainaa sinulle, mutta sinä et kykene lainaamaan hänelle. Hänestä tulee pää ja sinusta häntä.

[45] Kaikki nämä kiroukset kohtaavat sinua. Ne seuraavat sinua ja saavuttavat sinut, niin että tuhoudut, koska et kuunnellut Herran , sinun Jumalasi, ääntä etkä noudattanut hänen käskyjään ja säädöksiään, jotka hän on sinulle antanut.

[46] Nämä kiroukset tulevat aina seuraamaan merkkeinä ja ihmeinä sinua ja jälkeläisiäsi,

[47] koska et palvellut Herraa , sinun Jumalaasi, iloiten ja hyvällä mielellä, kun sinulla oli yllin kyllin kaikkea.

[48] Siksi sinun on nälkäisenä ja janoisena, alastomana ja kaiken puutteessa palveltava vihollisiasi, jotka Herra lähettää sinun kimppuusi. Hän panee sinun niskaasi rautaisen ikeen ja viimein tuhoaa sinut.

[49] Herra nostattaa sinua vastaan kaukaa maan äärestä kansan, joka syöksyy kimppuusi kuin kotka, kansan, jonka kieltä sinä et ymmärrä.

[50] Se on röyhkeä kansa, joka ei kunnioita vanhusta eikä sääli nuorta.

51 Ela comerá o fruto dos teus animais e o fruto da tua terra, até que sejas destruído; e não te deixará cereal, mosto, nem azeite, nem as crias das tuas vacas e das tuas ovelhas, até que te haja consumido.

51 Se syö, mitä karjasi tuottaa ja mitä maasi kasvaa, kunnes tuhoudut. Se ei jätä sinulle viljaa, viiniä eikä öljyä, ei nautojesi vasikoita eikä lampaittesi karitsoita. Lopulta se tuhoaa sinut.

52 Sitiar-te-á em todas as tuas cidades, até que venham a cair, em toda a tua terra, os altos e fortes muros em que confiavas; e te sitiará em todas as tuas cidades, em toda a terra que o SENHOR, teu Deus, te deu.

52 Se kansa piirittää kaikkia kaupunkejasi, kunnes korkeat ja linnoitetut muurisi, joihin sinä luotit, ovat luhistuneet maahan kaikkialla maassasi. Se piirittää jokaista kaupunkiasi koko siinä maassa, jonka Herra , sinun Jumalasi, on antanut sinulle.

53 Comerás o fruto do teu ventre, a carne de teus filhos e de tuas filhas, que te der o SENHOR, teu Deus, na angústia e no aperto com que os teus inimigos te apertarão.

53 Kun vihollisesi piirittää ja ahdistaa sinua, sinä joudut syömään poikiesi ja tyttäriesi lihaa, omia lapsiasi, jotka Herra , sinun Jumalasi, on antanut sinulle.

54 O mais mimoso dos homens e o mais delicado do teu meio será mesquinho para com seu irmão, e para com a mulher do seu amor, e para com os demais de seus filhos que ainda lhe restarem;

54 Jopa keskuudessanne elävä hienostunut ja ylellisyyteen tottunut mies katselee silloin karsain silmin veljeään, sylissään istuvaa vaimoaan ja jäljellä olevia lapsiaan, jotka hän on jättänyt henkiin.

55 de sorte que não dará a nenhum deles da carne de seus filhos, que ele comer; porquanto nada lhe ficou de resto na angústia e no aperto com que o teu inimigo te apertará em todas as tuas cidades.

55 Hän ei anna kenellekään heistä lastensa lihaa, jota hän syö, koska hänellä ei ole mitään muuta jäljellä, kun vihollisesi piirittää ja ahdistaa sinua jokaisessa kaupungissasi.

56 A mais mimosa das mulheres e a mais delicada do teu meio, que de mimo e delicadeza não tentaria pôr a planta do pé sobre a terra, será mesquinha para com o marido de seu amor, e para com seu filho, e para com sua filha;

56 Keskuudessanne elävä nainen, joka oli niin hienostunut ja ylellisyyteen tottunut, ettei edes aikonut laskea jalkaansa maahan, katselee silloin karsain silmin omaa miestään, poikaansa ja tytärtään

[57] mesquinha da placenta que lhe saiu dentre os pés e dos filhos que tiver, porque os comerá às escondidas pela falta de tudo, na angústia e no aperto com que o teu inimigo te apertará nas tuas cidades.

[58] Se não tiveres cuidado de guardar todas as palavras desta lei, escritas neste livro, para temeres este nome glorioso e terrível, o SENHOR, teu Deus,

[59] então, o SENHOR fará terríveis as tuas pragas e as pragas de tua descendência, grandes e duradouras pragas, e enfermidades graves e duradouras;

[60] fará voltar contra ti todas as moléstias do Egito, que temeste; e se apegarão a ti.

[61] Também o SENHOR fará vir sobre ti toda enfermidade e toda praga que não estão escritas no livro desta Lei, até que sejas destruído.

[62] Ficareis poucos em número, vós que éreis como as estrelas dos céus em multidão, porque não destes ouvidos à voz do SENHOR, vosso Deus.

[63] Assim como o SENHOR se alegrava em vós outros, em fazer-vos bem e multiplicar-vos, da mesma sorte o SENHOR se alegrará em vos fazer perecer e vos destruir; sereis desarraigados da terra à qual passais para possuí-la.

[64] O SENHOR vos espalhará entre todos os povos, de uma até à outra extremidade da terra. Servirás ali a outros deuses que não

[57] eikä anna heille jälkeisiä, jotka tulevat hänen kohdustaan, eikä lapsia, jotka hän synnyttää. Kaiken puutteessa hän syö ne salaa itse, kun vihollisesi piirittää ja ahdistaa sinua kaupungeissasi.

[58] Jos et noudata tarkoin kaikkia tämän lain sanoja, jotka on kirjoitettu tähän kirjaan, etkä pelkää Herran , sinun Jumalasi, kunnioitettavaa ja pelättävää nimeä,

[59] Herra lyö sinua ja jälkeläisiäsi erityisen ankarilla ja pitkällisillä vitsauksilla, pahoilla ja pitkällisillä sairauksilla.

[60] Hän tuo takaisin keskuuteesi kaikki Egyptin taudit, joita sinä kammoat, ja ne tarttuvat sinuun.

[61] Herra antaa tulla sinun päällesi myös kaikenlaisia sairauksia ja vaivoja, joista ei ole kirjoitettu tässä lain kirjassa, ja lopulta sinä tuhoudut.

[62] Koska et kuunnellut Herran , sinun Jumalasi, ääntä, teistä jää jäljelle vain vähäinen joukko, vaikka te ennen olitte monilukuisia kuin taivaan tähdet.

[63] Ja niin kuin Herra ennen iloitsi teistä tehdessään teille hyvää ja antaessaan teidän lisääntyä, niin Herra silloin iloitsee teistä hävittäessään ja tuhotessaan teidät. Silloin teidät temmataan irti siitä maasta, jota te nyt menette ottamaan omaksenne.

[64] Herra hajottaa sinut kaikkien kansojen sekaan kautta koko maailman, ja sinä palvelet siellä muita jumalia, puisia ja

conheceste, nem tu, nem teus pais; servirás à madeira e à pedra.

65 Nem ainda entre estas nações descansarás, nem a planta de teu pé terá repouso, porquanto o SENHOR ali te dará coração tremente, olhos mortiços e desmaio de alma.

66 A tua vida estará suspensa como por um fio diante de ti; terás pavor de noite e de dia e não crerás na tua vida.

67 Pela manhã dirás: Ah! Quem me dera ver a noite! E, à noitinha, dirás: Ah! Quem me dera ver a manhã! Isso pelo pavor que sentirás no coração e pelo espetáculo que terás diante dos olhos.

68 O SENHOR te fará voltar ao Egito em navios, pelo caminho de que te disse: Nunca jamais o verás; sereis ali oferecidos para venda como escravos e escravas aos vossos inimigos, mas não haverá quem vos compre.

Deuteronômio 29

O Quarto Discurso de Moisés
Deus faz nova aliança com o povo

1 São estas as palavras da aliança que o SENHOR ordenou a Moisés fizesse com os filhos de Israel na terra de Moabe, além da aliança que fizera com eles em Horebe.

2 Chamou Moisés a todo o Israel e disse-lhe: Tendes visto tudo quanto o SENHOR fez na terra do Egito, perante vós, a Faraó,

kivisiä, joita sinä et tunne eivätkä isäsikään tunteneet.

65 Niiden kansojen seassa sinä et saa lepoa eikä jaloillesi löydy lepopaikkaa. Herra antaa sinulle siellä vapisevan sydämen, rauenneet silmät ja nääntyvän sielun.

66 Elämäsi näyttää sinusta olevan hiuskarvan varassa, yöt ja päivät sinä olet pelon vallassa, etkä voi olla varma hengestäsi.

67 Aamulla sinä sanot: 'Jospa olisi ilta', ja illalla: 'Jospa olisi aamu!' Sellaista pelkoa sinä tunnet sydämessäsi, ja sellaisia asioita sinä näet silmilläsi.

68 Herra kuljettaa sinut laivoilla takaisin Egyptiin, josta minä sanoin sinulle: 'Sinun ei enää tarvitse nähdä sitä.' Siellä te kaupittelette itseänne orjiksi ja orjattariksi vihollisillenne, mutta ostajaa ei ole."

Herra uudistaa liittonsa Mooabin maassa

69 Nämä ovat sen liiton sanat, jonka Herra käski Mooseksen tehdä israelilaisten kanssa Mooabin maassa sen liiton lisäksi, jonka Herra oli tehnyt heidän kanssaan Hoorebilla.

5. Mooseksen 29

1 Mooses kutsui koko Israelin koolle ja sanoi kansalle: "Te olette nähneet omin silmin kaiken, mitä Herra teki Egyptin

e a todos os seus servos, e a toda a sua terra;

[3] as grandes provas que os vossos olhos viram, os sinais e grandes maravilhas;

[4] porém o SENHOR não vos deu coração para entender, nem olhos para ver, nem ouvidos para ouvir, até ao dia de hoje.

[5] Quarenta anos vos conduzi pelo deserto; não envelheceram sobre vós as vossas vestes, nem se gastou no vosso pé a sandália.

[6] Pão não comestes e não bebestes vinho nem bebida forte, para que soubésseis que eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[7] Quando viestes a este lugar, Seom, rei de Hesbom, e Ogue, rei de Basã, nos saíram ao encontro, à peleja, e nós os ferimos;

[8] tomamos-lhes a terra e a demos por herança aos rubenitas, e aos gaditas, e à meia tribo dos manassitas.

[9] Guardai, pois, as palavras desta aliança e cumpri-as, para que prospereis em tudo quanto fizerdes.

[10] Vós estais, hoje, todos perante o SENHOR, vosso Deus: os cabeças de vossas tribos, vossos anciãos e os vossos oficiais, todos os homens de Israel,

[11] os vossos meninos, as vossas mulheres e o estrangeiro que está no meio do vosso arraial, desde o vosso rachador de lenha até ao vosso tirador de água,

maassa faraolle, kaikille hänen palvelijoilleen ja koko hänen maalleen.

[2]Nuo suuret koettelemukset ja nuo suuret tunnusteot ja ihmeet te näitte omin silmin.

[3]Tähän päivään mennessä Herra ei kuitenkaan ole suonut teille ymmärtävää sydäntä, näkeviä silmiä eikä kuulevia korvia.

[4]Minä kuljetin teitä autiomaassa neljäkymmentä vuotta, mutta vaatteet eivät kuluneet yltänne eivätkä kengät jaloistanne.

[5]Te ette saaneet leipää syödäksenne ettekä viiniä tai väkijuomaa juodaksenne, jotta tietäisitte, että minä olen Herra , teidän Jumalanne.

[6] Kun tulimme tähän paikkaan, Siihon, Hesbonin kuningas, ja Oog, Baasanin kuningas, lähtivät sotimaan meitä vastaan, mutta me löimme heidät.

[7]Me otimme haltuumme heidän maansa ja annoimme sen perintöosaksi ruubenilaisille ja gaadilaisille sekä toiselle puolelle Manassen heimoa.

[8]Noudattakaa siis tämän liiton sanoja ja toimikaa niiden mukaan, että menestyisitte kaikessa, mitä teette.

[9]Te kaikki seisotte tänä päivänä Herran , teidän Jumalanne, edessä, kaikki te israelilaiset heimoittain: päämiehenne, vanhimpanne, johtajanne,

[10] lapsenne ja vaimonne sekä myös muukalaiset, puunhakkaajat ja vedenkantajat, jotka ovat leirissänne.

[12] para que entres na aliança do SENHOR, teu Deus, e no juramento que, hoje, o SENHOR, teu Deus, faz contigo;

[13] para que, hoje, te estabeleça por seu povo, e ele te seja por Deus, como te tem prometido, como jurou a teus pais, Abraão, Isaque e Jacó.

[14] Não é somente convosco que faço esta aliança e este juramento,

[15] porém com aquele que, hoje, aqui, está conosco perante o SENHOR, nosso Deus, e também com aquele que não está aqui, hoje, conosco.

[16] Porque vós sabeis como habitamos na terra do Egito e como passamos pelo meio das nações pelas quais viestes a passar;

[17] vistes as suas abominações e os seus ídolos, feitos de madeira e de pedra, bem como vistes a prata e o ouro que havia entre elas;

[18] para que, entre vós, não haja homem, nem mulher, nem família, nem tribo cujo coração, hoje, se desvie do SENHOR, nosso Deus, e vá servir aos deuses destas nações; para que não haja entre vós raiz que produza erva venenosa e amarga,

[19] ninguém que, ouvindo as palavras desta maldição, se abençoe no seu íntimo, dizendo: Terei paz, ainda que ande na

[11] Te olette astumassa Herran , teidän Jumalanne, liittoon, hänen valaliittoonsa. Hän tekee sen tänään sinun kanssasi

[12] korottaakseen sinut kansakseen ja ollakseen sinun Jumalasi, niin kuin hän on sinulle puhunut ja niin kuin hän on vannonut sinun isillesi Abrahamille, Iisakille ja Jaakobille.

[13]Minä en tee tätä liittoa, tätä valaliittoa, ainoastaan teidän kanssanne,

[14] jotka tänä päivänä olette tässä meidän kanssamme, Herran , meidän Jumalamme, edessä, vaan yhtä hyvin niiden kanssa, jotka eivät ole tänä päivänä tässä meidän joukossamme.

[15] Sillä te tiedätte, että me asuimme Egyptin maassa ja että me kuljimme niiden kansojen keskitse, joiden alueiden kautta te olette kulkeneet.

[16] Te näitte ne iljettävät puiset, kiviset, hopeiset ja kultaiset jumalankuvat, joita heillä on.

[17] Älköön siis joukossanne olko miestä tai naista, sukua tai heimoa, jonka sydän on tänä päivänä kääntynyt pois Herrasta , meidän Jumalastamme, niin että hän ryhtyy palvelemaan noiden kansojen jumalia. Varokaa, ettei teidän keskuudessanne ole juurta, josta kasvaa koiruohoa ja marunaa,

[18]ja ettei kukaan tämän valan sanat kuullessaan siunaisi itseään sydämessään ja ajattelisi: 'Minun käy hyvin, vaikka vaellankin paatunein sydämin.' Näin hän

perversidade do meu coração, para acrescentar à sede a bebedice.

[20] O SENHOR não lhe quererá perdoar; antes, fumegará a ira do SENHOR e o seu zelo sobre tal homem, e toda maldição escrita neste livro jazerá sobre ele; e o SENHOR lhe apagará o nome de debaixo do céu.

[21] O SENHOR o separará de todas as tribos de Israel para calamidade, segundo todas as maldições da aliança escrita neste Livro da Lei.

[22] Então, dirá a geração vindoura, os vossos filhos, que se levantarem depois de vós, e o estrangeiro que virá de terras longínquas, vendo as pragas desta terra e as suas doenças, com que o SENHOR a terá afligido,

[23] e toda a sua terra abrasada com enxofre e sal, de sorte que não será semeada, e nada produzirá, nem crescerá nela erva alguma, assim como foi a destruição de Sodoma e de Gomorra, de Admá e de Zeboim, que o SENHOR destruiu na sua ira e no seu furor,

[24] isto é, todas as nações dirão: Por que fez o SENHOR assim com esta terra? Qual foi a causa do furor de tamanha ira?

[25] Então, se dirá: Porque desprezaram a aliança que o SENHOR, Deus de seus pais, fez com eles, quando os tirou do Egito;

tuhoaa sekä vettä saaneen että kuivan maan.

[19] Herra ei tahdo antaa hänelle anteeksi, vaan Herran viha ja kiivaus syttyvät silloin sitä miestä vastaan. Kaikki kiroukset, jotka on kirjoitettu tähän kirjaan, lankeavat hänen päälleen, ja Herra pyyhkii pois hänen nimensä taivaan alta.

[20] Herraerottaa hänet kaikista Israelin heimoista ja tuottaa hänelle onnettomuuden , kaikki ne liiton kiroukset, jotka on kirjoitettu tähän lain kirjaan.

[21]Tulevat sukupolvet, teidän lapsenne, jotka nousevat teidän tilallenne, ja kaukaisesta maasta tulevat muukalaiset näkevät sitä maata kohtaavat vitsaukset ja sairaudet, joilla Herra sitä rasittaa,

[22] tulikiven ja suolan, koko maan kuin poltettuna, niin ettei siihen kylvetä eikä se kasva edes ruohoa. Käy niin kuin silloin, kun Sodoma ja Gomorra, Adma ja Seboim hävitettiin, kun Herra vihassaan ja kiivaudessaan ne hävitti.

[23]Silloin kaikki kansat kysyvät: ’Minkä vuoksi Herra on tehnyt tälle maalle näin? Miksi tämä hänen suuren vihansa hehku?’

[24]Heille vastataan: ’Sen tähden, että he hylkäsivät liiton, jonka Herra , heidän isiensä Jumala, teki heidän kanssaan viedessään heidät pois Egyptin maasta,

[26] e se foram, e serviram a outros deuses, e os adoraram; deuses que não conheceram e que ele não lhes havia designado.

[27] Pelo que a ira do SENHOR se acendeu contra esta terra, trazendo sobre ela toda a maldição que está escrita neste livro.

[28] O SENHOR os arrancou, com ira, de sua terra, mas também com indignação e grande furor, e os lançou para outra terra, como hoje se vê.

[29] As coisas encobertas pertencem ao SENHOR, nosso Deus, porém as reveladas nos pertencem, a nós e a nossos filhos, para sempre, para que cumpramos todas as palavras desta lei.

Deuteronômio 30

Promessas de misericórdia

[1] Quando, pois, todas estas coisas vierem sobre ti, a bênção e a maldição que pus diante de ti, se te recordares delas entre todas as nações para onde te lançar o SENHOR, teu Deus;

[2] e tornares ao SENHOR, teu Deus, tu e teus filhos, de todo o teu coração e de toda a tua alma, e deres ouvidos à sua voz, segundo tudo o que hoje te ordeno,

[3] então, o SENHOR, teu Deus, mudará a tua sorte, e se compadecerá de ti, e te ajuntará, de novo, de todos os povos entre

[25] ja alkoivat palvella ja kumartaa muita jumalia, joita he eivät tunteneet ja joita hän ei ollut heidän osakseen jakanut.

[26] Siksi Herran viha syttyi tätä maata kohtaan, niin että hän antoi kaikkien kirousten, jotka on kirjoitettu tähän kirjaan, kohdata sitä.

[27] Herra tempasi heidät pois heidän omasta maastaan vihassaan, kiivaudessaan ja suuressa suuttumuksessaan ja heitti heidät toiseen maahan, jossa he ovat tänäkin päivänä.’

[28] Salatut asiat kuuluvat Herralle , meidän Jumalallemme, mutta ne, jotka on ilmoitettu, kuuluvat ikuisesti meille ja meidän lapsillemme, että me toimisimme kaikkien tämän lain sanojen mukaan.”

5. Mooseksen 30

Herra armahtaa ja siunaa kansaansa

[1]”Kun kaikki tämä kohtaa sinua, siunaus niin kuin kirouskin, jotka minä olen asettanut sinun eteesi, niin silloin sinä menet itseesi kaikkien kansojen keskellä, joiden luo Herra , sinun Jumalasi, on sinut karkottanut.

[2]Sinä palaat Herran , sinun Jumalasi, luo, ja sinä itse ja sinun lapsesi olette koko sydämestänne ja koko sielustanne hänelle kuuliaisia kaikessa, niin kuin minä tänä päivänä sinua käsken.

[3] Silloin Herra , sinun Jumalasi, kääntää sinun kohtalosi ja armahtaa sinua. Herra , sinun Jumalasi, kokoaa sinut jälleen

os quais te havia espalhado o SENHOR, teu Deus.

4 Ainda que os teus desterrados estejam para a extremidade dos céus, desde aí te ajuntará o SENHOR, teu Deus, e te tomará de lá.

5 O SENHOR, teu Deus, te introduzirá na terra que teus pais possuíram, e a possuirás; e te fará bem e te multiplicará mais do que a teus pais.

6 O SENHOR, teu Deus, circuncidará o teu coração e o coração de tua descendência, para amares o SENHOR, teu Deus, de todo o coração e de toda a tua alma, para que vivas.

7 O SENHOR, teu Deus, porá todas estas maldições sobre os teus inimigos e sobre os teus aborrecedores, que te perseguiram.

8 De novo, pois, darás ouvidos à voz do SENHOR; cumprirás todos os seus mandamentos que hoje te ordeno.

9 O SENHOR, teu Deus, te dará abundância em toda obra das tuas mãos, no fruto do teu ventre, no fruto dos teus animais e no fruto da tua terra e te beneficiará; porquanto o SENHOR tornará a exultar em ti, para te fazer bem, como exultou em teus pais;

10 se deres ouvidos à voz do SENHOR, teu Deus, guardando os seus mandamentos e os seus estatutos, escritos neste Livro da

kaikista kansoista, joiden keskuuteen hän on sinut hajottanut.

4Vaikka sinut olisi karkotettu maan ääriin , Herra , sinun Jumalasi, kokoaa ja noutaa sinut sieltäkin.

5 Herra , sinun Jumalasi, tuo sinut siihen maahan, jonka sinun isäsi ottivat omakseen, ja sinä saat ottaa sen omaksesi. Hän tekee teille hyvää ja antaa teidän lisääntyä lukuisammiksi kuin isänne olivat.

6 Herra , sinun Jumalasi, ympärileikkaa sinun sydämesi ja jälkeläistesi sydämet, niin että sinä rakastat häntä koko sydämestäsi ja koko sielustasi. Niin sinä saat elää.

7 Herra, sinun Jumalasi, antaa kaikkien näiden kirousten kohdata sinun vihollisiasi ja vihamiehiäsi, jotka vainosivat sinua.

8 Silloin sinä kuuntelet jälleen Herran ääntä ja teet kaikkien hänen käskyjensä mukaan, niin kuin minä tänä päivänä sinua käsken.

9 Herra , sinun Jumalasi, siunaa runsain mitoin kaiken, mitä teet. Hän tekee ruumiisi hedelmän ja karjasi jälkikasvun hyvin lukuisaksi ja maasi sadon hyvin runsaaksi. Herra iloitsee sinusta jälleen, sinun parhaaksesi, niin kuin hän iloitsi isistäsi,

10kun sinä kuuntelet Herran , sinun Jumalasi, ääntä ja noudatat hänen käskyjään ja säädöksiään, jotka on

Lei, se te converteres ao SENHOR, teu Deus, de todo o teu coração e de toda a tua alma.

[11] Porque este mandamento que, hoje, te ordeno não é demasiado difícil, nem está longe de ti.

[12] Não está nos céus, para dizeres: Quem subirá por nós aos céus, que no-lo traga e no-lo faça ouvir, para que o cumpramos?

[13] Nem está além do mar, para dizeres: Quem passará por nós além do mar que no-lo traga e no-lo faça ouvir, para que o cumpramos?

[14] Pois esta palavra está mui perto de ti, na tua boca e no teu coração, para a cumprires.

A vida ou a morte

[15] Vê que proponho, hoje, a vida e o bem, a morte e o mal;

[16] se guardares o mandamento que hoje te ordeno, que ames o SENHOR, teu Deus, andes nos seus caminhos, e guardes os seus mandamentos, e os seus estatutos, e os seus juízos, então, viverás e te multiplicarás, e o SENHOR, teu Deus, te abençoará na terra à qual passas para possuí-la.

[17] Porém, se o teu coração se desviar, e não quiseres dar ouvidos, e fores seduzido, e te inclinares a outros deuses, e os servires,

kirjoitettu tähän lain kirjaan, ja kun sinä palaat Herran , sinun Jumalasi, luo koko sydämestäsi ja koko sielustasi.

[11]Tämä käsky, jonka minä tänä päivänä sinulle annan, ei ole sinulle liian vaikea täyttää eikä liian kaukana.

[12] Se ei ole taivaassa, niin että sinun tarvitsisi sanoa: 'Kuka nousee meidän puolestamme taivaaseen noutamaan sen ja julistaa sen meille, että voisimme noudattaa sitä?'

[13]Se ei ole myöskään meren takana, niin että sinun tarvitsisi sanoa: 'Kuka menee meidän puolestamme meren taa noutamaan sen ja julistaa sen meille, että voisimme noudattaa sitä?'

[14] Sana on aivan lähellä sinua, sinun suussasi ja sydämessäsi, niin että voit sen täyttää."

Israel valinnan edessä

[15]"Katso, minä panen tänä päivänä sinun eteesi elämän ja hyvän, kuoleman ja pahan,

[16] kun minä käsken sinun rakastaa Herraa , sinun Jumalaasi, vaeltaa hänen teitään ja noudattaa hänen käskyjään, lakejaan ja säädöksiään, että saisit elää ja lisääntyisit ja Herra , sinun Jumalasi, siunaisi sinua siinä maassa, jota menet ottamaan omaksesi.

[17] Mutta jos sydämesi kääntyy pois etkä ole kuuliainen, vaan annat vietellä itsesi kumartamaan muita jumalia ja palvelemaan niitä,

[18] então, hoje, te declaro que, certamente, perecerás; não permanecerás longo tempo na terra à qual vais, passando o Jordão, para a possuíres.

[18]niin minä ilmoitan teille tänä päivänä, että te totisesti tuhoudutte ettekä elä kauan siinä maassa, jota menette ottamaan omaksenne Jordanin tuolta puolen.

[19] Os céus e a terra tomo, hoje, por testemunhas contra ti, que te propus a vida e a morte, a bênção e a maldição; escolhe, pois, a vida, para que vivas, tu e a tua descendência,

[19] Minä otan tänä päivänä taivaan ja maan todistajiksi teitä vastaan, että minä olen pannut sinun eteesi elämän ja kuoleman, siunauksen ja kirouksen. Valitse siis elämä, että sinä ja sinun jälkeläisesi saisitte elää.

[20] amando o SENHOR, teu Deus, dando ouvidos à sua voz e apegando-te a ele; pois disto depende a tua vida e a tua longevidade; para que habites na terra que o SENHOR, sob juramento, prometeu dar a teus pais, Abraão, Isaque e Jacó.

[20]Rakasta Herraa , sinun Jumalaasi, kuuntele hänen ääntään ja riipu hänessä kiinni. Siinä on sinun elämäsi, ja niin tehden sinä elät vanhaksi asuessasi maassa, jonka Herra vannoi antavansa sinun isillesi Abrahamille, Iisakille ja Jaakobille.”

Deuteronômio 31

As Últimas Disposições
Josué, sucessor de Moisés

[1] Passou Moisés a falar estas palavras a todo o Israel

[2] e disse-lhes: Sou, hoje, da idade de cento e vinte anos. Já não posso sair e entrar, e o SENHOR me disse: Não passarás o Jordão.

[3] O SENHOR, teu Deus, passará adiante de ti; ele destruirá estas nações de diante de ti, e tu as possuirás; Josué passará adiante de ti, como o SENHOR tem dito.

5. Mooseksen 31

MOOSEKSEN JÄÄHYVÄISET
Mooses asettaa Joosuan seuraajakseen

[1]Kun Mooses oli puhunut koko Israelille nämä sanat,

[2] hän sanoi heille: ”Minä olen nyt sadankahdenkymmenen vuoden vanha. En voi enää kulkea teidän edellänne, sillä Herra on sanonut minulle: ’Sinä et mene tämän Jordanin yli.’

[3]Mutta Herra , sinun Jumalasi, kulkee itse sinun edelläsi ja tuhoaa nämä kansat sinun tieltäsi, niin että sinä voit ottaa haltuusi niiden maan. Myös Joosua kulkee sinun edelläsi, niin kuin Herra on puhunut.

[4] O SENHOR lhes fará como fez a Seom e a Ogue, reis dos amorreus, os quais destruiu, bem como a sua terra.

[5] Quando, pois, o SENHOR vos entregar estes povos diante de vós, então, com eles fareis segundo todo o mandamento que vos tenho ordenado.

[6] Sede fortes e corajosos, não temais, nem vos atemorizeis diante deles, porque o SENHOR, vosso Deus, é quem vai convosco; não vos deixará, nem vos desamparará.

[7] Chamou Moisés a Josué e lhe disse na presença de todo o Israel: Sê forte e corajoso; porque, com este povo, entrarás na terra que o SENHOR, sob juramento, prometeu dar a teus pais; e tu os farás herdá-la.

[8] O SENHOR é quem vai adiante de ti; ele será contigo, não te deixará, nem te desamparará; não temas, nem te atemorizes.

A lei deve ser lida ao povo de sete em sete anos

[9] Esta lei, escreveu-a Moisés e a deu aos sacerdotes, filhos de Levi, que levavam a arca da Aliança do SENHOR, e a todos os anciãos de Israel.

[10] Ordenou-lhes Moisés, dizendo: Ao fim de cada sete anos, precisamente no ano da remissão, na Festa dos Tabernáculos,

[11] quando todo o Israel vier a comparecer perante o SENHOR, teu Deus, no lugar que este escolher, lerás esta lei diante de todo o Israel.

[4] Herratekee noille kansoille niin kuin hän teki Siihonille ja Oogille, amorilaisten kuninkaille. Hän tuhosi heidät ja heidän maansa.

[5] Herraantaa nuo kansat teidän valtaanne. Tehkää niille aivan sen käskyn mukaan, jonka minä olen teille antanut.

[6] Olkaa lujia ja rohkeita! Älkää pelätkö älkääkä säikkykö heitä, sillä Herra , teidän Jumalanne, kulkee itse teidän kanssanne. Hän ei jätä teitä eikä hylkää teitä.”

[7]Mooses kutsui Joosuan esiin ja sanoi hänelle koko Israelin edessä: ”Ole luja ja rohkea, sillä sinä saat mennä tämän kansan kanssa siihen maahan, jonka Herra on heidän isilleen vannomallaan valalla luvannut antaa heille, ja sinä jaat sen heille perinnöksi.

[8] Herraitse kulkee sinun edelläsi. Hän on sinun kanssasi; hän ei jätä eikä hylkää sinua. Älä pelkää äläkä säiky.”

Määräys lain lukemisesta kansalle

[9]Mooses kirjoitti tämän lain ja antoi sen papeille, Leevin jälkeläisille, jotka kantoivat Herran liitonarkkua, ja kaikille Israelin vanhimmille.

[10] Mooses antoi heille tämän käskyn: ”Joka seitsemäs vuosi, määräaikaan vapautusvuotena, lehtimajanjuhlassa,

[11] kun koko Israel tulee koolle Herran , sinun Jumalasi, eteen siihen paikkaan, jonka hän valitsee, lukekaa tämä opetus Israelin edessä koko kansan kuullen.

[12] Ajuntai o povo, os homens, as mulheres, os meninos e o estrangeiro que está dentro da vossa cidade, para que ouçam, e aprendam, e temam o SENHOR, vosso Deus, e cuidem de cumprir todas as palavras desta lei;

[13] para que seus filhos que não a souberem ouçam e aprendam a temer o SENHOR, vosso Deus, todos os dias que viverdes sobre a terra à qual ides, passando o Jordão, para a possuir.

A futura rebeldia de Israel

[14] Disse o SENHOR a Moisés: Eis que os teus dias são chegados, para que morras; chama Josué, e apresentai-vos na tenda da congregação, para que eu lhe dê ordens. Assim, foram Moisés e Josué e se apresentaram na tenda da congregação.

[15] Então, o SENHOR apareceu, ali, na coluna de nuvem, a qual se deteve sobre a porta da tenda.

[16] Disse o SENHOR a Moisés: Eis que estás para dormir com teus pais; e este povo se levantará, e se prostituirá, indo após deuses estranhos na terra para cujo meio vai, e me deixará, e anulará a aliança que fiz com ele.

[17] Nesse dia, a minha ira se acenderá contra ele; desampará-lo-ei e dele esconderei o rosto, para que seja devorado; e tantos males e angústias o alcançarão, que dirá naquele dia: Não nos alcançaram estes males por não estar o nosso Deus no meio de nós?

[12]Kootkaa kansa, miehet, naiset ja lapset sekä porttiesi sisällä asuvat muukalaiset, että he kuulisivat sen ja oppisivat pelkäämään Herraa , teidän Jumalaanne, ja noudattamaan tarkoin kaikkia tämän lain sanoja.

[13] Näin myös heidän lapsensa, jotka eivät vielä sitä tunne, kuulevat sen ja oppivat pelkäämään Herraa , teidän Jumalaanne, niin kauan kuin elätte siinä maassa, jota te nyt menette ottamaan omaksenne Jordanin tuolta puolen.”

Viimeiset ohjeet Moosekselle

[14] Herrasanoi Moosekselle: ”Katso, sinun kuolinpäiväsi lähestyy. Kutsu Joosua, ja asettukaa ilmestysmajaan, niin minä annan hänelle käskyni.” Niin Mooses ja Joosua menivät ilmestysmajaan ja asettuivat sinne seisomaan.

[15] Herra ilmestyi majassa pilvipatsaassa, ja pilvipatsas seisahtui majan ovelle.

[16] Herra sanoi Moosekselle: ”Sinä pääset lepoon isiesi luo, mutta tämä kansa nousee ja lähtee haureellisesti seuraamaan vieraita jumalia siinä maassa, johon se menee. Se hylkää minut ja rikkoo liittoni, jonka minä olen tehnyt sen kanssa.

[17] Sinä päivänä minun vihani syttyy sitä vastaan, minä hylkään sen ja peitän siltä kasvoni. Se joutuu riistettäväksi , ja suuret onnettomuudet ja ahdistukset kohtaavat sitä. Sinä päivänä se sanoo: ’Eivätkö nämä onnettomuudet ole kohdanneet minua siksi, ettei Jumalani ole keskelläni?’

[18] Esconderei, pois, certamente, o rosto naquele dia, por todo o mal que tiverem feito, por se haverem tornado a outros deuses.

[19] Escrevei para vós outros este cântico e ensinai-o aos filhos de Israel; ponde-o na sua boca, para que este cântico me seja por testemunha contra os filhos de Israel.

[20] Quando eu tiver introduzido o meu povo na terra que mana leite e mel, a qual, sob juramento, prometi a seus pais, e, tendo ele comido, e se fartado, e engordado, e houver tornado a outros deuses, e os houver servido, e me irritado, e anulado a minha aliança;

[21] e, quando o tiverem alcançado muitos males e angústias, então, este cântico responderá contra ele por testemunha, pois a sua descendência, sempre, o trará na boca; porquanto conheço os desígnios que, hoje, estão formulando, antes que o introduza na terra que, sob juramento, prometi.

[22] Assim, Moisés, naquele mesmo dia, escreveu este cântico e o ensinou aos filhos de Israel.

[23] Ordenou o SENHOR a Josué, filho de Num, e disse: Sê forte e corajoso, porque tu introduzirás os filhos de Israel na terra que, sob juramento, lhes prometi; e eu serei contigo.

O Livro da Lei posto ao lado da arca

[24] Tendo Moisés acabado de escrever, integralmente, as palavras desta lei num livro,

[18] Mutta silloin minä peitän kasvoni kokonaan kaiken sen pahan tähden, mitä se on tehnyt kääntymällä muiden jumalien puoleen.

[19] Kirjoita nyt itsellesi tämä laulu ja opeta se israelilaisille, niin että se on heidän huulillaan. Näin tämä laulu on minun todistajani israelilaisia vastaan.

[20] Minä vien Israelin siihen maahan, josta minä vannoin valan heidän isilleen, maahan, joka vuotaa maitoa ja hunajaa. He saavat syödä kyllikseen ja lihovat. Kuitenkin he kääntyvät muiden jumalien puoleen ja palvelevat niitä. He halveksivat minua ja rikkovat minun liittoni.

[21] Kun suuret onnettomuudet ja ahdistukset kohtaavat heitä, tämä laulu on todistajana heitä vastaan, sillä se ei unohdu heidän jälkipolviensa suusta. Minä tiedän heidän aikomuksensa, jotka heillä on tänä päivänä, jo ennen kuin minä olen vienyt heidät siihen maahan, josta minä olen vannonut heille valan.”

[22] Mooses kirjoitti laulun samana päivänä ja opetti sen israelilaisille.

[23] Sitten Herra antoi Joosualle, Nuunin pojalle, tämän käskyn: ”Ole luja ja rohkea, sillä sinä viet israelilaiset siihen maahan, jonka minä valalla vannoen olen heille luvannut. Minä olen sinun kanssasi.”

Lain kirjan säilyttäminen

[24] Kun Mooses oli kirjoittanut loppuun asti kirjaan tämän opetuksen sanat,

[25] deu ordem aos levitas que levavam a arca da Aliança do SENHOR, dizendo:
[26] Tomai este Livro da Lei e ponde-o ao lado da arca da Aliança do SENHOR, vosso Deus, para que ali esteja por testemunha contra ti.

[27] Porque conheço a tua rebeldia e a tua dura cerviz. Pois, se, vivendo eu, ainda hoje, convosco, sois rebeldes contra o SENHOR, quanto mais depois da minha morte?

[28] Ajuntai perante mim todos os anciãos das vossas tribos e vossos oficiais, para que eu fale aos seus ouvidos estas palavras e contra eles, por testemunhas, tomarei os céus e a terra.
[29] Porque sei que, depois da minha morte, por certo, procedereis corruptamente e vos desviareis do caminho que vos tenho ordenado; então, este mal vos alcançará nos últimos dias, porque fareis mal perante o SENHOR, provocando-o à ira com as obras das vossas mãos.

O cântico de Moisés

[30] Então, Moisés pronunciou, integralmente, as palavras deste cântico aos ouvidos de toda a congregação de Israel:

Deuteronômio 32

[1] Inclinai os ouvidos, ó céus, e falarei; e ouça a terra as palavras da minha boca.

[2] Goteje a minha doutrina como a chuva, destile a minha palavra como o orvalho,

[25] hän antoi Herran liitonarkkua kantaville leeviläisille tämän käskyn:
[26] ”Ottakaa tämä lain kirja ja pankaa se Herran , teidän Jumalanne, liitonarkun viereen. Se on oleva siellä todistajana sinua vastaan.
[27] Minä tunnen teidän kapinallisuutenne ja uppiniskaisuutenne. Kun minun vielä eläessäni teidän keskellänne te jatkuvasti kapinoitte Herraa vastaan, kuinka paljon enemmän te kapinoittekaan minun kuolemani jälkeen!
[28] Kootkaa minun luokseni kaikki heimojenne vanhimmat ja johtomiehenne. Minä tahdon puhua heille nämä sanat ja ottaa taivaan ja maan todistajiksi heitä vastaan,
[29] sillä minä tiedän, että minun kuoltuani te vaellatte kelvottomasti ja käännytte pois siltä tieltä, jota minä käskin teidän vaeltaa. Aikojen lopulla teitä kohtaa onnettomuus, koska te teette sellaista, mikä on pahaa Herran silmissä, ja vihoitatte hänet teoillanne.”

Mooseksen laulu

[30] Sitten Mooses lausui koko Israelin seurakunnan kuullen alusta loppuun asti tämän laulun sanat:

5. Mooseksen 32

[1] ”Kuunnelkaa, taivaat, kun minä puhun, ja kuulkoon maa minun suuni sanat.
[2] Sateena pisaroikoon opetukseni, kasteena valukoon puheeni niin kuin pisarat ruohikolle, kuin sadekuurot nurmikolle,

como chuvisco sobre a relva e como gotas de água sobre a erva.

3 Porque proclamarei o nome do SENHOR. Engrandecei o nosso Deus.

3 sillä minä julistan Herran nimeä. Ylistäkää meidän Jumalamme suuruutta!

4 Eis a Rocha! Suas obras são perfeitas, porque todos os seus caminhos são juízo; Deus é fidelidade, e não há nele injustiça; é justo e reto.

4Hän on kallio, hänen tekonsa ovat täydelliset, kaikki hänen tiensä ovat oikeat. Hän on uskollinen Jumala, vääryyttä hänessä ei ole, hän on vanhurskas ja oikeamielinen.

5 Procederam corruptamente contra ele, já não são seus filhos, e sim suas manchas; é geração perversa e deformada.

5 Kelvottomasti rikkoo häntä vastaan tuo nurja ja kiero sukupolvi. He eivät ole hänen lapsiaan vaan ovat häpeätahra.

6 É assim que recompensas ao SENHOR, povo louco e ignorante? Não é ele teu pai, que te adquiriu, te fez e te estabeleceu?

6Näinkö sinä palkitset Herran , sinä houkkamainen ja tyhmä kansa? Eikö hän ole sinun isäsi, joka loi sinut? Hän sinut teki ja valmisti.

7 Lembra-te dos dias da antiguidade, atenta para os anos de gerações e gerações; pergunta a teu pai, e ele te informará, aos teus anciãos, e eles to dirão.

7Muistele muinaisia päiviä, ajattele menneiden sukupolvien vuosia. Kysy isältäsi, niin hän kertoo sen sinulle, vanhimmiltasi, niin he sen sinulle sanovat.

8 Quando o Altíssimo distribuía as heranças às nações, quando separava os filhos dos homens uns dos outros, fixou os limites dos povos, segundo o número dos filhos de Israel.

8 Kun Korkein jakoi kansoille perinnöt, kun hän erotteli ihmiset, hän määräsi kansojen rajat israelilaisten luvun mukaan.

9 Porque a porção do SENHOR é o seu povo; Jacó é a parte da sua herança.

9Sillä Herran kansa on hänen osuutensa, Jaakob on hänen perintöosansa.

10 Achou-o numa terra deserta e num ermo solitário povoado de uivos; rodeou-o e cuidou dele, guardou-o como a menina dos olhos.

10Herra löysi hänet autiomaasta, autiosta, ulvovasta erämaasta. Herra otti Jaakobin hoiviinsa ja opetti häntä, suojeli häntä kuin silmäteräänsä.

11 Como a águia desperta a sua ninhada e voeja sobre os seus filhotes, estende as asas e, tomando-os, os leva sobre elas,

11 Niin kuin kotka houkuttelee pesuettaan lentoon ja liitelee poikastensa suojana,

levittää siipensä, ottaa poikasensa ja kantaa niitä siivillään,

12 assim, só o SENHOR o guiou, e não havia com ele deus estranho.

12niin Herrakin johdatti kansaansa, hän yksin; hänen kanssaan ei ollut vierasta jumalaa.

13 Ele o fez cavalgar sobre os altos da terra, comer as messes do campo, chupar mel da rocha e azeite da dura pederneira,

13 Herra kuljetti sitä vaunuilla maan kukkuloiden yli, ja se sai syödä pellon antimia. Herra antoi sen imeä hunajaa kalliosta, öljyä kovasta kivestä.

14 coalhada de vacas e leite de ovelhas, com a gordura dos cordeiros, dos carneiros que pastam em Basã e dos bodes, com o mais escolhido trigo; e bebeste o sangue das uvas, o mosto.

14 Se sai nauttia voita lehmistä, maitoa lampaista ja karitsojen rasvaa. Se sai syödä Baasanin pässejä ja vuohia ja vehnän parasta ydintä. Sinä sait juoda viiniä, rypäleen verta.

15 Mas, engordando-se o meu amado, deu coices; engordou-se, engrossou-se, ficou nédio e abandonou a Deus, que o fez, desprezou a Rocha da sua salvação.

15Mutta Jesurun lihoi ja alkoi potkia, ja hänestä tuli lihava, paksu ja äksy. Hän hylkäsi Jumalan, joka oli tehnyt hänet, ja halveksi pelastuksensa kalliota.

16 Com deuses estranhos o provocaram a zelos, com abominações o irritaram.

16 Hän herätti Jumalan kiivauden vierailla jumalillaan, vihoitti hänet iljetyksillään.

17 Sacrifícios ofereceram aos demônios, não a Deus; a deuses que não conheceram, novos deuses que vieram há pouco, dos quais não se estremeceram seus pais.

17 He uhrasivat riivaajille, eivät Jumalalle. He uhrasivat jumalille, joita eivät tunteneet, uusille, äsken tulleille, joita teidän isänne eivät tunteneet .

18 Olvidaste a Rocha que te gerou; e te esqueceste do Deus que te deu o ser.

18Sinä et välittänyt Kalliosta, joka sinut synnytti, unohdit Jumalan, joka antoi sinulle elämän.

19 Viu isto o SENHOR e os desprezou, por causa da provocação de seus filhos e suas filhas;

19 Herra näki sen ja hylkäsi heidät, hänen poikansa ja tyttärensä vihastuttivat hänet.

20 e disse: Esconderei deles o rosto, verei qual será o seu fim; porque são raça de perversidade, filhos em quem não há lealdade.

20 Hän sanoi: 'Minä peitän heiltä kasvoni, tahdon nähdä, mikä heidän loppunsa on. He ovat nurja sukupolvi, lapsia vailla uskollisuutta.

[21] A zelos me provocaram com aquilo que não é Deus; com seus ídolos me provocaram à ira; portanto, eu os provocarei a zelos com aquele que não é povo; com louca nação os despertarei à ira.

[21] He ovat kiivastuttaneet minut jumalilla, jotka eivät ole jumalia, vihoittaneet minut turhuuksillaan. Niinpä minäkin kiivastutan heidät kansalla, joka ei ole kansa, vihoitan heidät houkkamaisella pakanakansalla.

[22] Porque um fogo se acendeu no meu furor e arderá até ao mais profundo do inferno, consumirá a terra e suas messes e abrasará os fundamentos dos montes.

[22]Sillä minun vihani tuli on syttynyt, se leimuaa tuonelan syvyyksiin asti. Se ahmii maan satoineen ja polttaa vuorten perustukset.

[23] Amontoarei males sobre eles; as minhas setas esgotarei contra eles.

[23]Minä kasaan heidän päälleen onnettomuuksia, ammun heihin kaikki nuoleni,

[24] Consumidos serão pela fome, devorados pela febre e peste violenta; e contra eles enviarei dentes de feras e ardente peçonha de serpentes do pó.

[24] näännyttävän nälän, polttavan kuumetaudin ja hävittävän ruton. Minä lähetän heidän kimppuunsa raatelevia petoja ja maassa matelevia myrkkykäärmeitä.

[25] Fora devastará a espada, em casa, o pavor, tanto ao jovem como à virgem, tanto à criança de peito como ao homem encanecido.

[25]Ulkona surmaa miekka ja sisällä kauhu. Nuorukaiset ja neitsyet saavat surmansa, niin myös imeväiset ja harmaapäät.

[26] Eu teria dito: Por todos os cantos os espalharei e farei cessar a sua memória dentre os homens,

[26]Minä olisin tuhonnut heidät ja hävittänyt heidän muistonsa ihmisten mielestä,

[27] se eu não tivesse receado a provocação do inimigo, para que os seus adversários não se iludam, para que não digam: A nossa mão tem prevalecido, e não foi o SENHOR quem fez tudo isto.

[27] ellen olisi varonut vihollisen pilkkaa ja sitä, että vastustajat sanovat vääristellen: ’Meidän kätemme oli voitokas, ei Herra ole tehnyt mitään tästä kaikesta.’

[28] Porque o meu povo é gente falta de conselhos, e neles não há entendimento.

[28]Israel on neuvoton kansa, sillä ei ole ymmärrystä.

[29] Tomara fossem eles sábios! Então, entenderiam isto e atentariam para o seu fim.

[29] Jos he olisivat viisaita, he käsittäisivät tämän, he ymmärtäisivät, mikä on heidän tulevaisuutensa.

[30] Como poderia um só perseguir mil, e dois fazerem fugir dez mil, se a sua Rocha lhos não vendera, e o SENHOR lhos não entregara?

[30] Kuinka yksi voisi ajaa takaa tuhatta, kuinka kaksi saisi pakenemaan kymmenentuhatta, ellei heidän kallionsa olisi heitä myynyt ja Herra luovuttanut heitä!

[31] Porque a rocha deles não é como a nossa Rocha; e os próprios inimigos o atestam.

[31] Sillä heidän kallionsa ei ole niin kuin meidän kalliomme. Näin vihollisemmekin päättelevät.

[32] Porque a sua vinha é da vinha de Sodoma e dos campos de Gomorra; as suas uvas são uvas de veneno, seus cachos, amargos;

[32] Sodoman viiniköynnöksiä ovat heidän köynnöksensä, Gomorran pengermiltä ne ovat peräisin. Heidän rypäleensä ovat myrkkyrypäleitä, heidän rypäleterttunsa ovat karvaita.

[33] o seu vinho é ardente veneno de répteis e peçonha terrível de víboras.

[33] Lohikäärmeitten myrkkyä on heidän viininsä, kyykäärmeitten kauheaa myrkkyä.

[34] Não está isto guardado comigo, selado nos meus tesouros?

[34] Eikö tämä kaikki ole minulla tallessa, sinetöitynä varastoissani?

[35] A mim me pertence a vingança, a retribuição, a seu tempo, quando resvalar o seu pé; porque o dia da sua calamidade está próximo, e o seu destino se apressa em chegar.

[35] Minun ovat kosto ja palkanmaksu. Ne odottavat aikaa, jolloin heidän jalkansa horjuvat. Heidän onnettomuutensa päivä on lähellä, heidän määräaikansa tulee rientäen.

[36] Porque o SENHOR fará justiça ao seu povo e se compadecerá dos seus servos, quando vir que o seu poder se foi, e já não há nem escravo nem livre.

[36] Herrahankkii oikeuden kansalleen ja säälii palvelijoitaan. Hän näkee, että heidän voimansa on ehtynyt ja kaikki on tyystin lopussa.

[37] Então, dirá: Onde estão os seus deuses? E a rocha em quem confiavam?

[37]Hän sanoo: ’Missä ovat heidän jumalansa, missä kallio, johon he turvasivat?

[38] Deuses que comiam a gordura de seus sacrifícios e bebiam o vinho de suas libações? Levantem-se eles e vos ajudem, para que haja esconderijo para vós outros!

[38] Missä ovat nyt ne, jotka söivät heidän teurasuhriensa rasvan ja joivat heidän juomauhriensa viinin? Nouskoot ne auttamaan teitä, olkoot ne kätköpaikkana teille.

[39] Vede, agora, que Eu Sou, Eu somente, e mais nenhum deus além de mim; eu mato e eu faço viver; eu firo e eu saro; e não há quem possa livrar alguém da minha mão.

[40] Levanto a mão aos céus e afirmo por minha vida eterna:

[41] se eu afiar a minha espada reluzente, e a minha mão exercitar o juízo, tomarei vingança contra os meus adversários e retribuirei aos que me odeiam.

[42] Embriagarei as minhas setas de sangue (a minha espada comerá carne), do sangue dos mortos e dos prisioneiros, das cabeças cabeludas do inimigo.

[43] Louvai, ó nações, o seu povo, porque o SENHOR vingará o sangue dos seus servos, tomará vingança dos seus adversários e fará expiação pela terra do seu povo.

[44] Veio Moisés e falou todas as palavras deste cântico aos ouvidos do povo, ele e Josué, filho de Num.

[45] Tendo Moisés falado todas estas palavras a todo o Israel,

[46] disse-lhes: Aplicai o coração a todas as palavras que, hoje, testifico entre vós, para que ordeneis a vossos filhos que cuidem de cumprir todas as palavras desta lei.

[47] Porque esta palavra não é para vós outros coisa vã; antes, é a vossa vida; e, por esta mesma palavra, prolongareis os

[39]Nähkää nyt, että minä, minä se olen, eikä minun rinnallani ole yhtään jumalaa. Minä surmaan ja herätän eloon, minä lyön ja minä parannan, eikä ole ketään, joka pelastaa minun käsistäni.

[40]Minä kohotan käteni taivasta kohti ja sanon: Niin totta kuin minä elän iankaikkisesti,

[41]minä teroitan salamoivan miekkani ja käteni ryhtyy toteuttamaan tuomiota. Minä kostan vastustajilleni, maksan vihamiehilleni,

[42] minun miekkani syö lihaa. Minä annan nuolteni juopua verestä, kaatuneiden ja vangittujen verestä, vihollisten pitkätukkaisista päistä.'

[43] Riemuitkaa, kansat, hänen kansansa vuoksi, sillä hän kostaa palvelijoittensa veren. Hän antaa koston kohdata vastustajiaan ja toimittaa sovituksen maalleen ja kansalleen."

Mooses päättää puheensa

[44]Mooses lausui Joosuan, Nuunin pojan, kanssa kaikki tämän laulun sanat kansan kuullen.

[45] Kun Mooses oli puhunut kaikki nämä sanat koko Israelille,

[46] hän sanoi heille: "Painakaa sydämiinne kaikki ne sanat, joilla minä tänä päivänä todistan teitä vastaan, niin että voitte käskeä lapsianne noudattamaan kaikkia tämän opetuksen sanoja ja tekemään niiden mukaan.

[47]Ne eivät ole teille turhia sanoja, vaan niissä on teidän elämänne. Näiden sanojen varassa te elätte kauan siinä maassa, jota

dias na terra à qual, passando o Jordão, ides para a possuir.

O Último Dia da Vida de Moisés
Moisés vê do monte Nebo a terra de Canaã

[48] Naquele mesmo dia, falou o SENHOR a Moisés, dizendo:

[49] Sobe a este monte de Abarim, ao monte Nebo, que está na terra de Moabe, defronte de Jericó, e vê a terra de Canaã, que aos filhos de Israel dou em possessão.

[50] E morrerás no monte, ao qual terás subido, e te recolherás ao teu povo, como Arão, teu irmão, morreu no monte Hor e se recolheu ao seu povo,

[51] porquanto prevaricastes contra mim no meio dos filhos de Israel, nas águas de Meribá de Cades, no deserto de Zim, pois me não santificastes no meio dos filhos de Israel.

[52] Pelo que verás a terra defronte de ti, porém não entrarás nela, na terra que dou aos filhos de Israel.

menette ottamaan omaksenne Jordanin tuolta puolen.”

Mooses saa luvan katsella Kanaaninmaata

[48] Herrapuhui Moosekselle sinä samana päivänä ja sanoi:

[49] ”Nouse tuonne Abarimin vuoristoon Nebonvuorelle, joka on Mooabin maassa vastapäätä Jerikoa, ja katsele Kanaaninmaata, jonka minä annan israelilaisten omaisuudeksi.

[50]Sinä kuolet vuorella, jolle nouset, ja sinut otetaan heimosi luo, niin kuin veljesi Aaron, joka kuoli Hoorinvuorella ja joka otettiin heimonsa luo,

[51]koska te olitte uskottomia minua kohtaan israelilaisten keskellä Meriban veden luona Kaadeksessa Tsiinin autiomaassa, kun ette pitäneet minua pyhänä israelilaisten keskellä.

[52]Sinä saat katsella tuota maata, joka on Jordanin toisella puolella, mutta et pääse sinne, maahan, jonka minä annan israelilaisille.”

Deuteronômio 33

A bênção de Moisés

[1] Esta é a bênção que Moisés, homem de Deus, deu aos filhos de Israel, antes da sua morte.

[2] Disse, pois: O SENHOR veio do Sinai e lhes alvoreceu de Seir, resplandeceu desde o monte Parã; e veio das miríades de santos; à sua direita, havia para eles o fogo da lei.

5. Mooseksen 33

Mooses siunaa Israelin

[1]Tämä on siunaus, jolla Mooses, Jumalan mies, siunasi israelilaiset ennen kuolemaansa.

[2]Hän sanoi: ” Herra tuli Siinailta, Seiristä hän nousi loistaen heille. Hän ilmestyi kirkkaudessa Paaranin vuoristosta, tuli esiin kymmentuhantisten pyhien joukosta. Hänen oikealla puolellaan leimusi tuli heitä vastaan.

[3] Na verdade, amas os povos; todos os teus santos estão na tua mão; eles se colocam a teus pés e aprendem das tuas palavras.

[3]Herra rakastaa kansoja, kaikki niiden pyhät ovat hänen kädessään. He laskeutuvat maahan sinun jalkojesi juureen, ottavat oppia sinun sanoistasi.

[4] Moisés nos prescreveu a lei por herança da congregação de Jacó.

[4] Mooses antoi meille lain, perinnön Jaakobin seurakunnalle.

[5] E o SENHOR se tornou rei ao seu povo amado, quando se congregaram os cabeças do povo com as tribos de Israel.

[5] Herrasta tuli kuningas Jesurunissa , kun kansan päämiehet kokoontuivat yhdessä Israelin heimojen kanssa.

[6] Viva Rúben e não morra; e não sejam poucos os seus homens!

[6]Saakoon Ruuben elää, älköön hän kuolko, mutta vähäiseksi jääköön hänen miestensä joukko.”

[7] Isto é o que disse de Judá: Ouve, ó SENHOR, a voz de Judá e introduze-o no seu povo; com as tuas mãos, peleja por ele e sê tu ajuda contra os seus inimigos.

[7]Juudasta hän sanoi: ”Kuule, Herra , Juudan huuto ja tuo hänet kansansa luo. Omin käsin hän taisteli sen puolesta. Ole sinä apuna hänen vihollisiaan vastaan.”

[8] De Levi disse: Dá, ó Deus, o teu Tumim e o teu Urim para o homem, teu fidedigno, que tu provaste em Massá, com quem contendeste nas águas de Meribá;

[8]Leevistä hän sanoi: ”Sinun tummimisi ja uurimisi kuuluvat hänelle, joka on sinulle uskollinen, jota sinä koettelit Massassa ja jonka kanssa riitelit Meriban veden luona.

[9] aquele que disse a seu pai e a sua mãe: Nunca os vi; e não conheceu a seus irmãos e não estimou a seus filhos, pois guardou a tua palavra e observou a tua aliança.

[9]Hän sanoi isästään ja äidistään: ’En ole milloinkaan nähnyt heitä.’ Hän ei tunnustanut veljiään veljikseen eikä tuntenut omia lapsiaan, sillä he noudattivat sinun sanaasi ja pysyivät sinun liitossasi.

[10] Ensinou os teus juízos a Jacó e a tua lei, a Israel; ofereceu incenso às tuas narinas e holocausto, sobre o teu altar.

[10]Hän opettaa säädöksiäsi Jaakobille ja lakiasi Israelille. Hän suitsuttaa sinun edessäsi ja uhraa kokonaisuhreja sinun alttarillasi.

[11] Abençoa o seu poder, ó SENHOR, e aceita a obra das suas mãos, fere os lombos dos que se levantam contra ele e o aborrecem, para que nunca mais se levantem.

[11] Siunaa, Herra , hänen voimansa ja ole suopea hänen kättensä työlle. Ruhjo hänen vastustajiensa lanteet ja hänen vihamiehensä, niin etteivät he enää voi nousta.”

[12] De Benjamim disse: O amado do SENHOR habitará seguro com ele; todo o dia o SENHOR o protegerá, e ele descansará nos seus braços.

[12]Benjaminista hän sanoi: ” Herran rakkaana hän asuu hänen turvissaan. Herra suojelee häntä lakkaamatta, hän saa asua Herran hartioilla.”

[13] De José disse: Bendita do SENHOR seja a sua terra, com o que é mais excelente dos céus, do orvalho e das profundezas,

[13]Joosefista hän sanoi: ”Hänen maataan Herra siunaa kasteella, kalleimmalla, mitä tulee taivaasta ja mitä tulee maan syvyyksistä alhaalta,

[14] com o que é mais excelente daquilo que o sol amadurece e daquilo que os meses produzem,

[14] kalleimmalla, mitä aurinko antaa, kalleimmalla, mitä kuun vaiheet tuottavat,

[15] com o que é mais excelente dos montes antigos e mais excelente dos outeiros eternos,

[15] kalleimmalla, mitä tulee ikiaikaisten vuorten huipuilta, kalleimmalla, mitä tulee ikikukkuloilta,

[16] com o que é mais excelente da terra e da sua plenitude e da benevolência daquele que apareceu na sarça; que tudo isto venha sobre a cabeça de José, sobre a cabeça do príncipe entre seus irmãos.

[16] kalleimmalla, mitä maa kasvaa ja mitä siinä on. Hänen suosionsa, hänen, joka asui piikkisessä pensaassa , laskeutukoon Joosefin pään päälle, veljiensä ruhtinaan päälaelle.

[17] Ele tem a imponência do primogênito do seu touro, e as suas pontas são como as de um boi selvagem; com elas rechaçará todos os povos até às extremidades da terra. Tais, pois, as miríades de Efraim, e tais, os milhares de Manassés.

[17]Hänen härkiensä esikoinen on hänen kunniansa, sillä on sarvet kuin villihärällä. Niillä se puskee kumoon kansat, kaikki kansat maan ääriin saakka. Sellaisia ovat Efraimin kymmenettuhannet, sellaisia Manassen tuhannet.”

[18] De Zebulom disse: Alegra-te, Zebulom, nas tuas saídas marítimas, e tu, Issacar, nas tuas tendas.

[18]Sebulonista hän sanoi: ”Iloitse, Sebulon, kun lähdet liikkeelle, ja sinä, Isaskar, majoissasi.

[19] Os dois chamarão os povos ao monte; ali apresentarão ofertas legítimas, porque chuparão a abundância dos mares e os tesouros escondidos da areia.

[19] He kutsuvat kansoja vuorelle ja uhraavat siellä vanhurskauden uhreja. He imevät merten rikkauden ja hiekkaan kätketyt aarteet.”

[20] De Gade disse: Bendito aquele que faz dilatar Gade, o qual habita como a leoa e despedaça o braço e o alto da cabeça.

[20]Gaadista hän sanoi: ”Siunattu olkoon hän, joka laajentaa Gaadin alueen. Niin kuin leijona Gaad asettuu paikoilleen; se raatelee käsivarren, vieläpä päälaenkin.

[21] E se proveu da melhor parte, porquanto ali estava escondida a porção do chefe; ele marchou adiante do povo, executou a justiça do SENHOR e os seus juízos para com Israel.

[21] Hän valitsi itselleen osuuksista parhaan, sillä sinne oli kätketty lainlaatijan osa. Hän tuli kansan päämiesten kanssa ja toteutti Herran vanhurskauden ja hänen Israelia koskevat päätöksensä.”

[22] De Dã disse: Dã é leãozinho; saltará de Basã.

[22]Daanista hän sanoi: ”Daan on leijonan pentu, joka loikkaa esiin Baasanista.”

[23] De Naftali disse: Naftali goza de favores e, cheio da bênção do SENHOR, possuirá o lago e o Sul.

[23]Naftalista hän sanoi: ”Naftali on kylläinen suosiosta ja täynnä Herran siunausta. Hän saa periä lännen ja etelän.”

[24] De Aser disse: Bendito seja Aser entre os filhos de Jacó, agrade a seus irmãos e banhe em azeite o pé.

[24]Asserista hän sanoi: ”Pojista siunatuin on Asser. Olkoon hän veljiensä suosiossa ja saakoon kastaa jalkansa öljyyn.

[25] Sejam de ferro e de bronze os teus ferrolhos, e, como os teus dias, durará a tua paz.

[25] Rautaa ja vaskea olkoot sinun salpasi, ja niin kuin ovat sinun päiväsi, niin olkoon myös sinun voimasi.

[26] Não há outro, ó amado, semelhante a Deus, que cavalga sobre os céus para a tua ajuda e com a sua alteza sobre as nuvens.

[26]Ei kukaan ole niin kuin Jesurunin Jumala, joka ratsastaa sinun avuksesi taivaasta, ylhäisyydessään pilvien päältä.

[27] O Deus eterno é a tua habitação e, por baixo de ti, estende os braços eternos; ele expulsou o inimigo de diante de ti e disse: Destrói-o.

[27] Sinun turvasi on ikiaikojen Jumala, sinua kannattavat ikuiset käsivarret. Hän karkotti viholliset sinun tieltäsi ja sanoi: ’Hävitä heidät!’

[28] Israel, pois, habitará seguro, a fonte de Jacó habitará a sós numa terra de cereal e de vinho; e os seus céus destilarão orvalho.

[28]Näin Israel asuu turvassa, Jaakobin lähde erillään viljan ja viinin maassa, jonka taivaskin tiukkuu kastetta.

[29] Feliz és tu, ó Israel! Quem é como tu? Povo salvo pelo SENHOR, escudo que te socorre, espada que te dá alteza. Assim, os

[29]Onnellinen olet sinä, Israel – kuka on sinun kaltaisesi! Sinä olet Herran pelastama kansa! Hän on

teus inimigos te serão sujeitos, e tu pisarás os seus altos.

sinun kilpesi ja apusi, sinun miekkasi ja kunniasi. Sinun vihollisesi mielistelevät sinua, ja sinä tallaat heidän kukkuloitaan.”

Deuteronômio 34

A morte de Moisés

1 Então, subiu Moisés das campinas de Moabe ao monte Nebo, ao cimo de Pisga, que está defronte de Jericó; e o SENHOR lhe mostrou toda a terra de Gileade até Dã;

2 e todo o Naftali, e a terra de Efraim, e Manassés; e toda a terra de Judá até ao mar ocidental;

3 e o Neguebe e a campina do vale de Jericó, a cidade das Palmeiras, até Zoar.

4 Disse-lhe o SENHOR: Esta é a terra que, sob juramento, prometi a Abraão, a Isaque e a Jacó, dizendo: à tua descendência a darei; eu te faço vê-la com os próprios olhos; porém não irás para lá.

5 Assim, morreu ali Moisés, servo do SENHOR, na terra de Moabe, segundo a palavra do SENHOR.

6 Este o sepultou num vale, na terra de Moabe, defronte de Bete-Peor; e ninguém sabe, até hoje, o lugar da sua sepultura.

7 Tinha Moisés a idade de cento e vinte anos quando morreu; não se lhe escureceram os olhos, nem se lhe abateu o vigor.

5. Mooseksen 34

Mooseksen kuolema

1Mooses nousi Mooabin arolta Nebonvuorelle, Pisgan huipulle, joka on vastapäätä Jerikoa. Herra näytti hänelle koko maan: Gileadin aina Daaniin asti,

2koko Naftalin, Efraimin ja Manassen maan, koko Juudan maan Länsimereen asti,

3 Negevin sekä tasangon, Jerikon eli Palmukaupungin laakson Sooariin asti.

4 Herra sanoi Moosekselle: ”Tämä on se maa, josta minä vannoin Abrahamille, Iisakille ja Jaakobille valan: ’Sinun jälkeläisillesi minä annan tämän maan.’ Minä olen antanut sinun nähdä sen omin silmin, mutta sinä et sinne pääse.”

5 Mooses, Herran palvelija, kuoli Herran sanan mukaan siellä, Mooabin maassa.

6 Herra hautasi hänet Mooabin maassa laaksoon, joka on vastapäätä Beet-Peoria, mutta kukaan ei ole tähän päivään mennessä saanut tietää hänen hautapaikkaansa.

7Mooses oli kuollessaan sadankahdenkymmenen vuoden ikäinen. Hänen silmänsä eivät kuitenkaan olleet hämärtyneet eikä hänen elinvoimansa ehtynyt.

[8] Os filhos de Israel prantearam Moisés por trinta dias, nas campinas de Moabe; então, se cumpriram os dias do pranto no luto por Moisés.

[8]Israelilaiset itkivät Moosesta Mooabin arolla kolmekymmentä päivää. Sitten Mooseksen muistoksi vietetty itku- ja suruaika päättyi.

[9] Josué, filho de Num, estava cheio do espírito de sabedoria, porquanto Moisés impôs sobre ele as mãos; assim, os filhos de Israel lhe deram ouvidos e fizeram como o SENHOR ordenara a Moisés.

[9]Joosua, Nuunin poika, oli täynnä viisauden henkeä, sillä Mooses oli pannut kätensä hänen päälleen. Israelilaiset tottelivat Joosuaa ja tekivät sen mukaan kuin Herra oli Moosesta käskenyt.

[10] Nunca mais se levantou em Israel profeta algum como Moisés, com quem o SENHOR houvesse tratado face a face,

[10]Mutta Israelissa ei enää noussut yhtään sellaista profeettaa kuin Mooses, jonka kanssa Herra oli tekemisissä kasvoista kasvoihin.

[11] no tocante a todos os sinais e maravilhas que, por mando do SENHOR, fez na terra do Egito, a Faraó, a todos os seus oficiais e a toda a sua terra;

[11]Ei ole ollut ketään, joka olisi tehnyt sellaisia tunnustekoja ja ihmeitä, joita hän Herran lähettämänä teki Egyptin maassa faraolle ja kaikille hänen palvelijoilleen sekä koko hänen maalleen,

[12] e no tocante a todas as obras de sua poderosa mão e aos grandes e terríveis feitos que operou Moisés à vista de todo o Israel.

[12] ei ketään, jolla olisi ollut niin suuri voima ja joka olisi tehnyt sellaisia suuria ja pelottavia tekoja, joita hän teki koko Israelin nähden.

O livro de Josué	Joosuan

Josué 1

Deus fala a Josué e anima-o

1 Sucedeu, depois da morte de Moisés, servo do SENHOR, que este falou a Josué, filho de Num, servidor de Moisés, dizendo:

2 Moisés, meu servo, é morto; dispõe-te, agora, passa este Jordão, tu e todo este povo, à terra que eu dou aos filhos de Israel.

3 Todo lugar que pisar a planta do vosso pé, vo-lo tenho dado, como eu prometi a Moisés.

4 Desde o deserto e o Líbano até ao grande rio, o rio Eufrates, toda a terra dos heteus e até ao mar Grande para o poente do sol será o vosso limite.

5 Ninguém te poderá resistir todos os dias da tua vida; como fui com Moisés, assim serei contigo; não te deixarei, nem te desampararei.

6 Sê forte e corajoso, porque tu farás este povo herdar a terra que, sob juramento, prometi dar a seus pais.

7 Tão-somente sê forte e mui corajoso para teres o cuidado de fazer segundo toda a lei que meu servo Moisés te ordenou; dela não te desvies, nem para a direita nem para a esquerda, para que sejas bem-sucedido por onde quer que andares.

Joosuan 1

Herra puhuu Joosualle

1Kun Herran palvelija Mooses oli kuollut, Herra sanoi Joosualle, Nuunin pojalle, Mooseksen palvelijalle:

2”Minun palvelijani Mooses on kuollut. Nouse siis nyt ja mene tämän Jordanvirran yli yhdessä koko tämän kansan kanssa siihen maahan, jonka minä annan heille, israelilaisille.

3Jokaisen paikan, jota jalkanne tallaa, minä annan teille, niin kuin olen Moosekselle puhunut.

4Maa autiomaasta ja Libanonista suureen virtaan, Eufratvirtaan sekä koko heettiläisten maa auringonlaskun puolella olevaan Suureenmereen asti, on oleva teidän aluettanne.

5Kukaan ei kestä sinun edessäsi koko sinun elinaikanasi. Niin kuin minä olin Mooseksen kanssa, niin Minä olen sinunkin kanssasi. Minä en jätä enkä hylkää sinua.

6Ole luja ja aivan rohkea, sillä sinä jaat tälle kansalle perinnöksi sen maan, jonka minä heidän isilleen vannomallani valalla olen luvannut antaa heille.

7Ole vain luja ja aivan rohkea ja noudata kaikessa toiminnassasi tarkoin sitä opetusta, jonka palvelijani Mooses on sinulle antanut. Älä poikkea siitä oikealle äläkä vasemmalle, jotta menestyisit, missä ikinä kuljetkin.

[8] Não cesses de falar deste Livro da Lei; antes, medita nele dia e noite, para que tenhas cuidado de fazer segundo tudo quanto nele está escrito; então, farás prosperar o teu caminho e serás bem-sucedido.

[9] Não to mandei eu? Sê forte e corajoso; não temas, nem te espantes, porque o SENHOR, teu Deus, é contigo por onde quer que andares.

Preparação para atravessar o Jordão

[10] Então, deu ordem Josué aos príncipes do povo, dizendo:

[11] Passai pelo meio do arraial e ordenai ao povo, dizendo: Provede-vos de comida, porque, dentro de três dias, passareis este Jordão, para que entreis na terra que vos dá o SENHOR, vosso Deus, para a possuirdes.

[12] Falou Josué aos rubenitas, e aos gaditas, e à meia tribo de Manassés, dizendo:

[13] Lembrai-vos do que vos ordenou Moisés, servo do SENHOR, dizendo: O SENHOR, vosso Deus, vos concede descanso e vos dá esta terra.

[14] Vossas mulheres, vossos meninos e vosso gado fiquem na terra que Moisés vos deu deste lado do Jordão; porém vós, todos os valentes, passareis armados na frente de vossos irmãos e os ajudareis,

[15] até que o SENHOR conceda descanso a vossos irmãos, como a vós outros, e eles também tomem posse da terra que o

[8]Älköön tämä lain kirja väistykö sinun suustasi, vaan mietiskele sitä päivin ja öin, että noudattaisit tarkasti kaikkea, mitä siihen on kirjoitettu, sillä silloin sinä onnistut ja menestyt tielläsi.

[9]Enkö minä olekin käskenyt sinua: Ole luja ja rohkea! Älä säiky äläkä kauhistu, sillä Herra , sinun Jumalasi, on sinun kanssasi, missä ikinä kuljetkin.”

Valmistautuminen Jordanin ylitykseen

[10]Niin Joosua käski kansan johtomiehiä:

[11] ”Kulkekaa leirin halki ja antakaa kansalle tämä käsky: ’Valmistakaa itsellenne evästä, sillä kolmen päivän kuluttua te kuljette tämän Jordanin yli mennäksenne ottamaan omaksenne sen maan, jonka Herra , teidän Jumalanne, antaa teille perinnöksi.’”

[12]Mutta ruubenilaisille, gaadilaisille ja puolelle Manassen heimoa Joosua sanoi:

[13] ”Muistakaa se käsky, jonka Herran palvelija Mooses antoi teille sanoessaan: ’ Herra , teidän Jumalanne, suo teidän päästä rauhaan ja antaa teille tämän maan.’

[14]Vaimonne, lapsenne ja karjanne jääkööt siihen maahan, jonka Mooses antoi teille Jordanin tältä puolen. Mutta teidän, kaikkien sotakuntoisten, on mentävä taisteluvalmiina virran yli veljienne edellä ja autettava heitä,

[15] kunnes Herra suo veljienne päästä rauhaan niin kuin teidänkin ja hekin ottavat omakseen sen maan, jonka Herra ,

SENHOR, vosso Deus, lhes dá; então, tornareis à terra da vossa herança e possuireis a que vos deu Moisés, servo do SENHOR, deste lado do Jordão, para o nascente do sol.

teidän Jumalanne, antaa heille. Sitten te voitte palata takaisin perintömaallenne ja ottaa omaksenne sen alueen, jonka Herran palvelija Mooses antoi teille Jordanin tältä puolelta, auringonnousun puolelta.”

16 Então, responderam a Josué, dizendo: Tudo quanto nos ordenaste faremos e aonde quer que nos enviares iremos.

16 Niin he vastasivat Joosualle: ”Kaiken, minkä olet käskenyt meidän tehdä, me teemme, ja mihin meidät lähetätkin, sinne me menemme.

17 Como em tudo obedecemos a Moisés, assim obedeceremos a ti; tão-somente seja o SENHOR, teu Deus, contigo, como foi com Moisés.

17 Niin kuin me olemme kaikessa totelleet Moosesta, niin me tottelemme sinuakin. Olkoon vain Herra , sinun Jumalasi, sinun kanssasi, kuten hän oli Mooseksen kanssa.

18 Todo homem que se rebelar contra as tuas ordens e não obedecer às tuas palavras em tudo quanto lhe ordenares será morto; tão-somente sê forte e corajoso.

18 Jokainen, joka niskoittelee sinun käskyjäsi vastaan eikä tottele sanojasi kaikessa, mitä käsket hänen tehdä, surmattakoon. Ole vain luja ja rohkea.”

Josué 2

Espias mandados a Jericó. Raabe

1 De Sitim enviou Josué, filho de Num, dois homens, secretamente, como espias, dizendo: Andai e observai a terra e Jericó. Foram, pois, e entraram na casa de uma mulher prostituta, cujo nome era Raabe, e pousaram ali.

2 Então, se deu notícia ao rei de Jericó, dizendo: Eis que, esta noite, vieram aqui uns homens dos filhos de Israel para espiar a terra.

3 Mandou, pois, o rei de Jericó dizer a Raabe: Faze sair os homens que vieram a ti e entraram na tua casa, porque vieram espiar toda a terra.

Joosuan 2

Jerikon tiedustelijat ja Raahab

1 Sitten Joosua, Nuunin poika, lähetti salaa Sittimistä kaksi vakoilijaa ja sanoi: ”Menkää ottamaan selvää maasta ja Jerikosta.” He lähtivät matkaan ja tulivat Raahab-nimisen porton taloon ja kävivät siellä levolle.

2 Jerikon kuninkaalle ilmoitettiin: ”Tänne on yöllä tullut israelilaisia miehiä tutkimaan maata.”

3 Silloin Jerikon kuningas lähetti sanan Raahabille: ”Tuo ulos ne miehet, jotka ovat tulleet luoksesi ja ovat talossasi, sillä

he ovat tulleet vakoilemaan koko tätä maata.”

[4] A mulher, porém, havia tomado e escondido os dois homens; e disse: É verdade que os dois homens vieram a mim, porém eu não sabia donde eram.

[4] Mutta nainen oli ottanut molemmat miehet ja piilottanut heidät. Hän sanoi: ”On totta, että miehet tulivat luokseni, mutta en tiennyt, mistä he olivat.

[5] Havendo-se de fechar a porta, sendo já escuro, eles saíram; não sei para onde foram; ide após eles depressa, porque os alcançareis.

[5] Kun kaupungin portteja pimeän tullessa suljettiin, miehet lähtivät ulos, enkä tiedä, minne he menivät. Ajakaa nopeasti heitä takaa, niin saavutatte heidät.”

[6] Ela, porém, os fizera subir ao eirado e os escondera entre as canas do linho que havia disposto em ordem no eirado.

[6] Mutta hän oli vienyt vakoojat katolle ja piilottanut heidät pellavanvarsien alle, jotka hän oli sinne asettanut.

[7] Foram-se aqueles homens após os espias pelo caminho que dá aos vaus do Jordão; e, havendo saído os que iam após eles, fechou-se a porta.

[7] Niin Jerikon miehet ajoivat heitä takaa Jordanin tietä ylityspaikoille saakka. Ja portti suljettiin heti, kun takaa-ajajat olivat lähteneet heidän peräänsä.

[8] Antes que os espias se deitassem, foi ela ter com eles ao eirado

[8] Mutta ennen kuin vakoojat olivat käyneet levolle, Raahab nousi katolle heidän luokseen

[9] e lhes disse: Bem sei que o SENHOR vos deu esta terra, e que o pavor que infundis caiu sobre nós, e que todos os moradores da terra estão desmaiados.

[9] ja sanoi heille: ”Minä tiedän, että Herra on antanut teille tämän maan. Kauhu teitä kohtaan on vallannut meidät, ja kaikki maan asukkaat menehtyvät pelkoon teidän edessänne.

[10] Porque temos ouvido que o SENHOR secou as águas do mar Vermelho diante de vós, quando saíeis do Egito; e também o que fizestes aos dois reis dos amorreus, Seom e Ogue, que estavam além do Jordão, os quais destruístes.

[10] Me olemme kuulleet, miten Herra kuivasi Kaislameren vedet teidän tieltänne, kun lähditte Egyptistä. Tiedämme myös, mitä te teitte Jordanin toisella puolella niille kahdelle amorilaisten kuninkaalle, Siihonille ja Oogille, jotka te vihitte tuhon omiksi.

[11] Ouvindo isto, desmaiou-nos o coração, e em ninguém mais há ânimo algum, por causa da vossa presença; porque o

[11] Kun me sen kuulimme, sydämemme raukesi pelosta, eikä kenelläkään ole enää rohkeutta käydä teitä vastustamaan,

SENHOR, vosso Deus, é Deus em cima nos céus e embaixo na terra.

sillä Herra , teidän Jumalanne, on Jumala ylhäällä taivaassa ja alhaalla maan päällä.

[12] Agora, pois, jurai-me, vos peço, pelo SENHOR que, assim como usei de misericórdia para convosco, também dela usareis para com a casa de meu pai; e que me dareis um sinal certo

[12]Vannokaa nyt minulle Herran kautta, että osoitatte laupeutta isäni perheelle, koska minä olen osoittanut laupeutta teille. Antakaa minulle varma merkki siitä,

[13] de que conservareis a vida a meu pai e a minha mãe, como também a meus irmãos e a minhas irmãs, com tudo o que têm, e de que livrareis a nossa vida da morte.

[13] että jätätte henkiin minun isäni, äitini, veljeni, sisareni ja koko heidän väkensä ja pelastatte meidät kuolemasta.”

[14] Então, lhe disseram os homens: A nossa vida responderá pela vossa se não denunciardes esta nossa missão; e será, pois, que, dando-nos o SENHOR esta terra, usaremos contigo de misericórdia e de fidelidade.

[14] Niin miehet sanoivat hänelle: ”Me vastaamme hengellämme teidän hengestänne, kunhan vain ette ilmaise tätä meidän asiaamme. Kun Herra antaa meille tämän maan, me osoitamme sinulle laupeutta ja uskollisuutta.”

[15] Ela, então, os fez descer por uma corda pela janela, porque a casa em que residia estava sobre o muro da cidade.

[15]Sitten Raahab laski heidät köydellä alas ikkunasta. Hän näet asui talossa, joka oli kiinni kaupungin muurissa.

[16] E disse-lhes: Ide-vos ao monte, para que, porventura, vos não encontrem os perseguidores; escondei-vos lá três dias, até que eles voltem; e, depois, tomareis o vosso caminho.

[16] Hän sanoi heille: ”Menkää vuorille, etteivät takaa-ajajat kohtaisi teitä. Olkaa siellä piilossa kolme päivää, kunnes takaa-ajajat ovat palanneet. Sitten voitte jatkaa matkaanne.”

[17] Disseram-lhe os homens: Desobrigados seremos deste teu juramento que nos fizeste jurar,

[17] Miehet sanoivat hänelle: ”Me olemme vapaat siitä valasta, jonka meillä vannotit,

[18] se, vindo nós à terra, não atares este cordão de fio de escarlata à janela por onde nos fizeste descer; e se não recolheres em casa contigo teu pai, e tua mãe, e teus irmãos, e a toda a família de teu pai.

[18] jollet sinä, kun me tulemme tähän maahan, sido tätä punaista nauhaa siihen ikkunaan, josta laskit meidät alas, ja kokoa isääsi, äitiäsi, veljiäsi ja isäsi koko perhettä luoksesi taloon.

[19] Qualquer que sair para fora da porta da tua casa, o seu sangue lhe cairá sobre a cabeça, e nós seremos inocentes; mas o sangue de qualquer que estiver contigo em casa caia sobre a nossa cabeça, se alguém nele puser mão.

[20] Também, se tu denunciares esta nossa missão, seremos desobrigados do juramento que nos fizeste jurar.

[21] E ela disse: Segundo as vossas palavras, assim seja. Então, os despediu; e eles se foram; e ela atou o cordão de escarlata à janela.

[22] Foram-se, pois, e chegaram ao monte, e ali ficaram três dias, até que voltaram os perseguidores; porque os perseguidores os procuraram por todo o caminho, porém não os acharam.

[23] Assim, os dois homens voltaram, e desceram do monte, e passaram, e vieram a Josué, filho de Num, e lhe contaram tudo quanto lhes acontecera;

[24] e disseram a Josué: Certamente, o SENHOR nos deu toda esta terra nas nossas mãos, e todos os seus moradores estão desmaiados diante de nós.

Josué 3

A passagem do Jordão

[1] Levantou-se, pois, Josué de madrugada, e, tendo ele e todos os filhos de Israel partido de Sitim, vieram até ao Jordão e pousaram ali antes que passassem.

[2] Sucedeu, ao fim de três dias, que os oficiais passaram pelo meio do arraial

[19] Jos joku lähtee talosi ovesta ulos, hänen verensä tulkoon hänen itsensä päälle, ja me olemme vastuusta vapaat. Jos taas meistä jonkun käsi sattuu keneen tahansa, joka on sinun kanssasi talossa, hänen verensä tulkoon meidän itsemme päälle.

[20] Mutta jos sinä ilmaiset tämän asiamme, me olemme vapaat valasta, jonka meillä vannotit.”

[21] Raahab sanoi: ”Olkoon niin kuin sanotte”, ja päästi heidät menemään, ja he lähtivät. Sitten Raahab sitoi punaisen nauhan ikkunaan.

[22]Niin miehet lähtivät, tulivat vuoristoon ja viipyivät siellä kolme päivää, kunnes takaa-ajajat olivat palanneet. Nämä olivat etsineet heitä kaikkialta tien varrelta, mutta eivät olleet löytäneet.

[23] Sitten nuo kaksi miestä kääntyivät paluumatkalle. He laskeutuivat alas vuorilta, menivät virran yli ja tulivat Joosuan, Nuunin pojan, luo. He kertoivat hänelle kaiken, mitä heille oli tapahtunut,

[24] ja sanoivat Joosualle: ” Herra on todella antanut koko maan meidän käsiimme, ja kaikki maan asukkaat menehtyvät pelkoon edessämme.”

Joosuan 3

Jordanin ylitys

[1]Joosua ja kaikki israelilaiset nousivat ylös varhain aamulla, lähtivät liikkeelle Sittimistä ja tulivat Jordanille. Siellä he yöpyivät ennen kuin menivät virran yli.

[2]Kolmen päivän kuluttua johtomiehet kulkivat leirin halki

3 e ordenaram ao povo, dizendo: Quando virdes a arca da Aliança do SENHOR, vosso Deus, e que os levitas sacerdotes a levam, partireis vós também do vosso lugar e a seguireis.

3ja antoivat kansalle käskyn sanoen: ”Kun näette Herran , teidän Jumalanne, liitonarkun ja leeviläiset papit sitä kantamassa, niin lähtekää tekin paikoiltanne liikkeelle ja kulkekaa sen jäljessä.

4 Contudo, haja a distância de cerca de dois mil côvados entre vós e ela. Não vos chegueis a ela, para que conheçais o caminho pelo qual haveis de ir, visto que, por tal caminho, nunca passastes antes.

4 Mutta olkoon teidän ja arkun välillä noin kahdentuhannen kyynärän välimatka. Älkää menkö arkun lähelle, että tietäisitte tien, jota teidän on kuljettava, sillä te ette ole ennen kulkeneet sitä tietä.”

5 Disse Josué ao povo: Santificai-vos, porque amanhã o SENHOR fará maravilhas no meio de vós.

5Joosua sanoi kansalle: ”Pyhittäytykää, sillä huomenna Herra tekee ihmeitä teidän keskuudessanne.”

6 E também falou aos sacerdotes, dizendo: Levantai a arca da Aliança e passai adiante do povo. Levantaram, pois, a arca da Aliança e foram andando adiante do povo.

6Papeille hän sanoi: ”Ottakaa liitonarkku ja kulkekaa kansan edellä.” Niin he ottivat liitonarkun ja kulkivat kansan edellä.

7 Então, disse o SENHOR a Josué: Hoje, começarei a engrandecer-te perante os olhos de todo o Israel, para que saibam que, como fui com Moisés, assim serei contigo.

7 Sitten Herra sanoi Joosualle: ”Tästä päivästä alkaen minä teen sinut suureksi koko Israelin silmissä, jotta he tietäisivät, että Minä olen sinun kanssasi niin kuin minä olin Mooseksen kanssa.

8 Tu, pois, ordenarás aos sacerdotes que levam a arca da Aliança, dizendo: Ao chegardes à borda das águas do Jordão, parareis aí.

8Sinun on annettava liitonarkkua kantaville papeille tämä käsky: ’Kun tulette Jordanin veden ääreen, pysähtykää siihen seisomaan.’”

9 Então, disse Josué aos filhos de Israel: Chegai-vos para cá e ouvi as palavras do SENHOR, vosso Deus.

9Joosua sanoi israelilaisille: ”Tulkaa tänne ja kuulkaa Herran , teidän Jumalanne, sanat.”

10 Disse mais Josué: Nisto conhecereis que o Deus vivo está no meio de vós e que de todo lançará de diante de vós os cananeus, os heteus, os heveus, os ferezeus, os girgaseus, os amorreus e os jebuseus.

10 Joosua sanoi vielä: ”Tästä te tiedätte, että elävä Jumala on teidän keskellänne: hän karkottaa varmasti teidän tieltänne kanaanilaiset, heettiläiset, hivviläiset,

perissiläiset, girgasilaiset, amorilaiset ja jebusilaiset.

[11] Eis que a arca da Aliança do SENHOR de toda a terra passa o Jordão diante de vós.

[11] Katsokaa, kaiken maan Herran liitonarkku kulkee teidän edellänne Jordaniin.

[12] Tomai, pois, agora, doze homens das tribos de Israel, um de cada tribo;

[12] Valitkaa nyt kaksitoista miestä Israelin heimoista, kustakin heimosta yksi mies.

[13] porque há de acontecer que, assim que as plantas dos pés dos sacerdotes que levam a arca do SENHOR, o SENHOR de toda a terra, pousem nas águas do Jordão, serão elas cortadas, a saber, as que vêm de cima, e se amontoarão.

[13] Niin pian kuin papit, jotka kantavat Herran , kaiken maan Herran, liitonarkkua, laskevat jalkansa Jordanin veteen, katkeaa joen ylhäältäpäin tulevan veden virtaus ja vesi pysähtyy yhtenäiseksi muuriksi.”

[14] Tendo partido o povo das suas tendas, para passar o Jordão, levando os sacerdotes a arca da Aliança diante do povo;

[14]Sitten kansa lähti liikkeelle teltoistaan mennäkseen Jordanin poikki, ja liitonarkkua kantavat papit kulkivat kansan edellä.

[15] e, quando os que levavam a arca chegaram até ao Jordão, e os seus pés se molharam na borda das águas (porque o Jordão transbordava sobre todas as suas ribanceiras, todos os dias da sega),

[15] Kun liitonarkun kantajat tulivat Jordanille ja arkkua kantavien pappien jalat painuivat rantaveteen, niin – vaikka Jordan koko elonleikkuuajan tulvii yli kaikkien äyräittensä –

[16] pararam-se as águas que vinham de cima; levantaram-se num montão, mui longe da cidade de Adã, que fica ao lado de Sartã; e as que desciam ao mar da Arabá, que é o mar Salgado, foram de todo cortadas; então, passou o povo defronte de Jericó.

[16]ylhäältäpäin virtaava vesi pysähtyi. Se seisoi yhtenäisenä muurina hyvin kaukana Aadamin luona, sen kaupungin, joka on Saaretanin vieressä. Vesi, joka virtasi alaspäin Aromereen, Suolamereen, hävisi näkyvistä, ja kansa kulki virran yli Jerikon kohdalta.

[17] Porém os sacerdotes que levavam a arca da Aliança do SENHOR pararam firmes no meio do Jordão, e todo o Israel passou a pé enxuto, atravessando o Jordão.

[17]Koko Israel kulki kuivaa myöten, ja Herran liitonarkkua kantavat papit seisoivat alallaan kuivalla pohjalla keskellä Jordania, kunnes koko kansa oli ehtinyt kulkea Jordanin yli.

Josué 4

Joosuan 4

As doze pedras tiradas do meio do Jordão

1 Tendo, pois, todo o povo passado o Jordão, falou o SENHOR a Josué, dizendo:
2 Tomai do povo doze homens, um de cada tribo,
3 e ordenai-lhes, dizendo: Daqui do meio do Jordão, do lugar onde, parados, pousaram os sacerdotes os pés, tomai doze pedras; e levai-as convosco e depositai-as no alojamento em que haveis de passar esta noite.

4 Chamou, pois, Josué os doze homens que escolhera dos filhos de Israel,

5 um de cada tribo, e disse-lhes: Passai adiante da arca do SENHOR, vosso Deus, ao meio do Jordão; e cada um levante sobre o ombro uma pedra, segundo o número das tribos dos filhos de Israel,
6 para que isto seja por sinal entre vós; e, quando vossos filhos, no futuro, perguntarem, dizendo: Que vos significam estas pedras?,
7 então, lhes direis que as águas do Jordão foram cortadas diante da arca da Aliança do SENHOR; em passando ela, foram as águas do Jordão cortadas. Estas pedras serão, para sempre, por memorial aos filhos de Israel.
8 Fizeram, pois, os filhos de Israel como Josué ordenara, e levantaram doze pedras do meio do Jordão, como o SENHOR tinha dito a Josué, segundo o número das tribos dos filhos de Israel, e levaram-nas consigo ao alojamento, e as depositaram ali.

Kaksitoista muistokiveä

1Kun koko kansa oli kulkenut Jordanin yli, Herra sanoi Joosualle:
2 ”Ottakaa kansan keskuudesta kaksitoista miestä, yksi mies kustakin heimosta,

3ja antakaa heille tämä käsky: ’Ottakaa kukin keskeltä Jordania, aivan pappien jalkojen juuresta, kaksitoista kiveä. Viekää ne mukananne ja asettakaa ne siihen paikkaan, johon jäätte ensi yöksi.’”

4Niin Joosua kutsui ne kaksitoista miestä, jotka hän oli israelilaisista määrännyt tähän tehtävään, yhden miehen kustakin heimosta.
5 Hän sanoi heille: ”Menkää Herran , Jumalanne, liitonarkun eteen keskelle Jordania, ja nostakoon kukin teistä olalleen kiven, israelilaisten heimojen lukumäärän mukaan,
6 jotta niistä tulisi muistomerkki teidän keskellenne. Kun lapsenne vastaisuudessa kysyvät, mitä nämä kivet teille merkitsevät,
7vastatkaa heille: ’Sitä, että Jordanin vesien virtaus katkesi Herran liitonarkun edessä, kun se kulki virran poikki. Jordanin vesien virtaus katkesi, ja siitä nämä kivet ovat israelilaisille ikuisena muistona.”
8Israelilaiset tekivät juuri niin kuin Joosua oli käskenyt. He ottivat israelilaisten heimojen lukumäärän mukaan kaksitoista kiveä keskeltä Jordania, kuten Herra oli puhunut Joosualle, veivät ne mukanaan yöpymispaikkaan ja asettivat ne sinne.

[9] Levantou Josué também doze pedras no meio do Jordão, no lugar em que, parados, pousaram os pés os sacerdotes que levavam a arca da Aliança; e ali estão até ao dia de hoje.

[10] Porque os sacerdotes que levavam a arca haviam parado no meio do Jordão, em pé, até que se cumpriu tudo quanto o SENHOR, por intermédio de Moisés, ordenara a Josué falasse ao povo; e o povo se apressou e passou.

[11] Tendo passado todo o povo, então, passou a arca do SENHOR, e os sacerdotes, à vista de todo o povo.

[12] Passaram os filhos de Rúben, e os filhos de Gade, e a meia tribo de Manassés, armados, na frente dos filhos de Israel, como Moisés lhes tinha dito;

[13] uns quarenta mil homens de guerra armados passaram diante do SENHOR para a batalha, às campinas de Jericó.

[14] Naquele dia, o SENHOR engrandeceu a Josué na presença de todo o Israel; e respeitaram-no todos os dias da sua vida, como haviam respeitado a Moisés.

[15] Disse, pois, o SENHOR a Josué:

[16] Dá ordem aos sacerdotes que levam a arca do Testemunho que subam do Jordão.

[17] Então, ordenou Josué aos sacerdotes, dizendo: Subi do Jordão.

[18] Ao subirem do meio do Jordão os sacerdotes que levavam a arca da Aliança

[9] Joosua pystytti kaksitoista kiveä myös keskelle Jordania sille kohdalle, jossa liitonarkkua kantavat papit seisoivat. Ne kivet ovat siellä vielä tänäkin päivänä.

[10] Arkkua kantavat papit seisoivat keskellä Jordania, kunnes kaikki, mitä Herra oli käskenyt Joosuan puhua kansalle, oli tehty, aivan niin kuin Mooses oli Joosuaa käskenyt. Sitten kansa kiirehti virran yli.

[11]Kun koko kansa oli kulkenut virran yli, Herran liitonarkku ja papit siirtyivät kansan eteen.

[12] Ruubenilaiset, gaadilaiset ja toinen puoli Manassen heimoa kulkivat taisteluvalmiina israelilaisten etujoukkona, niin kuin Mooses oli heille puhunut.

[13]Noin nelikymmentuhantinen sotaan varustettu joukko kulki Herran kasvojen edessä taisteluun Jerikon arolle.

[14]Sinä päivänä Herra teki Joosuan suureksi kaikkien israelilaisten silmissä, ja he kunnioittivat häntä koko hänen elinaikansa kuten olivat kunnioittaneet Moosesta.

[15] Herrapuhui Joosualle:

[16] ”Käske todistuksen arkkua kantavia pappeja nousemaan Jordanista.”

[17] Niin Joosua käski pappeja: ”Nouskaa ylös Jordanista.”

[18] Tuskin Herran liitonarkkua kantavat papit olivat nousseet ylös Jordanista ja

do SENHOR, e assim que as plantas dos seus pés se puseram na terra seca, as águas do Jordão se tornaram ao seu lugar e corriam, como dantes, sobre todas as suas ribanceiras.

heidän jalkansa astuneet kuivalle maalle, kun Jordanin vesi palasi paikoilleen ja virtasi niin kuin ennenkin yli kaikkien äyräitten.

[19] Subiu, pois, do Jordão o povo no dia dez do primeiro mês; e acamparam-se em Gilgal, do lado oriental de Jericó.

[19]Kansa nousi ylös Jordanista ensimmäisen kuun kymmenentenä päivänä ja leiriytyi Gilgaliin, Jerikon alueen itälaidalle.

[20] As doze pedras que tiraram do Jordão, levantou-as Josué em coluna em Gilgal.

[20]Ne kaksitoista kiveä, jotka oli otettu Jordanista, Joosua pystytti Gilgaliin.

[21] E disse aos filhos de Israel: Quando, no futuro, vossos filhos perguntarem a seus pais, dizendo: Que significam estas pedras?,

[21] Hän sanoi israelilaisille: ”Kun lapsenne vastaisuudessa kysyvät isiltään, mitä nämä kivet ovat,

[22] fareis saber a vossos filhos, dizendo: Israel passou em seco este Jordão.

[22] niin kertokaa heille: ’Israel kulki tästä Jordanin poikki kuivaa myöten,

[23] Porque o SENHOR, vosso Deus, fez secar as águas do Jordão diante de vós, até que passásseis, como o SENHOR, vosso Deus, fez ao mar Vermelho, ao qual secou perante nós, até que passamos.

[23] kun Herra , teidän Jumalanne, kuivasi Jordanin vedet teidän tieltänne, kunnes olitte kulkeneet virran poikki. Samoin Herra , teidän Jumalanne, oli tehnyt Kaislamerelle, jonka hän kuivasi meidän edeltämme, kunnes olimme kulkeneet sen yli.

[24] Para que todos os povos da terra conheçam que a mão do SENHOR é forte, a fim de que temais ao SENHOR, vosso Deus, todos os dias.

[24]Näin hän teki, jotta kaikki maan kansat tulisivat tietämään, kuinka väkevä on Herran käsi, ja jotta te aina pelkäisitte Herraa , teidän Jumalaanne.’”

Josué 5

A circuncisão dos filhos de Israel

[1] Sucedeu que, ouvindo todos os reis dos amorreus que habitavam deste lado do Jordão, ao ocidente, e todos os reis dos cananeus que estavam ao pé do mar que o SENHOR tinha secado as águas do Jordão,

Joosuan 5

Kansa ympärileikataan Gilgalissa

[1]Kaikki amorilaisten kuninkaat, jotka asuivat Jordanin länsipuolella, ja kaikki meren rannikon kanaanilaisten kuninkaat kuulivat, kuinka Herra oli kuivannut Jordanin vedet israelilaisten tieltä, kunnes

de diante dos filhos de Israel, até que passamos, desmaiou-se-lhes o coração, e não houve mais alento neles, por causa dos filhos de Israel.

2 Naquele tempo, disse o SENHOR a Josué: Faze facas de pederneira e passa, de novo, a circuncidar os filhos de Israel.

3 Então, Josué fez para si facas de pederneira e circuncidou os filhos de Israel em Gibeate-Haralote.

4 Foi esta a razão por que Josué os circuncidou: todo o povo que tinha saído do Egito, os homens, todos os homens de guerra, eram já mortos no deserto, pelo caminho.

5 Porque todo o povo que saíra estava circuncidado, mas a nem um deles que nascera no deserto, pelo caminho, depois de terem saído do Egito, haviam circuncidado.

6 Porque quarenta anos andaram os filhos de Israel pelo deserto, até se acabar toda a gente dos homens de guerra que saíram do Egito, que não obedeceram à voz do SENHOR, aos quais o SENHOR tinha jurado que lhes não havia de deixar ver a terra que o SENHOR, sob juramento, prometeu dar a seus pais, terra que mana leite e mel.

7 Porém em seu lugar pôs a seus filhos; a estes Josué circuncidou, porquanto

nämä olivat kulkeneet yli. Silloin kuninkaiden sydämet raukesivat pelosta eikä heillä enää ollut rohkeutta vastustaa israelilaisia.

2Siihen aikaan Herra sanoi Joosualle: ”Tee itsellesi kiviveitsiä ja ympärileikkaa jälleen israelilaiset.”

3Niin Joosua teki itselleen kiviveitsiä ja ympärileikkasi israelilaiset Esinahkakukkulan luona.

4 Syy siihen, miksi Joosua ympärileikkasi heidät, oli tämä: Kaikki Egyptistä lähteneen kansan miespuoliset jäsenet, kaikki sotakuntoiset miehet, jotka olivat olleet ympärileikattuja, olivat kuolleet matkalla autiomaassa Egyptistä lähdön jälkeen.

5 Mutta sitä kansaa, joka oli syntynyt matkalla autiomaassa Egyptistä lähdön jälkeen, ei ollut ympärileikattu.

6 Israelilaiset olivat näet vaeltaneet autiomaassa neljäkymmentä vuotta, kunnes oli hävinnyt koko se kansa, kaikki sotakuntoiset miehet, jotka olivat lähteneet Egyptistä. He eivät olleet totelleet Herran ääntä. Siksi Herra oli vannonut heille, ettei hän antaisi heidän nähdä sitä maata, jonka hän heidän isilleen vannomallaan valalla oli luvannut antaa heille, maata, joka vuotaa maitoa ja hunajaa.

7Mutta Herra nosti heidän tilalleen heidän poikansa, jotka Joosua ympärileikkasi. He

estavam incircuncisos, porque os não circuncidaram no caminho.

8 Tendo sido circuncidada toda a nação, ficaram no seu lugar no arraial, até que sararam.

9 Disse mais o SENHOR a Josué: Hoje, removi de vós o opróbrio do Egito; pelo que o nome daquele lugar se chamou Gilgal até o dia de hoje.

Celebra-se a Páscoa

10 Estando, pois, os filhos de Israel acampados em Gilgal, celebraram a Páscoa no dia catorze do mês, à tarde, nas campinas de Jericó.

11 Comeram do fruto da terra, no dia seguinte à Páscoa; pães asmos e cereais tostados comeram nesse mesmo dia.

12 No dia imediato, depois que comeram do produto da terra, cessou o maná, e não o tiveram mais os filhos de Israel; mas, naquele ano, comeram das novidades da terra de Canaã.

Deus aparece a Josué

13 Estando Josué ao pé de Jericó, levantou os olhos e olhou; eis que se achava em pé diante dele um homem que trazia na mão uma espada nua; chegou-se Josué a ele e disse-lhe: És tu dos nossos ou dos nossos adversários?

14 Respondeu ele: Não; sou príncipe do exército do SENHOR e acabo de chegar. Então, Josué se prostrou com o rosto em terra, e o adorou, e disse-lhe: Que diz meu senhor ao seu servo?

näet olivat ympärileikkaamattomia, sillä heitä ei ollut matkalla ympärileikattu.

8 Kun koko kansa oli saatu ympärileikatuksi, he pysyivät paikallaan leirissä, kunnes olivat toipuneet.

9 Sitten Herra sanoi Joosualle: ”Tänä päivänä minä olen vierittänyt teidän päältänne Egyptin häpeän.” Sen vuoksi sitä paikkaa kutsutaan vielä nytkin Gilgaliksi .

Pääsiäisen vietto

10 Kun israelilaiset olivat leiriytyneet Gilgaliin, he viettivät pääsiäistä sen kuukauden neljännentoista päivän iltana Jerikon arolla.

11 Pääsiäisen jälkeisenä päivänä, juuri sinä päivänä, he söivät Luvatun maan tuotteita, happamatonta leipää ja paahdettuja jyviä.

12 Seuraavana päivänä loppui mannan tulo, koska he söivät sen maan tuotteita. Israelilaiset eivät enää saaneet mannaa vaan söivät sinä vuonna Kanaaninmaan satoa.

Herran sotajoukon ylipäällikkö

13 Joosuan ollessa Jerikon luona tapahtui, että kun hän kohotti katseensa, hän näki miehen seisovan edessään, paljastettu miekka kädessään. Joosua meni hänen luokseen ja sanoi hänelle: ”Oletko sinä meikäläisiä vai vihollisiamme?”

14 Mies sanoi: ”En. Minä olen Herran sotajoukon ylipäällikkö ja olen juuri nyt tullut.” Silloin Joosua heittäytyi kasvoilleen maahan, osoitti

hänelle kunnioitusta ja sanoi: ”Mitä herrallani on sanottavana palvelijalleen?”

15 Respondeu o príncipe do exército do SENHOR a Josué: Descalça as sandálias dos pés, porque o lugar em que estás é santo. E fez Josué assim.

15 Herran sotajoukon ylipäällikkö sanoi Joosualle: ”Riisu kengät jalastasi, sillä paikka, jossa seisot, on pyhä.” Ja Joosua teki niin.

Josué 6

A destruição de Jericó

1 Ora, Jericó estava rigorosamente fechada por causa dos filhos de Israel; ninguém saía, nem entrava.

2 Então, disse o SENHOR a Josué: Olha, entreguei na tua mão Jericó, o seu rei e os seus valentes.

3 Vós, pois, todos os homens de guerra, rodeareis a cidade, cercando-a uma vez; assim fareis por seis dias.

4 Sete sacerdotes levarão sete trombetas de chifre de carneiro adiante da arca; no sétimo dia, rodeareis a cidade sete vezes, e os sacerdotes tocarão as trombetas.

5 E será que, tocando-se longamente a trombeta de chifre de carneiro, ouvindo vós o sonido dela, todo o povo gritará com grande grita; o muro da cidade cairá abaixo, e o povo subirá nele, cada qual em frente de si.

6 Então, Josué, filho de Num, chamou os sacerdotes e disse-lhes: Levai a arca da Aliança; e sete sacerdotes levem sete trombetas de chifre de carneiro adiante da arca do SENHOR.

Joosuan 6

Jerikon valloitus

1 Jeriko piti porttinsa tiukasti suljettuina israelilaisten vuoksi. Kukaan ei päässyt ulos eikä sisälle.

2 Niin Herra sanoi Joosualle: ”Katso, minä annan sinun käsiisi Jerikon kuninkaineen ja sotaurhoineen.

3 Kulkekaa kaupungin ympäri, kaikki sotakuntoiset miehet. Kiertäkää kaupunki kerran ja tehkää niin kuutena päivänä.

4 Seitsemän pappia kantakoon seitsemää oinaansarvista pasuunaa liitonarkun edellä. Seitsemäntenä päivänä kulkekaa kaupungin ympäri seitsemän kertaa, ja papit puhaltakoot pasuunoihin.

5 Kun oinaansarviin puhalletaan pitkään ja te kuulette pasuunan äänen, huutakoon koko kansa suureen ääneen. Silloin kaupungin muuri sortuu siihen paikkaan ja kansa voi nousta sen yli, kukin kohdaltaan.”

6 Joosua, Nuunin poika, kutsui papit ja sanoi heille: ”Kantakaa liitonarkkua, ja seitsemän pappia kantakoon seitsemää oinaansarvista
pasuunaa Herran liitonarkun edellä.”

[7] E disse ao povo: Passai e rodeai a cidade; e quem estiver armado passe adiante da arca do SENHOR.

[8] Assim foi que, como Josué dissera ao povo, os sete sacerdotes, com as sete trombetas de chifre de carneiro diante do SENHOR, passaram e tocaram as trombetas; e a arca da Aliança do SENHOR os seguia.

[9] Os homens armados iam adiante dos sacerdotes que tocavam as trombetas; a retaguarda seguia após a arca, e as trombetas soavam continuamente.

[10] Porém ao povo ordenara Josué, dizendo: Não gritareis, nem fareis ouvir a vossa voz, nem sairá palavra alguma da vossa boca, até ao dia em que eu vos diga: gritai! Então, gritareis.

[11] Assim, a arca do SENHOR rodeou a cidade, contornando-a uma vez. Entraram no arraial e ali pernoitaram.

[12] Levantando-se Josué de madrugada, os sacerdotes levaram, de novo, a arca do SENHOR.

[13] Os sete sacerdotes que levavam as sete trombetas de chifre de carneiro diante da arca do SENHOR iam tocando continuamente; os homens armados iam adiante deles, e a retaguarda seguia após a arca do SENHOR, enquanto as trombetas soavam continuamente.

[7] Kansalle hän sanoi: ”Lähtekää liikkeelle ja kulkekaa kaupungin ympäri. Aseellinen etujoukko kulkekoon Herran liitonarkun edellä.”

[8] Ja tapahtui niin kuin Joosua oli kansalle sanonut. Ne seitsemän pappia, jotka kantoivat seitsemää oinaansarvista pasuunaa Herran edessä, lähtivät ja puhalsivat pasuunoihin, ja Herran liitonarkku tuli heidän jäljessään.

[9] Etujoukko kulki pasuunaa puhaltavien pappien edellä, ja jälkijoukko kulki arkun jäljessä, samalla kun pasuunoihin puhallettiin taukoamatta.

[10] Joosua oli antanut kansalle tämän käskyn: ”Älkää huutako, älkääkä antako äänenne kuulua. Älkää päästäkö sanaakaan suustanne ennen sitä päivää, jona sanon teille: ’Nostakaa sotahuuto!’ Silloin huutakaa.”

[11] Näin hän käski kuljettaa Herran liitonarkkua yhden kierroksen kaupungin ympäri. Sitten kansa palasi leiriin ja jäi sinne yöksi.

[12] Varhain seuraavana aamuna Joosua nousi ja papit lähtivät kantamaan Herran liitonarkkua,

[13] ja ne seitsemän pappia, jotka kantoivat seitsemää oinaansarvista pasuunaa Herran liitonarkun edellä, puhalsivat pasuunoihin kulkiessaan. Etujoukko kulki heidän edellään, ja jälkijoukko Herran liitonarkun jäljessä,

samalla kun pasuunoihin puhallettiin taukoamatta.

[14] No segundo dia, rodearam, outra vez, a cidade e tornaram para o arraial; e assim fizeram por seis dias.

[14] Myös toisena päivänä he kiersivät kerran kaupungin ympäri ja palasivat sitten leiriin. Näin he tekivät kuutena päivänä.

[15] No sétimo dia, madrugaram ao subir da alva e, da mesma sorte, rodearam a cidade sete vezes; somente naquele dia rodearam a cidade sete vezes.

[15] Mutta seitsemäntenä päivänä he nousivat varhain aamun sarastaessa ja kulkivat samalla tavoin kaupungin ympäri, mutta nyt seitsemän kertaa. Ainoastaan sinä päivänä he kulkivat seitsemän kertaa kaupungin ympäri.

[16] E sucedeu que, na sétima vez, quando os sacerdotes tocavam as trombetas, disse Josué ao povo: Gritai, porque o SENHOR vos entregou a cidade!

[16] Kun papit seitsemännellä kerralla puhalsivat pasuunoihin, Joosua sanoi kansalle: ”Kohottakaa sotahuuto, sillä Herra on antanut teille tämän kaupungin.

[17] Porém a cidade será condenada, ela e tudo quanto nela houver; somente viverá Raabe, a prostituta, e todos os que estiverem com ela em casa, porquanto escondeu os mensageiros que enviamos.

[17] Olkoon kaupunki ja kaikki, mitä siinä on, vihitty tuhon omaksi Herran kunniaksi. Ainoastaan portto Raahab jääköön henkiin, hän ja kaikki, jotka ovat hänen kanssaan samassa talossa, sillä hän piilotti tiedustelijat, jotka olimme lähettäneet.

[18] Tão-somente guardai-vos das coisas condenadas, para que, tendo-as vós condenado, não as tomeis; e assim torneis maldito o arraial de Israel e o confundais.

[18] Mutta pysykää te erossa tuhon omaksi vihitystä, ettette itse joudu tuhon omiksi ottamalla tuhon omaksi vihittyä ja siten saata Israelin leiriä tuhon omaksi ja syökse sitä onnettomuuteen.

[19] Porém toda prata, e ouro, e utensílios de bronze e de ferro são consagrados ao SENHOR; irão para o seu tesouro.

[19] Kaikki hopea ja kulta sekä kupari- ja rautaesineet ovat Herralle pyhitettyjä. Ne on pantava Herran aarteistoon.”

[20] Gritou, pois, o povo, e os sacerdotes tocaram as trombetas. Tendo ouvido o povo o sonido da trombeta e levantado

[20] Kun soofar-torviin puhallettiin, kansa nosti sotahuudon. Kun siis kansa kuuli pasuunan äänen, se kohotti kovan

grande grito, ruíram as muralhas, e o povo subiu à cidade, cada qual em frente de si, e a tomaram.

sotahuudon. Silloin muuri sortui siihen paikkaansa, ja kansa ryntäsi ylös kaupunkiin, kukin suoraan eteensä. Niin he valloittivat kaupungin

21 Tudo quanto na cidade havia destruíram totalmente a fio de espada, tanto homens como mulheres, tanto meninos como velhos, também bois, ovelhas e jumentos.

21ja vihkivät miekalla tuhon omaksi kaiken, mitä kaupungissa oli: miehet ja naiset, nuoret ja vanhat, härät, lampaat ja aasit.

Raabe é salva

22 Então, disse Josué aos dois homens que espiaram a terra: Entrai na casa da mulher prostituta e tirai-a de lá com tudo quanto tiver, como lhe jurastes.

22 Joosua sanoi niille kahdelle miehelle, jotka olivat olleet vakoilemassa maata: ”Menkää sen porttonaisen taloon ja tuokaa nainen ja kaikki hänen omaisensa sieltä ulos, niin kuin olette hänelle vannoneet.”

23 Então, entraram os jovens, os espias, e tiraram Raabe, e seu pai, e sua mãe, e seus irmãos, e tudo quanto tinha; tiraram também toda a sua parentela e os acamparam fora do arraial de Israel.

23Silloin ne nuoret miehet, jotka olivat olleet vakoilemassa, menivät ja toivat ulos Raahabin sekä hänen isänsä, äitinsä, veljensä ja kaiken, mitä hänellä oli. He toivat ulos kaikki hänen sukulaisensa ja jättivät heidät Israelin leirin ulkopuolelle.

24 Porém a cidade e tudo quanto havia nela, queimaram-no; tão-somente a prata, o ouro e os utensílios de bronze e de ferro deram para o tesouro da Casa do SENHOR.

24 Mutta kaupungin ja kaiken, mitä siellä oli, he polttivat tulella. Ainoastaan hopean ja kullan sekä kupari- ja rautaesineet he antoivat Herran huoneen aarteistoon.

25 Mas Josué conservou com vida a prostituta Raabe, e a casa de seu pai, e tudo quanto tinha; e habitou no meio de Israel até ao dia de hoje, porquanto escondera os mensageiros que Josué enviara a espiar Jericó.

25 Portto Raahabin sekä hänen isänsä perheen ja kaikki hänen omaisensa Joosua jätti kuitenkin henkiin. Raahab asuu israelilaisten keskuudessa vielä tänäkin päivänä, koska hän oli piilottanut ne tiedustelijat, jotka Joosua oli lähettänyt vakoilemaan Jerikoa.

26 Naquele tempo, Josué fez o povo jurar e dizer: Maldito diante do SENHOR seja o homem que se levantar e reedificar esta

26Siihen aikaan Joosua vannotti tämän valan: ”Kirottu olkoon Herran edessä se mies, joka ryhtyy rakentamaan tätä

cidade de Jericó; com a perda do seu primogênito lhe porá os fundamentos e, à custa do mais novo, as portas.

27 Assim, era o SENHOR com Josué; e corria a sua fama por toda a terra.

Josué 7

Os israelitas derrotados em Ai. Acã

1 Prevaricaram os filhos de Israel nas coisas condenadas; porque Acã, filho de Carmi, filho de Zabdi, filho de Zera, da tribo de Judá, tomou das coisas condenadas. A ira do SENHOR se acendeu contra os filhos de Israel.

2 Enviando, pois, Josué, de Jericó, alguns homens a Ai, que está junto a Bete-Áven, ao oriente de Betel, falou-lhes, dizendo: Subi e espiai a terra. Subiram, pois, aqueles homens e espiaram Ai.

3 E voltaram a Josué e lhe disseram: Não suba todo o povo; subam uns dois ou três mil homens, a ferir Ai; não fatigueis ali todo o povo, porque são poucos os inimigos.

4 Assim, subiram lá do povo uns três mil homens, os quais fugiram diante dos homens de Ai.

5 Os homens de Ai feriram deles uns trinta e seis, e aos outros perseguiram desde a porta até às pedreiras, e os derrotaram na descida; e o coração do povo se derreteu e se tornou como água.

Jerikon kaupunkia. Sen perustuksen laskemisesta hän menettäköön esikoisensa ja sen porttien pystyttämisestä nuorimpansa.”

27Ja Herra oli Joosuan kanssa, ja Joosuan maine levisi kautta maan.

Joosuan 7

Tappio Ain luona

1Israelilaiset menettelivät kuitenkin uskottomasti tuhon omaksi vihityn suhteen. Aakan, jonka isä oli Karmi Serahin pojan Sabdin poika Juudan heimosta, otti itselleen tuhon omaksi vihittyä. Silloin Herran viha syttyi israelilaisia kohtaan.

2Joosua lähetti miehiä Jerikosta Aihin, joka on lähellä Beet-Aavenia, Beetelin itäpuolella. Hän sanoi heille: ”Menkää vakoilemaan maata.” Niin miehet menivät ja vakoilivat Aita.

3Palattuaan Joosuan luo he sanoivat hänelle: ”Älköön koko kansa lähtekö sinne ylös. Menköön kaksi- tai kolmetuhatta miestä. He kyllä kukistavat Ain. Älä vaivaa sinne koko kansaa, sillä ailaisia on vähän.”

4 Niin kansasta lähti sinne noin kolmetuhatta miestä, mutta he joutuivat pakenemaan Ain miehiä.

5 Ain miehet löivät heitä kuoliaaksi noin kolmekymmentäkuusi miestä. He ajoivat israelilaisia takaa kaupungin portilta Sebarimiin asti ja löivät heidät rinteessä. Silloin kansan sydän raukesi pelosta ja muuttui kuin vedeksi.

6 Então, Josué rasgou as suas vestes e se prostrou em terra sobre o rosto perante a arca do SENHOR até à tarde, ele e os anciãos de Israel; e deitaram pó sobre a cabeça.

7 Disse Josué: Ah! SENHOR Deus, por que fizeste este povo passar o Jordão, para nos entregares nas mãos dos amorreus, para nos fazerem perecer? Tomara nos contentáramos com ficarmos dalém do Jordão.

8 Ah! SENHOR, que direi? Pois Israel virou as costas diante dos seus inimigos!

9 Ouvindo isto os cananeus e todos os moradores da terra, nos cercarão e desarraigarão o nosso nome da terra; e, então, que farás ao teu grande nome?

10 Então, disse o SENHOR a Josué: Levanta-te! Por que estás prostrado assim sobre o rosto?

11 Israel pecou, e violaram a minha aliança, aquilo que eu lhes ordenara, pois tomaram das coisas condenadas, e furtaram, e dissimularam, e até debaixo da sua bagagem o puseram.

12 Pelo que os filhos de Israel não puderam resistir aos seus inimigos; viraram as costas diante deles, porquanto Israel se fizera condenado; já não serei convosco, se não eliminardes do vosso meio a coisa roubada.

Joosuan valitus

6Joosua repäisi vaatteensa ja heittäytyi kasvoilleen maahan Herran liitonarkun eteen. Hän ja Israelin vanhimmat olivat siinä iltaan saakka ja heittivät tomua päänsä päälle.

7Joosua sanoi: ”Voi, Herra, Herra , miksi ollenkaan toit tämän kansan Jordanin yli antaaksesi meidät amorilaisten käsiin ja tuhotaksesi meidät? Voi, jospa olisimme päättäneet jäädä Jordanin toiselle puolelle!

8 Voi, Herra, mitä voin enää sanoa, kun Israel on kääntynyt pakoon vihollistensa edessä!

9 Kun kanaanilaiset ja kaikki muut maan asukkaat sen kuulevat, he saartavat meidät ja hävittävät meidän nimemme maan päältä. Mitä sinä teet suuren nimesi puolesta?”

Herra vastaa Joosualle

10 Herrasanoi Joosualle: ”Nouse siitä! Miksi makaat kasvoillasi?

11 Israel on tehnyt syntiä. He ovat rikkoneet minun liittoni, jonka olen heille säätänyt, ja ovat ottaneet tuhon omaksi vihittyä. He ovat varastaneet ja valehdelleet ja panneet varastamansa tavarat omien tavaroittensa joukkoon.

12Sen vuoksi israelilaiset eivät voi kestää vihollistensa edessä. He joutuvat pakenemaan vihollisiaan, sillä heistä itsestään on tullut tuhon omaksi vihittyjä. Minä en ole enää teidän kanssanne, ellette

hävitä keskuudestanne tuhon omaksi vihittyä.

[13] Dispõe-te, santifica o povo e dize: Santificai-vos para amanhã, porque assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Há coisas condenadas no vosso meio, ó Israel; aos vossos inimigos não podereis resistir, enquanto não eliminardes do vosso meio as coisas condenadas.

[13] Nouse, pyhitä kansa ja sano heille: Pyhittäytykää huomiseksi, sillä näin sanoo Herra , Israelin Jumala: Sinun keskelläsi, Israel, on tuhon omaksi vihittyä. Sinä et voi kestää vihollistesi edessä, ennen kuin olet poistanut keskuudestasi sen, mikä on tuhon omaksi vihittyä.

[14] Pela manhã, pois, vos chegareis, segundo as vossas tribos; e será que a tribo que o SENHOR designar por sorte se chegará, segundo as famílias; e a família que o SENHOR designar se chegará por casas; e a casa que o SENHOR designar se chegará homem por homem.

[14] Astukaa siis huomenaamuna esiin heimoittain. Se heimo, jonka Herra osoittaa, astukoon esiin suvuittain. Se suku, jonka Herra osoittaa, astukoon esiin perhekunnittain, ja se perhekunta, jonka Herra osoittaa, astukoon esiin mies mieheltä.

[15] Aquele que for achado com a coisa condenada será queimado, ele e tudo quanto tiver, porquanto violou a aliança do SENHOR e fez loucura em Israel.

[15] Tehtäköön näin: Se, joka jää kiinni tuhon omaksi vihityn ottamisesta, poltettakoon tulessa, hänet ja kaikki hänelle kuuluva, sillä hän on rikkonut Herran liiton ja tehnyt häpeällisen teon Israelissa.”

Aakanin synti ja rangaistus

[16] Então, Josué se levantou de madrugada e fez chegar a Israel, segundo as suas tribos; e caiu a sorte sobre a tribo de Judá.

[16] Varhain seuraavana aamuna Joosua käski Israelin astua esiin heimoittain ja kiinni jäi Juudan heimo.

[17] Fazendo chegar a tribo de Judá, caiu sobre a família dos zeraítas; fazendo chegar a família dos zeraítas, homem por homem, caiu sobre Zabdi;

[17] Hän käski Juudan heimon astua esiin, ja kiinni jäi serahilaisten suku. Sitten hän käski serahilaisten suvun astua esiin mies mieheltä, ja kiinni jäi Sabdi.

[18] e, fazendo chegar a sua casa, homem por homem, caiu sobre Acã, filho de Carmi, filho de Zabdi, filho de Zera, da tribo de Judá.

[18] Joosua käski Sabdin perhekunnan astua esiin mies mieheltä. Kiinni jäi Aakan, Karmin poika Juudan heimosta. Karmi oli serahilaisen Sabdin poika.

[19] Então, disse Josué a Acã: Filho meu, dá glória ao SENHOR, Deus de Israel, e a ele rende louvores; e declara-me, agora, o que fizeste; não mo ocultes.

[20] Respondeu Acã a Josué e disse: Verdadeiramente, pequei contra o SENHOR, Deus de Israel, e fiz assim e assim.

[21] Quando vi entre os despojos uma boa capa babilônica, e duzentos siclos de prata, e uma barra de ouro do peso de cinqüenta siclos, cobicei-os e tomei-os; e eis que estão escondidos na terra, no meio da minha tenda, e a prata, por baixo.

[22] Então, Josué enviou mensageiros que foram correndo à tenda; e eis que tudo estava escondido nela, e a prata, por baixo.

[23] Tomaram, pois, aquelas coisas do meio da tenda, e as trouxeram a Josué e a todos os filhos de Israel, e as colocaram perante o SENHOR.

[24] Então, Josué e todo o Israel com ele tomaram Acã, filho de Zera, e a prata, e a capa, e a barra de ouro, e seus filhos, e suas filhas, e seus bois, e seus jumentos, e suas ovelhas, e sua tenda, e tudo quanto tinha e levaram-nos ao vale de Acor.

[25] Disse Josué: Por que nos conturbaste? O SENHOR, hoje, te conturbará. E todo o Israel o apedrejou; e, depois de apedrejá-los, queimou-os.

[19] Joosua sanoi Aakanille: ”Poikani, anna nyt kunnia Herralle , Israelin Jumalalle, ja tunnusta hänelle tekosi. Ilmoita minulle, mitä olet tehnyt, äläkä salaa minulta mitään.”

[20] Aakan vastasi Joosualle: ”Minä olen todella tehnyt syntiä Herraa , Israelin Jumalaa, vastaan. Näin minä tein:

[21] Kun huomasin saaliin joukossa yhden kauniin sinearilaisen viitan, kaksisataa sekeliä hopeaa ja kultapalan, jonka paino oli viisikymmentä sekeliä, aloin himoita niitä ja otin ne. Ne on kätketty maahan minun telttaani, hopea alimmaisena.”

[22] Niin Joosua käski lähettien mennä teltalle. He juoksivat sinne, ja todellakin kätkö oli teltassa, hopea alimpana.

[23] He ottivat tavarat teltasta, veivät ne Joosuan ja kaikkien israelilaisten luo ja asettivat ne Herran eteen.

[24] Silloin Joosua yhdessä koko Israelin kanssa otti mukaansa serahilaisen Aakanin ja kaiken, mikä oli hänelle kuuluvaa – hopean, viitan ja kultapalan, hänen poikansa ja tyttärensä, hänen härkänsä, aasinsa, lampaansa ja vuohensa sekä telttansa – ja vei ne Aakorinlaaksoon .

[25] Joosua sanoi: ”Miksi olet syössyt meidät onnettomuuteen? Herra syöksee sinut tänä päivänä onnettomuuteen.” Sitten

[26] E levantaram sobre ele um montão de pedras, que permanece até ao dia de hoje; assim, o SENHOR apagou o furor da sua ira; pelo que aquele lugar se chama o vale de Acor até ao dia de hoje.

koko Israel kivitti kuoliaaksi Aakanin ja hänen perheensä ja poltti heidät tulessa.

[26] Kansa kasasi hänen päälleen suuren kiviröykkiön, joka on olemassa vielä tänäkin päivänä. Silloin Herra leppyi vihansa hehkusta. Näiden tapahtumien vuoksi sitä paikkaa alettiin nimittää Aakorinlaaksoksi, ja se nimi sillä on vielä tänäkin päivänä.

Josué 8

Ai é destruída

[1] Disse o SENHOR a Josué: Não temas, não te atemorizes; toma contigo toda a gente de guerra, e dispõe-te, e sobe a Ai; olha que entreguei nas tuas mãos o rei de Ai, e o seu povo, e a sua cidade, e a sua terra.

[2] Farás a Ai e a seu rei como fizeste a Jericó e a seu rei; somente que para vós outros saqueareis os seus despojos e o seu gado; põe emboscadas à cidade, por detrás dela.

[3] Então, Josué se levantou, e toda a gente de guerra, para subir contra Ai; escolheu Josué trinta mil homens valentes e os enviou de noite.

[4] Deu-lhes ordem, dizendo: Eis que vos poreis de emboscada contra a cidade, por detrás dela; não vos distancieis muito da cidade; e todos estareis alertas.

[5] Porém eu e todo o povo que está comigo nos aproximaremos da cidade; e será que,

Joosuan 8

Ain valloitus ja hävitys

[1]Sitten Herra sanoi Joosualle: ”Älä pelkää äläkä kauhistu. Ota mukaasi koko sotaväki ja mene Aihin. Katso, minä olen antanut sinun käsiisi Ain kuninkaan ja hänen kansansa, hänen kaupunkinsa ja maansa.

[2]Tee Aille ja sen kuninkaalle, niin kuin teit Jerikolle ja sen kuninkaalle. Saatte kuitenkin ryöstää itsellenne sieltä saalista ja karjaa. Aseta väijytys kaupungin taakse.”

[3]Niin Joosua ja koko sotaväki lähtivät liikkeelle mennäkseen Aihin. Joosua valitsi kolmekymmentätuhatta valiosoturia ja lähetti heidät matkaan yöllä.

[4] Hän antoi heille tämän käskyn: ”Kuunnelkaa tarkoin! Te asetutte väijyksiin kaupungin taakse. Älkää menkö kovin kauas kaupungista, että olisitte kaikki valmiina.

[5] Minä ja koko se väki, joka on kanssani, lähestymme kaupunkia. Kun he sitten lähtevät ulos meitä vastaan kuten

quando saírem, como dantes, contra nós, fugiremos diante deles.

[6] Deixemo-los, pois, sair atrás de nós, até que os tiremos da cidade; porque dirão: Fogem diante de nós como dantes. Assim, fugiremos diante deles.

[7] Então, saireis vós da emboscada e tomareis a cidade; porque o SENHOR, vosso Deus, vo-la entregará nas vossas mãos.

[8] Havendo vós tomado a cidade, pôr-lhe-eis fogo; segundo a palavra do SENHOR, fareis; eis que vo-lo ordenei.

[9] Assim, Josué os enviou, e eles se foram à emboscada; e ficaram entre Betel e Ai, ao ocidente de Ai; porém Josué passou aquela noite no meio do povo.

[10] Levantou-se Josué de madrugada, passou revista ao povo, e subiram ele e os anciãos de Israel, diante do povo, contra Ai.

[11] Subiram também todos os homens de guerra que estavam com ele, e chegaram-se, e vieram defronte da cidade; e alojaram-se do lado norte de Ai. Havia um vale entre eles e Ai.

[12] Tomou também uns cinco mil homens e os pôs entre Betel e Ai, em emboscada, ao ocidente da cidade.

[13] Assim foi posto o povo: todo o acampamento ao norte da cidade e a

ensimmäiselläkin kerralla, me käännymme pakoon heidän edestään.

[6]He lähtevät seuraamaan meitä, kunnes olemme saaneet heidät pois kaupungista, sillä he luulevat meidän pakenevan niin kuin edellisellläkin kerralla. Kun me näin pakenemme heidän edellään,

[7] silloin te nousette väijyksistä ja otatte kaupungin haltuunne. Herra , teidän Jumalanne, antaa sen teidän käsiinne.

[8] Kun olette saaneet kaupungin vallatuksi, sytyttäkää se palamaan, niin kuin Herra on käskenyt. Huomatkaa: minä olen antanut siitä teille käskyn."

[9] Joosua lähetti heidät, ja he menivät ja asettuivat väijyksiin Beetelin ja Ain välille, länteen päin Aista. Joosua vietti sen yön kansan parissa.

[10]Varhain seuraavana aamuna Joosua tarkasti väen ja lähti Israelin vanhinten kanssa väen edellä nousemaan Aihin.

[11] Koko sotaväki, joka oli hänen kanssaan, lähti etenemään ja saapui kaupungin edustalle. He leiriytyivät Ain pohjoispuolelle, niin että heidän ja Ain väliin jäi laakso.

[12] Joosua oli ottanut noin viisituhatta miestä ja asettanut heidät väijyksiin Beetelin ja Ain välille, kaupungin länsipuolelle.

[13] Näin asetettiin asemiinsa kaupungin pohjoispuolella oleva pääleiri ja kaupungin länsipuolella oleva

emboscada ao ocidente dela; e foi Josué aquela noite até ao meio do vale.

14 E sucedeu que, vendo-o o rei de Ai, ele e os homens da cidade apressaram-se e, levantando-se de madrugada, saíram de encontro a Israel, à batalha, defronte das campinas, porque ele não sabia achar-se contra ele uma emboscada atrás da cidade.

15 Josué, pois, e todo o Israel se houveram como feridos diante deles e fugiram pelo caminho do deserto.

16 Pelo que todo o povo que estava na cidade foi convocado para os perseguir; e perseguiram Josué e foram afastados da cidade.

17 Nem um só homem ficou em Ai, nem em Betel que não saísse após os israelitas; e deixaram a cidade aberta e perseguiram Israel.

18 Então, disse o SENHOR a Josué: Estende para Ai a lança que tens na mão; porque a esta darei na tua mão; e Josué estendeu para a cidade a lança que tinha na mão.

19 Então, a emboscada se levantou apressadamente do seu lugar, e, ao estender ele a mão, vieram à cidade e a tomaram; e apressaram-se e nela puseram fogo.

20 Virando-se os homens de Ai para trás, olharam, e eis que a fumaça da cidade subia ao céu, e não puderam fugir nem para um lado nem para outro; porque o

jälkijoukko. Joosua itse meni siksi yöksi keskelle laaksoa.

14 Kun Ain kuningas näki sen, niin kaupungin miehet, hän ja koko hänen joukkonsa, kiiruhtivat varhain aamulla taisteluun Israelia vastaan määrättyyn paikkaan, joka oli aromaan suunnalla. Hän ei näet tiennyt, että kaupungin taakse oli järjestetty häntä vastaan väijytys.

15 Niin Joosua ja koko Israel olivat joutuvinaan tappiolle ja pakenivat autiomaan suuntaan.

16 Silloin kaupungin koko väki kutsuttiin ajamaan heitä takaa. He ajoivat Joosuaa takaa ja joutuivat eristyksiin kaupungista.

17 Aihin ja Beeteliin ei jäänyt ainoatakaan miestä, vaan kaikki lähtivät israelilaisten perään. He jättivät kaupungin avoimeksi ja ajoivat Israelia takaa.

18 Herra sanoi Joosualle: ”Ojenna kädessäsi oleva keihäs Aita kohti, sillä minä annan sen sinun käsiisi.” Niin Joosua ojensi kädessään olevan keihään kaupunkia kohti.

19 Kun Joosua oli ojentanut kätensä, väijyksissä olevat nousivat nopeasti paikaltaan ja lähtivät juoksemaan. He menivät kaupunkiin, valloittivat sen ja sytyttivät sen heti palamaan.

20 Ain miehet kääntyivät katsomaan taakseen ja näkivät savun nousevan kaupungista taivasta kohti. He eivät kyenneet pakenemaan minnekään, sillä se

povo que fugia para o deserto se tornou contra os que os perseguiam.

21 Vendo Josué e todo o Israel que a emboscada tomara a cidade e que a fumaça da cidade subia, voltaram e feriram os homens de Ai.

22 Da cidade saíram os outros ao encontro do inimigo, que, assim, ficou no meio de Israel, uns de uma parte, outros de outra; e feriram-nos de tal sorte, que nenhum deles sobreviveu, nem escapou.

23 Porém ao rei de Ai tomaram vivo e o trouxeram a Josué.

24 Tendo os israelitas acabado de matar todos os moradores de Ai no campo e no deserto onde os tinham perseguido, e havendo todos caído a fio de espada, e sendo já todos consumidos, todo o Israel voltou a Ai, e a passaram a fio de espada.

25 Os que caíram aquele dia, tanto homens como mulheres, foram doze mil, todos os moradores de Ai.

26 Porque Josué não retirou a mão que estendera com a lança até haver destruído totalmente os moradores de Ai.

27 Os israelitas saquearam, entretanto, para si o gado e os despojos daquela cidade, segundo a palavra do SENHOR, que ordenara a Josué.

väki, joka oli paennut autiomaahan päin, kääntyi takaa-ajajiaan kohti.

21 Kun Joosua ja koko Israel näkivät, että väijyksissä ollut joukko oli valloittanut kaupungin ja että kaupungista nousi savu, he kääntyivät takaisin ja löivät Ain miehet.

22 Myös kaupungin valtaajat lähtivät ailaisia vastaan, joten nämä joutuivat israelilaisten väliin edestä ja takaa. Israelilaiset löivät heidät jättämättä jäljelle ainoatakaan; yksikään ei pelastunut eikä päässyt pakoon.

23Mutta Ain kuninkaan he ottivat kiinni elävänä ja toivat hänet Joosuan eteen.

24Kun israelilaiset olivat surmanneet kedolla, autiomaassa kaikki Ain asukkaat, jotka olivat ajaneet heitä takaa, ja kun nämä kaikki viimeiseen mieheen olivat kaatuneet miekkaan, kaikki israelilaiset palasivat Aihin ja tappoivat sinne jääneet miekalla.

25 Niitä, jotka sinä päivänä kaatuivat, miehiä ja naisia, oli kaikkiaan kaksitoistatuhatta, kaikki Ain asukkaat.

26 Joosua ei vetänyt takaisin kättään, jossa hänellä oli keihäs ojennettuna, ennen kuin oli vihkinyt tuhon omaksi kaikki Ain asukkaat.

27Ainoastaan karjan ja kaupungissa olevan saaliin Israel ryösti itselleen sen käskyn mukaan, jonka Herra oli Joosualle antanut.

[28] Então, Josué pôs fogo a Ai e a reduziu, para sempre, a um montão, a ruínas até ao dia de hoje.

[29] Ao rei de Ai, enforcou-o e o deixou no madeiro até à tarde; ao pôr-do-sol, por ordem de Josué, tiraram do madeiro o cadáver, e o lançaram à porta da cidade, e sobre ele levantaram um montão de pedras, que até hoje permanece.

Renovação da aliança

[30] Então, Josué edificou um altar ao SENHOR, Deus de Israel, no monte Ebal,

[31] como Moisés, servo do SENHOR, ordenara aos filhos de Israel, segundo o que está escrito no Livro da Lei de Moisés, a saber, um altar de pedras toscas, sobre o qual se não manejara instrumento de ferro; sobre ele ofereceram holocaustos ao SENHOR e apresentaram ofertas pacíficas.

[32] Escreveu, ali, em pedras, uma cópia da lei de Moisés, que já este havia escrito diante dos filhos de Israel.

[33] Todo o Israel, com os seus anciãos, e os seus príncipes, e os seus juízes estavam de um e de outro lado da arca, perante os levitas sacerdotes que levavam a arca da Aliança do SENHOR, tanto estrangeiros como naturais; metade deles, em frente do monte Gerizim, e a outra metade, em frente do monte Ebal; como Moisés, servo do SENHOR, outrora, ordenara que fosse abençoado o povo de Israel.

[28] Joosua poltti Ain ja teki siitä ikiajoiksi aution rauniokummun, jollainen se on vielä tänäkin päivänä.

[29] Ain kuninkaan hän hirtti puuhun, ja siinä tämä riippui iltaan asti. Auringon laskiessa Joosua käski ottaa ruumiin alas puusta ja heittää kaupungin portin edustalle. Ruumiin päälle kasattiin suuri kiviröykkiö, joka on siellä vielä tänäkin päivänä.

Joosua lukee lain Eebalinvuorella

[30] Sitten Joosua rakensi Eebalin-vuorelle alttarin Herralle , Israelin Jumalalle,

[31] niin kuin Herran palvelija Mooses oli käskenyt israelilaisten tehdä. Alttari oli tehtävä kokonaisista kivistä, joihin ei ollut koskettu rauta-aseella, kuten on kirjoitettu Mooseksen lain kirjassa. Sen päällä he uhrasivat polttouhreja ja yhteysuhreja Herralle .

[32] Siellä, israelilaisten edessä, Joosua kirjoitti kiviin Mooseksen lain jäljennöksen.

[33] Koko Israel, niin muukalaiset kuin syntyperäisetkin, vanhimpineen, johtomiehineen ja tuomareineen, seisoi vastapäätä Herran liitonarkkua kantavia leeviläisiä pappeja, liitonarkun molemmin puolin. Puolet kansasta oli kääntyneenä Garissiminvuorta kohti, puolet Eebalinvuorta kohti, niin kuin Herran palvelija Mooses oli alkujaan käskenyt tehdä Israelin kansaa siunattaessa.

34 Depois, leu todas as palavras da lei, a bênção e a maldição, segundo tudo o que está escrito no Livro da Lei.

35 Palavra nenhuma houve, de tudo o que Moisés ordenara, que Josué não lesse para toda a congregação de Israel, e para as mulheres, e os meninos, e os estrangeiros que andavam no meio deles.

34Sen jälkeen Joosua luki kaikki lain sanat, sekä siunauksen että kirouksen, aivan sen mukaan kuin lain kirjaan on kirjoitettu.

35Hän ei jättänyt lukematta sanaakaan siitä, mitä Mooses oli käskenyt, vaan luki kaiken koko Israelin seurakunnan edessä, myös naisten, lasten ja kansan keskuudessa kulkevien muukalaisten ollessa läsnä.

Josué 9

O estratagema dos gibeonitas

1 Sucedeu que, ouvindo isto todos os reis que estavam daquém do Jordão, nas montanhas, e nas campinas, em toda a costa do mar Grande, defronte do Líbano, os heteus, os amorreus, os cananeus, os ferezeus, os heveus e os jebuseus,

2 se ajuntaram eles de comum acordo, para pelejar contra Josué e contra Israel.

3 Os moradores de Gibeão, porém, ouvindo o que Josué fizera com Jericó e com Ai,

4 usaram de estratagema, e foram, e se fingiram embaixadores, e levaram sacos velhos sobre os seus jumentos e odres de vinho, velhos, rotos e consertados;

5 e, nos pés, sandálias velhas e remendadas e roupas velhas sobre si; e todo o pão que traziam para o caminho era seco e bolorento.

6 Foram ter com Josué, ao arraial, a Gilgal, e lhe disseram, a ele e aos homens de

Joosuan 9

Gibeonilaisten juoni

1Kun kaikki heettiläisten, amorilaisten, kanaanilaisten, perissiläisten, hivviläisten ja jebusilaisten kuninkaat, jotka asuivat Jordanin tällä puolella, vuoristossa, alankomaalla ja pitkin Suurenmeren koko rannikkoa Libanoniin päin, kuulivat, mitä oli tapahtunut,

2he kokoontuivat yhteen sotiakseen yksissä tuumin Joosuaa ja Israelia vastaan.

3Mutta kun Gibeonin asukkaat kuulivat, mitä Joosua oli tehnyt Jerikolle ja Aille,

4hekin menettelivät viekkaasti. He tekeytyivät lähettiläiksi ja ottivat aasiensa selkään kuluneita säkkejä sekä kuluneita, repeytyneitä ja paikattuja viinileilejä,

5 panivat jalkaansa kuluneet, paikatut kengät ja ylleen kuluneet vaatteet. Ja kaikki heidän eväsleipänsä olivat kuivia ja murentuneita.

6 Sitten he menivät Joosuan luo Gilgalin leiriin ja sanoivat hänelle ja Israelin miehille: ”Me olemme tulleet kaukaisesta

Israel: Chegamos de uma terra distante; fazei, pois, agora, aliança conosco.

7 E os homens de Israel responderam aos heveus: Porventura, habitais no meio de nós; como, pois, faremos aliança convosco?

8 Então, disseram a Josué: Somos teus servos. Então, lhes perguntou Josué: Quem sois vós? Donde vindes?

9 Responderam-lhe: Teus servos vieram de uma terra mui distante, por causa do nome do SENHOR, teu Deus; porquanto ouvimos a sua fama e tudo quanto fez no Egito;

10 e tudo quanto fez aos dois reis dos amorreus que estavam além do Jordão, Seom, rei de Hesbom, e Ogue, rei de Basã, que estava em Astarote.

11 Pelo que nossos anciãos e todos os moradores da nossa terra nos disseram: Tomai convosco provisão alimentar para o caminho, e ide ao encontro deles, e dizei-lhes: Somos vossos servos; fazei, pois, agora, aliança conosco.

12 Este nosso pão tomamos quente das nossas casas, no dia em que saímos para vir ter convosco; e ei-lo aqui, agora, já seco e bolorento;

13 e estes odres eram novos quando os enchemos de vinho; e ei-los aqui já rotos; e estas nossas vestes e estas nossas

maasta. Tehkää nyt liitto meidän kanssamme.”

7 Mutta Israelin miehet vastasivat hivviläisille: ”Kenties te asuttekin täällä keskellämme. Kuinka me voisimme tehdä liiton teidän kanssanne?”

8 He sanoivat Joosualle: ”Me olemme sinun palvelijoitasi.” Joosua sanoi heille: ”Keitä te olette ja mistä tulette?”

9 He vastasivat hänelle: ”Palvelijasi tulevat hyvin kaukaisesta maasta Herran , sinun Jumalasi, nimen tähden. Me olemme kuulleet hänestä ja kaikesta, mitä hän teki Egyptissä,

10 ja kaikesta, mitä hän teki niille kahdelle Jordanin tuolla puolen asuneelle amorilaisten kuninkaalle, Siihonille, Hesbonin kuninkaalle, ja Oogille, Baasanin kuninkaalle, joka asui Astarotissa.

11 Sen tähden meidän vanhimpamme ja kaikki maamme asukkaat sanoivat meille: ’Ottakaa evästä mukaan matkalle, menkää israelilaisia vastaan ja sanokaa heille: Me olemme teidän palvelijoitanne. Tehkää nyt liitto meidän kanssamme.’

12 Tämä leipämme oli vielä lämmintä, kun lähdimme kotoa matkalle teidän luoksenne ja otimme sen evääksi. Mutta katsokaa, nyt se on kuivaa ja murentunutta.

13 Nämä viinileilit, jotka uusina täytimme, ovat nyt repaleisia. Myös nämä vaatteemme ja kenkämme ovat kuluneet tällä sangen pitkällä matkalla.”

sandálias já envelheceram, por causa do mui longo caminho.

14 Então, os israelitas tomaram da provisão e não pediram conselho ao SENHOR.

14 Israelin miehet maistoivat heidän eväitään, mutta eivät kysyneet neuvoa Herralta .

15 Josué concedeu-lhes paz e fez com eles a aliança de lhes conservar a vida; e os príncipes da congregação lhes prestaram juramento.

15Niin Joosua teki rauhan ja solmi heidän kanssaan liiton luvaten jättää heidät henkiin. Ja seurakunnan päämiehet vannoivat heille valan.

Gibeonilaiset jätetään henkiin

16 Ao cabo de três dias, depois de terem feito a aliança com eles, ouviram que eram seus vizinhos e que moravam no meio deles.

16Mutta kolmen päivän kuluttua siitä, kun liitto gibeonilaisten kanssa oli tehty, saatiin kuulla, että he olivatkin lähiseudulta ja asuivat israelilaisten keskellä.

17 Pois, partindo os filhos de Israel, chegaram às cidades deles ao terceiro dia; suas cidades eram Gibeão, Cefira, Beerote e Quiriate-Jearim.

17 Silloin israelilaiset lähtivät liikkeelle ja tulivat kolmantena päivänä heidän kaupunkeihinsa, jotka olivat Gibeon, Kefira, Beerot ja Kirjat-Jearim.

18 Os filhos de Israel não os feriram, porquanto os príncipes da congregação lhes juraram pelo SENHOR, Deus de Israel; pelo que toda a congregação murmurou contra os príncipes.

18 Israelilaiset eivät kuitenkaan surmanneet heitä, sillä seurakunnan päämiehet olivat vannoneet heille valan Herran , Israelin Jumalan, kautta. Mutta koko seurakunta napisi päämiehiä vastaan.

19 Então, todos os príncipes disseram a toda a congregação: Nós lhes juramos pelo SENHOR, Deus de Israel; por isso, não podemos tocar-lhes.

19 Silloin kaikki päämiehet sanoivat seurakunnalle: ”Me olemme vannoneet heille valan Herran , Israelin Jumalan, kautta. Sen tähden emme voi koskea heihin,

20 Isto, porém, lhes faremos: Conservar-lhes-emos a vida, para que não haja grande ira sobre nós, por causa do juramento que já lhes fizemos.

20vaan me teemme heille näin: me jätämme heidät henkiin, ettei viha kohtaisi meitä valan tähden, jonka olemme heille vannoneet.”

21 Disseram-lhes, pois, os príncipes: Vivam. E se tornaram rachadores de lenha

21 Päämiehet sanoivat heistä: ”Jääkööt henkiin, niin kuin olemme heistä

e tiradores de água para toda a congregação, como os príncipes lhes haviam dito.

[22] Chamou-os Josué e disse-lhes: Por que nos enganastes, dizendo: Habitamos mui longe de vós, sendo que viveis em nosso meio?

[23] Agora, pois, sois malditos; e dentre vós nunca deixará de haver escravos, rachadores de lenha e tiradores de água para a casa do meu Deus.

[24] Então, responderam a Josué: É que se anunciou aos teus servos, como certo, que o SENHOR, teu Deus, ordenara a seu servo Moisés que vos desse toda esta terra e destruísse todos os moradores dela diante de vós. Por isso, tememos muito por nossa vida por causa de vós e fizemos assim.

[25] Eis que estamos na tua mão; trata-nos segundo te parecer bom e reto.

[26] Assim lhes fez e livrou-os das mãos dos filhos de Israel; e não os mataram.

[27] Naquele dia, Josué os fez rachadores de lenha e tiradores de água para a congregação e para o altar do SENHOR, até ao dia de hoje, no lugar que Deus escolhesse.

Josué 10

Gibeão sitiada por cinco reis

sanoneet, mutta tulkoon heistä halonhakkaajia ja vedenkantajia koko seurakunnalle.”

[22] Silloin Joosua kutsui gibeonilaiset ja puhui heille: ”Miksi olette pettäneet meidät sanomalla: ’Me asumme hyvin kaukana teistä’? Tehän asutte meidän keskuudessamme!

[23] Sen tähden te olette kirottuja! Teidän joukostanne eivät tule koskaan loppumaan orjat, jotka toimivat minun Jumalani huoneen halonhakkaajina ja vedenkantajina.”

[24] Gibeonilaiset vastasivat Joosualle: ”Sinun palvelijoillesi on vakuuttavasti kerrottu, että Herra , sinun Jumalasi, oli käskenyt palvelijaansa Moosesta antamaan teille koko tämän maan ja hävittämään kaikki maan asukkaat teidän tieltänne. Sen tähden me pelkäsimme teitä henkemme puolesta ja teimme tämän.

[25]Tässä me nyt olemme sinun käsissäsi. Tee meille, mikä mielestäsi on hyvin ja oikein.”

[26] Niin Joosua teki heille kuten oli sanonut. Hän pelasti heidät israelilaisten käsistä, eivätkä nämä surmanneet heitä,

[27] mutta hän määräsi heidät sinä päivänä vedenkantajiksi ja halonhakkaajiksi seurakuntaa ja Herran alttaria varten siinä paikassa, jonka Herra tulisi valitsemaan. Sitä työtä he tekevät vielä tänäkin päivänä.

Joosuan 10

Amorilaisten tappio

[1] Tendo Adoni-Zedeque, rei de Jerusalém, ouvido que Josué tomara a Ai e a havia destruído totalmente e feito a Ai e ao seu rei como fizera a Jericó e ao seu rei e que os moradores de Gibeão fizeram paz com os israelitas e estavam no meio deles,

[1]Jerusalemin kuningas Adonisedek kuuli, että Joosua oli valloittanut Ain, vihkinyt sen tuhon omaksi ja tehnyt Aille ja sen kuninkaalle saman kuin oli tehnyt Jerikolle ja sen kuninkaalle ja että Gibeonin asukkaat olivat tehneet rauhan Israelin kanssa ja jääneet heidän keskuuteensa.

[2] temeu muito; porque Gibeão era cidade grande como uma das cidades reais e ainda maior do que Ai, e todos os seus homens eram valentes.

[2]Silloin hän ja hänen kansansa pelästyivät kovin. Olihan Gibeon suuri kaupunki, aivan kuin jokin kuninkaankaupunki, suurempi kuin Ai, ja kaikki sen miehet olivat sotaurhoja.

[3] Pelo que Adoni-Zedeque, rei de Jerusalém, enviou mensageiros a Hoão, rei de Hebrom, e a Pirã, rei de Jarmute, e a Jafia, rei de Laquis, e a Debir, rei de Eglom, dizendo:

[3] Niin Jerusalemin kuningas Adonisedek lähetti Hebronin kuninkaalle Hoohamille, Jarmutin kuninkaalle Piramille, Laakisin kuninkaalle Jaafialle ja Eglonin kuninkaalle Debirille sanan:

[4] Subi a mim e ajudai-me; firamos Gibeão, porquanto fez paz com Josué e com os filhos de Israel.

[4] ”Tulkaa minun luokseni ja auttakaa minua. Kukistakaamme Gibeon, koska se on tehnyt rauhan Joosuan ja israelilaisten kanssa.”

[5] Então, se ajuntaram e subiram cinco reis dos amorreus, o rei de Jerusalém, o rei de Hebrom, o rei de Jarmute, o rei de Laquis e o rei de Eglom, eles e todas as suas tropas; e se acamparam junto a Gibeão e pelejaram contra ela.

[5] Silloin nuo viisi amorilaisten kuningasta, Jerusalemin, Hebronin, Jarmutin, Laakisin ja Eglonin kuninkaat, kokoontuivat ja lähtivät liikkeelle kaikkine joukkoineen. He leiriytyivät Gibeonin edustalle ja ryhtyivät taisteluun sitä vastaan.

Josué socorre a Gibeão

[6] Os homens de Gibeão mandaram dizer a Josué, no arraial de Gilgal: Não retires as tuas mãos de teus servos; sobe apressadamente a nós, e livra-nos, e ajuda-nos, pois todos os reis dos amorreus que

[6] Mutta Gibeonin miehet lähettivät sanan Joosualle Gilgalin leiriin: ”Älä vedä kättäsi pois auttamasta palvelijoitasi. Tule nopeasti luoksemme, pelasta meidät ja auta meitä, sillä kaikki vuoristossa

habitam nas montanhas se ajuntaram contra nós.

[7] Então, subiu Josué de Gilgal, ele e toda a gente de guerra com ele e todos os valentes.

[8] Disse o SENHOR a Josué: Não os temas, porque nas tuas mãos os entreguei; nenhum deles te poderá resistir.

[9] Josué lhes sobreveio de repente, porque toda a noite veio subindo desde Gilgal.

[10] O SENHOR os conturbou diante de Israel, e os feriu com grande matança em Gibeão, e os foi perseguindo pelo caminho que sobe a Bete-Horom, e os derrotou até Azeca e Maquedá.

[11] Sucedeu que, fugindo eles de diante de Israel, à descida de Bete-Horom, fez o SENHOR cair do céu sobre eles grandes pedras, até Azeca, e morreram. Mais foram os que morreram pela chuva de pedra do que os mortos à espada pelos filhos de Israel.

O sol e a lua são detidos

[12] Então, Josué falou ao SENHOR, no dia em que o SENHOR entregou os amorreus nas mãos dos filhos de Israel; e disse na presença dos israelitas: Sol, detém-te em Gibeão, e tu, lua, no vale de Aijalom.

[13] E o sol se deteve, e a lua parou até que o povo se vingou de seus inimigos. Não está isto escrito no Livro dos Justos? O sol, pois, se deteve no meio do céu e não se apressou a pôr-se, quase um dia inteiro.

asuvien amorilaisten kuninkaat ovat kokoontuneet meitä vastaan.”

[7] Niin Joosua lähti Gilgalista, hän ja koko sotaväki sekä kaikki valiosoturit hänen kanssaan.

[8]Silloin Herra sanoi Joosualle: ”Älä pelkää heitä, sillä minä olen antanut heidät sinun käsiisi. Ei kukaan heistä kestä sinun edessäsi.”

[9]Ja kuljettuaan kaiken yötä Gilgalista Joosua kävi yllättäen amorilaisten kimppuun.

[10] Herra saattoi heidät hämminkiin Israelin edessä, ja Joosua tuotti heille suuren tappion Gibeonissa, ajoi heitä takaa pitkin Beet-Hooroniin nousevaa tietä ja surmasi heitä Asekaan ja Makkedaan asti.

[11]Kun he olivat pakenemassa Israelia Beet-Hooronin rinteessä, Herra heitti taivaasta heidän päälleen isoja kiviä koko matkan aina Asekaan asti. Niitä, jotka kuolivat raekiviin, oli useampia kuin niitä, jotka israelilaiset surmasivat miekalla.

Aurinko seisahtuu

[12]Sinä päivänä, jona Herra antoi amorilaiset israelilaisten valtaan, Joosua puhui Herralle ja sanoi Israelin kansan edessä: ”Aurinko, pysy aloillasi Gibeonissa ja kuu Aijalonin laaksossa!”

[13]Niin aurinko pysyi aloillaan ja kuu oli liikkumatta, kunnes kansa oli kostanut vihollisilleen. Eikö näin olekin kirjoitettuna Oikeamielisen kirjassa? Niin seisoi siis aurinko paikoillaan

keskitaivaalla koko päivän kiirehtimättä laskemaan.

[14] Não houve dia semelhante a este, nem antes nem depois dele, tendo o SENHOR, assim, atendido à voz de um homem; porque o SENHOR pelejava por Israel.

[14]Eikä ole ollut sen vertaista päivää, ei ennen eikä jälkeen, jona Herra olisi näin kuullut ihmisen ääntä. Herra soti silloin Israelin puolesta.

[15] Voltou Josué, e todo o Israel com ele, ao arraial, a Gilgal.

[15]Sen jälkeen Joosua palasi Gilgalin leiriin koko Israel mukanaan.

Josué prende os cinco reis e mata-os

[16] Aqueles cinco reis, porém, fugiram e se esconderam numa cova em Maquedá.

[16] Mutta nuo viisi kuningasta pakenivat ja piiloutuivat Makkedan luolaan.

[17] E anunciaram a Josué: Foram achados os cinco reis escondidos numa cova em Maquedá.

[17] Joosualle ilmoitettiin: ”Ne viisi kuningasta on löydetty. He ovat piiloutuneet Makkedan luolaan.”

[18] Disse, pois, Josué: Rolai grandes pedras à boca da cova e ponde junto a ela homens que os guardem; porém vós não vos detenhais;

[18] Silloin Joosua sanoi: ”Vierittäkää isoja kiviä luolan suulle ja asettakaa sen eteen miehiä vartioimaan heitä,

[19] persegui os vossos inimigos e matai os que vão ficando atrás; não os deixeis entrar nas suas cidades, porque o SENHOR, vosso Deus, já vo-los entregou nas vossas mãos.

[19] mutta älkää te muut pysähtykö, vaan ajakaa takaa vihollisianne ja käykää heidän jälkijoukkonsa kimppuun. Älkää päästäkö heitä menemään kaupunkeihinsa, sillä Herra , teidän Jumalanne, on antanut heidät teidän käsiinne.”

[20] Tendo Josué e os filhos de Israel acabado de os ferir com mui grande matança, até consumi-los, e tendo os restantes que deles ficaram entrado nas cidades fortificadas,

[20] Kun Joosua ja israelilaiset olivat tuottaneet amorilaisille hyvin suuren tappion ja lyöneet heidät perusteellisesti, ne harvat amorilaiset, jotka olivat pelastuneet, palasivat varustettuihin kaupunkeihinsa.

[21] voltou todo o povo em paz ao acampamento a Josué, em Maquedá; não havendo ninguém que movesse a língua contra os filhos de Israel.

[21] Sitten koko kansa palasi rauhassa takaisin leiriin Joosuan luo Makkedaan, eikä kukaan uskaltanut enää hiiskua sanaakaan ketään israelilaista vastaan.

[22] Depois, disse Josué: Abri a boca da cova e dali trazei-me aqueles cinco reis.

[23] Fizeram, pois, assim e da cova lhe trouxeram os cinco reis: o rei de Jerusalém, o de Hebrom, o de Jarmute, o de Laquis e o de Eglom.

[24] Trazidos os reis a Josué, chamou este todos os homens de Israel e disse aos capitães do exército que tinham ido com ele: Chegai, ponde o pé sobre o pescoço destes reis. E chegaram e puseram os pés sobre os pescoços deles.

[25] Então, Josué lhes disse: Não temais, nem vos atemorizeis; sede fortes e corajosos, porque assim fará o SENHOR a todos os vossos inimigos, contra os quais pelejardes.

[26] Depois disto, Josué, ferindo-os, os matou e os pendurou em cinco madeiros; e ficaram eles pendentes dos madeiros até à tarde.

[27] Ao pôr-do-sol, deu Josué ordem que os tirassem dos madeiros; e lançaram-nos na cova onde se tinham escondido e, na boca da cova, puseram grandes pedras que ainda lá se encontram até ao dia de hoje.

Josué vence mais sete reis

[28] No mesmo dia, tomou Josué a Maquedá e a feriu à espada, bem como ao seu rei; destruiu-os totalmente e a todos os que nela estavam, sem deixar nem sequer um. Fez ao rei de Maquedá como fizera ao rei de Jericó.

[22]Silloin Joosua sanoi: ”Avatkaa luolan suu ja tuokaa ne viisi kuningasta luokseni.”

[23] He tekivät niin ja toivat luolasta hänen luokseen ne viisi kuningasta: Jerusalemin, Hebronin, Jarmutin, Laakisin ja Eglonin kuninkaat.

[24] Kun he olivat tuoneet kuninkaat Joosuan eteen, hän kutsui kaikki Israelin miehet ja sanoi sotaväen päälliköille, jotka olivat seuranneet häntä: ”Tulkaa tänne ja pankaa jalkanne näiden kuninkaiden niskalle.” Niin he tulivat ja panivat jalkansa näiden niskan päälle.

[25] Joosua sanoi päälliköille: ”Älkää pelätkö älkääkä kauhistuko, vaan olkaa lujat ja rohkeat, sillä näin Herra tekee kaikille teidän vihollisillenne, joita vastaan te joudutte sotimaan.”

[26] Sen jälkeen Joosua löi kuninkaat kuoliaaksi ja ripusti ruumiit viiteen puuhun, joissa ne riippuivat iltaan asti.

[27]Mutta auringonlaskun aikaan Joosua käski ottaa kuninkaiden ruumiit alas puista ja heittää ne luolaan, jossa kuninkaat olivat piileskelleet. Sitten luolan suulle pantiin isoja kiviä, ja siinä ne ovat vielä tänäkin päivänä.

Eteläisen Kanaaninmaan valloitus

[28]Samana päivänä Joosua valloitti Makkedan ja hävitti sen miekalla. Hän vihki tuhon omaksi sen kuninkaan ja jokaisen, joka siellä oli, jättämättä jäljelle ainoatakaan. Hän teki Makkedan

kuninkaalle niin kuin oli tehnyt Jerikon kuninkaalle.

29 Então, Josué, e todo o Israel com ele, passou de Maquedá a Libna e pelejou contra ela.

29Sitten Joosua meni Makkedasta Libnaan koko Israel mukanaan ja ryhtyi taisteluun Libnaa vastaan.

30 E o SENHOR a deu nas mãos de Israel, a ela e ao seu rei, e a feriu à espada, a ela e todos os que nela estavam, sem deixar nem sequer um. Fez ao seu rei como fizera ao rei de Jericó.

30 Herra antoi myös Libnan ja sen kuninkaan Israelin käsiin. Kansa löi miekalla Libnan ja kaikki sen asukkaat eikä jättänyt jäljelle ainoatakaan. Näin Israel teki sen kuninkaalle niin kuin oli tehnyt Jerikon kuninkaalle.

31 Então, Josué, e todo o Israel com ele, passou de Libna a Laquis, sitiou-a e pelejou contra ela;

31Sitten Joosua meni koko Israel mukanaan Libnasta Laakisiin, leiriytyi sen edustalle ja ryhtyi taisteluun sitä vastaan.

32 e o SENHOR deu Laquis nas mãos de Israel, que, no dia seguinte, a tomou e a feriu à espada, a ela e todos os que nela estavam, conforme tudo o que fizera a Libna.

32 Herra antoi Laakisin Israelin käsiin. He valloittivat sen toisena päivänä ja löivät miekalla sen ja kaikki sen asukkaat, aivan samoin kuin he olivat tehneet Libnalle.

33 Então, Hoão, rei de Gezer, subiu para ajudar Laquis; porém Josué o feriu, a ele e o seu povo, sem deixar nem sequer um.

33Silloin Hooram, Geserin kuningas, tuli auttamaan Laakisia, mutta Joosua löi hänet ja hänen kansansa eikä jättänyt heistä jäljelle ainoatakaan.

34 E Josué, e todo o Israel com ele, passou de Laquis a Eglom, e a sitiaram e pelejaram contra ela;

34 Laakisista Joosua ja koko Israel hänen kanssaan menivät Egloniin, leiriytyivät sen edustalle ja ryhtyivät taisteluun sitä vastaan.

35 e, no mesmo dia, a tomaram e a feriram à espada; e totalmente destruíram os que nela estavam, conforme tudo o que fizeram a Laquis.

35 He valloittivat Eglonin samana päivänä ja löivät miekalla kaupungin ja kaikki sen asukkaat. Joosua vihki sinä päivänä tuhon omaksi jokaisen, joka siellä oli, aivan samoin kuin hän oli tehnyt Laakisille.

36 Depois, Josué, e todo o Israel com ele, subiu de Eglom a Hebrom, e pelejaram contra ela;

36Sen jälkeen Joosua ja koko Israel hänen kanssaan nousivat Eglonista Hebroniin ja ryhtyivät taisteluun sitä vastaan.

[37] e a tomaram e a feriram à espada, tanto o seu rei como todas as suas cidades e todos os que nelas estavam, sem deixar nem sequer um, conforme tudo o que fizeram a Eglom; e Josué executou a condenação contra ela e contra todos os que nela estavam.

[37] He valloittivat kaupungin, hävittivät sen miekalla ja surmasivat sen kuninkaan ja jokaisen, joka siellä oli. Myös kaikki Hebronin ympäristökaupungit ja jokaisen, joka niissä oli, he hävittivät jättämättä jäljelle ainoatakaan. Joosua teki Hebronille samoin kuin oli tehnyt Eglonille: hän vihki tuhon omaksi kaupungin ja jokaisen, joka siellä oli.

[38] Então, Josué, e todo o Israel com ele, voltou a Debir e pelejou contra ela;

[38]Sitten Joosua ja koko Israel hänen kanssaan kääntyivät kohti Debiriä ja ryhtyivät taisteluun sitä vastaan.

[39] e tomou-a com o seu rei e todas as suas cidades e as feriu à espada; todos os que nelas estavam, destruiu-os totalmente sem deixar nem sequer um; como fizera a Hebrom, a Libna e a seu rei, também fez a Debir e a seu rei.

[39] He valtasivat Debirin ja sen ympäristökaupungit ja vangitsivat sen kuninkaan. He hävittivät ne miekalla ja vihkivät tuhon omaksi jokaisen, joka niissä oli, jättämättä jäljelle ainoatakaan. Joosua teki Debirille ja sen kuninkaalle samoin kuin oli tehnyt Hebronille ja Libnalle ja niiden kuninkaille.

[40] Assim, feriu Josué toda aquela terra, a região montanhosa, o Neguebe, as campinas, as descidas das águas e todos os seus reis; destruiu tudo o que tinha fôlego, sem deixar nem sequer um, como ordenara o SENHOR, Deus de Israel.

[40] Joosua alisti valtaansa koko maan: vuoriston, Negevin, alankomaan ja rinnemaat. Hän surmasi kaikki näiden alueiden kuninkaat jättämättä jäljelle ainoatakaan ja vihki tuhon omaksi jokaisen elävän olennon, kuten Herra , Israelin Jumala, oli käskenyt.

[41] Feriu-os Josué desde Cades-Barnéia até Gaza, como também toda a terra de Gósen até Gibeão.

[41]Joosua alisti valtaansa alueet Kaades-Barneasta Gazaan saakka ja koko Goosenin maan Gibeoniin asti.

[42] E, de uma vez, tomou Josué todos estes reis e as suas terras, porquanto o SENHOR, Deus de Israel, pelejava por Israel.

[42]Kaikki nämä kuninkaat ja heidän maansa Joosua sai valtaansa yhdellä kertaa, sillä Herra , Israelin Jumala, soti Israelin puolesta.

[43] Então, Josué, e todo o Israel com ele, voltou ao arraial em Gilgal.

Josué 11

Outras vitórias de Josué

[1] Tendo Jabim, rei de Hazor, ouvido isto, enviou mensageiros a Jobabe, rei de Madom, e ao rei Sinrom, e ao rei Acsafe,

[2] e aos reis que estavam ao norte, na região montanhosa, na Arabá, ao sul de Quinerete, nas planícies e nos planaltos de Dor, do lado do mar,

[3] aos cananeus do oriente e do ocidente: aos amorreus, aos heteus, aos ferezeus, aos jebuseus nas montanhas e aos heveus ao pé do Hermom, na terra de Mispa.

[4] Saíram, pois, estes e todas as suas tropas com eles, muito povo, em multidão como a areia que está na praia do mar, e muitíssimos cavalos e carros.

[5] Todos estes reis se ajuntaram, e vieram, e se acamparam junto às águas de Merom, para pelejarem contra Israel.

[6] Disse o SENHOR a Josué: Não temas diante deles, porque amanhã, a esta mesma hora, já os terás traspassado diante dos filhos de Israel; os seus cavalos jarretarás e queimarás os seus carros.

[7] Josué, e todos os homens de guerra com ele, veio apressadamente contra eles às águas de Merom, e os atacaram.

[43] Sitten Joosua palasi Gilgalin leiriin koko Israel mukanaan.

Joosuan 11

Joosua voittaa Haasorin kuninkaan

[1]Kun Jaabin, Haasorin kuningas, kuuli näistä tapahtumista, hän lähetti sanan Maadonin kuninkaalle Joobabille, Simronin kuninkaalle ja Aksafin kuninkaalle,

[2] samoin niille kuninkaille, joiden alueet olivat pohjoisessa vuoristossa, Kinneretin eteläpuolisella tasangolla, alankomaalla ja Doorin harjanteilla lännessä.

[3] Sanan saivat myös kanaanilaiset idässä ja lännessä, amorilaiset, heettiläiset, perissiläiset ja jebusilaiset vuoristossa sekä hivviläiset Hermonin juurella Mispan maassa.

[4] Nämä lähtivät liikkeelle kaikkine joukkoineen. Väkeä oli paljon, kuin hiekkaa meren rannalla. Myös hevosia ja sotavaunuja oli hyvin paljon.

[5] Kaikki nämä kuninkaat liittyivät yhteen, tulivat ja leiriytyivät yhdessä Meeromin vesien rannalle sotiakseen Israelia vastaan.

[6]Silloin Herra sanoi Joosualle: ”Älä pelkää heitä, sillä huomenna tähän aikaan minä annan heidän kaikkien kaatua kuolleina Israelin eteen. Heidän hevostensa vuohisjänteet sinä katkot, ja heidän sotavaununsa sinä poltat tulessa.”

[7] Niin Joosua, koko sotaväki mukanaan, yllätti kuninkaat tulemalla heitä vastaan

Meeromin vesien rannalla ja hyökkäsi heidän kimppuunsa.

[8] O SENHOR os entregou nas mãos de Israel; e os feriram e os perseguiram até à grande Sidom, e até Misrefote-Maim, e até ao vale de Mispa, ao oriente; feriram-nos sem deixar nem sequer um.

[8] Herra antoi heidät Israelin käsiin, ja israelilaiset voittivat heidät ja ajoivat heitä takaa aina suureen Siidoniin, Misrefot-Majimiin ja idässä Mispenlaaksoon asti. Israelilaiset surmasivat heitä, kunnes heistä ei ollut elossa ainoatakaan.

[9] Fez-lhes Josué como o SENHOR lhe dissera; os seus cavalos jarretou e os seus carros queimou.

[9] Joosua teki heille niin kuin Herra oli hänelle sanonut: hän katkoi heidän ratsujensa vuohisjänteet ja poltti heidän sotavaunUnsa tulessa.

[10] Nesse mesmo tempo, voltou Josué, tomou a Hazor e feriu à espada o seu rei, porquanto Hazor, dantes, era a capital de todos estes reinos.

[10] Sitten Joosua kääntyi takaisin ja valloitti Haasorin ja surmasi miekalla sen kuninkaan. Haasor oli nimittäin entisinä aikoina kaikkien näiden kuningaskuntien pääkaupunki.

[11] A todos os que nela estavam feriram à espada e totalmente os destruíram, e ninguém sobreviveu; e a Hazor queimou.

[11] Israelilaiset surmasivat miekalla ja vihkivät tuhon omaksi jokaisen, joka siellä oli. Ketään ei jätetty henkiin, ja Haasorin Joosua poltti tulella.

[12] Josué tomou todas as cidades desses reis e também a eles e os feriu à espada, destruindo-os totalmente, como ordenara Moisés, servo do SENHOR.

[12] Kaikki nämä kuninkaat ja heidän kaupunkinsa Joosua sai valtaansa. Hän surmasi miekalla niiden asukkaat ja vihki heidät tuhon omiksi, niin kuin Herran palvelija Mooses oli käskenyt.

[13] Tão-somente não queimaram os israelitas as cidades que estavam sobre os outeiros, exceto Hazor, a qual Josué queimou.

[13] Niistä kaupungeista, jotka sijaitsivat kukkuloilla, Israel ei polttanut ainoatakaan. Ainoastaan Haasorin Joosua poltti.

[14] E a todos os despojos destas cidades e ao gado os filhos de Israel saquearam para si; porém a todos os homens feriram à

[14] Kaiken näistä kaupungeista saatavan saaliin ja eläimet israelilaiset ryöstivät itselleen, mutta kaikki ihmiset he

espada, até que os destruíram; e ninguém sobreviveu.

surmasivat miekalla ja löivät heidät jättämättä ainoatakaan henkiin.

15 Como ordenara o SENHOR a Moisés, seu servo, assim Moisés ordenou a Josué; e assim Josué o fez; nem uma só palavra deixou de cumprir de tudo o que o SENHOR ordenara a Moisés.

15 Niin kuin Herra oli antanut käskyn palvelijalleen Moosekselle, niin oli Mooses antanut käskyn Joosualle, ja sen mukaan Joosua toimi. Hän ei jättänyt tekemättä mitään kaikesta siitä, mistä Herra oli antanut Moosekselle käskyn.

Pohjoisen Kanaaninmaan valloitus

16 Tomou, pois, Josué toda aquela terra, a saber, a região montanhosa, todo o Neguebe, toda a terra de Gósen, as planícies, a Arabá e a região montanhosa de Israel com suas planícies;

16 Niin Joosua valloitti koko tämän maan: vuoriston, koko Negevin ja koko Goosenin maan, alankomaan ja aromaan, Israelin vuoriston ja sen alankomaan,

17 desde o monte Halaque, que sobe a Seir, até Baal-Gade, no vale do Líbano, ao pé do monte Hermom; também tomou todos os seus reis, e os feriu, e os matou.

17 Seiriin päin kohoavasta Sileästävuoresta aina Baal-Gaadiin saakka, joka on Libanoninlaaksossa Hermonvuoren juurella. Kaikkien näiden alueiden kuninkaat hän otti vangiksi ja surmasi heidät.

18 Por muito tempo, Josué fez guerra contra todos estes reis.

18 Joosua kävi pitkän aikaa sotaa kaikkia näitä kuninkaita vastaan.

19 Não houve cidade que fizesse paz com os filhos de Israel, senão os heveus, moradores de Gibeão; por meio de guerra, as tomaram todas.

19 Ei ollut yhtään kaupunkia, joka olisi tehnyt rauhan israelilaisten kanssa, paitsi Gibeon, jonka asukkaat olivat hivviläisiä. Kaikki muut kaupungit valloitettiin sotimalla,

20 Porquanto do SENHOR vinha o endurecimento do seu coração para saírem à guerra contra Israel, a fim de que fossem totalmente destruídos e não lograssem piedade alguma; antes, fossem de todo destruídos, como o SENHOR tinha ordenado a Moisés.

20 sillä Herra kovetti niiden asukkaiden sydämet, niin että he kävivät taisteluun Israelia vastaan, jotta heidät vihittäisiin tuhon omiksi eikä heille annettaisi armoa, vaan heidät hävitettäisiin sen käskyn mukaisesti, jonka Herra oli Moosekselle antanut.

21 Naquele tempo, veio Josué e eliminou os anaquins da região montanhosa, de

21 Samoihin aikoihin Joosua meni ja hävitti anakilaiset vuoristosta, Hebronista,

Hebrom, de Debir, de Anabe, e de todas as montanhas de Judá, e de todas as montanhas de Israel; Josué os destruiu totalmente com as suas cidades.

[22] Nem um dos anaquins sobreviveu na terra dos filhos de Israel; somente em Gaza, em Gate e em Asdode alguns subsistiram.

[23] Assim, tomou Josué toda esta terra, segundo tudo o que o SENHOR tinha dito a Moisés; e Josué a deu em herança aos filhos de Israel, conforme as suas divisões e tribos; e a terra repousou da guerra.

Debiristä ja Anabista, koko Juudan vuoristosta ja koko Israelin vuoristosta. Joosua vihki heidät ja heidän kaupunkinsa tuhon omiksi.

[22]Israelilaisten maahan ei jäänyt anakilaisia; heitä jäi ainoastaan Gazaan, Gatiin ja Asdodiin.

[23]Näin Joosua valloitti koko maan, aivan niin kuin Herra oli Moosekselle puhunut. Joosua antoi sen perinnöksi Israelille, sen heimoille, niiden osastojen mukaan. Ja maa pääsi rauhaan sodasta.

Josué 12

Os reis vencidos por Moisés

[1] São estes os reis da terra, aos quais os filhos de Israel feriram, de cujas terras se apossaram além do Jordão para o nascente, desde o ribeiro de Arnom até ao monte Hermom e toda a planície do oriente:

[2] Seom, rei dos amorreus, que habitava em Hesbom e dominava desde Aroer, que está à beira do vale de Arnom, e desde o meio do vale e a metade de Gileade até ao ribeiro de Jaboque, limite dos filhos de Amom;

[3] desde a campina até ao mar de Quinerete, para o oriente, e até ao mar da Campina, o mar Salgado, para o oriente, pelo caminho de Bete-Jesimote; e desde o sul abaixo de Asdote-Pisga.

[4] Como também o limite de Ogue, rei de Basã, que havia ficado dos refains e que habitava em Astarote e em Edrei;

Joosuan 12

Mooseksen voittamat kuninkaat

[1]Nämä olivat ne kuninkaat, jotka israelilaiset voittivat ja joiden maan he ottivat omakseen Jordanin toiselta, itäiseltä puolelta, maan Arnonjoesta Hermonvuoreen saakka ja koko itäisen Jordaninlaakson.

[2]Siihon, amorilaisten kuningas, asui Hesbonissa. Hän hallitsi maata Arnonjoen rannalla olevasta Aroerista ja jokilaakson keskikohdalta alkaen sekä puolta Gileadia aina Ammonin rajana olevaan Jabbok-jokeen saakka.

[3]Hän hallitsi myös aromaata Kinneretinjärven itärantaan saakka ja aromaan meren, Suolameren, itärantaan saakka, Beet-Jesimotin tienoille, ja etelään päin Pisgan rinteiden juurelle asti.

[4]Myös Oogin, Baasanin kuninkaan, alueen israelilaiset valloittivat. Hän oli viimeisiä

refalaisia, jotka asuivat Astarotissa ja Edreissä.

[5] e dominava no monte Hermom, e em Salca, e em toda a Basã, até ao limite dos gesuritas e dos maacatitas, e metade de Gileade, limite de Seom, rei de Hesbom.

[5]Hän hallitsi Hermonvuorta, Salkaa ja koko Baasania gesurilaisten ja maakatilaisten alueeseen saakka sekä toista puolta Gileadia Hesbonin kuninkaan Siihonin alueeseen asti.

[6] Moisés, servo do SENHOR, e os filhos de Israel feriram a estes; e Moisés, servo do SENHOR, deu esta terra em possessão aos rubenitas, aos gaditas e à meia tribo de Manassés.

[6] Herran palvelija Mooses ja israelilaiset olivat voittaneet heidät, ja Herran palvelija Mooses oli antanut maan omaksi ruubenilaisille, gaadilaisille ja toiselle puolelle Manassen heimoa.

Os reis vencidos por Josué

Joosuan voittamat kuninkaat

[7] São estes os reis da terra aos quais Josué e os filhos de Israel feriram daquém do Jordão, para o ocidente, desde Baal-Gade, no vale do Líbano, até ao monte Halaque, que sobe a Seir, e cuja terra Josué deu em possessão às tribos de Israel, segundo as suas divisões,

[7]Nämä olivat ne Kanaaninmaan kuninkaat, jotka Joosua ja israelilaiset voittivat Jordanin länsipuolella, Libanoninlaaksossa olevasta Baal-Gaadista Seirin suunnalla kohoavaan Sileäänvuoreen saakka. Heidän maansa Joosua antoi Israelin heimojen omaksi sen mukaan, mikä kunkin osa oli,

[8] a saber, o que havia na região montanhosa, nas planícies, na Arabá, nas descidas das águas, no deserto e no Neguebe, onde estava o heteu, o amorreu, o cananeu, o ferezeu, o heveu e o jebuseu:

[8] niin vuoristossa kuin alankomaalla, aromaassa, rinnemailla, autiomaassa ja Negevissä, maan, joka kuului heettiläisille, amorilaisille, kanaanilaisille, perissiläisille, hivviläisille ja jebusilaisille:

[9] o rei de Jericó, um; o de Ai, que está ao lado de Betel, outro;

[9] Jerikon kuningas oli niistä yksi, Beetelin vieressä olevan Ain kuningas yksi,

[10] o rei de Jerusalém, outro; o rei de Hebrom, outro;

[10] Jerusalemin kuningas yksi, Hebronin kuningas yksi,

[11] o rei de Jarmute, outro; o de Laquis, outro;

[11] Jarmutin kuningas yksi, Laakisin kuningas yksi,

[12] o rei de Eglom, outro; o de Gezer, outro;

[12] Eglonin kuningas yksi, Geserin kuningas yksi,

[13] o rei de Debir, outro; o de Geder, outro;

[13] Debirin kuningas yksi, Gederin kuningas yksi,

[14] o rei de Horma, outro; o de Arade, outro;
[15] o rei de Libna, outro; o de Adulão, outro;
[16] o rei de Maquedá, outro; o de Betel, outro;
[17] o rei de Tapua, outro; o de Héfer, outro;
[18] o rei de Afeca, outro; o de Lasarom, outro;
[19] o rei de Madom, outro; o de Hazor, outro;
[20] o rei de Sinrom-Merom, outro; o de Acsafe, outro;
[21] o rei de Taanaque, outro; o de Megido, outro;
[22] o rei de Quedes, outro; o de Jocneão do Carmelo, outro;
[23] o rei de Dor, em Nafate-Dor, outro; o de Goim, em Gilgal, outro;
[24] o rei de Tirza, outro; ao todo, trinta e um reis.

Josué 13

As terras ainda não conquistadas

[1] Era Josué, porém, já idoso, entrado em dias; e disse-lhe o SENHOR: Já estás velho, entrado em dias, e ainda muitíssima terra ficou para se possuir.
[2] Esta é a terra ainda não conquistada: todas as regiões dos filisteus e toda a Gesur;
[3] desde Sior, que está defronte do Egito, até ao limite de Ecrom, para o norte, que

[14] Horman kuningas yksi, Aradin kuningas yksi,
[15] Libnan kuningas yksi, Adullamin kuningas yksi,
[16] Makkedan kuningas yksi, Beetelin kuningas yksi,
[17] Tappuahin kuningas yksi, Heeferin kuningas yksi,
[18] Afekin kuningas yksi, Saaronin kuningas yksi,
[19] Maadonin kuningas yksi, Haasorin kuningas yksi,
[20] Simron-Meronin kuningas yksi, Aksafin kuningas yksi,
[21] Taanakin kuningas yksi, Megiddon kuningas yksi,
[22] Kedeksen kuningas yksi, Karmelin juurella olevan Jokneamin kuningas yksi,
[23] Doorin kukkuloilla olevan Doorin kuningas yksi, Gilgalin seudun Goojimin kuningas yksi ja
[24] Tirsan kuningas yksi. Kuninkaita oli kaikkiaan kolmekymmentäyksi.

Joosuan 13

Herra käskee jakaa maan

[1]Kun Joosua oli tullut vanhaksi ja iäkkääksi, Herra sanoi hänelle: ”Sinä olet tullut vanhaksi ja iäkkääksi, mutta maata on vielä jäänyt hyvin paljon valloittamatta.
[2] Tämä on se jäljellä oleva maa: kaikki filistealaisten alueet ja koko gesurilaisten maa,
[3]joka alkaa Siihorista, Egyptistä itään päin, ja ulottuu pohjoisessa aina Ekronin

se considera como dos cananeus; cinco príncipes dos filisteus: o de Gaza, o de Asdode, o de Asquelom, o de Gate e o de Ecrom;

alueeseen asti – se luetaan kanaanilaisten alueeseen – samoin viiden filistealaisen ruhtinaan alueet, nimittäin Gaza, Asdod, Askelon, Gat ja Ekron ja avvilaiset,

4 ao sul, os aveus, também toda a terra dos cananeus e Meara, que é dos sidônios, até Afeca, ao limite dos amorreus;

4 etelässä koko kanaanilaisten maa ja siidonilaisille kuuluva Meara, aina amorilaisten rajalla olevaan Afekiin asti,

5 e ainda a terra dos gibleus e todo o Líbano, para o nascente do sol, desde Baal-Gade, ao pé do monte Hermom, até à entrada de Hamate;

5 samoin givliläisten maa ja koko Libanon idässä Hermonvuoren juurella olevasta Baal-Gaadista siihen saakka, mistä mennään Hamatiin.

6 todos os que habitam nas montanhas desde o Líbano até Misrefote-Maim, todos os sidônios; eu os lançarei de diante dos filhos de Israel; reparte, pois, a terra por herança a Israel, como te ordenei.

6 Minä karkotan israelilaisten tieltä kaikki vuoriston asukkaat Libanonista Misrefot-Majimiin saakka, kaikki siidonilaiset. Jaa siis arpomalla maa Israelille perintöosiksi niin kuin minä olen sinua käskenyt.

7 Distribui, pois, agora, a terra por herança às nove tribos e à meia tribo de Manassés.

7 Jaa nyt tämä maa perintöosiksi yhdeksälle heimolle ja puolelle Manassen heimoa.”

8 Com a outra meia tribo, os rubenitas e os gaditas já receberam a sua herança dalém do Jordão, para o oriente, como já lhes tinha dado Moisés, servo do SENHOR.

8 Manassen toinen puoli oli ruubenilaisten ja gaadilaisten kanssa jo saanut perintöosansa, jonka Mooses oli antanut heille Jordanin toiselta, eli itäiseltä puolelta. Herran palvelija Mooses oli antanut sen heille

9 Começando com Aroer, que está à borda do vale de Arnom, mais a cidade que está no meio do vale, todo o planalto de Medeba até Dibom;

9 Arnonjoen rannalla olevasta Aroerista ja jokilaakson keskikohdalla olevasta kaupungista alkaen ja koko Meedeban tasangon Diiboniin saakka

10 e todas as cidades de Seom, rei dos amorreus, que reinou em Hesbom, até ao limite dos filhos de Amom.

10 ja kaikki Siihonin, Hesbonissa hallinneen amorilaisten kuninkaan, kaupungit aina ammonilaisten rajalle asti.

11 E Gileade, e o limite dos gesuritas, e o dos maacatitas, e todo o monte Hermom, e toda a Basã até Salca;

11 Alueeseen kuuluivat myös Gileadin, gesurilaisten ja maakatilaisten alueet sekä

koko Hermonvuori ja koko Baasan Salkaan saakka,

12 todo o reino de Ogue, em Basã, que reinou em Astarote e em Edrei, que ficou do resto dos gigantes, o qual Moisés feriu e expulsou.

12 koko Oogin valtakunta Baasanissa, hänen, joka hallitsi Astarotissa ja Edreissä ja oli viimeisiä refalaisia. Nämä Mooses voitti ja karkotti.

13 Porém os filhos de Israel não desapossaram os gesuritas, nem os maacatitas; antes, Gesur e Maacate permaneceram no meio de Israel até ao dia de hoje.

13 Mutta israelilaiset eivät karkottaneet gesurilaisia ja maakatilaisia, vaan gesurilaiset ja maakatilaiset asuvat Israelin keskuudessa vielä tänäkin päivänä.

As heranças distribuídas por Moisés

14 Tão-somente à tribo de Levi não deu herança; as ofertas queimadas do SENHOR, Deus de Israel, são a sua herança, como já lhe tinha dito.

14 Ainoastaan Leevin heimolle Mooses ei antanut perintöosaa. Herran , Israelin Jumalan, uhrit ovat sen perintöosa niin kuin hän on sille puhunut.

Ruubenin heimo

15 Deu, pois, Moisés à tribo dos filhos de Rúben, segundo as suas famílias,

15 Mooses antoi ruubenilaisten heimolle heidän sukujensa mukaisen perintöosan.

16 começando o seu território com Aroer, que está à borda do vale de Arnom, mais a cidade que está no meio do vale e todo o planalto até Medeba;

16 Heidän osakseen tuli alue Arnonjoen rannalla olevasta Aroerista ja jokilaaksossa olevasta kaupungista pohjoiseen, koko tasanko Meedeban luona,

17 Hesbom e todas as suas cidades, que estão no planalto: Dibom, Bamote-Baal e Bete-Baal-Meom,

17 Hesbon sekä kaikki sen alaiset kaupungit, jotka ovat tasangolla: Diibon, Baamot-Baal, Beet-Baal-Meon,

18 Jaza, Quedemote, Mefaate;

18 Jahats, Kedemot, Meefaat,

19 Quiriataim, Sibma, Zerete-Saar, no monte do vale;

19 Kirjataim, Sivma, Seret-Sahar Laaksovuorella,

20 Bete-Peor, as faldas de Pisga e Bete-Jesimote;

20 Beet-Peor ja Pisgan rinteet sekä Beet-Jesimot.

21 e todas as cidades do planalto e todo o reino de Seom, rei dos amorreus, que reinou em Hesbom, a quem Moisés feriu, como também os príncipes de Midiã, Evi,

21 He saivat kaikki tasangon kaupungit ja Hesbonissa hallinneen amorilaisten kuninkaan Siihonin koko valtakunnan. Mooses voitti hänet sekä Siihonin alaiset

Requém, Zur, Hur e Reba, príncipes de Seom, moradores da terra.

Midianin ruhtinaat Evin, Rekemin, Suurin, Huurin ja Reban, jotka asuivat siinä maassa.

[22] Também os filhos de Israel mataram à espada Balaão, filho de Beor, o adivinho, com outros mais que mataram.

[22]Muiden surmaamiensa lisäksi israelilaiset surmasivat miekalla myös Bileamin, Beorin pojan, joka oli ennustaja.

[23] A fronteira dos filhos de Rúben é o Jordão e suas imediações; esta é a herança dos filhos de Rúben, segundo as suas famílias: as cidades com suas aldeias.

[23]Ruubenilaisten rajaksi tuli Jordan.Tämä on ruubenilaisten sukujen perintöosa, sen kaupungit kylineen.

Gaadin heimo

[24] Deu Moisés a herança à tribo de Gade, a saber, a seus filhos, segundo as suas famílias.

[24]Mooses antoi Gaadin heimolle, gaadilaisille, heidän sukujensa mukaisen perintöosan.

[25] Foi o seu território: Jazer, todas as cidades de Gileade e metade da terra dos filhos de Amom, até Aroer, que está defronte de Rabá;

[25] Heidän alueekseen tulivat Jaeser ja kaikki Gileadin kaupungit sekä puolet ammonilaisten maasta Aroeriin asti, joka on Rabban itäpuolella,

[26] desde Hesbom até Ramate-Mispa e Betonim; e desde Maanaim até ao limite de Debir;

[26] Hesbonista Raamat-Mispeen ja Betonimiin saakka ja Mahanaimista Debirin rajaan saakka.

[27] e, no vale: Bete-Arã, Bete-Ninra, Sucote e Zafom, o resto do reino de Seom, rei de Hesbom, mais o Jordão e suas imediações, até à extremidade do mar de Quinerete, dalém do Jordão, para o oriente.

[27] Laaksossa alueeseen kuuluivat Beet-Raam, Beet-Nimra, Sukkot ja Saafon, loput Hesbonin kuninkaan Siihonin valtakunnasta, rajana Jordan Kinneretinjärven rantaan saakka, Jordanin toisella eli itäisellä puolella.

[28] Esta é a herança dos filhos de Gade, segundo as suas famílias: as cidades com suas aldeias.

[28] Tämä on gaadilaisten sukujen perintöosa, heidän kaupunkinsa ja kylänsä.

Toinen puoli Manassen heimoa

[29] Deu também Moisés herança à meia tribo de Manassés, segundo as suas famílias.

[29]Mooses antoi perintöosan puolelle Manassen heimoa, Manassen heimon toisen puoliskon suvuille.

[30] Foi o seu território: começando com Maanaim, mais todo o Basã, todo o reino

[30] Heidän alueekseen tuli Mahanaimista alkaen koko Baasan, Baasanin kuninkaan

de Ogue, rei de Basã, e todas as aldeias de Jair, que estão em Basã, sessenta cidades;

[31] e metade de Gileade, Astarote e Edrei, cidades do reino de Ogue, em Basã; estas foram dadas aos filhos de Maquir, filho de Manassés, a saber, à metade dos filhos de Maquir, segundo as suas famílias.

[32] São estas as heranças que Moisés repartiu nas campinas de Moabe, dalém do Jordão, na altura de Jericó, para o oriente.

[33] Porém à tribo de Levi Moisés não deu herança; o SENHOR, Deus de Israel, é a sua herança, como já lhes tinha dito.

Oogin koko valtakunta, kaikki Jaairin leirikylät Baasanissa, kuusikymmentä kaupunkia.

[31]Puolet Gileadista sekä Astarot ja Edrei, Oogin valtakunnan pääkaupungit Baasanissa, annettiin Manassen pojan Maakirin jälkeläisten toisen puoliskon suvuille.

[32]Nämä ovat ne alueet, jotka Mooses jakoi perintöosiksi Mooabin arolla, Jordanin toisella eli itäisellä puolella Jerikon kohdalla.

Leevin heimo

[33]Leevin heimolle Mooses ei antanut perintöosaa. Herra , Israelin Jumala, on heidän perintöosansa, kuten hän oli heille puhunut.

Josué 14

A terra de Canaã distribuída por sorte

[1] São estas as heranças que os filhos de Israel tiveram na terra de Canaã, o que Eleazar, o sacerdote, e Josué, filho de Num, e os cabeças dos pais das tribos dos filhos de Israel lhes fizeram repartir

[2] por sorte da sua herança, como o SENHOR ordenara por intermédio de Moisés, acerca das nove tribos e meia.

[3] Porquanto às duas tribos e meia já dera Moisés herança além do Jordão; mas aos levitas não tinha dado herança entre seus irmãos.

[4] Os filhos de José foram duas tribos, Manassés e Efraim; aos levitas não deram

Joosuan 14

Kanaaninmaa jaetaan arvalla

[1]Nämä ovat ne alueet, jotka israelilaiset saivat perinnökseen Kanaaninmaassa ja jotka pappi Eleasar ja Joosua, Nuunin poika, ja israelilaisten heimojen perhekuntapäämiehet jakoivat heille perintöosiksi.

[2]Heidän perintöosansa määrättiin arvalla, niin kuin Herra oli Mooseksen kautta antanut käskyn yhdeksästä ja puolesta heimosta.

[3]Kahdelle ja puolelle heimolle Mooses oli antanut perintöosat Jordanin toiselta puolelta, mutta leeviläisille hän ei antanut perintöosaa israelilaisten keskuudesta.

[4]Joosefilaisia oli kaksi heimoa, Manasse ja Efraim. Leeviläisille ei annettu osuutta

herança na terra, senão cidades em que habitassem e os seus arredores para seu gado e para sua possessão.

maahan, vaan he saivat ainoastaan kaupunkeja asuttavikseen sekä niiden laidunmaat karjaansa ja omaisuuttaan varten.

5 Como o SENHOR ordenara a Moisés, assim fizeram os filhos de Israel e repartiram a terra.

5Israelilaiset tekivät sen käskyn mukaan, jonka Herra oli antanut Moosekselle, ja jakoivat maan.

Josué dá Hebrom a Calebe

Kaaleb saa perinnökseen Hebronin

6 Chegaram os filhos de Judá a Josué em Gilgal; e Calebe, filho de Jefoné, o quenezeu, lhe disse: Tu sabes o que o SENHOR falou a Moisés, homem de Deus, em Cades-Barnéia, a respeito de mim e de ti.

6Juudan heimolaiset tulivat Joosuan luo Gilgalissa, ja kenissiläinen Kaaleb, Jefunnen poika, sanoi hänelle: ”Sinä tunnet sen sanan, jonka Herra puhui Jumalan miehelle Moosekselle minusta ja sinusta Kaades-Barneassa.

7 Tinha eu quarenta anos quando Moisés, servo do SENHOR, me enviou de Cades-Barnéia para espiar a terra; e eu lhe relatei como sentia no coração.

7Minä olin neljänkymmenen vuoden ikäinen, kun Herran palvelija Mooses lähetti minut Kaades-Barneasta vakoilemaan maata, ja minä toin hänelle sydämeni mukaisen sanoman.

8 Mas meus irmãos que subiram comigo desesperaram o povo; eu, porém, perseverei em seguir o SENHOR, meu Deus.

8Vaikka veljeni, jotka olivat käyneet siellä minun kanssani, saivat kansan sydämen raukeamaan, minä seurasin täydestä sydämestäni Herraa , Jumalaani.

9 Então, Moisés, naquele dia, jurou, dizendo: Certamente, a terra em que puseste o pé será tua e de teus filhos, em herança perpetuamente, pois perseveraste em seguir o SENHOR, meu Deus.

9 Sinä päivänä Mooses vannoi sanoen: ’Totisesti, maa, jota jalkasi on tallannut, on oleva sinun ja lastesi perintöosa ikiaikoihin asti, koska olet kokosydämisesti seurannut Herraa , minun Jumalaani.’

10 Eis, agora, o SENHOR me conservou em vida, como prometeu; quarenta e cinco anos há desde que o SENHOR falou esta palavra a Moisés, andando Israel ainda no deserto; e, já agora, sou de oitenta e cinco anos.

10Ja nyt, katso! Herra on antanut minun elää niin kuin hän sanoi. Siitä on neljäkymmentäviisi vuotta, kun Herra puhui Moosekselle tämän sanan Israelin vaeltaessa autiomaassa. Ja tässä minä nyt olen,

kahdeksankymmenenviiden vuoden ikäisenä.

[11] Estou forte ainda hoje como no dia em que Moisés me enviou; qual era a minha força naquele dia, tal ainda agora para o combate, tanto para sair a ele como para voltar.

[11] Minä olen vielä tänäänkin yhtä voimakas, kuin olin sinä päivänä, jona Mooses minut lähetti. Voimani on yhtä suuri kuin silloin. Kykenen sotimaan, lähtemään ja tulemaan.

[12] Agora, pois, dá-me este monte de que o SENHOR falou naquele dia, pois, naquele dia, ouviste que lá estavam os anaquins e grandes e fortes cidades; o SENHOR, porventura, será comigo, para os desapossar, como prometeu.

[12] Anna siis minulle tämä vuorimaa, josta Herra puhui sinä päivänä. Sinähän kuulit silloin, että siellä asuu anakilaisia ja että siellä on suuria, varustettuja kaupunkeja. Kenties Herra on minun kanssani, niin että saan heidät karkotetuksi, kuten Herra on puhunut.”

[13] Josué o abençoou e deu a Calebe, filho de Jefoné, Hebrom em herança.

[13] Silloin Joosua siunasi Kaalebin, Jefunnen pojan, ja antoi hänelle perintöosaksi Hebronin.

[14] Portanto, Hebrom passou a ser de Calebe, filho de Jefoné, o quenezeu, em herança até ao dia de hoje, visto que perseverara em seguir o SENHOR, Deus de Israel.

[14] Niin Hebronista tuli kenissiläisen Kaalebin, Jefunnen pojan, perintöosa aina tähän päivään asti, koska hän oli koko sydämestään seurannut Herraa , Israelin Jumalaa.

[15] Dantes o nome de Hebrom era Quiriate-Arba; este Arba foi o maior homem entre os anaquins. E a terra repousou da guerra.

[15] Hebronin nimi oli aikaisemmin Kirjat-Arba . Arba oli mahtavin mies anakilaisten joukossa. Sodan jälkeen maa rauhoittui.

Josué 15

As heranças das nove tribos e meia

A herança de Judá

[1] A sorte da tribo dos filhos de Judá, segundo as suas famílias, caiu para o sul, até ao limite de Edom, até ao deserto de Zim, até à extremidade do lado sul.

Joosuan 15

Juudan heimo

[1] Juudan jälkeläisten heimolle arpa määräsi heidän sukujensa mukaan alueen, joka ulottui etelässä Edomin rajalle ja Tsiinin autiomaahan, etäisintä etelää myöten.

[2] Foi o seu limite ao sul, desde a extremidade do mar Salgado, desde a baía que olha para o sul;

[3] e sai para o sul, até à subida de Acrabim, passa a Zim, sobe do sul a Cades-Barnéia,

[4] passa por Hezrom, sobe a Adar e rodeia Carca; passa por Azmom e sai ao ribeiro do Egito; as saídas deste limite vão até ao mar; este será o vosso limite do lado sul.

[5] O limite, porém, para o oriente será o mar Salgado, até à foz do Jordão; e o limite para o norte será da baía do mar, começando com a embocadura do Jordão,

[6] limite que sobe até Bete-Hogla e passa do norte a Bete-Arabá, subindo até à pedra de Boã, filho de Rúben,

[7] subindo ainda este limite a Debir desde o vale de Acor, olhando para o norte, rumo a Gilgal, a qual está à subida de Adumim, que está para o sul do ribeiro; daí, o limite passa até às águas de En-Semes; e as suas saídas estarão do lado de En-Rogel.

[8] Deste ponto sobe pelo vale do Filho de Hinom, do lado dos jebuseus do Sul, isto é, Jerusalém; e sobe este limite até ao cimo do monte que está diante do vale de Hinom, para o ocidente, que está no fim do vale dos Refains, do lado norte.

[9] Então, vai o limite desde o cimo do monte até à fonte das águas de Neftoa; e

[2]Heidän eteläinen rajansa alkaa Suolameren päästä, sen eteläisimmästä pohjukasta.

[3] Se kulkee Skorpionisolan eteläpuolitse ja sieltä edelleen Siiniin, nousee Kaades-Barnean eteläpuolitse Hesroniin, nousee Addariin ja kääntyy Karkaan päin.

[4] Sitten raja kulkee Atsmoniin, jatkuu Egyptinpuroon ja sitä myöten mereen. Tämä olkoon teidän eteläinen rajanne.

[5] Itäisenä rajana on Suolameri Jordanin suulle saakka. Pohjoinen raja alkaa meren pohjukasta, Jordanin suulta.

[6] Sieltä raja nousee Beet-Hoglaan ja kulkee edelleen Beet-Araban pohjoispuolitse ja nousee Boohanin, Ruubenin pojan, kiveen.

[7]Sitten raja nousee Aakorinlaaksosta Debiriin ja kääntyy pohjoiseen kohti Gilgalia , joka on vastapäätä joenuoman eteläpuolella olevaa Adummimin rinnettä. Sieltä raja kulkee Een-Semeksen veteen ja jatkuu Roogelin lähteelle.

[8] Raja nousee edelleen Ben-Hinnomin laaksoon jebusilaisharjanteen eli Jerusalemin eteläpuolitse. Sitten raja nousee sen vuoren laelle, joka on vastapäätä Hinnominlaaksoa, lännen suunnalla, Refaiminlaakson pohjoisessa laidassa.

[9] Tämän vuoren laelta raja kaartuu Neftoahinveden lähteelle ja jatkuu Efronin

sai até às cidades do monte Efrom; vai mais este limite até Baalá, isto é, Quiriate-Jearim.

vuoriston kaupunkeihin. Sieltä raja kaartuu Baalaan eli Kirjat-Jearimiin.

[10] Então, dá volta o limite desde Baalá, para o ocidente, até ao monte Seir, passa ao lado do monte de Jearim do lado norte, isto é, Quesalom, e, descendo a Bete-Semes, passa por Timna.

[10] Baalasta raja kääntyy länteen kohti Seirinvuorta, kulkee Jearimin vuorenharjanteen eli Kesalonin pohjoispuolitse, laskeutuu Beet-Semekseen ja kulkee sieltä Timnaan.

[11] Segue mais ainda o limite ao lado de Ecrom, para o norte, e, indo a Siquerom, passa o monte de Baalá, saindo em Jabneel, para terminar no mar.

[11] Raja jatkuu pohjoiseen Ekronin harjanteelle ja kaartuu Sikkeroniin, kulkee Baalanvuoreen ja jatkuu sieltä Jabneeliin. Sitten raja päättyy mereen.

[12] O limite, porém, do lado ocidental é o mar Grande e as suas imediações. São estes os limites dos filhos de Judá ao redor, segundo as suas famílias.

[12] Länsirajana on Suurimeri . Tämä on Juudan jälkeläisten, heidän sukujensa, aluetta ympäröivä raja.

Calebe conquista Hebrom

Juízes 1.11-15

Kaaleb valloittaa Hebronin ja Debirin

[13] A Calebe, filho de Jefoné, porém, deu Josué uma parte no meio dos filhos de Judá, segundo lhe ordenara o SENHOR, a saber, Quiriate-Arba, isto é, Hebrom; este Arba era o pai de Anaque.

[13] Kaalebille, Jefunnen pojalle, Joosua antoi Herralta saamansa käskyn mukaisesti osuuden Juudan jälkeläisten keskuudessa: Kirjat-Arban, anakilaisten kantaisän Arban kaupungin eli Hebronin.

[14] Dali expulsou Calebe os três filhos de Anaque: Sesai, Aimã e Talmai, gerados de Anaque.

[14] Kaaleb karkotti sieltä kolme anakilaista, Anakin jälkeläiset Seesain, Ahimanin ja Talmain,

[15] Subiu aos habitantes de Debir, cujo nome, dantes, era Quiriate-Sefer.

[15] ja lähti sieltä Debirin asukkaita vastaan. Debirin nimi oli aikaisemmin Kirjat-Seefer.

[16] Disse Calebe: A quem derrotar Quiriate-Sefer e a tomar, darei minha filha Acsa por mulher.

[16] Kaaleb sanoi: ”Sille, joka kukistaa Kirjat-Seeferin ja valloittaa sen, minä annan tyttäreni Aksan vaimoksi.”

[17] Tomou-a, pois, Otniel, filho de Quenaz, irmão de Calebe; este lhe deu a filha Acsa por mulher.

[17] Otniel, Kaalebin veljen Kenasin poika, valloitti kaupungin, ja Kaaleb antoi tyttärensä Aksan hänelle vaimoksi.

[18] Esta, quando se foi a Otniel, insistiu com ele para que pedisse um campo ao pai dela; e ela apeou do jumento; então, Calebe lhe perguntou: Que desejas?

[19] Respondeu ela: Dá-me um presente; deste-me terra seca, dá-me também fontes de água. Então, lhe deu as fontes superiores e as fontes inferiores.

As cidades de Judá

[20] Esta é a herança da tribo dos filhos de Judá, segundo as suas famílias.

[21] São, pois, as cidades no extremo sul da tribo dos filhos de Judá, rumo do território de Edom: Cabzeel, Éder, Jagur,

[22] Quiná, Dimona, Adada,

[23] Quedes, Hazor, Itnã,

[24] Zife, Telém, Bealote,

[25] Hazor-Hadata, Queriote-Hezrom (que é Hazor),

[26] Amã, Sema, Molada,

[27] Hazar-Gada, Hesmom, Bete-Palete,

[28] Hazar-Sual, Berseba, Biziotiá,

[29] Baalá, Iim, Ezém,

[30] Eltolade, Quesil, Horma,

[31] Ziclague, Madmana, Sansana,

[32] Lebaote, Silim, Aim e Rimom; ao todo, vinte e nove cidades com suas aldeias.

[33] Nas planícies: Estaol, Zorá, Asná,

[34] Zanoa, En-Ganim, Tapua, Enã,

[35] Jarmute, Adulão, Socó, Azeca,

[36] Saaraim, Aditaim, Gedera e Gederotaim; ao todo, catorze cidades com suas aldeias.

[18]Kun Aksa tuli, hän yllytti miestään, että tämä pyytäisi hänen isältään peltomaata. Aksa pudottautui aasin selästä, ja Kaaleb kysyi häneltä: ”Mikä sinun on?”

[19] Hän vastasi: ”Anna minulle jäähyväislahja , sillä sinä olet naittanut minut kuivaan maahan. Anna minulle myös vesilähteitä.” Silloin Kaaleb antoi hänelle Ylälähteet ja Alalähteet.

Juudan kaupungit

[20]Tämä on Juudan jälkeläisten heimon, heidän sukujensa, perintöosa.

[21] Juudan jälkeläisten heimon etäisimmät kaupungit Edomin rajalla Negevissä ovat Kapseel, Eeder, Jaagur,

[22] Kiina, Diimona, Adada,

[23] Kedes, Haasor, Jitnan,

[24] Siif, Telem, Bealot,

[25] Haasor-Hadatta, Kerijot-Hesron eli Haasor,

[26] Amam, Sema, Moolada,

[27] Hasar-Gadda, Hesmon, Beet-Pelet,

[28] Hasar-Suual, Beerseba, Bisjotja,

[29] Baala, Ijjim, Etsem,

[30] Eltolad, Kesil, Horma,

[31] Siklag, Madmanna, Sansanna,

[32] Lebaot, Silhim, Ain ja Rimmon – kaikkiaan kaksikymmentäyhdeksän kaupunkia kylineen.

[33]Alankomaalla ovat Estaol, Sora, Asna,

[34] Saanoah, Een-Gannim, Tappuah, Eenam,

[35] Jarmut, Adullam, Sooko, Aseka,

[36] Saaraim, Aditaim, Gedera ja Gederotaim – neljätoista kaupunkia kylineen;

[37] Zenã, Hadasa, Migdal-Gade,	[37] Senan, Hadasa, Migdal-Gaad,
[38] Dileã, Mispa, Jocteel,	[38] Dilan, Mispe, Jokteel,
[39] Laquis, Boscate, Eglom,	[39] Laakis, Boskat, Eglon,
[40] Cabom, Laamás, Quitlis,	[40] Kabbon, Lahmas, Kitlis,
[41] Gederote, Bete-Dagom, Naamá e Maquedá; ao todo, dezesseis cidades com suas aldeias.	[41] Gederot, Beet-Daagon, Naema ja Makkeda – kuusitoista kaupunkia kylineen;
[42] Libna, Eter, Asã,	[42] Libna, Eter, Aasan,
[43] Ifta, Asná, Nezibe,	[43] Jiftah, Asna, Nesib,
[44] Queila, Aczibe e Maressa; ao todo, nove cidades com suas aldeias.	[44] Kegila, Aksib ja Maaresa – yhdeksän kaupunkia kylineen;
[45] Ecrom com suas vilas e aldeias;	[45] Ekron ympäristökaupunkeineen ja kylineen,
[46] desde Ecrom até ao mar, todas as que estão do lado de Asdode, com suas aldeias.	[46] Ekronista länteen koko Asdodin lähellä oleva alue kylineen,
[47] Asdode, suas vilas e aldeias; Gaza, suas vilas e aldeias, até ao rio do Egito e o mar Grande com as suas imediações.	[47] Asdod ympäristökaupunkeineen ja kylineen, Gaza ympäristökaupunkeineen ja kylineen Egyptinpuroon asti, rajana Suurimeri.
[48] Na região montanhosa: Samir, Jatir, Socó,	[48]Vuoristossa ovat Saamir, Jattir, Sooko,
[49] Daná, Quiriate-Sana, que é Debir,	[49] Danna, Kirjat-Sanna eli Debir,
[50] Anabe, Estemoa, Anim,	[50] Anab, Estemo, Aanim,
[51] Gósen, Holom e Gilo; ao todo, onze cidades com suas aldeias.	[51] Goosen, Hoolon ja Giilo – yksitoista kaupunkia kylineen;
[52] Arabe, Dumá, Esã,	[52] Arab, Ruuma, Esan,
[53] Janim, Bete-Tapua, Afeca,	[53] Jaanum, Beet-Tappuah, Afeka,
[54] Hunta, Quiriate-Arba (que é Hebrom) e Zior; ao todo, nove cidades com suas aldeias.	[54] Humta, Kirjat-Arba eli Hebron ja Siior – yhdeksän kaupunkia kylineen;
[55] Maom, Carmelo, Zife, Jutá,	[55] Maaon, Karmel, Siif, Jutta,
[56] Jezreel, Jocdeão, Zanoa,	[56] Jisreel, Jokdeam ja Saanoah,
[57] Caim, Gibeá e Timna; ao todo, dez cidades com suas aldeias.	[57] Kain, Gibea ja Timna – kymmenen kaupunkia kylineen;
[58] Halul, Bete-Zur, Gedor,	[58] Halhul, Beet-Suur, Gedor,

[59] Maarate, Bete-Anote e Eltecom; ao todo, seis cidades com suas aldeias.

[60] Quiriate-Baal (que é Quiriate-Jearim) e Rabá; ao todo, duas cidades com suas aldeias.

[61] No deserto: Bete-Arabá, Midim, Secaca,

[62] Nibsã, Cidade do Sal e En-Gedi; ao todo, seis cidades com suas aldeias.

[63] Não puderam, porém, os filhos de Judá expulsar os jebuseus que habitavam em Jerusalém; assim, habitam os jebuseus com os filhos de Judá em Jerusalém até ao dia de hoje.

Josué 16

A herança de Efraim

[1] O território que, em sorte, caiu aos filhos de José, começando no Jordão, na altura de Jericó e no lado oriental das águas de Jericó, vai ao deserto que sobe de Jericó pela região montanhosa até Betel.

[2] De Betel sai para Luz, passa ao limite dos arquitas até Atarote

[3] e desce, rumo ao ocidente, ao limite de Jaflete, até ao limite de Bete-Horom de baixo e até Gezer, terminando no mar.

[4] Assim, alcançaram a sua herança os filhos de José, Manassés e Efraim.

[5] Foi o limite da herança dos filhos de Efraim, segundo as suas famílias, no oriente, Atarote-Adar até Bete-Horom de cima;

[6] e vai o limite para o mar com Micmetate, ao norte, de onde torna para o oriente até

[59] Maarat, Beet-Anot ja Eltekon – kuusi kaupunkia kylineen;

[60] Kirjat-Baal eli Kirjat-Jearim ja Rabba – kaksi kaupunkia kylineen.

[61] Autiomaassa ovat Beet-Araba, Middin, Sekaka,

[62] Nibsan, Iir-Melah ja Een-Gedi – kuusi kaupunkia kylineen.

[63] Juudan jälkeläiset eivät kyenneet karkottamaan Jerusalemissa asuvia jebusilaisia, ja niin jebusilaisia asuu Jerusalemissa Juudan jälkeläisten kanssa vielä tänäkin päivänä.

Joosuan 16

Joosefin heimot

[1] Joosefilaisille arpa määräsi rajan kulkemaan idässä Jordanista Jerikon kohdalta Jerikon lähteille ja sieltä autiomaahan, joka kohoaa Jerikosta vuoristoon Beeteliä kohti.

[2] Beetelistä raja jatkuu Luusiin ja kulkee arkilaisten alueelle Atarotiin.

[3] Sitten se laskeutuu länteen päin jafletilaisten alueelle, Ala-Beet-Hooronin rajalle ja Geseriin asti ja päättyy mereen.

[4] Näin Manasse ja Efraim, Joosefin pojat, saivat perintöosansa.

Efraimin heimo

[5] Efraimilaisille tuli seuraava heidän sukujensa mukainen alue: Heidän perintöosansa itäinen raja kulkee Aterot-Addarista Ylä-Beet-Hooroniin.

[6] Sitten raja päättyy mereen. Pohjoisena rajana on Mikmetat, josta raja kääntyy

Taanate-Siló, e passa por ela ao oriente de Janoa;

[7] desce desde Janoa a Atarote e a Naarate, toca em Jericó, terminando no Jordão.

[8] De Tapua vai o limite, para o ocidente, ao ribeiro de Caná, terminando no mar; esta é a herança da tribo dos filhos de Efraim, segundo as suas famílias,

[9] mais as cidades que se separaram para os filhos de Efraim, que estavam no meio da herança dos filhos de Manassés; todas aquelas cidades com suas aldeias.

[10] Não expulsaram aos cananeus que habitavam em Gezer; assim, habitam eles no meio dos efraimitas até ao dia de hoje; porém sujeitos a trabalhos forçados.

Josué 17

A herança da meia tribo de Manassés

[1] Também caiu a sorte à tribo de Manassés, o qual era o primogênito de José. Maquir, o primogênito de Manassés, pai de Gileade, porquanto era homem de guerra, teve Gileade e Basã.

[2] Os mais filhos de Manassés também tiveram a sua parte, segundo as suas famílias, a saber, os filhos de Abiezer, e os filhos de Heleque, e os filhos de Asriel, e os filhos de Siquém, e os filhos de Héfer, e os filhos de Semida; são estes os filhos de Manassés, filho de José, segundo as suas famílias.

[3] Zelofeade, porém, filho de Héfer, filho de Gileade, filho de Maquir, filho de

itään Taanat-Siiloon ja menee sen itäpuolitse Janohaan.

[7] Janohasta se laskeutuu Atarotiin ja Naaraan, sivuaa Jerikoa ja päättyy Jordaniin.

[8] Tappuahista raja kulkee länteen Kaanajoen uomaan ja päättyy mereen. Tämä on efraimilaisten heimon perintöosa heidän sukujensa mukaan.

[9] Lisäksi efraimilaisille erotettiin kaupunkeja manasselaisten perintöosasta, kaikki kaupungit kylineen.

[10] Mutta he eivät karkottaneet kanaanilaisia, jotka asuivat Geserissä. Niinpä kanaanilaisia asuu Efraimin keskuudessa vielä tänäkin päivänä, mutta he joutuvat tekemään pakkotyötä.

Joosuan 17

Manassen heimo

[1] Manassen heimo sai myös arpaosansa, sillä Manasse oli Joosefin esikoinen. Manassen esikoinen Maakir, Gileadin isä, sai Gileadin ja Baasanin, sillä hän oli soturi.

[2] Myös muut manasselaiset saivat osuutensa suvuittain: Abieserin, Heelekin, Asrielin, Sekemin, Heeferin ja Semidan jälkeläiset, jotka ovat Joosefin pojan Manassen miespuoliset jälkeläiset suvuittain.

[3] Mutta Selofhadilla, Heeferin pojalla, joka oli Gileadin poika, tämä Maakirin ja tämä

Manassés, não teve filhos, mas só filhas, cujos nomes são estes: Macla, Noa, Hogla, Milca e Tirza.

Manassen poika, ei ollut poikia vaan ainoastaan tyttäriä. Hänen tyttäriensä nimet olivat Mahla, Nooga, Hogla, Milka ja Tirsa.

4 Estas chegaram diante de Eleazar, o sacerdote, e diante de Josué, filho de Num, e diante dos príncipes, dizendo: O SENHOR ordenou a Moisés que se nos desse herança no meio de nossos irmãos. Pelo que, segundo o dito do SENHOR, Josué lhes deu herança no meio dos irmãos de seu pai.

4He tulivat pappi Eleasarin ja Joosuan, Nuunin pojan, ja päämiesten eteen ja sanoivat: ” Herra käski Mooseksen antaa meille perintöosan veljiemme keskuudesta.” Silloin Joosua antoi heille perintöosan heidän isänsä veljien keskuudesta Herran käskyn mukaisesti.

5 Couberam a Manassés dez quinhões, afora a terra de Gileade e Basã, que está dalém do Jordão;

5 Manassen heimon osuudeksi arvottiin kymmenen osaa sen lisäksi, mitä he olivat saaneet Jordanin tuolta puolelta Gileadin ja Baasanin maasta.

6 porque as filhas de Manassés, no meio de seus filhos, possuíram herança; os outros filhos de Manassés tiveram a terra de Gileade.

6 Manassen tyttäret saivat perintöosan hänen poikiensa keskuudesta, mutta Gileadin maa joutui Manassen muille jälkeläisille.

7 O limite de Manassés foi desde Aser até Micmetate, que está a leste de Siquém; e vai este limite, rumo sul, até aos moradores de En-Tapua.

7Manassen alueen raja kulkee Asserista Mikmetatiin, joka on Sikemin itäpuolella. Sitten raja menee etelään Een-Tappuahin asukkaiden seudulle.

8 Tinha Manassés a terra de Tapua; porém Tapua, ainda que situada no limite de Manassés, era dos filhos de Efraim.

8 Tappuahin maa joutui Manasselle, mutta Manassen rajalla sijaitseva Tappuah efraimilaisille.

9 Então, desce o limite ao ribeiro de Caná. As cidades, entre as de Manassés, ao sul do ribeiro, pertenciam a Efraim; então, o limite de Manassés vai ao norte do ribeiro, terminando no mar.

9 Sitten raja laskeutuu Kaanajoen uomaan. Jokiuoman eteläpuolella Manassen kaupunkien lomassa olevat kaupungit kuuluvat Efraimille. Sen jälkeen Manassen raja kulkee jokiuoman pohjoispuolitse ja päättyy mereen.

[10] Efraim, ao sul, Manassés, ao norte, e o mar é seu limite; pelo norte, tocam em Aser e, pelo oriente, em Issacar.

[10]Eteläpuolinen maa tuli Efraimille ja pohjoispuolinen Manasselle, lännessä rajana on meri. Pohjoisessa Manassen alue rajoittuu Asseriin ja idässä Isaskariin.

[11] Porque, em Issacar e em Aser, tinha Manassés a Bete-Seã e suas vilas, Ibleão e suas vilas, os habitantes de Dor e suas vilas, os habitantes de En-Dor e suas vilas, os habitantes de Taanaque e suas vilas e os habitantes de Megido e suas vilas, a região dos três outeiros.

[11] Isaskarista ja Asserista Manasselle tulivat Beet-Sean ja sen ympäristökaupungit, Jibleam ja sen ympäristökaupungit, Doorin asukkaat ja sen ympäristökaupungit, edelleen Een-Doorin asukkaat ja sen ympäristökaupungit, Taanakin asukkaat ja sen ympäristökaupungit, Megiddon asukkaat ja sen ympäristökaupungit, kolme kukkulaa.

[12] E os filhos de Manassés não puderam expulsar os habitantes daquelas cidades, porquanto os cananeus persistiam em habitar nessa terra.

[12] Manasselaiset eivät kyenneet ottamaan haltuunsa näitä kaupunkeja, vaan kanaanilaisten onnistui jäädä asumaan tälle alueelle.

[13] Sucedeu que, tornando-se fortes os filhos de Israel, sujeitaram aos cananeus a trabalhos forçados, porém não os expulsaram de todo.

[13]Kun israelilaiset voimistuivat, he määräsivät kanaanilaiset työveron alaisiksi eivätkä lainkaan karkottaneet heitä.

Joosefin aluetta laajennetaan

[14] Então, o povo dos filhos de José disse a Josué: Por que me deste por herança uma sorte apenas e um quinhão, sendo eu tão grande povo, visto que o SENHOR até aqui me tem abençoado?

[14]Joosefilaiset sanoivat Joosualle: ”Miksi olet antanut meille perintöosaksi vain yhden arpaosan ja yhden alueen? Mehän olemme suuri kansa, sillä Herra on siunannut meitä aina tähän asti.”

[15] Disse-lhe Josué: Se és grande povo, sobe ao bosque e abre ali clareira na terra dos ferezeus e dos refains, visto que a região montanhosa de Efraim te é estreita demais.

[15] Joosua sanoi heille: ”Kun te kerran olette niin suuri kansa, niin menkää metsiin ja raivatkaa itsellenne paikka perissiläisten ja refalaisten maasta, jos Efraimin vuoristo on teille ahdas.”

[16] Então, disseram os filhos de José: A região montanhosa não nos basta; e todos os cananeus que habitam na terra do vale

[16] Mutta joosefilaiset vastasivat: ”Vuoristo ei riitä meille. Sitä paitsi kaikilla alatasangolla asuvilla kanaanilaisilla on

têm carros de ferro, tanto os que estão em Bete-Seã e suas vilas como os que estão no vale de Jezreel.

raudoitettuja sotavaunuja, sekä niillä, jotka asuvat Beet-Seanissa ja sen ympäristökaupungeissa, että niillä, jotka asuvat Jisreelinlaaksossa.”

17 Falou Josué à casa de José, a Efraim e a Manassés, dizendo: Tu és povo numeroso e forte; não terás uma sorte apenas;

17Silloin Joosua sanoi Joosefin heimolle, Efraimille ja Manasselle: ”Sinä olet lukuisa kansa, ja sinun voimasi on suuri. Ei sinua jätetä yhdelle ainoalle arpaosalle,

18 porém a região montanhosa será tua. Ainda que é bosque, cortá-lo-ás, e até às suas extremidades será todo teu; porque expulsarás os cananeus, ainda que possuem carros de ferro e são fortes.

18 vaan myös vuoristo tulee sinun omaksesi. Koska se on metsäistä seutua, sinun on raivattava se. Se tulee sinun omaksesi reuna-alueitaan myöten, kun karkotat kanaanilaiset, vaikka heillä on raudoitettuja sotavaunuja ja vaikka he ovat voimakkaita.”

Josué 18

O resto da terra dividido em sete partes

1 Reuniu-se toda a congregação dos filhos de Israel em Siló, e ali armaram a tenda da congregação; e a terra estava sujeita diante deles.

2 Dentre os filhos de Israel ficaram sete tribos que ainda não tinham repartido a sua herança.

3 Disse Josué aos filhos de Israel: Até quando sereis remissos em passardes para possuir a terra que o SENHOR, Deus de vossos pais, vos deu?

4 De cada tribo escolhei três homens, para que eu os envie, eles se disponham, e corram a terra, e façam dela um gráfico relativamente à herança das tribos, e se tornem a mim.

Joosuan 18

Joosua arpoo seitsemän heimon alueet Siilossa

1Valloitettuaan maan koko israelilaisten seurakunta kokoontui Siiloon ja pystytti sinne ilmestysmajan.

2Mutta vielä oli israelilaisista jäljellä seitsemän heimoa, joiden perintöosa oli jakamatta.

3 Silloin Joosua sanoi israelilaisille: ”Kuinka kauan te velttoilette ettekä mene ottamaan omaksenne maata, jonka Herra , teidän isienne Jumala, on teille antanut?

4 Nimetkää jokaisesta heimosta kolme miestä, niin minä lähetän heidät kulkemaan kaikkialla maassa ja merkitsemään sen muistiin perintöosien mukaan. Sitten he tulkoot takaisin minun luokseni.

[5] Dividirão a terra em sete partes: Judá ficará no seu território, ao sul, e a casa de José, no seu, ao norte.

[5] Jakakoot he maan seitsemään osaan. Juuda pysyköön alueellaan etelässä, ja Joosefin heimo pysyköön alueellaan pohjoisessa.

[6] Em sete partes fareis o gráfico da terra e mo trareis a mim, para que eu aqui vos lance as sortes perante o SENHOR, nosso Deus.

[6] Ja te merkitkää muistiin maa, ne seitsemän osaa, ja tuokaa selvitys tänne minulle, niin minä heitän teidän puolestanne arpaa täällä Herran , meidän Jumalamme, edessä.

[7] Porquanto os levitas não têm parte entre vós, pois o sacerdócio do SENHOR é a sua parte. Gade, e Rúben, e a meia tribo de Manassés já haviam recebido a sua herança dalém do Jordão, para o oriente, a qual lhes deu Moisés, servo do SENHOR.

[7] Mutta leeviläisillä ei ole maaosuutta teidän keskuudessanne, vaan Herran pappeus on heidän perintöosansa. Gaad ja Ruuben ja toinen puoli Manassen heimoa ovat saaneet Jordanin toiselta eli itäiseltä puolelta perintöosansa, jonka Herran palvelija Mooses heille antoi.”

[8] Dispuseram-se, pois, aqueles homens e se foram, e Josué deu ordem aos que iam levantar o gráfico da terra, dizendo: Ide, correi a terra, levantai-lhe o gráfico e tornai a mim; aqui vos lançarei as sortes perante o SENHOR, em Siló.

[8]Miesten noustessa lähtemään Joosua käski heidän merkitä maa-alueet muistiin. Hän sanoi: ”Menkää ja kierrelkää maata ja merkitkää se muistiin. Palatkaa sitten minun luokseni, niin minä heitän teidän puolestanne arpaa Herran edessä täällä Siilossa.”

[9] Foram, pois, os homens, passaram pela terra, levantaram dela o gráfico, cidade por cidade, em sete partes, num livro, e voltaram a Josué, ao arraial em Siló.

[9] Niin miehet lähtivät ja kulkivat ympäri maata. He merkitsivät sen kaupunkeineen seitsemänä osana kirjaan ja tulivat takaisin Joosuan luo Siilon leiriin.

[10] Então, Josué lhes lançou as sortes em Siló, perante o SENHOR; e ali repartiu Josué a terra, segundo as suas divisões, aos filhos de Israel.

[10] Joosua heitti heidän puolestaan arpaa Siilossa Herran edessä ja jakoi siellä maan israelilaisille heidän osastojensa mukaan.

A herança de Benjamim

Benjaminin heimo

[11] Saiu a sorte da tribo dos filhos de Benjamim, segundo as suas famílias; e o

[11]Ensimmäinen arpa nousi benjaminilaisten heimon suvuille. Heidän arvalla saamansa alue oli Juudan

território da sua sorte caiu entre os filhos de Judá e os filhos de José.

jälkeläisten ja joosefilaisten alueiden välissä.

[12] O seu limite foi para o lado norte desde o Jordão; subia ao lado de Jericó, para o norte, e subia pela montanha, para o ocidente, para terminar no deserto de Bete-Áven.

[12] Heidän pohjoisen puoleinen rajansa lähtee Jordanista, nousee Jerikon pohjoispuolella olevalle harjanteelle ja edelleen lännen puolella olevaan vuoristoon ja päättyy Beet-Aavenin autiomaahan.

[13] E dali passava o limite a Luz, ao lado de Luz (que é Betel), para o sul; descia a Atarote-Adar, ao pé do monte que está do lado sul de Bete-Horom de baixo.

[13] Sieltä raja kulkee Luusiin, Luusin eli Beetelin eteläpuolella olevaan harjanteeseen. Sitten raja laskeutuu Aterot-Addariin lähellä vuorta, joka on Ala-Beet-Hooronin eteläpuolella.

[14] Seguia o limite, e tornava ao lado ocidental, para o sul do monte que está defronte de Bete-Horom, para o sul, e terminava em Quiriate-Baal (que é Quiriate-Jearim), cidade dos filhos de Judá; este era o lado ocidental.

[14]Raja kaartuu ja kääntyy lännen puolella etelään päin vuoresta, joka on vastapäätä Beet-Hooronia, sen eteläpuolella, ja päättyy Kirjat-Baaliin eli Kirjat-Jearimiin, Juudan jälkeläisten kaupunkiin. Tämä on länsiraja.

[15] O lado do sul começava na extremidade oriental de Quiriate-Jearim e seguia até à fonte das águas de Neftoa;

[15] Eteläraja lähtee Kirjat-Jearimin laidasta kohti merta ja jatkuu Neftoahinveden lähteelle.

[16] descia o limite até à extremidade do monte que está defronte do vale do Filho de Hinom, ao norte do vale dos Refains, e descia pelo vale de Hinom do lado dos jebuseus, para o sul; e baixava a En-Rogel;

[16]Sitten raja laskeutuu sen vuoren rinteeseen, joka on vastapäätä Ben-Hinnomin laaksoa Refaiminlaakson pohjoisessa laidassa. Sieltä se laskeutuu Hinnominlaaksoon Jebusilaisharjanteen eteläpuolitse ja edelleen Roogelin lähteelle.

[17] volvia-se para o norte, chegava a En-Semes, de onde passava para Gelilote, que está defronte da subida de Adumim, e descia à pedra de Boã, filho de Rúben;

[17]Pohjoisessa raja kaartuu ja jatkuu Een-Semekseen ja edelleen Gelilotiin, joka on vastapäätä Adummimin solaa, ja laskeutuu Ruubenin pojan, Boohanin, kiveen.

[18] passava pela vertente norte, defronte da planície, e descia à planície.

[19] Depois, passava o limite até ao lado de Bete-Hogla, para o norte, para terminar na baía do mar Salgado, na desembocadura do Jordão, ao sul; este era o limite do sul.

[20] Do lado oriental, o Jordão era o seu limite; esta era a herança dos filhos de Benjamim nos seus limites em redor, segundo as suas famílias.

As cidades de Benjamim

[21] As cidades da tribo dos filhos de Benjamim, segundo as suas famílias, eram: Jericó, Bete-Hogla, Emeque-Quesis,

[22] Bete-Arabá, Zemaraim, Betel,

[23] Avim, Pará, Ofra,

[24] Quefar-Amonai, Ofni e Gaba; ao todo, doze cidades com suas aldeias.

[25] Gibeão, Ramá, Beerote,

[26] Mispa, Cefira, Mosa,

[27] Requém, Irpeel, Tarala,

[28] Zela, Elefe, Jebus (esta é Jerusalém), Gibeá e Quiriate; ao todo, catorze cidades com suas aldeias; esta era a herança dos filhos de Benjamim, segundo as suas famílias.

Josué 19

A herança de Simeão

[1] Saiu a segunda sorte a Simeão, à tribo dos filhos de Simeão, segundo as suas famílias, e foi a sua herança no meio da dos filhos de Judá.

[2] Na herança, tiveram: Berseba, Seba, Molada,

[18]Sieltä se kulkee Arabaa vastapäätä olevan harjanteen pohjoispuolitse ja laskeutuu aromaahan.

[19] Raja kulkee edelleen Beet-Hoglan harjanteen pohjoispuolitse ja päättyy Suolameren pohjoiseen pohjukkaan, Jordanin eteläpäähän. Tämä on eteläraja.

[20] Itärajana on Jordan. Tämä on benjaminilaisten sukujen perintöosa, ja nämä ovat sen ympärillä kulkevat rajat.

[21]Benjaminin heimon sukujen kaupungit ovat Jeriko, Beet-Hogla, Eemek-Kesis,

[22] Beet-Arava, Semaraim, Beetel,

[23] Avvim, Paara, Ofra,

[24] Kefar-Ammoni, Ofni ja Geba – kaksitoista kaupunkia kylineen;

[25] Gibeon, Raama, Beerot,

[26] Mispe, Kefira, Moosa,

[27] Rekem, Jirpeel, Tarala,

[28] Seela, Elef, Jebus eli Jerusalem, Gibeat ja Kirjat – neljätoista kaupunkia kylineen. Tämä on benjaminilaisten sukujen perintöosa.

Joosuan 19

Simeonin heimo

[1]Toinen arpa osui Simeonille, simeonilaisten heimon suvuille. Heidän perintöosansa oli Juudan jälkeläisten perintöosan keskellä.

[2]Heidän perintöosakseen tulivat Beerseba, Seba, Moolada,

[3] Hazar-Sual, Balá, Ezém,
[4] Eltolade, Betul, Horma,
[5] Ziclague, Bete-Marcabote, Hazar-Susa,
[6] Bete-Lebaote e Saruém; ao todo, treze cidades com suas aldeias.
[7] Aim, Rimom, Eter e Asã; ao todo, quatro cidades com suas aldeias.
[8] E todas as aldeias que havia em redor destas cidades, até Baalate-Ber, que é Ramá do Neguebe; esta era a herança da tribo dos filhos de Simeão, segundo as suas famílias.
[9] A herança dos filhos de Simeão se tirou de entre a porção dos filhos de Judá, pois a herança destes era demasiadamente grande para eles, pelo que os filhos de Simeão tiveram a sua herança no meio deles.

A herança de Zebulom

[10] Saiu a terceira sorte aos filhos de Zebulom, segundo as suas famílias. O limite da sua herança ia até Saride.
[11] Subia o seu limite, pelo ocidente, a Marala, tocava em Dabesete e chegava até ao ribeiro que está defronte de Jocneão.
[12] De Saride, dava volta para o oriente, para o nascente do sol, até ao limite de Quislote-Tabor, saía a Daberate, e ia subindo a Jafia;
[13] dali, passava, para o nascente, a Gate-Hefer, a Ete-Cazim, ia a Rimom, que se estendia até Neá,
[14] e, rodeando-a, o limite passava, para o norte, a Hanatom e terminava no vale de Ifta-El.

[3] Hasar-Suual, Baala, Etsem,
[4] Eltolad, Betul, Horma,
[5] Siklag, Beet-Markabot, Hasar-Suusa,
[6] Beet-Lebaot ja Saaruhen – kolmetoista kaupunkia kylineen;
[7] Ain, Rimmon, Eeter ja Aasan – neljä kaupunkia kylineen;
[8] lisäksi kaikki ne kylät, jotka ovat näiden kaupunkien ympärillä aina Baalat-Beeriin, Negevin Raamaan, saakka. Tämä on simeonilaisten heimon, heidän sukujensa, perintöosa.
[9] Simeonilaiset saivat perintöosansa Juudan jälkeläisten osuudesta, sillä Juudan jälkeläisten osuus oli heille itselleen liian suuri, joten simeonilaiset saivat perintöosan heidän perintöosansa alueelta.

Sebulonin heimo

[10] Kolmas arpa nousi sebulonilaisten suvuille. Heidän perintöosansa alue ulottui Saaridiin saakka.
[11] Heidän rajansa nousee länteen päin Maralaan, sivuaa Dabbesetia ja Jokneamin itäpuolella olevaa jokiuomaa.
[12] Raja lähtee Saaridista itään, auringonnousuun päin, Kislot-Taaborin alueelle, jatkuu Daaveratiin ja nousee Jaafiaan.
[13] Sieltä se kulkee edelleen itään, auringonnousuun päin, Gat-Heeferiin ja Eet-Katsiniin, jatkuu Rimmoniin ja kääntyy Neegaan.
[14] Sitten raja kiertää Neegan pohjoispuolitse Hannatoniin ja päättyy Jiftah-Eelin laaksoon.

[15] Ainda Catate, Naalal, Sinrom, Idala e Belém, completando doze cidades com suas aldeias.

[16] Esta era a herança dos filhos de Zebulom, segundo as suas famílias; estas cidades com suas aldeias.

[15] Alueeseen kuuluvat lisäksi Kattat, Nahalal, Simron, Jidala ja Beetlehem . Kaupunkeja kylineen oli kaksitoista.

[16] Tämä on Sebulonin sukujen perintöosa, nämä kaupungit kylineen.

A herança de Issacar

[17] A quarta sorte saiu a Issacar, aos filhos de Issacar, segundo as suas famílias.

[18] O seu território incluía Jezreel, Quesulote, Suném,

[19] Hafaraim, Siom, Anacarate,

[20] Rabite, Quisião, Ebes,

[21] Remete, En-Ganim, En-Hada e Bete-Pasês.

[22] O limite tocava o Tabor, Saazima e Bete-Semes e terminava no Jordão; ao todo, dezesseis cidades com suas aldeias.

[23] Esta era a herança da tribo dos filhos de Issacar, segundo as suas famílias; estas cidades com suas aldeias.

Isaskarin heimo

[17]Neljäs arpa osui Isaskarin heimon suvuille.

[18] Heidän alueellaan olivat Jisreel, Kesullot, Suunem,

[19] Hafaraim, Siion, Anaharat,

[20] Rabbit, Kisjon, Ebes,

[21] Remet, Een-Gannim, Een-Hadda ja Beet-Passes.

[22] Raja sivuaa Taaboria, Sahasimia, Beet-Semestä, ja sitten raja päättyy Jordaniin. Kaupunkeja kylineen oli kuusitoista.

[23] Tämä on Isaskarin heimon sukujen perintöosa, kaupungit kylineen.

A herança de Aser

[24] Saiu a quinta sorte à tribo dos filhos de Aser, segundo as suas famílias.

[25] O seu território incluía Helcate, Hali, Béten, Acsafe,

[26] Alameleque, Amade e Misal; e tocava o Carmelo, para o ocidente, e Sior-Libnate;

[27] volvendo-se para o nascente do sol, Bete-Dagom, tocava Zebulom e o vale de Ifta-El, ao norte de Bete-Emeque e de Neiel, e vinha sair a Cabul, pela esquerda,

[28] Ebrom, Reobe, Hamom e Caná, até à grande Sidom.

Asserin heimo

[24]Viides arpa osui Asserin heimon suvuille.

[25] Heidän alueellaan olivat Helkat, Hali, Beten ja Aksaf,

[26] Alammelek, Amad ja Misal. Lännessä raja sivuaa Karmelia ja Siihor-Libnatia,

[27] kääntyy sitten auringonnousuun päin Beet-Daagoniin. Raja sivuaa Sebulonia ja Jiftah-Eelin laaksoa pohjoisessa sekä Beet-Eemekiä ja Negieliä ja jatkuu Kaabulin pohjoispuolitse

[28] Ebroniin, Rehobiin, Hammoniin ja Kaanaan, aina suureen Siidoniin saakka.

29 Voltava o limite a Ramá e até à forte cidade de Tiro; então, tornava a Hosa, para terminar no mar, na região de Aczibe;

30 também Umá, Afeca e Reobe, completando vinte e duas cidades com suas aldeias.

31 Esta era a herança da tribo dos filhos de Aser, segundo as suas famílias; estas cidades com suas aldeias.

29 Sitten raja kääntyy Raamaan ja kulkee Tyroksen linnoitettuun kaupunkiin saakka. Sieltä raja kääntyy Hoosaan ja päättyy mereen Aksibin seudulla.

30 Alueeseen kuuluvat lisäksi Umma, Afek ja Rehob. Kaupunkeja kylineen oli kaksikymmentäkaksi.

31 Tämä on Asserin heimon sukujen perintöosa, nämä kaupungit kylineen.

A herança de Naftali

32 Saiu a sexta sorte aos filhos de Naftali, segundo as suas famílias.

33 Era o seu limite desde Helefe, do carvalho em Zaananim, Adami-Nequebe, Jabneel, até Lacum e terminava no Jordão.

34 Voltava o limite, pelo ocidente, a Aznote-Tabor, de onde passava a Hucoque; tocava Zebulom, ao sul, e Aser, ao ocidente, e Judá, pelo Jordão, ao nascente do sol.

35 As cidades fortificadas eram: Zidim, Zer, Hamate, Racate, Quinerete,

36 Adamá, Ramá, Hazor,

37 Quedes, Edrei, En-Hazor,

38 Irom, Migdal-El, Horém, Bete-Anate e Bete-Semes; ao todo, dezenove cidades com suas aldeias.

39 Esta era a herança da tribo dos filhos de Naftali, segundo as suas famílias; estas cidades com suas aldeias.

Naftalin heimo

32 Kuudes arpa osui Naftalin heimon suvuille.

33 Heidän rajansa kulkee Heelefistä, Saanannimin tammesta, Adami-Nekebin ja Jabneelin kautta Lakkumiin asti ja päättyy Jordaniin.

34 Raja kääntyy länteen Asnot-Taaboriin, jatkuu sieltä Hukkokiin ja sivuaa etelässä Sebulonia, lännessä Asseria ja idässä Jordania.

35 Linnoitettuja kaupunkeja ovat Siddim, Seer, Hammat, Rakkat, Kinneret,

36 Adama, Raama, Haasor,

37 Kedes, Edrei, Een-Haasor,

38 Jireon, Migdal-Eel, Horem, Beet-Anat ja Beet-Semes, yhdeksäntoista kaupunkia kylineen.

39 Tämä on naftalilaisten heimon sukujen perintöosa, kaupungit kylineen.

A herança de Dã

40 A sétima sorte saiu à tribo dos filhos de Dã, segundo as suas famílias.

Daanin heimo

40 Seitsemäs arpa osui Daanin heimon suvuille.

[41] O território da sua herança incluía Zorá, Estaol, Ir-Semes,

[42] Saalabim, Aijalom, Itla,

[43] Elom, Timna, Ecrom,

[44] Elteque, Gibetom, Baalate,

[45] Jeúde, Benê-Beraque, Gate-Rimom,

[46] Me-Jarcom e Racom, com o território defronte de Jope.

[47] Saiu, porém, pequeno o limite aos filhos de Dã, pelo que subiram os filhos de Dã, e pelejaram contra Lesém, e a tomaram, e a feriram a fio de espada; e, tendo-a possuído, habitaram nela e lhe chamaram Dã, segundo o nome de Dã, seu pai.

[48] Esta era a herança da tribo dos filhos de Dã, segundo as suas famílias; estas cidades com suas aldeias.

A herança de Josué

[49] Acabando, pois, de repartir a terra em herança, segundo os seus territórios, deram os filhos de Israel a Josué, filho de Num, herança no meio deles.

[50] Deram-lhe, segundo o mandado do SENHOR, a cidade que pediu, Timnate-Sera, na região montanhosa de Efraim; reedificou ele a cidade e habitou nela.

[51] Eram estas as heranças que Eleazar, o sacerdote, e Josué, filho de Num, e os cabeças dos pais das famílias repartiram por sorte, em herança, pelas tribos dos filhos de Israel, em Siló, perante o SENHOR, à porta da tenda da congregação. E assim acabaram de repartir a terra.

[41] Heidän perintöosansa alueella olivat Sora, Estaol, Iir-Semes,

[42] Saalabbin, Aijalon, Jitla,

[43] Eelon, Timna, Ekron,

[44] Elteke, Gibbeton, Baalat,

[45] Jehud, Bene-Berak, Gat-Rimmon,

[46] Mee-Jarkon ja Rakkon sekä Jaafoon päin oleva alue.

[47] Daanilaiset kuitenkin menettivät alueensa. Siksi he lähtivät taistelemaan Lesemiä vastaan ja valloittivat sen. He surmasivat miekalla sen asukkaat, ottivat kaupungin omakseen ja asettuivat sinne asumaan. Kantaisänsä Daanin mukaan he antoivat Lesemille nimen Daan.

[48] Tämä on daanilaisten heimon sukujen perintöosa, nämä kaupungit kylineen.

Joosuan perintöosa

[49] Kun israelilaiset olivat saaneet maan jaetuksi perintöosiin rajojen mukaan, he antoivat Joosualle, Nuunin pojalle, perintöosan keskuudestaan.

[50] Herran käskyn mukaisesti he antoivat hänelle kaupungin, jota hän pyysi, Timnat-Serahin Efraimin vuoristossa. Hän rakensi kaupunkia ja asettui sinne asumaan.

[51] Nämä ovat ne perintöosat, jotka pappi Eleasar ja Joosua, Nuunin poika, sekä israelilaisten heimojen perhekuntapäämiehet jakoivat arvalla Herran edessä ilmestysmajan ovella Siilossa. Näin he veivät päätökseen maan jakamisen.

Josué 20

Estabelecem-se as cidades de refúgio

1 Disse mais o SENHOR a Josué:

2 Fala aos filhos de Israel: Apartai para vós outros as cidades de refúgio de que vos falei por intermédio de Moisés;

3 para que fuja para ali o homicida que, por engano, matar alguma pessoa sem o querer; para que vos sirvam de refúgio contra o vingador do sangue.

4 E, fugindo para alguma dessas cidades, pôr-se-á à porta dela e exporá o seu caso perante os ouvidos dos anciãos da tal cidade; então, o tomarão consigo na cidade e lhe darão lugar, para que habite com eles.

5 Se o vingador do sangue o perseguir, não lhe entregarão nas mãos o homicida, porquanto feriu a seu próximo sem querer e não o aborrecia dantes.

6 Habitará, pois, na mesma cidade até que compareça em juízo perante a congregação, até que morra o sumo sacerdote que for naqueles dias; então, tornará o homicida e voltará à sua cidade e à sua casa, à cidade de onde fugiu.

7 Designaram, pois, solenemente, Quedes, na Galiléia, na região montanhosa de Naftali, e Siquém, na região montanhosa de Efraim, e Quiriate-Arba, ou seja, Hebrom, na região montanhosa de Judá.

8 Dalém do Jordão, na altura de Jericó, para o oriente, designaram Bezer, no

Joosuan 20

Kuusi turvakaupunkia

1Sitten Herra puhui Joosualle:

2 ”Sano israelilaisille: Määrätkää itsellenne turvakaupungit, joista minä olen puhunut teille Mooseksen kautta.

3Niihin voisi paeta tappaja, joka vahingossa, tahtomattaan, on surmannut jonkun. Olkoot ne teillä turvapaikkoina verenkostajalta.

4 Kun joku pakenee johonkin näistä kaupungeista, hänen tulee pysähtyä kaupungin portille ja puhua asiansa kaupungin vanhimmille. Heidän on otettava hänet luokseen kaupunkiin ja annettava hänelle paikka, jossa hän saa asua heidän luonaan.

5 Jos verenkostaja ajaa häntä takaa, älkööt he luovuttako tappajaa tämän käsiin, koska hän tahtomattaan tappoi lähimmäisensä, tätä ennestään vihaamatta.

6 Asukoon hän siinä kaupungissa, kunnes on ollut tuomiolla seurakunnan edessä ja aina silloisen virassa olevan ylipapin kuolemaan saakka. Sitten tappaja saa palata omaan kaupunkiinsa ja kotiinsa, siihen kaupunkiin, josta oli paennut.”

7 Niin israelilaiset pyhittivät Kedeksen Galileasta, Naftalin vuoristosta, Sikemin Efraimin vuoristosta ja Kirjat-Arban eli Hebronin Juudan vuoristosta.

8 Jordanin toiselta puolelta, itään päin Jerikosta, he määräsivät

deserto, no planalto da tribo de Rúben; e Ramote, em Gileade, da tribo de Gade; e Golã, em Basã, da tribo de Manassés.

turvakaupungeiksi Beserin Ruubenin heimon alueelta, autiomaan tasangolta, Raamotin Gaadin heimon alueelta Gileadista ja Goolanin Manassen heimon alueelta Baasanista.

[9] São estas as cidades que foram designadas para todos os filhos de Israel e para o estrangeiro que habitava entre eles; para que se refugiasse nelas todo aquele que, por engano, matasse alguma pessoa, para que não morresse às mãos do vingador do sangue, até comparecer perante a congregação.

[9]Nämä ovat ne turvakaupungit, jotka oli tarkoitettu pakopaikaksi jokaiselle israelilaiselle ja heidän keskuudessaan asuvalle muukalaiselle. Niihin voi paeta jokainen, joka vahingossa oli surmannut jonkun, ettei hän joutuisi kuolemaan verenkostajan käden kautta, ennen kuin olisi ollut tuomiolla seurakunnan edessä.

Josué 21

As cidades dos levitas

1 Crônicas 6.54-81

[1] Então, se chegaram os cabeças dos pais dos levitas a Eleazar, o sacerdote, e a Josué, filho de Num, e aos cabeças dos pais das tribos dos filhos de Israel;

[2] e falaram-lhes em Siló, na terra de Canaã, dizendo: O SENHOR ordenou, por intermédio de Moisés, que se nos dessem cidades para habitar e os seus arredores para os nossos animais.

[3] E os filhos de Israel deram aos levitas, da sua herança, segundo o mandado do SENHOR, estas cidades e os seus arredores.

[4] Caiu a sorte pelas famílias dos coatitas. Assim, os filhos de Arão, o sacerdote, que eram dos levitas, tiveram, por sorte, da tribo de Judá, da tribo de Simeão e da tribo de Benjamim treze cidades.

Joosuan 21

Leeviläiskaupungit

[1]Leeviläisten perhekuntapäämiehet tulivat pappi Eleasarin ja Joosuan, Nuunin pojan, sekä israelilaisten heimojen perhekuntapäämiesten eteen

[2] Siilossa, Kanaaninmaassa, ja sanoivat heille: ” Herra käski Mooseksen kautta antaa meille kaupunkeja asuaksemme niissä ja niiden laidunmaat karjaamme varten.”

[3]Niin israelilaiset antoivat leeviläisille perintöosastaan Herran käskyn mukaan seuraavat kaupungit laidunmaineen:

[4] Ensimmäinen arpa osui kehatilaisten suvuille, niin että leeviläisistä pappi Aaronin jälkeläiset saivat Juudan heimolta, Simeonin heimolta ja

Benjaminin heimolta kolmetoista kaupunkia.

5 Os outros filhos de Coate tiveram, por sorte, das famílias da tribo de Efraim, da tribo de Dã e da meia tribo de Manassés dez cidades.

5Muut kehatilaiset saivat arvalla Efraimin heimon suvuilta, Daanin heimolta ja puolelta Manassen heimoa kymmenen kaupunkia.

6 Os filhos de Gérson tiveram, por sorte, das famílias da tribo de Issacar, da tribo de Aser, da tribo de Naftali e da meia tribo de Manassés, em Basã, treze cidades.

6Geersonilaiset saivat arvalla kolmetoista kaupunkia Isaskarin heimon suvuilta, Asserin heimolta ja Naftalin heimolta sekä Manassen heimon toiselta puoliskolta Baasanista.

7 Os filhos de Merari tiveram, por sorte, segundo as suas famílias, da tribo de Rúben, da tribo de Gade e da tribo de Zebulom doze cidades.

7Merarilaisten suku sai Ruubenin heimolta, Gaadin heimolta ja Sebulonin heimolta kaksitoista kaupunkia.

8 Deram os filhos de Israel aos levitas estas cidades e os seus arredores, por sorte, como o SENHOR ordenara por intermédio de Moisés.

8 Nämä kaupungit laidunmaineen israelilaiset antoivat arvalla leeviläisille, niin kuin Herra oli Mooseksen kautta käskenyt.

9 Deram mais, da tribo dos filhos de Judá e da tribo dos filhos de Simeão, estas cidades que, nominalmente, foram designadas,

9Juudan jälkeläisten heimon ja simeonilaisten heimon alueelta annettiin seuraavat nimeltä mainitut kaupungit:

10 para que fossem dos filhos de Arão, das famílias dos coatitas, dos filhos de Levi, porquanto a primeira sorte foi deles.

10 Kehatilaisten sukuihin kuuluville leeviläisille, Aaronin jälkeläisille – koska arpa tuli heille ensin –

11 Assim, lhes deram Quiriate-Arba (Arba era pai de Anaque), que é Hebrom, na região montanhosa de Judá, e, em torno dela, os seus arredores.

11annettiin Kirjat-Arba, anakilaisten kantaisän Arban kaupunki eli Hebron Juudan vuoristosta, ja sen ympärillä olevat laidunmaat.

12 Porém o campo da cidade, com suas aldeias, deram a Calebe, filho de Jefoné, por sua possessão.

12Mutta kaupungin peltomaat kylineen annettiin Kaalebin, Jefunnen pojan, omaisuudeksi.

[13] Assim, aos filhos de Arão, o sacerdote, deram Hebrom, cidade de refúgio do homicida, com seus arredores, Libna com seus arredores,

[14] Jatir com seus arredores, Estemoa com seus arredores,

[15] Holom com seus arredores, Debir com seus arredores,

[16] Aim com seus arredores, Jutá com seus arredores e Bete-Semes com seus arredores; ao todo, nove cidades dessas duas tribos.

[17] Da tribo de Benjamim, deram Gibeão com seus arredores, Gaba com seus arredores,

[18] Anatote com seus arredores e Almom com seus arredores; ao todo, quatro cidades.

[19] Total das cidades dos sacerdotes, filhos de Arão: treze cidades com seus arredores.

[20] As mais famílias dos levitas de Coate tiveram as cidades da sua sorte da tribo de Efraim.

[21] Deram-lhes Siquém, cidade de refúgio do homicida, com seus arredores, na região montanhosa de Efraim, Gezer com seus arredores,

[22] Quibzaim com seus arredores e Bete-Horom com seus arredores; ao todo, quatro cidades.

[23] Da tribo de Dã, deram Elteque com seus arredores, Gibetom com seus arredores,

[13]Pappi Aaronin jälkeläisille annettiin tappajan turvakaupunki Hebron laidunmaineen, Libna laidunmaineen,

[14]Jattir laidunmaineen, Estemoa laidunmaineen,

[15] Hoolon laidunmaineen, Debir laidunmaineen,

[16] Ain laidunmaineen, Jutta laidunmaineen ja Beet-Semes laidunmaineen – yhdeksän kaupunkia näiltä kahdelta heimolta.

[17]Benjaminin heimon alueelta heille annettiin Gibeon laidunmaineen, Geba laidunmaineen,

[18] Anatot laidunmaineen ja Almon laidunmaineen – neljä kaupunkia.

[19] Pappien, Aaronin jälkeläisten, kaupunkeja oli kaikkiaan kolmetoista ja niiden laidunmaat.

[20]Muut kehatilaiset, leeviläisiin kuuluvat kehatilaissuvut, saivat arvalla kaupunkeja Efraimin heimolta.

[21] Heille annettiin tappajan turvakaupunki Sikem laidunmaineen Efraimin vuoristosta, Geser laidunmaineen,

[22] Kibsaim laidunmaineen ja Beet-Hooron laidunmaineen – neljä kaupunkia,

[23] Daanin heimon alueelta Elteke laidunmaineen, Gibbeton laidunmaineen,

[24] Aijalom com seus arredores e Gate-Rimom com seus arredores; ao todo, quatro cidades.

[24] Aijalon laidunmaineen ja Gat-Rimmon laidunmaineen – neljä kaupunkia,

[25] Da meia tribo de Manassés, deram Taanaque com seus arredores e Gate-Rimom com seus arredores; ao todo, duas cidades.

[25] Manassen heimon toisen puolen alueelta Taanak laidunmaineen ja Gat-Rimmon laidunmaineen – kaksi kaupunkia.

[26] Total: dez cidades com seus arredores, para as famílias dos demais filhos de Coate.

[26] Kaikki nämä kymmenen kaupunkia laidunmaineen annettiin lopuille kehatilaissuvuille.

[27] Aos filhos de Gérson, das famílias dos levitas, deram, em Basã, da tribo de Manassés, Golã, a cidade de refúgio para o homicida, com seus arredores, e Beesterá com seus arredores; ao todo, duas cidades.

[27] Leeviläisten sukuihin kuuluvat geersonilaiset saivat toiselta puolelta Manassen heimoa tappajan turvakaupungin Goolanin laidunmaineen Baasanista ja Beesteran laidunmaineen – kaksi kaupunkia,

[28] Da tribo de Issacar, deram Quisião com seus arredores, Daberate com seus arredores,

[28] Isaskarin heimolta Kisjonin laidunmaineen, Daaveratin laidunmaineen,

[29] Jarmute com seus arredores e En-Ganim com seus arredores; ao todo, quatro cidades.

[29] Jarmutin laidunmaineen ja Een-Gannimin laidunmaineen – neljä kaupunkia,

[30] Da tribo de Aser, deram Misal com seus arredores, Abdom com seus arredores,

[30] Asserin heimolta Misalin laidunmaineen, Abdonin laidunmaineen,

[31] Helcate com seus arredores e Reobe com seus arredores; ao todo, quatro cidades.

[31] Helkatin laidunmaineen ja Rehobin laidunmaineen – neljä kaupunkia,

[32] Da tribo de Naftali, deram, na Galiléia, Quedes, cidade de refúgio para o homicida, com seus arredores, Hamote-Dor com seus arredores e Cartã com seus arredores; ao todo, três cidades.

[32] Naftalin heimolta tappajan turvakaupungin Kedeksen laidunmaineen Galileasta, Hammot-Doorin laidunmaineen ja Kartanin laidunmaineen – kolme kaupunkia.

[33] Total das cidades dos gersonitas, segundo as suas famílias: treze cidades com seus arredores.

[33] Geersonilaisten sukujen kaupunkeja oli kaikkiaan kolmetoista kaupunkia laidunmaineen.

34 Às famílias dos demais levitas dos filhos de Merari deram, da tribo de Zebulom, Jocneão com seus arredores, Cartá com seus arredores,
35 Dimna com seus arredores e Naalal com seus arredores; ao todo, quatro cidades.
36 Da tribo de Rúben, deram Bezer com seus arredores, Jaza com seus arredores,
37 Quedemote com seus arredores e Mefaate com seus arredores; ao todo, quatro cidades.
38 Da tribo de Gade, deram, em Gileade, Ramote, cidade de refúgio para o homicida, com seus arredores, Maanaim com seus arredores,
39 Hesbom com seus arredores e Jazer com seus arredores; ao todo, quatro cidades.
40 Todas estas cidades tocaram por sorte aos filhos de Merari, segundo as suas famílias, que ainda restavam das famílias dos levitas: doze cidades.
41 As cidades, pois, dos levitas, no meio da herança dos filhos de Israel, foram, ao todo, quarenta e oito cidades com seus arredores;
42 cada uma das quais com seus arredores em torno de si; assim foi com todas estas cidades.
43 Desta maneira, deu o SENHOR a Israel toda a terra que jurara dar a seus pais; e a possuíram e habitaram nela.

34Merarilaisten suvut, jotka myös kuuluivat leeviläisiin, saivat Sebulonin heimolta Jokneamin laidunmaineen, Kartan laidunmaineen,
35 Dimnan laidunmaineen ja Nahalalin laidunmaineen – neljä kaupunkia;
36 [Ruubenin heimon alueelta Beserin laidunmaineen, Jahatsin laidunmaineen,
37 Kedemotin laidunmaineen ja Meefaatin laidunmaineen – neljä kaupunkia;]
38 Gaadin heimolta tappajan turvakaupungin Raamotin laidunmaineen Gileadista, Mahanaimin laidunmaineen,
39 Hesbonin laidunmaineen ja Jaeserin laidunmaineen – yhteensä neljä kaupunkia.
40 Näitä kaupunkeja, jotka arvottiin jäljellä oleville merarilaisten sukuun kuuluville leeviläisille, oli kaikkiaan kaksitoista kaupunkia.
41 Kaikkiaan leeviläisten kaupunkeja oli israelilaisten hallussa olevalla alueella neljäkymmentäkahdeksan kaupunkia laidunmaineen.
42Näihin kaupunkeihin kuuluivat itse kaupunki ja sen ympärillä olevat laidunmaat. Sellaisia olivat kaikki nämä kaupungit.

Herran lupaukset toteutuvat

43Niin Herra antoi Israelille koko sen maan, jonka hän oli vannonut antavansa heidän isilleen. He ottivat sen omakseen ja asettuivat siihen asumaan.

[44] O SENHOR lhes deu repouso em redor, segundo tudo quanto jurara a seus pais; nenhum de todos os seus inimigos resistiu diante deles; a todos eles o SENHOR lhes entregou nas mãos.

[45] Nenhuma promessa falhou de todas as boas palavras que o SENHOR falara à casa de Israel; tudo se cumpriu.

[44] Herraantoi heidän päästä rauhaan kaikkialla, aivan niin kuin hän valalla vannoen oli luvannut heidän isilleen. Yksikään heidän vihollisistaan ei kestänyt heidän edessään, vaan Herra antoi kaikki heidän vihollisensa heidän käsiinsä.

[45]Eikä yksikään niistä lupauksista, jotka Herra oli antanut Israelin kansalle, jäänyt täyttymättä, vaan ne kaikki toteutuivat.

Josué 22

Josué abençoa e manda para casa as duas tribos e meia

[1] Então, Josué chamou os rubenitas, os gaditas e a meia tribo de Manassés

[2] e lhes disse: Tendes guardado tudo quando vos ordenou Moisés, servo do SENHOR, e também a mim me tendes obedecido em tudo quando vos ordenei.

[3] A vossos irmãos, durante longo tempo, até ao dia de hoje, não desamparastes; antes, tivestes o cuidado de guardar o mandamento do SENHOR, vosso Deus.

[4] Tendo o SENHOR, vosso Deus, dado repouso a vossos irmãos, como lhes havia prometido, voltai-vos, pois, agora, e ide-vos para as vossas tendas, à terra da vossa possessão, que Moisés, servo do SENHOR, vos deu dalém do Jordão.

[5] Tende cuidado, porém, de guardar com diligência o mandamento e a lei que Moisés, servo do SENHOR, vos ordenou: que ameis o SENHOR, vosso Deus, andeis

Joosuan 22

LOPPUKEHOTUKSIA

Joosua lähettää itäiset heimot kotiin

[1]Sitten Joosua kutsui koolle ruubenilaiset, gaadilaiset ja toisen puolen Manassen heimoa

[2] ja sanoi heille: ”Te olette noudattaneet kaikkea, mitä Herran palvelija Mooses on käskenyt teidän noudattaa, ja olette totelleet minua kaikessa, mitä olen käskenyt teidän tehdä.

[3]Te ette ole jättäneet veljiänne koko tänä pitkänä aikana tähän päivään asti vaan olette noudattaneet Herran , teidän Jumalanne, käskyä.

[4] Nyt Herra , teidän Jumalanne, on suonut veljienne päästä rauhaan, niin kuin hän heille puhui. Palatkaa nyt ja menkää teltoillenne, perintömaahanne, jonka Herran palvelija Mooses antoi teille Jordanin toiselta puolelta.

[5]Pitäkää vain hyvin tarkasti huoli siitä, että noudatatte Herran palvelijan Mooseksen teille antamaa käskyä ja opetusta: Rakastakaa Herraa , teidän

em todos os seus caminhos, guardeis os seus mandamentos, e vos achegueis a ele, e o sirvais de todo o vosso coração e de toda a vossa alma.

Jumalaanne, vaeltakaa kaikessa hänen teitään, noudattakaa hänen käskyjään, riippukaa hänessä kiinni ja palvelkaa häntä kaikesta sydämestänne ja kaikesta sielustanne.”

6 Assim, Josué os abençoou e os despediu; e eles se foram para as suas tendas.

6Sitten Joosua siunasi heidät ja päästi heidät menemään, ja he menivät teltoilleen.

7 Ora, Moisés dera herança em Basã à meia tribo de Manassés; porém à outra metade deu Josué entre seus irmãos, daquém do Jordão, para o ocidente. E Josué, ao despedi-los para as suas tendas, os abençoou

7Toiselle puolelle Manassen heimoa Mooses oli antanut maata Baasanista ja toiselle puolelle Joosua antoi maata Jordanin länsipuolelta, samoin kuin heidän veljilleen. Ennen kuin Joosua päästi heidät menemään teltoilleen, hän siunasi heidät

8 e lhes disse: Voltais às vossas tendas com grandes riquezas, com muitíssimo gado, prata, ouro, bronze, ferro e muitíssima roupa; reparti com vossos irmãos o despojo dos vossos inimigos.

8ja sanoi heille: ”Palatkaa teltoillenne ja viekää mukananne suuret rikkaudet ja suuret määrät karjaa, hopeaa, kultaa, kuparia, rautaa ja vaatteita ja jakakaa veljienne kanssa vihollisilta saamanne saalis.”

9 Assim, os filhos de Rúben, os filhos de Gade e a meia tribo de Manassés voltaram e se retiraram dos filhos de Israel em Siló, que está na terra de Canaã, para se irem à terra de Gileade, à terra da sua possessão, de que foram feitos possuidores, segundo o mandado do SENHOR, por intermédio de Moisés.

9Ruubenilaiset, gaadilaiset ja toinen puoli Manassen heimoa lähtivät paluumatkalle israelilaisten luota Siilosta, joka on Kanaaninmaassa, mennäkseen Gileadin maahan, perintömaahan, jonka he olivat saaneet omakseen Herran Moosekselle antaman käskyn mukaan.

O altar junto ao Jordão

10 Vindo eles para os limites pegados ao Jordão, na terra de Canaã, ali os filhos de Rúben, os filhos de Gade e a meia tribo de Manassés edificaram um altar junto ao Jordão, altar grande e vistoso.

Alttari Jordanin rannalla

10Kun ruubenilaiset, gaadilaiset ja toinen puoli Manassen heimoa tulivat Jordanin Gelilotiin, joka on Kanaaninmaassa, he rakensivat sinne Jordanin rannalle alttarin, suuren alttarin, joka näkyi kauas.

[11] Os filhos de Israel ouviram dizer: Eis que os filhos de Rúben, os filhos de Gade e a meia tribo de Manassés edificaram um altar defronte da terra de Canaã, nos limites pegados ao Jordão, do lado dos filhos de Israel.

[12] Ouvindo isto os filhos de Israel, ajuntou-se toda a congregação dos filhos de Israel em Siló, para saírem à peleja contra eles.

[13] E aos filhos de Rúben, aos filhos de Gade e à meia tribo de Manassés enviaram os filhos de Israel, para a terra de Gileade, Finéias, filho de Eleazar, o sacerdote,

[14] e dez príncipes com ele, de cada casa paterna um príncipe de todas as tribos de Israel; e cada um era cabeça da casa de seus pais entre os grupos de milhares de Israel.

[15] Indo eles aos filhos de Rúben, aos filhos de Gade e à meia tribo de Manassés, à terra de Gileade, falaram-lhes, dizendo:

[16] Assim diz toda a congregação do SENHOR: Que infidelidade é esta, que cometestes contra o Deus de Israel, deixando, hoje, de seguir o SENHOR, edificando-vos um altar, para vos rebelardes contra o SENHOR?

[17] Acaso, não nos bastou a iniqüidade de Peor, de que até hoje não estamos ainda purificados, posto que houve praga na congregação do SENHOR,

[18] para que, hoje, abandoneis o SENHOR? Se, hoje, vos rebelais contra o SENHOR,

[11] Israelilaiset kuulivat puhuttavan, että ruubenilaiset, gaadilaiset ja toinen puoli Manassen heimoa olivat rakentaneet alttarin Kanaaninmaan rajalle israelilaisten puolelle Jordanin Gelilotiin.

[12] Sen kuultuaan koko israelilaisten seurakunta kokoontui Siiloon lähteäkseen sotaan näitä heimoja vastaan.

[13] Israelilaiset lähettivät pappi Piinehasin, Eleasarin pojan, ruubenilaisten ja gaadilaisten ja Manassen heimon toisen puolen luo Gileadin maahan.

[14] Hänen kanssaan lähti kymmenen ruhtinasta, yksi ruhtinas kustakin sukukunnasta, kaikista Israelin heimoista. Kukin heistä oli perhekuntapäämies Israelin tuhansien joukossa.

[15] Nämä tulivat ruubenilaisten, gaadilaisten ja Manassen heimon toisen puolen luo Gileadin maahan ja sanoivat heille:

[16] ”Näin sanoo koko Herran seurakunta: Mitä onkaan tämä uskottomuus, jota te harjoitatte Israelin Jumalaa kohtaan, kun te tänä päivänä käännytte pois Herrasta rakentamalla itsellenne alttarin kapinoidaksenne Herraa vastaan.

[17] Oliko meille liian vähäinen Peorin rikos, josta emme ole puhdistautuneet vielä tänäkään päivänä ja jonka vuoksi rangaistus kohtasi Herran seurakuntaa?

[18] Siitä huolimatta te nyt käännytte pois Herrasta ! Ja kun te tänään kapinoitte Herraa vastaan, niin

amanhã, se irará contra toda a congregação de Israel.

[19] Se a terra da vossa herança é imunda, passai-vos para a terra da possessão do SENHOR, onde habita o tabernáculo do SENHOR, e tomai possessão entre nós; não vos rebeleis, porém, contra o SENHOR, nem vos rebeleis contra nós, edificando-vos altar, afora o altar do SENHOR, nosso Deus.

[20] Não cometeu Acã, filho de Zera, infidelidade no tocante às coisas condenadas? E não veio ira sobre toda a congregação de Israel? Pois aquele homem não morreu sozinho na sua iniqüidade.

[21] Então, responderam os filhos de Rúben, os filhos de Gade e a meia tribo de Manassés e disseram aos cabeças dos grupos de milhares de Israel:

[22] O Poderoso, o Deus, o SENHOR, o Poderoso, o Deus, o SENHOR, ele o sabe, e Israel mesmo o saberá. Se foi em rebeldia ou por infidelidade contra o SENHOR, hoje, não nos preserveis.

[23] Se edificamos altar para nos apartarmos do SENHOR, ou para, sobre ele, oferecermos holocausto e oferta de manjares, ou, sobre ele, fazermos oferta pacífica, o SENHOR mesmo de nós o demande.

[24] Pelo contrário, fizemos por causa da seguinte preocupação: amanhã vossos

huomenna hän vihastuu koko Israelin seurakuntaan.

[19] Mutta jos teidän perintömaanne on saastainen, tulkaa Herran perintömaahan, jossa on Herran asumus, ja ottakaa itsellenne perintömaa meidän keskuudestamme. Älkää kapinoiko Herraa vastaan älkääkä meitä vastaan rakentamalla itsellenne alttarin Herran , meidän Jumalamme, alttarin lisäksi.

[20] Eikö silloin, kun Aakan, Serahin poika, oli uskoton ja anasti tuhon omaksi vihittyä, viha kohdannut koko Israelin seurakuntaa, vaikka Aakan oli vain yksi mies? Eikö hän tuhoutunut oman rikoksensa tähden!”

[21]Silloin ruubenilaiset, gaadilaiset ja toinen puoli Manassen heimoa vastasivat Israelin heimojen päämiehille:

[22] ”Jumala, Herra Jumala,
Jumala, Herra Jumala, hän tietää, ja myös Israel itse tietäköön! Älköön Herra pelastako meitä tänä päivänä, jos kapinamielessä tai uskottomuudesta Herraa kohtaan

[23] olemme rakentaneet tämän alttarin kääntyäksemme pois Herrasta , uhrataksemme sen päällä polttouhreja ja ruokauhreja tai toimittaaksemme sen päällä yhteysuhreja. Herra itse vaatikoon meidät siitä tilille.

[24] Me olemme tehneet tämän, koska olimme huolissamme siitä, että teidän

filhos talvez dirão a nossos filhos: Que tendes vós com o SENHOR, Deus de Israel?

lapsenne vastaisuudessa voisivat sanoa meidän lapsillemme: 'Mitä teillä on tekemistä Herran , Israelin Jumalan, kanssa?

25 Pois o SENHOR pôs o Jordão por limite entre nós e vós, ó filhos de Rúben e filhos de Gade; não tendes parte no SENHOR; e, assim, bem poderiam os vossos filhos apartar os nossos do temor do SENHOR.

25 Herra on pannut Jordanin rajaksi meidän välillemme, te ruubenilaiset ja gaadilaiset. Teillä ei ole mitään osuutta Herraan .' Ja niin teidän lapsenne voisivat saada meidän lapsemme luopumaan Herran pelosta.

26 Pelo que dissemos: preparemo-nos, edifiquemos um altar, não para holocausto, nem para sacrifício,

26 Siksi me sanoimme: Rakentakaamme alttari, ei polttouhria eikä teurasuhria varten,

27 mas, para que entre nós e vós e entre as nossas gerações depois de nós, nos seja testemunho, e possamos servir ao SENHOR diante dele com os nossos holocaustos, e os nossos sacrifícios, e as nossas ofertas pacíficas; e para que vossos filhos não digam amanhã a nossos filhos: Não tendes parte no SENHOR.

27 vaan olemaan todistajana meidän ja teidän sekä myös meidän jälkipolviemme välillä siitä, että me palvelemme Herraa hänen edessään polttouhreillamme, teurasuhreillamme ja yhteysuhreillamme. Silloin teidän lapsenne vastaisuudessa eivät voisi sanoa meidän lapsillemme: 'Teillä ei ole mitään osuutta Herraan .'

28 Pelo que dissemos: quando suceder que, amanhã, assim nos digam a nós e às nossas gerações, então, responderemos: vede o modelo do altar do SENHOR que fizeram nossos pais, não para holocausto, nem para sacrifício, mas para testemunho entre nós e vós.

28 Sen tähden me sanoimme: 'Jos he vastaisuudessa sanovat näin meille ja meidän jälkipolvillemme, me vastaamme: Katsokaa Herran alttarin mallia, jonka meidän esi-isämme ovat tehneet, ei polttouhria eikä teurasuhria varten, vaan olemaan todistajana meidän ja teidän välillä.'

29 Longe de nós o rebelarmo-nos contra o SENHOR e deixarmos, hoje, de seguir o SENHOR, edificando altar para holocausto, oferta de manjares ou

29 Pois se meistä, että kapinoisimme Herraa vastaan ja kääntyisimme tänä päivänä pois Herrasta rakentamalla jonkin muun alttarin polttouhria, ruokauhria ja

sacrifício, afora o altar do SENHOR, nosso Deus, que está perante o seu tabernáculo.

[30] Ouvindo, pois, Finéias, o sacerdote, e os príncipes da congregação, e os cabeças dos grupos de milhares de Israel que com ele estavam as palavras que disseram os filhos de Rúben, os filhos de Gade e os filhos de Manassés, deram-se por satisfeitos.

[31] E disse Finéias, filho de Eleazar, o sacerdote, aos filhos de Rúben, aos filhos de Gade e aos filhos de Manassés: Hoje, sabemos que o SENHOR está no meio de nós, porquanto não cometestes infidelidade contra o SENHOR; agora, livrastes os filhos de Israel da mão do SENHOR.

[32] Finéias, filho do sacerdote Eleazar, e os príncipes, deixando os filhos de Rúben e os filhos de Gade, voltaram da terra de Gileade para a terra de Canaã, aos filhos de Israel, e deram-lhes conta de tudo.

[33] Com esta resposta deram-se por satisfeitos os filhos de Israel, os quais bendisseram a Deus; e não falaram mais de subir a pelejar contra eles, para destruírem a terra em que habitavam os filhos de Rúben e os filhos de Gade.

[34] Os filhos de Rúben e os filhos de Gade chamaram o altar de Testemunho, porque disseram: É um testemunho entre nós de que o SENHOR é Deus.

Josué 23

Josué exorta o povo a observar a Lei do Senhor

teurasuhria varten kuin Herran , meidän Jumalamme, alttarin, joka on hänen asumuksensa edessä!”

[30]Kun pappi Piinehas ja hänen kanssaan olevat kansan ruhtinaat, Israelin heimojen päämiehet, kuulivat, mitä ruubenilaiset, gaadilaiset ja manasselaiset puhuivat, se oli heille mieleen.

[31] Pappi Piinehas, Eleasarin poika, sanoi ruubenilaisille, gaadilaisille ja manasselaisille: ”Nyt me tiedämme, että Herra on meidän keskellämme, koska te ette ole menetelleet uskottomasti Herraa kohtaan. Näin te olette pelastaneet israelilaiset Herran vihalta .”

[32] Sen jälkeen pappi Piinehas, Eleasarin poika, ja ruhtinaat palasivat Gileadin maasta, ruubenilaisten ja gaadilaisten luota, takaisin Kanaaninmaahan israelilaisten luo ja toivat heille tämän tiedon.

[33] Se oli israelilaisille mieleen, ja he ylistivät Jumalaa eivätkä he enää sanoneet lähtevänsä sotaan veljiään vastaan hävittämään sitä maata, jossa ruubenilaiset ja gaadilaiset asuivat.

[34] Ruubenilaiset ja gaadilaiset antoivat alttarille nimen ”Todistaja meidän välillämme, että Herra on Jumala”.

Joosuan 23

Joosuan jäähyväispuhe

[1] Passado muito tempo depois que o SENHOR dera repouso a Israel de todos os seus inimigos em redor, e sendo Josué já velho e entrado em dias,

[2] chamou Josué a todo o Israel, os seus anciãos, os seus cabeças, os seus juízes e os seus oficiais e disse-lhes: Já sou velho e entrado em dias,

[3] e vós já tendes visto tudo quanto fez o SENHOR, vosso Deus, a todas estas nações por causa de vós, porque o SENHOR, vosso Deus, é o que pelejou por vós.

[4] Vede aqui que vos fiz cair em sorte às vossas tribos estas nações que restam, juntamente com todas as nações que tenho eliminado, umas e outras, desde o Jordão até ao mar Grande, para o pôr-do-sol.

[5] O SENHOR, vosso Deus, as afastará de vós e as expulsará de vossa presença; e vós possuireis a sua terra, como o SENHOR, vosso Deus, vos prometeu.

[6] Esforçai-vos, pois, muito para guardardes e cumprirdes tudo quanto está escrito no Livro da Lei de Moisés, para que dela não vos aparteis, nem para a direita nem para a esquerda;

[7] para que não vos mistureis com estas nações que restaram entre vós. Não façais menção dos nomes de seus deuses, nem por eles façais jurar, nem os sirvais, nem os adoreis.

[1]Pitkän ajan kuluttua, kun Herra oli suonut Israelille rauhan kaikilta sen ympärillä asuvilta vihollisilta ja kun Joosua oli jo vanha ja ikääntynyt,

[2]hän kutsui koko Israelin, sen vanhimmat, päämiehet, tuomarit ja johtomiehet, ja sanoi heille: ”Minä olen tullut vanhaksi ja iäkkääksi.

[3]Te olette itse nähneet kaiken, mitä Herra , teidän Jumalanne, on tehnyt kaikille noille kansoille teidän tähtenne, sillä Herra , teidän Jumalanne, on itse sotinut teidän puolestanne.

[4]Katsokaa, minä olen arponut teille perintöosaksi kansat, jotka vielä ovat jääneet jäljelle teidän heimojenne alueelle, ja kaikki kansat, jotka hävitin Jordanista läntiseen Suureenmereen asti.

[5] Herra , teidän Jumalanne, työntää itse ne pois teidän edestänne ja karkottaa ne teidän tieltänne, niin että te saatte omaksenne heidän maansa, kuten Herra , teidän Jumalanne, on teille puhunut.

[6]Olkaa siis aivan lujat ja noudattakaa tarkoin kaikkea, mitä Mooseksen lain kirjaan on kirjoitettu, poikkeamatta siitä oikealle tai vasemmalle,

[7]niin ettette sekaannu noihin teidän keskuuteenne jääneisiin kansoihin. Älkää mainitko heidän jumaliensa nimiä, älkää vannoko niiden nimeen, älkää palvelko älkääkä palvoko niitä,

[8] Mas ao SENHOR, vosso Deus, vos apegareis, como fizestes até ao dia de hoje;
[9] pois o SENHOR expulsou de diante de vós grandes e fortes nações; e, quanto a vós outros, ninguém vos resistiu até ao dia de hoje.

[10] Um só homem dentre vós perseguirá mil, pois o SENHOR, vosso Deus, é quem peleja por vós, como já vos prometeu.

[11] Portanto, empenhai-vos em guardar a vossa alma, para amardes o SENHOR, vosso Deus.
[12] Porque, se dele vos desviardes e vos apegardes ao restante destas nações ainda em vosso meio, e com elas vos aparentardes, e com elas vos misturardes, e elas convosco,
[13] sabei, certamente, que o SENHOR, vosso Deus, não expulsará mais estas nações de vossa presença, mas vos serão por laço e rede, e açoite às vossas ilhargas, e espinhos aos vossos olhos, até que pereçais nesta boa terra que vos deu o SENHOR, vosso Deus.

[14] Eis que, já hoje, sigo pelo caminho de todos os da terra; e vós bem sabeis de todo o vosso coração e de toda a vossa alma que nem uma só promessa caiu de todas as boas palavras que falou de vós o SENHOR, vosso Deus; todas vos sobrevieram, nem uma delas falhou.

[8]vaan riippukaa kiinni Herrassa , Jumalassanne, kuten olette tehneet aina tähän päivään asti.
[9]Herra on karkottanut teidän tieltänne suuret ja mahtavat kansat, eikä kukaan ole kestänyt teidän edessänne tähän päivään asti.
[10]Yksi ainoa mies teistä ajaa pakoon tuhat, sillä Herra , teidän Jumalanne, sotii itse teidän puolestanne, niin kuin hän on teille puhunut.
[11]Pitäkää siis tarkoin huoli itsestänne, niin että rakastatte Herraa , teidän Jumalaanne.
[12]Jos te kuitenkin käännytte hänestä pois ja liitytte noihin kansoihin, jotka ovat jääneet jäljelle teidän keskuuteenne, avioidutte heidän kanssaan ja sekaannutte heihin ja he teihin,
[13]niin saatte olla varmat, ettei Herra , teidän Jumalanne, enää karkota näitä kansoja teidän tieltänne. Ne koituvat teille paulaksi ja ansaksi, kylkienne ruoskaksi ja okaiksi silmiinne, kunnes te häviätte tästä hyvästä maasta, jonka Herra , teidän Jumalanne, on teille antanut.
[14]Minä lähden nyt kaiken maailman tietä, mutta tietäkää koko sydämellänne ja koko sielullanne, ettei ainoakaan teitä koskevista hyvistä asioista, joista Herra , teidän Jumalanne, on puhunut, ole jäänyt täyttymättä. Kaikki ne ovat toteutuneet, eikä ainoakaan niistä ole jäänyt täyttymättä.

[15] E sucederá que, assim como vieram sobre vós todas estas boas coisas que o SENHOR, vosso Deus, vos prometeu, assim cumprirá o SENHOR contra vós outros todas as ameaças até vos destruir de sobre a boa terra que vos deu o SENHOR, vosso Deus.

[16] Quando violardes a aliança que o SENHOR, vosso Deus, vos ordenou, e fordes, e servirdes a outros deuses, e os adorardes, então, a ira do SENHOR se acenderá sobre vós, e logo perecereis na boa terra que vos deu.

[15]Mutta samoin kuin kaikki hyvä, josta Herra , teidän Jumalanne, on teille puhunut, on toteutunut, samoin Herra antaa toteutua myös kaiken pahan, kunnes hän on hävittänyt teidät tästä hyvästä maasta, jonka Herra , teidän Jumalanne, on teille antanut.

[16]Jos te rikotte Herran , teidän Jumalanne, liiton, jonka hän on teille säätänyt, ja menette palvelemaan muita jumalia ja kumarratte niitä, niin Herran viha syttyy teitä kohtaan, ja te häviätte nopeasti siitä hyvästä maasta, jonka hän on teille antanut.”

Josué 24

Josué despede-se do povo

[1] Depois, reuniu Josué todas as tribos de Israel em Siquém e chamou os anciãos de Israel, os seus cabeças, os seus juízes e os seus oficiais; e eles se apresentaram diante de Deus.

[2] Então, Josué disse a todo o povo: Assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Antigamente, vossos pais, Tera, pai de Abraão e de Naor, habitaram dalém do Eufrates e serviram a outros deuses.

[3] Eu, porém, tomei Abraão, vosso pai, dalém do rio e o fiz percorrer toda a terra de Canaã; também lhe multipliquei a descendência e lhe dei Isaque.

[4] A Isaque dei Jacó e Esaú e a Esaú dei em possessão as montanhas de Seir; porém Jacó e seus filhos desceram para o Egito.

Joosuan 24

Liitto vahvistetaan Sikemissä

[1]Sitten Joosua kokosi kaikki Israelin heimot Sikemiin ja kutsui Israelin vanhimmat, sen päälliköt, tuomarit ja johtomiehet koolle, ja he asettuivat Jumalan eteen.

[2]Joosua sanoi koko kansalle: ”Näin sanoo Herra , Israelin Jumala: ’Ikimuistoisista ajoista teidän isänne – myös Terah, Abrahamin ja Naahorin isä – asuivat Eufratvirran tuolla puolella ja palvelivat muita jumalia.

[3]Mutta minä otin teidän isänne Abrahamin virran tuolta puolelta ja kuljetin häntä kaikkialla Kanaaninmaassa ja tein hänen jälkeläistensä määrän suureksi. Minä annoin hänelle Iisakin,

[4]ja Iisakille minä annoin Jaakobin ja Eesaun. Eesaulle minä annoin omaksi

Seirin vuoriston, mutta Jaakob ja hänen poikansa menivät Egyptiin.

5 Então, enviei Moisés e Arão e feri o Egito com o que fiz no meio dele; e, depois, vos tirei de lá.

5Minä lähetin Mooseksen ja Aaronin ja löin Egyptiä rangaistuksilla, jotka panin toimeen sen keskellä, ja sen jälkeen toin teidät sieltä pois.

6 Tirando eu vossos pais do Egito, viestes ao mar; os egípcios perseguiram vossos pais, com carros e com cavaleiros, até ao mar Vermelho.

6Kun minä toin teidän isänne Egyptistä ja te tulitte meren rantaan, egyptiläiset ajoivat vaunuineen ja ratsumiehineen teidän isiänne takaa Kaislamerelle saakka.

7 E, clamando vossos pais, o SENHOR pôs escuridão entre vós e os egípcios, e trouxe o mar sobre estes, e o mar os cobriu; e os vossos olhos viram o que eu fiz no Egito. Então, habitastes no deserto por muito tempo.

7Silloin isänne huusivat Herraa , ja hän asetti pimeyden teidän ja egyptiläisten välille ja antoi meren tulla egyptiläisten ylitse, ja se peitti heidät. Te näitte omin silmin, mitä minä tein egyptiläisille. Kun te sitten olitte asuneet autiomaassa kauan aikaa,

8 Daí eu vos trouxe à terra dos amorreus, que habitavam dalém do Jordão, os quais pelejaram contra vós outros; porém os entreguei nas vossas mãos, e possuístes a sua terra; e os destruí diante de vós.

8minä toin teidät niiden amorilaisten maahan, jotka asuivat Jordanin tuolla puolella, ja he taistelivat teitä vastaan. Mutta minä annoin heidät teidän käsiinne, ja te otitte omaksenne heidän maansa, ja minä tuhosin heidät teidän tieltänne.

9 Levantou-se, também, o rei de Moabe, Balaque, filho de Zipor, e pelejou contra Israel; mandou chamar Balaão, filho de Beor, para que vos amaldiçoasse.

9Silloin Mooabin kuningas Baalak, Sipporin poika, nousi ja taisteli Israelia vastaan. Hän lähetti myös kutsumaan Bileamin, Beorin pojan, että tämä kiroaisi teidät.

10 Porém eu não quis ouvir Balaão; e ele teve de vos abençoar; e, assim, vos livrei da sua mão.

10Mutta minä en tahtonut kuulla Bileamia, ja niin hän joutui siunaamaan teidät, ja minä pelastin teidät Baalakin käsistä.

11 Passando vós o Jordão e vindo a Jericó, os habitantes de Jericó pelejaram contra vós outros e também os amorreus, os ferezeus, os cananeus, os heteus, os

11Kun te olitte kulkeneet Jordanin yli ja tulleet Jerikoon, teitä vastaan taistelivat jerikolaiset sekä amorilaiset, perissiläiset, kanaanilaiset, heettiläiset, girgasilaiset,

girgaseus, os heveus e os jebuseus; porém os entreguei nas vossas mãos.

12 Enviei vespões adiante de vós, que os expulsaram da vossa presença, bem como os dois reis dos amorreus, e isso não com a tua espada, nem com o teu arco.

13 Dei-vos a terra em que não trabalhastes e cidades que não edificastes, e habitais nelas; comeis das vinhas e dos olivais que não plantastes.

Renovação da aliança

14 Agora, pois, temei ao SENHOR e servi-o com integridade e com fidelidade; deitai fora os deuses aos quais serviram vossos pais dalém do Eufrates e no Egito e servi ao SENHOR.

15 Porém, se vos parece mal servir ao SENHOR, escolhei, hoje, a quem sirvais: se aos deuses a quem serviram vossos pais que estavam dalém do Eufrates ou aos deuses dos amorreus em cuja terra habitais. Eu e a minha casa serviremos ao SENHOR.

16 Então, respondeu o povo e disse: Longe de nós o abandonarmos o SENHOR para servirmos a outros deuses;

17 porque o SENHOR é o nosso Deus; ele é quem nos fez subir, a nós e a nossos pais, da terra do Egito, da casa da servidão, quem fez estes grandes sinais aos nossos olhos e nos guardou por todo o caminho em que andamos e entre todos os povos pelo meio dos quais passamos.

hivviläiset ja jebusilaiset, mutta minä annoin heidät teidän käsiinne.

12Minä lähetin herhiläiset teidän edellänne, ja ne karkottivat teidän tieltänne kaksi amorilaisten kuningasta; sinä et sitä miekallasi ja jousellasi tehnyt.

13Minä annoin teille maan, josta ette ole vaivaa nähneet, ja kaupunkeja, joita ette ole rakentaneet, ja niihin te asetuitte asumaan. Te saatte syödä hedelmiä viinitarhoista ja öljypuista, joita ette ole istuttaneet.'

14Pelätkää nyt Herraa , palvelkaa häntä nuhteettomasti ja uskollisesti ja poistakaa ne jumalat, joita isänne palvelivat virran tuolla puolella ja Egyptissä, ja palvelkaa te Herraa !

15Mutta jos pidätte pahana palvella Herraa , niin valitkaa tänä päivänä, ketä tahdotte palvella: niitä jumaliako, joita teidän isänne palvelivat virran tuolla puolella, vai amorilaisten jumalia, joiden maassa te asutte. Mutta minä ja minun perheeni palvelemme Herraa ."

16Silloin kansa vastasi: "Pois se, että me hylkäisimme Herran ja palvelisimme muita jumalia!

17 Herra on meidän Jumalamme, hän, joka johdatti meidät ja meidän isämme pois Egyptin maasta, orjuuden pesästä. Hän teki meidän silmiemme edessä suuret tunnusteot ja varjeli meitä aina tiellä, jota me vaelsimme, ja kaikkien niiden

kansojen keskellä, joiden alueiden kautta me kuljimme.

[18] O SENHOR expulsou de diante de nós todas estas gentes, até o amorreu, morador da terra; portanto, nós também serviremos ao SENHOR, pois ele é o nosso Deus.

[18] Herra karkotti meidän tieltämme kaikki ne kansat, amorilaisetkin, jotka asuivat tässä maassa. Myös me palvelemme Herraa , sillä hän on meidän Jumalamme.”

[19] Então, Josué disse ao povo: Não podereis servir ao SENHOR, porquanto é Deus santo, Deus zeloso, que não perdoará a vossa transgressão nem os vossos pecados.

[19]Mutta Joosua sanoi kansalle: ”Ette te pysty palvelemaan Herraa , sillä hän on pyhä Jumala. Hän on kiivas Jumala. Hän ei voi sietää teidän rikoksianne ja syntejänne.

[20] Se deixardes o SENHOR e servirdes a deuses estranhos, então, se voltará, e vos fará mal, e vos consumirá, depois de vos ter feito bem.

[20]Jos te hylkäätte Herran ja palvelette vieraita jumalia, hän kääntyy pois, tuottaa teille onnettomuutta ja tekee teistä lopun sen sijaan, että hän on ennen tehnyt teille hyvää.”

[21] Então, disse o povo a Josué: Não; antes, serviremos ao SENHOR.

[21]Kansa vastasi Joosualle: ”Ei niin, vaan me palvelemme Herraa .”

[22] Josué disse ao povo: Sois testemunhas contra vós mesmos de que escolhestes o SENHOR para o servir. E disseram: Nós o somos.

[22] Silloin Joosua sanoi kansalle: ”Te olette itse todistajia itseänne vastaan, että olette valinneet Herran palvellaksenne häntä.” He vastasivat: ”Me olemme sen todistajia.”

[23] Agora, pois, deitai fora os deuses estranhos que há no meio de vós e inclinai o coração ao SENHOR, Deus de Israel.

[23] Hän sanoi: ”Ja nyt, poistakaa vieraat jumalat, joita on teidän keskuudessanne, ja taivuttakaa sydämenne Herran , Israelin Jumalan, puoleen.”

[24] Disse o povo a Josué: Ao SENHOR, nosso Deus, serviremos e obedeceremos à sua voz.

[24]Kansa vastasi Joosualle: ” Herraa , meidän Jumalaamme, me palvelemme, ja hänen äänelleen me olemme kuuliaisia.”

[25] Assim, naquele dia, fez Josué aliança com o povo e lha pôs por estatuto e direito em Siquém.

[25]Niin Joosua teki sinä päivänä liiton kansan puolesta ja antoi heille Sikemissä lait ja säädökset.

A pedra-testemunha

26 Josué escreveu estas palavras no Livro da Lei de Deus; tomou uma grande pedra e a erigiu ali debaixo do carvalho que estava em lugar santo do SENHOR.

27 Disse Josué a todo o povo: Eis que esta pedra nos será testemunha, pois ouviu todas as palavras que o SENHOR nos tem dito; portanto, será testemunha contra vós outros para que não mintais a vosso Deus.

28 Então, Josué despediu o povo, cada um para a sua herança.

A morte de Josué e de Eleazar

Juízes 2.6-9

29 Depois destas coisas, sucedeu que Josué, filho de Num, servo do SENHOR, faleceu com a idade de cento e dez anos.

30 Sepultaram-no na sua própria herança, em Timnate-Sera, que está na região montanhosa de Efraim, para o norte do monte Gaás.

31 Serviu, pois, Israel ao SENHOR todos os dias de Josué e todos os dias dos anciãos que ainda sobreviveram por muito tempo depois de Josué e que sabiam todas as obras feitas pelo SENHOR a Israel.

32 Os ossos de José, que os filhos de Israel trouxeram do Egito, enterraram-nos em Siquém, naquela parte do campo que Jacó comprara aos filhos de Hamor, pai de Siquém, por cem peças de prata, e que veio a ser a herança dos filhos de José.

33 Faleceu também Eleazar, filho de Arão, e o sepultaram em Gibeá, pertencente a

26Joosua kirjoitti nämä sanat Jumalan lain kirjaan. Sitten hän otti suuren kiven ja pystytti sen Herran pyhäkön alueella kasvavan tammen juurelle.

27Hän sanoi kaikelle kansalle: ”Katsokaa! Tämä kivi on oleva todistajana meitä vastaan, sillä se on kuullut kaikki Herran sanat, jotka hän on meille puhunut. Se on todistajana teille, ettette kieltäisi Jumalaanne.”

28 Tämän jälkeen Joosua päästi kansan lähtemään kunkin perintöosalleen.

Joosuan ja Eleasarin kuolema

29Näiden tapahtumien jälkeen Herran palvelija Joosua, Nuunin poika, kuoli sadankymmenen vuoden ikäisenä.

30Israelilaiset hautasivat hänet hänen perintöosansa alueelle, Gaasvuoren pohjoispuolelle Timnat-Serahiin, joka on Efraimin vuoristossa.

31Israel palveli Herraa Joosuan koko elinajan ja niiden vanhinten koko elinajan, jotka elivät vielä Joosuan jälkeen ja tunsivat kaikki ne teot, jotka Herra oli tehnyt Israelin hyväksi.

32Joosefin luut, jotka israelilaiset olivat tuoneet Egyptistä, haudattiin Sikemiin sille maa-alueelle, jonka Jaakob oli ostanut Hamorin, Sikemin isän, pojilta sadalla kesitalla. Se kuului joosefilaisten perintöosaan.

33Sitten kuoli Eleasar, Aaronin poika, ja israelilaiset hautasivat hänet Gibeaan, hänen poikansa Piinehasin kaupunkiin,

Finéias, seu filho, a qual lhe fora dada na região montanhosa de Efraim.

jonka tämä oli saanut Efraimin vuoristosta.

Juízes	Tuomarien

Juízes 1

A Guerra contra os Cananeus Restantes

[1]Depois da morte de Josué, os israelitas perguntaram ao Senhor: “Quem de nós será o primeiro a atacar os cananeus?”

[2]O Senhor respondeu: “Judá será o primeiro; eu entreguei a terra em suas mãos”.

[3]Então os homens de Judá disseram aos seus irmãos de Simeão: “Venham conosco ao território que nos foi designado por sorteio, e lutemos contra os cananeus. Iremos juntos para o território”. E os homens de Simeão foram com eles.

[4]Quando os homens de Judá atacaram, o Senhor entregou os cananeus e os ferezeus nas mãos deles, e eles mataram dez mil homens em Bezeque.

[5]Foi lá que encontraram Adoni-Bezeque, lutaram contra ele e derrotaram os cananeus e os ferezeus.

[6]Adoni-Bezeque fugiu, mas eles o perseguiram e o prenderam, e lhe cortaram os polegares das mãos e dos pés.

[7]Então Adoni-Bezeque disse: “Setenta reis com os polegares das mãos e dos pés cortados apanhavam migalhas debaixo da minha mesa. Agora Deus me retribuiu aquilo que lhes fiz”. Eles o levaram para Jerusalém, onde morreu.

Tuomarien 1

JOOSUAN JÄLKEINEN AIKA

Juudan ja Simeonin heimojen voitto Besekissä

[1]Joosuan kuoleman jälkeen israelilaiset kysyivät Herralta : ”Kenen meistä on mentävä ensimmäisenä sotimaan kanaanilaisia vastaan?”

[2] Herrasanoi: ”Menköön Juuda. Minä näet olen antanut maan hänen valtaansa.”

[3] Mutta Juuda sanoi veljelleen Simeonille: ”Lähde minun kanssani sotimaan kanaanilaisia vastaan alueelle, jonka sain arvalla, niin minä tulen sinun kanssasi sinulle arvotulle alueelle.” Niin Simeon lähti Juudan kanssa.

[4] Juudan miehet lähtivät matkaan, ja Herra antoi kanaanilaiset ja perissiläiset heidän käsiinsä, ja he voittivat nämä Besekissä, kymmenentuhatta miestä.

[5] He kohtasivat Besekissä Adoni-Besekin, taistelivat häntä vastaan ja voittivat kanaanilaiset ja perissiläiset.

[6] Adoni-Besek pakeni, mutta he ajoivat häntä takaa, ottivat hänet kiinni ja löivät häneltä poikki peukalot ja isotvarpaat.

[7] Silloin Adoni-Besek sanoi: ”Seitsemänkymmentä kuningasta kokosi muruja minun pöytäni alta peukalot ja isotvarpaat poikki lyötyinä. Niin kuin minä olen tehnyt, niin on Jumala minulle maksanut.” Sitten hänet vietiin Jerusalemiin, ja siellä hän kuoli.

Juuda valloittaa Jerusalemin ja Hebronin

[8]Os homens de Judá atacaram também Jerusalém e a conquistaram. Mataram seus habitantes ao fio da espada e a incendiaram.

[9]Depois disso eles desceram para lutar contra os cananeus que viviam na serra, no Neguebe e na Sefelá.

[10]Avançaram contra os cananeus que viviam em Hebrom, anteriormente chamada Quiriate-Arba, e derrotaram Sesai, Aimã e Talmai.

[11]Dali avançaram contra o povo que morava em Debir, anteriormente chamada Quiriate-Sefer.

[12]E disse Calebe: “Darei minha filha Acsa em casamento ao homem que atacar e conquistar Quiriate-Sefer”.

[13]Otoniel, filho de Quenaz, irmão mais novo de Calebe, conquistou a cidade; por isso Calebe lhe deu sua filha Acsa por mulher.

[14]Um dia, quando já vivia com Otoniel, ela o persuadiu a pedir um campo ao pai dela. Assim que ela desceu do jumento, Calebe lhe perguntou: “O que você quer?”

[15]Ela respondeu: “Dê-me um presente. Já que o senhor me deu terras no Neguebe, dê-me também fontes de água”. E Calebe lhe deu as fontes superiores e as inferiores.

[8]Juudan miehet ryhtyivät taisteluun Jerusalemia vastaan, valloittivat sen, surmasivat miekalla sen asukkaat ja sytyttivät kaupungin tuleen.

[9]Sen jälkeen Juudan miehet lähtivät sotimaan niitä kanaanilaisia vastaan, jotka asuivat vuoristossa, Negevissä ja alangolla.

[10]Sitten Juudan miehet hyökkäsivät Hebronissa asuvia kanaanilaisia vastaan ja löivät Seesain, Ahimanin ja Talmain. Hebronin nimi oli aikaisemmin Kirjat-Arba.

Otniel ja Aksa

[11]Hebronista Juudan miehet lähtivät ja hyökkäsivät Debirin asukkaita vastaan. Debirin nimi oli aikaisemmin Kirjat-Seefer.

[12]Kaaleb sanoi: ”Sille, joka voittaa Kirjat-Seeferin ja valloittaa sen, minä annan vaimoksi tyttäreni Aksan.”

[13]Otniel, Kaalebin nuoremman veljen Kenasin poika, valloitti kaupungin, ja Kaaleb antoi tyttärensä Aksan tälle vaimoksi.

[14]Kun Aksa tuli Otnielin luo, hän yllytti miestään pyytämään hänen isältään maata. Aksa pudottautui aasin selästä, ja Kaaleb kysyi häneltä: ”Mikä sinun on?”

[15]Hän vastasi: ”Anna minulle jäähyväislahja , sillä sinä olet naittanut minut kuivaan maahan. Anna siis minulle vesilähteitä.” Silloin Kaaleb antoi hänelle Ylälähteet ja Alalähteet.

Juudan heimon valloittamat alueet

[16]Os descendentes do sogro de Moisés, o queneu, saíram da Cidade das Palmeiras com os homens de Judá e passaram a viver no meio do povo do deserto de Judá, no Neguebe, perto de Arade.

[17]Depois os homens de Judá foram com seus irmãos de Simeão e derrotaram os cananeus que viviam em Zefate e destruíram totalmente a cidade. Por essa razão ela foi chamada Hormá.

[18]Os homens de Judá também conquistaram Gaza, Ascalom e Ecrom, com os seus territórios.

[19]O Senhor estava com os homens de Judá. Eles ocuparam a serra central, mas não conseguiram expulsar os habitantes dos vales, pois estes possuíam carros de guerra feitos de ferro.

[20]Conforme Moisés havia prometido, Hebrom foi dada a Calebe, que expulsou de lá os três filhos de Enaque.

[21]Já os benjamitas deixaram de expulsar os jebuseus que estavam morando em Jerusalém. Os jebuseus vivem ali com os benjamitas até o dia de hoje.

[22]Os homens das tribos de José, por sua vez, atacaram Betel, e o Senhor estava com eles.

[23]Enviaram espias a Betel, anteriormente chamada Luz.

[24]Quando os espias viram um homem saindo da cidade, disseram-lhe: “Mostre-

[16]Keeniläiset, Mooseksen apen jälkeläiset, olivat nousseet Juudan jälkeläisten kanssa Palmukaupungista Aradin eteläpuolella olevaan Juudan autiomaahan. He menivät sinne ja asettuivat asumaan kansan keskuuteen.

[17]Sitten Juuda hyökkäsi veljensä Simeonin kanssa Sefatissa asuvia kanaanilaisia vastaan. He voittivat nämä, vihkivät kaupungin tuhon omaksi ja nimittivät sen Hormaksi .

[18]Juuda valloitti Gazan alueineen, Askelonin alueineen ja Ekronin alueineen.

[19] Herra oli Juudan kanssa, ja Juuda sai haltuunsa vuoriston, mutta ei kyennyt karkottamaan laakson asukkaita, koska näillä oli raudoitettuja sotavaunuja.

[20]Kaalebille annettiin Hebron, niin kuin Mooses oli sanonut, ja hän karkotti sieltä kolme Anakin jälkeläistä.

Muiden heimojen valloitusretket

[21]Benjaminilaiset eivät karkottaneet Jerusalemissa asuvia jebusilaisia, ja niin jebusilaisia on asunut Jerusalemissa benjaminilaisten kanssa tähän päivään asti.

[22]Myös Joosefin heimon miehet lähtivät liikkeelle. He menivät Beeteliin, ja Herra oli heidän kanssaan.

[23] Joosefin heimon miehet vakoilivat Beeteliä. Kaupungin nimi oli aikaisemmin Luus.

[24]Tiedustelijat näkivät miehen tulevan kaupungista. He sanoivat hänelle: ”Näytä

nos como entrar na cidade, e nós pouparemos a sua vida”.

[25]Ele mostrou como entrar, e eles mataram os habitantes da cidade ao fio da espada, mas pouparam o homem e toda a sua família.

[26]Ele foi, então, para a terra dos hititas, onde fundou uma cidade e lhe deu o nome de Luz, que é o seu nome até o dia de hoje.

[27]Manassés, porém, não expulsou o povo de Bete-Seã, o de Taanaque, o de Dor, o de Ibleã, o de Megido, nem tampouco o dos povoados ao redor dessas cidades, pois os cananeus estavam decididos a permanecer naquela terra.

[28]Quando Israel se tornou forte, impôs trabalhos forçados aos cananeus, mas não os expulsou completamente.

[29]Efraim também não expulsou os cananeus que viviam em Gezer, mas os cananeus continuaram a viver entre eles.

[30]Nem Zebulom expulsou os cananeus que viviam em Quitrom e em Naalol, mas estes permaneceram entre eles e foram submetidos a trabalhos forçados.

[31]Nem Aser expulsou os que viviam em Aco, Sidom, Alabe, Aczibe, Helba, Afeque e Reobe,

[32]e, por esse motivo, o povo de Aser vivia entre os cananeus que habitavam naquela terra.

meille pääsytie kaupunkiin, niin me olemme sinulle armollisia.”

[25] Mies näytti heille pääsytien kaupunkiin, ja Joosefin heimon miehet surmasivat miekalla kaupungin asukkaat, mutta miehen ja koko hänen perheensä he päästivät menemään.

[26]Mies lähti heettiläisten maahan, rakensi sinne kaupungin ja antoi sille nimen Luus. Se nimi sillä on vielä tänäkin päivänä.

[27]Manasse ei saanut haltuunsa Beet-Seania, ei Taanakia eikä niiden ympäristökyliä. Manasse ei karkottanut myöskään Doorin, Jibleamin, ei Megiddon eikä niiden ympäristökylien asukkaita, vaan kanaanilaisten onnistui jäädä asumaan maahansa.

[28]Kun Israel sitten voimistui, se ei suinkaan karkottanut kanaanilaisia, vaan määräsi heidät työveron alaisiksi.

[29] Efraim ei karkottanut kanaanilaisia, jotka asuivat Geserissä, ja niin kanaanilaiset jäivät asumaan sen keskuuteen Geseriin.

[30]Sebulon ei karkottanut Kitronin eikä Nahalolin asukkaita. Niin kanaanilaisia jäi asumaan sen keskuuteen, mutta heistä tuli työveron alaisia.

[31]Asser ei karkottanut Akkon eikä Siidonin asukkaita, ei myöskään Ahlabin, Aksibin, Helban, Afikin eikä Rehobin asukkaita.

[32] Niin asserilaiset joutuivat asumaan maan asukkaiden, kanaanilaisten, keskuudessa, koska eivät karkottaneet heitä.

[33]Nem Naftali expulsou os que viviam em Bete-Semes e em Bete-Anate; mas o povo de Naftali também vivia entre os cananeus que habitavam a terra, e aqueles que viviam em Bete-Semes e em Bete-Anate passaram a fazer trabalhos forçados para eles.

[34]Os amorreus confinaram a tribo de Dã à serra central, não permitindo que descessem ao vale.

[35]E os amorreus igualmente estavam decididos a resistir no monte Heres, em Aijalom e em Saalbim, mas, quando as tribos de José ficaram mais poderosas, eles também foram submetidos a trabalhos forçados.

[36]A fronteira dos amorreus ia da subida de Acrabim até Selá, e mais adiante.

Juízes 2

O Anjo do Senhor em Boquim

[1]O Anjo do Senhor subiu de Gilgal a Boquim e disse: “Tirei vocês do Egito e os trouxe para a terra que prometi com juramento dar a seus antepassados. Eu disse: Jamais quebrarei a minha aliança com vocês.

[2]E vocês não farão acordo com o povo desta terra, mas demolirão os seus altares. Por que vocês não me obedeceram?

[3]Portanto, agora digo a vocês que não os expulsarei da presença de vocês; eles serão seus adversários, e os deuses deles serão uma armadilha para vocês”.

[33]Naftali ei karkottanut Beet-Semeksen asukkaita eikä Beet-Anatin asukkaita vaan asettui asumaan maan asukkaiden, kanaanilaisten, keskuuteen. Beet-Semeksen ja Beet-Anatin asukkaat joutuivat kuitenkin Naftalin työveron alaisiksi.

[34]Amorilaiset työnsivät daanilaiset vuoristoon eivätkä sallineet näiden laskeutua laaksoon.

[35] Amorilaisten onnistui jäädä asumaan Har-Herekseen, Aijaloniin ja Saalbimiin. Mutta Joosefin heimon käsi painoi heitä raskaasti, ja he joutuivat työveron alaisiksi.

[36] Amorilaisten alue ulottui Skorpionisolasta, Selasta, ylöspäin.

Tuomarien 2

Herran enkeli nuhtelee israelilaisia

[1] Herran enkeli tuli Gilgalista ylös Bookimiin ja sanoi: ”Minä johdatin teidät Egyptistä ja toin teidät maahan, jonka olin valalla vannoen luvannut teidän isillenne. Minä sanoin: ’Minä en koskaan riko teidän kanssanne tekemääni liittoa.

[2]Älkää te puolestanne tehkö liittoa tämän maan asukkaiden kanssa, vaan hajottakaa heidän alttarinsa.’ Mutta te ette ole olleet kuuliaisia minun äänelleni. Mitä olettekaan tehneet!

[3]Sen tähden myös sanoin: Minä en karkota vihollisianne teidän tieltänne, vaan he tulevat ahdistamaan teitä, ja heidän jumalistaan tulee teille ansa.”

[4]Quando o Anjo do Senhor acabou de falar a todos os israelitas, o povo chorou em alta voz,

[5]e ao lugar chamaram Boquim. Ali ofereceram sacrifícios ao Senhor.

Desobediência e Derrota

[6]Depois que Josué despediu os israelitas, eles saíram para ocupar a terra, cada um a sua herança.

[7]O povo prestou culto ao Senhor durante toda a vida de Josué e dos líderes que sobreviveram a Josué e que tinham visto todos os grandes feitos do Senhor em favor de Israel.

[8]Josué, filho de Num, servo do Senhor, morreu com a idade de cento e dez anos.

[9]Foi sepultado na terra de sua herança, em Timnate-Heres, nos montes de Efraim, ao norte do monte Gaás.

[10]Depois que toda aquela geração foi reunida a seus antepassados, surgiu uma nova geração que não conhecia o Senhor e o que ele havia feito por Israel.

[11]Então os israelitas fizeram o que o Senhor reprova e prestaram culto aos baalins.

[12]Abandonaram o Senhor, o Deus dos seus antepassados, que os havia tirado do Egito, e seguiram e adoraram vários deuses dos povos ao seu redor, provocando a ira do Senhor.

[4]Kun Herran enkeli oli puhunut nämä sanat koko Israelille, kansa alkoi itkeä ääneen.

[5] Siksi israelilaiset antoivat paikalle nimen Bookim . Ja he uhrasivat siellä Herralle .

Joosuan kuoleman jälkeinen luopumus

[6]Kun Joosua oli päästänyt kansan menemään, israelilaiset menivät kukin perintöosalleen ottaakseen maan omakseen.

[7]Kansa palveli Herraa Joosuan koko elinajan ja niiden vanhinten koko elinajan, jotka elivät vielä Joosuan jälkeen ja olivat nähneet kaikki ne suuret teot, jotka Herra oli tehnyt Israelille.

[8]Sitten Herran palvelija Joosua, Nuunin poika, kuoli sadankymmenen vuoden ikäisenä.

[9] Israelilaiset hautasivat hänet hänen perintöosansa alueelle Efraimin vuoristossa olevaan Timnat-Heresiin, Gaasvuoren pohjoispuolelle.

[10]Myös koko tuo sukupolvi oli koottu isiensä luo, ja sen jälkeen oli noussut toinen sukupolvi, joka ei tuntenut Herraa eikä niitä tekoja, jotka hän oli tehnyt Israelille.

[11]Israelilaiset tekivät sitä, mikä on pahaa Herran silmissä, ja palvelivat baaleja.

[12]He hylkäsivät Herran , isiensä Jumalan, joka oli tuonut heidät pois Egyptin maasta, ja seurasivat muita jumalia, ympärillään asuvien kansojen jumalia ja kumarsivat niitä. Näin he vihoittivat Herran .

[13]Abandonaram o Senhor e prestaram culto a Baal e a Astarote.

[14]A ira do Senhor se acendeu contra Israel, e ele os entregou nas mãos de invasores que os saquearam. Ele os entregou aos inimigos ao seu redor, aos quais já não conseguiam resistir.

[15]Sempre que os israelitas saíam para a batalha, a mão do Senhor era contra eles para derrotá-los, conforme havia advertido e jurado a vocês. Grande angústia os dominava.

[16]Então o Senhor levantou juízes, que os libertaram das mãos daqueles que os atacavam.

[17]Mesmo assim eles não quiseram ouvir os juízes, antes se prostituíram com outros deuses e os adoraram. Ao contrário dos seus antepassados, logo se desviaram do caminho pelo qual os seus antepassados tinham andado, o caminho da obediência aos mandamentos do Senhor.

[18]Sempre que o Senhor lhes levantava um juiz, ele estava com o juiz e os salvava das mãos de seus inimigos enquanto o juiz vivia; pois o Senhor tinha misericórdia por causa dos gemidos deles diante daqueles que os oprimiam e os afligiam.

[19]Mas, quando o juiz morria, o povo voltava a caminhos ainda piores do que os caminhos dos seus antepassados, seguindo outros deuses, prestando-lhes culto e

[13] Koska he hylkäsivät Herran ja palvelivat Baalia ja Astarteja,

[14] syttyi Herran viha Israelia vastaan, ja hän antoi heidät ryöstäjien valtaan, jotka ryöstelivät heitä. Hän luovutti israelilaiset heidän ympärillään asuvien vihollisten valtaan, eivätkä he enää voineet kestää vihollistensa edessä.

[15]Mihin ikinä he lähtivätkin, Herran käsi oli heitä vastaan ja tuotti onnettomuutta, kuten Herra oli puhunut ja kuten Herra oli heille vannonut. Näin he joutuivat suureen ahdinkoon.

tuomarien aika

Herra antaa israelilaisille tuomareita

[16]Silloin Herra nosti esiin tuomareita, jotka pelastivat israelilaiset heidän ryöstäjiensä käsistä.

[17]Mutta israelilaiset eivät totelleet tuomareitaankaan, vaan seurasivat haureudessaan muita jumalia ja palvoivat niitä. He poikkesivat pian siltä tieltä, jota heidän isänsä olivat kulkeneet Herran käskyjä totellen, eivätkä tehneet niin kuin heidän isänsä.

[18] Kun Herra asetti heille tuomareita, Herra oli kunkin tuomarin kanssa ja pelasti israelilaiset heidän vihollistensa käsistä niin kauaksi aikaa kuin tuomari eli, sillä Herran kävi sääliksi, kun he voihkivat sortajiensa ja ahdistajiensa vuoksi.

[19] Mutta kun tuomari kuoli, he palasivat seuraamaan muita jumalia vielä turmeltuneemmin kuin isänsä. Niitä he palvelivat ja kumarsivat eivätkä jättäneet

adorando-os. Recusavam-se a abandonar suas práticas e seu caminho obstinado.

[20]Por isso a ira do Senhor acendeu-se contra Israel, e ele disse: “Como este povo violou a aliança que fiz com os seus antepassados e não tem ouvido a minha voz,

[21]não expulsarei de diante dele nenhuma das nações que Josué deixou quando morreu.

[22]Eu as usarei para pôr Israel à prova e ver se guardará o caminho do Senhor e se andará nele como o fizeram os seus antepassados”.

[23]O Senhor havia permitido que essas nações permanecessem; não as expulsou de imediato e não as entregou nas mãos de Josué.

pois pahoja tekojaan ja paatunutta vaellustaan.

[20] Sen tähden Herran viha syttyi Israelia kohtaan, ja hän sanoi: ”Koska tämä kansa on rikkonut minun liittoni, jonka minä säädin heidän isilleen, eikä ole ollut kuuliainen äänelleni,

[21] en minäkään enää karkota heidän tieltään ainoatakaan niistä kansoista, jotka Joosua kuollessaan jätti jäljelle.

[22] Niiden kautta voin koetella Israelia nähdäkseni, noudattavatko he Herran tietä ja vaeltavatko sitä, kuten heidän isänsä noudattivat, vai eivät.”

[23]Niin Herra jätti nämä kansat paikoilleen. Hän ei kiirehtinyt karkottamaan niitä eikä ollut antanut niitä Joosuan valtaan.

Juízes 3

[1]São estas as nações que o Senhor deixou para pôr à prova todos os israelitas que não tinham visto nenhuma das guerras em Canaã

[2](fez isso apenas para treinar na guerra os descendentes dos israelitas, pois não tinham tido experiência anterior de combate):

[3]os cinco governantes dos filisteus, todos os cananeus, os sidônios e os heveus que viviam nos montes do Líbano, desde o monte Baal-Hermom até Lebo-Hamate.

Tuomarien 3

Kansat, jotka Herra jätti koetukseksi Israelille

[1]Nämä kansat Herra jätti paikoilleen koetellakseen niiden kautta Israelia, kaikkia niitä, jotka eivät olleet kokeneet yhtäkään Kanaanin sodista.

[2]Hän jätti ne jäljelle ainoastaan siksi, että myös ne israelilaisten sukupolvet, jotka eivät olleet kokeneet sotaa, oppisivat sotimaan.

[3] Paikoilleen jäivät viisi filistealaisten ruhtinasta ja kaikki kanaanilaiset, siidonilaiset ja hivviläiset, jotka asuivat Libanonin vuoristossa, Baal-Hermonin vuoresta siihen asti, mistä mennään Hamatiin.

[4]Essas nações foram deixadas para que por elas os israelitas fossem postos à prova, se obedeceriam aos mandamentos que o Senhor dera aos seus antepassados por meio de Moisés.

[5]Os israelitas viviam entre os cananeus, os hititas, os amorreus, os ferezeus, os heveus e os jebuseus.

[6]Tomaram as filhas deles em casamento e deram suas filhas aos filhos deles, e prestaram culto aos deuses deles.

Otoniel

[7]Os israelitas fizeram o que o Senhor reprova, pois se esqueceram do Senhor, o seu Deus, e prestaram culto aos baalins e a Aserá.

[8]Acendeu-se a ira do Senhor de tal forma contra Israel que ele os entregou nas mãos de Cuchã-Risataim, rei da Mesopotâmia, por quem os israelitas foram subjugados durante oito anos.

[9]Mas, quando clamaram ao Senhor, ele lhes levantou um libertador, Otoniel, filho de Quenaz, o irmão mais novo de Calebe, que os libertou.

[10]O Espírito do Senhor veio sobre ele, de modo que liderou Israel e foi à guerra. O Senhor entregou Cuchã-Risataim, rei da Mesopotâmia, nas mãos de Otoniel, que prevaleceu contra ele.

[11]E a terra teve paz durante quarenta anos, até a morte de Otoniel, filho de Quenaz.

Eúde

[4]Nämä Herra jätti koetellakseen Israelia ja saadakseen tietää, tottelisivatko israelilaiset hänen käskyjään, jotka hän oli Mooseksen kautta antanut heidän isilleen.

[5] Israelilaiset asuivat siis kanaanilaisten, heettiläisten, amorilaisten, perissiläisten, hivviläisten ja jebusilaisten keskuudessa.

[6] He ottivat näiden tyttäriä vaimoikseen ja antoivat omia tyttäriään näiden pojille ja palvelivat näiden jumalia.

Otniel voittaa Aramin kuninkaan

[7]Näin israelilaiset tekivät sellaista, mikä oli pahaa Herran silmissä, unohtivat Herran , Jumalansa, ja palvelivat baaleja ja aseroita.

[8]Silloin Herran viha syttyi Israelia kohtaan, ja hän luovutti heidät Kaksoisvirran aramilaisten kuninkaan, Kuusan-Risataimin, käsiin, ja israelilaiset joutuivat palvelemaan Kuusan-Risataimia kahdeksan vuotta.

[9]Mutta israelilaiset huusivat avukseen Herraa , ja Herra nosti israelilaisille pelastajan, Otnielin, Kaalebin nuoremman veljen Kenasin pojan, ja hän pelasti heidät.

[10] HerranHenki tuli hänen ylleen, ja hän toimi tuomarina Israelissa. Hän lähti sotaan, ja Herra antoi Aramin kuninkaan Kuusan-Risataimin hänen valtaansa, ja hän nujersi Kuusan-Risataimin .

[11] Ja maassa oli rauha neljäkymmentä vuotta. Sitten Otniel, Kenasin poika, kuoli.

Eehud voittaa Mooabin kuninkaan

[12]Mais uma vez os israelitas fizeram o que o Senhor reprova, e por isso o Senhor deu a Eglom, rei de Moabe, poder sobre Israel.

[12]Mutta israelilaiset tekivät jälleen sellaista, mikä oli pahaa Herran silmissä. Silloin Herra vahvisti Mooabin kuninkaan Eglonin Israelia vahvemmaksi, koska israelilaiset tekivät sellaista, mikä oli pahaa Herran silmissä.

[13]Conseguindo uma aliança com os amonitas e com os amalequitas, Eglom veio e derrotou Israel e conquistou a Cidade das Palmeiras.

[13]Eglon kokosi luokseen ammonilaiset ja amalekilaiset. Hän lähti liikkeelle ja voitti Israelin, ja he valtasivat Palmukaupungin.

[14]Os israelitas ficaram sob o domínio de Eglom, rei de Moabe, durante dezoito anos.

[14]Israelilaiset joutuivat palvelemaan Mooabin kuningasta Eglonia kahdeksantoista vuotta.

[15]Novamente os israelitas clamaram ao Senhor, que lhes deu um libertador chamado Eúde, homem canhoto, filho do benjamita Gera. Os israelitas o enviaram com o pagamento de tributos a Eglom, rei de Moabe.

[15]Mutta israelilaiset huusivat avukseen Herraa , ja Herra nosti heille pelastajan, benjaminilaisen Eehudin, Geeran pojan, vasenkätisen miehen. Kun israelilaiset lähettivät hänet viemään veroa Mooabin kuninkaalle Eglonille,

[16]Eúde havia feito uma espada de dois gumes, de quarenta e cinco centímetros de comprimento, e a tinha amarrado na coxa direita, debaixo da roupa.

[16] hän teki itselleen kaksiteräisen miekan, jalan pituisen, ja sitoi sen oikealle kupeelleen vaatteittensa alle.

[17]Ele entregou o tributo a Eglom, rei de Moabe, homem muito gordo.

[17] Hän toi veron Mooabin kuninkaalle Eglonille. Eglon oli hyvin lihava mies.

[18]Em seguida, Eúde mandou embora os carregadores.

[18] Kun Eehud oli saanut annetuksi veron, hän saattoi verolahjoja kantaneen väen kotimatkalle.

[19]Junto aos ídolos que estão perto de Gilgal, ele voltou e disse: “Tenho uma mensagem secreta para ti, ó rei”. O rei respondeu: “Calado!” E todos os seus auxiliares saíram de sua presença.

[19] Itse hän kuitenkin palasi takaisin Gilgalin luona olevien jumalankuvien luota ja sanoi: ”Minulla on salaista asiaa sinulle, kuningas.” Tämä sanoi: ”Puhu hiljaa.” Silloin kaikki hänen palvelijansa poistuivat hänen luotaan.

[20]Eúde aproximou-se do rei, que estava sentado sozinho na sala superior do palácio de verão, e repetiu: “Tenho uma mensagem de Deus para ti”. Quando o rei se levantou do trono,

[20] Eglonin istuessa yksin viileässä yläsalissaan Eehud meni hänen luokseen ja sanoi: ”Minulla on sinulle sana Jumalalta.” Silloin Eglon nousi istuimeltaan.

[21]Eúde estendeu a mão esquerda, apanhou a espada de sua coxa direita e cravou-a na barriga do rei.

[21] Mutta Eehud ojensi vasemman kätensä, otti miekan oikealta kupeeltaan ja työnsi sen Eglonin vatsaan

[22]Até o cabo penetrou com a lâmina; e, como não tirou a espada, a gordura se fechou sobre ela.

[22] niin että kahvakin upposi vatsaan terän mukana. Ihra peitti miekan kokonaan, sillä hän ei vetänyt miekkaa ulos Eglonin vatsasta, ja sisälmykset valuivat ulos.

[23]Então Eúde saiu para o pórtico, depois de fechar e trancar as portas da sala atrás de si.

[23] Eehud meni pylväskäytävään, sulki yläsalin ovet jälkeensä ja lukitsi ne.

[24]Depois que ele saiu, vieram os servos e encontraram trancadas as portas da sala superior, e disseram: “Ele deve estar fazendo suas necessidades em seu cômodo privativo”.

[24] Hänen mentyään kuninkaan palvelijat palasivat. Kun he näkivät, että yläsalin ovet olivat lukossa, he sanoivat: ”Varmaankin hän on tarpeellaan viileässä huoneessa.”

[25]Cansaram-se de esperar e, como ele não abria a porta da sala, pegaram a chave e a abriram. E lá estava o seu senhor, caído no chão, morto!

[25] He odottivat kyllästymiseen asti. Mutta kun hän ei vieläkään avannut yläsalin ovia, he ottivat avaimen, avasivat oven ja näkivät, että heidän herransa makasi kuolleena lattialla.

[26]Enquanto esperavam, Eúde escapou. Passou pelos ídolos e fugiu para Seirá.

[26] Heidän vitkastellessaan Eehud pakeni. Hän ohitti jumalankuvat ja pakeni Seiraan.

[27]Quando chegou, tocou a trombeta nos montes de Efraim, e os israelitas desceram dos montes, com ele à sua frente.

[27] Sinne saavuttuaan hän puhalsi soofar-torveen Efraimin vuoristossa, ja israelilaiset laskeutuivat hänen kanssaan vuoristosta. Hän kulki heidän edellään

[28]“Sigam-me”, ordenou, “pois o Senhor entregou Moabe, o inimigo de vocês, em suas mãos.” Eles o seguiram,

[28]ja sanoi heille: ”Seuratkaa minua, sillä Herra on antanut vihollisenne, mooabilaiset, teidän käsiinne.” Niin he

tomaram posse do lugar de passagem do Jordão que levava a Moabe e não deixaram ninguém atravessar o rio.

laskeutuivat hänen jäljessään ja valtasivat Mooabiin vievät Jordanin kahlauspaikat eivätkä päästäneet ketään yli.

[29]Naquela ocasião, mataram cerca de dez mil moabitas, todos eles fortes e vigorosos; nem um só homem escapou.

[29] He voittivat silloin Mooabin, noin kymmenen tuhatta miestä, kaikki vahvoja ja urheita miehiä, eikä ainoakaan päässyt pakoon.

[30]Naquele dia, Moabe foi subjugado por Israel, e a terra teve paz durante oitenta anos.

[30] Sinä päivänä Mooab joutui nöyrtymään Israelin käden alle, ja maassa oli rauha kahdeksankymmentä vuotta.

Sangar

[31]Depois de Eúde veio Sangar, filho de Anate, que matou seiscentos filisteus com uma aguilhada de bois. Ele também libertou Israel.

Samgar tuomarina

[31]Eehudin jälkeen oli tuomarina Samgar, Anatin poika. Hän surmasi häränpistimellä filistealaisia, kuusisataa miestä. Myös hän pelasti Israelin.

Juízes 4

Débora

[1]Depois da morte de Eúde, mais uma vez os israelitas fizeram o que o Senhor reprova.

[2]Assim o Senhor os entregou nas mãos de Jabim, rei de Canaã, que reinava em Hazor. O comandante do seu exército era Sísera, que habitava em Harosete-Hagoim.

[3]Os israelitas clamaram ao Senhor, porque Jabim, que tinha novecentos carros de ferro, os havia oprimido cruelmente durante vinte anos.

[4]Débora, uma profetisa, mulher de Lapidote, liderava Israel naquela época.

[5]Ela se sentava debaixo da tamareira de Débora, entre Ramá e Betel, nos montes de

Tuomarien 4

Debora ja Baarak voittavat Siiseran

[1]Eehudin kuoltua israelilaiset tekivät jälleen sitä, mikä oli pahaa Herran silmissä.

[2]Silloin Herra luovutti heidät kanaanilaisten kuninkaan Jaabinin valtaan. Jaabin hallitsi Haasorissa, ja hänen sotapäällikkönsä oli Siisera, joka asui Haroset-Goojimissa.

[3]Israelilaiset huusivat avukseen Herraa , sillä Siiseralla oli yhdeksätsadat raudoitetut sotavaunut ja hän sorti ankarasti israelilaisia kaksikymmentä vuotta.

[4]Siihen aikaan naisprofeetta Debora, Lappidotin vaimo, jakoi oikeutta Israelille.

[5] Hänellä oli tapana istua Deboran palmun alla Raaman ja Beetelin välillä Efraimin

Efraim, e os israelitas a procuravam, para que ela decidisse as suas questões.

vuoristossa, jonne israelilaiset menivät hänen luokseen saamaan oikeutta.

[6]Débora mandou chamar Baraque, filho de Abinoão, de Quedes, em Naftali, e lhe disse: "O Senhor, o Deus de Israel, ordena a você que reúna dez mil homens de Naftali e Zebulom e vá ao monte Tabor.

[6] Hän lähetti kutsumaan Baarakin, Abinoamin pojan, Naftalin Kedeksestä ja sanoi tälle: "Eikö Herra , Israelin Jumala, ole käskenyt sinua: Lähde Taaborin vuorelle ja ota mukaasi kymmenentuhatta miestä naftalilaisia ja sebulonilaisia,

[7]Ele fará que Sísera, o comandante do exército de Jabim, vá atacá-lo, com seus carros de guerra e tropas, junto ao rio Quisom, e os entregará em suas mãos".

[7]niin minä vedän sinun luoksesi Kiisonin purolle Jaabinin sotapäällikön Siiseran sotavaunuineen ja joukkoineen ja annan hänet sinun käsiisi."

[8]Baraque disse a ela: "Se você for comigo, irei; mas, se não for, não irei".

[8] Mutta Baarak sanoi Deboralle: "Jos sinä lähdet minun kanssani, minä lähden, mutta jos sinä et lähde minun kanssani, en minäkään lähde."

[9]Respondeu Débora: "Está bem, irei com você. Mas saiba que, por causa do seu modo de agir, a honra não será sua; porque o Senhor entregará Sísera nas mãos de uma mulher". Então Débora foi a Quedes com Baraque,

[9] Debora sanoi: "Minä lähden sinun kanssasi, mutta kunnia tästä retkestä, jolle lähdet, ei tule sinulle, sillä Herra on luovuttava Siiseran naisen käsiin." Niin Debora nousi ja lähti Baarakin kanssa Kedekseen.

[10]onde ele convocou Zebulom e Naftali. Dez mil homens o seguiram, e Débora também foi com ele.

[10] Baarak kutsui kokoon Kedekseen Sebulonin ja Naftalin, ja häntä seurasi ylös Taaborin vuorelle kymmenentuhatta miestä. Myös Debora meni hänen kanssaan.

[11]Ora, o queneu Héber se havia separado dos outros queneus, descendentes de Hobabe, sogro de Moisés, e tinha armado sua tenda junto ao carvalho de Zaanim, perto de Quedes.

[11] Keeniläinen Heber oli eronnut keeniläisistä, Mooseksen apen Hoobabin jälkeläisistä. Hän oli pystyttänyt telttansa Saanaimin tammen luo Kedeksen lähelle.

[12]Quando disseram a Sísera que Baraque, filho de Abinoão, tinha subido o monte Tabor,

[12]Kun Siiseralle ilmoitettiin, että Baarak, Abinoamin poika, oli noussut Taaborin vuorelle,

[13]Sísera reuniu seus novecentos carros de ferro e todos os seus soldados, de Harosete-Hagoim ao rio Quisom.

[14]E Débora disse também a Baraque: “Vá! Este é o dia em que o Senhor entregou Sísera em suas mãos. O Senhor está indo à sua frente!” Então Baraque desceu o monte Tabor, seguido por dez mil homens.

[15]Diante do avanço de Baraque, o Senhor derrotou Sísera e todos os seus carros de guerra e o seu exército ao fio da espada, e Sísera desceu do seu carro e fugiu a pé.

[16]Baraque perseguiu os carros de guerra e o exército até Harosete-Hagoim. Todo o exército de Sísera caiu ao fio da espada; não sobrou um só homem.

[17]Sísera, porém, fugiu a pé para a tenda de Jael, mulher do queneu Héber, pois havia paz entre Jabim, rei de Hazor, e o clã do queneu Héber.

[18]Jael saiu ao encontro de Sísera e o convidou: “Venha, entre na minha tenda, meu senhor. Não tenha medo!” Ele entrou, e ela o cobriu com um pano.

[19]“Estou com sede”, disse ele. “Por favor, dê-me um pouco de água.” Ela abriu uma vasilha de leite feita de couro, deu-lhe de beber, e tornou a cobri-lo.

[13] Siisera kokosi Haroset-Goojimista yhteen kaikki sotavaununsa, yhdeksätsadat raudoitetut sotavaunut, ja kaiken väkensä ja lähti Kiisonvirralle.

[14] Silloin Debora sanoi Baarakille: ”Nouse, sillä tämä on se päivä, jona Herra antaa Siiseran sinun käsiisi. Etkö tiedä, että Herra on jo mennyt sinun edelläsi!” Niin Baarak laskeutui Taaborin vuorelta kymmenentuhatta miestä jäljessään.

[15] Herra saattoi Baarakin miekan edessä hämminkiin Siiseran, koko hänen sotavaunuosastonsa ja koko hänen leirinsä, ja Siisera laskeutui vaunuistaan ja pakeni jalkaisin.

[16]Mutta Baarak ajoi takaa Siiseran sotavaunuja ja joukkoja Haroset-Goojimiin saakka, ja koko joukko kaatui miekkaan; ei yksikään jäänyt henkiin.

Siiseran kuolema

[17]Siisera pakeni jalkaisin keeniläisen Heberin vaimon Jaaelin teltalle, sillä Haasorin kuninkaan Jaabinin ja keeniläisen Heberin suvun välillä oli rauha.

[18] Jaael meni Siiseraa vastaan ja sanoi hänelle: ”Herrani, poikkea toki minun luokseni. Älä pelkää.” Siisera poikkesi hänen luokseen telttaan, ja Jaael peitteli hänet.

[19] Siisera sanoi Jaaelille: ”Anna minun juoda vähän vettä, sillä minun on jano.” Jaael avasi maitoleilin, antoi Siiseran juoda ja peitti hänet jälleen.

[20]E Sísera disse à mulher: “Fique à entrada da tenda. Se alguém passar e perguntar se há alguém aqui, responda que não”.

[21]Entretanto, Jael, mulher de Héber, apanhou uma estaca da tenda e um martelo e aproximou-se silenciosamente enquanto ele, exausto, dormia um sono profundo. E cravou-lhe a estaca na têmpora até penetrar o chão, e ele morreu.

[22]Baraque passou à procura de Sísera, e Jael saiu ao seu encontro. “Venha”, disse ela, “eu mostrarei a você o homem que você está procurando.” E entrando ele na tenda, viu ali caído Sísera, morto, com a estaca atravessada nas têmporas.

[23]Naquele dia, Deus subjugou Jabim, o rei cananeu, perante os israelitas.

[24]E os israelitas atacaram cada vez mais a Jabim, o rei cananeu, até que eles o destruíram.

Juízes 5

O Cântico de Débora

[1]Naquele dia, Débora e Baraque, filho de Abinoão, entoaram este cântico:

[2]“Consagrem-se para a guerra os chefes de Israel. Voluntariamente o povo se apresenta. Louvem o Senhor!

[3]“Ouçam, ó reis! Governantes, escutem! Cantarei ao Senhor, cantarei; comporei músicas ao Senhor, o Deus de Israel.

[20]Sitten Siisera sanoi hänelle: ”Asetu teltan ovelle, ja jos joku tulee ja kysyy sinulta, onko täällä ketään, niin vastaa, ettei ole.”

[21] Siisera oli väsynyt ja vaipui sikeään uneen. Silloin Jaael, Heberin vaimo, otti telttavaarnan ja vasaran käsiinsä, meni hiljaa hänen luokseen ja löi vaarnan hänen ohimoonsa, niin että se tunkeutui maahan asti, ja Siisera kuoli.

[22] Kun Baarak, joka oli ajamassa Siiseraa takaa, tuli paikalle, Jaael meni häntä vastaan ja sanoi hänelle: ”Tule, minä näytän sinulle miehen, jota etsit.” Baarak meni hänen luokseen, ja näki, että Siisera makasi siellä kuolleena vaarna ohimossaan.

[23] Näin Jumala sinä päivänä nöyryytti Jaabinin, kanaanilaisten kuninkaan, israelilaisten edessä.

[24] Israelilaisten käsi painoi yhä raskaammin kanaanilaisten kuningasta Jaabinia, kunnes he olivat tuhonneet hänet.

Tuomarien 5

Deboran ja Baarakin voittolaulu

[1]Sinä päivänä Debora lauloi Baarakin, Abinoamin pojan kanssa näin:

[2]”Kun sekasorto vallitsi Israelissa, kansa oli altis. Kiittäkää Herraa !

[3]Kuulkaa, kuninkaat, kuunnelkaa, ruhtinaat! Minä laulan Herralle , minä laulan ylistystä Herralle , Israelin Jumalalle.

[4]“Ó Senhor, quando saíste de Seir, quando marchaste desde os campos de Edom, a terra estremeceu, os céus gotejaram, as nuvens despejaram água!

[4] Herra, kun sinä, lähdit Seiristä, kun astelit Edomin maasta, silloin maa järisi ja taivaat pisaroivat, pilvet pisaroivat vettä.

[5]Os montes tremeram perante o Senhor, o Deus do Sinai, perante o Senhor, o Deus de Israel.

[5]Vuoret vapisivat Herran edessä, jopa Siinai vapisi Herran , Israelin Jumalan, edessä.

[6]“Nos dias de Sangar, filho de Anate, nos dias de Jael, as estradas estavam desertas; os que viajavam seguiam caminhos tortuosos.

[6]Samgarin, Anatin pojan, päivinä, Jaaelin aikaan, karavaanit lakkasivat kulkemasta ja matkaajat kulkivat syrjäpolkuja.

[7]Já tinham desistido os camponeses de Israel, já tinham desistido, até que eu, Débora, me levantei; levantou-se uma mãe em Israel.

[7]Israelin kylistä hävisi elämä, se puuttui täysin, kunnes minä, Debora, nousin, nousin äidiksi Israelissa.

[8]Quando escolheram novos deuses, a guerra chegou às portas, e não se via um só escudo ou lança entre quarenta mil de Israel.

[8]Israel valitsi uusia jumalia; silloin sota oli jo porteilla, mutta ei näkynyt kilpeä ei keihästä Israelin neljänkymmenentuhannen joukossa.

[9]Meu coração está com os comandantes de Israel, com os voluntários dentre o povo. Louvem o Senhor!

[9]Minun sydämeni on kiintynyt Israelin johtajiin, niihin, jotka ovat kansan joukossa alttiita. Kiittäkää Herraa !

[10]“Vocês, que cavalgam em brancos jumentos, que se assentam em ricos tapetes, que caminham pela estrada, considerem!

[10]Puhukaa tästä te, jotka ratsastatte valkoisilla aasintammoilla, te, jotka istutte matoilla, ja te, jotka kuljette teitä pitkin.

[11]Mais alto que a voz dos que distribuem água junto aos bebedouros, recitem-se os justos feitos do Senhor, os justos feitos em favor dos camponeses de Israel. “Então o povo do Senhor desceu às portas.

[11] Vedenjakajien äänet ammennuspaikoilta! Siellä he kertovat Herran vanhurskaista teoista, hänen vanhurskaista teoistaan Israelin kylien asukkaita kohtaan. Silloin Herran kansa laskeutui porteille.

[12]‘Desperte, Débora! Desperte! Desperte, desperte, irrompa em cânticos! Levante-

[12]Herää, Debora, herää! Herää, herää, laula laulu! Nouse, Baarak! Vie

se, Baraque! Leve presos os seus prisioneiros, ó filho de Abinoão!'

[13]“Então desceram os restantes e foram aos nobres; o povo do Senhor veio a mim contra os poderosos.

[14]Alguns vieram de Efraim, das raízes de Amaleque; Benjamim estava com o povo que seguiu você. De Maquir desceram comandantes; de Zebulom, os que levam a vara de oficial.

[15]Os líderes de Issacar estavam com Débora; sim, Issacar também estava com Baraque, apressando-se após ele até o vale. Nas divisões de Rúben houve muita inquietação.

[16]Por que vocês permaneceram entre as fogueiras a ouvir o balido dos rebanhos? Nas divisões de Rúben houve muita indecisão.

[17]Gileade permaneceu do outro lado do Jordão. E Dã, por que se deteve junto aos navios? Aser permaneceu no litoral e em suas enseadas ficou.

[18]O povo de Zebulom arriscou a vida, como o fez Naftali nas altas regiões do campo.

[19]“Vieram reis e lutaram. Os reis de Canaã lutaram em Taanaque, junto às águas de Megido, mas não levaram prata alguma, despojo algum.

[20]Desde o céu lutaram as estrelas, desde as suas órbitas lutaram contra Sísera.

[21]O rio Quisom os levou, o antigo rio, o rio Quisom. Avante, minh'alma! Seja forte!

vangitsijasi vankeuteen, sinä Abinoamin poika!

[13]Silloin jäljelle jääneet laskeutuivat kansan ylhäisten luo, Herra laskeutui luokseni sankarien mukana.

[14]Efraimista tulivat ne, joiden juuret olivat Amalekissa, sinun jälkeesi, Benjamin, sinun joukkojesi mukana. Maakirista laskeutuivat johtajat, Sebulonista kirjurin ruokoa käyttävät.

[15]Isaskarin ruhtinaat tulivat Deboran kanssa. Isaskar oli kuin Baarak, hän kiirehti Baarakin kannoilla laaksoon. Ruubenin suvuissa käytiin suuria neuvotteluja.

[16]Miksi jäit istumaan lammastarhojen vaiheille kuuntelemaan paimenten soittoa? Ruubenin suvuissa käytiin suuria neuvotteluja.

[17]Gilead pysyi tuolla puolen Jordanin, ja Daan, miksi hän viipyi laivoilla? Asser jäi asumaan meren äyräälle ja pysyi lahtiensa rannoilla.

[18]Sebulon on kansa, joka antaa henkensä alttiiksi kuolemaan, samoin Naftali kedon kummuilla.

[19]Silloin kuninkaat tulivat ja taistelivat, Kanaanin kuninkaat taistelivat Taanakissa, Megiddon vesien äärellä, mutta eivät saaneet saaliikseen hopeaa.

[20]Tähdet taivaalta sotivat, radoiltaan ne sotivat Siiseraa vastaan.

[21]Kiisonin virta vei heidät mukanaan, Kiisonin virta, ikivanha virta. Sieluni, marssi eteenpäin voimassa!

[22]Os cascos dos cavalos faziam tremer o chão; galopavam, galopavam os seus poderosos cavalos.

[23]'Amaldiçoem Meroz', disse o anjo do Senhor. 'Amaldiçoem o seu povo, pois não vieram ajudar o Senhor, ajudar o Senhor contra os poderosos.'

[24]"Que Jael seja a mais bendita das mulheres, Jael, mulher de Héber, o queneu! Seja ela bendita entre as mulheres que habitam em tendas!

[25]Ele pediu água, e ela lhe deu leite; numa tigela digna de príncipes trouxe-lhe coalhada.

[26]Ela estendeu a mão e apanhou a estaca da tenda; e com a mão direita o martelo do trabalhador. Golpeou Sísera, esmigalhou sua cabeça, esmagou e traspassou suas têmporas.

[27]Aos seus pés ele se curvou, caiu e ali ficou prostrado. Aos seus pés ele se curvou e caiu; onde caiu, ali ficou. Morto!

[28]"Pela janela olhava a mãe de Sísera; atrás da grade ela exclamava: 'Por que o seu carro se demora tanto? Por que custa a chegar o ruído de seus carros?'

[29]As mais sábias de suas damas respondiam, e ela continuava falando consigo mesma:

[30]'Estarão achando e repartindo os despojos? Uma ou duas moças para cada homem, roupas coloridas como despojo

[22]Silloin hevosten kaviot tömistivät maata, kun niiden urhot laskettelivat täyttä laukkaa.

[23] Kirotkaa Meeros, sanoo Herran enkeli, kiroamalla kirotkaa sen asukkaat, koska he eivät tulleet Herran avuksi, Herran avuksi sankarien kanssa.

[24]Siunatuin naisista olkoon Jaael, keeniläisen Heberin vaimo, siunatuin teltoissa asuvista naisista.

[25]Vettä toinen pyysi, maitoa hän antoi, toi juhlamaljassa kermaa.

[26] Hän ojensi kätensä ottamaan vaarnaa, oikean kätensä työmiesten vasaraa, ja iski Siiseraa, murskasi hänen päänsä, iski ja lävisti hänen ohimonsa.

[27] Jaaelin jalkojen juureen hän vaipui, kaatui ja makasi siinä, hänen jalkojensa juureen hän vaipui ja kaatui. Siisera jäi surmattuna makaamaan siihen, mihin vaipui.

[28]Siiseran äiti katselee ikkunasta ja huutaa ristikon läpi: 'Miksi viipyvät hänen sotavaununsa? Miksi viipyy hänen vaunuhevostensa kavioiden kopse?'

[29] Viisaimmat hänen ruhtinattaristaan vastaavat hänelle, hän itsekin vastaa itselleen omin sanoin:

[30] 'Varmaankin he ovat saaneet saalista ja nyt jakavat sitä: tytön, kaksikin mieheen, värikästä kangasta saaliiksi Siiseralle,

para Sísera, roupas coloridas e bordadas, tecidos bordados para o meu pescoço, tudo isso como despojo?’

[31]“Assim pereçam todos os teus inimigos, ó Senhor! Mas os que te amam sejam como o sol quando se levanta na sua força”. E a terra teve paz durante quarenta anos.

Juízes 6

Gideão

[1]De novo os israelitas fizeram o que o Senhor reprova, e durante sete anos ele os entregou nas mãos dos midianitas.

[2]Os midianitas dominaram Israel; por isso os israelitas fizeram para si esconderijos nas montanhas, nas cavernas e nas fortalezas.

[3]Sempre que os israelitas faziam as suas plantações, os midianitas, os amalequitas e outros povos da região a leste deles as invadiam.

[4]Acampavam na terra e destruíam as plantações ao longo de todo o caminho, até Gaza, e não deixavam nada vivo em Israel, nem ovelhas nem gado nem jumentos.

[5]Eles subiam trazendo os seus animais e suas tendas, e vinham como enxames de gafanhotos; era impossível contar os homens e os seus camelos. Invadiam a terra para devastá-la.

[6]Por causa de Midiã, Israel empobreceu tanto que os israelitas clamaram por socorro ao Senhor.

värikästä kangasta, kirjailtua vaatetta saaliiksi, kirjailtuja, värikkäitä huiveja saaliiksi saatujen kaulaan.’

[31]Näin hukkukoot kaikki sinun vihollisesi, Herra . Mutta ne, jotka häntä rakastavat, ovat voimassaan kuin auringonnousu.” Ja maassa oli rauha neljäkymmentä vuotta.

Tuomarien 6

Midianilaiset hävittävät maata

[1]Israelilaiset tekivät jälleen sellaista, mikä oli pahaa Herran silmissä, ja Herra antoi heidät Midianin valtaan seitsemäksi vuodeksi.

[2]Israel sai tuntea Midianin käden voiman, ja midianilaisten vuoksi israelilaiset tekivät suojikseen onkalot, luolat ja vuorilinnat, joita on vuoristossa.

[3] Aina kun israelilaiset olivat kylväneet, tulivat midianilaiset, amalekilaiset ja idän miehet ja hyökkäsivät heidän kimppuunsa.

[4]He leiriytyivät israelilaisia vastaan ja hävittivät maan sadon aina Gazaa myöten jättämättä jäljelle mitään elintarpeita Israeliin, ei myöskään lampaita, härkiä eikä aaseja.

[5] Sillä kun he lähtivät liikkeelle laumoineen ja telttoineen, he tulivat monilukuisina kuin heinäsirkat. Heillä ja heidän kameleillaan ei ollut määrää, ja he tulivat maahan hävittämään sitä.

[6]Niin Israel joutui midianilaisten tähden suureen kurjuuteen, ja israelilaiset huusivat Herraa avukseen.

[7]Quando os israelitas clamaram ao Senhor por causa de Midiã,

[8]ele lhes enviou um profeta, que disse: “Assim diz o Senhor, o Deus de Israel: ‘Tirei vocês do Egito, da terra da escravidão.

[9]Eu os livrei do poder do Egito e das mãos de todos os seus opressores. Expulsei-os e dei a vocês a terra deles.

[10]E também disse a vocês: Eu sou o Senhor, o seu Deus; não adorem os deuses dos amorreus, em cuja terra vivem, mas vocês não me deram ouvidos’ ”.

[11]Então o Anjo do Senhor veio e sentou-se sob a grande árvore de Ofra, que pertencia ao abiezrita Joás. Gideão, filho de Joás, estava malhando o trigo num tanque de prensar uvas, para escondê-lo dos midianitas.

[12]Então o Anjo do Senhor apareceu a Gideão e lhe disse: “O Senhor está com você, poderoso guerreiro”.

[13]“Ah, Senhor”, Gideão respondeu, “se o Senhor está conosco, por que aconteceu tudo isso? Onde estão todas as suas maravilhas que os nossos pais nos contam quando dizem: ‘Não foi o Senhor que nos tirou do Egito?’ Mas agora o Senhor nos abandonou e nos entregou nas mãos de Midiã”.

[7]Kun israelilaiset huusivat Midianin vuoksi Herraa avukseen,

[8] Herra lähetti israelilaisten luo profeetan. Tämä sanoi heille: ”Näin sanoo Herra , Israelin Jumala: Minä johdatin teidät Egyptistä ja vein teidät pois orjuuden pesästä.

[9] Minä vapautin teidät egyptiläisten vallasta ja kaikkien sortajienne vallasta. Minä karkotin viholliset teidän tieltänne ja annoin teille heidän maansa.

[10]Minä sanoin teille: Minä olen Herra , teidän Jumalanne. Älkää kunnioittako amorilaisten jumalia, joiden maassa te asutte. Mutta te ette kuunnelleet minun ääntäni.”

Gideonin kutsuminen

[11] Herranenkeli tuli Ofran tammen luo ja istuutui sen alle. Tammi kuului abieserilaiselle Jooakselle, jonka poika Gideon oli juuri puimassa vehnää viinikuurnassa piilottaakseen ne midianilaisten näkyviltä.

[12] Herran enkeli näyttäytyi hänelle ja sanoi: ” Herra on kanssasi, sinä urhea sankari!”

[13] Gideon sanoi hänelle: ”Minäkö, Herrani ? Jos kerran Herra on meidän kanssamme, niin miksi kaikki tämä on kohdannut meitä? Ja missä ovat kaikki hänen ihmeensä, joista isämme ovat meille kertoneet ja sanoneet: ’ Herra on johdattanut meidät tänne Egyptistä?’ Mutta nyt Herra on hylännyt meidät ja antanut meidät Midianin valtaan.”

[14]O Senhor se voltou para ele e disse: “Com a força que você tem, vá libertar Israel das mãos de Midiã. Não sou eu quem o está enviando?”

[15]“Ah, Senhor”, respondeu Gideão, “como posso libertar Israel? Meu clã é o menos importante de Manassés, e eu sou o menor da minha família.”

[16]“Eu estarei com você”, respondeu o Senhor, “e você derrotará todos os midianitas como se fossem um só homem”.

[17]E Gideão prosseguiu: “Se de fato posso contar com o teu favor, dá-me um sinal de que és tu que estás falando comigo.

[18]Peço-te que não vás embora até que eu volte e traga minha oferta e a coloque diante de ti”. E o Senhor respondeu: “Esperarei até você voltar”.

[19]Gideão foi para casa, preparou um cabrito e com uma arroba de farinha fez pães sem fermento. Pôs a carne num cesto e o caldo numa panela, trouxe-os para fora e ofereceu-os a ele sob a grande árvore.

[20]E o Anjo de Deus lhe disse: “Apanhe a carne e os pães sem fermento, ponha-os sobre esta rocha e derrame o caldo”. Gideão assim o fez.

[21]Com a ponta do cajado que estava em sua mão, o Anjo do Senhor tocou a carne e os pães sem fermento. Fogo subiu da rocha, consumindo a carne e os pães. E o Anjo do Senhor desapareceu.

[14] Herrakääntyi hänen puoleensa ja sanoi: ”Mene tässä voimassasi ja vapauta Israel Midianin vallasta. Minä lähetän juuri sinut!”

[15]Mutta Gideon vastasi hänelle: ”Minäkö? Herra , millä minä vapautan Israelin? Minun sukunihan on vähäisin Manassessa, ja minä olen nuorin isäni perheessä.”

[16] Herra sanoi hänelle: ”Koska Minä olen sinun kanssasi, sinä voitat midianilaiset niin kuin yhden miehen.”

[17]Gideon sanoi hänelle: ”Jos olen saanut sinun suosiosi, anna minulle merkki, että sinä itse puhut minun kanssani.

[18] Ethän poistu täältä, ennen kuin palaan luoksesi, tuon uhrilahjani ja panen sen eteesi.” Herra sanoi: ”Minä istun tässä, kunnes tulet takaisin.”

[19] Gideon meni, valmisti ruuaksi nuoren vuohen ja leipoi happamattomia leipiä eefa-mitallisesta jauhoja, pani lihan koriin ja liemen pataan. Sitten hän vei ne enkelin luokse tammen alle ja pani tarjolle.

[20]Jumalan enkeli sanoi hänelle: ”Ota liha ja happamattomat leivät ja pane ne tälle kalliolle ja vuodata liemi.” Gideon teki niin.

[21] Herran enkeli ojensi kädessään olevan sauvan ja kosketti sen kärjellä lihaa ja happamattomia leipiä. Silloin kalliosta nousi tuli, joka kulutti lihan ja happamattomat leivät.

Samassa Herran enkeli katosi Gideonin näkyvistä.

[22]Quando Gideão viu que era o Anjo do Senhor, exclamou: “Ah, Senhor Soberano! Vi o Anjo do Senhor face a face!”

[22]Gideon ymmärsi, että se oli Herran enkeli, ja sanoi: ”Voi minua, Herra Jumala , sillä minä olen nähnyt Herran enkelin kasvoista kasvoihin!”

[23]Disse-lhe, porém, o Senhor: “Paz seja com você! Não tenha medo. Você não morrerá”.

[23]Mutta Herra sanoi hänelle: ”Rauha sinulle! Älä pelkää, et sinä kuole.”

[24]Gideão construiu ali um altar em honra ao Senhor e lhe deu este nome: O Senhor é Paz. Até hoje o altar está em Ofra dos abiezritas.

[24] Silloin Gideon rakensi siihen Herralle alttarin ja pani sen nimeksi ” Herra on rauha”. Se alttari on vielä tänäkin päivänä abieserilaisten Ofrassa.

[25]Naquela mesma noite, o Senhor lhe disse: “Separe o segundo novilho do rebanho de seu pai, aquele de sete anos de idade. Despedace o altar de Baal, que pertence a seu pai, e corte o poste sagrado de Aserá que está ao lado do altar.

[25]Sinä yönä Herra sanoi Gideonille: ”Ota isäsi härkämullikka ja toinen, seitsenvuotias mullikka, hajota isällesi kuuluva Baalin alttari ja kaada sen vieressä oleva asera-paalu.

[26]Depois faça um altar para o Senhor, o seu Deus, no topo desta elevação. Ofereça o segundo novilho em holocausto com a madeira do poste sagrado que você irá cortar”.

[26]Rakenna sitten kivistä latomalla alttari Herralle , Jumalallesi, tämän vuorenkukkulan laelle. Ota se toinen mullikka ja uhraa se polttouhriksi asera-paalusta hakkaamiesi halkojen päällä.”

[27]Assim Gideão chamou dez dos seus servos e fez como o Senhor lhe ordenara. Mas, com medo da sua família e dos homens da cidade, fez tudo de noite, e não durante o dia.

[27] Niin Gideon otti palvelijoistaan mukaansa kymmenen miestä ja teki niin kuin Herra oli hänelle puhunut. Mutta koska hän pelkäsi isänsä sukua ja kaupungin miehiä, hän ei uskaltanut tehdä sitä päivällä vaan teki sen yöllä.

[28]De manhã, quando os homens da cidade se levantaram, lá estava demolido o altar de Baal, com o poste sagrado ao seu lado,

[28]Kun kaupungin miehet nousivat varhain seuraavana aamuna, he huomasivat ihmeekseen, että Baalin alttari oli

cortado, e com o segundo novilho sacrificado no altar recém-construído!

hajotettu, asera-paalu sen vierestä kaadettu ja se toinen mullikka uhrattu polttouhriksi äsken rakennetulla alttarilla.

29Perguntaram uns aos outros: “Quem fez isso?” Depois de investigar, concluíram: “Foi Gideão, filho de Joás”.

29 He kysyivät toisiltaan: ”Kuka tämän on tehnyt?” He tutkivat ja tiedustelivat asiaa, ja heille kerrottiin: ”Sen on tehnyt Gideon, Jooaksen poika.”

30Os homens da cidade disseram a Joás: “Traga seu filho para fora. Ele deve morrer, pois derrubou o altar de Baal e quebrou o poste sagrado que ficava ao seu lado”.

30 Silloin kaupungin miehet sanoivat Jooakselle: ”Tuo poikasi tänne! Hänen on kuoltava, sillä hän on hajottanut Baalin alttarin ja kaatanut aserapaalun sen vierestä.”

31Joás, porém, respondeu à multidão hostil que o cercava: “Vocês vão defender a causa de Baal? Estão tentando salvá-lo? Quem lutar por ele será morto pela manhã! Se Baal fosse realmente um deus, poderia defender-se quando derrubaram o seu altar”.

31 Mutta Jooas sanoi kaikille ympärillään seisoville: ”Tekö ajatte Baalin asiaa, tekö pelastatte hänet? Se, joka ajaa hänen asiaansa, surmattakoon ennen huomisaamua. Jos Baal on jumala, ajakoon itse asiansa, koska Gideon on hajottanut hänen alttarinsa.”

32Por isso naquele dia chamaram Gideão de “Jerubaal”, dizendo: “Que Baal dispute com ele, pois derrubou o seu altar”.

32Sinä päivänä Jooas antoi Gideonille nimen Jerubbaal sanoen: ”Baal riidelköön Gideonia vastaan, koska Gideon on hajottanut hänen alttarinsa.”

33Nesse meio tempo, todos os midianitas, amalequitas e outros povos que vinham do leste uniram os seus exércitos, atravessaram o Jordão e acamparam no vale de Jezreel.

33Sitten kaikki midianilaiset, amalekilaiset ja idän miehet kokoontuivat yhteen, tulivat virran yli ja leiriytyivät Jisreelin laaksoon.

34Então o Espírito do Senhor apoderou-se de Gideão, e ele, com toque de trombeta, convocou os abiezritas para segui-lo.

34 Silloin Herran Henki puki Gideonin voimalla. Gideon puhalsi soofar-torveen, ja abieserilaiset kutsuttiin koolle seuraamaan häntä.

35Enviou mensageiros a todo o Manassés, chamando-o às armas, e também a Aser, a

35Hän lähetti sanansaattajia myös koko Manasseen, ja manasselaisetkin kutsuttiin seuraamaan häntä. Samoin hän lähetti

Zebulom e a Naftali, que também subiram ao seu encontro.

[36]E Gideão disse a Deus: “Quero saber se vais libertar Israel por meu intermédio, como prometeste.

[37]Vê, colocarei uma porção de lã na eira. Se o orvalho molhar apenas a lã e todo o chão estiver seco, saberei que tu libertarás Israel por meu intermédio, como prometeste”.

[38]E assim aconteceu. Gideão levantou-se bem cedo no dia seguinte, torceu a lã e encheu uma tigela de água do orvalho.

[39]Disse ainda Gideão a Deus: “Não se acenda a tua ira contra mim. Deixa-me fazer só mais um pedido. Permite-me fazer mais um teste com a lã. Desta vez faze ficar seca a lã e o chão coberto de orvalho”.

[40]E Deus assim fez naquela noite. Somente a lã estava seca; o chão estava todo coberto de orvalho.

Juízes 7

A Vitória de Gideão sobre os Midianitas

[1]De madrugada Jerubaal, isto é, Gideão, e todo o seu exército acampou junto à fonte de Harode. O acampamento de Midiã estava ao norte deles, no vale, perto do monte Moré.

[2]E o Senhor disse a Gideão: “Você tem gente demais, para eu entregar Midiã nas

sanansaattajat Asseriin, Sebuloniin ja Naftaliin, ja nämäkin lähtivät vihollisia vastaan.

[36] Gideon sanoi Jumalalle: ”Jos sinä aiot pelastaa Israelin minun käteni kautta, niin kuin olet puhunut,

[37] niin katso, minä panen kerittyjä villoja puimatantereelle. Jos kastetta tulee ainoastaan villoihin ja kaikki maa jää muuten kuivaksi, niin siitä minä tiedän, että sinä pelastat Israelin minun käteni kautta, niin kuin olet puhunut.”

[38] Niin myös tapahtui. Noustuaan varhain seuraavana aamuna Gideon puristi villoista kastetta ja sai niistä valumaan täyden maljan vettä.

[39] Silloin Gideon sanoi Jumalalle: ”Älköön vihasi syttykö minua kohtaan, jos minä vielä tämän kerran puhun. Salli minun kerran vielä tehdä koe villoilla. Anna ainoastaan villojen jäädä kuiviksi ja kastetta tulla kaikkialle muualle maahan.”

[40]Ja Jumala teki sinä yönä niin. Ainoastaan villat jäivät kuiviksi, ja kastetta tuli kaikkialle muualle maahan.

Tuomarien 7

Herra valitsee Gideonin väen

[1]Varhain seuraavana aamuna Jerubbaal, toisin sanoen Gideon, ja kaikki hänen kanssaan oleva väki kokoontuivat Harodin lähteelle. Midianilaisten leiri oli laaksossa, Harodin lähteeltä ja Mooren kukkulasta pohjoiseen.

[2] Herrasanoi Gideonille: ”Sinun kanssasi on liikaa väkeä. Minä en voi antaa

suas mãos. A fim de que Israel não se orgulhe contra mim, dizendo que a sua própria força o libertou,

[3]anuncie, pois, ao povo que todo aquele que estiver tremendo de medo poderá ir embora do monte Gileade". Então vinte e dois mil homens partiram, e ficaram apenas dez mil.

[4]Mas o Senhor tornou a dizer a Gideão: "Ainda há gente demais. Desça com eles à beira d'água, e eu separarei os que ficarão com você. Se eu disser: Este irá com você, ele irá; mas, se eu disser: Este não irá com você, ele não irá".

[5]Assim Gideão levou os homens à beira d'água, e o Senhor lhe disse: "Separe os que beberem a água lambendo-a como faz o cachorro, daqueles que se ajoelharem para beber".

[6]O número dos que lamberam a água levando-a com as mãos à boca foi de trezentos homens. Todos os demais se ajoelharam para beber.

[7]O Senhor disse a Gideão: "Com os trezentos homens que lamberam a água livrarei vocês e entregarei os midianitas nas suas mãos. Mande para casa todos os outros homens".

[8]Gideão mandou os israelitas para as suas tendas, mas reteve os trezentos. E estes ficaram com as provisões e as trombetas

Midiania heidän valtaansa, ettei Israel kerskuisi minua vastaan ja sanoisi: 'Oma käteni pelasti minut.'

[3]Kuuluta nyt siis kansan kuullen näin: 'Se, joka pelkää ja vapisee, kääntyköön takaisin ja lähteköön Gileadin vuorilta.'" Silloin kansasta palasi takaisin kaksikymmentäkaksituhatta. Jäljelle jäi kymmenentuhatta.

[4]Herrasanoi Gideonille: "Väkeä on vieläkin liian paljon. Vie heidät alas veden ääreen, niin minä valikoin heistä sinulle osan siellä. Jokainen, josta minä sanon sinulle: 'Tämä lähteköön kanssasi', lähtee kanssasi, mutta josta minä sanon sinulle: 'Tämä älköön lähtekö kanssasi', se ei lähde."

[5]Gideon vei väen alas veden ääreen, ja Herra sanoi hänelle: "Erota toisistaan ne, jotka latkivat vettä kielellään kuin koira, ja ne, jotka laskeutuvat polvilleen juomaan."

[6]Niiden miesten luku, jotka latkivat kädestä suuhunsa , oli kolmesataa. Kaikki muu väki oli laskeutunut polvilleen juomaan vettä.

[7]Silloin Herra sanoi Gideonille: "Niillä kolmellasadalla miehellä, jotka latkivat, minä pelastan teidät ja annan Midianin sinun käsiisi. Kaikki muu väki menköön kotiinsa."

[8]Sitten tuo kolmensadan miehen joukko otti mukaansa eväät ja soofar-torvensa. Kaikki muut Israelin miehet Gideon päästi menemään koteihinsa ja piti ainoastaan

dos que partiram. O acampamento de Midiã ficava abaixo deles, no vale.

[9]Naquela noite, o Senhor disse a Gideão: “Levante-se e desça ao acampamento, pois vou entregá-lo nas suas mãos.

[10]Se você está com medo de atacá-los, desça ao acampamento com o seu servo Pura

[11]e ouça o que estiverem dizendo. Depois disso você terá coragem para atacar”. Então ele e o seu servo Pura desceram até os postos avançados do acampamento.

[12]Os midianitas, os amalequitas e todos os outros povos que vinham do leste haviam se instalado no vale; eram numerosos como nuvens de gafanhotos. Assim como não se pode contar a areia da praia, também não se podia contar os seus camelos.

[13]Gideão chegou bem no momento em que um homem estava contando seu sonho a um amigo. “Tive um sonho”, dizia ele. “Um pão de cevada vinha rolando dentro do acampamento midianita e atingiu a tenda com tanta força que ela tombou e se desmontou.”

[14]Seu amigo respondeu: “Não pode ser outra coisa senão a espada de Gideão, filho de Joás, o israelita. Deus entregou os midianitas e todo o acampamento nas mãos dele”.

[15]Quando Gideão ouviu o sonho e a sua interpretação, adorou a Deus. Voltou para o acampamento de Israel e gritou: “Levantem-se! O Senhor entregou o

ne kolmesataa miestä. Midianilaisten leiri oli hänen alapuolellaan laaksossa.

[9]Sinä yönä Herra sanoi hänelle: ”Nouse ja mene alas vihollisen leiriin, sillä minä olen antanut sen sinun käsiisi.

[10] Mutta jos sinä pelkäät mennä yksin alas leiriin, mene palvelijasi Puuran kanssa,

[11] ja kuuntele, mitä siellä puhutaan, niin saat rohkeutta hyökätä leiriin.” Niin hän meni palvelijansa Puuran kanssa alas leirin laitaan asti etuvartijoiden luo.

[12] Laaksoon oli leiriytynyt midianilaisia, amalekilaisia ja kaikkia idän miehiä kuin heinäsirkkoja, eikä heidän kameleillaan ollut määrää; niitä oli kuin hiekkaa meren rannalla.

[13]Gideonin tullessa muuan mies oli kertomassa toiselle untaan. Mies sanoi: ”Kuule, minä näin unta. Pyöreä ohraleipä kieri midianilaisten leiriin. Se tuli erästä telttaa kohti ja törmäsi siihen, niin että teltta kaatui ylösalaisin ja jäi kumoon.”

[14] Toinen sanoi: ”Se ei ole mikään muu kuin israelilaisen Gideonin, Jooaksen pojan, miekka. Jumala antaa hänen käsiinsä Midianin ja koko leirin.”

Soofar-torvet, ruukut ja tulisoihdut

[15]Kun Gideon oli kuullut kertomuksen unesta ja sen selityksen, hän kumartui maahan ja rukoili. Sitten hän palasi Israelin leiriin ja sanoi: ”Nouskaa,

acampamento midianita nas mãos de vocês".

[16]Dividiu os trezentos homens em três companhias e pôs nas mãos de todos eles trombetas e jarros vazios, com tochas dentro.

[17]E ele lhes disse: "Observem-me. Façam o que eu fizer. Quando eu chegar à extremidade do acampamento, façam o que eu fizer.

[18]Quando eu e todos os que estiverem comigo tocarmos as nossas trombetas ao redor do acampamento, toquem as suas, e gritem: Pelo Senhor e por Gideão!"

[19]Gideão e os cem homens que o acompanhavam chegaram aos postos avançados do acampamento pouco depois da meia-noite, assim que foram trocadas as sentinelas. Então tocaram as suas trombetas e quebraram os jarros que tinham nas mãos;

[20]as três companhias tocaram as trombetas e despedaçaram os jarros. Empunhando as tochas com a mão esquerda e as trombetas com a direita, gritaram: "À espada, pelo Senhor e por Gideão!"

[21]Cada homem mantinha a sua posição em torno do acampamento, e todos os midianitas fugiam correndo e gritando.

[22]Quando as trezentas trombetas soaram, o Senhor fez que em todo o acampamento os homens se voltassem uns contra os outros com as suas espadas. Mas muitos

sillä Herra on antanut midianilaisten leirin teidän valtaanne."

[16] Gideon jakoi ne kolmesataa miestä kolmeen joukkoon ja antoi jokaiselle miehelle soofar-torven ja tyhjän saviruukun sekä tulisoihdun ruukkuun.

[17] Hän sanoi heille: "Katsokaa minua ja tehkää samoin kuin minä. Kun minä olen tullut leirin laitaan, tehkää niin kuin minä teen.

[18] Kun minä ja kaikki minun kanssani olevat miehet puhallamme soofar-torviin, puhaltakaa tekin torviinne kaikkialla leirin ympärillä ja huutakaa: ' Herran ja Gideonin puolesta!'"

[19]Niin Gideon ja ne sata miestä, jotka olivat hänen kanssaan, tulivat leirin laitaan keskimmäisen yövartion alussa, juuri kun vartijat oli asetettu paikoilleen. Silloin he puhalsivat soofar-torviin ja särkivät saviruukut, jotka heillä oli käsissään.

[20] Niin ne kolme joukkoa puhalsivat soofar-torviin ja murskasivat saviruukut. Miehet ottivat vasempaan käteensä tulisoihdut ja oikeaan torvet, puhalsivat niihin ja huusivat: " Herran ja Gideonin miekka!"

[21] Kukin heistä seisoi paikallaan leirin ympärillä, mutta koko leiri lähti huutaen juoksemaan pakoon.

Gideon voittaa midianilaiset

[22]Kun noihin kolmeensataan soofar-torveen puhallettiin, Herra käänsi midianilaisten miekat toisiaan vastaan koko leirissä, ja he pakenivat Beet-Sittaan

fugiram para Bete-Sita, na direção de Zererá, até a fronteira de Abel-Meolá, perto de Tabate.

asti Sereraan päin, Tabbatin luona olevan Aabel-Meholan rantaan saakka.

23Os israelitas de Naftali, de Aser e de todo o Manassés foram convocados, e perseguiram os midianitas.

23Silloin Israelin miehet kutsuttiin koolle Naftalista, Asserista ja koko Manassesta, ja he ajoivat midianilaisia takaa.

24Gideão enviou mensageiros a todos os montes de Efraim, dizendo: “Desçam para atacar os midianitas e cerquem as águas do Jordão à frente deles até Bete-Bara”. Foram, pois, convocados todos os homens de Efraim, e eles ocuparam as águas do Jordão até Bete-Bara.

24 Gideon oli myös lähettänyt sanansaattajia kaikkialle Efraimin vuoristoon sanomaan: ”Tulkaa alas taistelemaan midianilaisia vastaan ja vallatkaa heiltä Jordan ja vesipaikat aina Beet-Baaraan asti.” Niin kaikki Efraimin miehet kutsuttiin koolle, ja he valtasivat Jordanin ja vesilähteet Beet-Baaraan asti.

25Eles prenderam dois líderes midianitas, Orebe e Zeebe. Mataram Orebe na rocha de Orebe e Zeebe no tanque de prensar uvas de Zeebe. E, depois de perseguir os midianitas, trouxeram a cabeça de Orebe e a de Zeebe a Gideão, que estava do outro lado do Jordão.

25 He ottivat vangiksi kaksi midianilaisten ruhtinasta, Oorebin ja Seebin. Oorebin he surmasivat Oorebin kalliolla, ja Seebin he surmasivat Seebin viinikuurnan luona. Sitten he ajoivat midianilaisia takaa. Oorebin ja Seebin päät he toivat Gideonille Jordanin toiselle puolen.

Juízes 8

A Derrota de Zeba e Zalmuna

1Os efraimitas perguntaram, então, a Gideão: “Por que você nos tratou dessa forma? Por que não nos chamou quando foi lutar contra Midiã?” E o criticaram duramente.

2Ele, porém, lhes respondeu: “Que é que eu fiz, em comparação com vocês? O resto das uvas de Efraim não são melhores do que toda a colheita de Abiezer?

3Deus entregou os líderes midianitas Orebe e Zeebe nas mãos de vocês. O que pude fazer não se compara com o que

Tuomarien 8

Gideon surmaa Midianin kuninkaat

1Efraimin miehet sanoivat Gideonille: ”Miksi teit meille näin etkä kutsunut meitä, kun menit taistelemaan midianilaisia vastaan?” Ja he riitelivät kovasti Gideonin kanssa.

2Mutta Gideon sanoi heille: ”Mitä minä muka olen tehnyt teihin verrattuna? Eikö Efraimin jälkikorjuu ole parempi kuin Abieserin viininkorjuu?

3Teidän käsiinnehän Jumala antoi midianilaisten ruhtinaat Oorebin ja Seebin. Olenko minä kyennyt tekemään

vocês fizeram!” Diante disso, acalmou-se a indignação deles contra Gideão.

mitään sellaista kuin te?” Kun hän puhui näin, lauhtui heidän suuttumuksensa häntä kohtaan.

[4]Gideão e seus trezentos homens, já exaustos, continuaram a perseguição, chegaram ao Jordão e o atravessaram.

[4]Kun Gideon tuli Jordanille, hän meni sen yli niiden kolmensadan miehen kanssa. He olivat uuvuksissa, mutta jatkoivat vihollisen takaa-ajoa.

[5]Em Sucote, disse ele aos homens dali: “Peço a vocês um pouco de pão para as minhas tropas; os homens estão cansados, e eu ainda estou perseguindo os reis de Midiã, Zeba e Zalmuna”.

[5] Gideon sanoi Sukkotin miehille: ”Antakaa leipiä väelle, joka seuraa minua, sillä se on uuvuksissa. Minä näet ajan takaa midianilaisten kuninkaita Sebahia ja Salmunnaa.”

[6]Os líderes de Sucote, porém, disseram: “Ainda não estão em seu poder Zeba e Zalmuna? Por que deveríamos dar pão às suas tropas?”

[6] Mutta Sukkotin päämiehet vastasivat: ”Onko Sebahin ja Salmunnan koura jo kädessäsi, niin että antaisimme leipää sotajoukollesi?”

[7]“É assim?”, replicou Gideão. “Quando o Senhor entregar Zeba e Zalmuna em minhas mãos, rasgarei a carne de vocês com espinhos e espinheiros do deserto.”

[7] Gideon vastasi: ”Hyvä on! Kun Herra antaa Sebahin ja Salmunnan minun käsiini, minä pehmitän teidän lihanne autiomaan orjantappuroilla ja piikkipensailla.”

[8]Dali subiu a Peniel e fez o mesmo pedido aos homens de Peniel, mas eles responderam como os de Sucote.

[8] Hän lähti sieltä Penueliin ja puhui samalla tavoin Penuelin miehille. Nämä vastasivat hänelle samoin kuin Sukkotin miehet olivat vastanneet.

[9]Aos homens de Peniel ele disse: “Quando eu voltar triunfante, destruirei esta fortaleza”.

[9] Niin hän sanoi myös Penuelin miehille: ”Kun palaan voittajana , minä hajotan tämän tornin.”

[10]Ora, Zeba e Zalmuna estavam em Carcor, e com eles cerca de quinze mil homens. Estes foram todos os que sobraram dos exércitos dos povos que vinham do leste, pois cento e vinte mil homens que portavam espada tinham sido mortos.

[10]Mutta Sebah ja Salmunna olivat Karkorissa joukkojensa kanssa, joita oli jäljellä koko idän miesten leiristä noin viisitoistatuhatta miestä. Kaatuneita miekkamiehiä oli satakaksikymmentätuhatta.

[11]Gideão subiu pela rota dos nômades, a leste de Noba e Jogbeá, e atacou de surpresa o exército.

[12]Zeba e Zalmuna, os dois reis de Midiã, fugiram, mas ele os perseguiu e os capturou, derrotando também o exército.

[13]Depois Gideão, filho de Joás, voltou da batalha, pela subida de Heres.

[14]Ele capturou um jovem de Sucote e o interrogou, e o jovem escreveu para Gideão os nomes dos setenta e sete líderes e autoridades da cidade.

[15]Gideão foi então a Sucote e disse aos homens de lá: “Aqui estão Zeba e Zalmuna, acerca dos quais vocês zombaram de mim, dizendo: ‘Ainda não estão em seu poder Zeba e Zalmuna? Por que deveríamos dar pão aos seus homens exaustos?’ ”

[16]Gideão prendeu os líderes da cidade de Sucote, castigando-os com espinhos e espinheiros do deserto;

[17]depois derrubou a fortaleza de Peniel e matou os homens daquela cidade.

[18]Então perguntou a Zeba e a Zalmuna: “Como eram os homens que vocês mataram em Tabor?” “Eram como você”, responderam, “cada um tinha o porte de um príncipe.”

[11] Gideon kulki teltoissa asuvien tietä Noobahin ja Jogbehan itäpuolitse ja voitti joukon, kun se oli huolettomana leirissään.

[12]Sebah ja Salmunna pakenivat, mutta Gideon ajoi heitä takaa. Hän otti molemmat midianilaisten kuninkaat, Sebahin ja Salmunnan, vangiksi ja saattoi koko leirin pakokauhun valtaan.

[13]Kun Gideon, Jooaksen poika, palasi taistelusta Hereksen solalta,

[14] hän otti kiinni erään nuorukaisen, joka oli Sukkotin miehiä, ja kuulusteli häntä. Nuorukainen kirjoitti hänelle Sukkotin päämiesten ja vanhinten nimet; heitä oli seitsemänkymmentäseitsemän miestä.

[15] Kun Gideon tuli Sukkotin miesten luo, hän sanoi: ”Tässä ovat Sebah ja Salmunna, joiden vuoksi pilkkasitte minua ja kysyitte: ’Onko Sebahin ja Salmunnan koura jo kädessäsi, niin että antaisimme leipää sinun uupuneille miehillesi?’”

[16] Gideon otti kiinni kaupungin vanhimmat ja antoi autiomaan orjantappuroilla ja piikkipensailla opetuksen Sukkotin miehille.

[17] Hän myös hajotti Penuelin tornin ja surmasi kaupungin miehet.

[18] Sitten hän sanoi Sebahille ja Salmunnalle: ”Millaisia olivat ne miehet, jotka te tapoitte Taaborilla?” Nämä vastasivat: ”He olivat samanlaisia kuin sinä, jokainen varreltaan kuin kuninkaan poika.”

19Gideão prosseguiu: “Aqueles homens eram meus irmãos, filhos de minha própria mãe. Juro pelo nome do Senhor que, se vocês tivessem poupado a vida deles, eu não mataria vocês”.

20E Gideão voltou-se para Jéter, seu filho mais velho, e lhe disse: “Mate-os!” Jéter, porém, teve medo e não desembainhou a espada, pois era muito jovem.

21Mas Zeba e Zalmuna disseram: “Venha, mate-nos você mesmo. Isso exige coragem de homem”. Então Gideão avançou e os matou, e tirou os enfeites do pescoço dos camelos deles.

O Manto Sacerdotal de Gideão

22Os israelitas disseram a Gideão: “Reine sobre nós, você, seu filho e seu neto, pois você nos libertou das mãos de Midiã”.

23“Não reinarei sobre vocês”, respondeu-lhes Gideão, “nem meu filho reinará sobre vocês. O Senhor reinará sobre vocês.”

24E prosseguiu: “Só faço a vocês um pedido: que cada um de vocês me dê um brinco da sua parte dos despojos”. (Os ismaelitas costumavam usar brincos de ouro.)

25Eles responderam: “De boa vontade os daremos a você!” Então estenderam uma capa, e cada homem jogou sobre ela um brinco tirado de seus despojos.

26O peso dos brincos de ouro chegou a vinte quilos e meio, sem contar os enfeites, os pendentes e as roupas de púrpura que

19 Gideon sanoi: ”He olivat minun veljiäni, äitini poikia. Niin totta kuin Herra elää: jos te olisitte jättäneet heidät henkiin, minä en surmaisi teitä.”

20 Hän sanoi Jeterille, esikoiselleen: ”Nouse ja surmaa heidät.” Mutta nuorukainen ei paljastanut miekkaansa, sillä hän pelkäsi, koska oli vielä nuori.

21 Silloin Sebah ja Salmunna sanoivat: ”Surmaa sinä meidät, sillä miehellä on miehen voimat.” Gideon nousi ja surmasi Sebahin ja Salmunnan ja otti heidän kameliensa kaulasta puolikuukorut.

Gideon ei suostu Israelin hallitsijaksi

22Israelin miehet sanoivat Gideonille: ”Hallitse sinä meitä, sinä itse, sinun poikasi ja pojanpoikasi, sillä sinä olet pelastanut meidät Midianin vallasta.”

23 Mutta Gideon sanoi heille: ”En minä aio teitä hallita, eikä minun poikani ole teitä hallitseva. Hallitkoon teitä Herra .”

24 Gideon sanoi heille vielä: ”Tahtoisin kuitenkin esittää teille pyynnön, että jokainen teistä antaisi minulle saaliistaan korurenkaan.” Midianilaisilla näet oli kultaisia korurenkaita, koska he olivat ismaelilaisia.

25 Israelilaiset sanoivat: ”Annamme mielellämme.” Ja he levittivät viitan ja jokainen heitti sen päälle saaliiksi saamansa korurenkaan.

26 Gideonin pyytämät kultaiset korurenkaat painoivat tuhatseitsemänsataa kultasekeliä. Tähän eivät sisältyneet midianilaisten

os reis de Midiã usavam e os colares que estavam no pescoço de seus camelos.

27Gideão usou o ouro para fazer um manto sacerdotal, que ele colocou em sua cidade, em Ofra. Todo o Israel prostituiu-se, fazendo dele objeto de adoração; e veio a ser uma armadilha para Gideão e sua família.

A Morte de Gideão

28Assim Midiã foi subjugado pelos israelitas, e não tornou a erguer a cabeça. Durante a vida de Gideão a terra desfrutou paz quarenta anos.

29Jerubaal, filho de Joás, retirou-se e foi para casa, onde ficou morando.

30Teve setenta filhos, todos gerados por ele, pois tinha muitas mulheres.

31Sua concubina, que morava em Siquém, também lhe deu um filho, a quem ele deu o nome de Abimeleque.

32Gideão, filho de Joás, morreu em idade avançada e foi sepultado no túmulo de seu pai, Joás, em Ofra dos abiezritas.

33Logo depois que Gideão morreu, os israelitas voltaram a prostituir-se com os baalins, cultuando-os. Ergueram Baal-Berite como seu deus e

34não se lembraram do Senhor, o seu Deus, que os tinha livrado das mãos dos seus inimigos em redor.

kuninkaiden yllä olleet puolikuukorut, korvarenkaat ja purppuravaatteet eivätkä heidän kameliensa kaulaketjut.

27 Gideon valmisti niistä kasukan, jonka hän sijoitti kaupunkiinsa Ofraan, ja koko Israel kävi haureellisesti palvomassa sitä siellä. Siitä tuli ansa Gideonille ja hänen perheelleen.

28Niin Midian nöyrtyi israelilaisten edessä eikä enää nostanut päätään. Gideonin päivinä maassa oli rauha neljäkymmentä vuotta.

29Sitten Jerubbaal, Jooaksen poika, palasi asumaan kotiinsa.

30 Gideonilla oli seitsemänkymmentä poikaa, hänen siittämiään, sillä hänellä oli monta vaimoa.

31 Myös hänen sikemiläinen sivuvaimonsa synnytti hänelle pojan, ja Gideon antoi pojalle nimen Abimelek.

32 Päästyään korkeaan ikään Gideon, Jooaksen poika, kuoli, ja hänet haudattiin isänsä Jooaksen hautaan abieserilaisten Ofraan.

Israel luopuu Jumalasta

33Kun Gideon oli kuollut, israelilaiset lähtivät jälleen haureudessaan seuraamaan baaleja ja tekivät jumalakseen Baal-Beritin.

34He eivät enää muistaneet Herraa , Jumalaansa, joka oli pelastanut heidät kaikkien heidän ympärillään asuvien vihollisten vallasta.

[35]Também não foram bondosos com a família de Jerubaal, isto é, Gideão, pois não reconheceram todo o bem que ele tinha feito a Israel.

Juízes 9

Abimeleque

[1]Abimeleque, filho de Jerubaal, foi aos irmãos de sua mãe em Siquém e disse a eles e a todo o clã da família de sua mãe:

[2]"Perguntem a todos os cidadãos de Siquém o que é melhor para eles, ter todos os setenta filhos de Jerubaal governando sobre eles, ou somente um homem? Lembrem-se de que eu sou sangue do seu sangue".

[3]Os irmãos de sua mãe repetiram tudo aos cidadãos de Siquém, e estes se mostraram propensos a seguir Abimeleque, pois disseram: "Ele é nosso irmão".

[4]Deram-lhe setenta peças de prata tiradas do templo de Baal-Berite, as quais Abimeleque usou para contratar alguns desocupados e vadios, que se tornaram seus seguidores.

[5]Foi à casa de seu pai em Ofra e matou seus setenta irmãos, filhos de Jerubaal, sobre uma rocha. Mas Jotão, o filho mais novo de Jerubaal, escondeu-se e escapou.

[6]Então todos os cidadãos de Siquém e de Bete-Milo reuniram-se ao lado do Carvalho, junto à coluna de Siquém, para coroar Abimeleque rei.

[35]He eivät myöskään osoittaneet laupeutta Jerubbaalin eli Gideonin perhettä kohtaan huolimatta kaikesta hyvästä, mitä hän oli tehnyt Israelille.

Tuomarien 9

Abimelek nousee kuninkaaksi

[1]Abimelek, Jerubbaalin poika, meni Sikemiin enojensa luo ja sanoi heille sekä äitinsä isän koko suvulle:

[2]"Puhukaa kaikille Sikemin johtomiehille näin: 'Kumpi teistä on parempi, sekö että teitä hallitsee seitsemänkymmentä miestä, kaikki Jerubbaalin pojat, vai se että teitä hallitsee yksi mies?' Ja muistakaa, että minä olen teidän luutanne ja lihaanne."

[3]Abimelekin enot puhuivat kaikille Sikemin johtomiehille hänen puolestaan kaiken tämän, ja näiden sydän taipui Abimelekin puolelle. He näet sanoivat: "Hän on meidän veljemme."

[4]He antoivat Abimelekille Baal-Beritin temppelistä seitsemänkymmentä hopeasekeliä. Niillä hän palkkasi tyhjäntoimittajia ja häikäilemättömiä miehiä, ja nämä seurasivat häntä.

[5]Sitten hän lähti isänsä taloon Ofraan ja surmasi yhden ja saman kiven päällä veljensä, seitsemänkymmentä Jerubbaalin poikaa. Jerubbaalin nuorin poika Jootam jäi kuitenkin henkiin, sillä hän oli piiloutunut.

[6]Sitten kaikki Sikemin johtomiehet ja koko Beet-Millon väki kokoontuivat, menivät Sikemissä olevan

muistomerkkitammen luo ja tekivät Abimelekista kuninkaan.

Jootamin vertaus

[7]Quando Jotão soube disso, subiu ao topo do monte Gerizim e gritou para eles: “Ouçam-me, cidadãos de Siquém, para que Deus os ouça.

[7]Kun Jootamille kerrottiin tästä, hän meni Garissimin vuoren laelle, asettui seisomaan ja huusi heille kovalla äänellä: ”Kuulkaa minua, te Sikemin johtomiehet, niin Jumala kuulee teitä.

[8]Certo dia as árvores saíram para ungir um rei para si. Disseram à oliveira: ‘Seja o nosso rei!’

[8]Kerran puut lähtivät voitelemaan itselleen kuningasta ja sanoivat öljypuulle: ’Ole sinä meidän kuninkaamme.’

[9]“A oliveira, porém, respondeu: ‘Deveria eu renunciar ao meu azeite, com o qual se presta honra aos deuses e aos homens, para dominar sobre as árvores?’

[9] Mutta öljypuu sanoi niille: ’Lakkaisinko antamasta öljyäni, josta jumalat ja ihmiset minua ylistävät ja menisin huojumaan muiden puiden yläpuolelle?’

[10]“Então as árvores disseram à figueira: ‘Venha ser o nosso rei!’

[10] Sitten puut sanoivat viikunapuulle: ’Tule sinä kuninkaaksemme.’

[11]“A figueira, porém, respondeu: ‘Deveria eu renunciar ao meu fruto saboroso e doce, para dominar sobre as árvores?’

[11] Mutta viikunapuu sanoi niille: ’Lakkaisinko antamasta makeuttani ja hyvää satoani ja menisin huojumaan muiden puiden yläpuolelle?’

[12]“Depois as árvores disseram à videira: ‘Venha ser o nosso rei!’

[12] Sitten puut sanoivat viiniköynnökselle: ’Tule sinä meidän kuninkaaksemme.’

[13]“A videira, porém, respondeu: ‘Deveria eu renunciar ao meu vinho, que alegra os deuses e os homens, para ter domínio sobre as árvores?’

[13] Mutta viiniköynnös sanoi niille: ’Lakkaisinko antamasta viiniäni, joka saa jumalat ja ihmiset iloisiksi, ja menisin huojumaan muiden puiden yläpuolelle?’

[14]“Finalmente todas as árvores disseram ao espinheiro: ‘Venha ser o nosso rei!’

[14]Silloin kaikki puut sanoivat orjantappuralle: ’Tule sinä kuninkaaksemme.’

[15]“O espinheiro disse às árvores: ‘Se querem realmente ungir-me rei sobre vocês, venham abrigar-se à minha sombra; do contrário, sairá fogo do espinheiro e consumirá até os cedros do Líbano!’

[15] Orjantappura sanoi puille: ’Jos te todella voitelette minut kuninkaaksenne, on teidän tultava suojaan minun varjooni. Ellette tule, lähtee orjantappurasta tuli ja polttaa Libanonin setrit.’

[16]“Será que vocês agiram de fato com sinceridade quando fizeram Abimeleque rei? Foram justos com Jerubaal e sua família, como ele merecia?

[16]Oletteko te nyt menetelleet rehellisesti ja nuhteettomasti tehdessänne Abimelekista kuninkaan? Oletteko kohdelleet hyvin Jerubbaalia ja hänen perhettään ja palkinneet hänet sen mukaan, mitä hän on tehnyt?

[17]Meu pai lutou por vocês e arriscou a vida para livrá-los das mãos de Midiã.

[17] Sotihan minun isäni teidän puolestanne, pani henkensä alttiiksi ja pelasti teidät Midianin käsistä.

[18]Hoje, porém, vocês se revoltaram contra a família de meu pai, mataram seus setenta filhos sobre a mesma rocha e proclamaram Abimeleque, o filho de sua escrava, rei sobre os cidadãos de Siquém pelo fato de ser irmão de vocês.

[18] Te sen sijaan olette tänä päivänä nousseet minun isäni perhettä vastaan ja surmanneet yhden ja saman kiven päällä hänen poikansa, seitsemänkymmentä miestä, ja tehneet Abimelekista, isäni orjattaren pojasta, Sikemin miesten kuninkaan, koska hän on teidän veljenne.

[19]Se hoje vocês de fato agiram com sinceridade para com Jerubaal e sua família, alegrem-se com Abimeleque, e alegre-se ele com vocês!

[19] Jos te siis olette tänä päivänä kohdelleet rehellisesti ja vilpittömästi Jerubbaalia ja hänen perhettään, niin iloitkaa Abimelekista, ja iloitkoon myös hän teistä.

[20]Entretanto, se não foi assim, que saia fogo de Abimeleque e consuma os cidadãos de Siquém e de Bete-Milo, e que saia fogo dos cidadãos de Siquém e de Bete-Milo, e consuma Abimeleque!”

[20] Mutta jos ette ole tehneet oikein, lähtee Abimelekista tuli ja kuluttaa Sikemin johtomiehet sekä Beet-Millon. Samoin lähtee tuli Sikemin johtomiehistä ja Beet-Millosta ja kuluttaa Abimelekin.”

[21]Depois Jotão fugiu para Beer, onde ficou morando, longe de seu irmão Abimeleque.

[21] Sitten Jootam lähti kiireesti ja pakeni Beeriin. Hän asettui sinne asumaan veljensä Abimelekin tähden.

Abimelekin taistelut ja kuolema

[22]Fazia três anos que Abimeleque governava Israel,

[22]Kun Abimelek oli hallinnut Israelia kolme vuotta,

[23]quando Deus enviou um espírito maligno entre Abimeleque e os cidadãos de Siquém, e estes agiram traiçoeiramente contra Abimeleque.

[23] Jumala lähetti pahan hengen Abimelekin ja Sikemin miesten väliin, ja Sikemin johtomiehet pettivät Abimelekia.

[24]Isso aconteceu para que o crime contra os setenta filhos de Jerubaal, o derramamento do sangue deles, fosse vingado em seu irmão Abimeleque e nos cidadãos de Siquém que o ajudaram a assassinar os seus irmãos.

[25]Os cidadãos de Siquém enviaram homens para o alto das colinas para emboscarem os que passassem por ali, e Abimeleque foi informado disso.

[26]Nesse meio tempo, Gaal, filho de Ebede, mudou-se com seus parentes para Siquém, cujos cidadãos confiavam nele.

[27]Sucedeu que foram ao campo, colheram uvas, pisaram-nas e fizeram uma festa no templo do seu deus. Comendo e bebendo, amaldiçoaram Abimeleque.

[28]Então Gaal, filho de Ebede, disse: “Quem é Abimeleque para que o sirvamos? E quem é Siquém? Não é ele o filho de Jerubaal, e não é Zebul o seu representante? Sirvam aos homens de Hamor, o pai de Siquém! Por que servir a Abimeleque?

[29]Ah! Se eu tivesse esse povo sob o meu comando! Eu me livraria de Abimeleque e lhe diria: Mobilize o seu exército e venha!”

[30]Quando Zebul, o governante da cidade, ouviu o que dizia Gaal, filho de Ebede, ficou indignado.

[24]Tämä tapahtui, jotta Jerubbaalin seitsemällekymmenelle pojalle tehty väkivalta tulisi kostetuksi, ja heidän verensä tulisi heidän veljensä Abimelekin päälle, joka oli surmannut heidät, ja Sikemin johtomiesten päälle, jotka olivat rohkaisseet häntä surmaamaan veljensä.

[25]Sikemin johtomiehet asettivat Abimelekin kiusaksi miehiä väijymään vuorten harjanteille, ja nämä ryöstivät jokaisen, joka kulki tiellä heidän ohitseen. Tästä kerrottiin Abimelekille.

[26]Sitten Gaal, Ebedin poika, tuli veljineen Sikemiin ja hän saavutti Sikemin johtomiesten luottamuksen.

[27]He lähtivät ulos viinitarhoilleen ja korjasivat niiden sadon, polkivat rypäleet ja pitivät ilojuhlia. Sitten he menivät jumaliensa temppeliin, söivät ja joivat ja kirosivat Abimelekia.

[28]Gaal, Ebedin poika, sanoi: ”Kuka on Abimelek, että me häntä palvelisimme, ja kuka on Sikem? Eikö Abimelek ole Jerubbaalin poika ja Sebul hänen käskyläisensä? Palvelkaa Sikemin isän Hamorin miehiä. Miksi me palvelisimme Abimelekia?

[29]Olisipa minulla tämä kansa vallassani, niin minä toimittaisin Abimelekin pois ja sanoisin hänelle: ’Hanki itsellesi lisää sotajoukkoa ja tule tänne!’”

[30]Kun kaupungin päällikkö Sebul kuuli Gaalin, Ebedin pojan, sanat, hän vihastui.

31Secretamente enviou mensageiros a Abimeleque dizendo: “Gaal, filho de Ebede, e seus parentes vieram a Siquém e estão agitando a cidade contra você.

32Venha de noite, você e seus homens, e fiquem à espera no campo.

33De manhã, ao nascer do sol, avance contra a cidade. Quando Gaal e sua tropa atacarem, faça com eles o que achar melhor”.

34E assim Abimeleque e todas as suas tropas partiram de noite e prepararam emboscadas perto de Siquém, em quatro companhias.

35Ora, Gaal, filho de Ebede, tinha saído e estava à porta da cidade quando Abimeleque e seus homens saíram da sua emboscada.

36Quando Gaal os viu, disse a Zebul: “Veja, vem gente descendo do alto das colinas!” Zebul, porém, respondeu: “Você está confundindo as sombras dos montes com homens”.

37Mas Gaal tornou a falar: “Veja, vem gente descendo da parte central do território, e uma companhia está vindo pelo caminho do carvalho dos Adivinhadores”.

38Disse-lhe Zebul: “Onde está toda aquela sua conversa? Você dizia: ‘Quem é Abimeleque, para que o sirvamos?’ Não são estes os homens que você ridicularizou? Saia e lute contra eles!”

31 Hän lähetti salaa sanansaattajia Abimelekin luo sanomaan: ”Tiedätkö, että Gaal, Ebedin poika, ja hänen veljensä ovat tulleet Sikemiin, ja nyt he painostavat kaupunkia sinua vastaan.

32 Nouse siis yöllä, sinä ja väki, joka on kanssasi, ja asetu kedolle väijyksiin.

33 Hyökkää varhain aamulla, auringon noustessa, kaupungin kimppuun. Varmasti Gaal lähtee joukkoineen sinua vastaan. Tee hänelle silloin, mitä kykenet.”

34Niin Abimelek ja kaikki hänen kanssaan oleva väki nousivat yöllä ja asettuivat väijyksiin Sikemiä vastaan neljänä joukkona.

35 Gaal, Ebedin poika, tuli ulos ja asettui kaupungin portille. Silloin Abimelek ja hänen kanssaan oleva väki nousivat väijyksistä.

36 Gaal näki väen ja sanoi Sebulille: ”Katso, vuorten harjanteilta laskeutuu väkeä.” Mutta Sebul vastasi hänelle: ”Vuorten varjot näyttävät sinusta miehiltä.”

37Gaal sanoi taas: ”Katso! Maan navalta laskeutuu väkeä, ja toinen joukko tulee Tietäjäntammelta päin.”

38 Silloin Sebul sanoi hänelle: ”Missä on nyt sinun suuri suusi, joka sanoi: ’Mikä on Abimelek, että me häntä palvelisimme?’ Eikö tämä ole sitä väkeä, jota olet

halveksinut. Mene nyt ja taistele sitä vastaan.”

[39]Então Gaal conduziu para fora os cidadãos de Siquém e lutou contra Abimeleque.

[39]Niin Gaal lähti Sikemin miesten edellä ja taisteli Abimelekia vastaan.

[40]Abimeleque o perseguiu, e ele fugiu. Muitos dos homens de Siquém caíram mortos ao longo de todo o caminho, até a porta da cidade.

[40] Mutta Abimelek ajoi Gaalia takaa, ja tämä pakeni häntä. Monet kaatuivat surmattuina, ennen kuin ennättivät portille asti.

[41]Abimeleque permaneceu em Arumá, e Zebul expulsou Gaal e os seus parentes de Siquém.

[41] Sitten Abimelek asettui asumaan Arumaan, ja Sebul karkotti Gaalin ja hänen veljensä pois Sikemistä.

[42]No dia seguinte, o povo de Siquém saiu aos campos, e Abimeleque ficou sabendo disso.

[42]Seuraavana päivänä kansa oli lähdössä ulos pelloille. Kun siitä kerrottiin Abimelekille,

[43]Então dividiu os seus homens em três companhias e armou emboscadas no campo. Quando viu o povo saindo da cidade, levantou-se contra ele e atacou-o.

[43] hän otti väkensä, jakoi sen kolmeen joukkoon ja asettui pellolle väijyksiin. Kun hän näki kansan lähtevän kaupungista, hän hyökkäsi heidän kimppuunsa ja surmasi heidät.

[44]Abimeleque e as tropas que estavam com ele avançaram até a porta da cidade. Então duas companhias avançaram sobre os que estavam nos campos e os mataram.

[44] Abimelek ja hänen kanssaan olevat joukot ryntäsivät esiin ja seisahtuivat kaupungin portille. Toiset kaksi joukkoa hyökkäsivät kaikkien niiden kimppuun, jotka olivat pelloilla, ja löivät heidät.

[45]E Abimeleque atacou a cidade o dia todo, até conquistá-la e matar o seu povo. Depois destruiu a cidade e espalhou sal sobre ela.

[45] Abimelek taisteli kaupunkia vastaan koko sen päivän, valloitti kaupungin ja surmasi siellä olevan kansan. Kaupungin hän hajotti maan tasalle ja kylvi sen paikalle suolaa.

[46]Ao saberem disso, os cidadãos que estavam na torre de Siquém entraram na fortaleza do templo de El-Berite.

[46]Kun kaikki Sikemin tornin johtomiehet saivat kuulla siitä, he menivät Eel-Beritin temppelin holviin.

[47]Quando Abimeleque soube que se haviam reunido lá,

[48]ele e todos os seus homens subiram o monte Zalmom. Ele apanhou um machado, cortou um galho de árvore e o pôs nos ombros. Então deu esta ordem aos homens que estavam com ele: “Rápido! Façam o que eu estou fazendo!”

[49]Todos os homens cortaram galhos e seguiram Abimeleque. Empilharam os galhos junto à fortaleza e a incendiaram. Assim morreu também o povo que estava na torre de Siquém, cerca de mil homens e mulheres.

[50]A seguir, Abimeleque foi a Tebes, sitiou-a e conquistou-a.

[51]Mas dentro da cidade havia uma torre bastante forte, para a qual fugiram todos os homens e mulheres, todo o povo da cidade. Trancaram-se por dentro e subiram para o telhado da torre.

[52]Abimeleque foi para a torre e atacou-a. E, quando se aproximava da entrada da torre para incendiá-la,

[53]uma mulher jogou uma pedra de moinho na cabeça dele, e lhe rachou o crânio.

[54]Imediatamente ele chamou seu escudeiro e lhe ordenou: “Tire a espada e mate-me, para que não digam que uma mulher me matou”. Então o jovem o atravessou, e ele morreu.

[47] Mutta kun Abimelekille kerrottiin, että kaikki Sikemin tornin johtomiehet olivat kokoontuneet,

[48] Abimelek nousi kaiken väkensä kanssa Salmonin vuorelle. Abimelek otti kirveen käteensä ja löi poikki puunoksan, nosti sen olalleen ja sanoi mukanaan olevalle väelle: ”Näittekö, mitä minä tein? Tehkää tekin kiireesti samalla tavalla.”

[49] Niin jokainen mies katkaisi oksan. Sitten he seurasivat Abimelekia, panivat oksat holvin päälle ja sytyttivät holvin palamaan. Niin kuolivat myös kaikki Sikemin tornin asukkaat, noin tuhat miestä ja naista.

[50]Sitten Abimelek meni Teebesiin, leiriytyi Teebesiä vastapäätä ja valloitti sen.

[51] Mutta kaupungin keskellä oli luja torni, ja kaikki miehet ja naiset sekä kaikki kaupungin johtomiehet pakenivat sinne. He sulkivat oven jälkeensä ja nousivat tornin katolle.

[52] Abimelek tuli tornin luo ja ryhtyi taisteluun sitä vastaan. Mutta kun hän meni tornin ovelle polttaakseen sen tulella,

[53] eräs nainen heitti jauhinkiven Abimelekin päähän ja murskasi hänen kallonsa.

[54] Abimelek huusi heti palvelijalle, aseenkantajalleen, ja sanoi hänelle: ”Vedä esiin miekkasi ja surmaa minut, ettei minusta sanottaisi: ’Nainen tappoi hänet.’” Silloin hänen palvelijansa lävisti hänet ja hän kuoli.

[55]Quando os israelitas viram que Abimeleque estava morto, voltaram para casa.

[56]Assim Deus retribuiu a maldade que Abimeleque praticara contra o seu pai, matando os seus setenta irmãos.

[57]Deus fez também os homens de Siquém pagarem por toda a sua maldade. A maldição de Jotão, filho de Jerubaal, caiu sobre eles.

Juízes 10

Tolá

[1]Depois de Abimeleque, um homem de Issacar chamado Tolá, filho de Puá, filho de Dodô, levantou-se para libertar Israel. Ele morava em Samir, nos montes de Efraim,

[2]e liderou Israel durante vinte e três anos; então morreu e foi sepultado em Samir.

Jair

[3]Depois dele veio Jair, de Gileade, que liderou Israel durante vinte e dois anos.

[4]Teve trinta filhos, que montavam trinta jumentos. Eles tinham autoridade sobre trinta cidades, as quais até hoje são chamadas “povoados de Jair” e ficam em Gileade.

[5]Quando Jair morreu, foi sepultado em Camom.

Jefté

[6]Mais uma vez os israelitas fizeram o que o Senhor reprova. Serviram aos baalins, às

[55]Kun Israelin miehet näkivät, että Abimelek oli kuollut, he menivät kukin kotiinsa.

[56]Näin Jumala maksoi Abimelekille takaisin sen pahan, minkä tämä oli tehnyt isäänsä kohtaan surmatessaan seitsemänkymmentä veljeään.

[57] Myös kaiken Sikemin miesten tekemän pahan Jumala antoi kohdata heitä itseään. Näin Jootamin, Jerubbaalin pojan, kirous tuli heidän päälleen.

Tuomarien 10

Toola ja Jaair tuomareina

[1]Abimelekin jälkeen nousi Israelia pelastamaan isaskarilainen Toola, Doodon pojan Puuan poika, joka asui Saamirissa, Efraimin vuoristossa.

[2] Hän jakoi Israelille oikeutta kaksikymmentäkolme vuotta. Sitten hän kuoli, ja hänet haudattiin Saamiriin.

[3]Hänen jälkeensä nousi gileadilainen Jaair ja jakoi Israelille oikeutta kaksikymmentäkaksi vuotta.

[4] Hänellä oli kolmekymmentä poikaa, jotka ratsastivat kolmellakymmenellä aasilla. Heillä oli Gileadin maassa kolmekymmentä kaupunkia, joita vielä tänäkin päivänä kutsutaan Jaairin leirikyliksi.

[5]Sitten Jaair kuoli, ja hänet haudattiin Kaamoniin.

Israelia nöyryytetään

[6]Mutta israelilaiset tekivät jälleen sellaista, mikä oli pahaa Herran silmissä.

imagens de Astarote, aos deuses de Arã, aos deuses de Sidom, aos deuses de Moabe, aos deuses dos amonitas e aos deuses dos filisteus. E como os israelitas abandonaram o Senhor e não mais lhe prestaram culto,

He palvelivat baaleja ja astarteja sekä Aramin jumalia, Siidonin jumalia, Mooabin jumalia, ammonilaisten jumalia ja filistealaisten jumalia. He hylkäsivät Herran eivätkä palvelleet häntä.

7a ira do Senhor se acendeu contra eles. Ele os entregou nas mãos dos filisteus e dos amonitas,

7Silloin Herran viha syttyi Israelia kohtaan, ja hän luovutti heidät filistealaisten ja ammonilaisten valtaan.

8que naquele ano os humilharam e os oprimiram. Durante dezoito anos oprimiram todos os israelitas do lado leste do Jordão, em Gileade, terra dos amorreus.

8 Siitä vuodesta alkaen he ahdistivat ja sortivat kahdeksantoista vuotta kaikkia niitä israelilaisia, jotka asuivat Gileadissa, Jordanin toisella puolella, amorilaisten maassa.

9Os amonitas também atravessaram o Jordão para lutar contra Judá, contra Benjamim e contra a tribo de Efraim; e grande angústia dominou Israel.

9Ammonilaiset menivät myös Jordanin yli taistelemaan Juudaa, Benjaminia ja Efraimin heimoa vastaan, ja Israel joutui suureen ahdinkoon.

10Então os israelitas clamaram ao Senhor, dizendo: “Temos pecado contra ti, pois abandonamos o nosso Deus e prestamos culto aos baalins!”

10Niin israelilaiset huusivat Herraa avukseen ja sanoivat: ”Me olemme tehneet syntiä sinua vastaan, sillä me olemme hylänneet oman Jumalamme ja palvelleet baaleja.”

11O Senhor respondeu: “Quando os egípcios, os amorreus, os amonitas, os filisteus,

11Mutta Herra sanoi israelilaisille: ”Enkö minä pelastanut teitä egyptiläisiltä, amorilaisilta, ammonilaisilta ja filistealaisilta?

12os sidônios, os amalequitas e os maonitas os oprimiram, e vocês clamaram a mim, eu os libertei das mãos deles.

12 Ja silloinkin, kun siidonilaiset, amalekilaiset ja maaonilaiset sortivat teitä ja te huusitte minua, minä pelastin teidät heidän vallastaan.

13Mas vocês me abandonaram e prestaram culto a outros deuses. Por isso não os livrarei mais.

13 Mutta te hylkäsitte minut ja palvelitte muita jumalia. Sen tähden minä en enää pelasta teitä.

[14]Clamem aos deuses que vocês escolheram. Que eles os livrem na hora do aperto!"
[15]Os israelitas, porém, disseram ao Senhor: "Nós pecamos. Faze conosco o que achares melhor, mas te rogamos, livra-nos agora".
[16]Então eles se desfizeram dos deuses estrangeiros que havia no meio deles e prestaram culto ao Senhor. E ele não pôde mais suportar o sofrimento de Israel.
[17]Quando os amonitas foram convocados e acamparam em Gileade, os israelitas reuniram-se e acamparam em Mispá.

[18]Os líderes do povo de Gileade disseram uns aos outros: "Quem iniciar o ataque contra os amonitas será chefe dos que vivem em Gileade".

[14]Menkää ja huutakaa avuksenne niitä jumalia, jotka olette valinneet. Pelastakoot ne teidät ahdinkonne aikana."
[15]Israelilaiset sanoivat Herralle : "Me olemme tehneet syntiä. Tee sinä meille aivan niin kuin hyväksi näet, kunhan vain tänä päivänä vapautat meidät."
[16]Ja he poistivat vieraat jumalat keskuudestaan ja palvelivat Herraa . Silloin hän ei enää kärsinyt nähdä Israelin kurjuutta.
[17]Sitten ammonilaiset kutsuttiin koolle ja he leiriytyivät Gileadiin. Myös israelilaiset kokoontuivat ja leiriytyivät Mispaan.
[18] Niin Gileadin kansa ja ruhtinaat sanoivat toisilleen: "Kuka on se mies, joka alkaa taistelun ammonilaisia vastaan? Hänestä tulee kaikkien Gileadin asukkaiden päämies."

Juízes 11

[1]Jefté, o gileadita, era um guerreiro valente. Sua mãe era uma prostituta; seu pai chamava-se Gileade.

[2]A mulher de Gileade também lhe deu filhos, que, quando já estavam grandes, expulsaram Jefté, dizendo: "Você não vai receber nenhuma herança de nossa família, pois é filho de outra mulher".

[3]Então Jefté fugiu dos seus irmãos e se estabeleceu em Tobe. Ali um bando de vadios uniu-se a ele e o seguia.

Tuomarien 11

Jefta asetetaan Israelin päämieheksi

[1]Gileadilainen Jefta oli urhea sankari, mutta hän oli porton poika. Jeftan isä oli Gilead.
[2]Myös Gileadin vaimo synnytti hänelle poikia. Kun vaimon pojat kasvoivat suuriksi, he karkottivat Jeftan ja sanoivat hänelle: "Sinä et peri mitään meidän isämme talossa, sillä sinä olet toisen naisen poika."
[3] Silloin Jefta pakeni veljiensä luota ja asettui asumaan Toobin maahan. Jeftan luo kerääntyi tyhjäntoimittajia, ja nämä kulkivat hänen mukanaan.

[4]Algum tempo depois, quando os amonitas entraram em guerra contra Israel,

[5]os líderes de Gileade foram buscar Jefté em Tobe.

[6]“Venha”, disseram. “Seja nosso comandante, para que possamos combater os amonitas.”

[7]Disse-lhes Jefté: “Vocês não me odiavam e não me expulsaram da casa de meu pai? Por que me procuram agora, quando estão em dificuldades?”

[8]“Apesar disso, agora estamos apelando para você”, responderam os líderes de Gileade. “Venha conosco combater os amonitas, e você será o chefe de todos os que vivem em Gileade.”

[9]Jefté respondeu: “Se vocês me levarem de volta para combater os amonitas e o Senhor os entregar a mim, serei o chefe de vocês?”

[10]Os líderes de Gileade responderam: “O Senhor é nossa testemunha; faremos conforme você diz”.

[11]Assim Jefté foi com os líderes de Gileade, e o povo o fez chefe e comandante sobre todos. E ele repetiu perante o Senhor, em Mispá, todas as palavras que tinha dito.

[12]Jefté enviou mensageiros ao rei amonita com a seguinte pergunta: “Que é que tens

[4]Jonkin ajan kuluttua ammonilaiset aloittivat sodan Israelia vastaan.

[5]Kun ammonilaiset sotivat Israelia vastaan, Gileadin vanhimmat lähtivät noutamaan Jeftaa Toobin maasta

[6]ja sanoivat Jeftalle: ”Tule meidän päälliköksemme, ja sotikaamme ammonilaisia vastaan.”

[7]Mutta Jefta sanoi Gileadin vanhimmille: ”Ettekö te vihanneet minua ja karkottaneet minut isäni kotoa? Miksi tulette minun luokseni nyt, kun teillä on hätä?”

[8]Gileadin vanhimmat sanoivat Jeftalle: ”Juuri siksi olemme nyt kääntyneet sinun puoleesi, että sinä tulisit meidän kanssamme taistelemaan ammonilaisia vastaan ja että sinä olisit meidän kaikkien Gileadin asukkaiden päämies.”

[9]Jefta sanoi Gileadin vanhimmille: ”Jos te viette minut takaisin, taistelemaan ammonilaisia vastaan ja Herra antaa heidät minun valtaani, niin tuleeko minusta todella teidän päämiehenne?”

[10]Niin Gileadin vanhimmat sanoivat Jeftalle: ”Herra on todistaja meidän välillämme , ellemme tee, niin kuin sinä sanot.”

[11]Niin Jefta lähti Gileadin vanhinten kanssa. Kansa asetti hänet päämiehekseen ja päällikökseen, ja Jefta toisti Herran edessä Mispassa kaiken, mitä oli puhunut.

Jeftan sanoma ammonilaisten kuninkaalle

[12]Sitten Jefta lähetti sanansaattajia sanomaan ammonilaisten kuninkaalle:

contra nós, para teres atacado a nossa terra?”

[13]O rei dos amonitas respondeu aos mensageiros de Jefté: “Quando Israel veio do Egito tomou as minhas terras, desde o Arnom até o Jaboque e até o Jordão. Agora, devolvam-me essas terras pacificamente”.

[14]Jefté mandou de novo mensageiros ao rei amonita,

[15]dizendo: “Assim diz Jefté: Israel não tomou a terra de Moabe, e tampouco a terra dos amonitas.

[16]Quando veio do Egito, Israel foi pelo deserto até o mar Vermelho e daí para Cades.

[17]Então Israel enviou mensageiros ao rei de Edom, dizendo: ‘Deixa-nos atravessar a tua terra’, mas o rei de Edom não quis ouvi-lo. Enviou o mesmo pedido ao rei de Moabe, e ele também não consentiu. Assim Israel permaneceu em Cades.

[18]“Em seguida, os israelitas viajaram pelo deserto e contornaram Edom e Moabe; passaram a leste de Moabe e acamparam do outro lado do Arnom. Não entraram no território de Moabe, pois o Arnom era a sua fronteira.

[19]“Depois Israel enviou mensageiros a Seom, rei dos amorreus, em Hesbom, e lhe pediu: ‘Deixa-nos atravessar a tua terra para irmos ao lugar que nos pertence!’

”Mitä sinulla on minun kanssani tekemistä, kun tulet tänne sotimaan maatani vastaan?”

[13] Ammonilaisten kuningas vastasi Jeftan sanansaattajille: ”Koska Israel otti Egyptistä tullessaan minun maani Arnonista Jabbokiin ja Jordaniin asti, anna se nyt hyvällä takaisin.”

[14]Jefta lähetti vielä toistamiseen sanansaattajia ammonilaisten kuninkaan luo

[15] sanomaan hänelle: ”Näin sanoo Jefta: Ei Israel ole ottanut Mooabin maata eikä ammonilaisten maata.

[16]Sillä tullessaan Egyptistä Israel kulki autiomaan kautta Kaislamerelle ja tuli Kaadekseen.

[17] Sieltä Israel lähetti sanansaattajia Edomin kuninkaan luo sanomaan: ’Sallithan minun kulkea maasi läpi’, mutta Edomin kuningas ei kuunnellut heitä. Israel lähetti sanan myös Mooabin kuninkaalle, mutta hänkään ei suostunut. Niin Israel jäi Kaadekseen.

[18]Sitten he kulkivat autiomaan kautta, kiersivät Edomin maan sekä Mooabin maan, tulivat Mooabin maan itäpuolitse ja leiriytyivät Arnonin toiselle puolelle, mutta eivät tulleet Mooabin alueelle. Arnon on nimittäin Mooabin raja.

[19]Silloin Israel lähetti sanansaattajia amorilaisten kuninkaan, Siihonin, luo Hesboniin. Israel sanoi hänelle: ’Sallithan minun kulkea maasi läpi määränpäähäni.’

[20]Seom, porém, não acreditou que Israel fosse apenas atravessar o seu território; assim convocou todos os seus homens, acampou em Jaza e lutou contra Israel.

[20]Mutta Siihon ei luottanut Israeliin eikä antanut sen kulkea alueensa läpi vaan kokosi kaiken väkensä, leiriytyi Jahatsiin ja ryhtyi taisteluun Israelia vastaan.

[21]“Então o Senhor, o Deus de Israel, entregou Seom e todos os seus homens nas mãos de Israel, e este os derrotou. Israel tomou posse de todas as terras dos amorreus que viviam naquela região,

[21] Kuitenkin Herra , Israelin Jumala, antoi Siihonin ja kaiken hänen väkensä Israelin valtaan, ja Israel löi heidät. Niin Israel otti omakseen kaiken siinä maassa asuvien amorilaisten maan.

[22]conquistando-a por inteiro, desde o Arnom até o Jaboque, e desde o deserto até o Jordão.

[22] Israelilaiset ottivat omakseen amorilaisten koko alueen Arnonista Jabbokiin asti ja autiomaasta Jordaniin saakka.

[23]“Agora que o Senhor, o Deus de Israel, expulsou os amorreus da presença de Israel, seu povo, queres tu tomá-la?

[23]Kun Herra , Israelin Jumala, on karkottanut amorilaiset kansansa Israelin tieltä, sinäkö ottaisit nyt omaksesi israelilaisten maan?

[24]Acaso não tomas posse daquilo que o teu deus Camos te dá? Da mesma forma tomaremos posse do que o Senhor, o nosso Deus, nos deu.

[24] Eikö ole näin: minkä sinun jumalasi Kemos sinulle antaa, sen sinä otat omaksesi, ja kenet Herra , meidän Jumalamme, karkottaa meidän edeltämme, sen maan me otamme omaksemme?

[25]És tu melhor do que Balaque, filho de Zipor, rei de Moabe? Entrou ele alguma vez em conflito com Israel ou lutou com ele?

[25]Oletko sinä jotenkin parempi kuin Baalak, Sipporin poika, Mooabin kuningas? Rakensiko hän koskaan riitaa Israelin kanssa? Ryhtyikö hän milloinkaan sotimaan sitä vastaan?

[26]Durante trezentos anos Israel ocupou Hesbom, Aroer, os povoados ao redor e todas as cidades às margens do Arnom. Por que não os reconquistaste todo esse tempo?

[26]Israel on nyt asunut Hesbonissa ja sen tytärkaupungeissa, Aroerissa ja sen tytärkaupungeissa ja kaikissa Arnonin varrella olevissa kaupungeissa kolmesataa vuotta. Miksi te ette ole sinä aikana ottaneet niitä pois?

27Nada fiz contra ti, mas tu estás cometendo um erro, lutando contra mim. Que o Senhor, o Juiz, julgue hoje a disputa entre os israelitas e os amonitas”.

27 Minä en ole tehnyt syntiä sinua vastaan, mutta sinä teet pahasti minua kohtaan, kun ryhdyt sotimaan minua vastaan. Jakakoon Herra , joka on tuomari, tänä päivänä oikeutta israelilaisten ja ammonilaisten välillä.”

28Entretanto, o rei de Amom não deu atenção à mensagem de Jefté.

28 Mutta ammonilaisten kuningas ei ottanut kuullakseen sanomaa, jonka Jefta lähetti hänelle.

Jeftan lupaus ja voitto

29Então o Espírito do Senhor se apossou de Jefté. Este atravessou Gileade e Manassés, passou por Mispá de Gileade, e daí avançou contra os amonitas.

29Silloin Herran Henki tuli Jeftan ylle, ja hän kulki Gileadin ja Manassen kautta ohi Gileadin Mispen, ja sieltä hän jatkoi matkaa ammonilaisten maahan.

30E Jefté fez este voto ao Senhor: “Se entregares os amonitas nas minhas mãos,

30Jefta teki lupauksen Herralle ja sanoi: ”Jos sinä todella annat ammonilaiset minun valtaani,

31aquele que estiver saindo da porta da minha casa ao meu encontro, quando eu retornar da vitória sobre os amonitas, será do Senhor, e eu o oferecerei em holocausto”.

31 niin kuka tahansa tuleekin taloni ovesta minua vastaan palatessani voittajana ammonilaisten luota, hän on oleva Herran , ja minä uhraan hänet polttouhriksi.”

32Então Jefté foi combater os amonitas, e o Senhor os entregou nas suas mãos.

32Sitten Jefta ryhtyi sotimaan ammonilaisia vastaan, ja Herra antoi heidät hänen valtaansa.

33Ele conquistou vinte cidades, desde Aroer até as vizinhanças de Minite, chegando a Abel-Queramim. Assim os amonitas foram subjugados pelos israelitas.

33 Hän löi heidät kahdessakymmenessä kaupungissa Aroerista Minnitiin ja Aabel-Keramimiin asti tuottaen heille hyvin suuren tappion. Näin ammonilaiset nöyryytettiin israelilaisten edessä.

Jeftan tytär

34Quando Jefté chegou à sua casa em Mispá, sua filha saiu ao seu encontro, dançando ao som de tamborins. E ela era filha única. Ele não tinha outro filho ou filha.

34Kun Jefta oli palaamassa kotiinsa Mispaan, hänen tyttärensä – hänen ainoa tyttärensä – tuli ulos häntä vastaan rumpua lyöden ja karkeloiden. Jeftalla ei ollut poikaa eikä muuta tytärtä kuin tämä.

[35]Quando a viu, rasgou suas vestes e gritou: “Ah, minha filha! Estou angustiado e desesperado por sua causa, pois fiz ao Senhor um voto que não posso quebrar”.

[35]Nähdessään hänet Jefta repäisi vaatteensa ja sanoi: ”Voi tyttäreni, sinä saat minut todella sortumaan maahan, sinä syökset minut onnettomuuteen, sillä minä olen tehnyt lupauksen Herralle enkä voi sitä peruuttaa.”

[36]“Meu pai”, respondeu ela, “sua palavra foi dada ao Senhor. Faça comigo o que prometeu, agora que o Senhor o vingou dos seus inimigos, os amonitas.”

[36]Tytär sanoi hänelle: ”Isäni, sinä olet tehnyt lupauksen Herralle ! Tee minulle niin kuin olet puhunut, koska Herra on kostanut puolestasi vihollisillesi, ammonilaisille.”

[37]E prosseguiu: “Mas conceda-me dois meses para vagar pelas colinas e chorar com as minhas amigas, porque jamais me casarei”.

[37] Hän sanoi vielä isälleen: ”Sallittakoon minulle kuitenkin se, että jätät minut rauhaan kahdeksi kuukaudeksi. Minä tahdon mennä vuorille ja itkeä neitsyyttäni yhdessä ystävättärieni kanssa.”

[38]“Vá!”, disse ele. E deixou que ela fosse por dois meses. Ela e suas amigas foram para as colinas e choraram porque ela jamais se casaria.

[38] Jefta sanoi: ”Mene!” Hän päästi tyttärensä lähtemään kahdeksi kuukaudeksi, ja tämä meni ystävättärineen ja itki neitsyyttään vuorilla.

[39]Passados os dois meses, ela voltou a seu pai, e ele fez com ela o que tinha prometido no voto. Assim, ela nunca deixou de ser virgem. Daí vem o costume em Israel

[39] Mutta kahden kuukauden kuluttua hän palasi isänsä luo, ja tämä toteutti Herralle antamansa lupauksen. Yksikään mies ei ollut häneen koskenut. Ja Israelissa tuli tavaksi,

[40]de saírem as moças durante quatro dias, todos os anos, para celebrar a memória da filha de Jefté, o gileadita.

[40] että Israelin tyttäret menivät muistelemaan gileadilaisen Jeftan tytärtä neljän päivän ajaksi joka vuosi.

Juízes 12

O Conflito de Jefté contra Efraim

[1]Os homens de Efraim foram convocados para a batalha; dirigiram-se para Zafom e disseram a Jefté: “Por que você foi lutar

Tuomarien 12

Jefta voittaa efraimilaiset

[1]Efraimin miehet kutsuttiin koolle, ja he lähtivät Safoniin ja sanoivat Jeftalle: ”Miksi sinä menit sotimaan ammonilaisia

contra os amonitas sem nos chamar para irmos juntos? Vamos queimar a sua casa e você junto!”

2Jefté respondeu: “Eu e meu povo estávamos envolvidos numa grande contenda com os amonitas, e, embora eu os tenha chamado, vocês não me livraram das mãos deles.

3Quando vi que vocês não ajudariam, arrisquei a vida e fui lutar contra os amonitas, e o Senhor me deu a vitória sobre eles. E, por que vocês vieram para cá hoje? Para lutar contra mim?”

4Jefté reuniu então todos os homens de Gileade e lutou contra Efraim. Os gileaditas feriram os efraimitas porque estes tinham dito: “Vocês, gileaditas, são desertores de Efraim e de Manassés”.

5Os gileaditas tomaram as passagens do Jordão que conduziam a Efraim. Sempre que um fugitivo de Efraim dizia: “Deixem-me atravessar”, os homens de Gileade perguntavam: “Você é efraimita?” Se respondesse que não,

6diziam: “Então diga: Chibolete”. Se ele dissesse: “Sibolete”, sem conseguir pronunciar corretamente a palavra, prendiam-no e matavam-no no lugar de passagem do Jordão. Quarenta e dois mil efraimitas foram mortos naquela ocasião.

7Jefté liderou Israel durante seis anos. Então o gileadita Jefté morreu e foi sepultado numa cidade de Gileade.

Ibsã, Elom e Abdom

vastaan etkä kutsunut meitä mukaasi? Me poltamme sinut ja talosi.”

2Mutta Jefta sanoi heille: ”Minulla ja kansallani oli kova riita ammonilaisten kanssa. Silloin minä kutsuin teitä, mutta te ette tulleet pelastamaan minua heidän käsistään.

3 Kun minä näin, että te ette pelastaisi minua, panin henkeni vaaralle alttiiksi ja lähdin ammonilaisia vastaan. Herra antoi heidät minun käsiini. Miksi te nyt olette tulleet tänne sotimaan minua vastaan?”

4Sitten Jefta kokosi kaikki Gileadin miehet ja ryhtyi taisteluun efraimilaisia vastaan, koska nämä olivat sanoneet: ”Te olette Efraimin karkureita, onhan Gilead Efraimin ja Manassen alueella.” Mutta Gileadin miehet löivät efraimilaiset

5 ja valtasivat efraimilaisten käyttämät Jordanin kahlauspaikat. Kun sitten Efraimin pakolaiset sanoivat: ”Antakaa meidän mennä yli”, Gileadin miehet kysyivät jokaiselta: ”Oletko efraimilainen?” Jos hän vastasi: ”En”,

6 he pyysivät häntä sanomaan ’shibbolet’.” Jos hän sanoi ’sibbolet’, kun ei osannut ääntää oikein, he ottivat hänet kiinni ja surmasivat. Niin efraimilaisia kaatui Jordanin kahlauspaikoilla neljäkymmentäkaksituhatta.

7 Jefta jakoi Israelille oikeutta kuusi vuotta. Sitten gileadilainen Jefta kuoli, ja hänet haudattiin erääseen Gileadin kaupunkiin.

Ibsan, Eelon ja Abdon tuomareina

[8]Depois de Jefté, Ibsã, de Belém, liderou Israel.

[9]Teve trinta filhos e trinta filhas. Deu suas filhas em casamento a homens de fora do seu clã e trouxe para os seus filhos trinta mulheres de fora do seu clã. Ibsã liderou Israel durante sete anos.

[10]Então Ibsã morreu e foi sepultado em Belém.

[11]Depois dele, Elom, da tribo de Zebulom, liderou Israel durante dez anos.

[12]Elom morreu e foi sepultado em Aijalom, na terra de Zebulom.

[13]Depois dele, Abdom, filho de Hilel, de Piratom, liderou Israel.

[14]Teve quarenta filhos e trinta netos, que montavam setenta jumentos. Abdom liderou Israel durante oito anos.

[15]Então Abdom, filho de Hilel, morreu e foi sepultado em Piratom, na terra de Efraim, na serra dos amalequitas.

Juízes 13

O Nascimento de Sansão

[1]Os israelitas voltaram a fazer o que o Senhor reprova, e por isso o Senhor os entregou nas mãos dos filisteus durante quarenta anos.

[2]Certo homem de Zorá, chamado Manoá, do clã da tribo de Dã, tinha mulher estéril.

[8]Jeftan jälkeen Israelille jakoi oikeutta beetlehemiläinen Ibsan.

[9]Hänellä oli kolmekymmentä poikaa ja kolmekymmentä tytärtä, jotka hän naitti muualle ja toi muualta kolmekymmentä tyttöä pojilleen vaimoiksi. Hän jakoi Israelille oikeutta seitsemän vuotta.

[10]Sitten Ibsan kuoli, ja hänet haudattiin Beetlehemiin.

[11]Hänen jälkeensä sebulonilainen Eelon jakoi oikeutta Israelille. Hän oli Israelin tuomarina kymmenen vuotta.

[12]Sitten sebulonilainen Eelon kuoli, ja hänet haudattiin Aijaloniin, Sebulonin maahan.

[13]Hänen jälkeensä Israelille jakoi oikeutta piratonilainen Abdon, Hillelin poika.

[14]Hänellä oli neljäkymmentä poikaa ja kolmekymmentä pojanpoikaa, jotka ratsastivat seitsemälläkymmenellä aasilla. Hän toimi Israelin tuomarina kahdeksan vuotta.

[15]Sitten piratonilainen Abdon, Hillelin poika, kuoli, ja hänet haudattiin amalekilaisten vuoristossa olevaan Piratoniin, Efraimin maahan.

Tuomarien 13

Simsonin syntymä

[1]Israelilaiset tekivät jälleen sellaista, mikä oli pahaa Herran silmissä, ja Herra antoi heidät filistealaisten valtaan neljäksikymmeneksi vuodeksi.

[2]Sorassa oli eräs mies Daanin heimosta, nimeltään Maanoah. Hänen vaimonsa oli hedelmätön eikä ollut synnyttänyt.

[3]Certo dia o Anjo do Senhor apareceu a ela e lhe disse: “Você é estéril, não tem filhos, mas engravidará e dará à luz um filho.

[4]Todavia, tenha cuidado, não beba vinho nem outra bebida fermentada e não coma nada impuro;

[5]e não se passará navalha na cabeça do filho que você vai ter, porque o menino será nazireu, consagrado a Deus desde o nascimento; ele iniciará a libertação de Israel das mãos dos filisteus”.

[6]Então a mulher foi contar tudo ao seu marido: “Um homem de Deus veio falar comigo. Era como um anjo de Deus, de aparência impressionante. Não lhe perguntei de onde tinha vindo, e ele não me disse o seu nome,

[7]mas ele me assegurou: ‘Você engravidará e dará à luz um filho. Todavia, não beba vinho nem outra bebida fermentada, e não coma nada impuro, porque o menino será nazireu, consagrado a Deus, desde o nascimento até o dia da sua morte’ ”.

[8]Então Manoá orou ao Senhor: “Senhor, eu te imploro que o homem de Deus que enviaste volte para nos instruir sobre o que fazer com o menino que vai nascer”.

[9]Deus ouviu a oração de Manoá, e o Anjo de Deus veio novamente falar com a mulher quando ela estava sentada no campo; Manoá, seu marido, não estava com ela.

[3] Herran enkeli ilmestyi vaimolle ja sanoi hänelle: ”Katso, sinä olet hedelmätön etkä ole synnyttänyt, mutta sinä tulet raskaaksi ja synnytät pojan.

[4] Varo siis nyt, ettet juo viiniä tai väkijuomaa etkä syö mitään saastaista,

[5]sillä sinä tulet raskaaksi ja synnytät pojan. Partaveitsi ei saa koskettaa hänen päätään, sillä poika on oleva Jumalan nasiiri kohdusta asti. Hän aloittaa Israelin pelastamisen filistealaisten vallasta.”

[6]Vaimo meni ja sanoi miehelleen: ”Minun luokseni tuli Jumalan mies. Hän oli näöltään kuin Jumalan enkeli, hyvin pelottava. Minä en kysynyt häneltä, mistä hän oli, eikä hän sanonut minulle nimeään.

[7] Hän sanoi minulle: ’Katso, sinä tulet raskaaksi ja synnytät pojan. Älä siis juo viiniä äläkä väkijuomaa. Älä myöskään syö mitään saastaista, sillä poika on oleva Jumalan nasiiri kohdusta kuolinpäiväänsä asti.’”

[8]Maanoah rukoili Herraa ja sanoi: ”Oi Herra , tulkoon Jumalan mies, jonka lähetit, vielä luoksemme ja opettakoon hän meille, mitä meidän on tehtävä pojalle, joka on syntyvä.”

[9] Jumala kuuli Maanoahin rukouksen, ja Jumalan enkeli tuli jälleen vaimon luo tämän istuessa kedolla; mutta Maanoah, hänen miehensä, ei ollut hänen kanssaan.

[10]Mas ela foi correndo contar ao marido: "O homem que me apareceu outro dia está aqui!"

[10] Silloin vaimo juoksi nopeasti kertomaan miehelleen ja sanoi hänelle: "Kuule, sama mies, joka eräänä päivänä kävi luonani, näyttäytyi taas minulle."

[11]Manoá levantou-se e seguiu a mulher. Quando se aproximou do homem, perguntou: "Foste tu que falaste com a minha mulher?" "Sim", disse ele.

[11] Maanoah nousi ja seurasi vaimoaan. Kun hän tuli miehen luo, hän sanoi tälle: "Sinäkö olet se mies, joka puhuit vaimolleni?" Mies sanoi: "Minä."

[12]"Quando as tuas palavras se cumprirem", Manoá perguntou, "como devemos criar o menino? O que ele deverá fazer?"

[12] Maanoah sanoi: "Kun nyt sanasi käy toteen, niin millaista elämäntapaa pojan tulee noudattaa ja mikä on hänen tehtävänsä?"

[13]O Anjo do Senhor respondeu: "Sua mulher terá que seguir tudo o que eu ordenei a você.

[13] Herran enkeli sanoi Maanoahille: "Noudattakoon vaimo kaikkea, mistä olen hänelle puhunut.

[14]Ela não poderá comer nenhum produto da videira, nem vinho ou bebida fermentada, nem comer nada impuro. Terá que obedecer a tudo o que ordenei a você".

[14] Hän ei saa syödä mitään, mikä on viiniköynnöksestä lähtöisin, ei juoda viiniä tai väkijuomaa eikä syödä mitään saastaista. Hänen tulee noudattaa kaikkea, mitä minä olen käskenyt."

[15]Manoá disse ao Anjo do Senhor: "Gostaríamos que ficasses conosco; queremos oferecer-te um cabrito".

[15]Maanoah sanoi Herran enkelille: "Salli meidän pidätellä sinua luonamme valmistaaksemme sinulle ruuaksi kilin."

[16]O Anjo do Senhor respondeu: "Se eu ficar, não comerei nada. Mas, se você preparar um holocausto, ofereça-o ao Senhor". Manoá não sabia que ele era o Anjo do Senhor.

[16]Mutta Herran enkeli vastasi Maanoahille: "Vaikka pidättelisitkin minua luonasi, en minä kuitenkaan söisi ruokaasi. Mutta jos tahdot valmistaa polttouhrin, uhraa se Herralle ." Maanoah ei näet tiennyt, että mies oli Herran enkeli.

[17]Então Manoá perguntou ao Anjo do Senhor: "Qual é o teu nome, para que te prestemos homenagem quando se cumprir a tua palavra?"

[17] Maanoah kysyi Herran enkeliltä: "Mikä on sinun nimesi, sillä me tahdomme osoittaa sinulle kunnioitusta, kun sanasi käy toteen."

[18]Ele respondeu: “Por que pergunta o meu nome? Meu nome está além do entendimento”.

[19]Então Manoá apanhou um cabrito e a oferta de cereal e os ofereceu ao Senhor sobre uma rocha. E o Senhor fez algo estranho enquanto Manoá e sua mulher observavam:

[20]quando a chama do altar subiu ao céu, o Anjo do Senhor subiu na chama. Vendo isso, Manoá e sua mulher prostraram-se com o rosto em terra.

[21]Como o Anjo do Senhor não voltou a manifestar-se a Manoá e à sua mulher, Manoá percebeu que era o Anjo do Senhor.

[22]“Sem dúvida vamos morrer!” disse ele à mulher, “pois vimos a Deus!”

[23]Mas a mulher respondeu: “Se o Senhor tivesse a intenção de nos matar, não teria aceitado o holocausto e a oferta de cereal das nossas mãos, não nos teria mostrado todas essas coisas e não nos teria revelado o que agora nos revelou”.

[24]A mulher deu à luz um menino e pôs-lhe o nome de Sansão. Ele cresceu, e o Senhor o abençoou,

[25]e o Espírito do Senhor começou a agir nele quando ele se achava em Maané-Dã, entre Zorá e Estaol.

Juízes 14

O Casamento de Sansão

[18] Herranenkeli sanoi hänelle: ”Minkä tähden kysyt nimeäni? Se on ihmeellinen.”

[19]Sitten Maanoah otti kilin sekä ruokauhrin ja uhrasi ne kalliolla Herralle . Herra teki ihmeen Maanoahin ja hänen vaimonsa nähden:

[20]liekin kohotessa alttarilta taivasta kohti Herran enkeli kohosi alttarin liekissä ylös. Sen nähdessään Maanoah ja hänen vaimonsa heittäytyivät kasvoilleen maahan.

[21] Herran enkeli ei enää näyttäytynyt Maanoahille ja hänen vaimolleen. Silloin Maanoah ymmärsi, että mies oli ollut Herran enkeli.

[22] Maanoah sanoi vaimolleen: ”Me kuolemme varmasti, sillä me olemme nähneet Jumalan!”

[23]Mutta hänen vaimonsa vastasi hänelle: ”Jos Herra tahtoisi surmata meidät, hän ei olisi ottanut meiltä vastaan polttouhria ja ruokauhria eikä antanut meidän juuri nyt nähdä tätä kaikkea ja kuulla tällaista.”

[24] Sitten vaimo synnytti pojan ja antoi hänelle nimen Simson. Poika kasvoi, ja Herra siunasi häntä.

[25] Herran Henki alkoi vaikuttaa hänessä Daanin leirissä, Soran ja Estaolin välillä.

Tuomarien 14

Simson tappaa leijonan

[1]Sansão desceu a Timna e viu ali uma mulher do povo filisteu.

[1]Kerran Simson meni alas Timnaan ja näki Timnassa naisen, joka oli filistealaisten tyttäriä.

[2]Quando voltou para casa, disse a seu pai e a sua mãe: “Vi uma mulher filisteia em Timna; consigam essa mulher para ser minha esposa”.

[2] Hän palasi sieltä ja kertoi isälleen ja äidilleen: ”Minä näin Timnassa naisen, joka on filistealaisten tyttäriä. Ottakaa siis hänet minulle vaimoksi.”

[3]Seu pai e sua mãe lhe perguntaram: “Será que não há mulher entre os seus parentes ou entre todo o seu povo? Você tem que ir aos filisteus incircuncisos para conseguir esposa?” Sansão, porém, disse ao pai: “Consiga-a para mim. É ela que me agrada”.

[3] Hänen isänsä ja äitinsä sanoivat hänelle: ”Eikö veljiesi tyttärien joukossa tai koko minun kansassani ole yhtään naista, kun menet ottamaan vaimon ympärileikkaamattomien filistealaisten keskuudesta?” Mutta Simson sanoi isälleen: ”Ota hänet minulle, sillä hän on mieluinen minun silmissäni.”

[4]Seus pais não sabiam que isso vinha do Senhor, que buscava ocasião contra os filisteus; pois naquela época eles dominavam Israel.

[4]Mutta hänen isänsä ja äitinsä eivät tienneet, että tämä tuli Herralta . Herra näet etsi aihetta filistealaisia vastaan, sillä filistealaiset hallitsivat siihen aikaan Israelia.

[5]Sansão foi para Timna com seu pai e sua mãe. Quando se aproximavam das vinhas de Timna, de repente um leão forte veio rugindo na direção dele.

[5]Sitten Simson meni isänsä ja äitinsä kanssa alas Timnaan. Heidän saapuessaan Timnan viinitarhoille Simsonia vastaan tuli karjuva nuori leijona.

[6]O Espírito do Senhor apossou-se de Sansão, e ele, sem nada nas mãos, rasgou o leão como se fosse um cabrito. Mas não contou nem ao pai nem à mãe o que fizera.

[6] Silloin Herran Henki tuli hänen ylleen, ja hän repi leijonan kappaleiksi paljain käsin niin kuin olisi repinyt kilin. Eikä hän kertonut isälleen eikä äidilleen, mitä oli tehnyt.

[7]Então foi conversar com a mulher de quem gostava.

[7]Sitten hän meni naisen luo ja puhutteli tätä, ja nainen oli mieluinen Simsonin silmissä.

[8]Algum tempo depois, quando voltou para casar-se com ela, Sansão saiu do caminho

[8]Kun Simson jonkin ajan kuluttua palasi Timnaan ottaakseen naisen vaimokseen, hän poikkesi katsomaan leijonan raatoa ja

para olhar o cadáver do leão, e nele havia um enxame de abelhas e mel.

[9]Tirou o mel com as mãos e o foi comendo pelo caminho. Quando voltou aos seus pais, repartiu com eles o mel, e eles também comeram. Mas não lhes contou que tinha tirado o mel do cadáver do leão.

[10]Seu pai desceu à casa da mulher, e Sansão deu ali uma festa, como era costume dos noivos.

[11]Quando ele chegou, trouxeram-lhe trinta rapazes para o acompanharem na festa.

[12]"Vou propor um enigma para vocês", disse-lhes Sansão. "Se vocês puderem dar-me a resposta certa durante os sete dias da festa, então eu darei a vocês trinta vestes de linho e trinta mudas de roupas.

[13]Se não conseguirem dar-me a resposta, vocês me darão trinta vestes de linho e trinta mudas de roupas." "Proponha-nos o seu enigma", disseram. "Vamos ouvi-lo."

[14]Disse ele então: "Do que come saiu comida; do que é forte saiu doçura". Durante três dias eles não conseguiram dar a resposta.

[15]No quarto dia disseram à mulher de Sansão: "Convença o seu marido a explicar o enigma. Caso contrário, poremos fogo em você e na família de seu pai, e vocês morrerão. Você nos convidou para nos roubar?"

näki, että siinä oli mehiläisparvi ja hunajaa.

[9] Hän kaapi hunajaa kouriinsa ja jatkoi matkaansa syöden sitä. Kun hän tuli isänsä ja äitinsä luo, hän antoi heillekin, ja hekin söivät. Simson ei kuitenkaan kertonut heille, että oli kaapinut hunajan leijonan raadosta.

Simsonin häät ja arvoitus

[10]Sitten Simsonin isä meni naisen kotiin, ja Simson laittoi siellä pidot, kuten nuorten miesten oli tapana tehdä.

[11] Kun timnalaiset näkivät Simsonin, he valitsivat kolmekymmentä sulhaspoikaa olemaan hänen kanssaan.

[12] Simson sanoi heille: ”Tahdon esittää teille arvoituksen. Jos te löydätte oikean ratkaisun seitsemän pitopäivän kuluessa ja ilmoitatte sen minulle, minä annan teille kolmekymmentä viittaa ja kolmekymmentä juhlapukua.

[13] Mutta ellette voi kertoa sitä minulle, te annatte minulle kolmekymmentä viittaa ja kolmekymmentä juhlapukua." He sanoivat hänelle: ”Esitä arvoituksesi, että saamme kuulla sen."

[14] Niin Simson sanoi heille: ”Syömäristä lähti syötävää, väkevästä lähti makeaa." He eivät kuitenkaan kyenneet selittämään arvoitusta kolmen päivän kuluessa.

[15] Mutta juhlan seitsemäntenä päivänä he sanoivat Simsonin vaimolle: ”Viekoittele miehesi selittämään meille tämä arvoitus. Muuten me poltamme sinut ja isäsi talon. Oletteko kutsuneet meidät tänne ottaaksenne omaisuutemme, vai kuinka?"

[16]Então a mulher de Sansão implorou-lhe aos prantos: “Você me odeia! Você não me ama! Você deu ao meu povo um enigma, mas não me contou a resposta!” “Nem a meu pai nem à minha mãe expliquei o enigma”, respondeu ele. “Por que deveria explicá-lo a você?”

[17]Ela chorou durante o restante da semana da festa. Por fim, no sétimo dia, ele lhe contou, pois ela continuava a perturbá-lo. Ela, por sua vez, revelou o enigma ao seu povo.

[18]Antes do pôr do sol do sétimo dia, os homens da cidade vieram lhe dizer: “O que é mais doce que o mel? O que é mais forte que o leão?” Sansão lhes disse: “Se vocês não tivessem arado com a minha novilha, não teriam solucionado o meu enigma”.

[19]Então o Espírito do Senhor apossou-se de Sansão. Ele desceu a Ascalom, matou trinta homens, pegou as suas roupas e as deu aos que tinham explicado o enigma. Depois, enfurecido, foi para a casa do seu pai.

[20]E a mulher de Sansão foi dada ao amigo que tinha sido o acompanhante dele no casamento.

Juízes 15

A Vingança de Sansão

[1]Algum tempo depois, na época da colheita do trigo, Sansão foi visitar a sua mulher e levou-lhe um cabrito. “Vou ao

[16] Simsonin vaimo itki ja sanoi miehelleen: ”Sinä vain vihaat minua! Et sinä minua rakasta! Olet esittänyt arvoituksen kansani miehille etkä ole selittänyt sitä minulle.” Mutta Simson sanoi hänelle: ”En ole selittänyt sitä edes isälleni tai äidilleni, sinulleko selittäisin?”

[17]Niinpä vaimo itki sen vuoksi ne seitsemän päivää, jotka heidän pitonsa kestivät. Mutta seitsemäntenä päivänä Simson selitti arvoituksen vaimolleen, koska tämä ahdisti häntä, ja vaimo selitti sen kansansa miehille.

[18] Kaupungin miehet sanoivat Simsonille seitsemäntenä päivänä ennen auringonlaskua: ”Mikä on makeampaa kuin hunaja ja mikä väkevämpi kuin leijona?” Simson sanoi heille: ”Ellette olisi kyntäneet vasikallani, ette olisi keksineet arvoitukseni ratkaisua.”

[19]Silloin Herran Henki tuli hänen ylleen, ja hän meni alas Askeloniin, löi siellä kuoliaaksi kolmekymmentä miestä, otti heiltä vaatteet ja antoi juhlapuvut arvoituksen selittäjille. Vihastuksissaan hän meni isänsä kotiin.

[20]Mutta Simsonin vaimo joutui sille sulhaspojalle, joka oli ollut sulhasen ystävänä.

Tuomarien 15

Simsonin kosto

[1]Jonkin ajan kuluttua, vehnänkorjuun aikaan, Simson otti mukaansa kilin ja meni katsomaan vaimoaan ja sanoi: ”Minä tahdon mennä sisään vaimoni luo.”

quarto da minha mulher", disse ele. Mas o pai dela não quis deixá-lo entrar.

Vaimon isä ei kuitenkaan sallinut hänen mennä

[2]"Eu estava tão certo de que você a odiava", disse ele, "que a dei ao seu amigo. A sua irmã mais nova não é mais bonita? Fique com ela no lugar da irmã".

[2] vaan sanoi: "Minä tosiaankin luulin, että sinä vihaat häntä pohjattomasti, ja annoin hänet sinun sulhaspojallesi. Mutta eikö vaimosi nuorempi sisar ole häntä kauniimpi? Ole hyvä ja ota hänet vaimosi tilalle."

[3]Sansão lhes disse: "Desta vez ninguém poderá me culpar quando eu acertar as contas com os filisteus!"

[3]Simson sanoi heille: "Tällä kertaa en tule syylliseksi filistealaisten vuoksi, vaikka teenkin heille pahaa."

[4]Então saiu, capturou trezentas raposas e as amarrou aos pares pela cauda. Depois prendeu uma tocha em cada par de caudas,

[4]Sitten Simson meni ja pyydysti kolmesataa kettua. Hän otti tulisoihtuja, sitoi aina kaksi häntää yhteen ja asetti tulisoihdun kunkin häntäparin väliin.

[5]acendeu as tochas e soltou as raposas no meio das plantações dos filisteus. Assim ele queimou os feixes, o cereal que iam colher e também as vinhas e os olivais.

[5] Sitten hän sytytti tulisoihdut ja päästi ketut menemään filistealaisten viljapeltoihin. Näin hän sytytti palamaan sekä kuhilaat että pystyssä olevan viljan, viinitarhat ja öljypuut.

[6]Os filisteus perguntaram: "Quem fez isso?" Responderam-lhes: "Foi Sansão, o genro do timnita, porque a sua mulher foi dada ao seu amigo". Então os filisteus foram e queimaram a mulher e seu pai.

[6]Filistealaiset kysyivät: "Kuka tämän on tehnyt?" Heille sanottiin: "Simson, timnalaisen vävy, koska hänen appensa otti hänen vaimonsa ja antoi tämän hänen sulhaspojalleen." Silloin filistealaiset menivät ja polttivat sekä vaimon että hänen isänsä tulessa.

[7]Sansão lhes disse: "Já que fizeram isso, não sossegarei enquanto não me vingar de vocês".

[7]Mutta Simson sanoi heille: "Jos te kerran tällaista teette, minä lopetan vasta, kun olen kostanut teille."

[8]Ele os atacou sem dó nem piedade e fez terrível matança. Depois desceu e ficou numa caverna da rocha de Etã.

[8] Hän löi heitä säälimättä ja tuotti heille suuren tappion. Sitten hän meni Eetamin kallioluolaan ja asettui sinne asumaan.

Simson voittaa filistealaiset Lehissä

[9]Os filisteus foram para Judá e lá acamparam, espalhando-se pelas proximidades de Leí.

[10]Os homens de Judá perguntaram: “Por que vocês vieram lutar contra nós?” Eles responderam: “Queremos levar Sansão amarrado, para tratá-lo como ele nos tratou”.

[11]Três mil homens de Judá desceram então à caverna da rocha de Etã e disseram a Sansão: “Você não sabe que os filisteus dominam sobre nós? Você viu o que nos fez?” Ele respondeu: “Fiz a eles apenas o que eles me fizeram”.

[12]Disseram-lhe: “Viemos amarrá-lo para entregá-lo aos filisteus”. Sansão disse: “Jurem-me que vocês mesmos não me matarão”.

[13]“Certamente que não!”, responderam. “Somente vamos amarrá-lo e entregá-lo nas mãos deles. Não o mataremos.” E o prenderam com duas cordas novas e o fizeram sair da rocha.

[14]Quando ia chegando a Leí, os filisteus foram ao encontro dele aos gritos. Mas o Espírito do Senhor apossou-se dele. As cordas em seus braços se tornaram como fibra de linho queimada, e os laços caíram das suas mãos.

[15]Encontrando a carcaça de um jumento, pegou a queixada e com ela matou mil homens.

[9]Niin filistealaiset lähtivät liikkeelle, leiriytyivät Juudaan ja levittäytyivät Lehin tienoille.

[10] Juudan miehet kysyivät: ”Miksi te olette nousseet meitä vastaan?” Filistealaiset sanoivat: ”Olemme tulleet sitomaan Simsonin tehdäksemme hänelle niin kuin hän teki meille.”

[11] Silloin kolmetuhatta miestä Juudasta meni Eetamin kallioluolalle, ja he sanoivat Simsonille: ”Etkö tiedä, että filistealaiset hallitsevat meitä? Mitä oletkaan meille tehnyt!” Hän vastasi heille: ”Niin kuin he tekivät minulle, niin tein minäkin heille.”

[12] He sanoivat hänelle: ”Me tulimme sitomaan sinut antaaksemme sinut filistealaisten käsiin.” Mutta Simson sanoi heille: ”Vannokaa minulle, ettette vahingoita minua.”

[13] He vastasivat hänelle: ”Emme me suinkaan surmaa sinua. Me vain sidomme sinut lujasti ja annamme sinut heidän käsiinsä.” Niin he sitoivat hänet kahdella uudella köydellä ja veivät hänet pois kalliolta.

[14]Kun hän tuli Lehiin, filistealaiset riensivät häntä vastaan riemuhuudoin. Silloin Herran Henki tuli Simsonin päälle, ja köydet, joilla hänen käsivartensa oli sidottu, olivat kuin tulen polttamat pellavalangat, ja hänen siteensä irtosivat hänen käsistään.

[15]Hän huomasi aasin tuoreen leukaluun, otti sen käteensä ja löi sillä kuoliaaksi tuhat miestä

[16]Disse ele então: “Com uma queixada de jumento fiz deles montões. Com uma queixada de jumento matei mil homens”.
[17]Quando acabou de falar, jogou fora a queixada; e o local foi chamado Ramate-Leí.
[18]Sansão estava com muita sede e clamou ao Senhor: “Deste pela mão de teu servo esta grande vitória. Morrerei eu agora de sede para cair nas mãos dos incircuncisos?”
[19]Deus então abriu a rocha que há em Leí, e dela saiu água. Sansão bebeu, suas forças voltaram, e ele recobrou o ânimo. Por esse motivo essa fonte foi chamada En-Hacoré, e ainda lá está, em Leí.

[20]Sansão liderou Israel durante vinte anos, no tempo do domínio dos filisteus.

Juízes 16

Sansão e Dalila

[1]Certa vez Sansão foi a Gaza, viu ali uma prostituta e passou a noite com ela.

[2]Disseram ao povo de Gaza: “Sansão está aqui!” Então cercaram o local e ficaram à espera dele a noite toda, junto à porta da cidade. Não se moveram a noite inteira, dizendo: “Ao amanhecer o mataremos”.

[3]Sansão, porém, ficou deitado só até a meia-noite. Levantou-se, agarrou firme a porta da cidade, com os dois batentes, e os arrancou, com tranca e tudo. Pôs tudo nos ombros e o levou ao topo da colina que fica defronte de Hebrom.

[16] ja sanoi: ”Aasin leukaluulla, pikkuaasin leukaluulla minä löin tuhat miestä.”

[17] Sen sanottuaan Simson heitti leukaluun kädestään ja antoi sen paikan nimeksi Raamat-Lehi .

[18] Simson oli kovin janoissaan. Hän huusi avukseen Herraa ja sanoi: ”Sinä annoit palvelijasi käden kautta tämän suuren voiton, mutta nyt minä kuolen janoon ja joudun ympärileikkaamattomien käsiin.”

[19] Silloin Jumala avasi kuopan Lehissä, ja siitä virtasi vettä. Simson joi, hänen henkensä elpyi ja hän virkistyi. Siksi hän antoi lähteelle nimen Een-Hakkore . Se on Lehissä vielä tänäkin päivänä.

[20] Simson jakoi Israelille oikeutta kaksikymmentä vuotta filistealaisten aikana.

Tuomarien 16

Simson Gazassa

[1]Kerran Simson meni Gazaan. Hän näki siellä porton ja meni hänen luokseen.

[2] Kun gazalaisille kerrottiin, että Simson oli tullut sinne, he piirittivät talon ja väijyivät häntä koko yön kaupungin portilla. He olivat koko yön hiljaa ja tuumailivat: ”Odotamme aamunkoittoon asti ja sitten surmaamme hänet.”

[3] Simson makasi puoliyöhön asti. Puolenyön aikaan hän nousi, tarttui kaupunginportin oviin ja molempiin pihtipieliin, tempaisi ne salpoineen paikoiltaan, asetti hartioilleen ja vei ylös Hebronin lähellä olevan vuoren laelle.

[4]Depois dessas coisas, ele se apaixonou por uma mulher do vale de Soreque, chamada Dalila.

[5]Os líderes dos filisteus foram dizer a ela: “Veja se consegue induzi-lo a mostrar para você o segredo da sua grande força e como poderemos dominá-lo, para que o amarremos e o subjuguemos. Cada um de nós dará a você treze quilos de prata”.

[6]Disse, pois, Dalila a Sansão: “Conte-me, por favor, de onde vem a sua grande força e como você pode ser amarrado e subjugado”.

[7]Respondeu-lhe Sansão: “Se alguém me amarrar com sete tiras de couro ainda úmidas, ficarei tão fraco quanto qualquer outro homem”.

[8]Então os líderes dos filisteus trouxeram a ela sete tiras de couro ainda úmidas, e Dalila o amarrou com elas.

[9]Tendo homens escondidos no quarto, ela o chamou: “Sansão, os filisteus o estão atacando!” Mas ele arrebentou as tiras de couro como se fossem um fio de estopa posto perto do fogo. Assim, não se descobriu de onde vinha a sua força.

[10]Disse Dalila a Sansão: “Você me fez de boba; mentiu para mim! Agora conte-me, por favor, como você pode ser amarrado”.

Simson ja Delila

[4]Jonkin ajan kuluttua Simson rakastui Soorekin laaksossa erääseen naiseen, jonka nimi oli Delila.

[5] Filistealaisten ruhtinaat tulivat naisen luo ja sanoivat hänelle: ”Viekoittele hänet ja ota selvää, mihin hänen suuri voimansa perustuu ja miten voisimme voittaa hänet, että saisimme hänet sidotuksi ja nöyryytetyksi. Palkaksi jokainen meistä antaa sinulle tuhat sata hopeasekeliä.”

[6]Delila sanoi Simsonille: ”Kerro minulle, mihin sinun suuri voimasi perustuu ja millä sinut voidaan sitoa ja nöyryyttää.”

[7] Simson sanoi hänelle: ”Jos minut sidotaan seitsemällä tuoreella jänteellä, jotka eivät ole kuivuneet, minä tulen heikoksi ja olen kuin kuka tahansa ihminen.”

[8] Niin filistealaisten ruhtinaat toivat naiselle seitsemän tuoretta jännettä, jotka eivät olleet kuivuneet, ja niillä hän sitoi Simsonin.

[9] Huoneeseen oli piiloutunut miehiä väijymään. Hän sanoi Simsonille: ”Filistealaiset ovat kimpussasi, Simson!” Silloin Simson katkaisi jänteet, niin kuin katkeaa tulen kärventämä rohdinlanka, eikä hänen voimansa salaisuus paljastunut.

[10] Delila sanoi Simsonille: ”Sinä olet pitänyt minua pilkkanasi ja puhunut minulle valheita! Ole nyt hyvä ja kerro minulle, miten sinut voidaan sitoa.”

[11]Ele disse: “Se me amarrarem firmemente com cordas que nunca tenham sido usadas, ficarei tão fraco quanto qualquer outro homem”.

[12]Dalila o amarrou com cordas novas. Depois, tendo homens escondidos no quarto, ela o chamou: “Sansão, os filisteus o estão atacando!” Mas ele arrebentou as cordas de seus braços como se fossem uma linha.

[13]Disse Dalila a Sansão: “Até agora você me fez de boba e mentiu para mim. Diga-me como pode ser amarrado”. Ele respondeu: “Se você tecer num pano as sete tranças da minha cabeça e o prender com uma lançadeira, ficarei tão fraco quanto qualquer outro homem”. Assim, enquanto ele dormia, Dalila teceu as sete tranças da sua cabeça num pano

[14]e o prendeu com a lançadeira. Novamente ela o chamou: “Sansão, os filisteus o estão atacando!” Ele despertou do sono e arrancou a lançadeira e o tear, com os fios.

[15]Então ela lhe disse: “Como você pode dizer que me ama se não confia em mim? Esta é a terceira vez que você me fez de boba e não contou o segredo da sua grande força”.

[16]Importunando-o o tempo todo, ela o cansava dia após dia, ficando ele a ponto de morrer.

[17]Por isso ele lhe contou o segredo: “Jamais se passou navalha em minha

[11] Simson sanoi hänelle: ”Jos minut sidotaan lujasti uusilla köysillä, joita ei ole käytetty työssä, minä tulen heikoksi ja olen kuin kuka tahansa ihminen.”

[12] Niinpä Delila otti uudet köydet, sitoi hänet niillä ja sanoi hänelle: ”Filistealaiset ovat kimpussasi, Simson!” Taas huoneessa oli miehiä väijyksissä. Mutta Simson katkaisi köydet käsivarsiensa ympäriltä kuin langan.

[13] Delila sanoi Simsonille: ”Tähän asti olet pitänyt minua pilkkanasi ja puhunut minulle valheita. Kerro minulle, miten sinut voidaan sitoa.” Simson sanoi hänelle: ”Kutomalla pääni seitsemän palmikkoa kankaan loimiin.”

[14] Delila löi ne lujaan iskulastalla ja sanoi: ”Filistealaiset ovat kimpussasi, Simson!” Silloin Simson heräsi unestaan ja repäisi irti iskulastan ja loimet.

[15] Delila sanoi hänelle: ”Kuinka sinä saatat sanoa: ’Minä rakastan sinua’, vaikka et ole antanut minulle sydäntäsi? Jo kolme kertaa olet pettänyt minut etkä ole kertonut minulle, mihin suuri voimasi perustuu.”

[16] Kun Delila joka päivä ahdisti Simsonia sanoillaan ja painosti häntä, Simson kiusaantui kuollakseen,

[17]avasi hänelle koko sydämensä ja sanoi: ”Partaveitsi ei ole milloinkaan koskettanut

cabeça", disse ele, "pois sou nazireu, desde o ventre materno. Se fosse rapado o cabelo da minha cabeça, a minha força se afastaria de mim, e eu ficaria tão fraco quanto qualquer outro homem".

päätäni, sillä minä olen Jumalan nasiiri äitini kohdusta asti. Jos hiukseni ajetaan, voimani poistuu minusta ja minä tulen heikoksi ja olen kuin kaikki muutkin ihmiset."

18Quando Dalila viu que Sansão lhe tinha contado todo o segredo, enviou esta mensagem aos líderes dos filisteus: "Subam mais esta vez, pois ele me contou todo o segredo". Os líderes dos filisteus voltaram a ela levando a prata.

18Silloin Delila näki, että Simson oli avannut hänelle koko sydämensä. Hän lähetti kutsumaan filistealaisten ruhtinaat ja käski sanoa heille: "Tulkaa nyt, sillä hän on avannut minulle koko sydämensä." Niin filistealaisten ruhtinaat tulivat Delilan luo rahat mukanaan.

19Fazendo-o dormir no seu colo, ela chamou um homem para cortar as sete tranças do cabelo dele, e assim começou a subjugá-lo. E a sua força o deixou.

19 Delila nukutti Simsonin syliinsä ja kutsui miehen, joka leikkasi pois Simsonin seitsemän palmikkoa. Sitten Delila alkoi kiusata Simsonia, kun tämän voimat olivat kadonneet.

20Então ela chamou: "Sansão, os filisteus o estão atacando!" Ele acordou do sono e pensou: "Sairei como antes e me livrarei". Mas não sabia que o Senhor o tinha deixado.

20 Delila sanoi: "Filistealaiset ovat kimpussasi, Simson!" Simson heräsi unestaan ja ajatteli: "Minä selviydyn tästä niin kuin aina ennenkin ja ravistan siteeni pois." Mutta hän ei tiennyt, että Herra oli poistunut hänestä.

21Os filisteus o prenderam, furaram os seus olhos e o levaram para Gaza. Prenderam-no com algemas de bronze, e o puseram a girar um moinho na prisão.

21Filistealaiset ottivat hänet kiinni ja puhkaisivat hänen silmänsä. He veivät hänet alas Gazaan, kytkivät hänet vaskikahleisiin, ja hänen piti vääntää jauhinkiviä vankilassa.

22Mas, logo o cabelo da sua cabeça começou a crescer de novo.

22Mutta hänen hiuksensa alkoivat jälleen kasvaa, sen jälkeen kun ne oli ajeltu.

A Morte de Sansão

23Os líderes dos filisteus se reuniram para oferecer um grande sacrifício a seu deus Dagom e para festejar. Comemorando sua vitória, diziam: "O nosso deus entregou o nosso inimigo Sansão em nossas mãos".

Simsonin kuolema

23Sitten filistealaisten ruhtinaat kokoontuivat uhraamaan suurta uhria jumalalleen Daagonille ja iloitsemaan. He sanoivat: "Meidän jumalamme on antanut vihollisemme Simsonin käsiimme."

[24]Quando o povo o viu, louvou o seu deus: "O nosso deus nos entregou o nosso inimigo, o devastador da nossa terra, aquele que multiplicava os nossos mortos".

[24] Kun filistealaiset näkivät Simsonin, he ylistivät jumalaansa ja sanoivat: ”Meidän jumalamme on antanut käsiimme vihollisemme, maamme hävittäjän, joka surmasi meistä niin monta.”

[25]Com o coração cheio de alegria, gritaram: "Tragam-nos Sansão para nos divertir!" E mandaram trazer Sansão da prisão, e ele os divertia. Quando o puseram entre as colunas,

[25] Kun he olivat tulleet hilpeälle tuulelle, he sanoivat: ”Kutsukaa Simson huvittamaan meitä.” Niin Simson noudettiin vankilasta, ja hän hauskuutti heitä. Kun hänet oli asetettu seisomaan pylväiden väliin,

[26]Sansão disse ao jovem que o guiava pela mão: "Ponha-me onde eu possa apalpar as colunas que sustentam o templo, para que eu me apoie nelas".

[26] hän sanoi palvelijalle, joka piti kiinni hänen kädestään: ”Päästä minut tunnustelemaan pylväitä, joiden varassa rakennus on, että voin nojata niihin.”

[27]Homens e mulheres lotavam o templo; todos os líderes dos filisteus estavam presentes e, no alto, na galeria, havia cerca de três mil homens e mulheres vendo Sansão, que os divertia.

[27] Rakennus oli täynnä miehiä ja naisia, ja siellä olivat myös kaikki filistealaisten ruhtinaat. Katolla oli lisäksi noin kolmetuhatta miestä ja naista katselemassa, kuinka Simson hauskuutti heitä.

[28]E Sansão orou ao Senhor: "Ó Soberano Senhor, lembra-te de mim! Ó Deus, eu te suplico, dá-me forças, mais uma vez, e faze com que eu me vingue dos filisteus por causa dos meus dois olhos!"

[28]Silloin Simson huusi avukseen Herraa ja sanoi: ”Herra Jumala , muista minua ja vahvista minua vielä tämän kerran, oi Jumala, että saisin kostetuksi filistealaisille molemmat silmäni yhdellä kertaa!”

[29]Então Sansão forçou as duas colunas centrais sobre as quais o templo se firmava. Apoiando-se nelas, tendo a mão direita numa coluna e a esquerda na outra, [30]disse: "Que eu morra com os filisteus!" Em seguida, ele as empurrou com toda a força, e o templo desabou sobre os líderes e sobre todo o povo que ali estava. Assim,

[29]Sitten Simson tarttui molempiin rakennusta kannattaviin keskipylväisiin, toiseen oikealla ja toiseen vasemmalla kädellään, ja nojautui niitä vasten.

[30] Simson sanoi: ”Menköön oma henkeni yhdessä filistealaisten kanssa!” Ja hän taivutti pylväitä niin voimakkaasti, että rakennus luhistui ruhtinaiden ja kaiken

na sua morte, Sansão matou mais homens do que em toda a sua vida.

[31]Foram, então, os seus irmãos e toda a família do seu pai para buscá-lo. Trouxeram-no e o sepultaram entre Zorá e Estaol, no túmulo de Manoá, seu pai. Sansão liderou Israel durante vinte anos.

Juízes 17

Os Ídolos de Mica

[1]Havia um homem chamado Mica, dos montes de Efraim,

[2]que disse certa vez à sua mãe: “Os treze quilos de prata que foram roubados de você e pelos quais eu a ouvi pronunciar uma maldição, na verdade a prata está comigo; eu a peguei”. Disse-lhe sua mãe: “O Senhor o abençoe, meu filho!”

[3]Quando ele devolveu os treze quilos de prata à mãe, ela disse: “Consagro solenemente a minha prata ao Senhor para que o meu filho faça uma imagem esculpida e um ídolo de metal. Eu a devolvo a você”.

[4]Mas ele devolveu a prata à sua mãe, e ela separou dois quilos e quatrocentos gramas, e os deu a um ourives, que deles fez a imagem e o ídolo. E estes foram postos na casa de Mica.

[5]Ora, esse homem, Mica, possuía um santuário, fez um manto sacerdotal e

sisällä olevan kansan päälle. Niitä, jotka hän surmasi kuollessaan, oli enemmän kuin niitä, jotka hän oli surmannut eläessään.

[31]Sitten hänen veljensä ja koko hänen isänsä perhe kävivät hakemassa hänet ja hautasivat hänet Soran ja Estaolin välille hänen isänsä Maanoahin hautaan. Simson oli ollut Israelin tuomarina kaksikymmentä vuotta.

Tuomarien 17

SEKASORRON AIKA
Miikan temppeli Efraimin vuoristossa

[1]Efraimin vuoristossa oli mies nimeltä Miika.

[2]Hän sanoi äidilleen: ”Se tuhat sata sekeliä hopeaa, joka sinulta vietiin ja jonka tähden sinä lausuit kirouksen minun kuulteni, se hopea on minulla. Minä sen otin.” Silloin hänen äitinsä sanoi: ”Sinä olet Herran siunaama, poikani.”

[3] Miika antoi ne tuhat sata sekeliä hopeaa takaisin äidilleen, ja hänen äitinsä sanoi: ”Minä pyhitin tämän hopean kokonaan Herralle . Nyt minä annan sen takaisin sinulle valetun jumalankuvan teettämistä varten.”

[4] Kun Miika oli antanut hopean takaisin äidilleen, tämä otti kaksisataa sekeliä hopeaa ja antoi sen kultasepälle, joka teki siitä valetun jumalankuvan. Se oli siitä lähtien Miikan talossa.

[5]Tällä miehellä, Miikalla, oli siis epäjumalan temppeli, ja hän teetti

alguns ídolos da família e pôs um dos seus filhos como seu sacerdote.

[6]Naquela época, não havia rei em Israel; cada um fazia o que lhe parecia certo.

[7]Um jovem levita de Belém de Judá, procedente do clã de Judá,

[8]saiu daquela cidade em busca de outro lugar para morar. Em sua viagem, chegou à casa de Mica, nos montes de Efraim.

[9]Mica lhe perguntou: "De onde você vem?" "Sou levita, de Belém de Judá", respondeu ele. "Estou procurando um lugar para morar."

[10]"Fique comigo", disse-lhe Mica. "Seja meu pai e sacerdote, e eu darei a você cento e vinte gramas de prata por ano, roupas e comida."

[11]O jovem levita concordou em ficar com Mica, e tornou-se como um dos seus filhos.

[12]Mica acolheu o levita, e o jovem se tornou seu sacerdote, e ficou morando em sua casa.

[13]E Mica disse: "Agora sei que o Senhor me tratará com bondade, pois esse levita se tornou meu sacerdote".

Juízes 18

A Tribo de Dã se Estabelece em Laís

kasukan sekä kotijumalia ja vihki yhden pojistaan itselleen papiksi.

[6] Siihen aikaan Israelissa ei ollut kuningasta, ja jokainen toimi niin kuin hänen omasta mielestään oli oikein.

Miika palkkaa papikseen leeviläisen

[7]Juudan suvulle kuuluvassa Juudean Beetlehemissä asui muukalaisena eräs nuori leeviläinen mies.

[8] Tämä mies lähti siitä kaupungista, Juudean Beetlehemistä, asuakseen jossakin, mistä vain löytäisi paikan. Tietä kulkiessaan hän tuli Efraimin vuoristoon, Miikan talolle asti.

[9] Miika kysyi häneltä: ”Mistä sinä tulet?” Mies vastasi: ”Minä olen leeviläinen Juudean Beetlehemistä ja kuljeskelen löytääkseni paikan, missä asua.”

[10] Miika sanoi hänelle: ”Asu minun luonani. Ole minulle isä ja pappi, niin minä annan sinulle vuosittain kymmenen hopeasekeliä sekä vaatetuksen ja elatuksen.” Niin leeviläinen tuli

[11] ja suostui asumaan hänen luonaan. Ja tämä nuori mies oli Miikalle kuin yksi hänen pojistaan.

[12] Miika asetti leeviläisen virkaan, ja niin nuoresta miehestä tuli hänen pappinsa, ja hän jäi Miikan taloon.

[13] Silloin Miika sanoi: ”Nyt minä tiedän, että Herra tekee minulle hyvää, koska minulla on pappina leeviläinen.”

Tuomarien 18

Miika ja daanilaiset

[1]Naquela época, não havia rei em Israel, e a tribo de Dã estava procurando um local onde se estabelecer, pois ainda não tinha recebido herança entre as tribos de Israel.

[2]Então enviaram cinco guerreiros de Zorá e de Estaol para espionarem a terra e explorá-la. Esses homens representavam todos os clãs da tribo. Disseram-lhes: “Vão, explorem a terra”. Os homens chegaram aos montes de Efraim e foram à casa de Mica, onde passaram a noite.

[3]Quando estavam perto da casa de Mica, reconheceram a voz do jovem levita; aproximaram-se e lhe perguntaram: “Quem o trouxe para cá? O que você está fazendo neste lugar? Por que você está aqui?”

[4]O jovem lhes contou o que Mica fizera por ele, e disse: “Ele me contratou, e eu sou seu sacerdote”.

[5]Então eles lhe pediram: “Pergunte a Deus se a nossa viagem será bem-sucedida”.

[6]O sacerdote lhes respondeu: “Vão em paz. Sua viagem tem a aprovação do Senhor”.

[7]Os cinco homens partiram e chegaram a Laís, onde viram que o povo vivia em segurança, como os sidônios, despreocupado e tranquilo, e gozava prosperidade, pois a sua terra não lhe deixava faltar nada. Viram também que o povo vivia longe dos sidônios e não tinha relações com nenhum outro povo.

[1]Siihen aikaan, kun Israelissa ei ollut kuningasta, daanilaisten heimo etsi itselleen perintöosaa asuttavakseen, sillä siihen päivään mennessä se ei ollut saanut perintöosaa Israelin heimojen keskuudesta.

[2]Daanilaiset lähettivät keskuudestaan Sorasta ja Estaolista viisi sukujensa valiomiestä vakoilemaan ja tutkimaan maata. He sanoivat näille: ”Menkää tutkimaan maata.” Miehet tulivat Efraimin vuoristoon Miikan talolle ja yöpyivät siellä.

[3]Ollessaan Miikan talon luona he tunnistivat äänestä nuoren miehen leeviläiseksi. He poikkesivat taloon ja kysyivät häneltä: ”Kuka sinut on tänne tuonut? Mitä sinä täällä teet ja mitä varten olet täällä?”

[4]Hän kertoi heille, mitä Miika oli tehnyt hänelle ja lisäsi: ”Hän palkkasi minut, ja minusta tuli hänen pappinsa.”

[5]He sanoivat hänelle: ”Ole hyvä ja kysy Jumalalta. Haluamme tietää, onnistuuko matka, jolla olemme.”

[6]Pappi vastasi heille: ”Menkää rauhassa. Matkanne tapahtuu Herran edessä.”

[7]Ne viisi miestä jatkoivat matkaansa ja tulivat Laikseen. He näkivät, että siellä asuva kansa eli siidonilaisten tavoin turvassa, rauhassa ja luottavaisena, eikä siinä maassa ollut vallan ja rikkauksien tavoittelijoita. He olivat kaukana siidonilaisista eivätkä olleet tekemisissä muidenkaan ihmisten kanssa.

[8]Quando voltaram a Zorá e a Estaol, seus irmãos lhes perguntaram: “O que descobriram?”

[8] Kun vakoilijat palasivat veljiensä luo Soraan ja Estaoliin, nämä kysyivät heiltä: ”Mitä teillä on kerrottavaa?”

[9]Eles responderam: “Vamos atacá-los! Vimos que a terra é muito boa. Vocês vão ficar aí sem fazer nada? Não hesitem em ir apossar-se dela.

[9] He sanoivat: ”Tulkaa, hyökätään heidän kimppuunsa. Me olemme katselleet maata, ja se on todellakin sangen hyvä. Ja te ette tee mitään! Älkää olko toimettomia, vaan lähtekää liikkeelle ja menkää ottamaan omaksenne se maa.

[10]Chegando lá, vocês encontrarão um povo despreocupado e uma terra espaçosa que Deus pôs nas mãos de vocês, terra onde não falta coisa alguma!”

[10] Saapuessanne sinne tulette luottavaisen kansan luo ja avaraan maahan, jonka Jumala on antanut teidän käsiinne. Siinä paikassa ei ole puutetta mistään, mitä maan päällä on.”

[11]Então seiscentos homens da tribo de Dã partiram de Zorá e de Estaol, armados para a guerra.

[11]Niin Sorasta ja Estaolista lähti liikkeelle kuusisataa sota-asein varustettua daanilaisten heimon miestä.

[12]Na viagem armaram acampamento perto de Quiriate-Jearim, em Judá. É por isso que até hoje o local, a oeste de Quiriate-Jearim, é chamado Maané-Dã.

[12] He tulivat Juudan Kirjat-Jearimiin ja leiriytyivät sinne. Sen tähden sitä paikkaa kutsutaan vielä tänäkin päivänä Daanin leiriksi. Se on Kirjat-Jearimista länteen.

[13]Dali foram para os montes de Efraim e chegaram à casa de Mica.

[13]Sieltä he menivät Efraimin vuoristoon ja tulivat Miikan talon luo.

[14]Os cinco homens que haviam espionado a terra de Laís disseram a seus irmãos: “Vocês sabiam que numa dessas casas há um manto sacerdotal, ídolos da família, uma imagem esculpida e um ídolo de metal? Agora vocês sabem o que devem fazer”.

[14] Silloin ne viisi miestä, jotka olivat käyneet vakoilemassa Laiksen maata, sanoivat veljilleen: ”Tiedättekö, että noissa taloissa on kasukka ja kotijumalia sekä valettu jumalankuva? Kai te nyt tiedätte, mitä teidän on tehtävä!”

[15]Então eles se aproximaram e foram à casa do jovem levita, à casa de Mica, e o saudaram.

[15]He poikkesivat sinne ja tulivat Miikan taloon nuoren leeviläisen asunnolle ja tervehtivät häntä.

[16]Os seiscentos homens de Dã, armados para a guerra, ficaram junto à porta.

[16] Ne kuusisataa sota-asein varustettua daanilaista asettuivat seisomaan portille,

[17]Os cinco homens que haviam espionado a terra entraram e apanharam a imagem, o manto sacerdotal, os ídolos da família e o ídolo de metal, enquanto o sacerdote e os seiscentos homens armados permaneciam à porta.

[18]Quando os homens entraram na casa de Mica e apanharam a imagem, o manto sacerdotal, os ídolos da família e o ídolo de metal, o sacerdote lhes perguntou: “Que é que vocês estão fazendo?”

[19]Eles lhe responderam: “Silêncio! Não diga nada. Venha conosco, e seja nosso pai e sacerdote. Não será melhor para você servir como sacerdote uma tribo e um clã de Israel do que apenas a família de um só homem?”

[20]Então o sacerdote se alegrou, apanhou o manto sacerdotal, os ídolos da família e a imagem esculpida e se juntou à tropa.

[21]Pondo os seus filhos, os seus animais e os seus bens na frente deles, partiram de volta.

[22]Quando já estavam a certa distância da casa, os homens que moravam perto de Mica foram convocados e alcançaram os homens de Dã.

[23]Como vinham gritando atrás deles, estes se voltaram e perguntaram a Mica: “Qual é o seu problema? Por que convocou os seus homens para lutar?”

[24]Ele respondeu: “Vocês estão levando embora os deuses que fiz e o meu sacerdote. O que me sobrou? Como é que

[17] ja ne viisi miestä, jotka olivat käyneet vakoilemassa maata, menivät sisälle taloon ja ottivat patsaan, kasukan, kotijumalat sekä valetun jumalankuvan. Mutta pappi seisoi portilla niiden kuudensadan sota-asein varustetun miehen kanssa.

[18] Kun ne viisi menivät Miikan taloon ja ottivat patsaan, kasukan, kotijumalat ja valetun jumalankuvan, pappi kysyi heiltä: ”Mitä te teette?”

[19] He sanoivat hänelle: ”Vaikene ja pidä suusi kiinni! Lähde meidän mukaamme ja tule meidän isäksemme ja papiksemme. Onko sinun parempi olla pappina yhden miehen talossa kuin kokonaisen heimon ja suvun pappina Israelissa?”

[20] Silloin pappi tuli hyville mielin, otti kasukan, kotijumalat ja veistetyn jumalankuvan ja meni väen joukkoon.

[21] Sitten he kääntyivät jatkamaan matkaansa ja panivat lapset, karjan ja kuormaston kulkemaan edellään.

[22] He olivat ehtineet jo kauas Miikan talosta, kun Miikan talon lähitaloissa asuvat miehet kutsuttiin koolle. Nämä pääsivät daanilaisten kintereille

[23] ja huusivat heille. Daanilaiset kääntyivät ja kysyivät Miikalta: ”Mikä sinun on, kun olet kutsunut väkesi koolle?”

[24] Miika vastasi: ”Te olette ottaneet jumalani, jotka olen tehnyt, ja papin, ja lähteneet matkoihinne. Mitä minulla enää

ainda podem perguntar: 'Qual é o seu problema?' "

[25]Os homens de Dã responderam: "Não discuta conosco, senão alguns homens de temperamento violento o atacarão, e você e a sua família perderão a vida".

[26]E assim os homens de Dã seguiram seu caminho. Vendo que eles eram fortes demais para ele, Mica virou-se e voltou para casa.

[27]Os homens de Dã levaram o que Mica fizera e o seu sacerdote, e foram para Laís, lugar de um povo pacífico e despreocupado. Eles mataram todos ao fio da espada e queimaram a cidade.

[28]Não houve quem os livrasse, pois viviam longe de Sidom e não tinham relações com nenhum outro povo. A cidade ficava num vale que se estende até Bete-Reobe. Os homens de Dã reconstruíram a cidade e se estabeleceram nela.

[29]Deram à cidade anteriormente chamada Laís o nome de Dã, em homenagem a seu antepassado Dã, filho de Israel.

[30]Eles levantaram para si o ídolo, e Jônatas, filho de Gérson, neto de Moisés, e os seus filhos foram sacerdotes da tribo de Dã até que o povo foi para o exílio.

[31]Ficaram com o ídolo feito por Mica durante todo o tempo em que o santuário de Deus esteve em Siló.

on jäljellä? Ja sitten te vielä sanotte minulle: 'Mikä sinun on'!"

[25] Mutta daanilaiset sanoivat hänelle: "Lakkaa huutamasta meille! Muuten miehet suutuksissaan käyvät kimppuunne, ja silloin sekä sinä että perheesi menetätte henkenne."

[26] Daanilaiset jatkoivat matkaansa. Kun Miika näki, että he olivat häntä voimakkaampia, hän kääntyi ja palasi kotiinsa.

Daanilaisten epäjumalanpalvelus

[27]Otettuaan Miikan teettämät jumalat sekä hänen pappinsa daanilaiset tulivat Laikseen, rauhassa ja luottavaisena elävän kansan luo, ja surmasivat kansan miekalla ja polttivat kaupungin.

[28]Kukaan ei tullut auttamaan, sillä Lais oli kaukana Siidonista, Beet-Rehobin tasangolla, eikä kansa ollut tekemisissä muiden ihmisten kanssa. Daanilaiset rakensivat kaupungin uudestaan ja asettuivat siihen asumaan.

[29] He antoivat kaupungille nimen Daan isänsä Daanin, Israelin pojan, nimen mukaan, mutta alun perin kaupungin nimi oli Lais.

[30] Sitten daanilaiset pystyttivät itselleen jumalankuvan. Joonatan, Mooseksen pojan Geersomin poika, sekä hänen jälkeläisensä olivat daanilaisten heimon pappeina, kunnes maan väestö vietiin pakkosiirtolaisuuteen.

[31]He pystyttivät itselleen Miikan teettämän jumalankuvan, ja se oli

paikallaan koko sen ajan, jonka Jumalan huone oli Siilossa.

Juízes 19

O Levita e a Morte da sua Concubina

[1]Naquela época, não havia rei em Israel. Aconteceu que um levita que vivia nos montes de Efraim, numa região afastada, tomou para si uma concubina, que era de Belém de Judá.

[2]Mas ela lhe foi infiel. Deixou-o e voltou para a casa do seu pai, em Belém de Judá. Quatro meses depois,

[3]seu marido foi convencê-la a voltar. Ele tinha levado o seu servo e dois jumentos. A mulher o levou para dentro da casa do seu pai, e quando seu pai o viu, alegrou-se.

[4]O sogro dele o convenceu a ficar ali; e ele permaneceu com eles três dias; todos comendo, bebendo e dormindo ali.

[5]No quarto dia, eles se levantaram cedo, e o levita se preparou para partir, mas o pai da moça disse ao genro: “Coma alguma coisa, e depois vocês poderão partir”.

[6]Os dois se assentaram para comer e beber juntos. Mas o pai da moça disse: “Eu peço a você que fique esta noite, e que se alegre”.

[7]E, quando o homem se levantou para partir, seu sogro o convenceu a ficar ainda aquela noite.

Tuomarien 19

Gibealaisten ilkityö

[1]Siihen aikaan, kun Israelissa ei ollut kuningasta, eräs leeviläinen mies asui muukalaisena Efraimin vuoriston perukoilla. Hän otti itselleen sivuvaimon Juudan Beetlehemistä.

[2]Mutta hänen sivuvaimonsa petti häntä ja lähti hänen luotaan isänsä kotiin Juudan Beetlehemiin. Kun nainen oli ollut siellä nelisen kuukautta,

[3] hänen miehensä otti mukaansa palvelijan ja aasiparin ja lähti hänen jälkeensä suostutellakseen häntä palaamaan takaisin. Nainen vei miehen isänsä kotiin, ja kun isä näki miehen, hän iloitsi tavatessaan tämän.

[4] Hänen appensa, naisen isä, pidätteli häntä, ja mies viipyi appensa luona kolme päivää. He söivät ja joivat ja yöpyivät siellä.

[5] Neljäntenä päivänä he nousivat varhain aamulla. Mies teki lähtöä, mutta naisen isä sanoi hänelle: ”Vahvista itseäsi leipäpalalla. Sen jälkeen voitte lähteä.”

[6] Niin he istuivat, söivät ja joivat yhdessä. Sitten naisen isä sanoi miehelle: ”Jää vielä yöksi, ja olkoon mielesi iloinen.”

[7] Mies nousi taas lähteäkseen, mutta kun hänen appensa pyytämällä pyysi häntä, hän palasi ja jäi sinne vielä yöksi.

[8]Na manhã do quinto dia, quando ele se preparou para partir, o pai da moça disse: “Vamos comer! Espere até a tarde!” E os dois comeram juntos.

[9]Então, quando o homem, sua concubina e seu servo levantaram-se para partir, o pai da moça, disse outra vez: “Veja, o dia está quase acabando, é quase noite; passe a noite aqui. Fique e alegre-se. Amanhã de madrugada vocês poderão levantar-se e ir para casa”.

[10]Não desejando ficar outra noite, o homem partiu rumo a Jebus, isto é, Jerusalém, com dois jumentos selados e com a sua concubina.

[11]Quando estavam perto de Jebus e já se findava o dia, o servo disse a seu senhor: “Venha. Vamos parar nesta cidade dos jebuseus e passar a noite aqui”.

[12]O seu senhor respondeu: “Não. Não vamos entrar numa cidade estrangeira, cujo povo não é israelita. Iremos para Gibeá”.

[13]E acrescentou: “Ande! Vamos tentar chegar a Gibeá ou a Ramá e passar a noite num desses lugares”.

[14]Então prosseguiram, e o sol se pôs quando se aproximavam de Gibeá de Benjamim.

[15]Ali entraram para passar a noite. Foram sentar-se na praça da cidade. E ninguém os convidou para passarem a noite em sua casa.

[8]Viidennen päivän aamuna mies nousi varhain lähteäkseen matkaan, mutta naisen isä sanoi hänelle: ”Ravitse toki itseäsi. Viipykää iltapäivään asti.” Ja niin he aterioivat yhdessä.

[9] Sitten mies aikoi lähteä sivuvaimonsa ja palvelijansa kanssa, mutta hänen appensa, naisen isä, sanoi hänelle: ”Katsokaa, päivä kallistuu iltaan. Jääkää yöksi, minä pyydän. Katsokaa, päivä on menossa mailleen. Jää tänne yöksi hyvillä mielin. Nouskaa huomenna varhain ja lähtekää sitten kotimatkalle.”

[10] Mutta mies ei enää tahtonut jäädä yöksi, vaan lähti matkaan ja tuli Jebusin eli Jerusalemin kohdalle mukanaan satuloitu aasipari ja sivuvaimonsa.

[11]Kun he olivat Jebusin kohdalla, ja aurinko oli jo melkein laskenut, palvelija sanoi herralleen: ”Tule, poiketaan tuohon jebusilaiskaupunkiin ja yövytään siellä.”

[12] Mutta hänen herransa vastasi: ”Ei, emme poikkea muukalaisten kaupunkiin, jonka asukkaat eivät ole israelilaisia, vaan menemme Gibeaan asti.”

[13] Hän sanoi vielä palvelijalleen: ”Tule, mennään yöksi johonkin muuhun paikkaan, Gibeaan tai Raamaan.”

[14]He jatkoivat matkaansa, ja auringon laskiessa he tulivat lähelle Gibeaa, joka on Benjaminissa.

[15] He poikkesivat Gibeaan yöpyäkseen siellä, menivät kaupungin torille ja istuutuivat, mutta kukaan ei ottanut heitä yöksi taloonsa.

[16]Naquela noite, um homem idoso procedente dos montes de Efraim e que estava morando em Gibeá (os homens do lugar eram benjamitas), voltava de seu trabalho no campo.

[16]Mutta illalla eräs vanha mies tuli työstään pellolta. Tämä mies oli Efraimin vuoristosta ja asui muukalaisena Gibeassa, kun taas paikkakuntalaiset olivat benjaminilaisia.

[17]Quando viu o viajante na praça da cidade, o homem idoso perguntou: “Para onde você está indo? De onde vem?”

[17]Kun vanha mies kohotti katseensa ja näki matkamiehen kaupungin torilla hän kysyi: ”Minne olet matkalla ja mistä tulet?”

[18]Ele respondeu: “Estamos de viagem, indo de Belém de Judá para uma região afastada, nos montes de Efraim, onde moro. Fui a Belém de Judá, e agora estou indo ao santuário do Senhor. Mas aqui ninguém me recebeu em casa.

[18]Leeviläinen vastasi hänelle: ”Me olemme matkalla Juudan Beetlehemistä Efraimin vuoriston perukoille. Sieltä minä olen lähtenyt ja olen käynyt Juudan Beetlehemissä asti. Olen matkalla Herran huoneeseen, mutta kukaan ei ota minua kotiinsa.

[19]Temos palha e forragem para os nossos jumentos, e para nós mesmos, que somos seus servos, temos pão e vinho, para mim, para a sua serva e para o jovem que está conosco. Não temos falta de nada”.

[19]Meillä on sekä olkia että rehua aaseillemme, ja minulla on myös leipää ja viiniä palvelijattarellesi ja nuorelle miehelle, joka on palvelijasi kanssa. Ei ole puutetta mistään.”

[20]“Você é bem-vindo em minha casa”, disse o homem idoso. “Vou atendê-lo no que você precisar. Não passe a noite na praça.”

[20]Vanha mies sanoi: ”Rauha sinulle! On täysin minun asiani, jos sinulta jotakin puuttuu. Älä missään tapauksessa jää yöksi tähän torille.”

[21]E os levou para a sua casa e alimentou os jumentos. Depois de lavarem os pés, comeram e beberam alguma coisa.

[21]Hän vei leeviläisen taloonsa ja teki aaseille appeen. Sitten he pesivät jalkansa, söivät ja joivat.

[22]Quando estavam entretidos, alguns vadios da cidade cercaram a casa. Esmurrando a porta, gritaram para o homem idoso, dono da casa: “Traga para fora o homem que entrou em sua casa para que tenhamos relações com ele!”

[22]Heidän nauttiessaan illasta piirittivät kaupungin kelvottomat miehet yhtäkkiä talon, kolkuttivat ovelle ja sanoivat vanhalle miehelle, talon isännälle: ”Tuo ulos se mies, joka tuli taloosi, että saamme yhtyä häneen.”

[23]O dono da casa saiu e lhes disse: “Não sejam tão perversos, meus amigos. Já que esse homem é meu hóspede, não cometam essa loucura.

[23]Silloin talon isäntä meni ulos heidän luokseen ja sanoi heille: ”Älkää, veljeni, minä pyydän, älkää tehkö niin pahoin! Kun kerran tämä mies on tullut minun talooni, niin älkää tehkö sellaista häpeällistä tekoa.

[24]Vejam, aqui está minha filha virgem e a concubina do meu hóspede. Eu as trarei para vocês, e vocês poderão usá-las e fazer com elas o que quiserem. Mas, nada façam com esse homem, não cometam tal loucura!”

[24] Täällä on tyttäreni, joka on neitsyt, ja tämän miehen sivuvaimo. Minä tuon heidät tänne. Tehkää heille väkivaltaa, tehkää heille, mitä hyväksi näette, mutta tälle miehelle älkää tehkö sellaista häpeällistä tekoa.”

[25]Mas os homens não quiseram ouvi-lo. Então o levita mandou a sua concubina para fora, e eles a violentaram e abusaram dela a noite toda. Ao alvorecer a deixaram.

[25] Mutta miehet eivät tahtoneet kuulla häntä. Silloin leeviläinen tarttui sivuvaimoonsa ja vei hänet ulos heidän luokseen. Miehet yhtyivät häneen ja pitelivät häntä pahoin koko yön aamuun asti. Vasta aamun sarastaessa he päästivät hänet.

[26]Ao romper do dia a mulher voltou para a casa onde o seu senhor estava hospedado, caiu junto à porta e ali ficou até o dia clarear.

[26] Aamuhämärissä nainen tuli ja kaatui sen talon ovelle, jossa hänen herransa oli, ja makasi siinä päivän valkenemiseen asti.

[27]Quando o seu senhor se levantou de manhã, abriu a porta da casa e saiu para prosseguir viagem, lá estava a sua concubina, caída à entrada da casa, com as mãos na soleira da porta.

[27] Kun hänen herransa aamulla nousi, avasi talon oven ja tuli ulos lähteäkseen matkalle, hän näki sivuvaimonsa makaamassa talon oven edessä, kädet kynnyksellä.

[28]Ele lhe disse: “Levante-se, vamos!” Não houve resposta. Então o homem a pôs em seu jumento e foi para casa.

[28] Hän sanoi naiselle: ”Nouse, lähdetään!” Mutta vastausta ei kuulunut. Silloin mies nosti hänen ruumiinsa aasin selkään ja lähti kotiinsa.

[29]Quando chegou, apanhou uma faca e cortou o corpo da sua concubina em doze

[29] Kotiin tultuaan hän otti veitsen, tarttui sivuvaimoonsa, paloitteli hänet luineen

partes, e as enviou a todas as regiões de Israel.

kahdeksitoista kappaleeksi ja lähetti ne kaikkialle Israeliin.

[30]Todos os que viram isso disseram: “Nunca se viu nem se fez uma coisa dessas desde o dia em que os israelitas saíram do Egito. Pensem! Reflitam! Digam o que se deve fazer!”

[30] Jokainen, joka näki sellaisen, sanoi: ”Mitään tällaista ei ole tapahtunut eikä ole nähty tähän päivään mennessä sen jälkeen, kun israelilaiset tulivat Egyptin maasta. Harkitkaa tätä, neuvotelkaa ja sanokaa mielipiteenne.”

Juízes 20

A Guerra entre os Israelitas e os Benjamitas

[1]Então todos os israelitas, de Dã a Berseba, e de Gileade, saíram como um só homem e se reuniram em assembleia perante o Senhor, em Mispá.

[2]Os líderes de todo o povo das tribos de Israel tomaram seus lugares na assembleia do povo de Deus, quatrocentos mil soldados armados de espada.

[3](Os benjamitas souberam que os israelitas haviam subido a Mispá.) Os israelitas perguntaram: “Como aconteceu essa perversidade?”

[4]Então o levita, marido da mulher assassinada, disse: “Eu e a minha concubina chegamos a Gibeá de Benjamim para passar a noite.

[5]Durante a noite os homens de Gibeá vieram para atacar-me e cercaram a casa, com a intenção de matar-me. Então violentaram minha concubina, e ela morreu.

[6]Peguei minha concubina, cortei-a em pedaços e enviei um pedaço a cada região da herança de Israel, pois eles cometeram

Tuomarien 20

Israel päättää kostaa benjaminilaisille

[1]Sitten kaikki israelilaiset Daanista Beersebaan asti, samoin kuin Gileadin maasta, lähtivät liikkeelle, ja seurakunta kokoontui yhtenä miehenä Herran eteen Mispaan.

[2]Kaikki kansan päämiehet kaikista Israelin heimoista astuivat esiin Jumalan kansan kokouksessa, jossa oli neljäsataatuhatta miekoin varustettua jalkamiestä.

[3]Benjaminilaiset saivat kuulla, että israelilaiset olivat menneet Mispaan. Israelilaiset sanoivat: ”Kertokaa, kuinka tämä paha teko tapahtui.”

[4] Silloin se leeviläinen, murhatun naisen mies, vastasi: ”Minä ja sivuvaimoni olimme tulleet Benjaminin Gibeaan yöpyäksemme siellä.

[5]Silloin Gibean miehet nousivat minua vastaan ja piirittivät yöllä talon, jossa minä olin. Minut he aikoivat tappaa, ja sivuvaimolleni he tekivät väkivaltaa, niin että hän kuoli.

[6] Minä tartuin sivuvaimooni, paloittelin hänet ja lähetin kappaleet kaikkialle Israelin perintömaan alueelle, koska

essa perversidade e esse ato vergonhoso em Israel.

[7]Agora, todos vocês, israelitas, manifestem-se e deem o seu veredicto”.

[8]Todo o povo se levantou como se fosse um só homem, dizendo: “Nenhum de nós irá para casa. Nenhum de nós voltará para o seu lar.

[9]Mas é isto que faremos agora contra Gibeá: separaremos, por sorteio, de todas as tribos de Israel,

[10]de cada cem homens dez, de cada mil homens cem, de cada dez mil homens mil, para conseguirem provisões para o exército poder chegar a Gibeá de Benjamim e dar a eles o que merecem por esse ato vergonhoso cometido em Israel”.

[11]E todos os israelitas se ajuntaram e se uniram como um só homem contra a cidade.

[12]As tribos de Israel enviaram homens a toda a tribo de Benjamim, dizendo: “O que vocês dizem dessa maldade terrível que foi cometida no meio de vocês?

[13]Agora, entreguem esses canalhas de Gibeá, para que os matemos e eliminemos esse mal de Israel”. Mas os benjamitas não quiseram ouvir seus irmãos israelitas.

[14]Vindos de suas cidades, reuniram-se em Gibeá para lutar contra os israelitas.

gibealaiset olivat tehneet Israelissa irstaan ja häpeällisen teon.

[7] Kaikki te israelilaiset! Esittäkää mielipiteenne ja neuvonne tässä asiassa.”

[8] Silloin koko kansa nousi yhtenä miehenä ja sanoi: ”Kukaan meistä ei mene telttaansa eikä yksikään poistu kotiinsa.

[9] Me teemme Gibealle nyt tämän: hyökkäämme sitä vastaan arvan mukaan.

[10] Me otamme jokaisesta Israelin heimosta kymmenen miestä sadasta, sata tuhannesta ja tuhat kymmenestätuhannesta hankkimaan muonaa kansalle, että se voisi mennä kostamaan Benjaminin Gibealle sen häpeällisen teon, jonka se on tehnyt Israelissa.”

[11] Niin kaikki Israelin miehet kokoontuivat yhtenä miehenä kaupunkia vastaan.

[12]Israelin heimot lähettivät miehiä kaikkiin Benjaminin sukuihin sanomaan: ”Mikä paha teko teidän keskuudessanne onkaan tehty!

[13] Luovuttakaa nyt ne miehet, nuo kelvottomat gibealaiset, surmataksemme heidät ja poistaaksemme pahan Israelista.” Mutta benjaminilaiset eivät tahtoneet kuulla israelilaisia veljiään,

[14]vaan kokoontuivat kaupungeistaan Gibeaan lähteäkseen sotaan israelilaisia vastaan.

[15]Naquele dia, os benjamitas mobilizaram vinte e seis mil homens armados de espada que vieram das suas cidades, além dos setecentos melhores soldados que viviam em Gibeá.

[16]Dentre todos esses soldados havia setecentos canhotos, muito hábeis, e cada um deles podia atirar com a funda uma pedra num cabelo sem errar.

[17]Israel, sem os de Benjamim, convocou quatrocentos mil homens armados de espada, todos eles homens de guerra.

[18]Os israelitas subiram a Betel e consultaram a Deus. “Quem de nós irá lutar primeiro contra os benjamitas?”, perguntaram. O Senhor respondeu: “Judá irá primeiro”.

[19]Na manhã seguinte, os israelitas se levantaram e armaram acampamento perto de Gibeá.

[20]Os homens de Israel saíram para lutar contra os benjamitas e tomaram posição de combate contra eles em Gibeá.

[21]Os benjamitas saíram de Gibeá e, naquele dia, mataram vinte e dois mil israelitas no campo de batalha.

[22]Mas os homens de Israel procuraram animar-se uns aos outros e novamente ocuparam as mesmas posições do primeiro dia.

[15] Sinä päivänä pidettiin benjaminilaisten katselmus. Kaupungeista tuli kaksikymmentäkuusituhatta miekkamiestä. Sen lisäksi katselmuksessa oli Gibean asukkaita seitsemänsataa valiomiestä.

[16] Koko tässä joukossa oli seitsemänsataa vasenkätistä valiomiestä. Jokainen heistä osasi lingota kiven erehtymättä, hiuskarvan tarkkuudella.

Veljessota

[17]Myös Israelin miehet katsastettiin. Benjaminilaisia lukuun ottamatta heitä oli neljäsataatuhatta miekkamiestä, kaikki sotilaita.

[18] Israelilaiset nousivat ja lähtivät Beeteliin kysymään neuvoa Jumalalta. He sanoivat: ”Kenen on lähdettävä ensimmäisenä taistelemaan meidän puolestamme benjaminilaisia vastaan?” Herra vastasi: ”Juuda ensimmäisenä.”

[19]Aamulla israelilaiset lähtivät liikkeelle ja leiriytyivät Gibean edustalle.

[20] Sitten Israelin miehet lähtivät taistelemaan benjaminilaisia vastaan ja asettuivat rintamaan Gibean edustalle.

[21] Silloin benjaminilaiset hyökkäsivät ulos Gibeasta ja löivät maahan sinä päivänä Israelista kaksikymmentäkaksituhatta miestä.

[22] Mutta kansa, Israelin miehet, kokosi voimansa, ja he asettuivat jälleen rintamaan samalle paikalle, mihin olivat asettuneet ensimmäisenä päivänä.

[23]Os israelitas subiram, choraram perante o Senhor até a tarde e consultaram o Senhor: “Devemos atacar de novo os nossos irmãos benjamitas?” O Senhor respondeu: “Vocês devem atacar”.

[23] Israelilaiset olivat näet menneet Herran eteen, itkeneet iltaan asti ja kysyneet Herralta : ”Onko meidän vielä ryhdyttävä taisteluun veljiämme, benjaminilaisia, vastaan?” Herra oli vastannut: ”Lähtekää taistelemaan heitä vastaan.”

[24]Então os israelitas avançaram contra os benjamitas no segundo dia.

[24]Kun israelilaiset toisena päivänä lähenivät benjaminilaisia,

[25]Dessa vez, quando os benjamitas saíram de Gibeá para enfrentá-los, derrubaram outros dezoito mil israelitas, todos eles armados de espada.

[25] nämä lähtivät jälleen Gibeasta heitä vastaan ja löivät maahan vielä kahdeksantoistatuhatta israelilaista miestä, kaikki miekkamiehiä.

[26]Então todos os israelitas subiram a Betel, e ali se assentaram, chorando perante o Senhor. Naquele dia, jejuaram até a tarde e apresentaram holocaustos e ofertas de comunhão ao Senhor.

[26] Silloin kaikki israelilaiset, koko kansa, lähtivät Beeteliin. He itkivät ja istuivat siellä Herran edessä, paastosivat sen päivän iltaan asti ja uhrasivat polttouhreja ja yhteysuhreja Herran edessä.

[27]E os israelitas consultaram ao Senhor. (Naqueles dias, a arca da aliança estava ali,

[27]Israelilaiset pyysivät sanaa Herralta , sillä Jumalan liitonarkku oli siihen aikaan Beetelissä.

[28]e Fineias, filho de Eleazar, filho de Arão, ministrava perante ela.) Perguntaram: “Sairemos de novo ou não, para lutar contra os nossos irmãos benjamitas?” O Senhor respondeu: “Vão, pois amanhã eu os entregarei nas suas mãos”.

[28] Piinehas, Aaronin pojan Eleasarin poika, palveli siihen aikaan Herran edessä. Israelilaiset kysyivät: ”Onko meidän vielä lähdettävä taisteluun veljiämme, benjaminilaisia, vastaan, vai luovutammeko?” Herra vastasi: ”Lähtekää, sillä huomenna minä annan heidät teidän käsiinne.”

[29]Então os israelitas armaram uma emboscada em torno de Gibeá.

[29]Sitten Israel asetti miehiä väijymään Gibean ympärille.

[30]Avançaram contra os benjamitas no terceiro dia e tomaram posição contra Gibeá, como tinham feito antes.

[30]Kolmantena päivänä israelilaiset lähtivät taisteluun benjaminilaisia vastaan ja asettuivat rintamaan Gibeaa vastaan niin kuin edellisilläkin kerroilla.

[31]Os benjamitas saíram para enfrentá-los e foram atraídos para longe da cidade. Começaram a ferir alguns dos israelitas como tinham feito antes, e uns trinta homens foram mortos em campo aberto e nas estradas, uma que vai para Betel e a outra que vai para Gibeá.

[32]Enquanto os benjamitas diziam: “Nós os derrotamos como antes”, os israelitas diziam: “Vamos retirar-nos e atraí-los para longe da cidade, para as estradas”.

[33]Todos os homens de Israel saíram dos seus lugares e ocuparam posições em Baal-Tamar, e a emboscada israelita atacou da sua posição a oeste de Gibeá.

[34]Então dez mil dos melhores soldados de Israel iniciaram um ataque frontal contra Gibeá. O combate foi duro, e os benjamitas não perceberam que a desgraça estava próxima deles.

[35]O Senhor derrotou Benjamim perante Israel, e naquele dia os israelitas feriram vinte e cinco mil e cem benjamitas, todos armados de espada.

[36]Então os benjamitas viram que estavam derrotados. Os israelitas bateram em retirada diante de Benjamim, pois confiavam na emboscada que tinham preparado perto de Gibeá.

[37]Os da emboscada avançaram repentinamente para dentro de Gibeá, espalharam-se e mataram todos os habitantes da cidade à espada.

[31] Benjaminilaiset lähtivät kansaa vastaan, mutta joutuivat eristyksiin kaupungista. Ja kuten edellisilläkin kerroilla he saivat aluksi lyötyä kuoliaaksi noin kolmekymmentä Israelin miestä valtateillä, joista toinen vie Beeteliin, toinen kedon yli Gibeaan.

[32] Silloin benjaminilaiset sanoivat: ”He joutuvat tappiolle meidän edessämme kuten ennenkin.” Mutta israelilaiset sanoivat: ”Paetaan ja eristetään heidät kaupungista valtateille.”

[33] Niin kaikki Israelin miehet nousivat paikoiltaan, asettuivat rintamaan Baal-Taamariin, samalla kun väijyksissä oleva Israelin joukko syöksyi esiin paikaltaan Geban aukealta.

[34] Koko Israelista tuli kymmenentuhatta valiomiestä Gibeaa vastaan. Syntyi ankara taistelu, eivätkä benjaminilaiset huomanneet, että onnettomuus oli kohtaamassa heitä.

[35] Herra löi Benjaminin Israelin edessä, ja israelilaiset kaatoivat sinä päivänä Benjaminista kaksikymmentäviisituhatta sata miestä, kaikki miekkamiehiä.

[36] Nyt benjaminilaiset näkivät olevansa lyötyjä. Israelin miehet olivat vetäytyneet benjaminilaisten edeltä, sillä he luottivat väijytykseen, jonka olivat asettaneet Gibean luo.

[37]Silloin väijyksissä ollut joukko ryntäsi esiin, tunkeutui kaupunkiin ja surmasi kaikki kaupungin asukkaat miekalla.

[38]Os israelitas tinham combinado com os da emboscada que estes fariam subir da cidade uma grande nuvem de fumaça,

[39]e então os israelitas voltariam a combater. Os benjamitas tinham começado a ferir os israelitas, matando cerca de trinta deles, e disseram: “Nós os derrotamos como na primeira batalha”.

[40]Mas, quando a coluna de fumaça começou a se levantar da cidade, os benjamitas se viraram e viram a fumaça subindo ao céu.

[41]Então os israelitas se voltaram contra eles, e os homens de Benjamim ficaram apavorados, pois perceberam que a sua desgraça havia chegado.

[42]Assim, fugiram da presença dos israelitas tomando o caminho do deserto, mas não conseguiram escapar do combate. E os homens de Israel que saíram das cidades os mataram ali.

[43]Cercaram os benjamitas e os perseguiram, e facilmente os alcançaram nas proximidades de Gibeá, no lado leste.

[44]Dezoito mil benjamitas morreram, todos eles soldados valentes.

[45]Quando se viraram e fugiram rumo ao deserto, para a rocha de Rimom, os israelitas abateram cinco mil homens ao longo das estradas. Até Gidom eles

[38] Israelin miehet olivat sopineet väijyjien kanssa, että nämä panisivat sakean savun nousemaan kaupungista.

[39] Israelin miehet siis kääntyivät ensin pakoon taistelusta. Kun benjaminilaiset saivat aluksi lyödyksi heitä kuoliaaksi noin kolmekymmentä miestä, he sanoivat: ”Varmasti he joutuvat tappiolle meidän edessämme, niin kuin ensimmäisessäkin taistelussa.”

[40] Kaupungista alkoi kuitenkin nousta sovittu merkki, savupatsas. Kun benjaminilaiset kääntyivät katsomaan taakseen, he näkivät koko kaupungin nousevan savuna taivasta kohti.

[41] Silloin israelilaiset kääntyivät takaisin, mutta Benjaminin miehet kauhistuivat, sillä he näkivät, että onnettomuus oli kohdannut heitä.

[42] He kääntyivät Israelin miesten edestä pakoon autiomaahan päin, mutta sota seurasi heidän kintereillään, sillä lähikaupunkien asukkaat tuhosivat heitä alueillaan.

[43] He saartoivat benjaminilaiset, ajoivat heitä takaa hellittämättä ja tallasivat heitä maahan lähellä Gibeaa, sen itäpuolella.

[44] Niin kaatui Benjaminista kahdeksantoistatuhatta miestä, kaikki valiomiehiä.

[45] Muut benjaminilaiset kääntyivät ja pakenivat autiomaahan Rimmonin kalliolle päin, mutta israelilaiset tappoivat heitä valtateillä ja surmasivat viisituhatta miestä. He seurasivat benjaminilaisten

pressionaram os benjamitas e mataram mais de dois mil homens.

[46]Naquele dia, vinte e cinco mil benjamitas que portavam espada morreram, todos eles soldados valentes.

[47]Seiscentos homens, porém, viraram as costas e fugiram para o deserto, para a rocha de Rimom, onde ficaram durante quatro meses.

[48]Os israelitas voltaram a Benjamim e passaram todas as cidades à espada, matando inclusive os animais e tudo o que encontraram nelas. E incendiaram todas as cidades por onde passaram.

kintereillä Gideomiin asti ja surmasivat heistä vielä kaksituhatta miestä.

[46] Sinä päivänä kaatui Benjaminista kaikkiaan kaksikymmentäviisituhatta miekkamiestä, kaikki valiomiehiä.

[47] Kuusisataa benjaminilaista kääntyi ja pakeni autiomaahan, Rimmonin kalliolle ja jäivät sinne neljäksi kuukaudeksi.

[48] Mutta Israelin miehet palasivat vielä takaisin benjaminilaisten maahan ja surmasivat miekalla heidän kaupungeissaan kaikki, sekä ihmiset että eläimet, jokaisen, jonka tapasivat. Ja kaikki alueen kaupungit he polttivat tulella.

Juízes 21

Mulheres para os Benjamitas

[1]Os homens de Israel tinham feito este juramento em Mispá: “Nenhum de nós dará sua filha em casamento a um benjamita”.

[2]O povo foi a Betel, onde esteve sentado perante Deus até a tarde, chorando alto e amargamente.

[3]“Ó Senhor Deus de Israel”, lamentaram, “por que aconteceu isso em Israel? Por que teria que faltar hoje uma tribo em Israel?”

[4]Na manhã do dia seguinte, o povo se levantou cedo, construiu um altar e apresentou holocaustos e ofertas de comunhão.

[5]Os israelitas perguntaram: “Quem dentre todas as tribos de Israel deixou de vir à assembleia perante o Senhor?” Pois

Tuomarien 21

Israel valittaa Benjaminin häviötä

[1]Israelin miehet olivat vannoneet Mispassa ja sanoneet: ”Kukaan meistä ei anna tytärtään benjaminilaiselle vaimoksi.”

[2]Sitten kansa tuli Beeteliin ja istui iltaan asti Jumalan edessä, korotti äänensä ja itki katkerasti.

[3]He sanoivat: ”Miksi, oi Herra , Israelin Jumala, tällaista on tapahtunut Israelissa, että nyt puuttuu Israelista yksi heimo?”

[4] Varhain seuraavana aamuna kansa nousi, rakensi sinne alttarin ja uhrasi polttouhreja ja yhteysuhreja.

[5]Israelilaiset kysyivät: ”Onko yhdenkään Israelin heimon keskuudessa joku, joka ei ole tullut tänne

tinham feito um juramento solene de que qualquer que deixasse de se reunir perante o Senhor em Mispá seria morto.

kansankokoukseen Herran eteen?" Oli näet vannottu ankara vala, että jokaista, joka ei tulisi Herran luo Mispaan, oli rangaistava kuolemalla.

[6]Os israelitas prantearam pelos seus irmãos benjamitas. "Hoje uma tribo foi eliminada de Israel", diziam.

[7]"Como poderemos conseguir mulheres para os sobreviventes, visto que juramos pelo Senhor não lhes dar em casamento nenhuma de nossas filhas?"

[8]Então perguntaram: "Qual das tribos de Israel deixou de reunir-se perante o Senhor em Mispá?" Descobriu-se então que ninguém de Jabes-Gileade tinha vindo ao acampamento para a assembleia.

[9]Quando contaram o povo, verificaram que ninguém do povo de Jabes-Gileade estava ali.

[10]Então a comunidade enviou doze mil homens de guerra com instruções para irem a Jabes-Gileade e matarem à espada todos os que viviam lá, inclusive mulheres e crianças.

[11]"É isto o que vocês deverão fazer", disseram, "matem todos os homens e todas as mulheres que não forem virgens."

[12]No meio de todo o povo que vivia em Jabes-Gileade encontraram quatrocentas moças virgens e as levaram para o acampamento de Siló, em Canaã.

[6] Israelilaisten tuli sääli veljeään Benjaminia, ja he sanoivat: "Tänä päivänä on yksi heimo hakattu pois Israelista.

[7] Mitä meidän on tehtävä, että jäljelle jääneet saisivat vaimoja? Olemmehan vannoneet Herran kautta, ettemme anna heille tyttäriämme vaimoiksi."

Benjamin pelastetaan

[8]Israelilaiset kysyivät: "Onko Israelin heimoissa ketään, joka ei ole tullut Herran eteen Mispaan?" Silloin huomattiin, ettei Gileadin Jaabeksesta ollut tullut ketään leiriin kansankokoukseen,

[9]sillä kun kansasta pidettiin katselmus, ei paikalla ollut ketään Gileadin Jaabeksen asukkaista.

[10] Niin seurakunta lähetti sinne kaksitoistatuhatta valiomiestä ja antoi heille käskyn mennä ja surmata miekalla Gileadin Jaabeksen asukkaat, myös naiset ja lapset.

[11] "Näin teidän on tehtävä: vihkikää tuhon omaksi kaikki miehet ja kaikki naiset, jotka ovat maanneet miehen kanssa."

[12]Miehet löysivät Gileadin Jaabeksen asukkaiden joukosta neljäsataa nuorta naista, jotka olivat neitsyitä eivätkä olleet maanneet miehen kanssa. Heidät tuotiin Siilon leiriin, joka on Kanaaninmaassa.

[13]Depois a comunidade toda enviou uma oferta de comunhão aos benjamitas que estavam na rocha de Rimom.

[14]Os benjamitas voltaram naquela ocasião e receberam as mulheres de Jabes-Gileade que tinham sido poupadas. Mas não havia mulheres suficientes para todos eles.

[15]O povo pranteou Benjamim, pois o Senhor tinha aberto uma lacuna nas tribos de Israel.

[16]E os líderes da comunidade disseram: “Mortas as mulheres de Benjamim, como conseguiremos mulheres para os homens que restaram?

[17]Os benjamitas sobreviventes precisam ter herdeiros, para que uma tribo de Israel não seja destruída.

[18]Não podemos dar-lhes nossas filhas em casamento, pois nós, israelitas, fizemos este juramento: Maldito seja todo aquele que der mulher a um benjamita.

[19]Há, porém, a festa anual do Senhor em Siló, ao norte de Betel, a leste da estrada que vai de Betel a Siquém, e ao sul de Lebona”.

[20]Então mandaram para lá os benjamitas, dizendo: “Vão, escondam-se nas vinhas

[21]e fiquem observando. Quando as moças de Siló forem para as danças, saiam correndo das vinhas e cada um de vocês apodere-se de uma das moças de Siló e vá para a terra de Benjamim.

[13]Sitten koko kansa lähetti miehiä puhumaan Rimmonin kalliolla oleville benjaminilaisille ja tarjoamaan heille rauhaa.

[14]Silloin benjaminilaiset palasivat takaisin, ja heille annettiin ne Gileadin Jaabeksen naiset, jotka oli jätetty eloon. Mutta naisia ei ollut heille tarpeeksi.

[15] Niin kansan tuli sääli Benjaminia, koska Herra oli murtanut aukon Israelin heimoihin.

[16] Seurakunnan vanhimmat kysyivät: ”Mitä voimme tehdä, että jäljelle jääneet saisivat vaimoja, sillä naisethan on hävitetty Benjaminista?”

[17]He sanoivat: ”Benjaminin perintöosa kuuluu eloonjääneille, ettei yhtäkään heimoa pyyhittäisi pois Israelista.

[18] Mutta itse me emme voi antaa heille tyttäriämme vaimoiksi”. Israelilaiset olivat näet vannoneet valan: ”Kirottu olkoon jokainen, joka antaa vaimon benjaminilaiselle.”

[19]He sanoivat: ”Kuulkaa, joka vuosi vietetään Herran juhlaa Siilossa. Se sijaitsee Beetelistä pohjoisen suuntaan, itäänpäin Beetelin ja Sikemin välisestä valtatiestä ja etelään Lebonasta.”

[20] Vanhimmat kehottivat benjaminilaisia: ”Menkää väijymään viinitarhoihin,

[21] ja kun näette Siilon tyttärien tulevan ulos karkeloimaan, rynnätkää viinitarhoista, kaapatkaa jokainen itsellenne vaimo Siilon tyttäristä ja lähtekää Benjaminin maahan.

[22]Quando os pais ou irmãos delas se queixarem a nós, diremos: Tenham misericórdia deles, pois não conseguimos mulheres para eles durante a guerra, e vocês são inocentes, visto que não lhes deram suas filhas".

[22] Ja kun heidän isänsä tai veljensä tulevat valittamaan meille, me sanomme heille: 'Armahtakaa heitä meidän vuoksemme, sillä emme voineet saada heille jokaiselle vaimoa sodassa. Ettehän te itse ole antaneet niitä heille, muuten olisitte nyt syyllisiä.'"

[23]Foi o que os benjamitas fizeram. Quando as moças estavam dançando, cada homem tomou uma para fazer dela sua mulher. Depois voltaram para a sua herança, reconstruíram as cidades e se estabeleceram nelas.

[23]Benjaminilaiset tekivät niin ja ottivat itselleen vaimoja lukumääränsä mukaan ryöstämällä heidät karkeloivien joukosta. Sitten he palasivat perintöosalleen, rakensivat kaupungit uudelleen ja asettuivat niihin asumaan.

[24]Na mesma ocasião os israelitas saíram daquele local e voltaram para as suas tribos e para os seus clãs, cada um para a sua própria herança.

[24] Myös israelilaiset vaelsivat sieltä kukin heimonsa ja sukunsa pariin, jokainen perintöosalleen.

[25]Naquela época, não havia rei em Israel; cada um fazia o que lhe parecia certo.

[25]Siihen aikaan ei Israelissa ollut kuningasta, ja jokainen teki sitä, mikä hänen omasta mielestään oli oikein.

O livro de Rute

Rute 1

Noemi e Rute

[1] Nos dias em que julgavam os juízes, houve fome na terra; e um homem de Belém de Judá saiu a habitar na terra de Moabe, com sua mulher e seus dois filhos.

[2] Este homem se chamava Elimeleque, e sua mulher, Noemi; os filhos se chamavam Malom e Quiliom, efrateus, de Belém de Judá; vieram à terra de Moabe e ficaram ali.

[3] Morreu Elimeleque, marido de Noemi; e ficou ela com seus dois filhos,

[4] os quais casaram com mulheres moabitas; era o nome de uma Orfa, e o nome da outra, Rute; e ficaram ali quase dez anos.

[5] Morreram também ambos, Malom e Quiliom, ficando, assim, a mulher desamparada de seus dois filhos e de seu marido.

[6] Então, se dispôs ela com as suas noras e voltou da terra de Moabe, porquanto, nesta, ouviu que o SENHOR se lembrara do seu povo, dando-lhe pão.

[7] Saiu, pois, ela com suas duas noras do lugar onde estivera; e, indo elas caminhando, de volta para a terra de Judá,

Ruutin

Ruutin 1

[1]Siihen aikaan, kun tuomarit hallitsivat Israelia, tuli maahan nälänhätä. Silloin eräs mies Juudan Beetlehemistä lähti sieltä asuakseen muukalaisena Mooabin maassa vaimonsa ja kahden poikansa kanssa.

[2] Miehen nimi oli Elimelek, hänen vaimonsa nimi Noomi ja hänen kahden poikansa nimet Mahlon ja Kiljon, ja he olivat efratilaisia Juudan Beetlehemistä. He tulivat Mooabin maahan ja jäivät sinne.

[3]Sitten Noomin mies Elimelek kuoli, ja nainen jäi yksin kahden poikansa kanssa.

[4] Pojat ottivat itselleen mooabilaiset vaimot. Toisen nimi oli Orpa ja toisen nimi Ruut. Kun he olivat asuneet siellä noin kymmenen vuotta,

[5] kuolivat myös molemmat pojat, Mahlon ja Kiljon, ja Noomi jäi yksin jäljelle miehensä ja kahden poikansa kuoltua.

Noomi, Orpa ja Ruut

[6]Silloin Noomi nousi miniöineen palatakseen Mooabin maasta, sillä hän oli kuullut siellä, että Herra oli pitänyt huolta kansastaan ja antanut sille leipää.

[7] Hän lähti yhdessä molempien miniöidensä kanssa paikasta, jossa oli asunut. Kun Noomi miniöineen kulki tietä palatakseen Juudan maahan,

[8] disse-lhes Noemi: Ide, voltai cada uma à casa de sua mãe; e o SENHOR use convosco de benevolência, como vós usastes com os que morreram e comigo.

[9] O SENHOR vos dê que sejais felizes, cada uma em casa de seu marido. E beijou-as. Elas, porém, choraram em alta voz

[10] e lhe disseram: Não! Iremos contigo ao teu povo.

[11] Porém Noemi disse: Voltai, minhas filhas! Por que iríeis comigo? Tenho eu ainda no ventre filhos, para que vos sejam por maridos?

[12] Tornai, filhas minhas! Ide-vos embora, porque sou velha demais para ter marido. Ainda quando eu dissesse: tenho esperança ou ainda que esta noite tivesse marido e houvesse filhos,

[13] esperá-los-íeis até que viessem a ser grandes? Abster-vos-íeis de tomardes marido? Não, filhas minhas! Porque, por vossa causa, a mim me amarga o ter o SENHOR descarregado contra mim a sua mão.

[14] Então, de novo, choraram em voz alta; Orfa, com um beijo, se despediu de sua sogra, porém Rute se apegou a ela.

[15] Disse Noemi: Eis que tua cunhada voltou ao seu povo e aos seus deuses; também tu, volta após a tua cunhada.

[8] hän sanoi heille: ”Menkää, palatkaa kumpikin äitinne kotiin. Herra osoittakoon teille laupeutta, niin kuin te olette osoittaneet vainajille ja minulle.

[9] Herra suokoon, että saisitte kumpikin levon uuden puolison kodissa.” Sitten hän suuteli heitä, mutta he alkoivat itkeä äänekkäästi

[10]ja sanoivat hänelle: ”Me tulemme sinun mukanasi kansasi luo.”

[11] Mutta Noomi vastasi: ”Kääntykää takaisin, tyttäreni! Miksi te lähtisitte minun kanssani? Voinko minä enää synnyttää poikia miehiksi teille?

[12]Kääntykää takaisin, tyttäreni, sillä minä olen liian vanha saadakseni miehen. Vaikka ajattelisinkin, että minulla olisi vielä toivoa, ja vaikka vielä tänä yönä olisin miehen kanssa ja synnyttäisin poikia,

[13] jaksaisitteko te kuitenkaan odottaa, kunnes he kasvavat suuriksi? Pidättäytyisittekö te sen vuoksi menemästä naimisiin? Ei, tyttäreni! Olen hyvin murheellinen teidän tähtenne, sillä Herran käsi on ollut minua vastaan.”

[14]Orpa ja Ruut itkivät yhä äänekkäämmin. Sitten Orpa suuteli anoppiaan jäähyväisiksi, mutta Ruut pysyi tämän seurassa.

Noomi palaa Ruutin kanssa Beetlehemiin

[15]Noomi sanoi Ruutille: ”Katso, kälysi palaa takaisin oman kansansa ja jumalansa luo! Palaa sinäkin kälysi kanssa.”

[16] Disse, porém, Rute: Não me instes para que te deixe e me obrigue a não seguir-te; porque, aonde quer que fores, irei eu e, onde quer que pousares, ali pousarei eu; o teu povo é o meu povo, o teu Deus é o meu Deus.

[16] Mutta Ruut vastasi: ”Älä vaadi minua jättämään sinua ja lähtemään pois luotasi, sillä minne sinä menet, sinne minäkin menen, ja missä sinä yövyt, siellä yövyn minäkin. Sinun kansasi on minun kansani ja sinun Jumalasi on minun Jumalani.

[17] Onde quer que morreres, morrerei eu e aí serei sepultada; faça-me o SENHOR o que bem lhe aprouver, se outra coisa que não seja a morte me separar de ti.

[17] Missä sinä kuolet, siellä minäkin tahdon kuolla ja tulla haudatuksi sinne. Herra rangaiskoon minua nyt ja vasta, jos muu kuin kuolema erottaa meidät.”

[18] Vendo, pois, Noemi que de todo estava resolvida a acompanhá-la, deixou de insistir com ela.

[18] Kun Noomi näki, että Ruut oli lujasti päättänyt seurata häntä, hän lakkasi puhumasta tälle asiasta.

[19] Então, ambas se foram, até que chegaram a Belém; sucedeu que, ao chegarem ali, toda a cidade se comoveu por causa delas, e as mulheres diziam: Não é esta Noemi?

[19] He jatkoivat matkaa yhdessä, kunnes tulivat Beetlehemiin. Heidän tultuaan Beetlehemiin koko kaupunki alkoi kohista heidän vuokseen, ja kaupungin naiset kysyivät: ”Onko tämä Noomi?”

[20] Porém ela lhes dizia: Não me chameis Noemi; chamai-me Mara, porque grande amargura me tem dado o Todo-Poderoso.

[20] Hän vastasi heille: ”Älkää kutsuko minua Noomiksi . Kutsukaa minua Maaraksi , sillä Kaikkivaltias on antanut minulle hyvin paljon katkeraa murhetta.

[21] Ditosa eu parti, porém o SENHOR me fez voltar pobre; por que, pois, me chamareis Noemi, visto que o SENHOR se manifestou contra mim e o Todo-Poderoso me tem afligido?

[21] Yltäkylläisenä minä lähdin, mutta nyt olen tyhjin käsin, kun Herra tuo minut takaisin. Miksi te kutsutte minua Noomiksi, vaikka Herra on nöyryyttänyt minua ja Kaikkivaltias on tuottanut minulle onnettomuutta?”

[22] Assim, voltou Noemi da terra de Moabe, com Rute, sua nora, a moabita; e chegaram a Belém no princípio da sega da cevada.

[22] Näin Noomi palasi Mooabin maasta Beetlehemiin miniänsä, mooabilaisen Ruutin, kanssa. He saapuivat sinne ohranleikkuun alussa.

Rute 2

Rute vai rebuscar espigas

Ruutin 2

Ruut poimii tähkiä Booaksen pellolla

[1] Tinha Noemi um parente de seu marido, senhor de muitos bens, da família de Elimeleque, o qual se chamava Boaz.

[1]Noomilla oli miehensä Elimelekin puolelta mahtava ja rikas sukulainen, nimeltä Booas.

[2] Rute, a moabita, disse a Noemi: Deixa-me ir ao campo, e apanharei espigas atrás daquele que mo favorecer. Ela lhe disse: Vai, minha filha!

[2]Mooabilainen Ruut sanoi Noomille: ”Voisinko mennä pellolle poimimaan tähkiä jonkun jäljessä, joka olisi minulle suosiollinen?” Noomi vastasi hänelle: ”Mene, tyttäreni!”

[3] Ela se foi, chegou ao campo e apanhava após os segadores; por casualidade entrou na parte que pertencia a Boaz, o qual era da família de Elimeleque.

[3]Niin Ruut lähti poimimaan tähkiä eräälle pellolle elonkorjaajien jäljessä. Hän osui sattumalta peltopalstalle, joka kuului Elimelekin sukua olevalle Booakselle.

[4] Eis que Boaz veio de Belém e disse aos segadores: O SENHOR seja convosco! Responderam-lhe eles: O SENHOR te abençoe!

[4] Juuri silloin Booas tuli Beetlehemistä ja sanoi elonkorjaajille: ” Herra olkoon teidän kanssanne!” He vastasivat hänelle: ” Herra siunatkoon sinua!”

[5] Depois, perguntou Boaz ao servo encarregado dos segadores: De quem é esta moça?

[5] Booas kysyi palvelijaltaan, joka oli leikkuuväen päällysmiehenä: ”Kenen tuo nuori nainen on?”

[6] Respondeu-lhe o servo: Esta é a moça moabita que veio com Noemi da terra de Moabe.

[6] Leikkuuväen päällysmiehenä toimiva palvelija vastasi: ”Hän on se nuori mooabilaisnainen, joka tuli Noomin mukana Mooabin maasta.

[7] Disse-me ela: Deixa-me rebuscar espigas e ajuntá-las entre as gavelas após os segadores. Assim, ela veio; desde pela manhã até agora está aqui, menos um pouco que esteve na choça.

[7] Hän pyysi, että saisi poimia ja koota tähkiä lyhteiden väliltä sadonkorjaajien jäljessä. Niin hän tuli ja on ollut jalkeilla aamusta tähän saakka. Vasta äsken hän vähän istahti majassa.”

Boaz fala a Rute benignamente

[8] Então, disse Boaz a Rute: Ouve, filha minha, não vás colher em outro campo, nem tampouco passes daqui; porém aqui ficarás com as minhas servas.

[8] Booas sanoi Ruutille: ”Kuulehan, tyttäreni! Älä mene poimimaan toisten pelloille äläkä lähde pois täältä, vaan pysyttele täällä minun palvelijattarieni kanssa.

[9] Estarás atenta ao campo que segarem e irás após elas. Não dei ordem aos servos,

[9] Pidä silmällä, millä pellolla leikataan, ja kulje elonkorjaajien jäljessä. Minä olen

que te não toquem? Quando tiveres sede, vai às vasilhas e bebe do que os servos tiraram.

kieltänyt palvelijoitani koskemasta sinuun. Kun sinun tulee jano, mene astioiden luo ja juo palvelijoiden ammentamaa vettä.”

10 Então, ela, inclinando-se, rosto em terra, lhe disse: Como é que me favoreces e fazes caso de mim, sendo eu estrangeira?

10 Silloin Ruut heittäytyi kunnioitusta osoittaen kasvoilleen ja sanoi hänelle: ”Miksi olet minulle suosiollinen ja osoitat minulle huomiota, vaikka minä olen muukalainen?”

11 Respondeu Boaz e lhe disse: Bem me contaram tudo quanto fizeste a tua sogra, depois da morte de teu marido, e como deixaste a teu pai, e a tua mãe, e a terra onde nasceste e vieste para um povo que dantes não conhecias.

11 Booas vastasi hänelle: ”Minulle on kerrottu kaikki, mitä olet tehnyt anoppisi hyväksi miehesi kuoltua ja kuinka jätit isäsi, äitisi ja synnyinmaasi ja lähdit kansan luo, jota et ennen tuntenut.

12 O SENHOR retribua o teu feito, e seja cumprida a tua recompensa do SENHOR, Deus de Israel, sob cujas asas vieste buscar refúgio.

12 Herra hyvittäköön sinulle tekosi, ja tulkoon sinulle täysi palkka Herralta , Israelin Jumalalta, jonka siipien alta olet tullut etsimään turvaa.”

13 Disse ela: Tu me favoreces muito, senhor meu, pois me consolaste e falaste ao coração de tua serva, não sendo eu nem ainda como uma das tuas servas.

13Ruut sanoi: ”Minä olen saanut osakseni suosiosi, herrani, sillä sinä olet lohduttanut minua ja puhutellut palvelijatartasi ystävällisesti, vaikka minä en ole yhdenkään palvelijattaresi vertainen.”

Booas pitää huolta Ruutista

14 À hora de comer, Boaz lhe disse: Achega-te para aqui, e come do pão, e molha no vinho o teu bocado. Ela se assentou ao lado dos segadores, e ele lhe deu grãos tostados de cereais; ela comeu e se fartou, e ainda lhe sobejou.

14Ruoka-ajan tultua Booas sanoi Ruutille: ”Tule tänne, ota leipää syödäksesi ja kasta palasesi hapanviiniin.” Ruut istui leikkuuväen viereen, ja Booas ojensi hänelle paahdettuja jyviä. Hän söi kyllikseen, ja ruokaa jäi tähteeksikin.

15 Levantando-se ela para rebuscar, Boaz deu ordem aos seus servos, dizendo: Até entre as gavelas deixai-a colher e não a censureis.

15 Kun hän sitten nousi poimimaan, Booas käski palvelijoitaan sanoen: ”Antakaa hänen poimia myös lyhteiden väliltä, ettekä te saa loukata häntä.

16 Tirai também dos molhos algumas espigas, e deixai-as, para que as apanhe, e não a repreendais.
17 Esteve ela apanhando naquele campo até à tarde; debulhou o que apanhara, e foi quase um efa de cevada.

18 Tomou-o e veio à cidade; e viu sua sogra o que havia apanhado; também o que lhe sobejara depois de fartar-se tirou e deu a sua sogra.

19 Então, lhe disse a sogra: Onde colheste hoje? Onde trabalhaste? Bendito seja aquele que te acolheu favoravelmente! E Rute contou a sua sogra onde havia trabalhado e disse: O nome do senhor, em cujo campo trabalhei, é Boaz.

20 Então, Noemi disse a sua nora: Bendito seja ele do SENHOR, que ainda não tem deixado a sua benevolência nem para com os vivos nem para com os mortos. Disse-lhe mais Noemi: Esse homem é nosso parente chegado e um dentre os nossos resgatadores.

21 Continuou Rute, a moabita: Também ainda me disse: Com os meus servos ficarás, até que acabem toda a sega que tenho.

22 Disse Noemi a sua nora, Rute: Bom será, filha minha, que saias com as servas dele, para que, noutro campo, não te molestem.

16 Voittepa vetää lyhteistäkin tähkiä ja jättää ne hänen poimittavikseen, ettekä saa nuhdella häntä.”
17 Ruut poimi pellolla iltaan asti. Sitten hän pui, mitä oli saanut poimituksi, ja ohria tuli noin eefa-mitan verran.
18 Hän kantoi ne kaupunkiin ja näytti anopilleen, mitä oli poiminut. Ruut otti esille myös sen, mitä oli jäänyt jäljelle hänen syötyään kyllikseen, ja antoi anopilleen.
19 Tämä sanoi hänelle: ”Missä olet tänään poiminut? Missä teit työtä? Siunattu olkoon se, joka on osoittanut sinulle huomiota.” Ruut kertoi anopilleen, kenen luona hän oli työskennellyt, ja sanoi: ”Se mies, jonka luona olin tänään työssä, on nimeltään Booas.”

20 Noomi sanoi miniälleen: ”Siunatkoon häntä Herra , joka ei ole lakannut osoittamasta uskollisuuttaan eläviä ja kuolleita kohtaan.” Noomi sanoi hänelle vielä: ”Se mies on sukulaisemme ja yksi sukulunastajistamme.”

21 Mooabilainen Ruut sanoi: ”Mies sanoi minulle myös: ’Pysyttele minun palvelijoitteni mukana siihen asti, että he saavat leikatuksi kaiken viljan, mitä minulla on.’”
22 Noomi sanoi miniälleen Ruutille: ”Hyvä on, tyttäreni, lähde hänen palvelijattariensa mukaan, niin sinua ei loukata toisten pelloilla.”

[23] Assim, passou ela à companhia das servas de Boaz, para colher, até que a sega da cevada e do trigo se acabou; e ficou com a sua sogra.

Rute 3

Rute e Boaz na eira

[1] Disse-lhe Noemi, sua sogra: Minha filha, não hei de eu buscar-te um lar, para que sejas feliz?

[2] Ora, pois, não é Boaz, na companhia de cujas servas estiveste, um dos nossos parentes? Eis que esta noite alimpará a cevada na eira.

[3] Banha-te, e unge-te, e põe os teus melhores vestidos, e desce à eira; porém não te dês a conhecer ao homem, até que tenha acabado de comer e beber.

[4] Quando ele repousar, notarás o lugar em que se deita; então, chegarás, e lhe descobrirás os pés, e te deitarás; ele te dirá o que deves fazer.

[5] Respondeu-lhe Rute: Tudo quanto me disseres farei.

Boaz promete a Rute casar com ela

[6] Então, foi para a eira e fez conforme tudo quanto sua sogra lhe havia ordenado.

[7] Havendo, pois, Boaz comido e bebido e estando já de coração um tanto alegre, veio deitar-se ao pé de um monte de cereais; então, chegou ela de mansinho, e lhe descobriu os pés, e se deitou.

[23] Ruut pysytteli Booaksen palvelijattarien seurassa poimien tähkiä, kunnes ohran ja vehnän leikkuu oli lopussa. Hän asui anoppinsa luona.

Ruutin 3

Noomi neuvoo Ruutia

[1]Ruutin anoppi Noomi sanoi miniälleen: ”Tyttäreni, minäpä hankin sinulle turvapaikan, että sinun kävisi hyvin.

[2]Kuulehan nyt! Booas, jonka palvelijattarien kanssa olit, on sukulaisemme. Tänä iltana hän viskaa ohria puimatantereella.

[3] Peseydy nyt, voitele itsesi, pukeudu ja mene puimatantereelle. Älä kuitenkaan anna miehen huomata itseäsi, ennen kuin hän on syönyt ja juonut.

[4] Kun hän käy levolle, pane merkille se paikka, johon hän käy makaamaan. Mene sitten, nosta peitettä hänen jalkopäästään ja käy siihen makaamaan. Hän sanoo sinulle, mitä sinun on tehtävä.”

[5] Ruut vastasi hänelle: ”Minä teen kaiken, mitä minulle sanot.”

Ruut vetoaa Booaksen sukulunastusoikeuteen

[6]Ruut meni alas puimatantereelle ja teki aivan niin kuin hänen anoppinsa oli häntä käskenyt.

[7] Booas söi ja joi ja tuli hyville mielin. Sitten hän meni maata viljakasan viereen. Ruut tuli hiljaa, nosti peitettä hänen jalkojensa kohdalta ja kävi siihen makuulle.

[8] Sucedeu que, pela meia-noite, assustando-se o homem, sentou-se; e eis que uma mulher estava deitada a seus pés.

[9] Disse ele: Quem és tu? Ela respondeu: Sou Rute, tua serva; estende a tua capa sobre a tua serva, porque tu és resgatador.

[10] Disse ele: Bendita sejas tu do SENHOR, minha filha; melhor fizeste a tua última benevolência que a primeira, pois não foste após jovens, quer pobres, quer ricos.

[11] Agora, pois, minha filha, não tenhas receio; tudo quanto disseste eu te farei, pois toda a cidade do meu povo sabe que és mulher virtuosa.

[12] Ora, é muito verdade que eu sou resgatador; mas ainda outro resgatador há mais chegado do que eu.

[13] Fica-te aqui esta noite, e será que, pela manhã, se ele te quiser resgatar, bem está, que te resgate; porém, se não lhe apraz resgatar-te, eu o farei, tão certo como vive o SENHOR; deita-te aqui até à manhã.

[14] Ficou-se, pois, deitada a seus pés até pela manhã e levantou-se antes que pudessem conhecer um ao outro; porque ele disse: Não se saiba que veio mulher à eira.

[15] Disse mais: Dá-me o manto que tens sobre ti e segura-o. Ela o segurou, ele o encheu com seis medidas de cevada e lho pôs às costas; então, entrou ela na cidade.

[8] Puoliyön aikaan mies hätkähti, hapuili ympärilleen ja havaitsi naisen makaamassa jalkopäässään.

[9] Booas kysyi: ”Kuka sinä olet?” Hän vastasi: ”Minä olen Ruut, palvelijattaresi. Levitä viittasi palvelijattaresi yli, sillä sinä olet minun sukulunastajani.”

[10] Booas vastasi: ” Herra siunatkoon sinua, tyttäreni! Sinä olet osoittanut uskollisuuttasi nyt vielä kauniimmin kuin aikaisemmin, kun et ole kulkenut nuorten miesten jäljessä, et köyhien etkä rikkaitten.

[11] Ja nyt, tyttäreni, älä pelkää! Minä teen sinulle kaiken, mitä pyydät, sillä kansani keskuudessa jokainen pitää sinua kelpo naisena.

[12] Totta on, että minä olen sukulunastaja, mutta on toinenkin sukulunastaja, joka on lähempää sukua kuin minä.

[13] Jää tähän yöksi. Jos hän huomenna lunastaa sinut, niin hyvä, lunastakoon. Jollei hän kuitenkaan halua lunastaa sinua, niin minä lunastan sinut, niin totta kuin Herra elää. Lepää siinä aamuun asti.”

[14] Ruut lepäsi hänen jalkopäässään aamuun asti, mutta nousi ennen kuin kukaan saattoi vielä tuntea toistaan. Booas ajatteli: ”Kunpa kukaan ei saisi tietää, että tämä nainen on tullut puimatantereelle.”

[15] Hän sanoi: ”Tuo tänne viitta, joka on ylläsi, ja pitele sitä.” Ruut piteli viittaa, ja Booas mittasi siihen kuusi mittaa ohria ja pani ne hänen selkäänsä. Sitten Booas meni kaupunkiin.

16 Em chegando à casa de sua sogra, esta lhe disse: Como se te passaram as coisas, filha minha? Ela lhe contou tudo quanto aquele homem lhe fizera.

17 E disse ainda: Estas seis medidas de cevada, ele mas deu e me disse: Não voltes para a tua sogra sem nada.

18 Então, lhe disse Noemi: Espera, minha filha, até que saibas em que darão as coisas, porque aquele homem não descansará, enquanto não se resolver este caso ainda hoje.

16 Kun Ruut tuli anoppinsa luo, tämä kysyi: "Oletko se sinä, tyttäreni?" Ruut kertoi hänelle kaiken, mitä mies oli hänelle tehnyt.

17 Hän sanoi: "Nämä kuusi mittaa ohria hän antoi minulle ja sanoi: 'Et saa mennä tyhjin käsin anoppisi luo.'"

18 Silloin Noomi sanoi: "Odota, tyttäreni, kunnes saat tietää, kuinka asia ratkeaa. Se mies ei näet suo itselleen lepoa vaan saattaa asian päätökseen vielä tänä päivänä."

Rute 4

Boaz casa com Rute

1 Boaz subiu à porta da cidade e assentou-se ali. Eis que o resgatador de que Boaz havia falado ia passando; então, lhe disse: Ó fulano, chega-te para aqui e assenta-te; ele se virou e se assentou.

2 Então, Boaz tomou dez homens dos anciãos da cidade e disse: Assentai-vos aqui. E assentaram-se.

3 Disse ao resgatador: Aquela parte da terra que foi de Elimeleque, nosso irmão, Noemi, que tornou da terra dos moabitas, a tem para venda.

4 Resolvi, pois, informar-te disso e dizer-te: compra-a na presença destes que estão sentados aqui e na de meu povo; se queres resgatá-la, resgata-a; se não, declara-mo para que eu o saiba, pois outro não há senão tu que a resgate, e eu, depois de ti. Respondeu ele: Eu a resgatarei.

Ruutin 4

Booas käyttää sukulunastusoikeuttaan

1 Booas meni kaupungin porttiin ja istuutui sinne. Silloin sukulunastaja, josta hän oli puhunut, kulki siitä ohitse. Booas sanoi: "Sinä siellä, poikkea tänne istumaan." Mies poikkesi sinne ja istuutui.

2 Sitten Booas haki kymmenen miestä, kaupungin vanhimpia, ja sanoi: "Istukaa tähän." Kun he olivat istuutuneet,

3 Booas sanoi sukulunastajalle: "Noomi, joka on palannut Mooabin maasta, on myymässä peltopalstaa, joka kuului veljellemme Elimelekille.

4 Minä ajattelin ilmoittaa siitä sinulle ja pyytää, että ostaisit sen tässä istuvien ja kansani vanhimpien läsnäollessa. Jos tahdot sen lunastaa, niin lunasta. Mutta jos et tahdo lunastaa sitä, niin ilmoita minulle, jotta saan tietää sen, sillä ei ole muita sukulunastajia kuin sinä ja sinun jälkeesi minä." Mies sanoi: "Minä lunastan sen."

[5] Disse, porém, Boaz: No dia em que tomares a terra da mão de Noemi, também a tomarás da mão de Rute, a moabita, já viúva, para suscitar o nome do esposo falecido, sobre a herança dele.

[6] Então, disse o resgatador: Para mim não a poderei resgatar, para que não prejudique a minha; redime tu o que me cumpria resgatar, porque eu não poderei fazê-lo.

[7] Este era, outrora, o costume em Israel, quanto a resgates e permutas: o que queria confirmar qualquer negócio tirava o calçado e o dava ao seu parceiro; assim se confirmava negócio em Israel.

[8] Disse, pois, o resgatador a Boaz: Compra-a tu. E tirou o calçado.

[9] Então, Boaz disse aos anciãos e a todo o povo: Sois, hoje, testemunhas de que comprei da mão de Noemi tudo o que pertencia a Elimeleque, a Quiliom e a Malom;

[10] e também tomo por mulher Rute, a moabita, que foi esposa de Malom, para suscitar o nome deste sobre a sua herança, para que este nome não seja exterminado dentre seus irmãos e da porta da sua cidade; disto sois, hoje, testemunhas.

[11] Todo o povo que estava na porta e os anciãos disseram: Somos testemunhas; o SENHOR faça a esta mulher, que entra na tua casa, como a Raquel e como a Lia, que ambas edificaram a casa de Israel; e tu,

[5]Niin Booas sanoi: ”Sinä päivänä, jona ostat pellon Noomilta, sinä otat myös mooabilaisen Ruutin, vainajan lesken, jotta säilyttäisit vainajan nimen hänen perintöosassaan.”

[6]Sukulunastaja sanoi: ”Sitten en voi lunastaa sitä itselleni, etten turmelisi omaa perintöosaani. Lunasta sinä itsellesi, mitä minun olisi lunastettava, sillä minä en voi sitä tehdä.”

[7] Aikaisemmin Israelissa oli kaikkia lunastus- ja vaihtokauppoja vahvistettaessa sellainen tapa, että mies riisui kenkänsä ja antoi sen toiselle. Tämä oli todistuksena kaupanteosta Israelissa.

[8] Sukulunastaja sanoi Booakselle: ”Osta sinä se itsellesi”, ja veti kengän jalastaan.

Booas ottaa Ruutin vaimokseen

[9]Silloin Booas sanoi vanhimmille ja kaikelle kansalle: ”Te olette tänään sen todistajina, että minä olen ostanut Noomilta kaiken Elimelekin, Kiljonin ja Mahlonin omaisuuden.

[10] Olen ostanut myös mooabilaisen Ruutin, Mahlonin lesken, vaimokseni, säilyttääkseni vainajan nimen hänen perintöosassaan. Näin vainajan nimi ei häviä hänen veljiensä keskuudesta eikä hänen kotipaikkansa alueelta. Te olette tänä päivänä tämän todistajia.”

[11] Kaikki portilla oleva kansa ja vanhimmat sanoivat: ”Me todistamme sen. Suokoon Herra , että vaimo, joka tulee taloosi, on kuin Raakel ja Leea, jotka rakensivat Israelin huoneen. Tee väkeviä

Boaz, há-te valorosamente em Efrata e faze-te nome afamado em Belém.

tekoja Efratassa, ja tulkoon nimesi kuuluisaksi Beetlehemissä.

[12] Seja a tua casa como a casa de Perez, que Tamar teve de Judá, pela prole que o SENHOR te der desta jovem.

[12]Tulkoon jälkeläisistä, jotka Herra antaa sinulle tästä nuoresta naisesta, Peretsin suvun kaltainen suku, hänen, jonka Taamar synnytti Juudalle.”

Rute dá à luz Obede

[13] Assim, tomou Boaz a Rute, e ela passou a ser sua mulher; coabitou com ela, e o SENHOR lhe concedeu que concebesse, e teve um filho.

[13]Booas otti Ruutin vaimokseen ja yhtyi häneen. Herra antoi Ruutin tulla raskaaksi, ja hän synnytti pojan.

[14] Então, as mulheres disseram a Noemi: Seja o SENHOR bendito, que não deixou, hoje, de te dar um neto que será teu resgatador, e seja afamado em Israel o nome deste.

[14]Naiset sanoivat Noomille: ”Siunattu olkoon Herra , joka tänä päivänä ei jättänyt sinua ilman sukulunastajaa. Hänen nimensä tulee kuuluisaksi Israelissa.

[15] Ele será restaurador da tua vida e consolador da tua velhice, pois tua nora, que te ama, o deu à luz, e ela te é melhor do que sete filhos.

[15] Hän virvoittaa sinua ja huolehtii sinusta vanhuudessasi. Onhan hänet synnyttänyt miniäsi, joka rakastaa sinua ja joka on sinulle parempi kuin seitsemän poikaa.”

[16] Noemi tomou o menino, e o pôs no regaço, e entrou a cuidar dele.

[16]Niin Noomi otti lapsen syliinsä, ja hänestä tuli sen hoitaja.

[17] As vizinhas lhe deram nome, dizendo: A Noemi nasceu um filho. E lhe chamaram Obede. Este é o pai de Jessé, pai de Davi.

[17] Naapurien naiset antoivat lapselle nimen ja sanoivat: ”Noomille on syntynyt poika.” He kutsuivat poikaa nimellä Oobed. Hänestä tuli Daavidin isän Iisain isä.

Peretsin sukuluettelo

[18] São estas, pois, as gerações de Perez: Perez gerou a Esrom,

[18]Tämä on Peretsin sukuluettelo: Peretsille syntyi Hesron,

[19] Esrom gerou a Rão, Rão gerou a Aminadabe,

[19]Hesronille Raam, Raamille Amminadab,

[20] Aminadabe gerou a Naassom, Naassom gerou a Salmom,

[20]Amminadabille Nahson, Nahsonille Salma,

[21] Salmom gerou a Boaz, Boaz gerou a Obede,

[21]Salmalle Booas, Booasille Oobed,

[22] Obede gerou a Jessé, e Jessé gerou a Davi.

[22] Oobedille Iisai, ja Iisaille syntyi Daavid.

O primeiro livro de Samuel	1. Samuel

1 Samuel 1

Elcana e suas mulheres

[1] Houve um homem de Ramataim-Zofim, da região montanhosa de Efraim, cujo nome era Elcana, filho de Jeroão, filho de Eliú, filho de Toú, filho de Zufe, efraimita.

[2] Tinha ele duas mulheres: uma se chamava Ana, e a outra, Penina; Penina tinha filhos; Ana, porém, não os tinha.

[3] Este homem subia da sua cidade de ano em ano a adorar e a sacrificar ao SENHOR dos Exércitos, em Siló. Estavam ali os dois filhos de Eli, Hofni e Finéias, como sacerdotes do SENHOR.

[4] No dia em que Elcana oferecia o seu sacrifício, dava ele porções deste a Penina, sua mulher, e a todos os seus filhos e filhas.

[5] A Ana, porém, dava porção dupla, porque ele a amava, ainda mesmo que o SENHOR a houvesse deixado estéril.

[6] (A sua rival a provocava excessivamente para a irritar, porquanto o SENHOR lhe havia cerrado a madre.)

[7] E assim o fazia ele de ano em ano; e, todas as vezes que Ana subia à Casa do SENHOR, a outra a irritava; pelo que chorava e não comia.

1. Samuel 1

TUOMARIEN KAUSI

Elkanan perhe

[1]Raamataim-Soofimissa, Efraimin vuoristossa, asui eräs efraimilainen mies nimeltään Elkana. Hänen isänsä oli Jeroham, Elihun poika, Toohun pojanpoika, Suufin pojanpojanpoika.

[2]Elkanalla oli kaksi vaimoa. Toisen nimi oli Hanna ja toisen Peninna. Peninnalla oli lapsia, mutta Hanna oli lapseton.

[3]Elkana lähti joka vuosi kotikaupungistaan Siiloon rukoilemaan Herraa Sebaotia ja uhraamaan hänelle. Siellä oli Herran pappeina kaksi Eelin poikaa, Hofni ja Piinehas.

[4]Kun tuli päivä, jona Elkana uhrasi, hän antoi vaimolleen Peninnalle ja kaikille tämän pojille ja tyttärille heidän osuutensa uhrilihasta.

[5]Hannalle hän kuitenkin antoi kaksinkertaisen osuuden, sillä hän rakasti Hannaa, vaikka Herra oli sulkenut Hannan kohdun.

[6] Koska Herra oli sulkenut Hannan kohdun, Peninna ärsytti ja kiusasi häntä jatkuvasti saadakseen hänet raivostumaan.

[7] Näin tapahtui joka vuosi. Aina kun Hanna meni Herran huoneeseen, Peninna kiusasi häntä, ja Hanna itki eikä syönyt mitään.

[8] Então, Elcana, seu marido, lhe disse: Ana, por que choras? E por que não comes? E por que estás de coração triste? Não te sou eu melhor do que dez filhos?

A oração e o voto de Ana

[9] Após terem comido e bebido em Siló, estando Eli, o sacerdote, assentado numa cadeira, junto a um pilar do templo do SENHOR,

[10] levantou-se Ana, e, com amargura de alma, orou ao SENHOR, e chorou abundantemente.

[11] E fez um voto, dizendo: SENHOR dos Exércitos, se benignamente atentares para a aflição da tua serva, e de mim te lembrares, e da tua serva te não esqueceres, e lhe deres um filho varão, ao SENHOR o darei por todos os dias da sua vida, e sobre a sua cabeça não passará navalha.

[12] Demorando-se ela no orar perante o SENHOR, passou Eli a observar-lhe o movimento dos lábios,

[13] porquanto Ana só no coração falava; seus lábios se moviam, porém não se lhe ouvia voz nenhuma; por isso, Eli a teve por embriagada

[14] e lhe disse: Até quando estarás tu embriagada? Aparta de ti esse vinho!

[15] Porém Ana respondeu: Não, senhor meu! Eu sou mulher atribulada de espírito; não bebi nem vinho nem bebida forte; porém venho derramando a minha alma perante o SENHOR.

[8] Silloin hänen miehensä Elkana sanoi hänelle: ”Hanna, miksi itket etkä syö mitään? Miksi olet noin pahoillasi? Enkö minä ole sinulle enemmän kuin kymmenen poikaa?”

Hannan rukous ja lupaus

[9] Kerran, kun he olivat syöneet ja juoneet Siilossa ja pappi Eeli istui istuimellaan Herran huoneen ovenpielessä, Hanna nousi

[10] ja rukoili Herraa mieli murheellisena, itkien katkerasti.

[11] Hän teki lupauksen ja sanoi: ” Herra Sebaot, jos sinä katsot palvelijattaresi kurjuutta ja muistat minua etkä unohda palvelijatartasi, vaan annat minulle poikalapsen, niin minä annan hänet Herralle koko hänen elinajakseen, eikä partaveitsi ole koskettava hänen päätään.”

[12] Kun Hanna rukoili kauan Herran edessä, Eeli tarkkaili hänen suutaan.

[13] Hanna näet puhui sydämessään; vain hänen huulensa liikkuivat, mutta ääntä ei kuulunut. Eeli luuli hänen olevan juovuksissa

[14] ja sanoi hänelle: ”Kuinka kauan sinä olet siinä juovuksissa? Haihduta humalasi.”

[15] Hanna vastasi: ”Ei, herrani, en ole juonut viiniä enkä väkijuomaa. Minä olen murheen raskauttama nainen ja olen vuodattanut sieluni Herran eteen.

16 Não tenhas, pois, a tua serva por filha de Belial; porque pelo excesso da minha ansiedade e da minha aflição é que tenho falado até agora.

17 Então, lhe respondeu Eli: Vai-te em paz, e o Deus de Israel te conceda a petição que lhe fizeste.

18 E disse ela: Ache a tua serva mercê diante de ti. Assim, a mulher se foi seu caminho e comeu, e o seu semblante já não era triste.

Nasce Samuel e é consagrado a Deus

19 Levantaram-se de madrugada, e adoraram perante o SENHOR, e voltaram, e chegaram a sua casa, a Ramá. Elcana coabitou com Ana, sua mulher, e, lembrando-se dela o SENHOR,

20 ela concebeu e, passado o devido tempo, teve um filho, a que chamou Samuel, pois dizia: Do SENHOR o pedi.

21 Subiu Elcana, seu marido, com toda a sua casa, a oferecer ao SENHOR o sacrifício anual e a cumprir o seu voto.

22 Ana, porém, não subiu e disse a seu marido: Quando for o menino desmamado, levá-lo-ei para ser apresentado perante o SENHOR e para lá ficar para sempre.

23 Respondeu-lhe Elcana, seu marido: Faze o que melhor te agrade; fica até que o desmames; tão-somente confirme o SENHOR a sua palavra. Assim, ficou a mulher e criou o filho ao peito, até que o desmamou.

16Älä pidä palvelijatartasi kelvottomana naisena, sillä minä olen puhunut näin kauan huoleni ja suruni suuruuden tähden.”

17 Eeli vastasi: ”Mene rauhassa. Israelin Jumala antakoon sinulle, mitä olet häneltä pyytänyt.”

18 Hanna sanoi: ”Salli palvelijattaresi saada suosio sinun silmissäsi.” Sitten hän meni pois ja söi, eivätkä hänen kasvonsa enää näyttäneet murheellisilta.

Samuelin syntymä

19Varhain seuraavana aamuna he nousivat ja rukoilivat Herraa kumartuen maahan hänen edessään. Sen jälkeen he palasivat kotiinsa Raamaan. Elkana yhtyi vaimoonsa Hannaan, ja Herra muisti Hannaa.

20Jonkin ajan kuluttua Hanna tuli raskaaksi ja synnytti pojan. Hän antoi pojalle nimen Samuel sanoen: ” Herralta minä häntä pyysin.”

21 Kun Elkana ja hänen perheensä lähtivät jälleen uhraamaan Herralle jokavuotista teurasuhria ja omaa lupausuhriaan,

22 Hanna ei lähtenyt vaan sanoi miehelleen: ”Kun poika on vieroitettu, minä vien hänet pyhäkköön. Hän saa tulla Herran kasvojen eteen ja jäädä sinne ainiaaksi.”

23 Hänen miehensä Elkana sanoi hänelle: ”Tee niin kuin hyväksi näet. Pysy kotona, kunnes olet vieroittanut hänet. Antakoon Herra sanansa toteutua.” Niin vaimo jäi kotiin ja imetti poikaansa, kunnes vieroitti hänet.

[24] Havendo-o desmamado, levou-o consigo, com um novilho de três anos, um efa de farinha e um odre de vinho, e o apresentou à Casa do SENHOR, a Siló. Era o menino ainda muito criança.

[25] Imolaram o novilho e trouxeram o menino a Eli.

[26] E disse ela: Ah! Meu senhor, tão certo como vives, eu sou aquela mulher que aqui esteve contigo, orando ao SENHOR.

[27] Por este menino orava eu; e o SENHOR me concedeu a petição que eu lhe fizera.

[28] Pelo que também o trago como devolvido ao SENHOR, por todos os dias que viver; pois do SENHOR o pedi. E eles adoraram ali o SENHOR.

Hanna vie Samuelin Herran huoneeseen

[24]Vieroitettuaan Samuelin Hanna otti mukaansa hänet sekä kolme härkää, yhden eefa-mitan jauhoja ja viinileilin ja vei pojan Herran huoneeseen Siiloon, vaikka tämä oli vielä pieni.

[25]Sitten he teurastivat härän ja toivat pojan Eelin luo,

[26]ja Hanna sanoi: ”Oi herrani, niin totta kuin sinä elät, herrani, minä olen se nainen, joka seisoi tässä sinun luonasi rukoillen Herraa .

[27]Tätä poikaa minä rukoilin, ja Herra antoi minulle, mitä häneltä pyysin.

[28]Sen tähden minä luovutan hänet Herralle koko hänen eliniäkseen. Olkoon hän Herralle annettu.” Ja Samuel rukoili siellä Herraa .

1 Samuel 2

O cântico de Ana

[1] Então, orou Ana e disse: O meu coração se regozija no SENHOR, a minha força está exaltada no SENHOR; a minha boca se ri dos meus inimigos, porquanto me alegro na tua salvação.

[2] Não há santo como o SENHOR; porque não há outro além de ti; e Rocha não há, nenhuma, como o nosso Deus.

[3] Não multipliqueis palavras de orgulho, nem saiam coisas arrogantes da vossa boca; porque o SENHOR é o Deus da sabedoria e pesa todos os feitos na balança.

1. Samuel 2

Hannan kiitosvirsi

[1]Hanna rukoili ja sanoi: ”Minun sydämeni riemuitsee Herrassa , minun sarveni kohoaa korkealle Herrassa . Minun suuni on avautunut vihollisiani vastaan, sillä minä iloitsen sinun valmistamastasi pelastuksesta.

[2]Ei kukaan ole pyhä niin kuin Herra , ei ole ketään muuta kuin sinä, eikä ole kalliota, meidän Jumalamme vertaista.

[3]Älkää enää puhuko niin ylpeästi, älköön suustanne lähtekö julkeita sanoja, sillä Herra on kaikkitietävä Jumala, hänen edessään punnitaan teot.

[4] O arco dos fortes é quebrado, porém os débeis, cingidos de força.

[5] Os que antes eram fartos hoje se alugam por pão, mas os que andavam famintos não sofrem mais fome; até a estéril tem sete filhos, e a que tinha muitos filhos perde o vigor.

[6] O SENHOR é o que tira a vida e a dá; faz descer à sepultura e faz subir.

[7] O SENHOR empobrece e enriquece; abaixa e também exalta.

[8] Levanta o pobre do pó e, desde o monturo, exalta o necessitado, para o fazer assentar entre os príncipes, para o fazer herdar o trono de glória; porque do SENHOR são as colunas da terra, e assentou sobre elas o mundo.

[9] Ele guarda os pés dos seus santos, porém os perversos emudecem nas trevas da morte; porque o homem não prevalece pela força.

[10] Os que contendem com o SENHOR são quebrantados; dos céus troveja contra eles. O SENHOR julga as extremidades da terra, dá força ao seu rei e exalta o poder do seu ungido.

[11] Então, Elcana foi-se a Ramá, a sua casa; porém o menino ficou servindo ao SENHOR, perante o sacerdote Eli.

Os crimes dos filhos de Eli

[12] Eram, porém, os filhos de Eli filhos de Belial e não se importavam com o SENHOR;

[13] pois o costume daqueles sacerdotes com o povo era que, oferecendo alguém

[4]Sankarien jouset on särjetty, kompastuneet vyöttäytyvät voimalla.

[5] Kylläisinä olleet käyvät palvelukseen leipäpalkalla, ja nälkäiset lakkaavat näkemästä nälkää. Hedelmätön synnyttää seitsemän lasta, mutta se, jolla on monta lasta, kuihtuu.

[6] Herralähettää kuoleman ja herättää eloon, hän vie alas tuonelaan ja nostaa sieltä ylös.

[7] Herraköyhdyttää ja rikastuttaa, hän alentaa ja ylentää.

[8]Hän nostaa tomusta alhaisen, korottaa loasta köyhän asettaakseen heidät ylhäisten rinnalle. Hän antaa heidän periä kunniaistuimen. Maan pylväät ovat Herran , ja hän on asettanut maanpiirin niiden päälle.

[9]Hän varjelee hurskaittensa jalat, mutta jumalattomat vaiennetaan pimeyteen, sillä kukaan ei voita omalla voimallaan.

[10]Ne, jotka riitelevät Herraa vastaan, murskaantuvat. Herra jylisee taivaasta heidän ylitseen, hän tuomitsee maan ääret. Hän antaa kuninkaalleen voiman ja korottaa korkealle voideltunsa sarven.”

[11]Sitten Elkana meni kotiinsa Raamaan, mutta poika jäi palvelemaan Herraa pappi Eelin johdolla.

Eelin pojat

[12]Eelin pojat olivat kelvottomia miehiä eivätkä välittäneet Herrasta

[13]eivätkä siitä, mitä papeilla oli oikeus kansalta saada. Aina kun joku uhrasi

sacrifício, vinha o moço do sacerdote, estando-se cozendo a carne, com um garfo de três dentes na mão;

[14] e metia-o na caldeira, ou na panela, ou no tacho, ou na marmita, e tudo quanto o garfo tirava o sacerdote tomava para si; assim se fazia a todo o Israel que ia ali, a Siló.

[15] Também, antes de se queimar a gordura, vinha o moço do sacerdote e dizia ao homem que sacrificava: Dá essa carne para assar ao sacerdote; porque não aceitará de ti carne cozida, senão crua.

[16] Se o ofertante lhe respondia: Queime-se primeiro a gordura, e, depois, tomarás quanto quiseres, então, ele lhe dizia: Não, porém hás de ma dar agora; se não, tomá-la-ei à força.

[17] Era, pois, mui grande o pecado destes moços perante o SENHOR, porquanto eles desprezavam a oferta do SENHOR.

A mocidade de Samuel

[18] Samuel ministrava perante o SENHOR, sendo ainda menino, vestido de uma estola sacerdotal de linho.

[19] Sua mãe lhe fazia uma túnica pequena e, de ano em ano, lha trazia quando, com seu marido, subia a oferecer o sacrifício anual.

[20] Eli abençoava a Elcana e a sua mulher e dizia: O SENHOR te dê filhos desta mulher, em lugar do filho que devolveu ao SENHOR. E voltavam para a sua casa.

teurasuhria, papin palvelija tuli kolmihaarainen haarukka kädessään lihan vielä kiehuessa

[14]ja iski haarukan kattilaan, ruukkuun, pannuun tai pataan. Kaiken, minkä haarukka toi mukanaan, pappi otti itselleen. Näin he tekivät kaikille israelilaisille, jotka tulivat Siiloon.

[15] Papin palvelija tuli jopa ennen kuin rasva oli poltettu ja sanoi miehelle, joka uhrasi: ”Anna liha papille paistettavaksi, sillä hän ei ota sinulta keitettyä lihaa vaan raakaa.”

[16]Jos mies sanoi hänelle: ”Rasvahan täytyy polttaa ensin, sitten saat ottaa itsellesi, mitä haluat”, palvelija vastasi: ”Ei, vaan anna se nyt heti. Ellet anna, minä otan väkisin.”

[17] Nuorten miesten synti oli Herran edessä hyvin suuri, koska he halveksivat Herran uhrilahjoja.

Samuel Siilossa

[18]Mutta Samuel palveli Herran edessä pellavakasukkaan puettuna, vaikka oli pieni poika.

[19]Hänen äitinsä teki joka vuosi pienen viitan ja toi sen hänelle tullessaan miehensä kanssa uhraamaan vuotuista teurasuhria.

[20] Eeli siunasi joka kerta Elkanan ja hänen vaimonsa sanoen: ” Herra antakoon sinulle jälkeläisen tästä vaimosta sen lapsen tilalle, jonka hän on luovuttanut Herralle .” Sitten he menivät kotiinsa.

21 Abençoou, pois, o SENHOR a Ana, e ela concebeu e teve três filhos e duas filhas; e o jovem Samuel crescia diante do SENHOR.

Eli repreende os seus filhos

22 Era, porém, Eli já muito velho e ouvia tudo quanto seus filhos faziam a todo o Israel e de como se deitavam com as mulheres que serviam à porta da tenda da congregação.

23 E disse-lhes: Por que fazeis tais coisas? Pois de todo este povo ouço constantemente falar do vosso mau procedimento.

24 Não, filhos meus, porque não é boa fama esta que ouço; estais fazendo transgredir o povo do SENHOR.

25 Pecando o homem contra o próximo, Deus lhe será o árbitro; pecando, porém, contra o SENHOR, quem intercederá por ele? Entretanto, não ouviram a voz de seu pai, porque o SENHOR os queria matar.

26 Mas o jovem Samuel crescia em estatura e no favor do SENHOR e dos homens.

Profecia contra a casa de Eli

27 Veio um homem de Deus a Eli e lhe disse: Assim diz o SENHOR: Não me manifestei, na verdade, à casa de teu pai, estando os israelitas ainda no Egito, na casa de Faraó?

28 Eu o escolhi dentre todas as tribos de Israel para ser o meu sacerdote, para subir ao meu altar, para queimar o incenso e

21 Herra piti huolen Hannasta, niin että hän tuli raskaaksi ja synnytti vielä kolme poikaa ja kaksi tytärtä. Mutta Samuel-poika kasvoi Herran edessä.

Eeli nuhtelee poikiaan

22Eeli oli jo hyvin vanha ja hän sai kuulla kaikesta siitä, mitä hänen poikansa tekivät israelilaisille. Hän kuuli myös sen, että he makasivat niiden naisten kanssa, jotka toimittivat palvelusta ilmestysmajan ovella.

23Silloin hän sanoi pojilleen: ”Miksi te tuollaista teette? Minä saan kuulla teidän pahoista teoistanne kaikelta kansalta.

24 Älkää, poikani! Ei ole hyvä se huhu, jota kuulen Herran kansan levittävän.

25 Jos ihminen tekee syntiä ihmistä vastaan, voi Jumala olla hänen välittäjänään, mutta jos ihminen rikkoo Herraa vastaan, kuka voi rukoilla hänen puolestaan?” Pojat eivät kuitenkaan totelleet isäänsä, sillä Herra tahtoi surmata heidät.

26 Mutta Samuel-poika kasvoi ja oli sekä Herralle että ihmisille mieluinen.

Tuomion julistus Eelin suvulle

27Eelin luo tuli Jumalan mies, joka sanoi hänelle: ”Näin sanoo Herra : Enkö minä ilmestynyt sinun isäsi suvulle, kun se oli Egyptissä faraon vallassa ?

28 Minä valitsin heidät kaikista Israelin heimoista olemaan pappeinani, nousemaan alttarilleni, polttamaan

para trazer a estola sacerdotal perante mim; e dei à casa de teu pai todas as ofertas queimadas dos filhos de Israel.

29 Por que pisais aos pés os meus sacrifícios e as minhas ofertas de manjares, que ordenei se me fizessem na minha morada? E, tu, por que honras a teus filhos mais do que a mim, para tu e eles vos engordardes das melhores de todas as ofertas do meu povo de Israel?

30 Portanto, diz o SENHOR, Deus de Israel: Na verdade, dissera eu que a tua casa e a casa de teu pai andariam diante de mim perpetuamente; porém, agora, diz o SENHOR: Longe de mim tal coisa, porque aos que me honram, honrarei, porém os que me desprezam serão desmerecidos.

31 Eis que vêm dias em que cortarei o teu braço e o braço da casa de teu pai, para que não haja mais velho nenhum em tua casa.

32 E verás o aperto da morada de Deus, a um tempo com o bem que fará a Israel; e jamais haverá velho em tua casa.

33 O homem, porém, da tua linhagem a quem eu não afastar do meu altar será para te consumir os olhos e para te entristecer a alma; e todos os descendentes da tua casa morrerão na flor da idade.

34 Ser-te-á por sinal o que sobrevirá a teus dois filhos, a Hofni e Finéias: ambos morrerão no mesmo dia.

suitsuketta ja kantamaan kasukkaa minun edessäni. Minä annoin sinun isäsi suvulle kaikki israelilaisten tuliuhrit.

29 Miksi tallaatte jalkoihinne minun teurasuhrini ja ruokauhrini, jotka minä olen säätänyt asumukseeni? Miksi sinä kunnioitat poikiasi enemmän kuin minua, niin että lihotatte itseänne parhaalla osalla jokaisesta kansani Israelin uhrilahjasta?

30 Sen tähden sanoo Herra , Israelin Jumala: Minä olen tosin sanonut, että sinun sukusi ja sinun isäsi suku saavat aina vaeltaa minun edessäni. Mutta nyt Herra sanoo: Se ei toteudu, sillä minä kunnioitan niitä, jotka minua kunnioittavat, mutta ne, jotka minua halveksivat, joutuvat halveksituiksi.

31 Katso, tulee aika, jolloin minä murran sinun voimasi ja sinun isäsi suvun voiman, niin ettei kukaan sinun suvussasi elä vanhaksi.

32 Sinä saat nähdä minun asumukseni olevan ahdingossa, huolimatta kaikesta siitä hyvästä, mikä tulee Israelille, eikä kukaan sinun suvussasi koskaan elä vanhaksi.

33 En minä kuitenkaan hävitä kaikkia jälkeläisiäsi alttarini luota, niin että sammuttaisin silmäsi ja näännyttäisin sielusi, mutta useimmat suvustasi kuolevat miehiksi tultuaan.

34 Ja merkkinä tästä sinulle tulee olemaan se, mitä tapahtuu kahdelle pojallesi,

[35] Então, suscitarei para mim um sacerdote fiel, que procederá segundo o que tenho no coração e na mente; edificar-lhe-ei uma casa estável, e andará ele diante do meu ungido para sempre.

[36] Será que todo aquele que restar da tua casa virá a inclinar-se diante dele, para obter uma moeda de prata e um bocado de pão, e dirá: Rogo-te que me admitas a algum dos cargos sacerdotais, para ter um pedaço de pão, que coma.

Hofnille ja Piinehaalle: he kuolevat molemmat samana päivänä.

[35]Mutta minä nostan itselleni uskollisen papin, joka toimii minun sydämeni ja mieleni mukaan. Hänelle minä rakennan pysyvän huoneen, ja hän vaeltaa minun voideltuni edessä koko elinaikansa.

[36]Jokainen suvustasi jäljelle jäänyt tulee kumartamaan häntä hopearahan ja leivän tähden ja sanomaan: 'Salli minun päästä johonkin papintehtävään, että saisin edes palan leipää syödäkseni.'"

1 Samuel 3

Deus fala com Samuel numa visão

[1] O jovem Samuel servia ao SENHOR, perante Eli. Naqueles dias, a palavra do SENHOR era mui rara; as visões não eram freqüentes.

[2] Certo dia, estando deitado no lugar costumado o sacerdote Eli, cujos olhos já começavam a escurecer-se, a ponto de não poder ver,

[3] e tendo-se deitado também Samuel, no templo do SENHOR, em que estava a arca, antes que a lâmpada de Deus se apagasse,

[4] o SENHOR chamou o menino: Samuel, Samuel! Este respondeu: Eis-me aqui!

[5] Correu a Eli e disse: Eis-me aqui, pois tu me chamaste. Mas ele disse: Não te chamei; torna a deitar-te. Ele se foi e se deitou.

[6] Tornou o SENHOR a chamar: Samuel! Este se levantou, foi a Eli e disse: Eis-me

1. Samuel 3

Herra kutsuu Samuelia

[1]Samuel-poika palveli Herraa Eelin johdolla. Herran sana oli siihen aikaan harvinainen, eivätkä näyt olleet tavallisia.

[2]Kerran tuohon aikaan Eeli makasi vuoteellaan. Hänen silmänsä olivat alkaneet hämärtyä, eikä hän nähnyt kunnolla.

[3]Jumalan lamppu ei ollut vielä sammunut, ja Samuel makasi vuoteellaan Herran huoneessa, jossa Jumalan liitonarkku oli.

[4]Silloin Herra kutsui Samuelia. Hän vastasi: "Tässä olen."

[5]Samuel juoksi Eelin luo ja sanoi: "Tässä olen. Sinä kutsuit minua." Mutta Eeli vastasi: "En ole kutsunut, mene takaisin nukkumaan." Samuel meni vuoteelleen.

[6] Herra kutsui Samuelia uudelleen. Samuel nousi, meni Eelin luo ja sanoi:

aqui, pois tu me chamaste. Mas ele disse: Não te chamei, meu filho, torna a deitar-te.

”Tässä olen, sinähän kutsuit minua.” Mutta Eeli vastasi: ”En kutsunut, poikani, mene takaisin nukkumaan.”

[7] Porém Samuel ainda não conhecia o SENHOR, e ainda não lhe tinha sido manifestada a palavra do SENHOR.

[7] Samuel ei vielä silloin tuntenut Herraa , eikä Herran sana ollut vielä ilmestynyt hänelle.

[8] O SENHOR, pois, tornou a chamar a Samuel, terceira vez, e ele se levantou, e foi a Eli, e disse: Eis-me aqui, pois tu me chamaste. Então, entendeu Eli que era o SENHOR quem chamava o jovem.

[8] Herra kutsui Samuelia vielä kolmannen kerran. Samuel nousi, meni Eelin luo ja sanoi: ”Tässä olen. Sinä kutsuit minua.” Silloin Eeli ymmärsi, että Herra oli kutsunut poikaa.

[9] Por isso, Eli disse a Samuel: Vai deitar-te; se alguém te chamar, dirás: Fala, SENHOR, porque o teu servo ouve. E foi Samuel para o seu lugar e se deitou.

[9] Hän sanoi Samuelille: ”Mene nukkumaan, ja jos sinua vielä kutsutaan, sano: ’Puhu, Herra , palvelijasi kuulee.’” Ja Samuel meni vuoteelleen.

[10] Então, veio o SENHOR, e ali esteve, e chamou como das outras vezes: Samuel, Samuel! Este respondeu: Fala, porque o teu servo ouve.

[10]Sitten Herra tuli, seisahtui ja kutsui häntä kuten edellisilläkin kerroilla: ”Samuel, Samuel!” Samuel vastasi: ”Puhu, palvelijasi kuulee.”

Herran sanoma Eelille

[11] Disse o SENHOR a Samuel: Eis que vou fazer uma coisa em Israel, a qual todo o que a ouvir lhe tinirão ambos os ouvidos.

[11] Herrasanoi Samuelille: ”Katso, minä teen Israelissa sellaisen teon, että joka siitä kuulee, sen molemmat korvat soivat.

[12] Naquele dia, suscitarei contra Eli tudo quanto tenho falado com respeito à sua casa; começarei e o cumprirei.

[12]Sinä päivänä minä annan toteutua Eelille alusta loppuun asti kaiken, mitä olen hänen suvustaan puhunut.

[13] Porque já lhe disse que julgarei a sua casa para sempre, pela iniqüidade que ele bem conhecia, porque seus filhos se fizeram execráveis, e ele os não repreendeu.

[13]Minä olen ilmoittanut hänelle, että minä tuomitsen ikuisiksi ajoiksi hänen sukunsa sen rikoksen tähden, ettei hän nuhdellut poikiaan, vaikka tiesi heidän häpäisevän Jumalaa.

[14] Portanto, jurei à casa de Eli que nunca lhe será expiada a iniqüidade, nem com sacrifício, nem com oferta de manjares.

[14] Sen tähden minä olen vannonut Eelin suvulle, ettei sen rikosta koskaan soviteta, ei teurasuhrilla eikä ruokauhrilla.”

Samuel conta a visão a Eli

[15] Ficou Samuel deitado até pela manhã e, então, abriu as portas da Casa do SENHOR; porém temia relatar a visão a Eli.

[15]Samuel makasi aamuun asti ja avasi sitten Herran huoneen ovet. Hän pelkäsi kertoa saamaansa näkyä Eelille.

[16] Chamou Eli a Samuel e disse: Samuel, meu filho! Ele respondeu: Eis-me aqui!

[16] Mutta Eeli kutsui Samuelia ja sanoi: ”Poikani Samuel!” Hän vastasi: ”Tässä olen.”

[17] Então, ele disse: Que é que o SENHOR te falou? Peço-te que mo não encubras; assim Deus te faça o que bem lhe aprouver se me encobrires alguma coisa de tudo o que te falou.

[17] Eeli sanoi: ”Mistä asiasta hän sinulle puhui? Älä vain salaa sitä minulta. Jumala rangaiskoon sinua nyt ja vastakin, jos salaat minulta mitään siitä, mitä hän sinulle puhui.”

[18] Então, Samuel lhe referiu tudo e nada lhe encobriu. E disse Eli: É o SENHOR; faça o que bem lhe aprouver.

[18] Niin Samuel kertoi hänelle kaiken salaamatta häneltä mitään. Eeli sanoi: ”Hän on Herra . Hän tekee, mitä hyväksi näkee.”

Samuel varttuu Herran edessä

[19] Crescia Samuel, e o SENHOR era com ele, e nenhuma de todas as suas palavras deixou cair em terra.

[19]Samuel kasvoi, ja Herra oli hänen kanssaan eikä antanut yhdenkään hänen sanoistaan jäädä toteutumatta .

[20] Todo o Israel, desde Dã até Berseba, conheceu que Samuel estava confirmado como profeta do SENHOR.

[20]Näin koko Israel Daanista Beersebaan asti tiesi, että Samuelille oli uskottu Herran profeetan tehtävä.

[21] Continuou o SENHOR a aparecer em Siló, enquanto por sua palavra o SENHOR se manifestava ali a Samuel.

[21] Herrailmestyi yhä uudestaan Siilossa ja ilmaisi siellä itsensä Samuelille sanansa kautta.

1 Samuel 4

Os filisteus vencem os israelitas

[1] Veio a palavra de Samuel a todo o Israel. Israel saiu à peleja contra os filisteus e se acampou junto a Ebenézer; e os filisteus se acamparam junto a Afeca.

[2] Dispuseram-se os filisteus em ordem de batalha, para sair de encontro a Israel; e,

1. Samuel 4

[1]Ja Samuelin sana tuli koko Israelille.

Filistealaiset ryöstävät liitonarkun

Sitten Israel lähti sotaan filistealaisia vastaan ja leiriytyi Eben-Eserin luo. Filistealaiset taas olivat leiriytyneet Afekiin,

[2]ja he järjestivät joukkonsa Israelia vastaan. Taistelu levisi laajalle, ja

travada a peleja, Israel foi derrotado pelos filisteus; e estes mataram, no campo aberto, cerca de quatro mil homens.

filistealaiset löivät Israelin ja surmasivat taistelukentällä noin neljätuhatta miestä.

3 Voltando o povo ao arraial, disseram os anciãos de Israel: Por que nos feriu o SENHOR, hoje, diante dos filisteus? Tragamos de Siló a arca da Aliança do SENHOR, para que venha no meio de nós e nos livre das mãos de nossos inimigos.

3 Kun väki palasi leiriin, Israelin vanhimmat sanoivat: ”Miksi Herra on tänä päivänä lyönyt meidät filistealaisten edessä? Hakekaamme Herran liitonarkku Siilosta luoksemme. Tulkoon se keskellemme ja pelastakoon meidät vihollistemme käsistä.”

4 Mandou, pois, o povo trazer de Siló a arca do SENHOR dos Exércitos, entronizado entre os querubins; os dois filhos de Eli, Hofni e Finéias, estavam ali com a arca da Aliança de Deus.

4 Niin kansa lähetti miehiä Siiloon tuomaan sieltä Herran Sebaotin liitonarkkua, hänen, joka istuu kerubien keskellä. Eelin kaksi poikaa, Hofni ja Piinehas, seurasivat Jumalan liitonarkun mukana.

A arca é tomada. Hofni e Fineias são mortos

5 Sucedeu que, vindo a arca da Aliança do SENHOR ao arraial, rompeu todo o Israel em grandes brados, e ressoou a terra.

5 Kun Herran liitonarkku saapui leiriin, koko Israel nosti suuren riemuhuudon, niin että maa raikui.

6 Ouvindo os filisteus a voz do júbilo, disseram: Que voz de grande júbilo é esta no arraial dos hebreus? Então, souberam que a arca do SENHOR era vinda ao arraial.

6 Filistealaiset kuulivat riemuhuudon ja sanoivat: ”Mitä tuo suuri riemuhuuto heprealaisten leirissä merkitsee?” Saatuaan tietää, että Herran liitonarkku oli tullut leiriin,

7 E se atemorizaram os filisteus e disseram: Os deuses vieram ao arraial. E diziam mais: Ai de nós! Que tal jamais sucedeu antes.

7 filistealaiset pelästyivät, sillä he ajattelivat: ”Jumala on tullut leiriin!” He sanoivat: ”Voi meitä! Tällaista ei ole milloinkaan ennen tapahtunut.

8 Ai de nós! Quem nos livrará das mãos destes grandiosos deuses? São os deuses que feriram aos egípcios com toda sorte de pragas no deserto.

8 Voi meitä! Kuka pelastaa meidät näiden mahtavien jumalien kädestä? Nämähän ovat juuri niitä jumalia, jotka löivät egyptiläisiä kaikenlaisilla vitsauksilla autiomaassa.

9 Sede fortes, ó filisteus! Portai-vos varonilmente, para que não venhais a ser

9 Rohkaiskaa itsenne ja olkaa miehiä, filistealaiset, ettette joutuisi heprealaisten

escravos dos hebreus, como eles serviram a vós outros! Portai-vos varonilmente e pelejai!

orjiksi, niin kuin he ovat olleet teidän orjianne. Olkaa miehiä ja taistelkaa.”

10 Então, pelejaram os filisteus; Israel foi derrotado, e cada um fugiu para a sua tenda; foi grande a derrota, pois foram mortos de Israel trinta mil homens de pé.

10Filistealaiset ryhtyivät taisteluun, ja israelilaiset kärsivät tappion ja pakenivat kukin kotiinsa. Tappio oli hyvin suuri: Israelista kaatui kolmekymmentätuhatta jalkamiestä.

11 Foi tomada a arca de Deus, e mortos os dois filhos de Eli, Hofni e Finéias.

11 Myös Jumalan liitonarkku ryöstettiin, ja Eelin kaksi poikaa, Hofni ja Piinehas, saivat surmansa.

A morte de Eli

12 Então, correu um homem de Benjamim, saído das fileiras, e, no mesmo dia, chegou a Siló; trazia rasgadas as vestes e terra sobre a cabeça.

13 Quando chegou, Eli estava assentado numa cadeira, ao pé do caminho, olhando como quem espera, porque o seu coração estava tremendo pela arca de Deus. Depois de entrar o homem na cidade e dar as novas, toda a cidade prorrompeu em gritos.

14 Eli, ouvindo os gritos, perguntou: Que alvoroço é esse? Então, se apressou o homem e, vindo, deu as notícias a Eli.

15 Era Eli da idade de noventa e oito anos; os seus olhos tinham cegado, e já não podia ver.

16 Disse o homem a Eli: Eu sou o que saí das fileiras e delas fugi hoje mesmo. Perguntou-lhe Eli: Que sucedeu, meu filho?

17 Então, respondeu o que trazia as novas e disse: Israel fugiu de diante dos filisteus,

Eelin kuolema

12Eräs benjaminilainen mies lähti juosten taistelukentältä ja tuli samana päivänä Siiloon, vaatteet reväistyinä ja multaa päänsä päällä.

13Tultuaan perille hän näki Eelin istuvan portin pielessä istuimellaan tähystellen ympärilleen, sillä hänen sydämensä oli levoton Jumalan liitonarkun tähden. Kun mies meni kaupunkiin ja kertoi, mitä oli tapahtunut, koko kaupunki huusi hädissään.

14 Kuultuaan hätähuudon Eeli kysyi: ”Mitä tämä meteli on?” Niin mies riensi kertomaan asian Eelille.

15 Eeli oli jo yhdeksänkymmenenkahdeksan vuoden ikäinen. Hänen silmänsä olivat hämärtyneet, eikä hän enää voinut nähdä.

16Mies sanoi Eelille: ”Minä tulen taistelukentältä, olen tänään paennut sieltä.” Eeli kysyi: ”Miten asiat ovat, poikani?”

17 Sanansaattaja vastasi: ”Israel on paennut filistealaisia, ja kansa on kärsinyt

houve grande morticínio entre o povo, e também os teus dois filhos, Hofni e Finéias, foram mortos, e a arca de Deus foi tomada.

suuret tappiot. Myös sinun molemmat poikasi, Hofni ja Piinehas, ovat saaneet surmansa, ja Jumalan liitonarkku on ryöstetty.”

18 Ao fazer ele menção da arca de Deus, caiu Eli da cadeira para trás, junto ao portão, e quebrou-se-lhe o pescoço, e morreu, porque era já homem velho e pesado; e havia ele julgado a Israel quarenta anos.

18Kun mies mainitsi Jumalan arkun, Eeli kaatui istuimeltaan taaksepäin portinpieleen. Hänen niskansa taittui, ja hän kuoli, sillä hän oli vanha ja painava mies. Eeli oli jakanut Israelille oikeutta neljäkymmentä vuotta.

Iikavodin syntymä

19 Estando sua nora, a mulher de Finéias, grávida, e próximo o parto, ouvindo estas novas, de que a arca de Deus fora tomada e de que seu sogro e seu marido morreram, encurvou-se e deu à luz; porquanto as dores lhe sobrevieram.

19Eelin miniä, Piinehaan vaimo, oli viimeisillään raskaana. Kun hän kuuli sanoman Jumalan liitonarkun ryöstöstä ja appensa ja miehensä kuolemasta, hän lyyhistyi maahan. Poltot yllättivät hänet, ja hän synnytti.

20 Ao expirar, disseram as mulheres que a assistiam: Não temas, pois tiveste um filho. Ela, porém, não respondeu, nem fez caso disso.

20 Kun hän oli kuolemaisillaan, hänen luonaan olevat naiset sanoivat: ”Älä pelkää, sillä sinä olet synnyttänyt pojan!” Mutta hän ei vastannut eikä kiinnittänyt puheisiin mitään huomiota

21 Mas chamou ao menino Icabô, dizendo: Foi-se a glória de Israel. Isto ela disse, porque a arca de Deus fora tomada e por causa de seu sogro e de seu marido.

21vaan sanoi: ”Israelilta on mennyt kunnia.” Ja hän nimitti pojan Iikabodiksi , koska Jumalan liitonarkku oli ryöstetty ja hänen appensa ja miehensä olivat kuolleet.

22 E falou mais: Foi-se a glória de Israel, pois foi tomada a arca de Deus.

22 Hän sanoi: ”Israelilta on mennyt kunnia”, koska Jumalan liitonarkku oli ryöstetty.

1 Samuel 5

A arca na casa de Dagom

1 Os filisteus tomaram a arca de Deus e a levaram de Ebenézer a Asdode.

1. Samuel 5

Liitonarkku Daagonin temppelissä

1Kun filistealaiset olivat ottaneet Jumalan liitonarkun, he veivät sen Eben-Eseristä Asdodiin.

2 Tomaram os filisteus a arca de Deus e a meteram na casa de Dagom, junto a este.

2 Sitten he veivät sen Daagonin temppeliin ja asettivat sen Daagonin patsaan rinnalle.

3 Levantando-se, porém, de madrugada os de Asdode, no dia seguinte, eis que estava caído Dagom com o rosto em terra, diante da arca do SENHOR; tomaram-no e tornaram a pô-lo no seu lugar.

3Kun asdodilaiset nousivat varhain seuraavana aamuna, he näkivät, että Daagon oli kaatunut kasvoilleen maahan Herran liitonarkun eteen. He ottivat Daagonin ja asettivat sen takaisin paikalleen.

4 Levantando-se de madrugada no dia seguinte, pela manhã, eis que Dagom jazia caído de bruços diante da arca do SENHOR; a cabeça de Dagom e as duas mãos estavam cortadas sobre o limiar; dele ficara apenas o tronco.

4 Mutta kun he nousivat varhain seuraavana aamuna, he näkivät, että Daagon oli jälleen kaatunut kasvoilleen maahan Herran liitonarkun eteen. Daagonin pää ja molemmat kädet olivat katkenneina kynnyksellä, ja huoneessa oli jäljellä pelkkä vartalo.

5 Por isso, os sacerdotes de Dagom e todos os que entram no seu templo não lhe pisam o limiar em Asdode, até ao dia de hoje.

5 Tämän vuoksi Daagonin papit eikä kukaan, joka menee Daagonin temppeliin, vielä tänäkään päivänä astu sen kynnykselle Asdodissa.

Herran käsi painaa filistealaisia

6 Porém a mão do SENHOR castigou duramente os de Asdode, e os assolou, e os feriu de tumores, tanto em Asdode como no seu território.

6Mutta Herran käsi painoi raskaasti asdodilaisia. Hän saattoi heidät kauhun valtaan ja löi paiseita sekä Asdodin että sen ympäristön asukkaisiin.

7 Vendo os homens de Asdode que assim era, disseram: Não fique conosco a arca do Deus de Israel; pois a sua mão é dura sobre nós e sobre Dagom, nosso deus.

7 Kun Asdodin miehet näkivät, miten asiat olivat, he sanoivat: ”Israelin Jumalan liitonarkku ei saa enää jäädä meidän luoksemme, sillä hänen kätensä on ankara meitä ja meidän jumalaamme Daagonia kohtaan.”

8 Pelo que enviaram mensageiros, e congregaram a si todos os príncipes dos filisteus, e disseram: Que faremos da arca do Deus de Israel? Responderam: Seja levada a arca do Deus de Israel até Gate e,

8 Niin he kutsuivat koolle kaikki filistealaisten ruhtinaat ja kysyivät: ”Mitä me teemme Israelin Jumalan liitonarkulle?” Nämä vastasivat: ”Israelin Jumalan arkku on siirrettävä Gatiin.” Niin

depois, de cidade em cidade. E a levaram até Gate.

he siirsivät Israelin Jumalan liitonarkun sinne.

[9] Depois de a terem levado, a mão do SENHOR foi contra aquela cidade, com mui grande terror; pois feriu os homens daquela cidade, desde o pequeno até ao grande; e lhes nasceram tumores.

[9]Mutta kun he olivat siirtäneet sen Gatiin, Herran käsi sai aikaan kaupungissa hyvin suuren hämmingin. Hän löi kaupungin asukkaita sekä ylhäisiä että alhaisia , niin että heihin puhkesi paiseita.

[10] Então, enviaram a arca de Deus a Ecrom. Sucedeu, porém, que, em lá chegando, os ecronitas exclamaram, dizendo: Transportaram até nós a arca do Deus de Israel, para nos matarem, a nós e ao nosso povo.

[10] Silloin Jumalan liitonarkku lähetettiin Ekroniin. Mutta kun Jumalan arkku tuli Ekroniin, ekronilaiset huusivat: ”He ovat siirtäneet Israelin Jumalan arkun meidän luoksemme surmaamaan meidät ja koko kansamme.”

[11] Então, enviaram mensageiros, e congregaram a todos os príncipes dos filisteus, e disseram: Devolvei a arca do Deus de Israel, e torne para o seu lugar, para que não mate nem a nós nem ao nosso povo. Porque havia terror de morte em toda a cidade, e a mão de Deus castigara duramente ali.

[11] Niin he kutsuivat koolle kaikki filistealaisten ruhtinaat ja sanoivat: ”Lähettäkää Israelin Jumalan arkku pois! Palatkoon se omaan paikkaansa, ettei se enää surmaisi meitä ja kansaamme.” Koko kaupungissa oli näet kuolemankauhu, koska Jumalan käsi painoi sitä hyvin raskaasti.

[12] Os homens que não morriam eram atingidos com os tumores; e o clamor da cidade subiu até ao céu.

[12] Ne ihmiset, jotka eivät olleet kuolleet, olivat paiseiden runtelemia, ja kaupungista nousi huuto ylös taivaaseen.

1 Samuel 6

Os filisteus enviam a arca para fora da sua terra

[1] Sete meses esteve a arca do SENHOR na terra dos filisteus.

[2] Estes chamaram os sacerdotes e os adivinhadores e lhes disseram: Que faremos da arca do SENHOR? Fazei-nos saber como a devolveremos para o seu lugar.

1. Samuel 6

Filistealaiset palauttavat liitonarkun

[1]Kun Herran liitonarkku oli ollut filistealaisten maassa seitsemän kuukautta,

[2] filistealaiset kutsuivat papit ja tietäjät ja kysyivät heiltä: ”Mitä me teemme Herran arkulle? Ilmoittakaa meille, millä tavoin me lähetämme sen omaan paikkaansa.”

[3] Responderam eles: Quando enviardes a arca do Deus de Israel, não a envieis vazia, porém enviá-la-eis a seu Deus com uma oferta pela culpa; então, sereis curados e sabereis por que a sua mão se não tira de vós.

[3] Nämä vastasivat: ”Jos lähetätte Israelin Jumalan arkun, älkää lähettäkö pelkästään sitä, vaan lähettäkää Jumalalle myös vikauhri. Silloin te paranette ja saatte tietää, miksi hänen kätensä ei käänny pois teistä.”

[4] Então, disseram: Qual será a oferta pela culpa que lhe havemos de apresentar? Responderam: Segundo o número dos príncipes dos filisteus, cinco tumores de ouro e cinco ratos de ouro, porquanto a praga é uma e a mesma sobre todos vós e sobre todos os vossos príncipes.

[4] Filistealaiset kysyivät: ”Mikä on se vikauhri, joka meidän on annettava hänelle?” Heille vastattiin: ”Viisi kultapaisetta ja viisi kultahiirtä filistealaisten ruhtinaiden luvun mukaan, sillä sama vitsaus on kohdannut kaikkia, myös teidän ruhtinaitanne.

[5] Fazei umas imitações dos vossos tumores e dos vossos ratos, que andam destruindo a terra, e dai glória ao Deus de Israel; porventura, aliviará a sua mão de cima de vós, e do vosso deus, e da vossa terra.

[5] Tehkää siis kuvat paiseistanne, samoin hiiristä, jotka hävittävät maata, ja antakaa kunnia Israelin Jumalalle. Kenties hän silloin ottaa kätensä pois teidän päältänne sekä teidän jumalienne ja maanne päältä.

[6] Por que, pois, endureceríeis o coração, como os egípcios e Faraó endureceram o coração? Porventura, depois de os haverem tratado tão mal, não os deixaram ir, e eles não se foram?

[6]Miksi paadutatte sydämenne, niin kuin egyptiläiset ja farao tekivät? Eivätkö he, sen jälkeen kun Herra oli nöyryyttänyt heitä, päästäneet israelilaiset menemään?

[7] Agora, pois, fazei um carro novo, tomai duas vacas com crias, sobre as quais não se pôs ainda jugo, e atai-as ao carro; seus bezerros, levá-los-eis para casa.

[7]Tehkää siis uudet vaunut ja ottakaa kaksi imettävää lehmää, joiden niskassa ei ole ollut iestä. Valjastakaa lehmät vaunujen eteen, mutta jättäkää niiden vasikat kotiin.

[8] Então, tomai a arca do SENHOR, e ponde-a sobre o carro, e metei num cofre, ao seu lado, as figuras de ouro que lhe haveis de entregar como oferta pela culpa; e deixai-a ir.

[8]Ottakaa sitten Herran liitonarkku ja asettakaa se vaunuihin. Pankaa sen viereen lippaaseen kultaesineet, jotka annatte hänelle vikauhrina, ja lähettäkää se menemään.

[9] Reparai: se subir pelo caminho rumo do seu território a Bete-Semes, foi ele que nos

[9] Katsokaa sitten arkkua: Jos se menee omaa aluettaan kohti, ylös Beet-

fez este grande mal; e, se não, saberemos que não foi a sua mão que nos feriu; foi casual o que nos sucedeu.

Semekseen, niin Herra on tuottanut meille tämän suuren onnettomuuden. Mutta jos ei, niin siitä me tiedämme, ettei hänen kätensä ole koskenut meihin, vaan tämä on tapahtunut meille sattumalta.”

A arca chega a Bete-Semes

10 Assim fizeram aqueles homens, e tomaram duas vacas com crias, e as ataram ao carro, e os seus bezerros encerraram em casa.

10 Miehet tekivät niin. He ottivat kaksi imettävää lehmää ja valjastivat ne vaunujen eteen, mutta niiden vasikat he sulkivat sisälle.

11 Puseram a arca do SENHOR sobre o carro, como também o cofre com os ratos de ouro e com as imitações dos tumores.

11 He panivat vaunuihin Herran liitonarkun sekä lippaan, jossa olivat kultahiiret ja paiseitten kuvat.

12 As vacas se encaminharam diretamente para Bete-Semes e, andando e berrando, seguiam sempre por esse mesmo caminho, sem se desviarem nem para a direita nem para a esquerda; os príncipes dos filisteus foram atrás delas, até ao território de Bete-Semes.

12 Lehmät oikaisivat suoraan Beet-Semekseen johtavalle tielle. Ne kulkivat koko ajan samaa tietä poikkeamatta oikealle tai vasemmalle ammuen lakkaamatta, ja filistealaisten ruhtinaat seurasivat niitä Beet-Semeksen rajalle asti.

13 Andavam os de Bete-Semes fazendo a sega do trigo no vale e, levantando os olhos, viram a arca; e, vendo-a, se alegraram.

13 Beet-Semeksen asukkaat olivat korjaamassa vehnää laaksossa. Kun he kohottivat katseensa, he näkivät arkun ja ilahtuivat nähdessään sen.

14 O carro veio ao campo de Josué, o bete-semita, e parou ali, onde havia uma grande pedra; fenderam a madeira do carro e ofereceram as vacas ao SENHOR, em holocausto.

14 Vaunut tulivat beet-semesläisen Joosuan pellolle ja pysähtyivät sinne suuren kiven luo. Beet-Semeksen asukkaat hakkasivat vaunut polttopuiksi ja uhrasivat lehmät polttouhriksi Herralle .

15 Os levitas desceram a arca do SENHOR, como também o cofre que estava junto a ela, em que estavam as obras de ouro, e os puseram sobre a grande pedra. No mesmo dia, os homens de Bete-Semes ofereceram

15 Leeviläiset olivat ottaneet alas vaunuista Herran liitonarkun ja sen vieressä olevan lippaan, jossa kultaesineet olivat, ja panneet ne sille suurelle kivelle. Sinä päivänä Beet-Semeksen miehet

holocaustos e imolaram sacrifícios ao SENHOR.

[16] Viram aquilo os cinco príncipes dos filisteus e voltaram para Ecrom no mesmo dia.

[17] São estes, pois, os tumores de ouro que enviaram os filisteus ao SENHOR como oferta pela culpa: por Asdode, um; por Gaza, outro; por Asquelom, outro; por Gate, outro; por Ecrom, outro;

[18] como também os ratos de ouro, segundo o número de todas as cidades dos filisteus, pertencentes aos cinco príncipes, desde as cidades fortes até às aldeias campestres. A grande pedra, sobre a qual puseram a arca do SENHOR, está até ao dia de hoje no campo de Josué, o bete-semita.

A arca chega a Quiriate-Jearim

[19] Feriu o SENHOR os homens de Bete-Semes, porque olharam para dentro da arca do SENHOR, sim, feriu deles setenta homens; então, o povo chorou, porquanto o SENHOR fizera tão grande morticínio entre eles.

[20] Então, disseram os homens de Bete-Semes: Quem poderia estar perante o SENHOR, este Deus santo? E para quem subirá desde nós?

[21] Enviaram, pois, mensageiros aos habitantes de Quiriate-Jearim, dizendo: Os filisteus devolveram a arca do SENHOR; descei, pois, e fazei-a subir para vós outros.

1 Samuel 7

uhrasivat Herralle polttouhreja ja teurasuhreja.

[16] Kun ne viisi filistealaisten ruhtinasta olivat nähneet kaiken tämän, he palasivat samana päivänä Ekroniin.

[17] Kultapaiseet, jotka filistealaiset antoivat Herralle vikauhriksi, olivat yksi Asdodin puolesta, yksi Gazan, yksi Askelonin, yksi Gatin ja yksi Ekronin puolesta.

[18] Kultahiiriä oli yhtä monta kuin oli näiden viiden filistealaisruhtinaan hallitsemia kaupunkeja, varustetuista kaupungeista muurittomiin kyliin. Alue ulottui siihen suureen Aabel-kiveen asti, jolle Herran liitonarkku laskettiin. Kivi on vielä tänäkin päivänä beet-semesläisen Joosuan pellolla.

[19] Mutta Herra löi Beet-Semeksen miehiä sen tähden, että he olivat katsoneet Herran liitonarkkuun. Hän surmasi kansasta seitsemänkymmentä miestä. Kansa suri sitä, että Herra oli lyönyt kansaa niin raskaasti.

[20] Silloin Beet-Semeksen miehet sanoivat: ”Kuka voi kestää Herran , tämän pyhän Jumalan, edessä? Kenen luo arkku voitaisiin viedä meidän luotamme?”

[21] He lähettivät sanansaattajia Kirjat-Jearimin asukkaiden luo sanomaan: ”Filistealaiset ovat tuoneet Herran liitonarkun takaisin. Tulkaa ja hakekaa se luoksenne.”

1. Samuel 7

[1] Então, vieram os homens de Quiriate-Jearim e levaram a arca do SENHOR à casa de Abinadabe, no outeiro; e consagraram Eleazar, seu filho, para que guardasse a arca do SENHOR.

Exortação de Samuel ao arrependimento

[2] Sucedeu que, desde aquele dia, a arca ficou em Quiriate-Jearim, e tantos dias se passaram, que chegaram a vinte anos; e toda a casa de Israel dirigia lamentações ao SENHOR.

[3] Falou Samuel a toda a casa de Israel, dizendo: Se é de todo o vosso coração que voltais ao SENHOR, tirai dentre vós os deuses estranhos e os astarotes, e preparai o coração ao SENHOR, e servi a ele só, e ele vos livrará das mãos dos filisteus.

[4] Então, os filhos de Israel tiraram dentre si os baalins e os astarotes e serviram só ao SENHOR.

Os filisteus são vencidos

[5] Disse mais Samuel: Congregai todo o Israel em Mispa, e orarei por vós ao SENHOR.

[6] Congregaram-se em Mispa, tiraram água e a derramaram perante o SENHOR; jejuaram aquele dia e ali disseram: Pecamos contra o SENHOR. E Samuel julgou os filhos de Israel em Mispa.

[7] Quando, pois, os filisteus ouviram que os filhos de Israel estavam congregados em Mispa, subiram os príncipes dos filisteus

[1]Niin Kirjat-Jearimin miehet tulivat, hakivat Herran liitonarkun, panivat sen mäelle Abinadabin taloon ja pyhittivät hänen poikansa Eleasarin pitämään huolta Herran arkusta.

Israel tekee parannuksen

[2]Siitä päivästä, jona arkku tuotiin Kirjat-Jearimiin, oli kulunut pitkä aika, kaksikymmentä vuotta, ja koko Israelin kansa huokaili Herran puoleen.

[3]Niin Samuel sanoi koko Israelin kansalle: ”Jos te kaikesta sydämestänne käännytte Herran puoleen, poistakaa keskuudestanne vieraat jumalat ja astartet. Valmistakaa sydämenne Herralle ja palvelkaa ainoastaan häntä, niin hän vapauttaa teidät filistealaisten käsistä.”

[4]Silloin israelilaiset poistivat baalit ja astartet ja alkoivat palvella ainoastaan Herraa .

[5]Samuel sanoi: ”Kootkaa koko Israel Mispaan, niin minä rukoilen teidän puolestanne Herraa .”

[6] Israelilaiset kokoontuivat Mispaan. Siellä he ammensivat vettä, vuodattivat sitä Herran edessä ja paastosivat sen päivän ja sanoivat: ”Me olemme tehneet syntiä Herraa vastaan.” Ja Samuel jakoi israelilaisille oikeutta Mispassa.

Filistealaisten tappio

[7]Kun filistealaiset kuulivat, että israelilaiset olivat kokoontuneet Mispaan, heidän ruhtinaansa lähtivät Israelia

contra Israel; o que ouvindo os filhos de Israel, tiveram medo dos filisteus.

8 Então, disseram os filhos de Israel a Samuel: Não cesses de clamar ao SENHOR, nosso Deus, por nós, para que nos livre da mão dos filisteus.

9 Tomou, pois, Samuel um cordeiro que ainda mamava e o sacrificou em holocausto ao SENHOR; clamou Samuel ao SENHOR por Israel, e o SENHOR lhe respondeu.

10 Enquanto Samuel oferecia o holocausto, os filisteus chegaram à peleja contra Israel; mas trovejou o SENHOR aquele dia com grande estampido sobre os filisteus e os aterrou de tal modo, que foram derrotados diante dos filhos de Israel.

11 Saindo de Mispa os homens de Israel, perseguiram os filisteus e os derrotaram até abaixo de Bete-Car.

12 Tomou, então, Samuel uma pedra, e a pôs entre Mispa e Sem, e lhe chamou Ebenézer, e disse: Até aqui nos ajudou o SENHOR.

13 Assim, os filisteus foram abatidos e nunca mais vieram ao território de Israel, porquanto foi a mão do SENHOR contra eles todos os dias de Samuel.

14 As cidades que os filisteus haviam tomado a Israel foram-lhe restituídas, desde Ecrom até Gate; e até os territórios delas arrebatou Israel das mãos dos

vastaan. Sen kuultuaan israelilaiset alkoivat pelätä filistealaisia

8 ja sanoivat Samuelille: ”Älä lakkaa huutamasta meidän puolestamme avuksi Herraa , meidän Jumalaamme, että hän pelastaisi meidät filistealaisten käsistä.”

9 Niin Samuel otti imevän karitsan ja uhrasi sen kokonaisena polttouhrina Herralle . Samuel huusi Herraa avuksi Israelin puolesta, ja Herra vastasi hänelle.

10 Samuelin uhratessa polttouhria filistealaiset lähestyivät israelilaisia käydäkseen taisteluun heitä vastaan. Mutta Herra nostatti sinä päivänä kovan ukkosenjylinän filistealaisia vastaan ja saattoi heidät hämminkiin, niin että Israel voitti heidät.

11 Israelin miehet lähtivät Mispasta ja ajoivat filistealaisia takaa surmaten heitä Beet-Kaarin alapuolelle asti.

12 Samuel otti kiven ja pystytti sen Mispan ja Seenin välille. Hän antoi kivelle nimen Eben-Eser ja sanoi: ”Tähän asti on Herra meitä auttanut.”

13 Näin filistealaiset lannistettiin, eivätkä he enää tulleet Israelin alueelle. Herran käsi oli filistealaisia vastaan Samuelin koko elinajan.

14 Kaupungit, jotka filistealaiset olivat ottaneet Israelilta, palautettiin takaisin Israelille, Ekronista Gatiin saakka, ja niiden ympärillä olevat alueetkin Israel vapautti filistealaisten vallasta. Myös

filisteus. E houve paz entre Israel e os amorreus.

[15] E julgou Samuel todos os dias de sua vida a Israel.

[16] De ano em ano, fazia uma volta, passando por Betel, Gilgal e Mispa; e julgava a Israel em todos esses lugares.

[17] Porém voltava a Ramá, porque sua casa estava ali, onde julgava a Israel e onde edificou um altar ao SENHOR.

amorilaisten ja Israelin välillä vallitsi rauha.

Samuel tuomarina

[15]Samuel toimi tuomarina Israelissa koko elämänsä ajan.

[16]Hän teki joka vuosi kiertomatkan Beeteliin, Gilgaliin ja Mispaan ja jakoi Israelille oikeutta kaikissa näissä paikoissa.

[17]Sitten hän palasi jälleen Raamaan, sillä hänen kotinsa oli siellä ja sielläkin hän jakoi oikeutta Israelille. Sinne hän myös rakensi alttarin Herralle .

1 Samuel 8

Os israelitas pedem um rei

[1] Tendo Samuel envelhecido, constituiu seus filhos por juízes sobre Israel.

[2] O primogênito chamava-se Joel, e o segundo, Abias; e foram juízes em Berseba.

[3] Porém seus filhos não andaram pelos caminhos dele; antes, se inclinaram à avareza, e aceitaram subornos, e perverteram o direito.

[4] Então, os anciãos todos de Israel se congregaram, e vieram a Samuel, a Ramá,

[5] e lhe disseram: Vê, já estás velho, e teus filhos não andam pelos teus caminhos; constitui-nos, pois, agora, um rei sobre nós, para que nos governe, como o têm todas as nações.

[6] Porém esta palavra não agradou a Samuel, quando disseram: Dá-nos um rei,

1. Samuel 8

Israel haluaa kuninkaan

[1]Kun Samuel oli tullut vanhaksi, hän asetti poikansa Israelin tuomareiksi.

[2]Hänen esikoispoikansa nimi oli Jooel ja hänen toisen poikansa nimi Abia. He toimivat tuomareina Beersebassa.

[3]Samuelin pojat eivät kuitenkaan vaeltaneet isänsä teitä vaan taipuivat hankkimaan väärää voittoa, ottivat lahjuksia ja vääristivät oikeutta.

[4]Sen tähden kaikki Israelin vanhimmat kokoontuivat ja tulivat Samuelin luo Raamaan

[5]ja sanoivat hänelle: ”Sinä olet tullut vanhaksi, eivätkä poikasi vaella sinun teitäsi. Aseta nyt meille oikeutta jakamaan kuningas, niin kuin kaikilla muillakin kansoilla on.”

[6]Mutta Samuel piti pahana sitä, että he sanoivat: ”Anna meille kuningas

para que nos governe. Então, Samuel orou ao SENHOR.

7 Disse o SENHOR a Samuel: Atende à voz do povo em tudo quanto te diz, pois não te rejeitou a ti, mas a mim, para eu não reinar sobre ele.

8 Segundo todas as obras que fez desde o dia em que o tirei do Egito até hoje, pois a mim me deixou, e a outros deuses serviu, assim também o faz a ti.

9 Agora, pois, atende à sua voz, porém adverte-o solenemente e explica-lhe qual será o direito do rei que houver de reinar sobre ele.

10 Referiu Samuel todas as palavras do SENHOR ao povo, que lhe pedia um rei,

11 e disse: Este será o direito do rei que houver de reinar sobre vós: ele tomará os vossos filhos e os empregará no serviço dos seus carros e como seus cavaleiros, para que corram adiante deles;

12 e os porá uns por capitães de mil e capitães de cinqüenta; outros para lavrarem os seus campos e ceifarem as suas messes; e outros para fabricarem suas armas de guerra e o aparelhamento de seus carros.

13 Tomará as vossas filhas para perfumistas, cozinheiras e padeiras.

jakamaan oikeutta.” Samuel rukoili Herraa ,

7ja Herra sanoi Samuelille: ”Kuule kansaa kaikessa, mitä he sinulle sanovat, sillä eivät he ole sinua halveksineet, vaan minut he ovat hylänneet olemasta heidän kuninkaansa.

8He tekevät nyt sinulle samoin kuin he ovat tehneet minulle siitä päivästä lähtien, jona minä johdatin heidät pois Egyptistä, aina tähän päivään asti: he ovat hylänneet minut ja palvelleet muita jumalia.

9 Kuule heitä, mutta varoita heitä vakavasti ja ilmoita heille, millaiset oikeudet on kuninkaalla, joka hallitsee heitä.”

10Samuel puhui kaikki Herran sanat kansalle, joka oli pyytänyt häneltä kuningasta.

11Hän sanoi: ”Nämä oikeudet ovat kuninkaalla, joka tulee hallitsemaan teitä: Hän ottaa poikanne ja tekee heistä vaunu- ja ratsumiehiään ja vaunujensa edellä juoksijoita.

12Hän tekee heistä tuhannen ja viidenkymmenen päälliköitä, kyntömiehiä ja viljanleikkaajia sekä sotatarvikkeiden ja vaunukaluston valmistajia.

13 Hän ottaa teidän tyttärenne voiteenvalmistajiksi, keittäjiksi ja leipojiksi.

[14] Tomará o melhor das vossas lavouras, e das vossas vinhas, e dos vossos olivais e o dará aos seus servidores.

[15] As vossas sementeiras e as vossas vinhas dizimará, para dar aos seus oficiais e aos seus servidores.

[16] Também tomará os vossos servos, e as vossas servas, e os vossos melhores jovens, e os vossos jumentos e os empregará no seu trabalho.

[17] Dizimará o vosso rebanho, e vós lhe sereis por servos.

[18] Então, naquele dia, clamareis por causa do vosso rei que houverdes escolhido; mas o SENHOR não vos ouvirá naquele dia.

[19] Porém o povo não atendeu à voz de Samuel e disse: Não! Mas teremos um rei sobre nós.

[20] Para que sejamos também como todas as nações; o nosso rei poderá governar-nos, sair adiante de nós e fazer as nossas guerras.

[21] Ouvindo, pois, Samuel todas as palavras do povo, as repetiu perante o SENHOR.

[22] Então, o SENHOR disse a Samuel: Atende à sua voz e estabelece-lhe um rei. Samuel disse aos filhos de Israel: Volte cada um para sua cidade.

1 Samuel 9

Saul busca as jumentas extraviadas e vai ter com Samuel

[1] Havia um homem de Benjamim, cujo nome era Quis, filho de Abiel, filho de

[14] Hän ottaa parhaat peltonne, viinitarhanne ja öljypuunne ja antaa ne palvelijoilleen.

[15] Hän kerää kymmenykset siemenviljastanne sekä viinitarhojenne sadosta ja antaa ne hoviherroilleen ja palvelijoilleen.

[16] Hän ottaa myös teidän parhaat palvelijanne, palvelijattarenne ja nuoret miehenne sekä aasinne ja teettää niillä työnsä.

[17] Hän ottaa kymmenykset lampaistanne. Teistä tulee hänen orjiaan.

[18] Silloin te huudatte Herraa kuninkaanne vuoksi, jonka olette itsellenne valinneet, mutta hän ei enää vastaa teille.”

[19] Mutta kansa kieltäytyi kuuntelemasta Samuelia ja sanoi: ”Ei, kuningas meillä pitää olla!

[20] Me tahdomme olla kaikkien muiden kansojen kaltaisia, niin että kuningas jakaa meille oikeutta, kulkee edellämme ja johtaa sotiamme.”

[21] Kun Samuel oli kuullut kaiken, mitä kansa oli puhunut, hän ilmoitti sen Herralle .

[22] Herra vastasi Samuelille: ”Kuule heitä ja aseta heille kuningas.” Silloin Samuel sanoi Israelin miehille: ”Menkää kukin kaupunkiinne.”

1. Samuel 9

Saul tulee Samuelin luo

[1]Benjaminin heimossa oli mahtava mies nimeltään Kiis. Hänen isänsä oli Abiel,

Zeror, filho de Becorate, filho de Afias, benjamita, homem de bens.

benjaminilaisen Serorin poika, Bekoratin pojanpoika, Afiahin pojanpojanpoika.

2 Tinha ele um filho cujo nome era Saul, moço e tão belo, que entre os filhos de Israel não havia outro mais belo do que ele; desde os ombros para cima, sobressaía a todo o povo.

2 Kiisillä oli poika nimeltä Saul. Hän oli nuori ja komea, eikä israelilaisten joukossa ollut häntä komeampaa miestä. Hän oli päätään pitempi muuta kansaa.

3 Extraviaram-se as jumentas de Quis, pai de Saul. Disse Quis a Saul, seu filho: Toma agora contigo um dos moços, dispõe-te e vai procurar as jumentas.

3Kerran Saulin isältä Kiisiltä katosi aasintammoja. Hän sanoi pojalleen Saulille: ”Ota yksi palvelijoista mukaasi ja lähde etsimään aasintammoja.”

4 Então, atravessando a região montanhosa de Efraim e a terra de Salisa, não as acharam; depois, passaram à terra de Saalim; porém elas não estavam ali; passaram ainda à terra de Benjamim; todavia, não as acharam.

4 Niin Saul kulki palvelijansa kanssa Efraimin vuoriston ja Salisan maan halki, mutta he eivät löytäneet aaseja. He kulkivat Saalimin maan halki, mutta niitä ei ollut sielläkään. He jatkoivat kulkuaan benjaminilaisten maan halki löytämättä niitä sieltäkään.

5 Vindo eles, então, à terra de Zufe, Saul disse para o seu moço, com quem ele ia: Vem, e voltemos; não suceda que meu pai deixe de preocupar-se com as jumentas e se aflija por causa de nós.

5 Kun he tulivat Suufiin, Saul sanoi mukanaan olevalle palvelijalle: ”Tule, palataan kotiin. Muuten isäni huolestuu meidän tähtemme ja jättää mielestään aasintammat.”

6 Porém ele lhe disse: Nesta cidade há um homem de Deus, e é muito estimado; tudo quanto ele diz sucede; vamo-nos, agora, lá; mostrar-nos-á, porventura, o caminho que devemos seguir.

6 Mutta palvelija sanoi hänelle: ”Kuule, tuossa kaupungissa on kunnioitettu Jumalan mies. Kaikki, mitä hän sanoo, toteutuu varmasti. Mennään sinne, kenties hän ilmoittaa meille jotakin matkastamme.”

7 Então, Saul disse ao seu moço: Eis, porém, se lá formos, que levaremos, então, àquele homem? Porque o pão de nossos alforjes se acabou, e presente não temos que levar ao homem de Deus. Que temos?

7 Saul sanoi palvelijalleen: ”Jos menemme sinne, mitä viemme sille miehelle, sillä leipä on loppunut repuistamme, eikä meillä ole lahjaa vietäväksi Jumalan miehelle. Vai onko meillä mitään?”

[8] O moço tornou a responder a Saul e disse: Eis que tenho ainda em mãos um quarto de siclo de prata, o qual darei ao homem de Deus, para que nos mostre o caminho.

[8]Palvelija vastasi vielä Saulille: ”Minulla on neljännessekeli hopeaa. Minä annan sen Jumalan miehelle, että hän ilmoittaisi meille jotakin matkastamme.”

[9] (Antigamente, em Israel, indo alguém consultar a Deus, dizia: Vinde, vamos ter com o vidente; porque ao profeta de hoje, antigamente, se chamava vidente.)

[9] (Muinoin Israelissa sanottiin, kun mentiin kysymään neuvoa Jumalalta: ”Tulkaa, menkäämme näkijän luo.” Sitä, jota nyt sanotaan profeetaksi, kutsuttiin muinoin näkijäksi.)

[10] Então, disse Saul ao moço: Dizes bem; anda, pois, vamos. E foram-se à cidade onde estava o homem de Deus.

[10]Saul sanoi palvelijalleen: ”Hyvä, puhut oikein. Tule, mennään.” Ja he menivät kaupunkiin, jossa Jumalan mies oli.

[11] Subindo eles pela encosta da cidade, encontraram umas moças que saíam a tirar água e lhes perguntaram: Está aqui o vidente?

[11] Noustessaan rinnettä ylös kaupunkiin he kohtasivat tyttöjä, jotka olivat menossa ammentamaan vettä. He kysyivät näiltä: ”Onko näkijä täällä?”

[12] Elas responderam: Está. Eis aí o tens diante de ti; apressa-te, pois, porque, hoje, veio à cidade; porquanto o povo oferece, hoje, sacrifício no alto.

[12] Tytöt vastasivat heille: ”Kyllä hän on, tuolla edessäpäin. Pitäkää kiirettä, sillä hän on tänään tullut kaupunkiin, koska kansa viettää teurasuhrijuhlaa uhrikukkulalla.

[13] Entrando vós na cidade, logo o achareis, antes que suba ao alto para comer; porque o povo não comerá enquanto ele não chegar, porque ele tem de abençoar o sacrifício, e só depois comem os convidados; subi, pois, agora, que, hoje, o achareis.

[13] Kun menette kaupunkiin, voitte tavata hänet ennen kuin hän lähtee uhrikukkulalle aterioimaan. Kansa ei näet aterioi ennen kuin hän tulee ja siunaa uhrin. Vasta sen jälkeen kutsuvieraat aterioivat. Menkää siis sinne, sillä nyt te löydätte hänet.”

[14] Subiram, pois, à cidade; ao entrarem, eis que Samuel lhes saiu ao encontro, para subir ao alto.

[14] He lähtivät ylös kaupunkiin. Kun he olivat saapumassa sinne, Samuel tuli heitä vastaan, sillä hän oli menossa uhrikukkulalle.

[15] Ora, o SENHOR, um dia antes de Saul chegar, o revelara a Samuel, dizendo:

[16] Amanhã a estas horas, te enviarei um homem da terra de Benjamim, o qual ungirás por príncipe sobre o meu povo de Israel, e ele livrará o meu povo das mãos dos filisteus; porque atentei para o meu povo, pois o seu clamor chegou a mim.

[17] Quando Samuel viu a Saul, o SENHOR lhe disse: Eis o homem de quem eu já te falara. Este dominará sobre o meu povo.

[18] Saul se chegou a Samuel no meio da porta e disse: Mostra-me, peço-te, onde é aqui a casa do vidente.

[19] Samuel respondeu a Saul e disse: Eu sou o vidente; sobe adiante de mim ao alto; hoje, comereis comigo. Pela manhã, te despedirei e tudo quanto está no teu coração to declararei.

[20] Quanto às jumentas que há três dias se te perderam, não se preocupe o teu coração com elas, porque já se encontraram. E para quem está reservado tudo o que é precioso em Israel? Não é para ti e para toda a casa de teu pai?

[21] Então, respondeu Saul e disse: Porventura, não sou benjamita, da menor das tribos de Israel? E a minha família, a menor de todas as famílias da tribo de Benjamim? Por que, pois, me falas com tais palavras?

[15]Mutta jo päivää aikaisemmin Herra oli ilmoittanut Samuelille Saulin tulon ja sanonut:

[16] ”Huomenna tähän aikaan minä lähetän luoksesi miehen Benjaminin maasta. Voitele hänet kansani Israelin ruhtinaaksi. Hän pelastaa kansani filistealaisten vallasta, sillä minä olen katsonut kansani puoleen, koska sen huuto on tullut eteeni.”

[17]Kun Samuel näki Saulin, Herra ilmoitti hänelle: ”Katso, tässä on mies, josta minä puhuin sinulle. Hän on hallitseva minun kansaani.”

[18]Saul lähestyi Samuelia porttiholvissa ja sanoi: ”Voisitko sanoa minulle, missä on näkijän talo?”

[19] Samuel vastasi Saulille: ”Minä olen näkijä. Mene edelläni uhrikukkulalle, niin saatte syödä tänään minun kanssani. Aamulla minä päästän sinut lähtemään ja ilmoitan sinulle vastauksen kaikkeen, mitä sinulla on sydämelläsi.

[20] Älä enää ole huolissasi aasintammoista, jotka ovat olleet sinulta kateissa kolme päivää, sillä ne ovat löytyneet. Sitä paitsi kenelle kuuluu kaikki, mikä on kallisarvoisinta Israelissa, ellei sinulle ja isäsi koko perheelle?”

[21] Mutta Saul vastasi: ”Minähän olen benjaminilainen, tulen heimosta, joka on Israelin pienimpiä. Ja eikö minun sukuni ole vähäisin kaikista Benjaminin heimon suvuista? Miksi siis puhut minulle näin?”

[22] Samuel, tomando a Saul e ao seu moço, levou-os à sala de jantar e lhes deu o lugar de honra entre os convidados, que eram cerca de trinta pessoas.

[23] Então, disse Samuel ao cozinheiro: Traze a porção que te dei, de que te disse: Põe-na à parte contigo.

[24] Tomou, pois, o cozinheiro a coxa com o que havia nela e a pôs diante de Saul. Disse Samuel: Eis que isto é o que foi reservado; toma-o e come, pois se guardou para ti para esta ocasião, ao dizer eu: Convidei o povo. Assim, comeu Saul com Samuel naquele dia.

[25] Tendo descido do alto para a cidade, falou Samuel com Saul sobre o eirado.

[26] Levantaram-se de madrugada; e, quase ao subir da alva, chamou Samuel a Saul ao eirado, dizendo: Levanta-te; eu irei contigo para te encaminhar. Levantou-se Saul, e saíram ambos, ele e Samuel.

[27] Desciam eles para a extremidade da cidade, quando Samuel disse a Saul: Dize ao moço que passe adiante de nós, e tu, tendo ele passado, espera, que te farei saber a palavra de Deus.

1 Samuel 10

Samuel unge a Saul rei de Israel

[1] Tomou Samuel um vaso de azeite, e lho derramou sobre a cabeça, e o beijou, e disse: Não te ungiu, porventura, o

[22]Samuel otti mukaansa Saulin ja hänen palvelijansa, vei heidät ruokailuhuoneeseen ja antoi heille kunniapaikan kutsuvieraiden joukossa, joita oli noin kolmekymmentä miestä.

[23] Sitten Samuel sanoi keittäjälle: ”Tuo tänne se lihapala, jonka minä annoin sinulle ja jonka pyysin panemaan syrjään.”

[24] Niin keittäjä otti reiden ja kaiken, mitä siihen kuului, ja pani ne Saulin eteen. Samuel sanoi: ”Katso, tässä on se, mikä on varattu sinua varten. Ota se ja syö, sillä se säästettiin sinulle juuri tähän juhlaan, johon olen kutsunut kansan.” Niin Saul aterioi Samuelin kanssa sinä päivänä.

[25] Kun he palasivat uhrikukkulalta alas kaupunkiin, Samuel keskusteli Saulin kanssa kattotasanteella.

[26] He nousivat varhain, ja aamun sarastaessa Samuel kutsui Saulia alas katolta sanoen: ”Nouse, minä lähden saattamaan sinua.” Niin Saul nousi, ja hän ja Samuel menivät yhdessä ulos.

[27]Kun he tulivat alas kaupungin laitaan, Samuel sanoi Saulille: ”Sano palvelijalle, että hän menee meidän edellämme.” Palvelijan mentyä Samuel sanoi Saulille: ”Pysähdy sinä hetkeksi tähän, niin minä ilmoitan sinulle Jumalan sanan.”

1. Samuel 10

Samuel voitelee Saulin kuninkaaksi

[1]Samuel otti öljyastian, vuodatti Saulin päähän öljyä, suuteli häntä ja sanoi:

SENHOR por príncipe sobre a sua herança, o povo de Israel?

2 Quando te apartares, hoje, de mim, acharás dois homens junto ao sepulcro de Raquel, no território de Benjamim, em Zelza, os quais te dirão: Acharam-se as jumentas que foste procurar, e eis que teu pai já não pensa no caso delas e se aflige por causa de vós, dizendo: Que farei eu por meu filho?

3 Quando dali passares adiante e chegares ao carvalho de Tabor, ali te encontrarão três homens, que vão subindo a Deus a Betel: um levando três cabritos; outro, três bolos de pão, e o outro, um odre de vinho.

4 Eles te saudarão e te darão dois pães, que receberás da sua mão.

5 Então, seguirás a Gibeá-Eloim, onde está a guarnição dos filisteus; e há de ser que, entrando na cidade, encontrarás um grupo de profetas que descem do alto, precedidos de saltérios, e tambores, e flautas, e harpas, e eles estarão profetizando.

6 O Espírito do SENHOR se apossará de ti, e profetizarás com eles e tu serás mudado em outro homem.

7 Quando estes sinais te sucederem, faze o que a ocasião te pedir, porque Deus é contigo.

8 Tu, porém, descerás adiante de mim a Gilgal, e eis que eu descerei a ti, para sacrificar holocausto e para apresentar ofertas pacíficas; sete dias esperarás, até

” Herra on voidellut sinut perintöosansa ruhtinaaksi!

2Kun nyt lähdet luotani, kohtaat kaksi miestä Raakelin haudan luona Selsahissa, Benjaminin rajalla. He sanovat sinulle: ’Aasintammat, joita olet lähtenyt etsimään, ovat löytyneet, ja isäsi on jo heittänyt ne mielestään, mutta hän on huolissaan teidän tähtenne ja kyselee: Mitä voisin tehdä poikani hyväksi?’

3Kun menet siitä eteenpäin ja tulet Taaborin tammelle, sinua vastaan tulee kolme miestä, jotka ovat menossa Jumalan eteen Beeteliin. Yksi kantaa kolmea kiliä, toinen kolmea leipää ja kolmas viinileiliä.

4 He tervehtivät sinua ja antavat sinulle kaksi leipää. Ota ne vastaan.

5 Sen jälkeen tulet Jumalan Gebaan, jossa on filistealaisten vartiosto. Tullessasi kaupunkiin kohtaat joukon profeettoja, jotka tulevat alas uhrikukkulalta. Heidän edellään soitetaan harppua, rumpua, huilua ja lyyraa, ja he profetoivat.

6 HerranHenki tulee sinun yllesi, ja sinä muutut toiseksi mieheksi ja profetoit heidän kanssaan.

7 Kun nämä merkit käyvät kohdallasi toteen, niin tee, mitä tehtäväksesi tulee, sillä Jumala on sinun kanssasi.

8 Mene sitten minun edelläni alas Gilgaliin. Minä tulen sinne luoksesi uhraamaan polttouhreja ja yhteysuhreja. Odota seitsemän päivää, kunnes tulen

que eu venha ter contigo e te declare o que hás de fazer.

Saul entre os profetas

[9] Sucedeu, pois, que, virando-se ele para despedir-se de Samuel, Deus lhe mudou o coração; e todos esses sinais se deram naquele mesmo dia.

[10] Chegando eles a Gibeá, eis que um grupo de profetas lhes saiu ao encontro; o Espírito de Deus se apossou de Saul, e ele profetizou no meio deles.

[11] Todos os que, dantes, o conheciam, vendo que ele profetizava com os profetas, diziam uns aos outros: Que é isso que sucedeu ao filho de Quis? Está também Saul entre os profetas?

[12] Então, um homem respondeu: Pois quem é o pai deles? Pelo que se tornou em provérbio: Está também Saul entre os profetas?

[13] E, tendo profetizado, seguiu para o alto.

[14] Perguntou o tio de Saul, a ele e ao seu moço: Aonde fostes? Respondeu ele: A buscar as jumentas e, vendo que não apareciam, fomos a Samuel.

[15] Então, disse o tio de Saul: Conta-me, peço-te, que é o que vos disse Samuel?

[16] Respondeu Saul a seu tio: Informou-nos de que as jumentas foram encontradas. Porém, com respeito ao reino, de que Samuel falara, não lho declarou.

Saul escolhido rei

luoksesi ja ilmoitan sinulle, mitä sinun on tehtävä.”

Jumala muuttaa Saulin sydämen

[9]Kun Saul kääntyi lähteäkseen Samuelin luota, Jumala muutti hänen sydämensä, ja kaikki nämä merkit kävivät sinä päivänä toteen.

[10]Kun he saapuivat kukkulalle, he näkivät joukon profeettoja tulevan heitä vastaan. Silloin Jumalan Henki tuli Saulin ylle, ja hän profetoi heidän keskellään.

[11] Kun kaikki, jotka tunsivat hänet ennestään, näkivät hänen profetoivan profeettojen joukossa, he sanoivat toisilleen: ”Mikä Kiisin pojalle on tullut? Onko Saulkin profeettojen joukossa?”

[12] Eräs heistä sanoi vielä: ”Entä kuka on heidän isänsä?” Näin sai alkunsa sananlasku: ”Onko Saulkin yksi profeetoista?”

[13]Lakattuaan profetoimasta Saul meni uhrikukkulalle.

[14] Saulin setä kysyi häneltä ja hänen palvelijaltaan: ”Missä olette kuljeskelleet?” Hän vastasi: ”Aasintammoja etsimässä, mutta kun emme nähneet niitä missään, menimme Samuelin luo.”

[15]Saulin setä sanoi: ”Kerrohan minulle, mitä Samuel teille sanoi.”

[16] Saul vastasi sedälleen: ”Hän vain ilmoitti meille aasintammojen löytyneen.” Mutta mitä Samuel oli sanonut kuninkuudesta, sitä hän ei sedälleen kertonut.

Saul julistetaan kuninkaaksi

[17] Convocou Samuel o povo ao SENHOR, em Mispa,

[18] e disse aos filhos de Israel: Assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Fiz subir a Israel do Egito e livrei-vos das mãos dos egípcios e das mãos de todos os reinos que vos oprimiam.

[19] Mas vós rejeitastes, hoje, a vosso Deus, que vos livrou de todos os vossos males e trabalhos, e lhe dissestes: Não! Mas constitui um rei sobre nós. Agora, pois, ponde-vos perante o SENHOR, pelas vossas tribos e pelos vossos grupos de milhares.

[20] Tendo Samuel feito chegar todas as tribos, foi indicada por sorte a de Benjamim.

[21] Tendo feito chegar a tribo de Benjamim pelas suas famílias, foi indicada a família de Matri; e dela foi indicado Saul, filho de Quis. Mas, quando o procuraram, não podia ser encontrado.

[22] Então, tornaram a perguntar ao SENHOR se aquele homem viera ali. Respondeu o SENHOR: Está aí escondido entre a bagagem.

[23] Correram e o tomaram dali. Estando ele no meio do povo, era o mais alto e sobressaía de todo o povo do ombro para cima.

[24] Então, disse Samuel a todo o povo: Vedes a quem o SENHOR escolheu? Pois em todo o povo não há nenhum

[17]Sitten Samuel kutsui kansan koolle Herran eteen Mispaan

[18]ja sanoi israelilaisille: ”Näin sanoo Herra , Israelin Jumala: ’Minä johdatin Israelin Egyptistä ja vapautin teidät egyptiläisten vallasta sekä kaikkien niiden valtakuntien vallasta, jotka teitä sortivat.’

[19] Nyt te olette kuitenkin pitäneet halpana Jumalaanne, joka on auttanut teidät kaikista onnettomuuksista ja ahdingoista, ja olette sanoneet hänelle: ’Aseta meille kuningas.’ Tulkaa siis Herran eteen heimoittain ja suvuittain.”

[20]Samuel antoi kaikkien Israelin heimojen astua esiin, ja arpa osui Benjaminin heimolle.

[21] Sitten hän antoi Benjaminin heimon astua esiin suvuittain, ja arpa osui Matrin suvulle. Sen jälkeen arpa osui Sauliin, Kiisin poikaan. Mutta kun häntä etsittiin, ei häntä löydetty.

[22] Israelilaiset kysyivät vielä Herralta : ”Onko se mies tullut tänne?” Herra vastasi: ”Hän on piiloutunut kuormastoon.”

[23] He juoksivat hakemaan hänet sieltä, ja kun hän asettui seisomaan kansan keskelle, hän oli päätään pitempi kaikkia muita.

[24]Samuel sanoi kansalle: ”Oletteko nähneet, kenet Herra on valinnut? Hänen vertaistaan ei ole koko kansan joukossa.”

semelhante a ele. Então, todo o povo rompeu em gritos, exclamando: Viva o rei!

25 Declarou Samuel ao povo o direito do reino, escreveu-o num livro e o pôs perante o SENHOR. Então, despediu Samuel todo o povo, cada um para sua casa.

26 Também Saul se foi para sua casa, a Gibeá; e foi com ele uma tropa de homens cujo coração Deus tocara.

27 Mas os filhos de Belial disseram: Como poderá este homem salvar-nos? E o desprezaram e não lhe trouxeram presentes. Porém Saul se fez de surdo.

Silloin kaikki kansa huusi riemuiten: ”Eläköön kuningas!”

25Sitten Samuel puhui kansalle kuninkuutta koskevista säädöksistä, kirjoitti ne kirjaan ja asetti sen Herran eteen. Sen jälkeen Samuel päästi koko kansan menemään, jokaisen kotiinsa.

26Myös Saul meni kotiinsa Gibeaan, ja hänen kanssaan lähtivät ne soturit, joiden sydämiä Jumala oli koskettanut.

27 Mutta kelvottomat miehet sanoivat: ”Miten tämä muka pelastaisi meidät?” He halveksivat Saulia eivätkä tuoneet hänelle lahjoja, mutta Saul ei välittänyt heistä vähääkään.

1 Samuel 11

Saul vence os amonitas

1 Então, subiu Naás, amonita, e sitiou a Jabes-Gileade; e disseram todos os homens de Jabes a Naás: Faze aliança conosco, e te serviremos.

2 Porém Naás, amonita, lhes respondeu: Farei aliança convosco sob a condição de vos serem vazados os olhos direitos, trazendo assim eu vergonha sobre todo o Israel.

3 Então, os anciãos de Jabes lhe disseram: Concede-nos sete dias, para que enviemos mensageiros por todos os limites de Israel e, não havendo ninguém que nos livre, então, nos entregaremos a ti.

1. Samuel 11

Saul voittaa ammonilaiset

1Ammonilainen Naahas lähti piirittämään Gileadin Jaabesta. Silloin kaikki Jaabeksen miehet sanoivat Naahakselle: ”Tee liitto meidän kanssamme, niin me palvelemme sinua.”

2 Ammonilainen Naahas vastasi heille: ”Minä teen liiton teidän kanssanne sillä ehdolla, että saan puhkaista jokaiselta teistä oikean silmän ja siten häväistä koko Israelin.”

3 Jaabeksen vanhimmat sanoivat hänelle: ”Jätä meidät rauhaan seitsemäksi päiväksi, niin lähetämme sanansaattajia kaikkialle Israelin alueelle. Ellei kukaan auta meitä, me antaudumme sinulle.”

[4] Chegando os mensageiros a Gibeá de Saul, relataram este caso ao povo. Então, todo o povo chorou em voz alta.

[5] Eis que Saul voltava do campo, atrás dos bois, e perguntou: Que tem o povo, que chora? Então, lhe referiram as palavras dos homens de Jabes.

[6] E o Espírito de Deus se apossou de Saul, quando ouviu estas palavras, e acendeu-se sobremodo a sua ira.

[7] Tomou uma junta de bois, cortou-os em pedaços e os enviou a todos os territórios de Israel por intermédio de mensageiros que dissessem: Assim se fará aos bois de todo aquele que não seguir a Saul e a Samuel. Então, caiu o temor do SENHOR sobre o povo, e saíram como um só homem.

[8] Contou-os em Bezeque; dos filhos de Israel, havia trezentos mil; dos homens de Judá, trinta mil.

[9] Então, disseram aos mensageiros que tinham vindo: Assim direis aos homens de Jabes-Gileade: Amanhã, quando aquentar o sol, sereis socorridos. Vindo, pois, os mensageiros, e, anunciando-o aos homens de Jabes, estes se alegraram

[10] e disseram aos amonitas: Amanhã, nos entregaremos a vós outros; então, nos fareis segundo o que melhor vos parecer.

[11] Sucedeu que, ao outro dia, Saul dividiu o povo em três companhias, que, pela vigília da manhã, vieram para o meio do

[4] Kun sanansaattajat tulivat Saulin Gibeaan ja puhuivat asiasta kansalle, kaikki puhkesivat äänekkääseen itkuun.

[5] Juuri silloin Saul tuli pellolta härkien jäljessä ja kysyi: ”Mikä kansalla on, kun kaikki itkevät?” Hänelle kerrottiin Jaabeksen miesten asiasta.

[6] Kun Saul kuuli tämän, Jumalan Henki tuli hänen päälleen ja hänessä syttyi viha.

[7]Hän otti härkäparin, paloitteli härät ja lähetti kappaleet kaikkialle Israelin alueelle sanansaattajien mukana ja käski sanoa: ”Näin tehdään jokaisen härille, joka ei lähde seuraamaan Saulia ja Samuelia.” Silloin Herran pelko valtasi kansan, ja kaikki lähtivät liikkeelle yhtenä miehenä.

[8]Kun hän katsasti heidät Besekissä, oli israelilaisia kolmesataatuhatta ja Juudan miehiä kolmekymmentätuhatta.

[9] He sanoivat sinne tulleille sanansaattajille: ”Ilmoittakaa tämä Gileadin Jaabeksen miehille: ’Teille tulee pelastus huomenna, kun aurinko on polttavimmillaan’.” Kun sanansaattajat menivät ja kertoivat tämän Jaabeksen miehille, nämä ilahtuivat.

[10] Jaabeksen miehet sanoivat ammonilaisille: ”Huomenna me tulemme luoksenne, ja te saatte tehdä meille, mitä hyväksi näette.”

[11]Seuraavana päivänä Saul jakoi kansan kolmeen joukkoon. He tunkeutuivat ammonilaisten leiriin aamuvartion aikaan

arraial e feriram a Amom, até que se fez sentir o calor do dia. Os sobreviventes se espalharam, e não ficaram dois deles juntos.

Saul proclamado rei

12 Então, disse o povo a Samuel: Quem são aqueles que diziam: Reinará Saul sobre nós? Trazei-os para aqui, para que os matemos.

13 Porém Saul disse: Hoje, ninguém será morto, porque, no dia de hoje, o SENHOR salvou a Israel.

14 Disse Samuel ao povo: Vinde, vamos a Gilgal e renovemos ali o reino.

15 E todo o povo partiu para Gilgal, onde proclamaram Saul seu rei, perante o SENHOR, a cuja presença trouxeram ofertas pacíficas; e Saul muito se alegrou ali com todos os homens de Israel.

1 Samuel 12

Samuel resigna o seu cargo

1 Então, disse Samuel a todo o Israel: Eis que ouvi a vossa voz em tudo quanto me dissestes e constituí sobre vós um rei.

2 Agora, pois, eis que tendes o rei à vossa frente. Já envelheci e estou cheio de cãs, e meus filhos estão convosco; o meu procedimento esteve diante de vós desde a minha mocidade até ao dia de hoje.

3 Eis-me aqui, testemunhai contra mim perante o SENHOR e perante o seu ungido: de quem tomei o boi? De quem tomei o

ja surmasivat heitä, kunnes päivä oli kuumimmillaan. Jäljelle jääneet ammonilaiset hajaantuivat, niin ettei heistä edes kahta jäänyt yhteen.

Saulin kuninkuus vahvistetaan Gilgalissa

12Silloin kansa sanoi Samuelille: ”Keitä olivat ne, jotka sanoivat: ’Saulistako tulisi meidän kuninkaamme?’ Luovuttakaa ne miehet, niin surmaamme heidät.”

13Mutta Saul sanoi: ”Tänä päivänä ei surmata ketään, sillä Herra on tänään antanut pelastuksen Israelille.”

14Samuel sanoi kansalle: ”Tulkaa, menkäämme Gilgaliin ja uudistakaamme siellä kuninkuus.”

15Niin koko kansa meni Gilgaliin ja teki siellä Herran edessä Saulista kuninkaan. He uhrasivat yhteysuhreja Herran edessä, ja Saul ja kaikki Israelin miehet iloitsivat siellä suuresti.

1. Samuel 12

Samuelin jäähyväispuhe kansalle

1Samuel sanoi koko Israelille: ”Katsokaa, minä olen kuunnellut teitä kaikessa, mitä olette minulle puhuneet, ja olen asettanut teille kuninkaan.

2Tässä on nyt kuningas, joka kulkee teidän edellänne, kun minä olen tullut vanhaksi ja harmaaksi – ovathan minun poikanikin jo teidän joukossanne. Minä olen johtanut teitä nuoruudestani alkaen tähän päivään asti.

3 Tässä minä olen. Vastatkaa minulle Herran ja hänen voideltunsa edessä: Kenen härän tai aasin olen ottanut,

jumento? A quem defraudei? A quem oprimi? E das mãos de quem aceitei suborno para encobrir com ele os meus olhos? E vo-lo restituirei.

kenelle olen tehnyt vääryyttä tai ketä olen sortanut? Keneltä olen ottanut lahjuksia ummistaakseni silmäni hänen hyväkseen? Minä korvaan sen teille.”

4 Então, responderam: Em nada nos defraudaste, nem nos oprimiste, nem tomaste coisa alguma das mãos de ninguém.

4He vastasivat: ”Et ole tehnyt meille vääryyttä, et sortanut etkä ole keneltäkään ottanut mitään.”

5 E ele lhes disse: O SENHOR é testemunha contra vós outros, e o seu ungido é, hoje, testemunha de que nada tendes achado nas minhas mãos. E o povo confirmou: Deus é testemunha.

5 Silloin hän sanoi heille: ” Herra todistaa teitä vastaan, ja hänen voideltunsa todistaa tänä päivänä, että minun kädestäni ette ole löytäneet vääryydellä hankittua.” Kansa vastasi: ”Herra on todistajana.”

6 Então, disse Samuel ao povo: Testemunha é o SENHOR, que escolheu a Moisés e a Arão e tirou vossos pais da terra do Egito.

6Samuel sanoi kansalle: ”Todistajana on Herra , joka asetti tehtävään Mooseksen ja Aaronin ja johdatti teidän isänne Egyptin maasta.

7 Agora, pois, ponde-vos aqui, e pleitearei convosco perante o SENHOR, relativamente a todos os seus atos de justiça que fez a vós outros e a vossos pais.

7Astukaa nyt esiin, niin minä käyn oikeutta teidän kanssanne Herran edessä kaikkien Herran vanhurskaiden tekojen tähden, jotka hän on tehnyt teille ja teidän isillenne.

8 Havendo entrado Jacó no Egito, clamaram vossos pais ao SENHOR, e o SENHOR enviou a Moisés e a Arão, que os tiraram do Egito e os fizeram habitar neste lugar.

8 Kun Jaakobin suku oli mennyt Egyptiin ja teidän isänne huusivat Herraa avukseen, Herra lähetti Mooseksen ja Aaronin. He toivat isänne pois Egyptistä ja asuttivat heidät tähän paikkaan.

9 Porém esqueceram-se do SENHOR, seu Deus; então, os entregou nas mãos de Sísera, comandante do exército de Hazor, e nas mãos dos filisteus, e nas mãos do rei de Moabe, que pelejaram contra eles.

9Mutta kun isänne unohtivat Herran , Jumalansa, hän luovutti heidät Haasorin sotapäällikön Siiseran käsiin, filistealaisten käsiin ja Mooabin kuninkaan käsiin, ja nämä sotivat heitä vastaan.

[10] E clamaram ao SENHOR e disseram: Pecamos, pois deixamos o SENHOR e servimos aos baalins e astarotes; agora, pois, livra-nos das mãos de nossos inimigos, e te serviremos.

[10]Silloin he huusivat Herraa avukseen ja sanoivat: ’Me olemme tehneet syntiä, kun hylkäsimme Herran ja palvelimme baaleja ja astarteja. Mutta vapauta nyt meidät vihollistemme vallasta, niin me palvelemme sinua.’

[11] O SENHOR enviou a Jerubaal, e a Baraque, e a Jefté, e a Samuel; e vos livrou das mãos de vossos inimigos em redor, e habitastes em segurança.

[11]Silloin Herra lähetti Jerubbaalin, Bedanin , Jeftan ja Samuelin ja vapautti teidät ympärillä asuvien vihollistenne vallasta, ja te asuitte jälleen turvassa.

[12] Vendo vós que Naás, rei dos filhos de Amom, vinha contra vós outros, me dissestes: Não! Mas reinará sobre nós um rei; ao passo que o SENHOR, vosso Deus, era o vosso rei.

[12]Mutta kun te näitte Naahaksen, ammonilaisten kuninkaan, hyökkäävän teitä vastaan, te sanoitte minulle: ’Ei, kuningas hallitkoon meitä’, vaikka Herra , teidän Jumalanne, on kuninkaanne.

[13] Agora, pois, eis aí o rei que elegestes e que pedistes; e eis que o SENHOR vos deu um rei.

[13]Tässä on nyt kuningas, jonka te valitsitte ja jota anoitte. Katsokaa, Herra on antanut teille kuninkaan.

[14] Se temerdes ao SENHOR, e o servirdes, e lhe atenderdes à voz, e não lhe fordes rebeldes ao mandado, e seguirdes o SENHOR, vosso Deus, tanto vós como o vosso rei que governa sobre vós, bem será.

[14] Jos te pelkäätte Herraa , palvelette häntä, kuuntelette hänen ääntään ettekä kapinoi hänen käskyjään vastaan, te olette Herran , Jumalanne, seuraajia, sekä te että kuningas, joka teitä hallitsee.

[15] Se, porém, não derdes ouvidos à voz do SENHOR, mas, antes, fordes rebeldes ao seu mandado, a mão do SENHOR será contra vós outros, como o foi contra vossos pais.

[15] Mutta jollette kuuntele Herran ääntä, vaan kapinoitte Herran käskyjä vastaan, Herran käsi on oleva teitä vastaan, niin kuin se oli teidän isiänne vastaan.

[16] Ponde-vos também, agora, aqui e vede esta grande coisa que o SENHOR fará diante dos vossos olhos.

[16] Seisokaa vielä aloillanne ja katsokaa tätä ihmeellistä asiaa, jonka Herra tekee teidän nähtenne.

[17] Não é, agora, o tempo da sega do trigo? Clamarei, pois, ao SENHOR, e dará trovões e chuva; e sabereis e vereis que é grande a vossa maldade, que tendes

[17] Eikö nyt ole vehnänkorjuun aika? Kuitenkin, kun minä huudan Herraa , hän antaa tulla ukkosenjylinän ja sateen, että tietäisitte ja näkisitte, kuinka suuri on

praticado perante o SENHOR, pedindo para vós outros um rei.

[18] Então, invocou Samuel ao SENHOR, e o SENHOR deu trovões e chuva naquele dia; pelo que todo o povo temeu em grande maneira ao SENHOR e a Samuel.

[19] Todo o povo disse a Samuel: Roga pelos teus servos ao SENHOR, teu Deus, para que não venhamos a morrer; porque a todos os nossos pecados acrescentamos o mal de pedir para nós um rei.

[20] Então, disse Samuel ao povo: Não temais; tendes cometido todo este mal; no entanto, não vos desvieis de seguir o SENHOR, mas servi ao SENHOR de todo o vosso coração.

[21] Não vos desvieis; pois seguiríeis coisas vãs, que nada aproveitam e tampouco vos podem livrar, porque vaidade são.

[22] Pois o SENHOR, por causa do seu grande nome, não desamparará o seu povo, porque aprouve ao SENHOR fazer-vos o seu povo.

[23] Quanto a mim, longe de mim que eu peque contra o SENHOR, deixando de orar por vós; antes, vos ensinarei o caminho bom e direito.

[24] Tão-somente, pois, temei ao SENHOR e servi-o fielmente de todo o vosso coração; pois vede quão grandiosas coisas vos fez.

[25] Se, porém, perseverardes em fazer o mal, perecereis, tanto vós como o vosso rei.

teidän pahuutenne Herran silmissä, kun anoitte itsellenne kuningasta.”

[18]Sitten Samuel huusi Herraa , ja Herra antoi sinä päivänä tulla ukkosenjylinän ja sateen. Silloin koko kansa pelkäsi suuresti Herraa ja Samuelia,

[19]ja he sanoivat Samuelille: ”Rukoile palvelijoittesi puolesta Herraa , Jumalaasi, ettemme kuolisi, sillä me olemme tehneet kaikkien syntiemme lisäksi senkin pahan teon, että anoimme itsellemme kuningasta.”

[20]Samuel sanoi kansalle: ”Älkää pelätkö. Te tosin olette tehneet kaiken tämän pahan, mutta älkää kuitenkaan kääntykö pois seuraamasta Herraa vaan palvelkaa Herraa kaikesta sydämestänne.

[21]Älkää siis kääntykö seuraamaan turhia jumalia, joista ei ole hyötyä ja jotka eivät pelasta, sillä ne ovat tyhjänpäiväisiä.

[22]Suuren nimensä tähden Herra ei hylkää kansaansa, sillä Herra on tahtonut tehdä teistä oman kansansa.

[23]Pois se minusta, että tekisin syntiä Herraa vastaan ja lakkaisin rukoilemasta teidän puolestanne ja opettamasta teille hyvää ja oikeaa tietä.

[24]Pelätkää vain Herraa ja palvelkaa häntä uskollisesti koko sydämestänne. Näettehän, kuinka suuria tekoja hän on teille tehnyt.

[25]Mutta jos teette pahaa, te tuhoudutte, sekä te itse että teidän kuninkaanne.”

1 Samuel 13

Guerra entre os israelitas e os filisteus

[1] Um ano reinara Saul em Israel. No segundo ano de seu reinado sobre o povo, [2] escolheu para si três mil homens de Israel; estavam com Saul dois mil em Micmás e na região montanhosa de Betel, e mil estavam com Jônatas em Gibeá de Benjamim; e despediu o resto do povo, cada um para sua casa.
[3] Jônatas derrotou a guarnição dos filisteus que estava em Gibeá, o que os filisteus ouviram; pelo que Saul fez tocar a trombeta por toda a terra, dizendo: Ouçam isso os hebreus.
[4] Todo o Israel ouviu dizer: Saul derrotou a guarnição dos filisteus, e também Israel se fez odioso aos filisteus. Então, o povo foi convocado para junto de Saul, em Gilgal.

[5] Reuniram-se os filisteus para pelejar contra Israel: trinta mil carros, e seis mil cavaleiros, e povo em multidão como a areia que está à beira-mar; e subiram e se acamparam em Micmás, ao oriente de Bete-Áven.

[6] Vendo, pois, os homens de Israel que estavam em apuros (porque o povo estava apertado), esconderam-se pelas cavernas, e pelos buracos, e pelos penhascos, e pelos túmulos, e pelas cisternas.
[7] Também alguns dos hebreus passaram o Jordão para a terra de Gade e Gileade; e o

1. Samuel 13

Saul Israelin kuninkaana
Sota syttyy filistealaisia vastaan

[1]Saul oli ollut vuoden kuninkaana. Toisena hallitusvuotenaan
[2] hän valitsi itselleen Israelista kolmetuhatta miestä. Näistä kaksituhatta oli Saulin kanssa Mikmaassa ja Beetelin vuoristossa ja tuhat Joonatanin kanssa Benjaminin Gibeassa. Muun väen Saul lähetti koteihinsa.
[3] Joonatan löi Gebassa olevan filistealaisten vartioston, ja filistealaiset saivat kuulla siitä. Silloin Saul puhallutti soofar-torveen kaikkialla maassa ja käski sanoa: ”Kuulkoot heprealaiset tämän!”
[4] Koko Israel kuuli sanoman siitä, että Saul oli lyönyt filistealaisten vartioston ja että Israel oli joutunut filistealaisten vihoihin. Niin kansa kutsuttiin koolle Gilgaliin seuraamaan Saulia.
[5] Filistealaiset kokoontuivat sotimaan Israelia vastaan. Heillä oli kolmekymmentätuhatta sotavaunua, kuusituhatta ratsumiestä sekä jalkaväkeä niin paljon kuin hiekkaa meren rannalla. Nämä tulivat ja leiriytyivät Mikmaaseen, vastapäätä Beet-Aavenia.

[6] Kun Israelin miehet näkivät joutuneensa hätään ja kansaa ahdistettiin, he piiloutuivat luoliin, tiheikköihin, kallionrotkoihin, hautaluoliin ja kuoppiin.

[7] Heprealaisia meni myös Jordanin yli Gaadiin ja Gileadin maahan. Mutta Saul

povo que permaneceu com Saul, estando este ainda em Gilgal, se encheu de temor.

Saul oferece sacrifícios e é reprovado por Samuel

8 Esperou Saul sete dias, segundo o prazo determinado por Samuel; não vindo, porém, Samuel a Gilgal, o povo se foi espalhando dali.

9 Então, disse Saul: Trazei-me aqui o holocausto e ofertas pacíficas. E ofereceu o holocausto.

10 Mal acabara ele de oferecer o holocausto, eis que chega Samuel; Saul lhe saiu ao encontro, para o saudar.

11 Samuel perguntou: Que fizeste? Respondeu Saul: Vendo que o povo se ia espalhando daqui, e que tu não vinhas nos dias aprazados, e que os filisteus já se tinham ajuntado em Micmás,

12 eu disse comigo: Agora, descerão os filisteus contra mim a Gilgal, e ainda não obtive a benevolência do SENHOR; e, forçado pelas circunstâncias, ofereci holocaustos.

13 Então, disse Samuel a Saul: Procedeste nesciamente em não guardar o mandamento que o SENHOR, teu Deus, te ordenou; pois teria, agora, o SENHOR confirmado o teu reino sobre Israel para sempre.

14 Já agora não subsistirá o teu reino. O SENHOR buscou para si um homem que lhe agrada e já lhe ordenou que seja príncipe sobre o seu povo, porquanto não guardaste o que o SENHOR te ordenou.

oli vielä Gilgalissa, ja koko sotaväki seurasi häntä peloissaan.

Saulin tottelemattomuus

8Kun Saul oli odottanut Samuelin määräämän ajan, seitsemän päivää, eikä Samuel tullutkaan Gilgaliin, kansa alkoi hajaantua hänen luotaan.

9Silloin Saul sanoi: ”Tuokaa minulle polttouhri ja yhteysuhri.” Niin hän uhrasi polttouhrin.

10 Mutta juuri kun hän oli saanut polttouhrin uhratuksi, Samuel tuli. Saul meni Samuelia vastaan tervehtimään häntä,

11 mutta Samuel kysyi: ”Mitä olet tehnyt?” Saul vastasi: ”Kun näin, että kansa alkoi hajaantua luotani etkä sinä tullut määräaikana, vaikka filistealaiset olivat kokoontuneet Mikmaaseen,

12 minä ajattelin: nyt filistealaiset hyökkäävät minua vastaan alas Gilgaliin, enkä minä ole etsinyt Herran kasvoja. Silloin minä rohkaistuin uhraamaan polttouhrin.”

13Samuel sanoi Saulille: ”Sinä olet tehnyt tyhmästi. Et ole noudattanut Herran , Jumalasi, käskyä, jonka hän antoi sinulle. Muuten Herra olisi vahvistanut sinun kuninkuutesi Israelissa ikuisiksi ajoiksi.

14 Mutta nyt sinun kuninkuutesi ei ole pysyvä. Herra on etsinyt itselleen mielensä mukaisen miehen, ja hänet Herra on määrännyt kansansa

15 Então, se levantou Samuel e subiu de Gilgal a Gibeá de Benjamim. Logo, Saul contou o povo que se achava com ele, cerca de seiscentos homens.

16 Saul, e Jônatas, seu filho, e o povo que se achava com eles ficaram em Geba de Benjamim; porém os filisteus se acamparam em Micmás.

17 Os saqueadores saíram do campo dos filisteus em três tropas; uma delas tomou o caminho de Ofra à terra de Sual;

18 outra tomou o caminho de Bete-Horom; e a terceira, o caminho a cavaleiro do vale de Zeboim, na direção do deserto.

19 Ora, em toda a terra de Israel nem um ferreiro se achava, porque os filisteus tinham dito: Para que os hebreus não façam espada, nem lança.

20 Pelo que todo o Israel tinha de descer aos filisteus para amolar a relha do seu arado, e a sua enxada, e o seu machado, e a sua foice.

21 Os filisteus cobravam dos israelitas dois terços de um siclo para amolar os fios das relhas e das enxadas e um terço de um siclo para amolar machados e aguilhadas.

22 Sucedeu que, no dia da peleja, não se achou nem espada, nem lança na mão de nenhum do povo que estava com Saul e com Jônatas; porém se acharam com Saul e com Jônatas, seu filho.

ruhtinaaksi, koska sinä et noudattanut käskyä, jonka Herra sinulle antoi.”

15Sitten Samuel lähti Gilgalista ja meni Benjaminin Gibeaan.

Valmistautuminen sotaan

Saul tarkasti luonaan olevan väen, ja sitä oli noin kuusisataa miestä.

16Saul, hänen poikansa Joonatan sekä väki, joka oli heidän kanssaan, olivat Benjaminin Gebassa. Filistealaiset taas olivat leiriytyneinä Mikmaassa.

17 Filistealaisten leiristä lähti kolme joukkoa ryöstöretkelle. Yksi joukko kääntyi Ofran tielle Suualin maahan päin,

18 yksi kääntyi Beet-Hooronin tielle ja yksi tielle, joka vie autiomaahan päin, Seboimin laakson yli kohoavalle alueelle.

19Koko Israelin maassa ei ollut yhtään seppää, sillä filistealaiset pelkäsivät, että heprealaiset tekisivät miekkoja tai keihäitä.

20 Siksi israelilaisten oli mentävä alas filistealaisten luo teroituttamaan auransa terää, lapiotaan, kirvestään ja kuokkaansa.

21 Auranterän, lapion, kolmipiikkisen hangon ja kirveen teroittaminen sekä häränpistimen oikaiseminen maksoi kaksi kolmannessekeliä .

22 Niinpä taistelupäivänä ei kellään muulla siitä väestä, joka oli Saulin ja Joonatanin kanssa, ollut kädessään miekkaa eikä keihästä. Ainoastaan Saulilla ja hänen pojallaan Joonatanilla oli.

[23] Saiu a guarnição dos filisteus ao desfiladeiro de Micmás.

1 Samuel 14

A vitória de Jônatas sobre os filisteus

[1] Sucedeu que, um dia, disse Jônatas, filho de Saul, ao seu jovem escudeiro: Vem, passemos à guarnição dos filisteus, que está do outro lado. Porém não o fez saber a seu pai.

[2] Saul se encontrava na extremidade de Gibeá, debaixo da romeira em Migrom; e o povo que estava com ele eram cerca de seiscentos homens.

[3] Aías, filho de Aitube, irmão de Icabô, filho de Finéias, filho de Eli, sacerdote do SENHOR em Siló, trazia a estola sacerdotal. O povo não sabia que Jônatas tinha ido.

[4] Entre os desfiladeiros pelos quais Jônatas procurava passar à guarnição dos filisteus, deste lado havia uma penha íngreme, e do outro, outra; uma se chamava Bozez; a outra, Sené.

[5] Uma delas se erguia ao norte, defronte de Micmás; a outra, ao sul, defronte de Geba.

[6] Disse, pois, Jônatas ao seu escudeiro: Vem, passemos à guarnição destes incircuncisos; porventura, o SENHOR nos ajudará nisto, porque para o SENHOR nenhum impedimento há de livrar com muitos ou com poucos.

[23]Filistealaisten vartiosto lähti Mikmaasin solaan.

1. Samuel 14

Joonatanin sankariteko

[1]Eräänä päivänä Saulin poika Joonatan sanoi nuorukaiselle, joka kantoi hänen aseitaan: ”Tule, mennään filistealaisten vartioston luo, joka on tuolla vastapäätä.” Mutta isälleen hän ei kertonut asiasta mitään.

[2] Saul istui silloin granaattiomenapuun juurella Migronissa Gibean laitamilla, ja hänen kanssaan oli väkeä noin kuusisataa miestä.

[3]Kasukankantajana oli Ahia, Iikabodin veljen Ahitubin poika. Ahitub oli Piinehaan, Eelin pojan, poika – Eelin, joka oli ollut Herran pappina Siilossa. Mutta kansa ei tiennyt, että Joonatan oli lähtenyt.

[4]Kummallakin puolella solatietä, jota pitkin Joonatan koetti lähestyä filistealaisten vartiostoa, oli jyrkkä kallionkieleke; toisen nimi oli Booses ja toisen Sennee.

[5] Toinen kallionkieleke kohosi kuin pylväs pohjoisen puolella Mikmaaseen päin, toinen etelän puolella Gebaan päin.

[6]Joonatan sanoi nuorukaiselle, joka kantoi hänen aseitaan: ”Tule, mennään noiden ympärileikkaamattomien vartioston luo. Ehkä Herra tekee jotakin meidän puolestamme, sillä mikään ei estä Herraa antamasta voittoa yhtä hyvin harvojen kuin monien kautta.”

[7] Então, o seu escudeiro lhe disse: Faze tudo segundo inclinar o teu coração; eis-me aqui contigo, a tua disposição será a minha.

[8] Disse, pois, Jônatas: Eis que passaremos àqueles homens e nos daremos a conhecer a eles.

[9] Se nos disserem assim: Parai até que cheguemos a vós outros; então, ficaremos onde estamos e não subiremos a eles.

[10] Porém se disserem: Subi a nós; então, subiremos, pois o SENHOR no-los entregou nas mãos. Isto nos servirá de sinal.

[11] Dando-se, pois, ambos a conhecer à guarnição dos filisteus, disseram estes: Eis que já os hebreus estão saindo dos buracos em que se tinham escondido.

[12] Os homens da guarnição responderam a Jônatas e ao seu escudeiro e disseram: Subi a nós, e nós vos daremos uma lição. Disse Jônatas ao escudeiro: Sobe atrás de mim, porque o SENHOR os entregou nas mãos de Israel.

[13] Então, trepou Jônatas de gatinhas, e o seu escudeiro, atrás; e os filisteus caíram diante de Jônatas, e o seu escudeiro os matava atrás dele.

[14] Sucedeu esta primeira derrota, em que Jônatas e o seu escudeiro mataram perto de vinte homens, em cerca de meia jeira de terra.

[7]Aseenkantaja vastasi hänelle: ”Tee kaikki, mitä mielessäsi on. Lähde, minä olen kanssasi, mitä teetkin.”

[8] Joonatan sanoi: ”Katso noita miehiä! Me menemme heidän lähelleen ja näyttäydymme heille.

[9] Jos he sanovat meille: ’Olkaa aloillanne, kunnes tulemme luoksenne’, niin me seisomme paikallamme emmekä nouse heidän luokseen.

[10]Mutta jos he sanovat: ’Nouskaa tänne luoksemme’, silloin me nousemme, sillä se on meille merkki siitä, että Herra on antanut heidät meidän käsiimme.”

[11] Sitten he molemmat näyttäytyivät filistealaisten vartiostolle, ja filistealaiset sanoivat: ”Katsokaa, heprealaiset tulevat esiin koloistaan, joihin ovat piiloutuneet.”

[12]Vartioston miehet kutsuivat Joonatania ja hänen aseenkantajaansa ja sanoivat: ”Nouskaa tänne meidän luoksemme, niin me kerromme teille jotakin.” Silloin Joonatan sanoi aseenkantajalleen: ”Nouse perässäni, sillä Herra on antanut heidät Israelin käsiin.”

[13] Joonatan kiipesi käsin ja jaloin ylöspäin aseenkantaja perässään. Filistealaiset kaatuivat Joonatanin edessä, ja aseenkantaja, joka tuli hänen jäljessään, surmasi heidät.

[14]Tässä ensimmäisessä iskussaan Joonatan ja hänen aseenkantajansa surmasivat parisenkymmentä miestä noin puolen auranalan suuruisella maa-alueella.

[15] Houve grande espanto no arraial, no campo e em todo o povo; também a mesma guarnição e os saqueadores tremeram, e até a terra se estremeceu; e tudo passou a ser um terror de Deus.

[15] Silloin syntyi kauhu filistealaisten leirissä ja sen ulkopuolella, koko sotaväessä. Myös vartiosto ja ryöstelemässä olevat osastot joutuivat kauhun valtaan. Maa järisi, ja syntyi Jumalan lähettämä kauhu.

Filistealaiset voitetaan

[16] Olharam as sentinelas de Saul, em Gibeá de Benjamim, e eis que a multidão se dissolvia, correndo uns para cá, outros para lá.

[16]Saulin tähystäjät Benjaminin Gebassa huomasivat väkijoukon hajaantuvan ja menevän sinne tänne.

[17] Então, disse Saul ao povo que estava com ele: Ora, contai e vede quem é que saiu dentre nós. Contaram, e eis que nem Jônatas nem o seu escudeiro estavam ali.

[17] Silloin Saul sanoi väelle, joka oli hänen kanssaan: ”Pitäkää tarkastus ja katsokaa, kuka on poistunut joukostamme.” Kun tarkastus pidettiin, huomattiin, etteivät Joonatan ja hänen aseenkantajansa olleet läsnä.

[18] Saul disse a Aías: Traze aqui a arca de Deus (porque, naquele dia, ela estava com os filhos de Israel).

[18] Saul sanoi Ahialle: ”Tuo tänne Jumalan arkku.” Jumalan liitonarkku oli näet silloin israelilaisten hallussa.

[19] Enquanto Saul falava ao sacerdote, o alvoroço que havia no arraial dos filisteus crescia mais e mais, pelo que disse Saul ao sacerdote: Desiste de trazer a arca.

[19]Mutta kun meteli filistealaisten leirissä kävi yhä kovemmaksi Saulin vielä puhuessa papille, Saul sanoi hänelle: ”Jätä se sikseen.”

[20] Então, Saul e todo o povo que estava com ele se ajuntaram e vieram à peleja; e a espada de um era contra o outro, e houve mui grande tumulto.

[20] Sitten Saul ja kaikki väki, joka oli hänen kanssaan, kokoontuivat ja lähtivät taistelutantereelle. He näkivät, että vihollisten miekat olivat toinen toistaan vastaan ja että vallitsi mitä suurin hämminki.

[21] Também com os filisteus dantes havia hebreus, que subiram com eles ao arraial; e também estes se ajuntaram com os israelitas que estavam com Saul e Jônatas.

[21]Myös ne heprealaiset, jotka vanhastaan olivat eläneet filistealaisten parissa ja jotka olivat tulleet heidän kanssaan leiriin sen ympäristöstä, menivät Saulin ja Joonatanin mukana olevien israelilaisten puolelle.

[22] Ouvindo, pois, todos os homens de Israel que se esconderam pela região montanhosa de Efraim que os filisteus fugiram, eles também os perseguiram de perto na peleja.

[23] Assim, livrou o SENHOR a Israel naquele dia; e a batalha passou além de Bete-Áven.

O voto de Saul

[24] Estavam os homens de Israel angustiados naquele dia, porquanto Saul conjurara o povo, dizendo: Maldito o homem que comer pão antes de anoitecer, para que me vingue de meus inimigos. Pelo que todo o povo se absteve de provar pão.

[25] Todo o povo chegou a um bosque onde havia mel no chão.

[26] Chegando o povo ao bosque, eis que corria mel; porém ninguém chegou a mão à boca, porque o povo temia a conjuração.

[27] Jônatas, porém, não tinha ouvido quando seu pai conjurara o povo, e estendeu a ponta da vara que tinha na mão, e a molhou no favo de mel; e, levando a mão à boca, tornaram a brilhar os seus olhos.

[28] Então, respondeu um do povo: Teu pai conjurou solenemente o povo e disse: Maldito o homem que, hoje, comer pão; estava exausto o povo.

[29] Então, disse Jônatas: Meu pai turbou a terra; ora, vede como brilham os meus olhos por ter eu provado um pouco deste mel.

[22] Kuultuaan filistealaisten pakenemisesta lähtivät myös Efraimin vuoristoon piiloutuneet Israelin miehet mukaan taisteluun ja filistealaisten takaa-ajoon.

[23] Näin Herra pelasti sinä päivänä Israelin, ja taistelu laajeni ohi Beet-Aavenin.

Joonatan rikkoo tietämättään Saulin valan

[24] Israelin miehet olivat sinä päivänä hyvin uupuneita, sillä Saul oli vannottanut kansaa ja sanonut: ”Kirottu olkoon se mies, joka syö mitään ennen iltaa, ennen kuin minä olen kostanut vihollisilleni.” Eivätkä he syöneet mitään.

[25] Sitten he tulivat metsään, ja maassa oli hunajaa.

[26] Kun kansa tuli hunajakennojen luo, se näki, että niistä valui hunajaa, mutta kukaan ei vienyt sitä kädellään suuhunsa, sillä kansa pelkäsi valaa.

[27] Mutta Joonatan ei ollut kuulemassa, kun hänen isänsä vannotti kansaa. Niinpä hän ojensi kädessään olevan sauvan, pisti sen kärjen hunajakennoon ja pani hunajaa kädellään suuhunsa. Silloin hänen silmänsä kirkastuivat.

[28] Eräs mies kansasta sanoi: ”Sinun isäsi vannotti väkeä ja sanoi: ’Kirottu olkoon se mies, joka tänä päivänä syö mitään.’ Sen vuoksi väki on näännyksissä.”

[29] Joonatan vastasi: ”Isäni on saattanut maan onnettomuuteen. Katsokaa, kuinka minun silmäni kirkastuivat, kun vähän maistoin tätä hunajaa.

30 Quanto mais se o povo, hoje, tivesse comido livremente do que encontrou do despojo de seus inimigos; porém desta vez não foi tão grande a derrota dos filisteus.
31 Feriram, porém, aquele dia aos filisteus, desde Micmás até Aijalom. O povo se achava exausto em extremo;

32 e, lançando-se ao despojo, tomaram ovelhas, bois e bezerros, e os mataram no chão, e os comeram com sangue.

33 Disto informaram a Saul, dizendo: Eis que o povo peca contra o SENHOR, comendo com sangue. Disse ele: Procedestes aleivosamente; rolai para aqui, hoje, uma grande pedra.

34 Disse mais Saul: Espalhai-vos entre o povo e dizei-lhe: Cada um me traga o seu boi, a sua ovelha, e matai-os aqui, e comei, e não pequeis contra o SENHOR, comendo com sangue. Então, todo o povo trouxe de noite, cada um o seu boi de que já lançara mão, e os mataram ali.

35 Edificou Saul um altar ao SENHOR; este foi o primeiro altar que lhe edificou.

Jônatas salvo pelo povo

36 Disse mais Saul: Desçamos esta noite no encalço dos filisteus, e despojemo-los, até o raiar do dia, e não deixemos de resto um homem sequer deles. E disseram: Faze tudo o que bem te parecer.

30 Jos myös väki olisi tänä päivänä saanut syödä vihollisilta ottamaansa saalista, niin eikö filistealaisten tappio olisi ollut paljon suurempi?”
31 Israelilaiset löivät sinä päivänä filistealaiset Mikmaan ja Aijalonin välillä. Väki oli kovin näännyksissä
32 ja syöksyi sen vuoksi saaliin kimppuun. Se otti lampaita, nautoja ja vasikoita, teurasti niitä maassa ja söi lihaa, jossa oli vielä veri.
33 Mutta Saulille kerrottiin: ”Katso, väki tekee syntiä Herraa vastaan, kun se syö lihaa, jossa on vielä veri.” Saul sanoi: ”Te olette menetelleet uskottomasti. Vierittäkää nyt tänne minun eteeni suuri kivi.”
34Saul sanoi vielä: ”Hajaantukaa kansan sekaan ja sanokaa heille: ’Tuokaa kukin härkänne ja lampaanne tänne, teurastakaa ne täällä ja sitten syökää. Älkää tehkö syntiä Herraa vastaan syömällä verta.’” Niin jokainen toi itse härkänsä yöllä ja teurasti sen siellä.
35 Sitten Saul rakensi alttarin Herralle . Se oli ensimmäinen alttari, jonka hän Herralle rakensi.

Kansa pelastaa Joonatanin

36Saul sanoi: ”Ajakaamme filistealaisia takaa yöllä ja ryöstäkäämme heitä aamun valkenemiseen asti. Älkäämme jättäkö heistä jäljelle ainoaakaan.” He vastasivat: ”Tee kaikki, mitä hyväksi näet.” Mutta pappi sanoi: ”Ensin meidän tulee lähestyä tässä paikassa Jumalaa.”

[37] Disse, porém, o sacerdote: Cheguemo-nos aqui a Deus. Então, consultou Saul a Deus, dizendo: Descerei no encalço dos filisteus? Entregá-los-ás nas mãos de Israel? Porém aquele dia Deus não lhe respondeu.

[37] Niin Saul kysyi Jumalalta: ”Ajanko minä filistealaisia takaa? Annatko sinä heidät Israelin käsiin?” Mutta Jumala ei vastannut Saulille sinä päivänä.

[38] Então, disse Saul: Chegai-vos para aqui, todos os chefes do povo, e informai-vos, e vede qual o pecado que, hoje, se cometeu.

[38]Silloin Saul sanoi: ”Kaikki kansan päämiehet, tulkaa tänne, että saatte tietää ja nähdä, mikä synti on tähän syynä.

[39] Porque tão certo como vive o SENHOR, que salva a Israel, ainda que com meu filho Jônatas esteja a culpa, seja morto. Porém nenhum de todo o povo lhe respondeu.

[39] Niin totta kuin Herra , Israelin pelastaja, elää: vaikka syy olisi poikani Joonatanin, on hänen kuoltava.” Mutta kukaan kansasta ei vastannut hänelle.

[40] Disse mais a todo o Israel: Vós estareis de um lado, e eu e meu filho Jônatas, do outro. Então, disse o povo a Saul: Faze o que bem te parecer.

[40] Hän sanoi koko Israelille: ”Olkaa te toisella puolella, minä ja poikani Joonatan olemme toisella puolella.” Kansa vastasi Saulille: ”Tee kuten hyväksi näet.”

[41] Falou, pois, Saul ao SENHOR, Deus de Israel: Mostra a verdade. Então, Jônatas e Saul foram indicados por sorte, e o povo saiu livre.

[41]Saul sanoi Herralle , Israelin Jumalalle: ”Anna oikea arpa.” Niin arpa osui Joonataniin ja Sauliin, ja kansa pääsi vapaaksi.

[42] Disse Saul: Lançai a sorte entre mim e Jônatas, meu filho. E foi indicado Jônatas.

[42]Saul sanoi: ”Heittäkää arpaa minun ja poikani Joonatanin välillä.” Niin arpa osui Joonataniin.

[43] Disse, então, Saul a Jônatas: Declara-me o que fizeste. E Jônatas lhe disse: Tão-somente provei um pouco de mel com a ponta da vara que tinha na mão. Eis-me aqui; estou pronto para morrer.

[43] Silloin Saul sanoi Joonatanille: ”Sano minulle, mitä olet tehnyt.” Joonatan sanoi hänelle: ”Minä maistoin vähän hunajaa kädessäni olevan sauvan kärjellä. Minä olen valmis kuolemaan.”

[44] Então, disse Saul: Deus me faça o que bem lhe aprouver; é certo que morrerás, Jônatas.

[44] Saul sanoi: ”Jumala rangaiskoon minua nyt ja vasta, ellet sinä nyt kuole, Joonatan.”

[45] Porém o povo disse a Saul: Morrerá Jônatas, que efetuou tamanha salvação

[45] Mutta kansa sanoi Saulille: ”Pitäisikö Joonatanin kuolla, vaikka hän on

em Israel? Tal não suceda. Tão certo como vive o SENHOR, não lhe há de cair no chão um só cabelo da cabeça! Pois foi com Deus que fez isso, hoje. Assim, o povo salvou a Jônatas, para que não morresse.

46 E Saul deixou de perseguir os filisteus; e estes se foram para a sua terra.

47 Tendo Saul assumido o reinado de Israel, pelejou contra todos os seus inimigos em redor: contra Moabe, os filhos de Amom e Edom; contra os reis de Zobá e os filisteus; e, para onde quer que se voltava, era vitorioso.

48 Houve-se varonilmente, e feriu os amalequitas, e libertou a Israel das mãos dos que o saqueavam.

49 Os filhos de Saul eram Jônatas, Isvi e Malquisua; os nomes de suas duas filhas eram: o da mais velha, Merabe; o da mais nova, Mical.

50 A mulher de Saul chamava-se Ainoã, filha de Aimaás. O nome do general do seu exército, Abner, filho de Ner, tio de Saul.

51 Quis era pai de Saul; e Ner, pai de Abner, era filho de Abiel.

52 Por todos os dias de Saul, houve forte guerra contra os filisteus; pelo que Saul, a todos os homens fortes e valentes que via, os agregava a si.

1 Samuel 15

A desobediência de Saul e a sua rejeição

hankkinut tämän suuren voiton Israelille? Ei missään tapauksessa! Niin totta kuin Herra elää: ei hiuskarvakaan saa pudota maahan hänen päästään, sillä Jumalan avulla hän on sen tänä päivänä tehnyt.” Näin kansa pelasti Joonatanin, eikä hänen tarvinnut kuolla.

46Saul luopui ajamasta filistealaisia takaa, ja filistealaiset menivät omalle alueelleen.

Saulin kuninkuus ja perhe

47Otettuaan haltuunsa Israelin kuninkuuden Saul soti kaikkia ympärillä asuvia vihollisiaan vastaan: mooabilaisia, ammonilaisia, edomilaisia, Sooban kuninkaita ja filistealaisia vastaan. Hän oli voittoisa , minne tahansa hän kääntyikin.

48 Hän teki väkeviä tekoja, voitti amalekilaiset ja vapautti Israelin sen ryöstäjien käsistä.

49Saulin pojat olivat Joonatan, Jisvi ja Malkisua. Hänellä oli myös kaksi tytärtä; vanhemman nimi oli Meerab ja nuoremman Miikal.

50Saulin vaimon nimi oli Ahinoam, Ahimaasin tytär. Saulin sotapäällikön nimi oli Abner. Hän oli Neerin, Saulin sedän, poika.

51 Kiis, Saulin isä, ja Neer, Abnerin isä, olivat Abielin poikia.

52Filistealaisia vastaan käytiin kiivasta sotaa Saulin koko elinajan, ja Saul kokosi kaikki näkemänsä urhoolliset ja sotakuntoiset miehet luokseen.

1. Samuel 15

Saul saa käskyn tuhota amalekilaiset

[1] Disse Samuel a Saul: Enviou-me o SENHOR a ungir-te rei sobre o seu povo, sobre Israel; atenta, pois, agora, às palavras do SENHOR.

[2] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Castigarei Amaleque pelo que fez a Israel: ter-se oposto a Israel no caminho, quando este subia do Egito.

[3] Vai, pois, agora, e fere a Amaleque, e destrói totalmente a tudo o que tiver, e nada lhe poupes; porém matarás homem e mulher, meninos e crianças de peito, bois e ovelhas, camelos e jumentos.

[4] Saul convocou o povo e os contou em Telaim: duzentos mil homens de pé e dez mil homens de Judá.

[5] Chegando, pois, Saul à cidade de Amaleque, pôs emboscadas no vale.

[6] E disse aos queneus: Ide-vos, retirai-vos e saí do meio dos amalequitas, para que eu vos não destrua juntamente com eles, porque usastes de misericórdia para com todos os filhos de Israel, quando subiram do Egito. Assim, os queneus se retiraram do meio dos amalequitas.

[7] Então, feriu Saul os amalequitas, desde Havilá até chegar a Sur, que está defronte do Egito.

[8] Tomou vivo a Agague, rei dos amalequitas; porém a todo o povo destruiu a fio de espada.

[9] E Saul e o povo pouparam Agague, e o melhor das ovelhas e dos bois, e os

[1]Samuel sanoi Saulille: ” Herra lähetti minut voitelemaan sinut kansansa Israelin kuninkaaksi. Kuule siis nyt sana Herralta .

[2]Näin sanoo Herra Sebaot: ’Minä panen Amalekin tilille siitä, mitä se teki Israelille asettuessaan sitä vastaan, kun se tuli Egyptistä.

[3]Mene nyt, lyö amalekilaiset ja vihi tuhon omaksi kaikki, mitä heillä on, äläkä säästä heitä. Surmaa miehet ja naiset, lapset ja imeväiset, naudat ja lampaat, kamelit ja aasit.’”

[4]Silloin Saul kutsui väen kokoon ja tarkasti sen Telaimissa. Väkeä oli kaksisataatuhatta jalkamiestä ja lisäksi kymmenentuhatta Juudan miestä.

[5]Kun Saul tuli lähelle amalekilaisten kaupunkia, hän asettui väijyksiin joenuomaan.

[6]Saul käski sanoa keeniläisille: ”Tulkaa, väistykää syrjään ja lähtekää pois amalekilaisten joukosta, etten minä hävittäisi teitä heidän kanssaan, sillä te olitte ystävällisiä kaikille israelilaisille, kun he tulivat Egyptistä.” Niin keeniläiset lähtivät pois amalekilaisten joukosta.

Saulin tottelemattomuus

[7]Sitten Saul löi amalekilaiset alueella, joka ulottuu Havilasta lähelle Suuria, Egyptistä itään.

[8]Hän otti elävänä vangiksi Agagin, Amalekin kuninkaan, mutta kansan hän vihki miekalla tuhon omaksi.

[9]Saul ja väki kuitenkin säästivät Agagin sekä parhaimmat lampaat, lihavimmat

animais gordos, e os cordeiros, e o melhor que havia e não os quiseram destruir totalmente; porém toda coisa vil e desprezível destruíram.

naudat ja karitsat sekä kaiken, mikä oli hyvää. Niitä he eivät tahtoneet vihkiä tuhon omaksi, mutta kaiken halvan ja arvottoman he vihkivät tuhon omaksi.

Herra hylkää Saulin

10 Então, veio a palavra do SENHOR a Samuel, dizendo:

10Silloin Samuelille tuli tämä Herran sana:

11 Arrependo-me de haver constituído Saul rei, porquanto deixou de me seguir e não executou as minhas palavras. Então, Samuel se contristou e toda a noite clamou ao SENHOR.

11 ”Minä kadun, että tein Saulin kuninkaaksi, sillä hän on kääntynyt pois seuraamasta minua eikä ole toteuttanut minun sanojani.” Samuel vihastui, ja hän huusi Herraa avuksi koko sen yön.

12 Madrugou Samuel para encontrar a Saul pela manhã; e anunciou-se àquele: Já chegou Saul ao Carmelo, e eis que levantou para si um monumento; e, dando volta, passou e desceu a Gilgal.

12Varhain aamulla Samuel lähti tapaamaan Saulia, mutta Samuelille kerrottiin: ”Saul lähti Karmeliin ja pystytti sinne itselleen muistomerkin. Sieltä palattuaan hän meni alas Gilgaliin.”

13 Veio, pois, Samuel a Saul, e este lhe disse: Bendito sejas tu do SENHOR; executei as palavras do SENHOR.

13 Kun Samuel tuli Saulin luo, Saul sanoi hänelle: ” Herra siunatkoon sinua! Minä olen täyttänyt Herran käskyn.”

14 Então, disse Samuel: Que balido, pois, de ovelhas é este nos meus ouvidos e o mugido de bois que ouço?

14 Mutta Samuel sanoi: ”Mitä sitten on tämä lammasten määkiminen ja nautojen ammuminen, jonka kuulen korvillani?”

15 Respondeu Saul: De Amaleque os trouxeram; porque o povo poupou o melhor das ovelhas e dos bois, para os sacrificar ao SENHOR, teu Deus; o resto, porém, destruímos totalmente.

15 Saul vastasi: ”Ne on tuotu amalekilaisilta, koska kansa säästi parhaat lampaat ja naudat uhratakseen ne Herralle , sinun Jumalallesi. Loput me olemme vihkineet tuhon omiksi.”

16 Então, disse Samuel a Saul: Espera, e te declararei o que o SENHOR me disse esta noite. Respondeu-lhe Saul: Fala.

16Silloin Samuel sanoi Saulille: ”Lopeta! Minä kerron sinulle, mitä Herra puhui minulle viime yönä.” Saul sanoi hänelle: ”Puhu.”

17 Prosseguiu Samuel: Porventura, sendo tu pequeno aos teus olhos, não foste por cabeça das tribos de Israel, e não te ungiu o SENHOR rei sobre ele?

17 Samuel sanoi: ”Eikö sinusta tullut Israelin heimojen päämies ja eikö Herra voidellut sinut Israelin

kuninkaaksi, vaikka olitkin vähäinen omissa silmissäsi?

[18] Enviou-te o SENHOR a este caminho e disse: Vai, e destrói totalmente estes pecadores, os amalequitas, e peleja contra eles, até exterminá-los.

[18] Herralähetti sinut matkaan ja sanoi: 'Mene ja vihi tuhon omiksi nuo syntiset amalekilaiset ja sodi heitä vastaan, kunnes olet tehnyt heistä lopun.'

[19] Por que, pois, não atentaste à voz do SENHOR, mas te lançaste ao despojo e fizeste o que era mau aos olhos do SENHOR?

[19] Miksi et siis kuunnellut Herran ääntä vaan syöksyit saaliin kimppuun ja teit sellaista, mikä on pahaa Herran silmissä?"

[20] Então, disse Saul a Samuel: Pelo contrário, dei ouvidos à voz do SENHOR e segui o caminho pelo qual o SENHOR me enviou; e trouxe a Agague, rei de Amaleque, e os amalequitas, os destruí totalmente;

[20] Saul vastasi Samuelille: "Minähän olen kuunnellut Herran ääntä ja tehnyt sen matkan, jolle Herra minut lähetti. Minä olen tuonut Agagin, Amalekin kuninkaan, ja vihkinyt Amalekin tuhon omaksi,

[21] mas o povo tomou do despojo ovelhas e bois, o melhor do designado à destruição para oferecer ao SENHOR, teu Deus, em Gilgal.

[21] mutta väki otti parhaan osan tuhon omaksi vihitystä saaliista, lampaista ja naudoista, uhratakseen ne Gilgalissa Herralle , sinun Jumalallesi."

[22] Porém Samuel disse: Tem, porventura, o SENHOR tanto prazer em holocaustos e sacrifícios quanto em que se obedeça à sua palavra? Eis que o obedecer é melhor do que o sacrificar, e o atender, melhor do que a gordura de carneiros.

[22] Silloin Samuel sanoi: "Ovatko polttouhrit ja teurasuhrit Herralle yhtä mieluisia kuin kuuliaisuus hänen äänelleen? Kuuliaisuus on parempi kuin uhri, tottelevaisuus parempi kuin pässien rasva,

[23] Porque a rebelião é como o pecado de feitiçaria, e a obstinação é como a idolatria e culto a ídolos do lar. Visto que rejeitaste a palavra do SENHOR, ele também te rejeitou a ti, para que não sejas rei.

[23]sillä kapinointi on taikuuden syntiä ja niskoittelu kotijumalien palvelusta. Koska sinä olet hylännyt Herran sanan, myös hän on hylännyt sinun kuninkuutesi."

[24] Então, disse Saul a Samuel: Pequei, pois transgredi o mandamento do SENHOR e as

[24]Saul sanoi Samuelille: "Minä olen tehnyt syntiä. Minä rikoin Herran käskyä ja

tuas palavras; porque temi o povo e dei ouvidos à sua voz.

25 Agora, pois, te rogo, perdoa-me o meu pecado e volta comigo, para que adore o SENHOR.

26 Porém Samuel disse a Saul: Não tornarei contigo; visto que rejeitaste a palavra do SENHOR, já ele te rejeitou a ti, para que não sejas rei sobre Israel.

27 Virando-se Samuel para se ir, Saul o segurou pela orla do manto, e este se rasgou.

28 Então, Samuel lhe disse: O SENHOR rasgou, hoje, de ti o reino de Israel e o deu ao teu próximo, que é melhor do que tu.

29 Também a Glória de Israel não mente, nem se arrepende, porquanto não é homem, para que se arrependa.

30 Então, disse Saul: Pequei; honra-me, porém, agora, diante dos anciãos do meu povo e diante de Israel; e volta comigo, para que adore o SENHOR, teu Deus.

31 Então, Samuel seguiu a Saul, e este adorou o SENHOR.

Samuel mata a Agague

32 Disse Samuel: Traze-me aqui Agague, rei dos amalequitas. Agague veio a ele, confiante; e disse: Certamente, já se foi a amargura da morte.

33 Disse, porém, Samuel: Assim como a tua espada desfilhou mulheres, assim desfilhada ficará tua mãe entre as

sinun sanaasi vastaan, sillä minä pelkäsin kansaa ja kuuntelin sen ääntä.

25 Mutta anna nyt syntini anteeksi ja palaa minun kanssani, niin minä rukoilen Herraa maahan kumartuen?”

26 Samuel sanoi Saulille: ”Minä en palaa sinun kanssasi, koska sinä olet hylännyt Herran sanan. Siksi myös Herra on hylännyt sinut, niin ettet sinä saa olla Israelin kuninkaana.”

27 Kun Samuel kääntyi lähteäkseen pois, Saul tarttui hänen viittansa liepeeseen, niin että se repesi.

28 Samuel sanoi hänelle: ” Herra on tänä päivänä repäissyt Israelin kuninkuuden sinulta ja antanut sen toiselle, joka on sinua parempi.

29 Hän, joka on Israelin kunnia, ei valehtele eikä kadu, sillä ei hän ole ihminen, että hän katuisi.”

30 Saul sanoi: ”Minä olen tehnyt syntiä, mutta suo minulle kuitenkin se kunnia kansani vanhimpien ja Israelin edessä, että palaat kanssani, niin minä rukoilen Herraa , sinun Jumalaasi, maahan kumartuen.”

31 Silloin Samuel palasi Saulin jäljessä, ja Saul rukoili Herraa maahan kumartuen.

Samuel surmaa Agagin

32 Samuel sanoi: ”Tuokaa minun luokseni Agag, Amalekin kuningas.” Agag tuli iloisena hänen luokseen ja sanoi: ”Totisesti, katkera kuolema on väistynyt.”

33 Samuel sanoi: ”Niin kuin sinun miekkasi on tehnyt naisia lapsettomiksi, niin sinunkin äitisi naisten joukossa tulee

mulheres. E Samuel despedaçou a Agague perante o SENHOR, em Gilgal.

lapsettomaksi." Sitten Samuel hakkasi Agagin kappaleiksi Herran edessä Gilgalissa.

[34] Então, Samuel se foi a Ramá; e Saul subiu à sua casa, a Gibeá de Saul.

[34]Sen jälkeen Samuel lähti Raamaan, mutta Saul meni kotiinsa Saulin Gibeaan.

[35] Nunca mais viu Samuel a Saul até ao dia da sua morte; porém tinha pena de Saul. O SENHOR se arrependeu de haver constituído Saul rei sobre Israel.

[35] Eikä Samuel enää mennyt tapaamaan Saulia koko elinaikanaan, sillä hän murehti Saulin vuoksi. Ja Herra katui sitä, että oli tehnyt Saulin Israelin kuninkaaksi.

1 Samuel 16

Samuel enviado a Jessé

[1] Disse o SENHOR a Samuel: Até quando terás pena de Saul, havendo-o eu rejeitado, para que não reine sobre Israel? Enche um chifre de azeite e vem; enviar-te-ei a Jessé, o belemita; porque, dentre os seus filhos, me provi de um rei.

[2] Disse Samuel: Como irei eu? Pois Saul o saberá e me matará. Então, disse o SENHOR: Toma contigo um novilho e dize: Vim para sacrificar ao SENHOR.

[3] Convidarás Jessé para o sacrifício; eu te mostrarei o que hás de fazer, e ungir-me-ás a quem eu te designar.

[4] Fez, pois, Samuel o que dissera o SENHOR e veio a Belém. Saíram-lhe ao encontro os anciãos da cidade, tremendo, e perguntaram: É de paz a tua vinda?

[5] Respondeu ele: É de paz; vim sacrificar ao SENHOR. Santificai-vos e vinde comigo ao sacrifício. Santificou ele a Jessé e os seus filhos e os convidou para o sacrifício.

1. Samuel 16

Samuel voitelee Daavidin kuninkaaksi

[1] Herrasanoi Samuelille: "Kuinka kauan sinä suret Saulia? Minähän olen hylännyt hänet, niin ettei hän saa olla Israelin kuninkaana. Täytä öljysarvesi ja mene. Minä lähetän sinut beetlehemiläisen Iisain luo, sillä hänen poikiensa joukosta minä olen katsonut itselleni kuninkaan."

[2]Mutta Samuel sanoi: "Kuinka minä voisin mennä sinne? Jos Saul saa kuulla siitä, hän tappaa minut." Herra vastasi: "Ota mukaasi vasikka ja sano: 'Minä tulin uhraamaan Herralle .'

[3] Kutsu sitten Iisai uhriaterialle, niin minä ilmoitan sinulle, mitä sinun on tehtävä. Voitele minulle se, jonka minä sinulle osoitan."

[4] Samuel teki niin kuin Herra oli puhunut. Kun hän saapui Beetlehemiin, kaupungin vanhimmat tulivat vavisten häntä vastaan ja kysyivät: "Tietääkö tulosi rauhaa?"

[5] Hän vastasi: "Rauhaa. Minä olen tullut uhraamaan Herralle . Pyhittäytykää ja tulkaa minun kanssani uhriaterialle." Hän

pyhitti Iisain ja tämän pojat ja kutsui heidät uhriaterialle.

[6] Sucedeu que, entrando eles, viu a Eliabe e disse consigo: Certamente, está perante o SENHOR o seu ungido.

[6]Kun he tulivat ja Samuel näki Eliabin, hän ajatteli: ”Varmaan Herran edessä on nyt hänen voideltunsa.”

[7] Porém o SENHOR disse a Samuel: Não atentes para a sua aparência, nem para a sua altura, porque o rejeitei; porque o SENHOR não vê como vê o homem. O homem vê o exterior, porém o SENHOR, o coração.

[7]Mutta Herra sanoi Samuelille: ”Älä katso hänen ulkonäköään äläkä kookasta vartaloaan, sillä minä olen hänet hylännyt. Ihminen ei näe niin kuin Herra näkee: ihminen näkee ulkomuodon, mutta Herra näkee sydämen.”

[8] Então, chamou Jessé a Abinadabe e o fez passar diante de Samuel, o qual disse: Nem a este escolheu o SENHOR.

[8]Sitten Iisai kutsui Abinadabin ja toi hänet Samuelin eteen, mutta Samuel sanoi: ”Tätäkään Herra ei ole valinnut.”

[9] Então, Jessé fez passar a Samá, porém Samuel disse: Tampouco a este escolheu o SENHOR.

[9] Iisai toi nähtäväksi vielä Samman, mutta Samuel sanoi: ”Myöskään tätä Herra ei ole valinnut.”

[10] Assim, fez passar Jessé os seus sete filhos diante de Samuel; porém Samuel disse a Jessé: O SENHOR não escolheu estes.

[10] Iisai toi seitsemän poikaansa Samuelin eteen, mutta Samuel sanoi hänelle: ” Herra ei ole valinnut ketään näistä.”

[11] Perguntou Samuel a Jessé: Acabaram-se os teus filhos? Ele respondeu: Ainda falta o mais moço, que está apascentando as ovelhas. Disse, pois, Samuel a Jessé: Manda chamá-lo, pois não nos assentaremos à mesa sem que ele venha.

[11] Silloin Samuel sanoi Iisaille: ”Tässäkö ovat kaikki nuorukaiset?” Iisai vastasi: ”Vielä on jäljellä nuorin, mutta hän on paimentamassa lampaita.” Samuel sanoi Iisaille: ”Lähetä noutamaan hänet. Me emme käy aterialle, ennen kuin hän tulee tänne.”

[12] Então, mandou chamá-lo e fê-lo entrar. Era ele ruivo, de belos olhos e boa aparência. Disse o SENHOR: Levanta-te e unge-o, pois este é ele.

[12]Iisai lähetti hakemaan hänet. Hän oli verevä, kauniskasvoinen ja hyvännäköinen. Herra sanoi: ”Nouse ja voitele hänet, sillä hän se on.”

[13] Tomou Samuel o chifre do azeite e o ungiu no meio de seus irmãos; e, daquele

[13]Samuel otti öljysarven ja voiteli hänet hänen veljiensä keskellä.

dia em diante, o Espírito do SENHOR se apossou de Davi. Então, Samuel se levantou e foi para Ramá.

Davi tange sua harpa perante Saul

[14] Tendo-se retirado de Saul o Espírito do SENHOR, da parte deste um espírito maligno o atormentava.

[15] Então, os servos de Saul lhe disseram: Eis que, agora, um espírito maligno, enviado de Deus, te atormenta.

[16] Manda, pois, senhor nosso, que teus servos, que estão em tua presença, busquem um homem que saiba tocar harpa; e será que, quando o espírito maligno, da parte do SENHOR, vier sobre ti, então, ele a dedilhará, e te acharás melhor.

[17] Disse Saul aos seus servos: Buscai-me, pois, um homem que saiba tocar bem e trazei-mo.

[18] Então, respondeu um dos moços e disse: Conheço um filho de Jessé, o belemita, que sabe tocar e é forte e valente, homem de guerra, sisudo em palavras e de boa aparência; e o SENHOR é com ele.

[19] Saul enviou mensageiros a Jessé, dizendo: Envia-me Davi, teu filho, o que está com as ovelhas.

[20] Tomou, pois, Jessé um jumento, e o carregou de pão, um odre de vinho e um cabrito, e enviou-os a Saul por intermédio de Davi, seu filho.

Silloin Herran Henki tuli Daavidiin ja vaikutti hänessä siitä päivästä alkaen. Sitten Samuel nousi ja meni Raamaan.

Daavid tulee Saulin luo

[14] HerranHenki poistui Saulista, ja Herran lähettämä paha henki ahdisti häntä.

[15] Saulin palvelijat sanoivat hänelle: ”Huomaathan, että Jumalan lähettämä paha henki ahdistaa sinua.

[16] Antakoon siis herramme käskyn palvelijoilleen, jotka ovat sinun edessäsi, että he etsivät miehen, joka osaa soittaa lyyraa. Kun Jumalan lähettämä paha henki tulee päällesi, mies soittaa lyyraa, ja niin sinulle tulee parempi olo.”

[17]Silloin Saul sanoi palvelijoilleen: ”Etsikää vain minulle mies, joka osaa soittaa hyvin, ja tuokaa hänet minun luokseni.”

[18] Eräs palvelijoista vastasi: ”Minä olen nähnyt beetlehemiläisellä Iisailla pojan, joka osaa soittaa. Hän on urhea mies ja sotilas, ymmärtäväinen puheissaan ja komeannäköinen, ja Herra on hänen kanssaan.”

[19] Saul lähetti sanansaattajat sanomaan Iisaille: ”Lähetä luokseni poikasi Daavid, joka paimentaa lampaita.”

[20] Silloin Iisai otti aasin ja leipää, viinileilin sekä kilin ja lähetti ne poikansa Daavidin mukana Saulille.

[21] Assim, Davi foi a Saul e esteve perante ele; este o amou muito e o fez seu escudeiro.

[22] Saul mandou dizer a Jessé: Deixa estar Davi perante mim, pois me caiu em graça.

[23] E sucedia que, quando o espírito maligno, da parte de Deus, vinha sobre Saul, Davi tomava a harpa e a dedilhava; então, Saul sentia alívio e se achava melhor, e o espírito maligno se retirava dele.

1 Samuel 17

O desafio de Golias

[1] Ajuntaram os filisteus as suas tropas para a guerra, e congregaram-se em Socó, que está em Judá, e acamparam-se entre Socó e Azeca, em Efes-Damim.

[2] Porém Saul e os homens de Israel se ajuntaram, e acamparam no vale de Elá, e ali ordenaram a batalha contra os filisteus.

[3] Estavam estes num monte do lado dalém, e os israelitas, no outro monte do lado daquém; e, entre eles, o vale.

[4] Então, saiu do arraial dos filisteus um homem guerreiro, cujo nome era Golias, de Gate, da altura de seis côvados e um palmo.

[5] Trazia na cabeça um capacete de bronze e vestia uma couraça de escamas cujo peso era de cinco mil siclos de bronze.

[21] Niin Daavid tuli Saulin luo ja jäi hänen palvelukseensa. Saul kiintyi suuresti Daavidiin, ja Daavidista tuli hänen aseenkantajansa.

[22] Saul lähetti Iisaille tämän sanan: ”Anna Daavidin jäädä minua palvelemaan, sillä hän miellyttää minua.”

[23] Aina kun Jumalan lähettämä paha henki tuli Saulin päälle, Daavid otti lyyran ja soitti sitä. Silloin Saulille tuli helpompi ja parempi olo, ja paha henki jätti hänet.

1. Samuel 17

Daavid ja Goljat

[1]Filistealaiset kokosivat taas joukkonsa sotaan. He kokoontuivat Juudalle kuuluvan Sookon lähelle ja leiriytyivät Sookon ja Asekan välille, Efes-Dammimiin.

[2] Myös Saul ja Israelin miehet kokoontuivat. He leiriytyivät Eelanlaaksoon ja asettuivat rintamaan sotiakseen filistealaisia vastaan.

[3] Filistealaisten ja israelilaisten välillä oli laakso. Filistealaiset seisoivat vuorella laakson toisella puolella ja israelilaiset toisella puolella olevalla vuorella.

[4] Filistealaisten joukoista tuli esiin Gatista kotoisin oleva kaksintaistelija nimeltään Goljat. Hän oli kuuden kyynärän ja vaaksan pituinen.

[5]Hänellä oli päässään vaskikypärä ja yllään vaskinen suomushaarniska, joka painoi viisituhatta sekeliä.

6 Trazia caneleiras de bronze nas pernas e um dardo de bronze entre os ombros.

7 A haste da sua lança era como o eixo do tecelão, e a ponta da sua lança, de seiscentos siclos de ferro; e diante dele ia o escudeiro.

8 Parou, clamou às tropas de Israel e disse-lhes: Para que saís, formando-vos em linha de batalha? Não sou eu filisteu, e vós, servos de Saul? Escolhei dentre vós um homem que desça contra mim.

9 Se ele puder pelejar comigo e me ferir, seremos vossos servos; porém, se eu o vencer e o ferir, então, sereis nossos servos e nos servireis.

10 Disse mais o filisteu: Hoje, afronto as tropas de Israel. Dai-me um homem, para que ambos pelejemos.

11 Ouvindo Saul e todo o Israel estas palavras do filisteu, espantaram-se e temeram muito.

Davi enviado a seus irmãos

12 Davi era filho daquele efrateu de Belém de Judá cujo nome era Jessé, que tinha oito filhos; nos dias de Saul, era já velho e adiantado em anos entre os homens.

13 Apresentaram-se os três filhos mais velhos de Jessé a Saul e o seguiram à guerra; chamavam-se: Eliabe, o primogênito, o segundo, Abinadabe, e o terceiro, Samá.

6 Jalkojensa suojana hänellä oli vaskiset säärystimet ja selässään vaskinen heittokeihäs.

7 Hänen peitsensä varsi oli kuin kangastukki, ja sen rautakärki painoi kuusisataa sekeliä. Hänen edellään kulki kilvenkantaja.

8Goljat seisahtui ja huusi Israelin taisteluriveille: ”Miksi te kaikki lähtisitte taistelemaan? Enkö minä ole filistealainen ja te Saulin palvelijoita? Valitkaa mies tulemaan puolestanne alas minun luokseni.

9 Jos hän kykenee taistelemaan minua vastaan ja surmaa minut, meistä tulee teidän orjianne. Jos taas minä voitan ja surmaan hänet, teistä tulee meidän orjiamme ja te palvelette meitä.”

10 Filistealainen sanoi vielä: ”Minä olen tänään häpäissyt Israelin taisterivit. Antakaa minulle mies, niin että voimme taistella!”

11Kun Saul ja koko Israel kuulivat nämä filistealaisen sanat, he kauhistuivat ja joutuivat pelon valtaan.

12Daavid oli Juudan Beetlehemistä kotoisin olevan Iisai-nimisen efratalaisen miehen poika. Iisailla oli kahdeksan poikaa, ja hän oli Saulin aikana jo vanha mies, iäkkäimpiä miesten joukossa.

13Iisain kolme vanhinta poikaa olivat seuranneet Saulia sotaan. Kolmesta sotaan lähteneestä pojasta vanhin oli nimeltään Eliab, toinen Abinadab ja kolmas Samma.

[14] Davi era o mais moço; só os três maiores seguiram Saul.

[15] Davi, porém, ia a Saul e voltava, para apascentar as ovelhas de seu pai, em Belém.

[16] Chegava-se, pois, o filisteu pela manhã e à tarde; e apresentou-se por quarenta dias.

[17] Disse Jessé a Davi, seu filho: Leva, peço-te, para teus irmãos um efa deste trigo tostado e estes dez pães e corre a levá-los ao acampamento, a teus irmãos.

[18] Porém estes dez queijos, leva-os ao comandante de mil; e visitarás teus irmãos, a ver se vão bem; e trarás uma prova de como passam.

[19] Saul, e eles, e todos os homens de Israel estão no vale de Elá, pelejando com os filisteus.

[20] Davi, pois, no dia seguinte, se levantou de madrugada, deixou as ovelhas com um guarda, carregou-se e partiu, como Jessé lhe ordenara; e chegou ao acampamento quando já as tropas saíam para formar-se em ordem de batalha e, a gritos, chamavam à peleja.

[21] Os israelitas e filisteus se puseram em ordem, fileira contra fileira.

[22] Davi, deixando o que trouxera aos cuidados do guarda da bagagem, correu à batalha; e, chegando, perguntou a seus irmãos se estavam bem.

[23] Estando Davi ainda a falar com eles, eis que vinha subindo do exército dos filisteus

[14]Daavid oli nuorin. Kolme vanhinta olivat siis seuranneet Saulia,

[15]mutta Daavid lähti silloin tällöin Saulin luota Beetlehemiin paimentamaan isänsä lampaita.

[16] Filistealainen astui esiin joka aamu ja ilta neljänkymmenen päivän ajan.

[17] Eräänä päivänä Iisai sanoi pojalleen Daavidille: ”Ota veljiäsi varten tämä eefa-mitallinen paahdettuja jyviä ja nämä kymmenen leipää ja vie ne juosten veljillesi leiriin.

[18] Ja vie tuhannenpäämiehelle nämä kymmenen juustoa. Tiedustele veljiesi vointia ja tuo heiltä varmistus siitä, että lähetys on saapunut perille.

[19] He ovat Saulin ja kaikkien Israelin miesten kanssa Eelanlaaksossa sotimassa filistealaisia vastaan.”

[20] Varhain aamulla Daavid nousi, jätti lampaat vartijan haltuun, nosti viemiset selkäänsä ja lähti, niin kuin Iisai oli häntä käskenyt. Kun hän tuli leiriin, sotaväki lähti taisteluasemiin ja nosti sotahuudon.

[21] Israel ja filistealaiset asettuivat rintamaan toisiaan vastaan.

[22] Daavid heitti kantamuksen selästään kuormaston vartijalle ja riensi taistelukentälle. Sinne tultuaan hän tervehti veljiään.

[23]Daavidin puhuessa heidän kanssaan filistealaisten taisteluriveistä tuli Goljat-

o duelista, cujo nome era Golias, o filisteu de Gate; e falou as mesmas coisas que antes falara, e Davi o ouviu.

O gigante Golias insulta os israelitas

24 Todos os israelitas, vendo aquele homem, fugiam de diante dele, e temiam grandemente,

25 e diziam uns aos outros: Vistes aquele homem que subiu? Pois subiu para afrontar a Israel. A quem o matar, o rei o cumulará de grandes riquezas, e lhe dará por mulher a filha, e à casa de seu pai isentará de impostos em Israel.

26 Então, falou Davi aos homens que estavam consigo, dizendo: Que farão àquele homem que ferir a este filisteu e tirar a afronta de sobre Israel? Quem é, pois, esse incircunciso filisteu, para afrontar os exércitos do Deus vivo?

27 E o povo lhe repetiu as mesmas palavras, dizendo: Assim farão ao homem que o ferir.

28 Ouvindo-o Eliabe, seu irmão mais velho, falar àqueles homens, acendeu-se-lhe a ira contra Davi, e disse: Por que desceste aqui? E a quem deixaste aquelas poucas ovelhas no deserto? Bem conheço a tua presunção e a tua maldade; desceste apenas para ver a peleja.

29 Respondeu Davi: Que fiz eu agora? Fiz somente uma pergunta.

niminen filistealainen kaksintaistelija, joka oli kotoisin Gatista. Tämä puhui niin kuin ennenkin, ja Daavid kuuli sen.

24 Nähdessään tuon miehen kaikki Israelin miehet pakenivat kauhuissaan

25 ja puhuivat keskenään: ”Näettekö miehen, joka tuolta tulee? Taas hän tulee häpäisemään Israelia. Sen miehen, joka surmaa hänet, kuningas tekee hyvin rikkaaksi, antaa hänelle tyttärensä ja vapauttaa hänen perhekuntansa veroista Israelissa.”

26 Daavid kysyi miehiltä, jotka seisoivat hänen luonaan: ”Mitä tehdään sen miehen hyväksi, joka surmaa tuon filistealaisen ja poistaa häpeän Israelin päältä? Mikä tuo ympärileikkaamaton filistealainen on häpäisemään elävän Jumalan taistelurivejä?”

27 Väki kertoi hänelle saman, minkä ennenkin: ”Niin ja niin tehdään sen hyväksi, joka surmaa hänet.”

28 Kun Eliab, Daavidin vanhin veli, kuuli hänen puhuvan miesten kanssa hän vihastui Daavidille ja sanoi hänelle: ”Miksi sinä olet tullut tänne, ja kenelle olet jättänyt sen pienen lammaslauman siellä autiomaassa? Minä kyllä tunnen sinun julkeutesi ja sydämesi pahuuden. Sinä olet tullut tänne katsomaan sotaa.”

29 Daavid vastasi: ”Mitä väärää minä olen tehnyt? Eikö edes tuon vertaa saa kysyä?”

[30] Desviou-se dele para outro e falou a mesma coisa; e o povo lhe tornou a responder como dantes.

[30] Hän kääntyi Eliabin luota toisten puoleen ja kysyi samaa asiaa. Väki vastasi hänelle samoin kuin aikaisemminkin.

Davi dispõe-se a pelejar contra o gigante

[31] Ouvidas as palavras que Davi falara, anunciaram-nas a Saul, que mandou chamá-lo.

[31] Kun se, mitä Daavid oli puhunut, kuultiin ja kerrottiin Saulille, niin Saul lähetti hakemaan Daavidin.

[32] Davi disse a Saul: Não desfaleça o coração de ninguém por causa dele; teu servo irá e pelejará contra o filisteu.

[32] Daavid sanoi Saulille: ”Kenenkään ei pidä masentua tuon filistealaisen vuoksi. Palvelijasi käy taistelemaan häntä vastaan.”

[33] Porém Saul disse a Davi: Contra o filisteu não poderás ir para pelejar com ele; pois tu és ainda moço, e ele, guerreiro desde a sua mocidade.

[33] Mutta Saul sanoi Daavidille: ”Et sinä voi mennä taistelemaan tuon filistealaisen kanssa. Sinähän olet vain nuorukainen, mutta hän on mies, joka on sotinut nuoruudestaan saakka.”

[34] Respondeu Davi a Saul: Teu servo apascentava as ovelhas de seu pai; quando veio um leão ou um urso e tomou um cordeiro do rebanho,

[34] Daavid vastasi Saulille: ”Palvelijasi on paimentanut isänsä lampaita. Jos leijona tai karhu tuli ja vei lampaan laumasta,

[35] eu saí após ele, e o feri, e livrei o cordeiro da sua boca; levantando-se ele contra mim, agarrei-o pela barba, e o feri, e o matei.

[35] minä lähdin sen perään, löin sen maahan ja tempasin saaliin sen suusta. Jos se hyökkäsi kimppuuni, minä tartuin sitä parrasta, löin sen maahan ja tapoin sen.

[36] O teu servo matou tanto o leão como o urso; este incircunciso filisteu será como um deles, porquanto afrontou os exércitos do Deus vivo.

[36] Palvelijasi on siis lyönyt kuoliaaksi sekä leijonan että karhun. Tuolle ympärileikkaamattomalle filistealaiselle tulee käymään samoin kuin niille, sillä hän on häpäissyt elävän Jumalan taistelurivejä.”

[37] Disse mais Davi: O SENHOR me livrou das garras do leão e das do urso; ele me livrará das mãos deste filisteu. Então, disse Saul a Davi: Vai-te, e o SENHOR seja contigo.

[37] Daavid sanoi vielä: ” Herra , joka on pelastanut minut leijonan ja karhun kynsistä, pelastaa minut myös tuon filistealaisen käsistä.” Silloin Saul sanoi Daavidille: ”Mene sitten, Herra olkoon sinun kanssasi.”

38 Saul vestiu a Davi da sua armadura, e lhe pôs sobre a cabeça um capacete de bronze, e o vestiu de uma couraça.

38 Saul puki omat varusteensa Daavidin ylle, pani vaskikypärän hänen päähänsä ja haarniskan hänen ylleen.

39 Davi cingiu a espada sobre a armadura e experimentou andar, pois jamais a havia usado; então, disse Davi a Saul: Não posso andar com isto, pois nunca o usei. E Davi tirou aquilo de sobre si.

39 Daavid vyötti Saulin miekan haarniskan päälle ja yritti kävellä, sillä hän ei ollut koskaan kokeillut sellaisia. Daavid sanoi Saulille: ”En minä voi kävellä näissä, koska en ole tottunut tällaisiin.” Niinpä hän riisui ne yltään.

40 Tomou o seu cajado na mão, e escolheu para si cinco pedras lisas do ribeiro, e as pôs no alforje de pastor, que trazia, a saber, no surrão; e, lançando mão da sua funda, foi-se chegando ao filisteu.

40 Sitten hän otti käteen sauvansa, valitsi purosta viisi sileää kiveä ja pani ne paimenlaukkuunsa, otti lingon käteensä ja lähestyi filistealaista.

Davi encontra-se com o gigante e mata-o

41 O filisteu também se vinha chegando a Davi; e o seu escudeiro ia adiante dele.

41 Tämä puolestaan tuli yhä lähemmäksi Daavidia kilvenkantaja edellään.

42 Olhando o filisteu e vendo a Davi, o desprezou, porquanto era moço ruivo e de boa aparência.

42 Kun filistealainen katseli ympärilleen ja näki Daavidin, hän halveksi tätä, koska Daavid oli vielä nuorukainen, verevä ja kaunis näöltään.

43 Disse o filisteu a Davi: Sou eu algum cão, para vires a mim com paus? E, pelos seus deuses, amaldiçoou o filisteu a Davi.

43Filistealainen sanoi Daavidille: ”Olenko minä koira, kun tulet keppi kädessä minua vastaan?” Ja hän kirosi Daavidia jumaliensa kautta.

44 Disse mais o filisteu a Davi: Vem a mim, e darei a tua carne às aves do céu e às bestas-feras do campo.

44 Sitten hän sanoi Daavidille: ”Tule tänne, niin minä annan lihasi taivaan linnuille ja metsän eläimille.”

45 Davi, porém, disse ao filisteu: Tu vens contra mim com espada, e com lança, e com escudo; eu, porém, vou contra ti em nome do SENHOR dos Exércitos, o Deus dos exércitos de Israel, a quem tens afrontado.

45Mutta Daavid vastasi filistealaiselle: ”Sinä tulet minua vastaan miekan, peitsen ja keihään kanssa, mutta minä tulen sinua vastaan Herran Sebaotin, Israelin taistelurivien Jumalan, nimessä, jota sinä olet häpäissyt.

46 Hoje mesmo, o SENHOR te entregará nas minhas mãos; ferir-te-ei, tirar-te-ei a

46Tänä päivänä Herra antaa sinut minun käsiini ja minä surmaan sinut, irrotan

cabeça e os cadáveres do arraial dos filisteus darei, hoje mesmo, às aves dos céus e às bestas-feras da terra; e toda a terra saberá que há Deus em Israel.

sinulta pään ja annan filistealaisten sotajoukon ruumiit tänään taivaan linnuille ja metsän pedoille. Silloin koko maailma tulee tietämään, että Israelilla on Jumala.

47 Saberá toda esta multidão que o SENHOR salva, não com espada, nem com lança; porque do SENHOR é a guerra, e ele vos entregará nas nossas mãos.

47 Koko tämä joukko tulee tietämään, ettei Herra pelasta miekan eikä keihään avulla, sillä sota on Herran ja hän antaa teidät meidän valtaamme."

48 Sucedeu que, dispondo-se o filisteu a encontrar-se com Davi, este se apressou e, deixando as suas fileiras, correu de encontro ao filisteu.

48 Kun filistealainen lähti liikkeelle ja tuli lähemmäksi Daavidia, tämä juoksi nopeasti asemiin häntä vastaan.

49 Davi meteu a mão no alforje, e tomou dali uma pedra, e com a funda lha atirou, e feriu o filisteu na testa; a pedra encravou-se-lhe na testa, e ele caiu com o rosto em terra.

49 Daavid pisti kätensä laukkuun ja otti sieltä kiven, linkosi sen ja osui filistealaista otsaan. Kivi upposi otsaan, ja filistealainen kaatui maahan kasvoilleen.

50 Assim, prevaleceu Davi contra o filisteu, com uma funda e com uma pedra, e o feriu, e o matou; porém não havia espada na mão de Davi.

50 Näin Daavid voitti filistealaisen vain linko ja kivi apunaan. Daavid löi filistealaisen maahan, vaikka hänellä ei ollut miekkaa kädessään.

51 Pelo que correu Davi, e, lançando-se sobre o filisteu, tomou-lhe a espada, e desembainhou-a, e o matou, cortando-lhe com ela a cabeça. Vendo os filisteus que era morto o seu herói, fugiram.

51 Daavid juoksi ja seisahtui filistealaisen viereen, otti hänen miekkansa, veti sen tupesta, tappoi hänet sillä ja löi häneltä pään poikki. Kun filistealaiset näkivät, että heidän sankarinsa oli kuollut, he pakenivat.

52 Então, os homens de Israel e Judá se levantaram, e jubilaram, e perseguiram os filisteus, até Gate e até às portas de Ecrom. E caíram filisteus feridos pelo caminho, de Saaraim até Gate e até Ecrom.

52 Silloin Israelin ja Juudan miehet nousivat, nostivat sotahuudon ja ajoivat filistealaisia takaa laakson suulle ja Ekronin porteille saakka, ja filistealaisia kaatui surmattuina Saaraimin tiellä Gatiin ja Ekroniin asti.

[53] Então, voltaram os filhos de Israel de perseguirem os filisteus e lhes despojaram os acampamentos.
[54] Tomou Davi a cabeça do filisteu e a trouxe a Jerusalém; porém as armas dele pô-las Davi na sua tenda.

[55] Quando Saul viu sair Davi a encontrar-se com o filisteu, disse a Abner, o comandante do exército: De quem é filho este jovem, Abner? Respondeu Abner: Tão certo como tu vives, ó rei, não o sei.

[56] Disse o rei: Pergunta, pois, de quem é filho este jovem.
[57] Voltando Davi de haver ferido o filisteu, Abner o tomou e o levou à presença de Saul, trazendo ele na mão a cabeça do filisteu.
[58] Então, Saul lhe perguntou: De quem és filho, jovem? Respondeu Davi: Filho de teu servo Jessé, belemita.

1 Samuel 18

A amizade de Jônatas para com Davi

[1] Sucedeu que, acabando Davi de falar com Saul, a alma de Jônatas se ligou com a de Davi; e Jônatas o amou como à sua própria alma.
[2] Saul, naquele dia, o tomou e não lhe permitiu que tornasse para casa de seu pai.
[3] Jônatas e Davi fizeram aliança; porque Jônatas o amava como à sua própria alma.
[4] Despojou-se Jônatas da capa que vestia e a deu a Davi, como também a armadura, inclusive a espada, o arco e o cinto.

[53] Sen jälkeen israelilaiset palasivat ajamasta filistealaisia takaa ja ryöstivät heidän leirinsä.
[54] Daavid otti filistealaisen pään ja vei sen Jerusalemiin, mutta hänen varusteensa Daavid pani telttaansa.
[55]Kun Saul näki Daavidin menevän filistealaista vastaan, hän kysyi sotapäälliköltään Abnerilta: ”Kenen poika tuo nuorukainen on, Abner?” Abner vastasi: ”Niin totta kuin sinä, kuningas, elät, minä en tiedä.”
[56] Niin kuningas sanoi: ”Ota sinä selvää, kenen poika tuo nuori mies on.”
[57]Kun Daavid palasi takaisin surmattuaan filistealaisen, Abner otti hänet mukaansa ja vei Saulin eteen. Daavidilla oli kädessään filistealaisen Goljatin pää.
[58] Saul kysyi Daavidilta: ”Kenen poika sinä olet, nuorukainen?” Hän vastasi: ”Olen palvelijasi beetlehemiläisen Iisain poika.”

1. Samuel 18

Joonatanin ja Daavidin ystävyyden alku

[1]Daavidin ja Saulin keskustelun jälkeen Joonatan kiintyi Daavidiin koko sielustaan ja rakasti häntä kuin omaa sieluaan.
[2]Tuona päivänä Saul otti Daavidin luokseen eikä sallinut hänen enää palata isänsä kotiin.
[3]Joonatan teki liiton Daavidin kanssa, sillä hän rakasti tätä kuin omaa sieluaan.
[4]Hän riisui viitan yltään ja antoi sen Daavidille, samoin haarniskansa, vieläpä miekkansa, jousensa ja vyönsä.

[5] Saía Davi aonde quer que Saul o enviava e se conduzia com prudência; de modo que Saul o pôs sobre tropas do seu exército, e era ele benquisto de todo o povo e até dos próprios servos de Saul.

[6] Sucedeu, porém, que, vindo Saul e seu exército, e voltando também Davi de ferir os filisteus, as mulheres de todas as cidades de Israel saíram ao encontro do rei Saul, cantando e dançando, com tambores, com júbilo e com instrumentos de música.

O cântico das mulheres indigna a Saul

[7] As mulheres se alegravam e, cantando alternadamente, diziam: Saul feriu os seus milhares, porém Davi, os seus dez milhares.

[8] Então, Saul se indignou muito, pois estas palavras lhe desagradaram em extremo; e disse: Dez milhares deram elas a Davi, e a mim somente milhares; na verdade, que lhe falta, senão o reino?

[9] Daquele dia em diante, Saul não via a Davi com bons olhos.

[10] No dia seguinte, um espírito maligno, da parte de Deus, se apossou de Saul, que teve uma crise de raiva em casa; e Davi, como nos outros dias, dedilhava a harpa; Saul, porém, trazia na mão uma lança,

[11] que arrojou, dizendo: Encravarei a Davi na parede. Porém Davi se desviou dele por duas vezes.

[12] Saul temia a Davi, porque o SENHOR era com este e se tinha retirado de Saul.

Saulin kateus ja viha

[5]Daavid meni kaikkialle, minne Saul hänet lähetti, ja hän menestyi. Niinpä Saul asetti hänet sotaväen päälliköksi, ja se miellytti koko kansaa ja myös Saulin palvelijoita.

[6]Kun Daavid sotureineen oli palaamassa voitettuaan filistealaiset, menivät naiset kaikista Israelin kaupungeista kuningas Saulia vastaan laulaen ja karkeloiden. He löivät riemuiten rumpuja ja soittivat kolmikielisiä soittimia.

[7]Riemuitsevat naiset lauloivat vuoroin toisilleen: ”Saul voitti tuhansia, Daavid kymmeniätuhansia.”

[8]Silloin Saul vihastui kovin. Hän pani asian pahakseen ja sanoi: ”Daavidille he antavat kymmeniätuhansia mutta minulle vain tuhansia. Enää häneltä puuttuu vain kuninkuus.”

[9] Siitä päivästä alkaen Saul katsoi Daavidia karsain silmin.

[10]Seuraavana päivänä Jumalan lähettämä paha henki tuli Sauliin, ja hän raivosi kotonaan. Daavid soitti lyyraa, kuten hän teki joka päivä, mutta Saulin kädessä oli keihäs.

[11]Saul heitti keihään ajatellen: ”Minä keihästän Daavidin seinään.” Mutta Daavid väisti häntä kaksi kertaa.

[12] Saul pelkäsi Daavidia, koska Herra oli Daavidin kanssa mutta oli poistunut hänestä.

[13] Pelo que Saul o afastou de si e o pôs por chefe de mil; ele fazia saídas e entradas militares diante do povo.

[14] Davi lograva bom êxito em todos os seus empreendimentos, pois o SENHOR era com ele.

[15] Então, vendo Saul que Davi lograva bom êxito, tinha medo dele.

[16] Porém todo o Israel e Judá amavam Davi, porquanto fazia saídas e entradas militares diante deles.

Saul intenta matar a Davi pela astúcia

[17] Disse Saul a Davi: Eis aqui Merabe, minha filha mais velha, que te darei por mulher; sê-me somente filho valente e guerreia as guerras do SENHOR; porque Saul dizia consigo: Não seja contra ele a minha mão, e sim a dos filisteus.

[18] Respondeu Davi a Saul: Quem sou eu, e qual é a minha vida e a família de meu pai em Israel, para vir a ser eu genro do rei?

[19] Sucedeu, porém, que, ao tempo em que Merabe, filha de Saul, devia ser dada a Davi, foi dada por mulher a Adriel, meolatita.

Mical ama a Davi e casa com ele

[20] Mas Mical, a outra filha de Saul, amava a Davi. Contaram-no a Saul, e isso lhe agradou.

[21] Disse Saul: Eu lha darei, para que ela lhe sirva de laço e para que a mão dos filisteus venha a ser contra ele. Pelo que Saul disse

[13] Siksi Saul toimitti Daavidin pois luotaan ja teki hänestä tuhannenpäällikön. Hän johti tätä joukkoa

[14] ja toimi viisaasti menestyen kaikilla teillään, sillä Herra oli hänen kanssaan.

[15] Kun Saul näki Daavidin menestyvän ja toimivan hyvin viisaasti, hän tunsi alemmuutta hänen edessään.

[16] Mutta koko Israelin ja Juudan kansa rakasti Daavidia, koska hän sekä lähti että tuli heidän edellään.

Saul naittaa tyttärensä Daavidille

[17] Saul sanoi Daavidille: ”Minä annan sinulle vaimoksi vanhemman tyttäreni Meeravin. Ole vain urhoollinen, poikani, ja käy Herran sotia.” Saul näet ajatteli: ”Älköön minun käteni sattuko häneen, vaan surmatkoon hänet filistealaisen käsi.”

[18] Daavid vastasi Saulille: ”Mikä minä olen tai mitä minun isäni suvun elämä merkitsee Israelissa, että minusta tulisi kuninkaan vävy?”

[19] Kun sitten tuli aika, jolloin Saulin tytär Meerav piti antaa Daavidille, hänet annettiinkin vaimoksi meholalaiselle Adrielille.

[20] Mutta Saulin tytär Miikal rakasti Daavidia, ja kun se kerrottiin Saulille, se oli hänelle mieleen.

[21] Saul näet ajatteli: ”Minä annan hänet Daavidille, että hänestä tulisi tälle ansa ja filistealaiset tappaisivat Daavidin.” Daavidille Saul sanoi: ”Nyt sinulla on

a Davi: Com esta segunda serás, hoje, meu genro.

toinen mahdollisuus tulla minun vävykseni.”

22 Ordenou Saul aos seus servos: Falai confidencialmente a Davi, dizendo: Eis que o rei tem afeição por ti, e todos os seus servos te amam; consente, pois, em ser genro do rei.

22 Saul käski palvelijoitaan: ”Kertokaa tämä Daavidille salaisuutena: ’Kuule, kuningas on mieltynyt sinuun, ja kaikki hänen palvelijansa rakastavat sinua. Tule nyt kuninkaan vävyksi.’”

23 Os servos de Saul falaram estas palavras a Davi, o qual respondeu: Parece-vos coisa de somenos ser genro do rei, sendo eu homem pobre e de humilde condição?

23 Saulin palvelijat kuiskivat näin Daavidin korvaan, mutta Daavid sanoi: ”Onko teidän mielestänne pikkuasia tulla kuninkaan vävyksi? Minähän olen köyhä ja mitätön mies.”

24 Os servos de Saul lhe referiram isto, dizendo: Tais foram as palavras que falou Davi.

24 Palvelijat kertoivat asiasta Saulille ja sanoivat: ”Näin on Daavid puhunut.”

25 Então, disse Saul: Assim direis a Davi: O rei não deseja dote algum, mas cem prepúcios de filisteus, para tomar vingança dos inimigos do rei. Porquanto Saul tentava fazer cair a Davi pelas mãos dos filisteus.

25 Saul sanoi: ”Sanokaa Daavidille: ’Kuningas ei halua muuta morsiamenhintaa kuin sata filistealaisten esinahkaa, jotta kuninkaan vihollisille kostettaisiin.’” Saul näet ajatteli kaataa Daavidin filistealaisten käden kautta.

26 Tendo os servos de Saul referido estas palavras a Davi, agradou-se este de que viesse a ser genro do rei. Antes de vencido o prazo,

26Hänen palvelijansa kertoivat tämän Daavidille, ja Daavidia miellytti tulla kuninkaan vävyksi. Jo ennen määräajan kulumista umpeen

27 dispôs-se Davi e partiu com os seus homens, e feriram dentre os filisteus duzentos homens; trouxe os seus prepúcios e os entregou todos ao rei, para que lhe fosse genro. Então, Saul lhe deu por mulher a sua filha Mical.

27 Daavid nousi, lähti miehineen ja kaatoi filistealaisia kaksisataa miestä. Daavid toi näiden esinahat täysimääräisenä kuninkaalle päästäkseen hänen vävykseen, ja Saul antoi hänelle tyttärensä Miikalin vaimoksi.

28 Viu Saul e reconheceu que o SENHOR era com Davi; e Mical, filha de Saul, o amava.

28Kun Saul näki ja ymmärsi, että Herra oli Daavidin kanssa ja että Saulin tytär Miikal rakasti Daavidia,

[29] Então, Saul temeu ainda mais a Davi e continuamente foi seu inimigo.

[30] Cada vez que os príncipes dos filisteus saíam à batalha, Davi lograva mais êxito do que todos os servos de Saul; portanto, o seu nome se tornou muito estimado.

1 Samuel 19

Jônatas intercede por Davi

[1] Falou Saul a Jônatas, seu filho, e a todos os servos sobre matar Davi. Jônatas, filho de Saul, mui afeiçoado a Davi,

[2] o fez saber a este, dizendo: Meu pai, Saul, procura matar-te; acautela-te, pois, pela manhã, fica num lugar oculto e esconde-te.

[3] Eu sairei e estarei ao lado de meu pai no campo onde estás; falarei a teu respeito a meu pai, e verei o que houver, e te farei saber.

[4] Então, Jônatas falou bem de Davi a Saul, seu pai, e lhe disse: Não peque o rei contra seu servo Davi, porque ele não pecou contra ti, e os seus feitos para contigo têm sido mui importantes.

[5] Arriscando ele a vida, feriu os filisteus e efetuou o SENHOR grande livramento a todo o Israel; tu mesmo o viste e te alegraste; por que, pois, pecarias contra sangue inocente, matando Davi sem causa?

[29] Saul pelkäsi Daavidia vielä enemmän, ja hänestä tuli Daavidin ainainen vihollinen.

[30] Filistealaisten ruhtinaat lähtivät sotaan, mutta aina kun he lähtivät, Daavid toimi viisaammin ja menestyi paremmin kuin kaikki muut Saulin palvelijat, ja hänen nimensä tuli hyvin kuuluisaksi.

1. Samuel 19

Joonatan puhuu Daavidin puolesta

[1] Saul puhui pojalleen Joonatanille ja kaikille palvelijoilleen, että Daavid olisi surmattava. Saulin poika Joonatan oli kuitenkin hyvin kiintynyt Daavidiin

[2] ja kertoi hänelle: ”Isäni Saul aikoo surmata sinut. Ole siis varuillasi huomenaamuna, kätkeydy ja pysy piilossa.

[3] Minä tulen kedolle, jossa sinä olet, seison isäni vieressä ja puhun sinusta hänelle. Jos huomaan jotakin, kerron sen sinulle.”

[4] Joonatan puhui Daavidista hyvää isälleen Saulille ja sanoi hänelle: ”Älköön kuningas tehkö syntiä palvelijaansa Daavidia kohtaan, koska hän ei ole rikkonut sinua vastaan, vaan hänen tekonsa ovat olleet sinulle suureksi hyödyksi.

[5] Hän pani jopa henkensä vaaralle alttiiksi ja surmasi sen filistealaisen, ja Herra antoi suuren voiton koko Israelille. Sinä olet itse nähnyt sen ja iloinnut. Miksi siis tekisit syntiä vuodattamalla viatonta verta ja surmaamalla Daavidin syyttömästi?”

[6] Saul atendeu à voz de Jônatas e jurou: Tão certo como vive o SENHOR, ele não morrerá.

[7] Jônatas chamou a Davi, contou-lhe todas estas palavras e o levou a Saul; e esteve Davi perante este como dantes.

Saul procura, de novo, matar a Davi

[8] Tornou a haver guerra, e, quando Davi pelejou contra os filisteus e os feriu com grande derrota, e fugiram diante dele,

[9] o espírito maligno, da parte do SENHOR, tornou sobre Saul; estava este assentado em sua casa e tinha na mão a sua lança, enquanto Davi dedilhava o seu instrumento músico.

[10] Procurou Saul encravar a Davi na parede, porém ele se desviou do seu golpe, indo a lança ferir a parede; então, fugiu Davi e escapou.

[11] Porém Saul, naquela mesma noite, mandou mensageiros à casa de Davi, que o vigiassem, para ele o matar pela manhã; disto soube Davi por Mical, sua mulher, que lhe disse: Se não salvares a tua vida esta noite, amanhã serás morto.

Mical engana a seu pai e salva a Davi

[12] Então, Mical desceu Davi por uma janela; e ele se foi, fugiu e escapou.

[13] Mical tomou um ídolo do lar, e o deitou na cama, e pôs-lhe à cabeça um tecido de pêlos de cabra, e o cobriu com um manto.

[14] Tendo Saul enviado mensageiros que trouxessem Davi, ela disse: Está doente.

[6]Saul kuunteli Joonatania ja vannoi: ”Niin totta kuin Herra elää, häntä ei surmata.”

[7] Sitten Joonatan kutsui Daavidin ja kertoi hänelle kaiken tämän. Joonatan vei Daavidin Saulin luo, ja Daavid palveli Saulia niin kuin ennenkin.

Miikal auttaa Daavidin pakoon

[8]Kun sota alkoi uudestaan, Daavid lähti taistelemaan filistealaisia vastaan ja tuotti heille suuren tappion, niin että he pakenivat häntä.

[9] Mutta Herran lähettämä paha henki tuli taas Sauliin. Kun Saul istui kotonaan keihäs kädessä, ja Daavid soitti lyyraa,

[10]Saul yritti jälleen keihästää Daavidin seinään, mutta Daavid väistyi Saulin edestä, ja keihäs iskeytyi seinään. Niin Daavid pääsi pakoon ja pelastui sinä yönä.

[11]Saul lähetti miehiä Daavidin taloon pitämään häntä silmällä ja surmaamaan hänet aamulla. Mutta Daavidin vaimo Miikal kertoi siitä miehelleen ja sanoi: ”Jollet tänä yönä pakene henkesi edestä, niin huomenna sinut surmataan.”

[12]Miikal laski Daavidin alas ikkunasta, ja tämä pakeni ja pelastui.

[13] Sitten Miikal otti kotijumalan ja asetti sen vuoteeseen, pani vuohenkarvoista tehdyn tyynyn pääpuoleen ja peitti ne vaatteella.

[14]Saul lähetti miehiä hakemaan Daavidia, mutta Miikal sanoi: ”Hän on sairas.”

[15] Então, Saul mandou mensageiros que vissem Davi, ordenando-lhes: Trazei-mo mesmo na cama, para que o mate.

[16] Vindo, pois, os mensageiros, eis que estava na cama o ídolo do lar, e o tecido de pêlos de cabra, ao redor de sua cabeça.

[17] Então, disse Saul a Mical: Por que assim me enganaste e deixaste ir e escapar o meu inimigo? Respondeu-lhe Mical: Porque ele me disse: Deixa-me ir; se não, eu te mato.

Saul e seus mensageiros profetizam

[18] Assim, Davi fugiu, e escapou, e veio a Samuel, a Ramá, e lhe contou tudo quanto Saul lhe fizera; e se retiraram, ele e Samuel, e ficaram na casa dos profetas.

[19] Foi dito a Saul: Eis que Davi está na casa dos profetas, em Ramá.

[20] Então, enviou Saul mensageiros para trazerem Davi, os quais viram um grupo de profetas profetizando, onde estava Samuel, que lhes presidia; e o Espírito de Deus veio sobre os mensageiros de Saul, e também eles profetizaram.

[21] Avisado disto, Saul enviou outros mensageiros, e também estes profetizaram; então, enviou Saul ainda uns terceiros, os quais também profetizaram.

[22] Então, foi também ele mesmo a Ramá e, chegando ao poço grande que estava em Seco, perguntou: Onde estão Samuel e Davi? Responderam-lhe: Eis que estão na casa dos profetas, em Ramá.

[15] Mutta Saul lähetti miehet uudelleen katsomaan Daavidia ja sanoi: ”Tuokaa hänet vuoteessa luokseni, niin että voin surmata hänet.”

[16] Kun miehet saapuivat, he näkivät, että vuoteessa olikin kotijumala ja vuohenkarvoista tehty tyyny pääpuolessa.

[17] Silloin Saul sanoi Miikalille: ”Miksi petit minua näin ja päästit vihollliseni pakenemaan?” Miikal vastasi Saulille: ”Hän sanoi minulle: ’Päästä minut lähtemään! Miksi surmaisin sinut?’”

Samuel, Daavid ja Saul Naajotissa

[18] Daavidin päästyä pakoon hän meni Samuelin luo Raamaan ja kertoi hänelle kaiken, mitä Saul oli tehnyt hänelle. Sitten hän ja Samuel menivät Naajotiin ja oleskelivat siellä.

[19] Kun Saulille kerrottiin, että Daavid on Raaman Naajotissa,

[20] hän lähetti miehiä hakemaan Daavidia. Mutta kun miehet näkivät joukon hurmostilassa olevia profeettoja ja Samuelin seisovan heitä johtamassa, Jumalan Henki tuli heidänkin päälleen, ja hekin joutuivat hurmoksiin.

[21] Kun tästä kerrottiin Saulille, hän lähetti toiset lähettiläät, mutta hekin joutuivat hurmoksiin. Saul lähetti vielä kolmannet lähettiläät, mutta nämäkin joutuivat hurmoksiin.

[22] Lopulta hän lähti itsekin Raamaan. Hän tuli Seekussa olevan suuren vesisäiliön luo ja kysyi: ”Missä ovat Samuel ja Daavid?” Hänelle vastattiin: ”He ovat Raaman Naajotissa.”

23 Então, foi para a casa dos profetas, em Ramá; e o mesmo Espírito de Deus veio sobre ele, que, caminhando, profetizava até chegar à casa dos profetas, em Ramá.
24 Também ele despiu a sua túnica, e profetizou diante de Samuel, e, sem ela, esteve deitado em terra todo aquele dia e toda aquela noite; pelo que se diz: Está também Saul entre os profetas?

23 Hän lähti Raaman Naajotiin, ja Jumalan Henki tuli myös hänen päälleen, ja hän kulki hurmoksissa, kunnes tuli perille Raaman Naajotiin.
24 Siellä hänkin riisui vaatteensa ja joutui hurmoksiin Samuelin edessä. Hän kaatui maahan ja makasi alastomana koko sen päivän ja yön. Siksi on tapana sanoa: ”Onko Saulkin profeettojen joukossa?”

1 Samuel 20

A amizade entre Davi e Jônatas

1 Então, fugiu Davi da casa dos profetas, em Ramá, e veio, e disse a Jônatas: Que fiz eu? Qual é a minha culpa? E qual é o meu pecado diante de teu pai, que procura tirar-me a vida?

2 Ele lhe respondeu: Tal não suceda; não serás morto. Meu pai não faz coisa nenhuma, nem grande nem pequena, sem primeiro me dizer; por que, pois, meu pai me ocultaria isso? Não há nada disso.

3 Então, Davi respondeu enfaticamente: Mui bem sabe teu pai que da tua parte achei mercê; pelo que disse consigo: Não saiba isto Jônatas, para que não se entristeça. Tão certo como vive o SENHOR, e tu vives, Jônatas, apenas há um passo entre mim e a morte.
4 Disse Jônatas a Davi: O que tu desejares eu te farei.
5 Disse Davi a Jônatas: Amanhã é a Festa da Lua Nova, em que sem falta deveria assentar-me com o rei para comer; mas

1. Samuel 20

Joonatanin ja Daavidin liitto

1Daavid pakeni Raaman Naajotista. Hän meni Joonatanin luo ja sanoi: ”Mitä minä olen tehnyt? Mitä vääryyttä, mitä syntiä minä olen tehnyt isääsi vastaan, kun hän tavoittelee henkeäni?”
2Joonatan vastasi hänelle: ”Ei sellaista saa tapahtua! Et sinä kuole. Isäni ei varmasti tee mitään, ei suurta eikä pientä, paljastamatta sitä minulle. Miksi sitten isäni salaisi minulta tämän asian? Ei niin voi tapahtua.”
3 Mutta Daavid vakuutti vielä ja sanoi: ”Isäsi tietää hyvin, että sinä pidät minusta, ja siksi hän ajattelee: ’Joonatan ei saa tietää tätä, ettei hän tulisi murheelliseksi.’ Mutta niin totta kuin Herra elää ja sinä itse elät: on vain askel minun ja kuoleman välillä.”
4 Niin Joonatan sanoi Daavidille: ”Minä teen hyväksesi kaiken, mitä vain toivot.”
5Daavid sanoi Joonatanille: ”Huomenna on uusikuu, ja minun pitäisi istua aterioimassa kuninkaan kanssa. Salli

deixa-me ir, e esconder-me-ei no campo, até à terceira tarde.

6 Se teu pai notar a minha ausência, dirás: Davi me pediu muito que o deixasse ir a toda pressa a Belém, sua cidade; porquanto se faz lá o sacrifício anual para toda a família.

7 Se disser assim: Está bem! Então, teu servo terá paz. Porém, se muito se indignar, sabe que já o mal está, de fato, determinado por ele.

8 Usa, pois, de misericórdia para com o teu servo, porque lhe fizeste entrar contigo em aliança no SENHOR; se, porém, há em mim culpa, mata-me tu mesmo; por que me levarias a teu pai?

9 Então, disse Jônatas: Longe de ti tal coisa; porém, se dalguma sorte soubesse que já este mal estava, de fato, determinado por meu pai, para que viesse sobre ti, não to declararia eu?

10 Perguntou Davi a Jônatas: Quem tal me fará saber, se, por acaso, teu pai te responder asperamente?

11 Então, disse Jônatas a Davi: Vem, e saiamos ao campo. E saíram.

Jônatas faz aliança com Davi

12 E disse Jônatas a Davi: O SENHOR, Deus de Israel, seja testemunha. Amanhã ou depois de amanhã, a estas horas sondarei meu pai; se algo houver favorável a Davi, eu to mandarei dizer.

13 Mas, se meu pai quiser fazer-te mal, faça com Jônatas o SENHOR o que a este aprouver, se não to fizer saber eu e não te

minun kuitenkin jäädä pois, niin kätkeydyn kedolle ylihuomisiltaan asti.

6Jos isäsi kuitenkin kaipaa minua, sano: 'Daavid pyytämällä pyysi minulta, että saisi mennä kiireesti kaupunkiinsa Beetlehemiin, sillä koko suvulla on siellä vuotuinen uhrijuhla.'

7 Jos hän sanoo: 'Hyvä on', voi palvelijasi olla rauhassa, mutta jos hän vihastuu kovin, niin tiedä, että hän on päättänyt tehdä minulle pahaa.

8 Osoita siis ystävyyttä palvelijallesi, koska olet ottanut palvelijasi Herran liittoon kanssasi. Mutta jos minussa on vääryys, surmaa sinä minut. Miksi veisit minut isäsi eteen?"

9Joonatan sanoi: "Sellaista ei sinulle tapahdu! Mutta jos saan tietää, että isäni on päättänyt tehdä sinulle pahaa, minä ilmoitan sen sinulle."

10 Daavid sanoi Joonatanille: "Kuka tuo minulle tiedon, jos isäsi antaa sinulle tylyn vastauksen?"

11Joonatan vastasi: "Tule, mennään kedolle." He menivät molemmat kedolle.

12 Joonatan sanoi Daavidille: " Herra , Israelin Jumala olkoon todistajani, että huomenna tai ylihuomenna tähän aikaan minä otan selvän isästäni. Jos Daavidin asiat ovat hyvin, niin enkö lähettäisi siitä tietoa ja paljastaisi sitä sinulle?

13 Herra rangaiskoon Joonatania nyt ja vasta, jos isäni mielii tehdä sinulle pahaa enkä minä paljasta sitä sinulle ja päästä

deixar ir embora, para que sigas em paz. E seja o SENHOR contigo, como tem sido com meu pai.

[14] Se eu, então, ainda viver, porventura, não usarás para comigo da bondade do SENHOR, para que não morra?

[15] Nem tampouco cortarás jamais da minha casa a tua bondade; nem ainda quando o SENHOR desarraigar da terra todos os inimigos de Davi.

[16] Assim, fez Jônatas aliança com a casa de Davi, dizendo: Vingue o SENHOR os inimigos de Davi.

[17] Jônatas fez jurar a Davi de novo, pelo amor que este lhe tinha, porque Jônatas o amava com todo o amor da sua alma.

[18] Disse-lhe Jônatas: Amanhã é a Festa da Lua Nova; perguntar-se-á por ti, porque o teu lugar estará vazio.

[19] Ao terceiro dia, descerás apressadamente e irás para o lugar em que te escondeste no dia do ajuste; e fica junto à pedra de Ezel.

[20] Atirarei três flechas para aquele lado, como quem atira ao alvo.

[21] Eis que mandarei o moço e lhe direi: Vai, procura as flechas; se eu disser ao moço: Olha que as flechas estão para cá de ti, traze-as; então, vem, Davi, porque, tão certo como vive o SENHOR, terás paz, e nada há que temer.

[22] Porém, se disser ao moço: Olha que as flechas estão para lá de ti. Vai-te embora, porque o SENHOR te manda ir.

sinua menemään rauhassa. Herra olkoon sinun kanssasi, niin kuin hän on ollut minun isäni kanssa.

[14] Etkö sinäkin, jos minä silloin vielä elän, osoita minulle laupeutta Herran tähden, ettei minun tarvitse kuolla?

[15] Ethän koskaan kiellä laupeuttasi minun suvultani, et silloinkaan, kun Herra hävittää kaikki Daavidin viholliset maan päältä?”

[16] Niin Joonatan teki liiton Daavidin suvun kanssa ja sanoi: ” Herra vaatikoon tilille Daavidin vihamiehet.”

[17] Joonatan pyysi vielä Daavidia vannomaan, koska hän rakasti tätä niin kuin omaa sieluaan.

[18] Sitten Joonatan sanoi hänelle: ”Huomenna on uusikuu, ja jos paikkasi on tyhjä, sinua kaivataan.

[19] Mene ylihuomenna nopeasti siihen paikkaan, johon kätkeydyit silloin, kun tuo teko tapahtui, ja jää Esel-kiven viereen.

[20] Minä ammun kolme nuolta sen kylkeä kohti, niin kuin ampuisin maaliin.

[21] Sitten lähetän palvelijan ja sanon: ’Mene ja hae nuolet.’ Jos minä silloin sanon palvelijalle: ’Katso, nuolet ovat takanasi, tännempänä, ota ne’, niin tule esiin. Silloin voit olla rauhassa, eikä ole mitään hätää, niin totta kuin Herra elää.

[22] Mutta jos sanon nuorukaiselle: ’Katso, nuolet ovat edessäsi, tuonnempana’, niin mene, sillä Herra lähettää sinut pois.

[23] Quanto àquilo de que eu e tu falamos, eis que o SENHOR está entre mim e ti, para sempre.

[23] Herra on ikuisesti välillämme sen todistajana, mitä minä ja sinä olemme keskenämme puhuneet.”

Joonatan saa selville Saulin aikeet

[24] Escondeu-se, pois, Davi no campo; e, sendo a Festa da Lua Nova, pôs-se o rei à mesa para comer.

[24] Sitten Daavid kätkeytyi kedolle. Kun uudenkuun päivä tuli, kuningas istuutui aterialle.

[25] Assentou-se o rei na sua cadeira, segundo o costume, no lugar junto à parede; Jônatas, defronte dele, e Abner, ao lado de Saul; mas o lugar de Davi estava desocupado.

[25] Kuningas istui, kuten tavallista, omalla paikallaan, seinän vieressä olevalla istuimella. Joonatan nousi seisomaan, ja Abner istuutui Saulin viereen, mutta Daavidin paikka oli tyhjä.

[26] Porém, naquele dia, não disse Saul nada, pois pensava: Aconteceu-lhe alguma coisa, pela qual não está limpo; talvez esteja contaminado.

[26] Saul ei kuitenkaan puhunut mitään sinä päivänä, sillä hän ajatteli: ”Jotain hänelle on tapahtunut. Hän ei liene puhdas. Varmaankaan hän ei ole puhdas.”

[27] Sucedeu também ao outro dia, o segundo da Festa da Lua Nova, que o lugar de Davi continuava desocupado; disse, pois, Saul a Jônatas, seu filho: Por que não veio a comer o filho de Jessé, nem ontem nem hoje?

[27] Tuli seuraava päivä, uudenkuun toinen päivä, mutta Daavidin paikka oli edelleen tyhjä. Silloin Saul kysyi pojaltaan Joonatanilta: ”Miksi Iisain poika ei ole tullut aterialle, ei eilen eikä tänään?”

[28] Respondeu Jônatas a Saul: Davi me pediu, encarecidamente, que o deixasse ir a Belém.

[28] Joonatan vastasi Saulille: ”Daavid pyytämällä pyysi minulta, että saisi mennä Beetlehemiin.

[29] Ele me disse: Peço-te que me deixes ir, porque a nossa família tem um sacrifício na cidade, e um de meus irmãos insiste comigo para que eu vá. Se, pois, agora, achei mercê aos teus olhos, peço-te que me deixes partir, para que veja meus irmãos. Por isso, não veio à mesa do rei.

[29] Hän sanoi: ’Sallithan minun mennä, sillä meillä on suvun teurasuhrit siinä kaupungissa, ja veljeni itse on käskenyt minua. Jos minä siis olen saanut armon sinun silmissäsi, päästä minut katsomaan veljiäni.’ Tämän vuoksi hän ei ole tullut kuninkaan pöytään.”

Saul irado contra Jônatas

[30] Então, se acendeu a ira de Saul contra Jônatas, e disse-lhe: Filho de mulher perversa e rebelde; não sei eu que elegeste

[30] Silloin Saul vihastui Joonataniin ja sanoi hänelle: ”Sinä kieroutuneen ja kapinallisen naisen poika! Tiesinhän

o filho de Jessé, para vergonha tua e para vergonha do recato de tua mãe?

minä, että sinä valitset ystäväksesi Iisain pojan, häpeäksi itsellesi ja häpeäksi äitisi hävylle.

[31] Pois, enquanto o filho de Jessé viver sobre a terra, nem tu estarás seguro, nem seguro o teu reino; pelo que manda buscá-lo, agora, porque deve morrer.

[31] Niin kauan kuin Iisain poika elää maan päällä, et sinä eikä sinun kuninkuutesi ole turvassa. Lähetä nyt noutamaan hänet minun luokseni, sillä hän on kuoleman oma!"

[32] Então, respondeu Jônatas a Saul, seu pai, e lhe disse: Por que há de ele morrer? Que fez ele?

[32]Joonatan vastasi isälleen Saulille: "Miksi hänet olisi surmattava? Mitä hän on tehnyt?"

[33] Então, Saul atirou-lhe com a lança para o ferir; com isso entendeu Jônatas que, de fato, seu pai já determinara matar a Davi.

[33]Silloin Saul heitti keihään Joonatania kohti surmatakseen hänet. Siitä Joonatan tiesi, että hänen isänsä oli päättänyt tappaa Daavidin.

[34] Pelo que Jônatas, todo encolerizado, se levantou da mesa e, neste segundo dia da Festa da Lua Nova, não comeu pão, pois ficara muito sentido por causa de Davi, a quem seu pai havia ultrajado.

[34]Joonatan nousi pöydästä vihasta hehkuen eikä syönyt mitään toisena uudenkuun päivänä. Hän oli murheissaan Daavidin tähden, koska hänen isänsä oli häpäissyt tätä.

Jônatas despede-se de Davi

Joonatanin ja Daavidin tapaaminen

[35] Na manhã seguinte, saiu Jônatas ao campo, no tempo ajustado com Davi, e levou consigo um rapaz.

[35]Aamulla Joonatan lähti kedolle paikkaan, josta oli sopinut Daavidin kanssa, ja hänellä oli mukanaan pieni palveluspoika.

[36] Então, disse ao seu rapaz: Corre a buscar as flechas que eu atirar. Este correu, e ele atirou uma flecha, que fez passar além do rapaz.

[36] Hän sanoi palveluspojalleen: "Juokse noutamaan nuolet, jotka minä ammun." Pojan juostessa Joonatan ampui nuolen hänen ylitseen.

[37] Chegando o rapaz ao lugar da flecha que Jônatas havia atirado, gritou Jônatas atrás dele e disse: Não está a flecha mais para lá de ti?

[37] Kun poika oli tulossa paikkaan, johon Joonatan oli ampunut nuolen, Joonatan huusi pojan perään: "Nuoli on edessäsi, tuonnempana."

[38] Tornou Jônatas a gritar: Apressa-te, não te demores. O rapaz de Jônatas apanhou as flechas e voltou ao seu senhor.

[38] Joonatan huusi vielä pojan perään: "Riennä nopeasti, älä seisahtele!" Niin

Joonatanin palveluspoika keräsi nuolet ja tuli herransa luo.

39 O rapaz não entendeu coisa alguma; só Jônatas e Davi sabiam deste ajuste.

39 Poika ei tiennyt asiasta mitään, vain Joonatan ja Daavid tiesivät.

40 Então, Jônatas deu as suas armas ao rapaz que o acompanhava e disse-lhe: Anda, leva-as à cidade.

40 Sitten Joonatan antoi aseensa palveluspojalleen ja sanoi hänelle: ”Mene ja vie nämä kaupunkiin.”

41 Indo-se o rapaz, levantou-se Davi do lado do sul e prostrou-se rosto em terra três vezes; e beijaram-se um ao outro e choraram juntos; Davi, porém, muito mais.

41 Kun poika oli mennyt, Daavid nousi ylös etelän puolelta. Sitten hän heittäytyi kasvoilleen maahan ja kumartui kolme kertaa osoittaakseen kunnioitusta Joonatanille. He suutelivat toisiaan ja itkivät yhdessä, Daavid vielä enemmän kuin Joonatan.

42 Disse Jônatas a Davi: Vai-te em paz, porquanto juramos ambos em nome do SENHOR, dizendo: O SENHOR seja para sempre entre mim e ti e entre a minha descendência e a tua.

42 Sitten Joonatan sanoi Daavidille: ”Mene rauhassa. Olkoon Herra aina todistajana meidän välillämme, minun ja sinun, minun jälkeläisteni ja sinun jälkeläistesi välillä, siitä mitä olemme molemmat vannoneet Herran nimessä.”

43 Então, se levantou Davi e se foi; e Jônatas entrou na cidade.

1. Samuel 21

Daavid pappi Ahimelekin luona Noobissa

1 Sitten Daavid nousi ja lähti, mutta Joonatan palasi kaupunkiin.

1 Samuel 21

Davi vai ter com o sacerdote Aimeleque

1 Então, veio Davi a Nobe, ao sacerdote Aimeleque; Aimeleque, tremendo, saiu ao encontro de Davi e disse-lhe: Por que vens só, e ninguém, contigo?

2 Daavid tuli pappi Ahimelekin luo Noobiin. Ahimelek tuli vapisten Daavidia vastaan ja kysyi häneltä: ”Miksi tulet yksin eikä ketään ole kanssasi?”

2 Respondeu Davi ao sacerdote Aimeleque: O rei deu-me uma ordem e me disse: Ninguém saiba por que te envio e de que te incumbo; quanto aos meus homens,

3 Daavid vastasi pappi Ahimelekille: ”Kuningas käski minut asialle ja sanoi minulle: ’Kukaan ei saa tietää mitään asiasta, jolle minä sinut lähetän, tai käskystä, jonka olen sinulle antanut.’

combinei que me encontrassem em tal e tal lugar.

3 Agora, que tens à mão? Dá-me cinco pães ou o que se achar.

4 Respondendo o sacerdote a Davi, disse-lhe: Não tenho pão comum à mão; há, porém, pão sagrado, se ao menos os teus homens se abstiveram das mulheres.

5 Respondeu Davi ao sacerdote e lhe disse: Sim, como sempre, quando saio à campanha, foram-nos vedadas as mulheres, e os corpos dos homens não estão imundos. Se tal se dá em viagem comum, quanto mais serão puros hoje!

6 Deu-lhe, pois, o sacerdote o pão sagrado, porquanto não havia ali outro, senão os pães da proposição, que se tiraram de diante do SENHOR, quando trocados, no devido dia, por pão quente.

7 Achava-se ali, naquele dia, um dos servos de Saul, detido perante o SENHOR, cujo nome era Doegue, edomita, o maioral dos pastores de Saul.

8 Disse Davi a Aimeleque: Não tens aqui à mão lança ou espada alguma? Porque não trouxe comigo nem a minha espada nem as minhas armas, porque a ordem do rei era urgente.

9 Respondeu o sacerdote: A espada de Golias, o filisteu, a quem mataste no vale de Elá, está aqui, envolta num pano detrás da estola sacerdotal; se a queres levar, leva-a, porque não há outra aqui, senão

Palvelijat minä olen määrännyt siihen ja siihen paikkaan.

4 Anna nyt minulle, mitä sinulla on – viisi leipää tai mitä sitten löytyykin.”

5 Pappi vastasi Daavidille: ”Tavallista leipää minulla ei ole, on vain pyhää leipää. Kai palvelijat ovat karttaneet naisia?”

6 Daavid vastasi papille: ”Varmasti ovat, sillä naiset ovat olleet meistä erossa niin kuin aina ennenkin lähtiessämme matkalle. Ovatpa palvelijoiden laukutkin olleet aina pyhät, vaikka matka olisi ollut aivan tavallinen. Eikö sitten nyt leipä laukuissa pysyisi pyhänä.”

7 Silloin pappi antoi hänelle pyhää leipää, sillä siellä ei ollut muuta kuin pyhiä leipiä. Ne oli siirretty pois Herran edestä, jotta sinne samana päivänä, jona ne oli otettu pois, pantaisiin tuoreet leivät.

8 Mutta siellä oli tuona päivänä eräs mies, Saulin palvelija nimeltä Dooeg, edomilainen, joka halusi viipyä Herran edessä. Hän oli Saulin paimenten päämies.

9 Daavid kysyi vielä Ahimelekiltä: ”Eikö sinulla ole täällä yhtään keihästä tai miekkaa? Minä en näet ottanut mukaani miekkaa enkä muita aseita, koska kuninkaan asia oli kiireellinen.”

10 Pappi vastasi: ”On, Goljatin miekka, filistealaisen, jonka sinä surmasit Eelanlaaksossa. Se on viittaan käärittynä tuolla kasukan takana. Jos tahdot ottaa sen itsellesi, niin ota, sillä täällä ei ole

essa. Disse Davi: Não há outra semelhante; dá-ma.

Davi foge para Aquis, rei de Gate

10 Levantou-se Davi, naquele dia, e fugiu de diante de Saul, e foi a Aquis, rei de Gate.

11 Porém os servos de Aquis lhe disseram: Este não é Davi, o rei da sua terra? Não é a este que se cantava nas danças, dizendo: Saul feriu os seus milhares, porém Davi, os seus dez milhares?

12 Davi guardou estas palavras, considerando-as consigo mesmo, e teve muito medo de Aquis, rei de Gate.

13 Pelo que se contrafez diante deles, em cujas mãos se fingia doido, esgravatava nos postigos das portas e deixava correr saliva pela barba.

14 Então, disse Aquis aos seus servos: Bem vedes que este homem está louco; por que mo trouxestes a mim?

15 Faltam-me a mim doidos, para que trouxésseis este para fazer doidices diante de mim? Há de entrar este na minha casa?

1 Samuel 22

Davi esconde-se em Adulão e em Moabe

1 Davi retirou-se dali e se refugiou na caverna de Adulão; quando ouviram isso seus irmãos e toda a casa de seu pai, desceram ali para ter com ele.

2 Ajuntaram-se a ele todos os homens que se achavam em aperto, e todo homem endividado, e todos os amargurados de

muuta kuin se.” Daavid sanoi: ”Ei ole sen vertaista. Anna se minulle.”

Daavid tekeytyy mielipuoleksi

11Daavid lähti sinä päivänä Saulia pakoon ja tuli Gatin kuninkaan Aakiksen luo.

12Mutta Aakiksen palvelijat sanoivat herralleen: ”Eikö tämä ole Daavid, tuon maan kuningas? Eivätkö naiset karkeloiden laulaneet hänelle näillä sanoilla: ’Saul voitti tuhansia, Daavid kymmeniätuhansia’?”

13Daavid pani mieleensä nämä sanat ja alkoi pelätä kovin Aakista, Gatin kuningasta.

14 Hän tekeytyi mielipuoleksi heidän edessään ja riehui heidän käsissään, raapusti portin oviin ja valutti sylkeä partaansa.

15Silloin Aakis sanoi palvelijoilleen: ”Katsokaa nyt! Näettehän, että mies on hullu. Miksi toitte hänet minun luokseni?

16 Puuttuuko minulta hulluja, kun toitte tämän hulluttelemaan minun eteeni? Tämäkö saisi tulla minun hoviini?”

1. Samuel 22

Daavid Adullamissa ja Mooabissa

1Daavid lähti sieltä ja pakeni Adullamin luolaan. Kun hänen veljensä ja koko hänen isänsä perhe kuulivat sen, he tulivat sinne hänen luokseen.

2Hänen luokseen kokoontui myös kaikenlaista ahdingossa olevaa, velkaantunutta ja katkeroitunutta väkeä,

espírito, e ele se fez chefe deles; e eram com ele uns quatrocentos homens.

ja hänestä tuli heidän päämiehensä. Näin hänen kanssaan oli noin neljäsataa miestä.

3 Dali passou Davi a Mispa de Moabe e disse ao seu rei: Deixa estar meu pai e minha mãe convosco, até que eu saiba o que Deus há de fazer de mim.

3 Sieltä Daavid meni Mooabin Mispeen ja sanoi Mooabin kuninkaalle: ”Sallithan isäni ja äitini tulla asumaan teidän luoksenne, kunnes saan tietää, mitä Jumala aikoo minulle tehdä.”

4 Trouxe-os perante o rei de Moabe, e com este moraram por todo o tempo que Davi esteve neste lugar seguro.

4 Hän vei heidät Mooabin kuninkaan eteen, ja he jäivät tämän luo koko siksi ajaksi, jonka Daavid oli vuorilinnassa.

5 Porém o profeta Gade disse a Davi: Não fiques neste lugar seguro; vai e entra na terra de Judá. Então, Davi saiu e foi para o bosque de Herete.

5 Mutta profeetta Gaad sanoi Daavidille: ”Älä jää vuorilinnaan, vaan lähde täältä ja mene Juudan maahan.” Niin Daavid lähti sieltä ja saapui Heretin metsään.

Saul mata todos os sacerdotes de Nobe

Dooeg antaa Daavidin ilmi

6 Ouviu Saul que Davi e os homens que o acompanhavam foram descobertos. Achando-se Saul em Gibeá, debaixo de um arvoredo, numa colina, tendo na mão a sua lança, e todos os seus servos com ele,

6 Saul kuuli, että Daavid ja miehet, jotka olivat hänen kanssaan, oli havaittu. Tuolloin Saul istui keihäs kädessään tamariskipuun alla Gibeassa olevalla kummulla, ja kaikki hänen palvelijansa seisoivat hänen luonaan.

7 disse a todos estes: Ouvi, peço-vos, filhos de Benjamim, dar-vos-á também o filho de Jessé, a todos vós, terras e vinhas e vos fará a todos chefes de milhares e chefes de centenas,

7 Saul sanoi heille: ”Kuulkaa, benjaminilaiset! Antaako Iisain poika kaikille teille pellot ja viinitarhat, ja tekeekö hän teistä kaikista tuhannen- ja sadanpäällikköitä?

8 para que todos tenhais conspirado contra mim? E ninguém houve que me desse aviso de que meu filho fez aliança com o filho de Jessé; e nenhum dentre vós há que se doa por mim e me participe que meu filho contra mim instigou a meu servo, para me armar ciladas, como se vê neste dia.

8 Tehän olette kaikki salaliitossa minua vastaan, eikä kukaan ole ilmaissut minulle, että poikani on tehnyt liiton Iisain pojan kanssa. Ei kukaan teistä välitä minusta sen vertaa, että olisi ilmaissut minulle, että poikani on yllyttänyt palvelijani väijymään minua, niin kuin nyt tapahtuu.”

9 Então, respondeu Doegue, o edomita, que também estava com os servos de Saul,

9 Silloin edomilainen Dooeg, joka oli asetettu Saulin palvelijoiden johtoon,

e disse: Vi o filho de Jessé chegar a Nobe, a Aimeleque, filho de Aitube,

10 e como Aimeleque, a pedido dele, consultou o SENHOR, e lhe fez provisões, e lhe deu a espada de Golias, o filisteu.

11 Então, o rei mandou chamar Aimeleque, sacerdote, filho de Aitube, e toda a casa de seu pai, a saber, os sacerdotes que estavam em Nobe; todos eles vieram ao rei.

12 Disse Saul: Ouve, peço-te, filho de Aitube! Este respondeu: Eis-me aqui, meu senhor!

13 Então, lhe disse Saul: Por que conspirastes contra mim, tu e o filho de Jessé? Pois lhe deste pão e espada e consultaste a favor dele a Deus, para que se levantasse contra mim e me armasse ciladas, como hoje se vê.

14 Respondeu Aimeleque ao rei e disse: E quem, entre todos os teus servos, há tão fiel como Davi, o genro do rei, chefe da tua guarda pessoal e honrado na tua casa?

15 Acaso, é de hoje que consulto a Deus em seu favor? Não! Jamais impute o rei coisa nenhuma a seu servo, nem a toda a casa de meu pai, pois o teu servo de nada soube de tudo isso, nem muito nem pouco.

16 Respondeu o rei: Aimeleque, morrerás, tu e toda a casa de teu pai.

17 Disse o rei aos da guarda, que estavam com ele: Volvei e matai os sacerdotes do

vastasi: ”Minä näin Iisain pojan tulevan Noobiin, Ahimelekin, Ahitubin pojan, luo.

10 Ahimelek kysyi Herralta neuvoa Daavidia varten ja antoi hänelle evästä sekä filistealaisen Goljatin miekan.”

Dooeg tappaa Noobin papit ja asukkaat

11 Silloin kuningas lähetti kutsumaan pappi Ahimelekin, Ahitubin pojan, ja koko hänen isänsä suvun, Noobin papit, ja he kaikki tulivat kuninkaan luo.

12 Saul sanoi: ”Kuule, Ahitubin poika!” Tämä vastasi: ”Tässä olen, herrani.”

13 Saul sanoi hänelle: ”Miksi te olette salaliitossa minua vastaan, sinä ja Iisain poika? Sinähän olet antanut hänelle leipää ja miekan sekä kysynyt häntä varten Jumalalta neuvoa, jotta hän nousisi minua vastaan ja väijyisi minua, niin kuin nyt tapahtuu?”

14 Ahimelek vastasi kuninkaalle: ”Kuka kaikista palvelijoistasi on niin uskollinen kuin Daavid? Onhan hän kuninkaan vävy, henkivartiostosi päällikkö ja kunnioitettu sinun hovissasi.

15 Vastako tuona päivänä aloin kysellä häntä varten Jumalalta neuvoa? En suinkaan! Älköön kuningas lukeko viaksi mitään minulle, palvelijalleen, tai koko isäni suvulle, sillä palvelijasi ei ole tiennyt kaikesta tästä yhtään mitään.”

16 Mutta kuningas sanoi: ”Sinun on totisesti kuoltava, Ahimelek, sinun ja koko isäsi suvun.”

17 Sitten kuningas sanoi henkivartijoille, jotka seisoivat hänen luonaan: ”Menkää ja

SENHOR, porque também estão de mãos dadas com Davi e porque souberam que fugiu e não mo fizeram saber. Porém os servos do rei não quiseram estender as mãos contra os sacerdotes do SENHOR.

surmatkaa Herran papit, sillä hekin pitävät Daavidin puolta. Vaikka he tiesivät hänen paenneen, he eivät ilmoittaneet sitä minulle.” Mutta kuninkaan palvelijat eivät tahtoneet ojentaa kättään ja satuttaa Herran pappeja.

18 Então, disse o rei a Doegue: Volve-te e arremete contra os sacerdotes. Então, se virou Doegue, o edomita, e arremeteu contra os sacerdotes, e matou, naquele dia, oitenta e cinco homens que vestiam estola sacerdotal de linho.

18 Silloin kuningas sanoi Dooegille: ”Astu sinä esiin ja lyö papit kuoliaaksi.” Niin edomilainen Dooeg astui esiin ja löi papit kuoliaaksi. Hän tappoi sinä päivänä kahdeksankymmentäviisi miestä, jotka käyttivät pellavakasukkaa.

19 Também a Nobe, cidade destes sacerdotes, passou a fio de espada: homens, e mulheres, e meninos, e crianças de peito, e bois, e jumentos, e ovelhas.

19 Myös pappiskaupungin Noobin asukkaat hän surmasi miekalla, sekä miehet että naiset, lapset ja imeväiset. Hän tappoi miekalla myös härät, aasit ja lampaat.

Abiatar refugia-se com Davi

20 Porém dos filhos de Aimeleque, filho de Aitube, um só, cujo nome era Abiatar, salvou-se e fugiu para Davi;

21 e lhe anunciou que Saul tinha matado os sacerdotes do SENHOR.

22 Então, Davi disse a Abiatar: Bem sabia eu, naquele dia, que, estando ali Doegue, o edomita, não deixaria de o dizer a Saul. Fui a causa da morte de todas as pessoas da casa de teu pai.

23 Fica comigo, não temas, porque quem procura a minha morte procura também a tua; estarás a salvo comigo.

Ebjatar pakenee Daavidin luo

20 Ainoastaan yksi Ahitubin pojan Ahimelekin poika, nimeltään Ebjatar, pelastui ja pakeni Daavidin luo.

21 Ebjatar kertoi Daavidille, että Saul oli tappanut Herran papit.

22 Silloin Daavid sanoi Ebjatarille: ”Minä tiesin jo silloin, kun edomilainen Dooeg oli siellä, että hän varmasti kertoisi kaiken Saulille. Minä olen aiheuttanut jokaisen sinun isäsi suvun jäsenen kuoleman.

23 Jää minun luokseni, älä pelkää, sillä joka tavoittelee sinun henkeäsi, se tavoittelee myös minun henkeäni. Minun luonani sinä olet turvassa.”

1 Samuel 23

Davi livra a Queila

1. Samuel 23

Daavid voittaa filistealaiset Keilassa

[1] Foi dito a Davi: Eis que os filisteus pelejam contra Queila e saqueiam as eiras.

[1]Daavidille kerrottiin: ”Tiedätkö, että filistealaiset ovat taistelemassa Keilaa vastaan ja ryöstävät puimatantereita?”

[2] Consultou Davi ao SENHOR, dizendo: Irei eu e ferirei estes filisteus? Respondeu o SENHOR a Davi: Vai, e ferirás os filisteus, e livrarás Queila.

[2]Silloin Daavid kysyi Herralta : ”Menenkö minä lyömään nämä filistealaiset?” Herra vastasi Daavidille: ”Mene, lyö filistealaiset ja pelasta Keila.”

[3] Porém os homens de Davi lhe disseram: Temos medo aqui em Judá, quanto mais indo a Queila contra as tropas dos filisteus.

[3]Mutta Daavidin miehet sanoivat hänelle: ”Näethän, että saamme pelätä jo täällä Juudassa, saati sitten, jos menemme Keilaan filistealaisten taistelurivejä vastaan!”

[4] Então, Davi tornou a consultar o SENHOR, e o SENHOR lhe respondeu e disse: Dispõe-te, desce a Queila, porque te dou os filisteus nas tuas mãos.

[4]Daavid kysyi vielä uudestaan Herralta , ja Herra vastasi hänelle: ”Nouse ja mene alas Keilaan, sillä minä annan filistealaiset sinun käsiisi.”

[5] Partiu Davi com seus homens a Queila, e pelejou contra os filisteus, e levou todo o gado, e fez grande morticínio entre eles; assim, Davi salvou os moradores de Queila.

[5] Niin Daavid meni miehineen Keilaan, ryhtyi taisteluun filistealaisia vastaan, vei heidän karjansa ja aiheutti heille suuren tappion. Näin Daavid pelasti Keilan asukkaat.

Saul ajaa takaa Daavidia

[6] Sucedeu que, quando Abiatar, filho de Aimeleque, fugiu para Davi, a Queila, desceu com a estola sacerdotal na mão.

[6]Kun Ebjatar, Ahimelekin poika, oli paennut Daavidin luo Keilaan, hän oli tuonut mukanaan kasukan.

[7] Foi anunciado a Saul que Davi tinha ido a Queila. Disse Saul: Deus o entregou nas minhas mãos; está encerrado, pois entrou numa cidade de portas e ferrolhos.

[7]Saulille kerrottiin, että Daavid oli mennyt Keilaan. Silloin Saul sanoi: ”Jumala on luovuttanut hänet minun käsiini. Hän on sulkenut itsensä sisälle mentyään kaupunkiin, jossa on kaksoisportit ja salvat.”

[8] Então, Saul mandou chamar todo o povo à peleja, para que descessem a Queila e cercassem Davi e os seus homens.

[8] Sitten Saul kuulutti koko väkensä lähtemään sotaan Keilaa vastaan, piirittämään Daavidia ja hänen miehiään.

[9] Sabedor, porém, Davi de que Saul maquinava o mal contra ele, disse a Abiatar, sacerdote: Traze aqui a estola sacerdotal.

[9] Mutta kun Daavid sai tietää, että Saulilla oli paha mielessä häntä vastaan, hän sanoi pappi Ebjatarille: ”Tuo tänne kasukka.”

[10] Orou Davi: Ó SENHOR, Deus de Israel, teu servo ouviu que Saul, de fato, procura vir a Queila, para destruir a cidade por causa de mim.

[10] Ja Daavid sanoi: ” Herra , Israelin Jumala! Sinun palvelijasi on saanut varman tiedon, että Saul aikoo tulla Keilaan hävittämään kaupungin minun vuokseni.

[11] Entregar-me-ão os homens de Queila nas mãos dele? Descerá Saul, como o teu servo ouviu? Ah! SENHOR, Deus de Israel, faze-o saber ao teu servo. E disse o SENHOR: Descerá.

[11] Luovuttavatko Keilan johtomiehet minut hänen käsiinsä? Tuleeko Saul, niin kuin palvelijasi on kuullut? Herra , Israelin Jumala, ilmoita se palvelijallesi.” Herra sanoi: ”Tulee.”

[12] Perguntou-lhe Davi: Entregar-me-ão os homens de Queila, a mim e aos meus servos, nas mãos de Saul? Respondeu o SENHOR: Entregarão.

[12] Daavid kysyi vielä: ”Luovuttavatko Keilan johtomiehet minut ja mieheni Saulin käsiin?” Herra vastasi: ”Luovuttavat.”

[13] Então, se dispôs Davi com os seus homens, uns seiscentos, saíram de Queila e se foram sem rumo certo. Sendo anunciado a Saul que Davi fugira de Queila, cessou de persegui-lo.

[13] Silloin Daavid nousi miehineen, joita oli noin kuusisataa, ja he lähtivät Keilasta ja kuljeskelivat paikasta toiseen. Kun Saulille kerrottiin, että Daavid oli päässyt pakoon Keilasta, hän luopui retkestä.

[14] Permaneceu Davi no deserto, nos lugares seguros, e ficou na região montanhosa no deserto de Zife. Saul buscava-o todos os dias, porém Deus não o entregou nas suas mãos.

[14] Daavid oleskeli autiomaassa kalliokukkuloilla ja pysyi Siifin autiomaan vuoristossa. Saul etsi häntä kaiken aikaa, mutta Jumala ei antanut häntä Saulin käsiin.

Davi e Jônatas renovam a aliança

[15] Vendo, pois, Davi que Saul saíra a tirar-lhe a vida, deteve-se no deserto de Zife, em Horesa.

[15] Kun Daavid huomasi, että Saul oli lähtenyt väijymään hänen henkeään, hän pysytteli Hooresassa, Siifin autiomaassa.

Joonatan rohkaisee Daavidia

[16] Então, se levantou Jônatas, filho de Saul, e foi para Davi, a Horesa, e lhe fortaleceu a confiança em Deus,

[16] Saulin poika Joonatan nousi ja meni Daavidin luo Hooresaan ja vahvisti häntä Jumalassa.

[17] e lhe disse: Não temas, porque a mão de Saul, meu pai, não te achará; porém tu reinarás sobre Israel, e eu serei contigo o segundo, o que também Saul, meu pai, bem sabe.

[18] E ambos fizeram aliança perante o SENHOR. Davi ficou em Horesa, e Jônatas voltou para sua casa.

A traição dos zifeus

[19] Então, subiram os zifeus a Saul, a Gibeá, dizendo: Não se escondeu Davi entre nós, nos lugares seguros de Horesa, no outeiro de Haquila, que está ao sul de Jesimom?

[20] Agora, pois, ó rei, desce conforme te impõe o coração; toca-nos a nós entregarmo-lo nas mãos do rei.

[21] Disse Saul: Benditos sejais vós do SENHOR, porque vos compadecestes de mim.

[22] Ide, pois, informai-vos ainda melhor, sabei e notai o lugar que freqüenta e quem o tenha visto ali; porque me foi dito que é astutíssimo.

[23] Pelo que atentai bem e informai-vos acerca de todos os esconderijos em que ele se oculta; então, voltai a ter comigo com seguras informações, e irei convosco; se ele estiver na terra, buscá-lo-ei entre todos os milhares de Judá.

[24] Então, se levantaram eles e se foram a Zife, adiante de Saul; Davi, porém, e os

[17] Joonatan sanoi hänelle: ”Älä pelkää, sillä minun isäni Saul ei saa sinua käsiinsä, vaan sinusta tulee Israelin kuningas, ja minusta tulee sinun lähin miehesi. Jopa isäni Saul tietää sen.”

[18]Sitten he tekivät keskenään liiton Herran edessä. Daavid jäi edelleen Hooresaan, mutta Joonatan palasi kotiinsa.

Siifiläiset antavat Daavidin ilmi

[19]Saulin luo Gibeaan tuli siifiläisiä, ja he sanoivat: ”Daavid piileksii meidän luonamme, kallioiden huipuilla Hooresassa, Gibeat-Hakilassa, Jesimonista etelään.

[20]Sinä, kuningas, voit tulla sinne, milloin vain haluat. Meidän velvollisuutemme on luovuttaa hänet kuninkaan käsiin.”

[21] Saul sanoi: ” Herra siunatkoon teitä, kun säälitte minua.

[22] Menkää vielä, tiedustelkaa tarkemmin ja ottakaa selvää, missä päin hän liikkuu ja kuka hänet on siellä nähnyt, sillä minulle on kerrottu, että hän toimii hyvin ovelasti.

[23] Tutkikaa ja tiedustelkaa kaikki piilopaikat, joihin hän voisi kätkeytyä. Palatkaa minun luokseni, kun teillä on varma tieto, niin minä lähden teidän kanssanne. Jos hän on siinä maassa, minä etsin hänet kaikkien Juudan tuhansien joukosta.”

[24] He lähtivät Saulin edellä Siifiin; Daavid taas oli miehineen Maaonin autiomaassa, aromaassa, Jesimonista etelään.

seus homens estavam no deserto de Maom, na planície, ao sul de Jesimom.

[25] Saul e os seus homens se foram ao encalço dele, e isto foi dito a Davi; pelo que desceu para a penha que está no deserto de Maom. Ouvindo-o Saul, perseguiu a Davi no deserto de Maom.

[25] Saul miehineen lähti etsimään Daavidia, mutta Daavid sai siitä tiedon ja meni eräälle kalliolle ja jäi Maaonin autiomaahan. Sen kuultuaan Saul lähti ajamaan Daavidia takaa Maaonin autiomaahan.

[26] Saul ia de um lado do monte, e Davi e os seus homens, da outra; apressou-se Davi em fugir para escapar de Saul; porém este e os seus homens cercaram Davi e os seus homens para os prender.

[26] Saul kulki vuoren toista puolta Daavidin kiirehtiessä miehineen vuoren toista puolta, päästäkseen Saulia pakoon. Mutta kun Saul miehineen oli saartamassa Daavidia ja hänen miehiään ottaakseen heidät kiinni

[27] Então, veio um mensageiro a Saul, dizendo: Apressa-te e vem, porque os filisteus invadiram a terra.

[27] tuli Saulin luo sanansaattaja, joka sanoi: ”Tule kiireesti, sillä filistealaiset ovat hyökänneet maahan.”

[28] Pelo que Saul desistiu de perseguir a Davi e se foi contra os filisteus. Por esta razão, aquele lugar se chamou Pedra de Escape.

[28] Saul lopetti Daavidin takaa-ajon ja lähti filistealaisia vastaan. Tämän tapauksen vuoksi tuo paikka sai nimekseen Sela-Hammahlekot .

[29] Subiu Davi daquele lugar e ficou nos lugares seguros de En-Gedi.

1. Samuel 24

Daavid säästää Saulin hengen luolassa

[1]Daavid lähti sieltä ja oleskeli Een-Gedin kallioiden huipuilla.

1 Samuel 24

Davi poupa a vida de Saul

[1] Tendo Saul voltado de perseguir os filisteus, foi-lhe dito: Eis que Davi está no deserto de En-Gedi.

[2] Kun Saul palasi ajamasta filistealaisia takaa, hänelle kerrottiin, että Daavid oli Een-Gedin autiomaassa.

[2] Tomou, então, Saul três mil homens, escolhidos dentre todo o Israel, e foi ao encalço de Davi e dos seus homens, nas faldas das penhas das cabras monteses.

[3]Silloin Saul otti kolmetuhatta valiomiestä koko Israelista ja lähti etsimään Daavidia ja hänen miehiään Kauriskallioiden lähistöltä.

[3] Chegou a uns currais de ovelhas no caminho, onde havia uma caverna; entrou nela Saul, a aliviar o ventre. Ora, Davi e os seus homens estavam assentados no mais interior da mesma.

[4] Então, os homens de Davi lhe disseram: Hoje é o dia do qual o SENHOR te disse: Eis que te entrego nas mãos o teu inimigo, e far-lhe-ás o que bem te parecer. Levantou-se Davi e, furtivamente, cortou a orla do manto de Saul.

[5] Sucedeu, porém, que, depois, sentiu Davi bater-lhe o coração, por ter cortado a orla do manto de Saul;

[6] e disse aos seus homens: O SENHOR me guarde de que eu faça tal coisa ao meu senhor, isto é, que eu estenda a mão contra ele, pois é o ungido do SENHOR.

[7] Com estas palavras, Davi conteve os seus homens e não lhes permitiu que se levantassem contra Saul; retirando-se Saul da caverna, prosseguiu o seu caminho.

[8] Depois, também Davi se levantou e, saindo da caverna, gritou a Saul, dizendo: Ó rei, meu senhor! Olhando Saul para trás, inclinou-se Davi e fez-lhe reverência, com o rosto em terra.

[9] Disse Davi a Saul: Por que dás tu ouvidos às palavras dos homens que dizem: Davi procura fazer-te mal?

[10] Os teus próprios olhos viram, hoje, que o SENHOR te pôs em minhas mãos nesta caverna, e alguns disseram que eu te

[4]Hän tuli tien varrella olevien lammasaitausten luo. Siellä oli luola, ja Saul meni sinne tarpeilleen. Mutta Daavid ja hänen miehensä istuivat luolan perällä.

[5] Daavidin miehet sanoivat hänelle: ”Nyt, tämä on se päivä, josta Herra on sanonut sinulle: ’Minä annan vihamiehesi sinun käsiisi, ja sinä saat tehdä hänelle, mitä hyväksi näet.’” Silloin Daavid nousi ja leikkasi salaa kappaleen Saulin viitan liepeestä.

[6]Mutta sen jälkeen Daavidin sydän soimasi häntä siitä, että hän oli leikannut Saulin viitan lievettä.

[7]Hän sanoi miehilleen: ” Herra varjelkoon minua tekemästä herralleni, Herran voidellulle, sitä, että ojentaisin käteni häntä vastaan, sillä hän on Herran voideltu.”

[8]Näillä sanoilla Daavid hillitsi miehensä eikä antanut heidän hyökätä Saulin kimppuun. Saul nousi luolasta ja jatkoi matkaansa.

Daavid puhuu Saulille

[9]Sen jälkeen myös Daavid nousi, lähti luolasta ja huusi Saulin jälkeen: ”Herrani, kuningas!” Saul katsoi taakseen, ja Daavid kumartui kasvoilleen maahan osoittaen kunnioitusta.

[10]Daavid sanoi Saulille: ”Miksi sinä uskot niiden puheita, jotka sanovat: ’Daavid haluaa sinulle pahaa’?

[11] Näethän nyt omin silmin, kuinka Herra antoi sinut tänään minun käsiini luolassa. Minua neuvottiin

matasse; porém a minha mão te poupou; porque disse: Não estenderei a mão contra o meu senhor, pois é o ungido de Deus.

tappamaan sinut, mutta minä säästin henkesi ja sanoin: ’Minä en ojenna kättäni herraani vastaan, sillä hän on Herran voideltu.’

11 Olha, pois, meu pai, vê aqui a orla do teu manto na minha mão. No fato de haver eu cortado a orla do teu manto sem te matar, reconhece e vê que não há em mim nem mal nem rebeldia, e não pequei contra ti, ainda que andas à caça da minha vida para ma tirares.

12 Katso, isäni, katso tätä viittasi liepeen kappaletta minun kädessäni. Siitä, että minä leikkasin sen viittasi liepeestä enkä tappanut sinua, voit nähdä ja ymmärtää, ettei käsiäni tahraa mikään paha teko tai rikos. En minä ole sinua vastaan rikkonut, vaikka sinä metsästät minua riistääksesi minulta hengen.

12 Julgue o SENHOR entre mim e ti e vingue-me o SENHOR a teu respeito; porém a minha mão não será contra ti.

13 Herra tuomitkoon meidän välillämme, minun ja sinun, ja Herra kostakoon sinulle minun puolestani, mutta minun käteni ei sinuun koske.

13 Dos perversos procede a perversidade, diz o provérbio dos antigos; porém a minha mão não está contra ti.

14 Niin kuin vanha sananlasku sanoo: ’Jumalattomuus tulee jumalattomista’, mutta minun käteni ei sinuun koske.

14 Após quem saiu o rei de Israel? A quem persegue? A um cão morto? A uma pulga?

15 Kenen perään Israelin kuningas on lähtenyt? Ketä sinä ajat takaa? Koiranraatoa, yhtä kirppua!

15 Seja o SENHOR o meu juiz, e julgue entre mim e ti, e veja, e pleiteie a minha causa, e me faça justiça, e me livre da tua mão.

16 Herraolkoon tuomari, hän tuomitkoon meidän välillämme, minun ja sinun! Hän nähköön ja ajakoon asiani ja auttakoon minut oikeuteeni sinun käsistäsi.”

Saul luopuu takaa-ajosta

16 Tendo Davi acabado de falar a Saul todas estas palavras, disse Saul: É isto a tua voz, meu filho Davi? E chorou Saul em voz alta.

17 Kun Daavid oli puhunut nämä sanat Saulille, tämä sanoi: ”Onko se sinun äänesi, poikani Daavid?” Ja Saul purskahti äänekkääseen itkuun.

17 Disse a Davi: Mais justo és do que eu; pois tu me recompensaste com bem, e eu te paguei com mal.

18 Hän sanoi Daavidille: ”Sinä olet minua vanhurskaampi, sillä vaikka minä olen palkinnut sinut pahalla, sinä olet maksanut minulle takaisin hyvällä.

[18] Mostraste, hoje, que me fizeste bem; pois o SENHOR me havia posto em tuas mãos, e tu me não mataste.

[19] Porque quem há que, encontrando o inimigo, o deixa ir por bom caminho? O SENHOR, pois, te pague com bem, pelo que, hoje, me fizeste.

[20] Agora, pois, tenho certeza de que serás rei e de que o reino de Israel há de ser firme na tua mão.

[21] Portanto, jura-me pelo SENHOR que não eliminarás a minha descendência, nem desfarás o meu nome da casa de meu pai.

[22] Então, jurou Davi a Saul, e este se foi para sua casa; porém Davi e os seus homens subiram ao lugar seguro.

[19] Sinä olet tänään osoittanut hyvyyttäsi minua kohtaan. Sinä et tappanut minua, vaikka Herra oli luovuttanut minut sinun käsiisi.

[20] Kun joku kohtaa vihollisensa, päästääkö hän tämän menemään rauhassa? Herra palkitkoon sinulle hyvällä sen, mitä olet tänä päivänä tehnyt minulle.

[21] Nyt minä todella tiedän, että sinusta tulee kuningas ja että Israelin valtakunta pysyy sinun käsissäsi.

[22]Vanno nyt minulle Herran nimessä, ettet tuhoa jälkeläisiäni etkä hävitä minun nimeäni isäni suvusta.”

[23] Niin Daavid vannoi tämän Saulille. Sitten Saul meni kotiinsa, mutta Daavid ja hänen miehensä nousivat vuorilinnaan.

1 Samuel 25

A morte de Samuel

[1] Faleceu Samuel; todos os filhos de Israel se ajuntaram, e o prantearam, e o sepultaram na sua casa, em Ramá. Davi se levantou e desceu ao deserto de Parã.

Davi e Nabal

[2] Havia um homem, em Maom, que tinha as suas possessões no Carmelo; homem abastado, tinha três mil ovelhas e mil cabras e estava tosquiando as suas ovelhas no Carmelo.

[3] Nabal era o nome deste homem, e Abigail, o de sua mulher; esta era sensata e formosa, porém o homem era duro e

1. Samuel 25

Samuelin kuolema

[1]Tämän jälkeen Samuel kuoli. Koko Israel kokoontui pitämään hänen valittajaisiaan, ja hänet haudattiin kotipaikkaansa Raamaan. Sitten Daavid lähti Paaranin autiomaahan.

Daavid ja Naabal

[2]Maaonissa oli hyvin mahtava mies, jolla oli laumoja Karmelissa, kolmetuhatta lammasta ja tuhat vuohta. Hän oli taas kerran keritsemässä lampaitaan Karmelissa.

[3] Miehen nimi oli Naabal, ja hän oli kaalebilainen. Hänen vaimonsa nimi oli Abigail. Vaimo oli hyvin ymmärtäväinen

maligno em todo o seu trato. Era ele da casa de Calebe.

[4] Ouvindo Davi, no deserto, que Nabal tosquiava as suas ovelhas,

[5] enviou dez moços e lhes disse: Subi ao Carmelo, ide a Nabal, perguntai-lhe, em meu nome, como está.

[6] Direis àquele próspero: Paz seja contigo, e tenha paz a tua casa, e tudo o que possuis tenha paz!

[7] Tenho ouvido que tens tosquiadores. Os teus pastores estiveram conosco; nenhum agravo lhes fizemos, e de nenhuma coisa sentiram falta todos os dias que estiveram no Carmelo.

[8] Pergunta aos teus moços, e eles to dirão; achem mercê, pois, os meus moços na tua presença, porque viemos em boa hora; dá, pois, a teus servos e a Davi, teu filho, qualquer coisa que tiveres à mão.

[9] Chegando, pois, os moços de Davi e tendo falado a Nabal todas essas palavras em nome de Davi, aguardaram.

[10] Respondeu Nabal aos moços de Davi e disse: Quem é Davi, e quem é o filho de Jessé? Muitos são, hoje em dia, os servos que fogem ao seu senhor.

[11] Tomaria eu, pois, o meu pão, e a minha água, e a carne das minhas reses que degolei para os meus tosquiadores e o daria a homens que eu não sei donde vêm?

ja kaunis, mies sen sijaan oli tyly ja pahantapainen.

[4]Kun Daavid kuuli autiomaassa, että Naabal keritsi lampaitaan,

[5] hän lähetti matkaan kymmenen nuorta miestä ja sanoi heille: ”Menkää Karmeliin, ja kun tulette Naabalin luo, tervehtikää häntä minun nimissäni.

[6] Sanokaa näin: ’Tervehdys! Rauhaa sinulle, rauhaa myös perheellesi ja rauhaa kaikelle, mitä sinulla on.

[7] Olen juuri kuullut, että sinulla on lampaiden keritsiäiset. Paimenesi ovat viime aikoina olleet meidän seurassamme. Me emme ole loukanneet heitä, eikä heiltä ole hävinnyt mitään koko sinä aikana, jonka he ovat olleet Karmelissa.

[8] Kysy vaikka omilta palvelijoiltasi, niin he kertovat sen sinulle. Ole siis suosiollinen näille miehille, olemmehan tulleet luoksesi juhlapäivänä. Anna pojallesi Daavidille ja palvelijoillesi, mitä sinulta löytyy.’”

[9] Kun Daavidin miehet tulivat, he puhuivat Daavidin nimissä Naabalille kaiken tämän ja jäivät odottamaan.

[10] Mutta Naabal vastasi Daavidin palvelijoille: ”Kuka on Daavid, ja kuka on Iisain poika? Tätä nykyä on paljon orjia, jotka karkaavat isäntiensä luota.

[11] Ottaisinko minä ruokani, juomani ja teuraani, jotka olen teurastanut keritsijöitäni varten, ja antaisin ne miehille, joista en tiedä, mistä he ovat?”

[12] Então, os moços de Davi puseram-se a caminho, voltaram e, tendo chegado, lhe contaram tudo, segundo todas estas palavras.

[13] Pelo que disse Davi aos seus homens: Cada um cinja a sua espada. E cada um cingiu a sua espada, e também Davi, a sua; subiram após Davi uns quatrocentos homens, e duzentos ficaram com a bagagem.

[14] Nesse meio tempo, um dentre os moços de Nabal o anunciou a Abigail, mulher deste, dizendo: Davi enviou do deserto mensageiros a saudar a nosso senhor; porém este disparatou com eles.

[15] Aqueles homens, porém, nos têm sido muito bons, e nunca fomos agravados por eles e de nenhuma coisa sentimos falta em todos os dias de nosso trato com eles, quando estávamos no campo.

[16] De muro em redor nos serviram, tanto de dia como de noite, todos os dias que estivemos com eles apascentando as ovelhas.

[17] Agora, pois, considera e vê o que hás de fazer, porque já o mal está, de fato, determinado contra o nosso senhor e contra toda a sua casa; e ele é filho de Belial, e não há quem lhe possa falar.

Abigail apazigua a Davi

[18] Então, Abigail tomou, a toda pressa, duzentos pães, dois odres de vinho, cinco ovelhas preparadas, cinco medidas de trigo tostado, cem cachos de passas e

[12] Niin Daavidin miehet kääntyivät ja menivät pois. Tultuaan takaisin Daavidin luo he kertoivat hänelle kaiken.

[13] Silloin Daavid sanoi miehilleen: ”Sitokoon jokainen miekkansa vyölle.” Ja jokainen sitoi miekkansa vyölleen, niin myös Daavid, ja hänen jäljessään lähti liikkeelle noin neljäsataa miestä, mutta kaksisataa jäi kuormaston luo.

Abigail pelastaa Naabalin kuolemasta

[14] Mutta eräs Naabalin palvelijoista kertoi Abigaillille, Naabalin vaimolle: ”Daavid lähetti sanansaattajia autiomaasta tervehtimään isäntäämme, mutta hän vain solvasi heitä.

[15] Nämä miehet ovat kuitenkin olleet meille erittäin hyviä. Meitä ei ole loukattu, eikä meiltä ole hävinnyt mitään koko sinä aikana, jonka kuljeskelimme heidän läheisyydessään ollessamme kedolla.

[16] Yötä päivää he olivat muurina ympärillämme koko sen ajan, jonka paimensimme lampaita heidän läheisyydessään.

[17] Ajattele siis ja katso, mitä voit tehdä, sillä onnettomuus uhkaa isäntäämme ja koko hänen talouttaan. Hän itse on niin kelvoton mies, ettei hänelle kannata puhua.”

[18] Silloin Abigail otti kiireesti kaksisataa leipää, kaksi leiliä viiniä, viisi paistettua lammasta, viisi sea-mittaa paahdettuja

duzentas pastas de figos, e os pôs sobre jumentos,

19 e disse aos seus moços: Ide adiante de mim, pois vos seguirei de perto. Porém nada disse ela a seu marido Nabal.

20 Enquanto ela, cavalgando um jumento, descia, encoberta pelo monte, Davi e seus homens também desciam, e ela se encontrou com eles.

21 Ora, Davi dissera: Com efeito, de nada me serviu ter guardado tudo quanto este possui no deserto, e de nada sentiu falta de tudo quanto lhe pertence; ele me pagou mal por bem.

22 Faça Deus o que lhe aprouver aos inimigos de Davi, se eu deixar, ao amanhecer, um só do sexo masculino dentre os seus.

23 Vendo, pois, Abigail a Davi, apressou-se, desceu do jumento e prostrou-se sobre o rosto diante de Davi, inclinando-se até à terra.

24 Lançou-se-lhe aos pés e disse: Ah! SENHOR meu, caia a culpa sobre mim; permite falar a tua serva contigo e ouve as palavras da tua serva.

25 Não se importe o meu senhor com este homem de Belial, a saber, com Nabal; porque o que significa o seu nome ele é. Nabal é o seu nome, e a loucura está com

jyviä, sata rusinakakkua sekä kaksisataa viikunakakkua ja pani ne aasien selkään.

19 Hän sanoi palvelijoilleen: ”Menkää edelläni, minä tulen jäljessänne”, mutta miehelleen Naabalille hän ei kertonut mitään.

20 Kun Abigail sitten ratsasti aasilla rinnettä alas vuoren suojassa, Daavid miehineen tuli yllättäen häntä vastaan, ja hän kohtasi heidät.

21 Daavid oli sanonut miehilleen: ”Aivan turhaan olen suojellut kaikkea, mitä tällä miehellä on autiomaassa. Kaikesta siitä, mitä hänellä on, ei ole hävinnyt mitään, mutta hän on palkinnut minulle hyvän pahalla.

22 Jumala rangaiskoon Daavidin vihamiehiä nyt ja vasta. Totisesti, huomisaamuksi minä en jätä koko hänen väestään, noista koirista henkiin yhtäkään.”

23 Kun Abigail näki Daavidin, hän laskeutui nopeasti aasin selästä, heittäytyi kunnioitusta osoittaen kasvoilleen maahan hänen eteensä.

24 Hän heittäytyi Daavidin jalkojen juureen ja sanoi: ”Minun on syy, herrani. Salli kuitenkin palvelijattaresi puhua sinulle ja kuule, mitä palvelijattaresi sanoo.

25 Minä pyydän, älköön herrani välittäkö tuosta kelvottomasta miehestä, Naabalista, sillä hän on nimensä mukainen. Naabal on hänen nimensä, ja houkka hän on. Minä, palvelijattaresi, en

ele; eu, porém, tua serva, não vi os moços de meu senhor, que enviaste.

[26] Agora, pois, meu senhor, tão certo como vive o SENHOR e a tua alma, foste pelo SENHOR impedido de derramar sangue e de vingar-te por tuas próprias mãos. Como Nabal, sejam os teus inimigos e os que procuram fazer mal ao meu senhor.

[27] Este é o presente que trouxe a tua serva a meu senhor; seja ele dado aos moços que seguem ao meu senhor.

[28] Perdoa a transgressão da tua serva; pois, de fato, o SENHOR te fará casa firme, porque pelejas as batalhas do SENHOR, e não se ache mal em ti por todos os teus dias.

[29] Se algum homem se levantar para te perseguir e buscar a tua vida, então, a tua vida será atada no feixe dos que vivem com o SENHOR, teu Deus; porém a vida de teus inimigos, este a arrojará como se a atirasse da cavidade de uma funda.

[30] E há de ser que, usando o SENHOR contigo segundo todo o bem que tem dito a teu respeito e te houver estabelecido príncipe sobre Israel,

[31] então, meu senhor, não te será por tropeço, nem por pesar ao coração o sangue que, sem causa, vieres a derramar e o te haveres vingado com as tuas próprias mãos; quando o SENHOR te houver feito o bem, lembrar-te-ás da tua serva.

kuitenkaan nähnyt herrani lähettämiä palvelijoita.

[26] Ja nyt, herrani, niin totta kuin Herra elää ja niin totta kuin sinä itse elät, Herra on estänyt sinua joutumasta verivelan alaiseksi ja auttamasta itseäsi omalla kädelläsi. Käyköön vihamiehillesi ja niille, jotka tahtovat pahaa herralleni, samoin kuin Naabalille.

[27] Annettakoon tämä tervehdyslahja, jonka palvelijattaresi on herralleni tuonut, niille miehille, jotka seuraavat herraani.

[28]Minä pyydän, anna anteeksi palvelijattaresi rikkomus. Herra totisesti rakentaa herrani kuningashuoneen pysyväksi, koska sinä, herrani, käyt Herran sotia, eikä sinusta löydetä mitään pahaa koko elinaikanasi.

[29]Jos joku nousee vainoamaan sinua ja tavoittelee henkeäsi, on herrani henki tallella elävien kukkarossa Herran , sinun Jumalasi luona, mutta vihollistesi hengen hän lingolla linkoaa pois.

[30]Kun Herra sitten tekee minun herralleni kaikkea hyvää, josta hän on sinulle puhunut, ja asettaa sinut Israelin ruhtinaaksi,

[31]niin ei sinua saata kompastumaan eikä herrani tuntoa vaivaa se, että olisit vuodattanut verta aiheettomasti ja että olisit itse koettanut auttaa itseäsi. Kun Herra siis tekee hyvää herralleni, niin muista palvelijatartasi.”

[32] Então, Davi disse a Abigail: Bendito o SENHOR, Deus de Israel, que, hoje, te enviou ao meu encontro.

[32]Daavid sanoi Abigaillille: ”Siunattu olkoon Herra , Israelin Jumala, joka lähetti sinut tänään minua vastaan.

[33] Bendita seja a tua prudência, e bendita sejas tu mesma, que hoje me tolheste de derramar sangue e de que por minha própria mão me vingasse.

[33] Siunattu olkoon ymmärtäväisyytesi, ja siunattu ole sinä itse, joka olet tänään estänyt minua joutumasta verivelan alaiseksi ja auttamasta itseäni omalla kädelläni.

[34] Porque, tão certo como vive o SENHOR, Deus de Israel, que me impediu de que te fizesse mal, se tu não te apressaras e me não vieras ao encontro, não teria ficado a Nabal, até ao amanhecer, nem um sequer do sexo masculino.

[34] Mutta niin totta kuin Herra , Israelin Jumala, elää, hän, joka on estänyt minua tekemästä sinulle pahaa: jollet sinä olisi tullut nopeasti minua vastaan, ei Naabalin väestä totisesti olisi huomenna aamun valjetessa ollut jäljellä yhtäkään miestä .

[35] Então, Davi recebeu da mão de Abigail o que esta lhe havia trazido e lhe disse: Sobe em paz à tua casa; bem vês que ouvi a tua petição e a ela atendi.

[35] Sitten Daavid otti Abigaililta, mitä tämä oli hänelle tuonut, ja sanoi: ”Mene rauhassa kotiisi. Niin kuin näet, minä olen kuullut sinua ja tehnyt sinulle mieliksi.”

A morte de Nabal

[36] Voltou Abigail a Nabal. Eis que ele fazia em casa um banquete, como banquete de rei; o seu coração estava alegre, e ele, já mui embriagado, pelo que não lhe referiu ela coisa alguma, nem pouco nem muito, até ao amanhecer.

Naabalin juomingit ja kuolema

[36]Kun Abigail tuli Naabalin luo, tällä oli talossaan juomingit, kuin kuninkaan juomingit. Naabal oli hyvillä mielin ja kovin juovuksissa. Siksi Abigail ei kertonut Naabalille mitään, ennen kuin aamu valkeni.

[37] Pela manhã, estando Nabal já livre do vinho, sua mulher lhe deu a entender aquelas coisas; e se amorteceu nele o coração, e ficou ele como pedra.

[37] Mutta seuraavana aamuna, kun Naabalin humala oli haihtunut, hänen vaimonsa kertoi hänelle, mitä oli tapahtunut. Silloin Naabalin sydän kuoleutui hänen rinnassaan, ja hän muuttui ikään kuin kiveksi.

[38] Passados uns dez dias, feriu o SENHOR a Nabal, e este morreu.

[38] Noin kymmenen päivän kuluttua Herra löi Naabalia, ja tämä kuoli.

Davi casa com Abigail

[39] Ouvindo Davi que Nabal morrera, disse: Bendito seja o SENHOR, que pleiteou a

Abigailista tulee Daavidin vaimo

[39]Kun Daavid kuuli, että Naabal oli kuollut, hän sanoi: ”Siunattu

causa da afronta que recebi de Nabal e me deteve de fazer o mal, fazendo o SENHOR cair o mal de Nabal sobre a sua cabeça. Mandou Davi falar a Abigail que desejava tomá-la por mulher.

olkoon Herra , joka on vetänyt Naabalin tilille minun häpäisemisestäni! Hän on estänyt palvelijaansa tekemästä pahaa ja kääntänyt Naabalin pahuuden takaisin hänen itsensä päälle.” Sen jälkeen Daavid lähetti sanomaan Abigailille, että hän halusi tämän vaimokseen.

40 Tendo ido os servos de Davi a Abigail, no Carmelo, lhe disseram: Davi nos mandou a ti, para te levar por sua mulher.

40 Daavidin palvelijat tulivat Abigailin luo Karmeliin ja sanoivat hänelle näin: ”Daavid lähetti meidät sinun luoksesi ottamaan sinut hänelle vaimoksi.”

41 Então, ela se levantou, e se inclinou com o rosto em terra, e disse: Eis que a tua serva é criada para lavar os pés aos criados de meu senhor.

41 Silloin Abigail nousi, kumartui kasvoilleen maahan ja sanoi: ”Katso, palvelijattaresi on valmis ryhtymään orjattareksi ja pesemään herrani palvelijoiden jalat.”

42 Abigail se apressou e, dispondo-se, cavalgou um jumento com as cinco moças que a assistiam; e ela seguiu os mensageiros de Davi, que a recebeu por mulher.

42 Sitten Abigail nousi kiireesti ja istuutui aasin selkään. Hän otti mukaansa myös viisi palvelijatartaan, jotka seurasivat häntä. Abigail seurasi Daavidin sanansaattajien jäljessä, ja hänestä tuli Daavidin vaimo.

43 Também tomou Davi a Ainoã de Jezreel, e ambas foram suas mulheres,

43 Daavid oli ottanut vaimokseen myös jisreeliläisen Ahinoamin, ja niin he molemmat olivat hänen vaimojaan.

44 porque Saul tinha dado sua filha Mical, mulher de Davi, a Palti, filho de Laís, o qual era de Galim.

44 Mutta Saul oli antanut tyttärensä Miikalin, Daavidin vaimon, Laiksen pojalle Paltille, joka oli kotoisin Gallimista.

1 Samuel 26

Davi, outra vez, poupa a vida de Saul

1 Vieram os zifeus a Saul, a Gibeá, e disseram: Não se acha Davi escondido no outeiro de Haquila, defronte de Jesimom?

1. Samuel 26

Daavid säästää jälleen Saulin hengen

1 Siifiläiset tulivat Saulin luo Gibeaan ja sanoivat: ”Daavid piileksii Gibeat-Hakilassa, Jesimonin lähellä.”

[2] Então, Saul se levantou e desceu ao deserto de Zife, e com ele, três mil homens escolhidos de Israel, a buscar a Davi.

[2]Silloin Saul lähti Siifin autiomaahan mukanaan kolmetuhatta Israelin valiomiestä, ja he etsivät sieltä Daavidia.

[3] Acampou-se Saul no outeiro de Haquila, defronte de Jesimom, junto ao caminho; porém Davi ficou no deserto, e, sabendo que Saul vinha para ali à sua procura,

[3]Saul leiriytyi Gibeat-Hakilaan, joka on tien varrella Jesimonin lähellä, mutta Daavid oleskeli autiomaassa. Kun Daavid ymmärsi, että Saul oli tullut hänen perässään autiomaahan,

[4] enviou espias, e soube que Saul tinha vindo.

[4] hän lähetti vakoojia ja sai varmuuden siitä, että Saul oli todellakin tullut.

[5] Davi se levantou, e veio ao lugar onde Saul acampara, e viu o lugar onde se deitaram Saul e Abner, filho de Ner, comandante do seu exército. Saul estava deitado no acampamento, e o povo, ao redor dele.

[5]Silloin Daavid nousi ja meni paikkaan, johon Saul oli leiriytynyt. Hän näki paikan, jossa Saul ja hänen sotapäällikkönsä Abner, Neerin poika, makasivat. Saul makasi keskellä, ja väki oli asettunut kehäksi hänen ympärilleen.

[6] Disse Davi a Aimeleque, o heteu, e a Abisai, filho de Zeruia, irmão de Joabe: Quem descerá comigo a Saul, ao arraial? Respondeu Abisai: Eu descerei contigo.

[6] Daavid puhui heettiläiselle Ahimelekille ja Abisaille, Serujan pojalle, Jooabin veljelle, ja kysyi: ”Kuka lähtee minun kanssani Saulin luo leiriin?” Abisai vastasi: ”Minä lähden sinun kanssasi.”

[7] Vieram, pois, Davi e Abisai, de noite, ao povo, e eis que Saul estava deitado, dormindo no acampamento, e a sua lança, fincada na terra à sua cabeceira; Abner e o povo estavam deitados ao redor dele.

[7]Daavid ja Abisai menivät yöllä Saulin väen luo ja näkivät, että Saul makasi piirin keskellä ja nukkui. Hänen keihäänsä oli iskettynä maahan hänen päänsä viereen, ja Abner ja väki makasivat hänen ympärillään.

[8] Então, disse Abisai a Davi: Deus te entregou, hoje, nas mãos o teu inimigo; deixa-me, pois, agora, encravá-lo com a lança, ao chão, de um só golpe; não será preciso segundo.

[8]Abisai sanoi Daavidille: ”Jumala on tänä päivänä antanut vihamiehesi sinun käsiisi. Salli minun nyt keihästää hänet maahan yhdellä iskulla, toista ei tarvita.”

[9] Davi, porém, respondeu a Abisai: Não o mates, pois quem haverá que estenda a

[9]Mutta Daavid vastasi Abisaille: ”Älä surmaa häntä, sillä kuka on rankaisematta

mão contra o ungido do SENHOR e fique inocente?

[10] Acrescentou Davi: Tão certo como vive o SENHOR, este o ferirá, ou o seu dia chegará em que morra, ou em que, descendo à batalha, seja morto.

[11] O SENHOR me guarde de que eu estenda a mão contra o seu ungido; agora, porém, toma a lança que está à sua cabeceira e a bilha da água, e vamo-nos.

[12] Tomou, pois, Davi a lança e a bilha da água da cabeceira de Saul, e foram-se; ninguém o viu, nem o soube, nem se despertou, pois todos dormiam, porquanto, da parte do SENHOR, lhes havia caído profundo sono.

[13] Tendo Davi passado ao outro lado, pôs-se no cimo do monte ao longe, de maneira que entre eles havia grande distância.

[14] Bradou ao povo e a Abner, filho de Ner, dizendo: Não respondes, Abner? Então, Abner acudiu e disse: Quem és tu, que bradas ao rei?

[15] Então, disse Davi a Abner: Porventura, não és homem? E quem há em Israel como tu? Por que, pois, não guardaste o rei, teu senhor? Porque veio um do povo para destruir o rei, teu senhor.

[16] Não é bom isso que fizeste; tão certo como vive o SENHOR, deveis morrer, vós que não guardastes a vosso senhor, o ungido do SENHOR; vede, agora, onde está a lança do rei e a bilha da água, que tinha à sua cabeceira.

Saul, outra vez, se reconcilia com Davi

ojentanut kätensä Herran voideltua vastaan?”

[10] Daavid sanoi vielä: ”Niin totta kuin Herra elää: Herra itse lyö häntä, tai hänen kuolinpäivänsä tulee, tai hän menee sotaan ja kohtaa loppunsa siellä.

[11] Herravarjelkoon minua ojentamasta kättäni Herran voideltua vastaan! Ota nyt kuitenkin keihäs ja vesiastia hänen päänsä vierestä, ja sitten lähdetään.”

[12] Daavid otti keihään ja vesiastian Saulin pään vierestä, ja he menivät pois. Kukaan ei nähnyt eikä huomannut mitään, eikä kukaan herännyt. He kaikki nukkuivat, sillä Herran lähettämä raskas uni oli vallannut heidät.

[13] Kun Daavid oli päässyt laakson toiselle puolelle, hän asettui kauas vuoren laelle, pitkän välimatkan päähän leiristä.

[14] Daavid huusi Saulin väelle ja Abnerille, Neerin pojalle: ”Etkö vastaa, Abner?” Abner vastasi: ”Kuka sinä olet, joka huudat kuninkaalle?”

[15]Daavid sanoi Abnerille: ”Etkö sinä ole mies, jonka vertaista ei ole Israelissa? Miksi siis et vartioinut herraasi, kuningasta? Joku kansasta olisi voinut surmata kuninkaan, sinun herrasi.

[16] Et ole hoitanut tehtävääsi hyvin. Niin totta kuin Herra elää, teidän pitää kuolla, koska ette vartioineet herraanne, Herran voideltua. Katso nyt! Missä ovat kuninkaan keihäs ja vesiastia, jotka olivat hänen päänsä vieressä?”

Daavid vetoaa Sauliin

[17] Então, reconheceu Saul a voz de Davi e disse: Não é a tua voz, meu filho Davi? Respondeu Davi: Sim, a minha, ó rei, meu senhor.

[17]Saul tunsi Daavidin äänen ja huusi: ”Onko se sinun äänesi, poikani Daavid?” Daavid vastasi: ”Minun ääneni, herrani kuningas.”

[18] Disse mais: Por que persegue o meu senhor assim seu servo? Pois que fiz eu? E que maldade se acha nas minhas mãos?

[18]Hän jatkoi: ”Miksi herrani ajaa takaa palvelijaansa? Mitä minä olen tehnyt tai mitä pahaa minä muka suunnittelen ?

[19] Ouve, pois, agora, te rogo, ó rei, meu senhor, as palavras de teu servo: se é o SENHOR que te incita contra mim, aceite ele a oferta de manjares; porém, se são os filhos dos homens, malditos sejam perante o SENHOR; pois eles me expulsaram hoje, para que eu não tenha parte na herança do SENHOR, como que dizendo: Vai, serve a outros deuses.

[19] Kuulkoon nyt herrani, kuningas, mitä hänen palvelijansa sanoo! Jos Herra on yllyttänyt sinut minua vastaan, saakoon hän tuntea ruokauhrin tuoksun. Mutta jos sen ovat tehneet ihmiset, niin olkoot he kirotut Herran edessä. Nyt he karkottavat minut pois Herran perintöosasta ja sanovat: ’Mene ja palvele muita jumalia.’

[20] Agora, pois, não se derrame o meu sangue longe desta terra do SENHOR; pois saiu o rei de Israel em busca de uma pulga, como quem persegue uma perdiz nos montes.

[20] Älköön vereni kuitenkaan vuotako maahan kaukana Herran kasvoista. Totisesti, Israelin kuningas on lähtenyt liikkeelle etsimään yhtä kirppua, niin kuin ajetaan peltopyytä vuorilla.”

Saul katuu ja palaa kotiinsa

[21] Então, disse Saul: Pequei; volta, meu filho Davi, pois não tornarei a fazer-te mal; porque foi, hoje, preciosa a minha vida aos teus olhos. Eis que tenho procedido como louco e errado excessivamente.

[21]Silloin Saul huusi: ”Minä olen tehnyt syntiä. Tule takaisin, poikani Daavid, sillä minä en enää tee sinulle pahaa, koska henkeni on tänään ollut kallis sinun silmissäsi. Minä huomaan, että olen tehnyt tyhmästi ja erehtynyt hyvin pahasti.”

[22] Davi, então, respondeu e disse: Eis aqui a lança, ó rei; venha aqui um dos moços e leve-a.

[22]Daavid vastasi: ”Tässä on kuninkaan keihäs. Tulkoon joku nuorista miehistä tänne hakemaan sen.

[23] Pague, porém, o SENHOR a cada um a sua justiça e a sua lealdade; pois o SENHOR te havia entregado, hoje, nas

[23] Herra palkitsee jokaisen hänen vanhurskautensa ja uskollisuutensa mukaan. Vaikka Herra antoi sinut tänään

minhas mãos, porém eu não quis estendê-las contra o ungido do SENHOR.

[24] Assim como foi a tua vida, hoje, de muita estima aos meus olhos, assim também seja a minha aos olhos do SENHOR, e ele me livre de toda tribulação.

[25] Então, Saul disse a Davi: Bendito sejas tu, meu filho Davi; pois grandes coisas farás e, de fato, prevalecerás. Então, Davi continuou o seu caminho, e Saul voltou para o seu lugar.

käsiini, minä en tahtonut ojentaa kättäni Herran voideltua vastaan.

[24] Katso, niin kuin sinun henkesi on tänään ollut suuriarvoinen minun silmissäni, niin on myös minun henkeni suuriarvoinen Herran silmissä, ja hän vapauttaa minut kaikesta ahdistuksesta.”

[25]Silloin Saul sanoi Daavidille: ”Sinä olet siunattu, poikani Daavid! Sinä onnistut siinä, mihin ryhdyt.” Sitten Daavid meni pois, ja Saul palasi kotiinsa.

1 Samuel 27

Davi, outra vez, com Aquis, rei de Gate

[1] Disse, porém, Davi consigo mesmo: Pode ser que algum dia venha eu a perecer nas mãos de Saul; nada há, pois, melhor para mim do que fugir para a terra dos filisteus; para que Saul perca de todo as esperanças e deixe de perseguir-me por todos os limites de Israel; assim, me livrarei da sua mão.

[2] Dispôs-se Davi e, com os seiscentos homens que com ele estavam, passou a Aquis, filho de Maoque, rei de Gate.

[3] Habitou Davi com Aquis em Gate, ele e os seus homens, cada um com a sua família; Davi, com ambas as suas mulheres, Ainoã, a jezreelita, e Abigail, a viúva de Nabal, o carmelita.

[4] Avisado Saul de que Davi tinha fugido para Gate, desistiu de o perseguir.

1. Samuel 27

Daavid filistealaisten luona

[1]Daavid ajatteli mielessään: ”Varmaan jonakin päivänä Saulin käsi surmaa minut. Minulla ei ole muuta keinoa kuin paeta henkeni edestä filistealaisten maahan. Silloin Saul huomaa, että minua on turha etsiä mistään Israelin alueelta, ja niin minä pelastun hänen käsistään.”

[2] Sitten Daavid ja ne kuusisataa miestä, jotka olivat hänen kanssaan, lähtivät Gatin kuninkaan Aakiksen, Maaokin pojan, luo.

[3]Daavid asettui miehineen asumaan Aakiksen luo Gatiin. Jokaisella oli perheensä mukanaan, Daavidilla molemmat vaimonsa, jisreeliläinen Ahinoam ja karmelilainen Abigail, Naabalin leski.

[4]Kun Saulille kerrottiin, että Daavid oli paennut Gatiin, Saul ei enää etsinyt häntä.

[5] Disse Davi a Aquis: Se achei mercê na tua presença, dá-me lugar numa das cidades da terra, para que ali habite; por que há de habitar o teu servo contigo na cidade real?

[6] Então, lhe deu Aquis, naquele dia, a cidade de Ziclague. Pelo que Ziclague pertence aos reis de Judá, até ao dia de hoje.

[7] E todo o tempo que Davi permaneceu na terra dos filisteus foi um ano e quatro meses.

[8] Subia Davi com os seus homens, e davam contra os gesuritas, os gersitas e os amalequitas; porque eram estes os moradores da terra desde Telã, na direção de Sur, até à terra do Egito.

[9] Davi feria aquela terra, e não deixava com vida nem homem nem mulher, e tomava as ovelhas, e os bois, e os jumentos, e os camelos, e as vestes; voltava e vinha a Aquis.

[10] E perguntando Aquis: Contra quem deste hoje? Davi respondia: Contra o Sul de Judá, e o Sul dos jerameelitas, e o Sul dos queneus.

[11] Davi não deixava com vida nem homem nem mulher, para os trazer a Gate, pois dizia: Para que não nos denunciem, dizendo: Assim Davi o fazia. Este era o seu proceder por todos os dias que habitou na terra dos filisteus.

[5]Daavid sanoi Aakikselle: ”Jos olen saanut armon sinun silmissäsi, annettakoon minulle paikka jossakin maaseutukaupungissa, että voisin asua siellä. Miksi palvelijasi asuisi sinun luonasi kuninkaankaupungissa?”

[6]Niin Aakis antoi hänelle sinä päivänä Siklagin. Sen tähden Siklag kuuluu Juudan kuninkaille vielä nykyäänkin.

[7]Aika, jonka Daavid asui filistealaisten maassa, oli vuosi ja neljä kuukautta.

[8]Sieltä Daavid kävi miehineen ryöstöretkillä gesurilaisten, geseriläisten ja amalekilaisten maassa. Näitä kansoja nimittäin asui vanhastaan alueella, joka ulottuu Suuriin ja Egyptin maahan asti.

[9]Ryöstäessään maata Daavid ei jättänyt henkiin yhtään miestä eikä naista. Hän otti lampaat, naudat, aasit, kamelit sekä vaatteet ja palasi sitten takaisin Aakiksen luo.

[10]Aakis kysyi: ”Mihin olette tänään tehneet ryöstöretken?” Daavid vastasi: ”Juudan Etelämaahan” tai ”jerahmeelilaisten Etelämaahan” tai ”keeniläisten Etelämaahan”.

[11]Daavid ei jättänyt henkiin yhtään miestä eikä naista vietäväksi Gatiin, sillä hän ajatteli: ”He voisivat kertoa meistä ja sanoa: ’Näin on Daavid tehnyt.’” Tämä oli hänen tapanaan koko sen ajan, jonka hän asui filistealaisten maassa.

[12] Aquis confiava em Davi, dizendo: Fez-se ele, por certo, aborrecível para com o seu povo em Israel; pelo que me será por servo para sempre.

1 Samuel 28

Saul consulta a médium de En-Dor

[1] Sucedeu, naqueles dias, que, juntando os filisteus os seus exércitos para a peleja, para fazer guerra contra Israel, disse Aquis a Davi: Fica sabendo que comigo sairás à peleja, tu e os teus homens.

[2] Então, disse Davi a Aquis: Assim saberás quanto pode o teu servo fazer. Disse Aquis a Davi: Por isso, te farei minha guarda pessoal para sempre.

[3] Já Samuel era morto, e todo o Israel o tinha chorado e o tinha sepultado em Ramá, que era a sua cidade; Saul havia desterrado os médiuns e os adivinhos.

[4] Ajuntaram-se os filisteus e vieram acampar-se em Suném; ajuntou Saul a todo o Israel, e se acamparam em Gilboa.

[5] Vendo Saul o acampamento dos filisteus, foi tomado de medo, e muito se estremeceu o seu coração.

[6] Consultou Saul ao SENHOR, porém o SENHOR não lhe respondeu, nem por sonhos, nem por Urim, nem por profetas.

[7] Então, disse Saul aos seus servos: Apontai-me uma mulher que seja médium,

[12] Aakis luotti Daavidiin ja ajatteli: ”Hän on saattanut itsensä niin pahoin kansansa Israelin vihoihin, että hän tulee aina olemaan minun palvelijani.”

1. Samuel 28

Filistealaiset varustautuvat sotaan

[1]Siihen aikaan filistealaiset kokosivat joukkonsa sotiakseen Israelia vastaan, ja Aakis sanoi Daavidille: ”Tiedäthän, että sinun on miehinesi lähdettävä minun kanssani sotajoukon mukaan.”

[2] Daavid vastasi: ”Jos näin on, tulet näkemään, mihin palvelijasi pystyy.” Aakis sanoi Daavidille: ”Niinpä minä asetan sinut vakinaiseksi henkivartijakseni.”

[3]Samuel oli kuollut, ja koko Israel oli pitänyt hänelle valittajaiset, ja hänet oli haudattu kotikaupunkiinsa Raamaan. Ja Saul oli poistanut maasta vainaja- ja tietäjähenkien manaajat.

[4]Filistealaisten koottua joukkonsa he tulivat Suunemiin ja leiriytyivät sinne. Saul puolestaan kutsui koolle koko Israelin, ja he leiriytyivät Gilboaan.

Saul kysyy neuvoa vainajahengiltä

[5]Kun Saul näki filistealaisten leirin, hän pelästyi, ja hänen sydämensä vapisi kovin.

[6] Saul kysyi neuvoa Herralta , mutta Herra ei vastannut hänelle – ei unissa, ei uurimin eikä profeettojen kautta.

[7]Silloin Saul sanoi palvelijoilleen: ”Etsikää minulle nainen, jolla on vallassaan

para que me encontre com ela e a consulte. Disseram-lhe os seus servos: Há uma mulher em En-Dor que é médium.

vainajahenget, niin menen hänen luokseen ja tiedustelen häneltä.” Palvelijat vastasivat hänelle: ”Een-Doorissa on nainen, jolla on vainajahenget vallassaan.”

8 Saul disfarçou-se, vestiu outras roupas e se foi, e com ele, dois homens, e, de noite, chegaram à mulher; e lhe disse: Peço-te que me adivinhes pela necromancia e me façaas subir aquele que eu te disser.

8 Saul tekeytyi tuntemattomaksi pukeutuen toisiin vaatteisiin ja lähti matkalle mukanaan kaksi miestä. He tulivat yöllä naisen luo, ja Saul sanoi: ”Ota puolestani yhteys vainajahenkiin ja nostata minulle se, jonka minä sinulle sanon.”

9 Respondeu-lhe a mulher: Bem sabes o que fez Saul, como eliminou da terra os médiuns e adivinhos; por que, pois, me armas cilada à minha vida, para me matares?

9 Mutta nainen vastasi hänelle: ”Kyllä sinä tiedät, mitä Saul on tehnyt. Hänhän on hävittänyt vainaja- ja tietäjähenkien manaajat maasta. Miksi virität minulle ansan tappaaksesi minut?”

10 Então, Saul lhe jurou pelo SENHOR, dizendo: Tão certo como vive o SENHOR, nenhum castigo te sobrevirá por isso.

10 Silloin Saul vannoi hänelle Herran nimeen ja sanoi: ”Niin totta kuin Herra elää, tästä asiasta sinua ei syytetä.”

11 Então, lhe disse a mulher: Quem te farei subir? Respondeu ele: Faze-me subir Samuel.

11 Nainen kysyi: ”Kenet minä nostatan sinulle?” Saul vastasi: ”Kutsu Samuel.”

12 Vendo a mulher a Samuel, gritou em alta voz; e a mulher disse a Saul: Por que me enganaste? Pois tu mesmo és Saul.

12 Kun nainen näki Samuelin, hän huusi kovalla äänellä. Sitten nainen sanoi Saulille: ”Miksi olet pettänyt minua? Sinähän olet Saul.”

13 Respondeu-lhe o rei: Não temas; que vês? Então, a mulher respondeu a Saul: Vejo um deus que sobe da terra.

13 Kuningas sanoi hänelle: ”Älä pelkää vaan sano, mitä näet.” Nainen vastasi Saulille: ”Minä näen jumalolennon nousevan maasta.”

14 Perguntou ele: Como é a sua figura? Respondeu ela: Vem subindo um ancião e está envolto numa capa. Entendendo Saul

14 Saul kysyi naiselta: ”Minkä näköinen hän on?” Nainen vastasi: ”Vanha mies nousee ylös viittaan verhoutuneena.”

que era Samuel, inclinou-se com o rosto em terra e se prostrou.

Silloin Saul tiesi, että se oli Samuel, ja kumartui kasvoilleen maahan ja osoitti kunnioitusta.

15 Samuel disse a Saul: Por que me inquietaste, fazendo-me subir? Então, disse Saul: Mui angustiado estou, porque os filisteus guerreiam contra mim, e Deus se desviou de mim e já não me responde, nem pelo ministério dos profetas, nem por sonhos; por isso, te chamei para que me reveles o que devo fazer.

15Samuel sanoi Saulille: ”Miksi olet häirinnyt minua ja nostattanut minut?” Saul vastasi: ”Minä olen suuressa hädässä. Filistealaiset sotivat minua vastaan, ja Jumala on poistunut luotani eikä enää vastaa minulle, ei profeettojen kautta eikä unissa. Minä pyysin kutsumaan sinut, että ilmoittaisit minulle, mitä minun on tehtävä.”

16 Então, disse Samuel: Por que, pois, a mim me perguntas, visto que o SENHOR te desamparou e se fez teu inimigo?

16Mutta Samuel vastasi: ”Miksi sinä minulta kysyt, kun Herra on poistunut luotasi ja hänestä on tullut vihamiehesi?

17 Porque o SENHOR fez para contigo como, por meu intermédio, ele te dissera; tirou o reino da tua mão e o deu ao teu companheiro Davi.

17 Herraon tehnyt sen, minkä hän on minun kauttani puhunut. Herra on repäissyt valtakunnan sinun kädestäsi ja antanut sen toiselle miehelle, Daavidille.

18 Como tu não deste ouvidos à voz do SENHOR e não executaste o que ele, no furor da sua ira, ordenou contra Amaleque, por isso, o SENHOR te fez, hoje, isto.

18Koska et kuunnellut Herran ääntä etkä tehnyt Amalekille, mitä Herran hehkuva viha vaati, Herra on tehnyt tämän sinulle tänään.

19 O SENHOR entregará também a Israel contigo nas mãos dos filisteus, e, amanhã, tu e teus filhos estareis comigo; e o acampamento de Israel o SENHOR entregará nas mãos dos filisteus.

19 Herraantaa sekä Israelin että sinut filistealaisten käsiin, ja huomenna sinä poikinesi olet minun luonani. Myös Israelin joukot Herra antaa filistealaisten käsiin.”

20 De súbito, caiu Saul estendido por terra e foi tomado de grande medo por causa das palavras de Samuel; e faltavam-lhe as forças, porque não comera pão todo aquele dia e toda aquela noite.

20Silloin Saul kaatui pitkin pituuttaan maahan, sillä hän pelästyi kovin Samuelin puheesta. Hänen voimansa olivat lopussa, sillä vuorokauteen hän ei ollut syönyt mitään.

[21] Aproximou-se de Saul a mulher e, vendo-o assaz perturbado, disse-lhe: Eis que a tua serva deu ouvidos à tua voz, e, arriscando a minha vida, atendi às palavras que me falaste.

[22] Agora, pois, ouve também tu as palavras da tua serva e permite que eu ponha um bocado de pão diante de ti; come, para que tenhas forças e te ponhas a caminho.

[23] Porém ele o recusou e disse: Não comerei. Mas os seus servos e a mulher o constrangeram; e atendeu. Levantou-se do chão e se assentou no leito.

[24] Tinha a mulher em casa um bezerro cevado; apressou-se e matou-o, e, tomando farinha, a amassou, e a cozeu em bolos asmos.

[25] E os trouxe diante de Saul e de seus servos, e comeram. Depois, se levantaram e se foram naquela mesma noite.

[21] Silloin nainen meni Saulin luo ja näki, että tämä oli kauhun vallassa. Nainen sanoi hänelle: ”Sinä näit, että palvelijattaresi totteli sinua. Minä panin henkeni alttiiksi ja suostuin tekemään sen, mitä käskit.

[22]Kuule siis sinäkin palvelijatartasi ja salli minun asettaa eteesi palanen leipää. Syö, että olisit voimissasi, kun lähdet matkalle.”

[23] Saul kuitenkin kieltäytyi ja sanoi: ”Minä en syö.” Mutta kun hänen palvelijansa ja nainen pyytämällä pyysivät häntä, hän suostui, nousi maasta ja istuutui vuoteelle.

[24] Naisella oli kotonaan juottovasikka, ja hän teurasti sen kiireesti. Sitten hän otti jauhoja, alusti taikinan ja leipoi siitä happamattomia leipiä.

[25] Hän pani ruuan tarjolle Saulin ja hänen palvelijoidensa eteen, ja he söivät. Sitten he nousivat ja lähtivät pois vielä samana yönä.

1 Samuel 29

Os filisteus desconfiam de Davi

[1] Ajuntaram os filisteus todos os seus exércitos em Afeca, e acamparam-se os israelitas junto à fonte que está em Jezreel.

[2] Os príncipes dos filisteus se foram para lá com centenas e com milhares; e Davi e seus homens iam com Aquis, na retaguarda.

[3] Disseram, então, os príncipes dos filisteus: Estes hebreus, que fazem aqui? Respondeu Aquis aos príncipes dos

1. Samuel 29

Filistealaiset eivät luota Daavidiin

[1]Filistealaiset kokosivat kaikki joukkonsa Afekiin, ja israelilaiset olivat leiriytyneinä Jisreelissä sijaitsevalle lähteelle.

[2]Filistealaisten ruhtinaat tulivat satoine ja tuhansine miehineen, ja Daavid ja hänen miehensä tulivat Aakiksen kanssa viimeisinä.

[3] Silloin filistealaisten päälliköt sanoivat: ”Keitä nuo heprealaiset ovat?” Aakis vastasi filistealaisten päälliköille:

filisteus: Não é este Davi, o servo de Saul, rei de Israel, que esteve comigo há muitos dias ou anos? E coisa nenhuma achei contra ele desde o dia em que, tendo desertado, passou para mim, até ao dia de hoje.

”Tämähän on Daavid, Israelin kuninkaan Saulin palvelija, joka on ollut minun luonani vuoden tai pari. Minä en ole havainnut hänessä mitään epäilyttävää tähän päivään mennessä siitä päivästä lähtien, jona hän siirtyi luokseni.”

4 Porém os príncipes dos filisteus muito se indignaram contra ele; e lhe disseram: Faze voltar este homem, para que torne ao lugar que lhe designaste e não desça conosco à batalha, para que não se faça nosso adversário no combate; pois de que outro modo se reconciliaria como o seu senhor? Não seria, porventura, com as cabeças destes homens?

4Filistealaisten päälliköt vihastuivat häneen ja sanoivat: ”Lähetä takaisin tuo mies! Hänen on palattava siihen paikkaan, jonka sinä olet hänelle määrännyt. Hän ei saa tulla meidän kanssamme taisteluun, ettei hän sodassa siirtyisi vastustajan puolelle. Miten hän voisi paremmin hankkia itselleen herransa suosion kuin näiden miesten päillä?

5 Não é este aquele Davi, de quem uns aos outros respondiam nas danças, dizendo: Saul feriu os seus milhares, porém Davi, os seus dez milhares?

5Eikö tämä ole se Daavid, jolle karkeloiden laulettiin näin: ’Saul voitti tuhansia, Daavid kymmeniätuhansia’?”

6 Então, Aquis chamou a Davi e lhe disse: Tão certo como vive o SENHOR, tu és reto, e me parece bem que tomes parte comigo nesta campanha; porque nenhum mal tenho achado em ti, desde o dia em que passaste para mim até ao dia de hoje; porém aos príncipes não agradas.

6Silloin Aakis kutsui Daavidin ja sanoi hänelle: ”Niin totta kuin Herra elää, sinä olet rehellinen, ja minulle olisi mieleen, että lähtisit ja tulisit minun sotaväkeni mukana, sillä siitä päivästä lähtien, jona tulit luokseni, tähän päivään asti, minä en ole havainnut sinussa mitään pahaa. Mutta ruhtinaita sinä et miellytä.

7 Volta, pois, agora, e volta em paz, para que não desagrades aos príncipes dos filisteus.

7 Lähde nyt takaisin ja mene rauhassa, ettet tekisi mitään, mikä ei miellytä filistealaisten ruhtinaita.”

8 Então, Davi disse a Aquis: Porém que fiz eu? Ou que achaste no teu servo, desde o dia em que entrei para o teu serviço até hoje, para que não vá pelejar contra os inimigos do rei, meu senhor?

8 Daavid sanoi Aakikselle: ”Mitä minä olen tehnyt? Mitä pahaa olet havainnut palvelijassasi tähän päivään mennessä siitä päivästä lähtien, jona tulin eteesi,

kun en saa tulla taistelemaan herrani, kuninkaan, vihollisia vastaan?”

[9] Respondeu, porém, Aquis e disse a Davi: Bem o sei; e que, na verdade, aos meus olhos és bom como um anjo de Deus; porém os príncipes dos filisteus disseram: Não suba este conosco à batalha.

[9] Aakis vastasi Daavidille: ”Minä tiedän, että sinä olet minulle mieluinen kuin Jumalan enkeli, mutta filistealaisten päälliköt sanovat: ’Hän ei saa lähteä meidän kanssamme taisteluun.’

[10] Levanta-te, pois, amanhã de madrugada com os teus servos, que vieram contigo; e, levantando-vos, logo que haja luz, parti.

[10] Nouse siis varhain aamulla, sinä ja sinun herrasi palvelijat, jotka ovat tulleet kanssasi. Lähtekää varhain aamulla, kun päivä valkenee.”

[11] Então, Davi de madrugada se levantou, ele e os seus homens, para partirem e voltarem à terra dos filisteus. Os filisteus, porém, subiram a Jezreel.

[11] Niin Daavid nousi miehineen aamuvarhaisella ja lähti paluumatkalle filistealaisten maahan, mutta filistealaiset menivät Jisreeliin.

1 Samuel 30

Ziclague é saqueada pelos amalequitas

[1] Sucedeu, pois, que, chegando Davi e os seus homens, ao terceiro dia, a Ziclague, já os amalequitas tinham dado com ímpeto contra o Sul e Ziclague e a esta, ferido e queimado;

[2] tinham levado cativas as mulheres que lá se achavam, porém a ninguém mataram, nem pequenos nem grandes; tão-somente os levaram consigo e foram seu caminho.

[3] Davi e os seus homens vieram à cidade, e ei-la queimada, e suas mulheres, seus filhos e suas filhas eram levados cativos.

[4] Então, Davi e o povo que se achava com ele ergueram a voz e choraram, até não terem mais forças para chorar.

1. Samuel 30

Amalekilaiset ryöstävät Siklagin

[1]Kun Daavid miehineen tuli kolmantena päivänä Siklagiin, amalekilaiset olivat tehneet ryöstöretken Negeviin ja Siklagiin. He olivat hävittäneet Siklagin ja polttaneet sen tulella.

[2]Siellä olevat naiset pienimmästä suurimpaan he olivat ottaneet vangiksi. He eivät olleet surmanneet ketään vaan olivat vieneet nämä pois ja menneet matkoihinsa.

[3] Kun Daavid ja hänen miehensä tulivat kaupunkiin, he näkivät, että se oli poltettu ja että heidän vaimonsa, poikansa ja tyttärensä olivat joutuneet vangeiksi.

[4] Silloin Daavid ja väki, joka oli hänen kanssaan, korottivat äänensä ja itkivät, kunnes heillä ei ollut enää voimaa itkeäkään.

[5] Também as duas mulheres de Davi foram levadas cativas: Ainoã, a jezreelita, e Abigail, a viúva de Nabal, o carmelita.

[6] Davi muito se angustiou, pois o povo falava de apedrejá-lo, porque todos estavam em amargura, cada um por causa de seus filhos e de suas filhas; porém Davi se reanimou no SENHOR, seu Deus.

Davi livra os cativos

[7] Disse Davi a Abiatar, o sacerdote, filho de Aimeleque: Traze-me aqui a estola sacerdotal. E Abiatar a trouxe a Davi.

[8] Então, consultou Davi ao SENHOR, dizendo: Perseguirei eu o bando? Alcançá-lo-ei? Respondeu-lhe o SENHOR: Persegue-o, porque, de fato, o alcançarás e tudo libertarás.

[9] Partiu, pois, Davi, ele e os seiscentos homens que com ele se achavam, e chegaram ao ribeiro de Besor, onde os retardatários ficaram.

[10] Davi, porém, e quatrocentos homens continuaram a perseguição, pois que duzentos ficaram atrás, por não poderem, de cansados que estavam, passar o ribeiro de Besor.

[11] Acharam no campo um homem egípcio e o trouxeram a Davi; deram-lhe pão, e comeu, e deram-lhe a beber água.

[12] Deram-lhe também um pedaço de pasta de figos secos e dois cachos de passas, e comeu; recobrou, então, o alento, pois havia três dias e três noites que não comia pão, nem bebia água.

[5] Myös Daavidin molemmat vaimot, jisreeliläinen Ahinoam ja Abigail, karmelilaisen Naabalin leski, olivat joutuneet vangeiksi.

[6]Daavid joutui suureen ahdinkoon, sillä kaikki olivat niin katkeroituneita poikiensa ja tyttäriensä tähden, että uhkasivat kivittää hänet. Mutta Daavid rohkaisi mielensä Herrassa , Jumalassaan.

Daavid kostaa amalekilaisille

[7]Daavid sanoi pappi Ebjatarille, Ahimelekin pojalle: ”Tuo minulle kasukka.” Ebjatar toi kasukan Daavidille,

[8]ja Daavid kysyi Herralta : ”Ajanko takaa tuota rosvojoukkoa? Saavutanko minä sen?” Herra vastasi hänelle: ”Aja, sillä sinä saavutat sen ja vapautat kaikki vangit.”

[9]Silloin Daavid lähti niiden kuudensadan miehen kanssa, ja he tulivat Besorin purolle. Sinne pysähtyivät ne, jotka olivat jääneet muista jälkeen.

[10] Niitä, jotka pysähtyivät väsyneinä eivätkä menneet Besorin puron poikki, oli kaksisataa miestä. Mutta Daavid jatkoi takaa-ajoa neljänsadan miehen kanssa.

[11]Nämä löysivät kedolta egyptiläisen miehen ja toivat hänet Daavidin luo. He antoivat miehelle leipää syötäväksi ja vettä juotavaksi,

[12] antoivatpa hänelle myös palan viikunakakkua ja kaksi rusinakakkua. Kun hän söi, hänen henkensä elpyi; hän ei näet ollut syönyt eikä juonut kolmeen vuorokauteen.

[13] Então, lhe perguntou Davi: De quem és tu e de onde vens? Respondeu o moço egípcio: Sou servo de um amalequita, e meu senhor me deixou aqui, porque adoeci há três dias.

[14] Nós demos com ímpeto contra o lado sul dos queretitas, contra o território de Judá e contra o lado sul de Calebe e pusemos fogo em Ziclague.

[15] Disse-lhe Davi: Poderias, descendo, guiar-me a esse bando? Respondeu-lhe: Jura-me, por Deus, que me não matarás, nem me entregarás nas mãos de meu senhor, e descerei e te guiarei a esse bando.

[16] E, descendo, o guiou. Eis que estavam espalhados sobre toda a região, comendo, bebendo e fazendo festa por todo aquele grande despojo que tomaram da terra dos filisteus e da terra de Judá.

[17] Feriu-os Davi, desde o crepúsculo vespertino até à tarde do dia seguinte, e nenhum deles escapou, senão só quatrocentos moços que, montados em camelos, fugiram.

[18] Assim, Davi salvou tudo quanto haviam tomado os amalequitas; também salvou as suas duas mulheres.

[19] Não lhes faltou coisa alguma, nem pequena nem grande, nem os filhos, nem as filhas, nem o despojo, nada do que lhes haviam tomado: tudo Davi tornou a trazer.

[13] Daavid kysyi häneltä: ”Kenen miehiä olet ja mistä tulet?” Hän vastasi: ”Minä olen egyptiläinen nuorukainen, erään amalekilaisen miehen orja. Minun herrani jätti minut, koska sairastuin kolme päivää sitten.

[14] Me teimme ryöstöretken kreettien Negeviin sekä Juudan heimon ja Kaalebin suvun eteläisille asuinalueille ja poltimme Siklagin tulella.”

[15]Daavid kysyi häneltä: ”Vietkö minut sen rosvojoukon luo?” Hän vastasi: ”Vanno minulle Jumalan nimessä, ettet surmaa minua etkä luovuta minua herrani käsiin, niin minä vien sinut sen rosvojoukon luo.”

[16] Mies vei hänet sinne, ja he näkivät amalekilaisten istuvan hajallaan kaikkialla maassa syöden, juoden ja juhlien kaiken sen suuren saaliin tähden, jonka he olivat ottaneet filistealaisten maasta ja Juudan maasta.

[17] Daavid hyökkäsi heidän kimppuunsa ja surmasi heitä aamuhämäristä seuraavan päivän iltaan asti, eikä heistä pelastunut kuin neljäsataa nuorta miestä, jotka nousivat kamelien selkään ja pakenivat.

Saaliin jako

[18]Daavid pelasti kaiken, minkä amalekilaiset olivat ottaneet, myös molemmat vaimonsa Daavid pelasti.

[19] Keneltäkään ei jäänyt puuttumaan mitään, ei pientä eikä suurta, ei poikaa eikä tytärtä, ei saalista eikä mitään muutakaan, mitä amalekilaiset olivat

ottaneet itselleen. Kaiken Daavid toi takaisin.

[20] Também tomou Davi todas as ovelhas e o gado, e o levaram diante de Davi e diziam: Este é o despojo de Davi.

[20] Hän otti myös kaikki lampaat ja naudat. Niitä ajettiin muun karjan edellä ja sanottiin: ”Tämä on Daavidin saalis!”

Davi estabelece a lei da divisão da presa

[21] Chegando Davi aos duzentos homens que, de cansados que estavam, não o puderam seguir e ficaram no ribeiro de Besor, estes saíram ao encontro de Davi e do povo que com ele vinha; Davi, aproximando-se destes, os saudou cordialmente.

[21] Kun Daavid oli tulossa niiden kahdensadan miehen luo, jotka olivat olleet liian väsyneitä seuratakseen häntä ja jotka oli jätetty Besorin purolle, nämä lähtivät Daavidia ja hänen mukanaan olevaa joukkoa vastaan. Lähestyessään joukkoa Daavid tervehti heitä.

[22] Então, todos os maus e filhos de Belial, dentre os homens que tinham ido com Davi, responderam e disseram: Visto que não foram conosco, não lhes daremos do despojo que salvamos; cada um, porém, leve sua mulher e seus filhos e se vá embora.

[22]Silloin kaikki pahat ja kelvottomat miehet niiden joukosta, jotka olivat kulkeneet Daavidin mukana, sanoivat: ”Koska nämä eivät tulleet meidän mukanamme, me emme anna heille mitään saaliista, jonka saimme takaisin, paitsi kunkin vaimon ja lapset. Viekööt ne ja menkööt matkoihinsa.”

[23] Porém Davi disse: Não fareis assim, irmãos meus, com o que nos deu o SENHOR, que nos guardou e entregou às nossas mãos o bando que contra nós vinha.

[23] Daavid vastasi: ”Veljeni, näin ei tule menetellä sen kanssa, minkä Herra on meille antanut! Herra varjeli meidät ja antoi käsiimme rosvojoukon, joka oli hyökännyt kimppuumme.

[24] Quem vos daria ouvidos nisso? Porque qual é a parte dos que desceram à peleja, tal será a parte dos que ficaram com a bagagem; receberão partes iguais.

[24] Kukapa teitä kuuntelisi tässä asiassa? Taisteluun osallistuneen ja kuormaston luo jääneen osuus olkoon yhtä suuri; saalis on jaettava yhdessä.”

[25] E assim, desde aquele dia em diante, foi isso estabelecido por estatuto e direito em Israel, até ao dia de hoje.

[25]Näin asia on ollut siitä päivästä alkaen tähän päivään asti, sillä Daavid teki siitä säädöksen ja lain Israelissa.

[26] Chegando Davi a Ziclague, enviou do despojo aos anciãos de Judá, seus amigos,

[26]Sitten Daavid tuli Siklagiin ja lähetti osan saaliista niille Juudan vanhimmille, jotka olivat hänen ystäviään, ja käski

dizendo: Eis para vós outros um presente do despojo dos inimigos do SENHOR:

27 aos de Betel, aos de Ramote do Neguebe, aos de Jatir,

28 aos de Aroer, aos de Sifmote, aos de Estemoa,

29 aos de Racal, aos que estavam nas cidades dos jerameelitas e nas cidades dos queneus,

30 aos de Horma, aos de Borasã, aos de Atace,

31 aos de Hebrom e a todos os lugares em que andara Davi, ele e os seus homens.

1 Samuel 31

A derrota de Israel e a morte de Saul

1 Crônicas 10.1-7

1 Entretanto, os filisteus pelejaram contra Israel, e, tendo os homens de Israel fugido de diante dos filisteus, caíram feridos no monte Gilboa.

2 Os filisteus apertaram com Saul e seus filhos e mataram Jônatas, Abinadabe e Malquisua, filhos de Saul.

3 Agravou-se a peleja contra Saul; os flecheiros o avistaram, e ele muito os temeu.

4 Então, disse Saul ao seu escudeiro: Arranca a tua espada e atravessa-me com ela, para que, porventura, não venham estes incircuncisos, e me traspassem, e escarneçam de mim. Porém o seu escudeiro não o quis, porque temia muito;

sanoa: ”Tässä on teille lahja saaliista, joka on saatu Herran vihollisilta.”

27 Näin hän lähetti lahjan niille, jotka asuivat Beetelissä, Negevin Raamotissa, Jattirissa,

28 Aroerissa, Sifmotissa, Estemoassa,

29 Raakalissa, jerahmeelilaisten kaupungeissa, keeniläisten kaupungeissa,

30 Hormassa, Boor-Aasanissa, Atakissa,

31 Hebronissa ja kaikilla muilla paikkakunnilla, joissa hän miehineen oli kulkenut.

1. Samuel 31

Saulin ja hänen poikiensa kuolema

1 Mutta filistealaiset taistelivat Israelia vastaan. Israelin miehet pakenivat filistealaisia, ja heitä kaatui surmattuina Gilboanvuorella.

2 Filistealaiset seurasivat Saulin ja hänen poikiensa kintereillä ja surmasivat Joonatanin, Abinadabin ja Malkisuan, Saulin pojat.

3 Taistelu Saulia vastaan kiihtyi ankaraksi, ja kun jousimiehet havaitsivat hänet, hän haavoittui vaikeasti heidän nuolistaan.

4 Silloin Saul sanoi aseenkantajalleen: ”Vedä miekkasi tupesta ja lävistä minut, etteivät nuo ympärileikkaamattomat tulisi lävistämään minua ja pitämään minua pilkkanaan.” Mutta hänen aseenkantajansa ei tahtonut tehdä sitä,

então, Saul tomou da espada e se lançou sobre ela.

[5] Vendo, pois, o seu escudeiro que Saul já era morto, também ele se lançou sobre a sua espada e morreu com ele.

[6] Morreu, pois, Saul, e seus três filhos, e o seu escudeiro, e também todos os seus homens foram mortos naquele dia com ele.

[7] Vendo os homens de Israel que estavam deste lado do vale e daquém do Jordão que os homens de Israel fugiram e que Saul e seus filhos estavam mortos, desampararam as cidades e fugiram; e vieram os filisteus e habitaram nelas.

A sepultura de Saul

1 Crônicas 10.8-12

[8] Sucedeu, pois, que, vindo os filisteus ao outro dia a despojar os mortos, acharam Saul e seus três filhos caídos no monte Gilboa.

[9] Cortaram a cabeça a Saul e o despojaram das suas armas; enviaram mensageiros pela terra dos filisteus, em redor, a levar as boas-novas à casa dos seus ídolos e entre o povo.

[10] Puseram as armas de Saul no templo de Astarote e o seu corpo afixaram no muro de Bete-Seã.

[11] Então, ouvindo isto os moradores de Jabes-Gileade, o que os filisteus fizeram a Saul,

[12] todos os homens valentes se levantaram, e caminharam toda a noite, e tiraram o corpo de Saul e os corpos de seus

sillä hän pelkäsi kovin. Niin Saul otti itse miekkansa ja heittäytyi siihen.

[5]Kun aseenkantaja näki, että Saul oli kuollut, heittäytyi hänkin miekkaansa ja kuoli yhdessä Saulin kanssa.

[6]Niin kuolivat tuona samana päivänä Saul, hänen kolme poikaansa, hänen aseenkantajansa ja kaikki hänen miehensä.

[7] Kun israelilaiset, jotka asuivat laakson toisella puolella ja Jordanin toisella puolella, näkivät, että Israelin miehet olivat paenneet ja että Saul poikineen oli kuollut, he jättivät kaupunkinsa ja pakenivat. Filistealaiset tulivat ja asettuivat niihin asumaan.

[8]Seuraavana päivänä filistealaiset tulivat ryöstämään surmattuja ja löysivät Saulin ja hänen kolme poikaansa kaatuneina Gilboanvuorella.

[9] He löivät Saulilta pään poikki, ryöstivät hänen aseensa ja kuljettivat niitä ympäri filistealaisten maata julistaakseen ilosanomaansa epäjumaliensa temppeleissä ja kansan keskuudessa.

[10] Sitten he veivät hänen aseensa Astarotin temppeliin, mutta hänen ruumiinsa he kiinnittivät Beet-Seanin muurille.

[11] Kun Gileadin Jaabeksen asukkaat kuulivat, mitä filistealaiset olivat tehneet Saulille,

[12]lähtivät kaikki sotakuntoiset miehet liikkeelle. He kulkivat kaiken yötä Beet-Seaniin ja ottivat Saulin ja hänen

filhos do muro de Bete-Seã, e, vindo a Jabes, os queimaram.

13 Tomaram-lhes os ossos, e os sepultaram debaixo de um arvoredo, em Jabes, e jejuaram sete dias.

poikiensa ruumiit alas muurilta, toivat ne Jaabekseen ja polttivat ne siellä.

13 Sitten he ottivat heidän luunsa, hautasivat ne tamariskipuun alle Jaabekseen ja paastosivat seitsemän päivää.

O segundo livro de Samuel

2 Samuel 1

Davi recebe a notícia da derrota e da morte de Saul

1 Depois da morte de Saul, voltando Davi da derrota dos amalequitas e estando já dois dias em Ziclague,

2 sucedeu, ao terceiro dia, aparecer do arraial de Saul um homem com as vestes rotas e terra sobre a cabeça; em chegando ele a Davi, inclinou-se, lançando-se em terra.

3 Perguntou-lhe Davi: Donde vens? Ele respondeu: Fugi do arraial de Israel.

4 Disse-lhe Davi: Como foi lá isso? Conta-mo. Ele lhe respondeu: O povo fugiu da batalha, e muitos caíram e morreram, bem como Saul e Jônatas, seu filho.

5 Disse Davi ao moço que lhe dava as novas: Como sabes tu que Saul e Jônatas, seu filho, são mortos?

6 Então, disse o moço portador das notícias: Cheguei, por acaso, à montanha de Gilboa, e eis que Saul estava apoiado sobre a sua lança, e os carros e a cavalaria apertavam com ele.

7 Olhando ele para trás, viu-me e chamou-me. Eu disse: Eis-me aqui.

8 Ele me perguntou: Quem és tu? Eu respondi: Sou amalequita.

9 Então, me disse: Arremete sobre mim e mata-me, pois me sinto vencido de cãibra, mas o tino se acha ainda todo em mim.

2. Samuel

2. Samuel 1

DAAVID JUUDAN KUNINKAANA

Daavid saa sanoman Saulin kuolemasta

1 Saulin kuoleman jälkeen Daavid palasi Siklagiin voitettuaan amalekilaiset. Kun hän oli ollut siellä kaksi päivää,

2 tuli kolmantena päivänä eräs mies Saulin leiristä vaatteet reväistyinä ja multaa päänsä päällä. Saavuttuaan Daavidin luo hän heittäytyi kunnioitusta osoittaen maahan.

3 Daavid kysyi häneltä: ”Mistä tulet?” Mies vastasi: ”Olen paennut Israelin leiristä.”

4 Sitten Daavid kysyi häneltä: ”Millainen tilanne oli? Kerro minulle!” Hän vastasi: ”Väki pakeni taistelusta, ja paljon miehiä kaatui. Myös Saul ja hänen poikansa Joonatan ovat kuolleet.”

5 Daavid kysyi nuorukaiselta, joka kertoi hänelle tämän: ”Kuinka tiedät, että Saul ja hänen poikansa Joonatan ovat kuolleet?”

6 Nuorukainen vastasi: ”Minä osuin sattumalta Gilboan vuorelle ja näin siellä Saulin nojaamassa keihääseensä. Sotavaunut ja ratsumiehet ahdistivat häntä.

7 Saul kääntyi katsomaan taakseen, näki minut ja kutsui minua. Minä vastasin: ’Tässä olen.’

8 Hän kysyi minulta: ’Kuka sinä olet?’ Minä vastasin: ’Olen amalekilainen.’

9 Sitten hän sanoi minulle: ’Astu luokseni ja surmaa minut. Minulla on kovat tuskat, mutta olen vielä täysin tajuissani.’

[10] Arremessei-me, pois, sobre ele e o matei, porque bem sabia eu que ele não viveria depois de ter caído. Tomei-lhe a coroa que trazia na cabeça e o bracelete e os trouxe aqui ao meu senhor.

[10] Minä menin hänen luokseen ja surmasin hänet, sillä tiesin, ettei hän sortumisensa jälkeen voisi jäädä henkiin. Sitten otin kruunun hänen päästään ja rannerenkaan hänen käsivarrestaan ja toin ne tänne herralleni.”

Davi manda matar o amalequita

[11] Então, apanhou Davi as suas próprias vestes e as rasgou, e assim fizeram todos os homens que estavam com ele.

[11]Silloin Daavid tarttui vaatteisiinsa ja repäisi ne, samoin tekivät kaikki miehet, jotka olivat hänen kanssaan.

[12] Prantearam, choraram e jejuaram até à tarde por Saul, e por Jônatas, seu filho, e pelo povo do SENHOR, e pela casa de Israel, porque tinham caído à espada.

[12] He pitivät valittajaiset ja itkivät ja paastosivat iltaan asti Saulin ja hänen poikansa Joonatanin tähden sekä Herran kansan ja Israelin heimon miesten tähden, jotka olivat kaatuneet miekkaan.

[13] Então, perguntou Davi ao moço portador das notícias: Donde és tu? Ele respondeu: Sou filho de um homem estrangeiro, amalequita.

[13]Daavid kysyi viestin tuoneelta nuorukaiselta: ”Mistä sinä olet?” Hän vastasi: ”Minä olen amalekilaisen muukalaismiehen poika.”

[14] Davi lhe disse: Como não temeste estender a mão para matares o ungido do SENHOR?

[14] Daavid sanoi: ”Kuinka rohkenit ojentaa kätesi surmaamaan Herran voidellun?”

[15] Então, chamou Davi a um dos moços e lhe disse: Vem, lança-te sobre esse homem. Ele o feriu, de sorte que morreu.

[15]Sitten Daavid kutsui yhden palvelijoistaan ja sanoi: ”Mene ja lyö hänet kuoliaaksi.” Niin palvelija iski miehen kuoliaaksi.

[16] Disse-lhe Davi: O teu sangue seja sobre a tua cabeça, porque a tua própria boca testificou contra ti, dizendo: Matei o ungido do SENHOR.

[16] Daavid sanoi amalekilaiselle: ”Tulkoon veresi sinun päási päälle, sillä oma suusi on todistanut sinua vastaan, kun sanoit: ’Minä olen surmannut Herran voidellun.’”

O lamento de Davi por Saul e Jônatas

Daavidin valitusvirsi

[17] Pranteou Davi a Saul e a Jônatas, seu filho, com esta lamentação,

[17]Sitten Daavid lauloi Saulista ja hänen pojastaan Joonatanista tämän valitusvirren

[18] determinando que fosse ensinado aos filhos de Judá o Hino ao Arco, o qual está escrito no Livro dos Justos.

[19] A tua glória, ó Israel, foi morta sobre os teus altos! Como caíram os valentes!

[20] Não o noticieis em Gate, nem o publiqueis nas ruas de Asquelom, para que não se alegrem as filhas dos filisteus, nem saltem de contentamento as filhas dos incircuncisos.

[21] Montes de Gilboa, não caia sobre vós nem orvalho, nem chuva, nem haja aí campos que produzam ofertas, pois neles foi profanado o escudo dos valentes, o escudo de Saul, que jamais será ungido com óleo.

[22] Sem sangue dos feridos, sem gordura dos valentes, nunca se recolheu o arco de Jônatas, nem voltou vazia a espada de Saul.

[23] Saul e Jônatas, queridos e amáveis, tanto na vida como na morte não se separaram! Eram mais ligeiros do que as águias, mais fortes do que os leões.

[24] Vós, filhas de Israel, chorai por Saul, que vos vestia de rica escarlata, que vos punha sobre os vestidos adornos de ouro.

[25] Como caíram os valentes no meio da peleja! Jônatas sobre os montes foi morto!

[26] Angustiado estou por ti, meu irmão Jônatas; tu eras amabilíssimo para comigo! Excepcional era o teu amor, ultrapassando o amor de mulheres.

[18] ja käski opettaa Juudan heimolaisille tämän Jousilaulun. Se on kirjoitettu Oikeamielisen kirjaan:

[19]”Sinun kaunistuksesi, Israel, ovat surmattuina kukkuloillasi. Kuinka ovatkaan sankarit sortuneet!

[20] Älkää kertoko siitä Gatissa, älkää kuuluttako voitonsanomaa Askelonin kaduilla, etteivät filistealaisten tyttäret iloitsisi, etteivät ympärileikkaamattomien tyttäret riemuitsisi.

[21]Te Gilboan vuoret! Älköön teille tulko kastetta, älköön sadetta, älköön peltoja, joista anteja uhrataan. Siellä on saastutettuna sankarien kilpi, Saulin kilpi, öljyllä voitelemattomana.

[22]Joonatanin jousi ei kaihtanut vihollisten verta, sankarien rasvaa, eikä Saulin miekka palannut tyhjin toimin.

[23]Saul ja Joonatan, eläessään rakastetut ja lempeät, kuolemassa erottamattomat, olivat nopeampia kuin kotkat, väkevämpiä kuin leijonat.

[24]Israelin tyttäret! Itkekää Saulia, joka puki teidät purppuraan ja loistoon, joka kiinnitti pukuunne kultakoruja.

[25]Kuinka ovatkaan sankarit kaatuneet taistelussa! Joonatan on surmattuna kukkuloillasi!

[26] Minä suren sinua syvästi, veljeni Joonatan. Sinä olit minulle hyvin rakas, rakkautesi oli minulle ihmeellisempi kuin naisen rakkaus.

[27] Como caíram os valentes, e pereceram as armas de guerra!

[27]Kuinka ovatkaan sankarit kaatuneet, ja sota-aseet joutuneet tuhoon!”

2 Samuel 2

Davi é aclamado rei de Judá

[1] Depois disto, consultou Davi ao SENHOR, dizendo: Subirei a alguma das cidades de Judá? Respondeu-lhe o SENHOR: Sobe. Perguntou Davi: Para onde subirei? Respondeu o SENHOR: Para Hebrom.

[2] Subiu Davi para lá, e também as suas duas mulheres, Ainoã, a jezreelita, e Abigail, a viúva de Nabal, o carmelita.

[3] Fez Davi subir os homens que estavam com ele, cada um com sua família; e habitaram nas aldeias de Hebrom.

[4] Então, vieram os homens de Judá e ungiram ali Davi rei sobre a casa de Judá. E informaram Davi de que os homens de Jabes-Gileade foram os que sepultaram Saul.

[5] Então, enviou Davi mensageiros aos homens de Jabes-Gileade para dizer-lhes: Benditos do SENHOR sejais vós, por esta humanidade para com vosso senhor, para com Saul, pois o sepultastes!

[6] Agora, pois, o SENHOR use convosco de misericórdia e fidelidade; eu vos recompensarei este bem que fizestes.

[7] Agora, pois, sejam fortes as vossas mãos, e sede valentes, pois Saul, vosso senhor, é morto, e os da casa de Judá me ungiram rei sobre si.

Abner faz Isbosete rei de Israel

2. Samuel 2

Daavid voidellaan Juudan kuninkaaksi

[1]Tämän jälkeen Daavid kysyi Herralta : ”Menenkö minä johonkin Juudan kaupunkiin?” Herra vastasi hänelle: ”Mene.” Daavid kysyi: ”Minne menen?” Herra vastasi: ”Hebroniin.”

[2]Daavid meni sinne mukanaan molemmat vaimonsa, jisreeliläinen Ahinoam ja Abigail, karmelilaisen Naabalin leski.

[3]Daavid vei sinne myös miehet, jotka olivat hänen kanssaan, kunkin perheineen, ja he asettuivat asumaan Hebronin ympärillä oleviin kaupunkeihin.

[4]Sitten Juudan miehet tulivat Hebroniin ja voitelivat Daavidin Juudan heimon kuninkaaksi. He myös kertoivat Daavidille, että Gileadin Jaabeksen miehet olivat haudanneet Saulin.

[5]Silloin Daavid lähetti sanansaattajat sanomaan Gileadin Jaabeksen miehille: ” Herra siunatkoon teitä, koska olette tehneet hyvän teon herrallenne Saulille ja haudanneet hänet.

[6] Osoittakoon nyt Herra teille laupeutta ja uskollisuutta. Myös minä palkitsen teille tämän hyvän työn, jonka olette tehneet.

[7] Olkoot kätenne vahvat ja olkaa urhoollisia. Teidän herranne Saul on tosin kuollut, mutta Juudan heimo on voidellut kuninkaakseen minut.”

Iisbosetista tulee Israelin kuningas

[8] Abner, filho de Ner, capitão do exército de Saul, tomou a Isbosete, filho de Saul, e o fez passar a Maanaim,

[9] e o constituiu rei sobre Gileade, sobre os assuritas, sobre Jezreel, Efraim, Benjamim e sobre todo o Israel.

[10] Da idade de quarenta anos era Isbosete, filho de Saul, quando começou a reinar sobre Israel, e reinou dois anos; somente a casa de Judá seguia a Davi.

[11] O tempo que Davi reinou em Hebrom sobre a casa de Judá foram sete anos e seis meses.

Vitória de Davi sobre Isbosete

[12] Saiu Abner, filho de Ner, com os homens de Isbosete, filho de Saul, de Maanaim a Gibeão.

[13] Saíram também Joabe, filho de Zeruia, e os homens de Davi e se encontraram uns com os outros perto do açude de Gibeão; pararam estes do lado de cá do açude, e aqueles, do lado de lá.

[14] Disse Abner a Joabe: Levantem-se os moços e batam-se diante de nós. Respondeu Joabe: Levantem-se.

[15] Então, se levantaram e avançaram em igual número: doze de Benjamim, da parte de Isbosete, filho de Saul, e doze dos homens de Davi.

[16] Cada um lançou mão da cabeça do outro, meteu-lhe a espada no lado, e caíram juntamente; donde se chamou àquele lugar Campo das Espadas, que está junto a Gibeão.

[8]Mutta Saulin sotajoukkojen päällikkö Abner, Neerin poika, otti mukaansa Saulin pojan Iisbosetin, vei hänet Mahanaimiin

[9]ja asetti hänet Gileadin, Asurin, Jisreelin, Efraimin, Benjaminin ja koko Israelin kuninkaaksi.

[10]Saulin poika Iisboset oli neljänkymmenen vuoden ikäinen tullessaan Israelin kuninkaaksi, ja hän hallitsi kaksi vuotta. Ainoastaan Juudan heimo seurasi Daavidia.

[11] Aika, jonka Daavid oli Juudan heimon kuninkaana Hebronissa, oli seitsemän vuotta ja kuusi kuukautta.

Sota Saulin ja Daavidin sukujen välillä

[12]Abner, Neerin poika, ja Saulin pojan Iisbosetin palvelijat lähtivät Mahanaimista Gibeoniin.

[13] Myös Jooab, Serujan poika, ja Daavidin palvelijat lähtivät liikkeelle. Joukot kohtasivat toisensa Gibeonin lammikolla ja asettuivat lammikon rannalle, toiset tälle, toiset tuolle puolelle lammikkoa.

[14]Abner sanoi Jooabille: ”Nouskoot nuoret miehet pitämään taistelukisaa meidän edessämme.” Jooab sanoi: ”Nouskoot vain.”

[15] Miehet nousivat ja astuivat esiin, ja heidät laskettiin: kaksitoista miestä Benjaminin ja Saulin pojan Iisbosetin puolelta ja kaksitoista Daavidin palvelijaa.

[16] He tarttuivat toisiaan päästä, pistivät miekkansa toistensa kylkeen ja kaatuivat kaikki yhdellä kertaa. Niin paikka sai nimen Helkat-Suurim . Se sijaitsee Gibeonissa.

[17] Seguiu-se crua peleja naquele dia; porém Abner e os homens de Israel foram derrotados diante dos homens de Davi.

[17]Sinä päivänä syntyi hyvin ankara taistelu, ja Abner ja Israelin miehet joutuivat tappiolle Daavidin palvelijoiden edessä.

Abner mata a Asael

[18] Estavam ali os três filhos de Zeruia: Joabe, Abisai e Asael; Asael era ligeiro de pés, como gazela selvagem.

[18] Mukana oli kolme Serujan poikaa: Jooab, Abisai ja Asael. Asael oli nopeajalkainen kuin kedon gaselli.

[19] Asael perseguiu a Abner e, na sua perseguição, não se desviou nem para a direita, nem para a esquerda.

[19] Hän ajoi takaa Abneria eikä kääntynyt tämän jäljestä oikealle eikä vasemmalle.

[20] Então, olhou Abner para trás e perguntou: És tu Asael? Ele respondeu: Eu mesmo.

[20] Abner kääntyi katsomaan taakseen ja kysyi: ”Sinäkö se olet, Asael?” Hän vastasi: ”Minä.”

[21] Então, lhe disse Abner: Desvia-te para a direita ou para a esquerda, lança mão de um dos moços e toma-lhe a armadura. Porém Asael não quis apartar-se dele.

[21] Silloin Abner sanoi hänelle: ”Käänny oikealle tai vasemmalle, ota kiinni joku noista nuorista miehistä ja riistä häneltä taisteluvarusteet.” Mutta Asael ei tahtonut kääntyä hänen kannoiltaan.

[22] Então, Abner tornou a dizer-lhe: Desvia-te de detrás de mim; por que hei de eu ferir-te e dar contigo em terra? E como me avistaria rosto a rosto com Joabe, teu irmão?

[22] Abner sanoi vielä Asaelille: ”Käänny jo pois seuraamasta minua. Muuten minun täytyy lyödä sinut maahan. Kuinka sitten voisin katsoa veljeäsi Jooabia silmiin?”

[23] Porém, recusando ele desviar-se, Abner o feriu no abdômen com a extremidade inferior da lança, que lhe saiu por detrás. Asael caiu e morreu no mesmo lugar; todos quantos chegavam no lugar em que Asael caíra e morrera paravam.

[23] Mutta Asael kieltäytyi kääntymästä. Silloin Abner pisti häntä keihään varsipuolella vatsaan, ja keihäs tuli ulos hänen selästään. Hän kaatui maahan ja kuoli siihen paikkaan. Jokainen, joka tuli paikalle, jossa Asael makasi kuolleena, pysähtyi siihen.

Joabe persegue os homens de Abner

[24] Porém Joabe e Abisai perseguiram Abner; e pôs-se o sol, quando chegaram eles ao outeiro de Amá, que está diante de

[24]Jooab ja Abisai ajoivat Abneria takaa ja auringon laskiessa he tulivat Amman kukkulalle, joka on lähellä Giiahia,

Giá, junto ao caminho do deserto de Gibeão.

25 Os filhos de Benjamim se ajuntaram atrás de Abner e, cerrados numa tropa, puseram-se no cimo de um outeiro.

26 Então, Abner gritou a Joabe e disse: Consumirá a espada para sempre? Não sabes que serão amargas as suas conseqüências? Até quando te demorarás em ordenar ao povo que deixe de perseguir a seus irmãos?

27 Respondeu Joabe: Tão certo como vive Deus, se não tivesses falado, só amanhã cedo o povo cessaria de perseguir cada um a seu irmão.

28 Então, Joabe tocou a trombeta, e todo o povo parou, e eles não perseguiram mais a Israel e já não pelejaram.

29 Abner e seus homens marcharam toda aquela noite pela planície; passaram o Jordão e, caminhando toda a manhã, chegaram a Maanaim.

30 Joabe deixou de perseguir a Abner; e, tendo ele ajuntado todo o povo, faltavam dezenove dos homens de Davi, além de Asael.

31 Porém os servos de Davi tinham ferido, dentre os de Benjamim e dentre os homens de Abner, a trezentos e sessenta homens, que ali ficaram mortos.

32 Levaram Asael e o enterraram na sepultura de seu pai, a qual estava em Belém. Joabe e seus homens caminharam toda aquela noite, e amanheceu-lhes o dia em Hebrom.

Gibeonin autiomaahan johtavan tien varrella.

25 Benjaminilaiset kokoontuivat Abnerin taakse yhdeksi joukoksi ja pysähtyivät erään kukkulan laelle.

26 Abner huusi Jooabille: ”Pitääkö miekan syödä ikuisesti? Etkö tiedä, että siitä tulee jälkeenpäin vain katkeruutta? Miksi et jo käske väen lakata ajamasta takaa veljiään?”

27 Jooab vastasi: ”Niin totta kuin Jumala elää, ellet olisi puhunut, niin vasta aamulla väki olisi lakannut ajamasta takaa veljiään.”

28 Sitten Jooab puhalsi soofar-torveen, ja koko sotaväki pysähtyi. Se ei ajanut enää takaa Israelia eikä enää taistellut.

29 Abner ja hänen miehensä kulkivat koko sen yön pitkin tasankoa, menivät sitten Jordanin poikki, kulkivat koko Bitronin läpi ja tulivat Mahanaimiin.

30 Palattuaan ajamasta takaa Abneria Jooab kokosi kaiken väen. Daavidin palvelijoista puuttui Asaelin lisäksi yhdeksäntoista miestä.

31 Mutta Daavidin palvelijat olivat lyöneet kuoliaaksi benjaminilaisia ja Abnerin miehiä kolmesataakuusikymmentä miestä.

32 He ottivat mukaansa Asaelin ja hautasivat hänet hänen isänsä hautaan, joka on Beetlehemissä. Sitten Jooab ja hänen miehensä kulkivat koko sen yön ja tulivat aamun valjetessa Hebroniin.

2 Samuel 3

[1] Durou muito tempo a guerra entre a casa de Saul e a casa de Davi; Davi se ia fortalecendo, porém os da casa de Saul se iam enfraquecendo.

A família de Davi em Hebrom
1 Crônicas 3.1-4

[2] Em Hebrom, nasceram filhos a Davi; o primogênito foi Amnom, de Ainoã, a jezreelita;

[3] o segundo, Quileabe, de Abigail, viúva de Nabal, o carmelita; o terceiro, Absalão, filho de Maaca, filha de Talmai, rei de Gesur;

[4] o quarto, Adonias, filho de Hagite; o quinto, Sefatias, filho de Abital;

[5] o sexto, Itreão, de Eglá, mulher de Davi; estes nasceram a Davi em Hebrom.

Abner faz aliança com Davi

[6] Havendo guerra entre a casa de Saul e a casa de Davi, Abner se fez poderoso na casa de Saul.

[7] Teve Saul uma concubina, cujo nome era Rispa, filha de Aiá. Perguntou Isbosete a Abner: Por que coabitaste com a concubina de meu pai?

[8] Então, se irou muito Abner por causa das palavras de Isbosete e disse: Sou eu cabeça de cão para Judá? Ainda hoje faço beneficência à casa de Saul, teu pai, a seus irmãos e a seus amigos e te não entreguei nas mãos de Davi? Contudo, me queres, hoje, culpar por causa desta mulher.

2. Samuel 3

[1]Sota Saulin suvun ja Daavidin suvun välillä jatkui pitkään. Daavid vahvistui vahvistumistaan, mutta Saulin suku heikkeni heikkenemistään.

Daavidin pojat

[2]Daavidille syntyi Hebronissa poikia. Hänen esikoisensa oli Amnon, jonka äiti oli jisreeliläinen Ahinoam.

[3]Hänen toinen poikansa oli Kilab, jonka äiti oli Abigail, karmelilaisen Naabalin leski. Kolmas oli Absalom, Gesurin kuninkaan Talmain tyttären Maakan poika.

[4]Neljäs oli Adonia, Haggitin poika, ja viides Sefatja, Abitalin poika.

[5] Kuudes oli Jitream, Daavidin vaimon Eglan poika. Nämä syntyivät Daavidille Hebronissa.

Abner siirtyy Daavidin puolelle

[6]Kun sota Saulin ja Daavidin sukujen välillä jatkui, Abner sai yhä vahvemman aseman Saulin suvun keskuudessa.

[7] Saulilla oli ollut sivuvaimo nimeltään Rispa, Aijan tytär. Kerran Iisboset sanoi Abnerille: ”Miksi olet käynyt isäni sivuvaimon luona?”

[8]Abner vihastui kovin Iisbosetin sanoista ja vastasi: ”Olenko minä jokin koiranpää Juudasta? Tähän päivään asti olen tehnyt hyvää isäsi Saulin suvulle, hänen veljilleen ja ystävilleen enkä ole antanut sinun joutua Daavidin käsiin, ja nyt sinä syytät minua naiseen kohdistuvasta rikoksesta.

[9] Assim faça Deus segundo lhe parecer a Abner, se, como jurou o SENHOR a Davi, não fizer eu,

[10] transferindo o reino da casa de Saul e estabelecendo o trono de Davi sobre Israel e sobre Judá, desde Dã até Berseba.

[11] E nenhuma palavra pôde Isbosete responder a Abner, porque o temia.

[12] Então, de sua parte ordenou Abner mensageiros a Davi, dizendo: De quem é a terra? Faze comigo aliança, e eu te ajudarei em fazer passar-te a ti todo o Israel.

[13] Respondeu Davi: Bem, eu farei aliança contigo, porém uma coisa exijo: quando vieres a mim, não verás a minha face, se primeiro me não trouxeres a Mical, filha de Saul.

[14] Também enviou Davi mensageiros a Isbosete, filho de Saul, dizendo: Dá-me de volta minha mulher Mical, que eu desposei por cem prepúcios de filisteus.

[15] Então, Isbosete mandou tirá-la a seu marido, a Paltiel, filho de Laís.

[16] Seu marido a acompanhou, caminhando e chorando após ela, até Baurim. Disse Abner: Vai-te, volta. E ele voltou.

[9] Jumala rangaiskoon Abneria nyt ja vasta, jos en tee Daavidin hyväksi sitä, minkä Herra on hänelle vannonut:

[10] 'Minä siirrän kuninkuuden Saulin suvulta ja saatan Daavidin valtaistuimen piiriin koko Israelin ja Juudan, Daanista aina Beersebaan asti.'"

[11]Eikä Iisboset kyennyt vastaamaan Abnerille sanaakaan, sillä hän pelkäsi tätä.

[12]Sitten Abner lähetti omissa nimissään sanansaattajia Daavidin luo sanomaan: "Kenen hallussa maa on? Tee liitto minun kanssani, niin näet, että minun käteni tukee sinua ja minä käännän koko Israelin sinun puolellesi."

[13] Daavid vastasi: "Hyvä, minä teen liiton kanssasi. Mutta yhtä asiaa minä vaadin sinulta. Sinä et saa nähdä kasvojani, ellet tuo mukanasi Miikalia, Saulin tytärtä, kun tulet luokseni."

[14] Sitten Daavid lähetti sanansaattajia Saulin pojan Iisbosetin luo sanomaan: "Anna minulle vaimoni Miikal, jonka olen kihlannut itselleni sadalla filistealaisten esinahalla."

[15]Niin Iisboset lähetti ottamaan Miikalin tämän mieheltä Paltielilta, Laiksen pojalta.

[16]Miikalin mies lähti hänen mukaansa ja seurasi häntä itkien lakkaamatta Bahurimiin asti. Lopulta Abner sanoi miehelle: "Mene takaisin!" Silloin tämä palasi takaisin.

[17] Falou Abner com os anciãos de Israel, dizendo: Outrora, procuráveis que Davi reinasse sobre vós.

[18] Fazei-o, pois, agora, porque o SENHOR falou a Davi, dizendo: Por intermédio de Davi, meu servo, livrarei o meu povo das mãos dos filisteus e das mãos de todos os seus inimigos.

[19] Da mesma sorte falou também Abner aos ouvidos de Benjamim; e foi ainda dizer a Davi, em Hebrom, tudo o que agradava a Israel e a toda a casa de Benjamim.

[20] Veio Abner ter com Davi, em Hebrom, e vinte homens, com ele; Davi ofereceu um banquete a Abner e aos homens que com ele vieram.

[21] Então, disse Abner a Davi: Levantar-me-ei e irei para ajuntar todo o Israel ao rei, meu senhor, para fazerem aliança contigo; tu reinarás sobre tudo que desejar a tua alma. Assim, despediu Davi a Abner, e ele se foi em paz.

Joabe mata a Abner à traição

[22] Eis que os servos de Davi e Joabe vieram de uma investida e traziam consigo grande despojo; Abner, porém, já não estava com Davi, em Hebrom, porque este o havia despedido, e ele se fora em paz.

[23] Chegando, pois, Joabe e toda a tropa que vinha com ele, disseram-lhe: Abner, filho de Ner, veio ter com o rei, o qual o despediu, e ele se foi em paz.

[17]Abner oli neuvotellut Israelin vanhinten kanssa ja sanonut: ”Te olette jo kauan vaatineet Daavidia kuninkaaksenne.

[18] Pankaa nyt toimeksi, sillä Herra on sanonut Daavidille: ’Palvelijani Daavidin kautta minä vapautan kansani Israelin filistealaisten käsistä ja kaikkien sen vihollisten käsistä.’”

[19] Abner sanoi tämän myös benjaminilaisille, ja hän meni Hebroniin kertomaan Daavidillekin, mitä mieltä Israel ja koko Benjaminin heimo olivat.

[20]Kun Abner tuli Daavidin luo Hebroniin mukanaan kaksikymmentä miestä, Daavid laittoi pidot Abnerille ja hänen kanssaan oleville miehille.

[21] Abner sanoi Daavidille: ”Minä lähden nyt kokoamaan kaikki israelilaiset herrani, kuninkaan, luo, niin että he tekisivät liiton sinun kanssasi ja sinä voisit hallita kuninkaana kaikkia, joita haluat.” Daavid lähetti Abnerin matkaan, ja hän lähti rauhassa.

Jooab tappaa Abnerin

[22]Juuri silloin Daavidin palvelijat ja Jooab tulivat ryöstöretkeltä ja toivat mukanaan paljon saalista. Abner ei ollut enää Daavidin luona Hebronissa, sillä Daavid oli päästänyt hänet lähtemään rauhassa.

[23] Kun Jooab tuli yhdessä koko sotaväen kanssa, hänelle kerrottiin, että Abner, Neerin poika, oli tullut kuninkaan luo ja kuningas oli lähettänyt hänet matkaan, ja hän oli lähtenyt rauhassa.

[24] Então, Joabe foi ao rei e disse: Que fizeste? Eis que Abner veio ter contigo; como, pois, o despediste, indo-se ele livremente?

[25] Bem conheces Abner, filho de Ner. Veio para enganar-te, tomar conhecimento de tuas empresas e sondar todos os teus planos.

[26] Retirando-se Joabe de Davi, enviou mensageiros após Abner, e o fizeram voltar desde o poço de Sirá, sem que Davi o soubesse.

[27] Tornando, pois, Abner a Hebrom, Joabe o tomou à parte, no interior da porta, para lhe falar em segredo, e ali o feriu no abdômen, e ele morreu, agindo assim Joabe em vingança do sangue de seu irmão Asael.

[28] Sabendo-o depois Davi, disse: Inocentes somos eu e o meu reino, para com o SENHOR, para sempre, do sangue de Abner, filho de Ner.

[29] Caia este sangue sobre a cabeça de Joabe e sobre toda a casa de seu pai! Jamais falte da casa de Joabe quem tenha fluxo, quem seja leproso, quem se apóie em muleta, quem caia à espada, quem necessite de pão.

[30] Joabe, pois, e seu irmão Abisai mataram Abner, por ter morto seu irmão Asael na peleja, em Gibeão.

Davi lamenta a morte de Abner

[24] Silloin Jooab meni kuninkaan luo ja sanoi: ”Mitä olet tehnyt? Abner on käynyt luonasi! Miksi päästit hänet menemään?

[25] Kyllähän sinä tunnet Abnerin, Neerin pojan! Varmasti hän tuli pettääkseen sinut ja saadakseen tietoa liikkeistäsi ja kaikesta, mitä teet.”

[26] Sitten Jooab lähti Daavidin luota ja lähetti sanansaattajat Abnerin perään, ja he toivat hänet takaisin Siiran vesisäiliön luota. Mutta Daavid ei tiennyt tästä mitään.

[27] Kun Abner tuli takaisin Hebroniin, Jooab vei hänet syrjään porttiholviin muka puhuakseen hänen kanssaan kahden kesken. Siellä Jooab pisti häntä vatsaan, ja niin Abner kuoli Jooabin veljen Asaelin veren kostoksi.

[28] Kun Daavid sai myöhemmin kuulla siitä, hän sanoi: ”Minä ja minun kuningassukuni olemme Herran edessä ikuisesti syyttömät Abnerin, Neerin pojan, vereen.

[29] Hänen verensä tulkoon Jooabin päälle ja koko hänen isänsä perheen päälle. Älkööt Jooabin suvusta loppuko vuotoa tai spitaalia sairastavat, kainalosauvoilla kulkijat, miekkaan kaatuvat ja leivän puutteessa olevat.”

[30] Näin Jooab ja hänen veljensä Abisai tappoivat Abnerin, koska hän oli surmannut heidän veljensä Asaelin taistelussa Gibeonin luona.

Daavid suree Abneria

[31] Disse, pois, Davi a Joabe e a todo o povo que com ele estava: Rasgai as vossas vestes, cingi-vos de panos de saco e ide pranteando diante de Abner. E o rei Davi ia seguindo o féretro.
[32] Sepultaram Abner em Hebrom; o rei levantou a voz e chorou junto da sepultura de Abner; chorou também todo o povo.
[33] E o rei, pranteando a Abner, disse: Teria de morrer Abner como se fora um perverso?
[34] As tuas mãos não estavam atadas, nem os teus pés, carregados de grilhões; caíste como os que caem diante dos filhos da maldade! E todo o povo chorou muito mais por ele.

[35] Então, veio todo o povo fazer que Davi comesse pão, sendo ainda dia; porém Davi jurou, dizendo: Assim me faça Deus o que lhe aprouver, se eu provar pão ou alguma coisa antes do sol posto.

[36] Todo o povo notou isso e lhe pareceu bem, assim como lhe pareceu bem tudo quanto o rei fez.
[37] Todo o povo e todo o Israel, naquele mesmo dia, ficaram sabendo que não procedera do rei que matassem a Abner, filho de Ner.
[38] Então, disse o rei aos seus homens: Não sabeis que, hoje, caiu em Israel um príncipe e um grande homem?

[39] No presente, sou fraco, embora ungido rei; estes homens, filhos de Zeruia, são

[31]Mutta Daavid sanoi Jooabille ja kaikelle väelle, joka oli tämän kanssa: ”Repäiskää vaatteenne, vyöttäytykää säkkeihin ja pitäkää valittajaiset Abnerille.” Kuningas Daavid itse kulki ruumispaarien perässä.
[32] He hautasivat Abnerin Hebroniin, ja kuningas itki suureen ääneen Abnerin haudalla. Myös koko kansa itki.
[33] Kuningas lauloi Abnerille tämän valitusvirren: ”Pitikö Abnerin kuolla niin kuin houkka kuolee?
[34]Sinun käsiäsi ei ollut sidottu eikä jalkojasi pantu vaskikahleisiin. Sinä kaaduit niin kuin kaadutaan väärintekijöiden käden kautta .” Ja koko kansa itki häntä yhä enemmän.
[35]Kun oli vielä päivä, koko kansa tuli tarjoamaan Daavidille leipää. Mutta Daavid vannoi: ”Jumala rangaiskoon minua nyt ja vasta, jos maistan leipää tai mitään muuta, ennen kuin aurinko laskee.”
[36] Koko kansa hyväksyi tämän, ja se miellytti heitä, niin kuin kaikki muukin, mitä kuningas teki.
[37] Niin koko kansa ja koko Israel ymmärsivät sinä päivänä, ettei Abnerin, Neerin pojan, surmaaminen ollut lähtöisin kuninkaasta.
[38] Kuningas sanoi palvelijoilleen: ”Ettekö tiedä, että Israelista on tänä päivänä kaatunut ruhtinas ja suurmies?
[39] Minä olen vielä heikko, vaikka minut on voideltu kuninkaaksi. Nuo miehet, Serujan pojat, ovat minua vahvempia,

mais fortes do que eu. Retribua o SENHOR ao que fez mal segundo a sua maldade.

2 Samuel 4

A morte de Isbosete

[1] Ouvindo, pois, o filho de Saul que Abner morrera em Hebrom, as mãos se lhe afrouxaram, e todo o Israel pasmou.

[2] Tinha o filho de Saul a seu serviço dois homens, capitães de tropas; um se chamava Baaná, o outro, Recabe, filhos de Rimom, o beerotita, dos filhos de Benjamim, porque também Beerote era tida como pertencente a Benjamim.

[3] Tinham fugido os beerotitas para Gitaim e ali têm morado até ao dia de hoje.

[4] Jônatas, filho de Saul, tinha um filho aleijado dos pés. Era da idade de cinco anos quando de Jezreel chegaram as notícias da morte de Saul e de Jônatas; então, sua ama o tomou e fugiu; sucedeu que, apressando-se ela a fugir, ele caiu e ficou manco. Seu nome era Mefibosete.

[5] Indo Recabe e Baaná, filhos de Rimom, beerotita, chegaram à casa de Isbosete, no maior calor do dia, estando este a dormir, ao meio-dia.

[6] Ali, entraram para o interior da casa, como que vindo buscar trigo, e o feriram no abdômen; Recabe e Baaná, seu irmão, escaparam.

[7] Tendo eles entrado na casa, estando ele no seu leito, no quarto de dormir, feriram-

mutta Herra maksaa pahantekijälle hänen pahuutensa mukaan.”

2. Samuel 4

Iisboset murhataan

[1]Kun Saulin poika Iisboset kuuli Abnerin kuolleen Hebronissa, hänen kätensä herposivat, ja koko Israel pelästyi.

[2] Saulin pojalla oli partiojoukkojen päämiehinä kaksi beerotilaisen Rimmonin poikaa: toisen nimi oli Baana ja toisen Reekab. He olivat benjaminilaisia, sillä myös Beerot luetaan kuuluvaksi Benjaminiin.

[3]Beerotilaiset olivat paenneet Gittaimiin, ja he asuvat siellä muukalaisina vielä tänäkin päivänä.

[4]Saulin pojalla Joonatanilla oli poika, joka oli jaloistaan rampa. Hän oli ollut viiden vuoden ikäinen, kun Saulin ja Joonatanin kuolinsanoma tuli Jisreelistä. Silloin hänen hoitajansa oli siepannut hänet mukaansa ja lähtenyt pakoon. Mutta kun hän pakeni kiireesti, poika putosi ja rampautui. Pojan nimi oli Mefiboset.

[5]Beerotilaisen Rimmonin pojat Reekab ja Baana lähtivät matkaan ja tulivat päivän ollessa kuumimmillaan Iisbosetin taloon, kun hän makasi päivälevollaan.

[6] He menivät sisälle taloon muka noutamaan vehnää mutta surmasivatkin Iisbosetin lävistämällä hänen vatsansa. Sitten Reekab ja hänen veljensä Baana pakenivat.

[7] He siis menivät taloon, kun Iisboset lepäsi vuoteellaan makuuhuoneessaan,

no e o mataram. Cortaram-lhe depois a cabeça e a levaram, andando toda a noite pelo caminho da planície.

löivät hänet kuoliaaksi ja irrottivat häneltä pään. He ottivat sen mukaansa, kulkivat tasangon tietä koko yön

8 Trouxeram a cabeça de Isbosete ao rei Davi, a Hebrom, e lhe disseram: Eis aqui a cabeça de Isbosete, filho de Saul, teu inimigo, que procurava tirar-te a vida; assim, o SENHOR vingou, hoje, ao rei, meu senhor, de Saul e da sua descendência.

8 ja toivat Iisbosetin pään Daavidille Hebroniin ja sanoivat kuninkaalle: ”Katso, tässä on vihollisesi Saulin pojan Iisbosetin pää, Saulin, joka tavoitteli henkeäsi. Herra on tänä päivänä kostanut Saulille ja hänen jälkeläisilleen herrani, kuninkaan, puolesta.”

Daavid rankaisee murhaajia

9 Porém Davi, respondendo a Recabe e a Baaná, seu irmão, filhos de Rimom, o beerotita, disse-lhes: Tão certo como vive o SENHOR, que remiu a minha alma de toda a angústia,

9 Mutta Daavid vastasi Reekabille ja tämän veljelle Baanalle, beerotilaisen Rimmonin pojille: ”Niin totta kuin Herra elää, hän, joka on lunastanut sieluni kaikesta hädästä:

10 se eu logo lancei mão daquele que me trouxe notícia, dizendo: Eis que Saul é morto, parecendo-lhe porém aos seus olhos que era como quem trazia boas-novas, e como recompensa o matei em Ziclague,

10 sen miehen, joka luuli tuovansa minulle ilosanoman, ilmoittaessaan Saulin kuolemasta, minä otin kiinni ja surmautin Siklagissa. Näin annoin hänelle palkan hänen sanomastaan.

11 muito mais a perversos, que mataram a um homem justo em sua casa, no seu leito; agora, pois, não requereria eu o seu sangue de vossas mãos e não vos exterminaria da terra?

11 Enkö minä paljon ennemmin nyt, kun jumalattomat miehet ovat murhanneet syyttömän miehen hänen kodissaan, hänen omassa vuoteessaan, vaatisi hänen vertaan heidän kädestään ja hävittäisi heitä pois maan päältä?”

12 Deu Davi ordem aos seus moços; eles, pois, os mataram e, tendo-lhes cortado as mãos e os pés, os penduraram junto ao açude em Hebrom; tomaram, porém, a cabeça de Isbosete, e a enterraram na sepultura de Abner, em Hebrom.

12 Niin Daavid antoi käskyn palvelijoilleen, ja nämä surmasivat heidät, hakkasivat poikki heidän kätensä ja jalkansa ja ripustivat heidän ruumiinsa Hebronin lammikon rannalle. Sitten he ottivat Iisbosetin pään ja hautasivat sen Abnerin hautaan Hebroniin.

2 Samuel 5

Davi é ungido rei de todo o Israel
1 Crônicas 11.1-3

1 Então, todas as tribos de Israel vieram a Davi, a Hebrom, e falaram, dizendo: Somos do mesmo povo de que tu és.

2 Outrora, sendo Saul ainda rei sobre nós, eras tu que fazias entradas e saídas militares com Israel; também o SENHOR te disse: Tu apascentarás o meu povo de Israel e serás chefe sobre Israel.

3 Assim, pois, todos os anciãos de Israel vieram ter com o rei, em Hebrom; e o rei Davi fez com eles aliança em Hebrom, perante o SENHOR. Ungiram Davi rei sobre Israel.

4 Da idade de trinta anos era Davi quando começou a reinar; e reinou quarenta anos.

5 Em Hebrom, reinou sobre Judá sete anos e seis meses; em Jerusalém, reinou trinta e três anos sobre todo o Israel e Judá.

Davi conquista Sião
1 Crônicas 11.4-9

6 Partiu o rei com os seus homens para Jerusalém, contra os jebuseus que habitavam naquela terra e que disseram a Davi: Não entrarás aqui, porque os cegos e os coxos te repelirão, como quem diz: Davi não entrará neste lugar.

7 Porém Davi tomou a fortaleza de Sião; esta é a Cidade de Davi.

8 Davi, naquele dia, mandou dizer: Todo o que está disposto a ferir os jebuseus suba pelo canal subterrâneo e fira os cegos e os

2. Samuel 5

DAAVID KOKO Israelin KUNINKAANA
Daavid voidellaan Israelin kuninkaaksi

1Kaikki Israelin heimot tulivat Daavidin luo Hebroniin ja sanoivat: ”Katso, me olemme sinun luutasi ja lihaasi.

2Jo kauan sitten, Saulin vielä ollessa kuninkaanamme, sinä johdit Israelin sotajoukkoja . Sinulle Herra on sanonut: ’Sinä olet kaitseva minun kansaani Israelia, ja sinusta tulee Israelin ruhtinas.’”

3Ja kaikki Israelin vanhimmat tulivat kuninkaan luo Hebroniin, ja kuningas Daavid teki siellä heidän kanssaan liiton Herran edessä. Sitten he voitelivat Daavidin Israelin kuninkaaksi.

4Daavid oli kolmenkymmenen vuoden ikäinen tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi neljäkymmentä vuotta.

5Seitsemän vuotta ja kuusi kuukautta hän hallitsi Juudaa Hebronissa, ja kolmekymmentäkolme vuotta hän hallitsi koko Israelia ja Juudaa Jerusalemissa.

6Kuningas lähti miehineen Jerusalemiin taistelemaan maan jebusilaisia asukkaita vastaan. Mutta nämä sanoivat Daavidille: ”Tänne sinä et tule, vaan sokeat ja ontuvat karkottavat sinut pelkästään sanomalla: ’Tänne Daavid ei tule.’”

7Mutta Daavid valloitti Siionin vuorilinnan eli Daavidin kaupungin.

8 Daavid sanoi sinä päivänä: ”Jokainen, joka haluaa lyödä jebusilaiset ja tunkeutuu vesijohdolle asti, voittaa ne

coxos, a quem a alma de Davi aborrece. (Por isso, se diz: Nem cego nem coxo entrará na casa.)

sokeat ja ontuvat, joita Daavid vihaa.” Sen tähden sanotaan: ”Sokea tai ontuva älköön tulko taloon.”

9 Assim, habitou Davi na fortaleza e lhe chamou a Cidade de Davi; foi edificando em redor, desde Milo e para dentro.

9Sitten Daavid asettui asumaan vuorilinnaan ja nimesi sen Daavidin kaupungiksi. Hän rakensi sen ympäristöä Millosta kaupunkiin päin.

10 Ia Davi crescendo em poder cada vez mais, porque o SENHOR, Deus dos Exércitos, era com ele.

10 Daavid tuli yhä mahtavammaksi, sillä Herra Sebaot oli hänen kanssaan.

O reinado de Davi reconhecido por Hirão

1 Crônicas 14.1-2

11 Hirão, rei de Tiro, enviou mensageiros a Davi, e madeira de cedro, e carpinteiros, e pedreiros, que edificaram uma casa a Davi.

11Tyyron kuningas Hiiram lähetti Daavidin luo lähettiläitä sekä toimitti setripuuta, puuseppiä ja kivenhakkaajia. Nämä miehet rakensivat Daavidille linnan.

12 Reconheceu Davi que o SENHOR o confirmara rei sobre Israel e que exaltara o seu reino por amor do seu povo.

12Daavid ymmärsi, että Herra oli vahvistanut hänen kuninkuutensa Israelissa ja korottanut hänen kuninkuutensa kansansa Israelin tähden.

Os filhos de Davi que nasceram em Jerusalém

1 Crônicas 3.5-9; 14.3-7

Jerusalemissa syntyneet Daavidin pojat

13 Tomou Davi mais concubinas e mulheres de Jerusalém, depois que viera de Hebrom, e nasceram-lhe mais filhos e filhas.

13Sen jälkeen, kun Daavid oli muuttanut Hebronista Jerusalemiin, hän otti vielä sivuvaimoja ja vaimoja ja hänelle syntyi poikia ja tyttäriä.

14 São estes os nomes dos que lhe nasceram em Jerusalém: Samua, Sobabe, Natã, Salomão,

14 Nämä ovat hänen Jerusalemissa syntyneiden poikiensa nimet: Sammua, Soobab, Naatan, Salomo,

15 Ibar, Elisua, Nefegue, Jafia,

15Jibhar, Elisua, Nefeg, Jaafia,

16 Elisama, Eliada e Elifelete.

16 Elisama, Eljada ja Elifelet.

Davi derrota os filisteus

1 Crônicas 14.8-16

Daavid voittaa filistealaiset

17 Ouvindo, pois, os filisteus que Davi fora ungido rei sobre Israel, subiram todos para prender a Davi; ouvindo-o, desceu Davi à fortaleza.

17Kun filistealaiset kuulivat, että Daavid oli voideltu Israelin kuninkaaksi, he kaikki lähtivät etsimään Daavidia. Daavid sai

kuulla tästä ja meni alas vuorilinnakkeeseen.

[18] Mas vieram os filisteus e se estenderam pelo vale dos Refains.

[18]Filistealaiset tulivat ja levittäytyivät Refaiminlaaksoon.

[19] Davi consultou ao SENHOR, dizendo: Subirei contra os filisteus? Entregar-mos-ás nas mãos? Respondeu-lhe o SENHOR: Sobe, porque, certamente, entregarei os filisteus nas tuas mãos.

[19] Silloin Daavid kysyi Herralta : ”Lähdenkö minä filistealaisia vastaan? Annatko sinä heidät minun käsiini?” Herra vastasi Daavidille: ”Lähde, sillä minä annan filistealaiset sinun käsiisi.”

[20] Então, veio Davi a Baal-Perazim e os derrotou ali; e disse: Rompeu o SENHOR as fileiras inimigas diante de mim, como quem rompe águas. Por isso, chamou o nome daquele lugar Baal-Perazim.

[20]Daavid tuli Baal-Perasimiin, voitti filistealaiset siellä ja sanoi: ” Herra on murtanut viholliseni minun edessäni, niin kuin vedet murtavat esteensä.” Siksi hän antoi sen paikan nimeksi Baal-Perasim .

[21] Os filisteus deixaram lá os seus ídolos; e Davi e os seus homens os levaram.

[21]Filistealaiset jättivät epäjumalansa sinne, ja Daavid miehineen vei ne pois.

[22] Os filisteus tornaram a subir e se estenderam pelo vale dos Refains.

[22]Mutta filistealaiset tulivat vielä kerran ja levittäytyivät Refaiminlaaksoon.

[23] Davi consultou ao SENHOR, e este lhe respondeu: Não subirás; rodeia por detrás deles e ataca-os por defronte das amoreiras.

[23] Daavid kysyi taas Herralta neuvoa, ja Herra vastasi: ”Älä mene heitä vastaan vaan kierrä heidät takaapäin ja hyökkää heidän kimppuunsa balsamipuiden puolelta.

[24] E há de ser que, ouvindo tu um estrondo de marcha pelas copas das amoreiras, então, te apressarás: é o SENHOR que saiu diante de ti, a ferir o arraial dos filisteus.

[24] Kun kuulet askelten äänen balsamipuiden latvoista, toimi nopeasti, sillä silloin Herra on lähtenyt sinun edelläsi lyömään filistealaisten joukot.”

[25] Fez Davi como o SENHOR lhe ordenara; e feriu os filisteus desde Geba até chegar a Gezer.

[25] Daavid teki niin kuin Herra oli häntä käskenyt, ja hän löi filistealaiset ja ajoi heitä takaa Gebasta Geseriin saakka.

2 Samuel 6

Davi traz para Jerusalém a arca
1 Crônicas 13.5-14

2. Samuel 6

Liitonarkku tuodaan Jerusalemiin

[1] Tornou Davi a ajuntar todos os escolhidos de Israel, em número de trinta mil.

[1]Daavid kokosi jälleen kaikki valiomiehet Israelista, kolmekymmentätuhatta miestä.

[2] Dispôs-se e, com todo o povo que tinha consigo, partiu para Baalá de Judá, para levarem de lá para cima a arca de Deus, sobre a qual se invoca o Nome, o nome do SENHOR dos Exércitos, que se assenta acima dos querubins.

[2]Sitten Daavid ja kaikki väki, joka oli hänen kanssaan, lähtivät Juudan Baalasta tuomaan Jumalan liitonarkkua, jonka Herra Sebaot oli ottanut nimiinsä, hän, joka asuu kerubien keskellä.

[3] Puseram a arca de Deus num carro novo e a levaram da casa de Abinadabe, que estava no outeiro; e Uzá e Aiô, filhos de Abinadabe, guiavam o carro novo.

[3]He panivat Jumalan arkun uusiin vaunuihin ja veivät sen pois Abinadabin talosta, joka oli mäellä. Ussa ja Ahjo, Abinadabin pojat, ohjasivat uusia vaunuja.

[4] Levaram-no com a arca de Deus, da casa de Abinadabe, que estava no outeiro; e Aiô ia adiante da arca.

[4]Abinadabin pojat kuljettivat Jumalan liitonarkun pois mäellä olevasta Abinadabin talosta. He kulkivat Jumalan arkun mukana; Ahjo kulki arkun edellä.

[5] Davi e toda a casa de Israel alegravam-se perante o SENHOR, com toda sorte de instrumentos de pau de faia, com harpas, com saltérios, com tamboris, com pandeiros e com címbalos.

[5] Daavid ja koko Israelin heimo karkeloivat Herran edessä kaikenlaisten sypressipuisten soittimien, lyyrojen, harppujen, rumpujen, helistimien ja symbaalien säestyksellä.

[6] Quando chegaram à eira de Nacom, estendeu Uzá a mão à arca de Deus e a segurou, porque os bois tropeçaram.

[6]Mutta kun he tulivat Naakonin puimatantereen luo, Ussa ojensi kätensä Jumalan liitonarkkua kohti ja tarttui siihen, koska härät vikuroivat.

[7] Então, a ira do SENHOR se acendeu contra Uzá, e Deus o feriu ali por esta irreverência; e morreu ali junto à arca de Deus.

[7]Silloin Herra vihastui Ussaan. Jumala surmasi hänet siinä paikassa hänen hairahduksensa tähden, ja Ussa kuoli Jumalan liitonarkun viereen.

[8] Desgostou-se Davi, porque o SENHOR irrompera contra Uzá; e chamou aquele lugar Perez-Uzá, até ao dia de hoje.

[8]Mutta Daavid vihastui siitä, että Herra oli niin murtanut Ussan. Hän antoi paikalle nimen Perets-Ussa , ja se nimi sillä on vielä tänäkin päivänä.

[9] Temeu Davi ao SENHOR, naquele dia, e disse: Como virá a mim a arca do SENHOR?

[10] Não quis Davi retirar para junto de si a arca do SENHOR, para a Cidade de Davi; mas a fez levar à casa de Obede-Edom, o geteu.

[11] Ficou a arca do SENHOR em casa de Obede-Edom, o geteu, três meses; e o SENHOR o abençoou e a toda a sua casa.

A arca é levada para Jerusalém
1 Crônicas 15.25—16.3

[12] Então, avisaram a Davi, dizendo: O SENHOR abençoou a casa de Obede-Edom e tudo quanto tem, por amor da arca de Deus; foi, pois, Davi e, com alegria, fez subir a arca de Deus da casa de Obede-Edom, à Cidade de Davi.

[13] Sucedeu que, quando os que levavam a arca do SENHOR tinham dado seis passos, sacrificava ele bois e carneiros cevados.

[14] Davi dançava com todas as suas forças diante do SENHOR; e estava cingido de uma estola sacerdotal de linho.

[15] Assim, Davi, com todo o Israel, fez subir a arca do SENHOR, com júbilo e ao som de trombetas.

[16] Ao entrar a arca do SENHOR na Cidade de Davi, Mical, filha de Saul, estava olhando pela janela e, vendo ao rei Davi, que ia saltando e dançando diante do SENHOR, o desprezou no seu coração.

[17] Introduziram a arca do SENHOR e puseram-na no seu lugar, na tenda que lhe

[9] Daavid joutui sinä päivänä pelon valtaan Herran vuoksi ja sanoi: ”Kuinka Herran arkku voisi tulla minun luokseni?”

[10] Eikä Daavid tahtonut siirtää Herran arkkua luokseen Daavidin kaupunkiin vaan siirrätti sen gatilaisen Oobed-Edomin taloon.

[11] Niin Herran liitonarkku jäi kolmeksi kuukaudeksi gatilaisen Oobed-Edomin taloon, ja Herra siunasi Oobed-Edomia ja koko hänen perhettään.

[12] Kun kuningas Daavidille kerrottiin, että Herra oli Jumalan liitonarkun vuoksi siunannut Oobed-Edomin perhettä ja kaikkea, mitä hänellä oli, Daavid lähti iloiten hakemaan Jumalan arkkua Oobed-Edomin talosta ylös Daavidin kaupunkiin.

[13] Kun Herran arkun kantajat olivat astuneet kuusi askelta, Daavid uhrasi härän ja syöttövasikan.

[14] Sitten hän karkeloi kaikin voimin Herran edessä pellavakasukkaan vyöttäytyneenä.

[15] Näin Daavid ja koko Israelin heimo saattoivat Herran liitonarkkua riemuhuudoin sofar-torven pauhatessa.

[16] Kun Herran liitonarkku tuli Daavidin kaupunkiin, Miikal, Saulin tytär, katseli ikkunasta. Nähdessään kuningas Daavidin hyppivän ja karkeloivan Herran edessä hän halveksi Daavidia sydämessään.

[17] Herranarkku asetettiin paikalleen telttaan, jonka Daavid oli sitä varten

armara Davi; e este trouxe holocaustos e ofertas pacíficas perante o SENHOR.

pystyttänyt, ja Daavid uhrasi Herran edessä polttouhreja ja yhteysuhreja.

[18] Tendo Davi trazido holocaustos e ofertas pacíficas, abençoou o povo em nome do SENHOR dos Exércitos.

[18]Kun Daavid oli uhrannut polttouhrit ja yhteysuhrit, hän siunasi kansan Herran Sebaotin nimessä

[19] E repartiu a todo o povo e a toda a multidão de Israel, tanto homens como mulheres, a cada um, um bolo de pão, um bom pedaço de carne e passas. Então, se retirou todo o povo, cada um para sua casa.

[19]ja jakoi kaikelle kansalle, koko Israelin kansanpaljoudelle, sekä miehille että naisille, kullekin leivän, kappaleen lihaa ja rypälekakun. Sitten jokainen heistä, koko kansa, lähti kotiinsa.

Mical repreendida por Davi

Miikal soimaa Daavidia

[20] Voltando Davi para abençoar a sua casa, Mical, filha de Saul, saiu a encontrar-se com ele e lhe disse: Que bela figura fez o rei de Israel, descobrindo-se, hoje, aos olhos das servas de seus servos, como, sem pejo, se descobre um vadio qualquer!

[20]Kun Daavid sen jälkeen palasi tervehtimään perhettään, Miikal, Saulin tytär, lähti Daavidia vastaan ja sanoi: ”Kuinka kunnioitettava Israelin kuningas onkaan nyt ollut, kun on tänään paljastanut itsensä palvelijoidensa orjattarien silmien edessä niin kuin joku tyhjäntoimittaja voi paljastaa itsensä!”

[21] Disse, porém, Davi a Mical: Perante o SENHOR, que me escolheu a mim antes do que a teu pai e a toda a sua casa, mandando-me que fosse chefe sobre o povo do SENHOR, sobre Israel, perante o SENHOR me tenho alegrado.

[21] Mutta Daavid sanoi Miikalille: ” Herran edessä, joka on valinnut minut ohi sinun isäsi ja koko hänen sukunsa asettaakseen minut Herran kansan, Israelin, ruhtinaaksi – Herran edessä minä iloitsin.

[22] Ainda mais desprezível me farei e me humilharei aos meus olhos; quanto às servas, de quem falaste, delas serei honrado.

[22] Tähän kaikkeen olen halpa-arvoinen ja omissa silmissäni olen vieläkin alhaisempi, mutta ne orjattaret, joista sinä puhuit, tulevat kunnioittamaan minua.”

[23] Mical, filha de Saul, não teve filhos, até ao dia da sua morte.

[23] Eikä Miikal, Saulin tytär, saanut yhtään lasta koko elinaikanaan.

2 Samuel 7

A aliança do Senhor com Davi
1 Crônicas 17.1-15

2. Samuel 7

Naatan ilmoittaa Daavidille Herran lupauksen

[1] Sucedeu que, habitando o rei Davi em sua própria casa, tendo-lhe o SENHOR dado descanso de todos os seus inimigos em redor,

[1]Kun kuningas kerran istui linnassaan, sen jälkeen kun Herra oli suonut hänen päästä rauhaan kaikista ympärillä olevista vihollisista,

[2] disse o rei ao profeta Natã: Olha, eu moro em casa de cedros, e a arca de Deus se acha numa tenda.

[2]hän sanoi profeetta Naatanille: ”Näethän, että minä asun setripuisessa linnassa, mutta Jumalan liitonarkku on telttakankaan suojassa.”

[3] Disse Natã ao rei: Vai, faze tudo quanto está no teu coração, porque o SENHOR é contigo.

[3]Naatan sanoi kuninkaalle: ”Mene ja tee kaikki, mitä on mielessäsi, sillä Herra on sinun kanssasi.”

[4] Porém, naquela mesma noite, veio a palavra do SENHOR a Natã, dizendo:

[4]Mutta sinä yönä Naatanille tuli tämä Herran sana:

[5] Vai e dize a meu servo Davi: Assim diz o SENHOR: Edificar-me-ás tu casa para minha habitação?

[5] ”Mene ja sano palvelijalleni Daavidille: ’Näin sanoo Herra : Sinäkö rakentaisit minulle huoneen asuakseni?

[6] Porque em casa nenhuma habitei desde o dia em que fiz subir os filhos de Israel do Egito até ao dia de hoje; mas tenho andado em tenda, em tabernáculo.

[6]Enhän minä ole asunut huoneessa siitä päivästä lähtien, jona johdatin israelilaiset Egyptistä, tähän päivään saakka, vaan olen vaeltanut teltta-asumuksen mukana.

[7] Em todo lugar em que andei com todos os filhos de Israel, falei, acaso, alguma palavra com qualquer das suas tribos, a quem mandei apascentar o meu povo de Israel, dizendo: Por que não me edificais uma casa de cedro?

[7]Olenko minä koskaan, missä sitten olenkin vaeltanut kaikkien israelilaisten keskuudessa, sanonut yhdellekään Israelin tuomarille , jonka olen asettanut kaitsemaan kansaani Israelia: Miksi ette ole rakentaneet minulle setripuista huonetta?’

[8] Agora, pois, assim dirás ao meu servo Davi: Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Tomei-te da malhada, de detrás das ovelhas, para que fosses príncipe sobre o meu povo, sobre Israel.

[8]Sano siis palvelijalleni Daavidille: ’Näin sanoo Herra Sebaot: Minä olen ottanut sinut laitumelta, lampaiden jäljestä, kansani Israelin ruhtinaaksi.

[9] E fui contigo, por onde quer que andaste, eliminei os teus inimigos diante de ti e fiz

[9]Minä olen ollut sinun kanssasi kaikkialla, missä olet vaeltanut, ja olen hävittänyt tieltäsi kaikki vihollisesi. Minä teen nimesi

grande o teu nome, como só os grandes têm na terra.

[10] Prepararei lugar para o meu povo, para Israel, e o plantarei, para que habite no seu lugar e não mais seja perturbado, e jamais os filhos da perversidade o aflijam, como dantes,

[11] desde o dia em que mandei houvesse juízes sobre o meu povo de Israel. Dar-te-ei, porém, descanso de todos os teus inimigos; também o SENHOR te faz saber que ele, o SENHOR, te fará casa.

[12] Quando teus dias se cumprirem e descansares com teus pais, então, farei levantar depois de ti o teu descendente, que procederá de ti, e estabelecerei o seu reino.

[13] Este edificará uma casa ao meu nome, e eu estabelecerei para sempre o trono do seu reino.

[14] Eu lhe serei por pai, e ele me será por filho; se vier a transgredir, castigá-lo-ei com varas de homens e com açoites de filhos de homens.

[15] Mas a minha misericórdia se não apartará dele, como a retirei de Saul, a quem tirei de diante de ti.

[16] Porém a tua casa e o teu reino serão firmados para sempre diante de ti; teu trono será estabelecido para sempre.

[17] Segundo todas estas palavras e conforme toda esta visão, assim falou Natã a Davi.

Ações de graças de Davi

1 Crônicas 17.16-27

suureksi, suurimpien nimien vertaiseksi maan päällä.

[10] Minä määrään paikan kansalleni Israelille ja juurrutan sen niin, että se saa asua paikallaan eikä enää ole levoton. Vääryyden tekijät eivät sitä enää sorra niin kuin ennen,

[11]siitä ajasta lähtien, kun minä asetin tuomareita kansalleni Israelille. Minä annan sinun päästä rauhaan kaikista vihollisistasi, ja Herra ilmoittaa sinulle, että hän itse rakentaa sinulle huoneen.

[12] Kun päiväsi ovat päättyneet ja sinä lepäät isiesi luona, minä nostan seuraajaksesi jälkeläisesi, joka on lähtöisin sinun ruumiistasi, ja minä vahvistan hänen kuninkuutensa.

[13]Hän rakentaa huoneen minun nimelleni, ja minä vahvistan hänen kuninkaallisen istuimensa ikuisiksi ajoiksi.

[14] Minä olenoleva hänen isänsä, ja hän on oleva minun poikani. Jos hän tekee väärin, minä kuritan häntä ihmisvitsalla, ihmisten antamilla lyönneillä.

[15]Armoani minä en kuitenkaan ota häneltä pois, niin kuin otin sen pois Saulilta, jonka minä poistin sinun tieltäsi.

[16]Sinun sukusi ja kuninkuutesi pysyvät aina minun edessäni, ja sinun valtaistuimesi on oleva ikuisesti luja.'"

[17]Juuri näillä sanoilla ja tämän näyn mukaan Naatan puhui Daavidille.

Daavidin kiitosrukous

[18] Então, entrou o rei Davi na Casa do SENHOR, ficou perante ele e disse: Quem sou eu, SENHOR Deus, e qual é a minha casa, para que me tenhas trazido até aqui?

[18]Silloin kuningas Daavid meni Herran eteen, istuutui ja sanoi: ”Mikä minä olen, Herra, Herra , ja mikä on minun sukuni, että olet tuonut minut tähän asti?

[19] Foi isso ainda pouco aos teus olhos, SENHOR Deus, de maneira que também falaste a respeito da casa de teu servo para tempos distantes; e isto é instrução para todos os homens, ó SENHOR Deus.

[19]Mutta tämä on vielä pientä sinun silmissäsi, Herra, Herra , sillä sinä olet puhunut myös palvelijasi suvun kaukaisesta tulevaisuudesta. Näin sinä olet puhunut ihmiselle, Herra, Herra .

[20] Que mais ainda te poderá dizer Davi? Pois tu conheces bem a teu servo, ó SENHOR Deus.

[20] Mitäpä Daavid enää sinulle puhuisi? Sinähän tunnet palvelijasi, Herra, Herra .

[21] Por causa da tua palavra e segundo o teu coração, fizeste toda esta grandeza, dando-a a conhecer a teu servo.

[21]Sanasi tähden ja oman mielesi mukaan sinä olet tehnyt kaikki nämä suuret teot saattaaksesi ne palvelijasi tietoon.

[22] Portanto, grandíssimo és, ó SENHOR Deus, porque não há semelhante a ti, e não há outro Deus além de ti, segundo tudo o que nós mesmos temos ouvido.

[22] Sen tähden sinä, Herra, Herra , olet suuri. Kaiken sen mukaan, mitä olemme korvillamme kuulleet, ei ole sinun vertaistasi eikä muuta jumalaa kuin sinä.

[23] Quem há como o teu povo, como Israel, gente única na terra, a quem tu, ó Deus, foste resgatar para ser teu povo? E para fazer a ti mesmo um nome e fazer a teu povo estas grandes e tremendas coisas, para a tua terra, diante do teu povo, que tu resgataste do Egito, desterrando as nações e seus deuses?

[23]Mikä kansa on sinun kansasi Israelin vertainen? Se on maan päällä ainoa kansa, jota Jumala itse on tullut lunastamaan kansakseen, tehdäkseen sen kuuluisaksi ja tehdäkseen meille ja sinun maallesi suuria ja pelottavia tekoja. Näin sinä teit kansasi vuoksi, jonka sinä lunastit itsellesi Egyptistä, pakanoiden ja heidän jumaliensa vallasta!

[24] Estabeleceste teu povo Israel por teu povo para sempre e tu, ó SENHOR, te fizeste o seu Deus.

[24]Sinä olet valmistanut kansasi Israelin omaksi kansaksesi ikuisiksi ajoiksi, ja sinä, Herra , olet tullut heidän Jumalakseen.

[25] Agora, pois, ó SENHOR Deus, quanto a esta palavra que disseste acerca de teu

[25]Ja nyt, Herra Jumala, vahvista ikuisiksi ajoiksi se, mitä olet puhunut palvelijastasi

servo e acerca da sua casa, confirma-a para sempre e faze como falaste.

[26] Seja para sempre engrandecido o teu nome, e diga-se: O SENHOR dos Exércitos é Deus sobre Israel; e a casa de Davi, teu servo, será estabelecida diante de ti.

[27] Pois tu, ó SENHOR dos Exércitos, Deus de Israel, fizeste ao teu servo esta revelação, dizendo: Edificar-te-ei casa. Por isso, o teu servo se animou para fazer-te esta oração.

[28] Agora, pois, ó SENHOR Deus, tu mesmo és Deus, e as tuas palavras são verdade, e tens prometido a teu servo este bem.

[29] Sê, pois, agora, servido de abençoar a casa do teu servo, a fim de permanecer para sempre diante de ti, pois tu, ó SENHOR Deus, o disseste; e, com a tua bênção, será, para sempre, bendita a casa do teu servo.

2 Samuel 8

Diversas vitórias de Davi

1 Crônicas 18.1-13

[1] Depois disto, feriu Davi os filisteus e os sujeitou; e tomou de suas mãos as rédeas da metrópole.

[2] Também derrotou os moabitas; fê-los deitar em terra e os mediu: duas vezes um cordel, para os matar; uma vez um cordel, para os deixar com vida. Assim, ficaram os moabitas por servos de Davi e lhe pagavam tributo.

ja hänen suvustaan. Tee niin kuin olet puhunut.

[26] Sinun nimesi on suuri iankaikkisesti, ja se kuuluu: Herra Sebaot, Israelin Jumala, ja palvelijasi Daavidin suku pysyy lujana sinun edessäsi.

[27] Olethan sinä, Herra Sebaot, Israelin Jumala, ilmoittanut salaisuuden palvelijallesi ja sanonut: 'Minä rakennan sinulle huoneen.' Siitä palvelijasi sai rohkeuden rukoilla sinua tämän rukouksen sanoin.

[28] Niin, Herra, Herra , sinä olet Jumala, sinun sanasi ovat totuus ja sinä olet puhunut palvelijallesi kaikesta tästä hyvästä.

[29] Siunaa nyt palvelijasi sukua, niin että se pysyy iäti sinun edessäsi. Olethan sinä, Herra, Herra , niin luvannut, ja sinun siunauksestasi palvelijasi suku saa iankaikkisen siunauksen."

2. Samuel 8

Daavidin voitot

[1] Sen jälkeen Daavid voitti filistealaiset, nujersi heidät ja otti vallan ohjat heidän käsistään.

[2] Hän löi myös mooabilaiset ja pani heidät maahan makaamaan sekä mittasi heitä nuoralla; aina kaksi nuoranpituutta hän mittasi surmattavaksi ja yhden nuoranpituuden henkiin jätettäväksi. Niin mooabilaisista tuli Daavidin palvelijoita, jotka maksoivat veroa.

[3] Também Hadadezer, filho de Reobe, rei de Zobá, foi derrotado por Davi, quando aquele foi restabelecer o seu domínio sobre o rio Eufrates.

[3]Daavid löi myös Sooban kuninkaan Hadadeserin, Rehobin pojan, kun tämä oli menossa palauttamaan valtaansa Eufratvirran suunnalla olevia alueita.

[4] Tomou-lhe Davi mil e setecentos cavaleiros e vinte mil homens de pé; Davi jarretou todos os cavalos dos carros, menos para cem deles.

[4]Daavid otti häneltä vangiksi tuhat seitsemänsataa ratsumiestä ja kaksikymmentätuhatta jalkamiestä. Hän katkoi vuohisjänteet kaikilta vaunuhevosilta paitsi sadalta, jotka hän säästi.

[5] Vieram os siros de Damasco a socorrer Hadadezer, rei de Zobá; porém Davi matou dos siros vinte e dois mil homens.

[5]Damaskon aramilaiset tulivat auttamaan Hadadeseria, Sooban kuningasta, mutta Daavid löi heidätkin – kaksikymmentäkaksituhatta miestä.

[6] Davi pôs guarnições na Síria de Damasco, e os siros ficaram por servos de Davi e lhe pagavam tributo; e o SENHOR dava vitórias a Davi, por onde quer que ia.

[6] Daavid sijoitti varuskuntia Damaskoksen Aramiin, ja aramilaisista tuli Daavidin palvelijoita, jotka maksoivat veroa. Näin Herra antoi Daavidille voiton kaikkialla, missä hän kulki.

[7] Tomou Davi os escudos de ouro que havia com os oficiais de Hadadezer e os trouxe a Jerusalém.

[7] Hadadeserin palvelijoilla oli kultakilvet, ja Daavid otti ne ja toi Jerusalemiin.

[8] Tomou mais o rei Davi mui grande quantidade de bronze de Betá e de Berotai, cidades de Hadadezer.

[8] Hadadeserin kaupungeista, Betahista ja Beerotaista, kuningas Daavid otti hyvin paljon vaskea.

[9] Então, ouvindo Toí, rei de Hamate, que Davi derrotara a todo o exército de Hadadezer,

[9]Kun Hamatin kuningas Tooi kuuli, että Daavid oli voittanut Hadadeserin koko sotajoukon,

[10] mandou seu filho Jorão ao rei Davi, para o saudar e congratular-se com ele por haver pelejado contra Hadadezer e por havê-lo ferido (porque Hadadezer de contínuo fazia guerra a Toí). Jorão trouxe consigo objetos de prata, de ouro e de bronze,

[10] hän lähetti poikansa Jooramin kuningas Daavidin luo tervehtimään häntä ja onnittelemaan häntä siitä, että hän oli taistellut Hadadeseria vastaan ja lyönyt hänet. Tooi oli näet usein sotinut Hadadeserin kanssa. Jooram toi mukanaan hopea-, kulta- ja vaskiesineitä.

[11] os quais também o rei Davi consagrou ao SENHOR, juntamente com a prata e o ouro que já havia consagrado de todas as nações que sujeitara:

[11] Myös ne kuningas Daavid pyhitti Herralle , samoin kuin hän oli pyhittänyt sen hopean ja kullan, jonka hän oli ottanut kaikilta voittamiltaan kansoilta,

[12] da Síria, de Moabe, dos filhos de Amom, dos filisteus, de Amaleque e dos despojos de Hadadezer, filho de Reobe, rei de Zobá.

[12] aramilaisilta, mooabilaisilta, ammonilaisilta, filistealaisilta ja amalekilaisilta, sekä saaliin, jonka hän oli saanut Hadadeserilta, Rehobin pojalta, Sooban kuninkaalta.

[13] Ganhou Davi renome, quando, ao voltar de ferir os siros, matou dezoito mil homens no vale do Sal.

[13]Daavidin nimi tuli kuuluisaksi, kun hän palasi voitettuaan Suolalaaksossa edomilaiset , kahdeksantoistatuhatta miestä.

[14] Pôs guarnições em Edom, em todo o Edom pôs guarnições, e todos os edomitas ficaram por servos de Davi; e o SENHOR dava vitórias a Davi, por onde quer que ia.

[14]Hän sijoitti varuskuntia Edomiin. Koko Edomiin hän sijoitti varuskuntia, ja kaikki edomilaiset tulivat Daavidin palvelijoiksi. Näin Herra antoi Daavidille voiton kaikkialla, minne hän meni.

Oficiais de Davi

2 Samuel 20.23-26; 1 Crônicas 18.14-17

Daavidin korkeimmat virkamiehet

[15] Reinou, pois, Davi sobre todo o Israel; julgava e fazia justiça a todo o seu povo.

[15]Daavid hallitsi kuninkaana koko Israelia, ja hän toimi aina oikein ja vanhurskaasti koko kansaansa kohtaan.

[16] Joabe, filho de Zeruia, era comandante do exército; Josafá, filho de Ailude, era cronista.

[16]Jooab, Serujan poika, oli sotajoukon ylipäällikkö, ja Joosafat, Ahiludin poika, oli kansleri.

[17] Zadoque, filho de Aitube, e Aimeleque, filho de Abiatar, eram sacerdotes, e Seraías, escrivão.

[17]Saadok, Ahitubin poika, ja Ahimelek, Ebjatarin poika, olivat pappeina, ja Seraja oli kirjurina.

[18] E Benaia, filho de Joiada, era o comandante da guarda real. Os filhos de Davi, porém, eram seus ministros.

[18] Benaja, Joojadan poika, oli kreettien ja pleettien päällikkö. Myös Daavidin pojat olivat pappeina.

2 Samuel 9

A bondade de Davi para com o filho de Jônatas

2. Samuel 9

Daavid ja Mefiboset

[1] Disse Davi: Resta ainda, porventura, alguém da casa de Saul, para que use eu de bondade para com ele, por amor de Jônatas?

[2] Havia um servo na casa de Saul cujo nome era Ziba; chamaram-no que viesse a Davi. Perguntou-lhe o rei: És tu Ziba? Respondeu: Eu mesmo, teu servo.

[3] Disse-lhe o rei: Não há ainda alguém da casa de Saul para que use eu da bondade de Deus para com ele? Então, Ziba respondeu ao rei: Ainda há um filho de Jônatas, aleijado de ambos os pés.

[4] E onde está? Perguntou-lhe o rei. Ziba lhe respondeu: Está na casa de Maquir, filho de Amiel, em Lo-Debar.

[5] Então, mandou o rei Davi trazê-lo de Lo-Debar, da casa de Maquir, filho de Amiel.

[6] Vindo Mefibosete, filho de Jônatas, filho de Saul, a Davi, inclinou-se, prostrando-se com o rosto em terra. Disse-lhe Davi: Mefibosete! Ele disse: Eis aqui teu servo!

[7] Então, lhe disse Davi: Não temas, porque usarei de bondade para contigo, por amor de Jônatas, teu pai, e te restituirei todas as terras de Saul, teu pai, e tu comerás pão sempre à minha mesa.

[8] Então, se inclinou e disse: Quem é teu servo, para teres olhado para um cão morto tal como eu?

[1]Daavid kysyi: ”Onko Saulin suvusta enää jäljellä ketään, jolle minä voisin Joonatanin tähden osoittaa ystävällisyyttä?”

[2] Saulin perheessä oli palvelija nimeltä Siiba, ja hänet kutsuttiin Daavidin luo. Kuningas kysyi häneltä: ”Oletko sinä Siiba?” Tämä vastasi: ”Kyllä palvelijasi on.”

[3] Kuningas kysyi: ”Eikö Saulin suvusta ole enää jäljellä ketään, jolle minä voisin osoittaa Jumalan laupeutta?” Siiba vastasi kuninkaalle: ”On vielä Joonatanin poika, joka on rampa jaloistaan.”

[4]Kuningas kysyi häneltä: ”Missä hän on?” Siiba vastasi kuninkaalle: ”Hän on Maakirin, Ammielin pojan, talossa Loodebarissa.”

[5]Silloin kuningas Daavid lähetti noutamaan hänet Maakirin talosta.

[6]Tultuaan Daavidin luo Mefiboset, Saulin pojan Joonatanin poika, heittäytyi kunnioitusta osoittaen kasvoilleen maahan. Daavid sanoi: ”Mefiboset!” Tämä vastasi: ”Tässä on palvelijasi.”

[7] Daavid sanoi hänelle: ”Älä pelkää, sillä minä haluan osoittaa sinulle ystävällisyyttä isäsi Joonatanin tähden. Minä palautan sinulle isoisäsi Saulin koko maaomaisuuden, ja sinä saat aina aterioida minun pöydässäni.”

[8] Mefiboset kumartui kunnioitusta osoittaen ja sanoi: ”Mikä palvelijasi on, että sinä käännyt minunlaiseni koiranraadon puoleen?”

[9] Chamou Davi a Ziba, servo de Saul, e lhe disse: Tudo o que pertencia a Saul e toda a sua casa dei ao filho de teu senhor.

[10] Trabalhar-lhe-ás, pois, a terra, tu, e teus filhos, e teus servos, e recolherás os frutos, para que a casa de teu senhor tenha pão que coma; porém Mefibosete, filho de teu senhor, comerá pão sempre à minha mesa. Tinha Ziba quinze filhos e vinte servos.

[11] Disse Ziba ao rei: Segundo tudo quanto meu senhor, o rei, manda a seu servo, assim o fará. Comeu, pois, Mefibosete à mesa de Davi, como um dos filhos do rei.

[12] Tinha Mefibosete um filho pequeno, cujo nome era Mica. Todos quantos moravam em casa de Ziba eram servos de Mefibosete.

[13] Morava Mefibosete em Jerusalém, porquanto comia sempre à mesa do rei. Ele era coxo de ambos os pés.

2 Samuel 10

Davi derrota os amonitas e os siros

1 Crônicas 19.1-19

[1] Depois disto, morreu o rei dos filhos de Amom, e seu filho Hanum reinou em seu lugar.

[2] Então, disse Davi: Usarei de bondade para com Hanum, filho de Naás, como seu pai usou de bondade para comigo. E enviou Davi servos seus para o consolar

[9]Kuningas kutsui Saulin palvelijan Siiban ja sanoi hänelle: ”Minä annan herrasi pojalle kaiken, mikä on kuulunut Saulille ja koko hänen suvulleen.

[10] Viljele sinä poikinesi ja palvelijoinesi hänen puolestaan sitä maata ja korjaa sato, että herrasi pojalla olisi leipää syödä. Mefiboset, herrasi poika, saa silti aina aterioida minun pöydässäni.” Siiballa oli viisitoista poikaa ja kaksikymmentä palvelijaa.

[11]Siiba sanoi kuninkaalle: ”Palvelijasi tekee kaiken niin kuin herrani, kuningas, palvelijaansa käskee.” Daavid sanoi: ”Mefiboset saa syödä minun pöydässäni niin kuin kuka tahansa kuninkaan pojista.”

[12]Mefibosetilla oli pieni poika nimeltä Miika. Kaikki Siiban talon asukkaat olivat Mefibosetin palvelijoita.

[13] Mefiboset itse asui Jerusalemissa, koska hän söi aina kuninkaan pöydässä. Hän ontui kumpaakin jalkaansa.

2. Samuel 10

Daavidin lähettiläitä häväistään

[1]Kun ammonilaisten kuningas kuoli, hänen poikansa Haanun tuli kuninkaaksi hänen tilalleen.

[2]Daavid sanoi: ”Minä osoitan ystävällisyyttä Haanunille, Naahaksen pojalle, niin kuin hänen isänsä osoitti ystävällisyyttä minulle.” Niin Daavid lähetti palvelijoitaan lohduttamaan

acerca de seu pai; e vieram os servos de Davi à terra dos filhos de Amom.

[3] Mas os príncipes dos filhos de Amom disseram a seu senhor, Hanum: Pensas que, por Davi te haver mandado consoladores, está honrando a teu pai? Porventura, não te enviou ele os seus servos para reconhecerem a cidade, espiá-la e destruí-la?

[4] Tomou, então, Hanum os servos de Davi, e lhes rapou metade da barba, e lhes cortou metade das vestes até às nádegas, e os despediu.

[5] Sabedor disso, enviou Davi mensageiros a encontrá-los, porque estavam sobremaneira envergonhados. Mandou o rei dizer-lhes: Deixai-vos estar em Jericó, até que vos torne a crescer a barba; e, então, vinde.

[6] Vendo, pois, os filhos de Amom que se haviam tornado odiosos a Davi, mandaram mensageiros tomar a soldo vinte mil homens de pé dos siros de Bete-Reobe e dos siros de Zobá, mil homens do rei de Maaca e doze mil de Tobe.

[7] O que ouvindo Davi, enviou contra eles a Joabe com todo o exército dos valentes.

[8] Saíram os filhos de Amom e ordenaram a batalha à entrada da porta, e os siros de Zobá e Reobe e os homens de Tobe e Maaca estavam à parte no campo.

Haanunia hänen isänsä kuoleman vuoksi. Daavidin palvelijoiden tultua ammonilaisten maahan

[3] ammonilaisten päämiehet sanoivat herralleen Haanunille: ”Luuletko, että Daavid kunnioittaa isääsi, kun hän on lähettänyt lohduttajia luoksesi? Eiköhän Daavid lähettänyt palvelijansa luoksesi tutkiakseen ja vakoillakseen kaupunkia ja voidakseen sitten hävittää sen?”

[4] Silloin Haanun otti kiinni Daavidin palvelijat, ajatti heiltä toisen puolen partaa, leikkautti heidän vaatteensa poikki takamuksen kohdalta ja päästi heidät menemään.

[5] Kun Daavidille kerrottiin tästä, hän lähetti sananviejän miehiä vastaan, koska heitä oli pahoin häväisty. Kuningas käski sanoa: ”Jääkää Jerikoon, kunnes partanne on kasvanut, ja tulkaa sitten takaisin.”

Daavid voittaa ammonilaiset ja aramilaiset

[6]Kun ammonilaiset näkivät joutuneensa Daavidin vihoihin, he lähettivät palkkaamaan kaksikymmentätuhatta jalkamiestä Beet-Rehobin ja Sooban aramilaisista, tuhat Maakan kuninkaan miestä ja kaksitoistatuhatta Toobin miestä.

[7]Tämän kuultuaan Daavid lähetti matkaan Jooabin ja koko valiomiesten joukon.

[8] Ammonilaiset lähtivät ulos kaupungista ja asettuivat rintamaan portin edustalle , mutta Sooban ja Rehobin aramilaiset sekä Toobin ja Maakan miehet olivat eri joukkona kentällä.

[9] Vendo, pois, Joabe que estava preparada contra ele a batalha, tanto pela frente como pela retaguarda, escolheu dentre todos o que havia de melhor em Israel e os formou em linha contra os siros;

[10] e o resto do povo, entregou-o a Abisai, seu irmão, o qual o formou em linha contra os filhos de Amom.

[11] Disse Joabe: Se os siros forem mais fortes do que eu, tu me virás em socorro; e, se os filhos de Amom forem mais fortes do que tu, eu irei ao teu socorro.

[12] Sê forte, pois; pelejemos varonilmente pelo nosso povo e pelas cidades de nosso Deus; e faça o SENHOR o que bem lhe parecer.

[13] Então, avançou Joabe com o povo que estava com ele, e travaram peleja contra os siros; e estes fugiram de diante deles.

[14] Vendo os filhos de Amom que os siros fugiam, também eles fugiram de diante de Abisai e entraram na cidade; voltou Joabe dos filhos de Amom e tornou a Jerusalém.

[15] Vendo, pois, os siros que tinham sido desbaratados diante de Israel, tornaram a refazer-se.

[16] E Hadadezer fez sair os siros que estavam do outro lado do rio, e vieram a Helã; Sobaque, chefe do exército de Hadadezer, marchava adiante deles.

[17] Informado Davi, ajuntou a todo o Israel, passou o Jordão e foi a Helã; os siros se

[9]Kun Jooab näki, että häntä vastassa oli rintama edessä ja takana, hän valitsi osan kaikista Israelin valiomiehistä ja asetti heidät rintamaan aramilaisia vastaan.

[10] Muun väen hän antoi veljensä Abisain johtoon, ja tämä asettui rintamaan ammonilaisia vastaan.

[11] Jooab sanoi: ”Jos aramilaiset ovat minulle ylivoimaisia, tule sinä minun avukseni. Jos taas ammonilaiset ovat sinulle ylivoimaisia, minä autan sinua.

[12] Ole luja! Pysykäämme lujina kansamme vuoksi ja Jumalamme kaupunkien vuoksi. Tehköön sitten Herra , mitä hyväksi näkee.”

[13] Sitten Jooab ryhtyi väkensä kanssa taisteluun aramilaisia vastaan, ja nämä pakenivat hänen edeltään.

[14] Kun ammonilaiset näkivät aramilaisten pakenevan, hekin pakenivat Abisaita ja menivät kaupunkiin. Silloin Jooab lakkasi ahdistamasta ammonilaisia ja palasi Jerusalemiin.

[15] Huomattuaan joutuneensa tappiolle Israelin edessä aramilaiset kokoontuivat yhteen.

[16] Hadadeser lähetti noutamaan Eufratvirran toisella puolella asuvia aramilaisia, ja nämä tulivat Heelamiin Soobakin, Hadadeserin sotapäällikön johtaessa heitä.

[17] Kun tästä kerrottiin Daavidille, hän kokosi koko Israelin, meni Jordanin yli ja tuli Heelamiin. Aramilaiset asettuivat

puseram em ordem de batalha contra Davi e pelejaram contra ele.

[18] Porém os siros fugiram de diante de Israel, e Davi matou dentre os siros os homens de setecentos carros e quarenta mil homens de cavalo; também feriu a Sobaque, chefe do exército, de tal sorte que morreu ali.

[19] Vendo, pois, todos os reis, servos de Hadadezer, que foram vencidos, fizeram paz com Israel e o serviram; e temeram os siros de ainda socorrer aos filhos de Amom.

rintamaan Daavidia vastaan ja ryhtyivät taisteluun.

[18] He joutuivat kuitenkin pakenemaan Israelia, ja Daavid surmasi heiltä seitsemänsataa vaunuhevosta ja neljäkymmentätuhatta ratsumiestä. Myös heidän sotapäällikkönsä Soobakin hän löi siellä kuoliaaksi.

[19] Kun kaikki Hadadeseria palvelevat kuninkaat huomasivat kärsineensä tappion Israelin edessä, he tekivät rauhan Israelin kanssa ja alkoivat palvella sitä. Tämän jälkeen aramilaiset eivät enää uskaltaneet auttaa ammonilaisia.

2 Samuel 11

Davi comete adultério com Bate-Seba

[1] Decorrido um ano, no tempo em que os reis costumam sair para a guerra, enviou Davi a Joabe, e seus servos, com ele, e a todo o Israel, que destruíram os filhos de Amom e sitiaram Rabá; porém Davi ficou em Jerusalém.

[2] Uma tarde, levantou-se Davi do seu leito e andava passeando no terraço da casa real; daí viu uma mulher que estava tomando banho; era ela mui formosa.

[3] Davi mandou perguntar quem era. Disseram-lhe: É Bate-Seba, filha de Eliã e mulher de Urias, o heteu.

[4] Então, enviou Davi mensageiros que a trouxessem; ela veio, e ele se deitou com ela. Tendo-se ela purificado da sua imundícia, voltou para sua casa.

2. Samuel 11

DAAVIDIN SYNTI JA SEN RANGAISTUS

Daavid ja Batseba

[1]Vuoden vaihteessa, kuninkaiden sotaanlähtöaikaan, Daavid lähetti Jooabin palvelijoineen ja koko Israelin sotaretkelle, ja he hävittivät ammonilaisten maata ja piirittivät Rabbaa. Daavid itse jäi Jerusalemiin.

[2]Eräänä iltana, kun Daavid oli noussut vuoteeltaan ja käveli kuninkaanlinnan katolla, hän näki sieltä naisen, joka oli peseytymässä. Nainen oli hyvin kaunis.

[3] Daavid lähetti hankkimaan tietoja naisesta, ja hänelle kerrottiin: ”Hän on Batseba, Eliamin tytär, heettiläisen Uurian vaimo.”

[4] Silloin Daavid lähetti sanansaattajat noutamaan naista, ja tämä tuli hänen luokseen. Nainen oli juuri puhdistautunut saastaisuudestaan, ja Daavid makasi

hänen kanssaan. Sitten nainen palasi kotiinsa.

[5] A mulher concebeu e mandou dizer a Davi: Estou grávida.

[5]Nainen tuli raskaaksi, ja hän lähetti Daavidille sanan: ”Minä olen raskaana.”

Davi e Urias

Daavid yrittää peitellä lankeemustaan

[6] Então, enviou Davi mensageiros a Joabe, dizendo: Manda-me Urias, o heteu. Joabe enviou Urias a Davi.

[6]Silloin Daavid lähetti Jooabille viestin: ”Lähetä heettiläinen Uuria minun luokseni.” Niin Jooab lähetti Uurian Daavidin luo.

[7] Vindo, pois, Urias a Davi, perguntou este como passava Joabe, como se achava o povo e como ia a guerra.

[7] Kun Uuria tuli Daavidin luo, tämä kysyi, kuinka Jooab ja väki voivat ja mitä sotaan kuului.

[8] Depois, disse Davi a Urias: Desce a tua casa e lava os pés. Saindo Urias da casa real, logo se lhe seguiu um presente do rei.

[8] Sitten Daavid sanoi Uurialle: ”Mene kotiisi ja pese jalkasi.” Uuria lähti kuninkaanlinnasta, ja kuningas lähetti lahjan hänen jälkeensä.

[9] Porém Urias se deitou à porta da casa real, com todos os servos do seu senhor, e não desceu para sua casa.

[9] Mutta Uuria kävikin makuulle kuninkaanlinnan oven eteen kaikkien muiden herransa palvelijoiden joukkoon eikä mennyt kotiinsa.

[10] Fizeram-no saber a Davi, dizendo: Urias não desceu a sua casa. Então, disse Davi a Urias: Não vens tu de uma jornada? Por que não desceste a tua casa?

[10]Kun Daavidille kerrottiin, ettei Uuria ollutkaan mennyt kotiinsa, Daavid sanoi Uurialle: ”Etkö sinä tullut matkalta, miksi et mennyt kotiisi?”

[11] Respondeu Urias a Davi: A arca, Israel e Judá ficam em tendas; Joabe, meu senhor, e os servos de meu senhor estão acampados ao ar livre; e hei de eu entrar na minha casa, para comer e beber e para me deitar com minha mulher? Tão certo como tu vives e como vive a tua alma, não farei tal coisa.

[11] Uuria vastasi Daavidille: ”Liitonarkku, Israel ja Juuda asuvat lehtimajoissa, herrani Jooab ja herrani palvelijat ovat leiriytyneinä kedolla. Menisinkö minä kotiin syömään, juomaan ja makaamaan vaimoni kanssa? Niin totta kuin sinä elät ja sielusi elää, sitä minä en tee.”

[12] Então, disse Davi a Urias: Demora-te aqui ainda hoje, e amanhã te despedirei. Urias, pois, ficou em Jerusalém aquele dia e o seguinte.

[12]Daavid sanoi Uurialle: ”Jää tänne vielä täksi päiväksi. Huomenna minä lähetän sinut takaisin.” Niin Uuria jäi

Jerusalemiin vielä siksi päiväksi. Seuraavana päivänä

[13] Davi o convidou, e comeu e bebeu diante dele, e o embebedou; à tarde, saiu Urias a deitar-se na sua cama, com os servos de seu senhor; porém não desceu a sua casa.

[13] Daavid kutsui hänet luokseen syömään ja juomaan ja juotti hänet juovuksiin. Illalla Uuria kävi kuitenkin makuulle makuusijalleen herransa palvelijoiden joukkoon eikä mennyt kotiinsa.

A morte de Urias

Daavid surmauttaa Uurian

[14] Pela manhã, Davi escreveu uma carta a Joabe e lha mandou por mão de Urias.

[14]Seuraavana aamuna Daavid kirjoitti kirjeen Jooabille ja lähetti sen Uurian mukana.

[15] Escreveu na carta, dizendo: Ponde Urias na frente da maior força da peleja; e deixai-o sozinho, para que seja ferido e morra.

[15] Hän kirjoitti kirjeeseen näin: ”Sijoittakaa Uuria eturintamaan, kiivaimpaan taisteluun, ja vetäytykää hänen luotaan, että hänet lyötäisiin kuoliaaksi.”

[16] Tendo, pois, Joabe sitiado a cidade, pôs a Urias no lugar onde sabia que estavam homens valentes.

[16] Piirittäessään kaupunkia Jooab sijoitti Uurian paikkaan, jossa tiesi vihollisen urhoollisimpien miesten olevan.

[17] Saindo os homens da cidade e pelejando com Joabe, caíram alguns do povo, dos servos de Davi; e morreu também Urias, o heteu.

[17] Kun kaupungin miehet tulivat portista ulos ja ryhtyivät taistelemaan Jooabia vastaan, muutamia miehiä Daavidin palvelijoista kaatui. Myös heettiläinen Uuria sai surmansa.

[18] Então, Joabe enviou notícias e fez saber a Davi tudo o que se dera na batalha.

[18]Jooab lähetti kertomaan Daavidille kaiken, mitä taistelussa oli tapahtunut.

[19] Deu ordem ao mensageiro, dizendo: Se, ao terminares de contar ao rei os acontecimentos desta peleja,

[19] Hän antoi sanansaattajalle tällaisen käskyn: ”Kun olet kertonut kuninkaalle kaiken, mitä sodassa on tapahtunut,

[20] suceder que ele se encolerize e te diga: Por que vos chegastes assim perto da cidade a pelejar? Não sabíeis vós que haviam de atirar do muro?

[20] kuningas ehkä kiivastuu ja sanoo sinulle: ’Miksi menitte niin lähelle kaupunkia taistelemaan? Ettekö tienneet, että he ampuvat muurilta?

[21] Quem feriu a Abimeleque, filho de Jerubesete? Não lançou uma mulher sobre ele, do muro, um pedaço de mó corredora,

[21] Kuka surmasi Abimelekin, Jerubbesetin pojan? Eikö nainen heittänyt muurilta jauhinkiven hänen päälleen, niin että hän

de que morreu em Tebes? Por que vos chegastes ao muro? Então, dirás: Também morreu teu servo Urias, o heteu.

kuoli Teebesissä? Miksi menitte niin lähelle muuria?' Sano silloin: 'Myös palvelijasi heettiläinen Uuria on kuollut.'"

[22] Partiu o mensageiro e, chegando, fez saber a Davi tudo o que Joabe lhe havia mandado dizer.

[22]Sanansaattaja lähti matkaan. Perille tultuaan hän kertoi Daavidille kaiken, mitä Jooab oli lähettänyt hänet kertomaan.

[23] Disse o mensageiro a Davi: Na verdade, aqueles homens foram mais poderosos do que nós e saíram contra nós ao campo; porém nós fomos contra eles, até à entrada da porta.

[23] Hän sanoi Daavidille: "Nuo miehet olivat pääsemässä meistä voitolle ja ryntäsivät meitä vastaan ulos kedolle, mutta me työnsimme heidät portinaukolle saakka.

[24] Então, os flecheiros, do alto do muro, atiraram contra os teus servos, e morreram alguns dos servos do rei; e também morreu o teu servo Urias, o heteu.

[24] Silloin jousimiehet ampuivat muurilta sinun palvelijoitasi. Kuninkaan palvelijoita kuoli; myös palvelijasi heettiläinen Uuria sai surmansa."

[25] Disse Davi ao mensageiro: Assim dirás a Joabe: Não pareça isto mal aos teus olhos, pois a espada devora tanto este como aquele; intensifica a tua peleja contra a cidade e derrota-a; e, tu, anima a Joabe.

[25] Daavid sanoi sanansaattajalle: "Sano Jooabille näin: 'Älköön tämä asia pahoittako mieltäsi, sillä miekka syö milloin yhden, milloin toisen. Taistele yhä kiivaammin kaupunkia vastaan ja hävitä se.' Rohkaise häntä näin."

Davi casa com Bate-Seba

Daavid ottaa Batseban vaimokseen

[26] Ouvindo, pois, a mulher de Urias que seu marido era morto, ela o pranteou.

[26]Kun Uurian vaimo kuuli, että hänen miehensä Uuria oli kuollut, hän piti puolisolleen valittajaiset.

[27] Passado o luto, Davi mandou buscá-la e a trouxe para o palácio; tornou-se ela sua mulher e lhe deu à luz um filho. Porém isto que Davi fizera foi mau aos olhos do SENHOR.

[27] Suruajan mentyä Daavid lähetti noutamaan Batseban linnaansa. Batsebasta tuli Daavidin vaimo, ja hän synnytti tälle pojan. Mutta se, mitä Daavid oli tehnyt, oli paha Herran silmissä.

2 Samuel 12

2. Samuel 12

Natã repreende a Davi

Naatan nuhtelee Daavidia

[1] O SENHOR enviou Natã a Davi. Chegando Natã a Davi, disse-lhe: Havia

[1] Herralähetti Naatanin Daavidin luo. Tultuaan Daavidin luo hän sanoi: "Eräässä

numa cidade dois homens, um rico e outro pobre.

2 Tinha o rico ovelhas e gado em grande número;

3 mas o pobre não tinha coisa nenhuma, senão uma cordeirinha que comprara e criara, e que em sua casa crescera, junto com seus filhos; comia do seu bocado e do seu copo bebia; dormia nos seus braços, e a tinha como filha.

4 Vindo um viajante ao homem rico, não quis este tomar das suas ovelhas e do gado para dar de comer ao viajante que viera a ele; mas tomou a cordeirinha do homem pobre e a preparou para o homem que lhe havia chegado.

5 Então, o furor de Davi se acendeu sobremaneira contra aquele homem, e disse a Natã: Tão certo como vive o SENHOR, o homem que fez isso deve ser morto.

6 E pela cordeirinha restituirá quatro vezes, porque fez tal coisa e porque não se compadeceu.

7 Então, disse Natã a Davi: Tu és o homem. Assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Eu te ungi rei sobre Israel e eu te livrei das mãos de Saul;

8 dei-te a casa de teu senhor e as mulheres de teu senhor em teus braços e também te dei a casa de Israel e de Judá; e, se isto

kaupungissa oli kaksi miestä, toinen rikas ja toinen köyhä.

2 Rikkaalla oli hyvin paljon lampaita ja nautakarjaa,

3 mutta köyhällä ei ollut muuta kuin yksi pieni karitsa, jonka hän oli ostanut. Hän elätti sitä, ja se kasvoi hänen luonaan yhdessä hänen lastensa kanssa. Se söi hänen leipäpalastaan, joi hänen maljastaan, makasi hänen sylissään ja oli hänelle kuin tytär.

4 Rikkaalle miehelle tuli kerran vieras. Rikas ei raskinut ottaa omista lampaistaan eikä naudoistaan valmistaakseen ruokaa matkamiehelle, joka oli tullut hänen luokseen, vaan hän otti köyhän miehen karitsan ja valmisti sen ruuaksi miehelle, joka oli tullut hänen vieraakseen.”

5 Daavid vihastui ankarasti tuohon mieheen ja sanoi Naatanille: ”Niin totta kuin Herra elää, se mies, joka on noin tehnyt, on kuoleman oma.

6 Ja karitsa hänen on korvattava nelinkertaisesti, koska hän teki noin eikä tuntenut sääliä.”

7 Silloin Naatan sanoi Daavidille: ”Sinä olet se mies. Näin sanoo Herra , Israelin Jumala: ’Minä olen voidellut sinut Israelin kuninkaaksi ja pelastanut sinut Saulin käsistä.

8 Minä olen antanut sinulle herrasi linnan ja syliisi herrasi vaimot. Myös Israelin ja Juudan heimot minä olen myös antanut

fora pouco, eu teria acrescentado tais e tais coisas.

[9] Por que, pois, desprezaste a palavra do SENHOR, fazendo o que era mau perante ele? A Urias, o heteu, feriste à espada; e a sua mulher tomaste por mulher, depois de o matar com a espada dos filhos de Amom.

[10] Agora, pois, não se apartará a espada jamais da tua casa, porquanto me desprezaste e tomaste a mulher de Urias, o heteu, para ser tua mulher.

[11] Assim diz o SENHOR: Eis que da tua própria casa suscitarei o mal sobre ti, e tomarei tuas mulheres à tua própria vista, e as darei a teu próximo, o qual se deitará com elas, em plena luz deste sol.

[12] Porque tu o fizeste em oculto, mas eu farei isto perante todo o Israel e perante o sol.

[13] Então, disse Davi a Natã: Pequei contra o SENHOR. Disse Natã a Davi: Também o SENHOR te perdoou o teu pecado; não morrerás.

[14] Mas, posto que com isto deste motivo a que blasfemassem os inimigos do SENHOR, também o filho que te nasceu morrerá.

[15] Então, Natã foi para sua casa.

A morte do filho de Bate-Seba

E o SENHOR feriu a criança que a mulher de Urias dera à luz a Davi; e a criança adoeceu gravemente.

sinulle. Ja jos tämä olisi vähän, minä antaisin sinulle vielä paljon muutakin.

[9] Miksi sinä olet halveksinut Herran sanaa ja tehnyt sellaista, mikä on pahaa hänen silmissään? Heettiläisen Uurian sinä olet surmannut miekalla, olet tappanut hänet ammonilaisten miekalla, ja hänen vaimonsa olet ottanut vaimoksesi.

[10]Tästä lähtien ei miekka tule milloinkaan väistymään suvustasi, koska sinä olet halveksinut minua ja ottanut vaimoksesi heettiläisen Uurian vaimon.'

[11] Näin sanoo Herra : 'Katso, minä nostan sinulle onnettomuuden omasta perheestäsi ja otan sinun silmiesi edessä vaimosi ja annan heidät toiselle, ja hän makaa sinun vaimojesi kanssa päivänvalossa.

[12]Sinä olet tehnyt tekosi salassa, mutta minä teen tämän koko Israelin nähden ja päivänvalossa.'"

Daavid tunnustaa syntinsä

[13]Silloin Daavid sanoi Naatanille: "Minä olen tehnyt syntiä Herraa vastaan." Naatan sanoi Daavidille: "Niin on myös Herra ottanut pois sinun syntisi, etkä sinä kuole.

[14]Mutta koska sinä näin olet antanut Herran vihollisille pilkan aiheen, kuolee poika, joka sinulle on syntynyt."

Lapsi kuolee

[15]Sitten Naatan meni kotiinsa. Ja Herra löi lasta, jonka Uurian vaimo oli Daavidille synnyttänyt, ja lapsi sairastui pahoin.

[16] Buscou Davi a Deus pela criança; jejuou Davi e, vindo, passou a noite prostrado em terra.

[16] Silloin Daavid etsi pojan vuoksi Jumalaa ja paastosi. Aina kun hän meni kotiinsa, hän vietti yönsä maaten lattialla.

[17] Então, os anciãos da sua casa se achegaram a ele, para o levantar da terra; porém ele não quis e não comeu com eles.

[17] Hänen hovinsa vanhimmat menivät hänen luokseen saadakseen hänet nousemaan ylös lattialta, mutta hän ei tahtonut, eikä hän syönyt mitään heidän kanssaan.

[18] Ao sétimo dia, morreu a criança; e temiam os servos de Davi informá-lo de que a criança era morta, porque diziam: Eis que, estando a criança ainda viva, lhe falávamos, porém não dava ouvidos à nossa voz; como, pois, lhe diremos que a criança é morta? Porque mais se afligirá.

[18]Seitsemäntenä päivänä lapsi kuoli. Daavidin palvelijat pelkäsivät kertoa hänelle, että lapsi oli kuollut, sillä he ajattelivat: ”Hän ei kuunnellut meitä, kun me puhuimme hänelle lapsen vielä eläessä. Kuinka sitten voisimme sanoa hänelle, että lapsi on kuollut? Hän voisi tehdä jotakin kauheaa.”

[19] Viu, porém, Davi que seus servos cochichavam uns com os outros e entendeu que a criança era morta, pelo que disse aos seus servos: É morta a criança? Eles responderam: Morreu.

[19] Kun Daavid näki, että hänen palvelijansa kuiskailivat keskenään, hän ymmärsi, että lapsi oli kuollut. Daavid kysyi palvelijoiltaan: ”Onko lapsi kuollut?” He vastasivat: ”On.”

[20] Então, Davi se levantou da terra; lavou-se, ungiu-se, mudou de vestes, entrou na Casa do SENHOR e adorou; depois, veio para sua casa e pediu pão; puseram-no diante dele, e ele comeu.

[20]Silloin Daavid nousi maasta, peseytyi, voiteli itsensä ja vaihtoi vaatteensa. Sitten hän meni Herran huoneeseen ja kumartui rukoilemaan. Tultuaan kotiin hän pyysi ruokaa. Sitä tarjottiin hänelle, ja hän söi.

[21] Disseram-lhe seus servos: Que é isto que fizeste? Pela criança viva jejuaste e choraste; porém, depois que ela morreu, te levantaste e comeste pão.

[21] Hänen palvelijansa kysyivät: ”Miksi toimit tällä tavalla? Lapsen vielä eläessä sinä paastosit ja itkit hänen vuokseen, mutta lapsen kuoltua sinä nouset syömään.”

[22] Respondeu ele: Vivendo ainda a criança, jejuei e chorei, porque dizia: Quem sabe se o SENHOR se compadecerá de mim, e continuará viva a criança?

[22] Hän vastasi: ”Kun lapsi vielä eli, minä paastosin ja itkin, sillä minä ajattelin: kenties Herra on minulle armollinen ja lapsi jää eloon.

[23] Porém, agora que é morta, por que jejuaria eu? Poderei eu fazê-la voltar? Eu irei a ela, porém ela não voltará para mim.

[24] Então, Davi veio a Bate-Seba, consolou-a e se deitou com ela; teve ela um filho a quem Davi deu o nome de Salomão; e o SENHOR o amou.

[25] Davi o entregou nas mãos do profeta Natã, e este lhe chamou Jedidias, por amor do SENHOR.

Davi conquista Rabá

1 Crônicas 20.1-3

[26] Entretanto, pelejou Joabe contra Rabá, dos filhos de Amom, e tomou a cidade real.

[27] Então, mandou Joabe mensageiros a Davi e disse: Pelejei contra Rabá e tomei a cidade das águas.

[28] Ajunta, pois, agora o resto do povo, e cerca a cidade, e toma-a, para não suceder que, tomando-a eu, se aclame sobre ela o meu nome.

[29] Reuniu, pois, Davi a todo o povo, e marchou para Rabá, e pelejou contra ela, e a tomou.

[30] Tirou a coroa da cabeça do seu rei; o peso da coroa era de um talento de ouro, e havia nela pedras preciosas, e foi posta na cabeça de Davi; e da cidade levou mui grande despojo.

[31] Trazendo o povo que havia nela, fê-lo passar a serras, e a picaretas, e a machados de ferro, e em fornos de tijolos; e assim fez

[23] Nyt hän on kuollut. Miksi minä enää paastoaisin? Voisinko enää saada häntä takaisin? Minä menen hänen luokseen, mutta hän ei palaa minun luokseni.”

Salomon syntymä

[24]Daavid lohdutti vaimoaan Batsebaa. Hän meni tämän luokse ja makasi hänen kanssaan. Batseba synnytti pojan, ja Daavid antoi pojalle nimen Salomo. Herra rakasti Salomoa

[25]ja lähetti profeetta Naatanin kautta sanoman, että poikaa oli Herran vuoksi kutsuttava nimellä Jedidja .

Daavid valloittaa Rabban

[26]Jooab ryhtyi taas taistelemaan ammonilaisten Rabbaa vastaan ja valloitti kuninkaan kaupungin.

[27]Hän lähetti Daavidin luo sanansaattajia sanomaan: ”Olen taistellut Rabbaa vastaan ja olen jo valloittanut Vesikaupungin.

[28] Kokoa nyt jäljellä oleva väki, leiriydy kaupungin edustalle ja valloita se, etten minä valloittaisi sitä ja ettei sitä kutsuttaisi minun nimelläni.”

[29] Silloin Daavid kokosi kaiken väen ja lähti Rabbaan, ryhtyi taisteluun sitä vastaan ja valloitti sen.

[30] Hän otti heidän kuninkaansa päästä talentin painoisen kultakruunun, jossa oli kallis kivi, ja kruunu pantiin Daavidin päähän. Hän vei kaupungista hyvin paljon saalista.

[31] Myös kaupungin kansan hän vei pois ja pani toiset heistä tekemään työtä kivisahoilla, rautahakuilla ja

a todas as cidades dos filhos de Amom. Voltou Davi com todo o povo para Jerusalém.

rautakirveillä ja siirsi toiset tiiliuuneille. Näin hän teki kaikille ammonilaisten kaupungeille. Sitten Daavid ja koko sotaväki palasivat Jerusalemiin.

2 Samuel 13

O incesto de Amnom

[1] Tinha Absalão, filho de Davi, uma formosa irmã, cujo nome era Tamar. Amnom, filho de Davi, se enamorou dela.

[2] Angustiou-se Amnom por Tamar, sua irmã, a ponto de adoecer, pois, sendo ela virgem, parecia-lhe impossível fazer-lhe coisa alguma.

[3] Tinha, porém, Amnom um amigo cujo nome era Jonadabe, filho de Siméia, irmão de Davi; Jonadabe era homem mui sagaz.

[4] E ele lhe disse: Por que tanto emagreces de dia para dia, ó filho do rei? Não mo dirás? Então, lhe disse Amnom: Amo Tamar, irmã de Absalão, meu irmão.

[5] Disse-lhe Jonadabe: Deita-te na tua cama e finge-te doente; quando teu pai vier visitar-te, dize-lhe: Peço-te que minha irmã Tamar venha e me dê de comer pão, pois, vendo-a eu preparar-me a comida, comerei de sua mão.

[6] Deitou-se, pois, Amnom e fingiu-se doente; vindo o rei visitá-lo, Amnom lhe disse: Peço-te que minha irmã Tamar

2. Samuel 13

Amnon tekee väkivaltaa Taamarille

[1]Sen jälkeen tapahtui näin: Daavidin pojalla Absalomilla oli kaunis sisar nimeltä Taamar, ja Daavidin poika Amnon rakastui häneen.

[2]Amnon aivan sairastui sisarpuolensa takia, sillä kun Taamar oli neitsyt, Amnonista näytti mahdottomalta tehdä hänelle mitään.

[3]Mutta Amnonilla oli ystävä nimeltä Joonadab, joka oli Daavidin veljen Simean poika. Joonadab oli hyvin ovela mies.

[4]Hän sanoi Amnonille: ”Miksi sinä, kuninkaan poika, näytät joka aamu yhtä surkealta? Etkö kertoisi minulle?” Amnon vastasi: ”Minä rakastan veljeni Absalomin sisarta Taamaria.”

[5]Joonadab sanoi hänelle: ”Käy makaamaan vuoteeseesi, tekeydy sairaaksi, ja kun isäsi tulee katsomaan sinua, sano hänelle: ’Salli sisareni Taamarin tulla antamaan minulle jotakin syötävää. Hän voisi valmistaa ruuan minun silmieni edessä, minun nähteni, ja minä söisin hänen kädestään.’”

[6]Niin Amnon kävi makuulle ja tekeytyi sairaaksi. Kun kuningas tuli katsomaan häntä, Amnon sanoi kuninkaalle: ”Tulisipa sisareni Taamar valmistamaan

venha e prepare dois bolos à minha presença, para que eu coma de sua mão.

[7] Então, Davi mandou dizer a Tamar em sua casa: Vai à casa de Amnom, teu irmão, e faze-lhe comida.

[8] Foi Tamar à casa de Amnom, seu irmão, e ele estava deitado. Tomou ela a massa e a amassou, fez bolos diante dele e os cozeu.

[9] Tomou a assadeira e virou os bolos diante dele; porém ele recusou comer. Disse Amnom: Fazei retirar a todos da minha presença. E todos se retiraram.

[10] Então, disse Amnom a Tamar: Traze a comida à câmara, e comerei da tua mão. Tomou Tamar os bolos que fizera e os levou a Amnom, seu irmão, à câmara.

[11] Quando lhos oferecia para que comesse, pegou-a e disse-lhe: Vem, deita-te comigo, minha irmã.

[12] Porém ela lhe disse: Não, meu irmão, não me forces, porque não se faz assim em Israel; não faças tal loucura.

[13] Porque, aonde iria eu com a minha vergonha? E tu serias como um dos loucos de Israel. Agora, pois, peço-te que fales ao rei, porque não me negará a ti.

[14] Porém ele não quis dar ouvidos ao que ela lhe dizia; antes, sendo mais forte do que ela, forçou-a e se deitou com ela.

[15] Depois, Amnom sentiu por ela grande aversão, e maior era a aversão que sentiu por ela que o amor que ele lhe votara.

kaksi leivonnaista minun nähteni, niin minä söisin hänen kädestään.”

[7] Silloin Daavid lähetti Taamarille linnaan sanan: ”Mene veljesi Amnonin taloon ja valmista hänelle syötävää.”

[8] Kun Taamar tuli veljensä Amnonin taloon, tämä oli makuulla. Taamar otti taikinan, alusti sen ja teki leivonnaisia Amnonin nähden ja kypsensi ne.

[9] Sitten hän otti pannun ja tyhjensi sen Amnonin eteen. Tämä ei kuitenkaan tahtonut syödä vaan sanoi: ”Lähtekää kaikki ulos luotani.” Kun kaikki olivat menneet ulos hänen luotaan,

[10] Amnon sanoi Taamarille: ”Tuo ruoka sisähuoneeseen, niin minä syön sinun kädestäsi.” Taamar otti tekemänsä leivonnaiset ja vei ne veljelleen Amnonille sisähuoneeseen

[11] ja tarjosi niitä hänelle syötäväksi. Silloin Amnon tarttui Taamariin ja sanoi hänelle: ”Tule ja makaa minun kanssani, sisareni!”

[12] Taamar sanoi: ”Älä, veljeni, älä häpäise minua, sillä sellaista ei saa tehdä Israelissa. Älä tee niin häpeällistä tekoa.

[13]Mihin minä joutuisin häpeäni kanssa? Ja sinua pidettäisiin yhtenä houkkana Israelissa. Puhuisit kuninkaan kanssa, ei hän kiellä minua sinulta.”

[14] Mutta Amnon ei tahtonut kuunnella häntä vaan nujersi hänet ja makasi hänet väkisin.

[15]Sitten Amnonin valtasi hyvin suuri vastenmielisyys häntä kohtaan. Vastenmielisyys, jota hän tunsi Taamaria

Disse-lhe Amnom: Levanta-te, vai-te embora.

kohtaan, oli suurempi kuin hänen aiemmin tuntemansa rakkaus. Amnon sanoi hänelle: ”Nouse ylös siitä, mene tiehesi!”

16 Então, ela lhe disse: Não, meu irmão; porque maior é esta injúria, lançando-me fora, do que a outra que me fizeste. Porém ele não a quis ouvir.

16 Taamar vastasi: ”Eikö se, että ajat minut pois, ole vielä suurempi rikos kuin se toinen, jonka äsken teit minulle?” Mutta Amnon ei tahtonut kuunnella Taamaria

17 Chamou a seu moço, que o servia, e disse: Deita fora esta e fecha a porta após ela.

17 vaan kutsui palvelijansa, nuoren miehen, ja sanoi: ”Aja tämä ulos minun luotani ja lukitse ovi hänen jälkeensä.”

18 Trazia ela uma túnica talar de mangas compridas, porque assim se vestiam as donzelas filhas do rei. Mesmo assim o servo a deitou fora e fechou a porta após ela.

18 Palvelija vei Taamarin ulos ja lukitsi oven hänen jälkeensä. Taamarilla oli yllään pitkä, hihallinen viitta, sillä sellaisia viitan kaltaisia vaatteita kuninkaan tyttäret käyttivät neitsyinä ollessaan.

19 Então, Tamar tomou cinza sobre a cabeça, rasgou a túnica talar de mangas compridas que trazia, pôs as mãos sobre a cabeça e se foi andando e clamando.

19 Taamar sirotteli tomua päähänsä ja repäisi rikki pitkän viitan, joka hänellä oli yllään, pani kätensä päänsä päälle ja meni pois huutaen lakkaamatta.

20 Absalão, seu irmão, lhe disse: Esteve Amnom, teu irmão, contigo? Ora, pois, minha irmã, cala-te; é teu irmão. Não se angustie o teu coração por isso. Assim ficou Tamar e esteve desolada em casa de Absalão, seu irmão.

20 Hänen veljensä Absalom sanoi hänelle: ”Onko veljesi Amnon ollut sinun kanssasi? Vaikene nyt, sisareni, onhan hän veljesi. Älä ota tätä asiaa niin vakavasti.” Ja Taamar jäi asumaan hylättynä veljensä Absalomin taloon.

Absalomin kosto

21 Ouvindo o rei Davi todas estas coisas, muito se lhe acendeu a ira.

21 Kun kuningas Daavid kuuli kaiken tämän, hän vihastui kovin.

22 Porém Absalão não falou com Amnom nem mal nem bem; porque odiava a Amnom, por ter este forçado a Tamar, sua irmã.

22 Absalom taas ei puhunut Amnonille sanaakaan, ei pahaa eikä hyvää, sillä Absalom vihasi Amnonia, koska tämä oli tehnyt väkivaltaa hänen sisarelleen Taamarille.

Absalão mata a Amnom

[23] Passados dois anos, Absalão tosquiava em Baal-Hazor, que está junto a Efraim, e convidou Absalão todos os filhos do rei.

[24] Foi ter Absalão com o rei e disse: Eis que teu servo faz a tosquia; peço que com o teu servo venham o rei e os seus servidores.

[25] O rei, porém, disse a Absalão: Não, filho meu, não vamos todos juntos, para não te sermos pesados. Instou com ele Absalão, porém ele não quis ir; contudo, o abençoou.

[26] Então, disse Absalão: Se não queres ir, pelo menos deixa ir conosco Amnom, meu irmão. Porém o rei lhe disse: Para que iria ele contigo?

[27] Insistindo Absalão com ele, deixou ir com ele Amnom e todos os filhos do rei.

[28] Absalão deu ordem aos seus moços, dizendo: Tomai sentido; quando o coração de Amnom estiver alegre de vinho, e eu vos disser: Feri a Amnom, então, o matareis. Não temais, pois não sou eu quem vo-lo ordena? Sede fortes e valentes.

[29] E os moços de Absalão fizeram a Amnom como Absalão lhes havia ordenado. Então, todos os filhos do rei se levantaram, cada um montou seu mulo, e fugiram.

[23]Kahden vuoden kuluttua Absalomilla oli Baal-Haasorissa, lähellä Efraimia, lampaiden keritsiäiset, joihin hän kutsui kaikki kuninkaan pojat.

[24] Absalom meni kuninkaan luo ja sanoi: ”Palvelijallasi on nyt lampaiden keritsiäiset. Jospa myös kuningas palvelijoineen tulisi sinne palvelijansa luo!”

[25]Mutta kuningas sanoi Absalomille: ”Ei, poikani, emmehän me kaikki voi tulla, ettemme olisi sinulle vaivaksi.” Absalom pyytämällä pyysi häntä, mutta kuningas ei tahtonut lähteä vaan hyvästeli hänet.

[26] Silloin Absalom sanoi: ”Jos et itse lähde, niin salli kuitenkin veljeni Amnonin tulla meidän kanssamme.” Kuningas vastasi hänelle: ”Miksi hänen pitäisi tulla sinun kanssasi?”

[27] Mutta kun Absalom pyysi pyytämistään, Daavid päästi Amnonin ja kaikki muutkin kuninkaan pojat lähtemään hänen kanssaan.

[28] Absalom antoi palvelijoilleen käskyn: ”Pitäkää silmällä, milloin Amnon tulee viinistä hyvälle tuulelle, ja kun minä sanon teille: ’Surmatkaa Amnon’, tappakaa silloin hänet. Älkää pelätkö, minähän olen teitä käskenyt. Olkaa lujia ja urhoollisia.”

[29] Absalomin palvelijat tekivät Amnonille niin kuin Absalom oli käskenyt. Silloin kaikki kuninkaan pojat nousivat muuliensa selkään ja pakenivat.

[30] Iam eles ainda de caminho, quando chegou a notícia a Davi: Absalão feriu todos os filhos do rei, e nenhum deles ficou.

[31] Então, o rei se levantou, rasgou as suas vestes e se lançou por terra; e todos os seus servos que estavam presentes rasgaram também as suas vestes.

[32] Mas Jonadabe, filho de Siméia, irmão de Davi, respondeu e disse: Não pense o meu senhor que mataram a todos os jovens, filhos do rei, porque só morreu Amnom; pois assim já o revelavam as feições de Absalão, desde o dia em que sua irmã Tamar foi forçada por Amnom.

[33] Não meta, pois, agora, na cabeça o rei, meu senhor, tal coisa, supondo que morreram todos os filhos do rei; porque só morreu Amnom.

[34] Absalão fugiu. O moço que estava de guarda, levantando os olhos, viu que vinha muito povo pelo caminho por detrás dele, pelo lado do monte.

[35] Então, disse Jonadabe ao rei: Eis aí vêm os filhos do rei; segundo a palavra de teu servo, assim sucedeu.

[36] Mal acabara de falar, chegavam os filhos do rei e, levantando a voz, choraram; também o rei e todos os seus servos choraram amargamente.

Absalão foge para Talmai

[30]Heidän vielä ollessaan matkalla tuli Daavidin korviin huhu, että Absalom oli surmannut kaikki kuninkaan pojat eikä heistä ollut jäänyt jäljelle ainoaakaan.

[31] Silloin kuningas nousi, repäisi rikki vaatteensa ja asettui maahan makaamaan, ja kaikki hänen palvelijansa seisoivat hänen vieressään vaatteet reväistyinä.

[32] Mutta Joonadab, Daavidin veljen Simean poika, alkoi puhua ja sanoi: ”Älköön herrani luulko, että kaikki nuoret miehet, kuninkaan pojat, on tapettu, sillä ainoastaan Amnon on kuollut. Absalom on suunnitellut tätä siitä päivästä lähtien, jona Amnon teki väkivaltaa hänen sisarelleen Taamarille.

[33] Älköön siis herrani, kuningas, ajatelko, että kaikki kuninkaan pojat olisivat kuolleet, sillä ainoastaan Amnon on kuollut.”

Absalomin pako

[34]Mutta Absalom pakeni. Kun tähystämässä oleva palvelija nosti katseensa, hän näki, että hänen takanaan olevan vuoren rinnettä pitkin tuli paljon väkeä.

[35] Silloin Joonadab sanoi kuninkaalle: ”Katso, kuninkaan pojat tulevat. On tapahtunut niin kuin palvelijasi sanoi.”

[36] Kun hän oli saanut tämän sanotuksi, kuninkaan pojat saapuivat. He alkoivat itkeä kovalla äänellä, ja myös kuningas ja kaikki hänen palvelijansa itkivät hyvin katkerasti.

[37] Absalão, porém, fugiu e se foi a Talmai, filho de Amiúde, rei de Gesur. E Davi pranteava a seu filho todos os dias.

[38] Assim, Absalão fugiu, indo para Gesur, onde esteve três anos.

[39] Então, o rei Davi cessou de perseguir a Absalão, porque já se tinha consolado acerca de Amnom, que era morto.

[37] Absalom pakeni Gesurin kuninkaan Talmain, Ammihudin pojan, luo. Mutta Daavid suri poikaansa Amnonia kaikki ne päivät .

[38] Absalom meni Gesuriin ja oleskeli siellä kolme vuotta.

[39] Mutta kuningas Daavid alkoi ikävöidä Absalomin luo, sillä hän oli lohduttautunut Amnonin kuolemasta.

2 Samuel 14

Absalão volta para Jerusalém

[1] Percebendo, pois, Joabe, filho de Zeruia, que o coração do rei começava a inclinar-se para Absalão,

[2] mandou trazer de Tecoa uma mulher sábia e lhe disse: Finge que estás profundamente triste, põe vestidos de luto, não te unjas com óleo e sê como mulher que há já muitos dias está de luto por algum morto.

[3] Apresenta-te ao rei e fala-lhe tais e tais palavras. E Joabe lhe pôs as palavras na boca.

[4] A mulher tecoíta apresentou-se ao rei, e, inclinando-se, prostrou-se com o rosto em terra, e disse: Salva-me, ó rei!

[5] Perguntou-lhe o rei: Que tens? Ela respondeu: Ah! Sou mulher viúva; morreu meu marido.

[6] Tinha a tua serva dois filhos, os quais brigaram entre si no campo, e não houve quem os apartasse; um feriu ao outro e o matou.

2. Samuel 14

Jooabin juoni

[1] Kun Jooab, Serujan poika, ymmärsi, että kuningas sydämessään kaipasi Absalomia,

[2] hän lähetti noutamaan Tekoasta viisaan naisen ja sanoi tälle: ”Ole surevinasi ja pukeudu suruvaatteisiin äläkä voitele itseäsi öljyllä, vaan ole niin kuin nainen, joka on jo kauan surrut vainajaa.

[3] Mene sitten kuninkaan eteen ja puhu hänelle näin ja näin.” Ja Jooab pani sanat naisen suuhun.

[4] Niin tekoalainen nainen meni kuninkaan puheille. Hän heittäytyi kunnioitusta osoittaen kasvoilleen maahan ja sanoi: ”Auta, kuningas!”

[5] Kuningas kysyi naiselta: ”Mikä sinun on?” Tämä vastasi: ”Voi, minä olen leskivaimo, mieheni on kuollut.

[6] Palvelijattarellasi oli kaksi poikaa. He joutuivat riitaan kedolla, eikä ollut ketään erottamassa heitä toisistaan. Silloin toinen löi toista ja tappoi hänet.

7 Eis que toda a parentela se levantou contra a tua serva, e disseram: Dá-nos aquele que feriu a seu irmão, para que o matemos, em vingança da vida de quem ele matou e para que destruamos também o herdeiro. Assim, apagarão a última brasa que me ficou, de sorte que não deixam a meu marido nome, nem sobrevivente na terra.

7 Nyt koko suku on noussut palvelijatartasi vastaan ja sanoo: ’Anna tänne veljensä surmaaja, niin me surmaamme hänet kostoksi hänen tapetun veljensä hengestä ja hävitämme samalla perillisenkin.’ Näin he sammuttaisivat sen kipinän, joka vielä on jäljellä, niin ettei miehestäni jäisi nimeä eikä jälkeläistä maan päälle.”

8 Disse o rei à mulher: Vai para tua casa, e eu darei ordens a teu respeito.

8Kuningas sanoi naiselle: ”Mene kotiisi, minä annan käskyn sinusta.”

9 Disse a mulher tecoíta ao rei: A culpa, ó rei, meu senhor, caia sobre mim e sobre a casa de meu pai; o rei, porém, e o seu trono sejam inocentes.

9 Tekoalainen nainen sanoi kuninkaalle: ”Herrani, kuningas, tulkoon tämä rikos minun ja minun isäni perheen kannettavaksi, mutta kuningas ja hänen valtaistuimensa olkoon syyllisyydestä vapaa.”

10 Disse o rei: Quem falar contra ti, traze-mo a mim; e nunca mais te tocará.

10 Kuningas sanoi: ”Tuo minun eteeni se, joka puhuu sinulle tuollaisia. Sen jälkeen hän ei koske sinuun.”

11 Disse ela: Ora, lembra-te, ó rei, do SENHOR, teu Deus, para que os vingadores do sangue não se multipliquem a matar e exterminem meu filho. Respondeu ele: Tão certo como vive o SENHOR, não há de cair no chão nem um só dos cabelos de teu filho.

11 Nainen sanoi: ”Muistakoon kuningas Herraa Jumalaansa, ettei verenkostaja tuottaisi vielä suurempaa turmiota ja ettei poikaani tuhottaisi.” Kuningas sanoi: ”Niin totta kuin Herra elää, hiuskarvaakaan ei putoa maahan poikasi päästä.”

12 Então, disse a mulher: Permite que a tua serva fale uma palavra contigo, ó rei, meu senhor. Disse ele: Fala.

12Mutta nainen sanoi: ”Salli palvelijattaresi sanoa vielä sananen herralleni, kuninkaalle.” Daavid vastasi: ”Puhu.”

13 Prosseguiu a mulher: Por que pensas tu doutro modo contra o povo de Deus? Pois, em pronunciando o rei esse juízo,

13 Nainen sanoi: ”Miksi sinä aiot tehdä samalla tavoin Jumalan kansaa kohtaan? Noin puhuessaan kuningas tulee ikään

condena-se a si mesmo, visto que não quer fazer voltar o seu desterrado.

[14] Porque temos de morrer e somos como águas derramadas na terra que já não se podem juntar; pois Deus não tira a vida, mas cogita meios para que o banido não permaneça arrojado de sua presença.

[15] Se vim, agora, falar esta palavra ao rei, meu senhor, é porque o povo me atemorizou; pois dizia a tua serva: Falarei ao rei; porventura, ele fará segundo a palavra da sua serva.

[16] Porque o rei atenderá, para livrar a sua serva da mão do homem que intenta destruir tanto a mim como a meu filho da herança de Deus.

[17] Dizia mais a tua serva: Seja, agora, a palavra do rei, meu senhor, para a minha tranqüilidade; porque, como um anjo de Deus, assim é o rei, meu senhor, para discernir entre o bem e o mal. O SENHOR, teu Deus, será contigo.

[18] Então, respondeu o rei e disse à mulher: Peço-te que não me encubras o que eu te perguntar. Respondeu a mulher: Pois fale o rei, meu senhor.

[19] Disse o rei: Não é certo que a mão de Joabe anda contigo em tudo isto? Respondeu ela: Tão certo como vive a tua alma, ó rei, meu senhor, ninguém se poderá desviar, nem para a direita nem para a esquerda, de tudo quanto o rei, meu senhor, tem dito; porque Joabe, teu servo,

kuin syylliseksi, kun ei kutsu takaisin miestä, jonka on karkottanut.

[14] Me kuolemme ja olemme kuin maahan kaadettu vesi, jota ei voi koota takaisin. Jumala ei kuitenkaan halua ottaa pois elämää vaan kantaa huolta siitä, ettei karkotettu vain joutuisi eroon hänestä.

[15]Minä tulin puhumaan tätä herralleni, kuninkaalle, koska kansa sai minut pelkäämään. Palvelijattaresi ajatteli: minä puhun kuninkaalle, ehkä kuningas tekee palvelijattarensa sanan mukaan.

[16] Kuningas varmasti kuulee palvelijatartaan ja pelastaa minut sen miehen kourista, joka tahtoo hävittää sekä minut että poikani Jumalan antamasta perintöosasta.

[17] Palvelijattaresi ajatteli: rauhoittakoon herrani ja kuninkaani sana tilanteen, sillä herrani, kuningas, on kuin Jumalan enkeli ja ymmärtää, mikä on hyvää ja mikä pahaa. Herra , sinun Jumalasi, olkoon kanssasi.”

[18]Kuningas vastasi naiselle: ”Älä salaa minulta mitään, mitä sinulta kysyn.” Nainen sanoi: ”Herrani, kuningas, puhukoon.”

[19] Kuningas kysyi: ”Onko Jooab pannut sinut puhumaan kaiken tämän?” Nainen vastasi: ”Niin totta kuin sinä, herrani kuningas, elät: siitä, mitä herrani ja kuninkaani puhuu, ei pääse oikeaan eikä vasempaan. Palvelijasi Jooab on todellakin käskenyt minua ja pannut kaikki nämä sanat palvelijattaresi suuhun.

é quem me deu ordem e foi ele quem ditou à tua serva todas estas palavras.

[20] Para mudar o aspecto deste caso foi que o teu servo Joabe fez isto. Porém sábio é meu senhor, segundo a sabedoria de um anjo de Deus, para entender tudo o que se passa na terra.

[20] Saadakseen esille asian toisenkin puolen on palvelijasi Jooab tehnyt näin. Mutta herrani on viisas kuin Jumalan enkeli ja tietää kaiken, mitä maan päällä tapahtuu.”

[21] Então, o rei disse a Joabe: Atendi ao teu pedido; vai, pois, e traze o jovem Absalão.

[21]Silloin kuningas sanoi Jooabille: ”Hyvä on, minä teen niin. Mene ja tuo takaisin nuorukainen Absalom.”

[22] Inclinando-se Joabe, prostrou-se em terra, abençoou o rei e disse: Hoje, reconheço que achei mercê diante de ti, ó rei, meu senhor; porque o rei fez segundo a palavra do seu servo.

[22] Jooab heittäytyi kunnioitusta osoittaen kasvoilleen maahan ja siunasi kuningasta. Sitten Jooab sanoi: ”Herrani, kuningas, nyt palvelijasi tietää, että olen saanut osakseni suosiosi, kun kuningas tekee palvelijansa sanan mukaan.”

[23] Levantou-se Joabe, foi a Gesur e trouxe Absalão a Jerusalém.

[23] Tämän jälkeen Jooab lähti Gesuriin ja toi Absalomin Jerusalemiin.

[24] Disse o rei: Torne para a sua casa e não veja a minha face. Tornou, pois, Absalão para sua casa e não viu a face do rei.

[24]Mutta kuningas sanoi: ”Menköön hän omaan taloonsa; minun kasvojani hän ei saa nähdä.” Niin Absalom siirtyi omaan taloonsa eikä saanut nähdä kuninkaan kasvoja.

A beleza de Absalão

[25] Não havia, porém, em todo o Israel homem tão celebrado por sua beleza como Absalão; da planta do pé ao alto da cabeça, não havia nele defeito algum.

Daavid armahtaa Absalomin

[25]Koko Israelissa ei ollut toista niin kaunista ja ylistettyä miestä kuin Absalom. Kiireestä kantapäähän asti hänestä ei löytynyt yhtään virhettä.

[26] Quando cortava o cabelo (e isto se fazia no fim de cada ano, porquanto muito lhe pesava), seu peso era de duzentos siclos, segundo o peso real.

[26] Kun hän leikkautti hiuksensa – ja hän leikkautti ne vuosittain, kun ne alkoivat tuntua hänestä painavilta – ne painoivat punnittaessa kaksisataa sekeliä kuninkaan painomittojen mukaan.

[27] Também nasceram a Absalão três filhos e uma filha, cujo nome era Tamar; esta era mulher formosa à vista.

[27] Absalomille syntyi kolme poikaa ja tytär, jonka nimi oli Taamar. Hän oli kaunis nainen.

Absalão admitido à presença de Davi

[28] Tendo ficado Absalão dois anos em Jerusalém e sem ver a face do rei,

[29] mandou ele chamar a Joabe, para o enviar ao rei; porém ele não quis vir. Mandou chamá-lo segunda vez, mas ainda não quis ele vir.

[30] Então, disse aos seus servos: Vede ali o pedaço de campo de Joabe pegado ao meu, e tem cevada nele; ide e metei-lhe fogo. E os servos de Absalão meteram fogo nesse pedaço de campo.

[31] Então, Joabe se levantou, e foi à casa de Absalão, e lhe disse: Por que meteram fogo os teus servos no pedaço de campo que é meu?

[32] Respondeu Absalão a Joabe: Mandei chamar-te, dizendo: Vem cá, para que te envie ao rei, a dizer-lhe: Para que vim de Gesur? Melhor me fora estar ainda lá. Agora, pois, quero ver a face do rei; se há em mim alguma culpa, que me mate.

[33] Então, Joabe foi ao rei e lho disse. Chamou o rei a Absalão, e este se lhe apresentou e inclinou-se sobre o rosto em terra, diante do rei. O rei beijou a Absalão.

2 Samuel 15

A revolta de Absalão e a fuga de Davi

[28]Absalom asui kaksi vuotta Jerusalemissa mutta ei saanut nähdä kuninkaan kasvoja.
[29]Sitten Absalom kutsui Jooabin lähettääkseen hänet kuninkaan luo, mutta Jooab ei tahtonut tulla hänen luokseen. Hän lähetti sanan vielä toistamiseen, mutta Jooab ei sittenkään halunnut tulla.
[30]Silloin Absalom sanoi palvelijoilleen: ”Tiedättehän, että Jooabin pelto on minun peltoni vieressä ja hänellä on siinä ohraa. Menkää ja sytyttäkää se tuleen.” Ja Absalomin palvelijat sytyttivät pellon palamaan.

[31]Silloin Jooab lähti Absalomin taloon ja kysyi häneltä: ”Miksi palvelijasi ovat sytyttäneet tuleen minun peltoni?”

[32]Absalom vastasi Jooabille: ”Minähän lähetin sinulle sanan: ’Tule tänne, niin minä lähetän sinut kuninkaan luo kysymään, mitä varten olen tullut kotiin Gesurista.’ Olisi parempi, jos vielä olisin siellä. Nyt minä tahdon nähdä kuninkaan kasvot. Jos minussa on vääryyttä, surmatkoon hän minut.”
[33]Niin Jooab meni kuninkaan luo ja kertoi hänelle tämän. Silloin kuningas kutsui Absalomin luokseen. Tämä tuli kuninkaan luo ja kumartui kasvoilleen maahan hänen eteensä, ja kuningas suuteli Absalomia.

2. Samuel 15

Absalomin salaliitto

[1] Depois disto, Absalão fez aparelhar para si um carro e cavalos e cinqüenta homens que corressem adiante dele.

[2] Levantando-se Absalão pela manhã, parava à entrada da porta; e a todo homem que tinha alguma demanda para vir ao rei a juízo, o chamava Absalão a si e lhe dizia: De que cidade és tu? Ele respondia: De tal tribo de Israel é teu servo.

[3] Então, Absalão lhe dizia: Olha, a tua causa é boa e reta, porém não tens quem te ouça da parte do rei.

[4] Dizia mais Absalão: Ah! Quem me dera ser juiz na terra, para que viesse a mim todo homem que tivesse demanda ou questão, para que lhe fizesse justiça!

[5] Também, quando alguém se chegava para inclinar-se diante dele, ele estendia a mão, pegava-o e o beijava.

[6] Desta maneira fazia Absalão a todo o Israel que vinha ao rei para juízo e, assim, ele furtava o coração dos homens de Israel.

[7] Ao cabo de quatro anos, disse Absalão ao rei: Deixa-me ir a Hebrom cumprir o voto que fiz ao SENHOR.

[8] Porque, morando em Gesur, na Síria, fez o teu servo um voto, dizendo: Se o SENHOR me fizer tornar a Jerusalém, prestarei culto ao SENHOR.

[1]Sen jälkeen Absalom hankki itselleen vaunut ja hevosia sekä viisikymmentä miestä, jotka juoksivat hänen edellään.

[2]Absalomilla oli tapana varhain aamulla seisoa kaupungin portille vievän tien vieressä. Aina kun joku oli tulossa kuninkaan eteen saamaan oikeutta riita-asiassaan, Absalom kutsui hänet luokseen ja kysyi: ”Mistä kaupungista sinä olet?” Kun tämä kertoi, mistä Israelin heimosta hän oli,

[3] Absalom sanoi hänelle: ”Asiasi ovat kyllä hyviä ja oikeita, mutta kuninkaan luona ei ole ketään, joka kuuntelisi sinua.”

[4] Absalomilla oli tapana lisätä: ”Jospa minut asetettaisiin tuomariksi maahan! Silloin jokainen, jolla on riita- tai oikeusasia, voisi tulla minun eteeni, ja minä hankkisin hänelle oikeuden.”

[5] Ja kun joku lähestyi kumartuakseen hänen eteensä ja osoittaakseen hänelle kunnioitusta, Absalom ojensi kätensä, tarttui häneen ja suuteli häntä.

[6] Näin Absalom teki kaikille israelilaisille, jotka tulivat kuninkaan eteen saamaan oikeutta, ja tällä tavoin hän varasti Israelin miesten sydämet.

[7]Neljän vuoden kuluttua Absalom sanoi kuninkaalle: ”Salli minun mennä Hebroniin täyttämään lupaus, jonka olen tehnyt Herralle ,

[8] sillä asuessani Aramin Gesurissa palvelijasi teki tämän lupauksen: ’Jos Herra tuo minut takaisin

Jerusalemiin, niin minä palvelen Herraa .'"

[9] Então, lhe disse o rei: Vai-te em paz. Levantou-se, pois, e foi para Hebrom.

[9]Kuningas sanoi hänelle: "Mene rauhassa." Niin Absalom lähti Hebroniin.

[10] Enviou Absalão emissários secretos por todas as tribos de Israel, dizendo: Quando ouvirdes o som das trombetas, direis: Absalão é rei em Hebrom!

[10] Mutta hän oli lähettänyt salaa lähettejä kaikkiin Israelin heimoihin sanomaan: "Kun kuulette sofar-torven äänen, sanokaa: 'Absalomista on Hebronissa tullut kuningas.'"

[11] De Jerusalém foram com Absalão duzentos homens convidados, porém iam na sua simplicidade, porque nada sabiam daquele negócio.

[11] Lisäksi Absalom oli kutsunut Jerusalemista mukaansa kaksisataa miestä, ja nämä lähtivät matkaan pahaa aavistamatta, tietämättä asiasta mitään.

[12] Também Absalão mandou vir Aitofel, o gilonita, do conselho de Davi, da sua cidade de Gilo; enquanto ele oferecia os seus sacrifícios, tornou-se poderosa a conspirata, e crescia em número o povo que tomava o partido de Absalão.

[12] Uhratessaan teurasuhreja Absalom lähetti noutamaan giilolaisen Ahitofelin, Daavidin neuvonantajan, tämän kotikaupungista Giilosta. Salaliitosta tuli vahva, ja yhä enemmän kansaa meni Absalomin puolelle.

Daavid pakenee Jerusalemista

[13] Então, veio um mensageiro a Davi, dizendo: Todo o povo de Israel segue decididamente a Absalão.

[13]Daavidin luo tuli sanantuoja, joka kertoi: "Israelin miesten sydämet ovat kääntyneet Absalomin puolelle."

[14] Disse, pois, Davi a todos os seus homens que estavam com ele em Jerusalém: Levantai-vos, e fujamos, porque não poderemos salvar-nos de Absalão. Dai-vos pressa a sair, para que não nos alcance de súbito, lance sobre nós algum mal e fira a cidade a fio de espada.

[14] Silloin Daavid sanoi kaikille palvelijoilleen, jotka olivat hänen kanssaan Jerusalemissa: "Nouskaa, paetkaamme, sillä muuten emme voi pelastua Absalomin käsistä. Lähtekää kiireesti, ettei hän saavuttaisi meitä, tuottaisi meille onnettomuutta ja surmaisi kaupungin asukkaita miekalla."

[15] Então, os homens do rei lhe disseram: Eis aqui os teus servos, para tudo quanto determinar o rei, nosso senhor.

[15]Kuninkaan palvelijat vastasivat hänelle: "Tehtäköön kuten herramme, kuningas, harkitsee. Olemmehan sinun palvelijoitasi."

[16] Saiu o rei, e todos os de sua casa o seguiram; deixou, porém, o rei dez concubinas, para cuidarem da casa.

[17] Tendo, pois, saído o rei com todo o povo após ele, pararam na última casa.

[18] Todos os seus homens passaram ao pé dele; também toda a guarda real e todos os geteus, seiscentos homens que o seguiram de Gate, passaram adiante do rei.

A lealdade de Itai

[19] Disse, pois, o rei a Itai, o geteu: Por que irias também tu conosco? Volta e fica-te com quem vier a ser o rei, porque és estrangeiro e desterrado de tua pátria.

[20] Chegaste ontem, e já te levaria eu, hoje, conosco a vaguear, quando eu mesmo não sei para onde vou? Volta, pois, e faze voltar a teus irmãos contigo. E contigo sejam misericórdia e fidelidade.

[21] Respondeu, porém, Itai ao rei: Tão certo como vive o SENHOR, e como vive o rei, meu senhor, no lugar em que estiver o rei, meu senhor, seja para morte seja para vida, lá estará também o teu servo.

[22] Então, disse Davi a Itai: Vai e passa adiante. Assim, passou Itai, o geteu, e todos os seus homens, e todas as crianças que estavam com ele.

[23] Toda a terra chorava em alta voz; e todo o povo e também o rei passaram o ribeiro

[16] Sitten kuningas lähti, ja koko hänen perheensä seurasi häntä. Kymmenen sivuvaimoaan hän kuitenkin jätti pitämään huolta linnasta.

[17] Kuningas lähti, ja kaikki väki seurasi häntä. He pysähtyivät kaukaisimman talon kohdalle,

[18] ja kaikki kuninkaan palvelijat kulkivat hänen ohitseen. Myös kaikki kreetit ja pleetit sekä kaikki gatilaiset, kuusisataa miestä, jotka olivat seuranneet Daavidia Gatista, kulkivat kuninkaan ohi.

[19] Daavid sanoi gatilaiselle Ittaille: ”Miksi sinäkin tulet meidän kanssamme? Käänny takaisin ja jää kuninkaan luo, sillä sinä olet muukalainen ja lisäksi maanpaossa omalta kotiseudultasi.

[20] Eilen sinä tulit. Ottaisinko minä jo tänään sinut harhailemaan kanssamme, kun en itsekään tiedä minne menisin? Käänny takaisin ja vie veljesi mukanasi. Armo ja uskollisuus olkoot kanssasi!”

[21] Mutta Ittai vastasi kuninkaalle: ”Niin totta kuin Herra elää ja niin totta kuin herrani, kuningas, elää: siellä missä herrani, kuningas, on, siellä tahtoo myös palvelijasi olla, olkoonpa se elämäksi tai kuolemaksi.”

[22] Daavid sanoi Ittaille: ”Tule sitten ja kulje ohitseni.” Niin gatilainen Ittai kulki ohitse samoin kuin kaikki hänen kanssaan olevat miehet perheineen.

Daavid lähettää liitonarkun takaisin Jerusalemiin

[23] Koko maa itki suureen ääneen, kun väkijoukko kulki ohi. Kuningas kulki

de Cedrom, seguindo o caminho do deserto.

Kidronin laakson poikki, ja koko joukko kulki hänen jäljessään autiomaahan johtavaa tietä.

Zadoque, Abiatar e Husai voltam para Jerusalém

24 Eis que Abiatar subiu, e também Zadoque, e com este todos os levitas que levavam a arca da Aliança de Deus; puseram ali a arca de Deus, até que todo o povo acabou de sair da cidade.

24Hänen kanssaan olivat myös Saadok ja kaikki leeviläiset, jotka kantoivat Jumalan liitonarkkua. He laskivat Jumalan arkun maahan, ja Ebjatar uhrasi polttouhreja, kunnes kaikki väki oli ehtinyt lähteä kaupungista.

25 Então, disse o rei a Zadoque: Torna a levar a arca de Deus à cidade. Se achar eu graça aos olhos do SENHOR, ele me fará voltar para lá e me deixará ver assim a arca como a sua habitação.

25Sitten kuningas sanoi Saadokille: ”Vie Jumalan liitonarkku takaisin kaupunkiin. Jos saan armon Herran silmissä, hän tuo minut takaisin ja antaa minun vielä nähdä arkun ja sen olinpaikan.

26 Se ele, porém, disser: Não tenho prazer em ti, eis-me aqui; faça de mim como melhor lhe parecer.

26Jos hän kuitenkin sanoo: ’Minä en ole mieltynyt sinuun’, niin tässä olen, tehköön hän minulle, mitä hyväksi näkee.”

27 Disse mais o rei a Zadoque, o sacerdote: Ó vidente, tu e Abiatar, voltai em paz para a cidade, e convosco também vossos dois filhos, Aimaás, teu filho, e Jônatas, filho de Abiatar.

27Kuningas sanoi vielä pappi Saadokille: ”Sinähän olet näkijä! Palaa rauhassa kaupunkiin. Myös poikasi Ahimaas ja Ebjatarin poika Joonatan, teidän molempien pojat, lähtekööt teidän mukaanne.

28 Olhai que me demorarei nos vaus do deserto até que me venham informações vossas.

28Katsokaa, minä viivyn autiomaahan johtavilla ylityspaikoilla , kunnes saan teiltä tietoja.”

29 Zadoque, pois, e Abiatar levaram a arca de Deus para Jerusalém e lá ficaram.

29 Niin Saadok ja Ebjatar veivät Jumalan liitonarkun takaisin Jerusalemiin ja jäivät sinne.

Daavid lähettää ystävänsä Huusain Jerusalemiin

30 Seguiu Davi pela encosta das Oliveiras, subindo e chorando; tinha a cabeça coberta e caminhava descalço; todo o povo que ia com ele, de cabeça coberta, subiu chorando.

30Mutta Daavid nousi Öljymäen rinnettä itkien, pää peitettynä ja paljain jaloin. Myös kaikki väki, joka oli hänen kanssaan, jokainen heistä, oli peittänyt päänsä, ja he nousivat rinnettä itkien lakkaamatta.

[31] Então, fizeram saber a Davi, dizendo: Aitofel está entre os que conspiram com Absalão. Pelo que disse Davi: Ó SENHOR, peço-te que transtornes em loucura o conselho de Aitofel.

[31]Daavidille kerrottiin, että Ahitofel oli salaliittolaisten joukossa Absalomin puolella. Silloin Daavid rukoili: ” Herra , käännä Ahitofelin neuvot hulluudeksi.”

[32] Ao chegar Davi ao cimo, onde se costuma adorar a Deus, eis que Husai, o arquita, veio encontrar-se com ele, de manto rasgado e terra sobre a cabeça.

[32]Kun Daavid oli tullut vuoren laelle, jossa hänellä oli tapana rukoilla Jumalaa, arkilainen Huusai tuli häntä vastaan viitta reväistynä ja multaa päänsä päällä.

[33] Disse-lhe Davi: Se fores comigo, ser-me-ás pesado.

[33] Daavid sanoi hänelle: ”Jos tulet minun kanssani, olet minulle taakaksi.

[34] Porém, se voltares para a cidade e disseres a Absalão: Eu serei, ó rei, teu servo, como fui, dantes, servo de teu pai, assim, agora, serei teu servo, dissipar-me-ás, então, o conselho de Aitofel.

[34] Palaa sen sijaan kaupunkiin ja sano Absalomille: ’Minä tahdon olla sinun palvelijasi, kuningas. Olen ennen ollut isäsi palvelija, mutta nyt tahdon olla sinun palvelijasi.’ Siten voit tehdä puolestani tyhjäksi Ahitofelin neuvot.

[35] Tens lá contigo Zadoque e Abiatar, sacerdotes. Todas as coisas, pois, que ouvires da casa do rei farás saber a esses sacerdotes.

[35]Ovathan siellä myös papit, Saadok ja Ebjatar, sinun kanssasi. Ilmoita heille kaikki, mitä kuulet kuninkaan linnasta.

[36] Lá estão com eles seus dois filhos, Aimaás, filho de Zadoque, e Jônatas, filho de Abiatar; por meio deles, me mandareis notícias de todas as coisas que ouvirdes.

[36] Heillä on siellä mukanaan myös molempien pojat, Saadokilla Ahimaas ja Ebjatarilla Joonatan. Heidän kauttaan voitte lähettää minulle tiedon kaikesta, mitä kuulette.”

[37] Husai, pois, amigo de Davi, veio para a cidade, e Absalão entrou em Jerusalém.

[37] Niin Daavidin ystävä Huusai palasi kaupunkiin. Pian myös Absalom saapui Jerusalemiin.

2 Samuel 16

Davi e Ziba

[1] Tendo Davi passado um pouco além, dobrando o cimo, eis que lhe saiu ao encontro Ziba, servo de Mefibosete, com dois jumentos albardados e sobre eles

2. Samuel 16

Daavid ja Siiba

[1]Kun Daavid oli kulkenut vähän matkaa vuoren laelta, häntä vastaan tuli Mefibosetin palvelija Siiba mukanaan satuloitu aasipari. Aaseilla oli kuormana

duzentos pães, cem cachos de passas, cem frutas de verão e um odre de vinho.

kaksisataa leipää, sata rusinakakkua, sata hedelmää ja leili viiniä.

2 Perguntou o rei a Ziba: Que pretendes com isto? Respondeu Ziba: Os jumentos são para a casa do rei, para serem montados; o pão e as frutas de verão, para os moços comerem; o vinho, para beberem os cansados no deserto.

2 Kuningas kysyi Siibalta: ”Mitä varten sinulla on nämä?” Siiba vastasi: ”Aasit ovat kuninkaan perheen ratsuiksi, leipä ja hedelmät palvelijoille syötäviksi ja viini uupuneille juotavaksi autiomaassa.”

3 Então, disse o rei: Onde está, pois, o filho de teu senhor? Respondeu Ziba ao rei: Eis que ficou em Jerusalém, pois disse: Hoje, a casa de Israel me restituirá o reino de meu pai.

3 Kuningas sanoi: ”Missä sinun herrasi poika on?” Siiba vastasi kuninkaalle: ”Hän jäi Jerusalemiin, sillä hän ajatteli: ’Nyt Israelin heimo palauttaa minulle isäni kuninkuuden.’”

4 Então, disse o rei a Ziba: Teu é tudo que pertence a Mefibosete. Disse Ziba: Eu me inclino e ache eu mercê diante de ti, ó rei, meu senhor.

4 Kuningas sanoi Siiballe: ”Sinulle kuuluu nyt kaikki, mitä Mefibosetilla on.” Siiba vastasi: ”Minä kumarrun maahan asti; kunpa vain saisin herrani, kuninkaan, suosion.”

Davi amaldiçoado por Simei

Simei kiroaa Daavidia

5 Tendo chegado o rei Davi a Baurim, eis que dali saiu um homem da família da casa de Saul, cujo nome era Simei, filho de Gera; saiu e ia amaldiçoando.

5 Kun kuningas Daavid saapui Bahurimin kohdalle, kylästä tuli mies, joka oli Saulin sukua. Hänen nimensä oli Simei, Geeran poika. Tullessaan hän kirosi

6 Atirava pedras contra Davi e contra todos os seus servos, ainda que todo o povo e todos os valentes estavam à direita e à esquerda do rei.

6 ja viskeli kivillä kuningas Daavidia ja hänen palvelijoitaan, vaikka koko kansa ja kaikki soturit olivat kuninkaan oikealla ja vasemmalla puolella.

7 Amaldiçoando-o, dizia Simei: Fora daqui, fora, homem de sangue, homem de Belial;

7 Kirotessaan Daavidia Simei huusi: ”Mene pois, mene pois, sinä murhamies, sinä kelvoton!

8 o SENHOR te deu, agora, a paga de todo o sangue da casa de Saul, cujo reino usurpaste; o SENHOR já o entregou nas mãos de teu filho Absalão; eis-te, agora, na tua desgraça, porque és homem de sangue.

8 Herraon kostanut sinulle koko Saulin suvun veren, hänen, jonka sijaan sinusta on tullut kuningas. Nyt Herra antaa kuninkuuden pojallesi Absalomille. Tämä onnettomuus on kohdannut sinua, koska olet murhamies.”

[9] Então, Abisai, filho de Zeruia, disse ao rei: Por que amaldiçoaria este cão morto ao rei, meu senhor? Deixa-me passar e lhe tirarei a cabeça.

[9]Silloin Abisai, Serujan poika, sanoi kuninkaalle: ”Miksi tuo koiranraato saa kirota herraani, kuningasta? Salli minun mennä ja lyödä häneltä pää poikki.”

[10] Respondeu o rei: Que tenho eu convosco, filhos de Zeruia? Ora, deixai-o amaldiçoar; pois, se o SENHOR lhe disse: Amaldiçoa a Davi, quem diria: Por que assim fizeste?

[10]Mutta kuningas vastasi: ”Mitä teillä on minun kanssani tekemistä, te Serujan pojat? Kirotkoon vain, sillä jos Herra on käskenyt häntä: ’Kiroa Daavidia.’ Kuka voi silloin sanoa: ’Miksi teet niin?’”

[11] Disse mais Davi a Abisai e a todos os seus servos: Eis que meu próprio filho procura tirar-me a vida, quanto mais ainda este benjamita? Deixai-o; que amaldiçoe, pois o SENHOR lhe ordenou.

[11]Daavid sanoi vielä Abisaille ja kaikille palvelijoilleen: ”Jos kerran oma poikani, omasta ruumiistani lähtenyt, tavoittelee henkeäni, miksi ei sitten tämä benjaminilainen? Antakaa hänen olla, kirotkoon vain, jos Herra on häntä käskenyt.

[12] Talvez o SENHOR olhará para a minha aflição e o SENHOR me pagará com bem a sua maldição deste dia.

[12] Ehkä Herra näkee kurjuuteni ja korvaa minulle hyvyydellään sen, että tämä mies tänään kiroaa minua.”

[13] Prosseguiam, pois, o seu caminho, Davi e os seus homens; também Simei ia ao longo do monte, ao lado dele, caminhando e amaldiçoando, e atirava pedras e terra contra ele.

[13]Niin Daavid kulki miehineen tietä eteenpäin, ja Simei kulki pitkin vuoren rinnettä samaan suuntaan, kirosi kulkiessaan, viskeli kiviä häntä kohti ja heitteli soraa.

[14] O rei e todo o povo que ia com ele chegaram exaustos ao Jordão e ali descansaram.

[14] Sitten kuningas ja kaikki väki, joka oli hänen kanssaan, tulivat Ajefimiin ja levähtivät siellä.

Husai professa lealdade a Absalão

[15] Absalão, pois, e todo o povo, homens de Israel, vieram a Jerusalém; e, com ele, Aitofel.

[16] Tendo-se apresentado Husai, o arquita, amigo de Davi, a Absalão, disse-lhe: Viva o rei, viva o rei!

Absalom makaa isänsä sivuvaimojen kanssa

[15]Sillä välin Absalom ja koko kansa, Israelin miehet, tulivat Jerusalemiin. Myös Ahitofel oli hänen kanssaan.

[16] Kun arkilainen Huusai, Daavidin ystävä, tuli Absalomin luo, hän huusi: ”Eläköön kuningas! Eläköön kuningas!”

[17] Porém Absalão disse a Husai: É assim a tua fidelidade para com o teu amigo Davi? Por que não foste com o teu amigo?

[18] Respondeu Husai a Absalão: Não, mas àquele a quem o SENHOR elegeu, e todo este povo, e todos os homens de Israel, a ele pertencerei e com ele ficarei.

[19] Ainda mais, a quem serviria eu? Porventura, não seria diante de seu filho? Como servi diante de teu pai, assim serei diante de ti.

Absalão e as concubinas de Davi

[20] Então, disse Absalão a Aitofel: Dai o vosso conselho sobre o que devemos fazer.

[21] Disse Aitofel a Absalão: Coabita com as concubinas de teu pai, que deixou para cuidar da casa; e, em ouvindo todo o Israel que te fizeste odioso para com teu pai, animar-se-ão todos os que estão contigo.

[22] Armaram, pois, para Absalão uma tenda no eirado, e ali, à vista de todo o Israel, ele coabitou com as concubinas de seu pai.

[23] O conselho que Aitofel dava, naqueles dias, era como resposta de Deus a uma consulta; tal era o conselho de Aitofel, tanto para Davi como para Absalão.

2 Samuel 17

O conselho de Aitofel e de Husai

[1] Disse ainda Aitofel a Absalão: Deixa-me escolher doze mil homens, e me disporei, e perseguirei Davi esta noite.

[2] Assaltá-lo-ei, enquanto está cansado e frouxo de mãos; espantá-lo-ei; fugirá todo

[17] Absalom sanoi Huusaille: ”Tällaistako on uskollisuutesi ystävääsi kohtaan? Miksi et mennyt ystäväsi mukana?”

[18] Huusai vastasi Absalomille: ”En mennyt, koska minä jään sen luokse, jonka Herra , tämä kansa ja kaikki Israelin miehet ovat valinneet. Hänen puolellaan minä olen.

[19] Ja toisekseen, ketä minä palvelisin, ellen hänen poikaansa? Niin kuin olen palvellut isääsi, samoin tahdon palvella sinuakin.”

[20]Sitten Absalom sanoi Ahitofelille: ”Neuvo nyt, mitä meidän on tehtävä.”

[21] Ahitofel vastasi Absalomille: ”Mene isäsi sivuvaimojen luo, jotka hän on jättänyt pitämään huolta linnasta. Silloin koko Israel saa kuulla, että sinä olet tehnyt itsesi vastenmieliseksi isällesi, ja kaikki, jotka ovat kanssasi, saavat rohkeutta.”

[22]Niin Absalomille pystytettiin teltta katolle, ja hän meni isänsä sivuvaimojen luo koko Israelin nähden.

[23]Ahitofelin antama neuvo oli siihen aikaan niin kuin Jumalan sana. Sen arvoisena pitivät sekä Daavid että Absalom jokaista Ahitofelin neuvoa.

2. Samuel 17

Ahitofelin ja Huusain neuvot

[1]Ahitofel sanoi Absalomille: ”Anna minun valita kaksitoistatuhatta miestä ja lähteä ajamaan Daavidia takaa tänä yönä.

[2] Minä hyökkään hänen kimppuunsa, kun hän on uupunut ja hänen kätensä ovat

o povo que está com ele; então, matarei apenas o rei.

hervonneet, ja saatan hänet kauhun valtaan. Silloin kaikki väki, joka on hänen kanssaan, pakenee, ja minä surmaan ainoastaan kuninkaan.

3 Farei voltar a ti todo o povo; pois a volta de todos depende daquele a quem procuras matar; assim, todo o povo estará em paz.

3 Näin saan koko kansan palaamaan luoksesi. Kaikki palaavat, kun tuo mies, jota etsit, on poissa. Silloin koko kansa saa rauhan.”

4 O parecer agradou a Absalão e a todos os anciãos de Israel.

4 Tämä neuvo oli hyvä Absalomin ja kaikkien Israelin vanhimpien mielestä.

5 Disse, porém, Absalão: Chamai, agora, a Husai, o arquita, e ouçamos também o que ele dirá.

5 Mutta Absalom sanoi vielä: ”Kutsukaa myös arkilainen Huusai, niin saamme kuulla, mitä sanottavaa hänellä on.”

6 Tendo Husai chegado a Absalão, este lhe falou, dizendo: Desta maneira falou Aitofel; faremos segundo a sua palavra? Se não, fala tu.

6 Kun Huusai tuli Absalomin luo, Absalom sanoi hänelle: ”Näin ja näin puhui Ahitofel. Onko meidän tehtävä hänen sanansa mukaan? Jos ei, puhu sinä.”

7 Então, disse Husai a Absalão: O conselho que deu Aitofel desta vez não é bom.

7 Huusai vastasi Absalomille: ”Ahitofelin neuvo ei tällä kertaa ole hyvä.”

8 Continuou Husai: Bem conheces teu pai e seus homens e sabes que são valentes e estão enfurecidos como a ursa no campo, roubada dos seus cachorros; também teu pai é homem de guerra e não passará a noite com o povo.

8 Huusai sanoi vielä: ”Sinähän tiedät, että isäsi ja hänen miehensä ovat urheita sotureita ja vihaisia kuin karhu, jolta on kedolla riistetty poikaset. Isäsi on myös kokenut sotilas, joka väkineen ei lepää yöllä.

9 Eis que, agora, estará de espreita nalguma cova ou em qualquer outro lugar; e será que, caindo no primeiro ataque alguns dos teus, cada um que o ouvir dirá: Houve derrota no povo que segue a Absalão.

9 Varmasti hän on nyt piiloutunut johonkin onkaloon tai muuhun paikkaan. Jos sinun miehiäsi kaatuisi jo alussa ja se saataisiin kuulla, sanottaisiin: ’Väelle, joka seuraa Absalomia, on tullut tappio.’

10 Então, até o homem valente, cujo coração é como o de leões, sem dúvida desmaiará; porque todo o Israel sabe que

10 Silloin urhoollisinkin, jolla on sydän kuin leijonalla, menettäisi rohkeutensa. Tietäähän koko Israel, että isäsi on sankari

teu pai é herói e que homens valentes são os que estão com ele.

ja että ne, jotka ovat hänen kanssaan, ovat urhoollisia miehiä.

11 Eu, porém, aconselho que a toda pressa se reúna a ti todo o Israel, desde Dã até Berseba, em multidão como a areia do mar; e que tu em pessoa vás no meio deles.

11Siksi minä annan tämän neuvon: Koottakoon koko Israel Daanista Beersebaan asti sinun luoksesi, niin että väkeä on yhtä paljon kuin hiekkaa meren rannalla, ja lähde sinä itsekin taisteluun.

12 Então, iremos a ele em qualquer lugar em que se achar e facilmente cairemos sobre ele, como o orvalho cai sobre a terra; ele não ficará, e nenhum dos homens que com ele estão, nem um só.

12Kun me sitten tavoitamme hänet, missä hän onkaan, me käymme hänen päälleen niin kuin kaste laskeutuu maahan. Silloin ei hänestä eikä kaikista niistä miehistä, jotka ovat hänen kanssaan, jää jäljelle ainoaakaan.

13 Se ele se retirar para alguma cidade, todo o Israel levará cordas àquela cidade; e arrastá-la-emos até ao ribeiro, até que lá não se ache nem uma só pedrinha.

13 Ja jos hän vetäytyy johonkin kaupunkiin, koko Israel panee köydet sen kaupungin ympärille ja me kiskomme sen alas laaksoon, niin ettei siitä jää kivensiruakaan.”

14 Então, disseram Absalão e todos os homens de Israel: Melhor é o conselho de Husai, o arquita, do que o de Aitofel. Pois ordenara o SENHOR que fosse dissipado o bom conselho de Aitofel, para que o mal sobreviesse contra Absalão.

14Silloin Absalom ja kaikki Israelin miehet sanoivat: ”Arkilaisen Huusain neuvo on parempi kuin Ahitofelin neuvo.” Herra oli näet päättänyt tehdä tyhjäksi Ahitofelin hyvän neuvon ja syöstä Absalomin onnettomuuteen.

Daavid saa Huusain lähettämän sanoman ja pakenee

15 Disse Husai a Zadoque e a Abiatar, sacerdotes: Assim e assim aconselhou Aitofel a Absalão e aos anciãos de Israel; porém assim e assim aconselhei eu.

15Sitten Huusai sanoi Saadokille ja Ebjatarille, papeille: ”Sen ja sen neuvon on Ahitofel antanut Absalomille ja Israelin vanhimmille, ja sen ja sen neuvon olen minä antanut.

16 Agora, pois, mandai avisar depressa a Davi, dizendo: Não passes esta noite nos vaus do deserto, mas passa, sem demora, ao outro lado, para que não seja destruído o rei e todo o povo que com ele está.

16 Lähettäkää pian Daavidille tällainen sana: Älä jää yöksi autiomaahan johtaville ylityspaikoille, vaan mene virran yli. Muuten kuningas ja kaikki väki, joka on hänen kanssaan, joutuu surman suuhun.”

[17] Estavam Jônatas e Aimaás junto a En-Rogel; e uma criada lhes dava aviso, e eles iam e diziam ao rei Davi, porque não podiam ser vistos entrar na cidade.

[17]Joonatan ja Ahimaas olivat asettuneet Roogelin lähteelle, sillä he eivät uskaltaneet näyttäytyä kaupungissa. Muuan palvelijatar toi heille sanan, ja he menivät ja kertoivat sen kuningas Daavidille.

[18] Viu-os, porém, um moço e avisou a Absalão; porém ambos partiram logo, apressadamente, e entraram em casa de um homem, em Baurim, que tinha um poço no seu pátio, ao qual desceram.

[18]Mutta eräs poika näki heidät ja kertoi siitä Absalomille. Silloin molemmat sananviejät lähtivät kiireesti pois ja tulivat Bahurimiin erään miehen taloon. Tällä oli pihallaan kaivo, ja he laskeutuivat siihen.

[19] A mulher desse homem tomou uma coberta, e a estendeu sobre a boca do poço, e espalhou grãos pilados de cereais sobre ela; assim, nada se soube.

[19] Miehen vaimo otti peitteen, levitti sen kaivon suulle ja sirotti jyviä sen päälle, niin ettei kukaan voinut huomata mitään.

[20] Chegando, pois, os servos de Absalão à mulher, àquela casa, disseram: Onde estão Aimaás e Jônatas? Respondeu-lhes a mulher: Já passaram o vau das águas. Havendo-os procurado, sem os achar, voltaram para Jerusalém.

[20]Absalomin palvelijat tulivat vaimon luo taloon ja kysyivät: ”Missä ovat Ahimaas ja Joonatan?” Vaimo vastasi heille: ”Tuosta he menivät vesisäiliön ohi.” Miehet etsivät, mutta eivät löytäneet ja palasivat Jerusalemiin.

[21] Mal se retiraram, saíram logo os dois do poço, e foram dar aviso a Davi, e lhe disseram: Levantai-vos e passai depressa as águas, porque assim e assim aconselhou Aitofel contra vós outros.

[21] Miesten mentyä Joonatan ja Ahimaas nousivat kaivosta ja menivät ilmoittamaan viestinsä kuningas Daavidille. He sanoivat: ”Nouskaa ja menkää kiireesti Jordanin yli, sillä sen ja sen neuvon Ahitofel on antanut teidän tuhoksenne.”

[22] Então, Davi e todo o povo que com ele estava se levantaram e passaram o Jordão; quando amanheceu, já nem um só havia que não tivesse passado o Jordão.

[22]Silloin Daavid ja kaikki väki, joka oli hänen kanssaan, lähtivät liikkeelle ja ylittivät Jordanin. Kun aamu valkeni, ei ollut ainoaakaan, joka ei olisi mennyt Jordanin yli.

[23] Vendo, pois, Aitofel que não fora seguido o seu conselho, albardou o

[23]Kun Ahitofel näki, ettei hänen neuvoaan noudatettu, hän satuloi aasinsa ja lähti

jumento, dispôs-se e foi para casa e para a sua cidade; pôs em ordem os seus negócios e se enforcou; morreu e foi sepultado na sepultura do seu pai.

24 Davi chegou a Maanaim. Absalão, tendo passado o Jordão com todos os homens de Israel,

25 constituiu a Amasa em lugar de Joabe sobre o exército. Era Amasa filho de certo homem chamado Itra, o ismaelita, o qual se deitara com Abigail, filha de Naás, e irmã de Zeruia, mãe de Joabe.

26 Israel, pois, e Absalão acamparam-se na terra de Gileade.

A vitória do exército de Davi sobre o de Absalão

27 Tendo Davi chegado a Maanaim, Sobi, filho de Naás, de Rabá, dos filhos de Amom, e Maquir, filho de Amiel, de Lo-Debar, e Barzilai, o gileadita, de Rogelim,

28 tomaram camas, bacias e vasilhas de barro, trigo, cevada, farinha, grãos torrados, favas e lentilhas;

29 também mel, coalhada, ovelhas e queijos de gado e os trouxeram a Davi e ao povo que com ele estava, para comerem, porque disseram: Este povo no deserto está faminto, cansado e sedento.

2 Samuel 18

1 Contou Davi o povo que tinha consigo e pôs sobre eles capitães de mil e capitães de cem.

2 Davi enviou o povo: um terço sob o comando de Joabe, outro terço sob o de

kotiin omaan kaupunkiinsa. Annettuaan määräykset talonsa asioista hän hirttäytyi. Niin hän kuoli, ja hänet haudattiin isänsä hautaan.

Daavid tulee Mahanaimiin

24Daavid oli jo tullut Mahanaimiin, kun Absalom meni kaikkien Israelin miesten kanssa Jordanin yli.

25 Absalom oli asettanut Amasan Jooabin sijaan sotajoukon ylipäälliköksi. Amasan isä oli Jitra-niminen ismaelilainen , joka oli yhtynyt Abigailiin, Naahaksen tyttäreen, Jooabin äidin Serujan sisareen.

26Israelilaiset ja Absalom leiriytyivät Gileadin maahan.

27Kun Daavid oli tullut Mahanaimiin, Naahaksen poika Soobi ammonilaisten Rabbasta, Ammielin poika Maakir Loodebarista ja gileadilainen Barsillai Roogelimista

28toivat vuoteita, vateja ja saviastioita sekä vehnää, ohria, jauhoja, paahdettuja jyviä, papuja, linssejä,

29 hunajaa, voita, lampaita ja juustoja ruuaksi Daavidille ja väelle, joka oli hänen kanssaan. He näet ajattelivat: ”Kansa on uuvuksissa, nälkäisenä ja janoisena autiomaassa.”

2. Samuel 18

Absalomin kapina kukistetaan

1Daavid katsasti mukanaan olevan sotaväen ja asetti sille tuhannen- ja sadanpäämiehet.

2 Sitten hän lähetti väen taisteluun, kolmanneksen Jooabin johdolla,

Abisai, filho de Zeruia e irmão de Joabe, e o outro terço sob o de Itai, o geteu. Disse o rei ao povo: Eu também sairei convosco.

kolmanneksen Jooabin veljen Abisain, Serujan pojan, johdolla ja kolmanneksen gatilaisen Ittain johdolla. Kuningas sanoi kansalle: ”Minäkin lähden teidän kanssanne.”

3 Respondeu, porém, o povo: Não sairás, porque, se formos obrigados a fugir, não se importarão conosco, nem ainda que metade de nós morra, pois tu vales por dez mil de nós. Melhor será que da cidade nos prestes socorro.

3Mutta kansa vastasi: ”Et lähde. Jos me joutuisimme pakenemaan, ei meihin kiinnitettäisi huomiota, ja jos puolet meistä saisi surmansa, ei meistä silloinkaan välitettäisi. Mutta sinä vastaat kymmentätuhatta meistä. Siksi on nyt parempi, että sinä olet meille avuksi kaupungista käsin.”

4 Tornou-lhes Davi: O que vos agradar, isso farei. Pôs-se o rei ao lado da porta, e todo o povo saiu a centenas e a milhares.

4Kuningas sanoi heille: ”Minä teen, mitä te hyväksi näette.” Ja kuningas jäi seisomaan portin pieleen, kun kaikki väki lähti liikkeelle sadan ja tuhannen joukkoina.

5 Deu ordem o rei a Joabe, a Abisai e a Itai, dizendo: Tratai com brandura o jovem Absalão, por amor de mim. Todo o povo ouviu quando o rei dava a ordem a todos os capitães acerca de Absalão.

5 Mutta kuningas antoi Jooabille, Abisaille ja Ittaille tämän käskyn: ”Kohdelkaa minun vuokseni varoen nuorta Absalomia.” Koko kansa kuuli, kuinka kuningas antoi kaikille päälliköille käskyn Absalomista.

6 Saiu, pois, o povo ao campo, a encontrar-se com Israel, e deu-se a batalha no bosque de Efraim.

6Väki lähti ulos kaupungista Israelia vastaan, ja Efraimin metsässä alkoi taistelu.

7 Ali, foi o povo de Israel batido diante dos servos de Davi; e, naquele mesmo dia, houve ali grande derrota, com a perda de vinte mil homens.

7 Israelin väki joutui tappiolle Daavidin palvelijoiden edessä, ja siellä oli sinä päivänä suuri mieshukka, kaksikymmentätuhatta miestä.

8 Porque aí se estendeu a batalha por toda aquela região; e o bosque, naquele dia, consumiu mais gente do que a espada.

8 Taistelu levisi koko sille seudulle, ja metsä söi sinä päivänä enemmän väkeä kuin miekka.

A morte de Absalão

9 Indo Absalão montado no seu mulo, encontrou-se com os homens de Davi;

Jooab tappaa Absalomin

9Absalom, joka ratsasti muulilla, osui vastakkain Daavidin palvelijoiden kanssa.

entrando o mulo debaixo dos ramos espessos de um carvalho, Absalão, preso nele pela cabeça, ficou pendurado entre o céu e a terra; e o mulo, que ele montava, passou adiante.

[10] Vendo isto um homem, fez saber a Joabe e disse: Vi Absalão pendurado num carvalho.

[11] Então, disse Joabe ao homem que lho fizera saber: Viste-o! Por que logo não o feriste ali, derrubando-o por terra? E forçoso me seria dar-te dez moedas de prata e um cinto.

[12] Disse, porém, o homem a Joabe: Ainda que me pesassem nas mãos mil moedas de prata, não estenderia a mão contra o filho do rei, pois bem ouvimos que o rei te deu ordem a ti, a Abisai e a Itai, dizendo: Guardai-me o jovem Absalão.

[13] Se eu tivesse procedido traiçoeiramente contra a vida dele, nada disso se esconderia ao rei, e tu mesmo te oporias.

[14] Então, disse Joabe: Não devo perder tempo, assim, contigo. Tomou três dardos e traspassou com eles o coração de Absalão, estando ele ainda vivo no meio do carvalho.

[15] Cercaram-no dez jovens, que levavam as armas de Joabe, e feriram a Absalão, e o mataram.

[16] Então, tocou Joabe a trombeta, e o povo voltou de perseguir a Israel, porque Joabe deteve o povo.

Kun muuli tuli suuren, tiheäoksaisen tammen alle, Absalom tarttui päästään kiinni tammeen ja hän jäi riippumaan taivaan ja maan välille muulin mennessä menojaan hänen altaan.

[10] Eräs mies näki tämän ja kertoi Jooabille: ”Minä näin Absalomin riippuvan tammessa.”

[11] Jooab sanoi miehelle, joka kertoi tämän hänelle: ”Jos kerran näit, niin miksi et lyönyt häntä siinä paikassa maahan? Silloin minun olisi ollut annettava sinulle kymmenen hopeasekeliä ja vyö.”

[12] Mutta mies vastasi Jooabille: ”Vaikka käsiini punnittaisiin tuhat hopeasekeliä, en sittenkään kävisi käsiksi kuninkaan poikaan, sillä kuningas antoi meidän kuultemme sinulle, Abisaille ja Ittaille tämän käskyn: ’Pitäkää minun vuokseni huoli nuoresta Absalomista.’

[13] Olisinko voinut tehdä niin väärin kuningasta kohtaan? Ja häneltähän ei mikään pysy salassa, mutta sinä kyllä olisit pysytellyt syrjässä.”

[14] Silloin Jooab sanoi: ”Minä en enää kuluta aikaa sinun kanssasi.” Sitten hän otti kolme keihästä käteensä ja iski ne Absalomin rintaan, kun tämä vielä oli elossa tammessa.

[15] Kymmenen nuorta miestä, Jooabin varusteiden kantajaa, meni Absalomin luo, ja he löivät hänet kuoliaaksi.

[16]Sitten Jooab puhalsi pasuunaan pysäyttääkseen väen, ja väki palasi ajamasta takaa Israelia.

[17] Levaram Absalão, e o lançaram no bosque, numa grande cova, e levantaram sobre ele mui grande montão de pedras; todo o Israel fugiu, cada um para a sua casa.

[17] He ottivat Absalomin ruumiin, heittivät sen metsässä suureen kuoppaan ja kasasivat sen päälle hyvin suuren kiviröykkiön. Mutta koko Israel pakeni, jokainen kotiinsa.

[18] Ora, Absalão, quando ainda vivia, levantara para si uma coluna, que está no vale do Rei, porque dizia: Filho nenhum tenho para conservar a memória do meu nome; e deu o seu próprio nome à coluna; pelo que até hoje se chama o Monumento de Absalão.

[18]Absalom oli eläessään hankkinut itselleen patsaan ja pystyttänyt sen Kuninkaanlaaksoon. Hän oli näet sanonut: ”Minulla ei ole poikaa, joka säilyttäisi nimeni muiston.” Patsaalle hän oli antanut oman nimensä, ja sitä kutsutaan vielä tänäkin päivänä Absalomin muistomerkiksi.

Davi chora amargamente a morte de Absalão

Daavid saa tiedon Absalomin kuolemasta

[19] Então, disse Aimaás, filho de Zadoque: Deixa-me correr e dar notícia ao rei de que já o SENHOR o vingou do poder de seus inimigos.

[19]Ahimaas, Saadokin poika, sanoi: ”Minä juoksen viemään kuninkaalle ilosanoman, että Herra on tuominnut hänen vihollisensa ja pelastanut hänet heidän käsistään.”

[20] Mas Joabe lhe disse: Tu não serás, hoje, o portador de novas, porém outro dia o serás; hoje, não darás a nova, porque é morto o filho do rei.

[20] Mutta Jooab sanoi hänelle: ”Tänään et ole ilosanoman viejä. Voit viedä ilosanoman jonakin muuna päivänä mutta et tänään. Onhan kuninkaan poika kuollut.”

[21] Disse Joabe ao etíope: Vai tu e dize ao rei o que viste. Inclinou-se a Joabe e correu.

[21] Sitten Jooab sanoi eräälle kuusilaiselle: ”Mene ja kerro kuninkaalle, mitä olet nähnyt.” Kuusilainen kumartui Jooabin eteen ja lähti sitten juoksemaan.

[22] Prosseguiu Aimaás, filho de Zadoque, e disse a Joabe: Seja o que for, deixa-me também correr após o etíope. Disse Joabe: Para que, agora, correrias tu, meu filho, pois não terás recompensa das novas?

[22] Ahimaas, Saadokin poika, sanoi taas Jooabille: ”Käyköön miten tahansa, minä juoksen kuusilaisen perään.” Jooab sanoi: ”Miksi sinä juoksisit, poikani? Eihän sinulla ole vietävänä ilosanomaa.”

[23] Seja o que for, tornou Aimaás, correrei. Então, Joabe lhe disse: Corre. Aimaás

[23] Ahimaas jatkoi: ”Käyköön miten tahansa, minä juoksen.” Silloin Jooab sanoi hänelle: ”Juokse sitten.” Ahimaas

correu pelo caminho da planície e passou o etíope.

[24] Davi estava assentado entre as duas portas da entrada; subiu a sentinela ao terraço da porta sobre o muro e, levantando os olhos, viu que um homem chegava correndo só.

[25] Gritou, pois, a sentinela e o disse ao rei. O rei respondeu: Se vem só, traz boas notícias. E vinha andando e chegando.

[26] Viu a sentinela outro homem que corria; então, gritou para a porta e disse: Eis que vem outro homem correndo só. Então, disse o rei: Também este traz boas-novas.

[27] Disse mais a sentinela: Vejo o correr do primeiro; parece ser o correr de Aimaás, filho de Zadoque. Então, disse o rei: Este homem é de bem e trará boas-novas.

[28] Gritou Aimaás e disse ao rei: Paz! Inclinou-se ao rei, com o rosto em terra, e disse: Bendito seja o SENHOR, teu Deus, que nos entregou os homens que levantaram a mão contra o rei, meu senhor.

[29] Então, perguntou o rei: Vai bem o jovem Absalão? Respondeu Aimaás: Vi um grande alvoroço, quando Joabe mandou o teu servo, ó rei, porém não sei o que era.

[30] Disse o rei: Põe-te ao lado e espera aqui. Ele se pôs e esperou.

lähti juoksemaan tasankoa myöten ja ohitti kuusilaisen.

[24]Daavid istui kahden portin välissä , ja tähystäjä meni portin katolle muurin päälle. Kun hän kohotti katseensa, hän näki yksinään juoksevan miehen.

[25] Tähystäjä huusi ja ilmoitti siitä kuninkaalle. Kuningas sanoi: ”Jos hän on yksin, hänellä on hyviä uutisia.” Miehen tullessa yhä lähemmäksi

[26] tähystäjä näki toisenkin juoksevan miehen ja huusi portinvartijalle: ”Minä näen toisenkin yksinään juoksevan miehen.” Kuningas sanoi: ”Hänkin tuo hyviä uutisia.”

[27] Tähystäjä sanoi: ”Ensimmäinen näyttää minusta juoksevan niin kuin Ahimaas, Saadokin poika.” Kuningas sanoi: ”Hän on hyvä mies, hän tuo tullessaan hyviä uutisia.”

[28]Ahimaas huusi kuninkaalle: ”Rauhaa!” Sitten hän heittäytyi kasvoilleen maahan kuninkaan eteen ja sanoi: ”Siunattu olkoon Herra , sinun Jumalasi, joka on antanut käsiisi ne miehet, jotka nostivat kätensä herraani, kuningasta, vastaan.”

[29] Kuningas kysyi: ”Voiko nuorukainen Absalom hyvin?” Ahimaas vastasi: ”Kun kuninkaan palvelija Jooab lähetti minut, palvelijasi, minä näin suuren väkijoukon, mutta en tiedä, mistä oli kysymys.”

[30] Kuningas sanoi: ”Siirry syrjään ja seiso siellä.” Ahimaas astui syrjään ja jäi sinne seisomaan.

31 Chegou o etíope e disse: Boas-novas ao rei, meu senhor. Hoje, o SENHOR te vingou do poder de todos os que se levantaram contra ti.

31 Sitten kuusilainen tuli perille ja sanoi: ”Ilosanoma herralleni, kuninkaalle! Herra on tänä päivänä auttanut sinut oikeuteesi kaikkien niiden käsistä, jotka ovat nousseet sinua vastaan.”

32 Então, disse o rei ao etíope: Vai bem o jovem Absalão? Respondeu o etíope: Sejam como aquele os inimigos do rei, meu senhor, e todos os que se levantam contra ti para o mal.

32 Kuningas kysyi kuusilaiselta: ”Voiko nuorukainen Absalom hyvin?” Kuusilainen vastasi: ”Käyköön herrani ja kuninkaani vihollisille ja kaikille, jotka nousevat sinua vastaan tehdäkseen sinulle pahaa, niin kuin on käynyt sille nuorukaiselle.”

33 Então, o rei, profundamente comovido, subiu à sala que estava por cima da porta e chorou; e, andando, dizia: Meu filho Absalão, meu filho, meu filho Absalão! Quem me dera que eu morrera por ti, Absalão, meu filho, meu filho!

2. Samuel 19

Daavid suree Absalomia

1Kuningas järkyttyi kovin ja nousi itkien portin yläpuolella olevaan huoneeseen. Mennessään hän sanoi: ”Poikani Absalom, minun poikani, oma poikani Absalom! Jospa minä olisin kuollut sinun sijastasi! Absalom, poikani, oma poikani!”

2 Samuel 19

Joabe reprova a Davi

1 Disseram a Joabe: Eis que o rei anda chorando e lastima-se por Absalão.

2Jooabille kerrottiin, että kuningas itki ja suri Absalomia.

2 Então, a vitória se tornou, naquele mesmo dia, em luto para todo o povo; porque, naquele dia, o povo ouvira dizer: O rei está de luto por causa de seu filho.

3 Voitto muuttui sinä päivänä suruksi koko kansalle, koska se kuuli kerrottavan, että kuningas oli murheissaan poikansa tähden.

3 Naquele mesmo dia, entrou o povo às furtadelas na cidade, como o faz quando foge envergonhado da batalha.

4 Ja kansa tuli sinä päivänä kaupunkiin kuin varkain, niin kuin väki, joka on häpeissään paettuaan taistelusta.

4 Tendo o rei coberto o rosto, exclamava em alta voz: Meu filho Absalão, Absalão, meu filho, meu filho!

5 Mutta kuningas oli peittänyt kasvonsa ja huusi kovalla äänellä: ”Poikani Absalom! Absalom, poikani, oma poikani!”

[5] Então, Joabe entrou na casa do rei e lhe disse: Hoje, envergonhaste a face de todos os teus servos, que livraram, hoje, a tua vida, e a vida de teus filhos, e de tuas filhas, e a vida de tuas mulheres, e de tuas concubinas,

[6] amando tu os que te aborrecem e aborrecendo aos que te amam; porque, hoje, dás a entender que nada valem para contigo príncipes e servos; porque entendo, agora, que, se Absalão vivesse e todos nós, hoje, fôssemos mortos, então, estarias contente.

[7] Levanta-te, agora, sai e fala segundo o coração de teus servos. Juro pelo SENHOR que, se não saíres, nem um só homem ficará contigo esta noite; e maior mal te será isto do que todo o mal que tem vindo sobre ti desde a tua mocidade até agora.

[8] Então, o rei se levantou e se assentou à porta, e o fizeram saber a todo o povo, dizendo: Eis que o rei está assentado à porta. Veio, pois, todo o povo apresentar-se diante do rei. Ora, Israel havia fugido, cada um para a sua tenda.

[9] Todo o povo, em todas as tribos de Israel, andava altercando entre si, dizendo: O rei nos tirou das mãos de nossos inimigos, livrou-nos das mãos dos filisteus e, agora, fugiu da terra por causa de Absalão.

Jooab moittii Daavidia

[6]Silloin Jooab meni sisälle kuninkaan luo ja sanoi: ”Sinä olet nyt nostanut häpeän kaikkien palvelijoittesi kasvoille, vaikka he ovat tänään pelastaneet sekä sinun oman henkesi että poikiesi, tyttäriesi, vaimojesi ja sivuvaimojesi hengen.

[7] Sinähän rakastat niitä, jotka sinua vihaavat, ja vihaat niitä, jotka sinua rakastavat, sillä sinä olet nyt antanut ymmärtää, ettei sinulla olekaan päälliköitä eikä palvelijoita. Nyt minä tiedän, että jos Absalom olisi elossa ja me kaikki olisimme tänään kuolleita, se olisi sinulle mieleen.

[8] Nouse nyt, mene ulos ja puhu ystävällisesti palvelijoillesi. Minä vannon Herran nimessä: jollet mene, totisesti, ei yksikään mies jää luoksesi tänä yönä. Se olisi sinulle suurempi onnettomuus kuin mikään muu, mikä on kohdannut sinua nuoruudestasi tähän päivään saakka.”

[9] Silloin kuningas nousi ja meni istumaan porttiin. Kun väelle kerrottiin: ”Nyt kuningas istuu portissa”, koko väki tuli kuninkaan eteen.

Daavid kutsutaan takaisin Jerusalemiin

Kun Israelin miehet olivat paenneet, kukin kotiinsa,

[10] alettiin kaikkien Israelin heimojen keskuudessa kiistellä ja sanoa: ”Kuningas on vapauttanut meidät vihollistemme käsistä, hän on vapauttanut meidät filistealaisten käsistä. Nyt hän on joutunut pakenemaan maasta Absalomin vuoksi,

[10] Absalão, a quem ungimos sobre nós, já morreu na peleja; agora, pois, por que vos calais e não fazeis voltar o rei?

[11] mutta Absalom, jonka me voitelimme kuninkaaksemme, on kuollut taistelussa. Miksi ette tee mitään tuodaksenne kuninkaan takaisin?”

Davi volta para Jerusalém

[11] Então, o rei Davi mandou dizer a Zadoque e a Abiatar, sacerdotes: Falai aos anciãos de Judá: Por que seríeis vós os últimos em tornar a trazer o rei para a sua casa, visto que aquilo que todo o Israel dizia já chegou ao rei, até à sua casa?

[12]Kuningas Daavid puolestaan lähetti pappi Saadokille ja pappi Ebjatarille sanan: ”Puhukaa Juudan vanhimmille näin: ’Miksi te olisitte viimeiset tuomaan kuningasta takaisin linnaansa? Se, mitä koko Israel puhuu, on tullut kuninkaan tietoon hänen olinpaikassaan.

[12] Vós sois meus irmãos, sois meu osso e minha carne; por que, pois, seríeis os últimos em tornar a trazer o rei?

[13] Te olette veljiäni, te olette luutani ja lihaani. Miksi siis olisitte viimeiset tuomaan kuningasta takaisin?’

[13] Dizei a Amasa: Não és tu meu osso e minha carne? Deus me faça o que lhe aprouver, se não vieres a ser para sempre comandante do meu exército, em lugar de Joabe.

[14]Amasalle sanokaa: ’Etkö sinä ole luutani ja lihaani? Jumala rangaiskoon minua nyt ja vasta, ellei sinusta tule pysyvästi minun sotaväkeni päällikkö Jooabin sijaan.’”

[14] Com isto moveu o rei o coração de todos os homens de Judá, como se fora um só homem, e mandaram dizer-lhe: Volta, ó rei, tu e todos os teus servos.

[15]Näin hän taivutti kaikkien Juudan miesten sydämet puolelleen, niin että he yhtenä miehenä lähettivät kuninkaalle sanoman: ”Palaa takaisin kaikkien palvelijoittesi kanssa.”

[15] Então, o rei voltou e chegou ao Jordão; Judá foi a Gilgal, para encontrar-se com o rei, a fim de fazê-lo passar o Jordão.

[16] Kuningas lähti paluumatkalle ja saapui Jordanille. Juudan miehet olivat tulleet Gilgaliin kuningasta vastaan tuodakseen hänet Jordanin yli.

Simei encontra-se com Davi

[16] Apressou-se Simei, filho de Gera, benjamita, que era de Baurim, e desceu com os homens de Judá a encontrar-se com o rei Davi.

Daavid armahtaa Simein

[17]Myös Simei, Geeran poika, benjaminilainen Bahurimista, kiirehti Juudan miesten kanssa alas kuningas Daavidia vastaan.

[17] E, com ele, mil homens de Benjamim, como também Ziba, servo da casa de Saul,

[18]Hänen kanssaan oli tuhat miestä Benjaminista sekä Siiba, Saulin perheen

acompanhado de seus quinze filhos e seus vinte servos, e meteram-se pelo Jordão à vista do rei

palvelija, viidentoista poikansa ja kahdenkymmenen palvelijansa kanssa. He tulivat kiireesti Jordanille ennen kuningasta

18 e o atravessaram, para fazerem passar a casa real e para fazerem o que lhe era agradável. Então, Simei, filho de Gera, prostrou-se diante do rei, quando este ia passar o Jordão,

19kuljettaakseen hänet perheineen virran yli lautalla ja tehdäkseen kaiken, mitä hän näkisi hyväksi. Simei, Geeran poika, heittäytyi kuninkaan eteen, kun tämä oli lähdössä ylittämään Jordania,

19 e lhe disse: Não me imputes, senhor, a minha culpa e não te lembres do que tão perversamente fez teu servo, no dia em que o rei, meu senhor, saiu de Jerusalém; não o conserves, ó rei, em teu coração.

20 ja sanoi kuninkaalle: ”Älköön herrani syyttäkö minua pahasta teostani älköönkä muistelko, kuinka väärin palvelijasi teki sinä päivänä, jona herrani, kuningas, lähti Jerusalemista. Älköön kuningas panko sitä sydämelleen.

20 Porque eu, teu servo, deveras confesso que pequei; por isso, sou o primeiro que, de toda a casa de José, desci a encontrar-me com o rei, meu senhor.

21Palvelijasi tietää tehneensä syntiä, ja siksi olen tänä päivänä ensimmäisenä koko Joosefin suvusta tullut tänne herraani, kuningasta, vastaan.”

21 Então, respondeu Abisai, filho de Zeruia, e disse: Não morreria, pois, Simei por isto, havendo amaldiçoado ao ungido do SENHOR?

22 Abisai, Serujan poika, puuttui puheeseen ja sanoi: ”Eikö Simein ole kuoltava, koska hän on kironnut Herran voideltua?”

22 Porém Davi disse: Que tenho eu convosco, filhos de Zeruia, para que, hoje, me sejais adversários? Morreria alguém, hoje, em Israel? Pois não sei eu que, hoje, novamente sou rei sobre Israel?

23Mutta Daavid vastasi: ”Mitä teillä on minun kanssani tekemistä, te Serujan pojat? Miksi ryhdytte nyt vastustamaan minua? Olisiko tänään ketään surmattava Israelissa? Enkö minä tietäisi, että tänä päivänä minä olen jälleen Israelin kuningas.”

23 Então, disse o rei a Simei: Não morrerás. E lho jurou.

24Sitten kuningas sanoi Simeille: ”Sinä et kuole.” Ja kuningas vannoi sen hänelle.

Mefibosete encontra-se com Davi

24 Também Mefibosete, filho de Saul, desceu a encontrar-se com o rei; não tinha tratado dos pés, nem espontado a barba,

Daavid kohtaa Mefibosetin

25Myös Mefiboset, Saulin pojanpoika, oli tullut kuningasta vastaan. Hän ei ollut pessyt jalkojaan eikä siistinyt partaansa

nem lavado as vestes, desde o dia em que o rei saíra até ao dia em que voltou em paz.

[25] Tendo ele chegado a Jerusalém a encontrar-se com o rei, este lhe disse: Por que não foste comigo, Mefibosete?

[26] Ele respondeu: Ó rei, meu senhor, o meu servo me enganou; porque eu, teu servo, dizia: albardarei um jumento e montarei para ir com o rei; pois o teu servo é coxo.

[27] Demais disto, ele falsamente me acusou a mim, teu servo, diante do rei, meu senhor; porém o rei, meu senhor, é como um anjo de Deus; faze, pois, o que melhor te parecer.

[28] Porque toda a casa de meu pai não era senão de homens dignos de morte diante do rei, meu senhor; contudo, puseste teu servo entre os que comem à tua mesa; que direito, pois, tenho eu de clamar ao rei?

[29] Respondeu-lhe o rei: Por que ainda falas dos teus negócios? Resolvo que repartas com Ziba as terras.

[30] Disse Mefibosete ao rei: Fique ele, muito embora, com tudo, pois já voltou o rei, meu senhor, em paz à sua casa.

Barzilai encontra-se com Davi

[31] Também Barzilai, o gileadita, desceu de Rogelim e passou com o rei o Jordão, para o acompanhar até ao outro lado.

[32] Era Barzilai mui velho, da idade de oitenta anos; ele sustentara o rei quando

eikä pesettänyt vaatteitaan kuninkaan lähdöstä siihen päivään asti, jona tämä palasi rauhassa takaisin.

[26] Kun hän tuli Jerusalemista kuningasta vastaan, kuningas kysyi häneltä: ”Miksi et tullut minun mukaani, Mefiboset?”

[27] Hän vastasi: ”Herrani, kuningas, palvelijani petti minut. Minä sanoin hänelle: ’Minä tahdon satuloidun aasin ratsastaakseni sillä ja lähteäkseni kuninkaan mukaan’ – palvelijasihan ontuu.

[28]Mutta hän olikin panetellut palvelijaasi herralleni, kuninkaalle. Herrani, kuningas, on kuitenkin kuin Jumalan enkeli. Tee siis, mitä hyväksi näet.

[29]Olihan koko minun isäni suku kuoleman oma herrani ja kuninkaani edessä, ja kuitenkin sinä asetit palvelijasi niiden joukkoon, jotka syövät sinun pöydässäsi. Mitä oikeutta minulla enää olisi tai mitä valittamista kuninkaalle?”

[30]Kuningas vastasi hänelle: ”Mitä tuosta enää puhut! Minä olen sanonut, että sinä ja Siiba saatte jakaa maaomaisuuden.”

[31] Mefiboset sanoi kuninkaalle: ”Ottakoon hän sen vaikka kokonaan, kun kerran herrani, kuningas, on palannut rauhassa kotiinsa.”

Daavid ja Barsillai

[32]Myös gileadilainen Barsillai oli tullut Roogelimista ja meni kuninkaan mukana Jordanille saattaakseen hänet sen yli.

[33]Barsillai oli hyvin vanha, kahdeksankymmenen vuoden ikäinen.

este estava em Maanaim, porque era homem mui rico.

[33] Disse o rei a Barzilai: Vem tu comigo, e te sustentarei em Jerusalém.

[34] Respondeu Barzilai ao rei: Quantos serão ainda os dias dos anos da minha vida? Não vale a pena subir com o rei a Jerusalém.

[35] Oitenta anos tenho hoje; poderia eu discernir entre o bom e o mau? Poderia o teu servo ter gosto no que come e no que bebe? Poderia eu mais ouvir a voz dos cantores e cantoras? E por que há de ser o teu servo ainda pesado ao rei, meu senhor?

[36] Com o rei irá o teu servo ainda um pouco além do Jordão; por que há de me retribuir o rei com tal recompensa?

[37] Deixa voltar o teu servo, e morrerei na minha cidade e serei sepultado junto de meu pai e de minha mãe; mas eis aí o teu servo Quimã; passe ele com o rei, meu senhor, e faze-lhe o que bem te parecer.

[38] Respondeu o rei: Quimã passará comigo, e eu lhe farei como for do teu agrado e tudo quanto desejares de mim eu te farei.

[39] Havendo, pois, todo o povo passado o Jordão e passado também o rei, este

Hän oli huolehtinut kuninkaan ylläpidosta tämän ollessa Mahanaimissa, sillä hän oli hyvin varakas mies.

[34]Kuningas sanoi Barsillaille: ”Tule sinäkin mukaani, niin minä tarjoan sinulle ylläpidon luonani Jerusalemissa.”

[35] Mutta Barsillai vastasi kuninkaalle: ”Montakohan elinvuotta minulla enää lienee? Tulisinko minä tässä iässä kuninkaan kanssa Jerusalemiin?

[36] Minä olen nyt kahdeksankymmentä vuotta vanha. Osaisinko enää erottaa hyvää huonosta tai maistuisiko palvelijastasi miltään se, mitä hän syö tai juo? Kuuluisiko minusta enää miltään laulajien tai laulajattarien laulu? Miksi palvelijasi vielä tulisi taakaksi herralleni, kuninkaalle?

[37] Palvelijasi seuraa kuningasta vain vähän matkaa tuolle puolelle Jordanin. Miksi kuningas antaisi minulle sellaisen korvauksen?

[38] Salli palvelijasi palata takaisin, niin että saan kuolla omassa kaupungissani, siellä, missä on isäni ja äitini hauta. Katso, tässä on palvelijasi Kimham. Lähteköön hän herrani, kuninkaan, kanssa. Tee hänelle, mitä hyväksi näet.”

[39] Kuningas vastasi: ”Tulkoon siis Kimham minun kanssani. Minä teen hänelle, mitä sinä näet hyväksi, ja kaiken, mitä minulta toivot, minä teen sinun hyväksesi.”

[40]Sitten koko kansa ylitti Jordanin, myös kuningas itse. Kuningas suuteli Barsillaita

beijou a Barzilai e o abençoou; e ele voltou para sua casa.

40 Dali, passou o rei a Gilgal, e Quimã passou com ele; todo o povo de Judá e metade do povo de Israel acompanharam o rei.

41 Eis que todos os homens de Israel vieram ter com o rei e lhe disseram: Por que te furtaram nossos irmãos, os homens de Judá, e conduziram o rei, e a sua casa através do Jordão, e todos os homens de Davi com eles?

42 Então, responderam todos os homens de Judá aos homens de Israel: Porque o rei é nosso parente; por que, pois, vos irais por isso? Porventura, comemos à custa do rei ou nos deu algum presente?

43 Responderam os homens de Israel aos homens de Judá e disseram: Dez tantos temos no rei, e mais a nós nos toca Davi do que a vós outros; por que, pois, fizestes pouco caso de nós? Não foi a nossa palavra a primeira para fazer voltar o nosso rei? Porém a palavra dos homens de Judá foi mais dura do que a palavra dos homens de Israel.

2 Samuel 20

A sedição de Seba e a sua morte

1 Então, se achou ali, por acaso, um homem de Belial, cujo nome era Seba, filho de Bicri, homem de Benjamim, o qual tocou a trombeta e disse: Não fazemos parte de Davi, nem temos herança no filho

ja hyvästeli hänet, ja Barsillai palasi takaisin kotiinsa.

41Kuningas meni Gilgaliin, ja Kimham meni hänen mukanaan. Koko Juudan kansa ja puolet Israelin kansasta saattoivat kuninkaan sinne.

Israelin ja Juudan miesten riita

42Silloin kaikki muut Israelin miehet tulivat kuninkaan luo ja sanoivat hänelle: ”Miksi veljemme, Juudan miehet, ovat tuoneet kuninkaan ja hänen perheensä kuin varkain Jordanin yli, samoin kaikki Daavidin miehet hänen kanssaan?”

43 Juudan miehet vastasivat Israelin miehille: ”Onhan kuningas meille läheisempi. Miksi te tämän vuoksi vihastutte? Olemmeko me muka syöneet kuninkaan tai ryöstäneet hänet itsellemme?”

44 Israelin miehet vastasivat Juudan miehille: ”Meillä on kymmenen kertaa suurempi osuus kuninkaaseen, myös Daavidiin, kuin teillä. Miksi olette siis ylenkatsoneet meitä? Ja emmekö me puhuneet ensimmäisenä, että kuninkaamme on tuotava takaisin?” Mutta Juudan miesten sanat olivat vielä jyrkempiä kuin Israelin miesten.

2. Samuel 20

Seban kapina

1Paikalla sattui olemaan eräs kelvoton benjaminilainen mies nimeltä Seba, Bikrin poika. Hän puhalsi soofar-torveen ja sanoi: ”Ei meillä ole osaa Daavidiin eikä

de Jessé; cada um para as suas tendas, ó Israel.

2 Então, todos os homens de Israel se separaram de Davi e seguiram Seba, filho de Bicri; porém os homens de Judá se apegaram ao seu rei, conduzindo-o desde o Jordão até Jerusalém.

3 Vindo, pois, Davi para sua casa, a Jerusalém, tomou o rei as suas dez concubinas, que deixara para cuidar da casa, e as pôs em custódia, e as sustentou, porém não coabitou com elas; e estiveram encerradas até ao dia em que morreram, vivendo como viúvas.

4 Disse o rei a Amasa: Convoca-me, para dentro de três dias, os homens de Judá e apresenta-te aqui.

5 Partiu Amasa para convocar os homens de Judá; porém demorou-se além do tempo que lhe fora aprazado.

6 Então, disse Davi a Abisai: Mais mal, agora, nos fará Seba, o filho de Bicri, do que Absalão; pelo que toma tu os servos de teu senhor e persegue-o, para que não ache para si cidades fortificadas e nos escape.

7 Então, o perseguiram os homens de Joabe, a guarda real e todos os valentes; estes saíram de Jerusalém para perseguirem Seba, filho de Bicri.

8 Chegando eles, pois, à pedra grande que está junto a Gibeão, Amasa veio perante eles; trazia Joabe vestes militares e sobre elas um cinto, no qual, presa aos seus

perintöosaa Iisain poikaan. Joka mies majalleen, Israel!"

2Silloin kaikki Israelin miehet lakkasivat seuraamasta Daavidia ja seurasivat Sebaa, Bikrin poikaa, mutta Juudan miehet pysyivät uskollisina kuninkaalleen ja seurasivat häntä Jordanilta Jerusalemiin.

3Kun kuningas Daavid tuli Jerusalemiin linnaansa, hän otti ne kymmenen sivuvaimoaan, jotka oli jättänyt pitämään huolta palatsista, ja sulki heidät vartioituun taloon. Hän elätti heitä mutta ei käynyt heidän luonaan, ja he olivat eristettyinä kuolinpäiväänsä asti elävän miehen leskinä.

4Kuningas sanoi Amasalle: "Kutsu koolle Juudan miehet kolmen päivän kuluessa ja ole silloin itsekin paikalla."

5Amasa meni kutsumaan koolle Juudaa mutta viipyi ohi sen ajan, joka hänelle oli määrätty.

6 Silloin Daavid sanoi Abisaille: "Nyt Seba, Bikrin poika, tekee meille enemmän pahaa kuin Absalom. Ota sinä herrasi palvelijat mukaasi ja aja häntä takaa, ettei hän saisi haltuunsa varustettuja kaupunkeja ja pääsisi meiltä pakoon."

Jooab tappaa Amasan

7Jooabin miehet sekä kreetit ja pleetit ja kaikki muutkin soturit lähtivät Jerusalemista ajamaan takaa Sebaa, Bikrin poikaa.

8 Kun he olivat ehtineet Gibeonissa olevan suuren kiven luo, Amasa tuli heitä vastaan. Jooabin yllä oli takki ja sen

lombos, estava uma espada dentro da bainha; adiantando-se ele, fez cair a espada.

[9] Disse Joabe a Amasa: Vais bem, meu irmão? E, com a mão direita, lhe pegou a barba, para o beijar.

[10] Amasa não se importou com a espada que estava na mão de Joabe, de sorte que este o feriu com ela no abdômen e lhe derramou por terra as entranhas; não o feriu segunda vez, e morreu. Então, Joabe e Abisai, seu irmão, perseguiram a Seba, filho de Bicri.

[11] Mas um, dentre os moços de Joabe, parou junto de Amasa e disse: Quem está do lado de Joabe e é por Davi, siga a Joabe.

[12] Amasa se revolvia no seu sangue no meio do caminho; vendo o moço que todo o povo parava, desviou a Amasa do caminho para o campo e lançou sobre ele um manto; porque via que todo aquele que chegava a ele parava.

[13] Uma vez afastado do caminho, todos os homens seguiram Joabe, para perseguirem Seba, filho de Bicri.

[14] Seba passou por todas as tribos de Israel até Abel-Bete-Maaca; e apenas os beritas se ajuntaram todos e o seguiram.

[15] Vieram Joabe e os homens, e o cercaram em Abel-Bete-Maaca, e levantaram contra a cidade um montão da altura do muro; e

päällä oli vyötetty miekka tupessaan. Kun hän lähti liikkeelle, miekka putosi.

[9] Jooab sanoi Amasalle: ”Voitko hyvin, veljeni?” Samalla hän tarttui oikealla kädellään Amasaa partaan muka suudellakseen häntä.

[10] Mutta kun Amasa ei varonut miekkaa, joka Jooabilla oli kädessään , tämä pisti häntä sillä vatsaan, niin että hänen sisälmyksensä valuivat maahan. Toista pistoa ei tarvittu, vaan hän kuoli heti. Sitten Jooab ja hänen veljensä Abisai jatkoivat Seban, Bikrin pojan, takaa-ajoa.

[11] Eräs Jooabin miehistä jäi seisomaan Amasan viereen ja huusi: ”Se, joka on mieltynyt Jooabiin ja on Daavidin puolella, seuratkoon Jooabia!”

[12] Amasa virui verissään keskellä tietä. Kun mies huomasi, että kaikki kansa pysähtyi siihen, hän vei Amasan tieltä pellolle ja heitti vaatteen hänen päälleen. Kaikki ohikulkijat nimittäin pysähtyivät nähdessään ruumiin.

[13] Kun Amasa oli viety pois tieltä, menivät kaikki ohi ja seurasivat Jooabia ajaakseen takaa Sebaa, Bikrin poikaa.

Jooab kukistaa Seban kapinan

[14] Seba kulki kaikkien Israelin heimojen kautta Aabeliin ja Beet-Maakaan. Kaikki beeriläiset kokoontuivat ja seurasivat häntä.

[15] Jooabin joukot tulivat Beet-Maakan Aabeliin, saartoivat Seban ja loivat kaupunkia vastaan vallin, joka ulottui ulkomuurin tasalle. Koko väki, joka oli

todo o povo que estava com Joabe trabalhava no muro para o derribar.

[16] Então, uma mulher sábia gritou de dentro da cidade: Ouvi, ouvi; dizei a Joabe: Chega-te cá, para que eu fale contigo.

[17] Chegando-se ele, perguntou-lhe a mulher: És tu Joabe? Respondeu: Eu sou. Ela lhe disse: Ouve as palavras de tua serva. Disse ele: Ouço.

[18] Então, disse ela: Antigamente, se costumava dizer: Peça-se conselho em Abel; e assim davam cabo das questões.

[19] Eu sou uma das pacíficas e das fiéis em Israel; e tu procuras destruir uma cidade e uma mãe em Israel; por que, pois, devorarias a herança do SENHOR?

[20] Respondeu Joabe e disse: Longe, longe de mim que eu devore e destrua!

[21] A coisa não é assim; porém um homem da região montanhosa de Efraim, cujo nome é Seba, filho de Bicri, levantou a mão contra o rei, contra Davi; entregai-me só este, e retirar-me-ei da cidade. Então, disse a mulher a Joabe: Eis que te será lançada a sua cabeça pelo muro.

[22] E a mulher, na sua sabedoria, foi ter com todo o povo, e cortaram a cabeça de Seba, filho de Bicri, e a lançaram a Joabe. Então, tocou este a trombeta, e se retiraram da cidade, cada um para sua

Jooabin kanssa, hajotti muuria saadakseen sen sortumaan.

[16]Silloin eräs viisas nainen huusi kaupungista: ”Kuulkaa! Kuulkaa! Voisitteko sanoa Jooabille, että hän tulisi lähemmäksi? Haluan puhua hänelle.’”

[17] Kun Jooab tuli lähelle, nainen kysyi: ”Sinäkö olet Jooab?” Tämä vastasi: ”Olen.” Nainen sanoi hänelle: ”Kuule palvelijattaresi sanoja.” Hän vastasi: ”Minä kuuntelen.”

[18] Nainen sanoi: ”Muinoin oli tapana sanoa: ’On kysyttävä neuvoa Aabelista’, ja niin asia tuli selväksi.

[19] Minä olen rauhallisimpia ja uskollisimpia kaupunkeja Israelissa, ja sinä koetat tuhota kaupungin, joka on äiti Israelissa. Miksi sinä haluat hävittää Herran perintöosaa?”

[20]Jooab vastasi: ”En suinkaan, en missään tapauksessa halua hävittää tai tuhota!

[21] asia ei ole niin, että haluaisin tuhota, vaan eräs mies Efraimin vuoristosta, Seba, Bikrin poika, on nostanut kätensä kuningas Daavidia vastaan. Kunhan vain luovutatte hänet, minä lähden pois kaupungin kimpusta.” Nainen vastasi Jooabille: ”Hyvä on, hänen päänsä heitetään sinulle muurin yli.”

[22] Sitten nainen meni koko kansan luo ja puhui heille viisaasti. He löivät Sebalta, Bikrin pojalta, pään poikki ja heittivät sen Jooabille. Silloin Jooab puhalsi soofar-torveen, ja hänen miehensä hajaantuivat kaupungin edustalta, jokainen kotiinsa.

casa. E Joabe voltou a Jerusalém, a ter com o rei.

Oficiais de Davi

2 Samuel 8.15-18; 1 Crônicas 18.14-17

23 Joabe era comandante de todo o exército de Israel; e Benaia, filho de Joiada, da guarda real;

24 Adorão, dos que estavam sujeitos a trabalhos forçados; Josafá, filho de Ailude, era o cronista.

25 Seva, o escrivão; Zadoque e Abiatar, os sacerdotes;

26 e também Ira, o jairita, era ministro de Davi.

2 Samuel 21

Vingados os gibeonitas

1 Houve, em dias de Davi, uma fome de três anos consecutivos. Davi consultou ao SENHOR, e o SENHOR lhe disse: Há culpa de sangue sobre Saul e sobre a sua casa, porque ele matou os gibeonitas.

2 Então, chamou o rei os gibeonitas e lhes falou. Os gibeonitas não eram dos filhos de Israel, mas do resto dos amorreus; e os filhos de Israel lhes tinham jurado poupá-los, porém Saul procurou destruí-los no seu zelo pelos filhos de Israel e de Judá.

3 Perguntou Davi aos gibeonitas: Que quereis que eu vos faça? E que resgate vos darei, para que abençoeis a herança do SENHOR?

Jooab itse palasi Jerusalemiin kuninkaan luo.

Daavidin ylimmät virkamiehet

23Jooab oli koko Israelin sotajoukon ylipäällikkönä, ja Benaja, Joojadan poika, oli kreettien ja pleettien päällikkönä.

24Adoram oli työvelvollisten valvojana, ja Joosafat, Ahiludin poika, oli kanslerina.

25 Seja oli kirjurina, ja Saadok ja Ebjatar olivat pappeina.

26 Myös jaairilainen Iira oli Daavidilla pappina.

2. Samuel 21

DAAVIDIN AJAN HISTORIAA

Saulin tekemä rikos sovitetaan

1Daavidin päivinä oli nälänhätä, jota kesti kolme peräkkäistä vuotta. Daavid etsi silloin Herran kasvoja, ja Herra vastasi: ”Tämä on Saulin tähden ja verivelan alaisen suvun tähden, koska hän surmasi gibeonilaisia.”

2 Silloin kuningas kutsui gibeonilaiset luokseen ja puhui heidän kanssaan. Gibeonilaiset eivät olleet israelilaisia vaan maahan jääneitä amorilaisia, joille israelilaiset olivat vannoneet valan. Saul oli kuitenkin koettanut hävittää heidät kiivaillessaan israelilaisten ja Juudan puolesta.

3Daavid kysyi gibeonilaisilta: ”Mitä minun on tehtävä teidän hyväksenne? Millä voin sovittaa tämän rikoksen, niin että te siunaisitte Herran perintöosaa?”

[4] Então, os gibeonitas lhe disseram: Não é por prata nem ouro que temos questão com Saul e com sua casa; nem tampouco pretendemos matar pessoa alguma em Israel. Disse Davi: Que é, pois, que quereis que vos faça?

[5] Responderam ao rei: Quanto ao homem que nos destruiu e procurou que fôssemos assolados, sem que pudéssemos subsistir em limite algum de Israel,

[6] de seus filhos se nos dêem sete homens, para que os enforquemos ao SENHOR, em Gibeá de Saul, o eleito do SENHOR. Disse o rei: Eu os darei.

[7] Porém o rei poupou a Mefibosete, filho de Jônatas, filho de Saul, por causa do juramento ao SENHOR, que entre eles houvera, entre Davi e Jônatas, filho de Saul.

[8] Porém tomou o rei os dois filhos de Rispa, filha de Aiá, que tinha tido de Saul, a saber, a Armoni e a Mefibosete, como também os cinco filhos de Merabe, filha de Saul, que tivera de Adriel, filho de Barzilai, meolatita;

[9] e os entregou nas mãos dos gibeonitas, os quais os enforcaram no monte, perante o SENHOR; caíram os sete juntamente. Foram mortos nos dias da ceifa, nos primeiros dias, no princípio da ceifa da cevada.

[10] Então, Rispa, filha de Aiá, tomou um pano de saco e o estendeu para si sobre

[4]Gibeonilaiset vastasivat hänelle: ”Ei meidän ja Saulin sekä hänen sukunsa välillä ole kyse hopeasta eikä kullasta, eikä meillä ole valtaa surmata ketään Israelissa.” Hän kysyi: ”Mitä te siis vaaditte minua tekemään hyväksenne?”

[5] He vastasivat kuninkaalle: ”Se mies tuhosi meitä ja aikoi hävittää meidät kaikkialta Israelin alueelta.

[6] Annettakoon meille sen miehen jälkeläisistä seitsemän miestä lävistääksemme heidät paaluihin Herran edessä Saulin, Herran valitun, Gibeassa.” Kuningas sanoi: ”Minä annan.”

[7]Kuningas säästi kuitenkin Mefibosetin, Saulin pojan Joonatanin pojan, valan tähden, joka oli vannottu Herran nimeen heidän välillään, Daavidin ja Joonatanin, Saulin pojan, välillä.

[8]Niin hän otti Aijan tyttären Rispan kaksi poikaa, Armonin ja Mefibosetin, jotka tämä oli synnyttänyt Saulille, sekä Saulin tyttären Meeravin viisi poikaa, jotka tämä oli synnyttänyt Adrielille, meholalaisen Barsillain pojalle.

[9]Heidät hän luovutti gibeonilaisten käsiin, ja nämä lävistivät heidät vuorella Herran edessä. Nuo seitsemän sortuivat kaikki yhdessä. Heidät surmattiin elonleikkuun ensimmäisinä päivinä, ohranleikkuun alussa.

[10]Rispa, Aijan tytär, otti säkin ja levitti sen kalliolle. Se oli hänen vuoteenaan

uma penha, desde o princípio da ceifa até que sobre eles caiu água do céu; e não deixou que as aves do céu se aproximassem deles de dia, nem os animais do campo, de noite.

[11] Foi dito a Davi o que fizera Rispa, filha de Aiá e concubina de Saul.

[12] Então, foi Davi e tomou os ossos de Saul e os ossos de Jônatas, seu filho, dos moradores de Jabes-Gileade, os quais os furtaram da praça de Bete-Seã, onde os filisteus os tinham pendurado, no dia em que feriram Saul em Gilboa.

[13] Dali, transportou os ossos de Saul e os ossos de Jônatas, seu filho; e ajuntaram também os ossos dos enforcados.

[14] Enterraram os ossos de Saul e de Jônatas, seu filho, na terra de Benjamim, em Zela, na sepultura de Quis, seu pai. Fizeram tudo o que o rei ordenara. Depois disto, Deus se tornou favorável para com a terra.

Gigantes mortos pelos homens de Davi

1 Crônicas 20.4-8

[15] De novo, fizeram os filisteus guerra contra Israel. Desceu Davi com os seus homens, e pelejaram contra os filisteus, ficando Davi mui fatigado.

[16] Isbi-Benobe descendia dos gigantes; o peso do bronze de sua lança era de trezentos siclos, e estava cingido de uma armadura nova; este intentou matar a Davi.

[17] Porém Abisai, filho de Zeruia, socorreu-o, feriu o filisteu e o matou; então, os

elonleikkuun alusta siihen asti, kunnes sade taivaasta valui ruumiiden päälle. Hän ei sallinut taivaan lintujen laskeutua niiden päälle päivällä eikä metsän eläinten tulla niiden kimppuun yöllä.

[11] Kun Daavidille kerrottiin, mitä Saulin sivuvaimo Rispa, Aijan tytär, oli tehnyt,

[12] hän meni ja otti Saulin ja hänen poikansa Joonatanin luut Gileadin Jaabeksen miehiltä. Nämä olivat vieneet heidän ruumiinsa varkain Beet-Seanin torilta, jonne filistealaiset olivat ripustaneet ne voitettuaan Saulin Gilboassa.

[13] Daavid toi sieltä Saulin ja hänen poikansa Joonatanin luut. Myös paaluihin lävistettyjen luut koottiin

[14] ja haudattiin yhdessä Saulin ja hänen poikansa Joonatanin luiden kanssa Benjaminin maahan Seelaan, Saulin isän Kiisin hautaan. Kaikki tehtiin kuninkaan käskyn mukaisesti, ja sen jälkeen Jumala leppyi maalle.

Daavidin miesten urotöitä

[15] Filistealaisten ja Israelin välille syttyi jälleen sota. Daavid lähti palvelijoineen sotimaan filistealaisia vastaan, mutta hän väsyi.

[16] Silloin Jisbi-Benov, joka oli Raafan jälkeläisiä, aikoi surmata Daavidin. Hänellä oli kolmesataa sekeliä painava vaskikeihäs ja vyöllään uusi miekka.

[17] Abisai, Serujan poika, tuli kuitenkin Daavidin avuksi ja löi filistealaisen

homens de Davi lhe juraram, dizendo: Nunca mais sairás conosco à peleja, para que não apagues a lâmpada de Israel.

kuoliaaksi. Silloin Daavidin miehet vannottivat kuningasta sanoen: ”Sinä et saa enää lähteä meidän kanssamme taisteluun, ettei Israelin lamppu sammuisi.”

18 Depois disto, houve ainda, em Gobe, outra peleja contra os filisteus; então, Sibecai, o husatita, feriu a Safe, que era descendente dos gigantes.

18Sen jälkeen syttyi taistelu filistealaisten kanssa Goobissa. Huusalainen Sibbekai surmasi Safin, joka oli Raafan jälkeläisiä.

19 Houve ainda, em Gobe, outra peleja contra os filisteus; e Elanã, filho de Jaaré-Oregim, o belemita, feriu a Golias, o geteu, cuja lança tinha a haste como eixo de tecelão.

19 Jälleen syttyi taistelu filistealaisia vastaan Goobissa. Beetlehemiläinen Elhanan, Jare-Ooregimin poika, surmasi gatilaisen Goljatin, jonka peitsen varsi oli kuin kangastukki.

20 Houve ainda outra peleja; esta foi em Gate, onde estava um homem de grande estatura, que tinha em cada mão e em cada pé seis dedos, vinte e quatro ao todo; também este descendia dos gigantes.

20Vielä syttyi taistelu Gatissa. Siellä oli kookas mies, jolla oli kuusi sormea kummassakin kädessä ja kuusi varvasta kummassakin jalassa, yhteensä kaksikymmentäneljä. Myös hän polveutui Raafasta.

21 Quando ele injuriava a Israel, Jônatas, filho de Siméia, irmão de Davi, o feriu.

21 Hän häpäisi Israelia, mutta Joonatan, Daavidin veljen Simean poika, surmasi hänet.

22 Estes quatro nasceram dos gigantes em Gate; e caíram pela mão de Davi e pela mão de seus homens.

22Näin nämä neljä Gatissa syntynyttä Raafan jälkeläistä kaatuivat Daavidin ja hänen palvelijoidensa surmaamina.

2 Samuel 22

Cântico de Davi em ações de graças

Salmos 18.1-50

1 Falou Davi ao SENHOR as palavras deste cântico, no dia em que o SENHOR o livrou das mãos de todos os seus inimigos e das mãos de Saul.

2 E disse: O SENHOR é a minha rocha, a minha cidadela, o meu libertador;

2. Samuel 22

Daavidin ylistyslaulu

1Daavid lausui Herralle tämän laulun sanat sinä päivänä, jona Herra oli pelastanut hänet kaikkien hänen vihollistensa ja Saulin käsistä.

2Hän sanoi: ” Herra , minun kallioni, linnani ja pelastajani!

3 o meu Deus, o meu rochedo em que me refugio; o meu escudo, a força da minha salvação, o meu baluarte e o meu refúgio. Ó Deus, da violência tu me salvas.

4 Invoco o SENHOR, digno de ser louvado, e serei salvo dos meus inimigos.

5 Porque ondas de morte me cercaram, torrentes de impiedade me impuseram terror;

6 cadeias infernais me cingiram, e tramas de morte me surpreenderam.

7 Na minha angústia, invoquei o SENHOR, clamei a meu Deus; ele, do seu templo, ouviu a minha voz, e o meu clamor chegou aos seus ouvidos.

8 Então, a terra se abalou e tremeu, vacilaram também os fundamentos dos céus e se estremeceram, porque ele se indignou.

9 Das suas narinas, subiu fumaça, e, da sua boca, fogo devorador; dele saíram carvões, em chama.

10 Baixou ele os céus, e desceu, e teve sob os pés densa escuridão.

11 Cavalgava um querubim e voou; e foi visto sobre as asas do vento.

12 Por pavilhão pôs, ao redor de si, trevas, ajuntamento de águas, nuvens dos céus.

13 Do resplendor que diante dele havia, brasas de fogo se acenderam.

14 Trovejou o SENHOR desde os céus; o Altíssimo levantou a sua voz.

15 Despediu setas, e espalhou os meus inimigos, e raios, e os desbaratou.

3 Jumala, minun kallioni, sinun turviisi minä pakenen! Sinä olet kilpeni ja pelastukseni sarvi, vuorilinnani ja pakopaikkani. Sinä olet pelastajani, sinä pelastat minut väkivallasta!

4 Minä huudan: 'Ylistetty olkoon Herra!' ja pelastun vihollisteni käsistä.

5 Kuoleman aallot piirittivät minut, turmion virrat pelästyttivät minut.

6 Tuonelan siteet kietoivat minut, kuoleman ansat yllättivät minut.

7 Ahdistuksessani minä huusin Herraa , Jumalaani minä huusin. Hän kuuli ääneni temppelistään, minun huutoni kohosi hänen korviinsa.

8 Silloin maa huojui ja järisi, taivaan perustukset järkkyivät. Ne horjuivat hänen vihansa voimasta.

9 Savu nousi hänen sieraimistaan, kuluttava tuli hänen suustaan, palavat hiilet hehkuivat hänestä.

10 Hän taivutti taivaat ja astui alas synkkä pilvi jalkojensa alla.

11 Hän ratsasti kerubilla lentäen, hän kiiti tuulen siivillä.

12 Hän pani pimeyden majaksi ympärilleen, synkät vedet, paksut pilvet.

13 Hohteesta, joka kävi hänen edellään, hehkuivat palavat hiilet.

14 Herra jylisi taivaasta, Korkein antoi äänensä kaikua.

15 Hän lennätti nuolia ja hajotti viholliset, lähetti salamoita ja hämmensi heidät.

[16] Então, se viu o leito das águas, e se descobriram os fundamentos do mundo, pela repreensão do SENHOR, pelo iroso resfolgar das suas narinas.

[16]Vetten syvänteet tulivat näkyviin, maanpiirin perustukset paljastuivat Herran nuhtelusta, hänen vihansa hengen puhalluksesta.

[17] Do alto, me estendeu ele a mão e me tomou; tirou-me das muitas águas.

[17]Hän ojensi kätensä korkeudesta ja tarttui minuun, veti minut ylös syvistä vesistä.

[18] Livrou-me do forte inimigo, dos que me aborreciam, porque eram mais poderosos do que eu.

[18]Hän vapautti minut väkevän vihollliseni käsistä, vihamiehistäni, jotka olivat minua vahvempia.

[19] Assaltaram-me no dia da minha calamidade, mas o SENHOR me serviu de amparo.

[19]He nousivat minua vastaan hätäni päivänä, mutta Herra oli minun tukenani.

[20] Trouxe-me para um lugar espaçoso; livrou-me, porque ele se agradou de mim.

[20] Hän toi minut avaraan paikkaan, hän pelasti minut, sillä hän on mieltynyt minuun.

[21] Retribuiu-me o SENHOR segundo a minha justiça, recompensou-me conforme a pureza das minhas mãos.

[21] Herra palkitsee minut vanhurskauteni mukaan, kätteni puhtauden mukaan hän maksaa minulle.

[22] Pois tenho guardado os caminhos do SENHOR e não me apartei perversamente do meu Deus.

[22]Sillä minä olen noudattanut Herran teitä, en ole luopunut Jumalastani enkä ollut jumalaton.

[23] Porque todos os seus juízos me estão presentes, e dos seus estatutos não me desviei.

[23] Kaikki hänen säädöksensä ovat edessäni, hänen lakejaan en luotani torju.

[24] Também fui inculpável para com ele e me guardei da iniqüidade.

[24] Olen nuhteeton häntä kohtaan ja varon tekemästä pahaa.

[25] Daí, retribuir-me o SENHOR segundo a minha justiça, segundo a minha pureza diante dos seus olhos.

[25] Herramaksaa minulle vanhurskauteni mukaan, sen mukaan kuin olen puhdas hänen silmiensä edessä.

[26] Para com o benigno, benigno te mostras; com o íntegro, também íntegro.

[26]Uskollista kohtaan sinä olet uskollinen, nuhteetonta sankaria kohtaan nuhteeton.

[27] Com o puro, puro te mostras; com o perverso, inflexível.

[27] Puhdasta kohtaan sinä olet puhdas, mutta kieroa kohtaan nurja.

[28] Tu salvas o povo humilde, mas, com um lance de vista, abates os altivos.

[29] Tu, SENHOR, és a minha lâmpada; o SENHOR derrama luz nas minhas trevas.

[30] Pois contigo desbarato exércitos, com o meu Deus, salto muralhas.

[31] O caminho de Deus é perfeito; a palavra do SENHOR é provada; ele é escudo para todos os que nele se refugiam.

[32] Pois quem é Deus, senão o SENHOR? E quem é rochedo, senão o nosso Deus?

[33] Deus é a minha fortaleza e a minha força e ele perfeitamente desembaraça o meu caminho.

[34] Ele deu a meus pés a ligeireza das corças e me firmou nas minhas alturas.

[35] Ele adestrou as minhas mãos para o combate, de sorte que os meus braços vergaram um arco de bronze.

[36] Também me deste o escudo do teu salvamento, e a tua clemência me engrandeceu.

[37] Alongaste sob meus passos o caminho, e os meus pés não vacilaram.

[38] Persegui os meus inimigos, e os derrotei, e só voltei depois de haver dado cabo deles.

[39] Acabei com eles, esmagando-os a tal ponto, que não puderam levantar-se; caíram sob meus pés.

[28]Sinä pelastat nöyrän kansan, mutta sinun silmäsi ovat ylpeitä vastaan, sinä alennat heidät.

[29]Sillä sinä, Herra , olet minun lamppuni. Herra valaisee minun pimeyteni.

[30]Sinun avullasi minä juoksen kiinni rosvojoukon, Jumalani avulla hyppään yli muurin.

[31]Jumalan tie on täydellinen, Herran sana tulessa koeteltu. Hän on kilpenä kaikille, jotka häneen turvaavat.

[32]Sillä kuka on Jumala paitsi Herra ja kuka on kallio paitsi meidän Jumalamme?

[33]Hän on Jumala, minun vahva turvani, joka tekee tieni nuhteettomaksi.

[34] Hän tekee jalkani nopeiksi kuin peuran jalat ja asettaa minut kukkuloilleni.

[35]Hän opettaa käteni sotimaan ja käsivarteni jännittämään vaskijousta.

[36]Sinä annat minulle pelastuksen kilven, sinun apusi tekee minut suureksi.

[37]Sinä annat askeleilleni avaran tilan, eivätkä minun nilkkani nyrjähdä.

[38]Minä ajan vihollisiani takaa ja tuhoan heidät enkä palaa, ennen kuin olen tehnyt heistä lopun.

[39] Minä teen heistä lopun ja murskaan heidät, eivätkä he enää nouse. He sortuvat minun jalkojeni alle.

[40] Pois de força me cingiste para o combate e me submeteste os que se levantaram contra mim.

[40]Sinä vyötät minut voimalla sotaan, vastustajani sinä painat alleni.

[41] Também puseste em fuga os meus inimigos, e os que me odiaram, eu os exterminei.

[41] Sinä ajat minun viholliseni pakoon, vihamieheni minä tuhoan.

[42] Olharam, mas ninguém lhes acudiu, sim, para o SENHOR, mas ele não respondeu.

[42] He huutavat, mutta pelastajaa ei ole, huutavat Herraa , mutta hän ei vastaa heille.

[43] Então, os moí como o pó da terra; esmaguei-os e, como a lama das ruas, os amassei.

[43]Minä survon heidät kuin maan tomuksi, kuin katujen lokaa minä heitä poljen ja tallaan.

[44] Das contendas do meu povo me livraste e me fizeste cabeça das nações; povo que não conheci me serviu.

[44]Sinä vapautat minut kansani riidoista, sinä varjelet minua, ja minusta tulee kansakuntien pää. Kansat, joita en tuntenut, palvelevat minua.

[45] Os estrangeiros se me sujeitaram; ouvindo a minha voz, me obedeceram.

[45] Muukalaiset mielistelevät minua. Heti kun he kuulevat käskyni, he tottelevat minua.

[46] Sumiram-se os estrangeiros e das suas fortificações saíram espavoridos.

[46]Muukalaiset menettävät rohkeutensa, he tulevat vavisten varustuksistaan.

[47] Vive o SENHOR, e bendita seja a minha Rocha! Exaltado seja o meu Deus, a Rocha da minha salvação!

[47] Herra elää! Siunattu olkoon kallioni, korotettu olkoon Jumala, pelastukseni kallio!

[48] O Deus que por mim tomou vingança e me submeteu povos;

[48] Hän on Jumala, joka kostaa puolestani ja saattaa kansat valtani alle.

[49] o Deus que me tirou dentre os meus inimigos; sim, tu que me exaltaste acima dos meus adversários e me livraste do homem violento.

[49]Hän pelastaa minut vihollisteni käsistä. Sinä korotat minut vastustajieni ylitse, vapautat minut väkivaltaisesta miehestä.

[50] Celebrar-te-ei, pois, entre as nações, ó SENHOR, e cantarei louvores ao teu nome.

[50] Sen tähden minä kiitän sinua, Herra , ja laulan kiitosta nimellesi kansojen keskuudessa.

[51] É ele quem dá grandes vitórias ao seu rei e usa de benignidade para com o seu

[51]Hän antaa kuninkaalleen suuria voittoja ja osoittaa laupeutta voidellulleen,

ungido, com Davi e sua posteridade, para sempre.

2 Samuel 23

As últimas palavras de Davi

1 São estas as últimas palavras de Davi: Palavra de Davi, filho de Jessé, palavra do homem que foi exaltado, do ungido do Deus de Jacó, do mavioso salmista de Israel.

2 O Espírito do SENHOR fala por meu intermédio, e a sua palavra está na minha língua.

3 Disse o Deus de Israel, a Rocha de Israel a mim me falou: Aquele que domina com justiça sobre os homens, que domina no temor de Deus,

4 é como a luz da manhã, quando sai o sol, como manhã sem nuvens, cujo esplendor, depois da chuva, faz brotar da terra a erva.

5 Não está assim com Deus a minha casa? Pois estabeleceu comigo uma aliança eterna, em tudo bem definida e segura. Não me fará ele prosperar toda a minha salvação e toda a minha esperança?

6 Porém os filhos de Belial serão todos lançados fora como os espinhos, pois não podem ser tocados com as mãos,

7 mas qualquer, para os tocar, se armará de ferro e da haste de uma lança; e a fogo serão totalmente queimados no seu lugar.

Os valentes de Davi

1 Crônicas 11.10-47

8 São estes os nomes dos valentes de Davi: Josebe-Bassebete, filho de Taquemoni, o

Daavidille ja hänen siemenelleen ikuisesti.”

2. Samuel 23

Daavidin viimeiset sanat

1Nämä ovat Daavidin viimeiset sanat: ”Näin puhuu Daavid, Iisain poika, näin puhuu korkealle korotettu mies, Jaakobin Jumalan voideltu, Israelin ihana laulujen tekijä:

2 Herran Henki puhuu minun kauttani, hänen sanansa on minun kielelläni.

3Israelin Jumala on sanonut, Israelin kallio on puhunut minulle: ’Joka hallitsee ihmisiä vanhurskaasti, joka hallitsee Jumalan pelossa,

4hän on kuin aamun valo auringon noustessa, kuin pilvetön aamu, kun maa viheriöi kirkkaassa valossa sateen jälkeen.’

5Eikö minun sukuni ole tällainen Jumalan edessä? Hän on tehnyt minun kanssani ikuisen liiton, kaikin puolin taatun ja vakaan. Hän antaa versoa minulle koko pelastuksen ja täyttää kaikki toiveeni.

6Mutta kelvottomat ovat kuin orjantappurat. Ne kaikki viskataan pois, ei niihin tartuta käsin.

7 Joka aikoo koskea niihin, hän varustautuu raudalla ja keihäänvarrella. Totisesti, ne poltetaan siinä, missä ovat.”

Daavidin sankarit

8Nämä ovat Daavidin sankarien nimet: Jooseb-Bassebet, tahkemonilainen, oli päälliköiden esimies. Hän oli sama mies

principal de três; este brandiu a sua lança contra oitocentos e os feriu de uma vez.

[9] Depois dele, Eleazar, filho de Dodô, filho de Aoí, entre os três valentes que estavam com Davi, quando desafiaram os filisteus ali reunidos para a peleja. Quando já se haviam retirado os filhos de Israel,

[10] ele se levantou e feriu os filisteus, até lhe cansar a mão e ficar pegada à espada; naquele dia, o SENHOR efetuou grande livramento; e o povo voltou para onde Eleazar estava somente para tomar os despojos.

[11] Depois dele, Sama, filho de Agé, o hararita, quando os filisteus se ajuntaram em Leí, onde havia um pedaço de terra cheio de lentilhas; e o povo fugia de diante dos filisteus.

[12] Pôs-se Sama no meio daquele terreno, e o defendeu, e feriu os filisteus; e o SENHOR efetuou grande livramento.

[13] Também três dos trinta cabeças desceram e, no tempo da sega, foram ter com Davi, à caverna de Adulão; e uma tropa de filisteus se acampara no vale dos Refains.

[14] Davi estava na fortaleza, e a guarnição dos filisteus, em Belém.

[15] Suspirou Davi e disse: Quem me dera beber água do poço que está junto à porta de Belém!

[16] Então, aqueles três valentes romperam pelo acampamento dos filisteus, e tiraram água do poço junto à porta de Belém, e

kuin esniläinen Adino, joka löi kuoliaaksi kahdeksansataa yhdellä kertaa.

[9]Hänestä seuraava oli Eleasar, ahohilaisen Doodon poika, yksi niistä kolmesta sankarista. Nämä haastoivat yhdessä Daavidin kanssa taisteluun filistealaiset, jotka olivat kokoontuneet Pas-Dammimiin . Kun Israelin miehet vetäytyivät,

[10]Eleasar pysyi paikallaan ja surmasi filistealaisia, kunnes hänen kätensä väsyi niin, että se kouristui kiinni miekkaan. Herra antoi sinä päivänä suuren voiton, ja väki palasi Eleasarin urotyön jälkeen vain ryöstämään.

[11]Hänestä seuraava oli Samma, hararilaisen Aagen poika. Kerran filistealaiset olivat kokoontuneet yhdeksi joukoksi lähelle peltopalstaa, jossa kasvoi linssiä. Israelin väki pakeni filistealaisia,

[12] mutta Samma asettui keskelle palstaa, sai sen pelastetuksi ja voitti filistealaiset. Näin Herra antoi suuren voiton.

[13]Kerran kolme niistä kolmestakymmenestä päälliköstä tuli elonleikkuun aikaan Daavidin luo Adullamin luolalle. Filistealaisten joukko oli leiriytyneenä Refaiminlaaksossa.

[14]Daavid oli silloin vuorilinnassa, ja filistealaisten vartiosto oli Beetlehemissä.

[15] Daavid halusi vettä, ja hän sanoi: ”Toisipa joku minulle vettä Beetlehemin portilla olevasta kaivosta!”

[16] Silloin nuo kolme sankaria tunkeutuivat filistealaisten leiriin, ammensivat vettä Beetlehemin portilla olevasta kaivosta ja

tomaram-na, e a levaram a Davi; ele não a quis beber, porém a derramou como libação ao SENHOR.

[17] E disse: Longe de mim, ó SENHOR, fazer tal coisa; beberia eu o sangue dos homens que lá foram com perigo de sua vida? De maneira que não a quis beber. São estas as coisas que fizeram os três valentes.

[18] Também Abisai, irmão de Joabe, filho de Zeruia, era cabeça de trinta; e alçou a sua lança contra trezentos e os feriu. E tinha nome entre os primeiros três.

[19] Era ele mais nobre do que os trinta e era o primeiro deles; contudo, aos primeiros três não chegou.

[20] Também Benaia, filho de Joiada, era homem valente de Cabzeel e grande em obras; feriu ele dois heróis de Moabe. Desceu numa cova e nela matou um leão no tempo da neve.

[21] Matou também um egípcio, homem de grande estatura; o egípcio trazia uma lança, mas Benaia o atacou com um cajado, arrancou-lhe da mão a lança e com ela o matou.

[22] Estas coisas fez Benaia, filho de Joiada, pelo que teve nome entre os primeiros três valentes.

[23] Era mais nobre do que os trinta, porém aos três primeiros não chegou, e Davi o pôs sobre a sua guarda.

toivat sen Daavidille. Hän ei kuitenkaan tahtonut juoda sitä vaan vuodatti sen juomauhriksi Herralle .

[17] Hän sanoi: ” Herra varjelkoon minua tekemästä niin. Onhan se niiden miesten veri, jotka menivät sinne oman henkensä uhalla.” Eikä hän tahtonut juoda sitä. Tämän tekivät nuo kolme sankaria.

[18]Abisai, Jooabin veli, Serujan poika, oli niiden kolmenkymmenen päällikkö. Hän nosti keihäänsä kolmensadan kaatuneen yli, ja hänet mainittiin niiden kolmen rinnalla.

[19] Hän oli kunnioitetumpi kuin ne kolmekymmentä, ja hänestä tuli heidän päällikkönsä, mutta hän ei vetänyt vertoja niille kolmelle.

[20]Benaja, Joojadan poika, urhoollisen miehen poika, joka teki monia sankaritekoja, oli kotoisin Kapseelista. Hän surmasi kaksi mooabilaista urhoa, ja kerran lumituiskun aikana hän laskeutui kaivoon ja tappoi siellä leijonan.

[21] Hän surmasi myös isokokoisen egyptiläisen miehen. Egyptiläisellä oli keihäs kädessä, mutta Benaja meni häntä vastaan sauva kädessä. Hän tempasi keihään egyptiläisen kädestä ja tappoi hänet hänen omalla keihäällään.

[22] Tällaisia tekoja teki Benaja, Joojadan poika. Hänen nimensä mainittiin niiden kolmen sankarin rinnalla.

[23] Hän oli kunnioitetumpi kuin ne kolmekymmentä mutta ei vetänyt vertoja

niille kolmelle. Hänet Daavid asetti henkivartiostonsa päälliköksi.

[24] Entre os trinta figuravam: Asael, irmão de Joabe; Elanã, filho de Dodô, de Belém;

[24]Kolmenkymmenen joukkoon kuuluivat Asael, Jooabin veli, ja beetlehemiläinen Elhanan, Doodon poika,

[25] Sama, harodita; Elica, harodita;

[25]harodilainen Samma, harodilainen Elika,

[26] Heles, paltita; Ira, filho de Iques, tecoíta;

[26] paltilainen Heles, tekoalainen Iira, Ikkesin poika,

[27] Abiezer, anatotita; Mebunai, husatita;

[27]anatotilainen Abieser, huusalainen Mebunnai,

[28] Zalmom, aoíta; Maarai, netofatita;

[28] ahohilainen Salmon, netofalainen Mahrai,

[29] Helebe, filho de Baaná, netofatita; Itai, filho de Ribai, de Gibeá, dos filhos de Benjamim;

[29]netofalainen Heeleb, Baanan poika, Ittai, Riibain poika, benjaminilaisten Gibeasta,

[30] Benaia, piratonita; Hidai, do ribeiro de Gaás;

[30] piratonilainen Benaja, Hiddai Nahale-Gaasista,

[31] Abi-Albom, arbatita; Azmavete, barumita;

[31]arabalainen Abi-Albon, barhumilainen Asmavet,

[32] Eliaba, saalbonita; os filhos de Jasém; Jônatas;

[32] saalbonilainen Eljahba, Joonatan, Jaasenin poika,

[33] Sama, hararita; Aião, filho de Sarar, ararita;

[33] hararilainen Samma, hararilainen Ahiam, Saararin poika,

[34] Elifelete, filho de Aasbai, filho de um maacatita; Eliã, filho de Aitofel, gilonita;

[34] Elifelet, Ahasbain poika, maakatilaisen poika, giilonilainen Eliam, Ahitofelin poika,

[35] Hezrai, carmelita; Paarai, arbita;

[35]karmelilainen Hesrai, arbilainen Paarai,

[36] Igal, filho de Natã, de Zobá; Bani, gadita;

[36] Jigal, Naatanin poika, Soobasta, gaadilainen Baani,

[37] Zeleque, amonita; Naarai, beerotita, o que trazia as armas de Joabe, filho de Zeruia;

[37] ammonilainen Selek, beerotilainen Naharai, joka oli Jooabin, Serujan pojan, aseenkantaja,

[38] Ira, itrita; Garebe, itrita;

[38] jeteriläinen Iira, jeteriläinen Gaareb

[39] Urias, heteu; ao todo, trinta e sete.

2 Samuel 24

O levantamento do censo
1 Crônicas 21.1-6

[1] Tornou a ira do SENHOR a acender-se contra os israelitas, e ele incitou a Davi contra eles, dizendo: Vai, levanta o censo de Israel e de Judá.

[2] Disse, pois, o rei a Joabe, comandante do seu exército: Percorre todas as tribos de Israel, de Dã até Berseba, e levanta o censo do povo, para que eu saiba o seu número.

[3] Então, disse Joabe ao rei: Ora, multiplique o SENHOR, teu Deus, a este povo cem vezes mais, e o rei, meu senhor, o veja; mas por que tem prazer nisto o rei, meu senhor?

[4] Porém a palavra do rei prevaleceu contra Joabe e contra os chefes do exército; saiu, pois, Joabe com os chefes do exército da presença do rei, a levantar o censo do povo de Israel.

[5] Tendo eles passado o Jordão, acamparam-se em Aroer, à direita da cidade que está no meio do vale de Gade, e foram a Jazer.

[6] Daqui foram a Gileade e chegaram até Cades, na terra dos heteus; seguiram a Dã-Jaã e viraram-se para Sidom;

[7] chegaram à fortaleza de Tiro e a todas as cidades dos heveus e dos cananeus, donde saíram para o Neguebe de Judá, a Berseba.

[39] ja heettiläinen Uuria, kaikkiaan kolmekymmentäseitsemän.

2. Samuel 24

Israelin ja Juudan katselmus

[1] Herranviha syttyi taas Israelia kohtaan, ja hän yllytti Daavidin kansaa vastaan sanoen: ”Mene ja laske Israel ja Juuda.”

[2] Kuningas sanoi Jooabille, sotajoukon päällikölle, joka oli hänen luonaan: ”Kiertele kaikki Israelin heimot Daanista Beersebaan asti. Laskekaa kansa, niin että saan tietää sen lukumäärän.”

[3] Jooab vastasi kuninkaalle: ” Herra , sinun Jumalasi, lisätköön kansaa kuinka paljon tahansa, vaikka satakertaisesti, ja saakoot herrani ja kuninkaani silmät nähdä sen. Mutta miksi herrani, kuningas, haluaa tehdä näin?”

[4] Kuninkaan sana kuitenkin velvoitti Jooabia ja sotapäälliköitä, ja niin he lähtivät kuninkaan luota laskemaan Israelin kansaa.

[5] He menivät Jordanin yli ja leiriytyivät Aroeriin, Gaadin jokilaaksossa olevan kaupungin eteläpuolelle, Jaeseriin päin.

[6] Sieltä he menivät Gileadiin ja Tahtim-Hodsin maahan. Sitten he menivät Daan-Jaaniin ja kiersivät sieltä Siidoniin.

[7] Käytyään vielä Tyyroksen linnoituksessa ja kaikissa hivviläisten ja kanaanilaisten

kaupungeissa he lähtivät Juudan etelämaahan, Beersebaan.

[8] Assim, percorreram toda a terra e, ao cabo de nove meses e vinte dias, chegaram a Jerusalém.

[8]He kiersivät koko maan ja tulivat yhdeksän kuukauden ja kahdenkymmenen päivän kuluttua takaisin Jerusalemiin.

[9] Deu Joabe ao rei o recenseamento do povo: havia em Israel oitocentos mil homens de guerra, que puxavam da espada; e em Judá eram quinhentos mil.

[9] Jooab antoi kuninkaalle tiedoksi lasketun kansan lukumäärän: Israelissa oli sotakuntoisia miekkamiehiä kahdeksansataatuhatta, ja Juudan miehiä oli viisisataatuhatta.

Davi escolhe o castigo
1 Crônicas 21.7-17

Rutto

[10] Sentiu Davi bater-lhe o coração, depois de haver recenseado o povo, e disse ao SENHOR: Muito pequei no que fiz; porém, agora, ó SENHOR, peço-te que perdoes a iniqüidade do teu servo; porque procedi mui loucamente.

[10]Laskettuaan kansan Daavid sai piston sydämeensä. Hän sanoi Herralle : ”Minä olen tehnyt hyvin suuren synnin tässä asiassa. Anna nyt, Herra , anteeksi palvelijasi rikos, sillä minä olen menetellyt hyvin tyhmästi.”

[11] Ao levantar-se Davi pela manhã, veio a palavra do SENHOR ao profeta Gade, vidente de Davi, dizendo:

[11]Kun Daavid aamulla nousi, oli profeetta Gaadille, Daavidin näkijälle, jo tullut tämä Herran sana:

[12] Vai e dize a Davi: Assim diz o SENHOR: Três coisas te ofereço; escolhe uma delas, para que ta faça.

[12]”Mene ja puhu Daavidille: ’Näin sanoo Herra : Minä asetan eteesi kolme vaihtoehtoa. Valitse niistä yksi, niin minä teen sinulle sen mukaan.’”

[13] Veio, pois, Gade a Davi e lho fez saber, dizendo: Queres que sete anos de fome te venham à tua terra? Ou que, por três meses, fujas diante de teus inimigos, e eles te persigam? Ou que, por três dias, haja peste na tua terra? Delibera, agora, e vê que resposta hei de dar ao que me enviou.

[13] Gaad meni Daavidin luo ja sanoi hänelle: ”Haluatko, että maahasi tulee nälkä seitsemäksi vuodeksi vai että joudut pakenemaan kolme kuukautta vihollisiasi, jotka ajavat sinua takaa? Vai haluatko, että maahasi tulee rutto kolmeksi päiväksi? Mieti nyt ja päätä, mitä minun tulee vastata lähettäjälleni.”

[14] Então, disse Davi a Gade: Estou em grande angústia; porém caiamos nas mãos

[14]Daavid vastasi Gaadille: ”Olen suuressa ahdingossa. Heittäytykäämme

do SENHOR, porque muitas são as suas misericórdias; mas, nas mãos dos homens, não caia eu.

15 Então, enviou o SENHOR a peste a Israel, desde a manhã até ao tempo que determinou; e, de Dã até Berseba, morreram setenta mil homens do povo.

16 Estendendo, pois, o Anjo do SENHOR a mão sobre Jerusalém, para a destruir, arrependeu-se o SENHOR do mal e disse ao Anjo que fazia a destruição entre o povo: Basta, retira a mão. O Anjo estava junto à eira de Araúna, o jebuseu.

17 Vendo Davi ao Anjo que feria o povo, falou ao SENHOR e disse: Eu é que pequei, eu é que procedi perversamente; porém estas ovelhas que fizeram? Seja, pois, a tua mão contra mim e contra a casa de meu pai.

Davi erige um altar na eira de Araúna

1 Crônicas 21.18-27

18 Naquele mesmo dia, veio Gade ter com Davi e lhe disse: Sobe, levanta ao SENHOR um altar na eira de Araúna, o jebuseu.

19 Davi subiu segundo a palavra de Gade, como o SENHOR lhe havia ordenado.

20 Olhou Araúna do alto e, vendo que vinham para ele o rei e os seus homens, saiu e se inclinou diante do rei, com o rosto em terra.

21 E perguntou: Por que vem o rei, meu senhor, ao seu servo? Respondeu Davi: Para comprar de ti esta eira, a fim de

kuitenkin Herran käsiin, sillä hänen armonsa on hyvin suuri. Ihmisten käsiin en tahdo joutua.”

15Niin Herra antoi ruton tulla Israeliin aamulla, ja se raivosi määrättyyn aikaan asti. Kansaa kuoli Daanista aina Beersebaan asti, seitsemänkymmentätuhatta miestä.

16 Mutta kun enkeli ojensi kätensä Jerusalemia kohti tuhotakseen sen, Herra katui onnettomuutta ja sanoi enkelille, joka tuhosi kansaa: ”Jo riittää, laske kätesi alas.” Herran enkeli oli silloin jebusilaisen Araunan puimatantereen luona.

Daavid rakentaa alttarin Herralle

17Nähdessään enkelin surmaavan kansaa Daavid sanoi Herra lle: ”Minä olen tehnyt syntiä, minä olen tehnyt väärin. Mutta nämä lampaat, mitä he ovat tehneet? Olkoon siis sinun kätesi minua ja minun isäni sukua vastaan.”

18Gaad tuli Daavidin luo samana päivänä ja sanoi hänelle: ”Mene ja pystytä Herralle alttari jebusilaisen Araunan puimatantereelle.”

19 Daavid teki Gaadin sanan mukaan ja meni sinne, niin kuin Herra oli käskenyt.

20Kun Arauna nosti katseensa, hän näki kuninkaan palvelijoineen tulevan luokseen. Silloin hän meni ja heittäytyi kasvoilleen maahan kuninkaan eteen.

21 Arauna sanoi: ”Miksi herrani, kuningas, tulee palvelijansa luo?” Daavid vastasi: ”Ostamaan sinulta puimatannerta

edificar nela um altar ao SENHOR, para que cesse a praga de sobre o povo.

[22] Então, disse Araúna a Davi: Tome e ofereça o rei, meu senhor, o que bem lhe parecer; eis aí os bois para o holocausto, e os trilhos, e a apeiragem dos bois para a lenha.

[23] Tudo isto, ó rei, Araúna oferece ao rei; e ajuntou: Que o SENHOR, teu Deus, te seja propício.

[24] Porém o rei disse a Araúna: Não, mas eu to comprarei pelo devido preço, porque não oferecerei ao SENHOR, meu Deus, holocaustos que não me custem nada. Assim, Davi comprou a eira e pelos bois pagou cinqüenta siclos de prata.

[25] Edificou ali Davi ao SENHOR um altar e apresentou holocaustos e ofertas pacíficas. Assim, o SENHOR se tornou favorável para com a terra, e a praga cessou de sobre Israel.

rakentaakseni Herralle alttarin, jotta kansaa vaivaava vitsaus loppuisi.”

[22] Silloin Arauna sanoi Daavidille: ”Herrani, kuningas, ottakoon ja uhratkoon, mitä hyväksi näkee. Katso, tässä on härät polttouhriksi ja puimaäkeet sekä härkien ikeet polttopuiksi.

[23] Tämän kaiken, oi kuningas, Arauna antaa kuninkaalle.” Arauna sanoi vielä kuninkaalle: ”Olkoon Herra , sinun Jumalasi, sinulle suosiollinen.”

[24] Mutta kuningas sanoi Araunalle: ”Ei, minä ostan ne sinulta täydestä hinnasta. Minä en uhraa Herralle , Jumalalleni, ilmaisia polttouhreja.” Daavid osti puimatantereen ja härät viidelläkymmenellä hopeasekelillä.

[25] Sitten Daavid rakensi sinne alttarin Herralle ja uhrasi polttouhreja ja yhteysuhreja. Niin Herra leppyi maalle, ja Israelia vaivaava vitsaus loppui.

O primeiro livro dos Reis	1. Kuninkaiden

1 Reis 1

A velhice de Davi

[1] Sendo o rei Davi já velho e entrado em dias, envolviam-no com roupas, porém não se aquecia.

[2] Então, lhe disseram os seus servos: Procure-se para o rei, nosso senhor, uma jovem donzela, que esteja perante o rei, e tenha cuidado dele, e durma nos seus braços, para que o rei, nosso senhor, se aqueça.

[3] Procuraram, pois, por todos os limites de Israel uma jovem formosa; acharam Abisague, sunamita, e a trouxeram ao rei.

[4] A jovem era sobremaneira formosa; cuidava do rei e o servia, porém o rei não a possuiu.

Adonias usurpa o trono

[5] Então, Adonias, filho de Hagite, se exaltou e disse: Eu reinarei. Providenciou carros, e cavaleiros, e cinqüenta homens que corressem adiante dele.

[6] Jamais seu pai o contrariou, dizendo: Por que procedes assim? Além disso, era ele de aparência mui formosa e nascera depois de Absalão.

[7] Entendia-se ele com Joabe, filho de Zeruia, e com Abiatar, o sacerdote, que, seguindo-o, o ajudavam.

1. Kuninkaiden 1

Salomon hallituskausi

Abisag hoitaa Daavidia

[1]Kun kuningas Daavid oli tullut vanhaksi, hän ei pysynyt enää lämpimänä, vaikka häntä peiteltiin vaatteilla.

[2] Silloin hänen palvelijansa sanoivat hänelle: ”Etsittäköön herrallemme, kuninkaalle, tyttö, neitsyt, palvelemaan kuningasta ja hoitamaan häntä. Maatkoon hän sylissäsi, niin herrallamme, kuninkaalla, on lämmin.”

[3] Niin he etsivät kaunista tyttöä koko Israelin alueelta ja löysivät suunemilaisen Abisagin ja toivat hänet kuninkaan luo.

[4] Tyttö oli hyvin kaunis. Hänestä tuli kuninkaan hoitaja, ja hän palveli kuningasta. Kuningas ei kuitenkaan yhtynyt häneen.

Adonian vallankaappausyritys

[5]Siihen aikaan Adonia, Haggitin poika, korotti itsensä ja sanoi: ”Minä teen itsestäni kuninkaan.” Hän hankki itselleen sotavaunuja ja ratsumiehiä sekä viisikymmentä miestä, jotka juoksivat hänen edellään.

[6]Hänen isänsä Daavid ei ollut koskaan pahoittanut hänen mieltään sanomalla: ”Miksi olet tehnyt noin?” Adonia oli syntynyt Absalomin jälkeen, ja hän oli myös hyvin komea mies.

[7]Adonia neuvotteli Jooabin, Serujan pojan, ja pappi Ebjatarin kanssa, ja nämä kannattivat häntä.

8 Porém Zadoque, o sacerdote, e Benaia, filho de Joiada, e Natã, o profeta, e Simei, e Reí, e os valentes que Davi tinha não apoiavam Adonias.

8 Mutta pappi Saadok ja Benaja, Joojadan poika, sekä profeetta Naatan, Simei, Rei ja Daavidin valiosotilaat eivät olleet Adonian puolella.

9 Imolou Adonias ovelhas, e bois, e animais cevados, junto à pedra de Zoelete, que está perto da fonte de Rogel, e convidou todos os seus irmãos, os filhos do rei, e todos os homens de Judá, servos do rei,

9 Adonia teurasti lampaita, vuohia, härkiä ja juottovasikoita Soohelet-kiven luona, joka on Roogelin lähteen äärellä. Hän kutsui paikalle kaikki veljensä, kuninkaan pojat, ja kaikki kuninkaan palveluksessa olevat Juudan miehet.

10 porém a Natã, profeta, e a Benaia, e os valentes, e a Salomão, seu irmão, não convidou.

10 Mutta profeetta Naatania, Benajaa, valiosotilaita ja veljeään Salomoa hän ei kutsunut.

Natã e Bate-Seba advogam a causa de Salomão

Salaliitto paljastuu

11 Então, disse Natã a Bate-Seba, mãe de Salomão: Não ouviste que Adonias, filho de Hagite, reina e que nosso senhor, Davi, não o sabe?

11 Silloin Naatan sanoi Batseballe, Salomon äidille: ”Etkö ole kuullut, että Adonia, Haggitin poika, on tehnyt itsensä kuninkaaksi eikä herramme Daavid tiedä sitä?

12 Vem, pois, e permite que eu te dê um conselho, para que salves a tua vida e a de Salomão, teu filho.

12 Salli minun antaa sinulle neuvo, jotta pelastaisit henkesi ja poikasi Salomon hengen.

13 Vai, apresenta-te ao rei Davi e dize-lhe: Não juraste, ó rei, senhor meu, à tua serva, dizendo: Teu filho Salomão reinará depois de mim e se assentará no meu trono? Por que, pois, reina Adonias?

13 Mene nyt heti kuningas Daavidin luo ja sano hänelle: ’Herrani kuningas, etkö sinä itse ole vannonut palvelijattarellesi näin: sinun pojastasi Salomosta tulee kuningas minun jälkeeni, ja hän saa istua minun valtaistuimellani? Miksi siis Adonia on ryhtynyt kuninkaaksi?’

14 Eis que, estando tu ainda a falar com o rei, eu também entrarei depois de ti e confirmarei as tuas palavras.

14 Ja kun sinä vielä puhut siellä kuninkaan kanssa, minä tulen sinun jälkeesi sisään ja vahvistan sen, mitä sanot.”

15 Apresentou-se, pois, Bate-Seba ao rei na recâmara; era já o rei mui velho, e Abisague, a sunamita, o servia.

15 Niin Batseba meni kuninkaan luo makuuhuoneeseen. Kuningas oli hyvin vanha, ja suunemilainen Abisag palveli häntä.

[16] Bate-Seba inclinou a cabeça e prostrou-se perante o rei, que perguntou: Que desejas?
[17] Respondeu-lhe ela: SENHOR meu, juraste à tua serva pelo SENHOR, teu Deus, dizendo: Salomão, teu filho, reinará depois de mim e ele se assentará no meu trono.

[18] Agora, eis que Adonias reina, e tu, ó rei, meu senhor, não o sabes.

[19] Imolou bois, e animais cevados, e ovelhas em abundância. Convidou todos os filhos do rei, a Abiatar, o sacerdote, e a Joabe, comandante do exército, mas a teu servo Salomão não convidou.

[20] Porém, ó rei, meu senhor, todo o Israel tem os olhos em ti, para que lhe declares quem será o teu sucessor que se assentará no teu trono.

[21] Do contrário, sucederá que, quando o rei, meu senhor, jazer com seus pais, eu e Salomão, meu filho, seremos tidos por culpados.
[22] Estando ela ainda a falar com o rei, eis que entra o profeta Natã.
[23] E o fizeram saber ao rei, dizendo: Aí está o profeta Natã. Apresentou-se ele ao rei, prostrou-se com o rosto em terra perante ele
[24] e disse: Ó rei, meu senhor, acaso disseste: Adonias reinará depois de mim e ele é quem se assentará no meu trono?

[16] Batseba kumartui ja osoitti kuninkaalle kunnioitusta. Kuningas kysyi: ”Mitä asiaa sinulla on?”
[17] Batseba vastasi hänelle: ”Herrani, sinä olet vannonut palvelijattarellesi Herran , Jumalasi, kautta: ’Sinun pojastasi Salomosta tulee kuningas minun jälkeeni, ja hän saa istua minun valtaistuimellani.’
[18] Nyt kuitenkin Adonia on ryhtynyt kuninkaaksi, etkä sinä, herrani ja kuninkaani, tiedä siitä mitään.
[19] Hän on teurastanut paljon härkiä, juottovasikoita sekä lampaita ja vuohia ja kutsunut luokseen kaikki kuninkaan pojat, pappi Ebjatarin ja sotaväen päällikön Jooabin, mutta palvelijaasi Salomoa hän ei ole kutsunut.
[20] Sinuun, herrani ja kuninkaani, kiinnittyvät nyt kaikkien israelilaisten katseet, että ilmoittaisit kansalle, kuka istuu herrani, kuninkaan, valtaistuimella hänen jälkeensä.
[21] Muuten käy niin, että kun herrani, kuningas, on mennyt lepoon isiensä luo, minua ja minun poikaani Salomoa pidetään rikollisina.”
[22]Kun Batseba vielä puhui kuningas Daavidin kanssa, saapui profeetta Naatan.
[23] Kuninkaalle ilmoitettiin: ”Profeetta Naatan on täällä.” Hän tuli kuninkaan eteen ja kumartui hänen edessään kasvoilleen maahan.

[24] Naatan sanoi: ”Herrani, kuningas, oletko sinä sanonut: ’Adoniasta tulee

kuningas minun jälkeeni, ja hän saa istua minun valtaistuimellani.'?

25 Porque, hoje, desceu, imolou bois, e animais cevados, e ovelhas em abundância e convidou todos os filhos do rei, e os chefes do exército, e a Abiatar, o sacerdote, e eis que estão comendo e bebendo perante ele; e dizem: Viva o rei Adonias!

25 Hän on näet mennyt tänään alas lähteelle ja teurastanut uhriksi paljon härkiä, juottovasikoita sekä lampaita ja vuohia ja kutsunut luokseen kaikki kuninkaan pojat, sotapäälliköt sekä pappi Ebjatarin. Nyt he syövät ja juovat hänen kanssaan ja huutavat: 'Eläköön kuningas Adonia!'

26 Porém a mim, sendo eu teu servo, e a Zadoque, o sacerdote, e a Benaia, filho de Joiada, e a Salomão, teu servo, não convidou.

26 Minulle, palvelijallesi, hän ei kuitenkaan ole esittänyt kutsua, ei myöskään pappi Saadokille eikä Benajalle, Joojadan pojalle, eikä sinun palvelijallesi Salomolle.

27 Foi isto feito da parte do rei, meu senhor? E não fizeste saber a teu servo quem se assentaria no teu trono, depois de ti?

27 Onko tämä asia tapahtunut herrani, kuninkaan, aloitteesta hänen antamatta palvelijasi tietää, kuka istuu herrani, kuninkaan, valtaistuimella hänen jälkeensä?"

Daavid määrää Salomon seuraajakseen

28 Respondeu o rei Davi e disse: Chamai-me a Bate-Seba. Ela se apresentou ao rei e se pôs diante dele.

28 Kuningas Daavid vastasi: "Kutsukaa Batseba minun luokseni." Hän tuli kuninkaan eteen ja jäi siihen seisomaan.

29 Então, jurou o rei e disse: Tão certo como vive o SENHOR, que remiu a minha alma de toda a angústia,

29 Kuningas vannoi sanoen: "Niin totta kuin Herra elää, hän, joka on lunastanut minun sieluni kaikesta ahdingosta,

30 farei no dia de hoje, como te jurei pelo SENHOR, Deus de Israel, dizendo: Teu filho Salomão reinará depois de mim e se assentará no meu trono, em meu lugar.

30 minä teen tänä päivänä aivan niin kuin vannoin sinulle Herran , Israelin Jumalan, kautta sanoessani, että sinun pojastasi Salomosta tulee kuningas minun jälkeeni ja että hän saa istua valtaistuimellani minun jälkeeni."

31 Então, Bate-Seba se inclinou, e se prostrou com o rosto em terra diante do

31 Silloin Batseba kunnioitusta osoittaen kumartui kasvoilleen maahan ja sanoi:

rei, e disse: Viva o rei Davi, meu senhor, para sempre!

Salomão é constituído rei

32 Disse o rei Davi: Chamai-me Zadoque, o sacerdote, e Natã, o profeta, e Benaia, filho de Joiada. E eles se apresentaram ao rei.

33 Disse-lhes o rei: Tomai convosco os servos de vosso senhor, e fazei montar meu filho Salomão na minha mula, e levai-o a Giom.

34 Zadoque, o sacerdote, com Natã, o profeta, ali o ungirão rei sobre Israel; então, tocareis a trombeta e direis: Viva o rei Salomão!

35 Subireis após ele, e virá e se assentará no meu trono, pois é ele quem reinará em meu lugar; porque ordenei seja ele príncipe sobre Israel e sobre Judá.

36 Então, Benaia, filho de Joiada, respondeu ao rei e disse: Amém! Assim o diga o SENHOR, Deus do rei, meu senhor.

37 Como o SENHOR foi com o rei, meu senhor, assim seja com Salomão e faça que o trono deste seja maior do que o trono do rei Davi, meu senhor.

38 Então, desceu Zadoque, o sacerdote, e Natã, o profeta, e Benaia, filho de Joiada, e a guarda real, fizeram montar Salomão a mula que era do rei Davi e o levaram a Giom.

”Eläköön herrani, kuningas Daavid, ainiaan!”

32Kuningas Daavid sanoi: ”Kutsukaa luokseni pappi Saadok, profeetta Naatan ja Benaja, Joojadan poika.” Kun he olivat tulleet kuninkaan eteen,

33 kuningas sanoi heille: ”Ottakaa mukaanne herranne palvelijat, pankaa poikani Salomo minun muulini selkään ja viekää hänet alas Giihonille.

34Voidelkoot pappi Saadok ja profeetta Naatan hänet siellä Israelin kuninkaaksi. Puhaltakaa sitten soofar-torveen ja huutakaa: ’Eläköön kuningas Salomo!’

35 Seuratkaa sitten häntä tänne ylös. Hän saa istua minun valtaistuimellani ja hallita kuninkaana minun jälkeeni. Hänet minä olen määrännyt Israelin ja Juudan ruhtinaaksi.”

36Benaja, Joojadan poika, vastasi kuninkaalle ja sanoi: ”Aamen! Niin sanokoon myös Herra , minun herrani ja kuninkaani Jumala.

37 Niin kuin Herra on ollut herrani, kuninkaan, kanssa, hän olkoon myös Salomon kanssa ja tehköön hänen valtaistuimensa vielä mahtavammaksi kuin on herrani, kuningas Daavidin, valtaistuin.”

Salomo voidellaan kuninkaaksi

38Sitten pappi Saadok, profeetta Naatan ja Benaja, Joojadan poika, sekä kreetit ja pleetit lähtivät liikkeelle. He asettivat Salomon ratsaille kuningas Daavidin

muulin selkään ja saattoivat hänet Giihonille.

[39] Zadoque, o sacerdote, tomou do tabernáculo o chifre do azeite e ungiu a Salomão; tocaram a trombeta, e todo o povo exclamou: Viva o rei Salomão!

[39]Pappi Saadok oli ottanut öljysarven pyhäkköteltasta. Hän voiteli Salomon, soofar-torviin puhallettiin, ja koko kansa huusi: ”Eläköön kuningas Salomo!”

[40] Após ele, subiu todo o povo, tocando gaitas e alegrando-se com grande alegria, de maneira que, com o seu clamor, parecia fender-se a terra.

[40]Koko kansa seurasi häntä ylös kaupunkiin huiluja soittaen ja valtavasti riemuiten, niin että maa oli haljeta heidän huudostaan.

Adonias e seus adeptos alarmam-se

[41] Adonias e todos os convidados que com ele estavam o ouviram, quando acabavam de comer; também Joabe ouviu o sonido das trombetas e disse: Que significa esse ruído de cidade alvoroçada?

[41]Adonia ja kaikki hänen kanssaan olevat kutsuvieraat kuulivat sen juuri kun olivat lopettaneet ateriointinsa. Kun Jooab kuuli torven äänen, hän kysyi: ”Miksi kaupungissa on tuollainen meteli?”

[42] Estando ele ainda a falar, eis que vem Jônatas, filho de Abiatar, o sacerdote; disse Adonias: Entra, porque és homem valente e trazes boas-novas.

[42] Hänen vielä puhuessaan saapui paikalle Joonatan, pappi Ebjatarin poika. Adonia sanoi: ”Tule, sillä sinä olet kunnon mies ja tuot hyviä sanomia.”

[43] Respondeu Jônatas e disse a Adonias: Pelo contrário, nosso senhor, o rei Davi, constituiu rei a Salomão.

[43]Joonatan vastasi Adonialle: ”Päinvastoin! Herramme, kuningas Daavid, on tehnyt Salomosta kuninkaan.

[44] E Davi enviou com ele a Zadoque, o sacerdote, e a Natã, o profeta, e a Benaia, filho de Joiada, e aos da guarda real; e o fizeram montar a mula que era do rei.

[44] Kuningas lähetti hänen luokseen pappi Saadokin, profeetta Naatanin ja Benajan, Joojadan pojan, sekä kreetit ja pleetit, ja he asettivat hänet ratsaille kuninkaan muulin selkään.

[45] Zadoque, o sacerdote, e Natã, o profeta, o ungiram rei em Giom e dali subiram alegres, e a cidade se alvoroçou; esse é o clamor que ouviste.

[45] Pappi Saadok ja profeetta Naatan voitelivat hänet Giihonilla kuninkaaksi. He tulivat sieltä riemuiten, ja koko kaupunki joutui liikkeelle. Siitä johtui ääni, jonka te kuulitte.

[46] Também Salomão já está assentado no trono do reino.

[46] Onpa Salomo jo istuutunut kuninkaalliselle valtaistuimellekin.

[47] Ademais, os oficiais do rei Davi vieram congratular-se com ele e disseram: Faça teu Deus que o nome de Salomão seja mais célebre do que o teu nome; e faça que o seu trono seja maior do que o teu trono. E o rei se inclinou sobre o leito.

[48] Também disse o rei assim: Bendito o SENHOR, Deus de Israel, que deu, hoje, quem se assente no meu trono, vendo-o os meus próprios olhos.

[49] Então, estremeceram e se levantaram todos os convidados que estavam com Adonias, e todos se foram, tomando cada um seu caminho.

Adonias pede indulto

[50] Porém Adonias, temendo a Salomão, levantou-se, foi e pegou nas pontas do altar.

[51] Foi dito a Salomão: Eis que Adonias tem medo de ti, porque pega nas pontas do altar, dizendo: Jure-me, hoje, o rei Salomão que não matará a seu servo à espada.

[52] Respondeu Salomão: Se for homem de bem, nem um de seus cabelos cairá em terra; porém, se se achar nele maldade, morrerá.

[53] Enviou o rei Salomão mensageiros, e o fizeram descer do altar; então, veio ele e

[47] Myös kuninkaan palvelijat ovat tulleet onnittelemaan herraamme, kuningas Daavidia, ja sanoneet: ’Sinun Jumalasi antakoon Salomon nimen tulla vielä maineikkaammaksi kuin sinun nimesi ja tehköön hänen valtaistuimensa vielä mahtavammaksi kuin sinun valtaistuimesi.’ Kuningas kumartui vuoteellaan

[48] ja sanoi: ’Siunattu olkoon Herra , Israelin Jumala, joka on tänä päivänä antanut minulle seuraajan valtaistuimelleni. Silmäni ovat saaneet sen nähdä.’”

[49] Silloin kaikki Adonian kutsuvieraat joutuivat kauhun valtaan. He nousivat ja riensivät kukin omille teilleen.

Adonia anoo armoa

[50] Adonia alkoi pelätä Salomoa. Hän nousi ja meni alttarin luo ja tarttui sen sarviin.

[51] Tämä kerrottiin Salomolle. Hänelle sanottiin: ”Adonia on kuningas Salomoa peläten tarttunut alttarin sarviin ja sanonut: ’Vannokoon kuningas Salomo vielä tänään minulle, ettei hän surmaa miekalla palvelijaansa.’”

[52] Salomo sanoi: ”Jos hän osoittautuu kunnon mieheksi, häneltä ei putoa hiuskarvaakaan maahan, mutta jos hänessä havaitaan pahuutta, hänen on kuoltava.”

[53] Kuningas Salomo lähetti miehiä hakemaan Adonian alttarin luota. Adonia tuli ja heittäytyi maahan kuningas

se prostrou perante o rei Salomão, e este lhe disse: Vai para tua casa.

1 Reis 2

Davi dá instruções a Salomão e morre

1 Aproximando-se os dias da morte de Davi, deu ele ordens a Salomão, seu filho, dizendo:

2 Eu vou pelo caminho de todos os mortais. Coragem, pois, e sê homem!

3 Guarda os preceitos do SENHOR, teu Deus, para andares nos seus caminhos, para guardares os seus estatutos, e os seus mandamentos, e os seus juízos, e os seus testemunhos, como está escrito na Lei de Moisés, para que prosperes em tudo quanto fizeres e por onde quer que fores;

4 para que o SENHOR confirme a palavra que falou de mim, dizendo: Se teus filhos guardarem o seu caminho, para andarem perante a minha face fielmente, de todo o seu coração e de toda a sua alma, nunca te faltará sucessor ao trono de Israel.

5 Também tu sabes o que me fez Joabe, filho de Zeruia, e o que fez aos dois comandantes do exército de Israel, a Abner, filho de Ner, e a Amasa, filho de Jéter, os quais matou, e, em tempo de paz, vingou o sangue derramado em guerra, manchando com ele o cinto que trazia nos lombos e as sandálias nos pés.

6 Faze, pois, segundo a tua sabedoria e não permitas que suas cãs desçam à sepultura em paz.

Salomon eteen, ja Salomo sanoi hänelle: ”Mene kotiisi.”

1. Kuninkaiden 2

Daavidin viimeiset ohjeet Salomolle

1Kun Daavidin päivät lähestyivät loppuaan ja hänen oli aika kuolla, hän antoi pojalleen Salomolle käskyn sanoen:

2 ”Minä menen tietä, jota koko maailman on kuljettava. Ole luja ja ole mies.

3Noudata Herran , Jumalasi, tahtoa, niin että kuljet hänen teitään ja pidät hänen lakinsa, käskynsä, säädöksensä ja todistuksensa, niin kuin ne on kirjoitettu Mooseksen laissa, että menestyisit kaikessa, mitä teet, ja kaikkialla, minne käännyt.

4Silloin Herra toteuttaa sanansa, jonka hän on minusta puhunut: ’Jos poikasi pitävät huolen tiestään, niin että vaeltavat minun edessäni totuudessa kaikesta sydämestään ja kaikesta sielustaan, on sinun suvustasi aina oleva mies Israelin valtaistuimella.’

5Sinä tiedät myös, mitä Jooab, Serujan poika, on tehnyt minulle, ja mitä hän teki kahdelle Israelin sotapäällikölle, Abnerille, Neerin pojalle, ja Amasalle, Jeterin pojalle. Hän murhasi heidät vuodattaen rauhan aikana verta niin kuin sodassa ja tahrasi verellä vyönsä, joka hänellä oli vyötäisillään, ja kenkänsä, jotka hänellä oli jalassaan.

6Tee nyt viisautesi mukaan äläkä anna hänen mennä harmaapäisenä rauhassa alas tuonelaan.

[7] Porém, com os filhos de Barzilai, o gileadita, usarás de benevolência, e estarão entre os que comem à tua mesa, porque assim se houveram comigo, quando eu fugia por causa de teu irmão Absalão.

[8] Eis que também contigo está Simei, filho de Gera, filho de Benjamim, de Baurim, que me maldisse com dura maldição, no dia em que ia a Maanaim; porém ele saiu a encontrar-se comigo junto ao Jordão, e eu, pelo SENHOR, lhe jurei, dizendo que o não mataria à espada.

[9] Mas, agora, não o tenhas por inculpável, pois és homem prudente e bem saberás o que lhe hás de fazer para que as suas cãs desçam à sepultura com sangue.

[10] Davi descansou com seus pais e foi sepultado na Cidade de Davi.

[11] Foi o tempo que Davi reinou sobre Israel quarenta anos: sete anos em Hebrom e em Jerusalém trinta e três.

[12] Salomão assentou-se no trono de Davi, seu pai, e o seu reino se fortificou sobremaneira.

Morte de Adonias

[13] Então, veio Adonias, filho de Hagite, a Bate-Seba, mãe de Salomão; disse ela: É de paz a tua vinda? Respondeu ele: É de paz.

[14] E acrescentou: Uma palavra tenho que dizer-te. Ela disse: Fala.

[7] Osoita kuitenkin ystävällisyyttä gileadilaisen Barsillain pojille. Olkoot he niiden joukossa, jotka syövät sinun pöydästäsi, sillä niin hekin tekivät minulle tullessaan luokseni, kun minä pakenin veljeäsi Absalomia.

[8] Luonasi on vielä Simei, Geeran poika, benjaminilainen Bahurimista. Hän kirosi minua hirvittävillä kirouksilla, kun menin Mahanaimiin. Mutta kun hän sitten tuli minua vastaan alas Jordanille, minä vannoin hänelle Herran kautta: 'Minä en surmaa sinua miekalla.'

[9] Mutta älä sinä jätä häntä rankaisematta, sillä sinä olet viisas mies ja tiedät, mitä sinun on tehtävä hänelle saattaaksesi hänen harmaat hiuksensa verisenä tuonelaan."

Daavidin kuolema

[10] Sitten Daavid meni lepoon isiensä luo, ja hänet haudattiin Daavidin kaupunkiin.

[11] Aika, jonka Daavid hallitsi Israelia, oli neljäkymmentä vuotta. Hebronissa hän hallitsi seitsemän vuotta ja Jerusalemissa kolmekymmentäkolme vuotta.

[12] Salomo nousi isänsä Daavidin valtaistuimelle, ja hänen kuninkuutensa tuli hyvin vahvaksi.

Adonian juonittelu ja kuolema

[13] Tämän jälkeen Adonia, Haggitin poika, tuli Batseban, Salomon äidin luo. Batseba kysyi: "Tietääkö tulosi rauhaa?" "Rauhaa", hän vastasi

[14] ja jatkoi: "Minulla on sinulle asiaa." Batseba sanoi: "Puhu."

[15] Disse, pois, ele: Bem sabes que o reino era meu, e todo o Israel esperava que eu reinasse, ainda que o reino se transferiu e veio a ser de meu irmão, porque do SENHOR ele o recebeu.

[16] Agora, um só pedido te faço; não mo rejeites. Ela lhe disse: Fala.

[17] Ele disse: Peço-te que fales ao rei Salomão (pois não to recusará) que me dê por mulher a Abisague, sunamita.

[18] Respondeu Bate-Seba: Bem, eu falarei por ti ao rei.

[19] Foi, pois, Bate-Seba ter com o rei Salomão, para falar-lhe por Adonias. O rei se levantou a encontrar-se com ela e se inclinou diante dela; então, se assentou no seu trono e mandou pôr uma cadeira para sua mãe, e ela se assentou à sua mão direita.

[20] Então, disse ela: Só um pequeno pedido te faço; não mo rejeites. E o rei lhe disse: Pede, minha mãe, porque to não recusarei.

[21] Disse ela: Dê-se Abisague, a sunamita, a Adonias, teu irmão, por mulher.

[22] Então, respondeu o rei Salomão e disse a sua mãe: Por que pedes Abisague, a sunamita, para Adonias? Pede também para ele o reino (porque é meu irmão maior), para ele, digo, e também para

[15] Adonia sanoi: ”Sinä tiedät, että kuninkuus oli minun ja koko Israel oli kääntänyt katseensa minuun, jotta minusta tulisi kuningas. Mutta sitten kuninkuus meni veljelleni, sillä se tuli hänelle Herralta .

[16] On kuitenkin yksi asia, jota minä sinulta pyytäisin. Älä kiellä sitä minulta.” ”Puhu”, Batseba sanoi hänelle.

[17] Adonia sanoi: ”Puhu kuningas Salomolle, sillä sinua hän ei torju, että hän antaisi minulle suunemilaisen Abisagin vaimoksi.”

[18] Batseba vastasi: ”Hyvä on. Minä puhun sinusta kuninkaalle.”

[19] Sitten Batseba meni kuningas Salomon luo puhumaan hänelle Adoniasta. Kuningas nousi ja meni häntä vastaan, kumarsi hänelle ja istui valtaistuimelleen. Myös kuninkaan äidille asetettiin istuin, ja hän istui Salomon oikealle puolelle.

[20] Batseba sanoi: ”Pyydän sinulta yhtä pientä asiaa, älä kiellä sitä minulta.” Kuningas sanoi hänelle: ”Pyydä, äiti, minä en kiellä sitä sinulta.”

[21] Hän sanoi: ”Annettakoon suunemilainen Abisag veljellesi Adonialle vaimoksi.”

[22] Kuningas Salomo vastasi äidilleen: ”Miksi pyydät vain suunemilaista Abisagia Adonialle? Pyydä hänelle myös kuninkuutta – onhan hän minun vanhempi veljeni – hänelle, pappi Ebjatarille ja Jooabille, Serujan pojalle.”

Abiatar, o sacerdote, e para Joabe, filho de Zeruia.

23 E jurou o rei Salomão pelo SENHOR, dizendo: Deus me faça o que lhe aprouver, se não falou Adonias esta palavra contra a sua vida.

23Kuningas Salomo vannoi Herran kautta: ”Rangaiskoon minua Jumala nyt ja vastedes, jollei Adonia saa maksaa hengellään sitä, että on puhunut näin.

24 Agora, pois, tão certo como vive o SENHOR, que me estabeleceu e me fez assentar no trono de Davi, meu pai, e me edificou casa, como tinha dito, hoje, morrerá Adonias.

24 Niin totta kuin Herra elää, hän, joka on vahvistanut minun asemani ja asettanut minut isäni Daavidin valtaistuimelle ja joka lupauksensa mukaan on perustanut minulle kuningashuoneen, Adonian on kuoltava vielä tänään.”

25 Enviou o rei Salomão a Benaia, filho de Joiada, o qual arremeteu contra ele, de sorte que morreu.

25 Sitten kuningas Salomo lähetti Benajan, Joojadan pojan, surmaamaan Adonian, ja niin Adonia kuoli.

Expulso o sacerdote Abiatar

26 E a Abiatar, o sacerdote, disse o rei: Vai para Anatote, para teus campos, porque és homem digno de morte; porém não te matarei hoje, porquanto levaste a arca do SENHOR Deus diante de Davi, meu pai, e porque te afligiste com todas as aflições de meu pai.

Ebjatarin rangaistus

26Pappi Ebjatarille kuningas sanoi: ”Mene Anatotiin pelloillesi, sillä sinä olet kuoleman oma. Minä en kuitenkaan surmaa sinua nyt, koska olet kantanut Herran Jumalan liitonarkkua isäni Daavidin edessä ja koska olet kärsinyt kaikkea, mitä isäni on kärsinyt.”

27 Expulsou, pois, Salomão a Abiatar, para que não mais fosse sacerdote do SENHOR, cumprindo, assim, a palavra que o SENHOR dissera sobre a casa de Eli, em Siló.

27Näin Salomo karkotti Ebjatarin, niin ettei tämä saanut toimia Herran pappina, ja toteutti sen sanan, jonka Herra oli Siilossa puhunut Eelin suvusta.

Morte de Joabe

28 Chegando esta notícia a Joabe (porque Joabe se tinha desviado seguindo a Adonias, ainda que se não desviara seguindo a Absalão), fugiu ele para o tabernáculo do SENHOR e pegou nas pontas do altar.

Jooabin rangaistus

28Kun sanoma tästä tuli Jooabille – hän oli näet mennyt Adonian puolelle, vaikka ei ollutkaan mennyt Absalomin puolelle – Jooab pakeni Herran telttaan ja tarttui alttarin sarviin.

[29] Foi dito ao rei Salomão que Joabe havia fugido para o tabernáculo do SENHOR; e eis que está junto ao altar. Enviou, pois, Salomão a Benaia, filho de Joiada, dizendo: Vai, arremete contra ele.

[29] Kuningas Salomolle kerrottiin, että Jooab oli paennut Herran telttaan ja on alttarin ääressä. Silloin Salomo lähetti Benajan, Joojadan pojan, ja käski: ”Mene ja surmaa hänet.”

[30] Foi Benaia ao tabernáculo do SENHOR e disse a Joabe: Assim diz o rei: Sai daí. Ele respondeu: Não, morrerei aqui. Benaia tornou com a resposta ao rei, dizendo: Assim falou Joabe e assim me respondeu.

[30]Benaja meni Herran telttaan ja sanoi Jooabille: ”Näin sanoo kuningas: ’Lähde ulos!’” Mutta hän vastasi: ”En, tässä minä kuolen.” Benaja toi vastauksen kuninkaalle ja sanoi: ”Näin Jooab minulle puhui, ja näin hän vastasi.”

[31] Disse-lhe o rei: Faze como ele te disse; arremete contra ele e sepulta-o, para que tires de mim e da casa de meu pai a culpa do sangue que Joabe sem causa derramou.

[31] Kuningas sanoi hänelle: ”Tee niin kuin hän on puhunut. Surmaa ja hautaa hänet. Siten poistat minun päältäni ja isäni suvun päältä sen viattoman veren, jonka Jooab on vuodattanut.

[32] Assim, o SENHOR fará recair a culpa de sangue de Joabe sobre a sua cabeça, porque arremeteu contra dois homens mais justos e melhores do que ele e os matou à espada, sem que Davi, meu pai, o soubesse; isto é: a Abner, filho de Ner, comandante do exército de Israel, e a Amasa, filho de Jéter, comandante do exército de Judá.

[32] Herraantakoon Jooabin veritekojen tulla hänen omaksi syykseen, koska hän kävi kahden miehen kimppuun, jotka olivat häntä oikeamielisempiä ja parempia, ja tappoi heidät miekalla isäni Daavidin tietämättä: Abnerin, Neerin pojan, Israelin sotaväen päällikön, ja Amasan, Jeterin pojan, Juudan sotaväen päällikön.

[33] Assim, recairá o sangue destes sobre a cabeça de Joabe e sobre a cabeça da sua descendência para sempre; mas a Davi, e à sua descendência, e à sua casa, e ao seu trono, dará o SENHOR paz para todo o sempre.

[33]Palautukoon heidän verensä Jooabin ja hänen jälkeläistensä päälle ikuisiksi ajoiksi. Mutta Daavidille, hänen jälkeläisilleen, suvulleen ja valtaistuimelleen tulkoon Herralta rauha ikuisiksi ajoiksi.”

[34] Subiu Benaia, filho de Joiada, arremeteu contra ele e o matou; e foi sepultado em sua casa, no deserto.

[34]Niin Benaja, Joojadan poika, meni ja löi Jooabin kuoliaaksi, ja hänet haudattiin omaan sukuhautaansa autiomaahan.

[35] Em lugar de Joabe constituiu o rei por comandante do exército a Benaia, filho de Joiada, e, em lugar de Abiatar, a Zadoque por sacerdote.

Morte de Simei

[36] Depois, mandou o rei chamar a Simei e lhe disse: Edifica-te uma casa em Jerusalém, e habita aí, e daí não saias, nem para uma parte nem para outra.

[37] Porque há de ser que, no dia em que saíres e passares o ribeiro de Cedrom, fica sabendo que serás morto; o teu sangue cairá, então, sobre a tua cabeça.

[38] Simei disse ao rei: Boa é essa palavra; como disse o rei, meu senhor, assim fará o teu servo. E Simei habitou em Jerusalém muitos dias.

[39] Ao cabo de três anos, porém, dois escravos de Simei fugiram para Aquis, filho de Maaca, rei de Gate; e deram parte a Simei, dizendo: Eis que teus servos estão em Gate.

[40] Então, Simei se dispôs, albardou o seu jumento e foi a Gate ter com Aquis em busca dos seus escravos; e trouxe de Gate os seus escravos.

[41] Foi Salomão avisado de que Simei de Jerusalém fora a Gate e já havia voltado.

[42] Então, mandou o rei chamar a Simei e lhe disse: Não te fiz eu jurar pelo SENHOR e não te protestei, dizendo: No dia em que saíres para uma ou outra parte, fica sabendo que serás morto? E tu me disseste: Boa é essa palavra que ouvi.

[35] Kuningas asetti Benajan, Joojadan pojan, Jooabin tilalle sotaväen päälliköksi, ja pappi Saadokin kuningas asetti Ebjatarin tilalle.

Simein rangaistus

[36] Sen jälkeen kuningas lähetti palvelijansa kutsumaan Simein luokseen ja sanoi hänelle: ”Rakenna itsellesi talo Jerusalemiin ja asu siellä äläkä lähde sieltä minnekään.

[37] Tiedä se, että sinä päivänä, jona lähdet ja ylität Kidroninpuron, sinun totisesti on kuoltava, ja olet itse vastuussa verestäsi.”

[38] Simei sanoi kuninkaalle: ”Sana, jonka herrani, kuningas, on puhunut, on hyvä. Palvelijasi tekee sen mukaan.” Simei asui sen jälkeen kauan Jerusalemissa.

[39] Mutta kolmen vuoden kuluttua Simeiltä karkasi kaksi orjaa Gatin kuninkaan Aakiksen, Maakan pojan, luo. Simeille kerrottiin: ”Orjasi ovat Gatissa.”

[40] Silloin Simei nousi, satuloi aasinsa ja lähti Aakiksen luo Gatiin etsimään orjiaan. Hän meni ja toi orjansa Gatista.

[41] Kun Salomolle kerrottiin, että Simei oli mennyt Jerusalemista Gatiin ja palannut takaisin,

[42] hän lähetti palvelijansa kutsumaan Simein luokseen ja sanoi hänelle: ”Enkö minä vannottanut sinua Herran kautta ja varoittanut sinua sanoen: ’Tiedä se, että sinä päivänä, jona lähdet sinne tai tänne,

[43] Por que, pois, não guardaste o juramento do SENHOR, nem a ordem que te dei?

[44] Disse mais o rei a Simei: Bem sabes toda a maldade que o teu coração reconhece que fizeste a Davi, meu pai; pelo que o SENHOR te fez recair sobre a cabeça a tua maldade.

[45] Mas o rei Salomão será abençoado, e o trono de Davi, mantido perante o SENHOR, para sempre.

[46] O rei deu ordem a Benaia, filho de Joiada, o qual saiu e arremeteu contra ele, de sorte que morreu; assim se firmou o reino sob o domínio de Salomão.

sinun totisesti on kuoltava'? Ja sinä sanoit minulle: 'Hyvä on, olen ymmärtänyt.'

[43] Miksi et siis ole noudattanut Herralle vannomaasi valaa etkä käskyä, jonka minä sinulle annoin?"

[44] Kuningas sanoi vielä Simeille: "Sinä tiedät kaiken sen pahan, mikä on tunnollasi ja minkä olet tehnyt minun isälleni Daavidille. Herra kääntää sinun pahat tekosi omaksi syyksesi.

[45]Mutta kuningas Salomo on siunattu, ja Daavidin valtaistuin on oleva ikuisesti vahva Herran edessä."

[46] Sitten kuningas antoi käskyn Benajalle, Joojadan pojalle, ja tämä meni ja löi Simein kuoliaaksi. Ja kuninkuus vahvistui Salomon käsissä.

1 Reis 3

Salomão casa com a filha de Faraó

[1] Salomão aparentou-se com Faraó, rei do Egito, pois tomou por mulher a filha de Faraó e a trouxe à Cidade de Davi, até que acabasse de edificar a sua casa, e a Casa do SENHOR, e a muralha à roda de Jerusalém.

[2] Entretanto, o povo oferecia sacrifícios sobre os altos, porque até àqueles dias ainda não se tinha edificado casa ao nome do SENHOR.

Salomão pede a Deus sabedoria
2 Crônicas 1.2-13

[3] Salomão amava ao SENHOR, andando nos preceitos de Davi, seu pai; porém sacrificava ainda nos altos e queimava incenso.

1. Kuninkaiden 3

Salomo nai faraon tyttären

[1]Salomosta tuli faraon, Egyptin kuninkaan, vävy, kun hän otti faraon tyttären vaimokseen ja toi hänet Daavidin kaupunkiin siksi aikaa, että sai valmiiksi oman palatsinsa, Herran temppelin ja Jerusalemin ympärysmuurin.

[2]Sillä välin kansa jatkoi uhraamista uhrikukkuloilla, koska vielä ei ollut rakennettu temppeliä Herran nimelle.

[3]Salomo rakasti Herraa ja vaelsi isänsä Daavidin käskyjen mukaan. Kuitenkin hän uhrasi ja suitsutti uhrikukkuloilla.

Salomo anoo ymmärrystä

[4] Foi o rei a Gibeão para lá sacrificar, porque era o alto maior; ofereceu mil holocaustos Salomão naquele altar.

[4]Kuningas Salomo meni uhraamaan Gibeoniin, koska siellä oli suurin uhrikukkula. Hän uhrasi sen alttarilla tuhat polttouhria.

[5] Em Gibeão, apareceu o SENHOR a Salomão, de noite, em sonhos. Disse-lhe Deus: Pede-me o que queres que eu te dê.

[5]Gibeonissa Herra ilmestyi Salomolle yöllä unessa. Jumala sanoi: ”Pyydä, mitä tahdot, niin minä annan sen sinulle.”

[6] Respondeu Salomão: De grande benevolência usaste para com teu servo Davi, meu pai, porque ele andou contigo em fidelidade, e em justiça, e em retidão de coração, perante a tua face; mantiveste-lhe esta grande benevolência e lhe deste um filho que se assentasse no seu trono, como hoje se vê.

[6] Salomo vastasi: ”Sinä olet osoittanut suurta armollisuutta palvelijallesi, isälleni Daavidille, koska hän vaelsi sinun edessäsi uskollisesti, oikeamielisesti ja vilpittömin sydämin sinua kohtaan. Sinä olet säilyttänyt suuren armosi häntä kohtaan ja antanut hänelle pojan, joka istuu hänen valtaistuimellaan, niin kuin tänä päivänä on.

[7] Agora, pois, ó SENHOR, meu Deus, tu fizeste reinar teu servo em lugar de Davi, meu pai; não passo de uma criança, não sei como conduzir-me.

[7]Oi, Herra , minun Jumalani, sinä olet tehnyt palvelijasi kuninkaaksi isäni Daavidin sijaan. Mutta minä olen kuin pieni poika, en osaa lähteä enkä tulla.

[8] Teu servo está no meio do teu povo que elegeste, povo grande, tão numeroso, que se não pode contar.

[8] Palvelijasi on keskellä kansaa, jonka olet valinnut, suurta kansaa, jota ei voi laskea eikä lukea sen paljouden vuoksi.

[9] Dá, pois, ao teu servo coração compreensivo para julgar a teu povo, para que prudentemente discirna entre o bem e o mal; pois quem poderia julgar a este grande povo?

[9]Anna siksi palvelijallesi kuuliainen sydän, jotta voisin jakaa oikeutta kansallesi ja erottaa hyvän pahasta, sillä kuka voi muuten jakaa oikeutta tälle suurelle kansallesi?”

[10] Estas palavras agradaram ao SENHOR, por haver Salomão pedido tal coisa.

[10]Herraa miellytti se, mitä Salomo anoi.

[11] Disse-lhe Deus: Já que pediste esta coisa e não pediste longevidade, nem riquezas, nem a morte de teus inimigos; mas pediste entendimento, para discernires o que é justo;

[11] Jumala sanoi hänelle: ”Koska sinä pyysit tätä etkä anonut itsellesi pitkää ikää, et rikkautta etkä vihamiestesi henkeä, vaan anoit itsellesi ymmärrystä tuomitaksesi oikein,

[12] eis que faço segundo as tuas palavras: dou-te coração sábio e inteligente, de maneira que antes de ti não houve teu igual, nem depois de ti o haverá.
[13] Também até o que me não pediste eu te dou, tanto riquezas como glória; que não haja teu igual entre os reis, por todos os teus dias.
[14] Se andares nos meus caminhos e guardares os meus estatutos e os meus mandamentos, como andou Davi, teu pai, prolongarei os teus dias.
[15] Despertou Salomão; e eis que era sonho. Veio a Jerusalém, pôs-se perante a arca da Aliança do SENHOR, ofereceu holocaustos, apresentou ofertas pacíficas e deu um banquete a todos os seus oficiais.

Salomão julga a causa de duas mulheres

[16] Então, vieram duas prostitutas ao rei e se puseram perante ele.

[17] Disse-lhe uma das mulheres: Ah! SENHOR meu, eu e esta mulher moramos na mesma casa, onde dei à luz um filho.

[18] No terceiro dia, depois do meu parto, também esta mulher teve um filho. Estávamos juntas; nenhuma outra pessoa se achava conosco na casa; somente nós ambas estávamos ali.
[19] De noite, morreu o filho desta mulher, porquanto se deitara sobre ele.

[20] Levantou-se à meia-noite, e, enquanto dormia a tua serva, tirou-me a meu filho do meu lado, e o deitou nos seus braços; e a seu filho morto deitou-o nos meus.

[12] minä teen sanojesi mukaan. Minä annan sinulle viisaan ja ymmärtäväisen sydämen, niin ettei sinun vertaistasi ole ollut ennen sinua eikä tule sinun jälkeesi.
[13]Lisäksi minä annan sinulle, mitä et anonutkaan: sekä rikkautta että kunniaa, niin ettei kuninkaiden joukossa koko elinaikanasi ole sinun vertaistasi.
[14]Ja jos vaellat minun teitäni, niin kuin isäsi Daavid vaelsi noudattaen minun lakejani ja käskyjäni, minä suon sinulle pitkän iän.”
[15]Siihen Salomo heräsi; hän oli nähnyt unta. Kun Salomo palasi Jerusalemiin, hän astui Herran liitonarkun eteen ja uhrasi polttouhreja ja yhteysuhreja ja järjesti pidot kaikille palvelijoilleen.

Salomon viisas tuomio

[16]Siihen aikaan kuninkaan luo tuli kaksi porttoa. Kun he seisoivat hänen edessään,
[17] toinen naisista sanoi: ”Oi herrani, minä ja tämä nainen asumme samassa talossa. Hän oli läsnä, kun minä synnytin siinä talossa.
[18] Kolmantena päivänä sen jälkeen, kun olin synnyttänyt, myös tämä nainen synnytti. Me olimme yhdessä, eikä talossa ollut ketään vierasta meidän kanssamme, ainoastaan me kaksi.
[19] Tämän naisen poika kuoli yöllä, sillä hän oli nukkunut sen päällä.
[20] Sitten hän nousi keskellä yötä, nosti minun poikani viereltäni palvelijattaresi nukkuessa ja otti sen syliinsä, mutta kuolleen poikansa hän asetti minun syliini.

[21] Levantando-me de madrugada para dar de mamar a meu filho, eis que estava morto; mas, reparando nele pela manhã, eis que não era o filho que eu dera à luz.

[22] Então, disse a outra mulher: Não, mas o vivo é meu filho; o teu é o morto. Porém esta disse: Não, o morto é teu filho; o meu é o vivo. Assim falaram perante o rei.

[23] Então, disse o rei: Esta diz: Este que vive é meu filho, e teu filho é o morto; e esta outra diz: Não, o morto é teu filho, e o meu filho é o vivo.

[24] Disse mais o rei: Trazei-me uma espada. Trouxeram uma espada diante do rei.

[25] Disse o rei: Dividi em duas partes o menino vivo e dai metade a uma e metade a outra.

[26] Então, a mulher cujo filho era o vivo falou ao rei (porque o amor materno se aguçou por seu filho) e disse: Ah! SENHOR meu, dai-lhe o menino vivo e por modo nenhum o mateis. Porém a outra dizia: Nem meu nem teu; seja dividido.

[27] Então, respondeu o rei: Dai à primeira o menino vivo; não o mateis, porque esta é sua mãe.

[28] Todo o Israel ouviu a sentença que o rei havia proferido; e todos tiveram profundo respeito ao rei, porque viram que havia nele a sabedoria de Deus, para fazer justiça.

[21] Kun minä aamulla nousin imettämään poikaani, se olikin kuollut. Katsoessani sitä aamun valjettua tarkasti huomasin, ettei se ollutkaan se poika, jonka minä olin synnyttänyt.”

[22] Toinen nainen sanoi: ”Ei, elossa oleva on minun poikani, ja kuollut on sinun.” Toinen vastasi: ”Ei! Kuollut on sinun poikasi, ja elossa oleva on minun.” Näin he väittelivät kuninkaan edessä.

[23] Silloin kuningas sanoi: ”Toinen sanoo: ’Tämä elossa oleva on minun poikani, ja kuollut on sinun poikasi.’ Toinen taas sanoo: ’Ei, vaan kuollut on sinun poikasi, ja elävä on minun poikani.’”

[24] Kuningas jatkoi: ”Hakekaa minulle miekka.” Miekka tuotiin kuninkaan eteen.

[25] Hän sanoi: ”Halkaiskaa elossa oleva lapsi kahtia ja antakaa toinen puoli toiselle ja toinen puoli toiselle.”

[26] Silloin se nainen, jonka oma elossa oleva poika oli, sanoi kuninkaalle: ”Oi herrani, antakaa hänelle elossa oleva lapsi. Älkää vain surmatko sitä!” sillä hän tunsi palavaa äidinrakkautta omaa poikaansa kohtaan. Mutta toinen sanoi: ”Ei minulle eikä sinulle. Halkaiskaa!”

[27] Silloin kuningas sanoi: ”Älkää surmatko lasta. Antakaa elossa oleva lapsi tälle toiselle, sillä hän on sen äiti.”

[28] Koko Israel kuuli tuomiosta, jonka kuningas oli langettanut. Ja kaikki pelkäsivät ja kunnioittivat kuningasta, sillä he näkivät, että hänen sisimmässään oli Jumalan antama viisaus jakaa oikeutta.

1 Reis 4

Os oficiais de Salomão

1 O rei Salomão reinou sobre todo o Israel.

2 Eram estes os seus homens principais: Azarias, filho de Zadoque, o principal.

3 Eliorefe e Aías, filhos de Sisa, eram secretários; Josafá, filho de Ailude, era o cronista;

4 Benaia, filho de Joiada, era comandante do exército; Zadoque e Abiatar eram sacerdotes;

5 Azarias, filho de Natã, era intendente-chefe; Zabude, filho de Natã, ministro, amigo do rei;

6 Aisar, mordomo; Adonirão, filho de Abda, superintendente dos que trabalhavam forçados.

7 Tinha Salomão doze intendentes sobre todo o Israel, que forneciam mantimento ao rei e à sua casa; cada um tinha de fornecer durante um mês do ano.

8 São estes os seus nomes: Ben-Hur, nas montanhas de Efraim;

9 Ben-Dequer, em Macaz, Saalabim, Bete-Semes, Elom e Bete-Hanã;

10 Ben-Hesede, em Arubote; a este pertencia também Socó e toda a terra de Héfer;

1. Kuninkaiden 4

Salomon ylimmät virkamiehet

1 Kuningas Salomo oli koko Israelin kuningas.

2 Nämä olivat hänen ylimmät virkamiehensä: Asarja, Saadokin poika, oli pappina.

3 Elihoref ja Ahia, Siisan pojat, olivat kirjureina, ja Joosafat, Ahiludin poika, oli kanslerina.

4 Benaja, Joojadan poika, oli sotaväen ylipäällikkönä, ja Saadok ja Ebjatar olivat pappeina.

5 Asarja, Naatanin poika, oli ylimaaherrana, ja Saabud, Naatanin poika, pappi, oli kuninkaan henkilökohtainen neuvonantaja .

6 Ahisar oli linnanpäällikkönä, ja Adoniram, Abdan poika, oli työvelvollisten valvojana.

7 Salomolla oli koko Israelissa kaksitoista maaherraa, jotka hankkivat kuninkaan ja hänen hovinsa elintarpeet. Kunkin oli hankittava elintarpeet yhtenä kuukautena vuodessa.

8 Nämä olivat heidän nimensä: Huurin poika oli maaherrana Efraimin vuoristossa

9 ja Dekerin poika Maakatsissa, Saalbimissa, Beet-Semeksessä, Eelonissa ja Beet-Haananissa.

10 Hesedin poika hallitsi Arubbotia. Hänelle kuuluivat Sooko ja koko Heeferin maa.

[11] Ben-Abinadabe tinha toda a cordilheira de Dor; Tafate, filha de Salomão, era sua mulher.

[12] Baaná, filho de Ailude, tinha a Taanaque, e a Megido, e a toda a Bete-Seã, que está junto a Zaretã, abaixo de Jezreel, desde Bete-Seã até Abel-Meolá, até além de Jocmeão.

[13] Ben-Geber, em Ramote-Gileade; tinha este as aldeias de Jair, filho de Manassés, as quais estão em Gileade; também tinha a região de Argobe, a qual está em Basã, sessenta grandes cidades com muros e ferrolhos de bronze.

[14] Ainadabe, filho de Ido, em Maanaim;

[15] Aimaás, em Naftali; também este tomou filha de Salomão por mulher, a saber, Basemate.

[16] Baaná, filho de Husai, em Aser e Bealote;

[17] Josafá, filho de Parua, em Issacar;

[18] Simei, filho de Elá, em Benjamim;

[19] Geber, filho de Uri, na terra de Gileade, a terra de Seom, rei dos amorreus, e de Ogue, rei de Basã; e havia só um intendente nesta terra.

A prosperidade do reino de Salomão

[20] Eram, pois, os de Judá e Israel muitos, numerosos como a areia que está ao pé do mar; comiam, bebiam e se alegravam.

[11] Abinadabin poika oli maaherrana koko Doorin kukkula-alueella. Hänellä oli vaimona Taafat, Salomon tytär.

[12] Baana, Ahiludin poika, hallitsi Taanakia ja Megiddoa ja koko Beet-Seania, joka sijaitsee lähellä Tsaaretania Jisreelin alapuolella, ja aluetta Beet-Seanista Jokmeamin toiselle puolelle aina Aabel-Meholaan asti.

[13] Geberin poika hallitsi Gileadin Raamotia. Hänelle kuuluivat Jaairin, Manassen pojan, leirikylät Gileadissa ja Argobin seutu Baasanissa, kuusikymmentä suurta, muureilla ja pronssisalvoilla varustettua kaupunkia.

[14] Ahinadav, Iddon poika, hallitsi Mahanaimia.

[15] Ahimaas hallitsi Naftalia. Hänkin oli ottanut vaimokseen Salomon tyttären, nimittäin Baasematin.

[16] Baana, Huusain poika, hallitsi Asseria ja Aalotia,

[17] Joosafat, Paaruahin poika, Isaskaria

[18] ja Simei, Eelan poika, Benjaminia.

[19] Geber, Uurin poika, hallitsi Gileadin maata, joka oli ollut amorilaisten kuninkaan Siihonin ja Baasanin kuninkaan Oogin maata. Siinä maassa oli yksi maaherra.

[20] Juudan heimoa ja israelilaisia oli paljon, runsaasti kuin hiekkaa meren rannalla. He söivät, joivat ja elivät onnellisina.

1. Kuninkaiden 5

Salomon rikkaus

[21] Dominava Salomão sobre todos os reinos desde o Eufrates até à terra dos filisteus e até à fronteira do Egito; os quais pagavam tributo e serviram a Salomão todos os dias da sua vida.

[1]Salomo hallitsi kaikkia valtakuntia Eufratvirrasta filistealaisten maahan ja Egyptin rajaan asti. Niistä tuotiin Salomolle lahjoja, ja ne palvelivat häntä niin kauan kuin hän eli.

[22] Era, pois, o provimento diário de Salomão trinta coros de flor de farinha e sessenta coros de farinha;

[2]Salomon hovin yhtenä päivänä tarvitsema ruoka oli kolmekymmentä koor-mittaa hienoja vehnäjauhoja ja kuusikymmentä koor-mittaa muita jauhoja,

[23] dez bois cevados, vinte bois de pasto e cem carneiros, afora os veados, as gazelas, os corços e aves cevadas.

[3] kymmenen syöttönautaa, kaksikymmentä nautaa laitumelta ja sata lammasta ja näiden lisäksi peuroja, gaselleja, metsäkauriita ja syötettyjä hanhia.

[24] Porque dominava sobre toda a região e sobre todos os reis aquém do Eufrates, desde Tifsa até Gaza, e tinha paz por todo o derredor.

[4] Hän nimittäin hallitsi koko Eufratvirran tällä puolella olevaa maata Tifsahista Gazaan saakka, kaikkia kuninkaita Eufratvirran tällä puolella, ja joka puolella hänen ympärillään vallitsi rauha.

[25] Judá e Israel habitavam confiados, cada um debaixo da sua videira e debaixo da sua figueira, desde Dã até Berseba, todos os dias de Salomão.

[5] Näin Juuda ja Israel asuivat turvallisesti Daanista Beersebaan asti, jokainen viiniköynnöksensä ja viikunapuunsa alla, niin kauan kuin Salomo eli.

[26] Tinha também Salomão quarenta mil cavalos em estrebarias, para os seus carros, e doze mil cavaleiros.

[6]Salomolla oli neljäkymmentätuhatta pilttuuta vaunuhevosiaan varten ja kaksitoistatuhatta ratsumiestä .

[27] Forneciam, pois, os intendentes provisões, cada um no seu mês, ao rei Salomão e a todos quantos lhe chegavam à mesa; coisa nenhuma deixavam faltar.

[7]Edellä mainitut maaherrat hankkivat, jokainen määräkuukautenaan, elintarpeet kuningas Salomolle ja kaikille, joilla oli pääsy kuninkaan pöytään. He eivät antaneet minkään puuttua.

[28] Também levavam a cevada e a palha para os cavalos e os ginetes, para o lugar

[8] Saamiensa määräysten mukaan he toimittivat myös ohrat ja oljet

onde estivesse o rei, segundo lhes fora prescrito.

A sabedoria de Salomão

29 Deu também Deus a Salomão sabedoria, grandíssimo entendimento e larga inteligência como a areia que está na praia do mar.

30 Era a sabedoria de Salomão maior do que a de todos os do Oriente e do que toda a sabedoria dos egípcios.

31 Era mais sábio do que todos os homens, mais sábio do que Etã, ezraíta, e do que Hemã, Calcol e Darda, filhos de Maol; e correu a sua fama por todas as nações em redor.

32 Compôs três mil provérbios, e foram os seus cânticos mil e cinco.

33 Discorreu sobre todas as plantas, desde o cedro que está no Líbano até ao hissopo que brota do muro; também falou dos animais e das aves, dos répteis e dos peixes.

34 De todos os povos vinha gente a ouvir a sabedoria de Salomão, e também enviados de todos os reis da terra que tinham ouvido da sua sabedoria.

vaunuhevosille ja ratsuille paikkoihin, missä ne olivat.

Salomon viisaus

9 Jumala antoi Salomolle viisautta, ylen määrin ymmärrystä ja avarasydämisyyttä niin kuin on hiekkaa meren rannalla.

10 Salomon viisaus oli kaikkien idän miesten ja koko Egyptin viisautta suurempi.

11 Hän oli viisain kaikista ihmisistä, viisaampi kuin esrahilainen Eetan tai Maaholin pojat, Heeman, Kalkol ja Darda, ja hänen nimensä tuli tunnetuksi kaikkien ympärillä olevien kansojen keskuudessa.

12 Salomo sepitti kolmetuhatta sananlaskua, ja hänen laulujaan oli tuhatviisi.

13 Hän puhui myös puista, aina Libanonin setripuusta seinustalla kasvavaan iisoppiin asti. Hän puhui myös karja- ja villieläimistä, linnuista, matelijoista ja kaloista.

14 Salomon viisautta tultiin kuulemaan kaikista kansoista, kaikkien maan kuninkaiden luota, kaikkien, jotka olivat kuulleet hänen viisaudestaan.

1 Reis 5

Salomão faz aliança com Hirão

2 Crônicas 2.1-16

1 Enviou também Hirão, rei de Tiro, os seus servos a Salomão (porque ouvira que ungiram a Salomão rei em lugar de seu pai), pois Hirão sempre fora amigo de Davi.

Salomon ja Hiiramin yhteistyö

15 Hiiram, Tyroksen kuningas, lähetti palvelijoitaan Salomon luo, sillä hän oli kuullut, että Salomo oli voideltu kuninkaaksi isänsä jälkeen. Hiiram oli näet aina ollut Daavidin läheinen ystävä.

[2] Então, Salomão enviou mensageiros a Hirão, dizendo:

[3] Bem sabes que Davi, meu pai, não pôde edificar uma casa ao nome do SENHOR, seu Deus, por causa das guerras com que o envolveram os seus inimigos, até que o SENHOR lhos pôs debaixo dos pés.

[4] Porém a mim o SENHOR, meu Deus, me tem dado descanso de todos os lados; não há nem inimigo, nem adversidade alguma.

[5] Pelo que intento edificar uma casa ao nome do SENHOR, meu Deus, como falou o SENHOR a Davi, meu pai, dizendo: Teu filho, que porei em teu lugar no teu trono, esse edificará uma casa ao meu nome.

[6] Dá ordem, pois, que do Líbano me cortem cedros; os meus servos estarão com os teus servos, e eu te pagarei o salário destes segundo determinares; porque bem sabes que entre o meu povo não há quem saiba cortar a madeira como os sidônios.

[7] Ouvindo Hirão as palavras de Salomão, muito se alegrou e disse: Bendito seja, hoje, o SENHOR, que deu a Davi um filho sábio sobre este grande povo.

[8] Enviou Hirão mensageiros a Salomão, dizendo: Ouvi o que mandaste dizer. Farei toda a tua vontade acerca das madeiras de cedro e de cipreste.

[16]Ja Salomo lähetti Hiiramille tämän sanan:

[17]”Sinä tiedät, että isäni Daavid ei voinut rakentaa temppeliä Herran , Jumalansa, nimelle sotien tähden. Ne riehuivat hänen ympärillään, kunnes Herra oli saattanut viholliset hänen jalkojensa alle.

[18] Mutta nyt Herra , minun Jumalani, on suonut minun päästä rauhaan joka taholla. Ei ole vastustajaa eikä mikään vaara uhkaa.

[19] Siksi minä aion rakentaa temppelin Herran , Jumalani, nimelle, niin kuin Herra puhui isälleni Daavidille: ’Sinun poikasi, jonka minä asetan valtaistuimellesi sinun tilallesi, on rakentava temppelin minun nimelleni.’

[20]Käske siis hakata minulle setripuita Libanonilta. Palvelijani olkoot sinun palvelijoittesi apuna, ja minä maksan sinun palvelijoillesi palkkaa aivan sen mukaan kuin sinä määräät. Sinähän tiedät, ettei meillä ole täällä ketään, joka osaisi kaataa puita niin kuin siidonilaiset osaavat.”

[21]Kun Hiiram kuuli Salomon sanat, hän tuli hyvin iloiseksi ja sanoi: ”Siunattu olkoon tänä päivänä Herra , joka on antanut Daavidille viisaan pojan tuon suuren kansan hallitsijaksi.”

[22]Hiiram lähetti Salomolle tämän sanan: ”Olen kuullut viestin, jonka minulle lähetit. Minä täytän toivomuksesi kaikessa, mitä tulee setripuihin ja sypressipuihin.

[9] Os meus servos as levarão desde o Líbano até ao mar, e eu as farei conduzir em jangadas pelo mar até ao lugar que me designares e ali as desamarrarei; e tu as receberás. Tu também farás a minha vontade, dando provisões à minha casa.

[10] Assim, deu Hirão a Salomão madeira de cedro e madeira de cipreste, segundo este queria.

[11] Salomão deu a Hirão vinte mil coros de trigo, para sustento da sua casa, e vinte coros de azeite batido; e o fazia de ano em ano.

[12] Deu o SENHOR sabedoria a Salomão, como lhe havia prometido. Havia paz entre Hirão e Salomão; e fizeram ambos entre si aliança.

Os preparativos para edificar o templo

2 Crônicas 2.17-18

[13] Formou o rei Salomão uma leva de trabalhadores dentre todo o Israel, e se compunha de trinta mil homens.

[14] E os enviava ao Líbano alternadamente, dez mil por mês; um mês estavam no Líbano, e dois meses, cada um em sua casa; e Adonirão dirigia a leva.

[15] Tinha também Salomão setenta mil que levavam as cargas e oitenta mil que talhavam pedra nas montanhas,

[23] Palvelijani vievät ne Libanonilta alas mereen, ja minä kuljetan ne meritse lauttoina paikkaan, jonka minulle määräät, ja puran lautat siellä. Saat noutaa ne sieltä. Mutta täytä sinä minun toivomukseni ja anna hovilleni ruokaa.”

[24] Niin Hiiram antoi Salomolle setripuita ja sypressipuita niin paljon kuin tämä toivoi.

[25] Salomo puolestaan antoi Hiiramille kaksikymmentätuhatta koor-mittaa vehnää ravinnoksi hänen hovilleen ja kaksikymmentä koor-mittaa survomalla saatua öljyä. Tämän Salomo antoi Hiiramille joka vuosi.

[26] Herra antoi Salomolle viisautta, kuten oli hänelle luvannut. Hiiramin ja Salomon välillä vallitsi rauha, ja he tekivät keskenään liiton.

[27]Kuningas Salomo määräsi miehiä työvelvollisiksi kaikkialta Israelista. Työvelvollisia oli kolmekymmentätuhatta.

[28] Hän lähetti heitä Libanonille kuukausittain, kymmenentuhatta kerrallaan. He olivat yhden kuukauden Libanonilla ja kaksi kuukautta kotonaan. Työvelvollisten valvojana oli Adoniram.

[29]Salomolla oli myös seitsemänkymmentätuhatta taakankantajaa ja kahdeksankymmentätuhatta kivenhakkaajaa vuoristossa.

16 afora os chefes-oficiais de Salomão, em número de três mil e trezentos, que dirigiam a obra e davam ordens ao povo que a executava.

17 Mandou o rei que trouxessem pedras grandes, e pedras preciosas, e pedras lavradas para fundarem a casa.

18 Lavravam-nas os edificadores de Salomão, e os de Hirão, e os giblitas; e preparavam a madeira e as pedras para se edificar a casa.

30 Työstä vastuussa olevien Salomon virkamiesten lisäksi työväkeä johtamassa oli kolmetuhatta kolmesataa esimiestä.

31 Kuningas käski louhia suuria, kallisarvoisia kiviä, voidakseen laskea temppelin perustuksen hakatuista kivistä.

32 Niin Salomon ja Hiiramin rakentajat ja gebalilaiset veistivät puut, hakkasivat kivet ja valmistivat ne temppelin rakentamista varten.

1 Reis 6

Salomão edifica o templo

2 Crônicas 3.1-9

1 No ano quatrocentos e oitenta, depois de saírem os filhos de Israel do Egito, Salomão, no ano quarto do seu reinado sobre Israel, no mês de zive (este é o mês segundo), começou a edificar a Casa do SENHOR.

2 A casa que o rei Salomão edificou ao SENHOR era de sessenta côvados de comprimento, vinte de largura e trinta de altura.

3 O pórtico diante do templo da casa media vinte côvados no sentido da largura do Lugar Santo, contra dez de fundo.

4 Para a casa, fez janelas de fasquias fixas superpostas.

5 Contra a parede da casa, tanto do santuário como do Santo dos Santos,

1. Kuninkaiden 6

Temppelin rakentaminen

1 Neljänsadankahdeksankymmenen vuoden kuluttua siitä, kun israelilaiset olivat lähteneet Egyptin maasta, neljäntenä vuotena siitä, kun Salomosta oli tullut Israelin kuningas, hän alkoi rakentaa temppeliä Herralle siiv-kuussa, joka on toinen kuukausi.

2 Temppeli, jonka kuningas Salomo rakensi Herralle , oli kuusikymmentä kyynärää pitkä, kaksikymmentä kyynärää leveä ja kolmekymmentä kyynärää korkea.

3 Temppelin itäpäässä oleva temppelisalin eteishalli oli kaksikymmentä kyynärää leveä, ja sen pituus temppelin itäiseen suuntaan oli kymmenen kyynärää.

4 Salomo teetti temppeliin sisäänpäin avartuvat ikkuna-aukot.

5 Hän rakensi kylkirakennuksen kiinni temppelin ulkoseinään temppelirakennuksen ympäri – sekä

edificou andares ao redor e fez câmaras laterais ao redor.

6 O andar de baixo tinha cinco côvados de largura, o do meio, seis, e o terceiro, sete; porque, pela parte de fora da casa em redor, fizera reentrâncias para que as vigas não fossem introduzidas nas paredes.

7 Edificava-se a casa com pedras já preparadas nas pedreiras, de maneira que nem martelo, nem machado, nem instrumento algum de ferro se ouviu na casa quando a edificavam.

8 A porta da câmara do meio do andar térreo estava ao lado sul da casa, e por caracóis se subia ao segundo e, deste, ao terceiro.

9 Assim, edificou a casa e a rematou, cobrindo-a com um tabuado de cedro.

10 Os andares que edificou contra a casa toda eram de cinco côvados de altura, e os ligou com a casa com madeira de cedro.

11 Então, veio a palavra do SENHOR a Salomão, dizendo:

12 Quanto a esta casa que tu edificas, se andares nos meus estatutos, e executares os meus juízos, e guardares todos os meus mandamentos, andando neles, cumprirei para contigo a minha palavra, a qual falei a Davi, teu pai.

13 E habitarei no meio dos filhos de Israel e não desampararei o meu povo.

temppelisalin että sisäkammion ympäri – ja teki siihen sivukammioita.

6 Kylkirakennuksen alin kerros oli viisi kyynärää leveä, keskimmäinen kuusi kyynärää leveä ja kolmas seitsemän kyynärää leveä. Hän näet teki temppelin ulkoseinän kauttaaltaan porrastetuksi, ettei parruja tarvitsisi upottaa temppelin seiniin.

7 Kun temppeliä rakennettiin, se tehtiin kivistä, jotka oli hakattu valmiiksi louhoksella, niin ettei vasaran, taltan tai minkään rauta-aseen ääntä kuulunut temppeliä rakennettaessa.

8 Alimman kerroksen ovi oli temppelin eteläsivulla. Keskimmäiseen kerrokseen noustiin portaita, samoin keskimmäisestä kolmanteen.

9 Näin hän rakensi temppelin ja sai sen valmiiksi. Hän päällysti sen sisältä setripuisilla parruilla ja laudoilla.

10 Hän rakensi temppelin ympäri kylkirakennuksen, jonka kerrokset olivat viiden kyynärän korkuiset. Se oli liitetty temppeliin setripalkeilla.

Herran sana Salomolle

11 Salomolle tuli tämä Herran sana:

12 ”Tämä lupaus koskee temppeliä, jota sinä rakennat. Jos vaellat minun lakieni mukaan, noudatat säädöksiäni, pidät kaikki käskyni ja vaellat niiden mukaan, niin minä täytän sinulle sanani, jonka olen puhunut isällesi Daavidille,

13 ja asun israelilaisten keskellä enkä hylkää kansaani Israelia.”

O Santo dos Santos

[14] Assim, edificou Salomão a casa e a rematou.

[15] Também revestiu as paredes da casa por dentro com tábuas de cedro; desde o soalho da casa até ao teto, cobriu com madeira por dentro; e cobriu o piso da casa com tábuas de cipreste.

[16] Da mesma sorte, revestiu também os vinte côvados dos fundos da casa com tábuas de cedro, desde o soalho até ao teto; e esse interior ele constituiu em santuário, a saber, o Santo dos Santos.

[17] Era, pois, o Santo Lugar do templo de quarenta côvados.

[18] O cedro da casa por dentro era lavrado de colocíntidas e flores abertas; tudo era cedro, pedra nenhuma se via.

[19] No mais interior da casa, preparou o Santo dos Santos para nele colocar a arca da Aliança do SENHOR.

[20] Era o Santo dos Santos de vinte côvados de comprimento, vinte de largura e vinte de altura; cobriu-o de ouro puro. Cobriu também de ouro o altar de cedro.

[21] Por dentro, Salomão revestiu a casa de ouro puro; e fez passar cadeias de ouro por dentro do Santo dos Santos, que também cobrira de ouro.

[22] Assim, cobriu de ouro toda a casa, inteiramente, e também todo o altar que estava diante do Santo dos Santos.

Temppelin rakenne

[14]Niin Salomo rakensi temppelin ja sai sen valmiiksi.

[15] Hän laudoitti temppelin seinät sisäpuolelta setrilaudoilla. Lattiasta katonrajaan asti hän päällysti seinät sisäpuolelta puulla. Lattian hän päällysti sypressilaudoilla.

[16] Hän rakensi setrilaudoista väliseinän, kaksikymmentä kyynärää temppelin peräosasta, lattiasta kattoon asti. Näin hän rakensi temppeliin sisäkammion, kaikkeinpyhimmän.

[17] Sen edessä oleva temppelisali oli neljäkymmentä kyynärää pitkä.

[18] Temppeli oli sisäpuolelta setripuuta, johon oli kaiverrettu kurpitsoja ja auenneita kukkia. Kaikki oli setripuuta, kiveä ei näkynyt.

[19]Hän rakensi temppelin sisään kaikkeinpyhimmän, Herran liitonarkkua varten.

[20] Kaikkeinpyhin oli kaksikymmentä kyynärää pitkä, kaksikymmentä kyynärää leveä ja kaksikymmentä kyynärää korkea, ja hän päällysti sen sisältä puhtaalla kullalla. Samalla tavalla hän päällysti setripuisen alttarin.

[21] Salomo päällysti temppelin sisältä puhtaalla kullalla, ja kullalla päällystämänsä sisäkammion hän sulki kultaketjuilla.

[22] Hän päällysti koko temppelin sisältä kullalla, koko temppelin kauttaaltaan. Myös koko alttarin, joka oli sisäkammion edessä, hän päällysti kullalla.

Os dois querubins
2 Crônicas 3.10-13

23 No Santo dos Santos, fez dois querubins de madeira de oliveira, cada um da altura de dez côvados.

23Sisäkammioon hän teetti öljypuusta kaksi kymmenen kyynärän korkuista kerubia.

24 Cada asa de um querubim era de cinco côvados; dez côvados havia, pois, de uma a outra extremidade de suas asas.

24Kerubin toinen siipi oli viisi kyynärää pitkä, samoin toinen siipi oli viisi kyynärää pitkä, joten siiven kärjestä toisen siiven kärkeen oli kymmenen kyynärää.

25 Assim, também era de dez côvados o outro querubim; ambos mediam o mesmo e eram da mesma forma.

25 Myös toisen kerubin siipien mitta oli kymmenen kyynärää. Nämä kaksi kerubia olivat kooltaan ja muodoltaan samanlaiset.

26 A altura de um querubim era de dez côvados; e assim a do outro.

26 Toisen kerubin korkeus oli kymmenen kyynärää, samoin myös toisen kerubin.

27 Pôs os querubins no mais interior da casa; os querubins estavam de asas estendidas, de maneira que a asa de um tocava numa parede, e a asa do outro tocava na outra parede; e as suas asas no meio da casa tocavam uma na outra.

27 Hän asetti kerubit temppelin sisäkammioon. Niiden siivet olivat levällään, niin että toisen kerubin siipi kosketti toista seinää ja toisen siipi kosketti toista seinää, ja niiden sisäkammion keskustaa kohti olevat siivet koskettivat toisiaan.

28 E cobriu de ouro os querubins.

28 Myös kerubit hän päällysti kullalla.

Ornamentação das paredes e das portas

29 Nas paredes todas, tanto no mais interior da casa como no seu exterior, lavrou, ao redor, entalhes de querubins, palmeiras e flores abertas.

29Hän leikkautti kaikkiin temppelin seiniin kauttaaltaan kaiverruksia – kerubeja, palmuja ja auenneita kukkia – sekä sisäkammioon että temppelisaliin.

30 Também cobriu de ouro o soalho, tanto no mais interior da casa como no seu exterior.

30 Temppelin lattian hän päällysti kullalla, niin sisäkammion kuin temppelisalinkin puolelta.

31 Para entrada do Santo dos Santos, fez folhas de madeira de oliveira; a verga com as ombreiras formavam uma porta pentagonal.

31 Sisäkammion oviaukkoon hän teetti ovet öljypuusta. Ovien pielet ja yläkarmit muodostivat viisikulmion.

32 Assim, fabricou de madeira de oliveira duas folhas e lavrou nelas entalhes de querubins, de palmeiras e de flores abertas; a estas, como as palmeiras e os querubins, cobriu de ouro.
33 Fez, para entrada do Santo Lugar, ombreiras de madeira de oliveira; entrada quadrilateral,
34 cujas duas folhas eram de madeira de cipreste; e as duas tábuas de cada folha eram dobradiças.
35 E as lavrou de querubins, de palmeiras e de flores abertas e as cobriu de ouro acomodado ao lavor.
36 Também edificou o átrio interior de três ordens de pedras cortadas e de uma ordem de vigas de cedro.
37 No ano quarto, se pôs o fundamento da Casa do SENHOR, no mês de zive.

38 E, no ano undécimo, no mês de bul, que é o oitavo, se acabou esta casa com todas as suas dependências, tal como devia ser. Levou Salomão sete anos para edificá-la.

1 Reis 7

Salomão edifica palácios reais

1 Edificou Salomão os seus palácios, levando treze anos para os concluir.

2 Edificou a Casa do Bosque do Líbano, de cem côvados de comprimento, cinqüenta de largura e trinta de altura, sobre quatro ordens de colunas de cedro e vigas de cedro sobre as colunas.

32 Molemmat ovet olivat öljypuusta, ja hän leikkautti niihin kaiverruksia: kerubeja, palmuja ja auenneita kukkia. Hän päällysti ne kullalla levittäen kullan kerubien ja palmujen päälle.
33 Samalla tavoin hän teki myös temppelisalin oviaukkoon öljypuusta pielet, nelikulmion muotoiset,
34 ja kaksi ovea sypressipuusta. Toisen oven kaksi puoliskoa olivat kääntyviä, samoin toisen oven kaksi puoliskoa.
35 Hän kaiverrutti niihin kerubeja, palmuja ja auenneita kukkia ja päällysti kaiverrukset silaten ne kullalla.
36 Sitten hän rakensi sisemmän esipihan muurin, jossa oli kolme kerrosta hakattuja kiviä ja kerros setrihirsiä.
37 Herrantemppelin perustus laskettiin neljäntenä vuotena siiv-kuussa.
38 Yhdentenätoista vuotena buul-kuussa, joka on kahdeksas kuukausi, temppeli oli kaikilta osiltaan valmis ja kaikkien sitä koskevien määräysten mukainen. Salomo rakensi temppeliä seitsemän vuotta.

1. Kuninkaiden 7

Salomon palatsi

1 Omaa palatsiaan Salomo rakensi kolmetoista vuotta, kunnes sai sen täysin valmiiksi.
2 Hän rakensi Libanoninmetsä-palatsin, sata kyynärää pitkän, viisikymmentä kyynärää leveän ja kolmekymmentä kyynärää korkean, kolmen setripylväsrivin varaan. Pylväiden päällä oli setripalkit.

[3] A cobertura era de cedro, abrangendo as câmaras laterais em número de quarenta e cinco, quinze em cada andar, as quais repousavam sobre colunas.

[3] Ylhäällä oli setripuukatto palkkien päällä neljänkymmenenviiden pylvään varassa, joita oli viisitoista kussakin rivissä.

[4] Havia janelas em três ordens e janela oposta a janela em três fileiras.

[4] Ikkunoita oli kolmessa rivissä, ikkuna-aukot vastakkain kussakin kolmessa kerroksessa.

[5] Todas as portas e janelas eram quadradas; e janela oposta a janela em três fileiras.

[5] Kaikki oviaukot ja ovien pielet olivat nelikulmaisia, ja ikkuna-aukot olivat vastakkain kussakin kolmessa kerroksessa.

[6] Depois, fez o Salão das Colunas, de cinqüenta côvados de comprimento e trinta de largura; e havia um pórtico de colunas defronte dele, um baldaquino.

[6]Hän teki myös pylvässalin, viisikymmentä kyynärää pitkän ja kolmekymmentä kyynärää leveän, ja sen eteen eteishallin pylväineen sekä pylväiden eteen porraskatoksen.

[7] Também fez a Sala do Trono, onde julgava, a saber, a Sala do Julgamento, coberta de cedro desde o soalho até ao teto.

[7]Vielä hän teki valtaistuinsalin, niin kutsutun oikeussalin, jossa hän jakoi oikeutta. Se oli päällystetty setripuulla lattiasta kattoon asti.

[8] A sua casa, em que moraria, fê-la noutro pátio atrás da Sala do Trono, de obra semelhante a esta; também para a filha de Faraó, que tomara por mulher, fez Salomão uma casa semelhante à Sala do Trono.

[8]Palatsi, jossa hän asui, oli toisen esipihan puolella kuin valtaistuinsali, ja se oli tehty samalla tavoin. Samanlaisen palatsin Salomo teki myös faraon tyttärelle, jonka hän oli ottanut vaimokseen.

[9] Todas estas construções eram de pedras de valor, cortadas à medida, serradas para o lado de dentro e para o de fora; e isto desde o fundamento até às beiras do teto, e por fora até ao átrio maior.

[9]Kaikki nämä rakennukset oli tehty kallisarvoisista, mitan mukaan hakatuista, sisä- ja ulkosivultaan kivisahalla sahatuista kivistä, perustuksesta katonrajaan ja ulkopuolella suureen esipihaan saakka.

[10] O fundamento era de pedras de valor, pedras grandes; pedras de dez côvados e pedras de oito côvados;

[10] Perustus oli laskettu kallisarvoisista kivistä, suurista kymmenen ja kahdeksan kyynärän mittaisista kivistä.

[11] por cima delas, pedras de valor, cortadas segundo as medidas, e cedros.

[12] Ao redor do grande átrio, havia três ordens de pedras cortadas e uma ordem de vigas de cedro; assim era também o átrio interior da Casa do SENHOR e o pórtico daquela casa.

[13] Enviou o rei Salomão mensageiros que de Tiro trouxessem Hirão.

[14] Era este filho de uma mulher viúva, da tribo de Naftali, e fora seu pai um homem de Tiro que trabalhava em bronze; Hirão era cheio de sabedoria, e de entendimento, e de ciência para fazer toda obra de bronze. Veio ter com o rei Salomão e fez toda a sua obra.

As duas colunas do templo
2 Crônicas 3.15-17

[15] Formou duas colunas de bronze; a altura de cada uma era de dezoito côvados, e um fio de doze côvados era a medida de sua circunferência.

[16] Também fez dois capitéis de fundição de bronze para pôr sobre o alto das colunas; de cinco côvados era a altura de cada um deles.

[17] Havia obra de rede e ornamentos torcidos em forma de cadeia, para os capitéis que estavam sobre o alto das colunas; sete para um capitel e sete para o outro.

[18] Fez também romãs em duas fileiras por cima de uma das obras de rede, para

[11] Sen päällä oli kallisarvoisia mitan mukaan hakattuja kiviä sekä setripuuta.

[12] Suurta esipihaa ympäröi kolme kerrosta hakattuja kiviä ja kerros setrihirsiä, kuten myös Herran temppelin sisempää esipihaa ja palatsin eteishallia.

Temppelin pylväät

[13] Kuningas Salomo lähetti hakemaan Tyroksesta Hiiramin,

[14] joka oli leskivaimon poika Naftalin heimosta. Hänen isänsä oli tyroslainen pronssityön taitaja. Hiiramilla oli paljon viisautta, tietoa ja taitoa tehdä kaikenlaisia pronssitöitä. Hän tuli kuningas Salomon luo ja teki kaikki hänen määräämänsä työt.

[15] Hiiram valoi pronssista kaksi pylvästä. Kummankin pylvään korkeus oli kahdeksantoista kyynärää, ja pylväiden ympäryksen mittaamiseksi tarvittiin kahdentoista kyynärän pituinen nuora.

[16] Hän teki myös pylväiden päälle pantavaksi kaksi pronssista valettua pylväskruunua. Molempien pylväskruunujen korkeus oli viisi kyynärää.

[17] Hän teki verkon kaltaisia ristikkokoristeita ja ketjun kaltaisia köynnöskoristeita pylväskruunuihin, seitsemän toiseen pylväskruunuun ja seitsemän toiseen.

[18] Hiiram teki pylväät siten, että granaattiomenakoristeita oli kahdessa rivissä ristikkokoristeen yläpuolella, ja ne

cobrir o capitel no alto da coluna; o mesmo fez com o outro capitel.

[19] Os capitéis que estavam no alto das colunas eram de obra de lírios, como na Sala do Trono, e de quatro côvados.

[20] Perto do bojo, próximo à obra de rede, os capitéis que estavam no alto das duas colunas tinham duzentas romãs, dispostas em fileiras em redor, sobre um e outro capitel.

[21] Depois, levantou as colunas no pórtico do templo; tendo levantado a coluna direita, chamou-lhe Jaquim; e, tendo levantado a coluna esquerda, chamou-lhe Boaz.

[22] No alto das colunas, estava a obra de lírios. E, assim, se acabou a obra das colunas.

O mar de fundição

2 Crônicas 4.1-5

[23] Fez também o mar de fundição, redondo, de dez côvados de uma borda até à outra borda, e de cinco de altura; e um fio de trinta côvados era a medida de sua circunferência.

[24] Por baixo da sua borda em redor, havia colocíntidas, dez em cada côvado; estavam em duas fileiras, fundidas quando se fundiu o mar.

[25] Assentava-se o mar sobre doze bois; três olhavam para o norte, três, para o ocidente, três, para o sul, e três, para o oriente; o mar apoiava-se sobre eles, cujas partes posteriores convergiam para dentro.

peittivät pylväskruunuja. Näitä hän teki molempiin pylväskruunuihin.

[19] Eteishallissa olevat pylväskruunut olivat liljanmuotoisia, neljä kyynärää korkeita.

[20] Ylhäällä molemmissa pylväskruunuissa oli kuperat alaosat, joihin ristikkokoriste ei ulottunut. Granaattiomenakoristeita oli riveittäin kaksisataa kummassakin pylväskruunussa.

[21] Hän pystytti pylväät temppelin eteishalliin. Oikealle puolelle pystytetyn pylvään nimeksi hän antoi Jaakin ja vasemmalle puolelle pystytetyn pylvään nimeksi Booas .

[22] Pylväskruunut tehtiin liljankukan muotoisiksi. Niin päättyi pylväiden valmistustyö.

Pronssimeri

[23] Hiiram valoi myös ympyränmuotoisen altaan, meren. Se oli kymmenen kyynärää reunasta reunaan, korkeudeltaan viisi kyynärää ja ympärysmitaltaan kolmekymmentä kyynärää.

[24] Altaan ympärillä, sen reunan alla, oli kurpitsakoristeita, kymmenen jokaista kyynärää kohti. Kurpitsakoristeita oli kaksi riviä, yhtä valua altaan kanssa.

[25] Allas seisoi kahdentoista härän varassa, joista kolme katsoi pohjoiseen, kolme länteen, kolme etelään ja kolme itään päin. Allas oli härkien päällä, ja niiden kaikkien takapuolet olivat suunnatut sisäänpäin.

[26] A grossura dele era de quatro dedos, e a sua borda, como borda de copo, como flor de lírios; comportava dois mil batos.

Outros utensílios para o templo
2 Crônicas 4.6-22

[27] Fez também de bronze dez suportes; cada um media quatro côvados de comprimento, quatro de largura e três de altura;

[28] e eram do seguinte modo: tinham painéis, que estavam entre molduras,

[29] nos quais havia leões, bois e querubins; nas molduras de cima e de baixo dos leões e dos bois, havia festões pendentes.

[30] Tinha cada suporte quatro rodas de bronze e eixos de bronze; os seus quatro pés tinham apoios debaixo da pia, apoios fundidos, e ao lado de cada um havia festões.

[31] A boca dos suportes estava dentro de uma guarnição que media um côvado de altura; a boca era redonda como a obra de um pedestal e tinha o diâmetro de um côvado e meio. Também nela havia entalhes, e os seus painéis eram quadrados, não redondos.

[32] As quatro rodas estavam debaixo dos painéis, e os eixos das rodas formavam uma peça com o suporte; cada roda era de um côvado e meio de altura.

[33] As rodas eram como as de um carro: seus eixos, suas cambas, seus raios e seus cubos, todos eram fundidos.

[26] Allas oli kämmenenleveyden paksuinen, ja sen reuna oli kuin maljan reuna, auenneen liljankukan muotoinen. Allas oli kahdentuhannen bat-mitan vetoinen.

Jalustat ja padat

[27]Hiiram teki myös kymmenen pronssijalustaa. Kukin jalusta oli neljä kyynärää pitkä, neljä kyynärää leveä ja kolme kyynärää korkea.

[28]Tällainen oli jalustojen rakenne: Niissä oli laidat ja laitojen välissä tangot.

[29] Tankojen yhdistämissä laidoissa oli leijonia, härkiä ja kerubeja. Leijonien ja härkien ylä- ja alapuolella sekä tangoissa oli pakottamalla tehtyjä kukkaköynnöskoristeita.

[30] Kussakin jalustassa oli neljä pronssipyörää ja pronssiakselit. Kaikkiin neljään kulmaan oli valettu kannattimet pataa varten, ja kullakin sivulla oli kukkaköynnöskoristeita.

[31] Jalustan yläreunan sisäpuolella oli kehikko, ja sen reuna oli kyynärän korkuinen. Kehikko oli pyöreä, tehty jalustan tapaan, halkaisijaltaan puolitoista kyynärää. Myös kehikon reunassa oli kaiverruksia. Laidat olivat nelikulmaiset eivätkä pyöreät.

[32] Laitojen alla oli neljä pyörää, ja pyörien akselit olivat kiinni jalustassa. Kukin pyörä oli puolitoista kyynärää korkea.

[33] Pyörät oli tehty samalla tavoin kuin vaununpyörät, ja niiden akselit, kehät, puolat ja navat olivat kaikki valettuja.

[34] Havia quatro apoios aos quatro cantos de cada suporte, que com este formavam uma peça.

[35] No alto de cada suporte, havia um cilindro de meio côvado de altura; também, no alto de cada suporte, os apoios e painéis formavam uma peça só com ele.

[36] Na superfície dos seus apoios e dos seus painéis, gravou querubins, leões e palmeiras, segundo o espaço de cada um, com festões ao redor.

[37] Deste modo, fez os dez suportes; todos tinham a mesma fundição, o mesmo tamanho e o mesmo entalhe.

[38] Também fez dez pias de bronze; em cada uma cabiam quarenta batos, e cada uma era de quatro côvados; sobre cada um dos dez suportes estava uma pia.

[39] Pôs cinco suportes à direita da casa e cinco, à esquerda; porém o mar pôs ao lado direito da casa, para o lado sudeste.

[40] Depois, fez Hirão os caldeirões, e as pás, e as bacias. Assim, terminou ele de fazer toda a obra para o rei Salomão, para a Casa do SENHOR:

[41] as duas colunas, os dois globos dos capitéis que estavam no alto das duas colunas; as duas redes, para cobrir os dois globos dos capitéis que estavam ao alto das colunas;

[34] Kussakin jalustassa oli neljä kannatinta, yksi jokaisessa kulmassa. Kannattimet olivat jalustan kanssa samaa kappaletta.

[35] Jalustan yläosaa ympäröi puolen kyynärän korkuinen pyöreä reunus, ja jalustan yläosan kädensijat olivat laitojen kanssa samaa kappaletta.

[36] Jalustan laitojen ja kädensijojen pintoihin Hiiram kaiversi kerubeja, leijonia ja palmuja, sen mukaan kuin tilaa oli, sekä kukkaköynnöskoristeita niiden ympärille.

[37] Näin hän teki kaikki kymmenen jalustaa. Ne oli valettu samalla tavoin, yhtä suuriksi ja samanmuotoisiksi.

[38] Hiiram teki myös kymmenen pronssipataa. Jokainen pata oli neljänkymmenen bat-mitan vetoinen, läpimitaltaan neljä kyynärää. Jokaisella kymmenestä jalustasta oli oma patansa.

[39] Hän asetti viisi jalustaa temppelin oikealle sivulle ja viisi vasemmalle sivulle. Altaan hän asetti temppelin oikealle sivulle, kaakkoa kohti.

[40] Hän teki myös tuhka-astiat, tuhkalapiot ja pirskotusmaljat.

Temppelin esineet valmistuvat

Niin Hiiram sai suoritetuksi kaiken työn, mikä hänen oli tehtävä kuningas Salomolle Herran temppeliä varten:

[41] kaksi pylvästä, kaksi maljanmuotoista pylväskruunua, jotka olivat pylväiden päällä, kaksi ristikkokoristetta peittämään kahta maljanmuotoista pylväskruunua,

[42] as quatrocentas romãs para as duas redes, isto é, duas fileiras de romãs para cada rede, para cobrirem os dois globos dos capitéis que estavam no alto das colunas;

[42] neljäsataa granaattiomenaa kahteen ristikkokoristeeseen, kaksi riviä granaattiomenoita kumpaankin ristikkokoristeeseen peittämään kahta maljanmuotoista pylväskruunua,

[43] os dez suportes e as dez pias sobre eles;

[43] kymmenen jalustaa, kymmenen pataa jalustojen päälle,

[44] o mar com os doze bois por baixo;

[44] yhden altaan, kaksitoista härkää altaan alle

[45] os caldeirões, as pás, as bacias e todos estes utensílios que fez Hirão para o rei Salomão, para a Casa do SENHOR, todos eram de bronze polido.

[45] sekä tuhka-astiat, tuhkalapiot ja pirskotusmaljat. Kaikki nämä esineet, jotka Hiiram teki kuningas Salomolle Herran temppeliä varten, olivat kiillotettua pronssia.

[46] Na planície do Jordão, o rei os fez fundir em terra barrenta, entre Sucote e Zaretã.

[46] Kuningas antoi valaa ne kovaan maaperään kaivetuissa muoteissa Jordanin tasangolla, Sukkotin ja Tsaaretanin välillä.

[47] Deixou Salomão de pesar todos os utensílios pelo seu excessivo número, não se verificando, pois, o peso do seu bronze.

[47]Koska esineitä oli erittäin paljon, Salomo jätti ne kaikki punnitsematta, eikä pronssin painoa selvitetty.

[48] Também fez Salomão todos os utensílios do Santo Lugar do SENHOR: o altar de ouro e a mesa de ouro, sobre a qual estavam os pães da proposição;

[48]Salomo teetti myös kaikki Herran temppelissä tarvittavat esineet: kultaisen alttarin, kultaisen pöydän pyhiä leipiä varten,

[49] os castiçais de ouro finíssimo, cinco à direita e cinco à esquerda, diante do Santo dos Santos; as flores, as lâmpadas e as espevitadeiras, também de ouro;

[49] seitsenhaaraiset lampunjalat puhtaasta kullasta, viisi oikealle puolelle ja viisi vasemmalle puolelle sisäkammion, kaikkeinpyhimmän, eteen, kultaisine kukkalehtineen, lamppuineen ja lamppusaksineen,

[50] também as taças, as espevitadeiras, as bacias, os recipientes para incenso e os braseiros, de ouro finíssimo; as dobradiças para as portas da casa interior para o

[50]vadit, veitset, pirskotusmaljat, kupit ja hiilipannut, kaikki puhtaasta kullasta, sekä kultasaranat niihin temppelin sisäosan oviin, jotka veivät

Santo dos Santos e as das portas do Santo Lugar do templo, também de ouro.

kaikkeinpyhimpään, ja niihin temppelin oviin, jotka veivät temppelisaliin.

As dádivas de Davi colocadas no templo
2 Crônicas 5.1

51 Assim, se acabou toda a obra que fez o rei Salomão para a Casa do SENHOR; então, trouxe Salomão as coisas que Davi, seu pai, havia dedicado; a prata, o ouro e os utensílios, ele os pôs entre os tesouros da Casa do SENHOR.

51Kun kaikki työ, minkä kuningas Salomo teetti Herran temppeliin, oli valmis, Salomo vei sinne isänsä Daavidin pyhittämät esineet – hopean ja kullan sekä astiat – ja luovutti ne Herran temppelin aarrekammioihin.

1 Reis 8

Salomão traz para o templo a arca
2 Crônicas 5.2-14

1 Congregou Salomão os anciãos de Israel, todos os cabeças das tribos, os príncipes das famílias dos israelitas, diante de si em Jerusalém, para fazerem subir a arca da Aliança do SENHOR da Cidade de Davi, que é Sião, para o templo.

2 Todos os homens de Israel se congregaram junto ao rei Salomão na ocasião da festa, no mês de etanim, que é o sétimo.

3 Vieram todos os anciãos de Israel, e os sacerdotes tomaram a arca do SENHOR

4 e a levaram para cima, com a tenda da congregação, e também os utensílios sagrados que nela havia; os sacerdotes e levitas é que os fizeram subir.

5 O rei Salomão e toda a congregação de Israel, que se reunira a ele, estavam todos diante da arca, sacrificando ovelhas e bois, que, de tão numerosos, não se podiam contar.

1. Kuninkaiden 8

Liitonarkku tuodaan temppeliin

1Sitten kuningas Salomo kutsui luokseen Jerusalemiin Israelin vanhimmat, kaikki heimojen ruhtinaat ja israelilaisten sukujen päämiehet, jotta he toisivat Herran liitonarkun Siionista, Daavidin kaupungista.

2Niin kaikki Israelin miehet kokoontuivat kuningas Salomon luo juhlaan eetanim-kuussa, joka on seitsemäs kuukausi.

3Kun kaikki Israelin vanhimmat olivat tulleet, papit nostivat liitonarkun.

4 He veivät ylös temppeliin Herran liitonarkun ja ilmestysmajan sekä kaiken majassa olevan pyhän kaluston. Tämän toimittivat papit ja leeviläiset.

5Kuningas Salomo ja koko Israelin seurakunta, joka oli kokoontunut hänen luokseen, uhrasi hänen kanssaan liitonarkun edessä lampaita ja nautoja niin paljon, ettei niitä voitu lukea eikä laskea.

[6] Puseram os sacerdotes a arca da Aliança do SENHOR no seu lugar, no santuário mais interior do templo, no Santo dos Santos, debaixo das asas dos querubins.

[6]Papit veivät Herran liitonarkun paikoilleen temppelin sisäkammioon, kaikkeinpyhimpään, kerubien siipien alle.

[7] Pois os querubins estendiam as asas sobre o lugar da arca e, do alto, cobriam a arca e os varais.

[7]Kerubit levittivät siipensä sen paikan yli, missä arkku oli, ja peittivät ylhäältäpäin arkkua ja sen kantotankoja.

[8] Os varais sobressaíam tanto, que suas pontas eram vistas do Santo Lugar, defronte do Santo dos Santos, porém de fora não se viam. Ali, estão até ao dia de hoje.

[8] Kantotangot olivat niin pitkät, että niiden päät voitiin nähdä pyhäköstä aivan sisäkammion edestä, mutta ulos ne eivät näkyneet. Siellä ne ovat vielä tänäkin päivänä.

[9] Nada havia na arca senão as duas tábuas de pedra, que Moisés ali pusera junto a Horebe, quando o SENHOR fez aliança com os filhos de Israel, ao saírem da terra do Egito.

[9] Arkussa ei ollut muuta kuin ne kaksi kivitaulua, jotka Mooses oli pannut sinne Hoorebilla, kun Herra teki liiton israelilaisten kanssa heidän lähdettyään Egyptin maasta.

[10] Tendo os sacerdotes saído do santuário, uma nuvem encheu a Casa do SENHOR,

[10]Kun papit lähtivät pyhäköstä, pilvi täytti Herran temppelin,

[11] de tal sorte que os sacerdotes não puderam permanecer ali, para ministrar, por causa da nuvem, porque a glória do SENHOR enchera a Casa do SENHOR.

[11]eivätkä he voineet pilven vuoksi toimittaa palvelustehtäviään, sillä Herran kirkkaus täytti Herran temppelin.

Salomão fala ao povo

2 Crônicas 6.1-11

Salomon puhe

[12] Então, disse Salomão: O SENHOR declarou que habitaria em trevas espessas.

[12]Silloin Salomo sanoi: ” Herra on sanonut asuvansa pimeässä.

[13] Na verdade, edifiquei uma casa para tua morada, lugar para a tua eterna habitação.

[13]Minä olen rakentanut sinulle temppelin asunnoksi, ikuiseksi asuinpaikaksesi.”

[14] Voltou, então, o rei o rosto e abençoou a toda a congregação de Israel, enquanto se mantinha toda em pé;

[14]Sitten kuningas kääntyi ympäri ja siunasi koko Israelin seurakunnan. Seurakunnan seisoessa

[15] e disse: Bendito seja o SENHOR, o Deus de Israel, que falou pessoalmente a Davi, meu pai, e pelo seu poder o cumpriu, dizendo:

[15] hän sanoi: ”Siunattu olkoon Herra , Israelin Jumala, joka on kädellään täyttänyt sen, minkä on suullaan luvannut sanoessaan minun isälleni Daavidille:

[16] Desde o dia em que tirei Israel, o meu povo, do Egito, não escolhi cidade alguma de todas as tribos de Israel, para edificar uma casa a fim de ali estabelecer o meu nome; porém escolhi a Davi para chefe do meu povo de Israel.

[16] 'En ole sinä päivänä, jona vein kansani Israelin pois Egyptistä, enkä sen jälkeenkään valinnut minkään Israelin heimon alueelta kaupunkia, jotta siihen rakennettaisiin temppeli minun nimeni asuinsijaksi. Mutta Daavidin minä valitsin kansani Israelin hallitsijaksi.'

[17] Também Davi, meu pai, propusera em seu coração o edificar uma casa ao nome do SENHOR, o Deus de Israel.

[17]Isäni Daavidin sydämellä oli rakentaa temppeli Herran , Israelin Jumalan, nimelle.

[18] Porém o SENHOR disse a Davi, meu pai: Já que desejaste edificar uma casa ao meu nome, bem fizeste em o resolver em teu coração.

[18]Mutta Herra sanoi isälleni Daavidille: 'Sydämelläsi on ollut rakentaa temppeli minun nimelleni, ja olet tehnyt hyvin, kun olet sitä aikonut.

[19] Todavia, tu não edificarás a casa, porém teu filho, que descenderá de ti, ele a edificará ao meu nome.

[19] Sinä et kuitenkaan temppeliä rakenna, vaan poikasi, joka lähtee sinun kupeistasi, rakentaa temppelin minun nimelleni.'

[20] Assim, cumpriu o SENHOR a sua palavra que tinha dito, pois me levantei em lugar de Davi, meu pai, e me assentei no trono de Israel, como prometera o SENHOR; e edifiquei a casa ao nome do SENHOR, o Deus de Israel.

[20] Herraon pitänyt antamansa lupauksen. Minä olen noussut isäni Daavidin paikalle ja istun Israelin valtaistuimella, niin kuin Herra on puhunut, ja olen rakentanut temppelin Herran , Israelin Jumalan, nimelle.

[21] E nela constituí um lugar para a arca, em que estão as tábuas da aliança que o SENHOR fez com nossos pais, quando os tirou da terra do Egito.

[21] Minä olen valmistanut sinne paikan arkkua varten, jossa ovat Herran liiton taulut. Tämän liiton hän teki meidän isiemme kanssa viedessään heidät pois Egyptin maasta."

Salomão ora a Deus
2 Crônicas 6.12-42

Salomon rukous

[22] Pôs-se Salomão diante do altar do SENHOR, na presença de toda a congregação de Israel; e estendeu as mãos para os céus

[22]Salomo seisoi Herran alttarin ääressä koko Israelin seurakunnan edessä, ojensi kätensä taivasta kohti

[23] e disse: Ó SENHOR, Deus de Israel, não há Deus como tu, em cima nos céus nem

[23] ja sanoi: " Herra , Israelin Jumala! Ei ole sinun vertaistasi jumalaa ylhäällä

embaixo na terra, como tu que guardas a aliança e a misericórdia a teus servos que de todo o coração andam diante de ti;

taivaassa eikä alhaalla maan päällä. Sinä pidät liiton ja säilytät laupeuden palvelijoitasi kohtaan, jotka vaeltavat sinun edessäsi kokosydämisesti.

24 que cumpriste para com teu servo Davi, meu pai, o que lhe prometeste; pessoalmente o disseste e pelo teu poder o cumpriste, como hoje se vê.

24 Sinä pidit, mitä olet luvannut palvelijallesi Daavidille, minun isälleni. Mitä suullasi puhuit, sen olet tänä päivänä kädelläsi toteuttanut.

25 Agora, pois, ó SENHOR, Deus de Israel, faze a teu servo Davi, meu pai, o que lhe declaraste, dizendo: Não te faltará sucessor diante de mim, que se assente no trono de Israel, contanto que teus filhos guardem o seu caminho, para andarem diante de mim como tu andaste.

25 Oi Herra , Israelin Jumala! Pidä se, minkä olet luvannut palvelijallesi Daavidille, minun isälleni: ’Aina on mies sinun suvustasi istuva minun edessäni Israelin valtaistuimella, jos poikasi vain pitävät huolen tiestään, niin että he vaeltavat minun edessäni, kuten sinä olet vaeltanut minun edessäni.’

26 Agora também, ó Deus de Israel, cumpra-se a tua palavra que disseste a teu servo Davi, meu pai.

26Israelin Jumala, käyköön siis toteen sanasi, jonka puhuit palvelijallesi Daavidille, minun isälleni.

27 Mas, de fato, habitaria Deus na terra? Eis que os céus e até o céu dos céus não te podem conter, quanto menos esta casa que eu edifiquei.

27Mutta asuisiko Jumala todella maan päällä? Eivät taivaat eivätkä taivasten taivaatkaan riittäisi sinulle asunnoksi, kuinka sitten tämä temppeli, jonka minä olen rakentanut!

28 Atenta, pois, para a oração de teu servo e para a sua súplica, ó SENHOR, meu Deus, para ouvires o clamor e a oração que faz, hoje, o teu servo diante de ti.

28Käänny kuitenkin palvelijasi rukouksen ja anomisen puoleen, Herra , minun Jumalani, niin että kuulet huudon ja rukouksen, jonka palvelijasi tänä päivänä rukoilee sinun edessäsi.

29 Para que os teus olhos estejam abertos noite e dia sobre esta casa, sobre este lugar, do qual disseste: O meu nome estará ali; para ouvires a oração que o teu servo fizer neste lugar.

29 Olkoot silmäsi avoinna tätä temppeliä kohti öin ja päivin, tätä paikkaa kohti, josta olet sanonut: ’Minun nimeni on oleva siellä’, niin että kuulet rukouksen, jonka palvelijasi rukoilee tähän paikkaan päin kääntyneenä.

[30] Ouve, pois, a súplica do teu servo e do teu povo de Israel, quando orarem neste lugar; ouve no céu, lugar da tua habitação; ouve e perdoa.

[30]Kuule palvelijasi ja kansasi Israelin pyyntö, kun he rukoilevat tähän paikkaan päin kääntyneinä. Kuule asuinpaikassasi taivaassa, ja kun kuulet, anna anteeksi.

[31] Se alguém pecar contra o seu próximo, e lhe for exigido que jure, e ele vier a jurar diante do teu altar, nesta casa,

[31]Jos joku rikkoo lähimmäistään vastaan ja häntä vaaditaan vannomaan vala ja hän tulee valalle alttarisi eteen tässä temppelissä,

[32] ouve tu nos céus, e age, e julga teus servos, condenando o perverso, fazendo recair o seu proceder sobre a sua cabeça e justificando ao justo, para lhe retribuíres segundo a sua justiça.

[32]niin kuule taivaassa ja auta palvelijasi oikeuteen tuomitsemalla syyllinen syylliseksi. Tuomitse syyllinen syylliseksi ja anna hänen tekojensa tulla hänen oman päänsä päälle, mutta julista syytön syyttömäksi ja anna hänelle hänen syyttömyytensä mukaan.

[33] Quando o teu povo de Israel, por ter pecado contra ti, for ferido diante do inimigo, e se converter a ti, e confessar o teu nome, e orar, e suplicar a ti, nesta casa,

[33]Jos kansasi Israel on kärsinyt tappion vihollisen edessä, koska israelilaiset ovat tehneet syntiä sinua vastaan, mutta sitten kääntyvät sinun puoleesi, kiittävät sinun nimeäsi, rukoilevat ja anovat sinulta armoa tässä temppelissä,

[34] ouve tu nos céus, e perdoa o pecado do teu povo de Israel, e faze-o voltar à terra que deste a seus pais.

[34] niin kuule taivaassa, anna anteeksi kansasi Israelin synti ja tuo heidät takaisin maahan, jonka olet heidän esi-isilleen antanut.

[35] Quando os céus se cerrarem, e não houver chuva, por ter o povo pecado contra ti, e orar neste lugar, e confessar o teu nome, e se converter dos seus pecados, havendo-o tu afligido,

[35]Jos taivas sulkeutuu eikä tule sadetta, koska israelilaiset ovat tehneet syntiä sinua vastaan, mutta he sitten rukoilevat kääntyneinä tähän paikkaan päin, kiittävät sinun nimeäsi ja kääntyvät synnistään sen tähden, että sinä nöyryytät heitä,

[36] ouve tu nos céus, perdoa o pecado de teus servos e do teu povo de Israel, ensinando-lhes o bom caminho em que

[36] niin kuule taivaassa ja anna anteeksi palvelijoittesi ja kansasi Israelin synti. Ja osoita heille hyvä tie, jota heidän tulee

andem, e dá chuva na tua terra, que deste em herança ao teu povo.

kulkea, ja anna sade maallesi, jonka olet antanut kansallesi perintöosaksi.

37 Quando houver fome na terra ou peste, quando houver crestamento ou ferrugem, gafanhotos e larvas, quando o seu inimigo o cercar em qualquer das suas cidades ou houver alguma praga ou doença,

37 Jos maahan tulee nälänhätä, rutto, nokitähkä tai viljanruoste, jos tulevat heinäsirkat tai tuhosirkat, jos kansasi vihollinen ahdistaa sitä maassa sen porteilla, olkoonpa kyseessä mikä tahansa vitsaus tai vaiva,

38 toda oração e súplica que qualquer homem ou todo o teu povo de Israel fizer, conhecendo cada um a chaga do seu coração e estendendo as mãos para o rumo desta casa,

38 mutta jos silloin kuka hyvänsä ihminen tai koko sinun kansasi Israel rukoilee ja anoo armoa, siksi että he kukin tuntevat piston sydämessään ja ojentavat kätensä tähän temppeliin päin,

39 ouve tu nos céus, lugar da tua habitação, perdoa, age e dá a cada um segundo todos os seus caminhos, já que lhe conheces o coração, porque tu, só tu, és conhecedor do coração de todos os filhos dos homens;

39 niin kuule silloin taivaassa, asuinpaikassasi, kaikki rukoukset ja anomiset ja anna anteeksi. Tee niin, että annat kullekin hänen vaelluksensa mukaan, sillä sinä tunnet jokaisen sydämen. Sinä yksin tunnet kaikkien ihmisten sydämet,

40 para que te temam todos os dias que viverem na terra que deste a nossos pais.

40 jotta he pelkäisivät sinua niin kauan kuin elävät tässä maassa, jonka olet meidän isillemme antanut.

41 Também ao estrangeiro, que não for do teu povo de Israel, porém vier de terras remotas, por amor do teu nome

41 Myös jos joku muukalainen, joka ei kuulu kansaasi Israeliin, tulee kaukaisesta maasta sinun nimesi tähden,

42 (porque ouvirão do teu grande nome, e da tua mão poderosa, e do teu braço estendido), e orar, voltado para esta casa,

42 koska sielläkin ihmiset kuulevat sinun suuresta nimestäsi, väkevästä kädestäsi ja ojennetusta käsivarrestasi, tulee ja rukoilee kääntyneenä tähän temppeliin päin,

43 ouve tu nos céus, lugar da tua habitação, e faze tudo o que o estrangeiro te pedir, a fim de que todos os povos da terra conheçam o teu nome, para te

43 niin kuule häntä taivaassa, asuinpaikassasi, ja tee kaikki se, mitä muukalainen sinulta avukseen huutaa. Silloin kaikki maan kansat tulevat

temerem como o teu povo de Israel e para saberem que esta casa, que eu edifiquei, é chamada pelo teu nome.

tuntemaan sinun nimesi ja pelkäävät sinua kansasi Israelin tavoin ja tulevat tietämään, että tätä temppeliä, jonka minä olen rakentanut, kutsutaan sinun nimesi mukaan.

44 Quando o teu povo sair à guerra contra o seu inimigo, pelo caminho por que o enviares, e orar ao SENHOR, voltado para esta cidade, que tu escolheste, e para a casa, que edifiquei ao teu nome,

44Jos kansasi lähtee sotaan vihollistaan vastaan sitä tietä, jota sinä heidät, israelilaiset, lähetät, ja he rukoilevat Herraa kääntyneinä kohti kaupunkia, jonka sinä olet valinnut, ja kohti temppeliä, jonka minä olen rakentanut sinun nimellesi,

45 ouve tu nos céus a sua oração e a sua súplica e faze-lhe justiça.

45 niin kuule taivaassa heidän rukouksensa ja anomisensa ja hanki heille oikeus.

46 Quando pecarem contra ti (pois não há homem que não peque), e tu te indignares contra eles, e os entregares às mãos do inimigo, a fim de que os leve cativos à terra inimiga, longe ou perto esteja;

46Jos he tekevät syntiä sinua vastaan – eihän ole ihmistä, joka ei syntiä tee – ja sinä vihastut heihin ja annat heidät vihollisen valtaan ja heidän vangitsijansa vievät heidät vangeiksi vihollismaahan, kaukaiseen tai läheiseen,

47 e, na terra aonde forem levados cativos, caírem em si, e se converterem, e, na terra do seu cativeiro, te suplicarem, dizendo: Pecamos, e perversamente procedemos, e cometemos iniqüidade;

47mutta jos he menevät itseensä siinä maassa, johon heidät on viety vangeiksi, tekevät parannuksen ja anovat sinulta armoa vangitsijoidensa maassa, sanoen: 'Me olemme tehneet syntiä, tehneet väärin ja olleet jumalattomia',

48 e se converterem a ti de todo o seu coração e de toda a sua alma, na terra de seus inimigos que os levarem cativos, e orarem a ti, voltados para a sua terra, que deste a seus pais, para esta cidade que escolheste e para a casa que edifiquei ao teu nome;

48ja kääntyvät sinun puoleesi kaikesta sydämestään ja kaikesta sielustaan vihollistensa maassa, jonne nämä veivät heidät vangeiksi, ja rukoilevat sinua kääntyneinä kohti maata, jonka olet antanut heidän isilleen, ja kohti kaupunkia, jonka olet valinnut, ja kohti temppeliä, jonka minä olen sinun nimellesi rakentanut,

[49] ouve tu nos céus, lugar da tua habitação, a sua prece e a sua súplica e faze-lhes justiça,

[50] perdoa o teu povo, que houver pecado contra ti, todas as suas transgressões que houverem cometido contra ti; e move tu à compaixão os que os levaram cativos para que se compadeçam deles.

[51] Porque é o teu povo e a tua herança, que tiraste da terra do Egito, do meio do forno de ferro;

[52] para que teus olhos estejam abertos à súplica do teu servo e à súplica do teu povo de Israel, a fim de os ouvires em tudo quanto clamarem a ti.

[53] Pois tu, ó SENHOR Deus, os separaste dentre todos os povos da terra para tua herança, como falaste por intermédio do teu servo Moisés, quando tiraste do Egito a nossos pais.

Salomão abençoa ao povo

[54] Tendo Salomão acabado de fazer ao SENHOR toda esta oração e súplica, estando de joelhos e com as mãos estendidas para os céus, se levantou de diante do altar do SENHOR,

[55] pôs-se em pé e abençoou a toda a congregação de Israel em alta voz, dizendo:

[56] Bendito seja o SENHOR, que deu repouso ao seu povo de Israel, segundo tudo o que prometera; nem uma só palavra falhou de todas as suas boas promessas, feitas por intermédio de Moisés, seu servo.

[49]niin kuule asuinsijassasi taivaassa heidän rukouksensa ja anomisensa ja hanki heille oikeus.

[50] Anna anteeksi kansallesi, israelilaisille, synnit, joita he ovat tehneet sinua vastaan, ja kaikki heidän rikkomuksensa, joilla he ovat rikkoneet sinua vastaan. Anna heille armo heidän vangitsijoidensa edessä, että nämä säälisivät heitä,

[51] sillä ovathan he sinun kansasi ja perintöosasi, jonka toit pois Egyptistä, keskeltä rautapätsiä.

[52]Olkoot siis silmäsi avoinna, kun palvelijasi ja kansasi Israel anovat armoa, niin että kuulet heitä kaikessa, minkä vuoksi he huutavat sinua avukseen.

[53]Sillä sinä, Herra , Jumala, olet erottanut heidät perintöosaksesi kaikista maan kansoista, niin kuin olet puhunut palvelijasi Mooseksen kautta, kun veit isämme pois Egyptistä.”

Temppelin vihkiminen

[54]Kun Salomo oli lakannut rukoilemasta ja anomasta Herralta kaikkea
tätä Herran alttarin edessä, jossa hän oli polvillaan kädet ojennettuina taivasta kohti, hän nousi

[55] seisomaan ja siunasi koko Israelin seurakunnan kuuluvalla äänellä. Hän sanoi:

[56]”Siunattu olkoon Herra , joka on antanut levon kansalleen Israelille, aivan niin kuin hän on puhunut. Kaikista hyvistä lupauksista, jotka Herra on puhunut palvelijansa Mooseksen kautta, ei yksikään ole jäänyt toteutumatta.

[57] O SENHOR, nosso Deus, seja conosco, assim como foi com nossos pais; não nos desampare e não nos deixe;

[58] a fim de que a si incline o nosso coração, para andarmos em todos os seus caminhos e guardarmos os seus mandamentos, e os seus estatutos, e os seus juízos, que ordenou a nossos pais.

[59] Que estas minhas palavras, com que supliquei perante o SENHOR, estejam presentes, diante do SENHOR, nosso Deus, de dia e de noite, para que faça ele justiça ao seu servo e ao seu povo de Israel, segundo cada dia o exigir,

[60] para que todos os povos da terra saibam que o SENHOR é Deus e que não há outro.

[61] Seja perfeito o vosso coração para com o SENHOR, nosso Deus, para andardes nos seus estatutos e guardardes os seus mandamentos, como hoje o fazeis.

A conclusão da solenidade
2 Crônicas 7.4-10

[62] E o rei e todo o Israel com ele ofereceram sacrifícios diante do SENHOR.

[63] Ofereceu Salomão em sacrifício pacífico o que apresentou ao SENHOR, vinte e dois mil bois e cento e vinte mil ovelhas. Assim, o rei e todos os filhos de Israel consagraram a Casa do SENHOR.

[57]Olkoon Herra , meidän Jumalamme, meidän kanssamme, niin kuin hän on ollut meidän isiemme kanssa. Älköön hän jättäkö meitä älköönkä hylätkö meitä,

[58] vaan kääntäköön hän meidän sydämemme puoleensa, niin että vaeltaisimme kaikkia hänen teitään ja noudattaisimme hänen käskyjään, lakejaan ja säädöksiään, jotka hän on isillemme antanut.

[59] Olkoot nämä minun sanani, joilla olen anonut armoa Herran edessä, päivin ja öin lähellä Herraa , meidän Jumalaamme, niin että hän hankkisi oikeuden palvelijalleen ja kansalleen Israelille, kunkin päivän tarpeen mukaan,

[60] jotta kaikki maan kansat tulisivat tietämään, että Herra on Jumala eikä toista ole.

[61]Olkoon sydämenne ehyesti antautunut Herralle , Jumalallemme, niin että vaellatte hänen lakiensa mukaan ja noudatatte hänen käskyjään niin kuin teette tänä päivänä.”

[62]Sitten kuningas ja koko Israel hänen kanssaan uhrasivat teurasuhrin Herran edessä.

[63] Salomo uhrasi yhteysuhrina Herralle kaksikymmentäkak situhatta nautaa ja satakaksikymmentätuhatta lammasta. Näin kuningas ja kaikki israelilaiset vihkivät Herran temppelin.

[64] No mesmo dia, consagrou o rei o meio do átrio que estava diante da Casa do SENHOR; porquanto ali preparara os holocaustos e as ofertas com a gordura dos sacrifícios pacíficos; porque o altar de bronze que estava diante do SENHOR era muito pequeno para nele caberem os holocaustos, as ofertas de manjares e a gordura dos sacrifícios pacíficos.

[64] Sinä päivänä kuningas pyhitti Herran temppelin edessä olevan esipihan keskiosan, sillä hän uhrasi siellä polttouhrin ja ruokauhrin ja yhteysuhrien rasvat. Pronssialttari, joka oli Herran edessä, oli näet niin pieni, etteivät polttouhri, ruokauhri ja yhteysuhrien rasvat olisi mahtuneet siihen.

[65] No mesmo tempo, celebrou Salomão também a Festa dos Tabernáculos e todo o Israel com ele, uma grande congregação, desde a entrada de Hamate até ao rio do Egito, perante o SENHOR, nosso Deus; por sete dias além dos primeiros sete, a saber, catorze dias.

[65]Näin Salomo yhdessä koko Israelin kanssa vietti siihen aikaan juhlaa Herran , meidän Jumalamme, edessä seitsemän päivää ja vielä toiset seitsemän päivää, yhteensä neljätoista päivää. Se oli suuri kokous, johon tultiin koko maasta, aina Hamatin rajalta Egyptinpurolle asti.

[66] No oitavo dia desta festa, despediu o povo, e eles abençoaram o rei; então, se foram às suas tendas, alegres e de coração contente por causa de todo o bem que o SENHOR fizera a Davi, seu servo, e a Israel, seu povo.

[66] Kahdeksantena päivänä hän päästi kansan menemään, ja kansa toivotti kuninkaalle siunausta. Sitten israelilaiset lähtivät kotiinsa iloiten ja hyvillä mielin kaikesta hyvästä, mitä Herra oli tehnyt palvelijalleen Daavidille ja kansalleen Israelille.

1 Reis 9

A aliança do Senhor com Salomão

2 Crônicas 7.11-22

[1] Sucedeu, pois, que, tendo acabado Salomão de edificar a Casa do SENHOR, e a casa do rei, e tudo o que tinha desejado e designara fazer,

[2] o SENHOR tornou a aparecer-lhe, como lhe tinha aparecido em Gibeão,

[3] e o SENHOR lhe disse: Ouvi a tua oração e a tua súplica que fizeste perante mim;

1. Kuninkaiden 9

Herra ilmestyy Salomolle uudelleen

[1]Kun Salomo oli saanut rakennetuksi Herran temppelin, kuninkaan palatsin ja kaiken, mitä hän oli halunnut tehdä,

[2] Herra ilmestyi Salomolle toisen kerran, samalla tavoin kuin oli ilmestynyt hänelle Gibeonissa,

[3]ja sanoi hänelle: ”Minä olen kuullut sinun rukouksesi ja anomisesi, kun anoit armoa

santifiquei a casa que edificaste, a fim de pôr ali o meu nome para sempre; os meus olhos e o meu coração estarão ali todos os dias.

minun edessäni. Minä olen pyhittänyt tämän temppelin, jonka sinä olet rakentanut, asettaakseni nimeni siihen ikuisiksi ajoiksi. Minun silmäni ja sydämeni tulevat olemaan siellä kaikkina päivinä.

4 Se andares perante mim como andou Davi, teu pai, com integridade de coração e com sinceridade, para fazeres segundo tudo o que te mandei e guardares os meus estatutos e os meus juízos,

4Ja jos sinä vaellat minun edessäni, kuten isäsi Daavid vaelsi, vilpittömin sydämin ja oikeamielisesti, niin että teet kaiken, mitä olen käskenyt sinun tehdä, ja noudatat lakejani ja säädöksiäni,

5 então, confirmarei o trono de teu reino sobre Israel para sempre, como falei acerca de Davi, teu pai, dizendo: Não te faltará sucessor sobre o trono de Israel.

5minä vahvistan sinun kuninkaallisen valtaistuimesi Israelissa ainiaaksi, niin kuin puhuin isällesi Daavidille: ’Aina on mies sinun suvustasi oleva Israelin valtaistuimella.’

6 Porém, se vós e vossos filhos, de qualquer maneira, vos apartardes de mim e não guardardes os meus mandamentos e os meus estatutos, que vos prescrevi, mas fordes, e servirdes a outros deuses, e os adorardes,

6Mutta jos te ja teidän lapsenne kuitenkin käännytte pois minusta ettekä noudata minun käskyjäni ja lakejani, jotka minä olen pannut teidän eteenne, vaan menette ja palvelette muita jumalia ja palvotte niitä,

7 então, eliminarei Israel da terra que lhe dei, e a esta casa, que santifiquei a meu nome, lançarei longe da minha presença; e Israel virá a ser provérbio e motejo entre todos os povos.

7minä hävitän Israelin siitä maasta, jonka olen heille antanut, ja heitän pois kasvojeni edestä temppelin, jonka olen pyhittänyt nimelleni. Silloin Israelista tulee sananparsien ja pilkkapuheiden aihe kaikkien kansojen keskuudessa.

8 E desta casa, agora tão exaltada, todo aquele que por ela passar pasmará, e assobiará, e dirá: Por que procedeu o SENHOR assim para com esta terra e esta casa?

8Vaikka tämä temppeli nyt on mahtava, niin jokainen, joka kulkee sen ohi, tyrmistyy, viheltää ja kysyy: ’Minkä vuoksi Herra on tehnyt näin tälle maalle ja tälle temppelille?’

9 Responder-se-lhe-á: Porque deixaram o SENHOR, seu Deus, que tirou da terra do

9Silloin vastataan: ’Siitä syystä, että he hylkäsivät Herran , Jumalansa, joka oli

Egito os seus pais, e se apegaram a outros deuses, e os adoraram, e os serviram. Por isso, trouxe o SENHOR sobre eles todo este mal.

vienyt heidän isänsä pois Egyptin maasta, ja turvautuivat muihin jumaliin, kumarsivat ja palvelivat niitä. Sen tähden Herra on antanut kaiken tämän pahan kohdata heitä.'"

As demais atividades de Salomão
2 Crônicas 8.1-18

Hiiramin saama korvaus

10 Ao fim de vinte anos, terminara Salomão as duas casas, a Casa do SENHOR e a casa do rei.

10Kaksikymmentä vuotta oli kulunut, ja Salomo oli sinä aikana rakentanut ne kaksi rakennusta, Herran temppelin ja kuninkaan palatsin.

11 Ora, como Hirão, rei de Tiro, trouxera a Salomão madeira de cedro e de cipreste e ouro, segundo todo o seu desejo, este lhe deu vinte cidades na terra da Galiléia.

11Hiiram, Tyroksen kuningas, oli avustanut Salomoa toimittamalla setripuita, sypressipuita ja kultaa niin paljon kuin Salomo halusi. Siksi kuningas Salomo antoi Hiiramille kaksikymmentä kaupunkia Galilean mailta.

12 Saiu Hirão de Tiro a ver as cidades que Salomão lhe dera, porém não lhe agradaram.

12 Hiiram lähti Tyroksesta katsomaan kaupunkeja, jotka Salomo oli antanut hänelle, mutta ne eivät miellyttäneet häntä.

13 Pelo que disse: Que cidades são estas que me deste, irmão meu? E lhes chamaram Terra de Cabul, até hoje.

13 Silloin hän kysyi: "Mitä kaupunkeja nämä muka ovat, jotka olet antanut minulle, veljeni?" Ja hän antoi alueelle nimen Kaabul , joka sillä on vielä tänäkin päivänä.

14 Hirão tinha enviado ao rei cento e vinte talentos de ouro.

14 Hiiram oli kuitenkin lähettänyt kuninkaalle satakaksikymmentä talenttia kultaa.

Salomon ajan tapahtumia

15 A razão por que Salomão impôs o trabalho forçado é esta: edificar a Casa do SENHOR, e a sua própria casa, e Milo, e o muro de Jerusalém, como também Hazor, e Megido, e Gezer;

15Tämä on selonteko työvelvollisista, jotka kuningas Salomo määräsi rakentamaan Herran temppeliä, omaa palatsiaan, Milloa ja Jerusalemin muuria sekä Haasoria, Megiddoa ja Geseriä.

16 porque Faraó, rei do Egito, subira, e tomara a Gezer, e a queimara, e matara os

16Farao, Egyptin kuningas, oli tullut ja valloittanut Geserin, polttanut sen tulella

cananeus que moravam nela, e com ela dotara a sua filha, mulher de Salomão.

ja surmannut kaupungissa asuvat kanaanilaiset ja antanut kaupungin myötäjäisiksi tyttärelleen, Salomon puolisolle.

17 Assim, edificou Salomão Gezer, Bete-Horom, a baixa,

17Salomo linnoitti Geserin ja alemman Beet-Hooronin

18 Baalate, Tadmor, no deserto daquela terra,

18 sekä Baalatin ja Tadmorin, jotka sijaitsivat autiomaa-alueella.

19 todas as cidades-armazéns que Salomão tinha, as cidades para os carros, as cidades para os cavaleiros e o que desejou enfim edificar em Jerusalém, no Líbano e em toda a terra do seu domínio.

19 Hän linnoitti kaikki omistamansa varastokaupungit, vaunukaupungit ja ratsumiesten kaupungit sekä kaikki muut, jotka hän oli rakentanut Jerusalemin ympäristöön, Libanonille ja koko maahan, jota hän hallitsi.

20 Quanto a todo o povo que restou dos amorreus, heteus, ferezeus, heveus e jebuseus, e que não eram dos filhos de Israel,

20Kaiken väen, joka oli jäänyt jäljelle amorilaisista, heettiläisistä, perissiläisistä, hivviläisistä ja jebusilaisista, ne, jotka eivät olleet israelilaisia – heidät

21 a seus filhos, que restaram depois deles na terra, os quais os filhos de Israel não puderam destruir totalmente, a esses fez Salomão trabalhadores forçados, até hoje.

21 ja heidän jälkeläisensä, jotka vielä olivat jäljellä siinä maassa ja joita israelilaiset eivät olleet kyenneet vihkimään tuhon omiksi – heidät Salomo määräsi pakkotyöläisiksi, niin kuin on ollut aina tähän päivään asti.

22 Porém dos filhos de Israel não fez Salomão escravo algum; eram homens de guerra, e seus oficiais, e seus príncipes, e seus capitães, e chefes dos seus carros e dos seus cavalarianos.

22 Israelilaisista Salomo ei kuitenkaan ottanut ketään orjaksi, vaan he olivat sotilaita, hänen virkamiehiään, päällikköitään, upseereitaan ja hänen sotavaunujensa ja ratsumiestensä päällikköitä.

23 Os principais oficiais que estavam sobre a obra de Salomão eram quinhentos e cinqüenta; tinham estes a seu cargo o povo que trabalhava na obra.

23Niitä esimiehiä, jotka maaherrojen alaisina valvoivat Salomon töitä, oli viisisataaviisikymmentä, ja he johtivat työtä tekevää väkeä.

[24] Subiu, porém, a filha de Faraó da Cidade de Davi à sua casa, que Salomão lhe edificara; então, edificou a Milo.

[25] Oferecia Salomão, três vezes por ano, holocaustos e sacrifícios pacíficos sobre o altar que edificara ao SENHOR e queimava incenso sobre o altar perante o SENHOR. Assim, acabou ele a casa.

[26] Fez o rei Salomão também naus em Eziom-Geber, que está junto a Elate, na praia do mar Vermelho, na terra de Edom.

[27] Mandou Hirão, com aquelas naus, os seus servos, marinheiros, conhecedores do mar, com os servos de Salomão.

[28] Chegaram a Ofir e tomaram de lá quatrocentos e vinte talentos de ouro, que trouxeram ao rei Salomão.

1 Reis 10

A rainha de Sabá visita a Salomão

2 Crônicas 9.1-12

[1] Tendo a rainha de Sabá ouvido a fama de Salomão, com respeito ao nome do SENHOR, veio prová-lo com perguntas difíceis.

[2] Chegou a Jerusalém com mui grande comitiva; com camelos carregados de especiarias, e muitíssimo ouro, e pedras preciosas; compareceu perante Salomão e lhe expôs tudo quanto trazia em sua mente.

[24]Faraon tytär muutti Daavidin kaupungista omaan palatsiinsa, jonka Salomo oli hänelle rakentanut. Sitten Salomo rakensi Millon.

[25]Salomo uhrasi kolme kertaa vuodessa polttouhreja ja yhteysuhreja alttarilla, jonka hän oli rakentanut Herralle , ja poltti suitsutusta sillä alttarilla, joka oli Herran edessä. Hän oli silloin jo saanut temppelin valmiiksi.

[26]Kuningas Salomo rakensi myös laivaston Esjon-Geberissä, joka on lähellä Eilatia Kaislameren rannalla Edomin maassa.

[27] Tähän laivastoon Hiiram lähetti Salomon palvelijoiden mukaan omia palvelijoitaan, merimiehiä, jotka tunsivat merenkulun.

[28] Nämä menivät Oofiriin ja hakivat sieltä kultaa neljäsataakaksikymmentä talenttia ja toivat sen kuningas Salomolle.

1. Kuninkaiden 10

Saban kuningatar Salomon luona

[1]Kun Saban kuningatar sai kuulla, mitä Salomosta kerrottiin Herran nimen kunniaksi, hän tuli koettelemaan Salomoa vaikeilla kysymyksillä.

[2]Hän tuli Jerusalemiin mukanaan hyvin suuri kamelikaravaani. Kamelien kuormissa oli hajusteita ja paljon kultaa ja jalokiviä. Kun hän tuli Salomon luo, hän kertoi tälle kaiken, mitä hänellä oli sydämellään.

[3] Salomão lhe deu resposta a todas as perguntas, e nada lhe houve profundo demais que não pudesse explicar.

[3] Salomo vastasi kaikkiin kuningattaren kysymyksiin, eikä mikään asia ollut hänelle niin vaikea, ettei hän olisi kyennyt sitä selittämään.

[4] Vendo, pois, a rainha de Sabá toda a sabedoria de Salomão, e a casa que edificara,

[4] Saban kuningatar näki kaiken Salomon viisauden, palatsin, jonka hän oli rakentanut,

[5] e a comida da sua mesa, e o lugar dos seus oficiais, e o serviço dos seus criados, e os trajes deles, e seus copeiros, e o holocausto que oferecia na Casa do SENHOR, ficou como fora de si

[5] ruuat hänen pöydällään ja hänen palvelijoidensa asunnot, sen, miten he palvelivat ja olivat pukeutuneet, hänen juomanlaskijansa ja polttouhrit, jotka hän uhrasi Herran temppelissä. Silloin kuningatar meni miltei hengettömäksi

[6] e disse ao rei: Foi verdade a palavra que a teu respeito ouvi na minha terra e a respeito da tua sabedoria.

[6] ja sanoi kuninkaalle: ”Totta oli puhe, jonka kuulin maassani sinusta ja sinun viisaudestasi.

[7] Eu, contudo, não cria naquelas palavras, até que vim e vi com os meus próprios olhos. Eis que não me contaram a metade: sobrepujas em sabedoria e prosperidade a fama que ouvi.

[7] Minä en kuitenkaan uskonut niitä puheita ennen kuin tulin ja sain omin silmin nähdä. Todellakin, ei puoltakaan ollut minulle kerrottu! Sinulla on viisautta ja kaikkea hyvää enemmän kuin olen kuullut puhuttavan.

[8] Felizes os teus homens, felizes estes teus servos, que estão sempre diante de ti e que ouvem a tua sabedoria!

[8] Onnellisia ovat sinun miehesi, onnellisia nämä palvelijasi, jotka seisovat aina edessäsi ja kuulevat viisauttasi!

[9] Bendito seja o SENHOR, teu Deus, que se agradou de ti para te colocar no trono de Israel; é porque o SENHOR ama a Israel para sempre, que te constituiu rei, para executares juízo e justiça.

[9] Siunattu olkoon Herra , sinun Jumalasi, joka on mieltynyt sinuun, niin että on asettanut sinut Israelin valtaistuimelle. Koska Herra rakastaa ikuisesti Israelia, hän on asettanut sinut kuninkaaksi tekemään sitä, mitä oikeus ja vanhurskaus vaatii.”

[10] Deu ela ao rei cento e vinte talentos de ouro, e muitíssimas especiarias, e pedras preciosas; nunca mais veio especiaria em

[10] Saban kuningatar antoi Salomolle satakaksikymmentä talenttia kultaa ja suuret määrät hajuaineita ja jalokiviä.

tanta abundância, como a que a rainha de Sabá ofereceu ao rei Salomão.

Sellaista määrää hajusteita kuin hän antoi kuningas Salomolle, ei ole tuotu sen jälkeen.

[11] Também as naus de Hirão, que de Ofir transportavam ouro, traziam de lá grande quantidade de madeira de sândalo e pedras preciosas.

[11]Myös Hiiramin laivat, jotka kuljettivat kultaa Oofirista, toivat sieltä suuret määrät santelipuuta ja jalokiviä.

[12] Desta madeira de sândalo, fez o rei balaústres para a Casa do SENHOR e para a casa real, como também harpas e alaúdes para os cantores; tal madeira nunca se havia trazido para ali, nem se viu mais semelhante madeira até ao dia de hoje.

[12]Salomo teetti santelipuusta kalustoa Herran temppeliin ja omaan palatsiinsa sekä lyyroja ja harppuja laulajille. Sellaista määrää santelipuuta ei ole tuotu eikä maassa nähty tähän päivään asti.

[13] O rei Salomão deu à rainha de Sabá tudo quanto ela desejou e pediu, afora tudo o que lhe deu por sua generosidade real. Assim, voltou e se foi para a sua terra, com os seus servos.

[13]Kuningas Salomo puolestaan antoi Saban kuningattarelle kaiken, mitä tämä halusi ja pyysi, ja sen lisäksi vielä muutakin kuninkaallisessa avokätisyydessään. Sitten kuningatar lähti ja meni palvelijoineen omaan maahansa.

As riquezas de Salomão
2 Crônicas 1.14-17; 9.13-28

Salomon valtakunnan loisto

[14] O peso do ouro que se trazia a Salomão cada ano era de seiscentos e sessenta e seis talentos de ouro,

[14]Yhden vuoden aikana Salomolle tuodun kullan paino oli kuusisataakuusikymmentäkuusi talenttia.

[15] além do que entrava dos vendedores, e do tráfico dos negociantes, e de todos os reis da Arábia, e dos governadores da terra.

[15] Sen lisäksi kultaa tuli kauppamatkustajilta ja kierteleviltä kaupustelijoilta sekä kaikilta Arabian kuninkailta ja oman maan käskynhaltijoilta.

[16] Fez o rei Salomão duzentos paveses de ouro batido; seiscentos siclos de ouro mandou pesar para cada pavês;

[16] Kuningas Salomo teetti kullasta pakottamalla kaksisataa suurta kilpeä ja käytti jokaiseen kilpeen kuusisataa sekeliä kultaa.

[17] fez também trezentos escudos de ouro batido; três arráteis de ouro mandou pesar

[17] Samoin hän teetti kolmesataa pienempää kilpeä kullasta pakottamalla ja

para cada escudo. E o rei os pôs na Casa do Bosque do Líbano.

käytti jokaiseen kolme minaa kultaa. Kilvet hän asetti Libanoninmetsä-palatsiin.

18 Fez mais o rei um grande trono de marfim e o cobriu de ouro puríssimo.

18Vielä kuningas teetti suuren norsunluisen valtaistuimen ja päällysti sen puhtaalla kullalla.

19 O trono tinha seis degraus; o espaldar do trono, ao alto, era redondo; de ambos os lados tinha braços junto ao assento e dois leões junto aos braços.

19 Valtaistuimelle johti kuusi porrasta, ja valtaistuimen selusta oli ylhäältä kaareva. Istuimen kummallakin sivulla oli käsinoja, ja käsinojien vieressä seisoi kaksi leijonaa.

20 Também doze leões estavam ali sobre os seis degraus, um em cada extremo destes. Nunca se fizera obra semelhante em nenhum dos reinos.

20 Kuudella portaalla seisoi kummassakin päässä leijona, kaikkiaan kaksitoista leijonaa. Sen kaltaista ei ollut tehty missään muussa valtakunnassa.

21 Todas as taças de que se servia o rei Salomão para beber eram de ouro, e também de ouro puro todas as da Casa do Bosque do Líbano; não havia nelas prata, porque nos dias de Salomão não se dava a ela estimação nenhuma.

21Kaikki kuningas Salomon juoma-astiat olivat kultaa, ja myös kaikki Libanoninmetsä-palatsin astiat olivat puhdasta kultaa. Siellä ei ollut hopeaa, eikä sitä Salomon päivinä pidetty minkään arvoisena.

22 Porque o rei tinha no mar uma frota de Társis, com as naus de Hirão; de três em três anos, voltava a frota de Társis, trazendo ouro, prata, marfim, bugios e pavões.

22 Kuninkaalla oli näet merellä Hiiramin laivaston lisäksi Tarsisin-laivasto, joka kerran kolmessa vuodessa toi kultaa ja hopeaa, norsunluuta, apinoita ja riikinkukkoja.

23 Assim, o rei Salomão excedeu a todos os reis do mundo, tanto em riqueza como em sabedoria.

23Kuningas Salomosta tuli kaikkia maan kuninkaita rikkaampi ja viisaampi,

24 Todo o mundo procurava ir ter com ele para ouvir a sabedoria que Deus lhe pusera no coração.

24ja koko maailma halusi nähdä Salomon ja kuulla viisautta, jonka Jumala oli hänen sydämeensä antanut.

25 Cada um trazia o seu presente: objetos de prata e de ouro, roupas, armaduras, especiarias, cavalos e mulas; assim, ano após ano.

25Tulijat toivat kukin vuosi vuodelta lahjansa: hopea- ja kultaesineitä, vaatteita, aseita, hajusteita, hevosia ja muuleja.

[26] Também ajuntou Salomão carros e cavaleiros, tinha mil e quatrocentos carros e doze mil cavalarianos, que distribuiu às cidades para os carros e junto ao rei, em Jerusalém.

[26]Salomo kokosi sotavaunuja ja ratsumiehiä, niin että hänellä oli tuhat neljäsataa sotavaunua ja kaksitoistatuhatta ratsumiestä. Ne hän sijoitti vaunukaupunkeihin ja Jerusalemiin kuninkaan luo.

[27] Fez o rei que, em Jerusalém, houvesse prata como pedras e cedros em abundância como os sicômoros que estão nas planícies.

[27]Hopeaa kuningas hankki Jerusalemiin kuin kiviä ja setripuuta niin paljon kuin metsäviikunapuita on Sefelassa.

[28] Os cavalos de Salomão vinham do Egito e da Cilícia; e comerciantes do rei os recebiam da Cilícia por certo preço.

[28] Salomolle tuotiin hevosia Egyptistä ja Kuvesta. Kuninkaan kauppiaat noutivat niitä Kuvesta maksua vastaan.

[29] Importava-se, do Egito, um carro por seiscentos siclos de prata e um cavalo por cento e cinqüenta; nas mesmas condições, as caravanas os traziam e os exportavam para todos os reis dos heteus e para os reis da Síria.

[29] Egyptistä tuodut vaunut maksoivat kuusisataa hopeasekeliä ja hevonen sataviisikymmentä. Kauppiaat välittivät niitä myös kaikille heettiläisten kuninkaille ja Aramin kuninkaille.

1 Reis 11

A idolatria de Salomão

[1] Ora, além da filha de Faraó, amou Salomão muitas mulheres estrangeiras: moabitas, amonitas, edomitas, sidônias e hetéias,

[2] mulheres das nações de que havia o SENHOR dito aos filhos de Israel: Não caseis com elas, nem casem elas convosco, pois vos perverteriam o coração, para seguirdes os seus deuses. A estas se apegou Salomão pelo amor.

[3] Tinha setecentas mulheres, princesas e trezentas concubinas; e suas mulheres lhe perverteram o coração.

1. Kuninkaiden 11

Salomon lankeemus

[1]Kuningas Salomo oli faraon tyttären lisäksi mieltynyt moniin vierasheimoisiin naisiin: mooabilaisiin, ammonilaisiin, edomilaisiin, siidonilaisiin ja heettiläisiin.

[2] He kuuluivat kansoihin, joista Herra oli sanonut israelilaisille: ”Älkää liittykö heihin älköötkä hekään liittykö teihin. Muuten he taivuttavat teidän sydämenne omien jumaliensa puoleen.” Näihin naisiin Salomo kiintyi rakkaudella.

[3]Hänellä oli seitsemänsataa ruhtinaallista vaimoa ja kolmesataa sivuvaimoa, ja hänen vaimonsa taivuttivat hänen sydämensä.

[4] Sendo já velho, suas mulheres lhe perverteram o coração para seguir outros deuses; e o seu coração não era de todo fiel para com o SENHOR, seu Deus, como fora o de Davi, seu pai.

[4] Kun Salomo oli tullut vanhaksi, hänen vaimonsa taivuttivat hänen sydämensä seuraamaan muita jumalia, eikä hänen sydämensä enää ollut kokonaan antautunut Herralle , Jumalalleen, niin kuin hänen isänsä Daavidin sydän oli ollut.

[5] Salomão seguiu a Astarote, deusa dos sidônios, e a Milcom, abominação dos amonitas.

[5] Salomo lähti seuraamaan Astartea, siidonilaisten jumalatarta, ja Milkomia, ammonilaisten iljetystä.

[6] Assim, fez Salomão o que era mau perante o SENHOR e não perseverou em seguir ao SENHOR, como Davi, seu pai.

[6]Hän teki sitä, mikä on pahaa Herran silmissä, eikä kaikessa seurannut Herraa niin kuin hänen isänsä Daavid.

[7] Nesse tempo, edificou Salomão um santuário a Quemos, abominação de Moabe, sobre o monte fronteiro a Jerusalém, e a Moloque, abominação dos filhos de Amom.

[7] Siihen aikaan Salomo rakensi Kemokselle, Mooabin iljetykselle, ja Moolokille, ammonilaisten iljetykselle, uhripaikan vuorelle, joka on itään päin Jerusalemista.

[8] Assim fez para com todas as suas mulheres estrangeiras, as quais queimavam incenso e sacrificavam a seus deuses.

[8]Näin hän teki kaikkien vierasheimoisten vaimojensa vuoksi, jotka suitsuttivat ja uhrasivat jumalilleen.

A ira de Deus contra Salomão

[9] Pelo que o SENHOR se indignou contra Salomão, pois desviara o seu coração do SENHOR, Deus de Israel, que duas vezes lhe aparecera.

[9] Herra vihastui Salomoon, koska tämän sydän oli kääntynyt pois Herrasta , Israelin Jumalasta, joka kahdesti oli ilmestynyt hänelle

[10] E acerca disso lhe tinha ordenado que não seguisse a outros deuses. Ele, porém, não guardou o que o SENHOR lhe ordenara.

[10]ja nimenomaan kieltänyt häntä seuraamasta muita jumalia. Mutta Salomo ei noudattanut sitä, mitä Herra oli käskenyt.

[11] Por isso, disse o SENHOR a Salomão: Visto que assim procedeste e não guardaste a minha aliança, nem os meus

[11]Niin Herra sanoi Salomolle: ”Koska olet tehnyt näin etkä ole pitänyt minun liittoani etkä noudattanut minun lakejani, jotka minä olen sinulle määrännyt, minä

estatutos que te mandei, tirarei de ti este reino e o darei a teu servo.

[12] Contudo, não o farei nos teus dias, por amor de Davi, teu pai; da mão de teu filho o tirarei.

[13] Todavia, não tirarei o reino todo; darei uma tribo a teu filho, por amor de Davi, meu servo, e por amor de Jerusalém, que escolhi.

Deus suscita adversários contra Salomão

[14] Levantou o SENHOR contra Salomão um adversário, Hadade, o edomita; este era da linhagem real de Edom.

[15] Porque, estando Davi em Edom e tendo subido Joabe, comandante do exército, a sepultar os mortos, feriu todos os varões em Edom.

[16] (Porque Joabe ficou ali seis meses com todo o Israel, até que eliminou todos os varões em Edom.)

[17] Hadade, porém, fugiu, e, com ele, alguns homens edomitas, dos servos de seu pai, para ir ao Egito; era Hadade ainda muito jovem.

[18] Partiram de Midiã e seguiram a Parã, de onde tomaram consigo homens e chegaram ao Egito, a Faraó, rei do Egito, o qual deu a Hadade uma casa, e lhe prometeu sustento, e lhe deu terras.

[19] Achou Hadade grande mercê por parte de Faraó, tanta que este lhe deu por mulher a irmã de sua própria mulher,

[20] a irmã de Tafnes, a rainha. A irmã de Tafnes deu-lhe à luz seu filho Genubate, o

totisesti repäisen valtakunnan sinulta ja annan sen palvelijallesi.

[12]Isäsi Daavidin tähden minä en kuitenkaan tee sitä sinun päivinäsi. Poikasi kädestä minä sen repäisen.

[13] Koko valtakuntaa en kuitenkaan repäise, vaan annan yhden heimon sinun pojallesi palvelijani Daavidin tähden ja Jerusalemin tähden, jonka olen valinnut."

Hadad

[14] Herranosti Salomolle vastustajaksi edomilaisen Hadadin, joka oli Edomin kuninkaan jälkeläisiä.

[15]Kun Daavid oli sodassa Edomia vastaan, sotapäällikkö Jooab lähti hautaamaan kaatuneita. Samalla hän surmasi kaikki miespuoliset edomilaiset.

[16]Jooab ja koko Israel viipyivät Edomissa kuusi kuukautta, kunnes olivat hävittäneet kaikki miespuoliset edomilaiset.

[17] Hadad oli silloin paennut joidenkin edomilaisten miesten, isänsä palvelijoiden, kanssa ja mennyt Egyptiin. Hadad oli silloin vielä pieni poika.

[18] He lähtivät Midianista ja tulivat Paaraniin. Sieltä he ottivat mukaansa miehiä ja tulivat Egyptiin faraon, Egyptin kuninkaan, luo. Farao antoi Hadadille talon, määräsi hänelle elatuksen ja antoi hänelle maata.

[19] Hadad saavutti suuren suosion faraon silmissä, ja farao antoi hänelle vaimoksi kälynsä, kuningatar Tahpenesin sisaren.

[20] Tahpenesin sisar synnytti hänelle pojan, Genuvatin. Tahpenes antoi vieroittaa

qual Tafnes criou na casa de Faraó, onde Genubate ficou entre os filhos de Faraó.

pojan äidistään faraon palatsissa, ja Genuvat jäi palatsiin faraon lasten joukkoon.

21 Tendo, pois, Hadade ouvido no Egito que Davi descansara com seus pais e que Joabe, comandante do exército, era morto, disse a Faraó: Deixa-me voltar para a minha terra.

21 Kun Hadad sai kuulla Egyptissä, että Daavid oli mennyt lepoon isiensä luo ja sotapäällikkö Jooab oli kuollut, hän sanoi faraolle: "Päästä minut lähtemään omaan maahani."

22 Então, Faraó lhe disse: Pois que te falta comigo, que procuras partir para a tua terra? Respondeu ele: Nada; porém deixa-me ir.

22 Farao kysyi häneltä: "Mitä sinulta puuttuu minun luonani, kun nyt yhtäkkiä pyydät lupaa lähteä omaan maahasi?" Hadad vastasi: "Ei mitään, mutta päästä minut kuitenkin lähtemään."

Reson

23 Também Deus levantou a Salomão outro adversário, Rezom, filho de Eliada, que havia fugido de seu senhor Hadadezer, rei de Zobá.

23 Jumala nosti Salomolle vastustajaksi vielä Resonin, Eljadan pojan, joka oli paennut herransa Hadadeserin, Sooban kuninkaan, luota.

24 Ele ajuntou homens e se fez capitão de um bando; depois do morticínio feito por Davi, eles se foram para Damasco, onde habitaram e onde constituíram rei a Rezom.

24 Reson kokosi miehiä ympärilleen ja toimi rosvojoukon päällikkönä silloin, kun Daavid surmasi heitä . He menivät Damaskokseen, asettuivat sinne asumaan ja pitivät sitä vallassaan.

25 Este foi adversário de Israel por todos os dias de Salomão, fez-lhe mal como Hadade, detestava a Israel e reinava sobre a Síria.

25 Reson oli Israelin vastustaja niin kauan kuin Salomo eli. Hän teki Hadadin tavoin pahaa Israelille ja inhosi sitä. Reson hallitsi kuninkaana Aramia.

Aías prediz a Jeroboão que este reinará sobre Israel

Jerobeam

26 Jeroboão, filho de Nebate, efraimita de Zereda, servo de Salomão, e cuja mãe era mulher viúva, por nome Zerua, levantou a mão contra o rei.

26 Myös Salomon palvelija, Seredasta kotoisin oleva efraimilainen Jerobeam, Nebatin poika, nosti kätensä kuningas Salomoa vastaan. Hänen äitinsä oli leski, nimeltään Serua.

27 Esta foi a causa por que levantou a mão contra o rei: Salomão estava edificando a

27 Tässä kerrotaan, miksi hän nosti kätensä kuningasta vastaan. Salomo oli rakentamassa Milloa sulkeakseen aukon,

Milo e terraplenando depressões da Cidade de Davi, seu pai.

28 Ora, vendo Salomão que Jeroboão era homem valente e capaz, moço laborioso, ele o pôs sobre todo o trabalho forçado da casa de José.

29 Sucedeu, nesse tempo, que, saindo Jeroboão de Jerusalém, o encontrou o profeta Aías, o silonita, no caminho; este se tinha vestido de uma capa nova, e estavam sós os dois no campo.

30 Aías pegou na capa nova que tinha sobre si, rasgou-a em doze pedaços

31 e disse a Jeroboão: Toma dez pedaços, porque assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Eis que rasgarei o reino da mão de Salomão, e a ti darei dez tribos.

32 Porém ele terá uma tribo, por amor de Davi, meu servo, e por amor de Jerusalém, a cidade que escolhi de todas as tribos de Israel.

33 Porque Salomão me deixou e se encurvou a Astarote, deusa dos sidônios, a Quemos, deus de Moabe, e a Milcom, deus dos filhos de Amom; e não andou nos meus caminhos para fazer o que é reto perante mim, a saber, os meus estatutos e os meus juízos, como fez Davi, seu pai.

joka oli hänen isänsä Daavidin kaupungin muurissa.

28Jerobeam oli kyvykäs mies. Kun Salomo näki, miten nuorukainen teki työnsä, hän määräsi hänet kaiken sen työn valvojaksi, mikä kuului Joosefin heimolle .

29Kun Jerobeam kerran siihen aikaan lähti Jerusalemista, hänet kohtasi tiellä siilolainen profeetta Ahia, jolla oli yllään uusi viitta. Heidän ollessaan kedolla kahden kesken

30 Ahia tarttui uuteen viittaan, joka oli hänen yllään, ja repi sen kahdeksitoista kappaleeksi.

31 Hän sanoi Jerobeamille: ”Ota itsellesi kymmenen kappaletta, sillä näin sanoo Herra , Israelin Jumala: ’Minä repäisen valtakunnan Salomon kädestä ja annan sinulle kymmenen heimoa.

32 Jääköön hänelle kuitenkin yksi heimo palvelijani Daavidin tähden ja Jerusalemin kaupungin tähden, jonka minä olen valinnut kaikkien Israelin heimojen keskeltä.

33Näin tapahtuu siksi, että israelilaiset ovat hylänneet minut ja palvoneet Astartea, siidonilaisten jumalatarta, Kemosta, Mooabin jumalaa, ja Milkomia, ammonilaisten jumalaa. He eivät ole vaeltaneet minun teitäni, eivät ole tehneet sitä, mikä on oikein minun silmissäni eivätkä ole noudattaneet minun lakejani ja määräyksiäni, kuten Daavid, Salomon isä, teki.

[34] Porém não tomarei da sua mão o reino todo; pelo contrário, fá-lo-ei príncipe todos os dias da sua vida, por amor de Davi, meu servo, a quem elegi, porque guardou os meus mandamentos e os meus estatutos.

[35] Mas da mão de seu filho tomarei o reino, a saber, as dez tribos, e tas darei a ti.

[36] E a seu filho darei uma tribo; para que Davi, meu servo, tenha sempre uma lâmpada diante de mim em Jerusalém, a cidade que escolhi para pôr ali o meu nome.

[37] Tomar-te-ei, e reinarás sobre tudo o que desejar a tua alma; e serás rei sobre Israel.

[38] Se ouvires tudo o que eu te ordenar, e andares nos meus caminhos, e fizeres o que é reto perante mim, guardando os meus estatutos e os meus mandamentos, como fez Davi, meu servo, eu serei contigo, e te edificarei uma casa estável, como edifiquei a Davi, e te darei Israel.

[39] Por isso, afligirei a descendência de Davi; todavia, não para sempre.

[40] Pelo que Salomão procurou matar a Jeroboão; este, porém, se dispôs e fugiu para o Egito, a ter com Sisaque, rei do Egito; e ali permaneceu até à morte de Salomão.

A morte de Salomão
2 Crônicas 9.29-31

[34] Minä en kuitenkaan ota Salomolta koko valtakuntaa, sillä minä olen asettanut hänet ruhtinaaksi koko hänen elinajakseen palvelijani Daavidin tähden, jonka minä valitsin ja joka noudatti minun käskyjäni ja lakejani.

[35] Mutta hänen pojaltaan minä otan kymmenen heimon kuninkuuden ja annan sen sinulle.

[36] Hänen pojalleen minä annan yhden heimon, jotta palvelijani Daavidin lamppu palaisi aina minun edessäni Jerusalemissa, kaupungissa, jonka olen valinnut itselleni asettaakseni nimeni sinne.

[37] Sinut minä valitsen hallitsemaan kaikkea, mitä haluat, ja sinusta tulee Israelin kuningas.

[38] Jos olet kuuliainen kaikessa, mitä minä käsken sinun tehdä, vaellat minun teitäni ja teet sitä, mikä on oikein minun silmissäni, ja noudatat lakejani ja käskyjäni, kuten palvelijani Daavid teki, niin minä olen sinun kanssasi ja rakennan sinulle pysyvän kuningashuoneen, kuten rakensin Daavidille, ja annan sinulle Israelin.

[39] Tämä on syy, minkä takia minä nöyryytän Daavidin jälkeläisiä, en kuitenkaan ainaisesti.'"

[40] Salomo koetti surmauttaa Jerobeamin, mutta Jerobeam nousi ja pakeni Egyptiin Siisakin, Egyptin kuninkaan, luo ja oli siellä Salomon kuolemaan asti.

Salomon kuolema

[41] Quanto aos mais atos de Salomão, a tudo quanto fez, e à sua sabedoria, porventura, não estão escritos no Livro da História de Salomão?

[42] Foi de quarenta anos o tempo que reinou Salomão em Jerusalém sobre todo o Israel.

[43] Descansou com seus pais e foi sepultado na Cidade de Davi, seu pai; e Roboão, seu filho, reinou em seu lugar.

1 Reis 12

Roboão causa separação entre as tribos
2 Crônicas 10.1-15

[1] Foi Roboão a Siquém, porque todo o Israel se reuniu lá, para o fazer rei.

[2] Tendo Jeroboão, filho de Nebate, ouvido isso (pois estava ainda no Egito, para onde fugira da presença do rei Salomão, onde habitava

[3] e donde o mandaram chamar), veio com toda a congregação de Israel a Roboão, e lhe falaram:

[4] Teu pai fez pesado o nosso jugo; agora, pois, alivia tu a dura servidão de teu pai e o seu pesado jugo que nos impôs, e nós te serviremos.

[5] Ele lhes respondeu: Ide-vos e, após três dias, voltai a mim. E o povo se foi.

[6] Tomou o rei Roboão conselho com os homens idosos que estiveram na presença de Salomão, seu pai, quando este ainda

[41]Muista Salomoa koskevista asioista ja kaikesta, mitä hän teki, sekä hänen viisaudestaan on kirjoitettu Salomon historian kirjaan.

[42] Aika, jonka Salomo hallitsi Jerusalemissa koko Israelia, oli neljäkymmentä vuotta.

[43] Sitten Salomo meni lepoon isiensä luo, ja hänet haudattiin isänsä Daavidin kaupunkiin. Ja hänen poikansa Rehabeam tuli kuninkaaksi hänen jälkeensä.

1. Kuninkaiden 12

jakautunut valtakunta
Valtakunta jakautuu kahtia

[1]Rehabeam meni Sikemiin, sillä koko Israel oli tullut sinne tehdäkseen hänet kuninkaaksi.

[2] Jerobeam, Nebatin poika, sai kuulla tästä ollessaan vielä Egyptissä, jonne hän oli paennut kuningas Salomoa. Jerobeam asui siis Egyptissä,

[3]mutta hänelle lähetettiin kutsu, ja Jerobeam ja koko Israelin seurakunta tulivat Rehabeamin luo. He sanoivat hänelle:

[4] ”Sinun isäsi teki ikeestämme raskaan kantaa, mutta kevennä sinä sitä kovaa työtä ja raskasta iestä, jonka isäsi meille määräsi, niin me palvelemme sinua.”

[5] Hän vastasi heille: ”Menkää ja palatkaa kolmantena päivänä minun luokseni.” Niin kansa lähti.

[6]Kuningas Rehabeam kysyi neuvoa vanhimmilta, jotka olivat palvelleet hänen isäänsä Salomoa tämän eläessä. Hän

vivia, dizendo: Como aconselhais que se responda a este povo?

kysyi: ”Kuinka te neuvotte vastaamaan tälle kansalle?”

7 Eles lhe disseram: Se, hoje, te tornares servo deste povo, e o servires, e, atendendo, falares boas palavras, eles se farão teus servos para sempre.

7 He vastasivat hänelle: ”Jos sinä tänä päivänä ryhdyt tämän kansan palvelijaksi ja palvelet sitä, jos vastaat sille puhuen hyviä sanoja, niin siitä tulee sinun palvelijasi koko elinajaksesi.”

8 Porém ele desprezou o conselho que os anciãos lhe tinham dado e tomou conselho com os jovens que haviam crescido com ele e o serviam.

8 Mutta Rehabeam hylkäsi vanhinten hänelle antaman neuvon ja kysyi neuvoa nuorukaisilta, jotka olivat kasvaneet hänen kanssaan ja olivat nyt hänen palveluksessaan.

9 E disse-lhes: Que aconselhais vós que respondamos a este povo que me falou, dizendo: Alivia o jugo que teu pai nos impôs?

9 Hän kysyi heiltä: ”Mitä te neuvotte meitä vastaamaan tälle kansalle, joka on sanonut minulle: ’Kevennä iestä, jonka isäsi pani meidän päällemme’?”

10 E os jovens que haviam crescido com ele lhe disseram: Assim falarás a este povo que disse: Teu pai fez pesado o nosso jugo, mas tu alivia-o de sobre nós; assim lhe falarás: Meu dedo mínimo é mais grosso do que os lombos de meu pai.

10 Silloin nuoret, jotka olivat kasvaneet hänen kanssaan, sanoivat hänelle: ”Puhu tälle kansalle, joka on sanonut sinulle: ’Sinun isäsi teki meidän ikeemme raskaaksi, mutta kevennä sinä sitä meidän päältämme.’ Sano sille näin: ’Minun pikkusormeni on paksumpi kuin isäni lantio.

11 Assim que, se meu pai vos impôs jugo pesado, eu ainda vo-lo aumentarei; meu pai vos castigou com açoites, porém eu vos castigarei com escorpiões.

11 Jos isäni on pannut teidän päällenne raskaan ikeen, minä teen teidän ikeenne vielä raskaammaksi. Jos isäni on kurittanut teitä raipoilla, minä kuritan teitä piikkiruoskilla .’”

12 Veio, pois, Jeroboão e todo o povo, ao terceiro dia, a Roboão, como o rei lhes ordenara, dizendo: Voltai a mim ao terceiro dia.

12 Kolmantena päivänä Jerobeam ja koko kansa tulivat Rehabeamin luo, niin kuin kuningas oli sanonut: ”Palatkaa kolmantena päivänä minun luokseni.”

[13] Dura resposta deu o rei ao povo, porque desprezara o conselho que os anciãos lhe haviam dado;

[14] e lhe falou segundo o conselho dos jovens, dizendo: Meu pai fez pesado o vosso jugo, porém eu ainda o agravarei; meu pai vos castigou com açoites; eu, porém, vos castigarei com escorpiões.

[15] O rei, pois, não deu ouvidos ao povo; porque este acontecimento vinha do SENHOR, para confirmar a palavra que o SENHOR tinha dito por intermédio de Aías, o silonita, a Jeroboão, filho de Nebate.

Dez tribos seguem Jeroboão

2 Crônicas 10.16-19

[16] Vendo, pois, todo o Israel que o rei não lhe dava ouvidos, reagiu, dizendo: Que parte temos nós com Davi? Não há para nós herança no filho de Jessé! Às vossas tendas, ó Israel! Cuida, agora, da tua casa, ó Davi! Então, Israel se foi às suas tendas.

[17] Quanto aos filhos de Israel, porém, que habitavam nas cidades de Judá, sobre eles reinou Roboão.

[18] Então, o rei Roboão enviou a Adorão, superintendente dos que trabalhavam forçados; porém todo o Israel o apedrejou, e morreu. Mas o rei Roboão conseguiu tomar o seu carro e fugir para Jerusalém.

[19] Assim, Israel se mantém rebelado contra a casa de Davi, até ao dia de hoje.

[13] Kuningas vastasi kansalle kovin sanoin ja hylkäsi neuvon, jonka vanhimmat olivat hänelle antaneet.

[14] Hän puhui heille nuorten neuvon mukaan ja sanoi: ”Jos isäni on tehnyt teidän ikeenne raskaaksi, minä teen ikeenne vielä raskaammaksi. Jos isäni on kurittanut teitä raipoilla, minä kuritan teitä piikkiruoskilla.”

[15] Kuningas ei siis kuunnellut kansaa, sillä Herra käänsi asian niin, että toteutuisi se sana, jonka Herra oli puhunut siilolaisen Ahian kautta Jerobeamille, Nebatin pojalle.

[16]Kun koko Israelin kansa huomasi, ettei kuningas kuunnellut sitä, se sanoi kuninkaalle: ”Mitä osaa meillä on Daavidiin? Ei meillä ole perintöosaa Iisain poikaan. Majoillesi, Israel! Pidä itse huolta talostasi, Daavid!” Ja israelilaiset menivät kotiinsa.

Rehabeam Juudan kuninkaana

[17]Rehabeamista tuli ainoastaan niiden israelilaisten kuningas, jotka asuivat Juudan kaupungeissa.

[18] Kun kuningas Rehabeam lähetti verotöiden valvojan Adoramin, israelilaiset kivittivät hänet kuoliaaksi. Silloin kuningas Rehabeam nousi kiireesti vaunuihinsa ja pakeni Jerusalemiin.

[19]Näin Israel on kapinoinut Daavidin kuningashuonetta vastaan aina tähän päivään asti.

Jerobeam Israelin kuninkaana

[20] Tendo ouvido todo o Israel que Jeroboão tinha voltado, mandaram chamá-lo para a congregação e o fizeram rei sobre todo o Israel; ninguém seguiu a casa de Davi, senão somente a tribo de Judá.

[20]Kun koko Israel kuuli, että Jerobeam oli tullut takaisin, hänelle lähetettiin kutsu saapua kansankokoukseen ja hänestä tehtiin koko Israelin kuningas. Daavidin sukua ei seurannut mikään muu kuin Juudan sukukunta yksin.

Deus proíbe que Roboão peleje contra as dez tribos

2 Crônicas 11.1-4

[21] Vindo, pois, Roboão a Jerusalém, reuniu toda a casa de Judá e a tribo de Benjamim, cento e oitenta mil escolhidos, destros para a guerra, para pelejar contra a casa de Israel, a fim de restituir o reino a Roboão, filho de Salomão.

[21] Rehabeam tuli Jerusalemiin ja kutsui koolle koko Juudan heimon ja Benjaminin heimon, satakahdeksankymmentätuhatta sotakuntoista valiomiestä, sotaan Israelin kuningashuonetta vastaan palauttaakseen kuninkuuden Rehabeamille, Salomon pojalle.

[22] Porém veio a palavra de Deus a Semaías, homem de Deus, dizendo:

[22] Mutta Jumalan miehelle Semajalle tuli tämä Jumalan sana:

[23] Fala a Roboão, filho de Salomão, rei de Judá, e a toda a casa de Judá, e a Benjamim, e ao resto do povo, dizendo:

[23] ”Sano Juudan kuninkaalle Rehabeamille, Salomon pojalle, sekä koko Juudan ja Benjaminin heimoille ja muulle kansalle:

[24] Assim diz o SENHOR: Não subireis, nem pelejareis contra vossos irmãos, os filhos de Israel; cada um volte para a sua casa, porque eu é que fiz isto. E, obedecendo eles à palavra do SENHOR, voltaram como este lhes ordenara.

[24] ’Näin sanoo Herra : Älkää lähtekö sotimaan veljiänne israelilaisia vastaan. Palatkaa kukin kotiinne, sillä se, mikä on tapahtunut, on lähtöisin minusta.’” He tottelivat Herran sanaa, kääntyivät takaisin ja menivät pois Herran sanan mukaisesti.

A idolatria de Jeroboão

Jerobeam aloittaa epäjumalanpalvonnan

[25] Jeroboão edificou Siquém, na região montanhosa de Efraim, e passou a residir ali; dali edificou Penuel.

[25]Jerobeam linnoitti Sikemin, joka on Efraimin vuoristossa, ja asettui sinne asumaan. Sitten hän lähti sieltä ja linnoitti Penuelin.

[26] Disse Jeroboão consigo: Agora, tornará o reino para a casa de Davi.

[26]Jerobeam ajatteli sydämessään: ”Nyt valtakunta joutuu takaisin Daavidin kuningashuoneelle.

[27] Se este povo subir para fazer sacrifícios na Casa do SENHOR, em Jerusalém, o coração dele se tornará a seu senhor, a Roboão, rei de Judá; e me matarão e tornarão a ele, ao rei de Judá.

[27] Jos tämä kansa menee Jerusalemiin uhraamaan
teurasuhreja Herran temppelissä, silloin sen sydän kääntyy jälleen herransa Rehabeamin, Juudan kuninkaan, puoleen. Silloin kansa tappaa minut ja palaa takaisin Rehabeamin, Juudan kuninkaan, luo."

[28] Pelo que o rei, tendo tomado conselhos, fez dois bezerros de ouro; e disse ao povo: Basta de subirdes a Jerusalém; vês aqui teus deuses, ó Israel, que te fizeram subir da terra do Egito!

[28] Kysyttyään neuvoa kuningas teetti kaksi kultaista sonnivasikkaa ja sanoi kansalle: "Te olette jo tarpeeksi kauan kulkeneet Jerusalemissa. Katso, Israel, tässä on sinun Jumalasi, joka on johdattanut sinut Egyptin maasta."

[29] Pôs um em Betel e o outro, em Dã.

[29]Toisen vasikoista hän asetti Beeteliin ja toisen sijoitti Daaniin.

[30] E isso se tornou em pecado, pois que o povo ia até Dã, cada um para adorar o bezerro.

[30]Tämä koitui synniksi, ja kansa kulki sen toisen eteen aina Daaniin saakka.

[31] Jeroboão fez também santuários nos altos e, dentre o povo, constituiu sacerdotes que não eram dos filhos de Levi.

[31]Hän rakensi myös uhripaikkoja kukkuloille ja asetti kansan keskuudesta papeiksi miehiä, jotka eivät olleet leeviläisiä.

[32] Fez uma festa no oitavo mês, no dia décimo quinto do mês, igual à festa que se fazia em Judá, e sacrificou no altar; semelhantemente fez em Betel e ofereceu sacrifícios aos bezerros que fizera; também em Betel estabeleceu sacerdotes dos altos que levantara.

[32]Jerobeam teki kahdeksannen kuun viidennestätoista päivästä juhlan, sen juhlan kaltaisen, jota vietetään Juudassa, ja nousi silloin itse alttarille. Näin hän teki Beetelissä ja uhrasi sonnivasikoille, jotka oli teettänyt. Nimittämänsä uhrikukkulapapit hän asetti Beeteliin.

[33] No décimo quinto dia do oitavo mês, escolhido a seu bel-prazer, subiu ele ao altar que fizera em Betel e ordenou uma festa para os filhos de Israel; subiu para queimar incenso.

[33]Hän nousi Beeteliin teettämälleen alttarille kahdeksannen kuun viidentenätoista päivänä, ajankohtana, jonka hän oli omasta päästään keksinyt.

Niin hän järjesti israelilaisille juhlan ja nousi alttarille suitsuttamaan.

1 Reis 13

Um profeta prediz contra o altar

[1] Eis que, por ordem do SENHOR, veio de Judá a Betel um homem de Deus; e Jeroboão estava junto ao altar, para queimar incenso.

[2] Clamou o profeta contra o altar, por ordem do SENHOR, e disse: Altar, altar! Assim diz o SENHOR: Eis que um filho nascerá à casa de Davi, cujo nome será Josias, o qual sacrificará sobre ti os sacerdotes dos altos que queimam sobre ti incenso, e ossos humanos se queimarão sobre ti.

[3] Deu, naquele mesmo dia, um sinal, dizendo: Este é o sinal de que o SENHOR falou: Eis que o altar se fenderá, e se derramará a cinza que há sobre ele.

[4] Tendo o rei ouvido as palavras do homem de Deus, que clamara contra o altar de Betel, Jeroboão estendeu a mão de sobre o altar, dizendo: Prendei-o! Mas a mão que estendera contra o homem de Deus secou, e não a podia recolher.

[5] O altar se fendeu, e a cinza se derramou do altar, segundo o sinal que o homem de Deus apontara por ordem do SENHOR.

[6] Então, disse o rei ao homem de Deus: Implora o favor do SENHOR, teu Deus, e ora por mim, para que eu possa recolher a

1. Kuninkaiden 13

Jumalan mies varoittaa Jerobeamia

[1]Silloin Juudasta tuli Beeteliin Herran käskystä Jumalan mies juuri kun Jerobeam seisoi alttarin ääressä suitsuttamassa.

[2] Herran käskystä hän huusi alttaria kohti ja sanoi: ”Alttari, alttari! Näin sanoo Herra : ’Katso, Daavidin sukuun syntyy poika, nimeltään Joosia. Hän teurastaa sinun päälläsi uhrikukkulapapit, jotka polttavat suitsuketta sinun päälläsi, ja sinun päälläsi tullaan polttamaan ihmisten luita.’”

[3]Hän antoi sinä päivänä ennusmerkin sanoen: ”Ennusmerkki siitä, että Herra on puhunut, on tämä: alttari halkeaa ja tuhka, joka on sen päällä, valuu maahan.”

[4]Kun kuningas Jerobeam kuuli Jumalan miehen sanoman, jonka tämä huusi Beetelin alttaria vastaan, hän ojensi kätensä alttarilta ja sanoi: ”Ottakaa hänet kiinni!” Silloin hänen kätensä, jonka hän oli ojentanut Jumalan miestä kohti, kuivettui, eikä hän enää voinut vetää sitä takaisin.

[5] Samalla alttari halkesi ja tuhka valui alttarilta sen ennustuksen mukaisesti, jonka Jumalan mies oli Herran käskystä antanut.

[6]Silloin kuningas sanoi Jumalan miehelle: ”Lepytä Herraa , Jumalaasi, ja rukoile minun puolestani, että käteni tulisi

mão. Então, o homem de Deus implorou o favor do SENHOR, e a mão do rei se lhe recolheu e ficou como dantes.

7 Disse o rei ao homem de Deus: Vem comigo a casa e fortalece-te; e eu te recompensarei.

8 Porém o homem de Deus disse ao rei: Ainda que me desses metade da tua casa, não iria contigo, nem comeria pão, nem beberia água neste lugar.

9 Porque assim me ordenou o SENHOR pela sua palavra, dizendo: Não comerás pão, nem beberás água; e não voltarás pelo caminho por onde foste.

10 E se foi por outro caminho; e não voltou pelo caminho por onde viera a Betel.

A desobediência e o castigo do profeta

11 Morava em Betel um profeta velho; vieram seus filhos e lhe contaram tudo o que o homem de Deus fizera aquele dia em Betel; as palavras que dissera ao rei, contaram-nas a seu pai.

12 Perguntou-lhes o pai: Por que caminho se foi? Mostraram seus filhos o caminho por onde fora o homem de Deus que viera de Judá.

13 Então, disse a seus filhos: Albardai-me um jumento. Albardaram-lhe o jumento, e ele montou.

14 E foi após o homem de Deus e, achando-o sentado debaixo de um carvalho, lhe

entiselleen.” Kun Jumalan mies rukoili Herralta armoa, kuningas pystyi vetämään kätensä takaisin ja se tuli entiselleen.

7Kuningas sanoi Jumalan miehelle: ”Tule minun kanssani kotiini virkistäytymään, niin annan sinulle lahjan.”

8 Mutta Jumalan mies vastasi kuninkaalle: ”Vaikka antaisit minulle puolet palatsistasi, en lähtisi sinun kanssasi. En syö leipää enkä juo vettä tällä paikkakunnalla,

9sillä näin on Herra käskenyt minua: ’Älä syö leipää äläkä juo vettä, älä myöskään palaa samaa tietä, jota tulit.’”

10 Niin hän lähti pois toista tietä eikä palannut samaa tietä, jota oli tullut Beeteliin.

Vanha profeetta pettää Jumalan miestä

11Beetelissä asui vanha profeetta. Hänen poikansa tulivat ja kertoivat hänelle kaiken, mitä Jumalan mies sinä päivänä oli Beetelissä tehnyt ja mitä hän oli puhunut kuninkaalle. Kun he olivat kertoneet sen isälleen,

12 tämä kysyi heiltä, mitä tietä Jumalan mies oli kulkenut. Hänen poikansa kertoivat nähneensä, mitä tietä Juudasta tullut mies oli lähtenyt.

13 Silloin hän sanoi pojilleen: ”Satuloikaa minulle aasi.” Kun he olivat satuloineet aasin, hän istui sen selkään.

14 Hän lähti Jumalan miehen perään ja tapasi tämän istumassa tammen alla. Hän kysyi mieheltä: ”Sinäkö olet se Juudasta

disse: És tu o homem de Deus que vieste de Judá? Ele respondeu: Eu mesmo.

15 Então, lhe disse: Vem comigo a casa e come pão.

16 Porém ele disse: Não posso voltar contigo, nem entrarei contigo; não comerei pão, nem beberei água contigo neste lugar.

17 Porque me foi dito pela palavra do SENHOR: Ali, não comerás pão, nem beberás água, nem voltarás pelo caminho por que foste.

18 Tornou-lhe ele: Também eu sou profeta como tu, e um anjo me falou por ordem do SENHOR, dizendo: Faze-o voltar contigo a tua casa, para que coma pão e beba água. (Porém mentiu-lhe.)

19 Então, voltou ele, e comeu pão em sua casa, e bebeu água.

20 Estando eles à mesa, veio a palavra do SENHOR ao profeta que o tinha feito voltar;

21 e clamou ao homem de Deus, que viera de Judá, dizendo: Assim diz o SENHOR: Porquanto foste rebelde à palavra do SENHOR e não guardaste o mandamento que o SENHOR, teu Deus, te mandara,

22 antes, voltaste, e comeste pão, e bebeste água no lugar de que te dissera: Não comerás pão, nem beberás água, o teu cadáver não entrará no sepulcro de teus pais.

tullut Jumalan mies?” Tämä vastasi: ”Minä.”

15 Vanha profeetta sanoi hänelle: ”Tule kanssani kotiini syömään leipää.”

16 Hän vastasi: ”En voi palata enkä tulla sinun kanssasi. En syö leipää enkä juo vettä kanssasi tällä paikkakunnalla,

17 sillä minulle on tullut sana, Herran sana: ’Älä syö leipää äläkä juo vettä siellä. Älä myöskään palaa takaisin samaa tietä, jota olet mennyt.’

18 Vanha profeetta sanoi hänelle: ”Myös minä olen profeetta kuten sinäkin, ja Herran käskystä enkeli on puhunut minulle: ’Tuo hänet kanssasi kotiisi syömään leipää ja juomaan vettä.’ Mutta sen hän valehteli.

19 Jumalan mies palasi takaisin vanhan profeetan kanssa ja söi leipää ja joi vettä hänen kodissaan.

Jumalan miehen kuolema

20 Kun he istuivat pöydässä, tuli Herran sana profeetalle, joka oli saanut miehen palaamaan takaisin.

21 Profeetta julisti Juudasta tulleelle Jumalan miehelle: ”Näin sanoo Herra : ’Sinä olet niskoitellut Herran sanaa vastaan etkä ole noudattanut käskyä, jonka Herra , sinun Jumalasi, sinulle antoi,

22 vaan olet palannut, ja olet syönyt leipää ja juonut vettä paikkakunnalla, josta Herra sinulle puhui: Älä syö siellä leipää äläkä juo vettä. Tämän vuoksi ruumiisi ei pääse isiesi hautaan.’”

[23] Depois de o profeta a quem fizera voltar haver comido pão e bebido água, albardou para ele o jumento.

[23]Syötyään leipää ja juotuaan hän satuloi aasin profeetalle, jonka oli saanut palaamaan takaisin.

[24] Foi-se, pois, e um leão o encontrou no caminho e o matou; o seu cadáver estava atirado no caminho, e o jumento e o leão, parados junto ao cadáver.

[24] Kun profeetta oli lähtenyt, leijona tuli häntä vastaan tiellä ja tappoi hänet. Hänen ruumiinsa jäi lojumaan tielle, ja aasi seisoi sen vieressä. Myös leijona seisoi ruumiin vieressä.

[25] Eis que os homens passaram e viram o corpo lançado no caminho, como também o leão parado junto ao corpo; e vieram e o disseram na cidade onde o profeta velho habitava.

[25]Ihmisiä kulki siitä ohi, ja he näkivät ruumiin lojumassa tiellä ja leijonan seisomassa ruumiin vieressä. He menivät ja kertoivat siitä kaupungissa, jossa vanha profeetta asui.

[26] Ouvindo-o o profeta que o fizera voltar do caminho, disse: É o homem de Deus, que foi rebelde à palavra do SENHOR; por isso, o SENHOR o entregou ao leão, que o despedaçou e matou, segundo a palavra que o SENHOR lhe tinha dito.

[26]Kun profeetta, joka oli saanut miehen palaamaan takaisin, kuuli sen, hän sanoi: ”Se on Jumalan mies, joka niskoitteli Herran sanaa vastaan. Sen tähden Herra on antanut hänet leijonalle, ja se on ruhjonut ja tappanut hänet Herran sanan mukaan, joka hänelle puhuttiin.”

[27] Então, disse a seus filhos: Albardai-me o jumento. Eles o albardaram.

[27] Hän sanoi pojilleen: ”Satuloikaa minulle aasi”, ja he satuloivat.

[28] Ele se foi e achou o cadáver atirado no caminho e o jumento e o leão, parados junto ao cadáver; o leão não tinha devorado o corpo, nem despedaçado o jumento.

[28] Hän lähti ja löysi ruumiin lojumasta tiellä, ja aasi ja leijona seisoivat ruumiin vieressä. Leijona ei ollut syönyt ruumista eikä myöskään raadellut aasia.

[29] Então, o profeta levantou o cadáver do homem de Deus, e o pôs sobre o jumento, e o tornou a levar; assim, veio o profeta velho à cidade, para o chorar e enterrar.

[29] Profeetta otti Jumalan miehen ruumiin, pani sen aasin selkään ja vei mukanaan. Sitten hän tuli kaupunkiin pitämään valittajaiset ja hautaamaan hänet.

[30] Depositou o cadáver no seu próprio sepulcro; e o prantearam, dizendo: Ah! Irmão meu!

[30] Hän pani ruumiin omaan hautaansa. Jumalan miehelle pidettiin valittajaiset ja huudettiin: ”Voi, minun veljeni!”

[31] Depois de o haver sepultado, disse a seus filhos: Quando eu morrer, enterrai-me no sepulcro em que o homem de Deus está sepultado; ponde os meus ossos junto aos ossos dele.

[32] Porque certamente se cumprirá o que por ordem do SENHOR clamou contra o altar que está em Betel e contra todas as casas dos altos que estão nas cidades de Samaria.

A persistência de Jeroboão no pecado

[33] Depois destas coisas, Jeroboão ainda não deixou o seu mau caminho; antes, de entre o povo tornou a constituir sacerdotes para lugares altos; a quem queria, consagrava para sacerdote dos lugares altos.

[34] Isso se tornou em pecado à casa de Jeroboão, para destruí-la e extingui-la da terra.

1 Reis 14

A profecia de Aías contra Jeroboão

[1] Naquele tempo, adoeceu Abias, filho de Jeroboão.

[2] Disse este a sua mulher: Dispõe-te, agora, e disfarça-te, para que não conheçam que és mulher de Jeroboão; e vai a Siló. Eis que lá está o profeta Aías, o qual a meu respeito disse que eu seria rei sobre este povo.

[3] Leva contigo dez pães, bolos e uma botija de mel e vai ter com ele; ele te dirá o que há de suceder a este menino.

[31]Myöhemmin, kun profeetta oli haudannut ruumiin, hän sanoi pojilleen: ”Kun minä kuolen, pankaa minut siihen hautaan, johon Jumalan mies on haudattu. Pankaa minun luuni hänen luidensa viereen.

[32] Se sana, jonka hän Herran käskystä huusi Beetelissä olevaa alttaria vastaan ja kaikkia Samarian kaupungeissa olevia uhrikukkuloita vastaan, on toteutuva.”

Jerobeam ei luovu synnistään

[33]Tämänkään jälkeen Jerobeam ei kääntynyt vääriltä tieltään vaan asetti yhä uhrikukkulapapeiksi miehiä kansan keskuudesta. Jokaisen, joka vain halusi, hän vihki papin virkaan, ja niin tästä tuli uhrikukkulapappi.

[34]Tämä koitui synniksi Jerobeamin suvulle, ja siksi se tuhottiin ja hävitettiin maan päältä.

1. Kuninkaiden 14

Ahian ennustus Jerobeamin suvulle

[1]Siihen aikaan sairastui Abia, Jerobeamin poika.

[2] Jerobeam sanoi vaimolleen: ”Nouse ja pukeudu niin, ettei sinua tunneta Jerobeamin vaimoksi, ja mene Siiloon. Siellä on profeetta Ahia, joka ilmoitti, että minusta tulee tämän kansan kuningas.

[3]Ota mukaasi kymmenen leipää ja pieniä kakkuja sekä ruukullinen hunajaa ja mene hänen luokseen. Hän ilmoittaa sinulle, kuinka pojan käy.”

[4] A mulher de Jeroboão assim o fez; levantou-se, foi a Siló e entrou na casa de Aías; Aías já não podia ver, porque os seus olhos já se tinham escurecido, por causa da sua velhice.

[5] Porém o SENHOR disse a Aías: Eis que a mulher de Jeroboão vem consultar-te sobre seu filho, que está doente. Assim e assim lhe falarás, porque, ao entrar, fingirá ser outra.

[6] Ouvindo Aías o ruído de seus pés, quando ela entrava pela porta, disse: Entra, mulher de Jeroboão; por que finges assim? Pois estou encarregado de te dizer duras novas.

[7] Vai e dize a Jeroboão: Assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Porquanto te levantei do meio do povo, e te fiz príncipe sobre o meu povo de Israel,

[8] e tirei o reino da casa de Davi, e to entreguei, e tu não foste como Davi, meu servo, que guardou os meus mandamentos e andou após mim de todo o seu coração, para fazer somente o que parecia reto aos meus olhos;

[9] antes, fizeste o mal, pior do que todos os que foram antes de ti, e fizeste outros deuses e imagens de fundição, para provocar-me à ira, e me viraste as costas;

[4]Jerobeamin vaimo teki niin. Hän nousi ja meni Siiloon ja tuli Ahian taloon. Ahia ei voinut nähdä kunnolla, sillä hänen silmänsä olivat vanhuuttaan hämärtyneet.

[5]Mutta Herra oli sanonut Ahialle: ”Jerobeamin vaimo tulee kysymään sinulta pojastaan, sillä tämä on sairaana. Niin ja niin on sinun puhuttava hänelle. Kun hän tulee, hän on tekeytynyt tuntemattomaksi.”

[6]Kun Ahia kuuli Jerobeamin vaimon askelten äänen tämän tullessa ovesta, hän sanoi: ”Tule sisään, Jerobeamin vaimo. Miksi tekeydyt tuntemattomaksi? Minä olen saanut ankaran sanoman sinua varten.

[7] Mene ja sano Jerobeamille: ’Näin sanoo Herra , Israelin Jumala: Minä olen korottanut sinut kansan keskeltä ja asettanut sinut kansani Israelin ruhtinaaksi.

[8] Minä olen repäissyt valtakunnan Daavidin kuningashuoneelta ja antanut sen sinulle. Mutta sinä et ole ollut niin kuin minun palvelijani Daavid, joka noudatti minun käskyjäni. Hän seurasi minua kaikesta sydämestään, niin että teki ainoastaan sitä, mikä on oikein minun silmissäni.

[9]Sinä sen sijaan olet tehnyt enemmän pahaa kuin kaikki edeltäjäsi. Sinä olet mennyt tekemään itsellesi muita jumalia ja valettuja kuvia, niin että sait minut

vihastumaan. Sinä heitit minut selkäsi taakse.

[10] portanto, eis que trarei o mal sobre a casa de Jeroboão, e eliminarei de Jeroboão todo e qualquer do sexo masculino, tanto o escravo como o livre, e lançarei fora os descendentes da casa de Jeroboão, como se lança fora o esterco, até que, de todo, ela se acabe.

[10] Sen tähden minä tuotan onnettomuuden Jerobeamin suvulle ja hävitän Israelista Jerobeamin miespuoliset jälkeläiset, niin orjat kuin vapaatkin. Minä hävitän Jerobeamin suvun niin kuin lannan, joka poltetaan kokonaan tuhkaksi.

[11] Quem morrer a Jeroboão na cidade, os cães o comerão, e o que morrer no campo aberto, as aves do céu o comerão, porque o SENHOR o disse.

[11]Sen Jerobeamin jälkeläisen, joka kuolee kaupungissa, syövät koirat, ja sen, joka kuolee kedolla, syövät taivaan linnut, sillä Herra on puhunut.'

[12] Tu, pois, dispõe-te e vai para tua casa; quando puseres os pés na cidade, o menino morrerá.

[12]Ja sinä, nouse ja lähde kotiisi. Sillä hetkellä kun jalallasi astut kaupunkiin, lapsi kuolee.

[13] Todo o Israel o ranteará e o sepultará; porque de Jeroboão só este dará entrada em sepultura, porquanto se achou nele coisa boa para com o SENHOR, Deus de Israel, em casa de Jeroboão.

[13] Koko Israel pitää hänelle valittajaiset, ja hänet haudataan. Hän on näet Jerobeamin jälkeläisistä ainoa, joka pannaan hautaan, koska Jerobeamin suvusta vain hänessä on havaittu jotakin mieluista Herralle , Israelin Jumalalle.

[14] O SENHOR, porém, suscitará para si um rei sobre Israel, que eliminará, no seu dia, a casa de Jeroboão. Que digo eu? Há de ser já.

[14] Mutta Herra herättää itsensä tähden Israelille kuninkaan, joka hävittää Jerobeamin suvun kohta samana päivänä. Ja mitä onkaan nyt tapahtunut!

[15] Também o SENHOR ferirá a Israel para que se agite como a cana se agita nas águas; arrancará a Israel desta boa terra que dera a seus pais e o espalhará para além do Eufrates, porquanto fez os seus postes-ídolos, provocando o SENHOR à ira.

[15] Herra lyö Israelia, ja se huojuu kuin ruoko vedessä. Hän kiskaisee israelilaiset irti tästä hyvästä maasta, jonka hän on antanut heidän isilleen, ja hajottaa heidät tuolle puolelle Eufratvirran, koska he ovat tehneet itselleen asera-paaluja ja siten vihastuttaneet Herran .

[16] Abandonará a Israel por causa dos pecados que Jeroboão cometeu e pelos que fez Israel cometer.

[17] Então, a mulher de Jeroboão se levantou, foi e chegou a Tirza; chegando ela ao limiar da casa, morreu o menino.

[18] Sepultaram-no, e todo o Israel o pranteou, segundo a palavra do SENHOR, por intermédio do profeta Aías, seu servo.

[19] Quanto aos mais atos de Jeroboão, como guerreou e como reinou, eis que estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel.

[20] Foi de vinte e dois anos o tempo que reinou Jeroboão; e descansou com seus pais; e Nadabe, seu filho, reinou em seu lugar.

O reinado de Roboão, de Judá
2 Crônicas 12.1-16

[21] Roboão, filho de Salomão, reinou em Judá; de quarenta e um anos de idade era Roboão quando começou a reinar e reinou dezessete anos em Jerusalém, na cidade que o SENHOR escolhera de todas as tribos de Israel, para estabelecer ali o seu nome. Naamá era o nome de sua mãe, amonita.

[22] Fez Judá o que era mau perante o SENHOR; e, com os pecados que cometeu, o provocou a zelo, mais do que fizeram os seus pais.

[16]Hän jättää Israelin alttiiksi sen vihollisille niiden syntien tähden, jotka Jerobeam on tehnyt ja joilla hän on vietellyt Israelin tekemään syntiä."

[17]Jerobeamin vaimo nousi ja lähti matkaan. Hän saapui Tirsaan, ja juuri kun hän astui kotinsa kynnykselle, poika kuoli.

[18] Hänet haudattiin ja koko Israel piti hänelle valittajaiset sen sanan mukaan, jonka Herra oli puhunut palvelijansa, profeetta Ahian, kautta.

[19]Muista Jerobeamia koskevista asioista, siitä, kuinka hän soti ja kuinka hän hallitsi, on kirjoitettu Israelin kuninkaiden aikakirjaan.

[20] Aika, jonka Jerobeam hallitsi, oli kaksikymmentäkaksi vuotta. Sitten hän meni lepoon isiensä luo, ja hänen poikansa Naadab tuli kuninkaaksi hänen jälkeensä.

Rehabeamin hallituskausi

[21]Rehabeam, Salomon poika, oli kuninkaana Juudassa. Hän oli neljänkymmenenyhden vuoden ikäinen tullessaan kuninkaaksi ja hallitsi seitsemäntoista vuotta Jerusalemissa, kaupungissa, jonka Herra oli valinnut kaikkien Israelin heimojen keskeltä asettaakseen nimensä sinne. Hänen äitinsä oli ammonilainen, nimeltään Naema.

[22]Juudan asukkaat tekivät sitä, mikä on pahaa Herran silmissä. Synneillään, joita he tekivät, he vihastuttivat Herran vielä enemmän kuin heidän isänsä olivat tehneet kaikilla synneillään.

[23] Porque também os de Judá edificaram altos, estátuas, colunas e postes-ídolos no alto de todos os elevados outeiros e debaixo de todas as árvores verdes.

[24] Havia também na terra prostitutos-cultuais; fizeram segundo todas as coisas abomináveis das nações que o SENHOR expulsara de diante dos filhos de Israel.

[25] No quinto ano do rei Roboão, Sisaque, rei do Egito, subiu contra Jerusalém

[26] e tomou os tesouros da Casa do SENHOR e os tesouros da casa do rei; tomou tudo. Também levou todos os escudos de ouro que Salomão tinha feito.

[27] Em lugar destes, fez o rei Roboão escudos de bronze e os entregou nas mãos dos capitães da guarda, que guardavam a porta da casa do rei.

[28] Toda vez que o rei entrava na Casa do SENHOR, os da guarda usavam os escudos e tornavam a trazê-los para a câmara da guarda.

[29] Quanto aos mais dos atos de Roboão e a tudo quanto fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?

[30] Houve guerra entre Roboão e Jeroboão todos os seus dias.

[31] Roboão descansou com seus pais e com eles foi sepultado na Cidade de Davi. Naamá era o nome de sua mãe, amonita; e Abias, filho de Roboão, reinou em seu lugar.

[23] Hekin rakensivat itselleen uhripaikkoja, patsaita ja asera-paaluja kaikille korkeille kukkuloille ja jokaisen vehreän puun alle.

[24] Maassa oli myös haureellisia pyhäkköpoikia. He tekivät kaikkia samoja iljettäviä tekoja kuin ne kansat, jotka Herra oli karkottanut israelilaisten tieltä.

[25] Kuningas Rehabeamin viidentenä hallitusvuotena Siisak, Egyptin kuningas, hyökkäsi Jerusalemiin.

[26] Hän otti Herran temppelin aarteet ja kuninkaan palatsin aarteet ja vei ne kaikki. Hän otti myös kaikki Salomon teettämät kultakilvet.

[27] Niiden tilalle kuningas Rehabeam teetti pronssikilvet ja uskoi ne niiden henkivartijoiden päälliköille, jotka vartioivat kuninkaan palatsin ovella.

[28] Niin usein kuin kuningas meni Herran temppeliin, henkivartijat kantoivat kilpiä ja veivät ne sitten takaisin henkivartijoiden huoneeseen.

[29] Muista Rehabeamia koskevista asioista ja kaikesta, mitä hän teki, on kirjoitettu Juudan kuninkaiden aikakirjaan.

[30] Rehabeamin ja Jerobeamin välillä vallitsi kaiken aikaa sotatila.

[31] Sitten Rehabeam meni lepoon isiensä luo, ja hänet haudattiin isiensä viereen Daavidin kaupunkiin. Hänen äitinsä oli ammonilainen, nimeltään Naema.

Rehabeamin jälkeen tuli kuninkaaksi hänen poikansa Abiam.

1 Reis 15

O reinado de Abias, de Judá

2 Crônicas 13.1-22

1 No décimo oitavo ano do rei Jeroboão, filho de Nebate, Abias começou a reinar sobre Judá.

2 Três anos reinou em Jerusalém. Era o nome de sua mãe Maaca, filha de Absalão.

3 Andou em todos os pecados que seu pai havia cometido antes dele; e seu coração não foi perfeito para com o SENHOR, seu Deus, como o coração de Davi, seu pai.

4 Mas, por amor de Davi, o SENHOR, seu Deus, lhe deu uma lâmpada em Jerusalém, levantando a seu filho depois dele e dando estabilidade a Jerusalém.

5 Porquanto Davi fez o que era reto perante o SENHOR e não se desviou de tudo quanto lhe ordenara, em todos os dias da sua vida, senão no caso de Urias, o heteu.

6 Houve guerra entre Roboão e Jeroboão todos os dias da sua vida.

7 Quanto aos mais atos de Abias e a tudo quanto fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá? Também houve guerra entre Abias e Jeroboão.

1. Kuninkaiden 15

Abiam Juudan kuninkaana

1Kuningas Jerobeamin, Nebatin pojan, kahdeksantenatoista hallitusvuotena Abiam tuli Juudan kuninkaaksi.

2 Hän hallitsi kolme vuotta Jerusalemissa. Hänen äitinsä oli nimeltään Maaka, Absalomin tytär.

3 Abiam vaelsi kaikissa niissä synneissä, joissa hänen isänsä oli kulkenut ennen häntä, eikä palvellut Herraa , Jumalaansa, ehyellä sydämellä, kuten hänen esi-isänsä Daavid oli palvellut.

4 Mutta Daavidin vuoksi Herra , hänen Jumalansa, antoi hänen lamppunsa palaa Jerusalemissa nostamalla hänen jälkeensä hänen poikansa kuninkaaksi ja antamalla Jerusalemin säilyä,

5koska Daavid oli tehnyt sitä, mikä on oikein Herran silmissä, eikä ollut koko elinaikanaan poikennut mistään, mitä Herra oli käskenyt, paitsi heettiläisen Uurian asiassa.

6Rehabeamin ja Jerobeamin sukujen välillä vallitsi sotatila koko Abiamin elinajan.

7Muista Abiamia koskevista asioista ja kaikesta, mitä hän teki, on kirjoitettu Juudan kuninkaiden aikakirjaan. Myös Abiamin ja Jerobeamin välillä vallitsi sotatila.

[8] Abias descansou com seus pais, e o sepultaram na Cidade de Davi; e Asa, seu filho, reinou em seu lugar.

O reinado de Asa, de Judá
2 Crônicas 14.1-8; 15.16—16.14

[9] No vigésimo ano de Jeroboão, rei de Israel, começou Asa a reinar sobre Judá.

[10] Quarenta e um anos reinou em Jerusalém. Era o nome de sua mãe Maaca, filha de Absalão.

[11] Asa fez o que era reto perante o SENHOR, como Davi, seu pai.

[12] Porque tirou da terra os prostitutos-cultuais e removeu todos os ídolos que seus pais fizeram;

[13] e até a Maaca, sua mãe, depôs da dignidade de rainha-mãe, porquanto ela havia feito ao poste-ídolo uma abominável imagem; pois Asa destruiu essa imagem e a queimou no vale de Cedrom;

[14] os altos, porém, não foram tirados; todavia, o coração de Asa foi, todos os seus dias, totalmente do SENHOR.

[15] Trouxe à Casa do SENHOR as coisas consagradas por seu pai e as coisas que ele mesmo consagrara: prata, ouro e objetos de utilidade.

[16] Houve guerra entre Asa e Baasa, rei de Israel, todos os seus dias.

[8] Sitten Abiam meni lepoon isiensä luo, ja hänet haudattiin Daavidin kaupunkiin. Aasa, hänen poikansa, tuli kuninkaaksi hänen jälkeensä.

Aasa Juudan kuninkaana

[9]Israelin kuninkaan Jerobeamin kahdentenakymmenentenä hallitusvuotena Aasasta tuli Juudan kuningas.

[10] Hän hallitsi neljäkymmentäyksi vuotta Jerusalemissa. Hänen isoäitinsä oli nimeltään Maaka, Abisalomin tytär.

[11]Aasa teki sitä, mikä oli oikein Herran silmissä, kuten hänen isänsä Daavid oli tehnyt.

[12] Hän karkotti maasta haureelliset pyhäkköpojat ja hävitti kaikki isiensä tekemät jumalankuvat.

[13]Hän jopa erotti isoäitinsä Maakan kuningattaren arvosta, koska tämä oli pystyttänyt iljettävän kuvan Aseralle. Aasa hakkasi iljetyksen maahan ja poltti sen Kidroninlaaksossa.

[14] Uhrikukkuloita ei kuitenkaan hävitetty, vaikka muuten Aasa palveli Herraa ehyellä sydämellä koko elinaikansa.

[15] Hän vei Herran temppeliin isänsä pyhät lahjat ja omat pyhät lahjansa: hopean ja kullan ja astiat.

Aasan ja Baesan vihollisuus

[16]Aasan ja Baesan, Israelin kuninkaan, välillä vallitsi sotatila koko heidän elinaikansa.

[17] Porque Baasa, rei de Israel, subiu contra Judá e edificou a Ramá, para que a ninguém fosse permitido sair de junto de Asa, rei de Judá, nem chegar a ele.

[18] Então, Asa tomou toda a prata e ouro restantes nos tesouros da Casa do SENHOR e os tesouros da casa do rei e os entregou nas mãos de seus servos; e o rei Asa os enviou a Ben-Hadade, filho de Tabrimom, filho de Heziom, rei da Síria, e que habitava em Damasco, dizendo:

[19] Haja aliança entre mim e ti, como houve entre meu pai e teu pai. Eis que te mando um presente, prata e ouro; vai e anula a tua aliança com Baasa, rei de Israel, para que se retire de mim.

[20] Ben-Hadade deu ouvidos ao rei Asa e enviou os capitães dos seus exércitos contra as cidades de Israel; e feriu a Ijom, a Dã, a Abel-Bete-Maaca e todo o distrito de Quinerete, com toda a terra de Naftali.

[21] Ouvindo isso, Baasa deixou de edificar a Ramá e ficou em Tirza.

[22] Então, o rei Asa fez apregoar por toda a região de Judá que todos, sem exceção, trouxessem as pedras de Ramá e a sua madeira, com que Baasa a edificara; com elas edificou o rei Asa a Geba de Benjamim e a Mispa.

[23] Quanto aos mais atos de Asa, e a todo o seu poder, e a tudo quanto fez, e às cidades que edificou, porventura, não

[17] Baesa, Israelin kuningas, nousi Juudaa vastaan ja linnoitti Raaman estääkseen ketään pääsemästä Juudan kuninkaan Aasan luota tai hänen luokseen.

[18] Silloin Aasa otti kaiken hopean ja kullan, mikä oli jäljellä Herran temppelin aarrekammioissa, sekä kuninkaan palatsin aarteet ja antoi ne palvelijoidensa haltuun. Kuningas Aasa lähetti heidät Aramin kuninkaan Benhadadin, Tabrimmonin pojan, Hesjonin pojanpojan, luo, joka asui Damaskoksessa, ja käski sanoa hänelle:

[19]”Olkoon meidän välillämme liitto, kuten oli minun isäni ja sinun isäsi välillä. Katso, minä lähetän sinulle lahjana hopeaa ja kultaa. Mene ja riko liitto, jonka olet tehnyt Baesan, Israelin kuninkaan, kanssa, että hän jättäisi minut rauhaan.”

[20]Benhadad kuuli kuningas Aasaa. Hän lähetti sotajoukkojensa päälliköt Israelin kaupunkeja vastaan ja valtasi Iijonin, Daanin, Aabel-Beet-Maakan ja koko Kinnerotin sekä koko Naftalin maan.

[21]Kun Baesa kuuli tämän, hän lopetti Raaman linnoittamisen ja palasi Tirsaan.

[22] Mutta kuningas Aasa kuulutti koko Juudan heimon koolle ketään vapauttamatta. He veivät pois kivet ja puut, joilla Baesa oli linnoittanut Raamaa. Niillä kuningas Aasa linnoitti Benjaminin alueella olevat Geban ja Mispan.

[23]Kaikista muista Aasaa koskevista asioista, kaikesta hänen mahdistaan ja kaikesta, mitä hän teki, sekä

estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá? Porém, no tempo da sua velhice, padeceu dos pés.

kaupungeista, jotka hän rakensi, on kirjoitettu Juudan kuninkaiden aikakirjaan. Vanhuutensa päivinä hän sairasti jalkojaan.

24 Descansou Asa com seus pais e com eles foi sepultado na Cidade de Davi, seu pai; e Josafá, seu filho, reinou em seu lugar.

24Sitten Aasa meni lepoon isiensä luo, ja hänet haudattiin isiensä viereen isänsä Daavidin kaupunkiin. Hänen poikansa Joosafat tuli kuninkaaksi hänen jälkeensä.

O mau reinado de Nadabe, de Israel

25 Nadabe, filho de Jeroboão, começou a reinar sobre Israel no ano segundo de Asa, rei de Judá; e reinou sobre Israel dois anos.

26 Fez o que era mau perante o SENHOR e andou nos caminhos de seu pai e no pecado com que seu pai fizera pecar a Israel.

27 Conspirou contra ele Baasa, filho de Aías, da casa de Issacar, e o feriu em Gibetom, que era dos filisteus, quando Nadabe e todo o Israel cercavam Gibetom.

28 Baasa, no ano terceiro de Asa, rei de Judá, matou a Nadabe e passou a reinar em seu lugar.

29 Logo que começou a reinar, matou toda a descendência de Jeroboão; não lhe deixou ninguém com vida, a todos exterminou, segundo a palavra do SENHOR, por intermédio do seu servo Aías, o silonita,

30 por causa dos pecados que Jeroboão cometera e pelos que fizera Israel cometer,

Naadab Israelin kuninkaana

25Naadab, Jerobeamin poika, tuli Israelin kuninkaaksi Juudan kuninkaan Aasan toisena hallitusvuotena ja hallitsi Israelia kaksi vuotta.

26 Hän teki sitä, mikä on pahaa Herran silmissä, ja kulki isänsä tietä ja hänen synnissään, jolla tämä oli vietellyt Israelin tekemään syntiä.

Baesa hävittää Jerobeamin suvun

27Baesa, Ahian poika, joka oli Isaskarin sukua, teki salaliiton Naadabia vastaan ja surmasi hänet Gibbetonissa, joka oli filistealaisten hallussa. Naadab ja koko Israel olivat silloin piirittämässä Gibbetonia.

28 Baesa tappoi hänet Aasan, Juudan kuninkaan, kolmantena hallitusvuotena ja tuli kuninkaaksi hänen tilalleen.

29 Kuninkaaksi tultuaan Baesa surmasi koko Jerobeamin suvun. Hän ei jättänyt Jerobeamin suvusta henkiin ketään vaan hävitti koko suvun. Tämä tapahtui sen sanan mukaan, jonka Herra oli puhunut palvelijansa, siilolaisen Ahian, kautta.

30Syynä olivat ne synnit, jotka Jerobeam oli tehnyt ja joilla hän oli vietellyt Israelin

por causa da provocação com que irritara ao SENHOR, Deus de Israel.

[31] Quanto aos mais atos de Nadabe e a tudo quanto fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

[32] Houve guerra entre Asa e Baasa, rei de Israel, todos os seus dias.

O reinado de Baasa, de Israel

[33] No ano terceiro de Asa, rei de Judá, Baasa, filho de Aías, começou a reinar sobre todo o Israel, em Tirza, e reinou vinte e quatro anos.

[34] Fez o que era mau perante o SENHOR e andou no caminho de Jeroboão e no seu pecado, o qual fizera Israel cometer.

1 Reis 16

A profecia de Jeú contra Baasa

[1] Então, veio a palavra do SENHOR a Jeú, filho de Hanani, contra Baasa, dizendo:

[2] Porquanto te levantei do pó e te constituí príncipe sobre o meu povo de Israel, e tens andado no caminho de Jeroboão e tens feito pecar a meu povo de Israel, irritando-me com os seus pecados,

[3] eis que te exterminarei a ti, Baasa, e os teus descendentes e farei à tua casa como à casa de Jeroboão, filho de Nebate.

[4] Quem morrer a Baasa na cidade, os cães o comerão, e o que dele morrer no campo aberto, as aves do céu o comerão.

tekemään syntiä, ja oli siten vihastuttanut Herran , Israelin Jumalan.

[31]Muista Naadabia koskevista asioista ja kaikesta, mitä hän teki, on kirjoitettu Israelin kuninkaiden aikakirjaan.

[32] Aasan ja Israelin kuninkaan Baesan välillä vallitsi sotatila niin kauan kuin he elivät.

[33]Juudan kuninkaan Aasan kolmantena hallitusvuotena Baesa, Ahian poika, tuli koko Israelin kuninkaaksi Tirsassa, ja hän hallitsi kaksikymmentäneljä vuotta.

[34] Hän teki sitä, mikä on pahaa Herran silmissä kulkien Jerobeamin tietä, synnissä, jolla Jerobeam oli vietellyt Israelin tekemään syntiä.

1. Kuninkaiden 16

Jeehun ennustus Baesan suvulle

[1]Jeehulle, Hananin pojalle, tuli tämä Herran sana Baesaa vastaan:

[2] ”Minä olen korottanut sinut tomusta ja tehnyt sinut kansani Israelin ruhtinaaksi. Mutta sinä olet kulkenut Jerobeamin tietä ja vietellyt minun kansani Israelin tekemään syntiä, niin että se on vihastuttanut minut synneillään.

[3]Tämän vuoksi minä hävitän Baesan ja hänen sukunsa. Minä teen sinun suvullesi niin kuin tein Jerobeamin, Nebatin pojan, suvulle.

[4]Sen Baesan jälkeläisen, joka kuolee kaupungissa, syövät koirat, ja sen, joka kuolee kedolla, syövät taivaan linnut.”

[5] Quanto aos mais atos de Baasa, e ao que fez, e ao seu poder, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

[6] Baasa descansou com seus pais e foi sepultado em Tirza; e Elá, seu filho, reinou em seu lugar.

[7] Assim, veio a palavra do SENHOR, por intermédio do profeta Jeú, filho de Hanani, contra Baasa e contra a sua descendência; e isso por todo o mal que fizera perante o SENHOR, irritando-o com as suas obras, para ser como a casa de Jeroboão, e também porque matara a casa de Jeroboão.

O reinado de Elá, de Israel, e a conspiração de Zinri

[8] No vigésimo sexto ano de Asa, rei de Judá, Elá, filho de Baasa, começou a reinar em Tirza sobre Israel; e reinou dois anos.

[9] Zinri, seu servo, comandante da metade dos carros, conspirou contra ele. Achava-se Elá em Tirza, bebendo e embriagando-se em casa de Arsa, seu mordomo em Tirza.

[10] Entrou Zinri, e o feriu, e o matou, no ano vigésimo sétimo de Asa, rei de Judá; e reinou em seu lugar.

[11] Logo que começou a reinar e se assentou no trono, feriu todos os descendentes de Baasa; não lhe deixou nenhum do sexo

[5]Muista Baesaa koskevista asioista, siitä, mitä hän teki, ja hänen mahdistaan, on kirjoitettu Israelin kuninkaiden aikakirjaan.

[6]Sitten Baesa meni lepoon isiensä luo, ja hänet haudattiin Tirsaan. Hänen poikansa Eela tuli kuninkaaksi hänen jälkeensä.

[7]Profeetta Jeehun, Hananin pojan, kautta oli tullut Herran sana Baesaa ja hänen sukuaan vastaan kaiken sen pahan vuoksi, mitä Baesa oli tehnyt Herran edessä. Baesa oli vihastuttanut Herran tekemällä samoja tekoja kuin Jerobeamin suku, ja myös siksi, että hän oli hävittänyt Jerobeamin suvun.

Eela Israelin kuninkaana

[8]Juudan kuninkaan Aasan kahdentenakymmenentenäkuudentena hallitusvuotena tuli Eela, Baesan poika, Israelin kuninkaaksi Tirsassa, ja hän hallitsi kaksi vuotta.

[9] Mutta hänen palvelijansa Simri, jolla oli johdossaan puolet sotavaunuista, teki salaliiton häntä vastaan. Kun Eela kerran oli Tirsassa juonut itsensä humalaan Arsan, Tirsan palatsin päällikön, luona,

[10] Simri tuli sisään ja löi hänet kuoliaaksi Juudan kuninkaan Aasan kahdentenakymmenentenäseitsemäntenä hallitusvuotena. Niin Simri tuli kuninkaaksi Eelan tilalle.

[11]Kun hänestä oli tullut kuningas ja hän oli istuutunut valtaistuimelleen, hän surmasi Baesan koko suvun eikä jättänyt

masculino, nem dos parentes, nem dos seus amigos.

[12] Assim, exterminou Zinri todos os descendentes de Baasa, segundo a palavra do SENHOR, por intermédio do profeta Jeú, contra Baasa,

[13] por todos os pecados de Baasa, e os pecados de Elá, seu filho, que cometeram, e pelos que fizeram Israel cometer, irritando ao SENHOR, Deus de Israel, com os seus ídolos.

[14] Quanto aos mais atos de Elá e a tudo quanto fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

O reinado de Zinri, de Israel

[15] No ano vigésimo sétimo de Asa, rei de Judá, reinou Zinri sete dias em Tirza; e o povo estava acampado contra Gibetom, que era dos filisteus.

[16] O povo que estava acampado ouviu dizer: Zinri conspirou contra o rei e o matou. Pelo que todo o Israel, no mesmo dia, no arraial, constituiu rei sobre Israel a Onri, comandante do exército.

[17] Subiu Onri de Gibetom, e todo o Israel, com ele, e sitiaram Tirza.

[18] Vendo Zinri que a cidade era tomada, foi-se ao castelo da casa do rei, e o queimou sobre si, e morreu,

[19] por causa dos pecados que cometera, fazendo o que era mau perante o SENHOR,

siitä eloon ainoatakaan miestä, ei sukulunastajaa eikä ystävää.

[12] Simri tuhosi Baesan koko suvun sen sanan mukaan, jonka Herra oli puhunut Baesaa vastaan profeetta Jeehun kautta.

[13] Tämä tapahtui kaikkien Baesan ja hänen poikansa Eelan tekemien syntien tähden, joilla he olivat vietelleet Israelin tekemään syntiä ja siten vihastuttaneet Herran , Israelin Jumalan, tyhjänpäiväisillä epäjumalillaan.

[14] Muista Eelaa koskevista asioista ja kaikesta, mitä hän teki, on kirjoitettu Israelin kuninkaiden aikakirjaan.

Simri Israelin kuninkaana

[15] Juudan kuninkaan Aasan kahdentenakymmenentenäseitsemäntenä hallitusvuotena Simri hallitsi Tirsassa kuninkaana seitsemän päivää. Sotaväki oli silloin leiriytyneenä Gibbetonin edustalla, joka oli filistealaisten hallussa.

[16] Kun leiriin asettunut väki kuuli kerrottavan, että Simri oli tehnyt salaliiton ja surmannut kuninkaan, koko Israel asetti samana päivänä siellä kuninkaaksi Omrin, Israelin sotapäällikön.

[17] Sitten Omri lähti koko Israel mukanaan Gibbetonista, ja he saartoivat Tirsan.

[18] Kun Simri näki kaupungin tulleen valloitetuksi, hän meni kuninkaan palatsin sisäosaan, sytytti palatsin tuleen, niin että se romahti hänen päälleen. Näin hän kuoli

[19] syntiensä tähden. Hän oli tehnyt syntiä, tehnyt sitä, mikä on

andando no caminho de Jeroboão e no pecado que cometera, fazendo pecar a Israel.

pahaa Herran silmissä. Hän oli myös kulkenut Jerobeamin tietä synnissä, jota tämä oli tehnyt, ja niin vietellyt Israelin tekemään syntiä.

[20] Quanto aos mais atos de Zinri e à conspiração que fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

[20]Muista Simriä koskevista asioista ja salaliitosta, jonka hän teki, on kirjoitettu Israelin kuninkaiden aikakirjaan.

O reinado de Onri, de Israel

[21] Então, o povo de Israel se dividiu em dois partidos: metade do povo seguia a Tibni, filho de Ginate, para o fazer rei, e a outra metade seguia a Onri.

Omri kuninkaana

[21]Israelin kansa jakaantui kahtia. Puolet kansasta seurasi Tibniä, Giinatin poikaa, ja halusi tehdä hänet kuninkaaksi, ja puolet seurasi Omria.

[22] Mas o povo que seguia a Onri prevaleceu contra o que seguia a Tibni, filho de Ginate. Tibni morreu, e passou a reinar Onri.

[22]Se osa kansaa, joka seurasi Omria, osoittautui kuitenkin vahvemmaksi kuin se osa kansaa, joka seurasi Tibniä, Giinatin poikaa. Tibni sai surmansa, ja Omrista tuli kuningas.

[23] No trigésimo primeiro ano de Asa, rei de Judá, Onri começou a reinar sobre Israel e reinou doze anos. Em Tirza, reinou seis anos.

[23]Juudan kuninkaan Aasan kolmantenakymmenentenäensimmäisenä hallitusvuotena Omrista tuli Israelin kuningas. Hän hallitsi kaksitoista vuotta. Hallittuaan Tirsassa kuusi vuotta

[24] De Semer comprou ele o monte de Samaria por dois talentos de prata e o fortificou; à cidade que edificou sobre o monte, chamou-lhe Samaria, nome oriundo de Semer, dono do monte.

[24]hän osti Semeriltä Samarianvuoren kahdella talentilla hopeaa. Hän rakensi vuorelle kaupungin ja antoi sille nimeksi Samaria, vuoren omistaneen Semerin nimen mukaan.

[25] Fez Onri o que era mau perante o SENHOR; fez pior do que todos quantos foram antes dele.

[25]Omri teki sitä, mikä on pahaa Herran silmissä, enemmän kuin kaikki edeltäjänsä.

[26] Andou em todos os caminhos de Jeroboão, filho de Nebate, como também nos pecados com que este fizera pecar a Israel, irritando ao SENHOR, Deus de Israel, com os seus ídolos.

[26]Hän kulki kaikessa Jerobeamin, Nebatin pojan, tietä synneissä, joilla tämä oli vietellyt Israelin tekemään syntiä, niin että israelilaiset tyhjänpäiväisillä

epäjumalillaan vihastuttivat Herran , Israelin Jumalan.

[27] Quanto aos mais atos de Onri, ao que fez e ao poder que manifestou, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

[27]Muista Omria koskevista asioista, siitä, mitä hän teki, ja hänen mahdistaan, on kirjoitettu Israelin kuninkaiden aikakirjaan.

[28] Onri descansou com seus pais e foi sepultado em Samaria; e Acabe, seu filho, reinou em seu lugar.

[28] Sitten Omri meni lepoon isiensä luo, ja hänet haudattiin Samariaan. Hänen poikansa Ahab tuli kuninkaaksi hänen jälkeensä.

O reinado de Acabe, de Israel. Seu casamento com Jezabel

Ahab Israelin kuninkaana

[29] Acabe, filho de Onri, começou a reinar sobre Israel no ano trigésimo oitavo de Asa, rei de Judá; e reinou Acabe, filho de Onri, sobre Israel, em Samaria, vinte e dois anos.

[29]Ahab, Omrin poika, tuli Israelin kuninkaaksi Juudan kuninkaan Aasan kolmantenakymmenentenäkahdeksantena hallitusvuotena. Hän hallitsi Israelia Samariassa kaksikymmentäkaksi vuotta.

[30] Fez Acabe, filho de Onri, o que era mau perante o SENHOR, mais do que todos os que foram antes dele.

[30] Ahab, Omrin poika, teki sitä, mikä on pahaa Herran silmissä, enemmän kuin kaikki edeltäjänsä.

[31] Como se fora coisa de somenos andar ele nos pecados de Jeroboão, filho de Nebate, tomou por mulher a Jezabel, filha de Etbaal, rei dos sidônios; e foi, e serviu a Baal, e o adorou.

[31] Hänelle ei riittänyt, että hän kulki Jerobeamin, Nebatin pojan, synneissä, vaan sen lisäksi hän otti vaimokseen Iisebelin, siidonilaisten kuninkaan Etbaalin tyttären, ja ryhtyi palvelemaan Baalia ja kumartamaan sitä.

[32] Levantou um altar a Baal, na casa de Baal que edificara em Samaria.

[32] Hän jopa pystytti Baalille alttarin Baalin temppeliin, jonka hän oli rakentanut Samariaan.

[33] Também Acabe fez um poste-ídolo, de maneira que cometeu mais abominações para irritar ao SENHOR, Deus de Israel, do que todos os reis de Israel que foram antes dele.

[33] Ahab pystytti myös paalun Aseralle, ja paljon muutakin hän teki. Näin hän vihastutti Herran , Israelin Jumalan, pahemmin kuin yksikään Israelin kuninkaista ennen häntä.

[34] Em seus dias, Hiel, o betelita, edificou a Jericó; quando lhe lançou os

[34] Hänen aikanaan beeteliläinen Hiiel linnoitti Jerikon. Muurin perustusten

fundamentos, morreu-lhe Abirão, seu primogênito; quando lhe pôs as portas, morreu Segube, seu último, segundo a palavra do SENHOR, que falara por intermédio de Josué, filho de Num.

laskeminen maksoi hänelle hänen esikoisensa Abiramin hengen ja porttien pystyttäminen hänen nuorimpansa Segubin hengen, sen sanan mukaan, jonka Herra oli puhunut Joosuan, Nuunin pojan, kautta.

1 Reis 17

Elias prediz grande seca. Corvos o sustentam

1 Então, Elias, o tesbita, dos moradores de Gileade, disse a Acabe: Tão certo como vive o SENHOR, Deus de Israel, perante cuja face estou, nem orvalho nem chuva haverá nestes anos, segundo a minha palavra.

2 Veio-lhe a palavra do SENHOR, dizendo:

3 Retira-te daqui, vai para o lado oriental e esconde-te junto à torrente de Querite, fronteira ao Jordão.

4 Beberás da torrente; e ordenei aos corvos que ali mesmo te sustentem.

5 Foi, pois, e fez segundo a palavra do SENHOR; retirou-se e habitou junto à torrente de Querite, fronteira ao Jordão.

6 Os corvos lhe traziam pela manhã pão e carne, como também pão e carne ao anoitecer; e bebia da torrente.

7 Mas, passados dias, a torrente secou, porque não chovia sobre a terra.

Elias e a viúva de Sarepta

8 Então, lhe veio a palavra do SENHOR, dizendo:

9 Dispõe-te, e vai a Sarepta, que pertence a Sidom, e demora-te ali, onde ordenei a uma mulher viúva que te dê comida.

1. Kuninkaiden 17

Korpit ruokkivat profeetta Eliaa

1Tisbeläinen Elia, joka oli Gileadin asukkaita, sanoi Ahabille: ”Niin totta kuin Herra , Israelin Jumala, elää, hän, jota minä palvelen, näinä vuosina ei tule kastetta eikä sadetta muuten kuin minun sanani kautta.”

2Sitten Elialle tuli tämä Herran sana:

3 ”Lähde täältä, mene itään päin ja kätkeydy Keritinpurolle, joka on Jordanin itäpuolella.

4 Saat juoda purosta, ja minä olen käskenyt korppien elättää sinua siellä.”

5 Elia lähti matkaan ja teki Herran sanan mukaan. Hän meni ja asettui asumaan Keritinpurolle, joka on Jordanin itäpuolella.

6 Korpit toivat hänelle leipää ja lihaa aamuin ja leipää ja lihaa illoin, ja hän joi purosta.

Elia Sarpatin lesken luona

7Jonkin ajan kuluttua puro kuivui, koska maassa ei ollut satanut.

8 Silloin Elialle tuli tämä Herran sana:

9 ”Nouse ja mene Sarpatiin, joka on Siidonin aluetta, ja asetu sinne asumaan.

Minä olen käskenyt erään leskivaimon elättää sinua siellä.”

[10] Então, ele se levantou e se foi a Sarepta; chegando à porta da cidade, estava ali uma mulher viúva apanhando lenha; ele a chamou e lhe disse: Traze-me, peço-te, uma vasilha de água para eu beber.

[10]Elia nousi ja meni Sarpatiin. Kun hän tuli kaupungin portille, hän näki leskivaimon keräämässä puita. Elia huusi hänelle: ”Tuo minulle vähän vettä astiassa, että saisin juoda.”

[11] Indo ela a buscá-la, ele a chamou e lhe disse: Traze-me também um bocado de pão na tua mão.

[11] Kun nainen lähti sitä hakemaan, Elia huusi hänelle: ”Tuo minulle samalla myös pala leipää.”

[12] Porém ela respondeu: Tão certo como vive o SENHOR, teu Deus, nada tenho cozido; há somente um punhado de farinha numa panela e um pouco de azeite numa botija; e, vês aqui, apanhei dois cavacos e vou preparar esse resto de comida para mim e para o meu filho; comê-lo-emos e morreremos.

[12] Mutta hän vastasi: ”Niin totta kuin Herra , sinun Jumalasi, elää, minulla ei ole leipää, ainoastaan kourallinen jauhoja ruukussa ja vähän öljyä astiassa. Kerättyäni pari puuta menen leipomaan leivän itselleni ja pojalleni. Syömme sen ja sitten kuolemme.”

[13] Elias lhe disse: Não temas; vai e faze o que disseste; mas primeiro faze dele para mim um bolo pequeno e traze-mo aqui fora; depois, farás para ti mesma e para teu filho.

[13]Elia sanoi hänelle: ”Älä pelkää. Mene ja tee niin kuin olet sanonut, mutta tee ensin pieni rieskaleipä ja tuo se minulle. Leivo sen jälkeen itsellesi ja pojallesi,

[14] Porque assim diz o SENHOR, Deus de Israel: A farinha da tua panela não se acabará, e o azeite da tua botija não faltará, até ao dia em que o SENHOR fizer chover sobre a terra.

[14] sillä näin sanoo Herra , Israelin Jumala: ’Jauhot eivät lopu ruukusta eikä öljyä puutu astiasta. Näin on aina siihen päivään asti, jona Herra antaa sateen maan päälle.’”

[15] Foi ela e fez segundo a palavra de Elias; assim, comeram ele, ela e a sua casa muitos dias.

[15]Nainen meni ja teki Elian sanan mukaan, ja hänellä, hänen perheellään ja Elialla oli syötävää pitkäksi aikaa.

[16] Da panela a farinha não se acabou, e da botija o azeite não faltou, segundo a palavra do SENHOR, por intermédio de Elias.

[16]Jauhot eivät loppuneet ruukusta eikä öljyä puuttunut astiasta sen sanan mukaisesti, jonka Herra oli Elian kautta puhunut.

Elia herättää lesken pojan henkiin

[17] Depois disto, adoeceu o filho da mulher, da dona da casa, e a sua doença se agravou tanto, que ele morreu.

[18] Então, disse ela a Elias: Que fiz eu, ó homem de Deus? Vieste a mim para trazeres à memória a minha iniqüidade e matares o meu filho?

[19] Ele lhe disse: Dá-me o teu filho; tomou-o dos braços dela, e o levou para cima, ao quarto, onde ele mesmo se hospedava, e o deitou em sua cama;

[20] então, clamou ao SENHOR e disse: Ó SENHOR, meu Deus, também até a esta viúva, com quem me hospedo, afligiste, matando-lhe o filho?

[21] E, estendendo-se três vezes sobre o menino, clamou ao SENHOR e disse: Ó SENHOR, meu Deus, rogo-te que faças a alma deste menino tornar a entrar nele.

[22] O SENHOR atendeu à voz de Elias; e a alma do menino tornou a entrar nele, e reviveu.

[23] Elias tomou o menino, e o trouxe do quarto à casa, e o deu a sua mãe, e lhe disse: Vê, teu filho vive.

[24] Então, a mulher disse a Elias: Nisto conheço agora que tu és homem de Deus e que a palavra do SENHOR na tua boca é verdade.

1 Reis 18

Elias apresenta-se diante de Acabe

[1] Muito tempo depois, veio a palavra do SENHOR a Elias, no terceiro ano, dizendo:

[17]Näiden tapahtumien jälkeen talon emännän poika sairastui. Pojan sairaus paheni niin vaikeaksi, että hän lopulta lakkasi hengittämästä.

[18] Silloin nainen sanoi Elialle: ”Mitä minulla on sinun kanssasi tekemistä, Jumalan mies? Sinä olet tullut minun luokseni tuomaan esiin pahat tekoni ja tuottamaan pojalleni kuoleman!”

[19]Elia vastasi hänelle: ”Anna poikasi minulle.” Hän otti pojan naisen sylistä, vei hänet ylös kattohuoneeseen, jossa itse asui, ja laski hänet vuoteelleen.

[20] Elia huusi Herraa ja sanoi: ” Herra , minun Jumalani, oletko todella kohdellut niin pahoin tätä leskeä, jonka luona asun, että olet antanut hänen poikansa kuolla?”

[21] Sitten hän ojentautui pojan yli kolme kertaa, huusi Herraa ja sanoi: ” Herra , minun Jumalani, anna tämän pojan sielun tulla häneen takaisin.”

[22] Herrakuuli Eliaa, ja henki tuli takaisin pojan sisimpään, ja poika heräsi eloon.

[23] Elia otti pojan, toi hänet kattohuoneesta alas taloon, antoi hänet hänen äidille ja sanoi: ”Näethän, poikasi elää.”

[24]Nainen sanoi Elialle: ”Nyt minä tiedän, että sinä olet Jumalan mies ja että Herran sana sinun suussasi on tosi.”

1. Kuninkaiden 18

Elia näyttäytyy Ahabille

[1]Pitkän ajan kuluttua, kolmantena sateettomana vuotena, Elialle tuli

Vai, apresenta-te a Acabe, porque darei chuva sobre a terra.

tämä Herran sana: ”Mene ja näyttäydy Ahabille, niin minä annan sateen maan päälle.”

2 Partiu, pois, Elias a apresentar-se a Acabe; e a fome era extrema em Samaria.

2 Elia meni näyttäytymään Ahabille. Samariassa oli silloin kova nälänhätä.

3 Acabe chamou a Obadias, o mordomo. (Obadias temia muito ao SENHOR,

3 Ahab kutsui luokseen Obadjan, joka oli palatsin päällikkönä. Obadja oli Herraa suuresti pelkäävä mies.

4 porque, quando Jezabel exterminava os profetas do SENHOR, Obadias tomou cem profetas, e de cinqüenta em cinqüenta os escondeu numa cova, e os sustentou com pão e água.)

4 Kun Iisebel tappoi Herran profeettoja, Obadja oli ottanut sata profeettaa ja piilottanut heidät luoliin, viisikymmentä miestä yhtä luolaa kohti, ja elättänyt heitä leivällä ja vedellä.

5 Disse Acabe a Obadias: Vai pela terra a todas as fontes de água e a todos os vales; pode ser que achemos erva, para que salvemos a vida aos cavalos e mulos e não percamos todos os animais.

5 Ahab sanoi Obadjalle: ”Mene ja tutki kaikki maan vesilähteet ja joenuomat. Kenties löydämme ruohoa, niin että voimme pitää hevoset ja muulit hengissä eikä meidän tarvitse lopettaa kaikkia eläimiä.”

6 Repartiram entre si a terra, para a percorrerem; Acabe foi à parte por um caminho, e Obadias foi sozinho por outro.

6 He jakoivat maan keskenään kulkeakseen sen halki. Ahab kulki yksinään tietä toiseen suuntaan ja Obadja toiseen.

7 Estando Obadias já de caminho, eis que Elias se encontrou com ele. Obadias, reconhecendo-o, prostrou-se com o rosto em terra e disse: És tu meu senhor Elias?

7Kun Obadja oli matkalla, Elia tuli yllättäen häntä vastaan. Tuntiessaan hänet Obadja heittäytyi kasvoilleen ja sanoi: ”Sinäkö se olet, herrani Elia?”

8 Respondeu-lhe ele: Sou eu; vai e dize a teu senhor: Eis que aí está Elias.

8 Elia vastasi: ”Minä. Mene ja sano herrallesi, että Elia on täällä.”

9 Porém ele disse: Em que pequei, para que entregues teu servo na mão de Acabe, e ele me mate?

9Obadja sanoi: ”Mitä syntiä minä olen tehnyt, kun luovutat palvelijasi surmattavaksi Ahabin käsiin?

10 Tão certo como vive o SENHOR, teu Deus, não houve nação nem reino aonde o meu senhor não mandasse homens à tua

10 Niin totta kuin Herra , sinun Jumalasi, elää, ei ole sitä kansaa eikä valtakuntaa, josta minun herrani ei olisi lähettänyt

procura; e, dizendo eles: Aqui não está; fazia jurar aquele reino e aquela nação que te não haviam achado.

etsimään sinua. Jos he ovat sanoneet: ’Ei hän ole täällä’, hän on pannut sen valtakunnan ja sen kansan valalla vannomaan, ettei sinua ole löydetty.

11 Agora, tu dizes: Vai, dize a teu senhor: Eis que aí está Elias.

11 Ja nyt sinä sanot: ’Mene ja sano herrallesi, että Elia on täällä.’

12 Poderá ser que, apartando-me eu de ti, o Espírito do SENHOR te leve não sei para onde, e, vindo eu a dar as novas a Acabe, e não te achando ele, me matará; eu, contudo, teu servo, temo ao SENHOR desde a minha mocidade.

12 Kun lähden luotasi, niin Herran Henki vie sinut, enkä tiedä minne, ja kun menen kertomaan Ahabille eikä hän sitten löydä sinua, hän tappaa minut. Kuitenkin palvelijasi on pelännyt Herraa nuoruudestaan asti.

13 Acaso, não disseram a meu senhor o que fiz, quando Jezabel matava os profetas do SENHOR, como escondi cem homens dos profetas do SENHOR, de cinqüenta em cinqüenta, numas covas, e os sustentei com pão e água?

13 Eikö herralleni ole kerrottu, mitä tein, kun Iisebel tappoi Herran profeettoja? Minä piilotin sata Herran profeettaa, viisikymmentä miestä aina yhteen luolaan, ja elätin heitä leivällä ja vedellä.

14 E, agora, tu dizes: Vai, dize a teu senhor: Eis que aí está Elias. Ele me matará.

14 Nyt sinä sanot: ’Mene ja sano herrallesi, että Elia on täällä.’ Hänhän tappaa minut!”

15 Disse Elias: Tão certo como vive o SENHOR dos Exércitos, perante cuja face estou, deveras, hoje, me apresentarei a ele.

15 Mutta Elia sanoi: ”Niin totta kuin Herra Sebaot elää, hän, jota minä palvelen, tänä päivänä minä näyttäydyn Ahabille.”

16 Então, foi Obadias encontrar-se com Acabe e lho anunciou; e foi Acabe ter com Elias.

16 Niin Obadja meni Ahabia vastaan ja ilmoitti tämän hänelle. Ahab lähti silloin Eliaa vastaan.

17 Vendo-o, disse-lhe: És tu, ó perturbador de Israel?

17 Nähdessään Elian Ahab sanoi hänelle: ”Sinäkö se olet, sinä, joka syökset Israelin onnettomuuteen?”

18 Respondeu Elias: Eu não tenho perturbado a Israel, mas tu e a casa de teu pai, porque deixastes os mandamentos do SENHOR e seguistes os baalins.

18 Elia vastasi: ”En minä ole syössyt Israelia onnettomuuteen, vaan sinä ja sinun isäsi suku, koska te olette

hylänneet Herran käskyt ja koska sinä seuraat baaleja.

[19] Agora, pois, manda ajuntar a mim todo o Israel no monte Carmelo, como também os quatrocentos e cinqüenta profetas de Baal e os quatrocentos profetas do poste-ídolo que comem da mesa de Jezabel.

[19]Mutta nyt, lähetä kutsu ja kokoa luokseni Karmelinvuorelle koko Israel ja neljäsataaviisikymmentä Baalin profeettaa ja myös neljäsataa Aseran profeettaa, jotka syövät Iisebelin pöydästä.”

Elias e os profetas de Baal no monte Carmelo

[20] Então, enviou Acabe mensageiros a todos os filhos de Israel e ajuntou os profetas no monte Carmelo.

[20] Ahab lähetti kutsun kaikille israelilaisille ja kokosi profeetat Karmelinvuorelle.

Elian voitto Karmelinvuorella

[21] Então, Elias se chegou a todo o povo e disse: Até quando coxeareis entre dois pensamentos? Se o SENHOR é Deus, segui-o; se é Baal, segui-o. Porém o povo nada lhe respondeu.

[21]Elia astui koko kansan eteen ja sanoi: ”Kuinka kauan te horjutte puolelta toiselle? Jos Herra on Jumala, seuratkaa häntä, mutta jos taas Baal, seuratkaa häntä.” Kansa ei vastannut hänelle mitään.

[22] Então, disse Elias ao povo: Só eu fiquei dos profetas do SENHOR, e os profetas de Baal são quatrocentos e cinqüenta homens.

[22]Silloin Elia sanoi kansalle: ”Minä yksin olen jäljellä Herran profeetoista, mutta Baalin profeettoja on neljäsataaviisikymmentä miestä.

[23] Dêem-se-nos, pois, dois novilhos; escolham eles para si um dos novilhos e, dividindo-o em pedaços, o ponham sobre a lenha, porém não lhe metam fogo; eu prepararei o outro novilho, e o porei sobre a lenha, e não lhe meterei fogo.

[23]Antakaa meille kaksi sonnimullikkaa. He saavat valita itselleen niistä toisen, paloitella sen ja panna kappaleet puiden päälle, mutta he eivät saa sytyttää tulta. Minä valmistan toisen sonnin ja asetan sen puiden päälle mutta en sytytä tulta.

[24] Então, invocai o nome de vosso deus, e eu invocarei o nome do SENHOR; e há de ser que o deus que responder por fogo esse é que é Deus. E todo o povo respondeu e disse: É boa esta palavra.

[24] Huutakaa sitten jumalanne nimeä, ja minä huudan Herran nimeä. Se jumala, joka vastaa tulella, on tosi Jumala.” Koko kansa vastasi: ”Niin on hyvä.”

[25] Disse Elias aos profetas de Baal: Escolhei para vós outros um dos novilhos,

[25]Elia sanoi Baalin profeetoille: ”Valitkaa itsellenne sonneista toinen ja valmistakaa

e preparai-o primeiro, porque sois muitos, e invocai o nome de vosso deus; e não lhe metais fogo.

[26] Tomaram o novilho que lhes fora dado, prepararam-no e invocaram o nome de Baal, desde a manhã até ao meio-dia, dizendo: Ah! Baal, responde-nos! Porém não havia uma voz que respondesse; e, manquejando, se movimentavam ao redor do altar que tinham feito.

[27] Ao meio-dia, Elias zombava deles, dizendo: Clamai em altas vozes, porque ele é deus; pode ser que esteja meditando, ou atendendo a necessidades, ou de viagem, ou a dormir e despertará.

[28] E eles clamavam em altas vozes e se retalhavam com facas e com lancetas, segundo o seu costume, até derramarem sangue.

[29] Passado o meio-dia, profetizaram eles, até que a oferta de manjares se oferecesse; porém não houve voz, nem resposta, nem atenção alguma.

[30] Então, Elias disse a todo o povo: Chegai-vos a mim. E todo o povo se chegou a ele; Elias restaurou o altar do SENHOR, que estava em ruínas.

[31] Tomou doze pedras, segundo o número das tribos dos filhos de Jacó, ao qual viera a palavra do SENHOR, dizendo: Israel será o teu nome.

se ensin, sillä teitä on enemmän. Huutakaa sitten jumalanne nimeä, mutta älkää sytyttäkö tulta.”

[26] He ottivat sonnin, joka heille annettiin, ja valmistivat sen. Aamusta puoleenpäivään asti he huusivat Baalin nimeä: ”Baal, vastaa meille!” Mutta ei kuulunut ääntä, eikä kukaan vastannut. Ja he hyppelivät tekemänsä alttarin ääressä.

[27]Puolenpäivän aikaan Elia pilkkasi heitä sanoen: ”Huutakaa kovalla äänellä. Onhan hän tosin jumala, mutta hänellä voi olla jotakin toimittamista, tai ehkä hän on poistunut jonnekin tai on matkalla. Kenties hän nukkuu, ja hänet täytyy herättää.”

[28] Baalin profeetat huusivat vielä kovempaa ja viiltelivät itseään tapansa mukaan miekoilla ja keihäillä, niin että heistä vuoti verta.

[29]Puolenpäivän jälkeen he joutuivat hurmoksiin ja olivat siinä tilassa aina ruokauhrin toimittamisen aikaan asti. Mutta ei ääntä, ei vastausta, kukaan ei kuullut heitä.

[30]Silloin Elia sanoi koko kansalle: ”Tulkaa minun luokseni.” Niin kaikki tulivat hänen luokseen. Sitten hän korjasi Herran alttarin, joka oli hajotettu.

[31] Elia otti kaksitoista kiveä, yhtä monta kuin on Jaakobista polveutuvia heimoja, hänestä, jolle oli tullut tämä Herran sana: ”Sinun nimesi on oleva Israel.”

[32] Com aquelas pedras edificou o altar em nome do SENHOR; depois, fez um rego em redor do altar tão grande como para semear duas medidas de sementes.

[33] Então, armou a lenha, dividiu o novilho em pedaços, pô-lo sobre a lenha

[34] e disse: Enchei de água quatro cântaros e derramai-a sobre o holocausto e sobre a lenha. Disse ainda: Fazei-o segunda vez; e o fizeram. Disse mais: Fazei-o terceira vez; e o fizeram terceira vez.

[35] De maneira que a água corria ao redor do altar; ele encheu também de água o rego.

[36] No devido tempo, para se apresentar a oferta de manjares, aproximou-se o profeta Elias e disse: Ó SENHOR, Deus de Abraão, de Isaque e de Israel, fique, hoje, sabido que tu és Deus em Israel, e que eu sou teu servo e que, segundo a tua palavra, fiz todas estas coisas.

[37] Responde-me, SENHOR, responde-me, para que este povo saiba que tu, SENHOR, és Deus e que a ti fizeste retroceder o coração deles.

[38] Então, caiu fogo do SENHOR, e consumiu o holocausto, e a lenha, e as pedras, e a terra, e ainda lambeu a água que estava no rego.

[39] O que vendo todo o povo, caiu de rosto em terra e disse: O SENHOR é Deus! O SENHOR é Deus!

[32]Hän rakensi kivistä alttarin Herran nimelle ja kaivoi sen ympärille ojan, johon olisi mahtunut kaksi sea-mittaa jyviä.

[33] Hän latoi puut, paloitteli sonnimullikan ja pani kappaleet puiden päälle.

[34] Sen jälkeen hän sanoi: ”Täyttäkää neljä ruukkua vedellä ja kaatakaa vesi polttouhrin ja puiden päälle.” Sitten hän sanoi: ”Tehkää se toistamiseen.” He tekivät niin toisen kerran. Vielä hän sanoi: ”Tehkää se kolmannen kerran.” Ja he tekivät niin kolmannen kerran.

[35] Vesi valui alttarin ympärille, ja ojakin täyttyi vedellä.

[36]Kun ruokauhrin aika oli tullut, profeetta Elia astui esiin ja sanoi: ” Herra , Abrahamin, Iisakin ja Israelin Jumala. Tulkoon tänä päivänä tiettäväksi, että sinä olet Jumala Israelissa ja että minä olen sinun palvelijasi ja että olen tehnyt kaiken tämän sinun käskysi mukaan.

[37]Vastaa minulle, Herra , vastaa minulle, jotta tämä kansa tietäisi, että sinä, Herra , olet Jumala ja että sinä käännät heidän sydämensä takaisin puoleesi.”

[38]Silloin Herran tuli iski alas ja kulutti polttouhrin sekä puut, kivet ja mullan ja nuoli veden, joka oli ojassa.

[39] Kun koko kansa näki tämän, kaikki heittäytyivät kasvoilleen ja sanoivat: ” Herra on Jumala! Herra on Jumala!”

[40] Disse-lhes Elias: Lançai mão dos profetas de Baal, que nem um deles escape. Lançaram mão deles; e Elias os fez descer ao ribeiro de Quisom e ali os matou.

Elias ora para que chova

[41] Então, disse Elias a Acabe: Sobe, come e bebe, porque já se ouve ruído de abundante chuva.

[42] Subiu Acabe a comer e a beber; Elias, porém, subiu ao cimo do Carmelo, e, encurvado para a terra, meteu o rosto entre os joelhos,

[43] e disse ao seu moço: Sobe e olha para o lado do mar. Ele subiu, olhou e disse: Não há nada. Então, lhe disse Elias: Volta. E assim por sete vezes.

[44] À sétima vez disse: Eis que se levanta do mar uma nuvem pequena como a palma da mão do homem. Então, disse ele: Sobe e dize a Acabe: Aparelha o teu carro e desce, para que a chuva não te detenha.

[45] Dentro em pouco, os céus se enegreceram, com nuvens e vento, e caiu grande chuva. Acabe subiu ao carro e foi para Jezreel.

[46] A mão do SENHOR veio sobre Elias, o qual cingiu os lombos e correu adiante de Acabe, até à entrada de Jezreel.

1 Reis 19

Elias no monte Horebe

[1] Acabe fez saber a Jezabel tudo quanto Elias havia feito e como matara todos os profetas à espada.

[40] Elia sanoi heille: ”Ottakaa kiinni Baalin profeetat, älkää päästäkö ketään pakoon.” Kansa otti heidät kiinni, ja Elia vei heidät Kiisoninpurolle ja surmasi heidät siellä.

Elian rukous ja sateen tulo

[41] Sitten Elia sanoi Ahabille: ”Nouse, syö ja juo, sillä sateen kohina kuuluu jo.”

[42] Ahab lähti syömään ja juomaan, mutta Elia kiipesi Karmelin huipulle, kumartui maahan ja painoi kasvot polviensa väliin.

[43] Hän sanoi palvelijalleen: ”Mene katsomaan merelle päin.” Tämä meni, katseli ja sanoi: ”Ei näy mitään.” Elia sanoi saman seitsemän kertaa.

[44] Seitsemännellä kerralla palvelija sanoi: ”Katso, pieni pilvi, miehen kämmenen kokoinen, nousee merestä.” Silloin Elia sanoi: ”Mene sanomaan Ahabille: Valjasta hevosesi ja lähde alas, ettei sade estäisi sinua.”

[45] Kohta tämän jälkeen mustat pilvet peittivät taivaan, nousi tuuli ja alkoi sataa kaatamalla. Ahab nousi vaunuihinsa ja lähti Jisreeliin.

[46] Mutta Herran käsi tuli Elian päälle, hän vyötti kupeensa ja juoksi Ahabin edellä Jisreeliin saakka.

1. Kuninkaiden 19

Elia pakenee Iisebeliä

[1] Ahab kertoi Iisebelille kaiken, mitä Elia oli tehnyt, myös sen, kuinka tämä oli tappanut miekalla kaikki Baalin profeetat.

[2] Então, Jezabel mandou um mensageiro a Elias a dizer-lhe: Façam-me os deuses como lhes aprouver se amanhã a estas horas não fizer eu à tua vida como fizeste a cada um deles.

[2]Silloin Iisebel lähetti sanansaattajan Elian luo sanomaan: ”Tehkööt jumalat minulle samoin ja vielä pahemmin, jollen minä huomenna tähän aikaan ole tehnyt sinulle samaa, mitä jokaiselle heistä on tehty.”

[3] Temendo, pois, Elias, levantou-se, e, para salvar sua vida, se foi, e chegou a Berseba, que pertence a Judá; e ali deixou o seu moço.

[3]Elia pelästyi, nousi ja lähti matkaan pelastaakseen henkensä. Hän tuli Beersebaan, joka on Juudan aluetta, ja jätti palvelijansa sinne.

[4] Ele mesmo, porém, se foi ao deserto, caminho de um dia, e veio, e se assentou debaixo de um zimbro; e pediu para si a morte e disse: Basta; toma agora, ó SENHOR, a minha alma, pois não sou melhor do que meus pais.

[4] Itse hän meni autiomaahan päivänmatkan päähän, tuli kinsteripensaan luo ja istuutui sen juurelle. Hän toivoi itselleen kuolemaa ja sanoi: ”Jo riittää, Herra ! Ota minun henkeni, sillä en ole isiäni parempi.”

[5] Deitou-se e dormiu debaixo do zimbro; eis que um anjo o tocou e lhe disse: Levanta-te e come.

[5]Hän paneutui makuulle ja nukkui kinsteripensaan alla. Yhtäkkiä enkeli kosketti häntä ja sanoi: ”Nouse ja syö!”

[6] Olhou ele e viu, junto à cabeceira, um pão cozido sobre pedras em brasa e uma botija de água. Comeu, bebeu e tornou a dormir.

[6] Elia katseli ympärilleen ja näki pääpuolessaan hiilloksella paistetun rieskaleivän ja vesiastian. Hän söi ja joi ja paneutui jälleen makuulle.

[7] Voltou segunda vez o anjo do SENHOR, tocou-o e lhe disse: Levanta-te e come, porque o caminho te será sobremodo longo.

[7] Mutta Herran enkeli tuli uudelleen, kosketti häntä ja sanoi: ”Nouse ja syö, sillä muuten matka käy sinulle liian pitkäksi.”

[8] Levantou-se, pois, comeu e bebeu; e, com a força daquela comida, caminhou quarenta dias e quarenta noites até Horebe, o monte de Deus.

[8] Silloin Elia nousi, söi ja joi. Sen ruuan voimalla hän kulki neljäkymmentä päivää ja neljäkymmentä yötä Jumalan vuorelle, Hoorebille, asti.

Herra ilmestyy Elialle Hoorebilla

[9] Ali, entrou numa caverna, onde passou a noite; e eis que lhe veio a palavra do SENHOR e lhe disse: Que fazes aqui, Elias?

[9]Hoorebilla Elia meni luolaan ja oli siellä yötä. Silloin hänelle tuli Herran sana. Herra kysyi: ”Mitä sinä täällä teet, Elia?”

10 Ele respondeu: Tenho sido zeloso pelo SENHOR, Deus dos Exércitos, porque os filhos de Israel deixaram a tua aliança, derribaram os teus altares e mataram os teus profetas à espada; e eu fiquei só, e procuram tirar-me a vida.

10 Hän vastasi: ”Minä olen kiivailemalla kiivaillut Herran , sotajoukkojen Jumalan, puolesta, sillä israelilaiset ovat hylänneet sinun liittosi. He ovat hajottaneet sinun alttarisi ja tappaneet miekalla sinun profeettasi. Minä yksin olen jäänyt jäljelle, ja minuakin he etsivät riistääkseen minun henkeni.”

11 Disse-lhe Deus: Sai e põe-te neste monte perante o SENHOR. Eis que passava o SENHOR; e um grande e forte vento fendia os montes e despedaçava as penhas diante do SENHOR, porém o SENHOR não estava no vento; depois do vento, um terremoto, mas o SENHOR não estava no terremoto;

11Herra sanoi: ”Mene seisomaan vuorelle Herran eteen.”
Silloin Herra kulki ohitse,
ja Herran edellä kävi voimakas tuuli, raju myrsky, joka halkoi vuoret ja särki kalliot. Mutta Herra ei ollut tuulessa. Tuulen jälkeen tuli maanjäristys, mutta Herra ei ollut maanjäristyksessä.

12 depois do terremoto, um fogo, mas o SENHOR não estava no fogo; e, depois do fogo, um cicio tranqüilo e suave.

12Maanjäristystä seurasi tuli, mutta Herra ei ollut tulessakaan. Tulen jälkeen kuului hiljainen, kuiskaava ääni.

13 Ouvindo-o Elias, envolveu o rosto no seu manto e, saindo, pôs-se à entrada da caverna. Eis que lhe veio uma voz e lhe disse: Que fazes aqui, Elias?

13 Kun Elia kuuli sen, hän peitti kasvonsa viitallaan, meni ulos ja asettui luolan suulle. Silloin hän kuuli äänen, joka sanoi: ”Mitä sinä täällä teet, Elia?”

14 Ele respondeu: Tenho sido em extremo zeloso pelo SENHOR, Deus dos Exércitos, porque os filhos de Israel deixaram a tua aliança, derribaram os teus altares e mataram os teus profetas à espada; e eu fiquei só, e procuram tirar-me a vida.

14Hän vastasi: ”Minä olen kiivailemalla kiivaillut Herran , sotajoukkojen Jumalan, puolesta, sillä israelilaiset ovat hylänneet sinun liittosi. He ovat hajottaneet sinun alttarisi ja tappaneet miekalla sinun profeettasi. Minä yksin olen jäänyt jäljelle, ja minuakin he etsivät riistääkseen minun henkeni.”

15 Disse-lhe o SENHOR: Vai, volta ao teu caminho para o deserto de Damasco e, em chegando lá, unge a Hazael rei sobre a Síria.

15 Herra sanoi hänelle: ”Mene ja palaa kulkemaasi tietä Damaskoksen autiomaahan. Kun saavut sinne, voitele Hasael Aramin kuninkaaksi

[16] A Jeú, filho de Ninsi, ungirás rei sobre Israel e também Eliseu, filho de Safate, de Abel-Meolá, ungirás profeta em teu lugar.

[17] Quem escapar à espada de Hazael, Jeú o matará; quem escapar à espada de Jeú, Eliseu o matará.

[18] Também conservei em Israel sete mil, todos os joelhos que não se dobraram a Baal, e toda boca que o não beijou.

A vocação de Eliseu

[19] Partiu, pois, Elias dali e achou a Eliseu, filho de Safate, que andava lavrando com doze juntas de bois adiante dele; ele estava com a duodécima. Elias passou por ele e lançou o seu manto sobre ele.

[20] Então, deixou este os bois, correu após Elias e disse: Deixa-me beijar a meu pai e a minha mãe e, então, te seguirei. Elias respondeu-lhe: Vai e volta; pois já sabes o que fiz contigo.

[21] Voltou Eliseu de seguir a Elias, tomou a junta de bois, e os imolou, e, com os aparelhos dos bois, cozeu as carnes, e as deu ao povo, e comeram. Então, se dispôs, e seguiu a Elias, e o servia.

1 Reis 20

Acabe derrota os siros

[1] Ben-Hadade, rei da Síria, ajuntou todo o seu exército; havia com ele trinta e dois

[16]ja Jeehu, Nimsin poika, Israelin kuninkaaksi. Elisa, Saafatin poika Aabel-Meholasta, sinun on voideltava profeetaksi, sinun seuraajaksesi.

[17]Ja tapahtuu niin, että sen, joka pääsee Hasaelin miekkaa pakoon, surmaa Jeehu, ja sen, joka välttää Jeehun miekan, surmaa Elisa.

[18]Minä olen jättänyt jäljelle Israeliin seitsemäntuhatta miestä, kaikki ne, jotka eivät ole notkistaneet polviaan Baalille ja joiden suut eivät ole häntä suudelleet.”

Elisa kutsutaan Elian seuraajaksi

[19]Lähdettyään sieltä Elia kohtasi Elisan, Saafatin pojan, tämän ollessa kyntämässä. Kaksitoista härkäparia kulki hänen edellään, ja itse hän ajoi kahdettatoista. Elia meni Elisan luo ja heitti viittansa hänen ylleen.

[20]Elisa jätti härät, juoksi Elian perään ja sanoi: ”Salli minun suudella hyvästiksi isääni ja äitiäni, sitten minä seuraan sinua.” Elia sanoi: ”Mene, mutta tule takaisin. Muista, mitä minä olen sinulle tehnyt.”

[21]Elisa palasi hänen luotaan, otti härkäparin ja teurasti sen. Härkien ikeestä ja aurasta tekemällään tulella hän keitti lihat ja antoi ne väelle, ja he söivät. Sitten hän nousi, seurasi Eliaa ja palveli häntä.

1. Kuninkaiden 20

Benhadad hyökkää Israeliin

[1]Aramin kuningas Benhadad keräsi koko sotajoukkonsa. Hänen kanssaan oli kolmekymmentäkaksi kuningasta

reis, e cavalos, e carros. Subiu, cercou a Samaria e pelejou contra ela.

hevosineen ja sotavaunuineen, ja hän ryhtyi piirittämään Samariaa ja taistelemaan sitä vastaan.

2 Enviou mensageiros à cidade, a Acabe, rei de Israel,

2 Benhadad lähetti sanansaattajia kaupunkiin Ahabin, Israelin kuninkaan, luo

3 que lhe disseram: Assim diz Ben-Hadade: A tua prata e o teu ouro são meus; tuas mulheres e os melhores de teus filhos são meus.

3 sanomaan hänelle: ”Näin sanoo Benhadad: ’Sinun hopeasi ja kultasi kuuluvat minulle, samoin parhaimmat vaimosi ja lapsesi kuuluvat minulle.’”

4 Respondeu o rei de Israel e disse: Seja conforme a tua palavra, ó rei, meu senhor; eu sou teu, e tudo o que tenho.

4 Israelin kuningas vastasi: ”Niin kuin olet sanonut, herrani, kuningas, minä kuulun sinulle, samoin kaikki, mitä minulla on.”

5 Tornaram a vir os mensageiros e disseram: Assim diz Ben-Hadade: Enviei-te, na verdade, mensageiros que dissessem: Tens de entregar-me a tua prata, o teu ouro, as tuas mulheres e os teus filhos.

5 Mutta sanansaattajat tulivat uudestaan ja sanoivat: ”Näin sanoo Benhadad: ’Minä lähetin sinulle sanan, että sinun on annettava minulle hopeasi ja kultasi, vaimosi ja lapsesi.

6 Todavia, amanhã a estas horas enviar-te-ei os meus servos, que esquadrinharão a tua casa e as casas dos teus oficiais, meterão as mãos em tudo o que for aprazível aos teus olhos e o levarão.

6 Huomenna tähän aikaan minä siis lähetän palvelijani luoksesi tutkimaan palatsisi ja palvelijoittesi talot. Kaiken, mitä pidät kallisarvoisena, he ottavat haltuunsa ja vievät.’”

7 Então, o rei de Israel chamou todos os anciãos da sua terra e lhes disse: Notai e vede como este homem procura o mal; pois me mandou exigir minhas mulheres, meus filhos, minha prata e meu ouro, e não lho neguei.

7 Silloin Israelin kuningas kutsui kaikki maan vanhimmat ja sanoi: ”Ymmärtäkää ja nähkää, että hän hankkii meille onnettomuutta. Kun hän lähetti vaatimaan minulta vaimojani ja lapsiani, hopeaani ja kultaani, minä en kieltänyt niitä häneltä.”

8 Todos os anciãos e todo o povo lhe disseram: Não lhe dês ouvidos, nem o consintas.

8 Kaikki vanhimmat ja koko kansa sanoivat hänelle: ”Älä kuuntele äläkä suostu.”

[9] Pelo que disse aos mensageiros de Ben-Hadade: Dizei ao rei, meu senhor: Tudo o que primeiro demandaste do teu servo farei, porém isto, agora, não posso consentir. E se foram os mensageiros e deram esta resposta.

[9] Niin hän vastasi Benhadadin sanansaattajille: ”Sanokaa herralleni, kuninkaalle: ’Kaiken, mitä ensimmäisellä kerralla käskit palvelijasi tehdä, minä teen, mutta tätä minä en voi tehdä.’” Sanansaattajat veivät tämän vastauksen Benhadadille.

[10] Ben-Hadade tornou a enviar mensageiros, dizendo: Façam-me os deuses como lhes aprouver, se o pó de Samaria bastar para encher as mãos de todo o povo que me segue.

[10] Benhadad lähetti hänelle sanan: ”Jumalat rangaiskoot minua nyt ja vastedes, jos Samarian tomu riittää täyttämään kaiken sen väen kourat, joka minua seuraa.”

[11] Porém o rei de Israel respondeu e disse: Dizei-lhe: Não se gabe quem se cinge como aquele que vitorioso se descinge.

[11] Mutta Israelin kuningas vastasi: ”Sanokaa hänelle: ’Ei pidä kerskua asevyötä pukiessa, vaan vasta sitä riisuessa.’”

[12] Tendo Ben-Hadade ouvido esta resposta, quando bebiam ele e os reis nas tendas, disse aos seus servos: Ponde-vos de prontidão. E eles se puseram de prontidão contra a cidade.

[12] Kun Benhadad kuuli tämän vastauksen ollessaan kuninkaiden kanssa juomassa lehtimajoissa, hän sanoi palvelijoilleen: ”Valmistautukaa!” Ja he valmistautuivat hyökkäämään kaupunkia vastaan.

Ahab voittaa Benhadadin kahdesti

[13] Eis que um profeta se chegou a Acabe, rei de Israel, e lhe disse: Assim diz o SENHOR: Viste toda esta grande multidão? Pois, hoje, a entregarei nas tuas mãos, e saberás que eu sou o SENHOR.

[13] Silloin eräs profeetta astui Israelin kuninkaan Ahabin eteen ja sanoi: ”Näin sanoo Herra : ’Näetkö koko tuon suuren väkijoukon? Katso, minä annan sen tänä päivänä sinun käsiisi, jotta tietäisit, että minä olen Herra .’”

[14] Perguntou Acabe: Por quem? Ele respondeu: Assim diz o SENHOR: Pelos moços dos chefes das províncias. E disse: Quem começará a peleja? Tu! – respondeu ele.

[14] Ahab kysyi: ”Kenen avulla?” Profeetta vastasi: ”Näin sanoo Herra : ’Maaherrojen palvelijoiden avulla.’” Ahab kysyi vielä: ”Kuka aloittaa taistelun?” Hän vastasi: ”Sinä.”

[15] Então, contou os moços dos chefes das províncias, e eram duzentos e trinta e dois;

[15] Ahab katsasti maaherrojen palvelijat, ja heitä oli kaksisataakolmekymmentäkaksi.

depois, contou todo o povo, todos os filhos de Israel, sete mil.

16 Saíram ao meio-dia. Ben-Hadade, porém, estava bebendo e embriagando-se nas tendas, ele e os reis, os trinta e dois reis que o ajudavam.

17 Saíram primeiro os moços dos chefes das províncias; Ben-Hadade mandou observadores que lhe deram avisos, dizendo: Saíram de Samaria uns homens.

18 Ele disse: Quer venham tratar de paz, tomai-os vivos; quer venham pelejar, tomai-os vivos.

19 Saíram, pois, da cidade os moços dos chefes das províncias e o exército que os seguia.

20 Eles feriram, cada um ao homem que se lhe opunha; os siros fugiram, e Israel os perseguiu; porém Ben-Hadade, rei da Síria, escapou a cavalo, com alguns cavaleiros.

21 Saiu o rei de Israel e destroçou os cavalos e os carros; e feriu os siros com grande estrago.

22 Então, o profeta se chegou ao rei de Israel e lhe disse: Vai, sê forte, considera e vê o que hás de fazer; porque daqui a um ano subirá o rei da Síria contra ti.

23 Os servos do rei da Síria lhe disseram: Seus deuses são deuses dos montes; por

Sen jälkeen hän katsasti koko väen, kaikki israelilaiset. Heitä oli seitsemäntuhatta.

16He lähtivät hyökkäykseen puolenpäivän aikaan, kun Benhadad oli juopottelemassa lehtimajoissa yhdessä niiden kolmenkymmenenkahden kuninkaan kanssa, jotka olivat hänen apunaan.

17 Maaherrojen palvelijat lähtivät ensimmäisinä. Kun Benhadad lähetti tiedustelijoita, nämä kertoivat hänelle, että Samariasta oli lähtenyt miehiä liikkeelle.

18 Hän sanoi: ”Jos he ovat lähteneet liikkeelle rauhanomaisesti, ottakaa heidät kiinni elävinä. Ja jos he ovat lähteneet taistelemaan, ottakaa heidät silloinkin elävinä kiinni.”

19 Maaherrojen palvelijat ja heitä seuraava sotajoukko lähtivät kaupungista,

20 ja kukin heistä surmasi miehen. Silloin aramilaiset pakenivat, ja Israel ajoi heitä takaa. Mutta Benhadad, Aramin kuningas, pääsi pakoon ratsain muutamien ratsumiesten kanssa.

21 Israelin kuningaskin lähti liikkeelle. Hän löi hevoset ja vaunujoukot ja tuotti näin aramilaisille suuren tappion.

22Silloin profeetta tuli Israelin kuninkaan luo ja sanoi hänelle: ”Mene ja varustaudu! Tiedä ja ymmärrä, mitä sinun on tehtävä, sillä vuoden kuluttua Aramin kuningas hyökkää kimppuusi.”

23Aramin kuninkaan palvelijat sanoivat herralleen: ”Heidän jumalansa on vuorten

isso, foram mais fortes do que nós; mas pelejemos contra eles em planície, e, por certo, seremos mais fortes do que eles.

jumala. Sen tähden he olivat meitä vahvempia. Mutta taistelkaamme heitä vastaan tasangolla, niin olemme varmasti heitä vahvempia.

24 Faze, pois, isto: tira os reis, cada um do seu lugar, e substitui-os por capitães,

24 Tee siis näin: Pane pois kaikki kuninkaat paikoiltaan ja aseta käskynhaltijat heidän tilalleen.

25 e forma outro exército igual em número ao que perdeste, com outros tantos cavalos e outros tantos carros, e pelejemos contra eles em planície e, por certo, seremos mais fortes do que eles. Ele deu ouvidos ao que disseram e assim o fez.

25 Hanki sitten itsellesi yhtä suuri sotajoukko kuin se, jonka menetit, yhtä monta hevosta ja yhtä monet vaunut. Taistelkaamme heitä vastaan tasangolla. Varmasti saamme heistä voiton." Kuningas kuuli heitä ja teki niin.

26 Decorrido um ano, Ben-Hadade passou revista aos siros e subiu a Afeca para pelejar contra Israel.

26Kun vuosi oli vaihtunut, Benhadad katsasti aramilaiset ja lähti Afekiin taistelemaan Israelia vastaan.

27 Também aos filhos de Israel se passou revista, foram providos de víveres e marcharam contra eles. Os filhos de Israel acamparam-se defronte deles, como dois pequenos rebanhos de cabras; mas os siros enchiam a terra.

27 Myös israelilaiset katsastettiin ja muonitettiin, ja he lähtivät aramilaisia vastaan. Israelilaiset olivat leiriytyneinä heitä vastapäätä kuin kaksi pientä vuohilaumaa, mutta aramilaisia oli maan täydeltä.

28 Chegou um homem de Deus, e falou ao rei de Israel, e disse: Assim diz o SENHOR: Porquanto os siros disseram: O SENHOR é deus dos montes e não dos vales, toda esta grande multidão entregarei nas tuas mãos, e assim sabereis que eu sou o SENHOR.

28 Silloin Jumalan mies tuli Israelin kuninkaan luo ja sanoi: "Näin sanoo Herra : 'Koska aramilaiset ovat sanoneet, että Herra on vuorten jumala eikä laaksojen jumala, minä annan koko tämän suuren väenpaljouden sinun käsiisi, jotta te tulisitte tietämään, että minä olen Herra .'"

29 Sete dias estiveram acampados uns defronte dos outros. Ao sétimo dia, travou-se a batalha, e os filhos de Israel, num só dia, feriram dos siros cem mil homens de pé.

29Joukot olivat leiriytyneinä vastakkain seitsemän päivän ajan. Seitsemäntenä päivänä syttyi taistelu, ja israelilaiset surmasivat aramilaisia satatuhatta jalkamiestä yhtenä päivänä.

30 Os restantes fugiram para Afeca e entraram na cidade; e caiu o muro sobre os vinte e sete mil homens que restaram. Ben-Hadade fugiu, veio à cidade e se escondia de câmara em câmara.

31 Então, lhe disseram os seus servos: Eis que temos ouvido que os reis da casa de Israel são reis clementes; ponhamos, pois, panos de saco sobre os lombos e cordas à roda da cabeça e saiamos ao rei de Israel; pode ser que ele te poupe a vida.

32 Então, se cingiram com pano de saco pelos lombos, puseram cordas à roda da cabeça, vieram ao rei de Israel e disseram: Diz o teu servo Ben-Hadade: Poupa-me a vida. Disse Acabe: Pois ainda vive? É meu irmão.

33 Aqueles homens tomaram isto por presságio, valeram-se logo dessa palavra; e disseram: Teu irmão Ben-Hadade! Ele disse: Vinde, trazei-mo. Então, Ben-Hadade saiu a ter com ele, e ele o fez subir ao carro.

34 Ben-Hadade disse-lhe: As cidades que meu pai tomou a teu pai, eu tas restituirei; monta os teus bazares em Damasco, como meu pai o fez em Samaria. E eu, disse Acabe, com esta aliança, te deixarei livre. Fez com ele aliança e o despediu.

30 Jäljelle jääneet pakenivat Afekin kaupunkiin, mutta sen muuri sortui näiden kahdenkymmenenseitsemäntuhannen miehen päälle. Myös Benhadad pakeni, hän tuli kaupunkiin ja siirtyi siellä piilopaikasta toiseen.

Ahab säästää Benhadadin hengen

31 Benhadadin palvelijat sanoivat hänelle: ”Kuuntele nyt! Me olemme kuulleet, että Israelin kuningashuoneen kuninkaat ovat armollisia. Pankaamme säkit lanteillemme ja nuorat kaulaamme ja menkäämme Israelin kuninkaan luo. Ehkä hän säästää sinun henkesi.”

32 He vyöttivät säkit lanteilleen, panivat nuorat kaulaansa, tulivat Israelin kuninkaan luo ja sanoivat: ”Palvelijasi Benhadad sanoo: ’Anna minun jäädä henkiin.’” Kuningas Ahab kysyi: ”Vieläkö hän elää? Hän on minun veljeni.”

33 Miehet katsoivat sen hyväksi enteeksi, tarttuivat kiireesti hänen sanaansa ja vastasivat: ”Benhadad on sinun veljesi.” Ahab sanoi: ”Menkää noutamaan hänet.” Silloin Benhadad tuli Ahabin luo, ja Ahab antoi hänen nousta vaunuihinsa.

34 Benhadad sanoi hänelle: ”Minä palautan sinulle kaupungit, jotka isäni otti sinun isältäsi. Laita itsellesi kauppakatuja Damaskokseen, niin kuin minun isäni laittoi Samariaan.” Ahab vastasi: ”Minä päästän sinut menemään tällä sopimuksella.” Hän teki liiton Benhadadin kanssa ja päästi hänet menemään.

Profeetta nuhtelee Ahabia

35 Então, um dos discípulos dos profetas disse ao seu companheiro por ordem do SENHOR: Esmurra-me; mas o homem recusou fazê-lo.

36 Ele lhe disse: Visto que não obedeceste à voz do SENHOR, eis que, em te apartando de mim, um leão te matará. Tendo ele se apartado, um leão o encontrou e o matou.

37 Encontrando o profeta outro homem, lhe disse: Esmurra-me. Ele o esmurrou e o feriu.

38 Então, se foi o profeta e se pôs no caminho do rei, disfarçado com uma venda sobre os olhos.

39 Ao passar o rei, gritou e disse: Teu servo estava no meio da peleja, quando, voltando-se-me um companheiro, me trouxe um homem e me disse: Vigia este homem; se vier a faltar, a tua vida responderá pela vida dele ou pagarás um talento de prata.

40 Estando o teu servo ocupado daqui e dali, ele se foi. Respondeu-lhe o rei de Israel: Esta é a tua sentença; tu mesmo a pronunciaste.

41 Então, ele se apressou e tirou a venda de sobre os seus olhos; e o rei de Israel reconheceu que era um dos profetas.

42 E disse-lhe: Assim diz o SENHOR: Porquanto soltaste da mão o homem que eu havia condenado, a tua vida será em

35 Muuan profeetanoppilas sanoi Herran käskystä toverilleen: ”Lyö minua.” Mutta mies kieltäytyi lyömästä häntä.

36 Niin profeetanoppilas sanoi hänelle: ”Koska et totellut Herran ääntä, sinut tappaa leijona, kun olet lähtenyt luotani.” Kun mies sitten lähti hänen luotaan, leijona tuli häntä vastaan ja tappoi hänet.

37 Profeetanoppilas tapasi toisen miehen ja sanoi: ”Lyö minua.” Niin mies löi hänet haavoille.

38 Sen jälkeen profeetta meni seisomaan tien viereen ja odottamaan kuningasta. Hän tekeytyi tuntemattomaksi vetämällä siteen silmilleen.

39 Kun kuningas kulki ohi, hän huusi tälle: ”Palvelijasi oli lähtenyt sotaan. Taistelun tuoksinassa eräs mies tuli luokseni, toi mukanaan toisen miehen ja sanoi: ’Vartioi tätä miestä. Hän ei saa missään tapauksessa kadota. Jos hän katoaa, vaaditaan sinun henkesi hänen hengestään tai joudut maksamaan talentin hopeaa.’

40 Mutta palvelijallasi oli tehtävää monella taholla, ja niin miestä ei enää löytynyt.” Israelin kuningas sanoi hänelle: ”Tuomiosi on se, minkä itse olet julistanut.”

41 Silloin hän poisti nopeasti siteen silmiltään, ja Israelin kuningas tunsi, että hän oli eräs profeetoista.

42 Profeetta sanoi kuninkaalle: ”Näin sanoo Herra : ’Koska sinä päästit käsistäsi miehen, jonka minä olin vihkinyt tuhon

lugar da sua vida, e o teu povo, em lugar do seu povo.

[43] Foi-se o rei de Israel para sua casa, desgostoso e indignado, e chegou a Samaria.

omaksi, vaaditaan sinun henkesi hänen hengestään ja sinun kansasi hänen kansastaan.’”

[43]Pahantuulisena ja vihoissaan Israelin kuningas lähti kotiinsa ja tuli Samariaan.

1 Reis 21

Nabote recusa vender a sua vinha a Acabe

[1] Sucedeu, depois disto, o seguinte: Nabote, o jezreelita, possuía uma vinha ao lado do palácio que Acabe, rei de Samaria, tinha em Jezreel.

[2] Disse Acabe a Nabote: Dá-me a tua vinha, para que me sirva de horta, pois está perto, ao lado da minha casa. Dar-te-ei por ela outra, melhor; ou, se for do teu agrado, dar-te-ei em dinheiro o que ela vale.

[3] Porém Nabote disse a Acabe: Guarde-me o SENHOR de que eu dê a herança de meus pais.

[4] Então, Acabe veio desgostoso e indignado para sua casa, por causa da palavra que Nabote, o jezreelita, lhe falara, quando disse: Não te darei a herança de meus pais. E deitou-se na sua cama, voltou o rosto e não comeu pão.

[5] Porém, vindo Jezabel, sua mulher, ter com ele, lhe disse: Que é isso que tens assim desgostoso o teu espírito e não comes pão?

[6] Ele lhe respondeu: Porque falei a Nabote, o jezreelita, e lhe disse: Dá-me a tua vinha por dinheiro; ou, se te apraz, dar-te-ei

1. Kuninkaiden 21

Naabotin viinitarha

[1]Tämän jälkeen sattui seuraava tapaus. Jisreeliläisellä Naabotilla oli viinitarha Jisreelissä Samarian kuninkaan Ahabin palatsin vieressä.

[2] Ahab sanoi Naabotille: ”Anna minulle viinitarhasi vihannestarhaksi, kun se on niin lähellä minun taloani. Minä annan sinulle sen tilalle paremman viinitarhan, tai jos tahdot, annan sinulle sen hinnan rahana.”

[3] Mutta Naabot vastasi Ahabille: ” Herra varjelkoon minua antamasta sinulle isieni perintöosaa.”

[4]Ahab meni kotiinsa pahantuulisena ja vihoissaan vastauksesta, jonka jisreeliläinen Naabot oli antanut sanoessaan: ”En minä anna sinulle isieni perintöosaa.” Ahab paneutui makuulle vuoteelleen, käänsi kasvonsa pois eikä syönyt mitään.

[5]Hänen vaimonsa Iisebel tuli hänen luokseen ja kysyi: ”Miksi olet niin pahoilla mielin etkä syö mitään?”

[6] Ahab vastasi: ”Siksi, että puhuin jisreeliläisen Naabotin kanssa. Minä sanoin hänelle: ’Anna minulle viinitarhasi

outra em seu lugar. Porém ele disse: Não te darei a minha vinha.

[7] Então, Jezabel, sua mulher, lhe disse: Governas tu, com efeito, sobre Israel? Levanta-te, come, e alegre-se o teu coração; eu te darei a vinha de Nabote, o jezreelita.

Jezabel ordena a morte de Nabote

[8] Então, escreveu cartas em nome de Acabe, selou-as com o sinete dele e as enviou aos anciãos e aos nobres que havia na sua cidade e habitavam com Nabote.

[9] E escreveu nas cartas, dizendo: Apregoai um jejum e trazei Nabote para a frente do povo.

[10] Fazei sentar defronte dele dois homens malignos, que testemunhem contra ele, dizendo: Blasfemaste contra Deus e contra o rei. Depois, levai-o para fora e apedrejai-o, para que morra.

[11] Os homens da sua cidade, os anciãos e os nobres que nela habitavam fizeram como Jezabel lhes ordenara, segundo estava escrito nas cartas que lhes havia mandado.

[12] Apregoaram um jejum e trouxeram Nabote para a frente do povo.

[13] Então, vieram dois homens malignos, sentaram-se defronte dele e testemunharam contra ele, contra Nabote, perante o povo, dizendo: Nabote blasfemou contra Deus e contra o rei. E o

rahasta, tai jos haluat, annan sinulle toisen viinitarhan sen tilalle’, mutta hän vastasi: ’En anna sinulle viinitarhaani.’”

[7] Hänen vaimonsa Iisebel sanoi: ”Näinkö sinä käytät kuninkaanvaltaa Israelissa? Nouse ja syö, ja olkoon sydämesi iloinen. Minä kyllä toimitan sinulle jisreeliläisen Naabotin viinitarhan.”

[8]Iisebel kirjoitti Ahabin nimissä kirjeitä, sinetöi ne hänen sinetillään ja lähetti ne vanhimmille ja ylimyksille, jotka asuivat Naabotin kanssa samassa kaupungissa.

[9] Kirjeissä hän kirjoitti: ”Kuuluttakaa paasto ja asettakaa Naabot istumaan etummaiseksi kansan eteen.

[10] Asettakaa kaksi kelvotonta miestä istumaan häntä vastapäätä ja todistamaan hänestä: ’Sinä olet kironnut Jumalaa ja kuningasta.’ Viekää hänet sitten ulos kaupungista ja kivittäkää kuoliaaksi.”

[11]Kaupungin miehet, vanhimmat ja ylimykset, jotka asuivat samassa kaupungissa kuin Naabot, tekivät Iisebelin antaman käskyn mukaan, juuri niin kuin hän oli heille lähettämissään kirjeissä kirjoittanut.

[12] He kuuluttivat paaston ja asettivat Naabotin kunniapaikalle kansan joukkoon.

[13] Kaksi kelvotonta miestä tuli ja istuutui Naabotia vastapäätä. He todistivat häntä vastaan kansan edessä ja sanoivat: ”Naabot on kironnut Jumalaa ja kuningasta.” Silloin Naabot vietiin

levaram para fora da cidade e o apedrejaram, e morreu.

[14] Então, mandaram dizer a Jezabel: Nabote foi apedrejado e morreu.

[15] Tendo Jezabel ouvido que Nabote fora apedrejado e morrera, disse a Acabe: Levanta-te e toma posse da vinha que Nabote, o jezreelita, recusou dar-te por dinheiro; pois Nabote já não vive, mas é morto.

[16] Tendo Acabe ouvido que Nabote era morto, levantou-se para descer para a vinha de Nabote, o jezreelita, para tomar posse dela.

Elias ameaça a Acabe e Jezabel

[17] Então, veio a palavra do SENHOR a Elias, o tesbita, dizendo:

[18] Dispõe-te, desce para encontrar-te com Acabe, rei de Israel, que habita em Samaria; eis que está na vinha de Nabote, aonde desceu para tomar posse dela.

[19] Falar-lhe-ás, dizendo: Assim diz o SENHOR: Mataste e, ainda por cima, tomaste a herança? Dir-lhe-ás mais: Assim diz o SENHOR: No lugar em que os cães lamberam o sangue de Nabote, cães lamberão o teu sangue, o teu mesmo.

[20] Perguntou Acabe a Elias: Já me achaste, inimigo meu? Respondeu ele: Achei-te, porquanto já te vendeste para fazeres o que é mau perante o SENHOR.

[21] Eis que trarei o mal sobre ti, arrancarei a tua posteridade e exterminarei de Acabe a todo do sexo masculino, quer escravo quer livre, em Israel.

kaupungin ulkopuolelle ja kivitettiin kuoliaaksi.

[14]Sitten he lähettivät Iisebelille sanan: ”Naabot on kivitetty kuoliaaksi.”

[15] Kun Iisebel kuuli, että Naabot oli kivitetty, hän sanoi Ahabille: ”Nouse ja ota haltuusi jisreeliläisen Naabotin viinitarha, jota hän ei halunnut antaa sinulle rahasta. Naabot ei ole enää elossa. Hän on kuollut.”

[16] Kun Ahab kuuli, että Naabot oli kuollut, hän lähti jisreeliläisen Naabotin viinitarhalle ottaakseen sen haltuunsa.

Elia julistaa tuomion Ahabille ja Iisebelille

[17]Silloin tisbeläiselle Elialle tuli tämä Herran sana:

[18] ”Nouse ja mene tapaamaan Ahabia, Israelin kuningasta, joka asuu Samariassa. Hän on nyt Naabotin viinitarhassa, jonka hän on mennyt ottamaan haltuunsa.

[19] Sano hänelle: ’Näin sanoo Herra : Sinä murhamies ja perinnön anastaja!’ Puhu hänelle vielä: ’Näin sanoo Herra : Samassa paikassa, missä koirat nuolivat Naabotin verta, ne nuolevat sinunkin vertasi.’”

[20]Ahab sanoi Elialle: ”Sinä siis löysit minut, vihamieheni!” Tämä vastasi: ”Niin löysin. Ja tämä on Herran sana: Koska olet myynyt itsesi tekemään sitä, mikä on pahaa Herran silmissä,

[21] minä tuotan onnettomuuden sinulle, tuhoan sinut ja hävitän Israelista Ahabin miespuoliset jälkeläiset, niin orjat kuin vapaatkin.

[22] Farei a tua casa como a casa de Jeroboão, filho de Nebate, e como a casa de Baasa, filho de Aías, por causa da provocação com que me irritaste e fizeste pecar a Israel.

[23] Também de Jezabel falou o SENHOR: Os cães devorarão Jezabel dentro dos muros de Jezreel.

[24] Quem morrer de Acabe na cidade, os cães o comerão, e quem morrer no campo, as aves do céu o comerão.

[25] Ninguém houve, pois, como Acabe, que se vendeu para fazer o que era mau perante o SENHOR, porque Jezabel, sua mulher, o instigava;

[26] que fez grandes abominações, seguindo os ídolos, segundo tudo o que fizeram os amorreus, os quais o SENHOR lançou de diante dos filhos de Israel.

[27] Tendo Acabe ouvido estas palavras, rasgou as suas vestes, cobriu de pano de saco o seu corpo e jejuou; dormia em panos de saco e andava cabisbaixo.

[28] Então, veio a palavra do SENHOR a Elias, o tesbita, dizendo:

[29] Não viste que Acabe se humilha perante mim? Portanto, visto que se humilha perante mim, não trarei este mal nos seus dias, mas nos dias de seu filho o trarei sobre a sua casa.

1 Reis 22

Aliança entre Josafá, de Judá, e Acabe

2 Crônicas 18.1-3

[22]Minä teen sinun suvullesi niin kuin tein Jerobeamin, Nebatin pojan, suvulle ja Baesan, Ahian pojan, suvulle, koska olet vihastuttanut minut ja vietellyt Israelin tekemään syntiä.'

[23]Myös Iisebelistä Herra on puhunut näin: 'Koirat syövät Iisebelin Jisreelin muurin luona.

[24]Ja Ahabin jälkeläisistä sen, joka kuolee kaupungissa, syövät koirat ja sen, joka kuolee kedolla, syövät taivaan linnut.'"

[25]Totisesti, ei ole ollut ketään Ahabin kaltaista! Hän myi itsensä tekemään sitä, mikä on pahaa Herran silmissä, kun hänen vaimonsa Iisebel yllytti häntä.

[26]Hän teki kauhistuttavan teon lähtiessään seuraamaan kivijumalia aivan samoin kuin amorilaiset, jotka Herra karkotti israelilaisten tieltä.

Ahab nöyrtyy ja armahdetaan

[27]Kun Ahab kuuli Elian sanat, hän repäisi vaatteensa, puki säkin paljaalle ihoileen ja paastosi. Hän makasi säkki yllään ja liikkui ääneti.

[28]Silloin tisbeläiselle Elialle tuli tämä Herran sana:

[29]"Oletko nähnyt, kuinka Ahab on nöyrtynyt minun edessäni? Koska hän on nöyrtynyt minun edessäni, minä en anna onnettomuuden tulla hänen elinpäivinään. Hänen poikansa päivinä minä annan onnettomuuden kohdata hänen sukuaan."

1. Kuninkaiden 22

Väärien profeettojen neuvo Ahabille

[1] Três anos se passaram sem haver guerra entre a Síria e Israel.
[2] Porém, no terceiro ano, desceu Josafá, rei de Judá, para avistar-se com o rei de Israel.

[3] Disse o rei de Israel aos seus servos: Não sabeis vós que Ramote-Gileade é nossa, e nós hesitamos em tomá-la das mãos do rei da Síria?

[4] Então, perguntou a Josafá: Irás tu comigo à peleja, a Ramote-Gileade? Respondeu Josafá ao rei de Israel: Serei como tu és, o meu povo, como o teu povo, os meus cavalos, como os teus cavalos.

As profecias dos falsos profetas
2 Crônicas 18.4-11

[5] Disse mais Josafá ao rei de Israel: Consulta primeiro a palavra do SENHOR.
[6] Então, o rei de Israel ajuntou os profetas, cerca de quatrocentos homens, e lhes disse: Irei à peleja contra Ramote-Gileade ou deixarei de ir? Eles disseram: Sobe, porque o SENHOR a entregará nas mãos do rei.
[7] Disse, porém, Josafá: Não há aqui ainda algum profeta do SENHOR para o consultarmos?

[8] Respondeu o rei de Israel a Josafá: Há um ainda, pelo qual se pode consultar o SENHOR, porém eu o aborreço, porque nunca profetiza de mim o que é bom, mas somente o que é mau. Este é Micaías, filho de Inlá. Disse Josafá: Não fale o rei assim.

[1]Aram ja Israel olivat kolme vuotta aloillaan sotimatta keskenään.
[2] Kolmantena vuotena Joosafat, Juudan kuningas, tuli Ahabin, Israelin kuninkaan, luo.
[3] Israelin kuningas sanoi palvelijoilleen: ”Tiedättehän, että Gileadin Raamot kuuluu meille? Silti me olemme toimettomia emmekä ota sitä pois Aramin kuninkaan käsistä.”
[4] Sitten hän kysyi Joosafatilta: ”Lähdetkö kanssani sotaan Gileadin Raamotiin?” Joosafat vastasi Israelin kuninkaalle: ”Minä niin kuin sinä, minun kansani niin kuin sinun kansasi, minun hevoseni niin kuin sinun hevosesi!”

[5]Joosafat sanoi vielä Israelin kuninkaalle: ”Kysy kuitenkin ensin, mitä Herra sanoo.”
[6]Israelin kuningas kutsui koolle profeettoja noin neljäsataa miestä ja kysyi heiltä: ”Tuleeko minun lähteä sotaan Gileadin Raamotia vastaan vai luovunko ajatuksesta?” He vastasivat: ”Lähde! Herra antaa sen kuninkaan käsiin.”
[7] Mutta Joosafat sanoi: ”Eikö täällä ole enää ketään muuta Herran profeettaa, jolta voisimme kysyä?”
[8] Israelin kuningas vastasi Joosafatille: ”On vielä yksi mies, Miika, Jimlan poika, jonka kautta voisimme kysyä Herralta . Mutta minä vihaan häntä, sillä hän ei koskaan profetoi minulle hyvää vaan aina pahaa.” Joosafat sanoi: ”Älköön kuningas puhuko noin.”

[9] Então, o rei de Israel chamou um oficial e disse: Traze-me depressa Micaías, filho de Inlá.

[10] O rei de Israel e Josafá, rei de Judá, estavam assentados, cada um no seu trono, vestidos de trajes reais, numa eira à entrada da porta de Samaria; e todos os profetas profetizavam diante deles.

[11] Zedequias, filho de Quenaana, fez para si uns chifres de ferro e disse: Assim diz o SENHOR: Com este escornearás os siros até de todo os consumir.

[12] Todos os profetas profetizaram assim, dizendo: Sobe a Ramote-Gileade e triunfarás, porque o SENHOR a entregará nas mãos do rei.

A profecia de Micaías

2 Crônicas 18.12-27

[13] O mensageiro que fora chamar a Micaías falou-lhe, dizendo: Eis que as palavras dos profetas a uma voz predizem coisas boas para o rei; seja, pois, a tua palavra como a palavra de um deles e fala o que é bom.

[14] Respondeu Micaías: Tão certo como vive o SENHOR, o que o SENHOR me disser, isso falarei.

[15] E, vindo ele ao rei, este lhe perguntou: Micaías, iremos a Ramote-Gileade à peleja ou deixaremos de ir? Ele lhe respondeu: Sobe e triunfarás, porque o SENHOR a entregará nas mãos do rei.

[9] Israelin kuningas kutsui erään hovimiehen ja sanoi: ”Hae kiireesti Miika, Jimlan poika!”

[10] Israelin kuningas ja Joosafat, Juudan kuningas, istuivat kumpikin kuninkaallisiin vaatteisiin puettuina valtaistuimellaan Samarian portin aukiolla, ja kaikki profeetat olivat hurmoksissa heidän edessään.

[11] Sidkia, Kenaanan poika, teki itselleen rautasarvet ja sanoi: ”Näin sanoo Herra : ’Näillä sinä pusket aramilaisia, kunnes teet heistä lopun.’”

[12] Kaikki profeetat profetoivat samoin sanoin: ”Mene Gileadin Raamotiin, niin saat voiton, sillä Herra antaa kaupungin kuninkaan käsiin.”

Miikan neuvoja ei kuunnella

[13] Sanansaattaja, joka oli mennyt kutsumaan Miikaa, sanoi hänelle: ”Kuule, kaikki profeetat ovat yhdestä suusta luvanneet kuninkaalle hyvää. Olkoon sinunkin sanomasi heidän sanomansa kaltainen. Lupaa sinäkin hyvää.”

[14] Mutta Miika vastasi: ”Niin totta kuin Herra elää, minä puhun sen, minkä Herra minulle sanoo.”

[15] Kun hän tuli kuninkaan eteen, kuningas kysyi häneltä: ”Miika, lähdemmekö sotaan Gileadin Raamotiin vai luovummeko ajatuksesta?” Miika vastasi: ”Lähde, niin saat voiton, sillä Herra antaa kaupungin kuninkaan käsiin.”

[16] O rei lhe disse: Quantas vezes te conjurarei, que não me fales senão a verdade em nome do SENHOR?

[16] Mutta kuningas sanoi hänelle: ”Kuinka monta kertaa minun on vannotettava sinua, ettet puhu minulle muuta kuin totuuden Herran nimessä?”

[17] Então, disse ele: Vi todo o Israel disperso pelos montes, como ovelhas que não têm pastor; e disse o SENHOR: Estes não têm dono; torne cada um em paz para a sua casa.

[17] Miika vastasi: ”Minä näin koko Israelin hajallaan vuorilla kuin lampaat, joilla ei ole paimenta. Ja Herra sanoi: 'Näillä ei ole isäntää. Palatkoon kukin rauhassa kotiinsa.'”

[18] Então, o rei de Israel disse a Josafá: Não te disse eu que ele não profetiza a meu respeito o que é bom, mas somente o que é mau?

[18] Niin Israelin kuningas sanoi Joosafatille: ”Enkö minä sanonut sinulle, ettei hän koskaan profetoi minulle hyvää vaan aina pahaa!”

[19] Micaías prosseguiu: Ouve, pois, a palavra do SENHOR: Vi o SENHOR assentado no seu trono, e todo o exército do céu estava junto a ele, à sua direita e à sua esquerda.

[19] Mutta Miika sanoi: ”Kuule siis Herran sana! Minä näin Herran istuvan istuimellaan ja taivaan koko sotajoukon seisovan hänen luonaan, hänen oikealla ja vasemmalla puolellaan.

[20] Perguntou o SENHOR: Quem enganará a Acabe, para que suba e caia em Ramote-Gileade? Um dizia desta maneira, e outro, de outra.

[20] Ja Herra kysyi: 'Kuka viekoittelisi Ahabin lähtemään sotaan, että hän kaatuisi Gileadin Raamotissa?' Yksi sanoi yhtä, toinen toista.

[21] Então, saiu um espírito, e se apresentou diante do SENHOR, e disse: Eu o enganarei. Perguntou-lhe o SENHOR: Com quê?

[21] Silloin tuli esiin eräs henki, joka asettui seisomaan Herran eteen ja sanoi: 'Minä viekoittelen hänet.' Herra kysyi siltä: 'Miten?'

[22] Respondeu ele: Sairei e serei espírito mentiroso na boca de todos os seus profetas. Disse o SENHOR: Tu o enganarás e ainda prevalecerás; sai e faze-o assim.

[22] Henki vastasi: 'Minä lähden sinne ja menen valheen hengeksi kaikkien hänen profeettojensa suuhun.' Silloin Herra sanoi: 'Saat viekoitella, sinä pystyt siihen. Mene ja tee niin!'

[23] Eis que o SENHOR pôs o espírito mentiroso na boca de todos estes teus

[23] Ja nyt, katso, Herra on pannut valheen hengen kaikkien näiden sinun

profetas e o SENHOR falou o que é mau contra ti.

24 Então, Zedequias, filho de Quenaana, chegou, deu uma bofetada em Micaías e disse: Por onde saiu de mim o Espírito do SENHOR para falar a ti?

25 Disse Micaías: Eis que o verás naquele mesmo dia, quando entrares de câmara em câmara, para te esconderes.

26 Então, disse o rei de Israel: Tomai Micaías e devolvei-o a Amom, governador da cidade, e a Joás, filho do rei;

27 e direis: Assim diz o rei: Metei este homem na casa do cárcere e angustiai-o, com escassez de pão e de água, até que eu volte em paz.

28 Disse Micaías: Se voltares em paz, não falou o SENHOR, na verdade, por mim. Disse mais: Ouvi isto, vós, todos os povos!

A morte de Acabe
2 Crônicas 18.28-34

29 Subiram o rei de Israel e Josafá, rei de Judá, a Ramote-Gileade.

30 Disse o rei de Israel a Josafá: Eu me disfarçarei e entrarei na peleja; tu, porém, traja as tuas vestes. Disfarçou-se, pois, o rei de Israel e entrou na peleja.

31 Ora, o rei da Síria dera ordem aos trinta e dois capitães dos seus carros, dizendo: Não pelejareis nem contra pequeno nem contra grande, mas somente contra o rei de Israel.

profeettojesi suuhun. Herra on päättänyt, että sinun osaksesi tulee onnettomuus.”

24 Silloin Sidkia, Kenaanan poika, meni Miikan luo, löi häntä poskelle ja sanoi: ”Miten Herran henki on muka poistunut minusta puhuakseen vain sinun kanssasi?”

25 Miika vastasi: ”Sen saat nähdä sinä päivänä, jona joudut siirtymään piilopaikasta toiseen.”

26 Israelin kuningas sanoi: ”Ottakaa Miika kiinni ja viekää hänet takaisin kaupungin päällikön Aamonin ja kuninkaan pojan Jooaksen luo

27 ja sano: ’Näin sanoo kuningas: Pankaa tämä mies vankilaan ja elättäkää häntä vesitilkalla ja leivänkannikalla, kunnes palaan turvallisesti takaisin.’”

28 Miika vastasi: ”Jos sinä todella palaat turvallisesti takaisin, silloin Herra ei ole puhunut minun kauttani.” Ja vielä hän sanoi: ”Kuulkaa tämä, kaikki kansat!”

Ahab kuolee taistelussa

29 Sitten Israelin kuningas ja Joosafat, Juudan kuningas, menivät Gileadin Raamotiin.

30 Israelin kuningas sanoi Joosafatille: ”Minä pukeudun valeasuun ennen kuin käyn taisteluun. Ole sinä kuitenkin omissa vaatteissasi.” Niin Israelin kuningas pukeutui valeasuun ja lähti taisteluun.

31 Mutta Aramin kuningas oli antanut käskyn sotavaunujen päälliköille, joita hänellä oli kolmekymmentäkaksi: ”Älkää ryhtykö taisteluun yhdenkään sotamiehen

tai päällikön kanssa, vaan ainoastaan Israelin kuninkaan kanssa.”

32 Vendo os capitães dos carros Josafá, disseram: Certamente, este é o rei de Israel. E a ele se dirigiram para o atacar. Porém Josafá gritou.

32 Kun sotavaunujen päälliköt näkivät Joosafatin, he sanoivat: ”Tuo on varmaankin Israelin kuningas”, ja suuntasivat hyökkäyksensä häntä kohti. Silloin Joosafat huusi apua.

33 Vendo os capitães dos carros que não era o rei de Israel, deixaram de o perseguir.

33 Kun sotavaunujen päälliköt näkivät, ettei hän ollutkaan Israelin kuningas, he lakkasivat ajamasta häntä takaa.

34 Então, um homem entesou o arco e, atirando ao acaso, feriu o rei de Israel por entre as juntas da sua armadura; então, disse este ao seu cocheiro: Vira e leva-me para fora do combate, porque estou gravemente ferido.

34Mutta eräs mies oli jännittänyt jousensa ja ampui umpimähkään ja osui Israelin kuningasta vyöpanssarin ja rintahaarniskan väliin. Kuningas sanoi vaunujensa ohjaajalle: ”Käännä vaunut ja vie minut pois taistelusta. Minä olen haavoittunut.”

35 A peleja tornou-se renhida naquele dia; quanto ao rei, seguraram-no de pé no carro defronte dos siros, mas à tarde morreu. O sangue corria da ferida para o fundo do carro.

35 Mutta kun taistelu tuona päivänä kävi yhä kiivaammaksi, kuningas jäi seisomaan vaunuihinsa vastapäätä aramilaisia. Illalla hän kuoli, sillä hänen verensä oli vuotanut kuiviin vaunujen pohjalle.

36 Ao pôr-do-sol, fez-se ouvir um pregão pelo exército, que dizia: Cada um para a sua cidade, e cada um para a sua terra!

36 Auringon laskiessa kaikui huuto kautta koko sotajoukon: ”Joka mies kaupunkiinsa! Joka mies omaan maahansa!”

37 Morto o rei, levaram-no a Samaria, onde o sepultaram.

37Näin kuningas Ahab kuoli. Hänet vietiin Samariaan ja haudattiin sinne.

38 Quando lavaram o carro junto ao açude de Samaria, os cães lamberam o sangue do rei, segundo a palavra que o SENHOR tinha dito; as prostitutas banharam-se nestas águas.

38 Hänen vaununsa huuhdottiin Samarian lammikolla, jossa porttojen oli tapana peseytyä, ja koirat nuolivat hänen vertaan, sen sanan mukaan, jonka Herra oli puhunut.

39 Quanto aos mais atos de Acabe, e a tudo quanto fez, e à casa de marfim que

39Muista Ahabia koskevista asioista ja kaikesta, mitä hän teki,

construiu, e a todas as cidades que edificou, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

norsunluupalatsista, jonka hän rakensi, ja kaikista kaupungeista, jotka hän linnoitti, niistä on kirjoitettu Israelin kuninkaiden aikakirjaan.

[40] Assim, descansou Acabe com seus pais; e Acazias, seu filho, reinou em seu lugar.

[40] Ahab meni lepoon isiensä luo, ja hänen poikansa Ahasja tuli kuninkaaksi hänen jälkeensä.

O reinado e a morte de Josafá
2 Crônicas 20.31-37

Joosafat Juudan kuninkaana

[41] E Josafá, filho de Asa, começou a reinar sobre Judá no quarto ano de Acabe, rei de Israel.

[41]Aasan poika Joosafat tuli Juudan kuninkaaksi Israelin kuninkaan Ahabin neljäntenä hallitusvuotena.

[42] Era Josafá da idade de trinta e cinco anos quando começou a reinar; e vinte e cinco anos reinou em Jerusalém. Sua mãe se chamava Azuba, filha de Sili.

[42] Joosafat oli kolmenkymmenenviiden vuoden ikäinen tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi kaksikymmentäviisi vuotta Jerusalemissa. Hänen äitinsä oli nimeltään Asuba, Silhin tytär.

[43] Ele andou em todos os caminhos de Asa, seu pai; não se desviou deles e fez o que era reto perante o SENHOR.

[43]Joosafat kulki kaikessa isänsä Aasan tietä, siltä poikkeamatta, ja teki sitä, mikä oli oikein Herran silmissä.

[44] Todavia, os altos não se tiraram; neles, o povo ainda sacrificava e queimava incenso.

[44] Kukkuloilla olevia uhripaikkoja ei kuitenkaan hävitetty, vaan kansa uhrasi ja suitsutti yhä edelleen uhrikukkuloilla.

[45] Josafá viveu em paz com o rei de Israel.

[45] Joosafat solmi rauhan Israelin kuninkaan kanssa.

[46] Quanto aos mais atos de Josafá, e ao poder que mostrou, e como guerreou, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?

[46]Muista Joosafatia koskevista asioista, hänen urheudestaan, jota hän osoitti, ja siitä, kuinka hän taisteli, on kirjoitettu Juudan kuninkaiden aikakirjaan.

[47] Também exterminou da terra os restantes dos prostitutos-cultuais que ficaram nos dias de Asa, seu pai.

[47] Hän hävitti maasta viimeisetkin niistä haureellisista pyhäkköpojista, jotka olivat jääneet jäljelle hänen isänsä Aasan ajoilta.

[48] Então, não havia rei em Edom, porém reinava um governador.

[48]Edomissa ei tuolloin ollut kuningasta, vaan sitä hallitsi maaherra.

[49] Fez Josafá navios de Társis, para irem a Ofir em busca de ouro; porém não foram,

[49]Joosafat oli teettänyt Tarsisin-laivoja, joiden oli määrä purjehtia Oofiriin

porque os navios se quebraram em Eziom-Geber.

noutamaan kultaa, mutta ne eivät päässeet perille, sillä ne joutuivat haaksirikkoon Esjon-Geberissä.

50 Então, Acazias, filho de Acabe, disse a Josafá: Vão os meus servos embarcados com os teus. Porém Josafá não quis.

50Silloin Ahasja, Ahabin poika, sanoi Joosafatille: ”Anna palvelijoitteni purjehtia samoilla laivoilla sinun palvelijoittesi kanssa.” Joosafat ei kuitenkaan suostunut siihen.

51 Josafá descansou com seus pais e foi sepultado na Cidade de Davi, seu pai; e Jeorão, seu filho, reinou em seu lugar.

51Sitten Joosafat meni lepoon isiensä luo, ja hänet haudattiin isiensä viereen isänsä Daavidin kaupunkiin. Hänen jälkeensä tuli kuninkaaksi hänen poikansa Jooram.

O reinado de Acazias, de Israel

Ahasja Israelin kuninkaana

52 Acazias, filho de Acabe, começou a reinar sobre Israel em Samaria, no décimo sétimo ano de Josafá, rei de Judá; e reinou dois anos sobre Israel.

52Ahabin poika Ahasja tuli Israelin kuninkaaksi Samariassa Juudan kuninkaan Joosafatin seitsemäntenätoista hallitusvuotena, ja hän hallitsi Israelia kaksi vuotta.

53 Fez o que era mau perante o SENHOR; porque andou nos caminhos de seu pai, como também nos caminhos de sua mãe e nos caminhos de Jeroboão, filho de Nebate, que fez pecar a Israel.

53Hän teki sitä, mikä on pahaa Herran silmissä, ja kulki isänsä ja äitinsä tietä sekä Jerobeamin, Nebatin pojan, tietä, hänen, joka oli vietellyt Israelin tekemään syntiä.

54 Ele serviu a Baal, e o adorou, e provocou à ira ao SENHOR, Deus de Israel, segundo tudo quanto fizera seu pai.

54Ahasja palveli Baalia ja kumarsi sitä. Näin hän vihastutti Herran, Israelin Jumalan, aivan kuten hänen isänsä oli tehnyt.

O segundo livro dos Reis	2. Kuninkaiden

2 Reis 1

Acazias e o profeta Elias

[1] Depois da morte de Acabe, revoltou-se Moabe contra Israel.

[2] E caiu Acazias pelas grades de um quarto alto, em Samaria, e adoeceu; enviou mensageiros e disse-lhes: Ide e consultai a Baal-Zebube, deus de Ecrom, se sararei desta doença.

[3] Mas o Anjo do SENHOR disse a Elias, o tesbita: Dispõe-te, e sobe para te encontrares com os mensageiros do rei de Samaria, e dize-lhes: Porventura, não há Deus em Israel, para irdes consultar Baal-Zebube, deus de Ecrom?

[4] Por isso, assim diz o SENHOR: Da cama a que subiste, não descerás, mas, sem falta, morrerás. Então, Elias partiu.

[5] E os mensageiros voltaram para o rei, e este lhes perguntou: Que há, por que voltastes?

[6] Eles responderam: Um homem nos subiu ao encontro e nos disse: Ide, voltai para o rei que vos mandou e dizei-lhe: Assim diz o SENHOR: Porventura, não há Deus em Israel, para que mandes consultar Baal-Zebube, deus de Ecrom? Portanto, da cama a que subiste, não descerás, mas, sem falta, morrerás.

2. Kuninkaiden 1

JAKAUTUNEEN VALTAKUNNAN AIKA
Ahasjan sairaus ja kuolema

[1]Ahabin kuoleman jälkeen Mooab nousi kapinaan Israelia vastaan.

[2]Ahasja putosi Samariassa yläsalinsa ikkunaristikon läpi ja loukkaantui. Silloin hän lähetti sanansaattajia ja sanoi heille: ”Menkää ja kysykää Baal-Sebubilta, Ekronin jumalalta, toivunko minä tästä vammastani.”

[3] Mutta Herran enkeli oli sanonut tisbeläiselle Elialle: ”Nouse ja mene Samarian kuninkaan lähettiläitä vastaan ja sano heille: ’Eikö Israelissa muka ole Jumalaa, kun menette kysymään neuvoa Baal-Sebubilta, Ekronin jumalalta?

[4] Sen tähden Herra sanoo näin: Vuoteesta, johon olet asettunut, sinä et enää astu alas, sillä sinun on kuoltava.’” Ja Elia lähti pois.

[5] Kun lähettiläät sitten palasivat kuninkaan luo, hän kysyi heiltä: ”Miksi te palaatte takaisin?”

[6] He vastasivat hänelle: ”Meitä vastaan tuli mies, joka sanoi meille: ’Menkää takaisin kuninkaan luo, joka lähetti teidät, ja sanokaa hänelle: Näin sanoo Herra : Eikö Israelissa muka ole Jumalaa, kun menette kysymään neuvoa Baal-Sebubilta, Ekronin jumalalta? Sen tähden sinä et enää astu alas vuoteesta, johon olet asettunut, sillä sinun on kuoltava.’”

[7] Ele lhes perguntou: Qual era a aparência do homem que vos veio ao encontro e vos falou tais palavras?

[8] Eles lhe responderam: Era homem vestido de pêlos, com os lombos cingidos de um cinto de couro. Então, disse ele: É Elias, o tesbita.

Elias e os três capitães

[9] Então, lhe enviou o rei um capitão de cinqüenta, com seus cinqüenta soldados, que subiram ao profeta, pois este estava assentado no cimo do monte; disse-lhe o capitão: Homem de Deus, o rei diz: Desce.

[10] Elias, porém, respondeu ao capitão de cinqüenta: Se eu sou homem de Deus, desça fogo do céu e te consuma a ti e aos teus cinqüenta. Então, fogo desceu do céu e o consumiu a ele e aos seus cinqüenta.

[11] Tornou o rei a enviar-lhe outro capitão de cinqüenta, com os seus cinqüenta; este lhe falou e disse: Homem de Deus, assim diz o rei: Desce depressa.

[12] Respondeu Elias e disse-lhe: Se eu sou homem de Deus, desça fogo do céu e te consuma a ti e aos teus cinqüenta. Então, fogo de Deus desceu do céu e o consumiu a ele e aos seus cinqüenta.

[13] Tornou o rei a enviar terceira vez um capitão de cinqüenta, com os seus cinqüenta; então, subiu o capitão de cinqüenta. Indo ele, pôs-se de joelhos diante de Elias, e suplicou-lhe, e disse-lhe:

[7] Kuningas kysyi heiltä: ”Minkä näköinen oli se mies, joka tuli teitä vastaan ja puhui teille tällaisia sanoja?”

[8] He vastasivat: ”Hänellä oli yllään karvainen talja ja vyötäisillään nahkainen lannevaate. ” Silloin kuningas sanoi: ”Se on tisbeläinen Elia.”

[9] Kuningas lähetti Elian luo viidenkymmenenpäällikön miehineen. Päällikkö meni Elian luo, kun tämä oli istumassa vuoren laella, ja sanoi hänelle: ”Jumalan mies! Kuningas sanoo: ’Tule alas.’”

[10] Elia vastasi viidenkymmenenpäällikölle: ”Jos minä olen Jumalan mies, tulkoon taivaasta tuli ja nielköön sinut ja viisikymmentä miestäsi.” Silloin tuli lankesi taivaasta ja kulutti päällikön ja hänen viisikymmentä miestään.

[11] Kuningas lähetti Elian luo toisen viidenkymmenenpäällikön miehineen. Päällikkö sanoi Elialle: ”Jumalan mies! Näin sanoo kuningas: ’Tule kiireesti alas.’”

[12] Elia vastasi heille: ”Jos minä olen Jumalan mies, tulkoon taivaasta tuli ja nielköön sinut ja viisikymmentä miestäsi.” Silloin Jumalan tuli lankesi taivaasta ja kulutti päällikön ja hänen viisikymmentä miestään.

[13] Kuningas lähetti vielä kolmannen viidenkymmenenpäällikön miehineen. Tämä kolmas viidenkymmenenpäällikkö meni ylös Elian eteen, polvistui ja anoi häneltä armoa sanoen: ”Jumalan mies,

Homem de Deus, seja, peço-te, preciosa aos teus olhos a minha vida e a vida destes cinqüenta, teus servos;

olkoon minun henkeni ja näiden viidenkymmenen palvelijasi henki kallis sinun silmissäsi.

14 pois fogo desceu do céu e consumiu aqueles dois primeiros capitães de cinqüenta, com os seus cinqüenta; porém, agora, seja preciosa aos teus olhos a minha vida.

14 Tuli on langennut taivaasta ja kuluttanut ne kaksi ensimmäistä viidenkymmenenpäällikköä miehineen. Olkoon minun henkeni kuitenkin sinun silmissäsi kallis.”

15 Então, o Anjo do SENHOR disse a Elias: Desce com este, não temas. Levantou-se e desceu com ele ao rei.

15 Herran enkeli sanoi Elialle: ”Mene alas hänen kanssaan, älä pelkää häntä.” Silloin Elia nousi ja meni päällikön kanssa kuninkaan luo.

16 E disse a este: Assim diz o SENHOR: Por que enviaste mensageiros a consultar Baal-Zebube, deus de Ecrom? Será, acaso, por não haver Deus em Israel, cuja palavra se consultasse? Portanto, desta cama a que subiste, não descerás, mas, sem falta, morrerás.

16 Elia sanoi kuninkaalle: ”Näin sanoo Herra : Koska lähetit sanansaattajia kysymään neuvoa Baal-Sebubilta, Ekronin jumalalta, ikään kuin Israelissa ei olisi Jumalaa, jolta voisi pyytää sanaa, sinä et enää astu alas vuoteesta, johon olet noussut, vaan sinun on kuoltava.”

A morte de Acazias

17 Assim, pois, morreu, segundo a palavra do SENHOR, que Elias falara; e Jorão, seu irmão, começou a reinar no seu lugar, no ano segundo de Jeorão, filho de Josafá, rei de Judá, porquanto Acazias não tinha filhos.

17 Niin Ahasja kuoli Herran sanan mukaan, jonka Elia oli puhunut. Koska Ahasjalla ei ollut poikaa, Jooramista tuli kuningas hänen jälkeensä. Tämä tapahtui Juudan kuninkaan Jooramin, Joosafatin pojan, toisena hallitusvuotena.

18 Quanto aos mais atos de Acazias e ao que fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

18Muista Ahasjaa koskevista asioista, siitä, mitä hän teki, on kirjoitettu Israelin kuninkaiden aikakirjaan.

2 Reis 2

Eliseu é sucessor de Elias

1 Quando estava o SENHOR para tomar Elias ao céu por um redemoinho, Elias partiu de Gilgal em companhia de Eliseu.

2. Kuninkaiden 2

Elia otetaan taivaaseen

1Siihen aikaan, kun Herra aikoi ottaa Elian tuulispäässä ylös taivaaseen, Elia ja Elisa olivat lähdössä Gilgalista.

[2] Disse Elias a Eliseu: Fica-te aqui, porque o SENHOR me enviou a Betel. Respondeu Eliseu: Tão certo como vive o SENHOR e vive a tua alma, não te deixarei. E, assim, desceram a Betel.

[2] Elia sanoi Elisalle: ”Jää sinä tänne, sillä Herra on lähettänyt minut Beeteliin.” Mutta Elisa vastasi: ”Niin totta kuin Herra elää ja sinä itse elät, minä en jätä sinua.” Ja he menivät Beeteliin.

[3] Então, os discípulos dos profetas que estavam em Betel saíram ao encontro de Eliseu e lhe disseram: Sabes que o SENHOR, hoje, tomará o teu senhor, elevando-o por sobre a tua cabeça? Respondeu ele: Também eu o sei; calai-vos.

[3] Beetelissä olevat profeetanoppilaat tulivat Elisan luo ja sanoivat hänelle: ”Tiedätkö, että Herra ottaa tänään mestarisi pois sinun pääsi ylitse?” Hän vastasi: ”Kyllä minä tiedän, olkaa vaiti.”

[4] Disse Elias a Eliseu: Fica-te aqui, porque o SENHOR me enviou a Jericó. Porém ele disse: Tão certo como vive o SENHOR e vive a tua alma, não te deixarei. E, assim, foram a Jericó.

[4] Elia sanoi hänelle: ”Elisa, jää sinä tänne, sillä Herra on lähettänyt minut Jerikoon.” Mutta hän vastasi: ”Niin totta kuin Herra elää ja sinä itse elät, minä en jätä sinua.” Ja he tulivat Jerikoon.

[5] Então, os discípulos dos profetas que estavam em Jericó se chegaram a Eliseu e lhe disseram: Sabes que o SENHOR, hoje, tomará o teu senhor, elevando-o por sobre a tua cabeça? Respondeu ele: Também eu o sei; calai-vos.

[5] Jerikossa olevat profeetanoppilaat tulivat Elisan luo ja sanoivat hänelle: ”Tiedätkö, että Herra ottaa tänään mestarisi pois sinun pääsi ylitse?” Hän vastasi: ”Kyllä minä tiedän, olkaa vaiti.”

[6] Disse-lhe, pois, Elias: Fica-te aqui, porque o SENHOR me enviou ao Jordão. Mas ele disse: Tão certo como vive o SENHOR e vive a tua alma, não te deixarei. E, assim, ambos foram juntos.

[6] Elia sanoi hänelle: ”Jää sinä tänne, sillä Herra on lähettänyt minut Jordanille.” Mutta hän vastasi: ”Niin totta kuin Herra elää ja sinä itse elät, minä en jätä sinua.” Ja he lähtivät yhdessä.

[7] Foram cinqüenta homens dos discípulos dos profetas e pararam a certa distância deles; eles ambos pararam junto ao Jordão.

[7] Viisikymmentä miestä profeetanoppilaiden joukosta lähti myös, ja he jäivät seisomaan jonkin matkan päähän, kun taas nuo kaksi seisahtuivat Jordanin rannalle.

[8] Então, Elias tomou o seu manto, enrolou-o e feriu as águas, as quais se dividiram para os dois lados; e passaram ambos em seco.

[8] Elia otti viittansa, kääri sen kokoon ja löi sillä vettä. Vesi jakautui kahtia, ja he kulkivat virran yli kuivaa myöten.

Elias é elevado ao céu

[9] Havendo eles passado, Elias disse a Eliseu: Pede-me o que queres que eu te faça, antes que seja tomado de ti. Disse Eliseu: Peço-te que me toque por herança porção dobrada do teu espírito.

[9]Kun he olivat tulleet yli, Elia sanoi Elisalle: ”Pyydä minua tekemään hyväksesi jotakin, ennen kuin minut otetaan pois luotasi.” Elisa sanoi: ”Tulkoon minulle kaksinkertainen osa sinun hengestäsi.”

[10] Tornou-lhe Elias: Dura coisa pediste. Todavia, se me vires quando for tomado de ti, assim se te fará; porém, se não me vires, não se fará.

[10]Elia vastasi: ”Vaikeitapa pyydät! Mutta jos näet, kuinka minut otetaan pois luotasi, niin se täytetään, mutta jollet näe, sitä ei täytetä.”

[11] Indo eles andando e falando, eis que um carro de fogo, com cavalos de fogo, os separou um do outro; e Elias subiu ao céu num redemoinho.

[11] Kun he näin kulkivat ja puhelivat, ilmestyivät äkkiä tuliset vaunut ja tuliset hevoset, jotka erottivat heidät toisistaan, ja Elia nousi tuulispäässä taivaaseen.

[12] O que vendo Eliseu, clamou: Meu pai, meu pai, carros de Israel e seus cavaleiros! E nunca mais o viu; e, tomando as suas vestes, rasgou-as em duas partes.

[12]Sen nähdessään Elisa huusi: ”Isäni, isäni, Israelin sotavaunut ja ratsumiehet!” Eikä hän enää nähnyt Eliaa. Sitten hän tarttui vaatteisiinsa ja repäisi ne kahtia.

Elisa Elian seuraajana

[13] Então, levantou o manto que Elias lhe deixara cair e, voltando-se, pôs-se à borda do Jordão.

[13]Elisa nosti maasta Elian viitan, joka oli pudonnut tämän päältä, palasi takaisin ja pysähtyi Jordanin rannalle.

[14] Tomou o manto que Elias lhe deixara cair, feriu as águas e disse: Onde está o SENHOR, Deus de Elias? Quando feriu ele as águas, elas se dividiram para um e outro lado, e Eliseu passou.

[14]Sitten hän otti viitan, joka oli pudonnut Elian päältä, löi sillä vettä ja sanoi: ”Missä on Herra , Elian Jumala?” Kun hän näin löi vettä, se jakautui kahtia, ja Elisa kulki virran yli.

Os discípulos dos profetas procuram Elias

[15] Vendo-o, pois, os discípulos dos profetas que estavam defronte, em Jericó, disseram: O espírito de Elias repousa sobre

[15] Kun Jerikosta tulleet profeetanoppilaat näkivät tämän vastarannalta he sanoivat: ”Elian henki lepää Elisan yllä.” He

Eliseu. Vieram-lhe ao encontro e se prostraram diante dele em terra.

menivät häntä vastaan ja kumartuivat hänen edessään maahan

16 E lhe disseram: Eis que entre os teus servos há cinqüenta homens valentes; ora, deixa-os ir em procura do teu senhor; pode ser que o Espírito do SENHOR o tenha levado e lançado nalgum dos montes ou nalgum dos vales. Porém ele respondeu: Não os envieis.

16 ja sanoivat Elisalle: ”Katso, palvelijoittesi joukossa on viisikymmentä urhoollista miestä. Menkööt he etsimään mestariasi. Ehkä Herran Henki on temmannut hänet ja heittänyt jollekin vuorelle tai johonkin laaksoon.” Hän vastasi: ”Älkää lähettäkö.”

17 Mas eles apertaram com ele, até que, constrangido, lhes disse: Enviai. E enviaram cinqüenta homens, que o procuraram três dias, porém não o acharam.

17Mutta kun he pyytämällä pyysivät häntä, hän lopulta kyllästyi ja sanoi: ”Lähettäkää sitten.” He lähettivät viisikymmentä miestä. Nämä etsivät kolme päivää mutta eivät löytäneet Eliaa.

18 Então, voltaram para ele, pois permanecera em Jericó; e ele lhes disse: Não vos disse que não fôsseis?

18 Kun he tulivat takaisin Elisan luo tämän ollessa vielä Jerikossa, Elisa sanoi heille: ”Enkö minä kieltänyt teitä menemästä?”

Eliseu torna saudáveis as águas de Jericó

Jerikon vesi paranee

19 Os homens da cidade disseram a Eliseu: Eis que é bem situada esta cidade, como vê o meu senhor, porém as águas são más, e a terra é estéril.

19Kaupungin miehet sanoivat Elisalle: ”Katso, kaupunki sijaitsee hyvällä paikalla, niin kuin herrani näkee, mutta vesi on huonoa, ja maassa kärsitään keskenmenoista .”

20 Ele disse: Trazei-me um prato novo e ponde nele sal. E lho trouxeram.

20Elisa sanoi: ”Tuokaa minulle uusi malja ja pankaa siihen suolaa.” He toivat hänelle maljan.

21 Então, saiu ele ao manancial das águas e deitou sal nele; e disse: Assim diz o SENHOR: Tornei saudáveis estas águas; já não procederá daí morte nem esterilidade.

21 Hän meni lähteelle, heitti suolan siihen ja sanoi: ”Näin sanoo Herra : Minä olen parantanut tämän veden. Se ei enää aiheuta kuolemaa eikä keskenmenoja.”

22 Ficaram, pois, saudáveis aquelas águas, até ao dia de hoje, segundo a palavra que Eliseu tinha dito.

22 Vesi parani ja on ollut terveellistä tähän päivään asti sen sanan mukaan, jonka Elisa oli puhunut.

Rapazinhos zombam de Eliseu

Pojat pilkkaavat Elisaa

23 Então, subiu dali a Betel; e, indo ele pelo caminho, uns rapazinhos saíram da

23Sitten Elisa lähti Jerikosta ylös Beeteliin. Hänen kulkiessaan tietä tuli kaupungista

cidade, e zombavam dele, e diziam-lhe: Sobe, calvo! Sobe, calvo!

nuoria poikia. He pilkkasivat häntä ja sanoivat: "Mene ylös, kaljupää! Mene ylös, kaljupää!"

24 Virando-se ele para trás, viu-os e os amaldiçoou em nome do SENHOR; então, duas ursas saíram do bosque e despedaçaram quarenta e dois deles.

24 Elisa kääntyi ympäri, katsoi poikiin ja kirosi heidät Herran nimessä. Silloin metsästä tuli kaksi naaraskarhua, ja ne raatelivat neljäkymmentäkaksi poikaa kuoliaaksi.

25 Dali, foi ele para o monte Carmelo, de onde voltou para Samaria.

25 Sitten Elisa meni Karmelinvuorelle ja palasi sieltä Samariaan.

2 Reis 3

O reinado de Jorão sobre Israel

1 Jorão, filho de Acabe, começou a reinar sobre Israel, em Samaria, no décimo oitavo ano de Josafá, rei de Judá; e reinou doze anos.

2 Fez o que era mau perante o SENHOR; porém não como seu pai, nem como sua mãe; porque tirou a coluna de Baal, que seu pai fizera.

3 Contudo, aderiu aos pecados de Jeroboão, filho de Nebate, que fizera pecar a Israel; não se apartou deles.

Eliseu prediz a vitória sobre Moabe

4 Então, Mesa, rei dos moabitas, era criador de gado e pagava o seu tributo ao rei de Israel com cem mil cordeiros e a lã de cem mil carneiros.

5 Tendo, porém, morrido Acabe, revoltou-se o rei de Moabe contra o rei de Israel.

6 Por isso, Jorão, ao mesmo tempo, saiu de Samaria e fez revista de todo o Israel.

2. Kuninkaiden 3

Jooram Israelin kuninkaana

1 Jooram, Ahabin poika, tuli Israelin kuninkaaksi Samariassa Joosafatin, Juudan kuninkaan, kahdeksantenatoista hallitusvuotena, ja hän hallitsi kaksitoista vuotta.

2 Hän teki sitä, mikä on pahaa Herran silmissä, ei kuitenkaan isänsä ja äitinsä tavoin. Hän poisti Baalin patsaan, jonka hänen isänsä oli teettänyt,

3 mutta piti kuitenkin kiinni Jerobeamin, Nebatin pojan, synneistä, joilla tämä oli vietellyt Israelin tekemään syntiä. Niistä hän ei luopunut.

Elisa ennustaa Mooabin tappion

4 Meesa, Mooabin kuningas, omisti lammaslaumoja ja maksoi verona Israelin kuninkaalle satatuhatta karitsaa ja sadantuhannen pässin villat.

5 Mutta Ahabin kuoltua Mooabin kuningas nousi kapinaan Israelin kuningasta vastaan.

6 Siihen aikaan kuningas Jooram lähti Samariasta ja katsasti koko Israelin.

[7] Mandou dizer a Josafá, rei de Judá: O rei de Moabe se revoltou contra mim; irás tu comigo à guerra contra Moabe? Respondeu ele: Subirei; serei como tu és, o meu povo, como o teu povo, os meus cavalos, como os teus cavalos.

[7] Palattuaan hän lähetti Joosafatille, Juudan kuninkaalle, sanan: ”Mooabin kuningas kapinoi minua vastaan. Lähdetkö kanssani sotaan Mooabia vastaan?” Hän vastasi: ”Lähden. Minä niin kuin sinä, minun kansani niin kuin sinun kansasi, minun hevoseni niin kuin sinun hevosesi!”

[8] Então, perguntou Jorão: Por que caminho subiremos? Respondeu ele: Pelo caminho do deserto de Edom.

[8] Joosafat kysyi: ”Mitä tietä meidän on mentävä?” Jooram vastasi: ”Edomin autiomaan tietä.”

[9] Partiram o rei de Israel, o rei de Judá e o rei de Edom; após sete dias de marcha, não havia água para o exército e para o gado que os seguiam.

[9] Niin Israelin kuningas, Juudan kuningas ja Edomin kuningas lähtivät liikkeelle. Kun he olivat kulkeneet kierrellen seitsemän päivän matkan, vettä ei ollut enää riittävästi sotajoukolle eikä kuormajuhdille, jotka seurasivat heitä.

[10] Então, disse o rei de Israel: Ai! O SENHOR chamou a estes três reis para os entregar nas mãos de Moabe.

[10] Silloin Israelin kuningas sanoi: ”Voi! Herra on kutsunut meidät kolme kuningasta kokoon antaakseen meidät Mooabin käsiin!”

[11] Perguntou, porém, Josafá: Não há, aqui, algum profeta do SENHOR, para que consultemos o SENHOR por ele? Respondeu um dos servos do rei de Israel: Aqui está Eliseu, filho de Safate, que deitava água sobre as mãos de Elias.

[11] Mutta Joosafat sanoi: ”Eikö täällä ole ketään Herran profeettaa, jotta voisimme hänen kauttaan kysyä neuvoa Herralta ?” Silloin eräs Israelin kuninkaan palvelijoista vastasi: ”On täällä Elisa, Saafatin poika, joka vuodatti vettä Elian käsille.”

[12] Disse Josafá: Está com ele a palavra do SENHOR. Então, o rei de Israel, Josafá e o rei de Edom desceram a ter com ele.

[12] Joosafat sanoi: ”Hänellä on Herran sana.” Niin Israelin kuningas, Joosafat ja Edomin kuningas menivät hänen luokseen.

[13] Mas Eliseu disse ao rei de Israel: Que tenho eu contigo? Vai aos profetas de teu pai e aos profetas de tua mãe. Porém o rei

[13] Elisa sanoi Israelin kuninkaalle: ”Mitä minulla on tekemistä sinun kanssasi? Mene isäsi profeettojen ja äitisi

de Israel lhe disse: Não, porque o SENHOR é quem chamou estes três reis para os entregar nas mãos de Moabe.

profeettojen luo.” Israelin kuningas vastasi hänelle: ”Ei, sillä Herra on kutsunut meidät kolme kuningasta kokoon antaakseen meidät Mooabin käsiin.”

14 Disse Eliseu: Tão certo como vive o SENHOR dos Exércitos, em cuja presença estou, se eu não respeitasse a presença de Josafá, rei de Judá, não te daria atenção, nem te contemplaria.

14 Elisa sanoi: ”Niin totta kuin Herra Sebaot elää, hän, jota minä palvelen: jollen tahtoisi tehdä Joosafatille, Juudan kuninkaalle, mieliksi, en edes katsoisi sinuun enkä huomaisi sinua.

15 Ora, pois, trazei-me um tangedor. Quando o tangedor tocava, veio o poder de Deus sobre Eliseu.

15 Mutta tuokaa minulle nyt soittaja.” Kun soittaja soitti, Herran käsi tuli Elisan päälle

16 Este disse: Assim diz o SENHOR: Fazei, neste vale, covas e covas.

16ja hän sanoi: ”Näin sanoo Herra : Kaivakaa tämä joenuoma kuoppia täyteen,

17 Porque assim diz o SENHOR: Não sentireis vento, nem vereis chuva; todavia, este vale se encherá de tanta água, que bebereis vós, e o vosso gado, e os vossos animais.

17 sillä näin sanoo Herra : Te ette tule näkemään tuulta ettekä sadetta, ja kuitenkin tuo joenuoma tulee vettä täyteen. Te saatte juoda itse, samoin teidän karjanne ja kuormajuhtanne.

18 Isto é ainda pouco aos olhos do SENHOR; de maneira que também entregará Moabe nas vossas mãos.

18 Tämä on kuitenkin Herran silmissä pieni asia. Hän antaa Mooabin teidän käsiinne.

19 Ferireis todas as cidades fortificadas e todas as cidades principais, e todas as boas árvores cortareis, e tapareis todas as fontes de água, e danificareis com pedras todos os bons campos.

19 Te valloitatte kaikki linnoitetut kaupungit ja kaikki vauraat kaupungit, kaadatte kaikki hedelmäpuut, tukitte kaikki vesilähteet ja turmelette kivillä kaikki hyvät peltopalstat.”

20 Pela manhã, ao apresentar-se a oferta de manjares, eis que vinham as águas pelo caminho de Edom; e a terra se encheu de água.

20 Seuraavana aamuna ruokauhrin uhraamisen aikaan tuli vettä Edomista päin, ja vesi peitti maan.

A derrota de Moabe

21 Ouvindo, pois, todos os moabitas que os reis tinham subido para pelejar contra

Mooabilaiset voitetaan

21Kun mooabilaiset saivat kuulla, että nuo kuninkaat olivat lähteneet sotaan heitä

eles, todos os que cingiam cinto, desde o mais novo até ao mais velho, foram convocados e postos nas fronteiras.

vastaan, he kutsuivat koolle kaikki, jotka kykenivät pukemaan taisteluvarustuksen ylleen, kokeneemmat mukaan lukien, ja asettuivat rajalle.

22 Levantando-se de madrugada, em saindo o sol sobre as águas, viram os moabitas defronte deles as águas vermelhas como sangue.

22 Mutta kun mooabilaiset nousivat varhain aamulla ja aurinko paistoi veteen, he näkivät edessään olevan veden punaisena kuin veri.

23 E disseram: Isto é sangue; certamente, os reis se destruíram e se mataram um ao outro! Agora, pois, à presa, ó Moabe!

23 Silloin he sanoivat: ”Se on verta! Varmaan kuninkaat ovat joutuneet taisteluun keskenään ja surmanneet toisensa. Nyt saaliille, Mooab!”

24 Porém, chegando eles ao arraial de Israel, os israelitas se levantaram e feriram aos moabitas, os quais fugiram diante deles; entraram os israelitas na terra e também aí feriram aos moabitas.

24 Mutta kun he tulivat Israelin leiriin, israelilaiset nousivat ja voittivat mooabilaiset. Nämä pakenivat, ja israelilaiset löivät Mooabin täydellisesti.

25 Arrasaram as cidades, e cada um lançou a sua pedra em todos os bons campos, e os entulharam, e taparam todas as fontes de águas, e cortaram todas as boas árvores, até que só Quir-Haresete ficou com seus muros; mas os que atiravam com fundas a cercaram e a feriram.

25 He hävittivät kaupungit, ja kukin heistä heitti kiven kaikille hyville peltopalstoille, niin että ne tulivat täyteen kiviä. Lopulta vain Kiir-Haresetin muurin kivet olivat paikoillaan, mutta linkomiehet piirittivät kaupungin ja valloittivat sen.

26 Vendo o rei de Moabe que a peleja prevalecia contra ele, tomou consigo setecentos homens que arrancavam espada, para romperem contra o rei de Edom, porém não puderam.

26 Kun Mooabin kuningas näki, että taistelu kävi hänelle ylivoimaiseksi, hän otti mukaansa seitsemänsataa miekkamiestä murtautuakseen läpi Edomin kuninkaan kohdalta, mutta he eivät onnistuneet.

27 Então, tomou a seu filho primogênito, que havia de reinar em seu lugar, e o ofereceu em holocausto sobre o muro; pelo que houve grande ira contra Israel;

27 Silloin hän otti esikoispoikansa, josta oli määrä tulla kuningas hänen jälkeensä, ja uhrasi hänet polttouhriksi muurilla. Silloin israelilaisten keskuudessa syttyi

por isso, se retiraram dali e voltaram para a sua própria terra.

2 Reis 4

Eliseu aumenta o azeite da viúva

1 Certa mulher, das mulheres dos discípulos dos profetas, clamou a Eliseu, dizendo: Meu marido, teu servo, morreu; e tu sabes que ele temia ao SENHOR. É chegado o credor para levar os meus dois filhos para lhe serem escravos.

2 Eliseu lhe perguntou: Que te hei de fazer? Dize-me que é o que tens em casa. Ela respondeu: Tua serva não tem nada em casa, senão uma botija de azeite.

3 Então, disse ele: Vai, pede emprestadas vasilhas a todos os teus vizinhos; vasilhas vazias, não poucas.

4 Então, entra, e fecha a porta sobre ti e sobre teus filhos, e deita o teu azeite em todas aquelas vasilhas; põe à parte a que estiver cheia.

5 Partiu, pois, dele e fechou a porta sobre si e sobre seus filhos; estes lhe chegavam as vasilhas, e ela as enchia.

6 Cheias as vasilhas, disse ela a um dos filhos: Chega-me, aqui, mais uma vasilha. Mas ele respondeu: Não há mais vasilha nenhuma. E o azeite parou.

7 Então, foi ela e fez saber ao homem de Deus; ele disse: Vai, vende o azeite e paga a tua dívida; e, tu e teus filhos, vivei do resto.

Eliseu e a sunamita

suuri suuttumus, ja he lähtivät sieltä ja palasivat omaan maahansa.

2. Kuninkaiden 4

Lesken öljy

1Eräs nainen, profeetanoppilaan vaimo, huusi Elisalle: ”Minun mieheni, sinun palvelijasi, on kuollut. Sinä tiedät, että palvelijasi oli Herraa pelkäävä mies. Nyt velkoja tulee ottamaan molemmat lapseni orjikseen.”

2Elisa sanoi hänelle: ”Mitä minä voin tehdä sinun hyväksesi? Sano minulle, mitä sinulla on talossasi.” Nainen vastasi: ”Palvelijattarellasi ei ole talossaan muuta kuin pieni pullollinen öljyä.”

3Silloin Elisa sanoi: ”Mene pyytämään itsellesi kylästä astioita, tyhjiä astioita, kaikilta naapureiltasi. Älä tyydy vähään.

4 Mene sitten sisään poikiesi kanssa ja sulje ovi jälkeesi. Kaada öljyä kaikkiin astioihin, ja aina kun astia tulee täyteen, siirrä se syrjään.”

5 Nainen lähti hänen luotaan, meni poikiensa kanssa sisään ja sulki oven jälkeensä. Pojat toivat hänelle astioita, ja hän kaatoi niihin öljyä.

6 Kun astiat olivat täynnä, nainen sanoi pojalleen: ”Tuo minulle vielä astia.” Mutta tämä vastasi: ”Astioita ei enää ole.” Silloin öljy tyrehtyi.

7 Nainen meni ja kertoi sen Jumalan miehelle. Tämä sanoi: ”Mene ja myy öljy ja maksa velkasi. Sinä ja poikasi elätte sillä, mikä jää jäljelle.”

Elisa herättää henkiin suunemilaisen naisen pojan

[8] Certo dia, passou Eliseu por Suném, onde se achava uma mulher rica, a qual o constrangeu a comer pão. Daí, todas as vezes que passava por lá, entrava para comer.

[8]Eräänä päivänä Elisa meni Suunemiin. Siellä oli arvossa pidetty nainen, joka vaati häntä aterialle. Niin usein kuin Elisa kulki sitä kautta, hän poikkesi sinne aterioimaan.

[9] Ela disse a seu marido: Vejo que este que passa sempre por nós é santo homem de Deus.

[9] Nainen sanoi miehelleen: ”Katsohan, minä tiedän, että mies, joka aina kulkee meidän kauttamme, on pyhä Jumalan mies.

[10] Façamos-lhe, pois, em cima, um pequeno quarto, obra de pedreiro, e ponhamos-lhe nele uma cama, uma mesa, uma cadeira e um candeeiro; quando ele vier à nossa casa, retirar-se-á para ali.

[10] Tekisimmekö pienen kattohuoneen ja sijoittaisimme sinne vuoteen, pöydän, tuolin ja lampun häntä varten, niin että hän tullessaan luoksemme voisi vetäytyä sinne?”

[11] Um dia, vindo ele para ali, retirou-se para o quarto e se deitou.

[11] Kun Elisa eräänä päivänä tuli sinne, hän vetäytyi kattohuoneeseen ja asettui makuulle.

[12] Então, disse ao seu moço Geazi: Chama esta sunamita. Chamando-a ele, ela se pôs diante do profeta.

[12] Hän sanoi palvelijalleen Geehasille: ”Kutsu tänne se suunemilainen vaimo.” Geehasi kutsui hänet, ja nainen astui Geehasin eteen.

[13] Este dissera ao seu moço: Dize-lhe: Eis que tu nos tens tratado com muita abnegação; que se há de fazer por ti? Haverá alguma coisa de que se fale a teu favor ao rei ou ao comandante do exército? Ela respondeu: Habito no meio do meu povo.

[13] Elisa pyysi palvelijaansa sanomaan naiselle: ”Sinä olet nähnyt kaiken tämän vaivan meidän vuoksemme. Mitä voisimme tehdä hyväksesi? Onko sinulla jotakin asiaa kuninkaalle tai sotapäällikölle?” Nainen vastasi: ”Ei, minähän asun heimoni keskellä.”

[14] Então, disse o profeta: Que se há de fazer por ela? Geazi respondeu: Ora, ela não tem filho, e seu marido é velho.

[14] Elisa kysyi: ”Eikö siis ole mitään tehtävissä hänen hyväkseen?” Geehasi vastasi: ”On kyllä! Hänellä ei ole poikaa, ja hänen miehensä on vanha.”

[15] Disse Eliseu: Chama-a. Chamando-a ele, ela se pôs à porta.

[15] Silloin Elisa sanoi: ”Kutsu hänet.” Geehasi kutsui naisen, ja tämä seisahtui ovelle.

[16] Disse-lhe o profeta: Por este tempo, daqui a um ano, abraçarás um filho. Ela disse: Não, meu senhor, homem de Deus, não mintas à tua serva.
[17] Concebeu a mulher e deu à luz um filho, no tempo determinado, quando fez um ano, segundo Eliseu lhe dissera.
[18] Tendo crescido o menino, saiu, certo dia, a ter com seu pai, que estava com os segadores.
[19] Disse a seu pai: Ai! A minha cabeça! Então, o pai disse ao seu moço: Leva-o a sua mãe.
[20] Ele o tomou e o levou a sua mãe, sobre cujos joelhos ficou sentado até ao meio-dia, e morreu.

[21] Subiu ela e o deitou sobre a cama do homem de Deus; fechou a porta e saiu.

[22] Chamou a seu marido e lhe disse: Manda-me um dos moços e uma das jumentas, para que eu corra ao homem de Deus e volte.
[23] Perguntou ele: Por que vais a ele hoje? Não é dia de Festa da Lua Nova nem sábado. Ela disse: Não faz mal.

[24] Então, fez ela albardar a jumenta e disse ao moço: Guia e anda, não te detenhas no caminhar, senão quando eu to disser.

[25] Partiu ela, pois, e foi ter com o homem de Deus, ao monte Carmelo. Vendo-a de longe o homem de Deus, disse a Geazi, seu moço: Eis aí a sunamita;

[16] Elisa sanoi: ”Tähän aikaan tulevana vuonna sinulla on poika sylissäsi.” Nainen vastasi: ”Ei, herrani, Jumalan mies, älä uskottele turhia palvelijattarellesi.”
[17] Nainen tuli kuitenkin raskaaksi ja synnytti pojan seuraavana vuonna, niin kuin Elisa oli hänelle sanonut.
[18] Kun poika oli varttunut, hän lähti eräänä päivänä isänsä luo, joka oli leikkuuväen joukossa.
[19] Hän valitti isälleen: ”Voi päätäni! Voi päätäni!” Isä sanoi palvelijalle: ”Kanna hänet äitinsä luo.”
[20] Palvelija otti pojan ja vei hänet äidin luo. Poika istui äitinsä sylissä keskipäivään asti, ja sitten hän kuoli.
[21] Äiti meni ylös ja laski pojan Jumalan miehen vuoteelle. Sitten hän sulki oven, lähti pois
[22] ja kutsui miehensä ja sanoi: ”Lähetä minun luokseni joku palvelijoista ja aasintamma. Minä riennän Jumalan miehen luo ja tulen pian takaisin.”
[23] Mies sanoi: ”Miksi menet hänen luokseen tänään? Eihän nyt ole uusikuu eikä sapatti.” Hän vastasi: ”Ole huoleti.”
[24] Nainen satuloi aasintamman ja sanoi palvelijalleen: ”Aja eteenpäin äläkä keskeytä matkaani, ennen kuin sanon sinulle.”
[25] Niin hän lähti ja tuli Jumalan miehen luo Karmelinvuorelle. Kun Jumalan mies näki hänet kaukaa, hän sanoi palvelijalleen Geehasille: ”Katso, hän on se suunemilainen nainen.

[26] corre ao seu encontro e dize-lhe: Vai tudo bem contigo, com teu marido, com o menino? Ela respondeu: Tudo bem.

[27] Chegando ela, pois, ao homem de Deus, ao monte, abraçou-lhe os pés. Então, se chegou Geazi para arrancá-la; mas o homem de Deus lhe disse: Deixa-a, porque a sua alma está em amargura, e o SENHOR mo encobriu e não mo manifestou.

[28] Disse ela: Pedi eu a meu senhor algum filho? Não disse eu: Não me enganes?

[29] Disse o profeta a Geazi: Cinge os lombos, toma o meu bordão contigo e vai. Se encontrares alguém, não o saúdes, e, se alguém te saudar, não lhe respondas; põe o meu bordão sobre o rosto do menino.

[30] Porém disse a mãe do menino: Tão certo como vive o SENHOR e vive a tua alma, não te deixarei. Então, ele se levantou e a seguiu.

[31] Geazi passou adiante deles e pôs o bordão sobre o rosto do menino; porém não houve nele voz nem sinal de vida; então, voltou a encontrar-se com Eliseu, e lhe deu aviso, e disse: O menino não despertou.

[32] Tendo o profeta chegado à casa, eis que o menino estava morto sobre a cama.

[33] Então, entrou, fechou a porta sobre eles ambos e orou ao SENHOR.

[26] Juokse häntä vastaan ja kysy häneltä: Onko sinulla kaikki hyvin? Voiko miehesi hyvin? Miten poikasi voi?” Nainen vastasi: ”Hyvin.”

[27] Tultuaan vuorelle Jumalan miehen luo nainen tarttui hänen jalkoihinsa. Geehasi astui esiin työntääkseen naisen pois, mutta Jumalan mies sanoi: ”Jätä hänet rauhaan, sillä hänen sielunsa on murheellinen. Herra on salannut sen minulta eikä ole kertonut sitä minulle.”

[28] Nainen sanoi: ”Pyysinkö minä poikaa herraltani? Enkö minä sanonut: Älä uskottele minulle turhia?”

[29] Silloin Elisa sanoi Geehasille: ”Vyötä itsesi, ota minun sauvani käteesi ja mene. Kun kohtaat jonkun, älä tervehdi häntä, ja jos joku tervehtii sinua, älä vastaa. Aseta sitten sauvani pojan kasvoille.”

[30]Pojan äiti sanoi: ”Niin totta kuin Herra elää ja sinä itse elät, minä en jätä sinua.” Silloin Elisa nousi ja seurasi häntä.

[31] Geehasi oli mennyt heidän edellään ja asettanut sauvan pojan kasvoille, mutta ei kuulunut ääntä eikä näkynyt mitään elonmerkkiä. Geehasi palasi Elisan luo ja sanoi hänelle: ”Poika ei herännyt.”

[32] Kun Elisa tuli taloon, poika makasi siellä hänen vuoteellaan kuolleena.

[33] Tultuaan sisään huoneeseen hän sulki oven, niin että he jäivät kahden, ja sitten hän rukoili Herraa .

34 Subiu à cama, deitou-se sobre o menino e, pondo a sua boca sobre a boca dele, os seus olhos sobre os olhos dele e as suas mãos sobre as mãos dele, se estendeu sobre ele; e a carne do menino aqueceu.

35 Então, se levantou, e andou no quarto uma vez de lá para cá, e tornou a subir, e se estendeu sobre o menino; este espirrou sete vezes e abriu os olhos.

36 Então, chamou a Geazi e disse: Chama a sunamita. Ele a chamou, e, apresentando-se ela ao profeta, este lhe disse: Toma o teu filho.

37 Ela entrou, lançou-se aos pés dele e prostrou-se em terra; tomou o seu filho e saiu.

A morte que havia na panela é tirada

38 Voltou Eliseu para Gilgal. Havia fome naquela terra, e, estando os discípulos dos profetas assentados diante dele, disse ao seu moço: Põe a panela grande ao lume e faze um cozinhado para os discípulos dos profetas.

39 Então, saiu um ao campo a apanhar ervas e achou uma trepadeira silvestre; e, colhendo dela, encheu a sua capa de colocíntidas; voltou e cortou-as em pedaços, pondo-os na panela, visto que não as conheciam.

40 Depois, deram de comer aos homens. Enquanto comiam do cozinhado, exclamaram: Morte na panela, ó homem de Deus! E não puderam comer.

41 Porém ele disse: Trazei farinha. Ele a deitou na panela e disse: Tira de comer

34Sen jälkeen hän nousi vuoteelle ja laskeutui pojan ylle. Hän pani suunsa hänen suunsa päälle, silmänsä hänen silmiensä päälle ja kädet hänen käsiensä päälle. Kun hän näin kumartui pojan ylitse, tämän ruumis alkoi lämmetä.

35Sitten hän käveli huoneessa kerran edestakaisin, nousi taas vuoteelle ja kumartui pojan ylle. Silloin poika aivasti seitsemän kertaa ja avasi silmänsä.

36 Elisa kutsui Geehasin ja sanoi: ”Kutsu tänne se suunemilainen nainen.” Geehasi kutsui naisen, ja tämä tuli Elisan luo. Elisa sanoi: ”Ota poikasi.”

37 Nainen heittäytyi maahan Elisan jalkojen juureen. Sitten hän otti poikansa ja meni ulos.

Padassa on kuolema!

38Elisan palatessa Gilgaliin maassa oli nälänhätä. Kun profeetanoppilaat istuivat hänen edessään, hän sanoi palvelijalleen: ”Pane suuri pata tulelle ja keitä keitto profeetanoppilaille.”

39Eräs oppilaista meni niitylle poimimaan malvoja . Hän löysi villin köynnöskasvin ja poimi siitä villikurpitsoja viittansa täyteen. Takaisin tultuaan hän leikkeli ne keittopataan, sillä he eivät tunteneet niitä.

40 He ammensivat miehille keittoa syötäväksi. Mutta kun nämä maistoivat sitä, he huusivat: ”Jumalan mies, padassa on kuolema!” Eivätkä he voineet syödä.

41 Silloin Elisa sanoi: ”Tuokaa jauhoja.” Sitten hän heitti jauhot pataan ja sanoi:

para o povo. E já não havia mal nenhum na panela.

Vinte pães satisfazem a cem homens

[42] Veio um homem de Baal-Salisa e trouxe ao homem de Deus pães das primícias, vinte pães de cevada, e espigas verdes no seu alforje. Disse Eliseu: Dá ao povo para que coma.

[43] Porém seu servo lhe disse: Como hei de eu pôr isto diante de cem homens? Ele tornou a dizer: Dá-o ao povo, para que coma; porque assim diz o SENHOR: Comerão, e sobejará.

[44] Então, lhos pôs diante; comeram, e ainda sobrou, conforme a palavra do SENHOR.

2 Reis 5

Naamã é curado de lepra

[1] Naamã, comandante do exército do rei da Síria, era grande homem diante do seu senhor e de muito conceito, porque por ele o SENHOR dera vitória à Síria; era ele herói da guerra, porém leproso.

[2] Saíram tropas da Síria, e da terra de Israel levaram cativa uma menina, que ficou ao serviço da mulher de Naamã.

[3] Disse ela à sua senhora: Tomara o meu senhor estivesse diante do profeta que está em Samaria; ele o restauraria da sua lepra.

”Ammentakaa väelle syötäväksi.” Eikä padassa ollut mitään vahingollista.

Sata miestä ravitaan

[42]Eräs mies tuli Baal-Saalisasta ja toi Jumalan miehelle uutisleipiä, kaksikymmentä ohraleipää ja paahdettuja jyviä repussaan. Silloin Elisa sanoi palvelijalleen: ”Anna ne väelle syötäväksi.”

[43] Mutta palvelija kysyi: ”Kuinka minä voin tarjota siitä sadalle miehelle?” Hän vastasi: ”Anna väelle syötäväksi, sillä näin sanoo Herra : ’He syövät, ja ruokaa jää tähteeksikin.’”

[44]Hän pani ruuan heidän eteensä, ja he söivät. Ruokaa jäi tähteeksikin niin kuin Herra oli sanonut.

2. Kuninkaiden 5

Naeman puhdistuu spitaalista

[1]Naeman, Aramin kuninkaan sotapäällikkö, oli kunnioitettu ja herransa arvostama mies, sillä hänen kauttaan Herra oli antanut Aramille voiton. Tämä mies oli sotasankari mutta hän sairasti spitaalia.

[2] Kun aramilaiset erään kerran olivat käyneet ryöstöretkellä, he olivat tuoneet Israelin maasta vankina pienen tytön. Hän oli joutunut Naemanin vaimon palvelukseen.

[3] Tyttö sanoi emännälleen: ”Jospa herrani menisi Samariassa asuvan profeetan luo! Tämä voisi vapauttaa hänet spitaalista.”

[4] Então, foi Naamã e disse ao seu senhor: Assim e assim falou a jovem que é da terra de Israel.

[5] Respondeu o rei da Síria: Vai, anda, e enviarei uma carta ao rei de Israel. Ele partiu e levou consigo dez talentos de prata, seis mil siclos de ouro e dez vestes festivais.

[6] Levou também ao rei de Israel a carta, que dizia: Logo, em chegando a ti esta carta, saberás que eu te enviei Naamã, meu servo, para que o cures da sua lepra.

[7] Tendo lido o rei de Israel a carta, rasgou as suas vestes e disse: Acaso, sou Deus com poder de tirar a vida ou dá-la, para que este envie a mim um homem para eu curá-lo de sua lepra? Notai, pois, e vede que procura um pretexto para romper comigo.

[8] Ouvindo, porém, Eliseu, homem de Deus, que o rei de Israel rasgara as suas vestes, mandou dizer ao rei: Por que rasgaste as tuas vestes? Deixa-o vir a mim, e saberá que há profeta em Israel.

[9] Veio, pois, Naamã com os seus cavalos e os seus carros e parou à porta da casa de Eliseu.

[10] Então, Eliseu lhe mandou um mensageiro, dizendo: Vai, lava-te sete vezes no Jordão, e a tua carne será restaurada, e ficarás limpo.

[4] Naeman meni ja kertoi herralleen, mitä Israelin maasta tuotu tyttö oli sanonut.

[5] Aramin kuningas vastasi: ”Mene vain sinne. Minä lähetän kirjeen Israelin kuninkaalle.” Naeman lähti ja otti mukaansa kymmenen talenttia hopeaa, kuusituhatta sekeliä kultaa ja kymmenen juhlapukua.

[6] Hän vei Israelin kuninkaalle myös kirjeen, jossa sanottiin: ”Minä olen lähettänyt luoksesi palvelijani Naemanin tämä kirje mukanaan, jotta vapauttaisit hänet spitaalista.”

[7] Kun Israelin kuningas oli lukenut kirjeen, hän repäisi vaatteensa ja sanoi: ”Olenko minä Jumala, joka voi ottaa ja antaa elämän, koska se mies käskee minua vapauttamaan tuon miehen spitaalista? Ymmärtäkää ja nähkää, että hän etsii syytä sotaan minua vastaan.”

[8] Kun Jumalan mies Elisa kuuli, että Israelin kuningas oli repäissyt vaatteensa, hän lähetti tälle sanan: ”Miksi olet repäissyt vaatteesi? Tulkoon hän minun luokseni, niin hän saa tietää, että Israelissa on profeetta.”

[9] Naeman tuli hevosineen ja vaunuineen ja seisahtui Elisan talon oven eteen.

[10] Elisa lähetti hänen luokseen sananviejän ja käski sanoa: ”Mene ja peseydy seitsemän kertaa Jordanissa, niin ruumiisi paranee entiselleen, ja sinä puhdistut.”

[11] Naamã, porém, muito se indignou e se foi, dizendo: Pensava eu que ele sairia a ter comigo, pôr-se-ia de pé, invocaria o nome do SENHOR, seu Deus, moveria a mão sobre o lugar da lepra e restauraria o leproso.

[12] Não são, porventura, Abana e Farfar, rios de Damasco, melhores do que todas as águas de Israel? Não poderia eu lavar-me neles e ficar limpo? E voltou-se e se foi com indignação.

[13] Então, se chegaram a ele os seus oficiais e lhe disseram: Meu pai, se te houvesse dito o profeta alguma coisa difícil, acaso, não a farias? Quanto mais, já que apenas te disse: Lava-te e ficarás limpo.

[14] Então, desceu e mergulhou no Jordão sete vezes, consoante a palavra do homem de Deus; e a sua carne se tornou como a carne de uma criança, e ficou limpo.

[15] Voltou ao homem de Deus, ele e toda a sua comitiva; veio, pôs-se diante dele e disse: Eis que, agora, reconheço que em toda a terra não há Deus, senão em Israel; agora, pois, te peço aceites um presente do teu servo.

[16] Porém ele disse: Tão certo como vive o SENHOR, em cuja presença estou, não o aceitarei. Instou com ele para que o aceitasse, mas ele recusou.

[17] Disse Naamã: Se não queres, peço-te que ao teu servo seja dado levar uma carga de terra de dois mulos; porque nunca mais

[11]Silloin Naeman vihastui, lähti pois ja sanoi: ”Minä ajattelin hänen edes tulevan luokseni, seisovan ja huutavan Herran , Jumalansa, nimeä, heiluttavan kättään sairaan paikan yllä ja näin poistavan spitaalin.

[12] Eivätkö Damaskoksen virrat Abana ja Parpar ole parempia kuin kaikki Israelin vedet? Enkö voisi yhtä hyvin peseytyä niissä tullakseni puhtaaksi.” Sitten hän kääntyi ja lähti raivoissaan tiehensä.

[13] Mutta Naemanin palvelijat menivät hänen luokseen ja sanoivat hänelle: ”Isäni, jos profeetta olisi käskenyt sinun tehdä jotakin suurenmoista, etkö tekisi sitä? Saati sitten nyt, kun hän sanoi sinulle vain: ’Peseydy ja puhdistu!’.”

[14] Niin Naeman meni ja upottautui Jordaniin seitsemän kertaa Jumalan miehen sanan mukaan. Silloin hän puhdistui, ja hänen lihansa tuli entiselleen, pienen pojan lihan kaltaiseksi.

Elisa kieltäytyy Naemanin lahjasta

[15]Naeman palasi koko seurueensa kanssa Jumalan miehen luo, jäi seisomaan hänen eteensä ja sanoi: ”Katso, nyt minä tiedän, ettei Jumalaa ole missään muualla maan päällä kuin Israelissa. Ota siis kiitoslahja palvelijaltasi.”

[16] Mutta Elisa vastasi: ”Niin totta kuin Herra , jota minä palvelen, elää, minä en ota sitä.” Ja vaikka Naeman pyytämällä pyysi, hän kieltäytyi.

[17] Naeman sanoi: ”Jos et lahjaa otakaan, salli kuitenkin palvelijasi saada sen verran maata kuin muulipari voi kantaa.

oferecerá este teu servo holocausto nem sacrifício a outros deuses, senão ao SENHOR.

Palvelijasi ei enää uhraa polttouhria eikä teurasuhria muille jumalille kuin Herralle .

[18] Nisto perdoe o SENHOR a teu servo; quando o meu senhor entra na casa de Rimom para ali adorar, e ele se encosta na minha mão, e eu também me tenha de encurvar na casa de Rimom, quando assim me prostrar na casa de Rimom, nisto perdoe o SENHOR a teu servo.

[18] Herra antakoon kuitenkin anteeksi palvelijallesi sen, että kun kuningas, minun herrani, menee Rimmonin temppeliin ja kumartaen rukoilee minun käteeni nojaten, niin minäkin kumarrun siellä. Antakoon siis Herra palvelijallesi anteeksi sen, että minä kumarrun Rimmonin temppelissä.”

[19] Eliseu lhe disse: Vai em paz.

[19] Elisa sanoi hänelle: ”Mene rauhassa.”

Geazi é atacado de lepra

Quando Naamã se tinha afastado certa distância,

Geehasin ahneus ja rangaistus

Kun Naeman oli lähtenyt Elisan luota ja kulkenut jonkin matkaa,

[20] Geazi, o moço de Eliseu, homem de Deus, disse consigo: Eis que meu senhor impediu a este siro Naamã que da sua mão se lhe desse alguma coisa do que trazia; porém, tão certo como vive o SENHOR, hei de correr atrás dele e receberei dele alguma coisa.

[20] ajatteli Geehasi, Jumalan miehen Elisan palvelija: ”Kas vain! Herrani säästi tuota aramilaista Naemania eikä ottanut häneltä mitään siitä, mitä hän oli tuonut mukanaan. Niin totta kuin Herra elää, minä juoksen hänen jälkeensä saadakseni häneltä jotakin.”

[21] Então, foi Geazi em alcance de Naamã; Naamã, vendo que corria atrás dele, saltou do carro a encontrá-lo e perguntou: Vai tudo bem?

[21] Niin Geehasi lähti Naemanin perään. Kun Naeman näki tämän juoksevan jäljessään, hän hyppäsi alas vaunuista, meni häntä vastaan ja kysyi: ”Onko kaikki hyvin?”

[22] Ele respondeu: Tudo vai bem; meu senhor me mandou dizer: Eis que, agora mesmo, vieram a mim dois jovens, dentre os discípulos dos profetas da região montanhosa de Efraim; dá-lhes, pois, um talento de prata e duas vestes festivais.

[22] Geehasi vastasi: ”Kaikki on hyvin, mutta herrani lähetti minut sanoen: ’Nyt juuri tuli luokseni Efraimin vuoristosta kaksi nuorta miestä, profeetanoppilaita. Antaisitko heille talentin hopeaa ja kaksi juhlapukua?’”

[23] Disse Naamã: Sê servido tomar dois talentos. Instou com ele e amarrou dois talentos de prata em dois sacos e duas

[23] Naeman vastasi: ”Salli minun antaa kaksi talenttia.” Ja hän pyytämällä pyysi häntä. Sitten Naeman sitoi kaksi talenttia

vestes festivais; pô-los sobre dois dos seus moços, os quais os levaram adiante dele.

[24] Tendo ele chegado ao outeiro, tomou-os das suas mãos e os depositou na casa; e despediu aqueles homens, que se foram.

[25] Ele, porém, entrou e se pôs diante de seu senhor. Perguntou-lhe Eliseu: Donde vens, Geazi? Respondeu ele: Teu servo não foi a parte alguma.

[26] Porém ele lhe disse: Porventura, não fui contigo em espírito quando aquele homem voltou do seu carro, a encontrar-te? Era isto ocasião para tomares prata e para tomares vestes, olivais e vinhas, ovelhas e bois, servos e servas?

[27] Portanto, a lepra de Naamã se pegará a ti e à tua descendência para sempre. Então, saiu de diante dele leproso, branco como a neve.

2 Reis 6

Eliseu faz flutuar um machado

[1] Disseram os discípulos dos profetas a Eliseu: Eis que o lugar em que habitamos contigo é estreito demais para nós.

[2] Vamos, pois, até ao Jordão, tomemos de lá, cada um de nós uma viga, e construamos um lugar em que habitemos. Respondeu ele: Ide.

[3] Disse um: Serve-te de ires com os teus servos. Ele tornou: Eu irei.

hopeaa kahteen pussiin ja antoi ne sekä kaksi juhlapukua kahdelle palvelijalleen, ja nämä kantoivat niitä Geehasin edellä.

[24] Kun hän tuli linnoitettuun kaupunkiin, hän otti ne heiltä ja antoi ne säilytettäväksi erääseen taloon. Sitten hän päästi miehet menemään.

[25] Kun Geehasi meni herransa eteen, Elisa kysyi häneltä: ”Mistä tulet, Geehasi?” Hän vastasi: ”Palvelijasi ei ole käynyt missään.”

[26] Elisa sanoi hänelle: ”Eikö henkeni kulkenut kanssasi, kun eräs mies lähti vaunuistaan sinua vastaan? Oliko nyt aika ottaa vastaan hopeaa ja vaatteita ja hankkia oliivitarhoja, viinitarhoja, lampaita, nautoja, orjia ja orjattaria?

[27] Niinpä Naemanin spitaali tarttuu sinuun ja sinun jälkeläisiisi ikiajoiksi.” Ja Geehasi lähti hänen luotaan lumivalkeana spitaalista.

2. Kuninkaiden 6

Kirves nousee vedenpinnalle

[1]Profeetanoppilaat sanoivat Elisalle: ”Näetkö? Huone, jossa me istumme sinun edessäsi, on meille liian ahdas.

[2]Menkäämme siis Jordanille ja ottakaamme sieltä kukin yksi hirsi ja rakentakaamme sinne paikka kokoontumista varten.” Hän sanoi: ”Menkää.”

[3] Eräs heistä kysyi: ”Suostuthan tulemaan palvelijoittesi kanssa?” Elisa vastasi: ”Minä tulen.”

[4] E foi com eles. Chegados ao Jordão, cortaram madeira.

[5] Sucedeu que, enquanto um deles derribava um tronco, o machado caiu na água; ele gritou e disse: Ai! Meu senhor! Porque era emprestado.

[6] Perguntou o homem de Deus: Onde caiu? Mostrou-lhe ele o lugar. Então, Eliseu cortou um pau, e lançou-o ali, e fez flutuar o ferro,

[7] e disse: Levanta-o. Estendeu ele a mão e o tomou.

A ação de Eliseu na guerra contra os siros

[8] O rei da Síria fez guerra a Israel e, em conselho com os seus oficiais, disse: Em tal e tal lugar, estará o meu acampamento.

[9] Mas o homem de Deus mandou dizer ao rei de Israel: Guarda-te de passares por tal lugar, porque os siros estão descendo para ali.

[10] O rei de Israel enviou tropas ao lugar de que o homem de Deus lhe falara e de que o tinha avisado, e, assim, se salvou, não uma nem duas vezes.

[11] Então, tendo-se turbado com este incidente o coração do rei da Síria, chamou ele os seus servos e lhes disse: Não me fareis saber quem dos nossos é pelo rei de Israel?

[12] Respondeu um dos seus servos: Ninguém, ó rei, meu senhor; mas o profeta Eliseu, que está em Israel, faz saber ao rei

[4] Elisa lähti heidän kanssaan, ja Jordanille tultuaan he kaatoivat puita.

[5] Kun eräs heistä kaatoi puuta, kirveenterä irtosi ja putosi veteen. Mies huusi hädissään: ”Voi, herrani, se oli vielä lainattu!”

[6] Jumalan mies kysyi: ”Mihin se putosi?” Mies näytti hänelle paikan. Silloin Elisa veisti puukappaleen, heitti sen siihen paikkaan ja sai kirveenterän nousemaan pintaan.

[7] Sitten hän sanoi: ”Ota se ylös.” Mies kurotti kätensä ja otti kirveenterän.

Herra sokaisee aramilaisten sotajoukon

[8]Kun Aramin kuningas oli sodassa Israelia vastaan, hän neuvotteli palvelijoidensa kanssa ja sanoi: ”Minä asetan joukkoni siihen ja siihen paikkaan.”

[9] Silloin Jumalan mies lähetti Israelin kuninkaalle sanan: ”Varo, ettet kulje sen paikan kautta, sillä aramilaiset ovat asettuneet sinne väijyksiin.”

[10] Israelin kuningas lähetti miehiä paikkaan, josta Jumalan mies oli häntä varoittanut, ja hän oli siellä varuillaan. Eikä näin tapahtunut ainoastaan kerran tai kahdesti.

[11] Aramin kuninkaan sydän tuli tästä levottomaksi. Hän kutsui palvelijansa ja sanoi: ”Ettekö te pysty kertomaan minulle, kuka meidän joukossamme on Israelin kuninkaan puolella?”

[12] Silloin eräs hänen palvelijoistaan sanoi: ”Ei kukaan, herrani kuningas, vaan profeetta Elisa, joka on Israelissa,

de Israel as palavras que falas na tua câmara de dormir.

ilmoittaa Israelin kuninkaalle nekin sanat, jotka sinä puhut makuuhuoneessasi.”

13 Ele disse: Ide e vede onde ele está, para que eu mande prendê-lo. Foi-lhe dito: Eis que está em Dotã.

13 Kuningas sanoi: ”Menkää ja ottakaa selvää, missä hän on, niin minä lähetän miehiä ottamaan hänet kiinni.” Kuninkaalle kerrottiin: ”Hän on Dootanissa.”

14 Então, enviou para lá cavalos, carros e fortes tropas; chegaram de noite e cercaram a cidade.

14 Silloin Aramin kuningas lähetti sinne hevosia ja sotavaunuja ja suuren sotajoukon. Joukot tulivat sinne yöllä ja saartoivat kaupungin.

15 Tendo-se levantado muito cedo o moço do homem de Deus e saído, eis que tropas, cavalos e carros haviam cercado a cidade; então, o seu moço lhe disse: Ai! Meu senhor! Que faremos?

15 Kun Jumalan miehen palvelija nousi varhain aamulla ja meni ulos, hän näki, että sotajoukko hevosineen ja sotavaunuineen piiritti kaupunkia. Palvelija sanoi Elisalle: ”Voi, herrani, mitä me nyt teemme!”

16 Ele respondeu: Não temas, porque mais são os que estão conosco do que os que estão com eles.

16 Elisa vastasi: ”Älä pelkää, sillä niitä, jotka ovat meidän kanssamme, on enemmän kuin niitä, jotka ovat heidän kanssaan.”

17 Orou Eliseu e disse: SENHOR, peço-te que lhe abras os olhos para que veja. O SENHOR abriu os olhos do moço, e ele viu que o monte estava cheio de cavalos e carros de fogo, em redor de Eliseu.

17 Elisa rukoili ja sanoi: ” Herra , avaa hänen silmänsä, että hän näkisi.” Silloin Herra avasi palvelijan silmät, ja tämä näki, että vuori oli täynnä tulisia hevosia ja vaunuja joka puolella Elisan ympärillä.

18 E, como desceram contra ele, orou Eliseu ao SENHOR e disse: Fere, peço-te, esta gente de cegueira. Feriu-a de cegueira, conforme a palavra de Eliseu.

18 Kun vihollisia sitten tuli Elisaa kohti, hän rukoili Herraa ja sanoi: ”Sokaise tämä väkijoukko.” Niin Herra sokaisi heidät Elisan sanan mukaan.

19 Então, Eliseu lhes disse: Não é este o caminho, nem esta a cidade; segui-me, e guiar-vos-ei ao homem que buscais. E os guiou a Samaria.

19 Elisa sanoi heille: ”Ei tämä ole oikea tie, eikä tämä ole oikea kaupunki. Seuratkaa minua, niin minä vien teidät sen miehen

luo, jota te etsitte.” Ja hän vei heidät Samariaan.

[20] Tendo eles chegado a Samaria, disse Eliseu: Ó SENHOR, abre os olhos destes homens para que vejam. Abriu-lhes o SENHOR os olhos, e viram; e eis que estavam no meio de Samaria.

[20] Heidän tultuaan Samariaan Elisa sanoi: ” Herra , avaa heidän silmänsä, että he näkisivät.” Silloin Herra avasi heidän silmänsä, ja he näkivät olevansa keskellä Samariaa.

[21] Quando o rei de Israel os viu, perguntou a Eliseu: Feri-los-ei, feri-los-ei, meu pai?

[21] Kun Israelin kuningas näki heidät, hän kysyi Elisalta: ”Surmaanko minä heidät, isäni, surmaanko heidät?”

[22] Respondeu ele: Não os ferirás; fere aqueles que fizeres prisioneiros com a tua espada e o teu arco. Porém a estes, manda pôr-lhes diante pão e água, para que comam, e bebam, e tornem a seu senhor.

[22] Elisa vastasi: ”Älä surmaa. Surmaisitko sinä ne, jotka olet ottanut vangiksi miekkasi ja jousesi avulla? Pane heidän eteensä leipää ja vettä. Syökööt ja juokoot ja menkööt sitten herransa luo.”

[23] Ofereceu-lhes o rei grande banquete, e comeram e beberam; despediu-os, e foram para seu senhor; e da parte da Síria não houve mais investidas na terra de Israel.

[23] Silloin kuningas valmisti heille suuret pidot. Kun he olivat syöneet ja juoneet, hän päästi heidät menemään, ja he menivät herransa luo. Eikä aramilaisia rosvojoukkoja enää tullut Israelin maahan.

Reina fome em Samaria

[24] Depois disto, ajuntou Ben-Hadade, rei da Síria, todo o seu exército, subiu e sitiou a Samaria.

Samarian piiritys ja nälänhätä

[24]Sen jälkeen tapahtui, että Benhadad, Aramin kuningas, kokosi kaiken sotajoukkonsa ja alkoi piirittää Samariaa.

[25] Houve grande fome em Samaria; eis que a sitiaram, a ponto de se vender a cabeça de um jumento por oitenta siclos de prata e um pouco de esterco de pombas por cinco siclos de prata.

[25] Heidän ahdistaessaan Samariaa kaupungissa syntyi suuri nälänhätä. Aasinpää maksoi silloin kahdeksankymmentä hopeasekeliä ja neljännes kab-mittaa kyyhkysensontaa viisi hopeasekeliä.

[26] Passando o rei de Israel pelo muro, gritou-lhe uma mulher: Acode-me, ó rei, meu senhor!

[26] Kun Israelin kuningas siihen aikaan erään kerran käveli muurin päällä, muuan nainen huusi hänelle: ”Auta, herrani, kuningas.”

27 Ele lhe disse: Se o SENHOR te não acode, donde te acudirei eu? Da eira ou do lagar?

28 Perguntou-lhe o rei: Que tens? Respondeu ela: Esta mulher me disse: Dá teu filho, para que, hoje, o comamos e, amanhã, comeremos o meu.

29 Cozemos, pois, o meu filho e o comemos; mas, dizendo-lhe eu ao outro dia: Dá o teu filho, para que o comamos, ela o escondeu.

30 Tendo o rei ouvido as palavras da mulher, rasgou as suas vestes, quando passava pelo muro; o povo olhou e viu que trazia pano de saco por dentro, sobre a pele.

Eliseu prediz a abundância de víveres

31 Disse o rei: Assim me faça Deus o que bem lhe aprouver se a cabeça de Eliseu, filho de Safate, lhe ficar, hoje, sobre os ombros.

32 Estava, porém, Eliseu sentado em sua casa, juntamente com os anciãos. Enviou o rei um homem de diante de si; mas, antes que o mensageiro chegasse a Eliseu, disse este aos anciãos: Vedes como o filho do homicida mandou tirar-me a cabeça? Olhai, quando vier o mensageiro, fechai-lhe a porta e empurrai-o com ela; porventura, não vem após ele o ruído dos pés de seu senhor?

33 Falava ele ainda com eles, quando lhe chegou o mensageiro; disse o rei: Eis que

27 Kuningas vastasi: ”Jollei Herra sinua auta, niin mistä minä hankin sinulle apua? Puimatantereeltako vai viinikuurnasta?”

28 Kuningas kysyi vielä: ”Mikä sinun on?” Nainen vastasi: ”Tuo nainen sanoi minulle: ’Anna tänne poikasi, niin syömme hänet tänään. Huomenna syömme minun poikani.’

29 Me keitimme minun poikani ja söimme hänet. Toisena päivänä minä sanoin hänelle: ’Anna tänne poikasi, niin syömme hänet.’ Mutta hän oli piilottanut poikansa.”

30 Kun kuningas kuuli naisen sanat, hän repäisi vaatteensa. Koska hän silloin oli kävelemässä muurin päällä, kansa näki, että hänellä oli vaatteiden alla säkki paljaalla iholla.

31 Kuningas sanoi: ”Jumala rangaiskoon minua nyt ja vasta, jos Elisan, Saafatin pojan, pää on vielä paikoillaan tämän päivän jälkeen.”

32 Elisa istui talossaan, ja vanhimmat olivat hänen luonaan. Kuningas lähetti miehen edellään, mutta ennen kuin sanansaattaja tuli Elisan luo, Elisa sanoi vanhimmille: ”Näettekö, kuinka se murhamiehen poika on lähettänyt miehen hakkaamaan minulta pään poikki? Kun hän tulee, katsokaa, että suljette oven ja pidättelette häntä ovella. Eivätkö jo hänen herransakin askeleet kuulu hänen jäljessään?”

33 Elisan vielä puhuessa heidän kanssaan kuninkaan lähetti tuli hänen luokseen ja

este mal vem do SENHOR; que mais, pois, esperaria eu do SENHOR?

sanoi: ”Tämä vitsaus tulee Herralta ! Miksi panisin enää mitään toivoa Herraan ?”

2 Reis 7

[1] Então, disse Eliseu: Ouvi a palavra do SENHOR; assim diz o SENHOR: Amanhã, a estas horas mais ou menos, dar-se-á um alqueire de flor de farinha por um siclo, e dois de cevada, por um siclo, à porta de Samaria.

[2] Porém o capitão a cujo braço o rei se apoiava respondeu ao homem de Deus: Ainda que o SENHOR fizesse janelas no céu, poderia suceder isso? Disse o profeta: Eis que tu o verás com os teus olhos, porém disso não comerás.

Quatro leprosos revelam a fuga dos siros

[3] Quatro homens leprosos estavam à entrada da porta, os quais disseram uns aos outros: Para que estaremos nós aqui sentados até morrermos?

[4] Se dissermos: entremos na cidade, há fome na cidade, e morreremos lá; se ficarmos sentados aqui, também morreremos. Vamos, pois, agora, e demos conosco no arraial dos siros; se nos deixarem viver, viveremos; se nos matarem, tão-somente morreremos.

[5] Levantaram-se ao anoitecer para se dirigirem ao arraial dos siros; e, tendo chegado à entrada do arraial, eis que não havia lá ninguém.

[6] Porque o SENHOR fizera ouvir no arraial dos siros ruído de carros e de cavalos e o

2. Kuninkaiden 7

Elisa ennustaa nälänhädän loppuvan

[1]Elisa vastasi: ”Kuulkaa Herran sana. Näin sanoo Herra : Huomenna tähän aikaan maksaa Samarian portilla sea-mitta hienoja vehnäjauhoja sekelin ja kaksi sea-mittaa ohria sekelin.”

[2] Silloin vaunu-upseeri, jonka käsivarresta kuningas otti tukea, vastasi Jumalan miehelle ja sanoi: ”Vaikka Herra tekisi luukut taivaaseen, voisiko sellaista tapahtua?” Elisa vastasi: ”Sinä saat nähdä sen omin silmin, mutta syödä sinä et saa.”

Aramilaisten äkkilähtö

[3]Kaupungin portin edustalla oleskeli neljä spitaalista miestä. He sanoivat toisilleen: ”Mitä me tässä istumme ja odotamme kuolemaa!

[4]Jos päätämme mennä kaupunkiin, jossa on nälänhätä, me kuolemme. Jos jäämme tähän, me kuolemme. Tulkaa, siirtykäämme aramilaisten leiriin. Jos he jättävät meidät eloon, me jäämme eloon, mutta jos he surmaavat meidät, me kuolemme.”

[5] Iltahämärissä he nousivat mennäkseen aramilaisten leiriin, mutta kun he tulivat leirin laitaan, siellä ei ollutkaan ketään.

[6] Herra oli näet antanut aramilaisten sotajoukon kuulla sotavaunujen, hevosten

ruído de um grande exército; de maneira que disseram uns aos outros: Eis que o rei de Israel alugou contra nós os reis dos heteus e os reis dos egípcios, para virem contra nós.

ja suuren sotajoukon ääntä. Silloin aramilaiset olivat sanoneet toisilleen: ”Nyt Israelin kuningas on palkannut heettiläisten kuninkaat ja Egyptin kuninkaat hyökkäämään meidän kimppuumme.”

7 Pelo que se levantaram, e, fugindo ao anoitecer, deixaram as suas tendas, os seus cavalos, e os seus jumentos, e o arraial como estava; e fugiram para salvar a sua vida.

7 Siksi he olivat nousseet ja paenneet hämärissä. Telttansa, hevosensa, aasinsa ja leirinsä he olivat jättäneet niille sijoilleen ja paenneet henkensä edestä.

8 Chegando, pois, aqueles leprosos à entrada do arraial, entraram numa tenda, e comeram, e beberam, e tomaram dali prata, e ouro, e vestes, e se foram, e os esconderam; voltaram, e entraram em outra tenda, e dali também tomaram alguma coisa, e a esconderam.

Spitaaliset tuovat hyvän sanoman

8 Tultuaan leirin laitaan spitaaliset menivät erääseen telttaan, söivät ja joivat, ottivat sieltä hopeaa, kultaa ja vaatteita, menivät pois ja kätkivät ne. Sitten he tulivat takaisin, menivät toiseen telttaan ja ottivat sieltäkin saalista, menivät pois ja kätkivät myös sen.

9 Então, disseram uns para os outros: Não fazemos bem; este dia é dia de boas-novas, e nós nos calamos; se esperarmos até à luz da manhã, seremos tidos por culpados; agora, pois, vamos e o anunciemos à casa do rei.

9 Mutta sitten he sanoivat toisilleen: ”Emme tee oikein. Tämä päivä on hyvän sanoman päivä. Jos olemme vaiti ja odotamme aamun valkenemiseen asti, me syyllistymme rikokseen. Tulkaa, menkäämme kertomaan tästä kuninkaan palatsiin.”

10 Vieram, pois, e bradaram aos porteiros da cidade, e lhes anunciaram, dizendo: Fomos ao arraial dos siros, e eis que lá não havia ninguém, voz de ninguém, mas somente cavalos e jumentos atados, e as tendas como estavam.

10 Sitten he menivät, kutsuivat kaupungin portinvartijat ja kertoivat heille: ”Me menimme aramilaisten leiriin, mutta siellä ei ollut ketään, eikä kuulunut ihmisten ääniä. Siellä oli vain hevosia ja aaseja kytkettyinä, ja teltat olivat paikoillaan.”

11 Então, os porteiros gritaram e fizeram anunciar a nova no interior da casa do rei.

11 Portinvartijat huusivat ja ilmoittivat tämän kuninkaan palatsiin.

12 Levantou-se o rei de noite e disse a seus servos: Agora, eu vos direi o que é que os

12 Kuningas nousi yöllä ja sanoi palvelijoilleen: ”Minäpä sanon teille, mitä

siros nos fizeram. Bem sabem eles que estamos esfaimados; por isso, saíram do arraial, a esconder-se pelo campo, dizendo: Quando saírem da cidade, então, os tomaremos vivos e entraremos nela.

aramilaiset aikovat tehdä. He tietävät meidän kärsivän nälkää ja ovat poistuneet leiristään ja piiloutuneet kedolle. He ajattelevat, että kun me lähdemme ulos kaupungista, he ottavat meidät elävinä kiinni ja pääsevät sisälle kaupunkiin.”

13 Então, um dos seus servos respondeu e disse: Tomem-se, pois, cinco dos cavalos que ainda restam na cidade, pois toda a multidão de Israel que ficou aqui de resto terá a mesma sorte da multidão dos israelitas que já pereceram; enviemos homens e vejamos.

13 Mutta eräs hänen palvelijoistaan vastasi: ”Ottakoot muutamat miehet viisi jäljellä olevista hevosista. Niillehän käy muutenkin samoin kuin kaikelle Israelin joukolle, joka on jäljellä kaupungissa, ja samoin kuin on käynyt kaikelle Israelin joukolle, joka on jo tuhoutunut. Lähettäkäämme heidät matkaan, niin näemme.”

14 Tomaram, pois, dois carros com cavalos; e o rei enviou os homens após o exército dos siros, dizendo: Ide e vede.

14 Niin he ottivat kahdet vaunut hevosineen, ja kuningas lähetti ne aramilaisten sotajoukon jälkeen sanoen vaunusotureille: ”Menkää katsomaan!”

15 Foram após eles até ao Jordão; e eis que todo o caminho estava cheio de vestes e de armas que os siros, na sua pressa, tinham lançado fora. Voltaram os mensageiros e o anunciaram ao rei.

15 He menivät aramilaisten jäljessä Jordanille asti ja näkivät, että koko tie oli täynnä vaatteita ja varusteita, jotka aramilaiset olivat heittäneet pois hädissään. Miehet palasivat ja kertoivat kaiken kuninkaalle.

Cumpriu-se a profecia de Eliseu

16 Então, saiu o povo e saqueou o arraial dos siros; e, assim, se vendia um alqueire de flor de farinha por um siclo, e dois de cevada, por um siclo, segundo a palavra do SENHOR.

16 Silloin kansa lähti ja ryösti aramilaisten leirin. Ja niin sea-mitta hienoja vehnäjauhoja maksoi sekelin ja kaksi sea-mittaa ohria sekelin, Herran sanan mukaan.

Epäuskoinen upseeri saa surmansa

17 Dera o rei a guarda da porta ao capitão em cujo braço se apoiara, mas o povo o atropelou na porta, e ele morreu, como

17 Kuningas oli asettanut porttia valvomaan sen upseerin, jonka käsivarresta hän vaunuissa otti tukea, mutta kansa tallasi hänet portin luona

falara o homem de Deus, o que falou quando o rei descera a ele.

[18] Assim se cumpriu o que falara o homem de Deus ao rei: Amanhã, a estas horas mais ou menos, vender-se-ão dois alqueires de cevada por um siclo, e um de flor de farinha, por um siclo, à porta de Samaria.
[19] Aquele capitão respondera ao homem de Deus: Ainda que o SENHOR fizesse janelas no céu, poderia suceder isso, segundo essa palavra? Dissera o profeta: Eis que tu o verás com os teus olhos, porém disso não comerás.

[20] Assim lhe sucedeu, porque o povo o atropelou na porta, e ele morreu.

kuoliaaksi. Kävi juuri niin kuin Jumalan mies oli puhunut silloin, kun kuningas oli tullut hänen luokseen.
[18] Jumalan mies oli nimittäin sanonut kuninkaalle: ”Huomenna tähän aikaan maksaa Samarian portilla kaksi sea-mittaa ohria sekelin ja yksi sea-mitta hienoja vehnäjauhoja sekelin.”
[19] Mutta upseeri oli vastannut Jumalan miehelle: ”Vaikka Herra tekisi luukut taivaaseen, voisiko sellaista tapahtua?” Silloin Elisa oli vastannut: ”Sinä saat nähdä sen omin silmin, mutta syödä sinä et saa.”
[20] Niin hänen myös kävi. Kansa polki hänet portin luona jalkoihinsa, ja hän kuoli.

2 Reis 8

Restaurados os bens da sunamita

[1] Falou Eliseu àquela mulher cujo filho ele restaurara à vida, dizendo: Levanta-te, vai com os de tua casa e mora onde puderes; porque o SENHOR chamou a fome, a qual virá sobre a terra por sete anos.

[2] Levantou-se a mulher e fez segundo a palavra do homem de Deus: saiu com os de sua casa e habitou por sete anos na terra dos filisteus.

[3] Ao cabo dos sete anos, a mulher voltou da terra dos filisteus e saiu a clamar ao rei pela sua casa e pelas suas terras.

2. Kuninkaiden 8

Elisa auttaa suunemilaista naista

[1]Elisa puhui naiselle, jonka pojan hän oli herättänyt henkiin, ja sanoi: ”Nouse, sinä ja perheesi, ja mene muualle asumaan, missä vain voit asua, sillä Herra on kutsunut tähän maahan nälänhädän, ja se myös tulee seitsemäksi vuodeksi.”
[2]Nainen nousi ja teki Jumalan miehen sanan mukaan. Hän lähti perheineen ja asui muukalaisena filistealaisten maassa seitsemän vuotta.
[3] Niiden seitsemän vuoden kuluttua nainen palasi filistealaisten maasta. Hän meni kuninkaan luo ja äänekkäästi valittaen vetosi tähän saadakseen talonsa ja peltonsa takaisin.

4 Ora, o rei falava a Geazi, moço do homem de Deus, dizendo: Conta-me, peço-te, todas as grandes obras que Eliseu tem feito.

4 Kuningas oli silloin puhumassa Geehasin, Jumalan miehen palvelijan, kanssa ja oli pyytänyt häneltä: ”Kerro minulle kaikista niistä suurista teoista, jotka Elisa on tehnyt.”

5 Contava ele ao rei como Eliseu restaurara à vida a um morto, quando a mulher cujo filho ele havia restaurado à vida clamou ao rei pela sua casa e pelas suas terras; então, disse Geazi: Ó rei, meu senhor, esta é a mulher, e este, o seu filho, a quem Eliseu restaurou à vida.

5 Juuri kun Geehasi oli kertomassa kuninkaalle, kuinka Elisa oli herättänyt kuolleen henkiin, tuli kuninkaan luo nainen, jonka pojan Elisa oli herättänyt henkiin, ja anoi äänekkäästi valittaen takaisin taloaan ja peltoaan. Silloin Geehasi sanoi: ”Herrani, kuningas, tämä on se nainen, ja tuo on hänen poikansa, jonka Elisa herätti henkiin.”

6 Interrogou o rei a mulher, e ela lhe contou tudo. Então, o rei lhe deu um oficial, dizendo: Faze restituir-se-lhe tudo quanto era seu e todas as rendas do campo desde o dia em que deixou a terra até agora.

6 Kuningas tiedusteli naiselta asiaa, ja tämä kertoi hänelle kaiken. Silloin kuningas lähetti erään hoviherran hänen mukaansa ja sanoi: ”Järjestä hänelle takaisin kaikki, mikä hänelle kuuluu, ja korvaa kaikki pellon sadot siitä päivästä alkaen, jona hän lähti maasta, tähän päivään asti.”

Eliseu e Hazael de Damasco

7 Veio Eliseu a Damasco. Estava doente Ben-Hadade, rei da Síria; e lhe anunciaram, dizendo: O homem de Deus é chegado aqui.

8 Então, o rei disse a Hazael: Toma presentes contigo, e vai encontrar-te com o homem de Deus, e, por seu intermédio, pergunta ao SENHOR, dizendo: Sararei eu desta doença?

9 Foi, pois, Hazael encontrar-se com ele, levando consigo um presente, a saber, quarenta camelos carregados de tudo que era bom de Damasco; chegou, apresentou-

Elisan ennustus Hasaelista

7 Kun Elisa kerran tuli Damaskokseen, Aramin kuningas Benhadad oli sairaana. Kun hänelle kerrottiin, että Jumalan mies on tullut kaupunkiin,

8 sanoi kuningas Hasaelille: ”Ota mukaasi lahja, mene tapaamaan Jumalan miestä ja kysy hänen kauttaan Herralta , toivunko minä tästä taudista.”

9 Hasael meni tapaamaan Elisaa ja otti mukaansa lahjaksi neljäkymmentä kamelinkuormaa kaikkea, mikä Damaskoksessa oli parasta. Hän tuli ja

se diante dele e disse: Teu filho Ben-Hadade, rei da Síria, me enviou a perguntar-te: Sararei eu desta doença?

10 Eliseu lhe respondeu: Vai e dize-lhe: Certamente, sararás. Porém o SENHOR me mostrou que ele morrerá.

11 Olhou Eliseu para Hazael e tanto lhe fitou os olhos, que este ficou embaraçado; e chorou o homem de Deus.

12 Então, disse Hazael: Por que chora o meu senhor? Ele respondeu: Porque sei o mal que hás de fazer aos filhos de Israel; deitarás fogo às suas fortalezas, matarás à espada os seus jovens, esmagarás os seus pequeninos e rasgarás o ventre de suas mulheres grávidas.

13 Tornou Hazael: Pois que é teu servo, este cão, para fazer tão grandes coisas? Respondeu Eliseu: O SENHOR me mostrou que tu hás de ser rei da Síria.

14 Então, deixou a Eliseu e veio a seu senhor, o qual lhe perguntou: Que te disse Eliseu? Respondeu ele: Disse-me que certamente sararás.

15 No dia seguinte, Hazael tomou um cobertor, molhou-o em água e o estendeu sobre o rosto do rei até que morreu; e Hazael reinou em seu lugar.

O reinado de Jeorão

2 Crônicas 21.1-20

16 No ano quinto do reinado de Jorão, filho de Acabe, rei de Israel, reinando

astui Elisan eteen ja sanoi: ”Poikasi Benhadad, Aramin kuningas, lähetti minut sinun luoksesi kysymään, toipuuko hän tästä taudista.”

10 Elisa sanoi: ”Mene ja sano hänelle: ’Sinä toivut.’ Herra on kuitenkin näyttänyt minulle, että hän kuolee.”

11 Jumalan mies tuijotti eteensä ilmeettömänä, kunnes lopulta purskahti itkuun.

12 Hasael kysyi: ”Minkä tähden herrani itkee?” Elisa vastasi: ”Koska minä tiedän, kuinka paljon pahaa sinä tulet tekemään israelilaisille. Sinä sytytät tuleen heidän varustetut kaupunkinsa, surmaat miekalla heidän nuoret miehensä, murskaat heidän pienet lapsensa ja halkaiset heidän raskaana olevat vaimonsa.”

13 Hasael sanoi: ”Mikä on palvelijasi, tällainen koira, että hän voisi saavuttaa jotakin niin suurta?” Elisa vastasi: ” Herra on näyttänyt minulle, että sinusta tulee Aramin kuningas.”

14 Hasael lähti Elisan luota ja tuli herransa luo. Kuningas kysyi häneltä: ”Mitä Elisa sanoi sinulle?” Hasael vastasi: ”Hän sanoi minulle, että sinä toivut.”

15 Mutta seuraavana päivänä Hasael otti peitteen, kastoi sen veteen ja piti sitä levitettynä Benhadadin kasvoilla, kunnes tämä kuoli. Ja Hasael tuli kuninkaaksi hänen tilalleen.

Jooram Juudan kuninkaana

16 Israelin kuninkaan Jooramin, Ahabin pojan, viidentenä hallitusvuotena,

ainda Josafá em Judá, começou a reinar Jeorão, filho de Josafá, rei de Judá.

[17] Era ele da idade de trinta e dois anos quando começou a reinar e reinou oito anos em Jerusalém.

[18] Andou nos caminhos dos reis de Israel, como também fizeram os da casa de Acabe, porque a filha deste era sua mulher; e fez o que era mau perante o SENHOR.

[19] Porém o SENHOR não quis destruir a Judá por amor de Davi, seu servo, segundo a promessa que lhe havia feito de lhe dar sempre uma lâmpada e a seus filhos.

[20] Nos dias de Jeorão, se revoltaram os edomitas contra o poder de Judá e constituíram o seu próprio rei.

[21] Pelo que Jeorão passou a Zair, e todos os carros, com ele; ele se levantou de noite e feriu os edomitas que o cercavam e os capitães dos carros; o povo de Jeorão, porém, fugiu para as suas tendas.

[22] Assim se rebelou Edom para livrar-se do poder de Judá até ao dia de hoje; ao mesmo tempo, se rebelou também Libna.

[23] Quanto aos mais atos de Jeorão e a tudo quanto fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?

[24] Descansou Jeorão com seus pais e com eles foi sepultado na Cidade de Davi; e Acazias, seu filho, reinou em seu lugar.

O reinado de Acazias

2 Crônicas 22.1-6

Joosafatin vielä ollessa Juudan kuninkaana, tuli Jooramista, Juudan kuninkaan Joosafatin pojasta, kuningas.

[17] Jooram oli kuninkaaksi tullessaan kolmenkymmenenkahden vuoden ikäinen ja hallitsi Jerusalemissa kahdeksan vuotta.

[18] Hän vaelsi Israelin kuninkaiden tietä Ahabin suvun tavoin. Hänellä oli näet vaimona Ahabin tytär, ja hän teki sitä, mikä on pahaa Herran silmissä.

[19] Palvelijansa Daavidin tähden Herra ei kuitenkaan tahtonut tuhota Juudaa, koska hän oli luvannut antaa Daavidin ja hänen poikiensa lampun palaa ikuisesti.

[20] Jooramin päivinä edomilaiset nousivat kapinaan Juudan valtaa vastaan ja asettivat itselleen kuninkaan.

[21] Jooram meni kaikkine sotavaunuineen rajan yli Saairiin. Hän nousi yöllä ja voitti häntä ja sotavaunujen päälliköitä piirittäneet edomilaiset, mutta hänen sotaväkensä pakeni teltoilleen.

[22] Edomilaiset siis nousivat kapinaan Juudaa vastaan, ja näin on ollut tähän päivään asti. Samaan aikaan myös Libna nousi kapinaan.

[23] Muista Jooramia koskevista asioista ja kaikesta, mitä hän teki, on kirjoitettu Juudan kuninkaiden aikakirjaan.

[24] Jooram meni lepoon isiensä luo, ja hänet haudattiin isiensä viereen Daavidin kaupunkiin. Hänen poikansa Ahasja tuli kuninkaaksi hänen jälkeensä.

Ahasja Juudan kuninkaana

[25] No décimo segundo ano de Jorão, filho de Acabe, rei de Israel, começou a reinar Acazias, filho de Jeorão, rei de Judá.

[26] Era Acazias de vinte e dois anos de idade quando começou a reinar e reinou um ano em Jerusalém. Sua mãe, filha de Onri, rei de Israel, chamava-se Atalia.

[27] Ele andou no caminho da casa de Acabe e fez o que era mau perante o SENHOR, como a casa de Acabe, porque era genro da casa de Acabe.

[28] Foi com Jorão, filho de Acabe, a Ramote-Gileade, à peleja contra Hazael, rei da Síria; e os siros feriram Jorão.

[29] Então, voltou o rei Jorão para Jezreel, para curar-se das feridas que os siros lhe fizeram em Ramá, quando pelejou contra Hazael, rei da Síria; e desceu Acazias, filho de Jeorão, rei de Judá, para ver a Jorão, filho de Acabe, em Jezreel, porquanto estava doente.

2 Reis 9

Jeú é ungido rei de Israel

[1] Então, o profeta Eliseu chamou um dos discípulos dos profetas e lhe disse: Cinge os lombos, leva contigo este vaso de azeite e vai-te a Ramote-Gileade;

[2] em lá chegando, vê onde está Jeú, filho de Josafá, filho de Ninsi; entra, e faze-o levantar-se do meio de seus irmãos, e leva-o à câmara interior.

[25]Israelin kuninkaan Jooramin, Ahabin pojan, kahdentenatoista hallitusvuotena tuli Ahasja, Juudan kuninkaan Jooramin poika, kuninkaaksi.

[26]Ahasja oli kahdenkymmenenkahden vuoden ikäinen tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa vuoden. Hänen äitinsä oli nimeltään Atalja, Israelin kuninkaan Omrin pojan tytär.

[27]Ahasja vaelsi Ahabin suvun tietä ja teki tämän suvun tavoin sitä, mikä on pahaa Herran silmissä, sillä hän oli äidin puolelta Ahabin sukua.

[28] Ahasja lähti Jooramin, Ahabin pojan, kanssa sotimaan Aramin kuningasta Hasaelia vastaan Gileadin Raamotiin, mutta aramilaiset haavoittivat Jooramia.

[29] Kuningas Jooram palasi Jisreeliin parantuakseen haavoista, joita aramilaiset olivat lyöneet häneen Raamassa, kun hän oli taistellut Aramin kuningasta Hasaelia vastaan. Ja Juudan kuningas Ahasja, Jooramin poika, tuli Jisreeliin katsomaan Jooramia, Ahabin poikaa, koska tämä oli sairaana.

2. Kuninkaiden 9

Jeehu voidellaan Israelin kuninkaaksi

[1]Profeetta Elisa kutsui erään profeetanoppilaan ja sanoi hänelle: ”Vyötä itsesi, ota tämä öljyastia mukaasi ja mene Gileadin Raamotiin.

[2] Kun tulet sinne, etsi sieltä käsiisi Jeehu, Nimsin pojan Joosafatin poika. Mene sisään, käske hänen nousta toveriensa keskeltä ja vie hänet sisähuoneeseen.

[3] Toma o vaso de azeite, derrama-lho sobre a cabeça e dize: Assim diz o SENHOR: Ungi-te rei sobre Israel. Então, abre a porta, foge e não te detenhas.

[3]Ota öljyastia, vuodata öljy hänen päähänsä ja sano: ’Näin sanoo Herra : Minä olen voidellut sinut Israelin kuninkaaksi.’ Avaa sitten ovi ja pakene viivyttelemättä.”

[4] Foi, pois, o moço, o jovem profeta, a Ramote-Gileade.

[4] Niin nuorukainen, profeetan palvelija, meni Gileadin Raamotiin.

[5] Entrando ele, eis que os capitães do exército estavam assentados; ele disse: Capitão, tenho mensagem que te dizer. Perguntou-lhe Jeú: A qual de todos nós? Respondeu-lhe ele: A ti, capitão!

[5] Kun hän tuli sinne, hän näki sotaväen päälliköt istumassa. Hän sanoi: ”Minulla on asiaa sinulle, päällikkö.” Jeehu kysyi: ”Kenelle meistä kaikista?” Hän vastasi: ”Sinulle, päällikkö.”

[6] Então, se levantou Jeú e entrou na casa; o jovem derramou-lhe o azeite sobre a cabeça e lhe disse: Assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Ungi-te rei sobre o povo do SENHOR, sobre Israel.

[6] Silloin Jeehu nousi ja meni sisähuoneeseen. Profeetanoppilas vuodatti öljyn hänen päähänsä ja sanoi hänelle: ”Näin sanoo Herra , Israelin Jumala: Minä olen voidellut sinut Herran kansan, Israelin, kuninkaaksi.

[7] Ferirás a casa de Acabe, teu senhor, para que eu vingue da mão de Jezabel o sangue de meus servos, os profetas, e o sangue de todos os servos do SENHOR.

[7]Sinä surmaat herrasi Ahabin suvun, sillä minä kostan Iisebelille palvelijoitteni profeettojen veren ja kaikkien Herran palvelijoiden veren.

[8] Toda a casa de Acabe perecerá; exterminarei de Acabe todos do sexo masculino, quer escravo, quer livre, em Israel.

[8]Koko Ahabin suku tuhoutuu. Minä hävitän Israelista Ahabin miespuoliset jälkeläiset, niin orjat kuin vapaatkin.

[9] Porque farei à casa de Acabe como à casa de Jeroboão, filho de Nebate, e como à casa de Baasa, filho de Aías.

[9]Minä teen Ahabin suvulle samoin kuin tein Jerobeamin, Nebatin pojan, suvulle ja samoin kuin Baesan, Ahian pojan, suvulle.

[10] Os cães devorarão Jezabel no campo de Jezreel; não haverá quem a enterre. Dito isto, abriu a porta e fugiu.

[10]Iisebelin syövät koirat Jisreelin vainiolla, eikä kukaan hautaa häntä.” Sitten profeetanoppilas avasi oven ja pakeni.

[11] Saindo Jeú aos servos de seu senhor, disseram-lhe: Vai tudo bem? Por que veio a ti este louco? Ele lhes respondeu: Bem conheceis esse homem e o seu falar.

[12] Mas eles disseram: É mentira; agora, faze-nos sabê-lo, te pedimos. Então, disse Jeú: Assim e assim me falou, a saber: Assim diz o SENHOR: Ungi-te rei sobre Israel.

[13] Então, se apressaram, e, tomando cada um o seu manto, os puseram debaixo dele, sobre os degraus, e tocaram a trombeta, e disseram: Jeú é rei!

Jeú mata a Jorão e a Acazias

[14] Assim, Jeú, filho de Josafá, filho de Ninsi, conspirou contra Jorão. Tinha, porém, Jorão cercado a Ramote-Gileade, ele e todo o Israel, por causa de Hazael, rei da Síria.

[15] Porém o rei Jorão voltou para se curar em Jezreel das feridas que os siros lhe fizeram, quando pelejou contra Hazael, rei da Síria. Disse Jeú: Se é da vossa vontade, ninguém saia furtivamente da cidade, para ir anunciar isto em Jezreel.

[16] Então, Jeú subiu a um carro e foi-se a Jezreel, porque Jorão estava de cama ali. Também Acazias, rei de Judá, descera para ver a Jorão.

[17] Ora, o atalaia estava na torre de Jezreel, e viu a tropa de Jeú, que vinha, e disse: Vejo uma tropa. Então, disse Jorão: Toma

[11] Jeehu tuli ulos herransa palvelijoiden luo, ja häneltä kysyttiin: ”Onko kaikki hyvin? Miksi tuo hullu tuli luoksesi?” Hän vastasi heille: ”Tehän tunnette sen miehen ja hänen puheensa.”

[12] Mutta he sanoivat: ”Valhetta! Kerro meille totuus!” Hän vastasi: ”Niin ja niin hän puhui minulle ja sanoi: ’Näin sanoo Herra : Minä olen voidellut sinut Israelin kuninkaaksi.’”

[13] Silloin jokainen riisui heti viittansa, ja he panivat ne hänen alleen ylimmälle portaalle. He puhalsivat soofar-torveen ja huusivat: ”Jeehu on kuningas!”

Jeehu surmaa Jooramin ja Ahasjan

[14] Jeehu, Nimsin pojan Joosafatin poika, teki salaliiton Jooramia vastaan. Jooram oli ollut koko Israelin kanssa puolustamassa Gileadin Raamotia Hasaelia, Aramin kuningasta, vastaan.

[15] Hän oli palannut Jisreeliin parantuakseen haavoista, joita aramilaiset olivat lyöneet häneen hänen taistellessaan Hasaelia, Aramin kuningasta, vastaan. Jeehu sanoi: ”Jos teille sopii, älkää päästäkö lähtemään kaupungista ketään, joka menisi kertomaan Jisreeliin tästä hankkeesta.”

[16] Sitten Jeehu nousi vaunuihinsa ja lähti Jisreeliin, koska Jooram makasi siellä sairaana. Ahasja, Juudan kuningas, oli myös tullut sinne katsomaan Jooramia.

[17] Tähystäjä seisoi Jisreelin tornissa ja näki Jeehun joukon tulevan ja sanoi: ”Minä näen väkijoukon.” Jooram sanoi:

um cavaleiro e envia-o ao seu encontro, para que lhe pergunte: Há paz?

"Ota ratsumies ja lähetä hänet heitä vastaan kysymään, onko kaikki hyvin."

18 Foi-lhe o cavaleiro ao encontro e disse: Assim diz o rei: Há paz? Respondeu Jeú: Que tens tu com a paz? Passa para trás de mim. O atalaia deu aviso, dizendo: Chegou a eles o mensageiro, porém não volta.

18 Ratsumies lähti Jeehua vastaan ja sanoi: "Näin kysyy kuningas: 'Onko kaikki hyvin?'" Jeehu vastasi: "Mitä se sinulle kuuluu, onko kaikki hyvin? Käänny ja seuraa minua." Tähystäjä ilmoitti siitä sanoen: "Sanansaattaja tuli heidän luokseen mutta ei palaa takaisin."

19 Então, enviou Jorão outro cavaleiro; chegando este a eles, disse: Assim diz o rei: Há paz? Respondeu Jeú: Que tens tu com a paz? Passa para trás de mim.

19 Silloin kuningas lähetti toisen ratsumiehen, ja tämä tuli heidän luokseen ja sanoi: "Näin kysyy kuningas: 'Onko kaikki hyvin?'" Jeehu vastasi: "Mitä se sinulle kuuluu, onko kaikki hyvin? Käänny ja seuraa minua."

20 O atalaia deu aviso, dizendo: Também este chegou a eles, porém não volta; e o guiar do carro parece como o de Jeú, filho de Ninsi, porque guia furiosamente.

20 Tähystäjä ilmoitti: "Sanansaattaja tuli heidän luokseen mutta ei palaa takaisin. Ja ajotapa muistuttaa Jeehun, Nimsin pojan, ajoa, sillä hän ajaa kuin hurjapää."

21 Disse Jorão: Aparelha o carro. E lhe aparelharam o carro. Saiu Jorão, rei de Israel, e Acazias, rei de Judá, cada um em seu carro, e foram ao encontro de Jeú, e o acharam no campo de Nabote, o jezreelita.

21 Silloin Jooram sanoi: "Valjastakaa!" Hänen vaununsa valjastettiin, ja Jooram, Israelin kuningas, sekä Ahasja, Juudan kuningas, lähtivät kumpikin vaunuissaan Jeehua vastaan ja kohtasivat hänet jisreeliläisen Naabotin maapalstalla.

22 Sucedeu que, vendo Jorão a Jeú, perguntou: Há paz, Jeú? Ele respondeu: Que paz, enquanto perduram as prostituições de tua mãe Jezabel e as suas muitas feitiçarias?

22 Kun Jooram näki Jeehun, hän kysyi: "Onko kaikki hyvin, Jeehu?" Tämä vastasi: "Kuinka kaikki voisi olla hyvin, kun äitisi Iisebelin haureudet ja hänen monet noituutensa saavat yhä jatkua?"

23 Então, Jorão voltou as rédeas, fugiu e disse a Acazias: Há traição, Acazias!

23 Silloin Jooram käänsi vaununsa, pakeni ja huusi Ahasjalle: "Petos, Ahasja!"

24 Mas Jeú entesou o seu arco com toda a força e feriu a Jorão entre as espáduas; a

24 Mutta Jeehu jännitti jousen kaikin voimin ja ampui Jooramia hartioiden

flecha saiu-lhe pelo coração, e ele caiu no seu carro.

25 Então, Jeú disse a Bidcar, seu capitão: Toma-o, lança-o no campo da herdade de Nabote, o jezreelita; pois, lembra-te de que, indo eu e tu, juntos, montados, após Acabe, seu pai, o SENHOR pronunciou contra ele esta sentença:

26 Tão certo como vi ontem à tarde o sangue de Nabote e o sangue de seus filhos, diz o SENHOR, assim to retribuirei neste campo, diz o SENHOR. Agora, pois, toma-o e lança-o neste campo, segundo a palavra do SENHOR.

27 À vista disto, Acazias, rei de Judá, fugiu pelo caminho de Bete-Hagã; porém Jeú o perseguiu e disse: Feri também a este; e o feriram no carro, à subida de Gur, que está junto a Ibleão. E fugiu para Megido, onde morreu.

28 Levaram-no os seus servos, num carro, a Jerusalém e o enterraram na sua sepultura junto a seus pais, na Cidade de Davi.

29 No ano undécimo de Jorão, filho de Acabe, começara Acazias a reinar sobre Judá.

A morte de Jezabel

30 Tendo Jeú chegado a Jezreel, Jezabel o soube; então, se pintou em volta dos olhos, enfeitou a cabeça e olhou pela janela.

väliin. Nuoli lävisti hänen sydämensä, ja hän vaipui polvilleen vaunuissaan.

25 Sitten Jeehu sanoi Bidkarille, vaunu-upseerilleen: ”Ota ja heitä hänet jisreeliläisen Naabotin maapalstalle. Muistathan sinä niin kuin minäkin, että kun ratsastimme rinnakkain hänen isänsä Ahabin jäljessä, Herra lausui hänestä tämän ennustuksen:

26’Totisesti, minä näin eilen Naabotin ja hänen poikiensa veren, sanoo Herra . Ja tällä samalla maapalstalla minä kostan sinulle, sanoo Herra .’ Ota hänet nyt ja heitä tälle maapalstalle Herran sanan mukaan.”

27 Kun Ahasja, Juudan kuningas, näki mitä tapahtui, hän pakeni puutarhatalolle päin. Mutta Jeehu ajoi häntä takaa ja sanoi: ”Ampukaa hänetkin vaunuihinsa.” He ampuivat häntä Guurin solassa, joka on Jibleamin luona. Ahasja pääsi kuitenkin pakenemaan Megiddoon, mutta siellä hän kuoli.

28Hänen palvelijansa veivät hänet vaunuissa Jerusalemiin ja hautasivat hänet hänen omaan hautaansa, hänen isiensä viereen, Daavidin kaupunkiin.

29 Ahasja oli tullut Juudan kuninkaaksi Ahabin pojan Jooramin yhdentenätoista hallitusvuotena.

Iisebelin kuolema

30Sitten Jeehu tuli Jisreeliin. Kun Iisebel kuuli siitä, hän maalasi ihomaalilla silmäluomensa, koristeli hiuksensa ja asettui ikkunan ääreen katselemaan.

[31] Ao entrar Jeú pelo portão do palácio, disse ela: Teve paz Zinri, que matou a seu senhor?

[32] Levantou ele o rosto para a janela e disse: Quem é comigo? Quem? E dois ou três eunucos olharam para ele.

[33] Então, disse ele: Lançai-a daí abaixo. Lançaram-na abaixo; e foram salpicados com o seu sangue a parede e os cavalos, e Jeú a atropelou.

[34] Entrando ele e havendo comido e bebido, disse: Olhai por aquela maldita e sepultai-a, porque é filha de rei.

[35] Foram para a sepultar; porém não acharam dela senão a caveira, os pés e as palmas das mãos.

[36] Então, voltaram e lho fizeram saber. Ele disse: Esta é a palavra do SENHOR, que falou por intermédio de Elias, o tesbita, seu servo, dizendo: No campo de Jezreel, os cães comerão a carne de Jezabel.

[37] O cadáver de Jezabel será como esterco sobre o campo da herdade de Jezreel, de maneira que já não dirão: Esta é Jezabel.

2 Reis 10

Jeú extermina a casa de Acabe

[1] Achando-se em Samaria setenta filhos de Acabe, Jeú escreveu cartas e as enviou a Samaria, aos chefes da cidade, aos anciãos e aos tutores dos filhos de Acabe, dizendo:

[31] Jeehun tullessa portista sisään Iisebel kysyi: ”Kävikö hyvin Simrille, herransa murhaajalle?”

[32] Jeehu kohotti katseensa ikkunaa kohti ja kysyi: ”Kuka on minun puolellani? Kuka?” Niin pari kolme hoviherraa katsoi alas häneen.

[33] Jeehu sanoi: ”Heittäkää hänet alas.” He heittivät Iisebelin alas, ja hänen vertaan roiskui seinään ja hevosiin, ja ne tallasivat hänet jalkoihinsa.

[34] Jeehu meni sisään ja söi ja joi. Sitten hän sanoi: ”Pitäkää huolta, että se kirottu nainen tulee haudatuksi. Olihan hän sentään kuninkaan tytär.”

[35] Mutta kun he menivät hautaamaan häntä, he eivät löytäneet muuta kuin pääkallon, jalat ja kädet.

[36] He palasivat ja kertoivat sen Jeehulle. Silloin Jeehu sanoi: ”Tässä on toteutunut Herran sana, jonka hän puhui palvelijansa, tisbeläisen Elian, kautta: ’Koirat syövät Iisebelin lihan Jisreelin vainiolla,

[37] ja Iisebelin ruumis on niin kuin lanta pellolla Jisreelin vainiolla, niin ettei voida sanoa: Tämä on Iisebel.’”

2. Kuninkaiden 10

Jeehu hävittää Ahabin ja Ahasjan suvun

[1] Ahabilla oli seitsemänkymmentä poikaa Samariassa. Jeehu kirjoitti kirjeet ja lähetti ne Samariaan Jisreelin päälliköille, vanhimmille ja Ahabin poikien holhoojille. Hän kirjoitti näin:

2 Logo, em chegando a vós outros esta carta (pois estão convosco os filhos de vosso senhor, como também os carros, os cavalos, a cidade fortalecida e as armas),

2 ”Heti, kun tämä kirje tulee teille, joiden luona herranne pojat ovat ja joiden hallussa ovat vaunut, hevoset, varustettu kaupunki ja aseet,

3 escolhei o melhor e mais capaz dos filhos de vosso senhor, ponde-o sobre o trono de seu pai e pelejai pela casa de vosso senhor.

3 valitkaa silloin herranne pojista paras ja oikeamielisin ja asettakaa hänet isänsä valtaistuimelle ja sotikaa herranne suvun puolesta.”

4 Porém eles temeram muitíssimo e disseram: Dois reis não puderam resistir a ele; como, pois, poderemos nós fazê-lo?

4 He kauhistuivat ja sanoivat: ”Kun ne kaksi kuningasta eivät kestäneet hänen edessään, kuinka me kestäisimme?”

5 Então, o responsável pelo palácio, e o responsável pela cidade, e os anciãos, e os tutores mandaram dizer a Jeú: Teus servos somos e tudo quanto nos ordenares faremos; a ninguém constituiremos rei; faze o que bem te parecer.

5 Niinpä palatsin päällikkö ja kaupungin päällikkö sekä vanhimmat ja holhoojat lähettivät Jeehulle sanan: ”Me olemme sinun palvelijoitasi ja teemme kaiken, mitä sinä meille määräät. Emme me tee ketään kuninkaaksi. Tee, mitä hyväksi näet.”

6 Então, lhes escreveu outra carta, dizendo: Se estiverdes do meu lado e quiserdes obedecer-me, tomai as cabeças dos homens, filhos de vosso senhor, e amanhã a estas horas vinde a mim a Jezreel. Ora, os filhos do rei, que eram setenta, estavam com os grandes da cidade, que os criavam.

6 Jeehu kirjoitti heille toisen kirjeen, joka kuului näin: ”Jos olette minun puolellani ja olette kuuliaisia minulle, ottakaa mukaanne herranne poikien päät ja tulkaa huomenna tähän aikaan minun luokseni Jisreeliin.” Kuninkaan seitsemänkymmentä poikaa asuivat näet kaupungin ylimysten luona, jotka kasvattivat heitä.

7 Chegada a eles a carta, tomaram os filhos do rei, e os mataram, setenta pessoas, e puseram as suas cabeças nuns cestos, e lhas mandaram a Jezreel.

7 Kirjeen saatuaan he ottivat kuninkaan pojat kiinni ja tappoivat kaikki seitsemänkymmentä miestä, panivat heidän päänsä koreihin ja lähettivät ne Jeehulle Jisreeliin.

8 Veio um mensageiro e lhe disse: Trouxeram as cabeças dos filhos do rei. Ele

8 Kun sanansaattaja tuli ja ilmoitti Jeehulle, että kuninkaan poikien päät on tuotu, Jeehu sanoi: ”Pankaa ne kahteen

disse: Ponde-as em dois montões à entrada da porta, até pela manhã.

9 Saindo ele pela manhã, parou e disse a todo o povo: Vós estais sem culpa; eis que eu conspirei contra o meu senhor e o matei; mas quem feriu todos estes?

10 Sabei, pois, agora, que, da palavra do SENHOR, pronunciada contra a casa de Acabe, nada cairá em terra, porque o SENHOR fez o que falou por intermédio do seu servo Elias.

11 Jeú feriu também todos os restantes da casa de Acabe em Jezreel, como também todos os seus grandes, os seus conhecidos e os seus sacerdotes, até que nem um sequer lhe deixou ficar de resto.

12 Então, se dispôs, partiu e foi a Samaria. E, estando no caminho, em Bete-Equede dos Pastores,

13 encontrou Jeú parentes de Acazias, rei de Judá, e perguntou: Quem sois vós? Eles responderam: Parentes de Acazias; voltamos de saudar os filhos do rei e os da rainha-mãe.

14 Então, disse Jeú: Apanhai-os vivos. Eles os apanharam vivos e os mataram junto ao poço de Bete-Equede, quarenta e dois homens; e a nenhum deles deixou de resto.

Jeú encontra a Jonadabe

15 Tendo partido dali, encontrou a Jonadabe, filho de Recabe, que lhe vinha ao encontro; Jeú saudou-o e lhe

röykkiöön portille, ja olkoot ne siinä aamuun asti.”

9 Aamulla Jeehu meni ulos, asettui portille ja puhui kaikelle kansalle: ”Te olette syyttömiä. Minä olen se, joka tein salaliiton herraani vastaan ja tapoin hänet, mutta kuka sitten on surmannut kaikki nämä?

10 Tietäkää siis, ettei yksikään Herran sana, jonka hän on puhunut Ahabin sukua vastaan, jää toteutumatta. Herra on tehnyt sen, minkä hän on puhunut palvelijansa Elian kautta.”

11 Niin Jeehu surmasi kaikki, jotka Ahabin suvusta olivat jäljellä Jisreelissä sekä kaikki hänen ylimyksensä, läheisensä ja pappinsa, kunnes Ahabin kannattajista ei jäänyt jäljellä ainoatakaan.

12 Sitten Jeehu nousi ja lähti Samariaan. Tultuaan tien varrella olevan paimenten Beet-Eekedin luo

13 hän kohtasi Juudan kuninkaan Ahasjan veljet ja kysyi: ”Keitä te olette?” He vastasivat: ”Olemme Ahasjan veljiä ja menemme tervehtimään kuninkaan poikia ja kuninkaan äidin poikia.”

14 Jeehu sanoi: ”Ottakaa heidät elävinä kiinni.” He ottivat heidät kiinni elävinä ja tappoivat heidät Beet-Eekedin vesisäiliön luona, neljäkymmentäkaksi miestä. Hän ei jättänyt heistä eloon ainoatakaan.

15 Kun Jeehu lähti sieltä, hän kohtasi Joonadabin, Reekabin pojan, joka tuli häntä vastaan. Jeehu tervehti häntä ja

perguntou: Tens tu sincero o coração para comigo, como o meu o é para contigo? Respondeu Jonadabe: Tenho. Então, se tens, dá-me a mão. Jonadabe deu-lhe a mão; e Jeú fê-lo subir consigo ao carro

sanoi: ”Onko sydämesi yhtä vilpitön minua kohtaan kuin minun sydämeni on sinua kohtaan?” ”Kyllä on”, vastasi Joonadab. Jeehu sanoi: ”Jos niin on, niin anna kätesi.” Joonadab ojensi kätensä Jeehulle, ja tämä otti hänet vaunuihinsa.

16 e lhe disse: Vem comigo e verás o meu zelo para com o SENHOR. E, assim, Jeú o levou no seu carro.

16 Jeehu sanoi: ”Tule mukaani katsomaan, kuinka minä kiivailen Herran puolesta.” Niin Joonadab sai ajaa hänen vaunuissaan.

17 Tendo Jeú chegado a Samaria, feriu todos os que ali ficaram de Acabe, até destruí-los, segundo a palavra que o SENHOR dissera a Elias.

17 Tultuaan Samariaan Jeehu surmasi kaikki, jotka Ahabin suvusta olivat jäljellä Samariassa. Hän hävitti heidät Herran sanan mukaan, jonka Herra oli puhunut Elialle.

Jeú mata os adoradores de Baal

Jeehu surmaa Baalin palvelijat

18 Ajuntou Jeú a todo o povo e lhe disse: Acabe serviu pouco a Baal; Jeú, porém, muito o servirá.

18 Sitten Jeehu kutsui kansan koolle ja sanoi: ”Ahab on palvellut Baalia vähän, mutta Jeehu palvelee häntä paljon.

19 Pelo que chamai-me, agora, todos os profetas de Baal, todos os seus servidores e todos os seus sacerdotes; não falte nenhum, porque tenho grande sacrifício a oferecer a Baal; todo aquele que faltar não viverá. Porém Jeú fazia isto com astúcia, para destruir os servidores de Baal.

19 Kutsukaa nyt luokseni kaikki Baalin profeetat, kaikki hänen palvelijansa ja pappinsa. Kukaan ei saa jäädä pois, sillä minä järjestän suuren uhrijuhlan Baalin kunniaksi. Joka jää pois, menettää henkensä.” Näin Jeehu menetteli kavalasti tuhotakseen Baalin palvelijat.

20 Disse mais Jeú: Consagrai uma assembléia solene a Baal; e a proclamaram.

20 Jeehu sanoi: ”Kuuluttakaa pyhä juhlakokous Baalin kunniaksi.” Ja kokous kutsuttiin koolle.

21 Também Jeú enviou mensageiros por todo o Israel; vieram todos os adoradores de Baal, e nenhum homem deles ficou que não viesse. Entraram na casa de Baal, que se encheu de uma extremidade à outra.

21 Jeehu lähetti sanan kaikkialle Israeliin, ja kaikki Baalin palvelijat tulivat. Kukaan ei jäänyt saapumatta. Kaikki menivät Baalin temppeliin, ja se täyttyi ääriään myöten.

[22] Então, disse Jeú ao vestiário: Tira as vestimentas para todos os adoradores de Baal. E o fez.
[23] Entrou Jeú com Jonadabe, filho de Recabe, na casa de Baal e disse aos adoradores de Baal: Examinai e vede bem não esteja aqui entre vós algum dos servos do SENHOR, mas somente os adoradores de Baal.
[24] E, entrando eles a oferecerem sacrifícios e holocaustos, Jeú preparou da parte de fora oitenta homens e disse-lhes: Se escapar algum dos homens que eu entregar em vossas mãos, a vida daquele que o deixar escapar responderá pela vida dele.
[25] Sucedeu que, acabado o oferecimento do holocausto, ordenou Jeú aos da sua guarda e aos capitães: Entrai, feri-os, que nenhum escape. Feriram-nos a fio de espada; e os da guarda e os capitães os lançaram fora, e penetraram no mais interior da casa de Baal,
[26] e tiraram as colunas que estavam na casa de Baal, e as queimaram.
[27] Também quebraram a própria coluna de Baal, e derribaram a casa de Baal, e a transformaram em latrinas até ao dia de hoje.

[28] Assim, Jeú exterminou de Israel a Baal.

[29] Porém não se apartou Jeú de seguir os pecados de Jeroboão, filho de Nebate, que fez pecar a Israel, a saber, dos bezerros de ouro que estavam em Betel e em Dã.

[22] Jeehu sanoi vaatekammion hoitajalle: ”Tuo puvut kaikille Baalin palvelijoille.” Tämä toi heille puvut.
[23] Kun Jeehu tuli Joonadabin, Reekabin pojan, kanssa Baalin temppeliin, hän sanoi Baalin palvelijoille: ”Tutkikaa ja katsokaa tarkoin, ettei täällä teidän joukossanne ole yhtään Herran palvelijaa vaan ainoastaan Baalin palvelijoita.”
[24] Sitten he menivät uhraamaan teurasuhreja ja polttouhreja. Jeehu oli kuitenkin asettanut ulkopuolelle kahdeksankymmentä miestä ja sanonut: ”Jos yksikään niistä miehistä, jotka minä tuon teidän käsiinne, pääsee pakoon, menee henki hengestä.”
[25] Kun he olivat toimittaneet polttouhrin, Jeehu sanoi henkivartijoille ja päälliköille: ”Menkää sisään ja surmatkaa heidät. Yksikään ei saa päästä ulos.” Niin heidät surmattiin miekalla, ja henkivartijat ja päälliköt heittivät ulos heidän ruumiinsa. Sitten he menivät Baalin temppelisaliin,
[26]veivät ulos Baalin temppelin patsaat ja polttivat ne.
[27]He murskasivat Baalin patsaan, hävittivät Baalin temppelin ja tekivät sille paikalle käymälöitä, jotka ovat vieläkin käytössä.
[28] Näin Jeehu hävitti Baalin palvonnan Israelista.

[29] Mutta Jerobeamin, Nebatin pojan, synneistä, kultaisista sonnivasikoista, jotka olivat Beetelissä ja Daanissa, ja joilla

[30] Pelo que disse o SENHOR a Jeú: Porquanto bem executaste o que é reto perante mim e fizeste à casa de Acabe segundo tudo quanto era do meu propósito, teus filhos até à quarta geração se assentarão no trono de Israel.

[31] Mas Jeú não teve cuidado de andar de todo o seu coração na lei do SENHOR, Deus de Israel, nem se apartou dos pecados que Jeroboão fez pecar a Israel.

A morte de Jeú

[32] Naqueles dias, começou o SENHOR a diminuir os limites de Israel, que foi ferido por Hazael em todas as suas fronteiras,

[33] desde o Jordão para o nascente do sol, toda a terra de Gileade, os gaditas, os rubenitas e os manassitas, desde Aroer, que está junto ao vale de Arnom, a saber, Gileade e Basã.

[34] Ora, os mais atos de Jeú, e tudo quanto fez, e todo o seu poder, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

[35] Descansou Jeú com seus pais, e o sepultaram em Samaria; e Jeoacaz, seu filho, reinou em seu lugar.

[36] Os dias que Jeú reinou sobre Israel em Samaria foram vinte e oito anos.

tämä oli vietellyt Israelin tekemään syntiä, Jeehu ei luopunut.

[30] Herrasanoi Jeehulle: ”Koska olet suorittanut hyvin sen, mikä on oikein minun silmissäni, ja koska teit Ahabin suvulle aivan sen mukaan, mitä oli sydämelläni, saavat sinun poikasi istua Israelin valtaistuimella neljänteen polveen.”

[31] Jeehu ei kuitenkaan vaeltanut tarkoin, kaikesta sydämestään, Herran , Israelin Jumalan, lain mukaan. Hän ei kääntynyt pois Jerobeamin synneistä, joilla tämä oli vietellyt Israelin tekemään syntiä.

Hasael voittaa israelilaiset

[32] Niihin aikoihin Herra alkoi pirstoa Israelia. Hasael voitti israelilaiset kaikkialla Israelin alueilla

[33] Jordanista itään päin ja valloitti koko Gileadin maan, joka kuului gaadilaisille, ruubenilaisille ja manasselaisille, Arnonjoen rannalla sijaitsevasta Aroerista alkaen. Hän valloitti sekä Gileadin että Baasanin.

Jeehun kuolema

[34] Muista Jeehua koskevista asioista ja kaikesta, mitä hän teki, kaikista hänen urotöistään, on kirjoitettu Israelin kuninkaiden aikakirjaan.

[35] Sitten Jeehu meni lepoon isiensä luo, ja hänet haudattiin Samariaan. Hänen poikansa Jooahas tuli kuninkaaksi hänen jälkeensä.

[36] Aika, jonka Jeehu hallitsi Israelia Samariassa, oli kaksikymmentäkahdeksan vuotta.

2 Reis 11

Atalia usurpa o trono de Judá
2 Crônicas 22.10-12

1 Vendo Atalia, mãe de Acazias, que seu filho era morto, levantou-se e destruiu toda a descendência real.

2 Mas Jeoseba, filha do rei Jorão e irmã de Acazias, tomou a Joás, filho de Acazias, e o furtou dentre os filhos do rei, aos quais matavam, e pôs a ele e a sua ama numa câmara interior; e, assim, o esconderam de Atalia, e não foi morto.

3 Jeoseba o teve escondido na Casa do SENHOR seis anos; neste tempo, Atalia reinava sobre a terra.

Joás ungido rei de Judá
2 Crônicas 23.1-11

4 No sétimo ano, mandou Joiada chamar os capitães dos cários e da guarda e os fez entrar à sua presença na Casa do SENHOR; fez com eles aliança, e ajuramentou-os na Casa do SENHOR, e lhes mostrou o filho do rei.

5 Então, lhes deu ordem, dizendo: Esta é a obra que haveis de fazer: uma terça parte de vós, que entrais no sábado, fará a guarda da casa do rei;

6 e outra terça parte estará ao portão Sur; e a outra terça parte, ao portão detrás da guarda; assim, fareis a guarda e defesa desta casa.

2. Kuninkaiden 11

Ataljan hirmuvalta ja Joojadan salaliitto

1Kun Atalja, Ahasjan äiti, näki, että hänen poikansa oli kuollut, hän nousi ja tuhosi koko kuningassuvun.

2 Kuningas Jooramin tytär Jehoseva, Ahasjan sisar, oli kuitenkin ottanut surmattaviksi joutuvien kuninkaan poikien joukosta Ahasjan pojan Jooaksen ja vienyt hänet ja hänen imettäjänsä salaa makuuhuoneeseen. Jooasta pidettiin Ataljalta kätkettynä, eikä hän joutunut surmatuksi.

3 Poika oli piilotettuna Jehosevan luona Herran temppelissä kuusi vuotta, sen ajan, jonka Atalja hallitsi maata.

4 Seitsemäntenä vuotena Joojada lähetti hakemaan kaarilaisten palkkasoturien ja henkivartijoiden sadanpäälliköt ja käski tuoda heidät luokseen Herran temppeliin. Tehtyään heidän kanssaan liiton ja vannotettuaan heitä Herran temppelissä hän näytti heille kuninkaan pojan.

5 Sitten hän käski heitä sanoen: ”Teidän tulee tehdä näin: Yksi kolmannes teistä, joiden on mentävä vartioon sapattina, vartioikoon kuninkaan palatsia.

6 Toinen kolmannes olkoon Suurinportilla ja kolmas henkivartijoiden takana olevalla portilla. Vartioikaa palatsia vuorotellen.

[7] Os dois grupos que saem no sábado, estes todos farão a guarda da Casa do SENHOR, junto ao rei.

[7] Kaksi kolmasosaa teistä – kaikki, jotka ovat vapaavuorossa tänä sapattina – vartioikoot Herran temppeliä kuninkaan luona.

[8] Rodeareis o rei, cada um de armas na mão, e qualquer que pretenda penetrar nas fileiras, seja morto; estareis com o rei quando sair e quando entrar.

[8] Jokainen asettukoon kuninkaan ympärille ase kädessään. Se, joka lähestyy rivejä, surmattakoon. Olkaa kuninkaan lähellä, menipä hän ulos tai sisään.”

[9] Fizeram, pois, os capitães de cem segundo tudo quanto lhes ordenara o sacerdote Joiada; tomaram cada um os seus homens, tanto os que entravam como os que saíam no sábado, e vieram ao sacerdote Joiada.

[9] Sadanpäälliköt tekivät aivan niin kuin pappi Joojada oli heitä käskenyt. Kukin heistä otti miehensä – sekä ne, joiden oli mentävä vartioon sapattina, että ne, jotka olivat vapaavuorossa sapattina – ja he tulivat pappi Joojadan luo.

[10] O sacerdote entregou aos capitães de cem as lanças e os escudos que haviam sido do rei Davi e estavam na Casa do SENHOR.

[10] Pappi antoi sadanpäälliköille Herran temppelissä olleet keihäät ja kilvet, jotka olivat kuuluneet kuningas Daavidille.

[11] Os da guarda se puseram, cada um de armas na mão, desde o lado direito da casa real até ao lado esquerdo, e até ao altar, e até ao templo, para rodear o rei.

[11] Henkivartijat asettuivat kuninkaan ympärille kukin ase kädessään. Heitä seisoi alttarista katsoen temppelin oikealta sivulta sen vasemmalle sivulle saakka.

[12] Então, Joiada fez sair o filho do rei, pôs-lhe a coroa e lhe deu o Livro do Testemunho; eles o constituíram rei, e o ungiram, e bateram palmas, e gritaram: Viva o rei!

[12] Sitten Joojada toi esiin kuninkaan pojan, pani kruunun hänen päähänsä ja antoi hänelle lain kirjan . He julistivat hänet kuninkaaksi ja voitelivat hänet öljyllä. He taputtivat käsiään ja huusivat: ”Eläköön kuningas!”

A morte de Atalia

2 Crônicas 23.12-15

[13] Ouvindo Atalia o clamor dos da guarda e do povo, veio para onde este se achava na Casa do SENHOR.

[13] Kun Atalja kuuli henkivartijoiden ja kansan huudon, hän meni kansan luo Herran temppeliin.

[14] Olhou, e eis que o rei estava junto à coluna, segundo o costume, e os capitães

[14] Siellä hän näki kuninkaan seisomassa pylvään vieressä, kuten tapa oli. Päälliköt

e os tocadores de trombetas, junto ao rei, e todo o povo da terra se alegrava, e se tocavam trombetas. Então, Atalia rasgou os seus vestidos e clamou: Traição! Traição!

ja torvensoittajat olivat kuninkaan vierellä, ja koko kansa riemuitsi ja puhalsi torviin. Silloin Atalja repäisi vaatteensa ja huusi: ”Salaliitto! Salaliitto!”

15 Porém o sacerdote Joiada deu ordem aos capitães que comandavam as tropas e disse-lhes: Fazei-a sair por entre as fileiras; se alguém a seguir, matai-o à espada. Porque o sacerdote tinha dito: Não a matem na Casa do SENHOR.

15 Mutta pappi Joojada käski sotajoukkoa komentavia sadanpäälliköitä ja sanoi heille: ”Viekää hänet pois rivistöjen välitse ja surmatkaa miekalla jokainen, joka yrittää seurata häntä.” Joojada oli näet sanonut: ”Älkää surmatko häntä Herran temppelissä!”

16 Lançaram mão dela; e ela, pelo caminho da entrada dos cavalos, foi à casa do rei, onde a mataram.

16 He kävivät Ataljaan käsiksi, ja kun hänet oli tuotu tielle, jota myöten hevosia kuljetettiin kuninkaan palatsiin, hänet surmattiin siellä.

A aliança de Joiada
2 Crônicas 23.16-21

17 Joiada fez aliança entre o SENHOR, e o rei, e o povo, para serem eles o povo do SENHOR; como também entre o rei e o povo.

18 Então, todo o povo da terra entrou na casa de Baal, e a derribaram; despedaçaram os seus altares e as suas imagens e a Matã, sacerdote de Baal, mataram perante os altares; então, o sacerdote pôs guardas sobre a Casa do SENHOR.

19 Tomou os capitães dos cários, os da guarda e todo o povo da terra, e todos estes conduziram da Casa do SENHOR o rei e, pelo caminho da porta dos da guarda, vieram à casa real; e Joás sentou-se no trono dos reis.

Ataljan valta päättyy

17 Joojada solmi liiton Herran , kuninkaan ja kansan välillä, jotta he olisivat Herran kansa. Hän solmi myös liiton kuninkaan ja kansan välille.

18 Sitten koko kansa meni Baalin temppeliin ja hajotti sen. Temppelin alttarit ja kuvat särjettiin perusteellisesti, ja Mattan, Baalin pappi, tapettiin alttarien edessä. Kun pappi Joojada oli asettanut vartiostot Herran temppelin ympärille,

19 hän otti mukaansa sadanpäälliköt, kaarilaiset palkkasoturit ja henkivartijat sekä koko kansan. Sitten he veivät kuninkaan Herran temppelistä ja tulivat henkivartijoiden portin kautta kuninkaan palatsiin, ja siellä Jooas istuutui kuninkaalliselle valtaistuimelle.

[20] Alegrou-se todo o povo da terra, e a cidade ficou tranqüila, depois que mataram Atalia à espada, junto à casa do rei.

[20] Koko kansa iloitsi, ja kaupunki pysyi rauhallisena. Atalja oli surmattu miekalla kuninkaan palatsin luona.

2. Kuninkaiden 12

Jooas Juudan kuninkaana

[21] Era Joás da idade de sete anos quando o fizeram rei.

[1] Jooas oli seitsemän vuoden ikäinen tullessaan kuninkaaksi.

2 Reis 12

O reinado de Joás

2 Crônicas 24.1-14

[1] No ano sétimo de Jeú, começou Joás a reinar e quarenta anos reinou em Jerusalém. Era o nome de sua mãe Zíbia, de Berseba.

[2] Hän tuli kuninkaaksi Jeehun seitsemäntenä hallitusvuotena ja hallitsi Jerusalemissa neljäkymmentä vuotta. Hänen äitinsä oli nimeltään Sibja, ja hän oli kotoisin Beersebasta.

[2] Fez Joás o que era reto perante o SENHOR, todos os dias em que o sacerdote Joiada o dirigia.

[3] Jooas teki sitä, mikä on oikein Herran silmissä, koko sen ajan, jona pappi Joojada opetti häntä.

[3] Tão-somente os altos não se tiraram; e o povo ainda sacrificava e queimava incenso nos altos.

[4] Uhrikukkulatemppeleitä ei kuitenkaan hävitetty, vaan kansa uhrasi ja suitsutti yhä edelleen uhrikukkuloilla.

[4] Disse Joás aos sacerdotes: Todo o dinheiro das coisas santas que se trouxer à Casa do SENHOR, a saber, a taxa pessoal, o resgate de pessoas segundo a sua avaliação e todo o dinheiro que cada um trouxer voluntariamente para a Casa do SENHOR,

[5] Jooas sanoi papeille: ”Kaikki pyhitetyt rahat, jotka tuodaan Herran temppeliin – katselmuksessa annettu käypä raha, arvion mukaan suoritettavat lunastusuhrirahat ja kaikki vapaaehtoiset uhrirahat, jotka joku sydämensä vaatimuksesta tuo Herran temppeliin –

[5] recebam-no os sacerdotes, cada um dos seus conhecidos; e eles reparem os estragos da casa onde quer que se encontrem.

[6] papit ottakoot ne rahat haltuunsa kukin tuttavaltaan ja korjatkoot niillä temppelin vauriot kaikkialta, mistä vaurioita löytyy.”

[6] Sucedeu, porém, que, no ano vigésimo terceiro do rei Joás, os sacerdotes ainda não tinham reparado os estragos da casa.

[7] Então, o rei Joás chamou o sacerdote Joiada e os mais sacerdotes e lhes disse: Por que não reparais os estragos da casa? Agora, pois, não recebais mais dinheiro de vossos conhecidos, mas entregai-o para a reparação dos estragos da casa.

[8] Consentiram os sacerdotes, assim, em não receberem mais dinheiro do povo, como em não repararem os estragos da casa.

[9] Porém o sacerdote Joiada tomou uma caixa, e lhe fez na tampa um buraco, e a pôs ao pé do altar, à mão direita dos que entravam na Casa do SENHOR; os sacerdotes que guardavam a entrada da porta depositavam ali todo o dinheiro que se trazia à Casa do SENHOR.

[10] Quando viam que já havia muito dinheiro na caixa, o escrivão do rei subia com um sumo sacerdote, e contavam e ensacavam o dinheiro que se achava na Casa do SENHOR.

[11] O dinheiro, depois de pesado, davam nas mãos dos que dirigiam a obra e tinham a seu cargo a Casa do SENHOR; estes pagavam aos carpinteiros e aos edificadores que reparavam a Casa do SENHOR,

[12] como também aos pedreiros e aos cabouqueiros, e compravam madeira e

[7] Mutta vielä kuningas Jooaksen kahdentenakymmenentenäkolmantena hallitusvuotena papit eivät olleet korjanneet temppelin vaurioita.

[8] Silloin kuningas Jooas kutsui pappi Joojadan ja muut papit ja sanoi heille: ”Miksi te ette ole korjanneet mitään, mikä temppelissä on rappeutunutta? Nyt te ette enää saa ottaa rahaa tuttaviltanne, vaan teidän on annettava rahat temppelin vaurioiden korjaamiseen.”

[9] Papit suostuivat siihen, etteivät enää ottaisi rahaa kansalta eivätkä myöskään korjaisi temppelin vaurioita.

[10] Pappi Joojada otti arkun, kaiversi reiän sen kanteen ja asetti arkun alttarin viereen, oikealle puolelle siitä katsoen, mistä tullaan Herran temppeliin. Ovenvartijoina toimivat papit panivat siihen kaiken rahan, joka tuotiin Herran temppeliin.

[11] Aina kun nähtiin, että arkussa oli paljon rahaa, kuninkaan kirjuri tuli yhdessä ylipapin kanssa, ja he kokosivat Herran temppelissä olevat rahat ja laskivat ne.

[12] Sitten he antoivat punnitut rahat työn valvojille, joille työt Herran temppelissä oli uskottu, ja nämä maksoivat niillä palkan Herran temppeliä korjaaville puusepille, rakennusmiehille,

[13] muurareille ja kivenhakkaajille. Rahoilla ostettiin myös puutavaraa ja

pedras lavradas para repararem os estragos da Casa do SENHOR, e custeavam todo o necessário para a conservação da Casa do SENHOR.

13 Mas, do dinheiro que se trazia à Casa do SENHOR, não se faziam nem taças de prata, nem espevitadeiras, nem bacias, nem trombetas, nem vaso algum de ouro ou de prata para a Casa do SENHOR.

14 Porque o davam aos que dirigiam a obra e reparavam com ele a Casa do SENHOR.

15 Também não pediam contas aos homens em cujas mãos entregavam aquele dinheiro, para o dar aos que faziam a obra, porque procediam com fidelidade.

16 Mas o dinheiro de oferta pela culpa e o dinheiro de oferta pelos pecados não se traziam à Casa do SENHOR; eram para os sacerdotes.

17 Então, subiu Hazael, rei da Síria, e pelejou contra Gate, e a tomou; depois, Hazael resolveu marchar contra Jerusalém.

18 Porém Joás, rei de Judá, tomou todas as coisas santas que Josafá, Jeorão e Acazias, seus pais, reis de Judá, haviam dedicado, como também todo o ouro que se achava nos tesouros da Casa do SENHOR e na casa do rei e os mandou a Hazael, rei da Síria; e este se retirou de Jerusalém.

hakattuja kiviä Herran temppelin vaurioiden korjaamiseksi ja maksettiin kaikki temppelin korjausmenot.

14 Herran temppeliin tuoduilla rahoilla ei kuitenkaan teetetty temppelin hopeavateja, veitsiä, pirskotusmaljoja, torvia eikä mitään muita kulta- tai hopeaesineitä.

15Rahat annettiin työn valvojille, että nämä teettäisivät niillä Herran temppelin korjaustyöt.

16 Niiltä miehiltä, joille rahat luovutettiin työmiehille annettaviksi, ei vaadittu tilintekoa, sillä he toimivat luottomiehinä.

17 Vikauhri- ja syntiuhrirahoja ei tuotu Herran temppeliin, vaan ne kuuluivat papeille.

Hasaelin sotaretki

18Siihen aikaan Aramin kuningas Hasael ryhtyi sotimaan Gatia vastaan ja valloitti sen. Sitten hän suuntasi katseensa Jerusalemia kohti hyökätäkseen sinne.

19Silloin Juudan kuningas Jooas otti kaikki pyhät lahjat, jotka hänen isänsä, Juudan kuninkaat Joosafat, Jooram ja Ahasja, olivat pyhittäneet, sekä omat pyhät lahjansa ja kaiken kullan, joka oli Herran temppelin aarrekammiossa ja kuninkaan palatsissa, ja lähetti ne Aramin kuninkaalle Hasaelille. Niin tämä luopui aikeistaan hyökätä Jerusalemiin.

Jooas surmataan

[19] Quanto aos mais atos de Joás e a tudo o que fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?

[20]Muista Jooasta koskevista asioista ja kaikesta, mitä hän teki, on kirjoitettu Juudan kuninkaiden aikakirjaan.

A conspiração contra o rei Joás
2 Crônicas 24.25-27

[20] Levantaram-se os seus servos, conspiraram e feriram Joás na casa de Milo, que está na descida para Sila.

[21] Hänen palvelijansa nousivat häntä vastaan, tekivät salaliiton ja surmasivat hänet Millon linnoituksessa, siellä, mistä mennään alas Sillaan.

[21] Porque Jozacar, filho de Simeate, e Jozabade, filho de Somer, seus servos, o feriram, e morreu; e o sepultaram com seus pais na Cidade de Davi. E Amazias, seu filho, reinou em seu lugar.

[22]Jooaksen palvelijat Joosabad, Simeatin poika, ja Jehosavad, Soomerin poika, löivät hänet kuoliaaksi. Hänet haudattiin isiensä viereen Daavidin kaupunkiin, ja hänen poikansa Amasja tuli kuninkaaksi hänen jälkeensä.

2 Reis 13

O reinado de Jeoacaz

2. Kuninkaiden 13

Jooahas Israelin kuninkaana

[1] No vigésimo terceiro ano de Joás, filho de Acazias, rei de Judá, começou a reinar Jeoacaz, filho de Jeú, sobre Israel, em Samaria, e reinou dezessete anos.

[1]Juudan kuninkaan Jooaksen, Ahasjan pojan, kahdentenakymmenentenäkolmantena hallitusvuotena tuli Jooahas, Jeehun poika, Israelin kuninkaaksi, ja hän hallitsi Samariassa seitsemäntoista vuotta.

[2] E fez o que era mau perante o SENHOR; porque andou nos pecados de Jeroboão, filho de Nebate, que fez pecar a Israel; não se apartou deles.

[2]Hän teki sitä, mikä on pahaa Herran silmissä. Hän kulki Jerobeamin, Nebatin pojan, synneissä, joilla tämä oli vietellyt Israelin tekemään syntiä. Niistä hän ei luopunut.

[3] Pelo que se acendeu contra Israel a ira do SENHOR, o qual os entregou nas mãos de Hazael, rei da Síria, e nas mãos de Ben-Hadade, filho de Hazael, todos aqueles dias.

[3]Niin Herran viha syttyi israelilaisia kohtaan, ja hän antoi heidät Hasaelin, Aramin kuninkaan, ja Benhadadin, Hasaelin pojan, käsiin koko Jooahaksen hallitusajaksi.

[4] Porém Jeoacaz fez súplicas diante do SENHOR, e o SENHOR o ouviu; pois viu a

[4]Mutta Jooahas etsi Herran kasvoja, ja Herra kuuli häntä, sillä hän näki

opressão com que o rei da Síria atormentava a Israel.

5 O SENHOR deu um salvador a Israel, de modo que os filhos de Israel saíram de sob o poder dos siros e habitaram, de novo, em seus lares, como dantes.

6 Contudo, não se apartaram dos pecados da casa de Jeroboão, que fez pecar a Israel, porém andaram neles; e também o poste-ídolo permaneceu em Samaria.

7 E foi o caso que não se deixaram a Jeoacaz, do exército, senão cinqüenta cavaleiros, dez carros e dez mil homens de pé; porquanto o rei da Síria os havia destruído e feito como o pó, trilhando-os.

8 Ora, os mais atos de Jeoacaz, e tudo o que fez, e o seu poder, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

9 Jeoacaz descansou com seus pais, e o sepultaram em Samaria; e Jeoás, seu filho, reinou em seu lugar.

O reinado de Jeoás

10 No trigésimo sétimo ano de Joás, rei de Judá, começou Jeoás, filho de Jeoacaz, a reinar sobre Israel, em Samaria; e reinou dezesseis anos.

11 Fez o que era mau perante o SENHOR; não se apartou de nenhum dos pecados de Jeroboão, filho de Nebate, que fez pecar a Israel; porém andou neles.

israelilaisten kurjuuden Aramin kuninkaan sortaessa heitä.

5 Herra antoi israelilaisille pelastajan, ja he pääsivät Aramin vallan alta ja saivat asua kodeissaan niin kuin ennenkin.

6 He eivät kuitenkaan kääntyneet pois Jerobeamin suvun synneistä, joilla tämä oli vietellyt Israelin tekemään syntiä, vaan vaelsivat niissä. Myös aseratarha jäi paikoilleen Samariaan.

7 Herraei jättänyt Jooahakselle väkeä enempää kuin viisikymmentä ratsumiestä, kymmenet sotavaunut ja kymmenentuhatta jalkamiestä, sillä Aramin kuningas oli hävittänyt Israelin joukot. Niistä oli tullut kuin tomua, jota tallataan.

8 Muista Jooahasta koskevista asioista ja kaikesta, mitä hän teki, sekä hänen urotöistään on kirjoitettu Israelin kuninkaiden aikakirjaan.

9 Sitten Jooahas meni lepoon isiensä luo, ja hänet haudattiin Samariaan. Hänen poikansa Jooas tuli kuninkaaksi hänen jälkeensä.

Jooas Israelin kuninkaana

10 Juudan kuninkaan Jooaksen kolmantenakymmenentenäseitsemäntenä hallitusvuotena tuli Jooas, Jooahaksen poika, Israelin kuninkaaksi. Hän hallitsi Samariassa kuusitoista vuotta.

11 Hän teki sitä, mikä on pahaa Herran silmissä. Hän ei luopunut mistään Jerobeamin, Nebatin pojan,

synneistä, joilla tämä oli vietellyt Israelin tekemään syntiä, vaan vaelsi niissä.

[12] Quanto aos mais atos de Jeoás, e a tudo o que fez, e ao seu poder, com que pelejou contra Amazias, rei de Judá, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

[12]Muista Jooasta koskevista asioista ja kaikesta, mitä hän teki, sekä hänen urotöistään, kuinka hän soti Juudan kuningasta Amasjaa vastaan, niistä on kirjoitettu Israelin kuninkaiden aikakirjaan.

[13] Descansou Jeoás com seus pais, e no seu trono se assentou Jeroboão. Jeoás foi sepultado em Samaria, junto aos reis de Israel.

[13]Sitten Jooas meni lepoon isiensä luo, ja hänen valtaistuimelleen istui Jerobeam. Jooas haudattiin Samariaan Israelin kuninkaiden viereen.

A profecia final e morte de Eliseu

[14] Estando Eliseu padecendo da enfermidade de que havia de morrer, Jeoás, rei de Israel, desceu a visitá-lo, chorou sobre ele e disse: Meu pai, meu pai! Carros de Israel e seus cavaleiros!

Elisan viimeinen ennustus ja ihme

[14]Kun Elisa sairasti kuolintautiaan, Israelin kuningas Jooas tuli hänen luokseen. Kuningas itki hänen edessään ja sanoi: ”Isäni, isäni, Israelin sotavaunut ja ratsumiehet!”

[15] Então, lhe disse Eliseu: Toma um arco e flechas; ele tomou um arco e flechas.

[15]Elisa sanoi hänelle: ”Nouda jousi ja nuolia.” Israelin kuningas haki hänelle jousen ja nuolia,

[16] Disse ao rei de Israel: Retesa o arco; e ele o fez. Então, Eliseu pôs as mãos sobre as mãos do rei.

[16]ja Elisa sanoi: ”Laske kätesi jousen päälle.” Kun hän oli laskenut kätensä jousen päälle, Elisa pani omat kätensä kuninkaan käsien päälle.

[17] E disse: Abre a janela para o oriente; ele a abriu. Disse mais Eliseu: Atira; e ele atirou. Prosseguiu: Flecha da vitória do SENHOR! Flecha da vitória contra os siros! Porque ferirás os siros em Afeca, até os consumir.

[17]Sitten Elisa sanoi: ”Avaa idänpuoleinen ikkuna.” Kun Jooas oli avannut ikkunan, Elisa sanoi: ”Ammu.” Ja hän ampui. Niin Elisa sanoi: ” Herran voitonnuoli, voitonnuoli Aramia vastaan! Sinä voitat aramilaiset Afekissa perin pohjin.”

[18] Disse ainda: Toma as flechas. Ele as tomou. Então, disse ao rei de Israel: Atira contra a terra; ele a feriu três vezes e cessou.

[18]Sitten hän sanoi: ”Ota nuolet.” Kun Israelin kuningas oli ottanut nuolet, Elisa sanoi: ”Lyö niillä maata.” Hän löi kolme kertaa ja lopetti.

[19] Então, o homem de Deus se indignou muito contra ele e disse: Cinco ou seis vezes a deverias ter ferido; então, feririas os siros até os consumir; porém, agora, só três vezes ferirás os siros.

[20] Morreu Eliseu, e o sepultaram. Ora, bandos dos moabitas costumavam invadir a terra, à entrada do ano.

[21] Sucedeu que, enquanto alguns enterravam um homem, eis que viram um bando; então, lançaram o homem na sepultura de Eliseu; e, logo que o cadáver tocou os ossos de Eliseu, reviveu o homem e se levantou sobre os pés.

[22] Hazael, rei da Síria, oprimiu a Israel todos os dias de Jeoacaz.

[23] Porém o SENHOR teve misericórdia de Israel, e se compadeceu dele, e se tornou para ele, por amor da aliança com Abraão, Isaque e Jacó; e não o quis destruir e não o lançou ainda da sua presença.

[24] Morreu Hazael, rei da Síria; e Ben-Hadade, seu filho, reinou em seu lugar.

[25] Jeoás, filho de Jeoacaz, retomou as cidades das mãos de Ben-Hadade, que este havia tomado das mãos de Jeoacaz, seu pai, na guerra; três vezes Jeoás o feriu e recuperou as cidades de Israel.

2 Reis 14

O reinado de Amazias, de Judá

2 Crônicas 25.1-4

[19] Mutta Jumalan mies vihastui häneen ja sanoi: ”Sinun olisi pitänyt lyödä viisi tai kuusi kertaa. Silloin olisit voittanut aramilaiset perin pohjin. Nyt sinä voitat aramilaiset vain kolme kertaa.”

[20] Sitten Elisa kuoli, ja hänet haudattiin. Aina alkuvuodesta tuli maahan mooabilaisten partiojoukkoja.

[21] Kerran, kun erästä miestä oltiin hautaamassa, hautaajat huomasivat partiojoukon. Silloin he heittivät miehen ruumiin Elisan hautaan ja pakenivat. Mutta kun ruumis kosketti Elisan luita, mies heräsi henkiin ja nousi jaloilleen.

Jooas voittaa aramilaiset

[22] Aramin kuningas Hasael ahdisti Israelia niin kauan kuin Jooahas eli.

[23] Mutta Herra oli laupias israelilaisille, armahti heitä ja kääntyi heidän puoleensa sen liiton tähden, jonka hän oli tehnyt Abrahamin, Iisakin ja Jaakobin kanssa. Hän ei halunnut tuhota israelilaisia eikä ollut vielä heittänyt heitä pois kasvojensa edestä.

[24] Sitten Aramin kuningas Hasael kuoli, ja hänen poikansa Benhadad tuli kuninkaaksi hänen jälkeensä.

[25] Jooas, Jooahaksen poika, otti Benhadadilta, Hasaelin pojalta, takaisin ne kaupungit, jotka Hasael oli valloittanut hänen isältään Jooahakselta. Kolme kertaa Jooas voitti hänet ja otti takaisin Israelille kuuluvat kaupungit.

2. Kuninkaiden 14

Amasja Juudan kuninkaana

[1] No segundo ano de Jeoás, filho de Jeoacaz, rei de Israel, começou a reinar Amazias, filho de Joás, rei de Judá.

[1]Israelin kuninkaan Jooaksen, Jooahaksen pojan, toisena hallitusvuotena tuli Amasja, Jooaksen poika, Juudan kuninkaaksi.

[2] Tinha vinte e cinco anos quando começou a reinar e vinte e nove reinou em Jerusalém. Era o nome de sua mãe Jeoadã, de Jerusalém.

[2]Hän oli kahdenkymmenenviiden vuoden ikäinen tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa kaksikymmentäyhdeksän vuotta. Hänen äitinsä oli nimeltään Jehoaddan, ja hän oli kotoisin Jerusalemista.

[3] Fez ele o que era reto perante o SENHOR, ainda que não como Davi, seu pai; fez, porém, segundo tudo o que fizera Joás, seu pai.

[3] Amasja teki sitä, mikä on oikein Herran silmissä, ei kuitenkaan niin kuin hänen isänsä Daavid. Hän teki kaikessa niin kuin hänen isänsä Jooas oli tehnyt.

[4] Tão-somente os altos não se tiraram; o povo ainda sacrificava e queimava incenso nos altos.

[4]Uhrikukkulatemppeleitä ei kuitenkaan hävitetty, vaan kansa uhrasi ja suitsutti edelleen uhrikukkuloilla.

[5] Uma vez confirmado o reino em sua mão, matou os seus servos que tinham assassinado o rei, seu pai.

[5] Kun kuninkuus oli vahvistunut Amasjan käsissä, hän surmautti ne palvelijansa, jotka olivat murhanneet kuninkaan, hänen isänsä.

[6] Porém os filhos dos assassinos não matou, segundo está escrito no Livro da Lei de Moisés, no qual o SENHOR deu ordem, dizendo: Os pais não serão mortos por causa dos filhos, nem os filhos por causa dos pais; cada qual será morto pelo seu próprio pecado.

[6]Mutta murhaajien lapset hän jätti surmaamatta, sen mukaisesti kuin on kirjoitettu Mooseksen lain kirjaan, jossa Herra on käskenyt: ”Isiä ei saa surmata lasten tähden eikä lapsia isien tähden. Kutakin rangaistakoon kuolemalla hänen oman syntinsä tähden.”

Amazias vence os edomitas

2 Crônicas 25.5-13

Jooas ja Amasja sotivat

[7] Ele feriu dez mil edomitas no vale do Sal e tomou a Sela na guerra; e chamou o seu nome Jocteel, até ao dia de hoje.

[7]Amasja voitti kymmenentuhatta edomilaista Suolalaaksossa, valloitti Seelan asevoimin ja antoi sille nimen Jokteel, ja se nimi sillä on vielä tänäkin päivänä.

Amazias derrotado por Jeoás

8 Então, Amazias enviou mensageiros a Jeoás, filho de Jeoacaz, filho de Jeú, rei de Israel, dizendo: Vem, meçamos armas.

9 Porém Jeoás, rei de Israel, respondeu a Amazias, rei de Judá: O cardo que está no Líbano mandou dizer ao cedro que lá está: Dá tua filha por mulher a meu filho; mas os animais do campo, que estavam no Líbano, passaram e pisaram o cardo.

10 Na verdade, feriste os edomitas, e o teu coração se ensoberbeceu; gloria-te disso e fica em casa; por que provocarias o mal para caíres tu, e Judá, contigo?

11 Mas Amazias não quis atendê-lo. Subiu, então, Jeoás, rei de Israel, e Amazias, rei de Judá, e mediram armas em Bete-Semes, que está em Judá.

12 Judá foi derrotado diante de Israel, e fugiu cada um para sua casa.

13 Jeoás, rei de Israel, prendeu Amazias, rei de Judá, filho de Joás, filho de Acazias, em Bete-Semes; e veio a Jerusalém, cujo muro ele rompeu desde a Porta de Efraim até à Porta da Esquina, quatrocentos côvados.

14 Tomou todo o ouro, e a prata, e todos os utensílios que se acharam na Casa do SENHOR e nos tesouros da casa do rei,

8 Sitten Amasja lähetti sanansaattajat Israelin kuninkaan Jooaksen, Jooahaksen pojan, Jeehun pojanpojan, luo ja käski sanoa hänelle: ”Tule, kohdatkaamme toisemme taistelussa.”

9 Mutta Israelin kuningas Jooas lähetti Juudan kuninkaalle Amasjalle tämän sanan: ”Libanonin ohdake lähetti Libanonin setrille sanan: ’Anna tyttäresi vaimoksi pojalleni.’ Mutta Libanonin villieläimet kulkivat ohdakkeen ylitse ja tallasivat sen maahan.

10 Sinä olet voittanut Edomin perin pohjin, ja sydämesi on siitä ylpistynyt. Tyydy siihen kunniaan ja pysy kotonasi. Miksi aiheuttaisit onnettomuuden ja sortuisit, sinä itse ja Juuda sinun kanssasi?”

11 Mutta Amasja ei kuunnellut. Silloin Israelin kuningas Jooas lähti liikkeelle. Hän ja Juudan kuningas Amasja kohtasivat toisensa taistelussa Beet-Semeksessä, joka on Juudan aluetta.

12 Juudan miehet joutuivat tappiolle Israelin edessä ja pakenivat kukin kotiinsa.

13 Israelin kuningas Jooas otti Beet-Semeksessä vangiksi Juudan kuninkaan Amasjan, joka oli Ahasjan pojan Jooaksen poika. Kun Jooas tuli Jerusalemiin, hän revitti Jerusalemin muuria neljänsadan kyynärän matkalta Efraiminportilta Kulmaportille saakka.

14 Jooas otti kaiken kullan ja hopean sekä kaikki Herran temppelissä ja kuninkaan palatsin aarrekammioissa olevat esineet.

como também reféns; e voltou para Samaria.

Hän otti myös panttivankeja ja palasi sitten Samariaan.

A morte de Jeoás, rei de Israel

Jooaksen kuolema

[15] Ora, os mais atos de Jeoás, o que fez, o seu poder e como pelejou contra Amazias, rei de Judá, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

[15]Muista Jooasta koskevista asioista, siitä mitä hän teki, hänen urotöistään ja siitä, kuinka hän soti Juudan kuningasta Amasjaa vastaan, on kirjoitettu Israelin kuninkaiden aikakirjaan.

[16] Descansou Jeoás com seus pais e foi sepultado em Samaria, junto aos reis de Israel; e Jeroboão, seu filho, reinou em seu lugar.

[16]Sitten Jooas meni lepoon isiensä luo, ja hänet haudattiin Samariaan Israelin kuninkaiden viereen. Hänen poikansa Jerobeam tuli kuninkaaksi hänen jälkeensä.

A morte de Amazias, rei de Judá
2 Crônicas 25.25-28

Amasjan kuolema

[17] Amazias, filho de Joás, rei de Judá, viveu quinze anos depois da morte de Jeoás, filho de Jeoacaz, rei de Israel.

[17]Juudan kuningas Amasja, Jooaksen poika, eli Israelin kuninkaan Jooaksen, Jooahaksen pojan, kuoleman jälkeen viisitoista vuotta.

[18] Ora, os mais atos de Amazias, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?

[18] Muista Amasjaa koskevista asioista on kirjoitettu Juudan kuninkaiden aikakirjaan.

[19] Conspiraram contra ele em Jerusalém, e ele fugiu para Laquis; porém enviaram após ele homens até Laquis; e o mataram ali.

[19] Häntä vastaan tehtiin Jerusalemissa salaliitto, ja hän pakeni Laakikseen. Mutta Laakikseen lähetettiin miehiä hänen jälkeensä, ja he surmasivat hänet siellä.

[20] Trouxeram-no sobre cavalos e o sepultaram em Jerusalém, junto a seus pais, na Cidade de Davi.

[20] Hänet kuljetettiin hevosilla Jerusalemiin ja haudattiin isiensä viereen Daavidin kaupunkiin.

[21] Todo o povo de Judá tomou a Uzias, que era de dezesseis anos, e o constituiu rei em lugar de Amazias, seu pai.

[21] Sitten koko Juudan kansa otti Asarjan, joka oli kuudentoista vuoden ikäinen, ja asetti hänet kuninkaaksi hänen isänsä Amasjan tilalle.

[22] Ele edificou a Elate e a restituiu a Judá, depois que o rei descansou com seus pais.

[22]Asarja linnoitti Eilatin palautettuaan sen Juudalle, sitten kun kuningas Amasja oli mennyt lepoon isiensä luo.

O reinado de Jeroboão II, de Israel

Jerobeam Israelin kuninkaana

[23] No décimo quinto ano de Amazias, filho de Joás, rei de Judá, começou a reinar em Samaria Jeroboão, filho de Jeoás, rei de Israel; e reinou quarenta e um anos.

[24] Fez o que era mau perante o SENHOR; jamais se apartou de nenhum dos pecados de Jeroboão, filho de Nebate, que fez pecar a Israel.

[25] Restabeleceu ele os limites de Israel, desde a entrada de Hamate até ao mar da Planície, segundo a palavra do SENHOR, Deus de Israel, a qual falara por intermédio de seu servo Jonas, filho de Amitai, o profeta, o qual era de Gate-Hefer.

[26] Porque viu o SENHOR que a aflição de Israel era mui amarga, porque não havia nem escravo, nem livre, nem quem socorresse a Israel.

[27] Ainda não falara o SENHOR em apagar o nome de Israel de debaixo do céu; porém os livrou por intermédio de Jeroboão, filho de Jeoás.

[28] Quanto aos mais atos de Jeroboão, tudo quanto fez, o seu poder, como pelejou e como reconquistou Damasco e Hamate, pertencentes a Judá, para Israel, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

[29] Descansou Jeroboão com seus pais, com os reis de Israel; e Zacarias, seu filho, reinou em seu lugar.

[23]Juudan kuninkaan Amasjan, Jooaksen pojan, viidentenätoista hallitusvuotena tuli Jerobeam, Jooaksen poika, Israelin kuninkaaksi, ja hän hallitsi Samariassa neljäkymmentäyksi vuotta.

[24] Hän teki sitä, mikä on pahaa Herran silmissä. Hän ei luopunut mistään Jerobeamin, Nebatin pojan, synneistä, joilla tämä oli vietellyt Israelin tekemään syntiä.

[25]Hän kuitenkin palautti entiselleen Israelin alueen, Hamatin rajalta Kuolleeseenmereen saakka. Tämä toteutui sen sanan mukaan, jonka Herra , Israelin Jumala, oli puhunut palvelijansa, profeetta Joonan, Amittain pojan, kautta, joka oli kotoisin Gat-Heeferistä.

[26]Sillä Herra oli nähnyt Israelin hyvin katkeran kurjuuden, kuinka kaikki menehtyivät, eikä Israelilla ollut yhtään auttajaa.

[27] Herraei ollut myöskään vielä sanonut, että hän pyyhkii Israelin nimen pois taivaan alta, ja niin hän pelasti heidät Jerobeamin, Jooaksen pojan, kautta.

[28] Muista Jerobeamia koskevista asioista ja kaikesta, mitä hän teki, hänen urotöistään ja siitä, kuinka hän kävi sotaa ja palautti Israelille Damaskoksen ja Hamatin, jotka olivat kuuluneet Juudalle, on kirjoitettu Israelin kuninkaiden aikakirjaan.

[29]Sitten Jerobeam meni lepoon isiensä, Israelin kuninkaiden, luo, ja hänen

poikansa Sakarja tuli kuninkaaksi hänen jälkeensä.

2 Reis 15

O reinado de Azarias, de Judá
2 Crônicas 26.1-15

1 No vigésimo sétimo ano de Jeroboão, rei de Israel, começou a reinar Azarias, filho de Amazias, rei de Judá.

2 Tinha dezesseis anos quando começou a reinar e cinqüenta e dois anos reinou em Jerusalém. Era o nome de sua mãe Jecolias, de Jerusalém.

3 Ele fez o que era reto perante o SENHOR, segundo tudo o que fizera Amazias, seu pai.

4 Tão-somente os altos não se tiraram; o povo ainda sacrificava e queimava incenso nos altos.

Azarias é atacado de lepra
2 Crônicas 26.16-23

5 O SENHOR feriu ao rei, e este ficou leproso até ao dia da sua morte e habitava numa casa separada. Jotão, filho do rei, tinha o cargo da casa e governava o povo da terra.

6 Ora, os mais atos de Azarias e tudo o que fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?

7 Descansou Azarias com seus pais, e o sepultaram junto a seus pais, na Cidade de Davi; e Jotão, seu filho, reinou em seu lugar.

O reinado de Zacarias, de Israel

8 No trigésimo oitavo ano de Azarias, rei de Judá, reinou Zacarias, filho de

2. Kuninkaiden 15

Asarja Juudan kuninkaana

1Jerobeamin, Israelin kuninkaan, kahdentenakymmenentenäseitsemäntenä hallitusvuotena tuli Asarja , Amasjan poika, Juudan kuninkaaksi.

2Hän oli kuudentoista vuoden ikäinen tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa viisikymmentäkaksi vuotta. Hänen äitinsä oli nimeltään Jekolja, kotoisin Jerusalemista.

3 Asarja teki sitä, mikä on oikein Herran silmissä, aivan kuten hänen isänsä Amasja oli tehnyt.

4Uhrikukkulatemppeleitä ei kuitenkaan hävitetty, vaan kansa uhrasi ja suitsutti edelleen uhrikukkuloilla.

5 Herra löi kuningasta, niin että hän sairasti spitaalia kuolinpäiväänsä saakka. Hän asui eri talossa, ja Jootam, kuninkaan poika, oli palatsin päällikkönä ja tuomitsi maan kansaa.

6Muista Asarjaa koskevista asioista ja kaikesta, mitä hän teki, on kirjoitettu Juudan kuninkaiden aikakirjaan.

7 Sitten Asarja meni lepoon isiensä luo, ja hänet haudattiin isiensä viereen Daavidin kaupunkiin. Hänen poikansa Jootam tuli kuninkaaksi hänen jälkeensä.

Sakarja Israelin kuninkaana

8Juudan kuninkaan Asarjan kolmantenakymmenentenäkahdeksantena

Jeroboão, sobre Israel, em Samaria, seis meses.

9 Fez o que era mau perante o SENHOR, como tinham feito seus pais; não se apartou dos pecados de Jeroboão, filho de Nebate, que fez pecar a Israel.

10 Salum, filho de Jabes, conspirou contra ele, feriu-o diante do povo, matou-o e reinou em seu lugar.

11 Quanto aos mais atos de Zacarias, eis que estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel.

12 Esta foi a palavra que o SENHOR falou a Jeú: Teus filhos, até à quarta geração, se assentarão no trono de Israel. E assim sucedeu.

O reinado de Salum, de Israel

13 Salum, filho de Jabes, começou a reinar no trigésimo nono ano de Uzias, rei de Judá; e reinou durante um mês em Samaria.

14 Subindo de Tirza, Menaém, filho de Gadi, veio a Samaria, feriu ali a Salum, filho de Jabes, matou-o e reinou em seu lugar.

15 Quanto aos mais atos de Salum e a conspiração que fez, eis que estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel.

16 Então, Menaém feriu a Tifsa e todos os que nela havia, como também seus limites desde Tirza. Porque não lha abriram, a

hallitusvuotena tuli Sakarja, Jerobeamin poika, Israelin kuninkaaksi, ja hän hallitsi Samariassa kuusi kuukautta.

9Hän teki sitä, mikä on pahaa Herran silmissä, niin kuin hänen isänsä olivat tehneet. Hän ei luopunut Jerobeamin, Nebatin pojan, synneistä, joilla tämä oli vietellyt Israelin tekemään syntiä.

10Sallum, Jaabeksen poika, teki salaliiton häntä vastaan, löi hänet kuoliaaksi kansan nähden ja tuli kuninkaaksi hänen tilalleen.

11 Muista Sakarjaa koskevista asioista on kirjoitettu Israelin kuninkaiden aikakirjaan.

12 Näin toteutui Herran sana, jonka hän oli puhunut Jeehulle sanoen: ”Sinun poikasi istukoot Israelin valtaistuimella neljänteen polveen.” Niin myös tapahtui.

Sallum Israelin kuninkaana

13Sallum, Jaabeksen poika, tuli kuninkaaksi Ussian , Juudan kuninkaan, kolmantenakymmenentenäyhdeksäntenä hallitusvuotena ja hallitsi Samariassa kuukauden päivät.

14 Menahem, Gaadin poika, lähti liikkeelle Tirsasta ja tuli Samariaan. Hän löi siellä kuoliaaksi Sallumin, Jaabeksen pojan, ja tuli kuninkaaksi hänen tilalleen.

15 Muista Sallumia koskevista asioista ja hänen tekemästään salaliitosta on kirjoitettu Israelin kuninkaiden aikakirjaan.

16 Siihen aikaan Menahem hävitti Tifsahin ja kaiken, mitä siellä oli, sekä siihen liittyvän alueen Tirsaan saakka. Koska

devastou e todas as mulheres grávidas fez rasgar pelo ventre.

kaupungin portteja ei avattu hänelle, hän hävitti kaupungin ja viilsi vatsan auki kaikilta raskaina olevilta naisilta.

O reinado de Menaém, de Israel

[17] Desde o trigésimo nono ano de Azarias, rei de Judá, Menaém, filho de Gadi, começou a reinar sobre Israel e reinou dez anos em Samaria.

Menahem Israelin kuninkaana

[17]Juudan kuninkaan Asarjan kolmantenakymmenentenäyhdeksäntenä hallitusvuotena tuli Menahem, Gaadin poika, Israelin kuninkaaksi, ja hän hallitsi Samariassa kymmenen vuotta.

[18] Fez o que era mau perante o SENHOR; todos os seus dias, não se apartou dos pecados de Jeroboão, filho de Nebate, que fez pecar a Israel.

[18] Hän teki sitä, mikä on pahaa Herran silmissä. Koko elinaikanaan hän ei luopunut mistään Jerobeamin, Nebatin pojan, synneistä, joilla tämä oli vietellyt Israelin tekemään syntiä.

[19] Então, veio Pul, rei da Assíria, contra a terra; Menaém deu a Pul mil talentos de prata, para que este o ajudasse a consolidar o seu reino.

[19]Kun Puul , Assurin kuningas, hyökkäsi maahan, Menahem antoi Puulille tuhat talenttia hopeaa, että tämä auttaisi häntä vahvistamaan kuninkuuden.

[20] Menaém arrecadou este dinheiro de Israel para pagar ao rei da Assíria, de todos os poderosos e ricos, cinqüenta siclos de prata por cabeça; assim, voltou o rei da Assíria e não se demorou ali na terra.

[20]Menahem otti rahat kaikilta Israelin varakkailta miehiltä. Jokaisen tuli antaa Assurin kuninkaalle viisikymmentä sekeliä hopeaa. Sitten Assurin kuningas palasi takaisin eikä jäänyt siihen maahan.

[21] Quanto aos mais atos de Menaém e a tudo quanto fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

[21]Muista Menahemia koskevista asioista ja kaikesta, mitä hän teki, on kirjoitettu Israelin kuninkaiden aikakirjaan.

[22] Descansou Menaém com seus pais; e Pecaías, seu filho, reinou em seu lugar.

[22] Sitten Menahem meni lepoon isiensä luo, ja hänen poikansa Pekahja tuli kuninkaaksi hänen jälkeensä.

O reinado de Pecaías, de Israel

[23] No qüinquagésimo ano de Azarias, rei de Judá, começou a reinar Pecaías, filho de Menaém; e reinou sobre Israel, em Samaria, dois anos.

Pekahja Israelin kuninkaana

[23]Juudan kuninkaan Asarjan viidentenäkymmenentenä hallitusvuotena tuli Pekahja, Menahemin poika, Israelin

kuninkaaksi, ja hän hallitsi Samariassa kaksi vuotta.

24 Fez o que era mau perante o SENHOR; não se apartou dos pecados de Jeroboão, filho de Nebate, que fez pecar a Israel.

24 Hän teki sitä, mikä on pahaa Herran silmissä. Hän ei luopunut Jerobeamin, Nebatin pojan, synneistä, joilla tämä oli vietellyt Israelin tekemään syntiä.

25 Peca, seu capitão, filho de Remalias, conspirou contra ele e o feriu em Samaria, na fortaleza da casa do rei, juntamente com Argobe e com Arié; com Peca estavam cinqüenta homens dos gileaditas; Peca o matou e reinou em seu lugar.

25 Pekah, Remaljan poika, yksi Pekahjan upseereista, teki salaliiton häntä vastaan. Pekah otti mukaansa viisikymmentä Gileadin miestä ja tappoi Pekahjan sekä Argobin ja Arjen Samariassa kuninkaan palatsin sisimmässä linnoituksessa. Niin hän surmasi Pekahjan ja tuli kuninkaaksi hänen tilalleen.

26 Quanto aos mais atos de Pecaías e a tudo quanto fez, eis que estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel.

26 Muista Pekahjaa koskevista asioista ja kaikesta, mitä hän teki, on kirjoitettu Israelin kuninkaiden aikakirjaan.

O reinado de Peca, de Israel

Pekah Israelin kuninkaana

27 No qüinquagésimo segundo ano de Azarias, rei de Judá, começou a reinar Peca, filho de Remalias, e reinou sobre Israel, em Samaria, vinte anos.

27 Juudan kuninkaan Asarjan viidentenäkymmenentenäkahdentena hallitusvuotena Pekah, Remaljan poika, tuli Israelin kuninkaaksi, ja hän hallitsi Samariassa kaksikymmentä vuotta.

28 Fez o que era mau perante o SENHOR; não se apartou dos pecados de Jeroboão, filho de Nebate, que fez pecar a Israel.

28 Hän teki sitä, mikä on pahaa Herran silmissä. Hän ei luopunut Jerobeamin, Nebatin pojan, synneistä, joilla tämä oli vietellyt Israelin tekemään syntiä.

29 Nos dias de Peca, rei de Israel, veio Tiglate-Pileser, rei da Assíria, e tomou a Ijom, a Abel-Bete-Maaca, a Janoa, a Quedes, a Hazor, a Gileade e à Galiléia, a toda a terra de Naftali, e levou os seus habitantes para a Assíria.

29 Israelin kuninkaan Pekahin aikana tuli Tiglat-Pileser, Assurin kuningas, ja valloitti Iijonin, Aabel-Beet-Maakan, Jaanoahin, Kedeksen, Haasorin, Gileadin ja Galilean, koko Naftalin maan, ja vei kansan pakkosiirtolaisuuteen Assuriin.

[30] Oseias, filho de Elá, conspirou contra Peca, filho de Remalias, e o feriu, e o matou, e reinou em seu lugar, no vigésimo ano de Jotão, filho de Uzias.

[30]Hoosea, Eelan poika, teki salaliiton Pekahia, Remaljan poikaa, vastaan ja löi hänet kuoliaaksi. Hän tuli kuninkaaksi Pekahin tilalle Jootamin, Ussian pojan, kahdentenakymmenentenä hallitusvuotena.

[31] Quanto aos mais atos de Peca e a tudo quanto fez, eis que estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel.

[31]Muista Pekahia koskevista asioista ja kaikesta, mitä hän teki, on kirjoitettu Israelin kuninkaiden aikakirjaan.

O reinado de Jotão, de Judá

2 Crônicas 27.1-9

Jootam Juudan kuninkaana

[32] No ano segundo de Peca, filho de Remalias, rei de Israel, começou a reinar Jotão, filho de Uzias, rei de Judá.

[32]Israelin kuninkaan Pekahin, Remaljan pojan, toisena hallitusvuotena tuli Jootam, kuningas Ussian poika, Juudan kuninkaaksi.

[33] Tinha vinte e cinco anos de idade quando começou a reinar e reinou dezesseis anos em Jerusalém. Era o nome de sua mãe Jerusa, filha de Zadoque.

[33]Hän oli kahdenkymmenenviiden vuoden ikäinen tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa kuusitoista vuotta. Hänen äitinsä oli nimeltään Jerusa, Saadokin tytär.

[34] Fez o que era reto perante o SENHOR; e em tudo procedeu segundo fizera Uzias, seu pai.

[34] Jootam teki sitä, mikä on oikein Herran silmissä, aivan niin kuin hänen isänsä Ussia oli tehnyt.

[35] Tão-somente os altos não se tiraram; o povo ainda sacrificava e queimava incenso nos altos. Ele edificou a Porta de Cima da Casa do SENHOR.

[35] Uhrikukkulatemppeleitä ei kuitenkaan hävitetty, vaan kansa uhrasi ja suitsutti yhä uhrikukkuloilla. Jootam rakennutti Herran temppelin Yläportin.

[36] Quanto aos mais atos de Jotão e a tudo quanto fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?

[36] Muista Jootamia koskevista asioista ja kaikesta, mitä hän teki, on kirjoitettu Juudan kuninkaiden aikakirjaan.

[37] Naqueles dias, começou o SENHOR a enviar contra Judá a Rezim, rei da Síria, e a Peca, filho de Remalias.

[37] Niihin aikoihin Resin, Aramin kuningas, ja Pekah, Remaljan poika, alkoivat Herran lähettäminä ahdistella Juudaa.

[38] Descansou Jotão com seus pais e foi sepultado junto a seus pais, na Cidade de

[38]Sitten Jootam meni lepoon isiensä luo, ja hänet haudattiin isiensä viereen, isänsä

Davi, seu pai. Em seu lugar reinou Acaz, seu filho.

2 Reis 16

O reinado de Acaz, de Judá
2 Crônicas 28.1-4

1 No décimo sétimo ano de Peca, filho de Remalias, começou a reinar Acaz, filho de Jotão, rei de Judá.

2 Tinha Acaz vinte anos de idade quando começou a reinar e reinou dezesseis anos em Jerusalém. Não fez o que era reto perante o SENHOR, seu Deus, como Davi, seu pai.

3 Porque andou no caminho dos reis de Israel e até queimou a seu filho como sacrifício, segundo as abominações dos gentios, que o SENHOR lançara de diante dos filhos de Israel.

4 Também sacrificou e queimou incenso nos altos e nos outeiros, como também debaixo de toda árvore frondosa.

Acaz pede socorro aos assírios

5 Então, subiu Rezim, rei da Síria, com Peca, filho de Remalias, rei de Israel, a Jerusalém para pelejarem contra ela; cercaram Acaz, porém não puderam prevalecer contra ele.

6 Naquele tempo, Rezim, rei da Síria, restituiu Elate à Síria e lançou fora dela os judeus; os siros vieram a Elate e ficaram habitando ali até ao dia de hoje.

Daavidin kaupunkiin. Hänen poikansa Aahas tuli kuninkaaksi hänen jälkeensä.

2. Kuninkaiden 16

Aahas Juudan kuninkaana

1Pekahin, Remaljan pojan, seitsemäntenätoista hallitusvuotena tuli Aahas, kuningas Jootamin poika, Juudan kuninkaaksi.

2 Aahas oli kahdenkymmenen vuoden ikäinen tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa kuusitoista vuotta. Hän ei tehnyt sitä, mikä on oikein Herran , hänen Jumalansa, silmissä, niin kuin hänen isänsä Daavid oli tehnyt.

3 Hän kulki Israelin kuninkaiden tietä. Hän pani jopa poikansakin kulkemaan tulen läpi, niiden kansojen kauhistuttavien tekojen mukaan, jotka Herra oli karkottanut israelilaisten tieltä.

4Hän uhrasi ja suitsutti uhrikukkuloilla ja kummuilla ja jokaisen vehreän puun alla.

Aram ja Israel sotivat Juudaa vastaan

5Siihen aikaan Resin, Aramin kuningas, ja Pekah, Remaljan poika, Israelin kuningas, lähtivät sotimaan Jerusalemia vastaan. He saartoivat Aahaksen joukot mutta eivät kyenneet valloittamaan kaupunkia.

6Samaan aikaan Resin, Aramin kuningas, palautti Eilatin Aramille ja karkotti Juudan miehet kaupungista. Niin Eilatiin tuli aramilaisia ja he asettuivat sinne ja ovat asuneet siellä tähän päivään asti.

[7] Acaz enviou mensageiros a Tiglate-Pileser, rei da Assíria, dizendo: Eu sou teu servo e teu filho; sobe e livra-me do poder do rei da Síria e do poder do rei de Israel, que se levantam contra mim.

[7]Aahas lähetti sanansaattajat Assurin kuninkaan Tiglat-Pileserin luo sanomaan hänelle: ”Minä olen sinun palvelijasi ja poikasi. Tule ja pelasta minut Aramin kuninkaan ja Israelin kuninkaan käsistä. He ovat nousseet minua vastaan.”

[8] Tomou Acaz a prata e o ouro que se acharam na Casa do SENHOR e nos tesouros da casa do rei e mandou de presente ao rei da Assíria.

[8] Aahas otti Herran temppelissä ja kuninkaan palatsin aarrekammioissa olevan hopean ja kullan ja lähetti sen lahjaksi Assurin kuninkaalle.

[9] O rei da Assíria lhe deu ouvidos, subiu contra Damasco, tomou-a, levou o povo para Quir e matou a Rezim.

[9]Assurin kuningas kuuli häntä ja lähti sotimaan Damaskosta vastaan. Hän valloitti kaupungin ja vei sen asukkaat pakkosiirtolaisuuteen Kiiriin, mutta kuningas Resinin hän surmasi.

A idolatria de Acaz
2 Crônicas 28.22-25

Kuningas Aahas ja pappi Uuria

[10] Então, o rei Acaz foi a Damasco, a encontrar-se com Tiglate-Pileser, rei da Assíria; e, vendo ali um altar, enviou dele ao sacerdote Urias a planta e o modelo, segundo toda a sua obra.

[10]Silloin kuningas Aahas lähti Damaskokseen kohtaamaan Assurin kuningasta Tiglat-Pileseriä. Kun kuningas Aahas näki Damaskoksessa olevan alttarin, hän lähetti pappi Uurialle kuvauksen alttarista ja siitä tehdyn tarkan mallin.

[11] Urias, o sacerdote, edificou um altar segundo tudo o que o rei Acaz tinha ordenado de Damasco; assim o fez o sacerdote Urias, antes que o rei Acaz viesse de Damasco.

[11] Pappi Uuria rakensi alttarin aivan sen kuvauksen mukaan, jonka kuningas Aahas oli hänelle lähettänyt Damaskoksesta ja sai sen valmiiksi jo ennen kuin kuningas Aahas oli palannut.

[12] Vindo, pois, de Damasco o rei, viu o altar, chegou-se a ele e nele sacrificou.

[12] Kun kuningas palasi Damaskoksesta ja näki alttarin, hän lähestyi sitä ja nousi sen äärelle.

[13] Queimou o seu holocausto e a sua oferta de manjares, derramou a sua libação e aspergiu o sangue das suas ofertas pacíficas naquele altar.

[13] Hän poltti polttouhrinsa ja ruokauhrinsa, vuodatti juomauhrinsa ja pirskotti yhteysuhriensa veren alttarille.

[14] Porém o altar de bronze, que estava perante o SENHOR, tirou ele de diante da casa, de entre o seu altar e a Casa do SENHOR e o pôs ao lado do seu altar, do lado norte.

[14] Pronssialttarin, joka oli Herran edessä, hän siirsi pois temppelin edustalta, uuden alttarin ja Herran temppelin välistä. Hän siirsi pronssialttarin sen uuden alttarin pohjoispuolelle.

[15] Ordenou também o rei Acaz ao sacerdote Urias, dizendo: Queima, no grande altar, o holocausto da manhã, como também a oferta de manjares da tarde, e o holocausto do rei, e a sua oferta de manjares, e o holocausto de todo o povo da terra, e a sua oferta de manjares, e as suas libações; todo sangue dos holocaustos e todo sangue dos sacrifícios aspergirás nele; porém o altar de bronze ficará para a minha deliberação posterior.

[15]Kuningas Aahas antoi pappi Uurialle käskyn sanoen: ”Polta suuremmalla alttarilla aamun polttouhri, illan ruokauhri, kuninkaan polttouhri sekä hänen ruokauhrinsa, samoin myös koko kansan polttouhri sekä sen ruoka- ja juomauhrit. Pirskota kaikki polttouhrin ja teurasuhrin veri alttarille. Pronssialttarin käyttämistä minä vielä harkitsen.”

[16] Fez Urias, o sacerdote, segundo tudo quanto o rei Acaz lhe ordenara.

[16] Pappi Uuria teki kaiken aivan niin kuin kuningas Aahas oli käskenyt.

[17] O rei Acaz cortou os painéis dos suportes, e de cima deles tomou a pia, e o mar, tirou-o de sobre os bois de bronze, que estavam debaixo dele, e o pôs sobre um pavimento de pedra.

[17] Kuningas Aahas leikkautti irti pronssijalustojen laidat ja otti padat pois niiden päältä. Hän antoi nostaa altaan pois sen alla olevien pronssihärkien päältä ja asettaa sen kivialustalle.

[18] Também o passadiço coberto para uso no sábado, que edificaram na casa, e a entrada real pelo lado de fora retirou da Casa do SENHOR, por causa do rei da Assíria.

[18]Hän siirsi Herran temppelialueen sisäpuolelle myös palatsiin rakennetun sapattikatoksen ja temppelin ulkopuolella olevan kuninkaan sisäänkäynnin. Näin hän teki Assurin kuninkaan vuoksi.

A morte de Acaz

2 Crônicas 28.26-27

[19] Quanto aos mais atos de Acaz e ao que fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?

[19] Mitä muuta kerrottavaa on Aahaksesta, siitä, mitä hän teki, on kirjoitettu Juudan kuninkaiden aikakirjaan.

[20] Descansou Acaz com seus pais e foi sepultado junto a seus pais, na Cidade de

[20] Sitten Aahas meni lepoon isiensä luo, ja hänet haudattiin isiensä viereen Daavidin

Davi; e Ezequias, seu filho, reinou em seu lugar.

kaupunkiin. Hänen poikansa Hiskia tuli kuninkaaksi hänen jälkeensä.

2 Reis 17

O reinado de Oseias, de Israel

1 No ano duodécimo de Acaz, rei de Judá, começou a reinar Oseias, filho de Elá; e reinou sobre Israel, em Samaria, nove anos.

2 Fez o que era mau perante o SENHOR; contudo, não como os reis de Israel que foram antes dele.

A queda de Samaria e o cativeiro de Israel

3 Contra ele subiu Salmaneser, rei da Assíria; Oseias ficou sendo servo dele e lhe pagava tributo.

4 Porém o rei da Assíria achou Oseias em conspiração, porque enviara mensageiros a Sô, rei do Egito, e não pagava tributo ao rei da Assíria, como dantes fazia de ano em ano; por isso, o rei da Assíria o encerrou em grilhões, num cárcere.

5 Porque o rei da Assíria passou por toda a terra, subiu a Samaria e a sitiou por três anos.

6 No ano nono de Oseias, o rei da Assíria tomou a Samaria e transportou a Israel para a Assíria; e os fez habitar em Hala, junto a Habor e ao rio Gozã, e nas cidades dos medos.

A causa do cativeiro

2. Kuninkaiden 17

Israelin JA JUUDAN LOPPUVAIHEET

Hoosea Israelin kuninkaana

1 Juudan kuninkaan Aahaksen kahdentenatoista hallitusvuotena tuli Hoosea, Eelan poika, Israelin kuninkaaksi, ja hän hallitsi Samariassa yhdeksän vuotta.

2 Hän teki sitä, mikä on pahaa Herran silmissä, ei kuitenkaan samalla tavoin kuin ennen häntä hallinneet Israelin kuninkaat.

3 Salmaneser, Assurin kuningas, hyökkäsi Hooseaa vastaan, ja niin Hooseasta tuli hänen palvelijansa, joka maksoi hänelle veroa.

4 Assurin kuningas huomasi kuitenkin, että Hoosea oli ryhtynyt salahankkeisiin lähettämällä sanansaattajia Soon, Egyptin kuninkaan, luo eikä suorittanut enää Assurin kuninkaalle vuotuista veroa niin kuin ennen. Silloin Assurin kuningas otti hänet kiinni ja sulki hänet vankilaan.

Israelin valtakunnan tuho

5 Sitten Assurin kuningas hyökkäsi koko maahan ja piiritti Samariaa kolme vuotta.

6 Hoosean yhdeksäntenä hallitusvuotena Assurin kuningas valloitti Samarian ja vei israelilaiset pakkosiirtolaisuuteen Assuriin. Hän asetti heidät asumaan Halahiin ja Goosanissa olevan Haaborjoen rannoille sekä Meedian kaupunkeihin.

[7] Tal sucedeu porque os filhos de Israel pecaram contra o SENHOR, seu Deus, que os fizera subir da terra do Egito, de debaixo da mão de Faraó, rei do Egito; e temeram a outros deuses.

[7] Näin tapahtui, koska israelilaiset olivat tehneet syntiä Herraa , Jumalaansa, vastaan, joka oli johdattanut heidät Egyptin maasta, pois faraon, Egyptin kuninkaan, käsistä, ja koska he olivat palvoneet muita jumalia.

[8] Andaram nos estatutos das nações que o SENHOR lançara de diante dos filhos de Israel e nos costumes estabelecidos pelos reis de Israel.

[8]He olivat vaeltaneet niiden kansojen säädösten mukaan, jotka Herra oli karkottanut israelilaisten edeltä, ja tehneet samoin kuin Israelin kuninkaatkin.

[9] Os filhos de Israel fizeram contra o SENHOR, seu Deus, o que não era reto; edificaram para si altos em todas as suas cidades, desde as atalaias dos vigias até à cidade fortificada.

[9]Israelilaiset olivat salaa tehneet Herraa , Jumalaansa, vastaan sellaista, mikä ei ole oikein. He olivat rakentaneet itselleen uhrikukkulatemppeleitä kaikkiin kaupunkeihinsa, olivatpa ne vartiotornilla varustettuja tai linnoitettuja kaupunkeja.

[10] Levantaram para si colunas e postes-ídolos, em todos os altos outeiros e debaixo de todas as árvores frondosas.

[10]He olivat pystyttäneet itselleen patsaita ja asera-tarhoja jokaiselle korkealle kummulle ja jokaisen vehreän puun alle.

[11] Queimaram ali incenso em todos os altos, como as nações que o SENHOR expulsara de diante deles; cometeram ações perversas para provocarem o SENHOR à ira

[11] He olivat suitsuttaneet kaikilla uhrikukkuloilla niin kuin ne kansat, jotka Herra oli karkottanut heidän edeltään. Näin he olivat vihastuttaneet Herran pahoilla teoillaan.

[12] e serviram os ídolos, dos quais o SENHOR lhes tinha dito: Não fareis estas coisas.

[12] He olivat palvelleet epäjumalia, vaikka Herra oli heille sanonut: ”Älkää tehkö sellaista.”

[13] O SENHOR advertiu a Israel e a Judá por intermédio de todos os profetas e de todos os videntes, dizendo: Voltai-vos dos vossos maus caminhos e guardai os meus mandamentos e os meus estatutos, segundo toda a Lei que prescrevi a vossos

[13] Herraoli varoittanut Israelia ja Juudaa kaikkien profeettojensa, kaikkien näkijöiden, kautta ja sanonut: ”Palatkaa pahoilta teiltänne ja noudattakaa minun käskyjäni ja lakejani, kaikkea sitä opetusta, jota minä käskin teidän isienne

pais e que vos enviei por intermédio dos meus servos, os profetas.

[14] Porém não deram ouvidos; antes, se tornaram obstinados, de dura cerviz como seus pais, que não creram no SENHOR, seu Deus.

[15] Rejeitaram os estatutos e a aliança que fizera com seus pais, como também as suas advertências com que protestara contra eles; seguiram os ídolos, e se tornaram vãos, e seguiram as nações que estavam em derredor deles, das quais o SENHOR lhes havia ordenado que não as imitassem.

[16] Desprezaram todos os mandamentos do SENHOR, seu Deus, e fizeram para si imagens de fundição, dois bezerros; fizeram um poste-ídolo, e adoraram todo o exército do céu, e serviram a Baal.

[17] Também queimaram a seus filhos e a suas filhas como sacrifício, deram-se à prática de adivinhações e criam em agouros; e venderam-se para fazer o que era mau perante o SENHOR, para o provocarem à ira.

[18] Pelo que o SENHOR muito se indignou contra Israel e o afastou da sua presença; e nada mais ficou, senão a tribo de Judá.

[19] Também Judá não guardou os mandamentos do SENHOR, seu Deus; antes, andaram nos costumes que Israel introduziu.

noudattaa ja jonka minä olen lähettänyt teille palvelijoitteni, profeettojen, kautta.”

[14]Mutta he eivät kuulleet vaan olivat uppiniskaisia niin kuin isänsäkin, jotka eivät uskoneet Herraan , Jumalaansa.

[15]He pitivät halpana hänen käskynsä ja hänen liittonsa, jonka hän oli tehnyt heidän isiensä kanssa, ja hänen varoituksensa, jotka hän oli heille antanut. He vaelsivat turhuuksien perässä ja tulivat turhanpäiväisiksi seuratessaan ympärillään asuvia pakanakansoja, joiden tekojen mukaan Herra oli kieltänyt heitä tekemästä.

[16]He hylkäsivät kaikki Herran , Jumalansa, käskyt ja tekivät itselleen valettuja kuvia, kaksi sonnivasikkaa. He tekivät itselleen myös asera-tarhoja, kumarsivat kaikkea taivaan joukkoa ja palvelivat Baalia.

[17]He panivat poikansa ja tyttärensä kulkemaan tulen läpi, tekivät taikoja ja harjoittivat noituutta. He antautuivat tekemään sitä, mikä on pahaa Herran silmissä, ja vihastuttivat hänet.

[18]Niin Herra vihastui kovin Israeliin ja siirsi sen pois kasvojensa edestä. Jäljelle ei jäänyt muita kuin Juudan heimo yksin.

[19]Myöskään Juuda ei noudattanut Herran , Jumalansa, käskyjä vaan vaelsi niiden lakien mukaan, jotka Israel oli itselleen säätänyt.

[20] Pelo que o SENHOR rejeitou a toda a descendência de Israel, e os afligiu, e os entregou nas mãos dos despojadores, até que os expulsou da sua presença.

[21] Pois, quando ele rasgou a Israel da casa de Davi, e eles fizeram rei a Jeroboão, filho de Nebate, Jeroboão apartou a Israel de seguir o SENHOR e o fez cometer grande pecado.

[22] Assim, andaram os filhos de Israel em todos os pecados que Jeroboão tinha cometido; nunca se apartaram deles,

[23] até que o SENHOR afastou a Israel da sua presença, como falara pelo ministério de todos os seus servos, os profetas; assim, foi Israel transportado da sua terra para a Assíria, onde permanece até ao dia de hoje.

O rei da Assíria renova a população de Samaria

[24] O rei da Assíria trouxe gente de Babilônia, de Cuta, de Ava, de Hamate e de Sefarvaim e a fez habitar nas cidades de Samaria, em lugar dos filhos de Israel; tomaram posse de Samaria e habitaram nas suas cidades.

[25] A princípio, quando passaram a habitar ali, não temeram o SENHOR; então, mandou o SENHOR para o meio deles leões, os quais mataram a alguns do povo.

[26] Pelo que se disse ao rei da Assíria: As gentes que transportaste e fizeste habitar nas cidades de Samaria não sabem a maneira de servir o deus da terra; por isso,

[20]Niin Herra hylkäsi kaikki Israelin jälkeläiset, nöyryytti heitä ja antoi heidät ryöstäjien käsiin, kunnes viimein heitti heidät pois kasvojensa edestä.

[21]Kun Herra oli repäissyt Israelin pois Daavidin kuningassuvulta, israelilaiset tekivät kuninkaaksi Jerobeamin, Nebatin pojan. Jerobeam sai israelilaiset luopumaan Herran seuraamisesta ja vietteli heidät suureen syntiin.

[22]Israelilaiset vaelsivat kaikissa Jerobeamin synneissä. He eivät luopuneet niistä,

[23] kunnes Herra viimein siirsi Israelin pois kasvojensa edestä, niin kuin hän oli puhunut kaikkien palvelijoidensa, profeettojen, kautta. Näin israelilaiset joutuivat pois maastaan pakkosiirtolaisuuteen Assuriin, jossa he ovat olleet tähän päivään asti.

Samarian uudet asukkaat ja sekauskonto

[24]Sen jälkeen Assurin kuningas antoi tuoda siirtolaisia Baabelista, Kuutasta, Avvasta, Hamatista ja Sefarvaimista ja asetti heidät asumaan Samarian kaupunkeihin israelilaisten tilalle. He ottivat Samarian haltuunsa ja asettuivat asumaan sen kaupunkeihin.

[25] Kun he alkuaikoina siellä asuessaan eivät pelänneet Herraa , hän lähetti heidän keskuuteensa leijonia, jotka tappoivat heitä.

[26]Niin Assurin kuninkaalle kerrottiin: ”Kansat, jotka sinä veit pakkosiirtolaisuuteen ja asetit asumaan Samarian kaupunkeihin, eivät tunne sen

enviou ele leões para o meio delas, os quais as matam, porque não sabem como servir o deus da terra.

maan jumalan lakia. Siksi hän on lähettänyt leijonia heidän keskuuteensa, ja ne surmaavat heitä, koska he eivät tiedä, miten sen maan jumalaa on palveltava.”

27 Então, o rei da Assíria mandou dizer: Levai para lá um dos sacerdotes que de lá trouxestes; que ele vá, e lá habite, e lhes ensine a maneira de servir o deus da terra.

27 Silloin Assurin kuningas antoi käskyn ja sanoi: ”Viekää sinne joku niistä papeista, jotka toitte sieltä pakkosiirtolaisuuteen. Asukoon kansa siellä, ja pappi opettakoon heille, miten sen maan jumalaa palvellaan.”

28 Foi, pois, um dos sacerdotes que haviam levado de Samaria, e habitou em Betel, e lhes ensinava como deviam temer o SENHOR.

28 Silloin yksi papeista, joka oli viety Samariasta pakkosiirtolaisuuteen, tuli ja asettui asumaan Beeteliin. Hän opetti heille, miten heidän tuli palvella Herraa .

O culto misto dos samaritanos

29 Porém cada nação fez ainda os seus próprios deuses nas cidades em que habitava, e os puseram nos santuários dos altos que os samaritanos tinham feito.

29 Kukin kansa teki kuitenkin itselleen omat jumalansa ja asetti ne samarialaisten rakentamiin uhrikukkulatemppeleihin, kukin kansa niissä kaupungeissa, joissa asui.

30 Os de Babilônia fizeram Sucote-Benote; os de Cuta fizeram Nergal; os de Hamate fizeram Asima;

30 Baabelin miehet tekivät itselleen Sukkot-Benotin, Kuutin miehet tekivät Neergalin, Hamatin miehet Asiman,

31 os aveus fizeram Nibaz e Tartaque; e os sefarvitas queimavam seus filhos a Adrameleque e a Anameleque, deuses de Sefarvaim.

31 ja avvalaiset tekivät Nibhasin ja Tartakin. Sefarvaimilaiset polttivat poikiaan tulessa Adrammelekille ja Anammelekille, Sefarvaimin jumalille.

32 Mas temiam também ao SENHOR; dentre os do povo constituíram sacerdotes dos lugares altos, os quais oficiavam a favor deles nos santuários dos altos.

32 He pelkäsivät kyllä Herraa mutta asettivat myös keskuudestaan itselleen uhrikukkulapappeja, jotka uhrasivat heidän puolestaan uhrikukkulatemppeleissä.

33 De maneira que temiam o SENHOR e, ao mesmo tempo, serviam aos seus próprios deuses, segundo o costume das

33He siis pelkäsivät Herraa mutta palvelivat myös omia jumaliaan niiden

nações dentre as quais tinham sido transportados.

kansojen tapojen mukaan, joiden keskuudesta heidät oli tuotu.

34 Até ao dia de hoje fazem segundo os antigos costumes; não temem o SENHOR, não fazem segundo os seus estatutos e juízos, nem segundo a lei e o mandamento que o SENHOR prescreveu aos filhos de Jacó, a quem deu o nome de Israel.

34 Vielä tänäkin päivänä he tekevät vanhojen tapojensa mukaan. He eivät pelkää Herraa eivätkä noudata saamiaan lakeja ja säädöksiä, sitä opetusta ja niitä käskyjä, jotka Herra antoi Jaakobin pojille, hänen, jolle hän antoi nimen Israel.

35 Ora, o SENHOR tinha feito aliança com eles e lhes ordenara, dizendo: Não temereis outros deuses, nem vos prostrareis diante deles, nem os servireis, nem lhes oferecereis sacrifícios;

35 Herraoli tehnyt liiton israelilaisten kanssa ja käskenyt heitä sanoen: ”Älkää pelätkö muita jumalia, älkää palvoko älkääkä palvelko niitä, älkää myöskään uhratko niille,

36 mas ao SENHOR, que vos fez subir da terra do Egito com grande poder e com braço estendido, a ele temereis, e a ele vos prostrareis, e a ele oferecereis sacrifícios.

36vaan pelätkää Herraa , joka johdatti teidät Egyptin maasta suurella voimalla ja ojennetulla käsivarrella. Häntä pelätkää, häntä kumartakaa ja hänelle uhratkaa!

37 Os estatutos e os juízos, a lei e o mandamento que ele vos escreveu, tereis cuidado de os observar todos os dias; não temereis outros deuses.

37 Noudattakaa aina tarkoin niitä lakeja ja säädöksiä, sitä opetusta ja niitä käskyjä, jotka Mooses on teitä varten kirjoittanut, älkääkä pelätkö muita jumalia.

38 Da aliança que fiz convosco não vos esquecereis; nem temereis outros deuses.

38 Älkää unohtako liittoa, jonka minä tein teidän kanssanne, älkääkä pelätkö muita jumalia.

39 Mas ao SENHOR, vosso Deus, temereis, e ele vos livrará das mãos de todos os vossos inimigos.

39 Pelätkää ainoastaan Herraa , teidän Jumalaanne, niin hän vapauttaa teidät kaikkien vihollistenne vallasta.”

40 Porém eles não deram ouvidos a isso; antes, procederam segundo o seu antigo costume.

40 Mutta samarialaiset eivät totelleet vaan tekivät vanhojen tapojensa mukaan.

41 Assim, estas nações temiam o SENHOR e serviam as suas próprias imagens de escultura; como fizeram seus pais, assim

41 Näin nämä kansat pelkäsivät Herraa mutta palvelivat samalla omia jumalankuviaan. Myös heidän lapsensa ja lastensa lapset ovat

fazem também seus filhos e os filhos de seus filhos, até ao dia de hoje.

2 Reis 18

O reinado de Ezequias, de Judá
2 Crônicas 29.1-2

1 No terceiro ano de Oseias, filho de Elá, rei de Israel, começou a reinar Ezequias, filho de Acaz, rei de Judá.

2 Tinha vinte e cinco anos de idade quando começou a reinar e reinou vinte e nove anos em Jerusalém; sua mãe se chamava Abi e era filha de Zacarias.

3 Fez ele o que era reto perante o SENHOR, segundo tudo o que fizera Davi, seu pai.

4 Removeu os altos, quebrou as colunas e deitou abaixo o poste-ídolo; e fez em pedaços a serpente de bronze que Moisés fizera, porque até àquele dia os filhos de Israel lhe queimavam incenso e lhe chamavam Neustã.

5 Confiou no SENHOR, Deus de Israel, de maneira que depois dele não houve seu semelhante entre todos os reis de Judá, nem entre os que foram antes dele.

6 Porque se apegou ao SENHOR, não deixou de segui-lo e guardou os mandamentos que o SENHOR ordenara a Moisés.

tähän päivään asti tehneet samoin kuin heidän isänsä.

2. Kuninkaiden 18

Hiskia Juudan kuninkaana

1Israelin kuninkaan Hoosean, Eelan pojan, kolmantena hallitusvuotena tuli Juudan kuninkaaksi Hiskia, kuningas Aahaksen poika.

2Hän oli kahdenkymmenenviiden vuoden ikäinen tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa kaksikymmentäyhdeksän vuotta. Hänen äitinsä oli nimeltään Abi, Sakarjan tytär.

3 Hiskia teki sitä, mikä on oikein Herran silmissä, aivan niin kuin hänen isänsä Daavid oli tehnyt.

4 Hän hävitti uhrikukkulatemppelit, murskasi patsaat, hakkasi maahan aseratarhan ja löi palasiksi pronssikäärmeen, jonka Mooses oli tehnyt. Niihin aikoihin asti israelilaiset olivat näet polttaneet uhreja sille ja kutsuneet sitä nimellä Nehustan.

5Hiskia turvasi Herraan , Israelin Jumalaan. Yksikään hänen jälkeensä tulleista Juudan kuninkaista ei ollut hänen vertaisensa, ei myöskään kukaan niistä, jotka olivat olleet ennen häntä.

6Hän seurasi tarkasti Herraa eikä luopunut hänestä vaan noudatti hänen käskyjään, jotka Herra oli antanut Moosekselle.

[7] Assim, foi o SENHOR com ele; para onde quer que saía, lograva bom êxito; rebelou-se contra o rei da Assíria e não o serviu.

[8] Feriu ele os filisteus até Gaza e seus limites, desde as atalaias dos vigias até à cidade fortificada.

[9] No quarto ano do rei Ezequias, que era o sétimo de Oseias, filho de Elá, rei de Israel, subiu Salmaneser, rei da Assíria, contra Samaria e a cercou.

[10] Ao cabo de três anos, foi tomada; sim, no ano sexto de Ezequias, que era o nono de Oseias, rei de Israel, Samaria foi tomada.

[11] O rei da Assíria transportou a Israel para a Assíria e o fez habitar em Hala, junto a Habor e ao rio Gozã, e nas cidades dos medos;

[12] porquanto não obedeceram à voz do SENHOR, seu Deus; antes, violaram a sua aliança e tudo quanto Moisés, servo do SENHOR, tinha ordenado; não o ouviram, nem o fizeram.

Senaquerібe invade Judá

2 Crônicas 32.1-8; Isaías 36.1-3

[13] No ano décimo quarto do rei Ezequias, subiu Senaqueribe, rei da Assíria, contra todas as cidades fortificadas de Judá e as tomou.

[7]Niin Herra oli Hiskian kanssa, ja hän menestyi kaikessa, mihin ryhtyi. Hän nousi kapinaan Assurin kuningasta vastaan eikä enää palvellut häntä.

[8]Hän löi filistealaiset aina Gazaa ja sen lähialueita myöten ja kukisti sekä vartiotornilla varustetut että linnoitetut kaupungit.

Israel joutuu pakkosiirtolaisuuteen

[9]Kuningas Hiskian neljäntenä hallitusvuotena, joka oli Israelin kuninkaan Hoosean, Eelan pojan, seitsemäs vuosi, Salmaneser, Assurin kuningas, hyökkäsi Samariaa vastaan ja piiritti sitä.

[10]Kolmen vuoden kuluttua hän valloitti sen. Samaria valloitettiin Hiskian kuudentena vuotena, joka oli Israelin kuninkaan Hoosean yhdeksäs hallitusvuosi.

[11] Sitten Assurin kuningas vei israelilaiset pakkosiirtolaisuuteen Assuriin ja sijoitti heidät Halahiin ja Goosanissa olevan Haaborjoen rannoille sekä Meedian kaupunkeihin.

[12] Näin tapahtui, koska he eivät olleet kuunnelleet Herran , Jumalansa, ääntä. He olivat rikkoneet hänen liittonsa, kaikki Herran palvelijan Mooseksen antamat käskyt, eivätkä totelleet eivätkä noudattaneet niitä.

Sanherib ja Hiskia

[13]Kuningas Hiskian neljäntenätoista hallitusvuotena Sanherib, Assurin kuningas, hyökkäsi kaikkia Juudan

[14] Então, Ezequias, rei de Judá, enviou mensageiros ao rei da Assíria, a Laquis, dizendo: Errei; retira-te de mim; tudo o que me impuseres suportarei. Então, o rei da Assíria impôs a Ezequias, rei de Judá, trezentos talentos de prata e trinta talentos de ouro.

[15] Deu-lhe Ezequias toda a prata que se achou na Casa do SENHOR e nos tesouros da casa do rei.

[16] Foi quando Ezequias arrancou das portas do templo do SENHOR e das ombreiras o ouro de que ele, rei de Judá, as cobrira, e o deu ao rei da Assíria.

[17] Contudo, o rei da Assíria enviou, de Laquis, a Tartã, a Rabe-Saris e a Rabsaqué, com um grande exército, ao rei Ezequias, a Jerusalém; subiram e vieram a Jerusalém. Tendo eles subido e chegado, pararam na extremidade do aqueduto do açude superior, junto ao caminho do campo do Lavandeiro.

[18] Tendo eles chamado o rei, saíram-lhes ao encontro Eliaquim, filho de Hilquias, o mordomo, Sebna, o escrivão, e Joá, filho de Asafe, o cronista.

Rabsaqué afronta a Ezequias e ao Senhor

2 Crônicas 32.9-20; Isaías 36.4-22

[19] Rabsaqué lhes disse: Dizei a Ezequias: Assim diz o sumo rei, o rei da Assíria: Que confiança é essa em que te estribas?

linnoitettuja kaupunkeja vastaan ja valloitti ne.

[14] Silloin Juudan kuningas Hiskia lähetti Assurin kuninkaalle Laakikseen sanan: ”Minä olen tehnyt väärin. Vetäydy pois minun kimpustani, niin minä teen, mitä tehtäväkseni panet.” Assurin kuningas määräsi Hiskian, Juudan kuninkaan, maksamaan kolmesataa talenttia hopeaa ja kolmekymmentä talenttia kultaa.

[15] Hiskia antoi hänelle kaiken hopean, mitä Herran temppelissä ja kuninkaan palatsin aarrekammioissa oli.

[16] Siinä yhteydessä hän leikkautti Herran temppelin ovista ja ovien pielistä kullan, jolla hän oli ne päällystänyt, ja antoi sen Assurin kuninkaalle.

Jerusalemin piiritys

[17] Assurin kuningas lähetti Laakiksesta ylipäällikkönsä, hovinsa ylieunukin ja ylimmän juomanlaskijansa suuren sotajoukon kanssa Jerusalemiin kuningas Hiskiaa vastaan. He lähtivät liikkeelle ja tultuaan Jerusalemiin he pysähtyivät Yläaltaan vesijohdon luo, joka on Pyykinpesijänkedolle vievän tien varrella.

[18] He kutsuivat kuningasta, mutta palatsin päällikkö Eljakim, Hilkian poika, kirjuri Sebna ja kansleri Jooah, Aasafin poika, menivät heidän luokseen.

[19] Ylin juomanlaskija sanoi heille: ”Ilmoittakaa Hiskialle: Näin sanoo suurkuningas, Assurin kuningas: Mikä on tuo luottamus, joka sinulla on?

[20] Bem posso dizer-te que teu conselho e poder para guerra não passam de vãs palavras; em quem, pois, agora, confias, para que te rebeles contra mim?

[21] Confias no Egito, esse bordão de cana esmagada, o qual, se alguém nele apoiar-se, lhe entrará pela mão e a traspassará; assim é Faraó, rei do Egito, para com todos os que nele confiam.

[22] Mas, se me dizeis: Confiamos no SENHOR, nosso Deus, não é esse aquele cujos altos e altares Ezequias removeu, dizendo a Judá e a Jerusalém: Perante este altar adorareis em Jerusalém?

[23] Ora, pois, empenha-te com meu senhor, rei da Assíria, e dar-te-ei dois mil cavalos, se de tua parte achares cavaleiros para os montar.

[24] Como, pois, se não podes afugentar um só capitão dos menores dos servos do meu senhor, confias no Egito, por causa dos carros e cavaleiros?

[25] Acaso, subi eu, agora, sem o SENHOR contra este lugar, para o destruir? Pois o SENHOR mesmo me disse: Sobe contra a terra e destrói-a.

[26] Então, disseram Eliaquim, filho de Hilquias, Sebna e Joá a Rabsaqué: Rogamos-te que fales em aramaico aos teus servos, porque o entendemos, e não

[20] Arvelet kai, että pelkästä huulten puheesta tulee neuvo ja voima sodankäyntiin? Keneen sinä oikein luotat, kun kapinoit minua vastaan?

[21] Sinä luotat nyt tuohon särkyneeseen ruokosauvaan, Egyptiin, joka tunkeutuu sen käteen, joka siihen nojaa, ja lävistää sen. Sellainen on farao, Egyptin kuningas, kaikille, jotka häneen luottavat.

[22] Ja jos te sanotte minulle: ’Me luotamme Herraan , meidän Jumalaamme’, niin eikö hän ole se, jonka uhrikukkulatemppelit ja alttarit Hiskia hävitti? Eikö Hiskia sanonut Juudalle ja Jerusalemille: ’Tämän alttarin edessä Jerusalemissa teidän on kumartaen rukoiltava’?

[23] Mutta lyö nyt vetoa minun herrani, Assurin kuninkaan, kanssa. Minä annan sinulle kaksituhatta hevosta, jos sinä voit hankkia niille ratsastajat.

[24] Kuinka sitten voisit torjua yhdenkään käskynhaltijan, herrani vähimmän palvelijan, hyökkäyksen? Ja sinä vain luotat Egyptiin, sen vaunuihin ja ratsumiehiin!

[25] Olenko minä siis Herran sallimatta hyökännyt tätä paikkaa vastaan hävittämään sitä? Herra on sanonut minulle: ’Hyökkää tuohon maahan ja hävitä se.’”

[26] Eljakim, Hilkian poika, ja Sebna ja Jooah sanoivat ylimmälle juomanlaskijalle: ”Ole hyvä ja puhu palvelijoillesi aramean kieltä, sillä me

nos fales em judaico, aos ouvidos do povo que está sobre as muralhas.

ymmärrämme sitä. Älä puhu meidän kanssamme heprean kieltä muurilla olevan kansan kuullen.”

27 Mas Rabsaqué lhes respondeu: Mandou-me, acaso, o meu senhor para dizer-te estas palavras a ti somente e a teu senhor? E não, antes, aos homens que estão sentados sobre as muralhas, para que comam convosco o seu próprio excremento e bebam a sua própria urina?

27 Mutta ylin juomanlaskija vastasi heille: ”Onko herrani lähettänyt minut puhumaan näitä sanoja vain sinun herrallesi ja sinulle? Eikö juuri noille miehille, jotka istuvat muurilla ja joutuvat teidän kanssanne syömään omia ulosteitaan ja juomaan omaa virtsaansa!”

28 Então, Rabsaqué se pôs em pé, e clamou em alta voz em judaico, e disse: Ouvi as palavras do sumo rei, do rei da Assíria.

28 Ylin juomanlaskija seisoi ja huusi kovalla äänellä heprean kielellä nämä sanat: ”Kuulkaa suurkuninkaan, Assurin kuninkaan, sana!

29 Assim diz o rei: Não vos engane Ezequias; porque não vos poderá livrar da sua mão;

29 Näin sanoo kuningas: ’Älkää antako Hiskian pettää itseänne!’ Hän ei voi pelastaa teitä kuninkaan käsistä.

30 nem tampouco vos faça Ezequias confiar no SENHOR, dizendo: O SENHOR, certamente, nos livrará, e esta cidade não será entregue nas mãos do rei da Assíria.

30 Älköön Hiskia saako teitä luottamaan Herraan sanomalla: ’Totisesti Herra pelastaa meidät. Tätä kaupunkia ei anneta Assurin kuninkaan käsiin.’

31 Não deis ouvidos a Ezequias; porque assim diz o rei da Assíria: Fazei as pazes comigo e vinde para mim; e comei, cada um da sua própria vide e da sua própria figueira, e bebei, cada um da água da sua própria cisterna.

31Älkää uskoko Hiskiaa, sillä näin sanoo Assurin kuningas: ’Tehkää sovinto minun kanssani ja tulkaa minun luokseni. Silloin saatte jokainen syödä omasta viinipuustanne ja viikunapuustanne ja juoda vettä omasta kaivostanne,

32 Até que eu venha e vos leve para uma terra como a vossa, terra de cereal e de vinho, terra de pão e de vinhas, terra de oliveiras e de mel, para que vivais e não morrais. Não deis ouvidos a Ezequias, porque vos engana, dizendo: O SENHOR nos livrará.

32 kunnes minä tulen ja vien teidät maahan, joka on teidän maanne kaltainen. Se on viljan ja viinin maa, leivän ja viinitarhojen maa, jalon öljypuun ja hunajan maa. Silloin te saatte elää ettekä kuole. Älkää kuunnelko Hiskiaa, sillä hän

johtaa teidät harhaan sanoessaan: Herra pelastaa meidät.

33 Acaso, os deuses das nações puderam livrar, cada um a sua terra, das mãos do rei da Assíria?

33 Onko yksikään muiden kansojen jumalista kyennyt pelastamaan maataan Assurin kuninkaan käsistä?

34 Onde estão os deuses de Hamate e de Arpade? Onde estão os deuses de Sefarvaim, Hena e Iva? Acaso, livraram eles a Samaria das minhas mãos?

34 Missä ovat Hamatin ja Arpadin jumalat? Missä ovat Sefarvaimin, Heenan ja Ivvan jumalat? Pelastivatko ne Samarian minun käsistäni?

35 Quais são, dentre todos os deuses destes países, os que livraram a sua terra das minhas mãos, para que o SENHOR possa livrar a Jerusalém das minhas mãos?

35 Kuka kaikkien maiden jumalista on pelastanut maansa minun käsistäni? Voisiko Herra pelastaa Jerusalemin minun käsistäni?'"

36 Calou-se, porém, o povo e não lhe respondeu palavra; porque assim lhe havia ordenado o rei: Não lhe respondereis.

36 Mutta kansa oli vaiti eikä vastannut hänelle mitään, sillä kuningas oli antanut käskyn: "Älkää vastatko hänelle."

37 Então, Eliaquim, filho de Hilquias, o mordomo, e Sebna, o escrivão, e Joá, filho de Asafe, o cronista, vieram ter com Ezequias, com suas vestes rasgadas, e lhe referiram as palavras de Rabsaqué.

37 Sitten palatsin päällikkö Eljakim, Hilkian poika, ja kirjuri Sebna ja kansleri Jooah, Aasafin poika, tulivat Hiskian luo vaatteet repäistyinä ja kertoivat hänelle, mitä ylin juomanlaskija oli sanonut.

2 Reis 19

Ezequias consulta a Isaías
Isaías 37.1-7

1 Tendo o rei Ezequias ouvido isto, rasgou as suas vestes, cobriu-se de pano de saco e entrou na Casa do SENHOR.

2 Então, enviou a Eliaquim, o mordomo, a Sebna, o escrivão, e os anciãos dos sacerdotes cobertos de pano de saco, ao profeta Isaías, filho de Amoz;

3 os quais lhe disseram: Assim diz Ezequias: Este dia é dia de angústia, de disciplina e de opróbrio; porque filhos são

2. Kuninkaiden 19

Jesajan ennustus

1 Kun kuningas Hiskia kuuli sen, hän repäisi vaatteensa, pukeutui säkkiin ja meni Herran temppeliin.

2 Sitten hän lähetti palatsin päällikön Eljakimin, kirjuri Sebnan ja pappien vanhimmat säkkeihin pukeutuneina profeetta Jesajan, Aamotsin pojan, luo

3 ja käski heidän sanoa hänelle: "Näin sanoo Hiskia: 'Tämä päivä on hädän, kurituksen ja häväistyksen päivä, sillä

chegados à hora de nascer, e não há força para dá-los à luz.

lapset ovat tulleet kohdun suulle, mutta ei ole voimaa synnyttää.

[4] Porventura, o SENHOR, teu Deus, terá ouvido todas as palavras de Rabsaqué, a quem o rei da Assíria, seu senhor, enviou para afrontar o Deus vivo, e repreenderá as palavras que ouviu; ergue, pois, orações pelos que ainda subsistem.

[4] Jospa Herra , sinun Jumalasi, on kuullut kaikki ylimmän juomanlaskijan sanat, joilla hänen herransa, Assurin kuningas, on lähettänyt hänet herjaamaan elävää Jumalaa, ja rankaisee häntä sanoista, jotka Herra , sinun Jumalasi, on kuullut. Kohota nyt rukous sen jäännöksen puolesta, joka vielä on olemassa.’”

[5] Foram, pois, os servos do rei Ezequias a ter com Isaías;

[5]Kun kuningas Hiskian palvelijat tulivat Jesajan luo,

[6] Isaías lhes disse: Dizei isto a vosso senhor: Assim diz o SENHOR: Não temas por causa das palavras que ouviste, com as quais os servos do rei da Assíria blasfemaram de mim.

[6] Jesaja sanoi heille: ”Sanokaa herrallenne: ’Näin sanoo Herra : Älä pelkää niitä sanoja, jotka olet kuullut ja joilla Assurin kuninkaan palvelijat ovat herjanneet minua.

[7] Eis que meterei nele um espírito, e ele, ao ouvir certo rumor, voltará para a sua terra; e nela eu o farei cair morto à espada.

[7] Minä annan mennä häneen sellaisen hengen, että kun hän kuulee sanoman, hän palaa omaan maahansa. Ja minä annan hänen kaatua miekkaan omassa maassaan.’”

A carta do rei da Assíria
Isaías 37.8-13

Sanheribin sanoma Hiskialle

[8] Voltou, pois, Rabsaqué e encontrou o rei da Assíria pelejando contra Libna; porque ouvira que o rei já se havia retirado de Laquis.

[8]Kun ylin juomanlaskija palasi takaisin, hän tapasi Assurin kuninkaan sotimassa Libnaa vastaan. Hän oli näet kuullut, että tämä oli lähtenyt Laakiksesta.

[9] O rei ouviu que a respeito de Tiraca, rei da Etiópia, se dizia: Eis saiu para guerrear contra ti. Assim, tornou a enviar mensageiros a Ezequias, dizendo:

[9] Kun Sanherib oli kuullut Tirhakasta, Kuusin kuninkaasta: ”Hän on lähtenyt sotimaan sinua vastaan,” Sanherib lähetti sanansaattajat uudelleen Hiskian luo ja käski näiden sanoa

[10] Assim falareis a Ezequias, rei de Judá: Não te engane o teu Deus, em quem

[10] Hiskialle, Juudan kuninkaalle: ”Älä anna Jumalasi, johon sinä luotat, pettää

confias, dizendo: Jerusalém não será entregue nas mãos do rei da Assíria.

11 Já tens ouvido o que fizeram os reis da Assíria a todas as terras, como as destruíram totalmente; e crês tu que te livrarias?

12 Porventura, os deuses das nações livraram os povos que meus pais destruíram, Gozã, Harã e Rezefe e os filhos de Éden, que estavam em Telassar?

13 Onde está o rei de Hamate, e o rei de Arpade, e o rei da cidade de Sefarvaim, de Hena e de Iva?

A oração de Ezequias

Isaías 37.14-20

14 Tendo Ezequias recebido a carta das mãos dos mensageiros, leu-a; então, subiu à Casa do SENHOR, estendeu-a perante o SENHOR

15 e orou perante o SENHOR, dizendo: Ó SENHOR, Deus de Israel, que estás entronizado acima dos querubins, tu somente és o Deus de todos os reinos da terra; tu fizeste os céus e a terra.

16 Inclina, ó SENHOR, o ouvido e ouve; abre, SENHOR, os olhos e vê; ouve todas as palavras de Senaqueribe, as quais ele enviou para afrontar o Deus vivo.

17 Verdade é, SENHOR, que os reis da Assíria assolaram todas as nações e suas terras

18 e lançaram no fogo os deuses deles, porque deuses não eram, senão obra de mãos de homens, madeira e pedra; por isso, os destruíram.

itseäsi äläkä sano: 'Jerusalemia ei anneta Assurin kuninkaan käsiin.'

11Olethan kuullut, mitä Assurin kuninkaat ovat tehneet kaikille maille, kuinka he ovat vihkineet ne tuhon omiksi. Sinäkö muka pelastuisit?

12 Ovatko kansojen jumalat pelastaneet niitä, jotka minun isäni ovat tuhonneet, nimittäin Goosania, Harrania, Resefiä ja Telassarin edeniläisiä?

13 Missä on Hamatin kuningas ja missä Arpadin kuningas, ja missä ovat Sefarvaimin, Heenan ja Ivvan kaupunkien kuninkaat?"

Hiskian rukous

14Hiskia otti kirjeen sanansaattajilta ja luki sen. Sitten hän meni Herran temppeliin, levitti kirjeen Herran eteen,

15 rukoili Herran edessä ja sanoi: " Herra , Israelin Jumala, sinä, joka asut kerubien keskellä, sinä yksin olet maan kaikkien valtakuntien Jumala. Sinä olet tehnyt taivaan ja maan.

16 Herra, käännä korvasi ja kuule! Herra , avaa silmäsi ja katso! Kuule Sanheribin sanat, joilla tuo hänen lähettämänsä mies on herjannut elävää Jumalaa.

17 On totta, Herra , että Assurin kuninkaat ovat hävittäneet kansat ja niiden maat.

18 He ovat heittäneet niiden jumalat tuleen, koska ne eivät olleet jumalia vaan ihmiskätten tekoa, puuta ja kiveä. Sen tähden he ovat voineet hävittää ne.

[19] Agora, pois, ó SENHOR, nosso Deus, livra-nos das suas mãos, para que todos os reinos da terra saibam que só tu és o SENHOR Deus.

O profeta conforta a Ezequias
Isaías 37.21-35

[20] Então, Isaías, filho de Amoz, mandou dizer a Ezequias: Assim diz o SENHOR, o Deus de Israel: Quanto ao que me pediste acerca de Senaqueribe, rei da Assíria, eu te ouvi,

[21] e esta é a palavra que o SENHOR falou a respeito dele: A virgem, filha de Sião, te despreza e zomba de ti; a filha de Jerusalém meneia a cabeça por detrás de ti.

[22] A quem afrontaste e de quem blasfemaste? E contra quem alçaste a voz e arrogantemente ergueste os olhos? Contra o Santo de Israel.

[23] Por meio dos teus mensageiros, afrontaste o SENHOR e disseste: Com a multidão dos meus carros subi ao cimo dos montes, ao mais interior do Líbano; deitarei abaixo os seus altos cedros e seus ciprestes escolhidos, chegarei a suas pousadas extremas, ao seu denso e fértil pomar.

[24] Eu mesmo cavei, e bebi as águas de estrangeiros, e com as plantas de meus pés sequei todos os rios do Egito.

[25] Acaso, não ouviste que já há muito dispus eu estas coisas, já desde os dias remotos o tinha planejado? Agora, porém, as faço executar e eu quis que tu

[19]Mutta nyt, Herra , meidän Jumalamme, pelasta meidät hänen käsistään, jotta kaikki maan valtakunnat tulisivat tietämään, että vain sinä, Herra , olet Jumala.”

Herran vastaus Hiskialle

[20]Silloin Jesaja, Aamotsin poika, lähetti Hiskialle tämän sanan: ”Näin sanoo Herra , Israelin Jumala: Minä olen kuullut, mitä olet rukoillut minulta Sanheribin, Assurin kuninkaan, tähden.

[21] Tämä on se sana, jonka Herra on puhunut hänestä: Sinua halveksii ja pilkkaa neitsyt, tytär Siion, sinun jälkeesi nyökyttää ilkkuen päätään tytär Jerusalem.

[22] Ketä olet herjannut ja häväissyt, ketä vastaan olet korottanut äänesi? Korkealle olet kohottanut katseesi Israelin Pyhää vastaan.

[23] Sanansaattajiesi kautta sinä herjasit Herraa ja sanoit: ’Monilla vaunuillani minä nousin vuorten harjalle, Libanonin ääriin saakka. Minä hakkasin maahan sen korkeat setrit ja parhaat sypressit ja tunkeuduin sen etäisimpään yöpymispaikkaan ja rehevimpään metsään.

[24] Minä kaivoin kaivoja ja join vierasta vettä, kuivasin jalkapohjillani kaikki Egyptin virrat.’

[25] Etkö ole kuullut? Jo kauan sitten minä olen tätä valmistanut, jo muinaisuudesta asti sitä muovannut! Nyt olen sen

reduzisses a montões de ruínas as cidades fortificadas.

[26] Por isso, os seus moradores, debilitados, andaram cheios de temor e envergonhados; tornaram-se como a erva do campo, e a erva verde, e o capim dos telhados, e o cereal queimado antes de amadurecer.

[27] Mas eu conheço o teu assentar, e o teu sair, e o teu entrar, e o teu furor contra mim.

[28] Por causa do teu furor contra mim e porque a tua arrogância subiu até aos meus ouvidos, eis que porei o meu anzol no teu nariz e o meu freio na tua boca e te farei voltar pelo caminho por onde vieste.

[29] Isto te será por sinal: este ano, se comerá o que espontaneamente nascer e, no segundo ano, o que daí proceder; no terceiro ano, porém, semeai, e colhei, e plantai vinhas, e comei os seus frutos.

[30] O que escapou da casa de Judá e ficou de resto tornará a lançar raízes para baixo e dará fruto por cima;

[31] porque de Jerusalém sairá o restante, e do monte Sião, o que escapou. O zelo do SENHOR fará isto.

[32] Pelo que assim diz o SENHOR acerca do rei da Assíria: Não entrará nesta cidade, nem lançará nela flecha alguma, não virá perante ela com escudo, nem há de levantar tranqueiras contra ela.

toteuttanut, ja varustetuista kaupungeista on tullut autioita rauniokumpuja.

[26] Niiden asukkaat olivat voimattomia, he kauhistuivat ja joutuivat häpeään. Heidän kävi kuin kedon ruohon, kuin vihreän heinän, kuin katolla kasvavien korsien ja keskenkasvuisena kulottuneen viljan.

[27]Istuitpa sinä tai lähdit tai tulit, sen minä tiedän, ja myös sen, että raivoat minua vastaan.

[28]Koska sinä raivoat minua vastaan ja koska ylpeytesi on tullut minun korviini, minä panen koukkuni sinun nenääsi ja suitseni sinun suuhusi ja vien sinut takaisin samaa tietä, jota olet tullut.

[29]Tämä on merkkinä sinulle: Tänä vuonna syödään jälkikasvua, seuraavana kesantoviljaa, mutta kolmantena kylväkää ja leikatkaa, istuttakaa viinitarhoja ja syökää niiden hedelmää.

[30] Ja Juudan heimon jäännös, ne, jotka ovat jääneet jäljelle, kasvattavat juurta alaspäin ja hedelmää ylöspäin.

[31] Sillä Jerusalemista lähtee kasvamaan jäännös, pelastuneiden joukko Siionin vuorelta. Herran Sebaotin kiivaus saa sen aikaan.

[32]Mutta Assurin kuninkaasta Herra sanoo näin: Hän ei tule tähän kaupunkiin eikä ammu sinne yhtään nuolta, ei tuo sitä vastaan kilpeä eikä luo sitä vastaan vallia.

33 Pelo caminho por onde vier, por esse voltará; mas, nesta cidade, não entrará, diz o SENHOR.

34 Porque eu defenderei esta cidade, para a livrar, por amor de mim e por amor de meu servo Davi.

A destruição do exército dos assírios
2 Crônicas 32.21; Isaías 37.36-38

35 Então, naquela mesma noite, saiu o Anjo do SENHOR e feriu, no arraial dos assírios, cento e oitenta e cinco mil; e, quando se levantaram os restantes pela manhã, eis que todos estes eram cadáveres.

36 Retirou-se, pois, Senaqueribe, rei da Assíria, e se foi; voltou e ficou em Nínive.

37 Sucedeu que, estando ele a adorar na casa de Nisroque, seu deus, Adrameleque e Sarezer, seus filhos, o feriram à espada; e fugiram para a terra de Ararate; e Esar-Hadom, seu filho, reinou em seu lugar.

33 Samaa tietä, jota hän tuli, hän palaa takaisin, tähän kaupunkiin hän ei tule, sanoo Herra .

34 Minä puolustan tätä kaupunkia ja pelastan sen itseni tähden ja palvelijani Daavidin tähden."

Assurin tappio ja Sanheribin kuolema

35Sinä yönä Herran enkeli lähti liikkeelle ja löi kuoliaaksi Assurin leirissä satakahdeksankymmentäviisituhatta miestä. Kun aamulla varhain noustiin, kaikkialla lojui kuolleita.

36 Silloin Sanherib, Assurin kuningas, lähti pois, palasi takaisin Niiniveen ja jäi sinne.

37 Mutta kun hän oli kumartuneena rukoukseen jumalansa Nisrokin temppelissä, hänen poikansa Adrammelek ja Sareser surmasivat hänet miekalla ja pakenivat Araratin maahan. Sanheribin tilalle tuli kuninkaaksi hänen poikansa Eesarhaddon.

2 Reis 20

A doença de Ezequias e a sua cura maravilhosa
2 Crônicas 32.24; Isaías 38.1-8

1 Naqueles dias, Ezequias adoeceu de uma enfermidade mortal; veio ter com ele o profeta Isaías, filho de Amoz, e lhe disse: Assim diz o SENHOR: Põe em ordem a tua casa, porque morrerás e não viverás.

2 Então, virou Ezequias o rosto para a parede e orou ao SENHOR, dizendo:

3 Lembra-te, SENHOR, peço-te, de que andei diante de ti com fidelidade, com

2. Kuninkaiden 20

Hiskian sairaus ja Herran lupaus Hiskialle

1Niihin aikoihin Hiskia sairastui ja oli kuolemaisillaan. Profeetta Jesaja, Aamotsin poika, tuli hänen luokseen ja sanoi hänelle: "Näin sanoo Herra : Järjestä talosi asiat, sillä sinä kuolet etkä enää parane."

2Silloin Hiskia käänsi kasvonsa seinään päin ja rukoili Herraa sanoen:

3 "Oi Herra , muista, kuinka minä olen vaeltanut sinun edessäsi uskollisesti ja

inteireza de coração, e fiz o que era reto aos teus olhos; e chorou muitíssimo.

ehyellä sydämellä ja tehnyt sitä, mikä on hyvää sinun silmissäsi!" Ja hän itki katkerasti.

[4] Antes que Isaías tivesse saído da parte central da cidade, veio a ele a palavra do SENHOR, dizendo:

[4] Jesaja ei ollut vielä lähtenyt keskimmäiseltä esipihalta, kun hänelle tuli tämä Herran sana:

[5] Volta e dize a Ezequias, príncipe do meu povo: Assim diz o SENHOR, o Deus de Davi, teu pai: Ouvi a tua oração e vi as tuas lágrimas; eis que eu te curarei; ao terceiro dia, subirás à Casa do SENHOR.

[5] "Palaa takaisin ja sano Hiskialle, kansani hallitsijalle: Näin sanoo Herra , isäsi Daavidin Jumala: Minä olen kuullut sinun rukouksesi ja nähnyt kyyneleesi. Minä parannan sinut. Kolmantena päivänä sinä voit mennä Herran temppeliin.

[6] Acrescentarei aos teus dias quinze anos e das mãos do rei da Assíria te livrarei, a ti e a esta cidade; e defenderei esta cidade por amor de mim e por amor de Davi, meu servo.

[6] Minä lisään sinulle ikää viisitoista vuotta ja pelastan sinut ja tämän kaupungin Assurin kuninkaan käsistä. Minä puolustan tätä kaupunkia itseni tähden ja palvelijani Daavidin tähden."

[7] Disse mais Isaías: Tomai uma pasta de figos; tomaram-na e a puseram sobre a úlcera; e ele recuperou a saúde.

[7] Jesaja sanoi: "Tuokaa viikunakakku." Palvelijat toivat kakun, ja kun he panivat sen paiseen päälle, Hiskia parani.

[8] Ezequias disse a Isaías: Qual será o sinal de que o SENHOR me curará e de que, ao terceiro dia, subirei à Casa do SENHOR?

[8] Hiskia kysyi silloin Jesajalta: "Mikä on merkkinä siitä, että Herra parantaa minut ja voin kolmantena päivänä mennä Herran temppeliin?"

[9] Respondeu Isaías: Ser-te-á isto da parte do SENHOR como sinal de que ele cumprirá a palavra que disse: Adiantar-se-á a sombra dez graus ou os retrocederá?

[9] Jesaja vastasi: "Tämä on sinulle merkkinä Herralta siitä, että Herra tekee, minkä on luvannut: varjo kulkee joko kymmenen askelmaa eteenpäin tai palaa kymmenen askelmaa takaisin."

[10] Então, disse Ezequias: É fácil que a sombra adiante dez graus; tal, porém, não aconteça; antes, retroceda dez graus.

[10] Hiskia sanoi: "Helppohan varjon on pidentyä kymmenen askelmaa eteenpäin. Ei, vaan palatkoon varjo kymmenen askelmaa takaisinpäin."

[11] Então, o profeta Isaías clamou ao SENHOR; e fez retroceder dez graus a

[11] Silloin profeetta Jesaja huusi Herraa , ja Herra palautti varjon Aahaksen

sombra lançada pelo sol declinante no relógio de Acaz.

A embaixada da Babilônia
Isaías 39.1-8

12 Nesse tempo, Merodaque-Baladã, filho de Baladã, rei da Babilônia, enviou cartas e um presente a Ezequias, porque soube que estivera doente.

13 Ezequias se agradou dos mensageiros e lhes mostrou toda a casa do seu tesouro, a prata, o ouro, as especiarias, os óleos finos, o seu arsenal e tudo quanto se achava nos seus tesouros; nenhuma coisa houve, nem em sua casa, nem em todo o seu domínio que Ezequias não lhes mostrasse.

14 Então, Isaías, o profeta, veio ao rei Ezequias e lhe disse: Que foi que aqueles homens disseram e donde vieram a ti? Respondeu Ezequias: De uma terra longínqua vieram, da Babilônia.

15 Perguntou ele: Que viram em tua casa? Respondeu Ezequias: Viram tudo quanto há em minha casa; coisa nenhuma há nos meus tesouros que eu não lhes mostrasse.

16 Então, disse Isaías a Ezequias: Ouve a palavra do SENHOR:

17 Eis que virão dias em que tudo quanto houver em tua casa, com o que entesouraram teus pais até ao dia de hoje, será levado para a Babilônia; não ficará coisa alguma, disse o SENHOR.

portaikossa takaisinpäin kymmenen askelmaa, jotka se oli jo laskeutunut.

Baabelin kuninkaan lähettiläät

12Siihen aikaan Berodak-Baladan, Baladanin poika, Baabelin kuningas, lähetti kirjeen ja lahjoja Hiskialle, sillä hän oli kuullut, että Hiskia oli ollut sairaana.

13 Kuultuaan lähettiläitä Hiskia näytti heille kaikki varastohuoneensa, hopean ja kullan, hajusteet ja kalliin öljyn, asehuoneensa ja kaiken, mitä hänen aarrekammioissaan oli. Hiskian palatsissa ja koko hänen valtakunnassaan ei ollut mitään, mitä hän ei olisi heille näyttänyt.

14 Mutta profeetta Jesaja tuli kuningas Hiskian luo ja kysyi häneltä: ”Mitä nämä miehet ovat sanoneet, ja mistä he ovat tulleet sinun luoksesi?” Hiskia vastasi: ”He ovat tulleet kaukaisesta maasta, Baabelista.”

15 Jesaja kysyi: ”Mitä he ovat nähneet sinun palatsissasi?” Hiskia vastasi: ”He ovat nähneet kaiken, mitä palatsissani on. Aarrekammioissani ei ole mitään, mitä en olisi heille näyttänyt.”

16 Niin Jesaja sanoi Hiskialle: ”Kuule Herran sana:

17 Päivät tulevat, jolloin kaikki, mitä palatsissasi on ja mitä isäsi ovat koonneet tähän päivään asti, viedään pois Baabeliin. Mitään ei jää jäljelle, sanoo Herra .

[18] Dos teus próprios filhos, que tu gerares, tomarão, para que sejam eunucos no palácio do rei da Babilônia.

[19] Então, disse Ezequias a Isaías: Boa é a palavra do SENHOR que disseste. Pois pensava: Haverá paz e segurança em meus dias.

A morte de Ezequias
2 Crônicas 32.32-33

[20] Quanto aos mais atos de Ezequias, e todo o seu poder, e como fez o açude e o aqueduto, e trouxe água para dentro da cidade, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?

[21] Descansou Ezequias com seus pais; e Manassés, seu filho, reinou em seu lugar.

2 Reis 21

O reinado de Manassés, de Judá
2 Crônicas 33.1-9

[1] Tinha Manassés doze anos de idade quando começou a reinar e reinou cinqüenta e cinco anos em Jerusalém. Sua mãe chamava-se Hefzibá.

[2] Fez ele o que era mau perante o SENHOR, segundo as abominações dos gentios que o SENHOR expulsara de suas possessões, de diante dos filhos de Israel.

[3] Pois tornou a edificar os altos que Ezequias, seu pai, havia destruído, e levantou altares a Baal, e fez um poste-ídolo como o que fizera Acabe, rei de Israel, e se prostrou diante de todo o exército dos céus, e o serviu.

[18]Sinun poikiasi, jotka sinusta polveutuvat ja jotka sinulle syntyvät, viedään hovipalvelijoiksi Baabelin kuninkaan palatsiin.”

[19]Hiskia sanoi Jesajalle: ” Herran sana, jonka olet puhunut, on hyvä.” Hän sanoi vielä: ”Onpahan rauha ja turvallisuus minun päivinäni!”

Hiskian kuolema

[20]Muista Hiskiaa koskevista asioista, kaikista hänen urotöistään ja siitä, kuinka hän rakensi altaan ja vesijohdon ja johti veden kaupunkiin, on kirjoitettu Juudan kuninkaiden aikakirjaan.

[21] Sitten Hiskia meni lepoon isiensä luo, ja hänen poikansa Manasse tuli kuninkaaksi hänen jälkeensä.

2. Kuninkaiden 21

Manasse Juudan kuninkaana

[1]Manasse oli kahdentoista vuoden ikäinen tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa viisikymmentäviisi vuotta. Hänen äitinsä oli nimeltään Hefsivah.

[2] Manasse teki sitä, mikä on pahaa Herran silmissä. Hän teki samoja iljettäviä tekoja kuin kansat, jotka Herra oli karkottanut israelilaisten edeltä.

[3] Hän rakensi jälleen uhrikukkulatemppelit, jotka hänen isänsä Hiskia oli hävittänyt, pystytti alttareita Baalille ja teki asera-tarhan, kuten Israelin kuningas Ahab oli tehnyt. Manasse

kumarsi ja palveli kaikkea taivaan joukkoa

4 Edificou altares na Casa do SENHOR, da qual o SENHOR tinha dito: Em Jerusalém porei o meu nome.

4ja rakensi alttareita myös Herran temppeliin, josta Herra oli sanonut: "Jerusalemiin minä asetan nimeni."

5 Também edificou altares a todo o exército dos céus nos dois átrios da Casa do SENHOR.

5Hän rakensi alttareita kaikelle taivaan joukolle Herran temppelin molempiin esipihoihin.

6 E queimou a seu filho como sacrifício, adivinhava pelas nuvens, era agoureiro e tratava com médiuns e feiticeiros; prosseguiu em fazer o que era mau perante o SENHOR, para o provocar à ira.

6 Lisäksi hän pani poikansa kulkemaan tulen läpi, ennusti merkeistä, harjoitti noituutta ja hankki itselleen henkienmanaajia ja selvänäkijöitä. Hän teki paljon sellaista, mikä on pahaa Herran silmissä, ja vihastutti hänet.

7 Também pôs a imagem de escultura do poste-ídolo que tinha feito na casa de que o SENHOR dissera a Davi e a Salomão, seu filho: Nesta casa e em Jerusalém, que escolhi de todas as tribos de Israel, porei o meu nome para sempre;

7Manasse asetti teettämänsä Aseran kuvan temppeliin, josta Herra oli sanonut Daavidille ja hänen pojalleen Salomolle: "Tähän temppeliin ja Jerusalemiin, jonka minä olen valinnut kaikkien Israelin sukukuntien alueelta, minä asetan nimeni ikiajoiksi.

8 e não farei que os pés de Israel andem errantes da terra que dei a seus pais, contanto que tenham cuidado de fazer segundo tudo o que lhes tenho mandado e conforme toda a lei que Moisés, meu servo, lhes ordenou.

8En pane enää Israelia harhailemaan pois siitä maasta, jonka minä olen antanut heidän isilleen, jos he vain noudattavat kaikkea, mitä minä olen käskenyt heidän noudattaa, koko sitä lakia, jota palvelijani Mooses on käskenyt heidän noudattaa."

9 Eles, porém, não ouviram; e Manassés de tal modo os fez errar, que fizeram pior do que as nações que o SENHOR tinha destruído de diante dos filhos de Israel.

9 Mutta he eivät totelleet, ja Manasse eksytti heidät, niin että he tekivät pahaa enemmän kuin ne kansat, jotka Herra oli hävittänyt israelilaisten edeltä.

O juízo a respeito de Judá

10 Então, o SENHOR falou por intermédio dos profetas, seus servos, dizendo:

Ennustus Juudan valtakunnan tuhosta

10Silloin Herra puhui palvelijoidensa, profeettojen, kautta ja sanoi:

[11] Visto que Manassés, rei de Judá, cometeu estas abominações, fazendo pior que tudo que fizeram os amorreus antes dele, e também a Judá fez pecar com os ídolos dele,

[11] ”Manasse, Juudan kuningas, on tehnyt nämä inhottavat teot ja siten tehnyt pahaa enemmän kuin amorilaiset, jotka olivat ennen häntä. Epäjumalillaan hän on vietellyt myös Juudan tekemään syntiä.

[12] assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Eis que hei de trazer tais males sobre Jerusalém e Judá, que todo o que os ouvir, lhe tinirão ambos os ouvidos.

[12]Sen tähden Herra , Israelin Jumala sanoo näin: Minä tuotan sellaisen onnettomuuden Jerusalemille ja Juudalle, että joka sen kuulee, sen molemmat korvat soivat.

[13] Estenderei sobre Jerusalém o cordel de Samaria e o prumo da casa de Acabe; eliminarei Jerusalém, como quem elimina a sujeira de um prato, elimina-a e o emborca.

[13]Minä mittaan Jerusalemin samalla mittanuoralla kuin Samarian ja punnitsen sen samalla vaa'alla kuin Ahabin suvun. Minä pyyhkäisen Jerusalemin, niin kuin vati pyyhitään, se pyyhitään ja käännetään kumolleen.

[14] Abandonarei o resto da minha herança, entregá-lo-ei nas mãos de seus inimigos; servirá de presa e despojo para todos os seus inimigos.

[14]Minä hylkään perintöosani jäännöksen ja annan heidät vihollistensa käsiin. He joutuvat kaikkien vihollistensa saaliiksi ja ryöstettäviksi,

[15] Porquanto fizeram o que era mau perante mim e me provocaram à ira, desde o dia em que seus pais saíram do Egito até ao dia de hoje.

[15] koska he ovat tehneet sitä, mikä on pahaa minun silmissäni. Näin he ovat vihastuttaneet minut siitä päivästä asti, jona heidän isänsä lähtivät Egyptin maasta, tähän päivään saakka.”

Manassen synnit

[16] Além disso, Manassés derramou muitíssimo sangue inocente, até encher Jerusalém de um ao outro extremo, afora o seu pecado, com que fez pecar a Judá, praticando o que era mau perante o SENHOR.

[16]Manasse vuodatti myös hyvin paljon viatonta verta, kunnes oli täyttänyt sillä Jerusalemin ääriään myöten. Tämän syntinsä lisäksi hän vietteli myös Juudan tekemään syntiä, sitä, mikä on pahaa Herran silmissä.

A morte de Manassés

2 Crônicas 33.18-20

[17] Quanto aos mais atos de Manassés, e a tudo quanto fez, e ao seu pecado, que

[17]Muista Manassea koskevista asioista, kaikesta, mitä hän teki, ja synnistä, jota

cometeu, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?

[18] Manassés descansou com seus pais e foi sepultado no jardim da sua própria casa, no jardim de Uzá; e Amom, seu filho, reinou em seu lugar.

O reinado de Amom, de Judá

2 Crônicas 33.21-25

[19] Tinha Amom vinte e dois anos de idade quando começou a reinar e reinou dois anos em Jerusalém. Sua mãe se chamava Mesulemete e era filha de Haruz, de Jotbá.

[20] Fez o que era mau perante o SENHOR, como fizera Manassés, seu pai.

[21] Andou em todo o caminho em que andara seu pai, serviu os ídolos a que ele servira e os adorou.

[22] Assim, abandonou ele o SENHOR, Deus de seus pais, e não andou no caminho do SENHOR.

[23] Os servos do rei Amom conspiraram contra ele e o mataram em sua própria casa.

[24] Porém o povo da terra feriu todos os que conspiraram contra o rei Amom e constituiu a Josias, seu filho, rei em seu lugar.

[25] Quanto aos mais atos de Amom e a tudo que fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?

hän harjoitti, on kirjoitettu Juudan kuninkaiden aikakirjaan.

[18] Sitten Manasse meni lepoon isiensä luo, ja hänet haudattiin palatsinsa puutarhaan, Ussan puutarhaan. Hänen poikansa Aamon tuli kuninkaaksi hänen jälkeensä.

Aamon Juudan kuninkaana

[19] Aamon oli kahdenkymmenenkahden vuoden ikäinen tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa kaksi vuotta. Hänen äitinsä oli nimeltään Mesullemet. Hän oli Haarusin tytär, kotoisin Jotbasta.

[20] Aamon teki sitä, mikä on pahaa Herran silmissä, samoin kuin hänen isänsä Manasse oli tehnyt.

[21] Hän kulki kaikessa samaa tietä, jota hänen isänsä oli kulkenut. Hän palveli epäjumalia, joita hänen isänsä oli palvellut, ja kumarsi niitä.

[22] Hän hylkäsi Herran , isiensä Jumalan, eikä kulkenut Herran tietä.

Aamon murhataan

[23] Aamonin palvelijat tekivät salaliiton kuningasta vastaan ja tappoivat hänet hänen omassa palatsissaan.

[24] Maan kansa surmasi kuitenkin kaikki, jotka olivat tehneet salaliiton kuningas Aamonia vastaan, ja kansa teki hänen poikansa Joosian kuninkaaksi hänen tilalleen.

[25] Muista Aamonia koskevista asioista ja siitä, mitä hän teki, on kirjoitettu Juudan kuninkaiden aikakirjaan.

[26] Foi ele enterrado na sua sepultura, no jardim de Uzá; e Josias, seu filho, reinou em seu lugar.

[26] Hänet haudattiin omaan hautaansa Ussan puutarhaan, ja hänen poikansa Joosia tuli kuninkaaksi hänen jälkeensä.

2 Reis 22

O reinado de Josias
2 Crônicas 34.1-2

[1] Tinha Josias oito anos de idade quando começou a reinar e reinou trinta e um anos em Jerusalém. Sua mãe se chamava Jedida e era filha de Adaías, de Bozcate.

[2] Fez ele o que era reto perante o SENHOR, andou em todo o caminho de Davi, seu pai, e não se desviou nem para a direita nem para a esquerda.

O rei repara o templo
2 Crônicas 34.8-13

[3] No décimo oitavo ano do seu reinado, o rei Josias mandou o escrivão Safã, filho de Azalias, filho de Mesulão, à Casa do SENHOR,

[4] dizendo: Sobe a Hilquias, o sumo sacerdote, para que conte o dinheiro que se trouxe à Casa do SENHOR, o qual os guardas da porta ajuntaram do povo;

[5] que o dêem nas mãos dos que dirigem a obra e têm a seu cargo a Casa do SENHOR, para que paguem àqueles que fazem a obra que há na Casa do SENHOR, para repararem os estragos da casa:

[6] aos carpinteiros, aos edificadores e aos pedreiros; e comprem madeira e pedras lavradas, para repararem os estragos da casa.

2. Kuninkaiden 22

Joosia Juudan kuninkaana

[1]Joosia oli kahdeksan vuoden ikäinen tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa kolmekymmentäyksi vuotta. Hänen äitinsä oli nimeltään Jedida. Hän oli Adajan tytär, kotoisin Boskatista.

[2] Joosia teki sitä, mikä on oikein Herran silmissä, ja kulki kaikessa isänsä Daavidin tietä poikkeamatta oikealle tai vasemmalle.

[3] Kahdeksantenatoista hallitusvuotenaan kuningas Joosia lähetti kirjuri Saafanin, Asaljan pojan, Mesullamin pojanpojan, Herran temppeliin ja sanoi:

[4] ”Mene ylipappi Hilkian luo ja käske häntä laskemaan kaikki Herran temppeliin tuodut rahat, jotka ovenvartijat ovat koonneet kansalta.

[5]Hän antakoon rahat työn valvojille, joille työt Herran temppelissä on uskottu. Nämä maksakoot niillä palkan Herran temppelissä suoritettavan työn tekijöille temppelin vaurioiden korjaamiseksi,

[6] puusepille, rakennusmiehille ja muurareille. Niillä ostettakoon myös temppelin korjaamiseksi tarvittava puutavara ja hakatut kivet.

[7] Porém não se pediu conta do dinheiro que se lhes entregara nas mãos, porquanto procediam com fidelidade.

[7] Heiltä ei kuitenkaan tule vaatia tilintekoa rahoista, jotka heille luovutetaan, sillä he toimivat luottomiehinä.”

Hilquias acha o Livro da Lei

2 Crônicas 34.14-18

Temppelistä löytyy lain kirja

[8] Então, disse o sumo sacerdote Hilquias ao escrivão Safã: Achei o Livro da Lei na Casa do SENHOR. Hilquias entregou o livro a Safã, e este o leu.

[8] Ylipappi Hilkia sanoi kirjuri Saafanille: ”Minä löysin Herran temppelistä lain kirjan.” Hilkia antoi kirjan Saafanille, ja tämä luki sen.

[9] Então, o escrivão Safã veio ter com o rei e lhe deu relatório, dizendo: Teus servos contaram o dinheiro que se achou na casa e o entregaram nas mãos dos que dirigem a obra e têm a seu cargo a Casa do SENHOR.

[9] Kirjuri Saafan meni kuninkaan luo ja teki hänelle selkoa asiasta sanoen: ”Palvelijasi ovat ottaneet arkusta rahat, jotka olivat temppelissä, ja antaneet ne työn valvojille, joille työt Herran temppelissä on uskottu.”

[10] Relatou mais o escrivão Safã ao rei, dizendo: O sacerdote Hilquias me entregou um livro. E Safã o leu diante do rei.

[10] Kirjuri Saafan kertoi vielä kuninkaalle: ”Pappi Hilkia antoi minulle erään kirjan.” Ja Saafan luki kirjan kuninkaan edessä.

Josias manda consultar a profetisa Hulda

2 Crônicas 34.19-28

[11] Tendo o rei ouvido as palavras do Livro da Lei, rasgou as suas vestes.

[11] Kun kuningas kuuli lain kirjan sanat, hän repäisi vaatteensa.

[12] Ordenou o rei a Hilquias, o sacerdote, a Aicão, filho de Safã, a Acbor, filho de Micaías, a Safã, o escrivão, e a Asaías, servo do rei, dizendo:

[12] Sitten kuningas antoi pappi Hilkialle, Saafanin pojalle Ahikamille, Miikajan pojalle Akborille, kirjuri Saafanille ja kuninkaan palvelijalle Asajalle käskyn sanoen:

[13] Ide e consultai o SENHOR por mim, pelo povo e por todo o Judá, acerca das palavras deste livro que se achou; porque grande é o furor do SENHOR que se acendeu contra nós, porquanto nossos pais não deram ouvidos às palavras deste livro, para fazerem segundo tudo quanto de nós está escrito.

[13] ”Menkää ja kysykää minun puolestani ja kansan ja koko Juudan puolesta Herralta neuvoa tämän löydetyn kirjan vuoksi. Herran viha on suuri, ja se on syttynyt meitä vastaan, koska isämme eivät ole totelleet tämän kirjan sanoja eivätkä ole tehneet sen mukaan, mitä siihen on kirjoitettu meitä varten.”

[14] Então, o sacerdote Hilquias, Aicão, Acbor, Safã e Asaías foram ter com a profetisa Hulda, mulher de Salum, o guarda-roupa, filho de Ticva, filho de Harás, e lhe falaram. Ela habitava na cidade baixa de Jerusalém.

[15] Ela lhes disse: Assim diz o SENHOR, o Deus de Israel: Dizei ao homem que vos enviou a mim:

[16] Assim diz o SENHOR: Eis que trarei males sobre este lugar e sobre os seus moradores, a saber, todas as palavras do livro que leu o rei de Judá.

[17] Visto que me deixaram e queimaram incenso a outros deuses, para me provocarem à ira com todas as obras das suas mãos, o meu furor se acendeu contra este lugar e não se apagará.

[18] Porém ao rei de Judá, que vos enviou a consultar o SENHOR, assim lhe direis: Assim diz o SENHOR, o Deus de Israel, acerca das palavras que ouviste:

[19] Porquanto o teu coração se enterneceu, e te humilhaste perante o SENHOR, quando ouviste o que falei contra este lugar e contra os seus moradores, que seriam para assolação e para maldição, e rasgaste as tuas vestes, e choraste perante mim, também eu te ouvi, diz o SENHOR.

[20] Pelo que, eis que eu te reunirei a teus pais, e tu serás recolhido em paz à tua

Naisprofeetta Huldan vastaus

[14]Niin pappi Hilkia, Ahikam, Akbor, Saafan ja Asaja menivät naisprofeetta Huldan luo, joka oli vaatevaraston hoitajan Sallumin vaimo ja asui Jerusalemin toisessa kaupunginosassa. Sallum oli Tikvan poika ja Harhaksen pojanpoika. He puhuivat Huldalle asiasta,

[15] ja hän sanoi heille: ”Näin sanoo Herra , Israelin Jumala: Sanokaa sille miehelle, joka lähetti teidät minun luokseni:

[16] Näin sanoo Herra : Minä tuotan tälle paikalle ja sen asukkaille kaiken sen onnettomuuden, mitä sanotaan siinä kirjassa, jonka Juudan kuningas on lukenut.

[17] He ovat hylänneet minut ja polttaneet uhreja muille jumalille ja vihastuttaneet minut kaikilla kättensä teoilla. Minussa on syttynyt viha tätä paikkaa kohtaan, eikä se sammu.

[18] Mutta Juudan kuninkaalle, joka on lähettänyt teidät kysymään neuvoa Herralta , sanokaa: Näin sanoo Herra , Israelin Jumala, sanoista, jotka sinä olet kuullut:

[19] Koska sydämesi on pehmennyt ja sinä olet nöyrtynyt Herran edessä kuullessasi, mitä minä olen puhunut tätä paikkaa ja sen asukkaita vastaan, että he tulevat kauhistukseksi ja kiroukseksi, ja koska olet repäissyt vaatteesi ja itkenyt minun edessäni, niin olen minäkin kuullut sinua, sanoo Herra .

[20] Sen vuoksi minä otan sinut isiesi luo, ja sinut lasketaan rauhassa hautaasi, eivätkä

sepultura, e os teus olhos não verão todo o mal que hei de trazer sobre este lugar. Então, levaram eles ao rei esta resposta.

silmäsi näe kaikkea sitä onnettomuutta, jonka minä tuotan tälle paikalle.” Tämä vastaus tuotiin kuninkaalle.

2 Reis 23

Josias renova a aliança ante o Senhor
2 Crônicas 34.29-33

[1] Então, deu ordem o rei, e todos os anciãos de Judá e de Jerusalém se ajuntaram a ele.

[2] O rei subiu à Casa do SENHOR, e com ele todos os homens de Judá, todos os moradores de Jerusalém, os sacerdotes, os profetas e todo o povo, desde o menor até ao maior; e leu diante deles todas as palavras do Livro da Aliança que fora encontrado na Casa do SENHOR.

[3] O rei se pôs em pé junto à coluna e fez aliança ante o SENHOR, para o seguirem, guardarem os seus mandamentos, os seus testemunhos e os seus estatutos, de todo o coração e de toda a alma, cumprindo as palavras desta aliança, que estavam escritas naquele livro; e todo o povo anuiu a esta aliança.

A purificação do templo e do culto
2 Crônicas 34.3-7

[4] Então, o rei ordenou ao sumo sacerdote Hilquias, e aos sacerdotes da segunda ordem, e aos guardas da porta que tirassem do templo do SENHOR todos os utensílios que se tinham feito para Baal, e para o poste-ídolo, e para todo o exército dos céus, e os queimou fora de Jerusalém, nos campos de Cedrom, e levou as cinzas deles para Betel.

2. Kuninkaiden 23

Joosia puhdistaa jumalanpalveluksen

[1]Sitten kuningas lähetti sanansaattajat kokoamaan luokseen kaikki Juudan ja Jerusalemin vanhimmat.

[2] Kuningas meni Herran temppeliin, ja hänen kanssaan menivät kaikki Juudan miehet ja kaikki Jerusalemin asukkaat, papit ja profeetat, koko kansa pienimmästä suurimpaan. Hän luki heidän kuultensa kaikki Herran temppelistä löydetyn liiton kirjan sanat.

[3]Kuningas seisoi korokkeella ja teki Herran edessä liiton, jonka mukaan heidän tuli seurata Herraa , noudattaa hänen käskyjään, todistuksiaan ja säädöksiään kaikesta sydämestään ja kaikesta sielustaan ja pitää liiton sanat, jotka olivat kirjoitettuina siinä kirjassa. Koko kansa sitoutui liittoon.

[4]Sitten kuningas käski ylipappi Hilkiaa ja häntä arvossa lähimpiä pappeja sekä ovenvartijoita
viemään Herran temppelistä pois kaikki esineet, joita oli tehty Baalille, Aseralle ja kaikelle taivaan joukolle. Hän poltti ne Jerusalemin ulkopuolella Kidroninlaaksossa ja vei niiden tuhkan Beeteliin.

5 Também destituiu os sacerdotes que os reis de Judá estabeleceram para incensarem sobre os altos nas cidades de Judá e ao redor de Jerusalém, como também os que incensavam a Baal, ao sol, e à lua, e aos mais planetas, e a todo o exército dos céus.

6 Também tirou da Casa do SENHOR o poste-ídolo, que levou para fora de Jerusalém até ao vale de Cedrom, no qual o queimou e o reduziu a pó, que lançou sobre as sepulturas do povo.

7 Também derribou as casas da prostituição-cultual que estavam na Casa do SENHOR, onde as mulheres teciam tendas para o poste-ídolo.

8 A todos os sacerdotes trouxe das cidades de Judá e profanou os altos em que os sacerdotes incensavam, desde Geba até Berseba; e derribou os altares das portas, que estavam à entrada da porta de Josué, governador da cidade, à mão esquerda daquele que entrava por ela.

9 (Mas os sacerdotes dos altos não sacrificavam sobre o altar do SENHOR, em Jerusalém; porém comiam pães asmos no meio de seus irmãos.)

10 Também profanou a Tofete, que está no vale dos filhos de Hinom, para que ninguém queimasse a seu filho ou a sua filha como sacrifício a Moloque.

11 Também tirou os cavalos que os reis de Judá tinham dedicado ao sol, à entrada da

5Joosia pani viralta epäjumalien papit, jotka Juudan kuninkaat olivat asettaneet polttamaan uhreja uhrikukkuloilla Juudan kaupungeissa ja Jerusalemin ympäristössä ja jotka polttivat uhreja Baalille, auringolle, kuulle, eläinradan tähtikuvioille ja kaikelle taivaan joukolle.

6Hän vei Aseran kuvan pois Herran temppelistä Jerusalemin ulkopuolelle Kidroninlaaksoon ja poltti sen siellä, murskasi sen tomuksi ja heitti tomun yleiselle hautausmaalle.

7 Hän hajotti haureellisten pyhäkköpoikien huoneet, jotka olivat Herran temppelissä ja joissa naiset kutoivat vaatteita Aseralle.

8Kuningas poisti kaikki papit Juudan kaupungeista, hävitti ja häpäisi Gebasta Beersebaan asti uhrikukkulatemppelit, joilla papit olivat polttaneet uhreja. Hän hajotti uhripaikat, joita oli kaupunginpäällikkö Joosuan portin edustalla, kaupungin sisäänmenoportin vasemmalla puolella.

9Uhrikukkulapapit eivät saaneet nousta Herran alttarille Jerusalemissa, mutta he saivat syödä happamatonta leipää pappisveljiensä kanssa.

10Joosia hävitti ja häpäisi myös Tofetin, joka oli Ben-Hinnomin laaksossa, ettei kukaan enää voisi siellä panna poikaansa tai tytärtään kulkemaan tulen läpi Molokin kunniaksi.

11Hän hävitti ne hevospatsaat, jotka Juudan kuninkaat olivat pystyttäneet

Casa do SENHOR, perto da câmara de Natã-Meleque, o camareiro, a qual ficava no átrio; e os carros do sol queimou.

auringon kunniaksi Herran temppelin sisäänkäynnin luo pylväikköön hoviherra Netan-Melekin huoneen viereen. Auringonvaunut hän poltti tulessa.

12 Também o rei derribou os altares que estavam sobre a sala de Acaz, sobre o terraço, altares que foram feitos pelos reis de Judá, como também os altares que fizera Manassés nos dois átrios da Casa do SENHOR; e, esmigalhados, os tirou dali e lançou o pó deles no ribeiro de Cedrom.

12 Kuningas hajotti alttarit, jotka Juudan kuninkaat olivat teettäneet Aahaksen yläsalin katolle, ja ne alttarit, jotka Manasse oli teettänyt Herran temppelin molempiin esipihoihin. Hän poisti ne sieltä kiireesti ja heitti niiden tomun Kidroninlaaksoon.

13 O rei profanou também os altos que estavam defronte de Jerusalém, à mão direita do monte da Destruição, os quais edificara Salomão, rei de Israel, para Astarote, abominação dos sidônios, e para Quemos, abominação dos moabitas, e para Milcom, abominação dos filhos de Amom.

13Kuningas häpäisi ne uhrikukkulat, jotka olivat Jerusalemista itään ja Turmiovuoresta etelään. Israelin kuningas Salomo oli rakentanut ne Astartelle, siidonilaisten iljetykselle, ja Kemokselle, mooabilaisten iljetykselle, sekä Milkomille, ammonilaisten kauhistukselle.

14 Semelhantemente, fez em pedaços as colunas e cortou os postes-ídolos; e o lugar onde estavam encheu ele de ossos humanos.

14Hän murskasi patsaat ja hakkasi maahan asera-tarhan, ja sitten hän täytti niiden paikan ihmisten luilla.

Profanado e derribado o altar de Betel

15 Também o altar que estava em Betel e o alto que fez Jeroboão, filho de Nebate, que tinha feito pecar a Israel, esse altar junto com o alto o rei derribou; destruiu o alto, reduziu a pó o seu altar e queimou o poste-ídolo.

15Joosia hajotti myös Beetelissä olevan alttarin ja sen uhrikukkulan, jonka Jerobeam, Nebatin poika, oli teettänyt, hän, joka vietteli Israelin tekemään syntiä. Senkin alttarin ja uhrikukkulan Joosia hajotti. Sitten hän poltti uhrikukkulan ja murskasi sen tomuksi sekä poltti asera-tarhan.

16 Olhando Josias ao seu redor, viu as sepulturas que estavam ali no monte; mandou tirar delas os ossos, e os queimou sobre o altar, e assim o profanou, segundo

16Kun Joosia sitten kääntyi ja näki haudat, jotka olivat vuorella, hän lähetti miehiä ottamaan luut haudoista. Hän poltti luut alttarilla ja näin häpäisi

a palavra do SENHOR, que apregoara o homem de Deus que havia anunciado estas coisas.

[17] Então, perguntou: Que monumento é este que vejo? Responderam-lhe os homens da cidade: É a sepultura do homem de Deus que veio de Judá e apregoou estas coisas que fizeste contra o altar de Betel.

[18] Josias disse: Deixai-o estar; ninguém mexa nos seus ossos. Assim, deixaram estar os seus ossos com os ossos do profeta que viera de Samaria.

[19] Também tirou Josias todos os santuários dos altos que havia nas cidades de Samaria e que os reis de Israel tinham feito para provocarem o SENHOR à ira; e lhes fez segundo todos os atos que tinha praticado em Betel.

[20] E matou todos os sacerdotes dos altos que havia ali, sobre os altares, e queimou ossos humanos sobre eles; depois, voltou para Jerusalém.

A celebração da Páscoa

2 Crônicas 35.1-19

[21] Deu ordem o rei a todo o povo, dizendo: Celebrai a Páscoa ao SENHOR, vosso Deus, como está escrito neste Livro da Aliança.

[22] Porque nunca se celebrou tal Páscoa como esta desde os dias dos juízes que julgaram Israel, nem durante os dias dos reis de Israel, nem nos dias dos reis de Judá.

alttarin Herran sanan mukaan, niin kuin oli julistanut se Jumalan mies, joka ilmoitti nämä asiat.

[17] Sitten Joosia kysyi: ”Mikä on tuo hautamerkki, jonka minä näen?” Kaupungin miehet vastasivat hänelle: ”Se on sen Jumalan miehen hauta, joka tuli Juudasta ja julisti sen, minkä sinä nyt olet tehnyt Beetelin alttarille.”

[18]Joosia sanoi: ”Antakaa hänen olla. Älköön kukaan koskeko hänen luihinsa.” Niin he jättivät Jumalan miehen luut rauhaan, samoin sen profeetan luut, joka oli tullut Samariasta.

[19]Myös Samarian kaupungeista Joosia hävitti kaikki uhrikukkulatemppelit, jotka Israelin kuninkaat olivat rakentaneet ja näin vihastuttaneet Herran . Hän teki niille aivan samoin kuin oli tehnyt Beetelissä.

[20] Kaikki siellä olevat uhrikukkulapapit hän surmasi heidän alttareillaan ja poltti ihmisten luita niiden päällä. Sitten kuningas palasi takaisin Jerusalemiin.

Pääsiäisen vietto

[21]Joosia antoi koko kansalle käskyn sanoen: ”Viettäkää Herran , teidän Jumalanne, pääsiäistä niin kuin on kirjoitettu tässä liiton kirjassa.”

[22]Sellaista pääsiäistä ei ollut vietetty sen ajan jälkeen, jona tuomarit tuomitsivat Israelia, eikä koko sinä aikana, jona Israelin kuninkaat ja Juudan kuninkaat hallitsivat.

[23] Corria o ano décimo oitavo do rei Josias, quando esta Páscoa se celebrou ao SENHOR, em Jerusalém.

[23] Vasta kuningas Joosian kahdeksantenatoista hallitusvuotena vietettiin Jerusalemissa Herran pääsiäistä tällä tavoin.

A piedade de Josias

Joosian loppuvaiheet

[24] Aboliu também Josias os médiuns, os feiticeiros, os ídolos do lar, os ídolos e todas as abominações que se viam na terra de Judá e em Jerusalém, para cumprir as palavras da lei, que estavam escritas no livro que o sacerdote Hilquias achara na Casa do SENHOR.

[24]Joosia surmasi myös henkienmanaajat ja selvänäkijät ja hävitti kotijumalat, jumalankuvat ja kaikki muut iljetykset, joita vielä löytyi Juudan maasta ja Jerusalemista. Näin hän toteutti lain sanat, jotka oli kirjoitettu pappi Hilkian Herran temppelistä löytämään kirjaan.

[25] Antes dele, não houve rei que lhe fosse semelhante, que se convertesse ao SENHOR de todo o seu coração, e de toda a sua alma, e de todas as suas forças, segundo toda a Lei de Moisés; e, depois dele, nunca se levantou outro igual.

[25]Ennen Joosiaa ei ole ollut hänen kaltaistaan kuningasta, ei ketään, joka kaikesta sydämestään, kaikesta sielustaan ja kaikesta voimastaan olisi kääntynyt Herran puoleen ja seurannut Mooseksen koko lakia, eikä hänen jälkeensäkään ole tullut hänen kaltaistaan.

[26] Nada obstante, o SENHOR não desistiu do furor da sua grande ira, ira com que ardia contra Judá, por todas as provocações com que Manassés o tinha irritado.

[26] Herraei kuitenkaan kääntynyt hehkuvasta vihastaan, joka oli syttynyt Juudaa vastaan kaiken sen vuoksi, millä Manasse oli vihastuttanut hänet.

[27] Disse o SENHOR: Também a Judá removerei de diante de mim, como removi Israel, e rejeitarei esta cidade de Jerusalém, que escolhi, e a casa da qual eu dissera: Estará ali o meu nome.

[27] Herrasanoi: ”Minä siirrän myös Juudan pois kasvojeni edestä, kuten siirsin Israelin. Minä hylkään Jerusalemin, tämän kaupungin, jonka valitsin, ja temppelin, josta sanoin: Minun nimeni on oleva siellä.”

A morte de Josias
2 Crônicas 35.20-27

[28] Quanto aos mais atos de Josias e a tudo quanto fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?

[28]Muista Joosiaa koskevista asioista ja kaikesta, mitä hän teki, on kirjoitettu Juudan kuninkaiden aikakirjaan.

[29] Nos dias de Josias, subiu Faraó-Neco, rei do Egito, contra o rei da Assíria, ao rio Eufrates; e, tendo saído contra ele o rei Josias, Neco o matou, em Megido, no primeiro encontro.

[30] De Megido, os seus servos o levaram morto e, num carro, o transportaram para Jerusalém, onde o sepultaram no seu jazigo. O povo da terra tomou a Jeoacaz, filho de Josias, e o ungiu, e o fez rei em lugar de seu pai.

O reinado e deposição de Joacaz
2 Crônicas 36.1-4

[31] Tinha Jeoacaz vinte e três anos de idade quando começou a reinar e reinou três meses em Jerusalém. Sua mãe chamava-se Hamutal e era filha de Jeremias, de Libna.

[32] Fez ele o que era mau perante o SENHOR, segundo tudo que fizeram seus pais.

[33] Porém Faraó-Neco o mandou prender em Ribla, na terra de Hamate, para que não reinasse em Jerusalém; e impôs à terra a pena de cem talentos de prata e um de ouro.

[34] Faraó-Neco também constituiu rei a Eliaquim, filho de Josias, em lugar de Josias, seu pai, e lhe mudou o nome para Jeoaquim; porém levou consigo para o Egito a Jeoacaz, que ali morreu.

[35] Jeoaquim deu aquela prata e aquele ouro a Faraó; porém estabeleceu imposto

[29] Hänen aikanaan farao Neko, Egyptin kuningas, lähti Assurin kuninkaan avuksi Eufratvirralle. Kuningas Joosia lähti faraota vastaan, mutta farao surmasi hänet Megiddossa heti, kun näki hänet.

[30] Joosian palvelijat veivät hänet kuolleena vaunuissa Megiddosta, toivat hänet Jerusalemiin ja hautasivat hänet hänen omaan hautaansa. Sitten maan kansa otti Joosian pojan Jooahaksen, voiteli hänet ja teki hänet kuninkaaksi hänen isänsä tilalle.

Jooahas Juudan kuninkaana

[31] Jooahas oli kahdenkymmenenkolmen vuoden ikäinen tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi kolme kuukautta Jerusalemissa. Hänen äitinsä oli nimeltään Hamutal, Jeremian tytär Libnasta.

[32] Jooahas teki sitä, mikä on pahaa Herran silmissä, aivan niin kuin hänen isänsä olivat tehneet.

[33] Farao Neko vangitutti Jooahaksen Riblassa, Hamatin maassa, estääkseen häntä hallitsemasta Jerusalemissa, ja määräsi maalle rangaistuksena sakkoa sata talenttia hopeaa ja kymmenen talenttia kultaa.

Joojakim Juudan kuninkaana

[34] Farao Neko teki Joosian pojan Eljakimin kuninkaaksi hänen isänsä Joosian tilalle ja muutti hänen nimensä Joojakimiksi. Mutta Jooahasin hän vei mukanaan Egyptiin, ja siellä Jooahas kuoli.

[35] Joojakim antoi faraolle hopean ja kullan, mutta voidakseen maksaa rahat

sobre a terra, para dar esse dinheiro segundo o mandado de Faraó; do povo da terra exigiu prata e ouro, de cada um segundo a sua avaliação, para o dar a Faraó-Neco.

faraon käskyn mukaan hän verotti maata. Hän otti maan kansalta hopeaa ja kultaa sen mukaan kuin kullakin oli varallisuutta, antaakseen sen farao Nekolle.

O reinado de Jeoaquim
2 Crônicas 36.5-8

[36] Tinha Jeoaquim a idade de vinte e cinco anos quando começou a reinar e reinou onze anos em Jerusalém. Sua mãe se chamava Zebida e era filha de Pedaías, de Ruma.

[36]Joojakim oli kahdenkymmenenviiden vuoden ikäinen tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa yksitoista vuotta. Hänen äitinsä oli nimeltään Sebida Pedajan tytär Ruumasta.

[37] Fez ele o que era mau perante o SENHOR, segundo tudo quanto fizeram seus pais.

[37] Joojakim teki sitä, mikä on pahaa Herran silmissä, aivan niin kuin hänen isänsä olivat tehneet.

2 Reis 24

2. Kuninkaiden 24

Nebukadnessar hyökkää Juudaan

[1] Nos dias de Jeoaquim, subiu Nabucodonosor, rei da Babilônia, contra ele, e ele, por três anos, ficou seu servo; então, se rebelou contra ele.

[1]Joojakimin aikana Nebukadnessar, Baabelin kuningas, hyökkäsi Juudaan. Joojakim oli hänelle alamainen kolmen vuoden ajan, mutta sitten hän nousi kapinaan Nebukadnessaria vastaan.

[2] Enviou o SENHOR contra Jeoaquim bandos de caldeus, e bandos de siros, e de moabitas, e dos filhos de Amom; enviou-os contra Judá para o destruir, segundo a palavra que o SENHOR falara pelos profetas, seus servos.

[2] Silloin Herra lähetti Joojakimia vastaan kaldealaisten, aramilaisten, mooabilaisten ja ammonilaisten rosvojoukkoja. Hän lähetti ne Juudan kimppuun hävittämään sitä sen sanan mukaan, jonka Herra oli puhunut palvelijoidensa, profeettojen, kautta.

[3] Com efeito, isto sucedeu a Judá por mandado do SENHOR, que o removeu da sua presença, por causa de todos os pecados cometidos por Manassés,

[3]Tämä tapahtui Juudalle Herran käskystä. Näin hän poisti Juudan kasvojensa edestä Manassen syntien tähden, kaiken sen tähden, mitä hän oli tehnyt,

[4] como também por causa do sangue inocente que ele derramou, com o qual

[4]ja myös sen viattoman veren tähden, jonka hän oli vuodattanut, kun hän oli

encheu a cidade de Jerusalém; por isso, o SENHOR não o quis perdoar.

täyttänyt Jerusalemin viattomalla verellä. Sitä Herra ei antanut anteeksi.

5 Quanto aos mais atos de Jeoaquim e a tudo quanto fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?

5Muista Joojakimia koskevista asioista ja kaikesta, mitä hän teki, on kirjoitettu Juudan kuninkaiden aikakirjaan.

6 Descansou Jeoaquim com seus pais; e Joaquim, seu filho, reinou em seu lugar.

6 Sitten Joojakim meni lepoon isiensä luo, ja hänen poikansa Joojakin tuli kuninkaaksi hänen jälkeensä.

7 O rei do Egito nunca mais saiu da sua terra; porque o rei da Babilônia tomou tudo quanto era dele, desde o ribeiro do Egito até ao rio Eufrates.

7 Egyptin kuningas ei enää lähtenyt maastaan, sillä Baabelin kuningas oli vallannut Egyptinpurosta Eufratvirtaan saakka kaiken, mikä oli kuulunut Egyptin kuninkaalle.

O reinado de Joaquim
2 Crônicas 36.9

Joojakin Juudan kuninkaana

8 Tinha Joaquim dezoito anos de idade quando começou a reinar e reinou três meses em Jerusalém. Sua mãe se chamava Neústa e era filha de Elnatã, de Jerusalém.

8Joojakin oli kahdeksantoista vuoden ikäinen tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa kolme kuukautta. Hänen äitinsä oli nimeltään Nehusta. Hän oli Elnatanin tytär, kotoisin Jerusalemista.

9 Fez ele o que era mau perante o SENHOR, conforme tudo quanto fizera seu pai.

9 Joojakin teki sitä, mikä on pahaa Herran silmissä, aivan niin kuin hänen isänsä oli tehnyt.

Nabucodonosor leva cativa a nobreza de Jerusalém

10 Naquele tempo, subiram os servos de Nabucodonosor, rei da Babilônia, a Jerusalém, e a cidade foi cercada.

10 Siihen aikaan Baabelin kuninkaan Nebukadnessarin joukot kävivät Jerusalemin kimppuun, ja kaupunki joutui saarroksiin.

11 Nabucodonosor, rei da Babilônia, veio à cidade, quando os seus servos a sitiavam.

11 Niin Nebukadnessar, Baabelin kuningas, saapui ja hyökkäsi kaupunkia vastaan, ja hänen joukkonsa piirittivät sitä.

12 Então, subiu Joaquim, rei de Judá, a encontrar-se com o rei da Babilônia, ele, sua mãe, seus servos, seus príncipes e seus

12 Silloin Joojakin, Juudan kuningas, ja hänen äitinsä, palvelijansa, päällikkönsä ja hoviherransa antautuivat Baabelin kuninkaalle. Baabelin kuningas otti

oficiais; e o rei da Babilônia, no oitavo ano do seu reinado, o levou cativo.

13 Levou dali todos os tesouros da Casa do SENHOR e os tesouros da casa do rei; e, segundo tinha dito o SENHOR, cortou em pedaços todos os utensílios de ouro que fizera Salomão, rei de Israel, para o templo do SENHOR.

14 Transportou a toda a Jerusalém, todos os príncipes, todos os homens valentes, todos os artífices e ferreiros, ao todo dez mil; ninguém ficou, senão o povo pobre da terra.

15 Transferiu também a Joaquim para a Babilônia; a mãe do rei, as mulheres deste, seus oficiais e os homens principais da terra, ele os levou cativos de Jerusalém à Babilônia.

16 Todos os homens valentes, até sete mil, e os artífices, e ferreiros, até mil, todos eles destros na guerra, levou-os o rei da Babilônia cativos para a Babilônia.

17 O rei da Babilônia estabeleceu rei, em lugar de Joaquim, ao tio paterno deste, Matanias, de quem mudou o nome para Zedequias.

O reinado de Zedequias

2 Crônicas 36.10-12; Jeremias 52.1-3

18 Tinha Zedequias a idade de vinte e um anos quando começou a reinar e reinou onze anos em Jerusalém. Sua mãe se chamava Hamutal e era filha de Jeremias, de Libna.

Joojakinin vangiksi kahdeksantena hallitusvuotenaan

13 ja vei pois Jerusalemista kaikki Herran temppelin ja kuninkaan palatsin aarteet. Hän särki kaikki kultaesineet, jotka Israelin kuningas Salomo oli teettänyt Herran temppeliin. Tapahtui niin kuin Herra oli puhunut.

14Nebukadnessar vei pakkosiirtolaisuuteen koko Jerusalemin, kaikki päälliköt ja kaikki sotasankarit, kymmenentuhatta pakkosiirtolaista, samoin kaikki rakennusmiehet ja sepät. Jäljelle jäivät vain maaseudun köyhät.

15Hän siirsi Joojakinin vankina Baabeliin, samoin kuninkaan äidin, kuninkaan vaimot ja hänen hoviherransa sekä muut maan mahtavat. Hän vei heidät pakkosiirtolaisina Jerusalemista Baabeliin,

16samoin kaikki sotilaat, luvultaan seitsemäntuhatta, ja rakennusmiehet ja sepät, luvultaan tuhat, kaikki sotakuntoisia miehiä. Baabelin kuningas vei heidät pakkosiirtolaisina Baabeliin.

17Baabelin kuningas asetti Joojakinin sedän Mattanjan kuninkaaksi tämän tilalle ja muutti hänen nimensä Sidkiaksi.

Sidkiasta tulee Juudan kuningas

18Sidkia oli kahdenkymmenenyhden vuoden ikäinen tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa yksitoista vuotta. Hänen äitinsä oli nimeltään

Hamutal. Hän oli Jeremian tytär, kotoisin Libnasta.

[19] Fez ele o que era mau perante o SENHOR, conforme tudo quanto fizera Joaquim.

[19]Sidkia teki sitä, mikä on pahaa Herran silmissä, samoin kuin Joojakim oli tehnyt.

A queda de Jerusalém
Jeremias 39.1-7; 52.3-11

[20] Assim sucedeu por causa da ira do SENHOR contra Jerusalém e contra Judá, a ponto de os rejeitar de sua presença. Zedequias rebelou-se contra o rei da Babilônia.

[20] Koska Herra oli vihastunut Jerusalemiin ja Juudaan, hän lopulta heitti heidät pois kasvojensa edestä. Mutta Sidkia nousi kapinaan Baabelin kuningasta vastaan.

2 Reis 25

2. Kuninkaiden 25

Jerusalemin valloitus ja Sidkian tuomio

[1] Sucedeu que, no nono ano do reinado de Zedequias, aos dez dias do décimo mês, Nabucodonosor, rei da Babilônia, veio contra Jerusalém, ele e todo o seu exército, e se acamparam contra ela, e levantaram contra ela tranqueiras em redor.

[1]Sidkian yhdeksäntenä hallitusvuotena, sen kymmenennessä kuussa, kuukauden kymmenentenä päivänä, Nebukadnessar, Baabelin kuningas, ja koko hänen sotajoukkonsa hyökkäsivät Jerusalemin kimppuun ja leiriytyivät sitä vastaan. He rakensivat piiritysvallit sen ympärille.

[2] A cidade ficou sitiada até ao undécimo ano do rei Zedequias.

[2]Kaupunkia piiritettiin kuningas Sidkian yhdenteentoista hallitusvuoteen asti.

[3] Aos nove dias do quarto mês, quando a cidade se via apertada da fome, e não havia pão para o povo da terra,

[3] Neljännen kuun yhdeksäntenä päivänä nälänhätä kaupungissa oli jo niin ankara, ettei maan kansalla ollut leipää.

[4] então, a cidade foi arrombada, e todos os homens de guerra fugiram de noite pelo caminho da porta que está entre os dois muros perto do jardim do rei, a despeito de os caldeus se acharem contra a cidade em redor; o rei fugiu pelo caminho da Campina,

[4] Silloin kaupungin puolustus murtui, ja kaikki sotilaat pakenivat yöllä muurien välissä olevan porttitien kautta, joka oli kuninkaan puutarhan puolella. Vaikka kaldealaiset olivat kaupungin ympärillä, kuningas miehineen pakeni Aromaahan päin.

[5] porém o exército dos caldeus perseguiu o rei Zedequias e o alcançou nas campinas

[5] Mutta kaldealaisten sotajoukko lähti ajamaan kuningasta takaa ja saavutti hänet Jerikon aroilla. Koko hänen

de Jericó; e todo o exército deste se dispersou e o abandonou.

[6] Então, o tomaram preso e o fizeram subir ao rei da Babilônia, a Ribla, o qual lhe pronunciou a sentença.

[7] Aos filhos de Zedequias mataram à sua própria vista e a ele vazaram os olhos; ataram-no com duas cadeias de bronze e o levaram para a Babilônia.

O cativeiro de Judá

2 Crônicas 36.17-21; Jeremias 39.8-10; 52.12-30

[8] No sétimo dia do quinto mês, do ano décimo nono de Nabucodonosor, rei da Babilônia, Nebuzaradã, chefe da guarda e servidor do rei da Babilônia, veio a Jerusalém.

[9] E queimou a Casa do SENHOR e a casa do rei, como também todas as casas de Jerusalém; também entregou às chamas todos os edifícios importantes.

[10] Todo o exército dos caldeus que estava com o chefe da guarda derribou os muros em redor de Jerusalém.

[11] O mais do povo que havia ficado na cidade, e os desertores que se entregaram ao rei da Babilônia, e o mais da multidão, Nebuzaradã, o chefe da guarda, levou cativos.

[12] Porém dos mais pobres da terra deixou o chefe da guarda ficar alguns para vinheiros e para lavradores.

[13] Cortaram em pedaços os caldeus as colunas de bronze que estavam na Casa do SENHOR, como também os suportes e o

sotaväkensä oli hajaantunut hänen luotaan.

[6] Sidkia otettiin kiinni ja vietiin Baabelin kuninkaan eteen Riblaan ja hänelle julistettiin tuomio.

[7] Sidkian pojat surmattiin hänen silmiensä edessä, ja sen jälkeen Baabelin kuningas sokaisi hänen silmänsä. Hän kytki Sidkian pronssikahleisiin ja vei hänet Baabeliin.

Jerusalemin hävitys

[8]Viidennessä kuussa, kuukauden seitsemäntenä päivänä, Baabelin kuninkaan Nebukadnessarin yhdeksäntenätoista hallitusvuotena, tuli Baabelin kuninkaan palvelija Nebusaradan, henkivartijoiden päällikkö, Jerusalemiin.

[9] Hän poltti Herran temppelin, kuninkaan palatsin ja kaikki Jerusalemin talot, jokaisen suuren talon hän poltti maan tasalle.

[10]Kaldealaisten sotajoukko, joka oli henkivartijoiden päällikön mukana, repi Jerusalemin muurit kauttaaltaan maahan.

Kansa viedään pakkosiirtolaisuuteen

[11]Nebusaradan, henkivartijoiden päällikkö, vei pakkosiirtolaisuuteen loput kansasta, joka oli jäljellä kaupungissa, nekin, jotka olivat menneet Baabelin kuninkaan puolelle sekä muun kansan.

[12] Mutta osan maaseudun köyhistä henkivartijoiden päällikkö jätti jäljelle viinitarhureiksi ja peltomiehiksi.

[13] Herrantemppelissä olleet pronssipylväät, altaiden telineet ja Herran temppelissä olleen

mar de bronze que estavam na Casa do SENHOR; e levaram o bronze para a Babilônia.

pronssialtaan kaldealaiset särkivät ja veivät pronssin Baabeliin.

[14] Levaram também as panelas, as pás, as espevitadeiras, os recipientes de incenso e todos os utensílios de bronze, com que se ministrava.

[14]He veivät pois myös kattilat, lapiot, veitset, kupit ja kaikki pronssiesineet, joita oli käytetty uhripalveluksessa.

[15] Tomou também o chefe da guarda os braseiros, as bacias e tudo quanto fosse de ouro ou de prata.

[15] Henkivartijoiden päällikkö vei myös hiilipannut ja pirskotusmaljat, jotka olivat kokonaan kultaa tai hopeaa.

[16] Quanto às duas colunas, ao mar e aos suportes que Salomão fizera para a Casa do SENHOR, o peso do bronze de todos estes utensílios era incalculável.

[16]Molempien pylväiden ja altaan ja jalustojen, jotka Salomo oli teettänyt Herran temppeliin, näiden kaikkien esineiden pronssin määrä ei ollut punnittavissa.

[17] A altura de uma coluna era de dezoito côvados, e sobre ela havia um capitel de bronze de três côvados de altura; a obra de rede e as romãs sobre o capitel ao redor, tudo era de bronze; semelhante a esta era a outra coluna com a rede.

[17] Yhden pylvään korkeus oli kahdeksantoista kyynärää, ja sen päässä oli pronssinen pylväskruunu, jonka korkeus oli kolme kyynärää. Pylväskruunua ympäröi ristikkokoriste, ja granaattiomenia oli yltympäri, kaikki pronssia. Toinen pylväs ristikkokoristeineen oli samanlainen.

[18] Levou também o chefe da guarda a Seraías, sumo sacerdote, e a Sofonias, segundo sacerdote, e os três guardas da porta.

[18]Henkivartijoiden päällikkö otti mukaansa ylipappi Serajan ja häntä arvossa lähimmän papin, Sefanjan, sekä kolme ovenvartijaa.

[19] Da cidade tomou a um oficial, que era comandante das tropas de guerra, e cinco homens dos que eram conselheiros do rei e se achavam na cidade, como também ao escrivão-mor do exército, que alistava o povo da terra, e sessenta homens do povo do lugar, que se achavam na cidade.

[19] Kaupungista hän otti yhden hoviherran, joka oli sotaväen tarkastaja, viisi kuninkaan lähimmistä miehistä, jotka tavattiin kaupungista, sotapäällikön kirjurin, jonka tehtävänä oli ottaa maan kansaa sotapalvelukseen, sekä kuusikymmentä kaupungista tavattua miestä maan kansasta.

[20] Tomando-os, Nebuzaradã, o chefe da guarda, levou-os ao rei da Babilônia, a Ribla.

[21] O rei da Babilônia os feriu e os matou em Ribla, na terra de Hamate. Assim, Judá foi levado cativo para fora da sua terra.

[22] Quanto ao povo que ficara na terra de Judá, Nabucodonosor, rei da Babilônia, que o deixara ficar, nomeou governador sobre ele a Gedalias, filho de Aicão, filho de Safã.

Ismael mata a Gedalias

[23] Ouvindo, pois, os capitães dos exércitos, eles e os seus homens, que o rei da Babilônia nomeara governador a Gedalias, vieram ter com este em Mispa, a saber, Ismael, filho de Netanias, Joanã, filho de Careá, Seraías, filho de Tanumete, o netofatita, e Jazanias, filho do maacatita, eles e os seus homens.

[24] Gedalias jurou a eles e aos seus homens e lhes disse: Nada temais da parte dos caldeus; ficai na terra, servi ao rei da Babilônia, e bem vos irá.

[25] Sucedeu, porém, que, no sétimo mês, veio Ismael, filho de Netanias, filho de Elisama, de família real, e dez homens, com ele, e feriram Gedalias, e ele morreu, como também aos judeus e aos caldeus que estavam com ele em Mispa.

[26] Então, se levantou todo o povo, tanto os pequenos como os grandes, como também

[20] Nämä Nebusaradan, henkivartijoiden päällikkö, otti kiinni ja vei Baabelin kuninkaan eteen Riblaan.

[21] Baabelin kuningas löi heidät kuoliaiksi Riblassa, Hamatin maassa. Ja niin Juuda vietiin pois maastaan pakkosiirtolaisuuteen.

Gedalja käskynhaltijana

[22] Juudan maassa olevalle väelle, jonka Nebukadnessar, Baabelin kuningas, oli jättänyt sinne, hän asetti käskynhaltijaksi Gedaljan, Ahikamin pojan, Saafanin pojanpojan.

[23] Kun kaikki sotaväen päälliköt miehineen kuulivat, että Baabelin kuningas oli asettanut Gedaljan käskynhaltijaksi, he tulivat Gedaljan luo Mispaan. Päälliköt olivat Ismael, Netanjan poika, Joohanan, Kaareahin poika, netofalainen Seraja, Tanhumetin poika, ja Jaasanja, maakatilaisen miehen poika.

[24] Gedalja vannotti heitä ja heidän miehiään ja sanoi: ”Älkää pelätkö kaldealaisten palvelijoita. Jääkää maahan ja palvelkaa Baabelin kuningasta, niin teidän käy hyvin.”

[25] Mutta seitsemännessä kuussa tuli Ismael, Elisaman pojan Netanjan poika, joka oli kuninkaallista sukua, mukanaan kymmenen miestä, ja he löivät kuoliaaksi Gedaljan ja ne Juudan miehet ja kaldealaiset, jotka olivat hänen kanssaan Mispassa.

[26] Silloin kaikki kansa, pienimmästä suurimpaan, sotaväen päälliköt mukaan

os capitães das tropas, e foram para o Egito, porque temiam aos caldeus.

Libertado e honrado o rei Joaquim

Jeremias 52.31-34

27 No trigésimo sétimo ano do cativeiro de Joaquim, rei de Judá, no dia vinte e sete do duodécimo mês, Evil-Merodaque, rei da Babilônia, no ano em que começou a reinar, libertou do cárcere a Joaquim, rei de Judá.

28 Falou com ele benignamente e lhe deu lugar de mais honra do que a dos reis que estavam com ele na Babilônia.

29 Mudou-lhe as vestes do cárcere, e Joaquim passou a comer pão na sua presença todos os dias da sua vida.

30 E da parte do rei lhe foi dada subsistência vitalícia, uma pensão diária, durante os dias da sua vida.

lukien, nousi ja meni Egyptiin, sillä he pelkäsivät kaldealaisia.

Kuningas Joojakin armahdetaan

27Kun oli Joojakinin, Juudan kuninkaan, pakkosiirtolaisuuteen joutumisen kolmaskymmenesseitsemäs vuosi, kahdennentoista kuukauden kahdeskymmenesseitsemäs päivä, sama vuosi, jolloin Evil-Merodak, Baabelin kuningas, tuli kuninkaaksi, hän korotti Juudan kuninkaan Joojakinin ja vapautti hänet vankilasta.

28 Hän puhutteli Joojakinia ystävällisesti ja asetti tämän istuimen muiden hänen luonaan Baabelissa olevien kuninkaiden istuimia ylemmäksi.

29 Joojakin sai vaihtaa pois vangin puvun ja aterioida aina Baabelin kuninkaan edessä, niin kauan kuin eli.

30 Hän sai kuninkaalta elatuksensa, mitä kunakin päivänä tarvitsi, vakinaisen elatuksen, niin kauan kuin eli.

O primeiro livro das Crônicas	1. Aikakirja

1 Crônicas 1

Descendentes de Adão
Gênesis 5.1-32

1 Adão, Sete, Enos,

2 Cainã, Maalalel, Jarede,

3 Enoque, Metusalém, Lameque,

4 Noé, Sem, Cam e Jafé.

Descendentes dos filhos de Noé
Gênesis 10.1-32

5 Os filhos de Jafé foram: Gomer, Magogue, Madai, Javã, Tubal, Meseque e Tiras.

6 Os filhos de Gomer: Asquenaz, Rifate e Togarma.

7 Os filhos de Javã: Elisá, Társis, Quitim e Rodanim.

8 Os filhos de Cam: Cuxe, Mizraim, Pute e Canaã.

9 Os filhos de Cuxe: Sebá, Havilá, Sabtá, Raamá e Sabtecá; os filhos de Raamá: Sabá e Dedã.

10 Cuxe gerou a Ninrode, que começou a ser poderoso na terra.

11 Mizraim gerou a Ludim, a Anamim, a Leabim, a Naftuim,

12 a Patrusim, a Casluim (de quem descendem os filisteus) e a Caftorim.

13 Canaã gerou a Sidom, seu primogênito, a Hete,

14 aos jebuseus, aos amorreus, aos girgaseus,

15 aos heveus, aos arqueus, aos sineus,

16 aos arvadeus, aos zemareus e aos hamateus.

1. Aikakirja 1

Sukuluetteloita
Aadamin jälkeläiset

1 Aadam, Seet, Enos,

2 Keenan, Mahalalel, Jered,

3 Hanok, Metusalah, Lemek,

4 Nooa, Seem, Haam ja Jaafet.

Jaafetin suku

5 Jaafetin pojat olivat Goomer, Maagog, Maadai, Jaavan, Tuubal, Mesek ja Tiiras.

6 Goomerin pojat olivat Askenas, Diifat ja Toogarma.

7 Jaavanin jälkeläisiä olivat Elisa ja Tarsisa, kittiläiset ja roodanilaiset.

Haamin suku

8 Haamin pojat olivat Kuus, Misraim, Puut ja Kanaan.

9 Kuusin pojat olivat Seba, Havila, Sabta, Raema ja Sabteka. Raeman pojat olivat Seba ja Dedan.

10 Kuusille syntyi Nimrod. Hän oli ensimmäinen mahtimies maan päällä.

11 Misraimin jälkeläisiä olivat luudilaiset, anamilaiset, lehavilaiset, naftuhilaiset,

12 patrokselaiset ja kasluhilaiset, joista filistealaiset ovat lähtöisin, sekä kaftorilaiset.

13 Kanaanin jälkeläisiä olivat Siidon, hänen esikoisensa, ja Heet

14 sekä jebusilaiset, amorilaiset, girgasilaiset,

15 hivviläiset, arkilaiset, siiniläiset,

16 arvadilaiset, semarilaiset ja hamatilaiset.

[17] Os filhos de Sem: Elão, Assur, Arfaxade, Lude, Arã, Uz, Hul, Geter e Meseque.

[18] Arfaxade gerou a Selá, e Selá gerou a Héber.

[19] A Héber nasceram dois filhos: o nome de um foi Pelegue, porquanto, nos seus dias, se repartiu a terra; e o nome de seu irmão era Joctã.

[20] Joctã gerou a Almodá, a Salefe, a Hazar-Mavé, a Jerá,

[21] a Hadorão, a Uzal, a Dicla,

[22] a Ebal, a Abimael, a Sabá,

[23] a Ofir, a Havilá e a Jobabe; todos estes eram filhos de Joctã.

Descendentes de Sem

Gênesis 11.10-32

[24] Sem, Arfaxade, Selá,

[25] Héber, Pelegue, Reú,

[26] Serugue, Naor, Tera

[27] e Abrão, que é Abraão.

Descendentes de Ismael

Gênesis 25.12-18

[28] Os filhos de Abraão: Isaque e Ismael.

[29] São estas as suas gerações: o primogênito de Ismael foi Nebaiote, depois Quedar, Adbeel, Mibsão,

[30] Misma, Dumá, Massá, Hadade, Temá,

[31] Jetur, Nafis e Quedemá; estes foram os filhos de Ismael.

Descendentes de Abraão e Quetura

Gênesis 25.1-4

[32] Quanto aos filhos de Quetura, concubina de Abraão, esta deu à luz a Zinrã, a Jocsã, a Medã, a Midiã, a Isbaque e a Sua. Os filhos de Jocsã: Sabá e Dedã.

Seemin suku

[17]Seemin pojat olivat Eelam, Assur, Arpaksad, Luud, Aram, Uus, Huul, Geter ja Mesek.

[18] Arpaksadille syntyi Selah, ja Selahille syntyi Eeber.

[19] Eeberille syntyi kaksi poikaa. Toisen nimi oli Peleg , sillä hänen aikanaan maa jakaantui. Hänen veljensä nimi oli Joktan.

[20] Joktanille syntyivät Almodad, Selef, Hasarmavet, Jerah,

[21] Hadoram, Uusal, Dikla,

[22] Eebal, Abimael, Saba,

[23] Oofir, Havila ja Joobab. Kaikki nämä olivat Joktanin poikia.

Seemistä Abrahamiin

[24]Seem, Arpaksad, Selah,

[25] Eeber, Peleg, Regu,

[26] Serug, Naahor, Terah,

[27] ja Abram eli Abraham.

Abrahamin jälkeläiset

[28]Abrahamin pojat olivat Iisak ja Ismael.

[29]Tämä on heidän sukuluettelonsa: Nebajot, Ismaelin esikoinen, Keedar, Adbeel, Mibsam,

[30] Misma, Duuma, Massa, Hadad, Teema,

[31] Jetur, Naafis ja Keedema. Nämä olivat Ismaelin pojat.

[32]Keturan, Abrahamin sivuvaimon, synnyttämät pojat olivat Simran, Joksan, Medan, Midian, Jisbak ja Suuah. Joksanin pojat olivat Saba ja Dedan.

[33] Os filhos de Midiã: Efa, Éfer, Enoque, Abida e Elda; todos estes foram filhos de Quetura.

[33]Midianin pojat olivat Eefa, Eefer, Hanok, Abida ja Eldaa. Kaikki nämä olivat Keturan jälkeläisiä.

[34] Abraão, pois, gerou a Isaque. Os filhos de Isaque: Esaú e Israel.

[34]Abrahamille syntyi Iisak. Iisakin pojat olivat Eesau ja Israel.

Descendentes de Esaú

Gênesis 36.1-19

[35] Os filhos de Esaú: Elifaz, Reuel, Jeús, Jalão e Coré.

[35]Eesaun pojat olivat Elifas, Reguel, Jeus, Jaelam ja Koorah.

[36] Os filhos de Elifaz: Temã, Omar, Zefi, Gaetã, Quenaz, Timna e Amaleque.

[36] Elifaksen pojat olivat Teeman, Oomar, Sefi, Gaetam, Kenas, Timna ja Amalek.

[37] Os filhos de Reuel: Naate, Zerá, Samá e Mizá.

[37] Reguelin pojat olivat Nahat, Serah, Samma ja Missa.

Descendentes de Seir

Gênesis 36.20-30

Hoorilaisen Seirin jälkeläiset

[38] Os filhos de Seir: Lotã, Sobal, Zibeão, Aná, Diso, Eser e Disã.

[38]Seirin pojat olivat Lootan, Soobal, Sibon, Ana, Diison, Eeser ja Diisan.

[39] Os filhos de Lotã: Hori e Homã; e a irmã de Lotã foi Timna.

[39] Lootanin pojat olivat Hoori ja Hoomam. Lootanin sisar oli Timna.

[40] Os filhos de Sobal eram Aliã, Manaate, Ebal, Sefô e Onã. Os filhos de Zibeão: Aías e Aná.

[40] Soobalin pojat olivat Aljan, Maanahat, Eebal, Sefi ja Oonan. Sibonin pojat olivat Aija ja Ana.

[41] O filho de Aná: Disom. Os filhos de Disom: Hanrão, Esbã, Itrã e Querã.

[41] Anan poika oli Diison, ja Diisonin pojat olivat Hamran, Esban, Jitran ja Keran.

[42] Os filhos de Eser: Bilã, Zaavã e Jaacã. Os filhos de Disã: Uz e Arã.

[42] Eeserin pojat olivat Bilhan, Saavan ja Jaakan. Diisanin pojat olivat Uus ja Aran.

Reis e príncipes de Edom

Gênesis 36.31-43

Edomin hallitsijat

[43] São estes os reis que reinaram na terra de Edom, antes que houvesse rei sobre os filhos de Israel: Bela, filho de Beor, e o nome da sua cidade era Dinabá.

[43]Nämä olivat ne kuninkaat, jotka hallitsivat Edomin maassa, ennen kuin yksikään kuningas oli hallinnut israelilaisia. Ensimmäinen oli Bela, Beorin poika. Hänen kaupunkinsa nimi oli Dinhaba.

[44] Morreu Bela, e em seu lugar reinou Jobabe, filho de Zera, de Bozra.

[44] Kun Bela kuoli, hänen jälkeensä tuli kuninkaaksi bosralainen Joobab, Serahin poika.

[45] Morreu Jobabe, e em seu lugar reinou Husão, da terra dos temanitas.

[46] Morreu Husão, e em seu lugar reinou Hadade, filho de Bedade; este feriu a Midiã no campo de Moabe; o nome da sua cidade era Avite.

[47] Morreu Hadade, e em seu lugar reinou Samlá, de Masreca.

[48] Morreu Samlá, e em seu lugar reinou Saul, de Reobote, junto ao Eufrates.

[49] Morreu Saul, e em seu lugar reinou Baal-Hanã, filho de Acbor.

[50] Morreu Baal-Hanã, e em seu lugar reinou Hadade; o nome da sua cidade era Paú, e o de sua mulher era Meetabel, filha de Matrede, filha de Me-Zaabe.

[51] Morreu Hadade. São estes os nomes dos príncipes de Edom: o príncipe Timna, o príncipe Alva, o príncipe Jetete,

[52] o príncipe Oolibama, o príncipe Elá, o príncipe Pinom,

[53] o príncipe Quenaz, o príncipe Temã, o príncipe Mibzar,

[54] o príncipe Magdiel, o príncipe Irão; são estes os príncipes de Edom.

[45] Kun Joobab kuoli, hänen jälkeensä tuli kuninkaaksi Huusam teemanilaisten maasta.

[46] Kun Huusam kuoli, hänen jälkeensä tuli kuninkaaksi Hadad, Bedadin poika, hän, joka voitti midianilaiset Mooabin maassa. Hänen kaupunkinsa nimi oli Avit.

[47] Kun Hadad kuoli, hänen jälkeensä tuli kuninkaaksi masrekalainen Samla.

[48] Kun Samla kuoli, hänen jälkeensä tuli kuninkaaksi Saul Rehobot-Naharista.

[49] Kun Saul kuoli, hänen jälkeensä tuli kuninkaaksi Baal-Haanan, Akborin poika.

[50] Kun Baal-Haanan kuoli, hänen jälkeensä tuli kuninkaaksi Hadad. Hänen kaupunkinsa nimi oli Paai. Hänen vaimonsa oli Matredin tytär, Mee-Saahabin tyttärentytär, nimeltään Mehetabel.

[51] Kun Hadad oli kuollut, Edomin heimojen päälliköiksi tulivat ruhtinas Timna, ruhtinas Alva, ruhtinas Jetet,

[52] ruhtinas Oholibama, ruhtinas Eela, ruhtinas Piinon,

[53] ruhtinas Kenas, ruhtinas Teeman, ruhtinas Mibsar,

[54] ruhtinas Magdiel ja ruhtinas Iiram. Nämä olivat Edomin heimojen päälliköt.

1 Crônicas 2

Descendentes de Jacó

Gênesis 35.23-26

[1] São estes os filhos de Israel: Rúben, Simeão, Levi, Judá, Issacar, Zebulom,

1. Aikakirja 2

Israelin ja Juudan jälkeläiset

[1] Nämä olivat Israelin pojat: Ruuben, Simeon, Leevi ja Juuda, Isaskar ja Sebulon,

[2] Dã, José, Benjamim, Naftali, Gade e Aser.	[2]Daan, Joosef ja Benjamin, Naftali, Gaad ja Asser.
Descendentes de Judá	
[3] Os filhos de Judá: Er, Onã e Selá; estes três lhe nasceram de Bate-Sua, a cananéia. Er, o primogênito de Judá, foi mau aos olhos do SENHOR, pelo que o matou.	[3]Juudan pojat olivat Eer, Oonan ja Seela. Kanaanilainen Suuahin tytär synnytti hänelle nämä kolme poikaa. Eer, Juudan esikoinen, oli kuitenkin Herran silmissä kelvoton, ja Herra antoi hänen kuolla.
[4] Porém Tamar, nora de Judá, lhe deu à luz a Perez e a Zera. Todos os filhos de Judá foram cinco.	[4]Taamar, Juudan miniä, synnytti Juudalle Peretsin ja Serahin. Juudan poikia oli kaikkiaan viisi.
[5] Os filhos de Perez: Hezrom e Hamul.	[5]Peretsin pojat olivat Hesron ja Haamul.
[6] Os filhos de Zera: Zinri, Etã, Hemã, Calcol e Dara, cinco ao todo.	[6]Serahin pojat olivat Simri, Eetan, Heeman, Kalkol ja Daara, kaikkiaan viisi.
[7] Os filhos de Carmi: Acar, o perturbador de Israel, que pecou na coisa condenada.	[7] Karmin poika oli Aakar, joka syöksi Israelin onnettomuuteen, kun hän menetteli uskottomasti anastamalla tuhon omaksi vihittyä.
[8] O filho de Etã: Azarias.	[8]Eetanin poika oli Asarja.
[9] Os filhos de Hezrom, que lhe nasceram: Jerameel, Rão e Quelubai.	[9]Hesronin pojat, jotka hänelle syntyivät, olivat Jerahmeel, Raam ja Kelubai .
[10] Rão gerou a Aminadabe; Aminadabe gerou a Naassom, príncipe dos filhos de Judá;	[10] Raamille syntyi Amminadab ja Amminadabille Nahson, Juudan jälkeläisten ruhtinas.
[11] Naassom gerou a Salma, e Salma gerou a Boaz;	[11]Nahsonille syntyi Salma ja Salmalle Booas.
[12] Boaz gerou a Obede, e Obede gerou a Jessé;	[12] Booakselle syntyi Oobed ja Oobedille Iisai.
[13] Jessé gerou a Eliabe, seu primogênito, a Abinadabe, o segundo, a Siméia, o terceiro,	[13] Iisaille syntyi esikoisena Eliab, toisena Abinadab, kolmantena Simea,
[14] a Natanael, o quarto, a Radai, o quinto,	[14]neljäntenä Netanel, viidentenä Raddai,
[15] a Ozém, o sexto, e a Davi, o sétimo.	[15] kuudentena Oosem ja seitsemäntenä Daavid.

16 As irmãs destes foram Zeruia e Abigail. Os filhos de Zeruia foram três: Abisai, Joabe e Asael.

17 Abigail deu à luz a Amasa; e o pai de Amasa foi Jéter, o ismaelita.

18 Calebe, filho de Hezrom, gerou filhos de Azuba, sua mulher, e de Jeriote; foram estes os filhos desta: Jeser, Sobabe e Ardom.

19 Morreu Azuba; e Calebe tomou para si a Efrata, da qual lhe nasceu Hur.

20 Hur gerou a Uri, e Uri gerou a Bezalel.

21 Então, Hezrom coabitou com a filha de Maquir, pai de Gileade; tinha ele sessenta anos quando a tomou, e ela deu à luz a Segube.

22 Segube gerou a Jair, que teve vinte e três cidades na terra de Gileade.

23 Gesur e Arã tomaram as aldeias de Jair, juntamente com Quenate e suas aldeias, a saber, sessenta lugares; todos estes foram filhos de Maquir, pai de Gileade.

24 Depois da morte de Hezrom, em Calebe-Efrata, Abia, mulher de Hezrom, lhe deu a Azur, pai de Tecoa.

25 Os filhos de Jerameel, primogênito de Hezrom, foram: Rão, o primogênito, Buna, Orém, Ozém e Aías.

16 Heidän sisarensa olivat Seruja ja Abigail. Serujan pojat olivat Abisai, Jooab ja Asahel, kaikkiaan kolme.

17 Abigail synnytti Amasan, jonka isä oli ismaelilainen Jeter.

18 Kaaleb, Hesronin poika, sai lapsia Asuban kanssa, joka oli hänen vaimonsa, ja Jeriotin kanssa. Nämä olivat Asuban pojat: Jeeser, Soovad ja Ardon.

19 Kun Asuba kuoli, Kaaleb otti vaimokseen Efratin, ja tämä synnytti hänelle Huurin.

20 Huurille syntyi Uuri ja Uurille Besalel.

21 Sen jälkeen Hesron meni Maakirin, Gileadin isän , tyttären luo ja otti tämän vaimokseen. Hesron oli silloin kuudenkymmenen vuoden ikäinen. Maakirin tytär synnytti hänelle Segubin.

22 Segubille syntyi Jaair, jonka hallinnassa oli kaksikymmentäkolme kaupunkia Gileadin maassa.

23 Mutta gesurilaiset ja aramilaiset ottivat heiltä Jaairin leirikylät ja Kenatin ja sen ympärillä olevat kaupungit, kuusikymmentä kaupunkia. Kaikissa näissä asui Maakirin, Gileadin isän, jälkeläisiä.

24 Hesronin kuoltua Kaaleb-Efratassa Abia, Hesronin vaimo, synnytti hänelle Ashurin, Tekoan isän.

25 Hesronin esikoisen Jerahmeelin pojat olivat Raam, esikoinen, Buuna, Ooren, Oosem ja Ahia.

[26] Teve Jerameel outra mulher, cujo nome era Atara; esta foi a mãe de Onã.

[26] Jerahmeelilla oli toinenkin vaimo, jonka nimi oli Atara. Hän oli Oonamin äiti.

[27] Os filhos de Rão, primogênito de Jerameel, foram: Maaz, Jamim e Equer.

[27] Raamin, Jerahmeelin esikoisen, pojat olivat Maas, Jaamin ja Eeker.

[28] Foram os filhos de Onã: Samai e Jada; e os filhos de Samai: Nadabe e Abisur.

[28] Oonamin pojat olivat Sammai ja Jaada. Sammain pojat olivat Naadab ja Abisur.

[29] A mulher de Abisur chamava-se Abiail e lhe deu a Abã e a Molide.

[29] Abisurin vaimon nimi oli Abihail, ja tämä synnytti hänelle Ahbanin ja Moolidin.

[30] Os filhos de Nadabe: Selede e Apaim; e Selede morreu sem filhos.

[30] Naadabin pojat olivat Seled ja Appaim. Seled kuoli lapsettomana.

[31] O filho de Apaim: Isi; o filho de Isi: Sesã. E o filho de Sesã: Alai.

[31] Appaimin poika oli Jisi, Jisin poika Seesan ja Seesanin Ahlai.

[32] Os filhos de Jada, irmão de Samai, foram: Jéter e Jônatas; e Jéter morreu sem filhos.

[32] Sammain veljen Jaadan pojat olivat Jeter ja Joonatan. Jeter kuoli lapsettomana.

[33] Os filhos de Jônatas: Pelete e Zaza; estes foram os filhos de Jerameel.

[33] Joonatanin pojat olivat Pelet ja Saasa. Nämä olivat Jerahmeelin jälkeläisiä.

[34] Sesã não teve filhos, mas filhas; e tinha Sesã um servo egípcio, cujo nome era Jara.

[34]Seesanilla ei ollut poikia vaan ainoastaan tyttäriä. Hänellä oli egyptiläinen orja, jonka nimi oli Jarha.

[35] Deu, pois, Sesã sua filha por mulher a Jara, a quem ela deu à luz Atai.

[35] Seesan antoi orjalleen Jarhalle vaimoksi tyttärensä, joka synnytti tälle Attain.

[36] Atai gerou a Natã, e Natã gerou a Zabade.

[36] Attaille syntyi Naatan ja Naatanille Saabad.

[37] Zabade gerou a Eflal, e Eflal, a Obede.

[37] Saabadille syntyi Eflal ja Eflalille Oobed.

[38] Obede gerou a Jeú, e Jeú, a Azarias.

[38] Oobedille syntyi Jeehu ja Jeehulle Asarja.

[39] Azarias gerou a Heles, e Heles, a Eleasa.

[39] Asarjalle syntyi Heles ja Helekselle Eleasa.

[40] Eleasa gerou a Sismai, e Sismai, a Salum.

[40] Eleasalle syntyi Sismai ja Sismaille Sallum.

41 Salum gerou a Jecamias, e Jecamias, a Elisama.

42 O primogênito de Calebe, irmão de Jerameel, foi Maressa, que foi o pai de Zife; o filho de Maressa foi Abi-Hebrom.

43 Os filhos de Hebrom: Coré, Tapua, Requém e Sema.

44 Sema gerou a Raão, pai de Jorqueão; e Requém gerou a Samai.

45 O filho de Samai foi Maom; e Maom foi o pai de Bete-Zur.

46 Efá, a concubina de Calebe, deu à luz a Harã, a Mosa e a Gazez; e Harã gerou a Gazez.

47 Os filhos de Jadai: Regém, Jotão, Gesã, Pelete, Efá e Saafe.

48 De Maaca, concubina, gerou Calebe a Seber e a Tiraná;

49 Maaca deu à luz também a Saafe, pai de Madmana, e a Seva, pai de Macbena e de Gibeá; e Acsa foi filha de Calebe.

50 Estes foram os filhos de Calebe. Os filhos de Hur, primogênito de Efrata, foram: Sobal, pai de Quiriate-Jearim,

51 Salma, pai dos belemitas, e Harefe, pai de Bete-Gader.

52 Os filhos de Sobal, pai de Quiriate-Jearim, foram: Haroé e Hazi-Hamenuote.

53 As famílias de Quiriate-Jearim foram: os itritas, os puteus, os sumateus e os misraeus; destes procederam os zoratitas e os estaoleus.

41 Sallumille syntyi Jekamja ja Jekamjalle Elisama.

42 Kaalebin, Jerahmeelin veljen, jälkeläisiä olivat Meesa, hänen esikoisensa, joka oli Siifin isä, ja Maaresa poikineen. Maaresa oli Hebronin isä.

43 Hebronin pojat olivat Koorah, Tappuuah, Rekem ja Sema.

44 Semalle syntyi Raham, Jorkeamin isä, ja Rekemille syntyi Sammai.

45 Sammain poika oli Maaon, ja Maaon oli Beet-Suurin isä.

46 Eefa, Kaalebin sivuvaimo, synnytti Haaranin, Moosan ja Gaaseksen. Haaranille syntyi Gaases.

47 Jahdain pojat olivat Regem, Jootam, Geesan, Pelet, Eefa ja Saaf.

48 Maaka, Kaalebin sivuvaimo, synnytti Seberin ja Tirhanan.

49 Hän synnytti myös Saafin, Madmannan isän, ja Seban, Makbenan ja Gibean isän. Kaalebin tytär oli Aksa.

50 Nämä olivat Kaalebin jälkeläisiä. Huurin, äitinsä Efratan esikoisen, pojat olivat Soobal, Kirjat-Jearimin isä,

51 Salma, Beetlehemin isä, ja Haaref, Beet-Gaaderin isä.

52 Soobalin, Kirjat-Jearimin isän, jälkeläisiä olivat Rooe ja puolet manahatilaisista.

53 Kirjat-Jearimin suvut olivat jeteriläiset, puutilaiset, suumatilaiset ja misrailaiset. Heidän keskuudestaan ovat lähteneet soratilaiset ja estaolilaiset.

[54] Os filhos de Salma: Belém e os netofatitas, Atrote-Bete-Joabe e Hazi-Hamanaate, zoreu.

[55] As famílias dos escribas que habitavam em Jabez foram os tiratitas, os simeatitas e os sucatitas; são estes os queneus, que vieram de Hamate, pai da casa de Recabe.

1 Crônicas 3

Filhos de Davi

2 Samuel 3.2-5; 1 Crônicas 14.3-7

[1] Estes foram os filhos de Davi, que lhe nasceram em Hebrom: o primogênito, Amnom, de Ainoã, a jezreelita; o segundo, Daniel, de Abigail, a carmelita;

[2] o terceiro, Absalão, filho de Maaca, filha de Talmai, rei de Gesur; o quarto, Adonias, filho de Hagite;

[3] o quinto, Sefatias, de Abital; o sexto, Itreão, de Eglá, sua mulher.

[4] Seis filhos lhe nasceram em Hebrom, porque ali reinou sete anos e seis meses; e trinta e três anos reinou em Jerusalém.

[5] Estes lhe nasceram em Jerusalém: Siméia, Sobabe, Natã e Salomão; estes quatro lhe nasceram de Bate-Seba, filha de Amiel.

[6] Nasceram-lhe mais Ibar, Elisama, Elifelete,

[7] Nogá, Nefegue, Jafia,

[54] Salmasta saivat alkunsa Beetlehem ja netofalaiset, Atrot-Beet-Jooab ja toinen puoli manahatilaisista, nimittäin sorilaiset.

[55] Jaebesissa asuneiden kirjureiden suvut olivat tiratilaiset, simatilaiset ja sukatilaiset. He olivat keeniläisiä, jotka polveutuivat Hammatista, Reekabin suvun kantaisästä.

1. Aikakirja 3

Daavidin jälkeläiset

[1]Nämä olivat Daavidin pojat, jotka syntyivät hänelle Hebronissa. Esikoinen oli Amnon, jonka äiti oli jisreeliläinen Ahinoam, toinen oli Daniel, jonka äiti oli karmelilainen Abigail,

[2]kolmas oli Absalom, jonka äiti oli Maaka, Gesurin kuninkaan Talmain tytär, neljäs oli Adonia, jonka äiti oli Haggit,

[3] viides oli Sefatja, jonka äiti oli Abital, ja kuudes oli Jitream, jonka äiti oli Daavidin vaimo Egla.

[4] Nämä kuusi poikaa syntyivät hänelle Hebronissa, jossa hän hallitsi seitsemän vuotta ja kuusi kuukautta. Jerusalemissa hän hallitsi kolmekymmentäkolme vuotta.

[5]Jerusalemissa Daavidille syntyivät nämä neljä poikaa: Simea, Soobab, Naatan ja Salomo. Heidän äitinsä oli Bat-Suua , Ammielin tytär.

[6]Myös Jibhar, Elisama, Elifelet,

[7] Noogah, Nefeg, Jaafia,

[8] Elisama, Eliada e Elifelete; nove ao todo.

[9] Todos estes foram filhos de Davi, afora os filhos das concubinas; e Tamar, irmã deles.

Descendentes de Salomão

[10] O filho de Salomão foi Roboão, de quem foi filho Abias, de quem foi filho Asa, de quem foi filho Josafá;

[11] de quem foi filho Jeorão, de quem foi filho Acazias, de quem foi filho Joás;

[12] de quem foi filho Amazias, de quem foi filho Azarias, de quem foi filho Jotão;

[13] de quem foi filho Acaz, de quem foi filho Ezequias, de quem foi filho Manassés;

[14] de quem foi filho Amom, de quem foi filho Josias.

[15] Os filhos de Josias foram: o primogênito, Joanã; o segundo, Jeoaquim; o terceiro, Zedequias; o quarto, Salum.

[16] Os filhos de Jeoaquim: Jeconias e Zedequias.

[17] Os filhos de Jeconias, o cativo: Sealtiel,

[18] Malquirão, Pedaías, Senazar, Jecamias, Hosama e Nedabias.

[19] Os filhos de Pedaías: Zorobabel e Simei; os filhos de Zorobabel: Mesulão e Hananias; e Selomite, irmã deles;

[20] e Hasuba, Oel, Berequias, Hasadias e Jusabe-Hesede; cinco ao todo.

[21] Os filhos de Hananias: Pelatias e Jesaías; os filhos de Refaías, os filhos de Arnã, os filhos de Obadias, os filhos de Secanias.

[8] Elisama, Eljada ja Elifelet, nämä yhdeksän

[9] olivat kaikki Daavidin poikia, sivuvaimojen poikia mainitsematta. Taamar oli heidän sisarensa.

Salomon jälkeläiset

[10] Salomon poika oli Rehabeam, tämän poika oli Abia, tämän Aasa, tämän Joosafat,

[11] tämän Jooram, tämän Ahasja, tämän Jooas,

[12] tämän Amasja, tämän Asarja, tämän Jootam,

[13] tämän Aahas, tämän Hiskia, tämän Manasse,

[14] tämän Aamon ja tämän Joosia.

[15] Joosian pojat olivat Joohanan , joka oli esikoinen, toinen oli Joojakim, kolmas Sidkia ja neljäs Sallum.

[16] Joojakimin jälkeläisiä olivat hänen poikansa Jekonja ja tämän poika Sidkia.

[17] Vangitun Jekonjan pojat olivat Sealtiel,

[18] Malkiram, Pedaja, Senassar, Jekamja, Hoosama ja Nedabja.

[19] Pedajan pojat olivat Serubbaabel ja Simei. Serubbaabelin pojat olivat Mesullam ja Hananja. Heidän sisarensa oli Selomit.

[20] Viisi muuta olivat Hasuba, Oohel, Berekja, Hasadja ja Juusab-Hesed.

[21] Hananjan jälkeläisiä olivat Pelatja ja Jesaja, Refajan pojat, Arnanin pojat, Obadjan pojat ja Sekanjan pojat.

[22] O filho de Secanias foi Semaías; os filhos de Semaías: Hatus, Igal, Barias, Nearias e Safate; seis ao todo.
[23] Os filhos de Nearias: Elioenai, Ezequias e Azricão; três ao todo.
[24] Os filhos de Elioenai: Hodavias, Eliasibe, Pelaías, Acube, Joanã, Delaías e Anani; sete ao todo.

[22]Sekanjan poika oli Semaja, ja Semajan pojat olivat Hattus, Jigal, Baariah, Nearja ja Saafat, kuusi poikaa.
[23] Nearjan pojat olivat Eljoenai, Hiskia ja Asrikam, kolme poikaa.
[24] Eljoenain pojat olivat Hoodavja, Eljasib, Pelaja, Akkub, Joohanan, Delaja ja Anani, seitsemän poikaa.

1 Crônicas 4

Descendentes de Judá

[1] Os filhos de Judá foram: Perez, Hezrom, Carmi, Hur e Sobal.
[2] Reaías, filho de Sobal, gerou a Jaate; Jaate gerou a Aumai e a Laade; são estas as famílias dos zoratitas.
[3] Estes foram os filhos do pai de Etã: Jezreel, Isma e Idbas; e era o nome da irmã deles Hazelelponi;
[4] e mais Penuel, pai de Gedor, e Ezer, pai de Husa; estes foram os filhos de Hur, o primogênito de Efrata e pai de Belém.
[5] Asur, pai de Tecoa, teve duas mulheres: Hela e Naara.
[6] Naara deu à luz a Auzão, a Héfer, a Temeni e a Haastari; estes foram os filhos de Naara.
[7] Os filhos de Hela: Zerete, Isar e Etnã.
[8] Coz gerou a Anube e a Zobeba e foi pai das famílias de Aarel, filho de Harum.
[9] Foi Jabez mais ilustre do que seus irmãos; sua mãe chamou-lhe Jabez, dizendo: Porque com dores o dei à luz.

1. Aikakirja 4

Muita Juudan jälkeläisiä

[1]Juudan jälkeläisiä olivat Perets, Hesron, Karmi, Huur ja Soobal.
[2]Reajalle, Soobalin pojalle, syntyi Jahat, ja Jahatille syntyivät Ahumai ja Lahad. Nämä olivat soratilaisten suvut.
[3]Eetamin isän pojat olivat Jisreel, Jisma ja Jidbas. Heidän sisarensa nimi oli Haslelponi.
[4] Penuel oli Gedorin ja Eeser Huusan isä. Nämä olivat Huurin, äitinsä Efratan esikoisen, Beetlehemin isän, jälkeläiset.
[5]Ashurilla, Tekoan isällä, oli kaksi vaimoa, Hela ja Naara.
[6]Naara synnytti hänelle Ahussamin, Heeferin, Teemenin ja Ahastarin. Nämä olivat Naaran pojat.
[7] Helan pojat olivat Seret, Soohar ja Etnan.
[8] Koosin jälkeläisiä olivat Aanub ja Soobeba sekä Aharhelin, Haarumin pojan, suvut.
[9]Javesta pidettiin suuremmassa arvossa kuin veljiään. Hänen äitinsä oli antanut hänelle nimen Javes, sanoen: ”Olen synnyttänyt hänet kivulla.”

[10] Jabez invocou o Deus de Israel, dizendo: Oh! Tomara que me abençoes e me alargues as fronteiras, que seja comigo a tua mão e me preserves do mal, de modo que não me sobrevenha aflição! E Deus lhe concedeu o que lhe tinha pedido.

[10] Javes huusi avukseen Israelin Jumalaa ja sanoi: ”Jospa sinä siunaisit minua runsaasti ja laajentaisit alueeni! Jospa kätesi olisi minun kanssani ja sinä varjelisit minut pahasta, niin ettei minun tarvitsisi kärsiä kipuja!” Ja Jumala teki, mitä hän pyysi.

[11] Quelube, irmão de Suá, gerou a Meir; este é o pai de Estom.

[11]Kelubille, Suuhan veljelle, syntyi Mehir, joka oli Estonin isä.

[12] Estom gerou a Bete-Rafa, a Paséia e a Teína, pai de Ir-Naás; estes foram os homens de Reca.

[12] Estonille syntyivät Beet-Raafa, Paaseah ja Tehinna, Ir-Naahaksen isä. Nämä olivat reekalaisia.

[13] Os filhos de Quenaz foram: Otniel e Seraías; o filho de Otniel: Hatate.

[13] Kenasin pojat olivat Otniel ja Seraja, ja Otnielin pojat olivat Hatat ja Meonotai .

[14] Meonotai gerou a Ofra, e Seraías gerou a Joabe, fundador do vale dos Artífices, porque os dali eram artífices.

[14]Meonotaille syntyi Ofra, Serajalle syntyi Jooab, Gee-Harasimin, Seppienlaakson, isä. Siellä näet asui seppiä.

[15] Os filhos de Calebe, filho de Jefoné: Iru, Elá e Naã; e o filho de Elá: Quenaz.

[15]Kaalebin, Jefunnen pojan, jälkeläisiä olivat Iiru, Eela ja Naam, Eelan pojat ja Kenas.

[16] Os filhos de Jealelel: Zife, Zifa, Tiria e Asareel.

[16]Jehallelin pojat olivat Siif, Siifa, Tiireja ja Asarel.

[17] Os filhos de Ezra: Jéter, Merede, Éfer e Jalom; foram os filhos de Bitia, filha de Faraó, que Merede tomou por mulher: Miriã, Samai e Isbá, pai de Estemoa.

[17] Esran pojat olivat Jeter, Mered, Eefer ja Jaalon. Bitjalle syntyivät Mirjam, Sammai ja Jisbah, Estemoan isä.

[18] E sua mulher, judia, deu à luz a Jerede, pai de Gedor, a Héber, pai de Socó, e a Jecutiel, pai de Zanoa.

[18] Nämä olivat Bitjan, faraon tyttären jälkeläisiä, jonka Mered oli ottanut vaimokseen. Meredin Juudan heimoa oleva vaimo synnytti Jeredin, Gedorin isän, Heberin, Sookon isän, ja Jekutielin, Saanoahin isän.

[19] Os filhos da mulher de Hodias, irmã de Naã: Abiqueila, o garmita, e Estemoa, o maacatita.

[19]Hoodian vaimon, Nahamin sisaren, pojat olivat garmilaisen Ke'ilan isä ja maakatilainen Estemoa.

[20] Os filhos de Simão: Amnom, Rina, Ben-Hanã e Tilom; e os filhos de Isi: Zoete e Ben-Zoete;

[20] Siimonin pojat olivat Amnon ja Rinna, Ben-Haanan ja Tiilon. Jisin jälkeläisiä olivat Soohet ja hänen poikansa Ben-Soohet.

[21] os filhos de Selá, filho de Judá: Er, pai de Leca, e Lada, pai de Maressa; Selá foi também pai das famílias da casa dos obreiros em linho, em Bete-Asbéia,

[21] Juudan pojan Seelan jälkeläisiä olivat Eer, Leekan isä, Lada, Maaresan isä, ja pellavakankaiden kutojien suvut Beet-Asbeasta.

[22] como ainda Joquim, e os homens de Cozeba, de Joás, de Sarafe, os quais dominavam sobre Moabe, e de Jasubi-Leém. Estes registros são antigos.

[22] Seelan jälkeläisiä olivat myös Jookim ja koosebalaiset sekä Jooas ja Saaraf, jotka hallitsivat Mooabissa ja Jaasubi-Lehemissä. Mutta nämä ovat vanhoja asioita.

[23] Estes eram oleiros e habitantes de Netaim e de Gedera; moravam ali com o rei para o servirem.

[23] He olivat savenvalajia ja asuivat Netaimissa ja Gederassa kuninkaan luona. He olivat hänen palveluksessaan ja asuivat siellä.

Descendentes de Simeão

Simeonin jälkeläiset

[24] Os filhos de Simeão foram: Nemuel, Jamim, Jaribe, Zerá e Saul,

[24] Simeonin pojat olivat Nemuel ja Jaamin, Jaarib, Serah ja Saul.

[25] de quem foi filho Salum, de quem foi filho Mibsão, de quem foi filho Misma.

[25] Saulin poika oli Sallum, tämän poika oli Mibsam ja tämän Misma.

[26] O filho de Misma foi Hamuel, de quem foi filho Zacur, de quem foi filho Simei.

[26] Misman jälkeläisiä olivat hänen poikansa Hammuel, tämän poika Sakkur ja tämän Simei.

[27] Simei teve dezesseis filhos e seis filhas; mas seus irmãos não tiveram muitos filhos, nem se multiplicaram todas as suas famílias como os filhos de Judá.

[27] Simeillä oli kuusitoista poikaa ja kuusi tytärtä, mutta hänen veljillään ei ollut monta lasta. Heidän heimonsa ei ollut yhtä suuri kuin Juudan heimo.

[28] Habitavam em Berseba, em Molada, em Hazar-Sual,

[28] Heitä asui Beersebassa, Mooladassa, Hasar-Suualissa,

[29] em Bila, em Ezém, em Tolade,

[29] Bilhassa, Etsemissä, Tooladissa,

[30] em Betuel, em Horma, em Ziclague,

[30] Betuelissa, Hormassa, Siklagissa,

[31] em Bete-Marcabote, em Hazar-Susim, em Bete-Biri e em Saaraim. Estas foram as suas cidades, até ao reinado de Davi.

[31] Beet-Markabotissa, Hasar-Suusimissa, Beet-Birissä ja Saaraimissa. Nämä olivat

heidän kaupunkinsa Daavidin hallitusaikaan asti.

[32] As suas aldeias foram: Etã, Aim, Rimom, Toquém e Asã; cinco cidades,

[32] Heidän asuma-alueitaan olivat myös Eetam, Ain, Rimmon, Tooken ja Aasan, viisi kaupunkia

[33] com todas as suas aldeias que estavam ao redor destas cidades, até Baal. Estas foram as suas habitações e tinham seu registro genealógico.

[33] sekä kylät, jotka olivat näiden kaupunkien ympärillä, Baaliin asti. Nämä olivat heidän asuinpaikkansa, ja heillä oli omat sukuluettelonsa.

[34] Estes, registrados por seus nomes, foram príncipes nas suas famílias: Mesobabe, Janleque, Josa, filho de Amazias,

[34]Mesobab, Jamlek ja Joosa, Amasjan poika,

[35] Joel, Jeú, filho de Josibias, filho de Seraías, filho de Asiel,

[35] Jooel ja Jeehu, Joosibjan poika – tämä oli Serajan poika ja tämä Asielin poika –

[36] Elioenai, Jaacobá, Jesoaías, Asaías, Adiel, Jesimiel, Benaia,

[36] Eljoenai, Jaakoba, Jesohaja, Asaja, Adiel, Jesimiel, Benaja

[37] Ziza, filho de Sifi, filho de Alom, filho de Jedaías, filho de Sinri, filho de Semaías;

[37] ja Siisa, Sifin poika – tämä oli Allonin poika, tämä Jedajan poika, tämä Simrin poika ja tämä Semajan poika –

[38] e as famílias de seus pais se multiplicaram abundantemente.

[38] nämä nimeltä mainitut olivat sukujensa ruhtinaita, ja heidän perhekuntansa lisääntyivät suuresti.

[39] Chegaram até à entrada de Gedor, ao oriente do vale, à procura de pasto para os seus rebanhos.

[39] He menivät Gedoriin päin, laakson itäiseen osaan saakka, etsimään laidunta pikkukarjalleen.

[40] Acharam pasto farto e bom e a terra espaçosa, tranqüila e pacífica, onde habitaram, dantes, os descendentes de Cam.

[40] He löysivät vihannan ja hyvän laitumen. Maa oli avara joka suuntaan, ja se oli myös rauhallinen ja levollinen, sillä sen aikaisemmat asukkaat olivat Haamin jälkeläisiä.

[41] Estes, que estão registrados por seus nomes, vieram nos dias de Ezequias, rei de Judá, e derribaram as tendas, e feriram os meunitas que se encontraram ali, e os destruíram totalmente até ao dia de hoje,

[41] Nämä nimeltä mainitut simeonilaiset tulivat Hiskian, Juudan kuninkaan, päivinä, tuhosivat haamilaisten asuinpaikat ja löivät siellä olleet meunilaiset. He vihkivät heidät tuhon

e habitaram em lugar deles, porque ali havia pasto para os seus rebanhos.

omiksi, niin kuin on nähtävissä tänäkin päivänä, ja asettuivat sinne heidän sijaansa, koska siellä oli laidunta heidän pikkukarjalleen.

[42] Também deles, dos filhos de Simeão, quinhentos homens foram ao monte Seir, tendo por capitães a Pelatias, a Nearias, a Refaías e a Uziel, filhos de Isi.

[42]Simeonilaisista viisisataa miestä meni Seirin vuoristoon Pelatjan, Nearjan, Refajan ja Ussielin, Jisin poikien, johdolla.

[43] Feriram o restante dos que escaparam dos amalequitas e habitam ali até ao dia de hoje.

[43] He surmasivat loput sinne paenneista amalekilaisista ja ovat siitä lähtien asuneet siellä aina tähän päivään asti.

1 Crônicas 5

Descendentes de Rúben

[1] Quanto aos filhos de Rúben, o primogênito de Israel (pois era o primogênito, mas, por ter profanado o leito de seu pai, deu-se a sua primogenitura aos filhos de José, filho de Israel; de modo que, na genealogia, não foi contado como primogênito.

[2] Judá, na verdade, foi poderoso entre seus irmãos, e dele veio o príncipe; porém o direito da primogenitura foi de José.),

[3] foram estes: Enoque, Palu, Hezrom e Carmi.

[4] O filho de Joel: Semaías, de quem foi filho Gogue, de quem foi filho Simei,

[5] de quem foi filho Mica, de quem foi filho Reaías, de quem foi filho Baal,

[6] de quem foi filho Beera, o qual Tiglate-Pileser, rei da Assíria, levou cativo; ele foi príncipe dos rubenitas.

1. Aikakirja 5

Ruubenin jälkeläiset

[1]Seuraavat olivat Ruubenin, Israelin esikoisen, jälkeläisiä. Hän tosin oli esikoinen, mutta koska hän saastutti isänsä vuoteen, hänen esikoisuutensa annettiin Israelin pojan Joosefin pojille. Häntä ei siis merkitty sukuluetteloon esikoisena.

[2]Juudasta tuli kuitenkin veljiään mahtavampi, ja hänen jälkeläisistään nousi hallitsija, vaikka esikoisuus joutuikin Joosefille.

[3]Ruubenin, Israelin esikoisen, pojat olivat Hanok ja Pallu, Hesron ja Karmi.

[4]Jooelin jälkeläiset olivat hänen poikansa Semaja, tämän poika oli Goog, tämän Simei,

[5] tämän Miika, tämän Reaja, tämän Baal

[6] ja tämän Beera, jonka Assurin kuningas Tillegat-Pilneser vei pakkosiirtolaisuuteen. Beera oli ruubenilaisten ruhtinas.

[7] Quanto a seus irmãos, pelas suas famílias, quando foram inscritos nas genealogias segundo as suas descendências, tinham por cabeças Jeiel, Zacarias,

[7]Hänen veljensä, merkittyinä sukuluetteloihinsa suvuittain, olivat päämies Jeiel, Sakarja

[8] Bela, filho de Azaz, filho de Sema, filho de Joel, que habitaram em Aroer, até Nebo e Baal-Meom;

[8] ja Bela, Aasaksen poika – tämä oli Seman poika ja tämä Jooelin poika. Ruubenilaisia asui Aroerissa aina Neboon ja Baal-Meoniin asti.

[9] também habitaram do lado oriental, até à entrada do deserto, o qual se estende até ao rio Eufrates, porque o seu gado se tinha multiplicado na terra de Gileade.

[9]Idässä heidän asuinalueensa ulottui Eufratvirrasta autiomaan laitamille asti, sillä heillä oli suuria karjalaumoja Gileadin maassa.

[10] Nos dias de Saul, fizeram guerra aos hagarenos, que caíram pelo poder de sua mão, e habitaram nas tendas deles, em toda a terra fronteira de Gileade, do lado oriental.

[10] Saulin päivinä he kävivät sotaa hagrilaisia vastaan ja kukistivat heidät. He asettuivat asumaan näiden asuinalueille Gileadin koko itäistä rajaseutua myöten.

Descendentes de Gade

Gaadin jälkeläiset

[11] Os filhos de Gade habitaram defronte deles, na terra de Basã, até Salca.

[11]Gaadilaiset asuivat ruubenilaisten rajanaapureina Baasanin maassa Salkaan saakka.

[12] Joel foi o cabeça, e Safã, o segundo; também Janai e Safate estavam em Basã.

[12]Jooel oli päämies ja Saafam häntä lähinnä, sitten tulivat Janai ja Saafat Baasanissa.

[13] Seus irmãos, segundo as suas casas paternas, foram: Micael, Mesulão, Seba, Jorai, Jacã, Zia e Héber; ao todo, sete;

[13] Heidän veljensä, lueteltuina perhekunnittain, olivat Miikael, Mesullam, Seba, Joorai, Jakan, Siia ja Eeber, kaikkiaan seitsemän.

[14] estes foram os filhos de Abiail, filho de Huri, filho de Jaroa, filho de Gileade, filho de Micael, filho de Jesisai, filho de Jado, filho de Buz.

[14] Nämä olivat Abihailin poikia. Abihail oli Huurin poika, tämä oli Jaaroahin poika, tämä Gileadin, tämä Miikaelin, tämä Jesisain, tämä Jahdon ja tämä Buusin poika.

[15] Aí, filho de Abdiel, filho de Guni, foi o cabeça da sua família.

[15] Ahi, Guunin pojan Abdielin poika, oli heidän perhekuntansa päämies.

[16] Habitaram em Gileade, em Basã e suas aldeias, bem como até aos limites de todos os arredores de Sarom.

[17] Todos estes foram inscritos na genealogia, nos dias de Jotão, rei de Judá, e nos dias de Jeroboão, rei de Israel.

A história das tribos transjordânicas

[18] Dos filhos de Rúben, dos gaditas e da meia tribo de Manassés, homens valentes, que traziam escudo e espada, entesavam o arco e eram destros na guerra, houve quarenta e quatro mil setecentos e sessenta, capazes de sair a combate.

[19] Fizeram guerra aos hagarenos, como a Jetur, a Nafis e a Nodabe.

[20] Foram ajudados contra eles, e os hagarenos e todos quantos estavam com eles foram entregues nas suas mãos; porque, na peleja, clamaram a Deus, que lhes deu ouvidos, porquanto confiaram nele.

[21] Levaram o gado deles: cinqüenta mil camelos, duzentas e cinqüenta mil ovelhas, dois mil jumentos; e cem mil pessoas.

[22] Porque muitos caíram feridos à espada, pois de Deus era a peleja; e habitaram no lugar deles até ao exílio.

[23] Os filhos da meia tribo de Manassés habitaram naquela terra de Basã até Baal-

[16] He asuivat Gileadissa, Baasanissa ja siihen kuuluvissa kaupungeissa sekä kaikilla Saaronin laidunalueilla niin kauas kuin ne ulottuivat.

[17] Kaikki nämä merkittiin sukuluetteloihin Juudan kuninkaan Jootamin ja Israelin kuninkaan Jerobeamin päivinä.

Jordanin itäpuolella asuvien heimojen taistelut

[18]Ruubenilaisilla ja gaadilaisilla sekä toisella puolella Manassen heimoa oli neljäkymmentäneljätuhatta seitsemänsataakuusikymmentä urheaa, sotakelpoista miestä – kilven ja miekan käyttäjiä, jousella ampujia, taisteluun harjaantuneita sotamiehiä.

[19] He kävivät sotaa hagrilaisia sekä Jeturia, Naafista ja Noodabia vastaan,

[20]ja kun he saivat apua, niin hagrilaiset ja kaikki, jotka olivat näiden kanssa, joutuivat heidän käsiinsä. He näet huusivat taistelussa Jumalan puoleen, ja Jumala kuuli heidän rukouksensa, koska he turvasivat häneen.

[21] He veivät saaliinaan vihollistensa karjan, viisikymmentätuhatta kamelia, kaksisataaviisikymmentätuhatta lammasta ja kaksituhatta aasia, sekä lisäksi satatuhatta ihmistä.

[22] Surmattuja oli paljon, sillä sota oli Jumalan sota. Voittajat asettuivat asumaan vihollistensa alueille, kunnes heidät vietiin pakkosiirtolaisuuteen.

Toinen puoli Manassen heimoa

[23]Toinen puoli Manassen heimosta asui Baasanista Baal-Hermoniin, Seniriin ja

Hermom, e Senir, e o monte Hermom; e eram numerosos.

Hermonvuoreen saakka ulottuvalla alueella, ja he lisääntyivät suuresti.

[24] Estes foram cabeças de suas famílias, a saber: Éfer, Isi, Eliel, Azriel, Jeremias, Hodavias e Jadiel, guerreiros valentes, homens famosos, cabeças de suas famílias.

[24] Nämä olivat heidän perhekuntiensa päämiehet: Eefer, Jisi, Eliel, Asriel, Jeremia, Hoodavja ja Jahdiel, urheita sotureita, kuuluisia miehiä, perhekuntiensa päämiehiä.

[25] Porém cometeram transgressões contra o Deus de seus pais e se prostituíram, seguindo os deuses dos povos da terra, os quais Deus destruíra de diante deles.

[25]He olivat kuitenkin uskottomia isiensä Jumalaa kohtaan ja kulkivat haureudessa sen maan kansojen jumalien jäljessä, kansojen, jotka Jumala oli hävittänyt heidän tieltään.

[26] Pelo que o Deus de Israel suscitou o espírito de Pul, rei da Assíria, e o espírito de Tiglate-Pileser, rei da Assíria, que os levou cativos, a saber: os rubenitas, os gaditas e a meia tribo de Manassés, e os trouxe para Hala, Habor e Hara e para o rio Gozã, onde permanecem até ao dia de hoje.

[26]Silloin Israelin Jumala herätti Assurin kuninkaan Puulin eli Tillegat-Pilneserin hengen ja antoi viedä ruubenilaiset, gaadilaiset ja toisen puolen Manassen heimoa pakkosiirtolaisuuteen. Heidät vietiin Halahiin, Haaboriin ja Haaraan sekä Goosanvirran rannoille. Siellä he ovat tänäkin päivänä.

1 Crônicas 6

Descendentes de Levi

Leevin jälkeläiset

[1] Os filhos de Levi foram: Gérson, Coate e Merari.

[27]Leevin pojat olivat Geerson, Kehat ja Merari.

[2] Os filhos de Coate: Anrão, Isar, Hebrom e Uziel.

[28]Kehatin pojat olivat Amram, Jishar, Hebron ja Ussiel.

[3] Os filhos de Anrão: Arão, Moisés e Miriã. Os filhos de Arão: Nadabe, Abiú, Eleazar e Itamar.

[29] Amramin lapset olivat Aaron, Mooses ja Mirjam. Aaronin pojat olivat Naadab, Abihu, Eleasar ja Iitamar.

[4] Eleazar gerou a Finéias, e Finéias, a Abisua;

[30]Eleasarille syntyi Piinehas ja Piinehakselle Abisua.

[5] Abisua gerou a Buqui, e Buqui, a Uzi;

[31] Abisualle syntyi Bukki ja Bukkille Ussi.

[6] Uzi gerou a Zeraías, e Zeraías, a Meraiote;

[32] Ussille syntyi Serahja ja Serahjalle Merajot.

7 Meraiote gerou a Amarias, e Amarias, a Aitube;

8 Aitube gerou a Zadoque, e Zadoque, a Aimaás;

9 Aimaás gerou a Azarias, e Azarias, a Joanã;

10 Joanã gerou a Azarias; este é o que serviu de sacerdote na casa que Salomão tinha edificado em Jerusalém.

11 Azarias gerou a Amarias, e Amarias, a Aitube;

12 Aitube gerou a Zadoque, e Zadoque, a Salum;

13 Salum gerou a Hilquias, e Hilquias, a Azarias;

14 Azarias gerou a Seraías, e Seraías, a Jeozadaque;

15 Jeozadaque foi levado cativo, quando o SENHOR levou para o exílio a Judá e a Jerusalém pela mão de Nabucodonosor.

16 Os filhos de Levi: Gérson, Coate e Merari.

17 São estes os nomes dos filhos de Gérson: Libni e Simei.

18 Os filhos de Coate: Anrão, Isar, Hebrom e Uziel.

19 Os filhos de Merari: Mali e Musi; são estas as famílias dos levitas, segundo as casas de seus pais.

20 O filho de Gérson foi Libni, de quem foi filho Jaate, de quem foi filho Zima,

33 Merajotille syntyi Amarja ja Amarjalle Ahitub.

34 Ahitubille syntyi Saadok ja Saadokille Ahimaas.

35 Ahimaakselle syntyi Asarja ja Asarjalle Joohanan.

36 Joohananille syntyi Asarja, hän, joka toimitti papinvirkaa siinä temppelissä, jonka Salomo rakennutti Jerusalemiin.

37 Asarjalle syntyi Amarja ja Amarjalle Ahitub.

38 Ahitubille syntyi Saadok ja Saadokille Sallum.

39 Sallumille syntyi Hilkia ja Hilkialle Asarja.

40 Asarjalle syntyi Seraja ja Serajalle Jehosadak.

41 Jehosadakin täytyi lähteä Juudan ja Jerusalemin asukkaiden mukana, kun Herra antoi Nebukadnessarin viedä heidät pakkosiirtolaisuuteen.

1. Aikakirja 6

1 Leevin pojat olivat Geersom, Kehat ja Merari.

2 Nämä olivat Geersomin poikien nimet: Libni ja Simei.

3 Kehatin pojat olivat Amram, Jishar, Hebron ja Ussiel.

4 Merarin pojat olivat Mahli ja Muusi. Nämä olivat leeviläisten suvut heidän isiensä mukaan.

5 Geersomista polveutuivat hänen poikansa Libni, tämän poika Jahat, tämän Simma,

[21] de quem foi filho Joá, de quem foi filho Ido, de quem foi filho Zerá, de quem foi filho Jeaterai.

[6] tämän Jooah, tämän Iddo, tämän Serah ja tämän Jeatrai.

[22] O filho de Coate foi Aminadabe, de quem foi filho Coré, de quem foi filho Assir,

[7]Kehatin jälkeläisiä olivat hänen poikansa Amminadab, tämän poika Koorah, tämän Assir,

[23] de quem foi filho Elcana, de quem foi filho Ebiasafe, de quem foi filho Assir,

[8] tämän Elkana, tämän Ebjasaf, tämän Assir,

[24] de quem foi filho Taate, de quem foi filho Uriel, de quem foi filho Uzias, de quem foi filho Saul.

[9] tämän Tahat, tämän Uuriel, tämän Ussia ja tämän Saul.

[25] Os filhos de Elcana: Amasai e Aimote.

[10] Elkanan pojat olivat Amasai ja Ahimot.

[26] Quanto a Elcana, foi seu filho Zofai, de quem foi filho Naate,

[11] Tämän poika oli Elkana, tämän poika Suufai, tämän Nahat,

[27] de quem foi filho Eliabe, de quem foi filho Jeroão, de quem foi filho Elcana.

[12] tämän Eliab, tämän Jeroham ja tämän Elkana.

[28] Os filhos de Samuel: o primogênito, Joel, e depois Abias.

[13]Samuelin pojat olivat esikoinen Jooel ja toisena syntynyt Abia.

[29] O filho de Merari foi Mali, de quem foi filho Libni, de quem foi filho Simei, de quem foi filho Uzá,

[14]Merarin jälkeläiset olivat Mahli, tämän poika Libni, tämän Simei, tämän Ussa,

[30] de quem foi filho Siméia, de quem foi filho Hagias, de quem foi filho Asaías.

[15] tämän Simea, tämän Haggia ja tämän Asaja.

Cantores levitas

[31] São estes os que Davi constituiu para dirigir o canto na Casa do SENHOR, depois que a arca teve repouso.

[16]Nämä ovat ne, jotka Daavid asetti laulunjohtajiksi Herran huoneeseen, sen jälkeen kun liitonarkku oli asetettu paikoilleen.

[32] Ministravam diante do tabernáculo da tenda da congregação com cânticos, até que Salomão edificou a Casa do SENHOR em Jerusalém; e exercitavam o seu ministério segundo a ordem prescrita.

[17] He palvelivat laulajina Jumalan asumuksen, ilmestysmajan, edessä, kunnes Salomo rakensi Herran temppelin Jerusalemiin. He hoitivat palvelustehtävänsä niin kuin oli säädetty.

[33] São estes os que serviam com seus filhos. Dos filhos dos coatitas: Hemã, o cantor, filho de Joel, filho de Samuel,

[18]Ja nämä ovat ne, jotka yhdessä poikiensa kanssa oli asetettu palvelukseen. Kehatilaisia olivat laulaja

Heeman, joka oli Jooelin poika, tämä Samuelin poika,

34 filho de Elcana, filho de Jeroão, filho de Eliel, filho de Toá,

19 tämä Elkanan, tämä Jerohamin, tämä Elielin, tämä Tooahin,

35 filho de Zufe, filho de Elcana, filho de Maate, filho de Amasai,

20 tämä Suufin, tämä Elkanan, tämä Mahatin, tämä Amasain,

36 filho de Elcana, filho de Joel, filho de Azarias, filho de Sofonias,

21 tämä Elkanan, tämä Jooelin, tämä Asarjan, tämä Sefanjan,

37 filho de Taate, filho de Assir, filho de Ebiasafe, filho de Coré,

22 tämä Tahatin, tämä Assirin, tämä Ebjasafin, tämä Koorahin,

38 filho de Isar, filho de Coate, filho de Levi, filho de Israel.

23 tämä Jisharin, tämä Kehatin, tämä Leevin ja tämä Israelin.

39 Seu irmão Asafe estava à sua direita; era Asafe filho de Berequias, filho de Siméia,

24 Heemanin oikealla puolella seisoi hänen kumppaninsa Aasaf, Berekjan poika, tämä oli Simean poika,

40 filho de Micael, filho de Baaséias, filho de Malquias,

25 tämä Miikaelin, tämä Baasejan, tämä Malkian,

41 filho de Etni, filho de Zera, filho de Adaías,

26 tämä Etnin, tämä Serahin, tämä Adajan,

42 filho de Etã, filho de Zima, filho de Simei,

27 tämä Eetanin, tämä Simman, tämä Simein,

43 filho de Jaate, filho de Gérson, filho de Levi.

28 tämä Jahatin, tämä Geersomin ja tämä Leevin.

44 Seus irmãos, os filhos de Merari, estavam à esquerda, a saber: Etã, filho de Quisi, filho de Abdi, filho de Maluque,

29 Heidän veljensä, Merarin jälkeläiset, seisoivat vasemmalla puolella: Eetan, joka oli Kiisin poika, tämä oli Abdin poika, tämä Mallukin,

45 filho de Hasabias, filho de Amazias, filho de Hilquias,

30 tämä Hasabjan, tämä Amasjan, tämä Hilkian,

46 filho de Anzi, filho de Bani, filho de Semer,

31 tämä Amsin, tämä Baanin, tämä Semerin,

47 filho de Mali, filho de Musi, filho de Merari, filho de Levi.

32 tämä Mahlin, tämä Muusin, tämä Merarin ja tämä Leevin.

[48] Seus irmãos, os levitas, foram postos para todo o serviço do tabernáculo da Casa de Deus.

Descendentes de Arão

[49] Arão e seus filhos faziam ofertas sobre o altar do holocausto e sobre o altar do incenso, todo o serviço do lugar santíssimo e a expiação por Israel, segundo tudo quanto Moisés, servo de Deus, tinha ordenado.

[50] Foi filho de Arão Eleazar, de quem foi filho Finéias, de quem foi filho Abisua,

[51] de quem foi filho Buqui, de quem foi filho Uzi, de quem foi filho Zeraías,

[52] de quem foi filho Meraiote, de quem foi filho Amarias, de quem foi filho Aitube,

[53] de quem foi filho Zadoque, de quem foi filho Aimaás.

As cidades dos levitas

Josué 21.1-42

[54] São estes os lugares que eles habitavam, segundo os seus acampamentos, dentro dos seus limites, a saber: aos filhos de Arão, das famílias dos coatitas, pois lhes caiu a sorte,

[55] deram-lhes Hebrom, na terra de Judá, e os seus arredores.

[56] Porém o campo da cidade com suas aldeias deram a Calebe, filho de Jefoné.

[57] Aos filhos de Arão deram as cidades de refúgio: Hebrom e Libna com seus arredores, Jatir e Estemoa com seus arredores,

[58] Hilém com seus arredores, Debir com seus arredores,

[33] Heidän veljensä, muut leeviläiset, oli määrätty kaikkiin muihin palvelutehtäviin pyhäkössä, Jumalan huoneessa.

Aaronin jälkeläiset

[34] Aaron ja hänen jälkeläisensä uhrasivat polttouhrialttarilla ja suitsutusalttarilla ja hoitivat kaikki tehtävät kaikkeinpyhimmässä sekä suorittivat Israelin sovituksen, aivan niin kuin Jumalan palvelija Mooses oli käskenyt.

[35] Nämä olivat Aaronin jälkeläiset. Hänen poikansa oli Eleasar, tämän poika oli Piinehas, tämän Abisua,

[36] tämän Bukki, tämän Ussi, tämän Serahja,

[37] tämän Merajot, tämän Amarja, tämän Ahitub,

[38] tämän Saadok ja tämän Ahimaas.

Leeviläisten asuinpaikat

[39] Seuraavaksi luetellaan leeviläisten asuinpaikat ja alueet heidän leiripaikkojensa mukaan. Kehatin sukuun kuuluville Aaronin jälkeläisille annettiin arpaosana

[40] Hebron Juudan maasta ympärillä olevine laidunmaineen.

[41] Kaupungin peltomaat kylineen annettiin kuitenkin Kaalebille, Jefunnen pojalle.

[42] Aaronin jälkeläisille annettiin turvakaupunki Hebron sekä Libna laidunmaineen, Jattir, Estemoa laidunmaineen,

[43] Hiilen laidunmaineen, Debir laidunmaineen,

[59] Asã com seus arredores e Bete-Semes com seus arredores;

[60] da tribo de Benjamim, Geba com seus arredores, Alemete com seus arredores e Anatote com seus arredores; ao todo, treze cidades, segundo as suas famílias.

[61] Aos filhos de Coate, que restaram da família da tribo, caíram por sorte dez cidades da meia tribo, metade de Manassés.

[62] Aos filhos de Gérson, segundo as suas famílias, da tribo de Issacar, da tribo de Aser, da tribo de Naftali e da tribo de Manassés, em Basã, caíram treze cidades.

[63] Aos filhos de Merari, segundo as suas famílias, da tribo de Rúben, da tribo de Gade e da tribo de Zebulom, caíram por sorte doze cidades.

[64] Assim, deram os filhos de Israel aos levitas estas cidades com seus arredores.

[65] Deram-lhes por sorte, da tribo dos filhos de Judá, da tribo dos filhos de Simeão e da tribo dos filhos de Benjamim, estas cidades, que são mencionadas nominalmente.

[66] A algumas das famílias dos filhos de Coate foram dadas cidades dos seus territórios da parte da tribo de Efraim.

[67] Pois lhes deram as cidades de refúgio, Siquém com seus arredores, na região montanhosa de Efraim, como também Gezer com seus arredores,

[44] Aasan laidunmaineen ja Beet-Semes laidunmaineen.

[45] Benjaminin heimon alueelta annettiin Geba laidunmaineen, Aalemet laidunmaineen ja Anatot laidunmaineen. Aaronin jälkeläisten kaupunkeja oli kaikkiaan kolmetoista samoin kuin heidän sukujaan.

[46] Loput kehatilaiset saivat arvalla toiselta puolelta Manassen heimoa kymmenen kaupunkia.

[47]Geersomilaisten suvut saivat kolmetoista kaupunkia Isaskarin heimolta, Asserin heimolta ja Naftalin heimolta sekä Baasanista Manassen heimolta.

[48]Merarilaisten suvut saivat arvalla Ruubenin heimolta, Gaadin heimolta ja Sebulonin heimolta kaksitoista kaupunkia.

[49]Israelilaiset antoivat leeviläisille vielä seuraavat kaupungit laidunmaineen.

[50] Juudan heimon, simeonilaisten heimon ja benjaminilaisten heimon alueilta he arpoivat nimeltä mainitut kaupungit.

[51]Jotkut kehatilaisten suvuista saivat kaupunkeja Efraimin heimon alueelta.

[52]Heille annettiin turvakaupunki Sikem laidunmaineen Efraimin vuoristosta sekä Geser laidunmaineen,

[68] Jocmeão com seus arredores, Bete-Horom com seus arredores,
[69] Aijalom com seus arredores e Gate-Rimom com seus arredores;
[70] e, da meia tribo de Manassés, Aner com seus arredores e Bileã com seus arredores foram dadas às demais famílias dos filhos de Coate.
[71] Aos filhos de Gérson, da família da meia tribo de Manassés, deram, em Basã, Golã com seus arredores e Astarote com seus arredores;
[72] e da tribo de Issacar: Quedes com seus arredores, Daberate com seus arredores,
[73] Ramote com seus arredores e Aném com seus arredores;
[74] e da tribo de Aser: Masal com seus arredores, Abdom com seus arredores,
[75] Hucoque com seus arredores e Reobe com seus arredores;
[76] e da tribo de Naftali na Galiléia: Quedes com seus arredores, Hamom com seus arredores e Quiriataim com seus arredores.
[77] Os demais filhos de Merari receberam, da tribo de Zebulom, Rimono com seus arredores e Tabor com seus arredores;
[78] e dalém do Jordão, na altura de Jericó, ao oriente do Jordão, deram-se-lhes, da tribo de Rúben, Bezer com seus arredores no deserto, Jaza com seus arredores,
[79] Quedemote com seus arredores e Mefaate com seus arredores;

[53] Jokmeam laidunmaineen, Beet-Hooron laidunmaineen,
[54] Aijalon laidunmaineen ja Gat-Rimmon laidunmaineen.
[55] Manassen heimon toisen puolen alueelta he saivat Aanerin laidunmaineen ja Bileamin laidunmaineen. Nämä tulivat lopuille kehatilaisten suvuista.
[56]Geersomilaiset suvut saivat toiselta puolelta Manassen heimoa Golanin laidunmaineen Baasanista ja Astarotin laidunmaineen.
[57]Isaskarin heimolta he saivat Kedeksen laidunmaineen, Daaveratin laidunmaineen,
[58] Raamotin laidunmaineen ja Aanemin laidunmaineen.
[59] Asserin heimolta he saivat Maasalin laidunmaineen, Abdonin laidunmaineen,
[60] Huukokin laidunmaineen ja Rehobin laidunmaineen.
[61] Naftalin heimolta he saivat Kedeksen laidunmaineen Galileasta, Hammonin laidunmaineen ja Kirjataimin laidunmaineen.
[62]Loput merarilaiset saivat Sebulonin heimolta Rimmonin laidunmaineen ja Taaborin laidunmaineen.
[63]Ruubenin heimolta he saivat Jerikon kohdalta Jordanin toiselta puolelta, Jordanin itäpuolella olevasta autiomaasta, Beserin laidunmaineen, Jahaksen laidunmaineen,
[64] Kedemotin laidunmaineen ja Meefaatin laidunmaineen.

[80] e da tribo de Gade em Gileade: Ramote com seus arredores, Maanaim com seus arredores,
[81] Hesbom com seus arredores e Jazer com seus arredores.

1 Crônicas 7

Descendentes de Issacar

[1] Os filhos de Issacar foram: Tola, Puá, Jasube e Sinrom; quatro ao todo.

[2] Os filhos de Tola: Uzi, Refaías, Jeriel, Jamai, Ibsão e Samuel, chefes das suas famílias, descendentes de Tola; homens valentes nas suas gerações, cujo número, nos dias de Davi, foi de vinte e dois mil e setecentos.

[3] O filho de Uzi: Izraías; e os filhos de Izraías: Micael, Obadias, Joel e Issias; cinco ao todo; todos eles chefes.

[4] Tinham, nas suas gerações, segundo as suas famílias, em tropas de guerra, trinta e seis mil homens; pois tinham muitas mulheres e filhos.

[5] Seus irmãos, em todas as famílias de Issacar, homens valentes, foram oitenta e sete mil, todos registrados pelas suas genealogias.

Descendentes de Benjamim

[6] Os filhos de Benjamim: Bela, Bequer e Jediael; três ao todo.
[7] Os filhos de Bela: Esbom, Uzi, Uziel, Jerimote e Iri; cinco ao todo; chefes das suas famílias, homens valentes, foram

[65] Gaadin heimolta he saivat Gileadista Raamotin laidunmaineen, Mahanaimin laidunmaineen,
[66] Hesbonin laidunmaineen ja Jaeserin laidunmaineen.

1. Aikakirja 7

Isaskarin jälkeläiset

[1]Isaskarin pojat olivat Toola, Puua, Jaasuv ja Simron, kaikkiaan neljä.
[2]Toolan pojat olivat Ussi, Refaja, Jeriel, Jahmai, Jibsam ja Samuel. He olivat perhekuntiensa päämiehiä ja urheita sotureita, Toolan jälkeläisiä. Daavidin aikana heidän lukumääränsä oli sukuluetteloiden mukaan kaksikymmentäkaksituhatta kuusisataa.
[3] Ussin poika oli Jisrahja, ja Jisrahjan pojat olivat Miikael, Obadja, Jooel ja Jissia, kaikkiaan viisi, kaikki päämiehiä.
[4] Heidän lisäkseen oli sukuluetteloiden mukaan perhekunnittain taisteluun valmiina sotajoukkoina kolmekymmentäkuusituhatta miestä. Toolan jälkeläisillä oli nimittäin paljon vaimoja ja lapsia.
[5] Heidän veljensä kaikissa Isaskarin suvuissa olivat urheita sotureita. Sukuluetteloihin merkittyjä oli kaikkiaan kahdeksankymmentäseitsemäntuhatta.

Benjaminin jälkeläiset

[6]Benjaminin pojat olivat Bela, Beker ja Jediael, kaikkiaan kolme.
[7]Belan pojat olivat Esbon, Ussi, Ussiel, Jerimot ja Iiri, kaikkiaan viisi, perhekuntiensa päämiehiä, urheita

vinte e dois mil e trinta e quatro, registrados pelas suas genealogias.

sotureita. Heitä oli sukuluetteloihin merkittyinä kaksikymmentäkaksituhatta kolmekymmentäneljä.

[8] Os filhos de Bequer: Zemira, Joás, Eliézer, Elioenai, Onri, Jerimote, Abias, Anatote e Alemete; todos filhos de Bequer.

[8]Bekerin pojat olivat Semira, Jooas, Elieser, Eljoenai, Omri, Jeremot, Abia, Anatot ja Aalemet. Kaikki nämä olivat Bekerin poikia.

[9] O número deles, registrados pelas suas genealogias, segundo as suas gerações, chefes das suas famílias, homens valentes, vinte mil e duzentos.

[9] Sukuluetteloidensa mukaan merkittyjä perhekuntiensa päämiehiä, urheita sotureita, oli kaksikymmentätuhatta kaksisataa.

[10] O filho de Jediael: Bilã; os filhos de Bilã: Jeús, Benjamim, Eúde, Quenaana, Zetã, Társis e Aisaar.

[10]Jediaelin jälkeläiset olivat hänen poikansa Bilhan ja Bilhanin pojat Jeus, Benjamin, Eehud, Kenaana, Seetan, Tarsis ja Ahisahar.

[11] Todos estes, filhos de Jediael, foram chefes das suas famílias, homens valentes, dezessete mil e duzentos, capazes de sair à guerra.

[11] Kaikki nämä seitsemäntoistatuhatta kaksisataa olivat Jediaelin jälkeläisiä, perhekuntiensa päämiehiä, urheita sotureita, sotakelpoisia miehiä valmiina taisteluun.

[12] Supim e Hupim eram filhos de Ir; e Husim, filho de Aer.

[12]Suppim ja Huppim olivat Iirin poikia, ja Huusim oli Aherin poika.

Naftalin jälkeläiset

[13] Os filhos de Naftali: Jaziel, Guni, Jezer e Salum, filhos de Bila.

[13]Naftalin, Bilhan pojan, pojat olivat Jahatsiel, Guuni, Jeeser ja Sallum.

Descendentes de Manassés

Manassen jälkeläiset

[14] O filho de Manassés: Asriel, de sua concubina síria, que também deu à luz a Maquir, pai de Gileade.

[14]Manassen poika oli Asriel, jonka synnytti Manassen aramilainen sivuvaimo. Hän synnytti myös Maakirin, Gileadin isän.

[15] Maquir tomou a irmã de Hupim e Supim por mulher. O nome dela era Maaca; o nome do irmão de Maquir era Zelofeade, o qual teve só filhas.

[15] Maakir otti vaimoksi Huppimin ja Suppimin sisaren, jonka nimi oli Maaka. Hänen toisen poikansa nimi oli Selofhad, ja Selofhadille syntyi tyttäriä.

[16] Maaca, mulher de Maquir, teve um filho, a quem chamou Perez; irmão deste

[16]Maaka, Maakirin vaimo, synnytti pojan, jolle hän antoi nimen Peres. Peresin veljen

foi Seres. Os filhos de Perez foram Ulão e Requém.

[17] O filho de Ulão: Bedã. Tais foram os filhos de Gileade, filho de Maquir, filho de Manassés.

[18] Sua irmã Hamolequete deu à luz a Isode, a Abiezer e a Macla.

[19] Foram os filhos de Semida: Aiã, Siquém, Liqui e Anião.

Descendentes de Efraim

[20] Era filho de Efraim Sutela, de quem foi filho Berede, de quem foi filho Taate, de quem foi filho Eleada, de quem foi filho Taate,

[21] de quem foi filho Zabade, de quem foi filho Sutela; e ainda Ézer e Eleade, mortos pelos homens de Gate, naturais da terra, pois eles desceram para roubar o gado destes.

[22] Pelo que por muitos dias os chorou Efraim, seu pai, cujos irmãos vieram para o consolar.

[23] Depois, coabitou com sua mulher, e ela concebeu e teve um filho, a quem ele chamou Berias, porque as coisas iam mal na sua casa.

[24] Sua filha foi Seerá, que edificou a Bete-Horom, a de baixo e a de cima, como também a Uzém-Seerá.

[25] O filho de Berias foi Refa, de quem foi filho Resefe, de quem foi filho Tela, de quem foi filho Taã,

[26] de quem foi filho Ladã, de quem foi filho Amiúde, de quem foi filho Elisama,

nimi oli Seres, ja tämän pojat olivat Uulam ja Rekem.

[17] Uulamin poika oli Bedan. Nämä olivat Manassen pojan Maakirin pojan Gileadin pojat.

[18] Gileadin sisar Mooleket synnytti Iishodin, Abieserin ja Mahlan.

[19] Semidan pojat olivat Ahjan, Sekem, Likhi ja Aniam.

Efraimin jälkeläiset

[20]Efraimin poika oli Suutelah, tämän poika oli Bered, tämän Tahat, tämän Elada, tämän Tahat,

[21]tämän Saabad ja tämän Suutelah. Efraimin poikia olivat myös Eser ja Elead. Mutta siinä maassa syntyneet Gatista kotoisin olevat miehet surmasivat heidät, koska he olivat lähteneet ryöstämään näiden karjaa.

[22] Heidän isänsä Efraim suri kauan, ja hänen veljensä tulivat lohduttamaan häntä.

[23]Sitten Efraim yhtyi vaimoonsa, ja tämä tuli raskaaksi ja synnytti pojan. Hän antoi pojalle nimen Beria , koska tämän syntymä oli tapahtunut perhettä kohdanneen onnettomuuden aikana.

[24] Hänen tyttärensä oli Seera. Tämä rakensi Ala- ja Ylä-Beet-Hooronin sekä Ussen-Seeran.

[25] Hänen poikansa olivat Refah ja Resef. Resefin poika oli Telah, tämän poika oli Tahan,

[26] tämän Ladan, tämän Ammihud, tämän Elisama,

[27] de quem foi filho Num, de quem foi filho Josué.

[28] A possessão e habitação deles foram: Betel e as suas aldeias; ao oriente, Naarã; e, ao ocidente, Gezer e suas aldeias, Siquém e suas aldeias, até Aia e suas aldeias;

[29] do lado dos filhos de Manassés, Bete-Seã e suas aldeias, Taanaque e suas aldeias, Megido e suas aldeias, Dor e suas aldeias; nestas, habitaram os filhos de José, filho de Israel.

Descendentes de Aser

[30] Os filhos de Aser: Imna, Isvá, Isvi e Berias e Sera, irmã deles.

[31] Os filhos de Berias: Héber e Malquiel; este foi o pai de Birzavite.

[32] Héber gerou a Jaflete, a Somer, a Hotão e a Suá, irmã deles.

[33] Os filhos de Jaflete: Pasaque, Bimal e Asvate; estes foram os filhos de Jaflete.

[34] Os filhos de Semer: Aí, Roga, Jeubá e Arã.

[35] Os filhos de seu irmão Helém: Zofa, Imna, Seles e Amal.

[36] Os filhos de Zofa: Sua, Harnefer, Sual, Beri, Inra,

[37] Bezer, Hode, Sama, Silsa, Itrã e Beera.

[38] Os filhos de Jéter: Jefoné, Pispa e Ara.

[39] Os filhos de Ula: Ara, Haniel e Rizia.

[27]tämän Nuun ja tämän Joosua.

[28]Heidän omistamansa maat ja asuinpaikat olivat Beetel ja sen ympärillä olevat kylät, idässä Naaran ja lännessä Geser ja sen ympärillä olevat kylät sekä Sikem ja sen ympärillä olevat kylät Aijaan ja sitä ympäröiviin kyliin asti.

[29] Lisäksi heille kuuluivat manasselaisten rajalla olevat Beet-Sean ja sen ympärillä olevat kylät, Taanak ja sen ympärillä olevat kylät, Megiddo ja sen ympärillä olevat kylät ja Door ja sen ympärillä olevat kylät. Näissä asuivat Joosefin, Israelin pojan, jälkeläiset.

Asserin jälkeläiset

[30]Asserin pojat olivat Jimna, Jisva, Jisvi ja Beria. Heidän sisarensa oli Serah.

[31]Berian pojat olivat Heber ja Malkiel, joka oli Birsaitin isä.

[32] Heberille syntyi Jaflet, Soomer, Hootam ja heidän sisarensa Suua.

[33] Jafletin pojat olivat Paasak, Bimhal ja Asva. Nämä olivat Jafletin pojat.

[34] Semerin pojat olivat Ahi, Rohga, Hubba ja Aram.

[35] Hänen veljensä Heelemin pojat olivat Soofah, Jimna, Seeles ja Aamal.

[36] Soofahin pojat olivat Suuah, Harnefer, Suual, Beeri, Jimra,

[37] Beser, Hood, Samma, Silsa, Jitran ja Beera.

[38] Jeterin pojat olivat Jefunne, Fispa ja Ara.

[39] Ullan pojat olivat Aarah, Hanniel ja Risja.

[40] Todos estes foram filhos de Aser, chefes das famílias, escolhidos, homens valentes, chefes de príncipes, registrados nas suas genealogias para o serviço na guerra; seu número foi de vinte e seis mil homens.

[40] Kaikki nämä olivat Asserin jälkeläisiä, perhekuntiensa päämiehiä, urheita sotureita, ruhtinaista ensimmäisiä. Sukuluetteloiden mukaan Asserin heimon sotakelpoisten miesten lukumäärä oli kaksikymmentäkuusituhatta.

1 Crônicas 8

Descendentes de Benjamim

[1] Benjamim gerou a Bela, seu primogênito, a Asbel, o segundo, a Aará, o terceiro,

[2] a Noá, o quarto, e a Rafa, o quinto.

[3] Bela teve estes filhos: Adar, Gera, Abiúde,

[4] Abisua, Naamã, Aoá,

[5] Gera, Sefufá e Hurão.

[6] Estes foram os filhos de Eúde, que foram chefes das famílias dos moradores de Geba e transportados para o exílio a Manaate:

[7] Naamã, Aías e Gera; este os transportou e gerou a Uzá e a Aiúde.

[8] Saaraim, depois de ter repudiado suas mulheres Husim e Baara, gerou nos campos de Moabe,

[9] de Hodes, sua mulher, a Jobabe, a Zíbia, a Messa, a Malcã,

[10] a Jeús, a Saquias e a Mirma; foram estes os seus filhos, chefes das famílias.

[11] Husim gerou a Abitube e a Elpaal.

[12] Os filhos de Elpaal foram: Héber, Misã e Semede; este edificou a Ono e a Lode e suas aldeias.

1. Aikakirja 8

Benjaminin jälkeläiset

[1] Benjaminille syntyi esikoisena Bela, toisena Asbel, kolmantena Ahrah,

[2] neljäntenä Nooha ja viidentenä Raafa.

[3] Belan pojat olivat Addar, Geera, Abihud,

[4] Abisua, Naaman, Ahoah,

[5] Geera, Sefufan ja Huuram.

[6] Eehudin pojat, Gebassa asuvien perhekuntien päämiehet, jotka joutuivat siirtymään Manahatiin,

[7] olivat Naaman, Ahia ja Geera, jonka johdolla he siirtyivät. Geeralle syntyivät Ussa ja Ahihud.

[8] Saharaimille syntyi jälkeläisiä Mooabin maassa sen jälkeen, kun hän oli hylännyt vaimonsa Huusimin ja Baaran.

[9] Hänen vaimonsa Hoodes synnytti hänelle Joobabin, Sibjan, Meesan, Malkamin,

[10] Jeutsin, Sokjan ja Mirman. Nämä olivat hänen poikiaan, perhekuntien päämiehiä.

[11] Huusim oli synnyttänyt hänelle Abitubin ja Elpaalin.

[12] Elpaalin pojat olivat Eeber, Misam ja Semed. Semed rakensi Oonon ja Loodin sekä sen ympärillä olevat kylät.

[13] Berias e Sema foram cabeças das famílias dos moradores de Aijalom, que afugentaram os moradores de Gate.
[14] Aiô, Sasaque, Jeremote,
[15] Zebadias, Arade, Éder,
[16] Micael, Ispa e Joá foram filhos de Berias.
[17] Zebadias, Mesulão, Hizqui, Héber,
[18] Ismerai, Izlias e Jobabe, filhos de Elpaal.
[19] Jaquim, Zicri, Zabdi,
[20] Elienai, Ziletai, Eliel,
[21] Adaías, Beraías e Sinrate, filhos de Simei.
[22] Ispã, Héber, Eliel,
[23] Abdom, Zicri, Hanã,
[24] Hananias, Elão, Antotias,
[25] Ifdéias e Penuel, filhos de Sasaque.
[26] Sanserai, Searias, Atalias,
[27] Jaaresias, Elias e Zicri, filhos de Jeroão.
[28] Estes foram chefes das famílias, segundo as suas gerações, e habitaram em Jerusalém.
[29] Em Gibeão habitou o pai de Gibeão, cuja mulher se chamava Maaca,
[30] e também seu filho primogênito Abdom e ainda Zur, Quis, Baal, Nadabe,
[31] Gedor, Aiô e Zequer.
[32] Miclote gerou a Siméia. Estes habitaram em Jerusalém, com seus irmãos, bem defronte deles.

[13] Beria ja Sema olivat Aijalonin asukkaiden perhekuntien päämiehiä. He karkottivat Gatin asukkaat.
[14] Ahjo, Saasak, Jeremot,
[15] Sebadja, Arad, Eder,
[16] Miikael, Jispa ja Jooha olivat Berian poikia.
[17] Sebadja, Mesullam, Hiski, Heber,
[18] Jismerai, Jislia ja Joobab olivat Elpaalin poikia.
[19] Jaakim, Sikri, Sabdi,
[20] Elienai, Silletai, Eliel,
[21] Adaja, Beraja ja Simrat olivat Simein poikia.
[22] Jispan, Eder, Eliel,
[23] Abdon, Sikri, Haanan,
[24] Hananja, Eelam, Antotia,
[25] Jifdeja ja Penuel olivat Saasakin poikia.
[26] Samserai, Seharja, Atalja,
[27] Jaaresja, Elia ja Sikri olivat Jerohamin poikia.
[28] Nämä olivat perhekuntiensa päämiehiä, päämiehiä sukuluetteloidensa mukaan. He asuivat Jerusalemissa.

Saulin suku

[29]Gibeonissa asui Gibeonin isä Jeiel . Hänen vaimonsa oli nimeltään Maaka,
[30]ja hänen poikansa olivat Abdon, esikoinen, sitten Suur, Kiis, Baal, Neer, Naadab,
[31] Gedor, Ahjo, Seker ja Miklot .
[32] Miklotille syntyi Simea . Nämäkin asuivat veljineen Jerusalemissa, sukulaistensa naapureina.

[33] Ner gerou a Quis; e Quis gerou a Saul; Saul gerou a Jônatas, a Malquisua, a Abinadabe e a Esbaal.

[34] Filho de Jônatas foi Meribe-Baal, e Meribe-Baal gerou a Mica.

[35] Os filhos de Mica foram: Pitom, Meleque, Taréia e Acaz.

[36] Acaz gerou a Jeoada; Jeoada gerou a Alemete, a Azmavete e a Zinri; e Zinri gerou a Mosa.

[37] Mosa gerou a Bineá, de quem foi filho Rafa, de quem foi filho Eleasa, de quem foi filho Azel.

[38] Teve Azel seis filhos, cujos nomes foram: Azricão, Bocru, Ismael, Searias, Obadias e Hanã; todos estes foram filhos de Azel.

[39] Os filhos de Eseque, seu irmão, foram: Ulão, seu primogênito, Jeús, o segundo, e Elifelete, o terceiro.

[40] Os filhos de Ulão foram homens valentes, flecheiros; e tiveram muitos filhos e netos: cento e cinqüenta. Todos estes foram dos filhos de Benjamim.

1 Crônicas 9

Habitantes de Jerusalém depois do cativeiro

[1] Todo o Israel foi registrado por genealogias e inscrito no Livro dos Reis de Israel, e Judá foi levado para o exílio à Babilônia, por causa da sua transgressão.

[2] Os primeiros habitadores, que de novo vieram morar nas suas próprias possessões e nas suas cidades, foram os israelitas, os

[33]Neerille syntyi Kiis, Kiisille syntyi Saul, ja Saulille syntyivät Joonatan, Malkisua, Abinadab ja Esbaal.

[34]Joonatanin poika oli Meribbaal , ja Meribbaalille syntyi Miika.

[35]Miikan pojat olivat Piiton, Melek, Tarea ja Aahas.

[36] Aahakselle syntyi Jooadda , Jooaddalle syntyivät Aalemet, Asmavet ja Simri. Simrille syntyi Moosa,

[37] ja Moosalle syntyi Binea – tämän poika oli Raafa , tämän Elasa ja tämän Aasel.

[38] Aaselilla oli kuusi poikaa, ja nämä olivat heidän nimensä: Asrikam, Bookeru, Jismael, Searja, Obadja ja Haanan. Kaikki nämä olivat Aaselin poikia.

[39] Hänen veljensä Eesekin pojat olivat Uulam, hänen esikoisensa, toinen oli Jeus ja kolmas Elifelet.

[40] Uulamin pojat olivat urheita sotureita, jousen jännittäjiä, ja heillä oli paljon poikia ja pojanpoikia, sataviisikymmentä. Nämä kaikki olivat benjaminilaisia.

1. Aikakirja 9

[1]Koko Israel merkittiin sukuluetteloihin, ja nimet kirjoitettiin Israelin kuninkaiden kirjaan.

Jerusalemin asukkaat

Juuda vietiin uskottomuutensa tähden pakkosiirtolaisuuteen Babyloniaan.

[2]Ensimmäiset asukkaat, jotka asettuivat perintömailleen kaupunkeihinsa, olivat

sacerdotes, os levitas e os servos do templo.

[3] Porém alguns dos filhos de Judá, dos filhos de Benjamim e dos filhos de Efraim e Manassés habitaram em Jerusalém:

[4] Utai, filho de Amiúde, filho de Onri, filho de Inri, filho de Bani, dos filhos de Perez, filho de Judá;

[5] dos silonitas: Asaías, o primogênito, e seus filhos;

[6] dos filhos de Zerá: Jeuel e seus irmãos; seiscentos e noventa ao todo;

[7] dos filhos de Benjamim: Salu, filho de Mesulão, filho de Hodavias, filho de Hassenuá;

[8] Ibnéias, filho de Jeroão, e Elá, filho de Uzi, filho de Micri, e Mesulão, filho de Sefatias, filho de Reuel, filho de Ibnijas;

[9] e seus irmãos, segundo as suas gerações; novecentos e cinqüenta e seis ao todo; todos estes homens foram cabeças de famílias nas casas de suas famílias.

[10] Dos sacerdotes: Jedaías, Jeoiaribe, Jaquim,

[11] Azarias, filho de Hilquias, filho de Mesulão, filho de Zadoque, filho de Meraiote, filho de Aitube, príncipe da Casa de Deus;

[12] Adaías, filho de Jeroão, filho de Pasur, filho de Malquias, e Masai, filho de Adiel,

Israelin kansaa, pappeja, leeviläisiä ja temppelipalvelijoita.

[3] Jerusalemissa asui Juudan jälkeläisiä, benjaminilaisia, efraimilaisia ja manasselaisia, nimittäin

[4] Uutai, Ammihudin poika, joka oli Omrin poika, tämä Imrin ja tämä Baanin poika, joka oli Peretsin, Juudan pojan, jälkeläisiä.

[5] Seelalaisia olivat Asaja, esikoinen, ja hänen poikansa.

[6] Serahilaisia olivat Jeguel ja hänen veljensä. Juudan heimoa oli kuusisataayhdeksänkymmentä miestä.

[7] Benjaminilaisia olivat Sallu, Mesullamin poika, Senuan pojan Hoodavjan pojanpoika,

[8] Jibneja, Jerohamin poika, ja Eela, Mikrin pojan Ussin poika, Mesullam, Sefatjan poika, joka oli Jivnean pojan Reguelin poika

[9] sekä heidän yhdeksänsataaviisikymmentäkuusi sukuluetteloihin merkittyä veljeään. Kaikki nämä miehet olivat perhekuntiensa päämiehiä.

Jerusalemissa asuvat papit ja leeviläiset

[10] Pappeja olivat Jedaja, Joojarib, Jaakin

[11] ja Jumalan temppelin esimies Asarja, Mesullamin pojan Hilkian poika. Mesullamin isä oli Saadok, isoisä Merajot ja isoisän isä Ahitub.

[12] Pappeja olivat myös Adaja, Jehohamin poika. Adaja oli Pashurin poika ja tämä Malkian poika, Maesai, Adielin poika,

filho de Jazera, filho de Mesulão, filho de Mesilemite, filho de Imer,

tämä oli Jahseran poika, tämä Mesullamin, tämä Mesillemitin ja tämä Immerin poika.

13 como também seus irmãos, cabeças das suas famílias; mil setecentos e sessenta ao todo, homens capazes para a obra do ministério da Casa de Deus.

13 Lisäksi tulivat heidän veljensä, perhekuntiensa päämiehet, tuhat seitsemänsataakuusikymmentä miestä, jotka olivat Jumalan temppelin palvelutyöhön kelvollisia miehiä.

14 Dos levitas: Semaías, filho de Hassube, filho de Azricão, filho de Hasabias, dos filhos de Merari;

14 Leeviläisiä olivat Semaja, Hassubin poika. Hassub oli Asrikamin poika ja tämä Hasabjan poika, Merarin jälkeläisiä,

15 Baquebacar, Heres, Galal e Matanias, filho de Mica, filho de Zicri, filho de Asafe;

15 Bakbakkar, Heres, Gaalal ja Mattanja, Miikan poika, tämä oli Sikrin poika ja tämä Aasafin poika,

16 Obadias, filho de Semaías, filho de Galal, filho de Jedutum; Berequias, filho de Asa, filho de Elcana, morador das aldeias dos netofatitas.

16 Obadja, Semajan poika. Semaja oli Gaalalin poika ja tämä Jedutunin poika, ja Berekja, Aasan poika, tämä oli Elkanan poika, hänen, joka asui netofalaisten kylissä.

17 Os porteiros: Salum, Acube, Talmom e Aimã e os irmãos deles; Salum era o chefe.

17 Portinvartijoita olivat Sallum, Akkub, Talmon ja Ahiman veljineen. Sallum oli päällikkö,

18 Estavam até agora de guarda à porta do rei, do lado do oriente; tais foram os porteiros dos arraiais dos filhos de Levi.

18 ja aina tähän päivään asti he ovat vartioineet Kuninkaanportilla, idän puolella. Nämä olivat olleet leeviläisten leirin portinvartijoita.

19 Salum, filho de Coré, filho de Ebiasafe, filho de Corá, e seus irmãos da casa de seu pai, os coreítas, estavam encarregados da obra do ministério e eram guardas das portas do tabernáculo; e seus pais tinham sido encarregados do arraial do SENHOR e eram guardas da entrada.

19 Sallum, Kooren poika, Koorahin pojan Ebjasafin pojanpoika ja hänen veljensä, jotka olivat Koorahin perhekuntaa, saivat palvelustehtäväkseen telttamajan sisäänkäynnin vartioimisen. Myös heidän isänsä olivat olleet Herran leirin sisäänkäynnin vartijoita.

[20] Finéias, filho de Eleazar, os regia nesse tempo, e o SENHOR era com ele.

[21] Zacarias, filho de Meselemias, era o porteiro da entrada da tenda da congregação.

[22] Todos estes, escolhidos para guardas das portas, foram duzentos e doze. Estes foram registrados pelas suas genealogias nas suas respectivas aldeias; e Davi e Samuel, o vidente, os constituíram cada um no seu cargo.

[23] Guardavam, pois, eles e seus filhos as portas da Casa do SENHOR, na casa da tenda.

[24] Os porteiros estavam aos quatro ventos: ao oriente, ao ocidente, ao norte e ao sul.

[25] Seus irmãos, que habitavam nas suas aldeias, tinham de vir, de tempo em tempo, para servir com eles durante sete dias;

[26] porque havia sempre, naquele ofício, quatro porteiros principais, que eram levitas, e tinham a seu cargo as câmaras e os tesouros da Casa de Deus.

[27] Estavam alojados à roda da Casa de Deus, porque a vigilância lhes estava encarregada, e tinham o dever de a abrir, todas as manhãs.

[28] Alguns deles estavam encarregados dos utensílios do ministério, porque estes eram contados quando eram trazidos e quando eram tirados.

[20] Piinehas, Eleasarin poika, oli silloin heidän esimiehenään, ja Herra oli hänen kanssaan.

[21] Sakarja, Meselemjan poika, oli vartijana ilmestysmajan portilla.

[22] Sisäänkäynnin vartijoiksi valittuja oli kaikkiaan kaksisataakaksitoista. Heidät oli merkitty sukuluetteloon kyliensä mukaan. Daavid ja Samuel, näkijä, olivat asettaneet heidät luottamustehtäviinsä.

[23] Näin he ja heidän poikansa toimivat vartiovuoroissa Herran temppelin, telttamajan portilla.

[24] Portinvartijoita oli neljällä puolella: idässä, lännessä, pohjoisessa ja etelässä.

[25] Heidän veljiensä oli tultava kylistään määräaikoina seitsemäksi päiväksi heidän avukseen.

[26] Näistä leeviläisistä portinvartijoista neljällä ylimmällä oli pysyvä luottamustehtävä, ja heidän vastuullaan olivat myös Jumalan temppelin sivuhuoneet ja aarrekammiot.

[27] He yöpyivät Jumalan temppelin läheisyydessä, sillä heidän vastuullaan oli vartioiminen ja ovien avaaminen joka aamu.

[28] Muutamat heistä olivat vastuussa jumalanpalveluksessa tarvittavista esineistä, sillä ne laskettiin aina, kun ne tuotiin sisälle ja vietiin pois.

29 Outros havia que estavam encarregados dos móveis e de todos os objetos do santuário, como também da flor de farinha, do vinho, do azeite, do incenso e da especiaria.

29 Toiset heistä oli määrätty pitämään huolta esineistä, kaikista pyhistä esineistä, sekä hienoista vehnäjauhoista, viinistä, öljystä, suitsukkeista ja hajuaineista.

30 Alguns dos filhos dos sacerdotes confeccionavam as especiarias.

30 Muutamat pappissukuun kuuluvista pojista valmistivat voiteita hajuaineista.

31 Matitias, dentre os levitas, o primogênito de Salum, o coreíta, tinha o cargo do que se fazia em assadeiras.

31 Mattitjalla, joka oli leeviläinen ja koorahilaisen Sallumin esikoinen, oli luottamustehtävänä valmistaa pannulla paistettavia leivonnaisia.

32 Outros dos seus irmãos, dos filhos dos coatitas, tinham o encargo de preparar os pães da proposição para todos os sábados.

32 Muutamien kehatilaisista, heidän veljistään, oli pidettävä huoli pyhistä leivistä, jotka asetettiin Herran eteen. Heidän oli valmistettava uudet leivät joka sapatiksi.

33 Quanto aos cantores, cabeças das famílias entre os levitas, estavam alojados nas câmaras do templo e eram isentos de outros serviços; porque, de dia e de noite, estavam ocupados no seu mister.

33 Laulajina toimivat leeviläisten perhekuntien päämiehet. He asuivat temppelin sivuhuoneissa, ja heidät oli vapautettu muusta palveluksesta, sillä he olivat toimessaan sekä päivällä että yöllä.

34 Estes foram cabeças das famílias entre os levitas, chefes em suas gerações, e habitavam em Jerusalém.

34 Nämä olivat leeviläisten perhekuntien päämiehiä, päämiehiä sukuluetteloidensa mukaan. He asuivat Jerusalemissa.

Saulin suku

35 Em Gibeão habitou Jeiel, pai de Gibeão, cuja mulher se chamava Maaca;

35 Gibeonissa asui Gibeonin isä Jeiel. Hänen vaimonsa oli nimeltään Maaka,

36 e também seu filho primogênito Abdom e ainda Zur, Quis, Baal, Ner, Nadabe,

36 ja hänen poikansa olivat Abdon, esikoinen, sitten Suur, Kiis, Baal, Neer, Naadab,

37 Gedor, Aiô, Zacarias e Miclote.

37 Gedor, Ahjo, Sakarja ja Miklot.

38 Miclote gerou a Siméia. Estes habitaram em Jerusalém, com seus irmãos, bem defronte deles.

38 Miklotille syntyi Simeam. Nämäkin asuivat veljineen Jerusalemissa, sukulaistensa naapureina.

[39] Ner gerou a Quis; e Quis gerou a Saul, Saul gerou a Jônatas, a Malquisua, a Abinadabe e a Esbaal.

[39]Neerille syntyi Kiis, Kiisille syntyi Saul, ja Saulille syntyivät Joonatan, Malkisua, Abinadab ja Esbaal.

[40] Filho de Jônatas foi Meribe-Baal, e Meribe-Baal gerou a Mica.

[40] Joonatanin poika oli Meribbaal, ja Meribbaalille syntyi Miika.

[41] Os filhos de Mica foram: Pitom, Meleque e Taréia.

[41] Miikan pojat olivat Piiton, Melek, Tahrea ja Aahas .

[42] Acaz gerou a Jaerá, e Jaerá gerou a Alemete, a Azmavete e a Zinri; e Zinri gerou a Mosa.

[42] Aahakselle syntyi Jaera, Jaeralle syntyivät Aalemet, Asmavet ja Simri. Simrille syntyi Moosa.

[43] Mosa gerou a Bineá, de quem foi filho Refaías, de quem foi filho Eleasa, de quem foi filho Azel.

[43] Moosalle syntyi Binea, tämän poika oli Refaja, tämän Elasa ja tämän Aasel.

[44] Teve Azel seis filhos, cujos nomes foram Azricão, Bocru, Ismael, Searias, Obadias e Hanã; todos estes foram filhos de Azel.

[44] Aaselilla oli kuusi poikaa, joiden nimet olivat Asrikam, Bookeru, Jismael, Searja, Obadja ja Haanan. Nämä olivat Aaselin poikia.

1 Crônicas 10

A derrota de Israel e a morte de Saul

1 Samuel 31.1-7

[1] Os filisteus pelejaram contra Israel; e, tendo os homens de Israel fugido de diante dos filisteus, caíram mortos no monte Gilboa.

[2] Os filisteus perseguiram Saul e seus filhos e mataram Jônatas, Abinadabe e Malquisua, filhos de Saul.

[3] Agravou-se muito a peleja contra Saul, os flecheiros o avistaram, e ele muito os temeu.

[4] Então, disse Saul ao seu escudeiro: Arranca a tua espada e atravessa-me com ela, para que, porventura, não venham estes incircuncisos e escarneçam de mim.

1. Aikakirja 10

Saulin kuolema

[1]Filistealaiset sotivat Israelia vastaan. Israelin miehet pakenivat filistealaisia, ja paljon israelilaisia kaatui surmattuina Gilboanvuorella.

[2] Filistealaiset ajoivat takaa Saulia ja hänen poikiaan ja tavoittivat heidät. He surmasivat Joonatanin, Abinadabin ja Malkisuan, Saulin pojat.

[3] Taistelu Saulia vastaan kävi ankaraksi, ja kun jousimiehet havaitsivat hänet he haavoittivat häntä nuolillaan.

[4] Silloin Saul sanoi aseenkantajalleen: ”Vedä esiin miekkasi ja lävistä minut, etteivät nuo ympärileikkaamattomat tulisi ja pitäisi minua pilkkanaan.” Hänen

Porém o seu escudeiro não o quis, porque temia muito; então, Saul tomou a espada e se lançou sobre ela.

5 Vendo, pois, o seu escudeiro que Saul já era morto, também ele se lançou sobre a espada e morreu com ele.

6 Assim, morreram Saul e seus três filhos; e toda a sua casa pereceu juntamente com ele.

7 Vendo os homens de Israel que estavam no vale que os homens de Israel fugiram e que Saul e seus filhos estavam mortos, desampararam as cidades e fugiram; e vieram os filisteus e habitaram nelas.

A sepultura de Saul

1 Samuel 31.8-13

8 Sucedeu, pois, que, vindo os filisteus ao outro dia a despojar os mortos, acharam Saul e os seus filhos caídos no monte Gilboa.

9 E os despojaram, tomaram a sua cabeça e as suas armas e enviaram mensageiros pela terra dos filisteus, em redor, a levar as boas-novas a seus ídolos e entre o povo.

10 Puseram as armas de Saul no templo de seu deus, e a sua cabeça afixaram na casa de Dagom.

11 Ouvindo, pois, toda a Jabes de Gileade tudo quanto os filisteus fizeram a Saul,

12 então, todos os homens valentes se levantaram, e tomaram o corpo de Saul e os corpos dos filhos, e os trouxeram a Jabes; e sepultaram os seus ossos debaixo

aseenkantajansa ei kuitenkaan tahtonut tehdä sitä, sillä hän pelkäsi kovin. Silloin Saul otti miekan ja heittäytyi siihen.

5 Kun aseenkantaja näki, että Saul oli kuollut, heittäytyi hänkin miekkaansa ja kuoli.

6 Näin Saul ja hänen kolme poikaansa kuolivat, ja yhdessä hänen kanssaan kuoli koko hänen hallitsijasukunsa.

7 Kun kaikki laaksossa asuvat israelilaiset huomasivat, että Israelin sotajoukko oli paennut ja että Saul poikineen oli kuollut, he pakenivat ja jättivät kaupunkinsa, ja filistealaiset tulivat ja asettuivat niihin asumaan.

8 Seuraavana päivänä filistealaiset tulivat ryöstämään surmattujen varusteita ja löysivät Saulin ja hänen poikansa kaatuneina Gilboanvuorelta.

9 He ryöstivät hänen varusteensa, ottivat hänen päänsä ja aseensa ja lähettivät ne ympäri filistealaisten maata julistaakseen voitonsanomaa epäjumalilleen ja kansalle.

10 Filistealaiset asettivat Saulin aseet omien jumaliensa temppeliin, ja hänen pääkallonsa he kiinnittivät Daagonin temppeliin.

11 Kun Gileadin Jaabeksen asukkaat saivat kuulla, mitä kaikkea filistealaiset olivat tehneet Saulille,

12 kaikki asekuntoiset miehet lähtivät, ottivat Saulin ja hänen poikiensa ruumiit ja toivat ne Jaabekseen. Siellä he

de um arvoredo, em Jabes, e jejuaram sete dias.

13 Assim, morreu Saul por causa da sua transgressão cometida contra o SENHOR, por causa da palavra do SENHOR, que ele não guardara; e também porque interrogara e consultara uma necromante

14 e não ao SENHOR, que, por isso, o matou e transferiu o reino a Davi, filho de Jessé.

hautasivat heidän luunsa tammen alle ja paastosivat seitsemän päivää.

13 Näin Saul kuoli uskottomuutensa tähden. Hän oli ollut uskoton Herralle eikä ollut noudattanut Herran käskyä. Hän oli myös kysynyt neuvoa henkienmanaajalta

14 eikä Herralta . Siksi Herra surmasi hänet ja siirsi kuninkuuden Daavidille, Iisain pojalle.

1 Crônicas 11

Davi é ungido rei

2 Samuel 5.1-5

1 Então, todo o Israel se ajuntou a Davi, em Hebrom, dizendo: Somos do mesmo povo de que tu és.

2 Outrora, sendo Saul ainda rei, eras tu que fazias saídas e entradas militares com Israel; também o SENHOR, teu Deus, te disse: Tu apascentarás o meu povo de Israel, serás chefe sobre o meu povo de Israel.

3 Assim, pois, todos os anciãos de Israel vieram ter com o rei em Hebrom; e Davi fez com eles aliança em Hebrom, perante o SENHOR. Ungiram Davi rei sobre Israel, segundo a palavra do SENHOR por intermédio de Samuel.

Davi conquista a Sião

2 Samuel 5.6-10

4 Partiu Davi e todo o Israel para Jerusalém, que é Jebus, porque ali estavam os jebuseus que habitavam naquela terra.

1. Aikakirja 11

Daavidin hallituskausi

Daavid voidellaan kuninkaaksi

1 Koko Israel kokoontui Daavidin luo Hebroniin ja sanoi: ”Me olemme sinun luutasi ja lihaasi.

2 Jo kauan sitten, Saulin vielä ollessa kuninkaana, sinä johdit Israelin sotajoukkoa. Sinulle Herra , sinun Jumalasi, on sanonut: ’Sinä olet kaitseva minun kansaani Israelia, ja sinusta tulee minun kansani Israelin ruhtinas.’”

3 Myös kaikki Israelin vanhimmat olivat tulleet kuninkaan luo Hebroniin, ja siellä Daavid teki heidän kanssaan liiton Herran edessä. Sitten he voitelivat Daavidin Israelin kuninkaaksi sen sanan mukaan, jonka Herra oli puhunut Samuelin kautta.

Jerusalemin valloitus

4 Daavid ja kaikki israelilaiset menivät Jerusalemiin eli Jebukseen, jossa asui jebusilaisia, sen maan asukkaita.

[5] Disseram os moradores de Jebus a Davi: Tu não entrarás aqui. Porém Davi tomou a fortaleza de Sião; esta é a Cidade de Davi.

[6] Porque disse Davi: Qualquer que primeiro ferir os jebuseus será chefe e comandante. Então, Joabe, filho de Zeruia, subiu primeiro e foi feito chefe.

[7] Assim, habitou Davi na fortaleza, pelo que se chamou a Cidade de Davi.

[8] E foi edificando a cidade em redor, desde Milo, completando o circuito; e Joabe renovou o resto da cidade.

[9] Ia Davi crescendo em poder cada vez mais, porque o SENHOR dos Exércitos era com ele.

Os valentes de Davi

2 Samuel 23.8-39

[10] São estes os principais valentes de Davi, que o apoiaram valorosamente no seu reino, com todo o Israel, para o fazerem rei, segundo a palavra do SENHOR, no tocante a esse povo.

[11] Eis a lista dos valentes de Davi: Jasobeão, hacmonita, o principal dos trinta, o qual, brandindo a sua lança contra trezentos, de uma vez os feriu.

[12] Depois dele, Eleazar, filho de Dodô, o aoíta; ele estava entre os três valentes.

[5] Jebuksen asukkaat sanoivat Daavidille: ”Tänne sinä et pääse.” Mutta Daavid valloitti Siionin vuorilinnan eli Daavidin kaupungin.

[6] Daavid sanoi: ”Siitä, joka ensimmäisenä surmaa jebusilaisen, tulee päällikkö ja ruhtinas.” Niin Jooab, Serujan poika, nousi ensimmäisenä kaupunkiin, ja hänestä tuli päällikkö.

[7]Daavid asettui asumaan vuorilinnaan, ja sen tähden sitä ruvettiin kutsumaan Daavidin kaupungiksi.

[8] Hän laajensi kaupunkia Millosta alkaen joka suuntaan ja linnoitti sen. Jooab puolestaan rakensi entiselleen muun osan kaupunkia.

[9] Daavid tuli aina vain mahtavammaksi, sillä Herra Sebaot oli hänen kanssaan.

Daavidin sotasankarit

[10]Nämä olivat Daavidin tärkeimmät sotasankarit, jotka yhdessä koko Israelin kanssa tukivat häntä kaikin voimin tehdäkseen hänestä Israelin kuninkaan Herran sanan mukaisesti.

[11] Tässä on luettelo Daavidin sotasankareista: Jaasobeam, hakmonilaisen miehen poika, oli niiden kolmenkymmenen päällikkö. Hän nosti keihäänsä kolmeasataa miestä vastaan, ja surmasi heidät yhdellä kertaa.

[12]Hänestä seuraava oli Eleasar, Doodon poika, ahohilainen. Hän oli yksi kolmesta sankarista.

[13] Este se achou com Davi em Pas-Damim, quando se ajuntaram ali os filisteus à peleja, onde havia um pedaço de terra cheio de cevada; e o povo fugiu de diante dos filisteus.

[13]Hän oli Daavidin kanssa Pas-Dammimissa, kun filistealaiset olivat kokoontuneet sinne sotimaan. Siellä oli peltopalsta täynnä ohraa. Väki pakeni filistealaisten edellä,

[14] Puseram-se no meio daquele terreno, e o defenderam, e feriram os filisteus; e o SENHOR efetuou grande livramento.

[14] mutta Eleasar tovereineen asettui keskelle peltoa, sai sen pidettyä hallussaan ja voitti filistealaiset. Näin Herra antoi suuren voiton.

[15] Três dos trinta cabeças desceram à penha, indo ter com Davi à caverna de Adulão; e o exército dos filisteus se acampara no vale dos Refains.

[15]Kerran nuo kolme niistä kolmestakymmenestä päälliköstä menivät kallioharjanteen yli Daavidin luo, Adullamin luolalle. Filistealaisten joukko oli silloin leiriytyneenä Refaiminlaaksossa.

[16] Davi estava na fortaleza, e a guarnição dos filisteus, em Belém.

[16]Daavid oli linnakkeessaan, ja filistealaisten vartiosto oli Beetlehemissä.

[17] Suspirou Davi e disse: Quem me dera beber água do poço que está junto à porta de Belém!

[17] Daavid halusi vettä ja sanoi: ”Jospa joku toisi minulle juotavaksi vettä kaivosta, joka on Beetlehemin portilla!”

[18] Então, aqueles três romperam pelo acampamento dos filisteus, e tiraram água do poço junto à porta de Belém, e tomaram-na, e a levaram a Davi; ele não a quis beber, mas a derramou como libação ao SENHOR.

[18] Silloin nämä kolme murtautuivat filistealaisten leirin läpi ja ammensivat vettä Beetlehemin portilla olevasta kaivosta, ottivat sitä mukaansa ja toivat Daavidille. Mutta Daavid ei tahtonut juoda sitä vaan vuodatti veden juomauhriksi Herralle .

[19] E disse: Longe de mim, ó meu Deus, fazer tal coisa; beberia eu o sangue dos homens que lá foram com perigo de sua vida? Pois, com perigo de sua vida, a trouxeram. De maneira que não a quis beber. São essas as coisas que fizeram os três valentes.

[19] Hän sanoi: ”Jumala varjelkoon minua tekemästä sitä! Joisinko minä näiden miesten verta, heidän henkensä hintaa, sillä henkensä uhalla he toivat tämän veden.” Eikä hän tahtonut juoda sitä. Tällaisia tekoja tekivät nämä kolme sankaria.

[20] Também Abisai, irmão de Joabe, era cabeça dos trinta, o qual, brandindo a sua lança contra trezentos, os feriu; e tinha nome entre os primeiros três.

[21] Era ele mais nobre do que os trinta e era o cabeça deles; contudo, aos primeiros três não chegou.

[22] Também Benaia, filho de Joiada, era homem valente de Cabzeel e grande em obras; feriu ele dois heróis de Moabe. Desceu numa cova e nela matou um leão no tempo da neve.

[23] Matou também um egípcio, homem da estatura de cinco côvados; o egípcio trazia na mão uma lança como o eixo do tecelão, mas Benaia o atacou com um cajado, arrancou-lhe da mão a lança e com ela o matou.

[24] Estas coisas fez Benaia, filho de Joiada, pelo que teve nome entre os primeiros três valentes.

[25] Era mais nobre do que os trinta, porém aos três primeiros não chegou, e Davi o pôs sobre a sua guarda.

[26] Foram os heróis dos exércitos: Asael, irmão de Joabe, Elanã, filho de Dodô, de Belém;

[27] Samote, harorita; Heles, pelonita;

[20]Abisai, Jooabin veli, oli niiden kolmen päällikkö. Hän nosti keihäänsä kolmeasataa miestä vastaan ja surmasi heidät. Hän oli arvostettu niiden kolmen rinnalla.

[21] Hän oli kaksinkertaisessa arvossa näihin kolmeen verrattuna, ja hän oli heidän päällikkönsä mutta ei vetänyt vertoja niille kolmelle.

[22]Benaja, Joojadan poika, joka teki monia urotekoja, oli urhoollisen miehen poika Kapseelista. Hän surmasi kaksi mooabilaista sotasankaria, ja kerran lumituiskun aikana hän laskeutui kaivoon ja tappoi siellä leijonan.

[23]Hän surmasi myös suurikokoisen egyptiläisen, viisi kyynärää pitkän miehen. Egyptiläisellä oli kädessään keihäs, joka oli kuin kutojien kangastukki, mutta Benaja meni häntä vastaan sauva kädessään, tempasi keihään egyptiläisen kädestä ja tappoi miehen tämän omalla keihäällä.

[24] Tällaisia tekoja teki Benaja, Joojadan poika, joka oli arvostettu niiden kolmen rinnalla.

[25] Hän oli arvostetumpi kuin ne kolmekymmentä, mutta hän ei vetänyt vertoja niille kolmelle. Daavid asetti hänet henkivartiostonsa päälliköksi.

[26]Urheita sotureita olivat myös Asahel, Jooabin veli, Elhanan, Doodon poika, Beetlehemistä,

[27]harorilainen Sammot, pelonilainen Heeles,

[28] Ira, filho de Iques, tecoíta; Abiezer, anatotita;
[29] Sibecai, husatita; Ilai, aoíta;
[30] Maarai, netofatita; Helede, filho de Baaná, netofatita;
[31] Itai, filho de Ribai, de Gibeá, dos filhos de Benjamim; Benaia, piratonita;
[32] Hurai, do ribeiro de Gaás; Abiel, arbatita;
[33] Azmavete, baarumita; Eliaba, saalbonita;
[34] Benê-Hasém, gizonita; Jônatas, filho de Sage, hararita;
[35] Aião, filho de Sacar, hararita; Elifal, filho de Ur;
[36] Héfer, mequeratita; Aías, pelonita;
[37] Hezro, carmelita; Naarai, filho de Ezbai;
[38] Joel, irmão de Natã; Mibar, filho de Hagri;
[39] Zeleque, amonita; Naarai, beerotita, o que trazia as armas de Joabe, filho de Zeruia;
[40] Ira, o itrita; Garebe, itrita;
[41] Urias, heteu; Zabade, filho de Alai;
[42] Adina, filho de Siza, rubenita, chefe dos rubenitas, e com ele trinta;
[43] Hanã, filho de Maaca; Josafá, mitenita;
[44] Uzias, asteratita, Sama e Jeiel, filhos de Hotão, aroerita;

[28] tekoalainen Iira, Ikkeksen poika, anatotilainen Abieser,
[29] huusalainen Sibbekai, ahohilainen Iilai,
[30] netofalainen Maharai, netofalainen Heeled, Baanan poika,
[31] Iitai, Riibain poika, benjaminilaisten Gibeasta, piratonilainen Benaja,
[32] Huurai Nahale-Gaasista, arabalainen Abiel,
[33] baharumilainen Asmavet, saalbonilainen Eljahba,
[34] gisonilaisen Haasemin pojat, hararilainen Joonatan, Saagen poika,
[35] hararilainen Abiam, Saakarin poika, Elifal, Uurin poika,
[36] mekeralainen Heefer, pelonilainen Ahia,
[37] karmelilainen Hesro, Naarai, Esbain poika,
[38] Jooel, Naatanin veli, Mibhar, Hagrin poika,
[39] ammonilainen Selek, beerotilainen Nahrai, Jooabin, Serujan pojan, aseenkantaja,
[40] jeteriläinen Iira, jeteriläinen Gaareb,
[41] heettiläinen Uuria, Saabad, Ahlain poika,
[42] ruubenilainen Adina, Siisan poika, ruubenilaisten päämies, ja hänen kanssaan kolmekymmentä muuta,
[43] Haanan, Maakan poika, mitniläinen Joosafat,
[44] astarotilainen Ussia, aroerilaisen Hootamin pojat Saama ja Jeiel,

[45] Jediael, filho de Sinri, e Joá, seu irmão, tizita;
[46] Eliel, maavita, Jeribai e Josavias, filhos de Elnaão; Itma, moabita;
[47] Eliel, Obede e Jaasiel, de Zoba.

1 Crônicas 12

O exército de Davi

[1] São estes os que vieram a Davi, a Ziclague, quando fugitivo de Saul, filho de Quis; e eram dos valentes que o ajudavam na guerra.

[2] Tinham por arma o arco e usavam tanto da mão direita como da esquerda em arremessar pedras com fundas e em atirar flechas com o arco. Eram dos irmãos de Saul, da tribo de Benjamim:
[3] Aiezer, o chefe, e Joás, filhos de Semaá, o gibeatita; Jeziel e Pelete, filhos de Azmavete; Beraca e Jeú, o anatotita;

[4] Ismaías, o gibeonita, valente entre os trinta e cabeça deles; Jeremias, Jaaziel, Joanã e Jozabade, o gederatita;

[5] Eluzai, Jerimote, Bealias, Semarias e Sefatias, o harufita;
[6] Elcana, Issias, Azarel, Joezer e Jasobeão, os coreítas;
[7] Joela, Zebadias, filhos de Jeroão, de Gedor.
[8] Dos gaditas passaram-se para Davi à fortaleza no deserto, homens valentes, homens de guerra para pelejar, armados de escudo e lança; seu rosto era como de

[45] tiisiläiset Jediael, Simrin poika, ja hänen veljensä Jooha,
[46] mahavimilainen Eliel, Elnaamin pojat Jeribai ja Joosavja, mooabilainen Jitma,
[47] Eliel, Oobed ja mesovajalainen Jaasiel.

1. Aikakirja 12

Daavidin ensimmäiset kannattajat

[1] Nämä miehet tulivat Daavidin luo Siklagiin, kun hän ei vielä voinut liikkua vapaasti Saulin, Kiisin pojan, takia. He kuuluivat niiden sotasankareiden joukkoon, jotka auttoivat häntä sodassa.
[2] He olivat jousimiehiä, taitavia linkoamaan kiviä sekä oikealla että vasemmalla kädellä ja ampumaan nuolia jousella. Saulin heimolaisia, benjaminilaisia olivat
[3] gibealaisen Semaan pojat, päämies Ahieser ja Jooas, Asmavetin pojat Jesiel ja Pelet, Beraka, anatotilainen Jeehu,
[4] gibeonilainen Jismaja, yksi niistä kolmestakymmenestä sotasankarista ja niiden kolmenkymmenen päällikkö,
[5] Jeremia, Jahasiel, Joohanan, gederalainen Joosabad,
[6] Elusai, Jerimot, Bealja, Semarja, harufilainen Sefatja,
[7] koorahilaiset Elkana, Jissia, Asarel, Jooeser ja Jaasobeam
[8] sekä Jerohamin pojat Jooela ja Sebadja Gedorista.
[9] Myös gaadilaisista siirtyi osa Daavidin puolelle autiomaalinnakkeeseen. He olivat urheita sotureita, taisteluvalmiita, sodan kokeneita miehiä, kilven ja keihään

leões, e eram eles ligeiros como gazelas sobre os montes:

[9] Ézer, o cabeça, Obadias, o segundo, Eliabe, o terceiro,

[10] Mismana, o quarto, Jeremias, o quinto,

[11] Atai, o sexto, Eliel, o sétimo,

[12] Joanã, o oitavo, Elzabade, o nono,

[13] Jeremias, o décimo, Macbanai, o undécimo;

[14] estes, dos filhos de Gade, foram capitães do exército; o menor valia por cem homens, e o maior, por mil.

[15] São estes os que passaram o Jordão no primeiro mês, quando ele transbordava por todas as suas ribanceiras, e puseram em fuga a todos os que habitavam nos vales, tanto no oriente como no ocidente.

[16] Também vieram alguns dos filhos de Benjamim e de Judá a Davi, à fortaleza.

[17] Davi lhes saiu ao encontro e lhes falou, dizendo: Se vós vindes a mim pacificamente e para me ajudar, o meu coração se unirá convosco; porém, se é para me entregardes aos meus adversários, não havendo maldade em mim, o Deus de nossos pais o veja e o repreenda.

[18] Então, entrou o Espírito em Amasai, cabeça de trinta, e disse: Nós somos teus, ó Davi, e contigo estamos, ó filho de Jessé! Paz, paz seja contigo! E paz com os que te ajudam! Porque o teu Deus te ajuda. Davi os recebeu e os fez capitães de tropas.

käyttäjiä, näöltään hurjia kuin leijonat ja ketteriä kuin gasellit vuorilla.

[10] Eeser oli heidän päällikkönsä, Obadja oli toinen, Eliab kolmas,

[11] Mismanna neljäs, Jeremia viides,

[12] Attai kuudes, Eliel seitsemäs,

[13] Joohanan kahdeksas, Elsabad yhdeksäs,

[14] Jeremia kymmenes ja Makbannai yhdestoista.

[15] Nämä olivat gaadilaisia, sotajoukon päälliköitä. Vähäisinkin heistä vastasi sataa, ja paras oli tuhannen miehen veroinen.

[16] Nämä miehet olivat menneet Jordanin yli ensimmäisessä kuussa, kun joki tulvi yli kaikkien äyräittensä, ja he olivat karkottaneet kaikki laaksojen asukkaat sekä itä- että länsirannalta.

[17]Kun Benjaminin ja Juudan heimoista tuli miehiä Daavidin linnakkeeseen,

[18] Daavid meni ulos heitä vastaan ja sanoi: ”Jos te tulette minun luokseni rauha mielessä auttaaksenne minua, sydämeni on yhtä kanssanne. Mutta jos te tulette kavaltamaan minut ahdistajilleni, vaikka väkivalta ei tahraa käsiäni, nähköön isiemme Jumala sen ja rangaiskoon teitä.”

[19] Silloin Henki puki voimalla Amasain, niiden kolmenkymmenen päällikön, ja hän sanoi: ”Sinun puolellasi, Daavid, me olemme, sinun kanssasi, Iisain poika. Rauha, rauha sinulle ja rauha sinun auttajillesi, sillä sinun Jumalasi auttaa

sinua!” Niin Daavid otti heidät vastaan ja asetti heidät partiojoukkojen päälliköiksi.

[19] Também de Manassés alguns se passaram para Davi, quando veio com os filisteus para a batalha contra Saul, mas não ajudou os filisteus, porque os príncipes destes, depois de se aconselharem, o despediram; pois diziam: À custa de nossa cabeça, passará a Saul, seu senhor.

[20]Myös Manassen heimosta siirtyi joitakin miehiä Daavidin puolelle, kun hän lähti sotaan Saulia vastaan filistealaisten kanssa. He eivät kuitenkaan joutuneet auttamaan filistealaisia, sillä filistealaisten päälliköt olivat neuvoteltuaan päättäneet lähettää Daavidin pois, sanoen: ”Meidän päämme on vaarassa, jos hän siirtyy herransa Saulin puolelle.”

[20] Voltando ele, pois, a Ziclague, passaram-se para ele, de Manassés, Adna, Jozabade, Jediael, Micael, Jozabade, Eliú e Ziletai, chefes de milhares dos de Manassés.

[21]Kun Daavid lähti Siklagiin, hänen puolelleen siirtyivät Manassen heimosta Adna, Joosabad, Jediael, Miikael, Joosabad, Elihu ja Silletai. Nämä olivat Manassen heimon tuhannenpäälliköitä.

[21] Estes ajudaram Davi contra aquela tropa, porque todos eles eram homens valentes e capitães no exército.

[22] Nämä auttoivat Daavidia rosvojoukkoja vastaan, sillä he olivat kaikki urheita sotureita, ja heistä tuli sotajoukon päälliköitä.

[22] Porque, naquele tempo, dia após dia, vinham a Davi para o ajudar, até que se fez um grande exército, como exército de Deus.

[23]Päivä päivältä tuli lisää miehiä Daavidin puolelle hänen avukseen, kunnes hänen sotajoukkonsa oli suuri kuin Jumalan sotajoukko.

O exército que proclamou a Davi rei em Hebrom

Daavidista tulee koko Israelin kuningas

[23] Ora, este é o número dos homens armados para a peleja, que vieram a Davi, em Hebrom, para lhe transferirem o reino de Saul, segundo a palavra do SENHOR:

[24]Nämä ovat sotaan varustautuneiden joukkojen lukumäärät, niiden, jotka tulivat Daavidin luo Hebroniin siirtääkseen kuninkuuden Saulilta Daavidille Herran käskyn mukaan.

[24] dos filhos de Judá, que traziam escudo e lança, seis mil e oitocentos, armados para a peleja;

[25]Juudan heimon miehiä, jotka kantoivat kilpeä ja keihästä, oli sotaan varustettuina kuusituhatta kahdeksansataa,

[25] dos filhos de Simeão, homens valentes para a peleja, sete mil e cem;

[26] simeonilaisia oli seitsemäntuhatta sata urheaa soturia,

26 dos filhos de Levi, quatro mil e seiscentos;

27 Joiada era o chefe da casa de Arão, e com ele vieram três mil e setecentos;

28 Zadoque, sendo ainda jovem, homem valente, trouxe vinte e dois príncipes de sua casa paterna;

29 dos filhos de Benjamim, irmãos de Saul, vieram três mil; porque até então havia ainda muitos deles que eram pela casa de Saul;

30 dos filhos de Efraim, vinte mil e oitocentos homens valentes e de renome em casa de seus pais;

31 da meia tribo de Manassés, dezoito mil, que foram apontados nominalmente para vir a fazer rei a Davi;

32 dos filhos de Issacar, conhecedores da época, para saberem o que Israel devia fazer, duzentos chefes e todos os seus irmãos sob suas ordens;

33 de Zebulom, dos capazes para sair à guerra, providos com todas as armas de guerra, cinqüenta mil, destros para ordenar uma batalha com ânimo resoluto;

34 de Naftali, mil capitães, e, com eles, trinta e sete mil com escudo e lança;

35 dos danitas, providos para a peleja, vinte e oito mil e seiscentos;

27 leeviläisiä neljätuhatta kuusisataa,

28 lisäksi Joojada, Aaronin suvun päämies, ja hänen kanssaan kolmetuhatta seitsemänsataa miestä

29 sekä nuorukainen Saadok, urhea soturi, ja lisäksi kaksikymmentäkaksi perhekuntansa päämiestä.

30 Benjaminilaisia, Saulin veljiä, oli kolmetuhatta. Vielä siihen aikaan suurin osa benjaminilaisista palveli uskollisesti Saulin kuningashuonetta.

31 Efraimilaisia oli kaksikymmentätuhatta kahdeksansataa, urheita sotureita, perhekuntiensa kuuluisia miehiä.

32 Manassen heimon toisesta puoliskosta oli kahdeksantoistatuhatta miestä. Heidät oli nimeltä mainiten valittu, jotta he menisivät tekemään Daavidin kuninkaaksi.

33 Isaskarilaisia, jotka ymmärsivät, mitä aika vaati, ja tiesivät, mitä Israelin oli tehtävä, oli kaksisataa päällikköä ja kaikki heidän veljensä heidän johdollaan.

34 Sebulonilaisia oli viisikymmentätuhatta miestä, jotka olivat varustautuneet sotaan kaikin asein. He olivat yksimielisesti valmiita järjestäytymään taisteluun.

35 Naftalilaisia oli tuhat päällikköä ja heidän kanssaan kolmekymmentäseitsemäntuhatta miestä, kullakin kilpi ja keihäs varusteinaan.

36 Daanilaisia oli kaksikymmentäkahdeksantuhatta kuusisataa sotaan varustautunutta miestä

[36] de Aser, dos capazes para sair à guerra e prontos para a batalha, quarenta mil;

[37] do lado dalém do Jordão, dos rubenitas e gaditas e da meia tribo de Manassés, providos de toda sorte de instrumentos de guerra, cento e vinte mil.

[38] Todos estes homens de guerra, postos em ordem de batalha, vieram a Hebrom, resolvidos a fazer Davi rei sobre todo o Israel; também todo o resto de Israel era unânime no propósito de fazer a Davi rei.

[39] Estiveram ali com Davi três dias, comendo e bebendo; porque seus irmãos lhes tinham feito provisões.

[40] E também seus vizinhos de mais perto, até Issacar, Zebulom e Naftali, trouxeram pão sobre jumentos, sobre camelos, sobre mulos e sobre bois, provisões de farinha, e pastas de figos, e cachos de passas, e vinho, e azeite, e bois, e gado miúdo em abundância; porque havia regozijo em Israel.

1 Crônicas 13

Davi dispõe-se a trazer a arca para Jerusalém

[1] Consultou Davi os capitães de mil, e os de cem, e todos os príncipes;

[2] e disse a toda a congregação de Israel: Se bem vos parece, e se vem isso do SENHOR, nosso Deus, enviemos depressa mensageiros a todos os nossos outros irmãos em todas as terras de Israel, e aos sacerdotes, e aos levitas com eles nas

[37] ja asserilaisia neljäkymmentätuhatta taisteluun valmista sotilasta.

[38] Jordanin toisella puolella asuvia ruubenilaisia, gaadilaisia ja Manassen heimon toista puoliskoa oli satakaksikymmentätuhatta kaikin sota-asein varustautunutta miestä.

[39] Kaikki nämä sotilaat tulivat Hebroniin kaikesta sydämestään kuin taisteluun järjestäytyneinä tehdäkseen Daavidin koko Israelin kuninkaaksi. Myös kaikki muut israelilaiset olivat yksimielisiä Daavidin kuninkuudesta.

[40] Miehet olivat siellä Daavidin kanssa kolme päivää, söivät ja joivat, sillä heidän veljensä olivat valmistaneet heille evästä.

[41] Myös ne, jotka asuivat Hebronin lähellä, aina Isaskarin, Sebulonin ja Naftalin alueille asti, toivat ruokaa aaseilla, kameleilla, muuleilla ja härillä. He toivat ruokatavaroita, jauhoja, viikunakakkuja ja rusinakakkuja, viiniä ja öljyä, nautakarjaa ja pikkukarjaa runsaasti, sillä Israelissa vallitsi ilo.

1. Aikakirja 13

Liitonarkku tuodaan Kirjat-Jearimista

[1] Daavid neuvotteli tuhannen- ja sadanpäälliköiden, kaikkien johtomiesten kanssa.

[2] Sitten Daavid sanoi koko Israelin seurakunnalle: ”Jos se on teistä hyvä ja jos se on Herrasta , meidän Jumalastamme, niin lähettäkäämme kutsu jäljelle jääneille veljillemme joka taholle kaikkiin Israelin maakuntiin ja heidän lisäkseen papeille ja

cidades e nos seus arredores, para que se reúnam conosco;

leeviläisille, jotka asuvat laidunmaiden ympäröimissä kaupungeissa, että he kokoontuisivat meidän luoksemme.

3 tornemos a trazer para nós a arca do nosso Deus; porque nos dias de Saul não nos valemos dela.

3 Siirtäkäämme sitten Jumalamme arkku luoksemme. Mehän emme pitäneet siitä huolta Saulin päivinä.”

4 Então, toda a congregação concordou em que assim se fizesse; porque isso pareceu justo aos olhos de todo o povo.

4 Koko seurakunta vastasi, että näin oli tehtävä, sillä kaikkien mielestä se oli oikein.

Davi procura trazer a arca
2 Samuel 6.1-11

5 Reuniu, pois, Davi a todo o Israel, desde Sior do Egito até à entrada de Hamate, para trazer a arca de Deus de Quiriate-Jearim.

5 Niin Daavid kutsui koko Israelin koolle, aina Egyptin Siihorista asti ja sieltä, mistä mennään Hamatiin, tuomaan Jumalan liitonarkkua Kirjat-Jearimista.

6 Então, Davi, com todo o Israel, subiu a Baalá, isto é, a Quiriate-Jearim, que está em Judá, para fazer subir dali a arca de Deus, diante da qual é invocado o nome do SENHOR, que se assenta acima dos querubins.

6 Daavid ja kaikki israelilaiset menivät ylös Baalatiin eli Kirjat-Jearimiin, joka on Juudassa, hakemaan sieltä Jumalan liitonarkun, jonka Herra , joka asuu kerubien keskellä, oli ottanut nimiinsä.

7 Puseram a arca de Deus num carro novo e a levaram da casa de Abinadabe; e Uzá e Aiô guiavam o carro.

7 He asettivat Jumalan liitonarkun uusiin vaunuihin ja lähtivät kuljettamaan sitä Abinadabin talosta. Ussa ja Ahjo ohjasivat vaunuja.

8 Davi e todo o Israel alegravam-se perante Deus, com todo o seu empenho; em cânticos, com harpas, com alaúdes, com tamboris, com címbalos e com trombetas.

8 Daavid ja kaikki israelilaiset riemuitsivat Jumalan edessä kaikin voimin ja lauloivat lyyroja, harppuja, rumpuja, symbaaleja ja pasuunoita soittaen.

Ussan kuolema

9 Quando chegaram à eira de Quidom, estendeu Uzá a mão à arca para a segurar, porque os bois tropeçaram.

9 Kun he tulivat Kiidonin puimatantereen luo, Ussa ojensi kätensä pitääkseen arkusta kiinni, sillä härät alkoivat vikuroida.

10 Então, a ira do SENHOR se acendeu contra Uzá e o feriu, por ter estendido a mão à arca; e morreu ali perante Deus.

10 Silloin Herra vihastui Ussaan ja surmasi hänet, koska tämä oli ojentanut kätensä ja

tarttunut arkkuun. Niin Ussa kuoli siihen paikkaan, Jumalan eteen.

11 Desgostou-se Davi, porque o SENHOR irrompera contra Uzá; pelo que chamou àquele lugar Perez-Uzá, até ao dia de hoje.

11 Daavid vihastui, koska Herra oli murtanut Ussan . Siksi paikan nimenä on Perets-Ussa vielä tänäkin päivänä.

12 Temeu Davi a Deus, naquele dia, e disse: Como trarei a mim a arca de Deus?

12 Sinä päivänä Daavidissa heräsi pelko Jumalaa kohtaan ja hän sanoi: ”Kuinka minä voisin tuoda Jumalan liitonarkun luokseni?”

13 Pelo que Davi não trouxe a arca para si, para a Cidade de Davi; mas a fez levar à casa de Obede-Edom, o geteu.

13 Eikä Daavid siirtänyt arkkua luokseen Daavidin kaupunkiin, vaan kuljetti sen syrjään gatilaisen Oobed-Edomin taloon.

14 Assim, ficou a arca de Deus com a família de Obede-Edom, três meses em sua casa; e o SENHOR abençoou a casa de Obede-Edom e tudo o que ele tinha.

14 Jumalan liitonarkku jäi kolmeksi kuukaudeksi Oobed-Edomin perheen haltuun hänen taloonsa. Ja Herra siunasi Oobed-Edomin perhettä ja kaikkea, mitä hänellä oli.

1 Crônicas 14

O reinado de Davi reconhecido por Hirão
2 Samuel 5.11-12

1. Aikakirja 14

Daavidin kuninkuus vahvistuu

1 Então, Hirão, rei de Tiro, mandou mensageiros a Davi, e madeira de cedro, e pedreiros, e carpinteiros, para lhe edificarem uma casa.

1 Hiiram , Tyroksen kuningas, lähetti Daavidin luo lähettiläitä. Hän lähetti myös setripuuta sekä puuseppiä ja kivenhakkaajia rakentamaan Daavidille palatsia.

2 Reconheceu Davi que o SENHOR o confirmara rei sobre Israel; porque, por amor do seu povo de Israel, o seu reino se tinha exaltado muito.

2 Tästä Daavid ymmärsi, että Herra oli vahvistanut hänen kuninkuutensa Israelissa, koska hänen kuninkuutensa oli korotettu korkealle Herran kansan Israelin tähden.

Os filhos de Davi que nasceram em Jerusalém
2 Samuel 5.13-16; 1 Crônicas 3.5-8

3 Davi tomou ainda mais mulheres em Jerusalém; e gerou ainda mais filhos e filhas.

3 Daavid otti lisää vaimoja Jerusalemissa, ja hänelle syntyi vielä poikia ja tyttäriä.

[4] São estes os nomes dos filhos que teve em Jerusalém: Samua, Sobabe, Natã, Salomão,
[5] Ibar, Elisua, Elpelete,
[6] Nogá, Nefegue, Jafia,
[7] Elisama, Beeliada e Elifelete.

Davi derrota os filisteus
2 Samuel 5.17-25

[8] Ouvindo, pois, os filisteus que Davi fora ungido rei sobre todo o Israel, subiram todos para prender Davi; ouvindo-o Davi, saiu contra eles.
[9] Mas vieram os filisteus e investiram contra ele no vale dos Refains.
[10] Então, Davi consultou a Deus, dizendo: Subirei contra os filisteus? Entregar-mos-ás nas mãos? Respondeu-lhe o SENHOR: Sobe, porque os entregarei nas tuas mãos.
[11] Subindo Davi a Baal-Perazim, ali os derrotou; e disse: Deus, por meu intermédio, rompeu as fileiras inimigas diante de mim, como quem rompe águas. Por isso, chamaram o nome daquele lugar Baal-Perazim.
[12] Ali, deixaram os seus deuses; e ordenou Davi que se queimassem.
[13] Porém os filisteus tornaram e fizeram uma investida no vale.
[14] De novo, Davi consultou a Deus, e este lhe respondeu: Não subirás após eles; mas rodeia por detrás deles e ataca-os por defronte das amoreiras;
[15] e há de ser que, ouvindo tu um estrondo de marcha pelas copas das amoreiras, então, sai à peleja; porque Deus saiu adiante de ti a ferir o exército dos filisteus.

[4] Niiden poikien nimet, jotka syntyivät hänelle Jerusalemissa, olivat Sammua, Soobab, Naatan, Salomo,
[5] Jibhar, Elisua, Elpelet,
[6] Noogah, Nefeg, Jaafia,
[7] Elisama, Beeljada ja Elifelet.

Daavid voittaa filistealaiset

[8] Kun filistealaiset kuulivat, että Daavid oli voideltu koko Israelin kuninkaaksi, he lähtivät kaikki etsimään Daavidia. Sen kuultuaan Daavid lähti heitä vastaan.
[9] Kun filistealaiset olivat tulleet ja tehneet ryöstöretken Refaiminlaaksoon,
[10] Daavid kysyi Jumalalta: ”Menenkö filistealaisia vastaan? Annatko heidät minun käsiini?” Herra sanoi hänelle: ”Mene, minä annan heidät sinun käsiisi.”
[11] Filistealaiset menivät Baal-Perasimiin, ja Daavid löi heidät siellä. Silloin Daavid sanoi: ”Jumala on murtanut viholliseni minun kädelläni niin kuin vedet murtavat padon.” Siksi hän antoi sen paikan nimeksi Baal-Perasim .
[12] Filistealaiset jättivät siihen jumalansa, ja Daavidin käskystä ne poltettiin.
[13] Mutta filistealaiset tekivät vielä kerran ryöstöretken laaksoon.
[14] Daavid kysyi taas Jumalalta, ja Jumala vastasi: ”Älä lähde heidän peräänsä, vaan kierrä heidät ja käy heidän kimppuunsa balsamipuiden puolelta.
[15] Kun kuulet askelten kahinan balsamipuiden latvoista, lähde silloin taisteluun, sillä Jumala käy sinun edelläsi ja tuhoaa filistealaisten sotajoukon.”

[16] Fez Davi como Deus lhe ordenara; e feriu o exército dos filisteus desde Gibeão até Gezer.

[17] Assim se espalhou o renome de Davi por todas aquelas terras; pois o SENHOR o fez temível a todas aquelas gentes.

1 Crônicas 15

Os levitas designados para levarem a arca

[1] Fez também Davi casas para si mesmo, na Cidade de Davi; e preparou um lugar para a arca de Deus e lhe armou uma tenda.

[2] Então, disse Davi: Ninguém pode levar a arca de Deus, senão os levitas; porque o SENHOR os elegeu, para levarem a arca de Deus e o servirem para sempre.

[3] Davi reuniu a todo o Israel em Jerusalém, para fazerem subir a arca do SENHOR ao seu lugar, que lhe tinha preparado.

[4] Reuniu Davi os filhos de Arão e os levitas:

[5] dos filhos de Coate: Uriel, o chefe, e seus irmãos, cento e vinte;

[6] dos filhos de Merari: Asaías, o chefe, e seus irmãos, duzentos e vinte;

[7] dos filhos de Gérson: Joel, o chefe, e seus irmãos, cento e trinta;

[8] dos filhos de Elisafã: Semaías, o chefe, e seus irmãos, duzentos;

[16] Daavid teki niin kuin Jumala oli häntä käskenyt, ja israelilaiset voittivat filistealaisten sotajoukon ja ajoivat heitä takaa Gibeonista aina Geseriin saakka.

[17] Daavidin maine levisi kaikkiin maihin, ja Herra saattoi kaikki kansat pelkäämään häntä.

1. Aikakirja 15

Leeviläisten palvelutehtävät

[1]Daavid rakensi itselleen taloja Daavidin kaupunkiin ja valmisti paikan Jumalan liitonarkulle ja pystytti sitä varten telttamajan.

[2]Sitten Daavid sanoi: ”Jumalan liitonarkkua eivät saa kantaa muut kuin leeviläiset, sillä heidät Herra on valinnut kantamaan Herran liitonarkkua ja palvelemaan häntä ikuisesti.”

[3]Daavid kutsui koko Israelin koolle Jerusalemiin tuomaan Herran liitonarkkua paikkaan, jonka hän oli sitä varten valmistanut.

[4] Daavid kutsui koolle myös Aaronin jälkeläiset ja leeviläiset:

[5] Kehatin jälkeläisistä suvun päämies Uurielin ja hänen veljensä, satakaksikymmentä miestä,

[6] Merarin jälkeläisistä päämies Asajan ja hänen veljensä, kaksisataakaksikymmentä miestä,

[7] Geersomin jälkeläisistä päämies Jooelin ja hänen veljensä, satakolmekymmentä miestä,

[8] Elisafanin jälkeläisistä päämies Semajan ja hänen veljensä, kaksisataa miestä,

[9] dos filhos de Hebrom: Eliel, o chefe, e seus irmãos, oitenta;

[9] Hebronin jälkeläisistä päämies Elielin ja hänen veljensä, kahdeksankymmentä miestä,

[10] dos filhos de Uziel: Aminadabe, o chefe, e seus irmãos, cento e doze.

[10] ja Ussielin jälkeläisistä päämies Amminadabin ja hänen veljensä, satakaksitoista miestä.

[11] Chamou Davi os sacerdotes Zadoque e Abiatar e os levitas Uriel, Asaías, Joel, Semaías, Eliel e Aminadabe

[11] Sitten Daavid kutsui papeista Saadokin ja Ebjatarin sekä leeviläisistä Uurielin, Asajan, Jooelin, Semajan, Elielin ja Amminadabin

[12] e lhes disse: Vós sois os cabeças das famílias dos levitas; santificai-vos, vós e vossos irmãos, para que façais subir a arca do SENHOR, Deus de Israel, ao lugar que lhe preparei.

[12] ja sanoi heille: ”Te olette leeviläisten perhekuntien päämiehet. Pyhittäytykää, te ja teidän veljenne, ja tuokaa Herran , Israelin Jumalan, liitonarkku siihen paikkaan, jonka minä olen sitä varten valmistanut.

[13] Pois, visto que não a levastes na primeira vez, o SENHOR, nosso Deus, irrompeu contra nós, porque, então, não o buscamos, segundo nos fora ordenado.

[13] Koska te ette ensimmäisellä kerralla olleet mukana, niin Herra , meidän Jumalamme, mursi meidät, sillä me emme etsineet häntä oikealla tavalla.”

[14] Santificaram-se, pois, os sacerdotes e levitas, para fazerem subir a arca do SENHOR, Deus de Israel.

[14] Silloin papit ja leeviläiset pyhittäytyivät tuomaan Herran , Israelin Jumalan, liitonarkkua.

[15] Os filhos dos levitas trouxeram a arca de Deus aos ombros pelas varas que nela estavam, como Moisés tinha ordenado, segundo a palavra do SENHOR.

[15] Leeviläiset kantoivat Jumalan liitonarkkua kantotankojen varassa olkapäillään, niin kuin Mooses oli Herran sanan mukaan käskenyt.

Designados os músicos para o templo

[16] Disse Davi aos chefes dos levitas que constituíssem a seus irmãos, os cantores, para que, com instrumentos músicos, com alaúdes, harpas e címbalos se fizessem ouvir e levantassem a voz com alegria.

[16] Daavid käski leeviläisten päämiesten valita veljiensä keskuudesta laulajia korottamaan äänensä riemullisesti harppujen, lyyrojen ja symbaalien säestyksellä.

[17] Designaram, pois, os levitas Hemã, filho de Joel; e dos irmãos dele, Asafe, filho de

[17] Silloin leeviläiset asettivat tähän tehtävään veljiensä keskuudesta Heemanin, Jooelin pojan, Aasafin,

Berequias; e dos filhos de Merari, irmãos deles, Etã, filho de Cusaías.

Berekjan pojan, ja Merarin jälkeläisistä Eetanin, Kuusajan pojan.

18 E com eles a seus irmãos da segunda ordem: Zacarias, Bene, Jaaziel, Semiramote, Jeiel, Uni, Eliabe, Benaia, Maaséias, Matitias, Elifeleu e Micnéias e os porteiros Obede-Edom e Jeiel.

18 Heidän kanssaan arvossa seuraavina olivat heidän veljensä Sakarja, Ben , Jaasiel, Semiramot, Jehiel, Unni, Eliab, Benaja, Maaseja, Mattitja, Elifelehu, Mikneja, Oobed-Edom ja Jeiel, jotka olivat portinvartijoita.

19 Assim, os cantores Hemã, Asafe e Etã se faziam ouvir com címbalos de bronze;

19 Laulajista Heemanin, Aasafin ja Eetanin tuli soittaa pronssisymbaaleja.

20 Zacarias, Aziel, Semiramote, Jeiel, Uni, Eliabe, Maaséias e Benaia, com alaúdes, em voz de soprano;

20 Sakarjan, Asielin, Semiramotin, Jehielin, Unnin, Eliabin, Maasejan ja Benajan tuli harppujen säestyksellä laulaa korkeassa äänialassa.

21 Matitias, Elifeleu, Micnéias, Obede-Edom, Jeiel e Azazias, com harpas, em voz de baixo, para conduzir o canto.

21 Mattitjan, Elifelehun, Miknejan, Oobed-Edomin, Jeielin ja Asasjan tuli lyyrojen säestyksellä johtaa laulua matalassa äänialassa.

22 Quenanias, chefe dos levitas músicos, tinha o encargo de dirigir o canto, porque era perito nisso.

22 Kenanja, leeviläisten johtaja kantamistehtävässä, valvoi pyhien esineiden kantamista, sillä hänellä oli siihen taitoa.

23 Berequias e Elcana eram porteiros da arca.

23 Berekja ja Elkana olivat liitonarkun vartijoina.

24 Sebanias, Josafá, Natanael, Amasai, Zacarias, Benaia e Eliézer, os sacerdotes, tocavam as trombetas perante a arca de Deus; Obede-Edom e Jeías eram porteiros da arca.

24 Papit, Sebanja, Joosafat, Netanel, Amasai, Sakarja, Benaja ja Elieser, puhalsivat pasuunoihin Jumalan liitonarkun edellä. Myös Oobed-Edom ja Jehia olivat arkun vartijoina.

A arca é levada para Jerusalém

25 Foram Davi, e os anciãos de Israel, e os capitães de milhares, para fazerem subir, com alegria, a arca da Aliança do SENHOR, da casa de Obede-Edom.

Liitonarkku tuodaan Jerusalemiin

25Sitten Daavid, Israelin vanhimmat ja tuhannenpäälliköt lähtivät liikkeelle ja toivat riemuiten Herran liitonarkun Oobed-Edomin talosta.

26 Tendo Deus ajudado os levitas que levavam a arca da Aliança do SENHOR,

26 Kun leeviläiset Jumalan avulla kantoivat Herran liitonarkkua, uhrattiin

ofereceram em sacrifício sete novilhos e sete carneiros.

[27] Davi ia vestido de um manto de linho fino, como também todos os levitas que levavam a arca, e os cantores, e Quenanias, chefe dos que levavam a arca e dos cantores; Davi vestia também uma estola sacerdotal de linho.

[28] Assim, todo o Israel fez subir com júbilo a arca da Aliança do SENHOR, ao som de clarins, de trombetas e de címbalos, fazendo ressoar alaúdes e harpas.

Mical despreza a Davi
2 Samuel 6.16,20-22

[29] Ao entrar a arca da Aliança do SENHOR na Cidade de Davi, Mical, filha de Saul, estava olhando pela janela e, vendo ao rei Davi dançando e folgando, o desprezou no seu coração.

1 Crônicas 16

Oferta de sacrifícios

[1] Introduziram, pois, a arca de Deus e a puseram no meio da tenda que lhe armara Davi; e trouxeram holocaustos e ofertas pacíficas perante Deus.

[2] Tendo Davi acabado de trazer os holocaustos e ofertas pacíficas, abençoou o povo em nome do SENHOR.

[3] E repartiu a todos em Israel, tanto os homens como as mulheres, a cada um, um bolo de pão, um bom pedaço de carne e passas.

[4] Designou dentre os levitas os que haviam de ministrar diante da arca do SENHOR, e

seitsemän sonnimullikkaa ja seitsemän pässiä.

[27] Daavid oli pukeutunut hienosta pellavakankaasta tehtyyn viittaan. Samoin olivat pukeutuneet kaikki leeviläiset, jotka kantoivat liitonarkkua, ja laulajat sekä Kenanja, joka johti kantamista. Daavidilla oli yllään myös pellavainen kasukka.

[28]Näin koko Israel toi Herran liitonarkun ylös Jerusalemiin. Sofar-torviin puhallettiin, ja riemuhuudot raikuivat pasuunoiden, symbaalien, harppujen ja lyyrojen soidessa.

[29] Kun Herran liitonarkku oli tulossa Daavidin kaupunkiin, Saulin tytär Miikal katseli ikkunasta. Nähdessään kuningas Daavidin hyppivän ja karkeloivan hän halveksi tätä sydämessään.

1. Aikakirja 16

Liitonarkku sijoitetaan telttamajaan

[1]Jumalan liitonarkku tuotiin ja asetettiin telttamajaan, jonka Daavid oli sitä varten pystyttänyt. Sitten uhrattiin polttouhreja ja yhteysuhreja Jumalan edessä.

[2]Kun Daavid oli suorittanut loppuun polttouhrien ja yhteysuhrien uhraamisen, hän siunasi kansan Herran nimessä.

[3]Sitten hän jakoi kaikille israelilaisille, miehille ja naisille, kullekin leivän, kappaleen lihaa ja rusinakakun.

[4]Daavid asetti leeviläisiä Herran liitonarkun eteen

celebrar, e louvar, e exaltar o SENHOR, Deus de Israel, a saber,

palvelemaan ja kunnioittamaan, kiittämään ja ylistämään Herraa , Israelin Jumalaa.

5 Asafe, o chefe, Zacarias, o segundo, e depois Jeiel, Semiramote, Jeiel, Matitias, Eliabe, Benaia, Obede-Edom e Jeiel, com alaúdes e harpas; e Asafe fazia ressoar os címbalos.

5 Heidän johtajanaan oli Aasaf ja hänestä seuraavana Sakarja. Sitten olivat Asiel , Semiramot, Jehiel, Mattitja, Eliab, Benaja, Oobed-Edom ja Jeiel, jotka soittivat harppuja ja lyyroja. Symbaaleja helisytti Aasaf,

6 Os sacerdotes Benaia e Jaaziel estavam continuamente com trombetas, perante a arca da Aliança de Deus.

6 ja papit, Benaja ja Jahasiel, puhalsivat lakkaamatta pasuunoihin Jumalan liitonarkun edessä.

Salmo de Davi em ações de graças

Salmos 96; 105; 106

Daavidin ylistyslaulu

7 Naquele dia, foi que Davi encarregou, pela primeira vez, a Asafe e a seus irmãos de celebrarem com hinos o SENHOR.

7 Silloin, sinä päivänä, Daavid asetti ensimmäistä kertaa Aasafin ja hänen veljensä kiittämään Herraa näin:

8 Rendei graças ao SENHOR, invocai o seu nome, fazei conhecidos, entre os povos, os seus feitos.

8 ”Kiittäkää Herraa , huutakaa avuksi hänen nimeään, tehkää hänen tekonsa tunnetuiksi kansojen keskuudessa!

9 Cantai-lhe, cantai-lhe salmos; narrai todas as suas maravilhas.

9 Laulakaa hänelle, laulakaa hänelle ylistystä, kertokaa kaikista hänen ihmeistään!

10 Gloriai-vos no seu santo nome; alegre-se o coração dos que buscam o SENHOR.

10 Kerskatkaa hänen pyhästä nimestään! Iloitkoon niiden sydän, jotka etsivät Herraa .

11 Buscai o SENHOR e o seu poder, buscai perpetuamente a sua presença.

11 Etsikää Herraa ja hänen voimaansa, etsikää alati hänen kasvojaan.

12 Lembrai-vos das maravilhas que fez, dos seus prodígios e dos juízos dos seus lábios,

12 Muistakaa hänen ihmeitään, jotka hän on tehnyt, hänen tunnustekojaan ja hänen suunsa tuomioita,

13 vós, descendentes de Israel, seu servo, vós, filhos de Jacó, seus escolhidos.

13 te Israelin, hänen palvelijansa, jälkeläiset, te Jaakobin lapset, hänen valittunsa.

14 Ele é o SENHOR, nosso Deus; os seus juízos permeiam toda a terra.

14 Hän on Herra , meidän Jumalamme. Hänen tuomionsa kohtaavat koko maata.

[15] Lembra-se perpetuamente da sua aliança, da palavra que empenhou para mil gerações;
[16] da aliança que fez com Abraão e do juramento que fez a Isaque;
[17] o qual confirmou a Jacó por decreto e a Israel, por aliança perpétua,
[18] dizendo: Dar-vos-ei a terra de Canaã como quinhão da vossa herança.
[19] Então, eram eles em pequeno número, pouquíssimos e forasteiros nela;
[20] andavam de nação em nação, de um reino para um povo.
[21] A ninguém permitiu que os oprimisse; antes, por amor deles, repreendeu a reis,
[22] dizendo: Não toqueis nos meus ungidos, nem maltrateis os meus profetas.
[23] Cantai ao SENHOR, todas as terras; proclamai a sua salvação, dia após dia.
[24] Anunciai entre as nações a sua glória, entre todos os povos, as suas maravilhas,
[25] porque grande é o SENHOR e mui digno de ser louvado, temível mais do que todos os deuses.
[26] Porque todos os deuses dos povos são ídolos; o SENHOR, porém, fez os céus.
[27] Glória e majestade estão diante dele, força e formosura, no seu santuário.
[28] Tributai ao SENHOR, ó famílias dos povos, tributai ao SENHOR glória e força.

[15] Muistakaa ikuisesti hänen liittonsa, sana, jonka hän sääti tuhansia sukupolvia varten,
[16] liitto, jonka hän teki Abrahamin kanssa, ja vala, jonka hän vannoi Iisakille.
[17] Hän vahvisti sen laiksi Jaakobille, Israelille ikuiseksi liitoksi,
[18] sanoen: 'Sinulle minä annan Kanaanin maan, se on teidän perintöosanne.'
[19] Teitä oli vähäinen joukko, vain muutamia, ja te olitte muukalaisia siinä maassa.
[20] He vaelsivat kansan luota toisen luo ja valtakunnasta toiseen.
[21] Hän ei sallinut kenenkään heitä sortaa, ja hän nuhteli kuninkaita heidän vuokseen:
[22] 'Älkää koskeko minun voideltuihini, älkää tehkö pahaa minun profeetoilleni.'
[23] Laulakaa Herralle , kaikki maa! Julistakaa päivästä päivään hänen pelastussanomaansa.
[24] Kertokaa kansojen keskuudessa hänen kunniastaan, hänen ihmeistään kaikkien kansojen keskellä,
[25] sillä Herra on suuri ja sangen ylistettävä, hän on kaikkia jumalia pelättävämpi.
[26] Kaikki muiden kansojen jumalat ovat epäjumalia, mutta Herra on tehnyt taivaat.
[27] Kunnia ja loisto on hänen edessään, voima ja riemu hänen asuinpaikassaan.
[28] Antakaa Herralle , te kansojen heimot, antakaa Herralle kunnia ja voima.

[29] Tributai ao SENHOR a glória devida ao seu nome; trazei oferendas e entrai nos seus átrios; adorai o SENHOR na beleza da sua santidade.

[30] Tremei diante dele, todas as terras, pois ele firmou o mundo para que não se abale.

[31] Alegrem-se os céus, e a terra exulte; diga-se entre as nações: Reina o SENHOR.

[32] Ruja o mar e a sua plenitude; folgue o campo e tudo o que nele há.

[33] Regozijem-se as árvores do bosque na presença do SENHOR, porque vem a julgar a terra.

[34] Rendei graças ao SENHOR, porque ele é bom; porque a sua misericórdia dura para sempre.

[35] E dizei: Salva-nos, ó Deus da nossa salvação, ajunta-nos e livra-nos das nações, para que rendamos graças ao teu santo nome e nos gloriemos no teu louvor.

[36] Bendito seja o SENHOR, Deus de Israel, desde a eternidade até a eternidade. E todo o povo disse: Amém! E louvou ao SENHOR.

Outros dispositivos para o culto

[37] Então, Davi deixou ali diante da arca da Aliança do SENHOR a Asafe e a seus irmãos, para ministrarem continuamente perante ela, segundo se ordenara para cada dia;

[38] também deixou a Obede-Edom com seus irmãos, em número de sessenta e oito; a

[29] Antakaa Herralle hänen nimensä kunnia, tuokaa uhrilahjoja ja tulkaa hänen eteensä. Kumartukaa Herran eteen pyhyyden kauneudessa,

[30]vaviskaa hänen kasvojensa edessä, kaikki maa. Maanpiiri pysyy lujana, horjumatta.

[31] Iloitkoot taivaat, ja riemuitkoon maa! Sanokaa kansojen keskuudessa: ’ Herra hallitsee kuninkaana!’

[32]Pauhatkoon meri ja kaikki, mitä siinä on! Riemuitkoot kedot ja kaikki, mitä niillä kasvaa!

[33]Kaikki metsän puut huutavat riemusta Herran edessä, sillä hän on tullut tuomitsemaan maata.

[34]Kiittäkää Herraa , sillä hän on hyvä, hänen armonsa pysyy ikuisesti.

[35]Sanokaa: ’Pelasta meidät, Jumala, meidän pelastajamme! Vapauta ja kokoa meidät kansojen seasta, että kiittäisimme sinun pyhää nimeäsi ja pitäisimme kunnianamme sinun ylistystäsi.’

[36]Siunattu olkoon Herra , Israelin Jumala, iankaikkisuudesta iankaikkisuuteen!” Ja kaikki kansa sanoi: ”Aamen”, ja ylisti Herraa .

Pappien ja leeviläisten tehtävät

[37]Daavid asetti Aasafin ja hänen veljensä telttamajaan Herran liitonarkun eteen suorittamaan vakituista palvelusta arkun edessä, sen mukaan kuin kullekin päivälle oli määrätty,

[38] samoin Oobed-Edomin ja hänen veljensä, kuusikymmentäkahdeksan

Obede-Edom, filho de Jedutum, e a Hosa, para serem porteiros;

[39] e deixou a Zadoque, o sacerdote, e aos sacerdotes, seus irmãos, diante do tabernáculo do SENHOR, num lugar alto de Gibeão,

[40] para oferecerem continuamente ao SENHOR os holocaustos sobre o altar dos holocaustos, pela manhã e à tarde; e isto segundo tudo o que está escrito na Lei que o SENHOR ordenara a Israel.

[41] E com eles deixou a Hemã, a Jedutum e os mais escolhidos, que foram nominalmente designados para louvarem o SENHOR, porque a sua misericórdia dura para sempre.

[42] Com eles, pois, estavam Hemã e Jedutum, que faziam ressoar trombetas, e címbalos, e instrumentos de música de Deus; os filhos de Jedutum eram porteiros.

[43] Então, se retirou todo o povo, cada um para sua casa; e tornou Davi, para abençoar a sua casa.

1 Crônicas 17

A aliança do Senhor com Davi
2 Samuel 7.1-17

[1] Sucedeu que, habitando Davi em sua própria casa, disse ao profeta Natã: Eis que moro em casa de cedros, mas a arca da Aliança do SENHOR se acha numa tenda.

[2] Então, Natã disse a Davi: Faze tudo quanto está no teu coração, porque Deus é contigo.

miestä. Oobed-Edomin, Jeditunin pojan, ja Hoosan hän asetti portinvartijoiksi.

[39] Pappi Saadokin ja hänen veljensä, papit, hän asetti palvelukseen Herran asumuksen eteen kukkulalle, joka on Gibeonissa.

[40] Heidän tuli uhrata säännöllisesti aamuin ja illoin polttouhreja Herralle polttouhrialttarilla, niin kuin on kirjoitettuna Herran laissa, jonka Herra oli antanut Israelille.

[41] Heeman ja Jedutun sekä muut nimeltä mainitut oli valittu heidän kanssaan kiittämään Herraa laululla: ”Hänen armonsa pysyy ikuisesti.”

[42] Heemanin ja Jedutunin hallussa olivat pasuunat ja symbaalit soittajia varten sekä säestyssoittimet jumalanpalveluslauluja varten. Jedutunin pojat olivat portinvartijoita.

[43] Sitten koko kansa lähti, ja kukin palasi kotiinsa. Daavidkin meni tapaamaan perhettään.

1. Aikakirja 17

Daavidille annettu lupaus

[1] Kerran, kun Daavid oli kotonaan, hän sanoi profeetta Naatanille: ”Katso, minä asun setripuisessa palatsissa, mutta Herran liitonarkku on telttakankaan alla.”

[2] Naatan sanoi Daavidille: ”Tee kaikki, mitä sydämelläsi on, sillä Jumala on sinun kanssasi.”

[3] Porém, naquela mesma noite, veio a palavra do SENHOR a Natã, dizendo:
[4] Vai e dize a meu servo Davi: Assim diz o SENHOR: Tu não edificarás casa para minha habitação;

[5] porque em casa nenhuma habitei, desde o dia que fiz subir a Israel até ao dia de hoje; mas tenho andado de tenda em tenda, de tabernáculo em tabernáculo.

[6] Em todo lugar em que andei com todo o Israel, falei, acaso, alguma palavra com algum dos seus juízes, a quem mandei apascentar o meu povo, dizendo: Por que não me edificais uma casa de cedro?

[7] Agora, pois, assim dirás ao meu servo Davi: Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Tomei-te da malhada e de detrás das ovelhas, para que fosses príncipe sobre o meu povo de Israel.

[8] E fui contigo, por onde quer que andaste, eliminei os teus inimigos de diante de ti e fiz grande o teu nome, como só os grandes têm na terra.

[9] Prepararei lugar para o meu povo de Israel e o plantarei para que habite no seu lugar e não mais seja perturbado; e jamais os filhos da perversidade o oprimam, como dantes,
[10] desde o dia em que mandei houvesse juízes sobre o meu povo de Israel; porém abati todos os teus inimigos e também te

[3]Mutta sinä yönä Naatanille tuli tämä Jumalan sana:
[4] ”Mene ja sano palvelijalleni Daavidille: ’Näin sanoo Herra : Et sinä ole se, joka rakentaa minulle huoneen asuakseni siinä.
[5] Minä en ole asunut huoneessa siitä päivästä alkaen, jolloin lähdin johdattamaan Israelia, aina tähän päivään saakka, vaan olen siirtynyt teltasta telttaan ja asumuksesta toiseen.
[6] Olenko minä missään niistä paikoista, joissa olen vaeltanut Israelin kanssa, sanallakaan sanonut yhdellekään Israelin tuomareista, jotka olin asettanut kaitsemaan kansaani: Miksi ette ole rakentaneet minulle setripuista huonetta?’

[7]Sano siis nyt palvelijalleni Daavidille: ’Näin sanoo Herra Sebaot: Minä olen ottanut sinut kansani Israelin hallitsijaksi laitumelta, lampaiden jäljestä.

[8]Minä olen ollut sinun kanssasi kaikkialla, missä olet vaeltanut, ja olen hävittänyt edeltäsi kaikki vihollisesi. Minä teen sinun nimesi suureksi, maan mahtavimpien nimien vertaiseksi.
[9] Minä olen määrännyt paikan kansalleni Israelille ja istuttanut sen siihen. Se on asettunut paikoilleen eikä ole enää levoton, eivätkä vääryyden tekijät enää tuhoa sitä niin kuin ennen,
[10] siitä lähtien kun asetin tuomareita kansalleni Israelille. Minä alistan valtaasi kaikki sinun vihollisesi ja ilmoitan sinulle,

fiz saber que o SENHOR te edificaria uma casa.

11 Há de ser que, quando teus dias se cumprirem, e tiveres de ir para junto de teus pais, então, farei levantar depois de ti o teu descendente, que será dos teus filhos, e estabelecerei o seu reino.

12 Esse me edificará casa; e eu estabelecerei o seu trono para sempre.

13 Eu lhe serei por pai, e ele me será por filho; a minha misericórdia não apartarei dele, como a retirei daquele que foi antes de ti.

14 Mas o confirmarei na minha casa e no meu reino para sempre, e o seu trono será estabelecido para sempre.

15 Segundo todas estas palavras e conforme toda esta visão, assim falou Natã a Davi.

Ações de graças de Davi
2 Samuel 7.18-29

16 Então, entrou o rei Davi na Casa do SENHOR, ficou perante ele e disse: Quem sou eu, SENHOR Deus, e qual é a minha casa, para que me tenhas trazido até aqui?

17 Foi isso ainda pouco aos teus olhos, ó Deus, de maneira que também falaste a respeito da casa de teu servo para tempos distantes; e me trataste como se eu fosse homem ilustre, ó SENHOR Deus.

18 Que mais ainda te poderá dizer Davi acerca das honras feitas a teu servo? Pois tu conheces bem teu servo.

että Herra rakentaa sinulle kuningashuoneen.

11 Kun päiväsi ovat täyttyneet ja menet isiesi luo, minä nostan seuraajaksesi sinun siemenesi, yhden jälkeläistesi joukosta, ja vahvistan hänen kuninkuutensa.

12 Hän rakentaa minulle huoneen, ja minä vahvistan hänen valtaistuimensa ikuisiksi ajoiksi.

13 Minä olenoleva hänen isänsä, ja hän on oleva minun poikani. Minä en ota häneltä pois armoani, niin kuin otin häneltä, joka oli ennen sinua.

14 Minä pidän hänen asemansa ikuisesti lujana huoneessani ja valtakunnassani, ja hänen valtaistuimensa kestää ikuisesti.'”

15 Juuri näillä sanoilla ja tämän näyn mukaan Naatan puhui Daavidille.

Daavidin kiitos ja rukous

16 Silloin kuningas Daavid meni, asettui Herran eteen ja sanoi: ”Oi Herra , Jumala! Mikä olen minä, tai mikä on minun sukuni, kun olet saattanut minut tähän asemaan?

17 Mutta tämäkin on ollut vähäistä sinun silmissäsi, Jumala, ja niin sinä olet puhunut palvelijasi suvun kaukaisesta tulevaisuudesta, ja sinä, oi Herra , Jumala, olet nähnyt minut miehenä, joka on asetettu korkealle.

18 Mitä voisi Daavid vielä sanoa sinulle siitä kunniasta, jota olet osoittanut palvelijallesi! Sinähän tunnet palvelijasi.

[19] Ó SENHOR, por amor de teu servo e segundo o teu coração, fizeste toda esta grandeza, para tornar notórias todas estas grandes coisas!

[20] SENHOR, ninguém há semelhante a ti, e não há outro Deus além de ti, segundo tudo o que nós mesmos temos ouvido.

[21] Quem há como o teu povo de Israel, gente única na terra, a quem tu, ó Deus, foste resgatar para ser teu povo e fazer a ti mesmo um nome, com estas grandes e tremendas coisas, desterrando as nações de diante do teu povo, que remiste do Egito?

[22] Estabeleceste a teu povo de Israel por teu povo, para sempre, e tu, ó SENHOR, te fizeste o seu Deus.

[23] Agora, pois, ó SENHOR, a palavra que disseste acerca de teu servo e acerca da sua casa, seja estabelecida para sempre; e faze como falaste.

[24] Estabeleça-se, e seja para sempre engrandecido o teu nome, e diga-se: O SENHOR dos Exércitos é o Deus de Israel, é Deus para Israel; e a casa de Davi, teu servo, será estabelecida diante de ti.

[25] Pois tu, Deus meu, fizeste ao teu servo a revelação de que lhe edificarias casa. Por isso, o teu servo se animou para fazer-te esta oração.

[26] Agora, pois, ó SENHOR, tu mesmo és Deus e prometeste a teu servo este bem.

[19] Herra , palvelijasi tähden ja oman tahtosi mukaan sinä olet tehnyt kaikki nämä suuret teot ja ilmoittanut kaikki nämä suuret asiat.

[20] Herra , kaiken sen mukaan, mitä olemme korvillamme kuulleet, ei ole sinun vertaistasi, ei ole muuta Jumalaa kuin sinä.

[21]Mikä muu kansa maan päällä on sinun kansasi Israelin kaltainen, jota Jumala itse on lähtenyt lunastamaan omaksi kansakseen. Ja sinä teit itsellesi suuren ja pelottavan nimen karkottamalla muut kansat kansasi edeltä, jonka lunastit Egyptistä.

[22]Sinä olet tehnyt kansasi Israelin ikuisiksi ajoiksi omaksi kansaksesi, ja sinä, Herra , tulit tämän kansan Jumalaksi.

[23] Herra , olkoon nyt ikuisesti luja se sana, jonka olet puhunut palvelijastasi ja hänen suvustaan. Tee, niin kuin olet puhunut.

[24] Olkoon sinun nimesi ikuisesti vahva ja suuri, niin että voidaan sanoa: ’ Herra Sebaot, Israelin Jumala, on Jumala Israelissa’, ja pysyköön palvelijasi Daavidin suku ikuisesti sinun edessäsi.

[25] Sinä, minun Jumalani, olet ilmoittanut palvelijallesi rakentavasi hänelle kuningashuoneen. Siksi palvelijasi on saanut rohkeuden rukoilla edessäsi.

[26] Ja nyt, Herra , sinä, joka olet tosi Jumala, sinä, joka olet ilmoittanut palvelijallesi kaiken tämän hyvän,

[27] Sê, pois, agora, servido de abençoar a casa de teu servo, a fim de permanecer para sempre diante de ti, pois tu, ó SENHOR, a abençoaste, e abençoada será para sempre.

[27] ole suosiollinen ja siunaa palvelijasi sukua, että se saisi ikuisesti olla sinun edessäsi, sillä se, mitä sinä, Herra , siunaat, on oleva ikuisesti siunattu.”

1 Crônicas 18

Diversas vitórias de Davi

2 Samuel 8.1-14

[1] Depois disto, feriu Davi os filisteus e os humilhou; tomou a Gate e suas aldeias das mãos dos filisteus.

[2] Também derrotou os moabitas, e assim ficaram por servos de Davi e lhe pagavam tributo.

[3] Também Hadadezer, rei de Zoba, foi derrotado por Davi, até Hamate, quando aquele foi restabelecer o seu domínio sobre o rio Eufrates.

[4] Tomou-lhe Davi mil carros, sete mil cavaleiros e vinte mil homens de pé; Davi jarretou a todos os cavalos dos carros, menos para cem deles.

[5] Vieram os siros de Damasco a socorrer a Hadadezer, rei de Zoba; porém Davi matou dos siros vinte e dois mil homens.

[6] Davi pôs guarnições na Síria de Damasco, e os siros ficaram por servos de Davi e lhe pagavam tributo; e o SENHOR dava vitórias a Davi, por onde quer que ia.

1. Aikakirja 18

Daavidin voitot

[1]Sen jälkeen Daavid voitti filistealaiset, alisti heidät ja otti heidän käsistään Gatin ja sen ympärillä olevat kylät.

[2]Hän voitti myös mooabilaiset, ja heistä tuli Daavidin alamaisia, jotka maksoivat veroa.

[3]Samoin Daavid voitti Hadad-Eserin, Sooban kuninkaan, Hamatin suunnalla, kun tämä oli menossa lujittamaan valtaansa Eufratvirralla.

[4] Daavid otti häneltä tuhat vaunuhevosta, seitsemäntuhatta ratsumiestä ja kaksikymmentätuhatta jalkamiestä. Daavid katkaisi kaikilta vaunuhevosilta vuohisjänteet, ainoastaan sata vaunuhevosta hän säästi.

[5]Kun Damaskoksen aramilaiset tulivat auttamaan Hadad-Eseriä, Sooban kuningasta, Daavid voitti Aramissa heidät, kaksikymmentäkaksituhatta miestä.

[6] Daavid sijoitti varuskuntia Aramin Damaskokseen, ja aramilaisista tuli Daavidin alamaisia, jotka maksoivat veroa. Herra antoi Daavidille voiton, minne tahansa hän meni.

[7] Tomou Davi os escudos de ouro que havia com os oficiais de Hadadezer e os trouxe a Jerusalém.

[8] Também de Tibate e de Cum, cidades de Hadadezer, tomou Davi mui grande quantidade de bronze, de que Salomão fez o mar de bronze, as colunas e os utensílios de bronze.

[9] Ouvindo Toú, rei de Hamate, que Davi derrotara a todo o exército de Hadadezer, rei de Zoba,

[10] mandou seu filho Hadorão ao rei Davi, para o saudar e congratular-se com ele por haver pelejado contra Hadadezer e por havê-lo ferido (porque Hadadezer fazia guerra a Toú). Hadorão trouxe consigo objetos de ouro, de prata e de bronze,

[11] os quais também o rei Davi consagrou ao SENHOR, juntamente com a prata e ouro que trouxera de todas as mais nações: de Edom, de Moabe, dos filhos de Amom, dos filisteus e de Amaleque.

[12] Também Abisai, filho de Zeruia, feriu a dezoito mil edomitas no vale do Sal.

[13] E pôs guarnições em Edom, e todos os edomitas ficaram por servos de Davi; e o SENHOR dava vitórias a Davi, por onde quer que ia.

Oficiais de Davi

2 Samuel 8.15-18; 20.23-26

[7] Daavid otti kultakilvet, jotka Hadad-Eserin palvelijoilla oli, ja vei ne Jerusalemiin.

[8] Hän otti myös suuret määrät pronssia Tibhatista ja Kuunista, Hadad-Eserin kaupungeista. Siitä Salomo teetti pronssialtaan, pylväät ja muut pronssiesineet.

[9] Kun Toou, Hamatin kuningas, kuuli, että Daavid oli voittanut Hadad-Eserin, Sooban kuninkaan, koko sotajoukon,

[10] hän lähetti poikansa Hadoramin tervehtimään kuningas Daavidia ja onnittelemaan häntä siitä, että hän oli taistellut Hadad-Eseriä vastaan ja voittanut hänet. Hadad-Eser oli näet ollut sodassa Tooun kanssa. Hän lähetti Daavidille kaikenlaisia kulta-, hopea- ja pronssiesineitä.

[11] Myös ne kuningas Daavid pyhitti Herralle sen hopean ja kullan lisäksi, minkä hän oli ottanut muilta kansoilta, nimittäin edomilaisilta, mooabilaisilta, ammonilaisilta, filistealaisilta ja amalekilaisilta.

[12] Abisai, Serujan poika, voitti Suolalaaksossa edomilaiset, kahdeksantoistatuhatta miestä.

[13] Hän sijoitti Edomiin varuskuntia, ja kaikista edomilaisista tuli Daavidin alamaisia. Näin Herra antoi Daavidille voiton, minne tahansa hän meni.

Daavidin korkeimmat virkamiehet

[14] Reinou, pois, Davi sobre todo o Israel; julgava e fazia justiça a todo o seu povo.

[15] Joabe, filho de Zeruia, era comandante do exército; Josafá, filho de Ailude, era cronista.

[16] Zadoque, filho de Aitube, e Abimeleque, filho de Abiatar, eram sacerdotes; e Sausa, escrivão.

[17] Benaia, filho de Joiada, era o comandante da guarda real. Os filhos de Davi, porém, eram os primeiros ao lado do rei.

1 Crônicas 19

Davi derrota os amonitas e os siros

2 Samuel 10.1-19

[1] Depois disto, morreu Naás, rei dos filhos de Amom; e seu filho reinou em seu lugar.

[2] Então, disse Davi: Usarei de bondade para com Hanum, filho de Naás, porque seu pai usou de bondade para comigo. Pelo que Davi enviou mensageiros para o consolar acerca de seu pai; e vieram os servos de Davi à terra dos filhos de Amom, a Hanum, para o consolarem.

[3] Disseram os príncipes dos filhos de Amom a Hanum: Pensas que, por te haver Davi mandado consoladores, está honrando a teu pai? Não vieram seus servos a ti para reconhecerem, destruírem e espiarem a terra?

[14]Daavid hallitsi kuninkaana koko Israelia ja teki kaikelle kansalleen sitä, mikä on oikein ja vanhurskasta.

[15] Jooab, Serujan poika, oli sotaväen ylipäällikkö, ja Joosafat, Ahiludin poika, oli kansleri.

[16]Pappeja olivat Saadok, Ahitubin poika, ja Abimelek, Ebjatarin poika. Savsa oli kirjuri.

[17] Benaja, Joojadan poika, oli kreettien ja pleettien päällikkö, ja Daavidin pojat olivat kuninkaan ylimmät virkamiehet.

1. Aikakirja 19

Haanun häpäisee Daavidin sanansaattajat

[1]Näiden tapahtumien jälkeen ammonilaisten kuningas Naahas kuoli, ja hänen poikansa tuli kuninkaaksi hänen jälkeensä.

[2] Daavid sanoi: ”Minä osoitan ystävällisyyttä Haanunille, Naahaksen pojalle, sillä hänen isänsä osoitti ystävällisyyttä minulle.” Niin Daavid lähetti sanansaattajat lohduttamaan Haanunia hänen isänsä kuoleman tähden. Mutta kun Daavidin palvelijat tulivat Haanunin luo ammonilaisten maahan lohduttamaan häntä,

[3] ammonilaisten päälliköt sanoivat Haanunille: ”Luuletko, että Daavid tahtoo kunnioittaa sinun isääsi, kun hän lähettää lohduttajia luoksesi? Varmaankin hänen palvelijansa ovat tulleet luoksesi

tutkimaan ja vakoilemaan maata perusteellisesti.”

4 Tomou, então, Hanum os servos de Davi, e rapou-os, e lhes cortou metade das vestes até às nádegas, e os despediu.

4 Silloin Haanun otti kiinni Daavidin palvelijat, ajatti heiltä parran ja leikkasi heidän vaatteistaan puolet pois, takamuksia myöten. Sitten hän päästi heidät menemään.

5 Foram-se alguns e avisaram a Davi acerca destes homens; então, enviou mensageiros a encontrá-los, porque estavam sobremaneira envergonhados. Mandou o rei dizer-lhes: Deixai-vos estar em Jericó, até que vos torne a crescer a barba; e, então, vinde.

5 Kun Daavidille tultiin kertomaan miehistä, joita oli pahoin häväisty, hän lähetti sananviejän heitä vastaan, ja käski sanoa: ”Jääkää Jerikoon, kunnes partanne on kasvanut, ja tulkaa sitten takaisin.”

6 Vendo, pois, os filhos de Amom que se haviam tornado odiosos a Davi, então, Hanum e os filhos de Amom tomaram mil talentos de prata, para alugarem para si carros e cavaleiros da Mesopotâmia, e dos siros de Maaca, e de Zoba.

Daavid voittaa ammonilaiset

6Kun ammonilaiset huomasivat joutuneensa Daavidin vihoihin, Haanun ja ammonilaiset lähettivät tuhat talenttia hopeaa palkatakseen Mesopotamiasta, Maakan Aramista ja Soobasta itselleen sotavaunuja ja ratsumiehiä.

7 Alugaram para si trinta e dois mil carros, o rei de Maaca e a sua gente, e eles vieram e se acamparam diante de Medeba; também os filhos de Amom se ajuntaram das suas cidades e vieram para a guerra.

7 He palkkasivat kolmekymmentäkaksituhatta sotavaunua sekä Maakan kuninkaan ja hänen väkensä. Nämä tulivat ja leiriytyivät Meedeban edustalle. Myös ammonilaiset tulivat kaupungeistaan, kokoontuivat yhteen ja lähtivät sotaan.

8 O que ouvindo Davi, enviou contra eles a Joabe com todo o exército dos valentes.

8Kun Daavid kuuli sen, hän lähetti sinne Jooabin ja koko sotajoukon valiosotilaineen.

9 Saíram os filhos de Amom e ordenaram a batalha à entrada da porta da cidade; porém os reis que vieram estavam à parte, no campo.

9 Ammonilaiset tulivat ulos kaupungista ja asettuivat sotarintamaan kaupungin portin edustalle, ja paikalle saapuneet kuninkaat olivat joukkoineen erillään kedolla.

[10] Vendo, pois, Joabe que estava preparada contra ele a batalha, tanto pela frente como pela retaguarda, escolheu dentre todos o que havia de melhor em Israel e os formou em linha contra os siros;
[11] e o resto do povo entregou a Abisai, seu irmão, e puseram-se em linha contra os filhos de Amom.

[12] Disse Joabe: Se os siros forem mais fortes do que eu, tu me virás em socorro; e, se os filhos de Amom forem mais fortes do que tu, eu irei ao teu socorro.

[13] Sê forte, pois; pelejemos varonilmente pelo nosso povo e pelas cidades de nosso Deus; e faça o SENHOR o que bem lhe parecer.
[14] Então, avançou Joabe com o povo que estava com ele, e travaram peleja contra os siros; e estes fugiram de diante dele.
[15] Vendo os filhos de Amom que os siros fugiam, também eles fugiram de diante de Abisai, irmão de Joabe, e entraram na cidade; voltou Joabe dos filhos de Amom e tornou a Jerusalém.
[16] Vendo, pois, os siros que tinham sido desbaratados diante de Israel, enviaram mensageiros e fizeram sair os siros que habitavam do lado dalém do rio; Sofaque, capitão do exército de Hadadezer, marchava adiante deles.

[17] Informado Davi, ajuntou a todo o Israel, passou o Jordão, veio ter com eles e ordenou contra eles a batalha; e, tendo

[10] Kun Jooab näki, että häntä uhkasi hyökkäys edestä ja takaa, hän valitsi Israelin valiosotilaista joukon, jonka hän asetti rintamaan aramilaisia vastaan.

[11] Loput väestä hän antoi veljensä Abisain johtoon, ja ne järjestäytyivät rintamaan ammonilaisia vastaan.
[12] Jooab sanoi: ”Jos aramilaiset osoittautuvat minulle ylivoimaisiksi, tule sinä minun avukseni. Jos taas ammonilaiset osoittautuvat sinulle ylivoimaisiksi, minä autan sinua.
[13] Ole luja! Pysykäämme lujina kansamme puolesta ja meidän Jumalamme kaupunkien puolesta. Tehköön sitten Herra , minkä hyväksi näkee.”
[14] Sitten Jooab ja sotaväki, joka oli hänen kanssaan, ryhtyi taisteluun aramilaisia vastaan, ja nämä pakenivat.

[15] Kun ammonilaiset näkivät aramilaisten pakenevan, myös he pakenivat Jooabin veljeä Abisaita ja vetäytyivät kaupunkiin. Sitten Jooab palasi Jerusalemiin.

[16]Kun aramilaiset huomasivat, että Israel oli voittanut heidät, he lähettivät sanansaattajia noutamaan Eufratvirran toisella puolella asuvia aramilaisia, joita johti Soofak, Hadad-Eserin sotaväen päällikkö.
[17] Siitä ilmoitettiin Daavidille, ja hän kokosi koko Israelin sotaväen ja meni Jordanin yli. Kohdattuaan aramilaiset hän asettui rintamaan heitä vastaan. Kun

Davi ordenado a batalha contra os siros, pelejaram estes contra ele.

[18] Porém os siros fugiram de diante de Israel, e Davi matou dentre os siros os homens de sete mil carros e quarenta mil homens de pé; a Sofaque, chefe do exército, matou.

[19] Vendo, pois, os servos de Hadadezer que foram feridos diante de Israel, fizeram paz com Davi e o serviram; e os siros nunca mais quiseram socorrer aos filhos de Amom.

Daavid oli asettunut rintamaan aramilaisia vastaan, nämä ryhtyivät taistelemaan hänen kanssaan

[18] mutta joutuivat pakenemaan Israelia. Daavid surmasi aramilaisilta seitsemäntuhatta vaunusoturia ja neljäkymmentätuhatta jalkamiestä. Hän surmasi myös heidän päällikkönsä Soofakin.

[19] Kun Hadad-Eserin miehet huomasivat, että Israel oli voittanut heidät, he tekivät rauhan Daavidin kanssa, ja heistä tuli hänen alamaisiaan. Tämän jälkeen aramilaiset eivät enää tahtoneet auttaa ammonilaisia.

1 Crônicas 20

Davi conquista a Rabá

2 Samuel 12.26-31

[1] Decorrido um ano, no tempo em que os reis costumam sair para a guerra, Joabe levou o exército, destruiu a terra dos filhos de Amom, veio e sitiou a Rabá; porém Davi ficou em Jerusalém; e Joabe feriu a Rabá e a destruiu.

[2] Tirou Davi a coroa da cabeça do seu rei e verificou que tinha o peso de um talento de ouro e que havia nela pedras preciosas; e foi posta na cabeça de Davi; e da cidade levou mui grande despojo.

[3] Também levou o povo que estava nela e o fez passar à serra, e a picaretas de ferro, e a machados; assim fez Davi a todas as cidades dos filhos de Amom. Voltou Davi, com todo o povo, para Jerusalém.

1. Aikakirja 20

Daavid valloittaa Rabban

[1] Kun vuosi oli vaihtunut ja oli kuninkaiden sotaanlähdön aika, Jooab johti joukot taisteluun. Hän hävitti ammonilaisten maata ja piiritti Rabbaa, kun Daavid itse oli Jerusalemissa. Jooab valtasi Rabban ja hävitti sen.

[2] Daavid otti ammonilaisten kuninkaan päästä kultakruunun. Se osoittautui talentin painoiseksi, ja siinä oli kallisarvoinen jalokivi. Kruunu pantiin Daavidin päähän, ja hän vei kaupungista hyvin paljon saalista.

[3] Kaupungin kansan hän vei pois ja pani sen tekemään kivityötä sahoilla, rautaisilla taltoilla ja hakuilla. Näin hän teki kaikille ammonilaisten kaupungeille.

Sitten Daavid palasi Jerusalemiin mukanaan koko sotaväkensä.

Gigantes mortos pelos homens de Davi
2 Samuel 21.15-22

[4] Depois disto, houve guerra em Gezer contra os filisteus; então, Sibecai, o husatita, feriu a Sipai, que era descendente dos gigantes; e os filisteus foram subjugados.

[5] Houve ainda outra guerra contra os filisteus; e Elanã, filho de Jair, feriu a Lami, irmão de Golias, o geteu, cuja lança tinha a haste como eixo de tecelão.

[6] Houve ainda outra guerra em Gate; havia ali um homem de grande estatura, tinha vinte e quatro dedos, seis em cada mão e seis em cada pé; também este descendia dos gigantes.

[7] Quando ele injuriava a Israel, Jônatas, filho de Siméia, irmão de Davi, o feriu.

[8] Estes nasceram dos gigantes em Gate; e caíram pela mão de Davi e pela mão de seus homens.

Taisteluja filistealaisia vastaan

[4]Sen jälkeen syntyi Geserissä taistelu filistealaisia vastaan. Huusalainen Sibbekai surmasi Sippain, joka oli Raafan jälkeläisiä, ja niin heidät alistettiin.

[5]Kun taas syntyi taistelu filistealaisia vastaan, Elhanan, Jaaorin poika, surmasi Lahmin, joka oli gatilaisen Goljatin veli ja jonka peitsen varsi oli kuin kangaspuiden tukki.

[6]Vielä syttyi taistelu, nyt Gatissa. Siellä oli kookas mies, jolla oli kuusi sormea kummassakin kädessä ja kuusi varvasta kummassakin jalassa, yhteensä kaksikymmentäneljä. Myös hän polveutui Raafasta.

[7] Hän häpäisi Israelia, mutta Joonatan, Daavidin veljen Simean poika, surmasi hänet.

[8] Nämä polveutuivat Gatissa asuneesta Raafasta, ja he kaatuivat Daavidin ja hänen palvelijoidensa surmaamina.

1 Crônicas 21

O levantamento do censo
2 Samuel 24.1-9

[1] Então, Satanás se levantou contra Israel e incitou a Davi a levantar o censo de Israel.

[2] Disse Davi a Joabe e aos chefes do povo: Ide, levantai o censo de Israel, desde Berseba até Dã; e trazei-me a apuração para que eu saiba o seu número.

1. Aikakirja 21

Väestönlaskenta

[1]Saatana nousi Israelia vastaan ja yllytti Daavidin laskemaan israelilaisten lukumäärän.

[2] Daavid sanoi Jooabille ja kansan johtomiehille: ”Menkää ja laskekaa israelilaiset Beersebasta Daaniin asti ja

tuokaa sitten minulle tieto heidän lukumäärästään.”

3 Então, disse Joabe: Multiplique o SENHOR, teu Deus, a este povo cem vezes mais; porventura, ó rei, meu senhor, não são todos servos de meu senhor? Por que requer isso o meu senhor? Por que trazer, assim, culpa sobre Israel?

3 Jooab vastasi: ” Herra lisätköön kansansa satakertaiseksi, olkoon se kuinka suuri tahansa. Eivätkö he, herrani, kuningas, kaikki ole herrani palvelijoita? Miksi herrani pyytää tätä? Miksi Israelin näin pitäisi joutua syylliseksi?”

4 Porém a palavra do rei prevaleceu contra Joabe; pelo que saiu Joabe e percorreu todo o Israel; então, voltou para Jerusalém.

4 Kuninkaan sana kuitenkin velvoitti Jooabia, ja niin Jooab lähti ja kulki kaikkialla Israelissa. Sitten hän tuli takaisin Jerusalemiin

5 Deu Joabe a Davi o recenseamento do povo; havia em Israel um milhão e cem mil homens que puxavam da espada; e em Judá eram quatrocentos e setenta mil homens que puxavam da espada.

5 ja ilmoitti kuninkaalle väestönlaskennan tuloksen: koko Israelissa oli miljoona satatuhatta miekkamiestä ja Juudassa neljäsataaseitsemänkymmentätuhatta miekkamiestä.

6 Porém os de Levi e Benjamim não foram contados entre eles, porque a ordem do rei foi abominável a Joabe.

6 Leevin ja Benjaminin heimoja Jooab ei kuitenkaan laskenut muiden joukkoon, sillä kuninkaan käsky kauhistutti Jooabia.

Davi escolhe o castigo

2 Samuel 24.10-17

Rutto

7 Tudo isto desagradou a Deus, pelo que feriu a Israel.

7 Tämä väestönlaskenta oli Jumalan silmissä paha asia, ja hän löi sen vuoksi Israelia.

8 Então, disse Davi a Deus: Muito pequei em fazer tal coisa; porém, agora, peço-te que perdoes a iniqüidade de teu servo, porque procedi mui loucamente.

8 Silloin Daavid sanoi Jumalalle: ”Minä olen tehnyt suuren synnin suorittaessani tämän. Anna nyt anteeksi palvelijasi rikos. Minä olen menetellyt hyvin tyhmästi.”

9 Falou, pois, o SENHOR a Gade, o vidente de Davi, dizendo:

9 Herra puhui Gaadille, Daavidin näkijälle:

10 Vai e dize a Davi: Assim diz o SENHOR: Três coisas te ofereço; escolhe uma delas, para que ta faça.

10 ”Mene ja puhu Daavidille: ’Näin sanoo Herra : Minä panen valittavaksesi kolme vaihtoehtoa. Valitse niistä yksi, niin minä teen sinulle sen mukaan.’”

[11] Veio, pois, Gade a Davi e lhe disse: Assim diz o SENHOR: Escolhe o que queres:

[12] ou três anos de fome, ou que por três meses sejas consumido diante dos teus adversários, e a espada de teus inimigos te alcance, ou que por três dias a espada do SENHOR, isto é, a peste na terra, e o Anjo do SENHOR causem destruição em todos os territórios de Israel; vê, pois, agora, que resposta hei de dar ao que me enviou.

[13] Então, disse Davi a Gade: Estou em grande angústia; caia eu, pois, nas mãos do SENHOR, porque são muitíssimas as suas misericórdias, mas nas mãos dos homens não caia eu.

[14] Então, enviou o SENHOR a peste a Israel; e caíram de Israel setenta mil homens.

[15] Enviou Deus um anjo a Jerusalém, para a destruir; ao destruí-la, olhou o SENHOR, e se arrependeu do mal, e disse ao anjo destruidor: Basta, retira, agora, a mão. O Anjo do SENHOR estava junto à eira de Ornã, o jebuseu.

[16] Levantando Davi os olhos, viu o Anjo do SENHOR, que estava entre a terra e o céu, com a espada desembainhada na mão estendida contra Jerusalém; então, Davi e os anciãos, cobertos de panos de saco, se prostraram com o rosto em terra.

[17] Disse Davi a Deus: Não sou eu o que disse que se contasse o povo? Eu é que pequei, eu é que fiz muito mal; porém

[11] Gaad meni Daavidin luo ja sanoi hänelle: ”Näin sanoo Herra : ’Voit valita

[12] joko kolme nälkävuotta tai kolme kuukautta hävitystä ahdistajiesi vainotessa, vihollistesi miekka kintereilläsi, tai kolmeksi päiväksi maahan Herran miekan ja ruton, Herran enkelin tuottaman tuhon koko Israelin alueelle.’ Harkitse nyt, mitä minä vastaan lähettäjälleni.”

[13] Daavid vastasi Gaadille: ”Olen suuressa ahdingossa. Mutta minä tahdon jättäytyä Herran käsiin, sillä hänen laupeutensa on hyvin suuri. Ihmisten käsiin en tahdo joutua.”

[14] Niin Herra salli ruton puhjeta Israelissa, ja kansaa kuoli seitsemänkymmentätuhatta miestä.

[15] Jumala lähetti enkelin Jerusalemiin tekemään siellä tuhoa. Kun enkeli oli tekemässä tuhotyötään, Herra katsoi sitä, katui tätä onnettomuutta ja sanoi tuhoojaenkelille: ”Jo riittää, laske kätesi alas.” Herran enkeli oli silloin jebusilaisen Ornanin puimatantereen luona.

[16] Daavid kohotti katseensa ja näki Herran enkelin seisovan maan ja taivaan välillä, kädessään paljastettu miekka ojennettuna Jerusalemin yli. Silloin Daavid ja vanhimmat, säkkeihin pukeutuneina, heittäytyivät kasvoilleen.

[17] Daavid sanoi Jumalalle: ”Minä käskin laskea kansan. Minä olen se, joka olen tehnyt syntiä ja menetellyt väärin. Mutta

estas ovelhas que fizeram? Ah! SENHOR, meu Deus, seja, pois, a tua mão contra mim e contra a casa de meu pai e não para castigo do teu povo.

nämä minun lampaani, mitä he ovat tehneet? Herra , minun Jumalani, minä pyydän, olkoon sinun kätesi minua ja minun isäni perhettä vastaan, mutta ei kansaasi vastaan sille vitsaukseksi.”

Davi erige um altar na eira de Ornã
2 Samuel 24.18-25

[18] Então, o Anjo do SENHOR disse a Gade que mandasse Davi subir para levantar um altar ao SENHOR, na eira de Ornã, o jebuseu.

[19] Subiu, pois, Davi, segundo a palavra de Gade, que falara em nome do SENHOR.

[20] Virando-se Ornã, viu o Anjo; e esconderam-se seus quatro filhos que estavam com ele. Ora, Ornã estava debulhando trigo.

[21] Quando Davi vinha chegando a Ornã, este olhou, e o viu e, saindo da eira, se inclinou diante de Davi, com o rosto em terra.

[22] Disse Davi a Ornã: Dá-me este lugar da eira a fim de edificar nele um altar ao SENHOR, para que cesse a praga de sobre o povo; dá-mo pelo seu devido valor.

[23] Então, disse Ornã a Davi: Tome-a o rei, meu senhor, para si e faça dela o que bem lhe parecer; eis que dou os bois para o holocausto, e os trilhos, para a lenha, e o trigo, para oferta de manjares; dou tudo.

[24] Tornou o rei Davi a Ornã: Não; antes, pelo seu inteiro valor a quero comprar; porque não tomarei o que é teu para o

Daavid rakentaa alttarin Herralle

[18]Silloin Herran enkeli käski Gaadin sanoa Daavidille, että hänen oli mentävä pystyttämään Herralle alttari jebusilaisen Ornanin puimatantereelle.

[19] Daavid lähti sen sanan mukaan, jonka Gaad oli Herran nimessä puhunut.

[20]Ornan oli juuri puimassa vehnää. Kun hän kääntyi katsomaan, hän näki enkelin. Silloin hänen neljä poikaansa, jotka olivat hänen kanssaan, menivät piiloon.

[21] Kun Ornan näki Daavidin lähestyvän, hän lähti puimatantereelta ja kumartui Daavidin eteen kasvoilleen maahan.

[22] Daavid sanoi Ornanille: ”Anna puimatanner minulle, niin minä rakennan siihen alttarin Herralle . Myy se minulle täydestä hinnasta, että vitsaus lakkaisi vaivaamasta kansaa.”

[23] Ornan vastasi Daavidille: ”Ota se itsellesi. Tehköön herrani ja kuninkaani, mitä hyväksi näkee. Minä annan härät polttouhriksi, puimaäkeet haloiksi ja vehnän ruokauhriksi. Minä annan ne kaikki.”

[24] Mutta kuningas Daavid sanoi Ornanille: ”Ei, minä ostan sen täydestä hinnasta. Minä en voi viedä Herralle sitä, mikä on sinun, enkä uhrata ilmaisia polttouhreja.”

SENHOR, nem oferecerei holocausto que não me custe nada.

25 Davi deu a Ornã por aquele lugar a soma de seiscentos siclos de ouro.

25 Niin Daavid maksoi Ornanille siitä paikasta kuusisataa sekeliä kultaa.

26 Edificou ali um altar ao SENHOR, ofereceu nele holocaustos e sacrifícios pacíficos e invocou o SENHOR, o qual lhe respondeu com fogo do céu sobre o altar do holocausto.

26 Sitten Daavid rakensi sinne alttarin Herralle ja uhrasi polttouhreja ja yhteysuhreja. Hän huusi avuksi Herraa , ja Herra vastasi hänelle tulella, jonka hän lähetti taivaasta polttouhrialttarille.

27 O SENHOR deu ordem ao Anjo, e ele meteu a sua espada na bainha.

27 Ja Herra käski enkelin panna miekkansa tuppeen.

O lugar do templo

28 Vendo Davi, naquele mesmo tempo, que o SENHOR lhe respondera na eira de Ornã, o jebuseu, sacrificou ali.

28 Noina aikoina, kun Daavid näki, että Herra oli vastannut hänelle jebusilaisen Ornanin puimatantereella, hän alkoi uhrata siellä.

29 Porque o tabernáculo do SENHOR, que Moisés fizera no deserto, e o altar do holocausto estavam, naquele tempo, no alto de Gibeão.

29 Herran asumus ja polttouhrialttari, jotka Mooses oli teettänyt autiomaassa, olivat kuitenkin siihen aikaan Gibeonin uhrikukkulalla.

30 Davi não podia ir até lá para consultar a Deus, porque estava atemorizado por causa da espada do Anjo do SENHOR.

30 Mutta Daavid ei voinut mennä sinne kysymään neuvoa Jumalalta, koska hän pelkäsi Herran enkelin miekkaa.

1 Crônicas 22

Davi faz preparativos para edificar o templo

1 Disse Davi: Aqui, se levantará a Casa do SENHOR Deus e o altar do holocausto para Israel.

2 Deu ordem Davi para que fossem ajuntados os estrangeiros que estavam na terra de Israel; e encarregou pedreiros que preparassem pedras de cantaria para se edificar a Casa de Deus.

1. Aikakirja 22

Temppelin rakennustöiden valmistelut

1 Daavid sanoi: ”Tässä olkoon Herran , Jumalan, temppeli ja tässä alttari Israelin polttouhria varten.”

2 Niin Daavid käski koota muukalaiset, jotka olivat Israelin maassa, ja pani heidät kivenhakkaajiksi louhimaan ja hakkaamaan kiviä Jumalan temppelin rakentamista varten.

3 Aparelhou Davi ferro em abundância, para os pregos das folhas das portas e para as junturas, como também bronze em abundância, que nem foi pesado.

4 Madeira de cedro sem conta, porque os sidônios e tírios a traziam a Davi, em grande quantidade.

5 Pois dizia Davi: Salomão, meu filho, ainda é moço e tenro, e a casa que se há de edificar para o SENHOR deve ser sobremodo magnificente, para nome e glória em todas as terras; providenciarei, pois, para ela o necessário; assim, o preparou Davi em abundância, antes de sua morte.

Ordens de Davi a Salomão

6 Então, chamou a Salomão, seu filho, e lhe ordenou que edificasse casa ao SENHOR, Deus de Israel.

7 Disse Davi a Salomão: Filho meu, tive intenção de edificar uma casa ao nome do SENHOR, meu Deus.

8 Porém a mim me veio a palavra do SENHOR, dizendo: Tu derramaste sangue em abundância e fizeste grandes guerras; não edificarás casa ao meu nome, porquanto muito sangue tens derramado na terra, na minha presença.

9 Eis que te nascerá um filho, que será homem sereno, porque lhe darei descanso de todos os seus inimigos em redor; portanto, Salomão será o seu nome; paz e tranqüilidade darei a Israel nos seus dias.

3Daavid hankki paljon rautaa, josta tehtiin portinovien naulat ja tukiraudat, sekä niin paljon pronssia, ettei sitä voitu punnita,

4 ja setripuuta niin paljon, ettei sen määrää voitu mitata. Siidonilaiset ja tyroslaiset toimittivat hänelle runsaasti setripuuta.

5 Daavid sanoi: ”Poikani Salomo on nuori ja kokematon. Temppelin, joka rakennetaan Herralle , on oltava suuri ja mahtava, ja sen nimen ja loiston on tultava tunnetuksi kaikissa maissa. Sitä varten tahdon tehdä valmisteluja.” Niin Daavid teki paljon valmisteluja ennen kuolemaansa.

Daavidin ohjeet Salomolle

6Daavid kutsui poikansa Salomon luokseen ja käski hänen rakentaa temppelin Herralle , Israelin Jumalalle.

7 Hän sanoi Salomolle: ”Poikani, minun sydämelläni oli ajatus rakentaa temppeli Herran , Jumalani, nimelle,

8mutta minulle tuli tämä Herran sana: ’Sinä olet vuodattanut paljon verta ja käynyt suuria sotia. Sinä et saa rakentaa temppeliä minun nimelleni, koska olet vuodattanut maahan paljon verta minun edessäni.

9Mutta sinulle on syntyvä poika. Hänestä tulee rauhan mies, ja minä annan hänen päästä rauhaan kaikilta vihollisilta, jotka asuvat hänen ympärillään. Hänen nimekseen tulee Salomo , ja minä annan rauhan ja levon Israelille hänen päivinään.

[10] Este edificará casa ao meu nome; ele me será por filho, e eu lhe serei por pai; estabelecerei para sempre o trono do seu reino sobre Israel.

[11] Agora, pois, meu filho, o SENHOR seja contigo, a fim de que prosperes e edifiques a Casa do SENHOR, teu Deus, como ele disse a teu respeito.

[12] Que o SENHOR te conceda prudência e entendimento, para que, quando regeres sobre Israel, guardes a lei do SENHOR, teu Deus.

[13] Então, prosperarás, se cuidares em cumprir os estatutos e os juízos que o SENHOR ordenou a Moisés acerca de Israel; sê forte e corajoso, não temas, não te desalentes.

[14] Eis que, com penoso trabalho, preparei para a Casa do SENHOR cem mil talentos de ouro e um milhão de talentos de prata, e bronze e ferro em tal abundância, que nem foram pesados; também madeira e pedras preparei, cuja quantidade podes aumentar.

[15] Além disso, tens contigo trabalhadores em grande número, e canteiros, e pedreiros, e carpinteiros, e peritos em toda sorte de obra

[16] de ouro, e de prata, e também de bronze, e de ferro, que se não pode contar. Dispõe-te, pois, e faze a obra, e o SENHOR seja contigo!

[10] Hän rakentaa temppelin minun nimelleni. Hän on oleva minun poikani, ja minä olen hänen isänsä, ja minä vahvistan hänen kuninkaallisen valtaistuimensa ikuisiksi ajoiksi Israelissa.’

[11]Olkoon siis Herra sinun kanssasi, poikani, että menestyisit ja saisit rakennetuksi temppelin Herralle , Jumalallesi, niin kuin hän on sinusta puhunut.

[12] Kun Herra on määrännyt sinut Israelin hallitsijaksi, hän antakoon sinulle viisautta ja ymmärrystä noudattaaksesi Herran , Jumalasi, lakia.

[13] Sinä menestyt, jos tarkoin noudatat niitä lakeja ja säädöksiä, jotka Herra antoi Moosekselle Israelia varten. Ole luja ja rohkea, älä pelkää äläkä arkaile.

[14]Katso, vaikeuksienikin keskellä olen hankkinut Herran temppeliä varten satatuhatta talenttia kultaa, miljoona talenttia hopeaa sekä pronssia ja rautaa niin paljon, ettei sitä ole voitu punnita. Olen hankkinut myös puuta ja kiveä, ja sinä saat hankkia niitä vielä lisää.

[15]Sinulla on käytössäsi paljon työmiehiä, kivenhakkaajia, muurareita, puuseppiä ja kaikenlaisen muun työn taitajia.

[16] Kultaa, hopeaa, pronssia ja rautaa on ylen määrin. Nouse ja ryhdy työhön. Herra olkoon kanssasi!”

Daavidin ohjeet Israelin johtomiehille

[17] Davi deu ordem a todos os príncipes de Israel que ajudassem Salomão, seu filho, dizendo:

[18] Porventura, não está convosco o SENHOR, vosso Deus, e não vos deu paz por todos os lados? Pois entregou nas minhas mãos os moradores desta terra, a qual está sujeita perante o SENHOR e perante o seu povo.

[19] Disponde, pois, agora o coração e a alma para buscardes ao SENHOR, vosso Deus; disponde-vos e edificai o santuário do SENHOR Deus, para que a arca da Aliança do SENHOR e os utensílios sagrados de Deus sejam trazidos a esta casa, que se há de edificar ao nome do SENHOR.

[17]Daavid käski kaikkien Israelin johtomiesten auttaa poikaansa Salomoa. Hän sanoi heille:

[18] ”Onhan Herra , teidän Jumalanne, ollut teidän kanssanne ja suonut teidän päästä joka taholla rauhaan. Hän on antanut maan asukkaat minun käsiini, ja maa on alistettu Herran ja hänen kansansa vallan alle.

[19]Kääntäkää siis sydämenne ja sielunne etsimään Herraa , Jumalaanne! Nouskaa ja rakentakaa Herran , Jumalan, pyhäkkö, että Herran liitonarkku ja Jumalan pyhät esineet voitaisiin viedä Herran nimelle rakennettuun temppeliin.”

1 Crônicas 23

Os turnos e funções dos levitas

[1] Sendo, pois, Davi já velho e farto de dias, constituiu a seu filho Salomão rei sobre Israel.

[2] Ajuntou todos os príncipes de Israel, como também os sacerdotes e levitas.

[3] Foram contados os levitas de trinta anos para cima; seu número, contados um por um, foi de trinta e oito mil homens.

[4] Destes, havia vinte e quatro mil para superintenderem a obra da Casa do SENHOR, seis mil oficiais e juízes,

[5] quatro mil porteiros e quatro mil para louvarem o SENHOR com os instrumentos que Davi fez para esse mister.

1. Aikakirja 23

Leeviläiset ja heidän tehtävänsä

[1]Kun Daavid oli tullut vanhaksi ja saanut elämästä kyllänsä, hän asetti poikansa Salomon Israelin kuninkaaksi.

[2]Hän kutsui kokoon kaikki Israelin johtomiehet, papit ja leeviläiset.

[3] Kolmikymmenvuotiaat ja sitä vanhemmat leeviläiset laskettiin, ja miesten lukumäärä oli yhteensä kolmekymmentäkahdeksantuhatta.

[4] Daavid sanoi: ”Näistä kaksikymmentäneljätuhatta johtakoon töitä Herran temppelissä, kuusituhatta olkoon johtomiehinä ja tuomareina,

[5]neljätuhatta olkoon portinvartijoina ja neljätuhatta ylistäköön Herraa soittimilla, jotka olen teettänyt ylistämistä varten.”

[6] Davi os repartiu por turnos, segundo os filhos de Levi: Gérson, Coate e Merari.

[6]Daavid jakoi heidät osastoihin Leevin poikien Geersonin, Kehatin ja Merarin mukaan.

[7] Filhos de Gérson: Ladã e Simei.

[7]Geersonilaisia olivat Ladan ja Simei.

[8] Filhos de Ladã: Jeiel, o chefe, Zetã e Joel, três.

[8]Ladanin poikia olivat Jehiel, joka oli päämies, ja Seetam ja Jooel, nämä kolme.

[9] Filhos de Simei: Selomite, Haziel e Harã, três; estes foram os chefes das famílias de Ladã.

[9] Simein poikia olivat Selomit, Hasiel ja Haaran, nämä kolme. Nämä olivat Ladanin perhekuntien päämiehiä.

[10] Filhos de Simei: Jaate, Ziza, Jeús e Berias; estes foram os filhos de Simei, quatro.

[10] Simein poikia olivat myös Jahat, Siisa, Jeus ja Beria. Nämäkin olivat Simein poikia, nämä neljä.

[11] Jaate era o chefe, Ziza, o segundo; mas Jeús e Berias não tiveram muitos filhos; pelo que estes dois foram contados por uma só família.

[11] Jahat oli päämies, ja hänestä seuraava oli Siisa. Jeusilla ja Berialla ei ollut monta poikaa, ja heidät laskettiin yhdeksi perhekunnaksi, yhdeksi palvelusvuoroksi.

[12] Filhos de Coate: Anrão, Isar, Hebrom e Uziel, quatro.

[12]Kehatin poikia oli neljä: Amram, Jishar, Hebron ja Ussiel.

[13] Filhos de Anrão: Arão e Moisés; Arão foi separado para servir no Santo dos Santos, ele e seus filhos, perpetuamente, e para queimar incenso diante do SENHOR, para o servir e para dar a bênção em seu nome, eternamente.

[13]Amramin pojat olivat Aaron ja Mooses. Aaron, hän ja hänen poikansa, erotettiin ikuisesti suorittamaan kaikkein pyhintä palvelusta, suitsuttamaan Herran edessä, palvelemaan häntä ja siunaamaan kansaa hänen nimessään ikuisesti.

[14] Quanto a Moisés, homem de Deus, seus filhos foram contados entre a tribo de Levi.

[14]Jumalan miehen Mooseksen pojat luettiin kuuluviksi Leevin heimoon.

[15] Os filhos de Moisés: Gérson e Eliézer.

[15] Mooseksen pojat olivat Geersom ja Elieser.

[16] Filho de Gérson: Sebuel, o chefe.

[16]Geersomin poika oli Sebuel, päämies.

[17] Filho de Eliézer: Reabias, o chefe; e não teve outros; porém os filhos de Reabias se multiplicaram grandemente.

[17] Elieserin poika oli Rehabja, päämies. Elieserillä ei ollut muita poikia, mutta Rehabjalla oli hyvin monta poikaa.

[18] Filhos de Isar: Selomite, o chefe.

[18] Jisharin poika oli Selomit, päämies.

19 Filhos de Hebrom: Jerias, o chefe, Amarias, o segundo, Jaaziel, o terceiro, e Jecameão, o quarto.

19 Hebronin pojista ensimmäinen oli Jeria, päämies, toinen poika oli Amarja, kolmas Jahasiel ja neljäs Jekamam.

20 Filhos de Uziel: Mica, o chefe, e Issias, o segundo.

20Ussielin pojista ensimmäinen oli Miika, päämies, ja toinen poika oli Jissia.

21 Filhos de Merari: Mali e Musi; filhos de Mali: Eleazar e Quis.

21Merarin pojat olivat Mahli ja Muusi. Mahlin pojat olivat Eleasar ja Kiis.

22 Morreu Eleazar e não teve filhos, porém filhas; e os filhos de Quis, seus irmãos, as desposaram.

22 Eleasar kuoli, eikä häneltä jäänyt poikia vaan ainoastaan tyttäriä, jotka heidän serkkunsa, Kiisin pojat, ottivat vaimoikseen.

23 Os filhos de Musi: Mali, Éder e Jerimote, três.

23Muusin poikia oli kolme: Mahli, Eeder ja Jeremot.

24 São estes os filhos de Levi, segundo as suas famílias e chefes delas, segundo foram contados nominalmente, um por um, encarregados do ministério da Casa do SENHOR, de vinte anos para cima.

24Nämä olivat Leevin pojat perhekuntiensa mukaan, perhekuntien päämiehet, niin monta kuin heitä oli ollut katselmuksessa, nimien lukumäärän, henkilöluvun mukaan. Heistä kaksikymmenvuotiaat ja sitä vanhemmat toimittivat
palvelustehtäviä Herran temppelissä.

25 Porque disse Davi: O SENHOR, Deus de Israel, deu paz ao seu povo e habitará em Jerusalém para sempre.

25Daavid sanoi: ” Herra , Israelin Jumala, on suonut levon kansalleen, ja hän on asuva Jerusalemissa ikuisesti.

26 Assim, os levitas já não precisarão levar o tabernáculo e nenhum dos utensílios para o seu ministério.

26Leeviläisten ei tarvitse enää kantaa asumusta eikä välineitä, joita palveluksessa käytetään.”

27 Porque, segundo as últimas palavras de Davi, foram contados os filhos de Levi de vinte anos para cima.

27 Daavidin viimeisten määräysten mukaan leeviläisten lukumäärään laskettiin kaksikymmenvuotiaat ja sitä vanhemmat.

28 O cargo deles era assistir os filhos de Arão no ministério da Casa do SENHOR, nos átrios e nas câmaras, na purificação de

28 Heidän tehtävänään oli avustaa Aaronin jälkeläisiä Herran temppelin
palvelusmenoissa, pitää huolta esipihoista ja sivuhuoneista, pitää kaikki pyhät

todas as coisas sagradas e na obra do ministério da Casa de Deus,

esineet puhtaina ja huolehtia Jumalan temppelin palvelustehtävistä,

[29] a saber, os pães da proposição, a flor de farinha para a oferta de manjares, os coscorões asmos, as assadeiras, o tostado e toda sorte de peso e medida.

[29] pyhistä leivistä, ruokauhrijauhoista, ohuista happamattomista leivistä, paistolevyllä paistetuista leivistä ja öljyyn leivotuista leivistä sekä tilavuus- ja pituusmitoista.

[30] Deviam estar presentes todas as manhãs para renderem graças ao SENHOR e o louvarem; e da mesma sorte, à tarde;

[30] Heidän tuli seisoa joka aamu kiittämässä ja ylistämässä Herraa , samoin joka ilta,

[31] e para cada oferecimento dos holocaustos do SENHOR, nos sábados, nas Festas da Lua Nova e nas festas fixas, perante o SENHOR, segundo o número determinado;

[31] ja uhrata kaikki polttouhrit Herralle sapatteina, uudenkuun päivinä ja muina juhla-aikoina, joka kerta sen mukaan kuin niitä oli määrätty uhrattavaksi Herran edessä.

[32] e para que tivessem a seu cargo a tenda da congregação e o santuário e atendessem aos filhos de Arão, seus irmãos, no ministério da Casa do SENHOR.

[32] Näin heidän oli pidettävä huolta ilmestysmajasta ja pyhäköstä ja avustettava palvelustehtävissä veljiään, Aaronin jälkeläisiä, Herran temppelissä.

1 Crônicas 24

Os turnos dos sacerdotes

[1] Quanto aos filhos de Arão, foram eles divididos por seus turnos. Filhos de Arão: Nadabe, Abiú, Eleazar e Itamar.

[2] Nadabe e Abiú morreram antes de seu pai e não tiveram filhos; Eleazar e Itamar oficiavam como sacerdotes.

[3] Davi, com Zadoque, dos filhos de Eleazar, e com Aimeleque, dos filhos de Itamar, os dividiu segundo os seus deveres no seu ministério.

[4] E achou-se que eram mais os filhos de Eleazar entre os chefes de famílias do que

1. Aikakirja 24

Aaronin jälkeläisten osastot

[1]Myös Aaronin jälkeläiset jaettiin omiin osastoihinsa. Aaronin pojat olivat Naadab, Abihu, Eleasar ja Iitamar.

[2]Naadab ja Abihu kuolivat ennen isäänsä, eikä heillä ollut poikia. Sen vuoksi pappeina palvelivat ainoastaan Eleasar ja Iitamar.

[3] Daavid jakoi heidät yhdessä Eleasarin pojan, Saadokin, ja Iitamarin pojan, Ahimelekin, kanssa, osastoihin heidän palvelustehtäviensä mukaan.

[4]Kun Eleasarin jälkeläisillä havaittiin olevan enemmän päämiehiä kuin

os filhos de Itamar, quando os dividiram; dos filhos de Eleazar, dezesseis chefes de famílias; dos filhos de Itamar, oito.

Iitamarin jälkeläisillä, heidät jaettiin niin, että Eleasarin jälkeläiset saivat perhekunnilleen kuusitoista päämiestä ja Iitamarin jälkeläiset kahdeksan.

5 Repartiram-nos por sortes, uns como os outros; porque havia príncipes do santuário e príncipes de Deus, tanto dos filhos de Eleazar como dos filhos de Itamar.

5 Heidät jaettiin arvalla, molemmat suvut keskenään, ja niin sekä Eleasarin että Iitamarin jälkeläisiä oli pyhäkköruhtinaina ja Jumalan ruhtinaina.

6 Semaías, escrivão, filho de Natanael, levita, registrou-os na presença do rei, dos príncipes, do sacerdote Zadoque, de Aimeleque, filho de Abiatar, e dos cabeças das famílias dos sacerdotes e dos levitas; sendo escolhidas as famílias, por sorte, alternadamente, para Eleazar e para Itamar.

6Semaja, Netanelin poika, kirjuri, joka oli Leevin sukua, kirjoitti heidän nimensä muistiin kuninkaan, päämiesten, pappi Saadokin, Ahimelekin, Ebjatarin pojan, sekä pappien ja leeviläisten perhekuntien päämiesten läsnäollessa. Arvalla valittiin vuorotellen kaksi Eleasarin ja yksi Iitamarin perhekunnista.

7 Saiu a primeira sorte a Jeoiaribe; a segunda, a Jedaías;

7Ensimmäinen arpa tuli Joojaribille, toinen Jedajalle,

8 a terceira, a Harim; a quarta, a Seorim;

8 kolmas Haarimille, neljäs Seoromille,

9 a quinta, a Malquias; a sexta, a Miamim;

9 viides Malkialle, kuudes Miijaminille,

10 a sétima, a Hacoz; a oitava, a Abias;

10 seitsemäs Koosille, kahdeksas Abialle,

11 a nona, a Jesua; a décima, a Secanias;

11yhdeksäs Jeesualle, kymmenes Sekanjalle,

12 a undécima, a Eliasibe; a duodécima, a Jaquim;

12 yhdestoista Eljasibille, kahdestoista Jaakimille,

13 a décima terceira, a Hupá; a décima quarta, a Jesebeabe;

13 kolmastoista Huppalle, neljästoista Jesebabille,

14 a décima quinta, a Bilga; a décima sexta, a Imer;

14 viidestoista Bilgalle, kuudestoista Immerille,

15 a décima sétima, a Hezir; a décima oitava, a Hapises;

15 seitsemästoista Heesirille, kahdeksastoista Pissesille,

16 a décima nona, a Petaías; a vigésima, a Jeezquel;

16 yhdeksästoista Petahjalle, kahdeskymmenes Hesekielille,

[17] a vigésima primeira, a Jaquim; a vigésima segunda, a Gamul;

[18] a vigésima terceira, a Delaías; a vigésima quarta, a Maazias.

[19] O ofício destes no seu ministério era entrar na Casa do SENHOR, segundo a maneira estabelecida por Arão, seu pai, como o SENHOR, Deus de Israel, lhe ordenara.

[20] Eis os chefes do restante dos filhos de Levi: dos filhos de Anrão, Subael; dos filhos de Subael, Jedias;

[21] dos filhos de Reabias, Issias, o chefe;

[22] dos isaritas, Selomite; dos filhos de Selomite, Jaate;

[23] dos filhos de Hebrom, Jerias, o primeiro, Amarias, o segundo, Jaaziel, o terceiro, Jecameão, o quarto;

[24] dos filhos de Uziel, Mica; dos filhos de Mica, Samir;

[25] o irmão de Mica, Issias; dos filhos de Issias, Zacarias;

[26] dos filhos de Merari, Mali e Musi; dos filhos de Jaazias, Beno;

[27] dos filhos de Merari, da parte de Jaazias: Beno, Soão, Zacur e Ibri;

[28] de Mali, Eleazar, que não teve filhos;

[29] dos filhos de Quis, Jerameel;

[30] dos filhos de Musi, Mali, Éder e Jerimote. Foram estes os filhos dos levitas, segundo as suas famílias.

[31] Também estes, tanto os chefes das famílias como os seus irmãos menores, como fizeram os outros seus irmãos, filhos

[17] kahdeskymmenesyhdes Jaakinille, kahdeskymmeneskahdes Gaamulille,

[18] kahdeskymmeneskolmas Delajalle ja kahdeskymmenesneljäs Maasjalle.

[19] Nämä olivat heidän palvelusvuoronsa, kun he menivät Herran temppeliin. Näin heidän isänsä Aaron oli heille säätänyt sen käskyn mukaan, jonka hän oli saanut Herralta , Israelin Jumalalta.

Muut Leevin jälkeläiset

[20] Muita Leevin jälkeläisiä olivat Amramin poika Suubael, Suubaelin poika Jehdeja,

[21] Rehabjan poika Jissia, joka oli päämies,

[22] ja jisharilaiset Selomot ja Selomotin poika Jahat.

[23] Hebronin poikia olivat: Jeria, toinen Amarja, kolmas Jahasiel ja neljäs Jekamam.

[24] Ussielin poika oli Miika, ja Miikan poika oli Saamir.

[25] Miikan veli oli Jissia, ja Jissian poika oli Sakarja.

[26] Merarin poikia olivat Mahli ja Muusi, ja myös Jaasia oli hänen poikansa.

[27] Merarin pojalle Jaasialle syntyivät Beno, Sooham, Sakkur ja Ibri.

[28] Mahlin poika oli Eleasar, jolla ei ollut poikia.

[29] Kiisin poika oli Jerahmeel.

[30] Muusin poikia olivat Mahli, Eeder ja Jerimot. Nämä olivat leeviläisten jälkeläisiä perhekuntiensa mukaan.

[31] Myös nämä heittivät arpaa yhdenvertaisina veljiensä, Aaronin poikien kanssa kuningas Daavidin,

de Arão, lançaram sortes na presença do rei Davi, de Zadoque, de Aimeleque e dos cabeças das famílias dos sacerdotes e dos levitas.

Saadokin, Ahimelekin sekä pappien ja leeviläisten perhekuntapäämiesten läsnä ollessa, perhekuntapäämiehet tasavertaisina nuorimpien veljiensä kanssa.

1 Crônicas 25

Função dos cantores

1 Davi, juntamente com os chefes do serviço, separou para o ministério os filhos de Asafe, de Hemã e de Jedutum, para profetizarem com harpas, alaúdes e címbalos. O rol dos encarregados neste ministério foi:

2 dos filhos de Asafe: Zacur, José, Netanias e Asarela, filhos de Asafe, sob a direção deste, que exercia o seu ministério debaixo das ordens do rei.

3 Quanto à família de Jedutum, os filhos: Gedalias, Zeri, Jesaías, Hasabias e Matitias, seis, sob a direção de Jedutum, seu pai, que profetizava com harpas, em ações de graças e louvores ao SENHOR.

4 Quanto à família de Hemã, os filhos: Buquias, Matanias, Uziel, Sebuel, Jerimote, Hananias, Hanani, Eliata, Gidalti, Romanti-Ézer, Josbecasa, Maloti, Hotir e Maaziote.

5 Todos estes foram filhos de Hemã, o vidente do rei e cujo poder Deus exaltou segundo as suas promessas, dando-lhe catorze filhos e três filhas.

6 Todos estes estavam sob a direção respectivamente de seus pais, para o canto

1. Aikakirja 25

Temppelilaulajien osastot

1 Daavid ja sotapäälliköt erottivat palvelukseen Aasafin, Heemanin ja Jedutunin pojat, joiden tuli profeetallisessa hengessä soittaa lyyroilla, harpuilla ja symbaaleilla. Seuraavassa luetellaan palveluksessa olleet miehet:

2 Aasafin poikia olivat Sakkur, Joosef, Netanja ja Asarela. Heitä johti Aasaf, joka profeetallisessa hengessä soitti kuninkaan antamien ohjeiden mukaan.

3 Jedutunilaisia olivat Jedutunin kuusi poikaa, Gedalja, Seri, Jesaja, Simei , Hasabja ja Mattitja. Heitä johti heidän isänsä Jedutun, joka profeetallisessa hengessä lyyraa soittaen lauloi kiitosta ja ylistystä Herralle .

4 Heemanilaisia olivat Heemanin pojat Bukkia, Mattanja, Ussiel, Sebuel, Jerimot, Hananja, Hanani, Eliata, Giddalti, Roomamti-Eser, Josbekasa, Malloti, Hootir ja Mahasiot.

5 Nämä kaikki olivat Heemanin, kuninkaan näkijän, poikia. Jumala oli näet luvannut nostaa Heemanin kunniaan ja oli antanut hänelle neljätoista poikaa ja kolme tytärtä.

6 Kaikki nämä pojat lauloivat isiensä Aasafin, Jedutunin ja Heemanin

da Casa do SENHOR, com címbalos, alaúdes e harpas, para o ministério da Casa de Deus, estando Asafe, Jedutum e Hemã debaixo das ordens do rei.

johdolla Herran temppelissä symbaalien, harppujen ja lyyrojen säestyksellä, kun Jumalan temppelipalvelusta suoritettiin kuninkaan kirjoittamien tekstien mukaan.

7 O número deles, juntamente com seus irmãos instruídos no canto do SENHOR, todos eles mestres, era de duzentos e oitenta e oito.

7 Temppelilaulajien ja heidän veljiensä lukumäärä – kaikkien taitajien, jotka oli opetettu laulamaan Herralle – oli kaksisataakahdeksankymmentäkahdeksan.

8 Deitaram sortes para designar os deveres, tanto do pequeno como do grande, tanto do mestre como do discípulo.

8 He heittivät arpaa palvelusvuoroista, niin nuoret kuin vanhat, taitajat yhdessä oppilaiden kanssa.

9 A primeira sorte tocou à família de Asafe e saiu a José; a segunda, a Gedalias, que, com seus irmãos e seus filhos, eram doze ao todo.

9 Ensimmäinen arpa, Aasafin suvun arpa, lankesi Joosefille. Toinen arpa lankesi Gedaljalle, hänelle ja hänen veljilleen ja pojilleen, yhteensä kahdelletoista,

10 A terceira, a Zacur, seus filhos e seus irmãos, doze.

10 kolmas Sakkurille, hänen pojilleen ja veljilleen, yhteensä kahdelletoista,

11 A quarta, a Izri, seus filhos e seus irmãos, doze.

11 neljäs Jisrille, hänen pojilleen ja veljilleen, yhteensä kahdelletoista,

12 A quinta, a Netanias, seus filhos e seus irmãos, doze.

12 viides Netanjalle, hänen pojilleen ja veljilleen, yhteensä kahdelletoista,

13 A sexta, a Buquias, seus filhos e seus irmãos, doze.

13 kuudes Bukkialle, hänen pojilleen ja veljilleen, yhteensä kahdelletoista,

14 A sétima, a Jesarela, seus filhos e seus irmãos, doze.

14 seitsemäs Jesarelalle, hänen pojilleen ja veljilleen, yhteensä kahdelletoista,

15 A oitava, a Jesaías, seus filhos e seus irmãos, doze.

15 kahdeksas Jesajalle, hänen pojilleen ja veljilleen, yhteensä kahdelletoista,

16 A nona, a Matanias, seus filhos e seus irmãos, doze.

16 yhdeksäs Mattanjalle, hänen pojilleen ja veljilleen, yhteensä kahdelletoista,

17 A décima, a Simei, seus filhos e seus irmãos, doze.

17 kymmenes Simeille, hänen pojilleen ja veljilleen, yhteensä kahdelletoista,

18 A undécima, a Azarel, seus filhos e seus irmãos, doze.

18 yhdestoista Asarelille, hänen pojilleen ja veljilleen, yhteensä kahdelletoista,

[19] A duodécima, a Hasabias, seus filhos e seus irmãos, doze.

[20] A décima terceira, a Subael, seus filhos e seus irmãos, doze.

[21] A décima quarta, a Matitias, seus filhos e seus irmãos, doze.

[22] A décima quinta, a Jerimote, seus filhos e seus irmãos, doze.

[23] A décima sexta, a Hananias, seus filhos e seus irmãos, doze.

[24] A décima sétima, a Josbecasa, seus filhos e seus irmãos, doze.

[25] A décima oitava, a Hanani, seus filhos e seus irmãos, doze.

[26] A décima nona, a Maloti, seus filhos e seus irmãos, doze.

[27] A vigésima, a Eliata, seus filhos e seus irmãos, doze.

[28] A vigésima primeira, a Hotir, seus filhos e seus irmãos, doze.

[29] A vigésima segunda, a Gidalti, seus filhos e seus irmãos, doze.

[30] A vigésima terceira, a Maaziote, seus filhos e seus irmãos, doze.

[19] kahdestoista Hasabjalle, hänen pojilleen ja veljilleen, yhteensä kahdelletoista,

[20] kolmastoista Suubaelille, hänen pojilleen ja veljilleen, yhteensä kahdelletoista,

[21] neljästoista Mattitjalle, hänen pojilleen ja veljilleen, yhteensä kahdelletoista,

[22] viidestoista Jeremotille, hänen pojilleen ja veljilleen, yhteensä kahdelletoista,

[23] kuudestoista Hananjalle, hänen pojilleen ja veljilleen, yhteensä kahdelletoista,

[24] seitsemästoista Josbekasalle, hänen pojilleen ja veljilleen, yhteensä kahdelletoista,

[25] kahdeksastoista Hananille, hänen pojilleen ja veljilleen, yhteensä kahdelletoista,

[26] yhdeksästoista Mallotille, hänen pojilleen ja veljilleen, yhteensä kahdelletoista,

[27] kahdeskymmenes Elijatalle, hänen pojilleen ja veljilleen, yhteensä kahdelletoista,

[28] kahdeskymmenesyhdes Hootirille, hänen pojilleen ja veljilleen, yhteensä kahdelletoista,

[29] kahdeskymmeneskahdes Giddaltille, hänen pojilleen ja veljilleen, yhteensä kahdelletoista,

[30] kahdeskymmeneskolmas Mahasiotille, hänen pojilleen ja veljilleen, yhteensä kahdelletoista,

31 A vigésima quarta, a Romanti-Ézer, seus filhos e seus irmãos, doze.

1 Crônicas 26

Os porteiros

1 Quanto aos turnos dos porteiros, dos coreítas: Meselemias, filho de Coré, dos filhos de Asafe.

2 Os filhos de Meselemias: Zacarias, o primogênito, Jediael, o segundo, Zebadias, o terceiro, Jatniel, o quarto,

3 Elão, o quinto, Joanã, o sexto, Elioenai, o sétimo.

4 Os filhos de Obede-Edom: Semaías, o primogênito, Jeozabade, o segundo, Joá, o terceiro, Sacar, o quarto, Natanael, o quinto.

5 Amiel, o sexto, Issacar, o sétimo, Peuletai, o oitavo; porque Deus o tinha abençoado.

6 Também a seu filho Semaías nasceram filhos, que dominaram sobre a casa de seu pai; porque foram homens valentes.

7 Os filhos de Semaías: Otni, Rafael, Obede e Elzabade, cujos irmãos Eliú e Semaquias eram homens valentes.

8 Todos estes foram dos filhos de Obede-Edom; eles, seus filhos e seus irmãos, homens capazes e robustos para o serviço, ao todo, sessenta e dois.

9 Os filhos e os irmãos de Meselemias, homens valentes, foram dezoito.

31 ja kahdeskymmenesneljäs Roomamti-Eserille, hänen pojilleen ja veljilleen, yhteensä kahdelletoista.

1. Aikakirja 26

Portinvartijoiden osastot

1 Portinvartijain osastot olivat: koorahilainen Meselemja, Kooren poika, oli Aasafin jälkeläisiä.

2 Meselemjan pojista Sakarja oli esikoinen, toinen oli Jediael, kolmas Sebadja, neljäs Jatniel,

3 viides Eelam, kuudes Joohanan ja seitsemäs Eljoenai.

4 Oobed-Edomin pojista esikoinen oli Semaja, toinen oli Joodavad, kolmas Jooah, neljäs Saakar, viides Netanel,

5 kuudes Ammiel, seitsemäs Isaskar ja kahdeksas Peulletai. Näin Jumala oli Oobed-Edomia siunannut.

6 Hänen pojalleen Semajalle syntyi poikia, jotka hallitsivat isänsä sukua, sillä he olivat erityisen kyvykkäitä miehiä.

7 Semajan pojat olivat Otni, Refael, Oobed, Elsabad ja hänen veljensä Elihu ja Semakja, kyvykkäitä miehiä.

8 Kaikki nämä Oobed-Edomin jälkeläiset, he ja heidän poikansa ja veljensä, olivat kyvykkäitä miehiä ja tarmokkaita palveluksessa. Oobed-Edomin jälkeläisiä oli kaikkiaan kuusikymmentäkaksi.

9 Meselemjalla oli kahdeksantoista poikaa ja veljeä, kyvykkäitä miehiä.

10 De Hosa, dos filhos de Merari, foram filhos: Sinri, a quem o pai constituiu chefe, ainda que não era o primogênito.

11 Hilquias, o segundo, Tebalias, o terceiro, Zacarias, o quarto; todos os filhos e irmãos de Hosa foram treze.

12 A estes turnos dos porteiros, isto é, a seus chefes, foi entregue a guarda, para servirem, como seus irmãos, na Casa do SENHOR.

13 Para cada porta deitaram sortes para designar os deveres tanto dos pequenos como dos grandes, segundo as suas famílias.

14 A guarda do lado do oriente caiu por sorte a Selemias; depois, lançaram sorte sobre seu filho Zacarias, conselheiro prudente, e lhe saiu a guarda do lado do norte;

15 a Obede-Edom, a do lado do sul; e a seus filhos, a da casa de depósitos;

16 a Supim e Hosa, a do ocidente, junto à porta de Salequete, na estrada que sobe; guarda correspondendo uns aos outros:

17 ao oriente, estavam de guarda seis levitas; ao norte, quatro por dia; ao sul, quatro por dia, e, para a casa de depósitos, dois num lugar e dois noutro.

18 No átrio ao ocidente, quatro junto ao caminho, dois junto ao átrio.

19 São estes os turnos dos porteiros dos filhos dos coreítas e dos filhos de Merari.

Os guardas dos tesouros

10 Myös Hoosalla, joka oli Merarin jälkeläisiä, oli poikia. Päämies oli Simri, jonka hänen isänsä asetti päämieheksi, vaikka hän ei ollut esikoinen.

11 Toinen oli Hilkia, kolmas Tebalja ja neljäs Sakarja. Hoosan poikia ja veljiä oli kaikkiaan kolmetoista.

12 Näiden portinvartijaosastojen päälliköiden, samoin kuin heidän veljiensä, tehtävänä oli palvella kukin vuorollaan Herran temppelissä.

13 He heittivät arpaa kustakin portista, sekä nuoret että vanhemmat, perhekuntien mukaan.

14 Itäpuolen portin arpa lankesi Selemjalle. Sitten heitettiin arpaa hänen pojalleen Sakarjalle, joka oli viisas neuvonantaja. Hänelle lankesi pohjoispuolen portin arpa.

15 Oobed-Edomille tuli eteläinen portti ja hänen pojilleen varastohuone.

16 Suppimille ja Hoosalle tuli läntinen, Salleket-portti, josta tie lähtee nousemaan ylöspäin. Vartiopaikat olivat toinen toisensa vieressä.

17 Idän puolella oli joka päivä kuusi miestä, pohjoisen puolella neljä ja etelän puolella neljä. Varastohuoneiden luona oli kaksi parivartiota.

18 Lännessä temppelin sisäänkäynnin, Parbarin, luona oli neljä miestä ja Parbarille johtavalla tiellä kaksi.

19 Nämä olivat koorahilaisten ja merarilaisten portinvartijoiden osastot.

Temppelin aarrekammioiden valvojat

[20] Dos levitas, seus irmãos, que tinham o encargo dos tesouros da Casa de Deus e dos tesouros das coisas consagradas:

[21] os filhos de Ladã, descendentes dos gersonitas pertencentes a Ladã e chefes das famílias deste, da família de Gérson: Jeieli;

[22] os filhos de Jeieli: Zetã e Joel, seu irmão; estavam estes a cargo dos tesouros da Casa do SENHOR.

[23] Dos anramitas, dos isaritas, dos hebronitas, dos uzielitas,

[24] Sebuel, filho de Gérson, filho de Moisés, era oficial encarregado dos tesouros.

[25] Seus irmãos: de Eliézer, foi filho Reabias, de quem foi filho Jesaías, de quem foi filho Jorão, de quem foi filho Zicri, de quem foi filho Selomite.

[26] Este Selomite e seus irmãos tinham a seu cargo todos os tesouros das coisas consagradas que o rei Davi e os chefes das famílias, capitães de milhares e de centenas e capitães do exército tinham dedicado;

[27] dos despojos das guerras as dedicaram para a conservação da Casa do SENHOR,

[28] como também tudo quanto havia dedicado Samuel, o vidente, e Saul, filho de Quis, e Abner, filho de Ner, e Joabe, filho de Zeruia; tudo quanto qualquer

[20]Leeviläisistä Ahian tehtävänä oli valvoa Jumalan temppelin ja pyhien lahjojen aarrekammioita.

[21] Ladanin pojat, geersonilaisten jälkeläiset, nimittäin geersonilaisen Ladanin perhekuntien päämiehet, jotka polveutuivat Ladanista, olivat jehieliläisiä.

[22]Jehielin pojat olivat Seetam ja hänen veljensä Jooel. He valvoivat Herran temppelin aarrekammioita.

[23]Mitä tulee amramilaisiin, jisharilaisiin, hebronilaisiin ja ossielilaisiin,

[24]niin Sebuel, Mooseksen pojan Geersomin jälkeläinen, oli aarrekammioiden valvojien päällikkö.

[25] Geersomin veljet, jotka polveutuivat Elieseristä, olivat Elieserin poika Rehabja, tämän poika Jesaja, tämän Jooram, tämän Sikri ja tämän Selomot.

[26] Selomotin ja hänen veljiensä vastuulla olivat kaikki ne pyhät lahjat, jotka kuningas Daavid, perhekuntien päämiehet, tuhannen- ja sadanpäälliköt ja muut sotapäälliköt olivat pyhittäneet.

[27] He olivat pyhittäneet sodista saamaansa saalista Herran temppelin ylläpitoa varten.

[28]Samoin kaikki, mitä näkijä Samuel, Saul, Kiisin poika, Abner, Neerin poika, ja Jooab, Serujan poika, olivat pyhittäneet, kaikki, mikä pyhitettiin, jätettiin Selomotin ja hänen veljiensä valvontaan.

pessoa havia dedicado estava sob os cuidados de Selomite e seus irmãos.

Os oficiais e os juízes

29 Dos isaritas, Quenanias e seus filhos foram postos sobre Israel, para oficiais e juízes dos negócios externos;

30 dos hebronitas, foram Hasabias e seus irmãos, homens valentes, mil e setecentos, que superintendiam Israel, além do Jordão para o ocidente, em todo serviço do SENHOR e interesses do rei;

31 dos hebronitas, Jerias era o chefe. Quanto aos hebronitas, suas genealogias e famílias, se fizeram investigações no quadragésimo ano do reinado de Davi e se acharam entre eles homens valentes em Jazer de Gileade.

32 Seus irmãos, homens valentes, dois mil e setecentos, chefes das famílias; e o rei Davi os constituiu sobre os rubenitas, os gaditas e a meia tribo dos manassitas, para todos os negócios de Deus e para todos os negócios do rei.

1 Crônicas 27

Os turnos de serviço para cada mês

1 São estes os filhos de Israel segundo o seu número, os chefes das famílias e os capitães de milhares e de centenas com os seus oficiais, que serviam ao rei em todos

Virkamiehet ja tuomarit

29Jisharilaisista määrättiin Kenanja ja hänen poikansa toimimaan johtomiehinä ja tuomareina maallisissa hallintotehtävissä Israelissa.

30 Hebronin jälkeläisistä määrättiin Hasabja ja hänen veljensä, tuhat seitsemänsataa kyvykästä miestä, hallintotehtäviin Israelissa Jordanin länsipuolella,
kaikkinaisiin Herran palvelusta koskeviin toimiin ja myös kuninkaan palvelukseen.

31 Hebronilainen Jeria oli isiensä sukuluetteloiden mukaan hebronilaisten päämies. Daavidin neljäntenäkymmenentenä hallitusvuotena hebronilaiset tutkittiin, ja Gileadin Jaeserissa heidän joukostaan löytyi erittäin kyvykkäitä miehiä.

32 Jerian sukua oli kaksituhatta seitsemänsataa kyvykästä miestä, perhekuntiensa päämiehiä. Heidät kuningas Daavid määräsi johtamaan ruubenilaisia, gaadilaisia ja toista puolta Manassen heimoa kaikissa jumalanpalvelusta koskevissa asioissa ja kuninkaan asioissa.

1. Aikakirja 27

Sotaväen osastojen päälliköt

1Israelilaiset, mukaan lukien perhekuntien päämiehet, tuhannen- ja sadanpäälliköt sekä johtomiehet, palvelivat kuningasta osastoittain kaikessa. Nämä osastot

os negócios dos turnos que entravam e saíam de mês em mês durante o ano, cada turno de vinte e quatro mil.

[2] Sobre o primeiro turno do primeiro mês estava Jasobeão, filho de Zabdiel; em seu turno havia vinte e quatro mil.

[3] Era este dos filhos de Perez, chefe de todos os capitães dos exércitos para o primeiro mês.

[4] Sobre o turno do segundo mês estava Dodai, o aoíta, a cujo lado estava Miclote; também em seu turno havia vinte e quatro mil.

[5] O terceiro capitão do exército e o designado para o terceiro mês era Benaia, chefe, filho do sacerdote Joiada; também em seu turno havia vinte e quatro mil.

[6] Era este Benaia homem poderoso entre os trinta e cabeça deles; o seu turno estava ao encargo do seu filho Amizabade.

[7] O quarto, para o quarto mês, Asael, irmão de Joabe, e depois dele Zebadias, seu filho; também em seu turno havia vinte e quatro mil.

[8] O quinto capitão, para o quinto mês, Samute, o izraíta; também em seu turno havia vinte e quatro mil.

vaihtuivat kuukausittain, vuoden jokaisena kuukautena. Kussakin osastossa oli kaksikymmentäneljätuhatta miestä.

[2] Ensimmäisen osaston päällikkönä, ensimmäisenä kuukautena, oli Jaasobeam, Sabdielin poika. Hänen osastossaan oli kaksikymmentäneljätuhatta miestä.

[3] Hän kuului Peretsin jälkeläisiin ja oli ensimmäisenä kuukautena kaikkien osastojen päälliköiden komentaja.

[4] Toisen kuukauden osaston päällikkönä oli ahohilainen Doodai, ja osastossa oli myös päällikkö Miklot. Hänen osastossaan oli kaksikymmentäneljätuhatta miestä.

[5] Kolmas sotapäällikkö, kolmantena kuukautena, oli Benaja, ylipappi Joojadan poika. Hänen osastossaan oli kaksikymmentäneljätuhatta miestä.

[6] Tämä Benaja oli niiden kolmenkymmenen joukkoon kuuluva sotasankari ja niiden kolmenkymmenen päällikkö. Hänen osastossaan oli myös hänen poikansa Ammisabad.

[7] Neljäs, neljäntenä kuukautena, oli Asahel, Jooabin veli, ja hänen jälkeensä hänen poikansa Sebadja. Hänen osastossaan oli kaksikymmentäneljätuhatta miestä.

[8] Viides, viidentenä kuukautena, oli päällikkö Samhut, kotoisin Jisrahista. Hänen osastossaan oli kaksikymmentäneljätuhatta miestä.

[9] O sexto, para o sexto mês, Ira, filho de Iques, o tecoíta; também em seu turno havia vinte e quatro mil.

[10] O sétimo, para o sétimo mês, Heles, o pelonita, dos filhos de Efraim; também em seu turno havia vinte e quatro mil.

[11] O oitavo, para o oitavo mês, Sibecai, o husatita, dos zeraítas; também em seu turno havia vinte e quatro mil.

[12] O nono, para o nono mês, Abiezer, o anatotita, dos benjamitas; também em seu turno havia vinte e quatro mil.

[13] O décimo, para o décimo mês, Maarai, o netofatita, dos zeraítas; também em seu turno havia vinte e quatro mil.

[14] O undécimo, para o undécimo mês, Benaia, o piratonita, dos filhos de Efraim; também em seu turno havia vinte e quatro mil.

[15] O duodécimo, para o duodécimo mês, Heldai, o netofatita, de Otniel; também em seu turno havia vinte e quatro mil.

Os chefes das tribos

[16] Sobre as tribos de Israel eram estes: sobre os rubenitas era chefe Eliézer, filho de Zicri; sobre os simeonitas, Sefatias, filho de Maaca;

[17] sobre os levitas, Hasabias, filho de Quemuel; sobre os aronitas, Zadoque;

[9] Kuudes, kuudentena kuukautena, oli tekoalainen Iira, Ikkeksen poika. Hänen osastossaan oli kaksikymmentäneljätuhatta miestä.

[10] Seitsemäs, seitsemäntenä kuukautena, oli pelonilainen Heeles, Efraimin heimoa. Hänen osastossaan oli kaksikymmentäneljätuhatta miestä.

[11] Kahdeksas, kahdeksantena kuukautena, oli huusalainen Sibbekai, Serahin sukua. Hänen osastossaan oli kaksikymmentäneljätuhatta miestä.

[12] Yhdeksäs, yhdeksäntenä kuukautena, oli anatotilainen Abieser, Benjaminin heimoa. Hänen osastossaan oli kaksikymmentäneljätuhatta miestä.

[13] Kymmenes, kymmenentenä kuukautena, oli netofalainen Mahrai, Serahin sukua. Hänen osastossaan oli kaksikymmentäneljätuhatta miestä.

[14] Yhdestoista, yhdentenätoista kuukautena, oli piratonilainen Benaja, Efraimin heimoa. Hänen osastossaan oli kaksikymmentäneljätuhatta miestä.

[15] Kahdestoista, kahdentenatoista kuukautena, oli netofalainen Heldai, Otnielin sukua. Hänen osastossaan oli kaksikymmentäneljätuhatta miestä.

Israelin heimojen päämiehet

[16] Israelin heimojen päämiehet olivat seuraavat: Ruubenin heimon päämies oli Elieser, Sikrin poika, Simeonin heimon Sefatja, Maakan poika,

[17] Leevin heimon Hasabja, Kemuelin poika, Aaronin suvun Saadok,

[18] sobre Judá, Eliú, dos irmãos de Davi; sobre Issacar, Onri, filho de Micael;

[18] Juudan heimon Elihu, yksi Daavidin veljistä, Isaskarin heimon Omri, Miikaelin poika,

[19] sobre Zebulom, Ismaías, filho de Obadias; sobre Naftali, Jerimote, filho de Azriel;

[19] Sebulonin heimon Jismaja, Obadjan poika, Naftalin heimon Jerimot, Asrielin poika,

[20] sobre os filhos de Efraim, Oseias, filho de Azazias; sobre a meia tribo de Manassés, Joel, filho de Pedaías;

[20] Efraimin heimon Hoosea, Asasjan poika, Manassen heimon toisen puolen päällikkö oli Jooel, Pedajan poika,

[21] sobre a outra meia tribo de Manassés em Gileade, Ido, filho de Zacarias; sobre Benjamim, Jaasiel, filho de Abner;

[21] ja Manassen heimon toisen puolen Jiddo, Sakarjan poika, Gileadissa, Benjaminin heimon Jaasiel, Abnerin poika,

[22] sobre Dã, Azarel, filho de Jeroão; estes eram os chefes das tribos de Israel.

[22] ja Daanin heimon Asarel, Jerohamin poika. Nämä olivat Israelin heimojen päämiehet.

[23] Davi não contou os que eram de vinte anos para baixo, porque o SENHOR tinha dito que multiplicaria a Israel como as estrelas do céu.

[23] Daavid ei ottanut luetteloon mukaan kaksikymmenvuotiaita tai sitä nuorempia, sillä Herra oli luvannut tehdä Israelin monilukuiseksi kuin taivaan tähdet.

[24] Joabe, filho de Zeruia, tinha começado a contar o povo, porém não acabou, porquanto viera por isso grande ira sobre Israel; pelo que o número não se registrou na história do rei Davi.

[24] Jooab, Serujan poika, oli aloittanut väestönlaskennan mutta ei saanut sitä valmiiksi. Laskennan vuoksi viha kohtasi Israelia, eikä lukumäärää kirjoitettu kuningas Daavidin aikakirjaan.

Os administradores das possessões de Davi

Kuninkaan taloudenhoitajat

[25] Azmavete, filho de Adiel, estava sobre os tesouros do rei; sobre o que este possuía nos campos, nas cidades, nas aldeias e nos castelos, Jônatas, filho de Uzias.

[25] Kuninkaan aarrekammioista vastasi Asmavet, Adielin poika, ja maaseudulla, kaupungeissa, kylissä ja linnakkeissa olevista varastoista Joonatan, Ussian poika.

[26] Sobre os lavradores do campo, que cultivavam a terra, Ezri, filho de Quelube.

[26] Maatöitä tekevistä peltomiehistä vastasi Esri, Kelubin poika,

[27] Sobre as vinhas, Simei, o ramatita; porém sobre o que das vides entrava para as adegas, Zabdi, o sifmita.

[27] viinitarhoista raamatilainen Simei, ja siitä, mitä tarhat tuottivat viinikellareihin, vastasi sifmiläinen Sabdi.

28 Sobre os olivais e sicômoros que havia nas campinas, Baal-Hanã, o gederita; porém Joás, sobre os depósitos do azeite.
29 Sobre os gados que pasciam em Sarom, Sitrai, o saronita; porém sobre os gados dos vales, Safate, filho de Adlai.
30 Sobre os camelos, Obil, o ismaelita; sobre as jumentas, Jedias, o meronotita.
31 Sobre o gado miúdo, Jaziz, o hagareno; todos estes eram administradores da fazenda do rei Davi.

Os conselheiros do rei

32 Jônatas, tio de Davi, era do conselho, homem sábio e escriba; Jeiel, filho de Hacmoni, atendia os filhos do rei.

33 Aitofel era do conselho do rei; Husai, o arquita, amigo do rei.
34 A Aitofel sucederam Joiada, filho de Benaia, e Abiatar; Joabe era comandante do exército do rei.

1 Crônicas 28

Davi apresenta a Salomão como seu sucessor

1 Então, Davi convocou para Jerusalém todos os príncipes de Israel, os príncipes das tribos, os capitães dos turnos que serviam o rei, os capitães de mil e os de cem, os administradores de toda a fazenda e possessões do rei e de seus filhos, como também os oficiais, os poderosos e todo homem valente.
2 Pôs-se o rei Davi em pé e disse: Ouvi-me, irmãos meus e povo meu: Era meu propósito de coração edificar uma casa de repouso para a arca da Aliança do

28 Oliivipuista ja Sefelan tasangon metsäviikunapuista vastasi gaderilainen Baal-Haanan ja öljyvarastoista Jooas.
29 Saaronissa laiduntavasta nautakarjasta vastasi saaronilainen Sitrai ja laaksojen nautakarjasta Saafat, Adlain poika.
30 Kameleista vastasi ismaelilainen Oobil, aasintammoista meeronotilainen Jehdeja
31 ja lammaslaumoista hagrilainen Jaasis. Nämä kaikki olivat kuningas Daavidin taloudenhoitajia.

Daavidin lähimmät miehet

32 Daavidin setä Joonatan, viisas ja oppinut mies, oli neuvonantajana. Jehiel, Hakmonin poika, piti huolta kuninkaan pojista.
33 Ahitofel oli kuninkaan neuvonantaja ja arkilainen Huusai kuninkaan ystävä.
34 Ahitofelin jälkeen neuvonantajiksi tulivat Joojada, Benajan poika, ja Ebjatar. Kuninkaan sotapäällikkö oli Jooab.

1. Aikakirja 28

Daavidin puhe Israelin johtomiehille

1 Daavid kutsui koolle Jerusalemiin kaikki Israelin johtomiehet: heimojen päämiehet, kuningasta palvelevat osastojen päälliköt, tuhannen- ja sadanpäälliköt, kuninkaan ja hänen poikiensa kaiken omaisuuden ja karjan johtavat hoitajat, hovin virkamiehet, sotasankarit ja kaikki valiosotilaat.
2 Sitten kuningas Daavid nousi seisomaan ja sanoi: ”Kuulkaa minua, veljeni ja kansani! Sydämelläni oli aikomus rakentaa temppeli Herran liitonarkun

SENHOR e para o estrado dos pés do nosso Deus, e eu tinha feito o preparo para a edificar.	leposijaksi ja meidän Jumalamme jalkojen astinlaudaksi, ja olin tehnyt valmisteluja sen rakentamiseksi.
3 Porém Deus me disse: Não edificarás casa ao meu nome, porque és homem de guerra e derramaste muito sangue.	3Mutta Jumala sanoi minulle: ’Sinä et saa rakentaa temppeliä minun nimelleni, koska olet sotilas ja olet vuodattanut verta.’
4 O SENHOR, Deus de Israel, me escolheu de toda a casa de meu pai, para que eternamente fosse eu rei sobre Israel; porque a Judá escolheu por príncipe e a casa de meu pai, na casa de Judá; e entre os filhos de meu pai se agradou de mim, para me fazer rei sobre todo o Israel.	4 Herra, Israelin Jumala, oli kuitenkin valinnut minut koko isäni suvusta olemaan Israelin kuninkaana ikuisesti. Juudan hän oli valinnut ruhtinaaksi. Juudan heimosta hän valitsi minun isäni suvun, ja isäni poikien joukosta hän tahtoi tehdä minut koko Israelin kuninkaaksi.
5 E, de todos os meus filhos, porque muitos filhos me deu o SENHOR, escolheu ele a Salomão para se assentar no trono do reino do SENHOR, sobre Israel.	5Ja kaikkien minun poikieni joukosta – Herra on antanut minulle monta poikaa – hän valitsi poikani Salomon istumaan Herran valtakunnan valtaistuimella ja hallitsemaan Israelia.
6 E me disse: Teu filho Salomão é quem edificará a minha casa e os meus átrios, porque o escolhi para filho e eu lhe serei por pai.	6 Herrasanoi minulle: ’Sinun poikasi Salomo rakentaa minulle temppelin ja esipihan, sillä minä olen valinnut hänet pojakseni ja Minä olen oleva hänen isänsä.
7 Estabelecerei o seu reino para sempre, se perseverar ele em cumprir os meus mandamentos e os meus juízos, como até ao dia de hoje.	7Minä vahvistan hänen kuninkuutensa ikuisiksi ajoiksi, jos hän pysyy lujana ja noudattaa minun lakejani ja säädöksiäni, niin kuin hän nyt tekee.’
8 Agora, pois, perante todo o Israel, a congregação do SENHOR, e perante o nosso Deus, que me ouve, eu vos digo: guardai todos os mandamentos do SENHOR, vosso Deus, e empenhai-vos por eles, para que possuais esta boa terra e a	8Ja nyt minä sanon koko Israelin, Herran seurakunnan, edessä ja meidän Jumalamme kuullen: Noudattakaa ja tutkikaa kaikkia Herran , Jumalanne, käskyjä, että saisitte pitää omananne tämän hyvän maan ja saisitte

deixeis como herança a vossos filhos, para sempre.

[9] Tu, meu filho Salomão, conhece o Deus de teu pai e serve-o de coração íntegro e alma voluntária; porque o SENHOR esquadrinha todos os corações e penetra todos os desígnios do pensamento. Se o buscares, ele deixará achar-se por ti; se o deixares, ele te rejeitará para sempre.

[10] Agora, pois, atende a tudo, porque o SENHOR te escolheu para edificares casa para o santuário; sê forte e faze a obra.

Davi dá a Salomão a planta do templo

[11] Deu Davi a Salomão, seu filho, a planta do pórtico com as suas casas, as suas tesourarias, os seus cenáculos e as suas câmaras interiores, como também da casa do propiciatório.

[12] Também a planta de tudo quanto tinha em mente, com referência aos átrios da Casa do SENHOR, e a todas as câmaras em redor, para os tesouros da Casa de Deus e para os tesouros das coisas consagradas;

[13] e para os turnos dos sacerdotes e dos levitas, e para toda obra do ministério da Casa do SENHOR, e para todos os utensílios para o serviço da Casa do SENHOR,

[14] especificando o peso do ouro para todos os utensílios de ouro de cada serviço; também o peso da prata para todos os utensílios de prata de cada serviço;

jättää sen jälkeenne ikuiseksi perinnöksi lapsillenne.

[9] Ja sinä, poikani Salomo, opi tuntemaan isäsi Jumala ja palvele häntä ehyellä sydämellä ja alttiilla mielellä, sillä Herra tutkii kaikki sydämet ja ymmärtää kaikki ajatukset ja aikomukset. Jos etsit häntä, löydät hänet, mutta jos luovut hänestä, hän hylkää sinut ikuisiksi ajoiksi.

[10]Huomaa siis nyt, että Herra on valinnut sinut rakentamaan temppelin. Ole luja ja ryhdy työhön!”

Temppelin rakenne

[11]Sitten Daavid antoi pojalleen Salomolle mallin temppelin eteishallista ja sen sivukammioista, aarrekammioista, yläsaleista, sisähuoneista ja siitä huoneesta, jossa armoistuin oli.

[12] Hän antoi myös määräyksen kaikesta, mitä hänellä oli mielessään Herran huoneen esipihoista ja kaikista niitä ympäröivistä huoneista, Jumalan temppelin ja pyhien esineiden aarrekammioista,

[13] pappien ja leeviläisten osastoista, kaikesta Herran temppelissä toimitettavasta jumalanpalveluksesta ja kaikista Herran temppelin esineistä,

[14] kaikkien jumalanpalveluksessa käytettävien kultaesineiden kullan painosta ja kaikkien hopeaesineiden painosta, joita kussakin palvelustehtävässä tarvittiin.

[15] o peso para os candeeiros de ouro e suas lâmpadas de ouro, para cada candeeiro e suas lâmpadas, segundo o uso de cada um;

[15] Hän antoi määräyksen kultaisten, seitsenhaaraisten lampunjalkojen ja niiden kultaisten lamppujen painosta, erikseen kunkin lampunjalan ja sen lamppujen painosta, samoin hopeisten lampunjalkojen painosta, erikseen kaikkien lampunjalkojen ja niiden lamppujen painosta, jokaisen lampunjalan käytön mukaan,

[16] também o peso do ouro para as mesas da proposição, para cada uma de per si; como também a prata para as mesas de prata;

[16] edelleen sen kullan painosta, joka käytettiin niihin pöytiin, joille pyhät leivät asetettiin, erikseen kunkin pöydän, samoin hopeisten pöytien hopeasta,

[17] ouro puro para os garfos, para as bacias e para os copos; para as taças de ouro o devido peso a cada uma, como também para as taças de prata, a cada uma o seu peso;

[17] haarukoiden, maljojen ja kannujen valmistukseen käytetyn puhtaan kullan painosta, samoin kultapikareista, erikseen kunkin pikarin painosta, ja hopeapikareista, erikseen kunkin pikarin painosta,

[18] o peso do ouro refinado para o altar do incenso, como também, segundo a planta, o ouro para o carro dos querubins, que haviam de estender as asas e cobrir a arca da Aliança do SENHOR.

[18] sekä suitsutusalttariin käytetyn puhdistetun kullan painosta. Samoin hän antoi määräyksen vaunujen mallista ja kultakerubeista, joiden tuli levittää siipensä ja peittää Herran liitonarkku.

[19] Tudo isto, disse Davi, me foi dado por escrito por mandado do SENHOR, a saber, todas as obras desta planta.

[19] Daavid sanoi: ”Tämä kaikki on kirjoituksessa, joka on lähtenyt Herran kädestä. Hän on opettanut minulle kaikki tämän mallin mukaan tehtävät työt.”

[20] Disse Davi a Salomão, seu filho: Sê forte e corajoso e faze a obra; não temas, nem te desanimes, porque o SENHOR Deus, meu Deus, há de ser contigo; não te deixará, nem te desamparará, até que

[20] Daavid sanoi pojalleen Salomolle: ”Ole luja ja rohkea! Ryhdy työhön, älä pelkää äläkä arkaile, sillä Herra Jumala, minun Jumalani, on kanssasi. Hän ei jätä sinua eikä hylkää sinua, jotta saisit valmiiksi kaikki Herran temppelissä tehtävät työt.

acabes todas as obras para o serviço da Casa do SENHOR.

21 Eis aí os turnos dos sacerdotes e dos levitas para todo serviço da Casa de Deus; também se acham contigo, para toda obra, voluntários com sabedoria de toda espécie para cada serviço; como também os príncipes e todo o povo estarão inteiramente às tuas ordens.

1 Crônicas 29

As ofertas de Davi e dos príncipes

1 Disse mais o rei Davi a toda a congregação: Salomão, meu filho, o único a quem Deus escolheu, é ainda moço e inexperiente, e esta obra é grande; porque o palácio não é para homens, mas para o SENHOR Deus.

2 Eu, pois, com todas as minhas forças já preparei para a casa de meu Deus ouro para as obras de ouro, prata para as de prata, bronze para as de bronze, ferro para as de ferro e madeira para as de madeira; pedras de ônix, pedras de engaste, pedras de várias cores, de mosaicos e toda sorte de pedras preciosas, e mármore, e tudo em abundância.

3 E ainda, porque amo a casa de meu Deus, o ouro e a prata particulares que tenho dou para a casa de meu Deus, afora tudo quanto preparei para o santuário:

4 três mil talentos de ouro, do ouro de Ofir, e sete mil talentos de prata purificada, para cobrir as paredes das casas;

21Pappien ja leeviläisten osastot ovat valmiina kaikkeen palvelukseen Jumalan temppelissä, ja sinulla on kaikkiin töihin käytössäsi niitä, jotka alttiisti ja taitavasti tekevät kaikenlaista työtä. Niin myös päälliköt ja koko kansa noudattavat kaikessa sinun käskyjäsi.”

1. Aikakirja 29

Lahjat temppelin rakentamiseen

1Sitten kuningas Daavid sanoi koko seurakunnalle: ”Poikani Salomo, jonka Jumala on valinnut, on nuori ja kokematon, ja tehtävä on suuri, sillä tätä temppeliä ei ole tarkoitettu ihmiselle vaan Herralle Jumalalle.

2Siksi minä olen parhaan kykyni mukaan hankkinut Jumalani temppeliä varten kultaa kultatöihin, hopeaa hopeatöihin, pronssia pronssitöihin, rautaa rautatöihin, ja puuta puutöihin, sekä onyksi-kiveä, jalokivimosaiikkia, mustankiiltävää ja kirjavaa kiveä, kaikenlaista kallista kiveä ja marmorikiveä suuret määrät.

3Ja vielä, koska Jumalani temppeli on minulle rakas, minä luovutan omistamani kulta- ja hopea-aarteet Jumalani temppeliä varten, kaiken sen lisäksi, minkä olen jo hankkinut pyhää temppeliä varten:

4kolmetuhatta talenttia kultaa, Oofirin kultaa, seitsemäntuhatta talenttia

puhdistettua hopeaa huoneiden seinien päällystämiseen,

[5] ouro para os objetos de ouro e prata para os de prata, e para toda obra de mão dos artífices. Quem, pois, está disposto, hoje, a trazer ofertas liberalmente ao SENHOR?

[5] kultaa kultatöihin ja hopeaa hopeatöihin, kaikenlaisiin käsityöläisten töihin. Kuka muu haluaa tänään tuoda runsaskätisesti lahjoja Herralle ?”

[6] Então, os chefes das famílias, os príncipes das tribos de Israel, os capitães de mil e os de cem e até os intendentes sobre as empresas do rei voluntariamente contribuíram

[6]Silloin perhekuntien päämiehet, Israelin heimojen päämiehet, tuhannen- ja sadanpäälliköt ja kuninkaan töiden ylivalvojat toivat vapaaehtoisia lahjoja.

[7] e deram para o serviço da Casa de Deus cinco mil talentos de ouro, dez mil daricos, dez mil talentos de prata, dezoito mil talentos de bronze e cem mil talentos de ferro.

[7]He antoivat Jumalan temppelin rakennustyötä varten viisituhatta talenttia ja kymmenentuhatta dareikkia kultaa, kymmenentuhatta talenttia hopeaa, kahdeksantoistatuhatta talenttia pronssia ja satatuhatta talenttia rautaa.

[8] Os que possuíam pedras preciosas as trouxeram para o tesouro da Casa do SENHOR, a cargo de Jeiel, o gersonita.

[8] Ne, joilla oli jalokiviä, antoivat ne Herran temppelin aarrekammioon geersonilaisen Jehielin huostaan.

[9] O povo se alegrou com tudo o que se fez voluntariamente; porque de coração íntegro deram eles liberalmente ao SENHOR; também o rei Davi se alegrou com grande júbilo.

[9] Kansa iloitsi heidän alttiudestaan, sillä he antoivat ehyellä sydämellä vapaaehtoisesti Herralle . Myös kuningas Daavid iloitsi suuresti.

Oração de Davi

[10] Pelo que Davi louvou ao SENHOR perante a congregação toda e disse: Bendito és tu, SENHOR, Deus de Israel, nosso pai, de eternidade em eternidade.

[11] Teu, SENHOR, é o poder, a grandeza, a honra, a vitória e a majestade; porque teu é tudo quanto há nos céus e na terra; teu, SENHOR, é o reino, e tu te exaltaste por chefe sobre todos.

Daavidin kiitosrukous

[10]Daavid ylisti Herraa koko seurakunnan nähden ja sanoi: ”Ole ylistetty, Herra , Israelin Jumala, meidän isämme, iankaikkisesta iankaikkiseen!

[11] Sinun, Herra , on suuruus ja voima, kunnia, kirkkaus ja valta, sillä sinun on kaikki taivaassa ja maan päällä. Sinun, Herra , on valtakunta, ja sinä olet korkein, yli kaikkien hallitsijoiden.

[12] Riquezas e glória vêm de ti, tu dominas sobre tudo, na tua mão há força e poder; contigo está o engrandecer e a tudo dar força.

[13] Agora, pois, ó nosso Deus, graças te damos e louvamos o teu glorioso nome.

[14] Porque quem sou eu, e quem é o meu povo para que pudéssemos dar voluntariamente estas coisas? Porque tudo vem de ti, e das tuas mãos to damos.

[15] Porque somos estranhos diante de ti e peregrinos como todos os nossos pais; como a sombra são os nossos dias sobre a terra, e não temos permanência.

[16] SENHOR, nosso Deus, toda esta abundância que preparamos para te edificar uma casa ao teu santo nome vem da tua mão e é toda tua.

[17] Bem sei, meu Deus, que tu provas os corações e que da sinceridade te agradas; eu também, na sinceridade de meu coração, dei voluntariamente todas estas coisas; acabo de ver com alegria que o teu povo, que se acha aqui, te faz ofertas voluntariamente.

[18] SENHOR, Deus de nossos pais Abraão, Isaque e Israel, conserva para sempre no coração do teu povo estas disposições e pensamentos, inclina-lhe o coração para contigo;

[19] e a Salomão, meu filho, dá coração íntegro para guardar os teus

[12]Rikkaus ja kunnia ovat sinulta, ja sinä hallitset kaikkea. Sinun kädessäsi on voima ja valta, sinun vallassasi on tehdä mikä tahansa suureksi ja vahvaksi.

[13]Nyt me kiitämme sinua, Jumalamme, ja ylistämme sinun ihanaa nimeäsi.

[14] Mikä minä olen, tai mikä on minun kansani, kyetäksemme antamaan vapaaehtoisesti tällaisia lahjoja? Sinulta tämä kaikki on tullut, ja omasta kädestäsi me olemme ne sinulle antaneet.

[15] Mehän olemme muukalaisia ja vieraita sinun edessäsi kuten kaikki isämmekin, ja meidän päivämme maan päällä ovat kuin varjo, ilman toivoa.

[16] Herra, meidän Jumalamme, sinun kädestäsi on kaikki tämä runsaus, jonka olemme tuoneet rakentaaksemme temppelin sinulle, sinun pyhälle nimellesi, ja sinulle kuuluu tämä kaikki.

[17] Mutta minä tiedän, Jumalani, että sinä koettelet sydämen ja miellyt vilpittömyyteen. Kaikki nämä lahjat olen antanut vapaaehtoisesti vilpittömällä sydämellä, ja nyt olen iloinnut nähdessäni, kuinka tänne kokoontunut kansasi on antanut sinulle vapaaehtoiset lahjansa.

[18] Herra, isiemme Abrahamin, Iisakin ja Israelin Jumala, säilytä aina kansasi sydämen ajatukset ja aikomukset tällaisina ja ohjaa heidän sydämensä sinun puoleesi.

[19] Anna pojalleni Salomolle ehyt sydän, että hän noudattaisi sinun käskyjäsi,

mandamentos, os teus testemunhos e os teus estatutos, fazendo tudo para edificar este palácio para o qual providenciei.

todistuksiasi ja säädöksiäsi ja toimisi niiden kaikkien mukaan ja että hän myös rakentaisi tämän temppelin, jota varten minä olen tehnyt valmisteluja.”

20 Então, disse Davi a toda a congregação: Agora, louvai o SENHOR, vosso Deus. Então, toda a congregação louvou ao SENHOR, Deus de seus pais; todos inclinaram a cabeça, adoraram o SENHOR e se prostraram perante o rei.

20Sitten Daavid sanoi koko seurakunnalle: ”Ylistäkää Herraa , Jumalaanne!” Niin koko seurakunta ylisti Herraa , isiensä Jumalaa, ja kumartui maahan osoittamaan kunnioitusta Herralle ja kuninkaalle.

Salomo kruunataan kuninkaaksi

21 Ao outro dia, trouxeram sacrifícios ao SENHOR e lhe ofereceram holocaustos de mil bezerros, mil carneiros, mil cordeiros, com as suas libações; sacrifícios em abundância por todo o Israel.

21Seuraavana päivänä he uhrasivat teurasuhreja ja toivat polttouhreina Herralle tuhat sonnimullikkaa, tuhat pässiä ja tuhat karitsaa sekä niihin kuuluvat juomauhrit. He uhrasivat myös paljon teurasuhreja koko Israelin puolesta.

22 Comeram e beberam, naquele dia, perante o SENHOR, com grande regozijo.

Salomão proclamado rei

Pela segunda vez, fizeram rei a Salomão, filho de Davi, e o ungiram ao SENHOR por príncipe e a Zadoque, por sacerdote.

22 He söivät ja joivat Herran edessä sinä päivänä suuren ilon vallitessa. Sitten he toistamiseen asettivat Salomon, Daavidin pojan, kuninkaaksi ja voitelivat hänet Herralle pyhitetyksi ruhtinaaksi. Saadokin he voitelivat papiksi.

23 Salomão assentou-se no trono do SENHOR, rei, em lugar de Davi, seu pai, e prosperou; e todo o Israel lhe obedecia.

23Salomo istui kuninkaana isänsä Daavidin jälkeen Herran valtaistuimella. Hän menestyi, ja koko Israel oli hänelle kuuliainen.

24 Todos os príncipes, os grandes e até todos os filhos do rei Davi prestaram homenagens ao rei Salomão.

24Samoin kaikki päälliköt ja sotasankarit ja myös kaikki kuningas Daavidin pojat kättä lyöden vannoivat uskollisuutta kuningas Salomolle.

25 O SENHOR engrandeceu sobremaneira a Salomão perante todo o Israel; deu-lhe majestade real, qual antes dele não teve nenhum rei em Israel.

25 Herra teki Salomon hyvin suureksi koko Israelin silmissä ja antoi hänelle kuninkaallisen loiston, jonka kaltaista ei

ollut yhdelläkään Israelin kuninkaalla ollut ennen häntä.

A morte de Davi

[26] Ora, Davi, filho de Jessé, reinou sobre todo o Israel.

[27] O tempo que reinou sobre Israel foi de quarenta anos: em Hebrom, sete; em Jerusalém, trinta e três.

[28] Morreu em ditosa velhice, cheio de dias, riquezas e glória; e Salomão, seu filho, reinou em seu lugar.

[29] Os atos, pois, do rei Davi, tanto os primeiros como os últimos, eis que estão escritos nas crônicas, registrados por Samuel, o vidente, nas crônicas do profeta Natã e nas crônicas de Gade, o vidente,

[30] juntamente com o que se passou no seu reinado e a respeito do seu poder e todos os acontecimentos que se deram com ele, com Israel e com todos os reinos daquelas terras.

Daavidin kuolema

[26]Daavid, Iisain poika, oli hallinnut koko Israelia.

[27] Aika, jonka hän hallitsi Israelia, oli neljäkymmentä vuotta. Hebronissa hän hallitsi seitsemän vuotta ja Jerusalemissa kolmekymmentäkolme vuotta.

[28]Sitten hän kuoli korkeassa iässä, elämästä, rikkaudesta ja kunniasta kyllänsä saaneena, ja hänen poikansa Salomo tuli kuninkaaksi hänen jälkeensä.

[29] Daavidin vaiheet, sekä aikaisemmat että myöhemmät, on kirjoitettu näkijä Samuelin, profeetta Naatanin ja näkijä Gaadin aikakirjoihin.

[30]Niissä kerrotaan kaikesta, mitä tapahtui hänen hallituskaudellaan, hänen sankariteoistaan sekä tapahtumista, jotka kohtasivat häntä, Israelia ja kaikkien maiden valtakuntia.

O segundo livro das Crônicas	2. Aikakirja

2 Crônicas 1

Salomão oferece sacrifícios em Gibeão
1 Reis 3.3-4

1 Salomão, filho de Davi, fortaleceu-se no seu reino, e o SENHOR, seu Deus, era com ele e o engrandeceu sobremaneira.

2 Falou Salomão a todo o Israel, aos capitães de mil e aos de cem, aos juízes e a todos os príncipes em todo o Israel, cabeças de famílias;

3 e foi com toda a congregação ao alto que estava em Gibeão, porque ali estava a tenda da congregação de Deus, que Moisés, servo do SENHOR, tinha feito no deserto.

4 Mas Davi fizera subir a arca de Deus de Quiriate-Jearim ao lugar que lhe havia preparado, porque lhe armara uma tenda em Jerusalém.

5 Também o altar de bronze que fizera Bezalel, filho de Uri, filho de Hur, estava ali diante do tabernáculo do SENHOR; e Salomão e a congregação consultaram o SENHOR.

Salomão pede a Deus sabedoria
1 Reis 3.5-15

6 Salomão ofereceu ali sacrifícios perante o SENHOR, sobre o altar de bronze que estava na tenda da congregação; e ofereceu sobre ele mil holocaustos.

7 Naquela mesma noite, apareceu Deus a Salomão e lhe disse: Pede-me o que queres que eu te dê.

2. Aikakirja 1

Salomon hallituskausi
Salomon uhri

1 Salomo, Daavidin poika, vahvistui kuninkuudessaan, ja Herra , hänen Jumalansa oli hänen kanssaan ja teki hänet hyvin mahtavaksi.

2 Salomo puhui koko Israelille, tuhannen- ja sadanpäälliköille sekä tuomareille ja kaikille Israelin ruhtinaille ja perhekuntien päämiehille.

3 Sitten Salomo lähti yhdessä koko seurakunnan kanssa Gibeonissa olevalle uhrikukkulalle, sillä siellä oli Jumalan ilmestysmaja, jonka Herran palvelija Mooses oli tehnyt autiomaassa.

4 Jumalan liitonarkun Daavid oli kuitenkin tuonut Kirjat-Jearimista Jerusalemiin, paikkaan, jonka hän oli sille valmistanut ja johon hän oli pystyttänyt teltan sitä varten.

5 Sen sijaan pronssialttari, jonka Besalel, Uurin poika, Huurin pojanpoika, oli rakentanut, oli Herran asumuksen edessä Gibeonissa. Siellä Salomo ja seurakunta etsivät Herraa.

6 Salomo uhrasi siellä Herran edessä ilmestysmajan edustalla pronssialttarin ääressä. Hän uhrasi alttarilla tuhat polttouhria.

Jumala ilmestyy Salomolle

7 Yöllä Jumala ilmestyi Salomolle ja sanoi hänelle: ”Pyydä, mitä tahdot, niin minä annan sen sinulle.”

[8] Respondeu-lhe Salomão: De grande benevolência usaste para com Davi, meu pai, e a mim me fizeste reinar em seu lugar.

[8]Salomo vastasi Jumalalle: ”Sinä olet osoittanut suurta armollisuutta isälleni Daavidille ja olet tehnyt minusta kuninkaan hänen sijaansa.

[9] Agora, pois, ó SENHOR Deus, cumpra-se a tua promessa feita a Davi, meu pai; porque tu me constituíste rei sobre um povo numeroso como o pó da terra.

[9]Oi, Herra Jumala, toteutukoon lupaus, jonka olet antanut isälleni Daavidille! Olethan sinä pannut minut hallitsemaan kansaa, jota on niin paljon kuin tomua maassa.

[10] Dá-me, pois, agora, sabedoria e conhecimento, para que eu saiba conduzir-me à testa deste povo; pois quem poderia julgar a este grande povo?

[10]Anna siis minulle viisaus ja ymmärrys, jotta voisin johtaa tätä kansaa, sillä kuka voi muuten jakaa oikeutta tälle suurelle kansallesi?”

[11] Disse Deus a Salomão: Porquanto foi este o desejo do teu coração, e não pediste riquezas, bens ou honras, nem a morte dos que te aborrecem, nem tampouco pediste longevidade, mas sabedoria e conhecimento, para poderes julgar a meu povo, sobre o qual te constituí rei,

[11]Jumala sanoi Salomolle: ”Koska sinulla on tämä mieli etkä pyytänyt rikkautta, omaisuutta tai kunniaa, et vihamiestesi henkeä etkä myöskään pitkää ikää, vaan anoit itsellesi viisautta ja ymmärrystä jakaaksesi oikeutta kansalleni, jonka kuninkaaksi minä olen sinut tehnyt,

[12] sabedoria e conhecimento são dados a ti, e te darei riquezas, bens e honras, quais não teve nenhum rei antes de ti, e depois de ti não haverá teu igual.

[12] sinulle annetaan viisautta ja ymmärrystä. Lisäksi minä annan sinulle enemmän rikkautta, omaisuutta ja kunniaa, kuin kenelläkään kuninkaalla on ollut ennen sinua tai tulee olemaan sinun jälkeesi.”

[13] Voltou Salomão para Jerusalém, da sua ida ao alto que está em Gibeão, de diante da tenda da congregação; e reinou sobre Israel.

[13]Kun Salomo oli käynyt Gibeonin uhrikukkulalla ilmestysmajan luona, hän palasi Jerusalemiin ja alkoi hallita Israelia.

As riquezas de Salomão

1 Reis 10.26-29

[14] Salomão ajuntou carros e cavaleiros; tinha mil e quatrocentos carros e doze mil cavaleiros, que colocou nas cidades para os carros e junto ao rei, em Jerusalém.

Salomo vaurastuu

[14]Salomo kokosi sotavaunuja ja ratsumiehiä, niin että hänellä oli tuhat neljäsataa sotavaunua ja kaksitoistatuhatta ratsumiestä. Ne hän

sijoitti vaunukaupunkeihin ja Jerusalemiin kuninkaan luo.

[15] Fez o rei que, em Jerusalém, houvesse prata e ouro como pedras, e cedros em abundância como os sicômoros que estão nas planícies.

[15]Hopeaa ja kultaa kuningas hankki Jerusalemiin niin paljon kuin siellä on kiviä, ja setripuuta niin paljon kuin on metsäviikunapuita Sefelan alangolla.

[16] Os cavalos de Salomão vinham do Egito e da Cilícia; e comerciantes do rei os recebiam da Cilícia por certo preço.

[16] Salomolle tuotiin hevosia Egyptistä ja Kuvesta. Kuninkaan kauppiaat noutivat niitä Kuvesta maksua vastaan.

[17] Importava-se do Egito um carro por seiscentos siclos de prata e um cavalo, por cento e cinqüenta; nas mesmas condições, as caravanas os traziam e os exportavam para todos os reis dos heteus e para os reis da Síria.

[17] Egyptistä tuodut vaunut maksoivat kuusisataa hopeasekeliä ja hevonen sataviisikymmentä. Kauppiaat välittivät niitä myös kaikille heettiläisten kuninkaille ja Aramin kuninkaille.

2 Crônicas 2

Salomão faz aliança com Hirão

1 Reis 5.1-12

[1] Resolveu Salomão edificar a casa ao nome do SENHOR, como também casa para o seu reino.

[18]Salomo käski rakentaa temppelin Herran nimelle ja kuninkaallisen palatsin itselleen.

2. Aikakirja 2

Temppelin rakennustyön valmistelut

[1]Salomo määräsi seitsemänkymmentätuhatta miestä taakankantajiksi, kahdeksankymmentätuhatta miestä kivenlouhijoiksi vuoristoon ja heille kolmetuhatta kuusisataa työnjohtajaa.

[2] Designou Salomão setenta mil homens para levarem as cargas, oitenta mil, para talharem pedras nas montanhas e três mil e seiscentos, para dirigirem a obra.

[2]Sitten Salomo lähetti Huuramille , Tyroksen kuninkaalle, sanan: ”Tee minulle, niin kuin teit isälleni Daavidille, jolle lähetit setripuuta, jotta hän rakentaisi itselleen palatsin asuakseen siinä.

[3] Salomão mandou dizer a Hirão, rei de Tiro: Como procedeste para com Davi, meu pai, e lhe mandaste cedros, para edificar a casa em que morasse, assim também procede comigo.

4 Eis que estou para edificar a casa ao nome do SENHOR, meu Deus, e lha consagrar, para queimar perante ele incenso aromático, e lhe apresentar o pão contínuo da proposição e os holocaustos da manhã e da tarde, nos sábados, nas Festas da Lua Nova e nas festividades do SENHOR, nosso Deus; o que é obrigação perpétua para Israel.

5 A casa que edificarei há de ser grande, porque o nosso Deus é maior do que todos os deuses.

6 No entanto, quem seria capaz de lhe edificar a casa, visto que os céus e até os céus dos céus o não podem conter? E quem sou eu para lhe edificar a casa, senão para queimar incenso perante ele?

7 Manda-me, pois, agora, um homem que saiba trabalhar em ouro, em prata, em bronze, em ferro, em obras de púrpura, de carmesim e de pano azul; que saiba fazer obras de entalhe juntamente com os peritos que estão comigo em Judá e em Jerusalém, os quais Davi, meu pai, empregou.

8 Manda-me também madeira de cedros, ciprestes e sândalo do Líbano; porque bem sei que os teus servos sabem cortar madeira no Líbano. Eis que os meus servos estarão com os teus,

9 para me prepararem muita madeira; porque a casa que edificarei há de ser grande e maravilhosa.

3 Minä rakennan temppelin Herran , Jumalani, nimelle ja pyhitän sen hänelle, jotta siellä poltettaisiin hyvänhajuista suitsuketta hänen edessään, pidettäisiin aina esillä pyhiä leipiä ja uhrattaisiin polttouhreja aamuin ja illoin, sapatteina, uudenkuun päivinä ja Herran , meidän Jumalamme, juhlina. Tämä on Israelin ikuinen velvollisuus.

4 Temppelistä, jonka rakennan, tulee suuri, sillä meidän Jumalamme on suurin kaikista jumalista.

5 Mutta kuka kykenisi rakentamaan hänelle temppelin, kun taivaat ja taivasten taivaatkaan eivät riitä hänen asumuksekseen? Ja mikä minä olen rakentamaan hänelle temppeliä? En voi muuta kuin uhrata hänen edessään.

6 Lähetä siis minulle mies, joka on taitava tekemään kulta-, hopea-, pronssi- ja rautatöitä ja myös tekemään kudontatöitä purppuranpunaisista, helakanpunaisista ja sinipunaisista langoista ja joka osaa tehdä myös kaiverrustöitä. Hän saa työskennellä yhdessä niiden taitajien kanssa, joita minulla on Juudassa ja Jerusalemissa ja jotka minun isäni Daavid on valinnut.

7 Lähetä minulle Libanonilta setri-, sypressi- ja santelipuuta, sillä minä tiedän, että palvelijasi ovat taitavia kaatamaan Libanonin puita. Minun palvelijani voivat olla yhdessä sinun palvelijoittesi kanssa

8 hankkimassa minulle suuret määrät puuta, sillä temppelistä, jonka minä rakennan, tulee suuri ja ihmeellinen.

10 Aos teus servos, cortadores da madeira, darei vinte mil coros de trigo batido, vinte mil coros de cevada, vinte mil batos de vinho e vinte mil batos de azeite.

11 Hirão, rei de Tiro, respondeu por uma carta que enviou a Salomão, dizendo: Porquanto o SENHOR ama ao seu povo, te constituiu rei sobre ele.

12 Disse mais Hirão: Bendito seja o SENHOR, Deus de Israel, que fez os céus e a terra; que deu ao rei Davi um filho sábio, dotado de discrição e entendimento, que edifique casa ao SENHOR e para o seu próprio reino.

13 Agora, pois, envio um homem sábio de grande entendimento, a saber, Hirão-Abi,

14 filho de uma mulher das filhas de Dã e cujo pai foi homem de Tiro; ele sabe lavrar em ouro, em prata, em bronze, em ferro, em pedras e em madeira, em obras de púrpura, de pano azul, e de linho fino e em obras de carmesim; e é hábil para toda obra de entalhe e para elaborar qualquer plano que se lhe proponha, juntamente com os teus peritos e os peritos de Davi, meu senhor, teu pai.

9 Sinun palvelijoillesi, kirvesmiehille, jotka kaatavat puut, minä annan kaksikymmentätuhatta koor-mittaa vehnäjauhoja, kaksikymmentätuhatta koor-mittaa ohraa, kaksikymmentätuhatta bat-mittaa viiniä ja kaksikymmentätuhatta bat-mittaa öljyä.”

10Huuram, Tyroksen kuningas, vastasi kirjeellä, jonka hän lähetti Salomolle: ”Koska Herra rakastaa kansaansa, hän on asettanut sinut sen kuninkaaksi.”

11Huuram jatkoi: ”Siunattu olkoon Herra , Israelin Jumala, joka on tehnyt taivaan ja maan! Hän on antanut kuningas Daavidille viisaan pojan, jolla on viisautta ja ymmärrystä rakentaa temppeli Herralle ja kuninkaallinen palatsi itselleen.

12 Minä lähetän viisaan ja taitavan miehen, Huuram-Avin.

13 Hän on Daanin heimoon kuuluvan naisen poika, ja hänen isänsä on tyroslainen. Hän osaa tehdä kulta-, hopea-, pronssi-, rauta-, kivi- ja puutöitä, niin myös kutoa purppuranpunaisista ja sinipunaisista langoista, valkoisista pellavalangoista ja helakanpunaisista langoista. Hän osaa tehdä kaikenlaisia kaiverrustöitä ja suunnitella kaikenlaisia teoksia, joita hänen tehtäväkseen annetaan, sinun taitavien miestesi ja herrani, sinun isäsi Daavidin, taitavien miesten kanssa.

[15] Agora, pois, mande o meu senhor para os seus servos o trigo, a cevada, o azeite e o vinho de que falou.
[16] E nós cortaremos tanta madeira no Líbano quanta houveres mister e ta faremos chegar em jangadas, pelo mar, a Jope, e tu a farás subir a Jerusalém.

[14]Lähettäköön herrani siis sanansa mukaan palvelijoilleen vehnää, ohraa, öljyä ja viiniä.
[15] Me hakkaamme puita Libanonilta niin paljon kuin tarvitset ja tuomme ne lauttoina meritse sinulle Jaafoon . Kuljeta sinä ne sitten ylös Jerusalemiin.”

Os preparativos para edificar o templo
1 Reis 5.13-18

[17] Salomão levantou o censo de todos os homens estrangeiros que havia na terra de Israel, segundo o censo que fizera Davi, seu pai; e acharam-se cento e cinqüenta e três mil e seiscentos.

[16]Salomo käski laskea kaikki Israelin maassa asuvat miespuoliset muukalaiset niin kuin hänen isänsä Daavid oli laskenut. Heitä huomattiin olevan sataviisikymmentäkolmetuhatta kuusisataa.

[18] Designou deles setenta mil para levarem as cargas, oitenta mil para talharem pedras nas montanhas, como também três mil e seiscentos para dirigirem o trabalho do povo.

[17]Hän asetti näistä seitsemänkymmentätuhatta taakankantajiksi, kahdeksankymmentätuhatta kivenlouhijoiksi vuoristoon ja kolmetuhatta kuusisataa työnjohtajiksi teettämään väellä työtä.

2 Crônicas 3

Salomão edifica o templo
1 Reis 6.1-10

[1] Começou Salomão a edificar a Casa do SENHOR em Jerusalém, no monte Moriá, onde o SENHOR aparecera a Davi, seu pai, lugar que Davi tinha designado na eira de Ornã, o jebuseu.
[2] Começou a edificar no segundo mês, no dia segundo, no ano quarto do seu reinado.
[3] Foram estas as medidas dos alicerces que Salomão lançou para edificar a Casa de

2. Aikakirja 3

Temppelin rakentaminen

[1]Sitten Salomo alkoi rakentaa Herran temppeliä Jerusalemiin, Moorian vuorelle, paikkaan, jonka Daavid oli valinnut jebusilaisen Ornanin puimatantereelta ja jossa Herra oli ilmestynyt hänen isälleen Daavidille.
[2]Salomo alkoi rakentaa temppeliä neljäntenä hallitusvuotenaan toisen kuun toisena päivänä.
[3]Tällaisen perustuksen Salomo laski rakennettavalle Jumalan temppelille: sen

Deus: o comprimento em côvados, segundo o primitivo padrão, sessenta côvados, e a largura, vinte.

pituus oli, vanhan kyynäränmitan mukaan, kuusikymmentä kyynärää ja leveys kaksikymmentä kyynärää.

4 O pórtico diante da casa media vinte côvados no sentido da largura do Lugar Santo, e a altura, cento e vinte, o que, dentro, cobriu de ouro puro.

4 Temppelin edessä olevan eteishallin pituus oli sama kuin temppelin leveys, kaksikymmentä kyynärää, ja sen korkeus oli satakaksikymmentä kyynärää. Salomo päällysti sen sisältä puhtaalla kullalla.

5 Também fez forrar de madeira de cipreste a sala grande, e a cobriu de ouro puro, e gravou nela palmas e cadeias.

5 Suuren huoneen hän päällysti sypressipuulla, johon hän teki kohokuvina palmuja ja ketjuja, ja silasi sen parhaalla kullalla.

6 Também adornou a sala de pedras preciosas; e o ouro era de Parvaim.

6 Hän upotti huoneen seiniin kaunistukseksi kalliita kiviä. Kulta oli Parvaimin kultaa.

7 Cobriu também de ouro a sala, as traves, os umbrais, as paredes e as portas; e lavrou querubins nas paredes.

7 Huoneen palkit, kynnykset, seinät ja ovet hän silasi kullalla. Seiniin hän oli kaivertanut kerubeja.

8 Fez mais o Santo dos Santos, cujo comprimento, segundo a largura da sala grande, era de vinte côvados, e também a largura, de vinte; cobriu-a de ouro puro do peso de seiscentos talentos.

8Salomo teki huoneen, kaikkeinpyhimmän, jonka pituus oli sama kuin temppelin leveys, kaksikymmentä kyynärää, ja leveys kaksikymmentä kyynärää. Hän käytti sen päällystämiseen kuusisataa talenttia parasta kultaa.

9 O peso dos pregos era de cinqüenta siclos de ouro. Cobriu de ouro os cenáculos.

9 Kultanaulojen paino oli viisikymmentä sekeliä. Myös yläsalit hän silasi kullalla.

Os dois querubins

1 Reis 6.23-28

10 No Santo dos Santos, fez dois querubins de madeira e os cobriu de ouro.

10 Hän teki kaikkeinpyhimpään valutyönä kaksi kerubia, ja ne silattiin kullalla.

11 As asas estendidas, juntas, dos querubins mediam o comprimento de vinte côvados; a asa de um deles, de cinco côvados, tocava na parede da casa; e a outra asa, de cinco côvados, tocava na asa do outro querubim.

11 Kerubien siipien pituus oli yhteensä kaksikymmentä kyynärää. Toisen kerubin toinen siipi oli viisi kyynärää pitkä ja kosketti huoneen seinää, ja sen toinen siipi oli viisi kyynärää pitkä ja ulottui toisen kerubin siipeen.

[12] Também a asa do outro querubim era de cinco côvados e tocava na outra parede; era também a outra asa igualmente de cinco côvados e estava unida à asa do outro querubim. As asas destes querubins se estendiam por vinte côvados;

[12] Toisen kerubin toinen siipi oli viisi kyynärää pitkä ja ulottui huoneen seinään. Myös sen toinen siipi oli viisi kyynärää pitkä ja oli kiinni toisen kerubin siivessä.

[13] eles estavam postos em pé, e o seu rosto, virado para o Santo Lugar.

[13] Näiden kerubien levällään olevien siipien pituudeksi tuli yhteensä kaksikymmentä kyynärää. Kerubit seisoivat jaloillaan, kasvot käännettyinä huoneen keskustaa kohti.

[14] Também fez o véu de estofo azul, púrpura, carmesim e linho fino; e fez bordar nele querubins.

[14] Hän teetti esiripun sinipunaisista, purppuranpunaisista ja helakanpunaisista langoista ja valkoisista pellavalangoista ja teetti siihen kerubeja.

As duas colunas
1 Reis 7.15-22

Pronssipylväät

[15] Fez também diante da sala duas colunas de trinta e cinco côvados de altura; e o capitel, sobre cada uma, de cinco côvados.

[15] Temppelin eteen Salomo teetti kaksi kolmenkymmenenviiden kyynärän korkuista pylvästä. Niiden päässä olevien pylväskruunujen korkeus oli viisi kyynärää.

[16] Também fez cadeias, como no Santo dos Santos, e as pôs sobre as cabeças das colunas; fez também cem romãs, as quais pôs nas cadeias.

[16] Hän teetti kaikkeinpyhimpään ketjuja ja laitatti ne pylväiden päähän. Hän teetti sata granaattiomenaa ja antoi kiinnittää ne ketjuihin.

[17] Levantou as colunas diante do templo, uma à direita, e outra à esquerda; a da direita, chamou-lhe Jaquim, a da esquerda, Boaz.

[17] Pylväät hän pystytti temppelin eteen, toisen oikealle puolelle ja toisen vasemmalle puolelle. Oikeanpuoleiselle hän antoi nimen Jaakin ja vasemmanpuoleiselle nimen Booas.

2 Crônicas 4

O mar de fundição
1 Reis 7.23-26

2. Aikakirja 4

Pronssialttari, pronssiallas ja padat

1 Também fez um altar de bronze de vinte côvados de comprimento, vinte de largura e dez de altura.

2 Fez também o mar de fundição, redondo, de dez côvados de uma borda até a outra borda, e de cinco de altura; e um fio de trinta côvados era a medida de sua circunferência.

3 Por baixo da sua borda, em redor, havia figuras de colocíntidas, dez em cada côvado; estavam em duas fileiras, fundidas quando se fundiu o mar.

4 Assentava-se o mar sobre doze bois; três olhavam para o norte, três, para o ocidente, três, para o sul, e três, para o oriente; o mar apoiava-se sobre eles, cujas partes posteriores convergiam para dentro.

5 A grossura dele era de quatro dedos, a sua borda, como borda de copo, como flor de lírios; comportava três mil batos.

Outros utensílios para o templo

1 Reis 7.27-50

6 Também fez dez pias e pôs cinco à direita e cinco, à esquerda, para lavarem nelas o que pertencia ao holocausto; o mar, porém, era para que os sacerdotes se lavassem nele.

7 Fez também dez candeeiros de ouro, segundo fora ordenado, e os pôs no templo, cinco à direita e cinco à esquerda.

1Salomo teetti pronssialttarin, jonka pituus oli kaksikymmentä kyynärää, leveys kaksikymmentä kyynärää ja korkeus kymmenen kyynärää.

2Hän teetti myös ympyränmuotoisen valetun pronssialtaan, meren. Se oli kymmenen kyynärää reunasta reunaan, korkeudeltaan viisi kyynärää, ja kolmenkymmenen kyynärän pituinen mittanuora ylsi sen ympäri.

3 Sen alaosassa oli yltympäri joka puolella häränkuvia, kymmenen kutakin kyynärää kohti. Häränkuvia oli kaksi riviä, yhtä valua altaan kanssa.

4 Allas seisoi kahdentoista härkäpatsaan varassa, joista kolme katsoi pohjoiseen, kolme länteen, kolme etelään ja kolme itään. Allas oli härkien päällä, ja niiden kaikkien takamukset olivat vastakkain.

5 Allas oli kämmenenleveyden paksuinen, ja sen reuna oli kuin maljan reuna, auenneen liljankukan muotoinen. Allas oli kolmentuhannen bat-mitan vetoinen.

6Salomo teetti myös kymmenen pataa ja asetti niistä viisi oikealle sivulle ja viisi vasemmalle sivulle pesemistä varten. Niissä huuhdottiin se, mikä kuului polttouhriin. Allas taas oli pappien peseytymistä varten.

Temppelin muu kalusto

7Salomo teetti kymmenen kultaista, seitsenhaaraista lampunjalkaa niistä annettujen säädösten mukaan ja pani ne

temppelisaliin, viisi oikealle ja viisi vasemmalle puolelle.

8 Também fez dez mesas e as pôs no templo, cinco à direita e cinco à esquerda; também fez cem bacias de ouro.

8 Hän teetti kymmenen pöytää ja asetti ne temppelisaliin, viisi oikealle ja viisi vasemmalle puolelle. Hän teetti myös sata kultaista vihmontamaljaa.

9 Fez mais o pátio dos sacerdotes e o pátio grande, como também as portas deles, as quais cobriu de bronze.

9 Salomo teetti pappien esipihan sekä suuren esipihan ja sinne johtavat ovet. Nämä ovet hän päällysti pronssilla.

10 E o mar pôs ao lado direito, para o lado sudeste.

10 Altaan hän asetti oikealle sivulle, kaakkoiskulmaan.

11 Depois, fez Hirão as panelas, e as pás, e as bacias. Assim, terminou ele de fazer a obra para o rei Salomão, para a Casa de Deus:

11 Huuram-Avi teki myös padat, tuhkalapiot ja vihmontamaljat. Näin Huuram-Avi sai suoritetuksi sen työn, mikä hänen oli tehtävä kuningas Salomolle Jumalan temppeliä varten.

12 as duas colunas, os dois globos e os dois capitéis que estavam no alto das duas colunas; as duas redes, para cobrirem os dois globos dos capitéis que estavam no alto das colunas;

12 Hän teki kaksi pylvästä, kaksi maljanmuotoista pylväskruunua, jotka olivat pylväiden päällä, kaksi ristikkokoristetta peittämään kahta maljanmuotoista pylväskruunua,

13 as quatrocentas romãs para as duas redes, isto é, duas fileiras de romãs para cada rede, para cobrirem os dois globos dos capitéis que estavam no alto das colunas.

13 neljäsataa granaattiomenaa kahteen ristikkokoristeeseen ja kaksi riviä granaattiomenoita kumpaankin ristikkokoristeeseen peittämään kahta pylväiden päällä olevaa maljanmuotoista pylväskruunua.

14 Fez também os suportes e as pias sobre eles,

14 Hän teki jalustat ja padat jalustojen päälle,

15 o mar com os doze bois por baixo.

15 altaan ja kaksitoista härkää altaan alle.

16 Também as panelas, as pás, os garfos e todos os utensílios fez Hirão-Abi para o rei Salomão, para a Casa do SENHOR, de bronze purificado.

16 Padat, tuhkalapiot ja haarukat sekä kaikki niihin kuuluvat esineet, jotka Huuram-Avi teki kuningas Salomolle Herran temppeliin, olivat kiillotettua pronssia.

[17] Na planície do Jordão, o rei os fez fundir em terra barrenta, entre Sucote e Zereda.

[17] Kuningas antoi valaa ne kovaan maaperään kaivetuissa muoteissa Jordanin tasangolla, Sukkotin ja Seredan välillä.

[18] Fez Salomão todos estes objetos em grande abundância, não se verificando o peso do seu bronze.

[18] Salomo teetti kaikkia näitä esineitä hyvin paljon, eikä pronssin painoa selvitetty.

[19] Também fez Salomão todos os utensílios do Santo Lugar de Deus: o altar de ouro e as mesas, sobre as quais estavam os pães da proposição;

[19] Salomo teetti myös kaikki esineet, jotka Herran temppelissä ovat: kultaisen alttarin ja pöydät, joilla pidettiin pyhiä leipiä,

[20] e os candeeiros com as suas lâmpadas de ouro puro, para as acenderem, segundo o costume, perante o Santo dos Santos.

[20] puhtaasta kullasta kaikkeinpyhimmän edessä olevat seitsenhaaraiset lampunjalat lamppuineen, jotka oli sytytettävä säädetyllä tavalla,

[21] As flores, as lâmpadas e as tenazes eram do mais fino ouro,

[21] kukkakoristeet, lamput ja lamppusakset, kaikki kultaa, puhtainta kultaa,

[22] como também as espevitadeiras, as bacias, as taças e os incensários, de ouro finíssimo; quanto à entrada da casa, as suas portas de dentro do Santo dos Santos e as portas do Santo Lugar do templo eram de ouro.

[22] samoin veitset, maljat, kupit ja hiilipannut, puhdasta kultaa, sekä kultaiset temppelin sisäosan ovet, jotka veivät kaikkeinpyhimpään, ja ne temppelin ovet, jotka veivät temppelisaliin.

2 Crônicas 5

As dádivas de Davi colocadas no templo

1 Reis 7.51

[1] Assim, se acabou toda a obra que fez o rei Salomão para a Casa do SENHOR; então, trouxe Salomão as coisas que Davi, seu pai, havia dedicado; a prata, o ouro e os utensílios, ele os pôs entre os tesouros da Casa de Deus.

Salomão traz para o templo a arca

1 Reis 8.1-11

2. Aikakirja 5

[1] Kun koko se työ, jonka Salomo teetti Herran temppeliin, oli valmis, Salomo vei sinne isänsä Daavidin pyhittämät esineet: hopean ja kullan sekä kaikki astiat. Ne hän luovutti Jumalan temppelin aarrekammioihin.

Liitonarkku tuodaan temppeliin

[2] Congregou Salomão os anciãos de Israel e todos os cabeças das tribos, os príncipes das famílias dos israelitas, em Jerusalém, para fazerem subir a arca da Aliança do SENHOR, da Cidade de Davi, que é Sião, para o templo.

[3] Todos os homens de Israel se congregaram junto ao rei, na ocasião da festa, que foi no sétimo mês.

[4] Vieram todos os anciãos de Israel, e os levitas tomaram a arca

[5] e a levaram para cima, com a tenda da congregação, e também os utensílios sagrados que nela havia; os levitas-sacerdotes é que os fizeram subir.

[6] O rei Salomão e toda a congregação de Israel, que se reunira a ele, estavam diante da arca, sacrificando ovelhas e bois, que, de tão numerosos, não se podiam contar.

[7] Puseram os sacerdotes a arca da Aliança do SENHOR no seu lugar, no santuário mais interior do templo, no Santo dos Santos, debaixo das asas dos querubins.

[8] (Pois os querubins estendiam as asas sobre o lugar da arca e, do alto, cobriam a arca e os seus varais.

[9] Os varais sobressaíam tanto, que suas pontas eram vistas do Santo Lugar, defronte do Santo dos Santos, porém de fora não se viam.

[10] Aí estão os varais até ao dia de hoje.) Nada havia na arca senão as duas tábuas que Moisés ali pusera junto a Horebe,

[2]Sitten Salomo kutsui luokseen Jerusalemiin Israelin vanhimmat, kaikki heimojen ruhtinaat ja israelilaisten perhekuntien päämiehet, jotta he toisivat Herran liitonarkun Siionista, Daavidin kaupungista.

[3] Niin kaikki Israelin miehet kokoontuivat kuninkaan luo juhlaan, jota vietetään seitsemännessä kuussa.

[4]Kun kaikki Israelin vanhimmat olivat tulleet, leeviläiset nostivat liitonarkun

[5] ja veivät sen sekä ilmestysmajan ja kaiken majassa olevan pyhän kaluston ylös temppeliin. Leeviläiset papit veivät ne sinne.

[6] Kuningas Salomo ja koko Israelin seurakunta, joka oli kokoontunut hänen luokseen, uhrasi liitonarkun edessä lampaita ja vuohia sekä nautakarjaa niin paljon, ettei niitä voitu lukea eikä laskea.

[7] Papit veivät Herran liitonarkun paikoilleen temppelin sisäkammioon, kaikkeinpyhimpään, kerubien siipien alle.

[8] Kerubit levittivät siipensä sen paikan yli, missä arkku oli, ja peittivät ylhäältäpäin arkkua ja sen kantotankoja.

[9] Kantotangot olivat niin pitkät, että niiden arkusta ulkonevat päät voitiin nähdä aivan sisäkammion edestä, mutta ulos ne eivät näkyneet. Siellä ne ovat vielä tänäkin päivänä.

[10] Arkussa ei ollut muuta kuin ne kaksi taulua, jotka Mooses oli pannut sinne Hoorebilla, missä Herra teki liiton

quando o SENHOR fez aliança com os filhos de Israel, ao saírem do Egito.

israelilaisten kanssa, kun he olivat lähteneet Egyptistä.

11 Quando saíram os sacerdotes do santuário (porque todos os sacerdotes, que estavam presentes, se santificaram, sem respeitarem os seus turnos);

11Kaikki paikalla olevat papit olivat pyhittäytyneet osastoihin katsomatta. Kun papit lähtivät pyhäköstä,

12 e quando todos os levitas que eram cantores, isto é, Asafe, Hemã, Jedutum e os filhos e irmãos deles, vestidos de linho fino, estavam de pé, para o oriente do altar, com címbalos, alaúdes e harpas, e com eles até cento e vinte sacerdotes, que tocavam as trombetas;

12 seisoivat kaikki leeviläiset laulajat, Aasaf, Heeman ja Jedutun poikineen ja veljineen alttarin itäpuolella, yllään hienosta pellavasta tehdyt vaatteet, symbaalit, harput ja lyyrat käsissään. Heidän kanssaan oli satakaksikymmentä pappia, jotka puhalsivat pasuunoihin,

13 e quando em uníssono, a um tempo, tocaram as trombetas e cantaram para se fazerem ouvir, para louvarem o SENHOR e render-lhe graças; e quando levantaram eles a voz com trombetas, címbalos e outros instrumentos músicos para louvarem o SENHOR, porque ele é bom, porque a sua misericórdia dura para sempre, então, sucedeu que a casa, a saber, a Casa do SENHOR, se encheu de uma nuvem;

13ja niin puhaltajat ja laulajat rupesivat yhteen ääneen ylistämään ja kiittämään Herraa . Kun pasuunat, symbaalit ja muut soittimet soivat ja laulajat ylistivät Herraa sanoin: ”Herra on hyvä, hänen armonsa pysyy ikuisesti”, täytti pilvi huoneen, Herran temppelin,

14 de maneira que os sacerdotes não podiam estar ali para ministrar, por causa da nuvem, porque a glória do SENHOR encheu a Casa de Deus.

14niin etteivät papit voineet pilven vuoksi toimittaa palvelusta, sillä Herran kirkkaus täytti Jumalan temppelin.

2 Crônicas 6

Salomão fala ao povo

1 Reis 8.12-21

1 Então, disse Salomão: O SENHOR declarou que habitaria em nuvem espessa!

2. Aikakirja 6

Salomon puhe

1Silloin Salomo sanoi: ” Herra on sanonut haluavansa asua pimeässä.

[2] Edifiquei uma casa para tua morada, lugar para a tua eterna habitação.

[2] Minä olen kuitenkin rakentanut sinulle temppelin, paikaksi, jossa voit asua ikuisesti.”

[3] Voltou, então, o rei o rosto, e abençoou a toda a congregação de Israel, enquanto ela se mantinha em pé,

[3]Sitten kuningas kääntyi ympäri ja siunasi koko Israelin seurakunnan. Seurakunnan seisoessa

[4] e disse: Bendito seja o SENHOR, o Deus de Israel, que falou pessoalmente a Davi, meu pai, e pelo seu poder o cumpriu, dizendo:

[4] hän sanoi: ”Siunattu olkoon Herra , Israelin Jumala, joka on kädellään toteuttanut sen, minkä suullaan lupasi sanoessaan minun isälleni Daavidille:

[5] Desde o dia em que eu tirei o meu povo da terra do Egito, não escolhi cidade alguma de todas as tribos de Israel, para edificar uma casa a fim de ali estabelecer o meu nome; nem escolhi homem algum para chefe do meu povo de Israel.

[5] ’Siitä päivästä lähtien, jona toin kansani, Israelin, pois Egyptistä, en ole valinnut minkään Israelin heimon alueelta kaupunkia, jotta siihen rakennettaisiin temppeli minun nimeni asuinsijaksi. En ole myöskään valinnut ketään olemaan kansani Israelin ruhtinaana.

[6] Mas escolhi Jerusalém para que ali seja estabelecido o meu nome e escolhi a Davi para chefe do meu povo de Israel.

[6]Mutta sitten minä valitsin Jerusalemin nimeni asuinsijaksi ja Daavidin kansani Israelin hallitsijaksi.’

[7] Também Davi, meu pai, propusera em seu coração o edificar uma casa ao nome do SENHOR, o Deus de Israel.

[7]Isäni Daavidin sydämellä oli aikomus rakentaa temppeli Herran , Israelin Jumalan, nimelle.

[8] Porém o SENHOR disse a Davi, meu pai: Já que desejaste edificar uma casa ao meu nome, bem fizeste em o resolver em teu coração.

[8] Mutta Herra sanoi isälleni Daavidille: ’Koska sydämelläsi on ollut aikomus rakentaa temppeli minun nimelleni, olet tehnyt hyvin, kun olet sitä aikonut.

[9] Todavia, tu não edificarás a casa; porém teu filho, que descenderá de ti, ele a edificará ao meu nome.

[9] Sinä et kuitenkaan temppeliä rakenna, vaan sen rakentaa poikasi, joka lähtee sinun kupeistasi. Hän rakentaa temppelin minun nimelleni.’

[10] Assim, cumpriu o SENHOR a sua palavra que tinha dito, pois me levantei em lugar de Davi, meu pai, e me assentei no trono de Israel, como prometera o

[10] Herra on pitänyt antamansa lupauksen. Minä olen noussut isäni Daavidin paikalle ja istun Israelin valtaistuimella, niin kuin Herra on puhunut, ja olen

SENHOR; e edifiquei a casa ao nome do SENHOR, o Deus de Israel.

[11] Nela pus a arca em que estão as tábuas da aliança que o SENHOR fez com os filhos de Israel.

Salomão ora a Deus
1 Reis 8.22-53

[12] Pôs-se Salomão diante do altar do SENHOR, na presença de toda a congregação de Israel, e estendeu as mãos.

[13] Porque Salomão tinha feito uma tribuna de bronze, de cinco côvados de comprimento, cinco de largura e três de altura, e a pusera no meio do pátio; pôs-se em pé sobre ela, ajoelhou-se em presença de toda a congregação de Israel, estendeu as mãos para o céu

[14] e disse: Ó SENHOR, Deus de Israel, não há Deus como tu, nos céus e na terra, como tu que guardas a aliança e a misericórdia a teus servos que de todo o coração andam diante de ti;

[15] que cumpriste para com teu servo Davi, meu pai, o que lhe prometeste; pessoalmente, o disseste e, pelo teu poder, o cumpriste, como hoje se vê.

[16] Agora, pois, ó SENHOR, Deus de Israel, faze a teu servo Davi, meu pai, o que lhe declaraste, dizendo: Não te faltará sucessor diante de mim, que se assente no trono de Israel, contanto que teus filhos guardem o seu caminho, para andarem na lei diante de mim, como tu andaste.

rakentanut temppelin Herran , Israelin Jumalan, nimelle.

[11] Minä olen asettanut sinne arkun, ja arkussa ovat Herran liiton taulut, liiton, jonka hän teki israelilaisten kanssa.”

Salomon rukous

[12]Salomo seisoi Herran alttarin ääressä koko Israelin seurakunnan edessä ja ojensi kätensä.

[13] Salomo oli näet teettänyt pronssisen lavan, viisi kyynärää pitkän, viisi kyynärää leveän ja kolme kyynärää korkean, ja antanut asettaa sen esipihan keskelle. Hän nousi lavalle, polvistui koko Israelin seurakunnan edessä, ojensi kätensä taivasta kohti

[14] ja sanoi: ” Herra , Israelin Jumala! Ei ole sinun vertaistasi jumalaa taivaassa eikä maan päällä. Sinä pidät liiton ja säilytät laupeuden palvelijoitasi kohtaan, jotka vaeltavat sinun edessäsi kokosydämisesti.

[15]Sinä pidit, mitä olet luvannut palvelijallesi Daavidille, minun isälleni. Mitä suullasi puhuit, sen olet kädelläsi toteuttanut, niin kuin nyt on tapahtunut.

[16] Oi Herra , Israelin Jumala! Pidä se, minkä olet luvannut palvelijallesi Daavidille: ’Aina on mies sinun suvustasi istuva minun edessäni Israelin valtaistuimella, jos poikasi vain pitävät huolen tiestään, niin että he vaeltavat minun lakini mukaan, niin kuin sinä olet minun edessäni vaeltanut.’

[17] Agora, também, ó SENHOR, Deus de Israel, cumpra-se a tua palavra que disseste a teu servo Davi.

[18] Mas, de fato, habitaria Deus com os homens na terra? Eis que os céus e até o céu dos céus não te podem conter, quanto menos esta casa que eu edifiquei.

[19] Atenta, pois, para a oração de teu servo e para a sua súplica, ó SENHOR, meu Deus, para ouvires o clamor e a oração que faz o teu servo diante de ti.

[20] Para que os teus olhos estejam abertos dia e noite sobre esta casa, sobre este lugar, do qual disseste que o teu nome estaria ali; para ouvires a oração que o teu servo fizer neste lugar.

[21] Ouve, pois, a súplica do teu servo e do teu povo de Israel, quando orarem neste lugar; ouve do lugar da tua habitação, dos céus; ouve e perdoa.

[22] Quando alguém pecar contra o seu próximo, e lhe for exigido que jure, e ele vier a jurar diante do teu altar nesta casa,

[23] ouve tu dos céus, age e julga a teus servos, dando a paga ao perverso, fazendo recair o seu proceder sobre a sua cabeça e justificando ao justo, para lhe retribuíres segundo a sua justiça.

[17]Oi Herra , Israelin Jumala! Käyköön siis toteen sanasi, jonka puhuit palvelijallesi Daavidille.

[18]Mutta asuisiko Jumala todella maan päällä ihmisten keskuudessa? Eivät taivaat eivätkä taivasten taivaatkaan riittäisi sinulle asunnoksi, kuinka sitten tämä temppeli, jonka minä olen rakentanut!

[19]Käänny kuitenkin palvelijasi rukouksen ja anomisen puoleen, Herra , minun Jumalani, niin että kuulet huudon ja rukouksen, jonka palvelijasi rukoilee sinun edessäsi.

[20] Olkoot silmäsi avoinna päivin ja öin tätä temppeliä kohti, tätä paikkaa kohti, johon sinä olet sanonut asettavasi nimesi, niin että kuulet rukouksen, jonka palvelijasi rukoilee tähän paikkaan päin kääntyneenä.

[21] Kuule palvelijasi ja kansasi Israelin pyyntö, kun he rukoilevat tähän paikkaan päin kääntyneinä. Kuule asuinpaikassasi taivaassa, ja kun kuulet, anna anteeksi.

[22]Jos joku rikkoo lähimmäistään vastaan ja hänet pannaan vannomaan vala ja hän tulee valalle alttarisi eteen tässä temppelissä,

[23] niin kuule taivaassa ja auta palvelijasi oikeuteen tuomitsemalla syyllinen syylliseksi. Anna syyllisen joutua vastuuseen teoistaan, mutta julista syytön syyttömäksi ja palkitse häntä hänen syyttömyytensä mukaisesti.

[24] Quando o teu povo de Israel, por ter pecado contra ti, for ferido diante do inimigo, e se converter, e confessar o teu nome, e orar, e suplicar diante de ti nesta casa,

[25] ouve tu dos céus, e perdoa o pecado do teu povo de Israel, e faze-o voltar à terra que lhe deste e a seus pais.

[26] Quando os céus se cerrarem, e não houver chuva, por ter o povo pecado contra ti, e ele orar neste lugar, e confessar o teu nome, e se converter dos seus pecados, havendo-o tu afligido,

[27] ouve tu nos céus, perdoa o pecado de teus servos e do teu povo de Israel, ensinando-lhes o bom caminho em que andem, e dá chuva na tua terra que deste em herança ao teu povo.

[28] Quando houver fome na terra ou peste, quando houver crestamento ou ferrugem, gafanhotos e larvas, quando o seu inimigo o cercar em qualquer das suas cidades ou houver alguma praga ou doença,

[29] toda oração e súplica, que qualquer homem ou todo o teu povo de Israel fizer, conhecendo cada um a sua própria chaga e a sua dor, e estendendo as mãos para o rumo desta casa,

[24]Jos kansasi Israel on kärsinyt tappion vihollisen edessä siksi, että israelilaiset ovat tehneet syntiä sinua vastaan, mutta he sitten kääntyvät sinun puoleesi, kiittävät sinun nimeäsi, rukoilevat ja anovat armoa kasvojesi edessä tässä temppelissä,

[25] niin kuule taivaassa, anna anteeksi kansasi Israelin synti ja tuo heidät takaisin maahan, jonka olet heille ja heidän isilleen antanut.

[26]Jos taivas sulkeutuu eikä tule sadetta, koska israelilaiset ovat tehneet syntiä sinua vastaan, mutta he sitten rukoilevat kääntyneinä tähän paikkaan päin, kiittävät sinun nimeäsi ja kääntyvät synnistään sen tähden, että sinä nöyryytät heitä,

[27] niin kuule taivaassa ja anna anteeksi palvelijoittesi ja kansasi Israelin synti, sinä, joka osoitat heille hyvän tien, jota heidän tulee kulkea, ja anna sade maallesi, jonka olet antanut kansallesi perintöosaksi.

[28]Jos maahan tulee nälänhätä, rutto, nokitähkä tai viljanruoste, jos tulevat heinäsirkat tai tuhosirkat, jos kansasi vihollinen ahdistaa jotakin maan asutuksista, tai olkoonpa kyseessä mikä tahansa vitsaus tai vaiva,

[29]mutta jos silloin kuka hyvänsä ihminen tai koko sinun kansasi Israel rukoilee ja anoo armoa siksi, että he kukin tuntevat vitsauksen sydämessään ja tuskissaan ojentavat kätensä tähän temppeliin päin,

30 ouve tu dos céus, lugar da tua habitação, perdoa e dá a cada um segundo todos os seus caminhos, já que lhe conheces o coração, porque tu, só tu, és conhecedor do coração dos filhos dos homens;

30 niin kuule silloin taivaassa, asuinpaikassasi, ja anna anteeksi. Anna kullekin hänen vaelluksensa mukaan, sillä sinä tunnet jokaisen sydämen, sinä yksin tunnet ihmisten sydämet,

31 para que te temam, para andarem nos teus caminhos, todos os dias que viverem na terra que deste a nossos pais.

31jotta he pelkäisivät sinua ja vaeltaisivat sinun teitäsi niin kauan kuin elävät tässä maassa, jonka olet meidän isillemme antanut.

32 Também ao estrangeiro que não for do teu povo de Israel, porém vier de terras remotas, por amor do teu grande nome e por causa da tua mão poderosa e do teu braço estendido, e orar, voltado para esta casa,

32Samoin, jos joku muukalainen, joka ei kuulu kansaasi Israeliin, tulee kaukaisesta maasta sinun suuren nimesi, väkevän kätesi ja ojennetun käsivartesi tähden, ja jos hän rukoilee tähän temppeliin päin kääntyneenä,

33 ouve tu dos céus, do lugar da tua habitação, e faze tudo o que o estrangeiro te pedir, a fim de que todos os povos da terra conheçam o teu nome, para te temerem como o teu povo de Israel e para saberem que esta casa, que eu edifiquei, é chamada pelo teu nome.

33 niin kuule häntä taivaassa, asuinpaikassasi, ja tee kaikki se, mitä muukalainen sinulta avukseen huutaa. Tee niin, että kaikki maan kansat tuntisivat sinun nimesi ja pelkäisivät sinua kansasi Israelin tavoin ja tulisivat tietämään, että tätä temppeliä, jonka minä olen rakentanut, kutsutaan sinun nimesi mukaan.

34 Quando o teu povo sair à guerra contra o seu inimigo, pelo caminho por que os enviares, e orarem a ti, voltados para esta cidade, que tu escolheste, e para a casa que edifiquei ao teu nome,

34Jos kansasi lähtee sotaan vihollistaan vastaan sitä tietä, jota sinä heidät, israelilaiset, lähetät, ja he rukoilevat sinua kääntyneinä kohti kaupunkia, jonka sinä olet valinnut, ja kohti temppeliä, jonka minä olen rakentanut sinun nimellesi,

35 ouve tu dos céus a sua oração e a sua súplica e faze-lhes justiça.

35 niin kuule taivaassa heidän rukouksensa ja anomisensa ja hanki heille oikeus.

36 Quando pecarem contra ti (pois não há homem que não peque), e tu te indignares

36Jos he tekevät syntiä sinua vastaan – eihän ole ihmistä, joka ei syntiä tee – ja

contra eles e os entregares às mãos do inimigo, a fim de que os leve cativos a uma terra, longe ou perto esteja;

sinä vihastut heihin ja annat heidät vihollisen valtaan ja heidän vangitsijansa vievät heidät vangeiksi kaukana tai lähellä olevaan maahan,

[37] e na terra aonde forem levados caírem em si, e se converterem, e na terra do seu cativeiro te suplicarem, dizendo: Pecamos, e perversamente procedemos, e cometemos iniqüidade; e se converterem a ti de todo o seu coração e de toda a sua alma,

[37]mutta he menevät itseensä siinä maassa, johon heidät on viety vangeiksi, tekevät parannuksen ja anovat sinulta armoa vankeutensa maassa sanoen: 'Me olemme tehneet syntiä, olemme tehneet väärin ja olleet jumalattomia',

[38] na terra do seu cativeiro, para onde foram levados cativos, e orarem, voltados para a sua terra que deste a seus pais, para esta cidade que escolheste e para a casa que edifiquei ao teu nome,

[38] ja jos he silloin kääntyvät sinun puoleesi kaikesta sydämestään ja kaikesta sielustaan vankeutensa maassa, jonne heidät on viety vangeiksi, ja rukoilevat sinua kääntyneinä kohti maata, jonka olet antanut heidän isilleen, ja kohti kaupunkia, jonka olet valinnut, ja kohti temppeliä, jonka minä olen sinun nimellesi rakentanut,

[39] ouve tu dos céus, do lugar da tua habitação, a sua prece e a sua súplica e faze-lhes justiça; perdoa ao teu povo que houver pecado contra ti.

[39] niin kuule asuinsijassasi taivaassa heidän rukouksensa ja anomisensa ja hanki heille oikeus ja anna anteeksi kansallesi, israelilaisille, synnit, joita he ovat tehneet sinua vastaan.

[40] Agora, pois, ó meu Deus, estejam os teus olhos abertos, e os teus ouvidos atentos à oração que se fizer deste lugar.

[40] Oi Jumalani, olkoot siis silmäsi avoinna ja tarkatkoot korvasi rukouksia tässä paikassa.

[41] Levanta-te, pois, SENHOR Deus, e entra para o teu repouso, tu e a arca do teu poder; os teus sacerdotes, ó SENHOR Deus, se revistam de salvação, e os teus santos se alegrem do bem.

[41]Ja nyt: Nouse, Herra Jumala, tule leposijaasi, sinä ja sinun voimasi arkku! Olkoon, Herra Jumala, sinun pappiesi vaatetuksena pelastus, ja sinun hurskaasi riemuitkoot siitä, mikä on hyvää.

42 Ah! SENHOR Deus, não repulses o teu ungido; lembra-te das misericórdias que usaste para com Davi, teu servo.

42 HerraJumala, älä hylkää voideltuasi. Muista armolupauksiasi, jotka annoit Daavidille, palvelijallesi.”

2 Crônicas 7

A glória de Deus enche o templo

1 Tendo Salomão acabado de orar, desceu fogo do céu e consumiu o holocausto e os sacrifícios; e a glória do SENHOR encheu a casa.

2 Os sacerdotes não podiam entrar na Casa do SENHOR, porque a glória do SENHOR tinha enchido a Casa do SENHOR.

3 Todos os filhos de Israel, vendo descer o fogo e a glória do SENHOR sobre a casa, se encurvaram com o rosto em terra sobre o pavimento, e adoraram, e louvaram o SENHOR, porque é bom, porque a sua misericórdia dura para sempre.

A conclusão da solenidade

1 Reis 8.62-66

4 Então, o rei e todo o povo ofereceram sacrifícios diante do SENHOR.

5 Ofereceu o rei Salomão em sacrifício vinte e dois mil bois e cento e vinte mil ovelhas.

6 Assim, o rei e todo o povo consagraram a Casa de Deus. Os sacerdotes estavam nos seus devidos lugares, como também os levitas com os instrumentos músicos do SENHOR, que o rei Davi tinha feito para deles se utilizar nas ações de graças ao SENHOR, porque a sua misericórdia dura

2. Aikakirja 7

Jumalan kirkkaus täyttää temppelin

1 Kun Salomo oli lakannut rukoilemasta, taivaasta lankesi tuli, joka kulutti polttouhrin ja teurasuhrit,
ja Herran kirkkaus täytti temppelin,

2 niin etteivät papit voineet mennä Herran temppeliin,
sillä Herran kirkkaus täytti sen.

3 Kun kaikki israelilaiset näkivät tulen lankeavan alas ja Herran kirkkauden olevan temppelin yllä, he polvistuivat kivetyllä pihalla maahan kasvoilleen, kumarsivat ja ylistivät Herraa sanoen: ”Hän on hyvä, hänen armonsa pysyy ikuisesti.”

Temppelin vihkimisuhri

4 Sitten kuningas ja koko Israel hänen kanssaan uhrasivat
teurasuhrin Herran edessä.

5 Kuningas Salomo uhrasi teurasuhrina kaksikymmentäkaksituhatta nautaa ja satakaksikymmentätuhatta lammasta ja vuohta. Näin kuningas ja kaikki israelilaiset vihkivät Herran temppelin.

6 Papit seisoivat palveluspaikoillaan. Myös leeviläiset, käsissään kuningas Daavidin teettämät Herralle pyhitetyt soittimet, seisoivat kiittämässä Herraa Daavidin ylistyslaulun sanoin: ”Hänen armonsa pysyy ikuisesti.” Heitä vastapäätä papit

para sempre. Os sacerdotes que tocavam as trombetas estavam defronte deles, e todo o Israel se mantinha em pé.

soittivat pasuunoita, ja koko Israelin kansa seisoi.

7 Salomão consagrou também o meio do átrio que estava diante da Casa do SENHOR, porquanto ali prepararam os holocaustos e a gordura dos sacrifícios pacíficos; porque, no altar de bronze, que Salomão fizera, não podiam caber os holocaustos, as ofertas de manjares e a gordura dos sacrifícios pacíficos.

7Salomo pyhitti Herran temppelin edessä olevan esipihan keskiosan, sillä hän uhrasi siellä polttouhrit ja yhteysuhrien rasvat. Polttouhri, ruokauhri ja rasvat eivät näet mahtuneet pronssialttarille, jonka Salomo oli teettänyt.

8 Assim, celebrou Salomão a festa por sete dias, e todo o Israel, com ele, uma grande congregação, desde a entrada de Hamate até ao rio do Egito.

8Näin Salomo yhdessä koko Israelin kanssa vietti siihen aikaan juhlaa seitsemän päivää. Se oli hyvin suuri seurakunnankokous, johon tultiin koko maasta, aina Hamatin rajalta Egyptinpurolle asti.

9 Ao oitavo dia, começaram a celebrar a Festa dos Tabernáculos, porque, por sete dias, já haviam celebrado a consagração do altar; a festa durava sete dias.

9Kahdeksantena päivänä heillä oli juhlakokous, sillä he viettivät alttarin vihkimisjuhlaa seitsemän päivää ja lehtimajanjuhlaa seitsemän päivää.

10 No vigésimo terceiro dia do sétimo mês, o rei despediu o povo para as suas tendas; e todos se foram alegres e de coração contente por causa do bem que o SENHOR fizera a Davi, a Salomão e a Israel, seu povo.

10Mutta seitsemännen kuun kahdentenakymmenentenäkolmantena päivänä Salomo päästi kansan menemään koteihinsa. He iloitsivat ja olivat hyvillä mielin kaikesta hyvästä, mitä Herra oli tehnyt Daavidille, Salomolle ja kansalleen Israelille.

A aliança do Senhor com Salomão

1 Reis 9.1-9

Herra ilmestyy Salomolle

11 Assim, Salomão acabou a Casa do SENHOR e a casa do rei; tudo quanto Salomão intentou fazer na Casa do SENHOR e na sua casa, prosperamente o efetuou.

11Kun Salomo oli saanut valmiiksi Herran temppelin ja kuninkaan palatsin ja onnistuneesti suorittanut kaiken Herran temppelissä ja omassa palatsissaan,

[12] De noite, apareceu o SENHOR a Salomão e lhe disse: Ouvi a tua oração e escolhi para mim este lugar para casa do sacrifício.

[12] niin Herra ilmestyi Salomolle yöllä ja sanoi hänelle: ”Minä olen kuullut sinun rukouksesi ja valinnut tämän temppelin paikaksi, jossa minulle uhrataan.

[13] Se eu cerrar os céus de modo que não haja chuva, ou se ordenar aos gafanhotos que consumam a terra, ou se enviar a peste entre o meu povo;

[13]Jos minä suljen taivaan, niin ettei tule sadetta, tai jos käsken heinäsirkkojen syödä maan kasvun tai jos lähetän ruton kansani keskuuteen,

[14] se o meu povo, que se chama pelo meu nome, se humilhar, e orar, e me buscar, e se converter dos seus maus caminhos, então, eu ouvirei dos céus, perdoarei os seus pecados e sararei a sua terra.

[14] mutta minun kansani, jota kutsutaan minun nimelläni, nöyrtyy ja rukoilee ja etsii minun kasvojani ja kääntyy pahoilta teiltään, niin minä kuulen taivaassa, annan anteeksi sen synnit ja teen sen maan jälleen terveeksi.

[15] Estarão abertos os meus olhos e atentos os meus ouvidos à oração que se fizer neste lugar.

[15]Silmäni ovat avoinna ja korvani kuuntelevat tarkoin rukouksia tässä paikassa.

[16] Porque escolhi e santifiquei esta casa, para que nela esteja o meu nome perpetuamente; nela, estarão fixos os meus olhos e o meu coração todos os dias.

[16]Minä olen nyt valinnut ja pyhittänyt tämän temppelin, että minun nimeni olisi siinä iäti. Minun silmäni ja sydämeni tulevat olemaan siinä kaikkina päivinä.

[17] Quanto a ti, se andares diante de mim, como andou Davi, teu pai, e fizeres segundo tudo o que te ordenei, e guardares os meus estatutos e os meus juízos,

[17] Jos sinä vaellat minun edessäni, niin kuin isäsi Daavid vaelsi, ja teet kaiken, mitä olen käskenyt sinun tehdä, ja noudatat lakejani ja säädöksiäni,

[18] também confirmarei o trono do teu reino, segundo a aliança que fiz com Davi, teu pai, dizendo: Não te faltará sucessor que domine em Israel.

[18] minä vahvistan sinun kuninkaallisen valtaistuimesi, niin kuin minä lupasin tehdessäni liiton isäsi Daavidin kanssa: ’Aina on mies sinun suvustasi oleva hallitsijana Israelin valtaistuimella.’

[19] Porém, se vós vos desviardes, e deixardes os meus estatutos e os meus mandamentos, que vos prescrevi, e fordes, e servirdes a outros deuses, e os adorardes,

[19]Mutta jos te käännytte pois minusta ja hylkäätte lakini ja käskyni, jotka minä olen pannut teidän eteenne, ja menette ja

palvelette muita jumalia ja kumarratte niitä,

[20] minä kiskaisen teidät juurineen maasta, jonka olen teille antanut, ja tämän temppelin, jonka olen pyhittänyt nimelleni, minä heitän pois kasvojeni edestä ja teen siitä sananparsien ja pilkkapuheiden aiheen kaikkien kansojen keskuudessa.

[20] então, vos arrancarei da minha terra que vos dei, e esta casa, que santifiquei ao meu nome, lançarei longe da minha presença, e a tornarei em provérbio e motejo entre todos os povos.

[21] Desta casa, agora tão exaltada, todo aquele que por ela passar pasmará e dirá: Por que procedeu o SENHOR assim para com esta terra e esta casa?

[21]Vaikka tämä temppeli nyt on mahtava, niin silloin jokainen, joka kulkee sen ohi, tyrmistyy ja kysyy: 'Minkä vuoksi Herra on tehnyt näin tälle maalle ja tälle temppelille?'

[22] Responder-se-lhe-á: Porque deixaram o SENHOR, o Deus de seus pais, que os tirou da terra do Egito, e se apegaram a outros deuses, e os adoraram, e os serviram. Por isso, trouxe sobre eles todo este mal.

[22]Silloin vastataan: 'Siitä syystä, että he hylkäsivät Herran , isiensä Jumalan, joka oli vienyt heidät pois Egyptin maasta, ja turvautuivat muihin jumaliin, kumarsivat ja palvelivat niitä. Sen tähden hän on antanut kaiken tämän pahan kohdata heitä.'"

2 Crônicas 8

As demais atividades de Salomão

1 Reis 9.10-28

[1] Ao fim de vinte anos, tendo Salomão terminado a Casa do SENHOR e a sua própria casa,

[2] edificou as cidades que Hirão lhe tinha dado; e fez habitar nelas os filhos de Israel.

[3] Depois, foi Salomão a Hamate-Zoba e a tomou.

[4] Também edificou a Tadmor no deserto e a todas as cidades-armazéns em Hamate.

2. Aikakirja 8

Salomon ajan tapahtumia

[1]Kun kaksikymmentä vuotta oli kulunut ja Salomo oli rakentanut Herran temppelin ja oman palatsinsa,

[2] hän ryhtyi linnoittamaan kaupunkeja, jotka Huuram oli antanut hänelle, ja asetti israelilaisia asumaan niihin.

[3] Sitten Salomo meni Hamat-Tsoobaan ja valloitti sen.

[4] Hän linnoitti myös autiomaassa olevan Tadmorin ja kaikki varastokaupungit, jotka hän oli rakentanut Hamatiin.

5 Edificou também a Bete-Horom, a de cima e a de baixo, cidades fortificadas com muros, portas e ferrolhos;
6 como também a Baalate, e todas as cidades-armazéns que Salomão tinha, e todas as cidades para os carros, e as cidades para os cavaleiros, e tudo o que desejou, enfim, edificar em Jerusalém, no Líbano e em toda a terra do seu domínio.

7 Quanto a todo o povo que restou dos heteus, amorreus, ferezeus, heveus e jebuseus e que não eram de Israel,

8 a seus filhos, que restaram depois deles na terra, os quais os filhos de Israel não puderam destruir totalmente, a esses fez Salomão trabalhadores forçados, até hoje.

9 Porém dos filhos de Israel não fez Salomão escravo algum; eram homens de guerra, seus comandantes, chefes dos seus carros e dos seus cavaleiros;

10 estes eram os principais oficiais que tinha o rei Salomão, duzentos e cinqüenta, que presidiam sobre o povo.

11 Salomão fez subir a filha de Faraó da Cidade de Davi para a casa que a ela lhe edificara; porque disse: Minha esposa não morará na casa de Davi, rei de Israel, porque santos são os lugares nos quais entrou a arca do SENHOR.

5 Vielä Salomo linnoitti Ylä-Beet-Hooronin ja Ala-Beet-Hooronin muureilla, porteilla ja salvoilla varustetuiksi kaupungeiksi,
6 samoin Baalatin ja kaikki omistamansa varastokaupungit, vaunukaupungit ja ratsumiesten kaupungit sekä kaiken muun haluamansa, kaiken, mitä hän tahtoi linnoittaa, Jerusalemissa, Libanonilla ja koko maassa, jota hän hallitsi.
7 Kaiken väen, joka oli jäänyt jäljelle heettiläisistä, amorilaisista, perissiläisistä, hivviläisistä ja jebusilaisista, ne, jotka eivät olleet israelilaisia,
8 heidän jälkeläisensä, jotka vielä olivat jäljellä siinä maassa ja joita israelilaiset eivät olleet kokonaan tuhonneet, Salomo määräsi pakkotyöläisiksi aina tähän päivään asti.
9 Israelilaisista Salomo ei kuitenkaan ottanut ketään orjaksi, vaan heitä oli sotilaina sekä hänen vaunusoturiensa ja hänen sotavaunujensa ja ratsumiestensä päällikköinä.
10 Kuningas Salomolla oli myös kaksisataaviisikymmentä israelilaista töiden ylivalvojaa johtamassa työväkeä.
11 Salomo toi faraon tyttären Daavidin kaupungista palatsiin, jonka hän oli tälle rakentanut. Salomo näet sanoi: ”Älköön vaimoni asuko Daavidin, Israelin kuninkaan, palatsissa, sillä se on pyhä paikka, koska Herran liitonarkku aikoinaan saapui sinne.”

12 Então, Salomão ofereceu holocaustos ao SENHOR, sobre o altar que tinha edificado ao SENHOR diante do pórtico;

13 e isto segundo o dever de cada dia, conforme o preceito de Moisés, nos sábados, nas Festas da Lua Nova, e nas festas fixas, três vezes no ano: na Festa dos Pães Asmos, na Festa das Semanas e na Festa dos Tabernáculos.

14 Também, segundo a ordem de Davi, seu pai, dispôs os turnos dos sacerdotes nos seus ministérios, como também os dos levitas para os seus cargos, para louvarem a Deus e servirem diante dos sacerdotes, segundo o dever de cada dia, e os porteiros pelos seus turnos a cada porta; porque tal era a ordem de Davi, o homem de Deus.

15 Não se desviaram do que ordenara o rei aos sacerdotes e levitas, em coisa nenhuma, nem acerca dos tesouros.

16 Assim se executou toda a obra de Salomão, desde o dia da fundação da Casa do SENHOR até se acabar; e assim se concluiu a Casa do SENHOR.

17 Então, foi Salomão a Eziom-Geber e a Elate, à praia do mar, na terra de Edom.

18 Enviou-lhe Hirão, por intermédio de seus servos, navios e marinheiros práticos; foram com os servos de Salomão a Ofir e

12Siihen aikaan Salomo uhrasi Herralle polttouhreja Herran alttar illa, jonka hän oli rakentanut eteishallin edustalle.

13Hän toimitti uhrit sapatteina ja uudenkuun päivinä sekä kolme kertaa vuodessa juhla-aikoina – happamattoman leivän juhlana, viikkojuhlana ja lehtimajanjuhlana – kunakin päivänä sen päivän uhrit, niin kuin Mooses oli käskenyt.

14Hän asetti isänsä Daavidin säätämyksen mukaisesti pappien osastot toimittamaan palvelustyötään ja leeviläiset suorittamaan tehtäviään, laulamaan ylistystä ja palvelemaan pappien rinnalla kunakin päivänä sen päivän tehtävissä. Hän asetti myös portinvartijat osastoittain vartioimaan joka portille, niin kuin Jumalan mies Daavid oli käskenyt.

15Missään ei poikettu kuninkaan käskyistä, koskivatpa ne pappien tai leeviläisten tehtäviä tai aarrekammioiden hoitamista.

16 Näin suoritettiin Salomon kaikki työt Herran temppelin perustamispäivään asti ja aina siihen asti, kunnes temppeli valmistui. Niin oli Herran temppeli valmis.

17Siihen aikaan Salomo meni Esjon-Geberiin ja Eilatiin, joka on meren rannalla Edomin maassa.

18 Huuram lähetti palvelijansa tuomaan hänelle laivoja. Nämä palvelijat tunsivat merenkulun ja menivät Salomon

tomaram de lá quatrocentos e cinqüenta talentos de ouro, que trouxeram ao rei Salomão.

palvelijoiden kanssa Oofiriin. Sieltä he hakivat kultaa neljäsataaviisikymmentä talenttia ja toivat sen kuningas Salomolle.

2 Crônicas 9

A rainha de Sabá visita a Salomão

1 Reis 10.1-13

[1] Tendo a rainha de Sabá ouvido a fama de Salomão, veio a Jerusalém prová-lo com perguntas difíceis, com mui grande comitiva; com camelos carregados de especiarias, de ouro em abundância e pedras preciosas; compareceu perante Salomão e lhe expôs tudo quanto trazia em sua mente.

[2] Salomão lhe deu resposta a todas as perguntas, e nada lhe houve profundo demais que não pudesse explicar.

[3] Vendo, pois, a rainha de Sabá a sabedoria de Salomão, e a casa que edificara,

[4] e a comida da sua mesa, o lugar dos seus oficiais, o serviço dos seus criados, e os trajes deles, seus copeiros, e os seus trajes, e o holocausto que oferecia na Casa do SENHOR, ficou como fora de si

[5] e disse ao rei: Foi verdade a palavra que a teu respeito ouvi na minha terra e a respeito da tua sabedoria.

[6] Eu, contudo, não cria no que se falava, até que vim e vi com os próprios olhos. Eis que não me contaram a metade da

2. Aikakirja 9

Saban kuningatar Salomon luona

[1]Kun Saban kuningatar sai kuulla Salomon maineesta, hän tuli Jerusalemiin koettelemaan Salomoa vaikeilla kysymyksillä. Hänen mukanaan tuli hyvin suuri kamelikaravaani. Kamelien kuormissa oli hajuaineita ja hyvin paljon kultaa ja jalokiviä. Kun hän tuli Salomon luo, hän kertoi tälle kaiken, mitä hänellä oli sydämellään.

[2]Salomo vastasi kaikkiin kuningattaren kysymyksiin, eikä mikään asia ollut hänelle niin vaikea, ettei hän olisi kyennyt sitä selittämään.

[3]Kun Saban kuningatar näki kaiken Salomon viisauden, palatsin, jonka hän oli rakentanut,

[4]ruuat hänen pöydällään ja hänen palvelijoittensa asunnot, ja sen, miten he palvelivat ja olivat pukeutuneet, hänen juomanlaskijansa ja heidän vaatetuksensa sekä portaikon, jota pitkin hän nousi Herran temppeliin, hän meni miltei hengettömäksi

[5]ja sanoi kuninkaalle: ”Totta on, mitä kuulin maassani puhuttavan sinusta ja sinun viisaudestasi.

[6]Minä en kuitenkaan uskonut niitä puheita ennen kuin tulin ja sain omin silmin nähdä. Todellakin, ei puoltakaan

grandeza da tua sabedoria; sobrepujas a fama que ouvi.

sinun suuresta viisaudestasi ollut minulle kerrottu! Sinä olet paljon suurempi kuin minä olin kuullut huhuttavan.

7 Felizes os teus homens, felizes estes teus servos que estão sempre diante de ti e ouvem a tua sabedoria!

7 Onnellisia ovat sinun miehesi, onnellisia nämä palvelijasi, jotka aina saavat seistä edessäsi ja kuulla viisauttasi!

8 Bendito seja o SENHOR, teu Deus, que se agradou de ti para te colocar no seu trono como rei para o SENHOR, teu Deus; porque o teu Deus ama a Israel para o estabelecer para sempre; por isso, te constituiu rei sobre ele, para executares juízo e justiça.

8 Siunattu olkoon Herra , sinun Jumalasi, joka on mieltynyt sinuun, niin että on asettanut sinut valtaistuimelleen olemaan kuninkaana Herran , sinun Jumalasi, kunniaksi. Koska Jumalasi rakastaa Israelia, hän tahtoo pitää sen vahvana ikuisesti. Siksi hän on asettanut sinut israelilaisille kuninkaaksi, hallitsemaan oikeuden ja vanhurskauden mukaan.”

9 Deu ela ao rei cento e vinte talentos de ouro, especiarias em grande abundância e pedras preciosas, e nunca houve especiarias tais como as que a rainha de Sabá deu ao rei Salomão.

9 Saban kuningatar antoi kuninkaalle satakaksikymmentä talenttia kultaa ja suuret määrät hajuaineita ja jalokiviä. Kuningas Salomolla ei ollut aikaisemmin ollut sellaisia hajuaineita, joita Saban kuningatar hänelle antoi.

10 Os servos de Hirão e os servos de Salomão, que de Ofir tinham trazido ouro, trouxeram também madeira de sândalo e pedras preciosas.

10 Tämän lisäksi Huuramin ja Salomon palvelijat, jotka hakivat kultaa Oofirista, toivat myös santelipuuta ja jalokiviä.

11 Desta madeira de sândalo fez o rei balaústres para a Casa do SENHOR e para a casa real, como também harpas e alaúdes para os cantores, quais nunca dantes se viram na terra de Judá.

11 Santelipuusta kuningas teetti portaat Herran temppeliin ja omaan palatsiinsa sekä lyyroja ja harppuja laulajille. Sellaisia ei ollut ennen nähty Juudan maassa.

12 O rei Salomão deu à rainha de Sabá, além do equivalente ao que ela lhe trouxera, mais tudo o que ela desejou e pediu. Assim, voltou e foi para a sua terra, ela e os seus servos.

12 Kuningas Salomo puolestaan antoi Saban kuningattarelle kaiken, mitä hän halusi ja pyysi, antoi vielä enemmän kuin hän oli tuonut kuninkaalle. Sitten

kuningatar lähti paluumatkalle ja meni palvelijoineen omaan maahansa.

As riquezas de Salomão
1 Reis 10.14-29

[13] O peso do ouro que se trazia a Salomão cada ano era de seiscentos e sessenta e seis talentos,

[14] afora o que entrava dos vendedores e dos negociantes; também todos os reis da Arábia e os governadores dessa mesma terra traziam a Salomão ouro e prata.

[15] Fez o rei Salomão duzentos paveses de ouro batido; seiscentos siclos de ouro batido mandou pesar para cada pavês.

[16] Fez também trezentos escudos de ouro batido; trezentos siclos de ouro mandou pesar para cada escudo. E o rei os pôs na Casa do Bosque do Líbano.

[17] Fez mais o rei um grande trono de marfim e o cobriu de ouro puro.

[18] O trono tinha seis degraus e um estrado de ouro a ele pegado; de ambos os lados, tinha braços junto ao assento e dois leões junto aos braços.

[19] Também doze leões estavam ali sobre os seis degraus, um em cada extremo destes. Nunca se fizera obra semelhante em nenhum dos reinos.

[20] Todas as taças de que se servia o rei Salomão para beber eram de ouro, e também de ouro puro, todas as da Casa do

Salomon rikkaus ja viisaus

[13]Salomolle vuosittain tuodun kullan paino oli kuusisataakuusikymmentäkuusi talenttia.

[14] Sen lisäksi kultaa ja hopeaa tuli kauppamiehiltä ja kaupustelijoilta sekä kaikilta Arabian kuninkailta ja oman maan käskynhaltijoilta.

[15] Kuningas Salomo teetti kullasta pakottamalla kaksisataa suurta kilpeä ja käytti jokaiseen kilpeen kuusisataa sekeliä kultaa.

[16] Samoin hän teetti kolmesataa pienempää kilpeä kullasta pakottamalla ja käytti jokaiseen kolmesataa sekeliä kultaa. Kilvet hän asetti Libanoninmetsä-palatsiin.

[17]Vielä kuningas teetti suuren norsunluisen valtaistuimen ja päällysti sen puhtaalla kullalla.

[18] Valtaistuimelle johti kuusi porrasta ja kultainen astinlauta, joka oli kiinnitetty valtaistuimeen. Istuimen kummallakin sivulla oli käsinoja, ja käsinojien vieressä seisoi kaksi leijonaa.

[19] Kuudella portaalla seisoi kummassakin päässä leijona, kaikkiaan kaksitoista leijonaa. Sen kaltaista ei ollut tehty missään muussa valtakunnassa.

[20]Kaikki kuningas Salomon juoma-astiat olivat kultaa, ja myös kaikki Libanoninmetsä-palatsin astiat olivat

Bosque do Líbano; à prata, nos dias de Salomão, não se dava estimação nenhuma.

[21] Porque o rei tinha navios que iam a Társis, com os servos de Hirão; de três em três anos, voltavam os navios de Társis, trazendo ouro e prata, marfim, bugios e pavões.

[22] Assim, o rei Salomão excedeu a todos os reis do mundo, tanto em riqueza como em sabedoria.

[23] Todos os reis do mundo procuravam ir ter com ele para ouvir a sabedoria que Deus lhe pusera no coração.

[24] Cada um trazia o seu presente, objetos de prata e de ouro, roupas, armaduras, especiarias, cavalos e mulas; assim ano após ano.

[25] Tinha Salomão quatro mil cavalos em estrebarias para os seus carros e doze mil cavaleiros, que distribuiu às cidades para os carros e junto ao rei, em Jerusalém.

[26] Dominava Salomão sobre todos os reis desde o Eufrates até à terra dos filisteus e até ao limite do Egito.

[27] Fez o rei que, em Jerusalém, houvesse prata como pedras e cedros em abundância como os sicômoros que estão nas planícies.

[28] Importavam-se cavalos para Salomão, do Egito e de todas as terras.

A morte de Salomão

1 Reis 11.41-43

[29] Quanto aos mais atos de Salomão, tanto os primeiros como os últimos, porventura,

puhdasta kultaa. Hopeaa ei Salomon päivinä pidetty minkään arvoisena.

[21] Kuninkaalla oli näet laivoja, jotka purjehtivat Tarsikseen mukanaan Huuramin palvelijoita. Kerran kolmessa vuodessa nämä Tarsiksen laivat palasivat ja toivat kultaa ja hopeaa, norsunluuta, apinoita ja riikinkukkoja.

[22] Kuningas Salomo oli rikkaampi ja viisaampi kuin yksikään kuningas maan päällä,

[23] ja kaikki maan kuninkaat halusivat nähdä Salomon ja kuulla viisautta, jonka Jumala oli hänen sydämeensä antanut.

[24] Tulijat toivat kukin vuosi vuodelta lahjansa: hopea- ja kultaesineitä, vaatteita, aseita, hajuaineita, hevosia ja muuleja.

[25] Salomolla oli neljätuhatta tallia hevosia ja sotavaunuja varten sekä kaksitoistatuhatta ratsumiestä. Ne hän sijoitti vaunukaupunkeihin ja Jerusalemiin kuninkaan luo.

[26] Hän hallitsi kaikkia kuninkaita Eufratvirrasta filistealaisten maahan ja Egyptin rajaan asti.

[27] Hopeaa kuningas hankki Jerusalemiin kuin kiviä ja setripuuta niin paljon kuin metsäviikunapuita on Sefelan alangolla.

[28] Hevosia Salomolle tuotiin Egyptistä ja kaikista muista maista.

Salomon kuolema

[29] Muista Salomoa koskevista asioista, niin hänen aikaisemmista kuin

não estão escritos no Livro da História de Natã, o profeta, e na Profecia de Aías, o silonita, e nas Visões de Ido, o vidente, acerca de Jeroboão, filho de Nebate?

30 Quarenta anos reinou Salomão em Jerusalém sobre todo o Israel.

31 Descansou com seus pais e foi sepultado na Cidade de Davi, seu pai, e Roboão, seu filho, reinou em seu lugar.

2 Crônicas 10

Roboão causa separação entre as tribos

1 Reis 12.1-15

1 Foi Roboão a Siquém, porque todo o Israel se reuniu lá, para o fazer rei.

2 Tendo Jeroboão, filho de Nebate, ouvido isso (pois estava ainda no Egito, para onde fugira da presença do rei Salomão), voltou do Egito.

3 Mandaram chamá-lo; veio ele com todo o Israel a Roboão, e lhe falaram:

4 Teu pai fez pesado o nosso jugo; agora, pois, alivia tu a dura servidão de teu pai e o seu pesado jugo que nos impôs, e nós te serviremos.

5 Ele lhes respondeu: Após três dias, voltai a mim. E o povo se foi.

6 Tomou o rei Roboão conselho com os homens idosos que estiveram na presença de Salomão, seu pai, quando este ainda

myöhemmistäkin vaiheistaan, on kirjoitettu profeetta Naatanin historiassa, siilolaisen Ahian profetiassa ja näkijä Jeddon näyissä, jotka koskivat Jerobeamia, Nebatin poikaa.

30 Salomo hallitsi Jerusalemissa koko Israelia neljäkymmentä vuotta.

31 Sitten Salomo meni lepoon isiensä luo, ja hänet haudattiin isänsä Daavidin kaupunkiin. Ja hänen poikansa Rehabeam tuli kuninkaaksi hänen jälkeensä.

2. Aikakirja 10

Juudan valtakunnan historia

Valtakunta jakautuu kahtia

1Rehabeam meni Sikemiin, sillä koko Israel oli tullut sinne tehdäkseen hänet kuninkaaksi.

2 Kun Jerobeam, Nebatin poika, sai kuulla tästä ollessaan Egyptissä, jonne hän oli paennut kuningas Salomoa, hän palasi Egyptistä.

3 Myös Jerobeamille lähetettiin kutsu, ja niin hän ja kaikki israelilaiset tulivat Rehabeamin luo, ja he sanoivat hänelle:

4 ”Sinun isäsi teki ikeemme raskaaksi, mutta kevennä sinä sitä kovaa työtä ja raskasta iestä, jonka isäsi pani päällemme, niin me palvelemme sinua.”

5 Hän vastasi heille: ”Odottakaa kolme päivää ja tulkaa sitten minun luokseni.” Niin kansa lähti pois.

6Kuningas Rehabeam kysyi neuvoa vanhimmilta, jotka olivat palvelleet hänen isäänsä Salomoa tämän vielä eläessä. Hän

vivia, dizendo: Como aconselhais que se responda a este povo?

[7] Eles lhe disseram: Se te fizeres benigno para com este povo, e lhes agradares, e lhes falares boas palavras, eles se farão teus servos para sempre.

[8] Porém ele desprezou o conselho que os anciãos lhe tinham dado e tomou conselho com os jovens que haviam crescido com ele e o serviam.

[9] E disse-lhes: Que aconselhais vós que respondamos a este povo, que me falou, dizendo: Alivia o jugo que teu pai nos impôs?

[10] E os jovens que haviam crescido com ele lhe disseram: Assim falarás ao povo que disse: Teu pai fez pesado o nosso jugo, mas alivia-o de sobre nós; assim lhe falarás: Meu dedo mínimo é mais grosso do que os lombos de meu pai.

[11] Assim que, se meu pai vos impôs jugo pesado, eu ainda vo-lo aumentarei; meu pai vos castigou com açoites, porém eu vos castigarei com escorpiões.

[12] Veio, pois, Jeroboão e todo o povo, ao terceiro dia, a Roboão, como o rei lhes ordenara, dizendo: Voltai a mim, ao terceiro dia.

[13] Dura resposta lhes deu o rei, porque o rei Roboão desprezara o conselho dos anciãos;

kysyi: ”Kuinka te neuvotte vastaamaan tälle kansalle?”

[7] He vastasivat hänelle: ”Jos olet hyvä ja suosiollinen tätä kansaa kohtaan ja puhut sille hyviä sanoja, niin siitä tulee sinun palvelijasi koko elinajaksesi.”

[8] Mutta Rehabeam hylkäsi vanhinten hänelle antaman neuvon ja kysyi neuvoa nuorilta miehiltä, jotka olivat kasvaneet hänen kanssaan ja olivat nyt hänen palveluksessaan.

[9] Hän kysyi heiltä: ”Mitä te neuvotte vastaamaan tälle kansalle, joka on sanonut minulle: ’Kevennä iestä, jonka isäsi pani meidän päällemme’?”

[10] Silloin nuoret miehet, jotka olivat kasvaneet hänen kanssaan, sanoivat hänelle: ”Puhu tälle kansalle, joka on sanonut sinulle: ’Sinun isäsi teki meidän ikeemme raskaaksi, mutta kevennä sinä sitä meidän päältämme.’ Sano sille näin: ’Minun pikkusormeni on paksumpi kuin isäni lantio.

[11] Jos isäni on pannut teidän päällenne raskaan ikeen, minä teen teidän ikeenne vielä raskaammaksi. Jos isäni on kurittanut teitä raipoilla, minä kuritan teitä piikkiruoskilla .’”

[12] Kolmantena päivänä Jerobeam ja koko kansa tulivat Rehabeamin luo, niin kuin kuningas oli sanonut: ”Palatkaa kolmantena päivänä minun luokseni.”

[13] Kuningas Rehabeam vastasi israelilaisille kovin sanoin. Hän hylkäsi vanhimpien neuvon

[14] e lhes falou segundo o conselho dos jovens, dizendo: Meu pai fez pesado o vosso jugo, porém eu ainda o agravarei; meu pai vos castigou com açoites, eu, porém, vos castigarei com escorpiões.

[15] O rei, pois, não deu ouvidos ao povo, porque isto vinha de Deus, para que o SENHOR confirmasse a palavra que tinha dito por intermédio de Aías, o silonita, a Jeroboão, filho de Nebate.

Dez tribos seguem Jeroboão
1 Reis 12.16-20

[16] Vendo, pois, todo o Israel que o rei não lhe dava ouvidos, reagiu, dizendo: Que parte temos nós com Davi? Não há para nós herança no filho de Jessé! Cada homem à sua tenda, ó Israel! Cuida, agora, da tua casa, ó Davi! Então, Israel se foi às suas tendas.

[17] Quanto aos filhos de Israel, porém, que habitavam nas cidades de Judá, sobre eles reinou Roboão.

[18] Então, o rei Roboão enviou a Adorão, superintendente dos que trabalhavam forçados, porém os filhos de Israel o apedrejaram, e morreu. Mas o rei Roboão conseguiu tomar o seu carro e fugir para Jerusalém.

[19] Assim, Israel se mantém rebelado contra a casa de Davi até ao dia de hoje.

2 Crônicas 11

Deus proíbe que Roboão peleje contra as dez tribos
1 Reis 12.21-24

[1] Vindo, pois, Roboão a Jerusalém, reuniu a casa de Judá e de Benjamim, cento e

[14] ja puhui heille nuorten neuvon mukaan: ”Minä teen teidän ikeenne vielä raskaammaksi ja lisään sen kuormaa. Jos isäni on kurittanut teitä raipoilla, minä kuritan teitä piikkiruoskilla.”

[15] Kuningas ei kuunnellut kansaa, sillä Jumala salli tapahtua näin toteuttaakseen sanansa, jonka hän, Herra , oli puhunut siilolaisen Ahian kautta Jerobeamille, Nebatin pojalle.

[16]Kun koko Israelin kansa huomasi, ettei kuningas kuunnellut sitä, se sanoi kuninkaalle: ”Mitä osaa meillä on Daavidiin? Ei meillä ole perintöosaa Iisain poikaan. Majoillesi, Israel! Pidä huolta talostasi, Daavid!” Ja israelilaiset menivät kotiinsa.

[17]Näin Rehabeamista tuli ainoastaan niiden israelilaisten kuningas, jotka asuivat Juudan kaupungeissa.

[18] Kun kuningas Rehabeam lähetti verotöiden valvojan Hadoramin israelilaisten luo, he kivittivät hänet kuoliaaksi. Silloin kuningas Rehabeam nousi kiireesti vaunuihinsa ja pakeni Jerusalemiin.

[19] Näin Israel nousi kapinaan Daavidin kuningashuonetta vastaan, ja näin on ollut aina tähän päivään asti.

2. Aikakirja 11

Herran sana Rehabeamille

[1]Rehabeam tuli Jerusalemiin ja kutsui koolle Juudan ja Benjaminin heimot,

oitenta mil escolhidos, destros para a guerra, para pelejar contra Israel, a fim de restituir o reino a Roboão.

satakahdeksankymmentätuhatta sotakuntoista valiosotilasta, sotaan Israelia vastaan palauttaakseen kuninkuuden itselleen.

2 Porém veio a palavra do SENHOR a Semaías, homem de Deus, dizendo:

2 Mutta Jumalan miehelle Semajalle tuli tämä Herran sana:

3 Fala a Roboão, filho de Salomão, rei de Judá, e a todo o Israel em Judá e Benjamim, dizendo:

3 ”Sano Juudan kuninkaalle Rehabeamille, Salomon pojalle, sekä kaikille Juudan ja Benjaminin alueilla asuville israelilaisille:

4 Assim diz o SENHOR: Não subireis, nem pelejareis contra vossos irmãos; cada um volte para sua casa, porque eu é que fiz isto. E, obedecendo eles à palavra do SENHOR, desistiram de subir contra Jeroboão.

4 ’Näin sanoo Herra : Älkää lähtekö sotimaan veljiänne vastaan. Palatkaa kukin kotiinne, sillä se, mikä on tapahtunut, on lähtöisin minusta.’” He tottelivat Herran sanaa, kääntyivät takaisin eivätkä menneet sotimaan Jerobeamia vastaan.

As cidades fortificadas de Roboão

5 Roboão habitou em Jerusalém e, para defesa, fortificou cidades em Judá;

6 fortificou, pois, a Belém, a Etã, a Tecoa,

7 a Bete-Zur, a Socó, a Adulão,

8 a Gate, a Maressa, a Zife,

9 a Adoraim, a Laquis, a Azeca,

10 a Zorá, a Aijalom e a Hebrom, todas em Judá e Benjamim, cidades fortificadas.

11 Assim, as tornou em fortalezas e pôs nelas comandantes e depósitos de víveres, de azeite e de vinho.

12 E pôs em cada cidade arsenal de paveses e lanças; fortificou-as sobremaneira. Judá e Benjamim ficaram-lhe sujeitas.

Sacerdotes e levitas vêm a Jerusalém

Rehabeam lujittaa valtaansa

5 Rehabeam asui Jerusalemissa ja linnoitti Juudan kaupunkeja piirityksen varalle.

6 Hän linnoitti Beetlehemin, Eetanin, Tekoan,

7 Beet-Suurin, Sookon, Adullamin,

8 Gatin, Maaresan, Siifin,

9 Adoraimin, Laakiksen, Asekan,

10 Soran, Aijalonin ja Hebronin. Nämä ovat Juudan ja Benjaminin alueilla olevia linnoitettuja kaupunkeja.

11 Hän vahvisti niiden varustuksia, asetti niille päälliköt ja sijoitti niihin ruoka-, öljy- ja viinivarastoja.

12 Jokaiseen kaupunkiin hän sijoitti kilpiä ja keihäitä ja linnoitti kaupungit hyvin lujiksi. Näin Juuda ja Benjamin pysyivät hänen vallassaan.

[13] Também os sacerdotes e os levitas que havia em todo o Israel recorreram a Roboão de todos os seus limites,

[14] porque os levitas deixaram os arredores das suas cidades e as suas possessões e vieram para Judá e para Jerusalém, porque Jeroboão e seus filhos os lançaram fora, para que não ministrassem ao SENHOR.

[15] Jeroboão constituiu os seus próprios sacerdotes, para os altos, para os sátiros e para os bezerros que fizera.

[16] Além destes, também de todas as tribos de Israel os que de coração resolveram buscar o SENHOR, Deus de Israel, foram a Jerusalém, para oferecerem sacrifícios ao SENHOR, Deus de seus pais.

[17] Assim, fortaleceram o reino de Judá e corroboraram com Roboão, filho de Salomão, por três anos; porque três anos andaram no caminho de Davi e Salomão.

A família de Roboão

[18] Roboão tomou por esposa a Maalate, filha de Jerimote, filho de Davi, e filha de Abiail, filha de Eliabe, filho de Jessé,

[19] a qual lhe deu filhos: Jeús, Semarias e Zaão.

[20] Depois dela, tomou a Maaca, filha de Absalão; esta lhe deu a Abias, a Atai, a Ziza e a Selomite.

[21] Amava Roboão mais a Maaca, filha de Absalão, do que a todas as suas outras mulheres e concubinas; porque ele havia tomado dezoito mulheres e sessenta

[13]Papit ja leeviläiset, joita asui kaikkialla Israelissa, tulivat kukin alueeltaan ja asettuivat Rehabeamin puolelle.

[14] Leeviläiset näet jättivät laidunmaansa ja perintömaansa ja lähtivät Juudaan ja Jerusalemiin, koska Jerobeam ja hänen poikansa olivat hylänneet heidät, eivätkä sallineet heidän pappeina palvella Herraa .

[15]Jerobeam oli asettanut omia pappejaan palvelemaan uhrikukkuloilla ja uhraamaan pukkien ja sonnivasikoiden patsaille, jotka hän oli teettänyt.

[16]Leeviläisiä seurasivat kaikista Israelin heimoista ne, jotka sydämestään antautuivat etsimään Herraa , Israelin Jumalaa. He tulivat Jerusalemiin uhratakseen Herralle , isiensä Jumalalle.

[17] Näin he vahvistivat Juudan valtakuntaa ja tukivat kolme vuotta Rehabeamia, Salomon poikaa, sillä kolme vuotta he vaelsivat Daavidin ja Salomon teitä.

Rehabeamin perhe

[18]Rehabeam otti vaimokseen Mahalatin, joka oli Daavidin pojan Jerimotin ja Iisain pojan Eliabin tyttären Abihailin tytär.

[19]Mahalat synnytti hänelle poikia: Jeusin, Semarjan ja Saahamin.

[20] Mahalatin jälkeen Rehabeam otti vaimokseen Maakan, Absalomin tyttären, joka synnytti hänelle Abian, Attain, Siisan ja Selomitin.

[21]Rehabeam rakasti Maakaa, Absalomin tytärtä, enemmän kuin kaikkia muita vaimojaan ja sivuvaimojaan. Hän oli näet ottanut kahdeksantoista vaimoa ja

concubinas; e gerou vinte e oito filhos e sessenta filhas.

kuusikymmentä sivuvaimoa, ja hänelle syntyi kaksikymmentäkahdeksan poikaa ja kuusikymmentä tytärtä.

22 Roboão designou a Abias, filho de Maaca, para ser chefe, príncipe entre seus irmãos, porque o queria fazer rei.

22 Rehabeam asetti Abian, Maakan pojan, päämieheksi, ruhtinaaksi veljiensä joukossa, sillä hän aikoi tehdä tästä kuninkaan.

23 Procedeu prudentemente e distribuiu todos os seus filhos por todas as terras de Judá e Benjamim, por todas as cidades fortificadas; deu-lhes víveres em abundância e lhes procurou muitas mulheres.

23 Viisaasti hän jakoi kaikki Juudan ja Benjaminin alueiden maakunnat ja varustetut kaupungit kaikkien poikiensa kesken ja antoi heille runsaasti elintarpeita ja hankki heille paljon vaimoja.

2 Crônicas 12

A invasão de Sisaque
1 Reis 14.25-28

1 Tendo Roboão confirmado o reino e havendo-se fortalecido, deixou a lei do SENHOR, e, com ele, todo o Israel.

2 No ano quinto do rei Roboão, Sisaque, rei do Egito, subiu contra Jerusalém (porque tinham transgredido contra o SENHOR),

3 com mil e duzentos carros e sessenta mil cavaleiros; era inumerável a gente que vinha com ele do Egito, de líbios, suquitas e etíopes.

4 Tomou as cidades fortificadas que pertenciam a Judá e veio a Jerusalém.

5 Então, veio Semaías, o profeta, a Roboão e aos príncipes de Judá, que, por causa de

2. Aikakirja 12

Siisak hyökkää Juudaan

1 Kun Rehabeamin kuninkuus oli vakiintunut ja hänestä oli tullut mahtava, hän hylkäsi Herran lain, niin myös koko Israel hänen kanssaan.

2 Mutta kuningas Rehabeamin viidentenä hallitusvuotena Egyptin kuningas Siisak hyökkäsi Jerusalemia vastaan. Näin tapahtui sen vuoksi, että israelilaiset olivat tulleet uskottomiksi Herraa kohtaan.

3 Siisakilla oli mukanaan tuhat kaksisataa sotavaunua ja kuusikymmentätuhatta ratsumiestä. Lisäksi hänen kanssaan tuli Egyptistä suunnaton joukko libyalaisia, sukkilaisia ja kuusilaisia.

4 Siisak valloitti Juudan varustetut kaupungit ja tuli Jerusalemiin saakka.

5 Profeetta Semaja tuli Rehabeamin ja Juudan päämiesten luo, jotka olivat

Sisaque, se ajuntaram em Jerusalém, e disse-lhes: Assim diz o SENHOR: Vós me deixastes a mim, pelo que eu também vos deixei em poder de Sisaque.

vetäytyneet Jerusalemiin Siisakia pakoon, ja sanoi heille: ”Näin sanoo Herra : ’Te olette hylänneet minut, ja siksi minäkin olen hylännyt teidät ja jättänyt teidät Siisakin käsiin.’”

[6] Então, se humilharam os príncipes de Israel e o rei e disseram: O SENHOR é justo.

[6] Silloin Israelin päämiehet ja kuningas nöyrtyivät ja sanoivat: ” Herra on vanhurskas.”

[7] Vendo, pois, o SENHOR que se humilharam, veio a palavra do SENHOR a Semaías, dizendo: Humilharam-se, não os destruirei; antes, em breve lhes darei socorro, para que o meu furor não se derrame sobre Jerusalém, por intermédio de Sisaque.

[7] Kun Herra näki heidän nöyrtyvän, tuli Semajalle tämä Herran sana: ”Koska he ovat nöyrtyneet, minä en tuhoa heitä vaan annan heidän juuri ja juuri pelastua, eikä minun vihaani vuodateta Jerusalemin päälle Siisakin käden kautta.

[8] Porém serão seus servos, para que conheçam a diferença entre a minha servidão e a servidão dos reinos da terra.

[8] Heistä tulee kuitenkin hänen palvelijoitaan, että he tulisivat tietämään, millaista on palvella minua ja millaista on palvella vieraiden maiden kuninkaita.”

[9] Subiu, pois, Sisaque, rei do Egito, contra Jerusalém e tomou os tesouros da Casa do SENHOR e os tesouros da casa do rei; tomou tudo. Também levou todos os escudos de ouro que Salomão tinha feito.

[9]Egyptin kuningas Siisak hyökkäsi siis Jerusalemia vastaan. Hän otti Herran temppelin aarteet ja kuninkaan palatsin aarteet ja vei ne kaikki. Hän otti myös kaikki Salomon teettämät kultakilvet.

[10] Em lugar destes fez o rei Roboão escudos de bronze e os entregou nas mãos dos capitães da guarda, que guardavam a porta da casa do rei.

[10]Kuningas Rehabeam teetti niiden tilalle pronssikilvet ja uskoi ne kuninkaan palatsin ovella vartioivan henkikaartin päälliköiden haltuun.

[11] Toda vez que o rei entrava na Casa do SENHOR, os da guarda vinham, e usavam os escudos, e tornavam a trazê-los para a câmara da guarda.

[11] Niin usein kuin kuningas meni Herran temppeliin, henkivartijat seurasivat mukana ja kantoivat kilpiä ja veivät ne sitten takaisin henkivartijoiden huoneeseen.

[12] Tendo-se ele humilhado, apartou-se dele a ira do SENHOR para que não o destruísse de todo; porque em Judá ainda havia boas coisas.

O reinado de Roboão
1 Reis 14.21-31

[13] Fortificou-se, pois, o rei Roboão em Jerusalém e continuou reinando. Tinha Roboão quarenta e um anos de idade quando começou a reinar e reinou dezessete anos em Jerusalém, cidade que o SENHOR escolheu dentre todas as tribos de Israel, para ali estabelecer o seu nome. Sua mãe se chamava Naamá, amonita.

[14] Fez ele o que era mau, porquanto não dispôs o coração para buscar ao SENHOR.

[15] Quanto aos mais atos de Roboão, tanto os primeiros como os últimos, porventura, não estão escritos no Livro da História de Semaías, o profeta, e no de Ido, o vidente, no registro das genealogias? Houve guerras entre Roboão e Jeroboão todos os seus dias.

[16] Descansou Roboão com seus pais e foi sepultado na Cidade de Davi; e Abias, seu filho, reinou em seu lugar.

2 Crônicas 13

O reinado de Abias
1 Reis 15.1-8

[1] No décimo oitavo ano do rei Jeroboão, Abias começou a reinar sobre Judá. Três anos reinou em Jerusalém.

[12]Kun Rehabeam nöyrtyi, Herran viha häntä kohtaan lauhtui eikä täydellistä tuhoa tullut. Olihan Juudassa vielä jotain hyvääkin.

Rehabeamin kuolema

[13]Kuningas Rehabeamin asema vahvistui Jerusalemissa, ja hän säilytti kuninkuutensa. Hän oli neljänkymmenenyhden vuoden ikäinen tullessaan kuninkaaksi ja hallitsi seitsemäntoista vuotta Jerusalemissa, kaupungissa, jonka Herra oli valinnut kaikkien Israelin heimojen keskeltä asettaakseen nimensä sinne. Rehabeamin äiti oli ammonilainen, nimeltään Naema.

[14]Rehabeam teki sitä, mikä on pahaa, sillä hän ei kiinnittänyt sydäntään etsimään Herraa .

[15]Rehabeamin vaiheet, aikaisemmat ja myöhemmät, on kirjoitettu sukuluetteloiden tapaan profeetta Semajan ja näkijä Iddon historiaan. Rehabeam ja Jerobeam kävivät sotaa kaiken aikaa.

[16]Sitten Rehabeam meni lepoon isiensä luo, ja hänet haudattiin Daavidin kaupunkiin. Hänen jälkeensä tuli kuninkaaksi hänen poikansa Abia.

2. Aikakirja 13

Abia Juudan kuninkaana

[1]Abia tuli Juudan kuninkaaksi kuningas Jerobeamin kahdeksantenatoista hallitusvuotena.

[2] Era o nome de sua mãe Micaía, filha de Uriel, de Gibeá. Também houve guerra entre Abias e Jeroboão.

[2] Hän hallitsi kolme vuotta Jerusalemissa. Hänen äitinsä oli nimeltään Mikaja , Uurielin tytär, kotoisin Gibeasta. Abian ja Jerobeamin välillä vallitsi sotatila.

[3] Abias ordenou a peleja com um exército de valentes guerreiros, de quatrocentos mil homens escolhidos; e Jeroboão dispôs contra ele a batalha com oitocentos mil homens escolhidos, todos guerreiros valentes.

[3] Abia aloitti sodan urhoollisten miesten sotajoukolla, neljälläsadallatuhannella valiosotilaalla, mutta Jerobeam asettui rintamaan häntä vastaan kahdeksansadantuhannen kokeneen valiosotilaan joukolla.

[4] Pôs-se Abias em pé no alto do monte Zemaraim, que está na região montanhosa de Efraim, e disse: Ouvi-me, Jeroboão e todo o Israel:

[4] Abia nousi Semaraimin vuoren laelle Efraimin vuoristossa ja huusi: ”Kuulkaa minua, Jerobeam ja koko Israel!

[5] Não vos convém saber que o SENHOR, Deus de Israel, deu para sempre a Davi a soberania de Israel, a ele e a seus filhos, por uma aliança de sal?

[5] Kyllä teidän pitäisi tietää, että Herra , Israelin Jumala, on antanut Daavidille ja hänen pojilleen ikuisiksi ajoiksi Israelin kuninkuuden, lujan kuin suolaliitto.

[6] Contudo, se levantou Jeroboão, filho de Nebate, servo de Salomão, filho de Davi, e se rebelou contra seu senhor.

[6]Jerobeam, Nebatin poika, Daavidin pojan Salomon palvelija, nousi kuitenkin kapinaan herraansa vastaan.

[7] Ajuntou-se a ele gente vadia, homens malignos; fortificaram-se contra Roboão, filho de Salomão; sendo Roboão ainda jovem e indeciso, não lhes pôde resistir.

[7]Hänen luokseen kokoontui tyhjäntoimittajia, kelvottomia miehiä, ja he pääsivät voitolle Rehabeamista, Salomon pojasta. Rehabeam oli nuori ja arka eikä voinut vastustaa heitä.

[8] Agora, pensais que podeis resistir ao reino do SENHOR, que está nas mãos dos filhos de Davi; bem sois vós uma grande multidão e tendes convosco os bezerros de ouro que Jeroboão vos fez para deuses.

[8]Nyt te luulette voivanne vastustaa Herran valtakuntaa, joka on Daavidin poikien käsissä, koska teitä on suuri joukko ja teillä on kultaiset sonnivasikat, jotka Jerobeam on teettänyt teille jumaliksi.

[9] Não lançastes fora os sacerdotes do SENHOR, os filhos de Arão e os levitas, e não fizestes para vós outros sacerdotes,

[9]Ettekö te karkottaneet Herran pappeja, Aaronin jälkeläisiä ja leeviläisiä, ja asettaneet itsellenne pappeja, niin kuin

como as gentes das outras terras? Qualquer que vem a consagrar-se com um novilho e sete carneiros logo se faz sacerdote daqueles que não são deuses.

10 Porém, quanto a nós, o SENHOR é nosso Deus, e nunca o deixamos; temos sacerdotes, que ministram ao SENHOR, a saber, os filhos de Arão e os levitas na sua obra.

11 Cada dia, de manhã e à tarde, oferecem holocaustos e queimam incenso aromático, dispondo os pães da proposição sobre a mesa puríssima e o candeeiro de ouro e as suas lâmpadas para se acenderem cada tarde, porque nós guardamos o preceito do SENHOR, nosso Deus; porém vós o deixastes.

12 Eis que Deus está conosco, à nossa frente, como também os seus sacerdotes, tocando com as trombetas, para rebate contra vós outros, ó filhos de Israel; não pelejeis contra o SENHOR, Deus de vossos pais, porque não sereis bem sucedidos.

13 Mas Jeroboão ordenou aos que estavam de emboscada que fizessem uma volta e dessem contra eles por detrás; de maneira que estavam em frente dos homens de Judá, e a emboscada, por detrás deles.

14 Olhou Judá e viu que a peleja estava por diante e por detrás; então, clamaram ao SENHOR, e os sacerdotes tocaram as trombetas.

muiden maiden kansat? Kuka tahansa tuli vihittämään itsensä papinvirkaan sonnimullikka ja seitsemän pässiä mukanaan, hänestä tuli epäjumalan pappi.

10Mutta meidän Jumalamme on Herra . Me emme ole hylänneet häntä, ja Aaronin jälkeläiset palvelevat pappeina Herraa , ja leeviläiset toimivat omissa palvelutehtävissään.

11 He polttavat joka aamu ja joka ilta polttouhreja ja hyvänhajuista suitsutusta Herralle , järjestävät leivät puhtaalla kullalla päällystetylle pöydälle ja sytyttävät joka ilta kultaisen, seitsenhaaraisen lampunjalan lamput. Me näet noudatamme Herran , meidän Jumalamme, säädöksiä, mutta te olette hylänneet hänet.

12Meidän kanssamme on Jumala, meitä johtamassa, ja hänen pappinsa puhaltavat pasuunoillaan taistelumerkin teitä vastaan. Israelilaiset, älkää sotiko Herraa , isienne Jumalaa, vastaan, sillä siinä te ette onnistu!”

13Mutta Jerobeam oli pannut väijytysjoukkoja kiertämään Juudan miesten taakse. Niinpä osa joukoista oli Juudan miesten edessä ja osa väijyksissä heidän takanaan.

14 Kun Juudan miehet kääntyivät, he näkivät, että heidän edessään ja takanaan oli sotajoukkoja. Silloin he huusivat avukseen Herraa , ja papit puhalsivat pasuunoihin.

[15] Os homens de Judá gritaram; quando gritavam, feriu Deus a Jeroboão e a todo o Israel diante de Abias e de Judá.

[15] Sitten Juudan miehet nostivat sotahuudon, ja heidän huutaessaan Jumala antoi Abian ja Juudan voittaa Jerobeamin ja koko Israelin.

[16] Os filhos de Israel fugiram de diante de Judá, pois Deus os entregara nas suas mãos.

[16] Israelilaiset kääntyivät pakoon Juudan miesten edessä, ja Jumala antoi heidät näiden käsiin.

[17] De maneira que Abias e o seu povo fizeram grande matança entre eles; porque caíram feridos de Israel quinhentos mil homens escolhidos.

[17] Abia joukkoineen tuotti heille suuren tappion. Israelilaisista kaatui surmattuina viisisataatuhatta valiosotilasta.

[18] Assim, foram humilhados os filhos de Israel naquele tempo; prevaleceram os filhos de Judá, porque confiaram no SENHOR, Deus de seus pais.

[18]Näin israelilaiset nöyryytettiin sillä kertaa. Mutta Juudan miehet voimistuivat, koska he turvautuivat Herraan , isiensä Jumalaan.

[19] Abias perseguiu a Jeroboão e lhe tomou cidades: Betel, Jesana e Efrom, com suas respectivas vilas.

[19] Abia ajoi Jerobeamia takaa ja valloitti häneltä kaupunkeja: Beetelin ja sen ympärillä olevat kylät, Jesanan ja sen ympärillä olevat kylät sekä Efronin ja sen ympärillä olevat kylät.

[20] Jeroboão não restaurou mais o seu poder no tempo de Abias; feriu o SENHOR a Jeroboão, que morreu.

[20] Jerobeam ei enää tullut voimiinsa Abian aikana, ja Herra löi häntä, niin että hän kuoli.

[21] Abias, porém, se fortificou, e tomou para si catorze mulheres, e gerou vinte e dois filhos e dezesseis filhas.

[21] Abian valta sen sijaan vahvistui. Hän otti itselleen neljätoista vaimoa, ja hänelle syntyi kaksikymmentäkaksi poikaa ja kuusitoista tytärtä.

[22] Quanto aos mais atos de Abias, tanto o que fez como o que disse, estão escritos no Livro da História do Profeta Ido.

[22]Muista Abiaa koskevista asioista, hänen vaelluksestaan ja sanoistaan, on kirjoitettu profeetta Iddon selityskirjaan.

2 Crônicas 14

O reinado de Asa

1 Reis 15.9-24

[1] Abias descansou com seus pais, e o sepultaram na Cidade de Davi. Em seu

[23]Sitten Abia meni lepoon isiensä luo, ja hänet haudattiin Daavidin kaupunkiin.

lugar reinou seu filho Asa, em cujos dias a terra esteve em paz dez anos.

Aasa, hänen poikansa, tuli kuninkaaksi hänen jälkeensä. Hänen aikanaan maassa oli rauha kymmenen vuotta.

2. Aikakirja 14

Aasa Juudan kuninkaana

[2] Asa fez o que era bom e reto perante o SENHOR, seu Deus.

[1]Aasa teki sitä, mikä oli hyvää ja oikein Herran , hänen Jumalansa, silmissä.

[3] Porque aboliu os altares dos deuses estranhos e o culto nos altos, quebrou as colunas e cortou os postes-ídolos.

[2]Hän hävitti vieraat alttarit ja kukkuloilla olevat uhripaikat, murskasi patsaat ja kaatoi aserapaalut.

[4] Ordenou a Judá que buscasse ao SENHOR, Deus de seus pais, e que observasse a lei e o mandamento.

[3] Aasa kehotti Juudaa etsimään Herraa , isiensä Jumalaa, ja noudattamaan lakia ja käskyjä.

[5] Também aboliu de todas as cidades de Judá o culto nos altos e os altares do incenso; e houve paz no seu reinado.

[4] Hän hävitti kaikista Juudan kaupungeista kukkuloilla olevat uhripaikat ja auringonpatsaat, ja hänen hallitessaan valtakunnassa oli rauha.

[6] Edificou cidades fortificadas em Judá, pois havia paz na terra, e não houve guerra contra ele naqueles anos, porquanto o SENHOR lhe dera repouso.

[5]Aasa rakensi Juudaan linnoitettuja kaupunkeja. Maassa oli näet rauha, eikä hän näinä vuosina joutunut sotaan, sillä Herra oli antanut hänelle levon.

[7] Disse, pois, a Judá: Edifiquemos estas cidades, cerquemo-las de muros e torres, portas e ferrolhos, enquanto a terra ainda está em paz diante de nós, pois temos buscado ao SENHOR, nosso Deus; temo-lo buscado, e ele nos deu repouso de todos os lados.

[6] Aasa sanoi Juudalle: ”Linnoittakaamme nämä kaupungit, ympäröikäämme ne muureilla ja torneilla, porteilla ja salvoilla. Maa on vielä vallassamme, koska olemme etsineet Herraa , Jumalaamme. Me olemme etsineet häntä, ja hän on antanut meille levon joka taholla.” Niin he rakensivat ja onnistuivat siinä.

[8] Edificaram e prosperaram. Tinha Asa, no seu exército, trezentos mil de Judá, que traziam pavês e lança, e duzentos e oitenta mil de Benjamim, que traziam escudo e

[7]Aasalla oli sotajoukko, Juudan heimosta kolmesataatuhatta miestä varustettuina kilvillä ja keihäillä ja Benjaminin heimosta

atiravam com arco; todos eram homens valentes.

kaksisataakahdeksankymmentätuhatta miestä, jotka kantoivat kilpeä ja jännittivät jousta. Kaikki nämä olivat kokeneita sotureita.

Asa vence a Zerá, o etíope

9 Zerá, o etíope, saiu contra eles, com um exército de um milhão de homens e trezentos carros, e chegou até Maressa.

8 Kuusilainen Serah lähti heitä vastaan sotajoukolla, jossa oli tuhannen tuhatta miestä ja kolmesataa sotavaunua, ja tuli Maaresaan saakka.

10 Então, Asa saiu contra ele; e ordenaram a batalha no vale de Zefatá, perto de Maressa.

9 Aasa lähti häntä vastaan, ja he järjestäytyivät taisteluun Sefatan laaksoon lähelle Maaresaa.

11 Clamou Asa ao SENHOR, seu Deus, e disse: SENHOR, além de ti não há quem possa socorrer numa batalha entre o poderoso e o fraco; ajuda-nos, pois, SENHOR, nosso Deus, porque em ti confiamos e no teu nome viemos contra esta multidão. SENHOR, tu és o nosso Deus, não prevaleça contra ti o homem.

10 Silloin Aasa huusi avuksi Herraa , Jumalaansa, ja sanoi: ” Herra , sinä yksin voit auttaa taistelussa vahvan ja heikon välillä. Auta meitä, Herra , meidän Jumalamme, sillä me turvaamme sinuun ja sinun nimessäsi me olemme lähteneet tuota suurta joukkoa vastaan. Herra , sinä olet meidän Jumalamme, älä salli ihmisen päästä voitolle sinusta!”

12 O SENHOR feriu os etíopes diante de Asa e diante de Judá; e eles fugiram.

11 Niin Herra löi kuusilaiset Aasan ja Juudan edessä, ja kuusilaiset pakenivat.

13 Asa e o povo que estava com ele os perseguiram até Gerar; e caíram os etíopes sem restar nem um sequer; porque foram destroçados diante do SENHOR e diante do seu exército, e levaram dali mui grande despojo.

12 Aasa sotajoukkoineen ajoi heitä takaa Gerariin saakka, ja kuusilaisia kaatui niin paljon, ettei heistä jäänyt henkiin ainoatakaan, sillä Herra ja hänen sotajoukkonsa tuhosivat heidät. Aasan joukot saivat hyvin paljon saalista

14 Feriram todas as cidades ao redor de Gerar, porque o terror do SENHOR as havia invadido; e saquearam todas as cidades, porque havia nelas muita presa.

13 ja valloittivat kaikki kaupungit Gerarin ympäriltä, sillä Herran kauhu oli vallannut ne. He ryöstivät kaikki kaupungit, sillä niissä oli paljon ryöstettävää.

[15] Também feriram as tendas dos donos do gado, levaram ovelhas em abundância e camelos e voltaram para Jerusalém.

[14] He valtasivat myös paimentolaisleirit ja ottivat saaliikseen paljon pikkukarjaa ja kameleja. Sitten he palasivat Jerusalemiin.

2 Crônicas 15

As reformas religiosas de Asa

[1] Veio o Espírito de Deus sobre Azarias, filho de Odede.

[2] Este saiu ao encontro de Asa e lhe disse: Ouvi-me, Asa, e todo o Judá, e Benjamim. O SENHOR está convosco, enquanto vós estais com ele; se o buscardes, ele se deixará achar; porém, se o deixardes, vos deixará.

[3] Israel esteve por muito tempo sem o verdadeiro Deus, sem sacerdote que o ensinasse e sem lei.

[4] Mas, quando, na sua angústia, eles voltaram ao SENHOR, Deus de Israel, e o buscaram, foi por eles achado.

[5] Naqueles tempos, não havia paz nem para os que saíam nem para os que entravam, mas muitas perturbações sobre todos os habitantes daquelas terras.

[6] Porque nação contra nação e cidade contra cidade se despedaçavam, pois Deus os conturbou com toda sorte de angústia.

[7] Mas sede fortes, e não desfaleçam as vossas mãos, porque a vossa obra terá recompensa.

[8] Ouvindo, pois, Asa estas palavras e a profecia do profeta, filho de Odede, cobrou ânimo e lançou as abominações

2. Aikakirja 15

Asarjan profetia

[1]Jumalan Henki tuli Asarjan, Oodedin pojan, ylle.

[2] Hän meni Aasan luo ja sanoi hänelle: ”Kuulkaa minua, Aasa ja Juudan ja Benjaminin heimot! Herra on teidän kanssanne, kun te olette hänen kanssaan. Jos etsitte häntä, te löydätte hänet, mutta jos te hylkäätte hänet, hän hylkää teidät.

[3]Israel oli kauan aikaa ilman oikeaa Jumalaa, ilman opetusta antavaa pappia ja ilman lakia.

[4]Mutta kun israelilaiset ahdistuksessaan palasivat Herran , Israelin Jumalan, luo ja etsivät häntä, he löysivät hänet.

[5]Tuohon aikaan ei kulkijoilla ollut rauhaa, sillä suuri sekasorto vallitsi kaikkien maiden asukkaiden keskuudessa.

[6]Kansat hävittivät toisiaan, ja kaupunki kävi kaupunkia vastaan, sillä Jumala saattoi ne kaikenlaisilla ahdistuksilla sekasorron valtaan.

[7]Mutta olkaa te lujia älkääkä antako kättenne vaipua, sillä te saatte teoistanne palkan.”

Aasa puhdistaa jumalanpalveluksen

[8]Kun Aasa kuuli nämä profeetta Oodedin sanat ja profetian, hän rohkaisi mielensä ja poisti iljetykset kaikkialta Juudan ja

fora de toda a terra de Judá e de Benjamim, como também das cidades que tomara na região montanhosa de Efraim; e renovou o altar do SENHOR, que estava diante do pórtico do SENHOR.

9 Congregou todo o Judá e Benjamim e também os de Efraim, Manassés e Simeão que moravam no seu meio, porque muitos de Israel desertaram para ele, vendo que o SENHOR, seu Deus, era com ele.

10 Reuniram-se, em Jerusalém, no terceiro mês, no décimo quinto ano do reinado de Asa.

11 Naquele dia, ofereceram em sacrifício ao SENHOR, do despojo que trouxeram, setecentos bois e sete mil ovelhas.

12 Entraram em aliança de buscarem ao SENHOR, Deus de seus pais, de todo o coração e de toda a alma;

13 e de que todo aquele que não buscasse ao SENHOR, Deus de Israel, morresse, tanto o menor como o maior, tanto homem como mulher.

14 Juraram ao SENHOR, em alta voz, com júbilo, e com clarins, e com trombetas.

15 Todo o Judá se alegrou por motivo deste juramento, porque, de todo o coração, eles juraram e, de toda a boa vontade, buscaram ao SENHOR, e por eles foi achado. O SENHOR lhes deu paz por toda parte.

Benjaminin alueelta sekä kaupungeista, jotka hän oli valloittanut Efraimin vuoristosta. Sitten hän kunnosti Herran alttarin, joka oli Herran temppelin eteishallin edessä.

9 Aasa kutsui koolle Juudan ja Benjaminin heimot ja niiden keskuudessa asuvat muukalaiset, jotka olivat tulleet Efraimin, Manassen ja Simeonin alueilta. Monet olivat näet siirtyneet Israelista hänen luokseen nähtyään, että Herra , hänen Jumalansa, oli hänen kanssaan.

10 He kaikki kokoontuivat Jerusalemiin Aasan viidennentoista hallitusvuoden kolmannessa kuussa.

11 Sinä päivänä he uhrasivat Herralle seitsemänsataa nautaa ja seitsemäntuhatta lammasta ja vuohta siitä saaliista, jonka he olivat tuoneet.

12 He sitoutuivat liittoon etsiäkseen Herraa , isiensä Jumalaa, koko sydämestään ja kaikesta sielustaan,

13 ja sopivat, että jokainen, joka ei etsisi Herraa , Israelin Jumalaa, surmattaisiin, olipa hän pieni tai suuri, mies tai nainen.

14 He vannoivat valan Herralle suureen ääneen, riemuhuudoin, pasuunoiden ja sofar-torvien pauhatessa.

15 Koko Juuda iloitsi valasta, sillä he olivat vannoneet sen koko sydämestään. Kun he näin kaikella tahtonsa voimalla etsivät Herraa , he löysivät hänet, ja Herra antoi heidän päästä rauhaan joka taholla.

[16] O rei Asa depôs também a Maaca, sua mãe, da dignidade de rainha-mãe, porquanto ela havia feito a Aserá, uma abominável imagem; Asa destruiu-lhe a imagem, que, feita em pó, queimou no vale de Cedrom.

[17] Os altos, porém, não foram tirados de Israel; todavia, o coração de Asa foi perfeito todos os seus dias.

[18] Trouxe à Casa de Deus as coisas consagradas por seu pai e as coisas que ele mesmo consagrara: prata, ouro e objetos de utilidade.

[19] Não houve guerra até ao trigésimo quinto ano do reinado de Asa.

2 Crônicas 16

Asa faz aliança com o rei da Síria

1 Reis 15.16-22

[1] No trigésimo sexto ano do reinado de Asa, subiu Baasa, rei de Israel, contra Judá e edificou a Ramá, para que a ninguém fosse permitido sair de junto de Asa, rei de Judá, nem chegar a ele.

[2] Então, Asa tomou prata e ouro dos tesouros da Casa do SENHOR e dos tesouros da casa do rei e enviou servos a Ben-Hadade, rei da Síria, que habitava em Damasco, dizendo:

[3] Haja aliança entre mim e ti, como houve entre meu pai e teu pai. Eis que te mando prata e ouro; vai e anula a tua aliança com

[16] Kuningas Aasa erotti jopa isoäitinsä Maakan kuningattaren arvosta, koska tämä oli pystyttänyt inhottavan patsaan Aseralle. Aasa hakkasi tämän inhotuksen maahan, rouhensi ja poltti sen Kidroninlaaksossa.

[17] Kukkuloilla olevia uhripaikkoja ei kuitenkaan hävitetty Israelista, vaikka muuten Aasa palveli Herraa ehyellä sydämellä koko elinaikansa.

[18] Hän vei Jumalan temppeliin isänsä pyhät lahjat ja omat pyhät lahjansa: hopean ja kullan ja astiat.

[19] Sotaa ei ollut Aasan kolmanteenkymmenenteenviidenteen hallitusvuoteen asti.

2. Aikakirja 16

Aasan ja Baesan vihollisuus

[1] Aasan kolmantenakymmenentenäkuudentena hallitusvuotena Baesa, Israelin kuningas, nousi Juudaa vastaan ja linnoitti Raaman estääkseen ketään tulemasta Juudan kuninkaan Aasan luota tai menemästä hänen luokseen.

[2] Silloin Aasa otti hopean ja kullan Herran temppelin ja kuninkaan palatsin aarrekammioista ja lähetti ne Benhadadille, Aramin kuninkaalle, joka asui Damaskoksessa. Aasa käski sanoa:

[3] ”Olkoon liitto meidän välillämme, kuten oli minun isäni ja sinun isäsi välillä. Katso, minä lähetän sinulle hopeaa ja kultaa.

Baasa, rei de Israel, para que se retire de mim.

Mene ja riko liittosi Baesan, Israelin kuninkaan, kanssa, jotta hän jättäisi minut rauhaan.”

4 Ben-Hadade deu ouvidos ao rei Asa e enviou os capitães dos seus exércitos contra as cidades de Israel; e feriu a Ijom, a Dã, a Abel-Maim e todas as cidades-armazéns de Naftali.

4Benhadad kuuli kuningas Aasaa. Hän lähetti sotajoukkojensa päälliköt Israelin kaupunkeja vastaan ja valtasi Iijonin, Daanin ja Aabel-Maimin sekä kaikki Naftalin varastokaupungit.

5 Ouvindo isso Baasa, deixou de edificar a Ramá e não continuou a sua obra.

5 Kun Baesa kuuli tämän, hän lopetti Raaman linnoittamisen ja jätti työnsä kesken.

6 Então, o rei Asa tomou todo o Judá, e trouxeram as pedras de Ramá e a sua madeira com que Baasa a edificara; com elas edificou Asa a Geba e a Mispa.

6 Kuningas Aasa otti mukaansa kaikki Juudan miehet, ja he veivät Raamasta pois kivet ja puut, joita Baesa oli käyttänyt linnoitustyössään. Niillä Aasa linnoitti Geban ja Mispan.

Asa repreendido por Hanani

7 Naquele tempo, veio Hanani a Asa, rei de Judá, e lhe disse: Porquanto confiaste no rei da Síria e não confiaste no SENHOR, teu Deus, o exército do rei da Síria escapou das tuas mãos.

8 Acaso, não foram os etíopes e os líbios grande exército, com muitíssimos carros e cavaleiros? Porém, tendo tu confiado no SENHOR, ele os entregou nas tuas mãos.

9 Porque, quanto ao SENHOR, seus olhos passam por toda a terra, para mostrar-se forte para com aqueles cujo coração é totalmente dele; nisto procedeste loucamente; por isso, desde agora, haverá guerras contra ti.

10 Porém Asa se indignou contra o vidente e o lançou no cárcere, no tronco, porque

Aasa vihastuu näkijä Hananiin

7Noihin aikoihin näkijä Hanani tuli Aasan, Juudan kuninkaan, luo ja sanoi hänelle: ”Koska olet turvautunut Aramin kuninkaaseen etkä Herraan , Jumalaasi, Aramin kuninkaan sotajoukko pelastuu sinun käsistäsi.

8 Eikö kuusilaisia ja libyalaisia ollut suuri sotajoukko, hyvin paljon vaunuja ja ratsumiehiä? Mutta koska sinä turvauduit Herraan , hän antoi heidät sinun käsiisi.

9Sillä Herran silmät tarkkailevat koko maata vahvistaakseen niitä, jotka ehyellä sydämellä ovat antautuneet hänelle. Sinä olet tehnyt tyhmästi. Tästä lähtien joudut jatkuvasti käymään sotia.”

10Mutta Aasa vihastui näkijään ja heitätti hänet vankilaan, niin raivoissaan hän oli.

se enfurecera contra ele por causa disso; na mesma ocasião, oprimiu Asa alguns do povo.

Tuohon aikaan Aasa sorti myös muita alamaisiaan.

[11] Eis que os mais atos de Asa, tanto os primeiros como os últimos, estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá e Israel.

Aasan sairaus ja kuolema

[11]Aasan aikaisemmista ja myöhemmistä vaiheista on kirjoitettu Juudan ja Israelin kuninkaiden kirjaan.

A morte de Asa

1 Reis 15.23-24

[12] No trigésimo nono ano do seu reinado, caiu Asa doente dos pés; a sua doença era em extremo grave; contudo, na sua enfermidade não recorreu ao SENHOR, mas confiou nos médicos.

[12] Kolmantenakymmenentenäyhdeksäntenä hallitusvuotenaan Aasa sairastui jaloistaan, ja tauti yltyi ankaraksi. Sairaudestaan huolimatta hän ei etsinyt Herraa vaan haki apua lääkäreiltä.

[13] Descansou Asa com seus pais; morreu no quadragésimo primeiro ano do seu reinado.

[13] Sitten Aasa meni lepoon isiensä luo. Hän kuoli neljäntenäkymmenentenäyhdentenä hallitusvuotenaan.

[14] Sepultaram-no no sepulcro que mandara abrir para si na Cidade de Davi; puseram-no sobre um leito, que se enchera de perfumes e de várias especiarias, preparados segundo a arte dos perfumistas. Foi mui grande a queima que lhe fizeram destas coisas.

[14] Hänet haudattiin omaan hautaansa, jonka hän oli hakkauttanut itselleen Daavidin kaupunkiin, ja asetettiin leposijalle, joka oli täytetty hajusteilla ja erilaisilla voiteensekoittajan valmistamilla aineilla. Hänen kunniakseen poltettiin erittäin suuri kuolinsuitsutus.

2 Crônicas 17

Estabelecido o reinado de Josafá

[1] Em lugar de Asa, reinou seu filho Josafá, que se fortificou contra Israel;

[2] ele pôs tropas em todas as cidades fortificadas de Judá e estabeleceu guarnições na terra de Judá, como

2. Aikakirja 17

Joosafat Juudan kuninkaana

[1]Aasan jälkeen tuli kuninkaaksi hänen poikansa Joosafat. Hän vahvisti valtansa Israelissa .

[2]Hän sijoitti sotaväkeä kaikkiin Juudan linnoitettuihin kaupunkeihin ja asetti maaherroja Juudan maahan ja Efraimin

também nas cidades de Efraim, que Asa, seu pai, tinha tomado.

kaupunkeihin, jotka hänen isänsä Aasa oli valloittanut.

3 O SENHOR foi com Josafá, porque andou nos primeiros caminhos de Davi, seu pai, e não procurou a baalins.

3 Herra oli Joosafatin kanssa, sillä hän vaelsi samoja teitä, joita hänen isänsä Daavid oli aikaisemmin kulkenut. Hän ei etsinyt baaleja,

4 Antes, procurou ao Deus de seu pai e andou nos seus mandamentos e não segundo as obras de Israel.

4 vaan hän etsi isänsä Jumalaa ja vaelsi hänen käskyjensä mukaan eikä tehnyt niin kuin Israel teki.

5 O SENHOR confirmou o reino nas suas mãos, e todo o Judá deu presentes a Josafá, o qual teve riquezas e glória em abundância.

5 Siksi Herra vahvisti Joosafatin kuninkuuden, ja koko Juuda antoi lahjoja hänelle. Niin hän sai paljon rikkautta ja kunniaa.

6 Tornou-se-lhe ousado o coração em seguir os caminhos do SENHOR, e ainda tirou os altos e os postes-ídolos de Judá.

6 Hänen rohkeutensa kasvoi Herran teillä, hän jopa hävitti kukkuloilla olevat uhripaikat ja aserat Juudasta.

7 No terceiro ano do seu reinado, enviou ele os seus príncipes Ben-Hail, Obadias, Zacarias, Natanael e Micaías, para ensinarem nas cidades de Judá;

7 Kolmantena hallitusvuotenaan Joosafat lähetti ylimmät virkamiehensä Benhailin, Obadjan, Sakarjan, Netanelin ja Miikajan antamaan opetusta Juudan kaupungeissa.

8 e, com eles, os levitas Semaías, Netanias, Zebadias, Asael, Semiramote, Jônatas, Adonias, Tobias e Tobe-Adonias; e, com estes levitas, os sacerdotes Elisama e Jeorão.

8 Heidän kanssaan hän lähetti leeviläiset Semajan, Netanjan, Sebadjan, Asaelin, Semiramotin, Joonatanin, Adonian, Tobian ja Toob-Adonian, ja näiden kanssa papit Elisaman ja Jooramin.

9 Ensinaram em Judá, tendo consigo o Livro da Lei do SENHOR; percorriam todas as cidades de Judá e ensinavam ao povo.

9 Nämä opettivat Juudassa. Heillä oli mukanaan Herran lain kirja, ja he kiersivät kaikissa Juudan kaupungeissa ja opettivat kansaa.

Joosafatin valta kasvaa

10 Veio o terror do SENHOR sobre todos os reinos das terras que estavam ao redor de Judá, de maneira que não fizeram guerra contra Josafá.

10 Kaikissa Juudaa ympäröivien maitten valtakunnissa syntyi sellainen pelko Herraa kohtaan, etteivät ne uskaltaneet sotia Joosafatia vastaan.

11 Alguns dos filisteus traziam presentes a Josafá e prata como tributo; também os

11 Jotkut filistealaisetkin toivat Joosafatille lahjoja ja verona hopeaa.

arábios lhe trouxeram gado miúdo, sete mil e setecentos carneiros e sete mil e setecentos bodes.

Arabialaiset toivat hänelle pikkukarjaa, seitsemäntuhatta seitsemänsataa pässiä ja seitsemäntuhatta seitsemänsataa pukkia.

12 Josafá se engrandeceu em extremo, continuamente; e edificou fortalezas e cidades-armazéns em Judá.

12 Joosafat tuli yhä mahtavammaksi, ja hän rakensi Juudaan linnoituksia ja varastokaupunkeja.

13 Empreendeu muitas obras nas cidades de Judá; e tinha, em Jerusalém, gente de guerra e homens valentes.

13 Hänellä oli suuria rakennushankkeita Juudan kaupungeissa, ja Jerusalemissa hänellä oli sotaväkeä, valiosotilaita.

14 Este é o número deles segundo as suas famílias: em Judá, eram capitães de mil: o chefe Adna e, com ele, trezentos mil homens valentes;

14 Seuraavassa luetellaan sotilasosastot heimoittain. Juudan heimon tuhannenpäälliköitä olivat päällikkö Adna, jonka alaisuudessa oli kolmesataatuhatta valiosotilasta.

15 depois dele, o capitão Joanã e, com ele, duzentos e oitenta mil;

15 Hänen rinnallaan oli päällikkö Joohanan, jonka alaisuudessa oli kaksisataakahdeksankymmentätuhatta valiosotilasta.

16 e, depois, Amasias, filho de Zicri, que, voluntariamente, se ofereceu ao serviço do SENHOR, e, às suas ordens, duzentos mil homens valentes.

16 Joohananin rinnalla oli Amasja, Sikrin poika, Herralle vapaaehtoisesti antautunut, jonka alaisuudessa oli kaksisataatuhatta valiosotilasta.

17 De Benjamim, Eliada, homem valente, e, com ele, duzentos mil, armados de arco e de escudo;

17 Benjamin heimon päälliköitä olivat Eljada, urhea soturi, jonka alaisuudessa oli kaksisataatuhatta jousella ja kilvellä varustettua valiosotilasta,

18 depois dele, Jozabade, com cento e oitenta mil armados para a guerra.

18 ja hänen rinnallaan Joosabad, jonka alaisuudessa oli satakahdeksankymmentätuhatta sotaan varustettua miestä.

19 Estavam estes no serviço do rei, afora os que o rei tinha posto nas cidades fortificadas por todo o Judá.

19 Nämä palvelivat kuningasta niiden rinnalla, jotka kuningas oli sijoittanut kaikkialle Juudan linnoitettuihin kaupunkeihin.

2 Crônicas 18

2. Aikakirja 18

Aliança entre Josafá e Acabe
1 Reis 22.1-4

1 Tinha Josafá riquezas e glória em abundância; e aparentou-se com Acabe.

2 Ao cabo de alguns anos, foi ter com Acabe, em Samaria. Acabe matou ovelhas e bois em abundância, para ele e para o povo que viera com ele; e o persuadiu a subir, com ele, a Ramote-Gileade.

3 Acabe, rei de Israel, perguntou a Josafá, rei de Judá: Irás tu, comigo, a Ramote-Gileade? Respondeu-lhe Josafá: Serei como tu és, o meu povo, como o teu povo; iremos, contigo, à peleja.

As promessas dos falsos profetas
1 Reis 22.5-12

4 Disse mais Josafá ao rei de Israel: Consulta, primeiro, a palavra do SENHOR.

5 Então, o rei de Israel ajuntou os profetas, quatrocentos homens, e lhes disse: Iremos à peleja contra Ramote-Gileade ou deixarei de ir? Eles disseram:

6 Sobe, porque Deus a entregará nas mãos do rei. Disse, porém, Josafá: Não há, aqui, ainda algum profeta do SENHOR, para o consultarmos?

7 Respondeu o rei de Israel a Josafá: Há um ainda, por quem podemos consultar o SENHOR; porém eu o aborreço, porque nunca profetiza de mim o que é bom, mas somente o que é mau.

Väärien profeettojen neuvot Ahabille

1Näin Joosafatille kertyi paljon rikkautta ja kunniaa ja hän lankoutui Ahabin kanssa.

2Muutamien vuosien kuluttua hän meni Ahabin luo Samariaan. Ahab teurastutti Joosafatille ja hänen kanssaan olevalle väelle paljon pikkukarjaa ja nautoja ja yllytti häntä lähtemään sotaan Gileadin Raamotia vastaan.

3 Ahab, Israelin kuningas, kysyi Joosafatilta, Juudan kuninkaalta: ”Lähdetkö kanssani Gileadin Raamotiin?” Joosafat vastasi hänelle: ”Minä niin kuin sinä, minun kansani niin kuin sinun kansasi! Minä lähden kanssasi sotaan.”

4Joosafat sanoi vielä Israelin kuninkaalle: ”Kysy kuitenkin ensin, mitä Herra sanoo.”

5 Israelin kuningas kutsui koolle profeettoja, neljäsataa miestä, ja kysyi heiltä: ”Tuleeko meidän lähteä sotaan Gileadin Raamotia vastaan vai emmekö lähde?” He vastasivat: ”Lähde! Jumala antaa sen kuninkaan käsiin.”

6 Mutta Joosafat sanoi: ”Eikö täällä ole enää ketään muuta Herran profeettaa, jolta voisimme kysyä?”

7 Israelin kuningas vastasi Joosafatille: ”On vielä yksi mies, jolta voisimme kysyä Herran tahtoa. Mutta minä vihaan häntä, sillä hän ei koskaan profetoi minulle hyvää vaan aina pahaa. Hän on

Miika, Jimlan poika.” Joosafat sanoi: ”Älköön kuningas puhuko noin.”

[8] Este é Micaías, filho de Inlá. Disse Josafá: Não fale o rei assim. Então, o rei de Israel chamou um oficial e disse: Traze-me depressa a Micaías, filho de Inlá.

[8] Israelin kuningas kutsui erään hovimiehen ja sanoi: ”Hae kiireesti Miika, Jimlan poika!”

[9] O rei de Israel e Josafá, rei de Judá, estavam assentados, cada um no seu trono, vestidos de trajes reais, numa eira à entrada da porta de Samaria; e todos os profetas profetizavam diante deles.

[9]Israelin kuningas ja Joosafat, Juudan kuningas, istuivat kumpikin valtaistuimellaan Samarian portin aukiolla puettuina kuninkaallisiin vaatteisiin, ja kaikki profeetat olivat hurmoksissa heidän edessään.

[10] Zedequias, filho de Quenaana, fez para si uns chifres de ferro e disse: Assim diz o SENHOR: Com este, escornearás os siros, até de todo os consumir.

[10] Sidkia, Kenaanan poika, teki itselleen rautasarvet ja sanoi: ”Näin sanoo Herra : ’Näillä sinä pusket aramilaisia, kunnes teet heistä lopun.’”

[11] Todos os profetas profetizaram assim, dizendo: Sobe a Ramote-Gileade e triunfarás, porque o SENHOR a entregará nas mãos do rei.

[11] Kaikki profeetat profetoivat samoin sanoin: ”Mene Gileadin Raamotiin, niin sinä menestyt, sillä Herra antaa kaupungin kuninkaan käsiin.”

A profecia de Micaías

1 Reis 22.13-28

Miikan neuvoja ei kuunnella

[12] O mensageiro que fora chamar a Micaías falou-lhe, dizendo: Eis que as palavras dos profetas, a uma voz, predizem coisas boas para o rei; seja, pois, a tua palavra como a palavra de um deles, e fala o que é bom.

[12]Sanansaattaja, joka oli mennyt kutsumaan Miikaa, sanoi hänelle: ”Katso, kaikki profeetat ovat yhdestä suusta luvanneet kuninkaalle hyvää. Olkoon sinunkin sanomasi heidän sanomansa kaltainen. Lupaa sinäkin hyvää.”

[13] Respondeu Micaías: Tão certo como vive o SENHOR, o que meu Deus me disser, isso falarei.

[13] Mutta Miika vastasi: ”Niin totta kuin Herra elää, minä puhun sen, minkä Jumalani minulle sanoo.”

[14] E, vindo ele ao rei, este lhe perguntou: Micaías, iremos a Ramote-Gileade, à peleja, ou deixarei de ir? Ele respondeu: Sobe e triunfarás, porque eles serão entregues nas vossas mãos.

[14] Miika tuli kuninkaan eteen, ja kuningas kysyi häneltä: ”Miika, tuleeko meidän lähteä sotaan Gileadin Raamotiin vai luovummeko ajatuksesta?” Miika vastasi:

15 O rei lhe disse: Quantas vezes te conjurarei que não me fales senão a verdade em nome do SENHOR?

16 Então, disse ele: Vi todo o Israel disperso pelos montes, como ovelhas que não têm pastor; e disse o SENHOR: Estes não têm dono; torne cada um em paz para sua casa.

17 Então, o rei de Israel disse a Josafá: Não te disse eu que ele não profetiza a meu respeito o que é bom, mas somente o que é mau?

18 Micaías prosseguiu: Ouvi, pois, a palavra do SENHOR: Vi o SENHOR assentado no seu trono, e todo o exército do céu estava à sua direita e à sua esquerda.

19 Perguntou o SENHOR: Quem enganará Acabe, o rei de Israel, para que suba e caia em Ramote-Gileade? Um dizia desta maneira, e outro, de outra.

20 Então, saiu um espírito, e se apresentou diante do SENHOR, e disse: Eu o enganarei. Perguntou-lhe o SENHOR: Com quê?

21 Respondeu ele: Sairei e serei espírito mentiroso na boca de todos os seus profetas. Disse o SENHOR: Tu o enganarás e ainda prevalecerás; sai e faze-o assim.

”Lähtekää, niin te menestytte, sillä heidät annetaan teidän käsiinne.”

15 Mutta kuningas sanoi hänelle: ”Kuinka monta kertaa minun on vannotettava sinua, ettet puhu minulle muuta kuin totta Herran nimessä?”

16 Miika vastasi: ”Minä näin koko Israelin hajallaan vuorilla kuin lampaat, joilla ei ole paimenta. Ja Herra sanoi: ’Näillä ei ole isäntää. Palatkoon kukin rauhassa kotiinsa.’”

17 Niin Israelin kuningas sanoi Joosafatille: ”Enkö minä sanonut sinulle, ettei hän koskaan profetoi minulle hyvää vaan aina pahaa!”

18 Mutta Miika sanoi: ”Kuulkaa siis Herran sana! Minä näin Herran istuvan istuimellaan ja kaikki taivaan joukot seisomassa hänen luonaan, hänen oikealla ja vasemmalla puolellaan.

19 Ja Herra kysyi: ’Kuka viekoittelisi Ahabin, Israelin kuninkaan, lähtemään sotaan, että hän kaatuisi Gileadin Raamotissa?’ Yksi sanoi yhtä, toinen toista.

20 Silloin tuli esiin eräs henki, joka asettui seisomaan Herran eteen ja sanoi: ’Minä viekoittelen hänet.’ Herra kysyi siltä: ’Miten?’

21 Henki vastasi: ’Minä lähden sinne ja menen valheen hengeksi kaikkien hänen profeettojensa suuhun.’ Silloin Herra sanoi: ’Saat viekoitella, sillä siihen sinä pystyt. Mene ja tee niin!’

[22] Eis que o SENHOR pôs o espírito mentiroso na boca de todos estes teus profetas e o SENHOR falou o que é mau contra ti.

[23] Então, Zedequias, filho de Quenaana, deu uma bofetada em Micaías e disse:

[24] Por onde saiu o Espírito do SENHOR para falar a ti? Disse Micaías: Eis que o verás naquele mesmo dia, quando entrares de câmara em câmara, para te esconderes.

[25] Então, disse o rei de Israel: Tomai a Micaías e devolvei-o a Amom, governador da cidade, e a Joás, filho do rei;

[26] e direis: Assim diz o rei: Metei este homem na casa do cárcere e angustiai-o com escassez de pão e de água, até que eu volte em paz.

[27] Disse Micaías: Se voltares em paz, não falou o SENHOR, na verdade, por mim. Disse mais: Ouvi isto, vós, todos os povos!

A morte de Acabe
1 Reis 22.29-40

[28] Subiram o rei de Israel e Josafá, rei de Judá, a Ramote-Gileade.

[29] Disse o rei de Israel a Josafá: Eu me disfarçarei e entrarei na peleja; tu, porém, traja as tuas vestes. Disfarçou-se, pois, o rei de Israel, e entraram na peleja.

[22] Ja nyt, katso, Herra on pannut valheen hengen kaikkien näiden sinun profeettojesi suuhun. Herra on päättänyt, että sinun osaksesi tulee onnettomuus.”

[23] Silloin Sidkia, Kenaanan poika, meni Miikan luo, löi häntä poskelle ja sanoi: ”Mitä tietä Herran Henki olisi poistunut minusta puhuakseen vain sinun kanssasi?”

[24] Miika vastasi: ”Sen saat nähdä sinä päivänä, jona kuljet huoneesta toiseen etsien piilopaikkaa.”

[25] Israelin kuningas sanoi: ”Ottakaa Miika kiinni ja viekää hänet takaisin kaupungin päällikön Aamonin ja kuninkaan pojan Jooaksen luo

[26] ja sanokaa: ’Näin sanoo kuningas: Pankaa tämä mies vankilaan ja elättäkää häntä vesitilkalla ja leivänkannikalla, kunnes minä palaan voittajana takaisin.’”

[27] Miika vastasi: ”Jos sinä todella palaat voittajana takaisin, silloin Herra ei ole puhunut minun kauttani.” Ja vielä hän sanoi: ”Kuulkaa tämä, kaikki kansat!”

Ahab kuolee taistelussa

[28] Sitten Israelin kuningas ja Joosafat, Juudan kuningas, menivät Gileadin Raamotiin.

[29] Israelin kuningas sanoi Joosafatille: ”Minä pukeudun tuntemattomaksi ennen kuin käyn taisteluun. Ole sinä kuitenkin omissa vaatteissasi.” Niin Israelin kuningas pukeutui valeasuun ja lähti taisteluun.

[30] Ora, o rei da Síria dera ordem aos capitães dos seus carros, dizendo: Não pelejareis nem contra pequeno nem contra grande, mas somente contra o rei de Israel.

[30] Mutta Aramin kuningas oli antanut käskyn sotavaunujen päälliköille: ”Älkää ryhtykö taisteluun kenenkään muun kanssa, oli hän arvoltaan alempi tai ylempi, kuin ainoastaan Israelin kuninkaan kanssa.”

[31] Vendo os capitães dos carros a Josafá, disseram: Este é o rei de Israel. Portanto, a ele se dirigiram para o atacar. Josafá, porém, gritou, e o SENHOR o socorreu; Deus os desviou dele.

[31] Kun sotavaunujen päälliköt näkivät Joosafatin, he sanoivat: ”Tuo on varmaankin Israelin kuningas”, ja piirittivät hänet hyökätäkseen hänen kimppuunsa. Silloin Joosafat huusi apua, ja Herra auttoi häntä, ja houkutteli heidät pois hänen luotaan.

[32] Vendo os capitães dos carros que não era o rei de Israel, deixaram de o perseguir.

[32] Kun sotavaunujen päälliköt näkivät, ettei hän ollutkaan Israelin kuningas, he lakkasivat ahdistamasta häntä.

[33] Então, um homem entesou o arco e, atirando ao acaso, feriu o rei de Israel por entre as juntas da sua armadura; então, disse este ao seu cocheiro: Vira e leva-me para fora do combate, porque estou gravemente ferido.

[33] Mutta eräs mies, joka oli jännittänyt jousensa ja ampunut umpimähkään, osui Israelin kuningasta vyöpanssarin ja rintahaarniskan väliin. Kuningas sanoi silloin vaunujensa ohjaajalle: ”Käännä vaunut ja vie minut pois taistelusta. Minä olen haavoittunut.”

[34] A peleja tornou-se renhida naquele dia; quanto ao rei, segurou-se a si mesmo de pé no carro defronte dos siros, até à tarde, mas, ao pôr-do-sol, morreu.

[34] Mutta taistelun käydessä tuona päivänä yhä kiivaammaksi Israelin kuningas jäi seisomaan vaunuihinsa vastapäätä aramilaisia iltaan asti. Auringonlaskun aikaan hän kuoli.

2 Crônicas 19

O profeta Jeú repreende a Josafá

[1] Josafá, rei de Judá, voltou para sua casa em paz, para Jerusalém.

[2] O vidente Jeú, filho de Hanani, saiu ao encontro do rei Josafá e lhe disse: Devias tu ajudar ao perverso e amar aqueles que

2. Aikakirja 19

Joosafat järjestää oikeusasioita

[1] Joosafat, Juudan kuningas, palasi rauhassa takaisin kotiinsa Jerusalemiin.

[2] Silloin näkijä Jeehu, Hananin poika, meni kuningas Joosafatia vastaan ja sanoi hänelle: ”Oliko sinun autettava

aborrecem o SENHOR? Por isso, caiu sobre ti a ira da parte do SENHOR.

jumalatonta? Rakastatko sinä Herran vihamiehiä? Tämän vuoksi sinun päälläsi on Herran viha.

[3] Boas coisas, contudo, se acharam em ti; porque tiraste os postes-ídolos da terra e dispuseste o coração para buscares a Deus.

[3]Mutta sinussa on myös hyvää. Olethan hävittänyt aserat maasta ja taivuttanut sydämesi etsimään Jumalaa.”

Nomeação de juízes

[4] Habitou, pois, Josafá em Jerusalém; tornou a passar pelo povo desde Berseba até à região montanhosa de Efraim e fez que ele tornasse ao SENHOR, Deus de seus pais.

[4]Niin Joosafat jäi Jerusalemiin. Hän kulki jälleen kansan keskuudessa Beersebasta aina Efraimin vuoristoon asti ja sai kansan palaamaan takaisin Herran , isiensä Jumalan, luo.

[5] Estabeleceu juízes no país, em todas as cidades fortificadas, de cidade em cidade.

[5] Hän asetti tuomareita maahan, kaupunki kaupungilta jokaiseen Juudan linnoitettuun kaupunkiin.

[6] Disse aos juízes: Vede o que fazeis, porque não julgais da parte do homem, e sim da parte do SENHOR, e, no julgardes, ele está convosco.

[6]Hän sanoi tuomareille: ”Katsokaa, mitä teette, sillä te ette ole tuomitessanne vastuussa ihmisille vaan Herralle . Hän on teidän kanssanne, kun te tuomitsette.

[7] Agora, pois, seja o temor do SENHOR convosco; tomai cuidado e fazei-o, porque não há no SENHOR, nosso Deus, injustiça, nem parcialidade, nem aceita ele suborno.

[7]Hallitkoon siis teitä Herran pelko. Katsokaa tarkoin, mitä teette, sillä Herra , meidän Jumalamme, ei ole väärämielinen eikä puolueellinen, eikä hän ota lahjuksia.”

[8] Também, depois de terem voltado para Jerusalém, estabeleceu aí Josafá alguns dos levitas, e dos sacerdotes, e dos cabeças das famílias de Israel para julgarem da parte do SENHOR e decidirem as sentenças contestadas.

[8]Myös Jerusalemiin Joosafat asetti leeviläisiä, pappeja ja Israelin perhekuntien päämiehiä jakamaan oikeutta Herran lain mukaan ja ratkaisemaan riita-asioita. Kun Joosafat oli palannut Jerusalemiin,

[9] Deu-lhes ordem, dizendo: Assim, andai no temor do SENHOR, com fidelidade e inteireza de coração.

[9]hän antoi tuomareille käskyn: ”Tehkää näin Herran pelossa, luotettavasti ja kokosydämisesti:

[10] Toda vez que vier a vós outros sentença contestada de vossos irmãos que habitam nas suas cidades: entre sangue e sangue,

[10] Jokaisessa riita-asiassa, jonka omissa kaupungeissaan asuvat virkaveljenne tuovat teidän eteenne – koskipa asia sitten

lei e mandamento, estatutos e juízos, admoestai-os, que não se façam culpados para com o SENHOR, para que não venha grande ira sobre vós e sobre vossos irmãos; fazei assim e não vos tornareis culpados.

11 Eis que Amarias, o sumo sacerdote, presidirá nas coisas que dizem respeito ao SENHOR; e Zebadias, filho de Ismael, príncipe da casa de Judá, nas que dizem respeito ao rei. Também os levitas serão oficiais à vossa disposição. Sede fortes no cumprimento disso, e o SENHOR será com os bons.

2 Crônicas 20

A vitória de Josafá sobre Moabe e Amom

1 Depois disto, os filhos de Moabe e os filhos de Amom, com alguns dos meunitas, vieram à peleja contra Josafá.

2 Então, vieram alguns que avisaram a Josafá, dizendo: Grande multidão vem contra ti dalém do mar e da Síria; eis que já estão em Hazazom-Tamar, que é En-Gedi.

3 Então, Josafá teve medo e se pôs a buscar ao SENHOR; e apregoou jejum em todo o Judá.

4 Judá se congregou para pedir socorro ao SENHOR; também de todas as cidades de Judá veio gente para buscar ao SENHOR.

5 Pôs-se Josafá em pé, na congregação de Judá e de Jerusalém, na Casa do SENHOR, diante do pátio novo,

henkirikosta tai lain, käskyjen, säädöksien tai oikeuksien tulkintaa – varoittakaa heitä, ettei heistä tulisi syyllisiä Herran edessä ja ettei viha kohtaisi teitä ja veljiänne. Tehkää näin, niin ette joudu syyllisiksi.

11 Ylipappi Amarja on esimiehenne kaikissa Herran asioissa ja Sebadja, Ismaelin poika, Juudan heimon päämies, kaikissa kuninkaan asioissa. Leeviläiset ovat teidän johtomiehiänne. Olkaa lujat ja ryhtykää työhön! Herra olkoon sen kanssa, joka toimii oikein.”

2. Aikakirja 20

Joosafat etsii hädässä Herraa

1Tämän jälkeen lähtivät mooabilaiset ja ammonilaiset ja heidän kanssaan myös joukko muita ammonilaisten keskuudessa asuvia sotimaan Joosafatia vastaan.

2 Joosafatille tultiin kertomaan: ”Suuri sotajoukko tulee sinua vastaan meren toiselta puolelta, Edomista , ja se on jo Hasason-Taamarissa.” Hasason-Taamar tarkoittaa Een-Gediä.

3Joosafat pelästyi ja kääntyi etsimään neuvoa Herralta , ja hän kuulutti paaston koko Juudaan.

4 Silloin Juuda kokoontui pyytämään apua Herralta , ja kaikista Juudan kaupungeista tultiin huutamaan Herraa avuksi.

5Joosafat astui Juudan ja Jerusalemin seurakunnan eteen Herran temppelissä, uuden esipihan edessä,

[6] e disse: Ah! SENHOR, Deus de nossos pais, porventura, não és tu Deus nos céus? Não és tu que dominas sobre todos os reinos dos povos? Na tua mão, está a força e o poder, e não há quem te possa resistir.

[7] Porventura, ó nosso Deus, não lançaste fora os moradores desta terra de diante do teu povo de Israel e não a deste para sempre à posteridade de Abraão, teu amigo?

[8] Habitaram nela e nela edificaram um santuário ao teu nome, dizendo:

[9] Se algum mal nos sobrevier, espada por castigo, peste ou fome, nós nos apresentaremos diante desta casa e diante de ti, pois o teu nome está nesta casa; e clamaremos a ti na nossa angústia, e tu nos ouvirás e livrarás.

[10] Agora, pois, eis que os filhos de Amom e de Moabe e os do monte Seir, cujas terras não permitiste a Israel invadir, quando vinham da terra do Egito, mas deles se desviaram e não os destruíram,

[11] eis que nos dão o pago, vindo para lançar-nos fora da tua possessão, que nos deste em herança.

[12] Ah! Nosso Deus, acaso, não executarás tu o teu julgamento contra eles? Porque em nós não há força para resistirmos a essa grande multidão que vem contra nós,

[6] ja sanoi: ” Herra , meidän isiemme Jumala! Etkö juuri sinä ole Jumala taivaassa? Sinä hallitset kaikkia kansoja ja valtakuntia, sinun kädessäsi on voima ja väkevyys, eikä kukaan kestä sinun edessäsi.

[7] Etkö sinä, meidän Jumalamme, ole se, joka karkotit tämän maan asukkaat kansasi Israelin edeltä ja annoit maan ystäväsi Abrahamin jälkeläisille ikuisiksi ajoiksi?

[8] He asettuivat siihen asumaan, rakensivat siihen temppelin sinun nimellesi ja sanoivat:

[9] ’Jos meitä kohtaa onnettomuus, miekka, rangaistus, rutto tai nälänhätä, niin me astumme tämän temppelin eteen ja sinun eteesi, sillä sinun nimesi on tässä temppelissä. Me huudamme sinua hädässämme, ja sinä kuulet ja autat.’

[10] Vastassamme ovat nyt ammonilaiset, mooabilaiset ja Seirin vuoristolaiset. Sinä et antanut israelilaisten kulkea näiden kansojen alueiden kautta, kun he tulivat Egyptin maasta, vaan he kulkivat niiden ohi eivätkä tuhonneet niitä.

[11] Näin he nyt palkitsevat meidät: he ovat tulossa karkottamaan meidät maasta, joka kuuluu sinulle ja jonka olet antanut meille perinnöksi.

[12] Jumalamme, etkö tuomitse noita kansoja? Meillä ei ole voimaa vastustaa tuota suurta joukkoa, joka on tulossa kimppuumme. Me emme tiedä mitä tehdä,

e não sabemos nós o que fazer; porém os nossos olhos estão postos em ti.

ja siksi meidän silmämme katsovat sinuun.”

13 Todo o Judá estava em pé diante do SENHOR, como também as suas crianças, as suas mulheres e os seus filhos.

13Kaikki Juudan miehet seisoivat Herran edessä mukanaan vaimot ja lapset ja jopa sylivauvat.

Herra vastaa Joosafatille

14 Então, veio o Espírito do SENHOR no meio da congregação, sobre Jaaziel, filho de Zacarias, filho de Benaia, filho de Jeiel, filho de Matanias, levita, dos filhos de Asafe,

14Silloin Herran Henki tuli seurakunnan keskellä leeviläisen Jahasielin, Aasafin jälkeläisen päälle. Jahasiel oli Sakarjan poika, tämä Benajan poika, tämä Jeielin ja tämä Mattanjan poika.

15 e disse: Dai ouvidos, todo o Judá e vós, moradores de Jerusalém, e tu, ó rei Josafá, ao que vos diz o SENHOR. Não temais, nem vos assusteis por causa desta grande multidão, pois a peleja não é vossa, mas de Deus.

15 Hän sanoi: ”Kuunnelkaa tarkasti, kaikki te Juudan ja Jerusalemin asukkaat ja sinä kuningas Joosafat. Näin sanoo teille Herra : ’Älkää pelätkö älkääkä arkailko tuota suurta sotajoukkoa, sillä tämä sota ei ole teidän vaan Jumalan.

16 Amanhã, descereis contra eles; eis que sobem pela ladeira de Ziz; encontrá-los-eis no fim do vale, defronte do deserto de Jeruel.

16 Menkää huomenna alas vihollisia vastaan. He nousevat silloin Sitsin solaa pitkin, ja te kohtaatte heidät sen laakson päässä, joka on itään päin Jeruelin autiomaasta.

17 Neste encontro, não tereis de pelejar; tomai posição, ficai parados e vede o salvamento que o SENHOR vos dará, ó Judá e Jerusalém. Não temais, nem vos assusteis; amanhã, saí-lhes ao encontro, porque o SENHOR é convosco.

17 Mutta teidän asianne ei ole silloin taistella. Pysykää paikoillanne, seisokaa ja katsokaa, kuinka Herra pelastaa teidät, Juuda ja Jerusalem. Älkää pelätkö älkääkä arkailko! Menkää huomenna heitä vastaan, ja Herra on teidän kanssanne’.”

18 Então, Josafá se prostrou com o rosto em terra; e todo o Judá e os moradores de Jerusalém também se prostraram perante o SENHOR e o adoraram.

18Silloin Joosafat kumartui maahan kasvoilleen, ja kaikki Juudan miehet ja Jerusalemin asukkaat heittäytyivät Herran eteen osoittamaan hänelle kunnioitusta.

19 Dispuseram-se os levitas, dos filhos dos coatitas e dos coreítas, para louvarem o

19 Kehatin ja Koorahin jälkeläisiin kuuluvat leeviläiset nousivat

SENHOR, Deus de Israel, em voz alta, sobremaneira.

[20] Pela manhã cedo, se levantaram e saíram ao deserto de Tecoa; ao saírem eles, pôs-se Josafá em pé e disse: Ouvi-me, ó Judá e vós, moradores de Jerusalém! Crede no SENHOR, vosso Deus, e estareis seguros; crede nos seus profetas e prosperareis.

[21] Aconselhou-se com o povo e ordenou cantores para o SENHOR, que, vestidos de ornamentos sagrados e marchando à frente do exército, louvassem a Deus, dizendo: Rendei graças ao SENHOR, porque a sua misericórdia dura para sempre.

[22] Tendo eles começado a cantar e a dar louvores, pôs o SENHOR emboscadas contra os filhos de Amom e de Moabe e os do monte Seir que vieram contra Judá, e foram desbaratados.

[23] Porque os filhos de Amom e de Moabe se levantaram contra os moradores do monte Seir, para os destruir e exterminar; e, tendo eles dado cabo dos moradores de Seir, ajudaram uns aos outros a destruir-se.

[24] Tendo Judá chegado ao alto que olha para o deserto, procurou ver a multidão, e eis que eram corpos mortos, que jaziam em terra, sem nenhum sobrevivente.

ylistämään Herraa , Israelin Jumalaa, hyvin voimakkaalla äänellä.

[20] Varhain seuraavana aamuna he kaikki nousivat ja lähtivät Tekoan autiomaahan. Kun he olivat lähdössä, Joosafat astui esiin ja sanoi: ”Kuulkaa minua, Juudan ja Jerusalemin asukkaat! Uskokaa Herraan , Jumalaanne, niin te olette turvassa, ja uskokaa hänen profeettojaan, niin te menestytte.”

[21]Kysyttyään kansalta neuvoa hän asetti pyhiin asuihin pukeutuneet laulajat ylistämään Herraa . Nämä lähtivät liikkeelle sotaan varustautuneen joukon edellä ja lauloivat: ”Kiittäkää Herraa , hänen armonsa pysyy ikuisesti.”

Joosafat voittaa vihollisensa

[22]Samalla hetkellä kun he virittivät riemuhuudon ja ylistyslaulun, Herra antoi väijyksissä olleen joukon hyökätä ammonilaisten, mooabilaisten ja Seirin vuoristolaisten selustaan, niiden, jotka olivat hyökänneet Juudan kimppuun, ja niin heidät lyötiin.

[23] Ammonilaiset ja mooabilaiset asettuivat näet Seirin vuoristolaisia vastaan tuhoamaan ja hävittämään näitä. Surmattuaan Seirin miehet he ryhtyivät surmaamaan toisiaan.

[24]Kun Juudan miehet tulivat paikalle, josta näkyi autiomaahan, ja kääntyivät katsomaan sotajoukkoa, he näkivät maassa vain ruumiita. Yksikään vihollisista ei ollut päässyt pakoon.

[25] Vieram Josafá e o seu povo para saquear os despojos e acharam entre os cadáveres riquezas em abundância e objetos preciosos; tomaram para si mais do que podiam levar e três dias saquearam o despojo, porque era muito.

[25] Silloin Joosafat lähti joukkoineen ryöstämään heiltä saalista. He löysivät ruumiiden seasta paljon tavaraa, vaatteita ja kalliita esineitä ja ottivat itselleen enemmän kuin jaksoivat kantaa. Kolme päivää he ryöstivät saalista, sillä sitä oli paljon.

[26] Ao quarto dia, se ajuntaram no vale de Bênção, onde louvaram o SENHOR; por isso, chamaram àquele lugar vale de Bênção, até ao dia de hoje.

[26] Neljäntenä päivänä he kokoontuivat Berakalaaksoon. Siellä he ylistivät Herraa , ja siksi paikan nimenä on Berakalaakso vielä tänäkin päivänä.

[27] Então, voltaram todos os homens de Judá e de Jerusalém, e Josafá, à frente deles, e tornaram para Jerusalém com alegria, porque o SENHOR os alegrara com a vitória sobre seus inimigos.

[27] Sen jälkeen kaikki Joosafatin johdossa olevat Juudan ja Jerusalemin miehet kääntyivät iloiten paluumatkalle Jerusalemiin, sillä Herra oli ilahduttanut heitä antamalla heille voiton heidän vihollisistaan.

[28] Vieram para Jerusalém com alaúdes, harpas e trombetas, para a Casa do SENHOR.

[28] He saapuivat Jerusalemiin ja menivät harppuja, lyyroja ja pasuunoita soittaen Herran temppeliin.

[29] Veio da parte de Deus o terror sobre todos os reinos daquelas terras, quando ouviram que o SENHOR havia pelejado contra os inimigos de Israel.

[29] Pelko Jumalaa kohtaan valtasi kaikki ympärillä olevat valtakunnat, kun niissä kuultiin Herran sotineen Israelin vihollisia vastaan.

[30] Assim, o reino de Josafá teve paz, porque Deus lhe dera repouso por todos os lados.

[30] Näin Joosafatin valtakunta sai elää rauhassa, sillä hänen Jumalansa antoi hänen päästä rauhaan joka taholla.

O reinado e a morte de Josafá

1 Reis 22.41-51

Joosafatin liitto Ahasjan kanssa

[31] Josafá reinou sobre Judá; tinha trinta e cinco anos quando começou a reinar e reinou vinte e cinco anos em Jerusalém. Sua mãe se chamava Azuba, filha de Sili.

[31] Joosafat hallitsi siis Juudaa. Hän oli kolmenkymmenenviiden vuoden ikäinen tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa kaksikymmentäviisi vuotta. Hänen äitinsä oli Asuba, Silhin tytär.

[32] Ele andou no caminho de Asa, seu pai, e não se desviou dele, fazendo o que era reto perante o SENHOR.

[32] Joosafat kulki kaikessa isänsä Aasan tietä, siltä poikkeamatta, ja teki sitä, mikä oli oikein Herran silmissä.

[33] Contudo, os altos não se tiraram, porque o povo não tinha ainda disposto o coração para com o Deus de seus pais.

[33] Kukkuloilla olevia uhripaikkoja ei kuitenkaan hävitetty, eikä kansa ollut vieläkään taivuttanut sydäntään isiensä Jumalan puoleen.

[34] Quanto aos mais atos de Josafá, tanto os primeiros como os últimos, eis que estão escritos nas Crônicas registradas por Jeú, filho de Hanani, que as inseriu na História dos Reis de Israel.

[34]Muista Joosafatia koskevista asioista, hänen aikaisemmista ja myöhemmistä vaiheistaan, on kirjoitettu Jeehun, Hananin pojan, historiassa, joka on otettu Israelin kuninkaiden kirjaan.

[35] Depois disto, Josafá, rei de Judá, se aliou com Acazias, rei de Israel, que procedeu iniquamente.

[35]Myöhemmin Juudan kuningas Joosafat liittoutui Israelin kuninkaan Ahasjan kanssa, jonka teot olivat jumalattomia.

[36] Aliou-se com ele, para fazerem navios que fossem a Társis; e fizeram os navios em Eziom-Geber.

[36] Joosafat liittoutui Ahasjan kanssa rakentaakseen laivoja, joiden oli määrä kulkea Tarsikseen. Laivat he rakensivat Esjon-Geberissä.

[37] Porém Eliézer, filho de Dodavá, de Maressa, profetizou contra Josafá, dizendo: Porquanto te aliaste com Acazias, o SENHOR destruiu as tuas obras. E os navios se quebraram e não puderam ir a Társis.

[37] Mutta Elieser, Doodavahun poika Maaresasta, profetoi Joosafatia vastaan ja sanoi: ”Koska olet liittoutunut Ahasjan kanssa, Herra särkee sen, mitä olet rakentanut.” Niin laivat joutuivat haaksirikkoon eivätkä päässeet Tarsikseen.

2 Crônicas 21

O reinado de Jeorão

2 Reis 8.16-24

[1] Descansou Josafá com seus pais e foi sepultado com eles na Cidade de Davi; e Jeorão, seu filho, reinou em seu lugar.

[2] Teve este irmãos, filhos de Josafá: Azarias, Jeiel, Zacarias, Azarias, Micael e

2. Aikakirja 21

Jooram Juudan kuninkaana

[1]Joosafat meni lepoon isiensä luo, ja hänet haudattiin isiensä viereen Daavidin kaupunkiin. Hänen poikansa Jooram tuli kuninkaaksi hänen jälkeensä.

[2]Jooramin veljiä olivat Joosafatin pojat Asarja, Jehiel, Sakarja, Asarjahu, Miikael

Sefatias; todos estes foram filhos de Josafá, rei de Israel.

[3] Seu pai lhes fez muitas dádivas de prata, ouro e coisas preciosas e ainda de cidades fortificadas em Judá; porém o reino deu a Jeorão, por ser o primogênito.

[4] Tendo Jeorão assumido o reino de seu pai e havendo-se fortificado, matou todos os seus irmãos à espada, como também alguns dos príncipes de Israel.

[5] Era Jeorão da idade de trinta e dois anos quando começou a reinar e reinou oito anos em Jerusalém.

[6] Andou nos caminhos dos reis de Israel, como também fizeram os da casa de Acabe, porque a filha deste era sua mulher; e fez o que era mau perante o SENHOR.

[7] Porém o SENHOR não quis destruir a casa de Davi por causa da aliança que com ele fizera, segundo a promessa que lhe havia feito de dar a ele, sempre, uma lâmpada e a seus filhos.

[8] Nos dias de Jeorão, se revoltaram os edomitas contra o poder de Judá e constituíram o seu próprio rei.

[9] Pelo que Jeorão passou adiante com todos os seus chefes, e todos os carros, com ele; de noite, se levantou e feriu os edomitas que o cercavam e os capitães dos carros.

[10] Assim, se rebelou Edom para livrar-se do poder de Judá, até ao dia de hoje; ao mesmo tempo, se rebelou também Libna

ja Sefatja. Nämä kaikki olivat Juudan kuninkaan Joosafatin poikia.

[3] Heidän isänsä oli antanut heille paljon lahjoja: hopeaa, kultaa ja kalleuksia sekä linnoitettuja kaupunkeja Juudassa. Kuninkuuden hän oli kuitenkin antanut Jooramille, sillä tämä oli esikoinen.

[4] Kun Jooram oli noussut isänsä valtaistuimelle ja vahvistanut asemansa, hän tappoi miekalla kaikki veljensä ja eräitä Israelin johtomiehiä.

[5] Jooram oli kuninkaaksi tullessaan kolmenkymmenenkahden vuoden ikäinen ja hallitsi Jerusalemissa kahdeksan vuotta.

[6] Hän vaelsi Israelin kuninkaiden tietä Ahabin suvun tavoin. Hänellä oli näet vaimona Ahabin tytär, ja hän teki sitä, mikä on pahaa Herran silmissä.

[7] Herra ei kuitenkaan tahtonut tuhota Daavidin sukua, koska hän oli tehnyt liiton Daavidin kanssa ja koska hän oli luvannut antaa Daavidin ja hänen poikiensa lampun palaa ikuisesti.

[8] Jooramin päivinä edomilaiset nousivat kapinaan Juudan valtaa vastaan ja asettivat itselleen kuninkaan.

[9] Silloin Jooram lähti liikkeelle päällikköineen ja kaikkine sotavaunuineen. Hän nousi yöllä ja voitti edomilaiset, jotka olivat piirittäneet hänet ja sotavaunujen päälliköt.

[10] Edomilaiset kuitenkin kapinoivat Juudan valtaa vastaan, kunnes pääsivät vapaiksi, ja näin on ollut tähän päivään

contra Jeorão, porque este deixara ao SENHOR, Deus de seus pais.

asti. Myös Libna nousi kapinaan ja irrottautui Jooramin vallan alaisuudesta, koska Jooram oli hylännyt Herran , isiensä Jumalan.

[11] Também fez altos nos montes de Judá, e seduziu os habitantes de Jerusalém à idolatria, e fez desgarrar a Judá.

[11] Kaiken lisäksi hän teetti uhripaikkoja kukkuloille Juudan vuoristoon, vietteli Jerusalemin asukkaat haureuteen ja johti Juudan harhaan.

Profeetta Elian kirje

[12] Então, lhe chegou às mãos uma carta do profeta Elias, em que estava escrito: Assim diz o SENHOR, Deus de Davi, teu pai: Porquanto não andaste nos caminhos de Josafá, teu pai, e nos caminhos de Asa, rei de Judá,

[12] Jooramille tuli profeetta Elialta kirje, jossa sanottiin: ”Näin sanoo Herra , isäsi Daavidin Jumala: Sinä et ole kulkenut isäsi Joosafatin teitä etkä Aasan, Juudan kuninkaan, teitä

[13] mas andaste nos caminhos dos reis de Israel, e induziste à idolatria a Judá e os moradores de Jerusalém, segundo a idolatria da casa de Acabe, e também mataste a teus irmãos, da casa de teu pai, melhores do que tu,

[13] vaan olet kulkenut Israelin kuninkaiden tietä. Olet vietellyt Juudan ja Jerusalemin asukkaat Ahabin suvun kaltaiseen haureuteen, ja olet myös tappanut veljesi, jotka olivat sinun isäsi perhekuntaa, parempia kuin sinä.

[14] eis que o SENHOR castigará com grande flagelo ao teu povo, aos teus filhos, às tuas mulheres e todas as tuas possessões.

[14] Sen tähden Herra lyö ankaralla vitsauksella sinun kansaasi, poikiasi, vaimojasi ja kaikkea, mitä sinulla on.

[15] Tu terás grande enfermidade nas tuas entranhas, enfermidade que aumentará dia após dia, até que saiam as tuas entranhas.

[15] Sinä itse sairastut vaikeaan tautiin, sisusvaivaan, kunnes ajan mittaan suolesi työntyvät taudin voimasta ulos.”

Jooramin rangaistus ja kuolema

[16] Despertou, pois, o SENHOR contra Jeorão o ânimo dos filisteus e dos arábios que estão do lado dos etíopes.

[16] Sitten Herra herätti Jooramia vastaan filistealaisten hengen ja niiden arabialaisten hengen, jotka asuivat kuusilaisten naapureina.

[17] Estes subiram a Judá, deram contra ele e levaram todos os bens que se acharam na casa do rei, como também a seus filhos

[17] Nämä hyökkäsivät Juudaa vastaan, valloittivat sen ja veivät saaliinaan kaiken omaisuuden, mitä kuninkaan palatsissa

e as suas mulheres; de modo que não lhe deixaram filho algum, senão Jeoacaz, o mais moço deles.

oli. He veivät myös hänen poikansa ja vaimonsa, niin ettei hänen pojistaan jäänyt jäljelle kuin Jooahas, hänen nuorin poikansa.

[18] Depois de tudo isto, o SENHOR o feriu nas suas entranhas com enfermidade incurável.

[18] Kaiken tämän jälkeen Herra rankaisi häntä parantumattomalla sisusvaivalla.

[19] E, aumentando esta dia após dia, ao cabo de dois anos, saíram-lhe as entranhas por causa da enfermidade, e morreu com terríveis agonias. O seu povo não lhe queimou aromas, como se fez a seus pais.

[19] Tauti paheni päivä päivältä, kunnes toisen vuoden lopulla hänen suolensa työntyivät taudin voimasta ulos, ja hän kuoli koviin tuskiin. Hänen kansansa ei polttanut hänelle kuolinsuitsutusta, niin kuin oli poltettu hänen isilleen.

[20] Era ele da idade de trinta e dois anos quando começou a reinar e reinou oito anos em Jerusalém. E se foi sem deixar de si saudades; sepultaram-no na Cidade de Davi, porém não nos sepulcros dos reis.

[20] Jooram oli kolmenkymmenenkahden vuoden ikäinen tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa kahdeksan vuotta. Hän meni pois kenenkään kaipaamatta, ja hänet haudattiin Daavidin kaupunkiin, ei kuitenkaan kuninkaiden hautoihin.

2 Crônicas 22

O reinado de Acazias
2 Reis 8.25-29

2. Aikakirja 22

Ahasja Juudan kuninkaana

[1] Os moradores de Jerusalém, em lugar de Jeorão, fizeram rei a Acazias, seu filho mais moço; porque a tropa, que viera com os arábios ao arraial, tinha matado todos os mais velhos. Assim, reinou Acazias, filho de Jeorão, rei de Judá.

[1] Jerusalemin asukkaat tekivät Ahasjan, Jooramin nuorimman pojan, kuninkaaksi hänen jälkeensä, sillä kaikki vanhemmat pojat oli tappanut rosvojoukko, joka oli tullut arabialaisten kanssa leiriin. Näin Ahasjasta, Jooramin pojasta, tuli Juudan kuningas.

[2] Era Acazias de vinte e dois anos de idade quando começou a reinar e reinou um ano em Jerusalém.

[2] Ahasja oli kahdenkymmenenkahden vuoden ikäinen tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa yhden vuoden. Hänen äitinsä oli nimeltään Atalja, Omrin pojantytär.

[3] Sua mãe, filha de Onri, chamava-se Atalia. Ele também andou nos caminhos da casa de Acabe; porque sua mãe era quem o aconselhava a proceder iniquamente.

[3]Myös Ahasja vaelsi Ahabin suvun teitä, sillä hänen äitinsä oli neuvomassa häntä jumalattomuuteen.

[4] Fez o que era mau perante o SENHOR, como os da casa de Acabe; porque eles eram seus conselheiros depois da morte de seu pai, para a sua perdição.

[4] Ahabin suvun tavoin Ahasja teki sitä, mikä on pahaa Herran silmissä, sillä hänen isänsä kuoleman jälkeen Ahabin sukulaiset olivat hänen neuvonantajinaan, ja se koitui hänen turmiokseen.

[5] Também andou nos conselhos deles e foi com Jorão, filho de Acabe, rei de Israel, a Ramote-Gileade, à peleja contra Hazael, rei da Síria; e os siros feriram Jorão.

[5] Heidän neuvostaan Ahasja myös lähti Israelin kuninkaan Jooramin, Ahabin pojan, kanssa sotimaan Aramin kuningasta Hasaelia vastaan Gileadin Raamotiin, mutta aramilaiset haavoittivat Jooramia.

[6] Então, voltou para Jezreel, para curar-se das feridas que lhe fizeram em Ramá, quando pelejou contra Hazael, rei da Síria; e desceu Acazias, filho de Jeorão, rei de Judá, para ver a Jorão, filho de Acabe, em Jezreel, porquanto estava doente.

[6] Hän palasi Jisreeliin parantuakseen haavoista, joita häneen oli lyöty Raamassa hänen taistellessaan Aramin kuningasta Hasaelia vastaan. Juudan kuningas Ahasja, Jooramin poika, tuli Jisreeliin katsomaan Jooramia, Ahabin poikaa, koska tämä oli sairaana.

Jeú mata a Acazias

[7] Foi da vontade de Deus que Acazias, para a sua ruína, fosse visitar a Jorão; porque, vindo ele, saiu com Jorão para encontrar-se com Jeú, filho de Ninsi, a quem o SENHOR tinha ungido para desarraigar a casa de Acabe.

[8] Ao executar Jeú juízo contra a casa de Acabe, achou os príncipes de Judá e os filhos dos irmãos de Acazias, que o serviam, e os matou.

[9] Depois, mandou procurar a Acazias, e, achando-o em Samaria, onde se havia

Jeehu surmauttaa Ahasjan

[7]Jumala oli säätänyt Ahasjan tuhoksi sen, että tämä meni Jooramin luo. Sinne tultuaan hän lähti Jooramin kanssa kohtaamaan Jeehua, Nimsin poikaa, jonka Herra oli voidellut hävittämään Ahabin suvun.

[8]Kun Jeehu oli toteuttamassa Ahabin suvun saamaa tuomiota, hän tapasi Juudan ruhtinaat ja Ahasjan veljenpojat, jotka palvelivat Ahasjaa, ja tappoi heidät.

[9]Sitten hän etsi Ahasjaa, ja tämä saatiin kiinni Samariassa, jossa hän piileskeli.

escondido, o trouxeram a Jeú e o mataram; seus próprios servos o sepultaram, porque diziam: É filho de Josafá, que buscou ao SENHOR de todo o coração. E ninguém houve na casa de Acazias que pudesse reinar.

Ahasja vietiin Jeehun eteen ja surmattiin. Jeehun miehet hautasivat hänet, sillä he sanoivat: ”Onhan hän Joosafatin poika, hänen joka etsi koko sydämestään Herraa .” Mutta Ahasjan suvussa ei ollut ketään, joka olisi kyennyt hallitsemaan kuninkaana.

Atalia usurpa o trono
2 Reis 11.1-3

Ataljan hirmuvalta ja Joojadan salaliitto

10 Vendo Atalia, mãe de Acazias, que seu filho era morto, levantou-se e destruiu toda a descendência real da casa de Judá.

10Kun Atalja, Ahasjan äiti, näki, että hänen poikansa oli kuollut, hän nousi ja tuhosi koko Juudan heimon kuningassuvun.

11 Mas Jeosabeate, filha do rei, tomou a Joás, filho de Acazias, e o furtou dentre os filhos do rei, aos quais matavam, e o pôs e à sua ama numa câmara interior; assim, Jeosabeate, a filha do rei Jeorão, mulher do sacerdote Joiada e irmã de Acazias, o escondeu de Atalia, e não foi morto.

11 Kuninkaan tytär Joosabat oli kuitenkin salaa ottanut surmattaviksi joutuvien kuninkaan poikien joukosta Ahasjan pojan Jooaksen ja vienyt hänet ja hänen imettäjänsä makuuhuoneeseen. Näin Joosabat, joka oli kuningas Jooramin tytär, pappi Joojadan vaimo ja Ahasjan sisar, sai Jooaksen kätketyksi Ataljalta, niin ettei tämä voinut surmata häntä.

12 Joás esteve com eles seis anos na Casa de Deus, e Atalia reinou no país.

12 Poika oli piilotettuna heidän luonaan Jumalan temppelissä kuusi vuotta Ataljan hallitessa maata.

2 Crônicas 23

2. Aikakirja 23

Joás ungido rei de Judá
2 Reis 11.4-12

1 No sétimo ano, Joiada se animou e entrou em aliança com os capitães de cem: Azarias, filho de Jeroão, Ismael, filho de Joanã, Azarias, filho de Obede, Maaséias, filho de Adaías, e Elisafate, filho de Zicri.

1Seitsemäntenä vuotena Joojada rohkaisi mielensä ja teki liiton sadanpäälliköiden Asarjan, Jerohamin pojan, Ismaelin, Joohananin pojan, Asarjan, Oobedin pojan, Maasejan, Adajan pojan, ja Elisafatin, Sikrin pojan kanssa.

2 Estes percorreram Judá, e congregaram os levitas de todas as cidades de Judá e os

2Nämä kiertelivät Juudassa ja kokosivat leeviläiset kaikista Juudan kaupungeista

cabeças das famílias de Israel, e vieram para Jerusalém.

[3] Toda essa congregação fez aliança com o rei na Casa de Deus; e Joiada lhes disse: Eis que reinará o filho do rei, como falou o SENHOR a respeito dos filhos de Davi.

[4] Esta é a obra que haveis de fazer: uma terça parte de vós, sacerdotes e levitas, que entrais no sábado, servirá de guardas da porta;

[5] outra terça parte estará na casa do rei; e a outra terça parte, à Porta do Fundamento; e todo o povo estará nos pátios da Casa do SENHOR.

[6] Porém ninguém entre na Casa do SENHOR, senão os sacerdotes e os levitas que ministram; estes entrarão, porque são santos; mas todo o povo guardará o preceito do SENHOR.

[7] Os levitas rodearão o rei, cada um de armas na mão, e qualquer que entrar na casa, seja morto; estareis com o rei quando entrar e quando sair.

[8] Fizeram, pois, os levitas e todo o Judá segundo tudo quanto lhes ordenara o sacerdote Joiada; tomou cada um os seus homens, tanto os que entravam como os que saíam no sábado; porquanto o sacerdote Joiada não despediu os turnos.

sekä Israelin perhekuntien päämiehet. Sitten he palasivat Jerusalemiin.

[3] Koko seurakunta teki liiton kuninkaan kanssa Jumalan temppelissä. Joojada sanoi: ”Kuulkaa! Kuninkaan pojasta on tuleva kuningas, niin kuin Herra on puhunut Daavidin pojista.

[4]Teidän tulee tehdä näin: Se kolmannes teistä, papeista ja leeviläisistä, jonka on mentävä palvelukseen sapattina, olkoon sisäänkäyntien vartijoina,

[5] kolmannes kuninkaan palatsissa ja kolmannes Jesodportilla. Muu väki olkoon Herran temppelin esipihoilla.

[6] Muut kuin papit ja palvelusta suorittavat leeviläiset eivät saa mennä Herran temppeliin. Nämä voivat mennä, sillä he ovat pyhiä, mutta muun kansan on noudatettava Herran määräystä.

[7] Leeviläisten on asetuttava kuninkaan ympärille kullakin ase kädessään. Jokainen, joka tunkeutuu temppeliin, on surmattava. Olkaa te kuninkaan luona, menipä hän sitten ulos tai sisään.”

[8]Leeviläiset ja koko Juudan kansa tekivät aivan niin kuin pappi Joojada oli heitä käskenyt. Kukin sadanpäällikkö otti ne miehensä, joiden oli mentävä palvelukseen sapattina, ja ne, jotka olivat vapaavuorossa sapattina, sillä pappi Joojada ei ollut vapauttanut osastoja palveluksesta.

[9] O sacerdote Joiada entregou aos capitães de cem as lanças, os paveses e os escudos que haviam sido do rei Davi e estavam na Casa de Deus.

[10] Dispôs todo o povo, cada um de armas na mão, desde o lado direito da casa real até ao seu lado esquerdo, e até ao altar, e até ao templo, para rodear o rei.

[11] Então, trouxeram para fora o filho do rei, puseram-lhe a coroa, entregaram-lhe o Livro do Testemunho e o constituíram rei; Joiada e seus filhos o ungiram e gritaram: Viva o rei!

A morte de Atalia
2 Reis 11.13-16

[12] Ouvindo Atalia o clamor do povo que corria e louvava o rei, veio para onde este se achava na Casa do SENHOR;

[13] olhou, e eis que o rei estava junto à coluna, à entrada, e os capitães e os que tocavam trombetas, junto ao rei; e todo o povo da terra se alegrava, e se tocavam trombetas. Também os cantores com os instrumentos músicos dirigiam o canto de louvores. Então, Atalia rasgou os seus vestidos e clamou: Traição! Traição!

[14] Porém o sacerdote Joiada trouxe para fora os capitães que comandavam as tropas e disse-lhes: Fazei-a sair por entre as fileiras; se alguém a seguir, matai-o à espada. Porque o sacerdote tinha dito: Não a matem na Casa do SENHOR.

[9] Pappi Joojada antoi sadanpäälliköille Jumalan temppelissä olevat keihäät, kilvet ja muut varusteet, jotka olivat kuuluneet kuningas Daavidille.

[10] Hän asetti kaikki miehet seisomaan kuninkaan ympärille kullakin keihäs kädessään. Heitä seisoi temppelin eteläsivulta sen pohjoissivulle saakka alttaria ja temppeliä päin kääntyneinä.

[11] Sitten he toivat esiin kuninkaan pojan, panivat kruunun hänen päähänsä ja antoivat hänelle lain kirjan. He julistivat hänet kuninkaaksi, ja Joojada ja hänen poikansa voitelivat hänet ja huusivat: ”Eläköön kuningas!”

[12] Kun Atalja kuuli kansan huudon sen juostessa ja ylistäessä kuningasta, hän meni kansan luo Herran temppeliin.

[13] Siellä hän näki kuninkaan seisomassa korokkeellaan pylvään vieressä sisäänkäynnin luona. Päälliköt ja torvensoittajat olivat kuninkaan vierellä, ja koko kansa riemuitsi. Pasuunoihin puhallettiin, ja laulajat soittimineen johtivat ylistystä. Silloin Atalja repäisi vaatteensa ja huusi: ”Salaliitto! Salaliitto!”

[14] Mutta pappi Joojada käski sotajoukkoa komentavia sadanpäälliköitä ja sanoi heille: ”Viekää hänet pois rivistöjen välitse ja surmatkaa miekalla jokainen, joka yrittää seurata häntä.” Joojada oli näet sanonut: ”Älkää surmatko häntä Herran temppelissä.”

[15] Lançaram mão dela; e ela, pelo caminho da entrada dos cavalos, foi à casa do rei, onde a mataram.

A aliança de Joiada
2 Reis 11.17-21

[16] Joiada fez aliança entre si mesmo, o povo e o rei, para serem eles o povo do SENHOR.

[17] Então, todo o povo se dirigiu para a casa de Baal e a derribaram; despedaçaram os seus altares e as suas imagens e a Matã, sacerdote de Baal, mataram perante os altares.

[18] Entregou Joiada a superintendência da Casa do SENHOR nas mãos dos sacerdotes levitas, a quem Davi designara para o encargo da Casa do SENHOR, para oferecerem os holocaustos do SENHOR, como está escrito na Lei de Moisés, com alegria e com canto, segundo a instituição de Davi.

[19] Colocou porteiros às portas da Casa do SENHOR, para que nela não entrasse ninguém que de qualquer forma fosse imundo.

[20] Tomou os capitães de cem, os nobres, os governadores do povo e todo o povo da terra, e todos estes conduziram, da Casa do SENHOR, o rei; passaram, pela porta superior, para a casa do rei e assentaram o rei no trono do reino.

[21] Alegrou-se todo o povo da terra, e a cidade ficou tranqüila, pois haviam matado Atalia à espada.

[15] He kävivät Ataljaan käsiksi, ja kun hänet oli tuotu kuninkaan palatsin Hevosportille, porttikäytävään, hänet surmattiin siellä.

Ataljan valta päättyy

[16] Joojada teki liiton omasta, koko kansan ja kuninkaan puolesta, että he olisivat Herran kansa.

[17] Sitten koko kansa meni Baalin temppeliin ja hajotti sen. Temppelin alttarit ja kuvat murskattiin, ja Mattan, Baalin pappi, tapettiin alttarien edessä.

[18] Joojada asetti Herran temppeliä valvomaan leeviläisiä pappeja, jotka Daavid oli jakanut osastoihin Herran temppeliä varten uhraamaan polttouhreja Herralle , niin kuin on kirjoitettu Mooseksen laissa, iloiten ja laulaen Daavidin ohjeiden mukaan.

[19] Hän asetti portinvartijat Herran temppelin porteille, ettei sisään pääsisi kukaan, joka oli jollakin tavalla saastainen.

[20] Hän otti mukaansa sadanpäälliköt, ylimykset ja kansan johtomiehet sekä koko kansan. He veivät kuninkaan Herran temppelistä ja tulivat Yläportin kautta kuninkaan palatsiin ja asettivat kuninkaan istumaan kuninkaalliselle valtaistuimelle.

[21] Koko kansa iloitsi, ja kaupunki pysyi rauhallisena, sillä Atalja oli surmattu miekalla.

2 Crônicas 24

O reinado de Joás
2 Reis 12.1-19

[1] Tinha Joás sete anos de idade quando começou a reinar e quarenta anos reinou em Jerusalém.

[2] Era o nome de sua mãe Zíbia, de Berseba. Fez Joás o que era reto perante o SENHOR todos os dias do sacerdote Joiada.

[3] Tomou-lhe Joiada duas mulheres; e gerou filhos e filhas.

[4] Depois disto, resolveu Joás restaurar a Casa do SENHOR.

[5] Reuniu os sacerdotes e os levitas e lhes disse: Saí pelas cidades de Judá e levantai dinheiro de todo o Israel para reparardes a casa do vosso Deus, de ano em ano; e, vós, apressai-vos nisto. Porém os levitas não se apressaram.

[6] Mandou o rei chamar a Joiada, o chefe, e lhe perguntou: Por que não requereste dos levitas que trouxessem de Judá e de Jerusalém o imposto que Moisés, servo do SENHOR, pôs sobre a congregação de Israel, para a tenda do Testemunho?

[7] Porque a perversa Atalia e seus filhos arruinaram a Casa de Deus; e usaram todas as coisas sagradas da Casa do SENHOR no serviço dos baalins.

2. Aikakirja 24

Jooas Juudan kuninkaana

[1]Jooas oli seitsemän vuoden ikäinen tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa neljäkymmentä vuotta. Hänen äitinsä oli nimeltään Sibja, kotoisin Beersebasta.

[2] Niin kauan kuin pappi Joojada eli, Jooas teki sitä, mikä on oikein Herran silmissä.

[3] Joojada otti hänelle kaksi vaimoa, ja hänelle syntyi poikia ja tyttäriä.

Jooas korjauttaa temppelin

[4]Sen jälkeen Jooas sai sydämelleen kunnostaa Herran temppelin.

[5] Hän kutsui kokoon papit ja leeviläiset ja sanoi heille: ”Lähtekää Juudan kaupunkeihin ja kootkaa kaikkialta Israelista rahaa vuosittain Jumalanne temppelin korjaamista varten. Teidän tulee kiirehtiä tätä asiaa.” Leeviläiset eivät kuitenkaan pitäneet kiirettä tässä asiassa.

[6] Silloin kuningas kutsui ylipappi Joojadan ja sanoi hänelle: ”Miksi et ole huolehtinut siitä, että leeviläiset toisivat Juudasta ja Jerusalemista Israelin seurakunnan veron, jonka Herran palvelija Mooses määräsi todistuksen telttamajaa varten?

[7]Jumalaton Atalja ja hänen poikansa ovat näet tunkeutuneet Jumalan temppeliin, ja he ovat käyttäneet kaikkia Herran temppelin pyhiä esineitä baalien palvontaan.”

[8] Deu o rei ordem e fizeram um cofre e o puseram do lado de fora, à porta da Casa do SENHOR.
[9] Publicou-se, em Judá e em Jerusalém, que trouxessem ao SENHOR o imposto que Moisés, servo de Deus, havia posto sobre Israel, no deserto.
[10] Então, todos os príncipes e todo o povo se alegraram, e trouxeram o imposto, e o lançaram no cofre, até acabar a obra.
[11] Quando o cofre era levado por intermédio dos levitas a uma comissão real, vendo-se que havia muito dinheiro, vinha o escrivão do rei e o comissário do sumo sacerdote, esvaziavam-no, tomavam-no e o levavam de novo ao seu lugar; assim faziam dia após dia e ajuntaram dinheiro em abundância,
[12] o qual o rei e Joiada davam aos que dirigiam a obra e tinham a seu cargo a Casa do SENHOR; contrataram pedreiros e carpinteiros, para restaurarem a Casa do SENHOR, como também os que trabalhavam em ferro e em bronze, para repararem a Casa do SENHOR.
[13] Os que tinham o encargo da obra trabalhavam, e a reparação tinha bom êxito com eles; restauraram a Casa de Deus no seu próprio estado e a consolidaram.
[14] Tendo eles acabado a obra, trouxeram ao rei e a Joiada o resto do dinheiro, de que se fizeram utensílios para a Casa do SENHOR, objetos para o ministério e para os holocaustos, taças e outros objetos de

[8]Kuninkaan käskystä tehtiin arkku ja se asetettiin Herran temppelin portin ulkopuolelle.
[9] Juudassa ja Jerusalemissa kuulutettiin, että Herralle oli tuotava vero, jonka Jumalan palvelija Mooses oli autiomaassa määrännyt Israelille.
[10]Kaikki johtomiehet ja koko kansa toivat iloiten verorahan ja heittivät sen arkkuun, kunnes se täyttyi.
[11] Aina kun leeviläiset toivat arkun kuninkaan asettamien valvojien luo ja näkivät, että siinä oli paljon rahaa, kuninkaan kirjuri ja ylipapin virkamies tulivat tyhjentämään arkun, ja sitten he kantoivat sen takaisin paikoilleen. Näin he tekivät joka päivä ja kokosivat paljon rahaa.
[12]Sitten kuningas ja Joojada antoivat rahat Herran temppelin työn valvojille, ja nämä palkkasivat kivenhakkaajia ja puuseppiä
kunnostamaan Herran temppeliä, niin myös rauta- ja kupariseppiä korjaamaan sitä.
[13] Työntekijät ahkeroivat, ja työ edistyi heidän käsissään. He saattoivat entiselleen Jumalan temppelin sen määrämittojen mukaan ja kunnostivat sen.
[14] Kun he olivat saaneet työnsä valmiiksi, he veivät loput rahat kuninkaalle ja Joojadalle. Niillä teetettiin kalustoa Herran temppeliin: jumalanpalveluksessa ja uhraamisessa

ouro e de prata. E continuamente ofereceram holocaustos na Casa do SENHOR, todos os dias de Joiada.

käytettäviä esineitä, kuppeja ja kulta- ja hopeaesineitä. Papit uhrasivat Herran temppelissä säännöllisesti polttouhreja niin kauan kuin Joojada eli.

[15] Envelheceu Joiada e morreu farto de dias; era da idade de cento e trinta anos quando morreu.

[15]Mutta Joojada tuli vanhaksi ja kuoli elämästä kyllänsä saaneena. Hän oli kuollessaan sadankolmenkymmenen vuoden ikäinen.

[16] Sepultaram-no na Cidade de Davi com os reis; porque tinha feito bem em Israel e para com Deus e a sua casa.

[16] Hänet haudattiin Daavidin kaupunkiin kuninkaiden viereen, sillä hän oli tehnyt hyvää Israelissa Jumalan ja hänen temppelinsä puolesta.

Zacarias morto pelo rei

Jooas luopuu Herrasta

[17] Depois da morte de Joiada, vieram os príncipes de Judá e se prostraram perante o rei, e o rei os ouviu.

[17]Joojadan kuoleman jälkeen Juudan johtomiehet tulivat kuningas Jooaksen luo ja osoittivat kumartaen hänelle kunnioitustaan, ja kuningas kuuli heitä.

[18] Deixaram a Casa do SENHOR, Deus de seus pais, e serviram aos postes-ídolos e aos ídolos; e, por esta sua culpa, veio grande ira sobre Judá e Jerusalém.

[18] He hylkäsivät Herran , isiensä Jumalan, temppelin ja palvelivat aserapaaluja ja epäjumalankuvia. Silloin Jumalan viha kohtasi Juudan ja Jerusalemin asukkaita heidän rikkomustensa tähden.

[19] Porém o SENHOR lhes enviou profetas para os reconduzir a si; estes profetas testemunharam contra eles, mas eles não deram ouvidos.

[19] Hän lähetti heidän keskuuteensa profeettoja palauttamaan heidät Herran luo. Nämä varoittivat heitä, mutta he eivät kuunnelleet.

[20] O Espírito de Deus se apoderou de Zacarias, filho do sacerdote Joiada, o qual se pôs em pé diante do povo e lhes disse: Assim diz Deus: Por que transgredis os mandamentos do SENHOR, de modo que não prosperais? Porque deixastes o SENHOR, também ele vos deixará.

[20] Silloin Jumalan Henki puki voimalla Sakarjan, pappi Joojadan pojan, ja hän nousi korokkeelle kansan eteen ja sanoi: ”Näin sanoo Jumala: ’Miksi te rikotte Herran käskyt? Ette te silloin menesty. Koska olette hylänneet Herran , hänkin hylkää teidät.”

[21] Conspiraram contra ele e o apedrejaram, por mandado do rei, no pátio da Casa do SENHOR.

[22] Assim, o rei Joás não se lembrou da beneficência que Joiada, pai de Zacarias, lhe fizera, porém matou-lhe o filho; este, ao expirar, disse: O SENHOR o verá e o retribuirá.

O juízo de Deus sobre Joás

[23] Antes de se findar o ano, subiu contra Joás o exército dos siros; e, vindo a Judá e a Jerusalém, destruíram, dentre o povo, a todos os seus príncipes, cujo despojo remeteram ao rei de Damasco.

[24] Ainda que o exército dos siros viera com poucos homens, contudo, o SENHOR lhes permitiu vencer um exército mui numeroso dos judeus, porque estes deixaram o SENHOR, Deus de seus pais. Assim, executaram os siros os juízos de Deus contra Joás.

A conspiração contra o rei Joás
2 Reis 12.20-21

[25] Quando os siros se retiraram dele, deixando-o gravemente enfermo, conspiraram contra ele os seus servos, por causa do sangue dos filhos do sacerdote Joiada, e o feriram no seu leito, e morreu.

[26] Sepultaram-no na Cidade de Davi, porém não nos sepulcros dos reis. Foram estes os que conspiraram contra ele:

[21]Mutta he tekivät salaliiton Sakarjaa vastaan ja kivittivät hänet kuoliaaksi kuninkaan käskystä Herran temppelin esipihalla.

[22]Kuningas Jooas ei muistanut hyvyyttä, jota Sakarjan isä Joojada oli hänelle osoittanut, vaan surmautti Joojadan pojan. Tämä sanoi kuollessaan: ” Herra nähköön ja kostakoon.”

Jooaksen tuomio ja kuolema

[23]Vuoden vaihteessa aramilaisten sotajoukko hyökkäsi Jooaksen kimppuun. Aramilaiset tulivat Juudaan ja Jerusalemiin ja surmasivat kaikki kansan johtomiehet. Kaiken heiltä saadun saaliin he lähettivät Damaskoksen kuninkaalle.

[24]Vaikka aramilaisten sotajoukko tuli vähälukuisena, Herra antoi sen käsiin Juudan valtavan sotajoukon, koska Juuda oli hylännyt Herran , isiensä Jumalan. Näin aramilaiset panivat toimeen Jooaksen tuomion.

[25]Kun aramilaiset sitten lähtivät Jooaksen kimpusta, he jättivät hänet pahoin haavoittuneena. Hänen palvelijansa tekivät salaliiton häntä vastaan pappi Joojadan pojan murhan tähden ja tappoivat Jooaksen hänen omaan vuoteeseensa. Näin hän kuoli, ja hänet haudattiin Daavidin kaupunkiin. Kuninkaiden hautoihin häntä ei haudattu.

[26]Ne, jotka tekivät salaliiton Jooasta vastaan olivat: Saabad, ammonilaisen

Zabade, filho de Simeate, a amonita, e Jeozabade, filho de Sinrite, a moabita.

27 Quanto a seus filhos, e às numerosas sentenças proferidas contra ele, e à restauração da Casa de Deus, eis que estão escritos no Livro da História dos Reis. Em seu lugar, reinou Amazias, seu filho.

naisen Simeatin poika, ja Joosabad, mooabilaisen naisen Simritin poika.

27 Jooaksen pojista, monista häntä koskevista ennustuksista ja Jumalan temppelin korjaustöistä on kirjoitettu Kuninkaiden kirjan selityskirjaan. Jooaksen jälkeen tuli kuninkaaksi hänen poikansa Amasja.

2 Crônicas 25

O reinado de Amazias

2 Reis 14.1-6

1 Era Amazias da idade de vinte e cinco anos quando começou a reinar e reinou vinte e nove anos em Jerusalém; sua mãe se chamava Jeoadã, de Jerusalém.

2 Fez ele o que era reto perante o SENHOR; não, porém, com inteireza de coração.

3 Uma vez confirmado o reino nas suas mãos, matou os seus servos que tinham assassinado o rei, seu pai.

4 Porém os filhos deles não matou, mas fez segundo está escrito na Lei, no Livro de Moisés, no qual o SENHOR deu ordem, dizendo: Os pais não serão mortos por causa dos filhos, nem os filhos, por causa dos pais; cada qual será morto pelo seu próprio pecado.

Amazias vence os edomitas

2 Reis 14.7

5 Amazias congregou a Judá e o pôs, segundo as suas famílias, sob chefes de mil e chefes de cem, por todo o Judá e

2. Aikakirja 25

Amasja Juudan kuninkaana

1 Amasja oli kahdenkymmenenviiden vuoden ikäinen tullessansa kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa kaksikymmentäyhdeksän vuotta. Hänen äitinsä oli nimeltään Jooaddan, kotoisin Jerusalemista.

2 Amasja teki sitä, mikä on oikein Herran silmissä, ei kuitenkaan ehyellä sydämellä.

3 Kun hänen kuninkuutensa oli vahvistunut, hän tappoi ne palvelijansa, jotka olivat murhanneet kuninkaan, hänen isänsä.

4 Mutta heidän lapsensa hän jätti surmaamatta, sen mukaisesti kuin on kirjoitettu lakiin, Mooseksen kirjaan, jossa Herra on käskenyt: ”Älköön isiä surmattako lasten tähden älköönkä lapsia isien tähden. Jokainen kuolkoon oman syntinsä tähden.”

Amasja voittaa edomilaiset

5 Sitten Amasja kokosi Juudan miehet ja jakoi heidät, koko Juudan ja Benjaminin heimot perhekunnittain, tuhannen- ja

Benjamim; contou-os de vinte anos para cima e achou trezentos mil escolhidos capazes de sair à guerra e manejar lança e escudo.

sadanpäälliköiden johtamiin osastoihin. Hän piti heistä katselmuksen, kaksikymmenvuotiaista ja sitä vanhemmista, ja huomasi heitä olevan kolmesataatuhatta sotakelpoista, keihästä ja kilpeä käyttävää valiomiestä.

6 Também tomou de Israel a soldo cem mil homens valentes por cem talentos de prata.

6Lisäksi hän palkkasi Israelista sadalla hopeatalentilla satatuhatta valiosotilasta.

7 Porém certo homem de Deus veio a ele, dizendo: Ó rei, não deixes ir contigo o exército de Israel; porque o SENHOR não é com Israel, isto é, com os filhos de Efraim.

7 Mutta Jumalan mies tuli hänen luokseen ja sanoi: ”Kuningas! Israelin sotajoukon ei pidä lähteä sinun kanssasi, sillä Herra ei ole Israelin, ei kenenkään näiden efraimilaisten kanssa.

8 Porém vai só, age e sê forte; do contrário, Deus te faria cair diante do inimigo, porque Deus tem força para ajudar e para fazer cair.

8 Mutta lähde sinä rohkeasti taisteluun. Muuten Jumala kaataa sinut vihollistesi edessä, sillä Jumalalla on valta auttaa ja kaataa.”

9 Disse Amazias ao homem de Deus: Que se fará, pois, dos cem talentos de prata que dei às tropas de Israel? Respondeu-lhe o homem de Deus: Muito mais do que isso pode dar-te o SENHOR.

9 Amasja kysyi Jumalan mieheltä: ”Miten sitten käy niille sadalle talentille, jotka olen antanut Israelin joukolle?” Jumalan mies vastasi: ” Herra voi antaa sinulle paljon enemmän kuin ne.”

10 Então, separou Amazias as tropas que lhe tinham vindo de Efraim para que voltassem para casa; pelo que muito se acendeu a ira deles contra Judá, e voltaram para casa ardendo em ira.

10 Silloin Amasja erotti sen joukon, joka oli tullut Efraimista hänen luokseen, ja lähetti sen kotiin. Miehet vihastuivat kovin Juudaan ja palasivat kotiinsa vihasta hehkuen.

11 Animou-se Amazias e, conduzindo o seu povo, foi-se ao vale do Sal, onde feriu dez mil dos filhos de Seir.

11 Mutta Amasja rohkaisi mielensä ja johti väkensä Suolalaaksoon. Siellä hän surmasi kymmenentuhatta seiriläistä.

12 Também os filhos de Judá prenderam vivos dez mil e os trouxeram ao cimo de um penhasco, de onde os precipitaram, de modo que todos foram esmigalhados.

12Toiset kymmenentuhatta Juudan miehet ottivat elävinä vangeiksi. Nämä he veivät kallion laelle ja syöksivät heidät sieltä alas, niin että he kaikki ruhjoutuivat.

[13] Porém os homens das tropas que Amazias despedira, para que não fossem com ele à peleja, deram sobre as cidades de Judá, desde Samaria até Bete-Horom; feriram deles três mil e fizeram grande despojo.

[13] Mutta ne, jotka kuuluivat Amasjan takaisin lähettämään joukkoon eivätkä olleet päässeet hänen kanssaan sotaan, tekivät ryöstöretken Juudan kaupunkeihin, Samariasta aina Beet-Hooroniin saakka. He surmasivat niiden asukkaista kolmetuhatta ja ottivat paljon ryöstösaalista.

Deus repreende Amazias por ser este idólatra

[14] Vindo Amazias da matança dos edomitas, trouxe consigo os deuses dos filhos de Seir, tomou-os por seus deuses, adorou-os e lhes queimou incenso.

[14] Kun Amasja tuli takaisin voitettuaan edomilaiset, hän toi mukanaan seiriläisten jumalat ja asetti ne itselleen jumaliksi. Hän kumarsi niitä ja poltti niille uhreja.

[15] Então, a ira do SENHOR se acendeu contra Amazias, e mandou-lhe um profeta que lhe disse: Por que buscaste deuses que a seu povo não livraram das tuas mãos?

[15] Silloin Herran viha syttyi Amasjaa kohtaan, ja hän lähetti tämän luo profeetan, joka sanoi hänelle: ”Miksi kysyt neuvoa tuon kansan jumalilta, jotka eivät voineet pelastaa omaa kansaansa sinun käsistäsi?”

[16] Enquanto lhe falava o profeta, disse-lhe o rei: Acaso, te pusemos por conselheiro do rei? Pára com isso. Por que teríamos de ferir-te? Então, parou o profeta, mas disse: Sei que Deus resolveu destruir-te, porque fizeste isso e não deste ouvidos ao meu conselho.

[16] Kun profeetta näin puhui Amasjalle, hän vastasi: ”Olemmeko asettaneet sinut kuninkaan neuvonantajaksi? Lopeta jo, ettei sinua surmattaisi.” Profeetta lopetti ja sanoi: ”Minä tiedän, että Jumala on päättänyt tuhota sinut, koska teet näin etkä ole kuunnellut neuvoani.”

Amazias derrotado por Jeoás

2 Reis 14.8-14

Juudan ja Israelin sota

[17] Então, Amazias, rei de Judá, tomou conselho e enviou mensageiros a Jeoás, filho de Jeoacaz, filho de Jeú, rei de Israel, dizendo: Vem, meçamos armas.

[17] Keskusteltuaan neuvonantajiensa kanssa Amasja, Juudan kuningas, lähetti Jooakselle, Jooahaksen pojalle, Jeehun pojanpojalle, Israelin kuninkaalle, tämän sanan: ”Tule, kohdatkaamme toisemme taistelussa.”

[18] Porém Jeoás, rei de Israel, respondeu a Amazias, rei de Judá: O cardo que está no Líbano mandou dizer ao cedro que lá está:

[18] Mutta Israelin kuningas Jooas lähetti Juudan kuninkaalle Amasjalle vastauksen: ”Libanonin ohdake lähetti Libanonin

Dá tua filha por mulher a meu filho; mas os animais do campo, que estavam no Líbano, passaram e pisaram o cardo.

[19] Tu dizes: Eis que feri os edomitas; e o teu coração se ensoberbeceu para te gloriares; agora, fica em casa; por que provocarias o mal para caíres tu, e Judá, contigo?

[20] Mas Amazias não quis atendê-lo; porque isto vinha de Deus, para entregá-los nas mãos dos seus inimigos, porquanto buscaram os deuses dos edomitas.

[21] Subiu, então, Jeoás, rei de Israel, e Amazias, rei de Judá, e mediram armas em Bete-Semes, que pertence a Judá.

[22] Judá foi derrotado por Israel, e fugiu cada um para sua casa.

[23] E Jeoás, rei de Israel, prendeu a Amazias, rei de Judá, filho de Joás, filho de Jeoacaz, em Bete-Semes; levou-o a Jerusalém, cujo muro ele rompeu desde a Porta de Efraim até à Porta da Esquina, quatrocentos côvados.

[24] Tomou todo o ouro e a prata, e todos os utensílios que se acharam na Casa de Deus, com Obede-Edom, e os tesouros da casa do rei, como também reféns; e voltou para Samaria.

A morte de Amazias, de Judá

2 Reis 14.17-20

setrille sanan: ’Anna tyttäresi vaimoksi pojalleni.’ Mutta Libanonin villieläimet kulkivat ohdakkeen ylitse ja tallasivat sen maahan.

[19] Sinä sanot: ’Näetkö, minä olen voittanut edomilaiset!’ Sydämesi on ylpistynyt saatuasi kunniaa. Pysy kotonasi. Miksi haastaisit riitaa onnettomuudeksesi ja sortuisit, sinä itse ja Juuda sinun kanssasi?”

[20]Mutta Amasja ei kuunnellut häntä. Se tuli Jumalalta, jotta Jumala voisi antaa Juudan Jooaksen käsiin, koska Juuda oli kysynyt neuvoa Edomin jumalilta.

[21] Silloin Israelin kuningas Jooas lähti liikkeelle. Hän ja Juudan kuningas Amasja kohtasivat toisensa taistelussa Beet-Semeksessä, joka on Juudan aluetta.

[22] Juudan miehet joutuivat Israelia vastaan tappiolle ja pakenivat kukin kotiinsa.

[23] Israelin kuningas Jooas otti Beet-Semeksessä vangiksi Juudan kuninkaan Amasjan, joka oli Ahasjan pojan Jooaksen poika. Kun Jooas tuli Jerusalemiin, hän antoi repiä Jerusalemin muuria neljänsadan kyynärän matkalta Efraiminportilta Kulmaportille saakka.

[24] Jooas otti kaiken kullan ja hopean sekä kaikki esineet, jotka olivat Herran temppelissä Oobed-Edomin hallussa, sekä kuninkaan palatsin aarteet. Hän otti myös panttivankeja ja palasi sitten Samariaan.

Amasjan kuolema

[25] Amazias, filho de Joás, rei de Judá, viveu quinze anos depois da morte de Jeoás, filho de Jeoacaz, rei de Israel.

[26] Ora, os mais atos de Amazias, tanto os primeiros como os últimos, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá e de Israel?

[27] Depois que Amazias deixou de seguir ao SENHOR, conspiraram contra ele em Jerusalém, e ele fugiu para Laquis; porém enviaram após ele homens até Laquis e o mataram ali.

[28] Trouxeram-no sobre cavalos e o sepultaram junto a seus pais na Cidade de Davi.

[25]Juudan kuningas Amasja, Jooaksen poika, eli Israelin kuninkaan Jooaksen, Jooahaksen pojan, kuoleman jälkeen viisitoista vuotta.

[26] Muista Amasjaa koskevista asioista, aikaisemmista ja myöhemmistä, on kirjoitettu Juudan ja Israelin kuninkaiden kirjaan.

[27]Siitä alkaen, jolloin Amasja luopui Herrasta , punottiin Jerusalemissa salaliittoa häntä vastaan. Hän pakeni Laakikseen, mutta sinne lähetettiin miehiä hänen jälkeensä, ja he surmasivat hänet siellä.

[28] Hänet nostettiin hevosten selkään ja vietiin haudattavaksi hänen isiensä viereen Juudan kaupunkiin.

2 Crônicas 26

O reinado de Uzias

2 Reis 14.21-22; 15.1-4

[1] Todo o povo de Judá tomou a Uzias, que era de dezesseis anos, e o constituiu rei em lugar de Amazias, seu pai.

[2] Ele edificou a Elate e a restituiu a Judá, depois que o rei descansou com seus pais.

[3] Uzias tinha dezesseis anos quando começou a reinar e cinqüenta e dois anos reinou em Jerusalém. Era o nome de sua mãe Jecolias, de Jerusalém.

[4] Ele fez o que era reto perante o SENHOR, segundo tudo o que fizera Amazias, seu pai.

2. Aikakirja 26

Ussia Juudan kuninkaana

[1]Sitten koko Juudan kansa otti Ussian , joka oli kuudentoista vuoden ikäinen, ja asetti hänet kuninkaaksi hänen isänsä Amasjan tilalle.

[2] Ussia linnoitti Eilatin ja palautti sen Juudalle, sen jälkeen kun kuningas Amasja oli mennyt lepoon isiensä luo.

[3]Ussia oli kuudentoista vuoden ikäinen tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa viisikymmentäkaksi vuotta. Hänen äitinsä oli nimeltään Jekolja, kotoisin Jerusalemista.

[4] Ussia teki sitä, mikä on oikein Herran silmissä, aivan kuten hänen isänsä Amasja oli tehnyt.

5 Propôs-se buscar a Deus nos dias de Zacarias, que era sábio nas visões de Deus; nos dias em que buscou ao SENHOR, Deus o fez prosperar.

5Hän etsi Jumalaa niin kauan kuin Jumalan näkyjä ymmärtävä Sakarja eli, ja niin kauan kuin hän etsi Herraa , Jumala antoi hänen menestyä.

Ussia menestyy sodissa

6 Saiu e guerreou contra os filisteus e quebrou o muro de Gate, o de Jabné e o de Asdode; e edificou cidades no território de Asdode e entre os filisteus.

6Ussia lähti sotimaan filistealaisia vastaan ja antoi repiä Gatin, Jabnen ja Asdodin muurit. Sitten hän rakennutti muita kaupunkeja Asdodin alueella ja filistealaisten maassa.

7 Deus o ajudou contra os filisteus, e contra os arábios que habitavam em Gur-Baal, e contra os meunitas.

7 Jumala auttoi häntä taisteluissa filistealaisia vastaan ja Guur-Baalissa asuvia arabialaisia vastaan sekä meunilaisia vastaan.

8 Os amonitas deram presentes a Uzias, cujo renome se espalhara até à entrada do Egito, porque se tinha tornado em extremo forte.

8 Ammonilaiset maksoivat veroa Ussialle, ja hänen maineensa levisi aina Egyptiin saakka, sillä hänestä oli tullut hyvin mahtava.

9 Também edificou Uzias torres em Jerusalém, à Porta da Esquina, à Porta do Vale e à Porta do Ângulo e as fortificou.

9Ussia rakennutti Jerusalemiin Kulmaportin, Laaksoportin ja kulmauksen päälle tornit ja varusti ne lujiksi.

10 Também edificou torres no deserto e cavou muitas cisternas, porque tinha muito gado, tanto nos vales como nas campinas; tinha lavradores e vinhateiros, nos montes e nos campos férteis, porque era amigo da agricultura.

10Hän rakennutti torneja myös autiomaahan ja hakkautti paljon vesisäiliöitä, sillä hänellä oli paljon karjaa sekä Sefelan alangolla että ylätasangolla. Vuoristossa ja puutarhamailla hänellä oli maanviljelijöitä ja viinitarhureita, sillä hän harrasti maanviljelyä.

11 Tinha também Uzias um exército de homens destros nas armas, que saíam à guerra em tropas, segundo o rol feito pelo escrivão Jeiel e Maaséias, oficial, sob a direção de Hananias, um dos príncipes do rei.

11Ussialla oli sotajoukko, joka suoritti palvelusta ja lähti sotaan osastoittain sen lukumäärän mukaan, miten paljon miehiä oli ollut katselmuksessa, jonka kirjuri Jeiel ja johtomies Maaseja olivat toimittaneet Hananjan, kuninkaallisen päällikön, johdolla.

[12] O número total dos cabeças das famílias, homens valentes, era de dois mil e seiscentos.

[13] Debaixo das suas ordens, havia um exército guerreiro de trezentos e sete mil e quinhentos homens, que faziam a guerra com grande poder, para ajudar o rei contra os inimigos.

[14] Preparou-lhes Uzias, para todo o exército, escudos, lanças, capacetes, couraças e arcos e até fundas para atirar pedras.

[15] Fabricou em Jerusalém máquinas, de invenção de homens peritos, destinadas para as torres e cantos das muralhas, para atirarem flechas e grandes pedras; divulgou-se a sua fama até muito longe, porque foi maravilhosamente ajudado, até que se tornou forte.

Uzias é atacado de lepra

2 Reis 15.5-7

[16] Mas, havendo-se já fortificado, exaltou-se o seu coração para a sua própria ruína, e cometeu transgressões contra o SENHOR, seu Deus, porque entrou no templo do SENHOR para queimar incenso no altar do incenso.

[17] Porém o sacerdote Azarias entrou após ele, com oitenta sacerdotes do SENHOR, homens da maior firmeza;

[18] e resistiram ao rei Uzias e lhe disseram: A ti, Uzias, não compete queimar incenso perante o SENHOR, mas aos sacerdotes, filhos de Arão, que são consagrados para este mister; sai do santuário, porque

[12] Perhekuntien päämiesten, valiosotilaiden, lukumäärä oli kaikkiaan kaksituhatta kuusisataa.

[13] Heidän rinnallaan oli kolmensadanseitsemäntuhannen viidensadan miehen suuruinen sotajoukko, joka taisteli väellä ja voimalla kuninkaan puolesta vihollista vastaan.

[14]Ussia varusti koko sotajoukon kilvillä, keihäillä, kypärillä, rintahaarniskoilla, jousilla, lingoilla ja linkokivillä.

[15] Hän teetti Jerusalemiin taitavasti suunniteltuja sotakoneita, jotka asetettiin torneihin ja muurien kulmiin ja joilla ammuttiin nuolia ja suuria kiviä. Hänen maineensa levisi kauas, sillä hän sai ihmeellisesti apua, niin että hänestä tuli mahtava.

Ussian ylpeys ja rangaistus

[16]Kun Ussiasta oli tullut mahtava, hänen sydämensä ylpistyi, niin että hän toimi kelvottomasti. Hänestä tuli uskoton Herraa , Jumalaansa, kohtaan, ja hän meni suitsutusalttarin ääreen Herran temppeliin suitsuttamaan.

[17] Mutta pappi Asarja meni sinne hänen jälkeensä mukanaan kahdeksankymmentä Herran pappia, rohkeita miehiä.

[18]He asettuivat seisomaan kuningas Ussian ympärille ja sanoivat hänelle: ”Ei ole sinun asiasi, Ussia, suitsuttaa Herralle . Sen saavat tehdä vain papit, Aaronin jälkeläiset, jotka on

transgrediste; nem será isso para honra tua da parte do SENHOR Deus.

[19] Então, Uzias se indignou; tinha o incensário na mão para queimar incenso; indignando-se ele, pois, contra os sacerdotes, a lepra lhe saiu na testa perante os sacerdotes, na Casa do SENHOR, junto ao altar do incenso.

[20] Então, o sumo sacerdote Azarias e todos os sacerdotes voltaram-se para ele, e eis que estava leproso na testa, e apressadamente o lançaram fora; até ele mesmo se deu pressa em sair, visto que o SENHOR o ferira.

[21] Assim, ficou leproso o rei Uzias até ao dia da sua morte; e morou, por ser leproso, numa casa separada, porque foi excluído da Casa do SENHOR; e Jotão, seu filho, tinha a seu cargo a casa do rei, julgando o povo da terra.

[22] Quanto aos mais atos de Uzias, tanto os primeiros como os últimos, o profeta Isaías, filho de Amoz, os escreveu.

[23] Descansou Uzias com seus pais, e, com seus pais, o sepultaram no campo do sepulcro que era dos reis; porque disseram: Ele é leproso. E Jotão, seu filho, reinou em seu lugar.

2 Crônicas 27

pyhitetty suitsuttamaan. Lähde ulos pyhäköstä, sillä sinä olet ollut uskoton, ja siitä sinulle ei tule kunniaa Herralta , Jumalalta.”

[19]Silloin Ussia, jolla juuri silloin oli kädessään suitsutusastia suitsuttamista varten, vihastui. Mutta kun hän vihastui pappeihin, hänen otsaansa puhkesi spitaali Herran temppelissä suitsutusalttarin ääressä pappien läsnäollessa.

[20] Kun ylipappi Asarja ja kaikki muut papit kääntyivät Ussiaan päin, he näkivät, että hänellä oli spitaali otsassa. Silloin he ajoivat hänet kiireesti ulos, ja itsekin hän lähti sieltä nopeasti pois, sillä Herra oli lyönyt häntä.

[21]Kuningas Ussia sairasti spitaalia kuolinpäiväänsä saakka. Hän asui spitaalisena eri talossa, sillä hänet oli estetty menemästä Herran temppeliin. Jootam, hänen poikansa, oli kuninkaan palatsin päällikkönä ja tuomitsi maan kansaa.

[22]Muista Ussiaa koskevista asioista, aikaisemmista ja myöhemmistä, on kirjoittanut profeetta Jesaja, Aamotsin poika.

[23] Sitten Ussia meni lepoon isiensä luo, ja hänet haudattiin isiensä viereen, kuninkaiden hautausmaalle. Hänestä sanottiin: ”Hän on spitaalinen.” Ussian jälkeen tuli kuninkaaksi hänen poikansa Jootam.

2. Aikakirja 27

O reinado de Jotão
2 Reis 15.32-38

1 Tinha Jotão vinte e cinco anos de idade quando começou a reinar e dezesseis anos reinou em Jerusalém. Era o nome de sua mãe Jerusa, filha de Zadoque.

2 Fez o que era reto perante o SENHOR, segundo tudo o que fizera Uzias, seu pai, exceto que não entrou no templo do SENHOR. E o povo continuava na prática do mal.

3 Ele edificou a porta de cima da Casa do SENHOR e também edificou muitas obras sobre o Muro de Ofel.

4 Também edificou cidades na região montanhosa de Judá e nos bosques, castelos e torres.

5 Ele também guerreou contra o rei dos filhos de Amom e prevaleceu sobre eles, de modo que os filhos de Amom, naquele ano, lhe deram cem talentos de prata, dez mil coros de trigo e dez mil de cevada; isto lhe trouxeram os filhos de Amom também no segundo e no terceiro ano.

6 Assim, Jotão se foi tornando mais poderoso, porque dirigia os seus caminhos segundo a vontade do SENHOR, seu Deus.

7 Quanto aos mais atos de Jotão, todas as suas guerras e empreendimentos, eis que tudo está escrito no Livro da História dos Reis de Israel e de Judá.

Jootam Juudan kuninkaana

1Jootam oli kahdenkymmenenviiden vuoden ikäinen tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa kuusitoista vuotta. Hänen äitinsä oli Saadokin tytär, nimeltään Jerusa.

2 Jootam teki sitä, mikä on oikein Herran silmissä, aivan niin kuin hänen isänsä Ussia oli tehnyt. Hän ei kuitenkaan
tunkeutunut Herran temppeliin kuten isänsä. Kansa vaelsi silti yhä kelvottomasti.

3Jootam varusti Herran temppelin Yläportin, ja hän vahvisti laajalti myös Ofelin muuria.

4Hän linnoitti Juudan vuoriston kaupunkeja, ja metsiin hän rakensi linnoja ja torneja.

5Jootam kävi sotaa ammonilaisten kuningasta vastaan. Hän voitti ammonilaiset, ja heidän oli maksettava hänelle sinä vuonna sata talenttia hopeaa, kymmenentuhatta koor-mittaa vehnää ja kymmenentuhatta koor-mittaa ohraa. Tämän ammonilaiset suorittivat hänelle myös toisena ja kolmantena vuotena.

6 Jootam vahvistui, koska hän vaelsi vakaasti Herran , Jumalansa, kasvojen edessä.

7Muista Jootamia koskevista asioista, kaikista hänen sodistaan ja hänen vaelluksestaan, on kirjoitettu Israelin ja Juudan kuninkaiden kirjaan.

[8] Tinha vinte e cinco anos de idade quando começou a reinar e reinou dezesseis anos em Jerusalém.

[9] Descansou Jotão com seus pais, e o sepultaram na Cidade de Davi; e Acaz, seu filho, reinou em seu lugar.

[8] Hän oli kahdenkymmenenviiden vuoden ikäinen tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa kuusitoista vuotta.

[9] Sitten Jootam meni lepoon isiensä luo, ja hänet haudattiin Daavidin kaupunkiin. Hänen poikansa Aahas tuli kuninkaaksi hänen jälkeensä.

2 Crônicas 28

O reinado de Acaz

2 Reis 16.1-4

[1] Tinha Acaz vinte anos de idade quando começou a reinar e reinou dezesseis anos em Jerusalém; e não fez o que era reto perante o SENHOR, como Davi, seu pai.

[2] Andou nos caminhos dos reis de Israel e até fez imagens fundidas a baalins.

[3] Também queimou incenso no vale do filho de Hinom e queimou a seus próprios filhos, segundo as abominações dos gentios que o SENHOR lançara de diante dos filhos de Israel.

[4] Também sacrificou e queimou incenso nos altos e nos outeiros, como também debaixo de toda árvore frondosa.

[5] Pelo que o SENHOR, seu Deus, o entregou nas mãos do rei dos siros, os quais o derrotaram e levaram dele em cativeiro uma grande multidão de presos, que trouxeram a Damasco; também foi entregue nas mãos do rei de Israel, o qual lhe infligiu grande derrota.

[6] Porque Peca, filho de Remalias, matou em Judá, num só dia, cento e vinte mil,

2. Aikakirja 28

Aahas Juudan kuninkaana

[1]Aahas oli kahdenkymmenen vuoden ikäinen tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa kuusitoista vuotta. Hän ei tehnyt sitä, mikä on oikein Herran silmissä, niin kuin hänen isänsä Daavid oli tehnyt.

[2] Hän vaelsi Israelin kuninkaiden teitä ja teki myös valettuja kuvia baaleille.

[3] Hän suitsutti Ben-Hinnomin laaksossa ja poltti poikiaan tulella niiden kansojen kauhistuttavien tekojen mukaan, jotka Herra oli karkottanut israelilaisten tieltä.

[4]Hän uhrasi ja suitsutti uhrikukkuloilla ja kummuilla ja jokaisen vehreän puun alla.

[5]Siksi Herra , hänen Jumalansa, antoi hänet Aramin kuninkaan valtaan. Aramilaiset löivät hänet, ottivat häneltä suuren joukon sotilaita vangiksi ja veivät heidät Damaskokseen. Herra antoi hänet myös Israelin kuninkaan käsiin, ja tämä tuotti hänelle suuren tappion.

[6] Pekah, Remaljan poika, surmasi yhtenä päivänä satakaksikymmentätuhatta

todos homens poderosos, por terem abandonado o SENHOR, Deus de seus pais.

7 Zicri, homem valente de Efraim, matou a Maaséias, filho do rei, a Azricão, alto oficial do palácio, e a Elcana, o segundo depois do rei.

8 Os filhos de Israel levaram presos de Judá, seu povo irmão, duzentos mil: mulheres, filhos e filhas; e saquearam deles grande despojo e o trouxeram para Samaria.

9 Mas estava ali um profeta do SENHOR, cujo nome era Odede, o qual saiu ao encontro do exército que vinha para Samaria e lhe disse: Eis que, irando-se o SENHOR, Deus de vossos pais, contra Judá, os entregou nas vossas mãos, e vós os matastes com tamanha raiva, que chegou até aos céus.

10 Agora, cuidais em sujeitar os filhos de Judá e Jerusalém, para vos serem escravos e escravas; acaso, não sois vós mesmos culpados contra o SENHOR, vosso Deus?

11 Agora, pois, atendei-me e fazei voltar os presos que trouxestes cativos de vossos irmãos, porque o brasume da ira do SENHOR está sobre vós.

12 Então, se levantaram alguns homens dentre os cabeças dos filhos de Efraim, a saber, Azarias, filho de Joanã, Berequias, filho de Mesilemote, Jeizquias, filho de Salum, e Amasa, filho de Hadlai, contra os que voltavam da batalha

Juudan sotakuntoista miestä, koska Juuda oli hylännyt Herran , isiensä Jumalan.

7 Sikri, efraimilainen sotasankari, tappoi kuninkaan pojan Maasejan, palatsin päällikön Asrikamin ja Elkanan, joka oli arvossa kuninkaasta seuraava.

8 Israelilaiset ottivat vangiksi heimoveljiensä vaimot, pojat ja tyttäret, yhteensä kaksisataatuhatta ja ryöstivät heiltä myös paljon saalista, jonka he veivät Samariaan.

9 Siellä oli Herran profeetta nimeltään Ooded. Hän meni sotajoukkoa vastaan, kun se oli tulossa Samariaan, ja sanoi: ” Herra , teidän isienne Jumala, on vihastunut Juudaan ja antanut sen asukkaat teidän käsiinne. Raivon vallassa te olette tappaneet heitä, ja vihanne on noussut taivaaseen asti.

10 Nyt te aiotte alistaa nämä Juudan ja Jerusalemin asukkaat orjiksenne ja orjattariksenne! Ettekö te itsekin ole syyllisiä Herran , Jumalanne, edessä?

11 Kuulkaa nyt minua ja palauttakaa vangit, jotka olette ottaneet heimoveljienne joukosta, sillä Herran vihan hehku on teidän päällänne.”

12 Myös muutamat efraimilaisten johtomiehistä, Asarja, Joohananin poika, Berekja, Mesillemotin poika, Hiskia, Sallumin poika, ja Amasa, Hadlain poika, menivät sodasta palaavia vastaan

[13] e lhes disseram: Não fareis entrar aqui esses cativos, porque intentais acrescentar aos nossos pecados e à nossa culpa diante do SENHOR ainda outros; a nossa culpa já é grande, e o brasume da ira do SENHOR está sobre nós.

[14] Então, os homens armados deixaram os presos e o despojo diante dos príncipes e de toda a congregação.

[15] Homens foram designados nominalmente, os quais se levantaram, e tomaram os cativos, e do despojo vestiram a todos os que estavam nus; vestiram-nos, e calçaram-nos, e lhes deram de comer e de beber, e os ungiram; a todos os que, por fracos, não podiam andar, levaram sobre jumentos a Jericó, cidade das Palmeiras, a seus irmãos. Então, voltaram para Samaria.

Acaz pede socorro aos assírios

2 Reis 16.5-9

[16] Naquele tempo, mandou o rei Acaz pedir aos reis da Assíria que o ajudassem.

[17] Pois vieram, de novo, os edomitas, e derrotaram Judá, e levaram presos em cativeiro.

[18] Também os filisteus deram contra as cidades da campina e do sul de Judá, e tomaram Bete-Semes, Aijalom, Gederote, Socó e suas aldeias, Timna e suas aldeias e Ginzo e suas aldeias; e habitavam ali.

[13] ja sanoivat heille: ”Älkää tuoko tänne noita vankeja. Niin tehden te saatatte meidät syyllisiksi Herran edessä, kun aiotte entisestään lisätä meidän syntejämme ja syyllisyyttämme. Onhan meidän syyllisyytemme jo nyt suuri, ja vihan hehku on Israelin päällä.”

[14] Silloin sotilaat päästivät vangit vapaiksi ja luopuivat myös ryöstösaaliistaan johtomiesten ja koko seurakunnan edessä.

[15] Tehtävään nimetyt miehet nousivat, ottivat huostaansa vangit ja antoivat saaliista vaatteet kaikille niille, jotka heidän joukossaan olivat alasti. He antoivat heille vaatteita ja kenkiä, ruokaa ja juomaa. He voitelivat heidät öljyllä ja toimittivat kaikille uupuneille aaseja ja veivät heidät Jerikoon, Palmukaupunkiin, veljiensä luo. Sitten he palasivat Samariaan.

Assyria ahdistaa Juudaa

[16] Siihen aikaan kuningas Aahas lähetti sanansaattajia Assyrian kuninkaiden luo saadakseen apua,

[17] sillä edomilaisetkin olivat tulleet ja lyöneet Juudan ja ottaneet vankeja.

[18] Myös filistealaiset olivat tehneet ryöstöretken Sefelan alangon ja Juudan eteläosan kaupunkeihin. He olivat valloittaneet Beet-Semeksen, Aijalonin, Gederotin, Sookon ja sen ympärillä olevat kylät, Timnan ja sen ympärillä olevat kylät sekä Gimson ja sen ympärillä olevat kylät ja asettuneet niihin asumaan.

[19] Porque o SENHOR humilhou a Judá por causa de Acaz, rei de Israel; porque este permitira que Judá caísse em dissolução, e ele, de todo, se entregou à transgressão contra o SENHOR.

[20] Veio a ele Tiglate-Pileser, rei da Assíria; porém o pôs em aperto, em vez de fortalecê-lo.

[21] Porque Acaz tomou despojos da Casa do SENHOR, da casa do rei e da dos príncipes e os deu ao rei da Assíria; porém isso não o ajudou.

A idolatria de Acaz
2 Reis 16.10-16

[22] No tempo da sua angústia, cometeu ainda maiores transgressões contra o SENHOR; ele mesmo, o rei Acaz.

[23] Pois ofereceu sacrifícios aos deuses de Damasco, que o feriram, e disse: Visto que os deuses dos reis da Síria os ajudam, eu lhes oferecerei sacrifícios para que me ajudem a mim. Porém eles foram a sua ruína e a de todo o Israel.

[24] Ajuntou Acaz os utensílios da Casa de Deus, fê-los em pedaços e fechou as portas da Casa do SENHOR; e fez para si altares em todos os cantos de Jerusalém.

[25] Também, em cada cidade de Judá, fez altos para queimar incenso a outros deuses; assim, provocou à ira o SENHOR, Deus de seus pais.

A morte de Acaz
2 Reis 16.19-20

[19] Näin Herra nöyryytti Juudaa Aahaksen, Israelin kuninkaan, tähden, koska tämä oli harjoittanut hillittömyyttä Juudassa ja ollut uskoton Herraa kohtaan.

[20] Tillegat-Pilneser, Assyrian kuningas, tuli Aahasta vastaan, mutta kävikin hänen kimppuunsa sen sijaan että olisi tukenut häntä.

[21] Vaikka Aahas otti osan Herran temppelin, kuninkaan palatsin ja johtomiesten linnojen aarteista ja antoi kaiken Assyrian kuninkaalle, siitä ei ollut hänelle apua.

Aahaksen luopumus ja kuolema

[22]Kuningas Aahas oli ahdinkonsa aikana entistä uskottomampi Herraa kohtaan.

[23] Hän uhrasi Damaskoksen jumalille, jotka olivat voittaneet hänet, sillä hän ajatteli: ”Koska Aramin kuninkaiden jumalat ovat auttaneet heitä, uhraan minäkin niille, että ne auttaisivat myös minua.” Mutta ne koituivat hänelle ja koko Israelille lankeemukseksi.

[24]Aahas kokosi Jumalan temppelin esineet ja hakkasi ne kappaleiksi. Hän sulki Herran temppelin ovet ja teetti itselleen alttareita joka puolelle Jerusalemia.

[25]Lisäksi hän teetti jokaisen Juudan kaupungin kukkuloille uhripaikkoja suitsuttaakseen vieraille jumalille. Näin hän vihoitti Herran , isiensä Jumalan.

[26] Quanto aos mais atos dele e a todos os seus caminhos, tanto os primeiros como os últimos, eis que estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá e de Israel.

[27] Descansou Acaz com seus pais, e o sepultaram na cidade, em Jerusalém, porém não o puseram nos sepulcros dos reis de Israel; e Ezequias, seu filho, reinou em seu lugar.

2 Crônicas 29

Ezequias manda abrir o templo
2 Reis 18.1-3

[1] Tinha Ezequias vinte e cinco anos de idade quando começou a reinar e reinou vinte e nove anos em Jerusalém. Sua mãe se chamava Abia e era filha de Zacarias.

[2] Fez ele o que era reto perante o SENHOR, segundo tudo quanto fizera Davi, seu pai.

[3] No primeiro ano do seu reinado, no primeiro mês, abriu as portas da Casa do SENHOR e as reparou.

[4] Trouxe os sacerdotes e os levitas, ajuntou-os na praça oriental

[5] e lhes disse: Ouvi-me, ó levitas! Santificai-vos, agora, e santificai a Casa do SENHOR, Deus de vossos pais; tirai do santuário a imundícia.

[6] Porque nossos pais prevaricaram e fizeram o que era mau perante o SENHOR,

[26] Mitä tulee muihin Aahasta koskeviin asioihin ja koko hänen aikaisempaan ja myöhempään vaellukseensa, niistä on kirjoitettu Juudan ja Israelin kuninkaiden aikakirjaan.

[27] Sitten Aahas meni lepoon isiensä luo, ja hänet haudattiin kaupungin muurien sisäpuolelle Jerusalemiin, sillä häntä ei viety Israelin kuninkaiden hautoihin. Hänen poikansa Hiskia tuli kuninkaaksi hänen jälkeensä.

2. Aikakirja 29

Hiskia Juudan kuninkaana

[1]Hiskia tuli kuninkaaksi kahdenkymmenenviiden vuoden ikäisenä, ja hän hallitsi Jerusalemissa kaksikymmentäyhdeksän vuotta. Hänen äitinsä oli nimeltään Abia, Sakarjan tytär.

[2] Hiskia teki sitä, mikä on oikein Herran silmissä, aivan niin kuin hänen isänsä Daavid oli tehnyt.

Hiskian puhe leeviläisille

[3]Hiskia avasi ensimmäisen hallitusvuotensa ensimmäisessä kuussa Herran temppelin ovet ja korjasi ne.

[4]Sitten hän kutsui papit ja leeviläiset ja kokosi heidät itäiselle aukiolle.

[5] Hän sanoi heille: ”Kuulkaa minua, leeviläiset! Pyhittäkää nyt itsenne ja pyhittäkää Herran , isienne Jumalan, temppeli ja viekää pyhäköstä pois kaikki saastainen.

[6] Meidän isämme ovat olleet uskottomia ja tehneet sitä, mikä on pahaa Herran ,

nosso Deus, e o deixaram; desviaram o seu rosto do tabernáculo do SENHOR e lhe voltaram as costas.

meidän Jumalamme, silmissä. He ovat hylänneet hänet, he ovat kääntäneet kasvonsa pois Herran asumuksesta ja kääntäneet sille selkänsä.

7 Também fecharam as portas do pórtico, apagaram as lâmpadas, não queimaram incenso, nem ofereceram holocaustos nos santuários ao Deus de Israel.

7 He ovat myös sulkeneet eteishallin ovet ja sammuttaneet lamput. He eivät ole polttaneet suitsuketta eivätkä ole uhranneet polttouhreja pyhäkössä Israelin Jumalalle.

8 Pelo que veio grande ira do SENHOR sobre Judá e Jerusalém, e os entregou ao terror, ao espanto e aos assobios, como vós o estais vendo com os próprios olhos.

8 Sen tähden on Herran viha kohdannut Juudaa ja Jerusalemia, ja hän on tehnyt ne kauhun, hämmästyksen ja pilkallisen vihellyksen kohteiksi, niin kuin omin silmin näette.

9 Porque eis que nossos pais caíram à espada, e, por isso, nossos filhos, nossas filhas e nossas mulheres estiveram em cativeiro.

9Sen tähden ovat meidän isämme kaatuneet miekkaan ja meidän poikamme, tyttäremme ja vaimomme joutuneet vankeuteen.

10 Agora, estou resolvido a fazer aliança com o SENHOR, Deus de Israel, para que se desvie de nós o ardor da sua ira.

10 Minä tahdon nyt sydämestäni tehdä liiton Herran , Israelin Jumalan, kanssa, että hänen vihansa hehku kääntyisi pois meidän päältämme.

11 Filhos meus, não sejais negligentes, pois o SENHOR vos escolheu para estardes diante dele para o servirdes, para serdes seus ministros e queimardes incenso.

11 Älkää siis, poikani, enää olko välinpitämättömiä, sillä Herra on valinnut teidät seisomaan hänen edessään ja palvelemaan häntä, olemaan hänen palvelijoinaan ja suitsuttamaan hänelle.”

Os levitas purificam o templo

12 Então, se levantaram os levitas: Maate, filho de Amasai, e Joel, filho de Azarias, dos filhos dos coatitas; dos filhos de Merari, Quis, filho de Abdi, e Azarias, filho de Jealelel; dos gersonitas, Joá, filho de Zima, e Éden, filho de Joá;

13 dos filhos de Elisafã, Sinri e Jeuel; dos filhos de Asafe, Zacarias e Matanias;

Herran temppeli puhdistetaan

12Silloin nousivat leeviläisistä kehatilaiset Mahat, Amasain poika, ja Jooel, Asarjan poika, merarilaiset Kiis, Abdin poika, ja Asarja, Jehallelelin poika, geersonilaiset Jooah, Simman poika, ja Eeden, Jooahin poika,

13 Elisafanin jälkeläiset Simri ja Jeiel, Aasafin jälkeläiset Sakarja ja Mattanja,

[14] dos filhos de Hemã, Jeuel e Simei; dos filhos de Jedutum, Semaías e Uziel.

[15] Congregaram a seus irmãos, santificaram-se e vieram segundo a ordem do rei pelas palavras do SENHOR, para purificarem a Casa do SENHOR.

[16] Os sacerdotes entraram na Casa do SENHOR, para a purificar, e tiraram para fora, ao pátio da Casa do SENHOR, toda imundícia que acharam no templo do SENHOR; e os levitas a tomaram, para a levarem fora, ao ribeiro de Cedrom.

[17] Começaram, pois, a santificar no primeiro dia do primeiro mês; ao oitavo dia do mês, vieram ao pórtico do SENHOR e santificaram a Casa do SENHOR em oito dias; no décimo sexto dia do mês, acabaram.

[18] Então, foram ter com o rei Ezequias no palácio e disseram: Já purificamos toda a Casa do SENHOR, como também o altar do holocausto com todos os seus utensílios e a mesa da proposição com todos os seus objetos.

[19] Também todos os objetos que o rei Acaz, no seu reinado, lançou fora, na sua transgressão, já preparamos e santificamos; e eis que estão diante do altar do SENHOR.

Ezequias restabelece o culto de Deus

[20] Então, o rei Ezequias se levantou de madrugada, reuniu os príncipes da cidade e subiu à Casa do SENHOR.

[14] Heemanin jälkeläiset Jehiel ja Simei, ja Jedutunin jälkeläiset Semaja ja Ussiel.

[15] He kokosivat veljensä, pyhittäytyivät ja menivät puhdistamaan Herran temppeliä, niin kuin kuningas oli Herran sanan mukaan käskenyt.

[16] Papit menivät sisälle Herran temppeliin puhdistamaan sitä. He toivat Herran temppelin esipihalle kaiken saastaisen, minkä löysivät Herran temppelistä. Leeviläiset ottivat sen vastaan ja veivät ulos Kidroninlaaksoon.

[17] He alkoivat pyhittämisen ensimmäisen kuun ensimmäisenä päivänä. Kuukauden kahdeksantena päivänä he olivat edenneet Herran temppelin eteishalliin asti. Herran temppeliä he pyhittivät toiset kahdeksan päivää ja saivat työnsä valmiiksi ensimmäisen kuun kuudentenatoista päivänä.

[18] Sitten he menivät kuningas Hiskian luo palatsiin ja sanoivat: ”Me olemme puhdistaneet koko Herran temppelin, polttouhrialttarin ja kaikki sen esineet sekä pyhien leipien pöydän ja kaikki sen esineet.

[19] Kaikki esineet, jotka kuningas Aahas hallitusaikanaan oli uskottomuudessaan hylännyt, me olemme kunnostaneet ja pyhittäneet, ja ne ovat nyt Herran alttarin edessä.”

Temppelipalvelus uudistetaan

[20] Kuningas Hiskia kutsui varhain aamulla koolle kaupungin johtomiehet ja meni Herran temppeliin.

[21] Mandou trazer sete novilhos, sete carneiros, sete cordeiros e sete bodes, como oferta pelo pecado a favor do reino, do santuário e de Judá; e aos filhos de Arão, os sacerdotes, que os oferecessem sobre o altar do SENHOR.

[21] He toivat seitsemän sonnimullikkaa, seitsemän pässiä, seitsemän karitsaa ja seitsemän vuohipukkia syntiuhriksi valtakunnan, pyhäkön ja koko Juudan puolesta. Hiskia käski pappien, Aaronin jälkeläisten, uhrata ne Herran alttarilla.

[22] Mortos os novilhos, os sacerdotes tomaram o sangue e o aspergiram sobre o altar; mataram os carneiros e aspergiram o sangue sobre o altar; também mataram os cordeiros e aspergiram o sangue sobre o altar.

[22]Papit teurastivat sonnit, ottivat veren ja vihmoivat sen alttarille. Sitten he teurastivat pässit ja vihmoivat veren alttarille. Vielä he teurastivat karitsat ja vihmoivat veren alttarille.

[23] Para oferta pelo pecado, trouxeram os bodes perante o rei e a congregação e puseram as mãos sobre eles.

[23]Lopuksi he toivat syntiuhripukit kuninkaan ja seurakunnan eteen ja laskivat kätensä niiden päälle.

[24] Os sacerdotes os mataram e, com o sangue, fizeram uma oferta pelo pecado, ao pé do altar, para expiação de todo o Israel, porque o rei tinha ordenado que se fizesse aquele holocausto e oferta pelo pecado, por todo o Israel.

[24]Papit teurastivat ne ja uhrasivat niiden veren syntiuhrina alttarilla koko Israelin sovitukseksi, sillä kuningas oli käskenyt uhrata polttouhrin ja syntiuhrin koko Israelin puolesta.

[25] Também estabeleceu os levitas na Casa do SENHOR com címbalos, alaúdes e harpas, segundo mandado de Davi e de Gade, o vidente do rei, e do profeta Natã; porque este mandado veio do SENHOR, por intermédio de seus profetas.

[25]Kuningas asetti leeviläiset symbaaleineen, harppuineen ja lyyroineen Herran temppeliin, niin kuin Daavid, kuninkaan näkijä Gaad ja profeetta Naatan olivat käskeneet. Tämä oli Herran antama käsky, joka oli tullut hänen profeettojensa kautta.

[26] Estavam, pois, os levitas em pé com os instrumentos de Davi, e os sacerdotes, com as trombetas.

[26]Leeviläiset seisoivat paikoillaan käsissään Daavidin teettämät soittimet, samoin papit pasuunat käsissään.

[27] Deu ordem Ezequias que oferecessem o holocausto sobre o altar. Em começando o holocausto, começou também o cântico ao

[27] Sitten Hiskia käski uhrata alttarilla polttouhrin. Kun uhraaminen aloitettiin, alkoi myös laulu Herralle pasuunoiden ja

SENHOR com as trombetas, ao som dos instrumentos de Davi, rei de Israel.

28 Toda a congregação se prostrou, quando se entoava o cântico, e as trombetas soavam; tudo isto até findar-se o holocausto.

29 Tendo eles acabado de oferecer o sacrifício, o rei e todos os que se achavam com ele prostraram-se e adoraram.

30 Então, o rei Ezequias e os príncipes ordenaram aos levitas que louvassem o SENHOR com as palavras de Davi e de Asafe, o vidente. Eles o fizeram com alegria, e se inclinaram, e adoraram.

31 Disse ainda Ezequias: Agora, vos consagrastes a vós mesmos ao SENHOR; chegai-vos e trazei sacrifícios e ofertas de ações de graças à Casa do SENHOR. A congregação trouxe sacrifícios e ofertas de ações de graças, e todos os que estavam de coração disposto trouxeram holocaustos.

32 O número dos holocaustos, que a congregação trouxe, foi de setenta bois, cem carneiros e duzentos cordeiros; tudo isto em holocausto para o SENHOR.

33 Também foram consagrados seiscentos bois e três mil ovelhas.

34 Os sacerdotes, porém, eram mui poucos e não podiam esfolar a todos os holocaustos; pelo que seus irmãos, os levitas, os ajudaram, até findar-se a obra e até que os outros sacerdotes se santificaram; porque os levitas foram mais

Daavidin, Israelin kuninkaan, teettämien soittimien säestyksellä.

28Koko seurakunta kumartui maahan, ja laulu kaikui ja pasuunat soivat niin kauan kuin polttouhria uhrattiin.

29 Kun uhraaminen oli päättynyt, kuningas ja kaikki, jotka olivat hänen kanssaan, polvistuivat kumartaen rukoilemaan.

30 Kuningas Hiskia ja johtomiehet käskivät leeviläisten ylistää Herraa Daavidin ja näkijä Aasafin sanoin. Leeviläiset ylistivät häntä iloiten, kumartuivat maahan ja rukoilivat.

31Sitten Hiskia alkoi puhua ja sanoi: ”Nyt te olette pyhittäytyneet Herralle . Tulkaa ja tuokaa teurasuhreja ja kiitosuhreja Herran temppeliin.” Silloin seurakunta toi teurasuhreja ja kiitosuhreja, ja jokainen, jonka sydän häntä siihen vaati, toi myös polttouhreja.

32Seurakunnan tuomien polttouhrien lukumäärä oli seitsemänkymmentä nautaa, sata pässiä ja kaksisataa karitsaa. Kaikki nämä tuotiin polttouhriksi Herralle .

33 Muita pyhiä lahjoja oli kuusisataa nautaa ja kolmetuhatta lammasta.

34 Pappeja oli kuitenkin niin vähän, etteivät he voineet nylkeä kaikkia polttouhriteuraita. Siksi heidän leeviläiset veljensä auttoivat heitä, kunnes työ oli suoritettu ja muutkin papit olivat pyhittäytyneet. Leeviläiset näet olivat

retos de coração, para se santificarem, do que os sacerdotes.

35 Além dos holocaustos em abundância, houve também a gordura das ofertas pacíficas e as libações para os holocaustos. Assim, se estabeleceu o ministério da Casa do SENHOR.

36 Ezequias e todo o povo se alegraram por causa daquilo que Deus fizera para o povo, porque, subitamente, se fez esta obra.

2 Crônicas 30

A celebração da Páscoa

1 Depois disto, Ezequias enviou mensageiros por todo o Israel e Judá; escreveu também cartas a Efraim e a Manassés para que viessem à Casa do SENHOR, em Jerusalém, para celebrarem a Páscoa ao SENHOR, Deus de Israel.

2 Porque o rei tivera conselho com os seus príncipes e com toda a congregação em Jerusalém, para celebrarem a Páscoa no segundo mês

3 (Porquanto não a puderam celebrar no devido tempo, porque não se tinham santificado sacerdotes em número suficiente, e o povo não se ajuntara ainda em Jerusalém.).

4 Foi isto aprovado pelo rei e toda a congregação;

5 e resolveram que se fizesse pregão por todo o Israel, desde Berseba até Dã, para que viessem a celebrar a Páscoa ao SENHOR, Deus de Israel, em Jerusalém;

pyhittäytymisessään tunnollisempia kuin papit.

35Myös polttouhreja, yhteysuhrirasvoja ja polttouhriin kuuluvia juomauhreja oli paljon. Näin järjestettiin Herran temppelissä suoritettava palvelus.

36 Hiskia ja koko kansa iloitsivat siitä, mitä Jumala oli kansalle valmistanut, sillä se oli tapahtunut nopeasti.

2. Aikakirja 30

Hiskian järjestämä pääsiäisjuhla

1Hiskia lähetti sanansaattajia kaikkialle Israeliin ja Juudaan ja kirjoitti myös kirjeet Efraimin ja Manassen heimoille, että kaikki tulisivat Herran temppeliin Jerusalemiin viettämään pääsiäistä Herran , Israelin Jumalan, kunniaksi.

2Kuningas oli näet päättänyt, neuvoteltuaan johtomiestensä ja koko Jerusalemin seurakunnan kanssa, että pääsiäistä vietettäisiin toisessa kuussa.

3He eivät nimittäin voineet viettää pääsiäistä ajallaan, koska pappeja ei ollut pyhittäytynyt riittävää määrää eikä kansa vielä ollut koolla Jerusalemissa.

4Suunnitelma oli kuninkaan ja koko seurakunnan mielestä hyvä.

5 Niin he päättivät kuuluttaa kaikkialla Israelissa Beersebasta Daaniin asti, että kaikkien oli tultava Jerusalemiin viettämään pääsiäistä Herran , Israelin

porque não a celebravam já com grande número de assistentes, como prescrito.

Jumalan, kunniaksi. Sitä ei ollut vietetty joukolla, niin kuin on laissa kirjoitettuna.

6 Partiram os correios com as cartas do rei e dos seus príncipes, por todo o Israel e Judá, segundo o mandado do rei, dizendo: Filhos de Israel, voltai-vos ao SENHOR, Deus de Abraão, de Isaque e de Israel, para que ele se volte para o restante que escapou do poder dos reis da Assíria.

6Juoksijat kulkivat kuninkaan ja johtomiesten kirjeet mukanaan halki koko Israelin ja Juudan ja julistivat kuninkaan käskyn mukaisesti: ”Israelilaiset! Palatkaa Herran , Abrahamin, Iisakin ja Israelin Jumalan, luo, niin hän palaa teidän luoksenne, teidän, jotka olette päässeet pakoon ja pelastuneet Assyrian kuninkaiden käsistä.

7 Não sejais como vossos pais e como vossos irmãos, que prevaricaram contra o SENHOR, Deus de seus pais, pelo que os entregou à desolação, como estais vendo.

7Älkää olko niin kuin teidän isänne ja veljenne, jotka olivat uskottomia Herralle , isiensä Jumalalle, ja jotka hän antoi tuhon omiksi, kuten te itse olette nähneet.

8 Não endureçais, agora, a vossa cerviz, como vossos pais; confiai-vos ao SENHOR, e vinde ao seu santuário que ele santificou para sempre, e servi ao SENHOR, vosso Deus, para que o ardor da sua ira se desvie de vós.

8Älkää enää olko niskureita niin kuin teidän isänne. Ojentakaa kätenne Herran puoleen, tulkaa hänen pyhäkköönsä, jonka hän on pyhittänyt ikuisiksi ajoiksi, ja palvelkaa Herraa , teidän Jumalaanne, että hänen vihansa hehku väistyisi teistä.

9 Porque, se vós vos converterdes ao SENHOR, vossos irmãos e vossos filhos acharão misericórdia perante os que os levaram cativos e tornarão a esta terra; porque o SENHOR, vosso Deus, é misericordioso e compassivo e não desviará de vós o rosto, se vos converterdes a ele.

9 Jos palaatte Herran luo, veljenne ja poikanne saavat vangitsijoiltaan armahduksen ja voivat palata takaisin tähän maahan. Herra , teidän Jumalanne, on armollinen ja laupias eikä käännä kasvojaan pois teistä, kun te palaatte hänen luokseen.”

10 Os correios foram passando de cidade em cidade, pela terra de Efraim e Manassés até Zebulom; porém riram-se e zombaram deles.

10Juoksijat kulkivat kaupungista kaupunkiin Efraimin ja Manassen alueella, aina Sebulonin alueelle asti, mutta heille naurettiin ja heitä pilkattiin.

[11] Todavia, alguns de Aser, de Manassés e de Zebulom se humilharam e foram a Jerusalém.

[11] Kuitenkin jotkut Asserin, Manassen ja Sebulonin heimojen miehistä nöyrtyivät ja tulivat Jerusalemiin.

[12] Também em Judá se fez sentir a mão de Deus, dando-lhes um só coração, para cumprirem o mandado do rei e dos príncipes, segundo a palavra do SENHOR.

[12] Myös Juudassa vaikutti Jumalan käsi, ja hän antoi kansalle yksimielisen sydämen, niin että se teki, mitä kuningas ja johtomiehet olivat Herran sanan mukaan määränneet.

[13] Ajuntou-se em Jerusalém muito povo, para celebrar a Festa dos Pães Asmos, no segundo mês, mui grande congregação.

[13]Niin Jerusalemiin kokoontui paljon kansaa viettämään happamattoman leivän juhlaa toisessa kuussa. Kokoontuneita oli hyvin paljon,

[14] Dispuseram-se e tiraram os altares que havia em Jerusalém; também tiraram todos os altares do incenso e os lançaram no vale de Cedrom.

[14] ja he lähtivät liikkeelle ja poistivat Jerusalemissa olleet epäjumalien alttarit. Myös kaikki suitsutusalttarit he poistivat ja heittivät Kidroninlaaksoon.

[15] Então, imolaram o cordeiro da Páscoa no décimo quarto dia do segundo mês; os sacerdotes e os levitas se envergonharam, e se santificaram, e trouxeram holocaustos à Casa do SENHOR.

[15] Toisen kuun neljäntenätoista päivänä he teurastivat pääsiäislampaan. Papit ja leeviläiset olivat häpeissään ja menivät pyhittäytymään. Sitten he toivat polttouhreja Herran temppeliin.

[16] Tomaram os seus devidos lugares, segundo a Lei de Moisés, o homem de Deus; e os sacerdotes aspergiam o sangue, tomando-o das mãos dos levitas.

[16]He asettuivat paikoilleen sen käskyn mukaisesti, jonka Mooses, Jumalan mies, oli säätänyt. Papit vihmoivat veren, jonka leeviläiset antoivat heille.

[17] Porque havia muitos na congregação que não se tinham santificado; pelo que os levitas estavam encarregados de imolar os cordeiros da Páscoa por todo aquele que não estava limpo, para o santificarem ao SENHOR.

[17]Koska seurakunnassa oli paljon sellaisia, jotka eivät olleet pyhittäytyneet, leeviläiset huolehtivat pääsiäislampaiden teurastamisesta ja pyhittämisestä Herralle kaikkien niiden puolesta, jotka eivät olleet puhtaita.

[18] Porque uma multidão do povo, muitos de Efraim, de Manassés, de Issacar e de Zebulom não se tinham purificado e, contudo, comeram a Páscoa, não como

[18] Vaikka kansan joukosta useimmat, varsinkin Efraimin, Manassen, Isaskarin ja Sebulonin heimoista, eivät olleet puhdistautuneet, vaan söivät

está escrito; porém Ezequias orou por eles, dizendo: O SENHOR, que é bom, perdoe a todo aquele

pääsiäislampaan vastoin sitä mitä oli kirjoitettu, Hiskia kuitenkin rukoili heidän puolestaan ja sanoi: ” Herra , joka on hyvä, antakoon anteeksi

19 que dispôs o coração para buscar o SENHOR Deus, o Deus de seus pais, ainda que não segundo a purificação exigida pelo santuário.

19jokaiselle, joka on taivuttanut sydämensä etsimään Herraa , isiensä Jumalaa, vaikka ei olekaan puhdas pyhäkkösäädösten mukaisesti.”

20 Ouviu o SENHOR a Ezequias e sarou a alma do povo.

20 Herra kuuli Hiskiaa ja antoi kansalle anteeksi .

21 Os filhos de Israel que se acharam em Jerusalém celebraram a Festa dos Pães Asmos por sete dias, com grande júbilo; e os levitas e os sacerdotes louvaram ao SENHOR de dia em dia, com instrumentos que tocaram fortemente em honra ao SENHOR.

21Jerusalemissa olevat israelilaiset viettivät seitsemän päivää happamattoman leivän juhlaa iloiten suuresti, ja leeviläiset ja papit ylistivät Herraa joka päivä soittaen kovaäänisesti soittimillaan.

22 Ezequias falou ao coração de todos os levitas que revelavam bom entendimento no serviço do SENHOR; e comeram, por sete dias, as ofertas da festa, trouxeram ofertas pacíficas e renderam graças ao SENHOR, Deus de seus pais.

22 Hiskia puhutteli ystävällisesti leeviläisiä, jotka suorittivat tehtävänsä taitavasti ja neuvokkaasti Herran kunniaksi. Seitsemän päivän ajan he söivät juhlauhreja, uhrasivat yhteysuhreja ja ylistivät Herraa , isiensä Jumalaa.

23 Concordou toda a congregação em celebrar outros sete dias, e, de fato, o fizeram com júbilo;

23 Koko seurakunta päätti viettää juhlaa vielä toiset seitsemän päivää, ja niin vietettiin ilojuhlaa vielä seitsemän päivää.

24 pois Ezequias, rei de Judá, apresentou à congregação mil novilhos e sete mil ovelhas para sacrifício; e os príncipes apresentaram à congregação mil novilhos e dez mil ovelhas; e os sacerdotes se santificaram em grande número.

24 Hiskia, Juudan kuningas, oli nimittäin antanut seurakunnalle tuhat sonnimullikkaa ja seitsemäntuhatta lammasta. Lisäksi johtomiehet olivat antaneet seurakunnalle tuhat sonnimullikkaa ja kymmenentuhatta lammasta. Suuri joukko pappeja oli pyhittäytynyt.

[25] Alegraram-se toda a congregação de Judá, os sacerdotes, os levitas e toda a congregação de todos os que vieram de Israel, como também os estrangeiros que vieram da terra de Israel e os que habitavam em Judá.

[26] Houve grande alegria em Jerusalém; porque desde os dias de Salomão, filho de Davi, rei de Israel, não houve coisa semelhante em Jerusalém.

[27] Então, os sacerdotes e os levitas se levantaram para abençoar o povo; a sua voz foi ouvida, e a sua oração chegou até à santa habitação de Deus, até aos céus.

2 Crônicas 31

[1] Acabando tudo isto, todos os israelitas que se achavam ali saíram às cidades de Judá, quebraram as estátuas, cortaram os postes-ídolos e derribaram os altos e altares por todo o Judá e Benjamim, como também em Efraim e Manassés, até que tudo destruíram; então, tornaram todos os filhos de Israel, cada um para sua possessão, para as cidades deles.

Ezequias regula as contribuições para os sacerdotes e os levitas

[2] Estabeleceu Ezequias os turnos dos sacerdotes e dos levitas, turno após turno, segundo o seu mister: os sacerdotes e levitas, para o holocausto e para as ofertas pacíficas, para ministrarem e cantarem, portas a dentro, nos arraiais do SENHOR.

[25]Koko Juudan seurakunta iloitsi, samoin papit, leeviläiset ja koko Israelista tullut väki, niin myös muukalaiset, jotka olivat tulleet Israelin maasta ja asuivat Juudassa.

[26] Jerusalemissa vallitsi suuri ilo. Tämän kaltaista ei Jerusalemissa ollut tapahtunut Israelin kuninkaan Salomon, Daavidin pojan, ajoista asti.

[27] Sitten leeviläiset papit nousivat ja siunasivat kansan. Heidän äänensä tuli kuulluksi, ja heidän rukouksensa nousi Herran pyhään asumukseen, taivaaseen asti.

2. Aikakirja 31

Hiskia järjestää jumalanpalveluksen

[1]Kun juhlat olivat päättyneet, kaikki saapuvilla olevat israelilaiset lähtivät Juudan kaupunkeihin. He murskasivat patsaat, hakkasivat aserapaalut maahan ja hävittivät kukkuloilla olevat uhripaikat ja alttarit kaikkialta Juudan, Benjaminin, Efraimin ja Manassen alueelta. Sitten kaikki israelilaiset palasivat kukin perintömaalleen ja kaupunkeihinsa.

[2]Hiskia järjesti pappien ja leeviläisten osastot. Hän asetti jokaisen osastoonsa ja tehtäviinsä hänen papillisen tai leeviläisen palvelustehtävänsä mukaan, toimittamaan polttouhreja ja yhteysuhreja sekä suorittamaan palvelusta, kiittämään ja ylistämään Herran leirin porteilla.

[3] A contribuição que fazia o rei da sua própria fazenda era destinada para os holocaustos, para os da manhã e os da tarde e para os holocaustos dos sábados, das Festas da Lua Nova e das festas fixas, como está escrito na Lei do SENHOR.

[4] Além disso, ordenou ao povo, moradores de Jerusalém, que contribuísse com sua parte devida aos sacerdotes e aos levitas, para que pudessem dedicar-se à Lei do SENHOR.

[5] Logo que se divulgou esta ordem, os filhos de Israel trouxeram em abundância as primícias do cereal, do vinho, do azeite, do mel e de todo produto do campo; também os dízimos de tudo trouxeram em abundância.

[6] Os filhos de Israel e de Judá que habitavam nas cidades de Judá também trouxeram dízimos das vacas e das ovelhas e dízimos das coisas que foram consagradas ao SENHOR, seu Deus; e fizeram montões e montões.

[7] No terceiro mês, começaram a fazer os primeiros montões; e, no sétimo mês, acabaram.

[8] Vindo, pois, Ezequias e os príncipes e vendo aqueles montões, bendisseram ao SENHOR e ao seu povo de Israel.

[9] Perguntou Ezequias aos sacerdotes e aos levitas acerca daqueles montões.

[10] Então, o sumo sacerdote Azarias, da casa de Zadoque, lhe respondeu: Desde

[3]Se osa, jonka kuningas antoi omaisuudestaan, käytettiin polttouhreiksi, nimittäin aamu- ja iltapolttouhreiksi sekä sapatteina, uudenkuun päivinä ja muina juhlina toimitettaviksi polttouhreiksi, niin kuin Herran laissa on kirjoitettuna.

[4]Kuningas käski kansan, Jerusalemin asukkaiden, antaa papeille ja leeviläisille heidän osuutensa, jotta nämä voisivat täyttää Herran lain vaatimukset.

[5]Kun tämä sana levisi, israelilaiset toivat runsaat ensihedelmät viljasta, viinistä, öljystä, hunajasta ja kaikesta maan sadosta. He toivat lisäksi runsaat kymmenykset kaikesta.

[6]Ne Israelin ja Juudan miehet, jotka asuivat Juudan kaupungeissa, toivat hekin kymmenykset nautakarjasta, lampaista ja vuohista. Niiden lisäksi he erottivat kymmenyksinä Herralle , heidän Jumalalleen, muita pyhiä lahjoja, jotka he panivat kasoihin.

[7] Kolmannessa kuussa he alkoivat kerätä niitä kasoihin ja lopettivat työn seitsemännessä kuussa.

[8]Kun Hiskia ja johtomiehet tulivat ja näkivät lahjakasat, he siunasivat Herraa ja hänen kansaansa Israelia.

[9] Ja kun Hiskia kysyi papeilta ja leeviläisiltä näistä kasoista,

[10] ylipappi Asarja, joka oli Saadokin sukua, vastasi hänelle: ”Siitä asti

que se começou a trazer à Casa do SENHOR estas ofertas, temos comido e nos temos fartado delas, e ainda há sobra em abundância; porque o SENHOR abençoou ao seu povo, e esta grande quantidade é o que sobra.

kun Herran temppeliin alettiin tuoda uhrilahjoja, olemme syöneet kylliksemme, ja paljon on jäänyt tähteeksikin. Herra on siunannut kansaansa, ja siksi näin paljon on jäänyt jäljelle."

[11] Então, ordenou Ezequias que se preparassem depósitos na Casa do SENHOR.

[11]Sitten Hiskia käski kunnostaa Herran temppelin varastohuoneet. Kun ne oli kunnostettu,

[12] Uma vez preparados, recolheram neles fielmente as ofertas, os dízimos e as coisas consagradas; disto era intendente Conanias, o levita, e Simei, seu irmão, era o segundo.

[12] niihin tuotiin tunnollisesti uhrilahjat, kymmenykset ja pyhät lahjat. Niitä valvomassa oli leeviläinen Koonanja ja hänen veljensä Simei, joka oli arvossa hänestä seuraava.

[13] Jeiel, Azarias, Naate, Asael, Jerimote, Jozabade, Eliel, Ismaquias, Maate e Benaia eram superintendentes sob a direção de Conanias e Simei, seu irmão, nomeados pelo rei Ezequias e por Azarias, chefe da Casa de Deus.

[13] Jehiel, Asasja, Nahat, Asael, Jerimot, Joosabad, Eliel, Jismakja, Mahat ja Benaja olivat Koonanjan ja hänen veljensä Simein käskyläisinä kuningas Hiskian ja Asarjan, Jumalan temppelin esimiehen, määräyksestä.

[14] O levita Coré, filho de Imna e guarda da porta oriental, estava encarregado das ofertas voluntárias que se faziam a Deus, para distribuir as ofertas do SENHOR e as coisas santíssimas.

[14] Leeviläinen Koore, Jimnan poika, joka oli portinvartijana idän puolella, valvoi Jumalalle annettuja vapaaehtoisia lahjoja ja hoiti Herralle tulevat uhrilahjat ja kaikkein pyhimmät lahjat.

[15] Debaixo das suas ordens estavam Éden, Miniamim, Jesua, Semaías, Amarias e Secanias, nas cidades dos sacerdotes, para com fidelidade distribuírem as porções a seus irmãos, segundo os seus turnos, tanto aos pequenos como aos grandes;

[15] Hänen alaisinaan olivat Eeden, Minjamin, Jeesua, Semaja, Amarja ja Sekanja, joiden oli tunnollisesti osastoittain suoritettava osuudet pappiskaupunkien veljille, niin pienille kuin suurille.

[16] exceto aos que estavam registrados nas genealogias dos homens, de três anos para cima, e que entravam na Casa do SENHOR, para a obra de cada dia pelo seu

[16]Osuudet suoritettiin kaikille miehille sukuluetteloihin katsomatta, kolmivuotiaille ja sitä vanhemmille, sekä kaikille, jotka menivät joka päivä

ministério nos seus cargos, segundo os seus turnos.

[17] Quanto ao registro dos sacerdotes, foi ele feito segundo as suas famílias, e o dos levitas de vinte anos para cima foi feito segundo os seus cargos nos seus turnos.

[18] Deles, foram registrados as crianças, as mulheres, os filhos e as filhas, uma grande multidão, porque com fidelidade se houveram santamente com as coisas sagradas.

[19] Dentre os sacerdotes, filhos de Arão, que moravam nos campos dos arredores das suas cidades, havia, em cada cidade, homens que foram designados nominalmente para distribuírem as porções a todo homem entre os sacerdotes e a todos os levitas que foram registrados.

[20] Assim fez Ezequias em todo o Judá; fez o que era bom, reto e verdadeiro perante o SENHOR, seu Deus.

[21] Em toda a obra que começou no serviço da Casa de Deus, na lei e nos mandamentos, para buscar a seu Deus, de todo o coração o fez e prosperou.

2 Crônicas 32

Ezequias prepara-se para resistir a Senaqueribe

2 Reis 18.13-18; Isaías 36.1-3

[1] Depois destas coisas e desta fidelidade, veio Senaqueribe, rei da Assíria, entrou em Judá, acampou-se contra as cidades fortificadas e intentou apoderar-se delas.

osastoittain Herran temppeliin tekemään palvelusta vuorollaan.

[17]Papit merkittiin sukuluetteloihin perhekunnittain ja leeviläiset, kaksikymmenvuotiaat ja sitä vanhemmat, osastoittain palvelustehtäviensä mukaan.

[18]Sukuluetteloihin oli merkitty kaikki heidän pikkulapsensa, vaimonsa, poikansa ja tyttärensä koko seurakunnasta, sillä papit pyhittäytyivät palvelustehtäväänsä tunnollisesti.

[19] Niitä Aaronin jälkeläisiä, pappeja varten, jotka asuivat laidunmailla kaupunkiensa ulkopuolella , oli kussakin kaupungissa nimeltä mainitut miehet, joiden tehtävänä oli suorittaa osuudet kaikille pappisperheiden miespuolisille jäsenille, samoin kaikille sukuluetteloihin merkityille leeviläisille.

[20]Näin Hiskia teki koko Juudassa. Hän teki sitä, mikä oli hyvää, oikeaa ja totta Herran , hänen Jumalansa, edessä.

[21] Hän etsi Jumalaansa kaikessa, mihin ryhtyi, koskipa se sitten palvelusta Jumalan temppelissä, lakia tai käskyjä. Kaiken tämän hän teki koko sydämestään, ja niin hän menestyi.

2. Aikakirja 32

Sanheribin sotaretki Juudaan

[1]Näiden tapahtumien ja Hiskian uskollisuutta osoittavien tekojen jälkeen tuli Sanherib, Assyrian kuningas, ja hyökkäsi Juudaan, piiritti sen

[2] Vendo, pois, Ezequias que Senaqueribe vinha e que estava resolvido a pelejar contra Jerusalém,

[3] resolveu, de acordo com os seus príncipes e os seus homens valentes, tapar as fontes das águas que havia fora da cidade; e eles o ajudaram.

[4] Assim, muito povo se ajuntou, e taparam todas as fontes, como também o ribeiro que corria pelo meio da terra, pois diziam: Por que viriam os reis da Assíria e achariam tantas águas?

[5] Ele cobrou ânimo, restaurou todo o muro quebrado e sobre ele ergueu torres; levantou também o outro muro por fora, fortificou a Milo na Cidade de Davi e fez armas e escudos em abundância.

[6] Pôs oficiais de guerra sobre o povo, reuniu-os na praça da porta da cidade e lhes falou ao coração, dizendo:

[7] Sede fortes e corajosos, não temais, nem vos assusteis por causa do rei da Assíria, nem por causa de toda a multidão que está com ele; porque um há conosco maior do que o que está com ele.

[8] Com ele está o braço de carne, mas conosco, o SENHOR, nosso Deus, para nos ajudar e para guerrear nossas guerras. O povo cobrou ânimo com as palavras de Ezequias, rei de Judá.

Senaqueribe afronta a Ezequias e ao Senhor

2 Reis 18.19-37; Isaías 36.4-22

linnoitettuja kaupunkeja ja aikoi valloittaa ne itselleen.

[2]Kun Hiskia näki, että Sanherib oli tullut ja että hän aikoi sotia Jerusalemia vastaan,

[3] hän neuvotteli johtomiestensä ja valiosotilaidensa kanssa kaupungin ulkopuolella olevien vesilähteiden tukkimisesta. He päättivät auttaa häntä.

[4] Paljon kansaa tuli koolle, ja ihmiset tukkivat kaikki lähteet ja puron, joka virtasi sen seudun läpi. He sanoivat: ”Miksi Assyrian kuninkaat tänne tultuaan löytäisivät paljon vettä?”

[5]Hiskia rohkaisi mielensä ja rakensi uudelleen koko revityn osan muuria, korotti torneja ja rakensi muurin ulkopuolelle toisen muurin. Hän vahvisti Millon varustuksia Daavidin kaupungissa ja teetti paljon heittoaseita ja kilpiä.

[6]Hän asetti joukoille sotapäälliköt, kokosi nämä luokseen aukiolle kaupungin portin eteen ja puhui heille rohkaisevasti sanoen:

[7] ”Olkaa lujat ja rohkeat! Älkää pelätkö älkääkä arkailko Assyrian kuningasta ja hänen kanssaan olevaa joukkoa. Hän, joka on meidän kanssamme, on suurempi kuin se, joka on hänen kanssaan.

[8]Hänen kanssaan on lihan käsivarsi, mutta meidän kanssamme on Herra , meidän Jumalamme. Hän auttaa meitä ja sotii meidän sotiamme.” Ja kansa luotti Hiskian, Juudan kuninkaan, sanoihin.

[9] Depois disto, enquanto Senaqueribe, rei da Assíria, com todo o seu exército sitiava Laquis, enviou os seus servos a Ezequias, rei de Judá, que estava em Jerusalém, dizendo:

[9]Tämän jälkeen Sanherib, Assyrian kuningas, joka oli Laakiksen edustalla koko sotajoukkonsa kanssa, lähetti palvelijoitaan Jerusalemiin Hiskian, Juudan kuninkaan, ja kaikkien Jerusalemissa olevien Juudan miesten luo ja käski sanoa:

[10] Assim diz Senaqueribe, rei da Assíria: Em que confiais vós, para vos deixardes sitiar em Jerusalém?

[10] ”Näin sanoo Sanherib, Assyrian kuningas: Mihin te luotatte, kun jäätte saarroksiin Jerusalemiin?

[11] Acaso, não vos incita Ezequias, para morrerdes à fome e à sede, dizendo: O SENHOR, nosso Deus, nos livrará das mãos do rei da Assíria?

[11] Eikö ole niin, että Hiskia viettelee teitä ja antaa teidän kuolla nälkään ja janoon, kun hän sanoo: ’ Herra , meidän Jumalamme, pelastaa meidät Assyrian kuninkaan käsistä?’

[12] Não é Ezequias o mesmo que tirou os seus altos e os seus altares e falou a Judá e a Jerusalém, dizendo: Diante de apenas um altar vos prostrareis e sobre ele queimareis incenso?

[12] Eikö juuri Hiskia hävittänyt kukkuloilla olevat teidän jumalanne uhripaikat ja alttarit ja sanonut Juudalle ja Jerusalemille näin: ’Yhden ainoan alttarin edessä teidän on kumartaen rukoiltava ja sen päällä poltettava uhreja’?

[13] Não sabeis vós o que eu e meus pais fizemos a todos os povos das terras? Acaso, puderam, de qualquer maneira, os deuses das nações daquelas terras livrar o seu país das minhas mãos?

[13]Ettekö tiedä, mitä minä ja isäni olemme tehneet muiden maiden kansoille? Ovatko näiden kansojen jumalat voineet pelastaa maitaan minun käsistäni?

[14] Qual é, de todos os deuses daquelas nações que meus pais destruíram, que pôde livrar o seu povo das minhas mãos, para que vosso Deus vos possa livrar das minhas mãos?

[14] Onko yksikään minun isieni tuhoamien kansojen jumalista voinut pelastaa kansansa minun käsistäni? Kuinka sitten teidän jumalanne voisi pelastaa teidät minun käsistäni?

[15] Agora, pois, não vos engane Ezequias, nem vos incite assim, nem lhe deis crédito; porque nenhum deus de nação alguma, nem de reino algum pôde livrar o seu povo

[15] Älkää siis enää antako Hiskian pettää ja vietellä itseänne älkääkä uskoko häntä, sillä ei minkään kansan eikä minkään valtakunnan jumala ole voinut pelastaa

das minhas mãos, nem das mãos de meus pais; quanto menos vos poderá livrar o vosso Deus das minhas mãos?

kansaansa minun käsistäni tai isieni käsistä, saati sitten teidän jumalanne. Hän ei pelasta teitä minun käsistäni.”

16 Os seus servos falaram ainda mais contra o SENHOR Deus e contra Ezequias, seu servo.

16 Sanheribin palvelijat puhuivat vielä muutakin Herraa , Jumalaa, ja hänen palvelijaansa Hiskiaa vastaan.

17 Senaqueribe escreveu também cartas, para blasfemar do SENHOR, Deus de Israel, e para falar contra ele, dizendo: Assim como os deuses das nações de outras terras não livraram o seu povo das minhas mãos, assim também o Deus de Ezequias não livrará o seu povo das minhas mãos.

17 Sanherib kirjoitti myös kirjeitä häpäistäkseen Herraa , Israelin Jumalaa, ja puhuakseen häntä vastaan. Niissä sanottiin: ”Niin kuin eivät muiden maiden kansojen jumalat ole pelastaneet kansojaan minun käsistäni, ei Hiskiankaan jumala kykene pelastamaan kansaansa minun käsistäni.”

18 Clamaram os servos em alta voz em judaico contra o povo de Jerusalém, que estava sobre o muro, para os atemorizar e os perturbar, para tomarem a cidade.

18 Sanheribin palvelijat huusivat kovalla äänellä juudan kielellä jerusalemilaisille, joita oli muurilla, herättääkseen heissä pelkoa ja kauhua ja niin saadakseen kaupungin valloitetuksi.

19 Falaram do Deus de Jerusalém, como dos deuses dos povos da terra, obras das mãos dos homens.

19 He puhuivat Jerusalemin Jumalasta niin kuin muiden maiden kansojen jumalista, jotka ovat ihmiskätten tekoa.

20 Porém o rei Ezequias e Isaías, o profeta, filho de Amoz, oraram por causa disso e clamaram ao céu.

20 Kuningas Hiskia ja profeetta Jesaja, Aamotsin poika, rukoilivat tämän vuoksi ja huusivat taivaan puoleen.

A destruição do exército dos assírios

2 Reis 19.35-37; Isaías 37.36-38

21 Então, o SENHOR enviou um anjo que destruiu todos os homens valentes, os chefes e os príncipes no arraial do rei da Assíria; e este, com o rosto coberto de vergonha, voltou para a sua terra. Tendo ele entrado na casa de seu deus, os seus próprios filhos ali o mataram à espada.

21 Silloin Herra lähetti enkelin, joka tuhosi kaikki valiosotilaat, johtomiehet ja päälliköt Assyrian kuninkaan leirissä. Kuningas palasi takaisin maahansa häpeä kasvoillaan. Kun hän sitten meni jumalansa temppeliin, hänen omat poikansa surmasivat hänet siellä miekalla.

22 Assim, livrou o SENHOR a Ezequias e os moradores de Jerusalém das mãos de

22 Näin Herra pelasti Hiskian ja kaikki Jerusalemin asukkaat Sanheribin,

Senaqueribe, rei da Assíria, e das mãos de todos os inimigos; e lhes deu paz por todos os lados.

23 Muitos traziam presentes a Jerusalém ao SENHOR e coisas preciosíssimas a Ezequias, rei de Judá, de modo que, depois disto, foi enaltecido à vista de todas as nações.

Doença de Ezequias

2 Reis 20.1-11; Isaías 38.1-8

24 Naqueles dias, adoeceu Ezequias mortalmente; então, orou ao SENHOR, que lhe falou e lhe deu um sinal.

25 Mas não correspondeu Ezequias aos benefícios que lhe foram feitos; pois o seu coração se exaltou. Pelo que houve ira contra ele e contra Judá e Jerusalém.

26 Ezequias, porém, se humilhou por se ter exaltado o seu coração, ele e os habitantes de Jerusalém; e a ira do SENHOR não veio contra eles nos dias de Ezequias.

27 Teve Ezequias riquezas e glória em grande abundância; proveu-se de tesourarias para prata, ouro, pedras preciosas, especiarias, escudos e toda sorte de objetos desejáveis;

28 também proveu-se de armazéns para a colheita do cereal, do vinho e do azeite; e de estrebarias para toda espécie de animais e de redis para os rebanhos.

29 Edificou também cidades e possuiu ovelhas e vacas em abundância; porque Deus lhe tinha dado mui numerosas possessões.

Assyrian kuninkaan, käsistä ja kaikkien muidenkin käsistä ja antoi heille rauhan joka taholla.

23 Monet toivat Herralle lahjoja Jerusalemiin ja kalleuksia Hiskialle, Juudan kuninkaalle. Kaiken tämän jälkeen hän kohosi kaikkien kansojen silmissä suureen arvoon.

Hiskian sairaus, rikkaus ja kuolema

24Niihin aikoihin Hiskia sairastui ja oli kuolemaisillaan. Hän rukoili Herraa , ja Herra vastasi ja antoi hänelle ennusmerkin.

25Hiskia ei kuitenkaan palkinnut hyvää hyvällä, sillä hänen sydämensä ylpistyi. Sen tähden hänen niin kuin Juudan ja Jerusaleminkin osaksi tuli viha.

26 Mutta kun Hiskia nöyrtyi sydämensä ylpeydestä ja myös Jerusalemin asukkaat nöyrtyivät, ei Herran viha kohdannut heitä Hiskian elinaikana.

27Hiskia sai hyvin paljon rikkautta ja kunniaa. Hän teetti itselleen aarrekammioita hopeaa, kultaa, kalliita kiviä, hajusteita, kilpiä ja kaikenlaisia kallisarvoisia esineitä varten,

28 samoin varastoja vilja-, viini- ja öljysatoa varten sekä talleja kaikenlaisille eläimille ja katoksia karjalaumoja varten.

29 Hän rakennutti myös kaupunkeja itselleen ja hankki suuret laumat lampaita ja vuohia sekä nautakarjaa, sillä Jumala oli antanut hänelle hyvin suuren omaisuuden.

[30] Também o mesmo Ezequias tapou o manancial superior das águas de Giom e as canalizou para o ocidente da Cidade de Davi. Ezequias prosperou em toda a sua obra.

[30] Hiskia myös patosi Giihonin ylälähteen veden ja johti sen alas Daavidin kaupunkiin, länteen päin. Hiskia menestyi kaikessa, mitä hän teki.

[31] Contudo, quando os embaixadores dos príncipes da Babilônia lhe foram enviados para se informarem do prodígio que se dera naquela terra, Deus o desamparou, para prová-lo e fazê-lo conhecer tudo o que lhe estava no coração.

[31] Kun Babylonian johtomiesten sanansaattajat, jotka oli lähetetty ottamaan selvää maassa tapahtuneesta ennusmerkistä, tulivat hänen luokseen, Jumala jätti hänet yksin vain koetellakseen häntä ja tullakseen tuntemaan kaiken, mitä hänen sydämessään oli.

A morte de Ezequias

2 Reis 20.20-21

Hiskian kuolema

[32] Quanto aos mais atos de Ezequias e às suas obras de misericórdia, eis que estão escritos na Visão do Profeta Isaías, filho de Amoz, e no Livro da História dos Reis de Judá e de Israel.

[32]Muista Hiskiaa koskevista asioista ja hänen hurskaista teoistaan on kirjoitettu profeetta Jesajan, Aamotsin pojan, näyssä Juudan ja Israelin kuninkaiden kirjassa.

[33] Descansou Ezequias com seus pais, e o sepultaram na subida para os sepulcros dos filhos de Davi; e todo o Judá e os habitantes de Jerusalém lhe prestaram honras na sua morte; e Manassés, seu filho, reinou em seu lugar.

[33] Sitten Hiskia meni lepoon isiensä luo, ja hänet haudattiin rinteeseen, jossa Daavidin jälkeläisten haudat ovat. Hänen kuoltuaan koko Juuda ja kaikki Jerusalemin asukkaat osoittivat hänelle kunnioitustaan. Hänen poikansa Manasse tuli kuninkaaksi hänen jälkeensä.

2 Crônicas 33

2. Aikakirja 33

O reinado de Manassés

2 Reis 21.1-9

Manasse Juudan kuninkaana

[1] Tinha Manassés doze anos de idade quando começou a reinar e cinqüenta e cinco anos reinou em Jerusalém.

[1]Manasse oli kahdentoista vuoden ikäinen tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa viisikymmentäviisi vuotta.

[2] Fez o que era mau perante o SENHOR, segundo as abominações dos gentios que o

[2]Hän teki sitä, mikä on pahaa Herran silmissä, samoja iljettäviä

SENHOR expulsara de suas possessões, de diante dos filhos de Israel.

3 Pois tornou a edificar os altos que Ezequias, seu pai, havia derribado, levantou altares aos baalins, e fez postes-ídolos, e se prostrou diante de todo o exército dos céus, e o serviu.

4 Edificou altares na Casa do SENHOR, da qual o SENHOR tinha dito: Em Jerusalém, porei o meu nome para sempre.

5 Também edificou altares a todo o exército dos céus nos dois átrios da Casa do SENHOR,

6 queimou seus filhos como oferta no vale do filho de Hinom, adivinhava pelas nuvens, era agoureiro, praticava feitiçarias, tratava com necromantes e feiticeiros e prosseguiu em fazer o que era mau perante o SENHOR, para o provocar à ira.

7 Também pôs a imagem de escultura do ídolo que tinha feito na Casa de Deus, de que Deus dissera a Davi e a Salomão, seu filho: Nesta casa e em Jerusalém, que escolhi de todas as tribos de Israel, porei o meu nome para sempre

8 e não removerei mais o pé de Israel da terra que destinei a seus pais, contanto que tenham cuidado de fazer tudo o que lhes tenho mandado, toda a lei, os estatutos e os juízos dados por intermédio de Moisés.

tekoja kuin kansat, jotka Herra oli karkottanut israelilaisten edeltä.

3 Hän rakensi jälleen kukkuloille uhripaikat, jotka hänen isänsä Hiskia oli hävittänyt, pystytti alttareita baaleille ja teki asera-tarhoja. Hän kumarsi ja palveli kaikkea taivaan joukkoa

4 ja rakensi alttareita myös Herran temppeliin, josta Herra oli sanonut: ”Minun nimeni on oleva Jerusalemissa ikuisesti.”

5 Hän rakensi alttareita kaikelle taivaan joukolle Herran temppelin molempiin esipihoihin.

6 Lisäksi hän pani poikansa kulkemaan tulen läpi Ben-Hinnomin laaksossa, ennusti merkeistä, harjoitti noituutta ja velhoutta ja hankki itselleen henkienmanaajia ja selvänäkijöitä. Hän teki paljon sellaista, mikä on pahaa Herran silmissä, ja vihastutti hänet.

7 Manasse asetti teettämänsä veistetyn kuvapatsaan Jumalan temppeliin, josta Jumala oli sanonut Daavidille ja hänen pojalleen Salomolle: ”Tähän temppeliin ja Jerusalemiin, jonka minä olen valinnut kaikkien Israelin heimojen joukosta, minä asetan nimeni ikiajoiksi.

8 Enkä minä enää anna teidän, israelilaisten, joutua pois siitä maasta, jonka minä olen määrännyt teidän isillenne, jos te vain tarkoin noudatatte kaikkea, mitä minä olen käskenyt teidän noudattaa, koko sitä lakia ja niitä

säädöksiä ja oikeuksia, jotka on annettu Mooseksen kautta.”

[9] Manassés fez errar a Judá e os moradores de Jerusalém, de maneira que fizeram pior do que as nações que o SENHOR tinha destruído de diante dos filhos de Israel.

[9] Mutta Manasse eksytti Juudan ja Jerusalemin asukkaat, niin että he tekivät pahaa enemmän kuin ne kansat, jotka Herra oli hävittänyt israelilaisten tieltä.

O cativeiro de Manassés e sua oração

Manassen vankeus ja nöyrtyminen

[10] Falou o SENHOR a Manassés e ao seu povo, porém não lhe deram ouvidos.

[10] Herrapuhui Manasselle ja hänen kansalleen, mutta he eivät kuunnelleet.

[11] Pelo que o SENHOR trouxe sobre eles os príncipes do exército do rei da Assíria, os quais prenderam Manassés com ganchos, amarraram-no com cadeias e o levaram à Babilônia.

[11] Silloin Herra toi Assyrian kuninkaan sotapäälliköt heidän kimppuunsa. He ottivat Manassen kiinni, panivat hänelle nenärenkaan ja veivät hänet pronssikahleisiin kytkettynä Babyloniin.

[12] Ele, angustiado, suplicou deveras ao SENHOR, seu Deus, e muito se humilhou perante o Deus de seus pais;

[12] Mutta ahdingossa ollessaan Manasse etsi Herran , Jumalansa, mielisuosiota ja nöyrtyi syvästi isiensä Jumalan edessä.

[13] fez-lhe oração, e Deus se tornou favorável para com ele, atendeu-lhe a súplica e o fez voltar para Jerusalém, ao seu reino; então, reconheceu Manassés que o SENHOR era Deus.

[13] Ja kun hän rukoili Jumalaa, Jumala kuuli hänen rukouksensa ja anomisensa ja toi hänet jälleen kuninkaaksi Jerusalemiin. Silloin hän ymmärsi, että Herra on Jumala.

[14] Depois disto, edificou o muro de fora da Cidade de Davi, ao ocidente de Giom, no vale, e à entrada da Porta do Peixe, abrangendo Ofel, e o levantou mui alto; também pôs chefes militares em todas as cidades fortificadas de Judá.

[14] Sen jälkeen Manasse rakennutti Daavidin kaupungin ulomman muurin Giihonin länsipuolisessa laaksossa Kalaporttiin saakka, niin että se ympäröi Ofelin, ja teki siitä hyvin korkean. Hän asetti sotapäälliköitä kaikkiin Juudan linnoitettuihin kaupunkeihin.

[15] Tirou da Casa do SENHOR os deuses estranhos e o ídolo, como também todos os altares que edificara no monte da Casa do SENHOR e em Jerusalém, e os lançou fora da cidade.

[15] Hän poisti Herran temppelistä vieraat jumalat ja kuvapatsaan sekä kaikki alttarit, jotka hän oli rakennuttanut Herran temppelin vuorelle ja Jerusalemiin, ja heitätti ne kaupungin ulkopuolelle.

[16] Restaurou o altar do SENHOR, sacrificou sobre ele ofertas pacíficas e de ações de graças e ordenou a Judá que servisse ao SENHOR, Deus de Israel.

[17] Contudo, o povo ainda sacrificava nos altos, mas somente ao SENHOR, seu Deus.

A morte de Manassés
2 Reis 21.17-18

[18] Quanto aos mais atos de Manassés, e à sua oração ao seu Deus, e às palavras dos videntes que lhe falaram no nome do SENHOR, Deus de Israel, eis que estão escritos na História dos Reis de Israel.

[19] A sua oração e como Deus se tornou favorável para com ele, todo o seu pecado, a sua transgressão e os lugares onde edificou altos e colocou postes-ídolos e imagens de escultura, antes que se humilhasse, eis que tudo está na História dos Videntes.

[20] Assim, Manassés descansou com seus pais e foi sepultado na sua própria casa; e Amom, seu filho, reinou em seu lugar.

O reinado de Amom
2 Reis 21.19-26

[21] Tinha Amom vinte e dois anos de idade quando começou a reinar e reinou dois anos em Jerusalém.

[22] Fez o que era mau perante o SENHOR, como fizera Manassés, seu pai; porque Amom fez sacrifício a todas as imagens de escultura que Manassés, seu pai, tinha feito e as serviu.

[16] Sitten hän kunnosti Herran alttarin, uhrasi sillä yhteys- ja kiitosuhreja ja kehotti Juudaa palvelemaan Herraa , Israelin Jumalaa.

[17] Mutta kansa uhrasi edelleen kukkuloilla olevilla uhripaikoilla, kuitenkin ainoastaan Herralle , Jumalalleen.

Manassen kuolema

[18]Muista Manassea koskevista asioista, siitä, miten hän rukoili Jumalaansa, ja näkijöiden sanoista, jotka hänelle puhuttiin Herran , Israelin Jumalan, nimessä, niistä on kirjoitettu Israelin kuninkaiden aikakirjaan.

[19] Myös hänen rukouksestaan ja siitä, kuinka se tuli kuulluksi, ja kaikista hänen synneistään ja uskottomuudestaan sekä kukkuloista, joille hän rakensi uhripaikkoja ja pystytti asera-tarhoja ja jumalankuvia ennen nöyrtymistään, on kirjoitettu Hoosain aikakirjaan .

[20] Sitten Manasse meni lepoon isiensä luo, ja hänet haudattiin palatsiinsa. Hänen jälkeensä kuninkaaksi tuli hänen poikansa Aamon.

Aamon Juudan kuninkaana

[21]Aamon oli kahdenkymmenenkahden vuoden ikäinen tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa kaksi vuotta.

[22] Hän teki sitä, mikä on pahaa Herran silmissä, niin kuin hänen isänsä Manasse oli tehnyt. Aamon uhrasi kaikille niille jumalankuville, jotka hänen isänsä Manasse oli teettänyt, ja palveli niitä.

23 Mas não se humilhou perante o SENHOR, como Manassés, seu pai, se humilhara; antes, Amom se tornou mais e mais culpável.

24 Conspiraram contra ele os seus servos e o mataram em sua casa.

25 Porém o povo da terra feriu todos os que conspiraram contra o rei Amom e constituiu a Josias, seu filho, rei em seu lugar.

2 Crônicas 34

O reinado de Josias
2 Reis 22.1-2

1 Tinha Josias oito anos de idade quando começou a reinar e reinou trinta e um anos em Jerusalém.

2 Fez o que era reto perante o SENHOR, andou em todo o caminho de Davi, seu pai, e não se desviou nem para a direita nem para a esquerda.

A purificação do templo e do culto
2 Reis 23.4-20

3 Porque, no oitavo ano de seu reinado, sendo ainda moço, começou a buscar o Deus de Davi, seu pai; e, no duodécimo ano, começou a purificar a Judá e a Jerusalém dos altos, dos postes-ídolos e das imagens de escultura e de fundição.

4 Na presença dele, derribaram os altares dos baalins; ele despedaçou os altares do incenso que estavam acima deles; os

23 Aamon ei nöyrtynyt Herran edessä, niin kuin hänen isänsä Manasse oli nöyrtynyt, vaan kartutti itselleen suuren syntivelan.

24 Niin Aamonin palvelijat tekivät salaliiton häntä vastaan ja tappoivat hänet hänen omassa palatsissaan.

25 Maan kansa surmasi kuitenkin kaikki, jotka olivat tehneet salaliiton kuningas Aamonia vastaan, ja kansa teki hänen poikansa Joosian kuninkaaksi hänen tilalleen.

2. Aikakirja 34

Joosia Juudan kuninkaana

1 Joosia oli kahdeksan vuoden ikäinen tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa kolmekymmentäyksi vuotta.

2 Hän teki sitä, mikä on oikein Herran silmissä, ja kulki kaikessa isänsä Daavidin teitä poikkeamatta oikealle tai vasemmalle.

3 Kahdeksantena hallitusvuotenaan, ollessaan vielä nuorukainen, Joosia alkoi etsiä isänsä Daavidin Jumalaa. Kahdentenatoista vuotena hän alkoi puhdistaa Juudaa ja Jerusalemia kukkuloilla olevista uhripaikoista ja asera-tarhoista sekä veistetyistä ja valetuista jumalankuvista.

4 Baalin alttarit hajotettiin hänen läsnäollessaan, ja niiden yli kohoavat auringonpatsaat hän hakkasi maahan.

postes-ídolos e as imagens de escultura e de fundição, quebrou-os, reduziu-os a pó e o aspergiu sobre as sepulturas dos que lhes tinham sacrificado.

Aserapaalut sekä veistetyt ja valetut jumalankuvat hän murskasi ja rouhensi tomuksi ja sirotteli tomun niiden haudoille, jotka olivat uhranneet epäjumalille.

[5] Os ossos dos sacerdotes queimou sobre os seus altares e purificou a Judá e a Jerusalém.

[5]Myös pappien luut hän poltti heidän omilla alttareillaan. Näin hän puhdisti Juudan ja Jerusalemin.

[6] O mesmo fez nas cidades de Manassés, de Efraim e de Simeão, até Naftali, por todos os lados no meio das suas ruínas.

[6]Manassen, Efraimin ja Simeonin heimojen kaupungeissa aina Naftalin alueelle asti, kaikkialla niiden raunioilla

[7] Tendo derribado os altares, os postes-ídolos e as imagens de escultura, até reduzi-los a pó, e tendo despedaçado todos os altares do incenso em toda a terra de Israel, então, voltou para Jerusalém.

[7] koko Israelin maassa, hän hajotti alttarit, löi palasiksi ja rouhensi aserapaalut ja jumalankuvat ja hakkasi maahan kaikki auringonpatsaat. Sitten hän palasi Jerusalemiin.

O rei repara o templo

2 Reis 22.3-7

Temppelin korjaus

[8] No décimo oitavo ano do seu reinado, havendo já purificado a terra e a casa, enviou a Safã, filho de Azalias, a Maaséias, governador da cidade, e a Joá, filho de Joacaz, cronista, para repararem a Casa do SENHOR, seu Deus.

[8]Kahdeksantenatoista hallitusvuotenaan, puhdistettuaan maan ja temppelin, Joosia lähetti Saafanin, Asaljan pojan, kaupungin päällikön Maasejan ja kansleri Jooahin, Jooahaksen pojan, korjaamaan Herran , Jumalansa, temppeliä.

[9] Foram a Hilquias, sumo sacerdote, e entregaram o dinheiro que se tinha trazido à Casa de Deus e que os levitas, guardas da porta, tinham ajuntado, dinheiro provindo das mãos de Manassés, de Efraim e de todo o resto de Israel, como também de todo o Judá e Benjamim e dos habitantes de Jerusalém.

[9] He tulivat ylipappi Hilkian luo ja antoivat hänelle Jumalan temppeliin tuodut rahat, jotka ovenvartijoina toimivat leeviläiset olivat koonneet Manassen, Efraimin ja koko muun Israelin sekä Juudan ja Benjaminin alueelta ja Jerusalemin asukkailta.

[10] Eles o entregaram aos que dirigiam a obra e tinham a seu cargo a Casa do SENHOR, para que pagassem àqueles que faziam a obra, trabalhadores na Casa do

[10] Rahat annettiin työnjohtajille, jotka oli pantu valvomaan töitä Herran temppelissä, ja he palkkasivat niillä miehiä, jotka

SENHOR, para repararem e restaurarem a casa.

11 Deram-no aos carpinteiros e aos edificadores, para comprarem pedras lavradas e madeiras para as junturas e para servirem de vigas para as casas que os reis de Judá deixaram cair em ruína.

12 Os homens procederam fielmente na obra; e os superintendentes deles eram Jaate e Obadias, levitas, dos filhos de Merari, como também Zacarias e Mesulão, dos filhos dos coatitas, para superintenderem a obra.

13 Todos os levitas peritos em instrumentos músicos eram superintendentes dos carregadores e dirigiam a todos os que faziam a obra, em qualquer sorte de trabalho. Outros levitas eram escrivães, oficiais e porteiros.

Hilquias acha o Livro da Lei
2 Reis 22.8-10

14 Quando se tirava o dinheiro que se havia trazido à Casa do SENHOR, Hilquias, o sacerdote, achou o Livro da Lei do SENHOR, dada por intermédio de Moisés.

15 Então, disse Hilquias ao escrivão Safã: Achei o Livro da Lei na Casa do SENHOR.

16 Hilquias entregou o livro a Safã. Então, Safã levou o livro ao rei e lhe deu relatório, dizendo: Tudo quanto se encomendou a teus servos, eles o fazem.

työskentelivät Herran temppelissä kunnostaen ja korjaten temppeliä.

11 Osa rahoista annettiin puusepille ja rakennusmiehille, että he voisivat hankkia hakattuja kiviä sekä puutavaraa kiinnitysparruiksi ja kattohirsiksi niihin rakennuksiin, jotka Juudan kuninkaat olivat päästäneet rappeutumaan.

12 Nämä miehet toimivat siinä työssä luottomiehinä. Heitä valvomaan ja johtamaan oli pantu leeviläiset Merarin jälkeläiset Jahat ja Obadja, sekä Kehatin jälkeläiset Sakarja ja Mesullam, samoin kaikki ne leeviläiset, jotka olivat soittotaitoisia.

13 He valvoivat taakankantajia ja johtivat kaikkia työmiehiä eri töissä. Leeviläisiä oli myös kirjureina, johtomiehinä ja portinvartijoina.

Temppelistä löytyy lain kirja

14 Kun leeviläiset olivat viemässä pois Herran temppeliin tuotuja rahoja, pappi Hilkia löysi Herran lain kirjan, joka oli annettu Mooseksen kautta.

15 Silloin Hilkia sanoi kirjuri Saafanille: ”Minä löysin Herran temppelistä lain kirjan.” Hilkia antoi kirjan Saafanille.

16 Saafan meni kirja mukanaan kuninkaan luo ja teki hänelle selkoa korjaustöistä. Hän sanoi: ”Palvelijasi ovat tehneet kaiken, mitä heidän tehtäväkseen on annettu.

[17] Contaram o dinheiro que se achou na Casa do SENHOR e o entregaram nas mãos dos que dirigem a obra e dos que a executam.

[17] He ovat ottaneet arkusta rahat, jotka olivat Herran temppelissä, ja antaneet ne työnjohtajille ja ammattimiehille.”

[18] Relatou mais o escrivão ao rei, dizendo: O sacerdote Hilquias me entregou um livro. Safã leu nele diante do rei.

[18] Kirjuri Saafan kertoi vielä kuninkaalle: ”Pappi Hilkia antoi minulle erään kirjan.” Ja Saafan luki kirjaa kuninkaan edessä.

Josias manda consultar a profetisa Hulda

2 Reis 22.11-20

[19] Tendo o rei ouvido as palavras da lei, rasgou as suas vestes.

[19] Kun kuningas kuuli lain sanat, hän repäisi vaatteensa.

[20] Ordenou o rei a Hilquias, a Aicão, filho de Safã, a Abdom, filho de Mica, a Safã, o escrivão, e a Asaías, servo do rei, dizendo:

[20] Sitten kuningas antoi Hilkialle, Saafanin pojalle Ahikamille, Miikan pojalle Abdonille, kirjuri Saafanille ja kuninkaan palvelijalle Asajalle käskyn sanoen:

[21] Ide e consultai o SENHOR por mim e pelos restantes em Israel e Judá, acerca das palavras deste livro que se achou; porque grande é o furor do SENHOR, que se derramou sobre nós, porquanto nossos pais não guardaram as palavras do SENHOR, para fazerem tudo quanto está escrito neste livro.

[21] ”Menkää ja kysykää tämän löydetyn kirjan vuoksi Herralta neuvoa minun puolestani ja niiden puolesta, jotka ovat jäljellä Israelissa ja Juudassa. Herran viha on näet suuri, ja se on vuodatettu päällemme, koska isämme eivät ole noudattaneet Herran sanaa niin, että olisivat tehneet kaikessa sen mukaisesti, mitä tässä kirjassa on kirjoitettu.”

Naisprofeetta Huldan vastaus

[22] Então, Hilquias e os enviados pelo rei foram ter com a profetisa Hulda, mulher de Salum, o guarda-roupa, filho de Tocate, filho de Harás, e lhe falaram a esse respeito. Ela habitava na Cidade Baixa, em Jerusalém.

[22] Hilkia ja muut, jotka kuningas määräsi, menivät naisprofeetta Huldan luo, joka oli vaatevaraston hoitajan Sallumin, Tokhatin pojan, Hasran pojanpojan, vaimo ja asui Jerusalemissa, toisessa kaupunginosassa. He puhuivat Huldalle asiasta,

[23] Ela lhes disse: Assim diz o SENHOR, o Deus de Israel: Dizei ao homem que vos enviou a mim:

[23] ja hän sanoi heille: ”Näin sanoo Herra , Israelin Jumala: ’Sanokaa sille miehelle, joka lähetti teidät minun luokseni:

[24] Assim diz o SENHOR: Eis que trarei males sobre este lugar e sobre os seus

[24] Näin sanoo Herra : Minä annan onnettomuuden kohdata tätä paikkaa ja

moradores, a saber, todas as maldições escritas no livro que leram diante do rei de Judá.

sen asukkaita. Minä sallin toteutua kaikkien niiden kirousten, jotka on kirjoitettu Juudan kuninkaalle luettuun kirjaan.

25 Visto que me deixaram e queimaram incenso a outros deuses, para me provocarem à ira com todas as obras das suas mãos, o meu furor está derramado sobre este lugar e não se apagará.

25Koska he ovat hylänneet minut ja polttaneet uhreja muille jumalille ja vihastuttaneet minut kaikilla kättensä teoilla, minä vuodatan vihani tämän paikan ylle, eikä se sammu.

26 Porém ao rei de Judá, que vos enviou a consultar o SENHOR, assim lhe direis: Assim diz o SENHOR, o Deus de Israel, acerca das palavras que ouviste:

26 Mutta sanokaa Juudan kuninkaalle, joka on lähettänyt teidät kysymään neuvoa Herralta : Näin sanoo Herra , Israelin Jumala, siitä sanomasta, jonka olet kuullut:

27 Porquanto o teu coração se enterneceu, e te humilhaste perante Deus, quando ouviste as suas ameaças contra este lugar e contra os seus moradores, e te humilhaste perante mim, e rasgaste as tuas vestes, e choraste perante mim, também eu te ouvi, diz o SENHOR.

27 Koska sydämesi on pehmennyt ja sinä olet nöyrtynyt Jumalan edessä kuultuasi hänen sanansa tätä paikkaa ja sen asukkaita vastaan – koska olet nöyrtynyt minun edessäni, repäissyt vaatteesi ja itkenyt minun edessäni, niin olen minäkin kuullut sinua, sanoo Herra .

28 Pelo que eu te reunirei a teus pais, e tu serás recolhido em paz à tua sepultura, e os teus olhos não verão todo o mal que hei de trazer sobre este lugar e sobre os seus moradores. Então, levaram eles ao rei esta resposta.

28 Sen vuoksi minä otan sinut isiesi luo, ja sinut lasketaan rauhassa hautaasi, eivätkä silmäsi tule näkemään mitään siitä onnettomuudesta, jonka minä tuotan tälle paikalle ja sen asukkaille.’” Tämä vastaus tuotiin kuninkaalle.

Josias renova a aliança ante o Senhor

2 Reis 23.1-3

Liitto Herran kanssa

29 Então, deu ordem o rei, e todos os anciãos de Judá e de Jerusalém se ajuntaram.

29Sitten kuningas lähetti sanansaattajat kokoamaan luokseen kaikki Juudan ja Jerusalemin vanhimmat.

30 O rei subiu à Casa do SENHOR, e todos os homens de Judá, todos os moradores de Jerusalém, os sacerdotes, os levitas e todo o povo, desde o menor até ao maior; e leu

30 Kuningas meni Herran temppeliin, samoin kaikki Juudan miehet ja Jerusalemin asukkaat, myös papit ja leeviläiset, koko kansa suurimmasta

diante deles todas as palavras do Livro da Aliança que fora encontrado na Casa do SENHOR.

31 O rei se pôs no seu lugar e fez aliança ante o SENHOR, para o seguirem, guardarem os seus mandamentos, os seus testemunhos e os seus estatutos, de todo o coração e de toda a alma, cumprindo as palavras desta aliança, que estavam escritas naquele livro.

32 Todos os que se acharam em Jerusalém e em Benjamim anuíram a esta aliança; e os habitantes de Jerusalém fizeram segundo a aliança de Deus, o Deus de seus pais.

33 Josias tirou todas as abominações de todas as terras que eram dos filhos de Israel; e a todos quantos se acharam em Israel os obrigou a que servissem ao SENHOR, seu Deus. Enquanto ele viveu, não se desviaram de seguir o SENHOR, Deus de seus pais.

2 Crônicas 35

A celebração da Páscoa
2 Reis 23.21-23

1 Josias celebrou a Páscoa ao SENHOR, em Jerusalém; e mataram o cordeiro da Páscoa no décimo quarto dia do primeiro mês.

2 Estabeleceu os sacerdotes nos seus cargos e os animou a servirem na Casa do SENHOR.

3 Disse aos levitas que ensinavam a todo o Israel e estavam consagrados ao SENHOR: Ponde a arca sagrada na casa que edificou

pienimpään. Hän luki heidän kuultensa kaikki Herran temppelistä löydetyn liiton kirjan sanat.

31Kuningas seisoi omalla paikallaan ja teki Herran edessä liiton, jonka mukaan heidän tuli seurata Herraa , noudattaa hänen käskyjään, todistuksiaan ja säädöksiään kaikesta sydämestään ja kaikesta sielustaan ja pitää liiton sanat, jotka oli kirjoitettu siihen kirjaan.

32Hän otti liittoon kaikki, jotka asuivat Jerusalemissa ja Benjaminin alueella. Jerusalemin asukkaat sitoutuivat Jumalan, isiensä Jumalan, liittoon.

33 Joosia poisti kaikki iljetykset kaikilta israelilaisten alueilta ja vaati jokaista Israelissa asuvaa palvelemaan Herraa , heidän Jumalaansa. Niin kauan kuin Joosia eli, he eivät luopuneet Herrasta , isiensä Jumalasta.

2. Aikakirja 35

Joosia järjestää pääsiäisen vieton

1Sitten Joosia järjesti Jerusalemissa pääsiäisen vieton Herran kunniaksi. Pääsiäislammas teurastettiin ensimmäisen kuun neljäntenätoista päivänä.

2Joosia asetti papit palvelustehtäviinsä ja rohkaisi heitä palvelemaan Herran temppelissä.

3 Hän sanoi leeviläisille, jotka opettivat koko Israelia ja olivat Herralle pyhitettyjä: ”Asettakaa

Salomão, filho de Davi, rei de Israel; já não tereis esta carga aos ombros; servi, pois, ao SENHOR, vosso Deus, e ao seu povo de Israel.

pyhä arkku temppeliin, jonka Salomo, Daavidin poika, Israelin kuningas, on rakentanut. Teidän ei enää tarvitse kantaa sitä olallanne. Palvelkaa Herraa , Jumalaanne, ja hänen kansaansa Israelia.

4 Preparai-vos segundo as vossas famílias, segundo os vossos turnos, segundo a prescrição de Davi, rei de Israel, e a de Salomão, seu filho.

4Valmistautukaa perhekunnittain, osastojenne mukaan, niin kuin Daavid, Israelin kuningas, on määrännyt ja niin kuin on kirjoitettuna Salomon, hänen poikansa, käskykirjeessä.

5 Ministrai no santuário segundo os grupos das famílias de vossos irmãos, os filhos do povo; e haja, para cada grupo, uma parte das famílias dos levitas.

5 Asettukaa pyhäkköön veljienne, kansan, perhekuntaosastojen mukaan siten, että jokaista osastoa kohden on yksi leeviläisten perhekuntaryhmä.

6 Imolai o cordeiro da Páscoa; e santificai-vos e preparai-o para vossos irmãos, fazendo segundo a palavra do SENHOR, dada por intermédio de Moisés.

6 Pyhittäkää itsenne, teurastakaa pääsiäislammas ja valmistakaa se veljillenne. Tehkää tämä sen sanan mukaan, jonka Herra on antanut Mooseksen kautta.”

7 Ofereceu Josias a todo o povo cordeiros e cabritos do rebanho, todos para os sacrifícios da Páscoa, em número de trinta mil, por todos que se achavam ali; e, de bois, três mil; tudo isto era da fazenda do rei.

7Joosia antoi kansalle, kaikille, jotka olivat saapuneet, pääsiäisuhreiksi karitsoja ja kilipukkeja, pikkukarjaa yhteensä kolmekymmentätuhatta, ja lisäksi kolmetuhatta nautaa. Nämä otettiin kuninkaan omaisuudesta.

8 Também fizeram os seus príncipes ofertas voluntárias ao povo, aos sacerdotes e aos levitas; Hilquias, Zacarias e Jeiel, chefes da Casa de Deus, deram aos sacerdotes, para os sacrifícios da Páscoa, dois mil e seiscentos cordeiros e cabritos e trezentos bois.

8Myös päämiehet antoivat vapaaehtoisia lahjoja kansalle, papeille ja leeviläisille. Jumalan temppelin esimiehet Hilkia, Sakarja ja Jehiel antoivat papeille pääsiäisuhreiksi yhteensä kaksituhatta kuusisataa karitsaa ja kilipukkia ja lisäksi kolmesataa nautaa.

9 Conanias, Semaías e Natanael, seus irmãos, como também Hasabias, Jeiel e Jozabade, chefes dos levitas,

9 Leeviläisten päämiehet Koonanja, Semaja ja hänen veljensä Netanel sekä Hasabja, Jeiel ja Joosabad antoivat

apresentaram aos levitas, para os sacrifícios da Páscoa, cinco mil cordeiros e cabritos e quinhentos bois.

10 Assim, se preparou o serviço, e puseram-se os sacerdotes nos seus lugares e também os levitas, pelos seus turnos, segundo o mandado do rei.

11 Então, imolaram o cordeiro da Páscoa; e os sacerdotes aspergiam o sangue recebido das mãos dos levitas que esfolavam as reses.

12 Puseram de parte o que era para os holocaustos e o deram ao povo, segundo os grupos das famílias, para que estes o oferecessem ao SENHOR, como está escrito no Livro de Moisés; e assim fizeram com os bois.

13 Assaram o cordeiro da Páscoa no fogo, segundo o rito; as ofertas sagradas cozeram em panelas, em caldeirões e em assadeiras; e os levitas as repartiram entre todo o povo.

14 Depois, as prepararam para si e para os sacerdotes; porque os sacerdotes, filhos de Arão, se ocuparam, até à noite, com o sacrifício dos holocaustos e da gordura; por isso é que os levitas prepararam para si e para os sacerdotes, filhos de Arão.

15 Os cantores, filhos de Asafe, estavam nos seus lugares, segundo o mandado de Davi, e de Asafe, e de Hemã, e de Jedutum, vidente do rei, como também os porteiros, a cada porta; não necessitaram de se desviarem do seu ministério;

leeviläisille pääsiäisuhreiksi yhteensä viisituhatta karitsaa ja kilipukkia ja lisäksi viisisataa nautaa.

10 Kun kaikki oli valmista temppelipalvelusta varten, papit asettuivat paikoilleen, samoin leeviläiset osastojensa mukaan, niin kuin kuningas oli käskenyt.

11 Sitten teurastettiin pääsiäislammas, ja papit vihmoivat veren, jonka leeviläiset antoivat heille. Leeviläiset nylkivät nahan,

12 mutta panivat polttouhrikappaleet syrjään, jotta ne annettaisiin kansalle perhekuntaryhmien mukaan Herralle uhrattaviksi, niin kuin on kirjoitettu Mooseksen kirjaan. Samoin he tekivät naudoille.

13 Leeviläiset paistoivat tulella pääsiäislampaan säädetyllä tavalla, mutta pyhät uhrilihat he keittivät padoissa, ruukuissa ja vadeissa ja veivät ne kiireesti kansalle.

14 Sitten he valmistivat pääsiäislampaan itselleen ja papeille, sillä papit, Aaronin jälkeläiset, uhrasivat polttouhreja ja rasvoja yöhön asti. Sen tähden leeviläiset valmistivat pääsiäislampaan sekä itselleen että papeille, Aaronin jälkeläisille.

15 Laulajat, Aasafin jälkeläiset, olivat paikoillaan sen käskyn mukaisesti, jonka Daavid, Aasaf, Heeman ja kuninkaan näkijä Jedutun olivat antaneet, ja portinvartijat vartioivat jokaisella portilla. Koska heillä ei ollut lupa lähteä

porquanto seus irmãos, os levitas, preparavam o necessário para eles.

palveluksestaan, heidän leeviläiset veljensä valmistivat pääsiäislampaan heille.

16 Assim, se estabeleceu todo o serviço do SENHOR, naquele dia, para celebrar a Páscoa e oferecer holocaustos sobre o altar do SENHOR, segundo o mandado do rei Josias.

16 Näin järjestettiin kaikki Herran palvelus sinä päivänä, pääsiäisen vietto ja polttouhrien
uhraaminen Herran alttarilla, niin kuin kuningas Joosia oli käskenyt.

17 Os filhos de Israel que se acharam presentes celebraram a Páscoa naquele tempo e a Festa dos Pães Asmos, por sete dias.

17 Paikalla olevat israelilaiset viettivät silloin pääsiäistä ja happamattoman leivän juhlaa seitsemän päivää.

18 Nunca, pois, se celebrou tal Páscoa em Israel, desde os dias do profeta Samuel; e nenhum dos reis de Israel celebrou tal Páscoa, como a que celebrou Josias com os sacerdotes e levitas, e todo o Judá e Israel, que se acharam ali, e os habitantes de Jerusalém.

18 Sellaista pääsiäistä ei ollut vietetty Israelissa sitten profeetta Samuelin päivien, eikä yksikään Israelin kuningas ollut viettänyt pääsiäistä niin kuin nyt olivat viettäneet Joosia, papit ja leeviläiset, koko Juuda, saapuvilla olevat israelilaiset ja Jerusalemin asukkaat.

19 No décimo oitavo ano do reinado de Josias, se celebrou esta Páscoa.

19 Tämä pääsiäinen vietettiin Joosian kahdeksantenatoista hallitusvuotena.

A morte de Josias no vale de Megido

2 Reis 23.28-30

Joosian kuolema

20 Depois de tudo isto, havendo Josias já restaurado o templo, subiu Neco, rei do Egito, para guerrear contra Carquemis, junto ao Eufrates. Josias saiu de encontro a ele.

20 Kaiken tämän jälkeen, kun Joosia oli kunnostanut temppelin, lähti Egyptin kuningas Neko sotimaan Karkemista vastaan, joka on Eufratin varrella. Joosia lähti häntä vastaan.

21 Então, Neco lhe mandou mensageiros, dizendo: Que tenho eu contigo, rei de Judá? Não vou contra ti hoje, mas contra a casa que me faz guerra; e disse Deus que me apressasse; cuida de não te opores a Deus, que é comigo, para que ele não te destrua.

21 Mutta Neko lähetti hänen luokseen sanansaattajia sanomaan: ”Mitä sinulla on tekemistä minun kanssani, Juudan kuningas? Enhän minä nyt ole hyökkäämässä sinua vastaan vaan sitä kuningashuonetta vastaan, joka on sodassa minun kanssani. Jumala on käskenyt minun kiiruhtaa. Jätä rauhaan

[22] Porém Josias não tornou atrás; antes, se disfarçou para pelejar contra ele e, não dando ouvidos às palavras que Neco lhe falara da parte de Deus, saiu a pelejar no vale de Megido.

[23] Os flecheiros atiraram contra o rei Josias; então, o rei disse a seus servos: Tirai-me daqui, porque estou gravemente ferido.

[24] Seus servos o tiraram do carro, levaram-no para o segundo carro que tinha e o transportaram a Jerusalém; ele morreu, e o sepultaram nos sepulcros de seus pais. Todo o Judá e Jerusalém prantearam Josias.

[25] Jeremias compôs uma lamentação sobre Josias; e todos os cantores e cantoras, nas suas lamentações, se têm referido a Josias, até ao dia de hoje; porque as deram por prática em Israel, e estão escritas no Livro de Lamentações.

[26] Quanto aos atos de Josias e às suas beneficências, segundo está escrito na Lei do SENHOR,

[27] e aos mais atos, tanto os primeiros como os últimos, eis que estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel e de Judá.

2 Crônicas 36

O reinado e deposição de Joacaz
2 Reis 23.31-34

jumala, joka on minun kanssani, ettei hän tuhoaisi sinua.”

[22]Joosia ei kuitenkaan väistynyt hänen tieltään vaan pukeutui tuntemattomaksi taistellakseen häntä vastaan. Hän ei totellut Nekon sanoja, jotka kuitenkin tulivat Jumalan suusta, vaan ryhtyi taisteluun Megiddon tasangolla.

[23] Mutta jousiampujat osuivat kuningas Joosiaan. Silloin hän sanoi palvelijoilleen: ”Viekää minut pois, sillä minä olen haavoittunut pahasti.”

[24] Kuninkaan palvelijat siirsivät hänet sotavaunuista, panivat hänet hänen toisiin vaunuihinsa ja kuljettivat Jerusalemiin. Siellä hän kuoli, ja hänet haudattiin isiensä hautaan. Koko Juuda ja Jerusalem surivat Joosiaa.

[25] Jeremia sepitti Joosiasta valitusvirren, ja kaikki laulajat ja laulajattaret ovat esittäneet valitusvirsiä Joosiasta tähän päivään asti. Nämä ovat tulleet yleisiksi Israelissa, ja ne on kirjoitettu Valitusvirsiin.

[26]Muista Joosiaa koskevista asioista, hänen hurskaista teoistaan, joita hän teki kirjoitetun Herran lain mukaisesti,

[27] ja hänen aikaisemmista ja myöhemmistä vaiheistaan on kirjoitettu Israelin ja Juudan kuninkaiden kirjaan.

2. Aikakirja 36

Jooahas Juudan kuninkaana

[1] O povo da terra tomou a Jeoacaz, filho de Josias, e o fez rei em lugar de seu pai, em Jerusalém.

[1]Maan kansa otti Joosian pojan Jooahaksen ja teki hänestä kuninkaan Jerusalemissa hänen isänsä tilalle.

[2] Tinha Jeoacaz vinte e três anos de idade quando começou a reinar e reinou três meses em Jerusalém;

[2] Jooahas oli kahdenkymmenenkolmen vuoden ikäinen tullessaan kuninkaaksi. Hän hallitsi Jerusalemissa kolme kuukautta.

[3] porque o rei do Egito o depôs em Jerusalém e impôs à terra a pena de cem talentos de prata e um de ouro.

[3] Egyptin kuningas pani hänet viralta Jerusalemissa ja rankaisi maata sadan hopeatalentin ja yhden kultatalentin sakolla.

[4] O rei do Egito constituiu a Eliaquim, irmão de Jeoacaz, rei sobre Judá e Jerusalém e lhe mudou o nome para Jeoaquim; mas ao irmão Jeoacaz tomou Neco e o levou para o Egito.

[4] Egyptin kuningas asetti Jooahaksen veljen Eljakimin Juudan ja Jerusalemin kuninkaaksi ja muutti hänen nimensä Joojakimiksi. Jooahaksen, hänen veljensä, Neko otti kiinni ja vei Egyptiin.

Joojakim Juudan kuninkaana

[5] Tinha Jeoaquim a idade de vinte e cinco anos quando começou a reinar e reinou onze anos em Jerusalém. Fez ele o que era mau perante o SENHOR, seu Deus.

[5]Joojakim oli kahdenkymmenenviiden vuoden ikäinen tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa yksitoista vuotta. Hän teki sitä, mikä on pahaa Herran , hänen Jumalansa, silmissä.

O reinado de Jeoaquim
2 Reis 23.36—24.6

[6] Subiu, pois, contra ele Nabucodonosor, rei da Babilônia, e o amarrou com duas cadeias de bronze, para o levar à Babilônia.

[6]Babylonian kuningas Nebukadnessar hyökkäsi hänen kimppuunsa ja kytki hänet pronssikahleisiin viedäkseen hänet Babyloniaan.

[7] Também alguns dos utensílios da Casa do SENHOR levou Nabucodonosor para a Babilônia, onde os pôs no seu templo.

[7] Nebukadnessar vei osan Herran temppelin esineistä Babyloniaan ja pani ne Babylonissa olevaan temppeliinsä.

[8] Quanto aos mais atos de Jeoaquim, e às abominações que cometeu, e ao mais que se achou nele, eis que estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel e de

[8]Muista Joojakimia koskevista asioista ja iljettävyyksistä, joita hän teki ja joita hänessä havaittiin, on kirjoitettu Israelin ja Juudan kuninkaiden kirjaan. Hänen

Judá; e Joaquim, seu filho, reinou em seu lugar.

O reinado de Joaquim
2 Reis 24.8-9

9 Tinha Joaquim dezoito anos quando começou a reinar e reinou três meses e dez dias em Jerusalém. Fez ele o que era mau perante o SENHOR.

10 Na primavera do ano, mandou o rei Nabucodonosor levá-lo à Babilônia, com os mais preciosos utensílios da Casa do SENHOR; e estabeleceu a Zedequias, seu irmão, rei sobre Judá e Jerusalém.

O reinado de Zedequias
2 Reis 24.18-19

11 Tinha Zedequias a idade de vinte e um anos quando começou a reinar e reinou onze anos em Jerusalém.

12 Fez o que era mau perante o SENHOR, seu Deus, e não se humilhou perante o profeta Jeremias, que falava da parte do SENHOR.

13 Rebelou-se também contra o rei Nabucodonosor, que o tinha ajuramentado por Deus; mas endureceu a sua cerviz e tanto se obstinou no seu coração, que não voltou ao SENHOR, Deus de Israel.

14 Também todos os chefes dos sacerdotes e o povo aumentavam mais e mais as transgressões, segundo todas as abominações dos gentios; e contaminaram

poikansa Joojakin tuli kuninkaaksi hänen tilalleen.

Joojakin Juudan kuninkaana

9Joojakin oli kahdeksantoista vuoden ikäinen tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa kolme kuukautta ja kymmenen päivää. Hän teki sitä, mikä on pahaa Herran silmissä.

10 Vuoden vaihteessa kuningas Nebukadnessar lähetti noutamaan hänet sekä Herran temppelin kallisarvoiset esineet Baabeliin. Nebukadnessar asetti Joojakinin veljen Sidkian Juudan ja Jerusalemin kuninkaaksi.

Sidkia Juudan kuninkaana

11Sidkia oli kahdenkymmenenyhden vuoden ikäinen tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa yksitoista vuotta.

12Hän teki sitä, mikä on pahaa Herran , hänen Jumalansa, silmissä, eikä hän nöyrtynyt profeetta Jeremian edessä, jonka sanat tulivat Herran suusta.

13 Hän myös kapinoi kuningas Nebukadnessaria vastaan, joka oli vannottanut hänellä uskollisuuden valan Jumalan nimeen. Hän oli uppiniskainen ja paadutti sydämensä eikä kääntynyt Herran , Israelin Jumalan, puoleen.

14Myös kaikki pappien johtomiehet ja kansa harjoittivat yhä enemmän uskottomuutta jäljittelemällä kaikkia muiden kansojen iljettävyyksiä. Näin he

a casa que o SENHOR tinha santificado em Jerusalém.

15 O SENHOR, Deus de seus pais, começando de madrugada, falou-lhes por intermédio dos seus mensageiros, porque se compadecera do seu povo e da sua própria morada.

16 Eles, porém, zombavam dos mensageiros, desprezavam as palavras de Deus e mofavam dos seus profetas, até que subiu a ira do SENHOR contra o seu povo, e não houve remédio algum.

O cativeiro de Judá

2 Reis 25.8-12; Jeremias 39.8-10; 52.12-16

17 Por isso, o SENHOR fez subir contra ele o rei dos caldeus, o qual matou os seus jovens à espada, na casa do seu santuário; e não teve piedade nem dos jovens nem das donzelas, nem dos velhos nem dos mais avançados em idade; a todos os deu nas suas mãos.

18 Todos os utensílios da Casa de Deus, grandes e pequenos, os tesouros da Casa do SENHOR e os tesouros do rei e dos seus príncipes, tudo levou ele para a Babilônia.

19 Queimaram a Casa de Deus e derribaram os muros de Jerusalém; todos os seus palácios queimaram, destruindo também todos os seus preciosos objetos.

20 Os que escaparam da espada, a esses levou ele para a Babilônia, onde se tornaram seus servos e de seus filhos, até ao tempo do reino da Pérsia;

saastuttivat Herran temppelin, jonka hän oli pyhittänyt Jerusalemissa.

15 Herra , heidän isiensä Jumala, lähetti jo varhain ja aina uudestaan heille varoituksia sanansaattajiensa kautta, sillä hän sääli kansaansa ja asumustaan.

16 Mutta he ivasivat Jumalan sanansaattajia, halveksivat hänen sanaansa ja pilkkasivat hänen profeettojaan, kunnes Herran viha hänen kansaansa kohtaan oli kasvanut niin, ettei parannuskeinoa enää ollut.

Jerusalemin hävitys ja kansan pakkosiirtolaisuus

17Herra toi Juudan asukkaiden kimppuun kaldealaisten kuninkaan ja surmautti miekalla heidän nuoret miehensä heidän pyhäkössään. Hän ei säästänyt nuorukaista eikä neitosta, ei vanhusta eikä harmaapäätä, vaan antoi kaikki kaldealaisten kuninkaan käsiin.

18Kaikki Jumalan temppelin esineet, suuret ja pienet, Herran temppelin aarteet sekä kuninkaan ja hänen johtomiestensä aarteet, nämä kaikki Nebukadnessar vei Babyloniin.

19 Jumalan temppeli poltettiin, Jerusalemin muurit hajotettiin, kaikki sen palatsit poltettiin tulella ja kaikki sen kallisarvoiset esineet tuhottiin.

20Ne, jotka olivat säästyneet miekalta, vietiin pakkosiirtolaisuuteen Babyloniaan, ja he joutuivat Babylonian kuninkaan ja hänen poikiensa orjiksi siihen asti, kunnes Persian kuningaskunta sai vallan.

[21] para que se cumprisse a palavra do SENHOR, por boca de Jeremias, até que a terra se agradasse dos seus sábados; todos os dias da desolação repousou, até que os setenta anos se cumpriram.

O decreto de Ciro

[22] Porém, no primeiro ano de Ciro, rei da Pérsia, para que se cumprisse a palavra do SENHOR, por boca de Jeremias, despertou o SENHOR o espírito de Ciro, rei da Pérsia, o qual fez passar pregão por todo o seu reino, como também por escrito, dizendo:

[23] Assim diz Ciro, rei da Pérsia: O SENHOR, Deus dos céus, me deu todos os reinos da terra e me encarregou de lhe edificar uma casa em Jerusalém, que está em Judá; quem entre vós é de todo o seu povo, que suba, e o SENHOR, seu Deus, seja com ele.

[21] Näin toteutui Herran sana, jonka hän oli puhunut Jeremian kautta. Maa oli autiona ja lepäsi, kunnes se oli saanut hyvityksen sapateistaan, täydet seitsemänkymmentä vuotta.

Kooreksen käsky

[22]Persian kuninkaan Kooreksen ensimmäisenä hallitusvuotena Herra herätti Kooreksen, Persian kuninkaan, hengen täyttääkseen sanansa, jonka hän oli puhunut Jeremian kautta. Niin Koores antoi kuuluttaa koko valtakunnassaan ja julisti myös käskykirjeessä:

[23]”Näin sanoo Koores, Persian kuningas: Herra , taivaan Jumala, on antanut minulle kaikki maan valtakunnat. Hän on käskenyt minun rakentaa itselleen temppelin Jerusalemiin, joka on Juudassa. Kuka vain teidän joukostanne kuuluu hänen kansaansa, olkoon Herra , hänen Jumalansa, hänen kanssaan ja hän menköön sinne.”

O livro de Esdras	Esra

Esdras 1

O decreto de Ciro

[1] No primeiro ano de Ciro, rei da Pérsia, para que se cumprisse a palavra do SENHOR, por boca de Jeremias, despertou o SENHOR o espírito de Ciro, rei da Pérsia, o qual fez passar pregão por todo o seu reino, como também por escrito, dizendo:

[2] Assim diz Ciro, rei da Pérsia: O SENHOR, Deus dos céus, me deu todos os reinos da terra e me encarregou de lhe edificar uma casa em Jerusalém de Judá.

[3] Quem dentre vós é, de todo o seu povo, seja seu Deus com ele, e suba a Jerusalém de Judá e edifique a Casa do SENHOR, Deus de Israel; ele é o Deus que habita em Jerusalém.

[4] Todo aquele que restar em alguns lugares em que habita, os homens desse lugar o ajudarão com prata, ouro, bens e gado, afora as dádivas voluntárias para a Casa de Deus, a qual está em Jerusalém.

[5] Então, se levantaram os cabeças de famílias de Judá e de Benjamim, e os sacerdotes, e os levitas, com todos aqueles

Esra 1

Kotiinpaluu Serubbaabelin ja Jeesuan johdolla

Kooreksen käsky

[1]Persian kuninkaan Kooreksen ensimmäisenä
hallitusvuotena Herra herätti Persian kuninkaan hengen täyttääkseen sanansa, jonka Herra oli puhunut Jeremian kautta. Niin Koores antoi kuuluttaa koko valtakunnassaan ja julisti myös käskykirjeessä:

[2]”Näin sanoo Koores, Persian kuningas: Herra , taivaan Jumala, on antanut minulle kaikki maan valtakunnat, ja hän on käskenyt minun rakentaa itselleen temppelin Jerusalemiin, joka on Juudassa.

[3]Kuka vain teidän joukostanne kuuluu hänen kansaansa, hänen Jumalansa olkoon hänen kanssaan. Menköön hän Jerusalemiin, joka on Juudassa, rakentamaan Herran , Israelin Jumalan, temppeliä. Hän on se Jumala, joka asuu Jerusalemissa.

[4]Kaikki, jotka ovat jäljellä siitä kansasta, missä tahansa asuvatkin muukalaisina, saakoot paikkakuntansa miehiltä avustuksena hopeaa ja kultaa, tavaraa ja karjaa sekä vapaaehtoisia lahjoja Jumalan temppelin rakentamiseksi Jerusalemiin.”

Herran temppelin esineet tuodaan Jerusalemiin

[5]Silloin Juudan ja Benjaminin sukujen päämiehet sekä papit ja leeviläiset varustautuivat matkaan, kaikki, joiden

cujo espírito Deus despertou, para subirem a edificar a Casa do SENHOR, a qual está em Jerusalém.

[6] Todos os que habitavam nos arredores os ajudaram com objetos de prata, com ouro, bens, gado e coisas preciosas, afora tudo o que, voluntariamente, se deu.

[7] Também o rei Ciro tirou os utensílios da Casa do SENHOR, os quais Nabucodonosor tinha trazido de Jerusalém e que tinha posto na casa de seus deuses.

[8] Tirou-os Ciro, rei da Pérsia, sob a direção do tesoureiro Mitredate, que os entregou contados a Sesbazar, príncipe de Judá.

[9] Eis o número deles: trinta bacias de ouro, mil bacias de prata, vinte e nove facas,

[10] trinta taças de ouro, quatrocentas e dez taças de prata de outra espécie e mil outros objetos.

[11] Todos os utensílios de ouro e de prata foram cinco mil e quatrocentos; todos estes levou Sesbazar, quando os do exílio subiram da Babilônia para Jerusalém.

Esdras 2

A lista dos que voltaram da Babilônia

Neemias 7.5-73

[1] São estes os filhos da província que subiram do cativeiro, dentre os exilados

hengen Jumala herätti, niin että he päättivät lähteä rakentamaan Herran temppeliä Jerusalemiin.

[6] Kaikki heidän ympärillään asuvat tukivat heitä lahjoittamalla hopea-astioita ja kultaa, tavaraa, karjaa ja kalleuksia, ja vielä muutakin heille lahjoitettiin.

[7]Kuningas Koores antoi tuoda esiin Herran temppelin esineet, jotka Nebukadnessar oli vienyt Jerusalemista ja asettanut oman jumalansa temppeliin.

[8]Koores, Persian kuningas, käski aarteistonhoitaja Mitredatin tuoda ne esiin. Tämä laski niiden lukumäärän ja luovutti ne Sesbassarille, Juudan ruhtinaalle.

[9] Niiden lukumäärät olivat: kolmekymmentä kultamaljaa, tuhat hopeamaljaa, kaksikymmentäyhdeksän uhriveistä,

[10] kolmekymmentä kultapikaria, neljäsataakymmenen halvempiarvoista hopeapikaria ja tuhat muuta esinettä.

[11] Kulta- ja hopeaesineitä oli kaikkiaan viisituhatta neljäsataa. Kaikki nämä Sesbassar toi mukanaan, kun pakkosiirtolaiset palasivat Babyloniasta Jerusalemiin.

Esra 2

Kotiin palanneiden luettelo

[1]Nämä ovat ne Juudan maakunnan miehet, jotka lähtivät

que Nabucodonosor, rei da Babilônia, tinha levado para lá, e voltaram para Jerusalém e para Judá, cada um para a sua cidade,

pakkosiirtolaisuudesta, Babylonian vankeudesta, jonne Nebukadnessar, Babylonian kuningas, oli heidät vienyt. He palasivat Jerusalemiin ja Juudaan, kukin kaupunkiinsa.

2 os quais vieram com Zorobabel, Jesua, Neemias, Seraías, Reelaías, Mordecai, Bilsã, Mispar, Bigvai, Reum e Baaná. Eis o número dos homens do povo de Israel:

2He tulivat yhdessä Serubbaabelin, Jeesuan, Nehemian, Serajan, Reelajan, Mordokain, Bilsanin, Misparin, Bigvain, Rehumin ja Baanan kanssa. Näiden israelilaisten miesten lukumäärät olivat:

3 os filhos de Parós, dois mil cento e setenta e dois.

3 Paroksen jälkeläisiä kaksituhatta sataseitsemänkymmentäkaksi,

4 Os filhos de Sefatias, trezentos e setenta e dois.

4 Sefatjan jälkeläisiä kolmesataaseitsemänkymmentäkaksi,

5 Os filhos de Ará, setecentos e setenta e cinco.

5 Aarahin jälkeläisiä seitsemänsataaseitsemänkymmentäviisi,

6 Os filhos de Paate-Moabe, dos filhos de Jesua-Joabe, dois mil oitocentos e doze.

6 Pahat-Mooabin sukua olevien Jeesuan ja Jooabin jälkeläisiä kaksituhatta kahdeksansataakaksitoista,

7 Os filhos de Elão, mil duzentos e cinqüenta e quatro.

7 Eelamin jälkeläisiä tuhat kaksisataaviisikymmentäneljä,

8 Os filhos de Zatu, novecentos e quarenta e cinco.

8 Sattun jälkeläisiä yhdeksänsataaneljäkymmentäviisi,

9 Os filhos de Zacai, setecentos e sessenta.

9 Sakkain jälkeläisiä seitsemänsataakuusikymmentä,

10 Os filhos de Bani, seiscentos e quarenta e dois.

10 Baanin jälkeläisiä kuusisataaneljäkymmentäkaksi,

11 Os filhos de Bebai, seiscentos e vinte e três.

11 Beevain jälkeläisiä kuusisataakaksikymmentäkolme,

12 Os filhos de Azgade, mil duzentos e vinte e dois.

12 Asgadin jälkeläisiä tuhat kaksisataakaksikymmentäkaksi,

13 Os filhos de Adonicão, seiscentos e sessenta e seis.

13 Adonikamin jälkeläisiä kuusisataakuusikymmentäkuusi,

14 Os filhos de Bigvai, dois mil e cinqüenta e seis.

14 Bigvain jälkeläisiä kaksituhatta viisikymmentäkuusi,

[15] Os filhos de Adim, quatrocentos e cinqüenta e quatro.
[16] Os filhos de Ater, da família de Ezequias, noventa e oito.
[17] Os filhos de Bezai, trezentos e vinte e três.
[18] Os filhos de Jora, cento e doze.
[19] Os filhos de Hasum, duzentos e vinte e três.
[20] Os filhos de Gibar, noventa e cinco.
[21] Os filhos de Belém, cento e vinte e três.
[22] Os homens de Netofa, cinqüenta e seis.
[23] Os homens de Anatote, cento e vinte e oito.
[24] Os filhos de Azmavete, quarenta e dois.
[25] Os filhos de Quiriate-Arim, Cefira e Beerote, setecentos e quarenta e três.
[26] Os filhos de Ramá e de Geba, seiscentos e vinte e um.
[27] Os homens de Micmás, cento e vinte e dois.
[28] Os homens de Betel e Ai, duzentos e vinte e três.
[29] Os filhos de Nebo, cinqüenta e dois.
[30] Os filhos de Magbis, cento e cinqüenta e seis.
[31] Os filhos do outro Elão, mil duzentos e cinqüenta e quatro.
[32] Os filhos de Harim, trezentos e vinte.
[33] Os filhos de Lode, Hadide e Ono, setecentos e vinte e cinco.

[15] Aadinin jälkeläisiä neljäsataaviisikymmentäneljä,
[16] Hiskian sukua olevan Aaterin jälkeläisiä yhdeksänkymmentäkahdeksan,
[17] Beesain jälkeläisiä kolmesataakaksikymmentäkolme,
[18] Jooran jälkeläisiä satakaksitoista,
[19] Haasumin jälkeläisiä kaksisataakaksikymmentäkolme
[20] ja Gibbarin jälkeläisiä yhdeksänkymmentäviisi.
[21] Beetlehemiläisiä oli satakaksikymmentäkolme,
[22] Netofan miehiä viisikymmentäkuusi,
[23] Anatotin miehiä satakaksikymmentäkahdeksan,
[24] asmavetilaisia neljäkymmentäkaksi,
[25] kirjat-jearimilaisia, kefiralaisia ja beerotilaisia seitsemänsataaneljäkymmentäkolme,
[26] raamalaisia ja gebalaisia kuusisataakaksikymmentäyksi,
[27] Mikmaan miehiä satakaksikymmentäkaksi,
[28] Beetelin ja Ain miehiä kaksisataakaksikymmentäkolme
[29] ja nebolaisia viisikymmentäkaksi.
[30] Magbisin jälkeläisiä oli sataviisikymmentäkuusi,
[31] toisen Eelamin jälkeläisiä tuhat kaksisataaviisikymmentäneljä
[32] ja Haarimin jälkeläisiä kolmesataakaksikymmentä.
[33] Loodilaisia, haadidilaisia ja oonolaisia oli seitsemänsataakaksikymmentäviisi,

[34] Os filhos de Jericó, trezentos e quarenta e cinco.

[35] Os filhos de Senaá, três mil seiscentos e trinta.

[36] Os sacerdotes: os filhos de Jedaías, da casa de Jesua, novecentos e setenta e três.

[37] Os filhos de Imer, mil e cinqüenta e dois.

[38] Os filhos de Pasur, mil duzentos e quarenta e sete.

[39] Os filhos de Harim, mil e dezessete.

[40] Os levitas: os filhos de Jesua e Cadmiel, dos filhos de Hodavias, setenta e quatro.

[41] Os cantores: os filhos de Asafe, cento e vinte e oito.

[42] Os filhos dos porteiros: os filhos de Salum, os filhos de Ater, os filhos de Talmom, os filhos de Acube, os filhos de Hatita, os filhos de Sobai; ao todo, cento e trinta e nove.

[43] Os servidores do templo: os filhos de Zia, os filhos de Hasufa, os filhos de Tabaote,

[44] os filhos de Queros, os filhos de Sia, os filhos de Padom,

[45] os filhos de Lebana, os filhos de Hagaba, os filhos de Acube, os filhos de Hagabe,

[46] os filhos de Sanlai, os filhos de Hanã,

[47] os filhos de Gidel, os filhos de Gaar, os filhos de Reaías,

[34] jerikolaisia kolmesataaneljäkymmentäviisi

[35] ja senaalaisia kolmetuhatta kuusisataakolmekymmentä.

[36] Pappeja oli: Jeesuan sukua olevan Jedajan jälkeläisiä yhdeksänsataaseitsemänkymmentäkolme,

[37] Immerin jälkeläisiä tuhat viisikymmentäkaksi,

[38] Pashurin jälkeläisiä tuhat kaksisataaneljäkymmentäseitsemän

[39] ja Haarimin jälkeläisiä tuhat seitsemäntoista.

[40] Leeviläisiä, Hoodavjan poikien Jeesuan ja Kadmielin jälkeläisiä, oli seitsemänkymmentäneljä.

[41] Laulajia, Aasafin jälkeläisiä, oli satakaksikymmentäkahdeksan.

[42] Ovenvartijoiden jälkeläisiä, Sallumin, Aaterin, Talmonin, Akkubin, Hatitan ja Soobain jälkeläisiä, oli kaikkiaan satakolmekymmentäyhdeksän.

[43] Temppelipalvelijoita olivat Siihan jälkeläiset, Hasufan jälkeläiset, Tabbaotin jälkeläiset,

[44] Keeroksen jälkeläiset, Siiahan jälkeläiset, Paadonin jälkeläiset,

[45] Lebanan jälkeläiset, Hagaban jälkeläiset, Akkubin jälkeläiset,

[46] Haagabin jälkeläiset, Salmain jälkeläiset, Haananin jälkeläiset,

[47] Giddelin jälkeläiset, Gaharin jälkeläiset, Reajan jälkeläiset,

[48] os filhos de Rezim, os filhos de Necoda, os filhos de Gazão,
[49] os filhos de Uzá, os filhos de Paséia, os filhos de Besai,
[50] os filhos de Asná, os filhos dos meunitas, os filhos dos nefuseus,
[51] os filhos de Baquebuque, os filhos de Hacufa, os filhos de Harur,
[52] os filhos de Baslute, os filhos de Meída, os filhos de Harsa,
[53] os filhos de Barcos, os filhos de Sísera, os filhos de Temá,
[54] os filhos de Nesias, os filhos de Hatifa.
[55] Os filhos dos servos de Salomão: os filhos de Sotai, os filhos de Soferete, os filhos de Peruda,
[56] os filhos de Jaala, os filhos de Darcom, os filhos de Gidel,
[57] os filhos de Sefatias, os filhos de Hatil, os filhos de Poquerete-Hazebaim e os filhos de Ami.
[58] Todos os servidores do templo e os filhos dos servos de Salomão, trezentos e noventa e dois.
[59] Também estes subiram de Tel-Melá, Tel-Harsa, Querube, Adã e Imer, porém não puderam provar que as suas famílias e a sua linhagem eram de Israel:
[60] os filhos de Delaías, os filhos de Tobias, os filhos de Necoda, seiscentos e cinqüenta e dois.

[48] Resinin jälkeläiset, Nekodan jälkeläiset, Gassamin jälkeläiset,
[49] Ussan jälkeläiset, Paaseahin jälkeläiset, Beesain jälkeläiset,
[50] Asnan jälkeläiset, Meunimin jälkeläiset, Nefusimin jälkeläiset,
[51] Bakbukin jälkeläiset, Hakufan jälkeläiset, Harhurin jälkeläiset,
[52] Baslutin jälkeläiset, Mehidan jälkeläiset, Harsan jälkeläiset,
[53] Barkoksen jälkeläiset, Siiseran jälkeläiset, Taamahin jälkeläiset,
[54] Nesiahin jälkeläiset ja Hatifan jälkeläiset.
[55]Salomon palvelijoiden jälkeläisiä olivat Sootain jälkeläiset, Hassooferetin jälkeläiset, Perudan jälkeläiset,
[56] Jaalan jälkeläiset, Darkonin jälkeläiset, Giddelin jälkeläiset,
[57] Sefatjan jälkeläiset, Hattilin jälkeläiset, Pookeret-Sebaimin jälkeläiset ja Aamin jälkeläiset.
[58]Temppelipalvelijoita ja Salomon palvelijoiden jälkeläisiä oli kaikkiaan kolmesataayhdeksänkymmentäkaksi.
[59]Seuraavat Teel-Melahista, Teel-Harsasta, Kerub-Addanista ja Immeristä lähteneet eivät kyenneet ilmoittamaan perhekuntaansa ja polveutumistaan eivätkä osoittamaan, että olivat israelilaisia:
[60] Delajan jälkeläiset, Tobian jälkeläiset ja Nekodan jälkeläiset, yhteensä kuusisataaviisikymmentäkaksi.

[61] Também dos filhos dos sacerdotes: os filhos de Habaías, os filhos de Coz, os filhos de Barzilai, que se casara com uma das filhas de Barzilai, o gileadita, e que foi chamado do nome dele.

[62] Estes procuraram o seu registro nos livros genealógicos, porém o não acharam; pelo que foram tidos por imundos para o sacerdócio.

[63] O governador lhes disse que não comessem das coisas sagradas, até que se levantasse um sacerdote com Urim e Tumim.

[64] Toda esta congregação junta foi de quarenta e dois mil trezentos e sessenta,

[65] afora os seus servos e as suas servas, que foram sete mil trezentos e trinta e sete; e tinham duzentos cantores e cantoras.

[66] Os seus cavalos, setecentos e trinta e seis; os seus mulos, duzentos e quarenta e cinco;

[67] os seus camelos, quatrocentos e trinta e cinco; os jumentos, seis mil setecentos e vinte.

[68] Alguns dos cabeças de famílias, vindo à Casa do SENHOR, a qual está em Jerusalém, deram voluntárias ofertas para a Casa de Deus, para a restaurarem no seu lugar.

[69] Segundo os seus recursos, deram para o tesouro da obra, em ouro, sessenta e um

[61]Habaijan, Koosin ja Barsillain jälkeläiset olivat pappissukua. Barsillai oli ottanut vaimon gileadilaisen Barsillain tyttäristä, ja häntä kutsuttiin heidän sukunsa nimellä.

[62]Nämä miehet etsivät sukuluetteloista merkintää suvustaan mutta eivät löytäneet, ja niin heidät julistettiin pappeuteen kelpaamattomiksi.

[63] Maaherra kielsi heitä syömästä kaikkein pyhimmistä uhreista, ennen kuin nousisi pappi, joka voisi ratkaista asian uurimin ja tummimin avulla.

[64]Seurakuntaa oli yhteensä neljäkymmentäkaksituhatta kolmesataakuusikymmentä henkeä

[65] ja lisäksi palvelijoita ja palvelijattaria, joita oli seitsemäntuhatta kolmesataakolmekymmentäseitsemän, mukaanlukien kaksisataa laulajaa, miehiä ja naisia.

[66] Lähtijöillä oli seitsemänsataakolmekymmentäkuusi hevosta, kaksisataaneljäkymmentäviisi muulia,

[67] neljäsataakolmekymmentäviisi kamelia ja kuusituhatta seitsemänsataakaksikymmentä aasia.

[68]Tullessaan Herran temppelin paikalle Jerusalemiin sukujen päämiehet antoivat keskuudestaan vapaaehtoisia lahjoja Jumalan temppeliä varten, jotta se voitaisiin pystyttää entiselle paikalleen.

[69] He antoivat rakennusrahastoon sen mukaan kuin pystyivät, yhteensä

mil daricos, e, em prata, cinco mil arráteis, e cem vestes sacerdotais.

70 Os sacerdotes, os levitas e alguns do povo, tanto os cantores como os porteiros e os servidores do templo habitaram nas suas cidades, como também todo o Israel.

Esdras 3

É levantado o altar

1 Em chegando o sétimo mês, e estando os filhos de Israel já nas cidades, ajuntou-se o povo, como um só homem, em Jerusalém.

2 Levantou-se Jesua, filho de Jozadaque, e seus irmãos, sacerdotes, e Zorobabel, filho de Sealtiel, e seus irmãos e edificaram o altar do Deus de Israel, para sobre ele oferecerem holocaustos, como está escrito na Lei de Moisés, homem de Deus.

3 Firmaram o altar sobre as suas bases; e, ainda que estavam sob o terror dos povos de outras terras, ofereceram sobre ele holocaustos ao SENHOR, de manhã e à tarde.

4 Celebraram a Festa dos Tabernáculos, como está escrito, e ofereceram holocaustos diários, segundo o número ordenado para cada dia;

5 e, depois disto, o holocausto contínuo e os sacrifícios das Festas da Lua Nova e de todas as festas fixas do SENHOR, como também os dos que traziam ofertas voluntárias ao SENHOR.

kuusikymmentäyksituhatta dareikkia kultaa, viisituhatta minaa hopeaa ja sata papinpukua.

70Papit, leeviläiset ja osa kansasta sekä laulajat, portinvartijat ja temppelipalvelijat asettuivat asumaan omiin kaupunkeihinsa ja kaikki muut israelilaiset omiinsa.

Esra 3

Alttari rakennetaan

1Kun tuli seitsemäs kuukausi ja israelilaiset asuivat jo kaupungeissaan, kansa kokoontui yhtenä miehenä Jerusalemiin.

2Silloin Jeesua, Joosadakin poika, ja hänen pappisveljensä, sekä Serubbaabel, Sealtielin poika, veljineen ryhtyivät rakentamaan Israelin Jumalan alttaria uhratakseen sen päällä polttouhreja, niin kuin on kirjoitettuna Mooseksen, Jumalan miehen, laissa.

3He pystyttivät alttarin entiselle paikalleen, vaikka pelkäsivät maan kansoja. Alttarilla he uhrasivat polttouhreja Herralle aamuin ja illoin.

4He viettivät myös lehtimajanjuhlaa, niin kuin oli säädetty, ja uhrasivat polttouhreja joka päivä niin paljon kuin oli säädetty, kunakin päivänä sen päivän uhrit.

5Siitä lähtien papit uhrasivat jokapäiväisen polttouhrin sekä uudenkuun ja kaikkien muiden Herralle pyhitettyjen juhlapäivien uhrit ja lisäksi

vapaaehtoisina lahjoina Herralle tuodut uhrit.

[6] Desde o primeiro dia do sétimo mês, começaram a oferecer holocaustos ao SENHOR; porém ainda não estavam postos os fundamentos do templo do SENHOR.

[6]Seitsemännen kuun ensimmäisestä päivästä alkaen he uhrasivat polttouhreja Herralle , vaikka temppelin perustusta ei vielä ollut laskettu.

[7] Deram, pois, o dinheiro aos pedreiros e aos carpinteiros, como também comida, bebida e azeite aos sidônios e tírios, para trazerem do Líbano madeira de cedro ao mar, para Jope, segundo a permissão que lhes tinha dado Ciro, rei da Pérsia.

[7] Sitten he palkkasivat kivenhakkaajia ja kirvesmiehiä sekä antoivat siidonilaisille ja tyroslaisille ruokaa, juomaa ja öljyä, jotta nämä kuljettaisivat setripuita Libanonilta meritse Jaafoon . Siihen Koores, Persian kuningas, oli antanut heille luvan.

Lançados os alicerces do templo

Temppelin perustus lasketaan

[8] No segundo ano da sua vinda à Casa de Deus, em Jerusalém, no segundo mês, Zorobabel, filho de Sealtiel, e Jesua, filho de Jozadaque, e os outros seus irmãos, sacerdotes e levitas, e todos os que vieram do cativeiro a Jerusalém começaram a obra da Casa do SENHOR e constituíram levitas da idade de vinte anos para cima, para a superintenderem.

[8]Toisena vuotena siitä, kun israelilaiset olivat saapuneet Jumalan temppelin paikalle Jerusalemiin, vuoden toisessa kuussa, Serubbaabel, Sealtielin poika, ja Jeesua, Joosadakin poika, ryhtyivät työhön pappisveljiensä, leeviläisten ja kaikkien vankeudesta Jerusalemiin palanneiden kanssa. Kaksikymmenvuotiaat ja sitä vanhemmat leeviläiset pantiin johtamaan Herran temppelin rakennustyötä.

[9] Então, se apresentaram Jesua com seus filhos e seus irmãos, Cadmiel e seus filhos, os filhos de Judá, para juntamente vigiarem os que faziam a obra na Casa de Deus, bem como os filhos de Henadade, seus filhos e seus irmãos, os levitas.

[9] Hoodavjan jälkeläiset , Jeesua poikineen ja veljineen ja Kadmiel poikineen, sekä leeviläiset Heenadadin pojat poikineen ja veljineen ryhtyivät yhdessä johtamaan niitä, jotka tekivät Jumalan temppelin rakennustyötä.

[10] Quando os edificadores lançaram os alicerces do templo do SENHOR, apresentaram-se os sacerdotes,

[10] Kun rakentajat olivat laskeneet Herran temppelin perustuksen, papit asettuivat virkapuvuissaan

paramentados e com trombetas, e os levitas, filhos de Asafe, com címbalos, para louvarem o SENHOR, segundo as determinações de Davi, rei de Israel.

11 Cantavam alternadamente, louvando e rendendo graças ao SENHOR, com estas palavras: Ele é bom, porque a sua misericórdia dura para sempre sobre Israel. E todo o povo jubilou com altas vozes, louvando ao SENHOR por se terem lançado os alicerces da sua casa.

12 Porém muitos dos sacerdotes, e levitas, e cabeças de famílias, já idosos, que viram a primeira casa, choraram em alta voz quando à sua vista foram lançados os alicerces desta casa; muitos, no entanto, levantaram as vozes com gritos de alegria.

13 De maneira que não se podiam discernir as vozes de alegria das vozes do choro do povo; pois o povo jubilava com tão grandes gritos, que as vozes se ouviam de mui longe.

ylistämään torvien säestyksellä Herraa . Samoin tekivät leeviläiset, Aasafin jälkeläiset, symbaaleilla Daavidin, Israelin kuninkaan, antamien ohjeiden mukaisesti.

11He kiittivät ja ylistivät Herraa , sillä hän on hyvä ja hänen armonsa pysyy ikuisesti Israelia kohtaan. Ja koko kansa kohotti suuren riemuhuudon ylistäen Herraa siitä, että Herran temppelin perustus oli laskettu.

12Mutta monet vanhat papit, leeviläiset ja sukujen päämiehet, jotka olivat nähneet edellisen temppelin, itkivät äänekkäästi nähdessään tämän uuden temppelin perustuksen laskemisen. Monet taas puhkesivat riemuhuutoihin.

13Raikuvaa riemuhuutoa ja kansan itkua ei voinut erottaa toisistaan, sillä kansa huusi kovalla äänellä, ja se kuului kauas.

Esdras 4

Os inimigos fazem parar a construção do templo

1 Ouvindo os adversários de Judá e Benjamim que os que voltaram do cativeiro edificavam o templo ao SENHOR, Deus de Israel,

2 chegaram-se a Zorobabel e aos cabeças de famílias e lhes disseram: Deixai-nos edificar convosco, porque, como vós, buscaremos a vosso Deus; como também já lhe sacrificamos desde os dias de Esar-Hadom, rei da Assíria, que nos fez subir para aqui.

Esra 4

Vastustajat juonittelevat

1Kun Juudan ja Benjaminin vastustajat kuulivat, että pakkosiirtolaisuudesta palanneet rakensivat temppeliä Herralle , Israelin Jumalalle,

2 he astuivat Serubbaabelin ja sukujen päämiesten eteen ja sanoivat heille: ”Me tahdomme rakentaa yhdessä teidän kanssanne. Mehän etsimme teidän Jumalaanne niin kuin tekin, ja hänelle me olemme uhranneet Assyrian kuninkaan

Eesarhaddonin päivistä alkaen, hänen, joka toi meidät tänne.”

3 Porém Zorobabel, Jesua e os outros cabeças de famílias lhes responderam: Nada tendes conosco na edificação da casa a nosso Deus; nós mesmos, sozinhos, a edificaremos ao SENHOR, Deus de Israel, como nos ordenou Ciro, rei da Pérsia.

3Mutta Serubbaabel, Jeesua ja muut Israelin sukujen päämiehet sanoivat heille: ”Ette te voi rakentaa yhdessä meidän kanssamme temppeliä meidän Jumalallemme. Me yksin rakennamme sen Herralle , Israelin Jumalalle, niin kuin kuningas Koores, Persian kuningas, on meitä käskenyt.”

4 Então, as gentes da terra desanimaram o povo de Judá, inquietando-o no edificar;

4Tämän jälkeen maan kansa yritti saada juutalaisten kädet herpoamaan pelottelemalla heitä, etteivät he jatkaisi rakentamista.

5 alugaram contra eles conselheiros para frustrarem o seu plano, todos os dias de Ciro, rei da Pérsia, até ao reinado de Dario, rei da Pérsia.

5 Kansa palkkasi heitä vastaan neuvonantajia, jotta nämä tekisivät tyhjäksi heidän hankkeensa. Tätä jatkui niin kauan kuin Persian kuningas Koores eli ja vielä Persian kuninkaan Daarejaveksen hallituskauteen asti.

Syytöskirje juutalaisia vastaan

6 No princípio do reinado de Assuero, escreveram uma acusação contra os habitantes de Judá e de Jerusalém.

6Ahasveroksen hallitusaikana, hänen hallituskautensa alussa, kirjoitettiin syytöskirje Juudan ja Jerusalemin asukkaita vastaan.

7 E, nos dias de Artaxerxes, rei da Pérsia, Bislão, Mitredate, Tabeel e os outros seus companheiros lhe escreveram; a carta estava escrita em caracteres aramaicos e na língua siríaca.

7Artahsastan aikana Bislam, Mitredat ja Taaveel sekä heidän virkatoverinsa kirjoittivat kirjeen Artahsastalle, Persian kuninkaalle. Se oli käännetty aramean kielelle ja kirjoitettu aramealaisella kirjoituksella.

8 Reum, o comandante, e Sinsai, o escrivão, escreveram contra Jerusalém uma carta ao rei Artaxerxes.

8Käskynhaltija Rehum ja kirjuri Simsai kirjoittivat kuningas Artahsastalle Jerusalemia koskevan kirjeen, joka alkoi näin:

[9] Escreveu Reum, o comandante, e Sinsai, o escrivão, os outros seus companheiros: dinaítas, afarsaquitas, tarpelitas, afarsitas, arquevitas, babilônios, susanquitas, deavitas, elamitas

[10] e outros povos, que o grande e afamado Osnapar transportou e que fez habitar na cidade de Samaria, e os outros aquém do Eufrates.

[11] Eis o teor da carta endereçada ao rei Artaxerxes:

[12] Teus servos, os homens daquém do Eufrates e em tal tempo. Seja do conhecimento do rei que os judeus que subiram de ti vieram a nós a Jerusalém. Eles estão reedificando aquela rebelde e malvada cidade e vão restaurando os seus muros e reparando os seus fundamentos.

[13] Saiba ainda o rei que, se aquela cidade se reedificar, e os muros se restaurarem, eles não pagarão os direitos, os impostos e os pedágios e assim causarão prejuízos ao rei.

[14] Agora, pois, como somos assalariados do rei e não nos convém ver a desonra dele, por isso, mandamos dar-lhe aviso,

[15] a fim de que se busque no Livro das Crônicas de seus pais, e nele achará o rei

[9] Silloin ja silloin. ”Käskynhaltija Rehum ja kirjuri Simsai sekä heidän virkatoverinsa, tuomarit ja viranomaiset sekä tarpelilaiset, persialaiset, erekiläiset, babylonialaiset, suusanilaiset, dehavilaiset, eelamilaiset

[10] ja muut kansat, jotka suuri ja maineikas Aasenappar vei pakkosiirtolaisuuteen ja sijoitti Samarian kaupunkiin ja muualle Eufratvirran tämänpuoleiselle alueelle” ja niin edelleen.

[11] Ja tämä on jäljennös kirjeestä, jonka he lähettivät hänelle: ”Kuningas Artahsastalle sinun palvelijasi, miehet Eufratvirran tältä puolelta” ja niin edelleen.

[12]”Tulkoon kuninkaan tietoon, että ne juutalaiset, jotka lähtivät sinun luotasi meidän luoksemme, ovat saapuneet Jerusalemiin. Nyt he rakentavat tuota kapinallista ja pahaa kaupunkia. He ovat saamassa sen muurit kuntoon ja korjaavat sen perustuksia.

[13] Tietäköön siis kuningas, että jos se kaupunki rakennetaan ja sen muurit pannaan kuntoon, he eivät enää maksa rahaveroa, luonnontuotteina maksettavaa veroa eivätkä tiemaksuja. Siitä kärsivät kuninkaiden tulot.

[14] Kun kerran syömme palatsin suolaa, meidän ei sovi katsella kuninkaan häpäisyä. Siksi me lähetämme tämän tiedoksi kuninkaalle,

[15] että antaisit tutkia isiesi aikakirjaa. Siitä huomaat ja saat tietää, että se kaupunki on

e saberá que aquela cidade foi rebelde e danosa aos reis e às províncias e que nela tem havido rebeliões, desde tempos antigos; pelo que foi a cidade destruída.

ollut kapinallinen kaupunki, joka on aiheuttanut vahinkoa kuninkaille ja maakunnille. Siellä on muinaisista ajoista asti pantu toimeen levottomuuksia. Sen tähden se kaupunki on hävitetty.

16 Nós, pois, fazemos notório ao rei que, se aquela cidade se reedificar, e os seus muros se restaurarem, sucederá que não terá a posse das terras deste lado do Eufrates.

16 Me ilmoitamme siis kuninkaalle, että jos se kaupunki rakennetaan ja sen muurit pannaan kuntoon, sinulle ei jää mitään osaa Eufratvirran tämänpuoleisesta alueesta."

Temppelin rakennustyö keskeytetään

17 Então, respondeu o rei: A Reum, o comandante, a Sinsai, o escrivão, e a seus companheiros que habitam em Samaria, como aos restantes que estão além do Eufrates: Paz!

17Kuningas lähetti vastauksen käskynhaltija Rehumille ja kirjuri Simsaille ja heidän virkatovereilleen, jotka asuivat Samariassa ja muualla Eufratvirran tällä puolella: "Rauhaa" ja niin edelleen.

18 A carta que nos enviastes foi distintamente lida na minha presença.

18"Kirjelmä, jonka lähetitte meille, on luettu minulle tarkasti.

19 Ordenando-o eu, buscaram e acharam que, de tempos antigos, aquela cidade se levantou contra os reis, e nela se têm feito rebeliões e motins.

19 Minä annoin käskyn tutkia asiaa, ja silloin huomattiin, että tuo kaupunki on muinaisista ajoista alkaen noussut kuninkaita vastaan ja että siellä on pantu toimeen kapinoita ja levottomuuksia.

20 Também houve reis poderosos sobre Jerusalém, que dalém do Eufrates dominaram em todo lugar, e se lhes pagaram direitos, impostos e pedágios.

20 Jerusalemissa on ollut mahtavia kuninkaita, jotka ovat hallinneet kaikkea Eufratvirran sillä puolella olevaa maata ja joille on suoritettu rahaveroa, luonnontuotteina maksettavaa veroa ja tiemaksuja.

21 Agora, pois, dai ordem a fim de que aqueles homens parem o trabalho e não se edifique aquela cidade, a não ser com autorização minha.

21Antakaa siis käsky, että noita miehiä on estettävä eikä tuota kaupunkia saa rakentaa, ennen kuin minä annan siitä käskyn.

[22] Guardai-vos, não sejais remissos nestas coisas. Por que há de crescer o dano em prejuízo dos reis?

[23] Depois de lida a cópia da carta do rei Artaxerxes perante Reum, Sinsai, o escrivão, e seus companheiros, foram eles apressadamente a Jerusalém, aos judeus, e, de mão armada, os forçaram a parar com a obra.

[24] Cessou, pois, a obra da Casa de Deus, a qual estava em Jerusalém; e isso até ao segundo ano do reinado de Dario, rei da Pérsia.

Esdras 5

As exortações de Ageu e Zacarias

[1] Ora, os profetas Ageu e Zacarias, filho de Ido, profetizaram aos judeus que estavam em Judá e em Jerusalém, em nome do Deus de Israel, cujo Espírito estava com eles.

[2] Então, se dispuseram Zorobabel, filho de Sealtiel, e Jesua, filho de Jozadaque, e começaram a edificar a Casa de Deus, a qual está em Jerusalém; e, com eles, os referidos profetas de Deus, que os ajudavam.

[3] Nesse tempo, veio a eles Tatenai, governador daquém do Eufrates, e Setar-Bozenai, e seus companheiros e assim lhes perguntaram: Quem vos deu ordem para reedificardes esta casa e restaurardes este muro?

[22] Ja varokaa lyömästä laimin mitään tässä asiassa, ettei tästä koituisi vielä suurempaa vahinkoa kuninkaalle.”

[23]Niin pian kuin kuningas Artahsastan kirjeen jäljennös oli luettu Rehumille, kirjuri Simsaille ja heidän virkatovereilleen, he lähtivät kiireesti Jerusalemiin juutalaisten luo ja pakottivat väkivalloin heidät lopettamaan työnsä.

[24] Silloin Jumalan temppelin rakennustyö Jerusalemissa keskeytyi, ja se oli pysähdyksissä Daarejaveksen, Persian kuninkaan, toiseen hallitusvuoteen asti.

Esra 5

Rakentaminen aloitetaan uudelleen

[1]Mutta profeetta Haggai ja profeetta Sakarja, Iddon poika, profetoivat Juudassa ja Jerusalemissa asuville juutalaisille Israelin Jumalan nimessä.

[2]Silloin Serubbaabel, Sealtielin poika, ja Jeesua, Joosadakin poika, ryhtyivät rakentamaan Jumalan temppeliä Jerusalemissa. Heidän kanssaan olivat Jumalan profeetat, jotka tukivat heitä.

[3] Siihen aikaan Tattenai, Eufratvirran tämänpuoleisen alueen käskynhaltija, ja Setar-Boosenai sekä näiden virkatoverit tulivat heidän luokseen ja kysyivät heiltä: ”Kuka on käskenyt teitä rakentamaan tämän temppelin ja panemaan kuntoon tämän muurin?”

[4] Perguntaram-lhes mais: E quais são os nomes dos homens que constroem este edifício?

[5] Porém os olhos de Deus estavam sobre os anciãos dos judeus, de maneira que não foram obrigados a parar, até que o assunto chegasse a Dario, e viesse resposta por carta sobre isso.

Os adversários consultam Dario

[6] Eis a cópia da carta que Tatenai, o governador daquém do Eufrates, com Setar-Bozenai e os seus companheiros, os afarsaquitas, que estavam deste lado do rio, enviaram ao rei Dario,

[7] na qual lhe deram uma relação escrita do modo seguinte: Ao rei Dario, toda a paz!

[8] Seja notório ao rei que nós fomos à província de Judá, à casa do grande Deus, a qual se edifica com grandes pedras; a madeira se está pondo nas paredes, e a obra se vai fazendo com diligência e se adianta nas suas mãos.

[9] Perguntamos aos anciãos e assim lhes dissemos: Quem vos deu ordem para reedificardes esta casa e restaurardes este muro?

[10] Demais disto, lhes perguntamos também pelo seu nome, para tos declararmos, para que te pudéssemos escrever os nomes dos homens que são entre eles os chefes.

[11] Esta foi a resposta que nos deram: Nós somos servos do Deus dos céus e da terra e reedificamos a casa que há muitos anos

[4] He kysyivät myös: ”Mitkä ovat niiden miesten nimet, jotka rakentavat tätä rakennusta?”

[5]Juutalaisten vanhinten yllä oli kuitenkin heidän Jumalansa valvova silmä, niin ettei heitä estetty työstä. Asiasta meni kuitenkin selonteko Daarejavekselle, ja aikanaan siihen vastattiin kirjeellä.

[6]Tämä on jäljennös kirjeestä, jonka Eufratvirran tämänpuoleisen maan käskynhaltija Tattenai ja Setar-Boosenai sekä tämän virkatoverit, Eufratvirran tällä puolella olevat persialaiset virkamiehet, lähettivät kuningas Daarejavekselle.

[7] Selonteko, jonka he lähettivät hänelle, kuului näin: ”Kuningas Daarejavekselle runsasta rauhaa!

[8]Tulkoon kuninkaan tietoon, että me kävimme Juudan maakunnassa katsomassa suuren Jumalan temppeliä. Sitä rakennettiin hakatuista kivistä, ja seiniin pantiin hirsiä. Työtä tehtiin tarkasti, ja se sujui rakentajien käsissä.

[9]Sitten kysyimme vanhimmilta: ’Kuka on käskenyt teitä rakentamaan tämän temppelin ja panemaan kuntoon tämän muurin?’

[10] Me kysyimme heiltä myös heidän nimensä ilmoittaaksemme ne sinulle ja kirjoitimme muistiin niiden miesten nimet, jotka olivat työnjohtajia.

[11] He vastasivat meille: ’Me olemme taivaan ja maan Jumalan palvelijoita, ja me rakennamme uudestaan temppeliä,

fora construída, a qual um grande rei de Israel edificou e a terminou.

[12] Mas, depois que nossos pais provocaram à ira o Deus dos céus, ele os entregou nas mãos de Nabucodonosor, rei da Babilônia, o caldeu, o qual destruiu esta casa e transportou o povo para a Babilônia.

[13] Porém Ciro, rei da Babilônia, no seu primeiro ano, deu ordem para que esta Casa de Deus se edificasse.

[14] Também os utensílios de ouro e de prata, da Casa de Deus, que Nabucodonosor levara do templo que estava em Jerusalém e os meteu no templo de Babilônia, o rei Ciro os tirou de lá, e foram dados a um homem cujo nome era Sesbazar, a quem nomeara governador

[15] e lhe disse: Toma estes utensílios, e vai, e leva-os ao templo de Jerusalém, e faze reedificar a Casa de Deus, no seu lugar.

[16] Então, veio o dito Sesbazar e lançou os fundamentos da Casa de Deus, a qual está em Jerusalém; e, daí para cá, se está edificando e ainda não está acabada.

[17] Agora, pois, se parece bem ao rei, que se busque nos arquivos reais, na Babilônia, se é verdade haver uma ordem do rei Ciro para edificar esta Casa de Deus, em

joka oli rakennettu jo monta vuotta sitten. Suuri Israelin kuningas rakensi sitä ja sai sen valmiiksi.

[12]Mutta meidän isämme vihoittivat taivaan Jumalan, ja siksi hän antoi heidät kaldealaisen Nebukadnessarin, Babylonian kuninkaan, käsiin. Nebukadnessar hävitti temppelin ja vei kansan pakkosiirtolaisuuteen Babyloniaan.

[13]Mutta Kooreksen, Babylonian kuninkaan, ensimmäisenä hallitusvuotena kuningas Koores antoi käskyn, että tämä Jumalan temppeli oli rakennettava jälleen.

[14] Kuningas Koores käski myös tuoda Babylonin temppelistä Jumalan temppelin kulta- ja hopeaesineet, jotka Nebukadnessar oli ottanut Jerusalemin temppelistä ja vienyt Babylonin temppeliin. Ne annettiin Sesbassar-nimiselle miehelle, jonka Koores oli asettanut käskynhaltijaksi.

[15]Koores sanoi hänelle: Ota nämä esineet ja vie ne Jerusalemin temppeliin. Jumalan temppeli rakennettakoon entiselle paikalleen.

[16]Niin tämä Sesbassar tuli Jerusalemiin ja laski Jumalan temppelin perustuksen. Niistä ajoista tähän asti on temppeliä rakennettu, eikä se vieläkään ole valmis.’

[17] Jos siis kuningas näkee hyväksi, tutkittakoon kuninkaan aarrekammiossa siellä Babylonissa, onko kuningas Koores todella antanut käskyn rakentaa tämän

Jerusalém; e sobre isto nos faça o rei saber a sua vontade.

Esdras 6

O decreto de Dario

1 Então, o rei Dario deu ordem, e uma busca se fez nos arquivos reais da Babilônia, onde se guardavam os documentos.

2 Em Acmetá, na fortaleza que está na província da Média, se achou um rolo, e nele estava escrito um memorial que dizia assim:

3 O rei Ciro, no seu primeiro ano, baixou o seguinte decreto: Com respeito à Casa de Deus, em Jerusalém, deve ela edificar-se para ser um lugar em que se ofereçam sacrifícios; seus fundamentos serão firmes, a sua altura, de sessenta côvados, e a sua largura, de sessenta côvados, com três carreiras de grandes pedras e uma de madeira nova.

4 A despesa se fará da casa do rei.

5 Demais disto, os utensílios de ouro e de prata, da Casa de Deus, que Nabucodonosor tirara do templo que estava em Jerusalém, levando-os para a Babilônia, serão devolvidos para o templo que está em Jerusalém, cada utensílio para o seu lugar; serão recolocados na Casa de Deus.

Jumalan temppelin Jerusalemiin. Kuningas lähettänee meille tiedon tahdostaan tässä asiassa.”

Esra 6

Kooreksen käsky vahvistetaan

1Niin kuningas Daarejaves antoi käskyn, että asiaa tutkittaisiin Babylonin arkistossa, jonne myös aarteet koottiin.

2 Ahmetan palatsista Meedian maakunnasta löydettiin kirjakäärö, johon oli kirjoitettu seuraavasti: ”Muistettava tapahtuma:

3 Ensimmäisenä hallitusvuotenaan kuningas Koores antoi käskyn, joka koski Jumalan temppeliä Jerusalemissa: ’Rakennettakoon temppeli paikaksi, jossa uhrataan uhreja. Laskettakoon sen perustukset lujiksi. Sen korkeus olkoon kuusikymmentä kyynärää ja leveys kuusikymmentä kyynärää.

4Siinä olkoon vuorotellen kolme kerrosta hakattuja kiviä ja yksi kerros hirsiä. Kustannukset maksetaan kuninkaan varoista.

5Myös Jumalan temppelin kulta- ja hopeaesineet, jotka Nebukadnessar otti Jerusalemin temppelistä ja vei Babyloniin, palautettakoon paikoilleen Jerusalemin temppeliin ja asetettakoon ne Jumalan huoneeseen.’”

[6] Agora, pois, Tatenai, governador dalém do Eufrates, Setar-Bozenai e seus companheiros, os afarsaquitas, que estais para além do rio, retirai-vos para longe dali.

[6]Daarejavekselta tuli tällainen vastaus: ”Tämän vuoksi on sinun, Tattenai, joka olet Eufratvirran sen puoleisen maan käskynhaltija, sinun, Setar-Boosenai ja muiden Eufratvirran sillä puolella olevien persialaisten virkatoverienne pysyttävä siitä erillänne.

[7] Não interrompais a obra desta Casa de Deus, para que o governador dos judeus e os seus anciãos reedifiquem a Casa de Deus no seu lugar.

[7]Jättäkää Jumalan temppelin rakennustyö rauhaan. Juutalaisten käskynhaltija ja juutalaisten vanhimmat rakentakoot Jumalan temppelin entiselle paikalleen.

[8] Também por mim se decreta o que haveis de fazer a estes anciãos dos judeus, para que reedifiquem esta Casa de Deus, a saber, que da tesouraria real, isto é, dos tributos dalém do rio, se pague, pontualmente, a despesa a estes homens, para que não se interrompa a obra.

[8] Minä annan käskyn siitä, mitä teidän on tehtävä juutalaisten vanhimpien hyväksi heidän rakentaessaan Jumalan temppeliä. Kuninkaan varoista, jotka tulevat Eufratvirran senpuoleisen alueen verotuloista, maksettakoon noille miehille tarkoin ja viivyttelemättä heidän kulunsa.

[9] Também se lhes dê, dia após dia, sem falta, aquilo de que houverem mister: novilhos, carneiros e cordeiros, para holocausto ao Deus dos céus; trigo, sal, vinho e azeite, segundo a determinação dos sacerdotes que estão em Jerusalém;

[9] Mitä sitten tarvitaankin – mullikoita, pässejä tai karitsoita polttouhreiksi taivaan Jumalalle, vehnää, suolaa, viiniä tai öljyä – se annettakoon Jerusalemin papeille joka päivä heidän esityksensä mukaan, mitään laiminlyömättä,

[10] para que ofereçam sacrifícios de aroma agradável ao Deus dos céus e orem pela vida do rei e de seus filhos.

[10] jotta he uhraisivat hyvälle tuoksuvia uhreja taivaan Jumalalle ja rukoilisivat kuninkaan ja hänen poikiensa hengen puolesta.

[11] Também por mim se decreta que todo homem que alterar este decreto, uma viga se arrancará da sua casa, e que seja ele levantado e pendurado nela; e que da sua casa se faça um monturo.

[11] Minä olen antanut käskyn, että kuka ikinä rikkoo tätä määräystä vastaan, hänen talostaan revittäköön hirsi ja hänet lyötäköön siihen riippumaan, ja hänen talonsa hajotettakoon rauniokasaksi.

[12] O Deus, pois, que fez habitar ali o seu nome derribe a todos os reis e povos que

[12] Jumala, joka on asettanut nimensä asumaan siinä temppelissä, kukistakoon

estenderem a mão para alterar o decreto e para destruir esta Casa de Deus, a qual está em Jerusalém. Eu, Dario, baixei o decreto; que se execute com toda a pontualidade.

jokaisen kuninkaan ja kansan, joka ojentaa kätensä rikkoakseen tätä määräystä vastaan ja tahtoo hävittää Jerusalemissa olevan Jumalan temppelin. Minä, Daarejaves, olen antanut tämän käskyn. Noudatettakoon sitä tarkoin.”

Completado o templo

13 Então, Tatenai, o governador daquém do Eufrates, Setar-Bozenai e os seus companheiros assim o fizeram pontualmente, segundo decretara o rei Dario.

Temppeli valmistuu

13Niin Tattenai, Eufratvirran tämänpuoleisen maan käskynhaltija, ja Setar-Boosenai sekä heidän virkatoverinsa tekivät tarkoin sen käskyn mukaan, jonka kuningas Daarejaves oli lähettänyt.

14 Os anciãos dos judeus iam edificando e prosperando em virtude do que profetizaram os profetas Ageu e Zacarias, filho de Ido. Edificaram a casa e a terminaram segundo o mandado do Deus de Israel e segundo o decreto de Ciro, de Dario e de Artaxerxes, rei da Pérsia.

14 Juutalaisten vanhimmat jatkoivat rakentamista, ja heidän työnsä onnistui profeetta Haggain ja Sakarjan, Iddon pojan, profeetallisten sanomien rohkaisemina. He rakensivat temppelin valmiiksi, niin kuin Israelin Jumala oli käskenyt ja niin kuin Koores, Daarejaves ja Artahsasta, Persian kuninkaat, olivat määränneet.

15 Acabou-se esta casa no dia terceiro do mês de adar, no sexto ano do reinado do rei Dario.

15Temppeli tuli valmiiksi adar-kuun kolmantena päivänä, kuningas Daarejaveksen kuudentena hallitusvuotena.

A dedicação do templo

16 Os filhos de Israel, os sacerdotes, os levitas e o restante dos exilados celebraram com regozijo a dedicação desta Casa de Deus.

16Silloin israelilaiset – papit, leeviläiset ja muut pakkosiirtolaisuudesta palanneet – viettivät iloiten Jumalan temppelin vihkiäisiä.

17 Para a dedicação desta Casa de Deus ofereceram cem novilhos, duzentos carneiros, quatrocentos cordeiros e doze cabritos, para oferta pelo pecado de todo o Israel, segundo o número das tribos de Israel.

17 He uhrasivat Jumalan temppelin vihkiäisissä sata mullikkaa, kaksisataa pässiä ja neljäsataa karitsaa sekä syntiuhriksi koko Israelin puolesta kaksitoista pukkia, Israelin heimojen luvun mukaan.

[18] Estabeleceram os sacerdotes nos seus turnos e os levitas nas suas divisões, para o serviço de Deus em Jerusalém, segundo está escrito no Livro de Moisés.

A celebração da Páscoa

[19] Os que vieram do cativeiro celebraram a Páscoa no dia catorze do primeiro mês;

[20] porque os sacerdotes e os levitas se tinham purificado como se fossem um só homem, e todos estavam limpos; mataram o cordeiro da Páscoa para todos os que vieram do cativeiro, para os sacerdotes, seus irmãos, e para si mesmos.

[21] Assim, comeram a Páscoa os filhos de Israel que tinham voltado do exílio e todos os que, unindo-se a eles, se haviam separado da imundícia dos gentios da terra, para buscarem o SENHOR, Deus de Israel.

[22] Celebraram a Festa dos Pães Asmos por sete dias, com regozijo, porque o SENHOR os tinha alegrado, mudando o coração do rei da Assíria a favor deles, para lhes fortalecer as mãos na obra da Casa de Deus, o Deus de Israel.

Esdras 7

Artaxerxes envia Esdras a Jerusalém

[1] Passadas estas coisas, no reinado de Artaxerxes, rei da Pérsia, Esdras, filho de Seraías, filho de Azarias, filho de Hilquias,

[18]Papit asetettiin ryhmittäin ja leeviläiset osastoittain palvelemaan Jumalaa Jerusalemissa, niin kuin on kirjoitettu Mooseksen kirjaan.

Pääsiäisjuhla

[19]Ensimmäisen kuun neljäntenätoista päivänä pakkosiirtolaisuudesta palanneet viettivät pääsiäistä.

[20]Papit ja leeviläiset olivat näet yhtenä miehenä puhdistautuneet, niin että he kaikki olivat puhtaita. He teurastivat pääsiäislampaat kaikille pakkosiirtolaisuudesta palanneille, myös veljilleen papeille ja itselleen.

[21] Pakkosiirtolaisuudesta palanneet israelilaiset söivät pääsiäislammasta, samoin kaikki muut, jotka olivat erottautuneet maassa asuvien kansojen saastaisuudesta etsiäkseen yhdessä israelilaisten kanssa Herraa , Israelin Jumalaa.

[22] Iloiten he viettivät happamattoman leivän juhlaa seitsemän päivää, sillä Herra oli ilahduttanut heitä ja kääntänyt Assyrian kuninkaan sydämen heidän puolelleen, niin että hän tuki heitä Jumalan, Israelin Jumalan, temppelin rakennustyössä.

Esra 7

Kotiinpaluu Esran johdolla

Esra saapuu Jerusalemiin

[1]Näiden tapausten jälkeen Persian kuninkaan Artahsastan hallitusaikana Jerusalemiin saapui Esra, Serajan poika. Seraja oli Asarjan poika, tämä Hilkian poika,

[2] filho de Salum, filho de Zadoque, filho de Aitube,

[3] filho de Amarias, filho de Azarias, filho de Meraiote,

[4] filho de Zeraías, filho de Uzi, filho de Buqui,

[5] filho de Abisua, filho de Finéias, filho de Eleazar, filho de Arão, o sumo sacerdote, este Esdras subiu da Babilônia.

[6] Ele era escriba versado na Lei de Moisés, dada pelo SENHOR, Deus de Israel; e, segundo a boa mão do SENHOR, seu Deus, que estava sobre ele, o rei lhe concedeu tudo quanto lhe pedira.

[7] Também subiram a Jerusalém alguns dos filhos de Israel, dos sacerdotes, dos levitas, dos cantores, dos porteiros e dos servidores do templo, no sétimo ano do rei Artaxerxes.

[8] Esdras chegou a Jerusalém no quinto mês, no sétimo ano deste rei;

[9] pois, no primeiro dia do primeiro mês, partiu da Babilônia e, no primeiro dia do quinto mês, chegou a Jerusalém, segundo a boa mão do seu Deus sobre ele.

[10] Porque Esdras tinha disposto o coração para buscar a Lei do SENHOR, e para a cumprir, e para ensinar em Israel os seus estatutos e os seus juízos.

[2] tämä Sallumin, tämä Saadokin, tämä Ahitubin,

[3] tämä Amarjan, tämä Asarjan, tämä Merajotin,

[4] tämä Serahjan, tämä Ussin, tämä Bukkin,

[5] tämä Abisuan ja tämä Piinehasin poika. Piinehas oli ylipappi Aaronin pojan Eleasarin poika.

[6] Tämä Esra tuli Babyloniasta. Hän oli kirjanoppinut, hyvin perehtynyt Mooseksen lakiin, jonka Herra , Israelin Jumala, oli antanut. Kuningas antoi Esralle kaiken, mitä tämä halusi, koska Esran yllä oli Herran , hänen Jumalansa, käsi.

[7] Muitakin israelilaisia, myös pappeja, leeviläisiä, laulajia, portinvartijoita ja temppelipalvelijoita, lähti Jerusalemiin kuningas Artahsastan seitsemäntenä hallitusvuotena.

[8] Esra saapui Jerusalemiin kuninkaan seitsemännen hallitusvuoden viidennessä kuussa.

[9] Lähtö Babyloniasta oli tapahtunut ensimmäisen kuukauden ensimmäisenä päivänä, ja viidennen kuukauden ensimmäisenä päivänä Esra saapui Jerusalemiin, sillä Jumalan hyvä käsi oli Esran yllä,

[10] koska hän oli kiinnittänyt sydämensä Herran lain tutkimiseen noudattaakseen ja opettaakseen Israelissa lakia ja oikeutta.

Kuningas Artahsastan kirje

[11] Esta é a cópia da carta que o rei Artaxerxes deu ao sacerdote Esdras, o escriba das palavras, dos mandamentos e dos estatutos do SENHOR sobre Israel:

[11]Tämä on jäljennös kirjeestä, jonka kuningas Artahsasta antoi pappi Esralle, kirjanoppineelle, Herran Israelille antamien käskyjen ja säädösten tuntijalle:

[12] Artaxerxes, rei dos reis, ao sacerdote Esdras, escriba da Lei do Deus do céu: Paz perfeita!

[12]"Artahsasta, kuninkaiden kuningas, pappi Esralle, taivaan Jumalan lain tuntijalle. Täydellistä rauhaa" ja niin edelleen.

[13] Por mim se decreta que, no meu reino, todo aquele do povo de Israel e dos seus sacerdotes e levitas que quiser ir contigo a Jerusalém, vá.

[13] "Minä annan käskyn, että valtakunnassani jokainen Israelin kansan jäsen, joka on halukas lähtemään Jerusalemiin, lähteköön kanssasi, myös papit ja leeviläiset.

[14] Porquanto és mandado da parte do rei e dos seus sete conselheiros para fazeres inquirição a respeito de Judá e de Jerusalém, segundo a Lei do teu Deus, a qual está na tua mão;

[14] Koska siis olet lähettiläänä kuninkaan ja hänen seitsemän neuvonantajansa käskystä, sinun on tarkastettava, ovatko olot Juudassa ja Jerusalemissa sinun Jumalasi lain mukaiset, lain, joka on sinun hallussasi.

[15] e para levares a prata e o ouro que o rei e os seus conselheiros, espontaneamente, ofereceram ao Deus de Israel, cuja habitação está em Jerusalém,

[15]Sinun on vietävä mukanasi kuninkaan ja hänen neuvonantajiensa vapaaehtoisena lahjana antama hopea ja kulta Israelin Jumalalle, jonka asumus on Jerusalemissa.

[16] bem assim a prata e o ouro que achares em toda a província da Babilônia, com as ofertas voluntárias do povo e dos sacerdotes, oferecidas, espontaneamente, para a casa de seu Deus, a qual está em Jerusalém.

[16]Sinun on vietävä myös kaikki se hopea ja kulta, jonka saat koko Babylonian maakunnasta, sekä vapaaehtoiset lahjat, joita kansa ja papit antavat Jerusalemissa olevaa Jumalansa temppeliä varten.

[17] Portanto, diligentemente comprarás com este dinheiro novilhos, e carneiros, e cordeiros, e as suas ofertas de manjares, e as suas libações e as oferecerás sobre o

[17] Osta siis huolellisesti harkiten näillä rahoilla mullikoita, pässejä ja karitsoita sekä niiden kanssa uhrattavia ruoka- ja juomauhreja ja uhraa ne alttarilla teidän

altar da casa de teu Deus, a qual está em Jerusalém.

18 Também o que a ti e a teus irmãos bem parecer fazerdes do resto da prata e do ouro, fazei-o, segundo a vontade do vosso Deus.

19 E os utensílios que te foram dados para o serviço da casa de teu Deus, restitui-os perante o Deus de Jerusalém.

20 E tudo mais que for necessário para a casa de teu Deus, que te convenha dar, dá-lo-ás da casa dos tesouros do rei.

21 Eu mesmo, o rei Artaxerxes, decreto a todos os tesoureiros que estão além do Eufrates: tudo quanto vos pedir o sacerdote Esdras, escriba da Lei do Deus do céu, pontualmente se lhe faça;

22 até cem talentos de prata, até cem coros de trigo, até cem batos de vinho, até cem batos de azeite e sal à vontade.

23 Tudo quanto se ordenar, segundo o mandado do Deus do céu, exatamente se faça para a casa do Deus do céu; pois para que haveria grande ira sobre o reino do rei e de seus filhos?

24 Também vos fazemos saber, acerca de todos os sacerdotes e levitas, cantores, porteiros, de todos os que servem nesta Casa de Deus, que não será lícito impor-lhes nem direitos, nem impostos, nem pedágios.

Jumalanne temppelissä, joka on Jerusalemissa.

18 Ja mitä sinä ja veljesi näette hyväksi tehdä jäljelle jääneellä hopealla ja kullalla, se tehkää Jumalanne tahdon mukaisesti.

19 Ne esineet, jotka sinulle annetaan Jumalasi temppelissä toimitettavaa jumalanpalvelusta varten, sinun on vietävä täysilukuisina Jerusalemiin Jumalasi eteen.

20 Muut Jumalasi temppelin kulut, joita sinulle aiheutuu, voit maksaa kuninkaan aarrekammion varoista.

21 Ja minä, kuningas Artahsasta, annan käskyn kaikille Eufratvirran senpuoleisten aarteistojen hoitajille: 'Kaikki, mitä pappi Esra, taivaan Jumalan lain tuntija, pyytää teiltä, toimitettakoon hänelle täsmällisesti:

22 hopeaa aina sataan talenttiin asti, vehnää sataan koor-mittaan, viiniä sataan bat-mittaan ja öljyä sataan bat-mittaan asti sekä suolaa ilman rajoitusta.

23 Kaikki, mitä taivaan Jumala käskee, tehtäköön hänen temppelinsä hyväksi täsmällisesti, ettei viha kohtaisi kuninkaan ja hänen poikiensa valtakuntaa.

24 Vielä annamme teille tiedoksi, ettei kukaan ole oikeutettu vaatimaan rahaveroa, luonnontuotteita tai tiemaksua yhdeltäkään papilta tai leeviläiseltä, laulajalta, portinvartijalta, temppelipalvelijalta tai keneltäkään

muulta, joka toimittaa Jumalan temppelin palvelustehtäviä.

[25] Tu, Esdras, segundo a sabedoria do teu Deus, que possuis, nomeia magistrados e juízes que julguem a todo o povo que está dalém do Eufrates, a todos os que sabem as leis de teu Deus, e ao que não as sabe, que lhas façam saber.

[25] Ja sinä, Esra, aseta sen viisauden mukaan, jonka olet Jumalaltasi saanut, tuomareita ja lakimiehiä jakamaan oikeutta kaikelle Eufratvirran sillä puolella olevalle kansalle, kaikille, jotka tuntevat sinun Jumalasi lain. Niille, jotka eivät sitä tunne, opettakaa sitä.

[26] Todo aquele que não observar a lei do teu Deus e a lei do rei, seja condenado ou à morte, ou ao desterro, ou à confiscação de bens, ou à prisão.

[26]Jokainen, joka ei noudata sinun Jumalasi lakia ja kuninkaan lakia, tuomittakoon tarkoin harkiten joko kuolemaan tai karkotukseen, omaisuuden menetykseen tai vankeuteen.”

Esra kiittää Herraa

[27] Bendito seja o SENHOR, Deus de nossos pais, que deste modo moveu o coração do rei para ornar a Casa do SENHOR, a qual está em Jerusalém;

[27]Siunattu olkoon Herra , meidän isiemme Jumala, joka on antanut kuninkaan sydämeen halun kaunistaa Herran temppeliä Jerusalemissa.

[28] e que estendeu para mim a sua misericórdia perante o rei, os seus conselheiros e todos os seus príncipes poderosos. Assim, me animei, segundo a boa mão do SENHOR, meu Deus, sobre mim, e ajuntei de Israel alguns chefes para subirem comigo.

[28] Hän on suonut minun saavuttaa kuninkaan, hänen neuvonantajiensa ja kaikkien kuninkaan mahtavien ruhtinaiden suosion. Minä rohkaisin mieleni, koska ylläni oli Herran , minun Jumalani käsi, ja kokosin Israelin päämiehiä lähtemään kanssani matkaan.

Esdras 8

A lista dos que voltaram com Esdras

[1] São estes os cabeças de famílias, com as suas genealogias, os que subiram comigo da Babilônia, no reinado do rei Artaxerxes:

Esra 8

Luettelo Esran kanssa lähteneistä

[1]Nämä olivat ne sukujen päämiehet ja heidän sukuluetteloihinsa merkityt, jotka kuningas Artahsastan hallitusaikana lähtivät kanssani Babyloniasta:

[2] dos filhos de Finéias, Gérson; dos filhos de Itamar, Daniel; dos filhos de Davi, Hatus;

[2]Piinehasin jälkeläisiä Geersom, Iitamarin jälkeläisiä Daniel, Daavidin jälkeläisiä Hattus,

[3] dos filhos de Secanias, dos filhos de Parós, Zacarias, e, com ele, foram registrados cento e cinqüenta homens.

[3] Paroksen jälkeläisen Sekanjan jälkeläisiä Sakarja ja hänen kanssaan sataviisikymmentä sukuluetteloihin merkittyä miestä,

[4] Dos filhos de Paate-Moabe, Elioenai, filho de Zeraías, e, com ele, duzentos homens.

[4] Pahat-Mooabin jälkeläisiä Eljoenai, Serahjan poika, ja hänen kanssaan kaksisataa miestä,

[5] Dos filhos de Secanias, o filho de Jaaziel, e, com ele, trezentos homens.

[5] Sekanjan jälkeläisiä Jahasielin poika ja hänen kanssaan kolmesataa miestä,

[6] Dos filhos de Adim, Ebede, filho de Jônatas, e, com ele, cinqüenta homens.

[6] Aadinin jälkeläisiä Ebed, Joonatanin poika, ja hänen kanssaan viisikymmentä miestä,

[7] Dos filhos de Elão, Jesaías, filho de Atalias, e, com ele, setenta homens.

[7] Eelamin jälkeläisiä Jesaja, Ataljan poika, ja hänen kanssaan seitsemänkymmentä miestä,

[8] Dos filhos de Sefatias, Zebadias, filho de Micael, e, com ele, oitenta homens.

[8] Sefatjan jälkeläisiä Sebadja, Miikaelin poika, ja hänen kanssaan kahdeksankymmentä miestä,

[9] Dos filhos de Joabe, Obadias, filho de Jeiel, e, com ele, duzentos e dezoito homens.

[9] Jooabin jälkeläisiä Obadja, Jehielin poika, ja hänen kanssaan kaksisataakahdeksantoista miestä,

[10] Dos filhos de Bani, Selomite, filho de Josifias, e, com ele, cento e sessenta homens.

[10] Selomitin jälkeläisiä Joosifjan poika ja hänen kanssaan satakuusikymmentä miestä,

[11] Dos filhos de Bebai, Zacarias, o filho de Bebai, e, com ele, vinte e oito homens.

[11] Beevain jälkeläisiä Sakarja, Beevain poika, ja hänen kanssaan kaksikymmentäkahdeksan miestä,

[12] Dos filhos de Azgade, Joanã, o filho de Hacatã, e, com ele, cento e dez homens.

[12] Asgadin jälkeläisiä Joohanan, Hakkatanin poika, ja hänen kanssaan satakymmenen miestä,

[13] Dos filhos de Adonicão, últimos a chegar, seus nomes eram estes: Elifelete,

[13] Adonikamin jälkeläisistä viimeiset, joiden nimet olivat Elifelet, Jeiel ja

Jeiel e Semaías, e, com eles, sessenta homens.

14 Dos filhos de Bigvai, Utai e Zabude, e, com eles, setenta homens.

Esdras manda buscar levitas

15 Ajuntei-os perto do rio que corre para Aava, onde ficamos acampados três dias. Passando revista ao povo e aos sacerdotes e não tendo achado nenhum dos filhos de Levi,

16 enviei Eliézer, Ariel, Semaías, Elnatã, Jaribe, Elnatã, Natã, Zacarias e Mesulão, os chefes, como também a Joiaribe e a Elnatã, que eram sábios.

17 Enviei-os a Ido, chefe em Casifia, e lhes dei expressamente as palavras que deveriam dizer a Ido e aos servidores do templo, seus irmãos, em Casifia, para nos trazerem ministros para a casa do nosso Deus.

18 Trouxeram-nos, segundo a boa mão de Deus sobre nós, um homem sábio, dos filhos de Mali, filho de Levi, filho de Israel, a saber, Serebias, com os seus filhos e irmãos, dezoito;

19 e a Hasabias e, com ele, Jesaías, dos filhos de Merari, com seus irmãos e os filhos deles, vinte;

20 e dos servidores do templo, que Davi e os príncipes deram para o ministério dos

Semaja, ja heidän kanssaan kuusikymmentä miestä

14 sekä Bigvain jälkeläisiä Uutai ja Sabbud ja heidän kanssaan seitsemänkymmentä miestä.

Leeviläisiä etsitään

15 Minä kokosin heidät joelle, joka virtaa Ahavaan päin, ja me olimme siellä leiriytyneinä kolme päivää. Mutta kun tarkastin kansaa ja pappeja, en löytänyt yhtään leeviläistä.

16 Silloin minä lähetin päämiehet Elieserin, Arielin, Semajan, Elnatanin, Jaaribin, Elnatanin, Naatanin, Sakarjan ja Mesullamin sekä Joojaribin ja Elnatanin, jotka olivat oppineita miehiä.

17 Minä käskin heidän mennä päämies Iddon luo siihen paikkaan, jota kutsutaan Kaasifjaksi. Minä panin heidän suuhunsa sanat, jotka heidän oli puhuttava Iddolle, hänen veljelleen ja Kaasifjan temppelipalvelijoille, että nämä lähettäisivät meille palvelijoita Jumalamme temppeliä varten.

18 Ja koska meidän Jumalamme hyvä käsi oli yllämme, he lähettivät meille viisaan miehen, Seerebjan, joka oli Mahlin, Leevin pojan, Israelin pojanpojan, jälkeläisiä, sekä hänen poikansa ja veljensä, kahdeksantoista miestä,

19 ja Hasabjan ja hänen kanssaan Jesajan, joka oli Merarin jälkeläisiä, veljineen ja poikineen, kaksikymmentä miestä.

20 He lähettivät myös niiden temppelipalvelijoiden jälkeläisiä, jotka Daavid ja johtomiehet olivat antaneet

levitas, duzentos e vinte, todos eles mencionados nominalmente.

leeviläisten palvelukseen, kaksisataakaksikymmentä temppelipalvelijaa. Kaikkien nimet kirjoitettiin luetteloon.

O jejum

[21] Então, apregoei ali um jejum junto ao rio Aava, para nos humilharmos perante o nosso Deus, para lhe pedirmos jornada feliz para nós, para nossos filhos e para tudo o que era nosso.

[22] Porque tive vergonha de pedir ao rei exército e cavaleiros para nos defenderem do inimigo no caminho, porquanto já lhe havíamos dito: A boa mão do nosso Deus é sobre todos os que o buscam, para o bem deles; mas a sua força e a sua ira, contra todos os que o abandonam.

[23] Nós, pois, jejuamos e pedimos isto ao nosso Deus, e ele nos atendeu.

Esra kuuluttaa paaston

[21]Siellä Ahavajoella minä kuulutin paaston ja kehotin kaikkia nöyrtymään Jumalamme edessä ja anomaan häneltä suotuisaa matkaa itsellemme, vaimoillemme, lapsillemme ja kaikelle omaisuudellemme.

[22] Minua näet hävetti pyytää kuninkaalta sotaväkeä ja ratsumiehiä puolustamaan meitä vihollisia vastaan matkalla, koska olimme sanoneet kuninkaalle: ”Meidän Jumalamme hyvä käsi on kaikkien niiden yllä, jotka etsivät häntä, mutta hänen voimansa ja vihansa on kaikkia niitä vastaan, jotka hylkäävät hänet.”

[23] Niin me paastosimme ja anoimme tätä Jumalaltamme, ja hän kuuli meidän rukouksemme.

A entrega das contribuições aos sacerdotes

[24] Então, separei doze dos principais, isto é, Serebias, Hasabias e dez dos seus irmãos.

[25] Pesei-lhes a prata, e o ouro, e os utensílios que eram a contribuição para a casa de nosso Deus, a qual ofereceram o rei, os seus conselheiros, os seus príncipes e todo o Israel que se achou ali.

[26] Entreguei-lhes nas mãos seiscentos e cinqüenta talentos de prata e, em objetos

Lahjaksi saatujen kalleuksien hoito

[24]Minä valitsin pappien johtomiehistä kaksitoista sekä Seerebjan ja Hasabjan ja heidän lisäkseen kymmenen heidän veljistään.

[25] Heille minä annoin punnitsemani hopean, kullan ja esineet, lahjan, jonka kuningas ja hänen neuvonantajansa ja ruhtinaansa sekä kaikki Babyloniassa olevat israelilaiset olivat antaneet meidän Jumalamme temppeliä varten.

[26]Punnitsin ja annoin heille hopeaa kuusisataaviisikymmentä talenttia sekä

de prata, cem talentos, além de cem talentos de ouro;

sadan talentin arvosta hopeaesineitä ja sata talenttia kultaa,

[27] e vinte taças de ouro de mil daricos e dois objetos de lustroso e fino bronze, tão precioso como ouro.

[27] kaksikymmentä kultapikaria, arvoltaan tuhat dareikkia, sekä kaksi hienoa, kullanhohtoista pronssiastiaa, jotka olivat kallisarvoisia kuin kulta.

[28] Disse-lhes: Vós sois santos ao SENHOR, e santos são estes objetos, como também esta prata e este ouro, oferta voluntária ao SENHOR, Deus de vossos pais.

[28] Minä sanoin heille: ”Te olette Herralle pyhitettyjä, myös esineet ovat pyhitettyjä. Hopea ja kulta on vapaaehtoinen lahja Herralle , isienne Jumalalle.

[29] Vigiai-os e guardai-os até que os peseis na presença dos principais sacerdotes, e dos levitas, e dos cabeças de famílias de Israel, em Jerusalém, nas câmaras da Casa do SENHOR.

[29] Säilyttäkää niitä huolellisesti, kunnes punnitsette ne pappien ja leeviläisten johtomiesten ja Israelin sukujen päämiesten edessä Jerusalemissa, Herran temppelin aarrekammioissa.”

[30] Então, receberam os sacerdotes e os levitas o peso da prata, do ouro e dos objetos, para trazerem a Jerusalém, à casa de nosso Deus.

[30]Niin papit ja leeviläiset ottivat vastaan punnitun hopean ja kullan sekä esineet viedäkseen ne Jerusalemiin, Jumalamme temppeliin.

A chegada a Jerusalém

[31] Partimos do rio Aava, no dia doze do primeiro mês, a fim de irmos para Jerusalém; e a boa mão do nosso Deus estava sobre nós e livrou-nos das mãos dos inimigos e dos que nos armavam ciladas pelo caminho.

Esra saapuu Jerusalemiin

[31]Ensimmäisen kuun kahdentenatoista päivänä lähdimme liikkeelle Ahavajoelta mennäksemme Jerusalemiin. Meidän Jumalamme käsi oli yllämme, ja hän varjeli meidät matkalla vihollisten ja väijyjien käsistä.

[32] Chegamos a Jerusalém e repousamos ali três dias.

[32] Kun tulimme Jerusalemiin, lepäsimme siellä kolme päivää.

[33] No quarto dia, pesamos, na casa do nosso Deus, a prata, o ouro, os objetos e os entregamos a Meremote, filho do sacerdote Urias; com ele estava Eleazar, filho de Finéias, e, com eles, Jozabade,

[33] Mutta neljäntenä päivänä hopea, kulta ja esineet punnittiin meidän Jumalamme temppelissä ja annettiin pappi Meremotin, Uurian pojan, haltuun. Hänen kanssaan olivat Eleasar, Piinehaksen poika, sekä

filho de Jesua, e Noadias, filho de Binui, levitas;

34 tudo foi contado e pesado, e o peso total, imediatamente registrado.

35 Os exilados que vieram do cativeiro ofereceram holocaustos ao Deus de Israel, doze novilhos por todo o Israel, noventa e seis carneiros, setenta e sete cordeiros e, como oferta pelo pecado, doze bodes; tudo em holocausto ao SENHOR.

36 Então, deram as ordens do rei aos seus sátrapas e aos governadores deste lado do Eufrates; e estes ajudaram o povo na reconstrução da Casa de Deus.

leeviläiset Joosabad, Jeesuan poika, ja Nooadja, Binnuin poika.

34 Kaikki laskettiin ja punnittiin, ja niiden painot kirjoitettiin samalla muistiin.

35 Sitten vankeudesta tulleet pakkosiirtolaiset uhrasivat polttouhreina Israelin Jumalalle kaksitoista mullikkaa koko Israelin puolesta sekä yhdeksänkymmentäkuusi pässiä, seitsemänkymmentäseitsemän karitsaa ja kaksitoista syntiuhripukkia, kaikki polttouhreina Herralle .

36 He antoivat kuninkaan määräykset kuninkaan satraapeille ja Eufratvirran tällä puolella oleville käskynhaltijoille, ja nämä tukivat avustuksin kansaa ja Jumalan temppeliä.

Esdras 9

A oração e confissão de Esdras

1 Acabadas, pois, estas coisas, vieram ter comigo os príncipes, dizendo: O povo de Israel, e os sacerdotes, e os levitas não se separaram dos povos de outras terras com as suas abominações, isto é, dos cananeus, dos heteus, dos ferezeus, dos jebuseus, dos amonitas, dos moabitas, dos egípcios e dos amorreus,

2 pois tomaram das suas filhas para si e para seus filhos, e, assim, se misturou a linhagem santa com os povos dessas terras, e até os príncipes e magistrados foram os primeiros nesta transgressão.

Esra 9

Seka-avioliitot

1 Kun tämä kaikki oli suoritettu, johtomiehet tulivat luokseni ja sanoivat: ”Israelin kansa, jopa papit ja leeviläiset, eivät ole pysyneet erossa vieraiden maiden kansoista, kanaanilaisista, heettiläisistä, perissiläisistä, jebusilaisista, ammonilaisista, mooabilaisista, egyptiläisistä ja amorilaisista eivätkä niiden iljetyksistä.

2 He ovat ottaneet itselleen ja pojilleen vaimoja näiden kansojen tyttäristä, ja näin on pyhä siemen sekoittunut vieraiden maiden kansoihin. Johtajat ja esimiehet ovat ensimmäisinä syyllistyneet tähän uskottomuuteen.”

[3] Ouvindo eu tal coisa, rasguei as minhas vestes e o meu manto, e arranquei os cabelos da cabeça e da barba, e me assentei atônito.

[4] Então, se ajuntaram a mim todos os que tremiam das palavras do Deus de Israel, por causa da transgressão dos do cativeiro; porém eu permaneci assentado atônito até ao sacrifício da tarde.

[5] Na hora do sacrifício da tarde, levantei-me da minha humilhação, com as vestes e o manto já rasgados, me pus de joelhos, estendi as mãos para o SENHOR, meu Deus,

[6] e disse: Meu Deus! Estou confuso e envergonhado, para levantar a ti a face, meu Deus, porque as nossas iniqüidades se multiplicaram sobre a nossa cabeça, e a nossa culpa cresceu até aos céus.

[7] Desde os dias de nossos pais até hoje, estamos em grande culpa e, por causa das nossas iniqüidades, fomos entregues, nós, os nossos reis e os nossos sacerdotes, nas mãos dos reis de outras terras e sujeitos à espada, ao cativeiro, ao roubo e à ignomínia, como hoje se vê.

[8] Agora, por breve momento, se nos manifestou a graça da parte do SENHOR, nosso Deus, para nos deixar alguns que escapem e para dar-nos estabilidade no seu santo lugar; para nos alumiar os olhos, ó Deus nosso, e para nos dar um pouco de vida na nossa servidão;

[3]Tämän kuultuani minä repäisin vaatteeni ja viittani, revin pääni hiuksia ja partaani ja kävin järkyttyneenä istumaan.

[4] Minun luokseni kokoontuivat kaikki, jotka vavisten pelkäsivät sitä, mitä Israelin Jumala oli puhunut pakkosiirtolaisten uskottomuudesta, ja minä istuin tyrmistyneenä iltauhrin aikaan asti.

Esran rukous kansan puolesta

[5]Mutta iltauhrin aikaan minä nousin nöyryyttämästä itseäni. Vaatteet ja viitta reväistyinä lankesin polvilleni ja ojensin käteni Herran , Jumalani, puoleen

[6] ja sanoin: ”Jumalani, olen häpeissäni enkä rohkene kohottaa kasvojani sinun puoleesi, Jumalani, sillä meidän pahat tekomme ovat nousseet päämme yli ja syyllisyytemme on kohonnut taivaaseen asti.

[7]Isiemme päivistä aina tähän päivään asti on syyllisyytemme ollut suuri, ja pahojen tekojemme tähden meidät ja meidän kuninkaamme ja pappimme on annettu vieraiden maiden kuninkaiden käsiin miekalla surmattaviksi, vangittaviksi, ryöstettäviksi ja häväistäviksi, niin kuin on tänäkin päivänä.

[8] Mutta nyt Herra , meidän Jumalamme, on pienen hetken osoittanut meille armoaan. Onhan hän sallinut pelastuneiden joukon jäädä meistä jäljelle ja antanut meille jalansijan pyhässä paikassaan. Näin meidän Jumalamme on antanut valonpilkahduksen silmiimme ja

[9] porque somos servos, porém, na nossa servidão, não nos desamparou o nosso Deus; antes, estendeu sobre nós a sua misericórdia, e achamos favor perante os reis da Pérsia, para nos reviver, para levantar a casa do nosso Deus, para restaurar as suas ruínas e para que nos desse um muro de segurança em Judá e em Jerusalém.

[10] Agora, ó nosso Deus, que diremos depois disto? Pois deixamos os teus mandamentos,

[11] que ordenaste por intermédio dos teus servos, os profetas, dizendo: A terra em que entrais para a possuir é terra imunda pela imundícia dos seus povos, pelas abominações com que, na sua corrupção, a encheram de uma extremidade à outra.

[12] Por isso, não dareis as vossas filhas a seus filhos, e suas filhas não tomareis para os vossos filhos, e jamais procurareis a paz e o bem desses povos; para que sejais fortes, e comais o melhor da terra, e a deixeis por herança a vossos filhos, para sempre.

[13] Depois de tudo o que nos tem sucedido por causa das nossas más obras e da nossa grande culpa, e vendo ainda que tu, ó nosso Deus, nos tens castigado menos do

suonut meidän hieman hengähtää orjuudessamme.

[9] Orjia me olemme, mutta orjuudessakaan meidän Jumalamme ei ole meitä hylännyt, vaan hän on suonut meidän saavuttaa Persian kuninkaiden suosion ja antanut meidän elpyä, jotta korottaisimme raunioista Jumalamme temppelin ja rakentaisimme sen uudelleen. Hän on antanut meille suojaisan paikan Juudassa ja Jerusalemissa.

[10]Jumalamme, mitä me voimme enää tämän jälkeen sanoa? Mehän olemme hylänneet sinun käskysi,

[11]jotka sinä annoit palvelijoittesi, profeettojen, kautta sanoen: ’Maa, jota te menette ottamaan omaksenne, on saastainen maa sen kansojen saastaisuuden tähden ja niiden iljettävien tekojen tähden, joilla nämä ihmiset saastaisuudessaan ovat sen täyttäneet äärestä ääreen.

[12]Älkää siis antako tyttäriänne heidän pojilleen älkääkä ottako heidän tyttäriään omille pojillenne vaimoiksi. Älkää myöskään ikinä etsikö heidän rauhaansa ja hyvinvointiaan. Näin te vahvistutte ja saatte syödä maan hyviä antimia ja voitte jättää maan perinnöksi lapsillenne ikuisiksi ajoiksi.’

[13]Kaikessa siinä, mikä on kohdannut meitä pahojen tekojemme ja suuren syyllisyytemme vuoksi, sinä, meidän Jumalamme, kuitenkin olet rangaissut

que merecem as nossas iniqüidades e ainda nos deste este restante que escapou,

[14] tornaremos a violar os teus mandamentos e a aparentar-nos com os povos destas abominações? Não te indignarias tu, assim, contra nós, até de todo nos consumires, até não haver restante nem alguém que escapasse?

[15] Ah! SENHOR, Deus de Israel, justo és, pois somos os restantes que escaparam, como hoje se vê. Eis que estamos diante de ti na nossa culpa, porque ninguém há que possa estar na tua presença por causa disto.

meitä vähemmän kuin olimme ansainneet, ja olet sallinut meistä tällaisen joukon pelastua.

[14] Kävisimmekö jälleen rikkomaan sinun käskyjäsi ja ryhtyisimmekö sukulaissuhteisiin kansojen kanssa, joiden teot ovat iljettäviä? Etkö sinä silloin vihastuisi meihin ja tekisi meistä lopun, niin että ketään ei jäisi jäljelle eikä kukaan pelastuisi?

[15] Herra , Israelin Jumala, sinä olet vanhurskas. Meistä on jäljellä pelastuneita vain sen verran kuin tänään on nähtävissä. Tässä me olemme sinun edessäsi syyllisinä emmekä sen vuoksi voi kestää edessäsi.”

Esdras 10

Os israelitas despedem suas mulheres heteias

[1] Enquanto Esdras orava e fazia confissão, chorando prostrado diante da Casa de Deus, ajuntou-se a ele de Israel mui grande congregação de homens, de mulheres e de crianças; pois o povo chorava com grande choro.

[2] Então, Secanias, filho de Jeiel, um dos filhos de Elão, tomou a palavra e disse a Esdras: Nós temos transgredido contra o nosso Deus, casando com mulheres estrangeiras, dos povos de outras terras, mas, no tocante a isto, ainda há esperança para Israel.

[3] Agora, pois, façamos aliança com o nosso Deus, de que despediremos todas as mulheres e os seus filhos, segundo o conselho do SENHOR e o dos que tremem

Esra 10

Seka-avioliitot puretaan

[1]Kun Esra Jumalan temppelin edustalla näin rukoili maahan heittäytyneenä ja itkien tunnusti kansan synnit, hänen luokseen kokoontui hyvin suuri joukko Israelin miehiä, naisia ja lapsia. Kansakin itki katkerasti.

[2]Sekanja, Jehielin poika, Eelamin jälkeläisiä, alkoi puhua ja sanoi Esralle: ”Me olemme olleet uskottomia Jumalaamme kohtaan, kun olemme ottaneet vaimoiksemme vierasheimoisia naisia maan kansoista. Silti Israelilla on vielä toivoa.

[3] Tehkäämme nyt Jumalamme kanssa liitto, että me Herran neuvon mukaan ja niiden neuvon mukaan, jotka vavisten pelkäävät Jumalamme käskyä, lähetämme

ao mandado do nosso Deus; e faça-se segundo a Lei.

[4] Levanta-te, pois esta coisa é de tua incumbência, e nós seremos contigo; sê forte e age.

[5] Então, Esdras se levantou e ajuramentou os principais sacerdotes, os levitas e todo o Israel, de que fariam segundo esta palavra. E eles juraram.

[6] Esdras se retirou de diante da Casa de Deus, e entrou na câmara de Joanã, filho de Eliasibe, e lá não comeu pão, nem bebeu água, porque pranteava por causa da transgressão dos que tinham voltado do exílio.

[7] Fez-se passar pregão por Judá e Jerusalém a todos os que vieram do exílio, que deviam ajuntar-se em Jerusalém;

[8] e que, se alguém, em três dias, não viesse, segundo o conselho dos príncipes e dos anciãos, todos os seus bens seriam totalmente destruídos, e ele mesmo separado da congregação dos que voltaram do exílio.

[9] Então, todos os homens de Judá e Benjamim, em três dias, se ajuntaram em Jerusalém; no dia vinte do mês nono, todo o povo se assentou na praça da Casa de Deus, tremendo por causa desta coisa e por causa das grandes chuvas.

[10] Então, se levantou Esdras, o sacerdote, e lhes disse: Vós transgredistes casando-

pois kaikki nämä vaimot ja heistä syntyneet lapset. Tehtäköön lain mukaan.

[4] Nouse, sillä tämä asia kuuluu sinulle, ja me olemme sinun kanssasi. Ole luja ja ryhdy toimeen.”

[5]Niin Esra nousi ja vannotti pappeja, leeviläisiä ja koko Israelin johtomiehiä tekemään näin. Ja he vannoivat.

[6] Esra lähti Jumalan temppelin edustalta ja meni Joohananin, Eljasibin pojan, kammioon. Sinne tultuaan hän ei syönyt leipää eikä juonut vettä, sillä hän murehti pakkosiirtolaisten uskottomuutta.

[7]Kaikille pakkosiirtolaisuudesta palanneille kuulutettiin Juudassa ja Jerusalemissa, että heidän tuli kokoontua Jerusalemiin.

[8] Johtomiehet ja vanhimmat olivat päättäneet, että jos joku ei tullut kolmen päivän kuluessa, hänen koko omaisuutensa oli vihittävä tuhon omaksi ja hänet itsensä oli erotettava pakkosiirtolaisten seurakunnasta.

[9]Niin kaikki Juudan ja Benjaminin miehet kokoontuivat Jerusalemiin kolmantena päivänä. Silloin oli yhdeksännen kuun kahdeskymmenes päivä. Koko kansa asettui Jumalan temppelin aukiolle vavisten ei vain asian vaan myös rankkasateen vuoksi.

[10]Pappi Esra nousi ja sanoi heille: ”Te olette olleet uskottomia, kun olette

vos com mulheres estrangeiras, aumentando a culpa de Israel.

11 Agora, pois, fazei confissão ao SENHOR, Deus de vossos pais, e fazei o que é do seu agrado; separai-vos dos povos de outras terras e das mulheres estrangeiras.

12 Respondeu toda a congregação e disse em altas vozes: Assim seja; segundo as tuas palavras, assim nos convém fazer.

13 Porém o povo é muito, e, sendo tempo de grandes chuvas, não podemos estar aqui de fora; e não é isto obra de um dia ou dois, pois somos muitos os que transgredimos nesta coisa.

14 Ora, que os nossos príncipes decidam por toda a congregação, e que venham a eles em tempos determinados todos os que em nossas cidades casaram com mulheres estrangeiras, e com estes os anciãos de cada cidade, e os seus juízes, até que desviemos de nós o brasume da ira do nosso Deus, por esta coisa.

15 No entanto, Jônatas, filho de Asael, e Jazeías, filho de Ticvá, se opuseram a esta coisa; e Mesulão e Sabetai, levita, os apoiaram.

16 Assim o fizeram os que voltaram do exílio; então, Esdras, o sacerdote, elegeu nominalmente os homens cabeças de famílias, segundo a casa de seus pais, que se assentaram no dia primeiro do décimo mês, para inquirir nesta coisa;

ottaneet vierasheimoisia vaimoja ja siten lisänneet Israelin syyllisyyttä.

11 Mutta tunnustakaa nyt syntinne Herralle , isienne Jumalalle, ja tehkää hänen tahtonsa mukaan: erottautukaa maan kansoista ja vierasheimoisista vaimoista.”

12 Koko seurakunta vastasi kovalla äänellä: ”Niin kuin sinä olet puhunut, niin meidän on tehtävä.

13 Mutta kansaa on paljon ja on sateiden aika, emmekä voi seistä täällä ulkona. Tämä ei ole yhden eikä kahden päivän asia, sillä olemme rikkoneet paljon tässä asiassa.

14 Edustakoot johtomiehemme koko seurakuntaa, ja tulkoot kaikki, jotka kaupungeissamme ovat ottaneet vierasheimoisia vaimoja, tänne määrättyinä aikoina ja tulkoot heidän kanssaan kunkin kaupungin vanhimmat ja tuomarit. Tehkäämme näin, jotta Jumalan viha, joka on syttynyt tämän asian tähden, kääntyisi meistä pois.”

15Ainoastaan Joonatan, Asaelin poika, ja Jahseja, Tikvan poika, nousivat vastustamaan tätä, ja Mesullam ja leeviläinen Sabbetai kannattivat heitä.

16Pakkosiirtolaisuudesta palanneet tekivät niin kuin oli päätetty. Pappi Esran lisäksi tehtävään valittiin jokaisesta suvusta nimeltä mainiten sukunsa päämies. Kymmenennen kuun ensimmäisenä päivänä he istuivat tutkimaan asiaa,

[17] e o concluíram no dia primeiro do primeiro mês, a respeito de todos os homens que casaram com mulheres estrangeiras.

[18] Acharam-se dentre os filhos dos sacerdotes estes, que casaram com mulheres estrangeiras: dos filhos de Jesua, filho de Jozadaque, e de seus irmãos: Maaséias, Eliézer, Jaribe e Gedalias.

[19] Com um aperto de mão, prometeram despedir suas mulheres e, por serem culpados, ofereceram um carneiro do rebanho pela sua culpa.

[20] Dos filhos de Imer: Hanani e Zebadias.

[21] Dos filhos de Harim: Maaséias, Elias, Semaías, Jeiel e Uzias.

[22] Dos filhos de Pasur: Elioenai, Maaséias, Ismael, Natanael, Jozabade e Elasa.

[23] Dos levitas: Jozabade e Simei, Quelaías (este é Quelita), Petaías, Judá e Eliézer.

[24] Dos cantores: Eliasibe; dos porteiros: Salum, Telém e Uri.

[25] E de Israel: dos filhos de Parós: Ramias, Jezias, Malquias, Miamim, Eleazar, Malquias e Benaia.

[26] Dos filhos de Elão: Matanias, Zacarias, Jeiel, Abdi, Jerimote e Elias.

[27] Dos filhos de Zatu: Elioenai, Eliasibe, Matanias, Jerimote, Zabade e Aziza.

[28] Dos filhos de Bebai: Joanã, Hananias, Zabai e Atlai.

[29] Dos filhos de Bani: Mesulão, Maluque, Adaías, Jasube, Seal e Jerimote.

[17] ja ensimmäisen kuun ensimmäiseen päivään mennessä he olivat saaneet selville kaikki miehet, jotka olivat ottaneet vierasheimoisia vaimoja.

[18] Havaittiin, että pappien pojista seuraavat olivat ottaneet vierasheimoisia vaimoja: Jeesua, Joosadakin poika, ja hänen veljiensä jälkeläisistä Maaseja, Elieser, Jaarib ja Gedalja,

[19] jotka kättä lyöden lupasivat lähettää pois vaimonsa ja syyllisinä uhrata pässin syyllisyytensä sovittamiseksi,

[20] Immerin jälkeläisistä Hanani ja Sebadja,

[21] Haarimin jälkeläisistä Maaseja, Elia, Semaja, Jehiel ja Ussia,

[22] Pashurin jälkeläisistä Eljoenai, Maaseja, Ismael, Netanel, Joosabad ja Elasa,

[23] leeviläisistä Joosabad, Siimei, Keelaja eli Kelita, Petahja, Juuda ja Elieser,

[24] laulajista Eljasib ja portinvartijoista Sallum, Telem ja Uuri.

[25] Muista israelilaisista tekivät samoin Paroksen jälkeläiset Ramja, Jissia, Malkia, Miijamin, Eleasar, Malkia ja Benaja,

[26] Eelamin jälkeläiset Mattanja, Sakarja, Jehiel, Abdi, Jeremot ja Elia,

[27] Sattun jälkeläiset Eljoenai, Eljasib, Mattanja, Jeremot, Saabad ja Asisa,

[28] Beevain jälkeläiset Joohanan, Hananja, Sabbai ja Atlai,

[29] Baanin jälkeläiset Mesullam, Malluk, Adaja, Jaasuv, Seal ja Jeramot,

[30] Dos filhos de Paate-Moabe: Adna, Quelal, Benaia, Maaséias, Matanias, Bezalel, Binui e Manassés.

[31] Dos filhos de Harim: Eliézer, Issias, Malquias, Semaías, Simeão,

[32] Benjamim, Maluque e Semarias.

[33] Dos filhos de Hasum: Matenai, Matatá, Zabade, Elifelete, Jeremai, Manassés e Simei.

[34] Dos filhos de Bani: Maadai, Anrão, Uel,

[35] Benaia, Bedias, Queluí,

[36] Vanias, Meremote, Eliasibe,

[37] Matanias, Matenai, Jaasai,

[38] Bani, Binui, Simei,

[39] Selemias, Natã, Adaías,

[40] Macnadbai, Sasai, Sarai,

[41] Azarel, Selemias, Semarias,

[42] Salum, Amarias e José.

[43] Dos filhos de Nebo: Jeiel, Matitias, Zabade, Zebina, Jadai, Joel e Benaia.

[44] Todos estes haviam tomado mulheres estrangeiras, alguns dos quais tinham filhos destas mulheres.

[30] Pahat-Mooabin jälkeläiset Adna, Kelal, Benaja, Maaseja, Mattanja, Besalel, Binnui ja Manasse,

[31] Haarimin jälkeläiset Elieser, Jissia, Malkia, Semaja, Simeon,

[32] Benjamin, Malluk ja Semarja,

[33] Haasumin jälkeläiset Mattenai, Mattatta, Saabad, Elifelet, Jeremai, Manasse ja Siimei,

[34] Baanin jälkeläiset Maadai, Amram, Uuel,

[35] Benaja, Beedja, Keluhu,

[36] Vanja, Meremot, Eljasib,

[37] Mattanja, Mattenai, Jaasai,

[38] Baani, Binnui, Siimei,

[39] Selemja, Naatan, Adaja,

[40] Maknadbai, Saasai, Saarai,

[41] Asarel, Selemja, Semarja,

[42] Sallum, Amarja ja Joosef

[43] sekä Nebon jälkeläiset Jeiel, Mattitja, Saabad, Sebina, Jaddai, Jooel ja Benaja.

[44] Nämä kaikki olivat ottaneet vierasheimoisia vaimoja, ja osa vaimoista oli synnyttänyt lapsia.

O livro de Neemias

Neemias 1

Neemias ora por Jerusalém

[1] As palavras de Neemias, filho de Hacalias. No mês de quisleu, no ano vigésimo, estando eu na cidadela de Susã,
[2] veio Hanani, um de meus irmãos, com alguns de Judá; então, lhes perguntei pelos judeus que escaparam e que não foram levados para o exílio e acerca de Jerusalém.
[3] Disseram-me: Os restantes, que não foram levados para o exílio e se acham lá na província, estão em grande miséria e desprezo; os muros de Jerusalém estão derribados, e as suas portas, queimadas.

[4] Tendo eu ouvido estas palavras, assentei-me, e chorei, e lamentei por alguns dias; e estive jejuando e orando perante o Deus dos céus.
[5] E disse: ah! SENHOR, Deus dos céus, Deus grande e temível, que guardas a aliança e a misericórdia para com aqueles que te amam e guardam os teus mandamentos!
[6] Estejam, pois, atentos os teus ouvidos, e os teus olhos, abertos, para acudires à oração do teu servo, que hoje faço à tua presença, dia e noite, pelos filhos de Israel, teus servos; e faço confissão pelos pecados dos filhos de Israel, os quais temos cometido contra ti; pois eu e a casa de meu pai temos pecado.

Nehemia

Nehemia 1

Nehemia saa sanoman Jerusalemista

[1]Nehemian, Hakaljan pojan, kertomus. Kahdentenakymmenentenä vuotena kislev-kuussa, kun olin Suusanin linnassa,
[2] tuli Hanani, eräs veljistäni, ja muita miehiä Juudasta. Minä kyselin heiltä Jerusalemista ja jäljellä olevista juutalaisista, jotka olivat palanneet vankeudesta.
[3] He sanoivat minulle: ”Ne vankeudesta palanneet, jotka asuvat siinä maakunnassa, ovat suuressa kurjuudessa ja häväistyinä. Myös Jerusalemin muurit on hajotettu ja sen portit poltettu.”

Nehemia rukoilee

[4]Tämän kuultuani minä istuin monta päivää itkien ja murehtien. Minä paastosin ja rukoilin taivaan Jumalan edessä
[5] ja sanoin: ”Oi Herra , taivaan Jumala, suuri ja pelättävä Jumala, joka pidät voimassa liiton ja säilytät laupeuden niille, jotka rakastavat sinua ja noudattavat sinun käskyjäsi.
[6]Kuunnelkoot korvasi tarkoin palvelijasi rukousta ja olkoot silmäsi avoimina, kun minä nyt päivin ja öin rukoilen sinun edessäsi palvelijoittesi israelilaisten puolesta ja tunnustan synnit, jotka me israelilaiset olemme tehneet sinua vastaan. Myös minä ja isäni suku olemme tehneet syntiä!

[7] Temos procedido de todo corruptamente contra ti, não temos guardado os mandamentos, nem os estatutos, nem os juízos que ordenaste a Moisés, teu servo.

[8] Lembra-te da palavra que ordenaste a Moisés, teu servo, dizendo: Se transgredirdes, eu vos espalharei por entre os povos;

[9] mas, se vos converterdes a mim, e guardardes os meus mandamentos, e os cumprirdes, então, ainda que os vossos rejeitados estejam pelas extremidades do céu, de lá os ajuntarei e os trarei para o lugar que tenho escolhido para ali fazer habitar o meu nome.

[10] Estes ainda são teus servos e o teu povo que resgataste com teu grande poder e com tua mão poderosa.

[11] Ah! SENHOR, estejam, pois, atentos os teus ouvidos à oração do teu servo e à dos teus servos que se agradam de temer o teu nome; concede que seja bem sucedido hoje o teu servo e dá-lhe mercê perante este homem. Nesse tempo eu era copeiro do rei.

Neemias 2

Neemias mandado a Jerusalém

[1] No mês de nisã, no ano vigésimo do rei Artaxerxes, uma vez posto o vinho diante dele, eu o tomei para oferecer e lho dei; ora, eu nunca antes estivera triste diante dele.

[7] Me olemme tehneet pahoin sinua vastaan emmekä ole noudattaneet käskyjä, lakeja ja säädöksiä, jotka sinä annoit palvelijallesi Moosekselle.

[8] Muista sana, jonka annoit palvelijallesi Moosekselle: ’Jos lankeatte uskottomuuteen, minä hajotan teidät muiden kansojen sekaan.

[9]Mutta jos te palaatte minun luokseni, noudatatte minun käskyjäni ja teette niiden mukaan, niin vaikka teidän karkotettunne olisivat taivaan äärissä, minä kokoan heidät sieltäkin ja tuon heidät paikkaan, jonka olen valinnut nimeni asuinsijaksi.’

[10]Ovathan he sinun palvelijoitasi, sinun kansaasi, jonka sinä vapautit suurella voimallasi ja väkevällä kädelläsi.

[11] Oi Herra, kuunnelkoot korvasi tarkoin palvelijasi ja niiden palvelijoittesi rukousta, jotka tahtovat pelätä sinun nimeäsi! Anna nyt palvelijasi hankkeen menestyä ja suo hänen saada armo sen miehen edessä.” Minä olin näet kuninkaan juomanlaskija.

Nehemia 2

Nehemia saa luvan lähteä Jerusalemiin

[1]Kuningas Artahsastan kahdentenakymmenentenä hallitusvuotena niisan-kuussa, kun viini oli kuninkaan edessä, minä otin viinin ja annoin sen hänelle. Kun en ollut koskaan aikaisemmin ollut murheellinen hänen edessään,

[2] O rei me disse: Por que está triste o teu rosto, se não estás doente? Tem de ser tristeza do coração. Então, temi sobremaneira

[3] e lhe respondi: viva o rei para sempre! Como não me estaria triste o rosto se a cidade, onde estão os sepulcros de meus pais, está assolada e tem as portas consumidas pelo fogo?

[4] Disse-me o rei: Que me pedes agora? Então, orei ao Deus dos céus

[5] e disse ao rei: se é do agrado do rei, e se o teu servo acha mercê em tua presença, peço-te que me envies a Judá, à cidade dos sepulcros de meus pais, para que eu a reedifique.

[6] Então, o rei, estando a rainha assentada junto dele, me disse: Quanto durará a tua ausência? Quando voltarás? Aprouve ao rei enviar-me, e marquei certo prazo.

[7] E ainda disse ao rei: Se ao rei parece bem, dêem-se-me cartas para os governadores dalém do Eufrates, para que me permitam passar e entrar em Judá,

[8] como também carta para Asafe, guarda das matas do rei, para que me dê madeira para as vigas das portas da cidadela do templo, para os muros da cidade e para a casa em que deverei alojar-me. E o rei mas deu, porque a boa mão do meu Deus era comigo.

[2] kuningas kysyi minulta: ”Miksi kasvosi ovat murheelliset? Et kai ole sairas? Sinulla on varmaan jokin sydämen suru!” Silloin minä pelästyin kovin,

[3] mutta sanoin kuninkaalle: ”Eläköön kuningas ikuisesti! Kuinka kasvoni eivät näyttäisi murheellisilta, kun kaupunki, jossa isieni haudat ovat, on raunioina ja sen portit on poltettu?”

[4] Kuningas sanoi minulle: ”Mitä sinä siis pyydät?” Minä rukoilin taivaan Jumalaa

[5] ja vastasin kuninkaalle: ”Jos kuninkaalle sopii ja palvelijasi on saanut suosion sinun edessäsi, niin lähetä minut Juudaan rakentamaan uudelleen kaupunkia, jossa isieni haudat ovat.”

[6] Kuningas kysyi minulta kuningattaren istuessa hänen vieressään: ”Kuinka kauan matkasi kestäisi? Milloin voisit palata?” Kuningas siis näki hyväksi lähettää minut, ja minä ilmoitin hänelle arvioimani ajan.

[7] Sanoin vielä kuninkaalle: ”Jos kuningas hyväksi näkee, annettakoon mukaani kirjeet Eufratvirran tuolla puolella toimiville käskynhaltijoille, että he sallisivat minun kulkea perille Juudeaan asti.

[8] Samoin annettakoon mukaani kirje kuninkaan metsän vartijalle Aasafille, että hän antaisi minulle hirsiä temppelin linnoituksen porttien kattamista varten sekä kaupungin muuria ja sitä taloa varten, johon menen asumaan.” Kuningas antoi ne minulle, koska Jumalani hyvä käsi oli minun päälläni.

[9] Então, fui aos governadores dalém do Eufrates e lhes entreguei as cartas do rei; ora, o rei tinha enviado comigo oficiais do exército e cavaleiros.

[10] Disto ficaram sabendo Sambalate, o horonita, e Tobias, o servo amonita; e muito lhes desagradou que alguém viesse a procurar o bem dos filhos de Israel.

Neemias anima o povo a reedificar os muros

[11] Cheguei a Jerusalém, onde estive três dias.

[12] Então, à noite me levantei, e uns poucos homens, comigo; não declarei a ninguém o que o meu Deus me pusera no coração para eu fazer em Jerusalém. Não havia comigo animal algum, senão o que eu montava.

[13] De noite, saí pela Porta do Vale, para o lado da Fonte do Dragão e para a Porta do Monturo e contemplei os muros de Jerusalém, que estavam assolados, cujas portas tinham sido consumidas pelo fogo.

[14] Passei à Porta da Fonte e ao açude do rei; mas não havia lugar por onde passasse o animal que eu montava.

[15] Subi à noite pelo ribeiro e contemplei ainda os muros; voltei, entrei pela Porta do Vale e tornei para casa.

[16] Não sabiam os magistrados aonde eu fora nem o que fazia, pois até aqui não havia eu declarado coisa alguma, nem aos judeus, nem aos sacerdotes, nem aos

[9] Saavuttuani käskynhaltijoiden luo Eufratvirran toiselle puolelle minä annoin heille kuninkaan kirjeet. Kuningas oli lähettänyt minun kanssani myös ratsumiehiä päällikköineen.

[10] Mutta kun hooronilainen Sanballat ja ammonilainen virkamies Tobia kuulivat tästä, he pahastuivat kovin siitä, että oli tullut joku, joka tahtoi toimia israelilaisten parhaaksi.

Nehemia tarkastaa Jerusalemin muurit

[11] Kun olin saapunut Jerusalemiin ja ollut siellä kolme päivää,

[12] minä nousin yöllä muutamien miesten kanssa. En ollut ilmoittanut kenellekään, mitä Jumalani oli pannut sydämelleni ja määrännyt tehtäväksi Jerusalemin hyväksi. Minulla ei ollut mukanani muita juhtia kuin se, jolla ratsastin.

[13] Minä lähdin yöllä Laaksoportista Lohikäärmelähteelle ja Lantaportille päin ja tarkastelin Jerusalemin hajotettuja muureja ja sen poltettuja portteja.

[14] Kuljin eteenpäin Lähdeportille ja Kuninkaanlammikolle, mutta juhdalla, jonka selässä istuin, ei ollut siellä tilaa päästä eteenpäin.

[15] Niinpä ratsastin yöllä ylös laakson kautta ja tarkastelin muuria. Sitten palasin Laaksoportin kautta takaisin kaupunkiin.

[16] Johtomiehet eivät tienneet, missä olin käynyt ja mitä olin tehnyt, sillä en ollut kertonut vielä mitään juutalaisille, en papeille, ylimyksille, johtomiehille enkä

nobres, nem aos magistrados, nem aos mais que faziam a obra.

17 Então, lhes disse: Estais vendo a miséria em que estamos, Jerusalém assolada, e as suas portas, queimadas; vinde, pois, reedifiquemos os muros de Jerusalém e deixemos de ser opróbrio.

18 E lhes declarei como a boa mão do meu Deus estivera comigo e também as palavras que o rei me falara. Então, disseram: Disponhamo-nos e edifiquemos. E fortaleceram as mãos para a boa obra.

19 Porém Sambalate, o horonita, e Tobias, o servo amonita, e Gesém, o arábio, quando o souberam, zombaram de nós, e nos desprezaram, e disseram: Que é isso que fazeis? Quereis rebelar-vos contra o rei?

20 Então, lhes respondi: o Deus dos céus é quem nos dará bom êxito; nós, seus servos, nos disporemos e reedificaremos; vós, todavia, não tendes parte, nem direito, nem memorial em Jerusalém.

Neemias 3

Os que trabalharam na reedificação dos muros

1 Então, se dispôs Eliasibe, o sumo sacerdote, com os sacerdotes, seus irmãos, e reedificaram a Porta das Ovelhas; consagraram-na, assentaram-lhe as portas e continuaram a reconstrução até à Torre dos Cem e à Torre de Hananel.

muillekaan, jotka tulisivat olemaan mukana työssä.

17 Mutta nyt minä sanoin heille: ”Te näette, missä kurjuudessa me olemme, kun Jerusalem on raunioina ja sen portit on poltettu. Ryhtykäämme siis rakentamaan Jerusalemin muuria, ettemme enää olisi häväistyksen alaisina.”

18 Kerroin heille myös, kuinka Jumalani hyvä käsi oli ollut minun päälläni ja mitä kuningas oli minulle sanonut. Silloin miehet sanoivat: ”Nouskaamme ja alkakaamme rakentaa.” Ja he saivat rohkeuden käydä käsiksi tähän hyvään työhön.

19 Mutta kun hooronilainen Sanballat ja ammonilainen virkamies Tobia sekä arabialainen Gesem saivat kuulla tästä, he pilkkasivat meitä ja sanoivat meille halveksien: ”Mitä te oikein teette? Kapinoitteko te kuningasta vastaan?”

20 Minä vastasin heille: ”Taivaan Jumala antaa meille menestystä, ja me, hänen palvelijansa, ryhdymme rakentamaan. Teillä sen sijaan ei ole mitään osuutta eikä oikeutta Jerusalemiin, eikä teistä jää tänne muistoa.”

Nehemia 3

Luettelo muurin rakentajista

1 Ylipappi Eljasib ja hänen pappisveljensä nousivat ja rakensivat Lammasportin. He pyhittivät sen ja asettivat ovet paikoilleen. Siitä he jatkoivat Sadantorniin saakka, jonka he pyhittivät, ja siitä edelleen Hananelintorniin saakka.

[2] Junto a ele edificaram os homens de Jericó; também, ao seu lado, edificou Zacur, filho de Inri.

[2]Eljasibista eteenpäin rakensivat Jerikon miehet, ja heistä eteenpäin rakensi Sakkur, Imrin poika.

[3] Os filhos de Hassenaá edificaram a Porta do Peixe; colocaram-lhe as vigas e lhe assentaram as portas com seus ferrolhos e trancas.

[3] Senaalaiset rakensivat Kalaportin. He kattoivat sen ja asettivat paikoilleen sen ovet, teljet ja salvat.

[4] Ao seu lado, reparou Meremote, filho de Urias, filho de Coz; junto deste reparou Mesulão, filho de Berequias, filho de Mesezabel, a cujo lado reparou Zadoque, filho de Baaná.

[4] Heistä eteenpäin muuria korjasi Meremot, Uurian poika, Koosin pojanpoika, hänen vierellään Mesullam, Berekjan poika, Mesesavelin pojanpoika, ja hänen vierellään Saadok, Baanan poika.

[5] Ao lado destes, repararam os tecoítas; os seus nobres, porém, não se sujeitaram ao serviço do seu senhor.

[5] Näiden vierellä muuria vahvistivat tekoalaiset, mutta heidän ylimyksensä eivät osallistuneet esimiesten määräämään työhön.

[6] Joiada, filho de Paséia, e Mesulão, filho de Besodias, repararam a Porta Velha; colocaram-lhe as vigas e lhe assentaram as portas com seus ferrolhos e trancas.

[6] Vanhanportin korjasivat Joojada, Paaseahin poika, ja Mesullam, Besodjan poika. He kattoivat sen ja asettivat paikoilleen ovet, teljet ja salvat.

[7] Junto deles, trabalharam Melatias, gibeonita, e Jadom, meronotita, homens de Gibeão e de Mispa, que pertenciam ao domínio do governador de além do Eufrates.

[7] Heistä eteenpäin muuria korjasivat gibeonilainen Melatja ja meeronotilainen Jaadon sekä Gibeonin ja Mispan miehet. He olivat Eufratvirran tämänpuoleisen käskynhaltijan vallan alaisia.

[8] Ao seu lado, reparou Uziel, filho de Haraías, um dos ourives; junto dele, Hananias, um dos perfumistas; e restauraram Jerusalém até ao Muro Largo.

[8] Heidän vierellään muuria korjasi Ussiel, Harhajan poika, yksi kultasepistä, ja hänen vierellään Hananja, yksi voiteensekoittajista. He korjasivat Jerusalemin muuria Leveään muuriin saakka.

[9] Junto a estes, trabalhou Refaías, filho de Hur, maioral da metade de Jerusalém.

[9] Heistä eteenpäin muuria korjasi Refaja, Huurin poika, Jerusalemin piirin toisen puolen päällikkö.

[10] Ao seu lado, reparou Jedaías, filho de Harumafe, defronte da sua casa; e, ao seu lado, reparou Hatus, filho de Hasabnéias.

[11] A outra parte reparou Malquias, filho de Harim, e Hassube, filho de Paate-Moabe, como também a Torre dos Fornos.

[12] Ao lado dele, reparou Salum, filho de Haloés, maioral da outra meia parte de Jerusalém, ele e suas filhas.

[13] A Porta do Vale, reparou-a Hanum e os moradores de Zanoa; edificaram-na e lhe assentaram as portas com seus ferrolhos e trancas e ainda mil côvados da muralha, até à Porta do Monturo.

[14] A Porta do Monturo, reparou-a Malquias, filho de Recabe, maioral do distrito de Bete-Haquerém; ele a edificou e lhe assentou as portas com seus ferrolhos e trancas.

[15] A Porta da Fonte, reparou-a Salum, filho de Col-Hozé, maioral do distrito de Mispa; ele a edificou, e a cobriu, e lhe assentou as portas com seus ferrolhos e trancas, e ainda o muro do açude de Selá, junto ao jardim do rei, até aos degraus que descem da Cidade de Davi.

[16] Depois dele, reparou Neemias, filho de Azbuque, maioral da metade do distrito de Bete-Zur, até defronte dos sepulcros de Davi, até ao açude artificial e até à casa dos heróis.

[10] Hänestä eteenpäin muuria korjasi oman talonsa kohdalta Jedaja, Harumafin poika, ja hänen vierellään Hattus, Hasavnejan poika.

[11] Seuraavan osuuden ja Uunitornin korjasivat Malkia, Haarimin poika, ja Hassub, Pahat-Mooabin poika.

[12] Heidän vierellään muuria korjasi tyttäriensä kanssa Sallum, Hallooheksen poika, Jerusalemin piirin toisen puolen päällikkö.

[13] Laaksoportin korjasi Haanun yhdessä Saanoahin asukkaiden kanssa. He rakensivat sen ja asettivat paikoilleen sen ovet, teljet ja salvat. Sen lisäksi he korjasivat muuria tuhat kyynärää Lantaporttiin saakka.

[14] Lantaportin korjasi Malkia, Reekabin poika, Beet-Keremin piirin päällikkö. Hän rakensi sen ja asetti paikoilleen sen ovet, teljet ja salvat.

[15] Lähdeportin korjasi Sallun, Kolhoosen poika, Mispan piirin päällikkö. Hän rakensi sen, teki siihen katon ja asetti paikoilleen sen ovet, teljet ja salvat. Sen lisäksi hän korjasi kuninkaan puutarhan luona olevan Vesijohtolammikon muurin Daavidin kaupungista laskeutuviin portaisiin saakka.

[16] Hänestä seuraavana muuria korjasi Nehemia, Asbukin poika, Beet-Suurin piirin toisen puolen päällikkö, Daavidin hautojen kohdalle, tekolammikolle ja kasarmille saakka.

[17] Depois dele, repararam os levitas, Reum, filho de Bani, e, ao seu lado, Hasabias, maioral da metade do distrito de Queila.

[18] Depois dele, repararam seus irmãos: Bavai, filho de Henadade, maioral da metade do distrito de Queila;

[19] ao seu lado, reparou Ezer, filho de Jesua, maioral de Mispa, outra parte defronte da subida para a casa das armas, no ângulo do muro.

[20] Depois dele, reparou com grande ardor Baruque, filho de Zabai, outra porção, desde o ângulo do muro até à porta da casa de Eliasibe, o sumo sacerdote.

[21] Depois dele, reparou Meremote, filho de Urias, filho de Coz, outra porção, desde a porta da casa de Eliasibe até à extremidade da casa de Eliasibe.

[22] Depois dele, repararam os sacerdotes que habitavam na campina.

[23] Depois, repararam Benjamim e Hassube, defronte da sua casa; depois deles, reparou Azarias, filho de Maaséias, filho de Ananias, junto à sua casa.

[24] Depois dele, reparou Binui, filho de Henadade, outra porção, desde a casa de Azarias até ao ângulo e até à esquina.

[25] Palal, filho de Uzai, reparou defronte do ângulo e da torre que sai da casa real superior, que está junto ao pátio do

[17] Hänestä seuraavana muuria korjasivat leeviläiset johtajanaan Rehum, Baanin poika, ja siitä eteenpäin oman piirinsä osalta Hasabja, Keilan piirin toisen puolen päällikkö.

[18] Hänestä seuraavana muuria korjasivat heidän veljensä johtajanaan Bavvai, Heenadadin poika, Keilan piirin toisen puolen päällikkö.

[19] Hänestä eteenpäin Eeser, Jeesuan poika, Mispan päällikkö, korjasi toisen osan muuria siltä kohdalta, mistä noustaan kulmavarustuksessa olevaan asehuoneeseen.

[20] Seuraavan osan muuria korjasi innokkaasti Baaruk, Sabbain poika, kulmavarustuksesta ylipappi Eljasibin talon oveen saakka.

[21] Seuraavan osan korjasi Meremot, Uurian poika, Koosin pojanpoika, Eljasibin talon ovesta hänen talonsa päätyyn.

[22] Seuraavina muuria korjasivat lähiseutujen papit.

[23] Heistä seuraavina muuria korjasivat Benjamin ja Hassub oman talonsa kohdalta ja heidän vierellään Asarja, Maasejan poika, Ananjan pojanpoika, oman talonsa kohdalta.

[24] Seuraavan osan korjasi Binnui, Heenadadin poika Asarjan talosta muurin kulmavarustukseen saakka.

[25] Paalal, Uusain poika, korjasi muuria läheltä kulmavarustusta ja tornia, joka kohoaa ylemmän kuninkaanlinnan

cárcere; depois dele, reparou Pedaías, filho de Parós,

26 e os servos do templo que habitavam em Ofel, até defronte da Porta das Águas, para o oriente, e até à torre alta.

27 Depois, repararam os tecoítas outra porção, defronte da torre grande e alta, e até ao Muro de Ofel.

28 Para cima da Porta dos Cavalos, repararam os sacerdotes, cada um defronte da sua casa.

29 Depois deles, reparou Zadoque, filho de Imer, defronte de sua casa; e, depois dele, Semaías, filho de Secanias, guarda da Porta Oriental.

30 Depois dele, reparou Hananias, filho de Selemias, e Hanum, o sexto filho de Zalafe, outra porção; depois deles, reparou Mesulão, filho de Berequias, defronte da sua morada.

31 Depois dele, reparou Malquias, filho de um ourives, até à casa dos servos do templo e dos mercadores, defronte da Porta da Guarda, até ao eirado da esquina.

32 Entre o eirado da esquina e a Porta das Ovelhas, repararam os ourives e os mercadores.

Neemias 4

A defesa contra os adversários

1 Tendo Sambalate ouvido que edificávamos o muro, ardeu em ira, e se indignou muito, e escarneceu dos judeus.

vartioston pihasta. Seuraavan osan korjasi Pedaja, Paroksen poika,

26 ja Oofelissa asuvat temppelipalvelijat kunnostivat muuria itäiseen Vesiporttiin ja sen luona kohoavaan torniin saakka.

27 Seuraavan osan korjasivat tekoalaiset muurista kohoavan suuren tornin kohdalta Oofelin muuriin saakka.

28 Hevosportista eteenpäin muuria korjasivat papit, kukin oman talonsa kohdalta.

29 Seuraavan osan korjasi Saadok, Immerin poika, oman talonsa kohdalta, ja hänestä seuraavana Semaja, Sekanjan poika, Itäportin vartija.

30 Seuraavan osan korjasivat Hananja, Selemjan poika, ja Haanun, Saalafin kuudes poika. Heistä seuraavana muuria korjasi Mesullam, Berekjan poika, oman asuntonsa kohdalta.

31 Hänestä eteenpäin korjasi muuria Malkia, yksi kultasepistä, Mifkadportin kohdalta temppelipalvelijoiden ja kauppiaiden taloon ja muurinkulmauksessa olevaan yläsaliin saakka.

32 Kultasepät ja kauppiaat korjasivat muurinkulmauksessa olevan yläsalin ja Lammasportin välisen osan.

Vastustajat juonittelevat

33Kun Sanballat sai kuulla meidän rakentavan muuria, hän vihastui ja suuttui kovin. Hän pilkkasi juutalaisia

[2] Então, falou na presença de seus irmãos e do exército de Samaria e disse: Que fazem estes fracos judeus? Permitir-se-lhes-á isso? Sacrificarão? Darão cabo da obra num só dia? Renascerão, acaso, dos montões de pó as pedras que foram queimadas?

[3] Estava com ele Tobias, o amonita, e disse: Ainda que edifiquem, vindo uma raposa, derribará o seu muro de pedra.

[4] Ouve, ó nosso Deus, pois estamos sendo desprezados; caia o seu opróbrio sobre a cabeça deles, e faze que sejam despojo numa terra de cativeiro.

[5] Não lhes encubras a iniqüidade, e não se risque de diante de ti o seu pecado, pois te provocaram à ira, na presença dos que edificavam.

[6] Assim, edificamos o muro, e todo o muro se fechou até a metade de sua altura; porque o povo tinha ânimo para trabalhar.

[7] Mas, ouvindo Sambalate e Tobias, os arábios, os amonitas e os asdoditas que a reparação dos muros de Jerusalém ia avante e que já se começavam a fechar-lhe as brechas, ficaram sobremodo irados.

[8] Ajuntaram-se todos de comum acordo para virem atacar Jerusalém e suscitar confusão ali.

[34] ja sanoi veljiensä ja Samarian sotajoukon edessä: ”Mitä nuo kurjat juutalaiset tekevät? Jätetäänkö heidät rauhaan? Tulevatko he uhraamaan? Saavatko he jonakin päivänä työnsä valmiiksi? Herättävätkö he eloon tuhkaläjissä olevat kivet?”

[35] Hänen vierellään ammonilainen Tobia sanoi: ”Rakentakoot vain! Kettukin saa heidän kivimuurinsa hajoamaan, jos kiipeää sen päälle.”

[36]”Kuule, Jumalamme, kuinka halveksittuja meistä on tullut. Saata heidän häpäisevät sanansa kääntymään heitä itseään vastaan. Anna heidän joutua ryöstetyiksi ja vangeiksi vieraaseen maahan.

[37] Älä peitä heidän syyllisyyttään äläkä pyyhi heidän syntejään pois edestäsi, sillä he ovat loukanneet rakentajia.”

[38]Me rakensimme muuria sen koko pituudelta puoleen korkeuteen asti. Siitä kansa sai rohkeutta jatkaa työtä.

Nehemia 4

Rakennustöitä jatketaan ase kädessä

[1]Mutta kun Sanballat, Tobia, arabialaiset, ammonilaiset ja asdodilaiset kuulivat, että Jerusalemin muurien korjaus edistyi ja niiden aukot alkoivat täyttyä, he suuttuivat silmittömästi.

[2] He kaikki tekivät keskenään liiton lähteäkseen taistelemaan Jerusalemia vastaan ja saattaakseen sen sekasortoon.

[9] Porém nós oramos ao nosso Deus e, como proteção, pusemos guarda contra eles, de dia e de noite.
[10] Então, disse Judá: Já desfaleceram as forças dos carregadores, e os escombros são muitos; de maneira que não podemos edificar o muro.

[11] Disseram, porém, os nossos inimigos: Nada saberão disto, nem verão, até que entremos no meio deles e os matemos; assim, faremos cessar a obra.

[12] Quando os judeus que habitavam na vizinhança deles, dez vezes, nos disseram: De todos os lugares onde moram, subirão contra nós,

[13] então, pus o povo, por famílias, nos lugares baixos e abertos, por detrás do muro, com as suas espadas, e as suas lanças, e os seus arcos;

[14] inspecionei, dispus-me e disse aos nobres, aos magistrados e ao resto do povo: não os temais; lembrai-vos do SENHOR, grande e temível, e pelejai pelos vossos irmãos, vossos filhos, vossas filhas, vossa mulher e vossa casa.

[15] E sucedeu que, ouvindo os nossos inimigos que já o sabíamos e que Deus tinha frustrado o desígnio deles, voltamos todos nós ao muro, cada um à sua obra.

[3] Silloin me rukoilimme Jumalaamme ja asetimme vihollisten varalta vartijat vartioimaan yötä päivää.
[4] Mutta Juudan heimo sanoi: ”Kantajien voimat ehtyvät, ja soraläjiä on vielä paljon. Emme kykene saamaan muuria valmiiksi.”
[5] Vihollisemme taas sanoivat: ”He eivät tiedä eivätkä huomaa mitään, ennen kuin jo olemme heidän keskellään. Silloin me tapamme heidät ja teemme lopun siitä työstä.”
[6] Niin vihollisten keskuudessa asuvat juutalaiset tulivat ja varoittivat meitä kerta toisensa jälkeen kaikista niistä paikoista, joista nämä aikoivat hyökätä kimppuumme.
[7] Silloin minä perustin vartiopaikat muurin taakse sen mataliin ja avoimiin kohtiin ja asetin kansan asemiin suvuittain miekkoineen, keihäineen ja jousineen.
[8] Tarkastettuani kaiken minä nousin ja sanoin ylimyksille, johtomiehille ja muulle kansalle: ”Älkää pelätkö heitä! Muistakaa, että Herra on suuri ja pelättävä. Taistelkaa veljienne, poikienne ja tyttärienne, vaimojenne ja kotienne puolesta.”
[9] Kun vihollisemme saivat kuulla, että heidän juonensa oli paljastunut meille ja että Jumala oli tehnyt sen tyhjäksi, me kaikki palasimme takaisin muurille, jokainen omaan työhönsä.

[16] Daquele dia em diante, metade dos meus moços trabalhava na obra, e a outra metade empunhava lanças, escudos, arcos e couraças; e os chefes estavam por detrás de toda a casa de Judá;

[17] os carregadores, que por si mesmos tomavam as cargas, cada um com uma das mãos fazia a obra e com a outra segurava a arma.

[18] Os edificadores, cada um trazia a sua espada à cinta, e assim edificavam; o que tocava a trombeta estava junto de mim.

[19] Disse eu aos nobres, aos magistrados e ao resto do povo: Grande e extensa é a obra, e nós estamos no muro mui separados, longe uns dos outros.

[20] No lugar em que ouvirdes o som da trombeta, para ali acorrei a ter conosco; o nosso Deus pelejará por nós.

[21] Assim trabalhávamos na obra; e metade empunhava as lanças desde o raiar do dia até ao sair das estrelas.

[22] Também nesse mesmo tempo disse eu ao povo: Cada um com o seu moço fique em Jerusalém, para que de noite nos sirvam de guarda e de dia trabalhem.

[23] Nem eu, nem meus irmãos, nem meus moços, nem os homens da guarda que me seguiam largávamos as nossas vestes; cada um se deitava com as armas à sua direita.

Neemias 5

[10] Siitä päivästä alkaen puolet palvelijoistani teki työtä ja puolet oli varustautunut keihäillä, kilvillä, jousilla ja rintahaarniskoilla. Päälliköt olivat koko Juudan heimon tukena

[11] sen rakentaessa muuria. Taakkojen ja kuormien kantajat tekivät toisella kädellään työtä, toisessa he pitivät asetta.

[12] Kullakin rakentajalla oli miekka vyöllään työtä tehdessään. Torvensoittaja oli vierelläni.

[13] Minä sanoin ylimyksille, esimiehille ja muulle kansalle: ”Työ on suuri ja laaja, ja me olemme muurilla hajallamme, kaukana toisistamme.

[14] Kun kuulette torven soivan jossakin paikassa, kokoontukaa sinne meidän luoksemme. Meidän Jumalamme sotii puolestamme.”

[15] Niin me jatkoimme työtä, ja puolet väestä oli aseistettuna keihäillä aamunkoitosta aina siihen asti, kun tähdet tulivat näkyviin.

[16] Siihen aikaan minä annoin kansalle myös määräyksen: ”Jokainen yöpyköön palvelijoineen Jerusalemissa, että kaikki voisivat olla apunamme yöllä vartioimassa ja päivällä tekemässä työtä.”

[17] Me emme edes riisuneet vaatteitamme, en minä, eivät veljeni eivätkä palvelijani, eivät myöskään mukanani kulkevat vartijat. Heillä jokaisella oli aseensa sekä vettä.

Nehemia 5

Medidas contra a usura

1 Foi grande, porém, o clamor do povo e de suas mulheres contra os judeus, seus irmãos.

2 Porque havia os que diziam: Somos muitos, nós, nossos filhos e nossas filhas; que se nos dê trigo, para que comamos e vivamos.

3 Também houve os que diziam: As nossas terras, as nossas vinhas e as nossas casas hipotecamos para tomarmos trigo nesta fome.

4 Houve ainda os que diziam: Tomamos dinheiro emprestado até para o tributo do rei, sobre as nossas terras e as nossas vinhas.

5 No entanto, nós somos da mesma carne como eles, e nossos filhos são tão bons como os deles; e eis que sujeitamos nossos filhos e nossas filhas para serem escravos, algumas de nossas filhas já estão reduzidas à escravidão. Não está em nosso poder evitá-lo; pois os nossos campos e as nossas vinhas já são de outros.

6 Ouvindo eu, pois, o seu clamor e estas palavras, muito me aborreci.

7 Depois de ter considerado comigo mesmo, repreendi os nobres e magistrados e lhes disse: Sois usurários, cada um para com seu irmão; e convoquei contra eles um grande ajuntamento.

8 Disse-lhes: nós resgatamos os judeus, nossos irmãos, que foram vendidos às gentes, segundo nossas posses; e vós outra

Kansa valittaa velkojaan

1Mutta kansan keskuudessa monet miehet vaimoineen alkoivat valittaa äänekkäästi juutalaisia heimoveljiään vastaan.

2 Jotkut sanoivat: ”Meitä ja meidän poikiamme ja tyttäriämme on paljon. Meidän täytyy saada viljaa syödäksemme ja pysyäksemme hengissä.”

3 Toiset taas sanoivat: ”Meidän on täytynyt pantata peltomme, viinitarhamme ja talomme saadaksemme viljaa nälkäämme.”

4 Vielä oli niitä, jotka sanoivat: ”Meidän on täytynyt lainata rahaa peltojamme ja viinitarhojamme vastaan, jotta voimme maksaa verot kuninkaalle.

5 Olemmehan me sentään samaa lihaa ja verta kuin veljemme, ja meidän lapsemme ovat heidän lastensa veroisia. Nyt meidän täytyy kuitenkin myydä poikamme ja tyttäremme orjiksi. Tyttäriämme on jo myytykin, emmekä voi sille mitään, koska peltomme ja viinitarhamme ovat toisten käsissä.”

Velkojen anteeksianto

6Kuultuani heidän valituksensa ja nämä puheet minä vihastuin kovin.

7 Harkittuani asiaa minä nuhtelin ylimyksiä ja johtomiehiä. Minä sanoin heille: ”Te kaikki kiskotte korkoa veljiltänne.” Sitten kutsuin koolle suuren kansankokouksen heitä vastaan

8ja sanoin: ”Me olemme kykymme mukaan ostaneet vapaiksi juutalaisia heimoveljiämme, jotka oli myyty vieraiden kansojen orjiksi, ja kuitenkin te

vez negociaríeis vossos irmãos, para que sejam vendidos a nós?

nyt myytte veljiänne. Täytyykö meidän lunastaa heidätkin?" He olivat vaiti eivätkä saaneet sanaa suustaan.

[9] Então, se calaram e não acharam o que responder. Disse mais: não é bom o que fazeis; porventura não devíeis andar no temor do nosso Deus, por causa do opróbrio dos gentios, os nossos inimigos?

[9]Minä sanoin: "Se, mitä teette, ei ole oikein. Eikö teidän tulisi vaeltaa Jumalamme pelossa, jotta vihollisemme eivät saisi aihetta pilkata meitä?

[10] Também eu, meus irmãos e meus moços lhes demos dinheiro emprestado e trigo. Demos de mão a esse empréstimo.

[10]Myös minä, veljeni ja palvelijani olemme lainanneet näille veljille rahaa ja viljaa. Luopukaamme nyt vaatimasta näitä saatavia.

[11] Restituí-lhes hoje, vos peço, as suas terras, as suas vinhas, os seus olivais e as suas casas, como também o centésimo do dinheiro, do trigo, do vinho e do azeite, que exigistes deles.

[11] Palauttakaa tekin heille heti heidän peltonsa, viinitarhansa, öljypuunsa ja talonsa sekä korko lainaamastanne rahasta, viljasta, viinistä ja öljystä."

[12] Então, responderam: Restituir-lhes-emos e nada lhes pediremos; faremos assim como dizes. Então, chamei os sacerdotes e os fiz jurar que fariam segundo prometeram.

[12] He vastasivat: "Me palautamme ne emmekä vaadi heiltä mitään takaisin. Teemme niin kuin sanot." Niin minä kutsuin papit paikalle ja vannotin kaikkia tekemään niin kuin oli sovittu.

O bom exemplo de Neemias

[13] Também sacudi o meu regaço e disse: Assim o faça Deus, sacuda de sua casa e de seu trabalho a todo homem que não cumprir esta promessa; seja sacudido e despojado. E toda a congregação respondeu: Amém! E louvaram o SENHOR; e o povo fez segundo a sua promessa.

[13] Sitten ravistin viittani helmaa ja sanoin: "Jokaisen, joka rikkoo tämän sopimuksen, ravistakoon Jumala näin pois hänen talostaan ja vaivannäkönsä hedelmistä. Näin hänet ravistettakoon pois kodistaan ja tyhjennettäköön kaikesta." Koko seurakunta sanoi: "Aamen!" ja ylisti Herraa . Ja kansa teki niin kuin oli luvannut.

Nehemia käskynhaltijana

[14] Também desde o dia em que fui nomeado seu governador na terra de Judá, desde o vigésimo ano até ao trigésimo

[14]Siitä päivästä lähtien, jona minut määrättiin olemaan käskynhaltijana Juudan maassa, siis kuningas Artahsastan

segundo ano do rei Artaxerxes, doze anos, nem eu nem meus irmãos comemos o pão devido ao governador.

kahdennestakymmenennestä hallitusvuodesta aina hänen kolmanteenkymmenenteenkahdenteen hallitusvuoteensa saakka, eli kahtenatoista vuotena, en minä eivätkä veljeni syöneet sitä ruokaa, joka olisi kuulunut käskynhaltijalle.

15 Mas os primeiros governadores, que foram antes de mim, oprimiram o povo e lhe tomaram pão e vinho, além de quarenta siclos de prata; até os seus moços dominavam sobre o povo, porém eu assim não fiz, por causa do temor de Deus.

15 Minua aikaisemmat käskynhaltijat olivat rasittaneet kansaa ja ottaneet siltä leipää ja viiniä neljänkymmenen hopeasekelin arvosta, ja myös heidän palvelijansa olivat sortaneet kansaa. Mutta minä en tehnyt niin, koska pelkäsin Jumalaa.

16 Antes, também na obra deste muro fiz reparação, e terra nenhuma compramos; e todos os meus moços se ajuntaram ali para a obra.

16 Minä osallistuin myös muurin korjaustyöhön. Peltomaata emme hankkineet, joten kaikki palvelijanikin olivat kokoontuneet muurille työhön.

17 Também cento e cinqüenta homens dos judeus e dos magistrados e os que vinham a nós, dentre as gentes que estavam ao nosso redor, eram meus hóspedes.

17Minun pöydässäni aterioi sataviisikymmentä juutalaista sekä esimiehet ja lisäksi ne miehet, jotka ympärillämme olevista kansoista olivat tulleet luoksemme.

18 O que se preparava para cada dia era um boi e seis ovelhas escolhidas; também à minha custa eram preparadas aves e, de dez em dez dias, muito vinho de todas as espécies; nem por isso exigi o pão devido ao governador, porquanto a servidão deste povo era grande.

18 Minun kustannuksellani valmistettiin päivittäin ruuaksi yksi härkä ja kuusi valiolammasta sekä lintuja. Joka kymmenes päivä hankittiin paljon kaikenlaisia viinejä. Siitä huolimatta en vaatinut itselleni käskynhaltijalle kuuluvaa ruokaa, koska työ painoi kansaa raskaasti.

19 Lembra-te de mim para meu bem, ó meu Deus, e de tudo quanto fiz a este povo.

19”Jumalani, muista minun hyväkseni kaikki, mitä olen tehnyt tämän kansan parhaaksi.”

Neemias 6

Nehemia 6

Os inimigos conspiram para intimidar Neemias

[1] Tendo ouvido Sambalate, Tobias, Gesém, o arábio, e o resto dos nossos inimigos que eu tinha edificado o muro e que nele já não havia brecha nenhuma, ainda que até este tempo não tinha posto as portas nos portais,

[2] Sambalate e Gesém mandaram dizer-me: Vem, encontremo-nos, nas aldeias, no vale de Ono. Porém intentavam fazer-me mal.

[3] Enviei-lhes mensageiros a dizer: Estou fazendo grande obra, de modo que não poderei descer; por que cessaria a obra, enquanto eu a deixasse e fosse ter convosco?

[4] Quatro vezes me enviaram o mesmo pedido; eu, porém, lhes dei sempre a mesma resposta.

[5] Então, Sambalate me enviou pela quinta vez o seu moço, o qual trazia na mão uma carta aberta,

[6] do teor seguinte: Entre as gentes se ouviu, e Gesém diz que tu e os judeus intentais revoltar-vos; por isso, reedificas o muro, e, segundo se diz, queres ser o rei deles,

[7] e puseste profetas para falarem a teu respeito em Jerusalém, dizendo: Este é rei em Judá. Ora, o rei ouvirá isso, segundo essas palavras. Vem, pois, agora, e consultemos juntamente.

Vastustajat pelottelevat Nehemiaa

[1]Kun Sanballat, Tobia, arabialainen Gesem ja meidän muut vihollisemme kuulivat, että minä olin rakentanut muurin ja ettei siinä enää ollut aukkoja – tosin en vielä siihen aikaan ollut asettanut porttien ovia paikoilleen,

[2]Sanballat ja Gesem lähettivät minulle sanan: ”Tule, kohdatkaamme toisemme Kefirimissä, Oononlaaksossa.” He näet aikoivat tehdä minulle pahaa.

[3] Minä lähetin heidän luokseen sanansaattajat sanomaan: ”Minulla on suuri työ tekeillä enkä voi tulla. Miksi työn pitäisi keskeytyä sen vuoksi, että minä jättäisin sen ja tulisin teidän luoksenne?”

[4] He lähettivät minulle saman viestin neljä kertaa, mutta minä vastasin heille aina samoin sanoin.

[5]Sitten Sanballat lähetti viidennen kerran luokseni palvelijansa samoissa asioissa, ja tällä oli kädessään avoin kirje.

[6] Siihen oli kirjoitettu: ”Kansojen keskuudessa puhutaan, ja myös Gasmu sanoo, että sinä ja juutalaiset suunnittelette kapinaa ja siitä syystä sinä rakennat muuria. Näiden puheiden mukaan sinä pyrit heidän kuninkaakseen

[7] ja olet myös asettanut profeettoja julistamaan itsestäsi Jerusalemissa näin: ’Juudassa on kuningas.’ Nyt kuningaskin saa kuulla nämä puheet. Tule siis, meidän on neuvoteltava yhdessä.”

[8] Mandei dizer-lhe: De tudo o que dizes coisa nenhuma sucedeu; tu, do teu coração, é que o inventas.

[9] Porque todos eles procuravam atemorizar-nos, dizendo: As suas mãos largarão a obra, e não se efetuará. Agora, pois, ó Deus, fortalece as minhas mãos.

[10] Tendo eu ido à casa de Semaías, filho de Delaías, filho de Meetabel (que estava encerrado), disse ele: Vamos juntamente à Casa de Deus, ao meio do templo, e fechemos as portas do templo; porque virão matar-te; aliás, de noite virão matar-te.

[11] Porém eu disse: homem como eu fugiria? E quem há, como eu, que entre no templo para que viva? De maneira nenhuma entrarei.

[12] Então, percebi que não era Deus quem o enviara; tal profecia falou ele contra mim, porque Tobias e Sambalate o subornaram.

[13] Para isto o subornaram, para me atemorizar, e para que eu, assim, viesse a proceder e a pecar, para que tivessem motivo de me infamar e me vituperassem.

[14] Lembra-te, meu Deus, de Tobias e de Sambalate, no tocante a estas suas obras, e também da profetisa Noadia e dos mais profetas que procuraram atemorizar-me.

Terminada a reconstrução do muro

[8]Silloin minä lähetin hänelle sanan: ”Mitään tuollaista, mistä puhut, ei ole tapahtunut, vaan olet keksinyt sen omasta päästäsi.”

[9] He kaikki pelottelivat meitä arvellen, että kätemme herpoavat työstä ja työ jää tekemättä. ”Mutta vahvista, Jumala, minun käteni!”

[10]Kun menin tapaamaan Semajaa, Delajan poikaa, Mehetabelin pojanpoikaa, hänen taloonsa, jonne hän oli eristäytynyt, hän sanoi: ”Menkäämme yhdessä Jumalan temppelin temppelisaliin ja sulkekaamme salin ovet, sillä he aikovat surmata sinut. He tulevat yöllä ja tappavat sinut.”

[11] Mutta minä sanoin: ”Pakenisiko minunlaiseni mies? Tai kuinka voisi minunlaiseni mies mennä temppeliin ja kuitenkin jäädä eloon? Minä en mene.”

[12] Minä näet ymmärsin, ettei Semaja ollut Jumalan lähettämä, vaan hän lausui minulle tämän ennustuksen, koska Tobia ja Sanballat olivat palkanneet hänet.

[13] Hänet oli palkattu, jotta minä pelästyisin ja tekisin niin kuin he toivoivat. Näin olisin tehnyt syntiä, ja he olisivat saaneet pilkan aiheen häväistäkseen minua.

[14]”Jumalani, muista Tobiaa ja Sanballatia heidän tekojensa mukaisesti, niin myös naisprofeetta Nooadjaa ja muita profeettoja, jotka yrittivät pelotella minua.”

Muuri valmistuu

[15] Acabou-se, pois, o muro aos vinte e cinco dias do mês de elul, em cinqüenta e dois dias.

[16] Sucedeu que, ouvindo-o todos os nossos inimigos, temeram todos os gentios nossos circunvizinhos e decaíram muito no seu próprio conceito; porque reconheceram que por intervenção de nosso Deus é que fizemos esta obra.

[17] Também naqueles dias alguns nobres de Judá escreveram muitas cartas, que iam para Tobias, e cartas de Tobias vinham para eles.

[18] Pois muitos em Judá lhe eram ajuramentados porque era genro de Secanias, filho de Ará; e seu filho Joanã se casara com a filha de Mesulão, filho de Berequias.

[19] Também das suas boas ações falavam na minha presença, e as minhas palavras lhe levavam a ele; Tobias escrevia cartas para me atemorizar.

Neemias 7

Neemias estabelece guardas em Jerusalém

[1] Ora, uma vez reedificado o muro e assentadas as portas, estabelecidos os porteiros, os cantores e os levitas,

[2] eu nomeei Hanani, meu irmão, e Hananias, maioral do castelo, sobre Jerusalém. Hananias era homem fiel e

[15]Muuri valmistui elul-kuun kahdentenakymmenentenäviidentenä päivänä, kun työtä oli tehty viisikymmentäkaksi päivää.

[16] Kun kaikki vihollisemme kuulivat tästä ja kaikki ympärillämme asuvat kansat näkivät sen, he tunsivat itsensä nöyryytetyiksi. He näet ymmärsivät, että työ oli suoritettu meidän Jumalamme avulla.

[17] Niinä päivinä Juudan ylimykset lähettivät lukuisia kirjeitä Tobialle ja myös Tobia lähetti kirjeitä heille,

[18] sillä Juudassa oli monia Tobian liittolaisia, jotka olivat vannoneet hänelle uskollisuudenvalan. Olihan Tobia Sekanjan, Aarahin pojan, vävy, ja hänen poikansa Joohanan oli ottanut vaimokseen Berekjan pojan Mesullamin tyttären.

[19]Lisäksi nämä puhuivat Tobiasta hyvää minun edessäni ja kertoivat sitten hänelle, mitä olin sanonut. Kirjeitäkin Tobia lähetti minulle saadakseen minut pelkäämään.

Nehemia 7

Jerusalemin vartiointi järjestetään

[1]Kun muuri oli valmistunut, minä asetin porttien ovet paikoilleen. Sitten portinvartijat, laulajat ja leeviläiset määrättiin tehtäviinsä.

[2] Jerusalemin johtoon minä asetin veljeni Hananin ja linnanpäällikkö Hananjan,

temente a Deus, mais do que muitos outros.

[3] E lhes disse: não se abram as portas de Jerusalém até que o sol aqueça e, enquanto os guardas ainda estão ali, que se fechem as portas e se tranquem; ponham-se guardas dos moradores de Jerusalém, cada um no seu posto diante de sua casa.

[4] A cidade era espaçosa e grande, mas havia pouca gente nela, e as casas não estavam edificadas ainda.

A relação dos que voltaram a Jerusalém

Esdras 2.1-70

[5] Então, o meu Deus me pôs no coração que ajuntasse os nobres, os magistrados e o povo, para registrar as genealogias. Achei o livro da genealogia dos que subiram primeiro, e nele estava escrito:

[6] São estes os filhos da província que subiram do cativeiro, dentre os exilados, que Nabucodonosor, rei da Babilônia, levara para o exílio e que voltaram para Jerusalém e para Judá, cada um para a sua cidade,

[7] os quais vieram com Zorobabel, Jesua, Neemias, Azarias, Raamias, Naamani, Mordecai, Bilsã, Misperete, Bigvai, Neum e Baaná. Este é o número dos homens do povo de Israel:

[8] foram os filhos de Parós, dois mil cento e setenta e dois.

sillä hän oli luotettava mies ja pelkäsi Jumalaa enemmän kuin monet muut.

[3] Sanoin heille: ”Jerusalemin portteja ei saa avata ennen kuin aurinko paistaa lämpimästi, ja ne on suljettava ja teljettävä vartijoiden vielä seistessä paikoillaan. Jerusalemin asukkaat on pantava vartioimaan, kukin omalle vartiopaikalleen oman talonsa kohdalle.”

[4] Kaupunki oli suuri ja laaja, mutta siinä oli vähän väkeä, ja taloja oli vielä rakentamatta.

Luettelo kotiin palanneista

[5] Jumala pani sydämelleni, että minun tuli koota ylimykset, johtomiehet ja kansa sukuluetteloihin merkitsemistä varten. Silloin löysin ensimmäisinä palanneiden sukuluettelon ja huomasin, että siihen oli kirjoitettu näin:

[6] Nämä ovat ne Juudan maakunnan asukkaat, jotka tulivat pakkosiirtolaisuudesta, vankeudesta, jonne Nebukadnessar, Babylonian kuningas, oli heidät vienyt, ja jotka nyt palasivat Jerusalemiin ja Juudaan, kukin omaan kaupunkiinsa.

[7] He tulivat Serubbaabelin, Jeesuan, Nehemian, Asarjan, Raamian, Nahamanin, Mordokain, Bilsanin, Misperetin, Bigvain, Nehumin ja Baanan johtamina. Israelin kansan miesten lukumäärä oli:

[8] Paroksen jälkeläisiä kaksituhatta sataseitsemänkymmentäkaksi,

[9] Os filhos de Sefatias, trezentos e setenta e dois.
[10] Os filhos de Ará, seiscentos e cinqüenta e dois.
[11] Os filhos de Paate-Moabe, dos filhos de Jesua e de Joabe, dois mil oitocentos e dezoito.
[12] Os filhos de Elão, mil duzentos e cinqüenta e quatro.
[13] Os filhos de Zatu, oitocentos e quarenta e cinco.
[14] Os filhos de Zacai, setecentos e sessenta.
[15] Os filhos de Binui, seiscentos e quarenta e oito.
[16] Os filhos de Bebai, seiscentos e vinte e oito.
[17] Os filhos de Azgade, dois mil trezentos e vinte e dois.
[18] Os filhos de Adonicão, seiscentos e sessenta e sete.
[19] Os filhos de Bigvai, dois mil e sessenta e sete.
[20] Os filhos de Adim, seiscentos e cinqüenta e cinco.
[21] Os filhos de Ater, da família de Ezequias, noventa e oito.
[22] Os filhos de Hasum, trezentos e vinte e oito.
[23] Os filhos de Besai, trezentos e vinte e quatro.
[24] Os filhos de Harife, cento e doze.
[25] Os filhos de Gibeão, noventa e cinco.

[9] Sefatjan jälkeläisiä kolmesataaseitsemänkymmentäkaksi,
[10] Aarahin jälkeläisiä kuusisataaviisikymmentäkaksi,
[11] Pahat-Mooabin jälkeläisten Jeesuan ja Jooabin jälkeläisiä kaksituhatta kahdeksansataakahdeksantoista,
[12] Eelamin jälkeläisiä tuhat kaksisataaviisikymmentäneljä.
[13] Sattun jälkeläisiä kahdeksansataaneljäkymmentäviisi,
[14] Sakkain jälkeläisiä seitsemänsataakuusikymmentä,
[15] Binnuin jälkeläisiä kuusisataaneljäkymmentäkahdeksan,
[16] Beevain jälkeläisiä kuusisataakaksikymmentäkahdeksan,
[17] Asgadin jälkeläisiä kaksituhatta kolmesataakaksikymmentäkaksi,
[18] Adonikamin jälkeläisiä kuusisataakuusikymmentäseitsemän,
[19] Bigvain jälkeläisiä kaksituhatta kuusikymmentäseitsemän,
[20] Aadinin jälkeläisiä kuusisataaviisikymmentäviisi,
[21] Hiskian sukua olevan Aaterin jälkeläisiä yhdeksänkymmentäkahdeksan,
[22] Haasumin jälkeläisiä kolmesataakaksikymmentäkahdeksan,
[23] Beesain jälkeläisiä kolmesataakaksikymmentäneljä,
[24] Haarifin jälkeläisiä satakaksitoista
[25] ja Gibeonin jälkeläisiä yhdeksänkymmentäviisi.

26 Os homens de Belém e de Netofa, cento e oitenta e oito.

26 Beetlehemin ja Netofan miehiä oli satakahdeksankymmentäkahdeksan,

27 Os homens de Anatote, cento e vinte e oito.

27 Anatotin miehiä satakaksikymmentäkahdeksan,

28 Os homens de Bete-Azmavete, quarenta e dois.

28 Beet-Asmavetin miehiä neljäkymmentäkaksi,

29 Os homens de Quiriate-Jearim, Cefira e Beerote, setecentos e quarenta e três.

29 Kirjat-Jearimin, Kefiran ja Beerotin miehiä seitsemänsataaneljäkymmentäkolme,

30 Os homens de Ramá e Geba, seiscentos e vinte e um.

30 Raaman ja Geban miehiä kuusisataakaksikymmentäyksi,

31 Os homens de Micmás, cento e vinte e dois.

31 Mikmaksen miehiä satakaksikymmentäkaksi,

32 Os homens de Betel e Ai, cento e vinte e três.

32 Beetelin ja Ain miehiä satakaksikymmentäkolme

33 Os homens do outro Nebo, cinqüenta e dois.

33 ja toisen Nebon miehiä viisikymmentäkaksi.

34 Os filhos do outro Elão, mil duzentos e cinqüenta e quatro.

34 Toisen Eelamin asukkaiden jälkeläisiä oli tuhat kaksisataaviisikymmentäneljä,

35 Os filhos de Harim, trezentos e vinte.

35 haarimilaisia kolmesataakaksikymmentä,

36 Os filhos de Jericó, trezentos e quarenta e cinco.

36 jerikolaisia kolmesataaneljäkymmentäviisi,

37 Os filhos de Lode, Hadide e Ono, setecentos e vinte e um.

37 loodilaisia, haadidilaisia ja oonolaisia seitsemänsataakaksikymmentäyksi

38 Os filhos de Senaá, três mil novecentos e trinta.

38 ja senaalaisia kolmetuhatta yhdeksänsataakolmekymmentä.

39 Os sacerdotes: os filhos de Jedaías, da casa de Jesua, novecentos e setenta e três.

39 Pappeja, Jedajan jälkeläisiä Jeesuan suvusta, oli yhdeksänsataaseitsemänkymmentäkolme,

40 Os filhos de Imer, mil e cinqüenta e dois.

40 Immerin jälkeläisiä tuhat viisikymmentäkaksi,

41 Os filhos de Pasur, mil duzentos e quarenta e sete.

41 Pashurin jälkeläisiä tuhat kaksisataaneljäkymmentäseitsemän

[42] Os filhos de Harim, mil e dezessete.

[42] ja Haarimin jälkeläisiä tuhat seitsemäntoista.

[43] Os levitas: os filhos de Jesua, de Cadmiel, dos filhos de Hodeva, setenta e quatro.

[43] Leeviläisiä, Hoodevan poikien Jeesuan ja Kadmielin jälkeläisiä, oli seitsemänkymmentäneljä.

[44] Os cantores: os filhos de Asafe, cento e quarenta e oito.

[44] Laulajia, Aasafin jälkeläisiä, oli sataneljäkymmentäkahdeksan.

[45] Os porteiros: os filhos de Salum, os filhos de Ater, os filhos de Talmom, os filhos de Acube, os filhos de Hatita, os filhos de Sobai, cento e trinta e oito.

[45] Portinvartijoita, Sallumin, Aaterin, Talmonin, Akkubin, Hatitan ja Soobain jälkeläisiä, oli satakolmekymmentäkahdeksan.

[46] Os servidores do templo: os filhos de Zia, os filhos de Hasufa, os filhos de Tabaote,

[46] Temppelipalvelijoita olivat Siihan jälkeläiset, Hasufan jälkeläiset, Tabbaotin jälkeläiset,

[47] os filhos de Queros, os filhos de Sia, os filhos de Padom,

[47] Keeroksen jälkeläiset, Siian jälkeläiset, Paadonin jälkeläiset,

[48] os filhos de Lebana, os filhos de Hagaba, os filhos de Salmai,

[48] Lebanan jälkeläiset, Hagaban jälkeläiset, Salmain jälkeläiset,

[49] os filhos de Hanã, os filhos de Gidel, os filhos de Gaar,

[49] Haananin jälkeläiset, Giddelin jälkeläiset, Gaharin jälkeläiset,

[50] os filhos de Reaías, os filhos de Rezim, os filhos de Necoda,

[50] Reajan jälkeläiset, Resinin jälkeläiset, Nekodan jälkeläiset,

[51] os filhos de Gazão, os filhos de Uzá, os filhos de Paséia,

[51] Gassamin jälkeläiset, Ussan jälkeläiset, Paaseahin jälkeläiset,

[52] os filhos de Besai, os filhos de Meunim, os filhos de Nefusesim,

[52] Beesain jälkeläiset, Meunimin jälkeläiset, Nefisesimin jälkeläiset,

[53] os filhos de Baquebuque, os filhos de Hacufa, os filhos de Harur,

[53] Bakbukin jälkeläiset, Hakufan jälkeläiset, Harhurin jälkeläiset,

[54] os filhos de Bazlite, os filhos de Meída, os filhos de Harsa,

[54] Baslitin jälkeläiset, Mehidan jälkeläiset, Harsan jälkeläiset,

[55] os filhos de Barcos, os filhos de Sísera, os filhos de Tama,

[55] Barkoksen jälkeläiset, Siiseran jälkeläiset, Taamahin jälkeläiset,

[56] os filhos de Nesias e os filhos de Hatifa.

[56] Nesiahin jälkeläiset ja Hatifan jälkeläiset.

[57] Os filhos dos servos de Salomão: os filhos de Sotai, os filhos de Soferete, os filhos de Perida,
[58] os filhos de Jaala, os filhos de Darcom, os filhos de Gidel,
[59] os filhos de Sefatias, os filhos de Hatil, os filhos de Poquerete-Hazebaim e os filhos de Amom.
[60] Todos os servidores do templo e os filhos dos servos de Salomão, trezentos e noventa e dois.
[61] Os seguintes subiram de Tel-Melá, Tel-Harsa, Querube, Adom e Imer, porém não puderam provar que as suas famílias e a sua linhagem eram de Israel:
[62] os filhos de Delaías, os filhos de Tobias, os filhos de Necoda, seiscentos e quarenta e dois.
[63] Dos sacerdotes: os filhos de Habaías, os filhos de Coz, os filhos de Barzilai, o qual se casou com uma das filhas de Barzilai, o gileadita, e que foi chamado pelo nome dele.
[64] Estes procuraram o seu registro nos livros genealógicos, porém o não acharam; pelo que foram tidos por imundos para o sacerdócio.
[65] O governador lhes disse que não comessem das coisas sagradas, até que se levantasse um sacerdote com Urim e Tumim.
[66] Toda esta congregação junta foi de quarenta e dois mil trezentos e sessenta,

[57] Salomon palvelijoiden jälkeläisiä olivat Sootain jälkeläiset, Sooferetin jälkeläiset, Peridan jälkeläiset,
[58] Jaalan jälkeläiset, Darkonin jälkeläiset, Giddelin jälkeläiset,
[59] Sefatjan jälkeläiset, Hattilin jälkeläiset, Pokeret-Sebaimin jälkeläiset ja Aamonin jälkeläiset.
[60] Kaikkiaan temppelipalvelijoita ja Salomon palvelijoiden jälkeläisiä oli kolmesataayhdeksänkymmentäkaksi.
[61] Nämä Teel-Melahista, Teel-Harsasta, Kerub-Addonista ja Immeristä lähteneet eivät kyenneet ilmoittamaan, olivatko he suvultaan ja syntyperältään israelilaisia:
[62] Delajan jälkeläiset, Tobian jälkeläiset ja Nekodan jälkeläiset, kuusisataaneljäkymmentäkaksi henkeä,
[63] lisäksi papeista Habaijan, Koosin ja Barsillain jälkeläiset. Barsillai oli ottanut itselleen vaimon gileadilaisen Barsillain tyttäristä, ja häntä kutsuttiin heidän sukunsa nimellä.
[64] Nämä miehet etsivät sukuluetteloitaan, mutta niitä ei löytynyt, ja niin heidät julistettiin pappeuteen kelpaamattomiksi.
[65] Maaherra sanoi heille, etteivät he saa syödä pyhistä uhrilahjoista, ennen kuin nousisi pappi, joka voisi käyttää uurimia ja tummimia.
[66] Kaiken kaikkiaan seurakuntaa oli neljäkymmentäkaksituhatta kolmesataakuusikymmentä henkeä

[67] afora os seus servos e as suas servas, que foram sete mil trezentos e trinta e sete; e tinham duzentos e quarenta e cinco cantores e cantoras.

[67] sekä heidän palvelijansa ja palvelijattarensa, joita oli seitsemäntuhatta kolmesataakolmekymmentäseitsemän. Lisäksi mukana oli kaksisataaneljäkymmentäviisi laulajaa, miehiä ja naisia.

[68] Os seus cavalos, setecentos e trinta e seis; os seus mulos, duzentos e quarenta e cinco.

[69] Camelos, quatrocentos e trinta e cinco; jumentos, seis mil setecentos e vinte.

[68] Kameleja heillä oli neljäsataakolmekymmentäviisi ja aaseja kuusituhatta seitsemänsataakaksikymmentä.

Contribuições para o templo

[70] Alguns dos cabeças das famílias contribuíram para a obra. O governador deu para o tesouro, em ouro, mil daricos, cinqüenta bacias e quinhentas e trinta vestes sacerdotais.

[71] E alguns mais dos cabeças das famílias deram para o tesouro da obra, em ouro, vinte mil daricos e, em prata, dois mil e duzentos arráteis.

[72] O que deu o restante do povo foi, em ouro, vinte mil daricos, e dois mil arráteis em prata, e sessenta e sete vestes sacerdotais.

[73] Os sacerdotes, os levitas, os porteiros, os cantores, alguns do povo, os servidores do templo e todo o Israel habitavam nas suas cidades.

Vapaaehtoisia lahjoja rakennustyötä varten

[69]Osa sukujen päämiehistä antoi lahjoja rakennustyötä varten. Käskynhaltija antoi rahastoon tuhat kultadrakhmaa, viisikymmentä pirskotusmaljaa ja viisisataakolmekymmentä papinpukua.

[70] Muutamat sukujen päämiehistä antoivat rakennusrahastoon kaksikymmentätuhatta dareikkia kultaa ja kaksituhatta kaksisataa minaa hopeaa.

[71] Muu kansa antoi yhteensä kaksikymmentätuhatta dareikkia kultaa ja kaksituhatta minaa hopeaa sekä kuusikymmentäseitsemän papinpukua.

[72] Koko Israel, papit, leeviläiset, portinvartijat, laulajat, temppelipalvelijat ja kansa, asettui asumaan kaupunkeihinsa. Kun tuli seitsemäs kuukausi, israelilaiset asuivat jo kaupungeissaan.

Neemias 8

Nehemia 8

Esdras lê a Lei diante do povo

[1] Em chegando o sétimo mês, e estando os filhos de Israel nas suas cidades, todo o povo se ajuntou como um só homem, na praça, diante da Porta das Águas; e disseram a Esdras, o escriba, que trouxesse o Livro da Lei de Moisés, que o SENHOR tinha prescrito a Israel.

[2] Esdras, o sacerdote, trouxe a Lei perante a congregação, tanto de homens como de mulheres e de todos os que eram capazes de entender o que ouviam. Era o primeiro dia do sétimo mês.

[3] E leu no livro, diante da praça, que está fronteira à Porta das Águas, desde a alva até ao meio-dia, perante homens e mulheres e os que podiam entender; e todo o povo tinha os ouvidos atentos ao Livro da Lei.

[4] Esdras, o escriba, estava num púlpito de madeira, que fizeram para aquele fim; estavam em pé junto a ele, à sua direita, Matitias, Sema, Anaías, Urias, Hilquias e Maaséias; e à sua esquerda, Pedaías, Misael, Malquias, Hasum, Hasbadana, Zacarias e Mesulão.

[5] Esdras abriu o livro à vista de todo o povo, porque estava acima dele; abrindo-o ele, todo o povo se pôs em pé.

[6] Esdras bendisse ao SENHOR, o grande Deus; e todo o povo respondeu: Amém! Amém! E, levantando as mãos; inclinaram-se e adoraram o SENHOR, com o rosto em terra.

Esra lukee kansalle Jumalan lain kirjaa

[1]Silloin koko kansa kokoontui yhtenä miehenä Vesiportin edustalla olevalle aukiolle ja Esraa, kirjanoppinutta, pyydettiin tuomaan Mooseksen lain kirja, jonka Herra oli antanut Israelille.

[2]Seitsemännen kuun ensimmäisenä päivänä pappi Esra toi lain kansankokouksen eteen, miesten ja naisten, kaikkien, jotka kykenivät ymmärtämään, mitä kuulivat.

[3] Hän luki sitä Vesiportin edustalla olevalla aukiolla päivänkoitosta puolipäivään saakka miesten ja naisten edessä, kaikkien, jotka kykenivät ymmärtämään, ja koko kansa kuunteli lain kirjan lukemista.

[4]Esra, kirjanoppinut, seisoi puukorokkeella, joka oli tehty tätä tarkoitusta varten. Hänen vierellään oikealla puolella seisoivat Mattitja, Sema, Anaja, Uuria, Hilkia ja Maaseja ja vasemmalla puolella Pedaja, Miisael, Malkia, Haasum, Hasbaddana, Sakarja ja Mesullam.

[5] Esra avasi kirjan koko kansan nähden – hän näet seisoi kansaa ylempänä – ja kun hän avasi sen, koko kansa nousi seisomaan.

[6] Esra ylisti Herraa , suurta Jumalaa, ja kaikki kohottivat kätensä ylös ja vastasivat: ”Aamen, aamen!” Ja he kumartuivat kasvoilleen maahan rukoilemaan Herraa .

[7] E Jesua, Bani, Serebias, Jamim, Acube, Sabetai, Hodias, Maaséias, Quelita, Azarias, Jozabade, Hanã, Pelaías e os levitas ensinavam o povo na Lei; e o povo estava no seu lugar.

[8] Leram no livro, na Lei de Deus, claramente, dando explicações, de maneira que entendessem o que se lia.

[9] Neemias, que era o governador, e Esdras, sacerdote e escriba, e os levitas que ensinavam todo o povo lhe disseram: Este dia é consagrado ao SENHOR, vosso Deus, pelo que não pranteeis, nem choreis. Porque todo o povo chorava, ouvindo as palavras da Lei.

[10] Disse-lhes mais: ide, comei carnes gordas, tomai bebidas doces e enviai porções aos que não têm nada preparado para si; porque este dia é consagrado ao nosso SENHOR; portanto, não vos entristeçais, porque a alegria do SENHOR é a vossa força.

[11] Os levitas fizeram calar todo o povo, dizendo: Calai-vos, porque este dia é santo; e não estejais contristados.

[12] Então, todo o povo se foi a comer, a beber, a enviar porções e a regozijar-se grandemente, porque tinham entendido as palavras que lhes foram explicadas.

A Festa dos Tabernáculos

[13] No dia seguinte, ajuntaram-se a Esdras, o escriba, os cabeças das famílias de todo o povo, os sacerdotes e os levitas, e isto para atentarem nas palavras da Lei.

[7] Sitten Jeesua, Baani, Seerebja, Jaamin, Akkub, Sabbetai, Hoodia, Maaseja, Kelita, Asarja, Joosabad, Haanan, Pelaja ja muut leeviläiset opettivat kansaa ymmärtämään lakia, ja kansa seisoi paikoillaan.

[8]He lukivat Jumalan lain kirjaa selkeästi ja selittivät sitä niin, että luettu ymmärrettiin.

[9] Maaherra Nehemia, ylipappi Esra, kirjanoppinut, ja leeviläiset, jotka opettivat kansaa, sanoivat koko kansalle: ”Tämä päivä on pyhitetty Herralle , teidän Jumalallenne. Älkää murehtiko älkääkä itkekö.” Koko kansa näet itki kuullessaan lain sanat.

[10]Nehemia sanoi vielä: ”Menkää ja syökää rasvaisia ruokia ja juokaa makeita juomia. Lähettäkää maistiaisia niillekin, joilla ei ole mitään valmistettuna. Tämä päivä on pyhitetty meidän Herrallemme. Älkää siis olko murheissanne, sillä ilo Herrassa on teidän väkevyytenne.”

[11] Myös leeviläiset rauhoittivat kansaa ja sanoivat: ”Rauhoittukaa, sillä tämä päivä on pyhä. Älkää enää olko murheissanne.”

[12] Niin kaikki lähtivät syömään ja juomaan. He lähettivät maistiaisia ja viettivät suurta ilojuhlaa, sillä he olivat ymmärtäneet, mitä heille oli julistettu.

Lehtimajanjuhla

[13]Seuraavana päivänä kaikki Israelin sukujen päämiehet, myös papit ja leeviläiset, kokoontuivat Esran, kirjanoppineen, luo oppiakseen ymmärtämään lain sanoja.

[14] Acharam escrito na Lei que o SENHOR ordenara por intermédio de Moisés que os filhos de Israel habitassem em cabanas, durante a festa do sétimo mês;

[15] que publicassem e fizessem passar pregão por todas as suas cidades e em Jerusalém, dizendo: Saí ao monte e trazei ramos de oliveiras, ramos de zambujeiros, ramos de murtas, ramos de palmeiras e ramos de árvores frondosas, para fazer cabanas, como está escrito.

[16] Saiu, pois, o povo, trouxeram os ramos e fizeram para si cabanas, cada um no seu terraço, e nos seus pátios, e nos átrios da Casa de Deus, e na praça da Porta das Águas, e na praça da Porta de Efraim.

[17] Toda a congregação dos que tinham voltado do cativeiro fez cabanas e nelas habitou; porque nunca fizeram assim os filhos de Israel, desde os dias de Josué, filho de Num, até àquele dia; e houve mui grande alegria.

[18] Dia após dia, leu Esdras no Livro da Lei de Deus, desde o primeiro dia até ao último; e celebraram a festa por sete dias; no oitavo dia, houve uma assembléia solene, segundo o prescrito.

Neemias 9

Arrependimento e confissão de pecados

[1] No dia vinte e quatro deste mês, se ajuntaram os filhos de Israel com jejum e pano de saco e traziam terra sobre si.

[14] He huomasivat lakiin kirjoitetun, että Herra oli Mooseksen kautta käskenyt israelilaisten asua lehtimajoissa seitsemännessä kuussa pidettävän juhlan aikana

[15]ja että kaikkiin heidän kaupunkeihinsa, myös Jerusalemiin, oli vietävä sana ja kuulutettava: ”Menkää vuorille ja tuokaa öljypuun, metsäöljypuun, myrtin, palmun ja muiden lehtevien puiden oksia ja tehkää niistä lehtimajoja, niin kuin on kirjoitettu.”

[16] Niin kansa lähti, toi oksia ja teki lehtimajoja kukin talonsa katolle ja pihalleen. Niitä tehtiin myös Jumalan temppelin esipihoille sekä Vesiportin aukiolle ja Efraiminportin aukiolle.

[17] Kaikki vankeudesta palanneet, koko seurakunta, tekivät lehtimajoja ja asuivat niissä. Näin israelilaiset eivät olleet tehneet sitten Joosuan, Nuunin pojan, aikojen, ja kaikkialla vallitsi hyvin suuri ilo.

[18] Jumalan lain kirjaa luettiin joka päivä, ensimmäisestä päivästä viimeiseen asti. Juhlaa vietettiin seitsemän päivää, ja kahdeksantena päivänä pidettiin juhlakokous säädetyllä tavalla.

Nehemia 9

Suuri synnintunnustus

[1]Saman kuun kahdentenakymmenentenäneljäntenä päivänä israelilaiset kokoontuivat paastoten, säkit yllään ja multaa pään päällä.

[2] Os da linhagem de Israel se apartaram de todos os estranhos, puseram-se em pé e fizeram confissão dos seus pecados e das iniqüidades de seus pais.

[3] Levantando-se no seu lugar, leram no Livro da Lei do SENHOR, seu Deus, uma quarta parte do dia; em outra quarta parte dele fizeram confissão e adoraram o SENHOR, seu Deus.

[4] Jesua, Bani, Cadmiel, Sebanias, Buni, Serebias, Bani e Quenani se puseram em pé no estrado dos levitas e clamaram em alta voz ao SENHOR, seu Deus.

[5] Os levitas Jesua, Cadmiel, Bani, Hasabnéias, Serebias, Hodias, Sebanias e Petaías disseram: Levantai-vos, bendizei ao SENHOR, vosso Deus, de eternidade em eternidade. Então, se disse: Bendito seja o nome da tua glória, que ultrapassa todo bendizer e louvor.

[6] Só tu és SENHOR, tu fizeste o céu, o céu dos céus e todo o seu exército, a terra e tudo quanto nela há, os mares e tudo quanto há neles; e tu os preservas a todos com vida, e o exército dos céus te adora.

[7] Tu és o SENHOR, o Deus que elegeste Abrão, e o tiraste de Ur dos caldeus, e lhe puseste por nome Abraão.

[8] Achaste o seu coração fiel perante ti e com ele fizeste aliança, para dares à sua descendência a terra dos cananeus, dos heteus, dos amorreus, dos ferezeus, dos

[2]Israelin jälkeläiset erottautuivat kaikista muukalaisista, ja paikoillaan seisten he tunnustivat syntinsä ja isiensä rikkomukset.

[3] He seisoivat paikoillaan, ja heille luettiin Herran , heidän Jumalansa, lain kirjaa neljännespäivän ajan. Toisen neljänneksen aikana he tunnustivat syntinsä ja maahan kumartuneina rukoilivat Herraa , Jumalaansa.

[4]Jeesua, Baani, Kadmiel, Sebanja, Bunni, Seerebja, Baani ja Kenani nousivat leeviläisten korokkeelle ja huusivat kovalla äänellä avuksi Herraa , Jumalaansa.

[5] Leeviläiset Jeesua, Kadmiel, Baani, Hasavneja, Seerebja, Hoodia, Sebanja ja Petahja sanoivat: ”Nouskaa ja kiittäkää Herraa , Jumalaanne: Ikuisuudesta ikuisuuteen olkoon sinun kunniakas nimesi siunattu ja korotettu yli kaiken kiitoksen ja ylistyksen.

[6] Sinä yksin olet Herra ! Sinä olet tehnyt taivaat ja taivasten taivaat kaikkine joukkoineen, maan ja kaiken, mitä siinä on, meret ja kaikki, mitä niissä on. Sinä annat elämän kaikille, ja taivaan joukot kumartavat sinua.

[7]Sinä olet Herra Jumala, joka valitsit Abramin. Sinä veit hänet pois Kaldean Uurista ja annoit hänelle nimen Abraham.

[8]Sinä havaitsit hänet uskolliseksi kasvojesi edessä ja teit hänen kanssaan liiton antaaksesi hänen jälkeläisilleen kanaanilaisten, heettiläisten,

jebuseus e dos girgaseus; e cumpriste as tuas promessas, porquanto és justo.

amorilaisten, perissiläisten, jebusilaisten ja girgasilaisten maan. Lupauksesi sinä olet täyttänyt, sillä sinä olet vanhurskas.

9 Viste a aflição de nossos pais no Egito, e lhes ouviste o clamor junto ao mar Vermelho.

9Sinä näit isiemme kurjuuden Egyptissä ja kuulit heidän huutonsa Kaislameren rannalla.

10 Fizeste sinais e milagres contra Faraó e seus servos e contra todo o povo da sua terra, porque soubeste que os trataram com soberba; e, assim, adquiriste renome, como hoje se vê.

10Sinä teit tunnustekoja ja ihmeitä rangaisten faraota, kaikkia hänen palvelijoitaan ja koko hänen kansaansa, sillä sinä tiesit heidän kohdelleen kansaasi ylimielisesti. Sinä teit itsellesi nimen, joka on suuri tänäkin päivänä.

11 Dividiste o mar perante eles, de maneira que o atravessaram em seco; lançaste os seus perseguidores nas profundezas, como uma pedra nas águas impetuosas.

11Meren sinä halkaisit israelilaisten edessä, ja he kulkivat meren poikki kuivaa myöten, mutta heidän takaa-ajajansa sinä syöksit syvyyteen kuin kiven valtaviin vesiin.

12 Guiaste-os, de dia, por uma coluna de nuvem e, de noite, por uma coluna de fogo, para lhes alumiar o caminho por onde haviam de ir.

12Sinä johdit heitä päivällä pilvipatsaassa ja yöllä tulipatsaassa valaisten heille tien, jota heidän tuli kulkea.

13 Desceste sobre o monte Sinai, do céu falaste com eles e lhes deste juízos retos, leis verdadeiras, estatutos e mandamentos bons.

13Sinä laskeuduit Siinainvuorelle, puhuit heille taivaasta ja annoit heille oikeat tuomiot, luotettavat lait, hyvät säädökset ja käskyt.

14 O teu santo sábado lhes fizeste conhecer; preceitos, estatutos e lei, por intermédio de Moisés, teu servo, lhes mandaste.

14Pyhän sapattisi sinä ilmoitit heille ja annoit heille käskyt, säädökset ja lain palvelijasi Mooseksen kautta.

15 Pão dos céus lhes deste na sua fome e água da rocha lhes fizeste brotar na sua sede; e lhes disseste que entrassem para possuírem a terra que, com mão levantada, lhes juraste dar.

15 Sinä annoit heille taivaasta leipää heidän nälkäänsä ja hankit heille kalliosta vettä heidän janoonsa. Sinä käskit heidän mennä ja ottaa omakseen sen maan, jonka olit kättä kohottaen luvannut heille antaa.

[16] Porém eles, nossos pais, se houveram soberbamente, e endureceram a sua cerviz, e não deram ouvidos aos teus mandamentos.

[16]Mutta meidän isämme olivat ylimielisiä. He alkoivat niskoitella eivätkä totelleet sinun käskyjäsi.

[17] Recusaram ouvir-te e não se lembraram das tuas maravilhas, que lhes fizeste; endureceram a sua cerviz e na sua rebelião levantaram um chefe, com o propósito de voltarem para a sua servidão no Egito. Porém tu, ó Deus perdoador, clemente e misericordioso, tardio em irar-te e grande em bondade, tu não os desamparaste,

[17] He kieltäytyivät olemasta kuuliaisia eivätkä muistaneet ihmeitäsi, jotka sinä olit heidän keskellään tehnyt. He olivat niskureita ja valitsivat uppiniskaisuudessaan johtajan palatakseen takaisin orjuuteen. Mutta sinä olet anteeksiantava Jumala, armollinen ja laupias, pitkämielinen ja suuri armossa. Sinä et hylännyt heitä,

[18] ainda mesmo quando fizeram para si um bezerro de fundição e disseram: Este é o teu Deus, que te tirou do Egito; e cometeram grandes blasfêmias.

[18]vaikka he tekivät itselleen valetun sonnivasikan ja sanoivat: ’Tämä on sinun jumalasi, joka on johdattanut sinut Egyptistä.’ Vaikka he pahoin sinua pilkkasivat,

[19] Todavia, tu, pela multidão das tuas misericórdias, não os deixaste no deserto. A coluna de nuvem nunca se apartou deles de dia, para os guiar pelo caminho, nem a coluna de fogo de noite, para lhes alumiar o caminho por onde haviam de ir.

[19]sinä olit suuri armossa etkä hylännyt heitä autiomaassa. Pilvipatsas ei poistunut päivällä heidän luotaan, vaan johti heitä tiellä, eikä tulipatsas poistunut yöllä vaan valaisi heille tietä, jota heidän tuli kulkea.

[20] E lhes concedeste o teu bom Espírito, para os ensinar; não lhes negaste para a boca o teu maná; e água lhes deste na sua sede.

[20]Hyvän Henkesi sinä annoit opettamaan heitä, mannaa et heiltä kieltänyt, ja vettä sinä annoit heidän janoonsa.

[21] Desse modo os sustentaste quarenta anos no deserto, e nada lhes faltou; as suas vestes não envelheceram, e os seus pés não se incharam.

[21]Neljäkymmentä vuotta sinä huolehdit heistä autiomaassa, mitään heiltä ei puuttunut. Heidän vaatteensa eivät kuluneet, eivätkä heidän jalkansa turvonneet.

[22] Também lhes deste reinos e povos, que lhes repartiste em porções; assim,

[22]Sinä annoit heidän haltuunsa valtakuntia ja kansoja, ja niiden maat sinä

possuíram a terra de Seom, a saber, a terra do rei de Hesbom e a terra de Ogue, rei de Basã.

23 Multiplicaste os seus filhos como as estrelas do céu e trouxeste-os à terra de que tinhas dito a seus pais que nela entrariam para a possuírem.

24 Entraram os filhos e tomaram posse da terra; abateste perante eles os moradores da terra, os cananeus, e lhos entregaste nas mãos, como também os reis e os povos da terra, para fazerem deles segundo a sua vontade.

25 Tomaram cidades fortificadas e terra fértil e possuíram casas cheias de toda sorte de coisas boas, cisternas cavadas, vinhas e olivais e árvores frutíferas em abundância; comeram, e se fartaram, e engordaram, e viveram em delícias, pela tua grande bondade.

26 Ainda assim foram desobedientes e se revoltaram contra ti; viraram as costas à tua lei e mataram os teus profetas, que protestavam contra eles, para os fazerem voltar a ti; e cometeram grandes blasfêmias.

27 Pelo que os entregaste nas mãos dos seus opressores, que os angustiaram; mas no tempo de sua angústia, clamando eles a ti, dos céus tu os ouviste; e, segundo a tua grande misericórdia, lhes deste

annoit heille reuna-alueita myöten. He ottivat omakseen Hesbonin kuninkaan Siihonin maan ja Baasanin kuninkaan Oogin maan.

23Sinä teit heidän lapsensa lukuisiksi kuin taivaan tähdet ja veit heidät siihen maahan, jonka olit luvannut heidän isilleen, että he ottaisivat sen omakseen.

24Heidän lapsensa ottivat maan omakseen. Sinä nöyryytit heidän edessään maan asukkaat, kanaanilaiset, jotka sinä annoit heidän käsiinsä yhdessä heidän kuninkaidensa ja maan kansan kanssa, jotta he voisivat tehdä näille, mitä tahtoivat.

25He valloittivat linnoitetut kaupungit ja rehevän maan. He ottivat omakseen talot, jotka olivat täynnä kaikkea hyvää, kallioon hakatut vesisäiliöt, viinitarhat, öljypuut ja suuret määrät hedelmäpuita. He saivat syödä kyllikseen ja lihoivat. He saivat nauttia sinun antimiesi runsaudesta.

26Kuitenkin he niskoittelivat ja kapinoivat sinua vastaan ja heittivät sinun lakisi selkänsä taakse. He tappoivat sinun profeettasi, jotka varoittivat heitä koettaen saada heidät kääntymään sinun puoleesi. Pahoin he sinua pilkkasivat.

27Sen tähden sinä annoit heidät ahdistajien käsiin, ja nämä sortivat heitä. Mutta kun he ahdinkonsa aikana huusivat sinua, sinä kuulit taivaassa ja suuren armosi tähden annoit heille vapauttajia,

libertadores que os salvaram das mãos dos que os oprimiam.

[28] Porém, quando se viam em descanso, tornavam a fazer o mal diante de ti; e tu os desamparavas nas mãos dos seus inimigos, para que dominassem sobre eles; mas, convertendo-se eles e clamando a ti, tu os ouviste dos céus e, segundo a tua misericórdia, os livraste muitas vezes.

[29] Testemunhaste contra eles, para que voltassem à tua lei; porém eles se houveram soberbamente e não deram ouvidos aos teus mandamentos, mas pecaram contra os teus juízos, pelo cumprimento dos quais o homem viverá; obstinadamente deram de ombros, endureceram a cerviz e não quiseram ouvir.

[30] No entanto, os aturaste por muitos anos e testemunhaste contra eles pelo teu Espírito, por intermédio dos teus profetas; porém eles não deram ouvidos; pelo que os entregaste nas mãos dos povos de outras terras.

[31] Mas, pela tua grande misericórdia, não acabaste com eles nem os desamparaste; porque tu és Deus clemente e misericordioso.

[32] Agora, pois, ó Deus nosso, ó Deus grande, poderoso e temível, que guardas a aliança e a misericórdia, não menosprezes toda a aflição que nos sobreveio, a nós, aos nossos reis, aos nossos príncipes, aos nossos sacerdotes, aos nossos profetas, aos

jotka vapauttivat heidät ahdistajien käsistä.

[28]Rauhaan päästyään he tekivät jälleen sitä, mikä oli pahaa sinun edessäsi. Silloin sinä jätit heidät vihollisten käsiin. Nämä sortivat heitä, mutta kun he jälleen huusivat sinua avukseen, sinä kuulit taivaassa ja pelastit heidät laupeudessasi monta kertaa.

[29] Sinä varoitit heitä saadaksesi heidät jälleen noudattamaan lakiasi, mutta he olivat ylimielisiä eivätkä totelleet käskyjäsi. He tekivät syntiä säädöksiäsi vastaan, joita noudattamalla ihminen saa elää. Uppiniskaisina he käänsivät sinulle selkänsä ja olivat niskureita eivätkä totelleet.

[30]Sinä osoitit kärsivällisyyttä heitä kohtaan vuodesta toiseen, ja Hengelläsi sinä varoitit heitä profeettojesi kautta, mutta he eivät kuunnelleet. Siksi sinä annoit heidät vieraiden kansojen käsiin.

[31]Suuressa armossasi et kuitenkaan tehnyt heistä loppua. Sinä et hylännyt heitä, sillä sinä olet laupias ja armollinen Jumala.

[32]Ja nyt, Jumalamme, sinä suuri, väkevä ja pelättävä Jumala, sinä, joka pidät liittosi ja laupeutesi voimassa: älä katso vähäksi kaikkea sitä ahdinkoa, joka on kohdannut meitä, kuninkaitamme, ruhtinaitamme, pappejamme, profeettojamme ja isiämme, koko sinun

nossos pais e a todo o teu povo, desde os dias dos reis da Assíria até ao dia de hoje.

[33] Porque tu és justo em tudo quanto tem vindo sobre nós; pois tu fielmente procedeste, e nós, perversamente.

[34] Os nossos reis, os nossos príncipes, os nossos sacerdotes e os nossos pais não guardaram a tua lei, nem deram ouvidos aos teus mandamentos e aos teus testemunhos, que testificaste contra eles.

[35] Pois eles no seu reino, na muita abundância de bens que lhes deste, na terra espaçosa e fértil que puseste diante deles não te serviram, nem se converteram de suas más obras.

[36] Eis que hoje somos servos; e até na terra que deste a nossos pais, para comerem o seu fruto e o seu bem, eis que somos servos nela.

[37] Seus abundantes produtos são para os reis que puseste sobre nós por causa dos nossos pecados; e, segundo a sua vontade, dominam sobre o nosso corpo e sobre o nosso gado; estamos em grande angústia.

A aliança do povo sobre guardar a Lei

[38] Por causa de tudo isso, estabelecemos aliança fiel e o escrevemos; e selaram-na os nossos príncipes, os nossos levitas e os nossos sacerdotes.

kansaasi, Assyrian kuninkaiden ajoista tähän päivään saakka.

[33] Sinä olet vanhurskas kaikessa, mikä meitä on kohdannut. Sinä olet ollut uskollinen teoissasi, mutta me olemme olleet jumalattomat.

[34]Meidän kuninkaamme, ruhtinaamme, pappimme ja isämme eivät ole noudattaneet sinun lakiasi eivätkä kuunnelleet sinun käskyjäsi ja todistuksiasi, joilla olit varoittanut heitä.

[35]Ja vaikka he elivät omassa valtakunnassaan ja siinä antimien runsaudessa, jonka olit heille antanut, ja siinä avarassa ja rehevässä maassa, jonka olit heille lahjoittanut, he eivät kuitenkaan palvelleet sinua eivätkä kääntyneet pois pahoista teoistaan.

[36] Katso, nyt me olemme orjia! Siinä maassa, jonka annoit isillemme, jotta he saisivat syödä sen hedelmiä ja antimia, siinä maassa meidän täytyy nyt olla orjina.

[37] Se tuottaa runsaan sadon kuninkaille, jotka sinä syntiemme tähden olet pannut meitä hallitsemaan. He hallitsevat meitä ja karjaamme niin kuin tahtovat, ja me olemme suuressa ahdingossa.”

Nehemia 10

Kansa sitoutuu noudattamaan lakia

[1]”Kaiken tämän johdosta me teemme sitovan liiton, kirjallisen sopimuksen, johon meidän päällikkömme, leeviläisemme ja pappimme painavat sinettinsä.

Neemias 10

1 Os que selaram foram: Neemias, o governador, filho de Hacalias, e Zedequias,
2 Seraías, Azarias, Jeremias,
3 Pasur, Amarias, Malquias,
4 Hatus, Sebanias, Maluque,
5 Harim, Meremote, Obadias,
6 Daniel, Ginetom, Baruque,
7 Mesulão, Abias, Miamim,
8 Maazias, Bilgai, Semaías; estes eram os sacerdotes.
9 E os levitas: Jesua, filho de Azanias, Binui, dos filhos de Henadade, Cadmiel
10 e os irmãos deles: Sebanias, Hodias, Quelita, Pelaías, Hanã,
11 Mica, Reobe, Hasabias,
12 Zacur, Serebias, Sebanias,
13 Hodias, Bani e Beninu.
14 Os chefes do povo: Parós, Paate-Moabe, Elão, Zatu, Bani,
15 Buni, Azgade, Bebai,
16 Adonias, Bigvai, Adim,
17 Ater, Ezequias, Azur,
18 Hodias, Hasum, Besai,
19 Harife, Anatote, Nebai,
20 Magpias, Mesulão, Hezir,
21 Mesezabel, Zadoque, Jadua,
22 Pelatias, Hanã, Anaías,
23 Oseias, Hananias, Hassube,
24 Haloés, Pilha, Sobeque,
25 Reum, Hasabna, Maaséias,
26 Aías, Hanã, Anã,
27 Maluque, Harim e Baaná.

2 Sineteissä ovat seuraavien henkilöiden nimet: maaherra Nehemia, Hakaljan poika, ja Sidkia,
3 Seraja, Asarja, Jeremia,
4 Pashur, Amarja, Malkia,
5 Hattus, Sebanja, Malluk,
6 Haarim, Meremot, Obadja,
7 Daniel, Ginneton, Baaruk,
8 Mesullam, Abia, Miijamin,
9 Maasja, Bilgai ja Semaja, jotka ovat pappeja,
10 leeviläisistä Jeesua, Asanjan poika, Binnui, Heenadadin jälkeläinen, Kadmiel
11 ja heidän veljensä Sebanja, Hoodia, Kelita, Pelaja, Haanan,
12 Miika, Rehob, Hasabja,
13 Sakkur, Seerebja, Sebanja,
14 Hoodia, Baani ja Beninu
15 ja kansan päämiehistä Paros, Pahat-Mooab, Eelam, Sattu, Baani,
16 Bunni, Asgad, Beevai,
17 Adonia, Bigvai, Aadin,
18 Aater, Hiskia, Assur,
19 Hoodia, Haasum, Beesai,
20 Haarif, Anatot, Neevai,
21 Magpias, Mesullam, Heesir,
22 Mesesavel, Saadok, Jaddua,
23 Pelatja, Haanan, Anaja,
24 Hoosea, Hananja, Hassub,
25 Halloohes, Pilha, Soobek,
26 Rehum, Hasabna, Maaseja,
27 Ahia, Haanan, Aanan,
28 Malluk, Haarim ja Baana.

[28] O resto do povo, os sacerdotes, os levitas, os porteiros, os cantores, os servidores do templo e todos os que se tinham separado dos povos de outras terras para a Lei de Deus, suas mulheres, seus filhos e suas filhas, todos os que tinham saber e entendimento,

[29] firmemente aderiram a seus irmãos; seus nobres convieram, numa imprecação e num juramento, de que andariam na Lei de Deus, que foi dada por intermédio de Moisés, servo de Deus, de que guardariam e cumpririam todos os mandamentos do SENHOR, nosso Deus, e os seus juízos e os seus estatutos;

[30] de que não dariam as suas filhas aos povos da terra, nem tomariam as filhas deles para os seus filhos;

[31] de que, trazendo os povos da terra no dia de sábado qualquer mercadoria e qualquer cereal para venderem, nada comprariam deles no sábado, nem no dia santificado; e de que, no ano sétimo, abririam mão da colheita e de toda e qualquer cobrança.

[32] Também sobre nós pusemos preceitos, impondo-nos cada ano a terça parte de um siclo para o serviço da casa do nosso Deus,

[33] e para os pães da proposição, e para a contínua oferta de manjares, e para o contínuo holocausto dos sábados e das Festas da Lua Nova, e para as festas fixas, e para as coisas sagradas, e para as ofertas pelo pecado, e para fazer expiação por

[29]Ja muu kansa, papit, leeviläiset, portinvartijat, laulajat, temppelipalvelijat ja kaikki, jotka ovat erottautuneet vieraiden maiden kansoista noudattaakseen Jumalan lakia, sekä heidän vaimonsa, poikansa ja tyttärensä, kaikki, jotka pystyvät sitä ymmärtämään,

[30] kaikki he liittyvät ylhäisiin veljiinsä. He tulevat valalle ja vannovat vaeltavansa Jumalan lain mukaan, joka on annettu Jumalan palvelijan Mooseksen kautta. He vannovat noudattavansa ja seuraavansa kaikkia Herran , meidän Herramme, käskyjä, määräyksiä ja säädöksiä.

[31] Me emme anna tyttäriämme vaimoiksi muihin kansoihin kuuluville emmekä ota heidän tyttäriään pojillemme vaimoiksi.

[32]Me emme osta sapattina emmekä muinakaan pyhäpäivinä mitään kauppatavaraa tai viljaa muihin kansoihin kuuluvilta, kun he tuovat niitä sapattina myytäväksi. Joka seitsemäs vuosi jätämme maan lepäämään emmekä peri silloin mitään velkoja.

[33]Me sitoudumme antamaan kolmannessekelin vuodessa Jumalamme temppelissä suoritettavaa palvelusta varten:

[34]pyhiä leipiä varten, jokapäiväistä ruokauhria ja polttouhria, sapattiuhreja, uudenkuun uhreja, juhlauhreja, pyhiä lahjoja ja syntiuhreja varten sovituksen toimittamiseksi Israelille sekä kaikkia

Israel, e para toda a obra da casa do nosso Deus.

34 Nós, os sacerdotes, os levitas e o povo deitamos sortes acerca da oferta da lenha que se havia de trazer à casa do nosso Deus, segundo as nossas famílias, a tempos determinados, de ano em ano, para se queimar sobre o altar do SENHOR, nosso Deus, como está escrito na Lei.

35 E que também traríamos as primícias da nossa terra e todas as primícias de todas as árvores frutíferas, de ano em ano, à Casa do SENHOR;

36 os primogênitos dos nossos filhos e os do nosso gado, como está escrito na Lei; e que os primogênitos das nossas manadas e das nossas ovelhas traríamos à casa do nosso Deus, aos sacerdotes que ministram nela.

37 As primícias da nossa massa, as nossas ofertas, o fruto de toda árvore, o vinho e o azeite traríamos aos sacerdotes, às câmaras da casa do nosso Deus; os dízimos da nossa terra, aos levitas, pois a eles cumpre receber os dízimos em todas as cidades onde há lavoura.

38 O sacerdote, filho de Arão, estaria com os levitas quando estes recebessem os dízimos, e os levitas trariam os dízimos dos dízimos à casa do nosso Deus, às câmaras da casa do tesouro.

Jumalamme temppelissä suoritettavia palvelutehtäviä varten.

35Me, papit, leeviläiset ja kansa, olemme heittäneet arpaa siitä, mikä suku tuo temppeliin kunakin vuonna määräaikaan polttopuut Herran , meidän Jumalamme, alttarilla poltettavia uhreja varten, niin kuin laissa on kirjoitettuna.

36Me tuomme joka vuosi Herran temppeliin peltojemme ensisadon ja kaikkien hedelmäpuiden ensihedelmät,

37samoin esikoiset pojistamme ja karjastamme, niin kuin laissa on kirjoitettuna. Tuomme esikoiset naudoistamme ja lampaistamme Jumalamme temppeliin papeille, jotka hoitavat virkaansa Jumalamme temppelissä.

38Me tuomme papeille Jumalamme temppelin varastohuoneisiin parhaista rouhituista jyvistä ensisatomme ja muut antimme, kaikenlaisten puiden parhaat hedelmät, parhaan viinin ja öljyn. Me annamme leeviläisille kymmenykset peltojemme tuotteista. Leeviläiset itse keräävät kymmenykset kaikista kaupungeista, joissa teemme työtä.

39Papin, Aaronin pojan, tulee olla leeviläisten mukana heidän ottaessaan vastaan kymmenyksiä, ja leeviläisten tulee viedä kymmenykset saamistaan kymmenyksistä Jumalamme temppelin varastohuoneisiin.

[39] Porque àquelas câmaras os filhos de Israel e os filhos de Levi devem trazer ofertas do cereal, do vinho e do azeite; porquanto se acham ali os vasos do santuário, como também os sacerdotes que ministram, e os porteiros, e os cantores; e, assim, não desampararíamos a casa do nosso Deus.

[40]Israelilaisten ja leeviläisten on vietävä uhraamansa vilja, viini ja öljy huoneisiin, joissa säilytetään pyhäkön esineitä ja joissa palvelusvuorossa olevat papit, portinvartijat ja laulajat oleskelevat. Me emme laiminlyö Jumalamme temppeliä."

Neemias 11

Relação dos que habitaram em Jerusalém

[1] Os príncipes do povo habitaram em Jerusalém, mas o seu restante deitou sortes para trazer um de dez para que habitasse na santa cidade de Jerusalém; e as nove partes permaneceriam em outras cidades.

[2] O povo bendisse todos os homens que voluntariamente se ofereciam ainda para habitar em Jerusalém.

[3] São estes os chefes da província que habitaram em Jerusalém; porém nas cidades de Judá habitou cada um na sua possessão, nas suas cidades, a saber, Israel, os sacerdotes, os levitas, os servidores do templo e os filhos dos servos de Salomão.

[4] Habitaram, pois, em Jerusalém alguns dos filhos de Judá e dos filhos de Benjamim. Dos filhos de Judá: Ataías, filho de Uzias, filho de Zacarias, filho de Amarias, filho de Sefatias, filho de Maalalel, dos filhos de Perez;

[5] e Maaséias, filho de Baruque, filho de Col-Hozé, filho de Hazaías, filho de

Nehemia 11

Jerusalemin asukkaat

[1]Kansan johtomiehet asettuivat asumaan Jerusalemiin, mutta muu kansa heitti arpaa saadakseen joka kymmenennen asettumaan Jerusalemiin, pyhään kaupunkiin, yhdeksän kymmenesosan jäädessä asumaan muihin kaupunkeihin.

[2]Kansa siunasi kaikkia niitä miehiä, jotka vapaaehtoisesti asettuivat asumaan Jerusalemiin.

[3] Seuraavassa luetellaan ne Juudan maakunnan johtomiehet, joiden asuinpaikkana oli Jerusalem. Muissakin Juudan kaupungeissa asui israelilaisia, heidän joukossaan pappeja, leeviläisiä ja temppelipalvelijoita sekä Salomon palvelijoiden jälkeläisiä, kukin perintömaallaan omassa kaupungissaan.

[4] Jerusalemissa asuivat nämä Juudan ja Benjaminin heimojen miehet: Juudan heimosta: Ataja, Ussian poika, jonka isoisä oli Sakarja. Tämän isä oli Amarja, tämän Sefatja ja tämän Mahalalel. He olivat Peretsin jälkeläisiä,

[5]ja Maaseja, joka oli Baarukin poika. Baaruk oli Kol-Hosen poika, tämä

Adaías, filho de Joiaribe, filho de Zacarias, filho do silonita.

6 Todos os filhos de Perez que habitaram em Jerusalém foram quatrocentos e sessenta e oito homens valentes.

7 São estes os filhos de Benjamim: Salu, filho de Mesulão, filho de Joede, filho de Pedaías, filho de Colaías, filho de Maaséias, filho de Itiel, filho de Jesaías.

8 Depois dele, Gabai e Salai; ao todo, novecentos e vinte e oito.

9 Joel, filho de Zicri, superintendente deles; e Judá, filho de Senua, o segundo sobre a cidade.

10 Dos sacerdotes: Jedaías, filho de Joiaribe, Jaquim,

11 Seraías, filho de Hilquias, filho de Mesulão, filho de Zadoque, filho de Meraiote,

12 filho de Aitube, príncipe da Casa de Deus, e os irmãos deles, que faziam o serviço do templo, oitocentos e vinte e dois; e Adaías, filho de Jeroão, filho de Pelalias, filho de Anzi, filho de Zacarias, filho de Pasur, filho de Malquias,

13 e seus irmãos, cabeças de famílias, duzentos e quarenta e dois; e Amasai, filho de Azarel, filho de Azai, filho de Mesilemote, filho de Imer,

Hasajan, tämä Adajan, tämä Joojaribin ja tämä Sakarjan poika, Seelan jälkeläisiä.

6 Jerusalemissa asuvia Peretsin jälkeläisiä oli kaikkiaan neljäsataakuusikymmentäkahdeksan sotakuntoista miestä.

7 Benjaminin heimoa: Sallu, Mesullamin poika. Mesullam oli Jooedin poika, tämä Pedajan, tämä Koolajan, tämä Maasejan, tämä Iitielin ja tämä Jesajan poika.

8 Hänen lisäkseen olivat Gabbai ja Sallai, yhteensä yhdeksänsataakaksikymmentäkahdeksan.

9 Jooel, Sikrin poika, toimi heidän esimiehenään ja Juuda, Senuan poika, toisena kaupunginpäällikkönä.

10 Pappeja: Jedaja, Joojaribin poika, Jaakin

11 ja Seraja, Hilkian poika, Jumalan temppelin esimies. Hilkia oli Mesullamin poika, tämä Saadokin, tämä Merajotin ja tämä Ahitubin poika.

12 Lisäksi olivat heidän veljensä, jotka toimittivat palvelusta temppelissä, kahdeksansataakaksikymmentäkaksi miestä. Heitä olivat myös Adaja, Jerohamin poika. Jeroham oli Pelaljan poika, tämä Amsin, tämä Sakarjan, tämä Pashurin ja tämä Malkian poika,

13 ja heidän veljensä, jotka olivat perhekuntien päämiehiä, kaksisataaneljäkymmentäkaksi miestä. Lisäksi oli Amassai, Asarelin poika, tämä oli Ahsain poika, tämä Mesillemotin ja tämä Immerin poika,

[14] e os irmãos deles, homens valentes, cento e vinte e oito; e, superintendente deles, Zabdiel, filho de Gedolim.

[14] sekä heidän veljensä, jotka olivat urheita sotureita, satakaksikymmentäkahdeksan miestä. Heidän päällikkönsä oli Sabdiel, Gedolimin poika.

[15] Dos levitas: Semaías, filho de Hassube, filho de Azricão, filho de Hasabias, filho de Buni;

[15] Leeviläisiä: Semaja, Hassubin poika – tämä oli Asrikamin poika, tämä Hasabjan ja tämä Bunnin poika –

[16] Sabetai e Jozabade, dos cabeças dos levitas, que presidiam o serviço de fora da Casa de Deus;

[16]sekä Sabbetai ja Joosabad, leeviläisten johtomiehet, jotka valvoivat Jumalan temppelin ulkopuolella tehtävää työtä,

[17] Matanias, filho de Mica, filho de Zabdi, filho de Asafe, o chefe, que dirigia os louvores nas orações, e Baquebuquias, o segundo de seus irmãos; depois, Abda, filho de Samua, filho de Galal, filho de Jedutum.

[17] lisäksi Mattanja, Miikan poika, joka rukoiltaessa aloitti kiitoksen – tämä oli Sabdin poika ja tämä Aasafin, ylistyksen johtajan, poika – sekä Bakbukja, Mattanjan nuorempi veli, ja Abda, Sammuan poika – tämä oli Gaalalin poika ja tämä Jedutunin poika.

[18] Todos os levitas na santa cidade foram duzentos e oitenta e quatro.

[18] Leeviläisiä oli pyhässä kaupungissa yhteensä kaksisataakahdeksankymmentäneljä.

[19] Dos porteiros: Acube, Talmom e os irmãos deles, os guardas das portas, cento e setenta e dois.

[19] Portinvartijoita olivat Akkub, Talmon ja heidän veljensä, yhteensä sataseitsemänkymmentäkaksi. He vartioivat portteja.

Os que habitaram nas cidades de Judá

[20] O restante de Israel, dos sacerdotes e levitas se estabeleceu em todas as cidades de Judá, cada um na sua herança.

[20] Muut israelilaiset ja papit ja leeviläiset asuivat Juudan muissa kaupungeissa, kukin perintömaallaan.

[21] Os servidores do templo habitaram em Ofel e estavam a cargo de Zia e Gispa.

[21] Temppelipalvelijat asuivat Oofelissa. Siiha ja Gispa valvoivat temppelipalvelijoita.

[22] O superintendente dos levitas em Jerusalém era Uzi, filho de Bani, filho de Hasabias, filho de Matanias, filho de Mica,

[22] Leeviläisten esimiehenä Jerusalemissa Jumalan temppelin palvelutehtävissä oli Ussi, Baanin poika. Tämä oli Hasabjan

dos filhos de Asafe, que eram cantores ao serviço da Casa de Deus.

23 Porque havia um mandado do rei a respeito deles e certo acordo com os cantores, concernente às obrigações de cada dia.

24 Petaías, filho de Mesezabel, dos filhos de Zera, filho de Judá, estava à disposição do rei, em todos os negócios do povo.

Os residentes nas aldeias

25 Quanto às aldeias, com os seus campos, alguns dos filhos de Judá habitaram em Quiriate-Arba e suas aldeias, em Dibom e suas aldeias, em Jecabzeel e suas aldeias,

26 e em Jesua, em Moladá, em Bete-Palete,

27 em Hazar-Sual, em Berseba e suas aldeias;

28 em Ziclague, em Mecona e suas aldeias;

29 em En-Rimom, em Zorá, em Jarmute;

30 em Zanoa, em Adulão e nas aldeias delas; em Laquis e em seus campos, em Azeca e suas aldeias. Acamparam-se desde Berseba até ao vale de Hinom.

31 Os filhos de Benjamim também se estabeleceram em Geba e daí em diante, em Micmás, Aia, Betel e suas aldeias;

32 em Anatote, em Nobe, em Ananias,

33 em Hazor, em Ramá, em Gitaim,

34 em Hadide, em Zeboim, em Nebalate,

poika, tämä Mattanjan ja tämä Miikan poika, Aasafin jälkeläisiä, laulajia.

23 Oli olemassa laulajia koskeva kuninkaan käsky, jonka mukaan heille annettiin heidän jokapäiväinen toimeentulonsa.

24 Petahja, Mesesavelin poika, Juudan pojan Serahin jälkeläisiä, toimi kuninkaan asettamana edusmiehenä kaikissa kansaa koskevissa asioissa.

Muiden kaupunkien asukkaat

25 Juudan heimon miehiä asui myös seuraavissa kylissä, jotka olivat heidän omien peltomaidensa ympäröimiä: Kirjat-Arbassa ja sen ympärillä olevissa kylissä, Diibonissa ja sen ympärillä olevissa kylissä, Jekavseelissa ja siihen kuuluvissa kylissä

26 sekä Jeesuassa, Mooladassa, Beet-Peletissä,

27 Hasar-Suualissa, Beersebassa ja sen ympärillä olevissa kylissä,

28 Siklagissa, Mekonassa ja sen ympärillä olevissa kylissä,

29 Een-Rimmonissa, Sorassa, Jarmutissa,

30 Saanoahissa, Adullamissa ja niihin kuuluvissa kylissä, Laakiksessa ja sen alueilla, Asekassa ja sen ympärillä olevissa kylissä. Heitä asui Beersebasta aina Hinnominlaaksoon asti.

31 Benjaminin heimon miehiä asui Gebassa, Mikmasissa, Aijassa, Beetelissä ja sen ympärillä olevissa kylissä,

32 Anatotissa, Noobissa, Ananjassa,

33 Haasorissa, Raamassa, Gittaimissa,

34 Haadidissa, Seboimissa, Neballatissa,

[35] em Lode e em Ono, no vale dos Artífices.

[36] Dos levitas, havia grupos tanto em Judá como em Benjamim.

Neemias 12

Os sacerdotes que vieram para Jerusalém

[1] São estes os sacerdotes e levitas que subiram com Zorobabel, filho de Sealtiel, e com Jesua: Seraías, Jeremias, Esdras,

[2] Amarias, Maluque, Hatus,

[3] Secanias, Reum, Meremote,

[4] Ido, Ginetoi, Abias,

[5] Miamim, Maadias, Bilga,

[6] Semaías, Joiaribe, Jedaías,

[7] Salu, Amoque, Hilquias e Jedaías; estes foram os chefes dos sacerdotes e de seus irmãos, nos dias de Jesua.

[8] Também os levitas Jesua, Binui, Cadmiel, Serebias, Judá e Matanias; este e seus irmãos dirigiam os louvores.

[9] Baquebuquias e Uni, seus irmãos, estavam defronte deles, cada qual no seu mister.

[10] Jesua gerou a Joiaquim, Joiaquim gerou a Eliasibe, Eliasibe gerou a Joiada,

[11] Joiada gerou a Jônatas, e Jônatas gerou a Jadua.

[12] Nos dias de Joiaquim, foram sacerdotes, cabeças de famílias: de Seraías, Meraías; de Jeremias, Hananias;

[13] de Esdras, Mesulão; de Amarias, Joanã;

[35] Loodissa, Oonossa ja Gee-Harasimissa.

[36]Eräitä leeviläisten osastoja siirtyi Juudan alueelta Benjaminin alueelle.

Nehemia 12

Pappien ja leeviläisten sukuluettelot

[1]Seuraavassa luetellaan ne papit ja leeviläiset, jotka olivat tulleet pakkosiirtolaisuudesta Serubbaabelin, Sealtielin pojan, ja ylipappi Jeesuan kanssa: Seraja, Jeremia, Esra,

[2]Amarja, Malluk, Hattus,

[3] Sekanja, Rehum, Meremot,

[4] Iddo, Ginnetoi, Abia,

[5] Miijamin, Maadja, Bilga,

[6] Semaja, Joojarib, Jedaja,

[7] Sallu, Aamok, Hilkia ja Jedaja. Nämä olivat pappien ja heidän veljiensä päämiehiä Jeesuan aikana.

[8] Leeviläisiä olivat Jeesua, Binnui, Kadmiel, Seerebja, Juuda ja Mattanja. He johtivat yhdessä veljiensä kanssa kiitoslaulua.

[9]Heidän veljensä Bakbukja ja Unni hoitivat tehtäviä heidän rinnallaan.

[10]Jeesualle syntyi Joojakim, Joojakimille Eljasib, Eljasibille Joojada,

[11] Joojadalle Joonatan ja Joonatanille Jaddua.

[12] Seuraavat papit olivat Joojakimin aikana sukujensa päämiehiä: Meraja oli Serajan suvun päämies, Hananja Jeremian,

[13] Mesullam Esran, Joohanan Amarjan,

[14] de Maluqui, Jônatas; de Sebanias, José;
[15] de Harim, Adna; de Meraiote, Helcai;
[16] de Ido, Zacarias; de Ginetom, Mesulão;
[17] de Abias, Zicri; de Miniamim e de Moadias, Piltai;
[18] de Bilga, Samua; de Semaías, Jônatas;
[19] de Joiaribe, Matenai; de Jedaías, Uzi;
[20] de Salai, Calai; de Amoque, Héber;
[21] de Hilquias, Hasabias; de Jedaías, Netanel.
[22] Dos levitas, nos dias de Eliasibe, foram inscritos como cabeças de famílias Joiada, Joanã e Jadua, como também os sacerdotes, até ao reinado de Dario, o persa.
[23] Os filhos de Levi foram inscritos como cabeças de famílias no Livro das Crônicas, até aos dias de Joanã, filho de Eliasibe.
[24] Foram, pois, chefes dos levitas: Hasabias, Serebias e Jesua, filho de Cadmiel; os irmãos deles lhes estavam fronteiros para louvarem e darem graças, segundo o mandado de Davi, homem de Deus, coro contra coro.
[25] Matanias, Baquebuquias, Obadias, Mesulão, Talmom e Acube eram porteiros e faziam a guarda aos depósitos das portas.
[26] Estes viveram nos dias de Joiaquim, filho de Jesua, filho de Jozadaque, e nos dias de Neemias, o governador, e de Esdras, o sacerdote e escriba.

A dedicação dos muros

[27] Na dedicação dos muros de Jerusalém, procuraram aos levitas de todos os seus lugares, para fazê-los vir a fim de que

[14] Joonatan Mallukin, Joosef Sebanjan,
[15] Adna Haarimin, Helkai Merajotin,
[16] Sakarja Iddon, Mesullam Ginnetonin,
[17] Sikri Abian, Piltai Minjaminin ja Mooadjan,
[18] Sammua Bilgan, Joonatan Semajan,
[19] Mattenai Joojaribin, Ussi Jedajan,
[20] Kallai Sallain, Eeber Aamokin,
[21] Hasabja Hilkian ja Netanel Jedajan suvun päämies.
[22] Eljasibin, Joojadan, Joohananin ja Jadduan aikana merkittiin leeviläisten sukujen päämiehet luetteloihin, samoin papit persialaisen Daarejaveksen hallitusaikana.
[23] Leeviläisten sukujen päämiehet on merkitty aikakirjaan Joohananin, Eljasibin pojan, aikaan asti.
[24] Leeviläisten päämiehet Hasabja, Seerebja ja Jeesua, Kadmielin poika, sekä heidän veljensä heidän rinnallaan lauloivat ylistystä ja kiitosta järjestäytyneinä osastoittain Daavidin, Jumalan miehen, käskyn mukaan.
[25] Mattanja, Bakbukja, Obadja, Mesullam, Talmon ja Akkub olivat portinvartijoita, joiden tehtävänä oli vartioida porttien varastohuoneita.
[26] Nämä miehet elivät Joojakimin, Jeesuan pojan, Joosadakin pojanpojan, aikana ja käskynhaltija Nehemian ja pappi Esran, kirjanoppineen, aikana.

Muurin vihkimisjuhla

[27] Jerusalemin muurin vihkiäisjuhlaa varten haettiin leeviläiset kaikista asuinpaikoistaan ja tuotiin Jerusalemiin

fizessem a dedicação com alegria, louvores, canto, címbalos, alaúdes e harpas.

28 Ajuntaram-se os filhos dos cantores, tanto da campina dos arredores de Jerusalém como das aldeias dos netofatitas,

29 como também de Bete-Gilgal e dos campos de Geba e de Azmavete; porque os cantores tinham edificado para si aldeias nos arredores de Jerusalém.

30 Purificaram-se os sacerdotes e os levitas, que também purificaram o povo e as portas e o muro.

31 Então, fiz subir os príncipes de Judá sobre o muro e formei dois grandes coros em procissão, sendo um à mão direita sobre a muralha para o lado da Porta do Monturo.

32 Após eles, ia Hosaías e a metade dos príncipes de Judá,

33 Azarias, Esdras, Mesulão,

34 Judá, Benjamim, Semaías e Jeremias;

35 e dos filhos dos sacerdotes, com trombetas: Zacarias, filho de Jônatas, filho de Semaías, filho de Matanias, filho de Micaías, filho de Zacur, filho de Asafe,

36 e seus irmãos, Semaías, Azarel, Milalai, Gilalai, Maai, Netanel, Judá e Hanani, com os instrumentos músicos de Davi, homem de Deus; Esdras, o escriba, ia adiante deles.

37 À entrada da Porta da Fonte, subiram diretamente as escadas da Cidade de Davi, onde se eleva o muro por sobre a casa de

viettämään juhlaa iloiten ja laulamaan kiitosvirsiä ja lauluja symbaalien, harppujen ja lyyrojen säestyksellä.

28 Laulajien jälkeläiset koottiin kaikkialta Jerusalemin ympäristöstä ja netofalaisten kylistä,

29 Beet-Gilgalista sekä Geban ja Asmavetin alueilta. Laulajat olivat rakentaneet itselleen kyliä Jerusalemin ympäristöön.

30 Papit ja leeviläiset puhdistautuivat, ja sitten he puhdistivat kansan sekä portit ja muurin.

31 Sen jälkeen minä vein Juudan johtomiehet ylös muurille ja järjestin kaksi suurta kiitoslauluja laulavaa kuoroa ja juhlakulkuetta. Toinen kuoroista kulki muuria pitkin oikealle kohti Lantaporttia.

32 Sen jäljessä kulkivat Hoosaja ja toinen puoli Juudan johtomiehistä

33 sekä Asarja, Esra, Mesullam,

34 Juuda, Benjamin, Semaja, Jeremia

35 ja pasuunoita soittavat papit Sakarja, Joonatanin poika, Aasafin jälkeläinen – tämä oli Semajan poika, tämä Mattanjan, tämä Miikajan ja tämä Sakkurin –

36 ja hänen veljensä Semaja, Asarel, Milalai, Gilalai, Maai, Netanel, Juuda ja Hanani, jotka soittivat Daavidin, Jumalan miehen, soittimia. Heidän edellään kulki Esra, kirjanoppinut.

37 He kulkivat Lähdeportin ohi, jatkoivat suoraan eteenpäin ja nousivat Daavidin kaupungin portaita ylös Daavidin palatsin

Davi, até à Porta das Águas, do lado oriental.

[38] O segundo coro ia em frente, e eu, após ele; metade do povo ia por cima do muro, desde a Torre dos Fornos até ao Muro Largo;

[39] e desde a Porta de Efraim, passaram por cima da Porta Velha e da Porta do Peixe, pela Torre de Hananel, pela Torre dos Cem, até à Porta do Gado; e pararam à Porta da Guarda.

[40] Então, ambos os coros pararam na Casa de Deus, como também eu e a metade dos magistrados comigo.

[41] Os sacerdotes Eliaquim, Maaséias, Miniamim, Micaías, Elioenai, Zacarias e Hananias iam com trombetas,

[42] como também Maaséias, Semaías, Eleazar, Uzi, Joanã, Malquias, Elão e Ezer; e faziam-se ouvir os cantores sob a direção de Jezraías.

[43] No mesmo dia, ofereceram grandes sacrifícios e se alegraram; pois Deus os alegrara com grande alegria; também as mulheres e os meninos se alegraram, de modo que o júbilo de Jerusalém se ouviu até de longe.

A manutenção dos sacerdotes e levitas

[44] Ainda no mesmo dia, se nomearam homens para as câmaras dos tesouros, das ofertas, das primícias e dos dízimos, para ajuntarem nelas, das cidades, as porções designadas pela Lei para os sacerdotes e para os levitas; pois Judá estava alegre, porque os sacerdotes e os levitas ministravam ali;

yläpuolella olevalle muurille. Sieltä he kulkivat itään päin Vesiportille asti.

[38] Toinen kulkue kulki muurilla vastakkaiseen suuntaan, sen jäljessä minä ja toinen puoli kansaa, Uunitornin ohi Leveällemuurille asti,

[39] Efraiminportin, Vanhanportin, Kalaportin, Hananelintornin ja Sadantornin ohi Lammasportille. Kulkue pysähtyi Vartioportin luona.

[40] Sitten molemmat kulkueet asettuivat Jumalan temppeliin, niin myös minä ja kanssani puolet johtomiehistä,

[41] samoin papit Eljakim, Maaseja, Minjamin, Miikaja, Eljoenai, Sakarja ja Hananja, joilla oli pasuunat,

[42] sekä Maaseja, Semaja, Eleasar, Ussi, Joohanan, Malkia, Eelam ja Eser. Laulajat aloittivat laulun Jisrahjan johdolla.

[43] Tuona päivänä uhrattiin suuria uhreja, ja kaikki iloitsivat, sillä Jumala oli antanut heille suuren ilon. Myös naiset ja lapset iloitsivat, ja ilonpito kuului Jerusalemista kauas.

Pappien ja leeviläisten osuudet

[44] Samana päivänä asetettiin miehiä valvomaan varastohuoneita, joissa säilytettiin lahjoja, esikoisuhreja ja kymmenyksiä. Niihin oli myös kerättävä kaupunkien peltomailta papeille ja leeviläisille lain mukaan kuuluvat osuudet. Juudan kansa näet iloitsi

jumalanpalvelusta toimittavista papeista ja leeviläisistä,

[45] e executavam o serviço do seu Deus e o da purificação; como também os cantores e porteiros, segundo o mandado de Davi e de seu filho Salomão.

[45]sillä nämä hoitivat jumalanpalvelustehtävät ja puhdistusmenot tunnollisesti. Myös laulajat ja portinvartijat hoitivat tehtävänsä niin kuin Daavid ja hänen poikansa Salomo olivat käskeneet.

[46] Pois já outrora, nos dias de Davi e de Asafe, havia chefes dos cantores, cânticos de louvor e ações de graças a Deus.

[46] Olihan jo muinoin, Daavidin ja Aasafin aikana, ollut laulunjohtajia, jotka johtivat ylistys- ja kiitoslauluja Jumalan kunniaksi.

[47] Todo o Israel, nos dias de Zorobabel e nos dias de Neemias, dava aos cantores e aos porteiros as porções de cada dia; e consagrava as coisas destinadas aos levitas, e os levitas, as destinadas aos filhos de Arão.

[47]Koko Israel antoi Serubbaabelin ja Nehemian aikana laulajille ja portinvartijoille heidän osuutensa, heidän jokapäiväiset tarpeensa. Kansa pyhitti osuudet leeviläisille, ja leeviläiset pyhittivät osuudet Aaronin jälkeläisille.

Neemias 13

Os estrangeiros separados de Israel

[1] Naquele dia, se leu para o povo no Livro de Moisés; achou-se escrito que os amonitas e os moabitas não entrassem jamais na congregação de Deus,

[2] porquanto não tinham saído ao encontro dos filhos de Israel com pão e água; antes, assalariaram contra eles Balaão para os amaldiçoar; mas o nosso Deus converteu a maldição em bênção.

[3] Ouvindo eles, o povo, esta lei, apartaram de Israel todo elemento misto.

Tobias expulso do templo

Nehemia 13

Nehemian tekemät uudistukset

[1]Tuona päivänä luettiin Mooseksen kirjaa kansan kuullen. Siihen havaittiin kirjoitetun, etteivät ammonilaiset eivätkä mooabilaiset pääsisi koskaan Jumalan seurakuntaan,

[2]sillä he eivät tulleet israelilaisia vastaan leipää ja vettä tuoden, vaan palkkasivat Bileamin kiroamaan Israelia. Meidän Jumalamme muutti kuitenkin kirouksen siunaukseksi.

[3]Kuultuaan tämän säädöksen israelilaiset erottivat keskuudestaan kaiken sekakansan.

[4] Ora, antes disto, Eliasibe, sacerdote, encarregado da câmara da casa do nosso Deus, se tinha aparentado com Tobias;

[5] e fizera para este uma câmara grande, onde dantes se depositavam as ofertas de manjares, o incenso, os utensílios e os dízimos dos cereais, do vinho e do azeite, que se ordenaram para os levitas, cantores e porteiros, como também contribuições para os sacerdotes.

[6] Mas, quando isso aconteceu, não estive em Jerusalém, porque no trigésimo segundo ano de Artaxerxes, rei da Babilônia, eu fora ter com ele; mas ao cabo de certo tempo pedi licença ao rei e voltei para Jerusalém.

[7] Então, soube do mal que Eliasibe fizera para beneficiar a Tobias, fazendo-lhe uma câmara nos pátios da Casa de Deus.

[8] Isso muito me indignou a tal ponto, que atirei todos os móveis da casa de Tobias fora da câmara.

[9] Então, ordenei que se purificassem as câmaras e tornei a trazer para ali os utensílios da Casa de Deus, com as ofertas de manjares e o incenso.

Restaurada a manutenção dos levitas

[10] Também soube que os quinhões dos levitas não se lhes davam, de maneira que os levitas e os cantores, que faziam o serviço, tinham fugido cada um para o seu campo.

[4]Tätä ennen ylipappi Eljasib, Tobian sukulainen, oli asetettu meidän Jumalamme temppelin varastohuoneiden valvojaksi.

[5]Eljasib oli sisustanut Tobian käyttöön suuren huoneen. Aikaisemmin sinne oli tapana panna ruokauhri, suitsuke, astiat sekä kymmenykset viljasta, viinistä ja öljystä, jotka oli säädetty annettaviksi leeviläisille, laulajille ja portinvartijoille, sekä lisäksi pappien osuudet.

[6]Tämän kaiken tapahtuessa minä en ollut Jerusalemissa, sillä Artahsastan, Babylonian kuninkaan, kolmantenakymmenentenäkahdentena hallitusvuotena olin mennyt kuninkaan luo. Jonkin ajan kuluttua pyysin kuninkaalta luvan

[7]ja palasin Jerusalemiin. Kun minä huomasin, millaisen vahingon Eljasib oli tehnyt sisustaessaan huoneen Tobian käyttöön Jumalan temppelin alueelta,

[8]minä suutuin kovasti ja heitin kaikki Tobian suvun esineet ulos huoneesta.

[9]Sitten käskin puhdistaa kaikki huoneet ja viedä niihin takaisin Jumalan temppelin esineet, ruokauhrin ja suitsukkeen.

[10]Sain myös tietää, ettei leeviläisille ollut annettu heidän osuuksiaan ja että leeviläiset ja laulajat, joiden olisi ollut tehtävä palvelusta, olivat palanneet kukin maatilalleen.

[11] Então, contendi com os magistrados e disse: Por que se desamparou a Casa de Deus? Ajuntei os levitas e os cantores e os restituí a seus postos.

[12] Então, todo o Judá trouxe os dízimos dos cereais, do vinho e do azeite aos depósitos.

[13] Por tesoureiros dos depósitos pus Selemias, o sacerdote, Zadoque, o escrivão, e, dentre os levitas, Pedaías; como assistente deles, Hanã, filho de Zacur, filho de Matanias; porque foram achados fiéis, e se lhes encarregou que repartissem as porções para seus irmãos.

[14] Por isto, Deus meu, lembra-te de mim e não apagues as beneficências que eu fiz à casa de meu Deus e para o seu serviço.

Restabelecimento da observância do sábado

[15] Naqueles dias, vi em Judá os que pisavam lagares ao sábado e traziam trigo que carregavam sobre jumentos; como também vinho, uvas e figos e toda sorte de cargas, que traziam a Jerusalém no dia de sábado; e protestei contra eles por venderem mantimentos neste dia.

[16] Também habitavam em Jerusalém tírios que traziam peixes e toda sorte de mercadorias, que no sábado vendiam aos filhos de Judá e em Jerusalém.

[17] Contendi com os nobres de Judá e lhes disse: Que mal é este que fazeis, profanando o dia de sábado?

[11]Minä nuhtelin esimiehiä tästä asiasta ja kysyin: ”Miksi Jumalan temppeli on laiminlyöty?” Sitten kokosin leeviläiset ja laulajat ja asetin heidät tehtäviinsä.

[12] Silloin koko Juudan heimo toi kymmenykset viljasta, viinistä ja öljystä varastohuoneisiin.

[13]Minä asetin ylipappi Selemjan, lainoppineen Saadokin ja leeviläisen Pedajan valvomaan varastohuoneita ja annoin heidän apulaisekseen Haananin, Sakkurin pojan, Mattanjan pojanpojan. Heitä kaikkia pidettiin luotettavina, ja heidän tehtävänään oli jakaa osuudet veljilleen.

[14] ”Muista minua tämän tähden, Jumalani, äläkä pyyhi pois uskollisia tekojani, jotka minä olen tehnyt Jumalani temppelin ja sen palveluksen hyväksi.”

[15]Siihen aikaan minä näin Juudassa niitä, jotka sapattina polkivat viinikuurnaa. Toiset taas kuljettivat sapatinpäivänä aasien selässä viljakuormia, samoin kuin viiniä, rypäleitä, viikunoita ja kaikenlaista muuta tavaraa, ja toivat niitä Jerusalemiin sapatinpäivänä. Minä varoitin heitä myymästä elintarvikkeita tuona päivänä.

[16]Kaupungissa asui myös tyroslaisia, jotka toivat sinne kalaa ja kaikenlaista kauppatavaraa ja myivät sitä Juudan kansalle sapattina, vieläpä Jerusalemissa.

[17] Minä nuhtelin Juudan ylimyksiä ja sanoin heille: ”Kuinka te voitte menetellä näin pahoin ja häpäistä sapatinpäivän?

[18] Acaso, não fizeram vossos pais assim, e não trouxe o nosso Deus todo este mal sobre nós e sobre esta cidade? E vós ainda trazeis ira maior sobre Israel, profanando o sábado.

[19] Dando já sombra as portas de Jerusalém antes do sábado, ordenei que se fechassem; e determinei que não se abrissem, senão após o sábado; às portas coloquei alguns dos meus moços, para que nenhuma carga entrasse no dia de sábado.

[20] Então, os negociantes e os vendedores de toda sorte de mercadorias pernoitaram fora de Jerusalém, uma ou duas vezes.

[21] Protestei, pois, contra eles e lhes disse: Por que passais a noite defronte do muro? Se outra vez o fizerdes, lançarei mão sobre vós. Daí em diante não tornaram a vir no sábado.

[22] Também mandei aos levitas que se purificassem e viessem guardar as portas, para santificar o dia de sábado. Também nisto, Deus meu, lembra-te de mim; e perdoa-me segundo a abundância da tua misericórdia.

Condenação do casamento misto

[23] Vi também, naqueles dias, que judeus haviam casado com mulheres asdoditas, amonitas e moabitas.

[24] Seus filhos falavam meio asdodita e não sabiam falar judaico, mas a língua de seu respectivo povo.

[18] Eivätkö teidän isänne tehneet juuri näin? Eikö Jumalamme siksi antanut kaiken tämän pahan kohdata meitä ja tätä kaupunkia? Ja silti te vain lisäätte vihaa Israelin päälle häpäisemällä sapatin."

[19] Ja minä käskin, että portit on suljettava ennen sapattia, heti kun Jerusalemin porteilla alkoi hämärtää, ja kielsin avaamasta niitä ennen sapatin päättymistä. Ja minä asetin palvelijoitani porteille valvomaan, ettei yksikään kuorma pääsisi kaupunkiin sapatinpäivänä.

[20] Kauppiaat ja kaikenlaisten tavaroiden myyjät jäivät kuitenkin yöksi Jerusalemin ulkopuolelle kerran tai kahdesti.

[21] Silloin minä varoitin heitä ja sanoin heille: "Miksi te jäätte yöksi muurin edustalle? Jos te vielä kerran teette sen, minä käyn teihin käsiksi." Sen jälkeen he eivät enää tulleet sapattina.

[22] Sitten sanoin leeviläisille, että heidän on puhdistauduttava ja tultava vartioimaan portteja, jotta sapatinpäivä voitaisiin pitää pyhänä. "Jumalani, muista hyväkseni myös tämä ja armahda minua suuressa armossasi."

[23] Noina päivinä näin myös juutalaisia, jotka olivat ottaneet vaimoikseen asdodilaisia, ammonilaisia ja mooabilaisia naisia.

[24] Puolet heidän lapsistaan puhui asdodin kieltä tai jonkin muun kansan kieltä. He eivät osanneet puhua juudan kieltä.

[25] Contendi com eles, e os amaldiçoei, e espanquei alguns deles, e lhes arranquei os cabelos, e os conjurei por Deus, dizendo: Não dareis mais vossas filhas a seus filhos e não tomareis mais suas filhas, nem para vossos filhos nem para vós mesmos.

[25] Silloin minä nuhtelin heitä ja uhkasin heitä kirouksella. Muutamia heistä minä jopa löin ja revin heitä parrasta. Vannotin heitä Jumalan kautta: "Älkää antako tyttäriänne heidän pojilleen vaimoiksi älkääkä ottako heidän tyttäriään vaimoiksi pojillenne tai itsellenne.

[26] Não pecou nisto Salomão, rei de Israel? Todavia, entre muitas nações não havia rei semelhante a ele, e ele era amado do seu Deus, e Deus o constituiu rei sobre todo o Israel. Não obstante isso, as mulheres estrangeiras o fizeram cair no pecado.

[26]Eikö Salomo, Israelin kuningas, tehnyt juuri tuollaista syntiä? Hänen vertaistaan kuningasta ei ollut yhdelläkään kansalla. Hän oli rakas Jumalalleen, ja Jumala asetti hänet koko Israelin kuninkaaksi. Kuitenkin vieraiden kansojen naiset saivat hänetkin tekemään syntiä.

[27] Dar-vos-íamos nós ouvidos, para fazermos todo este grande mal, prevaricando contra o nosso Deus, casando com mulheres estrangeiras?

[27]Pitääkö meidän yhä kuulla teistä, että te harjoitatte kaikkea tätä suurta pahuutta ja olette uskottomia meidän Jumalaamme kohtaan ottamalla vaimoiksenne muukalaisnaisia?"

[28] Um dos filhos de Joiada, filho do sumo sacerdote Eliasibe, era genro de Sambalate, o horonita, pelo que o afugentei de mim.

[28] Yksi ylipappi Eljasibin pojan Joojadan pojista oli hooronilaisen Sanballatin vävy. Hänet minä karkotin luotani.

[29] Lembra-te deles, Deus meu, pois contaminaram o sacerdócio, como também a aliança sacerdotal e levítica.

[29]"Jumalani, muista, että he ovat saastuttaneet pappeuden sekä pappeutta ja leeviläisiä koskevan liiton."

As reformas de Neemias

[30] Limpei-os, pois, de toda estrangeirice e designei o serviço dos sacerdotes e dos levitas, cada um no seu mister,

[30] Näin minä puhdistin kansan kaikesta muukalaisuudesta ja asetin papit ja leeviläiset palvelutehtäviin, kunkin omaan tehtäväänsä,

[31] como também o fornecimento de lenha em tempos determinados, bem como as primícias. Lembra-te de mim, Deus meu, para o meu bem.

[31] ja määräsin myös ajat, jolloin polttopuut uhreja varten ja ensihedelmät oli tuotava. "Jumalani, muista tämä minun hyväkseni."

O livro de Ester

Ester 1

O banquete de Assuero

[1] Nos dias de Assuero, o Assuero que reinou, desde a Índia até à Etiópia, sobre cento e vinte e sete províncias,

[2] naqueles dias, assentando-se o rei Assuero no trono do seu reino, que está na cidadela de Susã,

[3] no terceiro ano de seu reinado, deu um banquete a todos os seus príncipes e seus servos, no qual se representou o escol da Pérsia e Média, e os nobres e príncipes das províncias estavam perante ele.

[4] Então, mostrou as riquezas da glória do seu reino e o esplendor da sua excelente grandeza, por muitos dias, por cento e oitenta dias.

[5] Passados esses dias, deu o rei um banquete a todo o povo que se achava na cidadela de Susã, tanto para os maiores como para os menores, por sete dias, no pátio do jardim do palácio real.

[6] Havia tecido branco, linho fino e estofas de púrpura atados com cordões de linho e de púrpura a argolas de prata e a colunas de alabastro. A armação dos leitos era de ouro e de prata, sobre um pavimento de pórfiro, de mármore, de alabastro e de pedras preciosas.

Ester

Ester 1

Persian kuninkaan hovi

Kuningas Ahasveroksen pidot

[1]Tämä tapahtui Ahasveroksen päivinä, sen Ahasveroksen , joka hallitsi sataakahtakymmentäseitsemää maakuntaa Intiasta Kuusiin saakka.

[2] Kuningas Ahasveros istui siihen aikaan kuninkaallisella valtaistuimellaan Suusanin linnassa.

[3] Kolmantena hallitusvuotenaan hän järjesti pidot kaikille ruhtinailleen ja ylimmille virkamiehilleen. Persian ja Meedian sotapäälliköt, ylimykset ja maakuntien ruhtinaat olivat hänen edessään,

[4] ja hän esitteli heille kuninkaallisen rikkautensa loistoa ja majesteetillisten kalleuksiensa kauneutta pitkät ajat, satakahdeksankymmentä päivää.

[5]Kun nuo päivät olivat kuluneet, kuningas järjesti kuninkaallisen palatsin puutarhan esipihaan seitsenpäiväiset pidot koko sille väelle, joka oli Suusanin linnassa, niin ylhäisille kuin alhaisillekin.

[6] Valkoisia ja sinipunaisia pellavaverhoja oli kiinnitetty valkoisilla ja purppuranpunaisilla pellavanauhoilla katoksiksi hopeatankojen ja valkomarmoripylväiden varaan. Vihreästä ja valkoisesta marmorista, helmiäisestä ja hohtokivestä tehdyllä pihakiveyksellä oli kultaisia ja hopeisia lepovuoteita.

[7] Dava-se-lhes de beber em vasos de ouro, vasos de várias espécies, e havia muito vinho real, graças à generosidade do rei.

[8] Bebiam sem constrangimento, como estava prescrito, pois o rei havia ordenado a todos os oficiais da sua casa que fizessem segundo a vontade de cada um.

[9] Também a rainha Vasti deu um banquete às mulheres na casa real do rei Assuero.

Vasti, a rainha, recusa assistir ao banquete

[10] Ao sétimo dia, estando já o coração do rei alegre do vinho, mandou a Meumã, Bizta, Harbona, Bigtá, Abagta, Zetar e Carcas, os sete eunucos que serviam na presença do rei Assuero,

[11] que introduzissem à presença do rei a rainha Vasti, com a coroa real, para mostrar aos povos e aos príncipes a formosura dela, pois era em extremo formosa.

[12] Porém a rainha Vasti recusou vir por intermédio dos eunucos, segundo a palavra do rei; pelo que o rei muito se enfureceu e se inflamou de ira.

[13] Então, o rei consultou os sábios que entendiam dos tempos (porque assim se tratavam os interesses do rei na presença de todos os que sabiam a lei e o direito;

[14] e os mais chegados a ele eram: Carsena, Setar, Admata, Társis, Meres, Marsena e

[7] Juotavaa tarjottiin kulta-astioista, jotka kaikki olivat erilaisia. Kuninkaallista viiniä oli runsaasti, kuninkaalliseen tapaan.

[8]Juomiseen ei kuitenkaan ollut mitään pakkoa, sillä kuningas oli antanut kaikille hovimestareilleen määräyksen, että heidän oli tehtävä kuten vieraat halusivat.

[9] Kuningatar Vasti puolestaan laittoi pidot naisille kuningas Ahasveroksen kuninkaalliseen palatsiin.

Kuningatar Vasti kieltäytyy täyttämästä kuninkaan käskyä

[10]Seitsemäntenä päivänä, kun kuningas oli tullut viinistä hyville mielin, hän antoi käskyn Mehumanille, Bistalle, Harbonalle, Bigtalle, Avagtalle, Seetarille ja Karkakselle, seitsemälle eunukille, jotka palvelivat hoviherroina kuningas Ahasverosta,

[11] tuoda kuningatar Vasti kuninkaallinen kruunu päässä kuninkaan eteen voidakseen näyttää kansoille ja ruhtinaille hänen kauneutensa. Kuningatar oli näet hyvin kaunis.

[12] Kuningatar Vasti kuitenkin kieltäytyi tulemasta eikä noudattanut kuninkaan käskyä, jonka hoviherrat olivat hänelle välittäneet. Silloin kuningas suuttui kovin ja hänen vihansa syttyi.

[13]Kuningas puhui tästä oppineille ja ennusmerkkien tuntijoille, sillä oli tapana, että kuningas esitti asiansa kaikille lain ja oikeuden tuntijoille.

[14] Hänen lähimmät neuvonantajansa olivat Karsena, Seetar, Admata, Tarsis,

Memucã, os sete príncipes dos persas e dos medos, que se avistavam pessoalmente com o rei e se assentavam como principais no reino)

15 sobre o que se devia fazer, segundo a lei, à rainha Vasti, por não haver ela cumprido o mandado do rei Assuero, por intermédio dos eunucos.

16 Então, disse Memucã na presença do rei e dos príncipes: A rainha Vasti não somente ofendeu ao rei, mas também a todos os príncipes e a todos os povos que há em todas as províncias do rei Assuero.

17 Porque a notícia do que fez a rainha chegará a todas as mulheres, de modo que desprezarão a seu marido, quando ouvirem dizer: Mandou o rei Assuero que introduzissem à sua presença a rainha Vasti, porém ela não foi.

18 Hoje mesmo, as princesas da Pérsia e da Média, ao ouvirem o que fez a rainha, dirão o mesmo a todos os príncipes do rei; e haverá daí muito desprezo e indignação.

19 Se bem parecer ao rei, promulgue de sua parte um edito real, e que se inscreva nas leis dos persas e dos medos e não se revogue, que Vasti não entre jamais na presença do rei Assuero; e o rei dê o reino dela a outra que seja melhor do que ela.

Meres, Marsena ja Memukan, seitsemän Persian ja Meedian ruhtinasta, jotka näkivät kuninkaan kasvoista kasvoihin ja istuivat valtakunnan johtopaikoilla.

15 Kuningas kysyi: ”Mitä kuningatar Vastille on lain mukaan tehtävä, kun hän ei noudattanut kuningas Ahasveroksen käskyä, jonka hoviherrat olivat hänelle välittäneet?”

16 Silloin Memukan sanoi kuninkaan ja ruhtinaiden edessä: ”Kuningatar Vasti ei ole rikkonut ainoastaan kuningasta vastaan, vaan myös kaikkia ruhtinaita ja kaikkia kansoja vastaan kuningas Ahasveroksen kaikissa maakunnissa.

17 Kun kuningattaren teko tulee kaikkien naisten tietoon, he alkavat halveksia aviomiehiään. Hehän voivat sanoa: ’Kuningas Ahasveros käski tuoda kuningatar Vastin eteensä, mutta tämä ei tullut.’

18 Jo tänään voivat Persian ja Meedian ruhtinattaret, jotka ovat kuulleet kuningattaren teosta, ottaa sen puheeksi kaikkien kuninkaan ruhtinaiden kanssa, jolloin siitä koituu loputtomiin halveksuntaa ja riitaa.

19 Jos kuningas näkee hyväksi, antakoon hän kuninkaallisen käskyn, joka kirjoitetaan Persian ja Meedian lakeihin, jolloin sitä ei voi peruuttaa: Vasti ei enää saa tulla kuningas Ahasveroksen eteen, ja hänen kuninkaallisen arvonsa kuningas antaa toiselle, häntä paremmalle.

[20] Quando for ouvido o mandado, que o rei decretar em todo o seu reino, vasto que é, todas as mulheres darão honra a seu marido, tanto ao mais importante como ao menos importante.

[21] O conselho pareceu bem tanto ao rei como aos príncipes; e fez o rei segundo a palavra de Memucã.

[22] Então, enviou cartas a todas as províncias do rei, a cada província segundo o seu modo de escrever e a cada povo segundo a sua língua: que cada homem fosse senhor em sua casa, e que se falasse a língua do seu povo.

[20]Kun kuninkaan antama säädös tulee tunnetuksi koko hänen suuressa valtakunnassaan, kaikki vaimot antavat kunnian aviomiehilleen, ovatpa ylhäisiä tai alhaisia.”

[21]Tämä puhe miellytti kuningasta ja ruhtinaita, ja kuningas teki Memukanin ehdotuksen mukaan.

[22] Hän lähetti kirjeet kaikkiin kuninkaan maakuntiin, kuhunkin maakuntaan sen omalla kirjoituksella ja kullekin kansalle sen omalla kielellä, että jokaisen miehen tuli saada olla herra talossaan ja puhua oman kansansa kieltä.

Ester 2

Ester feita rainha

[1] Passadas estas coisas, e apaziguado já o furor do rei Assuero, lembrou-se de Vasti, e do que ela fizera, e do que se tinha decretado contra ela.

[2] Então, disseram os jovens do rei, que lhe serviam: Tragam-se moças para o rei, virgens de boa aparência e formosura.

[3] Ponha o rei comissários em todas as províncias do seu reino, que reúnam todas as moças virgens, de boa aparência e formosura, na cidadela de Susã, na casa das mulheres, sob as vistas de Hegai, eunuco do rei, guarda das mulheres, e dêem-se-lhes os seus ungüentos.

[4] A moça que cair no agrado do rei, essa reine em lugar de Vasti. Com isto concordou o rei, e assim se fez.

Ester 2

Esteristä tulee kuningatar

[1]Näiden tapausten jälkeen, kun kuningas Ahasveroksen viha oli asettunut, hän muisti Vastin ja mitä Vasti oli tehnyt ja mitä hänestä oli päätetty.

[2] Silloin kuninkaan palveluksessa olevat nuoret miehet sanoivat: ”Etsittäköön kuninkaalle nuoria, kauniita neitsyitä.

[3]Asettakoon kuningas kaikkiin valtakuntansa maakuntiin virkamiehiä, jotka kokoavat kaikki kauniit, nuoret neitsyet Suusanin linnan naisten taloon. Siellä kuninkaan hoviherran ja vaimojen vartijan Heegain huostassa heille annettakoon kauneudenhoitoa.

[4] Se neito, johon kuningas mieltyy, tulkoon kuningattareksi Vastin tilalle.” Tämä neuvo miellytti kuningasta, ja hän teki sen mukaan.

[5] Ora, na cidadela de Susã havia certo homem judeu, benjamita, chamado Mordecai, filho de Jair, filho de Simei, filho de Quis,

[5]Suusanin linnassa oli juutalainen mies nimeltä Mordokai, Jaairin poika. Jaair oli Simein poika ja Simei benjaminilaisen Kiisin poika.

[6] que fora transportado de Jerusalém com os exilados que foram deportados com Jeconias, rei de Judá, a quem Nabucodonosor, rei da Babilônia, havia transportado.

[6] Kiis oli tuotu Jerusalemista pakkosiirtolaisuuteen niiden vankien joukossa, jotka Babylonian kuningas Nebukadnessar oli tuonut pakkosiirtolaisuuteen samalla kertaa Jekonjan, Juudan kuninkaan, kanssa.

[7] Ele criara a Hadassa, que é Ester, filha de seu tio, a qual não tinha pai nem mãe; e era jovem bela, de boa aparência e formosura. Tendo-lhe morrido o pai e a mãe, Mordecai a tomara por filha.

[7]Mordokai oli setänsä tyttären Hadassan, toiselta nimeltään Esterin, kasvatusisä, sillä tämä oli jäänyt orvoksi. Neito oli kaunisvartaloinen ja viehättävä. Mordokai oli ottanut hänet tyttärekseen hänen isänsä ja äitinsä kuoltua.

[8] Em se divulgando, pois, o mandado do rei e a sua lei, ao serem ajuntadas muitas moças na cidadela de Susã, sob as vistas de Hegai, levaram também Ester à casa do rei, sob os cuidados de Hegai, guarda das mulheres.

[8] Kun kuninkaan käsky ja säädös oli kuulutettu ja kun paljon neitoja koottiin Suusanin linnaan Heegain huostaan, myös Ester vietiin kuninkaan palatsiin haareminvalvoja Heegain hoiviin.

[9] A moça lhe pareceu formosa e alcançou favor perante ele; pelo que se apressou em dar-lhe os ungüentos e os devidos alimentos, como também sete jovens escolhidas da casa do rei; e a fez passar com as suas jovens para os melhores aposentos da casa das mulheres.

[9] Neito miellytti Heegaita, ja hän pääsi tämän suosioon. Heegai järjesti kiireesti Esterille hänen kauneudenhoitonsa, ruokaosuutensa sekä seitsemän valiopalvelijatarta kuninkaan palatsista ja siirsi hänet palvelijattarineen haaremin parhaaseen osaan.

[10] Ester não havia declarado o seu povo nem a sua linhagem, pois Mordecai lhe ordenara que o não declarasse.

[10] Ester ei paljastanut kansaansa eikä syntyperäänsä, sillä Mordokai oli kieltänyt häntä niitä ilmaisemasta.

[11] Passeava Mordecai todos os dias diante do átrio da casa das mulheres, para se

[11] Mordokai itse kuljeskeli joka päivä haaremin esipihan edustalla saadakseen

informar de como passava Ester e do que lhe sucederia.

12 Em chegando o prazo de cada moça vir ao rei Assuero, depois de tratada segundo as prescrições para as mulheres, por doze meses (porque assim se cumpriam os dias de seu embelezamento, seis meses com óleo de mirra e seis meses com especiarias e com os perfumes e ungüentos em uso entre as mulheres),

13 então, é que vinha a jovem ao rei; a ela se dava o que desejasse para levar consigo da casa das mulheres para a casa do rei.

14 À tarde, entrava e, pela manhã, tornava à segunda casa das mulheres, sob as vistas de Saasgaz, eunuco do rei, guarda das concubinas; não tornava mais ao rei, salvo se o rei a desejasse, e ela fosse chamada pelo nome.

15 Ester, filha de Abiail, tio de Mordecai, que a tomara por filha, quando lhe chegou a vez de ir ao rei, nada pediu além do que disse Hegai, eunuco do rei, guarda das mulheres. E Ester alcançou favor de todos quantos a viam.

16 Assim, foi levada Ester ao rei Assuero, à casa real, no décimo mês, que é o mês de tebete, no sétimo ano do seu reinado.

17 O rei amou a Ester mais do que a todas as mulheres, e ela alcançou perante ele

tietää, voiko Ester hyvin ja mitä hänelle tapahtuu.

12 Kukin neito meni vuorollaan kuningas Ahasveroksen luo oltuaan ensin kaksitoista kuukautta kauneudenhoidossa, kuten neidoista oli määrätty. Näin heidän aikansa kului kauneudenhoidossa: kuusi kuukautta heitä hoidettiin mirhaöljyllä ja toiset kuusi kuukautta tuoksuvoiteilla ja muilla naisten kauneudenhoitokeinoilla.

13 Kun neito meni kuninkaan luo, hänen annettiin viedä haaremista kuninkaan palatsiin kaikki, mitä hän pyysi.

14 Hän meni sinne illalla ja palasi aamulla toiseen haaremiin kuninkaan sivuvaimojen valvojan eunukki Saasgasin huostaan. Neito ei enää saanut mennä kuninkaan luo, paitsi jos kuningas oli häneen mieltynyt ja hänet kutsuttiin nimeltä.

15Kun Esterin, Mordokain sedän Abihailin tyttären, jonka Mordokai oli ottanut tyttärekseen, vuoro tuli mennä kuninkaan luo, hän ei halunnut mukaansa muuta kuin sen, mitä kuninkaan haareminvalvoja eunukki Heegai neuvoi ottamaan. Kaikki, jotka näkivät Esterin, ihastuivat häneen.

16 Ester vietiin kuningas Ahasveroksen luo hänen kuninkaalliseen palatsiinsa hänen seitsemännen hallitusvuotensa kymmenennessä kuussa, teebet-kuussa.

17 Kuningas rakasti Esteriä enemmän kuin ketään muuta naista, ja hän sai kuninkaan

favor e benevolência mais do que todas as virgens; o rei pôs-lhe na cabeça a coroa real e a fez rainha em lugar de Vasti.

[18] Então, o rei deu um grande banquete a todos os seus príncipes e aos seus servos; era o banquete de Ester; concedeu alívio às províncias e fez presentes segundo a generosidade real.

[19] Quando, pela segunda vez, se reuniram as virgens, Mordecai estava assentado à porta do rei.

[20] Ester não havia declarado ainda a sua linhagem e o seu povo, como Mordecai lhe ordenara; porque Ester cumpria o mandado de Mordecai como quando a criava.

Mordecai descobre uma conspiração

[21] Naqueles dias, estando Mordecai sentado à porta do rei, dois eunucos do rei, dos guardas da porta, Bigtã e Teres, sobremodo se indignaram e tramaram atentar contra o rei Assuero.

[22] Veio isso ao conhecimento de Mordecai, que o revelou à rainha Ester, e Ester o disse ao rei, em nome de Mordecai.

[23] Investigou-se o caso, e era fato; e ambos foram pendurados numa forca. Isso foi escrito no Livro das Crônicas, perante o rei.

Ester 3

Mordecai odiado por Hamã

mieltymyksen ja suosion ennen kaikkia muita neitoja. Kuningas pani hänen päähänsä kuninkaallisen kruunun ja asetti hänet kuningattareksi Vastin sijaan.

[18] Kuningas järjesti Esterin kunniaksi suuret pidot kaikille ruhtinailleen ja ylimmille virkamiehilleen. Hän myönsi maakunnille verohelpotuksia ja jakeli lahjoja kuninkaalliseen tapaan.

Mordokai paljastaa salaliiton

[19] Kun neitsyitä koottiin toisen kerran, Mordokai toimitti palvelutehtävää kuninkaanlinnan portissa.

[20] Ester ei paljastanut syntyperäänsä eikä kansaansa, koska Mordokai oli häntä kieltänyt. Ester teki, mitä Mordokai käski, kuten oli tehnyt ollessaan hänen kasvattityttärenään.

[21] Tuohon aikaan, kun Mordokai toimitti palvelutehtävää kuninkaanlinnan portissa, kaksi kuninkaan portinvartijaa, eunukit Bigtan ja Teres, suuttuivat ja etsivät tilaisuutta surmatakseen kuningas Ahasveroksen.

[22] Asia tuli Mordokain tietoon, ja hän ilmaisi sen kuningatar Esterille. Ester kertoi sen kuninkaalle Mordokain nimissä.

[23] Kun asia tutkittiin ja se havaittiin todeksi, molemmat miehet ripustettiin hirsipuuhun. Tapaus kirjoitettiin aikakirjaan kuninkaan ollessa läsnä.

Ester 3

Juutalaisia uhkaa tuho

Haaman päättää tuhota juutalaiset

[1] Depois destas coisas, o rei Assuero engrandeceu a Hamã, filho de Hamedata, agagita, e o exaltou, e lhe pôs o trono acima de todos os príncipes que estavam com ele.

[1]Näiden tapausten jälkeen kuningas Ahasveros ylensi agagilaisen Haamanin, Hammedatan pojan, korkeaan asemaan ja antoi hänelle ylimmän sijan kaikkien luonaan olevien ruhtinaiden joukossa.

[2] Todos os servos do rei, que estavam à porta do rei, se inclinavam e se prostravam perante Hamã; porque assim tinha ordenado o rei a respeito dele. Mordecai, porém, não se inclinava, nem se prostrava.

[2] Kaikki kuninkaanlinnan portissa olevat kuninkaan palvelijat polvistuivat ja kumartuivat maahan Haamanin edessä, sillä sellaisen käskyn kuningas oli hänestä antanut. Mordokai ei kuitenkaan polvistunut eikä kumartunut.

[3] Então, os servos do rei, que estavam à porta do rei, disseram a Mordecai: Por que transgrides as ordens do rei?

[3] Silloin kuninkaanlinnan portissa olevat kuninkaan palvelijat sanoivat Mordokaille: ”Miksi sinä rikot kuninkaan käskyä?”

[4] Sucedeu, pois, que, dizendo-lhe eles isto, dia após dia, e não lhes dando ele ouvidos, o fizeram saber a Hamã, para ver se as palavras de Mordecai se manteriam de pé, porque ele lhes tinha declarado que era judeu.

[4] Päivästä päivään he puhuivat hänelle näin, ja kun hän ei totellut heitä, he kertoivat asian Haamanille. He tahtoivat nähdä, oliko Mordokain esittämä syy pätevä. Hän oli näet sanonut heille olevansa juutalainen.

[5] Vendo, pois, Hamã que Mordecai não se inclinava, nem se prostrava diante dele, encheu-se de furor.

[5]Kun Haaman näki, ettei Mordokai polvistunut eikä kumartunut maahan hänen edessään, hän tuli kiukkua täyteen.

[6] Porém teve como pouco, nos seus propósitos, o atentar apenas contra Mordecai, porque lhe haviam declarado de que povo era Mordecai; por isso, procurou Hamã destruir todos os judeus, povo de Mordecai, que havia em todo o reino de Assuero.

[6] Koska Haamanille oli ilmoitettu Mordokain kansallisuus, hänestä tuntui mitättömältä käydä käsiksi vain Mordokaihin. Sen sijaan hän etsi tilaisuutta tuhota kaikki juutalaiset, Mordokain kansan, kaikkialta Ahasveroksen valtakunnasta.

Hamã pretende matar todos os judeus

[7] No primeiro mês, que é o mês de nisã, no ano duodécimo do rei Assuero, se lançou o Pur, isto é, sortes, perante Hamã, dia a

[7]Kuningas Ahasveroksen kahdennentoista hallitusvuoden ensimmäisessä kuussa, niisan-kuussa, heitettiin Haamanin edessä puuria eli arpaa vuoden jokaisesta

dia, mês a mês, até ao duodécimo, que é o mês de adar.

päivästä ja kuukaudesta aina kahdenteentoista kuukauteen eli adar-kuuhun asti .

8 Então, disse Hamã ao rei Assuero: Existe espalhado, disperso entre os povos em todas as províncias do teu reino, um povo cujas leis são diferentes das leis de todos os povos e que não cumpre as do rei; pelo que não convém ao rei tolerá-lo.

8Sitten Haaman sanoi kuningas Ahasverokselle: ”On yksi kansa, joka on hajallaan ja erillään muiden kansojen seassa sinun valtakuntasi kaikissa maakunnissa. Heidän lakinsa ovat toisenlaiset kuin kaikkien muiden kansojen, eivätkä he noudata kuninkaan lakeja. Kuninkaan ei sovi jättää heitä rauhaan.

9 Se bem parecer ao rei, decrete-se que sejam mortos, e, nas próprias mãos dos que executarem a obra, eu pesarei dez mil talentos de prata para que entrem nos tesouros do rei.

9 Jos kuningas hyväksi näkee, kirjoitettakoon määräys, että heidät on tuhottava, ja minä punnitsen kymmenentuhatta talenttia hopeaa virkamiehille vietäväksi kuninkaan aarrekammioihin.”

10 Então, o rei tirou da mão o seu anel, deu-o a Hamã, filho de Hamedata, agagita, adversário dos judeus,

10 Kuningas otti sinettisormuksen sormestaan ja antoi sen agagilaiselle Haamanille, Hammedatan pojalle, juutalaisten vastustajalle,

11 e lhe disse: Essa prata seja tua, como também esse povo, para fazeres dele o que melhor for de teu agrado.

11ja sanoi hänelle: ”Hopea olkoon sinun, ja tuolle kansalle voit tehdä mitä hyväksi näet.”

O rei decreta a morte dos judeus

12 Chamaram, pois, os secretários do rei, no dia treze do primeiro mês, e, segundo ordenou Hamã, tudo se escreveu aos sátrapas do rei, aos governadores de todas as províncias e aos príncipes de cada povo; a cada província no seu próprio modo de escrever e a cada povo na sua própria língua. Em nome do rei Assuero se escreveu, e com o anel do rei se selou.

12Kuninkaan kirjurit kutsuttiin koolle ensimmäisen kuun kolmantenatoista päivänä. Kuninkaan satraapeille ja jokaisen maakunnan käskynhaltijalle ja jokaisen kansan ruhtinaalle kirjoitettiin määräys Haamanin käskyn mukaan, kuhunkin maakuntaan sen omalla kirjoituksella ja kullekin kansalle sen omalla kielellä. Se kirjoitettiin kuningas

Ahasveroksen nimissä ja sinetöitiin kuninkaan sinettisormuksella.

[13] Enviaram-se as cartas, por intermédio dos correios, a todas as províncias do rei, para que se destruíssem, matassem e aniquilassem de vez a todos os judeus, moços e velhos, crianças e mulheres, em um só dia, no dia treze do duodécimo mês, que é o mês de adar, e que lhes saqueassem os bens.

[13] Kaikkiin kuninkaan maakuntiin lähetettiin lähettien mukana kirjeet, joissa määrättiin, että kaikki juutalaiset, nuoret ja vanhat, lapset ja naiset, oli hävitettävä, tapettava ja tuhottava samana päivänä, kahdennentoista kuukauden eli adar-kuun kolmantenatoista päivänä ja että heidän omaisuutensa oli ryöstettävä.

[14] Tais cartas encerravam o traslado do decreto para que se proclamasse a lei em cada província; esse traslado foi enviado a todos os povos para que se preparassem para aquele dia.

[14] Kirjeen jäljennös oli julkaistava lakina jokaisessa maakunnassa tiedoksi kaikille kansoille, että ne valmistautuisivat tuota päivää varten.

[15] Os correios, pois, impelidos pela ordem do rei, partiram incontinenti, e a lei se proclamou na cidadela de Susã; o rei e Hamã se assentaram a beber, mas a cidade de Susã estava perplexa.

[15] Kun säädös oli annettu Suusanin linnassa, lähetit lähtivät kuninkaan käskystä kiireesti matkaan. Kuningas ja Haaman istuivat juomaan, mutta Suusanin kaupungissa vallitsi hämmennys.

Ester 4

Ester promete interceder pelo seu povo

[1] Quando soube Mordecai tudo quanto se havia passado, rasgou as suas vestes, e se cobriu de pano de saco e de cinza, e, saindo pela cidade, clamou com grande e amargo clamor;

[2] e chegou até à porta do rei; porque ninguém vestido de pano de saco podia entrar pelas portas do rei.

[3] Em todas as províncias aonde chegava a palavra do rei e a sua lei, havia entre os judeus grande luto, com jejum, e choro, e

Ester 4

Mordokai pyytää apua Esteriltä

[1]Kun Mordokai sai tietää kaiken, mitä oli tapahtunut, hän repäisi vaatteensa, pukeutui säkkiin, sirotteli päälleen tuhkaa ja lähti kulkemaan pitkin kaupunkia huutaen kovalla äänellä ja valittaen katkerasti.

[2]Hän meni kuninkaanlinnan portin edustalle, koska sisälle kuninkaan linnaan ei saanut mennä säkkiin pukeutuneena.

[3]Jokaisessa maakunnassa ja jokaisella paikkakunnalla, minne kuninkaan käsky ja säädös saapui, syntyi juutalaisten keskuudessa suuri suru. He paastosivat,

lamentação; e muitos se deitavam em pano de saco e em cinza.

4 Então, vieram as servas de Ester e os eunucos e fizeram-na saber, com o que a rainha muito se doeu; e mandou roupas para vestir a Mordecai e tirar-lhe o pano de saco; porém ele não as aceitou.

5 Então, Ester chamou a Hataque, um dos eunucos do rei, que este lhe dera para a servir, e lhe ordenou que fosse a Mordecai para saber que era aquilo e o seu motivo.

6 Saiu, pois, Hataque à praça da cidade para encontrar-se com Mordecai à porta do rei.

7 Mordecai lhe fez saber tudo quanto lhe tinha sucedido; como também a quantia certa da prata que Hamã prometera pagar aos tesouros do rei pelo aniquilamento dos judeus.

8 Também lhe deu o traslado do decreto escrito que se publicara em Susã para os destruir, para que o mostrasse a Ester e a fizesse saber, a fim de que fosse ter com o rei, e lhe pedisse misericórdia, e, na sua presença, lhe suplicasse pelo povo dela.

9 Tornou, pois, Hataque e fez saber a Ester as palavras de Mordecai.

10 Então, respondeu Ester a Hataque e mandou-lhe dizer a Mordecai:

itkivät ja valittivat, ja monet levittivät vuoteekseen säkin ja tuhkaa.

4 Esterin palvelijattaret ja hoviherrat tulivat ja kertoivat hänelle Mordokaista. Silloin kuningatar joutui suureen tuskaan ja lähetti vaatteita, jotta Mordokai riisuisi säkin yltään ja pukeutuisi niihin, mutta hän ei ottanut niitä vastaan.

5 Silloin Ester kutsui kuninkaan hoviherrojen joukosta Hatakin, jonka kuningas oli asettanut hänen palvelukseensa, ja käski hänen mennä Mordokain luo saadakseen tietää, mitä oli tapahtunut ja mistä kaikki johtui.

6 Hatak lähti Mordokain luo kaupungin torille, kuninkaanlinnan portin edustalle.

7 Mordokai kertoi kaiken, mitä oli tapahtunut, ja myös tarkalleen, kuinka paljon hopeaa Haaman oli luvannut punnita kuninkaan aarrekammioihin juutalaisten tuhoamisesta.

8 Mordokai antoi hänelle myös jäljennöksen sen lain tekstistä, joka oli annettu Suusanissa juutalaisten hävittämiseksi. Hatakin tuli näyttää se Esterille ja ilmoittaa asia hänelle sekä kehottaa, että hän menisi kuninkaan luo anomaan häneltä armoa ja pyytämään apua kansalleen.

9 Hatak meni Esterin luo ja kertoi Mordokain sanat.

10 Niin Ester puhui Hatakille ja käski hänen sanoa Mordokaille:

[11] Todos os servos do rei e o povo das províncias do rei sabem que, para qualquer homem ou mulher que, sem ser chamado, entrar no pátio interior para avistar-se com o rei, não há senão uma sentença, a de morte, salvo se o rei estender para ele o cetro de ouro, para que viva; e eu, nestes trinta dias, não fui chamada para entrar ao rei.

[12] Fizeram saber a Mordecai as palavras de Ester.

[13] Então, lhes disse Mordecai que respondessem a Ester: Não imagines que, por estares na casa do rei, só tu escaparás entre todos os judeus.

[14] Porque, se de todo te calares agora, de outra parte se levantará para os judeus socorro e livramento, mas tu e a casa de teu pai perecereis; e quem sabe se para conjuntura como esta é que foste elevada a rainha?

[15] Então, disse Ester que respondessem a Mordecai:

[16] Vai, ajunta a todos os judeus que se acharem em Susã, e jejuai por mim, e não comais, nem bebais por três dias, nem de noite nem de dia; eu e as minhas servas também jejuaremos. Depois, irei ter com o rei, ainda que é contra a lei; se perecer, pereci.

[17] Então, se foi Mordecai e tudo fez segundo Ester lhe havia ordenado.

Ester 5

[11] ”Kaikki kuninkaan palvelijat ja kuninkaan maakunnissa asuva kansakin tietää, että jokainen mies tai nainen, joka menee kutsumatta kuninkaan luo sisempään esipihaan, surmataan. Laki on sama jokaiselle. Ainoastaan se, jota kohti kuningas ojentaa kultaisen valtikkansa, saa jäädä eloon. Mutta minua ei ole kolmeenkymmeneen päivään kutsuttu kuninkaan luo.”

[12]Kun Mordokaille kerrottiin Esterin sanat,

[13] hän käski vastata Esterille: ”Älä luulekaan, että kaikista juutalaisista sinä yksin pelastut, vaikka asut kuninkaan palatsissa.

[14] Jos sinä vaikenet tällaisena aikana, apu ja pelastus tulevat juutalaisille muualta, mutta sinua ja isäsi perhettä kohtaa tuho. Kuka tietää, ehkä olet päässyt kuninkaalliseen arvoon juuri tällaista aikaa varten.”

[15]Ester käski vastata Mordokaille:

[16] ”Mene kutsumaan koolle kaikki Suusanista löytyvät juutalaiset. Paastotkaa minun tähteni, olkaa syömättä ja juomatta kolme vuorokautta, yöt ja päivät. Myös minä paastoan palvelijattarieni kanssa. Sitten menen kuninkaan luo, vaikka se on vastoin lakia. Jos tuhoudun, niin tuhoudun.”

[17]Mordokai meni pois ja teki aivan niin kuin Ester oli häntä käskenyt.

Ester 5

Ester convida ao rei e Hamã para um banquete

[1] Ao terceiro dia, Ester se aprontou com seus trajes reais e se pôs no pátio interior da casa do rei, defronte da residência do rei; o rei estava assentado no seu trono real fronteiro à porta da residência.

[2] Quando o rei viu a rainha Ester parada no pátio, alcançou ela favor perante ele; estendeu o rei para Ester o cetro de ouro que tinha na mão; Ester se chegou e tocou a ponta do cetro.

[3] Então, lhe disse o rei: Que é o que tens, rainha Ester, ou qual é a tua petição? Até metade do reino se te dará.

[4] Respondeu Ester: Se bem te parecer, venha o rei e Hamã, hoje, ao banquete que eu preparei ao rei.

[5] Então, disse o rei: Fazei apressar a Hamã, para que atendamos ao que Ester deseja. Vindo, pois, o rei e Hamã ao banquete que Ester havia preparado,

[6] disse o rei a Ester, no banquete do vinho: Qual é a tua petição? E se te dará. Que desejas? Cumprir-se-á, ainda que seja metade do reino.

[7] Então, respondeu Ester e disse: Minha petição e desejo são o seguinte:

[8] se achei favor perante o rei, e se bem parecer ao rei conceder-me a petição e cumprir o meu desejo, venha o rei com Hamã ao banquete que lhes hei de

Ester järjestää pidot kuninkaalle ja Haamanille

[1]Kolmantena päivänä Ester pukeutui kuninkaalliseen asuun ja meni seisomaan kuninkaanlinnan sisempään esipihaan, palatsin edustalle. Kuningas istui palatsissaan kuninkaallisella valtaistuimella ovea vastapäätä.

[2] Kun kuningas näki kuningatar Esterin seisovan esipihassa, tämä sai armon hänen silmissään, ja kuningas ojensi Esteriä kohti kultaisen valtikkansa, joka oli hänen kädessään. Silloin Ester meni lähemmäs ja kosketti valtikan päätä.

[3]Kuningas kysyi häneltä: ”Mikä sinun on, kuningatar Ester, ja mitä pyydät? Olkoon vaikka puoli valtakuntaa, se annetaan sinulle.”

[4]Ester vastasi: ”Jos kuningas hyväksi näkee, tulkoon kuningas ja myös Haaman tänä päivänä pitoihin, jotka olen järjestänyt kuninkaan kunniaksi.”

[5]Kuningas sanoi: ”Noutakaa kiireesti Haaman tehdäksemme Esterin toivomuksen mukaan.” Niin kuningas ja Haaman tulivat pitoihin, jotka Ester oli järjestänyt.

[6] Viiniä juotaessa kuningas kysyi Esteriltä: ”Mitä pyydät, se sinulle annetaan. Mikä on toiveesi, se täytetään, vaikka toivot puolta valtakuntaa.”

[7] Ester vastasi: ”Pyyntöni ja toiveeni on:

[8] Jos olen saanut armon kuninkaan silmissä ja jos kuningas näkee hyväksi antaa minulle, mitä pyydän, ja täyttää, mitä toivon, että kuningas ja Haaman

preparar amanhã, e, então, farei segundo o rei me concede.

tulisivat pitoihin, jotka minä järjestän heille huomiseksi. Silloin minä täytän kuninkaan toivomuksen.”

Haaman pystyttää hirsipuun Mordokaita varten

9 Então, saiu Hamã, naquele dia, alegre e de bom ânimo; quando viu, porém, Mordecai à porta do rei e que não se levantara, nem se movera diante dele, então, se encheu de furor contra Mordecai.

9Sinä päivänä Haaman lähti pidoista iloisena ja hyvillä mielin. Mutta kun hän näki Mordokain kuninkaanlinnan portissa ja kun tämä ei noussut ylös eikä vapissut hänen edessään, hän täyttyi vihasta Mordokaita kohtaan.

10 Hamã, porém, se conteve e foi para casa; e mandou vir os seus amigos e a Zeres, sua mulher.

10Haaman hillitsi kuitenkin itsensä ja meni kotiinsa. Sitten hän lähetti noutamaan lähimmät ystävänsä sekä vaimonsa Sereksen.

11 Contou-lhes Hamã a glória das suas riquezas e a multidão de seus filhos, e tudo em que o rei o tinha engrandecido, e como o tinha exaltado sobre os príncipes e servos do rei.

11 Haaman kehuskeli heille rikkautensa loistoa ja poikiensa paljoutta ja sitä, miten kuningas oli antanut hänelle korkean aseman ja ylentänyt hänet ruhtinaiden ja kuninkaan palvelijoiden yläpuolelle.

12 Disse mais Hamã: A própria rainha Ester a ninguém fez vir com o rei ao banquete que tinha preparado, senão a mim; e também para amanhã estou convidado por ela, juntamente com o rei.

12Hän sanoi: ”Eipä kuningatar Esterkään kutsunut järjestämiinsä pitoihin kuninkaan lisäksi muita kuin minut. Ja myös huomiseksi minut on kutsuttu kuninkaan kanssa kuningattaren luo.

13 Porém tudo isto não me satisfaz, enquanto vir o judeu Mordecai assentado à porta do rei.

13 Mutta tämä kaikki ei riitä minulle niin kauan kuin näen juutalaisen Mordokain istuvan kuninkaanlinnan portissa.”

14 Então, lhe disse Zeres, sua mulher, e todos os seus amigos: Faça-se uma forca de cinqüenta côvados de altura, e, pela manhã, dize ao rei que nela enforquem Mordecai; então, entra alegre com o rei ao banquete. A sugestão foi bem aceita por Hamã, que mandou levantar a forca.

14 Hänen vaimonsa Seres ja kaikki hänen ystävänsä vastasivat hänelle: ”Anna pystyttää viisikymmentä kyynärää korkea hirsipuu ja pyydä aamulla kuninkaalta, että Mordokai ripustetaan siihen. Sitten voit mennä iloisena kuninkaan kanssa pitoihin.” Tämä puhe miellytti Haamania, ja hän teetti hirsipuun.

Ester 6

Hamã forçado a honrar a Mordecai

[1] Naquela noite, o rei não pôde dormir; então, mandou trazer o Livro dos Feitos Memoráveis, e nele se leu diante do rei.

[2] Achou-se escrito que Mordecai é quem havia denunciado a Bigtã e a Teres, os dois eunucos do rei, guardas da porta, que tinham procurado matar o rei Assuero.

[3] Então, disse o rei: Que honras e distinções se deram a Mordecai por isso? Nada lhe foi conferido, responderam os servos do rei que o serviam.

[4] Perguntou o rei: Quem está no pátio? Ora, Hamã tinha entrado no pátio exterior da casa do rei, para dizer ao rei que se enforcasse a Mordecai na forca que ele, Hamã, lhe tinha preparado.

[5] Os servos do rei lhe disseram: Hamã está no pátio. Disse o rei que entrasse.

[6] Entrou Hamã. O rei lhe disse: Que se fará ao homem a quem o rei deseja honrar? Então, Hamã disse consigo mesmo: De quem se agradaria o rei mais do que de mim para honrá-lo?

[7] E respondeu ao rei: Quanto ao homem a quem agrada ao rei honrá-lo,

Ester 6

Juutalaisten riemuvoitto

Kuningas palkitsee Mordokain

[1]Sinä yönä kuningas ei saanut unta. Niinpä hän käski tuoda muistettavien tapahtumien kirjan, aikakirjan, ja sitä luettiin kuninkaalle.

[2]Siihen huomattiin kirjoitetun, että Mordokai oli ilmoittanut kuninkaan portinvartijoiden, eunukkien Bigtanin ja Tereksen, etsineen tilaisuutta käydä käsiksi kuningas Ahasverokseen.

[3]Kuningas kysyi: ”Millaisen kunnian ja ylennyksen Mordokai on tästä saanut?” Kuninkaan hoviherrat vastasivat: ”Ei hän ole saanut mitään.”

[4]Kuningas kysyi: ”Kuka on esipihassa?” Haaman oli näet tullut kuninkaanlinnan ulompaan esipihaan pyytääkseen kuninkaalta, että Mordokai ripustettaisiin hirsipuuhun, jonka hän tätä varten oli pystyttänyt.

[5]Kuninkaan hoviherrat vastasivat: ”Esipihassa seisoo Haaman.” Kuningas sanoi: ”Tulkoon sisään.”

[6]Kun Haaman oli tullut, kuningas kysyi häneltä: ”Mitä on tehtävä miehelle, jolle kuningas tahtoo osoittaa kunnioitustaan?” Haaman ajatteli sydämessään: ”Kenellepä muulle kuin minulle kuningas tahtoisi osoittaa vielä enemmän kunnioitustaan?”

[7]Haaman vastasi kuninkaalle: ”Sille miehelle, jolle kuningas tahtoo osoittaa kunnioitustaan,

[8] tragam-se as vestes reais, que o rei costuma usar, e o cavalo em que o rei costuma andar montado, e tenha na cabeça a coroa real;

[8] tuotakoon kuninkaallinen puku, johon kuningas on ollut puettuna, ja hevonen, jolla kuningas on ratsastanut ja jonka päässä on ollut kuninkaallinen kruunu.

[9] entreguem-se as vestes e o cavalo às mãos dos mais nobres príncipes do rei, e vistam delas aquele a quem o rei deseja honrar; levem-no a cavalo pela praça da cidade e diante dele apregoem: Assim se faz ao homem a quem o rei deseja honrar.

[9] Puvun ja hevosen tuokoon joku kuninkaan jalosukuisista ruhtinaista. Mies, jolle kuningas tahtoo osoittaa kunnioitustaan, puettakoon tuohon pukuun ja häntä kuljetettakoon tuon hevosen selässä kaupungin kaduilla ja hänen edellään huudettakoon: ’Näin tehdään miehelle, jolle kuningas tahtoo osoittaa kunnioitustaan!’”

[10] Então, disse o rei a Hamã: Apressa-te, toma as vestes e o cavalo, como disseste, e faze assim para com o judeu Mordecai, que está assentado à porta do rei; e não omitas coisa nenhuma de tudo quanto disseste.

[10]Silloin kuningas sanoi Haamanille: ”Riennä hakemaan puku ja hevonen ja tee juutalaiselle Mordokaille, joka toimittaa palvelustehtävää kuninkaanlinnan portissa, juuri niin kuin puhuit. Älä jätä tekemättä mitään siitä, mitä sanoit.”

[11] Hamã tomou as vestes e o cavalo, vestiu a Mordecai, e o levou a cavalo pela praça da cidade, e apregoou diante dele: Assim se faz ao homem a quem o rei deseja honrar.

[11] Niin Haaman nouti hevosen ja puvun, puki Mordokain, kuljetti häntä hevosen selässä kaupungin kaduilla ja huusi hänen edellään: ”Näin tehdään miehelle, jolle kuningas tahtoo osoittaa kunnioitustaan!”

[12] Depois disto, Mordecai voltou para a porta do rei; porém Hamã se retirou correndo para casa, angustiado e de cabeça coberta.

[12] Sitten Mordokai palasi kuninkaanlinnan porttiin, mutta Haaman kiirehti kotiinsa murheissaan ja pää peitettynä.

[13] Contou Hamã a Zeres, sua mulher, e a todos os seus amigos tudo quanto lhe tinha sucedido. Então, os seus sábios e Zeres, sua mulher, lhe disseram: Se Mordecai, perante o qual já começaste a cair, é da descendência dos judeus, não

[13] Haaman kertoi vaimolleen Serekselle ja lähimmille ystävilleen kaiken, mitä oli tapahtunut. Silloin hänen neuvonantajansa ja hänen vaimonsa Seres sanoivat hänelle: ”Jos Mordokai, jonka edessä olet alkanut horjua, on syntyään juutalainen, sinä et voi hänelle mitään,

prevalecerás contra ele; antes, certamente, cairás diante dele.

[14] Falavam estes ainda com ele quando chegaram os eunucos do rei e apressadamente levaram Hamã ao banquete que Ester preparara.

Ester 7

Ester denuncia a Hamã, que é enforcado

[1] Veio, pois, o rei com Hamã, para beber com a rainha Ester.

[2] No segundo dia, durante o banquete do vinho, disse o rei a Ester: Qual é a tua petição, rainha Ester? E se te dará. Que desejas? Cumprir-se-á ainda que seja metade do reino.

[3] Então, respondeu a rainha Ester e disse: Se perante ti, ó rei, achei favor, e se bem parecer ao rei, dê-se-me por minha petição a minha vida, e, pelo meu desejo, a vida do meu povo.

[4] Porque fomos vendidos, eu e o meu povo, para nos destruírem, matarem e aniquilarem de vez; se ainda como servos e como servas nos tivessem vendido, calar-me-ia, porque o inimigo não merece que eu moleste o rei.

[5] Então, falou o rei Assuero e disse à rainha Ester: Quem é esse e onde está esse cujo coração o instigou a fazer assim?

[6] Respondeu Ester: O adversário e inimigo é este mau Hamã. Então, Hamã se perturbou perante o rei e a rainha.

[7] O rei, no seu furor, se levantou do banquete do vinho e passou para o jardim do palácio; Hamã, porém, ficou para rogar

vaan sinä sorrut perin pohjin hänen edessään.”

[14] Kun he vielä puhuivat hänen kanssaan, kuninkaan hoviherrat tulivat ja veivät kiireesti Haamanin pitoihin, jotka Ester oli järjestänyt.

Ester 7

Haamanin tuho

[1]Kuningas ja Haaman tulivat kuningatar Esterin luo juomaan viiniä.

[2] Viiniä juotaessa kuningas sanoi Esterille myös toisena päivänä: ”Mitä pyydät, se sinulle annetaan. Mikä on toiveesi, se täytetään, vaikka toivot puolta valtakuntaa.”

[3]Kuningatar Ester vastasi: ”Jos olen saanut armon silmiesi edessä, oi kuningas, ja jos kuningas näkee hyväksi, niin annettakoon minun ja kansani pitää henkemme. Se on pyyntöni ja toiveeni.

[4] Meidät, minut ja kansani, on myyty hävitettäviksi, tapettaviksi ja tuhottaviksi. Jos meidät olisi myyty vain orjiksi ja orjattariksi, olisin siitä vaiti. Sellaisen vaivan takia ei kannattaisi kuningasta häiritä.”

[5]Silloin kuningas Ahasveros kysyi kuningatar Esteriltä: ”Kuka hän on? Missä on se, joka on rohjennut tehdä sellaista?”

[6] Ester vastasi: ”Se vastustaja ja vihollinen on tuo paha Haaman.” Silloin Haaman pelästyi kuningasta ja kuningatarta.

[7] Kuningas nousi vihoissaan kesken viinin juonnin ja meni linnan puutarhaan. Haaman jäi sisälle rukoillakseen

por sua vida à rainha Ester, pois viu que o mal contra ele já estava determinado pelo rei.

[8] Tornando o rei do jardim do palácio à casa do banquete do vinho, Hamã tinha caído sobre o divã em que se achava Ester. Então, disse o rei: Acaso, teria ele querido forçar a rainha perante mim, na minha casa? Tendo o rei dito estas palavras, cobriram o rosto de Hamã.

[9] Então, disse Harbona, um dos eunucos que serviam o rei: Eis que existe junto à casa de Hamã a forca de cinqüenta côvados de altura que ele preparou para Mordecai, que falara em defesa do rei. Então, disse o rei: Enforcai-o nela.

[10] Enforcaram, pois, Hamã na forca que ele tinha preparado para Mordecai. Então, o furor do rei se aplacou.

Ester 8

Os judeus são autorizados a resistir

[1] Naquele mesmo dia, deu o rei Assuero à rainha Ester a casa de Hamã, inimigo dos judeus; e Mordecai veio perante o rei, porque Ester lhe fez saber que era seu parente.

[2] Tirou o rei o seu anel, que tinha tomado a Hamã, e o deu a Mordecai. E Ester pôs a

kuningatar Esteriä säästämään hänen henkensä, sillä hän näki, että kuninkaalla oli paha mielessä häntä vastaan.

[8]Kun kuningas tuli puutarhasta takaisin palatsiin, jossa viiniä juotiin, Haaman oli heittäytynyt lepovuoteelle, jolla kuningatar Ester lepäsi. Silloin kuningas sanoi: ”Vai tekee hän vielä väkivaltaa kuningattarelle palatsissa – ja minun läsnäollessani!” Tuskin kuningas oli saanut tämän sanotuksi, kun Haamanin kasvot jo peitettiin.

[9] Harbona, yksi kuningasta palvelevista hoviherroista, sanoi: ”Onhan Haamanin talon edessä viisikymmentä kyynärää korkea hirsipuu. Haaman teetti sen Mordokaille, jonka puhe kerran koitui kuninkaan hyväksi.” Kuningas sanoi: ”Ripustakaa Haaman siihen.”

[10]Haaman ripustettiin hirsipuuhun, jonka hän oli valmistanut Mordokaita varten. Silloin kuninkaan viha asettui.

Ester 8

Mordokai korotetaan ja Haamanin juoni kumotaan

[1]Sinä päivänä kuningas Ahasveros antoi kuningatar Esterille talon, joka oli kuulunut Haamanille, juutalaisten vastustajalle. Mordokai sai tulla kuninkaan eteen, sillä Ester oli ilmoittanut, mitä sukua Mordokai oli hänelle.

[2]Kuningas oli ottanut sinettisormuksensa pois Haamanilta ja antoi sen Mordokaille.

Mordecai por superintendente da casa de Hamã.

Ester määräsi Mordokain Haamanin talon hoitajaksi.

3 Falou mais Ester perante o rei e se lhe lançou aos pés; e, com lágrimas, lhe implorou que revogasse a maldade de Hamã, o agagita, e a trama que havia empreendido contra os judeus.

3Ester puhui kuninkaalle vielä uudelleen. Hän heittäytyi kuninkaan jalkojen juureen, itki ja rukoili häntä tekemään tyhjäksi agagilaisen Haamanin pahuuden ja sen juonen, jonka tämä oli punonut juutalaisia vastaan.

4 Estendeu o rei para Ester o cetro de ouro. Então, ela se levantou, pôs-se de pé diante do rei

4 Kuningas ojensi Esteriä kohti kultaisen valtikkansa. Ester nousi ylös, jäi seisomaan kuninkaan eteen

5 e lhe disse: Se bem parecer ao rei, se eu achei favor perante ele, se esta coisa é reta diante do rei, e se nisto lhe agrado, escreva-se que se revoguem os decretos concebidos por Hamã, filho de Hamedata, o agagita, os quais ele escreveu para aniquilar os judeus que há em todas as províncias do rei.

5ja sanoi: ”Jos kuningas näkee hyväksi ja olen saanut armon hänen edessään, ja jos asia on kuninkaasta oikea ja minä miellytän häntä, niin kirjoitettakoon määräys, että agagilaisen Haamanin, Hammedatan pojan, juonet on tehtävä tyhjiksi ja ne kirjeet, jotka hän kirjoitutti tuhotakseen juutalaiset kaikissa kuninkaan maakunnissa, on peruutettava.

6 Pois como poderei ver o mal que sobrevirá ao meu povo? E como poderei ver a destruição da minha parentela?

6Kuinka minä voisin katsella onnettomuutta, joka kohtaa kansaani! Kuinka jaksaisin nähdä sukuni tuhon!”

7 Então, disse o rei Assuero à rainha Ester e ao judeu Mordecai: Eis que dei a Ester a casa de Hamã, e a ele penduraram numa forca, porquanto intentara matar os judeus.

7Kuningas Ahasveros sanoi kuningatar Esterille ja juutalaiselle Mordokaille: ”Koska Haaman hyökkäsi juutalaisia vastaan, minä annoin hänen talonsa Esterille ja Haaman ripustettiin hirsipuuhun.

8 Escrevei, pois, aos judeus, como bem vos parecer, em nome do rei, e selai-o com o anel do rei; porque os decretos feitos em nome do rei e que com o seu anel se selam não se podem revogar.

8 Kirjoittakaa nyt kuninkaan nimissä sellainen juutalaisia koskeva määräys, jonka katsotte parhaaksi, ja sinetöikää se kuninkaan sinettisormuksella. Kirjettä, joka on kirjoitettu kuninkaan nimissä ja

sinetöity kuninkaan sinettisormuksella, ei voi kumota.”

[9] Então, foram chamados, sem detença, os secretários do rei, aos vinte e três dias do mês de sivã, que é o terceiro mês. E, segundo tudo quanto ordenou Mordecai, se escreveu um edito para os judeus, para os sátrapas, para os governadores e para os príncipes das províncias que se estendem da Índia à Etiópia, cento e vinte e sete províncias, a cada uma no seu próprio modo de escrever, e a cada povo na sua própria língua; e também aos judeus segundo o seu próprio modo de escrever e a sua própria língua.

[9]Kolmannen kuun eli siivan-kuun kahdentenakymmenentenäkolmantena päivänä kutsuttiin kuninkaan kirjurit paikalle. Kirjeet kirjoitettiin Mordokain ohjeiden mukaisesti sekä juutalaisille että satraapeille, käskynhaltijoille ja maaherroille sataankahteenkymmeneenseitsemään maakuntaan Intiasta Kuusiin saakka, kuhunkin maakuntaan sen omalla kirjoituksella ja kullekin kansalle sen omalla kielellä, myös juutalaisille heidän omalla kirjoituksellaan ja kielellään.

[10] Escreveu-se em nome do rei Assuero, e se selou com o anel do rei; as cartas foram enviadas por intermédio de correios montados em ginetes criados na coudelaria do rei.

[10]Kirjeet kirjoitettiin kuningas Ahasveroksen nimissä ja sinetöitiin kuninkaan sinettisormuksella. Ne lähetettiin ratsulähettien mukana, jotka ratsastivat kuninkaan juoksijatammoista polveutuvilla hevosilla.

[11] Nelas, o rei concedia aos judeus de cada cidade que se reunissem e se dispusessem para defender a sua vida, para destruir, matar e aniquilar de vez toda e qualquer força armada do povo da província que viessem contra eles, crianças e mulheres, e que se saqueassem os seus bens,

[11]Kirjeissä sanottiin, että kuningas salli juutalaisten kokoontua jokaisessa kaupungissa puolustamaan henkeään. Heidän sallittiin hävittää, tappaa ja tuhota jokaisen kansan tai maakunnan aseväestä jokainen, joka heitä vainoaa, mukaan lukien heidän vaimonsa ja lapsensa, ja ryöstää heiltä saatava saalis.

[12] num mesmo dia, em todas as províncias do rei Assuero, no dia treze do duodécimo mês, que é o mês de adar.

[12] Näin oli lupa tehdä yhtenä päivänä, kahdennentoista kuukauden eli adar-kuun kolmantenatoista päivänä, kaikissa kuningas Ahasveroksen maakunnissa.

[13] A carta, que determinava a proclamação do edito em todas as províncias, foi

[13] Kirjeen jäljennös oli annettava säädöksenä jokaisessa maakunnassa ja

enviada a todos os povos, para que os judeus se preparassem para aquele dia, para se vingarem dos seus inimigos.

[14] Os correios, montados em ginetes que se usavam no serviço do rei, saíram incontinenti, impelidos pela ordem do rei; e o edito foi publicado na cidadela de Susã.

[15] Então, Mordecai saiu da presença do rei com veste real azul-celeste e branco, como também com grande coroa de ouro e manto de linho fino e púrpura; e a cidade de Susã exultou e se alegrou.

[16] Para os judeus houve felicidade, alegria, regozijo e honra.

[17] Também em toda província e em toda cidade aonde chegava a palavra do rei e a sua ordem, havia entre os judeus alegria e regozijo, banquetes e festas; e muitos, dos povos da terra, se fizeram judeus, porque o temor dos judeus tinha caído sobre eles.

Ester 9

Os judeus matam aos seus inimigos

[1] No dia treze do duodécimo mês, que é o mês de adar, quando chegou a palavra do rei e a sua ordem para se executar, no dia em que os inimigos dos judeus contavam assenhorear-se deles, sucedeu o contrário, pois os judeus é que se assenhorearam dos que os odiavam;

julkaistava kaikille kansoille tiedoksi, jotta juutalaiset olisivat valmiina kostamaan sinä päivänä vihollisilleen.

[14]Kuninkaallisilla hevosilla ratsastavat lähetit lähtivät kuninkaan käskystä kovalla kiireellä matkaan heti, kun säädös oli annettu Suusanin linnassa.

[15]Mordokai lähti kuninkaan luota yllään kuninkaalliset, sinipunaiset pellavavaatteet ja viitta, joka oli tehty valkoisesta ja purppuranpunaisesta pellavakankaasta. Päässään hänellä oli suuri kultakruunu. Silloin Suusanin kaupunki puhkesi riemuhuutoihin.

[16] Juutalaisille oli koittanut valo ja ilo, riemu ja kunnia.

[17] Jokaisessa maakunnassa ja kaupungissa, kaikkialla, minne kuninkaan käsky ja hänen säädöksensä tuli, oli juutalaisilla ilo ja riemu, pidot ja juhlapäivä. Monet maan muihin kansoihin kuuluvat kääntyivät juutalaisiksi, sillä kauhu juutalaisia kohtaan oli vallannut heidät.

Ester 9

Juutalaiset tuhoavat vihollisensa

[1]Kuninkaan käsky ja säädös oli määrä panna täytäntöön kahdennentoista kuukauden eli adar-kuun kolmantenatoista päivänä. Tuona päivänä juutalaisten viholliset olivat odottaneet saavansa heidät valtaansa, mutta kävikin päinvastoin: juutalaiset saivat vihamiehensä valtaansa.

[2] porque os judeus, nas suas cidades, em todas as províncias do rei Assuero, se ajuntaram para dar cabo daqueles que lhes procuravam o mal; e ninguém podia resistir-lhes, porque o terror que inspiravam caiu sobre todos aqueles povos.	[2]Silloin juutalaiset kaikissa kuningas Ahasveroksen maakunnissa kokoontuivat asuinkaupungeissaan käydäkseen käsiksi niihin, jotka halusivat tuhota heidät. Kukaan ei kestänyt heidän edessään, sillä kauhu heitä kohtaan oli vallannut kaikki kansat.
[3] Todos os príncipes das províncias, e os sátrapas, e os governadores, e os oficiais do rei auxiliavam os judeus, porque tinha caído sobre eles o temor de Mordecai.	[3] Kaikki maaherrat, satraapit, käskynhaltijat ja kuninkaan virkamiehet tukivat juutalaisia, sillä kauhu Mordokaita kohtaan oli vallannut heidät.
[4] Porque Mordecai era grande na casa do rei, e a sua fama crescia por todas as províncias; pois ele se ia tornando mais e mais poderoso.	[4] Mordokai oli mahtava mies kuninkaan hovissa. Hänen maineensa levisi kaikkiin maakuntiin, sillä tämä mies, Mordokai, tuli aina vain mahtavammaksi.
[5] Feriram, pois, os judeus a todos os seus inimigos, a golpes de espada, com matança e destruição; e fizeram dos seus inimigos o que bem quiseram.	[5]Juutalaiset löivät miekalla kaikki vihollisensa, surmasivat ja tuhosivat heidät. He tekivät vihamiehilleen mitä tahtoivat.
[6] Na cidadela de Susã, os judeus mataram e destruíram a quinhentos homens,	[6] Suusanin linnassa juutalaiset surmasivat ja tuhosivat viisisataa miestä.
[7] como também a Parsandata, a Dalfom, a Aspata,	[7] He tappoivat myös Parsandatan, Dalfonin, Aspatan,
[8] a Porata, a Adalia, a Aridata,	[8] Pooratan, Adaljan, Aridatan,
[9] a Farmasta, a Arisai, a Aridai e a Vaizata,	[9] Parmastan, Arisain, Aridain ja Vaisatan,
[10] que eram os dez filhos de Hamã, filho de Hamedata, o inimigo dos judeus; porém no despojo não tocaram.	[10] nämä kymmenen, jotka olivat Haamanin, Hammedatan pojan, juutalaisten vastustajan, poikia. Saaliiseen he eivät kuitenkaan käyneet käsiksi.
[11] No mesmo dia, foi comunicado ao rei o número dos mortos na cidadela de Susã.	[11] Suusanin linnassa surmattujen lukumäärä tuli kuninkaan tietoon vielä samana päivänä.
[12] Disse o rei à rainha Ester: Na cidadela de Susã, mataram e destruíram os judeus a quinhentos homens e os dez filhos de	[12] Silloin kuningas sanoi kuningatar Esterille: ”Suusanin linnassa juutalaiset ovat surmanneet ja tuhonneet viisisataa

Hamã; nas mais províncias do rei, que terão eles feito? Qual é, pois, a tua petição? E se te dará. Ou que é que desejas ainda? E se cumprirá.

13 Então, disse Ester: Se bem parecer ao rei, conceda-se aos judeus que se acham em Susã que também façam, amanhã, segundo o edito de hoje e dependurem em forca os cadáveres dos dez filhos de Hamã.

14 Então, disse o rei que assim se fizesse; publicou-se o edito em Susã, e dependuraram os cadáveres dos dez filhos de Hamã.

15 Reuniram-se os judeus que se achavam em Susã também no dia catorze do mês de adar, e mataram, em Susã, a trezentos homens; porém no despojo não tocaram.

A Festa de Purim

16 Também os demais judeus que se achavam nas províncias do rei se reuniram, e se dispuseram para defender a vida, e tiveram sossego dos seus inimigos; e mataram a setenta e cinco mil dos que os odiavam; porém no despojo não tocaram.

17 Sucedeu isto no dia treze do mês de adar; no dia catorze, descansaram e o fizeram dia de banquetes e de alegria.

18 Os judeus, porém, que se achavam em Susã se ajuntaram nos dias treze e catorze do mesmo; e descansaram no dia quinze e o fizeram dia de banquetes e de alegria.

miestä ja Haamanin kymmenen poikaa. Mitä he lienevätkään tehneet muissa kuninkaan maakunnissa? Mitä pyydät, se sinulle annetaan. Mitä toivot, se täytetään.”

13Ester vastasi: ”Jos kuningas näkee hyväksi, sallittakoon Suusanin juutalaisten huomennakin tehdä saman säädöksen mukaan kuin tänään. Ja Haamanin kymmenen pojan ruumiit ripustettakoon hirsipuuhun.”

14 Kuningas käski tehdä niin. Siitä annettiin säädös Suusanissa, ja Haamanin kymmenen pojan ruumiit ripustettiin hirsipuuhun.

15 Suusanin juutalaiset kokoontuivat myös adar-kuun neljäntenätoista päivänä ja surmasivat Suusanissa kolmesataa miestä. Saaliiseen he eivät kuitenkaan käyneet käsiksi.

16Myös muiden kuninkaan maakuntien juutalaiset kokoontuivat puolustamaan henkeään päästäkseen rauhaan vihollisiltaan. He surmasivat seitsemänkymmentäviisituhatta vastustajaansa, mutta saaliiseen he eivät käyneet käsiksi.

17 Tämä tapahtui adar-kuun kolmantenatoista päivänä, ja saman kuun neljäntenätoista päivänä he lepäsivät ja viettivät sitä pitojen ja ilon päivänä.

18 Mutta Suusanin juutalaiset kokoontuivat adar-kuun kolmantenatoista ja neljäntenätoista päivänä.

Viidentenätoista päivänä he lepäsivät ja viettivät sen pitojen ja ilon päivänä.

[19] Também os judeus das vilas que habitavam nas aldeias abertas fizeram do dia catorze do mês de adar dia de alegria e de banquetes e dia de festa e de mandarem porções dos banquetes uns aos outros.

[19] Sen tähden maaseudun juutalaiset, maaseutukaupunkien asukkaat, viettävät adar-kuun neljättätoista päivää ilon, pitojen ja juhlan päivänä ja lähettävät silloin toisilleen maistiaisia.

Puurim-juhla

[20] Mordecai escreveu estas coisas e enviou cartas a todos os judeus que se achavam em todas as províncias do rei Assuero, aos de perto e aos de longe,

[20] Mordokai kirjoitti nämä tapaukset muistiin ja lähetti kirjeet kaikille niin lähellä kuin kaukana asuville juutalaisille kuningas Ahasveroksen kaikkiin maakuntiin.

[21] ordenando-lhes que comemorassem o dia catorze do mês de adar e o dia quinze do mesmo, todos os anos,

[21] Hän sääti heille, että heidän tuli viettää joka vuosi adar-kuun neljättätoista ja viidettätoista päivää juhlapäivinä,

[22] como os dias em que os judeus tiveram sossego dos seus inimigos, e o mês que se lhes mudou de tristeza em alegria, e de luto em dia de festa; para que os fizessem dias de banquetes e de alegria, e de mandarem porções dos banquetes uns aos outros, e dádivas aos pobres.

[22] koska juutalaiset niinä päivinä olivat päässeet rauhaan vihollisiltaan. Siinä kuussa murhe oli kääntynyt heille iloksi ja suru juhlan vietoksi. Siksi heidän tuli viettää niitä päiviä pitojen ja ilon päivinä ja lähettää toisilleen maistiaisia ja köyhille lahjoja.

[23] Assim, os judeus aceitaram como costume o que, naquele tempo, haviam feito pela primeira vez, segundo Mordecai lhes prescrevera;

[23] Näin juutalaiset ottivat tavakseen sen, mitä he nyt olivat alkaneet noudattaa ja mistä Mordokai oli heille kirjoittanut.

[24] porque Hamã, filho de Hamedata, o agagita, inimigo de todos os judeus, tinha intentado destruir os judeus; e tinha lançado o Pur, isto é, sortes, para os assolar e destruir.

[24] Agagilainen Haaman, Hammedatan poika, kaikkien juutalaisten vastustaja, oli näet punonut juonen juutalaisten tuhoamiseksi ja heittänyt puuria eli arpaa hävittääkseen ja tuhotakseen heidät.

[25] Mas, tendo Ester ido perante o rei, ordenou ele por cartas que o seu mau intento, que assentara contra os judeus,

[25] Tämän tultua kuninkaan tietoon kuningas oli määrännyt kirjallisesti, että Haamanin juutalaisia vastaan punoma

recaísse contra a própria cabeça dele, pelo que enforcaram a ele e a seus filhos.

katala juoni oli käännettävä häntä itseään vastaan. Niinpä hänet ja hänen poikansa ripustettiin hirsipuuhun.

26 Por isso, àqueles dias chamam Purim, do nome Pur. Daí, por causa de todas as palavras daquela carta, e do que testemunharam, e do que lhes havia sucedido,

26 Siksi juutalaiset antoivat näille päiville nimen ”puurim” sanan ”puur” mukaan . Kaiken sen vuoksi, mitä tuohon kirjeeseen oli kirjoitettu, mitä juutalaiset olivat itse nähneet ja mitä heille oli tapahtunut,

27 determinaram os judeus e tomaram sobre si, sobre a sua descendência e sobre todos os que se chegassem a eles que não se deixaria de comemorar estes dois dias segundo o que se escrevera deles e segundo o seu tempo marcado, todos os anos;

27 he asettivat ja vakiinnuttivat itselleen ja jälkeläisilleen sekä kaikille heihin liittyville muuttumattoman ja pysyvän tavan viettää näitä kahta päivää käskykirjeen mukaisesti määräaikana joka vuosi.

28 e que estes dias seriam lembrados e comemorados geração após geração, por todas as famílias, em todas as províncias e em todas as cidades, e que estes dias de Purim jamais caducariam entre os judeus, e que a memória deles jamais se extinguiria entre os seus descendentes.

28 Näitä päiviä tuli jokaisen sukupolven ja suvun muistaa ja viettää kaikissa maakunnissa ja kaupungeissa, ettei puurim-päivien vietto katoaisi juutalaisten keskuudesta ja etteivät heidän jälkeläisensä unohtaisi niitä.

29 Então, a rainha Ester, filha de Abiail, e o judeu Mordecai escreveram, com toda a autoridade, segunda vez, para confirmar a carta de Purim.

29Kuningatar Ester, Abihailin tytär, ja juutalainen Mordokai kirjoittivat kaikella arvovallallaan toisen puurim-kirjeen vahvistaakseen aikaisemmat määräykset.

30 Expediram cartas a todos os judeus, às cento e vinte e sete províncias do reino de Assuero, com palavras amigáveis e sinceras,

30 Mordokai lähetti ystävällisiä ja vilpittömiä sanoja sisältäviä kirjeitä kaikille juutalaisille Ahasveroksen valtakunnan sataankahteenkymmeneenseitsemään maakuntaan.

31 para confirmar estes dias de Purim nos seus tempos determinados, como o judeu Mordecai e a rainha Ester lhes tinham

31 Näin hän saattoi voimaan puurim-päivien vieton niiden määräaikana, niin kuin hän ja kuningatar Ester sekä

estabelecido, e como eles mesmos já o tinham estabelecido sobre si e sobre a sua descendência, acerca do jejum e do seu lamento.

[32] E o mandado de Ester estabeleceu estas particularidades de Purim; e se escreveu no livro.

juutalaiset itsekin olivat niistä itselleen ja jälkeläisilleen säätäneet. Kirjeissä oli myös määräyksiä puurim-päiviin kuuluvista paastoista ja valitushuudoista.

[32] Nämä puurim-määräykset vahvistettiin ja kirjoitettiin kirjaan Esterin käskystä.

Ester 10

O renome de Mordecai

[1] Depois disto, o rei Assuero impôs tributo sobre a terra e sobre as terras do mar.

[2] Quanto aos mais atos do seu poder e do seu valor e ao relatório completo da grandeza de Mordecai, a quem o rei exaltou, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis da Média e da Pérsia?

[3] Pois o judeu Mordecai foi o segundo depois do rei Assuero, e grande para com os judeus, e estimado pela multidão de seus irmãos, tendo procurado o bem-estar do seu povo e trabalhado pela prosperidade de todo o povo da sua raça.

Ester 10

Mordokain korkea arvo

[1]Kuningas Ahasveros saattoi työveron alaisiksi kaikki maat, rannikkoseudut ja merien saaret.

[2] Kaikki Ahasveroksen suuret teot ja saavutukset sekä tarkka selvitys Mordokain valta-asemasta, johon kuningas hänet korotti, on kirjoitettu Meedian ja Persian kuninkaiden aikakirjaan.

[3] Juutalainen Mordokai oli näet kuningas Ahasveroksen lähin mies. Juutalaiset pitivät häntä suuressa arvossa, ja hän oli lukuisten heimoveljiensä rakastama, sillä hän etsi kansansa parasta ja puhui koko kansansa rauhan puolesta.

O livro de Jó

Jó 1

A virtude e riqueza de Jó

[1] Havia um homem na terra de Uz, cujo nome era Jó; homem íntegro e reto, temente a Deus e que se desviava do mal.

[2] Nasceram-lhe sete filhos e três filhas.

[3] Possuía sete mil ovelhas, três mil camelos, quinhentas juntas de bois e quinhentas jumentas; era também mui numeroso o pessoal ao seu serviço, de maneira que este homem era o maior de todos os do Oriente.

[4] Seus filhos iam às casas uns dos outros e faziam banquetes, cada um por sua vez, e mandavam convidar as suas três irmãs a comerem e beberem com eles.

[5] Decorrido o turno de dias de seus banquetes, chamava Jó a seus filhos e os santificava; levantava-se de madrugada e oferecia holocaustos segundo o número de todos eles, pois dizia: Talvez tenham pecado os meus filhos e blasfemado contra Deus em seu coração. Assim o fazia Jó continuamente.

[6] Num dia em que os filhos de Deus vieram apresentar-se perante o SENHOR, veio também Satanás entre eles.

[7] Então, perguntou o SENHOR a Satanás: Donde vens? Satanás respondeu ao SENHOR e disse: De rodear a terra e passear por ela.

Job

Job 1

Job ja hänen perheensä

[1]Uusin maassa oli mies, jonka nimi oli Job. Hän oli nuhteeton ja oikeamielinen, pelkäsi Jumalaa ja karttoi pahaa.

[2]Hänelle syntyi seitsemän poikaa ja kolme tytärtä.

[3] Karjaa hänellä oli seitsemäntuhatta lammasta, kolmetuhatta kamelia, viisisataa härkäparia ja viisisataa aasintammaa. Palvelusväkeäkin hänellä oli hyvin paljon. Job oli kaikista Idän miehistä mahtavin.

[4] Hänen pojillaan oli tapana järjestää pitoja; kullakin oli talossaan pidot vuoropäivänään. Silloin he lähettivät sanan kolmelle sisarelleen ja kutsuivat heidät syömään ja juomaan kanssaan.

[5] Aina kun pitopäivät olivat kierroksensa kiertäneet, Job lähetti pojille sanan ja pyhitti heidät. Varhain aamulla hän nousi ja uhrasi polttouhreja, yhtä monta kuin poikia oli. Job näet ajatteli: ”Ehkä poikani ovat tehneet syntiä ja sydämessään sanoneet hyvästit Jumalalle.” Näin Job teki joka kerta.

Saatana saa koetella Jobia

[6]Eräänä päivänä, kun Jumalan pojat tulivat ja asettuivat Herran eteen, tuli heidän joukossaan myös Saatana.

[7]Herra kysyi Saatanalta: ”Mistä sinä tulet?” Saatana vastasi Herralle: ”Maata kiertämästä ja siellä kuljeskelemasta.”

8 Perguntou ainda o SENHOR a Satanás: Observaste o meu servo Jó? Porque ninguém há na terra semelhante a ele, homem íntegro e reto, temente a Deus e que se desvia do mal.

9 Então, respondeu Satanás ao SENHOR: Porventura, Jó debalde teme a Deus?

10 Acaso, não o cercaste com sebe, a ele, a sua casa e a tudo quanto tem? A obra de suas mãos abençoaste, e os seus bens se multiplicaram na terra.

11 Estende, porém, a mão, e toca-lhe em tudo quanto tem, e verás se não blasfema contra ti na tua face.

12 Disse o SENHOR a Satanás: Eis que tudo quanto ele tem está em teu poder; somente contra ele não estendas a mão. E Satanás saiu da presença do SENHOR.

As aflições e a paciência de Jó

13 Sucedeu um dia, em que seus filhos e suas filhas comiam e bebiam vinho na casa do irmão primogênito,

14 que veio um mensageiro a Jó e lhe disse: Os bois lavravam, e as jumentas pasciam junto a eles;

15 de repente, deram sobre eles os sabeus, e os levaram, e mataram aos servos a fio de espada; só eu escapei, para trazer-te a nova.

16 Falava este ainda quando veio outro e disse: Fogo de Deus caiu do céu, e queimou as ovelhas e os servos, e os consumiu; só eu escapei, para trazer-te a nova.

8Herra kysyi Saatanalta: ”Oletko pannut merkille palvelijani Jobin? Ei ole maan päällä hänen vertaistaan. Hän on nuhteeton ja oikeamielinen mies, joka pelkää Jumalaa ja karttaa pahaa.”

9 Saatana vastasi Herralle: ”Suottako Job pelkää Jumalaa?

10 Olethan itse joka puolelta suojannut hänet, hänen talonsa ja kaiken, mitä hänellä on. Olet siunannut hänen kättensä työn, ja hänen karjalaumansa ovat levinneet ympäri maata.

11 Mutta ojennapa kätesi ja kajoa siihen, mitä hänellä on. Varmasti hän sanoo sinulle hyvästit vasten kasvoja.”

12 Silloin Herra sanoi Saatanalle: ”Hyvä on. Kaikki, mitä hänellä on, olkoon sinun vallassasi, mutta häneen itseensä et saa koskea kädelläsi.” Sitten Saatana lähti pois Herran kasvojen edestä.

Job menettää omaisuutensa ja lapsensa

13Eräänä päivänä, kun Jobin pojat ja tyttäret taas aterioivat ja joivat viiniä vanhimman veljensä talossa,

14 Jobin luo tuli sanantuoja, joka sanoi: ”Härillä kynnettiin, ja aasintammat olivat laitumella siinä lähellä.

15 Silloin savalaiset hyökkäsivät, ryöstivät eläimet ja surmasivat palvelijat miekan terällä. Ainoastaan minä pelastuin kertomaan tästä sinulle.”

16 Hänen vielä puhuessaan tuli toinen ja sanoi: ”Jumalan tuli iski alas taivaasta, sytytti palamaan lampaat, vuohet ja palvelijat ja kulutti kaikki; vain minä pelastuin kertomaan tästä sinulle.”

[17] Falava este ainda quando veio outro e disse: Dividiram-se os caldeus em três bandos, deram sobre os camelos, os levaram e mataram aos servos a fio de espada; só eu escapei, para trazer-te a nova.

[17] Hänen vielä puhuessaan tuli taas yksi, joka sanoi: ”Kaldealaiset jakaantuivat kolmeksi joukoksi, ryntäsivät kamelien kimppuun ja ryöstivät ne. Palvelijat he surmasivat miekan terällä. Ainoastaan minä pelastuin kertomaan tästä sinulle.”

[18] Também este falava ainda quando veio outro e disse: Estando teus filhos e tuas filhas comendo e bebendo vinho, em casa do irmão primogênito,

[18] Hänen vielä puhuessaan tuli jälleen yksi, joka sanoi: ”Poikasi ja tyttäresi aterioivat ja joivat viiniä vanhimman veljensä talossa.

[19] eis que se levantou grande vento do lado do deserto e deu nos quatro cantos da casa, a qual caiu sobre eles, e morreram; só eu escapei, para trazer-te a nova.

[19] Yhtäkkiä autiomaan toiselta puolelta tuli raju tuulispää, iski talon neljään nurkkaan, ja se luhistui nuorten päälle, niin että he kuolivat. Ainoastaan minä pelastuin kertomaan tästä sinulle.”

[20] Então, Jó se levantou, rasgou o seu manto, rapou a cabeça e lançou-se em terra e adorou;

[20]Silloin Job nousi ja repäisi viittansa. Ajettuaan päänsä paljaaksi hän heittäytyi kasvoilleen maahan

[21] e disse: Nu saí do ventre de minha mãe e nu voltarei; o SENHOR o deu e o SENHOR o tomou; bendito seja o nome do SENHOR!

[21] ja sanoi: ”Alastomana minä tulin äitini kohdusta ja alastomana sinne palaan. Herra antoi, Herra otti, kiitetty olkoon Herran nimi!”

[22] Em tudo isto Jó não pecou, nem atribuiu a Deus falta alguma.

[22]Kaikessa tässä Job ei tehnyt syntiä eikä puhunut Jumalasta sopimattomasti.

Jó 2

[1] Num dia em que os filhos de Deus vieram apresentar-se perante o SENHOR, veio também Satanás entre eles apresentar-se perante o SENHOR.

[2] Então, o SENHOR disse a Satanás: Donde vens? Respondeu Satanás ao SENHOR e disse: De rodear a terra e passear por ela.

[3] Perguntou o SENHOR a Satanás: Observaste o meu servo Jó? Porque

Job 2

Saatana saa vielä koetella Jobia

[1]Eräänä päivänä, kun Jumalan pojat taas tulivat ja asettuivat Herran eteen, myös Saatana tuli heidän joukossaan ja asettui Herran eteen.

[2] Herra kysyi Saatanalta: ”Mistä sinä tulet?” Saatana vastasi Herralle: ”Maata kiertämästä ja siellä kuljeskelemasta.”

[3] Herra kysyi Saatanalta: ”Oletko pannut merkille palvelijani Jobin? Ei ole hänen

ninguém há na terra semelhante a ele, homem íntegro e reto, temente a Deus e que se desvia do mal. Ele conserva a sua integridade, embora me incitasses contra ele, para o consumir sem causa.

vertaistaan maan päällä. Hän on nuhteeton ja oikeamielinen mies, pelkää Jumalaa ja karttaa pahaa. Yhä hän pysyy nuhteettomuudessaan, vaikka sinä olet yllyttänyt minut häntä vastaan, tuhoamaan hänet ilman syytä."

[4] Então, Satanás respondeu ao SENHOR: Pele por pele, e tudo quanto o homem tem dará pela sua vida.

[4] Saatana vastasi Herralle: "Nahka nahasta! Kaiken, mitä ihmisellä on, hän antaa hengestään.

[5] Estende, porém, a mão, toca-lhe nos ossos e na carne e verás se não blasfema contra ti na tua face.

[5] Mutta ojennapa kätesi ja koske hänen luihinsa ja lihaansa. Varmasti hän sanoo sinulle hyvästit vasten kasvojasi."

[6] Disse o SENHOR a Satanás: Eis que ele está em teu poder; mas poupa-lhe a vida.

[6] Herra sanoi Saatanalle: "Katso, hän on käsissäsi. Säästä kuitenkin hänen henkensä."

Jobin ahdinko pahenee

[7] Então, saiu Satanás da presença do SENHOR e feriu a Jó de tumores malignos, desde a planta do pé até ao alto da cabeça.

[7] Niin Saatana lähti pois Herran kasvojen edestä ja löi Jobiin pahoja paiseita, jalkapohjista päälakeen asti.

[8] Jó, sentado em cinza, tomou um caco para com ele raspar-se.

[8] Job otti saviastian palasen ja kaapi sillä itseään tuhkakasassa istuen.

[9] Então, sua mulher lhe disse: Ainda conservas a tua integridade? Amaldiçoa a Deus e morre.

[9] Hänen vaimonsa sanoi hänelle: "Vieläkö pysyt nuhteettomuudessasi? Sano hyvästit Jumalalle ja kuole."

[10] Mas ele lhe respondeu: Falas como qualquer doida; temos recebido o bem de Deus e não receberíamos também o mal? Em tudo isto não pecou Jó com os seus lábios.

[10] Mutta Job vastasi: "Sinä puhut kuin mikäkin hupsu nainen. Otammehan vastaan Jumalalta hyvää, emmekö ottaisi vastaan myös pahaa?" Kaikessa tässä Job ei tehnyt huulillaan syntiä.

Ystävät saapuvat lohduttamaan Jobia

[11] Ouvindo, pois, três amigos de Jó todo este mal que lhe sobreviera, chegaram, cada um do seu lugar: Elifaz, o temanita, Bildade, o suíta, e Zofar, o naamatita; e combinaram ir juntamente condoer-se dele e consolá-lo.

[11] Kun Jobin kolme ystävää kuulivat kaikesta siitä onnettomuudesta, joka oli kohdannut Jobia, he tulivat kukin paikkakunnaltaan: teemanilainen Elifas, suuhilainen Bildad ja naamalainen Tsoofar. Yhteisestä sopimuksesta he

[12] Levantando eles de longe os olhos e não o reconhecendo, ergueram a voz e choraram; e cada um, rasgando o seu manto, lançava pó ao ar sobre a cabeça.

[13] Sentaram-se com ele na terra, sete dias e sete noites; e nenhum lhe dizia palavra alguma, pois viam que a dor era muito grande.

päättivät mennä osoittamaan hänelle myötätuntoa ja lohduttamaan häntä.

[12]Kun he olivat vielä etäällä, he nostivat katseensa mutta eivät voineet edes tuntea häntä. Silloin he puhkesivat äänekkääseen itkuun, kukin repäisi rikki viittansa ja viskasi tomua päänsä päälle kohti taivasta.

[13] Sitten he istuivat Jobin kanssa maassa seitsemän päivää ja seitsemän yötä. Kukaan heistä ei puhunut hänelle sanaakaan, sillä he näkivät, että hänen tuskansa oli hyvin suuri.

Jó 3

Jó amaldiçoa o seu nascimento

[1] Depois disto, passou Jó a falar e amaldiçoou o seu dia natalício.

[2] Disse Jó:

[3] Pereça o dia em que nasci e a noite em que se disse: Foi concebido um homem!

[4] Converta-se aquele dia em trevas; e Deus, lá de cima, não tenha cuidado dele, nem resplandeça sobre ele a luz.

[5] Reclamem-no as trevas e a sombra de morte; habitem sobre ele nuvens; espante-o tudo o que pode enegrecer o dia.

[6] Aquela noite, que dela se apoderem densas trevas; não se regozije ela entre os dias do ano, não entre na conta dos meses.

[7] Seja estéril aquela noite, e dela sejam banidos os sons de júbilo.

Job 3

JOBIN ENSIMMÄINEN PUHE

Job kiroaa syntymäpäivänsä

[1]Sen jälkeen Job alkoi puhua ja kirosi syntymäpäivänsä.

[2] Hän sanoi:

[3]”Kadotkoon se päivä, jona synnyin, ja yö, joka sanoi: ’Poika on siinnyt.’

[4]Muuttukoon pimeydeksi se päivä. Älköön sitä kysykö Jumala korkeudessa, älköön sille valo loistako.

[5] Vaatikoon sen itselleen pimeys ja kuoleman varjo. Laskeutukoon pilvi sen päälle, kauhistuttakoon sitä päivän pimeneminen.

[6] Ottakoon pimeys pois sen yön. Älköön se iloitko vuoden päivien joukossa, älköön se kuuluko kuukausien lukuun.

[7] Hedelmätön olkoon se yö, älköön sinä yönä riemuhuuto raikuko.

[8] Amaldiçoem-na aqueles que sabem amaldiçoar o dia e sabem excitar o monstro marinho.

[8] Kirotkoon sen päivienmanaajat, ne, jotka ovat valmiit herättämään Leviatanin .

[9] Escureçam-se as estrelas do crepúsculo matutino dessa noite; que ela espere a luz, e a luz não venha; que não veja as pálpebras dos olhos da alva,

[9] Pimentykööt sen aamutähdet. Odottakoon se valoa, joka ei tule, älköön se aamuruskon katsetta nähkö,

[10] pois não fechou as portas do ventre de minha mãe, nem escondeu dos meus olhos o sofrimento.

[10] sillä se ei sulkenut minulta kohdun ovea eikä kätkenyt vaivaa silmiltäni.”

Kuolema olisi elämää parempi

[11] Por que não morri eu na madre? Por que não expirei ao sair dela?

[11]”Miksi en kuollut heti äitini helmaan, menehtynyt kohdusta tullessani?

[12] Por que houve regaço que me acolhesse? E por que peitos, para que eu mamasse?

[12]Miksi olivat polvet minua vastaanottamassa, minkä vuoksi rinnat imeäkseni?

[13] Porque já agora repousaria tranqüilo; dormiria, e, então, haveria para mim descanso,

[13] Makaisinhan nyt rauhassa, nukkuisin ja saisin levätä

[14] com os reis e conselheiros da terra que para si edificaram mausoléus;

[14] kuninkaiden ja maan neuvosmiesten kanssa, jotka ovat jälleenrakentaneet raunioita,

[15] ou com os príncipes que tinham ouro e encheram de prata as suas casas;

[15] tai päämiesten kanssa, joilla oli kultaa, jotka täyttivät talonsa hopealla.

[16] ou, como aborto oculto, eu não existiria, como crianças que nunca viram a luz.

[16] Tai olisin olematon kuin maahan kätketty keskonen, kuin lapset, jotka eivät ole nähneet päivänvaloa.

[17] Ali, os maus cessam de perturbar, e, ali, repousam os cansados.

[17] Siellä lakkaavat jumalattomat raivoamasta, siellä saavat uupuneet levätä.

[18] Ali, os presos juntamente repousam e não ouvem a voz do feitor.

[18]Kaikki vangit ovat rauhassa, eivät kuule piiskurin ääntä.

[19] Ali, está tanto o pequeno como o grande e o servo livre de seu senhor.

[19] Samanlaisia ovat siellä pieni ja suuri, orja on vapaa herrastaan.”

Olemassaolon tuska

[20] Por que se concede luz ao miserável e vida aos amargurados de ânimo,
[21] que esperam a morte, e ela não vem? Eles cavam em procura dela mais do que tesouros ocultos.
[22] Eles se regozijariam por um túmulo e exultariam se achassem a sepultura.
[23] Por que se concede luz ao homem, cujo caminho é oculto, e a quem Deus cercou de todos os lados?
[24] Por que em vez do meu pão me vêm gemidos, e os meus lamentos se derramam como água?
[25] Aquilo que temo me sobrevém, e o que receio me acontece.
[26] Não tenho descanso, nem sossego, nem repouso, e já me vem grande perturbação.

Jó 4

Elifaz repreende a Jó

[1] Então, respondeu Elifaz, o temanita, e disse:
[2] Se intentar alguém falar-te, enfadar-te-ás? Quem, todavia, poderá conter as palavras?
[3] Eis que tens ensinado a muitos e tens fortalecido mãos fracas.
[4] As tuas palavras têm sustentado aos que tropeçavam, e os joelhos vacilantes tens fortificado.
[5] Mas agora, em chegando a tua vez, tu te enfadas; sendo tu atingido, te perturbas.

[20]"Miksi hän antaa vaivatulle valoa ja elämää murhemielisille?
[21] Hehän odottavat kuolemaa, joka ei tule, etsivät sitä enemmän kuin aarretta.
[22]He iloitsisivat riemusta huutaen, jos saisivat osakseen haudan.
[23] Miksi hän antaa valoa miehelle, jonka tie on ummessa, jonka Jumala on sulkenut aitaukseen?
[24]Huokaus on tullut leiväkseni, valitukseni virtaa kuin vesi.
[25]Mitä minä kauhistuin, se minua kohtasi, mitä pelkäsin, se minulle tapahtui.
[26] En ehtinyt tyyntyä, en asettua rauhaan enkä käydä lepoon, kun tuska tuli jälleen."

Job 4

ELIFAAN ENSIMMÄINEN PUHE
Miksi tuskastut?

[1]Silloin teemanilainen Elifas vastasi:
[2]"Ethän pane pahaksesi, jos sinulle puhutaan? Kuka voisi pidättääkään sanojaan?
[3] Katso, monia sinä olet ojentanut, voimattomia käsiä olet vahvistanut.
[4] Sanasi ovat nostaneet kompastuneen, horjuvia polvia olet tukenut.
[5] Mutta nyt, kun sinua kohtaa onnettomuus, sinä tuskastut. Kun se osuu itseesi, sinä kauhistut.

[6] Porventura, não é o teu temor de Deus aquilo em que confias, e a tua esperança, a retidão dos teus caminhos?

[7] Lembra-te: acaso, já pereceu algum inocente? E onde foram os retos destruídos?

[8] Segundo eu tenho visto, os que lavram a iniqüidade e semeiam o mal, isso mesmo eles segam.

[9] Com o hálito de Deus perecem; e com o assopro da sua ira se consomem.

[10] Cessa o bramido do leão e a voz do leão feroz, e os dentes dos leõezinhos se quebram.

[11] Perece o leão, porque não há presa, e os filhos da leoa andam dispersos.

[12] Uma palavra se me disse em segredo; e os meus ouvidos perceberam um sussurro dela.

[13] Entre pensamentos de visões noturnas, quando profundo sono cai sobre os homens,

[14] sobrevieram-me o espanto e o tremor, e todos os meus ossos estremeceram.

[15] Então, um espírito passou por diante de mim; fez-me arrepiar os cabelos do meu corpo;

[16] parou ele, mas não lhe discerni a aparência; um vulto estava diante dos meus olhos; houve silêncio, e ouvi uma voz:

[6] Eikö jumalanpelko ole uskalluksesi ja nuhteeton vaellus sinun toivosi?”

Kärsimyksillä on syynsä

[7]”Muistelehan: kuka viaton on joskus hukkunut, ja missä oikeamieliset ovat joutuneet tuhoon?

[8] Sen mukaan kuin minä olen nähnyt, ne, jotka vääryyttä kyntävät ja turmiota kylvävät, ne sitä myös niittävät.

[9]Jumalan henkäyksestä he hukkuvat, hänen vihansa tuulahduksesta he häviävät.

[10] Leijonan ärjyntä, nuoren leijonan ääni, vaiennetaan, nuorten leijonien hampaat murskataan.

[11] Leijona menehtyy saaliin puutteessa, ja jalopeuran pennut joutuvat hajalle.”

Onko ihminen vanhurskas Jumalan edessä?

[12]”Varkain tuli minulle sana, korvani kuuli kuiskauksen siitä,

[13] kun ajatukset häilyivät öisissä näyissä, kun raskas uni oli vallannut ihmiset.

[14] Minut valtasi pelko ja vavistus, kaikki minun luuni kauhistuivat.

[15] Tuuli puhalsi yli kasvojeni, ihokarvani nousivat pystyyn.

[16]Jokin hahmo seisoi silmieni edessä, en erottanut, millainen se oli. Hiljaisuudessa kuulin äänen:

[17] Seria, porventura, o mortal justo diante de Deus? Seria, acaso, o homem puro diante do seu Criador?
[18] Eis que Deus não confia nos seus servos e aos seus anjos atribui imperfeições;
[19] quanto mais àqueles que habitam em casas de barro, cujo fundamento está no pó, e são esmagados como a traça!
[20] Nascem de manhã e à tarde são destruídos; perecem para sempre, sem que disso se faça caso.

[21] Se se lhes corta o fio da vida, morrem e não atingem a sabedoria.

Jó 5

Elifaz exorta a Jó a que busque a Deus

[1] Chama agora! Haverá alguém que te atenda? E para qual dos santos anjos te virarás?
[2] Porque a ira do louco o destrói, e o zelo do tolo o mata.

[3] Bem vi eu o louco lançar raízes; mas logo declarei maldita a sua habitação.

[4] Seus filhos estão longe do socorro, são espezinhados às portas, e não há quem os livre.

[5] A sua messe, o faminto a devora e até do meio dos espinhos a arrebata; e o intrigante abocanha os seus bens.

[6] Porque a aflição não vem do pó, e não é da terra que brota o enfado.
[7] Mas o homem nasce para o enfado, como as faíscas das brasas voam para cima.

[17] 'Onko ihminen vanhurskaampi kuin Jumala, onko mies puhtaampi kuin hänen Luojansa?
[18]Katso, palvelijoihinsakaan hän ei luota, enkeleissäänkin hän näkee vikoja,
[19] saati sitten niissä, jotka asuvat savimajoissa, joiden perustukset ovat tomussa! He rusentuvat kuin koiperhonen;
[20]ennen kuin päivä iltaan painuu, heidät muserretaan. Kukaan ei kiinnitä huomiota, kun he hukkuvat ainiaaksi.
[21] Eikö ole niin, että heidän telttanuoransa irrotetaan, ja he kuolevat viisaudesta osattomina?'"

Job 5

Ihminen on syypää kärsimyksiinsä

[1]"Huuda vain! Onko ketään, joka sinulle vastaisi, kuka on se pyhä, jonka puoleen voisit kääntyä?
[2] Mielettömän tappaa suuttumus, yksinkertaisen surmaa kiivaus.
[3] Minä näin mielettömän juurtuvan, mutta äkkiä jouduin kiroamaan hänen asuinsijaansa.

[4]Hänen lapsensa jäävät apua vaille. Heitä poljetaan portissa, eikä pelastajaa ole.

[5] Minkä hän on leikannut, sen syö nälkäinen, ottaa vaikka orjantappuroista, ja janoinen tavoittelee hänen omaisuuttaan.
[6] Eihän onnettomuus kasva maasta, eikä vaiva verso mullasta,
[7] vaan ihminen syntyy vaivaan, ja kipinät, liekin lapset, lentävät korkealle."

[8] Quanto a mim, eu buscaria a Deus e a ele entregaria a minha causa;
[9] ele faz coisas grandes e inescrutáveis e maravilhas que não se podem contar;
[10] faz chover sobre a terra e envia águas sobre os campos,
[11] para pôr os abatidos num lugar alto e para que os enlutados se alegrem da maior ventura.
[12] Ele frustra as maquinações dos astutos, para que as suas mãos não possam realizar seus projetos.
[13] Ele apanha os sábios na sua própria astúcia; e o conselho dos que tramam se precipita.
[14] Eles de dia encontram as trevas; ao meio-dia andam como de noite, às apalpadelas.
[15] Porém Deus salva da espada que lhes sai da boca, salva o necessitado da mão do poderoso.
[16] Assim, há esperança para o pobre, e a iniqüidade tapa a sua própria boca.
[17] Bem-aventurado é o homem a quem Deus disciplina; não desprezes, pois, a disciplina do Todo-Poderoso.
[18] Porque ele faz a ferida e ele mesmo a ata; ele fere, e as suas mãos curam.
[19] De seis angústias te livrará, e na sétima o mal te não tocará.
[20] Na fome te livrará da morte; na guerra, do poder da espada.

Jumala korottaa alhaiset

[8]”Minä ainakin etsisin Jumalaa ja asettaisin asiani Jumalan eteen,
[9] hänen, joka tekee suuria, tutkimattomia tekoja, ihmeitä ilman määrää,
[10]joka antaa sateen maan päälle ja lähettää vettä vainioille.
[11] Hän korottaa alhaiset, surevat saavat avun ja turvan.
[12]Hän tekee tyhjäksi ovelien hankkeet, niin ettei mikään menesty heidän käsissään.
[13]Hän vangitsee viisaat heidän viekkauteensa, ovelien suunnitelmat raukeavat tyhjiin.
[14]Päivällä heidät yllättää pimeys, keskellä päivää he hapuilevat kuin yöllä.
[15]Mutta köyhän hän pelastaa heidän suunsa miekalta, auttaa väkevän käsistä.
[16]Ja niin on köyhällä toivo, mutta vääryys joutuu sulkemaan suunsa.”

Kaikkivaltias pelastaa sinut ahdingosta

[17]”Katso, autuas se ihminen, jota Jumala ojentaa! Älä pidä halpana Kaikkivaltiaan kuritusta.
[18]Sillä hän haavoittaa ja hän sitoo, hän lyö murskaksi, mutta hänen kätensä myös parantavat.
[19]Kuudesta ahdingosta hän sinut pelastaa, seitsemässä paha ei sinua kohtaa.
[20] Nälänhädässä hän lunastaa sinut kuolemasta ja sodassa miekan terältä.

[21] Do açoite da língua estarás abrigado e, quando vier a assolação, não a temerás.

[22] Da assolação e da fome te rirás e das feras da terra não terás medo.

[23] Porque até com as pedras do campo terás a tua aliança, e os animais da terra viverão em paz contigo.

[24] Saberás que a paz é a tua tenda, percorrerás as tuas possessões, e nada te faltará.

[25] Saberás também que se multiplicará a tua descendência, e a tua posteridade, como a erva da terra.

[26] Em robusta velhice entrarás para a sepultura, como se recolhe o feixe de trigo a seu tempo.

[27] Eis que isto já o havemos inquirido, e assim é; ouve-o e medita nisso para teu bem.

[21]Kielen ruoskalta sinä olet turvassa etkä pelkää, kun hävitys tulee.

[22] Hävitykselle ja nälänhädälle sinä naurat, eikä sinun tarvitse pelätä metsän petoja.

[23] Kedon kivien kanssa sinä olet liitossa, ja metsän pedot elävät rauhassa sinun kanssasi.

[24]Saat huomata, että majasi on rauhassa, ja kun tarkastat asuinsijaasi, ei sieltä mitään puutu.

[25] Saat myös huomata, että jälkeläisiäsi on paljon ja vesasi ovat kuin ruoho maassa.

[26] Kypsässä iässä sinä menet hautaan, niin kuin lyhde korjataan ajallaan.

[27] Huomaa: me olemme tutkineet tämän, ja näin se on. Kuuntele meitä ja pidä tämä mielessäsi.”

Jó 6

Jó justifica as suas queixas

[1] Então, Jó respondeu:

[2] Oh! Se a minha queixa, de fato, se pesasse, e contra ela, numa balança, se pusesse a minha miséria,

[3] esta, na verdade, pesaria mais que a areia dos mares; por isso é que as minhas palavras foram precipitadas.

[4] Porque as flechas do Todo-Poderoso estão em mim cravadas, e o meu espírito sorve o veneno delas; os terrores de Deus se arregimentam contra mim.

Job 6

JOBIN TOINEN PUHE

Job toivoo kuolemaa

[1]Job vastasi:

[2]”Jospa minun suruni punnittaisiin ja kova onneni pantaisiin samaan vaakakuppiin!

[3] Ne painavat enemmän kuin meren hiekka, siksi sanani menevät harhaan.

[4] Ovathan lihassani Kaikkivaltiaan nuolet, minun henkeni juo niiden myrkkyä. Jumalan kauhut nousevat minua vastaan.

[5] Zurrará o jumento montês junto à relva? Ou mugirá o boi junto à sua forragem?

[5]Huutaako villiaasi vihannassa ruohikossa, ammuuko härkä rehuviljansa ääressä?

[6] Comer-se-á sem sal o que é insípido? Ou haverá sabor na clara do ovo?

[6] Syödäänkö mautonta ilman suolaa, onko makua munan valkuaisessa?

[7] Aquilo que a minha alma recusava tocar, isso é agora a minha comida repugnante.

[7] Sieluni kieltäytyy koskemasta sellaisiin. Ne ovat minulle kuin saastainen ruoka.

[8] Quem dera que se cumprisse o meu pedido, e que Deus me concedesse o que anelo!

[8] Kunpa pyyntöni täyttyisi ja Jumala antaisi minulle sen, mitä toivon.

[9] Que fosse do agrado de Deus esmagar-me, que soltasse a sua mão e acabasse comigo!

[9] Jospa Jumala vain suvaitsisi musertaa minut, ojentaa kätensä ja leikata minut pois!

[10] Isto ainda seria a minha consolação, e saltaria de contente na minha dor, que ele não poupa; porque não tenho negado as palavras do Santo.

[10] Silloin minulla olisi vielä lohdutuksena se, etten ole kieltänyt Pyhän sanoja. Hypähtäisin ilosta armottoman tuskan alla.”

Job on pettynyt ystäviinsä

[11] Por que esperar, se já não tenho forças? Por que prolongar a vida, se o meu fim é certo?

[11]”Mikäpä on voimani, että voisin enää toivoa, mikä loppuni, että voisin olla kärsivällinen?

[12] Acaso, a minha força é a força da pedra? Ou é de bronze a minha carne?

[12] Onko minulla kiven lujuus, onko ruumiini vaskea?

[13] Não! Jamais haverá socorro para mim; foram afastados de mim os meus recursos.

[13] Enkö enää kykene auttamaan itseäni? Onko minulta kadonnut kaikki voima?

[14] Ao aflito deve o amigo mostrar compaixão, a menos que tenha abandonado o temor do Todo-Poderoso.

[14] Tuleehan ystävän olla laupias nääntyvälle, vaikka tämä olisikin hylännyt Kaikkivaltiaan pelon.

[15] Meus irmãos aleivosamente me trataram; são como um ribeiro, como a torrente que transborda no vale,

[15] Minun veljeni ovat pettäneet minut kuin keväinen puro, he ovat kuin kuivuneita joenuomia.

[16] turvada com o gelo e com a neve que nela se esconde,

[16]Ne ovat jääsohjosta sameita, niihin kätkeytyy lumi.

[17] torrente que no tempo do calor seca, emudece e desaparece do seu lugar.

[17] Auringon paahtaessa ne ehtyvät. Kun tulee helle, ne häviävät uomastaan.

[18] Desviam-se as caravanas dos seus caminhos, sobem para lugares desolados e perecem.

[18] Niiden juoksun urat mutkistuvat, ne haihtuvat tyhjiin ja katoavat.

[19] As caravanas de Temá procuram essa torrente, os viajantes de Sabá por ela suspiram.

[19] Teeman karavaanit tähystelivät niitä, Savan matkalaiset panivat toivonsa niihin.

[20] Ficam envergonhados por terem confiado; em chegando ali, confundem-se.

[20] He joutuivat häpeään, kun luottivat niihin, perille päästyään he joutuivat pettymään.

[21] Assim também vós outros sois nada para mim; vedes os meus males e vos espantais.

[21] Samoin tekin olette nyt tyhjän veroisia, te näette kauheita asioita ja pelästytte.

[22] Acaso, disse eu: dai-me um presente? Ou: oferecei-me um suborno da vossa fazenda?

[22] Olenko sanonut: 'Antakaa minulle jotakin' ja 'maksakaa varoistanne lahjus minun puolestani',

[23] Ou: livrai-me do poder do opressor? Ou: redimi-me das mãos dos tiranos?

[23] 'pelastakaa minut vihollisen vallasta ja lunastakaa minut väkivaltaisten käsistä'?

[24] Ensinai-me, e eu me calarei; dai-me a entender em que tenho errado.

[24]Opettakaa minua, niin minä vaikenen. Neuvokaa minulle, missä olen erehtynyt.

[25] Oh! Como são persuasivas as palavras retas! Mas que é o que repreende a vossa repreensão?

[25] Kuinka tehoaakaan oikea puhe! Mutta mitä hyötyä on teidän nuhtelustanne?

[26] Acaso, pensais em reprovar as minhas palavras, ditas por um desesperado ao vento?

[26] Aiotteko nuhdella sanoja, epätoivoisen sanoja, jotka ovat vain tuulta.

[27] Até sobre o órfão lançaríeis sorte e especularíeis com o vosso amigo?

[27] Orvostakin te heittäisitte arpaa ja hieroisitte kauppaa ystävästänne.

[28] Agora, pois, se sois servidos, olhai para mim e vede que não minto na vossa cara.

[28] Suvaitkaa nyt kääntyä minuun päin: en totisesti valehtele vasten kasvojanne.

[29] Tornai a julgar, vos peço, e não haja iniqüidade; tornai a julgar, e a justiça da minha causa triunfará.

[29] Perukaa puheenne , älköön vääryyttä tapahtuko, perukaa, vielä minä olen oikeassa.

[30] Há iniqüidade na minha língua? Não pode o meu paladar discernir coisas perniciosas?

[30] Olisiko kielelläni vääryys? Eikö suulakeni tuntisi, mikä on turmiollista?"

Jó 7

Job 7

Jó contende com Deus

[1] Não é penosa a vida do homem sobre a terra? Não são os seus dias como os de um jornaleiro?

[2] Como o escravo que suspira pela sombra e como o jornaleiro que espera pela sua paga,

[3] assim me deram por herança meses de desengano e noites de aflição me proporcionaram.

[4] Ao deitar-me, digo: quando me levantarei? Mas comprida é a noite, e farto-me de me revolver na cama, até à alva.

[5] A minha carne está vestida de vermes e de crostas terrosas; a minha pele se encrosta e de novo supura.

[6] Os meus dias são mais velozes do que a lançadeira do tecelão e se findam sem esperança.

[7] Lembra-te de que a minha vida é um sopro; os meus olhos não tornarão a ver o bem.

[8] Os olhos dos que agora me vêem não me verão mais; os teus olhos me procurarão, mas já não serei.

[9] Tal como a nuvem se desfaz e passa, aquele que desce à sepultura jamais tornará a subir.

[10] Nunca mais tornará à sua casa, nem o lugar onde habita o conhecerá jamais.

[11] Por isso, não reprimirei a boca, falarei na angústia do meu espírito, queixar-me-ei na amargura da minha alma.

Ihmisen elämä on sotapalvelusta

[1]”Eikö ihmisen elämä maan päällä ole ankaraa työtä, eivätkö hänen päivänsä ole kuin palkkalaisen päivät?

[2] Hän on kuin orja, joka kaipaa varjoon, kuin palkkalainen, joka odottaa työstään palkkaa.

[3] Minä olen saanut perinnöksi pettymysten kuukaudet, ja vaivan yöt on annettu osakseni.

[4] Maata mennessäni ajattelen, milloin voisin nousta, ja ilta venyy. Tuskastun ja kääntelehdin levottomana aamuhämärään asti.

[5] Madot peittävät ruumiini, rupeni ovat kuin maan kamara, ihoni halkeilee ja märkii.

[6] Päiväni kiitävät nopeammin kuin kutojan sukkula, ne katoavat vailla toivoa.”

Ihmisen elämä on tuulen henkäys

[7]”Muista, että elämäni on vain tuulen henkäys. Silmäni ei enää saa nähdä onnea.

[8]Silmä, joka minut näki, ei enää minua näe. Sinun silmäsi etsivät minua, mutta minua ei ole.

[9] Pilvi häipyy ja häviää, ei myöskään tuonelaan vaipunut sieltä nouse.

[10] Taloonsa hän ei enää palaa, eikä hänen asuinsijansa häntä enää tunne.

[11]En minä suitsi suutani, minä puhun henkeni ahdistuksessa, valitan sieluni katkerassa murheessa.

[12] Acaso, sou eu o mar ou algum monstro marinho, para que me ponhas guarda?
[13] Dizendo eu: consolar-me-á o meu leito, a minha cama aliviará a minha queixa,
[14] então, me espantas com sonhos e com visões me assombras;
[15] pelo que a minha alma escolheria, antes, ser estrangulada; antes, a morte do que esta tortura.

[16] Estou farto da minha vida; não quero viver para sempre. Deixa-me, pois, porque os meus dias são um sopro.
[17] Que é o homem, para que tanto o estimes, e ponhas nele o teu cuidado,
[18] e cada manhã o visites, e cada momento o ponhas à prova?
[19] Até quando não apartarás de mim a tua vista? Até quando não me darás tempo de engolir a minha saliva?
[20] Se pequei, que mal te fiz a ti, ó Espreitador dos homens? Por que fizeste de mim um alvo para ti, para que a mim mesmo me seja pesado?
[21] Por que não perdoas a minha transgressão e não tiras a minha iniqüidade? Pois agora me deitarei no pó; e, se me buscas, já não serei.

Jó 8

Bildade afirma a justiça de Deus

[1] Então, respondeu Bildade, o suíta:
[2] Até quando falarás tais coisas? E até quando as palavras da tua boca serão qual vento impetuoso?

[12] Olenko minä meri tai lohikäärme, kun asetat vartioston minua vastaan?
[13] Kun ajattelen: leposijani lohduttaa minua, vuoteeni huojentaa tuskaani,
[14] niin sinä kauhistutat minua unilla ja säikytät minua näyillä.

[15] Mieluummin tukehdun, mieluummin kuolen kuin kidun luurankona."

Jätä minut rauhaan

[16]"Olen saanut tarpeekseni, en tahdo elää ikuisesti. Jätä minut rauhaan, ovathan päiväni kuin henkäys.
[17] Mikä on ihminen, että pidät häntä niin tärkeänä ja kiinnität häneen huomiosi,
[18]tarkastelet häntä aamu aamulta, tutkit häntä hetki hetkeltä?
[19] Milloin sinä käännät katseesi minusta? Etkö hellitä sen vertaa, että saan sylkeni nielaistuksi?
[20] Jos olenkin tehnyt syntiä, niin mitä sillä olen sinulle tehnyt, sinä ihmisten vartija? Miksi asetit minut maalitauluksesi? Miksi tulin itselleni taakaksi?
[21] Miksi et anna rikostani anteeksi etkä ota pois syyllisyyttäni? Sillä nyt minä menen levolle maan tomuun. Sinä etsit minua, mutta minua ei enää ole."

Job 8

BILDADIN ENSIMMÄINEN PUHE
Jumalako vääristäisi oikeuden?

[1]Suuhilainen Bildad vastasi Jobille:

[2]"Kuinka kauan sinä tuollaisia puhelet? Suusi sanat ovat kuin raju tuuli.

[3] Perverteria Deus o direito ou perverteria o Todo-Poderoso a justiça?

[3] Jumalako vääristäisi oikeuden, Kaikkivaltiasko vääristäisi vanhurskauden?

[4] Se teus filhos pecaram contra ele, também ele os lançou no poder da sua transgressão.

[4]Ehkä lapsesi tekivät syntiä häntä vastaan, ja hän hylkäsi heidät heidän rikkomuksensa valtaan.

[5] Mas, se tu buscares a Deus e ao Todo-Poderoso pedires misericórdia,

[5] Jos sinä etsit Jumalaa ja anot Kaikkivaltiaalta armoa,

[6] se fores puro e reto, ele, sem demora, despertará em teu favor e restaurará a justiça da tua morada.

[6] jos olet puhdas ja rehellinen, silloin hän varmasti herää avuksesi ja saattaa entiselleen vanhurskautesi asunnon.

[7] O teu primeiro estado, na verdade, terá sido pequeno, mas o teu último crescerá sobremaneira.

[7] Vaikka alkusi on vähäinen, lopulta kasvat hyvin suureksi."

Kuuntele isien viisautta

[8] Pois, eu te peço, pergunta agora a gerações passadas e atenta para a experiência de seus pais;

[8]"Kysypä aikaisemmalta sukupolvelta; tarkkaa, mitä heidän isänsä ovat tutkineet.

[9] porque nós somos de ontem e nada sabemos; porquanto nossos dias sobre a terra são como a sombra.

[9] Mehän olemme eilisen lapsia emmekä mitään tiedä, päivämme ovat vain varjo maan päällä.

[10] Porventura, não te ensinarão os pais, não haverão de falar-te e do próprio entendimento não proferirão estas palavras:

[10]He opettavat sinua, puhuvat sinulle, tuovat julki sanat sydämestään.

[11] Pode o papiro crescer sem lodo? Ou viça o junco sem água?

[11] Kasvaako papyrus siellä, missä ei ole rämettä? Nostaako ruoko varttaan siellä, missä ei ole vettä?

[12] Estando ainda na sua verdura e ainda não colhidos, todavia, antes de qualquer outra erva se secam.

[12] Kun se vielä versoo eikä ole valmista korjattavaksi, se kuivettuu ennen kaikkia muita kasveja.

[13] São assim as veredas de todos quantos se esquecem de Deus; e a esperança do ímpio perecerá.

[13] Niin käy kaikkien, jotka unohtavat Jumalan. Jumalattoman toivo katoaa.

[14] A sua firmeza será frustrada, e a sua confiança é teia de aranha.

[14] Hän panee turvansa seittiin, etsii tukea hämähäkinverkosta.

[15] Encostar-se-á à sua casa, e ela não se manterá, agarrar-se-á a ela, e ela não ficará em pé.

[16] Ele é viçoso perante o sol, e os seus renovos irrompem no seu jardim;

[17] as suas raízes se entrelaçam num montão de pedras e penetram até às muralhas.

[18] Mas, se Deus o arranca do seu lugar, então, este o negará, dizendo: Nunca te vi.

[19] Eis em que deu a sua vida! E do pó brotarão outros.

[20] Eis que Deus não rejeita ao íntegro, nem toma pela mão os malfeitores.

[21] Ele te encherá a boca de riso e os teus lábios, de júbilo.

[22] Teus aborrecedores se vestirão de ignomínia, e a tenda dos perversos não subsistirá.

[15]Hän nojaa taloonsa, mutta se ei pysy pystyssä, hän pitää siitä kiinni, mutta se ei kestä.

[16]Hän kasvaa rehevänä auringon paisteessa, ja hänen vesansa leviävät yli puutarhan.

[17]Hänen juurensa kietoutuvat kiviröykkiöön, hän kiinnittää katseensa kiviseen taloon.

[18]Kun hänet hävitetään asuinsijaltaan, se kieltää hänet: 'En ole sinua nähnytkään.'

[19]Katso, siinä oli hänen vaelluksensa ilo, ja tomusta kasvaa toisia."

Jumala ei hylkää nuhteetonta

[20]"Ei Jumala hylkää nuhteetonta eikä tartu pahantekijöiden käteen.

[21]Vielä hän täyttää suusi naurulla ja huulesi riemuhuudolla.

[22]Sinun vihamiehesi puetaan häpeään, eikä jumalattomien majaa enää ole."

Jó 9

Jó é incapaz de responder a Deus

[1] Então, Jó respondeu e disse:

[2] Na verdade, sei que assim é; porque, como pode o homem ser justo para com Deus?

[3] Se quiser contender com ele, nem a uma de mil coisas lhe poderá responder.

[4] Ele é sábio de coração e grande em poder; quem porfiou com ele e teve paz?

Job 9

JOBIN KOLMAS PUHE

Kuka voi estää Jumalaa?

[1]Job vastasi:

[2]"Totta kai minä tiedän, että asia on niin. Kuinka ihminen voisi olla oikeassa Jumalaa vastaan!

[3]Jos ihminen tahtoisi käydä oikeutta hänen kanssaan, hän ei pystyisi vastaamaan hänelle edes yhteen kysymykseen tuhannesta.

[4]Hänen sydämessään on viisaus, hän on väkevä voimassaan. Kuka on niskoitellut häntä vastaan saamatta rangaistusta?

[5] Ele é quem remove os montes, sem que saibam que ele na sua ira os transtorna;
[6] quem move a terra para fora do seu lugar, cujas colunas estremecem;
[7] quem fala ao sol, e este não sai, e sela as estrelas;
[8] quem sozinho estende os céus e anda sobre os altos do mar;
[9] quem fez a Ursa, o Órion, o Sete-estrelo e as recâmaras do Sul;
[10] quem faz grandes coisas, que se não podem esquadrinhar, e maravilhas tais, que se não podem contar.
[11] Eis que ele passa por mim, e não o vejo; segue perante mim, e não o percebo.
[12] Eis que arrebata a presa! Quem o pode impedir? Quem lhe dirá: Que fazes?
[13] Deus não revogará a sua própria ira; debaixo dele se encurvam os auxiliadores do Egito.
[14] Como, então, lhe poderei eu responder ou escolher as minhas palavras, para argumentar com ele?
[15] A ele, ainda que eu fosse justo, não lhe responderia; antes, ao meu Juiz pediria misericórdia.
[16] Ainda que o chamasse, e ele me respondesse, nem por isso creria eu que desse ouvidos à minha voz.
[17] Porque me esmaga com uma tempestade e multiplica as minhas chagas sem causa.

[5] Hän siirtää vuoret niiden aavistamatta, vihassaan hän kääntää ne nurin.
[6] Hän järkyttää maan paikaltaan, ja sen pylväät vapisevat.
[7] Hän kieltää aurinkoa nousemasta, hän lukitsee tähdet sinetillään.
[8] Yksinään hän levittää taivaat ja tallaa meren kukkuloita.
[9] Hän teki Leijonan tähdistön ja Kalevanmiekan, Seulaset ja etelän tähtitarhat.
[10] Hän tekee suuria, tutkimattomia tekoja, ihmeitä ilman määrää.
[11] Katso, hän kulkee ohitseni, enkä minä häntä näe, hän kiitää ohi, enkä minä häntä huomaa.
[12] Jos hän tempaa käsiinsä, kuka voi häntä estää? Kuka voi sanoa hänelle: ’Mitä sinä teet?’”

Kuka voi vetää Jumalan tilille?

[13] ”Jumala ei lakkaa vihastaan, hänen alleen vaipuvat Rahabin auttajat.
[14] Kuinka sitten minä voisin vastata hänelle, valita sanani hänen edessään?
[15] Vaikka olisin oikeassa, en kykenisi vastaamaan. Minun täytyisi anoa armoa tuomariltani.
[16] Jos minä huutaisin, ja hän vastaisi minulle, en usko, että hän kuuntelisi valitustani,
[17] hän, joka murjoo minua myrskytuulessa ja lisää haavojeni lukua ilman syytä.

[18] Não me permite respirar; antes, me farta de amarguras.
[19] Se se trata da força do poderoso, ele dirá: Eis-me aqui; se, de justiça: Quem me citará?

[20] Ainda que eu seja justo, a minha boca me condenará; embora seja eu íntegro, ele me terá por culpado.

[21] Eu sou íntegro, não levo em conta a minha alma, não faço caso da minha vida.
[22] Para mim tudo é o mesmo; por isso, digo: tanto destrói ele o íntegro como o perverso.
[23] Se qualquer flagelo mata subitamente, então, se rirá do desespero do inocente.
[24] A terra está entregue nas mãos dos perversos; e Deus ainda cobre o rosto dos juízes dela; se não é ele o causador disso, quem é, logo?

[25] Os meus dias foram mais velozes do que um corredor; fugiram e não viram a felicidade.
[26] Passaram como barcos de junco; como a águia que se lança sobre a presa.
[27] Se eu disser: eu me esquecerei da minha queixa, deixarei o meu ar triste e ficarei contente;
[28] ainda assim todas as minhas dores me apavoram, porque bem sei que me não terás por inocente.
[29] Serei condenado; por que, pois, trabalho eu em vão?
[30] Ainda que me lave com água de neve e purifique as mãos com cáustico,

[18] Hän ei anna minun edes vetää henkeäni vaan täyttää minut katkeralla tuskalla.
[19] Jos kysytään vahvaa voimaa, hän sanoo: 'Tässä olen!' Jos oikeutta: 'Kuka haastaa minut?'
[20] Vaikka olisin oikeassa, oma suuni tuomitsisi minut syylliseksi. Vaikka olisin syytön, hän kuitenkin julistaisi minut väärintekijäksi.
[21] Syytön minä olen. En välitä hengestäni, inhoan elämääni.
[22] Yhdentekevää kaikki! Siksi sanon: hän tekee lopun niin syyttömästä kuin syyllisestäkin.
[23] Jos ruoska surmaa äkisti, hän pilkkaa viattomien epätoivoa.

[24] Maa on jätetty jumalattomien valtaan, hän peittää sen tuomarien kasvot – ellei hän, kuka sitten?"

Päiväni kiitävät pois

[25] "Minun päiväni rientävät juoksijaa nopeammin, pakenevat onnea näkemättä,

[26] ne kiitävät kuin ruokoveneet, kuin kotka, joka iskee saaliiseen.
[27] Jos ajattelen: 'Tahdon unohtaa valitukseni, luopua kasvojeni synkkyydestä ja muuttua iloiseksi',

[28] niin minä kauhistun kaikkia tuskiani. Tiedän, ettet julista minua viattomaksi.

[29] Minä olen syyllinen. Miksi turhaan vaivaan itseäni?
[30] Jos peseytyisin lumessa ja puhdistaisin käteni lipeällä,

[31] mesmo assim me submergirás no lodo, e as minhas próprias vestes me abominarão.

[32] Porque ele não é homem, como eu, a quem eu responda, vindo juntamente a juízo.

[33] Não há entre nós árbitro que ponha a mão sobre nós ambos.

[34] Tire ele a sua vara de cima de mim, e não me amedronte o seu terror;

[35] então, falarei sem o temer; do contrário, não estaria em mim.

[31]sinä upottaisit minut liejuiseen kuoppaan, niin että omat vaatteenikin inhoaisivat minua.

[32] Eihän hän ole ihminen niin kuin minä, niin että voisin vastata hänelle ja kävisimme oikeutta keskenämme.

[33]Ei meillä ole riidan ratkaisijaa, joka laskisi kätensä meidän molempien päälle

[34] ja ottaisi hänen vitsansa pois päältäni, niin ettei hänen kauhunsa säikyttäisi minua.

[35]Silloin minä puhuisin enkä pelkäisi häntä. Mutta niin ei ole. Minä olen yksin.”

Jó 10

Jó protesta contra a severidade de Deus

[1] A minha alma tem tédio à minha vida; darei livre curso à minha queixa, falarei com amargura da minha alma.

[2] Direi a Deus: Não me condenes; faze-me saber por que contendes comigo.

[3] Parece-te bem que me oprimas, que rejeites a obra das tuas mãos e favoreças o conselho dos perversos?

[4] Tens tu olhos de carne? Acaso, vês tu como vê o homem?

[5] São os teus dias como os dias do mortal? Ou são os teus anos como os anos de um homem,

[6] para te informares da minha iniqüidade e averiguares o meu pecado?

[7] Bem sabes tu que eu não sou culpado; todavia, ninguém há que me livre da tua mão.

Job 10

Jumala, miksi vaadit minua tilille?

[1]”Sieluni on kyllästynyt elämään. Minä päästän valitukseni valloilleen ja puhun sieluni murheessa.

[2] Minä sanon Jumalalle: Älä tuomitse minua syylliseksi! Ilmoita minulle, miksi käyt oikeutta minua vastaan.

[3] Onko mielestäsi oikein, että teet vääryyttä, että hylkäät sen, jonka kätesi ovat tehneet, mutta ilmestyt avuksi jumalattomien hankkeisiin?

[4] Onko sinulla ihmisen silmät, näetkö niin kuin ihminen näkee?

[5]Ovatko sinun päiväsi kuin ihmisen päivät, ovatko vuotesi kuin miehen vuodet,

[6] kun etsit vääryyttä minusta ja tutkit minun syntejäni?

[7] Sinun tiedossasi on, etten ole syyllinen ja ettei ole ketään, joka pelastaa sinun käsistäsi.”

[8] As tuas mãos me plasmaram e me aperfeiçoaram, porém, agora, queres devorar-me.

[9] Lembra-te de que me formaste como em barro; e queres, agora, reduzir-me a pó?

[10] Porventura, não me derramaste como leite e não me coalhaste como queijo?

[11] De pele e carne me vestiste e de ossos e tendões me entreteceste.

[12] Vida me concedeste na tua benevolência, e o teu cuidado a mim me guardou.

[13] Estas coisas, as ocultaste no teu coração; mas bem sei o que resolveste contigo mesmo.

[14] Se eu pecar, tu me observas; e da minha iniqüidade não me perdoarás.

[15] Se for perverso, ai de mim! E, se for justo, não ouso levantar a cabeça, pois estou cheio de ignomínia e olho para a minha miséria.

[16] Porque, se a levanto, tu me caças como a um leão feroz e de novo revelas poder maravilhoso contra mim.

[17] Tu renovas contra mim as tuas testemunhas e multiplicas contra mim a tua ira; males e lutas se sucedem contra mim.

[18] Por que, pois, me tiraste da madre? Ah! Se eu morresse antes que olhos nenhuns me vissem!

[19] Teria eu sido como se nunca existira e já do ventre teria sido levado à sepultura.

Sinähän olet minut luonut

[8]”Sinun kätesi ovat minut muovanneet ja valmistaneet. Nyt sinä kuitenkin tuhoat minut.

[9]Muista, että olet muovannut minua kuin savea, ja nyt sinä muutat minut tomuksi jälleen.

[10]Etkö sinä valuttanut minua kuin maitoa ja juoksuttanut kuin juustoa?

[11] Sinä puit minut nahkaan ja lihaan, kudoit minut kokoon luista ja jänteistä.

[12] Elämän ja armon sinä minulle soit. Sinun huolenpitosi on varjellut henkeni.

[13]Mutta sinä kätkit sydämeesi tämän, minä tiedän, että tämä oli sinun mielessäsi:

[14] jos syntiä tein, sinä vartioit minua, syyllisyydestäni et minua puhdistanut.

[15] Jos olisin syyllinen, niin voi minua! Ja vaikka olisin oikeassa, en silti voisi päätäni nostaa, häpeästä kylläisenä ja kurjuuttani katsellen.

[16] Jos pääni nousee, sinä metsästät minua kuin leijona ja näytät ihmetekojasi minua vastaan.

[17]Sinä hankit yhä uusia todistajia minua vastaan. Vihasi minua kohtaan kasvaa, ja sinä lähetät yhä uusia joukkoja minun kimppuuni.”

Miksi minun piti syntyä?

[18]”Miksi toit minut ulos äitini kohdusta? Olisinpa menehtynyt, ennen kuin yksikään silmä minua näki!

[19]Olisin niin kuin minua ei olisi ollutkaan, minut olisi kannettu kohdusta hautaan.

[20] Não são poucos os meus dias? Cessa, pois, e deixa-me, para que por um pouco eu tome alento,
[21] antes que eu vá para o lugar de que não voltarei, para a terra das trevas e da sombra da morte;

[22] terra de negridão, de profunda escuridade, terra da sombra da morte e do caos, onde a própria luz é tenebrosa.

[20] Eikö elämäni päiviä ole vähän ja nekin lopuillaan? Jättäköön hän minut rauhaan, että saisin edes hiukan iloita

[21]ennen kuin lähden, ikinä palaamatta, pimeyden ja kuoleman varjon maahan,

[22] pimeyden maahan, synkkään maahan, kuoleman varjon maahan, jossa vallitsee sekasorto ja jossa valkeuskin on pimeyttä.”

Jó 11

Zofar acusa a Jó de iniquidade

[1] Então, respondeu Zofar, o naamatita:
[2] Porventura, não se dará resposta a esse palavrório? Acaso, tem razão o tagarela?
[3] Será o caso de as tuas parolas fazerem calar os homens? E zombarás tu sem que ninguém te envergonhe?

[4] Pois dizes: A minha doutrina é pura, e sou limpo aos teus olhos.

[5] Oh! Falasse Deus, e abrisse os seus lábios contra ti,
[6] e te revelasse os segredos da sabedoria, da verdadeira sabedoria, que é multiforme! Sabe, portanto, que Deus permite seja esquecida parte da tua iniqüidade.
[7] Porventura, desvendarás os arcanos de Deus ou penetrarás até à perfeição do Todo-Poderoso?

[8] Como as alturas dos céus é a sua sabedoria; que poderás fazer? Mais

Job 11

TSOOFARIN ENSIMMÄINEN PUHE
Hillitse kielesi, Job

[1]Naamalainen Tsoofar vastasi Jobille:
[2]”Jäisikö sanatulva vastausta vaille? Olisiko monisanainen mies aina oikeassa?
[3] Saisivatko tyhjät puheesi miehet vaikenemaan, niin että pilkkaisit eikä kukaan saisi sinua häpeämään?
[4] Sinähän sanot: ’Se mitä puhun, on oikein , ja puhdas minä olen ollut sinun silmiesi edessä.’
[5] Toivoisinpa, että Jumala puhuisi, avaisi huulensa sinua vastaan
[6] ja ilmaisisi sinulle viisauden salaisuudet, sen, että hänellä on monin verroin ymmärrystä. Silloin huomaisit, että Jumala on painanut unhoon montakin pahaa tekoasi.
[7] Sinäkö ottaisit selvän Jumalan syvyyksistä? Sinäkö pääsisit perille Kaikkivaltiaan täydellisyydestä?
[8]Se on korkea kuin taivas – mitä voit tehdä? Se on syvempi kuin tuonela – mitä voit siitä ymmärtää?

profunda é ela do que o abismo; que poderás saber?

[9] A sua medida é mais longa do que a terra e mais larga do que o mar.

[10] Se ele passa, prende a alguém e chama a juízo, quem o poderá impedir?

[11] Porque ele conhece os homens vãos e, sem esforço, vê a iniqüidade.

[12] Mas o homem estúpido se tornará sábio, quando a cria de um asno montês nascer homem.

[13] Se dispuseres o coração e estenderes as mãos para Deus;

[14] se lançares para longe a iniqüidade da tua mão e não permitires habitar na tua tenda a injustiça,

[15] então, levantarás o rosto sem mácula, estarás seguro e não temerás.

[16] Pois te esquecerás dos teus sofrimentos e deles só terás lembrança como de águas que passaram.

[17] A tua vida será mais clara que o meio-dia; ainda que lhe haja trevas, serão como a manhã.

[18] Sentir-te-ás seguro, porque haverá esperança; olharás em derredor e dormirás tranqüilo.

[19] Deitar-te-ás, e ninguém te espantará; e muitos procurarão obter o teu favor.

[20] Mas os olhos dos perversos desfalecerão, o seu refúgio perecerá; sua esperança será o render do espírito.

[9]Se on avarampi kuin maa ja laveampi kuin meri.

[10] Jos hän kiitää paikalle ja ottaa vangiksi, kutsuu oikeuden koolle, kuka voi häntä estää?

[11] Tunteehan hän valheen miehet, vääryyden hän näkee sitä tarkkaamattakin.”

Jos nöyrryt, voit olla turvassa

[12]”Onttopäinen mies voi saada ymmärrystä sitten, kun villiaasi syntyy ihmiseksi!

[13] Valmista sinäkin sydämesi ja ojenna kätesi hänen puoleensa.

[14] Mutta jos kädessäsi on vääryys, heitä se kauas äläkä anna petoksen asua majoissasi.

[15] Silloin saat kohottaa kasvosi ilman häpeän tahraa, olet kuin vaskesta valettu etkä pelkää mitään.

[16] Sinä unohdat onnettomuutesi, muistelet sitä kuin vettä, joka on virrannut pois.

[17] Elämäsi kirkastuu sydänpäivää selkeämmäksi, pimeän aikakin on kuin aamunkoitto.

[18]Olet luottavalla mielellä, sillä sinulla on toivo. Tähystelet ympärillesi ja käyt turvassa nukkumaan;

[19] käyt levolle, eikä kukaan sinua säikytä. Monet etsivät sinun suosiotasi .

[20]Mutta jumalattomien silmät raukeavat. Turvapaikka on heiltä kadonnut, ja heidän toivonsa on elämän loppu.”

Jó 12

Jó se defende das acusações de seus amigos

[1] Então, Jó respondeu:

[2] Na verdade, vós sois o povo, e convosco morrerá a sabedoria.

[3] Também eu tenho entendimento como vós; eu não vos sou inferior; quem não sabe coisas como essas?

[4] Eu sou irrisão para os meus amigos; eu, que invocava a Deus, e ele me respondia; o justo e o reto servem de irrisão.

[5] No pensamento de quem está seguro, há desprezo para o infortúnio, um empurrão para aquele cujos pés já vacilam.

[6] As tendas dos tiranos gozam paz, e os que provocam a Deus estão seguros; têm o punho por seu deus.

[7] Mas pergunta agora às alimárias, e cada uma delas to ensinará; e às aves dos céus, e elas to farão saber.

[8] Ou fala com a terra, e ela te instruirá; até os peixes do mar to contarão.

[9] Qual entre todos estes não sabe que a mão do SENHOR fez isto?

[10] Na sua mão está a alma de todo ser vivente e o espírito de todo o gênero humano.

[11] Porventura, o ouvido não submete à prova as palavras, como o paladar prova as comidas?

[12] Está a sabedoria com os idosos, e, na longevidade, o entendimento?

Job 12

JOBIN NELJÄS PUHE
On minullakin ymmärrystä

[1]Job vastasi:

[2]”Totisesti, te olette kansa, ja teidän mukananne kuolee viisaus!

[3]Onhan minullakin ymmärrystä yhtä hyvin kuin teillä, en ole teitä huonompi. Kukapa ei tuollaista tietäisi?

[4]Minä olen ystävieni pilkattavana, minä, joka huusin Jumalaa avuksi, ja hän vastasi minulle. Hurskas ja nuhteeton on pilkattavana.

[5]Turvassa olevan mielestä onnettomuuden uhria sopii ylenkatsoa. Tämä on valmiina niille, joiden jalka horjuu.

[6]Rauhassa ovat rosvojen teltat, turvassa ne, jotka uhmaavat Jumalaa, ne, jotka kantavat jumalaansa käsissään.

[7]Kysy vaikka eläimiltä, niin ne opettavat sinua, ja taivaan linnuilta, niin ne ilmoittavat sen sinulle.

[8]Tai tutkistele maata, niin se opettaa sinua, ja meren kalat kertovat siitä sinulle.

[9]Kuka kaikista näistä ei tietäisi, että Herran käsi on tämän tehnyt.

[10]Hänen kädessään on jokaisen elävän olennon sielu ja jokaisen ihmisen henki.

[11]Eikö korva koettele sanoja ja suulaki maista ruuan makua?

[12]Vanhuksilla on viisautta ja kauan eläneillä ymmärrystä.”

Jumalan viisaus ja voima

[13] Não! Com Deus está a sabedoria e a força; ele tem conselho e entendimento.
[14] O que ele deitar abaixo não se reedificará; lança na prisão, e ninguém a pode abrir.

[15] Se retém as águas, elas secam; se as larga, devastam a terra.

[16] Com ele está a força e a sabedoria; seu é o que erra e o que faz errar.

[17] Aos conselheiros, leva-os despojados do seu cargo e aos juízes faz desvairar.

[18] Dissolve a autoridade dos reis, e uma corda lhes cinge os lombos.
[19] Aos sacerdotes, leva-os despojados do seu cargo e aos poderosos transtorna.
[20] Aos eloqüentes ele tira a palavra e tira o entendimento aos anciãos.
[21] Lança desprezo sobre os príncipes e afrouxa o cinto dos fortes.
[22] Das trevas manifesta coisas profundas e traz à luz a densa escuridade.

[23] Multiplica as nações e as faz perecer; dispersa-as e de novo as congrega.

[24] Tira o entendimento aos príncipes do povo da terra e os faz vaguear pelos desertos sem caminho.

[25] Nas trevas andam às apalpadelas, sem terem luz, e os faz cambalear como ébrios.

Jó 13

Jó defende a sua integridade

[13]”Jumalalla on viisaus ja voima, hänellä on neuvo ja ymmärrys.
[14] Minkä hän hajottaa, sitä ei enää rakenneta; kenet hän sulkee sisälle, sille ei avata.
[15]Katso, hän pidättää vedet, ja syntyy kuivuus, hän päästää ne irti, ja ne myllertävät maan.
[16] Hänellä on voima ja ymmärrys. Hänelle kuuluu niin eksyksissä kulkeva kuin eksyttäjäkin.
[17] Hän kuljettaa neuvonantajat paljasjalkaisina pois ja tekee tuomareista tyhmiä.
[18]Kuninkaitten kahleista hän vapauttaa ja sitoo köyden heidän omille vyötäisilleen.
[19] Hän kuljettaa papit paljasjalkaisina pois, ja ikimahtavat hän kukistaa.
[20] Hän hämmentää luotettavien puheen ja riistää vanhimmilta ymmärryksen.
[21] Hän vuodattaa halveksuntaa ruhtinaiden päälle ja avaa virtojen padot.
[22]Hän paljastaa syvyydet pimeyden peitosta ja tuo pilkkopimeän valon piiriin.
[23]Hän antaa kansojen kasvaa ja tekee niistä lopun. Hän laajentaa kansojen alueet ja kuljettaa lopulta kansat pois.
[24]Maan kansojen päämiehiltä hän vie ymmärryksen ja saattaa heidät harhailemaan tiettömässä autiomaassa.
[25] He haparoivat pimeässä, valoa vailla, hän panee heidät hoippumaan kuin juopuneet.”

Job 13

Jospa edes osaisitte vaieta

[1] Eis que tudo isso viram os meus olhos, e os meus ouvidos o ouviram e entenderam.

[2] Como vós o sabeis, também eu o sei; não vos sou inferior.

[3] Mas falarei ao Todo-Poderoso e quero defender-me perante Deus.

[4] Vós, porém, besuntais a verdade com mentiras e vós todos sois médicos que não valem nada.

[5] Tomara vos calásseis de todo, que isso seria a vossa sabedoria!

[6] Ouvi agora a minha defesa e atentai para os argumentos dos meus lábios.

[7] Porventura, falareis perversidade em favor de Deus e a seu favor falareis mentiras?

[8] Sereis parciais por ele? Contendereis a favor de Deus?

[9] Ser-vos-ia bom, se ele vos esquadrinhasse? Ou zombareis dele, como se zomba de um homem qualquer?

[10] Acerbamente vos repreenderá, se em oculto fordes parciais.

[11] Porventura, não vos amedrontará a sua dignidade, e não cairá sobre vós o seu terror?

[12] As vossas máximas são como provérbios de cinza, os vossos baluartes, baluartes de barro.

[13] Calai-vos perante mim, e falarei eu, e venha sobre mim o que vier.

[14] Tomarei a minha carne nos meus dentes e porei a vida na minha mão.

[1]”Katso, kaiken tämän on silmäni nähnyt, korvani kuullut ja sitä tarkannut.

[2] Mitä te tiedätte, sen tiedän minäkin, en ole teitä huonompi.

[3]Minä haluan puhua Kaikkivaltiaalle, tahdon ajaa asiaani Jumalaa vastaan.

[4] Mutta te hoidatte valheella, te olette puoskareita, jokainen teistä.

[5]Jospa edes osaisitte visusti vaieta! Se luettaisiin teille viisaudeksi.

[6]Kuulkaa siis minun perustelujani ja kuunnelkaa, mitä huuleni puhuvat puolestani.

[7] Puolustatteko te Jumalaa väärällä puheella ja puhutte valhetta hänen puolestaan?

[8] Oletteko te puolueellisia hänen hyväkseen? Tekö ajatte Jumalan asiaa?

[9] Käykö teidän hyvin , kun hän käy teitä tutkimaan? Voitteko pettää hänet niin kuin ihminen petetään?

[10] Totisesti, hän rankaisee teitä, jos olette salassa puolueellisia.

[11] Eikö hänen suuruutensa pelästytä teitä? Eikö teitä valtaa kauhu hänen edessään?

[12] Tuhkamietelmiä ovat teidän mietelauseenne, savivarustuksia teidän varustuksenne.”

Minä tiedän, että olen oikeassa

[13]”Vaietkaa, antakaa minun olla. Minä tahdon puhua, käyköön minun miten tahansa.

[14] Miksi otan lihani hampaisiini ja panen henkeni kämmenelleni?

[15] Eis que me matará, já não tenho esperança; contudo, defenderei o meu procedimento.

[16] Também isto será a minha salvação, o fato de o ímpio não vir perante ele.

[17] Atentai para as minhas razões e dai ouvidos à minha exposição.

[18] Tenho já bem encaminhada minha causa e estou certo de que serei justificado.

[19] Quem há que possa contender comigo? Neste caso, eu me calaria e renderia o espírito.

[20] Concede-me somente duas coisas; então, me não esconderei do teu rosto:

[21] alivia a tua mão de sobre mim, e não me espante o teu terror.

[22] Interpela-me, e te responderei ou deixa-me falar e tu me responderás.

[23] Quantas culpas e pecados tenho eu? Notifica-me a minha transgressão e o meu pecado.

[24] Por que escondes o rosto e me tens por teu inimigo?

[25] Queres aterrorizar uma folha arrebatada pelo vento? E perseguirás a palha seca?

[26] Pois decretas contra mim coisas amargas e me atribuis as culpas da minha mocidade.

[27] Também pões os meus pés no tronco, observas todos os meus caminhos e traças limites à planta dos meus pés,

[15]Vaikka hän surmaa minut, häneen minä panen toivoni. Tahdon vain puolustaa vaellustani hänen edessään.

[16] Jo sekin koituu minulle pelastukseksi, sillä jumalaton ei voi tulla hänen kasvojensa eteen.

[17]Kuunnelkaa tarkoin minun puhettani, sitä, mitä lausun korvienne kuullen.

[18] Olenhan esittänyt asiani, ja minä tiedän, että olen oikeassa.

[19] Kuka voi käydä oikeutta minua vastaan? Silloin minä vaikenen ja kuolen.

[20] Kahta asiaa vain älä minulle tee, niin en kätkeydy kasvojesi edestä:

[21] älä siirrä kättäsi pois minun päältäni, älköönkä kauhusi minua säikyttäkö.

[22]Kutsu sitten minua, niin minä vastaan. Tai minä puhun, ja vastaa sinä minulle."

Jumala, miksi pidät minua vihollisenasi?

[23] "Mikä on pahojen tekojeni ja syntieni määrä? Ilmoita minulle rikkomukseni ja syntini.

[24] Miksi peität kasvosi ja pidät minua vihollisenasi?

[25]Pelotteletko sinä tuulen ajelemaa lehteä, vainoatko kuivunutta kortta?

[26] Sinähän määräät osakseni katkerat kärsimykset ja perinnökseni nuoruuteni pahat teot.

[27]Jalkani sinä panet jalkapuuhun, kaikkia minun polkujani sinä vartioit. Sinä piirrät rajan jalkapohjieni kohdalle.

[28] apesar de eu ser como uma coisa podre que se consome e como a roupa que é comida da traça.

Jó 14

Jó medita sobre a brevidade da vida

[1] O homem, nascido de mulher, vive breve tempo, cheio de inquietação.

[2] Nasce como a flor e murcha; foge como a sombra e não permanece;

[3] e sobre tal homem abres os olhos e o fazes entrar em juízo contigo?

[4] Quem da imundícia poderá tirar coisa pura? Ninguém!

[5] Visto que os seus dias estão contados, contigo está o número dos seus meses; tu ao homem puseste limites além dos quais não passará.

[6] Desvia dele os olhares, para que tenha repouso, até que, como o jornaleiro, tenha prazer no seu dia.

[7] Porque há esperança para a árvore, pois, mesmo cortada, ainda se renovará, e não cessarão os seus rebentos.

[8] Se envelhecer na terra a sua raiz, e no chão morrer o seu tronco,

[9] ao cheiro das águas brotará e dará ramos como a planta nova.

[10] O homem, porém, morre e fica prostrado; expira o homem e onde está?

[11] Como as águas do lago se evaporam, e o rio se esgota e seca,

[12] assim o homem se deita e não se levanta; enquanto existirem os céus, não

[28]Ihminen hajoaa kuin laho puu, kuin koinsyömä vaate.”

Job 14

Ihminen elää vain hetken

[1]”Ihminen, naisesta syntynyt, elää vähän aikaa ja on täynnä levottomuutta.

[2]Hän kasvaa ja lakastuu kuin kukkanen, hän pakenee kuin varjo, joka ei pysy.

[3]Ja sellaista sinä pidät silmällä! Sinä viet hänet käymään oikeutta kanssasi.

[4]Syntyisikö saastaisesta puhdasta? Ei yhden yhtäkään.

[5]Hänen päivänsä ovat määrätyt, ja hänen kuukausiensa luku on sinun tiedossasi. Sinä olet asettanut hänelle rajat, joita hän ei voi ylittää.

[6]Käännä siis katseesi pois hänestä, että hän pääsisi rauhaan ja saisi iloita kuin palkkalainen työpäivän päätettyään.

[7]Onhan puullakin toivo: vaikka se kaadetaan maahan, se kasvaa uudelleen, eikä siltä vesaa puutu.

[8]Vaikka sen juuri vanhenee maassa ja kanto kuolee mullassa,

[9]se versoo jälleen veden tuoksusta ja työntää oksia kuin istutettu taimi.

[10]Mutta kun mies kuolee, hänen voimansa on poissa. Kun ihminen on menehtynyt, missä hän on?

[11]Vesi juoksee pois järvestä, joki ehtyy ja kuivuu.

[12]Samoin ihminen käy levolle eikä enää nouse. Ennen kuin taivaat katoavat, he eivät herää, eivätkä havahdu unestaan.”

acordará, nem será despertado do seu sono.

13 Que me encobrisses na sepultura e me ocultasses até que a tua ira se fosse, e me pusesses um prazo e depois te lembrasses de mim!

14 Morrendo o homem, porventura tornará a viver? Todos os dias da minha luta esperaria, até que eu fosse substituído.

15 Chamar-me-ias, e eu te responderia; terias saudades da obra de tuas mãos;

16 e até contarias os meus passos e não levarias em conta os meus pecados.

17 A minha transgressão estaria selada num saco, e terias encoberto as minhas iniqüidades.

18 Como o monte que se esboroa e se desfaz, e a rocha que se remove do seu lugar,

19 como as águas gastam as pedras, e as cheias arrebatam o pó da terra, assim destróis a esperança do homem.

20 Tu prevaleces para sempre contra ele, e ele passa, mudas-lhe o semblante e o despedes para o além.

21 Os seus filhos recebem honras, e ele o não sabe; são humilhados, e ele o não percebe.

22 Ele sente as dores apenas de seu próprio corpo, e só a seu respeito sofre a sua alma.

Jó 15

Elifaz acusa a Jó de impiedade

Jospa muistaisit minua, Jumala

13 ”Jospa kätkisit minut tuonelaan, piilottaisit minut, kunnes vihasi on asettunut. Jospa asettaisit minulle määräajan ja sitten muistaisit minua.

14 Kun mies on kuollut, virkoaako hän jälleen eloon? Minä odottaisin kaikki sotapalvelukseni päivät, kunnes tulee vuoroni päästä vapaalle.

15 Sinä kutsuisit minua, ja minä vastaisin sinulle. Sinä kaipaisit kättesi tekoa.

16 Silloin sinä kyllä laskisit askeleeni mutta et pitäisi kirjaa synneistäni.

17 Rikokseni olisi sinetillä lukittuna kukkaroon, pahat tekoni sinä peittäisit piiloon.

18 Mutta niin kuin vuori sortuu ja hajoaa ja kallio siirtyy sijaltaan,

19 vesi kuluttaa kivet ja rankkasade huuhtoo pois maan mullan, niin sinä hävität ihmisen toivon.

20 Sinä nujerrat hänet iäksi, ja hän menee pois. Sinä muutat hänen hahmonsa ja lähetät hänet pois.

21 Hänen lapsensa saavat osakseen kunniaa, mutta hän ei siitä tiedä. Heistä tulee halpa-arvoisia, mutta hän ei sitä huomaa.

22 Hän tuntee vain oman ruumiinsa kivun, vain oman sielunsa murheen.”

Job 15

ELIFAAN TOINEN PUHE

Oma suusi julistaa sinut syylliseksi

1 Então, respondeu Elifaz, o temanita:

2 Porventura, dará o sábio em resposta ciência de vento? E encher-se-á a si mesmo de vento oriental,

3 argüindo com palavras que de nada servem e com razões de que nada aproveita?

4 Tornas vão o temor de Deus e diminuis a devoção a ele devida.

5 Pois a tua iniqüidade ensina à tua boca, e tu escolheste a língua dos astutos.

6 A tua própria boca te condena, e não eu; os teus lábios testificam contra ti.

7 És tu, porventura, o primeiro homem que nasceu? Ou foste formado antes dos outeiros?

8 Ou ouviste o secreto conselho de Deus e a ti só limitaste a sabedoria?

9 Que sabes tu, que nós não saibamos? Que entendes, que não haja em nós?

10 Também há entre nós encanecidos e idosos, muito mais idosos do que teu pai.

11 Porventura, fazes pouco caso das consolações de Deus e das suaves palavras que te dirigimos nós?

12 Por que te arrebata o teu coração? Por que flamejam os teus olhos,

13 para voltares contra Deus o teu furor e deixares sair tais palavras da tua boca?

14 Que é o homem, para que seja puro? E o que nasce de mulher, para ser justo?

1Teemanilainen Elifas vastasi ja sanoi:

2”Vastaako viisas tuulesta temmatulla tiedolla, täyttääkö hän sisimpänsä itätuulella?

3 Puolustautuuko hän puheella, josta ei ole hyötyä, ja sanoilla, jotka eivät auta?

4 Sinähän teet tyhjäksi jumalanpelonkin ja häiritset hiljentymistä Jumalan edessä.

5 Pahuutesi neuvoo suutasi, sinä valitset viekkaitten kielen.

6 Oma suusi julistaa sinut syylliseksi, en minä. Omat huulesi todistavat sinua vastaan.

7Synnyitkö sinä ihmisistä ensimmäisenä, luotiinko sinut ennen kukkuloita?

8Oletko ollut kuulemassa Jumalan neuvonpitoa ja sieltä siepannut viisauden itsellesi?

9Mitä sinä tiedät, jota me emme tietäisi? Mitä sinä ymmärrät, jota mekin emme tuntisi?

10 Onhan meidänkin joukossamme harmaapää ja vanhus, iältään isääsikin vanhempi.

11Väheksytkö Jumalan lohdutuksia, sanaa, jonka hän puhui sinulle lempeästi?

12 Miksi annat sydämesi kiihtyä, miksi silmäsi pyörivät?

13 Sinähän käännät kiukkusi Jumalaa vastaan ja syydät sanoja suustasi!

14 Kuinka ihminen voisi olla puhdas, kuinka naisesta syntynyt vanhurskas!

[15] Eis que Deus não confia nem nos seus santos; nem os céus são puros aos seus olhos,

[16] quanto menos o homem, que é abominável e corrupto, que bebe a iniqüidade como a água!

Elifaz mostra o justo castigo dos perversos

[17] Escuta-me, mostrar-to-ei; e o que tenho visto te contarei,

[18] o que os sábios anunciaram, que o ouviram de seus pais e não o ocultaram

[19] (aos quais somente se dera a terra, e nenhum estranho passou por entre eles):

[20] Todos os dias o perverso é atormentado, no curto número de anos que se reservam para o opressor.

[21] O sonido dos horrores está nos seus ouvidos; na prosperidade lhe sobrevém o assolador.

[22] Não crê que tornará das trevas, e sim que o espera a espada.

[23] Por pão anda vagueando, dizendo: Onde está? Bem sabe que o dia das trevas lhe está preparado, à mão.

[24] Assombram-no a angústia e a tribulação; prevalecem contra ele, como o rei preparado para a peleja,

[25] porque estendeu a mão contra Deus e desafiou o Todo-Poderoso;

[26] arremete contra ele obstinadamente, atrás da grossura dos seus escudos,

[27] porquanto cobriu o rosto com a sua gordura e criou enxúndia nas ilhargas;

[28] habitou em cidades assoladas, em casas em que ninguém devia morar, que

[15]Katso, pyhiinsäkään hän ei luota, eivät taivaatkaan ole hänen silmissään puhtaat,

[16]saati sitten ihminen, inhottava ja kelvoton, joka juo vääryyttä kuin vettä.”

Jumalattoman osa

[17]”Kuuntele minua, minä ilmoitan sinulle, minä kerron, mitä olen nähnyt.

[18] Näin viisaat ilmoittavat eivätkä salaa, mitä ovat isiltään oppineet,

[19] niiltä, joille yksin maa oli annettu ja joiden seassa ei muukalainen liikkunut:

[20] ’Jumalaton elää pelossa koko elämänsä ajan, ne harvat vuodet, jotka väkivaltaiselle on määrätty.

[21]Kauhun äänet kuuluvat hänen korvissaan, keskellä rauhaakin hävittäjä käy hänen kimppuunsa.

[22]Hän ei usko pääsevänsä pimeydestä, hänet on miekalle määrätty.

[23] Hän harhailee etsien leipää: missä sitä on? Hän ymmärtää, että hänelle on valmiina pimeyden päivä.

[24] Hätä ja ahdinko kauhistuttavat häntä, ne ryntäävät hänen kimppuunsa kuin kuningas, joka on valmiina hyökkäykseen,

[25] koska hän ojensi kätensä Jumalaa vastaan, uhitteli Kaikkivaltiaalle

[26] ja ryntäsi häntä vastaan niska köyryssä, paksujen kilvenkupujensa suojassa.

[27] Vaikka hän peitti kasvonsa ihrallaan ja kasvatti lanteensa lihaviksi,

[28]asui hävitetyissä kaupungeissa, taloissa, joissa ei ollut lupa asua, jotka oli määrätty jäämään raunioiksi,

estavam destinadas a se fazerem montões de ruínas.

29 Por isso, não se enriquecerá, nem subsistirá a sua fazenda, nem se estenderão seus bens pela terra.

30 Não escapará das trevas; a chama do fogo secará os seus renovos, e ao assopro da boca de Deus será arrebatado.

31 Não confie, pois, na vaidade, enganando-se a si mesmo, porque a vaidade será a sua recompensa.

32 Esta se lhe consumará antes dos seus dias, e o seu ramo não reverdecerá.

33 Sacudirá as suas uvas verdes, como a vide, e deixará cair a sua flor, como a oliveira;

34 pois a companhia dos ímpios será estéril, e o fogo consumirá as tendas de suborno.

35 Concebem a malícia e dão à luz a iniqüidade, pois o seu coração só prepara enganos.

29 ei hän rikastu, eikä hänen omaisuutensa ole pysyvää. Hänen tähkänsä eivät taivu maata kohden.

30 Ei hän pääse pimeydestä, liekki korventaa hänen versonsa, Herran suun henkäyksestä hän häviää.

31 Älköön hän luottako tyhjään – hän tulee pettymään. Hänen voittonsa häipyy tyhjiin.

32 Mitta täyttyy ennen aikojaan, eikä hänen lehvänsä vihannoi.

33 Hän on kuin viiniköynnös, joka pudottaa raakileensa, kuin öljypuu, joka varistaa kukkansa.

34 Jumalattoman joukko on hedelmätön, tuli kuluttaa lahjustenottajan teltat.

35 He kantavat sisällään tuhoa ja synnyttävät turmiota, heidän kohtunsa valmistaa petosta.'"

Jó 16

Jó se queixa do trato de Deus

1 Então, respondeu Jó:

2 Tenho ouvido muitas coisas como estas; todos vós sois consoladores molestos.

3 Porventura, não terão fim essas palavras de vento? Ou que é que te instiga para responderes assim?

4 Eu também poderia falar como vós falais; se a vossa alma estivesse em lugar da minha, eu poderia dirigir-vos um montão

Job 16

JOBIN VIIDES PUHE

Kurjia lohduttajia olette kaikki

1 Tähän Job vastasi:

2 "Tuollaista olen kuullut paljon, kurjia lohduttajia te olette kaikki.

3 Eikö tule jo loppu sanoista, jotka ovat pelkkää tuulta, vai mikä ärsyttää sinua vastaamaan?

4 Voisinhan minäkin puhua niin kuin te, jos te olisitte minun sijassani. Voisin sommitella sanoja teitä vastaan ja nyökytellä teille päätäni,

de palavras e menear contra vós outros a minha cabeça;

5 poderia fortalecer-vos com as minhas palavras, e a compaixão dos meus lábios abrandaria a vossa dor.

6 Se eu falar, a minha dor não cessa; se me calar, qual é o meu alívio?

7 Na verdade, as minhas forças estão exaustas; tu, ó Deus, destruíste a minha família toda.

8 Testemunha disto é que já me tornaste encarquilhado, a minha magreza já se levanta contra mim e me acusa cara a cara.

9 Na sua ira me despedaçou e tem animosidade contra mim; contra mim rangeu os dentes e, como meu adversário, aguça os olhos.

10 Homens abrem contra mim a boca, com desprezo me esbofeteiam, e contra mim todos se ajuntam.

11 Deus me entrega ao ímpio e nas mãos dos perversos me faz cair.

12 Em paz eu vivia, porém ele me quebrantou; pegou-me pelo pescoço e me despedaçou; pôs-me por seu alvo.

13 Cercam-me as suas flechas, atravessa-me os rins, e não me poupa, e o meu fel derrama na terra.

14 Fere-me com ferimento sobre ferimento, arremete contra mim como um guerreiro.

15 Cosi sobre a minha pele o cilício e revolvi o meu orgulho no pó.

5 rohkaista teitä suuni puheella ja huojentaa huulteni lohduttavilla sanoilla.”

Jumala asetti minut maalitaulukseen

6 ”Jos puhun, ei tuskani helpota. Jos vaikenen, lähteekö se silläkään?

7 Mutta nyt Jumala on minut uuvuttanut. Sinä olet tuhonnut koko minun joukkoni.

8 Sinä olet rusikoinut minua – se on tullut todistetuksi. Riutunut olemukseni nousi minua vastaan syyttäen minua vasten silmiä.

9 Hänen vihansa raateli ja vainosi minua, kiristeli minulle hampaitaan. Viholliseni hiovat katseitaan minua vastaan.

10 Minua vastaan he avaavat suunsa ammolleen ja lyövät minua pilkaten poskille. Kaikki he kokoontuvat minua vastaan.

11 Jumala jättää minut väärintekijöiden valtaan ja syöksee minut jumalattomien käsiin.

12 Minä elin rauhassa, mutta hän ravisti minua, tarttui minua niskasta ja ruhjoi minut. Hän asetti minut maalitaulukseen.

13 Hänen jousimiehensä saartavat minut. Hän halkaisee munuaiseni säälimättä ja vuodattaa sappeni maahan.

14 Hän murtaa minuun aukon toisensa jälkeen ja ryntää kimppuuni kuin soturi.

15 Säkkipuvun ompelin iholleni, sarveni painoin tomuun.

[16] O meu rosto está todo afogueado de chorar, e sobre as minhas pálpebras está a sombra da morte,

[17] embora não haja violência nas minhas mãos, e seja pura a minha oração.

[18] Ó terra, não cubras o meu sangue, e não haja lugar em que se oculte o meu clamor!

[19] Já agora sabei que a minha testemunha está no céu, e, nas alturas, quem advoga a minha causa.

[20] Os meus amigos zombam de mim, mas os meus olhos se desfazem em lágrimas diante de Deus,

[21] para que ele mantenha o direito do homem contra o próprio Deus e o do filho do homem contra o seu próximo.

[22] Porque dentro de poucos anos eu seguirei o caminho de onde não tornarei.

Jó 17

Jó nada mais espera desta vida

[1] O meu espírito se vai consumindo, os meus dias se vão apagando, e só tenho perante mim a sepultura.

[2] Estou, de fato, cercado de zombadores, e os meus olhos são obrigados a lhes contemplar a provocação.

[3] Dá-me, pois, um penhor; sê o meu fiador para contigo mesmo; quem mais haverá que se possa comprometer comigo?

[4] Porque ao seu coração encobriste o entendimento, pelo que não os exaltarás.

[5] Se alguém oferece os seus amigos como presa, os olhos de seus filhos desfalecerão.

[16] Minun kasvoni punoittavat itkusta, silmäluomillani on kuoleman varjo,

[17] vaikka käsissäni ei ole vääryyttä ja rukoukseni on puhdas.”

Todistaja ja puolustaja

[18] ”Maa, älä peitä minun vertani! Älköön huudollani olko lepopaikkaa!

[19] Katso, nytkin on todistajani taivaassa, ja puolustajani korkeuksissa.

[20] Minun ystäväni pilkkaavat minua. Kyynelsilmin minä katson Jumalaan,

[21] että hän hankkisi miehelle oikeuden Jumalaa vastaan ja ihmiselle hänen lähimmäistään vastaan.

[22] Sillä vähän on vuosia enää edessäni, sitten lähden tielle, jolta en palaa.”

Job 17

Henkeni on raastettu rikki

[1] ”Minun henkeni on rikki raastettu, päiväni sammuvat. Edessäni on hauta.

[2] Totisesti, pilkkaajat piirittävät minua, ja silmieni täytyy alati katsella heidän vihamielisyyttään.

[3] Jumala, pane pantti talteen puolestani! Kuka muu löisi kättä hyväkseni?

[4] Sinä olet sulkenut ymmärrykseltä heidän sydämensä, sen tähden sinä et päästä heitä voitolle.

[5] Ystäviä kutsutaan saamaan osansa, mutta omien lasten silmät raukeavat.

[6] Mas a mim me pôs por provérbio dos povos; tornei-me como aquele em cujo rosto se cospe.
[7] Pelo que já se escureceram de mágoa os meus olhos, e já todos os meus membros são como a sombra;
[8] os retos pasmam disto, e o inocente se levanta contra o ímpio.
[9] Contudo, o justo segue o seu caminho, e o puro de mãos cresce mais e mais em força.

[10] Mas tornai-vos, todos vós, e vinde cá; porque sábio nenhum acharei entre vós.
[11] Os meus dias passaram, e se malograram os meus propósitos, as aspirações do meu coração.
[12] Convertem-me a noite em dia, e a luz, dizem, está perto das trevas.
[13] Mas, se eu aguardo já a sepultura por minha casa; se nas trevas estendo a minha cama;
[14] se ao sepulcro eu clamo: tu és meu pai; e aos vermes: vós sois minha mãe e minha irmã,
[15] onde está, pois, a minha esperança? Sim, a minha esperança, quem a poderá ver?
[16] Ela descerá até às portas da morte, quando juntamente no pó teremos descanso.

Jó 18

Bildade descreve a sorte do perverso

[1] Então, respondeu Bildade, o suíta:

[6] Minut on pantu kansoille sananparreksi, silmille syljettävä minusta on tullut.
[7] Silmäni ovat surusta hämärtyneet, kaikki jäseneni ovat varjon kaltaisia.
[8] Tästä ovat oikeamieliset kauhuissaan, viatonta kuohuttaa jumalattoman meno.
[9] Vanhurskas pitää kiinni tiestään, ja se, jolla on puhtaat kädet, kasvaa voimassa.”

Kuolema on ainoa toivoni

[10] ”Mutta te kaikki, tulkaa jälleen tänne! En löydä viisasta teidän joukostanne.
[11] Päiväni ovat menneet, suunnitelmani on murskattu, ne, joihin olin sydämeni kiinnittänyt.
[12] Yön he tekevät päiväksi sanoen: ’Valo on lähellä, vaikka on pimeää.’
[13] Vaikka toisin toivoisin, tuonela on asuntoni. Minä levitän vuoteeni pimeyteen,
[14] minä sanon haudalle: ’Sinä olet isäni’, ja madoille: ’Äitini ja sisareni.’
[15] Missä on silloin toivoni? Minun toivoni, kuka sitä näkee?
[16] Astuuko se alas tuonelan salpojen taakse, kun yhdessä käymme levolle maan tomuun?”

Job 18

BILDADIN TOINEN PUHE
Jumalattoman valo sammuu

[1] Nyt alkoi suuhilainen Bildad puhua. Hän sanoi:

[2] Até quando andarás à caça de palavras? Considera bem, e, então, falaremos.

[3] Por que somos reputados por animais, e aos teus olhos passamos por curtos de inteligência?

[4] Oh! Tu, que te despedaças na tua ira, será a terra abandonada por tua causa? Remover-se-ão as rochas do seu lugar?

[5] Na verdade, a luz do perverso se apagará, e para seu fogo não resplandecerá a faísca;

[6] a luz se escurecerá nas suas tendas, e a sua lâmpada sobre ele se apagará;

[7] os seus passos fortes se estreitarão, e a sua própria trama o derribará.

[8] Porque por seus próprios pés é lançado na rede e andará na boca de forje.

[9] A armadilha o apanhará pelo calcanhar, e o laço o prenderá.

[10] A corda está-lhe escondida na terra, e a armadilha, na vereda.

[11] Os assombros o espantarão de todos os lados e o perseguirão a cada passo.

[12] A calamidade virá faminta sobre ele, e a miséria estará alerta ao seu lado,

[13] a qual lhe devorará os membros do corpo; serão devorados pelo primogênito da morte.

[14] O perverso será arrancado da sua tenda, onde está confiado, e será levado ao rei dos terrores.

[15] Nenhum dos seus morará na sua tenda, espalhar-se-á enxofre sobre a sua habitação.

[2]”Milloin lopetatte tällaiset puheet? Tulkaa järkiinne, sitten puhelemme.

[3] Miksi meitä pidetään eläinten kaltaisina, olemmeko teidän silmissänne tylsimyksiä?

[4] Sinä, joka raivossasi raatelet itseäsi – sinunko tähtesi jätettäisiin maa autioksi ja kallio siirtyisi sijaltaan?

[5] Myös jumalattoman valo sammuu, hänen tulensa liekki ei loista.

[6]Valo pimenee hänen majassaan, hänen lamppunsa sammuu.

[7] Hänen voimakkaat askeleensa joutuvat ahtaalle, hänen omat hankkeensa syöksevät hänet maahan.

[8]Omat jalat vievät hänet verkkoon, hän kävelee pyyntihaudan katteella.

[9]Silmukka tarttuu hänen kantapäähänsä, ansa kiristyy hänen ympärilleen.

[10] Hänelle on viritetty maahan ansa, polulle häntä varten pyydys.

[11] Kaikkialla on kauhuja, jotka pelottavat ja ajavat häntä takaa hänen kintereillään.

[12]Ahnas tuho vaanii häntä, onnettomuus odottaa hänen vierellään.

[13] Hänen ruumiinsa jäseniä kalvaa, hänen jäseniään jäytää kuoleman esikoinen.

[14] Hänet temmataan pois majansa turvasta, pannaan kulkemaan kauhujen kuninkaan luo.

[15]Hänen majassaan asuvat vieraat, hänen asuinpaikalleen sirotellaan rikkiä.

[16] Por baixo secarão as suas raízes, e murcharão por cima os seus ramos.
[17] A sua memória desaparecerá da terra, e pelas praças não terá nome.
[18] Da luz o lançarão nas trevas e o afugentarão do mundo.
[19] Não terá filho nem posteridade entre o seu povo, nem sobrevivente algum ficará nas suas moradas.
[20] Do seu dia se espantarão os do Ocidente, e os do Oriente serão tomados de horror.
[21] Tais são, na verdade, as moradas do perverso, e este é o paradeiro do que não conhece a Deus.

Jó 19

Jó, embora sofrendo, sabe que seu Redentor vive

[1] Então, respondeu Jó:
[2] Até quando afligireis a minha alma e me quebrantareis com palavras?
[3] Já dez vezes me vituperastes e não vos envergonhais de injuriar-me.
[4] Embora haja eu, na verdade, errado, comigo ficará o meu erro.
[5] Se quereis engrandecer-vos contra mim e me argüis pelo meu opróbrio,
[6] sabei agora que Deus é que me oprimiu e com a sua rede me cercou.
[7] Eis que clamo: violência! Mas não sou ouvido; grito: socorro! Porém não há justiça.

[16]Alhaalta kuivuvat hänen juurensa, ylhäältä lakastuvat oksat.
[17] Hänen muistonsa katoaa maasta, hänen nimeään ei tunneta kadulla.
[18]Hänet sysätään valosta pimeyteen ja karkotetaan maan piiristä.
[19] Ei jää häneltä vesaa eikä versoa kansansa keskuuteen, ketään ei jää jäljelle hänen asuntoihinsa.
[20]Lännen asukkaat kauhistuvat hänen tuomionsa päivää, idän asukkaat valtaa vavistus.
[21] Näin käy väärintekijän huoneelle, näin sen asuinpaikalle, joka ei Jumalaa tunne."

Job 19

JOBIN KUUDES PUHE
Jumala on tehnyt minulle vääryyttä

[1]Job vastasi ja sanoi:
[2]"Kuinka kauan te vaivaatte sieluani ja runtelette minua sanoillanne?
[3] Jo kymmenen kertaa olette minua häväisseet, häpeämättä te minua ahdistatte.
[4]Jos olisinkin erehtynyt, erehdykseni olisi oma asiani.
[5] Voitteko todella ylvästellä minua vastaan? Voitteko osoittaa minun ansainneen häpeäni?
[6] Tietäkää siis, että Jumala on tehnyt minulle vääryyttä ja kietonut minut verkkoonsa.
[7] Minä huudan: 'Väkivaltaa!' mutta en saa vastausta, huudan apua, mutta oikeutta ei ole.

[8] O meu caminho ele fechou, e não posso passar; e nas minhas veredas pôs trevas.

[9] Da minha honra me despojou e tirou-me da cabeça a coroa.

[10] Arruinou-me de todos os lados, e eu me vou; e arrancou-me a esperança, como a uma árvore.

[11] Inflamou contra mim a sua ira e me tem na conta de seu adversário.

[12] Juntas vieram as suas tropas, prepararam contra mim o seu caminho e se acamparam ao redor da minha tenda.

[13] Pôs longe de mim a meus irmãos, e os que me conhecem, como estranhos, se apartaram de mim.

[14] Os meus parentes me desampararam, e os meus conhecidos se esqueceram de mim.

[15] Os que se abrigam na minha casa e as minhas servas me têm por estranho, e vim a ser estrangeiro aos seus olhos.

[16] Chamo o meu criado, e ele não me responde; tenho de suplicar-lhe, eu mesmo.

[17] O meu hálito é intolerável à minha mulher, e pelo mau cheiro sou repugnante aos filhos de minha mãe.

[18] Até as crianças me desprezam, e, querendo eu levantar-me, zombam de mim.

[8]Hän on aidannut tieni, niin etten pääse läpi. Hän on levittänyt pimeyden poluilleni.

[9]Hän on riisunut minulta kunniani ja ottanut päästäni kruunun.

[10] Hän raastaa minua joka puolelta, olen mennyttä. Hän on repäissyt irti toivoni kuin puun.

[11] Hän antoi vihansa syttyä minua vastaan ja piti minua vihollisenaan.

[12]Yhtenä miehenä tulivat hänen joukkonsa ja raivasivat tien hyökätäkseen minua vastaan. Ne leiriytyivät majani ympärille.”

Kaikki inhoavat minua

[13]”Veljeni hän on karkottanut luotani kauas, tuttavani ovat minusta peräti vieraantuneet.

[14]Läheiseni ovat minut jättäneet, uskottuni ovat minut unohtaneet.

[15] Ne, jotka majailevat talossani, jopa palvelijattareni, pitävät minua outona. Minusta on tullut muukalainen heidän silmissään.

[16] Minä kutsun palvelijaani, mutta hän ei vastaa. Suuni rukoilee häneltä sääliä.

[17] Hengitykseni haju on vaimostani outo, äitini poikien mielestä minä löyhkään.

[18]Poikasetkin halveksivat minua. Kun nousen seisomaan, he puhuvat minusta ilkkuen.

[19] Todos os meus amigos íntimos me abominam, e até os que eu amava se tornaram contra mim.
[20] Os meus ossos se apegam à minha pele e à minha carne, e salvei-me só com a pele dos meus dentes.

[21] Compadecei-vos de mim, amigos meus, compadecei-vos de mim, porque a mão de Deus me atingiu.
[22] Por que me perseguis como Deus me persegue e não cessais de devorar a minha carne?
[23] Quem me dera fossem agora escritas as minhas palavras! Quem me dera fossem gravadas em livro!
[24] Que, com pena de ferro e com chumbo, para sempre fossem esculpidas na rocha!

[25] Porque eu sei que o meu Redentor vive e por fim se levantará sobre a terra.

[26] Depois, revestido este meu corpo da minha pele, em minha carne verei a Deus.

[27] Vê-lo-ei por mim mesmo, os meus olhos o verão, e não outros; de saudade me desfalece o coração dentro de mim.
[28] Se disserdes: Como o perseguiremos? E: A causa deste mal se acha nele,
[29] temei, pois, a espada, porque tais acusações merecem o seu furor, para saberdes que há um juízo.

Jó 20

Zofar descreve as calamidades dos perversos

[1] Então, respondeu Zofar, o naamatita:

[19] Kaikki läheiseni inhoavat minua; nekin, joita rakastin, ovat kääntyneet minua vastaan.
[20] Luuni ovat tarttuneet kiinni lihaan ja nahkaan, minusta on jäljellä pelkät ikenet.”

Armahtakaa te minua

[21] ”Armahtakaa minua, armahtakaa, te minun ystäväni, sillä Jumalan käsi on koskenut minuun!
[22] Miksi te vainoatte minua samalla tavoin kuin Jumala? Ettekö saa jo kylliksenne lihani kalvamisesta?

[23] Oi, jospa minun sanani kirjoitettaisiin muistiin, jospa ne piirrettäisiin kirjaan

[24] tai hakattaisiin kallioon ikuisiksi ajoiksi rautataltalla ja lyijyllä!”

Minä tiedän lunastajani elävän

[25] ”Minä tiedän lunastajani elävän. Viimeisenä hän on seisova multien päällä.
[26] Kun tämä nahka on raastettu yltäni ja olen ruumiistani irti, minä saan nähdä Jumalan.
[27] Hänet olen näkevä apunani. Silmäni saavat nähdä hänet, eikä hän ole minulle vieras. Sisäelimeni riutuvat minussa,
[28] kun sanotte: ’Ahdistetaan häntä ankarasti, syy löytyy hänestä’.
[29] Pelätkää siis miekkaa, sillä viha kohtaa miekan ansainneita rikoksia. Tietäkää, että on olemassa tuomari.”

Job 20

TSOOFARIN TOINEN PUHE

Jumalattomien riemu loppuu lyhyeen

[1] Sitten naamalainen Tsoofar lausui:

[2] Visto que os meus pensamentos me impõem resposta, eu me apresso.

[3] Eu ouvi a repreensão, que me envergonha, mas o meu espírito me obriga a responder segundo o meu entendimento.

[4] Porventura, não sabes tu que desde todos os tempos, desde que o homem foi posto sobre a terra,

[5] o júbilo dos perversos é breve, e a alegria dos ímpios, momentânea?

[6] Ainda que a sua presunção remonte aos céus, e a sua cabeça atinja as nuvens,

[7] como o seu próprio esterco, apodrecerá para sempre; e os que o conheceram dirão: Onde está?

[8] Voará como um sonho e não será achado, será afugentado como uma visão da noite.

[9] Os olhos que o viram jamais o verão, e o seu lugar não o verá outra vez.

[10] Os seus filhos procurarão aplacar aos pobres, e as suas mãos lhes restaurarão os seus bens.

[11] Ainda que os seus ossos estejam cheios do vigor da sua juventude, esse vigor se deitará com ele no pó.

[12] Ainda que o mal lhe seja doce na boca, e ele o esconda debaixo da língua,

[13] e o saboreie, e o não deixe; antes, o retenha no seu paladar,

[14] contudo, a sua comida se transformará nas suas entranhas; fel de áspides será no seu interior.

[2]”Tuohon minun ajatukseni vaativat vastaamaan, moisesta mieleni kuohuu.

[3] Häpäisevää nuhdetta minun täytyy kuunnella, mutta henkeni ja ymmärrykseni antaa minulle vastauksen.

[4] Etkö sitä tiennyt jo vanhastaan, eikö ole ollut tiedossa siitä asti, kun ihminen asetettiin maan päälle,

[5] että jumalattomien riemu loppuu lyhyeen ja riettaan ilo kestää vain hetken.

[6] Vaikka hän ulottuisi taivaaseen asti ja hänen päänsä koskettaisi pilviä,

[7] hän kuitenkin katoaa ainiaaksi oman ulosteensa tavoin. Ne, jotka näkivät hänet, kysyvät: ’Missä hän on?’

[8] Unen lailla hän lentää pois, eikä häntä enää löydetä, hän häipyy kuin öinen näky.

[9]Silmä, joka näki hänet, ei enää näe häntä, eikä hänen asuinsijansa häntä enää havaitse.

[10] Hänen poikiensa täytyy hyvittää köyhät, hänen käsiensä on luovuttava omaisuudesta.

[11] Hänen luunsa olivat täynnä nuoruuden voimaa, mutta nyt se on vaipunut multaan hänen kanssaan.”

Kyyn kieli tappaa jumalattoman

[12]”Jos paha maistuu makealta hänen suussaan, hän kätkee sen kielensä alle.

[13] Hän säästelee sitä eikä siitä luovu vaan pysyttää sen keskellä suulakeaan.

[14] Tämä ruoka muuttuu hänen vatsassaan: siitä tulee kobran myrkkyä hänen sisällään.

[15] Engoliu riquezas, mas vomitá-las-á; do seu ventre Deus as lançará.

[16] Veneno de áspides sorveu; língua de víbora o matará.

[17] Não se deliciará com a vista dos ribeiros e dos rios transbordantes de mel e de leite.

[18] Devolverá o fruto do seu trabalho e não o engolirá; do lucro de sua barganha não tirará prazer nenhum.

[19] Oprimiu e desamparou os pobres, roubou casas que não edificou.

[20] Por não haver limites à sua cobiça, não chegará a salvar as coisas por ele desejadas.

[21] Nada escapou à sua cobiça insaciável, pelo que a sua prosperidade não durará.

[22] Na plenitude da sua abastança, ver-se-á angustiado; toda a força da miséria virá sobre ele.

[23] Para encher a sua barriga, Deus mandará sobre ele o furor da sua ira, que, por alimento, mandará chover sobre ele.

[24] Se fugir das armas de ferro, o arco de bronze o traspassará.

[25] Ele arranca das suas costas a flecha, e esta vem resplandecente do seu fel; e haverá assombro sobre ele.

[26] Todas as calamidades serão reservadas contra os seus tesouros; fogo não assoprado o consumirá, fogo que se apascentará do que ficar na sua tenda.

[15] Hän nieli rikkautta, mutta hänen on oksennettava se pois. Jumala ajaa sen ulos hänen vatsastaan.

[16] Kobran myrkkyä hän imi, kyyn kieli hänet tappaa.

[17] Ei hän saa ilokseen katsella puroja, ei hunajan ja kerman virtoja ja jokia.

[18] Vaivannäkönsä tulokset hänen on annettava pois, hän ei saa niistä itse nauttia. Voittamastaan rikkaudesta hän ei voi iloita.

[19] Hän murskasi köyhät ja jätti heidät virumaan, hän ryösti itselleen talon, jota hän ei ollut rakentanut.

[20] Milloinkaan hän ei ole ollut sisimmässään tyytyväinen, mutta hänen himoitsemansa tavara ei häntä pelasta.

[21] Mikään ei säilynyt hänen ahminnaltaan, sen tähden hänen hyvinvointinsa ei kestä.

[22] Yltäkylläisyytensä runsaudessa hänellä on hätä, häneen iskevät kaikkien kurjien kourat.

[23] Kun hän on täyttämässä vatsaansa, Jumala lähettää hänen kimppuunsa vihansa hehkun ja antaa sota-aseittensa sataa hänen päälleen.

[24] Jos hän pakenee rauta-aseita, hänet lävistää vaskijousen nuoli.

[25] Kun hän vetää nuolen selästään, hänen sappensa läpi käy salama. Kauhut valtaavat hänet,

[26] pilkkopimeys on varattu hänen aarteilleen. Hänet kuluttaa tuli, joka palaa lietsomatta. Se tuhoaa, mitä on jäljellä hänen majassaan.

27 Os céus lhe manifestarão a sua iniqüidade; e a terra se levantará contra ele.

28 As riquezas de sua casa serão transportadas; como água serão derramadas no dia da ira de Deus.

29 Tal é, da parte de Deus, a sorte do homem perverso, tal a herança decretada por Deus.

27 Taivas paljastaa hänen pahat tekonsa, maa nousee häntä vastaan.

28 Minkä hän taloonsa kokosi, se menee menojaan vihan päivänä kuin tulvavedet.

29 Tämä on jumalattoman ihmisen osa Jumalalta, Jumalan hänelle määräämä perintöosa.”

Jó 21

Jó descreve a prosperidade dos perversos

1 Respondeu, porém, Jó:

2 Ouvi atentamente as minhas razões, e já isso me será a vossa consolação.

3 Tolerai-me, e eu falarei; e, havendo eu falado, podereis zombar.

4 Acaso, é do homem que eu me queixo? Não tenho motivo de me impacientar?

5 Olhai para mim e pasmai; e ponde a mão sobre a boca;

6 porque só de pensar nisso me perturbo, e um calafrio se apodera de toda a minha carne.

7 Como é, pois, que vivem os perversos, envelhecem e ainda se tornam mais poderosos?

8 Seus filhos se estabelecem na sua presença; e os seus descendentes, ante seus olhos.

9 As suas casas têm paz, sem temor, e a vara de Deus não os fustiga.

Job 21

JOBIN SEITSEMÄS PUHE

Kuulkaa minun sanojani!

1 Job vastasi:

2 ”Kuulkaa toki minun sanojani! Olkoon se teidän antamanne lohdutus!

3 Olkaa kärsivällisiä minua kohtaan ja antakaa minun puhua. Kun olen puhunut, pilkatkaa sitten.

4 Ihmisiäkö vastaan minä valitan? Kuinka en kävisi kärsimättömäksi!

5 Kääntykää katsomaan minua, niin tyrmistytte ja panette käden suullenne.

6 Kun käyn ajattelemaan, niin kauhistun, ja vavistus valtaa ruumiini.”

Miksi jumalattomat saavat elää rauhassa

7 ”Miksi jumalattomat saavat elää, tulla vanhaksi, jopa lisätä mahtiaan ja rikkauttaan?

8 Heidän lapsensa pysyvät vahvoina heidän kanssaan, jälkeläisensä heidän silmiensä alla.

9 Heidän kotinsa ovat rauhassa, kauhuista kaukana, ei heihin osu Jumalan vitsa.

[10] O seu touro gera e não falha, suas novilhas têm a cria e não abortam.

[11] Deixam correr suas crianças, como a um rebanho, e seus filhos saltam de alegria;

[12] cantam com tamboril e harpa e alegram-se ao som da flauta.

[13] Passam eles os seus dias em prosperidade e em paz descem à sepultura.

[14] E são estes os que disseram a Deus: Retira-te de nós! Não desejamos conhecer os teus caminhos.

[15] Que é o Todo-Poderoso, para que nós o sirvamos? E que nos aproveitará que lhe façamos orações?

[16] Vede, porém, que não provém deles a sua prosperidade; longe de mim o conselho dos perversos!

[17] Quantas vezes sucede que se apaga a lâmpada dos perversos? Quantas vezes lhes sobrevém a destruição? Quantas vezes Deus na sua ira lhes reparte dores?

[18] Quantas vezes são como a palha diante do vento e como a pragana arrebatada pelo remoinho?

[19] Deus, dizeis vós, guarda a iniqüidade do perverso para seus filhos. Mas é a ele que deveria Deus dar o pago, para que o sinta.

[20] Seus próprios olhos devem ver a sua ruína, e ele, beber do furor do Todo-Poderoso.

[10] Hänen sonninsa astuu eikä turhaan, hänen lehmänsä poikii eikä synnytä kesken.

[11] Poikansa he laskevat ulos kuin lammaslauman, heidän lapsensa hyppelevät iloisina.

[12] He virittävät lauluja rumpua ja lyyraa soittaen, he iloitsevat huilunsoitosta.

[13] He viettävät päivänsä onnessa, mutta hetkessä he laskeutuvat alas tuonelaan.

[14] Kuitenkin he sanovat Jumalalle: ’Mene pois meidän luotamme, sinun teistäsi emme tahdo tietää.

[15] Mikä on Kaikkivaltias, että häntä palvelisimme? Mitä hyötyä meillä siitä on, että pyydämme häneltä apua?’

[16] Katso, heidän onnensa ei ole heidän omissa käsissään. Jumalattomien neuvo olkoon kaukana minusta.”

Jumalattomille ei kosteta

[17] ”Kuinka usein sammuu jumalattomien lamppu, ja tavoittaako heidät onnettomuus, arpaosa, jonka Jumala jakaa heille vihassaan?

[18] Ovatko he kuin tuulen ajamat oljet, kuin akanat, jotka myrsky on temmannut mukaansa?

[19] Jumala muka säästää jumalattoman rangaistuksen hänen lapsilleen. Kostakoon hänelle itselleen, niin että hän sen tuntee.

[20] Nähköön hän tuhonsa omin silmin, juokoon itse Kaikkivaltiaan vihaa.

[21] Porque depois de morto, cortado já o número dos seus meses, que interessa a ele a sua casa?

[22] Acaso, alguém ensinará ciência a Deus, a ele que julga os que estão nos céus?

[23] Um morre em pleno vigor, despreocupado e tranqüilo,

[24] com seus baldes cheios de leite e fresca a medula dos seus ossos.

[25] Outro, ao contrário, morre na amargura do seu coração, não havendo provado do bem.

[26] Juntamente jazem no pó, onde os vermes os cobrem.

[27] Vede que conheço os vossos pensamentos e os injustos desígnios com que me tratais.

[28] Porque direis: Onde está a casa do príncipe, e onde, a tenda em que morava o perverso?

[29] Porventura, não tendes interrogado os que viajam? E não considerastes as suas declarações,

[30] que o mau é poupado no dia da calamidade, é socorrido no dia do furor?

[31] Quem lhe lançará em rosto o seu proceder? Quem lhe dará o pago do que faz?

[32] Finalmente, é levado à sepultura, e sobre o seu túmulo se faz vigilância.

[33] Os torrões do vale lhe são leves, todos os homens o seguem, assim como não têm número os que foram adiante dele.

[21]Sillä mitä hän välittää omaisistaan, jotka jäävät hänen jälkeensä, kun hänen kuukausiensa luku on täysi?

[22] Onko opetettava ymmärrystä Jumalalle, hänelle, joka korkeuden olennotkin tuomitsee?

[23]Toinen kuolee täydessä onnessaan, kaikin tavoin rauhassa ja levossa.

[24] Hänen astiansa ovat maitoa täynnä, ja hänen luittensa ydin on tuore.

[25] Toinen kuolee katkeralla mielellä saamatta maistaa onnea.

[26] Samalla tavoin he käyvät levolle maahan, ja madot peittävät heidät.

[27]Kuulkaa, minä tunnen teidän ajatuksenne ja juonet, joiden avulla te yritätte tehdä minulle vääryyttä.

[28] Te sanotte: ’Missä on nyt mahtimiehen talo, missä maja, jossa jumalattomat asuivat?’

[29] Ettekö ole kyselleet tien kulkijoilta? Ette voi tehdä tyhjäksi heidän todistustaan siitä,

[30] että paha säästetään onnettomuuden päivänä, vihan päivänä hänet viedään suojaan.

[31] Kuka syyttää häntä vasten kasvoja hänen pahasta vaelluksestaan? Kuka kostaa hänelle sen, mitä hän on tehnyt?

[32] Hänet saatetaan kalmistoon, ja hänen hautakumpuaan vaalitaan.

[33] Lempeitä ovat hänelle laakson turpeet. Kaikki ihmiset seuraavat hänen jäljessään,

[34] Como, pois, me consolais em vão? Das vossas respostas só resta falsidade.

Jó 22

Elifaz acusa a Jó de grandes pecados

[1] Então, respondeu Elifaz, o temanita:

[2] Porventura, será o homem de algum proveito a Deus? Antes, o sábio é só útil a si mesmo.

[3] Ou tem o Todo-Poderoso interesse em que sejas justo ou algum lucro em que faças perfeitos os teus caminhos?

[4] Ou te repreende pelo teu temor de Deus ou entra contra ti em juízo?

[5] Porventura, não é grande a tua malícia, e sem termo, as tuas iniqüidades?

[6] Porque sem causa tomaste penhores a teu irmão e aos seminus despojaste das suas roupas.

[7] Não deste água a beber ao cansado e ao faminto retiveste o pão.

[8] Ao braço forte pertencia a terra, e só os homens favorecidos habitavam nela.

[9] As viúvas despediste de mãos vazias, e os braços dos órfãos foram quebrados.

[10] Por isso, estás cercado de laços, e repentino pavor te conturba

[11] ou trevas, em que nada vês; e águas transbordantes te cobrem.

niin kuin hänen edelläänkin kulkeneita on lukematon joukko.

[34] Kuinka tarjoatte minulle noin turhaa lohdutusta? Vastauksistanne jää pelkkä petollisuus jäljelle.”

Job 22

ELIFAAN KOLMAS PUHE

Voiko ihminen hyödyttää Jumalaa?

[1]Teemanilainen Elifas vastasi:

[2]”Voiko ihminen hyödyttää Jumalaa? Ei, ainoastaan itseään hyödyttää se, jolla on ymmärrystä.

[3] Onko Kaikkivaltiaalle etua siitä, että olet vanhurskas, tai voittoa siitä, että vaellat nuhteettomasti?

[4]Jumalanpelkosiko vuoksi hän sinua ojentaa ja käy kanssasi oikeutta?”

Pahuutesi on suuri, Job

[5]”Eikö pahuutesi ole suuri, eikö vääriä tekojasi ole loputtomasti?

[6]Sinähän otit veljiltäsi pantin ilman aihetta ja riistit vaatteet alastomilta.

[7]Et antanut nääntyvälle vettä juotavaksi, nälkäiseltä kielsit leivän.

[8]Voimakkaan omaksi tuli maa, ja vain suosikit saivat asua siinä.

[9]Lesket sinä lähetit luotasi tyhjin käsin, orpojen käsivarret murskattiin.

[10]Sen tähden ympärilläsi on nyt ansoja, ja äkillinen kauhu valtaa sinut.

[11] Vai etkö näe pimeyttä? Vesitulva peittää sinut.”

Sinä väheksyt Jumalaa

12 Porventura, não está Deus nas alturas do céu? Olha para as estrelas mais altas. Que altura!

12”Eikö Jumala ole korkea kuin taivas? Katso ylimpiä tähtiä – kuinka korkealla ne ovatkaan!

13 E dizes: Que sabe Deus? Acaso, poderá ele julgar através de densa escuridão?

13 Ja sinä sanot: ’Mitäpä Jumala tietää! Voiko hän tuomita synkkien pilvien takaa?

14 Grossas nuvens o encobrem, de modo que não pode ver; ele passeia pela abóbada do céu.

14Hän on pilvien piilossa, ei hän näe, taivaan holvilla hän käyskentelee.’

15 Queres seguir a rota antiga, que os homens iníquos pisaram?

15 Seuraatko ikivanhaa polkua, jota pahantekijät vaelsivat,

16 Estes foram arrebatados antes do tempo; o seu fundamento, uma torrente o arrasta.

16 nuo, jotka temmattiin pois ennen aikojaan ja joiden perustuksen virta vei mennessään.

17 Diziam a Deus: Retira-te de nós. E: Que pode fazer-nos o Todo-Poderoso?

17He sanoivat Jumalalle: ’Käänny pois meistä. Mitä Kaikkivaltias voisi meille tehdä?’

18 Contudo, ele enchera de bens as suas casas. Longe de mim o conselho dos perversos!

18Kuitenkin hän oli täyttänyt heidän talonsa kaikella hyvällä. Mutta minusta on kaukana jumalattomien neuvo.

19 Os justos o vêem e se alegram, e o inocente escarnece deles,

19Vanhurskaat näkevät heidän tuhonsa ja iloitsevat, nuhteeton pilkkaa heitä:

20 dizendo: Na verdade, os nossos adversários foram destruídos, e o fogo consumiu o resto deles.

20’Totisesti, vastustajamme on tuhottu. Sen, mitä heistä jäi jäljelle, kulutti tuli.’”

Tee sovinto Jumalan kanssa

21 Reconcilia-te, pois, com ele e tem paz, e assim te sobrevirá o bem.

21”Tee siis sovinto ja elä rauhassa Jumalan kanssa, niin saavutat onnen.

22 Aceita, peço-te, a instrução que profere e põe as suas palavras no teu coração.

22 Ota vastaan opetus hänen suustaan ja kätke hänen sanansa sydämeesi.

23 Se te converteres ao Todo-Poderoso, serás restabelecido; se afastares a injustiça da tua tenda

23 Jos palaat Kaikkivaltiaan luo, sinun elämäsi rakentuu uudestaan . Jos karkotat vääryyden kauas majastasi,

24 e deitares ao pó o teu ouro e o ouro de Ofir entre pedras dos ribeiros,

24viskaat kultasi tomuun ja Oofirin kullan jokilaakson louhikkoon,

25 então, o Todo-Poderoso será o teu ouro e a tua prata escolhida.

26 Deleitar-te-ás, pois, no Todo-Poderoso e levantarás o rosto para Deus.

27 Orarás a ele, e ele te ouvirá; e pagarás os teus votos.

28 Se projetas alguma coisa, ela te sairá bem, e a luz brilhará em teus caminhos.

29 Se estes descem, então, dirás: Para cima! E Deus salvará o humilde

30 e livrará até ao que não é inocente; sim, será libertado, graças à pureza de tuas mãos.

Jó 23

Jó deseja apresentar-se perante Deus

1 Respondeu, porém, Jó:

2 Ainda hoje a minha queixa é de um revoltado, apesar de a minha mão reprimir o meu gemido.

3 Ah! Se eu soubesse onde o poderia achar! Então, me chegaria ao seu tribunal.

4 Exporia ante ele a minha causa, encheria a minha boca de argumentos.

5 Saberia as palavras que ele me respondesse e entenderia o que me dissesse.

6 Acaso, segundo a grandeza de seu poder, contenderia comigo? Não; antes, me atenderia.

7 Ali, o homem reto pleitearia com ele, e eu me livraria para sempre do meu juiz.

25 jos Kaikkivaltiaasta tulee kulta-aarteesi, parhain hopeasi,

26 silloin iloitset Kaikkivaltiaasta ja nostat kasvosi Jumalan puoleen.

27 Kun rukoilet häntä, hän kuulee sinua, ja sinä voit täyttää lupauksesi.

28 Kun jotakin päätät, se onnistuu sinulle, ja sinun teillesi loistaa valo.

29 Jos tie painuu alaspäin, sinä sanot: 'Ylös', ja hän auttaa nöyrtyvää.

30 Hän pelastaa senkin, joka ei ole syytön; sinun kättesi puhtauden tähden tämä pelastuu."

Job 23

JOBIN KAHDEKSAS PUHE
Kuinka voisin löytää Jumalan

1 Job vastasi:

2 "Tänäänkin valitukseni on kapinaa! Käteni on painava huokaukseni tähden.

3 Jospa tietäisin, kuinka löytäisin hänet, ja pääsisin hänen asunnolleen!

4 Minä esittäisin hänelle riita-asiani ja täyttäisin suuni todisteilla.

5 Tahtoisinpa tietää, mitä hän minulle vastaisi, ja ymmärtää, mitä hän minulle sanoisi.

6 Kävisikö hän oikeutta minua vastaan suurella voimallaan? Ei, totisesti hän kuuntelisi minua tarkasti.

7 Silloin olisi hänen vastapuolenaan oikeamielinen mies. Olisin vapaa tuomaristani ainiaaksi.

[8] Eis que, se me adianto, ali não está; se torno para trás, não o percebo.

[9] Se opera à esquerda, não o vejo; esconde-se à direita, e não o diviso.

[10] Mas ele sabe o meu caminho; se ele me provasse, sairia eu como o ouro.

[11] Os meus pés seguiram as suas pisadas; guardei o seu caminho e não me desviei dele.

[12] Do mandamento de seus lábios nunca me apartei, escondi no meu íntimo as palavras da sua boca.

[13] Mas, se ele resolveu alguma coisa, quem o pode dissuadir? O que ele deseja, isso fará.

[14] Pois ele cumprirá o que está ordenado a meu respeito e muitas coisas como estas ainda tem consigo.

[15] Por isso, me perturbo perante ele; e, quando o considero, temo-o.

[16] Deus é quem me fez desmaiar o coração, e o Todo-Poderoso, quem me perturbou,

[17] porque não estou desfalecido por causa das trevas, nem porque a escuridão cobre o meu rosto.

Jó 24

Jó contesta que os perversos muitas vezes não são castigados

[8] Minä menen itään, mutta ei hän ole siellä, menen länteen, mutta en häntä havaitse.

[9] Jos hän toimii pohjoisessa , en saa häntä silmiini, jos hän kääntyy etelään , en häntä näe.

[10] Hän kyllä tietää, mistä minun tieni kulkee. Jos hän tutkisi minut, osoittautuisin kullan kaltaiseksi.

[11]Hänen askeleissaan on jalkani pysynyt, hänen tietään olen noudattanut siltä poikkeamatta.

[12]Hänen huultensa käskystä en ole poikennut. Hänen suunsa sanat olen kätkenyt tarkemmin kuin omat päätökseni.”

Jumala tekee mitä tahtoo

[13]”Mutta hän pysyy samassa päätöksessään, kuka voi häntä estää? Mitä hän tahtoo, sen hän tekee.

[14]Hän toteuttaa sen, mikä on minulle säädetty. Sellaista hänellä on tallella vielä paljon.

[15] Sen tähden valtaa minut kauhu hänen kasvojensa edessä. Kun sitä ajattelen, pelkään häntä.

[16] Jumala on lannistanut minun rohkeuteni, Kaikkivaltias on kauhistuttanut minut.

[17] En minä pimeyden tähden menehdy, en sen vuoksi, että synkeys peittää minut.”

Job 24

Miksi Jumala sallii jumalattomien pahat teot?

[1] Por que o Todo-Poderoso não designa tempos de julgamento? E por que os que o conhecem não vêem tais dias?

[2] Há os que removem os limites, roubam os rebanhos e os apascentam.

[3] Levam do órfão o jumento, da viúva, tomam-lhe o boi.

[4] Desviam do caminho aos necessitados, e os pobres da terra todos têm de esconder-se.

[5] Como asnos monteses no deserto, saem estes para o seu mister, à procura de presa no campo aberto, como pão para eles e seus filhos.

[6] No campo segam o pasto do perverso e lhe rabiscam a vinha.

[7] Passam a noite nus por falta de roupa e não têm cobertas contra o frio.

[8] Pelas chuvas das montanhas são molhados e, não tendo refúgio, abraçam-se com as rochas.

[9] Orfãozinhos são arrancados ao peito, e dos pobres se toma penhor;

[10] de modo que estes andam nus, sem roupa, e, famintos, arrastam os molhos.

[11] Entre os muros desses perversos espremem o azeite, pisam-lhes o lagar; contudo, padecem sede.

[12] Desde as cidades gemem os homens, e a alma dos feridos clama; e, contudo, Deus não tem isso por anormal.

[1]”Miksi Kaikkivaltias ei ole varannut tuomion aikoja? Miksi eivät ne, jotka hänet tuntevat, saa nähdä hänen tilintekonsa päiviä?

[2]Jumalattomat siirtävät rajoja, ryöstävät laumoja ja laskevat ne laitumelleen.

[3]Orpojen aasin he vievät mennessään, ottavat pantiksi lesken härän.

[4]He työntävät köyhät tien sivuun, kaikkien maan kurjien täytyy piileskellä.

[5] He ovat kuin villiaasit autiomaassa: he lähtevät työhönsä, purtavaa etsimään, aro antaa leivän heidän lapsilleen.

[6] Kedolta he korjaavat rehuviljaa ruuakseen, jumalattoman viinitarhasta he keräävät tähteitä.

[7] Alastomina he viettävät yönsä, vailla vaatteita, ilman peittoa kylmässä.

[8] He kastuvat vuorilla sateesta, vailla suojaa he syleilevät kalliota.

[9] Äidin rinnoilta riistetään orpo, ja kurjalta otetaan pantti.

[10] He kulkevat alastomina, ilman vaatteita, nälkäisinä he kantavat lyhteitä.

[11] Muurien sisällä he pusertavat öljyä, polkevat viinikuurnaa ja ovat itse janoissaan.

[12] Kaupungista kuuluu miesten voihkina, ja haavoille lyötyjen sielu huutaa apua. Mutta Jumala ei piittaa vääryydestä.

[13] Os perversos são inimigos da luz, não conhecem os seus caminhos, nem permanecem nas suas veredas.

[14] De madrugada se levanta o homicida, mata ao pobre e ao necessitado, e de noite se torna ladrão.

[15] Aguardam o crepúsculo os olhos do adúltero; este diz consigo: Ninguém me reconhecerá; e cobre o rosto.

[16] Nas trevas minam as casas, de dia se conservam encerrados, nada querem com a luz.

[17] Pois a manhã para todos eles é como sombra de morte; mas os terrores da noite lhes são familiares.

[18] Vós dizeis: Os perversos são levados rapidamente na superfície das águas; maldita é a porção dos tais na terra; já não andam pelo caminho das vinhas.

[19] A secura e o calor desfazem as águas da neve; assim faz a sepultura aos que pecaram.

[20] A mãe se esquecerá deles, os vermes os comerão gostosamente; nunca mais haverá lembrança deles; como árvore será quebrado o injusto,

[21] aquele que devora a estéril que não tem filhos e não faz o bem à viúva.

[22] Não! Pelo contrário, Deus por sua força prolonga os dias dos valentes; vêem-se eles de pé quando desesperavam da vida.

[23] Ele lhes dá descanso, e nisso se estribam; os olhos de Deus estão nos caminhos deles.

[13] On niitä, jotka kapinoivat valoa vastaan, eivät tunne sen teitä eivätkä pysy sen poluilla.

[14] Murhaaja nousee ennen päivän valkenemista, tappaa kurjan ja köyhän. Hän hiipii yöllä kuin varas.

[15] Avionrikkojan silmä tähyilee hämärää, hän peittää kasvonsa ja ajattelee: ’Ei kenenkään silmä näe minua.’

[16] Pimeässä murtaudutaan taloihin. Päiväksi nämä ihmiset sulkeutuvat sisälle eivätkä tahdo valosta tietää.

[17] Pilkkopimeä on heille kuin aamunkoitto, ovathan pimeyden kauhut heille tuttuja.”

Lopulta vääryys murskataan kuin puu

[18] ”Kevyesti kiitää jumalaton vetten viemänä. Kirottu on maassa hänen peltopalstansa, ei hän enää poikkea viinitarhojen tielle.

[19] Kuiva maa ja kuumuus ahmaisevat lumiveden, tuonela nielee synnintekijät.

[20] Äidin kohtu unohtaa hänet, madot syövät hänet herkkunaan, eikä häntä enää muisteta. Vääryys murskataan kuin puu.

[21] Hän kohteli pahoin hedelmätöntä, joka ei synnytä lapsia, leskelle hän ei hyvää tehnyt.

[22] Mahtavat Jumala pitää yllä voimallaan. He nousevat jälleen, vaikka olivat jo epätoivoisia hengestään.

[23] Hän antaa heidän olla turvassa, heillä on tuki. Hänen silmänsä valvovat heidän teitään.

24 São exaltados por breve tempo; depois, passam, colhidos como todos os mais; são cortados como as pontas das espigas.

25 Se não é assim, quem me desmentirá e anulará as minhas razões?

Jó 25

Bildade nega que o homem possa justificar-se diante de Deus

1 Então, respondeu Bildade, o suíta:

2 A Deus pertence o domínio e o poder; ele faz reinar a paz nas alturas celestes.

3 Acaso, têm número os seus exércitos? E sobre quem não se levanta a sua luz?

4 Como, pois, seria justo o homem perante Deus, e como seria puro aquele que nasce de mulher?

5 Eis que até a lua não tem brilho, e as estrelas não são puras aos olhos dele.

6 Quanto menos o homem, que é gusano, e o filho do homem, que é verme!

Jó 26

Jó afirma a soberania de Deus

1 Jó, porém, respondeu:

2 Como sabes ajudar ao que não tem força e prestar socorro ao braço que não tem vigor!

3 Como sabes aconselhar ao que não tem sabedoria e revelar plenitude de verdadeiro conhecimento!

24 Vähäksi aikaa he kohoavat korkealle, sitten heitä ei enää ole. He vaipuvat kuolemaan, heidät temmataan pois niin kuin kaikki muutkin, heidät taitetaan kuin tähkäpäät.

25 Eikö näin ole? Kuka osoittaa minut valehtelijaksi? Kuka tekee tyhjäksi minun sanani?”

Job 25

BILDADIN KOLMAS PUHE

Kukaan ei ole vanhurskas

1 Sitten suuhilainen Bildad sanoi:

2 ”Hallitusvalta ja pelättävyys ovat hänen, joka tekee rauhan korkeuksissaan.

3 Onko määrää hänen joukoillaan? Kenelle ei koittaisi hänen valonsa?

4 Kuinka ihminen olisi vanhurskas Jumalan edessä? Kuinka naisesta syntynyt olisi puhdas?

5 Katso, eihän kuukaan ole kirkas, eivät tähdetkään ole puhtaat hänen silmissään.

6 Kuinka sitten ihminen, tuo mato, ja ihmislapsi, tuo toukka!”

Job 26

JOBIN YHDEKSÄS PUHE

Kuinka oletkaan auttanut voimatonta!

1 Tähän Job vastasi:

2 ”Kuinka oletkaan auttanut voimatonta, pelastanut sen, jonka käsivarsi on heikko!

3 Kuinka oletkaan neuvonut sitä, jolta puuttuu viisautta, ja tuonut julki paljon ymmärrystä!

[4] Com a ajuda de quem proferes tais palavras? E de quem é o espírito que fala em ti?

[5] A alma dos mortos treme debaixo das águas com seus habitantes.
[6] O além está desnudo perante ele, e não há coberta para o abismo.
[7] Ele estende o norte sobre o vazio e faz pairar a terra sobre o nada.
[8] Prende as águas em densas nuvens, e as nuvens não se rasgam debaixo delas.
[9] Encobre a face do seu trono e sobre ele estende a sua nuvem.

[10] Traçou um círculo à superfície das águas, até aos confins da luz e das trevas.

[11] As colunas do céu tremem e se espantam da sua ameaça.

[12] Com a sua força fende o mar e com o seu entendimento abate o adversário.

[13] Pelo seu sopro aclara os céus, a sua mão fere o dragão veloz.

[14] Eis que isto são apenas as orlas dos seus caminhos! Que leve sussurro temos ouvido dele! Mas o trovão do seu poder, quem o entenderá?

Jó 27

Jó descreve a sorte dos perversos

[1] Prosseguindo Jó em seu discurso, disse:

[4] Kenelle oikein olet sanasi osoittanut? Kenen henki on kauttasi puhunut?”

Jumalan valtasuuruus

[5]”Vainajat vapisevat vesien ja niiden asukkaitten alapuolella.
[6] Tuonela on paljaana Jumalan edessä, eikä ole manalalla peitettä.
[7]Pohjoiset taivaat hän levittää tyhjyyden yli, ripustaa maan olemattoman päälle.
[8]Hän käärii vedet pilviinsä, eivätkä pilvet halkea niiden painosta.
[9] Hän peittää näkyvistä valtaistuimensa, levittää pilvensä sen yli.
[10] Hän on piirtänyt rajan, kaaren vetten pinnalle, sinne asti, missä valo päättyy pimeään.
[11] Taivaan pylväät huojuvat, ne kauhistuvat hänen nuhteluaan.
[12] Voimallaan hän taltutti meren, ymmärryksensä voimalla hän murskasi Rahabin .
[13]Hänen henkäyksestään taivas kirkastui. Hänen kätensä lävisti pakenevan käärmeen.
[14]Katso, nämä ovat ainoastaan hänen tekojensa ääriviivat, kuinka hiljainen onkaan kuiskaus, jonka hänestä kuulemme! Kuka sitten voi käsittää hänen väkevyytensä jylinän?”

Job 27

JOBIN KYMMENES PUHE

Omatuntoni ei soimaa minua

[1]Job jatkoi mietelmiensä lausumista ja sanoi:

[2] Tão certo como vive Deus, que me tirou o direito, e o Todo-Poderoso, que amargurou a minha alma,

[3] enquanto em mim estiver a minha vida, e o sopro de Deus nos meus narizes,
[4] nunca os meus lábios falarão injustiça, nem a minha língua pronunciará engano.

[5] Longe de mim que eu vos dê razão! Até que eu expire, nunca afastarei de mim a minha integridade.

[6] À minha justiça me apegarei e não a largarei; não me reprova a minha consciência por qualquer dia da minha vida.

[7] Seja como o perverso o meu inimigo, e o que se levantar contra mim, como o injusto.
[8] Porque qual será a esperança do ímpio, quando lhe for cortada a vida, quando Deus lhe arrancar a alma?
[9] Acaso, ouvirá Deus o seu clamor, em lhe sobrevindo a tribulação?
[10] Deleitar-se-á o perverso no Todo-Poderoso e invocará a Deus em todo o tempo?
[11] Ensinar-vos-ei o que encerra a mão de Deus e não vos ocultarei o que está com o Todo-Poderoso.
[12] Eis que todos vós já vistes isso; por que, pois, alimentais vãs noções?
[13] Eis qual será da parte de Deus a porção do perverso e a herança que os opressores receberão do Todo-Poderoso:

[2]”Niin totta kuin Jumala elää, hän, joka on riistänyt minulta oikeuteni, ja Kaikkivaltias, joka on murehduttanut sieluni:
[3] niin kauan kuin minussa vielä on henkeä ja Jumalan henkäys sieraimissani,
[4] huuleni eivät totisesti puhu petosta eikä kieleni lausu vilppiä.
[5] Olkoon minusta kaukana se, että myöntäisin teidän olevan oikeassa. Niin kauan kuin elän, en luovu syyttömyydestäni.

[6] Pidän kiinni vanhurskaudestani enkä hellitä, yhdestäkään elämäni päivästä ei omatuntoni minua soimaa.”

Itätuuli vie jumalattoman

[7]”Käyköön viholliselleni niin kuin jumalattomalle ja vastustajalleni niin kuin väärintekijälle.
[8] Mitä toivoa on jumalattomalla, kun Jumala leikkaa pois hänen elämänsä, tempaa pois hänen sielunsa?
[9]Kuuleeko Jumala hänen huutonsa, kun häntä kohtaa ahdinko?
[10]Voiko hän iloita Kaikkivaltiaasta, huutaa Jumalan puoleen kaikkina aikoina?
[11] Minä opetan teille, millainen on Jumalan käsi, en salaa Kaikkivaltiaan ajatuksia.
[12] Olettehan te kaikki sen itse nähneet, miksi puhutte turhia?
[13] Tämä on jumalattoman ihmisen osa, Jumalan säätämä perintöosa, jonka väkivaltaiset saavat Kaikkivaltiaalta:

[14] Se os seus filhos se multiplicarem, será para a espada, e a sua prole não se fartará de pão.

[15] Os que ficarem dela, a peste os enterrará, e as suas viúvas não chorarão.

[16] Se o perverso amontoar prata como pó e acumular vestes como barro,

[17] ele os acumulará, mas o justo é que os vestirá, e o inocente repartirá a prata.

[18] Ele edifica a sua casa como a da traça e como a choça que o vigia constrói.

[19] Rico se deita com a sua riqueza, abre os seus olhos e já não a vê.

[20] Pavores se apoderam dele como inundação, de noite a tempestade o arrebata.

[21] O vento oriental o leva, e ele se vai; varre-o com ímpeto do seu lugar.

[22] Deus lança isto sobre ele e não o poupa, a ele que procura fugir precipitadamente da sua mão;

[23] à sua queda lhe batem palmas, à saída o apupam com assobios.

Jó 28

O homem apropria-se das riquezas da terra

[1] Na verdade, a prata tem suas minas, e o ouro, que se refina, o seu lugar.

[14] Jos hänellä on paljonkin lapsia, he ovat miekan omia. Hänen jälkeläisensä eivät saa kylliksi leipää.

[15]Ne, jotka heistä jäävät jäljelle, saattaa hautaan rutto, eivätkä heidän leskensä itke.

[16]Jos hän kasaa hopeaa kuin multaa ja kokoaa vaatteita kuin savea,

[17] niin kootkoon, mutta vanhurskas pukee ne ylleen, ja viattomat jakavat keskenään hopean.

[18]Hän rakentaa taloaan kuin koiperhosen toukka, se on kuin vartijan tekemä maja pellolla.

[19]Rikkaana hän menee levolle; ei mitään ole hävinnyt. Kun hän avaa silmänsä, mitään ei ole jäljellä.

[20]Kauhut tavoittavat hänet kuin tulvavedet, yöllä yllättää hänet rajuilma.

[21]Itätuuli nostaa hänet, ja hän menee menojaan. Tuuli puhaltaa hänet pois paikaltaan.

[22] Jumala ampuu häntä säälimättä, hänen on hädissään paettava Jumalan käden voimaa.

[23] Silloin hänelle paukutetaan käsiä ja vihelletään hänen omalta asuinpaikaltaan.”

Job 28

Ihminen etsii maan aarteita

[1]”Hopeallakin on suonensa ja löytöpaikkansa kullalla, joka puhdistetaan.

[2] O ferro tira-se da terra, e da pedra se funde o cobre.

[3] Os homens põem termo à escuridão e até aos últimos confins procuram as pedras ocultas nas trevas e na densa escuridade.

[4] Abrem entrada para minas longe da habitação dos homens, esquecidos dos transeuntes; e, assim, longe deles, dependurados, oscilam de um lado para outro.

[5] Da terra procede o pão, mas embaixo é revolvida como por fogo.

[6] Nas suas pedras se encontra safira, e há pó que contém ouro.

[7] Essa vereda, a ave de rapina a ignora, e jamais a viram os olhos do falcão.

[8] Nunca a pisaram feras majestosas, nem o leãozinho passou por ela.

[9] Estende o homem a mão contra o rochedo e revolve os montes desde as suas raízes.

[10] Abre canais nas pedras, e os seus olhos vêem tudo o que há de mais precioso.

[11] Tapa os veios de água, e nem uma gota sai deles, e traz à luz o que estava escondido.

A verdadeira sabedoria é dom de Deus

[12] Mas onde se achará a sabedoria? E onde está o lugar do entendimento?

[13] O homem não conhece o valor dela, nem se acha ela na terra dos viventes.

[14] O abismo diz: Ela não está em mim; e o mar diz: Não está comigo.

[15] Não se dá por ela ouro fino, nem se pesa prata em câmbio dela.

[2] Rauta otetaan maasta, kivestä sulatetaan kupari.

[3] Pimeydestä tehdään loppu, ja pilkkopimeässä olevat kivet tutkitaan perin pohjin.

[4] Kaivoskuilu louhitaan syvälle maan asukkaiden alle. Unohdettuina, kaukana kulkuteistä, miehet siellä riippuvat, heiluvat kaukana ihmisten ilmoilta.

[5] Maasta kasvaa leipä, mutta maan uumenet mullistetaan kuin tulen voimalla.

[6] Sen kivissä on safiirilla sijansa, siellä on kultahiekkaa.

[7] Polkua sinne ei tiedä petolintu, haukan silmä ei sitä havaitse.

[8] Sitä eivät astele ylväät eläimet, leijona ei sitä kulje.

[9] Siellä käydään käsiksi piikiveen, vuoret mullistetaan juuria myöten.

[10] Kallioihin murretaan käytäviä. Silmä näkee kaikenlaiset kalleudet.

[11] Vesisuonet estetään tihkumasta, salattu tuodaan päivänvaloon.”

Viisautta ei voi ostaa kullalla

[12]”Mutta viisaus – mistä se löytyy, missä on ymmärryksen asuinpaikka?

[13] Ihminen ei tiedä sen arvoa, eikä sitä löydy elävien maasta.

[14] Syvyys sanoo: ’Ei se ole minussa’, ja meri sanoo: ’Ei se ole minun luonani.’

[15] Sitä ei voi ostaa puhtaalla kullalla, hopeaa ei voi punnita sen maksuksi.

[16] O seu valor não se pode avaliar pelo ouro de Ofir, nem pelo precioso ônix, nem pela safira.

[17] O ouro não se iguala a ela, nem o cristal; ela não se trocará por jóia de ouro fino;

[18] ela faz esquecer o coral e o cristal; a aquisição da sabedoria é melhor que a das pérolas.

[19] Não se lhe igualará o topázio da Etiópia, nem se pode avaliar por ouro puro.

[20] Donde, pois, vem a sabedoria, e onde está o lugar do entendimento?

[21] Está encoberta aos olhos de todo vivente e oculta às aves do céu.

[22] O abismo e a morte dizem: Ouvimos com os nossos ouvidos a sua fama.

[23] Deus lhe entende o caminho, e ele é quem sabe o seu lugar.

[24] Porque ele perscruta até as extremidades da terra, vê tudo o que há debaixo dos céus.

[25] Quando regulou o peso do vento e fixou a medida das águas;

[26] quando determinou leis para a chuva e caminho para o relâmpago dos trovões,

[27] então, viu ele a sabedoria e a manifestou; estabeleceu-a e também a esquadrinhou.

[28] E disse ao homem: Eis que o temor do SENHOR é a sabedoria, e o apartar-se do mal é o entendimento.

Jó 29

[16]Sen hinnaksi ei riitä Oofirin kulta, eivät kalliit onyksi-kivet eivätkä safiirit.

[17] Ei vedä sille vertaa kulta eikä lasi, eivät riitä sen vaihtohinnaksi aitokultaiset astiat.

[18] Koralleja ja kristalleja ei voi edes mainita, viisauden omistaminen on kalliimpi kuin helmet.

[19] Ei vedä viisaudelle vertaa Kuusin topaasi, puhdas kulta ei riitä sen maksuksi.”

Jumala yksin tuntee viisauden lähteen

[20]”Mistä sitten tulee viisaus, ja missä on ymmärryksen asuinpaikka?

[21] Se on kätketty kaikkien elävien silmiltä, se on salattu taivaan linnuiltakin.

[22] Manala ja kuolema sanovat: ’Korvamme ovat kuulleet siitä kerrottavan.’

[23] Jumala tietää tien sen luokse, hän tuntee sen asuinpaikan.

[24]Hänen katseensa tavoittaa maan ääret, hän näkee kaiken, mitä on taivaan alla.

[25] Kun hän antoi tuulelle voiman ja määräsi mitalla vedet,

[26] kun hän sääti lain sateelle ja ukkospilvelle tien,

[27] silloin hän sen näki ja ilmoitti, toi sen esille ja myös tutki sen.

[28] Ihmiselle hän sanoi: ’Katso, Herran pelko on viisautta, pahan karttaminen ymmärrystä.’”

Job 29

Jó lembra-se do seu primeiro estado feliz

1 Prosseguiu Jó no seu discurso e disse:

2 Ah! Quem me dera ser como fui nos meses passados, como nos dias em que Deus me guardava!

3 Quando fazia resplandecer a sua lâmpada sobre a minha cabeça, quando eu, guiado por sua luz, caminhava pelas trevas;

4 como fui nos dias do meu vigor, quando a amizade de Deus estava sobre a minha tenda;

5 quando o Todo-Poderoso ainda estava comigo, e os meus filhos, em redor de mim;

6 quando eu lavava os pés em leite, e da rocha me corriam ribeiros de azeite.

7 Quando eu saía para a porta da cidade, e na praça me era dado sentar-me,

8 os moços me viam e se retiravam; os idosos se levantavam e se punham em pé;

9 os príncipes reprimiam as suas palavras e punham a mão sobre a boca;

10 a voz dos nobres emudecia, e a sua língua se apegava ao paladar.

11 Ouvindo-me algum ouvido, esse me chamava feliz; vendo-me algum olho, dava testemunho de mim;

12 porque eu livrava os pobres que clamavam e também o órfão que não tinha quem o socorresse.

JOBIN YHDESTOISTA PUHE

Jospa olisin niin kuin parhaina päivinäni

1Job jatkoi mietelmiensä lausumista ja sanoi:

2”Olisinpa niin kuin olin menneinä kuukausina, niin kuin niinä päivinä, joina Jumala minua varjeli.

3 Silloin hänen lamppunsa loisti pääni päällä ja minä vaelsin hänen valossaan halki pimeyden.

4Jospa olisin niin kuin parhaina päivinäni, kun Jumalan ystävyys oli majani yllä,

5 ja Kaikkivaltias oli vielä minun kanssani ja lapseni olivat ympärilläni.

6 Silloin askeleeni kylpivät kermassa ja kallio vierelläni vuoti öljyvirtoja.

7 Kun menin kaupunginportille, kun asetin istuimeni torille,

8 nuorukaiset väistyivät nähdessään minut, vanhukset nousivat ja jäivät seisomaan,

9 päämiehet lakkasivat puhumasta ja panivat käden suulleen,

10 ruhtinaiden ääni vaikeni, ja heidän kielensä tarttui kitalakeen.”

Minä autoin kurjia

11”Kenen korva minusta kuuli, hän ylisti minua onnelliseksi, kenen silmä minut näki, hän antoi minusta hyvän todistuksen.

12 Sillä minä pelastin kurjan, joka huusi apua, ja orvon, jolla ei ollut auttajaa.

13 A bênção do que estava a perecer vinha sobre mim, e eu fazia rejubilar-se o coração da viúva.	13Menehtyvän siunaus tuli osakseni, lesken sydämen sain riemuitsemaan.
14 Eu me cobria de justiça, e esta me servia de veste; como manto e turbante era a minha eqüidade.	14 Vanhurskauden puin ylleni, ja se verhosi minut, oikeus oli minulla viittana ja päähineenä.
15 Eu me fazia de olhos para o cego e de pés para o coxo.	15Minä olin sokean silmä ja ontuvan jalka.
16 Dos necessitados era pai e até as causas dos desconhecidos eu examinava.	16 Köyhille minä olin isä, tuntemattomankin asiaa tutkin tarkoin.
17 Eu quebrava os queixos do iníquo e dos seus dentes lhe fazia eu cair a vítima.	17 Minä murskasin väärintekijän leukaluut ja tempasin saaliin hänen hampaistaan.”
	Silloin minua kunnioitettiin
18 Eu dizia: no meu ninho expirarei, multiplicarei os meus dias como a areia.	18”Silloin ajattelin: ’Minä saan kuolla omassa pesässäni, ja päiviäni tulee olemaan niin paljon kuin hiekanjyviä.
19 A minha raiz se estenderá até às águas, e o orvalho ficará durante a noite sobre os meus ramos;	19 Juureni ovat vedelle avoinna, ja kaste viipyy oksillani.
20 a minha honra se renovará em mim, e o meu arco se reforçará na minha mão.	20 Kunniani on alati uusi, ja jouseni nuortuu minun kädessäni.’
21 Os que me ouviam esperavam o meu conselho e guardavam silêncio para ouvi-lo.	21 Kaikki kuuntelivat minua ja odottivat, ottivat vaieten vastaan neuvoni.
22 Havendo eu falado, não replicavam; as minhas palavras caíam sobre eles como orvalho.	22 Kun olin puhunut, he eivät sanaakaan sanoneet, vihmana valui puheeni heihin.
23 Esperavam-me como à chuva, abriam a boca como à chuva de primavera.	23He odottivat minua kuin sadetta ja avasivat suunsa kuin kevätkuurolle.
24 Sorria-me para eles quando não tinham confiança; e a luz do meu rosto não desprezavam.	24 Minä hymyilin heille, kun he olivat toivottomia, minun kasvojeni valoisuus ei jättänyt heitä synkiksi.
25 Eu lhes escolhia o caminho, assentava-me como chefe e habitava como rei entre as suas tropas, como quem consola os que pranteiam.	25 Jos suvaitsin tulla heidän luokseen, minä istuin kunniapaikalla, istuin kuin kuningas sotajoukkonsa keskellä, niin kuin se, joka lohduttaa murheelliset.”

Jó 30

Jó lamenta a miséria em que caiu

[1] Mas agora se riem de mim os de menos idade do que eu, e cujos pais eu teria desdenhado de pôr ao lado dos cães do meu rebanho.

[2] De que também me serviria a força das suas mãos, homens cujo vigor já pereceu?

[3] De míngua e fome se debilitaram; roem os lugares secos, desde muito em ruínas e desolados.

[4] Apanham malvas e folhas dos arbustos e se sustentam de raízes de zimbro.

[5] Do meio dos homens são expulsos; grita-se contra eles, como se grita atrás de um ladrão;

[6] habitam nos desfiladeiros sombrios, nas cavernas da terra e das rochas.

[7] Bramam entre os arbustos e se ajuntam debaixo dos espinheiros.

[8] São filhos de doidos, raça infame, e da terra são escorraçados.

[9] Mas agora sou a sua canção de motejo e lhes sirvo de provérbio.

[10] Abominam-me, fogem para longe de mim e não se abstêm de me cuspir no rosto.

[11] Porque Deus afrouxou a corda do meu arco e me oprimiu; pelo que sacudiram de si o freio perante o meu rosto.

Job 30

Nyt olen pilkan kohde

[1]”Nyt minulle nauravat elinpäiviltään nuoremmat, joiden isiä pidin arvottomina edes paimenkoirieni pariin.

[2] Ja mitäpä minua hyödyttäisi heidän kättensä voima, kun heidän nuoruutensa tarmon on vienyt

[3] puute ja kova nälänhätä. He kaluavat kuivaa maata, jo ennestään typötyhjää maata.

[4] He poimivat suolaheiniä pensaiden ympäriltä, heidän ruokanaan ovat kinsteripensaan juuret.

[5] Heidät karkotetaan ihmisten parista, heidän peräänsä huudetaan kuin varkaille.

[6] Heidän on asuttava rotkojen rinteillä, maakoloissa ja kallioluolissa.

[7] Pensaiden keskellä he ulisevat, piikkikasvien alle he sulloutuvat,

[8] nuo houkkien ja halveksittujen jälkeläiset, jotka on ruoskalla ajettu maasta.

[9] Nyt minusta on tullut heille pilkkalaulu, olen joutunut heidän sananparrekseen.

[10]He inhoavat minua, pysyttelevät minusta kaukana eivätkä häikäile sylkeä silmilleni.

[11]Onhan Jumala irrottanut jouseni jänteen ja nöyryyttänyt minut, siksi he eivät enää hillitse kieltään minun edessäni.

[12] À direita se levanta uma súcia, e me empurra, e contra mim prepara o seu caminho de destruição.

[13] Arruínam a minha vereda, promovem a minha calamidade; gente para quem já não há socorro.

[14] Vêm contra mim como por uma grande brecha e se revolvem avante entre as ruínas.

[15] Sobrevieram-me pavores, como pelo vento é varrida a minha honra; como nuvem passou a minha felicidade.

[16] Agora, dentro de mim se me derrama a alma; os dias da aflição se apoderaram de mim.

[17] A noite me verruma os ossos e os desloca, e não descansa o mal que me rói.

[18] Pela grande violência do meu mal está desfigurada a minha veste, mal que me cinge como a gola da minha túnica.

[19] Deus, tu me lançaste na lama, e me tornei semelhante ao pó e à cinza.

[20] Clamo a ti, e não me respondes; estou em pé, mas apenas olhas para mim.

[21] Tu foste cruel comigo; com a força da tua mão tu me combates.

[22] Levantas-me sobre o vento e me fazes cavalgá-lo; dissolves-me no estrondo da tempestade.

[23] Pois eu sei que me levarás à morte e à casa destinada a todo vivente.

[12] Oikealta puoleltani nousee tuo pentulauma. He lyövät jalat altani, he raivaavat luokseni tien, minun turmiokseni.

[13]He hävittävät minun polkuni, ovat apuna minua tuhottaessa, vaikka itse ovat vailla auttajaa.

[14] Kuin leveästä muurinaukosta he tulevat, raunioiden alta he vyöryvät esiin.

[15] Kauhut käyvät kimppuuni. Kuin tuuli sinä pyyhkäiset pois ylhäisen asemani, ja onneni katoaa kuin pilvi.

[16] Ja nyt, minun sieluni vuotaa tyhjiin, kurjuuden päivät ovat saavuttaneet minut.

[17]Yö kaivaa luut irti ruumiistani, kalvajani eivät käy levolle.

[18] Valtava voima on muuttanut vaatteeni muodottomaksi, se kiristyy ympärilleni kuin paitani päänaukko.

[19] Jumala on paiskannut minut lokaan, minusta on tullut kuin tomua ja tuhkaa.”

Sinä et vastaa minulle, Jumala

[20]”Minä huudan sinua avuksi, mutta sinä et vastaa! Tässä seison, mutta sinä vain tuijotat minua.

[21]Sinä olet muuttunut julmaksi minua kohtaan, sinä vainoat minua väkevällä kädelläsi.

[22] Sinä kohotat minut myrskytuulen vietäväksi, annat minun menehtyä rajuilman pauhinassa.

[23] Minä tiedän, että sinä viet minua kohti kuolemaa, majaan, minne kaikki elävät kokoontuvat.

[24] De um montão de ruínas não estenderá o homem a mão e na sua desventura não levantará um grito por socorro?

[24]Eikö kuitenkin saisi raunioista kättään ojentaa tai onnettomuudessa apua huutaa?

[25] Acaso, não chorei sobre aquele que atravessava dias difíceis ou não se angustiou a minha alma pelo necessitado?

[25] Vai enkö itkenyt kovaosaisen kohtaloa, eikö sieluni säälinyt köyhää?

[26] Aguardava eu o bem, e eis que me veio o mal; esperava a luz, veio-me a escuridão.

[26]Hyvää minä odotin, mutta minua kohtasi paha, ikävöin valoa, mutta tulikin pimeys.”

Minä kuljen suruasussa

[27] O meu íntimo se agita sem cessar; e dias de aflição me sobrevêm.

[27]”Sisälläni kuohuu lakkaamatta, kurjuuden päivät ovat kohdanneet minua.

[28] Ando de luto, sem a luz do sol; levanto-me na congregação e clamo por socorro.

[28] Minä kuljen suruasussa, vailla auringonvaloa. Minä nousen ja huudan apua väkijoukossa.

[29] Sou irmão dos chacais e companheiro de avestruzes.

[29] Minusta on tullut sakaalien veli ja strutsien kumppani.

[30] Enegrecida se me cai a pele, e os meus ossos queimam em febre.

[30]Minun nahkani on mustunut ja lohkeilee, luuni ovat kuumeen korventamat.

[31] Por isso, a minha harpa se me tornou em prantos de luto, e a minha flauta, em voz dos que choram.

[31] Valitukseksi muuttui lyyrani soitto ja huiluni sävel itkijöiden ääneksi.”

Jó 31

Jó declara sua integridade

[1] Fiz aliança com meus olhos; como, pois, os fixaria eu numa donzela?

[2] Que porção, pois, teria eu do Deus lá de cima e que herança, do Todo-Poderoso desde as alturas?

[3] Acaso, não é a perdição para o iníquo, e o infortúnio, para os que praticam a maldade?

Job 31

En ole vaeltanut valheessa

[1]”Minä olen tehnyt sopimuksen silmieni kanssa: kuinka voisinkaan katsoa neitosen puoleen!

[2]Minkä osan saisin silloin ylhäältä, minkä perintöosan Kaikkivaltiaalta korkeudesta?

[3] Tuleehan väärämielisille turmio ja väärintekijöille onnettomuus.

4 Ou não vê Deus os meus caminhos e não conta todos os meus passos?

5 Se andei com falsidade, e se o meu pé se apressou para o engano

6 (pese-me Deus em balanças fiéis e conhecerá a minha integridade);

7 se os meus passos se desviaram do caminho, e se o meu coração segue os meus olhos, e se às minhas mãos se apegou qualquer mancha,

8 então, semeie eu, e outro coma, e sejam arrancados os renovos do meu campo.

9 Se o meu coração se deixou seduzir por causa de mulher, se andei à espreita à porta do meu próximo,

10 então, moa minha mulher para outro, e outros se encurvem sobre ela.

11 Pois seria isso um crime hediondo, delito à punição de juízes;

12 pois seria fogo que consome até à destruição e desarraigaria toda a minha renda.

13 Se desprezei o direito do meu servo ou da minha serva, quando eles contendiam comigo,

14 então, que faria eu quando Deus se levantasse? E, inquirindo ele a causa, que lhe responderia eu?

15 Aquele que me formou no ventre materno não os fez também a eles? Ou não é o mesmo que nos formou na madre?

4 Eikö hän näe minun tieni ja laske kaikki askeleeni?

5Vaelsinko valheessa, kiiruhtiko jalkani petokseen?

6 Punnitkoon Jumala minut oikealla vaa'alla, niin hän huomaa minun nuhteettomuuteni.

7Jos askeleeni poikkesivat tieltä ja sydämeni seurasi silmieni mukana, jos tahra on tarttunut käsiini,

8 niin syököön toinen, mitä kylvän, ja vesani revittäköön juurineen.

9Jos sydämeni villiintyi toisen vaimoon ja väijyin lähimmäiseni ovella,

10 niin jauhakoon oma vaimoni vieraan jyviä, vaipukoot toiset hänen syleilyynsä.

11 Sillä tekoni olisi ollut ilkityö, raskaasti rangaistava rikos,

12kuin tuli, joka kuluttaisi kaiken manalaan saakka, repisi juurineen kaiken satoni."

En ole riistänyt palvelijoitani

13"Jos olen halveksinut orjani ja orjattareni oikeutta, kun heillä oli riita-asia minun kanssani,

14 niin mitä tekisin, jos Jumala nousisi tuomitsemaan, mitä vastaisin, jos hän vaatisi minut tilille?

15 Eikö hän, joka äidin kohdussa teki minut, tehnyt heitäkin, eikö hän valmistanut meidät molemmat äidin kohdussa?

[16] Se retive o que os pobres desejavam ou fiz desfalecer os olhos da viúva;

[17] ou, se sozinho comi o meu bocado, e o órfão dele não participou

[18] (Porque desde a minha mocidade cresceu comigo como se eu lhe fora o pai, e desde o ventre da minha mãe fui o guia da viúva.);

[19] se a alguém vi perecer por falta de roupa e ao necessitado, por não ter coberta;

[20] se os seus lombos não me abençoaram, se ele não se aquentava com a lã dos meus cordeiros;

[21] se eu levantei a mão contra o órfão, por me ver apoiado pelos juízes da porta,

[22] então, caia a omoplata do meu ombro, e seja arrancado o meu braço da articulação.

[23] Porque o castigo de Deus seria para mim um assombro, e eu não poderia enfrentar a sua majestade.

[24] Se no ouro pus a minha esperança ou disse ao ouro fino: em ti confio;

[25] se me alegrei por serem grandes os meus bens e por ter a minha mão alcançado muito;

[26] se olhei para o sol, quando resplandecia, ou para a lua, que caminhava esplendente,

[27] e o meu coração se deixou enganar em oculto, e beijos lhes atirei com a mão,

[16]Olenko kieltänyt vähäosaisilta sen, mitä he toivoivat, ja saattanut lesken silmät sammumaan?

[17] Olenko syönyt leipäpalani yksin niin, ettei orpokin olisi saanut siitä syödä?

[18]Ei, nuoruudestani asti minä kasvatin häntä kuin oma isä, koko elinaikani olen pitänyt hänestä huolta .

[19]Jos näin jonkun menehtyvän vaatteiden puutteessa, köyhän olevan vailla ruumiin verhoa,

[20] niin eivätkö hänen jäsenensä siunanneet minua, kun hän sai lämmitellä karitsoitteni villoilla.

[21] Puinko nyrkkiä orvolle, kun huomasin saavani kannatusta portissa?

[22]Jos näin on, irtaantukoon olkapääni hartioistani ja murtukoon käsivarteni sijoiltaan.

[23] Silloin minun olisi pelättävä Jumalalta tulevaa onnettomuutta, enkä kestäisi hänen majesteettiutensa edessä.”

En ole luopunut Jumalasta

[24]”Olenko pannut luottamukseni kultaan, sanonut puhtaalle kullalle: ’Sinä olet turvani’?

[25]Iloitsinko siitä, että rikkauteni oli suuri ja käteni oli saanut paljon hankituksi?

[26] Kun katselin loistavaa aurinkoa ja kuuta, joka vaelsi ylhäisyydessään,

[27]antautuiko silloin sydämeni salassa vieteltäväksi, heittikö käteni niille suudelmia?

[28] também isto seria delito à punição de juízes; pois assim negaria eu ao Deus lá de cima.

[28]Ei, sekin olisi ollut raskaasti rangaistava rikos, sillä olisin kieltänyt Jumalan, joka on korkeuksissa.”

En ole peitellyt rikkomuksiani

[29] Se me alegrei da desgraça do que me tem ódio e se exultei quando o mal o atingiu

[29]”Olenko iloinnut vihamieheni tuhosta, huutanut riemusta, kun häntä kohtasi onnettomuus?

[30] (Também não deixei pecar a minha boca, pedindo com imprecações a sua morte.);

[30]En ole sallinut suuni tehdä syntiä, kiroten vaatia hänen henkeään.

[31] se a gente da minha tenda não disse: Ah! Quem haverá aí que não se saciou de carne provida por ele

[31]Eiköhän talonväkeni sanoisi: ’Kukin on saanut lihaa kylliksi.’

[32] (O estrangeiro não pernoitava na rua; as minhas portas abria ao viandante.)!

[32] Muukalaisen ei tarvinnut viettää yötä ulkona, minä pidin oveni auki tielle päin.

[33] Se, como Adão, encobri as minhas transgressões, ocultando o meu delito no meu seio;

[33]Olenko Aadamin tavoin peitellyt rikkomuksiani, kätkenyt poveeni syyllisyyden?

[34] porque eu temia a grande multidão, e o desprezo das famílias me apavorava, de sorte que me calei e não saí da porta.

[34] Olenko säikkynyt suurta joukkoa, pelännyt sukujen halveksuntaa ja pysynyt – ovesta ulos menemättä – hiljaa?”

Kaikkivaltias vastatkoon minulle!

[35] Tomara eu tivesse quem me ouvisse! Eis aqui a minha defesa assinada! Que o Todo-Poderoso me responda! Que o meu adversário escreva a sua acusação!

[35]”Kunpa joku kuuntelisi minua! Tuossa on puumerkkini. Kaikkivaltias vastatkoon minulle! Vastapuoleni kirjoittakoon kirjaan syytöksensä!

[36] Por certo que a levaria sobre o meu ombro, atá-la-ia sobre mim como coroa;

[36] Totisesti, olkapäälläni sitä kantaisin, sitoisin sen seppeleeksi päähäni.

[37] mostrar-lhe-ia o número dos meus passos; como príncipe me chegaria a ele.

[37] Tekisin hänelle selkoa jokaisesta askeleestani, astuisin hänen eteensä kuin ruhtinas.

[38] Se a minha terra clamar contra mim, e se os seus sulcos juntamente chorarem;

[38] Jos peltoni valitti minun tähteni ja kaikki sen vaot itkivät,

[39] se comi os seus frutos sem tê-la pago devidamente e causei a morte aos seus donos,

[39] jos kulutin sen voiman korvauksetta ja saatoin sen oikeat omistajat huokaamaan,

[40] por trigo me produza cardos, e por cevada, joio. Fim das palavras de Jó.

Jó 32

Eliú irado contra Jó e seus três amigos

[1] Cessaram aqueles três homens de responder a Jó no tocante ao se ter ele por justo aos seus próprios olhos.

[2] Então, se acendeu a ira de Eliú, filho de Baraquel, o buzita, da família de Rão; acendeu-se a sua ira contra Jó, porque este pretendia ser mais justo do que Deus.

[3] Também a sua ira se acendeu contra os três amigos, porque, mesmo não achando eles o que responder, condenavam a Jó.

[4] Eliú, porém, esperara para falar a Jó, pois eram de mais idade do que ele.

[5] Vendo Eliú que já não havia resposta na boca daqueles três homens, a sua ira se acendeu.

Eliú vinga o seu direito de responder a Jó

[6] Disse Eliú, filho de Baraquel, o buzita: Eu sou de menos idade, e vós sois idosos; arreceei-me e temi de vos declarar a minha opinião.

[7] Dizia eu: Falem os dias, e a multidão dos anos ensine a sabedoria.

[8] Na verdade, há um espírito no homem, e o sopro do Todo-Poderoso o faz sábio.

[40] niin kasvakoon se vehnän sijasta piikkipensaita ja ohran sijasta pahanhajuista ruohoa.” Tähän päättyvät Jobin puheet.

Job 32

Elihu vihastuu

[1]Kun nuo kolme miestä eivät enää vastanneet Jobille, joka oli omissa silmissään vanhurskas,

[2] buusilainen Elihu vihastui. Hän oli Barakelin poika, Raamin suvusta. Jobiin hän vihastui, koska tämä piti itseään Jumalaa vanhurskaampana.

[3]Tämän kolmeen ystävään hän vihastui, koska he eivät keksineet vastausta Jobille ja kuitenkin syyttivät häntä jumalattomaksi.

[4] Elihu oli odottanut vuoroa puhuakseen Jobille, koska toiset olivat vuosiltaan häntä vanhempia.

[5] Mutta kun hän näki, ettei noilla kolmella miehellä enää ollut sanaa suussaan vastaukseksi, hän suuttui.

ELIHUN ENSIMMÄINEN PUHE

Vanhukset eivät ymmärrä kaikkea

[6]Buusilainen Elihu, Barakelin poika, vastasi Jobille ja sanoi: ”Nuori minä olen vuosiltani, ja te olette vanhoja. Sen vuoksi minä arastelin ja pelkäsin ilmoittaa tietoani teille.

[7] Minä ajattelin: ’Puhukoon ikä, ja vuosien paljous tuokoon julki viisautta.’

[8]Mutta onhan ihmisissä henki, ja Kaikkivaltiaan henkäys antaa heille ymmärrystä.

[9] Os de mais idade não é que são os sábios, nem os velhos, os que entendem o que é reto.

[10] Pelo que digo: dai-me ouvidos, e também eu declararei a minha opinião.

[11] Eis que aguardei as vossas palavras e dei ouvidos às vossas considerações, enquanto, quem sabe, buscáveis o que dizer.

[12] Atentando, pois, para vós outros, eis que nenhum de vós houve que refutasse a Jó, nem que respondesse às suas razões.

[13] Não vos desculpeis, pois, dizendo: Achamos sabedoria nele; Deus pode vencê-lo, e não o homem.

[14] Ora, ele não me dirigiu palavra alguma, nem eu lhe retorquirei com as vossas palavras.

[15] Jó, os três estão pasmados, já não respondem, faltam-lhes as palavras.

[16] Acaso, devo esperar, pois não falam, estão parados e nada mais respondem?

[17] Também eu concorrerei com a minha resposta; declararei a minha opinião.

[18] Porque tenho muito que falar, e o meu espírito me constrange.

[19] Eis que dentro de mim sou como o vinho, sem respiradouro, como odres novos, prestes a arrebentar-se.

[20] Permiti, pois, que eu fale para desafogar-me; abrirei os lábios e responderei.

[9]Eivät iäkkäät aina ole viisaimpia, eivätkä vain vanhukset ymmärrä, mikä on oikein.

[10] Sen vuoksi minä sanon: Kuule minua! Minäkin ilmoitan, mitä tiedän.”

Olen kuunnellut viisaita puheitanne

[11]”Olen odottanut, mitä te sanoisitte, olen kuunnellut teidän viisaita puheitanne, kun te tutkitte sanoja.

[12] Minä tarkkasin teitä, ja katso, kukaan ei kumonnut Jobin sanoja. Kukaan teistä ei voinut vastata hänen puheisiinsa.

[13] Älkää vain sanoko: ’Olemme kohdanneet viisauden, vain Jumala voi voittaa hänet, ei ihminen.’

[14] Minulle hän ei ole sanojaan suunnannut, enkä minä käy hänelle vastaamaan teidän puheillanne.

[15] Nuo miehet ovat kauhuissaan, eivät enää vastaa, sanat ovat heiltä kadonneet.

[16] Odottaisinko vain, kun he eivät puhu, kun he siinä seisovat eivätkä enää vastaa?

[17] Vastaanpa minäkin osaltani, minäkin ilmoitan, mitä tiedän.”

Olen täynnä sanoja

[18]”Minä olen täynnä sanoja, henki sisälläni ahdistaa minua.

[19] Katso, minun sisimpäni on kuin viini, jolle ei avata ulospääsyä, se on pakahtumaisillaan kuin vasta täytetyt leilit.

[20] Tahdon puhua saadakseni helpotusta, avata huuleni ja vastata.

[21] Não farei acepção de pessoas, nem usarei de lisonjas com o homem.
[22] Porque não sei lisonjear; em caso contrário, em breve me levaria o meu Criador.

Jó 33

Eliú repreende a Jó

[1] Ouve, pois, Jó, as minhas razões e dá ouvidos a todas as minhas palavras.
[2] Passo agora a falar, em minha boca fala a língua.
[3] As minhas razões provam a sinceridade do meu coração, e os meus lábios proferem o puro saber.
[4] O Espírito de Deus me fez, e o sopro do Todo-Poderoso me dá vida.
[5] Se podes, contesta-me, dispõe bem as tuas razões perante mim e apresenta-te.
[6] Eis que diante de Deus sou como tu és; também eu sou formado do barro.
[7] Por isso, não te inspiro terror, nem será pesada sobre ti a minha mão.
[8] Na verdade, falaste perante mim, e eu ouvi o som das tuas palavras:
[9] Estou limpo, sem transgressão; puro sou e não tenho iniqüidade.
[10] Eis que Deus procura pretextos contra mim e me considera como seu inimigo.
[11] Põe no tronco os meus pés e observa todas as minhas veredas.

[21] En aio pitää kenenkään puolta enkä mielistellä ketään ihmistä,
[22] sillä en osaa liehakoida. Jos niin tekisin, Luojani ottaisi minut pian pois.”

Job 33

Vilpittömästä sydämestä lähtevät sanani

[1]”Mutta kuule nyt, Job, minun puhettani, ota korviisi kaikki minun sanani.
[2] Katso, olen avannut suuni, kieleni puhuu suussani.
[3] Sanani lähtevät vilpittömästä sydämestä, huuleni puhuvat puhdasta tietoa.
[4] Jumalan Henki on minut luonut, Kaikkivaltiaan henkäys antaa minulle elämän.
[5] Vastaa minulle, jos siihen kykenet! Varustaudu minua vastaan, nouse taisteluun!
[6] Olen Jumalan edessä samanlainen kuin sinä: savesta minutkin on otettu.
[7]Näethän, etten ole niin kauhistava, että säikyttäisin sinut. Minun mahtini ei ole raskaana ylläsi.”

Sinä sanoit olevasi puhdas

[8]”Sinä olet puhunut korvieni kuullen, olen kuullut sanasi:
[9] ’Puhdas minä olen, en ole rikkonut. Olen viaton, eikä minussa ole vääryyttä.
[10]Katso, hän keksii syitä minua vastaan, hän pitää minua vihollisenaan.
[11]Hän panee minun jalkani jalkapuuhun, vartioitsee kaikkia polkujani.’

12 Nisto não tens razão, eu te respondo; porque Deus é maior do que o homem.

13 Por que contendes com ele, afirmando que não te dá contas de nenhum dos seus atos?

14 Pelo contrário, Deus fala de um modo, sim, de dois modos, mas o homem não atenta para isso.

15 Em sonho ou em visão de noite, quando cai sono profundo sobre os homens, quando adormecem na cama,

16 então, lhes abre os ouvidos e lhes sela a sua instrução,

17 para apartar o homem do seu desígnio e livrá-lo da soberba;

18 para guardar a sua alma da cova e a sua vida de passar pela espada.

19 Também no seu leito é castigado com dores, com incessante contenda nos seus ossos;

20 de modo que a sua vida abomina o pão, e a sua alma, a comida apetecível.

21 A sua carne, que se via, agora desaparece, e os seus ossos, que não se viam, agora se descobrem.

22 A sua alma se vai chegando à cova, e a sua vida, aos portadores da morte.

23 Se com ele houver um anjo intercessor, um dos milhares, para declarar ao homem o que lhe convém,

24 então, Deus terá misericórdia dele e dirá ao anjo: Redime-o, para que não desça à cova; achei resgate.

12Minä vastaan sinulle: sinä et ole oikeassa, sillä Jumala on suurempi kuin ihminen.

13 Miksi riitelet häntä vastaan, jos hän ei vastaa kaikkiin ihmisen sanoihin?”

Jumala puhuu monin tavoin

14”Jumala puhuu tavalla ja puhuu toisella, sitä vain ei huomata.

15 Unessa, öisessä näyssä, kun raskas uni valtaa ihmiset ja he nukkuvat vuoteillaan,

16 hän avaa ihmisten korvat ja vahvistaa sinetillä heille antamansa varoituksen,

17kääntääkseen ihmisen pois pahasta teosta, varjellakseen miestä ylpeydestä,

18 säästääkseen hänet joutumasta hautaan, hänen elämänsä syöksymästä miekkaan.”

Sairauskin voi puhutella

19”Häntä kuritetaan myös tuskalla vuoteessa, kun hänen luissaan on alituinen kipu.

20 Hänen henkensä inhoaa leipää ja sielunsa herkkuruokaa.

21 Hänen lihansa kuihtuu olemattomiin, ja hänen luunsa, ennen näkymättömät, paljastuvat.

22 Näin hän lähenee hautaa, hänen henkensä kuoleman lähettiläitä.

23 Jos hänen puolellaan silloin on enkeli, välittäjä, yksi tuhansista, niistä, jotka ilmoittavat ihmiselle, mikä on oikein,

24niin Jumala armahtaa häntä ja sanoo: ’Päästä hänet joutumasta hautaan, minä olen saanut lunastusmaksun.’

[25] Sua carne se robustecerá com o vigor da sua infância, e ele tornará aos dias da sua juventude.

[25] Silloin hänen ruumiinsa uhkuu nuoruuden voimaa, hän palaa takaisin nuoruutensa päiviin.

[26] Deveras orará a Deus, que lhe será propício; ele, com júbilo, verá a face de Deus, e este lhe restituirá a sua justiça.

[26] Hän rukoilee Jumalaa, ja Jumala on hänelle suosiollinen. Hän saa riemuiten katsella Jumalan kasvoja. Näin Jumala palauttaa ihmiselle hänen vanhurskautensa.

[27] Cantará diante dos homens e dirá: Pequei, perverti o direito e não fui punido segundo merecia.

[27]Hän laulaa nyt muille ihmisille: 'Minä tein syntiä ja vääristin oikeuden, mutta minulle ei maksettu samalla mitalla.

[28] Deus redimiu a minha alma de ir para a cova; e a minha vida verá a luz.

[28] Hän pelasti minut joutumasta hautaan, ja henkeni saa katsella valoa.'

[29] Eis que tudo isto é obra de Deus, duas e três vezes para com o homem,

[29] Jumala tekee kaiken tämän miehelle kaksi, jopa kolmekin kertaa

[30] para reconduzir da cova a sua alma e o alumiar com a luz dos viventes.

[30] palauttaakseen hänet haudasta ja antaakseen elämän valon loistaa hänelle."

Kuule minua, Job

[31] Escuta, pois, ó Jó, ouve-me; cala-te, e eu falarei.

[31]"Tarkkaa, Job, kuule minua, vaikene ja anna minun puhua.

[32] Se tens alguma coisa que dizer, responde-me; fala, porque desejo justificar-te.

[32] Mutta jos löydät sanoja, vastaa minulle. Puhu, sillä mielelläni soisin sinun olevan oikeassa.

[33] Se não, escuta-me; cala-te, e ensinar-te-ei a sabedoria.

[33] Jos et, niin kuule minua, vaikene, niin minä opetan sinulle viisautta."

Jó 34

Eliú justifica a Deus

[1] Disse mais Eliú:

[2] Ouvi, ó sábios, as minhas razões; vós, instruídos, inclinai os ouvidos para mim.

[3] Porque o ouvido prova as palavras, como o paladar, a comida.

[4] O que é direito escolhamos para nós; conheçamos entre nós o que é bom.

Job 34

ELIHUN TOINEN PUHE

Tutkikaamme, mikä on oikein

[1]Elihu jatkoi:

[2]"Kuulkaa minun sanojani, te viisaat, kuunnelkaa minua, te tietomiehet.

[3] Korvahan koettelee sanat, kitalaki maistaa ruuan maun.

[4]Tutkikaamme, mikä on oikein, yrittäkäämme yhdessä ymmärtää, mikä on hyvää.

[5] Porque Jó disse: Sou justo, e Deus tirou o meu direito.

[5] Onhan Job sanonut: ’Olen oikeassa, mutta Jumala on riistänyt minulta oikeuteni.

[6] Apesar do meu direito, sou tido por mentiroso; a minha ferida é incurável, sem que haja pecado em mim.

[6]Vaikka puolellani on oikeus, minua pidetään valehtelijana. Nuolenhaava minussa on parantumaton, vaikka en ole mitenkään rikkonut.’

[7] Que homem há como Jó, que bebe a zombaria como água?

[7] Kuka muu on sellainen kuin Job, joka juo pilkkasanoja kuin vettä,

[8] E anda em companhia dos que praticam a iniqüidade e caminha com homens perversos?

[8]joka liittyy väärintekijöiden seuraan ja vaeltaa jumalattomien miesten parissa?

[9] Pois disse: De nada aproveita ao homem o comprazer-se em Deus.

[9] Hänhän sanoo: ’Ei mies siitä hyödy, että elää Jumalalle mieliksi.’”

Jumalassa ei ole vääryyttä

[10] Pelo que vós, homens sensatos, escutai-me: longe de Deus o praticar ele a perversidade, e do Todo-Poderoso o cometer injustiça.

[10]”Sen tähden kuulkaa minua, te ymmärtäväiset miehet! Pois se, että Jumalassa olisi jumalattomuutta tai Kaikkivaltiaassa vääryyttä.

[11] Pois retribui ao homem segundo as suas obras e faz que a cada um toque segundo o seu caminho.

[11]Hän maksaa ihmiselle hänen tekojensa mukaan ja antaa miehen kohdata vaelluksensa hedelmät.

[12] Na verdade, Deus não procede maliciosamente; nem o Todo-Poderoso perverte o juízo.

[12]Totisesti, Jumala ei tee väärin, Kaikkivaltias ei vääristä oikeutta.

[13] Quem lhe entregou o governo da terra? Quem lhe confiou o universo?

[13]Kuka on määrännyt hänet hallitsemaan maata? Kuka on perustanut koko maanpiirin?

[14] Se Deus pensasse apenas em si mesmo e para si recolhesse o seu espírito e o seu sopro,

[14] Jos hän huomioisi vain itsensä ja vetäisi takaisin Henkensä, elämänhenkäyksen,

[15] toda a carne juntamente expiraria, e o homem voltaria para o pó.

[15] niin kaikki liha menehtyisi yhdellä kertaa ja ihminen tulisi jälleen tomuksi.

[16] Se, pois, há em ti entendimento, ouve isto; inclina os ouvidos ao som das minhas palavras.

[16]Jos sinulla on ymmärrystä, kuule tätä, kuuntele tarkoin sanojani.

17 Acaso, governaria o que aborrecesse o direito? E quererás tu condenar aquele que é justo e poderoso?

18 Dir-se-á a um rei: Oh! Vil? Ou aos príncipes: Oh! Perversos?

19 Quanto menos àquele que não faz acepção das pessoas de príncipes, nem estima ao rico mais do que ao pobre; porque todos são obra de suas mãos.

20 De repente, morrem; à meia-noite, os povos são perturbados e passam, e os poderosos são tomados por força invisível.

21 Os olhos de Deus estão sobre os caminhos do homem e vêem todos os seus passos.

22 Não há trevas nem sombra assaz profunda, onde se escondam os que praticam a iniqüidade.

23 Pois Deus não precisa observar por muito tempo o homem antes de o fazer ir a juízo perante ele.

24 Quebranta os fortes, sem os inquirir, e põe outros em seu lugar.

25 Ele conhece, pois, as suas obras; de noite, os transtorna, e ficam moídos.

26 Ele os fere como a perversos, à vista de todos;

27 porque dele se desviaram, e não quiseram compreender nenhum de seus caminhos,

28 e, assim, fizeram que o clamor do pobre subisse até Deus, e este ouviu o lamento dos aflitos.

29 Se ele aquietar-se, quem o condenará? Se encobrir o rosto, quem o poderá

17 Voisiko todella hallita se, joka vihaa oikeutta? Tuomitsetko sinä syylliseksi Vanhurskaan ja Voimallisen,

18 joka sanoo kuninkaalle: 'Sinä kelvoton', ja ylimyksille: 'Sinä jumalaton',

19 joka ei pidä päämiesten puolta eikä aseta ylhäistä alhaisen edelle – ovathan he kaikki hänen kättensä tekoa.

20 Yhtäkkiä, keskellä yötä, he kuolevat. Ihmiset horjuvat ja menehtyvät, mahtava siirretään pois käden koskematta.

21 Sillä Jumalan silmät valvovat ihmisen teitä, hän näkee kaikki ihmisen askeleet.

22 Ei ole pimeyttä, ei synkeyttä, johon väärintekijät voisivat piiloutua.

23 Jumala ei ilmoita ihmiselle määräaikaa, jolloin tämän on astuttava tuomiolle hänen eteensä.

24 Tutkimatta hän murskaa mahtavat ja asettaa toiset heidän sijaansa.

25 Hän tuntee heidän tekonsa, yöllä hän syöksee heidät alas, ja he musertuvat.

26 Jumala ruoskii heitä kuin ainakin jumalattomia julkisella paikalla,

27 koska he luopuivat seuraamasta häntä eivätkä vähääkään välittäneet hänen teistään.

28 Vähäosaisen huudon he saivat kohoamaan hänen eteensä, ja hän kuuli kurjien huudon.

29 Jos hän on hiljaa, kuka hänet siitä tuomitsee syylliseksi? Jos hän peittää

contemplar, seja um povo, seja um homem?

30 Para que o ímpio não reine, e não haja quem iluda o povo.

31 Se alguém diz a Deus: Sofri, não pecarei mais;

32 o que não vejo, ensina-mo tu; se cometi injustiça, jamais a tornarei a praticar,

33 acaso, deve ele recompensar-te segundo tu queres ou não queres? Acaso, deve ele dizer-te: Escolhe tu, e não eu; declara o que sabes, fala?

34 Os homens sensatos dir-me-ão, dir-me-á o sábio que me ouve:

35 Jó falou sem conhecimento, e nas suas palavras não há sabedoria.

36 Tomara fosse Jó provado até ao fim, porque ele respondeu como homem de iniqüidade.

37 Pois ao seu pecado acrescenta rebelião, entre nós, com desprezo, bate ele palmas e multiplica as suas palavras contra Deus.

kasvonsa, kuka voi hänet nähdä? Niin kansaa kuin ihmistäkin hän valvoo,

30 ettei jumalaton ihminen pääse hallitsemaan, ei kukaan niistä, jotka ovat kansalle ansaksi.”

Job puhuu ymmärtämättömästi

31 ”Sanotaanko Jumalalle: ’Olen kärsinyt rangaistuksen, en enää tee pahaa.

32 Opeta sinä minulle, mitä en voi ymmärtää. Jos olen tehnyt vääryyttä, en sitä enää tee’?

33 Sinunko mielesi mukaan hänen pitäisi palkita ja rangaista, kun olet niin tyytymätön? Sinunhan on tehtävä valinta eikä minun. Puhu, mitä tiedät.

34 Miehet, joilla on ymmärrystä, sanovat minulle, viisas mies, joka kuuntelee minua, lausuu:

35 ’Job puhuu taitamattomasti, hänen sanoistaan puuttuu ymmärrys.

36 Kunpa Jobia koeteltaisiin lakkaamatta! Hänhän vastaa kuin väärintekijät!

37 Syntiinsä hän lisää kapinallisuuden, paukuttaa käsiään keskellämme ja syytää sanoja Jumalaa vastaan.’”

Jó 35

Deus não ouve os aflitos, porque estes não têm fé

1 Disse mais Eliú:

2 Achas que é justo dizeres: Maior é a minha justiça do que a de Deus?

3 Porque dizes: De que me serviria ela? Que proveito tiraria dela mais do que do meu pecado?

Job 35

ELIHUN KOLMAS PUHE

Jumala on ihmisen yläpuolella

1 Elihu jatkoi puhettaan:

2 ”Onko mielestäsi oikein, että sanot olevasi vanhurskaampi kuin Jumala?

3 Sinähän kysyt: ’Mitä se minua hyödyttää? Hyödynkö vanhurskaudesta enemmän kuin synninteosta?’

[4] Dar-te-ei resposta, a ti e aos teus amigos contigo.

[5] Atenta para os céus e vê; contempla as altas nuvens acima de ti.

[6] Se pecas, que mal lhe causas tu? Se as tuas transgressões se multiplicam, que lhe fazes?

[7] Se és justo, que lhe dás ou que recebe ele da tua mão?

[8] A tua impiedade só pode fazer o mal ao homem como tu mesmo; e a tua justiça, dar proveito ao filho do homem.

[9] Por causa das muitas opressões, os homens clamam, clamam por socorro contra o braço dos poderosos.

[10] Mas ninguém diz: Onde está Deus, que me fez, que inspira canções de louvor durante a noite,

[11] que nos ensina mais do que aos animais da terra e nos faz mais sábios do que as aves dos céus?

[12] Clamam, porém ele não responde, por causa da arrogância dos maus.

[13] Só gritos vazios Deus não ouvirá, nem atentará para eles o Todo-Poderoso.

[14] Jó, ainda que dizes que não o vês, a tua causa está diante dele; por isso, espera nele.

[15] Mas agora, porque Deus na sua ira não está punindo, nem fazendo muito caso das transgressões,

[16] abres a tua boca, com palavras vãs, amontoando frases de ignorante.

[4] Minä vastaan sinulle ja myös ystävillesi, jotka ovat luonasi.

[5] Luo silmäsi taivaalle ja katso, katsele pilviä, jotka ovat korkealla yläpuolellasi.

[6] Jos syntiä teet, mitä sillä hänelle teet? Vaikka sinulla olisi paljonkin rikoksia, miten se häntä haittaa?

[7] Jos olet vanhurskas, mitä hän siitä saa? Ottaako hän jotakin sinun kädestäsi?

[8] Ihmistä, itsesi kaltaista, koskee jumalattomuutesi ja ihmislasta sinun vanhurskautesi.

[9] Sorron paljoutta valitetaan, huudetaan apua mahtavien käsivartta vastaan.

[10] Ei kysytä: 'Missä on Jumala, minun Luojani, joka yöllä saa viriämään ylistyslaulut,

[11] joka opettaa meille enemmän kuin maan eläimille ja antaa meille viisautta enemmän kuin taivaan linnuille?'

[12] Huudetaan apua, mutta hän ei vastaa pahojen ylpeyden tähden."

Asiasi on Jumalan edessä

[13] "Mutta turhuuksia Jumala ei kuule, Kaikkivaltias ei ota sellaista huomioon,

[14] saati jos sanot, ettet voi häntä nähdä. Asia on hänen edessään, odota häntä.

[15] Mutta nyt, kun hän ei vaadi tilille vihassaan eikä kovin kiinnitä huomiota ylimielisyyteen,

[16] niin Job avaa suunsa puhumaan joutavia ja syytää suuria sanoja ilman ymmärrystä."

Jó 36

No sofrer do homem, Deus lhe visa o bem

1 Prosseguiu Eliú e disse:

2 Mais um pouco de paciência, e te mostrarei que ainda tenho argumentos a favor de Deus.

3 De longe trarei o meu conhecimento e ao meu Criador atribuirei a justiça.

4 Porque, na verdade, as minhas palavras não são falsas; contigo está quem é senhor do assunto.

5 Eis que Deus é mui grande; contudo a ninguém despreza; é grande na força da sua compreensão.

6 Não poupa a vida ao perverso, mas faz justiça aos aflitos.

7 Dos justos não tira os olhos; antes, com os reis, no trono os assenta para sempre, e são exaltados.

8 Se estão presos em grilhões e amarrados com cordas de aflição,

9 ele lhes faz ver as suas obras, as suas transgressões, e que se houveram com soberba.

10 Abre-lhes também os ouvidos para a instrução e manda-lhes que se convertam da iniqüidade.

11 Se o ouvirem e o servirem, acabarão seus dias em felicidade e os seus anos em delícias.

Job 36

ELIHUN NELJÄS PUHE
Jumala ei halveksi ketään

1Elihu jatkoi puhettaan:

2”Maltahan vähän, niin ilmoitan sinulle jotakin, sillä vielä minulla on sanoja Jumalan puolustukseksi.

3 Minä noudan tietoni kaukaa ja osoitan vanhurskaaksi hänet, joka on minut tehnyt.

4 Sanani eivät totisesti ole valhetta, edessäsi on mies, jolla on täydellinen tieto.

5 Katso, Jumala on voimallinen mutta ei halveksi ketään. Hänen ymmärryksensä voima on väkevä.

6 Jumalattoman hän ei anna elää, mutta kurjille hän hankkii oikeuden.

7 Hän ei käännä silmiään vanhurskaista vaan antaa heidän istua kuninkaiden kanssa ikuisesti valtaistuimella. He kohoavat korkealle.

8Jos heidät kytketäänkin kahleisiin, sidotaan kurjuuden köysillä,

9 niin hän ilmoittaa heille, mitä he ovat tehneet ja miten rikkoneet pöyhkeilyllään.

10 Hän avaa heidän korvansa nuhtelulle ja käskee heidän kääntyä pois vääryydestä.

11Jos he tottelevat ja palvelevat häntä, he saavat viettää päivänsä onnellisina ja vuotensa tyytyväisinä.

[12] Porém, se não o ouvirem, serão traspassados pela lança e morrerão na sua cegueira.
[13] Os ímpios de coração amontoam para si a ira; e, agrilhoados por Deus, não clamam por socorro.
[14] Perdem a vida na sua mocidade e morrem entre os prostitutos cultuais.
[15] Ao aflito livra por meio da sua aflição e pela opressão lhe abre os ouvidos.
[16] Assim também procura tirar-te das fauces da angústia para um lugar espaçoso, em que não há aperto, e as iguarias da tua mesa seriam cheias de gordura;
[17] mas tu te enches do juízo do perverso, e, por isso, o juízo e a justiça te alcançarão.
[18] Guarda-te, pois, de que a ira não te induza a escarnecer, nem te desvie a grande quantia do resgate.
[19] Estimaria ele as tuas lamúrias e todos os teus grandes esforços, para que te vejas livre da tua angústia?
[20] Não suspires pela noite, em que povos serão tomados do seu lugar.
[21] Guarda-te, não te inclines para a iniqüidade; pois isso preferes à tua miséria.
[22] Eis que Deus se mostra grande em seu poder! Quem é mestre como ele?

[12]Mutta jos he eivät tottele, he syöksyvät miekkaan ja menehtyvät ymmärtämättömyyteensä.
[13] Jumalattomat pysyvät vihamielisinä eivätkä huuda apua, kun hän on heidät vanginnut.
[14] He kuolevat nuoruudessaan, heidän elämänsä päättyy pyhäkön miesporttojen joukossa.
[15] Kurjan Jumala pelastaa hänen kurjuutensa kautta ja avaa hänen korvansa ahdingon aikana.”

Vääryys on ihmiselle mieluisampi kuin kärsimys

[16]”Sinutkin houkutteli ahdingosta avara tila, jossa ei ole ahtautta, ja rasvaisista ruoista notkuvan ruokapöydän rauha.
[17]Nyt kohtasi sinua täysin määrin jumalattoman tuomio, tuomio ja oikeus ovat käyneet sinuun käsiksi.
[18] Älköön kärsimyksen polte houkutelko sinua pilkkaamaan, älköön lunastusmaksun suuruus viekö sinua harhaan.
[19] Voivatko avunhuutosi ja kaikki voimanponnistuksesi auttaa sinut ahdingosta?
[20] Älä ikävöi yötä, joka siirtää kansat paikoiltaan.
[21]Varo, ettet käänny vääryyteen, vaikka valitsisitkin mieluummin sen kuin kärsimyksen.”

Emme voi käsittää Jumalan suuruutta

[22]”Katso, Jumala on valtava voimassaan. Kuka on hänen kaltaisensa opettaja?

[23] Quem lhe prescreveu o seu caminho ou quem lhe pode dizer: Praticaste a injustiça?

Eliú exalta a majestade de Deus

[24] Lembra-te de lhe magnificares as obras que os homens celebram.

[25] Todos os homens as contemplam; de longe as admira o homem.

[26] Eis que Deus é grande, e não o podemos compreender; o número dos seus anos não se pode calcular.

[27] Porque atrai para si as gotas de água que de seu vapor destilam em chuva,

[28] a qual as nuvens derramam e gotejam sobre o homem abundantemente.

[29] Acaso, pode alguém entender o estender-se das nuvens e os trovões do seu pavilhão?

[30] Eis que estende sobre elas o seu relâmpago e encobre as profundezas do mar.

[31] Pois por estas coisas julga os povos e lhes dá mantimento em abundância.

[32] Enche as mãos de relâmpagos e os dardeja contra o adversário.

[33] O fragor da tempestade dá notícias a respeito dele, dele que é zeloso na sua ira contra a injustiça.

Jó 37

[1] Sobre isto treme também o meu coração e salta do seu lugar.

[2] Dai ouvidos ao trovão de Deus, estrondo que sai da sua boca;

[23] Kuka määrää hänen tiensä? Kuka sanoo hänelle: 'Sinä olet tehnyt vääryyttä'?

[24]Muista sinäkin ylistää hänen töitään, niitä, joiden kiitosta ihmiset laulavat.

[25] Kaikki ihmiset näkevät ne, kuolevaiset katselevat niitä kaukaa.

[26]Jumala on suuri, emmekä me häntä käsitä, hänen vuosiensa luku on tutkimaton.

[27]Hän vetää ylös vesipisarat, tiivistää sumun sateeksi.

[28] Pilvet sitä vuodattavat, valuttavat ihmispaljouden päälle.

[29] Kuka ymmärtää pilvien leviämisen ja jyrähdykset hänen majastaan?

[30] Katso, hän levittää niiden yli valonsa ja peittää meren syvyydet.

[31] Näin hän rankaisee kansoja, näin antaa runsaan ravinnon.

[32] Hän täyttää molemmat kätensä leimauksella ja käskee salamoiden osua maaliinsa.

[33] Jylinä ilmoittaa hänen tulostaan, karjakin tietää, mitä on tulossa."

Job 37

Jumala hallitsee luomakuntaa

[1]"Sen vuoksi sydämeni vapisee ja hypähtää paikoiltaan.

[2] Kuulkaa, kuulkaa hänen äänensä pauhua ja kohinaa, joka käy ulos hänen suustaan!

[3] ele o solta por debaixo de todos os céus, e o seu relâmpago, até aos confins da terra.

[3]Hän antaa sen kaikua vapaasti kaiken taivaan alla ja lähettää leimauksensa maan ääriin asti.

[4] Depois deste, ruge a sua voz, troveja com o estrondo da sua majestade, e já ele não retém o relâmpago quando lhe ouvem a voz.

[4] Heti perään ärjyy ukkonen, hän antaa ylvään äänensä jylistä. Ei hän pidättele vaan antaa äänensä raikua.

[5] Com a sua voz troveja Deus maravilhosamente; faz grandes coisas, que nós não compreendemos.

[5] Ihmeellisesti jylisee Jumalan ääni, hän tekee suuria tekoja, joita emme voi käsittää.

[6] Porque ele diz à neve: Cai sobre a terra; e à chuva e ao aguaceiro: Sede fortes.

[6]Hän sanoo lumelle: ’Putoa maahan’, samoin sadekuurolle, valtaville rankkasateilleen.

[7] Assim, torna ele inativas as mãos de todos os homens, para que reconheçam as obras dele.

[7]Näin hän sinetöi jokaisen kädet, että hänen luomansa ihmiset saisivat ymmärrystä.

[8] E as alimárias entram nos seus esconderijos e ficam nas suas cavernas.

[8] Pedot vetäytyvät piiloon ja pysyvät luolissaan.

[9] De suas recâmaras sai o pé-de-vento, e, dos ventos do norte, o frio.

[9] Rajuilma tulee kammiostaan, pohjatuuli tuo pakkasen.

[10] Pelo sopro de Deus se dá a geada, e as largas águas se congelam.

[10]Jää syntyy Jumalan henkäyksestä, ja vetten lakeudet jähmettyvät.

[11] Também de umidade carrega as densas nuvens, nuvens que espargem os relâmpagos.

[11]Hän kuormaa pilvet kosteudella ja levittää välähtelevät ukkospilvensä.

[12] Então, elas, segundo o rumo que ele dá, se espalham para uma e outra direção, para fazerem tudo o que lhes ordena sobre a redondeza da terra.

[12] Hän ohjaa niitä. Ne vyöryvät sinne tänne hänen ohjauksessaan tehdäkseen kaiken, mitä hän niille määrää maanpiirin päällä.

[13] E tudo isso faz ele vir para disciplina, se convém à terra, ou para exercer a sua misericórdia.

[13]Hän antaa niiden kohdata maata, milloin kuritukseksi, milloin armon osoitukseksi.

[14] Inclina, Jó, os ouvidos a isto, pára e considera as maravilhas de Deus.

[14] Kuuntele tätä tarkoin, Job, pysähdy ja tarkkaa Jumalan ihmetekoja.

[15] Porventura, sabes tu como Deus as opera e como faz resplandecer o relâmpago da sua nuvem?

[16] Tens tu notícia do equilíbrio das nuvens e das maravilhas daquele que é perfeito em conhecimento?

[17] Que faz aquecer as tuas vestes, quando há calma sobre a terra por causa do vento sul?

[18] Ou estendeste com ele o firmamento, que é sólido como espelho fundido?

[19] Ensina-nos o que lhe diremos; porque nós, envoltos em trevas, nada lhe podemos expor.

[20] Contar-lhe-ia alguém o que tenho dito? Seria isso desejar o homem ser devorado.

[21] Eis que o homem não pode olhar para o sol, que brilha no céu, uma vez passado o vento que o deixa limpo.

[22] Do norte vem o áureo esplendor, pois Deus está cercado de tremenda majestade.

[23] Ao Todo-Poderoso, não o podemos alcançar; ele é grande em poder, porém não perverte o juízo e a plenitude da justiça.

[24] Por isso, os homens o temem; ele não olha para os que se julgam sábios.

Jó 38

O Senhor convence a Jó de ignorância

[1] Depois disto, o SENHOR, do meio de um redemoinho, respondeu a Jó:

[15] Tiedätkö, kuinka Jumala antaa pilville käskynsä ja kuinka hän saa ne välähtämään?

[16] Käsitätkö pilvien tasapainon ja Kaikkitietävän ihmeet?

[17] Sinä, jota vaatteet kuumentavat, kun maa on raukeana etelätuulesta,

[18] sinäkö pingottaisit hänen kanssaan taivaan, joka on luja kuin valettu kuvastin?”

Jumalan pelottava valtasuuruus

[19] ”Neuvo meille, mitä meidän on hänelle sanottava. Pimeyden tähden emme kykene saamaan aikaan mitään.

[20] Olisiko hänelle ilmoitettava, että tahdon puhua? Kukapa vaatisi omaa tuhoaan!

[21] Näinkin on: ihmiset eivät näe valoa, joka loistaa kirkkaana taivaalla, kun tuuli on puhaltanut ja puhdistanut sen.

[22] Pohjoisesta tulee kullanhohde. Jumalaa ympäröi pelottava majesteettius.

[23] Kaikkivaltiasta emme voi tavoittaa, häntä, joka on suuri voimassa. Oikeamielistä ja täydellisen vanhurskasta hän ei vaivaa.

[24] Sen tähden ihmiset häntä pelkäävät. Hän ei katso kehenkään, joka on omasta mielestään viisas .”

Job 38

HERRAN ENSIMMÄINEN PUHE

Nyt minä kysyn sinulta, Job

[1] Silloin Herra vastasi Jobille myrskyn keskeltä ja sanoi:

[2] Quem é este que escurece os meus desígnios com palavras sem conhecimento?
[3] Cinge, pois, os lombos como homem, pois eu te perguntarei, e tu me farás saber.
[4] Onde estavas tu, quando eu lançava os fundamentos da terra? Dize-mo, se tens entendimento.

[5] Quem lhe pôs as medidas, se é que o sabes? Ou quem estendeu sobre ela o cordel?
[6] Sobre que estão fundadas as suas bases ou quem lhe assentou a pedra angular,
[7] quando as estrelas da alva, juntas, alegremente cantavam, e rejubilavam todos os filhos de Deus?
[8] Ou quem encerrou o mar com portas, quando irrompeu da madre;
[9] quando eu lhe pus as nuvens por vestidura e a escuridão por fraldas?
[10] Quando eu lhe tracei limites, e lhe pus ferrolhos e portas,
[11] e disse: até aqui virás e não mais adiante, e aqui se quebrará o orgulho das tuas ondas?
[12] Acaso, desde que começaram os teus dias, deste ordem à madrugada ou fizeste a alva saber o seu lugar,
[13] para que se apegasse às orlas da terra, e desta fossem os perversos sacudidos?

[14] A terra se modela como o barro debaixo do selo, e tudo se apresenta como vestidos;

[2]”Kuka on tämä, joka hämärtää minun tarkoitukseni ymmärtämättömillä puheillaan?
[3] Vyötä nyt kupeesi kuin mies! Minä kyselen sinulta, opeta sinä minua.
[4]Missä olit silloin, kun minä maan perustin? Ilmoita se, jos ymmärryksesi riittää.”

Herra on luonut taivaan ja maan

[5]”Kuka määräsi maan mitat – sinähän sen tiedät! Tai kuka veti mittanuoran sen yli?

[6]Mihin upotettiin sen peruspylväät, kuka pani paikoilleen sen kulmakiven,
[7] kun kaikki aamutähdet riemuitsivat ja kaikki Jumalan pojat puhkesivat riemuhuutoon?
[8] Kuka sulki meren ovilla, kun se murtautui esiin kohdustaan,
[9]kun minä annoin sille pilven vaatteeksi ja synkän pimeyden kapaloksi,
[10] kun minä säädin sille rajani, asetin paikoilleen sen teljet ja ovet
[11]ja sanoin: ’Tähän asti saat tulla mutta et pitemmälle, tässä täytyy sinun ylväiden aaltojesi asettua’?
[12] Oletko milloinkaan käskenyt päivän koittaa tai osoittanut aamuruskolle paikan,
[13] että se tarttuisi kiinni maan liepeisiin ja ravistaisi jumalattomat siitä pois?
[14] Maa muuttaa muotoaan kuin savi sinetin alla, ja kaikki tulee näkyviin kuin vaatetettuna.

15 dos perversos se desvia a sua luz, e o braço levantado para ferir se quebranta.

15 Jumalattomilta riistetään heidän valonsa, ja kohotettu käsivarsi murskataan.

16 Acaso, entraste nos mananciais do mar ou percorreste o mais profundo do abismo?

16 Oletko käynyt meren lähteillä asti ja kulkenut tutkimassa syvyydet?

17 Porventura, te foram reveladas as portas da morte ou viste essas portas da região tenebrosa?

17 Ovatko kuoleman portit paljastuneet sinulle, oletko nähnyt kuolemanvarjon portit?

18 Tens idéia nítida da largura da terra? Dize-mo, se o sabes.

18 Oletko tutkinut maan koko laajuudessaan? Ilmoita, jos kaiken tämän tiedät!

19 Onde está o caminho para a morada da luz? E, quanto às trevas, onde é o seu lugar,

19 Mikä on tie sinne, missä valo asuu, ja missä on pimeyden asuinsija,

20 para que as conduzas aos seus limites e discirnas as veredas para a sua casa?

20 että veisit sen alueelleen, kun tunnet sen majalle vievät polut?

21 Tu o sabes, porque nesse tempo eras nascido e porque é grande o número dos teus dias!

21 Sinähän sen tiedät, kun synnyit jo siihen aikaan. Onhan päiviesi luku ylen suuri!

22 Acaso, entraste nos depósitos da neve e viste os tesouros da saraiva,

22 Oletko käynyt lumen varastohuoneissa, oletko nähnyt rakeiden varastot,

23 que eu retenho até ao tempo da angústia, até ao dia da peleja e da guerra?

23 jotka minä olen säästänyt ahdingon ajaksi, taistelun ja sodan päiväksi?

24 Onde está o caminho para onde se difunde a luz e se espalha o vento oriental sobre a terra?

24 Mitä tietä valo jakaantuu ja itätuuli leviää yli maan?

25 Quem abriu regos para o aguaceiro ou caminho para os relâmpagos dos trovões;

25 Kuka on avannut väylän sadekuurolle ja ukkospilvelle tien,

26 para que se faça chover sobre a terra, onde não há ninguém, e no ermo, em que não há gente;

26 niin että se sataa maahan, joka on asumaton, autiomaahan, jossa ei ihmistä ole?

27 para dessedentar a terra deserta e assolada e para fazer crescer os renovos da erva?

27 Näin saa autio aavikko vettä kyllikseen, ja maa kasvaa vihreää ruohoa.

28 Acaso, a chuva tem pai? Ou quem gera as gotas do orvalho?

29 De que ventre procede o gelo? E quem dá à luz a geada do céu?

30 As águas ficam duras como a pedra, e a superfície das profundezas se torna compacta.

31 Ou poderás tu atar as cadeias do Sete-estrelo ou soltar os laços do Órion?

32 Ou fazer aparecer os signos do Zodíaco ou guiar a Ursa com seus filhos?

33 Sabes tu as ordenanças dos céus, podes estabelecer a sua influência sobre a terra?

34 Podes levantar a tua voz até às nuvens, para que a abundância das águas te cubra?

35 Ou ordenarás aos relâmpagos que saiam e te digam: Eis-nos aqui?

36 Quem pôs sabedoria nas camadas de nuvens? Ou quem deu entendimento ao meteoro?

37 Quem pode numerar com sabedoria as nuvens? Ou os odres dos céus, quem os pode despejar,

38 para que o pó se transforme em massa sólida, e os torrões se apeguem uns aos outros?

39 Caçarás, porventura, a presa para a leoa? Ou saciarás a fome dos leõezinhos,

40 quando se agacham nos covis e estão à espreita nas covas?

41 Quem prepara aos corvos o seu alimento, quando os seus pintainhos

28Onko sateella isää? Kuka on saanut aikaan kastepisarat?

29 Kenen kohdusta jää on tullut? Kuka on synnyttänyt taivaan huurteen?

30 Vesi kätkeytyy kuin kiven alle, syvyyden pinta sulkeutuu.

31 Pystytkö solmimaan yhteen Seulasten siteet tai irrottamaan kahleista Kalevanmiekan?

32Voitko tuoda esiin eläinradan tähdet aikanaan ja taluttaa Leijonaa pentuineen?

33 Tunnetko taivaan lait? Sinäkö säädät, miten se maata hallitsee?

34 Kantaako äänesi pilviin asti? Saatko vesimassat peittämään itsesi?

35 Pystytkö lähettämään salamat matkaan? Sanovatko ne sinulle: ’Tässä me olemme’?

36 Kuka on antanut iibis-linnulle viisauden? Kuka on antanut kukolle ymmärryksen?

37 Kuka laskee viisaudessaan pilvien luvun? Kuka kaataa tyhjiksi taivaan leilit,

38 kun multa on kuin valettua metallia ja maakokkareet toisiinsa takertuneita?

39 Sinäkö ajat saaliin leijonalle, tyydytät nuorten leijonien nälän,

40kun ne kyyristelevät luolissaan ja väijyvät tiheikössä?

41 Kuka hankkii ravinnon korpeille, kun niiden poikaset huutavat Jumalan puoleen ja harhailevat ympäriinsä ruokaa vailla?”

gritam a Deus e andam vagueando, por não terem que comer?

Jó 39

1 Sabes tu o tempo em que as cabras monteses têm os filhos ou cuidaste das corças quando dão suas crias?

2 Podes contar os meses que cumprem? Ou sabes o tempo do seu parto?

3 Elas encurvam-se, para terem seus filhos, e lançam de si as suas dores.

4 Seus filhos se tornam robustos, crescem no campo aberto, saem e nunca mais tornam para elas.

5 Quem despediu livre o jumento selvagem, e quem soltou as prisões ao asno veloz,

6 ao qual dei o ermo por casa e a terra salgada por moradas?

7 Ri-se do tumulto da cidade, não ouve os muitos gritos do arrieiro.

8 Os montes são o lugar do seu pasto, e anda à procura de tudo o que está verde.

9 Acaso, quer o boi selvagem servir-te? Ou passará ele a noite junto da tua manjedoura?

10 Porventura, podes prendê-lo ao sulco com cordas? Ou gradará ele os vales após ti?

11 Confiarás nele, por ser grande a sua força, ou deixarás a seu cuidado o teu trabalho?

12 Fiarás dele que te traga para a casa o que semeaste e o recolha na tua eira?

Job 39

Herra on luonut eläinkunnan

1”Tiedätkö sinä vuorikauristen poikimisajat, valvotko sinä peurojen synnytyskipuja?

2 Lasketko, milloin niiden kuukaudet tulevat täyteen? Tiedätkö ajan, jolloin ne poikivat?

3 Ne kyyristyvät maahan, synnyttävät vasansa ja pääsevät synnytystuskistaan.

4 Niiden vasat vahvistuvat ja kasvavat kedolla. Ne lähtevät pois eivätkä enää palaa.

5 Kuka on päästänyt villiaasin vapaaksi, kuka on irrottanut villiaasin siteet,

6sen, jolle minä annoin asunnoksi aron, asuinsijaksi suola-aavikon?

7 Se nauraa kaupungin hälinälle, ajajan huutoa se ei kuuntele.

8 Se hakee vuorilta laitumensa ja etsii kaikkea vihreää.

9 Suostuuko villihärkä sinua palvelemaan? Yöpyykö se syöttökaukalosi ääressä?

10Voitko ohjaksilla pakottaa villihärän vaolle? Äestääkö se laaksonpohjia sinua seuraten?

11 Voitko luottaa siihen, kun sen voima on niin suuri? Voitko jättää työsi sen tehtäväksi?

12 Voitko uskoa, että se palauttaa viljasi ja kokoaa ne sinun puimatantereellesi?

[13] O avestruz bate alegre as asas; acaso, porém, tem asas e penas de bondade?

[13] Strutsin siipi lepattaa iloisesti, mutta asuuko sen sulissa ja höyhenissä haikaran hellyys?

[14] Ele deixa os seus ovos na terra, e os aquenta no pó,

[14] Se jättää munansa maahan, antaa niiden hautua hiekan lämmössä.

[15] e se esquece de que algum pé os pode esmagar ou de que podem pisá-los os animais do campo.

[15] Se unohtaa, että jalka voi ne murskata, metsän eläimet voivat polkea ne rikki.

[16] Trata com dureza os seus filhos, como se não fossem seus; embora seja em vão o seu trabalho, ele está tranqüilo,

[16] Se on tyly poikasilleen aivan kuin ne eivät olisikaan sen omia. Hukkaan menee sen vaiva, mutta sitä se ei pelkää.

[17] porque Deus lhe negou sabedoria e não lhe deu entendimento;

[17]Onhan Jumala kieltänyt siltä viisauden ja jättänyt sen ymmärryksestä osattomaksi.

[18] mas, quando de um salto se levanta para correr, ri-se do cavalo e do cavaleiro.

[18] Kun se kiitää ilmaa piesten, se nauraa hevoselle ja ratsumiehelle.

[19] Ou dás tu força ao cavalo ou revestirás o seu pescoço de crinas?

[19] Annatko sinä hevoselle voiman, puetko sinä sen kaulaan hulmuavan harjan?

[20] Acaso, o fazes pular como ao gafanhoto? Terrível é o fogoso respirar das suas ventas.

[20] Sinäkö saat sen hyppimään kuin heinäsirkan? Sen uljas korskunta on pelottavaa.

[21] Escarva no vale, folga na sua força e sai ao encontro dos armados.

[21] Se kuopii lakeuden pintaa ja iloitsee, voimalla se syöksyy päin aseita.

[22] Ri-se do temor e não se espanta; e não torna atrás por causa da espada.

[22] Se nauraa pelolle, ei se säiky eikä väistä miekkaa.

[23] Sobre ele chocalha a aljava, flameja a lança e o dardo.

[23] Sen yllä rämisee nuoliviini, välkehtii keihäs ja peitsi.

[24] De fúria e ira devora o caminho e não se contém ao som da trombeta.

[24] Kiihkoisasti tömistäen se taivalta ahmii, mikään ei sitä pidättele, kun soofar-torvi soi.

[25] Em cada sonido da trombeta, ele diz: Avante! Cheira de longe a batalha, o trovão dos príncipes e o alarido.

[25] Milloin vain sotatorvi soi, se hirnuu: ihahaa! Jo kaukaa se vainuaa taistelun, päälliköiden karjunnan ja sotahuudon äänen.

[26] Ou é pela tua inteligência que voa o falcão, estendendo as asas para o Sul?

[27] Ou é pelo teu mandado que se remonta a águia e faz alto o seu ninho?

[28] Habita no penhasco onde faz a sua morada, sobre o cimo do penhasco, em lugar seguro.

[29] Dali, descobre a presa; seus olhos a avistam de longe.

[30] Seus filhos chupam sangue; onde há mortos, ela aí está.

[26] Sinunko ymmärryksesi voimasta haukka kohoaa, levittää siipensä kohti etelää?

[27] Sinunko käskystäsi kotka lentää korkeuksiin ja tekee pesänsä korkealle?

[28] Kalliolla se asuu, siellä se yöpyy, kallion kielekkeellä vuorilinnassaan.

[29] Sieltä se tähystelee syötävää, sen silmät katsovat kauas.

[30] Sen poikaset särpivät verta. Missä on kaatuneita, siellä on sekin."

Jó 40

[1] Disse mais o SENHOR a Jó:

[2] Acaso, quem usa de censuras contenderá com o Todo-Poderoso? Quem assim argúi a Deus que responda.

A resposta humilde de Jó

[3] Então, Jó respondeu ao SENHOR e disse:

[4] Sou indigno; que te responderia eu? Ponho a mão na minha boca.

[5] Uma vez falei e não replicarei, aliás, duas vezes, porém não prosseguirei.

As manifestações do poder de Deus

[6] Então, o SENHOR, do meio de um redemoinho, respondeu a Jó:

[7] Cinge agora os lombos como homem; eu te perguntarei, e tu me responderás.

[8] Acaso, anularás tu, de fato, o meu juízo? Ou me condenarás, para te justificares?

Job 40

Job nöyrtyy Herran edessä

[1]Herra sanoi vielä Jobille:

[2]"Tahtooko vikoilija käydä oikeutta Kaikkivaltiasta vastaan? Jumalan nuhtelija vastatkoon tähän!"

[3]Silloin Job vastasi Herralle:

[4]"Minähän olen vähäinen, mitä voisin sinulle vastata? Panen käteni suuni eteen.

[5] Kerran olen puhunut, enää en virka mitään. Kahdestikin puhuin, enää en sitä tee."

HERRAN TOINEN PUHE

Onko sinun käsivartesi niin kuin Jumalan käsivarsi?

[6]Silloin Herra vastasi Jobille myrskyn keskeltä:

[7]"Vyötä nyt kupeesi kuin mies! Minä kyselen sinulta, opeta sinä minua.

[8]Teetkö sinä tyhjäksi minun tuomioni? Tuomitsetko minut syylliseksi, jotta olisit itse oikeassa?

[9] Ou tens braço como Deus ou podes trovejar com a voz como ele o faz?

[10] Orna-te, pois, de excelência e grandeza, veste-te de majestade e de glória.

[11] Derrama as torrentes da tua ira e atenta para todo soberbo e abate-o.

[12] Olha para todo soberbo e humilha-o, calca aos pés os perversos no seu lugar.

[13] Cobre-os juntamente no pó, encerra-lhes o rosto no sepulcro.

[14] Então, também eu confessarei a teu respeito que a tua mão direita te dá vitória.

[15] Contempla agora o hipopótamo, que eu criei contigo, que come a erva como o boi.

[16] Sua força está nos seus lombos, e o seu poder, nos músculos do seu ventre.

[17] Endurece a sua cauda como cedro; os tendões das suas coxas estão entretecidos.

[18] Os seus ossos são como tubos de bronze, o seu arcabouço, como barras de ferro.

[19] Ele é obra-prima dos feitos de Deus; quem o fez o proveu de espada.

[20] Em verdade, os montes lhe produzem pasto, onde todos os animais do campo folgam.

[21] Deita-se debaixo dos lotos, no esconderijo dos canaviais e da lama.

[22] Os lotos o cobrem com sua sombra; os salgueiros do ribeiro o cercam.

[9] Onko käsivartesi kuin Jumalan käsivarsi? Voitko jylistä äänelläsi niin kuin hän jylisee?

[10] Kaunista itsesi kunnialla ja majesteettiudella, pukeudu loistoon ja kirkkauteen.

[11] Päästä vihasi valloilleen, katso kaikkia ylpeitä ja lannista heidät.

[12] Nöyryytä katseellasi kaikki ylpeät ja murskaa jumalattomat siihen paikkaan.

[13] Kätke heidät kaikki tomuun, sulje heidän kasvonsa salaiseen paikkaan.

[14] Silloin minäkin ylistän sinua, kun oikea kätesi on sinua auttanut.”

Herra loi Behemotin

[15]”Katso Behemotia, jonka minä loin niin kuin sinutkin. Se syö ruohoa kuin naudat.

[16] Katso, sen voima on lanteissa, sen väkevyys vatsalihaksissa.

[17] Se ojentaa häntänsä jäykäksi kuin setripuun, sen reisijänteet ovat kuin punottua köyttä.

[18] Sen luut ovat kuin vaskiputket, selkäranka kuin rautatanko.

[19] Behemot on Jumalan töistä ensimmäinen. Sen luoja ojentaa sille miekan.

[20] Sille kantavat satonsa vuoret, joilla kaikki metsän eläimet kisailevat.

[21] Lootuspensaiden alla se makaa, ruovikon ja rämeen kätkössä.

[22] Lootukset peittävät sen varjoonsa, puron pajut ympäröivät sitä.

23 Se um rio transborda, ele não se apressa; fica tranqüilo ainda que o Jordão se levante até à sua boca.

24 Acaso, pode alguém apanhá-lo quando ele está olhando? Ou lhe meter um laço pelo nariz?

Jó 41

1 Podes tu, com anzol, apanhar o crocodilo ou lhe travar a língua com uma corda?

2 Podes meter-lhe no nariz uma vara de junco? Ou furar-lhe as bochechas com um gancho?

3 Acaso, te fará muitas súplicas? Ou te falará palavras brandas?

4 Fará ele acordo contigo? Ou tomá-lo-ás por servo para sempre?

5 Brincarás com ele, como se fora um passarinho? Ou tê-lo-ás preso à correia para as tuas meninas?

6 Acaso, os teus sócios negociam com ele? Ou o repartirão entre os mercadores?

7 Encher-lhe-ás a pele de arpões? Ou a cabeça, de farpas?

8 Põe a mão sobre ele, lembra-te da peleja e nunca mais o intentarás.

9 Eis que a gente se engana em sua esperança; acaso, não será o homem derribado só em vê-lo?

23 Se ei säiky, vaikka virta on väkevä, se on huoleton, vaikka itse Jordan kuohuisi sen kitaan.

24 Kukapa kävisi kiinni sen silmiin? Kuka lävistäisi koukulla sen turvan?”

Herra loi Leviatanin

25”Voitko vetää ongella ylös Leviatanin tai pitää siimalla aloillaan sen kielen?

26Voitko kiinnittää kaislaköyden sen kuonoon ja lävistää atraimella sen leuat?

27 Anooko se sinulta hartaasti armoa? Puhuuko se sinulle mielistellen?

28 Tekeekö se liiton sinun kanssasi, niin että saat sen olemaan orjanasi ainaisesti?

29 Voitko leikkiä sillä niin kuin pikkulinnulla tai sitoa sen tyttäriäsi varten?

30 Hierovatko pyyntimiehet siitä keskenään kauppaa? Paloittelevatko he sen kauppiaiden kesken?

31 Voitko iskeä sen nahan täyteen keihäitä ja sen pään kalaharppuunoita?

32 Käyhän vain käsiksi siihen! Tulet muistamaan sen ottelun, et yritä toista kertaa!”

Job 41

Leviatanin kuvauksen jatkoa

1”Ymmärräthän, että siinä pettää toivo. Jo sen pelkästä näkemisestä sortuu maahan.

[10] Ninguém há tão ousado, que se atreva a despertá-lo. Quem é, pois, aquele que pode erguer-se diante de mim?

[11] Quem primeiro me deu a mim, para que eu haja de retribuir-lhe? Pois o que está debaixo de todos os céus é meu.

[12] Não me calarei a respeito dos seus membros, nem da sua grande força, nem da graça da sua compostura.

[13] Quem lhe abrirá as vestes do seu dorso? Ou lhe penetrará a couraça dobrada?

[14] Quem abriria as portas do seu rosto? Pois em roda dos seus dentes está o terror.

[15] As fileiras de suas escamas são o seu orgulho, cada uma bem encostada como por um selo que as ajusta.

[16] A tal ponto uma se chega à outra, que entre elas não entra nem o ar.

[17] Umas às outras se ligam, aderem entre si e não se podem separar.

[18] Cada um dos seus espirros faz resplandecer luz, e os seus olhos são como as pestanas da alva.

[19] Da sua boca saem tochas; faíscas de fogo saltam dela.

[20] Das suas narinas procede fumaça, como de uma panela fervente ou de juncos que ardem.

[21] O seu hálito faz incender os carvões; e da sua boca sai chama.

[22] No seu pescoço reside a força; e diante dele salta o desespero.

[23] Suas partes carnudas são bem pegadas entre si; todas fundidas nele e imóveis.

[2] Ei kukaan ole niin hurja, että ärsyttäisi sitä. Kuka sitten kestäisi minun edessäni?

[3] Kuka on ensin antanut minulle jotakin, joka minun olisi korvattava? Minunhan on kaikki, mitä on taivaan alla.

[4] En malta olla puhumatta Leviatanin jäsenistä, sen voimasta ja sopusuhtaisuudesta.

[5] Kuka voi riisua siltä päällysvaatteen, kuka tunkeutua sen hammasrivien väliin?

[6] Kuka on avannut sen kasvojen ovet? Sen hampaitten ympärillä on kauhu.

[7] Sen ylpeytenä ovat selkäkilpien rivit, lujalla sinetillä kiinnitetyt.

[8] Ne sopivat tarkasti toisiinsa, tuuli ei pääse niiden lävitse.

[9] Ne liittyvät tiiviisti yhteen, pysyvät kiinni eivätkä irtoa toisistaan.

[10] Valo välähtää, kun Leviatan aivastaa. Sen silmät ovat kuin aamuruskon silmät.

[11] Sen kidasta lähtee tulisoihtuja, sinkoilee säkeniä.

[12] Sen sieraimista suitsuaa savu kuin kiehuvasta kattilasta ja kaislatulesta.

[13] Sen puhallus sytyttää hiilet, ja sen suusta lähtee liekki.

[14] Sen niskassa asuu voima, ja sen edellä hyppelee kauhu.

[15] Sen lihapoimut ovat kiinteät, ne ovat kuin valetut, järkkymättömät.

[24] O seu coração é firme como uma pedra, firme como a mó de baixo.
[25] Levantando-se ele, tremem os valentes; quando irrompe, ficam como que fora de si.

[26] Se o golpe de espada o alcança, de nada vale, nem de lança, de dardo ou de flecha.

[27] Para ele, o ferro é palha, e o cobre, pau podre.
[28] A seta o não faz fugir; as pedras das fundas se lhe tornam em restolho.
[29] Os porretes atirados são para ele como palha, e ri-se do brandir da lança.
[30] Debaixo do ventre, há escamas pontiagudas; arrasta-se sobre a lama, como um instrumento de debulhar.
[31] As profundezas faz ferver, como uma panela; torna o mar como caldeira de ungüento.
[32] Após si, deixa um sulco luminoso; o abismo parece ter-se encanecido.
[33] Na terra, não tem ele igual, pois foi feito para nunca ter medo.

[34] Ele olha com desprezo tudo o que é alto; é rei sobre todos os animais orgulhosos.

Jó 42

A confissão de Jó

[1] Então, respondeu Jó ao SENHOR:

[2] Bem sei que tudo podes, e nenhum dos teus planos pode ser frustrado.

[16] Sen sydän on valettu kovaksi kuin kivi, kovaksi kuin alempi jauhinkivi.
[17] Kun se nousee, väkevät miehet kauhistuvat, kauhistuneina he vetäytyvät pois.
[18] Jos sen kimppuun käydään miekoin, ei se tehoa, ei tehoa peitsi, ei heittoase eikä nuoli.
[19] Rauta on sille kuin olkea, vaski kuin lahoa puuta.
[20] Ei aja sitä pakoon nuoli, jousen poika, oljiksi muuttuvat sen edessä linkokivet.
[21] Nuija on sille kuin heinänkorsi, keihästen suhinalle se nauraa.
[22] Sen vatsapuolella on kuin teräviä saviastiansiruja, se kyntää mutaa leveälti kuin puimaäes.

[23] Se saa syvyyden kiehumaan kuin padan, tekee meren voidekattilan kaltaiseksi.

[24] Jälkeensä se jättää loistavan polun, syvyydellä näyttää olevan hopeahapset.
[25] Maan päällä ei ole sen vertaista. Se on luotu pelottomaksi.
[26] Se katselee halveksien kaikkea korkeaa, se on kaikkien ylväitten eläinten kuningas.”

Job 42

JOBIN VASTAUS HERRALLE

Job tunnustaa Herran kaikkivaltiuden

[1]Silloin Job vastasi Herralle:
[2] ”Minä tiedän, että sinä voit kaiken eikä mikään päätöksesi ole sinulle mahdoton toteuttaa.

[3] Quem é aquele, como disseste, que sem conhecimento encobre o conselho? Na verdade, falei do que não entendia; coisas maravilhosas demais para mim, coisas que eu não conhecia.

[4] Escuta-me, pois, havias dito, e eu falarei; eu te perguntarei, e tu me ensinarás.

[5] Eu te conhecia só de ouvir, mas agora os meus olhos te vêem.

[6] Por isso, me abomino e me arrependo no pó e na cinza.

Deus repreende os três amigos de Jó

[7] Tendo o SENHOR falado estas palavras a Jó, o SENHOR disse também a Elifaz, o temanita: A minha ira se acendeu contra ti e contra os teus dois amigos; porque não dissestes de mim o que era reto, como o meu servo Jó.

[8] Tomai, pois, sete novilhos e sete carneiros, e ide ao meu servo Jó, e oferecei holocaustos por vós. O meu servo Jó orará por vós; porque dele aceitarei a intercessão, para que eu não vos trate segundo a vossa loucura; porque vós não dissestes de mim o que era reto, como o meu servo Jó.

[9] Então, foram Elifaz, o temanita, e Bildade, o suíta, e Zofar, o naamatita, e fizeram como o SENHOR lhes ordenara; e o SENHOR aceitou a oração de Jó.

Deus restaura a prosperidade de Jó

[10] Mudou o SENHOR a sorte de Jó, quando este orava pelos seus amigos; e o SENHOR

[3]Sinä kysyit: ’Kuka on tämä, joka hämärtää minun tarkoitukseni ymmärtämättömillä puheillaan?’ Siksi vastaan: minä puhuin ymmärtämättömästi asioista, jotka ovat kovin ihmeellisiä minun käsittää.

[4]Kuuntele nyt minua, kun minä puhun. Minä kysyn, opeta sinä minua.

[5] Vain korvakuulolta olin sinusta kuullut, mutta nyt ovat silmäni nähneet sinut.

[6] Sen tähden peruutan puheeni ja kadun tomussa ja tuhkassa.”

LOPPUSANAT

Herran sanat Jobin kolmelle ystävälle

[7]Puhuttuaan Jobille nämä sanat Herra sanoi teemanilaiselle Elifakselle: ”Minun vihani on syttynyt sinua ja sinun kahta ystävääsi kohtaan, koska ette ole puhuneet minusta oikein niin kuin palvelijani Job.

[8] Ottakaa siis seitsemän sonnimullikkaa ja seitsemän pässiä, menkää minun palvelijani Jobin luo ja uhratkaa puolestanne polttouhri, ja palvelijani Job rukoilkoon teidän puolestanne. Tehdäkseni hänelle mieliksi en määrää teille häpeällistä rangaistusta siitä, ettette puhuneet minusta oikein niin kuin palvelijani Job.”

[9]Teemanilainen Elifas, suuhilainen Bildad ja naamalainen Tsoofar menivät ja tekivät niin kuin Herra oli heille puhunut, ja Herra oli Jobille suosiollinen.

[10]Kun Job rukoili ystäviensä puolesta, Herra käänsi Jobin kohtalon. Ja Herra

deu-lhe o dobro de tudo o que antes possuíra.

11 Então, vieram a ele todos os seus irmãos, e todas as suas irmãs, e todos quantos dantes o conheceram, e comeram com ele em sua casa, e se condoeram dele, e o consolaram de todo o mal que o SENHOR lhe havia enviado; cada um lhe deu dinheiro e um anel de ouro.

12 Assim, abençoou o SENHOR o último estado de Jó mais do que o primeiro; porque veio a ter catorze mil ovelhas, seis mil camelos, mil juntas de bois e mil jumentas.

13 Também teve outros sete filhos e três filhas.

14 Chamou o nome da primeira Jemima, o da outra, Quezia, e o da terceira, Quéren-Hapuque.

15 Em toda aquela terra não se acharam mulheres tão formosas como as filhas de Jó; e seu pai lhes deu herança entre seus irmãos.

16 Depois disto, viveu Jó cento e quarenta anos; e viu a seus filhos e aos filhos de seus filhos, até à quarta geração.

17 Então, morreu Jó, velho e farto de dias.

antoi Jobille kaksin verroin kaikkea, mitä hänellä ennen oli ollut.

11 Kaikki hänen veljensä ja sisarensa ja kaikki entiset tuttavat tulivat hänen luokseen ja aterioivat hänen kanssaan hänen talossaan. He osoittivat hänelle myötätuntoa ja lohduttivat häntä kaiken sen onnettomuuden vuoksi, jonka Herra oli antanut häntä kohdata. Kukin heistä antoi hänelle yhden kesitan hopeaa ja yhden kultaisen korurenkaan.

12 Herra siunasi Jobin elämän loppuvaiheita vielä runsaammin kuin sen alkupuolta, niin että hän sai neljätoistatuhatta lammasta, kuusituhatta kamelia, tuhat härkäparia ja tuhat aasintammaa.

13 Hän sai vielä seitsemän poikaa ja kolme tytärtä.

14 Ensimmäiselle tyttärelle hän antoi nimen Jemima, toiselle nimen Kesia ja kolmannelle nimen Keren-Happuuk .

15 Eikä koko maassa ollut niin kauniita naisia kuin Jobin tyttäret. Heidän isänsä antoi heille perintöosan, niin kuin heidän veljilleenkin.

16 Tämän jälkeen Job eli vielä sataneljäkymmentä vuotta ja sai nähdä lapsensa ja lastensa lapset aina neljänteen polveen asti.

17 Sitten Job kuoli vanhana ja elämästä kyllänsä saaneena.

O livro dos Salmos	Psalmit

Livro I

Salmos 1 - 41

Salmo 1

Os justos e os ímpios

[1] Bem-aventurado o homem que não anda no conselho dos ímpios, não se detém no caminho dos pecadores, nem se assenta na roda dos escarnecedores.

[2] Antes, o seu prazer está na lei do SENHOR, e na sua lei medita de dia e de noite.

[3] Ele é como árvore plantada junto a corrente de águas, que, no devido tempo, dá o seu fruto, e cuja folhagem não murcha; e tudo quanto ele faz será bem sucedido.

[4] Os ímpios não são assim; são, porém, como a palha que o vento dispersa.

[5] Por isso, os perversos não prevalecerão no juízo, nem os pecadores, na congregação dos justos.

[6] Pois o SENHOR conhece o caminho dos justos, mas o caminho dos ímpios perecerá.

Psalmit 1

Ensimmäinen kirja

Vanhurskaan tie ja jumalattoman tie

[1]Autuas se mies, joka ei vaella jumalattomien neuvon mukaan, ei viivy syntisten teillä eikä istu pilkkaajien parissa,

[2]vaan on mieltynyt Herran opetukseen ja tutkii sitä päivin ja öin.

[3]Hän on kuin vesipurojen ääreen istutettu puu, joka antaa hedelmänsä ajallaan ja jonka lehti ei lakastu. Kaikki, mitä hän tekee, menestyy.

[4]Niin ei ole jumalattomien laita, vaan he ovat kuin akanat, joita tuuli lennättää.

[5]Sen tähden jumalattomat eivät kestä tuomiolla eivätkä syntiset vanhurskaiden seurakunnassa.

[6]Sillä Herra tuntee vanhurskaiden tien, mutta jumalattomien tie vie tuhoon.

Salmo 2

O reinado do Ungido de Deus

[1] Por que se enfurecem os gentios e os povos imaginam coisas vãs?

[2] Os reis da terra se levantam, e os príncipes conspiram contra o SENHOR e contra o seu Ungido, dizendo:

Psalmit 2

Herra ja hänen Voideltunsa

[1]Miksi kansat kohisevat ja kansakunnat turhia ajattelevat?

[2]Maan kuninkaat nousevat, ruhtinaat yhdessä pitävät neuvoa Herraa ja hänen Voideltuaan vastaan:

[3] Rompamos os seus laços e sacudamos de nós as suas algemas.

[4] Ri-se aquele que habita nos céus; o SENHOR zomba deles.

[5] Na sua ira, a seu tempo, lhes há de falar e no seu furor os confundirá.

[6] Eu, porém, constituí o meu Rei sobre o meu santo monte Sião.

[7] Proclamarei o decreto do SENHOR: Ele me disse: Tu és meu Filho, eu, hoje, te gerei.

[8] Pede-me, e eu te darei as nações por herança e as extremidades da terra por tua possessão.

[9] Com vara de ferro as regerás e as despedaçarás como um vaso de oleiro.

[10] Agora, pois, ó reis, sede prudentes; deixai-vos advertir, juízes da terra.

[11] Servi ao SENHOR com temor e alegrai-vos nele com tremor.

[12] Beijai o Filho para que se não irrite, e não pereçais no caminho; porque dentro em pouco se lhe inflamará a ira. Bem-aventurados todos os que nele se refugiam.

Salmo 3

Confiança em Deus, na adversidade

Salmo de Davi quando fugia de Absalão, seu filho

2 Sm 15.13-17,22

[1] SENHOR, como tem crescido o número dos meus adversários! São numerosos os que se levantam contra mim.

[3]"Katkaiskaamme yltämme heidän kahleensa, heittäkäämme päältämme heidän köytensä."

[4]Hän, joka istuu taivaassa, nauraa, Herra pilkkaa heitä.

[5]Silloin hän puhuu heille vihassaan, kauhistuttaa heitä kiivaudessaan:

[6] "Minä olen asettanut kuninkaani Siioniin, pyhälle vuorelleni."

[7]Tahdon ilmoittaa, mitä Herra on säätänyt. Hän sanoi minulle: "Sinä olet minun Poikani, tänä päivänä minä sinut synnytin.

[8]Pyydä minulta, niin minä annan kansat perinnöksesi ja maan ääret omiksesi.

[9]Rautaisella valtikalla sinä ne murskaat, särjet kuin saviastian."

[10]Tulkaa siis järkiinne, kuninkaat! Ottakaa nuhteesta opiksenne, maan tuomarit!

[11] Palvelkaa Herraa hänen pelossaan, iloitkaa ja vaviskaa.

[12]Suudelkaa Poikaa, ettei hän vihastuisi ettekä te suistuisi tieltä, sillä hänen vihansa syttyy äkkiä. Autuaita ovat kaikki, jotka häneen turvaavat.

Psalmit 3

Ahdistetun rukous

[1]Daavidin psalmi hänen paetessaan poikaansa Absalomia.

[2] Herra, kuinka paljon minulla onkaan ahdistajia! Monet nousevat minua vastaan.

2 São muitos os que dizem de mim: Não há em Deus salvação para ele.

3 Porém tu, SENHOR, és o meu escudo, és a minha glória e o que exaltas a minha cabeça.

4 Com a minha voz clamo ao SENHOR, e ele do seu santo monte me responde.

5 Deito-me e pego no sono; acordo, porque o SENHOR me sustenta.

6 Não tenho medo de milhares do povo que tomam posição contra mim de todos os lados.

7 Levanta-te, SENHOR! Salva-me, Deus meu, pois feres nos queixos a todos os meus inimigos e aos ímpios quebras os dentes.

8 Do SENHOR é a salvação, e sobre o teu povo, a tua bênção.

3Monet sanovat minusta: "Ei ole hänellä pelastusta Jumalassa." Sela .

4Mutta sinä, Herra , olet minun suojakilpeni. Sinä olet kunniani, sinä nostat minun pääni pystyyn.

5Ääneen minä huudan Herraa , ja hän vastaa minulle pyhältä vuoreltaan. Sela.

6Minä käyn levolle ja nukun; minä herään, sillä Herra tukee minua.

7En pelkää kymmentuhantista kansanjoukkoa, joka asettuu minua piirittämään.

8Nouse, Herra ! Pelasta minut, Jumalani! Sinä lyöt kaikkia vihollisiani poskelle, sinä murskaat jumalattomien hampaat.

9 Herrassaon pelastus. Sinun siunauksesi on kansasi yllä. Sela.

Salmo 4

Confiança em Deus, na angústia

Salmo de Davi ao mestre de canto, com instrumentos de cordas

1 Responde-me quando clamo, ó Deus da minha justiça; na angústia, me tens aliviado; tem misericórdia de mim e ouve a minha oração.

2 Ó homens, até quando tornareis a minha glória em vexame, e amareis a vaidade, e buscareis a mentira?

3 Sabei, porém, que o SENHOR distingue para si o piedoso; o SENHOR me ouve quando eu clamo por ele.

4 Irai-vos e não pequeis; consultai no travesseiro o coração e sossegai.

Psalmit 4

Luottamus Herran varjelukseen

1Musiikinjohtajalle. Kielisoittimilla. Daavidin psalmi.

2Vastaa minulle, Jumala, minun vanhurskauteni, kun huudan sinua. Sinä päästät minut ahdistuksesta. Ole minulle armollinen, kuule rukoukseni!

3 Ihmiset, kuinka kauan minun kunniaani loukataan? Te rakastatte turhuutta, etsitte valhetta. Sela.

4 Tietäkää: Herra on erottanut hurskaan itseään varten. Herra kuulee, kun huudan häntä.

5 Vihastukaa, mutta älkää syntiä tehkö. Puhukaa sydämissänne vuoteillanne ja olkaa hiljaa. Sela.

[5] Oferecei sacrifícios de justiça e confiai no SENHOR.
[6] Há muitos que dizem: Quem nos dará a conhecer o bem? SENHOR, levanta sobre nós a luz do teu rosto.
[7] Mais alegria me puseste no coração do que a alegria deles, quando lhes há fartura de cereal e de vinho.
[8] Em paz me deito e logo pego no sono, porque, SENHOR, só tu me fazes repousar seguro.

[6]Uhratkaa vanhurskauden uhreja ja luottakaa Herraan .
[7]Moni sanoo: ”Kunpa saisimme osaksemme jotakin hyvää!” Herra , käännä meihin kasvojesi valo.
[8]Sinä annat sydämeeni suuremman ilon kuin muilla on sadonkorjuun aikaan runsaasta viljasta ja viinistä.
[9]Rauhassa minä käyn levolle ja nukun, sillä sinä, Herra , sinä yksin annat minun asua turvassa.

Salmo 5

Proteção contra os ímpios

Ao mestre de canto, para flautas. Salmo de Davi

[1] Dá ouvidos, SENHOR, às minhas palavras e acode ao meu gemido.
[2] Escuta, Rei meu e Deus meu, a minha voz que clama, pois a ti é que imploro.
[3] De manhã, SENHOR, ouves a minha voz; de manhã te apresento a minha oração e fico esperando.

[4] Pois tu não és Deus que se agrade com a iniqüidade, e contigo não subsiste o mal.

[5] Os arrogantes não permanecerão à tua vista; aborreces a todos os que praticam a iniqüidade.
[6] Tu destróis os que proferem mentira; o SENHOR abomina ao sanguinário e ao fraudulento;
[7] porém eu, pela riqueza da tua misericórdia, entrarei na tua casa e me prostrarei diante do teu santo templo, no teu temor.

Psalmit 5

Herra, johdata minua!

[1]Musiikinjohtajalle. Huiluilla. Daavidin psalmi.
[2] Herra, kuule minun sanani, huomaa huokaukseni!
[3]Kuuntele avunhuutoani, kuninkaani ja Jumalani, sillä sinua minä rukoilen.
[4] Herra , aamulla sinä kuulet ääneni, aamulla minä esitän pyyntöni sinulle ja odotan.
[5]Sinä et ole Jumala, joka mieltyy vääryyteen. Paha ei saa asua sinun luonasi.
[6] Kerskailijat eivät kestä sinun silmiesi edessä. Sinä vihaat kaikkia väärintekijöitä,
[7] sinä hävität valheenpuhujat. Verenvuodattajia ja petollisia Herra inhoaa.

[8]Mutta minä saan tulla sinun huoneeseesi suuren armosi tähden, saan kumartua pyhään temppeliisi päin sinun pelossasi.

[8] SENHOR, guia-me na tua justiça, por causa dos meus adversários; endireita diante de mim o teu caminho;

[9] pois não têm eles sinceridade nos seus lábios; o seu íntimo é todo crimes; a sua garganta é sepulcro aberto, e com a língua lisonjeiam.

[10] Declara-os culpados, ó Deus; caiam por seus próprios planos. Rejeita-os por causa de suas muitas transgressões, pois se rebelaram contra ti.

[11] Mas regozijem-se todos os que confiam em ti; folguem de júbilo para sempre, porque tu os defendes; e em ti se gloriem os que amam o teu nome.

[12] Pois tu, SENHOR, abençoas o justo e, como escudo, o cercas da tua benevolência.

Salmo 6

Davi recorre à misericórdia de Deus

Ao mestre de canto, com instrumentos de oito cordas. Salmo de Davi

[1] SENHOR, não me repreendas na tua ira, nem me castigues no teu furor.

[2] Tem compaixão de mim, SENHOR, porque eu me sinto debilitado; sara-me, SENHOR, porque os meus ossos estão abalados.

[3] Também a minha alma está profundamente perturbada; mas tu, SENHOR, até quando?

[4] Volta-te, SENHOR, e livra a minha alma; salva-me por tua graça.

[9] Herra , johdata minua vanhurskaudessasi vihamiesteni tähden, tasoita tiesi eteeni.

[10]Sillä heidän suussaan ei ole luotettavaa sanaa, heidän sisimpänsä on turmeltunut. Heidän kurkkunsa on avoin hauta, kielellään he liehittelevät.

[11]Jumala, osoita heidät syyllisiksi, kaatukoot he omiin hankkeisiinsa. Karkota heidät pois monien rikostensa vuoksi, sillä he ovat niskoitelleet sinua vastaan.

[12] Mutta iloitkoot kaikki, jotka sinuun turvaavat, ja riemuitkoot ikuisesti, sillä sinä suojelet heitä. Iloitkoot sinussa ne, jotka rakastavat sinun nimeäsi.

[13]Sillä sinä, Herra , siunaat vanhurskasta, sinä suojaat häntä hyvyydelläsi kuin kilvellä.

Psalmit 6

Ahdistuneen rukous

[1]Musiikinjohtajalle. Kielisoittimilla šeminitin tapaan. Daavidin psalmi.

[2] Herra, älä nuhtele minua vihassasi, älä kiivaudessasi minua kurita.

[3] Herra, armahda minua, sillä minä olen näännyksissä. Paranna minut, Herra , sillä olen pelästynyt luitani myöten.

[4]Sieluni on kovin säikähtänyt. Voi, Herra – kuinka kauan?

[5]Käänny jälleen puoleeni, Herra , vapauta sieluni, pelasta minut armosi tähden.

[5] Pois, na morte, não há recordação de ti; no sepulcro, quem te dará louvor?

[6] Estou cansado de tanto gemer; todas as noites faço nadar o meu leito, de minhas lágrimas o alago.

[7] Meus olhos, de mágoa, se acham amortecidos, envelhecem por causa de todos os meus adversários.

[8] Apartai-vos de mim, todos os que praticais a iniqüidade, porque o SENHOR ouviu a voz do meu lamento;

[9] o SENHOR ouviu a minha súplica; o SENHOR acolhe a minha oração.

[10] Envergonhem-se e sejam sobremodo perturbados todos os meus inimigos; retirem-se, de súbito, cobertos de vexame.

Salmo 7

Deus defende o justo contra o ímpio

Canto de Davi. Entoado ao Senhor, com respeito às palavras de Cuxe, benjamita

[1] SENHOR, Deus meu, em ti me refugio; salva-me de todos os que me perseguem e livra-me;

[2] para que ninguém, como leão, me arrebate, despedaçando-me, não havendo quem me livre.

[3] SENHOR, meu Deus, se eu fiz o de que me culpam, se nas minhas mãos há iniqüidade,

[4] se paguei com o mal a quem estava em paz comigo, eu, que poupei aquele que sem razão me oprimia,

[6]Sillä kuolemassa ei sinua muisteta. Kuka kiittää sinua tuonelassa?

[7]Olen uupunut huokaamisesta. Joka yö itken vuoteeni märäksi ja kastelen leposijani kyynelilläni.

[8]Silmäni ovat murheesta hämärtyneet, himmenneet kaikkien vastustajieni tähden.

[9]Menkää pois luotani, kaikki väärintekijät, sillä Herra on kuullut itkuni äänen.

[10] Herra on kuullut anomiseni, Herra ottaa rukoukseni vastaan.

[11] Kaikki viholliseni joutuvat häpeään ja säikähtävät perin pohjin. He pakenevat ja joutuvat hetkessä häpeään.

Psalmit 7

Syyttömästi vainottu turvaa Herraan

[1]Daavidin valituspsalmi, jonka hän lauloi Herralle benjaminilaisen Kuusin sanojen johdosta.

[2] Herra , minun Jumalani, sinuun minä turvaan! Pelasta minut ja vapauta minut kaikista vainoojistani,

[3] etteivät he raatelisi minua kuin leijona, repisi kappaleiksi, eikä olisi pelastajaa.

[4] Herra , minun Jumalani, jos olen tehnyt näin: jos käsissäni on vääryyttä,

[5] jos olen tehnyt pahaa sille, joka eli rauhassa minun kanssani, ja riistänyt siltä, joka syyttä minua ahdistaa,

[5] persiga o inimigo a minha alma e alcance-a, espezinhe no chão a minha vida e arraste no pó a minha glória.

[6] niin ajakoon vihollinen minua takaa, saakoon minut kiinni, polkekoon maahan elämäni ja painakoon kunniani tomuun. Sela.

[6] Levanta-te, SENHOR, na tua indignação, mostra a tua grandeza contra a fúria dos meus adversários e desperta-te em meu favor, segundo o juízo que designaste.

[7] Herra , nouse vihassasi, nouse ahdistajieni raivoa vastaan ja herää avukseni, sinä, joka olet säätänyt tuomion.

[7] Reúnam-se ao redor de ti os povos, e por sobre eles remonta-te às alturas.

[8]Ympäröiköön sinua kansakuntien joukko, palaa sen yläpuolelle korkeuteen.

[8] O SENHOR julga os povos; julga-me, SENHOR, segundo a minha retidão e segundo a integridade que há em mim.

[9] Herra tuomitsee kansat. Auta minut oikeuteeni, Herra , vanhurskauteni ja viattomuuteni mukaan.

[9] Cesse a malícia dos ímpios, mas estabelece tu o justo; pois sondas a mente e o coração, ó justo Deus.

[10]Tee loppu jumalattomien pahuudesta, vahvista vanhurskaita, sinä, vanhurskas Jumala, joka tutkit sydämet ja mielet .

[10] Deus é o meu escudo; ele salva os retos de coração.

[11]Minun kilpenäni on Jumala, oikeamielisten pelastaja.

[11] Deus é justo juiz, Deus que sente indignação todos os dias.

[12]Jumala on vanhurskas tuomari, Jumala, joka vihastuu joka päivä.

[12] Se o homem não se converter, afiará Deus a sua espada; já armou o arco, tem-no pronto;

[13]Jos kääntymystä ei tapahdu, hän teroittaa miekkansa, jännittää jousensa ja tähtää.

[13] para ele preparou já instrumentos de morte, preparou suas setas inflamadas.

[14]Hän valmistaa jumalatonta varten surma-aseensa ja tekee nuolensa palaviksi.

[14] Eis que o ímpio está com dores de iniqüidade; concebeu a malícia e dá à luz a mentira.

[15]Katso, jumalaton on pahuuden synnytystuskissa, raskaana ilkeydestä ja synnyttää valheen.

[15] Abre, e aprofunda uma cova, e cai nesse mesmo poço que faz.

[16]Hän kaivaa kuopan ja kovertaa sen mutta putoaa itse kaivamaansa hautaan.

[16] A sua malícia lhe recai sobre a cabeça, e sobre a própria mioleira desce a sua violência.

[17]Hänen ilkeytensä kääntyy häntä itseään vastaan, ja hänen vääryytensä lankeaa hänen oman päänsä päälle.

[17] Eu, porém, renderei graças ao SENHOR, segundo a sua justiça, e cantarei louvores ao nome do SENHOR Altíssimo.

[18]Minä kiitän Herraa hänen vanhurskaudestaan ja laulan ylistystä Herran , Korkeimman, nimelle.

Salmo 8

A glória divina e a dignidade do filho do homem

Ao mestre de canto, segundo a melodia "Os lagares". Salmo de Davi

[1] Ó SENHOR, SENHOR nosso, quão magnífico em toda a terra é o teu nome! Pois expuseste nos céus a tua majestade.

[2] Da boca de pequeninos e crianças de peito suscitaste força, por causa dos teus adversários, para fazeres emudecer o inimigo e o vingador.

[3] Quando contemplo os teus céus, obra dos teus dedos, e a lua e as estrelas que estabeleceste,

[4] que é o homem, que dele te lembres E o filho do homem, que o visites?

[5] Fizeste-o, no entanto, por um pouco, menor do que Deus e de glória e de honra o coroaste.

[6] Deste-lhe domínio sobre as obras da tua mão e sob seus pés tudo lhe puseste:

[7] ovelhas e bois, todos, e também os animais do campo;

[8] as aves do céu, e os peixes do mar, e tudo o que percorre as sendas dos mares.

[9] Ó SENHOR, SENHOR nosso, quão magnífico em toda a terra é o teu nome!

Psalmit 8

Luojan suuret teot

[1]Musiikinjohtajalle. Viininkorjuulaulu . Daavidin psalmi.

[2] Herra , meidän Herramme, kuinka mahtava onkaan sinun nimesi kaikkialla maan päällä, sinun, joka olet asettanut kunniasi yli taivaiden!

[3]Lasten ja imeväisten suun kautta sinä ilmaiset voimasi vastustajiesi tähden, vaientaaksesi vihollisen ja kostonhimoisen.

[4]Kun katselen sinun taivastasi, sormiesi tekoa, kuuta ja tähtiä, jotka sinä olet asettanut paikoilleen,

[5]niin mikä on ihminen, että sinä häntä muistat, tai ihmislapsi, että pidät hänestä huolen!

[6]Sinä teit hänestä lähes jumalolennon, seppelöit hänet kunnialla ja kirkkaudella.

[7]Sinä panit hänet hallitsemaan kättesi tekoja, asetit kaiken hänen jalkojensa alle:

[8]lampaat ja karjan, ne kaikki, niin myös villieläimet,

[9] taivaan linnut ja meren kalat, ja kaikki, jotka merten polkuja kulkevat.

[10] Herra , meidän Herramme, kuinka mahtava onkaan sinun nimesi kaikkialla maan päällä!

Salmo 9

Ações de graças

Psalmit 9

Herra on sorrettujen puolustaja

Ao mestre de canto, segundo a melodia “A morte para o filho”. Salmo de Davi

1 Louvar-te-ei, SENHOR, de todo o meu coração; contarei todas as tuas maravilhas.

2 Alegrar-me-ei e exultarei em ti; ao teu nome, ó Altíssimo, eu cantarei louvores.

3 Pois, ao retrocederem os meus inimigos, tropeçam e somem-se da tua presença;

4 porque sustentas o meu direito e a minha causa; no trono te assentas e julgas retamente.

5 Repreendes as nações, destróis o ímpio e para todo o sempre lhes apagas o nome.

6 Quanto aos inimigos, estão consumados, suas ruínas são perpétuas, arrasaste as suas cidades; até a sua memória pereceu.

7 Mas o SENHOR permanece no seu trono eternamente, trono que erigiu para julgar.

8 Ele mesmo julga o mundo com justiça; administra os povos com retidão.

9 O SENHOR é também alto refúgio para o oprimido, refúgio nas horas de tribulação.

10 Em ti, pois, confiam os que conhecem o teu nome, porque tu, SENHOR, não desamparas os que te buscam.

11 Cantai louvores ao SENHOR, que habita em Sião; proclamai entre os povos os seus feitos.

1 Musiikinjohtajalle. Lauletaan kuin ”Pojan kuoleman johdosta”. Daavidin psalmi.

2 Minä kiitän sinua, Herra , koko sydämestäni, tahdon kertoa kaikista sinun ihmeteoistasi.

3 Minä iloitsen ja riemuitsen sinussa, laulan ylistystä nimellesi, sinä Korkein.

4 Kun viholliseni perääntyivät, he kompastuivat ja tuhoutuivat sinun kasvojesi edessä,

5 sillä sinä hankit minulle oikeuden ja ajoit minun asiani. Sinä istuit valtaistuimelle, sinä, vanhurskas tuomari.

6 Sinä nuhtelit kansoja, tuhosit jumalattomat ja pyyhit pois heidän nimensä ainiaaksi.

7 Vihollisista on tullut loppu. Kaupungit ovat ikuisesti raunioina, niiden muisto on totisesti kadonnut.

8 Herra hallitsee ikuisesti. Hän on pystyttänyt istuimensa käydäkseen oikeutta.

9 Hän tuomitsee maanpiirin vanhurskaasti, jakaa kansakunnille oikeutta tasapuolisesti.

10 Herraon sorretun linna, turvapaikka ahdingon aikoina.

11 Sinuun luottavat ne, jotka sinun nimesi tuntevat, sillä sinä et hylkää niitä, jotka etsivät sinua, Herra .

12 Laulakaa ylistystä Herralle , joka asuu Siionissa, kertokaa kansojen keskuudessa hänen teoistaan.

[12] Pois aquele que requer o sangue lembra-se deles e não se esquece do clamor dos aflitos.

[13] Compadece-te de mim, SENHOR; vê a que sofrimentos me reduziram os que me odeiam, tu que me levantas das portas da morte;

[14] para que, às portas da filha de Sião, eu proclame todos os teus louvores e me regozije da tua salvação.

[15] Afundam-se as nações na cova que fizeram, no laço que esconderam, prendeu-se-lhes o pé.

[16] Faz-se conhecido o SENHOR, pelo juízo que executa; enlaçado está o ímpio nas obras de suas próprias mãos.

[17] Os perversos serão lançados no inferno, e todas as nações que se esquecem de Deus.

[18] Pois o necessitado não será para sempre esquecido, e a esperança dos aflitos não se há de frustrar perpetuamente.

[19] Levanta-te, SENHOR; não prevaleça o mortal. Sejam as nações julgadas na tua presença.

[20] Infunde-lhes, SENHOR, o medo; saibam as nações que não passam de mortais.

Salmos 10

A derrubada dos ímpios

[1] Por que, SENHOR, te conservas longe? E te escondes nas horas de tribulação?

[13]Sillä veritekojen rankaisija muistaa heidät, hän ei unohda kurjien huutoa.

[14]Armahda minua, Herra , katso, kuinka vihamieheni sortavat minua! Sinä nostat minut kuoleman porteilta,

[15]että minä kertoisin kaikki sinun ylistettävät tekosi, tytär Siionin porteissa riemuitsisin valmistamastasi pelastuksesta .

[16] Kansat ovat vajonneet kaivamaansa hautaan. Jumalattomien jalat ovat takertuneet verkkoon, jonka he olivat itse virittäneet.

[17] Herraon tehnyt itsensä tunnetuksi siitä, että hän tekee oikeuden. Jumalaton kietoutuu kättensä tekoihin. Higgajon . Sela.

[18]Perääntykööt jumalattomat tuonelaan, kaikki kansat, jotka unohtavat Jumalan.

[19] Köyhää ei unohdeta iäksi, eikä kurjien toivo katoa ainiaaksi.

[20]Nouse, Herra ! Älköön ihminen mahtailko. Tuomittakoon kansat sinun kasvojesi edessä.

[21] Herra , saata ne pelon valtaan! Tietäkööt kansat olevansa vain ihmisiä. Sela.

Psalmit 10

Jatkoa edelliseen psalmiin

[1]Miksi, Herra , seisot kaukana, miksi kätkeydyt ahdingon aikoina?

[2] Com arrogância, os ímpios perseguem o pobre; sejam presas das tramas que urdiram.	[2]Ylpeydessään jumalattomat vainoavat kurjia, jotka takertuvat heidän punomiinsa juoniin.
[3] Pois o perverso se gloria da cobiça de sua alma, o avarento maldiz o SENHOR e blasfema contra ele.	[3]Sillä jumalaton kerskailee omista himoistaan, kiskuri kiroaa ja halveksii Herraa .
[4] O perverso, na sua soberba, não investiga; que não há Deus são todas as suas cogitações.	[4] Ylpeydessään jumalaton ajattelee: ”Ei Jumala vaadi tilille. Ei häntä edes ole.” Siinä kaikki hänen ajatuksensa.
[5] São prósperos os seus caminhos em todo tempo; muito acima e longe dele estão os teus juízos; quanto aos seus adversários, ele a todos ridiculiza.	[5]Hänen hankkeensa menestyvät aina. Sinun tuomiosi ovat kaukana hänestä. Kaikille vastustajilleen hän hymähtää.
[6] Pois diz lá no seu íntimo: Jamais serei abalado; de geração em geração, nenhum mal me sobrevirá.	[6]Hän sanoo sydämessään: ”En minä horju, en koskaan joudu onnettomuuteen.”
[7] A boca, ele a tem cheia de maldição, enganos e opressão; debaixo da língua, insulto e iniqüidade.	[7] Hänen suunsa on täynnä kirousta, petosta ja sortoa, tuho ja turmio on hänen kielensä alla.
[8] Põe-se de tocaia nas vilas, trucida os inocentes nos lugares ocultos; seus olhos espreitam o desamparado.	[8]Hän istuu väijyksissä kylien liepeillä, salassa hän surmaa viattoman. Hänen silmänsä vaanivat avutonta.
[9] Está ele de emboscada, como o leão na sua caverna; está de emboscada para enlaçar o pobre: apanha-o e, na sua rede, o enleia.	[9] Hän väijyy kätkössä kuin leijona pensaikossa, hän väijyy hyökätäkseen kurjan kimppuun. Hän saa kurjan kiinni, vetää hänet verkkoonsa.
[10] Abaixa-se, rasteja; em seu poder, lhe caem os necessitados.	[10]Hän kyyristyy, painautuu maahan, ja avuttomat joutuvat hänen kynsiinsä.
[11] Diz ele, no seu íntimo: Deus se esqueceu, virou o rosto e não verá isto nunca.	[11] Hän sanoo sydämessään: ”Jumala on sen unohtanut. Hän on peittänyt kasvonsa eikä ikinä näe.”
[12] Levanta-te, SENHOR! Ó Deus, ergue a mão! Não te esqueças dos pobres.	[12]Nouse, Herra ! Kohota kätesi, Jumala! Älä unohda kurjia.

[13] Por que razão despreza o ímpio a Deus, dizendo no seu íntimo que Deus não se importa?

[14] Tu, porém, o tens visto, porque atentas aos trabalhos e à dor, para que os possas tomar em tuas mãos. A ti se entrega o desamparado; tu tens sido o defensor do órfão.

[15] Quebranta o braço do perverso e do malvado; esquadrinha-lhes a maldade, até nada mais achares.

[16] O SENHOR é rei eterno: da sua terra somem-se as nações.

[17] Tens ouvido, SENHOR, o desejo dos humildes; tu lhes fortalecerás o coração e lhes acudirás,

[18] para fazeres justiça ao órfão e ao oprimido, a fim de que o homem, que é da terra, já não infunda terror.

Salmo 11

O Senhor é forte refúgio

Ao mestre de canto. Salmo de Davi

[1] No SENHOR me refugio. Como dizeis, pois, à minha alma: Foge, como pássaro, para o teu monte?

[2] Porque eis aí os ímpios, armam o arco, dispõem a sua flecha na corda, para, às ocultas, dispararem contra os retos de coração.

[3] Ora, destruídos os fundamentos, que poderá fazer o justo?

[4] O SENHOR está no seu santo templo; nos céus tem o SENHOR seu trono; os seus

[13] Miksi jumalaton pilkkaa sinua, Jumala, ja sanoo sydämessään, ettet sinä vaadi tilille?

[14]Sinä olet sen nähnyt. Sinä havaitset tuskan ja vaivan, sinä otat ne käsiisi. Sinulle avuton uskoo asiansa, sinä olet orpojen auttaja.

[15]Murskaa jumalattoman käsivarsi ja rankaise pahan jumalattomuus, niin ettei sitä enää ole.

[16] Herraon kuningas aina ja ikuisesti. Vieraat kansat ovat hävinneet hänen maastaan.

[17]Sinä kuulet nöyrien kaipauksen, Herra . Sinä vahvistat heidän sydämensä. Korvasi kuuntelevat tarkkaan

[18] auttaaksesi orvon ja sorretun oikeuteensa, ettei ihminen, joka on maasta tehty, enää saisi kauhua aikaan.

Psalmit 11

Herra on vanhurskas

[1]Musiikinjohtajalle. Daavidin psalmi. Herraan minä turvaan. Kuinka voitte sanoa minulle: ”Pakene vuorellesi kuin lintu!”

[2] Katso, jumalattomat jännittävät jousensa, he ovat panneet nuolensa jänteelle ampuakseen pimeässä oikeamielisiä.

[3]Kun perustukset tuhotaan, mitä vanhurskas voi tehdä?

[4] Herra on pyhässä temppelissään, Herra , jonka valtaistuin on taivaassa. Hänen

olhos estão atentos, as suas pálpebras sondam os filhos dos homens.

5 O SENHOR põe à prova ao justo e ao ímpio; mas, ao que ama a violência, a sua alma o abomina.

6 Fará chover sobre os perversos brasas de fogo e enxofre, e vento abrasador será a parte do seu cálice.

7 Porque o SENHOR é justo, ele ama a justiça; os retos lhe contemplarão a face.

Salmo 12

Auxílio contra a falsidade

Ao mestre de canto, para instrumentos de oito cordas. Salmo de Davi

1 Socorro, SENHOR! Porque já não há homens piedosos; desaparecem os fiéis entre os filhos dos homens.

2 Falam com falsidade uns aos outros, falam com lábios bajuladores e coração fingido.

3 Corte o SENHOR todos os lábios bajuladores, a língua que fala soberbamente,

4 pois dizem: Com a língua prevaleceremos, os lábios são nossos; quem é senhor sobre nós?

5 Por causa da opressão dos pobres e do gemido dos necessitados, eu me levantarei agora, diz o SENHOR; e porei a salvo a quem por isso suspira.

6 As palavras do SENHOR são palavras puras, prata refinada em cadinho de barro, depurada sete vezes.

silmänsä näkevät, hänen katseensa tutkii ihmiset.

5 Herratutkii niin vanhurskaan kuin jumalattomankin, mutta väkivaltaa rakastavaa hänen sielunsa vihaa.

6Hän antaa sataa jumalattomien päälle ansoja, tulta ja tulikiveä. Polttava tuuli on heidän maljansa, heidän osansa.

7Sillä Herra on vanhurskas ja rakastaa vanhurskautta. Oikeamielinen saa nähdä hänen kasvonsa.

Psalmit 12

Jumalattomat kerskailevat

1Musiikinjohtajalle. Šeminitin tapaan. Daavidin psalmi.

2 Herra, pelasta minut, sillä hurskaita ei enää ole, uskollisuus on hävinnyt ihmisten keskuudesta.

3He puhuvat valhetta toinen toiselleen. He puhuvat liukkain huulin, kaksimielisin sydämin.

4 Herra hävittää kaikki liukkaat huulet, jokaisen kielen, joka kerskuen puhuu,

5ne, jotka sanovat: ”Kielemme voimalla me voitamme, huulemme ovat apunamme – kenestä on meille herraksi?”

6”Kurjien ryöstön, köyhien huokausten tähden minä nyt nousen”, sanoo Herra . ”Minä tuon pelastuksen sille, joka sitä huokaillen ikävöi.”

7 Herransanat ovat puhtaita sanoja, hopeaa, maasulatossa jalostettua, seitsenkertaisesti puhdistettua.

[7] Sim, SENHOR, tu nos guardarás; desta geração nos livrarás para sempre.
[8] Por todos os lugares andam os perversos, quando entre os filhos dos homens a vileza é exaltada.

[8]Sinä, Herra , varjelet heitä. Sinä suojelet heitä aina tältä sukupolvelta.
[9] Jumalattomat kiertelevät ympäriinsä, kun halpamaisuus pääsee valtaan ihmisten keskuudessa.

Salmo 13

Oração de fé

Ao mestre de canto. Salmo de Davi

[1] Até quando, SENHOR? Esquecer-te-ás de mim para sempre? Até quando ocultarás de mim o rosto?
[2] Até quando estarei eu relutando dentro de minha alma, com tristeza no coração cada dia? Até quando se erguerá contra mim o meu inimigo?
[3] Atenta para mim, responde-me, SENHOR, Deus meu! Ilumina-me os olhos, para que eu não durma o sono da morte;
[4] para que não diga o meu inimigo: Prevaleci contra ele; e não se regozijem os meus adversários, vindo eu a vacilar.
[5] No tocante a mim, confio na tua graça; regozije-se o meu coração na tua salvação.
[6] Cantarei ao SENHOR, porquanto me tem feito muito bem.

Psalmit 13

Kauan kärsineen rukous

[1]Musiikinjohtajalle. Daavidin psalmi.
[2]Kuinka kauan, Herra , yhä unohdat minut? Kuinka kauan kätket minulta kasvosi?
[3]Kuinka kauan minun täytyy kantaa huolia sielussani, päivästä päivään murheita sydämessäni? Kuinka kauan viholliseni saa ylvästellä minua vastaan?
[4]Katso tänne, Herra ! Vastaa minulle, Jumalani! Valaise silmäni, etten nukkuisi kuolemaan,
[5] ettei viholliseni sanoisi: ”Minä voitin hänet”, etteivät ahdistajani riemuitsisi, kun minä horjun.
[6]Mutta minä luotan sinun armoosi. Riemuitkoon sydämeni valmistamastasi pelastuksesta . Minä tahdon laulaa Herralle , sillä hän on tehnyt minulle hyvin.

Salmo 14

A corrupção do pecador e sua redenção

Salmo 53.1-6

Ao mestre de canto. Salmo de Davi

Psalmit 14

Jumalattomuuden mielettömyys

[1] Diz o insensato no seu coração: Não há Deus. Corrompem-se e praticam abominação; já não há quem faça o bem.

[1]Musiikinjohtajalle. Daavidin psalmi. Mieletön sanoo sydämessään: ”Ei Jumalaa ole.” Jotka näin ajattelevat, ovat turmeltuneita ja tekevät iljettäviä tekoja. Ei ole ketään, joka tekee hyvää.

[2] Do céu olha o SENHOR para os filhos dos homens, para ver se há quem entenda, se há quem busque a Deus.

[2] Herrakatsoo taivaasta ihmisiin nähdäkseen, onko ketään ymmärtävää, ketään, joka etsii Jumalaa.

[3] Todos se extraviaram e juntamente se corromperam; não há quem faça o bem, não há nem um sequer.

[3]Kaikki ovat poikenneet pois, kaikki tyynni kelvottomiksi käyneet. Ei ole ketään, joka tekee hyvää, ei yhden yhtäkään.

[4] Acaso, não entendem todos os obreiros da iniqüidade, que devoram o meu povo, como quem come pão, que não invocam o SENHOR?

[4]Eivätkö he mitään käsitä, kaikki nuo väärintekijät? He syövät minun kansaani, syövät kuin leipää, eivät he huuda avukseen Herraa .

[5] Tomar-se-ão de grande pavor, porque Deus está com a linhagem do justo.

[5]Yhtäkkiä he joutuvat kauhun valtaan, sillä Jumala on läsnä vanhurskaassa sukukunnassa.

[6] Meteis a ridículo o conselho dos humildes, mas o SENHOR é o seu refúgio.

[6]Te tahdotte häpäistä kurjan aikeet, mutta Herra on hänen turvansa.

[7] Tomara de Sião viesse já a salvação de Israel! Quando o SENHOR restaurar a sorte do seu povo, então, exultará Jacó, e Israel se alegrará.

[7] Kunpa Israelin pelastus jo tulisi Siionista! Kun Herra palauttaa kansansa ennalleen, silloin Jaakob riemuitsee, Israel iloitsee.

Salmo 15

O cidadão dos céus

Salmo de Davi

[1] Quem, SENHOR, habitará no teu tabernáculo? Quem há de morar no teu santo monte?

[2] O que vive com integridade, e pratica a justiça, e, de coração, fala a verdade;

Psalmit 15

Kuka saa asua Herran vuorella?

[1]Daavidin psalmi. Herra , kuka saa majailla telttamajassasi, kuka asua sinun pyhällä vuorellasi?

[2]Se, joka vaeltaa nuhteettomasti, joka toimii vanhurskaasti ja puhuu totuus sydämessään.

[3] o que não difama com sua língua, não faz mal ao próximo, nem lança injúria contra o seu vizinho;

[4] o que, a seus olhos, tem por desprezível ao réprobo, mas honra aos que temem ao SENHOR; o que jura com dano próprio e não se retrata;

[5] o que não empresta o seu dinheiro com usura, nem aceita suborno contra o inocente. Quem deste modo procede não será jamais abalado.

[3]Se, joka ei panettele kielellään, joka ei tee toiselle pahaa eikä saata lähimmäistään häväistyksen alaiseksi.

[4]Se, joka halveksii kelvotonta mutta kunnioittaa Herraa pelkääviä. Se, joka ei valaansa riko, vaikka olisi vannonut vahingokseen.

[5]Se, joka ei vaadi rahastaan korkoa eikä ota lahjusta viattoman turmioksi. Joka näin tekee, ei ikinä horju.

Salmo 16

O Santo de Deus

Hino de Davi

[1] Guarda-me, ó Deus, porque em ti me refugio.

[2] Digo ao SENHOR: Tu és o meu SENHOR; outro bem não possuo, senão a ti somente.

[3] Quanto aos santos que há na terra, são eles os notáveis nos quais tenho todo o meu prazer.

[4] Muitas serão as penas dos que trocam o SENHOR por outros deuses; não oferecerei as suas libações de sangue, e os meus lábios não pronunciarão o seu nome.

[5] O SENHOR é a porção da minha herança e o meu cálice; tu és o arrimo da minha sorte.

[6] Caem-me as divisas em lugares amenos, é mui linda a minha herança.

[7] Bendigo o SENHOR, que me aconselha; pois até durante a noite o meu coração me ensina.

Psalmit 16

Herrassa on turva

[1]Daavidin laulu. Varjele minua, Jumala, sillä sinuun minä turvaan.

[2]Minä sanon Herralle : ”Sinä olet minun Herrani, ilman sinua minulla ei ole mitään hyvää.”

[3]Pyhät, jotka ovat maan päällä, ovat kunnioitettavia, ja heille kuuluu minun koko suosioni.

[4]Niiden murheet lisääntyvät, jotka kiiruhtavat muiden jumalien luo. Minä en vuodata niille verta juomauhriksi enkä ota huulilleni niiden nimiä.

[5]Herra , sinä olet minun perintöosani ja maljaosani, sinä hoidat minun arpani.

[6]Ihana maa on tullut osakseni, ja kaunis on minun perintöosani.

[7]Minä ylistän Herraa , joka on minua neuvonut. Yölläkin sisimpäni minua siihen kehottaa.

8 O SENHOR, tenho-o sempre à minha presença; estando ele à minha direita, não serei abalado.
9 Alegra-se, pois, o meu coração, e o meu espírito exulta; até o meu corpo repousará seguro.
10 Pois não deixarás a minha alma na morte, nem permitirás que o teu Santo veja corrupção.
11 Tu me farás ver os caminhos da vida; na tua presença há plenitude de alegria, na tua destra, delícias perpetuamente.

8 Minä pidän aina edessäni Herran . Kun hän on oikealla puolellani, minä en horju.

9 Sen tähden minun sydämeni iloitsee, sieluni riemuitsee, ja myös ruumiini asuu turvassa.
10 Sillä sinä et hylkää minun sieluani tuonelaan etkä anna hurskaasi nähdä katoavaisuutta.
11 Sinä ilmoitat minulle elämän tien. Sinun kasvojesi edessä on yltäkylläinen ilo, sinun oikeassa kädessäsi ikuinen ihanuus.

Salmo 17

Súplica pela proteção divina
Oração de Davi

1 Ouve, SENHOR, a causa justa, atende ao meu clamor, dá ouvidos à minha oração, que procede de lábios não fraudulentos.

2 Baixe de tua presença o julgamento a meu respeito; os teus olhos vêem com eqüidade.
3 Sondas-me o coração, de noite me visitas, provas-me no fogo e iniqüidade nenhuma encontras em mim; a minha boca não transgride.
4 Quanto às ações dos homens, pela palavra dos teus lábios, eu me tenho guardado dos caminhos do violento.
5 Os meus passos se afizeram às tuas veredas, os meus pés não resvalaram.
6 Eu te invoco, ó Deus, pois tu me respondes; inclina-me os ouvidos e acode às minhas palavras.

Psalmit 17

Syyttömästi vainottu turvaa Herraan

1 Daavidin rukous. Kuule, Herra , oikeaa asiaani! Tarkkaa minun huutoani, kuuntele rukoustani, joka ei lähde petollisilta huulilta.

2 Sinulta tulee oikeuteni, sinun silmäsi näkevät sen, mikä on oikein.

3 Sinä koettelet sydäntäni, tarkkaat sitä yöllä. Sinä tutkit minua mutta et mitään löydä. Olen päättänyt, ettei suuni tee syntiä.
4 Tehkööt ihmiset mitä tahansa, minä pysyn sinun huultesi sanassa ja vältän väkivaltaisen teitä.
5 Tue askeleitani poluillasi, etteivät jalkani horju.
6 Minä huudan sinua avukseni, sillä sinä, Jumala, vastaat minulle. Kallista korvasi puoleeni, kuule minun puheeni.

[7] Mostra as maravilhas da tua bondade, ó Salvador dos que à tua destra buscam refúgio dos que se levantam contra eles.
[8] Guarda-me como a menina dos olhos, esconde-me à sombra das tuas asas,
[9] dos perversos que me oprimem, inimigos que me assediam de morte.

[10] Insensíveis, cerram o coração, falam com lábios insolentes;

[11] andam agora cercando os nossos passos e fixam em nós os olhos para nos deitar por terra.
[12] Parecem-se com o leão, ávido por sua presa, ou o leãozinho, que espreita de emboscada.
[13] Levanta-te, SENHOR, defronta-os, arrasa-os; livra do ímpio a minha alma com a tua espada,

[14] com a tua mão, SENHOR, dos homens mundanos, cujo quinhão é desta vida e cujo ventre tu enches dos teus tesouros; os quais se fartam de filhos e o que lhes sobra deixam aos seus pequeninos.

[15] Eu, porém, na justiça contemplarei a tua face; quando acordar, eu me satisfarei com a tua semelhança.

Salmo 18

Vitória e domínio
2Sm 22.1-51

Ao mestre de canto. Salmo de Davi, servo do Senhor, o qual dirigiu ao Senhor as palavras deste cântico, no dia em que o Senhor o livrou de todos os seus inimigos e das mãos de Saul. Ele disse:

[7] Osoita ihmeellinen armosi, sinä, joka pelastat sinuun turvaavat niiltä, jotka nousevat sinun oikeaa kättäsi vastaan.
[8] Varjele minua kuin silmäterää. Kätke minut siipiesi suojaan
[9]jumalattomilta, jotka riistävät minua, verivihollisiltani, jotka saartavat minut.
[10] He ovat sulkeneet tunnottomat sydämensä, heidän suunsa puhuu ylpeillen.
[11]He ovat kintereilläni. Nyt he saartavat minut! He vaanivat silmillään painaakseen minut maahan.

[12]Tuo on kuin saalista himoitseva leijona, kuin nuori leijona, joka väijyy piilossa.

[13]Nouse, Herra ! Asetu häntä vastaan, paina hänet maahan! Vapauta miekallasi minun sieluni tuon jumalattoman vallasta,
[14] kädelläsi ihmisistä, Herra , tämän maailman ihmisistä, joiden osa on tässä elämässä. Heidän vatsansa sinä täytät antimillasi, heidän lapsensa tulevat ravituiksi, ja he jättävät yltäkylläisyytensä pienokaisilleen.
[15]Mutta minä saan katsella sinun kasvojasi vanhurskaudessa, herätessäni ravita itseni sinun muotosi katselemisella.

Psalmit 18

Herra pelastaa kaikilta vihollisilta

[1]Musiikinjohtajalle. Herran palvelijan Daavidin psalmi. Nämä sanat hän puhui Herralle sinä päivänä,

[1] Eu te amo, ó SENHOR, força minha.

[2] O SENHOR é a minha rocha, a minha cidadela, o meu libertador; o meu Deus, o meu rochedo em que me refugio; o meu escudo, a força da minha salvação, o meu baluarte.

[3] Invoco o SENHOR, digno de ser louvado, e serei salvo dos meus inimigos.

[4] Laços de morte me cercaram, torrentes de impiedade me impuseram terror.

[5] Cadeias infernais me cingiram, e tramas de morte me surpreenderam.

[6] Na minha angústia, invoquei o SENHOR, gritei por socorro ao meu Deus. Ele do seu templo ouviu a minha voz, e o meu clamor lhe penetrou os ouvidos.

[7] Então, a terra se abalou e tremeu, vacilaram também os fundamentos dos montes e se estremeceram, porque ele se indignou.

[8] Das suas narinas subiu fumaça, e fogo devorador, da sua boca; dele saíram brasas ardentes.

[9] Baixou ele os céus, e desceu, e teve sob os pés densa escuridão.

[10] Cavalgava um querubim e voou; sim, levado velozmente nas asas do vento.

[11] Das trevas fez um manto em que se ocultou; escuridade de águas e espessas nuvens dos céus eram o seu pavilhão.

jona Herra oli pelastanut hänet kaikkien hänen vihollistensa ja Saulin kädestä.

[2]Hän sanoi: Sydämestäni minä rakastan sinua, Herra , minun voimani,

[3] Herra , minun kallioni, linnani ja pelastajani, minun Jumalani, kallioni, jonka turviin pakenen, minun kilpeni, pelastukseni sarvi ja turvapaikkani!

[4]Ylistetty olkoon Herra ! Näin minä huudan ja pelastun vihollisiltani.

[5]Kuoleman köydet kiertyivät ympärilleni, turmion virrat pelästyttivät minut.

[6]Tuonelan siteet kietoivat minut, kuoleman ansat tulivat yllättäen eteeni.

[7] Ahdistuksessani minä huusin Herraa , huusin avuksi Jumalaani. Hän kuuli temppelistään minun ääneni, huutoni tuli hänen eteensä ja kantautui hänen korviinsa.

[8]Silloin maa huojui ja järisi, vuorten perustukset järkkyivät. Ne horjuivat, koska hän vihastui.

[9]Savu nousi hänen sieraimistaan ja kuluttava tuli hänen suustaan, palavat hiilet hehkuivat hänestä.

[10]Hän taivutti taivaat ja astui alas synkkä pilvi jalkojensa alla.

[11] Hän ratsasti kerubilla ja lensi, kiiti tuulen siivillä.

[12]Hän teki kätköpaikakseen pimeyden, majaksi ympärilleen synkät vedet, paksut pilvet.

[12] Do resplendor que diante dele havia, as densas nuvens se desfizeram em granizo e brasas chamejantes.

[13] Trovejou, então, o SENHOR, nos céus; o Altíssimo levantou a voz, e houve granizo e brasas de fogo.

[14] Despediu as suas setas e espalhou os meus inimigos, multiplicou os seus raios e os desbaratou.

[15] Então, se viu o leito das águas, e se descobriram os fundamentos do mundo, pela tua repreensão, SENHOR, pelo iroso resfolgar das tuas narinas.

[16] Do alto me estendeu ele a mão e me tomou; tirou-me das muitas águas.

[17] Livrou-me de forte inimigo e dos que me aborreciam, pois eram mais poderosos do que eu.

[18] Assaltaram-me no dia da minha calamidade, mas o SENHOR me serviu de amparo.

[19] Trouxe-me para um lugar espaçoso; livrou-me, porque ele se agradou de mim.

[20] Retribuiu-me o SENHOR, segundo a minha justiça, recompensou-me conforme a pureza das minhas mãos.

[21] Pois tenho guardado os caminhos do SENHOR e não me apartei perversamente do meu Deus.

[22] Porque todos os seus juízos me estão presentes, e não afastei de mim os seus preceitos.

[13]Loisteesta, joka kävi hänen edellään, purkautuivat pilvet rakeiksi ja tulisiksi hiiliksi.

[14] Herra jylisi taivaassa, Korkein antoi äänensä kuulua: satoi rakeita ja tulisia hiiliä.

[15]Hän lennätti nuolensa ja hajotti viholliset, ampui salamoita ja saattoi heidät hämmennyksiin.

[16]Vetten syvänteet tulivat näkyviin, ja maanpiirin perustukset paljastuivat sinun nuhtelustasi, Herra , vihasi hengen puhalluksesta.

[17]Hän ojensi kätensä korkeudesta ja tarttui minuun, hän veti minut ylös syvistä vesistä.

[18]Hän pelasti minut väkevältä viholliseltani, vihamiehiltäni, sillä he olivat minua vahvempia.

[19]He nousivat minua vastaan hätäni päivänä, mutta Herra oli minun tukenani.

[20]Hän toi minut avaraan paikkaan. Hän pelasti minut, sillä hän on mieltynyt minuun.

[21] Herra palkitsee minut vanhurskauteni mukaan, kätteni puhtauden mukaan hän minulle maksaa.

[22]Sillä minä olen noudattanut Herran teitä enkä ole luopunut Jumalastani jumalattomuuteen.

[23] Kaikki hänen säädöksensä ovat edessäni, hänen lakejaan en luotani torju.

[23] Também fui íntegro para com ele e me guardei da iniqüidade.

[24] Olen nuhteeton hänen edessään ja varon tekemästä pahaa.

[24] Daí retribuir-me o SENHOR, segundo a minha justiça, conforme a pureza das minhas mãos, na sua presença.

[25] Herramaksaa minulle vanhurskauteni mukaan, sen mukaan kuin käteni ovat puhtaat hänen silmiensä edessä.

[25] Para com o benigno, benigno te mostras; com o íntegro, também íntegro.

[26] Uskollista kohtaan sinä olet uskollinen, nuhteetonta kohtaan nuhteeton.

[26] Com o puro, puro te mostras; com o perverso, inflexível.

[27] Puhdasta kohtaan sinä olet puhdas mutta kieroa kohtaan nurja.

[27] Porque tu salvas o povo humilde, mas os olhos altivos, tu os abates.

[28] Sinä pelastat nöyrän kansan, mutta ylpeät silmät sinä painat alas.

[28] Porque fazes resplandecer a minha lâmpada; o SENHOR, meu Deus, derrama luz nas minhas trevas.

[29] Sinä saat minun lamppuni loistamaan. Herra , minun Jumalani, valaisee pimeyteni.

[29] Pois contigo desbarato exércitos, com o meu Deus salto muralhas.

[30] Sinun avullasi minä juoksen kiinni rosvojoukon, Jumalani avulla hyppään yli muurin.

[30] O caminho de Deus é perfeito; a palavra do SENHOR é provada; ele é escudo para todos os que nele se refugiam.

[31] Jumalan tie on täydellinen, Herran sana tulessa koeteltu. Hän on kilpenä kaikille, jotka häneen turvaavat.

[31] Pois quem é Deus, senão o SENHOR? E quem é rochedo, senão o nosso Deus?

[32] Sillä kuka muu on Jumala paitsi Herra , ja kuka on kallio paitsi meidän Jumalamme?

[32] O Deus que me revestiu de força e aperfeiçoou o meu caminho,

[33] Hän on Jumala, joka vyöttää minut voimalla ja tekee minun tieni nuhteettomaksi.

[33] ele deu a meus pés a ligeireza das corças e me firmou nas minhas alturas.

[34] Hän tekee minun jalkani peuran jalkojen kaltaisiksi ja asettaa minut kukkuloilleni.

[34] Ele adestrou as minhas mãos para o combate, de sorte que os meus braços vergaram um arco de bronze.

[35] Hän opettaa käteni sotimaan ja käsivarteni vaskijousta jännittämään.

[35] Também me deste o escudo da tua salvação, a tua direita me susteve, e a tua clemência me engrandeceu.

[36] Sinä annat minulle pelastuksesi kilven. Sinun oikea kätesi tukee minua, sinun alentumisesi tekee minut suureksi.

36 Alargaste sob meus passos o caminho, e os meus pés não vacilaram.

37 Persegui os meus inimigos, e os alcancei, e só voltei depois de haver dado cabo deles.

38 Esmaguei-os a tal ponto, que não puderam levantar-se; caíram sob meus pés.

39 Pois de força me cingiste para o combate e me submeteste os que se levantaram contra mim.

40 Também puseste em fuga os meus inimigos, e os que me odiaram, eu os exterminei.

41 Gritaram por socorro, mas ninguém lhes acudiu; clamaram ao SENHOR, mas ele não respondeu.

42 Então, os reduzi a pó ao léu do vento, lancei-os fora como a lama das ruas.

43 Das contendas do povo me livraste e me fizeste cabeça das nações; povo que não conheci me serviu.

44 Bastou-lhe ouvir-me a voz, logo me obedeceu; os estrangeiros se me mostram submissos.

45 Sumiram-se os estrangeiros e das suas fortificações saíram, espavoridos.

46 Vive o SENHOR, e bendita seja a minha rocha! Exaltado seja o Deus da minha salvação,

47 o Deus que por mim tomou vingança e me submeteu povos;

48 o Deus que me livrou dos meus inimigos; sim, tu que me exaltaste acima

37Sinä annat askeleilleni avaran tilan, eivätkä minun nilkkani nyrjähdä.

38Minä ajan vihollisiani takaa ja saavutan heidät enkä palaa, ennen kuin heistä on tullut loppu.

39 Minä murskaan heidät, eivätkä he voi nousta, he sortuvat minun jalkojeni alle.

40Sinä vyötät minut voimalla sotaan, vastustajani sinä painat alleni.

41 Sinä ajat minun vihollliseni pakoon, vihamieheni minä tuhoan.

42 He huutavat, mutta pelastajaa ei ole, huutavat Herraa , mutta hän ei vastaa heille.

43Minä murskaan heidät tomuksi tuuleen, viskaan heidät kuin loan kadulle.

44Sinä vapautat minut kansan riidoista. Sinä asetat minut kansojen pääksi, ja kansat, joita en tuntenut, palvelevat minua.

45 Jo korvan kuulemalta ne minua tottelevat, muukalaiset liehittelevät minua.

46He menettävät rohkeutensa ja tulevat vavisten varustuksistaan.

47 Herra elää! Siunattu olkoon kallioni, korotettu olkoon Jumala, minun pelastajani!

48 Hän on Jumala, joka kostaa puolestani ja saattaa kansat valtani alle.

49Hän vapauttaa minut vihollisistani. Niin, sinä korotat minut vastustajieni

dos meus adversários e me livraste do homem violento.

ylitse, vapautat minut väkivaltaisesta miehestä.

[49] Glorificar-te-ei, pois, entre os gentios, ó SENHOR, e cantarei louvores ao teu nome.

[50]Sen tähden minä kiitän kansojen keskuudessa sinua, Herra , ja laulan kiitosta sinun nimellesi.

[50] É ele quem dá grandes vitórias ao seu rei e usa de benignidade para com o seu ungido, com Davi e sua posteridade, para sempre.

[51]Hän antaa kuninkaalleen suuria voittoja ja osoittaa laupeutta voidellulleen, Daavidille ja hänen siemenelleen, ikuisesti.

Salmo 19

A excelência da criação e da palavra de Deus

Ao mestre de canto. Salmo de Davi

[1] Os céus proclamam a glória de Deus, e o firmamento anuncia as obras das suas mãos.

[2] Um dia discursa a outro dia, e uma noite revela conhecimento a outra noite.

[3] Não há linguagem, nem há palavras, e deles não se ouve nenhum som;

[4] no entanto, por toda a terra se faz ouvir a sua voz, e as suas palavras, até aos confins do mundo. Aí, pôs uma tenda para o sol,

[5] o qual, como noivo que sai dos seus aposentos, se regozija como herói, a percorrer o seu caminho.

[6] Principia numa extremidade dos céus, e até à outra vai o seu percurso; e nada refoge ao seu calor.

[7] A lei do SENHOR é perfeita e restaura a alma; o testemunho do SENHOR é fiel e dá sabedoria aos símplices.

Psalmit 19

Jumalan ilmoitus luomakunnassa ja sanassa

[1]Musiikinjohtajalle. Daavidin psalmi.

[2]Taivaat julistavat Jumalan kunniaa, taivaankansi ilmoittaa hänen kättensä tekoja.

[3]Päivä lausuu päivälle sanan, yö ilmoittaa yölle tiedon.

[4] Se ei ole puhetta eikä sanoja, joiden ääni ei kuuluisi.

[5] Niiden ääni ulottuu yli koko maan ja niiden sanat maanpiirin ääriin. Sinne hän on sijoittanut majan auringolle.

[6]Se on kuin hääkammiosta lähtevä sulhanen, se riemuitsee kuin sankari juostessaan rataansa.

[7] Se nousee taivaiden ääristä ja kiertää niiden toisiin ääriin, eikä mikään voi piiloutua sen helteeltä.

[8] Herran opetus on täydellinen, se virvoittaa sielun. Herran todistus on luotettava, se tekee yksinkertaisesta viisaan.

8 Os preceitos do SENHOR são retos e alegram o coração; o mandamento do SENHOR é puro e ilumina os olhos.

9 O temor do SENHOR é límpido e permanece para sempre; os juízos do SENHOR são verdadeiros e todos igualmente, justos.

10 São mais desejáveis do que ouro, mais do que muito ouro depurado; e são mais doces do que o mel e o destilar dos favos.

11 Além disso, por eles se admoesta o teu servo; em os guardar, há grande recompensa.

12 Quem há que possa discernir as próprias faltas? Absolve-me das que me são ocultas.

13 Também da soberba guarda o teu servo, que ela não me domine; então, serei irrepreensível e ficarei livre de grande transgressão.

14 As palavras dos meus lábios e o meditar do meu coração sejam agradáveis na tua presença, SENHOR, rocha minha e redentor meu!

9 Herranasetukset ovat oikeat, ne ilahduttavat sydämen. Herran käskyt ovat selkeät, ne valaisevat silmät.

10 Herranpelko on puhdas, se pysyy iäti. Herran säädökset ovat todet ja vanhurskaat kaikki tyynni.

11 Ne ovat halutummat kuin kulta, kuin puhtaan kullan paljous, makeammat kuin hunaja, kuin kennosta valuva hunaja.

12 Niistä myös sinun palvelijasi ottaa opikseen, niiden noudattamisesta saa suuren palkan.

13 Kuka ymmärtää erehdykset? Puhdista minut salaisista synneistä.

14 Varjele palvelijasi myös julkeilta ihmisiltä, älkööt he hallitko minua. Silloin olen nuhteeton ja paljosta synnistä puhdas.

15 Kelvatkoot suuni sanat ja sydämeni ajatukset sinun edessäsi, Herra , minun kallioni ja lunastajani.

Salmo 20

Oração a favor do rei

Ao mestre de canto. Salmo de Davi

1 O SENHOR te responda no dia da tribulação; o nome do Deus de Jacó te eleve em segurança.

2 Do seu santuário te envie socorro e desde Sião te sustenha.

3 Lembre-se de todas as tuas ofertas de manjares e aceite os teus holocaustos.

Psalmit 20

Herra auttaa hädän päivänä

1 Musiikinjohtajalle. Daavidin psalmi.

2 Vastatkoon Herra sinulle hädän päivänä, suojelkoon sinua Jaakobin Jumalan nimi.

3 Lähettäköön hän sinulle avun pyhäköstä ja tukensa Siionista.

4 Muistakoon hän kaikki uhrilahjasi, ja olkoon polttouhrisi lihava hänen silmissään. Sela.

[4] Conceda-te segundo o teu coração e realize todos os teus desígnios.

[5] Hän antakoon sinulle, mitä sydämesi haluaa, ja toteuttakoon kaikki suunnitelmasi.

[5] Celebraremos com júbilo a tua vitória e em nome do nosso Deus hastearemos pendões; satisfaça o SENHOR a todos os teus votos.

[6] Riemuitkaamme sinun voitostasi ja nostakaamme lippumme Jumalamme nimessä. Täyttäköön Herra kaikki sinun pyyntösi.

[6] Agora, sei que o SENHOR salva o seu ungido; ele lhe responderá do seu santo céu com a vitoriosa força de sua destra.

[7] Nyt minä tiedän, että Herra pelastaa voideltunsa, vastaa hänelle pyhästä taivaastaan, pelastaa hänet oikean kätensä voimateoilla.

[7] Uns confiam em carros, outros, em cavalos; nós, porém, nos gloriaremos em o nome do SENHOR, nosso Deus.

[8] Toiset turvaavat vaunuihin, toiset hevosiin, mutta me tunnustamme Herran , Jumalamme, nimeä.

[8] Eles se encurvam e caem; nós, porém, nos levantamos e nos mantemos de pé.

[9] He vaipuvat maahan ja kaatuvat, mutta me nousemme ja pysymme pystyssä.

[9] Ó SENHOR, dá vitória ao rei; responde-nos, quando clamarmos.

[10] Herra , pelasta kuningas! Vastaa meille, kun me huudamme.

Salmo 21

Ações de graças pela vitória

Ao mestre de canto. Salmo de Davi

Psalmit 21

Kuningas luottaa Herraan

[1] Musiikinjohtajalle. Daavidin psalmi.

[1] Na tua força, SENHOR, o rei se alegra! E como exulta com a tua salvação!

[2] Herra , sinun voimastasi kuningas iloitsee, kuinka suuresti hän riemuitseekaan valmistamastasi pelastuksesta .

[2] Satisfizeste-lhe o desejo do coração e não lhe negaste as súplicas dos seus lábios.

[3] Hänen sydämensä kaipauksen sinä täytit etkä kieltänyt hänen huultensa toivetta. Sela.

[3] Pois o supres das bênçãos de bondade; pões-lhe na cabeça uma coroa de ouro puro.

[4] Sinä suot hänelle onnen ja siunauksen, panet hänen päähänsä kultaisen kruunun.

[4] Ele te pediu vida, e tu lha deste; sim, longevidade para todo o sempre.

[5] Elämää hän sinulta pyysi, sen sinä hänelle annoit: pitkän iän, ainaisen, iankaikkisen elämän.

[5] Grande lhe é a glória da tua salvação; de esplendor e majestade o sobrevestiste.

[6] Pois o puseste por bênção para sempre e o encheste de gozo com a tua presença.

[7] O rei confia no SENHOR e pela misericórdia do Altíssimo jamais vacilará.

[8] A tua mão alcançará todos os teus inimigos, a tua destra apanhará os que te odeiam.

[9] Tu os tornarás como em fornalha ardente, quando te manifestares; o SENHOR, na sua indignação, os consumirá, o fogo os devorará.

[10] Destruirás da terra a sua posteridade e a sua descendência, de entre os filhos dos homens.

[11] Se contra ti intentarem o mal e urdirem intrigas, não conseguirão efetuá-los;

[12] porquanto lhes farás voltar as costas e mirarás o rosto deles com o teu arco.

[13] Exalta-te, SENHOR, na tua força! Nós cantaremos e louvaremos o teu poder.

Salmo 22

Sofrimento e vitória do Messias

Ao mestre de canto, segundo a melodia "Corça da manhã". Salmo de Davi

[1] Deus meu, Deus meu, por que me desamparaste? Por que se acham longe de minha salvação as palavras de meu bramido?

[6]Suuri on hänen kunniansa, kun sinä pelastat hänet. Sinä puet hänen ylleen loiston ja kirkkauden.

[7] Sinä teet hänet siunaukseksi ikuisiksi ajoiksi, ilahdutat häntä riemulla kasvojesi edessä.

[8]Sillä kuningas luottaa Herraan . Korkeimman armon tähden hän ei horju.

[9]Sinun kätesi löytää kaikki vihollisesi, sinun oikea kätesi saavuttaa vihamiehesi.

[10] Sinä teet heidät tulisen pätsin kaltaisiksi, kun sinä paljastat kasvosi. Herra nielee heidät vihassaan, tuli kuluttaa heidät.

[11]Sinä hävität maasta heidän hedelmänsä ja heidän jälkeläisensä ihmisten joukosta.

[12]Sillä he suunnittelevat pahaa sinua vastaan, punovat juonia mutta eivät mitään voi.

[13]Sinä ajat heidät pakoon, kun tähtäät heitä kasvoihin jousellasi.

[14]Nouse voimassasi, Herra ! Laulaen ja soittaen me ylistämme sinun väkevyyttäsi.

Psalmit 22

Vanhurskaan kärsimys ja korotus

[1]Musiikinjohtajalle. Lauletaan kuin ”Aamuruskon peura”. Daavidin psalmi.

[2]Jumalani, Jumalani, miksi hylkäsit minut? Olet kaukana, et pelasta minua, olet kaukana, kun huudan apua.

[2] Deus meu, clamo de dia, e não me respondes; também de noite, porém não tenho sossego.

[3]Jumalani, minä huudan päivin, mutta sinä et vastaa, ja öin, enkä voi olla hiljaa.

[3] Contudo, tu és santo, entronizado entre os louvores de Israel.

[4]Kuitenkin sinä olet Pyhä, sinä asut Israelin ylistyslaulujen keskellä.

[4] Nossos pais confiaram em ti; confiaram, e os livraste.

[5]Sinuun luottivat isämme, he luottivat, ja sinä saatoit heidät turvaan.

[5] A ti clamaram e se livraram; confiaram em ti e não foram confundidos.

[6] He huusivat sinua ja pelastuivat, sinuun he luottivat eivätkä joutuneet häpeään.

[6] Mas eu sou verme e não homem; opróbrio dos homens e desprezado do povo.

[7]Mutta minä olen mato enkä ihminen, ihmisten herjaama ja kansan halveksima.

[7] Todos os que me vêem zombam de mim; afrouxam os lábios e meneiam a cabeça:

[8]Kaikki, jotka minut näkevät, pilkkaavat minua. He aukovat suutaan ja nyökyttelevät päätään:

[8] Confiou no SENHOR! Livre-o ele; salve-o, pois nele tem prazer.

[9]"Jätä itsesi Herran haltuun! Herra vapauttakoon ja pelastakoon hänet, koska on mieltynyt häneen."

[9] Contudo, tu és quem me fez nascer; e me preservaste, estando eu ainda ao seio de minha mãe.

[10]Sinä päästit minut kohdusta, annoit minun olla turvassa äitini rinnoilla.

[10] A ti me entreguei desde o meu nascimento; desde o ventre de minha mãe, tu és meu Deus.

[11]Sinun huomaasi minut on jätetty syntymästäni saakka, äitini kohdusta asti sinä olet ollut Jumalani.

[11] Não te distancies de mim, porque a tribulação está próxima, e não há quem me acuda.

[12] Älä ole minusta kaukana, sillä ahdistus on lähellä eikä auttajaa ole.

[12] Muitos touros me cercam, fortes touros de Basã me rodeiam.

[13]Minua ympäröi sonnilauma, Baasanin härät piirittävät minut.

[13] Contra mim abrem a boca, como faz o leão que despedaça e ruge.

[14] Ne avaavat kitansa minua vastaan, kuin raatelevat, karjuvat leijonat.

[14] Derramei-me como água, e todos os meus ossos se desconjuntaram; meu coração fez-se como cera, derreteu-se dentro de mim.

[15] Olen kuin maahan vuodatettu vesi. Kaikki minun luuni ovat irti toisistaan. Sydämeni on kuin vahaa, se on sulanut sisimmässäni.

[15] Secou-se o meu vigor, como um caco de barro, e a língua se me apega ao céu da boca; assim, me deitas no pó da morte.

[16] Minun voimani on kuivettunut kuin saviastian siru, ja kieleni on tarttunut kitalakeeni. Sinä lasket minut alas kuoleman tomuun.

[16] Cães me cercam; uma súcia de malfeitores me rodeia; traspassaram-me as mãos e os pés.

[17]Sillä koirat piirittävät minut, pahantekijöiden parvi saartaa minut. He ovat lävistäneet käteni ja jalkani.

[17] Posso contar todos os meus ossos; eles me estão olhando e encarando em mim.

[18]Minä voin laskea kaikki luuni. He katselevat ja tuijottavat minua.

[18] Repartem entre si as minhas vestes e sobre a minha túnica deitam sortes.

[19] He jakavat vaatteeni keskenään ja heittävät puvustani arpaa.

[19] Tu, porém, SENHOR, não te afastes de mim; força minha, apressa-te em socorrer-me.

[20]Mutta sinä, Herra , älä ole kaukana, väkevyyteni, riennä avukseni!

[20] Livra a minha alma da espada, e, das presas do cão, a minha vida.

[21] Pelasta sieluni miekalta, ainokaiseni koirien kynsistä.

[21] Salva-me das fauces do leão e dos chifres dos búfalos; sim, tu me respondes.

[22]Pelasta minut leijonan kidasta, villihärkien sarvista. Sinä vastasit minulle.

[22] A meus irmãos declararei o teu nome; cantar-te-ei louvores no meio da congregação;

[23]Minä julistan sinun nimeäsi veljilleni, ylistän sinua seurakunnan keskellä.

[23] vós que temeis o SENHOR, louvai-o; glorificai-o, vós todos, descendência de Jacó; reverenciai-o, vós todos, posteridade de Israel.

[24]Te, jotka pelkäätte Herraa , ylistäkää häntä! Kunnioittakaa häntä, kaikki Jaakobin jälkeläiset! Pelätkää häntä, kaikki Israelin jälkeläiset!

[24] Pois não desprezou, nem abominou a dor do aflito, nem ocultou dele o rosto, mas o ouviu, quando lhe gritou por socorro.

[25] Sillä hän ei halveksinut eikä inhonnut kurjan kärsimystä, ei kätkenyt häneltä kasvojaan vaan kuuli hänen avunhuutonsa.

[25] De ti vem o meu louvor na grande congregação; cumprirei os meus votos na presença dos que o temem.

[26]Sinusta on minun ylistyslauluni suuressa seurakunnassa. Minä täytän lupaukseni häntä pelkäävien edessä.

[26] Os sofredores hão de comer e fartar-se; louvarão o SENHOR os que o buscam. Viva para sempre o vosso coração.

[27]Nöyrät syövät ja tulevat kylläisiksi, ne, jotka Herraa etsivät, ylistävät häntä. Eläköön sydämenne ikuisesti!

[27] Lembrar-se-ão do SENHOR e a ele se converterão os confins da terra; perante ele se prostrarão todas as famílias das nações.

[28] Pois do SENHOR é o reino, é ele quem governa as nações.

[29] Todos os opulentos da terra hão de comer e adorar, e todos os que descem ao pó se prostrarão perante ele, até aquele que não pode preservar a própria vida.

[30] A posteridade o servirá; falar-se-á do SENHOR à geração vindoura.

[31] Hão de vir anunciar a justiça dele; ao povo que há de nascer, contarão que foi ele quem o fez.

[28]Kaikki maan ääret muistavat tämän ja palaavat Herran luo. Kaikki kansojen heimot kumartuvat palvoen sinun eteesi.

[29] Herranon kuninkuus, hän hallitsee kansoja.

[30]Kaikki maan mahtavat aterioivat ja kumartuvat palvomaan Herraa. Hänen edessään polvistuvat kaikki, jotka maan tomuun vaipuvat. He eivät voi pysyä elossa.

[31]Heidän jälkeensä tulevat palvelevat Herraa , hänestä kerrotaan tulevalle sukupolvelle.

[32]He tulevat ja julistavat hänen vanhurskauttaan vastedes syntyvälle kansalle, kertovat, että hän on tämän tehnyt.

Salmo 23

O Senhor é o meu pastor

Salmo de Davi

[1] O SENHOR é o meu pastor; nada me faltará.

[2] Ele me faz repousar em pastos verdejantes. Leva-me para junto das águas de descanso;

[3] refrigera-me a alma. Guia-me pelas veredas da justiça por amor do seu nome.

[4] Ainda que eu ande pelo vale da sombra da morte, não temerei mal nenhum, porque tu estás comigo; o teu bordão e o teu cajado me consolam.

Psalmit 23

Herra on minun paimeneni

[1]Daavidin psalmi. Herra on minun paimeneni, ei minulta mitään puutu.

[2]Vihreille niityille hän vie minut lepäämään, tyynten vetten äärelle hän minut johdattaa.

[3]Hän virvoittaa minun sieluni. Hän johdattaa minua vanhurskauden teillä nimensä tähden.

[4]Vaikka minä vaeltaisin kuoleman varjon laaksossa, en pelkäisi mitään pahaa, sillä sinä olet minun kanssani. Sinun väkevä kätesi ja paimensauvasi lohduttavat minua.

[5] Preparas-me uma mesa na presença dos meus adversários, unges-me a cabeça com óleo; o meu cálice transborda.

[6] Bondade e misericórdia certamente me seguirão todos os dias da minha vida; e habitarei na Casa do SENHOR para todo o sempre.

[5]Sinä katat minulle pöydän minun vihollisteni nähden. Sinä voitelet minun pääni öljyllä, minun maljani on ylitsevuotava.

[6]Sula hyvyys ja armo seuraavat minua kaikkina elämäni päivinä, ja minä saan asua Herran huoneessa päivieni loppuun asti.

Salmo 24

A vinda do Rei da Glória

Salmo de Davi

[1] Ao SENHOR pertence a terra e tudo o que nela se contém, o mundo e os que nele habitam.

[2] Fundou-a ele sobre os mares e sobre as correntes a estabeleceu.

[3] Quem subirá ao monte do SENHOR? Quem há de permanecer no seu santo lugar?

[4] O que é limpo de mãos e puro de coração, que não entrega a sua alma à falsidade, nem jura dolosamente.

[5] Este obterá do SENHOR a bênção e a justiça do Deus da sua salvação.

[6] Tal é a geração dos que o buscam, dos que buscam a face do Deus de Jacó.

[7] Levantai, ó portas, as vossas cabeças; levantai-vos, ó portais eternos, para que entre o Rei da Glória.

[8] Quem é o Rei da Glória? O SENHOR, forte e poderoso, o SENHOR, poderoso nas batalhas.

[9] Levantai, ó portas, as vossas cabeças; levantai-vos, ó portais eternos, para que entre o Rei da Glória.

Psalmit 24

Herra on kunnian kuningas

[1]Daavidin psalmi. Herran on maa ja kaikki, mitä siinä on, maanpiiri ja ne, jotka siinä asuvat.

[2]Hän on perustanut sen merien päälle, vahvistanut sen virtoja korkeammalle.

[3]Kuka saa nousta Herran vuorelle ja kuka seisoa hänen pyhässä paikassaan?

[4]Se, jolla on viattomat kädet ja puhdas sydän, joka ei tavoittele turhuutta eikä vanno väärin.

[5]Hän saa siunauksen Herralta ja vanhurskauden Jumalalta, pelastajaltaan.

[6] Tämä on suku, joka etsii häntä, joka etsii sinun kasvojasi, Jaakobin Jumala. Sela.

[7]Nostakaa päänne, te portit, kohotkaa korkeiksi, te ikuiset ovet! Kunnian kuningas tulee.

[8]Kuka on tämä kunnian kuningas? Hän on Herra , väkevä ja voimallinen, Herra , voimallinen sodassa.

[9]Nostakaa päänne, te portit, nostakaa päänne, te ikuiset ovet! Kunnian kuningas tulee.

[10] Quem é esse Rei da Glória? O SENHOR dos Exércitos, ele é o Rei da Glória.

Salmo 25

Oração por auxílio divino
De Davi

[1] A ti, SENHOR, elevo a minha alma.

[2] Deus meu, em ti confio; não seja eu envergonhado, nem exultem sobre mim os meus inimigos.

[3] Com efeito, dos que em ti esperam, ninguém será envergonhado; envergonhados serão os que, sem causa, procedem traiçoeiramente.

[4] Faze-me, SENHOR, conhecer os teus caminhos, ensina-me as tuas veredas.

[5] Guia-me na tua verdade e ensina-me, pois tu és o Deus da minha salvação, em quem eu espero todo o dia.

[6] Lembra-te, SENHOR, das tuas misericórdias e das tuas bondades, que são desde a eternidade.

[7] Não te lembres dos meus pecados da mocidade, nem das minhas transgressões. Lembra-te de mim, segundo a tua misericórdia, por causa da tua bondade, ó SENHOR.

[8] Bom e reto é o SENHOR, por isso, aponta o caminho aos pecadores.

[9] Guia os humildes na justiça e ensina aos mansos o seu caminho.

[10] Kuka hän on, tämä kunnian kuningas? Hän on Herra Sebaot, hän on kunnian kuningas. Sela.

Psalmit 25

Pelastuksen ja anteeksiantamuksen rukous

[1]Daavidin psalmi. Sinun puoleesi, Herra , minä ylennän sieluni.

[2] Jumalani, sinuun minä luotan. Älä salli minun joutua häpeään, älkööt vihollliseni saako riemuita minusta.

[3] Ei yksikään, joka sinua odottaa, joudu häpeään. Häpeään joutuvat ne, jotka ovat syyttä uskottomia.

[4] Herra, ilmoita minulle tiesi, opeta minulle polkusi.

[5]Johdata minua totuudessasi ja opeta minua, sillä sinä olet Jumala, minun pelastajani. Sinua minä odotan kaiken päivää.

[6] Muista laupeuttasi, Herra , ja armoasi, sillä ne ovat olleet ikuisuudesta asti.

[7] Älä muista nuoruuteni syntejä äläkä rikoksiani. Muista minua armosi mukaan, hyvyytesi tähden, Herra .

[8] Herraon hyvä ja oikeamielinen, sen tähden hän neuvoo syntiset tielle.

[9]Hän johdattaa nöyriä oikein ja opettaa heille tiensä.

[10] Todas as veredas do SENHOR são misericórdia e verdade para os que guardam a sua aliança e os seus testemunhos.

[10] Kaikki Herran polut ovat armo ja totuus niille, jotka pitävät hänen liittonsa ja lakinsa .

[11] Por causa do teu nome, SENHOR, perdoa a minha iniqüidade, que é grande.

[11]Nimesi tähden, Herra , anna anteeksi syntivelkani, vaikka se on suuri.

[12] Ao homem que teme ao SENHOR, ele o instruirá no caminho que deve escolher.

[12] Kuka on se mies, joka Herraa pelkää? Hänelle Herra neuvoo tien, joka tämän tulee valita.

[13] Na prosperidade repousará a sua alma, e a sua descendência herdará a terra.

[13]Hänen sielunsa asuu hyvyyden keskellä, ja hänen jälkeläisensä perivät maan.

[14] A intimidade do SENHOR é para os que o temem, aos quais ele dará a conhecer a sua aliança.

[14] Herrapaljastaa salaisuutensa niille, jotka häntä pelkäävät, ja ilmoittaa heille liittonsa.

[15] Os meus olhos se elevam continuamente ao SENHOR, pois ele me tirará os pés do laço.

[15]Minun silmäni katsovat aina Herraan , sillä hän päästää jalkani verkosta.

[16] Volta-te para mim e tem compaixão, porque estou sozinho e aflito.

[16]Käänny puoleeni, armahda minua, sillä minä olen yksinäinen ja kurja.

[17] Alivia-me as tribulações do coração; tira-me das minhas angústias.

[17] Ahdistukset täyttävät sydämeni, päästä minut hädästäni.

[18] Considera as minhas aflições e o meu sofrimento e perdoa todos os meus pecados.

[18] Katso minun kurjuuttani ja vaivaani, anna kaikki syntini anteeksi.

[19] Considera os meus inimigos, pois são muitos e me abominam com ódio cruel.

[19]Katso vihollisiani, heitä on paljon, ja heidän vihansa minua kohtaan on väkivaltainen.

[20] Guarda-me a alma e livra-me; não seja eu envergonhado, pois em ti me refugio.

[20]Varjele minun sieluni ja vapauta minut. Älä salli minun joutua häpeään, sillä sinuun minä turvaan.

[21] Preservem-me a sinceridade e a retidão, porque em ti espero.

[21]Nuhteettomuus ja oikeamielisyys varjelkoot minua, sinuun minä panen toivoni.

[22] Ó Deus, redime a Israel de todas as suas tribulações.

[22] Jumala, lunasta Israel kaikista ahdistuksistaan.

Salmo 26

Apelo do justo
Salmo de Davi

1 Faze-me justiça, SENHOR, pois tenho andado na minha integridade e confio no SENHOR, sem vacilar.

2 Examina-me, SENHOR, e prova-me; sonda-me o coração e os pensamentos.

3 Pois a tua benignidade, tenho-a perante os olhos e tenho andado na tua verdade.

4 Não me tenho assentado com homens falsos e com os dissimuladores não me associo.

5 Aborreço a súcia de malfeitores e com os ímpios não me assento.

6 Lavo as mãos na inocência e, assim, andarei, SENHOR, ao redor do teu altar,

7 para entoar, com voz alta, os louvores e proclamar as tuas maravilhas todas.

8 Eu amo, SENHOR, a habitação de tua casa e o lugar onde tua glória assiste.

9 Não colhas a minha alma com a dos pecadores, nem a minha vida com a dos homens sanguinários,

10 em cujas mãos há crimes e cuja destra está cheia de subornos.

11 Quanto a mim, porém, ando na minha integridade; livra-me e tem compaixão de mim.

12 O meu pé está firme em terreno plano; nas congregações, bendirei o SENHOR.

Psalmit 26

Tutki minua, Herra

1Daavidin psalmi. Auta minut oikeuteeni, Herra , sillä minä olen vaeltanut nuhteettomasti, minä luotan Herraan enkä horju.

2Tutki minua, Herra , ja pane minut koetukselle, puhdista sisimpäni ja sydämeni.

3Sillä sinun armosi on silmieni edessä, ja minä olen vaeltanut sinun totuudessasi.

4 En istu valehtelijoiden seurassa enkä kulje teeskentelijöiden kanssa.

5Minä vihaan pahojen seuraa enkä istu jumalattomien parissa.

6Minä pesen käteni viattomuudessa ja kierrän alttarisi ympäri, Herra ,

7antaakseni kuulua kiitoksen äänen ja julistaakseni kaikkia sinun ihmetekojasi.

8 Herra, minä rakastan sinun huoneesi sijaa, sinun kirkkautesi asumuksen paikkaa.

9Älä tempaa sieluani pois syntisten kanssa äläkä elämääni verenvuodattajien mukana,

10joiden käsissä on pahuus ja joiden oikea käsi on lahjuksia täynnä.

11 Minä vaellan nuhteettomasti. Lunasta minut ja ole minulle armollinen!

12 Minun jalkani seisoo tasaisella maalla. Seurakunnan kokouksissa minä ylistän Herraa .

Salmo 27

Anelo pela presença de Deus

Salmo de Davi

[1] O SENHOR é a minha luz e a minha salvação; de quem terei medo? O SENHOR é a fortaleza da minha vida; a quem temerei?

[2] Quando malfeitores me sobrevêm para me destruir, meus opressores e inimigos, eles é que tropeçam e caem.

[3] Ainda que um exército se acampe contra mim, não se atemorizará o meu coração; e, se estourar contra mim a guerra, ainda assim terei confiança.

[4] Uma coisa peço ao SENHOR, e a buscarei: que eu possa morar na Casa do SENHOR todos os dias da minha vida, para contemplar a beleza do SENHOR e meditar no seu templo.

[5] Pois, no dia da adversidade, ele me ocultará no seu pavilhão; no recôndito do seu tabernáculo, me acolherá; elevar-me-á sobre uma rocha.

[6] Agora, será exaltada a minha cabeça acima dos inimigos que me cercam. No seu tabernáculo, oferecerei sacrifício de júbilo; cantarei e salmodiarei ao SENHOR.

[7] Ouve, SENHOR, a minha voz; eu clamo; compadece-te de mim e responde-me.

[8] Ao meu coração me ocorre: Buscai a minha presença; buscarei, pois, SENHOR, a tua presença.

[9] Não me escondas, SENHOR, a tua face, não rejeites com ira o teu servo; tu és o

Psalmit 27

Herra on elämäni turva

[1]Daavidin psalmi. Herra on minun valoni ja pelastajani, ketä minä pelkäisin! Herra on elämäni turva, ketä minä kauhistuisin!

[2]Kun pahantekijät käyvät kimppuuni syödäkseen lihaani, niin he, minun ahdistajani ja vihamieheni, kompastuvat ja kaatuvat.

[3]Vaikka sotajoukko leiriytyisi minua vastaan, sydämeni ei pelkäisi. Vaikka minua vastaan nousisi sota, silloinkin olisin luottavainen.

[4]Yhtä olen pyytänyt Herralta , sitä minä etsin, että saisin asua Herran huoneessa kaikki elämäni päivät, katsella Herran ihanuutta ja mietiskellä hänen temppelissään.

[5]Hän piilottaa minut majaansa pahana päivänä, hän kätkee minut telttansa suojaan. Hän nostaa minut kalliolle.

[6]Nyt pääni kohoaa vihollisteni yli, jotka minua ympäröivät. Riemuhuudoin minä uhraan uhreja hänen majassaan, laulan ja soitan Herralle .

[7]Kuule ääneni, Herra , kun huudan! Ole minulle armollinen ja vastaa minulle!

[8] Sydämeni vetoaa sinun sanaasi: ”Etsikää minun kasvojani.” Herra , minä etsin sinun kasvojasi.

[9]Älä kätke minulta kasvojasi, älä työnnä vihassa pois palvelijaasi. Sinä olet ollut

meu auxílio, não me recuses, nem me desampares, ó Deus da minha salvação.

10 Porque, se meu pai e minha mãe me desampararem, o SENHOR me acolherá.

11 Ensina-me, SENHOR, o teu caminho e guia-me por vereda plana, por causa dos que me espreitam.

12 Não me deixes à vontade dos meus adversários; pois contra mim se levantam falsas testemunhas e os que só respiram crueldade.

13 Eu creio que verei a bondade do SENHOR na terra dos viventes.

14 Espera pelo SENHOR, tem bom ânimo, e fortifique-se o teu coração; espera, pois, pelo SENHOR.

minun apuni, älä jätä äläkä hylkää minua, Jumala, minun pelastajani.

10Vaikka isäni ja äitini minut hylkäisivät, Herra ottaa minut hoiviinsa.

11 Herra, opeta minulle tiesi ja johdata minua tasaista polkua vihamiesteni tähden.

12Älä anna minua alttiiksi ahdistajieni mielivallalle, sillä väärät todistajat ovat nousseet minua vastaan ja puuskuvat väkivaltaa.

13Mutta minä uskon näkeväni Herran hyvyyden elävien maassa.

14Odota Herraa . Ole luja, ja olkoon sydämesi rohkea. Odota Herraa .

Salmo 28

Súplica e ações de graças

Salmo de Davi

1 A ti clamo, ó SENHOR; rocha minha, não sejas surdo para comigo; para que não suceda, se te calares acerca de mim, seja eu semelhante aos que descem à cova.

2 Ouve-me as vozes súplices, quando a ti clamar por socorro, quando erguer as mãos para o teu santuário.

3 Não me arrastes com os ímpios, com os que praticam a iniqüidade; os quais falam de paz ao seu próximo, porém no coração têm perversidade.

4 Paga-lhes segundo as suas obras, segundo a malícia dos seus atos; dá-lhes conforme a obra de suas mãos, retribui-lhes o que merecem.

Psalmit 28

Herra on kansansa väkevyys

1Daavidin psalmi. Sinua, Herra , minä huudan, minun kallioni, älä ole minulle kuuro, etten minä, kun sinä olet vaiti, muuttuisi hautaan vaipuvien kaltaiseksi.

2Kuule ääneni, kun anon armoa ja huudan sinua avuksi, kun nostan käteni sinun pyhäkkösi pyhintä kohti.

3 Älä tempaa minua pois jumalattomien kanssa äläkä väärintekijöiden mukana. He puhuvat lähimmäisilleen rauhasta, mutta heidän sydämissään on pahuus.

4 Anna heille heidän työnsä mukaan, heidän tekojensa pahuuden mukaan. Anna heille heidän kättensä tekojen mukaan, maksa heille palkka, joka heille kuuluu.

5 E, visto que não atentam para os feitos do SENHOR, nem para o que as suas mãos fazem, ele os derribará e não os reedificará.

6 Bendito seja o SENHOR, porque me ouviu as vozes súplices!

7 O SENHOR é a minha força e o meu escudo; nele o meu coração confia, nele fui socorrido; por isso, o meu coração exulta, e com o meu cântico o louvarei.

8 O SENHOR é a força do seu povo, o refúgio salvador do seu ungido.

9 Salva o teu povo e abençoa a tua herança; apascenta-o e exalta-o para sempre.

Salmo 29

A voz de Deus na tempestade

Salmo de Davi

1 Tributai ao SENHOR, filhos de Deus, tributai ao SENHOR glória e força.

2 Tributai ao SENHOR a glória devida ao seu nome, adorai o SENHOR na beleza da santidade.

3 Ouve-se a voz do SENHOR sobre as águas; troveja o Deus da glória; o SENHOR está sobre as muitas águas.

4 A voz do SENHOR é poderosa; a voz do SENHOR é cheia de majestade.

5 A voz do SENHOR quebra os cedros; sim, o SENHOR despedaça os cedros do Líbano.

6 Ele os faz saltar como um bezerro; o Líbano e o Siriom, como bois selvagens.

5 Sillä he eivät ymmärrä Herran töitä eivätkä hänen kättensä tekoja. Hän kukistaa heidät, ei hän heitä rakenna.

6Kiitetty olkoon Herra , sillä hän on kuullut ääneni, kun anoin armoa.

7 Herra on voimani ja kilpeni. Häneen minun sydämeni turvasi, ja minä sain avun. Siitä sydämeni riemuitsee, ja laulullani minä häntä kiitän.

8 Herraon kansansa väkevyys, hän on voideltunsa pelastus ja turva.

9Pelasta kansasi ja siunaa perintöosaasi. Kaitse heitä ja kanna heitä ikuisesti.

Psalmit 29

Herra ilmoittaa voimansa luomakunnassa

1Daavidin psalmi. Antakaa Herralle , te Jumalan pojat, antakaa Herralle kunnia ja väkevyys.

2Antakaa Herralle hänen nimensä kunnia, kumartukaa Herran eteen pyhässä kauneudessa.

3 Herran ääni vetten päällä – kunnian Jumala jylisee! Herra suurten vetten päällä!

4 Herranääni on voimallinen, Herran ääni on mahtava.

5 Herranääni särkee setrit, Herra särkee Libanonin setrit.

6 Hän hypittää niitä kuin vasikkaa, Libanonia ja Sirjonia kuin nuorta villihärkää.

7 A voz do SENHOR despede chamas de fogo.

8 A voz do SENHOR faz tremer o deserto; o SENHOR faz tremer o deserto de Cades.

9 A voz do SENHOR faz dar cria às corças e desnuda os bosques; e no seu templo tudo diz: Glória!

10 O SENHOR preside aos dilúvios; como rei, o SENHOR presidirá para sempre.

11 O SENHOR dá força ao seu povo, o SENHOR abençoa com paz ao seu povo.

Salmo 30

Ações de graças pela libertação da morte

Salmo de Davi. Cântico da dedicação da casa

1 Eu te exaltarei, ó SENHOR, porque tu me livraste e não permitiste que os meus inimigos se regozijassem contra mim.

2 SENHOR, meu Deus, clamei a ti por socorro, e tu me saraste.

3 SENHOR, da cova fizeste subir a minha alma; preservaste-me a vida para que não descesse à sepultura.

4 Salmodiai ao SENHOR, vós que sois seus santos, e dai graças ao seu santo nome.

5 Porque não passa de um momento a sua ira; o seu favor dura a vida inteira. Ao anoitecer, pode vir o choro, mas a alegria vem pela manhã.

6 Quanto a mim, dizia eu na minha prosperidade: jamais serei abalado.

7 Herran ääni halkoo tulen liekit.

8 Herran ääni saa autiomaan vapisemaan, Herra saa vapisemaan Kaadeksen autiomaan.

9 Herran ääni pelästyttää peurat ja riisuu paljaiksi metsät. Kaikki hänen temppelissään sanoo: ”Kunnia!”

10 Herra hallitsi vedenpaisumuksen yllä, Herra hallitsee kuninkaana ikuisesti.

11 Herraantaa kansalleen väkevyyden, Herra siunaa kansaansa rauhalla.

Psalmit 30

Pelastuneen kiitoslaulu

1Daavidin psalmi, temppelinvihkimislaulu.

2Minä ylistän sinua, Herra , sillä sinä nostit minut syvyyksistä etkä sallinut viholliseni iloita minusta.

3 Herra, minun Jumalani, sinua minä huusin, ja sinä paransit minut.

4 Herra, sinä nostit minun sieluni tuonelasta, sinä herätit minut henkiin hautaan vaipuvien joukosta.

5Laulakaa ylistystä Herralle , te hänen hurskaansa, kiittäkää hänen pyhää nimeään.

6Sillä hetken kestää hänen vihansa, eliniän hänen suosionsa. Illalla on vieraana itku mutta aamulla ilo.

7Minä sanoin menestykseni päivinä: ”En minä ikinä horju.”

7 Tu, SENHOR, por teu favor fizeste permanecer forte a minha montanha; apenas voltaste o rosto, fiquei logo conturbado.

8 Por ti, SENHOR, clamei, ao SENHOR implorei.

9 Que proveito obterás no meu sangue, quando baixo à cova? Louvar-te-á, porventura, o pó? Declarará ele a tua verdade?

10 Ouve, SENHOR, e tem compaixão de mim; sê tu, SENHOR, o meu auxílio.

11 Converteste o meu pranto em folguedos; tiraste o meu pano de saco e me cingiste de alegria,

12 para que o meu espírito te cante louvores e não se cale. SENHOR, Deus meu, graças te darei para sempre.

8 Herra , armossasi sinä vahvistit vuoreni. Mutta kun sinä kätkit kasvosi, minä säikähdin.

9 Sinua, Herra , minä huusin, Herra, sinulta anoin armoa:

10 Mitä hyötyä on verestäni, kun vaivun hautaan? Kiittääkö tomu sinua, julistaako se sinun uskollisuuttasi?

11 Kuule, Herra , ja armahda minua, Herra , tule auttajakseni.

12 Sinä muutit valitukseni karkeloksi, sinä riisuit surupukuni ja vyötit minut ilolla,

13 että sieluni laulaisi sinun kunniaasi eikä vaikenisi. Herra , minun Jumalani, sinua minä kiitän ikuisesti.

Salmo 31

Lamentos e louvor

Ao mestre de canto. Salmo de Davi

1 Em ti, SENHOR, me refugio; não seja eu jamais envergonhado; livra-me por tua justiça.

2 Inclina-me os ouvidos, livra-me depressa; sê o meu castelo forte, cidadela fortíssima que me salve.

3 Porque tu és a minha rocha e a minha fortaleza; por causa do teu nome, tu me conduzirás e me guiarás.

4 Tirar-me-ás do laço que, às ocultas, me armaram, pois tu és a minha fortaleza.

5 Nas tuas mãos, entrego o meu espírito; tu me remiste, SENHOR, Deus da verdade.

Psalmit 31

Herraan minä turvaan

1 Musiikinjohtajalle. Daavidin psalmi.

2 Herra, sinuun minä turvaan, älä salli minun ikinä joutua häpeään. Vapauta minut vanhurskaudessasi.

3 Kallista korvasi puoleeni, pelasta minut pian! Ole minulle turvakallio, vuorilinna, johon minut pelastat.

4 Sinä olet minun kallioni ja vuorilinnani, ja nimesi tähden sinä johdatat ja ohjaat minua.

5 Päästä minut verkosta, joka on minulle viritetty, sillä sinä olet minun turvani.

6 Sinun käteesi minä uskon henkeni. Sinä, Herra , lunastat minut, sinä uskollinen Jumala.

[6] Aborreces os que adoram ídolos vãos; eu, porém, confio no SENHOR.

[7] Minä vihaan niitä, jotka seuraavat turhuutta ja petosta. Minä turvaan Herraan .

[7] Eu me alegrarei e regozijarei na tua benignidade, pois tens visto a minha aflição, conheceste as angústias de minha alma

[8] Minä iloitsen ja riemuitsen sinun armostasi, sinun, joka olet nähnyt minun kurjuuteni, tuntenut sieluni ahdistukset.

[8] e não me entregaste nas mãos do inimigo; firmaste os meus pés em lugar espaçoso.

[9] Sinä et jättänyt minua vihollisen käsiin vaan asetit jalkani avaralle paikalle.

[9] Compadece-te de mim, SENHOR, porque me sinto atribulado; de tristeza os meus olhos se consomem, e a minha alma e o meu corpo.

[10] Armahda minua, Herra , sillä minulla on ahdistus. Minun silmäni ovat surusta sumentuneet, niin myös sieluni ja ruumiini.

[10] Gasta-se a minha vida na tristeza, e os meus anos, em gemidos; debilita-se a minha força, por causa da minha iniqüidade, e os meus ossos se consomem.

[11] Minun elämäni kuluu murheessa, vuoteni huokauksissa. Voimani on rauennut syyllisyyteni tähden, ja luuni ovat heikentyneet.

[11] Tornei-me opróbrio para todos os meus adversários, espanto para os meus vizinhos e horror para os meus conhecidos; os que me vêem na rua fogem de mim.

[12] Kaikkien ahdistajieni tähden minusta on tullut häväistyksen kohde, ylenpalttisen pilkan aihe naapureilleni, pelon aihe tuttavilleni. Ne, jotka minut ulkona näkevät, pakenevat minua.

[12] Estou esquecido no coração deles, como morto; sou como vaso quebrado.

[13] Minut on unohdettu kuin olisin kuollut, olen kuin särkynyt astia.

[13] Pois tenho ouvido a murmuração de muitos, terror por todos os lados; conspirando contra mim, tramam tirar-me a vida.

[14] Minä kuulen monien parjaukset – kauhua kaikkialla! Kokoontuessaan he pitävät neuvoa minua vastaan, aikovat ottaa minulta hengen.

[14] Quanto a mim, confio em ti, SENHOR. Eu disse: tu és o meu Deus.

[15] Mutta sinuun, Herra , minä turvaan. Minä sanon: ”Sinä olet minun Jumalani.”

[15] Nas tuas mãos, estão os meus dias; livra-me das mãos dos meus inimigos e dos meus perseguidores.

[16] Minun päiväni ovat sinun kädessäsi, pelasta minut vihollisteni kädestä ja vainoojiltani.

[16] Faze resplandecer o teu rosto sobre o teu servo; salva-me por tua misericórdia.

[17]Valaise kasvosi palvelijallesi, pelasta minut armossasi.

[17] Não seja eu envergonhado, SENHOR, pois te invoquei; envergonhados sejam os perversos, emudecidos na morte.

[18] Herra, älä salli minun joutua häpeään, sillä sinua minä huudan avukseni. Jumalattomat joutukoot häpeään, vaietkoot ja vaipukoot tuonelaan.

[18] Emudeçam os lábios mentirosos, que falam insolentemente contra o justo, com arrogância e desdém.

[19] Mykistykööt valheen huulet, jotka puhuvat vanhurskasta vastaan röyhkeästi, ylpeästi ja halveksien.

[19] Como é grande a tua bondade, que reservaste aos que te temem, da qual usas, perante os filhos dos homens, para com os que em ti se refugiam!

[20] Kuinka suuri onkaan hyvyytesi, jonka olet varannut niille, jotka sinua pelkäävät, ja jota osoitat ihmisten edessä niille, jotka sinuun turvautuvat!

[20] No recôndito da tua presença, tu os esconderás das tramas dos homens, num esconderijo os ocultarás da contenda de línguas.

[21] Sinä kätket heidät kasvojesi suojaan ihmisten juonittelulta, sinä kätket heidät turvapaikkaan kielten riidalta.

[21] Bendito seja o SENHOR, que engrandeceu a sua misericórdia para comigo, numa cidade sitiada!

[22]Siunattu olkoon Herra , sillä hän osoitti minulle ihmeellisen armonsa piiritetyssä kaupungissa.

[22] Eu disse na minha pressa: estou excluído da tua presença. Não obstante, ouviste a minha súplice voz, quando clamei por teu socorro.

[23]Minä sanoin hädässäni: ”Minut on reväisty pois sinun silmiesi edestä.” Kuitenkin sinä kuulit ääneni, kun huusin sinua ja anoin armoa.

[23] Amai o SENHOR, vós todos os seus santos. O SENHOR preserva os fiéis, mas retribui com largueza ao soberbo.

[24]Rakastakaa Herraa , kaikki hänen hurskaansa. Herra varjelee uskolliset, mutta ylpeilijöille hän kostaa runsain mitoin.

[24] Sede fortes, e revigore-se o vosso coração, vós todos que esperais no SENHOR.

[25]Olkoon sydämenne rohkea ja olkaa lujat, kaikki te, jotka odotatte Herraa .

Salmo 32

A bem-aventurança de quem recebe o perdão

De Davi. Salmo didático

Psalmit 32

Synnintunnustus ja anteeksianto

[1] Bem-aventurado aquele cuja iniqüidade é perdoada, cujo pecado é coberto.

[1]Daavidin mietepsalmi. Autuas se, jonka rikos on annettu anteeksi, jonka synti on peitetty!

[2] Bem-aventurado o homem a quem o SENHOR não atribui iniqüidade e em cujo espírito não há dolo.

[2]Autuas se ihminen, jolle Herra ei lue hänen pahoja tekojaan ja jonka hengessä ei ole vilppiä!

[3] Enquanto calei os meus pecados, envelheceram os meus ossos pelos meus constantes gemidos todo o dia.

[3]Kun minä vaikenin synnistäni, minun luuni riutuivat valittaessani kaiken päivää.

[4] Porque a tua mão pesava dia e noite sobre mim, e o meu vigor se tornou em sequidão de estio.

[4]Sillä öin ja päivin sinun kätesi oli raskaana päälläni. Elinnesteeni kuivui kuin kesän helteessä. Sela.

[5] Confessei-te o meu pecado e a minha iniqüidade não mais ocultei. Disse: confessarei ao SENHOR as minhas transgressões; e tu perdoaste a iniqüidade do meu pecado.

[5]Minä tunnustin sinulle syntini enkä peittänyt syyllisyyttäni. Minä sanoin: ”Minä tunnustan Herralle rikkomukseni”, ja sinä annoit anteeksi minun syntivelkani. Sela.

[6] Sendo assim, todo homem piedoso te fará súplicas em tempo de poder encontrar-te. Com efeito, quando transbordarem muitas águas, não o atingirão.

[6]Sen tähden rukoilkoon sinua jokainen hurskas aikana, jona sinut voidaan löytää. Vaikka suuret vedet tulvisivat, ne eivät häneen ulotu.

[7] Tu és o meu esconderijo; tu me preservas da tribulação e me cercas de alegres cantos de livramento.

[7]Sinä olet minun piilopaikkani, sinä varjelet minut hädästä, sinä ympäröit minut pelastuksen riemulla. Sela.

[8] Instruir-te-ei e te ensinarei o caminho que deves seguir; e, sob as minhas vistas, te darei conselho.

[8]”Minä opetan sinua”, sanoo Herra, ” ja osoitan sinulle tien, jota sinun tulee vaeltaa. Minä neuvon sinua, minun silmäni valvoo sinua.”

[9] Não sejais como o cavalo ou a mula, sem entendimento, os quais com freios e cabrestos são dominados; de outra sorte não te obedecem.

[9]Älkää olko niin kuin järjettömät hevoset ja muulit. Kuolaimilla ja ohjaksilla valjastettuina niitä on hillittävä, muuten ne eivät pysy lähelläsi.

[10] Muito sofrimento terá de curtir o ímpio, mas o que confia no SENHOR, a misericórdia o assistirá.

[11] Alegrai-vos no SENHOR e regozijai-vos, ó justos; exultai, vós todos que sois retos de coração.

Salmo 33

Louvor ao Criador e Preservador

[1] Exultai, ó justos, no SENHOR! Aos retos fica bem louvá-lo.

[2] Celebrai o SENHOR com harpa, louvai-o com cânticos no saltério de dez cordas.

[3] Entoai-lhe novo cântico, tangei com arte e com júbilo.

[4] Porque a palavra do SENHOR é reta, e todo o seu proceder é fiel.

[5] Ele ama a justiça e o direito; a terra está cheia da bondade do SENHOR.

[6] Os céus por sua palavra se fizeram, e, pelo sopro de sua boca, o exército deles.

[7] Ele ajunta em montão as águas do mar; e em reservatório encerra as grandes vagas.

[8] Tema ao SENHOR toda a terra, temam-no todos os habitantes do mundo.

[9] Pois ele falou, e tudo se fez; ele ordenou, e tudo passou a existir.

[10] O SENHOR frustra os desígnios das nações e anula os intentos dos povos.

[11] O conselho do SENHOR dura para sempre; os desígnios do seu coração, por todas as gerações.

[10]Jumalattomalla on monta tuskaa, mutta joka Herraan turvaa, häntä ympäröi armo.

[11]Iloitkaa ja riemuitkaa Herrassa , vanhurskaat, kohottakaa riemuhuuto, kaikki oikeamieliset!

Psalmit 33

Laulakaa Herralle uusi laulu!

[1]Riemuitkaa Herrassa , te vanhurskaat! Oikeamielisten sopii ylistää häntä.

[2]Kiittäkää Herraa lyyran säestyksellä, soittakaa hänelle kymmenkielisellä harpulla.

[3]Laulakaa hänelle uusi laulu, soittakaa taitavasti riemuhuudon kaikuessa.

[4]Sillä Herran sana on oikea, ja kaikki hänen tekonsa ovat luotettavia.

[5]Hän rakastaa vanhurskautta ja oikeutta. Herran armo täyttää maan.

[6] Herransanalla on taivaat tehty ja kaikki niiden joukot hänen suunsa henkäyksellä.

[7]Hän kokoaa meren vedet kuin röykkiöksi, panee syvyydet varastoihin.

[8]Pelätköön Herraa kaikki maa, hänen edessään vaviskoot kaikki maanpiirin asukkaat.

[9] Sillä hän sanoi, ja niin tapahtui. Hän käski, ja se oli tehty.

[10] Herratekee tyhjäksi kansojen neuvon, estää kansojen aikeet.

[11] Herranneuvo pysyy ikuisesti, hänen sydämensä ajatukset polvesta polveen.

[12] Feliz a nação cujo Deus é o SENHOR, e o povo que ele escolheu para sua herança.

[13] O SENHOR olha dos céus; vê todos os filhos dos homens;

[14] do lugar de sua morada, observa todos os moradores da terra,

[15] ele, que forma o coração de todos eles, que contempla todas as suas obras.

[16] Não há rei que se salve com o poder dos seus exércitos; nem por sua muita força se livra o valente.

[17] O cavalo não garante vitória; a despeito de sua grande força, a ninguém pode livrar.

[18] Eis que os olhos do SENHOR estão sobre os que o temem, sobre os que esperam na sua misericórdia,

[19] para livrar-lhes a alma da morte, e, no tempo da fome, conservar-lhes a vida.

[20] Nossa alma espera no SENHOR, nosso auxílio e escudo.

[21] Nele, o nosso coração se alegra, pois confiamos no seu santo nome.

[22] Seja sobre nós, SENHOR, a tua misericórdia, como de ti esperamos.

Salmo 34

Provai que o Senhor é bom!

Salmo de Davi, quando se fingiu amalucado na presença de Abimeleque e, por este expulso, ele se foi

[12]Autuas se kansa, jonka Jumala on Herra , kansakunta, jonka hän on perinnökseen valinnut!

[13] Herrakatsoo taivaasta ja näkee kaikki ihmiset.

[14]Valtaistuimeltaan hän valvoo kaikkia maan asukkaita,

[15]hän, joka on luonut heidän kaikkien sydämensä, hän, joka ymmärtää kaikki heidän tekonsa.

[16]Kuningas ei pelastu paljolla sotaväellä, eikä sankari selviydy suurella voimalla.

[17]Pettävä on sotaratsu pelastajaksi, ei sen suuri voima auta pakoon.

[18]Katso, Herran silmä valvoo niitä, jotka pelkäävät häntä ja panevat toivonsa hänen armoonsa,

[19] että hän pelastaisi heidän sielunsa kuolemasta, pitäisi heidät elossa nälänhädän aikana.

[20]Meidän sielumme odottaa Herraa , hän on meidän apumme ja kilpemme.

[21]Hänessä iloitsee meidän sydämemme, koska me turvaamme hänen pyhään nimeensä.

[22] Sinun armosi, Herra , olkoon meidän yllämme, kun panemme toivomme sinuun.

Psalmit 34

Pelastuneen kiitoslaulu

[1]Daavidin psalmi, kun hän oli tekeytynyt mielipuoleksi Abimelekin edessä. Tämä karkotti hänet luotaan, ja hän lähti pois.

1 Sm 21.13-15

1 Bendirei o SENHOR em todo o tempo, o seu louvor estará sempre nos meus lábios.

2 Gloriar-se-á no SENHOR a minha alma; os humildes o ouvirão e se alegrarão.

3 Engrandecei o SENHOR comigo, e todos, à uma, lhe exaltemos o nome.

4 Busquei o SENHOR, e ele me acolheu; livrou-me de todos os meus temores.

5 Contemplai-o e sereis iluminados, e o vosso rosto jamais sofrerá vexame.

6 Clamou este aflito, e o SENHOR o ouviu e o livrou de todas as suas tribulações.

7 O anjo do SENHOR acampa-se ao redor dos que o temem e os livra.

8 Oh! Provai e vede que o SENHOR é bom; bem-aventurado o homem que nele se refugia.

9 Temei o SENHOR, vós os seus santos, pois nada falta aos que o temem.

10 Os leõezinhos sofrem necessidade e passam fome, porém aos que buscam o SENHOR bem nenhum lhes faltará.

11 Vinde, filhos, e escutai-me; eu vos ensinarei o temor do SENHOR.

12 Quem é o homem que ama a vida e quer longevidade para ver o bem?

13 Refreia a língua do mal e os lábios de falarem dolosamente.

14 Aparta-te do mal e pratica o que é bom; procura a paz e empenha-te por alcançá-la.

2Minä kiitän Herraa joka hetki, hänen ylistyksensä on aina minun suussani.

3Minun sieluni kerskaa Herrassa , nöyrät kuulevat sen ja iloitsevat.

4Julistakaa kanssani Herran suuruutta, korottakaamme yhdessä hänen nimeään.

5 Minä etsin Herraa , ja hän vastasi minulle. Hän vapautti minut kaikista peloistani.

6 Ne, jotka häneen katsovat, säteilevät iloa, eivätkä heidän kasvonsa punastu häpeästä.

7 Tässä on kurja, joka huusi, ja Herra kuuli ja pelasti hänet kaikista ahdistuksista.

8 Herran enkeli asettuu niiden ympärille, jotka pelkäävät Herraa, ja vapauttaa heidät.

9Maistakaa ja nähkää, että Herra on hyvä. Autuas se mies, joka häneen turvaa!

10Pelätkää Herraa , te hänen pyhänsä, sillä häntä pelkääviltä ei puutu mitään.

11Nuoret leijonat kärsivät puutetta ja näkevät nälkää, mutta Herraa etsiviltä ei puutu mitään hyvää.

12Tulkaa, lapset, kuulkaa minua, Herran pelkoa minä teille opetan.

13 Kuka oletkin, joka tahdot elää, rakastaa elämää ja nähdä hyviä päiviä,

14varjele kielesi pahasta ja huulesi vilppiä puhumasta,

15karta pahaa ja tee hyvää, etsi rauhaa ja tavoittele sitä.

[15] Os olhos do SENHOR repousam sobre os justos, e os seus ouvidos estão abertos ao seu clamor.

[16] O rosto do SENHOR está contra os que praticam o mal, para lhes extirpar da terra a memória.

[17] Clamam os justos, e o SENHOR os escuta e os livra de todas as suas tribulações.

[18] Perto está o SENHOR dos que têm o coração quebrantado e salva os de espírito oprimido.

[19] Muitas são as aflições do justo, mas o SENHOR de todas o livra.

[20] Preserva-lhe todos os ossos, nem um deles sequer será quebrado.

[21] O infortúnio matará o ímpio, e os que odeiam o justo serão condenados.

[22] O SENHOR resgata a alma dos seus servos, e dos que nele confiam nenhum será condenado.

[16] Herransilmät tarkkaavat vanhurskaita ja hänen korvansa heidän avunhuutoaan.

[17] Herrankasvot ovat pahantekijöitä vastaan, jotta hän hävittäisi maasta heidän muistonsa.

[18]Vanhurskaat huutavat, ja Herra kuulee ja pelastaa heidät kaikista ahdistuksista.

[19] Herraon lähellä niitä, joilla on särkynyt sydän, ja hän pelastaa ne, joilla on murtunut mieli.

[20]Monet ahdistukset kohtaavat vanhurskasta, mutta Herra pelastaa hänet niistä kaikista.

[21] Hän varjelee kaikki hänen luunsa, yksikään niistä ei murru.

[22]Pahuus tappaa jumalattoman, ja ne, jotka vanhurskasta vihaavat, tulevat syyllisiksi.

[23] Herra lunastaa palvelijoittensa sielun, eikä yksikään, joka häneen turvaa, tule syylliseksi.

Salmo 35

Castigo dos adversários
Salmo de Davi

[1] Contende, SENHOR, com os que contendem comigo; peleja contra os que contra mim pelejam.

[2] Embraça o escudo e o broquel e ergue-te em meu auxílio.

[3] Empunha a lança e reprime o passo aos meus perseguidores; dize à minha alma: Eu sou a tua salvação.

Psalmit 35

Rukous jumalattomien vainotessa

[1]Daavidin psalmi. Aja asiani, Herra , minun riitapuoliani vastaan, sodi niitä vastaan, jotka minua vastaan sotivat.

[2] Ota pieni kilpi ja suuri kilpi, nouse avukseni.

[3] Vedä esiin keihäs ja sulje tie vainoojiltani. Sano sielulleni: ”Minä olen sinun pelastuksesi.”

[4] Sejam confundidos e cobertos de vexame os que buscam tirar-me a vida; retrocedam e sejam envergonhados os que tramam contra mim.

[4] Joutukoot häpeään ja pilkattaviksi ne, jotka tavoittelevat henkeäni. Perääntykööt ja hävetkööt ne, jotka aikovat minulle pahaa.

[5] Sejam como a palha ao léu do vento, impelindo-os o anjo do SENHOR.

[5]Olkoot he kuin akanat tuulessa, ja Herran enkeli karkottakoon heidät.

[6] Torne-se-lhes o caminho tenebroso e escorregadio, e o anjo do SENHOR os persiga.

[6]Olkoon heidän tiensä pimeä ja liukas, ja Herran enkeli ajakoon heitä takaa.

[7] Pois sem causa me tramaram laços, sem causa abriram cova para a minha vida.

[7]Sillä syyttä he ovat kätkeneet eteeni kuopan verkkoineen, syyttä he ovat sen kaivaneet minua varten.

[8] Venha sobre o inimigo a destruição, quando ele menos pensar; e prendam-no os laços que tramou ocultamente; caia neles para a sua própria ruína.

[8]Tulkoon vainoojalleni tuho aavistamatta, ja tarttukoon hän itse virittämäänsä verkkoon, pudotkoon siihen ja tuhoutukoon.

[9] E minha alma se regozijará no SENHOR e se deleitará na sua salvação.

[9]Silloin sieluni iloitsee Herrassa , riemuitsee hänen antamastaan pelastuksesta.

[10] Todos os meus ossos dirão: SENHOR, quem contigo se assemelha? Pois livras o aflito daquele que é demais forte para ele, o mísero e o necessitado, dos seus extorsionários.

[10]Kaikki minun luuni sanovat: ” Herra , kuka on sinun vertaisesi, sinun, joka pelastat kurjan vahvempansa käsistä, kurjan ja köyhän riistäjänsä vallasta.”

[11] Levantam-se iníquas testemunhas e me argúem de coisas que eu não sei.

[11]Väärät todistajat nousevat esiin ja kysyvät minulta sellaista, mitä en tiedä.

[12] Pagam-me o mal pelo bem, o que é desolação para a minha alma.

[12]He palkitsevat minulle hyvän pahalla, minun sieluni on orpo.

[13] Quanto a mim, porém, estando eles enfermos, as minhas vestes eram pano de saco; eu afligia a minha alma com jejum e em oração me reclinava sobre o peito,

[13]Heidän sairastaessaan minä pukeuduin säkkiin, vaivasin itseäni paastolla ja rukoilin pää painuksissa.

[14] portava-me como se eles fossem meus amigos ou meus irmãos; andava curvado, de luto, como quem chora por sua mãe.

[14]Kuin surren ystävää, kuin omaa veljeäni, kuin omaa äitiäni surren minä kuljin synkkänä ja pää painuksissa.

[15] Quando, porém, tropecei, eles se alegraram e se reuniram; reuniram-se contra mim; os abjetos, que eu não conhecia, dilaceraram-me sem tréguas;

[15] Mutta kun kompastuin, he iloitsivat ja kokoontuivat, kokoontuivat minua vastaan, nuo julmurit, joita en tuntenut. He herjasivat minua lakkaamatta,

[16] como vis bufões em festins, rangiam contra mim os dentes.

[16] nuo jumalattomat. He kiristelivät hampaitaan ja leipäpalaa kärkkyen pilkkasivat minua.

[17] Até quando, SENHOR, ficarás olhando? Livra-me a alma das violências deles; dos leões, a minha predileta.

[17] Herra, kuinka kauan sinä tätä katselet? Päästä minun sieluni tuhosta, varjele minun ainoa elämäni nuorilta leijonilta.

[18] Dar-te-ei graças na grande congregação, louvar-te-ei no meio da multidão poderosa.

[18] Minä kiitän sinua suuressa seurakunnassa, ylistän sinua kansanpaljouden keskellä.

[19] Não se alegrem de mim os meus inimigos gratuitos; não pisquem os olhos os que sem causa me odeiam.

[19] Älkööt iloitko minusta ne, jotka vihaavat minua ilman syytä. Älkööt silmää iskekö ne, jotka vihaavat minua ilman aihetta.

[20] Não é de paz que eles falam; pelo contrário, tramam enganos contra os pacíficos da terra.

[20] Sillä he eivät puhu rauhan puheita vaan miettivät petoksen sanoja maan hiljaisia vastaan.

[21] Escancaram contra mim a boca e dizem: Pegamos! Pegamos! Vimo-lo com os nossos próprios olhos.

[21] He levittelevät suutaan minua vastaan ja sanovat: ”Kas niin, kas niin! Nyt me sen omin silmin näemme!”

[22] Tu, SENHOR, os viste; não te cales; SENHOR, não te ausentes de mim.

[22] Sinä, Herra , näet sen, älä ole vaiti! Herra, älä ole minusta kaukana.

[23] Acorda e desperta para me fazeres justiça, para a minha causa, Deus meu e SENHOR meu.

[23] Herää ja nouse, minun Jumalani ja Herrani, tuo minulle oikeus riita-asiassani.

[24] Julga-me, SENHOR, Deus meu, segundo a tua justiça; não permitas que se regozijem contra mim.

[24] Tuomitse minut vanhurskautesi mukaan, Herra , minun Jumalani, älä salli heidän riemuita minusta.

[25] Não digam eles lá no seu íntimo: Agora, sim! Cumpriu-se o nosso desejo! Não digam: Demos cabo dele!

[25] Älä salli heidän sanoa sydämessään: ”Kas niin! Sitä me halusimmekin.” Älä salli heidän sanoa: ”Me olemme hänet nielleet.”

[26] Envergonhem-se e juntamente sejam cobertos de vexame os que se alegram com o meu mal; cubram-se de pejo e ignomínia os que se engrandecem contra mim.

[27] Cantem de júbilo e se alegrem os que têm prazer na minha retidão; e digam sempre: Glorificado seja o SENHOR, que se compraz na prosperidade do seu servo!

[28] E a minha língua celebrará a tua justiça e o teu louvor todo o dia.

Salmo 36

Malícia humana e benignidade divina

Ao mestre de canto. De Davi, servo do Senhor

[1] Há no coração do ímpio a voz da transgressão; não há temor de Deus diante de seus olhos.

[2] Porque a transgressão o lisonjeia a seus olhos e lhe diz que a sua iniqüidade não há de ser descoberta, nem detestada.

[3] As palavras de sua boca são malícia e dolo; abjurou o discernimento e a prática do bem.

[4] No seu leito, maquina a perversidade, detém-se em caminho que não é bom, não se despega do mal.

[5] A tua benignidade, SENHOR, chega até aos céus, até às nuvens, a tua fidelidade.

[6] A tua justiça é como as montanhas de Deus; os teus juízos, como um abismo profundo. Tu, SENHOR, preservas os homens e os animais.

[26] Joutukoot häpeän ja pilkan alaisiksi kaikki, jotka iloitsevat onnettomuudestani. Saakoot puvukseen häpeän ja pilkan ne, jotka ylvästelevät minua vastaan.

[27] Huutakoot ilosta ja riemuitkoot ne, jotka haluavat minulle oikeutta. Sanokoot he aina: ”Ylistetty olkoon Herra , joka tahtoo palvelijansa parasta.”

[28] Myös minun kieleni julistakoon sinun vanhurskauttasi, sinun ylistystäsi kaiken päivää.

Psalmit 36

Herran luona on elämän lähde

[1] Musiikinjohtajalle. Herran palvelijan Daavidin psalmi.

[2] Sydämessäni kuulen, mitä synti puhuu jumalattomalle, jolla ei ole jumalanpelkoa silmiensä edessä.

[3] Synti silottelee kaiken hänen silmissään, niin ettei hän huomaa eikä vihaa pahuuttaan.

[4] Hänen suunsa sanat ovat vääryyttä ja petosta. Hän ei enää ymmärrä tehdä hyvää.

[5] Vuoteessaan hän miettii vääryyttä. Hän asettuu tielle, joka ei ole hyvä, hän ei inhoa pahaa.

[6] Herra, sinun armosi täyttää taivaat, pilviin ulottuu sinun uskollisuutesi.

[7] Sinun vanhurskautesi on kuin Jumalan vuoret, sinun tuomiosi kuin suuri syvyys. Ihmistä ja eläintä sinä autat, Herra .

7 Como é preciosa, ó Deus, a tua benignidade! Por isso, os filhos dos homens se acolhem à sombra das tuas asas.

8Kuinka kallis on sinun armosi, Jumala! Ihmiset turvautuvat sinun siipiesi suojaan.

8 Fartam-se da abundância da tua casa, e na torrente das tuas delícias lhes dás de beber.

9He saavat kyllänsä sinun huoneesi runsaista antimista, sinä juotat heitä suloisuutesi virrasta.

9 Pois em ti está o manancial da vida; na tua luz, vemos a luz.

10Sillä sinun luonasi on elämän lähde, sinun valossasi me näemme valon.

10 Continua a tua benignidade aos que te conhecem, e a tua justiça, aos retos de coração.

11Säilytä armosi niille, jotka sinut tuntevat, ja vanhurskautesi oikeamielisille.

11 Não me calque o pé da insolência, nem me repila a mão dos ímpios.

12 Älköön ylpeiden jalka saavuttako minua, älköön jumalattomien käsi minua karkottako.

12 Tombaram os obreiros da iniqüidade; estão derruídos e já não podem levantar-se.

13 Tuonne ovat pahantekijät kaatuneet. Heidät on syösty maahan, eivät he voi nousta.

Salmo 37

Temporária, a felicidade dos perversos

Salmo de Davi

1 Não te indignes por causa dos malfeitores, nem tenhas inveja dos que praticam a iniqüidade.

2 Pois eles dentro em breve definharão como a relva e murcharão como a erva verde.

3 Confia no SENHOR e faze o bem; habita na terra e alimenta-te da verdade.

4 Agrada-te do SENHOR, e ele satisfará os desejos do teu coração.

5 Entrega o teu caminho ao SENHOR, confia nele, e o mais ele fará.

6 Fará sobressair a tua justiça como a luz e o teu direito, como o sol ao meio-dia.

Psalmit 37

Väärintekijät ja vanhurskaat

1Daavidin psalmi. Älä vihastu pahojen tähden, älä kadehdi väärintekijöitä.

2Sillä hetkessä heidät niitetään pois kuin heinä, ja he lakastuvat kuin vihreä ruoho.

3Luota Herraan ja tee hyvää, asu maassa ja noudata totuutta.

4Olkoon ilosi Herrassa , niin hän antaa sinulle mitä sydämesi pyytää.

5 Anna tiesi Herran haltuun ja luota häneen, niin hän sen tekee.

6Hän tuo esiin vanhurskautesi kuin valon ja oikeutesi kuin keskipäivän.

[7] Descansa no SENHOR e espera nele, não te irrites por causa do homem que prospera em seu caminho, por causa do que leva a cabo os seus maus desígnios.

[7] Hiljenny Herran edessä ja odota häntä. Älä vihastu siihen, joka menestyy tiellään, mieheen, joka juonia punoo.

[8] Deixa a ira, abandona o furor; não te impacientes; certamente, isso acabará mal.

[8]Jätä pois viha ja hylkää kiukku. Älä kanna kaunaa, se on vain pahaksi.

[9] Porque os malfeitores serão exterminados, mas os que esperam no SENHOR possuirão a terra.

[9]Sillä pahat hävitetään, mutta ne, jotka Herraa odottavat, perivät maan.

[10] Mais um pouco de tempo, e já não existirá o ímpio; procurarás o seu lugar e não o acharás.

[10] Vielä vähän aikaa, niin jumalatonta ei enää ole. Kun katsot hänen asuinpaikkaansa, hän on poissa.

[11] Mas os mansos herdarão a terra e se deleitarão na abundância de paz.

[11]Mutta nöyrät perivät maan ja nauttivat rauhan runsaudesta.

[12] Trama o ímpio contra o justo e contra ele ringe os dentes.

[12]Jumalaton juonii vanhurskaalle pahaa ja kiristelee hänelle hampaitaan.

[13] Rir-se-á dele o SENHOR, pois vê estar-se aproximando o seu dia.

[13] Herranauraa jumalattomalle, koska näkee hänen päivänsä tulevan.

[14] Os ímpios arrancam da espada e distendem o arco para abater o pobre e necessitado, para matar os que trilham o reto caminho.

[14]Jumalattomat ovat paljastaneet miekkansa ja jännittäneet jousensa kaataakseen kurjan ja köyhän, teurastaakseen ne, jotka kulkevat oikeaa tietä.

[15] A sua espada, porém, lhes traspassará o próprio coração, e os seus arcos serão espedaçados.

[15]Mutta heidän miekkansa osuu heidän omaan sydämeensä, ja heidän jousensa särjetään.

[16] Mais vale o pouco do justo que a abundância de muitos ímpios.

[16] Parempi se vähä, mikä vanhurskaalla on, kuin monen jumalattoman rikkaus.

[17] Pois os braços dos ímpios serão quebrados, mas os justos, o SENHOR os sustém.

[17]Sillä jumalattomien käsivarret murretaan, mutta Herra tukee vanhurskaita.

[18] O SENHOR conhece os dias dos íntegros; a herança deles permanecerá para sempre.

[18] Herratuntee nuhteettomien päivät, ja heidän perintönsä pysyy ikuisesti.

[19] Não serão envergonhados nos dias do mal e nos dias da fome se fartarão.

[20] Os ímpios, no entanto, perecerão, e os inimigos do SENHOR serão como o viço das pastagens; serão aniquilados e se desfarão em fumaça.

[21] O ímpio pede emprestado e não paga; o justo, porém, se compadece e dá.

[22] Aqueles a quem o SENHOR abençoa possuirão a terra; e serão exterminados aqueles a quem amaldiçoa.

[23] O SENHOR firma os passos do homem bom e no seu caminho se compraz;

[24] se cair, não ficará prostrado, porque o SENHOR o segura pela mão.

[25] Fui moço e já, agora, sou velho, porém jamais vi o justo desamparado, nem a sua descendência a mendigar o pão.

[26] É sempre compassivo e empresta, e a sua descendência será uma bênção.

[27] Aparta-te do mal e faze o bem, e será perpétua a tua morada.

[28] Pois o SENHOR ama a justiça e não desampara os seus santos; serão preservados para sempre, mas a descendência dos ímpios será exterminada.

[29] Os justos herdarão a terra e nela habitarão para sempre.

[30] A boca do justo profere a sabedoria, e a sua língua fala o que é justo.

[19]Pahana aikana he eivät joudu häpeään, ja nälän päivinä he ovat kylläisiä.

[20]Mutta jumalattomat hukkuvat, ja Herran viholliset ovat kuin niittyjen koreus. He katoavat – kuin savu he katoavat.

[21]Jumalaton ottaa lainan eikä maksa takaisin, mutta vanhurskas on armahtava ja antelias.

[22]Ne, joita Herra siunaa, perivät maan, mutta ne, jotka hän kiroaa, revitään juurineen maasta.

[23] Herra ohjaa sen miehen askeleet, jonka tie on hänelle mieluinen.

[24] Jos hän lankeaa, ei hän sorru maahan, sillä Herra tukee häntä kädellään.

[25] Olen ollut nuori ja tullut vanhaksi, mutta en ole nähnyt vanhurskasta hylättynä enkä hänen lapsiaan kerjäämässä leipää.

[26] Aina hän armahtaa ja antaa lainaksi, ja hänen jälkeläisensä ovat siunaukseksi.

[27]Karta pahaa ja tee hyvää, niin saat asua maassasi ikuisesti.

[28]Sillä Herra rakastaa oikeutta eikä hylkää hurskaitaan. Heidät varjellaan ikuisesti, mutta jumalattomien jälkeläiset hävitetään.

[29]Vanhurskaat perivät maan ja asuvat siinä ikuisesti.

[30] Vanhurskaan suu lausuu viisautta, ja hänen kielensä puhuu oikeutta.

[31] No coração, tem ele a lei do seu Deus; os seus passos não vacilarão.

[31]Hänen Jumalansa laki on hänen sydämessään, hänen askeleensa eivät horju.

[32] O perverso espreita ao justo e procura tirar-lhe a vida.

[32]Jumalaton väijyy vanhurskasta ja etsii tilaisuutta tappaakseen hänet.

[33] Mas o SENHOR não o deixará nas suas mãos, nem o condenará quando for julgado.

[33]Mutta Herra ei jätä vanhurskasta hänen käsiinsä eikä julista vanhurskasta syylliseksi, kun tämä on tuomittavana.

[34] Espera no SENHOR, segue o seu caminho, e ele te exaltará para possuíres a terra; presenciarás isso quando os ímpios forem exterminados.

[34] Odota Herraa ja kulje aina hänen tietään, niin hän korottaa sinut, ja sinä saat periä maan ja nähdä, kuinka jumalattomat hävitetään.

[35] Vi um ímpio prepotente a expandir-se qual cedro do Líbano.

[35] Minä näin jumalattoman, väkivaltaisen, levittäytyneenä kuin paikoilleen juurtunut viheriöivä puu.

[36] Passei, e eis que desaparecera; procurei-o, e já não foi encontrado.

[36]Mutta hän meni pois, eikä häntä enää ollut, minä etsin häntä, eikä häntä löytynyt.

[37] Observa o homem íntegro e atenta no que é reto; porquanto o homem de paz terá posteridade.

[37]Tarkkaa nuhteetonta ja katso rehellistä – rauhan miehellä on tulevaisuus.

[38] Quanto aos transgressores, serão, à uma, destruídos; a descendência dos ímpios será exterminada.

[38]Kaikki pahantekijät tuhoutuvat, jumalattomien loppuna on perikato.

[39] Vem do SENHOR a salvação dos justos; ele é a sua fortaleza no dia da tribulação.

[39]Mutta vanhurskaiden pelastus tulee Herralta , hän on heidän turvansa ahdingon aikana.

[40] O SENHOR os ajuda e os livra; livra-os dos ímpios e os salva, porque nele buscam refúgio.

[40] Herraauttaa heitä ja vapauttaa heidät, vapauttaa jumalattomista ja pelastaa heidät, sillä he turvaavat häneen.

Salmo 38

Arrependimento do pecador

Salmo de Davi. Em memória

[1] Não me repreendas, SENHOR, na tua ira, nem me castigues no teu furor.

Psalmit 38

Kärsivän rukous, katumuspsalmi

[1]Daavidin psalmi. Muistettavaksi.

[2] Herra, älä nuhtele minua vihassasi, älä kiivaudessasi minua kurita,

[2] Cravam-se em mim as tuas setas, e a tua mão recai sobre mim.

[3] Não há parte sã na minha carne, por causa da tua indignação; não há saúde nos meus ossos, por causa do meu pecado.

[4] Pois já se elevam acima de minha cabeça as minhas iniqüidades; como fardos pesados, excedem as minhas forças.

[5] Tornam-se infectas e purulentas as minhas chagas, por causa da minha loucura.

[6] Sinto-me encurvado e sobremodo abatido, ando de luto o dia todo.

[7] Ardem-me os lombos, e não há parte sã na minha carne.

[8] Estou aflito e mui quebrantado; dou gemidos por efeito do desassossego do meu coração.

[9] Na tua presença, SENHOR, estão os meus desejos todos, e a minha ansiedade não te é oculta.

[10] Bate-me excitado o coração, faltam-me as forças, e a luz dos meus olhos, essa mesma já não está comigo.

[11] Os meus amigos e companheiros afastam-se da minha praga, e os meus parentes ficam de longe.

[12] Armam ciladas contra mim os que tramam tirar-me a vida; os que me procuram fazer o mal dizem coisas perniciosas e imaginam engano todo o dia.

[13] Mas eu, como surdo, não ouço e, qual mudo, não abro a boca.

[3]sillä sinun nuolesi ovat uponneet minuun ja sinun kätesi painaa minua.

[4]Lihassani ei ole tervettä paikkaa sinun vihastuksesi tähden eikä luissani rauhaa syntieni tähden.

[5] Sillä syntieni taakka on kohonnut yli pääni. Kuin raskas kuorma se painaa minua yli voimieni.

[6]Haavani haisevat ja märkivät mielettömyyteni tähden.

[7] Olen painunut kumaraan, aivan kyyryyn, kuljen synkkänä kaiken päivää.

[8] Lanteeni ovat täynnä polttoa, eikä lihassani ole tervettä paikkaa.

[9] Olen voimaton ja täysin runneltu, minä huudan sydämeni tuskassa.

[10]Herra, sinun edessäsi on koko minun kaipaukseni, eikä huokaukseni ole sinulta salassa.

[11] Sydämeni jyskyttää, voimani on jättänyt minut. Ja silmieni valo – sitäkään ei minulla ole.

[12] Ystäväni ja läheiseni pysyvät syrjässä vitsauksestani, ja omaiseni seisovat kaukana.

[13]Ne, jotka tavoittelevat henkeäni, virittävät ansoja, ja ne, jotka aikovat tehdä minulle pahaa, puhuvat turmion puheita ja miettivät petosta kaiken aikaa.

[14]Mutta minä olen kuin kuuro, en mitään kuule, olen kuin mykkä, joka ei suutaan avaa.

[14] Sou, com efeito, como quem não ouve e em cujos lábios não há réplica.

[15] Pois em ti, SENHOR, espero; tu me atenderás, SENHOR, Deus meu.

[16] Porque eu dizia: Não suceda que se alegrem de mim e contra mim se engrandeçam quando me resvala o pé.

[17] Pois estou prestes a tropeçar; a minha dor está sempre perante mim.

[18] Confesso a minha iniqüidade; suporto tristeza por causa do meu pecado.

[19] Mas os meus inimigos são vigorosos e fortes, e são muitos os que sem causa me odeiam.

[20] Da mesma sorte, os que pagam o mal pelo bem são meus adversários, porque eu sigo o que é bom.

[21] Não me desampares, SENHOR; Deus meu, não te ausentes de mim.

[22] Apressa-te em socorrer-me, SENHOR, salvação minha.

[15]Minusta on tullut kuin mies, joka ei kuule ja jonka suusta ei lähde moitteen sanaa.

[16] Sillä sinua, Herra , minä odotan. Sinä vastaat, Herra, minun Jumalani.

[17] Minä sanon: älkööt he iloitko minusta, älkööt ylvästelkö minua vastaan, kun jalkani horjuu.

[18]Olenhan kaatumaisillani, ja tuskani on aina edessäni.

[19] Minä tunnustan pahat tekoni, murehdin syntieni tähden.

[20] Mutta viholliseni elävät ja ovat mahtavia. Yhä enemmän on niitä, jotka vihaavat minua ilman syytä,

[21]jotka palkitsevat hyvän pahalla ja vastustavat minua, koska minä pyrin hyvään.

[22]Älä hylkää minua, Herra ! Jumalani, älä ole minusta kaukana!

[23]Riennä avukseni, Herra, minun pelastukseni!

Salmo 39

A vaidade da vida

Ao mestre de canto, Jedutum. Salmo de Davi

[1] Disse comigo mesmo: guardarei os meus caminhos, para não pecar com a língua; porei mordaça à minha boca, enquanto estiver na minha presença o ímpio.

[2] Emudeci em silêncio, calei acerca do bem, e a minha dor se agravou.

Psalmit 39

Elämän katoavaisuus

[1]Musiikinjohtajalle. Jedutunin mukaan. Daavidin psalmi.

[2]Minä sanoin: ”Minä valvon vaellustani, etten tekisi kielelläni syntiä. Minä vartioin suutani ja pidän sen suljettuna, niin kauan kuin jumalaton on edessäni.”

[3]Minä vaikenin, olin ääneti, en puhunut siitä, mikä on hyvää, mutta tuskani vain yltyi.

[3] Esbraseou-se-me no peito o coração; enquanto eu meditava, ateou-se o fogo; então, disse eu com a própria língua:

[4] Dá-me a conhecer, SENHOR, o meu fim e qual a soma dos meus dias, para que eu reconheça a minha fragilidade.

[5] Deste aos meus dias o comprimento de alguns palmos; à tua presença, o prazo da minha vida é nada. Na verdade, todo homem, por mais firme que esteja, é pura vaidade.

[6] Com efeito, passa o homem como uma sombra; em vão se inquieta; amontoa tesouros e não sabe quem os levará.

[7] E eu, SENHOR, que espero? Tu és a minha esperança.

[8] Livra-me de todas as minhas iniqüidades; não me faças o opróbrio do insensato.

[9] Emudeço, não abro os lábios porque tu fizeste isso.

[10] Tira de sobre mim o teu flagelo; pelo golpe de tua mão, estou consumido.

[11] Quando castigas o homem com repreensões, por causa da iniqüidade, destróis nele, como traça, o que tem de precioso. Com efeito, todo homem é pura vaidade.

[12] Ouve, SENHOR, a minha oração, escuta-me quando grito por socorro; não te emudeças à vista de minhas lágrimas, porque sou forasteiro à tua presença, peregrino como todos os meus pais o foram.

[4]Sydämeni hehkui rinnassani, huokaillessani syttyi tuli, ja niin minä puhuin kielelläni.

[5] Herra, ilmoita minulle, milloin loppuni tulee ja mikä on päivieni määrä, että ymmärtäisin, kuinka katoavainen olen.

[6]Katso, muutaman kämmenenleveyden verran sinä annoit minulle päiviä, ja elinaikani on edessäsi kuin ei mitään. Vain turhuutta ovat kaikki ihmiset, kuinka lujina seisokootkin. Sela.

[7]Vain varjokuvana ihminen vaeltaa, aivan turhaan hän metelöi. Hän kokoaa rikkauksia eikä tiedä, kuka ne korjaa.

[8]Ja nyt, mitä minä odotan, Herra? Sinuun minä panen toivoni.

[9] Vapauta minut kaikista rikkomuksistani, älä pane minua houkkien häväistäväksi.

[10] Minä vaikenen enkä suutani avaa, sillä sinä olet tämän tehnyt.

[11]Poista vitsauksesi minun päältäni, muuten minä menehdyn sinun kätesi kuritukseen.

[12] Sinä kuritat ihmistä rangaistuksilla synnin tähden, sinä kulutat hänen ihanuutensa niin kuin koi kuluttaa. Vain turhuutta ovat kaikki ihmiset. Sela.

[13]Kuule rukoukseni, Herra , kuuntele avunhuutoani, älä ole kuuro kyyneleilleni. Minä olen muukalainen sinun luonasi, vieras niin kuin kaikki isänikin.

[13] Desvia de mim o olhar, para que eu tome alento, antes que eu passe e deixe de existir.

[14]Käännä syyttävä katseesi minusta, että minä ilostuisin, ennen kuin menen pois eikä minua enää ole.

Salmo 40

Oração para livramento
Vs. 13-17: Salmo 70.1-5

Ao mestre de canto. Salmo de Davi

[1] Esperei confiantemente pelo SENHOR; ele se inclinou para mim e me ouviu quando clamei por socorro.

[2] Tirou-me de um poço de perdição, de um tremedal de lama; colocou-me os pés sobre uma rocha e me firmou os passos.

[3] E me pôs nos lábios um novo cântico, um hino de louvor ao nosso Deus; muitos verão essas coisas, temerão e confiarão no SENHOR.

[4] Bem-aventurado o homem que põe no SENHOR a sua confiança e não pende para os arrogantes, nem para os afeiçoados à mentira.

[5] São muitas, SENHOR, Deus meu, as maravilhas que tens operado e também os teus desígnios para conosco; ninguém há que se possa igualar contigo. Eu quisera anunciá-los e deles falar, mas são mais do que se pode contar.

[6] Sacrifícios e ofertas não quiseste; abriste os meus ouvidos; holocaustos e ofertas pelo pecado não requeres.

[7] Então, eu disse: eis aqui estou, no rolo do livro está escrito a meu respeito;

[8] agrada-me fazer a tua vontade, ó Deus meu; dentro do meu coração, está a tua lei.

Psalmit 40

Pelastetun kiitos ja rukous

[1]Musiikinjohtajalle. Daavidin psalmi.

[2]Hartaasti minä odotin Herraa , ja hän kumartui puoleeni ja kuuli avunhuutoni.

[3]Hän nosti minut ylös turmion kuopasta, upottavasta liejusta. Hän asetti jalkani kalliolle ja vahvisti askeleeni.

[4]Hän antoi minun suuhuni uuden laulun, ylistyslaulun Jumalallemme. Sen näkevät monet, tuntevat pelkoa ja turvaavat Herraan .

[5] Autuas se mies, joka panee luottamuksensa Herraan eikä käänny ylpeiden puoleen eikä niiden, jotka valheeseen eksyvät.

[6] Herra , minun Jumalani, monet ovat sinun tekemäsi ihmeet ja sinun ajatuksesi meitä kohtaan – ei ole ketään sinun vertaistasi – niitä tahdon julistaa ja niistä puhua. Niitä on paljon enemmän kuin voidaan laskea.

[7]Teurasuhria ja ruokauhria sinä et halua – korvani sinä avasit – polttouhria ja syntiuhria sinä et vaadi.

[8]Silloin minä sanoin: ”Katso, minä tulen, kirjakääröön on minusta kirjoitettu.

[9]Sinun tahtosi, Jumalani, minä teen mielelläni, ja sinun opetuksesi on sisimmässäni.”

[9] Proclamei as boas-novas de justiça na grande congregação; jamais cerrei os lábios, tu o sabes, SENHOR.

[10] Não ocultei no coração a tua justiça; proclamei a tua fidelidade e a tua salvação; não escondi da grande congregação a tua graça e a tua verdade.

[11] Não retenhas de mim, SENHOR, as tuas misericórdias; guardem-me sempre a tua graça e a tua verdade.

[12] Não têm conta os males que me cercam; as minhas iniqüidades me alcançaram, tantas, que me impedem a vista; são mais numerosas que os cabelos de minha cabeça, e o coração me desfalece.

[13] Praza-te, SENHOR, em livrar-me; dá-te pressa, ó SENHOR, em socorrer-me.

[14] Sejam à uma envergonhados e cobertos de vexame os que me demandam a vida; tornem atrás e cubram-se de ignomínia os que se comprazem no meu mal.

[15] Sofram perturbação por causa da sua ignomínia os que dizem: Bem-feito! Bem-feito!

[16] Folguem e em ti se rejubilem todos os que te buscam; os que amam a tua salvação digam sempre: O SENHOR seja magnificado!

[17] Eu sou pobre e necessitado, porém o SENHOR cuida de mim; tu és o meu amparo e o meu libertador; não te detenhas, ó Deus meu!

[10]Minä julistan ilosanomaa vanhurskaudesta suuressa seurakunnassa. Katso, minä en sulje huuliani, sinä, Herra , sen tiedät.

[11]Minä en peitä vanhurskauttasi sydämeeni vaan puhun sinun uskollisuudestasi ja pelastusteoistasi. Minä en salaa sinun armoasi ja totuuttasi suurelta seurakunnalta.

[12] Sinä, Herra , älä sulje minulta laupeuttasi! Armosi ja totuutesi varjelkoon minua aina.

[13]Onnettomuudet ovat saartaneet minut, niitä on määrättömästi. Syntini ovat ottaneet minut kiinni, kaikkia en voi edes nähdä, sillä niitä on enemmän kuin hiuksia päässäni. Rohkeuteni on poissa.

[14] Herra, olkoon sinulle mieluista pelastaa minut. Herra , riennä avukseni!

[15]Hävetkööt ja joutukoot hämmennyksiin kaikki, jotka tavoittelevat henkeäni tuhotakseen minut. Perääntykööt ja joutukoot häpeään ne, jotka tahtovat minulle onnettomuutta.

[16]Tyrmistykööt häpeästään ne, jotka sanovat minulle: ”Kas niin, kas niin!”

[17]Iloitkoot ja riemuitkoot sinussa kaikki, jotka sinua etsivät. Ne, jotka rakastavat sinun valmistamaasi pelastusta , sanokoot aina: ” Herra on suuri!”

[18]Vaikka olen kurja ja köyhä, Herra pitää minut mielessään. Sinä olet minun apuni ja pelastajani. Jumalani, älä viivy!

Salmo 41

A calúnia dos inimigos e o socorro de Deus

Ao mestre de canto. Salmo de Davi

1 Bem-aventurado o que acode ao necessitado; o SENHOR o livra no dia do mal.

2 O SENHOR o protege, preserva-lhe a vida e o faz feliz na terra; não o entrega à discrição dos seus inimigos.

3 O SENHOR o assiste no leito da enfermidade; na doença, tu lhe afofas a cama.

4 Disse eu: compadece-te de mim, SENHOR; sara a minha alma, porque pequei contra ti.

5 Os meus inimigos falam mal de mim: Quando morrerá e lhe perecerá o nome?

6 Se algum deles me vem visitar, diz coisas vãs, amontoando no coração malícias; em saindo, é disso que fala.

7 De mim rosnam à uma todos os que me odeiam; engendram males contra mim, dizendo:

8 Peste maligna deu nele, e: Caiu de cama, já não há de levantar-se.

9 Até o meu amigo íntimo, em quem eu confiava, que comia do meu pão, levantou contra mim o calcanhar.

10 Tu, porém, SENHOR, compadece-te de mim e levanta-me, para que eu lhes pague segundo merecem.

Psalmit 41

Sairaan ja parjatun rukous

1Musiikinjohtajalle. Daavidin psalmi.

2Autuas se, joka pitää huolta vähäosaisesta. Hänet Herra pelastaa pahana päivänä.

3 Herravarjelee häntä ja pitää hänet elossa. Maassa häntä kutsutaan onnelliseksi, etkä sinä, Herra, anna häntä alttiiksi hänen vihollistensa mielivallalle.

4 Herratukee häntä tautivuoteella. Kun hän sairastaa, sinä nostat hänet vuoteeltaan.

5Minä sanoin: ” Herra , armahda minua! Paranna sieluni, sillä minä olen tehnyt syntiä sinua vastaan!”

6Vihollliseni puhuvat minusta pahaa: ”Milloin hän kuolee ja hänen nimensä häviää?”

7 Ja jos joku tulee katsomaan minua, hän puhuu tyhjänpäiväisiä. Hän kerää sydämeensä pahuutta, lähtee ulos ja puhuu sitä.

8 Kaikki vihamieheni yhdessä kuiskuttelevat minusta, he ajattelevat minusta pahaa:

9”Jokin parantumaton paha on tarttunut häneen, ei hän enää nouse siitä missä makaa.”

10 Jopa läheinen ystäväni, johon minä luotin ja joka söi leipääni, on nostanut kantapäänsä minua vastaan.

11Mutta sinä, Herra , armahda minua ja nosta minut ylös, niin minä maksan heille.

[11] Com isto conheço que tu te agradas de mim: em não triunfar contra mim o meu inimigo.

[12] Quanto a mim, tu me susténs na minha integridade e me pões à tua presença para sempre.

[13] Bendito seja o SENHOR, Deus de Israel, da eternidade para a eternidade! Amém e amém!

[12] Siitä minä tiedän sinun mieltyneen minuun, ettei viholliseni saa minusta riemuita.

[13] Mutta minä – minua sinä tuet nuhteettomuuteni tähden ja asetat minut kasvojesi eteen ainiaaksi.

[14] Siunattu olkoon Herra , Israelin Jumala, iankaikkisesta iankaikkiseen! Aamen, aamen.

Livro II

Salmos 42 - 72

Salmo 42

A alma anela por Deus

Ao mestre de canto. Salmo didático dos filhos de Corá

[1] Como suspira a corça pelas correntes das águas, assim, por ti, ó Deus, suspira a minha alma.

[2] A minha alma tem sede de Deus, do Deus vivo; quando irei e me verei perante a face de Deus?

[3] As minhas lágrimas têm sido o meu alimento dia e noite, enquanto me dizem continuamente: O teu Deus, onde está?

[4] Lembro-me destas coisas – e dentro de mim se me derrama a alma -, de como passava eu com a multidão de povo e os guiava em procissão à Casa de Deus, entre gritos de alegria e louvor, multidão em festa.

[5] Por que estás abatida, ó minha alma? Por que te perturbas dentro de mim? Espera em Deus, pois ainda o louvarei, a ele, meu auxílio e Deus meu.

Psalmit 42

Toinen kirja

Masentuneen rukous

[1] Musiikinjohtajalle. Koorahilaisten mietepsalmi.

[2] Niin kuin peura kaipaa vesipuroille, niin minun sieluni kaipaa sinua, Jumala.

[3] Minun sieluni janoaa Jumalaa, elävää Jumalaa. Milloin saan tulla ja nähdä Jumalan kasvot?

[4] Kyyneleet ovat olleet leipäni päivin ja öin, kun minulle yhtenään sanotaan: ”Missä on sinun Jumalasi?”

[5] Näitä minä muistelen ja vuodatan ulos sieluni murheen, kun kuljen väentungoksessa Jumalan huoneeseen riemun ja kiitoksen raikuessa juhlivasta joukosta.

[6] Miksi olet masentunut, sieluni, ja olet minussa niin levoton? Odota Jumalaa. Sillä vielä minä saan kiittää häntä hänen kasvojensa suomasta pelastuksesta.

[6] Sinto abatida dentro de mim a minha alma; lembro-me, portanto, de ti, nas terras do Jordão, e no monte Hermom, e no outeiro de Mizar.

[7] Um abismo chama outro abismo, ao fragor das tuas catadupas; todas as tuas ondas e vagas passaram sobre mim.

[8] Contudo, o SENHOR, durante o dia, me concede a sua misericórdia, e à noite comigo está o seu cântico, uma oração ao Deus da minha vida.

[9] Digo a Deus, minha rocha: por que te olvidaste de mim? Por que hei de andar eu lamentando sob a opressão dos meus inimigos?

[10] Esmigalham-se-me os ossos, quando os meus adversários me insultam, dizendo e dizendo: O teu Deus, onde está?

[11] Por que estás abatida, ó minha alma? Por que te perturbas dentro de mim? Espera em Deus, pois ainda o louvarei, a ele, meu auxílio e Deus meu.

Salmo 43

Desejos pelo santuário

[1] Faze-me justiça, ó Deus, e pleiteia a minha causa contra a nação contenciosa; livra-me do homem fraudulento e injusto.

[2] Pois tu és o Deus da minha fortaleza. Por que me rejeitas? Por que hei de andar eu lamentando sob a opressão dos meus inimigos?

[7]Jumalani, sieluni on minussa masentunut, sen tähden minä muistan sinua Jordanin maalla, Hermonin kukkuloilla ja Misarinvuorella.

[8]Syvyys huutaa syvyydelle sinun koskiesi pauhatessa; kaikki kuohusi ja aaltosi vyöryvät ylitseni.

[9]Päivällä Herra lähettää armonsa, ja yöllä on sisimmässäni hänen laulunsa – rukous elävälle Jumalalle.

[10]Minä sanon Jumalalle, kalliolleni: ”Miksi olet unohtanut minut? Miksi minun täytyy kulkea murehtien, vihollisen ahdistamana?”

[11]Luissani on kuin kuolemantuska, kun viholliseni häpäisevät minua sanoen minulle yhtenään: ”Missä on sinun Jumalasi?”

[12]Miksi olet masentunut, sieluni, ja miksi olet minussa levoton? Odota Jumalaa. Sillä vielä minä saan kiittää häntä, pelastajaani , minun Jumalaani.

Psalmit 43

Jatkoa edelliseen psalmiin

[1]Hanki minulle oikeus, Jumala, ja aja riita-asiani jumalatonta kansaa vastaan. Päästä minut petollisista ja pahoista ihmisistä.

[2]Sillä sinä, Jumala, olet turvapaikkani. Miksi olet hylännyt minut? Miksi minun täytyy kulkea murehtien, vihollisen ahdistamana?

[3] Envia a tua luz e a tua verdade, para que me guiem e me levem ao teu santo monte e aos teus tabernáculos.

[4] Então, irei ao altar de Deus, de Deus, que é a minha grande alegria; ao som da harpa eu te louvarei, ó Deus, Deus meu.

[5] Por que estás abatida, ó minha alma? Por que te perturbas dentro de mim? Espera em Deus, pois ainda o louvarei, a ele, meu auxílio e Deus meu.

[3]Lähetä valosi ja totuutesi, ne johdattakoot minua. Viekööt ne minut pyhälle vuorellesi, sinun asuntoihisi,

[4]että saan tulla Jumalan alttarin eteen, Jumalan eteen, joka on iloni ja riemuni. Silloin kiitän sinua lyyraa soittaen, Jumala, minun Jumalani.

[5]Miksi olet masentunut, sieluni, ja miksi olet minussa levoton? Odota Jumalaa. Sillä vielä minä saan kiittää häntä, pelastajaani, minun Jumalaani.

Salmo 44

Apelo por auxílio divino

Ao mestre de canto. Dos filhos de Corá. Salmo didático

[1] Ouvimos, ó Deus, com os próprios ouvidos; nossos pais nos têm contado o que outrora fizeste, em seus dias.

[2] Como por tuas próprias mãos desapossaste as nações e os estabeleceste; oprimiste os povos e aos pais deste largueza.

[3] Pois não foi por sua espada que possuíram a terra, nem foi o seu braço que lhes deu vitória, e sim a tua destra, e o teu braço, e o fulgor do teu rosto, porque te agradaste deles.

[4] Tu és o meu rei, ó Deus; ordena a vitória de Jacó.

[5] Com o teu auxílio, vencemos os nossos inimigos; em teu nome, calcamos aos pés os que se levantam contra nós.

Psalmit 44

Rukous vihollisten ahdistaessa

[1]Musiikinjohtajalle. Koorahilaisten mietepsalmi.

[2]Jumala, me olemme kuulleet omin korvin, isämme ovat kertoneet meille teosta, jonka sinä teit heidän päivinään, muinaisina päivinä.

[3]Sinä karkotit kädelläsi kansat, mutta heidät sinä istutit, sinä hävitit kansakunnat, sinä ajoit ne pois.

[4]Sillä eivät isämme ottaneet maata haltuunsa miekallaan eikä heidän käsivartensa pelastanut heitä, vaan sinun oikea kätesi, sinun käsivartesi ja sinun kasvojesi valo, koska sinä olit mieltynyt heihin.

[5]Sinä, Jumala, olet minun kuninkaani, anna määräys Jaakobin pelastuksesta.

[6]Sinun avullasi me syöksemme ahdistajamme maahan, sinun nimessäsi me tallaamme vastustajamme.

6 Não confio no meu arco, e não é a minha espada que me salva.	7Sillä minä en luota jouseeni eikä miekkani minua pelasta,
7 Pois tu nos salvaste dos nossos inimigos e cobriste de vergonha os que nos odeiam.	8vaan sinä pelastat meidät ahdistajistamme ja saatat vihamiehemme häpeään.
8 Em Deus, nos temos gloriado continuamente e para sempre louvaremos o teu nome.	9 Jumalassa me kerskaamme kaiken päivää, sinun nimeäsi me kiitämme ikuisesti. Sela.
9 Agora, porém, tu nos lançaste fora, e nos expuseste à vergonha, e já não sais com os nossos exércitos.	10Kuitenkin sinä hylkäsit ja häpäisit meidät etkä lähtenyt meidän sotajoukkojemme mukaan.
10 Tu nos fazes bater em retirada à vista dos nossos inimigos, e os que nos odeiam nos tomam por seu despojo.	11Sinä panit meidät pakenemaan ahdistajaa, ja vihamiehemme ryöstivät itselleen saalista.
11 Entregaste-nos como ovelhas para o corte e nos espalhaste entre as nações.	12 Sinä annoit meidät syötäviksi kuin lampaat ja hajotit meidät kansojen sekaan.
12 Vendes por um nada o teu povo e nada lucras com o seu preço.	13 Sinä myit kansasi halvalla etkä siitä paljoa hyötynyt.
13 Tu nos fazes opróbrio dos nossos vizinhos, escárnio e zombaria aos que nos rodeiam.	14Sinä jätit meidät naapuriemme häväistäviksi, ympärillämme asuvien pilkan ja ivan kohteeksi.
14 Pões-nos por ditado entre as nações, alvo de meneios de cabeça entre os povos.	15Sinä teit meidät sananparreksi kansojen keskuudessa, päänpudistuksen aiheeksi kansakuntien keskellä.
15 A minha ignomínia está sempre diante de mim; cobre-se de vergonha o meu rosto,	16Kaiken päivää häväistykseni on mielessäni, ja kasvojeni häpeä peittää minut
16 ante os gritos do que afronta e blasfema, à vista do inimigo e do vingador.	17herjaajan ja pilkkaajan puheiden tähden, vihollisen ja kostonhimoisen tähden.
17 Tudo isso nos sobreveio; entretanto, não nos esquecemos de ti, nem fomos infiéis à tua aliança.	18Tämä kaikki on meitä kohdannut, vaikka emme ole sinua unohtaneet emmekä rikkoneet sinun liittoasi.

[18] Não tornou atrás o nosso coração, nem se desviaram os nossos passos dos teus caminhos,

[19] para nos esmagares onde vivem os chacais e nos envolveres com as sombras da morte.

[20] Se tivéssemos esquecido o nome do nosso Deus ou tivéssemos estendido as mãos a deus estranho,

[21] porventura, não o teria atinado Deus, ele, que conhece os segredos dos corações?

[22] Mas, por amor de ti, somos entregues à morte continuamente, somos considerados como ovelhas para o matadouro.

[23] Desperta! Por que dormes, SENHOR? Desperta! Não nos rejeites para sempre!

[24] Por que escondes a face e te esqueces da nossa miséria e da nossa opressão?

[25] Pois a nossa alma está abatida até ao pó, e o nosso corpo, como que pegado no chão.

[26] Levanta-te para socorrer-nos e resgata-nos por amor da tua benignidade.

Salmo 45

O Ungido de Deus e a sua noiva

Ao mestre de canto, segundo a melodia "Os lírios". Dos filhos de Corá. Salmo didático. Cântico de amor

[1] De boas palavras transborda o meu coração. Ao Rei consagro o que compus; a minha língua é como a pena de habilidoso escritor.

[19] Sydämemme ei ole vetäytynyt sinusta pois, eivätkä askeleemme ole poikenneet sinun polultasi,

[20] vaikka olet runnellut meitä sakaalien asuinsijoilla ja peittänyt meidät kuoleman varjolla.

[21] Jos olisimme unohtaneet Jumalamme nimen ja ojentaneet kätemme vieraan jumalan puoleen,

[22] eikö Jumala tutkisi sitä? Hänhän tuntee sydämen salaisuudet?

[23] Totisesti, sinun vuoksesi meitä surmataan kaiken päivää, meitä pidetään teuraslampaina.

[24] Herää, miksi nukut, Herra? Nouse, älä hylkää iäksi!

[25] Miksi peität kasvosi, unohdat kurjuutemme ja ahdistuksemme?

[26] Sillä sielumme on vaipunut tomuun, ruumiimme on painunut maahan.

[27] Nouse, auta meitä ja lunasta meidät armosi tähden!

Psalmit 45

Ylistyslaulu kuninkaan häissä

[1] Musiikinjohtajalle. Lauletaan kuin "Liljat". Koorahilaisten mietepsalmi. Laulu rakkaudesta.

[2] Sydämeni tulvii ihania sanoja. Minä lausun psalmini kuninkaalle, kieleni on taitavan kirjoittajan kynä.

[2] Tu és o mais formoso dos filhos dos homens; nos teus lábios se extravasou a graça; por isso, Deus te abençoou para sempre.

[3] Cinge a espada no teu flanco, herói; cinge a tua glória e a tua majestade!

[4] E nessa majestade cavalga prosperamente, pela causa da verdade e da justiça; e a tua destra te ensinará proezas.

[5] As tuas setas são agudas, penetram o coração dos inimigos do Rei; os povos caem submissos a ti.

[6] O teu trono, ó Deus, é para todo o sempre; cetro de eqüidade é o cetro do teu reino.

[7] Amas a justiça e odeias a iniqüidade; por isso, Deus, o teu Deus, te ungiu com o óleo de alegria, como a nenhum dos teus companheiros.

[8] Todas as tuas vestes recendem a mirra, aloés e cássia; de palácios de marfim ressoam instrumentos de cordas que te alegram.

[9] Filhas de reis se encontram entre as tuas damas de honra; à tua direita está a rainha adornada de ouro finíssimo de Ofir.

[10] Ouve, filha; vê, dá atenção; esquece o teu povo e a casa de teu pai.

[11] Então, o Rei cobiçará a tua formosura; pois ele é o teu senhor; inclina-te perante ele.

[12] A ti virá a filha de Tiro trazendo donativos; os mais ricos do povo te pedirão favores.

[3]Sinä olet ihmislapsista ihanin, suloisuus on vuodatettu huulillesi, sen vuoksi Jumala siunaa sinua iäti.

[4]Vyötä miekka kupeellesi, sinä sankari, vyöttäydy kunniaasi ja loistoosi.

[5] Ratsasta menestyksellisesti totuuden, nöyryyden ja vanhurskauden puolesta. Oikea kätesi opettakoon sinulle pelottavia tekoja.

[6]Sinun nuolesi iskeytyvät terävinä kuninkaan vihollisten sydämiin, kansat kaatuvat allesi.

[7] Jumala, sinun valtaistuimesi pysyy ikuisesti. Sinun kuninkuutesi valtikka on oikeuden valtikka.

[8]Sinä rakastat vanhurskautta ja vihaat laittomuutta. Sen vuoksi on Jumala, sinun Jumalasi, voidellut sinua ilööljyllä enemmän kuin kumppaneitasi.

[9]Mirhalta, aaloelta ja kassialta tuoksuvat kaikki vaatteesi, norsunluupalatseista sinua ilahdutetaan kielisoittimilla.

[10] Kuninkaiden tyttäret ovat kaunistautuneet kalleuksillasi, kuningatar seisoo oikealla puolellasi Oofirin kullassa.

[11]Kuule, tytär, katso ja kuuntele tarkoin: unohda kansasi ja isäsi koti.

[12]Kuningas on mieltynyt sinun kauneuteesi. Hän on herrasi, heittäydy maahan hänen eteensä.

[13] Tytär Tyros ja kansan rikkaimmat etsivät lahjoillaan suosiotasi.

[13] Toda formosura é a filha do Rei no interior do palácio; a sua vestidura é recamada de ouro.

[14] Em roupagens bordadas conduzem-na perante o Rei; as virgens, suas companheiras que a seguem, serão trazidas à tua presença.

[15] Serão dirigidas com alegria e regozijo; entrarão no palácio do Rei.

[16] Em vez de teus pais, serão teus filhos, os quais farás príncipes por toda a terra.

[17] O teu nome, eu o farei celebrado de geração a geração, e, assim, os povos te louvarão para todo o sempre.

Salmo 46

Deus é o nosso refúgio e fortaleza

Ao mestre de canto. Dos filhos de Corá. Em voz de soprano. Cântico

[1] Deus é o nosso refúgio e fortaleza, socorro bem presente nas tribulações.

[2] Portanto, não temeremos ainda que a terra se transtorne e os montes se abalem no seio dos mares;

[3] ainda que as águas tumultuem e espumejem e na sua fúria os montes se estremeçam.

[4] Há um rio, cujas correntes alegram a cidade de Deus, o santuário das moradas do Altíssimo.

[5] Deus está no meio dela; jamais será abalada; Deus a ajudará desde antemanhã.

[6] Bramam nações, reinos se abalam; ele faz ouvir a sua voz, e a terra se dissolve.

[14]Kuninkaan tytär kaikessa loistossaan on sisähuoneissa, kultakudosta on hänen pukunsa.

[15] Kirjailluissa vaatteissa hänet saatetaan kuninkaan luo. Neitsyet, hänen ystävättärensä, seuraavat häntä, heidät tuodaan sinun luoksesi.

[16]Iloiten ja riemuiten heitä saatetaan, he tulevat kuninkaan palatsiin.

[17]Sinun poikasi nouskoot isiesi sijaan, sinä asetat heidät ruhtinaiksi koko maahan.

[18]Minä teen nimesi muistettavaksi polvesta polveen, sen vuoksi kansat kiittävät sinua aina ja ikuisesti.

Psalmit 46

Jumala on meidän linnamme

[1]Musiikinjohtajalle. Koorahilaisten laulu, korkeassa äänialassa.

[2]Jumala on meidän turvamme ja väkevyytemme, varma apumme hädän hetkellä.

[3] Sen tähden emme pelkää, vaikka maa järkkyisi ja vuoret sortuisivat merten syvyyksiin,

[4] vaikka merten aallot pauhaisivat ja kuohuisivat ja vuoret vapisisivat niiden mahtavuudesta. Sela.

[5]Virta haaroineen ilahduttaa Jumalan kaupunkia, Korkeimman asuntojen pyhää paikkaa.

[6]Jumala on sen keskellä, se ei horju. Jumala auttaa sitä aamun koitteessa.

[7]Kansat metelöivät, valtakunnat horjuvat, hänen äänensä kuuluu, ja maa järkkyy.

[7] O SENHOR dos Exércitos está conosco; o Deus de Jacó é o nosso refúgio.

[8] Vinde, contemplai as obras do SENHOR, que assolações efetuou na terra.

[9] Ele põe termo à guerra até aos confins do mundo, quebra o arco e despedaça a lança; queima os carros no fogo.

[10] Aquietai-vos e sabei que eu sou Deus; sou exaltado entre as nações, sou exaltado na terra.

[11] O SENHOR dos Exércitos está conosco; o Deus de Jacó é o nosso refúgio.

Salmo 47

Deus, o Rei da terra

Ao mestre de canto. Salmo dos filhos de Corá

[1] Batei palmas, todos os povos; celebrai a Deus com vozes de júbilo.

[2] Pois o SENHOR Altíssimo é tremendo, é o grande rei de toda a terra.

[3] Ele nos submeteu os povos e pôs sob os nossos pés as nações.

[4] Escolheu-nos a nossa herança, a glória de Jacó, a quem ele ama.

[5] Subiu Deus por entre aclamações, o SENHOR, ao som de trombeta.

[6] Salmodiai a Deus, cantai louvores; salmodiai ao nosso Rei, cantai louvores.

[7] Deus é o Rei de toda a terra; salmodiai com harmonioso cântico.

[8] Herra Sebaot on meidän kanssamme, Jaakobin Jumala on meidän linnamme. Sela.

[9] Tulkaa ja katsokaa Herran töitä, hänen, joka tekee hämmästyttäviä tekoja maan päällä.

[10] Hän lopettaa sodat maan ääriä myöten. Hän särkee jousen, taittaa keihään ja polttaa sotavaunut tulessa.

[11] ”Laskekaa aseenne ja tietäkää, että minä olen Jumala, minä olen korkea kansojen keskellä, korkea maan päällä.”

[12] HerraSebaot on meidän kanssamme, Jaakobin Jumala on meidän linnamme. Sela.

Psalmit 47

Herra on kansojen kuningas

[1] Musiikinjohtajalle. Koorahilaisten psalmi.

[2] Taputtakaa käsiänne, kaikki kansat, kohottakaa riemuhuuto Jumalalle!

[3] Sillä Herra on korkein, pelottava, koko maan suuri kuningas.

[4] Hän alistaa kansat valtaamme, kansakunnat jalkojemme alle.

[5] Hän on valinnut meille perintöosan, joka on Jaakobin, hänen rakkaansa, kunnia. Sela.

[6] Jumala on astunut ylös riemuhuudon raikuessa, Herra pasuunan pauhatessa.

[7] Laulakaa ylistystä Jumalalle, laulakaa, laulakaa ylistystä kuninkaallemme, laulakaa!

[8] Jumala on koko maan kuningas, laulakaa hänelle psalmi.

[8] Deus reina sobre as nações; Deus se assenta no seu santo trono.

[9] Os príncipes dos povos se reúnem, o povo do Deus de Abraão, porque a Deus pertencem os escudos da terra; ele se exaltou gloriosamente.

Salmo 48

A cidade de Deus

Cântico. Salmo dos filhos de Corá

[1] Grande é o SENHOR e mui digno de ser louvado, na cidade do nosso Deus.

[2] Seu santo monte, belo e sobranceiro, é a alegria de toda a terra; o monte Sião, para os lados do Norte, a cidade do grande Rei.

[3] Nos palácios dela, Deus se faz conhecer como alto refúgio.

[4] Por isso, eis que os reis se coligaram e juntos sumiram-se;

[5] bastou-lhes vê-lo, e se espantaram, tomaram-se de assombro e fugiram apressados.

[6] O terror ali os venceu, e sentiram dores como de parturiente.

[7] Com vento oriental destruíste as naus de Társis.

[8] Como temos ouvido dizer, assim o vimos na cidade do SENHOR dos Exércitos, na cidade do nosso Deus. Deus a estabelece para sempre.

[9] Pensamos, ó Deus, na tua misericórdia no meio do teu templo.

[10] Como o teu nome, ó Deus, assim o teu louvor se estende até aos confins da terra; a tua destra está cheia de justiça.

[9] Jumala on kansojen kuningas, Jumala istuu pyhällä istuimellaan.

[10]Kansojen ylhäiset kokoontuvat Abrahamin Jumalan kansaksi, sillä maan kilvet kuuluvat Jumalalle. Hän on ylen korkea.

Psalmit 48

Siion on Jumalan kaupunki

[1]Laulu, koorahilaisten psalmi.

[2]Suuri on Herra , suuresti ylistettävä. Hän, meidän Jumalamme, asuu kaupungissaan, pyhällä vuorellaan.

[3]Kauniina kohoaa, kaiken maan ilona, pohjoisen puolella Siionin vuori, suuren Kuninkaan kaupunki.

[4]Sen linnoissa Jumala tunnetaan turvapaikaksi.

[5]Katso, kuninkaat kokoontuivat, lähtivät yhdessä eteenpäin.

[6]He näkivät sen ja hämmästyivät, pelästyivät ja kiiruhtivat pois.

[7] Heidät valtasi siellä vavistus, kuin tuska synnyttäjän.

[8] Itätuulella sinä särjet Tarsiksen laivat.

[9]Niin kuin olimme kuulleet, niin me sen nyt näimme Herran Sebaotin kaupungissa, Jumalamme kaupungissa. Jumala pitää sen lujana ikuisesti. Sela.

[10]Jumala, me mietiskelemme armoasi sinun temppelissäsi.

[11] Niin kuin sinun nimesi, Jumala, niin ulottuu ylistyksesi maan ääriin saakka.

Sinun oikea kätesi on vanhurskautta täynnä.

11 Alegre-se o monte Sião, exultem as filhas de Judá, por causa dos teus juízos.

12 Siionin vuori iloitsee, Juudan tyttäret riemuitsevat sinun tuomioittesi tähden.

12 Percorrei a Sião, rodeai-a toda, contai-lhe as torres;

13 Kiertäkää Siion, kulkekaa sen ympäri, laskekaa sen tornit.

13 notai bem os seus baluartes, observai os seus palácios, para narrardes às gerações vindouras

14 Tarkastelkaa sen muureja, kulkekaa sen linnoissa kertoaksenne niistä tulevalle sukupolvelle.

14 que este é Deus, o nosso Deus para todo o sempre; ele será nosso guia até à morte.

15 Sillä tämä on Jumala, meidän Jumalamme ikuisesti. Hän johdattaa meidät kuoleman yli.

Salmo 49

A vaidade do homem

Ao mestre de canto. Salmo dos filhos de Corá

Psalmit 49

Ihminen loistossaan ei ole pysyvä

1 Musiikinjohtajalle. Koorahilaisten psalmi.

1 Povos todos, escutai isto; dai ouvidos, moradores todos da terra,

2 Kuulkaa tämä, kaikki kansat, kuunnelkaa, kaikki maan asukkaat,

2 tanto plebeus como os de fina estirpe, todos juntamente, ricos e pobres.

3 sekä alhaiset että ylhäiset, niin rikkaat kuin köyhät.

3 Os meus lábios falarão sabedoria, e o meu coração terá pensamentos judiciosos.

4 Minun suuni puhuu viisautta, sydämeni mietteissä on ymmärrystä.

4 Inclinarei os ouvidos a uma parábola, decifrarei o meu enigma ao som da harpa.

5 Minä kallistan korvani kuulemaan mietelauseita, ratkaisen arvoitukseni lyyraa soittaen.

5 Por que hei de eu temer nos dias da tribulação, quando me salteia a iniqüidade dos que me perseguem,

6 Miksi pelkäisin pahoina päivinä, kun petturien vääryys ympäröi minua,

6 dos que confiam nos seus bens e na sua muita riqueza se gloriam?

7 noiden, jotka luottavat vaurauteensa ja kerskailevat suuresta rikkaudestaan.

7 Ao irmão, verdadeiramente, ninguém o pode remir, nem pagar por ele a Deus o seu resgate

8 Ei kukaan voi veljeään lunastaa eikä hänestä Jumalalle sovitusta maksaa

[8] (Pois a redenção da alma deles é caríssima, e cessará a tentativa para sempre.),

[9] para que continue a viver perpetuamente e não veja a cova;

[10] porquanto vê-se morrerem os sábios e perecerem tanto o estulto como o inepto, os quais deixam a outros as suas riquezas.

[11] O seu pensamento íntimo é que as suas casas serão perpétuas e, as suas moradas, para todas as gerações; chegam a dar seu próprio nome às suas terras.

[12] Todavia, o homem não permanece em sua ostentação; é, antes, como os animais, que perecem.

[13] Tal proceder é estultícia deles; assim mesmo os seus seguidores aplaudem o que eles dizem.

[14] Como ovelhas são postos na sepultura; a morte é o seu pastor; eles descem diretamente para a cova, onde a sua formosura se consome; a sepultura é o lugar em que habitam.

[15] Mas Deus remirá a minha alma do poder da morte, pois ele me tomará para si.

[16] Não temas, quando alguém se enriquecer, quando avultar a glória de sua casa;

[17] pois, em morrendo, nada levará consigo, a sua glória não o acompanhará.

[18] Ainda que durante a vida ele se tenha lisonjeado, e ainda que o louvem quando faz o bem a si mesmo,

[9]– onhan ihmisten sielujen lunastus kallis, ihmiseltä se jää ikuisesti suorittamatta –

[10] niin että hän saisi elää ikuisesti eikä näkisi kuolemaa.

[11] Nähdäänhän, että viisaat kuolevat. Myös tyhmät ja järjettömät menehtyvät ja jättävät toisille vaurautensa.

[12]Sisimmässään he ajattelevat, että heidän huoneensa pysyy ikuisesti, heidän asuinsijansa polvesta polveen. He nimittävät maatiloja nimensä mukaan.

[13] Mutta mahtavinkaan ihminen ei ole pysyvä. Häntä voi verrata eläimiin, jotka häviävät.

[14]Tämä on heidän tiensä, heidän hulluutensa, ja heidän jälkeensä niiden, jotka mieltyvät heidän puheisiinsa. Sela.

[15] Kuin lammaslauma heidät viedään tuonelaan, kuolema heitä kaitsee. Aamun koittaessa oikeamieliset hallitsevat heitä. Heidän hahmonsa katoaa, tuonela on heidän asuntonsa.

[16] Mutta Jumala lunastaa minun sieluni tuonelan vallasta, sillä hän ottaa minut huomaansa. Sela.

[17]Älä pelkää, kun joku rikastuu, kun hänen kotinsa loisto lisääntyy.

[18]Sillä kuollessaan hän ei ota mitään mukaansa eikä hänen rikkautensa astu alas hänen jäljessään.

[19]Vaikka hän eläessään kutsuu itseään siunatuksi – ja sinuahan ylistetään, kun sinulla on kaikki hyvin –

[19] irá ter com a geração de seus pais, os quais já não verão a luz.

[20] O homem, revestido de honrarias, mas sem entendimento, é, antes, como os animais, que perecem.

[20] hänen sielunsa joutuu esi-isiensä luo, jotka eivät ikinä valoa näe.

[21] Mahtavinkin ihminen, jolla ei ole ymmärrystä on verrattavissa eläimiin, jotka hukkuvat.

Salmo 50

A essência do culto a Deus

Salmo de Asafe

[1] Fala o Poderoso, o SENHOR Deus, e chama a terra desde o Levante até ao Poente.

[2] Desde Sião, excelência de formosura, resplandece Deus.

[3] Vem o nosso Deus e não guarda silêncio; perante ele arde um fogo devorador, ao seu redor esbraveja grande tormenta.

[4] Intima os céus lá em cima e a terra, para julgar o seu povo.

[5] Congregai os meus santos, os que comigo fizeram aliança por meio de sacrifícios.

[6] Os céus anunciam a sua justiça, porque é o próprio Deus que julga.

[7] Escuta, povo meu, e eu falarei; ó Israel, e eu testemunharei contra ti. Eu sou Deus, o teu Deus.

[8] Não te repreendo pelos teus sacrifícios, nem pelos teus holocaustos continuamente perante mim.

[9] De tua casa não aceitarei novilhos, nem bodes, dos teus apriscos.

[10] Pois são meus todos os animais do bosque e as alimárias aos milhares sobre as montanhas.

Psalmit 50

Kuuliaisuus on oikea uhri

[1]Aasafin psalmi. Jumala, Herra Jumala, on puhunut ja kutsunut maan auringon noususta sen laskuun asti.

[2] Siionista, jonka kauneus on täydellinen, Jumala on ilmestynyt kirkkaudessaan.

[3]Meidän Jumalamme tulee eikä vaikene. Hänen edellään käy kuluttava tuli ja hänen ympärillään väkevä myrsky.

[4]Hän kutsuu taivaat ylhäältä ja maan käydäkseen oikeutta kansansa kanssa.

[5]”Kootkaa eteeni minun hurskaani, jotka uhrin kautta ovat tehneet liiton minun kanssani.”

[6] Taivaat julistavat hänen vanhurskauttaan, sillä Jumala itse on tuomari. Sela.

[7]”Kuule, kansani, kun minä puhun. Israel, minä todistan sinua vastaan. Minä olen Jumala, sinun Jumalasi.

[8] En minä nuhtele sinua uhriesi tähden – polttouhrisi ovat aina minun edessäni.

[9]En ota härkää talostasi enkä vuohipukkeja karjatarhoistasi,

[10] sillä minun ovat kaikki metsän eläimet ja tuhansien vuorten karja.

[11] Conheço todas as aves dos montes, e são meus todos os animais que pululam no campo.

[12] Se eu tivesse fome, não to diria, pois o mundo é meu e quanto nele se contém.

[13] Acaso, como eu carne de touros? Ou bebo sangue de cabritos?

[14] Oferece a Deus sacrifício de ações de graças e cumpre os teus votos para com o Altíssimo;

[15] invoca-me no dia da angústia; eu te livrarei, e tu me glorificarás.

[16] Mas ao ímpio diz Deus: De que te serve repetires os meus preceitos e teres nos lábios a minha aliança,

[17] uma vez que aborreces a disciplina e rejeitas as minhas palavras?

[18] Se vês um ladrão, tu te comprazes nele e aos adúlteros te associas.

[19] Soltas a boca para o mal, e a tua língua trama enganos.

[20] Sentas-te para falar contra teu irmão e difamas o filho de tua mãe.

[21] Tens feito estas coisas, e eu me calei; pensavas que eu era teu igual; mas eu te argüirei e porei tudo à tua vista.

[22] Considerai, pois, nisto, vós que vos esqueceis de Deus, para que não vos despedace, sem haver quem vos livre.

[23] O que me oferece sacrifício de ações de graças, esse me glorificará; e ao que

[11] Minä tunnen kaikki vuorten linnut, ja kaikki, mikä kedoilla liikkuu, on minun.

[12] Jos minun tulisi nälkä, en sitä sinulle sanoisi, sillä minun on maanpiiri ja kaikki, mitä siinä on.

[13] Minäkö söisin härkien lihaa tai joisin vuohipukkien verta?

[14] Uhraa kiitosta Jumalalle ja täytä lupauksesi Korkeimmalle.

[15] Huuda minua avuksi ahdistuksen päivänä. Minä vapautan sinut, ja sinä olet kunnioittava minua.”

[16] Mutta jumalattomalle Jumala sanoo: ”Mikä sinä olet kertomaan minun säädöksistäni ja ottamaan liittoni huulillesi?

[17] Sinähän vihaat nuhtelua ja heität minun sanani selkäsi taakse!

[18] Jos näet varkaan, sinä miellyt häneen, ja avionrikkojien kanssa sinä pidät yhtä.

[19] Sinä päästät suusi puhumaan pahaa ja kielesi punomaan petosta.

[20] Sinä istut ja puhut veljeäsi vastaan, sinä panettelet äitisi poikaa.

[21] Näitä olet tehnyt, ja minä olen ollut vaiti. Luuletko sinä, että minä olen ollut sinun kaltaisesi? Minä nuhtelen sinua ja asetan nämä silmiesi eteen.

[22] Ymmärtäkää tämä, te, jotka unohdatte Jumalan, etten raatelisi teitä eikä olisi pelastajaa!

[23] Joka kiitosta uhraa, se kunnioittaa minua. Joka pitää huolen vaelluksestaan,

prepara o seu caminho, dar-lhe-ei que veja a salvação de Deus.

Salmo 51

Confissão e arrependimento

Ao mestre de canto. Salmo de Davi, quando o profeta Natã veio ter com ele, depois de haver ele possuído Bate-Seba

2 Sm 12.1-15

1 Compadece-te de mim, ó Deus, segundo a tua benignidade; e, segundo a multidão das tuas misericórdias, apaga as minhas transgressões.

2 Lava-me completamente da minha iniqüidade e purifica-me do meu pecado.

3 Pois eu conheço as minhas transgressões, e o meu pecado está sempre diante de mim.

4 Pequei contra ti, contra ti somente, e fiz o que é mau perante os teus olhos, de maneira que serás tido por justo no teu falar e puro no teu julgar.

5 Eu nasci na iniqüidade, e em pecado me concebeu minha mãe.

6 Eis que te comprazes na verdade no íntimo e no recôndito me fazes conhecer a sabedoria.

7 Purifica-me com hissopo, e ficarei limpo; lava-me, e ficarei mais alvo que a neve.

8 Faze-me ouvir júbilo e alegria, para que exultem os ossos que esmagaste.

9 Esconde o rosto dos meus pecados e apaga todas as minhas iniqüidades.

se saa nähdä pelastuksen, jonka Jumala antaa.”

Psalmit 51

Langenneen rukous, katumuspsalmi

1 Musiikinjohtajalle. Daavidin psalmi

2 profeetta Naatanin tultua hänen luokseen sen jälkeen, kun hän oli yhtynyt Batsebaan.

3 Jumala, ole minulle armollinen hyvyytesi tähden, pyyhi pois syntini suuren laupeutesi tähden.

4 Pese minut puhtaaksi rikoksestani, puhdista minut synnistäni.

5 Minä tunnen rikokseni, ja minun syntini on aina edessäni.

6 Sinua Ainoaa vastaan olen syntiä tehnyt, olen tehnyt sitä, mikä on pahaa sinun silmissäsi. Sinä osoittaudut vanhurskaaksi puheessasi ja puhtaaksi tuomitessasi.

7 Katso, synnin alaisena olen syntynyt, synnin alaiseksi sikisin äitini kohdussa.

8 Totuutta sinä tahdot sisimpään saakka, ja salassa sinä ilmoitat minulle viisauden.

9 Puhdista minut synnistä iisopilla, niin minä puhdistun. Pese minut, niin tulen lunta valkeammaksi.

10 Anna minun kuulla iloa ja riemua, ratketkoot riemuun luut, jotka olet murskannut.

11 Peitä kasvosi näkemästä syntejäni ja pyyhi pois kaikki pahat tekoni.

[10] Cria em mim, ó Deus, um coração puro e renova dentro de mim um espírito inabalável.
[11] Não me repulses da tua presença, nem me retires o teu Santo Espírito.
[12] Restitui-me a alegria da tua salvação e sustenta-me com um espírito voluntário.
[13] Então, ensinarei aos transgressores os teus caminhos, e os pecadores se converterão a ti.

[14] Livra-me dos crimes de sangue, ó Deus, Deus da minha salvação, e a minha língua exaltará a tua justiça.

[15] Abre, SENHOR, os meus lábios, e a minha boca manifestará os teus louvores.
[16] Pois não te comprazes em sacrifícios; do contrário, eu tos daria; e não te agradas de holocaustos.
[17] Sacrifícios agradáveis a Deus são o espírito quebrantado; coração compungido e contrito, não o desprezarás, ó Deus.
[18] Faze bem a Sião, segundo a tua boa vontade; edifica os muros de Jerusalém.
[19] Então, te agradarás dos sacrifícios de justiça, dos holocaustos e das ofertas queimadas; e sobre o teu altar se oferecerão novilhos.

Salmo 52

Condenação do ímpio

Ao mestre de canto. Salmo didático de Davi, quando Doegue, edomita, fez saber a Saul que Davi entrara na casa de Abimeleque

[12] Jumala, luo minuun puhdas sydän ja uudista vahvaksi henki minun sisimmässäni.
[13] Älä heitä minua pois kasvojesi edestä äläkä ota minulta pois Pyhää Henkeäsi.
[14] Anna minulle jälleen pelastuksesi ilo ja tue minua alttiuden hengellä.
[15] Minä tahdon opettaa väärintekijöille sinun tiesi, että syntiset palaisivat sinun luoksesi.
[16] Vapauta minut verivelasta Jumala, Jumala, minun pelastajani. Silloin minun kieleni laulaen ylistää sinun vanhurskauttasi.
[17] Herra, avaa minun huuleni, niin suuni julistaa sinun ylistystäsi.

[18] Sillä sinä et halua uhria, sen kyllä antaisin, polttouhri ei ole sinulle mieleen.

[19] Jumalalle kelpaava uhri on särkynyt henki. Särkynyttä ja murtunutta sydäntä et sinä, Jumala, halveksi.

[20] Tee laupeudessasi hyvää Siionille, rakenna Jerusalemin muurit.
[21] Silloin sinä miellyt vanhurskauden uhreihin, polttouhreihin ja kokonaisuhreihin. Silloin uhrataan härkiä sinun alttarillasi.

Psalmit 52

Jumala rankaisee väärintekijää

[1] Musiikinjohtajalle. Daavidin mietepsalmi,

1 Sm 22.9-10

[1] Por que te glorias na maldade, ó homem poderoso? Pois a bondade de Deus dura para sempre.

[2] A tua língua urde planos de destruição; é qual navalha afiada, ó praticadora de enganos!

[3] Amas o mal antes que o bem; preferes mentir a falar retamente.

[4] Amas todas as palavras devoradoras, ó língua fraudulenta!

[5] Também Deus te destruirá para sempre; há de arrebatar-te e arrancar-te da tua tenda e te extirpará da terra dos viventes.

[6] Os justos hão de ver tudo isso, temerão e se rirão dele, dizendo:

[7] Eis o homem que não fazia de Deus a sua fortaleza; antes, confiava na abundância dos seus próprios bens e na sua perversidade se fortalecia.

[8] Quanto a mim, porém, sou como a oliveira verdejante, na Casa de Deus; confio na misericórdia de Deus para todo o sempre.

[9] Dar-te-ei graças para sempre, porque assim o fizeste; na presença dos teus fiéis, esperarei no teu nome, porque é bom.

Salmo 53

A corrupção do pecador e sua redenção

Salmo 14.1-7

[2] kun edomilainen Dooeg oli tullut ilmoittamaan Saulille: ”Daavid on mennyt Ahimelekin taloon.”

[3]Miksi kerskailet pahuudesta, sankari? Jumalan armo pysyy ainaisesti.

[4] Sinun kielesi punoo turmiota, se on kuin terävä partaveitsi, sinä petturi.

[5]Sinä rakastat pahaa enemmän kuin hyvää, valhetta enemmän kuin totuuden puhumista. Sela.

[6] Sinä rakastat kaikkia tuhoisia sanoja, sinä kavala kieli.

[7]Sen vuoksi Jumala murskaa sinut ainiaaksi, hän tarttuu sinuun ja raastaa sinut teltastasi, repii sinun juuresi elävien maasta. Sela.

[8] Vanhurskaat näkevät sen ja pelkäävät, he nauravat häntä:

[9]”Katsokaa miestä, joka ei pitänyt Jumalaa turvanaan vaan luotti suureen rikkauteensa ja turvautui omaisuuteensa.”

[10]Mutta minä olen kuin viheriöivä öljypuu Jumalan huoneessa, minä turvaan Jumalan armoon aina ja ikuisesti.

[11]Minä kiitän sinua aina siitä, mitä olet tehnyt, ja panen toivoni hurskaittesi edessä sinun nimeesi, sillä se on hyvä.

Psalmit 53

Jumalattomuuden mielettömyys

Ao mestre de canto. Salmo didático de Davi, para cítara

1 Diz o insensato no seu coração: Não há Deus. Corrompem-se e praticam iniqüidade; já não há quem faça o bem.

2 Do céu, olha Deus para os filhos dos homens, para ver se há quem entenda, se há quem busque a Deus.

3 Todos se extraviaram e juntamente se corromperam; não há quem faça o bem, não há nem sequer um.

4 Acaso, não entendem os obreiros da iniqüidade? Esses, que devoram o meu povo como quem come pão? Eles não invocam a Deus.

5 Tomam-se de grande pavor, onde não há a quem temer; porque Deus dispersa os ossos daquele que te sitia; tu os envergonhas, porque Deus os rejeita.

6 Quem me dera que de Sião viesse já o livramento de Israel! Quando Deus restaurar a sorte do seu povo, então, exultará Jacó, e Israel se alegrará.

Salmo 54

Apelo para o socorro divino

Ao mestre de canto. Salmo didático. Para instrumentos de cordas. De Davi, quando os zifeus vieram dizer a Saul: Não está Davi homiziado entre nós?

1 Sm 23.19; 26.1

1 Ó Deus, salva-me, pelo teu nome, e faze-me justiça, pelo teu poder.

1Musiikinjohtajalle. Daavidin mietepsalmi. Lauletaan kuin ”Sairaus”.

2Houkka sanoo sydämessään: ”Ei Jumalaa ole.” He ovat turmeltuneita ja inhottavia pahuudessaan. Ei ole ketään, joka tekee hyvää.

3Jumala katsoo taivaasta ihmisiin nähdäkseen, onko ketään ymmärtäväistä, ketään, joka etsii Jumalaa.

4Kaikki he ovat poikenneet pois, kaikki tyynni kelvottomiksi käyneet. Ei ole ketään, joka tekee hyvää, ei ainoatakaan.

5 Eivätkö he mitään käsitä, nuo väärintekijät, jotka syövät kansaani kuin söisivät leipää eivätkä huuda avukseen Jumalaa?

6 He joutuvat pelon valtaan siinä, missä ei ole pelättävää. Jumala hajottaa niiden luut, jotka sinua saartavat. Sinä saatat heidät häpeään, sillä Jumala on hylännyt heidät.

7Jospa Israelin pelastus jo tulisi Siionista! Kun Jumala palauttaa kansansa ennalleen, silloin Jaakob riemuitsee, Israel iloitsee.

Psalmit 54

Vainotun rukous

1Musiikinjohtajalle. Kielisoittimilla. Daavidin mietepsalmi,

2 kun siifiläiset olivat tulleet kertomaan Saulille: ”Eiköhän Daavid piileksi meillä päin.”

3Jumala, pelasta minut nimesi tähden, aja minun asiani voimassasi!

2 Escuta, ó Deus, a minha oração, dá ouvidos às palavras da minha boca.

3 Pois contra mim se levantam os insolentes, e os violentos procuram tirar-me a vida; não têm Deus diante de si.

4 Eis que Deus é o meu ajudador, o SENHOR é quem me sustenta a vida.

5 Ele retribuirá o mal aos meus opressores; por tua fidelidade dá cabo deles.

6 Oferecer-te-ei voluntariamente sacrifícios; louvarei o teu nome, ó SENHOR, porque é bom.

7 Pois me livrou de todas as tribulações; e os meus olhos se enchem com a ruína dos meus inimigos.

4Jumala, kuule rukoukseni, kuuntele suuni sanoja,

5 sillä muukalaiset nousevat minua vastaan ja väkivaltaiset tavoittelevat henkeäni. He eivät piittaa Jumalasta. Sela.

6Katso, Jumala on auttajani, Herra on niiden kanssa, jotka minua tukevat.

7 Hän kääntää pahan minun vihamiehiäni kohti. Hävitä heidät totuutesi tähden.

8 Alttiisti minä uhraan sinulle, kiitän sinun nimeäsi, Herra , sillä se on hyvä.

9Hän on vapauttanut minut kaikesta ahdingosta, ja silmäni ovat saaneet nähdä vihollisteni tappion.

Salmo 55

Que os traidores sejam destruídos

Ao mestre de canto. Para instrumentos de cordas. Salmo didático de Davi

1 Dá ouvidos, ó Deus, à minha oração; não te escondas da minha súplica.

2 Atende-me e responde-me; sinto-me perplexo em minha queixa e ando perturbado,

3 por causa do clamor do inimigo e da opressão do ímpio; pois sobre mim lançam calamidade e furiosamente me hostilizam.

4 Estremece-me no peito o coração, terrores de morte me salteiam;

5 temor e tremor me sobrevêm, e o horror se apodera de mim.

6 Então, disse eu: quem me dera asas como de pomba! Voaria e acharia pouso.

Psalmit 55

Rukous petollisen ystävän takia

1Musiikinjohtajalle. Kielisoittimilla. Daavidin mietepsalmi.

2Jumala, kuule rukoukseni, älä kätkeydy, kun anon armoa.

3 Kuuntele minua ja vastaa minulle. Minä kuljen rauhattomana valittaen ja huokaillen,

4 koska vihollinen huutaa ja jumalaton ahdistaa. He vyöryttävät päälleni onnettomuutta ja vainoavat minua vihassaan.

5 Sydämeni vapisee rinnassani, kuoleman kauhut ovat langenneet päälleni.

6Pelko ja vapina valtaa minut, ja minut peittää kauhu.

7 Minä sanon: Olisipa minulla siivet, niin lentäisin pois kuin kyyhkynen lepopaikkaan!

[7] Eis que fugiria para longe e ficaria no deserto.	[8] Minä pakenisin kauas ja yöpyisin autiomaassa. Sela.
[8] Dar-me-ia pressa em abrigar-me do vendaval e da procela.	[9] Rientäisin pakopaikkaani myrskytuulen ja rajuilman alta.
[9] Destrói, SENHOR, e confunde os seus conselhos, porque vejo violência e contenda na cidade.	[10] Herra, sekoita, tee eripuraisiksi heidän kielensä. Minä näen väkivaltaa ja riitaa kaupungissa,
[10] Dia e noite giram nas suas muralhas, e, muros a dentro, campeia a perversidade e a malícia;	[11] yötä päivää ne kiertävät sen muureilla. Vääryys ja pahuus ovat sen keskellä.
[11] há destruição no meio dela; das suas praças não se apartam a opressão e o engano.	[12] Turmelus on sen sisällä, sorto ja petos ei väisty sen torilta.
[12] Com efeito, não é inimigo que me afronta; se o fosse, eu o suportaria; nem é o que me odeia quem se exalta contra mim, pois dele eu me esconderia;	[13] Ei minua herjaa vihollinen – sen minä kestäisin. Eikä minua vastaan mahtaile vihamieheni – häneltä voisin piiloutua.
[13] mas és tu, homem meu igual, meu companheiro e meu íntimo amigo.	[14] Ei, vaan se olet sinä, vertaiseni ihminen, ystäväni ja tuttavani,
[14] Juntos andávamos, juntos nos entretínhamos e íamos com a multidão à Casa de Deus.	[15] jonka kanssa olimme suloisessa sovussa ja vaelsimme yhdessä Jumalan huoneeseen väentungoksessa.
[15] A morte os assalte, e vivos desçam à cova! Porque há maldade nas suas moradas e no seu íntimo.	[16] Yllättäköön kuolema heidät, menkööt he elävältä alas tuonelaan, sillä pahuus on heidän asunnoissaan ja heidän sisimmässään.
[16] Eu, porém, invocarei a Deus, e o SENHOR me salvará.	[17] Mutta minä huudan Jumalaa, ja Herra pelastaa minut.
[17] À tarde, pela manhã e ao meio-dia, farei as minhas queixas e lamentarei; e ele ouvirá a minha voz.	[18] Illoin, aamuin ja keskipäivällä minä valitan ja huokailen, ja hän kuulee minun ääneni.
[18] Livra-me a alma, em paz, dos que me perseguem; pois são muitos contra mim.	[19] Hän on lunastanut minun sieluni rauhaan taistelusta, jota käydään minua vastaan, sillä paljon on niitä, jotka ovat minua vastaan.

[19] Deus ouvirá e lhes responderá, ele, que preside desde a eternidade, porque não há neles mudança nenhuma, e não temem a Deus.

[20] Tal homem estendeu as mãos contra os que tinham paz com ele; corrompeu a sua aliança.

[21] A sua boca era mais macia que a manteiga, porém no coração havia guerra; as suas palavras eram mais brandas que o azeite; contudo, eram espadas desembainhadas.

[22] Confia os teus cuidados ao SENHOR, e ele te susterá; jamais permitirá que o justo seja abalado.

[23] Tu, porém, ó Deus, os precipitarás à cova profunda; homens sanguinários e fraudulentos não chegarão à metade dos seus dias; eu, todavia, confiarei em ti.

Salmo 56

Conforto na perseguição

Ao mestre de canto. Segundo a melodia “A pomba nos terebintos distantes”. Hino de Davi, quando os filisteus o prenderam em Gate

1 Sm 21.13-15

[1] Tem misericórdia de mim, ó Deus, porque o homem procura ferir-me; e me oprime pelejando todo o dia.

[2] Os que me espreitam continuamente querem ferir-me; e são muitos os que atrevidamente me combatem.

[3] Em me vindo o temor, hei de confiar em ti.

[20]Jumala kuulee minua ja nöyryyttää heidät, hän, joka on hallinnut muinaisista ajoista asti. Sela. He eivät muuta mieltään eivätkä pelkää Jumalaa.

[21] Jumalaton käy käsiksi niihin, jotka elävät rauhassa hänen kanssaan, ja rikkoo liittonsa.

[22] Sulava kuin voi on hänen suunsa, mutta hänellä on sota mielessä. Pehmeämpiä kuin öljy ovat hänen sanansa, kuitenkin ne ovat kuin paljastetut miekat.

[23]Heitä taakkasi Herran huomaan, hän pitää sinusta huolen. Hän ei salli vanhurskaan ainaisesti horjua.

[24]Murhamiehet ja petturit sinä, Jumala, syökset tuonelan syvyyteen, he eivät pääse edes puoleen ikäänsä. Mutta minä luotan sinuun.

Psalmit 56

Luottamus Jumalaan vihollisen vainotessa

[1]Musiikinjohtajalle. Lauletaan kuin ”Mykkä kyyhkynen kaukaisessa maassa”. Daavidin laulu, kun filistealaiset ottivat hänet kiinni Gatissa.

[2]Armahda minua, Jumala, sillä ihmiset polkevat minua, koko ajan he sotivat minua vastaan ja ahdistavat minua.

[3] Vihamieheni polkevat minua kaiken päivää. Paljon on niitä, jotka sotivat ylpeästi minua vastaan.

[4]Sinä päivänä, jona pelkään, minä turvaudun sinuun,

[4] Em Deus, cuja palavra eu exalto, neste Deus ponho a minha confiança e nada temerei. Que me pode fazer um mortal?

[5] Jumalaan, jonka sanaa minä ylistän, Jumalaan minä luotan enkä pelkää. Mitä ihminen voisi minulle tehdä?

[5] Todo o dia torcem as minhas palavras; os seus pensamentos são todos contra mim para o mal.

[6] Kaiken aikaa he vääntelevät sanojani, kaikki heidän ajatuksensa tarkoittavat minulle pahaa.

[6] Ajuntam-se, escondem-se, espionam os meus passos, como aguardando a hora de me darem cabo da vida.

[7] He väijyvät, he kätkeytyvät, he vakoilevat askeleitani tavoitellessaan henkeäni.

[7] Dá-lhes a retribuição segundo a sua iniqüidade. Derriba os povos, ó Deus, na tua ira!

[8] Hekö pahuudessaan pelastuisivat? Syökse, Jumala, vihassasi kansat maahan.

[8] Contaste os meus passos quando sofri perseguições; recolheste as minhas lágrimas no teu odre; não estão elas inscritas no teu livro?

[9] Sinä olet laskenut pakolaispäiväni. Pane leiliisi kyyneleeni, ovathan ne sinun kirjassasi.

[9] No dia em que eu te invocar, baterão em retirada os meus inimigos; bem sei isto: que Deus é por mim.

[10] Kerran viholliseni kääntyvät takaisin, sinä päivänä, jona huudan Herraa. Siitä tiedän, että Jumala on puolellani.

[10] Em Deus, cuja palavra eu louvo, no SENHOR, cuja palavra eu louvo,

[11] Jumalaan minä luotan ja ylistän hänen sanaansa, Herraan minä luotan ja ylistän hänen sanaansa.

[11] neste Deus ponho a minha confiança e nada temerei. Que me pode fazer o homem?

[12] Jumalaan minä luotan, enkä pelkää. Mitä ihminen minulle tekisi?

[12] Os votos que fiz, eu os manterei, ó Deus; render-te-ei ações de graças.

[13] Minulla on lupauksia täytettävänä sinulle, Jumala. Minä uhraan sinulle kiitosuhrit.

[13] Pois da morte me livraste a alma, sim, livraste da queda os meus pés, para que eu ande na presença de Deus, na luz da vida.

[14] Sillä sinä pelastit sieluni kuolemasta, varjelit jalkani kompastumasta, että minä vaeltaisin Jumalan edessä, elämän valossa.

Salmo 57

Louvor pela benignidade divina
Vs. 7-11: Salmo 108.1-5

Psalmit 57

Rukous ja kiitos hädässä

Ao mestre de canto, segundo a melodia "Não destruas". Hino de Davi, quando fugia de Saul, na caverna

1 Sm 24.3

1 Tem misericórdia de mim, ó Deus, tem misericórdia, pois em ti a minha alma se refugia; à sombra das tuas asas me abrigo, até que passem as calamidades.

2 Clamarei ao Deus Altíssimo, ao Deus que por mim tudo executa.

3 Ele dos céus me envia o seu auxílio e me livra; cobre de vergonha os que me ferem. Envia a sua misericórdia e a sua fidelidade.

4 Acha-se a minha alma entre leões, ávidos de devorar os filhos dos homens; lanças e flechas são os seus dentes, espada afiada, a sua língua.

5 Sê exaltado, ó Deus, acima dos céus; e em toda a terra esplenda a tua glória.

6 Armaram rede aos meus passos, a minha alma está abatida; abriram cova diante de mim, mas eles mesmos caíram nela.

7 Firme está o meu coração, ó Deus, o meu coração está firme; cantarei e entoarei louvores.

8 Desperta, ó minha alma! Despertai, lira e harpa! Quero acordar a alva.

9 Render-te-ei graças entre os povos; cantar-te-ei louvores entre as nações.

10 Pois a tua misericórdia se eleva até aos céus, e a tua fidelidade, até às nuvens.

11 Sê exaltado, ó Deus, acima dos céus; e em toda a terra esplenda a tua glória.

1Musiikinjohtajalle. Lauletaan kuin ”Älä tuhoa”. Daavidin laulu, kun hän pakeni Saulia luolaan.

2Armahda minua, Jumala, armahda minua, sillä sinuun sieluni turvautuu. Minä turvaudun sinun siipiesi suojaan, kunnes onnettomuudet ovat menneet ohi.

3Minä huudan avukseni Jumalaa, Korkeinta, Jumalaa, joka vie asiani päätökseen.

4 Hän lähettää taivaasta minulle pelastuksen ja saattaa sortajani häpeään. Sela. Jumala lähettää armonsa ja totuutensa.

5 Sieluni on leijonien keskellä, minä makaan kuin tulisilla hiilillä, ihmisten joukossa, joiden hampaat ovat keihäitä ja nuolia ja joiden kieli on terävä miekka.

6Jumala, kohotkoon kunniasi yli taivaitten, kirkkautesi yli kaiken maan!

7 He virittivät verkon minun tielleni, sieluni masentui. He kaivoivat eteeni kuopan mutta suistuivat siihen itse. Sela.

8Minun sydämeni on valmis, Jumala, minun sydämeni on valmis, minä tahdon laulaa ja soittaa!

9Herää, sieluni , herää, harppu ja lyyra! Minä tahdon herättää aamuruskon.

10Herra, sinua minä kiitän kansojen keskellä, laulan ylistystäsi kansakuntien keskuudessa.

11 Sillä sinun armosi on suuri ja yltää taivaisiin ja sinun totuutesi pilviin asti.

12Jumala, kohotkoon kunniasi yli taivaitten, kirkkautesi yli kaiken maan!

Salmo 58

A sorte dos ímpios

Ao mestre de canto, segundo a melodia "Não destruas". Hino de Davi

[1] Falais verdadeiramente justiça, ó juízes? Julgais com retidão os filhos dos homens?

[2] Longe disso; antes, no íntimo engendrais iniqüidades e distribuís na terra a violência de vossas mãos.

[3] Desviam-se os ímpios desde a sua concepção; nascem e já se desencaminham, proferindo mentiras.

[4] Têm peçonha semelhante à peçonha da serpente; são como a víbora surda, que tapa os ouvidos,

[5] para não ouvir a voz dos encantadores, do mais fascinante em encantamentos.

[6] Ó Deus, quebra-lhes os dentes na boca; arranca, SENHOR, os queixais aos leõezinhos.

[7] Desapareçam como águas que se escoam; ao dispararem flechas, fiquem elas embotadas.

[8] Sejam como a lesma, que passa diluindo-se; como o aborto de mulher, não vejam nunca o sol.

[9] Como espinheiros, antes que vossas panelas sintam deles o calor, tanto os verdes como os que estão em brasa serão arrebatados como por um redemoinho.

[10] Alegrar-se-á o justo quando vir a vingança; banhará os pés no sangue do ímpio.

Psalmit 58

Jumala tuomitsee maan päällä

[1]Musiikinjohtajalle. Lauletaan kuin ”Älä tuhoa”. Daavidin laulu.

[2]Onko se todella oikeamielistä puhetta, kun vaikenette? Tuomitsetteko silloin oikein, te ihmislapset?

[3]Ette, vaan sydämestänne te teette vääryyttä. Kättenne väkivallalla te raivaatte tien maan päällä.

[4]Jumalattomat ovat eksyksissä kohdusta asti, valheenpuhujat ovat harhassa syntymästään saakka.

[5]Heissä on myrkkyä kuin käärmeen myrkky. He ovat kuin kuuro kobra, joka tukkii korvansa

[6]eikä kuule lumoajien ääntä, taitavan taikojan loitsuja.

[7]Jumala, särje hampaat heidän suustaan, Herra , murskaa nuorten leijonien raateluhampaat!

[8]Häipykööt he pois kuin vesi, joka menee menojaan. Kärjettömiä olkoot heidän ampumansa nuolet.

[9] Olkoot he kuin etana, joka sulaa mataessaan, kuin naisen synnyttämät keskoset, jotka eivät aurinkoa näe.

[10]Ennen kuin patanne tuntevat orjantappurat allaan, hän myrskyllään puhaltaa pois niin tuoreen kuin kuivankin.

[11]Vanhurskas iloitsee, kun näkee koston. Hän pesee jalkansa jumalattoman veressä.

[11] Então, se dirá: Na verdade, há recompensa para o justo; há um Deus, com efeito, que julga na terra.

[12]Silloin ihmiset sanovat: ”Totisesti, vanhurskas saa palkkansa . Totisesti, on olemassa Jumala, joka tuomitsee maan päällä.”

Salmo 59

Súplica em prol de libertação

Ao mestre de canto, segundo a melodia “Não destruas”. Hino de Davi, quando Saul mandou que lhe sitiassem a casa, para o matar

1 Sm 19.11

[1] Livra-me, Deus meu, dos meus inimigos; põe-me acima do alcance dos meus adversários.

[2] Livra-me dos que praticam a iniqüidade e salva-me dos homens sanguinários,

[3] pois que armam ciladas à minha alma; contra mim se reúnem os fortes, sem transgressão minha, ó SENHOR, ou pecado meu.

[4] Sem culpa minha, eles se apressam e investem; desperta, vem ao meu encontro e vê.

[5] Tu, SENHOR, Deus dos Exércitos, és o Deus de Israel; desperta, pois, e vem de encontro a todas as nações; não te compadeças de nenhum dos que traiçoeiramente praticam a iniqüidade.

[6] Ao anoitecer, uivam como cães, à volta da cidade.

[7] Alardeiam de boca; em seus lábios há espadas. Pois dizem eles: Quem há que nos escute?

[8] Mas tu, SENHOR, te rirás deles; zombarás de todas as nações.

Psalmit 59

Rukous vihollisten vuoksi

[1]Musiikinjohtajalle. Lauletaan kuin ”Älä tuhoa”. Daavidin laulu, kun Saul lähetti miehiä vartioimaan hänen taloaan ja tappamaan hänet.

[2]Vapauta minut vihollisistani, Jumalani. Suojele minua niiltä, jotka nousevat minua vastaan.

[3]Vapauta minut pahantekijöistä, pelasta minut murhamiesten käsistä.

[4]Katso, kuinka he väijyvät henkeäni. Mahtavat kokoontuvat minua vastaan, vaikka en ole rikkonut enkä syntiä tehnyt, Herra .

[5]Ilman syytäni he juoksevat ja varustautuvat. Herää, tule avukseni ja katso puoleeni!

[6]Sinä, Jumala, Herra Sebaot, Israelin Jumala, herää kostamaan kaikille pakanoille. Älä armahda ketään pahaa petturia. Sela.

[7]He palaavat illalla, ulvovat kuin koirat ja kiertävät kaupunkia.

[8]Kuule, mitä he syytävät suustaan. Miekat ovat heidän huulillaan, sillä he ajattelevat: ”Kuka sen kuulee?”

[9]Mutta sinä, Herra , naurat heille, sinä pidät pilkkanasi kaikkia pakanoita.

[9] Em ti, força minha, esperarei; pois Deus é meu alto refúgio.

[10] Meu Deus virá ao meu encontro com a sua benignidade, Deus me fará ver o meu desejo sobre os meus inimigos.

[11] Não os mates, para que o meu povo não se esqueça; dispersa-os pelo teu poder e abate-os, ó SENHOR, escudo nosso.

[12] Pelo pecado de sua boca, pelas palavras dos seus lábios, na sua própria soberba sejam enredados e pela abominação e mentiras que proferem.

[13] Consome-os com indignação, consome-os, de sorte que jamais existam e se saiba que reina Deus em Jacó, até aos confins da terra.

[14] Ao anoitecer, uivam como cães, à volta da cidade.

[15] Vagueiam à procura de comida e, se não se fartam, então, rosnam.

[16] Eu, porém, cantarei a tua força; pela manhã louvarei com alegria a tua misericórdia; pois tu me tens sido alto refúgio e proteção no dia da minha angústia.

[17] A ti, força minha, cantarei louvores, porque Deus é meu alto refúgio, é o Deus da minha misericórdia.

Salmo 60

Oração em tempos de guerra

Vs. 5-12: Salmo 108.6-13

Ao mestre de canto, segundo a melodia “Os lírios do testemunho”. Hino de Davi para ensinar. Quando lutou contra os siros da Mesopotâmia e os siros de Zobá, e quando Joabe, regressando, derrotou de Edom doze mil homens, no vale do Sal

[10]Jumala, minun väkevyyteni, sinua minä odotan, sillä sinä olet minun linnani.

[11]Armollinen Jumalani tulee minua vastaan. Jumala antaa minun nähdä vihamiesteni tappion.

[12]Älä tapa heitä, ettei kansani unohtaisi sitä. Horjuta heitä voimallasi ja syökse heidät alas, Herra, meidän kilpemme.

[13]Heidän suunsa synnin, heidän huultensa sanojen tähden, joutukoot he ylpeydessään kiinni, kirousten ja valheiden tähden, joita he puhuvat.

[14]Hävitä heidät vihassasi, hävitä olemattomiin, niin he saavat tietää, että Jumala hallitsee Jaakobissa ja maan ääriin saakka. Sela.

[15]He palaavat illalla, ulvovat kuin koirat ja kiertävät kaupunkia.

[16]He harhailevat saadakseen ruokaa, ja elleivät saa kyllikseen, he murisevat.

[17]Mutta minä laulan sinun voimastasi, riemuitsen aamuisin sinun armostasi, sillä sinä olet minun linnani ja pakopaikkani, kun minulla on ahdistus.

[18]Jumala, minun voimani, sinulle minä tahdon laulaa ylistystä, sillä sinä olet linnani, minun armollinen Jumalani.

Psalmit 60

Rukous tappion kääntyessä voitoksi

[1]Musiikinjohtajalle. Lauletaan kuin ”Todistuksen lilja”. Opetettavaksi. Daavidin laulu,

[2] kun hän taisteli Mesopotamian ja Sooban aramilaisia vastaan ja kun Jooab palatessaan voitti Suolalaaksossa edomilaiset, kaksitoistatuhatta miestä.

2 Sm 8.13; 1 Cr 18.12

[1] Ó Deus, tu nos rejeitaste e nos dispersaste; tens estado indignado; oh! Restabelece-nos!

[3]Jumala, sinä hylkäsit meidät ja hajotit meidät, sinä olit vihastunut – auta meidät ennallemme!

[2] Abalaste a terra, fendeste-a; repara-lhe as brechas, pois ela ameaça ruir.

[4] Sinä järisytit maan ja saatoit sen halkeilemaan. Korjaa sen repeämät, sillä se horjuu.

[3] Fizeste o teu povo experimentar reveses e nos deste a beber vinho que atordoa.

[5] Olet antanut kansasi kokea kovia, olet juottanut meille myrkkyviiniä.

[4] Deste um estandarte aos que te temem, para fugirem de diante do arco.

[6]Niille, jotka sinua pelkäävät, olet antanut lipun nostettavaksi ylös totuuden puolesta – sela –

[5] Para que os teus amados sejam livres, salva com a tua destra e responde-nos.

[7] että rakkaasi vapautettaisiin. Pelasta meidät oikealla kädelläsi ja vastaa meille!

[6] Falou Deus na sua santidade: Exultarei; dividirei Siquém e medirei o vale de Sucote.

[8]Jumala on puhunut pyhyydessään: ”Riemuiten minä jaan Sikemin ja mittaan Sukkotin laakson.

[7] Meu é Gileade, meu é Manassés; Efraim é a defesa de minha cabeça; Judá é o meu cetro.

[9] Minun on Gilead, minun on Manasse. Efraim on pääni suojus, ja Juuda on valtikkani.

[8] Moabe, porém, é a minha bacia de lavar; sobre Edom atirarei a minha sandália; sobre a Filístia jubilarei.

[10]Mooab on pesuastiani, Edomiin minä viskaan kenkäni. Filistea, nosta minulle riemuhuuto!”

[9] Quem me conduzirá à cidade fortificada? Quem me guiará até Edom?

[11]Kuka vie minut linnoitettuun kaupunkiin? Kuka johtaa minut Edomiin?

[10] Não nos rejeitaste, ó Deus? Tu não sais, ó Deus, com os nossos exércitos!

[12] Etkö sinä, Jumala, hylännyt meitä? Et lähtenyt, Jumala, sotajoukkojemme kanssa!

[11] Presta-nos auxílio na angústia, pois vão é o socorro do homem.

[13]Anna meille apu ahdistajaa vastaan, sillä ihmisapu on turha.

[12] Em Deus faremos proezas, porque ele mesmo calca aos pés os nossos adversários.

[14]Jumalan voimassa me teemme väkeviä tekoja. Hän tallaa ahdistajamme maahan.

Salmo 61

Oração pelo rei

Ao mestre de canto. Com instrumentos de cordas. De Davi

[1] Ouve, ó Deus, a minha súplica; atende à minha oração.

[2] Desde os confins da terra clamo por ti, no abatimento do meu coração. Leva-me para a rocha que é alta demais para mim;

[3] pois tu me tens sido refúgio e torre forte contra o inimigo.

[4] Assista eu no teu tabernáculo, para sempre; no esconderijo das tuas asas, eu me abrigo.

[5] Pois ouviste, ó Deus, os meus votos e me deste a herança dos que temem o teu nome.

[6] Dias sobre dias acrescentas ao rei; duram os seus anos gerações após gerações.

[7] Permaneça para sempre diante de Deus; concede-lhe que a bondade e a fidelidade o preservem.

[8] Assim, salmodiarei o teu nome para sempre, para cumprir, dia após dia, os meus votos.

Psalmit 61

Avunhuuto maan ääristä

[1]Musiikinjohtajalle. Kielisoittimilla. Daavidin psalmi.

[2]Jumala, kuule minun huutoni, kuuntele tarkoin rukoustani.

[3]Maan äärestä minä huudan sinua, kun sydämeni nääntyy. Saata minut kalliolle, joka on minulle liian korkea,

[4]sillä sinä olet turvapaikkani, vahva torni vihollista vastaan.

[5]Anna minun asua majassasi ikuisesti, kätkeytyä sinun siipiesi suojaan. Sela.

[6]Sillä sinä, Jumala, olet kuullut lupaukseni, olet antanut minulle perinnön, joka kuuluu nimeäsi pelkääville.

[7]Sinä lisäät kuninkaalle elinpäiviä, hänen vuotensa ovat kuin sukupolvien saatto.

[8]Hallitkoon hän ikuisesti Jumalan edessä. Säädä armo ja totuus häntä varjelemaan,

[9]niin minä laulan ikuisesti ylistystä nimellesi, täytän lupaukseni päivästä päivään.

Salmo 62

Exortação à confiança

Ao mestre de canto. Segundo a melodia de Jedutum. De Davi

Psalmit 62

Jumala on meidän turvamme

[1]Musiikinjohtajalle. Jedutunin tapaan. Daavidin psalmi.

[1] Somente em Deus, ó minha alma, espera silenciosa; dele vem a minha salvação.

[2]Jumalaa yksin minun sieluni hiljaisuudessa odottaa. Häneltä tulee minun pelastukseni.

[2] Só ele é a minha rocha, e a minha salvação, e o meu alto refúgio; não serei muito abalado.

[3]Hän yksin on minun kallioni ja pelastukseni. Hän on turvani, en minä pahoin horju.

[3] Até quando acometereis vós a um homem, todos vós, para o derribardes, como se fosse uma parede pendida ou um muro prestes a cair?

[4]Kuinka kauan te hyökkäätte yhtä miestä vastaan yhdessä hänet surmataksenne, niin kuin hän olisi kaatuva seinä, kuin murrettu muuri.

[4] Só pensam em derribá-lo da sua dignidade; na mentira se comprazem; de boca bendizem, porém no interior maldizem.

[5] He neuvottelevat vain syöstäkseen hänet hänen korkeudestaan. He ovat mieltyneet valheeseen. Suullaan he siunaavat mutta sydämessään kiroavat. Sela.

[5] Somente em Deus, ó minha alma, espera silenciosa, porque dele vem a minha esperança.

[6]Odota yksin Jumalaa hiljaisuudessa minun sieluni, sillä hänessä on minun toivoni.

[6] Só ele é a minha rocha, e a minha salvação, e o meu alto refúgio; não serei jamais abalado.

[7] Hän yksin on minun kallioni ja pelastukseni. Hän on turvani, minä en horju.

[7] De Deus dependem a minha salvação e a minha glória; estão em Deus a minha forte rocha e o meu refúgio.

[8] Jumalassa on pelastukseni ja kunniani. Hän on minun voimani kallio ja turvani.

[8] Confiai nele, ó povo, em todo tempo; derramai perante ele o vosso coração; Deus é o nosso refúgio.

[9] Luottakaa häneen joka hetki, te Israelin kansa, vuodattakaa hänen eteensä sydämenne. Jumala on meidän turvamme. Sela.

[9] Somente vaidade são os homens plebeus; falsidade, os de fina estirpe; pesados em balança, eles juntos são mais leves que a vaidade.

[10]Vain tuulenhenkäys ovat ihmiset, pelkkää valhetta jalosukuiset. Kaikki he nousevat vaa'assa tuulta kevyempinä.

[10] Não confieis naquilo que extorquis, nem vos vanglorieis na rapina; se as vossas riquezas prosperam, não ponhais nelas o coração.

[11]Älkää turvautuko riistoon, älkää turhaan panko toivoanne ryöstösaaliiseen. Jos rikkautta karttuu, älkää siihen sydäntänne kiinnittäkö.

[11] Uma vez falou Deus, duas vezes ouvi isto: Que o poder pertence a Deus,

[12] e a ti, SENHOR, pertence a graça, pois a cada um retribuis segundo as suas obras.

[12]Kerran on Jumala puhunut, kahdesti olen kuullut, että väkevyys on Jumalan.

[13] Sinun, Herra, on armo, sillä sinä maksat ihmiselle hänen tekojensa mukaan.

Salmo 63

Buscando a Deus

Salmo de Davi, quando no deserto de Judá

2 Sm 15.23,28

[1] Ó Deus, tu és o meu Deus forte; eu te busco ansiosamente; a minha alma tem sede de ti; meu corpo te almeja, como terra árida, exausta, sem água.

[2] Assim, eu te contemplo no santuário, para ver a tua força e a tua glória.

[3] Porque a tua graça é melhor do que a vida; os meus lábios te louvam.

[4] Assim, cumpre-me bendizer-te enquanto eu viver; em teu nome, levanto as mãos.

[5] Como de banha e de gordura farta-se a minha alma; e, com júbilo nos lábios, a minha boca te louva,

[6] no meu leito, quando de ti me recordo e em ti medito, durante a vigília da noite.

[7] Porque tu me tens sido auxílio; à sombra das tuas asas, eu canto jubiloso.

[8] A minha alma apega-se a ti; a tua destra me ampara.

[9] Porém os que me procuram a vida para a destruir abismar-se-ão nas profundezas da terra.

[10] Serão entregues ao poder da espada e virão a ser pasto dos chacais.

Psalmit 63

Jumalan armo on parempi kuin elämä

[1]Daavidin psalmi, kun hän oli Juudan autiomaassa.

[2]Jumala, sinä olet minun Jumalani, sinua minä etsin varhain. Sinua minun sieluni janoaa, sinua kaipaa minun ruumiini kuivassa ja nääntyvässä, vedettömässä maassa.

[3]Minä katselin sinua pyhäkössä nähdäkseni voimasi ja kunniasi.

[4]Sillä sinun armosi on parempi kuin elämä; minun huuleni ylistävät sinua.

[5]Minä ylistän sinua koko elämäni ajan ja kohotan käteni sinun nimessäsi.

[6] Sieluni tulee kylläiseksi kuin juhlapöydässä . Suuni ylistää riemuitsevin huulin,

[7] kun muistan sinua vuoteessani ja ajattelen sinua yön vartiohetkinä.

[8] Sillä sinä olet ollut apuni, ja minä laulan ylistystä siipiesi suojassa.

[9]Minun sieluni riippuu sinussa kiinni, sinun oikea kätesi tukee minua.

[10]Mutta ne, jotka suunnittelevat sieluni tuhoamista, joutuvat maan syvyyksiin.

[11]Heidät annetaan miekan saaliiksi, he joutuvat sakaalien osaksi.

[11] O rei, porém, se alegra em Deus; quem por ele jura gloriar-se-á, pois se tapará a boca dos que proferem mentira.

[12] Mutta kuningas iloitsee Jumalassa. Jokainen, joka vannoo Jumalan kautta, kerskaa Jumalasta, sillä valheenpuhujien suu tukitaan.

Salmo 64

Proteção contra os inimigos

Ao mestre de canto. Salmo de Davi

[1] Ouve, ó Deus, a minha voz nas minhas perplexidades; preserva-me a vida do terror do inimigo.

[2] Esconde-me da conspiração dos malfeitores e do tumulto dos que praticam a iniqüidade,

[3] os quais afiam a língua como espada e apontam, quais flechas, palavras amargas,

[4] para, às ocultas, atingirem o íntegro; contra ele disparam repentinamente e não temem.

[5] Teimam no mau propósito; falam em secretamente armar ciladas; dizem: Quem nos verá?

[6] Projetam iniqüidade, inquirem tudo o que se pode excogitar; é um abismo o pensamento e o coração de cada um deles.

[7] Mas Deus desfere contra eles uma seta; de súbito, se acharão feridos.

[8] Dessarte, serão levados a tropeçar; a própria língua se voltará contra eles; todos os que os vêem meneiam a cabeça.

[9] E todos os homens temerão, e anunciarão as obras de Deus, e entenderão o que ele faz.

Psalmit 64

Salakavalat juonittelijat

[1]Musiikinjohtajalle. Daavidin psalmi.

[2]Jumala, kuule ääneni, kun valitan. Varjele elämäni vihollisen pelolta.

[3] Kätke minut pahojen salaliitolta, pahantekijöiden riehuvalta joukolta.

[4] He hiovat kielensä kuin miekan, suuntaavat katkeran puheensa kuin nuolen

[5]ampuakseen piilopaikastaan nuhteetonta. Äkkiä he ampuvat häntä eivätkä pelkää.

[6]He rohkaisevat itseään pahoissa aikeissaan. He kehuvat virittävänsä ansoja ja kysyvät: ”Kuka sen näkee?”

[7]He suunnittelevat vääryyksiä: ”Meillä on juoni suunniteltuna.” Syvä on miehen sisin ja sydän.

[8]Mutta Jumala ampuu heitä nuolella, yhtäkkiä heitä kohtaavat iskut.

[9]Heidän oma kielensä tulee heille ansaksi. Kaikki, jotka heidät näkevät, nyökyttelevät ilkkuen päätään.

[10]Ja kaikki ihmiset pelästyvät. He julistavat Jumalan töitä ja ottavat opikseen hänen teoistaan.

[10] O justo se alegra no SENHOR e nele confia; os de reto coração, todos se gloriam.

Salmo 65

Ações de graças pelas bênçãos das searas

Ao mestre de canto. De Davi. Cântico

[1] A ti, ó Deus, confiança e louvor em Sião! E a ti se pagará o voto.

[2] Ó tu que escutas a oração, a ti virão todos os homens,

[3] por causa de suas iniqüidades. Se prevalecem as nossas transgressões, tu no-las perdoas.

[4] Bem-aventurado aquele a quem escolhes e aproximas de ti, para que assista nos teus átrios; ficaremos satisfeitos com a bondade de tua casa – o teu santo templo.

[5] Com tremendos feitos nos respondes em tua justiça, ó Deus, Salvador nosso, esperança de todos os confins da terra e dos mares longínquos;

[6] que por tua força consolidas os montes, cingido de poder;

[7] que aplacas o rugir dos mares, o ruído das suas ondas e o tumulto das gentes.

[8] Os que habitam nos confins da terra temem os teus sinais; os que vêm do Oriente e do Ocidente, tu os fazes exultar de júbilo.

[9] Tu visitas a terra e a regas; tu a enriqueces copiosamente; os ribeiros de Deus são abundantes de água; preparas o cereal, porque para isso a dispões,

[11]Iloitkoon vanhurskas Herrassa ja turvatkoon häneen! Kaikki oikeamieliset kerskatkoot!

Psalmit 65

Jumalan virta on vettä täynnä

[1]Musiikinjohtajalle. Daavidin psalmi, laulu.

[2]Jumala, sinulle kuuluu ylistys Siionissa, ja sinulle täytetään lupaus.

[3]Sinä, joka kuulet rukouksen, sinun luoksesi tulee kaikki liha.

[4] Syntini ovat minulle ylen raskaat, mutta sinä sovitat meidän rikoksemme.

[5]Autuas se, jonka sinä valitset ja otat lähellesi, esikartanoissasi asumaan! Me tulemme kylläisiksi sinun huoneesi hyvyydestä, sinun temppelisi pyhyydestä.

[6]Pelottavilla teoilla sinä vastaat meille vanhurskaudessa, Jumala, meidän pelastajamme, kaikkien maan äärten ja kaukaisen meren turva.

[7]Voimallasi sinä olet perustanut vuoret, sinä olet vyöttäytynyt väkevyydellä.

[8] Sinä hiljennät merten pauhinan, niiden aaltojen pauhinan ja kansojen metelin,

[9]niin että maan äärissä asuvat pelkäävät sinun tunnustekojasi. Sinä saat auringon nousun ja laskun maat kohottamaan riemuhuudon.

[10]Sinä pidät maasta huolen ja kastelet sen runsaasti, teet sen hyvin rikkaaksi. Jumalan virta on vettä täynnä. Sinä valmistat heidän viljansa, sinä todellakin valmistat sen.

10 regando-lhe os sulcos, aplanando-lhe as leivas. Tu a amoleces com chuviscos e lhe abençoas a produção.
11 Coroas o ano da tua bondade; as tuas pegadas destilam fartura,
12 destilam sobre as pastagens do deserto, e de júbilo se revestem os outeiros.
13 Os campos cobrem-se de rebanhos, e os vales vestem-se de espigas; exultam de alegria e cantam.

Salmo 66

Ofertas de gratidão

Ao mestre de canto. Cântico. Salmo

1 Aclamai a Deus, toda a terra.

2 Salmodiai a glória do seu nome, dai glória ao seu louvor.

3 Dizei a Deus: Que tremendos são os teus feitos! Pela grandeza do teu poder, a ti se mostram submissos os teus inimigos.

4 Prostra-se toda a terra perante ti, canta salmos a ti; salmodia o teu nome.
5 Vinde e vede as obras de Deus: tremendos feitos para com os filhos dos homens!
6 Converteu o mar em terra seca; atravessaram o rio a pé; ali, nos alegramos nele.
7 Ele, em seu poder, governa eternamente; os seus olhos vigiam as nações; não se exaltem os rebeldes.
8 Bendizei, ó povos, o nosso Deus; fazei ouvir a voz do seu louvor;

11 Sinä kastelet maan vaot, tasoitat sen multapaakut, sadekuuroilla sinä sen pehmität ja siunaat sen kasvun.
12 Sinä kruunaat vuoden hyvyydelläsi, ja sinun polkusi tiukkuvat runsautta,
13 tiukkuvat autiomaan keitaille, ja kukkulat vyöttäytyvät riemuun.
14 Kedot verhoutuvat lammaslaumoihin, ja laaksot peittyvät viljaan. Riemuitaan ja lauletaan!

Psalmit 66

Ylistys Jumalan ihmeellisestä avusta

1 Musiikinjohtajalle. Laulu, psalmi. Kohottakaa Jumalalle riemuhuuto, kaikki maa!
2 Laulakaa hänen nimensä kunniaa, antakaa hänelle kunnia ja ylistys!
3 Sanokaa Jumalalle: ”Kuinka pelottavia ovatkaan sinun tekosi!” Suuren voimasi tähden vihollisesi matelevat sinun edessäsi.
4 Koko maa kumartaa sinua ja laulaa ylistystäsi, laulaa nimesi ylistystä. Sela.

5 Tulkaa ja katsokaa Jumalan töitä, pelottavia tekoja ihmisiä kohtaan.

6 Hän muutti meren kuivaksi maaksi, virran poikki mentiin jalkaisin. Siellä me iloitsimme hänestä.
7 Hän hallitsee voimassaan ikuisesti, hänen silmänsä tarkkaavat kansoja. Kapinalliset älkööt korottako itseään. Sela.
8 Ylistäkää, kansat, meidän Jumalaamme, antakaa hänen ylistyksensä äänen raikua.

[9] o que preserva com vida a nossa alma e não permite que nos resvalem os pés.

[10] Pois tu, ó Deus, nos provaste; acrisolaste-nos como se acrisola a prata.

[11] Tu nos deixaste cair na armadilha; oprimiste as nossas costas;

[12] fizeste que os homens cavalgassem sobre a nossa cabeça; passamos pelo fogo e pela água; porém, afinal, nos trouxeste para um lugar espaçoso.

[13] Entrarei na tua casa com holocaustos; pagar-te-ei os meus votos,

[14] que proferiram os meus lábios, e que, no dia da angústia, prometeu a minha boca.

[15] Oferecer-te-ei holocaustos de vítimas cevadas, com aroma de carneiros; imolarei novilhos com cabritos.

[16] Vinde, ouvi, todos vós que temeis a Deus, e vos contarei o que tem ele feito por minha alma.

[17] A ele clamei com a boca, com a língua o exaltei.

[18] Se eu no coração contemplara a vaidade, o SENHOR não me teria ouvido.

[19] Entretanto, Deus me tem ouvido e me tem atendido a voz da oração.

[20] Bendito seja Deus, que não me rejeita a oração, nem aparta de mim a sua graça.

Salmo 67

As nações rendem graças

[9] Hän antaa meidän sielullemme elämän eikä salli jalkamme horjua.

[10]Totisesti sinä, Jumala, olet koetellut meitä, olet puhdistanut meitä, niin kuin hopea puhdistetaan sulattamalla.

[11]Sinä veit meidät verkkoon, panit kuorman lanteillemme.

[12] Sinä panit ihmiset ajamaan päämme yli. Me jouduimme tuleen ja veteen, mutta sinä veit meidät yltäkylläisyyteen.

[13]Minä saavun huoneeseesi polttouhrien kera. Minä täytän sinulle lupaukseni,

[14]jotka huuleni lausuivat ja suuni puhui hädässäni.

[15] Minä uhraan sinulle lihavia polttouhreja pässien uhrisavun kera. Minä valmistan sinulle uhreiksi härkiä ja vuohipukkeja. Sela.

[16]Tulkaa, kaikki jotka pelkäätte Jumalaa, kuulkaa, niin kerron, mitä hän on sielulleni tehnyt.

[17] Minä huusin häntä suullani, ja ylistys oli kielelläni.

[18]Jos minä olisin vaalinut vääryyttä sydämessäni, ei Herra olisi minua kuullut.

[19]Kuitenkin Jumala kuuli minua ja kuunteli tarkoin rukoukseni ääntä.

[20] Kiitetty olkoon Jumala, joka ei hylännyt rukoustani eikä ottanut minulta pois armoaan!

Psalmit 67

Jumalan armo ja siunaus

Ao mestre de canto. Para instrumentos de cordas. Salmo. Cântico

1 Seja Deus gracioso para conosco, e nos abençoe, e faça resplandecer sobre nós o rosto;

2 para que se conheça na terra o teu caminho e, em todas as nações, a tua salvação.

3 Louvem-te os povos, ó Deus; louvem-te os povos todos.

4 Alegrem-se e exultem as gentes, pois julgas os povos com eqüidade e guias na terra as nações.

5 Louvem-te os povos, ó Deus; louvem-te os povos todos.

6 A terra deu o seu fruto, e Deus, o nosso Deus, nos abençoa.

7 Abençoe-nos Deus, e todos os confins da terra o temerão.

Salmo 68

A vitória de Deus sobre os seus inimigos

Ao mestre de canto. Salmo de Davi. Cântico

1 Levanta-se Deus; dispersam-se os seus inimigos; de sua presença fogem os que o aborrecem.

2 Como se dissipa a fumaça, assim tu os dispersas; como se derrete a cera ante o fogo, assim à presença de Deus perecem os iníquos.

3 Os justos, porém, se regozijam, exultam na presença de Deus e folgam de alegria.

1Musiikinjohtajalle. Kielisoittimilla. Psalmi, laulu.

2Jumala olkoon meille armollinen ja siunatkoon meitä. Hän valaiskoon kasvonsa meille – sela –

3että maan päällä tunnettaisiin sinun tiesi, kaikissa kansoissa sinun valmistamasi pelastus .

4Sinua, Jumala, kansat kiittäkööt, sinua kaikki kansat kiittäkööt.

5Iloitkoot ja huutakoot riemusta kansakunnat, sillä sinä tuomitset kansat oikein ja johdat kansakuntia maan päällä. Sela.

6 Kiittäkööt kansat sinua, Jumala, kiittäkööt sinua kaikki kansat.

7Maa on antanut satonsa. Siunatkoon meitä Jumala, meidän Jumalamme.

8Siunatkoon meitä Jumala, ja pelätkööt häntä kaikki maan ääret.

Psalmit 68

Ylistäkää Jumalaa seurakunnan kokouksissa

1Musiikinjohtajalle. Daavidin psalmi, laulu.

2Nouskoon Jumala, hajaantukoot hänen vihollisensa, hänen vihamiehensä paetkoot hänen kasvojensa edestä.

3Sinä hajotat heidät niin kuin savu hajoaa. Niin kuin vaha sulaa tulen ääressä, niin katoavat jumalattomat Jumalan kasvojen edestä.

4Mutta vanhurskaat iloitsevat ja riemuitsevat, Jumalan edessä he iloitsevat riemuiten.

[4] Cantai a Deus, salmodiai o seu nome; exaltai o que cavalga sobre as nuvens. SENHOR é o seu nome, exultai diante dele.

[5] Pai dos órfãos e juiz das viúvas é Deus em sua santa morada.

[6] Deus faz que o solitário more em família; tira os cativos para a prosperidade; só os rebeldes habitam em terra estéril.

[7] Ao saíres, ó Deus, à frente do teu povo, ao avançares pelo deserto,

[8] tremeu a terra; também os céus gotejaram à presença de Deus; o próprio Sinai se abalou na presença de Deus, do Deus de Israel.

[9] Copiosa chuva derramaste, ó Deus, para a tua herança; quando já ela estava exausta, tu a restabeleceste.

[10] Aí habitou a tua grei; em tua bondade, ó Deus, fizeste provisão para os necessitados.

[11] O SENHOR deu a palavra, grande é a falange das mensageiras das boas-novas.

[12] Reis de exércitos fogem e fogem; a dona de casa reparte os despojos.

[13] Por que repousais entre as cercas dos apriscos? As asas da pomba são cobertas de prata, cujas penas maiores têm o brilho flavo do ouro.

[14] Quando o Todo-Poderoso ali dispersa os reis, cai neve sobre o monte Zalmom.

[15] O monte de Deus é Basã, serra de elevações é o monte de Basã.

[5]Laulakaa Jumalalle, laulakaa hänen nimensä ylistystä! Tehkää tie hänelle, joka ratsastaa halki aromaiden. Herra on hänen nimensä, riemuitkaa hänen kasvojensa edessä!

[6]Hän on orpojen isä ja leskien puolustaja, Jumala pyhässä asunnossaan.

[7]Jumala antaa yksinäisille kodin ja vie vangitut vapauteen, mutta niskoittelijat saavat asua kuivassa maassa.

[8]Jumala, kun sinä lähdit kansasi edellä, kun sinä astelit autiomaassa – sela –

[9]niin maa vapisi, jopa taivaatkin pisaroivat vettä Jumalan edessä, itse Siinai vapisi Jumalan, Israelin Jumalan, edessä.

[10]Runsailla sateilla sinä, Jumala, vihmoit perintömaatasi. Kun se oli näännyksissä, sinä virvoitit sen.

[11]Sinun laumasi asettui siihen asumaan. Hyvyydessäsi sinä, Jumala, valmistit sen kurjille.

[12] Herra antaa sanoman, suuri on ilosanoman saattajatarten joukko.

[13]”Sotajoukkojen kuninkaat pakenevat, he pakenevat, ja perheenemäntä jakaa saaliin.

[14] Jäättekö makailemaan lammastarhojen vaiheille? Kyyhkysen siivet on silattu hopealla, sen sulat vihertävällä kullalla.

[15]Kun Kaikkivaltias ajoi kuninkaat hajalle, satoi lunta Salmonilla.”

[16]Baasanin vuori on Jumalan vuori, Baasanin vuori on monihuippuinen vuori.

[16] Por que olhais com inveja, ó montes elevados, o monte que Deus escolheu para sua habitação? O SENHOR habitará nele para sempre.

[17] Miksi te, monihuippuiset vuoret, katsotte karsaasti vuorta, jonka Jumala on halunnut asuinpaikakseen? Totisesti, Herra asuu siellä ikuisesti.

[17] Os carros de Deus são vinte mil, sim, milhares de milhares. No meio deles, está o SENHOR; o Sinai tornou-se em santuário.

[18] Jumalan sotavaunuja on kymmeniätuhansia, tuhansia ja taas tuhansia. Herra on niiden keskellä pyhyydessään kuin Siinai.

[18] Subiste às alturas, levaste cativo o cativeiro; recebeste homens por dádivas, até mesmo rebeldes, para que o SENHOR Deus habite no meio deles.

[19] Sinä nousit korkeuteen, otit vankeja saaliiksi, sait lahjaksi ihmisiä. Jopa kapinallisetkin joutuvat asumaan luonasi, Jumala.

[19] Bendito seja o SENHOR que, dia a dia, leva o nosso fardo! Deus é a nossa salvação.

[20] Siunattu olkoon Herra, joka päivittäin kantaa kuormamme, Jumala meidän pelastajamme. Sela.

[20] O nosso Deus é o Deus libertador; com Deus, o SENHOR, está o escaparmos da morte.

[21] Meillä on Jumala, Jumala, joka pelastaa, ja Herra , Herra, joka kuolemasta vapauttaa.

[21] Sim, Deus parte a cabeça dos seus inimigos e o cabeludo crânio do que anda nos seus próprios delitos.

[22] Mutta vihollistensa pään Jumala murskaa, niiden karvaisen päälaen, jotka syyllisinä vaeltavat.

[22] Disse o SENHOR: De Basã os farei voltar, fá-los-ei tornar das profundezas do mar,

[23] Herra sanoo: ”Baasanista minä heidät palautan, palautan meren syvyyksistä,

[23] para que banhes o pé em sangue, e a língua dos teus cães tenha o seu quinhão dos inimigos.

[24] jotta saisit pestä jalkasi heidän veressään ja jotta koiriesi kieli saisi osansa vihollisista.”

[24] Viu-se, ó Deus, o teu cortejo, o cortejo do meu Deus, do meu Rei, no santuário.

[25] Jumala, ihmiset näkevät juhlakulkueesi, minun Jumalani ja kuninkaani kulkueet pyhäkössä.

[25] Os cantores iam adiante, atrás, os tocadores de instrumentos de cordas, em meio às donzelas com adufes.

[26] Edellä kulkevat laulajat, jäljessä soittajat rumpuja lyövien neitsyiden keskellä.

[26] Bendizei a Deus nas congregações, bendizei ao SENHOR, vós que sois da estirpe de Israel.

[27] Ali, está o mais novo, Benjamim, que os precede, os príncipes de Judá, com o seu séquito, os príncipes de Zebulom e os príncipes de Naftali.

[28] Reúne, ó Deus, a tua força, força divina que usaste a nosso favor,

[29] oriunda do teu templo em Jerusalém. Os reis te oferecerão presentes.

[30] Reprime a fera dos canaviais, a multidão dos fortes como touros e dos povos com novilhos; calcai aos pés os que cobiçam barras de prata. Dispersa os povos que se comprazem na guerra.

[31] Príncipes vêm do Egito; a Etiópia corre a estender mãos cheias para Deus.

[32] Reinos da terra, cantai a Deus, salmodiai ao SENHOR,

[33] àquele que encima os céus, os céus da antiguidade; eis que ele faz ouvir a sua voz, voz poderosa.

[34] Tributai glória a Deus; a sua majestade está sobre Israel, e a sua fortaleza, nos espaços siderais.

[35] Ó Deus, tu és tremendo nos teus santuários; o Deus de Israel, ele dá força e poder ao povo. Bendito seja Deus!

Salmo 69

O lamento do Messias

[27]Kiittäkää Jumalaa seurakunnan kokouksissa, kiittäkää Herraa , te jotka olette Israelin lähteestä.

[28]Siellä nuori Benjamin johtaa heitä, Juudan ruhtinaita joukkoineen, Sebulonin ruhtinaita, Naftalin ruhtinaita.

[29]Jumalasi on säätänyt sinulle vallan. Jumala, osoita voimasi, niin kuin olet tehnyt meille ennenkin.

[30] Sinun temppelisi tähden, joka kohoaa Jerusalemin yli, kuninkaat tuovat sinulle lahjoja.

[31]Nuhtele ankarasti ruovikon petoa, härkien laumaa, kansojen vasikoita, niin että ne lankeavat maahan hopeaharkkoineen. Hajota kansat, jotka rakastavat taisteluja.

[32]Mahtavat saapuvat Egyptistä, Kuus kiiruhtaa ojentamaan käsiään Jumalan puoleen.

[33]Maan valtakunnat, laulakaa Jumalalle, laulakaa Herran ylistystä – sela –

[34] hänen, joka ratsastaa ikuisten taivaitten taivaassa! Katso, hän antaa äänensä kuulua, mahtavan äänen.

[35] Tunnustakaa Jumalan väkevyys! Hänen majesteettiutensa on Israelin yllä ja hänen voimansa pilvissä.

[36]Pelättävä olet sinä pyhäkössäsi, Jumala! Hän on Israelin Jumala, hän antaa kansalleen voiman ja väkevyyden. Siunattu olkoon Jumala!

Psalmit 69

Herran kärsivän palvelijan rukous

Ao mestre de canto. Segundo a melodia “Os lírios”. De Davi

[1] Salva-me, ó Deus, porque as águas me sobem até à alma.

[2] Estou atolado em profundo lamaçal, que não dá pé; estou nas profundezas das águas, e a corrente me submerge.

[3] Estou cansado de clamar, secou-se-me a garganta; os meus olhos desfalecem de tanto esperar por meu Deus.

[4] São mais que os cabelos de minha cabeça os que, sem razão, me odeiam; são poderosos os meus destruidores, os que com falsos motivos são meus inimigos; por isso, tenho de restituir o que não furtei.

[5] Tu, ó Deus, bem conheces a minha estultice, e as minhas culpas não te são ocultas.

[6] Não sejam envergonhados por minha causa os que esperam em ti, ó SENHOR, Deus dos Exércitos; nem por minha causa sofram vexame os que te buscam, ó Deus de Israel.

[7] Pois tenho suportado afrontas por amor de ti, e o rosto se me encobre de vexame.

[8] Tornei-me estranho a meus irmãos e desconhecido aos filhos de minha mãe.

[9] Pois o zelo da tua casa me consumiu, e as injúrias dos que te ultrajam caem sobre mim.

[10] Chorei, em jejum está a minha alma, e isso mesmo se me tornou em afrontas.

[11] Pus um pano de saco por veste e me tornei objeto de escárnio para eles.

[1]Musiikinjohtajalle. Lauletaan kuin ”Liljat”. Daavidin psalmi.

[2]Pelasta minut, Jumala, sillä vedet nousevat sieluuni asti.

[3]Olen vajonnut syvälle pohjattomaan liejuun, olen joutunut vetten syvyyksiin, ja virta on huuhtonut minut mukanaan.

[4]Olen väsynyt huutamisesta, kurkkuani kuivaa. Silmäni ovat rauenneet odottaessani Jumalaani.

[5]Enemmän kuin hiuksia päässäni on niitä, jotka minua syyttömästi vihaavat. Paljon on niitä, jotka tahtovat tuhota minut, noita petollisia vihollisiani. Se, mitä en ole ryöstänyt, minun täytyy palauttaa.

[6]Jumala, sinä tunnet mielettömyyteni, eikä syyllisyyteni ole sinulta salassa.

[7] Älkööt minun vuokseni joutuko häpeään ne, jotka odottavat sinua, Herra Jumala , Sebaot. Älkööt minun vuokseni joutuko häväistyiksi ne, jotka etsivät sinua, Israelin Jumala.

[8] Sillä sinun tähtesi minä kannan häpeää, pilkka peittää kasvoni.

[9]Olen käynyt vieraaksi veljilleni, muukalaiseksi äitini lapsille,

[10]sillä kiivaus huoneesi puolesta on kuluttanut minut ja sinua herjaavien herjaukset ovat osuneet minuun.

[11]Minä itkin ja vaivasin sieluani paastolla, mutta siitäkin sain pilkkaa osakseni.

[12] Kun otin puvukseni säkin, silloinkin minusta tuli heille sananparsi.

[12] Tagarelam sobre mim os que à porta se assentam, e sou motivo para cantigas de beberrões.

[13] Quanto a mim, porém, SENHOR, faço a ti, em tempo favorável, a minha oração. Responde-me, ó Deus, pela riqueza da tua graça; pela tua fidelidade em socorrer,

[14] livra-me do tremedal, para que não me afunde; seja eu salvo dos que me odeiam e das profundezas das águas.

[15] Não me arraste a corrente das águas, nem me tragué a voragem, nem se feche sobre mim a boca do poço.

[16] Responde-me, SENHOR, pois compassiva é a tua graça; volta-te para mim segundo a riqueza das tuas misericórdias.

[17] Não escondas o rosto ao teu servo, pois estou atribulado; responde-me depressa.

[18] Aproxima-te de minha alma e redime-a; resgata-me por causa dos meus inimigos.

[19] Tu conheces a minha afronta, a minha vergonha e o meu vexame; todos os meus adversários estão à tua vista.

[20] O opróbrio partiu-me o coração, e desfaleci; esperei por piedade, mas debalde; por consoladores, e não os achei.

[21] Por alimento me deram fel e na minha sede me deram a beber vinagre.

[22] Sua mesa torne-se-lhes diante deles em laço, e a prosperidade, em armadilha.

[23] Obscureçam-se-lhes os olhos, para que não vejam; e faze que sempre lhes vacile o dorso.

[13] Porteissa istujat puhuvat minua vastaan, ja väkijuomien juojat laulavat minusta.

[14]Mutta otollisella ajalla minä tuon rukoukseni sinulle, Herra . Jumala, vastaa minulle suuressa armossasi pelastavan uskollisuutesi tähden.

[15]Pelasta minut liejusta, etten vajoaisi siihen. Anna minun pelastua vihamiesteni käsistä ja vetten syvyyksistä.

[16] Älköön virta huuhtoko minua mukanaan, älköön syvyys minua nielkö, älköönkä kuilu sulkeko suutaan ylläni.

[17] Vastaa minulle, Herra , sillä sinun armosi on hyvä, käänny puoleeni suuren laupeutesi tähden.

[18] Älä kätke kasvojasi palvelijaltasi. Vastaa minulle pian, sillä minulla on ahdistus.

[19]Tule lähelle sieluani ja lunasta se, lunasta minut vihollisteni tähden.

[20]Sinä tiedät häväistykseni, häpeäni ja pilkkani. Kaikki ahdistajani ovat sinun edessäsi.

[21] Häväistys on särkenyt sydämeni, olen kuolemansairas. Minä odotin sääliä, mutta sitä ei ollut, ja lohduttajia, mutta en löytänyt.

[22] He panivat koiruohoa ruokaani ja juottivat hapanviiniä janooni.

[23]Tulkoon heidän pöytänsä heille pyydykseksi ja hyvinvointinsa ansaksi.

[24]Pimentykööt heidän silmänsä, etteivät he näkisi, ja saata heidän lanteensa alati horjumaan.

[24] Derrama sobre eles a tua indignação, e que o ardor da tua ira os alcance.

[25] Fique deserta a sua morada, e não haja quem habite as suas tendas.

[26] Pois perseguem a quem tu feriste e acrescentam dores àquele a quem golpeaste.

[27] Soma-lhes iniqüidade à iniqüidade, e não gozem da tua absolvição.

[28] Sejam riscados do Livro dos Vivos e não tenham registro com os justos.

[29] Quanto a mim, porém, amargurado e aflito, ponha-me o teu socorro, ó Deus, em alto refúgio.

[30] Louvarei com cânticos o nome de Deus, exaltá-lo-ei com ações de graças.

[31] Será isso muito mais agradável ao SENHOR do que um boi ou um novilho com chifres e unhas.

[32] Vejam isso os aflitos e se alegrem; quanto a vós outros que buscais a Deus, que o vosso coração reviva.

[33] Porque o SENHOR responde aos necessitados e não despreza os seus prisioneiros.

[34] Louvem-no os céus e a terra, os mares e tudo quanto neles se move.

[35] Porque Deus salvará Sião e edificará as cidades de Judá, e ali habitarão e hão de possuí-la.

[25] Vuodata heidän päälleen kiivautesi, ja vihasi hehku saavuttakoon heidät.

[26] Tulkoon heidän leiripaikkansa autioksi, älköön heidän teltoissaan olko asukasta.

[27]Sillä he vainoavat sitä, jota sinä olet lyönyt, kertoilevat niiden tuskista, joita sinä olet haavoittanut.

[28] Lisää heille syyllisyyttä syyllisyyden päälle, älkööt he pääskö osallisiksi sinun vanhurskaudestasi.

[29]Pyyhittäköön heidät pois elämän kirjasta, älköön heitä kirjoitettako vanhurskaiden joukkoon.

[30]Minä olen kurja ja tunnen tuskaa. Sinun valmistamasi pelastus , Jumala, suojatkoon minua.

[31] Minä ylistän Jumalan nimeä laulaen ja julistan hänen suuruuttaan kiittäen.

[32] Se kelpaa Herralle paremmin kuin uhrihärkä, paremmin kuin sonni, sarvipää ja sorkkajalka.

[33]Nöyrät näkevät tämän ja iloitsevat. Etsikää Jumalaa, niin sydämenne saa elää,

[34]sillä Herra kuulee köyhiä eikä halveksi vankejaan.

[35]Ylistäkööt häntä taivaat ja maa, meret ja kaikki, mitä niissä liikkuu.

[36]Sillä Jumala pelastaa Siionin ja rakentaa Juudan kaupungit. Hänen palvelijansa asettuvat sinne ja saavat sen perinnökseen.

[36] Também a descendência dos seus servos a herdará, e os que lhe amam o nome nela habitarão.

[37] Se tulee heidän jälkeläistensä perintöosuudeksi, ja ne, jotka hänen nimeään rakastavat, saavat asua siinä.

Salmo 70

Petição por auxílio divino
Salmo 40.13-17

Ao mestre de canto. De Davi. Em memória

[1] Praza-te, ó Deus, em livrar-me; dá-te pressa, ó SENHOR, em socorrer-me.

[2] Sejam envergonhados e cobertos de vexame os que me demandam a vida; tornem atrás e cubram-se de ignomínia os que se comprazem no meu mal.

[3] Retrocedam por causa da sua ignomínia os que dizem: Bem-feito! Bem-feito!

[4] Folguem e em ti se rejubilem todos os que te buscam; e os que amam a tua salvação digam sempre: Deus seja magnificado!

[5] Eu sou pobre e necessitado; ó Deus, apressa-te em valer-me, pois tu és o meu amparo e o meu libertador. SENHOR, não te detenhas!

Psalmit 70

Jumala on suuri!

[1]Musiikinjohtajalle. Daavidin psalmi. Muistettavaksi.

[2]Jumala, riennä pelastamaan minut! Herra , riennä avukseni!

[3]Hävetkööt ja hämmentykööt ne, jotka tavoittelevat henkeäni. Perääntykööt ja joutukoot häpeään ne, jotka tahtovat minulle pahaa.

[4] Kääntykööt takaisin häpeissään ne, jotka sanovat: ”Kas niin, kas niin!”

[5]Iloitkoot ja riemuitkoot sinussa kaikki, jotka sinua etsivät. Ne, jotka rakastavat valmistamaasi pelastusta , sanokoot aina: ”Jumala on suuri!”

[6] Mutta minä olen kurja ja köyhä. Jumala, riennä minun luokseni. Sinä olet minun apuni ja vapauttajani. Herra , älä viivy!

Salmo 71

Súplicas de um ancião

[1] Em ti, SENHOR, me refugio; não seja eu jamais envergonhado.

[2] Livra-me por tua justiça e resgata-me; inclina-me os ouvidos e salva-me.

[3] Sê tu para mim uma rocha habitável em que sempre me acolha; ordenaste que eu me salve, pois tu és a minha rocha e a minha fortaleza.

Psalmit 71

Vanhuksen rukous ja kiitos

[1] Herra, sinuun minä turvaan, älä salli minun ikinä joutua häpeään.

[2]Vapauta minut vanhurskaudessasi ja auta minut pakoon, käännä korvasi puoleeni ja pelasta minut.

[3] Ole minulle turvakallio, jolle saan aina tulla. Sinä olet säätänyt minulle pelastuksen, sillä sinä olet minun kallioni ja linnani.

4 Livra-me, Deus meu, das mãos do ímpio, das garras do homem injusto e cruel.

4 Jumalani, auta minut pakoon jumalattoman kädestä, väärintekijän ja väkivaltaisen kourista.

5 Pois tu és a minha esperança, SENHOR Deus, a minha confiança desde a minha mocidade.

5 Sillä sinä olet minun toivoni, Herra, Herra , sinä olet ollut minun turvani nuoruudestani asti.

6 Em ti me tenho apoiado desde o meu nascimento; do ventre materno tu me tiraste, tu és motivo para os meus louvores constantemente.

6 Sinun varassasi olen ollut kohdusta saakka, sinä päästit minut äitini kohdusta. Sinua minä aina ylistän.

7 Para muitos sou como um portento, mas tu és o meu forte refúgio.

7 Monelle minä olen kuin kummajainen, mutta sinä olet vahva turvani.

8 Os meus lábios estão cheios do teu louvor e da tua glória continuamente.

8 Suuni on täynnä sinun kiitostasi, kaiken päivää sinun ihanuutesi ylistystä.

9 Não me rejeites na minha velhice; quando me faltarem as forças, não me desampares.

9 Älä heitä minua pois vanhuudessani, älä hylkää minua, kun voimani loppuvat.

10 Pois falam contra mim os meus inimigos; e os que me espreitam a alma consultam reunidos,

10 Sillä viholliseni puhuvat minusta, ne, jotka väijyvät henkeäni, neuvottelevat keskenään ja sanovat:

11 dizendo: Deus o desamparou; persegui-o e prendei-o, pois não há quem o livre.

11 ”Jumala on hylännyt hänet. Ajakaa häntä takaa ja ottakaa kiinni, ei hänellä ole pelastajaa.”

12 Não te ausentes de mim, ó Deus; Deus meu, apressa-te em socorrer-me.

12 Jumala, älä ole kaukana minusta, Jumalani, riennä avukseni.

13 Sejam envergonhados e consumidos os que são adversários de minha alma; cubram-se de opróbrio e de vexame os que procuram o mal contra mim.

13 Joutukoot häpeään ja tuhoutukoot minun vastustajani. Peittykööt häväistykseen ja pilkkaan ne, jotka hankkivat minulle pahaa.

14 Quanto a mim, esperarei sempre e te louvarei mais e mais.

14 Mutta minä odotan ja toivon alati ja ylistän sinua yhä enemmän.

15 A minha boca relatará a tua justiça e de contínuo os feitos da tua salvação, ainda que eu não saiba o seu número.

15 Suuni kertoo sinun vanhurskaudestasi, kaiken päivää sinun pelastusteoistasi, vaikka en tunnekaan niiden määrää.

[16] Sinto-me na força do SENHOR Deus; e rememoro a tua justiça, a tua somente.

[17] Tu me tens ensinado, ó Deus, desde a minha mocidade; e até agora tenho anunciado as tuas maravilhas.

[18] Não me desampares, pois, ó Deus, até à minha velhice e às cãs; até que eu tenha declarado à presente geração a tua força e às vindouras o teu poder.

[19] Ora, a tua justiça, ó Deus, se eleva até aos céus. Grandes coisas tens feito, ó Deus; quem é semelhante a ti?

[20] Tu, que me tens feito ver muitas angústias e males, me restaurarás ainda a vida e de novo me tirarás dos abismos da terra.

[21] Aumenta a minha grandeza, conforta-me novamente.

[22] Eu também te louvo com a lira, celebro a tua verdade, ó meu Deus; cantar-te-ei salmos na harpa, ó Santo de Israel.

[23] Os meus lábios exultarão quando eu te salmodiar; também exultará a minha alma, que remiste.

[24] Igualmente a minha língua celebrará a tua justiça todo o dia; pois estão envergonhados e confundidos os que procuram o mal contra mim.

Salmo 72

O rei justo e o seu reinado eterno

Salmo de Salomão

[16]Minä kuljen Herran Jumalan voimateoissa, muistutan sinun vanhurskaudestasi, sinun ainoan.

[17] Jumala, sinä olet opettanut minua nuoruudestani asti, ja tähän saakka olen julistanut sinun ihmeitäsi.

[18] Ja vaikka olen tullut vanhaksi ja harmaaksi, älä hylkää minua, Jumala, että saan julistaa käsivartesi voimaa nousevalle sukupolvelle, sinun voimatekojasi kaikille vielä tuleville.

[19]Jumala, sinun vanhurskautesi ulottuu korkeuksiin, sinun, joka teet suuria tekoja. Jumala, kuka on sinun vertaisesi?

[20]Sinä, joka olet antanut minun kokea monia vaikeita ahdistuksia, sinä virvoitat minut ja nostat minut jälleen ylös maan syvyyksistä.

[21]Anna minun arvoni kasvaa, käänny puoleeni ja lohduta minua.

[22]Silloin minä kiitän harppua soittaen sinua, sinun uskollisuuttasi, Jumalani. Soitan lyyralla ylistystä sinulle, sinä Israelin Pyhä.

[23] Huuleni riemuitsevat, kun laulan sinulle ylistystä, niin myös sieluni, jonka olet lunastanut.

[24]Kaiken päivää minun kieleni kertoo sinun vanhurskaudestasi, sillä häpeän ja pilkan kohteiksi joutuvat ne, jotka hankkivat minulle pahaa.

Psalmit 72

Rukous kuninkaan puolesta

[1]Omistettu Salomolle. Jumala, anna kuninkaalle kyky tuomita niin kuin sinä tuomitset; anna vanhurskautesi kuninkaan pojalle.

[1] Concede ao rei, ó Deus, os teus juízos e a tua justiça, ao filho do rei.

[2] Julgue ele com justiça o teu povo e os teus aflitos, com eqüidade.

[2]Hän tuomitkoon kansaasi vanhurskaasti ja kurjiasi oikeuden mukaan.

[3] Os montes trarão paz ao povo, também as colinas a trarão, com justiça.

[3] Kantakoot vuoret rauhaa kansalle, niin myös kukkulat, vanhurskaudessa.

[4] Julgue ele os aflitos do povo, salve os filhos dos necessitados e esmague ao opressor.

[4]Hän hankkikoon kansan kurjille oikeuden, pelastakoon köyhät ja musertakoon sortajan.

[5] Ele permanecerá enquanto existir o sol e enquanto durar a lua, através das gerações.

[5]Niin he pelkäävät sinua niin kauan kuin aurinko ja kuu pysyvät, polvesta polveen.

[6] Seja ele como chuva que desce sobre a campina ceifada, como aguaceiros que regam a terra.

[6]Olkoon hän kuin sade, joka lankeaa nurmikolle, kuin sadekuuro, joka kostuttaa maan.

[7] Floresça em seus dias o justo, e haja abundância de paz até que cesse de haver lua.

[7] Hänen päivinään vanhurskas kukoistaa, ja rauha on oleva runsas, kunnes kuuta ei enää ole.

[8] Domine ele de mar a mar e desde o rio até aos confins da terra.

[8]Hallitkoon hän merestä mereen ja virrasta maan ääriin saakka.

[9] Curvem-se diante dele os habitantes do deserto, e os seus inimigos lambam o pó.

[9]Hänen edessään polvistuvat autiomaan asujat, ja hänen vihollisensa nuolevat tomua.

[10] Paguem-lhe tributos os reis de Társis e das ilhas; os reis de Sabá e de Sebá lhe ofereçam presentes.

[10]Tarsiksen ja saarten kuninkaat tuovat lahjoja, Saban ja Seban kuninkaat maksavat veroa.

[11] E todos os reis se prostrem perante ele; todas as nações o sirvam.

[11]Hänen edessään kumartuvat maahan kaikki kuninkaat, kaikki kansakunnat palvelevat häntä,

[12] Porque ele acode ao necessitado que clama e também ao aflito e ao desvalido.

[12] sillä hän pelastaa köyhän, joka huutaa apua, ja kurjan, jolla ei ole auttajaa.

[13] Ele tem piedade do fraco e do necessitado e salva a alma aos indigentes.

[13] Hän säälii vähäosaista ja köyhää ja pelastaa köyhien sielun.

[14] Redime a sua alma da opressão e da violência, e precioso lhe é o sangue deles.

[15] Viverá, e se lhe dará do ouro de Sabá; e continuamente se fará por ele oração, e o bendirão todos os dias.

[16] Haja na terra abundância de cereais, que ondulem até aos cimos dos montes; seja a sua messe como o Líbano, e das cidades floresçam os habitantes como a erva da terra.

[17] Subsista para sempre o seu nome e prospere enquanto resplandecer o sol; nele sejam abençoados todos os homens, e as nações lhe chamem bem-aventurado.

[18] Bendito seja o SENHOR Deus, o Deus de Israel, que só ele opera prodígios.

[19] Bendito para sempre o seu glorioso nome, e da sua glória se encha toda a terra. Amém e amém!

[20] Findam as orações de Davi, filho de Jessé.

Livro III

Salmos 73 - 89

Salmo 73

O problema da prosperidade dos maus

Salmo de Asafe

[1] Com efeito, Deus é bom para com Israel, para com os de coração limpo.

[2] Quanto a mim, porém, quase me resvalaram os pés; pouco faltou para que se desviassem os meus passos.

[14] Hän lunastaa heidät sorrosta ja väkivallasta, ja heidän verensä on hänen silmissään kallis.

[15] Hän eläköön, ja hänelle annettakoon Saban kultaa. Hänen puolestaan rukoiltakoon aina ja häntä siunattakoon lakkaamatta.

[16] Olkoon maan vilja runsasta vuorten huippuja myöten. Sen hedelmä huojukoon kuin Libanon, ja kansaa nouskoon kaupungeista kuin ruohoa maasta.

[17] Pysyköön hänen nimensä ikuisesti. Niin kauan kuin aurinko paistaa, olkoon hänen nimensä Jinnoon . Hänessä siunatkoot itsensä kaikki kansat ja ylistäkööt häntä onnelliseksi.

[18] Kiitetty olkoon Herra Jumala, Israelin Jumala, ainoa, joka ihmeitä tekee.

[19] Kiitetty olkoon hänen kunniakas nimensä ikuisesti, kaikki maa olkoon täynnä hänen kunniaansa. Aamen, aamen.

[20] Daavidin, Iisain pojan, rukoukset päättyvät.

Psalmit 73

Kolmas kirja

Miksi jumalattomat menestyvät?

[1] Aasafin psalmi. Todellakin, Jumala on hyvä Israelille, niille, joilla on puhdas sydän.

[2] Mutta minun jalkani olivat vähällä kompastua, askeleeni olivat liukastua,

3 Pois eu invejava os arrogantes, ao ver a prosperidade dos perversos.
4 Para eles não há preocupações, o seu corpo é sadio e nédio.

5 Não partilham das canseiras dos mortais, nem são afligidos como os outros homens.

6 Daí, a soberba que os cinge como um colar, e a violência que os envolve como manto.

7 Os olhos saltam-lhes da gordura; do coração brotam-lhes fantasias.

8 Motejam e falam maliciosamente; da opressão falam com altivez.

9 Contra os céus desandam a boca, e a sua língua percorre a terra.

10 Por isso, o seu povo se volta para eles e os tem por fonte de que bebe a largos sorvos.
11 E diz: Como sabe Deus? Acaso, há conhecimento no Altíssimo?

12 Eis que são estes os ímpios; e, sempre tranqüilos, aumentam suas riquezas.

13 Com efeito, inutilmente conservei puro o coração e lavei as mãos na inocência.
14 Pois de contínuo sou afligido e cada manhã, castigado.
15 Se eu pensara em falar tais palavras, já aí teria traído a geração de teus filhos.
16 Em só refletir para compreender isso, achei mui pesada tarefa para mim;

3 sillä minä kadehdin ylvästelijöitä, kun näin jumalattomien menestyvän.
4He ovat vapaita vaivoista kuolemaansa asti, heidän ruumiinsa on terve.
5 Eivät he ole osallisia kuolevaisten raadannasta, eikä heitä vaivata niin kuin muita ihmisiä.

6 Siksi ylpeys on heillä kaulakoristeena, väkivalta on puku, joka verhoaa heidät.

7 Heidän silmänsä pullistuvat ulos lihavuuden vuoksi, heidän sydämensä kuvittelut kulkevat valtoimina.
8Pahuudessaan he pilkkaavat ja puhuvat väkivallan puheita. He puhuvat kuin korkeuksista.
9 He ovat suunnanneet suunsa taivasta vastaan, ja heidän kielensä kulkee pitkin maata.

10 Siksi kansa kääntyy heidän puoleensa ja särpii vettä yllin kyllin.

11 Jumalattomat sanovat: ”Kuinka Jumala sen tietäisi, onko Korkeimmalla tietoa?”
12Katso näitä jumalattomia: he elävät ainaisessa rauhassa ja lisäävät rikkauttaan.
13Aivan turhaan olen puhdistanut sydämeni ja pessyt käteni viattomuudessa,
14 sillä minua vaivataan kaiken päivää ja saan kuritusta joka aamu.
15 Jos olisin sanonut: noin minäkin puhun, olisin pettänyt lastesi suvun.
16 Minä mietin ymmärtääkseni tämän, mutta se oli minusta kovin vaikeaa,

[17] até que entrei no santuário de Deus e atinei com o fim deles.

[18] Tu certamente os pões em lugares escorregadios e os fazes cair na destruição.

[19] Como ficam de súbito assolados, totalmente aniquilados de terror!

[20] Como ao sonho, quando se acorda, assim, ó SENHOR, ao despertares, desprezarás a imagem deles.

[21] Quando o coração se me amargou e as entranhas se me comoveram,

[22] eu estava embrutecido e ignorante; era como um irracional à tua presença.

[23] Todavia, estou sempre contigo, tu me seguras pela minha mão direita.

[24] Tu me guias com o teu conselho e depois me recebes na glória.

[25] Quem mais tenho eu no céu? Não há outro em quem eu me compraza na terra.

[26] Ainda que a minha carne e o meu coração desfaleçam, Deus é a fortaleza do meu coração e a minha herança para sempre.

[27] Os que se afastam de ti, eis que perecem; tu destróis todos os que são infiéis para contigo.

[28] Quanto a mim, bom é estar junto a Deus; no SENHOR Deus ponho o meu refúgio, para proclamar todos os seus feitos.

[17] kunnes pääsin sisälle Jumalan pyhyyksiin ja käsitin, mikä heidän loppunsa on.

[18] Todellakin, sinä panet heidät liukkaalle, syökset heidät perikatoon.

[19] Kuinka äkkiä he joutuvatkaan tuhoon! He tuhoutuvat täysin, heidän loppunsa on kauhea.

[20] Niin kuin uni katoaa herätessä, niin sinä noustessasi, Herra, teet tyhjäksi heidän valhekuvansa.

[21] Kun sydämeni katkeroitui ja sisimpääni pisti,

[22] silloin minä olin älytön enkä ymmärtänyt mitään, olin edessäsi kuin nauta.

[23] Kuitenkin minä pysyn aina sinun luonasi, sinä pidät kiinni oikeasta kädestäni.

[24] Sinä johdatat minua neuvosi mukaan ja otat minut viimein kunniaan.

[25] Ketä muuta minulla olisi taivaassa! Ja kun sinä olet kanssani, en kaipaa mitään maan päältä.

[26] Ruumiini ja sieluni ovat riutuneet, mutta Jumala on sydämeni kallio ja ikuinen osani.

[27] Sillä katso, ne, jotka ovat sinusta kaukana, hukkuvat. Sinä tuhoat kaikki, jotka haureudessa luopuvat sinusta.

[28] Mutta minun onneni on olla lähellä Jumalaa , minä panen turvani Herraan Jumalaan , kertoakseni kaikista sinun töistäsi.

Salmo 74

Lamento por causa da profanação
Salmo didático de Asafe

1 Por que nos rejeitas, ó Deus, para sempre? Por que se acende a tua ira contra as ovelhas do teu pasto?

2 Lembra-te da tua congregação, que adquiriste desde a antiguidade, que remiste para ser a tribo da tua herança; lembra-te do monte Sião, no qual tens habitado.

3 Dirige os teus passos para as perpétuas ruínas, tudo quanto de mau tem feito o inimigo no santuário.

4 Os teus adversários bramam no lugar das assembléias e alteiam os seus próprios símbolos.

5 Parecem-se com os que brandem machado no espesso da floresta,

6 e agora a todos esses lavores de entalhe quebram também, com machados e martelos.

7 Deitam fogo ao teu santuário; profanam, arrasando-a até ao chão, a morada do teu nome.

8 Disseram no seu coração: Acabemos com eles de uma vez. Queimaram todos os lugares santos de Deus na terra.

9 Já não vemos os nossos símbolos; já não há profeta; nem, entre nós, quem saiba até quando.

10 Até quando, ó Deus, o adversário nos afrontará? Acaso, blasfemará o inimigo incessantemente o teu nome?

Psalmit 74

Valitus temppelin hävityksen johdosta

1 Aasafin mietepsalmi. Miksi, oi Jumala, hylkäsit meidät ainiaaksi? Miksi vihasi savuaa laitumesi lampaita vastaan?

2 Muista seurakuntaasi, jonka muinoin ostit ja lunastit perintöheimoksesi, muista Siionin vuorta, jolla asut!

3 Ohjaa askeleesi ikuisille raunioille. Kaiken on vihollinen raiskannut pyhäkössä.

4 He karjuivat kokoushuoneessasi, he pystyttivät sinne omat lippunsa voitonmerkeiksi.

5 Näytti kuin tiheässä metsässä olisi heilutettu kirveitä korkealle.

6 Ja nyt he lyövät kaikki temppelin koristeveistokset kirveillä ja nuijilla rikki!

7 He polttivat pyhäkkösi tulessa maan tasalle, häpäisivät nimesi asumuksen.

8 He sanoivat sydämessään: ”Me hävitämme kaiken.” He polttivat kaikki Jumalan kokoushuoneet maasta.

9 Emme näe merkkejämme, ei ole enää profeettaa. Joukossamme ei ole ketään, joka tietäisi, kuinka kauan!

10 Kuinka kauan, Jumala, ahdistaja saa herjata, saako vihollinen iankaiken pilkata sinun nimeäsi?

[11] Por que retrais a mão, sim, a tua destra, e a conservas no teu seio?

[11] Miksi pidätät kättäsi, oikeaa kättäsi? Vedä se povestasi ja hävitä heidät.

[12] Ora, Deus, meu Rei, é desde a antiguidade; ele é quem opera feitos salvadores no meio da terra.

[12] Jumala on minun kuninkaani muinaisuudesta asti. Hän tekee pelastustekoja kaikkialla maan päällä.

[13] Tu, com o teu poder, dividiste o mar; esmagaste sobre as águas a cabeça dos monstros marinhos.

[13] Sinä halkaisit voimallasi meren, musersit lohikäärmeiden päät vetten päällä.

[14] Tu espedaçaste as cabeças do crocodilo e o deste por alimento às alimárias do deserto.

[14] Sinä ruhjoit rikki Leviatanin päät ja annoit sen ruoaksi autiomaan asukkaille.

[15] Tu abriste fontes e ribeiros; secaste rios caudalosos.

[15] Sinä puhkaisit kuohumaan lähteen ja puron, sinä kuivasit väkevät virrat.

[16] Teu é o dia; tua, também, a noite; a luz e o sol, tu os formaste.

[16] Sinun on päivä ja sinun on yö, sinä valmistit valon ja auringon.

[17] Fixaste os confins da terra; verão e inverno, tu os fizeste.

[17] Sinä määräsit kaikki maan rajat, kesän ja talven olet sinä tehnyt.

[18] Lembra-te disto: o inimigo tem ultrajado ao SENHOR, e um povo insensato tem blasfemado o teu nome.

[18] Muista tämä: vihollinen herjaa Herraa , ja houkka kansa pilkkaa sinun nimeäsi.

[19] Não entregues à rapina a vida de tua rola, nem te esqueças perpetuamente da vida dos teus aflitos.

[19] Älä anna pedolle alttiiksi metsäkyyhkysi sielua, älä unohda iäksi kurjiesi elämää.

[20] Considera a tua aliança, pois os lugares tenebrosos da terra estão cheios de moradas de violência.

[20] Katso liittoasi, sillä maan pimennot ovat täynnä väkivallan pesiä.

[21] Não fique envergonhado o oprimido; louvem o teu nome o aflito e o necessitado.

[21] Älä salli sorretun kääntyä häväistynä takaisin. Kurja ja köyhä saakoot ylistää sinun nimeäsi.

[22] Levanta-te, ó Deus, pleiteia a tua própria causa; lembra-te de como o ímpio te afronta todos os dias.

[22] Nouse, Jumala, aja asiasi! Muista, miten houkat herjaavat sinua kaiken päivää.

[23] Não te esqueças da gritaria dos teus inimigos, do sempre crescente tumulto dos teus adversários.

[23] Älä unohda vihollistesi huutoa, älä vastustajiesi melua, joka kohoaa lakkaamatta.

Salmo 75

Deus é juiz

Ao mestre de canto, segundo a melodia “Não destruas”. Salmo de Asafe. Cântico

1 Graças te rendemos, ó Deus; graças te rendemos, e invocamos o teu nome, e declaramos as tuas maravilhas.

2 Pois disseste: Hei de aproveitar o tempo determinado; hei de julgar retamente.

3 Vacilem a terra e todos os seus moradores, ainda assim eu firmarei as suas colunas.

4 Digo aos soberbos: não sejais arrogantes; e aos ímpios: não levanteis a vossa força.

5 Não levanteis altivamente a vossa força, nem faleis com insolência contra a Rocha.

6 Porque não é do Oriente, não é do Ocidente, nem do deserto que vem o auxílio.

7 Deus é o juiz; a um abate, a outro exalta.

8 Porque na mão do SENHOR há um cálice cujo vinho espuma, cheio de mistura; dele dá a beber; sorvem-no, até às escórias, todos os ímpios da terra.

9 Quanto a mim, exultarei para sempre; salmodiarei louvores ao Deus de Jacó.

10 Abaterei as forças dos ímpios; mas a força dos justos será exaltada.

Salmo 76

A majestade e o poder de Deus

Psalmit 75

Jumalan vanhurskas tuomio

1Musiikinjohtajalle. Lauletaan kuin ”Älä tuhoa”. Psalmi, Aasafin laulu.

2Me kiitämme sinua, Jumala, me kiitämme sinua! Lähellä on sinun nimesi, sinun ihmeistäsi kerrotaan.

3”Vaikka minä asetan määräajan, minä tuomitsen oikein.

4Maa kaikkine asukkaineen järkkyy, mutta minä pidän lujina sen pylväät. Sela.

5Pöyhkeilijöille minä sanon: ’Älkää pöyhkeilkö!’ ja jumalattomille: ’Älkää sarvea nostako!’

6Älkää nostako sarveanne korkealle, älkää puhuko niskoitellen, julkeasti.”

7Ei tule apua idästä, ei lännestä eikä vuorisesta autiomaasta,

8 vaan Jumala on tuomari: yhden hän alentaa, toisen ylentää.

9Sillä Herran kädessä on malja, joka vaahtoaa täynnä sekoitettua viiniä, ja siitä hän kaataa. Kaikkien maan jumalattomien täytyy se juoda, särpiä se pohjasakkoja myöten.

10Minä julistan iäti, laulan ylistystä Jaakobin Jumalalle.

11 Ja kaikki jumalattomien sarvet minä katkaisen, mutta vanhurskaan sarvet kohoavat korkealle.

Psalmit 76

Israelin Jumala voittaa

Ao mestre de canto, com instrumentos de cordas. Salmo de Asafe. Cântico

1 Conhecido é Deus em Judá; grande, o seu nome em Israel.

2 Em Salém, está o seu tabernáculo, e, em Sião, a sua morada.

3 Ali, despedaçou ele os relâmpagos do arco, o escudo, a espada e a batalha.

4 Tu és ilustre e mais glorioso do que os montes eternos.

5 Despojados foram os de ânimo forte; jazem a dormir o seu sono, e nenhum dos valentes pode valer-se das próprias mãos.

6 Ante a tua repreensão, ó Deus de Jacó, paralisaram carros e cavalos.

7 Tu, sim, tu és terrível; se te iras, quem pode subsistir à tua vista?

8 Desde os céus fizeste ouvir o teu juízo; tremeu a terra e se aquietou,

9 ao levantar-se Deus para julgar e salvar todos os humildes da terra.

10 Pois até a ira humana há de louvar-te; e do resíduo das iras te cinges.

11 Fazei votos e pagai-os ao SENHOR, vosso Deus; tragam presentes todos os que o rodeiam, àquele que deve ser temido.

12 Ele quebranta o orgulho dos príncipes; é tremendo aos reis da terra.

Salmo 77

As grandes obras e a misericórdia de Deus

Ao mestre de canto, Jedutum. Salmo de Asafe

1Musiikinjohtajalle. Kielisoittimilla. Psalmi, Aasafin laulu.

2Jumala on tunnettu Juudassa, hänen nimensä on suuri Israelissa.

3Saalemissa on hänen majansa, Siionissa hänen asumuksensa.

4 Siellä hän mursi jousen salamat, kilven, miekan ja sodan. Sela.

5Sinä olet loistokas, ylväämpi kuin voittosaaliin vuoret.

6 Urhoollisilta ryöstettiin aseet, he nukkuivat uneensa, eikä kukaan sankareista kyennyt käyttämään käsiään.

7Sinun nuhtelustasi, Jaakobin Jumala, vaunumiehet ja hevoset vaipuivat raskaaseen uneen.

8 Sinä olet pelottava, sinä yksin. Kuka kestää sinun edessäsi, kun sinä vihastut?

9Sinä annoit tuomiosi kuulua taivaasta. Maa pelästyi ja vaikeni,

10 kun Jumala nousi tuomiolle pelastaakseen kaikki maan nöyrät. Sela.

11Ihmisten vihakin tulee sinulle ylistykseksi. Vihasta pelastuneet sinä vyötät voimalla.

12Tehkää lupauksia ja täyttäkää ne Herralle , Jumalallenne. Kaikki hänen ympärillään asuvat tuokoot lahjoja Pelättävälle.

13Hän lannistaa ruhtinaitten rohkeuden, häntä pelkäävät maan kuninkaat.

Psalmit 77

Lohdullinen katsaus menneisyyteen

1Musiikinjohtajalle. Jedutunin tapaan. Aasafin psalmi.

1 Elevo a Deus a minha voz e clamo, elevo a Deus a minha voz, para que me atenda.	2 Minä korotan ääneni Jumalan puoleen ja huudan. Minä korotan ääneni Jumalan puoleen, ja hän kuuntelee minua.
2 No dia da minha angústia, procuro o SENHOR; erguem-se as minhas mãos durante a noite e não se cansam; a minha alma recusa consolar-se.	3 Ahdistukseni aikana minä etsin Herraa. Käteni ojentuu yöllä Herran puoleen eikä väsy. Minun sieluni ei lohdutuksesta huoli.
3 Lembro-me de Deus e passo a gemer; medito, e me desfalece o espírito.	4 Minä mietiskelen Jumalaa ja huokaan. Minä mietiskelen ja henkeni nääntyy. Sela.
4 Não me deixas pregar os olhos; tão perturbado estou, que nem posso falar.	5 Sinä pidät silmäni auki. Olen niin järkyttynyt, etten voi puhua.
5 Penso nos dias de outrora, trago à lembrança os anos de passados tempos.	6 Minä ajattelen muinaisia päiviä, ammoin menneitä vuosia.
6 De noite indago o meu íntimo, e o meu espírito perscruta.	7 Minä muistan yöllä soittoni ja lauluni, mietiskelen sydämessäni, ja henkeni tutkii.
7 Rejeita o SENHOR para sempre? Acaso, não torna a ser propício?	8 Hylkääkö Herra ikuisiksi ajoiksi, eikö hän enää ole suosiollinen?
8 Cessou perpetuamente a sua graça? Caducou a sua promessa para todas as gerações?	9 Onko hänen armonsa mennyt ainiaaksi, onko hänen ilmoituksensa lakannut ikiajoiksi ?
9 Esqueceu-se Deus de ser benigno? Ou, na sua ira, terá ele reprimido as suas misericórdias?	10 Onko Jumala unohtanut olla armollinen, onko hän vihassaan sulkenut laupeutensa? Sela.
10 Então, disse eu: isto é a minha aflição; mudou-se a destra do Altíssimo.	11 Minä sanon: minun tuskani on se, että Korkeimman oikea käsi on muuttunut.
11 Recordo os feitos do SENHOR, pois me lembro das tuas maravilhas da antiguidade.	12 Minä muistelen Herran tekoja, niin, minä muistelen sinun muinaisia ihmeitäsi.
12 Considero também nas tuas obras todas e cogito dos teus prodígios.	13 Minä mietiskelen kaikkia sinun töitäsi ja ajattelen sinun tekojasi.
13 O teu caminho, ó Deus, é de santidade. Que deus é tão grande como o nosso Deus?	14 Jumala, sinun tiesi on pyhä. Kuka on jumala, suuri niin kuin sinä, Jumala?

[14] Tu és o Deus que operas maravilhas e, entre os povos, tens feito notório o teu poder.
[15] Com o teu braço remiste o teu povo, os filhos de Jacó e de José.
[16] Viram-te as águas, ó Deus; as águas te viram e temeram, até os abismos se abalaram.
[17] Grossas nuvens se desfizeram em água; houve trovões nos espaços; também as suas setas cruzaram de uma parte para outra.
[18] O ribombar do teu trovão ecoou na redondeza; os relâmpagos alumiaram o mundo; a terra se abalou e tremeu.
[19] Pelo mar foi o teu caminho; as tuas veredas, pelas grandes águas; e não se descobrem os teus vestígios.
[20] O teu povo, tu o conduziste, como rebanho, pelas mãos de Moisés e de Arão.

[15]Sinä olet Jumala, joka teet ihmeitä. Sinä olet tehnyt voimasi tunnetuksi kansojen keskuudessa.
[16]Käsivarrellasi sinä lunastit kansasi, Jaakobin ja Joosefin lapset. Sela.
[17]Vedet näkivät sinut, Jumala, vedet näkivät sinut ja vapisivat, jopa syvyydet järisivät.
[18]Pilvet syöksivät vettä, taivaat antoivat äänensä jylistä, ja sinun nuolesi lensivät.
[19]Sinun ukkosesi jylinä vyöryi, salamat valaisivat maanpiirin, maa vapisi ja järkkyi.
[20]Meren halki kävi sinun tiesi, polkusi läpi suurten vetten, eikä sinun jalanjälkiäsi voitu havaita.
[21]Sinä johdit kansaasi kuin lammaslaumaa Mooseksen ja Aaronin kädellä.

Salmo 78

A providência divina na história do seu povo

Salmo didático de Asafe

[1] Escutai, povo meu, a minha lei; prestai ouvidos às palavras da minha boca.
[2] Abrirei os lábios em parábolas e publicarei enigmas dos tempos antigos.
[3] O que ouvimos e aprendemos, o que nos contaram nossos pais,
[4] não o encobriremos a seus filhos; contaremos à vindoura geração os louvores do SENHOR, e o seu poder, e as maravilhas que fez.

Psalmit 78

Jumalan johdatus Israelin historiassa

[1]Aasafin mietepsalmi. Kuuntele, kansani, minun opetustani, kääntäkää korvanne kuulemaan sanojani.
[2] Minä avaan suuni vertauksiin, tuon ilmi muinaisaikojen arvoituksia.
[3]Mitä olemme kuulleet ja saaneet tietää ja mitä isämme ovat meille kertoneet,
[4]sitä me emme heidän lapsiltaan salaa. Me kerromme aina viimeiseen sukupolveen asti Herran ylistettävistä teoista, hänen voimastaan ja ihmeistään, joita hän on tehnyt.

5 Ele estabeleceu um testemunho em Jacó, e instituiu uma lei em Israel, e ordenou a nossos pais que os transmitissem a seus filhos,

5Hän asetti Jaakobiin todistuksen, sääti Israeliin lain ja käski isiämme opettamaan ne lapsilleen,

6 a fim de que a nova geração os conhecesse, filhos que ainda hão de nascer se levantassem e por sua vez os referissem aos seus descendentes;

6jotta tulevakin polvi ne tuntisi, ja vastedes syntyvät lapset nousisivat ja kertoisivat niistä omille lapsilleen.

7 para que pusessem em Deus a sua confiança e não se esquecessem dos feitos de Deus, mas lhe observassem os mandamentos;

7 Ja niin nämä panisivat luottamuksensa Jumalaan eivätkä unohtaisi Jumalan tekoja vaan pitäisivät hänen käskynsä.

8 e que não fossem, como seus pais, geração obstinada e rebelde, geração de coração inconstante, e cujo espírito não foi fiel a Deus.

8 Silloin he eivät olisi niin kuin isänsä, niskoitteleva ja kapinoiva polvi, sukupolvi, jonka sydän ei ollut vakaa ja jonka henki ei pysynyt uskollisena Jumalalle.

9 Os filhos de Efraim, embora armados de arco, bateram em retirada no dia do combate.

9Efraimilaiset, aseistetut jousimiehet, kääntyivät pakoon taistelun päivänä.

10 Não guardaram a aliança de Deus, não quiseram andar na sua lei;

10 He eivät pitäneet Jumalan liittoa, vaan kieltäytyivät vaeltamasta hänen opetuksensa mukaan.

11 esqueceram-se das suas obras e das maravilhas que lhes mostrara.

11He unohtivat hänen tekonsa ja ihmeensä, jotka hän oli antanut heidän nähdä.

12 Prodígios fez na presença de seus pais na terra do Egito, no campo de Zoã.

12Heidän isiensä nähden hän teki ihmeitä Egyptin maassa, Sooanin kedolla.

13 Dividiu o mar e fê-los seguir; aprumou as águas como num dique.

13 Hän halkaisi meren ja vei heidät sen läpi, hän pani vedet seisomaan kuin seinämän.

14 Guiou-os de dia com uma nuvem e durante a noite com um clarão de fogo.

14Hän johdatti heitä päivisin pilvellä ja öisin tulen valolla.

15 No deserto, fendeu rochas e lhes deu a beber abundantemente como de abismos.

15Hän halkoi kalliot autiomaassa ja juotti heitä runsaasti, kuin syvistä vesistä.

[16] Da pedra fez brotar torrentes, fez manar água como rios.

[17] Mas, ainda assim, prosseguiram em pecar contra ele e se rebelaram, no deserto, contra o Altíssimo.

[18] Tentaram a Deus no seu coração, pedindo alimento que lhes fosse do gosto.

[19] Falaram contra Deus, dizendo: Pode, acaso, Deus preparar-nos mesa no deserto?

[20] Com efeito, feriu ele a rocha, e dela manaram águas, transbordaram caudais. Pode ele dar-nos pão também? Ou fornecer carne para o seu povo?

[21] Ouvindo isto, o SENHOR ficou indignado; acendeu-se fogo contra Jacó, e também se levantou o seu furor contra Israel;

[22] porque não creram em Deus, nem confiaram na sua salvação.

[23] Nada obstante, ordenou às alturas e abriu as portas dos céus;

[24] fez chover maná sobre eles, para alimentá-los, e lhes deu cereal do céu.

[25] Comeu cada qual o pão dos anjos; enviou-lhes ele comida a fartar.

[26] Fez soprar no céu o vento do Oriente e pelo seu poder conduziu o vento do Sul.

[27] Também fez chover sobre eles carne como poeira e voláteis como areia dos mares.

[28] Fê-los cair no meio do arraial deles, ao redor de suas tendas.

[16]Hän juoksutti puroja kalliosta ja vuodatti vettä virtanaan.

[17]Silti he yhä tekivät syntiä häntä vastaan, niskoittelivat Korkeinta vastaan kuivassa maassa.

[18] He kiusasivat Jumalaa sydämessään vaatimalla mieleistään ruokaa.

[19]He puhuivat Jumalaa vastaan ja sanoivat: ”Voiko Jumala kattaa pöydän autiomaassa?

[20] Kyllä hän kallioon iski, niin että vedet vuotivat ja purot tulvivat, mutta voiko hän antaa myös leipää tai hankkia kansalleen lihaa?”

[21]Kun Herra sen kuuli, hän kiivastui. Tuli syttyi Jaakobissa, ja viha nousi Israelia vastaan,

[22]koska he eivät uskoneet Jumalaa eivätkä luottaneet hänen valmistamaansa pelastukseen .

[23] Hän käski pilviä korkeudessa ja avasi taivaan ovet.

[24] Hän antoi sataa heille mannaa syötäväksi ja tarjosi heille taivaan viljaa.

[25] Ihmiset söivät enkelten leipää. Hän lähetti heille evästä yllin kyllin.

[26]Hän pani itätuulen liikkeelle taivaalla ja ohjasi voimallaan etelätuulta.

[27]Hän antoi sataa heille lihaa kuin tomua, siivekkäitä lintuja kuin meren hiekkaa.

[28] Hän pudotti ne heidän leiriinsä, heidän asuntojensa ympärille.

[29] Então, comeram e se fartaram a valer; pois lhes fez o que desejavam.

[30] Porém não reprimiram o apetite. Tinham ainda na boca o alimento,

[31] quando se elevou contra eles a ira de Deus, e entre os seus mais robustos semeou a morte, e prostrou os jovens de Israel.

[32] Sem embargo disso, continuaram a pecar e não creram nas suas maravilhas.

[33] Por isso, ele fez que os seus dias se dissipassem num sopro e os seus anos, em súbito terror.

[34] Quando os fazia morrer, então, o buscavam; arrependidos, procuravam a Deus.

[35] Lembravam-se de que Deus era a sua rocha e o Deus Altíssimo, o seu redentor.

[36] Lisonjeavam-no, porém de boca, e com a língua lhe mentiam.

[37] Porque o coração deles não era firme para com ele, nem foram fiéis à sua aliança.

[38] Ele, porém, que é misericordioso, perdoa a iniqüidade e não destrói; antes, muitas vezes desvia a sua ira e não dá largas a toda a sua indignação.

[39] Lembra-se de que eles são carne, vento que passa e já não volta.

[40] Quantas vezes se rebelaram contra ele no deserto e na solidão o provocaram!

[29] He söivät ja tulivat kylläisiksi. Hän toi heille sitä, mitä he himoitsivat.

[30] He eivät olleet vielä tyydyttäneet himoaan, ja ruoka oli vielä heidän suussaan,

[31] kun Jumalan viha nousi heitä vastaan. Hän tappoi lihavimmat heidän joukostaan ja painoi maahan Israelin nuoret miehet.

[32] Kaikesta huolimatta he yhä tekivät syntiä eivätkä uskoneet hänen ihmeisiinsä.

[33] Sen tähden hän lopetti heidän päivänsä kuin tuulahduksen, päätti heidän vuotensa äkilliseen perikatoon.

[34] Kun hän surmasi heitä, he etsivät häntä, kääntyivät ja etsivät hartaasti Jumalaa.

[35] He muistivat, että Jumala on heidän kallionsa ja että Jumala, Korkein, on heidän lunastajansa.

[36] Mutta he mielistelivät häntä suullaan ja valehtelivat hänelle kielellään.

[37] Heidän sydämensä ei ollut vakaa häntä kohtaan, eivätkä he olleet uskollisia hänen liitossaan.

[38] Silti hän on laupias, antaa anteeksi rikkomukset eikä tahdo hukuttaa. Usein hän myös käänsi vihansa pois eikä antanut kaiken kiivautensa herätä.

[39] Hän muisti, että he ovat vain lihaa, he ovat tuuli, joka menee eikä palaa.

[40] Kuinka usein he niskoittelivatkaan häntä vastaan autiomaassa ja murehduttivat aavikolla hänen mielensä!

41 Tornaram a tentar a Deus, agravaram o Santo de Israel.

42 Não se lembraram do poder dele, nem do dia em que os resgatou do adversário;

43 de como no Egito operou ele os seus sinais e os seus prodígios, no campo de Zoã;

44 e converteu em sangue os rios deles, para que das suas correntes não bebessem.

45 Enviou contra eles enxames de moscas que os devorassem e rãs que os destruíssem.

46 Entregou às larvas as suas colheitas e aos gafanhotos, o fruto do seu trabalho.

47 Com chuvas de pedra lhes destruiu as vinhas e os seus sicômoros, com geada.

48 Entregou à saraiva o gado deles e aos raios, os seus rebanhos.

49 Lançou contra eles o furor da sua ira: cólera, indignação e calamidade, legião de anjos portadores de males.

50 Deu livre curso à sua ira; não poupou da morte a alma deles, mas entregou-lhes a vida à pestilência.

51 Feriu todos os primogênitos no Egito, as primícias da virilidade nas tendas de Cam.

52 Fez sair o seu povo como ovelhas e o guiou pelo deserto, como um rebanho.

41 Yhä edelleen he koettelivat Jumalaa ja kiusasivat Israelin Pyhää.

42 He eivät muistaneet hänen väkevää kättään, eivät päivää, jona hän lunasti heidät ahdistajan vallasta,

43 hän, joka teki tunnustekonsa Egyptissä ja ihmeensä Sooanin kedolla.

44 Hän muutti Niilin ja Egyptin purot vereksi, niin ettei niistä voinut juoda.

45 Hän lähetti egyptiläisten keskuuteen paarmoja, jotka purivat heitä, ja sammakoita, jotka tekivät heille vahinkoa.

46 Hän antoi heidän satonsa toukille ja heidän vaivannäkönsä tuloksen heinäsirkoille.

47 Hän hävitti rakeilla heidän viiniköynnöksensä ja heidän metsäviikunapuunsa raekivillä.

48 Hän antoi heidän karjansa alttiiksi rakeille ja heidän laumansa salamoille.

49 Hän lähetti heitä vastaan vihansa hehkun, kiivastuksen, vihastuksen ja ahdistuksen, parven pahoja enkeleitä.

50 Hän raivasi tien vihalleen, ei säästänyt heidän sielujaan kuolemalta vaan antoi heidät ruton valtaan.

51 Hän surmasi kaikki esikoiset Egyptistä, miehuuden ensimmäiset Haamin majoista.

52 Hän ajoi kansansa liikkeelle kuin lampaat ja johdatti heitä autiomaassa kuin laumaa.

53 Dirigiu-o com segurança, e não temeram, ao passo que o mar submergiu os seus inimigos.	53Hän johdatti heitä turvallisesti, eivätkä he pelänneet, mutta heidän vihollisensa peitti meri.
54 Levou-os até à sua terra santa, até ao monte que a sua destra adquiriu.	54Hän vei kansansa pyhälle alueelleen, tälle vuorelle, jonka hänen oikea kätensä oli hankkinut.
55 Da presença deles expulsou as nações, cuja região repartiu com eles por herança; e nas suas tendas fez habitar as tribos de Israel.	55Hän karkotti kansat heidän tieltään, jakoi niiden maan arvalla heille perinnöksi ja asetti Israelin heimot asumaan niiden majoihin.
56 Ainda assim, tentaram o Deus Altíssimo, e a ele resistiram, e não lhe guardaram os testemunhos.	56Mutta he kiusasivat Jumalaa, Korkeinta, ja kapinoivat häntä vastaan eivätkä noudattaneet hänen säädöksiään .
57 Tornaram atrás e se portaram aleivosamente como seus pais; desviaram-se como um arco enganoso.	57He kääntyivät pois ja olivat uskottomia isiensä tavoin, he muuttuivat velton jousen kaltaisiksi.
58 Pois o provocaram com os seus altos e o incitaram a zelos com as suas imagens de escultura.	58He vihoittivat hänet uhrikukkuloillaan ja herättivät veistetyillä kuvilla hänen kiivautensa.
59 Deus ouviu isso, e se indignou, e sobremodo se aborreceu de Israel.	59Jumala kuuli sen ja kiivastui, hän peräti hylkäsi Israelin.
60 Por isso, abandonou o tabernáculo de Siló, a tenda de sua morada entre os homens,	60 Hän jätti asumuksensa Siilossa, telttamajan, jonka hän oli pystyttänyt ihmisten keskelle.
61 e passou a arca da sua força ao cativeiro, e a sua glória, à mão do adversário.	61Hän salli väkevyytensä joutua vankeuteen ja kunniansa vihollisen käsiin.
62 Entregou o seu povo à espada e se encolerizou contra a sua própria herança.	62 Hän antoi kansansa alttiiksi miekalle ja kiivastui perintöosaansa.
63 O fogo devorou os jovens deles, e as suas donzelas não tiveram canto nupcial.	63 Tuli kulutti sen nuorukaiset, eikä sen neitoja ylistetty häälauluilla.
64 Os seus sacerdotes caíram à espada, e as suas viúvas não fizeram lamentações.	64 Sen papit kaatuivat miekkaan, eivätkä heidän leskensä itkeneet.

[65] Então, o SENHOR despertou como de um sono, como um valente que grita excitado pelo vinho;
[66] fez recuar a golpes os seus adversários e lhes cominou perpétuo desprezo.
[67] Além disso, rejeitou a tenda de José e não elegeu a tribo de Efraim.
[68] Escolheu, antes, a tribo de Judá, o monte Sião, que ele amava.
[69] E construiu o seu santuário durável como os céus e firme como a terra que fundou para sempre.
[70] Também escolheu a Davi, seu servo, e o tomou dos redis das ovelhas;
[71] tirou-o do cuidado das ovelhas e suas crias, para ser o pastor de Jacó, seu povo, e de Israel, sua herança.
[72] E ele os apascentou consoante a integridade do seu coração e os dirigiu com mãos precavidas.

[65]Silloin Herra havahtui kuin unesta, kuin viinistä villiintynyt sankari.
[66] Hän löi vihollisensa takaisin, tuotti heille ikuisen häpeän.
[67]Hän hylkäsi Joosefin majan eikä valinnut Efraimin heimoa,
[68] vaan valitsi Juudan heimon, Siionin vuoren, jota hän rakastaa.
[69]Hän rakensi pyhäkkönsä korkeuksien tasalle, rakensi sen niin kuin maan, jonka oli perustanut ikiajoiksi.
[70] Hän valitsi palvelijansa Daavidin, otti hänet lammastarhoista
[71]ja toi hänet imettävien lammasten jäljestä kaitsemaan kansaansa Jaakobia ja perintöosaansa Israelia.
[72]Ja Daavid kaitsi heitä vilpittömin sydämin, johti heitä taitavalla kädellä.

Salmo 79

O povo pede castigo contra os inimigos

Salmo de Asafe

[1] Ó Deus, as nações invadiram a tua herança, profanaram o teu santo templo, reduziram Jerusalém a um montão de ruínas.
[2] Deram os cadáveres dos teus servos por cibo às aves dos céus e a carne dos teus santos, às feras da terra.
[3] Derramaram como água o sangue deles ao redor de Jerusalém, e não houve quem lhes desse sepultura.

Psalmit 79

Valitus Jerusalemin hävityksestä

[1]Aasafin psalmi. Jumala, pakanat ovat tunkeutuneet sinun perintöosaasi. He ovat saastuttaneet pyhän temppelisi ja ovat tehneet Jerusalemin kiviraunioiksi.
[2]He ovat antaneet palvelijoittesi ruumiit ruoaksi taivaan linnuille, hurskaittesi lihan maan pedoille.
[3] He ovat vuodattaneet heidän vertaan kuin vettä ympäri Jerusalemia, eikä kukaan ole haudannut kuolleita.

[4] Tornamo-nos o opróbrio dos nossos vizinhos, o escárnio e a zombaria dos que nos rodeiam.

[4] Me olemme joutuneet naapuriemme häväistäviksi, ympärillämme asuvien pilkattaviksi ja ivattaviksi.

[5] Até quando, SENHOR? Será para sempre a tua ira? Arderá como fogo o teu zelo?

[5] Kuinka kauan, Herra , olet vihainen? Ikuisestiko? Kuinka kauan kiivautesi palaa kuin tuli?

[6] Derrama o teu furor sobre as nações que te não conhecem e sobre os reinos que não invocam o teu nome.

[6] Vuodata vihasi pakanakansoihin, jotka eivät tunne sinua, ja niiden valtakuntien päälle, jotka eivät huuda avukseen sinun nimeäsi.

[7] Porque eles devoraram a Jacó e lhe assolaram as moradas.

[7] Sillä he ovat syöneet Jaakobin ja autioittaneet sen asuinsijat.

[8] Não recordes contra nós as iniqüidades de nossos pais; apressem-se ao nosso encontro as tuas misericórdias, pois estamos sobremodo abatidos.

[8] Älä lue meidän syyksemme esi-isiemme rikoksia vaan anna armosi pian kohdata meitä, sillä me olemme joutuneet suureen kurjuuteen.

[9] Assiste-nos, ó Deus e Salvador nosso, pela glória do teu nome; livra-nos e perdoa-nos os pecados, por amor do teu nome.

[9] Auta meitä, Jumala, meidän pelastajamme, nimesi kunnian tähden! Pelasta meidät ja anna anteeksi meidän syntimme nimesi tähden.

[10] Por que diriam as nações: Onde está o seu Deus? Seja, à nossa vista, manifesta entre as nações a vingança do sangue que dos teus servos é derramado.

[10] Miksi pakanat saisivat sanoa: ”Missä on heidän Jumalansa?” Tulkoon pakanoiden keskuudessa tunnetuksi meidän silmiemme nähden, kuinka sinä kostat palvelijoittesi veren, joka on vuodatettu.

[11] Chegue à tua presença o gemido do cativo; consoante a grandeza do teu poder, preserva os sentenciados à morte.

[11] Tulkoon vankien valitus sinun eteesi. Suurella voimallasi pidä elossa kuoleman lapset.

[12] Retribui, SENHOR, aos nossos vizinhos, sete vezes tanto, o opróbrio com que te vituperaram.

[12] Maksa naapureittemme syliin seitsenkertaisesti se herjaus, jolla he ovat häväisseet sinua, Herra.

[13] Quanto a nós, teu povo e ovelhas do teu pasto, para sempre te daremos graças; de geração em geração proclamaremos os teus louvores.

[13] Mutta me, sinun kansasi, sinun laitumesi lampaat, kiitämme sinua ikuisesti, julistamme ylistystäsi polvesta polveen.

Salmo 80

Pedindo restaurações

Ao mestre de canto, segundo a melodia "Os lírios". Testemunho de Asafe. Salmo

1 Dá ouvidos, ó pastor de Israel, tu que conduzes a José como um rebanho; tu que estás entronizado acima dos querubins, mostra o teu esplendor.

2 Perante Efraim, Benjamim e Manassés, desperta o teu poder e vem salvar-nos.

3 Restaura-nos, ó Deus; faze resplandecer o teu rosto, e seremos salvos.

4 Ó SENHOR, Deus dos Exércitos, até quando estarás indignado contra a oração do teu povo?

5 Dás-lhe a comer pão de lágrimas e a beber copioso pranto.

6 Constituis-nos em contendas para os nossos vizinhos, e os nossos inimigos zombam de nós a valer.

7 Restaura-nos, ó Deus dos Exércitos; faze resplandecer o teu rosto, e seremos salvos.

8 Trouxeste uma videira do Egito, expulsaste as nações e a plantaste.

9 Dispuseste-lhe o terreno, ela deitou profundas raízes e encheu a terra.

10 Com a sombra dela os montes se cobriram, e, com os seus sarmentos, os cedros de Deus.

11 Estendeu ela a sua ramagem até ao mar e os seus rebentos, até ao rio.

Psalmit 80

Jumala, palauta meidät ennallemme

1Musiikinjohtajalle. Lauletaan kuin ”Liljat”. Aasafin todistus. Psalmi.

2Kuule, Israelin paimen, joka johdat Joosefia kuin lammaslaumaa. Sinä, joka istut kerubien keskellä, ilmesty kirkkaudessa

3Efraimin, Benjaminin ja Manassen edessä. Herätä voimasi ja tule meille pelastukseksi.

4 Jumala, palauta meidät ennallemme, anna kasvojesi valon loistaa, niin me pelastumme.

5 HerraSebaot, kuinka kauan olet vihastunut kansasi rukoukseen?

6 Olet syöttänyt heille kyynelten leipää, olet juottanut heille maljoittain kyyneleitä.

7Olet pannut meidät riidaksi naapureillemme, ja vihollisemme ilkkuvat meitä.

8Sotajoukkojen Jumala, palauta meidät ennallemme, anna kasvojesi valon loistaa, niin me pelastumme.

9Sinä siirsit viiniköynnöksen Egyptistä, karkotit pakanat ja istutit sen.

10Sinä raivasit tilaa sen eteen, juurrutit sen, ja se täytti maan.

11 Vuoret peittyivät sen varjoon ja Jumalan setrit sen oksien alle.

12 Se levitti köynnöksensä mereen asti ja vesansa virtaan saakka.

[12] Por que lhe derribaste as cercas, de sorte que a vindimam todos os que passam pelo caminho?

[13] O javali da selva a devasta, e nela se repastam os animais que pululam no campo.

[14] Ó Deus dos Exércitos, volta-te, nós te rogamos, olha do céu, e vê, e visita esta vinha;

[15] protege o que a tua mão direita plantou, o sarmento que para ti fortaleceste.

[16] Está queimada, está decepada. Pereçam os nossos inimigos pela repreensão do teu rosto.

[17] Seja a tua mão sobre o povo da tua destra, sobre o filho do homem que fortaleceste para ti.

[18] E assim não nos apartaremos de ti; vivifica-nos, e invocaremos o teu nome.

[19] Restaura-nos, ó SENHOR, Deus dos Exércitos, faze resplandecer o teu rosto, e seremos salvos.

Salmo 81

Exortação a louvor e obediência

Ao mestre de canto, segundo a melodia “Os lagares”. Salmo de Asafe

[1] Cantai de júbilo a Deus, força nossa; celebrai o Deus de Jacó.

[2] Salmodiai e fazei soar o tamboril, a suave harpa com o saltério.

[13]Miksi hajotit aidan sen ympäriltä, niin että kaikki tien kulkijat sitä raastavat?

[14]Sitä repii metsäkarju, kedon eläimet sitä syövät.

[15]Sotajoukkojen Jumala, palaa takaisin! Katso taivaasta ja näe! Ota hoitoosi tämä viiniköynnös

[16] ja suojaa taimi, minkä oikea kätesi istutti, poika, jonka olet kasvattanut itseäsi varten.

[17]Se on tulen polttama, maahan hakattu. He hukkuvat, kun sinä heitä nuhtelet.

[18] Olkoon kätesi miehen yllä, joka on oikealla puolellasi, ihmislapsen yllä, jonka olet kasvattanut itseäsi varten.

[19] Silloin emme enää luovu sinusta. Pidä meidät elossa, niin me huudamme avuksemme sinun nimeäsi.

[20] Herra Sebaot, palauta meidät ennallemme, anna kasvojesi valon loistaa, niin me pelastumme.

Psalmit 81

Juhlapäivän laulu

[1]Musiikinjohtajalle. Viininkorjuulaulu. Aasafin psalmi.

[2]Kohottakaa ilohuuto Jumalalle, joka on meidän väkevyytemme! Nostakaa riemuhuuto Jaakobin Jumalalle!

[3] Virittäkää kiitoslaulu, lyökää rumpuja, soittakaa suloisesti lyyraa ja harppua.

[3] Tocai a trombeta na Festa da Lua Nova, na lua cheia, dia da nossa festa.

[4] É preceito para Israel, é prescrição do Deus de Jacó.

[5] Ele o ordenou, como lei, a José, ao sair contra a terra do Egito. Ouço uma linguagem que eu não conhecera.

[6] Livrei os seus ombros do peso, e suas mãos foram livres dos cestos.

[7] Clamaste na angústia, e te livrei; do recôndito do trovão eu te respondi e te experimentei junto às águas de Meribá.

[8] Ouve, povo meu, quero exortar-te. Ó Israel, se me escutasses!

[9] Não haja no meio de ti deus alheio, nem te prostres ante deus estranho.

[10] Eu sou o SENHOR, teu Deus, que te tirei da terra do Egito. Abre bem a boca, e ta encherei.

[11] Mas o meu povo não me quis escutar a voz, e Israel não me atendeu.

[12] Assim, deixei-o andar na teimosia do seu coração; siga os seus próprios conselhos.

[13] Ah! Se o meu povo me escutasse, se Israel andasse nos meus caminhos!

[14] Eu, de pronto, lhe abateria o inimigo e deitaria mão contra os seus adversários.

[15] Os que aborrecem ao SENHOR se lhe submeteriam, e isto duraria para sempre.

[4] Puhaltakaa pasuunaan uudenkuun aikaan ja täydenkuun päivänä, juhlapäivämme kunniaksi.

[5]Sillä tämä on laki Israelille, Jaakobin Jumalan säädös.

[6] Hän asetti sen todistukseksi Joosefiin lähtiessään Egyptin maata vastaan. Kuulen kieltä, jota en tunne.

[7]”Minä poistin taakan hänen harteiltaan, päästin hänen kätensä irti kantokorista.

[8]Hädässäsi sinä huusit, ja minä vapautin sinut. Ukkospilven kätköstä minä vastasin sinulle. Minä koettelin sinua Meriban veden luona.” Sela.

[9]”Kuule, kansani, minä varoitan sinua. Israel, jospa kuulisit minua!

[10]Älköön sinulla olko vierasta jumalaa, älä kumarru palvomaan muukalaisten jumalaa.

[11]Minä olen Herra , sinun Jumalasi, joka toin sinut Egyptin maasta. Avaa suusi, niin minä sen täytän.

[12]Mutta kansani ei kuullut minun ääntäni, Israel ei välittänyt minusta.

[13] Niinpä minä annoin heidän mennä pois paatunein sydämin vaeltamaan omien neuvojensa mukaan.

[14]Oi, jospa minun kansani kuulisi minua ja Israel vaeltaisi minun teitäni!

[15]Silloin minä hetkessä kukistaisin sen viholliset ja kääntäisin käteni sen ahdistajia vastaan.”

[16]Ne, jotka Herraa vihaavat, matelisivat hänen edessään, tämä olisi heidän osansa ikuisesti.

[16] Eu o sustentaria com o trigo mais fino e o saciaria com o mel que escorre da rocha.

[17] Mutta kansaansa hän ruokkisi parhaalla vehnällä: ”Minä ravitsen sinut hunajalla kalliosta.”

Salmo 82

Increpadas a injustiça e a parcialidade dos juízes

Salmo de Asafe

[1] Deus assiste na congregação divina; no meio dos deuses, estabelece o seu julgamento.

[2] Até quando julgareis injustamente e tomareis partido pela causa dos ímpios?

[3] Fazei justiça ao fraco e ao órfão, procedei retamente para com o aflito e o desamparado.

[4] Socorrei o fraco e o necessitado; tirai-os das mãos dos ímpios.

[5] Eles nada sabem, nem entendem; vagueiam em trevas; vacilam todos os fundamentos da terra.

[6] Eu disse: sois deuses, sois todos filhos do Altíssimo.

[7] Todavia, como homens, morrereis e, como qualquer dos príncipes, haveis de sucumbir.

[8] Levanta-te, ó Deus, julga a terra, pois a ti compete a herança de todas as nações.

Psalmit 82

Jumala tuomitsee väärät tuomarit

[1]Aasafin psalmi. Jumala seisoo jumalien kokouksessa, tuomitsee jumalien keskellä:

[2] ”Kuinka kauan te tuomitsette väärin ja pidätte jumalattomien puolta?” Sela.

[3] ”Auttakaa oikeuteensa vähäosainen ja orpo, hankkikaa kurjalle ja puutteenalaiselle oikeus.

[4] Vapauttakaa vähäosainen ja köyhä, pelastakaa hänet jumalattomien käsistä.

[5]Eivät he tiedä eivätkä ymmärrä, he vaeltavat pimeydessä. Kaikki maan perustukset horjuvat.

[6] Minä sanoin: ’Te olette jumalia, kaikki te olette Korkeimman poikia.

[7]Silti te kuolette kuin ihmiset, kaadutte kuin kuka tahansa ruhtinaista.’”

[8]Nouse, Jumala, tuomitse maa, sillä kaikki kansat ovat sinun perintöosasi.

Salmo 83

Julgamento de Deus contra as nações inimigas

Cântico. Salmo de Asafe

[1] Ó Deus, não te cales; não te emudeças, nem fiques inativo, ó Deus!

[2] Os teus inimigos se alvoroçam, e os que te odeiam levantam a cabeça.

Psalmit 83

Avunhuuto Israelin vihollisia vastaan

[1]Laulu, Aasafin psalmi.

[2]Jumala, älä ole ääneti! Älä vaikene, Jumala, älä ole niin hiljaa!

[3]Sillä katso, sinun vihollisesi metelöivät ja vihaajasi ovat nostaneet päänsä.

[3] Tramam astutamente contra o teu povo e conspiram contra os teus protegidos.	[4] He juonittelevat sinun kansaasi vastaan ja pitävät neuvoa suojattejasi vastaan.
[4] Dizem: Vinde, risquemo-los de entre as nações; e não haja mais memória do nome de Israel.	[5] He sanovat: ”Tulkaa, hävittäkäämme heidät olemasta kansa, niin ettei Israelin nimeä enää muisteta.”
[5] Pois tramam concordemente e firmam aliança contra ti	[6] Yksissä tuumin he ovat neuvotelleet, sinua vastaan he ovat tehneet liiton:
[6] as tendas de Edom e os ismaelitas, Moabe e os hagarenos,	[7] Edomin teltat ja ismaelilaiset, Mooab ja hagrilaiset,
[7] Gebal, Amom e Amaleque, a Filístia como os habitantes de Tiro;	[8] Gebal, Ammon ja Amalek, Filistea ja Tyroksen asukkaat.
[8] também a Assíria se alia com eles, e se constituem braço forte aos filhos de Ló.	[9] Myös Assur on liittynyt heihin, tullut tueksi Lootin lapsille. Sela.
[9] Faze-lhes como fizeste a Midiã, como a Sísera, como a Jabim na ribeira de Quisom;	[10] Tee heille niin kuin Midianille, niin kuin Siiseralle, niin kuin Jaabinille Kiisonjoen rannalla.
[10] os quais pereceram em En-Dor; tornaram-se adubo para a terra.	[11] He tuhoutuivat Een-Doorissa, he joutuivat lannaksi maahan.
[11] Sejam os seus nobres como Orebe e como Zeebe, e os seus príncipes, como Zeba e como Zalmuna,	[12] Tee heidän ylhäisilleen niin kuin Oorebille ja Seebille, kaikille heidän ruhtinailleen niin kuin Sebahille ja Salmunnalle,
[12] que disseram: Apoderemo-nos das habitações de Deus.	[13] jotka sanoivat: ”Ottakaamme haltuumme Jumalan asuinsijat.”
[13] Deus meu, faze-os como folhas impelidas por um remoinho, como a palha ao léu do vento.	[14] Jumalani, tee heidät pyöriviksi ohdakepalloiksi , kuin kuiviksi korsiksi, joita tuuli ajaa.
[14] Como o fogo devora um bosque e a chama abrasa os montes,	[15] Niin kuin tuli polttaa metsän, niin kuin liekki korventaa vuoret,
[15] assim, persegue-os com a tua tempestade e amedronta-os com o teu vendaval.	[16] niin aja heitä takaa rajuilmallasi ja kauhistuta heitä myrskylläsi.
[16] Enche-lhes o rosto de ignomínia, para que busquem o teu nome, SENHOR.	[17] Peitä heidän kasvonsa häpeällä, että he etsisivät sinun nimeäsi, Herra .

[17] Sejam envergonhados e confundidos perpetuamente; perturbem-se e pereçam.

[18] E reconhecerão que só tu, cujo nome é SENHOR, és o Altíssimo sobre toda a terra.

[18] Joutukoot he häpeään ja olkoot kauhuissaan ainaisesti, tulkoot häväistyiksi ja hukkukoot.

[19] Saakoot he tietää, että sinä ainoa, jonka nimi on Herra , olet korkein kaikessa maassa.

Salmo 84

Saudades do templo

Ao mestre de canto, segundo a melodia "Os lagares". Salmo dos filhos de Corá

[1] Quão amáveis são os teus tabernáculos, SENHOR dos Exércitos!

[2] A minha alma suspira e desfalece pelos átrios do SENHOR; o meu coração e a minha carne exultam pelo Deus vivo!

[3] O pardal encontrou casa, e a andorinha, ninho para si, onde acolha os seus filhotes; eu, os teus altares, SENHOR dos Exércitos, Rei meu e Deus meu!

[4] Bem-aventurados os que habitam em tua casa; louvam-te perpetuamente.

[5] Bem-aventurado o homem cuja força está em ti, em cujo coração se encontram os caminhos aplanados,

[6] o qual, passando pelo vale árido, faz dele um manancial; de bênçãos o cobre a primeira chuva.

[7] Vão indo de força em força; cada um deles aparece diante de Deus em Sião.

[8] SENHOR, Deus dos Exércitos, escuta-me a oração; presta ouvidos, ó Deus de Jacó!

[9] Olha, ó Deus, escudo nosso, e contempla o rosto do teu ungido.

Psalmit 84

Pyhiinvaeltajan laulu

[1]Musiikinjohtajalle. Koorahilaisten viininkorjuulaulu. Psalmi.

[2]Kuinka ihanat ovat sinun asuinsijasi, Herra Sebaot!

[3]Minun sieluni ikävöi ja nääntyy kaipauksesta Herran esipihoihin, sydämeni ja ruumiini kohottaa riemuhuudon elävälle Jumalalle.

[4]Löysihän lintunen kodin ja varpunen pesän, johon se poikasensa laskee – sinun alttarisi, Herra Sebaot, minun kuninkaani ja Jumalani.

[5] Onnellisia ovat ne, jotka asuvat sinun huoneessasi! He ylistävät sinua alati. Sela.

[6]Onnellisia ne ihmiset, joiden voima on sinussa, joilla on sydämellään pyhät matkat!

[7] Kun he kulkevat kyynellaakson kautta, he muuttavat sen lähteitten maaksi , ja syyssade peittää sen siunauksilla.

[8]He kulkevat voimasta voimaan, heidät nähdään Jumalan edessä Siionissa.

[9] Herra Sebaot, kuule minun rukoukseni, kuuntele, Jaakobin Jumala. Sela.

[10] Jumala, katso kilpeämme, katso voideltusi kasvoja!

10 Pois um dia nos teus átrios vale mais que mil; prefiro estar à porta da casa do meu Deus, a permanecer nas tendas da perversidade.

11 Porque o SENHOR Deus é sol e escudo; o SENHOR dá graça e glória; nenhum bem sonega aos que andam retamente.

12 Ó SENHOR dos Exércitos, feliz o homem que em ti confia.

Salmo 85

Pede-se o perdão de Deus

Ao mestre de canto. Salmo dos filhos de Corá

1 Favoreceste, SENHOR, a tua terra; restauraste a prosperidade de Jacó.

2 Perdoaste a iniqüidade de teu povo, encobriste os seus pecados todos.

3 A tua indignação, reprimiste-a toda, do furor da tua ira te desviaste.

4 Restabelece-nos, ó Deus da nossa salvação, e retira de sobre nós a tua ira.

5 Estarás para sempre irado contra nós? Prolongarás a tua ira por todas as gerações?

6 Porventura, não tornarás a vivificar-nos, para que em ti se regozije o teu povo?

7 Mostra-nos, SENHOR, a tua misericórdia e concede-nos a tua salvação.

8 Escutarei o que Deus, o SENHOR, disser, pois falará de paz ao seu povo e aos seus santos; e que jamais caiam em insensatez.

11Yksi päivä sinun esipihoissasi on parempi kuin tuhat muualla. Mieluummin olen vartijana Jumalani huoneen kynnyksellä kuin asun jumalattomien majoissa.

12 Sillä Herra Jumala on aurinko ja kilpi. Herra antaa armon ja kunnian, ei hän pidätä hyvää niiltä, jotka vaeltavat nuhteettomasti.

13 HerraSebaot, autuas se ihminen, joka luottaa sinuun!

Psalmit 85

Herran kansa rukoilee siunauksen aikaa

1Musiikinjohtajalle. Koorahilaisten psalmi.

2 Herra , sinä olit suosiollinen maallesi, sinä palautit Jaakobin vankeudesta.

3 Sinä otit pois kansasi rikkomuksen ja peitit kaikki heidän syntinsä. Sela.

4Sinä vedit pois kaiken suuttumuksesi ja käännyit pois vihasi hehkusta.

5Palauta meidät ennallemme, Jumala, meidän pelastajamme, ja poista vihasi päältämme.

6 Oletko suuttunut meihin ikuisesti, pitkitätkö vihaasi polvesta polveen?

7Etkö herätä meitä jälleen eloon, että kansasi iloitsisi sinussa?

8 Herra , osoita meille armosi ja pelasta meidät.

9Minä tahdon kuulla, mitä Jumala, Herra , puhuu, sillä hän puhuu rauhaa kansalleen ja hurskailleen. Älkööt he palatko tyhmyyteen.

[9] Próxima está a sua salvação dos que o temem, para que a glória assista em nossa terra.
[10] Encontraram-se a graça e a verdade, a justiça e a paz se beijaram.
[11] Da terra brota a verdade, dos céus a justiça baixa o seu olhar.
[12] Também o SENHOR dará o que é bom, e a nossa terra produzirá o seu fruto.
[13] A justiça irá adiante dele, cujas pegadas ela transforma em caminhos.

Salmo 86

Súplica e confiança
Oração de Davi

[1] Inclina, SENHOR, os ouvidos e responde-me, pois estou aflito e necessitado.

[2] Preserva a minha alma, pois eu sou piedoso; tu, ó Deus meu, salva o teu servo que em ti confia.
[3] Compadece-te de mim, ó SENHOR, pois a ti clamo de contínuo.
[4] Alegra a alma do teu servo, porque a ti, SENHOR, elevo a minha alma.
[5] Pois tu, SENHOR, és bom e compassivo; abundante em benignidade para com todos os que te invocam.
[6] Escuta, SENHOR, a minha oração e atende à voz das minhas súplicas.
[7] No dia da minha angústia, clamo a ti, porque me respondes.
[8] Não há entre os deuses semelhante a ti, SENHOR; e nada existe que se compare às tuas obras.

[10] Onhan hänen valmistamansa pelastus lähellä niitä, jotka häntä pelkäävät, että kunnia asuisi maassamme.
[11]Armo ja totuus tapaavat toisensa, vanhurskaus ja rauha suutelevat toisiaan.
[12] Totuus versoo maasta, ja vanhurskaus katsoo taivaasta.
[13]Totisesti, Herra antaa kaikkea hyvää, ja maamme antaa satonsa.
[14]Vanhurskaus käy hänen edellään ja johtaa hänen askeleitaan tiellä.

Psalmit 86

Opeta minulle tiesi, Herra

[1]Daavidin rukous. Herra , kallista korvasi ja vastaa minulle, sillä minä olen kurja ja köyhä.

[2] Varjele sieluni, sillä minä olen uskollinen. Sinä olet minun Jumalani. Pelasta palvelijasi, joka luottaa sinuun.
[3]Armahda minua, Herra, sillä sinua minä huudan kaiken päivää.
[4] Ilahduta palvelijasi sielu, sillä sinun puoleesi, Herra, minä ylennän sieluni.
[5]Olethan sinä, Herra, hyvä ja anteeksiantava, ja armosi on suuri kaikille, jotka huutavat sinua avukseen.
[6] Herra, kuule minun rukoukseni, kuuntele tarkoin anomiseni ääntä.
[7] Hätäni päivänä minä huudan sinua avukseni, sillä sinä vastaat minulle.
[8]Ei ole sinun vertaistasi jumalien joukossa, Herra, ei mikään ole sinun tekojesi vertaista.

[9] Todas as nações que fizeste virão, prostrar-se-ão diante de ti, SENHOR, e glorificarão o teu nome.
[10] Pois tu és grande e operas maravilhas; só tu és Deus!

[11] Ensina-me, SENHOR, o teu caminho, e andarei na tua verdade; dispõe-me o coração para só temer o teu nome.

[12] Dar-te-ei graças, SENHOR, Deus meu, de todo o coração, e glorificarei para sempre o teu nome.
[13] Pois grande é a tua misericórdia para comigo, e me livraste a alma do mais profundo poder da morte.
[14] Ó Deus, os soberbos se têm levantado contra mim, e um bando de violentos atenta contra a minha vida; eles não te consideram.

[15] Mas tu, SENHOR, és Deus compassivo e cheio de graça, paciente e grande em misericórdia e em verdade.

[16] Volta-te para mim e compadece-te de mim; concede a tua força ao teu servo e salva o filho da tua serva.
[17] Mostra-me um sinal do teu favor, para que o vejam e se envergonhem os que me aborrecem; pois tu, SENHOR, me ajudas e me consolas.

Salmo 87

Jerusalém, amada de Deus
Salmo dos filhos de Corá. Cântico

[1] Fundada por ele sobre os montes santos,

[9]Kaikki kansat, jotka olet tehnyt, tulevat ja kumartuvat palvoen sinun edessäsi, Herra, kunnioittavat sinun nimeäsi.
[10]Sillä sinä olet suuri ja teet ihmeitä, sinä yksin olet Jumala.
[11]Opeta minulle tiesi, Herra , että vaeltaisin sinun totuudessasi. Tee sydämeni ehyeksi, että pelkäisin sinun nimeäsi.
[12]Herra, minun Jumalani, sinua minä kiitän kaikesta sydämestäni ja kunnioitan sinun nimeäsi ikuisesti,
[13] sillä sinun armosi on suuri minua kohtaan, sinä olet pelastanut sieluni tuonelan syvyyksistä.

[14]Jumala, röyhkeät ovat nousseet minua vastaan, väkivaltaisten joukko tavoittelee henkeäni, eivät he sinusta piittaa .

[15]Mutta sinä, Herra, olet laupias ja armahtava Jumala. Sinä olet pitkämielinen, sinun armosi ja uskollisuutesi on suuri.
[16]Käänny puoleeni ja armahda minua! Anna voimasi palvelijallesi, pelasta palvelijattaresi poika.

[17] Tee tunnusteko minun hyväkseni. Nähkööt vihamieheni sen ja hävetkööt, kun sinä, Herra , autat ja lohdutat minua.

Psalmit 87

Siion, Jumalan kaupunki

[1]Koorahilaisten psalmi, laulu. Pyhille vuorille perustamaansa kaupunkia,

2 o SENHOR ama as portas de Sião mais do que as habitações todas de Jacó.

3 Gloriosas coisas se têm dito de ti, ó cidade de Deus!

4 Dentre os que me conhecem, farei menção de Raabe e da Babilônia; eis aí Filístia e Tiro com Etiópia; lá, nasceram.

5 E com respeito a Sião se dirá: Este e aquele nasceram nela; e o próprio Altíssimo a estabelecerá.

6 O SENHOR, ao registrar os povos, dirá: Este nasceu lá.

7 Todos os cantores, saltando de júbilo, entoarão: Todas as minhas fontes são em ti.

2Siionin portteja, Herra rakastaa enemmän kuin Jaakobin kaikkia muita asuinsijoja.

3Sinusta puhutaan kunnioittavasti, sinä Jumalan kaupunki. Sela.

4"Minä mainitsen tunnustajikseni Rahabin ja Baabelin. Katso, Filisteasta, Tyroksesta ja Kuusista minä mainitsen: sekin on syntynyt siellä.

5Mutta Siionista sanotaan: Joka ainoa on syntynyt siellä." Hän itse, Korkein, vahvistaa sen.

6 Herraluettelee, kirjatessaan kansat: "Tämä on syntynyt siellä." Sela.

7 Karkeloiden he laulavat: "Kaikki lähteeni ovat sinussa."

Salmo 88

Lamentação de um atribulado

Cântico. Salmo dos filhos de Corá. Ao mestre de canto. Para ser cantado com cítara. Salmo didático de Hemã, ezraíta

1 Ó SENHOR, Deus da minha salvação, dia e noite clamo diante de ti.

2 Chegue à tua presença a minha oração, inclina os ouvidos ao meu clamor.

3 Pois a minha alma está farta de males, e a minha vida já se abeira da morte.

4 Sou contado com os que baixam à cova; sou como um homem sem força,

5 atirado entre os mortos; como os feridos de morte que jazem na sepultura, dos

Psalmit 88

Rukous suurimmassa hädässä

1Laulu, koorahilaisten psalmi. Musiikinjohtajalle. Lauletaan kuin "Sairaus". Esrahilaisen Heemanin mietepsalmi.

2 Herra, Jumala, minun pelastajani, päivin ja öin minä huudan sinun edessäsi.

3Tulkoon rukoukseni sinun eteesi, kallista korvasi huutoni puoleen.

4 Sillä minun sieluni on saanut kokea pahaa kyllikseen, elämäni on lähellä tuonelaa.

5 Minua pidetään hautaan menevien kaltaisena, minusta on tullut kuin mies, jolla ei ole voimaa.

6Minut on jätetty kuolleitten joukkoon kuin kaatuneet, jotka haudassa makaavat.

quais já não te lembras; são desamparados de tuas mãos.	Heitä sinä et enää muista, ja heidät on erotettu sinun kädestäsi.
6 Puseste-me na mais profunda cova, nos lugares tenebrosos, nos abismos.	7Sinä olet pannut minut syvimpään hautaan, pimeyden syvyyksiin.
7 Sobre mim pesa a tua ira; tu me abates com todas as tuas ondas.	8Sinun vihasi painaa minua, ja kaikki tyrskysi ahdistavat minua. Sela.
8 Apartaste de mim os meus conhecidos e me fizeste objeto de abominação para com eles; estou preso e não vejo como sair.	9Tuttavani sinä olet karkottanut minusta kauas, olet tehnyt minut heille inhottavaksi. Olen suljettuna sisään enkä pääse ulos.
9 Os meus olhos desfalecem de aflição; dia após dia, venho clamando a ti, SENHOR, e te levanto as minhas mãos.	10Silmäni ovat kuihtuneet kurjuudesta. Joka päivä minä huudan sinua, Herra , ja ojennan käteni sinun puoleesi.
10 Mostrarás tu prodígios aos mortos ou os finados se levantarão para te louvar?	11Teetkö sinä ihmeitä kuolleille, nousevatko vainajat sinua kiittämään? Sela.
11 Será referida a tua bondade na sepultura? A tua fidelidade, nos abismos?	12Kerrotaanko haudassa sinun armostasi, kadotuksessa sinun uskollisuudestasi?
12 Acaso, nas trevas se manifestam as tuas maravilhas? E a tua justiça, na terra do esquecimento?	13 Tunnetaanko pimeydessä sinun ihmeitäsi ja unohduksen maassa sinun vanhurskauttasi?
13 Mas eu, SENHOR, clamo a ti por socorro, e antemanhã já se antecipa diante de ti a minha oração.	14Mutta minä huudan sinun puoleesi, Herra , ja aamulla varhain tuon rukoukseni sinun eteesi.
14 Por que rejeitas, SENHOR, a minha alma e ocultas de mim o rosto?	15 Miksi, Herra , hylkäät sieluni, miksi peität kasvosi minulta?
15 Ando aflito e prestes a expirar desde moço; sob o peso dos teus terrores, estou desorientado.	16Minä olen ollut kurja ja lähellä kuolemaa nuoruudestani asti. Minä kärsin sinun kauhujasi, olen neuvoton.
16 Por sobre mim passaram as tuas iras, os teus terrores deram cabo de mim.	17 Sinun vihasi vyöryy minun ylitseni, kauhusi tuhoavat minut.
17 Eles me rodeiam como água, de contínuo; a um tempo me circundam.	18 Ne saartavat minua kaiken päivää kuin vedet, kaikki yhdessä ne piirittävät minua.

[18] Para longe de mim afastaste amigo e companheiro; os meus conhecidos são trevas.

[19] Kaikki rakkaat ja ystävät sinä olet karkottanut minusta kauas, pimeys on ainoa tuttavani.

Salmo 89

Promessa do reino messiânico a Davi

Salmo didático de Etã, ezraíta

1 Rs 4.31

[1] Cantarei para sempre as tuas misericórdias, ó SENHOR; os meus lábios proclamarão a todas as gerações a tua fidelidade.

[2] Pois disse eu: a benignidade está fundada para sempre; a tua fidelidade, tu a confirmarás nos céus, dizendo:

[3] Fiz aliança com o meu escolhido e jurei a Davi, meu servo:

[4] Para sempre estabelecerei a tua posteridade e firmarei o teu trono de geração em geração.

[5] Celebram os céus as tuas maravilhas, ó SENHOR, e, na assembléia dos santos, a tua fidelidade.

[6] Pois quem nos céus é comparável ao SENHOR? Entre os seres celestiais, quem é semelhante ao SENHOR?

[7] Deus é sobremodo tremendo na assembléia dos santos e temível sobre todos os que o rodeiam.

[8] Ó SENHOR, Deus dos Exércitos, quem é poderoso como tu és, SENHOR, com a tua fidelidade ao redor de ti?!

[9] Dominas a fúria do mar; quando as suas ondas se levantam, tu as amainas.

Psalmit 89

Rukous Daavidille annettujen lupausten täyttymisestä

[1]Esrahilaisen Eetanin mietepsalmi.

[2]Minä laulan lakkaamatta Herran armoteoista, julistan suullani sinun uskollisuuttasi polvesta polveen.

[3]Olenhan sanonut: ”Sinun armosi pysyy lujana ikuisesti. Taivaisiin sinä olet perustanut uskollisuutesi.”

[4]”Minä olen tehnyt liiton valittuni kanssa, olen vannonut palvelijalleni Daavidille:

[5] ’Minä vahvistan jälkeläisesi ikiajoiksi ja rakennan sinulle valtaistuimen, joka kestää polvesta polveen.’” Sela.

[6]Taivaat ylistävät sinun ihmeitäsi, Herra , ja pyhien seurakunta sinun uskollisuuttasi.

[7]Sillä kuka korkeuksissa on Herran vertainen, kuka jumalien joukossa Herran kaltainen?

[8] Hän on Jumala, suuresti kunnioitettu pyhien kokouksessa, kaikkia ympärillään olevia pelättävämpi.

[9] Herra Sebaot, kuka on voimassa sinun vertaisesi, Herra? Uskollisuutesi ympäröi sinua.

[10] Sinä hallitset meren raivon. Kun sen aallot kohoavat, sinä tyynnytät ne.

[10] Calcaste a Raabe, como um ferido de morte; com o teu poderoso braço dispersaste os teus inimigos.

[11] Teus são os céus, tua, a terra; o mundo e a sua plenitude, tu os fundaste.

[12] O Norte e o Sul, tu os criaste; o Tabor e o Hermom exultam em teu nome.

[13] O teu braço é armado de poder, forte é a tua mão, e elevada, a tua destra.

[14] Justiça e direito são o fundamento do teu trono; graça e verdade te precedem.

[15] Bem-aventurado o povo que conhece os vivas de júbilo, que anda, ó SENHOR, na luz da tua presença.

[16] Em teu nome, de contínuo se alegra e na tua justiça se exalta,

[17] porquanto tu és a glória de sua força; no teu favor avulta o nosso poder.

[18] Pois ao SENHOR pertence o nosso escudo, e ao Santo de Israel, o nosso rei.

[19] Outrora, falaste em visão aos teus santos e disseste: A um herói concedi o poder de socorrer; do meio do povo, exaltei um escolhido.

[20] Encontrei Davi, meu servo; com o meu santo óleo o ungi.

[21] A minha mão será firme com ele, o meu braço o fortalecerá.

[22] O inimigo jamais o surpreenderá, nem o há de afligir o filho da perversidade.

[11]Sinä ruhjoit Rahabin kuoliaaksi. Väkevällä käsivarrellasi sinä löit vihollisesi hajalle.

[12]Sinun ovat taivaat, sinun on myös maa. Maanpiirin kaikkineen sinä olet perustanut.

[13]Sinä loit pohjoisen ja etelän. Taabor ja Hermon riemuitsevat sinun nimessäsi.

[14] Sinulla on voimallinen käsivarsi, sinun kätesi on väkevä, oikea kätesi on kohotettu.

[15] Vanhurskaus ja oikeus ovat sinun valtaistuimesi perustus. Armo ja totuus käyvät kasvojesi edellä.

[16]Onnellinen se kansa, joka tuntee juhlariemun ja vaeltaa sinun kasvojesi valossa, Herra !

[17]Sinun nimessäsi he riemuitsevat kaiken päivää, sinun vanhurskaudessasi heidät korotetaan.

[18] Sinä olet heidän voimansa ja kaunistuksensa, ja armossasi sinä kohotat meidän sarvemme.

[19] Herra on meidän kilpemme, Israelin Pyhä meidän kuninkaamme.

[20]Muinoin sinä puhuit hurskaillesi näyssä ja sanoit: ”Olen antanut avun sankarille, olen korottanut kansan keskeltä nuorukaisen.

[21]Olen löytänyt palvelijani Daavidin. Olen voidellut pyhällä öljylläni hänet,

[22]jota käteni lujasti tukee ja jota käsivarteni vahvistaa.

[23] Vihollinen ei voi häntä pettää eikä vääryyden mies häntä sortaa,

[23] Esmagarei diante dele os seus adversários e ferirei os que o odeiam.

[24] A minha fidelidade e a minha bondade o hão de acompanhar, e em meu nome crescerá o seu poder.

[25] Porei a sua mão sobre o mar e a sua direita, sobre os rios.

[26] Ele me invocará, dizendo: Tu és meu pai, meu Deus e a rocha da minha salvação.

[27] Fá-lo-ei, por isso, meu primogênito, o mais elevado entre os reis da terra.

[28] Conservar-lhe-ei para sempre a minha graça e, firme com ele, a minha aliança.

[29] Farei durar para sempre a sua descendência; e, o seu trono, como os dias do céu.

[30] Se os seus filhos desprezarem a minha lei e não andarem nos meus juízos,

[31] se violarem os meus preceitos e não guardarem os meus mandamentos,

[32] então, punirei com vara as suas transgressões e com açoites, a sua iniqüidade.

[33] Mas jamais retirarei dele a minha bondade, nem desmentirei a minha fidelidade.

[34] Não violarei a minha aliança, nem modificarei o que os meus lábios proferiram.

[35] Uma vez jurei por minha santidade (e serei eu falso a Davi?):

[24] sillä minä murskaan hänen ahdistajansa hänen edestään ja lyön hänen vihamiehensä maahan.

[25] Minun uskollisuuteni ja armoni ovat hänen kanssaan, minun nimessäni kohoaa hänen sarvensa.

[26] Minä asetan hänen kätensä meren ylle, virtojen ylle hänen oikean kätensä.

[27]Hän kutsuu minua: 'Sinä olet isäni, sinä olet Jumalani ja pelastukseni kallio.'

[28]Niinpä minä asetan hänet esikoiseksi, maan kuninkaista korkeimmaksi.

[29]Minä säilytän armoni hänelle ikuisesti, liittoni hänen kanssaan on luja.

[30] Minä annan hänen jälkeläistensä pysyä iäti ja hänen valtaistuimensa yhtä kauan kuin taivaat.

[31]Jos hänen poikansa hylkäävät minun opetukseni eivätkä vaella säädöksieni mukaan,

[32] jos he rikkovat minun lakini eivätkä noudata käskyjäni,

[33] minä rankaisen heitä vitsalla heidän rikoksistaan ja kuritan heitä heidän pahojen tekojensa tähden.

[34] Mutta armoani minä en ota häneltä pois enkä vilpistele uskollisuudessani.

[35] Minä en riko liittoani enkä muuta sitä, mikä on huuliltani lähtenyt.

[36]Minä olen kerran vannonut pyhyyteni kautta, totisesti, minä en valehtele Daavidille!

[36] A sua posteridade durará para sempre, e o seu trono, como o sol perante mim.

[37] Ele será estabelecido para sempre como a lua e fiel como a testemunha no espaço.

[38] Tu, porém, o repudiaste e o rejeitaste; e te indignaste com o teu ungido.

[39] Aborreceste a aliança com o teu servo; profanaste-lhe a coroa, arrojando-a para a terra.

[40] Arrasaste os seus muros todos; reduziste a ruínas as suas fortificações.

[41] Despojam-no todos os que passam pelo caminho; e os vizinhos o escarnecem.

[42] Exaltaste a destra dos seus adversários e deste regozijo a todos os seus inimigos.

[43] Também viraste o fio da sua espada e não o sustentaste na batalha.

[44] Fizeste cessar o seu esplendor e deitaste por terra o seu trono.

[45] Abreviaste os dias da sua mocidade e o cobriste de ignomínia.

[46] Até quando, SENHOR? Esconder-te-ás para sempre? Arderá a tua ira como fogo?

[47] Lembra-te de como é breve a minha existência! Pois criarias em vão todos os filhos dos homens!

[48] Que homem há, que viva e não veja a morte? Ou que livre a sua alma das garras do sepulcro?

[37] Hänen siemenensä pysyy ikuisesti ja hänen valtaistuimensa niin kuin aurinko minun edessäni.

[38]Se pysyy lujana iäti kuin kuu, uskollinen todistaja taivaalla.” Sela.

[39]Kuitenkin sinä hylkäsit voideltusi, halveksit häntä ja vihastuit häneen.

[40] Sinä olet purkanut liiton, olet häväissyt palvelijasi kruunun ja heittänyt sen maahan.

[41] Olet särkenyt kaikki hänen muurinsa, olet tehnyt raunioiksi hänen linnoituksensa.

[42]Kaikki tien kulkijat ovat häntä ryöstäneet, hänestä on tullut naapuriensa häpeä.

[43]Sinä olet korottanut hänen ahdistajiensa oikean käden, olet tuottanut ilon kaikille hänen vihamiehilleen.

[44] Olet tehnyt tehottomaksi hänen miekkansa terän etkä ole sodassa pitänyt häntä pystyssä.

[45] Sinä olet tehnyt lopun hänen loistostaan ja syössyt maahan hänen valtaistuimensa.

[46] Olet lyhentänyt hänen nuoruutensa päivät, olet peittänyt hänet häpeällä. Sela.

[47]Kuinka kauan, Herra ? Kätkeydytkö iäksi? Kuinka kauan vihasi palaa kuin tuli?

[48]Muista, kuinka katoavainen minä olen! Kuinka vähäisiksi oletkaan luonut kaikki ihmiset!

[49]Kuka on se mies, joka elää näkemättä kuolemaa, joka pelastaa sielunsa tuonelan vallasta? Sela.

[49] Que é feito, SENHOR, das tuas benignidades de outrora, juradas a Davi por tua fidelidade?
[50] Lembra-te, SENHOR, do opróbrio dos teus servos e de como trago no peito a injúria de muitos povos,
[51] com que, SENHOR, os teus inimigos têm vilipendiado, sim, vilipendiado os passos do teu ungido.
[52] Bendito seja o SENHOR para sempre! Amém e amém!

Livro IV

Salmos 90 - 106

Salmo 90

A eternidade de Deus e a transitoriedade do homem

Oração de Moisés, homem de Deus

[1] SENHOR, tu tens sido o nosso refúgio, de geração em geração.

[2] Antes que os montes nascessem e se formassem a terra e o mundo, de eternidade a eternidade, tu és Deus.
[3] Tu reduzes o homem ao pó e dizes: Tornai, filhos dos homens.
[4] Pois mil anos, aos teus olhos, são como o dia de ontem que se foi e como a vigília da noite.
[5] Tu os arrastas na torrente, são como um sono, como a relva que floresce de madrugada;
[6] de madrugada, viceja e floresce; à tarde, murcha e seca.

[50] Herra, missä ovat sinun entiset armotekosi? Olethan vannonut Daavidille uskollisuuttasi.
[51] Muista, Herra, palvelijoittesi häväistys! Minä kärsin sisimmässäni kaikkien noiden monien kansojen vuoksi,
[52] jotka herjaavat – sinun vihollisesi – Herra , jotka herjaavat voideltusi askeleita.
[53] Siunattu olkoon Herra , ikuisesti! Aamen, aamen.

Psalmit 90

Neljäs kirja

Ihmiselämän katoavaisuus

[1] Mooseksen, Jumalan miehen, rukous. Herra, sinä olet ollut meidän turvapaikkamme polvesta polveen.
[2] Ennen kuin vuoret syntyivät, ennen kuin loit maan ja maanpiirin – iankaikkisesta iankaikkiseen olet sinä, Jumala.
[3] Sinä palautat ihmiset tomuun. Sinä sanot: ”Palatkaa, te ihmisten lapset.”
[4] Tuhat vuotta on sinun silmissäsi kuin eilinen päivä, joka kiiti ohi, kuin öinen vartiohetki.

[5] Sinä huuhdot heidät pois kuin unen. Ihmiset ovat kuin aamulla versova ruoho:

[6] aamulla se kasvaa ja puhkeaa kukkaan, mutta illalla se leikataan, ja se lakastuu.

[7] Pois somos consumidos pela tua ira e pelo teu furor, conturbados.

[8] Diante de ti puseste as nossas iniqüidades e, sob a luz do teu rosto, os nossos pecados ocultos.

[9] Pois todos os nossos dias se passam na tua ira; acabam-se os nossos anos como um breve pensamento.

[10] Os dias da nossa vida sobem a setenta anos ou, em havendo vigor, a oitenta; neste caso, o melhor deles é canseira e enfado, porque tudo passa rapidamente, e nós voamos.

[11] Quem conhece o poder da tua ira? E a tua cólera, segundo o temor que te é devido?

[12] Ensina-nos a contar os nossos dias, para que alcancemos coração sábio.

[13] Volta-te, SENHOR! Até quando? Tem compaixão dos teus servos.

[14] Sacia-nos de manhã com a tua benignidade, para que cantemos de júbilo e nos alegremos todos os nossos dias.

[15] Alegra-nos por tantos dias quantos nos tens afligido, por tantos anos quantos suportamos a adversidade.

[16] Aos teus servos apareçam as tuas obras, e a seus filhos, a tua glória.

[17] Seja sobre nós a graça do SENHOR, nosso Deus; confirma sobre nós as obras das nossas mãos, sim, confirma a obra das nossas mãos.

Salmo 91

[7]Näin me katoamme sinun vihasi voimasta, ja sinun kiivautesi kauhistuttaa meitä.

[8]Sinä asetat pahat tekomme eteesi, salaiset syntimme kasvojesi valoon.

[9]Kaikki päivämme kuluvat sinun vihasi alla, vuotemme haihtuvat kuin huokaus.

[10] Meidän elinpäivämme ovat seitsemänkymmentä vuotta, ja jos voimamme kestää, kahdeksankymmentä vuotta. Ja parhaimmillaankin ne ovat vaivaa ja turhuutta, sillä ne kiitävät ohi, ja me lennämme pois.

[11]Kuka tuntee sinun vihasi voiman, sinun kiivautesi, että hän pelkäisi sinua?

[12] Opeta meitä laskemaan päivämme oikein, että saisimme viisaan sydämen.

[13] Herra, palaa takaisin! Kuinka kauan? Armahda palvelijoitasi.

[14]Ravitse meidät aamuisin armollasi, niin me riemuitsemme ja iloitsemme kaikkina päivinämme.

[15] Ilahduta meitä yhtä monta päivää kuin olet nöyryyttänyt meitä, yhtä monta vuotta kuin olemme kokeneet pahaa.

[16] Saakoot palvelijasi nähdä sinun tekosi ja heidän lapsensa sinun kunniasi.

[17] Olkoon yllämme Herran, meidän Jumalamme, suosio. Vahvista kättemme työ, niin, vahvista meidän kättemme työ!

Psalmit 91

Sob a sombra do Altíssimo

[1] O que habita no esconderijo do Altíssimo e descansa à sombra do Onipotente

[2] diz ao SENHOR: Meu refúgio e meu baluarte, Deus meu, em quem confio.

[3] Pois ele te livrará do laço do passarinheiro e da peste perniciosa.

[4] Cobrir-te-á com as suas penas, e, sob suas asas, estarás seguro; a sua verdade é pavês e escudo.

[5] Não te assustarás do terror noturno, nem da seta que voa de dia,

[6] nem da peste que se propaga nas trevas, nem da mortandade que assola ao meio-dia.

[7] Caiam mil ao teu lado, e dez mil, à tua direita; tu não serás atingido.

[8] Somente com os teus olhos contemplarás e verás o castigo dos ímpios.

[9] Pois disseste: O SENHOR é o meu refúgio. Fizeste do Altíssimo a tua morada.

[10] Nenhum mal te sucederá, praga nenhuma chegará à tua tenda.

[11] Porque aos seus anjos dará ordens a teu respeito, para que te guardem em todos os teus caminhos.

[12] Eles te sustentarão nas suas mãos, para não tropeçares nalguma pedra.

[13] Pisarás o leão e a áspide, calcarás aos pés o leãozinho e a serpente.

Korkeimman suojelus

[1]Joka Korkeimman suojassa istuu ja Kaikkivaltiaan varjossa yöpyy,

[2]se sanoo Herralle: ”Sinä olet minun turvani ja linnani, minun Jumalani, johon minä luotan.”

[3]Hän päästää sinut linnustajan ansasta ja surmaavasta rutosta.

[4]Sulillaan hän suojaa sinua, hänen siipiensä alla sinä saat turvan. Hänen totuutensa on kilpi ja suojus.

[5]Sinä et pelkää yön kauhuja, et päivällä lentävää nuolta,

[6]et ruttoa, joka kulkee pimeässä, et tautia, joka tekee tuhojaan keskellä päivää.

[7] Kaatukoon tuhat sivultasi, kymmenentuhatta oikealta puoleltasi, mutta sinuun ei satu.

[8] Sinä saat omin silmin katsella ja nähdä, kuinka jumalattomille kostetaan,

[9]sillä sinä ajattelet: ”Sinä, Herra , olet minun turvani.” Korkeimman sinä olet ottanut turvapaikaksesi.

[10] Ei kohtaa sinua onnettomuus, eikä vitsaus lähesty sinun majaasi.

[11]Sillä hän antaa enkeleilleen sinusta käskyn varjella sinua kaikilla teilläsi.

[12]He kantavat sinua käsillään, ettet loukkaisi jalkaasi kiveen.

[13]Sinä kuljet leijonan ja kyykäärmeen yli, sinä tallaat jalkoihisi nuoren leijonan ja lohikäärmeen.

[14] Porque a mim se apegou com amor, eu o livrarei; pô-lo-ei a salvo, porque conhece o meu nome.

[15] Ele me invocará, e eu lhe responderei; na sua angústia eu estarei com ele, livrá-lo-ei e o glorificarei.

[16] Saciá-lo-ei com longevidade e lhe mostrarei a minha salvação.

[14]"Koska hän on kiintynyt minuun, minä pelastan hänet. Minä vien hänet turvaan, koska hän tuntee minun nimeni.

[15] Hän huutaa minua avukseen, ja minä vastaan hänelle. Minä olen hänen kanssaan ahdistuksessa. Minä vapautan hänet ja kunnioitan häntä.

[16]Minä tyydytän hänet pitkällä iällä ja suon hänen nähdä valmistamani pelastuksen."

Salmo 92

Hino de gratidão a Deus

Salmo. Cântico para o dia de sábado

[1] Bom é render graças ao SENHOR e cantar louvores ao teu nome, ó Altíssimo,

[2] anunciar de manhã a tua misericórdia e, durante as noites, a tua fidelidade,

[3] com instrumentos de dez cordas, com saltério e com a solenidade da harpa.

[4] Pois me alegraste, SENHOR, com os teus feitos; exultarei nas obras das tuas mãos.

[5] Quão grandes, SENHOR, são as tuas obras! Os teus pensamentos, que profundos!

[6] O inepto não compreende, e o estulto não percebe isto:

[7] ainda que os ímpios brotam como a erva, e florescem todos os que praticam a iniqüidade, nada obstante, serão destruídos para sempre;

[8] tu, porém, SENHOR, és o Altíssimo eternamente.

Psalmit 92

Vanhurskas kukoistaa

[1]Psalmi, sapatinpäivän laulu.

[2]Hyvä on kiittää Herraa ja laulaa ylistystä sinun nimellesi, sinä Korkein.

[3]Hyvä on julistaa aamulla sinun armoasi ja yön tullen sinun uskollisuuttasi

[4]kymmenkielisen soittimen, harpun ja lyyran, säestyksellä.

[5]Sillä sinä olet ilahduttanut minua teoillasi, Herra , minä riemuitsen sinun kättesi töistä.

[6]Kuinka suuret ovatkaan sinun tekosi, Herra ! Sinun ajatuksesi ovat sangen syvät.

[7]Järjetön mies ei tätä tiedä, eikä tyhmä tätä ymmärrä.

[8]Vaikka jumalattomat rehottavat kuin ruoho ja kaikki väärintekijät kukoistavat, se koituu heidän ikuiseksi tuhokseen.

[9]Mutta sinä, Herra , olet ikuisesti korkea.

[9] Eis que os teus inimigos, SENHOR, eis que os teus inimigos perecerão; serão dispersos todos os que praticam a iniqüidade.

[10] Porém tu exaltas o meu poder como o do boi selvagem; derramas sobre mim o óleo fresco.

[11] Os meus olhos vêem com alegria os inimigos que me espreitam, e os meus ouvidos se satisfazem em ouvir dos malfeitores que contra mim se levantam.

[12] O justo florescerá como a palmeira, crescerá como o cedro no Líbano.

[13] Plantados na Casa do SENHOR, florescerão nos átrios do nosso Deus.

[14] Na velhice darão ainda frutos, serão cheios de seiva e de verdor,

[15] para anunciar que o SENHOR é reto. Ele é a minha rocha, e nele não há injustiça.

Salmo 93

O poder e a majestade de Deus

[1] Reina o SENHOR. Revestiu-se de majestade; de poder se revestiu o SENHOR e se cingiu. Firmou o mundo, que não vacila.

[2] Desde a antiguidade, está firme o teu trono; tu és desde a eternidade.

[3] Levantam os rios, ó SENHOR, levantam os rios o seu bramido; levantam os rios o seu fragor.

[4] Mas o SENHOR nas alturas é mais poderoso do que o bramido das grandes

[10]Totisesti, sinun vihollisesi, Herra , totisesti, sinun vihollisesi hukkuvat, kaikki väärintekijät joutuvat hajalleen.

[11]Mutta minun sarveni sinä kohotat kuin villihärän sarvet, minut voidellaan tuoreella öljyllä.

[12]Silmäni katsovat vainoojiani, korvani kuulevat, kun pahat nousevat minua vastaan.

[13]Vanhurskas kukoistaa kuin palmupuu, hän kasvaa kuin Libanonin setri.

[14]Ne, jotka on istutettu Herran huoneeseen, kukoistavat meidän Jumalamme esipihoissa.

[15]Vielä vanhuudessaan he tuottavat hedelmää, ovat reheviä ja tuoreita

[16]ja julistavat, että Herra on oikeamielinen, hän, minun kallioni, jossa ei ole vääryyttä.

Psalmit 93

Herra on kuningas

[1]Herraon kuningas, hän on pukeutunut loistoon. Herra on pukeutunut, vyöttäytynyt voimaan. Sen tähden maanpiiri pysyy lujana, se ei horju.

[2]Sinun valtaistuimesi on vahva aikojen alusta, hamasta ikuisuudesta olet sinä.

[3]Virrat nostavat, Herra , virrat nostavat äänensä, virrat nostavat kuohunsa.

[4]Mutta mahtavampi kuin suurten, valtavien vetten pauhina, mahtavampi kuin meren kuohut on Herra korkeudessa.

águas, do que os poderosos vagalhões do mar.

5 Fidelíssimos são os teus testemunhos; à tua casa convém a santidade, SENHOR, para todo o sempre.

5Sinun todistuksesi ovat täysin luotettavat. Pyhyys kaunistaa sinun huonettasi kautta aikojen, Herra .

Salmo 94

Apelo para a justiça de Deus

1 Ó SENHOR, Deus das vinganças, ó Deus das vinganças, resplandece.

2 Exalta-te, ó juiz da terra; dá o pago aos soberbos.

3 Até quando, SENHOR, os perversos, até quando exultarão os perversos?

4 Proferem impiedades e falam coisas duras; vangloriam-se os que praticam a iniqüidade.

5 Esmagam o teu povo, SENHOR, e oprimem a tua herança.

6 Matam a viúva e o estrangeiro e aos órfãos assassinam.

7 E dizem: O SENHOR não o vê; nem disso faz caso o Deus de Jacó.

8 Atendei, ó estúpidos dentre o povo; e vós, insensatos, quando sereis prudentes?

9 O que fez o ouvido, acaso, não ouvirá? E o que formou os olhos será que não enxerga?

10 Porventura, quem repreende as nações não há de punir? Aquele que aos homens dá conhecimento não tem sabedoria?

11 O SENHOR conhece os pensamentos do homem, que são pensamentos vãos.

12 Bem-aventurado o homem, SENHOR, a quem tu repreendes, a quem ensinas a tua lei,

Psalmit 94

Herra on koston Jumala

1Koston Jumala, Herra , koston Jumala, ilmesty kirkkaudessa!

2Nouse, maan tuomari, maksa ylpeille heidän ansionsa mukaan.

3Kuinka kauan jumalattomat, Herra , kuinka kauan jumalattomat saavat iloita?

4He syytävät sanoja, puhuvat röyhkeästi, he ylpeilevät, kaikki nuo väärintekijät.

5 Herra , sinun kansaasi he runtelevat, sortavat sinun perintöosaasi.

6 He tappavat leskiä ja muukalaisia, murhaavat orpoja

7ja sanovat: ”Ei Herra näe, ei Jaakobin Jumala huomaa.”

8Ymmärtäkää, te kansan järjettömät, te typerykset, milloin tulette järkiinne?

9 Hän, joka on istuttanut korvan – hänkö ei kuule? Hän, joka on luonut silmän – hänkö ei näe?

10Hän, joka kurittaa kansoja – hänkö ei nuhtelisi, hän, joka antaa ihmiselle ymmärrystä?

11 Herra tuntee ihmisten ajatukset: ne ovat turhuutta.

12Onnellinen se mies, jota sinä, Herra, kuritat ja jolle opetat lakiasi

[13] para lhe dares descanso dos dias maus, até que se abra a cova para o ímpio.

[14] Pois o SENHOR não há de rejeitar o seu povo, nem desamparar a sua herança.

[15] Mas o juízo se converterá em justiça, e segui-la-ão todos os de coração reto.

[16] Quem se levantará a meu favor, contra os perversos? Quem estará comigo contra os que praticam a iniqüidade?

[17] Se não fora o auxílio do SENHOR, já a minha alma estaria na região do silêncio.

[18] Quando eu digo: resvala-me o pé, a tua benignidade, SENHOR, me sustém.

[19] Nos muitos cuidados que dentro de mim se multiplicam, as tuas consolações me alegram a alma.

[20] Pode, acaso, associar-se contigo o trono da iniqüidade, o qual forja o mal, tendo uma lei por pretexto?

[21] Ajuntam-se contra a vida do justo e condenam o sangue inocente.

[22] Mas o SENHOR é o meu baluarte e o meu Deus, o rochedo em que me abrigo.

[23] Sobre eles faz recair a sua iniqüidade e pela malícia deles próprios os destruirá; o SENHOR, nosso Deus, os exterminará.

Salmo 95

Convite a louvar o Senhor

[1] Vinde, cantemos ao SENHOR, com júbilo, celebremos o Rochedo da nossa salvação.

[13]antaaksesi hänelle rauhan pahoina päivinä, kunnes jumalattomalle on kaivettu hauta.

[14]Ei Herra hylkää kansaansa eikä jätä perintöosaansa,

[15] sillä oikeus noudattaa jälleen vanhurskautta, ja kaikki oikeamieliset seuraavat sitä.

[16]Kuka nousee puolelleni pahoja vastaan, kuka asettuu rinnalleni väärintekijöitä vastustamaan?

[17] Ellei Herra olisi apunani, sieluni asuisi kohta hiljaisuuden maassa.

[18]Kun sanon: minun jalkani horjuu, sinun armosi, Herra , tukee minua.

[19] Kun minulla on paljon huolia sisimmässäni, sinun lohdutuksesi ilahduttaa sieluani.

[20]Onko yhteyttä sinulla ja turmeltuneella tuomioistuimella, jossa lain varjolla tehdään vääryyttä,

[21] ahdistetaan vanhurskaan sielua ja viaton tuomitaan syylliseksi?

[22]Mutta Herrasta on tullut minulle turvapaikka, Jumalastani suojakallio.

[23] Hän kääntää heidän pahuutensa heitä itseään vastaan ja tuhoaa heidät heidän pahuutensa tähden. Herra , meidän Jumalamme, tuhoaa heidät.

Psalmit 95

Herra on suuri Jumala

[1]Tulkaa, laulakaamme iloiten Herralle , kohottakaamme riemuhuuto pelastuksemme kalliolle!

[2] Saiamos ao seu encontro, com ações de graças, vitoriemo-lo com salmos.

[3] Porque o SENHOR é o Deus supremo e o grande Rei acima de todos os deuses.

[4] Nas suas mãos estão as profundezas da terra, e as alturas dos montes lhe pertencem.

[5] Dele é o mar, pois ele o fez; obra de suas mãos, os continentes.

[6] Vinde, adoremos e prostremo-nos; ajoelhemos diante do SENHOR, que nos criou.

[7] Ele é o nosso Deus, e nós, povo do seu pasto e ovelhas de sua mão. Hoje, se ouvirdes a sua voz,

[8] não endureçais o coração, como em Meribá, como no dia de Massá, no deserto,

[9] quando vossos pais me tentaram, pondo-me à prova, não obstante terem visto as minhas obras.

[10] Durante quarenta anos, estive desgostado com essa geração e disse: é povo de coração transviado, não conhece os meus caminhos.

[11] Por isso, jurei na minha ira: não entrarão no meu descanso.

Salmo 96

Tributo à glória e majestade de Deus
1 Crônicas 16.23-33

[1] Cantai ao SENHOR um cântico novo, cantai ao SENHOR, todas as terras.

[2]Käykäämme hänen kasvojensa eteen kiittäen, laulakaamme hänelle riemulauluja,

[3] sillä Herra on suuri Jumala, kaikkia jumalia suurempi kuningas.

[4]Maan syvyydet ovat hänen kädessään, vuorten huiputkin kuuluvat hänelle.

[5]Hänen on meri, hän on sen tehnyt, kuivan maan ovat hänen kätensä muovanneet.

[6]Tulkaa, palvokaamme häntä, kumartukaamme ja polvistukaamme Herran , Luojamme, eteen,

[7]sillä hän on meidän Jumalamme. Me olemme kansa, jota hän paimentaa, lauma, jota hänen kätensä kaitsee . Tänä päivänä, jos kuulette hänen äänensä,

[8]älkää kovettako sydäntänne niin kuin Meribassa, niin kuin Massan päivänä autiomaassa,

[9]jossa teidän isänne kiusasivat ja koettelivat minua, vaikka olivat nähneet minun tekoni.

[10]Neljäkymmentä vuotta minä olin tympääntynyt siihen sukupolveen ja sanoin: ”He ovat kansa, jonka sydän on eksynyt, eivät he tunne minun teitäni.”

[11]Heistä minä vannoin vihassani: ”He eivät pääse minun lepooni.”

Psalmit 96

Herra on suuri ja sangen ylistettävä

[1]Laulakaa Herralle uusi laulu! Laulakaa Herralle , kaikki maa!

[2] Cantai ao SENHOR, bendizei o seu nome; proclamai a sua salvação, dia após dia.

[2]Laulakaa Herralle , ylistäkää hänen nimeään! Julistakaa päivästä päivään ilosanomaa hänen valmistamastaan pelastuksesta .

[3] Anunciai entre as nações a sua glória, entre todos os povos, as suas maravilhas.

[3] Kertokaa kansojen keskuudessa hänen kunniastaan, hänen ihmeistään kaikkien kansojen keskellä,

[4] Porque grande é o SENHOR e mui digno de ser louvado, temível mais que todos os deuses.

[4] sillä Herra on suuri ja sangen ylistettävä, hän on kaikkia jumalia pelättävämpi.

[5] Porque todos os deuses dos povos não passam de ídolos; o SENHOR, porém, fez os céus.

[5]Epäjumalia ovat kaikki pakanakansojen jumalat, mutta Herra on tehnyt taivaat.

[6] Glória e majestade estão diante dele, força e formosura, no seu santuário.

[6]Kunnia ja loisto on hänen edessään, voima ja kauneus hänen pyhäkössään.

[7] Tributai ao SENHOR, ó famílias dos povos, tributai ao SENHOR glória e força.

[7]Antakaa Herralle , te kansojen heimot, antakaa Herralle kunnia, tunnustakaa hänen voimansa.

[8] Tributai ao SENHOR a glória devida ao seu nome; trazei oferendas e entrai nos seus átrios.

[8]Antakaa Herralle hänen nimensä kunnia, tuokaa uhrilahjoja ja tulkaa hänen esipihoihinsa.

[9] Adorai o SENHOR na beleza da sua santidade; tremei diante dele, todas as terras.

[9]Kumartukaa palvomaan Herraa pyhässä kaunistuksessa, vaviskaa hänen kasvojensa edessä, kaikki maa.

[10] Dizei entre as nações: Reina o SENHOR. Ele firmou o mundo para que não se abale e julga os povos com eqüidade.

[10]Sanokaa kansojen keskuudessa: ” Herra hallitsee kuninkaana, ja maanpiiri pysyy lujana, horjumatta. Hän tuomitsee kansat oikeudenmukaisesti.”

[11] Alegrem-se os céus, e a terra exulte; ruja o mar e a sua plenitude.

[11]Iloitkoot taivaat, ja riemuitkoon maa! Pauhatkoon meri ja kaikki, mitä siinä on!

[12] Folgue o campo e tudo o que nele há; regozijem-se todas as árvores do bosque,

[12] Riemuitkoot kedot ja kaikki, mitä kedolla on! Kaikki metsän puut huutakoot riemusta

[13] na presença do SENHOR, porque vem, vem julgar a terra; julgará o mundo com

[13] Herran edessä, sillä hän tulee, hän tulee tuomitsemaan maata. Hän tuomitsee

justiça e os povos, consoante a sua fidelidade.

Salmo 97

A majestade e o domínio de Deus

1 Reina o SENHOR. Regozije-se a terra, alegrem-se as muitas ilhas.

2 Nuvens e escuridão o rodeiam, justiça e juízo são a base do seu trono.

3 Adiante dele vai um fogo que lhe consome os inimigos em redor.

4 Os seus relâmpagos alumiam o mundo; a terra os vê e estremece.

5 Derretem-se como cera os montes, na presença do SENHOR, na presença do SENHOR de toda a terra.

6 Os céus anunciam a sua justiça, e todos os povos vêem a sua glória.

7 Sejam confundidos todos os que servem a imagens de escultura, os que se gloriam de ídolos; prostrem-se diante dele todos os deuses.

8 Sião ouve e se alegra, as filhas de Judá se regozijam, por causa da tua justiça, ó SENHOR.

9 Pois tu, SENHOR, és o Altíssimo sobre toda a terra; tu és sobremodo elevado acima de todos os deuses.

10 Vós que amais o SENHOR, detestai o mal; ele guarda a alma dos seus santos, livra-os da mão dos ímpios.

11 A luz difunde-se para o justo, e a alegria, para os retos de coração.

maanpiirin vanhurskaasti ja kansat totuuden mukaan.

Psalmit 97

Herra on Korkein yli kaiken maan

1 Herraon kuningas, riemuitkoon maa! Iloitkoon saarten suuri joukko.

2 Pilvi ja pimeys on hänen ympärillään, vanhurskaus ja oikeus on hänen valtaistuimensa perusta.

3 Tuli käy hänen edellään ja polttaa ympäriltä hänen vihollisensa.

4 Hänen salamansa valaisevat maanpiirin. Maa näkee sen ja vapisee.

5 Vuoret sulavat kuin vaha Herran edessä, koko maan Herran edessä.

6 Taivaat julistavat hänen vanhurskauttaan, ja kaikki kansat näkevät hänen kunniansa.

7 Häpeään joutuvat kaikki kuvien palvojat, jotka kerskuvat epäjumalista. Kumartukaa hänen edessään, kaikki jumalat.

8 Siion kuulee sen ja iloitsee, ja Juudan tyttäret riemuitsevat sinun tuomioittesi tähden, Herra .

9 Sillä sinä, Herra , olet Korkein yli kaiken maan, olet ylen korkea, ylitse kaikkien jumalien.

10 Te, jotka rakastatte Herraa , vihatkaa pahaa. Hän varjelee hurskaittensa sielut, pelastaa heidät jumalattomien käsistä.

11 Vanhurskaalle koittaa valo ja oikeamielisille ilo.

[12] Alegrai-vos no SENHOR, ó justos, e dai louvores ao seu santo nome.

[12]Iloitkaa Herrassa , te vanhurskaat! Kiittäkää hänen pyhää nimeään!

Salmo 98

A justiça do Senhor
Salmo

[1] Cantai ao SENHOR um cântico novo, porque ele tem feito maravilhas; a sua destra e o seu braço santo lhe alcançaram a vitória.

[2] O SENHOR fez notória a sua salvação; manifestou a sua justiça perante os olhos das nações.

[3] Lembrou-se da sua misericórdia e da sua fidelidade para com a casa de Israel; todos os confins da terra viram a salvação do nosso Deus.

[4] Celebrai com júbilo ao SENHOR, todos os confins da terra; aclamai, regozijai-vos e cantai louvores.

[5] Cantai com harpa louvores ao SENHOR, com harpa e voz de canto;

[6] com trombetas e ao som de buzinas, exultai perante o SENHOR, que é rei.

[7] Ruja o mar e a sua plenitude, o mundo e os que nele habitam.

[8] Os rios batam palmas, e juntos cantem de júbilo os montes,

[9] na presença do SENHOR, porque ele vem julgar a terra; julgará o mundo com justiça e os povos, com eqüidade.

Psalmit 98

Herra on kuningas ja tuomari

[1]Psalmi. Laulakaa Herralle uusi laulu, sillä hän on tehnyt ihmeitä. Oikealla kädellään, pyhällä käsivarrellaan hän on saanut voiton.

[2] Herraon ilmoittanut pelastustekonsa, pakanoiden silmien edessä hän on paljastanut vanhurskautensa.

[3]Hän on muistanut armonsa ja uskollisuutensa Israelin heimoa kohtaan. Kaikki maan ääret ovat nähneet pelastuksen, jonka meidän Jumalamme on valmistanut.

[4]Kohottakaa riemuhuuto Herralle , kaikki maa! Puhjetkaa riemuun, iloitkaa ja laulakaa ylistystä!

[5]Laulakaa Herran ylistystä lyyran säestyksellä, lyyran ja ylistyslaulun sävelin,

[6] vaskitorvien ja oinaansarven äänin. Kohottakaa riemuhuuto Herran , kuninkaan, edessä!

[7]Pauhatkoon meri ja kaikki, mitä siinä on, maanpiiri ja ne, jotka siinä asuvat.

[8]Virrat taputtakoot käsiään, vuoret yhtykööt riemuhuutoon

[9] Herran edessä, sillä hän tulee tuomitsemaan maata. Hän tuomitsee maanpiirin vanhurskaasti ja kansat oikeuden mukaan.

Salmo 99

Psalmit 99

A santidade de Deus

[1] Reina o SENHOR; tremam os povos. Ele está entronizado acima dos querubins; abale-se a terra.

[2] O SENHOR é grande em Sião e sobremodo elevado acima de todos os povos.

[3] Celebrem eles o teu nome grande e tremendo, porque é santo.

[4] És rei poderoso que ama a justiça; tu firmas a eqüidade, executas o juízo e a justiça em Jacó.

[5] Exaltai ao SENHOR, nosso Deus, e prostrai-vos ante o escabelo de seus pés, porque ele é santo.

[6] Moisés e Arão, entre os seus sacerdotes, e, Samuel, entre os que lhe invocam o nome, clamavam ao SENHOR, e ele os ouvia.

[7] Falava-lhes na coluna de nuvem; eles guardavam os seus mandamentos e a lei que lhes tinha dado.

[8] Tu lhes respondeste, ó SENHOR, nosso Deus; foste para eles Deus perdoador, ainda que tomando vingança dos seus feitos.

[9] Exaltai ao SENHOR, nosso Deus, e prostrai-vos ante o seu santo monte, porque santo é o SENHOR, nosso Deus.

Salmo 100

Hino de ingresso ao templo

Salmo de ações de graças

Herra, meidän Jumalamme, on pyhä

[1] Herraon kuningas – vaviskoot kansat! Hän istuu kerubien keskellä – huojukoon maa!

[2] Herraon suuri Siionissa, korotettu yli kaikkien kansojen.

[3]Kiittäkööt ne sinun suurta ja pelättävää nimeäsi. Se on pyhä.

[4]Kuninkaan voima on siinä, että hän rakastaa oikeutta. Sinä olet asettanut oikeudenmukaisuuden kohdalleen, oikeuden ja vanhurskauden sinä toimitat Jaakobissa.

[5]Korottakaa Herraa , meidän Jumalaamme, kumartukaa palvoen hänen jalkojensa astinlaudan eteen. Hän on pyhä.

[6]Mooses ja Aaron ovat hänen pappiensa joukossa, Samuel niiden joukossa, jotka huutavat avuksi hänen nimeään. He huutavat Herraa , ja hän vastaa heille.

[7]Pilvipatsaasta hän puhui heille. He noudattivat hänen todistuksiaan ja käskyjä, jotka hän oli heille antanut.

[8] Herra, meidän Jumalamme, sinä vastasit heille. Sinä olit heille anteeksiantava Jumala mutta kostit heidän pahat tekonsa.

[9] Korottakaa Herraa , meidän Jumalaamme! Kumartukaa palvoen hänen pyhää vuortaan kohti, sillä Herra , meidän Jumalamme, on pyhä.

Psalmit 100

Palvelkaa Herraa iloiten!

[1] Celebrai com júbilo ao SENHOR, todas as terras.
[2] Servi ao SENHOR com alegria, apresentai-vos diante dele com cântico.

[3] Sabei que o SENHOR é Deus; foi ele quem nos fez, e dele somos; somos o seu povo e rebanho do seu pastoreio.

[4] Entrai por suas portas com ações de graças e nos seus átrios, com hinos de louvor; rendei-lhe graças e bendizei-lhe o nome.
[5] Porque o SENHOR é bom, a sua misericórdia dura para sempre, e, de geração em geração, a sua fidelidade.

[1]Kiitospsalmi. Kohottakaa riemuhuuto Herralle , kaikki maa!
[2]Palvelkaa Herraa iloiten, tulkaa hänen kasvojensa eteen riemuiten.
[3]Tietäkää, että Herra on Jumala. Hän on meidät tehnyt, ja hänen me olemme, hänen kansansa ja hänen laitumensa lampaat.

[4]Tulkaa hänen portteihinsa kiittäen, hänen esipihoihinsa ylistäen. Kiittäkää häntä, ylistäkää hänen nimeään,

[5]sillä Herra on hyvä. Hänen armonsa pysyy ikuisesti ja hänen uskollisuutensa polvesta polveen.

Salmo 101

Modelo de bom rei
Salmo de Davi

[1] Cantarei a bondade e a justiça; a ti, SENHOR, cantarei.

[2] Atentarei sabiamente ao caminho da perfeição. Oh! Quando virás ter comigo? Portas a dentro, em minha casa, terei coração sincero.
[3] Não porei coisa injusta diante dos meus olhos; aborreço o proceder dos que se desviam; nada disto se me pegará.
[4] Longe de mim o coração perverso; não quero conhecer o mal.
[5] Ao que às ocultas calunia o próximo, a esse destruirei; o que tem olhar altivo e coração soberbo, não o suportarei.

Psalmit 101

Jumalan mielen mukainen hallitsija

[1]Daavidin psalmi. Minä laulan armosta ja oikeudesta. Sinulle, Herra , minä laulan ylistystä.
[2] Tahdon kulkea viisaasti nuhteettomuuden tiellä. Milloin tulet minun luokseni? Tahdon vaeltaa kodissani vilpittömin sydämin.
[3] En kiinnitä silmiäni siihen, mikä on turmiollista. Minä vihaan luopioiden tekoja, ne eivät saa tarttua minuun.
[4] Kiero sydän poistukoon minusta, en tahdo tietääkään pahasta.
[5] Joka panettelee salaa lähimmäistään, sen minä hävitän. Ylpeitä silmiä ja kopeaa sydäntä – niitä minä en siedä.

[6] Os meus olhos procurarão os fiéis da terra, para que habitem comigo; o que anda em reto caminho, esse me servirá.

[7] Não há de ficar em minha casa o que usa de fraude; o que profere mentiras não permanecerá ante os meus olhos.

[8] Manhã após manhã, destruirei todos os ímpios da terra, para limpar a cidade do SENHOR dos que praticam a iniqüidade.

Salmo 102

Arrependimento e esperança

Oração do aflito que, desfalecido, derrama o seu queixume perante o Senhor

[1] Ouve, SENHOR, a minha súplica, e cheguem a ti os meus clamores.

[2] Não me ocultes o rosto no dia da minha angústia; inclina-me os ouvidos; no dia em que eu clamar, dá-te pressa em acudir-me.

[3] Porque os meus dias, como fumaça, se desvanecem, e os meus ossos ardem como em fornalha.

[4] Ferido como a erva, secou-se o meu coração; até me esqueço de comer o meu pão.

[5] Os meus ossos já se apegam à pele, por causa do meu dolorido gemer.

[6] Sou como o pelicano no deserto, como a coruja das ruínas.

[7] Não durmo e sou como o passarinho solitário nos telhados.

[6]Minun silmäni etsivät maan uskollisia, että he asuisivat minun kanssani. Joka vaeltaa nuhteettomuuden tietä, se saa palvella minua.

[7]Petoksen harjoittaja ei saa asua talossani, valheiden puhuja ei kestä silmieni edessä.

[8]Joka aamu minä hävitän maasta kaikki jumalattomat, tuhotakseni kaikki väärintekijät Herran kaupungista.

Psalmit 102

Herra rakentaa Siionin

[1]Kurjan rukous, kun hän on näännyksissä ja vuodattaa valituksensa Herran eteen.

[2] Herra , kuule rukoukseni, tulkoon huutoni eteesi.

[3] Älä kätke minulta kasvojasi, kun minulla on ahdistus. Kallista korvasi minun puoleeni. Kiiruhda vastaamaan minulle, kun huudan sinua avuksi,

[4]sillä päiväni ovat haihtuneet kuin savu ja luitani polttaa kuin tulessa.

[5] Sydämeni on kuin tallattu ja kuivunut ruoho, sillä minä olen unohtanut syödä leipääni.

[6] Äänekkään valitukseni tähden olen pelkkää luuta ja nahkaa.

[7]Olen kuin pelikaani autiomaassa, minusta on tullut kuin raunioiden huuhkaja.

[8] Minä makaan valveilla, olen kuin yksinäinen lintu katolla.

[8] Os meus inimigos me insultam a toda hora; furiosos contra mim, praguejam com o meu próprio nome.

[9] Por pão tenho comido cinza e misturado com lágrimas a minha bebida,

[10] por causa da tua indignação e da tua ira, porque me elevaste e depois me abateste.

[11] Como a sombra que declina, assim os meus dias, e eu me vou secando como a relva.

[12] Tu, porém, SENHOR, permaneces para sempre, e a memória do teu nome, de geração em geração.

[13] Levantar-te-ás e terás piedade de Sião; é tempo de te compadeceres dela, e já é vinda a sua hora;

[14] porque os teus servos amam até as pedras de Sião e se condoem do seu pó.

[15] Todas as nações temerão o nome do SENHOR, e todos os reis da terra, a sua glória;

[16] porque o SENHOR edificou a Sião, apareceu na sua glória,

[17] atendeu à oração do desamparado e não lhe desdenhou as preces.

[18] Ficará isto registrado para a geração futura, e um povo, que há de ser criado, louvará ao SENHOR;

[19] que o SENHOR, do alto do seu santuário, desde os céus, baixou vistas à terra,

[9] Kaiken päivää vihollliseni häpäisevät minua. Ne, jotka pitävät minua pilkkanaan, ovat vannoneet valan minua vastaan.

[10]Minä syön tuhkaa kuin leipää ja sekoitan juomani kyynelillä

[11]sinun vihasi ja kiivastumisesi tähden, sillä sinä olet nostanut minut ylös ja viskannut pois.

[12] Päiväni ovat kuin pitenevä varjo, ja minä kuivun kuin ruoho.

[13]Mutta sinä, Herra , pysyt ikuisesti, sinun muistosi pysyy polvesta polveen.

[14]Sinä nouset ja armahdat Siionia. On aika tehdä sille laupeus, sillä määrähetki on tullut.

[15] Sen kivet ovat palvelijoillesi rakkaita, ja heidän on sääli sen multaa.

[16]Kansat pelkäävät Herran nimeä ja kaikki maan kuninkaat hänen kunniaansa,

[17] kun Herra rakentaa Siionin ja ilmestyy kunniassaan.

[18] Hän kääntyy niiden rukouksen puoleen, jotka ovat menettäneet kaikkensa, eikä halveksi heidän rukoustaan.

[19] Tämä kirjoitettakoon tulevalle sukupolvelle, ja kansa, joka vastaisuudessa luodaan, on ylistävä Herraa.

[20] Herrakatseli pyhästä korkeudestaan, hän katsoi taivaasta maahan

[20] para ouvir o gemido dos cativos e libertar os condenados à morte,
[21] a fim de que seja anunciado em Sião o nome do SENHOR e o seu louvor, em Jerusalém,
[22] quando se reunirem os povos e os reinos, para servirem ao SENHOR.
[23] Ele me abateu a força no caminho e me abreviou os dias.
[24] Dizia eu: Deus meu, não me leves na metade de minha vida; tu, cujos anos se estendem por todas as gerações.
[25] Em tempos remotos, lançaste os fundamentos da terra; e os céus são obra das tuas mãos.
[26] Eles perecerão, mas tu permaneces; todos eles envelhecerão como uma veste, como roupa os mudarás, e serão mudados.
[27] Tu, porém, és sempre o mesmo, e os teus anos jamais terão fim.
[28] Os filhos dos teus servos habitarão seguros, e diante de ti se estabelecerá a sua descendência.

[21] kuullakseen vankien huokaukset, vapauttaakseen kuoleman lapset,
[22] että Siionissa julistettaisiin Herran nimeä ja Jerusalemissa hänen ylistystään,
[23] kun kansat ja valtakunnat kokoontuvat yhteen palvelemaan Herraa .
[24] Hän on lannistanut matkalla minun voimani, lyhentänyt päiväni.
[25] Minä sanon: Jumalani, älä ota minua pois, sinä, jonka vuodet kestävät polvesta polveen.
[26] Muinoin sinä perustit maan, ja taivaat ovat sinun kättesi tekoa.
[27] Ne katoavat, mutta sinä pysyt; ne kuluvat kaikki kuin vaate. Sinä vaihdat ne kuin vaatteet, ja ne vaihtuvat.
[28] Mutta sinä olet aina sama, eivätkä sinun vuotesi lopu.
[29] Sinun palvelijoittesi lapset asuvat turvassa, ja heidän jälkeläisensä pysyvät lujina sinun edessäsi.

Salmo 103

A misericórdia de Deus

Salmo de Davi

[1] Bendize, ó minha alma, ao SENHOR, e tudo o que há em mim bendiga ao seu santo nome.
[2] Bendize, ó minha alma, ao SENHOR, e não te esqueças de nem um só de seus benefícios.
[3] Ele é quem perdoa todas as tuas iniqüidades; quem sara todas as tuas enfermidades;

Psalmit 103

Herra on laupias ja armahtava

[1] Daavidin psalmi. Ylistä Herraa , minun sieluni, ja kaikki mitä minussa on, hänen pyhää nimeään.
[2] Ylistä Herraa , minun sieluni, äläkä unohda, mitä hyvää hän on tehnyt.
[3] Hän antaa kaikki syntisi anteeksi ja parantaa kaikki sairautesi.

[4] quem da cova redime a tua vida e te coroa de graça e misericórdia;

[5] quem farta de bens a tua velhice, de sorte que a tua mocidade se renova como a da águia.

[6] O SENHOR faz justiça e julga a todos os oprimidos.

[7] Manifestou os seus caminhos a Moisés e os seus feitos aos filhos de Israel.

[8] O SENHOR é misericordioso e compassivo; longânimo e assaz benigno.

[9] Não repreende perpetuamente, nem conserva para sempre a sua ira.

[10] Não nos trata segundo os nossos pecados, nem nos retribui consoante as nossas iniqüidades.

[11] Pois quanto o céu se alteia acima da terra, assim é grande a sua misericórdia para com os que o temem.

[12] Quanto dista o Oriente do Ocidente, assim afasta de nós as nossas transgressões.

[13] Como um pai se compadece de seus filhos, assim o SENHOR se compadece dos que o temem.

[14] Pois ele conhece a nossa estrutura e sabe que somos pó.

[15] Quanto ao homem, os seus dias são como a relva; como a flor do campo, assim ele floresce;

[16] pois, soprando nela o vento, desaparece; e não conhecerá, daí em diante, o seu lugar.

[4]Hän lunastaa sinun elämäsi turmiosta ja kruunaa sinut armolla ja laupeudella.

[5]Hän tyydyttää sinun kaipauksesi hyvyydellään; sinun nuoruutesi uudistuu kuin kotka.

[6] Herratekee vanhurskaita tekoja ja hankkii oikeuden kaikille sorretuille.

[7]Hän on tehnyt tiensä tunnetuksi Moosekselle, tekonsa Israelin lapsille.

[8] Herraon laupias ja armahtava, pitkämielinen ja suuri armossaan.

[9]Ei hän aina riitele eikä pidä vihaa ikuisesti.

[10]Ei hän tee meille syntiemme mukaan eikä maksa meille pahojen tekojemme mukaan.

[11] Sillä niin korkealla kuin taivas on maan yllä, niin voimallinen on hänen armonsa niitä kohtaan, jotka häntä pelkäävät.

[12]Niin kaukana kuin itä on lännestä, niin kauas hän siirtää meistä rikkomuksemme.

[13] Niin kuin isä armahtaa lapsiaan, niin Herrakin armahtaa niitä, jotka häntä pelkäävät.

[14]Sillä hän tietää, millaista tekoa me olemme; hän muistaa, että olemme tomua.

[15]Ihmisen elinpäivät ovat kuin ruoho; hän kukoistaa kuin kedon kukka.

[16]Kun tuuli käy hänen ylitseen, ei häntä enää ole eikä hänen asuinpaikkansa häntä enää tunne.

[17] Mas a misericórdia do SENHOR é de eternidade a eternidade, sobre os que o temem, e a sua justiça, sobre os filhos dos filhos,

[18] para com os que guardam a sua aliança e para com os que se lembram dos seus preceitos e os cumprem.

[19] Nos céus, estabeleceu o SENHOR o seu trono, e o seu reino domina sobre tudo.

[20] Bendizei ao SENHOR, todos os seus anjos, valorosos em poder, que executais as suas ordens e lhe obedeceis à palavra.

[21] Bendizei ao SENHOR, todos os seus exércitos, vós, ministros seus, que fazeis a sua vontade.

[22] Bendizei ao SENHOR, vós, todas as suas obras, em todos os lugares do seu domínio. Bendize, ó minha alma, ao SENHOR.

[17]Mutta Herran armo on ikuisuudesta ikuisuuteen niiden yllä, jotka häntä pelkäävät, ja hänen vanhurskautensa kestää lasten lapsille,

[18]niille, jotka pitävät hänen liittonsa, muistavat hänen asetuksensa ja noudattavat niitä.

[19] Herra on pystyttänyt istuimensa taivaisiin, ja hänen kuninkuutensa hallitsee kaikkea.

[20] Ylistäkää Herraa , te hänen enkelinsä, te väkevät sankarit, jotka toteutatte hänen sanansa, kun kuulette sen.

[21]Ylistäkää Herraa , kaikki hänen joukkonsa, te hänen palvelijansa, jotka täytätte hänen tahtonsa.

[22]Ylistäkää Herraa , kaikki hänen luotunsa hänen valtakuntansa kaikissa paikoissa. Ylistä Herraa , minun sieluni!

Salmo 104

Louvor ao Deus criador

[1] Bendize, ó minha alma, ao SENHOR! SENHOR, Deus meu, como tu és magnificente: sobrevestido de glória e majestade,

[2] coberto de luz como de um manto. Tu estendes o céu como uma cortina,

[3] pões nas águas o vigamento da tua morada, tomas as nuvens por teu carro e voas nas asas do vento.

[4] Fazes a teus anjos ventos e a teus ministros, labaredas de fogo.

[5] Lançaste os fundamentos da terra, para que ela não vacile em tempo nenhum.

Psalmit 104

Herran luomistekojen ylistys

[1]Ylistä Herraa , minun sieluni! Herra , minun Jumalani, sinä olet ylen suuri. Olet pukeutunut loistoon ja kirkkauteen.

[2] Herra verhoutuu valoon kuin viittaan, hän levittää taivaat kuin teltan.

[3]Hän rakentaa yläsalinsa vetten keskelle, tekee pilvet vaunuikseen ja kulkee tuulen siivillä.

[4]Hän tekee tuulet sanansa saattajiksi, palvelijoikseen tulenliekit .

[5]Hän on asettanut maan perustuksilleen, niin ettei se ikinä horju.

6 Tomaste o abismo por vestuário e a cobriste; as águas ficaram acima das montanhas;

6Sinä peitit syvyyden kuin vaatteella, vedet seisoivat vuorten yllä.

7 à tua repreensão, fugiram, à voz do teu trovão, bateram em retirada.

7 Ne pakenivat sinun nuhteluasi, sinun jylinääsi ne kiirehtivät pakoon.

8 Elevaram-se os montes, desceram os vales, até ao lugar que lhes havias preparado.

8 Vuoret kohosivat ja laaksot laskeutuivat paikkoihin, jotka sinä olit niille valmistanut.

9 Puseste às águas divisa que não ultrapassarão, para que não tornem a cobrir a terra.

9 Sinä asetit rajan, jonka yli vedet eivät käy eivätkä palaa peittämään maata.

10 Tu fazes rebentar fontes no vale, cujas águas correm entre os montes;

10Sinä puhkaisit lähteet laaksoihin. Vedet virtaavat vuorten välissä

11 dão de beber a todos os animais do campo; os jumentos selvagens matam a sua sede.

11ja antavat juoman kaikille kedon eläimille; villiaasit niistä janonsa sammuttavat.

12 Junto delas têm as aves do céu o seu pouso e, por entre a ramagem, desferem o seu canto.

12 Niiden äärellä asuvat taivaan linnut ja laulavat lehvien välistä.

13 Do alto de tua morada, regas os montes; a terra farta-se do fruto de tuas obras.

13 Yläsaleistaan hän kastelee vuoret. Sinun töittesi hedelmistä maa tulee kylläiseksi.

14 Fazes crescer a relva para os animais e as plantas, para o serviço do homem, de sorte que da terra tire o seu pão,

14 Hän kasvattaa ruohon karjalle ja kasvit ihmisen viljeltäviksi, tuottamaan maasta leivän.

15 o vinho, que alegra o coração do homem, o azeite, que lhe dá brilho ao rosto, e o alimento, que lhe sustém as forças.

15Viini ilahduttaa ihmisen sydämen, öljy saa hänen kasvonsa kiiltämään, ja leipä vahvistaa hänen sydäntään.

16 Avigoram-se as árvores do SENHOR e os cedros do Líbano que ele plantou,

16Kyllikseen saavat vettä Herran puut, Libanonin setrit, jotka hän on istuttanut.

17 em que as aves fazem seus ninhos; quanto à cegonha, a sua casa é nos ciprestes.

17 Niissä pesivät linnut, sypresseissä on haikaran koti.

[18] Os altos montes são das cabras montesinhas, e as rochas, o refúgio dos arganazes.

[18] Korkeat vuoret ovat kauriita varten, kalliot ovat tamaanien suojana.

[19] Fez a lua para marcar o tempo; o sol conhece a hora do seu ocaso.

[19] Hän on tehnyt kuun näyttämään aikoja, aurinko tietää laskunsa hetken.

[20] Dispões as trevas, e vem a noite, na qual vagueiam os animais da selva.

[20] Sinä teet pimeän, ja tulee yö. Silloin kaikki metsän eläimet lähtevät liikkeelle.

[21] Os leõezinhos rugem pela presa e buscam de Deus o sustento;

[21] Nuoret leijonat karjuvat saalista ja pyytävät Jumalalta ruokaansa.

[22] em vindo o sol, eles se recolhem e se acomodam nos seus covis.

[22] Aurinko nousee – ne vetäytyvät pois ja laskeutuvat makuulle pesäpaikkoihinsa.

[23] Sai o homem para o seu trabalho e para o seu encargo até à tarde.

[23] Silloin ihminen lähtee toimiinsa ja on työssään iltaan asti.

[24] Que variedade, SENHOR, nas tuas obras! Todas com sabedoria as fizeste; cheia está a terra das tuas riquezas.

[24] Kuinka moninaiset ovat sinun tekosi, Herra ! Sinä olet tehnyt ne kaikki viisaasti. Maa on täynnä sinun luotujasi.

[25] Eis o mar vasto, imenso, no qual se movem seres sem conta, animais pequenos e grandes.

[25] Merikin, suuri ja aava – siinä vilisee pieniä ja suuria eläimiä lukematon määrä.

[26] Por ele transitam os navios e o monstro marinho que formaste para nele folgar.

[26] Siellä kulkevat laivat, siellä on Leviatan, jonka sinä olet luonut kisailemaan siellä.

[27] Todos esperam de ti que lhes dês de comer a seu tempo.

[27] Kaikki ne odottavat sinua, että antaisit niille ruuan ajallaan.

[28] Se lhes dás, eles o recolhem; se abres a mão, eles se fartam de bens.

[28] Sinä jakelet niille, ja ne kokoavat, sinä avaat kätesi, ja ne tulevat kylläisiksi hyvyydestäsi.

[29] Se ocultas o rosto, eles se perturbam; se lhes cortas a respiração, morrem e voltam ao seu pó.

[29] Kun sinä peität kasvosi, ne pelästyvät. Kun otat pois niiden hengen, ne kuolevat ja palaavat jälleen tomuun.

[30] Envias o teu Espírito, eles são criados, e, assim, renovas a face da terra.

[30] Kun sinä lähetät Henkesi, ne luodaan, ja sinä uudistat maan kasvot.

[31] A glória do SENHOR seja para sempre! Exulte o SENHOR por suas obras!

[31] Pysyköön Herran kunnia ikuisesti, saakoon Herra iloita teoistaan!

[32] Com só olhar para a terra, ele a faz tremer; toca as montanhas, e elas fumegam.
[33] Cantarei ao SENHOR enquanto eu viver; cantarei louvores ao meu Deus durante a minha vida.
[34] Seja-lhe agradável a minha meditação; eu me alegrarei no SENHOR.
[35] Desapareçam da terra os pecadores, e já não subsistam os perversos. Bendize, ó minha alma, ao SENHOR! Aleluia!

Salmo 105

As maravilhosas obras do Senhor a favor de Israel

1 Crônicas 16.8-22

[1] Rendei graças ao SENHOR, invocai o seu nome, fazei conhecidos, entre os povos, os seus feitos.

[2] Cantai-lhe, cantai-lhe salmos; narrai todas as suas maravilhas.

[3] Gloriai-vos no seu santo nome; alegre-se o coração dos que buscam o SENHOR.

[4] Buscai o SENHOR e o seu poder; buscai perpetuamente a sua presença.

[5] Lembrai-vos das maravilhas que fez, dos seus prodígios e dos juízos de seus lábios,

[6] vós, descendentes de Abraão, seu servo, vós, filhos de Jacó, seus escolhidos.

[7] Ele é o SENHOR, nosso Deus; os seus juízos permeiam toda a terra.

[32] Hän katsoo maata, ja se vapisee, hän koskettaa vuoria, ja ne savuavat.
[33] Minä laulan Herralle kaiken ikäni, laulan ylistystä Jumalalleni niin kauan kuin elän.
[34] Olkoon mietiskelyni hänelle mieluisaa. Minä iloitsen Herrassa .
[35] Hävitkööt syntiset maasta, älköön jumalattomia enää olko. Ylistä Herraa , minun sieluni! Halleluja!

Psalmit 105

Herran armotekojen ylistys

[1] Kiittäkää Herraa , huutakaa avuksi hänen nimeään, tehkää hänen tekonsa tunnetuiksi kansojen keskuudessa!
[2] Laulakaa hänelle, laulakaa hänelle ylistystä, kertokaa kaikista hänen ihmeistään!
[3] Hänen pyhä nimensä olkoon teidän kerskauksenne! Iloitkoon niiden sydän, jotka etsivät Herraa .
[4] Etsikää Herraa ja hänen voimaansa, etsikää alati hänen kasvojaan.
[5] Muistakaa hänen ihmeitään, jotka hän on tehnyt, hänen tunnustekojaan ja hänen suunsa tuomioita,
[6] te Abrahamin, hänen palvelijansa, jälkeläiset, te Jaakobin lapset, hänen valittunsa.
[7] Hän on Herra , meidän Jumalamme. Hänen tuomionsa ulottuvat yli koko maan.

8 Lembra-se perpetuamente da sua aliança, da palavra que empenhou para mil gerações;	8 Hän muistaa ikuisesti liittonsa, säätämänsä sanan tuhansiin sukupolviin,
9 da aliança que fez com Abraão e do juramento que fez a Isaque;	9 liittonsa, jonka hän teki Abrahamin kanssa, ja valansa, jonka hän vannoi Iisakille.
10 o qual confirmou a Jacó por decreto e a Israel por aliança perpétua,	10 Hän vahvisti sen laiksi Jaakobille, Israelille ikuiseksi liitoksi,
11 dizendo: Dar-te-ei a terra de Canaã como quinhão da vossa herança.	11 sanoen: ”Sinulle minä annan Kanaaninmaan, teidän perintöosanne.”
12 Então, eram eles em pequeno número, pouquíssimos e forasteiros nela;	12 Heitä oli vähäinen joukko, vain muutamia, ja he olivat muukalaisia siinä maassa.
13 andavam de nação em nação, de um reino para outro reino.	13 He vaelsivat kansasta kansaan ja valtakunnasta toiseen.
14 A ninguém permitiu que os oprimisse; antes, por amor deles, repreendeu a reis,	14 Hän ei sallinut kenenkään heitä sortaa, ja hän nuhteli kuninkaita heidän vuokseen:
15 dizendo: Não toqueis nos meus ungidos, nem maltrateis os meus profetas.	15 ”Älkää koskeko minun voideltuihini, älkää tehkö pahaa minun profeetoilleni.”
16 Fez vir fome sobre a terra e cortou os meios de se obter pão.	16 Hän kutsui nälänhädän maahan, mursi kaiken leivän tuen.
17 Adiante deles enviou um homem, José, vendido como escravo;	17 Hän oli lähettänyt heidän edellään miehen: Joosef oli myyty orjaksi.
18 cujos pés apertaram com grilhões e a quem puseram em ferros,	18 Hänen jalkojaan vaivattiin kahleilla. Hän joutui rautoihin,
19 até cumprir-se a profecia a respeito dele, e tê-lo provado a palavra do SENHOR.	19 kunnes hänen sanansa kävi toteen ja Herran sana osoitti hänet puhtaaksi.
20 O rei mandou soltá-lo; o potentado dos povos o pôs em liberdade.	20 Silloin kuningas lähetti vapauttamaan hänet, kansojen hallitsija päästi hänet vapaaksi.
21 Constituiu-o senhor de sua casa e mordomo de tudo o que possuía,	21 Hän pani Joosefin talonsa herraksi ja kaiken omaisuutensa hoitajaksi,

22 para, a seu talante, sujeitar os seus príncipes e aos seus anciãos ensinar a sabedoria.

22 sitomaan omaan tahtoonsa faraon ruhtinaita ja opettamaan hänen vanhimmilleen viisautta.

23 Então, Israel entrou no Egito, e Jacó peregrinou na terra de Cam.

23 Niin Israel tuli Egyptiin, Jaakob muukalaiseksi Haamin maahan.

24 Deus fez sobremodo fecundo o seu povo e o tornou mais forte do que os seus opressores.

24 Herra teki kansansa hyvin hedelmälliseksi, väkevämmäksi kuin sen ahdistajat.

25 Mudou-lhes o coração para que odiassem o seu povo e usassem de astúcia para com os seus servos.

25 Hän käänsi näiden sydämet vihaamaan Jumalan kansaa, kohtelemaan kavalasti hänen palvelijoitaan.

26 E lhes enviou Moisés, seu servo, e Arão, a quem escolhera,

26 Hän lähetti Mooseksen, palvelijansa, ja Aaronin, jonka hän oli valinnut.

27 por meio dos quais fez, entre eles, os seus sinais e maravilhas na terra de Cam.

27 Nämä tekivät hänen tunnustekojaan egyptiläisten keskellä, ihmeitä Haamin maassa.

28 Enviou trevas, e tudo escureceu; e Moisés e Arão não foram rebeldes à sua palavra.

28 Hän lähetti pimeyden, ja pimeys tuli, eivätkä he voineet vastustaa hänen sanojaan.

29 Transformou-lhes as águas em sangue e assim lhes fez morrer os peixes.

29 Hän muutti vedet vereksi ja tappoi heidän kalansa.

30 Sua terra produziu rãs em abundância, até nos aposentos dos reis.

30 Heidän maansa vilisi sammakoita kuninkaiden huoneita myöten.

31 Ele falou, e vieram nuvens de moscas e piolhos em todo o seu país.

31 Hän sanoi, ja tuli paarmoja ja syöpäläisiä kaikkialle heidän alueelleen.

32 Por chuva deu-lhes saraiva e fogo chamejante, na sua terra.

32 Hän antoi heille rakeita sateen sijaan ja tulen leimauksia heidän maahansa.

33 Devastou-lhes os vinhedos e os figueirais e lhes quebrou as árvores dos seus limites.

33 Hän hävitti heidän viini- ja viikunapuunsa ja pirstoi puut heidän alueeltaan.

34 Ele falou, e vieram gafanhotos e saltões sem conta,

34 Hän sanoi, ja tuli heinäsirkkoja ja niiden toukkia lukematon joukko,

35 os quais devoraram toda a erva do país e comeram o fruto dos seus campos.

35 ja ne söivät kaiken vihannan heidän maastaan, söivät heidän maansa hedelmät.

[36] Também feriu de morte a todos os primogênitos da sua terra, as primícias do seu vigor.
[37] Então, fez sair o seu povo, com prata e ouro, e entre as suas tribos não havia um só inválido.
[38] Alegrou-se o Egito quando eles saíram, porquanto lhe tinham infundido terror.
[39] Ele estendeu uma nuvem que lhes servisse de toldo e um fogo para os alumiar de noite.

[40] Pediram, e ele fez vir codornizes e os saciou com pão do céu.

[41] Fendeu a rocha, e dela brotaram águas, que correram, qual torrente, pelo deserto.
[42] Porque estava lembrado da sua santa palavra e de Abraão, seu servo.
[43] E conduziu com alegria o seu povo e, com jubiloso canto, os seus escolhidos.

[44] Deu-lhes as terras das nações, e eles se apossaram do trabalho dos povos,

[45] para que lhe guardassem os preceitos e lhe observassem as leis. Aleluia!

Salmo 106

A graça de Deus e a ingratidão de Israel
Vs. 47-48: 1 Crônicas 16.35-36

[1] Aleluia! Rendei graças ao SENHOR, porque ele é bom; porque a sua misericórdia dura para sempre.
[2] Quem saberá contar os poderosos feitos do SENHOR ou anunciar os seus louvores?

[36] Hän surmasi kaikki esikoiset heidän maassaan, kaikki heidän miehuutensa ensi hedelmät.
[37] Sitten hän vei Israelin sieltä pois varustettuna hopealla ja kullalla, eikä sen heimoissa ollut kompastelevia.
[38] Egypti iloitsi heidän lähdöstään, sillä sen oli vallannut kauhu heidän takiaan.

[39] Herra levitti kansansa suojaksi pilven ja tulen valaisemaan yötä.

[40] Kansa pyysi, ja hän pani tulemaan viiriäisiä ja antoi heille kylliksi taivaan leipää.
[41] Hän avasi kallion, ja vedet virtasivat, kuivassa maassa juoksivat virrat.
[42] Sillä hän muisti pyhän sanansa, hän muisti palvelijaansa Abrahamia.
[43] Hän vei kansansa pois sen iloitessa, valittunsa riemuhuudon raikuessa.
[44] Hän antoi heille kansojen maat, ja he perivät kansakuntien vaivannäön hedelmät,
[45] että he noudattaisivat hänen lakejaan ja seuraisivat hänen opetuksiaan. Halleluja!

Psalmit 106

Herran uskollisuus, Israelin uskottomuus

[1] Halleluja! Kiittäkää Herraa , sillä hän on hyvä ja hänen armonsa pysyy ikuisesti.

[2] Kuka voi luetella Herran voimateot, kylliksi kuuluttaa hänen ylistystään?

[3] Bem-aventurados os que guardam a retidão e o que pratica a justiça em todo tempo.

[3]Autuaat ne, jotka noudattavat oikeutta, jotka aina toimivat vanhurskaasti!

[4] Lembra-te de mim, SENHOR, segundo a tua bondade para com o teu povo; visita-me com a tua salvação,

[4] Herra , muista minua suosiolla, jota kansallesi osoitat. Etsi minua ja pelasta minut,

[5] para que eu veja a prosperidade dos teus escolhidos, e me alegre com a alegria do teu povo, e me regozije com a tua herança.

[5] että näkisin valittujesi onnen ja saisin iloita yhdessä kansasi kanssa, kerskata perintöosasi kanssa.

[6] Pecamos, como nossos pais; cometemos iniqüidade, procedemos mal.

[6]Me olemme tehneet syntiä isiemme tavoin, olemme tehneet pahaa, olleet jumalattomia.

[7] Nossos pais, no Egito, não atentaram às tuas maravilhas; não se lembraram da multidão das tuas misericórdias e foram rebeldes junto ao mar, o mar Vermelho.

[7]Meidän isämme eivät ymmärtäneet sinun ihmeitäsi Egyptissä, eivät muistaneet monia armotekojasi, vaan kapinoivat meren rannalla, Kaislameren äärellä.

[8] Mas ele os salvou por amor do seu nome, para lhes fazer notório o seu poder.

[8]Mutta Herra pelasti heidät nimensä tähden, tehdäkseen voimansa tunnetuksi.

[9] Repreendeu o mar Vermelho, e ele secou; e fê-los passar pelos abismos, como por um deserto.

[9] Hän nuhteli Kaislamerta, ja se kuivui. Hän kuljetti heitä syvyyksien halki kuin autiomaassa.

[10] Salvou-os das mãos de quem os odiava e os remiu do poder do inimigo.

[10]Hän pelasti heidät vihamiehen kädestä ja lunasti heidät vihollisen vallasta.

[11] As águas cobriram os seus opressores; nem um deles escapou.

[11] Vedet peittivät heidän ahdistajansa, ainoakaan heistä ei jäänyt jäljelle.

[12] Então, creram nas suas palavras e lhe cantaram louvor.

[12] Silloin he uskoivat hänen sanansa ja lauloivat hänen ylistystään.

[13] Cedo, porém, se esqueceram das suas obras e não lhe aguardaram os desígnios;

[13]Mutta pian he unohtivat hänen tekonsa eivätkä odottaneet hänen neuvoaan.

[14] entregaram-se à cobiça, no deserto; e tentaram a Deus na solidão.

[14] He paloivat himosta autiomaassa ja kiusasivat Jumalaa aavikolla.

[15] Concedeu-lhes o que pediram, mas fez definhar-lhes a alma.

[15]Niinpä hän antoi heille, mitä he pyysivät, mutta lähetti heihin hivuttavan taudin.

[16] Tiveram inveja de Moisés, no acampamento, e de Arão, o santo do SENHOR.

[17] Abriu-se a terra, e tragou a Datã, e cobriu o grupo de Abirão.

[18] Ateou-se um fogo contra o seu grupo; a chama abrasou os ímpios.

[19] Em Horebe, fizeram um bezerro e adoraram o ídolo fundido.

[20] E, assim, trocaram a glória de Deus pelo simulacro de um novilho que come erva.

[21] Esqueceram-se de Deus, seu Salvador, que, no Egito, fizera coisas portentosas,

[22] maravilhas na terra de Cam, tremendos feitos no mar Vermelho.

[23] Tê-los-ia exterminado, como dissera, se Moisés, seu escolhido, não se houvesse interposto, impedindo que sua cólera os destruísse.

[24] Também desprezaram a terra aprazível e não deram crédito à sua palavra;

[25] antes, murmuraram em suas tendas e não acudiram à voz do SENHOR.

[26] Então, lhes jurou, de mão erguida, que os havia de arrasar no deserto;

[27] e também derribaria entre as nações a sua descendência e os dispersaria por outras terras.

[28] Também se juntaram a Baal-Peor e comeram os sacrifícios dos ídolos mortos.

[29] Assim, com tais ações, o provocaram à ira; e grassou peste entre eles.

[30] Então, se levantou Finéias e executou o juízo; e cessou a peste.

[16]He kadehtivat leirissä Moosesta ja Aaronia, Herran pyhää.

[17]Silloin maa aukeni ja nieli Daatanin, peitti Abiramin joukon.

[18]Heidän joukossaan syttyi tuli, liekki poltti jumalattomat.

[19]He tekivät vasikan Hoorebilla ja kumartuivat palvomaan valettua kuvaa.

[20]He vaihtoivat Kunniansa ruohoa syövän härän kuvaan.

[21]He unohtivat Jumalan, pelastajansa, joka oli tehnyt Egyptissä suuria tekoja,

[22] ihmeitä Haamin maassa, pelottavia tekoja Kaislameren äärellä.

[23]Hän olisi tuhonnut heidät, ellei Mooses, hänen valittunsa, olisi astunut hänen eteensä puolustajaksi ja kääntänyt pois hänen vihaansa tuhoa tuottamasta.

[24]He halveksivat ihanaa maata eivätkä uskoneet hänen sanaansa.

[25]He napisivat teltoissaan eivätkä kuunnelleet Herran ääntä.

[26] Silloin hän nosti kätensä heitä vastaan tuhotakseen heidät autiomaassa,

[27]hävittääkseen heidän jälkeläisensä kansojen keskuudessa ja hajottaakseen heidät vieraisiin maihin.

[28]He antautuivat palvelemaan Baal-Peoria, söivät kuolleille jumalille tuotuja uhreja

[29]ja vihoittivat teoillaan Jumalan. Silloin vitsaus puhkesi heidän keskuudessaan.

[30] Mutta Piinehas astui esiin, pani tuomion täytäntöön, ja vitsaus lakkasi.

31 Isso lhe foi imputado por justiça, de geração em geração, para sempre.

32 Depois, o indignaram nas águas de Meribá, e, por causa deles, sucedeu mal a Moisés,

33 pois foram rebeldes ao Espírito de Deus, e Moisés falou irrefletidamente.

34 Não exterminaram os povos, como o SENHOR lhes ordenara.

35 Antes, se mesclaram com as nações e lhes aprenderam as obras;

36 deram culto a seus ídolos, os quais se lhes converteram em laço;

37 pois imolaram seus filhos e suas filhas aos demônios

38 e derramaram sangue inocente, o sangue de seus filhos e filhas, que sacrificaram aos ídolos de Canaã; e a terra foi contaminada com sangue.

39 Assim se contaminaram com as suas obras e se prostituíram nos seus feitos.

40 Acendeu-se, por isso, a ira do SENHOR contra o seu povo, e ele abominou a sua própria herança

41 e os entregou ao poder das nações; sobre eles dominaram os que os odiavam.

42 Também os oprimiram os seus inimigos, sob cujo poder foram subjugados.

43 Muitas vezes os libertou, mas eles o provocaram com os seus conselhos e, por sua iniqüidade, foram abatidos.

44 Olhou-os, contudo, quando estavam angustiados e lhes ouviu o clamor;

31Se luettiin hänelle vanhurskaudeksi, polvesta polveen, ikuisesti.

32Meriban vesien äärellä he vihastuttivat Jumalan. Mooseksen kävi pahoin heidän vuokseen,

33sillä he katkeroittivat hänen mielensä, ja hän puhui huulillaan ajattelemattomasti.

34He eivät hävittäneet kansoja, jotka Herra oli käskenyt heidän hävittää,

35vaan sekoittuivat vieraisiin kansoihin ja ottivat oppia heidän teoistaan.

36He palvelivat heidän jumalankuviaan, ja niistä tuli heille ansa.

37 He uhrasivat poikiaan ja tyttäriään riivaajille.

38He vuodattivat viatonta verta, poikiensa ja tyttäriensä verta, ja uhrasivat heidät Kanaanin epäjumalille. Maa saastui verenvuodatuksesta,

39ja he saastuttivat itsensä töillään ja olivat haureellisia teoissaan.

40 Herra vihastui kansaansa ja inhosi perintöosaansa.

41 Hän antoi heidät vieraiden kansojen käsiin, ja heidän vihamiehensä hallitsivat heitä.

42Israelilaisten viholliset ahdistivat heitä, ja heidän oli alistuttava näiden käden alle.

43 Monet kerrat Herra pelasti heidät, mutta he niskoittelivat oman mielensä mukaan ja sortuivat pahuutensa tähden.

44 Kuitenkin hän katsoi heihin heidän ahdistuksessaan, kun kuuli heidän huutonsa.

[45] lembrou-se, a favor deles, de sua aliança e se compadeceu, segundo a multidão de suas misericórdias.

[46] Fez também que lograssem compaixão de todos os que os levaram cativos.

[47] Salva-nos, SENHOR, nosso Deus, e congrega-nos de entre as nações, para que demos graças ao teu santo nome e nos gloriemos no teu louvor.

[48] Bendito seja o SENHOR, Deus de Israel, de eternidade a eternidade; e todo o povo diga: Amém! Aleluia!

Livro V

Salmos 107 - 150

Salmo 107

Deus salva de todas as tribulações

[1] Rendei graças ao SENHOR, porque ele é bom, e a sua misericórdia dura para sempre.

[2] Digam-no os remidos do SENHOR, os que ele resgatou da mão do inimigo

[3] e congregou de entre as terras, do Oriente e do Ocidente, do Norte e do mar.

[4] Andaram errantes pelo deserto, por ermos caminhos, sem achar cidade em que habitassem.

[5] Famintos e sedentos, desfalecia neles a alma.

[6] Então, na sua angústia, clamaram ao SENHOR, e ele os livrou das suas tribulações.

[7] Conduziu-os pelo caminho direito, para que fossem à cidade em que habitassem.

[45] Hän muisti heidän kanssaan tekemänsä liiton ja leppyi suuressa armossaan.

[46]Hän salli heidän saada armon kaikilta, jotka olivat vieneet heidät vankeuteen.

[47]Pelasta meidät, Herra , meidän Jumalamme! Kokoa meidät kansojen seasta, että kiittäisimme sinun pyhää nimeäsi ja pitäisimme kunnianamme sinun ylistystäsi.

[48]Kiitetty olkoon Herra , Israelin Jumala, iankaikkisesta iankaikkiseen, ja kaikki kansa sanokoon: ”Aamen. Hallelujaa!”

Psalmit 107

VIIDES KIRJA

Lunastettujen kiitoslaulu

[1]Kiittäkää Herraa , sillä hän on hyvä ja hänen armonsa pysyy ikuisesti.

[2]Näin sanokoot Herran lunastetut, jotka hän on lunastanut ahdistajan kädestä

[3]ja koonnut vieraista maista, idästä ja lännestä, pohjoisesta ja etelästä.

[4]He harhailivat autiomaassa, kuivassa maassa, löytämättä tietä kaupunkiin, johon asettua asumaan.

[5]Heillä oli nälkä ja jano, heidän sielunsa nääntyi.

[6] Mutta hädässään he huusivat Herraa , ja hän pelasti heidät ahdingosta.

[7] Hän ohjasi heidät kulkemaan suoraa tietä kaupunkiin, jossa asua.

[8] Rendam graças ao SENHOR por sua bondade e por suas maravilhas para com os filhos dos homens!

[8]Kiittäkööt he Herraa hänen armostaan ja hänen ihmeistään ihmislapsia kohtaan,

[9] Pois dessedentou a alma sequiosa e fartou de bens a alma faminta.

[9] sillä hän tyydyttää nääntyvän sielun ja täyttää nälkäisen sielun hyvillä antimilla.

[10] Os que se assentaram nas trevas e nas sombras da morte, presos em aflição e em ferros,

[10]He istuivat pimeydessä ja kuoleman varjossa, vangittuina kurjuuteen ja rautoihin,

[11] por se terem rebelado contra a palavra de Deus e haverem desprezado o conselho do Altíssimo,

[11]koska olivat niskoitelleet Jumalan sanoja vastaan ja halveksineet Korkeimman neuvoa.

[12] de modo que lhes abateu com trabalhos o coração – caíram, e não houve quem os socorresse.

[12]Hän lannisti heidän mielensä raadannalla. He sortuivat, eikä ollut auttajaa.

[13] Então, na sua angústia, clamaram ao SENHOR, e ele os livrou das suas tribulações.

[13] Silloin he huusivat hädässään Herraa , ja hän pelasti heidät ahdingosta.

[14] Tirou-os das trevas e das sombras da morte e lhes despedaçou as cadeias.

[14] Hän vei heidät ulos pimeydestä ja kuoleman varjosta ja katkaisi heidän kahleensa.

[15] Rendam graças ao SENHOR por sua bondade e por suas maravilhas para com os filhos dos homens!

[15]Kiittäkööt he Herraa hänen armostaan ja hänen ihmeistään ihmislapsia kohtaan,

[16] Pois arrombou as portas de bronze e quebrou as trancas de ferro.

[16] sillä hän särkee vaskiset ovet ja rikkoo rautaiset salvat.

[17] Os estultos, por causa do seu caminho de transgressão e por causa das suas iniqüidades, serão afligidos.

[17]He olivat tyhmiä vaeltaessaan syntisesti ja saivat kärsiä vaivaa pahojen tekojensa tähden.

[18] A sua alma aborreceu toda sorte de comida, e chegaram às portas da morte.

[18] Kaikki ruoka inhotti heitä, ja he saapuivat kuoleman porteille asti.

[19] Então, na sua angústia, clamaram ao SENHOR, e ele os livrou das suas tribulações.

[19]Silloin he huusivat hädässään Herraa , ja hän pelasti heidät ahdingosta.

[20] Enviou-lhes a sua palavra, e os sarou, e os livrou do que lhes era mortal.

[20] Hän lähetti sanansa ja paransi heidät. Hän pelasti heidät tuhosta.

[21] Rendam graças ao SENHOR por sua bondade e por suas maravilhas para com os filhos dos homens!

[21] Kiittäkööt he Herraa hänen armostaan ja hänen ihmeistään ihmislapsia kohtaan.

[22] Ofereçam sacrifícios de ações de graças e proclamem com júbilo as suas obras!

[22] Uhratkoot kiitosuhreja ja kertokoot riemuhuudoin hänen töistään.

[23] Os que, tomando navios, descem aos mares, os que fazem tráfico na imensidade das águas,

[23] He lähtivät laivoilla merelle ja tekivät työtä aavoilla vesillä.

[24] esses vêem as obras do SENHOR e as suas maravilhas nas profundezas do abismo.

[24] He näkivät Herran teot, hänen ihmeensä meren syvyyksissä.

[25] Pois ele falou e fez levantar o vento tempestuoso, que elevou as ondas do mar.

[25] Hän sanoi sanansa ja nosti myrskytuulen, aallot kohosivat korkealle.

[26] Subiram até aos céus, desceram até aos abismos; no meio destas angústias, desfalecia-lhes a alma.

[26] He kohosivat kohti taivasta, vajosivat syvyyksiin, heidän sielunsa nääntyi hädässä.

[27] Andaram, e cambalearam como ébrios, e perderam todo tino.

[27] He horjuivat ja hoippuivat kuin juopuneet, ja kaikki heidän viisautensa hävisi.

[28] Então, na sua angústia, clamaram ao SENHOR, e ele os livrou das suas tribulações.

[28] Silloin he huusivat hädässään Herraa , ja hän vapautti heidät ahdingosta.

[29] Fez cessar a tormenta, e as ondas se acalmaram.

[29] Hän tyynnytti myrskyn, ja meren aallot hiljenivät.

[30] Então, se alegraram com a bonança; e, assim, os levou ao desejado porto.

[30] He iloitsivat, kun ne vaikenivat, ja hän johti heidät kaivattuun satamaan.

[31] Rendam graças ao SENHOR por sua bondade e por suas maravilhas para com os filhos dos homens!

[31] Kiittäkööt he Herraa hänen armostaan ja hänen ihmeistään ihmislapsia kohtaan.

[32] Exaltem-no também na assembléia do povo e o glorifiquem no conselho dos anciãos.

[32] Korottakoot häntä kansankokouksessa ja ylistäkööt häntä vanhinten istunnossa.

[33] Ele converteu rios em desertos e mananciais, em terra seca;

[33] Hän muutti virrat autiomaaksi ja vesilähteet janoiseksi maaksi,

[34] terra frutífera, em deserto salgado, por causa da maldade dos seus habitantes.

[35] Converteu o deserto em lençóis de água e a terra seca, em mananciais.

[36] Estabeleceu aí os famintos, os quais edificaram uma cidade em que habitassem.

[37] Semearam campos, e plantaram vinhas, e tiveram fartas colheitas.

[38] Ele os abençoou, de sorte que se multiplicaram muito; e o gado deles não diminuiu.

[39] Mas tornaram a reduzir-se e foram humilhados pela opressão, pela adversidade e pelo sofrimento.

[40] Lança ele o desprezo sobre os príncipes e os faz andar errantes, onde não há caminho.

[41] Mas levanta da opressão o necessitado, para um alto retiro, e lhe prospera famílias como rebanhos.

[42] Os retos vêem isso e se alegram, mas o ímpio por toda parte fecha a boca.

[43] Quem é sábio atente para essas coisas e considere as misericórdias do SENHOR.

Salmo 108

Deus concede vitória ao seu povo

Salmo 57.7-11; Vs. 6-13: Salmo 60.5-12

Cântico. Salmo de Davi

[1] Firme está o meu coração, ó Deus! Cantarei e entoarei louvores de toda a minha alma.

[34] hedelmällisen maan suola-aroksi sen asukkaiden pahuuden tähden.

[35] Hän muutti autiomaan vesilammikoiksi ja kuivan maan vesilähteiksi.

[36] Hän asutti sinne nälkäiset, ja he rakensivat kaupungin asuakseen siinä.

[37] He kylvivät peltoja ja istuttivat viinitarhoja, jotka tuottivat runsaan sadon.

[38] Hän siunasi heitä, ja he lisääntyivät suuresti, eikä hän antanut heidän karjansa vähetä.

[39] Mutta sorron, pahuuden ja huolten painon alla he vähenevät ja vaipuvat maahan.

[40] Hän vuodattaa halveksuntaa ruhtinaitten päälle ja panee heidät harhailemaan tiettömissä autiomaissa,

[41] mutta nostaa köyhän kurjuudesta ja tekee suvut suuriksi kuin lammaslaumat.

[42] Oikeamieliset näkevät sen ja iloitsevat, ja kaiken vääryyden täytyy tukkia suunsa.

[43] Joka on viisas, se pitäköön nämä mielessään ja tutkikoon Herran armotekoja.

Psalmit 108

Kiitos ja rukous

[1] Laulu. Daavidin psalmi.

[2] Minun sydämeni on valmis, Jumala. Minä tahdon laulaa ja soittaa. Se olkoon kunniani.

[2] Despertai, saltério e harpa! Quero acordar a alva.

[3] Render-te-ei graças entre os povos, ó SENHOR! Cantar-te-ei louvores entre as nações.

[4] Porque acima dos céus se eleva a tua misericórdia, e a tua fidelidade, para além das nuvens.

[5] Sê exaltado, ó Deus, acima dos céus; e em toda a terra esplenda a tua glória,

[6] para que os teus amados sejam livres; salva com a tua destra e responde-nos.

[7] Disse Deus na sua santidade: Exultarei; dividirei Siquém e medirei o vale de Sucote.

[8] Meu é Gileade, meu é Manassés; Efraim é a defesa de minha cabeça; Judá é o meu cetro.

[9] Moabe, porém, é a minha bacia de lavar; sobre Edom atirarei a minha sandália; sobre a Filístia jubilarei.

[10] Quem me conduzirá à cidade fortificada? Quem me guiará até Edom?

[11] Não nos rejeitaste, ó Deus? Tu não sais, ó Deus, com os nossos exércitos!

[12] Presta-nos auxílio na angústia, pois vão é o socorro do homem.

[13] Em Deus faremos proezas, porque ele mesmo calca aos pés os nossos adversários.

Salmo 109

Imprecações contra os inimigos

Ao mestre de canto. Salmo de Davi

[3]Herää, harppu, herää, lyyra! Minä tahdon herättää aamuruskon.

[4]Herra , sinua minä kiitän kansojen keskellä ja laulan ylistystäsi kansakuntien keskuudessa.

[5]Sillä suuri, taivaat ylittävä on sinun armosi, ja sinun uskollisuutesi ulottuu pilviin asti.

[6]Ole korotettu yli taivaitten, Jumala, olkoon kunniasi koko maan yllä!

[7]Vapauta oikealla kädelläsi ja vastaa minulle, että rakkaasi tulisivat pelastetuiksi.

[8]Jumala on puhunut pyhyydessään: ”Riemuiten minä jaan Sikemin ja mittaan Sukkotin laakson.

[9]Minun on Gilead, minun on Manasse. Efraim on pääni suojus, Juuda on valtikkani.

[10]Mooab on minun pesuastiani, Edomiin minä viskaan kenkäni. Minä nostan voittohuudon Filistean yli.”

[11]Kuka vie minut linnoitettuun kaupunkiin? Kuka johtaa minut Edomiin?

[12]Etkö sinä, Jumala, hylännyt meidät? Sinä, Jumala, et lähtenyt meidän sotajoukkojemme kanssa.

[13]Anna meille apu ahdistajaa vastaan, sillä ihmisten apu on turha.

[14]Jumalassa me teemme väkeviä tekoja. Hän tallaa ahdistajamme maahan.

Psalmit 109

Syyttömästi vainotun rukous

1 Ó Deus do meu louvor, não te cales!

2 Pois contra mim se desataram lábios maldosos e fraudulentos; com mentirosa língua falam contra mim.

3 Cercam-me com palavras odiosas e sem causa me fazem guerra.

4 Em paga do meu amor, me hostilizam; eu, porém, oro.

5 Pagaram-me o bem com o mal; o amor, com ódio.

6 Suscita contra ele um ímpio, e à sua direita esteja um acusador.

7 Quando o julgarem, seja condenado; e, tida como pecado, a sua oração.

8 Os seus dias sejam poucos, e tome outro o seu encargo.

9 Fiquem órfãos os seus filhos, e viúva, a sua esposa.

10 Andem errantes os seus filhos e mendiguem; e sejam expulsos das ruínas de suas casas.

11 De tudo o que tem, lance mão o usurário; do fruto do seu trabalho, esbulhem-no os estranhos.

12 Ninguém tenha misericórdia dele, nem haja quem se compadeça dos seus órfãos.

13 Desapareça a sua posteridade, e na seguinte geração se extinga o seu nome.

1 Musiikinjohtajalle. Daavidin psalmi. Jumala, minun ylistykseni, älä ole vaiti,

2 sillä jumalattomat ja petolliset ovat avanneet suunsa minua vastaan. He puhuvat minulle valheellisin kielin.

3 Vihan sanoin he ovat minut piirittäneet ja sotivat syyttä minua vastaan.

4 Rakkauteni palkaksi he syyttävät minua, mutta minä rukoilen.

5 Hyvän he palkitsevat minulle pahalla ja rakkauteni vihalla.

6 Aseta jumalaton vihamiestäni vastaan, seisokoon syyttäjä hänen oikealla puolellaan.

7 Oikeuden edessä hän osoittautukoon syylliseksi, ja hänen rukouksensa tulkoon synniksi.

8 Olkoot hänen päivänsä vähälukuiset, ottakoon toinen hänen tehtävänsä.

9 Tulkoon hänen lapsistaan orpoja ja hänen vaimostaan leski.

10 Kuljeksikoot hänen lapsensa aina kerjäten, anelkoot kaukana kotinsa raunioilta.

11 Koronkiskuri saalistakoon kaiken hänen omansa, ja vieraat riistäkööt hänen työnsä hedelmät.

12 Älköön kukaan osoittako hänelle laupeutta, älköön kukaan armahtako hänen orpojaan.

13 Hänen jälkeläisensä hävitkööt, pyyhittäköön heidän nimensä pois toisessa polvessa.

[14] Na lembrança do SENHOR, viva a iniqüidade de seus pais, e não se apague o pecado de sua mãe.
[15] Permaneçam ante os olhos do SENHOR, para que faça desaparecer da terra a memória deles.
[16] Porquanto não se lembrou de usar de misericórdia, mas perseguiu o aflito e o necessitado, como também o quebrantado de coração, para os entregar à morte.

[17] Amou a maldição; ela o apanhe; não quis a bênção; aparte-se dele.

[18] Vestiu-se de maldição como de uma túnica: penetre, como água, no seu interior e nos seus ossos, como azeite.
[19] Seja-lhe como a roupa que o cobre e como o cinto com que sempre se cinge.
[20] Tal seja, da parte do SENHOR, o galardão dos meus contrários e dos que falam mal contra a minha alma.
[21] Mas tu, SENHOR Deus, age por mim, por amor do teu nome; livra-me, porque é grande a tua misericórdia.
[22] Porque estou aflito e necessitado e, dentro de mim, sinto ferido o coração.
[23] Vou passando, como a sombra que declina; sou atirado para longe, como um gafanhoto.
[24] De tanto jejuar, os joelhos me vacilam, e de magreza vai mirrando a minha carne.

[25] Tornei-me para eles objeto de opróbrio; quando me vêem, meneiam a cabeça.

[14]Hänen isiensä pahuus pysyköön Herran muistissa, älköönkä hänen äitinsä syntiä pyyhittäkö pois.
[15]Olkoot ne aina Herran edessä, ja hävittäköön hän heidän muistonsa maan päältä,
[16]koska tuo mies ei muistanut tehdä laupeutta vaan vainosi kurjaa ja köyhää ja sydämen tuskassa olevaa tappaakseen hänet.
[17] Hän rakasti kirousta, ja se kohtasi häntä. Hän ei huolinut siunauksesta, ja se loittoni hänestä kauas.
[18] Hän puki kirouksen ylleen kuin vaatteensa, ja se meni hänen sisuksiinsa kuin vesi ja hänen luihinsa kuin öljy.
[19] Se olkoon vaate, johon hän verhoutuu, ja vyö, jolla hän itsensä aina vyöttää.
[20] Tämä olkoon Herralta palkka minun syyttäjilleni ja niille, jotka puhuvat pahaa minua vastaan.
[21]Mutta sinä, Herra , minun Herrani, toimi puolestani nimesi tähden, sillä sinun armosi on hyvä. Pelasta minut,
[22]sillä minä olen kurja ja köyhä ja sydämeni on haavoittunut rinnassani.

[23] Minä katoan kuin pitenevä varjo, minut pudistellaan pois kuin heinäsirkka.

[24]Polveni horjuvat paastoamisesta, ja ruumiini on kuihtunut rasvattomaksi.
[25] Olen joutunut heidän herjattavakseen. Minut nähdessään he nyökyttävät päätään.

26 Socorre, SENHOR, Deus meu! Salva-me segundo a tua misericórdia.

27 Para que saibam vir isso das tuas mãos; que tu, SENHOR, o fizeste.

28 Amaldiçoem eles, mas tu, abençoa; sejam confundidos os que contra mim se levantam; alegre-se, porém, o teu servo.

29 Cubram-se de ignomínia os meus adversários, e a sua própria confusão os envolva como uma túnica.

30 Muitas graças darei ao SENHOR com os meus lábios; louvá-lo-ei no meio da multidão;

31 porque ele se põe à direita do pobre, para o livrar dos que lhe julgam a alma.

Salmo 110

O reino e o sacerdócio do Messias

Salmo de Davi

1 Disse o SENHOR ao meu senhor: Assenta-te à minha direita, até que eu ponha os teus inimigos debaixo dos teus pés.

2 O SENHOR enviará de Sião o cetro do seu poder, dizendo: Domina entre os teus inimigos.

3 Apresentar-se-á voluntariamente o teu povo, no dia do teu poder; com santos ornamentos, como o orvalho emergindo da aurora, serão os teus jovens.

4 O SENHOR jurou e não se arrependerá: Tu és sacerdote para sempre, segundo a ordem de Melquisedeque.

26Auta minua, Herra , minun Jumalani, pelasta minut armossasi.

27 Tulkoot he tietämään, että tämä on sinun kätesi työtä, että sinä, Herra , sen teit.

28 He kiroavat, mutta sinä siunaat. Jos he nousevat, he joutuvat häpeään, mutta palvelijasi saa iloita.

29 Olkoon vastustajieni pukuna häväistys, kietoutukoot he häpeäänsä kuin viittaan.

30Minun suuni kiittää suuresti Herraa , ja monien keskellä minä ylistän häntä.

31Sillä Herra seisoo köyhän oikealla puolella ja pelastaa hänet niiden käsistä, jotka hänet tuomitsevat.

Psalmit 110

Herran Voideltu

1Daavidin psalmi. Herra sanoi minun Herralleni: ”Istu minun oikealle puolelleni, kunnes minä panen vihollisesi sinun jalkojesi astinlaudaksi.”

2 Herraojentaa sinun voimasi valtikan Siionista: ”Hallitse vihollistesi keskellä!

3Sinun kansasi on altis voimasi päivänä. Pyhässä kauneudessa – kuin kasteen aamuruskon kohdusta – olen sinut synnyttänyt.”

4 Herra on vannonut eikä muuta mieltään: ”Sinä olet pappi ikuisesti, Melkisedekin järjestyksen mukaan.”

[5] O SENHOR, à tua direita, no dia da sua ira, esmagará os reis.

[6] Ele julga entre as nações; enche-as de cadáveres; esmagará cabeças por toda a terra.

[7] De caminho, bebe na torrente e passa de cabeça erguida.

[5]Herra on sinun oikealla puolellasi, hän murskaa kuninkaat vihansa päivänä.

[6] Hän tuomitsee kansojen keskuudessa. Maa on täynnä ruumiita. Hän murskaa päitä laajalti maan päällä.

[7]Hän juo purosta tien varrelta, sen tähden hän kohottaa päänsä.

Salmo 111

As obras magníficas de Deus

[1] Aleluia! De todo o coração renderei graças ao SENHOR, na companhia dos justos e na assembléia.

[2] Grandes são as obras do SENHOR, consideradas por todos os que nelas se comprazem.

[3] Em suas obras há glória e majestade, e a sua justiça permanece para sempre.

[4] Ele fez memoráveis as suas maravilhas; benigno e misericordioso é o SENHOR.

[5] Dá sustento aos que o temem; lembrar-se-á sempre da sua aliança.

[6] Manifesta ao seu povo o poder das suas obras, dando-lhe a herança das nações.

[7] As obras de suas mãos são verdade e justiça; fiéis, todos os seus preceitos.

[8] Estáveis são eles para todo o sempre, instituídos em fidelidade e retidão.

[9] Enviou ao seu povo a redenção; estabeleceu para sempre a sua aliança; santo e tremendo é o seu nome.

Psalmit 111

Herran teot ovat suuria

[1]Halleluja! Minä kiitän Herraa kaikesta sydämestäni oikeamielisten kokouksessa ja seurakunnassa.

[2]Suuret ovat Herran teot. Kaikki, jotka ovat niihin mieltyneet, tutkivat niitä.

[3] Kunniakkaat ja ihanat ovat hänen tekonsa, iäti pysyy hänen vanhurskautensa.

[4] Hän on tehnyt ihmeensä muistettaviksi. Herra on armollinen ja laupias.

[5] Hän antaa ruuan niille, jotka häntä pelkäävät, hän muistaa liittonsa ikuisesti.

[6]Hän ilmoitti kansalleen tekojensa voiman antaessaan heille kansojen perintöosan.

[7] Hänen kättensä teot ovat totuus ja oikeus. Kaikki hänen asetuksensa ovat luotettavia,

[8] ne pysyvät lujina aina ja ikuisesti. Ne on laadittu totuudessa ja oikeamielisesti.

[9] Hän lähetti kansalleen lunastuksen, sääti liittonsa ikuisiksi ajoiksi. Pyhä ja pelättävä on hänen nimensä.

10 O temor do SENHOR é o princípio da sabedoria; revelam prudência todos os que o praticam. O seu louvor permanece para sempre.

Salmo 112

Promessa da vida futura aos piedosos

1 Aleluia! Bem-aventurado o homem que teme ao SENHOR e se compraz nos seus mandamentos.

2 A sua descendência será poderosa na terra; será abençoada a geração dos justos.

3 Na sua casa há prosperidade e riqueza, e a sua justiça permanece para sempre.

4 Ao justo, nasce luz nas trevas; ele é benigno, misericordioso e justo.

5 Ditoso o homem que se compadece e empresta; ele defenderá a sua causa em juízo;

6 não será jamais abalado; será tido em memória eterna.

7 Não se atemoriza de más notícias; o seu coração é firme, confiante no SENHOR.

8 O seu coração, bem firmado, não teme, até ver cumprido, nos seus adversários, o seu desejo.

9 Distribui, dá aos pobres; a sua justiça permanece para sempre, e o seu poder se exaltará em glória.

10 O perverso vê isso e se enraivece; range os dentes e se consome; o desejo dos perversos perecerá.

10 Herranpelko on viisauden alku, hyvä ymmärrys kaikille, jotka sitä noudattavat. Hänen ylistyksensä pysyy ikuisesti.

Psalmit 112

Herraa pelkäävän onni

1Halleluja! Autuas se mies, joka pelkää Herraa ja on suuresti mieltynyt hänen käskyihinsä.

2Hänen jälkeläisistään tulee maan mahtavia, oikeamielisten suku tulee siunatuksi.

3Varallisuutta ja rikkautta on hänen kodissaan. Hänen vanhurskautensa pysyy iäti.

4 Oikeamielisille loistaa pimeydessä valo: armollinen, laupias ja vanhurskas.

5Hyvin käy sen miehen, joka on laupias ja antaa lainaksi, joka hoitaa asiansa oikeuden mukaan.

6Hän ei ikinä horju. Vanhurskaan muisto pysyy ikuisesti.

7 Ei hän pelkää pahaa sanomaa. Hänen sydämensä on vahva, hän turvaa Herraan .

8Hänen sydämensä on luja ja peloton, ja lopulta hän näkee ahdistajiensa tappion.

9Hän jakelee, hän antaa köyhille, hänen vanhurskautensa pysyy ainaisesti, hänen sarvensa kohoaa kunniassa.

10Jumalaton näkee sen ja raivostuu, hän kiristelee hampaitaan ja pakahtuu. Tyhjiin raukeaa jumalattomien halu.

Salmo 113

O Senhor, o maior e mais digno objeto de louvor

[1] Aleluia! Louvai, servos do SENHOR, louvai o nome do SENHOR.

[2] Bendito seja o nome do SENHOR, agora e para sempre.

[3] Do nascimento do sol até ao ocaso, louvado seja o nome do SENHOR.

[4] Excelso é o SENHOR, acima de todas as nações, e a sua glória, acima dos céus.

[5] Quem há semelhante ao SENHOR, nosso Deus, cujo trono está nas alturas,

[6] que se inclina para ver o que se passa no céu e sobre a terra?

[7] Ele ergue do pó o desvalido e do monturo, o necessitado,

[8] para o assentar ao lado dos príncipes, sim, com os príncipes do seu povo.

[9] Faz que a mulher estéril viva em família e seja alegre mãe de filhos. Aleluia!

Psalmit 113

Herra on alhaisten auttaja

[1]Halleluja! Ylistäkää, te Herran palvelijat, ylistäkää Herran nimeä!

[2]Siunattu olkoon Herran nimi nyt ja ikuisesti!

[3]Auringon noususta sen laskuun saakka olkoon Herran nimi ylistetty.

[4] Herraon korkea yli kaikkien kansojen, yli taivaitten kohoaa hänen kunniansa.

[5]Kuka on niin kuin Herra , meidän Jumalamme, joka istuu korkealla

[6]ja alentuu katsomaan taivasta ja maata?

[7] Hän nostaa tomusta vähäosaisen, korottaa jätekasasta köyhän

[8]asettaakseen hänet istumaan ruhtinaiden rinnalle, kansansa ruhtinaiden rinnalle.

[9] Hän saattaa hedelmättömän asumaan kodissa iloisena lasten äitinä. Halleluja!

Salmo 114

As maravilhas do êxodo

[1] Quando saiu Israel do Egito, e a casa de Jacó, do meio de um povo de língua estranha,

[2] Judá se tornou o seu santuário, e Israel, o seu domínio.

[3] O mar viu isso e fugiu; o Jordão tornou atrás.

[4] Os montes saltaram como carneiros, e as colinas, como cordeiros do rebanho.

[5] Que tens, ó mar, que assim foges? E tu, Jordão, para tornares atrás?

Psalmit 114

Israelin pelastuminen Egyptistä

[1]Kun Israel lähti Egyptistä, Jaakobin suku vieraskielisestä kansasta,

[2]silloin Juudasta tuli Herran pyhäkkö, Israelista hänen valtakuntansa.

[3]Meri näki sen ja pakeni, Jordan kääntyi takaisin.

[4]Vuoret hyppivät kuin pässit, kukkulat kuin lampaiden karitsat.

[5]Mikä sinun on, meri, kun pakenet, mikä sinun, Jordan, kun käännyt takaisin?

[6] Montes, por que saltais como carneiros? E vós, colinas, como cordeiros do rebanho?
[7] Estremece, ó terra, na presença do SENHOR, na presença do Deus de Jacó,
[8] o qual converteu a rocha em lençol de água e o seixo, em manancial.

[6] Vuoret, miksi te hypitte kuin pässit, te kukkulat kuin lampaiden karitsat?
[7] Vapise, maa, Herran kasvojen edessä, Jaakobin Jumalan kasvojen edessä.
[8] Hän muuttaa kallion vesilammeksi, kovan kiven vesilähteeksi.

Salmo 115

Honras somente a Deus

[1] Não a nós, SENHOR, não a nós, mas ao teu nome dá glória, por amor da tua misericórdia e da tua fidelidade.
[2] Por que diriam as nações: Onde está o Deus deles?
[3] No céu está o nosso Deus e tudo faz como lhe agrada.
[4] Prata e ouro são os ídolos deles, obra das mãos de homens.
[5] Têm boca e não falam; têm olhos e não vêem;
[6] têm ouvidos e não ouvem; têm nariz e não cheiram.
[7] Suas mãos não apalpam; seus pés não andam; som nenhum lhes sai da garganta.
[8] Tornem-se semelhantes a eles os que os fazem e quantos neles confiam.
[9] Israel confia no SENHOR; ele é o seu amparo e o seu escudo.
[10] A casa de Arão confia no SENHOR; ele é o seu amparo e o seu escudo.
[11] Confiam no SENHOR os que temem o SENHOR; ele é o seu amparo e o seu escudo.

Psalmit 115

Israel, luota Herraan!

[1]Älä meille, Herra , älä meille vaan omalle nimellesi anna kunnia, armosi ja uskollisuutesi tähden.
[2]Miksi kansat saisivat sanoa: ”Missä on heidän Jumalansa?”
[3]Meidän Jumalamme on taivaissa. Kaiken, mitä hän tahtoo, hän tekee.
[4]Kansojen jumalat ovat hopeaa ja kultaa, ihmiskätten tekoa.
[5]Niillä on suu, mutta ne eivät puhu, silmät, mutta ne eivät näe.
[6] Niillä on korvat, mutta ne eivät kuule, nenä, mutta hajua ne eivät tunne.
[7] Niiden kädet eivät koskettele, niiden jalat eivät astu, eikä niiden kurkusta tule ääntä.
[8] Niiden kaltaisiksi tulevat niiden tekijät ja kaikki, jotka niihin luottavat.
[9]Israel, luota Herraan ! Hän on sinun apusi ja kilpesi.
[10]Aaronin suku, luota Herraan ! Hän on sinun apusi ja kilpesi.
[11] Te, jotka Herraa pelkäätte, luottakaa Herraan ! Hän on teidän apunne ja kilpenne.

[12] De nós se tem lembrado o SENHOR; ele nos abençoará; abençoará a casa de Israel, abençoará a casa de Arão.
[13] Ele abençoa os que temem o SENHOR, tanto pequenos como grandes.
[14] O SENHOR vos aumente bênçãos mais e mais, sobre vós e sobre vossos filhos.
[15] Sede benditos do SENHOR, que fez os céus e a terra.
[16] Os céus são os céus do SENHOR, mas a terra, deu-a ele aos filhos dos homens.
[17] Os mortos não louvam o SENHOR, nem os que descem à região do silêncio.
[18] Nós, porém, bendiremos o SENHOR, desde agora e para sempre. Aleluia!

Salmo 116

Salmo de ações de graças

[1] Amo o SENHOR, porque ele ouve a minha voz e as minhas súplicas.

[2] Porque inclinou para mim os seus ouvidos, invocá-lo-ei enquanto eu viver.

[3] Laços de morte me cercaram, e angústias do inferno se apoderaram de mim; caí em tribulação e tristeza.

[4] Então, invoquei o nome do SENHOR: ó SENHOR, livra-me a alma.

[5] Compassivo e justo é o SENHOR; o nosso Deus é misericordioso.

[6] O SENHOR vela pelos simples; achava-me prostrado, e ele me salvou.

[12] Herra muistaa meitä ja siunaa, hän siunaa Israelin sukua, hän siunaa Aaronin sukua.
[13] Herrasiunaa niitä, jotka häntä pelkäävät, niin pieniä kuin suuriakin.
[14] Herra lisätköön teitä, teitä ja teidän lapsianne.
[15]Te olette Herran siunaamia, hänen, joka on tehnyt taivaan ja maan.
[16]Taivas on Herran taivas, mutta maan hän on antanut ihmisille.
[17] Eivät kuolleet ylistä Herraa, ei kukaan hiljaisuuteen laskeutuneista.
[18]Mutta me, me siunaamme Herraa, nyt ja ikuisesti. Halleluja!

Psalmit 116

Pelastetun kiitosuhri

[1]Minä rakastan Herraa , sillä hän kuulee anomiseni äänen

[2]ja on kallistanut korvansa puoleeni. Siksi minä huudan häntä avuksi kaikkina päivinäni.

[3]Kuoleman köydet kietoivat minut, tuonelan ahdistukset kohtasivat minua, jouduin hätään ja murheeseen.

[4]Mutta minä huusin avukseni Herran nimeä: ”Oi Herra , vapauta minun sieluni!”

[5] Herra on laupias ja vanhurskas, meidän Jumalamme on armollinen.

[6] Herravarjelee yksinkertaiset. Minä olin vajonnut kurjuuteen, mutta hän pelasti minut.

7 Volta, minha alma, ao teu sossego, pois o SENHOR tem sido generoso para contigo.

7 Palaa takaisin lepoosi, sieluni, sillä Herra on tehnyt sinulle hyvin.

8 Pois livraste da morte a minha alma, das lágrimas, os meus olhos, da queda, os meus pés.

8Hän pelasti sieluni kuolemasta, silmäni kyynelistä ja jalkani kompastumasta,

9 Andarei na presença do SENHOR, na terra dos viventes.

9sen tähden minä saan vaeltaa Herran edessä elävien maassa.

10 Eu cria, ainda que disse: estive sobremodo aflito.

10 Minä uskon, siksi puhun, minä, joka olin kovin ahdistettu.

11 Eu disse na minha perturbação: todo homem é mentiroso.

11Minä sanoin hädän hetkellä: ”Kaikki ihmiset ovat valehtelijoita.”

12 Que darei ao SENHOR por todos os seus benefícios para comigo?

12Millä minä korvaan Herralle kaikki hänen hyvät tekonsa minua kohtaan?

13 Tomarei o cálice da salvação e invocarei o nome do SENHOR.

13 Minä kohotan pelastuksen maljan ja huudan avukseni Herran nimeä.

14 Cumprirei os meus votos ao SENHOR, na presença de todo o seu povo.

14 Minä täytän lupaukseni Herralle koko hänen kansansa edessä.

15 Preciosa é aos olhos do SENHOR a morte dos seus santos.

15Kallis on Herran silmissä hänen hurskaittensa kuolema.

16 SENHOR, deveras sou teu servo, teu servo, filho da tua serva; quebraste as minhas cadeias.

16Oi Herra , minä olen sinun palvelijasi! Minä olen sinun palvelijasi, sinun palvelijattaresi poika. Sinä päästit minut siteistäni.

17 Oferecer-te-ei sacrifícios de ações de graças e invocarei o nome do SENHOR.

17 Sinulle minä uhraan kiitosuhrin ja huudan avukseni Herran nimeä.

18 Cumprirei os meus votos ao SENHOR, na presença de todo o seu povo,

18 Minä täytän lupaukseni Herralle koko hänen kansansa edessä,

19 nos átrios da Casa do SENHOR, no meio de ti, ó Jerusalém. Aleluia!

19 Herran huoneen esipihoissa, sinun keskelläsi, Jerusalem. Halleluja!

Salmo 117

Todos os povos devem louvar ao Senhor

1 Louvai ao SENHOR, vós todos os gentios, louvai-o, todos os povos.

Psalmit 117

Herran uskollisuus pysyy ikuisesti

1Ylistäkää Herraa , kaikki kansat, ylistäkää häntä, kaikki kansakunnat!

[2] Porque mui grande é a sua misericórdia para conosco, e a fidelidade do SENHOR subsiste para sempre. Aleluia!

[2]Sillä hänen armonsa on voimallinen meitä kohtaan ja Herran uskollisuus pysyy ikuisesti. Halleluja!

Salmo 118

A alegria dos justos pelo Salvador

[1] Rendei graças ao SENHOR, porque ele é bom, porque a sua misericórdia dura para sempre.

[2] Diga, pois, Israel: Sim, a sua misericórdia dura para sempre.

[3] Diga, pois, a casa de Arão: Sim, a sua misericórdia dura para sempre.

[4] Digam, pois, os que temem ao SENHOR: Sim, a sua misericórdia dura para sempre.

[5] Em meio à tribulação, invoquei o SENHOR, e o SENHOR me ouviu e me deu folga.

[6] O SENHOR está comigo; não temerei. Que me poderá fazer o homem?

[7] O SENHOR está comigo entre os que me ajudam; por isso, verei cumprido o meu desejo nos que me odeiam.

[8] Melhor é buscar refúgio no SENHOR do que confiar no homem.

[9] Melhor é buscar refúgio no SENHOR do que confiar em príncipes.

[10] Todas as nações me cercaram, mas em nome do SENHOR as destruí.

[11] Cercaram-me, cercaram-me de todos os lados; mas em nome do SENHOR as destruí.

[12] Como abelhas me cercaram, porém como fogo em espinhos foram queimadas; em nome do SENHOR as destruí.

Psalmit 118

Siunattu olkoon hän, joka tulee Herran nimessä!

[1]Kiittäkää Herraa , sillä hän on hyvä ja hänen armonsa pysyy ikuisesti!

[2]Näin sanokoon Israel, sillä hänen armonsa pysyy ikuisesti.

[3]Näin sanokoon Aaronin suku, sillä hänen armonsa pysyy ikuisesti.

[4] Näin sanokoot ne, jotka pelkäävät Herraa , sillä hänen armonsa pysyy ikuisesti.

[5]Ahdingossani minä huusin Herraa. Hän vastasi minulle ja vei minut avaralle paikalle.

[6] Herraon minun puolellani, en minä pelkää. Mitä voi ihminen minulle tehdä!

[7] Herraon minun puolellani, hän on minun auttajani. Minä saan nähdä vihamiesteni tappion.

[8]Parempi on turvata Herraan kuin luottaa ihmiseen.

[9]Parempi on turvata Herraan kuin luottaa ylhäisiin.

[10]Kaikki kansat piirittivät minua, mutta Herran nimessä minä hävitän ne.

[11] Ne piirittivät minua joka taholta, mutta Herran nimessä minä hävitän ne.

[12] Niin kuin mehiläiset ne minua piirittivät, mutta ne sammuvat kuin tuli

orjantappuroissa. Herran nimessä minä hävitän ne.

13 Empurraram-me violentamente para me fazer cair, porém o SENHOR me amparou.

13 Minua sysättiin rajusti, jotta kaatuisin, mutta Herra auttoi minua.

14 O SENHOR é a minha força e o meu cântico, porque ele me salvou.

14 Herra on minun voimani ja ylistyslauluni, hän tuli minulle pelastukseksi.

15 Nas tendas dos justos há voz de júbilo e de salvação; a destra do SENHOR faz proezas.

15 Riemun ja pelastuksen huuto kuuluu vanhurskaitten majoissa: ” Herran oikea käsi tekee väkeviä tekoja.

16 A destra do SENHOR se eleva, a destra do SENHOR faz proezas.

16 Herranoikea käsi on kohotettu, Herran oikea käsi tekee väkeviä tekoja!”

17 Não morrerei; antes, viverei e contarei as obras do SENHOR.

17 En minä kuole, vaan elän ja julistan Herran tekoja.

18 O SENHOR me castigou severamente, mas não me entregou à morte.

18 Herra kuritti minua ankarasti, mutta kuolemalle hän ei minua antanut.

19 Abri-me as portas da justiça; entrarei por elas e renderei graças ao SENHOR.

19 Avatkaa minulle vanhurskauden portit! Niistä minä käyn sisälle kiittämään Herraa.

20 Esta é a porta do SENHOR; por ela entrarão os justos.

20 Tämä on Herran portti; vanhurskaat käyvät siitä sisälle.

21 Render-te-ei graças porque me acudiste e foste a minha salvação.

21 Minä kiitän sinua siitä, että vastasit minulle ja tulit minulle pelastukseksi.

22 A pedra que os construtores rejeitaram, essa veio a ser a principal pedra, angular;

22 Kivestä, jonka rakentajat hylkäsivät, on tullut huippukivi .

23 isto procede do SENHOR e é maravilhoso aos nossos olhos.

23 Herraltatämä on tullut; se on ihmeellistä meidän silmissämme.

24 Este é o dia que o SENHOR fez; regozijemo-nos e alegremo-nos nele.

24 Tämä on se päivä, jonka Herra on tehnyt. Riemuitkaamme ja iloitkaamme siitä!

25 Oh! Salva-nos, SENHOR, nós te pedimos; oh! SENHOR, concede-nos prosperidade!

25 Oi Herra , pelasta! Oi Herra , anna menestys!

[26] Bendito o que vem em nome do SENHOR. A vós outros da Casa do SENHOR, nós vos abençoamos.

[27] O SENHOR é Deus, ele é a nossa luz; adornai a festa com ramos até às pontas do altar.

[28] Tu és o meu Deus, render-te-ei graças; tu és o meu Deus, quero exaltar-te.

[29] Rendei graças ao SENHOR, porque ele é bom, porque a sua misericórdia dura para sempre.

[26]Siunattu olkoon hän, joka tulee Herran nimessä! Me siunaamme teitä Herran huoneesta.

[27] Herraon Jumala, hän valaisee meitä. Sitokaa juhlauhri köysillä alttarin sarviin.

[28] Sinä olet minun Jumalani, ja sinua minä kiitän, minun Jumalani, sinua minä korotan.

[29]Kiittäkää Herraa , sillä hän on hyvä ja hänen armonsa pysyy ikuisesti!

Salmo 119

Excelência da lei divina

[1] Bem-aventurados os irrepreensíveis no seu caminho, que andam na lei do SENHOR.

[2] Bem-aventurados os que guardam as suas prescrições e o buscam de todo o coração;

[3] não praticam iniqüidade e andam nos seus caminhos.

[4] Tu ordenaste os teus mandamentos, para que os cumpramos à risca.

[5] Tomara sejam firmes os meus passos, para que eu observe os teus preceitos.

[6] Então, não terei de que me envergonhar, quando considerar em todos os teus mandamentos.

[7] Render-te-ei graças com integridade de coração, quando tiver aprendido os teus retos juízos.

[8] Cumprirei os teus decretos; não me desampares jamais.

Psalmit 119

Jumalan sanassa on turva ja lohdutus

[1]Autuaita ne, joiden tie on nuhteeton, jotka vaeltavat Herran opetuksen mukaan.

[2]Autuaita ne, jotka noudattavat hänen käskyjään , jotka etsivät häntä koko sydämestään

[3]eivätkä tee vääryyttä, vaan vaeltavat hänen teillään.

[4]Sinä olet säätänyt asetuksesi, että niitä tarkoin noudatettaisiin.

[5] Kunpa tieni olisivat vakaat, että noudattaisin sinun lakejasi!

[6] Silloin en joudu häpeään, kun katselen kaikkia sinun käskyjäsi.

[7] Minä kiitän sinua vilpittömin sydämin, kun opin tuntemaan sinun vanhurskaat tuomiosi.

[8] Minä noudatan sinun käskyjäsi – älä minua peräti hylkää.

[9] De que maneira poderá o jovem guardar puro o seu caminho? Observando-o segundo a tua palavra.
[10] De todo o coração te busquei; não me deixes fugir aos teus mandamentos.
[11] Guardo no coração as tuas palavras, para não pecar contra ti.
[12] Bendito és tu, SENHOR; ensina-me os teus preceitos.
[13] Com os lábios tenho narrado todos os juízos da tua boca.
[14] Mais me regozijo com o caminho dos teus testemunhos do que com todas as riquezas.
[15] Meditarei nos teus preceitos e às tuas veredas terei respeito.
[16] Terei prazer nos teus decretos; não me esquecerei da tua palavra.
[17] Sê generoso para com o teu servo, para que eu viva e observe a tua palavra.
[18] Desvenda os meus olhos, para que eu contemple as maravilhas da tua lei.
[19] Sou peregrino na terra; não escondas de mim os teus mandamentos.
[20] Consumida está a minha alma por desejar, incessantemente, os teus juízos.
[21] Increpaste os soberbos, os malditos, que se desviam dos teus mandamentos.
[22] Tira de sobre mim o opróbrio e o desprezo, pois tenho guardado os teus testemunhos.
[23] Assentaram-se príncipes e falaram contra mim, mas o teu servo considerou nos teus decretos.

[9]Kuinka voi nuorukainen pitää tiensä puhtaana? Siten, että noudattaa sinun sanaasi.
[10] Minä etsin sinua koko sydämestäni. Älä salli minun eksyä sinun käskyistäsi.
[11] Olen kätkenyt sanasi sydämeeni, etten tekisi syntiä sinua vastaan.
[12] Siunattu olet sinä, Herra ! Opeta minulle lakisi.
[13] Huulillani minä kerron kaikki sinun suusi tuomiot.
[14] Minä iloitsen sinun todistustesi tiellä, niin kuin iloitaan kaikesta rikkaudesta.
[15] Minä mietiskelen sinun asetuksiasi ja tarkkailen sinun teitäsi.
[16] Minä saan iloni sinun laeistasi. Sinun sanaasi minä en unohda.
[17]Tee palvelijallesi hyvää, että eläisin ja noudattaisin sinun sanaasi.
[18] Poista peite silmiltäni, jotta voin katsella opetuksesi ihmeitä.
[19] Minä olen muukalainen maan päällä, älä salaa minulta käskyjäsi.
[20]Minun sieluni murtuu, kun se ikävöi kaiken aikaa sinun tuomioitasi.
[21]Sinä nuhtelet julkeita, noita kirottuja, jotka poikkeavat sinun käskyistäsi.
[22]Poista minun päältäni häväistys ja halveksunta, olenhan pitänyt sinun todistuksesi.
[23] Ruhtinaatkin istuvat ja puhuvat keskenään minua vastaan, mutta palvelijasi mietiskelee sinun lakejasi.

[24] Com efeito, os teus testemunhos são o meu prazer, são os meus conselheiros.

[24] Myös sinun todistuksesi ovat ihastukseni, ne ovat minun neuvonantajiani.

[25] A minha alma está apegada ao pó; vivifica-me segundo a tua palavra.

[25] Minun sieluni on painunut maahan, virvoita minua sanasi mukaan.

[26] Eu te expus os meus caminhos, e tu me valeste; ensina-me os teus decretos.

[26] Minä kerroin, mitä teitä olen kulkenut, ja sinä vastasit minulle. Opeta minulle lakisi.

[27] Faze-me atinar com o caminho dos teus preceitos, e meditarei nas tuas maravilhas.

[27] Auta minua ymmärtämään asetustesi tie, niin minä mietiskelen sinun ihmeitäsi.

[28] A minha alma, de tristeza, verte lágrimas; fortalece-me segundo a tua palavra.

[28] Minun sieluni itkee surusta. Vahvista minua sanasi mukaan.

[29] Afasta de mim o caminho da falsidade e favorece-me com a tua lei.

[29] Pidä minut poissa valheen teiltä ja armossasi opeta minua.

[30] Escolhi o caminho da fidelidade e decidi-me pelos teus juízos.

[30] Minä olen valinnut uskollisuuden tien, olen asettanut eteeni sinun säädöksesi.

[31] Aos teus testemunhos me apego; não permitas, SENHOR, seja eu envergonhado.

[31] Minä pidän kiinni sinun todistuksistasi, Herra . Älä saata minua häpeään.

[32] Percorrerei o caminho dos teus mandamentos, quando me alegrares o coração.

[32] Minä juoksen sinun käskyjesi tietä, sillä sinä avarrat sydämeni.

[33] Ensina-me, SENHOR, o caminho dos teus decretos, e os seguirei até ao fim.

[33] Herra , opeta minulle lakiesi tie, niin minä seuraan sitä loppuun asti.

[34] Dá-me entendimento, e guardarei a tua lei; de todo o coração a cumprirei.

[34] Anna minulle ymmärrys, niin seuraan sinun opetustasi ja noudatan sitä kaikesta sydämestäni.

[35] Guia-me pela vereda dos teus mandamentos, pois nela me comprazo.

[35] Opasta minua käskyjesi polulla, sillä sitä minä haluan.

[36] Inclina-me o coração aos teus testemunhos e não à cobiça.

[36] Taivuta sydämeni todistustesi, älä väärän voiton puoleen.

[37] Desvia os meus olhos, para que não vejam a vaidade, e vivifica-me no teu caminho.

[37] Käännä silmäni pois katselemasta turhuutta, virvoita minua tielläsi.

38 Confirma ao teu servo a tua promessa feita aos que te temem.

38 Toteuta palvelijallesi sanasi, joka on annettu sinua pelkääville.

39 Afasta de mim o opróbrio, que temo, porque os teus juízos são bons.

39 Poista häväistykseni, jota kammoan, sillä sinun tuomiosi ovat hyvät.

40 Eis que tenho suspirado pelos teus preceitos; vivifica-me por tua justiça.

40 Kuinka ikävöinkään sinun asetuksiasi! Virvoita minua vanhurskaudessasi.

41 Venham também sobre mim as tuas misericórdias, SENHOR, e a tua salvação, segundo a tua promessa.

41 Tulkoon minulle sinun armosi, Herra , valmistamasi pelastus, niin kuin olet puhunut,

42 E saberei responder aos que me insultam, pois confio na tua palavra.

42 että voisin vastata herjaajalleni. Sinun sanaasi minä luotan.

43 Não tires jamais de minha boca a palavra da verdade, pois tenho esperado nos teus juízos.

43 Älä ota peräti suustani pois totuuden sanaa, sillä sinun tuomioosi minä panen toivoni.

44 Assim, observarei de contínuo a tua lei, para todo o sempre.

44 Minä tahdon noudattaa aina sinun lakiasi, aina ja ikuisesti.

45 E andarei com largueza, pois me empenho pelos teus preceitos.

45 Minä saan vaeltaa avaralla paikalla, sillä olen etsinyt sinun asetuksiasi.

46 Também falarei dos teus testemunhos na presença dos reis e não me envergonharei.

46 Minä puhun sinun todistuksistasi kuninkaiden edessä enkä joudu häpeään.

47 Terei prazer nos teus mandamentos, os quais eu amo.

47 Minä saan iloni sinun käskyistäsi, joita minä rakastan.

48 Para os teus mandamentos, que amo, levantarei as mãos e meditarei nos teus decretos.

48 Minä kohotan käteni sinun käskyjesi puoleen, joita rakastan, ja mietiskelen sinun lakejasi.

49 Lembra-te da promessa que fizeste ao teu servo, na qual me tens feito esperar.

49 Muista palvelijallesi antamaasi sanaa, jonka kautta annoit minulle toivon.

50 O que me consola na minha angústia é isto: que a tua palavra me vivifica.

50 Tämä on lohdutukseni kurjuudessani: sinun sanasi virvoittaa minua.

51 Os soberbos zombam continuamente de mim; todavia, não me afasto da tua lei.

51 Julkeat ilkkuvat minua kovin, mutta minä en poikkea sinun opetuksestasi.

52 Lembro-me dos teus juízos de outrora e me conforto, ó SENHOR.

52 Herra , minä muistan sinun tuomiosi ikiajoista asti ja saan lohdutuksen.

[53] De mim se apoderou a indignação, por causa dos pecadores que abandonaram a tua lei.

[54] Os teus decretos são motivo dos meus cânticos, na casa da minha peregrinação.

[55] Lembro-me, SENHOR, do teu nome, durante a noite, e observo a tua lei.

[56] Tem-se dado assim comigo, porque guardo os teus preceitos.

[57] O SENHOR é a minha porção; eu disse que guardaria as tuas palavras.

[58] Imploro de todo o coração a tua graça; compadece-te de mim, segundo a tua palavra.

[59] Considero os meus caminhos e volto os meus passos para os teus testemunhos.

[60] Apresso-me, não me detenho em guardar os teus mandamentos.

[61] Laços de perversos me enleiam; contudo, não me esqueço da tua lei.

[62] Levanto-me à meia-noite para te dar graças, por causa dos teus retos juízos.

[63] Companheiro sou de todos os que te temem e dos que guardam os teus preceitos.

[64] A terra, SENHOR, está cheia da tua bondade; ensina-me os teus decretos.

[65] Tens feito bem ao teu servo, SENHOR, segundo a tua palavra.

[66] Ensina-me bom juízo e conhecimento, pois creio nos teus mandamentos.

[53] Palava vihastus on vallannut minut jumalattomien tähden, jotka hylkäävät sinun opetuksesi.

[54] Sinun lakisi ovat ylistyslauluni muukalaisuuteni majassa.

[55] Yölläkin minä muistan sinun nimeäsi, Herra ; tahdon noudattaa sinun opetustasi.

[56] Tämä on tullut osakseni: noudattaa sinun asetuksiasi.

[57] Herra on minun osani. Olen luvannut noudattaa sinun sanaasi.

[58] Koko sydämestäni minä etsin sinun kasvojasi. Ole minulle armollinen sanasi mukaan.

[59] Minä tutkin teitäni ja käännän askeleeni sinun todistuksiasi kohti.

[60] Minä riennän viivyttelemättä noudattamaan sinun käskyjäsi.

[61] Jumalattomien köydet kiertyvät ympärilleni, mutta sinun opetustasi minä en unohda.

[62] Keskiyölläkin minä nousen kiittämään sinua sinun vanhurskaista tuomioistasi.

[63] Minä olen kaikkien niiden ystävä, jotka pelkäävät sinua ja noudattavat sinun asetuksiasi.

[64] Sinun armosi, Herra , täyttää maan. Opeta minulle lakisi.

[65] Herra, hyvin sinä olet palvelijallesi tehnyt, sanasi mukaan.

[66] Opeta minulle hyvä ymmärrys ja tieto, sillä minä luotan sinun käskyihisi.

67 Antes de ser afligido, andava errado, mas agora guardo a tua palavra.

67 Ennen kuin minut nöyryytettiin, minä eksyin, mutta nyt minä noudatan sinun sanaasi.

68 Tu és bom e fazes o bem; ensina-me os teus decretos.

68 Sinä olet hyvä, ja hyvää sinä teet. Opeta minulle lakisi.

69 Os soberbos têm forjado mentiras contra mim; não obstante, eu guardo de todo o coração os teus preceitos.

69 Julkeat tahraavat minua valheillaan. Minä noudatan sinun asetuksiasi koko sydämestäni.

70 Tornou-se-lhes o coração insensível, como se fosse de sebo; mas eu me comprazo na tua lei.

70 Heidän sydämensä on turta kuin ihra, mutta minä saan iloni sinun opetuksestasi.

71 Foi-me bom ter eu passado pela aflição, para que aprendesse os teus decretos.

71Minulle oli hyväksi, että minut nöyryytettiin, näin opin sinun lakisi.

72 Para mim vale mais a lei que procede de tua boca do que milhares de ouro ou de prata.

72 Sinun suusi opetus on minulle arvokkaampi kuin tuhannet kulta- ja hopeaharkot.

73 As tuas mãos me fizeram e me afeiçoaram; ensina-me para que aprenda os teus mandamentos.

73Sinun kätesi ovat minut tehneet ja valmistaneet. Anna minulle ymmärrys oppiakseni sinun käskysi.

74 Alegraram-se os que te temem quando me viram, porque na tua palavra tenho esperado.

74Ne, jotka sinua pelkäävät, näkevät minut ja iloitsevat, sillä minä panen toivoni sinun sanaasi.

75 Bem sei, ó SENHOR, que os teus juízos são justos e que com fidelidade me afligiste.

75 Herra , minä tiedän, että sinun tuomiosi ovat vanhurskaat ja että uskollisuudessasi sinä olet minua nöyryyttänyt.

76 Venha, pois, a tua bondade consolar-me, segundo a palavra que deste ao teu servo.

76 Sinun armosi lohduttakoon minua, niin kuin olet palvelijallesi luvannut.

77 Baixem sobre mim as tuas misericórdias, para que eu viva; pois na tua lei está o meu prazer.

77 Tulkoon minulle sinun laupeutesi, että eläisin, sillä sinun opetuksesi on ihastukseni.

78 Envergonhados sejam os soberbos por me haverem oprimido injustamente; eu, porém, meditarei nos teus preceitos.

78 Joutukoot häpeään julkeat, koska he syyttävät minua valheellisesti. Minä tutkiskelen sinun asetuksiasi.

[79] Voltem-se para mim os que te temem e os que conhecem os teus testemunhos.

[80] Seja o meu coração irrepreensível nos teus decretos, para que eu não seja envergonhado.

[81] Desfalece-me a alma, aguardando a tua salvação; porém espero na tua palavra.

[82] Esmorecem os meus olhos de tanto esperar por tua promessa, enquanto digo: quando me haverás de consolar?

[83] Já me assemelho a um odre na fumaça; contudo, não me esqueço dos teus decretos.

[84] Quantos vêm a ser os dias do teu servo? Quando me farás justiça contra os que me perseguem?

[85] Para mim abriram covas os soberbos, que não andam consoante a tua lei.

[86] São verdadeiros todos os teus mandamentos; eles me perseguem injustamente; ajuda-me.

[87] Quase deram cabo de mim, na terra; mas eu não deixo os teus preceitos.

[88] Vivifica-me, segundo a tua misericórdia, e guardarei os testemunhos oriundos de tua boca.

[89] Para sempre, ó SENHOR, está firmada a tua palavra no céu.

[90] A tua fidelidade estende-se de geração em geração; fundaste a terra, e ela permanece.

[79] Palatkoot minun luokseni ne, jotka pelkäävät sinua ja tuntevat sinun todistuksesi.

[80] Pysyköön sydämeni vilpittömänä sinun laeissasi, etten joutuisi häpeään.

[81]Minun sieluni ikävöi näännyksiin asti sinun valmistamaasi pelastusta, sinun sanaasi minä panen toivoni.

[82]Minun silmäni riutuvat ikävöidessäni sanaasi: milloin lohdutat minua?

[83]Vaikka minusta on tullut kuin nahkaleili savussa, en ole unohtanut sinun lakejasi.

[84] Kuinka monta päivää palvelijallasi vielä on? Milloin sinä panet täytäntöön vainoojieni tuomion?

[85]Julkeat kaivavat minulle kuoppia, nuo, jotka eivät elä sinun lakisi mukaan.

[86] Kaikki sinun käskysi ovat luotettavia. He vainoavat minua syyttä. Auta minua!

[87] He ovat miltei tuhonneet minut tässä maassa, mutta minä en ole hylännyt sinun asetuksiasi.

[88] Virvoita minua armosi mukaan, niin minä noudatan suusi todistusta.

[89] Herra , sinun sanasi on ikuisesti vakaa taivaissa.

[90]Sinun uskollisuutesi kestää polvesta polveen. Sinä perustit maan, ja se pysyy.

91 Conforme os teus juízos, assim tudo se mantém até hoje; porque ao teu dispor estão todas as coisas.

92 Não fosse a tua lei ter sido o meu prazer, há muito já teria eu perecido na minha angústia.

93 Nunca me esquecerei dos teus preceitos, visto que por eles me tens dado vida.

94 Sou teu; salva-me, pois eu busco os teus preceitos.

95 Os ímpios me espreitam para perder-me; mas eu atento para os teus testemunhos.

96 Tenho visto que toda perfeição tem seu limite; mas o teu mandamento é ilimitado.

97 Quanto amo a tua lei! É a minha meditação, todo o dia!

98 Os teus mandamentos me fazem mais sábio que os meus inimigos; porque, aqueles, eu os tenho sempre comigo.

99 Compreendo mais do que todos os meus mestres, porque medito nos teus testemunhos.

100 Sou mais prudente que os idosos, porque guardo os teus preceitos.

101 De todo mau caminho desvio os pés, para observar a tua palavra.

102 Não me aparto dos teus juízos, pois tu me ensinas.

103 Quão doces são as tuas palavras ao meu paladar! Mais que o mel à minha boca.

91 Sinun päätöksesi mukaan ne pysyvät tänäkin päivänä, sillä ne kaikki palvelevat sinua.

92 Ellei sinun opetuksesi olisi ollut ihastukseni, olisin menehtynyt kurjuuteeni.

93 En ikinä unohda sinun asetuksiasi, sillä niillä sinä olet virvoittanut minua.

94 Sinulle minä kuulun, pelasta minut, sillä minä etsin sinun asetuksiasi.

95 Jumalattomat väijyvät minua tuhotakseen minut, mutta minä tutkin sinun todistuksiasi.

96 Kaikella täydelliselläkin on rajansa, sen olen nähnyt, mutta sinun käskysi on hyvin avara.

97 Kuinka rakastankaan sinun opetustasi! Kaiken päivää se on mietiskelyni aiheena.

98 Sinun käskysi tekevät minut vihollisiani viisaammaksi, sillä ne ovat ikuisesti minun.

99 Minulla on enemmän ymmärrystä kuin kaikilla opettajillani, sillä sinun todistuksiasi minä mietiskelen.

100 Minulla on enemmän ymmärrystä kuin vanhoilla, sillä sinun asetuksiasi minä noudatan.

101 Minä pidän jalkani pois kaikilta pahoilta teiltä noudattaakseni sinun sanaasi.

102 En ole poikennut sinun säädöksistäsi, sillä sinä olet opettanut minua.

103 Kuinka suloisia ovatkaan sanasi kielelläni, hunajaa makeampia suussani!

104 Por meio dos teus preceitos, consigo entendimento; por isso, detesto todo caminho de falsidade.
105 Lâmpada para os meus pés é a tua palavra e, luz para os meus caminhos.
106 Jurei e confirmei o juramento de guardar os teus retos juízos.
107 Estou aflitíssimo; vivifica-me, SENHOR, segundo a tua palavra.
108 Aceita, SENHOR, a espontânea oferenda dos meus lábios e ensina-me os teus juízos.
109 Estou de contínuo em perigo de vida; todavia, não me esqueço da tua lei.
110 Armam ciladas contra mim os ímpios; contudo, não me desvio dos teus preceitos.
111 Os teus testemunhos, recebi-os por legado perpétuo, porque me constituem o prazer do coração.
112 Induzo o coração a guardar os teus decretos, para sempre, até ao fim.
113 Aborreço a duplicidade, porém amo a tua lei.
114 Tu és o meu refúgio e o meu escudo; na tua palavra, eu espero.
115 Apartai-vos de mim, malfeitores; quero guardar os mandamentos do meu Deus.
116 Ampara-me, segundo a tua promessa, para que eu viva; não permitas que a minha esperança me envergonhe.
117 Sustenta-me, e serei salvo e sempre atentarei para os teus decretos.

104Sinun asetuksistasi minä saan ymmärrystä. Sen tähden minä vihaan kaikkia valheen teitä.
105Sinun sanasi on jalkojeni lamppu ja valo minun polullani.
106Olen vannonut ja tahdon pitää valani, että noudatan sinun vanhurskaita päätöksiäsi.
107 Olen kärsinyt hyvin paljon. Herra , virvoita minua sanasi mukaan.
108 Kelvatkoot sinulle, Herra , minun suuni vapaaehtoiset uhrit. Opeta minulle säädöksesi.
109Henkeni on aina kämmenelläni, mutta sinun opetustasi en unohda.
110Jumalattomat ovat virittäneet ansan minun eteeni, mutta sinun asetuksistasi minä en eksy.
111 Sinun todistuksesi ovat ikuinen perintöosani, ne ovat sydämeni ilo.
112 Olen taivuttanut sydämeni noudattamaan sinun lakejasi, aina ja loppuun asti.
113Kahtaalle horjuvia minä vihaan, mutta sinun opetustasi minä rakastan.
114Sinä olet kätköpaikkani ja kilpeni, sinun sanaasi minä panen toivoni.
115 Menkää pois luotani, te pahantekijät! Minä tahdon pitää Jumalani käskyt.
116 Tue minua sanasi mukaan, että eläisin, äläkä saata minua toivossani häpeään.
117Auta minua, niin minä pelastun ja tarkastelen aina sinun lakejasi.

[118] Desprezas os que se desviam dos teus decretos, porque falsidade é a astúcia deles.

[118] Sinä hylkäät kaikki, jotka eksyvät laeistasi, sillä turhaa on heidän petollisuutensa.

[119] Rejeitas, como escória, todos os ímpios da terra; por isso, amo os teus testemunhos.

[119] Niin kuin kuonan sinä hävität kaikki maan jumalattomat. Sen tähden minä rakastan sinun todistuksiasi.

[120] Arrepia-se-me a carne com temor de ti, e temo os teus juízos.

[120] Ruumiini vapisee sinun pelostasi, minä pelkään sinun tuomioitasi.

[121] Tenho praticado juízo e justiça; não me entregues aos meus opressores.

[121]Olen tehnyt sitä, mikä on oikein ja vanhurskasta, älä jätä minua sortajieni käsiin.

[122] Sê fiador do teu servo para o bem; não permitas que os soberbos me oprimam.

[122] Ole palvelijasi takaaja hänen hyväkseen, älä salli röyhkeiden minua sortaa.

[123] Desfalecem-me os olhos à espera da tua salvação e da promessa da tua justiça.

[123] Silmäni ikävöivät pelastusta ja sinun vanhurskasta sanaasi.

[124] Trata o teu servo segundo a tua misericórdia e ensina-me os teus decretos.

[124] Tee palvelijallesi armosi mukaan ja opeta minulle lakisi.

[125] Sou teu servo; dá-me entendimento, para que eu conheça os teus testemunhos.

[125] Minä olen sinun palvelijasi, anna minulle ymmärrys, että tuntisin sinun todistuksesi.

[126] Já é tempo, SENHOR, para intervires, pois a tua lei está sendo violada.

[126]Nyt on aika Herran toimia – sinun lakiasi rikotaan!

[127] Amo os teus mandamentos mais do que o ouro, mais do que o ouro refinado.

[127]Mutta minä rakastan käskyjäsi enemmän kuin kultaa, enemmän kuin puhdasta kultaa.

[128] Por isso, tenho por, em tudo, retos os teus preceitos todos e aborreço todo caminho de falsidade.

[128] Minä pidän kaikkia asetuksiasi oikeina, kaikkia valheen teitä minä vihaan.

[129] Admiráveis são os teus testemunhos; por isso, a minha alma os observa.

[129]Ihmeelliset ovat sinun todistuksesi, siksi minä säilytän ne sielussani.

[130] A revelação das tuas palavras esclarece e dá entendimento aos simples.

[130] Kun sinun sanasi avautuu, se valaisee ja antaa yksinkertaiselle ymmärrystä.

[131] Abro a boca e aspiro, porque anelo os teus mandamentos.

[131]Minä avaan suuni ja huohotan, sillä minä kaipaan sinun käskyjäsi.

[132] Volta-te para mim e tem piedade de mim, segundo costumas fazer aos que amam o teu nome.
[133] Firma os meus passos na tua palavra, e não me domine iniqüidade alguma.
[134] Livra-me da opressão do homem, e guardarei os teus preceitos.
[135] Faze resplandecer o rosto sobre o teu servo e ensina-me os teus decretos.
[136] Torrentes de água nascem dos meus olhos, porque os homens não guardam a tua lei.
[137] Justo és, SENHOR, e retos, os teus juízos.
[138] Os teus testemunhos, tu os impuseste com retidão e com suma fidelidade.
[139] O meu zelo me consome, porque os meus adversários se esquecem da tua palavra.
[140] Puríssima é a tua palavra; por isso, o teu servo a estima.
[141] Pequeno sou e desprezado; contudo, não me esqueço dos teus preceitos.
[142] A tua justiça é justiça eterna, e a tua lei é a própria verdade.
[143] Sobre mim vieram tribulação e angústia; todavia, os teus mandamentos são o meu prazer.
[144] Eterna é a justiça dos teus testemunhos; dá-me a inteligência deles, e viverei.

[132] Käänny puoleeni ja armahda minua, niin kuin on oikein niitä kohtaan, jotka sinun nimeäsi rakastavat.
[133] Tee askeleeni vakaiksi sanallasi, ettei mikään vääryys minua hallitse.
[134]Vapauta minut ihmisten sorrosta, niin minä noudatan sinun asetuksiasi.
[135] Valaise kasvosi palvelijallesi ja opeta minulle lakisi.
[136]Silmäni vuotavat kyynelvirtoja, kun sinun opetustasi ei noudateta.
[137] Herra , sinä olet vanhurskas, ja sinun tuomiosi ovat oikeamielisiä.
[138]Sinä olet säätänyt todistuksesi vanhurskaudessa ja suuressa uskollisuudessa.
[139] Kiivauteni on kuluttanut minut, sillä ahdistajani ovat unohtaneet sinun sanasi.
[140]Sinun sanasi on koeteltu ja puhdas, palvelijasi rakastaa sitä.
[141]Minä olen vähäinen ja halveksittu, mutta en ole unohtanut sinun asetuksiasi.
[142] Sinun vanhurskautesi on ikuinen vanhurskaus, ja sinun opetuksesi on totuus.
[143] Hätä ja ahdistus ovat kohdanneet minua, mutta sinun käskysi ovat ihastukseni.
[144] Sinun todistuksesi ovat ikuisesti vanhurskaat, anna minulle ymmärrys, että eläisin.

[145] De todo o coração eu te invoco; ouve-me, SENHOR; observo os teus decretos.

[145]Kaikesta sydämestäni minä huudan sinua, vastaa minulle, Herra . Minä tahdon noudattaa sinun lakejasi.

[146] Clamo a ti; salva-me, e guardarei os teus testemunhos.

[146] Minä huudan sinua, pelasta minut. Silloin minä noudatan sinun todistuksiasi.

[147] Antecipo-me ao alvorecer do dia e clamo; na tua palavra, espero confiante.

[147] Jo ennen aamun valkenemista minä huudan apua, sinun sanoihisi minä panen toivoni.

[148] Os meus olhos antecipam-se às vigílias noturnas, para que eu medite nas tuas palavras.

[148]Ennen yön vartiohetkiä silmäni tutkiskelevat sinun sanaasi.

[149] Ouve, SENHOR, a minha voz, segundo a tua bondade; vivifica-me, segundo os teus juízos.

[149]Kuule minun ääneni armosi mukaan. Herra , virvoita minua oikeutesi mukaan.

[150] Aproximam-se de mim os que andam após a maldade; eles se afastam da tua lei.

[150] Ilkeät vainoojat ovat lähellä, sinun opetuksestasi he ovat kaukana.

[151] Tu estás perto, SENHOR, e todos os teus mandamentos são verdade.

[151] Sinä, Herra , olet lähellä. Kaikki sinun käskysi ovat totuus.

[152] Quanto às tuas prescrições, há muito sei que as estabeleceste para sempre.

[152]Jo kauan olen tiennyt todistuksistasi, että sinä olet perustanut ne iäti pysyviksi.

[153] Atenta para a minha aflição e livra-me, pois não me esqueço da tua lei.

[153]Näe kurjuuteni ja pelasta minut, sillä minä en unohda sinun opetustasi.

[154] Defende a minha causa e liberta-me; vivifica-me, segundo a tua promessa.

[154] Aja minun asiani ja lunasta minut, virvoita minua sanasi mukaan.

[155] A salvação está longe dos ímpios, pois não procuram os teus decretos.

[155] Pelastus on kaukana jumalattomista, sillä he eivät välitä sinun laeistasi.

[156] Muitas, SENHOR, são as tuas misericórdias; vivifica-me, segundo os teus juízos.

[156] Herra , monet ovat sinun armotekosi, virvoita minua oikeutesi mukaan.

[157] São muitos os meus perseguidores e os meus adversários; não me desvio, porém, dos teus testemunhos.

[157] Monta on minulla vainoojaa ja ahdistajaa, mutta sinun todistuksistasi minä en poikkea.

[158] Vi os infiéis e senti desgosto, porque não guardam a tua palavra.

[158] Minä näen petturit, ja minua inhottaa, koska he eivät noudata sinun sanaasi.

159 Considera em como amo os teus preceitos; vivifica-me, ó SENHOR, segundo a tua bondade.
160 As tuas palavras são em tudo verdade desde o princípio, e cada um dos teus justos juízos dura para sempre.
161 Príncipes me perseguem sem causa, porém o que o meu coração teme é a tua palavra.
162 Alegro-me nas tuas promessas, como quem acha grandes despojos.
163 Abomino e detesto a mentira; porém amo a tua lei.
164 Sete vezes no dia, eu te louvo pela justiça dos teus juízos.
165 Grande paz têm os que amam a tua lei; para eles não há tropeço.
166 Espero, SENHOR, na tua salvação e cumpro os teus mandamentos.
167 A minha alma tem observado os teus testemunhos; eu os amo ardentemente.
168 Tenho observado os teus preceitos e os teus testemunhos, pois na tua presença estão todos os meus caminhos.
169 Chegue a ti, SENHOR, a minha súplica; dá-me entendimento, segundo a tua palavra.
170 Chegue a minha petição à tua presença; livra-me segundo a tua palavra.
171 Profiram louvor os meus lábios, pois me ensinas os teus decretos.
172 A minha língua celebre a tua lei, pois todos os teus mandamentos são justiça.

159 Katso, minä rakastan sinun asetuksiasi, Herra , virvoita minua armossasi.
160 Sinun sanasi on kokonaan totuus, ja kaikki sinun vanhurskaat päätöksesi pysyvät ikuisesti.
161Ruhtinaat vainoavat minua syyttä, mutta minun sydämeni pelkää sinun sanojasi.
162 Minä riemuitsen sinun sanastasi niin kuin suuren saaliin löytäjä.
163 Valhetta minä vihaan ja inhoan, sinun opetustasi minä rakastan.
164 Seitsemästi päivässä minä ylistän sinua vanhurskaiden tuomioittesi tähden.
165 Suuri rauha on niillä, jotka rakastavat sinun opetustasi. He eivät kompastu mihinkään.
166Minä odotan pelastusta sinulta, Herra , ja teen käskyjesi mukaan.
167Sieluni noudattaa sinun todistuksiasi; minä rakastan niitä suuresti.
168 Minä noudatan sinun asetuksiasi ja todistuksiasi, sillä kaikki tieni ovat sinun edessäsi.
169Tulkoon huutoni sinun eteesi, Herra , anna minulle ymmärrys sanasi mukaan.
170 Tulkoon anomiseni sinun eteesi, pelasta minut sanasi mukaan.
171 Vuodattakoot huuleni ylistystä, sillä sinä opetat minulle lakisi.
172 Puhukoon kieleni sinun sanaasi, sillä kaikki sinun käskysi ovat vanhurskaita.

[173] Venha a tua mão socorrer-me, pois escolhi os teus preceitos.

[174] Suspiro, SENHOR, por tua salvação; a tua lei é todo o meu prazer.

[175] Viva a minha alma para louvar-te; ajudem-me os teus juízos.

[176] Ando errante como ovelha desgarrada; procura o teu servo, pois não me esqueço dos teus mandamentos.

Salmo 120

Contra as más línguas
Cântico de romagem

[1] Na minha angústia, clamo ao SENHOR, e ele me ouve.

[2] SENHOR, livra-me dos lábios mentirosos, da língua enganadora.

[3] Que te será dado ou que te será acrescentado, ó língua enganadora?

[4] Setas agudas do valente e brasas vivas de zimbro.

[5] Ai de mim, que peregrino em Meseque e habito nas tendas de Quedar.

[6] Já há tempo demais que habito com os que odeiam a paz.

[7] Sou pela paz; quando, porém, eu falo, eles teimam pela guerra.

Salmo 121

Deus, o fiel guarda dos homens
Cântico de romagem

[1] Elevo os olhos para os montes: de onde me virá o socorro?

[2] O meu socorro vem do SENHOR, que fez o céu e a terra.

[173] Olkoon sinun kätesi apunani, olenhan valinnut sinun asetuksesi.

[174] Minä ikävöin pelastusta sinulta, Herra , ja sinun opetuksesi on minun ihastukseni.

[175] Saakoon sieluni elää ja ylistää sinua, sinun tuomiosi auttakoot minua.

[176] Minä olen eksyksissä kuin kadonnut lammas. Etsi palvelijaasi, sillä sinun käskyjäsi minä en unohda.

Psalmit 120

Rauhaa kaipaavan rukous

[1]Matkalaulu . Ahdistuksessani minä huudan Herraa , ja hän vastaa minulle.

[2] Herra , pelasta minun sieluni valheellisilta huulilta, petolliselta kieleltä.

[3] Mitä hän sinulle antaakaan ja mitä siihen lisää, sinä petollinen kieli:

[4]soturin teräviä nuolia ja kinsteripensaan tulisia hiiliä!

[5]Voi minua, sillä minä asun muukalaisena Mesekissä, oleskelen Keedarin telttojen keskellä!

[6] Liian kauan on sieluni asunut niiden seurassa, jotka vihaavat rauhaa.

[7] Minä tahdon rauhaa, mutta jos sanankin sanon, he ovat valmiit sotaan.

Psalmit 121

Herra on varjelijasi

[1]Matkalaulu. Minä nostan silmäni vuoria kohti – mistä minulle tulee apu?

[2]Apu minulle tulee Herralta , taivaan ja maan Luojalta.

3 Ele não permitirá que os teus pés vacilem; não dormitará aquele que te guarda.
4 É certo que não dormita, nem dorme o guarda de Israel.
5 O SENHOR é quem te guarda; o SENHOR é a tua sombra à tua direita.
6 De dia não te molestará o sol, nem de noite, a lua.
7 O SENHOR te guardará de todo mal; guardará a tua alma.
8 O SENHOR guardará a tua saída e a tua entrada, desde agora e para sempre.

3Hän ei salli sinun jalkasi horjua, sinun varjelijasi ei torku.
4Katso, hän, joka Israelia varjelee, ei torku eikä nuku.
5 Herra on sinun varjelijasi, Herra on suojaava varjo sinun oikealla puolellasi.
6Aurinko ei vahingoita sinua päivällä eikä kuu yöllä.
7 Herra varjelee sinut kaikesta pahasta, hän varjelee sinun sielusi.
8 Herra varjelee sinun lähtemisesi ja tulemisesi nyt ja ikuisesti.

Salmo 122

Oração pela paz de Jerusalém
Cântico de romagem. De Davi

1 Alegrei-me quando me disseram: Vamos à Casa do SENHOR.

2 Pararam os nossos pés junto às tuas portas, ó Jerusalém!
3 Jerusalém, que estás construída como cidade compacta,
4 para onde sobem as tribos, as tribos do SENHOR, como convém a Israel, para renderem graças ao nome do SENHOR.
5 Lá estão os tronos de justiça, os tronos da casa de Davi.

6 Orai pela paz de Jerusalém! Sejam prósperos os que te amam.

7 Reine paz dentro de teus muros e prosperidade nos teus palácios.

Psalmit 122

Rukoilkaa rauhaa Jerusalemille!

1Daavidin matkalaulu. Minä iloitsin, kun minulle sanottiin: ”Menkäämme Herran huoneeseen.”
2Meidän jalkamme seisoivat sinun porteissasi, Jerusalem.
3 Sinä, Jerusalem, olet rakennettu kaupungiksi, joka on täysin yhtenäinen .
4Sinne nousevat sukukunnat, Herran sukukunnat, niin kuin Israelille on säädetty, kiittämään Herran nimeä.
5Sillä siellä ovat tuomioistuimet, Daavidin huoneen istuimet.
6Rukoilkaa rauhaa Jerusalemille! Ne, jotka sinua rakastavat, saavat levon ja rauhan.
7 Olkoon hyvinvointi muuriesi sisällä, rauha linnoissasi!

[8] Por amor dos meus irmãos e amigos, eu peço: haja paz em ti!

[9] Por amor da Casa do SENHOR, nosso Deus, buscarei o teu bem.

Salmo 123

Solicitude por auxílio divino
Cântico de romagem

[1] A ti, que habitas nos céus, elevo os olhos!

[2] Como os olhos dos servos estão fitos nas mãos dos seus senhores, e os olhos da serva, na mão de sua senhora, assim os nossos olhos estão fitos no SENHOR, nosso Deus, até que se compadeça de nós.

[3] Tem misericórdia de nós, SENHOR, tem misericórdia; pois estamos sobremodo fartos de desprezo.

[4] A nossa alma está saturada do escárnio dos que estão à sua vontade e do desprezo dos soberbos.

Salmo 124

Deus, nosso protetor e libertador
Cântico de romagem. De Davi

[1] Não fosse o SENHOR, que esteve ao nosso lado, Israel que o diga;

[2] não fosse o SENHOR, que esteve ao nosso lado, quando os homens se levantaram contra nós,

[3] e nos teriam engolido vivos, quando a sua ira se acendeu contra nós;

[8]Veljieni ja ystävieni tähden tahdon lausua: olkoon sinulla rauha, vallitkoon sinussa rauha.

[9] Herran , meidän Jumalamme, huoneen tähden tahdon etsiä sinun parastasi.

Psalmit 123

Halveksittujen avunpyyntö

[1]Matkalaulu. Minä nostan silmäni sinua kohti, joka asut taivaissa.

[2]Katso, niin kuin palvelijoiden silmät katsovat heidän isäntiensä kättä ja niin kuin palvelijattaren silmät katsovat hänen emäntänsä kättä, niin meidän silmämme katsovat Herran , meidän Jumalamme, puoleen, kunnes hän armahtaa meitä.

[3]Armahda meitä, Herra , armahda meitä, sillä kylliksi olemme jo saaneet halveksuntaa.

[4] Sielumme on jo saanut aivan kyllikseen ylimielisten pilkasta, ylpeitten ylenkatseesta.

Psalmit 124

Herra on auttajamme

[1]Daavidin matkalaulu. Ellei Herra olisi ollut puolellamme – näin sanokoon Israel –

[2] ellei Herra olisi ollut puolellamme ihmisten noustessa meitä vastaan,

[3]he olisivat nielleet meidät elävältä, kun heidän vihansa syttyi meitä kohtaan.

[4] as águas nos teriam submergido, e sobre a nossa alma teria passado a torrente;

[5] águas impetuosas teriam passado sobre a nossa alma.

[6] Bendito o SENHOR, que não nos deu por presa aos dentes deles.

[7] Salvou-se a nossa alma, como um pássaro do laço dos passarinheiros; quebrou-se o laço, e nós nos vimos livres.

[8] O nosso socorro está em o nome do SENHOR, criador do céu e da terra.

[4]Silloin vedet olisivat huuhtoneet meidät mukanaan, virta olisi tulvinut sielumme yli,

[5] kuohuvat vedet olisivat tulvineet ja hukuttaneet meidät.

[6]Kiitetty olkoon Herra , joka ei antanut meitä heidän hampaittensa raadeltaviksi.

[7] Meidän sielumme pääsi pakoon kuin lintu pyydystäjien ansasta. Ansa särkyi, ja me pääsimme pakoon.

[8] Meidän apumme on Herran nimessä, hänen, joka on tehnyt taivaan ja maan.

Salmo 125

Fé inabalável

Cântico de romagem

[1] Os que confiam no SENHOR são como o monte Sião, que não se abala, firme para sempre.

[2] Como em redor de Jerusalém estão os montes, assim o SENHOR, em derredor do seu povo, desde agora e para sempre.

[3] O cetro dos ímpios não permanecerá sobre a sorte dos justos, para que o justo não estenda a mão à iniqüidade.

[4] Faze o bem, SENHOR, aos bons e aos retos de coração.

[5] Quanto aos que se desviam para sendas tortuosas, levá-los-á o SENHOR juntamente com os malfeitores. Paz sobre Israel!

Psalmit 125

Rauha Israelille!

[1]Matkalaulu. Jotka Herraan turvaavat, ovat kuin Siionin vuori. Se ei horju vaan pysyy ikuisesti.

[2]Vuoret ympäröivät Jerusalemia, ja Herra ympäröi kansaansa, nyt ja ikuisesti.

[3]Jumalattoman valtikka ei pysy vanhurskaitten arpaosan yllä, etteivät vanhurskaat ojentaisi käsiään vääryyteen.

[4] Herra, tee hyvää hyville ja sydämeltään oikeamielisille.

[5] Mutta ne, jotka poikkeavat mutkaisille teilleen, Herra vieköön pois yhdessä väärintekijöiden kanssa. Rauha Israelille!

Salmo 126

Consolo para os que choram

Cântico de romagem

[1] Quando o SENHOR restaurou a sorte de Sião, ficamos como quem sonha.

Psalmit 126

Kyynelin kylvetään, riemuiten leikataan

[1]Matkalaulu. Kun Herra käänsi Siionin kohtalon, me olimme kuin unta näkevät.

[2] Então, a nossa boca se encheu de riso, e a nossa língua, de júbilo; então, entre as nações se dizia: Grandes coisas o SENHOR tem feito por eles.

[3] Com efeito, grandes coisas fez o SENHOR por nós; por isso, estamos alegres.

[4] Restaura, SENHOR, a nossa sorte, como as torrentes no Neguebe.

[5] Os que com lágrimas semeiam com júbilo ceifarão.

[6] Quem sai andando e chorando, enquanto semeia, voltará com júbilo, trazendo os seus feixes.

[2]Silloin suumme täyttyi naurusta ja kielemme riemusta. Silloin sanottiin kansojen keskuudessa: ” Herra on tehnyt suuria heitä kohtaan.”

[3] Herraon tehnyt suuria meitä kohtaan, ja siitä me iloitsemme!

[4] Herra, palauta meidät ennallemme, niin kuin uomat täyttyvät vedellä Negevissä.

[5] Jotka kyynelin kylvävät, ne riemuiten leikkaavat.

[6]Joka itkien lähtee matkaan kylvösiementä vieden, se riemuiten palaa lyhteitään kantaen.

Salmo 127

Todo bem procede de Deus
Cântico de romagem. De Salomão

[1] Se o SENHOR não edificar a casa, em vão trabalham os que a edificam; se o SENHOR não guardar a cidade, em vão vigia a sentinela.

[2] Inútil vos será levantar de madrugada, repousar tarde, comer o pão que penosamente granjeastes; aos seus amados ele o dá enquanto dormem.

[3] Herança do SENHOR são os filhos; o fruto do ventre, seu galardão.

[4] Como flechas na mão do guerreiro, assim os filhos da mocidade.

[5] Feliz o homem que enche deles a sua aljava; não será envergonhado, quando pleitear com os inimigos à porta.

Psalmit 127

Lapset ovat Herran perintö

[1]Salomon matkalaulu. Jos Herra ei taloa rakenna, turhaan sen rakentajat näkevät vaivaa. Jos Herra ei kaupunkia varjele, turhaan sen vartija valvoo.

[2]Turhaan te nousette varhain, istutte yömyöhään ja syötte murehtien leipänne. Hän kyllä antaa ystävälleen unen.

[3]Katso, lapset ovat Herralta saatu lahja, kohdun hedelmä on palkka.

[4]Kuin nuolet sankarin kädessä, ovat nuoruudessa saadut pojat.

[5] Onnellinen se mies, jonka viini on nuolia täynnä! He eivät joudu häpeään, kun puhuvat portissa vihollistensa kanssa.

Salmo 128

Temor de Deus e felicidade no lar
Cântico de romagem

Psalmit 128

Herraa pelkäävää siunataan

1 Bem-aventurado aquele que teme ao SENHOR e anda nos seus caminhos!
2 Do trabalho de tuas mãos comerás, feliz serás, e tudo te irá bem.
3 Tua esposa, no interior de tua casa, será como a videira frutífera; teus filhos, como rebentos da oliveira, à roda da tua mesa.
4 Eis como será abençoado o homem que teme ao SENHOR!
5 O SENHOR te abençoe desde Sião, para que vejas a prosperidade de Jerusalém durante os dias de tua vida,
6 vejas os filhos de teus filhos. Paz sobre Israel!

1 Matkalaulu. Autuas on jokainen, joka pelkää Herraa ja vaeltaa hänen teitään.
2 Sinä saat nauttia kättesi työn hedelmistä. Onnellinen olet sinä, sinun käy hyvin!
3 Vaimosi on kuin hedelmällinen viiniköynnös huoneesi perällä, lapsesi kuin öljypuun taimet pöytäsi ympärillä.
4 Katso, näin siunataan miestä, joka pelkää Herraa .
5 Herra siunatkoon sinua Siionista, niin että saat katsella Jerusalemin menestystä kaikkina elinpäivinäsi,
6 ja saat nähdä lastesi lapset. Rauha Israelille!

Salmo 129

Recordação de libertações

Cântico de romagem

1 Muitas vezes me angustiaram desde a minha mocidade, Israel que o diga;

2 desde a minha mocidade, me angustiaram, todavia, não prevaleceram contra mim.
3 Sobre o meu dorso lavraram os aradores; nele abriram longos sulcos.
4 Mas o SENHOR é justo; cortou as cordas dos ímpios.
5 Sejam envergonhados e repelidos todos os que aborrecem a Sião!
6 Sejam como a erva dos telhados, que seca antes de florescer,
7 com a qual não enche a mão o ceifeiro, nem os braços, o que ata os feixes!

Psalmit 129

Siionin vihollisten voimattomuus

1 Matkalaulu. Kovin on minua ahdistettu nuoruudestani asti – näin sanokoon Israel –

2 kovin ovat viholliset ahdistaneet minua nuoruudestani asti mutta eivät ole mahtaneet minulle mitään.
3 Kyntäjät ovat selkääni kyntäneet ja vetäneet pitkät vaot.
4 Mutta Herra on vanhurskas, hän on katkonut jumalattomien köydet.
5 Joutukoot häpeään ja kääntykööttakaisin kaikki, jotka vihaavat Siionia.
6 Olkoot he kuin katoilla kasvava ruoho, joka kuivuu ennen korrelle puhkeamista.
7 Siitä ei leikkaaja täytä kouraansa, ei lyhteensitoja syliään,

[8] E também os que passam não dizem: A bênção do SENHOR seja convosco! Nós vos abençoamos em nome do SENHOR!

[8] eivätkä ohikulkijat sano: ” Herran siunaus tulkoon teille. Me siunaamme teitä Herran nimessä.”

Salmo 130

Das profundezas clamo ao Senhor
Cântico de romagem

[1] Das profundezas clamo a ti, SENHOR.

[2] Escuta, SENHOR, a minha voz; estejam alertas os teus ouvidos às minhas súplicas.
[3] Se observares, SENHOR, iniqüidades, quem, SENHOR, subsistirá?
[4] Contigo, porém, está o perdão, para que te temam.

[5] Aguardo o SENHOR, a minha alma o aguarda; eu espero na sua palavra.

[6] A minha alma anseia pelo SENHOR mais do que os guardas pelo romper da manhã. Mais do que os guardas pelo romper da manhã,
[7] espere Israel no SENHOR, pois no SENHOR há misericórdia; nele, copiosa redenção.
[8] É ele quem redime a Israel de todas as suas iniqüidades.

Psalmit 130

Syvyyksistä minä huudan sinua, Herra

[1]Matkalaulu. Syvyyksistä minä huudan sinua, Herra .
[2]Herra, kuule minun ääneni. Kuunnelkoot korvasi tarkoin rukousteni ääntä.
[3]Jos sinä, Herra, pidät mielessäsi synnit, Herra, kuka silloin kestää?
[4]Mutta sinun luonasi on anteeksiantamus, että sinua pelättäisiin.
[5]Minä odotan Herraa , minun sieluni odottaa, ja hänen sanaansa minä panen toivoni.

[6] Sieluni odottaa Herraa kuin vartijat aamua, hartaammin kuin vartijat aamua.

[7]Pankoon Israel toivonsa Herraan , sillä Herran luona on armo, hänen luonaan on täysi lunastus.
[8]Hän lunastaa Israelin kaikista sen synneistä.

Salmo 131

Calma em Deus
Cântico de romagem. De Davi

[1] SENHOR, não é soberbo o meu coração, nem altivo o meu olhar; não ando à procura de grandes coisas, nem de coisas maravilhosas demais para mim.
[2] Pelo contrário, fiz calar e sossegar a minha alma; como a criança desmamada

Psalmit 131

Tyytyminen Jumalan tahtoon

[1]Daavidin matkalaulu. Herra , minun sydämeni ei ole ylpeä, eivätkä silmäni ole korskeat. En puutu asioihin, jotka ovat minulle liian suuria ja ihmeellisiä.
[2]Totisesti, minä olen tyynnyttänyt ja rauhoittanut sieluni. Niin kuin vieroitettu

se aquieta nos braços de sua mãe, como essa criança é a minha alma para comigo.

3 Espera, ó Israel, no SENHOR, desde agora e para sempre.

Salmo 132

Uma promessa antiga
Cântico de romagem

1 Lembra-te, SENHOR, a favor de Davi, de todas as suas provações;

2 de como jurou ao SENHOR e fez votos ao Poderoso de Jacó:

3 Não entrarei na tenda em que moro, nem subirei ao leito em que repouso,

4 não darei sono aos meus olhos, nem repouso às minhas pálpebras,

5 até que eu encontre lugar para o SENHOR, morada para o Poderoso de Jacó.

6 Ouvimos dizer que a arca se achava em Efrata e a encontramos no campo de Jaar.

7 Entremos na sua morada, adoremos ante o estrado de seus pés.

8 Levanta-te, SENHOR, entra no lugar do teu repouso, tu e a arca de tua fortaleza.

9 Vistam-se de justiça os teus sacerdotes, e exultem os teus fiéis.

10 Por amor de Davi, teu servo, não desprezes o rosto do teu ungido.

11 O SENHOR jurou a Davi com firme juramento e dele não se apartará: Um rebento da tua carne farei subir para o teu trono.

lapsi äidin helmassa, niin kuin vieroitettu lapsi, niin on minun sieluni.

3Pane toivosi Herraan , Israel, nyt ja ikuisesti!

Psalmit 132

Siion on Herran asuinpaikka

1Matkalaulu. Herra , muista Daavidin hyväksi kaikki hänen kärsimyksensä,

2hänen, joka vannoi valan Herralle ja teki lupauksen Jaakobin Väkevälle:

3 ”Totisesti, en mene kotiteltaani enkä nouse leposijalleni,

4 en suo silmilleni unta enkä silmäluomilleni lepoa,

5 ennen kuin löydän paikan Herralle , asuinsijan Jaakobin Väkevälle.”

6Katso, me kuulimme siitä Efratassa, me löysimme sen Jaarin kedoilta.

7 Menkäämme hänen asumukseensa, kumartukaamme hänen jalkojensa astinlaudan eteen.

8Nouse, Herra , lepopaikkaasi, sinä ja sinun väkevyytesi arkku.

9Sinun pappisi pukeutukoot vanhurskauteen, ja sinun hurskaasi riemuitkoot.

10Palvelijasi Daavidin tähden, älä torju voideltuasi.

11 Herraon vannonut Daavidille, ja totisesti, hän ei peräänny siitä: ”Sinun jälkeläisesi minä asetan valtaistuimellesi.

12 Se os teus filhos guardarem a minha aliança e o testemunho que eu lhes ensinar, também os seus filhos se assentarão para sempre no teu trono.

13 Pois o SENHOR escolheu a Sião, preferiu-a por sua morada:

14 Este é para sempre o lugar do meu repouso; aqui habitarei, pois o preferi.

15 Abençoarei com abundância o seu mantimento e de pão fartarei os seus pobres.

16 Vestirei de salvação os seus sacerdotes, e de júbilo exultarão os seus fiéis.

17 Ali, farei brotar a força de Davi; preparei uma lâmpada para o meu ungido.

18 Cobrirei de vexame os seus inimigos; mas sobre ele florescerá a sua coroa.

12Jos sinun poikasi pitävät minun liittoni ja todistukseni, jotka minä heille opetan, niin heidänkin poikansa saavat aina ja iäti istua sinun valtaistuimellasi.”

13Sillä Herra on valinnut Siionin, sen hän on halunnut asuinpaikakseen:

14 ”Tämä on minun lepopaikkani ainaisesti, tässä minä asun, tänne olen halunnut.

15Siionin ravinnon minä siunaan runsaasti, annan sen köyhille kylliksi leipää.

16Sen pappien ylle minä puen pelastuksen, ja sen hurskaat iloitsevat ja riemuitsevat.

17Siellä minä annan nousta Daavidille sarven, asetan paikoilleen voideltuni lampun.

18Hänen vihollisensa minä puen häpeään, mutta hänen päässään loistaa hänen kruununsa.”

Salmo 133

A excelência da união fraternal

Cântico de romagem. De Davi

1 Oh! Como é bom e agradável viverem unidos os irmãos!

2 É como o óleo precioso sobre a cabeça, o qual desce para a barba, a barba de Arão, e desce para a gola de suas vestes.

3 É como o orvalho do Hermom, que desce sobre os montes de Sião. Ali, ordena o SENHOR a sua bênção e a vida para sempre.

Psalmit 133

Veljessovun siunaus

1Daavidin matkalaulu. Kuinka hyvää ja suloista onkaan, kun veljekset elävät sopuisasti yhdessä!

2 Se on kuin pään päälle vuodatettu hyvä öljy, jota valuu partaan, Aaronin partaan, öljy, jota tippuu pitkin hänen viittaansa.

3Se on kuin Hermonin kaste, joka laskeutuu Siionin vuorille. Sillä sinne on Herra säätänyt siunauksen, ikuisen elämän.

Salmo 134

Convocando ao culto vespertino

Psalmit 134

Psalmi yövartiossa

Cântico de romagem

1 Bendizei ao SENHOR, vós todos, servos do SENHOR, que assistis na Casa do SENHOR, nas horas da noite;

2 erguei as mãos para o santuário e bendizei ao SENHOR.

3 De Sião te abençoe o SENHOR, criador do céu e da terra!

1Matkalaulu. Kiittäkää Herraa , kaikki te Herran palvelijat, jotka öisin seisotte Herran huoneessa.

2Kohottakaa kätenne pyhäkössä ja kiittäkää Herraa !

3 Herrasiunatkoon sinua Siionista, hän, joka on tehnyt taivaan ja maan.

Salmo 135

Louvores a Deus

1 Aleluia! Louvai o nome do SENHOR; louvai-o, servos do SENHOR,

2 vós que assistis na Casa do SENHOR, nos átrios da casa do nosso Deus.

3 Louvai ao SENHOR, porque o SENHOR é bom; cantai louvores ao seu nome, porque é agradável.

4 Pois o SENHOR escolheu para si a Jacó e a Israel, para sua possessão.

5 Com efeito, eu sei que o SENHOR é grande e que o nosso Deus está acima de todos os deuses.

6 Tudo quanto aprouve ao SENHOR, ele o fez, nos céus e na terra, no mar e em todos os abismos.

7 Faz subir as nuvens dos confins da terra, faz os relâmpagos para a chuva, faz sair o vento dos seus reservatórios.

8 Foi ele quem feriu os primogênitos no Egito, tanto dos homens como das alimárias;

9 quem, no meio de ti, ó Egito, operou sinais e prodígios contra Faraó e todos os seus servos;

Psalmit 135

Herran nimi pysyy ikuisesti

1Halleluja! Ylistäkää Herran nimeä! Ylistäkää, te Herran palvelijat,

2jotka seisotte Herran huoneessa, meidän Jumalamme huoneen esipihoissa.

3 Ylistäkää Herraa, sillä Herra on hyvä, laulakaa kiitosta hänen nimelleen, sillä se on suloinen.

4Sillä Herra on valinnut Jaakobin omakseen, Israelin erityiseksi omaisuudekseen.

5Minä tiedän, että Herra on suuri, meidän Herramme on kaikkia jumalia suurempi.

6Kaiken, mitä Herra tahtoo, hän tekee taivaassa ja maan päällä, merissä ja kaikissa syvyyksissä.

7Hän nostaa pilvet maan ääristä, tekee sateen ja salamat ja tuo tuulen varastoistaan.

8Hän on se, joka löi Egyptin esikoiset, niin ihmisten kuin eläintenkin.

9Hän teki tunnustekoja ja ihmeitä sinun keskelläsi, Egypti, faraota ja kaikkia hänen palvelijoitaan vastaan.

[10] quem feriu muitas nações e tirou a vida a poderosos reis:

[11] a Seom, rei dos amorreus, e a Ogue, rei de Basã, e a todos os reinos de Canaã;

[12] cujas terras deu em herança, em herança a Israel, seu povo.

[13] O teu nome, SENHOR, subsiste para sempre; a tua memória, SENHOR, passará de geração em geração.

[14] Pois o SENHOR julga ao seu povo e se compadece dos seus servos.

[15] Os ídolos das nações são prata e ouro, obra das mãos dos homens.

[16] Têm boca e não falam; têm olhos e não vêem;

[17] têm ouvidos e não ouvem; pois não há alento de vida em sua boca.

[18] Como eles se tornam os que os fazem, e todos os que neles confiam.

[19] Casa de Israel, bendizei ao SENHOR; casa de Arão, bendizei ao SENHOR;

[20] casa de Levi, bendizei ao SENHOR; vós que temeis ao SENHOR, bendizei ao SENHOR.

[21] Desde Sião bendito seja o SENHOR, que habita em Jerusalém! Aleluia!

Salmo 136

A misericórdia de Deus

[1] Rendei graças ao SENHOR, porque ele é bom, porque a sua misericórdia dura para sempre.

[10]Hän löi monet kansat ja tuotti surman väkeville kuninkaille

[11]– Siihonille, amorilaisten kuninkaalle, ja Oogille, Baasanin kuninkaalle – kaikille Kanaanin valtakunnille

[12]ja antoi heidän maansa perintöosaksi, perintöosaksi kansalleen Israelille.

[13] Herra, sinun nimesi pysyy ikuisesti, sinun muistosi, Herra , polvesta polveen.

[14] Herrajakaa kansalleen oikeutta ja armahtaa palvelijoitaan.

[15]Kansojen epäjumalat ovat hopeaa ja kultaa, ihmiskätten tekoa.

[16]Suu niillä on, mutta ne eivät puhu, silmät, mutta ne eivät näe.

[17] Niillä on korvat, mutta ne eivät ota korviinsa, niiden suussa ei ole henkäystäkään.

[18] Niiden tekijät tulevat niiden kaltaisiksi, kaikki, jotka niihin turvaavat.

[19]Israelin suku, kiittäkää Herraa ! Aaronin suku, kiittäkää Herraa !

[20]Leevin suku, kiittäkää Herraa ! Herraa pelkäävät, kiittäkää Herraa !

[21] Kohotkoon Herralle kiitos Siionista, hänelle, joka asuu Jerusalemissa. Halleluja!

Psalmit 136

Herran armo pysyy ikuisesti

[1]Kiittäkää Herraa , sillä hän on hyvä, sillä hänen armonsa pysyy ikuisesti.

[2] Rendei graças ao Deus dos deuses, porque a sua misericórdia dura para sempre.

[2]Kiittäkää jumalien Jumalaa, sillä hänen armonsa pysyy ikuisesti.

[3] Rendei graças ao SENHOR dos senhores, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[3]Kiittäkää herrojen Herraa, sillä hänen armonsa pysyy ikuisesti,

[4] ao único que opera grandes maravilhas, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[4]häntä, joka yksin tekee suuria ihmeitä, sillä hänen armonsa pysyy ikuisesti,

[5] àquele que com entendimento fez os céus, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[5]häntä, joka on tehnyt taivaat ymmärryksellä, sillä hänen armonsa pysyy ikuisesti,

[6] àquele que estendeu a terra sobre as águas, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[6] häntä, joka on levittänyt maan vesien ylle, sillä hänen armonsa pysyy ikuisesti,

[7] àquele que fez os grandes luminares, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[7]häntä, joka on tehnyt suuret valot, sillä hänen armonsa pysyy ikuisesti,

[8] o sol para presidir o dia, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[8]auringon hallitsemaan päivää, sillä hänen armonsa pysyy ikuisesti,

[9] a lua e as estrelas para presidirem a noite, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[9] kuun ja tähdet hallitsemaan yötä, sillä hänen armonsa pysyy ikuisesti.

[10] àquele que feriu o Egito nos seus primogênitos, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[10] Kiittäkää häntä, joka löi egyptiläisiä surmaten heidän esikoisensa, sillä hänen armonsa pysyy ikuisesti,

[11] e tirou a Israel do meio deles, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[11]ja vei Israelin pois heidän keskeltään, sillä hänen armonsa pysyy ikuisesti,

[12] com mão poderosa e braço estendido, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[12]väkevällä kädellä ja ojennetulla käsivarrella, sillä hänen armonsa pysyy ikuisesti.

[13] àquele que separou em duas partes o mar Vermelho, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[13]Kiittäkää häntä, joka halkaisi Kaislameren kahtia, sillä hänen armonsa pysyy ikuisesti,

[14] e por entre elas fez passar a Israel, porque a sua misericórdia dura para sempre;
[15] mas precipitou no mar Vermelho a Faraó e ao seu exército, porque a sua misericórdia dura para sempre;
[16] àquele que conduziu o seu povo pelo deserto, porque a sua misericórdia dura para sempre;
[17] àquele que feriu grandes reis, porque a sua misericórdia dura para sempre;
[18] e tirou a vida a famosos reis, porque a sua misericórdia dura para sempre;
[19] a Seom, rei dos amorreus, porque a sua misericórdia dura para sempre;
[20] e a Ogue, rei de Basã, porque a sua misericórdia dura para sempre;
[21] cujas terras deu em herança, porque a sua misericórdia dura para sempre;
[22] em herança a Israel, seu servo, porque a sua misericórdia dura para sempre;
[23] a quem se lembrou de nós em nosso abatimento, porque a sua misericórdia dura para sempre;
[24] e nos libertou dos nossos adversários, porque a sua misericórdia dura para sempre;
[25] e dá alimento a toda carne, porque a sua misericórdia dura para sempre.
[26] Oh! Tributai louvores ao Deus dos céus, porque a sua misericórdia dura para sempre.

Salmo 137

Saudades da pátria

[14]ja kuljetti Israelin sen keskitse, sillä hänen armonsa pysyy ikuisesti,
[15]ja syöksi faraon sotajoukkoineen Kaislamereen, sillä hänen armonsa pysyy ikuisesti.
[16]Kiittäkää häntä, joka johdatti kansaansa autiomaassa, sillä hänen armonsa pysyy ikuisesti,
[17]häntä, joka löi suuret kuninkaat, sillä hänen armonsa pysyy ikuisesti,
[18]ja surmasi mahtavat kuninkaat, sillä hänen armonsa pysyy ikuisesti,
[19]Siihonin, amorilaisten kuninkaan, sillä hänen armonsa pysyy ikuisesti,
[20]ja Oogin, Baasanin kuninkaan, sillä hänen armonsa pysyy ikuisesti,
[21]ja antoi heidän maansa perintöosaksi, sillä hänen armonsa pysyy ikuisesti,
[22]perintöosaksi palvelijalleen Israelille, sillä hänen armonsa pysyy ikuisesti.
[23]Kiittäkää häntä, joka muisti meitä alennustilassamme, sillä hänen armonsa pysyy ikuisesti,
[24]ja pelasti meidät ahdistajiemme käsistä, sillä hänen armonsa pysyy ikuisesti,
[25]häntä, joka antaa ravinnon kaikille luoduille , sillä hänen armonsa pysyy ikuisesti.
[26]Kiittäkää taivaan Jumalaa, sillä hänen armonsa pysyy ikuisesti.

Psalmit 137

Baabelin virtojen rannoilla

[1] Às margens dos rios da Babilônia, nós nos assentávamos e chorávamos, lembrando-nos de Sião.
[2] Nos salgueiros que lá havia, pendurávamos as nossas harpas,
[3] pois aqueles que nos levaram cativos nos pediam canções, e os nossos opressores, que fôssemos alegres, dizendo: Entoai-nos algum dos cânticos de Sião.
[4] Como, porém, haveríamos de entoar o canto do SENHOR em terra estranha?
[5] Se eu de ti me esquecer, ó Jerusalém, que se resseque a minha mão direita.
[6] Apegue-se-me a língua ao paladar, se me não lembrar de ti, se não preferir eu Jerusalém à minha maior alegria.
[7] Contra os filhos de Edom, lembra-te, SENHOR, do dia de Jerusalém, pois diziam: Arrasai, arrasai-a, até aos fundamentos.
[8] Filha da Babilônia, que hás de ser destruída, feliz aquele que te der o pago do mal que nos fizeste.
[9] Feliz aquele que pegar teus filhos e esmagá-los contra a pedra.

Salmo 138

Graças a Deus por sua fidelidade
Salmo de Davi

[1] Render-te-ei graças, SENHOR, de todo o meu coração; na presença dos poderosos te cantarei louvores.

[2] Prostrar-me-ei para o teu santo templo e louvarei o teu nome, por causa da tua misericórdia e da tua verdade, pois

[1]Baabelin virtojen varsilla me istuimme ja itkimme, kun muistelimme Siionia.

[2] Pajuihin, joita siellä oli, me ripustimme lyyramme,

[3] sillä vangitsijamme vaativat meiltä lauluja ja sortajamme iloa: ”Laulakaa meille Siionin lauluja!”

[4] Kuinka me voisimme laulaa Herran lauluja vieraalla maalla?
[5]Jos unohdan sinut, Jerusalem, unohda sinä minun oikea käteni.
[6]Tarttukoon kieleni kitalakeeni, ellen sinua muista, ellen pidä Jerusalemia ylimpänä ilonani.
[7]Muista, Herra , Jerusalemin tuhon päivää, jolloin edomilaiset huusivat: ”Hävittäkää se, hävittäkää perustuksiaan myöten!”
[8]Tytär Baabel, sinä tuhoon tuomittu! Autuas se, joka maksaa sinulle palkan siitä, minkä olet meille tehnyt.
[9]Autuas se, joka ottaa pienokaisesi ja murskaa ne kallioon.

Psalmit 138

Kiitos Herralle rukousvastauksesta

[1]Daavidin psalmi. Minä kiitän sinua kaikesta sydämestäni, laulan sinun kiitostasi jumalien edessä.
[2] Minä kumarrun sinun pyhää temppeliäsi kohti ja kiitän sinun nimeäsi armosi ja totuutesi tähden, sillä sinä olet tehnyt nimesi ja sanasi suureksi yli kaiken.

magnificaste acima de tudo o teu nome e a tua palavra.

3 No dia em que eu clamei, tu me acudiste e alentaste a força de minha alma.

4 Render-te-ão graças, ó SENHOR, todos os reis da terra, quando ouvirem as palavras da tua boca,

5 e cantarão os caminhos do SENHOR, pois grande é a glória do SENHOR.

6 O SENHOR é excelso, contudo, atenta para os humildes; os soberbos, ele os conhece de longe.

7 Se ando em meio à tribulação, tu me refazes a vida; estendes a mão contra a ira dos meus inimigos; a tua destra me salva.

8 O que a mim me concerne o SENHOR levará a bom termo; a tua misericórdia, ó SENHOR, dura para sempre; não desampares as obras das tuas mãos.

3Kun huusin sinua avuksi, sinä vastasit minulle. Sinä rohkaisit minua, ja minun sieluni sai voiman.

4Kaikki maan kuninkaat kiittävät sinua, Herra , koska ovat kuulleet sinun suusi sanat.

5He laulavat Herran teistä, sillä suuri on Herran kunnia.

6 Herra on korkea, hän näkee alhaisen, ja ylpeän hän tuntee jo kaukaa.

7Vaikka minä vaellan ahdistuksen keskellä, sinä pidät minut elossa. Vihollisteni vihaa vastaan sinä ojennat kätesi, ja sinun oikea kätesi pelastaa minut.

8 Herravie asiani päätökseen. Herra , sinun armosi pysyy ikuisesti. Älä jätä kesken kättesi työtä!

Salmo 139

Deus onisciente e onipotente

Ao mestre de canto. Salmo de Davi

1 SENHOR, tu me sondas e me conheces.

2 Sabes quando me assento e quando me levanto; de longe penetras os meus pensamentos.

3 Esquadrinhas o meu andar e o meu deitar e conheces todos os meus caminhos.

Psalmit 139

Herra on kaikkivaltias

1Musiikinjohtajalle. Daavidin psalmi. Herra , sinä olet minut tutkinut ja sinä tunnet minut.

2Sinä tiedät, milloin minä istun ja milloin nousen, sinä ymmärrät ajatukseni kaukaa.

3Polkuni ja makuusijani sinä olet vaaksalla mitannut, kaikki minun tieni ovat sinulle tutut.

[4] Ainda a palavra me não chegou à língua, e tu, SENHOR, já a conheces toda.
[5] Tu me cercas por trás e por diante e sobre mim pões a mão.
[6] Tal conhecimento é maravilhoso demais para mim: é sobremodo elevado, não o posso atingir.
[7] Para onde me ausentarei do teu Espírito? Para onde fugirei da tua face?
[8] Se subo aos céus, lá estás; se faço a minha cama no mais profundo abismo, lá estás também;
[9] se tomo as asas da alvorada e me detenho nos confins dos mares,
[10] ainda lá me haverá de guiar a tua mão, e a tua destra me susterá.
[11] Se eu digo: as trevas, com efeito, me encobrirão, e a luz ao redor de mim se fará noite,
[12] até as próprias trevas não te serão escuras: as trevas e a luz são a mesma coisa.
[13] Pois tu formaste o meu interior, tu me teceste no seio de minha mãe.
[14] Graças te dou, visto que por modo assombrosamente maravilhoso me formaste; as tuas obras são admiráveis, e a minha alma o sabe muito bem;
[15] os meus ossos não te foram encobertos, quando no oculto fui formado e entretecido como nas profundezas da terra.
[16] Os teus olhos me viram a substância ainda informe, e no teu livro foram escritos todos os meus dias, cada um deles

[4]Minun kielelläni ei ole sanaakaan, jota sinä, Herra , et täysin tuntisi.
[5] Edestä ja takaa sinä olet minut saartanut, olet laskenut kätesi päälleni.
[6] Tämä tieto on minulle ylen ihmeellinen, niin korkea, etten voi sitä käsittää.
[7]Minne voisin mennä sinun Henkesi ulottuvilta, minne paeta kasvojesi edestä?
[8] Jos nousisin taivaaseen, sinä olet siellä, jos tekisin vuoteeni tuonelaan, sielläkin sinä olet.
[9]Jos kohoaisin aamuruskon siivin ja asettuisin asumaan meren ääriin,
[10] sielläkin sinun kätesi minua johtaisi, sinun oikea kätesi pitäisi minusta kiinni.
[11] Ja vaikka sanoisin: ”Pimeys peittäköön minut, ja valo ympärilläni muuttukoon yöksi”,
[12] ei pimeyskään kätkisi minua sinulta, vaan yö valaisisi kuin päivä, pimeys olisi kuin valo.
[13]Sinä loit minut sisintäni myöten, sinä kudoit minut kokoon äitini kohdussa.
[14]Minä kiitän sinua siitä, että minut on tehty ylen ihmeellisesti. Ihmeelliset ovat sinun tekosi, sieluni tietää sen sangen hyvin.
[15]Minun luuni eivät olleet sinulta kätkössä, kun minut salassa valmistettiin, kun minut kudottiin taidokkaasti maan syvyyksissä.
[16] Sinun silmäsi näkivät minut jo idullani. Kaikki päivät oli luotu ja kirjoitettu sinun

escrito e determinado, quando nem um deles havia ainda.

17 Que preciosos para mim, ó Deus, são os teus pensamentos! E como é grande a soma deles!

18 Se os contasse, excedem os grãos de areia; contaria, contaria, sem jamais chegar ao fim.

19 Tomara, ó Deus, desses cabo do perverso; apartai-vos, pois, de mim, homens de sangue.

20 Eles se rebelam insidiosamente contra ti e como teus inimigos falam malícia.

21 Não aborreço eu, SENHOR, os que te aborrecem? E não abomino os que contra ti se levantam?

22 Aborreço-os com ódio consumado; para mim são inimigos de fato.

23 Sonda-me, ó Deus, e conhece o meu coração, prova-me e conhece os meus pensamentos;

24 vê se há em mim algum caminho mau e guia-me pelo caminho eterno.

Salmo 140

Contra inimigos e perfídias

Ao mestre de canto. Salmo de Davi

1 Livra-me, SENHOR, do homem perverso, guarda-me do homem violento,

2 cujo coração maquina iniqüidades e vive forjando contendas.

3 Aguçam a língua como a serpente; sob os lábios têm veneno de áspide.

kirjaasi, ennen kuin ainoakaan niistä oli tullut.

17Kuinka kalliit ovatkaan minulle sinun ajatuksesi, Jumala, kuinka valtava onkaan niiden määrä!

18Jos laskisin ne, niitä olisi enemmän kuin hiekanjyviä. Minä herään ja olen yhä sinun luonasi.

19Jumala, kunpa sinä surmaisit jumalattomat! Murhamiehet, väistykää luotani!

20 He puhuvat sinusta juonitellen ja lausuvat nimesi turhaan, nuo vihollisesi.

21 Herra , enkö vihaisi niitä, jotka sinua vihaavat, enkö inhoaisi niitä, jotka sinua vastustavat?

22Minun vihani on loputon heitä kohtaan, heistä on tullut minun vihollisiani.

23Tutki minua, Jumala, ja tunne sydämeni, koettele minua ja tunne ajatukseni,

24ja jos näet tieni johtavan vaivaan, ohjaa minut iankaikkiselle tielle.

Psalmit 140

Avunhuuto väkivaltaisten vuoksi

1Musiikinjohtajalle. Daavidin psalmi.

2Vapauta minut, Herra , pahoista ihmisistä, varjele minut väkivaltaisilta miehiltä,

3 jotka ajattelevat sydämessään pahaa ja lietsovat joka päivä sotaa.

4 He ovat teroittaneet kielensä käärmeen kielen kaltaiseksi, kyykäärmeen myrkkyä on heidän huultensa alla. Sela.

[4] Guarda-me, SENHOR, da mão dos ímpios, preserva-me do homem violento, os quais se empenham por me desviar os passos.

[5] Os soberbos ocultaram armadilhas e cordas contra mim, estenderam-me uma rede à beira do caminho, armaram ciladas contra mim.

[6] Digo ao SENHOR: tu és o meu Deus; acode, SENHOR, à voz das minhas súplicas.

[7] Ó SENHOR, força da minha salvação, tu me protegeste a cabeça no dia da batalha.

[8] Não concedas, SENHOR, ao ímpio os seus desejos; não permitas que vingue o seu mau propósito.

[9] Se exaltam a cabeça os que me cercam, cubra-os a maldade dos seus lábios.

[10] Caiam sobre eles brasas vivas, sejam atirados ao fogo, lançados em abismos para que não mais se levantem.

[11] O caluniador não se estabelecerá na terra; ao homem violento, o mal o perseguirá com golpe sobre golpe.

[12] Sei que o SENHOR manterá a causa do oprimido e o direito do necessitado.

[13] Assim, os justos renderão graças ao teu nome; os retos habitarão na tua presença.

Salmo 141

Oração vespertina por santificação e proteção

Salmo de Davi

[5]Varjele minut, Herra , jumalattoman käsistä, varjele minut väkivaltaisilta miehiltä, jotka miettivät, kuinka saada jalkani kompastumaan.

[6]Nuo ylpeät ovat virittäneet minulle ansan ja pauloja, levittäneet verkon tielle, asettaneet pyydyksiä minua varten. Sela.

[7]Minä sanoin Herralle : ”Sinä olet minun Jumalani.” Herra , kuule avunpyyntöni.

[8]Herra, Herra, minun väkevä pelastukseni, sinä suojaat pääni taistelun päivänä.

[9]Herra , älä anna jumalattomien halujen täyttyä, älä anna heidän aikeittensa onnistua, etteivät he ylpeilisi. Sela.

[10]Peittäköön saartajieni pään paha, jota heidän huulensa puhuvat.

[11]Pudotkoon tulisia hiiliä heidän päälleen. Herra syösköön heidät tuleen, syviin kuoppiin, joista he eivät voi nousta.

[12]Liukaskielinen mies ei saa pysyvää sijaa maassa, onnettomuus ajaa väkivaltaista takaa ja tuhoaa hänet.

[13]Minä tiedän, että Herra ajaa kurjan asiaa, hankkii oikeuden köyhille.

[14]Totisesti, vanhurskaat kiittävät sinun nimeäsi, ja oikeamieliset saavat asua sinun kasvojesi edessä.

Psalmit 141

Herra, aseta suulleni vartija

1 SENHOR, a ti clamo, dá-te pressa em me acudir; inclina os ouvidos à minha voz, quando te invoco.

2 Suba à tua presença a minha oração, como incenso, e seja o erguer de minhas mãos como oferenda vespertina.

3 Põe guarda, SENHOR, à minha boca; vigia a porta dos meus lábios.

4 Não permitas que meu coração se incline para o mal, para a prática da perversidade na companhia de homens que são malfeitores; e não coma eu das suas iguarias.

5 Fira-me o justo, será isso mercê; repreenda-me, será como óleo sobre a minha cabeça, a qual não há de rejeitá-lo. Continuarei a orar enquanto os perversos praticam maldade.

6 Os seus juízes serão precipitados penha abaixo, mas ouvirão as minhas palavras, que são agradáveis,

7 ainda que sejam espalhados os meus ossos à boca da sepultura, quando se lavra e sulca a terra.

8 Pois em ti, SENHOR Deus, estão fitos os meus olhos: em ti confio; não desampares a minha alma.

9 Guarda-me dos laços que me armaram e das armadilhas dos que praticam iniqüidade.

10 Caiam os ímpios nas suas próprias redes, enquanto eu, nesse meio tempo, me salvo incólume.

Salmo 142

1 Daavidin psalmi. Herra , minä huudan sinua, riennä luokseni. Kuuntele minun ääntäni, kun sinua huudan.

2 Rukoukseni olkoon alati suitsutusuhrina sinun edessäsi, kätteni kohottaminen olkoon iltauhri.

3 Herra, aseta suulleni vartija, vartioi huulteni ovea.

4 Älä anna sydämeni taipua pahaan, tekemään jumalattomia tekoja väärintekijöiden kanssa, etten joutuisi maistamaan heidän herkkupalojaan.

5 Lyököön minua vanhurskas – se on armoa. Ojentakoon hän minua – se on öljyä päähäni, siitä älköön pääni kieltäytykö. Yhä uudelleen minä kohotan rukoukseni jumalattomien pahoja tekoja vastaan.

6 Heidän tuomarinsa syöstään kalliolta alas, ja silloin minun sanojani kuunnellaan, sillä ne ovat suloiset.

7 Niin kuin kuokittu ja kynnetty maa ovat meidän luumme hajallaan tuonelan suulle asti.

8 Sinuun katsovat silmäni, Herra , Herra. Sinuun minä turvaan, älä hylkää minun sieluani.

9 Varjele minut ansasta, joka on minulle viritetty, ja väärintekijöiden pyydyksistä.

10 Joutukoot jumalattomat itse omiin verkkoihinsa, salli minun käydä niiden ohitse.

Psalmit 142

Oração no meio de grande perigo

Salmo didático de Davi. Oração que fez quando estava na caverna

1 Sm. 24.3

1 Ao SENHOR ergo a minha voz e clamo, com a minha voz suplico ao SENHOR.

2 Derramo perante ele a minha queixa, à sua presença exponho a minha tribulação.

3 Quando dentro de mim me esmorece o espírito, conheces a minha vereda. No caminho em que ando, me ocultam armadilha.

4 Olha à minha direita e vê, pois não há quem me reconheça, nenhum lugar de refúgio, ninguém que por mim se interesse.

5 A ti clamo, SENHOR, e digo: tu és o meu refúgio, o meu quinhão na terra dos viventes.

6 Atende o meu clamor, pois me vejo muito fraco. Livra-me dos meus perseguidores, porque são mais fortes do que eu.

7 Tira a minha alma do cárcere, para que eu dê graças ao teu nome; os justos me rodearão, quando me fizeres esse bem.

Salmo 143

Súplica por libertação

Salmo de Davi

1 Atende, SENHOR, a minha oração, dá ouvidos às minhas súplicas. Responde-me, segundo a tua fidelidade, segundo a tua justiça.

Vainotun rukous

1Daavidin mietepsalmi. Daavidin rukous hänen ollessaan luolassa.

2Minä korotan ääneni ja huudan Herraa , minä korotan ääneni ja anon Herralta armoa.

3 Minä vuodatan hänen eteensä valitukseni, kerron hänelle ahdistukseni.

4Minun henkeni nääntyy, mutta sinä tunnet polkuni. Tielle, jota kuljen, on viritetty ansa minua varten.

5Katso oikealle puolelleni, niin näet, että kukaan ei halua tuntea minua. Minulla ei ole pakopaikkaa, kukaan ei välitä sielustani.

6Minä huudan sinun puoleesi, Herra , ja sanon: Sinä olet minun turvani, minun osani elävien maassa.

7Kuuntele tarkoin huutoani, sillä minä olen joutunut suureen kurjuuteen. Pelasta minut vainoojieni käsistä, sillä he ovat minua vahvempia!

8 Vie minun sieluni ulos vankeudesta kiittämään sinun nimeäsi. Vanhurskaat kokoontuvat ympärilleni, kun sinä teet minulle hyvin.

Psalmit 143

Kukaan ei ole vanhurskas Herran edessä

1Daavidin psalmi. Herra , kuule minun rukoukseni, ota korviisi anomiseni! Vastaa minulle uskollisuudessasi ja vanhurskaudessasi.

[2] Não entres em juízo com o teu servo, porque à tua vista não há justo nenhum vivente.

[3] Pois o inimigo me tem perseguido a alma; tem arrojado por terra a minha vida; tem-me feito habitar na escuridão, como aqueles que morreram há muito.

[4] Por isso, dentro de mim esmorece o meu espírito, e o coração se vê turbado.

[5] Lembro-me dos dias de outrora, penso em todos os teus feitos e considero nas obras das tuas mãos.

[6] A ti levanto as mãos; a minha alma anseia por ti, como terra sedenta.

[7] Dá-te pressa, SENHOR, em responder-me; o espírito me desfalece; não me escondas a tua face, para que eu não me torne como os que baixam à cova.

[8] Faze-me ouvir, pela manhã, da tua graça, pois em ti confio; mostra-me o caminho por onde devo andar, porque a ti elevo a minha alma.

[9] Livra-me, SENHOR, dos meus inimigos; pois em ti é que me refugio.

[10] Ensina-me a fazer a tua vontade, pois tu és o meu Deus; guie-me o teu bom Espírito por terreno plano.

[11] Vivifica-me, SENHOR, por amor do teu nome; por amor da tua justiça, tira da tribulação a minha alma.

[12] E, por tua misericórdia, dá cabo dos meus inimigos e destrói todos os que me atribulam a alma, pois eu sou teu servo.

[2]Älä käy tuomiolle palvelijasi kanssa, sillä sinun edessäsi ei yksikään elävä ole vanhurskas.

[3]Vihollinen vainoaa sieluani, hän on ruhjonut elämäni maahan ja pannut minut istumaan pimeässä kuin ammoin kuolleet.

[4]Minun henkeni nääntyy, sydän rinnassani on kauhuissaan.

[5]Minä muistelen muinaisia päiviä, mietin kaikkia sinun töitäsi ja pohdin kättesi tekoja.

[6]Minä ojennan käteni sinun puoleesi, sieluni on edessäsi kuin janoinen maa. Sela.

[7]Kiirehdi, vastaa minulle, Herra , henkeni nääntyy! Älä kätke minulta kasvojasi, etten tulisi hautaan vaipuvien kaltaiseksi.

[8]Anna minun aamulla kuulla armonsanasi, sillä sinuun minä turvaan. Ilmoita minulle tie, jota minun tulee kulkea, sillä sinun puoleesi minä ylennän sieluni.

[9]Pelasta minut vihollisteni käsistä, Herra . Sinun luoksesi minä kätkeydyn.

[10] Opeta minua tekemään sinun tahtosi mukaan, sillä sinä olet minun Jumalani. Sinun hyvä Henkesi johtakoon minua tasaista maata.

[11] Herra, virvoita minua nimesi tähden, vanhurskaudessasi päästä sieluni ahdistuksesta.

[12] Tuhoa armossasi minun vihollliseni ja hävitä kaikki sieluni ahdistajat, sillä minä olen sinun palvelijasi.

Salmo 144

Ações de graças pela proteção de Deus
Salmo de Davi

[1] Bendito seja o SENHOR, rocha minha, que me adestra as mãos para a batalha e os dedos, para a guerra;

[2] minha misericórdia e fortaleza minha, meu alto refúgio e meu libertador, meu escudo, aquele em quem confio e quem me submete o meu povo.

[3] SENHOR, que é o homem para que dele tomes conhecimento? E o filho do homem, para que o estimes?

[4] O homem é como um sopro; os seus dias, como a sombra que passa.

[5] Abaixa, SENHOR, os teus céus e desce; toca os montes, e fumegarão.

[6] Despede relâmpagos e dispersa os meus inimigos; arremessa as tuas flechas e desbarata-os.

[7] Estende a mão lá do alto; livra-me e arrebata-me das muitas águas e do poder de estranhos,

[8] cuja boca profere mentiras, e cuja direita é direita de falsidade.

[9] A ti, ó Deus, entoarei novo cântico; no saltério de dez cordas, te cantarei louvores.

[10] É ele quem dá aos reis a vitória; quem livra da espada maligna a Davi, seu servo.

[11] Livra-me e salva-me do poder de estranhos, cuja boca profere mentiras, e cuja direita é direita de falsidade.

Psalmit 144

Kiitoslaulu Jumalan siunauksista

[1]Daavidin psalmi. Kiitetty olkoon Herra , minun kallioni, joka opettaa käteni taistelemaan, sormeni sotimaan.

[2]Hän on minun armahtajani ja linnani, varustukseni ja pelastajani, kilpeni, johon minä turvaan, hän, joka laskee kansani minun valtani alle.

[3] Herra, mikä on ihminen, että otat hänet huomioon, mikä ihmislapsi, että häntä ajattelet!

[4]Ihminen on kuin tuulenhenkäys, hänen päivänsä kuin väistyvä varjo.

[5] Herra, taivuta taivaasi ja astu alas, kosketa vuoria, niin että ne savuavat.

[6]Iske salamoilla ja hajota viholliseni, lennätä nuolesi ja saata heidät sekasortoon.

[7]Ojenna kätesi korkeudesta, tempaa ja pelasta minut suurista vesistä, muukalaisten käsistä.

[8]Heidän suunsa puhuu turhuutta, ja heidän oikea kätensä on valheen oikea käsi.

[9]Jumala, minä laulan sinulle uuden laulun, soitan sinulle kymmenkielisellä harpulla,

[10]sinulle, joka suot kuninkaille pelastuksen ja tempaat palvelijasi Daavidin turvaan pahalta miekalta.

[11] Tempaa ja pelasta minut muukalaisten käsistä. Heidän suunsa puhuu turhuutta ja

heidän oikea kätensä on valheen oikea käsi.

12 Que nossos filhos sejam, na sua mocidade, como plantas viçosas, e nossas filhas, como pedras angulares, lavradas como colunas de palácio;

12 Meidän poikamme ovat kuin taimet, nuoruudessaan suureksi kasvatetut, tyttäremme kuin kulmapatsaat, palatsin kaunistukseksi veistetyt.

13 que transbordem os nossos celeiros, atulhados de toda sorte de provisões; que os nossos rebanhos produzam a milhares e a dezenas de milhares, em nossos campos;

13 Ruoka-aittamme ovat täynnä, ne tarjoavat kaikenlaista ravintoa. Pikkukarjamme lisääntyy laitumillamme kymmenintuhansin.

14 que as nossas vacas andem pejadas, não lhes haja rotura, nem mau sucesso. Não haja gritos de lamento em nossas praças.

14 Härkämme ovat kuormatut. Ei ole aukkoa muurissa, ei pakolaista, ei kuulu valitushuutoa kaduillamme.

15 Bem-aventurado o povo a quem assim sucede! Sim, bem-aventurado é o povo cujo Deus é o SENHOR!

15 Autuas se kansa, jolle näin käy, autuas se kansa, jonka Jumala on Herra !

Salmo 145

A bondade, grandeza e providência de Deus
Louvores de Davi

1 Exaltar-te-ei, ó Deus meu e Rei; bendirei o teu nome para todo o sempre.

2 Todos os dias te bendirei e louvarei o teu nome para todo o sempre.

3 Grande é o SENHOR e mui digno de ser louvado; a sua grandeza é insondável.

4 Uma geração louvará a outra geração as tuas obras e anunciará os teus poderosos feitos.

5 Meditarei no glorioso esplendor da tua majestade e nas tuas maravilhas.

6 Falar-se-á do poder dos teus feitos tremendos, e contarei a tua grandeza.

Psalmit 145

Ylistyslaulu Jumalan hyvyydestä

1 Daavidin ylistyslaulu. Minä korotan sinua, Jumalani, sinä kuningas, minä ylistän sinun nimeäsi aina ja ikuisesti.

2 Joka päivä minä ylistän sinua, ylistän sinun nimeäsi aina ja ikuisesti.

3 Suuri on Herra ja sangen ylistettävä, tutkimaton on hänen suuruutensa!

4 Sukupolvi ylistää sukupolvelle sinun tekojasi ja kertoo sinun voimallisista töistäsi.

5 Sinun majesteettisen kunniasi kirkkautta, sinun ihmeellisiä tekojasi minä tahdon mietiskellä.

6 Sinun pelottavien tekojesi voimasta puhutaan, minä kerron sinun suurista töistäsi.

[7] Divulgarão a memória de tua muita bondade e com júbilo celebrarão a tua justiça.

[7] Sinun suuren hyvyytesi maine tulee julki, ja sinun vanhurskaudestasi riemuitaan.

[8] Benigno e misericordioso é o SENHOR, tardio em irar-se e de grande clemência.

[8]Armahtava ja laupias on Herra , pitkämielinen ja suuri armossaan.

[9] O SENHOR é bom para todos, e as suas ternas misericórdias permeiam todas as suas obras.

[9] Herraon hyvä kaikkia kohtaan ja armahtaa kaikkia luotujaan.

[10] Todas as tuas obras te renderão graças, SENHOR; e os teus santos te bendirão.

[10] Kiittäkööt sinua, Herra , kaikki sinun luotusi, sinun hurskaasi ylistäkööt sinua.

[11] Falarão da glória do teu reino e confessarão o teu poder,

[11] Puhukoot he sinun valtakuntasi kunniasta, kertokoot sinun voimastasi.

[12] para que aos filhos dos homens se façam notórios os teus poderosos feitos e a glória da majestade do teu reino.

[12] Näin he saattavat ihmisten tietoon Herran voimalliset teot ja hänen valtakuntansa kunnian ja kirkkauden.

[13] O teu reino é o de todos os séculos, e o teu domínio subsiste por todas as gerações. O SENHOR é fiel em todas as suas palavras e santo em todas as suas obras.

[13] Sinun valtakuntasi on ikuinen valtakunta, sinun herruutesi pysyy polvesta polveen.

[14] O SENHOR sustém os que vacilam e apruma todos os prostrados.

[14] Herratukee kaikkia kaatuvia, kaikki alaspainetut hän nostaa pystyyn.

[15] Em ti esperam os olhos de todos, e tu, a seu tempo, lhes dás o alimento.

[15]Kaikkien silmät katsovat odottaen sinuun, ja sinä annat heille heidän ravintonsa ajallaan.

[16] Abres a mão e satisfazes de benevolência a todo vivente.

[16]Sinä avaat kätesi ja ravitset hyvyydessäsi kaiken elollisen.

[17] Justo é o SENHOR em todos os seus caminhos, benigno em todas as suas obras.

[17] Herraon vanhurskas kaikissa toimissaan ja uskollinen kaikissa teoissaan.

[18] Perto está o SENHOR de todos os que o invocam, de todos os que o invocam em verdade.

[18] Herra on lähellä kaikkia, jotka häntä avuksi huutavat, kaikkia, jotka totuudessa häntä avuksi huutavat.

[19] Ele acode à vontade dos que o temem; atende-lhes o clamor e os salva.

[19]Hän täyttää häntä pelkäävien toiveet, hän kuulee heidän avunhuutonsa ja auttaa heitä.

20 O SENHOR guarda a todos os que o amam; porém os ímpios serão exterminados.

21 Profira a minha boca louvores ao SENHOR, e toda carne louve o seu santo nome, para todo o sempre.

Salmo 146

A fraqueza do homem e a fidelidade de Deus

1 Aleluia! Louva, ó minha alma, ao SENHOR.

2 Louvarei ao SENHOR durante a minha vida; cantarei louvores ao meu Deus, enquanto eu viver.

3 Não confieis em príncipes, nem nos filhos dos homens, em quem não há salvação.

4 Sai-lhes o espírito, e eles tornam ao pó; nesse mesmo dia, perecem todos os seus desígnios.

5 Bem-aventurado aquele que tem o Deus de Jacó por seu auxílio, cuja esperança está no SENHOR, seu Deus,

6 que fez os céus e a terra, o mar e tudo o que neles há e mantém para sempre a sua fidelidade.

7 Que faz justiça aos oprimidos e dá pão aos que têm fome. O SENHOR liberta os encarcerados.

8 O SENHOR abre os olhos aos cegos, o SENHOR levanta os abatidos, o SENHOR ama os justos.

20 Herravarjelee kaikkia, jotka häntä rakastavat, mutta kaikki jumalattomat hän hukuttaa.

21 Minun suuni lausukoon Herran ylistystä, ja kaikki luodut kiittäkööt hänen pyhää nimeään aina ja ikuisesti.

Psalmit 146

Ylistys Herralle hänen teoistaan

1 Halleluja! Ylistä Herraa , minun sieluni!

2 Niin kauan kuin elän, minä tahdon ylistää Herraa , tahdon laulaa ylistystä Jumalalleni niin kauan kuin olen olemassa.

3 Älkää luottako ruhtinaisiin, älkää ihmiseen – ei hänestä ole pelastajaksi.

4 Hänen henkensä lähtee, ja hän tulee jälleen maaksi; sinä päivänä hänen hankkeensa raukeavat tyhjiin.

5 Autuas se, jonka apuna on Jaakobin Jumala, se, joka panee toivonsa Herraan , Jumalaansa.

6 Hän on tehnyt taivaan ja maan ja meren ja kaiken, mitä niissä on. Hän pysyy ikuisesti uskollisena.

7 Hän hankkii oikeuden sorretuille ja antaa leivän nälkäisille. Herra vapauttaa vangitut.

8 Herraavaa sokeiden silmät ja nostaa pystyyn alaspainetut. Herra rakastaa vanhurskaita.

[9] O SENHOR guarda o peregrino, ampara o órfão e a viúva, porém transtorna o caminho dos ímpios.
[10] O SENHOR reina para sempre; o teu Deus, ó Sião, reina de geração em geração. Aleluia!

[9] Herravarjelee muukalaisia, tukee orpoja ja leskiä, mutta jumalattomien tien hän tekee mutkaiseksi.
[10] Herraon kuningas ikuisesti, sinun Jumalasi, Siion, polvesta polveen. Halleluja!

Salmo 147

Louvor ao Deus Todo-Poderoso

[1] Louvai ao SENHOR, porque é bom e amável cantar louvores ao nosso Deus; fica-lhe bem o cântico de louvor.
[2] O SENHOR edifica Jerusalém e congrega os dispersos de Israel;
[3] sara os de coração quebrantado e lhes pensa as feridas.
[4] Conta o número das estrelas, chamando-as todas pelo seu nome.
[5] Grande é o SENHOR nosso e mui poderoso; o seu entendimento não se pode medir.
[6] O SENHOR ampara os humildes e dá com os ímpios em terra.
[7] Cantai ao SENHOR com ações de graças; entoai louvores, ao som da harpa, ao nosso Deus,
[8] que cobre de nuvens os céus, prepara a chuva para a terra, faz brotar nos montes a erva
[9] e dá o alimento aos animais e aos filhos dos corvos, quando clamam.
[10] Não faz caso da força do cavalo, nem se compraz nos músculos do guerreiro.
[11] Agrada-se o SENHOR dos que o temem e dos que esperam na sua misericórdia.

Psalmit 147

Herran armon ja voiman ylistys

[1] Ylistäkää Herraa! Hyvä on laulaa ylistystä meidän Jumalallemme. Se on suloista, ylistäminen on soveliasta.
[2] Herrarakentaa Jerusalemin, hän kokoaa Israelin karkotetut.
[3] Hän parantaa ne, joilla on särkynyt sydän, ja sitoo heidän haavansa.
[4] Hän on määrännyt tähtien luvun, hän kutsuu niitä kaikkia nimeltä.
[5] Suuri on meidän Herramme, suuri hänen voimansa, hänen ymmärryksensä on mittaamaton.
[6] Herratukee nöyriä, mutta jumalattomat hän painaa maahan.
[7] Laulakaa Herralle kiitosta, laulakaa ylistystä Jumalallemme lyyran säestyksellä!
[8] Hän peittää pilvillä taivaan ja valmistaa maalle sateen. Hän saa vuoret kasvamaan ruohoa.
[9] Hän antaa ruuan eläimille, korpin poikasillekin, kun ne huutavat.
[10] Ei hänelle kelpaa hevosen voima, ei hän mielly miehen jalkojen nopeuteen.
[11] Herramieltyy niihin, jotka häntä pelkäävät, niihin, jotka panevat toivonsa hänen armoonsa.

[12] Louva, Jerusalém, ao SENHOR; louva, Sião, ao teu Deus.

[13] Pois ele reforçou as trancas das tuas portas e abençoou os teus filhos, dentro de ti;

[14] estabeleceu a paz nas tuas fronteiras e te farta com o melhor do trigo.

[15] Ele envia as suas ordens à terra, e sua palavra corre velozmente;

[16] dá a neve como lã e espalha a geada como cinza.

[17] Ele arroja o seu gelo em migalhas; quem resiste ao seu frio?

[18] Manda a sua palavra e o derrete; faz soprar o vento, e as águas correm.

[19] Mostra a sua palavra a Jacó, as suas leis e os seus preceitos, a Israel.

[20] Não fez assim a nenhuma outra nação; todas ignoram os seus preceitos. Aleluia!

Salmo 148

Um coro de aleluias

[1] Aleluia! Louvai ao SENHOR do alto dos céus, louvai-o nas alturas.

[2] Louvai-o, todos os seus anjos; louvai-o, todas as suas legiões celestes.

[3] Louvai-o, sol e lua; louvai-o, todas as estrelas luzentes.

[4] Louvai-o, céus dos céus e as águas que estão acima do firmamento.

[5] Louvem o nome do SENHOR, pois mandou ele, e foram criados.

[12]Kiitä Herraa , Jerusalem, ylistä Jumalaasi, Siion,

[13] sillä hän tekee lujiksi porttiesi salvat, hän siunaa sinun lapsesi keskelläsi.

[14] Hän antaa rauhan rajoillesi, ravitsee sinut parhaalla vehnällä.

[15]Hän lähettää käskynsä maahan, nopeasti kiitää hänen sanansa.

[16] Hän antaa sataa lunta kuin villaa ja sirottaa härmää kuin tuhkaa.

[17]Hän viskaa rakeitaan kuin leivänmuruja – kuka voi kestää hänen pakkastaan?

[18] Hän lähettää sanansa ja sulattaa rakeet. Hän panee tuulensa puhaltamaan, ja vedet virtaavat.

[19] Hän julistaa sanansa Jaakobille, lakinsa ja säädöksensä Israelille.

[20]Niin hän ei ole tehnyt yhdellekään muulle kansalle, eivätkä ne tunne hänen säädöksiään. Halleluja!

Psalmit 148

Kaikki luodut ylistäkööt Herran nimeä!

[1]Halleluja! Ylistäkää Herraa taivaissa, ylistäkää häntä korkeuksissa!

[2]Ylistäkää häntä, kaikki hänen enkelinsä, ylistäkää häntä, kaikki hänen sotajoukkonsa!

[3]Ylistäkää häntä, aurinko ja kuu, ylistäkää häntä, kaikki loistavat tähdet!

[4] Ylistäkää häntä, te taivaitten taivaat ja te vedet, jotka olette taivaitten yläpuolella!

[5]Ylistäkööt ne Herran nimeä, sillä hän antoi käskyn, ja ne tulivat luoduiksi.

6 E os estabeleceu para todo o sempre; fixou-lhes uma ordem que não passará.

7 Louvai ao SENHOR da terra, monstros marinhos e abismos todos;

8 fogo e saraiva, neve e vapor e ventos procelosos que lhe executam a palavra;

9 montes e todos os outeiros, árvores frutíferas e todos os cedros;

10 feras e gados, répteis e voláteis;

11 Reis da terra e todos os povos, príncipes e todos os juízes da terra;

12 rapazes e donzelas, velhos e crianças.

13 Louvem o nome do SENHOR, porque só o seu nome é excelso; a sua majestade é acima da terra e do céu.

14 Ele exalta o poder do seu povo, o louvor de todos os seus santos, dos filhos de Israel, povo que lhe é chegado. Aleluia!

Salmo 149

Os fiéis louvam a Deus

1 Aleluia! Cantai ao SENHOR um novo cântico e o seu louvor, na assembléia dos santos.

2 Regozije-se Israel no seu Criador, exultem no seu Rei os filhos de Sião.

3 Louvem-lhe o nome com flauta; cantem-lhe salmos com adufe e harpa.

4 Porque o SENHOR se agrada do seu povo e de salvação adorna os humildes.

6 Hän asetti ne olemaan aina ja ikuisesti, hän antoi lain, joka ei häviä.

7 Ylistäkää Herraa maassa, ylistäkää te meripedot ja kaikki syvyydet,

8 tuli ja rakeet, lumi ja sumu, sinä myrskytuuli, joka panet toimeen hänen käskynsä,

9 te vuoret ja kaikki kukkulat, te hedelmäpuut ja kaikki setrit,

10 te villieläimet ja kaikki kotieläimet, te matelijat ja siivekkäät linnut,

11 maan kuninkaat ja kaikki kansakunnat, ruhtinaat ja kaikki maan tuomarit,

12 nuorukaiset ja myös neitoset, te vanhat yhdessä nuorten kanssa.

13 Ylistäkööt he Herran nimeä, sillä yksin hänen nimensä on korkea, hänen kunniansa ulottuu yli maan ja taivaitten.

14 Hän on korottanut kansalleen sarven, ylistyksen aiheeksi kaikille hurskailleen, Israelin lapsille, kansalle, joka on häntä lähellä. Halleluja!

Psalmit 149

Herran kansa ylistäköön hänen nimeään!

1 Halleluja! Laulakaa Herralle uusi laulu, laulakaa hänen ylistystään pyhien seurakunnassa!

2 Iloitkoon Israel tekijästään, riemuitkoot Siionin lapset kuninkaastaan!

3 Ylistäkööt he hänen nimeään karkeloiden, ylistäkööt häntä rumpuja ja lyyraa soittaen,

4 sillä Herra on mieltynyt kansaansa, hän kaunistaa nöyrät pelastuksella.

5 Exultem de glória os santos, no seu leito cantem de júbilo.
6 Nos seus lábios estejam os altos louvores de Deus, nas suas mãos, espada de dois gumes,
7 para exercer vingança entre as nações e castigo sobre os povos;
8 para meter os seus reis em cadeias e os seus nobres, em grilhões de ferro;
9 para executar contra eles a sentença escrita, o que será honra para todos os seus santos. Aleluia!

Salmo 150

Doxologia final

1 Aleluia! Louvai a Deus no seu santuário; louvai-o no firmamento, obra do seu poder.

2 Louvai-o pelos seus poderosos feitos; louvai-o consoante a sua muita grandeza.

3 Louvai-o ao som da trombeta; louvai-o com saltério e com harpa.

4 Louvai-o com adufes e danças; louvai-o com instrumentos de cordas e com flautas.

5 Louvai-o com címbalos sonoros; louvai-o com címbalos retumbantes.
6 Todo ser que respira louve ao SENHOR. Aleluia!

5 Iloitkoot hurskaat kunniasta, laulakoot ilosta vuoteillaan!
6Heidän suustaan kuulukoon Jumalan ylistys, ja heidän kädessään olkoon kaksiteräinen miekka,
7että he kostaisivat kansoille, kurittaisivat kansakuntia,
8panisivat kahleisiin niiden kuninkaat ja rautoihin niiden ylhäiset
9 ja panisivat täytäntöön heistä kirjoitetun tuomion. Se on kunniaksi kaikille hänen pyhilleen. Halleluja!

Psalmit 150

Kaikki, joissa on henki, ylistäkää Herraa!

1Halleluja! Ylistäkää Jumalaa hänen pyhäkössään, ylistäkää häntä taivaan avaruuksissa hänen voimastaan!
2Ylistäkää häntä hänen voimallisista teoistaan, ylistäkää häntä hänen valtavan suuruutensa tähden!
3 Ylistäkää häntä pasuunaan puhaltaen, ylistäkää häntä harppua ja lyyraa soittaen!
4 Ylistäkää häntä rumpua lyöden ja karkeloiden, ylistäkää häntä kielisoittimilla ja huiluilla!
5Ylistäkää häntä helisevillä symbaaleilla, ylistäkää häntä kumisevilla symbaaleilla!
6 Kaikki, joissa on henki, ylistäkää Herraa! Halleluja!

Provérbios de Salomão	Sananlaskut

Provérbios 1

Uso dos provérbios

1 Provérbios de Salomão, filho de Davi, o rei de Israel.

2 Para aprender a sabedoria e o ensino; para entender as palavras de inteligência;

3 para obter o ensino do bom proceder, a justiça, o juízo e a eqüidade;

4 para dar aos simples prudência e aos jovens, conhecimento e bom siso.

5 Ouça o sábio e cresça em prudência; e o instruído adquira habilidade

6 para entender provérbios e parábolas, as palavras e enigmas dos sábios.

7 O temor do SENHOR é o princípio do saber, mas os loucos desprezam a sabedoria e o ensino.

Contra as seduções dos pecadores

8 Filho meu, ouve o ensino de teu pai e não deixes a instrução de tua mãe.

9 Porque serão diadema de graça para a tua cabeça e colares, para o teu pescoço.

10 Filho meu, se os pecadores querem seduzir-te, não o consintas.

11 Se disserem: Vem conosco, embosquemo-nos para derramar sangue, espreitemos, ainda que sem motivo, os inocentes;

12 traguemo-los vivos, como o abismo, e inteiros, como os que descem à cova;

Sananlaskut 1

OPETUS VIISAUTEEN JA YMMÄRRYKSEEN

Sananlaskujen tarkoitus

1Salomon, Daavidin pojan, Israelin kuninkaan, sananlaskut

2viisauden ja kurin oppimiseksi, ymmärryksen sanojen ymmärtämiseksi,

3 ymmärrystä tuovan kurin saamiseksi, vanhurskauden, oikeudenmukaisuuden ja kohtuullisuuden oppimiseksi.

4 Antakoot ne yksinkertaisille järkevyyttä, nuorisolle tietoa ja harkintakykyä.

5 Viisas kuulkoon ja saakoon lisää oppia, ja ymmärtävä hankkikoon opastusta

6 ymmärtääkseen sananlaskuja ja vertauksia, viisaiden sanoja ja heidän arvoituksiaan.

Herran pelko on tiedon alku

7 Herranpelko on tiedon alku, typerät pitävät halpana viisauden ja kurin.

8Kuule, poikani, isäsi ojennusta äläkä hylkää äitisi opetusta,

9sillä ne ovat ihana seppele sinun päähäsi ja käädyt sinun kaulaasi.

Älä lähde synnin teille

10Poikani, jos synnintekijät sinua viekoittelevat, älä suostu,

11vaikka he sanovat: ”Lähde mukaamme! Väijykäämme verta, vaanikaamme viatonta syyttömästi.

12 Nielaiskaamme heidät elävältä kuin tuonela, kokonaisina niin kuin ne, jotka hautaan vaipuvat.

[13] acharemos toda sorte de bens preciosos; encheremos de despojos a nossa casa;
[14] lança a tua sorte entre nós; teremos todos uma só bolsa.
[15] Filho meu, não te ponhas a caminho com eles; guarda das suas veredas os pés;
[16] porque os seus pés correm para o mal e se apressam a derramar sangue.
[17] Pois debalde se estende a rede à vista de qualquer ave.
[18] Estes se emboscam contra o seu próprio sangue e a sua própria vida espreitam.
[19] Tal é a sorte de todo ganancioso; e este espírito de ganância tira a vida de quem o possui.

Clama a Sabedoria

[20] Grita na rua a Sabedoria, nas praças, levanta a voz;
[21] do alto dos muros clama, à entrada das portas e nas cidades profere as suas palavras:
[22] Até quando, ó néscios, amareis a necedade? E vós, escarnecedores, desejareis o escárnio? E vós, loucos, aborrecereis o conhecimento?
[23] Atentai para a minha repreensão; eis que derramarei copiosamente para vós outros o meu espírito e vos farei saber as minhas palavras.
[24] Mas, porque clamei, e vós recusastes; porque estendi a mão, e não houve quem atendesse;
[25] antes, rejeitastes todo o meu conselho e não quisestes a minha repreensão;

[13] Me saamme kaikenlaista kallista tavaraa, täytämme talomme saaliilla.
[14] Heitä kanssamme arpaa, olkoon meillä kaikilla yhteinen kukkaro.”
[15] Älä lähde, poikani, samalle tielle kuin he. Pidätä jalkasi heidän polultaan,
[16] sillä heidän jalkansa juoksevat pahuuteen, kiiruhtavat vuodattamaan verta.
[17]Turhaa on virittää verkko kaikkien siivekkäiden silmien eteen.
[18] Ne väijyvät omaa vertaan, vaanivat omaa henkeään.
[19] Näin käy jokaiselle väärän voiton tavoittelijalle; se ottaa omistajaltaan hengen.

Viisaus kutsuu

[20]Viisaus huutaa kadulla, antaa äänensä kuulua toreilla.
[21]Meluisten katujen kulmissa se kutsuu, porttien luona kaupungissa se lausuu sanansa:
[22] ”Kuinka kauan te, yksinkertaiset, rakastatte yksinkertaisuutta? Kuinka kauan pilkkaajilla on halu pilkkaan ja tyhmät vihaavat tietoa?
[23] Kääntykää minun nuhdeltavikseni. Katso, minä vuodatan teille henkeäni, ilmoitan teille sanani.
[24] Kun minä kutsuin, te ette siitä piitanneet, kun ojensin kättäni, kukaan ei kuunnellut.
[25]Te vieroksuitte kaikkia minun neuvojani ettekä suostuneet minun ojennettavikseni.

[26] também eu me rirei na vossa desventura, e, em vindo o vosso terror, eu zombarei,
[27] em vindo o vosso terror como a tempestade, em vindo a vossa perdição como o redemoinho, quando vos chegar o aperto e a angústia.
[28] Então, me invocarão, mas eu não responderei; procurar-me-ão, porém não me hão de achar.
[29] Porquanto aborreceram o conhecimento e não preferiram o temor do SENHOR;
[30] não quiseram o meu conselho e desprezaram toda a minha repreensão.
[31] Portanto, comerão do fruto do seu procedimento e dos seus próprios conselhos se fartarão.
[32] Os néscios são mortos por seu desvio, e aos loucos a sua impressão de bem-estar os leva à perdição.

[33] Mas o que me der ouvidos habitará seguro, tranqüilo e sem temor do mal.

[26] Niinpä minäkin nauran teidän hädällenne ja pilkkaan, kun tulee se, mitä te kauhistutte,
[27] kun tulee myrskynä se, mitä te kauhistutte, kun hätänne saapuu kuin rajuilma, kun päällenne tulee vaiva ja ahdistus.
[28] Silloin he kutsuvat minua, mutta minä en vastaa, etsivät minua, mutta eivät löydä.
[29] Koska he vihasivat tietoa, he eivät valinneet Herran pelkoa,
[30] eivät suostuneet minun neuvooni, vaan pitivät halpana kaiken nuhteluni.
[31] Niinpä he saavat syödä vaelluksensa hedelmää ja saavat kyllänsä omista hankkeistaan.
[32] Sillä yksinkertaiset tappaa heidän luopumuksensa, ja tyhmät tuhoaa heidän huolettomuutensa.
[33] Mutta joka minua kuulee, saa asua turvassa ja olla rauhassa onnettomuutta pelkäämättä.”

Provérbios 2

A excelência da sabedoria

[1] Filho meu, se aceitares as minhas palavras e esconderes contigo os meus mandamentos,
[2] para fazeres atento à sabedoria o teu ouvido e para inclinares o coração ao entendimento,
[3] e, se clamares por inteligência, e por entendimento alçares a voz,
[4] se buscares a sabedoria como a prata e como a tesouros escondidos a procurares,

Sananlaskut 2

Viisaus varjelee pahasta

[1] Poikani, jos sinä otat minun sanani varteen ja kätket käskyni mieleesi,

[2] niin että herkistät korvasi viisaudelle ja taivutat sydämesi ymmärrykseen,

[3] jos kutsut avuksi ymmärrystä ja korotat äänesi taidon puolesta,
[4] jos haet sitä kuin hopeaa ja etsit kuin aarretta,

[5] então, entenderás o temor do SENHOR e acharás o conhecimento de Deus.
[6] Porque o SENHOR dá a sabedoria, e da sua boca vem a inteligência e o entendimento.
[7] Ele reserva a verdadeira sabedoria para os retos; é escudo para os que caminham na sinceridade,
[8] guarda as veredas do juízo e conserva o caminho dos seus santos.
[9] Então, entenderás justiça, juízo e eqüidade, todas as boas veredas.
[10] Porquanto a sabedoria entrará no teu coração, e o conhecimento será agradável à tua alma.
[11] O bom siso te guardará, e a inteligência te conservará;
[12] para te livrar do caminho do mal e do homem que diz coisas perversas;
[13] dos que deixam as veredas da retidão, para andarem pelos caminhos das trevas;
[14] que se alegram de fazer o mal, folgam com as perversidades dos maus,
[15] seguem veredas tortuosas e se desviam nos seus caminhos;
[16] para te livrar da mulher adúltera, da estrangeira, que lisonjeia com palavras,
[17] a qual deixa o amigo da sua mocidade e se esquece da aliança do seu Deus;
[18] porque a sua casa se inclina para a morte, e as suas veredas, para o reino das sombras da morte;

[5] silloin pääset ymmärtämään Herran pelon ja löydät Jumalan tuntemisen,
[6] sillä Herra antaa viisautta, hänen suustaan lähtee tieto ja ymmärrys.
[7] Oikeamielisille hänellä on tallella menestys ja kilpi nuhteettomasti vaeltaville,
[8] niin että hän suojelee oikeuden polut ja varjelee hurskaittensa tien.
[9] Silloin sinä ymmärrät vanhurskauden ja oikeuden, oikeamielisyyden ja kaiken, mikä kuuluu hyvyyden piiriin.
[10] Kun viisaus tulee sydämeesi, tieto tulee sielullesi mieluisaksi,
[11] harkinta varjelee sinua ja ymmärrys sinua suojelee.
[12] Se pelastaa sinut pahuuden tieltä, kavalasti puhuvalta mieheltä,
[13] niiltä, jotka ovat hylänneet oikeat polut vaeltaakseen pimeyden teitä,
[14] niiltä, jotka iloitsevat pahanteosta, riemuitsevat häijystä kavaluudesta.
[15] Heidän polkunsa ovat mutkaiset, ja he joutuvat teillään harhaan.
[16] Viisaus pelastaa sinut vieraalta naiselta, toisen vaimolta, sanoillaan liehakoivalta,
[17] joka on hylännyt nuoruutensa ystävän ja unohtanut Jumalansa liiton.
[18] Hänen huoneensa vaipuu kohti kuolemaa, hänen tiensä kulkee vainajien luo.

[19] todos os que se dirigem a essa mulher não voltarão e não atinarão com as veredas da vida.

[20] Assim, andarás pelo caminho dos homens de bem e guardarás as veredas dos justos.

[21] Porque os retos habitarão a terra, e os íntegros permanecerão nela.

[22] Mas os perversos serão eliminados da terra, e os aleivosos serão dela desarraigados.

[19]Ei palaa kukaan, joka hänen luokseen menee, eikä pääse takaisin elämän poluille.

[20]Ota tämä varteen vaeltaaksesi hyvien tietä ja noudattaaksesi vanhurskaitten polkuja,

[21] sillä oikeamieliset saavat asua maassa, ja nuhteettomat jäävät siihen jäljelle,

[22]mutta jumalattomat hävitetään maasta, ja uskottomat reväistään siitä pois.

Provérbios 3

Exortações da Sabedoria a obedecer ao Senhor

[1] Filho meu, não te esqueças dos meus ensinos, e o teu coração guarde os meus mandamentos;

[2] porque eles aumentarão os teus dias e te acrescentarão anos de vida e paz.

[3] Não te desamparem a benignidade e a fidelidade; ata-as ao pescoço; escreve-as na tábua do teu coração

[4] e acharás graça e boa compreensão diante de Deus e dos homens.

[5] Confia no SENHOR de todo o teu coração e não te estribes no teu próprio entendimento.

[6] Reconhece-o em todos os teus caminhos, e ele endireitará as tuas veredas.

[7] Não sejas sábio aos teus próprios olhos; teme ao SENHOR e aparta-te do mal;

[8] será isto saúde para o teu corpo e refrigério, para os teus ossos.

[9] Honra ao SENHOR com os teus bens e com as primícias de toda a tua renda;

Sananlaskut 3

Viisaus ja jumalanpelko

[1]Poikani, älä unohda minun opetustani, sydämesi säilyttäköön minun käskyni:

[2]ne kartuttavat sinulle pitkää ikää, elinvuosia ja rauhaa.

[3] Laupeus ja uskollisuus älkööt hylätkö sinua. Kiedo ne kaulaasi, kirjoita ne sydämesi tauluun,

[4]niin saat oikean ymmärryksen ja suosion Jumalan ja ihmisten edessä.

[5]Turvaa Herraan kaikesta sydämestäsi, älä nojaudu omaan ymmärrykseesi.

[6]Tunne hänet kaikilla teilläsi, niin hän sinun polkusi tasoittaa.

[7] Älä ole viisas omissa silmissäsi. Pelkää Herraa ja karta pahaa!

[8]Se on terveellistä ruumiillesi ja virkistävää luillesi.

[9]Kunnioita Herraa antamalla varoistasi ja paras osa kaikesta sadostasi,

[10] e se encherão fartamente os teus celeiros, e transbordarão de vinho os teus lagares.

[10]niin sinun jyväaittasi täyttyvät runsaudella ja viini pursuaa kuurnistasi.

[11] Filho meu, não rejeites a disciplina do SENHOR, nem te enfades da sua repreensão.

[11]Poikani, älä pidä halpana Herran kuritusta äläkä vieroksu hänen ojennustaan,

[12] Porque o SENHOR repreende a quem ama, assim como o pai, ao filho a quem quer bem.

[12]sillä jota Herra rakastaa, sitä hän kurittaa niin kuin isä poikaa, joka on hänelle mieluinen.

[13] Feliz o homem que acha sabedoria, e o homem que adquire conhecimento;

[13]Autuas se ihminen, joka on löytänyt viisauden, ihminen, joka on tavoittanut ymmärryksen!

[14] porque melhor é o lucro que ela dá do que o da prata, e melhor a sua renda do que o ouro mais fino.

[14] Parempi on hankkia sitä kuin hopeaa, sen antama hyöty on kultaa arvokkaampi.

[15] Mais preciosa é do que pérolas, e tudo o que podes desejar não é comparável a ela.

[15]Se on kallisarvoisempi kuin helmet, mitkään kalleutesi eivät vedä sille vertaa.

[16] O alongar-se da vida está na sua mão direita, na sua esquerda, riquezas e honra.

[16] Pitkä ikä on sen oikeassa kädessä, vasemmassa rikkaus ja kunnia.

[17] Os seus caminhos são caminhos deliciosos, e todas as suas veredas, paz.

[17]Sen tiet ovat suloisia teitä ja kaikki sen polut rauhaisia.

[18] É árvore de vida para os que a alcançam, e felizes são todos os que a retêm.

[18] Se on elämän puu niille, jotka siihen tarttuvat; onnellisia ne, jotka pitävät siitä kiinni.

[19] O SENHOR com sabedoria fundou a terra, com inteligência estabeleceu os céus.

[19] Herraon perustanut maan viisaudella, vahvistanut taivaat ymmärryksellä.

[20] Pelo seu conhecimento os abismos se rompem, e as nuvens destilam orvalho.

[20] Hänen tietonsa avulla syvyydet jakaantuivat, ja pilvet pisaroivat kastetta.

[21] Filho meu, não se apartem estas coisas dos teus olhos; guarda a verdadeira sabedoria e o bom siso;

[21]Poikani, nämä älkööt häipykö näkyvistäsi: säilytä harkinta ja maltti.

[22] porque serão vida para a tua alma e adorno ao teu pescoço.

[22] Ne ovat elämä sinun sielullesi ja kaunistus sinun kaulallesi.

[23] Então, andarás seguro no teu caminho, e não tropeçará o teu pé.
[24] Quando te deitares, não temerás; deitar-te-ás, e o teu sono será suave.
[25] Não temas o pavor repentino, nem a arremetida dos perversos, quando vier.
[26] Porque o SENHOR será a tua segurança e guardará os teus pés de serem presos.

[27] Não te furtes a fazer o bem a quem de direito, estando na tua mão o poder de fazê-lo.
[28] Não digas ao teu próximo: Vai e volta amanhã; então, to darei, se o tens agora contigo.
[29] Não maquines o mal contra o teu próximo, pois habita junto de ti confiadamente.
[30] Jamais pleiteies com alguém sem razão, se te não houver feito mal.
[31] Não tenhas inveja do homem violento, nem sigas nenhum de seus caminhos;
[32] porque o SENHOR abomina o perverso, mas aos retos trata com intimidade.
[33] A maldição do SENHOR habita na casa do perverso, porém a morada dos justos ele abençoa.
[34] Certamente, ele escarnece dos escarnecedores, mas dá graça aos humildes.
[35] Os sábios herdarão honra, mas os loucos tomam sobre si a ignomínia.

Provérbios 4

Exortação paternal

[23] Silloin kuljet tiesi turvallisesti etkä loukkaa jalkaasi.
[24] Kun menet maata, et pelkää mitään, kun laskeudut levolle, unesi on makea.
[25]Pääset pelkäämästä äkkikauhistuksia ja tuhoa, joka kohtaa jumalattomat.
[26]Sinä saat luottaa Herraan; hän varjelee jalkasi tarttumasta ansaan.

Laupeus ja oikeamielisyys

[27]Älä kiellä tarvitsevalta hyvää, jos sen antaminen on sinun vallassasi.
[28] Älä sano lähimmäisellesi: ”Mene nyt ja tule uudelleen, huomenna minä annan sinulle”, kun sinulla kuitenkin on.
[29] Älä mieti pahaa lähimmäistäsi vastaan, joka asuu lähelläsi luottavaisena.
[30] Älä käräjöi syyttä kenenkään kanssa, kun toinen ei ole sinulle pahaa tehnyt.
[31] Älä kadehdi väkivaltaista miestä äläkä omaksu yhtäkään hänen teistään,
[32]sillä Herra inhoaa kieroilijaa, mutta hän on oikeamielisten ystävä.
[33] Jumalattoman huoneessa on Herran kirous, mutta vanhurskaitten asuinsijan hän siunaa.
[34]Pilkkaajille hänkin on pilkallinen, mutta nöyrille hän antaa armon.
[35]Viisaat perivät kunnian, mutta tyhmien osa on häpeä.

Sananlaskut 4

Viisauden tie

[1] Ouvi, filhos, a instrução do pai e estai atentos para conhecerdes o entendimento;
[2] porque vos dou boa doutrina; não deixeis o meu ensino.
[3] Quando eu era filho em companhia de meu pai, tenro e único diante de minha mãe,
[4] então, ele me ensinava e me dizia: Retenha o teu coração as minhas palavras; guarda os meus mandamentos e vive;
[5] adquire a sabedoria, adquire o entendimento e não te esqueças das palavras da minha boca, nem delas te apartes.
[6] Não desampares a sabedoria, e ela te guardará; ama-a, e ela te protegerá.
[7] O princípio da sabedoria é: Adquire a sabedoria; sim, com tudo o que possuis, adquire o entendimento.
[8] Estima-a, e ela te exaltará; se a abraçares, ela te honrará;
[9] dará à tua cabeça um diadema de graça e uma coroa de glória te entregará.
[10] Ouve, filho meu, e aceita as minhas palavras, e se te multiplicarão os anos de vida.
[11] No caminho da sabedoria, te ensinei e pelas veredas da retidão te fiz andar.
[12] Em andando por elas, não se embaraçarão os teus passos; se correres, não tropeçarás.
[13] Retém a instrução e não a largues; guarda-a, porque ela é a tua vida.

[1]Kuulkaa, lapset, isän ojennusta, kuunnelkaa oppiaksenne ymmärrystä.
[2]Minä annan teille hyviä neuvoja, älkää hylätkö minun opetustani.
[3]Olinhan minäkin isäni poika, hento, äitini ainokainen.
[4]Isäni opetti minua ja sanoi minulle: ”Pitäköön sydämesi kiinni minun sanoistani, noudata käskyjäni, niin saat elää.
[5]Hanki viisautta, hanki ymmärrystä, älä unohda sanojani äläkä poikkea niistä.
[6]Älä hylkää viisautta, niin se varjelee sinua, rakasta sitä, niin se suojelee sinua.
[7]Viisauden alkukohta on: hanki viisautta ja kaikella, mitä omistat, hanki ymmärrystä.
[8]Arvosta sitä, niin se korottaa sinut. Se tuo sinulle kunniaa, jos suljet sen syliisi.
[9]Se painaa päähäsi ihanan seppeleen ja lahjoittaa sinulle kauniin kruunun.”
[10]Kuuntele, poikani, ja ota sanani varteen, niin elämäsi vuosia on oleva paljon.
[11]Minä neuvon sinut viisauden tielle, ohjaan sinut oikeille poluille.
[12]Kulkiessasi askeleesi eivät joudu ahtaalle, juostessasi et kompastu.
[13]Tartu opetukseen äläkä hellitä, säilytä se huolellisesti, se on sinun elämäsi.

Jumalattomien polku ja vanhurskaitten polku

[14] Não entres na vereda dos perversos, nem sigas pelo caminho dos maus.
[15] Evita-o; não passes por ele; desvia-te dele e passa de largo;
[16] pois não dormem, se não fizerem mal, e foge deles o sono, se não fizerem tropeçar alguém;
[17] porque comem o pão da impiedade e bebem o vinho das violências.
[18] Mas a vereda dos justos é como a luz da aurora, que vai brilhando mais e mais até ser dia perfeito.
[19] O caminho dos perversos é como a escuridão; nem sabem eles em que tropeçam.

[20] Filho meu, atenta para as minhas palavras; aos meus ensinamentos inclina os ouvidos.
[21] Não os deixes apartar-se dos teus olhos; guarda-os no mais íntimo do teu coração.
[22] Porque são vida para quem os acha e saúde, para o seu corpo.
[23] Sobre tudo o que se deve guardar, guarda o coração, porque dele procedem as fontes da vida.
[24] Desvia de ti a falsidade da boca e afasta de ti a perversidade dos lábios.
[25] Os teus olhos olhem direito, e as tuas pálpebras, diretamente diante de ti.
[26] Pondera a vereda de teus pés, e todos os teus caminhos sejam retos.
[27] Não declines nem para a direita nem para a esquerda; retira o teu pé do mal.

Provérbios 5

[14]Älä lähde jumalattomien polulle, älä astu pahojen tielle.
[15]Karta sitä, älä astu sille, poikkea pois ja kulje ohitse.
[16]Hehän eivät voi nukkua, elleivät tee pahaa, heiltä menee uni, elleivät ole ketään kaataneet.
[17]He syövät leipänään jumalattomuutta, juovat viininään väkivallan tekoja.
[18]Mutta vanhurskaitten polku on kuin aamun koitto , joka kirkastuu kirkastumistaan täyteen päivään saakka.
[19]Jumalattomien tie on kuin pimeys: he eivät tiedä, mihin kompastuvat.

Varjele sydämesi

[20]Poikani, tarkkaa minun puhettani, kallista korvasi sanoilleni.
[21]Älkööt ne väistykö silmistäsi, varjele niitä sydämesi sisimmässä,
[22]sillä ne ovat elämä sille, joka ne löytää, ja lääke koko hänen ruumiilleen.
[23]Yli kaiken varottavan varjele sydämesi, sillä sieltä elämä lähtee.
[24]Poista itsestäsi suun kavaluus ja karkota luotasi valhe.
[25]Katsokoot silmäsi suoraan, olkoon katseesi luotu eteenpäin.
[26]Tasoita polku jaloillesi, olkoot kaikki sinun tiesi vakaat.
[27]Älä poikkea oikeaan, älä vasempaan, väistäköön jalkasi pahaa.

Sananlaskut 5

Advertência contra a lascívia

[1] Filho meu, atende a minha sabedoria; à minha inteligência inclina os ouvidos

[2] para que conserves a discrição, e os teus lábios guardem o conhecimento;

[3] porque os lábios da mulher adúltera destilam favos de mel, e as suas palavras são mais suaves do que o azeite;

[4] mas o fim dela é amargoso como o absinto, agudo, como a espada de dois gumes.

[5] Os seus pés descem à morte; os seus passos conduzem-na ao inferno.

[6] Ela não pondera a vereda da vida; anda errante nos seus caminhos e não o sabe.

[7] Agora, pois, filho, dá-me ouvidos e não te desvies das palavras da minha boca.

[8] Afasta o teu caminho da mulher adúltera e não te aproximes da porta da sua casa;

[9] para que não dês a outrem a tua honra, nem os teus anos, a cruéis;

[10] para que dos teus bens não se fartem os estranhos, e o fruto do teu trabalho não entre em casa alheia;

[11] e gemas no fim de tua vida, quando se consumirem a tua carne e o teu corpo,

[12] e digas: Como aborreci o ensino! E desprezou o meu coração a disciplina!

[13] E não escutei a voz dos que me ensinavam, nem a meus mestres inclinei os ouvidos!

[14] Quase que me achei em todo mal que sucedeu no meio da assembléia e da congregação.

Varoitus irstaista naisista

[1]Poikani, kuuntele minun viisauttani, kallista korvasi ymmärrykselleni.

[2] Säilytä harkintakyky, huulillasi säilyköön tieto.

[3] Hunajaa valuvat vieraan naisen huulet, hänen suunsa on öljyä liukkaampi.

[4]Lopulta hän on karvas kuin koiruoho, terävä kuin kaksiteräinen miekka.

[5] Hänen jalkansa kulkevat alas kuolemaan, tuonelaan vetävät hänen askeleensa.

[6]Ei hän käy tasaista elämän polkua, hänen tiensä horjuvat hänen huomaamattaan.

[7]Ja nyt, lapset, kuulkaa minua, älkää poiketko sanoistani.

[8] Pysy kaukana tuollaisesta, älä lähesty hänen talonsa ovea,

[9] ettet antaisi voimaasi muille, vuosiasi armottomalle,

[10] ettei sinun voimasi hedelmä ravitsisi vieraita, eikä vaivannäkösi tulos joutuisi toisen taloon

[11] ja ettet joutuisi lopulta voihkimaan ruumiisi ja lihasi riutuessa

[12] ja sanomaan: ”Miksi minä vihasin kuritusta ja sydämeni halveksi nuhdetta?

[13] Miksi en kuullut neuvojieni ääntä, kallistanut korvaani opettajieni puoleen?

[14] Olin joutua peräti turmioon seurakunnan ja kansan keskellä.”

Puhtaan rakkauden onni

[15] Bebe a água da tua própria cisterna e das correntes do teu poço.
[16] Derramar-se-iam por fora as tuas fontes, e, pelas praças, os ribeiros de águas?
[17] Sejam para ti somente e não para os estranhos contigo.
[18] Seja bendito o teu manancial, e alegra-te com a mulher da tua mocidade,
[19] corça de amores e gazela graciosa. Saciem-te os seus seios em todo o tempo; e embriaga-te sempre com as suas carícias.
[20] Por que, filho meu, andarias cego pela estranha e abraçarias o peito de outra?
[21] Porque os caminhos do homem estão perante os olhos do SENHOR, e ele considera todas as suas veredas.
[22] Quanto ao perverso, as suas iniqüidades o prenderão, e com as cordas do seu pecado será detido.
[23] Ele morrerá pela falta de disciplina, e, pela sua muita loucura, perdido, cambaleia.

Provérbios 6

Advertência contra o servir de fiador

[1] Filho meu, se ficaste por fiador do teu companheiro e se te empenhaste ao estranho,
[2] estás enredado com o que dizem os teus lábios, estás preso com as palavras da tua boca.
[3] Agora, pois, faze isto, filho meu, e livra-te, pois caíste nas mãos do teu companheiro: vai, prostra-te e importuna o teu companheiro;

[15]Juo vettä omasta kaivostasi, sitä, mikä omasta lähteestäsi juoksee.
[16] Virtaisivatko lähteesi kadulle, vesipurosi toreille?
[17] Olkoot ne yksin sinun omasi, älkööt vieraiden sinun kanssasi.
[18] Olkoon sinun lähteesi siunattu, iloitse nuoruutesi vaimosta.
[19]Armas peura, suloinen vuorikauris! Hänen rintansa sinua aina juovuttakoot, hurmaannu alati hänen rakkauteensa.
[20] Miksi, poikani, eksyisit toisen vaimoon ja syleilisit vieraan naisen povea?
[21]Sillä Herran silmien edessä ovat miehen tiet, hän tarkkaa kaikkia tämän polkuja.
[22] Jumalattoman vangitsevat hänen rikoksensa, hän takertuu oman syntinsä pauloihin.
[23]Kurittomuuteensa hän kuolee ja joutuu harhaan suuressa hulluudessaan.

Sananlaskut 6

Varoitus takuuseen menosta

[1]Poikani, jos olet mennyt takuuseen lähimmäisesi puolesta ja lyönyt kättä vieraan hyväksi,
[2]jos olet kietoutunut omiin puheisiisi ja joutunut sanoistasi kiinni,
[3] niin tee, poikani, näin, että pelastuisit – olethan joutunut lähimmäisesi valtaan: Mene, heittäydy maahan ja vetoa lähimmäiseesi.

[4] não dês sono aos teus olhos, nem repouso às tuas pálpebras;

[5] livra-te, como a gazela, da mão do caçador e, como a ave, da mão do passarinheiro.

Advertência contra a preguiça

[6] Vai ter com a formiga, ó preguiçoso, considera os seus caminhos e sê sábio.

[7] Não tendo ela chefe, nem oficial, nem comandante,

[8] no estio, prepara o seu pão, na sega, ajunta o seu mantimento.

[9] Ó preguiçoso, até quando ficarás deitado? Quando te levantarás do teu sono?

[10] Um pouco para dormir, um pouco para tosquenejar, um pouco para encruzar os braços em repouso,

[11] assim sobrevirá a tua pobreza como um ladrão, e a tua necessidade, como um homem armado.

Advertência contra a maldade

[12] O homem de Belial, o homem vil, é o que anda com a perversidade na boca,

[13] acena com os olhos, arranha com os pés e faz sinais com os dedos.

[14] No seu coração há perversidade; todo o tempo maquina o mal; anda semeando contendas.

[15] Pelo que a sua destruição virá repentinamente; subitamente, será quebrantado, sem que haja cura.

[16] Seis coisas o SENHOR aborrece, e a sétima a sua alma abomina:

[17] olhos altivos, língua mentirosa, mãos que derramam sangue inocente,

[4] Älä suo silmillesi unta äläkä silmäluomillesi torkahdusta.

[5] Pelastaudu kuin gaselli saalistajan käsistä, kuin lintu pyydystäjän ansasta.

Laiskuus

[6]Mene, laiska, muurahaisen luo, katso sen tapoja ja viisastu.

[7]Ei sillä ole johtajaa, ei päällysmiestä eikä hallitsijaa,

[8] mutta silti se hankkii leipänsä kesällä ja kokoaa ruokansa sadonkorjuun aikana.

[9]Kuinka kauan sinä, laiska, makaat, milloin nouset unestasi?

[10] Nuku vielä vähän, torku vähän, makaa vähän aikaa ristissä käsin,

[11]niin köyhyys käy päällesi kuin kuljeksiva rosvo ja puute kuin aseellinen mies.

Kavaluus

[12]Kelvoton ihminen, perin paha on se, joka kaikkialla kieroilee,

[13]joka iskee silmää, antaa merkkejä jaloillaan, viittoilee sormillaan.

[14]Hän miettii pahaa kavaluus mielessä ja kaiken aikaa rakentaa riitoja.

[15] Sen tähden hänen turmionsa tulee äkisti, hänet muserretaan hetkessä, eikä apua ole.

Seitsemän Jumalan inhoamaa asiaa

[16]Näitä kuutta Herra vihaa, seitsemää hänen sielunsa inhoaa:

[17] ylpeitä silmiä, petollista kieltä, käsiä, jotka vuodattavat viatonta verta,

[18] coração que trama projetos iníquos, pés que se apressam a correr para o mal,

[19] testemunha falsa que profere mentiras e o que semeia contendas entre irmãos.

Advertência contra a mulher adúltera

[20] Filho meu, guarda o mandamento de teu pai e não deixes a instrução de tua mãe;

[21] ata-os perpetuamente ao teu coração, pendura-os ao pescoço.

[22] Quando caminhares, isso te guiará; quando te deitares, te guardará; quando acordares, falará contigo.

[23] Porque o mandamento é lâmpada, e a instrução, luz; e as repreensões da disciplina são o caminho da vida;

[24] para te guardarem da vil mulher e das lisonjas da mulher alheia.

[25] Não cobices no teu coração a sua formosura, nem te deixes prender com as suas olhadelas.

[26] Por uma prostituta o máximo que se paga é um pedaço de pão, mas a adúltera anda à caça de vida preciosa.

[27] Tomará alguém fogo no seio, sem que as suas vestes se incendeiem?

[28] Ou andará alguém sobre brasas, sem que se queimem os seus pés?

[29] Assim será com o que se chegar à mulher do seu próximo; não ficará sem castigo todo aquele que a tocar.

[30] Não é certo que se despreza o ladrão, quando furta para saciar-se, tendo fome?

[18]sydäntä, joka miettii häijyjä juonia, jalkoja, jotka juoksevat kiireesti pahaan,

[19] väärää todistajaa, joka laskettelee valheita, ja riidan rakentajaa veljesten välille.

Aviorikoksen mielettömyys

[20]Säilytä, poikani, isäsi käsky äläkä hylkää äitisi opetusta.

[21]Pidä ne aina sydämellesi sidottuina, kiedo ne kaulasi ympärille.

[22]Silloin ne ohjaavat sinua kulkiessasi, vartioivat sinua levolle käytyäsi, ja puhuttelevat sinua herätessäsi.

[23]Käsky on lamppu, opetus on valo, ja ojentava nuhde on elämän tie.

[24]Ne varjelevat sinut pahalta naiselta, vieraan naisen lipevältä kieleltä.

[25]Älä himoitse sydämessäsi hänen kauneuttaan, älköön hän saako sinua katseillaan vangituksi.

[26] Porttonaisen tähden menee viimeinenkin leipä, ja naitu nainen pyydystää kallista sielua.

[27] Voiko kukaan kerätä tulta syliinsä vaatteittensa syttymättä?

[28] Voiko kukaan kävellä hiilloksella jalkojen kärventymättä?

[29] Samoin käy sen, joka lähestyy lähimmäisensä vaimoa: ei jää rankaisematta kukaan, joka toisen vaimoon kajoaa.

[30] Eikö varasta halveksita, vaikka hän olisi varastanut nälissään saadakseen syödä vatsansa täyteen?

31 Pois este, quando encontrado, pagará sete vezes tanto; entregará todos os bens de sua casa.

32 O que adultera com uma mulher está fora de si; só mesmo quem quer arruinar-se é que pratica tal coisa.

33 Achará açoites e infâmia, e o seu opróbrio nunca se apagará.

34 Porque o ciúme excita o furor do marido; e não terá compaixão no dia da vingança.

35 Não se contentará com o resgate, nem aceitará presentes, ainda que sejam muitos.

Provérbios 7

Mais advertências contra a mulher adúltera

1 Filho meu, guarda as minhas palavras e conserva dentro de ti os meus mandamentos.

2 Guarda os meus mandamentos e vive; e a minha lei, como a menina dos teus olhos.

3 Ata-os aos dedos, escreve-os na tábua do teu coração.

4 Dize à Sabedoria: Tu és minha irmã; e ao Entendimento chama teu parente;

5 para te guardarem da mulher alheia, da estranha que lisonjeia com palavras.

6 Porque da janela da minha casa, por minhas grades, olhando eu,

7 vi entre os simples, descobri entre os jovens um que era carecente de juízo,

8 que ia e vinha pela rua junto à esquina da mulher estranha e seguia o caminho da sua casa,

31 Kiinni jäätyään hänen on korvattava seitsenkertaisesti, annettava kaikki talonsa varat.

32Joka tekee aviorikoksen, on mieletön; itsensä tuhoaa, joka niin tekee.

33 Hän saa rangaistuksen ja häpeän, eikä hänen häväistystään pyyhitä pois.

34 Sillä mustasukkaisuus nostaa miehen vihan, koston päivänä hän on säälimätön.

35 Hän ei huoli mistään lunastusmaksusta, ei suostu sovintoon, vaikka kuinka lahjaasi lisäisit.

Sananlaskut 7

Varo viettelijätärtä!

1Poikani, noudata minun sanojani, kätke mieleesi minun käskyni.

2 Noudata käskyjäni, niin saat elää, säilytä opetukseni kuin silmäteräsi.

3 Sido ne sormiisi, kirjoita ne sydämesi tauluun.

4Sano viisaudelle: ”Sinä olet sisareni”, kutsu ymmärrystä sukulaiseksesi,

5 että varjeltuisit toisen vaimolta, vieraalta naiselta, joka liukkaasti liehakoitsee.

6Taloni ikkunasta minä katselin ikkuna-aukon läpi

7 ja huomasin yksinkertaisten poikien joukossa nuorukaisen, joka oli vailla ymmärrystä.

8 Hän meni kadun yli kulmauksessa, jossa eräs nainen asui, ja suuntasi kulkunsa naisen asuntoa kohti

[9] à tarde do dia, no crepúsculo, na escuridão da noite, nas trevas.

[10] Eis que a mulher lhe sai ao encontro, com vestes de prostituta e astuta de coração.

[11] É apaixonada e inquieta, cujos pés não param em casa;

[12] ora está nas ruas, ora, nas praças, espreitando por todos os cantos.

[13] Aproximou-se dele, e o beijou, e de cara impudente lhe diz:

[14] Sacrifícios pacíficos tinha eu de oferecer; paguei hoje os meus votos.

[15] Por isso, saí ao teu encontro, a buscar-te, e te achei.

[16] Já cobri de colchas a minha cama, de linho fino do Egito, de várias cores;

[17] já perfumei o meu leito com mirra, aloés e cinamomo.

[18] Vem, embriaguemo-nos com as delícias do amor, até pela manhã; gozemos amores.

[19] Porque o meu marido não está em casa, saiu de viagem para longe.

[20] Levou consigo um saquitel de dinheiro; só por volta da lua cheia ele tornará para casa.

[21] Seduziu-o com as suas muitas palavras, com as lisonjas dos seus lábios o arrastou.

[22] E ele num instante a segue, como o boi que vai ao matadouro; como o cervo que corre para a rede,

[9] päivän jo illaksi hämärryttyä, pimeässä, yön tultua.

[10] Ja katso, nainen tuli häntä vastaan porton puvussa, kavaluus sydämessään.

[11] Hän oli rauhaton ja hillitön, hänen jalkansa eivät pysyneet kotona.

[12] Milloin hän oli kadulla, milloin torilla, hän väijyi jokaisessa kulmauksessa.

[13] Hän tarttui nuorukaiseen, suuteli häntä ja julkeasti katsoen sanoi hänelle:

[14] ”Minun oli uhrattava yhteysuhri, tänä päivänä täytin lupaukseni.

[15] Sen tähden lähdin ulos sinua vastaan, minä etsin sinua ja olen löytänyt sinut.

[16] Olen levittänyt leposijalleni peitteitä, monivärisiä Egyptin liinavaatteita.

[17] Vuoteelleni olen pirskottanut mirhaa, aaloeta ja kanelia.

[18] Tule, juopukaamme lemmestä, nauttikaamme aamuun asti, riemuitkaamme rakkaudesta.

[19] Mieheni ei ole kotona, hän lähti pitkälle matkalle.

[20] Rahakukkaron hän otti mukaansa. Hän tulee kotiin vasta täydenkuun päiväksi.”

[21] Nainen taivutti hänet paljolla houkuttelullaan, vietteli lipevillä huulillaan.

[22] Äkkiä poika lähti hänen jälkeensä, niin kuin härkä menee teurastettavaksi, niin kuin kahlehdittu hullu kuritettavaksi,

[23] até que a flecha lhe atravesse o coração; como a ave que se apressa para o laço, sem saber que isto lhe custará a vida.
[24] Agora, pois, filho, dá-me ouvidos e sê atento às palavras da minha boca;
[25] não se desvie o teu coração para os caminhos dela, e não andes perdido nas suas veredas;
[26] porque a muitos feriu e derribou; e são muitos os que por ela foram mortos.
[27] A sua casa é caminho para a sepultura e desce para as câmaras da morte.

Provérbios 8

A excelência da Sabedoria

[1] Não clama, porventura, a Sabedoria, e o Entendimento não faz ouvir a sua voz?
[2] No cimo das alturas, junto ao caminho, nas encruzilhadas das veredas ela se coloca;
[3] junto às portas, à entrada da cidade, à entrada das portas está gritando:
[4] A vós outros, ó homens, clamo; e a minha voz se dirige aos filhos dos homens.
[5] Entendei, ó simples, a prudência; e vós, néscios, entendei a sabedoria.
[6] Ouvi, pois falarei coisas excelentes; os meus lábios proferirão coisas retas.
[7] Porque a minha boca proclamará a verdade; os meus lábios abominam a impiedade.
[8] São justas todas as palavras da minha boca; não há nelas nenhuma coisa torta, nem perversa.

[23] niin kuin satimeen kiiruhtava lintu. Hän ei tiennyt olevansa henkeään kaupalla, kunnes nuoli lävisti hänen maksansa.
[24]Sen tähden, poikani, kuulkaa minua, tarkatkaa suuni sanoja.
[25]Älköön sinun sydämesi poiketko tuon naisen teille, älä eksy hänen poluilleen.
[26] Sillä paljon on surmattuja, hänen kaatamiaan, lukuisasti niitä, jotka hän on tappanut.
[27] Hänen talostaan lähtevät tuonelan tiet, ne vievät alas kuoleman kammioihin.

Sananlaskut 8

Iankaikkinen viisaus kutsuu

[1]Eikö viisaus kutsu, eikö ymmärrys anna äänensä kuulua?
[2] Kukkuloiden laelle, tien viereen, polkujen risteyksiin hän on asettunut.
[3] Porttien luona, kaupungin portilla, oviaukoista hän huutaa:
[4] ”Teitä minä kutsun, miehet, ihmislapset, kuulkaa minun ääneni.
[5] Oppikaa, yksinkertaiset, järkevyyttä, te tyhmät, oppikaa ymmärrystä.
[6] Kuulkaa, minä puhun suurista asioista ja avaan huuleni puhumaan sitä, mikä on oikein.
[7] Minun suuni tuo julki totuuden, jumalattomuus on huulilleni kauhistus.
[8] Kaikki sanani ovat vanhurskaita, niissä ei ole mitään kieroa eikä väärää.

9 Todas são retas para quem as entende e justas, para os que acham o conhecimento.

9 Ne kaikki ovat mutkattomia ymmärtävälle, suoria niille, jotka löytävät tiedon.

10 Aceitai o meu ensino, e não a prata, e o conhecimento, antes do que o ouro escolhido.

10 Ottakaa vastaan minun ojennukseni, älkää hopeaa, ja tietoa mieluummin kuin hienointa kultaa.

11 Porque melhor é a sabedoria do que jóias, e de tudo o que se deseja nada se pode comparar com ela.

11 Onhan viisaus parempi kuin helmet, eivät mitkään kalleudet vedä sille vertaa.

12 Eu, a Sabedoria, habito com a prudência e disponho de conhecimentos e de conselhos.

12 Minä, viisaus, asun yhdessä järkevyyden kanssa, olen löytänyt tiedon ja harkintakyvyn.

13 O temor do SENHOR consiste em aborrecer o mal; a soberba, a arrogância, o mau caminho e a boca perversa, eu os aborreço.

13 Herran pelko on pahan vihaamista. Kopeutta ja ylpeyttä, pahuuden tietä ja kavalaa suuta minä vihaan.

14 Meu é o conselho e a verdadeira sabedoria, eu sou o Entendimento, minha é a fortaleza.

14 Minun luonani on neuvo ja neuvokkuus. Minä olen ymmärrys, minun on voima.

15 Por meu intermédio, reinam os reis, e os príncipes decretam justiça.

15 Minun avullani kuninkaat hallitsevat ja ruhtinaat säätävät sen, mikä on oikein.

16 Por meu intermédio, governam os príncipes, os nobres e todos os juízes da terra.

16 Minun avullani päämiehet hallitsevat niin myös ylhäiset ja kaikki maan tuomarit.

17 Eu amo os que me amam; os que me procuram me acham.

17 Minä rakastan niitä, jotka minua rakastavat, ja ne, jotka minua varhain etsivät, löytävät minut.

18 Riquezas e honra estão comigo, bens duráveis e justiça.

18 Minun luonani on rikkaus ja kunnia, ikivanha varallisuus ja vanhurskaus.

19 Melhor é o meu fruto do que o ouro, do que o ouro refinado; e o meu rendimento, melhor do que a prata escolhida.

19 Minun hedelmäni on parempi kuin kulta, kuin puhtain kulta, minun antamani sato parempi kuin parhain hopea.

20 Ando pelo caminho da justiça, no meio das veredas do juízo,

20 Minä vaellan vanhurskauden polkua, keskellä oikeuden tietä,

[21] para dotar de bens os que me amam e lhes encher os tesouros.

A eternidade da Sabedoria

[22] O SENHOR me possuía no início de sua obra, antes de suas obras mais antigas.

[23] Desde a eternidade fui estabelecida, desde o princípio, antes do começo da terra.

[24] Antes de haver abismos, eu nasci, e antes ainda de haver fontes carregadas de águas.

[25] Antes que os montes fossem firmados, antes de haver outeiros, eu nasci.

[26] Ainda ele não tinha feito a terra, nem as amplidões, nem sequer o princípio do pó do mundo.

[27] Quando ele preparava os céus, aí estava eu; quando traçava o horizonte sobre a face do abismo;

[28] quando firmava as nuvens de cima; quando estabelecia as fontes do abismo;

[29] quando fixava ao mar o seu limite, para que as águas não traspassassem os seus limites; quando compunha os fundamentos da terra;

[30] então, eu estava com ele e era seu arquiteto, dia após dia, eu era as suas delícias, folgando perante ele em todo o tempo;

[31] regozijando-me no seu mundo habitável e achando as minhas delícias com os filhos dos homens.

[21] antaakseni minua rakastaville pysyvän perinnön. Minä täytän heidän aarrekammionsa.

[22] Herra omisti minut tiensä alussa, muinaisuudessa, ennen kuin hän oli tehnyt mitään.

[23] Iankaikkisuudesta minä olen ollut, alusta asti, ennen kuin maata olikaan.

[24] Ennen kuin oli merten syvyyksiä, ennen runsasvetisiä lähteitä synnyin minä.

[25] Ennen kuin vuoret upotettiin paikoilleen, ennen kukkuloita synnyin minä,

[26] kun hän ei vielä ollut tehnyt maata eikä mantua, ei maanpiirin tomujen alkuakaan.

[27] Kun hän valmisti taivaat, minä olin siinä, kun hän veti piirin syvyyden ylle,

[28] kun hän lujitti pilvet korkeudessa, kun syvyyden lähteet saivat voiman,

[29] kun hän asetti merelle sen rajat, etteivät vedet nousisi korkeammalle, kuin hän oli säätänyt, kun hän vahvisti maan perustukset,

[30] silloin minä olin hänen rinnallaan uskottuna , olin hänen ilonsa päivästä päivään ja iloitsin hänen edessään kaikin ajoin.

[31] Minä leikin hänen maanpiirinsä päällä, ja ihastuksenani olivat ihmislapset.

[32] Agora, pois, filhos, ouvi-me, porque felizes serão os que guardarem os meus caminhos.

[33] Ouvi o ensino, sede sábios e não o rejeiteis.

[34] Feliz o homem que me dá ouvidos, velando dia a dia às minhas portas, esperando às ombreiras da minha entrada.

[35] Porque o que me acha acha a vida e alcança favor do SENHOR.

[36] Mas o que peca contra mim violenta a própria alma. Todos os que me aborrecem amam a morte.

[32]Ja nyt, lapset, kuulkaa minua: autuaita ovat ne, jotka noudattavat minun teitäni.

[33] Ottakaa varteen ojennus, niin viisastutte, älkää lyökö sitä laimin.

[34] Autuas se ihminen, joka kuulee minua, joka valvoo minun ovillani päivästä päivään, vartioi minun ovieni pieliä!

[35] Joka minut löytää, löytää elämän ja saa osakseen Herran suosion.

[36]Mutta joka eksyy minusta, saa vahingon sielulleen. Kaikki, jotka minua vihaavat, rakastavat kuolemaa.”

Provérbios 9

O banquete da Sabedoria

[1] A Sabedoria edificou a sua casa, lavrou as suas sete colunas.

[2] Carneou os seus animais, misturou o seu vinho e arrumou a sua mesa.

[3] Já deu ordens às suas criadas e, assim, convida desde as alturas da cidade:

[4] Quem é simples, volte-se para aqui. Aos faltos de senso diz:

[5] Vinde, comei do meu pão e bebei do vinho que misturei.

[6] Deixai os insensatos e vivei; andai pelo caminho do entendimento.

[7] O que repreende o escarnecedor traz afronta sobre si; e o que censura o perverso a si mesmo se injuria.

Sananlaskut 9

Viisaus kutsuu pitoihinsa

[1]Viisaus on rakentanut talonsa, veistänyt seitsemän pylvästään.

[2] Hän on teuraansa teurastanut, viininsä sekoittanut ja myös pöytänsä kattanut.

[3] Hän on lähettänyt palvelustyttönsä kuuluttamaan kutsua kaupungin korkeimmilta paikoilta:

[4] ”Joka on yksinkertainen, poiketkoon tänne.” Niille, joilta puuttuu ymmärrystä, hän sanoo:

[5] ”Tulkaa syömään minun leipääni ja juomaan viiniä, jonka olen itse sekoittanut.

[6] Hylätkää yksinkertaisuus, niin saatte elää, ja astukaa ymmärryksen tielle.”

Herran pelko on viisauden alku

[7]Joka pilkkaajaa ojentaa, saa häväistyksen vastaansa ja solvauksen se, joka jumalatonta nuhtelee.

[8] Não repreendas o escarnecedor, para que te não aborreça; repreende o sábio, e ele te amará.

[9] Dá instrução ao sábio, e ele se fará mais sábio ainda; ensina ao justo, e ele crescerá em prudência.

[10] O temor do SENHOR é o princípio da sabedoria, e o conhecimento do Santo é prudência.

[11] Porque por mim se multiplicam os teus dias, e anos de vida se te acrescentarão.

[12] Se és sábio, para ti mesmo o és; se és escarnecedor, tu só o suportarás.

O convite da mulher-loucura

[13] A loucura é mulher apaixonada, é ignorante e não sabe coisa alguma.

[14] Assenta-se à porta de sua casa, nas alturas da cidade, toma uma cadeira,

[15] para dizer aos que passam e seguem direito o seu caminho:

[16] Quem é simples, volte-se para aqui. E aos faltos de senso diz:

[17] As águas roubadas são doces, e o pão comido às ocultas é agradável.

[18] Eles, porém, não sabem que ali estão os mortos, que os seus convidados estão nas profundezas do inferno.

Provérbios 10

O justo em contraste com o perverso

[1] Provérbios de Salomão. O filho sábio alegra a seu pai, mas o filho insensato é a tristeza de sua mãe.

[8]Älä nuhtele pilkkaajaa, ettei hän sinua vihaisi. Nuhtele viisasta, niin hän rakastaa sinua.

[9] Anna viisaalle opetusta, niin hän yhä viisastuu, anna vanhurskaalle tietoa, niin hän oppii lisää.

[10]Herran pelko on viisauden alku, Pyhimmän tunteminen on ymmärrystä.

[11]Viisaus lausuu: ”Minun avullani päiväsi enenevät ja elämäsi vuodet jatkuvat.

[12]Jos olet viisas, olet omaksi hyväksesi viisas. Jos olet pilkkaaja, saat sen yksin kestää.”

Tyhmyys houkuttelee

[13]Tyhmä nainen on meluisa, yksinkertainen, ei hän mitään tiedä.

[14] Hän istuu talonsa ovella istuimella, kaupungin korkeimmalla paikalla,

[15] kutsumassa tien kulkijoita, jotka kulkevat polullaan suoraan:

[16] ”Joka on yksinkertainen, poiketkoon tänne.” Sille, jolta puuttuu ymmärrystä, hän sanoo:

[17] ”Varastettu vesi on makeaa, salassa syöty leipä maistuu hyvältä.”

[18]Eikä toinen tiedä, että siellä on haamuja hänen kutsuvierainaan tuonelan laaksoissa.

Sananlaskut 10

Lyhyitä sananlaskuja elämän eri aloilta

[1]Salomon sananlaskut. Viisas poika on isälleen iloksi, tyhmä poika on äidilleen murheeksi.

[2] Os tesouros da impiedade de nada aproveitam, mas a justiça livra da morte.

[2]Jumalattoman aarteista ei ole hyötyä, mutta vanhurskaus pelastaa kuolemasta.

[3] O SENHOR não deixa ter fome o justo, mas rechaça a avidez dos perversos.

[3] Herraei salli vanhurskaan nähdä nälkää, mutta jumalattomien halun hän torjuu.

[4] O que trabalha com mão remissa empobrece, mas a mão dos diligentes vem a enriquecer-se.

[4] Köyhtyy, joka veltosti käyttää kättään, mutta ahkerien kädet tuottavat rikkautta.

[5] O que ajunta no verão é filho sábio, mas o que dorme na sega é filho que envergonha.

[5]Viisas poika kokoaa kesällä, kelvoton poika nukkuu korjuuaikana.

[6] Sobre a cabeça do justo há bênçãos, mas na boca dos perversos mora a violência.

[6]Siunaukset tulevat vanhurskaan pään päälle, mutta jumalattomien suussa piilee väkivalta.

[7] A memória do justo é abençoada, mas o nome dos perversos cai em podridão.

[7]Vanhurskaan muisto on siunaukseksi, mutta jumalattomien nimi lahoaa.

[8] O sábio de coração aceita os mandamentos, mas o insensato de lábios vem a arruinar-se.

[8]Viisassydäminen ottaa käskyt varteen, mutta typerähuulinen tuhoutuu.

[9] Quem anda em integridade anda seguro, mas o que perverte os seus caminhos será conhecido.

[9] Vilpittömästi vaeltava kulkee turvassa, mutta joka tiellään mutkittelee, tulee ilmi.

[10] O que acena com os olhos traz desgosto, e o insensato de lábios vem a arruinar-se.

[10] Joka silmää iskee, saa aikaan tuskaa, ja huuliltaan typerä poljetaan maahan.

[11] A boca do justo é manancial de vida, mas na boca dos perversos mora a violência.

[11]Vanhurskaan suu on elämän lähde, mutta jumalattomien suussa piilee väkivalta.

[12] O ódio excita contendas, mas o amor cobre todas as transgressões.

[12]Viha virittää riitoja, mutta rakkaus peittää kaikki rikkomukset.

[13] Nos lábios do prudente, se acha sabedoria, mas a vara é para as costas do falto de senso.

[13]Ymmärtävän huulilta löytyy viisaus, mutta joka on ymmärrystä vailla, sille vitsa selkään!

[14] Os sábios entesouram o conhecimento, mas a boca do néscio é uma ruína iminente.

[14]Viisaat kätkevät tietonsa, mutta typerän suu tuottaa pikaisen turmion.

[15] Os bens do rico são a sua cidade forte; a pobreza dos pobres é a sua ruína.

[15]Rikkaan omaisuus on hänen vahva kaupunkinsa, mutta vähävaraisten köyhyys on heidän turmionsa.

[16] A obra do justo conduz à vida, e o rendimento do perverso, ao pecado.

[16]Vanhurskaan työ koituu elämäksi, jumalattoman voitto synniksi.

[17] O caminho para a vida é de quem guarda o ensino, mas o que abandona a repreensão anda errado.

[17] Elämän tien kulkija ottaa ojennuksen huomioon, mutta nuhteet hylkäävä eksyy.

[18] O que retém o ódio é de lábios falsos, e o que difama é insensato.

[18]Joka vihansa peittää, sen huulilla on valhe, ja joka parjausta levittää, on tyhmä.

[19] No muito falar não falta transgressão, mas o que modera os lábios é prudente.

[19] Missä on paljon sanoja, sieltä ei syntiä puutu, mutta joka huulensa hillitsee, on taitava.

[20] Prata escolhida é a língua do justo, mas o coração dos perversos vale mui pouco.

[20] Vanhurskaan kieli on hienointa hopeaa, jumalattomien äly ei ole paljon arvoinen.

[21] Os lábios do justo apascentam a muitos, mas, por falta de senso, morrem os tolos.

[21] Vanhurskaan huulet kaitsevat monia, mutta typerät kuolevat mielettömyyteensä.

[22] A bênção do SENHOR enriquece, e, com ela, ele não traz desgosto.

[22] Herran siunaus rikkaaksi tekee, oma vaiva ei siihen mitään lisää.

[23] Para o insensato, praticar a maldade é divertimento; para o homem inteligente, o ser sábio.

[23]Tyhmälle on huvia ilkityön teko mutta ymmärtävälle miehelle viisaus.

[24] Aquilo que teme o perverso, isso lhe sobrevém, mas o anelo dos justos Deus o cumpre.

[24]Mitä jumalaton pelkää, se häntä kohtaa, mitä vanhurskaat kaipaavat, se heille annetaan.

[25] Como passa a tempestade, assim desaparece o perverso, mas o justo tem perpétuo fundamento.

[25] Myrskyn mentyä jumalatonta ei enää ole, mutta vanhurskaalla on iankaikkinen perustus.

[26] Como vinagre para os dentes e fumaça para os olhos, assim é o preguiçoso para aqueles que o mandam.

[26]Kuin etikka hampaille ja savu silmille on laiska lähettäjilleen.

[27] O temor do SENHOR prolonga os dias da vida, mas os anos dos perversos serão abreviados.

[27] Herran pelko elinpäiviä jatkaa, mutta jumalattomien vuodet hupenevat.

28 A esperança dos justos é alegria, mas a expectação dos perversos perecerá.
29 O caminho do SENHOR é fortaleza para os íntegros, mas ruína aos que praticam a iniqüidade.
30 O justo jamais será abalado, mas os perversos não habitarão a terra.
31 A boca do justo produz sabedoria, mas a língua da perversidade será desarraigada.

32 Os lábios do justo sabem o que agrada, mas a boca dos perversos, somente o mal.

28Vanhurskaitten odotus johtaa iloon, mutta jumalattomien toivo hukkuu.

29 Herranjohdatus on nuhteettoman turva, mutta väärintekijöille se on turmioksi.

30 Vanhurskas ei ikinä horju, mutta jumalattomat eivät saa asua maassa.
31Vanhurskaan suu kantaa viisauden hedelmää, mutta kavala kieli leikataan pois.
32Vanhurskaan huulet tietävät, mikä on Herralle mieleen, mutta jumalattomien suu on pelkkää kavaluutta.

Provérbios 11

1 Balança enganosa é abominação para o SENHOR, mas o peso justo é o seu prazer.

2 Em vindo a soberba, sobrevém a desonra, mas com os humildes está a sabedoria.

3 A integridade dos retos os guia; mas, aos pérfidos, a sua mesma falsidade os destrói.

4 As riquezas de nada aproveitam no dia da ira, mas a justiça livra da morte.
5 A justiça do íntegro endireita o seu caminho, mas pela sua impiedade cai o perverso.

6 A justiça dos retos os livrará, mas na sua maldade os pérfidos serão apanhados.

7 Morrendo o homem perverso, morre a sua esperança, e a expectação da iniqüidade se desvanece.

Sananlaskut 11

1Väärä vaaka on Herralle iljetys, mutta täysipainoinen punnus on hänelle mieleen.
2Minne röyhkeys tulee, sinne tulee häpeäkin, mutta nöyrien luona on viisaus.
3Oikeamielistä ohjaa hänen nuhteettomuutensa, mutta uskottomat tuhoaa heidän kieroutensa.
4 Ei auta omaisuus vihan päivänä, mutta vanhurskaus pelastaa kuolemasta.
5Nuhteettoman vanhurskaus tasoittaa hänen tiensä, mutta jumalaton sortuu jumalattomuuteensa.
6 Oikeamieliset pelastaa heidän vanhurskautensa, uskottomat vangitsee heidän himonsa.
7Jumalattoman ihmisen kuollessa hukkuu toivo, ja pahantekijöiden odotus raukeaa tyhjiin.

[8] O justo é libertado da angústia, e o perverso a recebe em seu lugar.
[9] O ímpio, com a boca, destrói o próximo, mas os justos são libertados pelo conhecimento.

[10] No bem-estar dos justos exulta a cidade, e, perecendo os perversos, há júbilo.

[11] Pela bênção que os retos suscitam, a cidade se exalta, mas pela boca dos perversos é derribada.
[12] O que despreza o próximo é falto de senso, mas o homem prudente, este se cala.

[13] O mexeriqueiro descobre o segredo, mas o fiel de espírito o encobre.

[14] Não havendo sábia direção, cai o povo, mas na multidão de conselheiros há segurança.
[15] Quem fica por fiador de outrem sofrerá males, mas o que foge de o ser estará seguro.
[16] A mulher graciosa alcança honra, como os poderosos adquirem riqueza.

[17] O homem bondoso faz bem a si mesmo, mas o cruel a si mesmo se fere.

[18] O perverso recebe um salário ilusório, mas o que semeia justiça terá recompensa verdadeira.
[19] Tão certo como a justiça conduz para a vida, assim o que segue o mal, para a sua morte o faz.

[8] Vanhurskas pelastetaan hädästä, ja jumalaton joutuu hänen sijaansa.
[9] Jumalaton turmelee suullaan lähimmäisensä, mutta ymmärrys on vanhurskaiden pelastus.
[10] Vanhurskaiden onnesta kaupunki iloitsee, ja jumalattomien tuhoutumisesta syntyy riemu.
[11] Oikeamielisten siunauksesta kaupunki kohoaa, mutta jumalattomien suu sen hajottaa.
[12] Vailla ymmärrystä on se, joka halveksii lähimmäistään, mutta ymmärtäväinen mies on vaiti.
[13] Panettelijana kulkeva ilmaisee salaisuuden, mutta se, jolla on luotettava henki, kätkee asian.
[14] Missä ohjausta ei ole, kansa sortuu, mutta neuvonantajien runsaus tuo menestyksen.
[15] Pahoin käy sen, joka menee takuuseen vieraan puolesta, mutta se, joka vihaa kädenlyöntiä, voi olla huoleton.
[16] Viehättävä nainen saa kunniaa, ja vallanpitäjät saavat rikkautta.
[17] Armelias mies tekee hyvää itselleen, mutta armoton syöksee itsensä onnettomuuteen.
[18] Jumalaton hankkii pettävää voittoa, mutta joka vanhurskautta kylvää, saa pysyvän palkan.
[19] Joka on vakaa vanhurskaudessa, saa elämän, mutta pahaa tavoitteleva saa kuoleman.

[20] Abomináveis para o SENHOR são os perversos de coração, mas os que andam em integridade são o seu prazer.

[20] Väärämieliset ovat Herralle iljetys, mutta nuhteettomasti vaeltaviin hän mieltyy.

[21] O mau, é evidente, não ficará sem castigo, mas a geração dos justos é livre.

[21] Totisesti , paha ei jää rankaisematta, mutta vanhurskaiden siemen pelastuu.

[22] Como jóia de ouro em focinho de porco, assim é a mulher formosa que não tem discrição.

[22] Kultarengas sian kärsässä on kaunis nainen vailla ymmärrystä.

[23] O desejo dos justos tende somente para o bem, mas a expectação dos perversos redunda em ira.

[23] Vanhurskaiden kaipuusta koituu vain hyvää, jumalattomien toivo johtaa vihaan.

[24] A quem dá liberalmente, ainda se lhe acrescenta mais e mais; ao que retém mais do que é justo, ser-lhe-á em pura perda.

[24] Toinen jakaa omastaan ja saa yhä lisää, toinen säästää yli kohtuuden ja on aina vain puutteessa.

[25] A alma generosa prosperará, e quem dá a beber será dessedentado.

[25] Sielu, joka jakaa siunausta, tulee ravituksi, ja joka muita virvoittaa, se itsekin virvoittuu.

[26] Ao que retém o trigo, o povo o amaldiçoa, mas bênção haverá sobre a cabeça do seu vendedor.

[26] Joka viljan pitää takanaan, sitä kansa kiroaa, mutta joka viljan antaa kaupaksi, sen pään päälle tulee siunaus.

[27] Quem procura o bem alcança favor, mas ao que corre atrás do mal, este lhe sobrevirá.

[27] Hyvään pyrkivä etsii sitä, mikä on Jumalalle mieleen, mutta joka pahaa suunnittelee, sitä se kohtaa.

[28] Quem confia nas suas riquezas cairá, mas os justos reverdecerão como a folhagem.

[28] Rikkauteensa luottava kukistuu, mutta vanhurskaat viheriöivät kuin lehvä.

[29] O que perturba a sua casa herda o vento, e o insensato é servo do sábio de coração.

[29] Talonsa rappiolle laskeva perii tuulta, typerä joutuu viisaan orjaksi.

[30] O fruto do justo é árvore de vida, e o que ganha almas é sábio.

[30] Vanhurskaan hedelmä on elämän puu, ja viisas voittaa sieluja.

[31] Se o justo é punido na terra, quanto mais o perverso e o pecador!

[31] Katso, vanhurskas saa palkkansa maan päällä, saati sitten jumalaton ja syntinen.

Provérbios 12

Sananlaskut 12

[1] Quem ama a disciplina ama o conhecimento, mas o que aborrece a repreensão é estúpido.

[1]Joka rakastaa tietoa, rakastaa varoitusta, mutta järjetön on se, joka vihaa nuhdetta.

[2] O homem de bem alcança o favor do SENHOR, mas ao homem de perversos desígnios, ele o condena.

[2]Hyvä saa osakseen Herran suosion, mutta juonittelijan hän tuomitsee syylliseksi.

[3] O homem não se estabelece pela perversidade, mas a raiz dos justos não será removida.

[3] Ihminen ei kestä jumalattomuuden varassa, mutta vanhurskaan juuri on horjumaton.

[4] A mulher virtuosa é a coroa do seu marido, mas a que procede vergonhosamente é como podridão nos seus ossos.

[4] Kelpo vaimo on miehensä kruunu, mutta kunnoton on kuin mätä hänen luissaan.

[5] Os pensamentos do justo são retos, mas os conselhos do perverso, engano.

[5]Vanhurskaitten ajatukset ovat oikeita, jumalattomien suunnitelmat petollisia.

[6] As palavras dos perversos são emboscadas para derramar sangue, mas a boca dos retos livra homens.

[6] Jumalattomien puheet väijyvät verta, mutta oikeamieliset pelastaa heidän suunsa.

[7] Os perversos serão derribados e já não são, mas a casa dos justos permanecerá.

[7] Jumalattomat hävitetään, eikä heitä enää ole, mutta vanhurskaitten suku pysyy.

[8] Segundo o seu entendimento, será louvado o homem, mas o perverso de coração será desprezado.

[8] Ymmärryksensä mukaan miestä kiitetään, mutta nurjasydämistä halveksitaan.

[9] Melhor é o que se estima em pouco e faz o seu trabalho do que o vanglorioso que tem falta de pão.

[9] Parempi halpa-arvoinen, jolla on palvelija, kuin ylvästelijä, joka on vailla leipää.

[10] O justo atenta para a vida dos seus animais, mas o coração dos perversos é cruel.

[10] Vanhurskas tietää, mitä hänen karjansa kaipaa, mutta jumalattomien sydän on armoton.

[11] O que lavra a sua terra será farto de pão, mas o que corre atrás de coisas vãs é falto de senso.

[11] Joka viljelee maataan, saa kylliksi leipää, mutta tyhjän tavoittelija on mieltä vailla.

[12] O perverso quer viver do que caçam os maus, mas a raiz dos justos produz o seu fruto.

[12]Jumalaton himoitsee pahojen saalista, mutta vanhurskaiden juuri on antoisa.

[13] Pela transgressão dos lábios o mau se enlaça, mas o justo sairá da angústia.

[13] Huulten rikkomuksessa on paha ansa, mutta vanhurskas pääsee hädästä.

[14] Cada um se farta de bem pelo fruto da sua boca, e o que as mãos do homem fizerem ser-lhe-á retribuído.

[14]Suunsa hedelmästä mies saa kyllikseen hyvää, ihmisen eteen kiertyvät hänen kättensä työt.

[15] O caminho do insensato aos seus próprios olhos parece reto, mas o sábio dá ouvidos aos conselhos.

[15]Typerän tie on hänen omissa silmissään oikea, mutta neuvoa kuunteleva on viisas.

[16] A ira do insensato num instante se conhece, mas o prudente oculta a afronta.

[16] Typerän suuttumus tulee heti ilmi, mutta järkevä peittää häpeänsä.

[17] O que diz a verdade manifesta a justiça, mas a testemunha falsa, a fraude.

[17] Toden puhuja lausuu sitä, mikä on oikein, mutta valheellinen todistaja puolustaa petosta.

[18] Alguém há cuja tagarelice é como pontas de espada, mas a língua dos sábios é medicina.

[18]Moni viskoo sanoja kuin miekanpistoja, mutta viisaitten kieli on lääke.

[19] O lábio veraz permanece para sempre, mas a língua mentirosa, apenas um momento.

[19] Se, jonka huulet puhuvat totta, pysyy iäti, mutta se, jonka kieli puhuu valhetta, vain hetkisen.

[20] Há fraude no coração dos que maquinam mal, mas alegria têm os que aconselham a paz.

[20] Jotka pahaa miettivät, niillä on mielessä petos, mutta jotka rauhaan neuvovat, niille tulee ilo.

[21] Nenhum agravo sobrevirá ao justo, mas os perversos, o mal os apanhará em cheio.

[21] Ei kohtaa turmio vanhurskasta, mutta jumalattomat saavat onnettomuutta täysin määrin.

[22] Os lábios mentirosos são abomináveis ao SENHOR, mas os que agem fielmente são o seu prazer.

[22]Valheelliset huulet ovat iljetys Herralle , mutta uskollisesti toimivat ovat hänelle mieleen.

[23] O homem prudente oculta o conhecimento, mas o coração dos insensatos proclama a estultícia.

[23]Järkevä ihminen kätkee tiedon, mutta tyhmien sydän huutaa julki typeryyttä.

[24] A mão diligente dominará, mas a remissa será sujeita a trabalhos forçados.
[25] A ansiedade no coração do homem o abate, mas a boa palavra o alegra.
[26] O justo serve de guia para o seu companheiro, mas o caminho dos perversos os faz errar.
[27] O preguiçoso não assará a sua caça, mas o bem precioso do homem é ser ele diligente.
[28] Na vereda da justiça, está a vida, e no caminho da sua carreira não há morte.

[24]Ahkerien käsi saa hallita, mutta veltto joutuu pakkotyöhön.
[25]Huoli painaa alas miehen mielen, mutta hyvä sana sen ilahduttaa.
[26]Vanhurskas opastaa lähimmäistään, mutta jumalattomat eksyttää heidän oma tiensä.
[27]Veltto ei saa paistetuksi saalistaan, mutta ahkeruus on ihmiselle arvokas omaisuus.
[28]Vanhurskauden polulla on elämä, sillä tiellä kulkeminen ei ole kuolemaksi.

Provérbios 13

[1] O filho sábio ouve a instrução do pai, mas o escarnecedor não atende à repreensão.
[2] Do fruto da boca o homem comerá o bem, mas o desejo dos pérfidos é a violência.
[3] O que guarda a boca conserva a sua alma, mas o que muito abre os lábios a si mesmo se arruína.
[4] O preguiçoso deseja e nada tem, mas a alma dos diligentes se farta.
[5] O justo aborrece a palavra de mentira, mas o perverso faz vergonha e se desonra.
[6] A justiça guarda ao que anda em integridade, mas a malícia subverte ao pecador.
[7] Uns se dizem ricos sem terem nada; outros se dizem pobres, sendo mui ricos.

Sananlaskut 13

[1]Viisas poika kuuntelee isän ojennusta, mutta pilkkaaja ei ota nuhdetta kuullakseen.
[2]Suunsa hedelmästä ihminen saa nauttia hyvää, mutta uskottomilla on halu väkivaltaan.
[3]Joka pitää suunsa kurissa, säilyttää henkensä, mutta avosuinen joutuu turmioon.
[4]Laiskan sielu kaipaa mutta ei saa mitään, ahkerat tulevat ravituiksi.
[5]Vanhurskas vihaa valhepuhetta, mutta jumalattoman vaellus on iljettävää ja häpeällistä.
[6]Vanhurskaus varjelee nuhteettomasti vaeltavan, mutta jumalattomuus syöksee syntisen maahan.
[7]Toinen on olevinaan rikas omistamatta mitään, toinen köyhä, vaikka hänellä on paljon omaisuutta.

[8] Com as suas riquezas se resgata o homem, mas ao pobre não ocorre ameaça.

[9] A luz dos justos brilha intensamente, mas a lâmpada dos perversos se apagará.

[10] Da soberba só resulta a contenda, mas com os que se aconselham se acha a sabedoria.

[11] Os bens que facilmente se ganham, esses diminuem, mas o que ajunta à força do trabalho terá aumento.

[12] A esperança que se adia faz adoecer o coração, mas o desejo cumprido é árvore de vida.

[13] O que despreza a palavra a ela se apenhora, mas o que teme o mandamento será galardoado.

[14] O ensino do sábio é fonte de vida, para que se evitem os laços da morte.

[15] A boa inteligência consegue favor, mas o caminho dos pérfidos é intransitável.

[16] Todo prudente procede com conhecimento, mas o insensato espraia a sua loucura.

[17] O mau mensageiro se precipita no mal, mas o embaixador fiel é medicina.

[18] Pobreza e afronta sobrevêm ao que rejeita a instrução, mas o que guarda a repreensão será honrado.

[19] O desejo que se cumpre agrada a alma, mas apartar-se do mal é abominável para os insensatos.

[8] Mies joutuu antamaan rikkautensa henkensä lunnaiksi, mutta köyhän ei tarvitse kuunnella uhkailua.

[9] Vanhurskaitten valo loistaa iloisesti, mutta jumalattomien lamppu sammuu.

[10] Ylimielisyys tuottaa pelkkää riitaa, mutta viisaus on niillä, jotka noudattavat neuvoja.

[11] Helposti saatu omaisuus hupenee, mutta joka vähin erin kokoaa, saa sen karttumaan.

[12] Pitkittynyt odotus tekee sydämen sairaaksi, mutta täyttynyt halu on elämän puu.

[13] Joka sanaa halveksii, joutuu tuhoon, joka käskyä pelkää, se palkitaan.

[14] Viisaan opetus on elämän lähde kuoleman ansojen välttämiseksi.

[15] Hyvä ymmärrys tuo suosiota, mutta petturien tie on kova.

[16] Jokainen järkevä toimii taitavasti, mutta tyhmä levittää typeryyttä.

[17] Jumalaton sanansaattaja suistuu turmioon, mutta uskollinen lähettiläs on kuin lääke.

[18] Kuria vierovalle köyhyys ja häpeä, mutta nuhdetta noudattavalle kunnia.

[19] Tyydytetty halu on sielulle mieluinen, pahan karttaminen tyhmille kauhistus.

[20] Quem anda com os sábios será sábio, mas o companheiro dos insensatos se tornará mau.

[21] A desventura persegue os pecadores, mas os justos serão galardoados com o bem.

[22] O homem de bem deixa herança aos filhos de seus filhos, mas a riqueza do pecador é depositada para o justo.

[23] A terra virgem dos pobres dá mantimento em abundância, mas a falta de justiça o dissipa.

[24] O que retém a vara aborrece a seu filho, mas o que o ama, cedo, o disciplina.

[25] O justo tem o bastante para satisfazer o seu apetite, mas o estômago dos perversos passa fome.

Provérbios 14

[1] A mulher sábia edifica a sua casa, mas a insensata, com as próprias mãos, a derriba.

[2] O que anda na retidão teme ao SENHOR, mas o que anda em caminhos tortuosos, esse o despreza.

[3] Está na boca do insensato a vara para a sua própria soberba, mas os lábios do prudente o preservarão.

[4] Não havendo bois, o celeiro fica limpo, mas pela força do boi há abundância de colheitas.

[5] A testemunha verdadeira não mente, mas a falsa se desboca em mentiras.

[6] O escarnecedor procura a sabedoria e não a encontra, mas para o prudente o conhecimento é fácil.

[20] Vaella viisaiden kanssa, niin viisastut, tyhmien kumppanin käy huonosti.

[21] Synnintekijöitä vainoaa onnettomuus, mutta vanhurskaat saavat palkakseen onnen.

[22] Hyvä ihminen jättää perinnön lapsenlapsillekin, mutta syntisen varat talletetaan vanhurskasta varten.

[23] Köyhien uudismaa tuottaa runsaan ruuan, mutta moni joutuu tuhoon, kun oikeus ei vallitse.

[24] Joka vitsaa säästää, vihaa lastaan, joka häntä rakastaa, kurittaa häntä ajoissa.

[25] Vanhurskas saa syödä kyllikseen, mutta jumalattoman vatsa jää vajaaksi.

Sananlaskut 14

[1] Vaimojen viisaus talot rakentaa, mutta typeryys ne omin käsin purkaa.

[2] Joka vaeltaa suoraan, se pelkää Herraa , mutta joka mutkittelee tiellään, halveksii häntä.

[3] Typerän suussa on vitsa hänen ylpeydelleen, mutta viisaita vartioivat heidän huulensa.

[4] Missä härkiä puuttuu, siellä syöttökaukalo on tyhjä; runsas sato saadaan härän voimalla.

[5] Uskollinen todistaja ei valehtele, mutta väärä todistaja laskettelee valheita.

[6] Pilkkaaja etsii turhaan viisautta, mutta ymmärtävälle tiedon saaminen on helppoa.

[7] Foge da presença do homem insensato, porque nele não divisarás lábios de conhecimento.

[7] Lähde pois tyhmän miehen luota, hänen huuliltaan et tietoa saa.

[8] A sabedoria do prudente é entender o seu próprio caminho, mas a estultícia dos insensatos é enganadora.

[8] Järkevän viisautta on tarkata omaa vaellustaan, mutta tyhmien typeryys on petosta.

[9] Os loucos zombam do pecado, mas entre os retos há boa vontade.

[9] Typeriä pilkkaa heidän syyllisyytensä, mutta oikeamielisten keskellä on Jumalan suosio.

[10] O coração conhece a sua própria amargura, e da sua alegria não participará o estranho.

[10] Sydän tuntee oman surunsa, eikä sen iloon saa vieras sekaantua.

[11] A casa dos perversos será destruída, mas a tenda dos retos florescerá.

[11] Jumalattoman talo hävitetään, mutta oikeamielisten maja kukoistaa.

[12] Há caminho que ao homem parece direito, mas ao cabo dá em caminhos de morte.

[12]Miehen mielestä voi tie olla oikea, vaikka se lopulta on kuoleman tie.

[13] Até no riso tem dor o coração, e o fim da alegria é tristeza.

[13]Nauraessakin voi sydän kärsiä ja ilo päättyä murheeseen.

[14] O infiel de coração dos seus próprios caminhos se farta, como do seu próprio proceder, o homem de bem.

[14] Se, jolla on luopunut sydän, saa tyydytyksen omista teistään ja hyvä mies omistaan.

[15] O simples dá crédito a toda palavra, mas o prudente atenta para os seus passos.

[15]Yksinkertainen uskoo joka sanan, mutta järkevä tarkkaa askeleitaan.

[16] O sábio é cauteloso e desvia-se do mal, mas o insensato encoleriza-se e dá-se por seguro.

[16] Viisas pelkää ja karttaa pahaa, mutta tyhmä on ylimielinen ja luottavainen.

[17] O que presto se ira faz loucuras, e o homem de maus desígnios é odiado.

[17]Äkkipikainen tekee typeryyksiä, ja juonittelija tulee vihatuksi.

[18] Os simples herdam a estultícia, mas os prudentes se coroam de conhecimento.

[18]Yksinkertaiset saavat typeryyden perinnökseen mutta järkevät tiedon kruunukseen.

[19] Os maus inclinam-se perante a face dos bons, e os perversos, junto às portas do justo.

[19] Pahojen täytyy kumartua hyvien edessä ja jumalattomien vanhurskaan porteilla.

[20] O pobre é odiado até do vizinho, mas o rico tem muitos amigos.

[21] O que despreza ao seu vizinho peca, mas o que se compadece dos pobres é feliz.

[22] Acaso, não erram os que maquinam o mal? Mas amor e fidelidade haverá para os que planejam o bem.

[23] Em todo trabalho há proveito; meras palavras, porém, levam à penúria.

[24] Aos sábios a riqueza é coroa, mas a estultícia dos insensatos não passa de estultícia.

[25] A testemunha verdadeira livra almas, mas o que se desboca em mentiras é enganador.

[26] No temor do SENHOR, tem o homem forte amparo, e isso é refúgio para os seus filhos.

[27] O temor do SENHOR é fonte de vida para evitar os laços da morte.

[28] Na multidão do povo, está a glória do rei, mas, na falta de povo, a ruína do príncipe.

[29] O longânimo é grande em entendimento, mas o de ânimo precipitado exalta a loucura.

[30] O ânimo sereno é a vida do corpo, mas a inveja é a podridão dos ossos.

[31] O que oprime ao pobre insulta aquele que o criou, mas a este honra o que se compadece do necessitado.

[32] Pela sua malícia é derribado o perverso, mas o justo, ainda morrendo, tem esperança.

[20] Köyhää vihaa hänen kumppaninsakin, mutta rikasta rakastavat monet.

[21] Syntiä tekee, joka lähimmäistään halveksii; autuas se, joka kurjia armahtaa.

[22] Eivätkö eksy ne, jotka miettivät pahaa? Armo ja uskollisuus niille, jotka miettivät hyvää.

[23] Kaikesta vaivannäöstä on hyötyä mutta huulten höpinästä vain vahinkoa.

[24] Viisaiden kruunu on heidän rikkautensa, mutta tyhmien typeryys on älyttömyyttä.

[25] Uskollinen todistaja pelastaa elämän, mutta valheita lasketteleva on täynnä petosta.

[26] Herran pelossa on vahva varmuus, turva vielä lapsillekin.

[27] Herran pelko on elämän lähde kuoleman ansojen välttämiseksi.

[28] Kansan paljous on kuninkaan kunnia, väen vähyys ruhtinaan turmio.

[29] Pitkämielisellä on paljon ymmärrystä, mutta äkkipikainen tuo julki mielettömyyttä.

[30] Levollinen sydän on ruumiille elämäksi, mutta kiihko on mätä luissa.

[31] Joka sortaa vähäosaista, herjaa hänen Luojaansa, mutta Luojaa kunnioittaa se, joka armahtaa köyhää.

[32] Jumalaton syöstään omaan pahuuteensa, mutta vanhurskas on kuollessaankin turvattu.

33 No coração do prudente, repousa a sabedoria, mas o que há no interior dos insensatos vem a lume.

34 A justiça exalta as nações, mas o pecado é o opróbrio dos povos.

35 O servo prudente goza do favor do rei, mas o que procede indignamente é objeto do seu furor.

Provérbios 15

1 A resposta branda desvia o furor, mas a palavra dura suscita a ira.

2 A língua dos sábios adorna o conhecimento, mas a boca dos insensatos derrama a estultícia.

3 Os olhos do SENHOR estão em todo lugar, contemplando os maus e os bons.

4 A língua serena é árvore de vida, mas a perversa quebranta o espírito.

5 O insensato despreza a instrução de seu pai, mas o que atende à repreensão consegue a prudência.

6 Na casa do justo há grande tesouro, mas na renda dos perversos há perturbação.

7 A língua dos sábios derrama o conhecimento, mas o coração dos insensatos não procede assim.

8 O sacrifício dos perversos é abominável ao SENHOR, mas a oração dos retos é o seu contentamento.

9 O caminho do perverso é abominação ao SENHOR, mas este ama o que segue a justiça.

33 Ymmärtävän sydämeen asettuu viisaus, tyhmien keskellä se tekee itsensä tunnetuksi.

34 Vanhurskaus kansan korottaa, mutta synti on kansakuntien häpeä.

35 Taitava palvelija saa kuninkaan suosion mutta kunnoton hänen vihansa.

Sananlaskut 15

1Lempeä vastaus taltuttaa kiukun, mutta loukkaava sana nostaa vihan.

2Viisaiden kieli puhuu tietoa taitavasti, mutta tyhmien suu suoltaa typeryyksiä.

3 Herran silmät näkevät joka paikkaan, ne pitävät silmällä hyviä ja pahoja.

4 Lääkitsevä kieli on elämän puu, mutta kielen vilpillisyys haavoittaa mielen.

5 Typerä pitää halpana isänsä ojennuksen, mutta joka nuhdetta noudattaa, on järkevä.

6Vanhurskaan talossa ovat suuret aarteet, mutta jumalattoman saalis joutuu tuhoon.

7Viisaiden huulet levittävät tietoa, mutta tyhmien sydän ei ole vakaa.

8 Jumalattomien uhrit ovat Herralle iljetys, mutta oikeamielisten rukoukset ovat hänelle mieluisia.

9Jumalattoman tie on Herralle iljetys, mutta vanhurskauteen pyrkivää hän rakastaa.

[10] Disciplina rigorosa há para o que deixa a vereda, e o que odeia a repreensão morrerá.

[11] O além e o abismo estão descobertos perante o SENHOR; quanto mais o coração dos filhos dos homens!

[12] O escarnecedor não ama àquele que o repreende, nem se chegará para os sábios.

[13] O coração alegre aformoseia o rosto, mas com a tristeza do coração o espírito se abate.

[14] O coração sábio procura o conhecimento, mas a boca dos insensatos se apascenta de estultícia.

[15] Todos os dias do aflito são maus, mas a alegria do coração é banquete contínuo.

[16] Melhor é o pouco, havendo o temor do SENHOR, do que grande tesouro onde há inquietação.

[17] Melhor é um prato de hortaliças onde há amor do que o boi cevado e, com ele, o ódio.

[18] O homem iracundo suscita contendas, mas o longânimo apazigua a luta.

[19] O caminho do preguiçoso é como que cercado de espinhos, mas a vereda dos retos é plana.

[20] O filho sábio alegra a seu pai, mas o homem insensato despreza a sua mãe.

[21] A estultícia é alegria para o que carece de entendimento, mas o homem sábio anda retamente.

[10]Kova kuritus tulee sille, joka hylkää oikean tien; joka nuhdetta vihaa, on kuoleman oma.

[11] Herra näkee tuonelan ja kadotuksen, saati sitten ihmislasten sydämet.

[12] Pilkkaaja ei pidä siitä, että häntä nuhdellaan, viisaiden luo hän ei mene.

[13]Iloinen sydän kaunistaa kasvot, mutta sydämen tuskassa mieli on murtunut.

[14]Ymmärtävän sydän etsii tietoa, mutta tyhmien suu suosii typeryyttä.

[15] Puutteenalaiselle ovat pahoja kaikki päivät, mutta hyvä mieli on kuin alituiset pidot.

[16] Parempi vähän Herran pelossa kuin runsaat varastot levottomuudessa.

[17]Parempi vihannesruoka rakkaudessa kuin syöttöhärkä vihassa.

[18] Kiivas mies aloittaa kiistan, mutta pitkämielinen saa riidan loppumaan.

[19]Laiskan tie on kuin piikkinen pensasaita, mutta oikeamielisten polku on raivattu.

[20] Viisas poika on isälleen iloksi, mutta tyhmä ihminen halveksii äitiään.

[21]Typeryys on ilo sille, joka on vailla ymmärrystä, mutta ymmärtävä mies kulkee suoraan.

[22] Onde não há conselho fracassam os projetos, mas com os muitos conselheiros há bom êxito.	[22] Hankkeet sortuvat siellä, missä neuvonpito puuttuu, mutta toteutuvat siellä, missä on runsaasti neuvonantajia.
[23] O homem se alegra em dar resposta adequada, e a palavra, a seu tempo, quão boa é!	[23]Mies saa ilon suunsa vastauksesta. Kuinka hyvä onkaan oikeaan aikaan sanottu sana!
[24] Para o sábio há o caminho da vida que o leva para cima, a fim de evitar o inferno, embaixo.	[24]Taitava käy elämän tietä ylöspäin välttääkseen tuonelan, joka on alhaalla.
[25] O SENHOR deita por terra a casa dos soberbos; contudo, mantém a herança da viúva.	[25] Ylpeiden huoneen Herra hajottaa, mutta lesken rajan hän vahvistaa.
[26] Abomináveis são para o SENHOR os desígnios do mau, mas as palavras bondosas lhe são aprazíveis.	[26]Pahan ihmisen hankkeet ovat Herralle iljetys, mutta lempeät sanat ovat puhtaita.
[27] O que é ávido por lucro desonesto transtorna a sua casa, mas o que odeia o suborno, esse viverá.	[27] Väärän voiton tavoittelija saattaa huoneensa turmioon, mutta joka lahjuksia vihaa, saa elää.
[28] O coração do justo medita o que há de responder, mas a boca dos perversos transborda maldades.	[28]Vanhurskaan sydän miettii mitä vastata, mutta jumalattomien suu suoltaa pahuutta.
[29] O SENHOR está longe dos perversos, mas atende à oração dos justos.	[29] Herra on kaukana jumalattomista, mutta vanhurskaiden rukouksen hän kuulee.
[30] O olhar de amigo alegra ao coração; as boas-novas fortalecem até os ossos.	[30] Valoisa katse ilahduttaa sydämen, hyvän sanoman kuuleminen vahvistaa luita.
[31] Os ouvidos que atendem à repreensão salutar no meio dos sábios têm a sua morada.	[31] Se, jonka korva kuuntelee terveellistä nuhdetta , saa asua viisaiden keskellä.
[32] O que rejeita a disciplina menospreza a sua alma, porém o que atende à repreensão adquire entendimento.	[32] Joka ei välitä ojennuksesta, halveksii omaa elämäänsä, mutta joka kuuntelee nuhdetta, hankkii ymmärrystä.
[33] O temor do SENHOR é a instrução da sabedoria, e a humildade precede a honra.	[33] Herranpelko on kuri viisauteen, kunnian edellä käy nöyryys.

Provérbios 16

[1] O coração do homem pode fazer planos, mas a resposta certa dos lábios vem do SENHOR.

[2] Todos os caminhos do homem são puros aos seus olhos, mas o SENHOR pesa o espírito.

[3] Confia ao SENHOR as tuas obras, e os teus desígnios serão estabelecidos.

[4] O SENHOR fez todas as coisas para determinados fins e até o perverso, para o dia da calamidade.

[5] Abominável é ao SENHOR todo arrogante de coração; é evidente que não ficará impune.

[6] Pela misericórdia e pela verdade, se expia a culpa; e pelo temor do SENHOR os homens evitam o mal.

[7] Sendo o caminho dos homens agradável ao SENHOR, este reconcilia com eles os seus inimigos.

[8] Melhor é o pouco, havendo justiça, do que grandes rendimentos com injustiça.

[9] O coração do homem traça o seu caminho, mas o SENHOR lhe dirige os passos.

[10] Nos lábios do rei se acham decisões autorizadas; no julgar não transgrida, pois, a sua boca.

[11] Peso e balança justos pertencem ao SENHOR; obra sua são todos os pesos da bolsa.

[12] A prática da impiedade é abominável para os reis, porque com justiça se estabelece o trono.

Sananlaskut 16

[1]Ihminen suunnittelee mielessään, mutta kielen vastaus tulee Herralta.

[2]Kaikki miehen tiet ovat hänen omissa silmissään puhtaat, mutta Herra tutkii henget.

[3]Heitä työsi Herran haltuun, niin sinun hankkeesi menestyvät.

[4]Kaiken on Herra tehnyt tarkoitustaan varten, myös jumalattoman onnettomuuden päivän varalle.

[5] Jokainen ylvästelijä on Herralle kauhistus: totisesti , sellainen ei jää rankaisematta.

[6]Armolla ja uskollisuudella rikos sovitetaan, ja Herran pelko pitää pahan loitolla.

[7] Jos miehen tiet ovat Herralle mieleen, Herra saattaa vihamiehetkin sovintoon hänen kanssaan.

[8] Parempi vähän vanhurskaudessa kuin suuret voitot vääryydessä.

[9]Sydämessään ihminen suunnittelee tiensä, mutta Herra ohjaa hänen askeleensa.

[10]Kuninkaan huulilla on jumalallinen ratkaisu, hänen suunsa ei petä, kun hän tuomitsee.

[11] Oikea puntari ja vaaka ovat Herran , hänen tekoaan ovat kaikki painot kukkarossa.

[12] Jumalattomuuden harjoittaminen on kuninkaille kauhistus, sillä vanhurskaudesta valtaistuin vahvistuu.

[13] Os lábios justos são o contentamento do rei, e ele ama o que fala coisas retas.

[13]Vanhurskaat huulet ovat kuninkaille mieleen, oikein puhuvaa he rakastavat.

[14] O furor do rei são uns mensageiros de morte, mas o homem sábio o apazigua.

[14]Kuninkaan viha on kuoleman sanansaattaja, mutta viisas mies sen lepyttää.

[15] O semblante alegre do rei significa vida, e a sua benevolência é como a nuvem que traz chuva serôdia.

[15] Kuninkaan kasvojen valoisuus on elämäksi, hänen suosionsa on kuin keväinen sadepilvi.

[16] Quanto melhor é adquirir a sabedoria do que o ouro! E mais excelente, adquirir a prudência do que a prata!

[16] Kuinka paljon parempi onkaan hankkia viisautta kuin kultaa! Parempi on hankkia ymmärrystä kuin hopeaa.

[17] O caminho dos retos é desviar-se do mal; o que guarda o seu caminho preserva a sua alma.

[17]Oikeamielisten tie kiertää pahan, henkensä säilyttää, kun pitää huolta vaelluksestaan.

[18] A soberba precede a ruína, e a altivez do espírito, a queda.

[18] Kukistumisen edellä käy ylpeys, kompastumisen edellä ylimielisyys.

[19] Melhor é ser humilde de espírito com os humildes do que repartir o despojo com os soberbos.

[19]Parempi vaatimattomana köyhien parissa kuin jakamassa saalista ylpeiden kanssa.

[20] O que atenta para o ensino acha o bem, e o que confia no SENHOR, esse é feliz.

[20] Joka painaa mieleensä sanan, se löytää onnen. Autuas se, joka turvaa Herraan!

[21] O sábio de coração é chamado prudente, e a doçura no falar aumenta o saber.

[21]Jolla on viisas sydän, sitä sanotaan ymmärtäväksi, ja puheen miellyttävyys antaa opetukselle tehoa.

[22] O entendimento, para aqueles que o possuem, é fonte de vida; mas, para o insensato, a sua estultícia lhe é castigo.

[22] Ymmärrys on omistajalleen elämän lähde, mutta typeryys on tyhmälle kuritus.

[23] O coração do sábio é mestre de sua boca e aumenta a persuasão nos seus lábios.

[23] Viisaan sydän tekee hänen suunsa taitavaksi ja antaa tehoa hänen huultensa opetukselle.

[24] Palavras agradáveis são como favo de mel: doces para a alma e medicina para o corpo.

[24] Lempeät sanat ovat kuin valuva hunaja: makeita sielulle ja lääkettä luille.

[25] Há caminho que parece direito ao homem, mas afinal são caminhos de morte.

[26] A fome do trabalhador o faz trabalhar, porque a sua boca a isso o incita.

[27] O homem depravado cava o mal, e nos seus lábios há como que fogo ardente.

[28] O homem perverso espalha contendas, e o difamador separa os maiores amigos.

[29] O homem violento alicia o seu companheiro e guia-o por um caminho que não é bom.

[30] Quem fecha os olhos imagina o mal, e, quando morde os lábios, o executa.

[31] Coroa de honra são as cãs, quando se acham no caminho da justiça.

[32] Melhor é o longânimo do que o herói da guerra, e o que domina o seu espírito, do que o que toma uma cidade.

[33] A sorte se lança no regaço, mas do SENHOR procede toda decisão.

Provérbios 17

[1] Melhor é um bocado seco e tranqüilidade do que a casa farta de carnes e contendas.

[2] O escravo prudente dominará sobre o filho que causa vergonha e, entre os irmãos, terá parte na herança.

[3] O crisol prova a prata, e o forno, o ouro; mas aos corações prova o SENHOR.

[4] O malfazejo atenta para o lábio iníquo; o mentiroso inclina os ouvidos para a língua maligna.

[25] Miehen mielestä tie voi olla oikea, vaikka se lopulta on kuoleman tie.

[26] Työmiehen nälkä tekee työtä hänen hyväkseen, sillä oma suu ajaa häntä työhön.

[27] Kelvoton mies suunnittelee pahaa, hänen huulillaan on kuin polttava tuli.

[28] Juonitteleva mies saa aikaan riidan, ja panettelija erottaa ystävykset.

[29] Väkivallan mies houkuttelee lähimmäistään ja johtaa hänet tielle, joka ei ole hyvä.

[30] Joka silmillään kyräilee, sillä on mielessään kavaluus; joka huulensa yhteen puristaa, sillä on paha mielessä.

[31] Harmaat hapset ovat kunnian kruunu; se saadaan vanhurskauden tiellä.

[32] Kärsivällinen on parempi kuin sankari ja mielensä hillitsevä parempi kuin kaupungin valloittaja.

[33] Helmassa pudistellen arpa heitetään, mutta jokainen ratkaisu tulee Herralta.

Sananlaskut 17

[1] Parempi kuiva leivänkannikka rauhassa kuin talo täynnä paistilihaa riidassa.

[2] Taitava palvelija hallitsee kelvotonta poikaa ja saa veljesten rinnalla osan perinnöstä.

[3] Hopealle sulatin, kullalle uuni, mutta sydämet koettelee Herra.

[4] Paha kuuntelee ilkeitä puheita, petollinen tarkkaa vahingollista kieltä.

[5] O que escarnece do pobre insulta ao que o criou; o que se alegra da calamidade não ficará impune.

[5] Joka köyhää pilkkaa, se herjaa hänen Luojaansa, joka onnettomuudesta iloitsee, ei jää rankaisematta.

[6] Coroa dos velhos são os filhos dos filhos; e a glória dos filhos são os pais.

[6]Vanhusten kruunu ovat lastenlapset, ja isät ovat lasten kunnia.

[7] Ao insensato não convém a palavra excelente; quanto menos ao príncipe, o lábio mentiroso!

[7] Ei sovi houkalle suuret sanat, saati sitten jalosukuiselle valheen puhuminen.

[8] Pedra mágica é o suborno aos olhos de quem o dá, e para onde quer que se volte terá seu proveito.

[8] Lahjus on käyttäjänsä silmissä ihana kivi: kääntyypä hän minne tahansa, hän menestyy.

[9] O que encobre a transgressão adquire amor, mas o que traz o assunto à baila separa os maiores amigos.

[9]Joka rikkomuksen peittää, se vaalii rakkautta, mutta joka asioita kaivelee, se joutuu eroon ystävästään.

[10] Mais fundo entra a repreensão no prudente do que cem açoites no insensato.

[10]Nuhde tehoaa ymmärtäväiseen paremmin kuin sata lyöntiä tyhmään.

[11] O rebelde não busca senão o mal; por isso, mensageiro cruel se enviará contra ele.

[11] Vain kapinaa hankkii paha ihminen, mutta häntä vastaan lähetetään armoton sanansaattaja.

[12] Melhor é encontrar-se uma ursa roubada dos filhos do que o insensato na sua estultícia.

[12] Kohdatkoon miestä karhu, jolta on riistetty pennut, mutta älköön tyhmä typeryydessään.

[13] Quanto àquele que paga o bem com o mal, não se apartará o mal da sua casa.

[13] Joka hyvän pahalla palkitsee, sen kodista ei onnettomuus väisty.

[14] Como o abrir-se da represa, assim é o começo da contenda; desiste, pois, antes que haja rixas.

[14]Kiistan aloittaminen on kuin päästäisi vedet valloilleen – luovu siitä, ennen kuin riita puhkeaa.

[15] O que justifica o perverso e o que condena o justo abomináveis são para o SENHOR, tanto um como o outro.

[15] Julistaa syyllinen syyttömäksi tai syytön syylliseksi, kumpikin on Herralle iljetys.

[16] De que serviria o dinheiro na mão do insensato para comprar a sabedoria, visto que não tem entendimento?

[16]Mitä hyötyä on rahasta tyhmän käsissä? Viisauden hankkimiseen hänellä ei ole ymmärrystä.

[17] Em todo tempo ama o amigo, e na angústia se faz o irmão.

[17] Ystävä rakastaa kaikkina aikoina, ja veli on syntynyt avuksi hädässä.

[18] O homem falto de entendimento compromete-se, ficando por fiador do seu próximo.

[18]Vailla ymmärrystä on mies, joka lyö kättä ja menee takuuseen toisen puolesta.

[19] O que ama a contenda ama o pecado; o que faz alta a sua porta facilita a própria queda.

[19]Joka riitaa rakastaa, se rakastaa rikkomusta. Joka porttinsa korottaa, se etsii tuhoa.

[20] O perverso de coração jamais achará o bem; e o que tem a língua dobre vem a cair no mal.

[20]Kieroilija ei löydä onnea, kavalakielinen suistuu onnettomuuteen.

[21] O filho estulto é tristeza para o pai, e o pai do insensato não se alegra.

[21] Tyhmä on murheeksi siittäjälleen, houkan isä on iloa vailla.

[22] O coração alegre é bom remédio, mas o espírito abatido faz secar os ossos.

[22] Iloinen sydän on terveydeksi, mutta murtunut mieli kuivattaa luut.

[23] O perverso aceita suborno secretamente, para perverter as veredas da justiça.

[23]Jumalaton ottaa lahjuksen povestaan vääristääkseen oikeuden tiet.

[24] A sabedoria é o alvo do inteligente, mas os olhos do insensato vagam pelas extremidades da terra.

[24] Ymmärtäväisen kasvoilla on viisaus, mutta tyhmän silmät harhailevat maailman rantaa.

[25] O filho insensato é tristeza para o pai e amargura para quem o deu à luz.

[25] Tyhmä poika on isälleen harmiksi ja synnyttäjälleen katkeraksi murheeksi.

[26] Não é bom punir ao justo; é contra todo direito ferir ao príncipe.

[26] Paha jo sekin, jos syytöntä sakotetaan, kovin kohtuutonta, jos jaloja lyödään.

[27] Quem retém as palavras possui o conhecimento, e o sereno de espírito é homem de inteligência.

[27] Joka säästää sanojaan, on taitava, ja rauhallisella miehellä on ymmärrystä.

[28] Até o estulto, quando se cala, é tido por sábio, e o que cerra os lábios, por sábio.

[28]Typeräkin käy viisaasta, jos on vaiti; joka huulensa sulkee, on ymmärtäväinen.

Provérbios 18

Sananlaskut 18

[1] O solitário busca o seu próprio interesse e insurge-se contra a verdadeira sabedoria.

[1]Eriseurainen noudattaa omia pyyteitään, kaikin neuvoin hän haastaa riitaa.

[2] O insensato não tem prazer no entendimento, senão em externar o seu interior.

[2] Tyhmä ei pyri ymmärrykseen, vaan oman mielipiteensä julki tuomiseen.

3 Vindo a perversidade, vem também o desprezo; e, com a ignomínia, a vergonha.

3 Minne jumalaton tulee, sinne tulee halveksuntakin ja häpeällisen elämän mukana häväistys.

4 Águas profundas são as palavras da boca do homem, e a fonte da sabedoria, ribeiros transbordantes.

4 Syviä vesiä ovat sanat miehen suusta, ne ovat virtaava puro ja viisauden lähde.

5 Não é bom ser parcial com o perverso, para torcer o direito contra os justos.

5 Ei ole hyvä pitää syyllisen puolta ja vääntää vääräksi syyttömän asiaa oikeudessa.

6 Os lábios do insensato entram na contenda, e por açoites brada a sua boca.

6 Tyhmän huulet tuovat mukanaan riidan, ja hänen suunsa kutsuu lyöntejä.

7 A boca do insensato é a sua própria destruição, e os seus lábios, um laço para a sua alma.

7 Oma suu on tyhmälle turmioksi ja omat huulet ansaksi hänelle itselleen.

8 As palavras do maldizente são doces bocados que descem para o mais interior do ventre.

8 Panettelijan puheet ovat kuin herkkupaloja, ne painuvat syvälle sisimpään asti.

9 Quem é negligente na sua obra já é irmão do desperdiçador.

9 Joka on veltto toimessaan, on vahingontekijän veli.

10 Torre forte é o nome do SENHOR, à qual o justo se acolhe e está seguro.

10 Herran nimi on vahva torni, vanhurskas juoksee sinne ja saa turvan.

11 Os bens do rico lhe são cidade forte e, segundo imagina, uma alta muralha.

11 Rikkaan omaisuus on hänen vahva kaupunkinsa, kuin korkea muuri hänen kuvitteluissaan.

12 Antes da ruína, gaba-se o coração do homem, e diante da honra vai a humildade.

12 Tuhon edellä miehen sydän ylpistyy, mutta kunnian edellä käy nöyryys.

13 Responder antes de ouvir é estultícia e vergonha.

13 Joka vastaa ennen kuin on kuullut, on typerä ja saa siitä häpeän.

14 O espírito firme sustém o homem na sua doença, mas o espírito abatido, quem o pode suportar?

14 Miehekäs mieli kestää sairauden, mutta kuka voi kestää, jos mieli on murtunut?

15 O coração do sábio adquire o conhecimento, e o ouvido dos sábios procura o saber.

15 Ymmärtävän sydän hankkii tietoa, sitä etsivät viisaitten korvat.

[16] O presente que o homem faz alarga-lhe o caminho e leva-o perante os grandes.

[17] O que começa o pleito parece justo, até que vem o outro e o examina.

[18] Pelo lançar da sorte, cessam os pleitos, e se decide a causa entre os poderosos.

[19] O irmão ofendido resiste mais que uma fortaleza; suas contendas são ferrolhos de um castelo.

[20] Do fruto da boca o coração se farta, do que produzem os lábios se satisfaz.

[21] A morte e a vida estão no poder da língua; o que bem a utiliza come do seu fruto.

[22] O que acha uma esposa acha o bem e alcançou a benevolência do SENHOR.

[23] O pobre fala com súplicas, porém o rico responde com durezas.

[24] O homem que tem muitos amigos sai perdendo; mas há amigo mais chegado do que um irmão.

Provérbios 19

[1] Melhor é o pobre que anda na sua integridade do que o perverso de lábios e tolo.

[2] Não é bom proceder sem refletir, e peca quem é precipitado.

[3] A estultícia do homem perverte o seu caminho, mas é contra o SENHOR que o seu coração se ira.

[4] As riquezas multiplicam os amigos; mas, ao pobre, o seu próprio amigo o deixa.

[16] Lahja laajentaa ihmisen vaikutuspiirin ja vie hänet mahtimiesten pariin.

[17] Riita-asiassa ensiksi puhuva on oikeassa, kunnes hänen vastapuolensa tulee ja ottaa hänestä selon.

[18] Arpa asettaa riidat ja ratkaisee väkevien välit.

[19] Loukattu veli on vaikeampi voittaa kuin vahva kaupunki, ja riidat ovat kuin linnanportin salvat.

[20] Suunsa hedelmästä mies saa vatsansa täyteen, huultensa sadosta hän syö kyllikseen.

[21] Kuolema ja elämä ovat kielen vallassa. Joka sitä rakastaa, joutuu syömään sen hedelmää.

[22] Joka hyvän vaimon löysi, se onnen löysi, sai osakseen Herran suosion.

[23] Köyhä puhuu anellen, mutta rikas vastaa tylysti.

[24] Vahingokseen mies on monien ystävä, mutta on myös ystäviä, veljiäkin uskollisempia.

Sananlaskut 19

[1] Parempi on köyhä, joka vaeltaa nuhteettomasti, kuin kieropuheinen, joka on vielä tyhmäkin.

[2] Ilman taitoa ei intokaan ole hyväksi, ja kiirehtivän jalka astuu harhaan.

[3] Ihmisen oma typeryys turmelee hänen tiensä, mutta Herralle hän sydämessään vihoittelee.

[4] Omaisuus lisää paljon ystäviä, mutta vähävarainen joutuu ystävästään eroon.

[5] A falsa testemunha não fica impune, e o que profere mentiras não escapa.

[6] Ao generoso, muitos o adulam, e todos são amigos do que dá presentes.

[7] Se os irmãos do pobre o aborrecem, quanto mais se afastarão dele os seus amigos! Corre após eles com súplicas, mas não os alcança.

[8] O que adquire entendimento ama a sua alma; o que conserva a inteligência acha o bem.

[9] A falsa testemunha não fica impune, e o que profere mentiras perece.

[10] Ao insensato não convém a vida regalada, quanto menos ao escravo dominar os príncipes!

[11] A discrição do homem o torna longânimo, e sua glória é perdoar as injúrias.

[12] Como o bramido do leão, assim é a indignação do rei; mas seu favor é como o orvalho sobre a erva.

[13] O filho insensato é a desgraça do pai, e um gotejar contínuo, as contenções da esposa.

[14] A casa e os bens vêm como herança dos pais; mas do SENHOR, a esposa prudente.

[15] A preguiça faz cair em profundo sono, e o ocioso vem a padecer fome.

[16] O que guarda o mandamento guarda a sua alma; mas o que despreza os seus caminhos, esse morre.

[17] Quem se compadece do pobre ao SENHOR empresta, e este lhe paga o seu benefício.

[5] Väärä todistaja ei jää rankaisematta, ja valheiden puhuja ei pelastu.

[6]Monet etsivät ylhäisen suosiota, ja kaikki ovat anteliaan ystäviä.

[7] Köyhä on kaikkien veljiensä vihaama, vielä enemmän karttavat häntä hänen ystävänsä. Hän vetoaa heihin sanoillaan, mutta turhaan.

[8]Joka viisautta hankkii, se rakastaa sieluaan, joka ymmärrystä vaalii, se löytää onnen.

[9] Väärä todistaja ei jää rankaisematta, ja joka valheita laskettelee, tuhoutuu.

[10] Tyhmälle ei sovi yltäkylläisyys, saati sitten orjalle ruhtinaiden hallitseminen.

[11]Ymmärrys tekee ihmisen pitkämieliseksi, hänen kunniansa on antaa rikkomus anteeksi.

[12] Kuninkaan viha on kuin nuoren leijonan karjunta, mutta hänen suosionsa on kuin kaste ruohikolle.

[13] Tyhmä poika on isälleen onnettomuus, riitainen vaimo kuin pahoin vuotava katto.

[14]Talo ja omaisuus peritään isiltä, mutta viisas vaimo tulee Herralta.

[15]Laiskuus vaivuttaa sikeään uneen, ja veltto joutuu näkemään nälkää.

[16]Joka käskyt pitää, säilyttää henkensä; joka ei teistänsä välitä, on kuoleman oma.

[17] Joka vähäosaista armahtaa, lainaa Herralle , ja Herra maksaa takaisin hänen hyvän tekonsa.

[18] Castiga a teu filho, enquanto há esperança, mas não te excedas a ponto de matá-lo.

[19] Homem de grande ira tem de sofrer o dano; porque, se tu o livrares, virás ainda a fazê-lo de novo.

[20] Ouve o conselho e recebe a instrução, para que sejas sábio nos teus dias por vir.

[21] Muitos propósitos há no coração do homem, mas o desígnio do SENHOR permanecerá.

[22] O que torna agradável o homem é a sua misericórdia; o pobre é preferível ao mentiroso.

[23] O temor do SENHOR conduz à vida; aquele que o tem ficará satisfeito, e mal nenhum o visitará.

[24] O preguiçoso mete a mão no prato e não quer ter o trabalho de a levar à boca.

[25] Quando ferires ao escarnecedor, o simples aprenderá a prudência; repreende ao sábio, e crescerá em conhecimento.

[26] O que maltrata a seu pai ou manda embora a sua mãe filho é que envergonha e desonra.

[27] Filho meu, se deixas de ouvir a instrução, desviar-te-ás das palavras do conhecimento.

[28] A testemunha de Belial escarnece da justiça, e a boca dos perversos devora a iniqüidade.

[29] Preparados estão os juízos para os escarnecedores e os açoites, para as costas dos insensatos.

Provérbios 20

[18]Kurita poikaasi, kun vielä on toivoa; ethän halua hänen kuolemaansa.

[19]Rajuluontoinen joutuu sakkoihin, jos häntä autat, joudut tekemään sen toistekin.

[20] Kuule neuvoa, ota ojennus varteen, että olisit vastedes viisaampi.

[21] Monet ovat miehen mielessä ajatukset, mutta Herran neuvo pysyy.

[22]Ihaninta ihmisessä on hänen laupeutensa, ja köyhä on parempi kuin valehtelija.

[23] Herran pelko on elämäksi: saa levätä yönsä ravittuna, eikä mikään paha kohtaa.

[24] Laiska pistää kätensä kulhoon mutta ei jaksa viedä sitä suuhun saakka.

[25] Lyö pilkkaajaa, niin yksinkertainen saa ymmärrystä, nuhtele ymmärtäväistä, niin hän ottaa opikseen.

[26]Joka kohtelee pahoin isäänsä ja häätää pois äitinsä, on kelvoton ja hävytön poika.

[27]Poikani, jos lakkaat kuulemasta ojennusta, eksyt pois tiedon sanoista.

[28]Kelvoton todistaja pitää oikeutta pilkkanaan, ja jumalattomien suu nielee vääryyttä.

[29] Tuomiot ovat valmiina pilkkaajille, lyönnit tyhmien selkään.

Sananlaskut 20

[1] O vinho é escarnecedor, e a bebida forte, alvoroçadora; todo aquele que por eles é vencido não é sábio.

[1]Viini on pilkkaaja, väkijuoma metelöitsijä: ei ole viisas kukaan, joka niistä hoipertelee.

[2] Como o bramido do leão, é o terror do rei; o que lhe provoca a ira peca contra a sua própria vida.

[2] Kuninkaan viha on pelottava kuin nuoren leijonan karjunta. Joka hänet vihastuttaa, tekee syntiä omaa elämäänsä vastaan.

[3] Honroso é para o homem o desviar-se de contendas, mas todo insensato se mete em rixas.

[3]Miehelle on kunniaksi pysyä erossa riidoista, kaikki typerät haastavat riitaa.

[4] O preguiçoso não lavra por causa do inverno, pelo que, na sega, procura e nada encontra.

[4]Syksyllä ei laiska kynnä, korjuuaikana hän etsii satoa, mutta ei löydä.

[5] Como águas profundas, são os propósitos do coração do homem, mas o homem de inteligência sabe descobri-los.

[5]Syviä vesiä ovat miehen sydämen aivoitukset, mutta ymmärtäväinen mies ammentaa ne esiin.

[6] Muitos proclamam a sua própria benignidade; mas o homem fidedigno, quem o achará?

[6] Monet kuuluttavat omaa uskollisuuttaan, mutta kuka voi löytää luotettavan miehen?

[7] O justo anda na sua integridade; felizes lhe são os filhos depois dele.

[7] Vanhurskas vaeltaa nuhteettomasti, onnellisia ovat myös lapset hänen jälkeensä.

[8] Assentando-se o rei no trono do juízo, com os seus olhos dissipa todo mal.

[8]Kuningas istuu tuomioistuimella, silmillään hän hajottaa kaiken pahan.

[9] Quem pode dizer: Purifiquei o meu coração, limpo estou do meu pecado?

[9] Kuka voi sanoa: ”Olen puhdistanut sydämeni, olen puhdas synnistäni”?

[10] Dois pesos e duas medidas, uns e outras são abomináveis ao SENHOR.

[10] Kahtalaiset punnukset ja kahtalaiset eefa-mitat – molemmat ovat Herralle kauhistus.

[11] Até a criança se dá a conhecer pelas suas ações, se o que faz é puro e reto.

[11]Teoistaan tuntee jo poikasenkin, onko hänen elämänsä puhdasta ja oikeaa.

[12] O ouvido que ouve e o olho que vê, o SENHOR os fez, tanto um como o outro.

[12] Kuulevan korvan ja näkevän silmän – molemmat on Herra luonut.

[13] Não ames o sono, para que não empobreças; abre os olhos e te fartarás do teu próprio pão.

[13] Älä unta rakasta, ettet köyhtyisi. Pidä silmäsi auki, niin saat kylliksi leipää.

[14] Nada vale, nada vale, diz o comprador, mas, indo-se, então, se gaba.

[14]”Huonoa, huonoa!” ostaja sanoo, mutta ostettuaan ja mentyään pois hän kehuskelee.

[15] Há ouro e abundância de pérolas, mas os lábios instruídos são jóia preciosa.

[15] Olkoon kultaa, olkoon helmiä paljon, kallein aarre on taitavat huulet.

[16] Tome-se a roupa àquele que fica fiador por outrem; e, por penhor, àquele que se obriga por estrangeiros.

[16] Ota vaatteet siltä, joka meni takaamaan vierasta, ota häneltä pantti muukalaisten puolesta.

[17] Suave é ao homem o pão ganho por fraude, mas, depois, a sua boca se encherá de pedrinhas de areia.

[17] Makea on miehelle petoksella saatu leipä, mutta jälkeenpäin hän saa suunsa täyteen soraa.

[18] Os planos mediante os conselhos têm bom êxito; faze a guerra com prudência.

[18]Neuvotellen suunnitelmat vahvistuvat, sotaa sinun on käytävä neuvokkuudella.

[19] O mexeriqueiro revela o segredo; portanto, não te metas com quem muito abre os lábios.

[19]Joka panettelijana kulkee, ilmaisee salaisuuden. Älä antaudu avosuisen pariin.

[20] A quem amaldiçoa a seu pai ou a sua mãe, apagar-se-lhe-á a lâmpada nas mais densas trevas.

[20]Joka isäänsä ja äitiään kiroaa, sen lamppu sammuu pilkkopimeään.

[21] A posse antecipada de uma herança no fim não será abençoada.

[21]Perintö, jota aluksi kiivaasti tavoitellaan, ei lopulta tuo siunausta.

[22] Não digas: Vingar-me-ei do mal; espera pelo SENHOR, e ele te livrará.

[22]Älä sano: ”Minä kostan pahan.” Odota Herraa, hän auttaa sinua.

[23] Dois pesos são coisa abominável ao SENHOR, e balança enganosa não é boa.

[23]Kahdenlaiset punnukset ovat Herralle kauhistus, ja väärä vaaka ei ole hyväksi.

[24] Os passos do homem são dirigidos pelo SENHOR; como, pois, poderá o homem entender o seu caminho?

[24] Herralta tulevat miehen askeleet. Mitäpä ihminen itse tiestään ymmärtäisi?

[25] Laço é para o homem o dizer precipitadamente: É santo! E só refletir depois de fazer o voto.

[25] Ihmiselle on ansaksi luvata nopeasti pyhä lahja ja vasta sitten harkita lupauksiaan.

[26] O rei sábio joeira os perversos e faz passar sobre eles a roda.

[27] O espírito do homem é a lâmpada do SENHOR, a qual esquadrinha todo o mais íntimo do corpo.

[28] Amor e fidelidade preservam o rei, e com benignidade sustém ele o seu trono.

[29] O ornato dos jovens é a sua força, e a beleza dos velhos, as suas cãs.

[30] Os vergões das feridas purificam do mal, e os açoites, o mais íntimo do corpo.

[26]Viisas kuningas hajottaa jumalattomat ja antaa puimajyrän käydä heidän ylitseen.

[27] Ihmisen henki on Herran lamppu, se tutkii ihmisen sisimpiä myöten .

[28] Laupeus ja uskollisuus suojaavat kuningasta, laupeudella hän vahvistaa valtaistuimensa.

[29]Voima on nuorukaisen kunnia, ja harmaat hapset ovat vanhusten kaunistus.

[30] Ruhjeet ja haavat puhdistavat pois pahan, lyönnit puhdistavat sisimmätkin kammiot.

Provérbios 21

[1] Como ribeiros de águas assim é o coração do rei na mão do SENHOR; este, segundo o seu querer, o inclina.

[2] Todo caminho do homem é reto aos seus próprios olhos, mas o SENHOR sonda os corações.

[3] Exercitar justiça e juízo é mais aceitável ao SENHOR do que sacrifício.

[4] Olhar altivo e coração orgulhoso, a lâmpada dos perversos, são pecado.

[5] Os planos do diligente tendem à abundância, mas a pressa excessiva, à pobreza.

[6] Trabalhar por adquirir tesouro com língua falsa é vaidade e laço mortal.

[7] A violência dos perversos os arrebata, porque recusam praticar a justiça.

Sananlaskut 21

ivuttaa sen, minne ikinä tahtoo.

[2] Kaikki miehen tiet ovat hänen omissa silmissään oikeita, mutta Herra tutkii sydämet.

[3] Vanhurskauden ja oikeuden harjoittaminen on Herralle mieluisampaa kuin teurasuhrit.

[4]Ylpeät silmät ja pöyhkeä sydän – jumalattomien lamppu – ovat syntiä.

[5]Ahkeran ajatukset ovat vain hyödyksi, mutta kaikki turha kiire vie puutteeseen.

[6]Ne, jotka hankkivat aarteita petollisin kielin, ovat kuin haihtuva henkäys; he etsivät kuolemaa.

[7]Jumalattomat tempaa pois heidän oma väkivaltansa, sillä he eivät tahdo tehdä oikeutta.

[8] Tortuoso é o caminho do homem carregado de culpa, mas reto, o proceder do honesto.

[8] Rikollisen tie on mutkainen, mutta puhtaan teot ovat oikeat.

[9] Melhor é morar no canto do eirado do que junto com a mulher rixosa na mesma casa.

[9] Parempi asua katon kulmalla kuin riitaisan vaimon huonetoverina.

[10] A alma do perverso deseja o mal; nem o seu vizinho recebe dele compaixão.

[10] Jumalattoman sielu himoitsee pahaa, lähimmäinen ei saa armoa hänen silmiensä edessä.

[11] Quando o escarnecedor é castigado, o simples se torna sábio; e, quando o sábio é instruído, recebe o conhecimento.

[11] Kun pilkkaajaa rangaistaan, yksinkertainen viisastuu; kun viisasta neuvotaan, hän ottaa opikseen.

[12] O Justo considera a casa dos perversos e os arrasta para o mal.

[12] Vanhurskas Jumala tarkkaa jumalattoman taloa, hän syöksee jumalattomat onnettomuuteen.

[13] O que tapa o ouvido ao clamor do pobre também clamará e não será ouvido.

[13] Joka tukkii korvansa puutteenalaisen huudolta, se joutuu itse huutamaan vastausta saamatta.

[14] O presente que se dá em segredo abate a ira, e a dádiva em sigilo, uma forte indignação.

[14] Salainen lahja lepyttää vihan ja poveen kätketty lahjus kiivaan kiukun.

[15] Praticar a justiça é alegria para o justo, mas espanto, para os que praticam a iniqüidade.

[15] Vanhurskaalla on ilo siitä, että tehdään oikeutta, mutta väärintekijöille se on kauhistus.

[16] O homem que se desvia do caminho do entendimento na congregação dos mortos repousará.

[16] Ihminen, joka eksyy ymmärryksen tieltä, joutuu lepäämään vainajien joukossa.

[17] Quem ama os prazeres empobrecerá, quem ama o vinho e o azeite jamais enriquecerá.

[17] Puutteeseen päätyy riemujen rakastaja; ei rikastu se, joka viiniä ja öljyä rakastaa.

[18] O perverso serve de resgate para o justo; e, para os retos, o pérfido.

[18] Jumalaton joutuu lunnaiksi vanhurskaan puolesta ja uskoton oikeamielisten sijasta.

[19] Melhor é morar numa terra deserta do que com a mulher rixosa e iracunda.

[19] Parempi asua autiomaassa kuin riitaisan vaimon vaivattavana.

[20] Tesouro desejável e azeite há na casa do sábio, mas o homem insensato os desperdiça.

[21] O que segue a justiça e a bondade achará a vida, a justiça e a honra.

[22] O sábio escala a cidade dos valentes e derriba a fortaleza em que ela confia.

[23] O que guarda a boca e a língua guarda a sua alma das angústias.

[24] Quanto ao soberbo e presumido, zombador é seu nome; procede com indignação e arrogância.

[25] O preguiçoso morre desejando, porque as suas mãos recusam trabalhar.

[26] O cobiçoso cobiça todo o dia, mas o justo dá e nada retém.

[27] O sacrifício dos perversos já é abominação; quanto mais oferecendo-o com intenção maligna!

[28] A testemunha falsa perecerá, mas a auricular falará sem ser contestada.

[29] O homem perverso mostra dureza no rosto, mas o reto considera o seu caminho.

[30] Não há sabedoria, nem inteligência, nem mesmo conselho contra o SENHOR.

[31] O cavalo prepara-se para o dia da batalha, mas a vitória vem do SENHOR.

Provérbios 22

[1] Mais vale o bom nome do que as muitas riquezas; e o ser estimado é melhor do que a prata e o ouro.

[2] O rico e o pobre se encontram; a um e a outro faz o SENHOR.

[20]Kalliita aarteita ja öljyä on viisaan majassa, mutta tyhmä ihminen hävittää ne.

[21] Joka vanhurskauteen ja laupeuteen pyrkii, se löytää elämän, vanhurskauden ja kunnian.

[22] Viisas ryntää väkevien kaupunkiin ja kukistaa varustuksen, joka oli sen turva.

[23]Joka suutaan ja kieltään vartioi, se varjelee sielunsa ahdistuksilta.

[24]Julkea röyhkeilijä saa pilkkaajan nimen, hänen tekonsa ovat määrätöntä julkeutta.

[25] Oma halu laiskan tappaa, sillä hänen kätensä kieltäytyvät tekemästä työtä.

[26]Aina on hartaasti haluavia, ja vanhurskas antaa säästelemättä.

[27] Jumalattomien uhri on iljetys, saati sitten, jos se tuodaan pahassa mielessä!

[28]Valheellinen todistaja hukkuu, mutta kuunteleva mies saa aina puheenvuoron.

[29]Jumalaton tekee kasvonsa julkeiksi, oikeamielinen tiensä vakaiksi.

[30] Ei auta viisaus, ei ymmärrys, ei mikään neuvo Herraa vastaan.

[31]Hevonen on varustettu taistelun päiväksi, mutta voitto on Herran hallussa.

Sananlaskut 22

[1]Hyvä nimi on suurta rikkautta kallisarvoisempi, suosio parempi kuin hopea ja kulta.

[2]Rikas ja köyhä kohtaavat toisensa, Herra on luonut kumpaisenkin.

[3] O prudente vê o mal e esconde-se; mas os simples passam adiante e sofrem a pena.

[3]Järkevä näkee vaaran ja piiloutuu, mutta yksinkertaiset käyvät kohti ja joutuvat kärsimään.

[4] O galardão da humildade e o temor do SENHOR são riquezas, e honra, e vida.

[4] Nöyryyden ja Herran pelon palkka on rikkaus, kunnia ja elämä.

[5] Espinhos e laços há no caminho do perverso; o que guarda a sua alma retira-se para longe deles.

[5]Okaita ja ansoja on väärämielisen tiellä. Joka niistä pysyy kaukana, varjelee henkensä.

[6] Ensina a criança no caminho em que deve andar, e, ainda quando for velho, não se desviará dele.

[6] Totuta poikanen tiensä suuntaan, niin hän ei vanhetessaankaan siltä poikkea.

[7] O rico domina sobre o pobre, e o que toma emprestado é servo do que empresta.

[7] Rikas hallitsee köyhiä, ja velallinen joutuu velkojan orjaksi.

[8] O que semeia a injustiça segará males; e a vara da sua indignação falhará.

[8] Joka vääryyttä kylvää, se turmiota niittää, ja hänen vihansa vitsasta tulee loppu.

[9] O generoso será abençoado, porque dá do seu pão ao pobre.

[9]Hyväsydäminen saa siunauksen, sillä hän antaa leivästään vähäosaiselle.

[10] Lança fora o escarnecedor, e com ele se irá a contenda; cessarão as demandas e a ignomínia.

[10] Aja pois pilkkaaja, niin kiista poistuu, loppuu riita ja häväistys.

[11] O que ama a pureza do coração e é grácil no falar terá por amigo o rei.

[11]Kuningas on sen ystävä, joka rakastaa sydämen puhtautta ja jonka puhe on miellyttävää.

[12] Os olhos do SENHOR conservam aquele que tem conhecimento, mas as palavras do iníquo ele transtornará.

[12] Herran silmät varjelevat ymmärtäväistä , mutta uskottoman sanat hän tekee tyhjiksi.

[13] Diz o preguiçoso: Um leão está lá fora; serei morto no meio das ruas.

[13] Laiska sanoo: ”Ulkona on leijona, minut tapetaan keskellä toria.”

[14] Cova profunda é a boca da mulher estranha; aquele contra quem o SENHOR se irar cairá nela.

[14] Vieraan naisen suu on syvä kuoppa, Herran vihaama suistuu siihen.

[15] A estultícia está ligada ao coração da criança, mas a vara da disciplina a afastará dela.

[15]Typeryys on kiertynyt kiinni pojan sydämeen, mutta kurituksen vitsa karkottaa sen hänestä.

16 O que oprime ao pobre para enriquecer a si ou o que dá ao rico certamente empobrecerá.

Preceitos e admoestações dos sábios

17 Inclina o ouvido, e ouve as palavras dos sábios, e aplica o coração ao meu conhecimento.

18 Porque é coisa agradável os guardares no teu coração e os aplicares todos aos teus lábios.

19 Para que a tua confiança esteja no SENHOR, quero dar-te hoje a instrução, a ti mesmo.

20 Porventura, não te escrevi excelentes coisas acerca de conselhos e conhecimentos,

21 para mostrar-te a certeza das palavras da verdade, a fim de que possas responder claramente aos que te enviarem?

22 Não roubes ao pobre, porque é pobre, nem oprimas em juízo ao aflito,

23 porque o SENHOR defenderá a causa deles e tirará a vida aos que os despojam.

24 Não te associes com o iracundo, nem andes com o homem colérico,

25 para que não aprendas as suas veredas e, assim, enlaces a tua alma.

26 Não estejas entre os que se comprometem e ficam por fiadores de dívidas,

27 pois, se não tens com que pagar, por que arriscas perder a cama de debaixo de ti?

28 Não removas os marcos antigos que puseram teus pais.

16Vähäosaiselle on voitoksi, jos häntä sorretaan, rikkaalle tappioksi, jos hänelle annetaan.

Viisaiden sanoja

17Kallista korvasi kuuntelemaan viisaiden sanoja ja tarkkaa minunkin opetustani.

18On ihanaa, jos kätket ne sisimpääsi, olkoot ne kaikki valmiina huulillasi.

19 Jotta Herra olisi sinun turvanasi, minä olen nyt neuvonut juuri sinua.

20 Olenhan kirjoittanut sinulle jo kauan sitten, antanut neuvoja ja tietoa

21 opettaakseni sinulle totuutta, luotettavia sanoja, että luotettavin sanoin voisit vastata lähettäjillesi.

22Älä riistä heikolta, koska hän on voimaton, äläkä polje kurjan oikeutta portissa,

23 sillä Herra ajaa hänen asiansa ja riistää hänen riistäjiltään hengen.

24Älä ryhdy äkkipikaisen ystäväksi äläkä liittoudu helposti kiivastuvan kanssa,

25ettet tottuisi hänen teihinsä ja saattaisi sieluasi ansaan.

26Älä ole niitä, jotka kättä lyövät, jotka menevät takuuseen veloista.

27Ellei sinulla ole, millä maksaa, viedään pian vuodekin altasi!

28Älä siirrä ikivanhaa rajaa, jonka esi-isäsi ovat asettaneet paikalleen.

29 Vês a um homem perito na sua obra? Perante reis será posto; não entre a plebe.

Provérbios 23

1 Quando te assentares a comer com um governador, atenta bem para aquele que está diante de ti;

2 mete uma faca à tua garganta, se és homem glutão.

3 Não cobices os seus delicados manjares, porque são comidas enganadoras.

4 Não te fatigues para seres rico; não apliques nisso a tua inteligência.

5 Porventura, fitarás os olhos naquilo que não é nada? Pois, certamente, a riqueza fará para si asas, como a águia que voa pelos céus.

6 Não comas o pão do invejoso, nem cobices os seus delicados manjares.

7 Porque, como imagina em sua alma, assim ele é; ele te diz: Come e bebe; mas o seu coração não está contigo.

8 Vomitarás o bocado que comeste e perderás as tuas suaves palavras.

9 Não fales aos ouvidos do insensato, porque desprezará a sabedoria das tuas palavras.

10 Não removas os marcos antigos, nem entres nos campos dos órfãos,

11 porque o seu Vingador é forte e lhes pleiteará a causa contra ti.

12 Aplica o coração ao ensino e os ouvidos às palavras do conhecimento.

13 Não retires da criança a disciplina, pois, se a fustigares com a vara, não morrerá.

29Näet miehen, taitavan toimissaan: Kuninkaita hän palvelee, ei hän palvele alhaisia.

Sananlaskut 23

1Kun istut aterialle mahtimiehen seurassa, pidä tarkoin mielessä, kuka on edessäsi,

2 ja pane veitsi kurkullesi, jos olet kovin nälkäinen.

3 Älä himoitse hänen herkkujaan, ne ovat petollisia ruokia.

4Älä näe vaivaa rikastuaksesi, lakkaa käyttämästä ymmärrystäsi siihen.

5 Kun suuntaat silmäsi rikkauteen, se onkin yhtäkkiä poissa; totisesti se saa siivet, kuin kotka se lentää taivaalle.

6Älä syö pahantahtoisen leipää äläkä himoitse hänen herkkujaan.

7 Hän näet tekee niin kuin on mielessään miettinyt: hän sanoo sinulle: ”Syö ja juo”, mutta se ei tule hänen sydämestään.

8 Syömäsi palan sinä oksennat, ja suloiset sanasi tuhlasit turhaan.

9Älä puhu tyhmän kuullen, sillä hän halveksii järkeviä sanojasi.

10Älä siirrä ikivanhaa rajaa äläkä mene orpojen pelloille,

11sillä heidän lunastajansa on väkevä, ja hän ajaa heidän asiansa sinua vastaan.

12Tuo sydämesi ojennettavaksi ja korvasi ymmärryksen sanojen ääreen.

13 Älä kiellä pojalta kuritusta, sillä jos lyöt häntä vitsalla, hän säästyy kuolemasta.

14 Tu a fustigarás com a vara e livrarás a sua alma do inferno.

14Vitsalla sinä häntä lyöt, tuonelasta hänen sielunsa pelastat.

15 Filho meu, se o teu coração for sábio, alegrar-se-á também o meu;

15Poikani, jos sinun sydämesi viisastuu, niin minun sydämeni iloitsee.

16 exultará o meu íntimo, quando os teus lábios falarem coisas retas.

16Sisimpäni riemuitsee , jos sinun huulesi puhuvat sitä, mikä on oikein.

17 Não tenha o teu coração inveja dos pecadores; antes, no temor do SENHOR perseverarás todo dia.

17Älköön sydämesi kadehtiko synnintekijöitä, vaan kiivaile aina Herran pelon puolesta.

18 Porque deveras haverá bom futuro; não será frustrada a tua esperança.

18Silloin sinulla totisesti on tulevaisuus eikä toivosi raukea tyhjiin.

19 Ouve, filho meu, e sê sábio; guia retamente no caminho o teu coração.

19Kuule, poikani, viisastu ja ohjaa sydämesi oikealle tielle!

20 Não estejas entre os bebedores de vinho nem entre os comilões de carne.

20 Älä vietä aikaasi viininjuojien parissa äläkä lihan ahmijoiden,

21 Porque o beberrão e o comilão caem em pobreza; e a sonolência vestirá de trapos o homem.

21 sillä juomari ja ahmatti köyhtyvät, ja uneliaisuus puettaa ryysyihin.

22 Ouve a teu pai, que te gerou, e não desprezes a tua mãe, quando vier a envelhecer.

22Kuuntele isääsi, jolta olet saanut elämän, äläkä halveksi äitiäsi, kun hän on vanha.

23 Compra a verdade e não a vendas; compra a sabedoria, a instrução e o entendimento.

23 Osta totuutta, älä myy, osta viisautta, kuria ja ymmärrystä.

24 Grandemente se regozijará o pai do justo, e quem gerar a um sábio nele se alegrará.

24Todellakin, vanhurskaan isä saa riemuita. Se, joka on siittänyt viisaan, saa iloita hänestä.

25 Alegrem-se teu pai e tua mãe, e regozije-se a que te deu à luz.

25 Iloitkoot sinun isäsi ja äitisi, riemuitkoon synnyttäjäsi.

26 Dá-me, filho meu, o teu coração, e os teus olhos se agradem dos meus caminhos.

26Anna, poikani, sydämesi minulle, olkoot minun tieni silmissäsi mieluisat.

27 Pois cova profunda é a prostituta, poço estreito, a alheia.

27 Portto on syvä kuoppa, ja vieras nainen on ahdas kaivo.

28 Ela, como salteador, se põe a espreitar e multiplica entre os homens os infiéis.

28Hän väijyy aivan kuin rosvo ja lisää uskottomien lukua ihmisten seassa.

[29] Para quem são os ais? Para quem, os pesares? Para quem, as rixas? Para quem, as queixas? Para quem, as feridas sem causa? E para quem, os olhos vermelhos?

[30] Para os que se demoram em beber vinho, para os que andam buscando bebida misturada.

[31] Não olhes para o vinho, quando se mostra vermelho, quando resplandece no copo e se escoa suavemente.

[32] Pois ao cabo morderá como a cobra e picará como o basilisco.

[33] Os teus olhos verão coisas esquisitas, e o teu coração falará perversidades.

[34] Serás como o que se deita no meio do mar e como o que se deita no alto do mastro

[35] e dirás: Espancaram-me, e não me doeu; bateram-me, e não o senti; quando despertarei? Então, tornarei a beber.

Provérbios 24

[1] Não tenhas inveja dos homens malignos, nem queiras estar com eles,

[2] porque o seu coração maquina violência, e os seus lábios falam para o mal.

[3] Com a sabedoria edifica-se a casa, e com a inteligência ela se firma;

[4] pelo conhecimento se encherão as câmaras de toda sorte de bens, preciosos e deleitáveis.

[5] Mais poder tem o sábio do que o forte, e o homem de conhecimento, mais do que o robusto.

[29]Kenellä on voivotus, kenellä vaikerrus? Kenellä riidat, kenellä valitus? Kenellä haavat ilman syytä? Kenellä sameat silmät?

[30]Niillä, jotka viipyvät viinin ääressä, jotka tulevat mausteviiniä maistelemaan.

[31]Älä katsele viiniä, kuinka se punoittaa, kuinka se maljassa hohtaa. Helposti se valahtaa kurkusta alas.

[32]Lopulta se puree kuin käärme ja vuodattaa myrkkyä kuin kyy.

[33]Silmäsi näkevät outoja, ja sydämesi puhelee sekavia.

[34]Sinusta tuntuu kuin makaisit keskellä merta, kuin makaisit maston huipussa.

[35]”Löivät minua, mutta en tuntenut kipua, pieksivät minua, mutta en tiennyt siitä mitään. Milloinkahan herään? Tahdonpa taas hakea tätä samaa.”

Sananlaskut 24

[1]Älä kadehdi pahoja ihmisiä äläkä pyri heidän seuraansa,

[2]sillä heidän sydämensä miettii tuhotöitä ja heidän huulensa puhuvat turmion puheita.

[3]Viisaudella talo rakennetaan ja ymmärryksellä vahvistetaan.

[4]Ymmärryksen avulla kammiot täyttyvät kaikesta kallisarvoisesta ja ihanasta.

[5]Viisas mies on väkevä, tietorikas on täynnä voimaa.

[6] Com medidas de prudência farás a guerra; na multidão de conselheiros está a vitória.	[6] Neuvokkuudella sinun on käytävä sotaa, neuvonantajien runsaus tuo menestyksen.
[7] A sabedoria é alta demais para o insensato; no juízo, a sua boca não terá palavra.	[7] Kovin on korkea typerälle viisaus, ei hän avaa suutaan portissa.
[8] Ao que cuida em fazer o mal, mestre de intrigas lhe chamarão.	[8] Jolla on pahanteko mielessä, sitä sanotaan juonittelijaksi.
[9] Os desígnios do insensato são pecado, e o escarnecedor é abominável aos homens.	[9] Mielettömän suunnitelmat ovat syntiä; pilkkaajaa ihmiset kammoksuvat.
[10] Se te mostras fraco no dia da angústia, a tua força é pequena.	[10] Jos olet voimaton ahdingon aikana, voimasi ei ole suuri.
[11] Livra os que estão sendo levados para a morte e salva os que cambaleiam indo para serem mortos.	[11] Pelasta ne, joita viedään kuolemaan, pysäytä ne, jotka hoippuvat surmattaviksi.
[12] Se disseres: Não o soubemos, não o perceberá aquele que pesa os corações? Não o saberá aquele que atenta para a tua alma? E não pagará ele ao homem segundo as suas obras?	[12] Jos sanot: ”Emme me siitä tienneet”, niin ymmärtäähän asian sydänten tutkija. Hän, joka valvoo sieluasi, tietää kaiken ja maksaa ihmiselle hänen tekojensa mukaan.
[13] Filho meu, saboreia o mel, porque é saudável, e o favo, porque é doce ao teu paladar.	[13] Syö hunajaa, poikani, sillä se on hyvää, ja mesi on makeaa suussasi.
[14] Então, sabe que assim é a sabedoria para a tua alma; se a achares, haverá bom futuro, e não será frustrada a tua esperança.	[14] Tiedä, että viisaus on samanlaista sielullesi: Jos sen löydät, sinulla on tulevaisuus eikä toivosi mene hukkaan.
[15] Não te ponhas de emboscada, ó perverso, contra a habitação do justo, nem assoles o lugar do seu repouso,	[15] Älä väijy, jumalaton, vanhurskaan majaa, älä hävitä hänen leposijaansa.
[16] porque sete vezes cairá o justo e se levantará; mas os perversos são derribados pela calamidade.	[16] Vaikka vanhurskas kaatuisi seitsemän kertaa, hän nousee jälleen, mutta jumalattomat suistuvat onnettomuuteen.

[17] Quando cair o teu inimigo, não te alegres, e não se regozije o teu coração quando ele tropeçar;

[18] para que o SENHOR não veja isso, e lhe desagrade, e desvie dele a sua ira.

[19] Não te aflijas por causa dos malfeitores, nem tenhas inveja dos perversos,

[20] porque o maligno não terá bom futuro, e a lâmpada dos perversos se apagará.

[21] Teme ao SENHOR, filho meu, e ao rei e não te associes com os revoltosos.

[22] Porque de repente levantará a sua perdição, e a ruína que virá daqueles dois, quem a conhecerá?

Mais alguns provérbios dos sábios

[23] São também estes provérbios dos sábios. Parcialidade no julgar não é bom.

[24] O que disser ao perverso: Tu és justo; pelo povo será maldito e detestado pelas nações.

[25] Mas os que o repreenderem se acharão bem, e sobre eles virão grandes bênçãos.

[26] Como beijo nos lábios, é a resposta com palavras retas.

[27] Cuida dos teus negócios lá fora, apronta a lavoura no campo e, depois, edifica a tua casa.

[28] Não sejas testemunha sem causa contra o teu próximo, nem o enganes com os teus lábios.

[29] Não digas: Como ele me fez a mim, assim lhe farei a ele; pagarei a cada um segundo a sua obra.

[17]Älä iloitse vihamiehesi kaatuessa, älköön sydämesi riemuitko hänen kompastuessaan,

[18]ettei Herra, kun hän sen näkee, pitäisi sitä pahana ja kääntäisi vihaansa pois hänestä.

[19]Älä vihastu pahantekijöiden tähden, älä kadehdi jumalattomia,

[20]sillä ei pahalla ole tulevaisuutta ja jumalattomien lamppu sammuu.

[21]Poikani, pelkää Herraa ja kuningasta! Älä liity kapinallisten seuraan,

[22] sillä yhtäkkiä, kenenkään aavistamatta, tulee onnettomuus niin kapinallisille kuin heihin liittyneillekin.

[23]Nämäkin ovat viisaitten sanoja: Ei ole hyvä tuomitessa katsoa henkilöön.

[24] Joka sanoo syylliselle: ”Sinä olet syytön”, sitä kansat kiroavat, kansakunnat sadattelevat.

[25] Mutta niiden, jotka nuhtelevat pahantekijää, käy hyvin, ja heidän osakseen tulee siunaus ja onni.

[26]Huulille suutelee se, joka oikean vastauksen antaa.

[27] Suorita tehtäväsi ulkona, pane peltosi kuntoon. Sitten perusta itsellesi perhe.

[28]Älä ole syyttä todistajana lähimmäistäsi vastaan, vai haluatko pettää huulillasi?

[29] Älä sano: ”Niin kuin hän teki minulle, niin minäkin teen hänelle. Minä maksan miehelle hänen tekojensa mukaan.”

[30] Passei pelo campo do preguiçoso e junto à vinha do homem falto de entendimento;
[31] eis que tudo estava cheio de espinhos, a sua superfície, coberta de urtigas, e o seu muro de pedra, em ruínas.
[32] Tendo-o visto, considerei; vi e recebi a instrução.
[33] Um pouco para dormir, um pouco para tosquenejar, um pouco para encruzar os braços em repouso,
[34] assim sobrevirá a tua pobreza como um ladrão, e a tua necessidade, como um homem armado.

Provérbios 25

Símiles e lições morais

[1] São também estes provérbios de Salomão, os quais transcreveram os homens de Ezequias, rei de Judá.
[2] A glória de Deus é encobrir as coisas, mas a glória dos reis é esquadrinhá-las.
[3] Como a altura dos céus e a profundeza da terra, assim o coração dos reis é insondável.
[4] Tira da prata a escória, e sairá vaso para o ourives;
[5] tira o perverso da presença do rei, e o seu trono se firmará na justiça.
[6] Não te glories na presença do rei, nem te ponhas no meio dos grandes;
[7] porque melhor é que te digam: Sobe para aqui!, do que seres humilhado diante do príncipe. A respeito do que os teus olhos viram,

[30]Minä kuljin laiskurin pellon ohitse, mielettömän miehen viinitarhan vieritse.
[31] Ja katso: se kasvoi kauttaaltaan ohdakkeita, maan pinta oli nokkosten peitossa, ja kiviaita oli luhistunut.
[32] Minä katselin ja painoin mieleeni, näin ja otin opikseni:
[33] nuku vielä vähän, torku vähän, makaa vähän aikaa ristissä käsin,
[34] niin köyhyys käy päällesi kuin kuljeksiva rosvo ja puute kuin aseellinen mies.

Sananlaskut 25

HISKIAN MIESTEN KOKOAMIA SANANLASKUJA

[1]Nämäkin ovat Salomon sananlaskuja, Hiskian, Juudan kuninkaan, miesten kokoamia.
[2]Jumalan kunnia on salata asia, kuninkaiden kunnia on tutkia asia.
[3] Taivaan korkeus, maan syvyys ja kuninkaiden sydämet ovat tutkimattomia.
[4]Kun hopeasta poistetaan kuona, syntyy hopeasepältä astia.
[5] Kun jumalaton poistetaan kuninkaan luota, valtaistuin vahvistuu vanhurskaudessa.
[6]Älä ylvästele kuninkaan edessä äläkä asetu mahtavien paikoille.
[7] Parempi on, jos sinulle sanotaan: ”Tule tänne ylös”, kuin että sinut alennetaan ylhäisen edessä, jonka silmäsi ovat nähneet.

[8] não te apresses a litigar, pois, ao fim, que farás, quando o teu próximo te puser em apuros?

[8]Älä lähde kärkkäästi käräjöimään! Lopulta et tiedä mitä tehdä, kun vastapuolesi saattaa sinut häpeään.

[9] Pleiteia a tua causa diretamente com o teu próximo e não descubras o segredo de outrem;

[9]Riitele oma riitasi vastapuolesi kanssa, mutta älä ilmaise toisen salaisuutta.

[10] para que não te vitupere aquele que te ouvir, e não se te apegue a tua infâmia.

[10]Muutoin kuka siitä kuuleekin, häpäisee sinua, eivätkä pahat puheet sinusta lakkaa.

[11] Como maçãs de ouro em salvas de prata, assim é a palavra dita a seu tempo.

[11]Kultaomenia hopeamaljoissa ovat oikeaan aikaan lausutut sanat.

[12] Como pendentes e jóias de ouro puro, assim é o sábio repreensor para o ouvido atento.

[12]Kuin kultainen korvarengas ja hienosta kullasta tehty koru on viisas neuvoja kuulevalle korvalle.

[13] Como o frescor de neve no tempo da ceifa, assim é o mensageiro fiel para com os que o enviam, porque refrigera a alma dos seus senhores.

[13] Kuin lumen viileys korjuuaikana on luotettava lähetti lähettäjilleen: hän virvoittaa isäntiensä sielun.

[14] Como nuvens e ventos que não trazem chuva, assim é o homem que se gaba de dádivas que não fez.

[14]Kuin pilvet ja tuuli, ilman sadetta, on mies, joka kerskuu valheellisilla lahjoilla.

[15] A longanimidade persuade o príncipe, e a língua branda esmaga ossos.

[15]Kärsivällisyydellä taivutetaan mahtimies, ja lempeä kieli murskaa luun.

[16] Achaste mel? Come apenas o que te basta, para que não te fartes dele e venhas a vomitá-lo.

[16]Jos hunajaa löydät, syö kohtuullisesti, ettet kyllääntyisi siihen ja oksentaisi sitä.

[17] Não sejas freqüente na casa do teu próximo, para que não se enfade de ti e te aborreça.

[17]Astu harvoin jalallasi lähimmäisesi kotiin, ettei hän sinuun kyllästy ja ala vihata sinua.

[18] Maça, espada e flecha aguda é o homem que levanta falso testemunho contra o seu próximo.

[18]Kuin sotanuija, miekka ja terävä nuoli on mies, joka todistaa väärin lähimmäistään vastaan.

[19] Como dente quebrado e pé sem firmeza, assim é a confiança no desleal, no tempo da angústia.

[19] Kuin mureneva hammas ja horjuva jalka on uskottoman antama turva ahdingon päivänä.

[20] Como quem se despe num dia de frio e como vinagre sobre feridas, assim é o que entoa canções junto ao coração aflito.

[21] Se o que te aborrece tiver fome, dá-lhe pão para comer; se tiver sede, dá-lhe água para beber,

[22] porque assim amontoarás brasas vivas sobre a sua cabeça, e o SENHOR te retribuirá.

[23] O vento norte traz chuva, e a língua fingida, o rosto irado.

[24] Melhor é morar no canto do eirado do que junto com a mulher rixosa na mesma casa.

[25] Como água fria para o sedento, tais são as boas-novas vindas de um país remoto.

[26] Como fonte que foi turvada e manancial corrupto, assim é o justo que cede ao perverso.

[27] Comer muito mel não é bom; assim, procurar a própria honra não é honra.

[28] Como cidade derribada, que não tem muros, assim é o homem que não tem domínio próprio.

Provérbios 26

[1] Como a neve no verão e como a chuva na ceifa, assim, a honra não convém ao insensato.

[2] Como o pássaro que foge, como a andorinha no seu vôo, assim, a maldição sem causa não se cumpre.

[3] O açoite é para o cavalo, o freio, para o jumento, e a vara, para as costas dos insensatos.

[20]Joka laulaa lauluja murheelliselle sydämelle, on kuin se, joka riisuu vaatteet pakkaspäivänä tai kaataa etikkaa lipeän sekaan.

[21]Jos vihamiehelläsi on nälkä, anna hänelle leipää syötäväksi, jos hänellä on jano, anna hänelle vettä juotavaksi.

[22]Näin sinä kokoat tulisia hiiliä hänen päänsä päälle, ja Herra palkitsee sen sinulle.

[23]Pohjoistuuli saa aikaan sateen ja salassa kuiskiva kieli vihaiset kasvot.

[24] Parempi on asua katon kulmalla kuin riitaisan vaimon huonetoverina.

[25]Kuin raikas vesi nääntyvälle on hyvä sanoma kaukaisesta maasta.

[26] Sotkettu lähde ja turmeltu kaivo on vanhurskas, joka horjuu jumalattoman edessä.

[27] Liika hunajan syönti ei ole hyväksi, eikä kunnian tavoittelu kunniakasta.

[28] Kuin kaupunki, jonka muurit ovat hajalla, on mies, joka ei mieltään hillitse.

Sananlaskut 26

[1]Niin kuin lumi sopii kesään ja sade korjuuaikaan, yhtä vähän sopii tyhmälle kunnia.

[2]Kuin pakeneva lintu, kuin lentävä pääsky on aiheeton kirous: ei se käy toteen.

[3] Hevoselle ruoska, aasille suitset, tyhmille keppiä selkään!

[4] Não respondas ao insensato segundo a sua estultícia, para que não te faças semelhante a ele.

[4] Älä vastaa tyhmälle hänen typeryytensä mukaan, ettet olisi hänen kaltaisensa sinäkin.

[5] Ao insensato responde segundo a sua estultícia, para que não seja ele sábio aos seus próprios olhos.

[5] Vastaa tyhmälle hänen typeryytensä mukaan, ettei hän pitäisi itseään viisaana.

[6] Os pés corta e o dano sofre quem manda mensagens por intermédio do insensato.

[6] Jalat altaan katkaisee ja vääryyttä saa kärsiä se, joka lähettää sanan tyhmän mukana.

[7] As pernas do coxo pendem bambas; assim é o provérbio na boca dos insensatos.

[7] Velttoina riippuvat halvaantuneen sääret, samoin sananlasku tyhmien suussa.

[8] Como o que atira pedra preciosa num montão de ruínas, assim é o que dá honra ao insensato.

[8] Kunnian osoittaminen tyhmälle on kuin sitoisi kiven linkoon kiinni.

[9] Como galho de espinhos na mão do bêbado, assim é o provérbio na boca dos insensatos.

[9] Kuin ohdake, joka on osunut juopuneen käteen, on sananlasku tyhmien suussa.

[10] Como um flecheiro que a todos fere, assim é o que assalaria os insensatos e os transgressores.

[10] Kuin jousimies, joka kaikkia haavoittaa, on se, joka palkkaa tyhmän tai pestaa ohikulkijoita.

[11] Como o cão que torna ao seu vômito, assim é o insensato que reitera a sua estultícia.

[11] Kuin koira, joka palaa oksennukselleen, on tyhmä, joka toistaa typeryyksiään.

[12] Tens visto a um homem que é sábio a seus próprios olhos? Maior esperança há no insensato do que nele.

[12]Näet miehen, viisaan omissa silmissään – enemmän on toivoa tyhmästä kuin hänestä.

[13] Diz o preguiçoso: Um leão está no caminho; um leão está nas ruas.

[13]Laiska sanoo: ”Tiellä on leijona, jalopeura torien vaiheilla.”

[14] Como a porta se revolve nos seus gonzos, assim, o preguiçoso, no seu leito.

[14] Ovi saranoillaan kääntyilee, laiska vuoteellaan.

[15] O preguiçoso mete a mão no prato e não quer ter o trabalho de a levar à boca.

[15] Laiska pistää kätensä kulhoon mutta ei jaksa viedä sitä suuhun saakka.

[16] Mais sábio é o preguiçoso a seus próprios olhos do que sete homens que sabem responder bem.

[17] Quem se mete em questão alheia é como aquele que toma pelas orelhas um cão que passa.

[18] Como o louco que lança fogo, flechas e morte,

[19] assim é o homem que engana a seu próximo e diz: Fiz isso por brincadeira.

[20] Sem lenha, o fogo se apaga; e, não havendo maldizente, cessa a contenda.

[21] Como o carvão é para a brasa, e a lenha, para o fogo, assim é o homem contencioso para acender rixas.

[22] As palavras do maldizente são comida fina, que desce para o mais interior do ventre.

[23] Como vaso de barro coberto de escórias de prata, assim são os lábios amorosos e o coração maligno.

[24] Aquele que aborrece dissimula com os lábios, mas no íntimo encobre o engano;

[25] quando te falar suavemente, não te fies nele, porque sete abominações há no seu coração.

[26] Ainda que o seu ódio se encobre com engano, a sua malícia se descobrirá publicamente.

[27] Quem abre uma cova nela cairá; e a pedra rolará sobre quem a revolve.

[28] A língua falsa aborrece a quem feriu, e a boca lisonjeira é causa de ruína.

Provérbios 27

[16]Laiska on omissa silmissään viisaampi kuin seitsemän, jotka vastaavat älykkäästi.

[17]Kulkukoiraa korvista tarttuu se, joka kiihtyy toisten riidasta.

[18] Kuin mieletön, joka ampuu tulisia nuolia ja kylvää kuolemaa,

[19] on mies, joka pettää lähimmäisensä ja sanoo: ”Leikillänihän minä sen tein.”

[20]Puiden loppuessa sammuu tuli, ja panettelijan poistuessa laantuu riita.

[21]Hiilistä hehku, puista tuli, toraisa mies riidan lietsoo.

[22] Panettelijan puheet ovat kuin herkkupaloja, ne painuvat syvälle sisimpään.

[23]Kuin saviastia ja hopeasilaus sen pinnassa ovat ystävyyttä hehkuvat huulet ja paha sydän.

[24] Vihamies tekeytyy huulillaan ystäväksi mutta hautoo petosta sisimmässään.

[25] Vaikka hän muuttaisi äänensä suloiseksi, älä usko häntä, sillä seitsemän iljettävyyttä on hänellä sydämessään.

[26] Vihamielisyys kätkeytyy kavalasti, mutta seurakunnan kokouksessa sen pahuus paljastuu.

[27] Joka kuopan kaivaa, se itse siihen suistuu; joka kiveä vierittää, sen päälle se takaisin pyörähtää.

[28]Valheellinen kieli vihaa niitä, joita se ruhjoo, lipevä suu tuottaa turmion.

Sananlaskut 27

[1] Não te glories do dia de amanhã, porque não sabes o que trará à luz.

[2] Seja outro o que te louve, e não a tua boca; o estrangeiro, e não os teus lábios.

[3] Pesada é a pedra, e a areia é uma carga; mas a ira do insensato é mais pesada do que uma e outra.

[4] Cruel é o furor, e impetuosa, a ira, mas quem pode resistir à inveja?

[5] Melhor é a repreensão franca do que o amor encoberto.

[6] Leais são as feridas feitas pelo que ama, porém os beijos de quem odeia são enganosos.

[7] A alma farta pisa o favo de mel, mas à alma faminta todo amargo é doce.

[8] Qual ave que vagueia longe do seu ninho, tal é o homem que anda vagueando longe do seu lar.

[9] Como o óleo e o perfume alegram o coração, assim, o amigo encontra doçura no conselho cordial.

[10] Não abandones o teu amigo, nem o amigo de teu pai, nem entres na casa de teu irmão no dia da tua adversidade. Mais vale o vizinho perto do que o irmão longe.

[11] Sê sábio, filho meu, e alegra o meu coração, para que eu saiba responder àqueles que me afrontam.

[12] O prudente vê o mal e esconde-se; mas os simples passam adiante e sofrem a pena.

[1]Älä kerskaile huomisesta päivästä, ethän tiedä, mitä kukin päivä tuo tullessaan.

[2]Kehukoon sinua toinen, ei oma suusi, vieras, eivät omat huulesi.

[3] Raskas on kivi ja painavaa hiekka, mutta molempia raskaampi typerän suuttumus.

[4] Kiukku on julma, viha on kuin tulva, mutta kuka voi kestää mustasukkaisuuden edessä?

[5] Parempi julkinen nuhde kuin salattu rakkaus.

[6] Ystävän lyönnitkin ilmaisevat uskollisuutta, mutta vihamiehen suudelmat ovat petollisia.

[7] Kylläinen polkee hunajaakin, nälkäiselle kaikki karvaskin on makeaa.

[8] Kuin pesästään paennut lintu on mies, joka on paossa kotiseudultaan.

[9] Öljy ja suitsuke ilahduttavat sydämen, samoin ystävän lempeys ja hänen alttiit neuvonsa.

[10] Ystävääsi ja isäsi ystävää älä hylkää. Älä mene veljesi taloon onnettomuutesi päivänä, sillä parempi on läheinen naapuri kuin kaukainen veli.

[11] Ole viisas, poikani, niin ilahdutat sydäntäni, ja minä voin antaa herjaajalleni vastauksen.

[12]Viisas näkee vaaran ja piiloutuu, yksinkertaiset käyvät kohti ja joutuvat kärsimään.

[13] Tome-se a roupa àquele que fica fiador por outrem; e, por penhor, àquele que se obriga por mulher estranha.

[14] O que bendiz ao seu vizinho em alta voz, logo de manhã, por maldição lhe atribuem o que faz.

[15] O gotejar contínuo no dia de grande chuva e a mulher rixosa são semelhantes;

[16] contê-la seria conter o vento, seria pegar o óleo na mão.

[17] Como o ferro com o ferro se afia, assim, o homem, ao seu amigo.

[18] O que trata da figueira comerá do seu fruto; e o que cuida do seu senhor será honrado.

[19] Como na água o rosto corresponde ao rosto, assim, o coração do homem, ao homem.

[20] O inferno e o abismo nunca se fartam, e os olhos do homem nunca se satisfazem.

[21] Como o crisol prova a prata, e o forno, o ouro, assim, o homem é provado pelos louvores que recebe.

[22] Ainda que pises o insensato com mão de gral entre grãos pilados de cevada, não se vai dele a sua estultícia.

[23] Procura conhecer o estado das tuas ovelhas e cuida dos teus rebanhos,

[24] porque as riquezas não duram para sempre, nem a coroa, de geração em geração.

[13]Ota vaatteet siltä, joka meni toista takaamaan; ota häneltä pantti vieraan naisen tähden.

[14] Joka varhain aamulla äänekkäästi siunaa ystäväänsä, sille se luetaan kiroukseksi.

[15] Pahoin vuotava katto rankkasateen päivänä ja riitaisa vaimo ovat yhdenveroiset.

[16]Joka hänet tahtoo pitää salassa, se pitää salassa tuulta ja tavoittaa öljyä oikeaan käteensä.

[17] Rauta rautaa hioo, ja ihminen toistaan hioo.

[18] Joka hoitaa viikunapuuta, saa syödä sen hedelmää. Joka palvelee hyvin isäntäänsä, sitä kunnioitetaan.

[19] Niin kuin kasvot kuvastuvat vedessä, niin kuvastuu ihmisen sydän toisessa ihmisessä.

[20] Tuonela ja kadotus eivät saa kyllikseen, eivät myöskään saa kyllikseen ihmisen silmät.

[21]Hopealle sulatin, kullalle uuni, miestä arvioidaan hänen maineensa mukaan.

[22] Jos survot hullua huhmaressa, survimella soran seassa, ei lähde hänestä hänen typeryytensä.

[23]Tiedä tarkoin, miltä pikkukarjasi näyttää, pidä huoli laumoista.

[24] Eiväthän aarteet säily iäti, pysyykö kruunukaan polvesta polveen?

[25] Quando, removido o feno, aparecerem os renovos e se recolherem as ervas dos montes,
[26] então, os cordeiros te darão as vestes, os bodes, o preço do campo,
[27] e as cabras, leite em abundância para teu alimento, para alimento da tua casa e para sustento das tuas servas.

[25] Kun heinä on korjattu ja tuore odelma tulee näkyviin ja vuorten ruoho on koottu talteen,
[26] sinulla on karitsoita vaatteiden ostoa varten, vuohipukkeja pellon ostohinnaksi
[27] ja kylliksi vuohenmaitoa itsesi ja perheesi ravinnoksi sekä palvelustyttöjesi elatukseksi.

Provérbios 28

Provérbios antitéticos

[1] Fogem os perversos, sem que ninguém os persiga; mas o justo é intrépido como o leão.
[2] Por causa da transgressão da terra, mudam-se freqüentemente os príncipes, mas por um, sábio e prudente, se faz estável a sua ordem.
[3] O homem pobre que oprime os pobres é como chuva que a tudo arrasta e não deixa trigo.
[4] Os que desamparam a lei louvam o perverso, mas os que guardam a lei se indignam contra ele.
[5] Os homens maus não entendem o que é justo, mas os que buscam o SENHOR entendem tudo.
[6] Melhor é o pobre que anda na sua integridade do que o perverso, nos seus caminhos, ainda que seja rico.
[7] O que guarda a lei é filho prudente, mas o companheiro de libertinos envergonha a seu pai.
[8] O que aumenta os seus bens com juros e ganância ajunta-os para o que se compadece do pobre.

Sananlaskut 28

[1] Jumalattomat pakenevat, vaikka kukaan ei aja takaa, mutta vanhurskaat ovat rohkeita kuin nuori leijona.
[2] Rikkomustensa tähden maa saa paljon ruhtinaita, mutta yhden järkevän ja viisaan miehen ansiosta järjestys pysyy kauan.
[3] Köyhä mies, joka sortaa vähäosaisia, on kuin sade, joka huuhtoo mullan pois, niin ettei tule leipää.
[4] Laista piittaamattomat kehuvat jumalattomia, mutta lain noudattajat vastustavat heitä.
[5] Pahat ihmiset eivät ymmärrä, mikä on oikein, mutta ne, jotka Herraa etsivät, ymmärtävät kaiken.
[6] Parempi on köyhä, joka vaeltaa nuhteettomasti, kuin kahdella tiellä mutkitteleva rikas.
[7] Joka noudattaa lakia, on ymmärtäväinen poika, mutta kemuja rakastavien kumppani tuottaa isälleen häpeää.
[8] Joka kartuttaa omaisuuttaan korolla ja voitolla, kokoaa sille, joka armahtaa vähäosaisia.

[9] O que desvia os ouvidos de ouvir a lei, até a sua oração será abominável.

[10] O que desvia os retos para o mau caminho, ele mesmo cairá na cova que fez, mas os íntegros herdarão o bem.

[11] O homem rico é sábio aos seus próprios olhos; mas o pobre que é sábio sabe sondá-lo.

[12] Quando triunfam os justos, há grande festividade; quando, porém, sobem os perversos, os homens se escondem.

[13] O que encobre as suas transgressões jamais prosperará; mas o que as confessa e deixa alcançará misericórdia.

[14] Feliz o homem constante no temor de Deus; mas o que endurece o coração cairá no mal.

[15] Como leão que ruge e urso que ataca, assim é o perverso que domina sobre um povo pobre.

[16] O príncipe falto de inteligência multiplica as opressões, mas o que aborrece a avareza viverá muitos anos.

[17] O homem carregado do sangue de outrem fugirá até à cova; ninguém o detenha.

[18] O que anda em integridade será salvo, mas o perverso em seus caminhos cairá logo.

[19] O que lavra a sua terra virá a fartar-se de pão, mas o que se ajunta a vadios se fartará de pobreza.

[20] O homem fiel será cumulado de bênçãos, mas o que se apressa a enriquecer não passará sem castigo.

[9] Joka kääntää korvansa kuulemasta opetusta, sen rukouskin on kauhistus.

[10] Joka eksyttää oikeamielisiä pahalle tielle, suistuu omaan kuoppaansa, mutta nuhteettomat perivät onnen.

[11] Rikas mies on omissa silmissään viisas, mutta köyhä, jolla on ymmärrystä, ottaa hänestä selvän.

[12] Kun vanhurskaat riemuitsevat, ihanuus on suuri, mutta kun jumalattomat nousevat, ihmisiä saa etsiä.

[13] Joka rikkomuksensa salaa, se ei menesty, mutta joka ne tunnustaa ja hylkää, saa armon.

[14] Onnellinen se ihminen, joka aina pelkää Herraa, mutta joka sydämensä kovettaa, se suistuu onnettomuuteen.

[15] Kuin muriseva leijona ja kohti ryntäävä karhu on köyhän kansan jumalaton hallitsija.

[16] Ruhtinas, jolta puuttuu ymmärrystä, tekee paljon vääryyttä, mutta väärän voiton vihaaja saa elää kauan.

[17] Ihmisen, jota verivelka painaa, on pakoiltava aina hautaan saakka. Älköön häntä autettako.

[18] Nuhteettomasti vaeltava pelastuu, mutta kahdella tiellä mutkittelija kaatuu äkisti.

[19] Joka peltonsa viljelee, saa kyllikseen leipää, mutta tyhjän tavoittelija saa kyllikseen köyhyyttä.

[20] Luotettava mies saa runsaan siunauksen, mutta se, jolla on kiihko rikastua, ei jää rankaisematta.

[21] Parcialidade não é bom, porque até por um bocado de pão o homem prevaricará.
[22] Aquele que tem olhos invejosos corre atrás das riquezas, mas não sabe que há de vir sobre ele a penúria.
[23] O que repreende ao homem achará, depois, mais favor do que aquele que lisonjeia com a língua.
[24] O que rouba a seu pai ou a sua mãe e diz: Não é pecado, companheiro é do destruidor.
[25] O cobiçoso levanta contendas, mas o que confia no SENHOR prosperará.
[26] O que confia no seu próprio coração é insensato, mas o que anda em sabedoria será salvo.
[27] O que dá ao pobre não terá falta, mas o que dele esconde os olhos será cumulado de maldições.
[28] Quando sobem os perversos, os homens se escondem, mas, quando eles perecem, os justos se multiplicam.

Provérbios 29

[1] O homem que muitas vezes repreendido endurece a cerviz será quebrantado de repente sem que haja cura.
[2] Quando se multiplicam os justos, o povo se alegra, quando, porém, domina o perverso, o povo suspira.
[3] O homem que ama a sabedoria alegra a seu pai, mas o companheiro de prostitutas desperdiça os bens.

[4] O rei justo sustém a terra, mas o amigo de impostos a transtorna.

[21]Ei ole hyvä katsoa henkilöön, mutta rikkomus tehdään jopa leipäpalan tähden.
[22]Pahansuopainen haluaa kiihkeästi varallisuutta eikä ymmärrä joutuvansa puutteeseen.
[23]Joka toista nuhtelee, saa lopulta enemmän suosiota kuin se, joka kielellään liehakoi.
[24]Joka ryöstää isältään ja äidiltään ja sanoo: ”Ei tämä ole rikos”, se on tuhontekijän kumppani.
[25]Ahne nostaa riidan, mutta Herraan luottava tulee ravituksi.
[26]Omaan ymmärrykseensä luottava on tyhmä, mutta viisaudessa vaeltava pelastuu.
[27]Joka köyhälle antaa, ei joudu puutteeseen, mutta sitä, joka sulkee häneltä silmänsä, kovin kirotaan.
[28]Kun jumalattomat nousevat, ihmiset piiloutuvat, kun he tuhoutuvat, lisääntyy vanhurskaitten luku.

Sananlaskut 29

[1]Paljon kuritusta saanut mies, joka pysyy niskoittelijana, muserretaan äkisti, eikä paranemista tapahdu.
[2]Vanhurskaiden enentyessä kansa iloitsee, mutta jumalattomien hallitessa kansa huokailee.
[3]Se, joka rakastaa viisautta, on isälleen iloksi, mutta porttojen kumppani hävittää omaisuuden.
[4]Oikeudenmukaisuudella kuningas pitää maan kunnossa, mutta verojen kiskoja tuhoaa sen.

[5] O homem que lisonjeia a seu próximo arma-lhe uma rede aos passos.

[6] Na transgressão do homem mau, há laço, mas o justo canta e se regozija.

[7] Informa-se o justo da causa dos pobres, mas o perverso de nada disso quer saber.

[8] Os homens escarnecedores alvoroçam a cidade, mas os sábios desviam a ira.

[9] Se o homem sábio discute com o insensato, quer este se encolerize, quer se ria, não haverá fim.

[10] Os sanguinários aborrecem o íntegro, ao passo que, quanto aos retos, procuram tirar-lhes a vida.

[11] O insensato expande toda a sua ira, mas o sábio afinal lha reprime.

[12] Se o governador dá atenção a palavras mentirosas, virão a ser perversos todos os seus servos.

[13] O pobre e o seu opressor se encontram, mas é o SENHOR quem dá luz aos olhos de ambos.

[14] O rei que julga os pobres com eqüidade firmará o seu trono para sempre.

[15] A vara e a disciplina dão sabedoria, mas a criança entregue a si mesma vem a envergonhar a sua mãe.

[16] Quando os perversos se multiplicam, multiplicam-se as transgressões, mas os justos verão a ruína deles.

[17] Corrige o teu filho, e te dará descanso, dará delícias à tua alma.

[5]Mies, joka liehakoi lähimmäistään, virittää verkon hänen askeleilleen.

[6] Pahalle miehelle on oma rikos ansaksi, mutta vanhurskas saa riemuita ja iloita.

[7] Vanhurskas tuntee vähäosaisten asian, mutta jumalaton ei siitä mitään ymmärrä.

[8] Pilkkaajat villitsevät kaupungin, mutta viisaat tyynnyttävät vihan.

[9]Kun viisas mies käy oikeutta typerän miehen kanssa, tämä räyhää tai nauraa eikä rauhoitu.

[10] Verenhimoiset vihaavat nuhteetonta, oikeamielisten henkeä he väijyvät.

[11] Tyhmä purkaa kaiken sisunsa, mutta viisas sen viimein tyynnyttää.

[12]Hallitsija, joka kuuntelee valhepuheita, saa palvelijoikseen vain jumalattomia.

[13] Köyhä ja hänen sortajansa kohtaavat toisensa; kummankin silmille Herra antaa valon.

[14] Jos kuningas tuomitsee vähäosaisia oikein, hänen valtaistuimensa on iäti vahva.

[15]Vitsa ja nuhde antavat viisautta, mutta kuritta kasvanut poika on äitinsä häpeä.

[16]Kun jumalattomia tulee lisää, rikoksetkin lisääntyvät, mutta vanhurskaat saavat nähdä heidän kukistumisensa.

[17]Ojenna poikaasi, niin hän virvoittaa sinua ja tarjoaa sielullesi herkkuruokaa.

[18] Não havendo profecia, o povo se corrompe; mas o que guarda a lei, esse é feliz.
[19] O servo não se emendará com palavras, porque, ainda que entenda, não obedecerá.
[20] Tens visto um homem precipitado nas suas palavras? Maior esperança há para o insensato do que para ele.
[21] Se alguém amimar o escravo desde a infância, por fim ele quererá ser filho.

[22] O iracundo levanta contendas, e o furioso multiplica as transgressões.

[23] A soberba do homem o abaterá, mas o humilde de espírito obterá honra.
[24] O que tem parte com o ladrão aborrece a própria alma; ouve as maldições e nada denuncia.
[25] Quem teme ao homem arma ciladas, mas o que confia no SENHOR está seguro.
[26] Muitos buscam o favor daquele que governa, mas para o homem a justiça vem do SENHOR.
[27] Para o justo, o iníquo é abominação, e o reto no seu caminho é abominação ao perverso.

Provérbios 30

As palavras de Agur

[1] Palavras de Agur, filho de Jaque, de Massá. Disse o homem: Fatiguei-me, ó Deus; fatiguei-me, ó Deus, e estou exausto

[18] Kun ei ole näkyä, kansa villiintyy. Autuas se, joka ottaa opetuksen varteen!

[19] Sanoista ei palvelija ota ojentuakseen: hän kyllä ymmärtää, mutta ei tottele.
[20] Näet miehen, joka puhuu hätiköiden – enemmän on toivoa tyhmästä kuin hänestä.
[21] Jos palvelijaansa hemmottelee nuoresta pitäen, hänestä tulee lopulta röyhkeä.
[22] Äkkipikainen mies nostaa riidan, ja helposti kiivastuva joutuu moniin rikkomuksiin.
[23] Ihmisen alentaa hänen oma ylpeytensä, mutta nöyrähenkinen saa kunniaa.
[24] Joka osallistuu varkaan saaliiseen, vihaa itseään; hän kuulee vannotuksen, mutta ei ilmaise mitään.
[25] Ihmispelko asettaa ansan, mutta Herraan luottava on turvassa.

[26] Hallitsijan suosiota etsivät monet, mutta Herralta tulee miehelle oikeus.

[27] Vääryyden mies on vanhurskaille iljetys, ja oikean tien kulkija on iljetys jumalattomalle.

Sananlaskut 30

LOPPUSANAT
Aagurin sanat

[1] Aagurin, Jaaken pojan, sanat ja lauselmat. Näin puhuu tämä mies: Minä olen väsyttänyt itseni, Jumala. Olen väsyttänyt itseni, Jumala, minä näännyn.

[2] porque sou demasiadamente estúpido para ser homem; não tenho inteligência de homem,

[3] não aprendi a sabedoria, nem tenho o conhecimento do Santo.

[4] Quem subiu ao céu e desceu? Quem encerrou os ventos nos seus punhos? Quem amarrou as águas na sua roupa? Quem estabeleceu todas as extremidades da terra? Qual é o seu nome, e qual é o nome de seu filho, se é que o sabes?

[5] Toda palavra de Deus é pura; ele é escudo para os que nele confiam.

[6] Nada acrescentes às suas palavras, para que não te repreenda, e sejas achado mentiroso.

[7] Duas coisas te peço; não mas negues, antes que eu morra:

[8] afasta de mim a falsidade e a mentira; não me dês nem a pobreza nem a riqueza; dá-me o pão que me for necessário;

[9] para não suceder que, estando eu farto, te negue e diga: Quem é o SENHOR? Ou que, empobrecido, venha a furtar e profane o nome de Deus.

[10] Não calunies o servo diante de seu senhor, para que aquele te não amaldiçoe e fiques culpado.

[11] Há daqueles que amaldiçoam a seu pai e que não bendizem a sua mãe.

[2] Olenhan järjetön mieheksi, ei minulla ole ihmisen ymmärrystä,

[3] enkä ole oppinut viisautta, niin että olisin tullut tuntemaan Pyhimmän.

[4] Kuka on noussut taivaaseen ja astunut sieltä alas? Kuka on koonnut kouriinsa tuulen? Kuka on käärinyt vedet viitan sisään? Kuka on asettanut kohdalleen kaikki maan ääret? Mikä on hänen nimensä ja mikä hänen poikansa nimi, sinähän sen tiedät?

[5] Jokainen Jumalan sana on puhdasta kultaa; hän on niiden kilpi, jotka häneen turvaavat.

[6] Älä lisää mitään hänen sanoihinsa, ettei hän vaatisi sinua tilille ja ettet osoittautuisi valehtelijaksi.

[7] Kahta minä sinulta pyydän, älä niitä minulta koskaan kiellä kuolemaani saakka:

[8] Vilppi ja valhepuhe pidä minusta kaukana. Älä köyhyyttä minulle anna, älä rikkautta, anna minulle ravinnoksi määräosani leipää,

[9] ettei minusta kylläisenä tulisi kieltäjää ja etten sanoisi: ”Kuka on Herra ?” tai etten köyhtyneenä varastaisi ja tulisi käyttäneeksi väärin Jumalani nimeä.

[10] Älä kieli palvelijasta hänen herralleen, ettei hän kiroaisi sinua ja ettet tulisi syylliseksi.

[11] Voi sukupolvea, joka kiroaa isäänsä eikä siunaa äitiään,

[12] Há daqueles que são puros aos próprios olhos e que jamais foram lavados da sua imundícia.

[12] sukupolvea, joka on omissa silmissään puhdas, vaikka ei ole pesty saastastaan.

[13] Há daqueles – quão altivos são os seus olhos e levantadas as suas pálpebras!

[13] Voi sitä sukupolvea – kuinka ylpeät ovatkaan sen silmät ja kuinka kopeasti se katsookaan –

[14] Há daqueles cujos dentes são espadas, e cujos queixais são facas, para consumirem na terra os aflitos e os necessitados entre os homens.

[14] sukupolvea, joka tekee hampaansa miekoiksi ja leukaluunsa veitsiksi syödäkseen kurjat pois maasta ja köyhät ihmisten joukosta!

[15] A sanguessuga tem duas filhas, a saber: Dá, Dá. Há três coisas que nunca se fartam, sim, quatro que não dizem: Basta!

[15]Verenimijällä on kaksi tytärtä: ”Anna vielä! Anna vielä!” Kolme on, jotka eivät saa kyllikseen, neljä, jotka eivät sano: ”Jo riittää”:

[16] Elas são a sepultura, a madre estéril, a terra, que se não farta de água, e o fogo, que nunca diz: Basta!

[16] tuonela ja hedelmätön kohtu, maa, joka ei saa kylliksi vettä, ja tuli, joka ei sano: ”Jo riittää.”

[17] Os olhos de quem zomba do pai ou de quem despreza a obediência à sua mãe, corvos no ribeiro os arrancarão e pelos pintãos da águia serão comidos.

[17]Joka isäänsä pilkkaa ja pitää halpana totella äitiään, siltä korpit hakkaavat puron luona silmät puhki ja kotkan poikaset syövät ne.

[18] Há três coisas que são maravilhosas demais para mim, sim, há quatro que não entendo:

[18]Kolme on minusta kovin ihmeellistä, ja neljä on, joita en käsitä:

[19] o caminho da águia no céu, o caminho da cobra na penha, o caminho do navio no meio do mar e o caminho do homem com uma donzela.

[19] kotkan tie taivaalla, käärmeen tie kalliolla, laivan tie keskellä merta ja miehen tie nuoren naisen luo.

[20] Tal é o caminho da mulher adúltera: come, e limpa a boca, e diz: Não cometi maldade.

[20] Niin myös avionrikkojanaisen tie: hän syö, pyyhkii suunsa ja sanoo: ”En ole pahaa tehnyt.”

[21] Sob três coisas estremece a terra, sim, sob quatro não pode subsistir:

[21]Kolmen alla järkkyy maa, neljän alla se ei voi kestää:

[22] sob o servo quando se torna rei; sob o insensato quando anda farto de pão;

[22] orjan alla, kun hän pääsee kuninkaaksi, houkan, kun hän saa kyllikseen leipää,

[23] sob a mulher desdenhada quando se casa; sob a serva quando se torna herdeira da sua senhora.
[24] Há quatro coisas mui pequenas na terra que, porém, são mais sábias que os sábios:
[25] as formigas, povo sem força; todavia, no verão preparam a sua comida;
[26] os arganazes, povo não poderoso; contudo, fazem a sua casa nas rochas;
[27] os gafanhotos não têm rei; contudo, marcham todos em bandos;
[28] o geco, que se apanha com as mãos; contudo, está nos palácios dos reis.
[29] Há três que têm passo elegante, sim, quatro que andam airosamente:
[30] O leão, o mais forte entre os animais, que por ninguém torna atrás;
[31] o galo, que anda ereto, o bode e o rei, a quem não se pode resistir.
[32] Se procedeste insensatamente em te exaltares ou se maquinaste o mal, põe a mão na boca.
[33] Porque o bater do leite produz manteiga, e o torcer do nariz produz sangue, e o açular a ira produz contendas.

Provérbios 31

Conselhos para o rei Lemuel

[1] Palavras do rei Lemuel, de Massá, as quais lhe ensinou sua mãe.
[2] Que te direi, filho meu? Ó filho do meu ventre? Que te direi, ó filho dos meus votos?
[3] Não dês às mulheres a tua força, nem os teus caminhos, às que destroem os reis.

[23] hyljityn naisen alla, kun hän saa miehen, ja palvelijattaren, kun hän syrjäyttää emäntänsä.
[24] Neljä on maan vähäistä mutta silti erinomaisen viisasta.
[25] Muurahaiset ovat voimaton kansa, mutta leipänsä ne kokoavat kesällä.
[26] Tamaanit ovat heikko kansa, mutta asuntonsa ne tekevät kallioihin.
[27] Heinäsirkoilla ei ole kuningasta, mutta koko lauma lähtee liikkeelle osastoittain.
[28] Sisiliskoon voi tarttua käsin, vaikka se asuu kuninkaiden linnoissa.
[29] Kolmella on ylväs astunta, neljä kulkee komeasti:
[30] leijona, sankari eläinten joukossa, joka ei väisty minkään tieltä,
[31] ylvästelevä kukko ja kauris sekä kuningas joukkonsa johdossa.
[32] Jos kerskuit houkkamaisuudessasi tai harkiten, niin laske käsi suullesi.
[33] Sillä maitoa vatkaamalla saa voita, nenää vääntämällä saa esiin verta ja kiukkua ärsyttämällä saa aikaan riidan.

Sananlaskut 31

Lemuelin sanat

[1] Lemuelin, Massan kuninkaan, sanat, joilla hänen äitinsä oli häntä kasvattanut.
[2] Mitä, poikani, mitä, kohtuni poika, mitä, lupausteni poika?
[3] Älä anna voimaasi naisille, vaellustasi niille, jotka tuhoavat kuninkaat.

[4] Não é próprio dos reis, ó Lemuel, não é próprio dos reis beber vinho, nem dos príncipes desejar bebida forte.

[4]Ei sovi kuninkaiden, Lemuel, ei sovi kuninkaiden viiniä juoda eikä ruhtinaiden kaipailla väkijuomaa.

[5] Para que não bebam, e se esqueçam da lei, e pervertam o direito de todos os aflitos.

[5]Juopotellessaan he unohtavat, mitä on säädetty, ja vääntävät vääräksi kaikkien kurjuuden lasten oikeuden.

[6] Dai bebida forte aos que perecem e vinho, aos amargurados de espírito;

[6]Antakaa väkijuomaa menehtyvälle ja viiniä murhemielisille.

[7] para que bebam, e se esqueçam da sua pobreza, e de suas fadigas não se lembrem mais.

[7] Sellainen juokoon ja unohtakoon köyhyytensä älköönkä enää vaivaansa muistelko.

[8] Abre a boca a favor do mudo, pelo direito de todos os que se acham desamparados.

[8]Avaa suusi mykän puolesta, oikeuden hankkimiseksi kaikille sortuville.

[9] Abre a boca, julga retamente e faze justiça aos pobres e aos necessitados.

[9]Avaa suusi, tuomitse oikein, hanki kurjalle ja köyhälle oikeus.

O louvor da mulher virtuosa

Kelpo vaimon ylistys

[10] Mulher virtuosa, quem a achará? O seu valor muito excede o de finas jóias.

[10]Kelpo vaimon kuka löytää? Sellaisen arvo on helmiä paljon kalliimpi.

[11] O coração do seu marido confia nela, e não haverá falta de ganho.

[11]Hänen miehensä sydän luottaa häneen, eikä siltä mieheltä saalista puutu.

[12] Ela lhe faz bem e não mal, todos os dias da sua vida.

[12]Hän toimii miehensä parhaaksi, ei vahingoksi, kaikkina elinpäivinään.

[13] Busca lã e linho e de bom grado trabalha com as mãos.

[13] Hän hankkii villat ja pellavat ja tekee työtä ahkerin käsin.

[14] É como o navio mercante: de longe traz o seu pão.

[14] Hän on kauppiaan laivojen kaltainen: leipänsä hän noutaa kaukaa.

[15] É ainda noite, e já se levanta, e dá mantimento à sua casa e a tarefa às suas servas.

[15] Hän nousee, kun vielä on yö, ja antaa ravinnon talonsa väelle, palvelustytöillekin heidän osansa.

[16] Examina uma propriedade e adquire-a; planta uma vinha com as rendas do seu trabalho.

[16] Hän haluaa peltoa ja hankkii sen, istuttaa viinitarhan kättensä työn hedelmällä.

[17] Cinge os lombos de força e fortalece os braços.

[17] Hän vyöttää kupeensa voimalla ja vahvistaa käsivartensa.

[18] Ela percebe que o seu ganho é bom; a sua lâmpada não se apaga de noite.
[19] Estende as mãos ao fuso, mãos que pegam na roca.
[20] Abre a mão ao aflito; e ainda a estende ao necessitado.
[21] No tocante à sua casa, não teme a neve, pois todos andam vestidos de lã escarlate.
[22] Faz para si cobertas, veste-se de linho fino e de púrpura.
[23] Seu marido é estimado entre os juízes, quando se assenta com os anciãos da terra.
[24] Ela faz roupas de linho fino, e vende-as, e dá cintas aos mercadores.
[25] A força e a dignidade são os seus vestidos, e, quanto ao dia de amanhã, não tem preocupações.
[26] Fala com sabedoria, e a instrução da bondade está na sua língua.
[27] Atende ao bom andamento da sua casa e não come o pão da preguiça.
[28] Levantam-se seus filhos e lhe chamam ditosa; seu marido a louva, dizendo:
[29] Muitas mulheres procedem virtuosamente, mas tu a todas sobrepujas.
[30] Enganosa é a graça, e vã, a formosura, mas a mulher que teme ao SENHOR, essa será louvada.
[31] Dai-lhe do fruto das suas mãos, e de público a louvarão as suas obras.

[18] Hankkeensa hän huomaa käyvän hyvin, ei sammu hänen lamppunsa yöllä.
[19] Hän ojentaa kätensä kehräpuuhun, hänen kouransa tarttuvat värttinään.
[20] Hän avaa kätensä kurjalle, ojentaa köyhälle molemmat kätensä.
[21] Hän ei pelkää talonväkensä puolesta lunta, sillä koko hänen väkensä on puettu purppuravillaan.
[22] Hän valmistaa itselleen peitteitä, ja hienoa pellavaa ja purppuravillaa on hänen pukunsa.
[23] Hänen miehensä on tunnettu porteissa, istuessaan maan vanhinten joukossa.
[24] Hän tekee pellavapaitoja ja myy niitä, vöitä hän toimittaa kauppiaalle.
[25] Voima ja kunnia on hänen pukunaan, hän nauraa tulevalle päivälle.
[26] Hän avaa suunsa puhumaan viisautta, hänen kielellään on lempeä opetus.
[27] Hän tarkkaa, mitä hänen talossaan tehdään, hän ei syö laiskan leipää.
[28] Hänen poikansa nousevat ja ylistävät häntä onnelliseksi, hänen miehensä ylistää häntä:
[29] ”Paljon on naisia, töissään erinomaisia, mutta yli niiden kaikkien kohoat sinä.”
[30] Pettävää on sulous, kauneus katoavaa, ylistettävä on se vaimo, joka pelkää Herraa.
[31] Suokaa hänen nauttia kättensä työn hedelmistä, hänen tekonsa häntä porteissa ylistäkööt.

Livro do Eclesiastes ou o Pregador

Eclesiastes 1

Tudo é vaidade

1 Palavra do Pregador, filho de Davi, rei de Jerusalém:

2 Vaidade de vaidades, diz o Pregador; vaidade de vaidades, tudo é vaidade.

3 Que proveito tem o homem de todo o seu trabalho, com que se afadiga debaixo do sol?

A eterna mesmice

4 Geração vai e geração vem; mas a terra permanece para sempre.

5 Levanta-se o sol, e põe-se o sol, e volta ao seu lugar, onde nasce de novo.

6 O vento vai para o sul e faz o seu giro para o norte; volve-se, e revolve-se, na sua carreira, e retorna aos seus circuitos.

7 Todos os rios correm para o mar, e o mar não se enche; ao lugar para onde correm os rios, para lá tornam eles a correr.

8 Todas as coisas são canseiras tais, que ninguém as pode exprimir; os olhos não se fartam de ver, nem se enchem os ouvidos de ouvir.

9 O que foi é o que há de ser; e o que se fez, isso se tornará a fazer; nada há, pois, novo debaixo do sol.

10 Há alguma coisa de que se possa dizer: Vê, isto é novo? Não! Já foi nos séculos que foram antes de nós.

Saarnaajan

Saarnaajan 1

ELÄMÄN TARKOITUSTA ETSIMÄSSÄ

Kaikki on turhuutta

1 Saarnaajan, Daavidin pojan, Jerusalemin kuninkaan sanat.

2 Turhuuksien turhuus, sanoi Saarnaaja, turhuuksien turhuus, kaikki on turhuutta!

Ei mitään uutta auringon alla

3 Mitä hyötyä ihmiselle on kaikesta vaivannäöstään, jolla hän vaivaa itseään auringon alla?

4 Sukupolvi menee, sukupolvi tulee, mutta maa pysyy ikuisesti.

5 Aurinko nousee, aurinko laskee. Se kiirehtii sijalleen, josta se jälleen nousee.

6 Tuuli kääntyy etelään ja kiertää pohjoiseen, kiertää yhä kiertämistään. Samalle kierrolleen tuuli palaa.

7 Kaikki joet laskevat mereen, mutta meri ei täyty. Paikkaan, jonne joet ovat laskeneet, ne yhä edelleen laskevat.

8 Kaikki asiat ovat työläitä, kukaan ei kykene niitä ilmaisemaan. Silmä ei saa kylläänsä näkemisestä eikä korva täyttään kuulemisesta.

9 Mitä on ollut, sitä on vastakin, ja mitä on tapahtunut, sitä vastakin tapahtuu. Ei ole mitään uutta auringon alla.

10 Jos olisikin jotakin, mistä sanotaan: ”Katso, tämä on uutta”, niin on sitä ollut ennenkin, muinaisina aikoina, jotka olivat ennen meitä.

[11] Já não há lembrança das coisas que precederam; e das coisas posteriores também não haverá memória entre os que hão de vir depois delas.

A experiência do Pregador

[12] Eu, o Pregador, venho sendo rei de Israel, em Jerusalém.

[13] Apliquei o coração a esquadrinhar e a informar-me com sabedoria de tudo quanto sucede debaixo do céu; este enfadonho trabalho impôs Deus aos filhos dos homens, para nele os afligir.

[14] Atentei para todas as obras que se fazem debaixo do sol, e eis que tudo era vaidade e correr atrás do vento.

[15] Aquilo que é torto não se pode endireitar; e o que falta não se pode calcular.

[16] Disse comigo: eis que me engrandeci e sobrepujei em sabedoria a todos os que antes de mim existiram em Jerusalém; com efeito, o meu coração tem tido larga experiência da sabedoria e do conhecimento.

[17] Apliquei o coração a conhecer a sabedoria e a saber o que é loucura e o que é estultícia; e vim a saber que também isto é correr atrás do vento.

[18] Porque na muita sabedoria há muito enfado; e quem aumenta ciência aumenta tristeza.

Eclesiastes 2

A vaidade das possessões

[11] Ei jää muistoa muinaisista, ei myöskään niiden jälkeen tapahtuneista jää muistoa niille, jotka jäljessä tulevat.

Saarnaaja tutkii ajallista elämää

[12] Minä, Saarnaaja, olin Israelin kuninkaana Jerusalemissa.

[13] Minä käänsin sydämeni etsimään ja tutkimaan viisautta kaikesta, mitä tapahtuu auringon alla. Tämä on vaikea tehtävä, jonka Jumala on antanut ihmislapsille, että he sillä itseään vaivaisivat.

[14] Katselin kaikkia tekoja, joita tehdään auringon alla, ja katso, kaikki ne ovat turhuutta ja tuulen tavoittelua.

[15] Väärä ei voi suoristua, eikä vajaata voi laskea täydeksi.

[16] Minä puhuin sydämessäni: Olen hankkinut suuren viisauden ja lisännyt sitä niin, että olen viisaampi kuin kaikki, jotka ennen minua ovat hallinneet Jerusalemissa. Sydämeni on löytänyt paljon viisautta ja tietoa.

[17] Minä käänsin sydämeni ottamaan selvää viisaudesta, mielettömyydestä ja tyhmyydestä ja tulin tietämään, että sekin on tuulen tavoittelua.

[18] Sillä missä on paljon viisautta, siellä on paljon murhetta. Joka tietoa lisää, se tuskaa lisää.

Saarnaajan 2

Elämän nautinnot ovat turhuutta

[1] Disse comigo: vamos! Eu te provarei com a alegria; goza, pois, a felicidade; mas também isso era vaidade.

[2] Do riso disse: é loucura; e da alegria: de que serve?

[3] Resolvi no meu coração dar-me ao vinho, regendo-me, contudo, pela sabedoria, e entregar-me à loucura, até ver o que melhor seria que fizessem os filhos dos homens debaixo do céu, durante os poucos dias da sua vida.

[4] Empreendi grandes obras; edifiquei para mim casas; plantei para mim vinhas.

[5] Fiz jardins e pomares para mim e nestes plantei árvores frutíferas de toda espécie.

[6] Fiz para mim açudes, para regar com eles o bosque em que reverdeciam as árvores.

[7] Comprei servos e servas e tive servos nascidos em casa; também possuí bois e ovelhas, mais do que possuíram todos os que antes de mim viveram em Jerusalém.

[8] Amontoei também para mim prata e ouro e tesouros de reis e de províncias; provi-me de cantores e cantoras e das delícias dos filhos dos homens: mulheres e mulheres.

[9] Engrandeci-me e sobrepujei a todos os que viveram antes de mim em Jerusalém; perseverou também comigo a minha sabedoria.

[10] Tudo quanto desejaram os meus olhos não lhes neguei, nem privei o coração de

[1]Minä sanoin sydämelleni: ”Tule, minä annan sinun kokea iloa, nauttia hyvää.” Mutta katso, sekin oli turhuutta.

[2] Naurusta minä sanoin: ”Mieletöntä!”, ja ilosta: ”Mitä se hyödyttää?”

[3] Minä päätin mielessäni virkistää ruumistani viinillä – kuitenkin niin, että sydämeni pysyisi viisaudessa – ja samalla noudattaa tyhmyyttä, kunnes saisin nähdä, mikä on hyväksi ihmislapsille, mitä heidän tulee tehdä taivaan alla vähinä elämänsä päivinä.

Suuret teot ovat turhuutta

[4]Ryhdyin suuriin töihin: rakensin itselleni taloja ja istutin viinitarhoja,

[5]tein itselleni puutarhoja ja puistoja ja istutin niihin kaikenlaisia hedelmäpuita.

[6] Tein itselleni vesilammikoita kastellakseni niiden vedellä puita kasvavaa metsikköä.

[7] Minä ostin orjia ja orjattaria, ja kotona syntyneitäkin minulla oli. Minulla oli myös karjaa, nautaeläimiä ja pikkukarjaa, enemmän kuin kenelläkään niistä, jotka ennen minua olivat olleet Jerusalemissa.

[8]Kokosin itselleni myös hopeaa ja kultaa, kuninkaiden ja maakuntien aarteita. Hankin itselleni laulajia, laulajattaria ja ihmislasten iloja: vaimon, jopa vaimoja.

[9]Minä tulin yhä mahtavammaksi, yli kaikkien, jotka ennen minua olivat olleet Jerusalemissa, kuitenkin viisauteni säilyttäen.

[10]En kieltänyt silmiltäni mitään, mitä ne pyysivät, enkä torjunut sydämeltäni

alegria alguma, pois eu me alegrava com todas as minhas fadigas, e isso era a recompensa de todas elas.

[11] Considerei todas as obras que fizeram as minhas mãos, como também o trabalho que eu, com fadigas, havia feito; e eis que tudo era vaidade e correr atrás do vento, e nenhum proveito havia debaixo do sol.

A vaidade da sabedoria

[12] Então, passei a considerar a sabedoria, e a loucura, e a estultícia. Que fará o homem que seguir ao rei? O mesmo que outros já fizeram.

[13] Então, vi que a sabedoria é mais proveitosa do que a estultícia, quanto a luz traz mais proveito do que as trevas.

[14] Os olhos do sábio estão na sua cabeça, mas o estulto anda em trevas; contudo, entendi que o mesmo lhes sucede a ambos.

[15] Pelo que disse eu comigo: como acontece ao estulto, assim me sucede a mim; por que, pois, busquei eu mais a sabedoria? Então, disse a mim mesmo que também isso era vaidade.

[16] Pois, tanto do sábio como do estulto, a memória não durará para sempre; pois, passados alguns dias, tudo cai no esquecimento. Ah! Morre o sábio, e da mesma sorte, o estulto!

[17] Pelo que aborreci a vida, pois me foi penosa a obra que se faz debaixo do sol; sim, tudo é vaidade e correr atrás do vento.

mitään iloa. Minun sydämeni iloitsi kaiken vaivannäköni tuloksista. Se oli osani kaikesta vaivannäöstäni.

[11] Mutta kun käänsin huomioni kaikkiin töihin, joita käteni olivat tehneet, ja vaivannäköön, jolla olin itseäni vaivannut niitä tehdessäni, niin katso: se oli kaikki turhuutta ja tuulen tavoittelua. Mistään ei ole hyötyä auringon alla.

Viisaus on tyhmyyttä hyödyllisempi

[12]Kun käännyin katsomaan viisautta, mielettömyyttä ja tyhmyyttä – sillä mitäpä muuta voi tehdä ihminen, joka tulee toisen kuninkaan jälkeen, kuin mitä jo ennenkin on tehty –

[13]niin minä näin, että viisaus on tyhmyyttä hyödyllisempi, niin kuin valo on pimeyttä hyödyllisempi.

[14] Viisaalla on silmät päässään, tyhmä vaeltaa pimeässä. Minä tulin kuitenkin tietämään, että toisen käy niin kuin toisenkin.

[15]Minä sanoin sydämessäni: Se, mikä kohtaa tyhmää, kohtaa minuakin. Miksi sitten olen tullut näin ylen viisaaksi? Niinpä sanoin sydämessäni: Turhuutta on tämäkin.

[16]Eihän viisaasta, sen paremmin kuin tyhmästäkään, jää ikuista muistoa, kun tulevina päivinä kaikki vaipuu unohduksiin. Eikö viisas kuole samoin kuin tyhmäkin?

[17]Ja minä vihasin elämää, sillä minusta on pahaa se, mitä tapahtuu auringon alla. Kaikki on turhuutta ja tuulen tavoittelua.

A vaidade do trabalho

[18] Também aborreci todo o meu trabalho, com que me afadiguei debaixo do sol, visto que o seu ganho eu havia de deixar a quem viesse depois de mim.

[18] Minä vihasin kaikkea vaivannäköäni, jolla vaivasin itseäni auringon alla, koska minun täytyy jättää sen hedelmät ihmiselle, joka tulee minun jälkeeni.

[19] E quem pode dizer se será sábio ou estulto? Contudo, ele terá domínio sobre todo o ganho das minhas fadigas e sabedoria debaixo do sol; também isto é vaidade.

[19] Ja kuka tietää, onko hän viisas vai tyhmä? Kuitenkin hän tulee hallitsemaan kaikkia vaivannäköni hedelmiä, joiden tähden olen vaivannut itseäni ja ollut viisas auringon alla. Tämäkin on turhuutta.

[20] Então, me empenhei por que o coração se desesperasse de todo trabalho com que me afadigara debaixo do sol.

[20] Niin minä annoin sydämeni vaipua epätoivoon kaiken vaivannäköni vuoksi, jolla olin rasittanut itseäni auringon alla.

[21] Porque há homem cujo trabalho é feito com sabedoria, ciência e destreza; contudo, deixará o seu ganho como porção a quem por ele não se esforçou; também isto é vaidade e grande mal.

[21] Joku ihminen näkee vaivaa toimien viisaasti, taitavasti ja menestyksellisesti, mutta hänen on luovutettava omaisuutensa ihmiselle, joka ei ole siitä vaivaa nähnyt. Sekin on turhuutta ja suuri onnettomuus.

[22] Pois que tem o homem de todo o seu trabalho e da fadiga do seu coração, em que ele anda trabalhando debaixo do sol?

[22] Mitä siis ihminen saa kaikesta vaivannäöstään ja sydämensä pyrkimyksestä, jolla hän rasittaa itseään auringon alla?

[23] Porque todos os seus dias são dores, e o seu trabalho, desgosto; até de noite não descansa o seu coração; também isto é vaidade.

[23] Ovathan kaikki hänen päivänsä pelkkää tuskaa ja hänen työnsä murhetta, eikä yölläkään hänen sydämensä saa lepoa. Tämäkin on turhuutta.

Kaikki tulee Jumalan kädestä

[24] Nada há melhor para o homem do que comer, beber e fazer que a sua alma goze o bem do seu trabalho. No entanto, vi também que isto vem da mão de Deus,

[24] Ei ole ihmisellä muuta onnea kuin syödä ja juoda ja antaa sielunsa nauttia hyvää vaivannäkönsä ohessa. Mutta tästäkin minä tulin näkemään, että se tulee Jumalan kädestä.

[25] pois, separado deste, quem pode comer ou quem pode alegrar-se?

[25] ”Sillä kuka voi syödä ja kuka voi nauttia ilman minua?” sanoo Herra.

[26] Porque Deus dá sabedoria, conhecimento e prazer ao homem que lhe agrada; mas ao pecador dá trabalho, para que ele ajunte e amontoe, a fim de dar àquele que agrada a Deus. Também isto é vaidade e correr atrás do vento.

Eclesiastes 3

Tempo para tudo

[1] Tudo tem o seu tempo determinado, e há tempo para todo propósito debaixo do céu:

[2] há tempo de nascer e tempo de morrer; tempo de plantar e tempo de arrancar o que se plantou;

[3] tempo de matar e tempo de curar; tempo de derribar e tempo de edificar;

[4] tempo de chorar e tempo de rir; tempo de prantear e tempo de saltar de alegria;

[5] tempo de espalhar pedras e tempo de ajuntar pedras; tempo de abraçar e tempo de afastar-se de abraçar;

[6] tempo de buscar e tempo de perder; tempo de guardar e tempo de deitar fora;

[7] tempo de rasgar e tempo de coser; tempo de estar calado e tempo de falar;

[8] tempo de amar e tempo de aborrecer; tempo de guerra e tempo de paz.

O homem não conhece o seu tempo determinado

[9] Que proveito tem o trabalhador naquilo com que se afadiga?

[10] Vi o trabalho que Deus impôs aos filhos dos homens, para com ele os afligir.

[11] Tudo fez Deus formoso no seu devido tempo; também pôs a eternidade no

[26] Ihmiselle, joka on hänelle mieleen, hän antaa viisautta, tietoa ja iloa, mutta syntiselle hän antaa työksi koota ja kartuttaa omaisuutta annettavaksi sille, joka on Jumalalle mieluinen. Sekin on turhuutta ja tuulen tavoittelua.

Saarnaajan 3

Kaikella on aikansa

[1]Kaikella on määräaika. Jokaisella asialla on aikansa taivaan alla.

[2]Aika on syntyä ja aika kuolla, aika on istuttaa ja aika repiä istutus,

[3] aika on surmata ja aika parantaa, aika on purkaa ja aika rakentaa,

[4] aika on itkeä ja aika nauraa, aika on valittaa ja aika hypellä,

[5] aika on heitellä kiviä ja aika kerätä kivet, aika on syleillä ja aika olla syleilemättä,

[6] aika on etsiä ja aika kadottaa, aika on säilyttää ja aika viskata pois,

[7] aika on repäistä rikki ja aika ommella yhteen, aika on olla vaiti ja aika puhua,

[8] aika on rakastaa ja aika vihata, aika on sodalla ja aika rauhalla.

Jumalan teot ovat ikuiset

[9]Mitä hyötyä työntekijälle on vaivannäöstään?

[10]Minä olen katsellut työtä, jonka Jumala on antanut ihmislapsille heidän rasitukseksen.

[11] Kaiken hän on tehnyt kauniisti aikanaan, myös ikuisuuden hän on pannut

coração do homem, sem que este possa descobrir as obras que Deus fez desde o princípio até ao fim.

12 Sei que nada há melhor para o homem do que regozijar-se e levar vida regalada;

13 e também que é dom de Deus que possa o homem comer, beber e desfrutar o bem de todo o seu trabalho.

14 Sei que tudo quanto Deus faz durará eternamente; nada se lhe pode acrescentar e nada lhe tirar; e isto faz Deus para que os homens temam diante dele.

15 O que é já foi, e o que há de ser também já foi; Deus fará renovar-se o que se passou.

Semelhança aparente na morte entre homens e animais

16 Vi ainda debaixo do sol que no lugar do juízo reinava a maldade e no lugar da justiça, maldade ainda.

17 Então, disse comigo: Deus julgará o justo e o perverso; pois há tempo para todo propósito e para toda obra.

18 Disse ainda comigo: é por causa dos filhos dos homens, para que Deus os prove, e eles vejam que são em si mesmos como os animais.

19 Porque o que sucede aos filhos dos homens sucede aos animais; o mesmo lhes sucede: como morre um, assim morre o outro, todos têm o mesmo fôlego de vida,

heidän sydämeensä. Ihminen ei kuitenkaan käsitä tekoja, jotka Jumala on tehnyt, ei niiden alkua eikä loppua.

12Minä tulin tietämään, ettei ihmisillä ole muuta hyvää kuin iloita ja tehdä hyvää eläessään.

13Jo sekin on jokaiselle ihmiselle Jumalan lahja, että hän voi syödä, juoda ja nauttia hyvää kaiken vaivannäkönsä ohessa.

14Minä tulin tietämään, että kaikki, mitä Jumala tekee, pysyy ikuisesti. Ei ole siihen lisäämistä eikä siitä vähentämistä. Jumala on sen niin tehnyt, että häntä pelättäisiin.

15Mitä nyt on, sitä on ollut ennenkin, ja mitä vastedes on, sitäkin on ollut jo ennen. Jumala etsii jälleen sen, mikä on mennyt ohi.

Kaikki palaa tomuun

16Vielä minä näin auringon alla oikeuspaikan, ja siellä oli jumalattomuus. Minä näin vanhurskauden paikan, ja sielläkin oli jumalattomuus.

17 Minä sanoin sydämessäni: Jumala tuomitsee vanhurskaan ja jumalattoman, sillä hänen luonaan jokaisella asialla ja jokaisella teolla on aikansa.

18 Minä sanoin sydämessäni: Ihmisten tähden se on näin, jotta Jumala koettelisi heitä, ja he näkisivät, että omassa olossaan he ovat kuin eläimiä.

19 Ihmisten käy niin kuin eläinten. Sama on molempien kohtalo. Niin kuin nämä kuolevat niin nuokin, yhtäläinen henki on kaikilla. Ihmisillä ei ole mitään etusijaa eläimiin nähden, sillä kaikki on turhuutta.

e nenhuma vantagem tem o homem sobre os animais; porque tudo é vaidade.

[20] Todos vão para o mesmo lugar; todos procedem do pó e ao pó tornarão.

[21] Quem sabe se o fôlego de vida dos filhos dos homens se dirige para cima e o dos animais para baixo, para a terra?

[22] Pelo que vi não haver coisa melhor do que alegrar-se o homem nas suas obras, porque essa é a sua recompensa; quem o fará voltar para ver o que será depois dele?

[20]Kaikki menevät samaan paikkaan. Kaikki ovat tulleet tomusta, ja kaikki palaavat tomuun.

[21]Kuka tuntee ihmisen hengen, joka kohoaa ylös, ja eläimen hengen, joka vajoaa alas maahan?

[22] Minä havaitsin, ettei ole mitään parempaa kuin se, että ihminen iloitsee teoistaan. Se on hänen osansa, sillä kuka tuo hänet takaisin, niin että hän näkisi sen, mitä tulee hänen jälkeensä?

Eclesiastes 4

As tribulações da vida

[1] Vi ainda todas as opressões que se fazem debaixo do sol: vi as lágrimas dos que foram oprimidos, sem que ninguém os consolasse; vi a violência na mão dos opressores, sem que ninguém consolasse os oprimidos.

[2] Pelo que tenho por mais felizes os que já morreram, mais do que os que ainda vivem;

[3] porém mais que uns e outros tenho por feliz aquele que ainda não nasceu e não viu as más obras que se fazem debaixo do sol.

[4] Então, vi que todo trabalho e toda destreza em obras provêm da inveja do homem contra o seu próximo. Também isto é vaidade e correr atrás do vento.

[5] O tolo cruza os braços e come a própria carne, dizendo:

Saarnaajan 4

Sorrettujen kyyneleet

[1]Taas minä katselin kaikkea sortoa, jota harjoitetaan auringon alla. Minä näin sorrettujen kyyneleet, eikä heillä ole lohduttajaa. Voimakas on heidän sortajiensa käsi, eikä sorretuilla ole lohduttajaa.

[2]Niin minä ylistin vainajia, jotka ovat jo kuolleet, onnellisemmiksi kuin niitä, jotka vielä ovat elossa.

[3]Näitä kumpiakin onnellisemmaksi ylistin sitä, joka ei vielä ole olemassa eikä ole nähnyt sitä pahaa, mitä tehdään auringon alla.

Kateus on turhuutta

[4]Ja minä näin, että kaikki vaivannäkö ja menestyminen työssä on toisen kateutta toista kohtaan. Tämäkin on turhuutta ja tuulen tavoittelua.

[5] Tyhmä panee kädet ristiin ja kalvaa omaa lihaansa.

[6] Melhor é um punhado de descanso do que ambas as mãos cheias de trabalho e correr atrás do vento.

[6] Parempi on kourallinen lepoa kuin molemmat kourat täynnä vaivannäköä ja tuulen tavoittelua.

Kaksin on parempi kuin yksin

[7] Então, considerei outra vaidade debaixo do sol,

[7] Vielä minä näin turhuuden auringon alla:

[8] isto é, um homem sem ninguém, não tem filho nem irmã; contudo, não cessa de trabalhar, e seus olhos não se fartam de riquezas; e não diz: Para quem trabalho eu, se nego à minha alma os bens da vida? Também isto é vaidade e enfadonho trabalho.

[8] Tuossa on yksinäinen, jolla ei ole ketään toista, hänellä ei ole poikaa, ei edes veljeä, mutta kaikella hänen vaivannäöllään ei ole loppua, eivätkä hänen silmänsä saa kyllikseen rikkaudesta. Kenen hyväksi minä siis näen vaivaa ja kiellän sieluni nauttimasta hyvää? Tämäkin on turhuutta ja paha asia.

[9] Melhor é serem dois do que um, porque têm melhor paga do seu trabalho.

[9] Kaksin on parempi kuin yksin, sillä kumpikin saa vaivannäöstään hyvän palkan.

[10] Porque se caírem, um levanta o companheiro; ai, porém, do que estiver só; pois, caindo, não haverá quem o levante.

[10] Jos he kaatuvat, niin toinen nostaa toverinsa ylös, mutta voi yksinäistä, jos hän kaatuu! Ei ole toista nostamassa häntä ylös.

[11] Também, se dois dormirem juntos, eles se aquentarão; mas um só como se aquentará?

[11] Ja jos kaksi makaa yhdessä, heillä on lämmin, mutta kuinka voisi yksinäisellä olla lämmin?

[12] Se alguém quiser prevalecer contra um, os dois lhe resistirão; o cordão de três dobras não se rebenta com facilidade.

[12] Yksinäisen kimppuun voi joku käydä, mutta kaksi pitää puolensa. Kolmisäikeinen lanka ei helposti katkea.

Viisaus on parempi tyhmyyttä

[13] Melhor é o jovem pobre e sábio do que o rei velho e insensato, que já não se deixa admoestar,

[13] Parempi on köyhä, mutta viisas nuorukainen kuin vanha ja tyhmä kuningas, joka ei enää ymmärrä ottaa varoitusta huomioon.

[14] ainda que aquele saia do cárcere para reinar ou nasça pobre no reino deste.

[14] Tuo toinen lähti vankilasta, mutta hänestä tuli kuningas, vaikka oli syntynyt köyhänä tuon toisen ollessa kuninkaana.

[15] Vi todos os viventes que andam debaixo do sol com o jovem sucessor, que ficará em lugar do rei.

[16] Era sem conta todo o povo que ele dominava; tampouco os que virão depois se hão de regozijar nele. Na verdade, que também isto é vaidade e correr atrás do vento.

[15]Minä näin kaikkien, jotka elivät ja vaelsivat auringon alla, olevan nuorukaisen puolella, tuon, joka asettuu vanhan sijalle.

[16] Ei ollut loppua kaikella kansan paljoudella, niillä kaikilla, joiden edellä hän kulki, mutta jälkipolvet eivät hänestä iloitse. Tämäkin on turhuutta ja tuulen tavoittelua.

Eclesiastes 5

A loucura de votos precipitados

[1] Guarda o pé, quando entrares na Casa de Deus; chegar-se para ouvir é melhor do que oferecer sacrifícios de tolos, pois não sabem que fazem mal.

[17] Kulje harkituin askelin, kun menet Jumalan huoneeseen. Tulo kuulemaan on parempi kuin teurasuhrin anto tyhmien tavoin, sillä tietämättään he tekevät pahaa.

Saarnaajan 5

Varoitus turhista lupauksista

[2] Não te precipites com a tua boca, nem o teu coração se apresse a pronunciar palavra alguma diante de Deus; porque Deus está nos céus, e tu, na terra; portanto, sejam poucas as tuas palavras.

[3] Porque dos muitos trabalhos vêm os sonhos, e do muito falar, palavras néscias.

[4] Quando a Deus fizeres algum voto, não tardes em cumpri-lo; porque não se agrada de tolos. Cumpre o voto que fazes.

[5] Melhor é que não votes do que votes e não cumpras.

[6] Não consintas que a tua boca te faça culpado, nem digas diante do mensageiro de Deus que foi inadvertência; por que razão se iraria Deus por causa da tua

[1]Älä avaa suutasi hätiköiden, älköön sydämesi kiirehtikö lausumaan sanoja Jumalan edessä, sillä Jumala on taivaassa ja sinä olet maan päällä. Olkoot siis sanasi harvat.

[2]Sillä työn paljous tuo unen, ja missä on paljon sanoja, siellä tyhmä on äänessä.

[3] Kun teet lupauksen Jumalalle, täytä se viivyttelemättä, sillä hän ei mielisty tyhmiin. Täytä siis, mitä lupaat.

[4]On parempi, ettet lupaa, kuin että lupaat etkä täytä.

[5] Älä anna suusi saattaa ruumistasi syylliseksi äläkä sano Jumalan sanansaattajan edessä: ”Se oli erehdys.” Miksi Jumalan pitäisi vihastua sinun puheeseesi ja turmella kättesi työt?

palavra, a ponto de destruir as obras das tuas mãos?

7 Porque, como na multidão dos sonhos há vaidade, assim também, nas muitas palavras; tu, porém, teme a Deus.

6 Sillä paljot puheet ovat turhuutta niin kuin paljot unetkin. Mutta pelkää sinä Jumalaa.

A vaidade das riquezas

8 Se vires em alguma província opressão de pobres e o roubo em lugar do direito e da justiça, não te maravilhes de semelhante caso; porque o que está alto tem acima de si outro mais alto que o explora, e sobre estes há ainda outros mais elevados que também exploram.

Oikeutta poljetaan

7 Jos näet, että maakunnassa sorretaan köyhää, poljetaan oikeutta ja vanhurskautta, älä sitä ihmettele. Ylhäistä valvoo ylhäisempi ja vielä ylhäisemmät heitä molempia.

9 O proveito da terra é para todos; até o rei se serve do campo.

8 Viljellyn maan kannalta on kuitenkin kaikin tavoin hyödyksi, että maassa on kuningas.

Rikkaus on turhuutta

10 Quem ama o dinheiro jamais dele se farta; e quem ama a abundância nunca se farta da renda; também isto é vaidade.

9 Joka rakastaa rahaa, ei saa rahaa kyllikseen, eikä voittoa se, joka rakastaa rikkautta. Tämäkin on turhuutta.

11 Onde os bens se multiplicam, também se multiplicam os que deles comem; que mais proveito, pois, têm os seus donos do que os verem com seus olhos?

10 Varallisuuden karttuessa karttuvat sen syöjätkin. Mitä muuta etua siitä on omistajalleen, kuin että hän näkee sen silmillään?

12 Doce é o sono do trabalhador, quer coma pouco, quer muito; mas a fartura do rico não o deixa dormir.

11 Työntekijän uni on makea, söipä hän vähän tai paljon, mutta rikkaan kylläisyys ei anna hänen nukkua.

13 Grave mal vi debaixo do sol: as riquezas que seus donos guardam para o próprio dano.

12 Raskaan onnettomuuden olen nähnyt auringon alla: rikkauden, joka on säilytetty onnettomuudeksi omistajalleen.

14 E, se tais riquezas se perdem por qualquer má aventura, ao filho que gerou nada lhe fica na mão.

13 Tuo rikkaus voi kadota onnettoman tapauksen vuoksi, ja jos hänelle on syntynyt poika, tämän käsiin ei jää mitään.

[15] Como saiu do ventre de sua mãe, assim nu voltará, indo-se como veio; e do seu trabalho nada poderá levar consigo.

[16] Também isto é grave mal: precisamente como veio, assim ele vai; e que proveito lhe vem de haver trabalhado para o vento?

[17] Nas trevas, comeu em todos os seus dias, com muito enfado, com enfermidades e indignação.

[18] Eis o que eu vi: boa e bela coisa é comer e beber e gozar cada um do bem de todo o seu trabalho, com que se afadigou debaixo do sol, durante os poucos dias da vida que Deus lhe deu; porque esta é a sua porção.

[19] Quanto ao homem a quem Deus conferiu riquezas e bens e lhe deu poder para deles comer, e receber a sua porção, e gozar do seu trabalho, isto é dom de Deus.

[20] Porque não se lembrará muito dos dias da sua vida, porquanto Deus lhe enche o coração de alegria.

Eclesiastes 6

[1] Há um mal que vi debaixo do sol e que pesa sobre os homens:

[2] o homem a quem Deus conferiu riquezas, bens e honra, e nada lhe falta de tudo quanto a sua alma deseja, mas Deus não lhe concede que disso coma; antes, o

[14] Yhtä alastomana, kuin hän tuli äitinsä kohdusta, hänen on mentävä pois. Vaivannäkönsä hedelmistä hän ei voi viedä mitään täältä mukanaan.

[15] Tämäkin on raskas onnettomuus: hänen on mentävä, aivan niin kuin hän tuli. Mitä hyötyä hänellä on siitä, että on nähnyt vaivaa tuulen hyväksi?

[16] Kaikki päivänsäkin hän kuluttaa pimeydessä, ja paljon on hänellä surua, kärsimystä ja harmia.

[17] Katso, mitä olen huomannut: hyvää ja sopivaa on ihmisen syödä ja juoda ja nauttia hyvää kaiken vaivannäkönsä ohessa, jolla hän vaivaa itseään auringon alla vähinä elämänsä päivinä, jotka Jumala on hänelle antanut. Se on hänen osansa.

[18] Sekin on Jumalan lahja, jos hän antaa jollekin ihmiselle rikkautta ja varallisuutta ja sallii tämän nauttia siitä, saada siitä osansa ja iloita vaivannäkönsä ohessa.

[19] Ihminen ei silloin tule paljon ajatelleeksi elämänsä päiviä, kun Jumala suostuu hänen sydämensä iloon.

Saarnaajan 6

Kaiken vaivannäön turhuus

[1] Onnettomuus on tämäkin, jonka olen nähnyt auringon alla ja joka painaa raskaasti ihmistä:

[2] Jumala antaa miehelle rikkautta, varallisuutta ja kunniaa, niin ettei häneltä puutu mitään kaikesta siitä, mitä hän kaipaa. Mutta Jumala ei salli hänen

estranho o come; também isto é vaidade e grave aflição.

nauttia siitä, vaan siitä nauttii vieras. Tämä on turhuutta ja raskas kärsimys.

[3] Se alguém gerar cem filhos e viver muitos anos, até avançada idade, e se a sua alma não se fartar do bem, e além disso não tiver sepultura, digo que um aborto é mais feliz do que ele;

[3]Vaikka miehelle syntyisi sata lasta ja hän eläisi vanhaksi ja paljot olisivat hänen vuosiensa päivät, mutta hän ei saisi tyydyttää haluaan sillä hyvällä, mitä hänellä on, eikä saisi edes kunnollista hautausta, niin minä sanon, että kuolleena syntynyt keskonen olisi onnekkaampi kuin hän.

[4] pois debalde vem o aborto e em trevas se vai, e de trevas se cobre o seu nome;

[4] Turhaan se tulee ja pimeyteen menee, pimeyteen peittyy sen nimi.

[5] não viu o sol, nada conhece. Todavia, tem mais descanso do que o outro,

[5] Ei se ole nähnyt eikä tullut tuntemaan edes aurinkoa. Sen lepo on parempi kuin tuon miehen elämä,

[6] ainda que aquele vivesse duas vezes mil anos, mas não gozasse o bem. Porventura, não vão todos para o mesmo lugar?

[6] vaikka hän eläisi kaksi kertaa tuhat vuotta mutta ei saisi nähdä onnea. Eivätkö kuitenkin kaikki mene samaan paikkaan?

[7] Todo trabalho do homem é para a sua boca; e, contudo, nunca se satisfaz o seu apetite.

[7]Kaikki ihmisen vaivannäkö tapahtuu hänen oman suunsa hyväksi, ja kuitenkaan halu ei täyty.

[8] Pois que vantagem tem o sábio sobre o tolo? Ou o pobre que sabe andar perante os vivos?

[8] Mitä etua siis viisaalla on tyhmään verrattuna, mitä köyhällä siitä, että osaa oikein vaeltaa elävien edessä?

[9] Melhor é a vista dos olhos do que o andar ocioso da cobiça; também isto é vaidade e correr atrás do vento.

[9]Parempi tyytyä siihen, minkä silmä jo näkee, kuin kulkea mielihalujen perässä. Sekin on turhuutta ja tuulen tavoittelua.

[10] A tudo quanto há de vir já se lhe deu o nome, e sabe-se o que é o homem, e que não pode contender com quem é mais forte do que ele.

[10] Kaikelle, mitä on olemassa, on jo muinoin annettu nimi, ja sekin tiedetään, mikä ihminen on. Ei hän voi riidellä väkevämpänsä kanssa.

[11] É certo que há muitas coisas que só aumentam a vaidade, mas que aproveita isto ao homem?

[11] Paljot puheet vain lisäävät turhuutta. Mitä etua ihmiselle siitä on?

[12] Pois quem sabe o que é bom para o homem durante os poucos dias da sua vida de vaidade, os quais gasta como sombra? Quem pode declarar ao homem o que será depois dele debaixo do sol?

Eclesiastes 7

Comparadas a sabedoria e a loucura

[1] Melhor é a boa fama do que o ungüento precioso, e o dia da morte, melhor do que o dia do nascimento.

[2] Melhor é ir à casa onde há luto do que ir à casa onde há banquete, pois naquela se vê o fim de todos os homens; e os vivos que o tomem em consideração.

[3] Melhor é a mágoa do que o riso, porque com a tristeza do rosto se faz melhor o coração.

[4] O coração dos sábios está na casa do luto, mas o dos insensatos, na casa da alegria.

[5] Melhor é ouvir a repreensão do sábio do que ouvir a canção do insensato.

[6] Pois, qual o crepitar dos espinhos debaixo de uma panela, tal é a risada do insensato; também isto é vaidade.

[7] Verdadeiramente, a opressão faz endoidecer até o sábio, e o suborno corrompe o coração.

[8] Melhor é o fim das coisas do que o seu princípio; melhor é o paciente do que o arrogante.

[9] Não te apresses em irar-te, porque a ira se abriga no íntimo dos insensatos.

[12] Kuka tietää, mikä on ihmiselle hyväksi elämänsä aikana, niinä turhina päivinä, jotka hän viettää kuin varjo. Entä kuka ilmoittaa ihmiselle, mitä on tuleva hänen jälkeensä auringon alla?

Saarnaajan 7

ELÄMÄNOHJEITA

Mikä on hyvää?

[1]Hyvä nimi on parempi kuin kallis öljy ja kuolinpäivä parempi kuin syntymäpäivä.

[2]Parempi on mennä surutaloon kuin mennä pitotaloon, sillä surutalossa näkee sen, mikä on kaikkien ihmisten loppu. Elossa oleva painaa asian mieleensä.

[3]Suru on parempi kuin nauru, sillä sydämelle on hyväksi, että kasvot ovat murheelliset.

[4] Viisaitten sydän on surutalossa, tyhmien sydän huvitalossa.

[5] Parempi on kuunnella viisaan nuhdetta kuin olla kuulemassa tyhmien laulua.

[6] Kuin orjantappuroiden rätinä padan alla on tyhmän nauru; sekin on turhuutta.

[7] Väärä voitto tekee viisaan hulluksi, lahjus tuhoaa ymmärryksen .

[8]Asian loppu on parempi kuin sen alku, ja pitkämielinen on parempi kuin ylimielinen.

[9]Älköön mielesi olko kärkäs vihastumaan, sillä viha pesii tyhmien povessa.

[10] Jamais digas: Por que foram os dias passados melhores do que estes? Pois não é sábio perguntar assim.

[11] Boa é a sabedoria, havendo herança, e de proveito, para os que vêem o sol.

[12] A sabedoria protege como protege o dinheiro; mas o proveito da sabedoria é que ela dá vida ao seu possuidor.

[13] Atenta para as obras de Deus, pois quem poderá endireitar o que ele torceu?

[14] No dia da prosperidade, goza do bem; mas, no dia da adversidade, considera em que Deus fez tanto este como aquele, para que o homem nada descubra do que há de vir depois dele.

A moderação em tudo é boa

[15] Tudo isto vi nos dias da minha vaidade: há justo que perece na sua justiça, e há perverso que prolonga os seus dias na sua perversidade.

[16] Não sejas demasiadamente justo, nem exageradamente sábio; por que te destruirias a ti mesmo?

[17] Não sejas demasiadamente perverso, nem sejas louco; por que morrerias fora do teu tempo?

[18] Bom é que retenhas isto e também daquilo não retires a mão; pois quem teme a Deus de tudo isto sai ileso.

[19] A sabedoria fortalece ao sábio, mais do que dez poderosos que haja na cidade.

[10] Älä sano, mikä siinä on, että entiset ajat olivat paremmat kuin nykyiset, sillä et sinä sitä viisauttasi kysy.

[11] Viisaus on yhtä hyvä kuin perintöosa ja parempikin niille, jotka näkevät auringon.

[12]Viisauden varjossa on kuin rahan varjossa. Mutta tieto on rahaa hyödyllisempi, ja viisaus pitää haltijansa elossa.

[13] Katso Jumalan tekoja: kuka voi suoristaa sen, minkä hän on vääräksi tehnyt?

[14]Hyvänä päivänä ole hyvillä mielin ja pahana päivänä ymmärrä, että Jumala on tehnyt niin toisen kuin toisenkin. Eihän ihminen saa mitään siitä, mikä tulee hänen jälkeensä.

[15]Kaikkea olen nähnyt turhina päivinä: vanhurskaan, joka joutuu tuhoon vanhurskaudessaan, ja jumalattoman, joka elää kauan pahuudessaan.

Kohtuuden noudattaminen on viisautta

[16]Älä ole kovin vanhurskas äläkä esiinny ylen viisaana: miksi tuhoaisit itsesi?

[17] Älä ole kovin jumalaton äläkä ole tyhmä: miksi kuolisit ennen aikaasi?

[18] On hyvä, että pidät tästä kiinni etkä hellitä kättäsi tuostakaan, sillä Jumalaa pelkäävä selviää kaikesta.

[19] Viisaus auttaa viisasta voimakkaammin kuin kaupungin kymmenen mahtimiestä.

[20] Não há homem justo sobre a terra que faça o bem e que não peque.

[20]Maan päällä ei ole niin vanhurskasta ihmistä, että hän tekisi vain hyvää eikä tekisi syntiä.

[21] Não apliques o coração a todas as palavras que se dizem, para que não venhas a ouvir o teu servo a amaldiçoar-te,

[21]Älä kiinnitä huomiota kaikkeen, mitä puhutaan, ettet kuulisi palvelijasi kiroavan sinua.

[22] pois tu sabes que muitas vezes tu mesmo tens amaldiçoado a outros.

[22] Tietäähän oma sydämesi, että myös sinä olet monta kertaa kironnut muita.

Avaliação da mulher enganosa

[23] Tudo isto experimentei pela sabedoria; e disse: tornar-me-ei sábio, mas a sabedoria estava longe de mim.

[23] Kaiken tämän olen viisaudella koetellut. Minä sanoin: ”Tahdon tulla viisaaksi”, mutta viisaus pysyi minusta kaukana.

[24] O que está longe e mui profundo, quem o achará?

[24] Kaukana, syvällä, syvällä on kaiken olemus, kuka voi sen löytää?

[25] Apliquei-me a conhecer, e a investigar, e a buscar a sabedoria e meu juízo de tudo, e a conhecer que a perversidade é insensatez e a insensatez, loucura.

[25] Minä ryhdyin sydämessäni pohtimaan, oppimaan ja etsimään viisautta ja kaiken lopullista selitystä tullakseni vain tietämään, että jumalattomuus on tyhmyyttä ja tyhmyys mielettömyyttä.

[26] Achei coisa mais amarga do que a morte: a mulher cujo coração são redes e laços e cujas mãos são grilhões; quem for bom diante de Deus fugirá dela, mas o pecador virá a ser seu prisioneiro.

[26]Ja minä löysin sen, mikä on kuolemaa katkerampi: naisen, joka on verkko, jonka sydän on ansa ja jonka kädet ovat kahleet. Se, joka on Jumalalle mieleen, pelastuu hänestä, mutta synnintekijä joutuu hänen saaliikseen.

[27] Eis o que achei, diz o Pregador, conferindo uma coisa com outra, para a respeito delas formar o meu juízo,

[27]Katso, tämän minä olen löytänyt, Saarnaaja sanoi, pyrkiessään kohta kohdalta löytämään selvyyttä.

[28] juízo que ainda procuro e não o achei: entre mil homens achei um como esperava, mas entre tantas mulheres não achei nem sequer uma.

[28] Se, mitä en ole löytänyt, vaikka sieluni on sitä kaiken aikaa etsinyt, on tämä: tuhannesta olen löytänyt yhden miehen, mutta koko siitä luvusta en ole löytänyt yhtäkään naista.

29 Eis o que tão-somente achei: que Deus fez o homem reto, mas ele se meteu em muitas astúcias.

Eclesiastes 8

A submissão diante do rei

1 Quem é como o sábio? E quem sabe a interpretação das coisas? A sabedoria do homem faz reluzir o seu rosto, e muda-se a dureza da sua face.

2 Eu te digo: observa o mandamento do rei, e isso por causa do teu juramento feito a Deus.

3 Não te apresses em deixar a presença dele, nem te obstines em coisa má, porque ele faz o que bem entende.

4 Porque a palavra do rei tem autoridade suprema; e quem lhe dirá: Que fazes?

5 Quem guarda o mandamento não experimenta nenhum mal; e o coração do sábio conhece o tempo e o modo.

6 Porque para todo propósito há tempo e modo; porquanto é grande o mal que pesa sobre o homem.

7 Porque este não sabe o que há de suceder; e, como há de ser, ninguém há que lho declare.

8 Não há nenhum homem que tenha domínio sobre o vento para o reter; nem tampouco tem ele poder sobre o dia da morte; nem há tréguas nesta peleja; nem tampouco a perversidade livrará aquele que a ela se entrega.

9 Tudo isto vi quando me apliquei a toda obra que se faz debaixo do sol; há tempo

29 Ainoastaan tämän olen havainnut: Jumala on tehnyt ihmiset suoriksi, mutta itse he etsivät monia juonia.

Saarnaajan 8

Älä asetu pahan asian puolelle

1 Kuka on viisaan vertainen, ja kuka osaa selittää asian? Ihmisen viisaus kirkastaa hänen kasvonsa, ja hänen kasvojensa kovuus muuttuu.

2 Minä sanon: Ota tarkoin huomioon kuninkaan käsky, varsinkin Jumalan kautta vannomasi valan tähden.

3 Älä luovu hänestä kevyesti äläkä asetu pahan asian puolelle, sillä hän tekee mitä tahtoo.

4 On han kuninkaan sanalla voima. Kuka voi sanoa hänelle: ”Mitä sinä oikein teet?”

5 Joka noudattaa hänen käskyään, ei joudu kokemaan mitään pahaa. Viisaan sydän tietää ajan ja menettelytavan,

6 sillä jokaisella asialla on aikansa ja tuomionsa, ja ihmistä painaa raskaasti hänen pahuutensa.

7 Hän ei tiedä, mitä tulee tapahtumaan. Kukapa ilmoittaisi hänelle, miten asiat tapahtuvat?

Jumalattomuus ei pelasta harjoittajaansa

8 Ihminen ei ole tuulen valtias, niin että voisi pidättää tuulta. Kukaan ei hallitse kuoleman päivää, eikä sodasta ole pääsyä. Jumalattomuus ei pelasta harjoittajaansa.

9 Kaiken tämän minä näin, kun käänsin sydämeni tarkkaamaan kaikkea, mitä

em que um homem tem domínio sobre outro homem, para arruiná-lo.

auringon alla tapahtuu aikana, jolloin ihminen vallitsee toista ihmistä tämän onnettomuudeksi.

As desigualdades na vida

10 Assim também vi os perversos receberem sepultura e entrarem no repouso, ao passo que os que freqüentavam o lugar santo foram esquecidos na cidade onde fizeram o bem; também isto é vaidade.

Oikeus ei toteudu

10Sitten näin, kuinka jumalattomat haudattiin ja he menivät lepoon. Mutta ne, jotka olivat tehneet oikein, joutuivat lähtemään pyhästä paikasta, ja heidät unohdettiin kaupungissa. Tämäkin on turhuutta.

11 Visto como se não executa logo a sentença sobre a má obra, o coração dos filhos dos homens está inteiramente disposto a praticar o mal.

11 Kun pahan teon tuomio viipyy, ihmiset saavat rohkeutta pahantekoon,

12 Ainda que o pecador faça o mal cem vezes, e os dias se lhe prolonguem, eu sei com certeza que bem sucede aos que temem a Deus.

12 koska syntinen saa tehdä pahaa sata kertaa ja elää kauan. Minä tosin tiedän: Jumalaa pelkääville käy hyvin sen tähden, että he häntä pelkäävät.

13 Mas o perverso não irá bem, nem prolongará os seus dias; será como a sombra, visto que não teme diante de Deus.

13Mutta jumalattomalle ei käy hyvin, eikä hän saa jatkaa elämäänsä pitkäksi kuin varjo, koska hän ei pelkää Jumalaa.

14 Ainda há outra vaidade sobre a terra: justos a quem sucede segundo as obras dos perversos, e perversos a quem sucede segundo as obras dos justos. Digo que também isto é vaidade.

14 Turhuutta on sekin, mitä tapahtuu maan päällä. On vanhurskaita, joiden käy niin kuin he olisivat tehneet jumalattomien tekoja, ja jumalattomia, joiden käy niin kuin he olisivat tehneet vanhurskaitten tekoja. Minä sanon: tämäkin on turhuutta.

15 Então, exaltei eu a alegria, porquanto para o homem nenhuma coisa há melhor debaixo do sol do que comer, beber e alegrar-se; pois isso o acompanhará no seu trabalho nos dias da vida que Deus lhe dá debaixo do sol.

15Ja minä ylistin iloa. Eihän ihmisellä auringon alla ole mitään parempaa kuin syödä ja juoda ja olla iloinen. Ilo seuraa häntä hänen vaivannäkönsä ohessa hänen elämänsä päivinä, jotka Jumala on hänelle antanut auringon alla.

Ihminen ei voi käsittää Jumalan tekoja

[16] Aplicando-me a conhecer a sabedoria e a ver o trabalho que há sobre a terra – pois nem de dia nem de noite vê o homem sono nos seus olhos -,

[17] então, contemplei toda a obra de Deus e vi que o homem não pode compreender a obra que se faz debaixo do sol; por mais que trabalhe o homem para a descobrir, não a entenderá; e, ainda que diga o sábio que a virá a conhecer, nem por isso a poderá achar.

[16]Kun annoin sydämeni tutkia viisautta ja tarkastella asioita, joita ihminen tekee maan päällä saamatta unta silmiinsä päivällä tai yöllä,

[17] niin tulin näkemään kaikkia Jumalan tekoja katsellessani, että ihminen ei voi käsittää sitä, mikä tapahtuu auringon alla. Kuinka kovasti ihminen ponnisteleekaan yrittäessään ymmärtää, hän ei käsitä. Ja jos viisas luulee ymmärtävänsä, hän ei kuitenkaan voi käsittää.

Eclesiastes 9

A sorte parece ser a mesma para todos

[1] Deveras me apliquei a todas estas coisas para claramente entender tudo isto: que os justos, e os sábios, e os seus feitos estão nas mãos de Deus; e, se é amor ou se é ódio que está à sua espera, não o sabe o homem. Tudo lhe está oculto no futuro.

[2] Tudo sucede igualmente a todos: o mesmo sucede ao justo e ao perverso; ao bom, ao puro e ao impuro; tanto ao que sacrifica como ao que não sacrifica; ao bom como ao pecador; ao que jura como ao que teme o juramento.

[3] Este é o mal que há em tudo quanto se faz debaixo do sol: a todos sucede o mesmo; também o coração dos homens está cheio de maldade, nele há desvarios enquanto vivem; depois, rumo aos mortos.

[4] Para aquele que está entre os vivos há esperança; porque mais vale um cão vivo do que um leão morto.

Saarnaajan 9

Kaikilla on sama kohtalo

[1]Kaiken tämän minä painoin mieleeni ja pyrin saamaan selvyyttä kaikesta siitä, millaisia vanhurskaat ja viisaat ja heidän tekonsa ovat Jumalan kädessä. Ei rakkaus eikä viha ole ihmisen tiedossa, kaikkea voi olla hänellä edessäpäin.

[2] Kaikkea voi tapahtua kaikille. Sama kohtalo on vanhurskaalla ja jumalattomalla, hyvällä, puhtaalla ja saastaisella, uhraajalla ja sillä, joka ei uhraa. Hyvän käy niin kuin syntisen, vannojan niin kuin valaa karttavan.

[3]Onnetonta kaikessa, mitä tapahtuu auringon alla, on se, että kaikilla on sama kohtalo. Samoin se, että ihmislasten sydän on täynnä pahuutta ja että heillä elinaikanaan on sydämessään mielettömyys. Ja sen jälkeen vainajien luo!

[4] Toivoa on sillä, jonka vielä suodaan olla kaikkien elävien seurassa. Elävä koira on parempi kuin kuollut leijona.

5 Porque os vivos sabem que hão de morrer, mas os mortos não sabem coisa nenhuma, nem tampouco terão eles recompensa, porque a sua memória jaz no esquecimento.

6 Amor, ódio e inveja para eles já pereceram; para sempre não têm eles parte em coisa alguma do que se faz debaixo do sol.

7 Vai, pois, come com alegria o teu pão e bebe gostosamente o teu vinho, pois Deus já de antemão se agrada das tuas obras.

8 Em todo tempo sejam alvas as tuas vestes, e jamais falte o óleo sobre a tua cabeça.

9 Goza a vida com a mulher que amas, todos os dias de tua vida fugaz, os quais Deus te deu debaixo do sol; porque esta é a tua porção nesta vida pelo trabalho com que te afadigaste debaixo do sol.

10 Tudo quanto te vier à mão para fazer, faze-o conforme as tuas forças, porque no além, para onde tu vais, não há obra, nem projetos, nem conhecimento, nem sabedoria alguma.

Trabalhos sem recompensa

11 Vi ainda debaixo do sol que não é dos ligeiros o prêmio, nem dos valentes, a vitória, nem tampouco dos sábios, o pão, nem ainda dos prudentes, a riqueza, nem dos inteligentes, o favor; porém tudo depende do tempo e do acaso.

5 Elävät tietävät, että heidän on kuoltava, mutta kuolleet eivät tiedä mitään, eikä heillä ole enää mitään palkkaa saatavana, sillä heidän muistonsa on joutunut unohduksiin.

6 Myös heidän rakkautensa, vihansa ja kiihkonsa ovat menneet, eikä heillä ole enää milloinkaan osaa missään, mitä tapahtuu auringon alla.

Oikea elämäntapa

7 Tule siis, syö leipäsi iloiten ja juo viinisi hyvillä mielin, sillä jo aikoja sitten Jumala on hyväksynyt nuo tekosi.

8 Vaatteesi olkoot aina valkeat, ja öljy älköön puuttuko päästäsi.

9 Nauti elämästä vaimosi kanssa, jota rakastat, kaikkina turhan elämäsi päivinä, jotka Jumala on sinulle suonut auringon alla – kaikkina turhina päivinäsi. Sehän on sinun osasi elämässä keskellä vaivannäköä, jolla vaivaat itseäsi auringon alla.

10 Tee tarmokkaasti kaikki, mitä kätesi voi tehdä, sillä ei ole tekoja, ei ajatusta, ei tietoa eikä viisautta tuonelassa, jonne olet menevä.

Viisaus on parempi kuin voima

11 Vielä tulin näkemään auringon alla, ettei juoksu ole nopeiden vallassa eikä sota sankareiden, ei leipä viisaiden, ei rikkaus ymmärtävien eikä suosio taitavien, vaan aika ja kohtalo hallitsevat kaikkia.

[12] Pois o homem não sabe a sua hora. Como os peixes que se apanham com a rede traiçoeira e como os passarinhos que se prendem com o laço, assim se enredam também os filhos dos homens no tempo da calamidade, quando cai de repente sobre eles.

[12]Ei ihminen tiedä aikaansa. Niin kuin kalat, jotka takertuvat pahaan verkkoon, ja linnut, jotka jäävät kiinni ansaan, niin pyydystetään ihmisetkin pahana aikana, joka yllättää heidät äkisti.

Exemplo que ilustra esta verdade

[13] Também vi este exemplo de sabedoria debaixo do sol, que foi para mim grande.

[13]Tämänkin tulin huomaamaan viisaudeksi auringon alla, ja se oli minusta suuri asia:

[14] Houve uma pequena cidade em que havia poucos homens; veio contra ela um grande rei, sitiou-a e levantou contra ela grandes baluartes.

[14] Oli pieni kaupunki, jossa oli vähän ihmisiä. Mahtava kuningas hyökkäsi sitä vastaan, saartoi sen ja rakensi sitä vastaan suuria piiritystorneja.

[15] Encontrou-se nela um homem pobre, porém sábio, que a livrou pela sua sabedoria; contudo, ninguém se lembrou mais daquele pobre.

[15] Mutta siellä oli köyhä, viisas mies, joka pelasti kaupungin viisaudellaan. Myöhemmin yksikään ihminen ei muistanut sitä köyhää miestä.

[16] Então, disse eu: melhor é a sabedoria do que a força, ainda que a sabedoria do pobre é desprezada, e as suas palavras não são ouvidas.

[16]Niinpä minä sanoin: Viisaus on parempi kuin voima, mutta köyhän viisautta halveksitaan eikä hänen sanojaan kuunnella.

[17] As palavras dos sábios, ouvidas em silêncio, valem mais do que os gritos de quem governa entre tolos.

[17]Viisaiden sanat, hiljaisuudessa kuullut, ovat paremmat kuin tyhmien päämiehen huuto.

[18] Melhor é a sabedoria do que as armas de guerra, mas um só pecador destrói muitas coisas boas.

[18] Viisaus on parempi kuin sota-aseet, mutta yksi ainoa synnintekijä hävittää paljon hyvää.

Eclesiastes 10

A excelência da sabedoria

[1] Qual a mosca morta faz o ungüento do perfumador exalar mau cheiro, assim é para a sabedoria e a honra um pouco de estultícia.

Saarnaajan 10

Mietelmiä ja elämänohjeita

[1]Kuolleet kärpäset saavat voiteentekijän voiteen löyhkäämään ja kuplimaan. Samoin vähäinen tyhmyys vaikuttaa enemmän kuin viisaus ja kunnia.

2 O coração do sábio se inclina para o lado direito, mas o do estulto, para o da esquerda.

2 Viisaan sydän vetää oikealle, tyhmän vasemmalle.

3 Quando o tolo vai pelo caminho, falta-lhe o entendimento; e, assim, a todos mostra que é estulto.

3 Tietä kulkiessaankin tyhmä on vailla ymmärrystä; jokaiselle hän paljastaa olevansa tyhmä.

4 Levantando-se contra ti a indignação do governador, não deixes o teu lugar, porque o ânimo sereno acalma grandes ofensores.

4 Jos hallitsijassa nousee viha sinua kohtaan, älä jätä paikkaasi, sillä sävyisyys lievittää suuretkin synnit.

5 Ainda há um mal que vi debaixo do sol, erro que procede do governador:

5 On olemassa onnettomuus, olen nähnyt sen auringon alla, virhe, joka on vallanpitäjästä lähtöisin:

6 o tolo posto em grandes alturas, mas os ricos assentados em lugar baixo.

6 tyhmyys on asetettu monille korkeille paikoille, ja rikkaat saavat istua alhaisella sijalla.

7 Vi servos a cavalo e príncipes andando a pé como servos sobre a terra.

7 Olen nähnyt palvelijoiden istuvan hevosten selässä ja ruhtinaiden kävelevän maassa palvelijoiden tavoin.

8 Quem abre uma cova nela cairá, e quem rompe um muro, mordê-lo-á uma cobra.

8 Joka kuopan kaivaa, se itse siihen suistuu. Joka kiviaitaa purkaa, sitä puree käärme.

9 Quem arranca pedras será maltratado por elas, e o que racha lenha expõe-se ao perigo.

9 Joka kiviä louhii, se loukkaa niihin itsensä. Joka puita halkoo, se joutuu siinä vaaraan.

10 Se o ferro está embotado, e não se lhe afia o corte, é preciso redobrar a força; mas a sabedoria resolve com bom êxito.

10 Jos teräase on tylsynyt eikä terää tahkota, on ponnistettava voimia. Viisaudesta on hyötyä työn onnistumiseen.

11 Se a cobra morder antes de estar encantada, não há vantagem no encantador.

11 Jos käärme puree, kun sitä ei ole lumottu, lumoojalla ei ole hyötyä taidostaan.

12 Nas palavras do sábio há favor, mas ao tolo os seus lábios devoram.

12 Sanat viisaan suusta saavat suosiota, mutta tyhmän tuhoavat hänen omat huulensa.

13 As primeiras palavras da boca do tolo são estultícia, e as últimas, loucura perversa.

14 O estulto multiplica as palavras, ainda que o homem não sabe o que sucederá; e quem lhe manifestará o que será depois dele?

15 O trabalho do tolo o fatiga, pois nem sabe ir à cidade.

16 Ai de ti, ó terra cujo rei é criança e cujos príncipes se banqueteiam já de manhã.

17 Ditosa, tu, ó terra cujo rei é filho de nobres e cujos príncipes se sentam à mesa a seu tempo para refazerem as forças e não para bebedice.

18 Pela muita preguiça desaba o teto, e pela frouxidão das mãos goteja a casa.

19 O festim faz-se para rir, o vinho alegra a vida, e o dinheiro atende a tudo.

20 Nem no teu pensamento amaldiçoes o rei, nem tampouco no mais interior do teu quarto, o rico; porque as aves dos céus poderiam levar a tua voz, e o que tem asas daria notícia das tuas palavras.

Eclesiastes 11

O procedimento prudente do sábio

1 Lança o teu pão sobre as águas, porque depois de muitos dias o acharás.

2 Reparte com sete e ainda com oito, porque não sabes que mal sobrevirá à terra.

13Hänen suunsa sanojen alku on tyhmyyttä ja hänen puheensa loppu pahaa mielettömyyttä.

14 Tyhmä puhuu paljon, mutta kukaan ei tiedä, mitä tulee tapahtumaan. Ja kuka ilmaisee hänelle, mitä hänen jälkeensä tulee?

15 Oma vaivannäkö väsyttää tyhmän, kaupunkiinkaan hän ei osaa kulkea.

16 Voi sinua, maa, jolla on kuninkaana poikanen ja jonka ruhtinaat jo aamusta viettävät pitojaan!

17Onnellinen sinä, maa, jonka kuningas on jalosukuinen ja jonka ruhtinaat aterioivat oikeaan aikaan, miehekkäästi eikä juopotellen!

18 Missä laiskuus vallitsee, siellä kattopalkit vaipuvat. Missä kädet riippuvat velttoina, siellä huoneeseen tippuu vettä.

19 Hauskuudeksi pidot laitetaan, ja viini antaa iloa elämään, mutta raha kaiken hankkii.

20 Älä edes ajatuksissasi kiroa kuningasta äläkä makuukammiossasi kiroa rikasta, sillä taivaan linnut kuljettavat äänesi ja siivelliset ilmaisevat sanasi.

Saarnaajan 11

Elämän epävarmuus

1Lähetä leipäsi vetten yli, sillä ajan mittaan saat sen takaisin.

2 Anna osa seitsemälle, kahdeksallekin. Ethän tiedä, mitä onnettomuutta maahan voi tulla.

[3] Estando as nuvens cheias, derramam aguaceiro sobre a terra; caindo a árvore para o sul ou para o norte, no lugar em que cair, aí ficará.

[3] Jos pilvet tulevat täyteen vettä, ne valavat sen sateena maahan. Kaatuupa puu etelää tai pohjoista kohti, mihin paikkaan puu kaatuu, siihen se jää.

[4] Quem somente observa o vento nunca semeará, e o que olha para as nuvens nunca segará.

[4] Joka tuulta tarkkaa, ei kylvä, joka pilviä pälyilee, ei leikkaa.

[5] Assim como tu não sabes qual o caminho do vento, nem como se formam os ossos no ventre da mulher grávida, assim também não sabes as obras de Deus, que faz todas as coisas.

[5] Niin kuin et tiedä tuulen teitä etkä luiden rakentumista raskaana olevan kohdussa, niin et myöskään tiedä Jumalan tekoja, hänen, joka kaiken tekee.

[6] Semeia pela manhã a tua semente e à tarde não repouses a mão, porque não sabes qual prosperará; se esta, se aquela ou se ambas igualmente serão boas.

[6]Kylvä siemenesi aamulla äläkä suo kädellesi lepoa illan tullen. Ethän tiedä, kumpi onnistuu, tämäkö vai tuo, vai ovatko molemmat yhtä hyviä.

Ihminen iloitkoon nuoruudessaan

[7] Doce é a luz, e agradável aos olhos, ver o sol.

[7]Suloista on valo, ja silmille tekee hyvää nähdä aurinkoa.

[8] Ainda que o homem viva muitos anos, regozije-se em todos eles; contudo, deve lembrar-se de que há dias de trevas, porque serão muitos. Tudo quanto sucede é vaidade.

[8] Vaikka ihminen eläisi moniakin vuosia, iloitkoon hän niistä kaikista mutta muistakoon pimeitä päiviä, sillä niitä tulee paljon. Kaikki, mikä tulee, on turhuutta.

A mocidade

[9] Alegra-te, jovem, na tua juventude, e recreie-se o teu coração nos dias da tua mocidade; anda pelos caminhos que satisfazem ao teu coração e agradam aos teus olhos; sabe, porém, que de todas estas coisas Deus te pedirá contas.

[9] Iloitse, nuorukainen, nuoruudessasi, sydämesi ilahduttakoon sinua nuoruusikäsi päivinä. Vaella sydämesi teitä ja silmiesi halun mukaan, mutta tiedä: kaikesta tästä Jumala tuo sinut tuomiolle.

[10] Afasta, pois, do teu coração o desgosto e remove da tua carne a dor, porque a juventude e a primavera da vida são vaidade.

[10]Karkota suru sydämestäsi ja torju kärsimys ruumiistasi, sillä nuoruus ja aamurusko ovat turhuutta.

Eclesiastes 12

A velhice

[1] Lembra-te do teu Criador nos dias da tua mocidade, antes que venham os maus dias, e cheguem os anos dos quais dirás: Não tenho neles prazer;

[2] antes que se escureçam o sol, a lua e as estrelas do esplendor da tua vida, e tornem a vir as nuvens depois do aguaceiro;

[3] no dia em que tremerem os guardas da casa, os teus braços, e se curvarem os homens outrora fortes, as tuas pernas, e cessarem os teus moedores da boca, por já serem poucos, e se escurecerem os teus olhos nas janelas;

[4] e os teus lábios, quais portas da rua, se fecharem; no dia em que não puderes falar em alta voz, te levantares à voz das aves, e todas as harmonias, filhas da música, te diminuírem;

[5] como também quando temeres o que é alto, e te espantares no caminho, e te embranqueceres, como floresce a amendoeira, e o gafanhoto te for um peso, e te perecer o apetite; porque vais à casa eterna, e os pranteadores andem rodeando pela praça;

[6] antes que se rompa o fio de prata, e se despedace o copo de ouro, e se quebre o cântaro junto à fonte, e se desfaça a roda junto ao poço,

Saarnaajan 12

Muista Luojaa nuoruudessasi

[1]Muista Luojaasi nuoruudessasi, ennen kuin pahat päivät tulevat ja joutuvat ne vuodet, joista sanot: ”Nämä eivät minua miellytä”,

[2]ennen kuin aurinko, päivänvalo, kuu ja tähdet pimenevät, ja pilvet palaavat sateen jälkeen.

[3] Silloin talon vartijat tärisevät pelosta, voimamiehet vapisevat, ja vähiin käyneet jauhajanaiset ovat joutilaina. Ikkunoista kurkistelijat jäävät pimeään,

[4] kadulle vievät kaksoisovet sulkeutuvat ja myllyn ääni heikkenee. Noustaan linnun lauluun, mutta kaikki laulun äänet hiljenevät.

[5] Silloin pelätään myös mäkiä ja tiellä on kauhuja, mantelipuu kukkii, heinäsirkka kulkee laahustaen, ja kapriksen nuppu on tehoton. Ihminen menee iäiseen majaansa, ja valittajat kiertelevät kaduilla.

[6] Muista Luojaasi, ennen kuin hopealanka katkeaa ja kultamalja särkyy, ennen kuin vesiastia rikkoutuu lähteellä ja ammennuspyörä putoaa särkyneenä kaivoon.

[7] e o pó volte à terra, como o era, e o espírito volte a Deus, que o deu.

[8] Vaidade de vaidade, diz o Pregador, tudo é vaidade.

Conclusão

[9] O Pregador, além de sábio, ainda ensinou ao povo o conhecimento; e, atentando e esquadrinhando, compôs muitos provérbios.

[10] Procurou o Pregador achar palavras agradáveis e escrever com retidão palavras de verdade.

[11] As palavras dos sábios são como aguilhões, e como pregos bem fixados as sentenças coligidas, dadas pelo único Pastor.

[12] Demais, filho meu, atenta: não há limite para fazer livros, e o muito estudar é enfado da carne.

[13] De tudo o que se tem ouvido, a suma é: Teme a Deus e guarda os seus mandamentos; porque isto é o dever de todo homem.

[14] Porque Deus há de trazer a juízo todas as obras, até as que estão escondidas, quer sejam boas, quer sejam más.

[7] Tomu palaa maahan, josta se on tullutkin, ja henki palaa Jumalan luo, joka on sen antanut.

[8]Turhuuksien turhuus, sanoi Saarnaaja. Kaikki on turhuutta!

Loppusanat

[9]Saarnaaja ei ainoastaan ollut viisas, hän myös opetti kansalle tietoa, punnitsi, harkitsi ja muotoili paljon sananlaskuja.

[10]Saarnaaja pyrki löytämään kelvollisia sanoja, oikeassa mielessä kirjoitettuja, totuuden sanoja.

[11] Viisaiden sanat ovat kuin häränpistimet, kootut lauseet kuin isketyt naulat. Ne ovat saman Paimenen antamia.

[12]Tämän lisäksi, poikani, ota huomioon varoitus: paljolla kirjojen tekemisellä ei ole loppua, ja pitkällinen tutkistelu väsyttää ruumiin.

[13] Loppupäätös kaikesta, mitä on kuultu, on tämä: pelkää Jumalaa ja pidä hänen käskynsä. Niin tulee jokaisen ihmisen tehdä,

[14]sillä Jumala tuo kaikki teot tuomiolle. Tämä koskee kaikkea salassa olevaa, olkoon se hyvää tai pahaa.

Cântico dos Cânticos de Salomão	Laulujen laulu

Cântico 1

1 Cântico dos cânticos de Salomão.

Primeiro cântico

Esposa

2 Beija-me com os beijos de tua boca; porque melhor é o teu amor do que o vinho.

3 Suave é o aroma dos teus ungüentos, como ungüento derramado é o teu nome; por isso, as donzelas te amam.

4 Leva-me após ti, apressemo-nos. O rei me introduziu nas suas recâmaras.

Coro

Em ti nos regozijaremos e nos alegraremos; do teu amor nos lembraremos, mais do que do vinho; não é sem razão que te amam.

Esposa

5 Eu estou morena e formosa, ó filhas de Jerusalém, como as tendas de Quedar, como as cortinas de Salomão.

6 Não olheis para o eu estar morena, porque o sol me queimou. Os filhos de minha mãe se indignaram contra mim e me puseram por guarda de vinhas; a vinha, porém, que me pertence, não a guardei.

7 Dize-me, ó amado de minha alma: onde apascentas o teu rebanho, onde o fazes repousar pelo meio-dia, para que não ande eu vagando junto ao rebanho dos teus companheiros?

Esposo

8 Se tu não o sabes, ó mais formosa entre as mulheres, sai-te pelas pisadas dos

Laulujen laulu 1

Sulhasen rakkauden suloisuus

1Laulujen laulu, Salomon laulu.

Morsian:

2”Suudelkoon hän minua suunsa suudelmilla – Parempaa kuin viini on sinun rakkautesi!

3 Ihana on voiteittesi tuoksu, vuodatettu öljy on sinun nimesi. Sen tähden nuoret naiset rakastavat sinua.

4 Vedä minut mukaasi, rientäkäämme! Kuningas on vienyt minut huoneisiinsa. Me riemuitsemme ja iloitsemme sinusta, me ylistämme rakkauttasi paremmaksi kuin viini! Syystä sinua rakastetaan.

5Jerusalemin tyttäret! Minä olen musta mutta ihana kuin Keedarin teltat, kuin Salomon telttakankaat.

6Älkää sitä katsoko, että minä olen musta, että olen päivän paahtama . Äitini pojat vihastuivat minuun, panivat minut vartioimaan viinitarhoja. Omaa viinitarhaani en vartioinut.

7Kerro minulle sinä, jota sieluni rakastaa, missä laumaasi paimennat, missä annat sen levätä keskipäivällä. Miksi minun pitäisi joutua hunnutettuna toveriesi laumojen luo!”

Muut:

8”Jos et itse sitä tiedä, sinä naisista kaunein, lähde kulkemaan lammasten

rebanhos e apascenta os teus cabritos junto às tendas dos pastores.

[9] Às éguas dos carros de Faraó te comparo, ó querida minha.

[10] Formosas são as tuas faces entre os teus enfeites, o teu pescoço, com os colares.

[11] Enfeites de ouro te faremos, com incrustações de prata.

Esposa

[12] Enquanto o rei está assentado à sua mesa, o meu nardo exala o seu perfume.

[13] O meu amado é para mim um saquitel de mirra, posto entre os meus seios.

[14] Como um racimo de flores de hena nas vinhas de En-Gedi, é para mim o meu amado.

Esposo

[15] Eis que és formosa, ó querida minha, eis que és formosa; os teus olhos são como os das pombas.

Esposa

[16] Como és formoso, amado meu, como és amável! O nosso leito é de viçosas folhas,

[17] as traves da nossa casa são de cedro, e os seus caibros, de cipreste.

Cântico 2

[1] Eu sou a rosa de Sarom, o lírio dos vales.

Esposo

[2] Qual o lírio entre os espinhos, tal é a minha querida entre as donzelas.

Esposa

jälkiä, kaitse karitsoitasi paimenten telttapaikoilla.”

Sulhanen:

[9]”Tammaani, joka on faraon vaunujen edessä, minä vertaan sinua, ystäväni.

[10]Ihanat ovat poskesi ketjuineen, kaulasi helminauhoineen.

[11]Kultaiset ketjut me sinulle teemme ja ketjuihin hopeiset helmet.”

Morsian:

[12]”Kuninkaan istuessa pöydässään nardukseni tuoksui kaiken aikaa.

[13]Rakkaani on minulle mirhakimppu, joka lepää rintojeni välissä.

[14]Rakkaani on minulle Een-Gedin viinitarhojen hennaterttu.”

Sulhanen:

[15] ”Kuinka kaunis sinä oletkaan, ystäväni, sinä olet kaunis, silmäsi ovat kuin kyyhkyt!”

Morsian:

[16]”Kuinka kaunis sinä oletkaan, rakkaani, kuinka ihana! Kuinka vehreä on vuoteemme!

[17]Talomme hirret ovat setripuuta, kattopalkkimme sypressiä.”

Laulujen laulu 2

Saaronin kukka

Morsian:

[1]”Minä olen Saaronin kukka, laaksojen lilja.”

Sulhanen:

[2]”Kuin lilja ohdakkeiden keskellä on minun ystäväni neitojen keskellä.”

Morsian:

[3] Qual a macieira entre as árvores do bosque, tal é o meu amado entre os jovens; desejo muito a sua sombra e debaixo dela me assento, e o seu fruto é doce ao meu paladar.

[4] Leva-me à sala do banquete, e o seu estandarte sobre mim é o amor.

[5] Sustentai-me com passas, confortai-me com maçãs, pois desfaleço de amor.

[6] A sua mão esquerda esteja debaixo da minha cabeça, e a direita me abrace.

[7] Conjuro-vos, ó filhas de Jerusalém, pelas gazelas e cervas do campo, que não acordeis, nem desperteis o amor, até que este o queira.

Segundo cântico

[8] Ouço a voz do meu amado; ei-lo aí galgando os montes, pulando sobre os outeiros.

[9] O meu amado é semelhante ao gamo ou ao filho da gazela; eis que está detrás da nossa parede, olhando pelas janelas, espreitando pelas grades.

[10] O meu amado fala e me diz:

Esposo

Levanta-te, querida minha, formosa minha, e vem.

[11] Porque eis que passou o inverno, cessou a chuva e se foi;

[12] aparecem as flores na terra, chegou o tempo de cantarem as aves, e a voz da rola ouve-se em nossa terra.

[13] A figueira começou a dar seus figos, e as vides em flor exalam o seu aroma;

[3] ”Kuin omenapuu metsän puiden keskellä on rakkaani nuorukaisten keskellä. Sen varjossa haluaisin istua, sen hedelmä on suussani makea.

[4]Hän on tuonut minut viinimajaan, rakkaus on hänen lippunsa minun ylläni.

[5] Vahvistakaa minua rusinakakuilla, virvoittakaa minua omenilla, sillä minä olen rakkaudesta sairas.

[6]Hänen vasen kätensä on pääni alla, ja hänen oikea kätensä syleilee minua.

[7]Minä vannotan teitä, te Jerusalemin tyttäret, gasellien tai kedon peurojen kautta: älkää häiritkö, älkää herätelkö rakkautta, ennen kuin se itse haluaa.”

Rakkauden kevät

[8]”Rakkaani ääni! Katso, hän tulee loikkien vuorilla, kirmaten kukkuloilla.

[9] Rakkaani on kuin gaselli tai nuori peura. Juuri nyt hän seisoo seinämme takana, katselee ikkunasta, kurkistelee ristikon läpi.

[10] Rakkaani sanoi minulle: ’Nouse, ystäväni, kaunokaiseni, ja tule!

[11] Näethän, että talvi on väistynyt, sateet ovat ohitse, menneet menojaan,

[12] ja kukkaset ovat nousseet maasta. Laulun aika on tullut, ja metsäkyyhkysen ääni kuuluu maassamme.

[13] Viikunapuu tekee keväthedelmää, viiniköynnösten nuput aukeavat ja

levanta-te, querida minha, formosa minha, e vem.

tuoksuvat. Nouse, ystäväni, kaunokaiseni, ja tule.

14 Pomba minha, que andas pelas fendas dos penhascos, no esconderijo das rochas escarpadas, mostra-me o rosto, faze-me ouvir a tua voz, porque a tua voz é doce, e o teu rosto, amável.

14Kyyhkyseni, kallionkoloissa, pengermien kätköissä: näytä minulle kasvosi, anna minun kuulla äänesi, sillä äänesi on suloinen ja kasvosi ovat ihanat.

Esposa

15 Apanhai-me as raposas, as raposinhas, que devastam os vinhedos, porque as nossas vinhas estão em flor.

15Ottakaamme ketut kiinni, pienet ketut, jotka turmelevat viinitarhoja. Ovathan viiniköynnöksemme nupullaan.'

16 O meu amado é meu, e eu sou dele; ele apascenta o seu rebanho entre os lírios.

16Rakkaani on minun ja minä hänen, joka paimentaa liljojen keskellä.

17 Antes que refresque o dia e fujam as sombras, volta, amado meu; faze-te semelhante ao gamo ou ao filho das gazelas sobre os montes escabrosos.

17Kiertele, rakkaani, kuin gaselli tai nuori peura tuoksuvilla vuorilla, kunnes iltatuuli herää ja varjot pitenevät."

Cântico 3

Laulujen laulu 3

Missä on rakkaani?

Morsian:

1 De noite, no meu leito, busquei o amado de minha alma, busquei-o e não o achei.

1"Öisin minä etsin vuoteellani häntä, jota sieluni rakastaa. Minä etsin häntä mutta en löytänyt.

2 Levantar-me-ei, pois, e rodearei a cidade, pelas ruas e pelas praças; buscarei o amado da minha alma. Busquei-o e não o achei.

2Silloin päätin: Minäpä nousen ja kiertelen kaupunkia, sen katuja ja toreja. Etsin häntä, jota sieluni rakastaa. Minä etsin häntä, mutta en löytänyt.

3 Encontraram-me os guardas, que rondavam pela cidade. Então, lhes perguntei: vistes o amado da minha alma?

3 Minua vastaan tulivat vartijat, jotka kiertävät kaupunkia. Oletteko nähneet häntä, jota sieluni rakastaa?

4 Mal os deixei, encontrei logo o amado da minha alma; agarrei-me a ele e não o deixei ir embora, até que o fiz entrar em casa de minha mãe e na recâmara daquela que me concebeu.

4Tuskin olin kulkenut heidän ohitseen, kun löysin hänet, jota sieluni rakastaa. Minä tartuin häneen enkä päästänyt häntä, ennen kuin olin vienyt hänet äitini taloon, kantajani kammioon.

[5] Conjuro-vos, ó filhas de Jerusalém, pelas gazelas e cervas do campo, que não acordeis, nem desperteis o amor, até que este o queira.

Terceiro cântico

Coro

[6] Que é isso que sobe do deserto, como colunas de fumaça, perfumado de mirra, e de incenso, e de toda sorte de pós aromáticos do mercador?

[7] É a liteira de Salomão; sessenta valentes estão ao redor dela, dos valentes de Israel.

[8] Todos sabem manejar a espada e são destros na guerra; cada um leva a espada à cinta, por causa dos temores noturnos.

[9] O rei Salomão fez para si um palanquim de madeira do Líbano.

[10] Fez-lhe as colunas de prata, a espalda de ouro, o assento de púrpura, e tudo interiormente ornado com amor pelas filhas de Jerusalém.

[11] Saí, ó filhas de Sião, e contemplai ao rei Salomão com a coroa com que sua mãe o coroou no dia do seu desposório, no dia do júbilo do seu coração.

Cântico 4

Esposo

[1] Como és formosa, querida minha, como és formosa! Os teus olhos são como os das pombas e brilham através do teu véu. Os teus cabelos são como o rebanho de cabras que descem ondeantes do monte de Gileade.

[5]Minä vannotan teitä, te Jerusalemin tyttäret, gasellien tai kedon peurojen kautta: älkää herättäkö, älkää herätelkö rakkautta, ennen kuin se itse haluaa.”

Hän saapuu!

Jerusalemin tyttäret:

[6]”Mikä on tuo, joka tulee autiomaasta kuin savupatsaat? Se tuoksuu mirhalta ja suitsukkeelta, kaikenlaisilta kauppiaiden jauheilta.

[7] Katsokaa, Salomon kantotuoli ! Sen ympärillä on kuusikymmentä urhoa, Israelin urhoja,

[8] kaikki miekkamiehiä, sotaan harjaantuneita. Jokaisella kupeellaan miekka yön kauhujen vuoksi.

[9] Kantotuolin teetti itselleen kuningas Salomo Libanonin puista.

[10] Hän teetti sen pylväät hopeasta, selkänojan kullasta ja istuimen purppurasta. Sisältä sen koristeli Jerusalemin tytärten rakkaus.

[11] Siionin tyttäret, tulkaa ja katsokaa kuningas Salomoa ja kruunua, jolla hänen äitinsä hänet kruunasi hänen hääpäivänään, hänen sydämensä ilonpäivänä.”

Laulujen laulu 4

Sulhanen ylistää morsiamen kauneutta

Sulhanen:

[1]”Kuinka kaunis oletkaan, ystäväni, kuinka kaunis oletkaan! Silmäsi ovat kuin kyyhkyt huntusi takana, hiuksesi kuin vuohilauma, joka laskeutuu Gileadin vuorilta.

[2] São os teus dentes como o rebanho das ovelhas recém-tosquiadas, que sobem do lavadouro, e das quais todas produzem gêmeos, e nenhuma delas há sem crias.

[2]Sinun hampaasi ovat kuin lauma kerittyjä lampaita, jotka ovat nousseet pesulta. Kaikilla on parinsa, ei ole yhtään yksinäistä.

[3] Os teus lábios são como um fio de escarlata, e tua boca é formosa; as tuas faces, como romã partida, brilham através do véu.

[3]Sinun huulesi ovat kuin purppuranauha, suloinen on sinun suusi. Kuin granaattiomena, kypsyyttään halkeileva, on sinun ohimosi huntusi takana.

[4] O teu pescoço é como a torre de Davi, edificada para arsenal; mil escudos pendem dela, todos broquéis de soldados valorosos.

[4] Kaulasi on kuin Daavidin torni, kerroksittain rakennettu. Siinä riippuu tuhat kilpeä, sankareiden kilpiä kaikki.

[5] Os teus dois seios são como duas crias, gêmeas de uma gazela, que se apascentam entre os lírios.

[5]Sinun rintasi ovat kuin kaksi nuorta peuraa, kuin gasellin kaksoset, jotka käyvät laitumella liljojen keskellä.

Esposa

[6] Antes que refresque o dia, e fujam as sombras, irei ao monte da mirra e ao outeiro do incenso.

[6]Kunnes iltatuuli herää ja varjot pitenevät, minä käyskentelen mirhavuorella ja suitsukekukkulalla.

Esposo

[7] Tu és toda formosa, querida minha, e em ti não há defeito.

[7]Kaikki sinussa on kaunista, ystäväni; sinussa ei ole yhtäkään virhettä.

[8] Vem comigo do Líbano, noiva minha, vem comigo do Líbano; olha do cimo do Amana, do cimo do Senir e do Hermom, dos covis dos leões, dos montes dos leopardos.

[8]Tule kanssani Libanonilta, morsiameni, tule kanssani Libanonilta. Tule pois Amanan huipulta, Senirin ja Hermonin huipulta, leijonien asuinsijoilta, pantterien vuorilta.”

Sulhanen ylistää morsiamen rakkautta

[9] Arrebataste-me o coração, minha irmã, noiva minha; arrebataste-me o coração com um só dos teus olhares, com uma só pérola do teu colar.

[9]”Olet vienyt sydämeni, siskoni, morsiameni, olet vienyt sydämeni yhdellä silmäykselläsi, yhdellä kaulaketjusi helmellä.

[10] Que belo é o teu amor, ó minha irmã, noiva minha! Quanto melhor é o teu amor do que o vinho, e o aroma dos teus

[10] Kuinka ihana onkaan rakkautesi, siskoni, morsiameni! Kuinka paljon viiniä suloisempi on sinun rakkautesi,

ungüentos do que toda sorte de especiarias!

11 Os teus lábios, noiva minha, destilam mel. Mel e leite se acham debaixo da tua língua, e a fragrância dos teus vestidos é como a do Líbano.

12 Jardim fechado és tu, minha irmã, noiva minha, manancial recluso, fonte selada.

13 Os teus renovos são um pomar de romãs, com frutos excelentes: a hena e o nardo;

14 o nardo e o açafrão, o cálamo e o cinamomo, com toda a sorte de árvores de incenso, a mirra e o aloés, com todas as principais especiarias.

15 És fonte dos jardins, poço das águas vivas, torrentes que correm do Líbano!

Esposa

16 Levanta-te, vento norte, e vem tu, vento sul; assopra no meu jardim, para que se derramem os seus aromas. Ah! Venha o meu amado para o seu jardim e coma os seus frutos excelentes!

Cântico 5

Esposo

1 Já entrei no meu jardim, minha irmã, noiva minha; colhi a minha mirra com a especiaria, comi o meu favo com o mel, bebi o meu vinho com o leite. Comei e bebei, amigos; bebei fartamente, ó amados.

Quarto cântico

Esposa

suloisempi kaikkia balsameja on sinun voiteittesi tuoksu!

11 Hunajaa tiukkuvat sinun huulesi, morsiameni, mettä ja maitoa on sinun kielesi alla. Vaatteittesi tuoksu on kuin Libanonin tuoksu.”

Rakkauden paratiisi

12”Olet lukittu puutarha, siskoni, morsiameni, lukittu puutarha, sinetöity lähde,

13 paratiisi, joka kasvaa granaattiomenia, herkullisia hedelmiä, hennaa ja nardus-lajeja,

14 nardusta ja sahramia, mausteruokoa ja kanelia ja kaikkia suitsukepuita, mirhaa ja aaloeta sekä parasta balsamia.

15 Sinä olet puutarhojen lähde, Libanonilta virtaavien elävien vetten kaivo.”

Morsian:

16”Herää, pohjatuuli, tule, etelätuuli, puhalla puutarhaani, niin että sen tuoksut leviävät. Rakkaani tulkoon puutarhaansa ja syököön sen ihania hedelmiä.”

Laulujen laulu 5

Sulhanen:

1”Olen tullut puutarhaani, siskoni, morsiameni. Olen poiminut mirhani ja balsamini, olen syönyt hunajaa kennostani, olen juonut viinini ja maitoni. Syökää, ystävät, juokaa ja juopukaa rakkaudesta.”

Morsian unelmoi

Morsian:

[2] Eu dormia, mas o meu coração velava; eis a voz do meu amado, que está batendo:

Esposo

Abre-me, minha irmã, querida minha, pomba minha, imaculada minha, porque a minha cabeça está cheia de orvalho, os meus cabelos, das gotas da noite.

Esposa

[3] Já despi a minha túnica, hei de vesti-la outra vez? Já lavei os pés, tornarei a sujá-los?

[4] O meu amado meteu a mão por uma fresta, e o meu coração se comoveu por amor dele.

[5] Levantei-me para abrir ao meu amado; as minhas mãos destilavam mirra, e os meus dedos mirra preciosa sobre a maçaneta do ferrolho.

[6] Abri ao meu amado, mas já ele se retirara e tinha ido embora; a minha alma se derreteu quando, antes, ele me falou; busquei-o e não o achei; chamei-o, e não me respondeu.

[7] Encontraram-me os guardas que rondavam pela cidade; espancaram-me e feriram-me; tiraram-me o manto os guardas dos muros.

[8] Conjuro-vos, ó filhas de Jerusalém, se encontrardes o meu amado, que lhe direis? Que desfaleço de amor.

Coro

[9] Que é o teu amado mais do que outro amado, ó tu, a mais formosa entre as

[2]”Minä nukun, mutta sydämeni valvoo. Rakkaani kolkuttaa ja sanoo: ’Avaa minulle, siskoseni, ystäväiseni, kyyhkyseni, puhtoiseni! Pääni on täynnä kastetta, kiharani yön pisaroita.’

[3]Olen riisunut ihokkaani – kuinka voisin pukea sen jälleen päälleni? Olen pessyt jalkani – kuinka voisin tahria ne taas?’

[4]Rakkaani pisti kätensä ovenraosta, ja sisimpäni liikkui häntä kohti.

[5] Minä nousin avaamaan rakkaalleni, ja käsistäni tihkui mirhaa, sormistani sulaa mirhaa salvan kädensijaan.

[6] Minä avasin rakkaalleni, mutta rakkaani oli häipynyt, mennyt menojaan. Hänen puhuessaan sieluni liikkui häntä kohti. Minä etsin häntä mutta en löytänyt, huusin häntä, mutta hän ei vastannut minulle.

[7]Vastaani tulivat vartijat, jotka kiertävät kaupunkia. He löivät minua, haavoittivat ja riistivät hunnun kasvoiltani, nuo muurien vartijat.

[8]Minä vannotan teitä, te Jerusalemin tyttäret: jos löydätte rakkaani, mitä sanotte hänelle? Sanokaa, että minä olen rakkaudesta sairas.”

Jerusalemin tyttäret:

[9]”Miten sinun rakkaasi on muita parempi, sinä naisista kaunein? Miten sinun

mulheres? Que é o teu amado mais do que outro amado, que tanto nos conjuras?

Esposa

[10] O meu amado é alvo e rosado, o mais distinguido entre dez mil.

[11] A sua cabeça é como o ouro mais apurado, os seus cabelos, cachos de palmeira, são pretos como o corvo.

[12] Os seus olhos são como os das pombas junto às correntes das águas, lavados em leite, postos em engaste.

[13] As suas faces são como um canteiro de bálsamo, como colinas de ervas aromáticas; os seus lábios são lírios que gotejam mirra preciosa;

[14] as suas mãos, cilindros de ouro, embutidos de jacintos; o seu ventre, como alvo marfim, coberto de safiras.

[15] As suas pernas, colunas de mármore, assentadas em bases de ouro puro; o seu aspecto, como o Líbano, esbelto como os cedros.

[16] O seu falar é muitíssimo doce; sim, ele é totalmente desejável. Tal é o meu amado, tal, o meu esposo, ó filhas de Jerusalém.

Cântico 6

Coro

[1] Para onde foi o teu amado, ó mais formosa entre as mulheres? Que rumo tomou o teu amado? E o buscaremos contigo.

rakkaasi on muita parempi, kun meitä näin vannotat?”

Morsian ylistää sulhasen ihanuutta

Morsian:

[10]”Minun rakkaani on säteilevä ja verevä, hän erottuu kymmenientuhansien joukosta.

[11] Hänen päänsä on kultaa, puhtainta kultaa, hänen kiharaiset kutrinsa mustat kuin korppi.

[12] Hänen silmänsä ovat kuin kyyhkyset vesipurojen varsilla. Ne ovat kylpeneet maidossa ja istuvat runsauden ääressä.

[13] Hänen poskensa ovat kuin balsamilavat, kuin tuoksuaineiden säiliöt. Hänen huulensa ovat liljat, joista tiukkuu sulaa mirhaa.

[14] Hänen käsivartensa ovat kultatangot, niihin on upotettu krysoliitteja. Hänen vatsansa on norsunluinen taideteos, safiireilla peitetty.

[15] Hänen säärensä ovat marmoripylväät, aitokultaisille jalustoille pystytetyt. Hän on näöltään kuin Libanon, ylväs kuin setripuut.

[16] Hänen suunsa on suloisuus, hän on aivan ihana. Sellainen on rakkaani, sellainen ystäväni, te Jerusalemin tyttäret.”

Laulujen laulu 6

Minä kuulun rakkaalleni ja hän minulle

Jerusalemin tyttäret:

[1]”Minne on rakkaasi mennyt, sinä naisista kaunein? Minne on rakkaasi lähtenyt, että voisimme etsiä häntä yhdessä?”

Esposa

[2] O meu amado desceu ao seu jardim, aos canteiros de bálsamo, para pastorear nos jardins e para colher os lírios.

[3] Eu sou do meu amado, e o meu amado é meu; ele pastoreia entre os lírios.

Quinto cântico

Esposo

[4] Formosa és, querida minha, como Tirza, aprazível como Jerusalém, formidável como um exército com bandeiras.

[5] Desvia de mim os olhos, porque eles me perturbam. Os teus cabelos descem ondeantes como o rebanho das cabras de Gileade.

[6] São os teus dentes como o rebanho de ovelhas que sobem do lavadouro, e das quais todas produzem gêmeos, e nenhuma delas há sem crias.

[7] As tuas faces, como romã partida, brilham através do véu.

[8] Sessenta são as rainhas, oitenta, as concubinas, e as virgens, sem número.

[9] Mas uma só é a minha pomba, a minha imaculada, de sua mãe, a única, a predileta daquela que a deu à luz; viram-na as donzelas e lhe chamaram ditosa; viram-na as rainhas e as concubinas e a louvaram.

Coro

[10] Quem é esta que aparece como a alva do dia, formosa como a lua, pura como o

Morsian:

[2]”Rakkaani on mennyt puutarhaansa, balsamilavojen luo, paimentamaan laumaansa puutarhoissa ja poimimaan liljoja.

[3]Minä olen rakkaani oma, ja rakkaani on minun – hän, joka paimentaa liljojen keskellä.”

Silmäsi hämmentävät minua

Sulhanen:

[4]”Ystäväni, sinä olet kaunis kuin Tirsa , ihana kuin Jerusalem, pelottava kuin sotajoukot lippuineen.

[5]Käännä silmäsi pois minusta, sillä ne hämmentävät minua. Sinun hiuksesi ovat kuin vuohilauma, joka laskeutuu Gileadilta.

[6]Hampaasi ovat kuin lauma lampaita, jotka ovat nousseet pesulta. Kaikilla on parinsa, ei ole yhtään yksinäistä.

[7] Kuin granaattiomena, kypsyyttään halkeileva, on sinun ohimosi huntusi takana.

[8] Kuningattaria on kuusikymmentä, sivuvaimoja kahdeksankymmentä ja neitsyitä lukematon määrä.

[9] Yksi ainoa on minun kyyhkyseni, täydelliseni, hän on äitinsä ainokainen, synnyttäjänsä valio. Hänet nähdessään neitoset ylistävät häntä onnelliseksi, kuningattaret ja sivuvaimot ylistävät häntä:

[10]’Kuka on tuo, jonka katse on kuin aamunkoitto? Hän on kaunis kuin kuu,

sol, formidável como um exército com bandeiras?

Esposa

[11] Desci ao jardim das nogueiras, para mirar os renovos do vale, para ver se brotavam as vides, se floresciam as romeiras.

[12] Não sei como, imaginei-me no carro do meu nobre povo!

Coro

[13] Volta, volta, ó sulamita, volta, volta, para que nós te contemplemos.

Esposa

Por que quereis contemplar a sulamita na dança de Maanaim?

Cântico 7

Esposo

[1] Que formosos são os teus passos dados de sandálias, ó filha do príncipe! Os meneios dos teus quadris são como colares trabalhados por mãos de artista.

[2] O teu umbigo é taça redonda, a que não falta bebida; o teu ventre é monte de trigo, cercado de lírios.

[3] Os teus dois seios, como duas crias, gêmeas de uma gazela.

[4] O teu pescoço, como torre de marfim; os teus olhos são as piscinas de Hesbom, junto à porta de Bate-Rabim; o teu nariz, como a torre do Líbano, que olha para Damasco.

[5] A tua cabeça é como o monte Carmelo, a tua cabeleira, como a púrpura; um rei está preso nas tuas tranças.

kirkas kuin aurinko, pelottava kuin sotajoukot lippuineen.'"

Morsian:

[11]"Menin pähkinätarhaan katselemaan laakson vehreyttä, katsomaan, joko viiniköynnös versoo, joko granaattiomenapuut kukkivat.

[12]Ennen kuin aavistinkaan, sieluni oli asettanut minut jalon kansani vaunuihin."

Laulujen laulu 7

Morsian on täydellisen kaunis

Muut:

[1]"Palaa, palaa, Suulamin neito! Palaa, palaa, että voimme katsella sinua!"

Morsian:

"Miksi tahdotte katsella Suulamin neitoa kuin kahden sotaleirin karkeloa?"

Sulhanen:

[2] "Kuinka kauniit ovat jalkasi kenkineen, jalosukuinen neito! Lanteittesi kaarteet ovat kuin korut, taitajan kätten tekemät.

[3] Sinun napasi on pyöreä malja – sekoitettu viini älköön siitä puuttuko. Vatsasi on vehnäkeko, liljojen ympäröimä.

[4] Sinun rintasi ovat kuin kaksi nuorta peuraa, kuin gasellin kaksoset.

[5]Kaulasi on kuin norsunluinen torni, silmäsi ovat kuin Hesbonin lammikot Bat-Rabbimin portin luona. Nenäsi on kuin Libanonin torni, joka katsoo Damaskoon päin.

[6]Kuin Karmel kohoaa sinun pääsi, palmikkosi ovat kuin purppuraa – niihin kutreihin kuningas on kiedottu."

[6] Quão formosa e quão aprazível és, ó amor em delícias!
[7] Esse teu porte é semelhante à palmeira, e os teus seios, a seus cachos.

[8] Dizia eu: subirei à palmeira, pegarei em seus ramos. Sejam os teus seios como os cachos da vide, e o aroma da tua respiração, como o das maçãs.

[9] Os teus beijos são como o bom vinho,

Esposa

vinho que se escoa suavemente para o meu amado, deslizando entre seus lábios e dentes.

[10] Eu sou do meu amado, e ele tem saudades de mim.
[11] Vem, ó meu amado, saiamos ao campo, passemos as noites nas aldeias.

[12] Levantemo-nos cedo de manhã para ir às vinhas; vejamos se florescem as vides, se se abre a flor, se já brotam as romeiras; dar-te-ei ali o meu amor.

[13] As mandrágoras exalam o seu perfume, e às nossas portas há toda sorte de excelentes frutos, novos e velhos; eu tos reservei, ó meu amado.

Cântico 8

[1] Tomara fosses como meu irmão, que mamou os seios de minha mãe! Quando te encontrasse na rua, beijar-te-ia, e não me desprezariam!

Rakastetun ihanuus

[7]”Kuinka kaunis oletkaan, kuinka suloinen, sinä rakkain , ihanuuksinesi!
[8]Sinun vartalosi on kuin palmupuu, ja rintasi ovat kuin rypäletertut.
[9] Minä ajattelin: Nousen palmupuuhun, tartun sen hedelmää kantaviin oksiin. Olkoot rintasi silloin kuin viiniköynnöksen rypäleet, hengityksesi tuoksu kuin omenien tuoksu

[10] ja suusi kuin hyvä viini. Se valahtaa helposti rakkaaseeni ja hyväilee nukkuvan huulia.”

Lähtekäämme maalle, rakkaani!

Morsian:

[11]”Minä olen rakkaani oma, ja minuun on hänen halunsa.
[12]Tule, rakkaani, lähtekäämme kedolle, yöpykäämme kylissä.
[13] Nouskaamme jo varhain viinitarhoihin katsomaan, joko viiniköynnös kukkii ja nuput ovat auenneet, joko kukkivat granaattiomenapuut. Siellä minä annan sinulle rakkauteni.
[14]Lemmenmarjat tuoksuvat, ja oviemme edessä on kaikenlaisia herkkuja, uusia ja myös vanhoja. Sinua varten, rakkaani, olen ne säästänyt.”

Laulujen laulu 8

Olisitpa oma veljeni!

Morsian:

[1]”Olisitpa kuin oma veljeni, äitini rintoja imenyt! Tapaisin sinut ulkona, suutelisin sinua, eikä kukaan halveksisi minua.

[2] Levar-te-ia e te introduziria na casa de minha mãe, e tu me ensinarias; eu te daria a beber vinho aromático e mosto das minhas romãs.

[2] Minä kuljettaisin sinua, veisin äitini taloon, hänen, joka on minua opettanut. Minä juottaisin sinulle mausteviiniä, granaattiomenieni mehua.

[3] A sua mão esquerda estaria debaixo da minha cabeça, e a sua direita me abraçaria.

[3] Hänen vasen kätensä on minun pääni alla, ja hänen oikea kätensä syleilee minua.

[4] Conjuro-vos, ó filhas de Jerusalém, que não acordeis, nem desperteis o amor, até que este o queira.

[4] Minä vannotan teitä, te Jerusalemin tyttäret: älkää herättäkö, älkää herätelkö rakkautta, ennen kuin se itse haluaa.”

Sexto cântico

Rakkaus on väkevä kuin kuolema

Coro

[5] Quem é esta que sobe do deserto e vem encostada ao seu amado?

Muut:

[5] ”Kuka tuolla tulee erämaasta rakkaaseensa nojaten?”

Esposo

Debaixo da macieira te despertei, ali esteve tua mãe com dores; ali esteve com dores aquela que te deu à luz.

Morsian:

Omenapuun alla minä sinut herätin. Siellä äitisi kärsi kipuja vuoksesi, siellä kärsi kipuja synnyttäjäsi.

[6] Põe-me como selo sobre o teu coração, como selo sobre o teu braço, porque o amor é forte como a morte, e duro como a sepultura, o ciúme; as suas brasas são brasas de fogo, são veementes labaredas.

[6] Pane minut sinetiksi sydämellesi, sinetiksi käsivarrellesi. Rakkaus on väkevä kuin kuolema, sen kiihko on tuima kuin tuonela. Sen hehku on kuin tulen hehku, Herran liekki.

[7] As muitas águas não poderiam apagar o amor, nem os rios, afogá-lo; ainda que alguém desse todos os bens da sua casa pelo amor, seria de todo desprezado.

[7] Suuret vedet eivät voi rakkautta sammuttaa, virrat eivät voi sitä tulvaansa hukuttaa. Jos joku tarjoaisi talonsa ja tavaransa rakkauden hinnaksi, häntä vain halveksittaisiin.”

Veljet kiusoittelevat sisartaan

Coro

[8] Temos uma irmãzinha que ainda não tem seios; que faremos a esta nossa irmã, no dia em que for pedida?

Morsiamen veljet:

[8] ”Meillä on pieni sisko, jolla ei vielä ole rintoja. Mitä teemme siskollemme silloin, kun häntä aletaan kysellä?

[9] Se ela for um muro, edificaremos sobre ele uma torre de prata; se for uma porta, cercá-la-emos com tábuas de cedro.

[9] Jos hän on muuri, rakennamme sille hopeisen harjan. Jos hän on ovi, vahvistamme sen setrilaudoin.”

Esposa

Morsian:

[10] Eu sou um muro, e os meus seios, como as suas torres; sendo eu assim, fui tida por digna da confiança do meu amado.

Coro

[11] Teve Salomão uma vinha em Baal-Hamom; entregou-a a uns guardas, e cada um lhe trazia pelo seu fruto mil peças de prata.

Esposa

[12] A vinha que me pertence está ao meu dispor; tu, ó Salomão, terás os mil siclos, e os que guardam o fruto dela, duzentos.

Esposo

[13] Ó tu que habitas nos jardins, os companheiros estão atentos para ouvir a tua voz; faze-me, pois, também ouvi-la.

Esposa

[14] Vem depressa, amado meu, faze-te semelhante ao gamo ou ao filho da gazela, que saltam sobre os montes aromáticos.

[10] ”Minä olen muuri, ja rintani ovat kuin tornit. Mutta nyt olen hänen silmissään kuin antautuva kaupunki.

[11]Salomolla oli viinitarha Baal-Haamonissa. Hän antoi viinitarhan vartijoiden huostaan. Sen hedelmistä joku antaisi tuhat sekeliä hopeaa.

[12] Minun viinitarhani on edessäni. Ne tuhat sekeliä olkoot sinun, Salomo, ja hedelmien vartijat saakoot kaksisataa.”

Sulhanen:

[13]”Hedelmätarhojen asujatar, ystävät kuuntelevat ääntäsi. Anna minunkin kuulla sitä.”

Morsian:

[14]”Riennä, rakkaani, ja ole kuin gaselli tai nuori peura tuoksuvilla vuorilla.”

Isaías	Jesaja

Isaías 1

A nação pecaminosa

[1] Visão de Isaías, filho de Amoz, que ele teve a respeito de Judá e Jerusalém, nos dias de Uzias, Jotão, Acaz e Ezequias, reis de Judá.

[2] Ouvi, ó céus, e dá ouvidos, ó terra, porque o SENHOR é quem fala: Criei filhos e os engrandeci, mas eles estão revoltados contra mim.

[3] O boi conhece o seu possuidor, e o jumento, o dono da sua manjedoura; mas Israel não tem conhecimento, o meu povo não entende.

[4] Ai desta nação pecaminosa, povo carregado de iniqüidade, raça de malignos, filhos corruptores; abandonaram o SENHOR, blasfemaram do Santo de Israel, voltaram para trás.

[5] Por que haveis de ainda ser feridos, visto que continuais em rebeldia? Toda a cabeça está doente, e todo o coração, enfermo.

[6] Desde a planta do pé até à cabeça não há nele coisa sã, senão feridas, contusões e chagas inflamadas, umas e outras não espremidas, nem atadas, nem amolecidas com óleo.

[7] A vossa terra está assolada, as vossas cidades, consumidas pelo fogo; a vossa lavoura os estranhos devoram em vossa presença; e a terra se acha devastada como numa subversão de estranhos.

Jesaja 1

Israel on luopunut Herrasta

[1]Jesajan, Aamotsin pojan, näky Juudasta ja Jerusalemista, jonka hän näki Juudan kuninkaiden Ussian, Jootamin, Aahaksen ja Hiskian päivinä.

[2]Kuulkaa, taivaat, kuuntele, maa, sillä Herra puhuu: Minä kasvatin lapsia, sain heidät suuriksi, mutta he luopuivat minusta.

[3]Härkä tuntee omistajansa ja aasi isäntänsä seimen, mutta Israel ei tunne, minun kansani ei ymmärrä.

[4]Voi syntistä sukua, kansaa, jota syyllisyys raskaana painaa! Voi pahantekijöiden siementä, kelvottomia lapsia! He ovat hylänneet Herran , pitäneet Israelin Pyhää pilkkanaan, he ovat kääntyneet pois.

[5]Mihin teitä vielä pitäisi lyödä, kun yhä jatkatte luopumustanne? Koko pää on sairas, koko sydän heikko.

[6]Jalkateristä päähän asti ei ole tervettä paikkaa, ainoastaan ruhjeita ja kuhmuja ja vereksiä haavoja, joita ei ole puhtaaksi puristettu, ei sidottu eikä öljyllä pehmitetty.

[7]Teidän maanne on autiona, kaupunkinne ovat tulella poltetut. Muukalaiset syövät teidän maatanne teidän silmienne edessä. Se on autiona kuin ainakin muukalaisten hävittämä.

[8] A filha de Sião é deixada como choça na vinha, como palhoça no pepinal, como cidade sitiada.

[8]Jäljellä on tytär Siion yksinään kuin vartijan maja viinitarhassa, kuin vartiolava kurkkumaalla, kuin saarrettu kaupunki.

[9] Se o SENHOR dos Exércitos não nos tivesse deixado alguns sobreviventes, já nos teríamos tornado como Sodoma e semelhantes a Gomorra.

[9] Ellei Herra Sebaot olisi jättänyt meistä jäännöstä, vaikka vähäistäkin, meidän olisi käynyt kuin Sodoman, olisimme tulleet Gomorran kaltaisiksi.

Condenado o culto hipócrita

Ulkonainen jumalanpalvelus on turhaa

[10] Ouvi a palavra do SENHOR, vós, príncipes de Sodoma; prestai ouvidos à lei do nosso Deus, vós, povo de Gomorra.

[10]Kuulkaa Herran sana, te Sodoman päämiehet, kuuntele Jumalamme opetusta, sinä Gomorran kansa.

[11] De que me serve a mim a multidão de vossos sacrifícios? – diz o SENHOR. Estou farto dos holocaustos de carneiros e da gordura de animais cevados e não me agrado do sangue de novilhos, nem de cordeiros, nem de bodes.

[11]Mitä merkitsevät minulle teidän runsaat teurasuhrinne? sanoo Herra . Minä olen saanut kyllikseni polttouhripässeistä ja syöttöeläinten rasvasta. Ei minua miellytä mullikoiden, karitsoiden eikä pukkien veri.

[12] Quando vindes para comparecer perante mim, quem vos requereu o só pisardes os meus átrios?

[12]Kun te tulette minun kasvojeni eteen, kuka sitä teiltä vaatii – minun esipihojeni tallaamista?

[13] Não continueis a trazer ofertas vãs; o incenso é para mim abominação, e também as Festas da Lua Nova, os sábados, e a convocação das congregações; não posso suportar iniqüidade associada ao ajuntamento solene.

[13] Älkää enää tuoko minulle turhaa ruokauhria, uhrisavu iljettää minua. En voi enää sietää uuttakuuta, en sapattia enkä kokouksen kuuluttamista, vääryyttä ja juhlakokousta.

[14] As vossas Festas da Lua Nova e as vossas solenidades, a minha alma as aborrece; já me são pesadas; estou cansado de as sofrer.

[14]Minun sieluni vihaa teidän uudenkuun juhlianne ja juhla-aikojanne. Niistä on tullut minulle kuorma, jota olen väsynyt kantamaan.

[15] Pelo que, quando estendeis as mãos, escondo de vós os olhos; sim, quando multiplicais as vossas orações, não as

[15] Kun te ojennatte kätenne, minä peitän teiltä silmäni. Vaikka kuinka paljon rukoilisitte, minä en kuule, sillä teidän kätenne ovat verta täynnä.

ouço, porque as vossas mãos estão cheias de sangue.

16 Lavai-vos, purificai-vos, tirai a maldade de vossos atos de diante dos meus olhos; cessai de fazer o mal.

17 Aprendei a fazer o bem; atendei à justiça, repreendei ao opressor; defendei o direito do órfão, pleiteai a causa das viúvas.

O convite da graça

18 Vinde, pois, e arrazoemos, diz o SENHOR; ainda que os vossos pecados sejam como a escarlata, eles se tornarão brancos como a neve; ainda que sejam vermelhos como o carmesim, se tornarão como a lã.

19 Se quiserdes e me ouvirdes, comereis o melhor desta terra.

20 Mas, se recusardes e fordes rebeldes, sereis devorados à espada; porque a boca do SENHOR o disse.

O julgamento e a redenção de Jerusalém

21 Como se fez prostituta a cidade fiel! Ela, que estava cheia de justiça! Nela, habitava a retidão, mas, agora, homicidas.

22 A tua prata se tornou em escórias, o teu licor se misturou com água.

23 Os teus príncipes são rebeldes e companheiros de ladrões; cada um deles ama o suborno e corre atrás de recompensas. Não defendem o direito do órfão, e não chega perante eles a causa das viúvas.

24 Portanto, diz o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos, o Poderoso de Israel: Ah!

16Peseytykää, puhdistautukaa, viekää pahat tekonne pois minun silmieni edestä. Lakatkaa tekemästä pahaa.

17 Oppikaa tekemään hyvää, tavoitelkaa oikeudenmukaisuutta, ojentakaa sortajaa, hankkikaa orvolle oikeus, ajakaa lesken asiaa.

Tuomio ja armo

18Tulkaa, käykäämme oikeutta keskenämme, sanoo Herra . Vaikka teidän syntinne ovat verenpunaiset, ne tulevat lumivalkeiksi. Vaikka ne ovat purppuranväriset, ne tulevat villanvalkoisiksi.

19Jos suostutte kuulemaan minua, saatte syödä maan hyvyyttä,

20mutta jos ette suostu vaan niskoittelette, miekka syö teidät. Sillä Herran suu on puhunut.

Jerusalemin uskottomuus ja puhdistus

21Kuinka onkaan portoksi tullut uskollinen kaupunki! Se oli täynnä oikeutta, siellä asui vanhurskaus. Nyt siellä asuvat murhamiehet.

22Sinun hopeasi on muuttunut kuonaksi, jalo viinisi on vedellä laimennettu.

23Päämiehesi ovat kapinoitsijoita ja varkaiden tovereita, kaikki he rakastavat lahjuksia ja tavoittelevat lahjoja. He eivät hanki orvolle oikeutta, lesken asia ei pääse heidän eteensä.

24Sen tähden, näin sanoo Herra, Herra Sebaot, Israelin Väkevä: Voi

Tomarei satisfações aos meus adversários e vingar-me-ei dos meus inimigos.

25 Voltarei contra ti a minha mão, purificar-te-ei como com potassa das tuas escórias e tirarei de ti todo metal impuro.

26 Restituir-te-ei os teus juízes, como eram antigamente, os teus conselheiros, como no princípio; depois, te chamarão cidade de justiça, cidade fiel.

27 Sião será redimida pelo direito, e os que se arrependem, pela justiça.

28 Mas os transgressores e os pecadores serão juntamente destruídos; e os que deixarem o SENHOR perecerão.

29 Porque vos envergonhareis dos carvalhos que cobiçastes e sereis confundidos por causa dos jardins que escolhestes.

30 Porque sereis como o carvalho, cujas folhas murcham, e como a floresta que não tem água.

31 O forte se tornará em estopa, e a sua obra, em faísca; ambos arderão juntamente, e não haverá quem os apague.

Isaías 2

A glória futura do Israel espiritual
Miqueias 4.1-5

1 Palavra que, em visão, veio a Isaías, filho de Amoz, a respeito de Judá e Jerusalém.

2 Nos últimos dias, acontecerá que o monte da Casa do SENHOR será estabelecido no cimo dos montes e se elevará sobre os outeiros, e para ele afluirão todos os povos.

heitä! Minä tyydytän vihani vastustajissani, minä kostan vihollisilleni.

25Minä käännän käteni sinua kohti ja puhdistan sinusta kuonan kuin lipeällä ja poistan sinusta kaiken epäpuhtauden.

26 Minä palautan sinun tuomarisi entiselleen ja neuvonantajasi sellaisiksi kuin he alkuaan olivat. Sen jälkeen sinua kutsutaan vanhurskauden linnaksi ja uskolliseksi kaupungiksi.

Siion lunastetaan, luopiot hukkuvat

27Siion lunastetaan oikeudella ja sen kääntyneet vanhurskaudella.

28Mutta kapinalliset ja syntiset kaikki joutuvat turmioon, ja ne, jotka hylkäävät Herran , tuhoutuvat.

29Te saatte häpeän tammista, joita te himoitsitte, ja joudutte häpeään puutarhojen vuoksi, jotka te valitsitte,

30sillä teidän käy kuin tammen, jonka lehdet lakastuvat, ja kuin puutarhan, joka on vailla vettä.

31Mahtimiehestä tulee tappuratukko ja hänen teostaan kipinä. Molemmat palavat yhdessä, eikä sammuttajaa ole.

Jesaja 2

Tuleva rauhan aika

1Sana Juudasta ja Jerusalemista; Jesajan, Aamotsin pojan, näky.

2Päivien lopulla on Herran temppelin vuori seisova lujana, ylimpänä vuorista, korkeimpana kukkuloista, ja kaikki kansat virtaavat sinne.

[3] Irão muitas nações e dirão: Vinde, e subamos ao monte do SENHOR e à casa do Deus de Jacó, para que nos ensine os seus caminhos, e andemos pelas suas veredas; porque de Sião sairá a lei, e a palavra do SENHOR, de Jerusalém.

[4] Ele julgará entre os povos e corrigirá muitas nações; estas converterão as suas espadas em relhas de arados e suas lanças, em podadeiras; uma nação não levantará a espada contra outra nação, nem aprenderão mais a guerra.

[5] Vinde, ó casa de Jacó, e andemos na luz do SENHOR.

Abatido o orgulho dos homens

[6] Pois, tu, SENHOR, desamparaste o teu povo, a casa de Jacó, porque os seus se encheram da corrupção do Oriente e são agoureiros como os filisteus e se associam com os filhos dos estranhos.

[7] A sua terra está cheia de prata e de ouro, e não têm conta os seus tesouros; também está cheia de cavalos, e os seus carros não têm fim.

[8] Também está cheia a sua terra de ídolos; adoram a obra das suas mãos, aquilo que os seus próprios dedos fizeram.

[9] Com isso, a gente se abate, e o homem se avilta; portanto, não lhes perdoarás.

[10] Vai, entra nas rochas e esconde-te no pó, ante o terror do SENHOR e a glória da sua majestade.

[11] Os olhos altivos dos homens serão abatidos, e a sua altivez será humilhada; só o SENHOR será exaltado naquele dia.

[3]Monet kansat lähtevät liikkeelle sanoen: ”Tulkaa, nouskaamme Herran vuorelle, Jaakobin Jumalan huoneeseen, että hän opettaisi meille teitään ja että me vaeltaisimme hänen polkujaan. Sillä Siionista lähtee opetus, Jerusalemista Herran sana.”

[4]Hän ratkaisee kansakuntien riidat, jakaa oikeutta monille kansoille. Miekat taotaan auran teriksi ja keihäät vesureiksi. Kansa ei nosta miekkaa kansaa vastaan, eivätkä ne enää opettele sotimaan.

[5]Tulkaa, Jaakobin heimo, vaeltakaamme Herran valkeudessa.

Herran päivä masentaa ihmisten ylpeyden

[6]Sinä hylkäsit kansasi, Jaakobin heimon, koska se oli täynnä idän tapoja. Maa on kuin Filistea, täynnä ennustelijoita, ja muukalaisten kanssa lyödään kättä.

[7] Heidän maansa tuli täyteen hopeaa ja kultaa, eikä heidän aarteillaan ole määrää. Heidän maansa tuli täyteen hevosia, eikä heidän vaunuillaan ole loppua.

[8] Heidän maansa tuli täyteen epäjumalia. He kumartavat kättensä tekoa, sitä, minkä ovat sormillaan valmistaneet.

[9]Silloin ihminen masentuu, ja mies painuu maahan, mutta älä anna heille anteeksi.

[10] Mene kallion kätköön, piiloudu maan peittoon Herran kauhistavuutta ja hänen ylhäistä kirkkauttaan pakoon.

[11]Ihmisten ylpeät silmät painuvat maahan, miesten pöyhkeys muuttuu

masennukseksi. Sinä päivänä Herra yksin on korkea.

[12] Porque o Dia do SENHOR dos Exércitos será contra todo soberbo e altivo e contra todo aquele que se exalta, para que seja abatido;

[12]Sillä Herran Sebaotin päivä kohtaa kaikkea ylpeää ja pöyhkeää ja kaikkea korkeaa, niin että se painuu maahan.

[13] contra todos os cedros do Líbano, altos, mui elevados; e contra todos os carvalhos de Basã;

[13]Se kohtaa Libanonin setripuita, korkeita ja ylväitä, kaikkia Baasanin tammia,

[14] contra todos os montes altos e contra todos os outeiros elevados;

[14] kaikkia korkeita vuoria ja kaikkia ylväitä kukkuloita,

[15] contra toda torre alta e contra toda muralha firme;

[15] kaikkia korkeita torneja ja kaikkia vahvoja muureja,

[16] contra todos os navios de Társis e contra tudo o que é belo à vista.

[16] kaikkia Tarsiin-laivoja ja kaikkia uljaita aluksia.

[17] A arrogância do homem será abatida, e a sua altivez será humilhada; só o SENHOR será exaltado naquele dia.

[17] Silloin ihmisten ylpeys häviää, ja miesten pöyhkeys painuu maahan. Sinä päivänä Herra yksin on korkea,

[18] Os ídolos serão de todo destruídos.

[18] mutta epäjumalat katoavat kaikki tyynni.

[19] Então, os homens se meterão nas cavernas das rochas e nos buracos da terra, ante o terror do SENHOR e a glória da sua majestade, quando ele se levantar para espantar a terra.

[19] Ihmiset menevät silloin kallioluoliin ja maakuoppiin Herran kauhistavuutta ja hänen ylhäistä kirkkauttaan pakoon, kun hän nousee maata kauhistuttamaan.

[20] Naquele dia, os homens lançarão às toupeiras e aos morcegos os seus ídolos de prata e os seus ídolos de ouro, que fizeram para ante eles se prostrarem,

[20] Sinä päivänä ihmiset viskaavat myyrille ja lepakoille hopea- ja kultajumalansa, jotka he ovat tehneet palvottavikseen.

[21] e meter-se-ão pelas fendas das rochas e pelas cavernas das penhas, ante o terror do SENHOR e a glória da sua majestade, quando ele se levantar para espantar a terra.

[21]He menevät kallioluoliin ja kallionhalkeamiin Herran kauhistavuutta ja hänen ylhäistä kirkkauttaan pakoon, kun hän nousee maata kauhistuttamaan.

[22] Afastai-vos, pois, do homem cujo fôlego está no seu nariz. Pois em que é ele estimado?

Isaías 3

Julgamento de Judá e de Jerusalém

[1] Porque eis que o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos, tira de Jerusalém e de Judá o sustento e o apoio, todo sustento de pão e todo sustento de água;

[2] o valente, o guerreiro e o juiz; o profeta, o adivinho e o ancião;

[3] o capitão de cinqüenta, o respeitável, o conselheiro, o hábil entre os artífices e o encantador perito.

[4] Dar-lhes-ei meninos por príncipes, e crianças governarão sobre eles.

[5] Entre o povo, oprimem uns aos outros, cada um, ao seu próximo; o menino se atreverá contra o ancião, e o vil, contra o nobre.

[6] Quando alguém se chegar a seu irmão e lhe disser, na casa de seu pai: Tu tens roupa, sê nosso príncipe e toma sob teu governo esta ruína;

[7] naquele dia, levantará este a sua voz, dizendo: Não sou médico, não há pão em minha casa, nem veste alguma; não me ponhais por príncipe do povo.

[8] Porque Jerusalém está arruinada, e Judá, caída; porquanto a sua língua e as suas obras são contra o SENHOR, para desafiarem a sua gloriosa presença.

[9] O aspecto do seu rosto testifica contra eles; e, como Sodoma, publicam o seu

[22] Lakatkaa siis luottamasta ihmiseen, jolla on vain henkäys sieraimissaan. Mitä hänestä olisi ajateltava?

Jesaja 3

Jerusalemin rappio ja kukistuminen

[1] Katso, Herra, Herra Sebaot, ottaa Jerusalemilta ja Juudalta tuen ja turvan: kaiken leivän tuen ja kaiken veden tuen,

[2] sankarin ja soturin, tuomarin, profeetan, ennustajan ja vanhimman,

[3] viidenkymmenenpäällikön ja korkea-arvoisen, neuvonantajan, taitavan mestarin ja loitsujen taitajan.

[4] Nuorukaiset minä annan heille ruhtinaiksi, ja pahanilkiset hallitsevat heitä.

[5] Kansassa kukin sortaa toistaan, jokainen lähimmäistään. Nuorukainen rehentelee vanhaa miestä vastaan, halveksittu kunnianarvoisaa vastaan.

[6] Kun veli tarttuu veljeensä isänsä talossa ja sanoo: ”Sinulla on viitta, rupea sinä ruhtinaaksemme ja ota hoitoosi tämä rauniokasa”,

[7] niin tämä korottaa sinä päivänä äänensä ja vastaa: ”En ryhdy haavoja sitomaan. Talossani ei ole leipää eikä vaatteita, älkää tehkö minusta kansan ruhtinasta.”

[8] Sillä Jerusalem kompastuu ja Juuda kaatuu, koska niiden sanat ja teot ovat Herraa vastaan. Ne uhmaavat hänen katseensa kirkkautta.

[9] Niiden kasvojen hahmo todistaa niitä vastaan. Syntinsä ne tuovat julki kuin

pecado e não o encobrem. Ai da sua alma! Porque fazem mal a si mesmos.

10 Dizei aos justos que bem lhes irá; porque comerão do fruto das suas ações.

11 Ai do perverso! Mal lhe irá; porque a sua paga será o que as suas próprias mãos fizeram.

12 Os opressores do meu povo são crianças, e mulheres estão à testa do seu governo. Oh! Povo meu! Os que te guiam te enganam e destroem o caminho por onde deves seguir.

13 O SENHOR se dispõe para pleitear e se apresenta para julgar os povos.

14 O SENHOR entra em juízo contra os anciãos do seu povo e contra os seus príncipes. Vós sois os que consumistes esta vinha; o que roubastes do pobre está em vossa casa.

15 Que há convosco que esmagais o meu povo e moeis a face dos pobres? – diz o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos.

Julgamento das filhas de Sião

16 Diz ainda mais o SENHOR: Visto que são altivas as filhas de Sião e andam de pescoço emproado, de olhares impudentes, andam a passos curtos, fazendo tinir os ornamentos de seus pés,

17 o SENHOR fará tinhosa a cabeça das filhas de Sião, o SENHOR porá a descoberto as suas vergonhas.

18 Naquele dia, tirará o SENHOR o enfeite dos anéis dos tornozelos, e as toucas, e os ornamentos em forma de meia-lua;

sodomalaiset, eivätkä niitä salaa. Voi niitä! Itselleen ne pahaa tekevät.

10Sanokaa vanhurskaasta, että hänen käy hyvin, sillä vanhurskaat saavat nauttia tekojensa hedelmistä.

11Voi jumalatonta! Hänen käy pahoin, sillä hänen kättensä teot maksetaan hänelle.

Kansan johtajat tuomitaan

12Minun kansani valtiaat ovat lapsia, ja naiset hallitsevat sitä. Kansani, sinun johtajasi ovat eksyttäjiä, he ovat hämmentäneet polkujesi suunnan.

13 Herraasettuu käymään oikeutta, nousee tuomitsemaan kansoja.

14 Herrakäy tuomiolle kansansa vanhimpia ja sen päämiehiä vastaan. Te olette raiskanneet viinitarhan, teidän taloissanne on kurjilta ryöstettyä tavaraa.

15Kuinka saatatte runnella minun kansaani ja ruhjoa kurjien kasvot? sanoo Herra, Herra Sebaot.

Siionin tyttärien rangaistus

16 Herrasanoo: Siionin tyttäret ovat tulleet ylpeiksi, kulkevat kaula kenossa ja silmillään keimaillen, astua sipsuttelevat ja kilistelevät nilkkarenkaitaan.

17 Sen vuoksi Herra tekee Siionin tytärten päälaet rupisiksi, Herra paljastaa heidän häpynsä.

18Sinä päivänä Herra poistaa upeat nilkkarenkaat, otsanauhat ja puolikuukorut,

[19] os pendentes, e os braceletes, e os véus esvoaçantes;

[20] os turbantes, as cadeiazinhas para os passos, as cintas, as caixinhas de perfumes e os amuletos;

[21] os sinetes e as jóias pendentes do nariz;

[22] os vestidos de festa, os mantos, os xales e as bolsas;

[23] os espelhos, as camisas finíssimas, os atavios de cabeça e os véus grandes.

[24] Será que em lugar de perfume haverá podridão, e por cinta, corda; em lugar de encrespadura de cabelos, calvície; e em lugar de veste suntuosa, cilício; e marca de fogo, em lugar de formosura.

[25] Os teus homens cairão à espada, e os teus valentes, na guerra.

[26] As suas portas chorarão e estarão de luto; Sião, desolada, se assentará em terra.

Isaías 4

[1] Sete mulheres, naquele dia, lançarão mão de um homem, dizendo: Nós mesmas do nosso próprio pão nos sustentaremos e do que é nosso nos vestiremos; tão-somente queremos ser chamadas pelo teu nome; tira o nosso opróbrio.

O reinado do Renovo do Senhor

[2] Naquele dia, o Renovo do SENHOR será de beleza e de glória; e o fruto da terra, orgulho e adorno para os de Israel que forem salvos.

[3] Será que os restantes de Sião e os que ficarem em Jerusalém serão chamados

[19] korvarenkaat, rannerenkaat ja hunnut,

[20] juhlapäähineet, nilkkavitjat, rintavyöt, hajustepullot ja taikahelyt,

[21] sormukset ja nenärenkaat,

[22] juhlapuvut, viitat, hartiahuivit ja kukkarot,

[23] käsipeilit, hienopellavaiset paidat, päähineet ja harsovaatteet.

[24] Silloin tuoksun sijaan tulee löyhkä, vyön sijaan nuora, hiuslaitteiden sijaan kaljuus, hienojen vaatteiden sijaan säkkipuku, kauneuden sijaan poltinmerkki.

Siionin miehet kaatuvat sodassa

[25] Sinun miehesi, Siion, kaatuvat miekkaan, sinun sankarisi sortuvat sodassa.

[26] Siionin portit valittavat ja vaikeroivat, typötyhjänä Siion istuu maassa.

Jesaja 4

[1] Sinä päivänä seitsemän naista tarttuu yhteen mieheen ja sanoo: ”Me syömme omaa leipäämme ja pukeudumme omiin vaatteisiimme, kunhan vain meidät otetaan sinun nimiisi. Ota pois meidän häpeämme.”

Puhdistetun Siionin kirkkaus

[2] Sinä päivänä on Herran verso oleva kauneus ja kunnia, ja maan hedelmä on Israelin pelastuneille ylpeilyn aihe, heidän kaunistuksensa.

[3] Niitä, jotka ovat säilyneet Siionissa ja jääneet jäljelle Jerusalemiin, kutsutaan

santos; todos os que estão inscritos em Jerusalém, para a vida,

4 quando o SENHOR lavar a imundícia das filhas de Sião e limpar Jerusalém da culpa do sangue do meio dela, com o Espírito de justiça e com o Espírito purificador.

5 Criará o SENHOR, sobre todo o monte de Sião e sobre todas as suas assembléias, uma nuvem de dia e fumaça e resplendor de fogo chamejante de noite; porque sobre toda a glória se estenderá um dossel e um pavilhão,

6 os quais serão para sombra contra o calor do dia e para refúgio e esconderijo contra a tempestade e a chuva.

Isaías 5

A parábola da vinha má

1 Agora, cantarei ao meu amado o cântico do meu amado a respeito da sua vinha. O meu amado teve uma vinha num outeiro fertilíssimo.

2 Sachou-a, limpou-a das pedras e a plantou de vides escolhidas; edificou no meio dela uma torre e também abriu um lagar. Ele esperava que desse uvas boas, mas deu uvas bravas.

3 Agora, pois, ó moradores de Jerusalém e homens de Judá, julgai, vos peço, entre mim e a minha vinha.

4 Que mais se podia fazer ainda à minha vinha, que eu lhe não tenha feito? E como, esperando eu que desse uvas boas, veio a produzir uvas bravas?

pyhiksi, kaikkia, jotka on kirjoitettu elävien kirjaan Jerusalemissa.

4Kun Herra on pessyt pois Siionin tytärten saastan ja huuhtonut Jerusalemista sen verivelat tuomion ja puhdistuksen hengellä,

5 Herraluo Siionin vuorelle koko asuinsijansa ja sen juhlakokousten ylle päivän ajaksi pilven ja savun ja yön ajaksi liekehtivän tulen hohteen. Kaiken kirkkauden yllä on oleva katos

6ja maja antamassa varjoa päivän helteeltä sekä turvaamassa ja suojaamassa rajuilmalta ja sateelta.

Jesaja 5

Israel on Herran viinitarha

1Minä tahdon laulaa ystävästäni, rakkaan ystäväni laulun hänen viinitarhastaan. Ystävälläni oli viinitarha hedelmällisellä vuorenrinteellä.

2Hän kuokki sen, perkasi siitä kivet ja istutti siihen jaloja köynnöksiä. Hän rakensi sen keskelle tornin ja louhi myös kuurnan. Hän odotti sen tuottavan hyviä rypäleitä, mutta se tuottikin huonoja hedelmiä.

3 Ja nyt, Jerusalemin asukkaat ja Juudan miehet, olkaa tuomareina minun ja viinitarhani välillä.

4 Mitä viinitarhalleni vielä olisi tehtävä? Mitä jätin tekemättä? Miksi se tuotti huonoja hedelmiä, vaikka odotin sen tuottavan rypäleitä?

[5] Agora, pois, vos farei saber o que pretendo fazer à minha vinha: tirarei a sua sebe, para que a vinha sirva de pasto; derribarei o seu muro, para que seja pisada;

[6] torná-la-ei em deserto. Não será podada, nem sachada, mas crescerão nela espinheiros e abrolhos; às nuvens darei ordem que não derramem chuva sobre ela.

[7] Porque a vinha do SENHOR dos Exércitos é a casa de Israel, e os homens de Judá são a planta dileta do SENHOR; este desejou que exercessem juízo, e eis aí quebrantamento da lei; justiça, e eis aí clamor.

Ais contra os perversos

[8] Ai dos que ajuntam casa a casa, reúnem campo a campo, até que não haja mais lugar, e ficam como únicos moradores no meio da terra!

[9] A meus ouvidos disse o SENHOR dos Exércitos: Em verdade, muitas casas ficarão desertas, até as grandes e belas, sem moradores.

[10] E dez jeiras de vinha não darão mais do que um bato, e um ômer cheio de semente não dará mais do que um efa.

[11] Ai dos que se levantam pela manhã e seguem a bebedice e continuam até alta noite, até que o vinho os esquenta!

[12] Liras e harpas, tamboris e flautas e vinho há nos seus banquetes; porém não consideram os feitos do SENHOR, nem olham para as obras das suas mãos.

[5]Nyt minä ilmoitan teille, mitä teen viinitarhalleni: Minä poistan siitä aidan, niin että se jää turmeltavaksi, särjen siitä muurin, niin että se jää tallattavaksi.

[6]Minä jätän sen joutomaaksi, ei sitä enää leikata eikä kuokita, vaan se kasvaa ohdaketta ja orjantappuraa. Minä kiellän pilviä satamasta sille vettä.

[7] Israelin kansa on Herran Sebaotin viinitarha, ja Juudan miehet ovat hänen istutuksensa, josta hän iloitsi. Hän odotti oikeutta, mutta tulikin turmelus, ja vanhurskautta, mutta tulikin valitus.

Voi-huutoja synninharjoittajille

[8]Voi teitä, jotka liitätte talon taloon, yhdistätte pellon peltoon, kunnes ei enää jää tilaa, ja te yksin asutte maassa.

[9]Korviini kuului Herran Sebaotin sana: Totisesti, monet talot jäävät autioiksi, suuret ja kauniit rakennukset asukasta vaille.

[10] Kymmenen auranalan viinitarha on tuottava vain yhden bat-mitan viiniä ja hoomerin kylvö vain eefa-mitallisen viljaa.

[11] Voi niitä, jotka aamuvarhaisesta juoksevat väkijuoman perässä ja myöhäiseen iltaan asti viipyvät viinistä hehkuvina!

[12]Heillä on lyyrat, harput, rummut ja huilut ja viinit pidoissaan, mutta Herran tekoja he eivät huomaa, eivät näe hänen kättensä töitä.

[13] Portanto, o meu povo será levado cativo, por falta de entendimento; os seus nobres terão fome, e a sua multidão se secará de sede.

[14] Por isso, a cova aumentou o seu apetite, abriu a sua boca desmesuradamente; para lá desce a glória de Jerusalém, e o seu tumulto, e o seu ruído, e quem nesse meio folgava.

[15] Então, a gente se abate, e o homem se avilta; e os olhos dos altivos são humilhados.

[16] Mas o SENHOR dos Exércitos é exaltado em juízo; e Deus, o Santo, é santificado em justiça.

[17] Então, os cordeiros pastarão lá como se no seu pasto; e os nômades se nutrirão dos campos dos ricos lá abandonados.

[18] Ai dos que puxam para si a iniqüidade com cordas de injustiça e o pecado, como com tirantes de carro!

[19] E dizem: Apresse-se Deus, leve a cabo a sua obra, para que a vejamos; aproxime-se, manifeste-se o conselho do Santo de Israel, para que o conheçamos.

[20] Ai dos que ao mal chamam bem e ao bem, mal; que fazem da escuridade luz e da luz, escuridade; põem o amargo por doce e o doce, por amargo!

[21] Ai dos que são sábios a seus próprios olhos e prudentes em seu próprio conceito!

[13]Sen vuoksi kansani joutuu pakkosiirtolaisuuteen ennalta arvaamatta. Sen ylhäiset näkevät nälkää, ja sen meluava joukko nääntyy janoon.

[14] Sen vuoksi tuonela levittää kitansa ammolleen, avaa suunsa suunnattomaksi. Sinne vaipuu sen loisto, sinne sen meluava joukko, kaikki ilonpitäjät.

[15]Ihminen taipuu alas, ja mies painuu maahan, maahan painuvat ylpeitten silmät.

[16]Mutta Herra Sebaot on oleva ylhäinen tuomitessaan, pyhä Jumala on oleva pyhä vanhurskaudessaan.

[17]Lampaat käyvät siellä kuin laitumillaan, ja muukalaiset syöttävät karjaansa rikkaitten rauniopaikoilla.

[18] Voi niitä, jotka vetävät perässään syyllisyyttä turhuuden köysillä, syntiä kuin vaunuja valjailla,

[19] niitä, jotka sanovat: ”Pitäköön hän kiirettä, tehköön pian tekonsa, niin että me sen näemme. Lähestyköön ja toteutukoon Israelin Pyhän suunnitelma, niin että me sen huomaamme!”

[20]Voi niitä, jotka sanovat pahaa hyväksi ja hyvää pahaksi, jotka kääntävät pimeyden valkeudeksi ja valkeuden pimeydeksi, jotka tekevät karvaan makeaksi ja makean karvaaksi!

[21]Voi niitä, jotka ovat viisaita omissa silmissään ja ymmärtäviä omasta mielestään!

[22] Ai dos que são heróis para beber vinho e valentes para misturar bebida forte,

[23] os quais por suborno justificam o perverso e ao justo negam justiça!

[24] Pelo que, como a língua de fogo consome o restolho, e a erva seca se desfaz pela chama, assim será a sua raiz como podridão, e a sua flor se esvaecerá como pó; porquanto rejeitaram a lei do SENHOR dos Exércitos e desprezaram a palavra do Santo de Israel.

[25] Por isso, se acende a ira do SENHOR contra o seu povo, povo contra o qual estende a mão e o fere, de modo que tremem os montes e os seus cadáveres são como monturo no meio das ruas. Com tudo isto não se aplaca a sua ira, mas ainda está estendida a sua mão.

[26] Ele arvorará o estandarte para as nações distantes e lhes assobiará para que venham das extremidades da terra; e vêm apressadamente.

[27] Não há entre elas cansado, nem quem tropece; ninguém tosqueneja, nem dorme; não se lhe desata o cinto dos seus lombos, nem se lhe rompe das sandálias a correia.

[28] As suas flechas são agudas, e todos os seus arcos, retesados; as unhas dos seus cavalos dizem-se de pederneira, e as rodas dos seus carros, um redemoinho.

[29] O seu rugido é como o do leão; rugem como filhos de leão, e, rosnando,

[22]Voi niitä, jotka ovat sankareita viinin juonnissa ja kelpo urhoja väkijuoman sekoittamisessa,

[23]jotka lahjuksesta julistavat syyllisen syyttömäksi ja riistävät oikeuden siltä, joka on oikeassa.

[24]Sen tähden: niin kuin tulen kieli syö oljenkorret ja kuiva ruoho häviää liekkiin, niin mätänee heidän juurensa. Heidän kukkansa hajoaa tomuna ilmaan, sillä he ovat hylänneet Herran Sebaotin opetuksen ja halveksineet Israelin Pyhän sanaa.

[25]Sen tähden Herran viha syttyi kansaansa kohtaan. Hän ojensi kätensä heitä vastaan ja löi heitä niin, että vuoret vapisivat, ja heidän ruumiinsa lojuivat tunkioina keskellä katuja. Tästä kaikesta hänen vihansa ei ole asettunut, vaan hänen kätensä on yhä ojennettuna.

Kaukainen kansa tulee rankaisemaan Israelia

[26]Hän pystyttää viirin kaukaiselle kansalle ja viheltää sen luokseen maan ääristä. Ja katso, se rientää, se tulee nopeasti.

[27]Ei kukaan heistä väsy eikä kompastu, ei kukaan torku eikä nuku. Heidän vyönsä ei irtoa vyötäisiltä, heidän kengistään ei katkea hihna.

[28]Sen kansan nuolet on teroitettu, sen kaikki jouset jännitetty. Sen hevosten kaviot ovat kuin piikiveä ja sen vaunujen pyörät kuin rajuilma.

[29]Se karjuu kuin leijona, se karjuu kuin nuoret leijonat. Ärjyen se tempaa saaliin ja vie sen pois, eikä pelastajaa ole.

arrebatam a presa, e a levam, e não há quem a livre.

30 Bramam contra eles naquele dia, como o bramido do mar; se alguém olhar para a terra, eis que só há trevas e angústia, e a luz se escurece em densas nuvens.

30 Se ärjyy saaliilleen sinä päivänä kuin ärjyvä meri. Jos maata tähyillään, nähdään pimeyttä ja ahdistusta, ja valo on pimennyt synkkiin pilviin.

Isaías 6

A visão de Isaías e o seu chamamento

1 No ano da morte do rei Uzias, eu vi o SENHOR assentado sobre um alto e sublime trono, e as abas de suas vestes enchiam o templo.

2 Serafins estavam por cima dele; cada um tinha seis asas: com duas cobria o rosto, com duas cobria os seus pés e com duas voava.

3 E clamavam uns para os outros, dizendo: Santo, santo, santo é o SENHOR dos Exércitos; toda a terra está cheia da sua glória.

4 As bases do limiar se moveram à voz do que clamava, e a casa se encheu de fumaça.

5 Então, disse eu: ai de mim! Estou perdido! Porque sou homem de lábios impuros, habito no meio de um povo de impuros lábios, e os meus olhos viram o Rei, o SENHOR dos Exércitos!

6 Então, um dos serafins voou para mim, trazendo na mão uma brasa viva, que tirara do altar com uma tenaz;

7 com a brasa tocou a minha boca e disse: Eis que ela tocou os teus lábios; a tua iniqüidade foi tirada, e perdoado, o teu pecado.

Jesaja 6

Jesajan näky ja kutsu profeetaksi

1Kuningas Ussian kuolinvuonna minä näin Herran istuvan korkealla ja ylhäisellä istuimella, ja hänen viittansa liepeet täyttivät temppelin.

2Hänen yläpuolellaan seisoivat serafit, joilla oli kullakin kuusi siipeä. Kahdella he peittivät kasvonsa, kahdella jalkansa, ja kahdella he lensivät.

3He huusivat toinen toiselleen: ”Pyhä, pyhä, pyhä on Herra Sebaot; koko maa on täynnä hänen kunniaansa.”

4Ovenpielet vapisivat heidän huutonsa äänestä, ja huone tuli täyteen savua.

5Niin minä sanoin: ”Voi minua! Minä olen tuhon oma, koska minulla on saastaiset huulet, ja minä asun kansan keskellä, jolla on saastaiset huulet, ja minun silmäni ovat nähneet kuninkaan, Herran Sebaotin.”

6Silloin yksi serafeista lensi luokseni kädessään hehkuva hiili, jonka hän oli pihdeillä ottanut alttarilta.

7 Hän kosketti sillä suutani ja sanoi: ”Katso, tämä on koskettanut sinun huuliasi. Sinun syyllisyytesi on poistettu ja syntisi sovitettu.”

[8] Depois disto, ouvi a voz do SENHOR, que dizia: A quem enviarei, e quem há de ir por nós? Disse eu: eis-me aqui, envia-me a mim.

[9] Então, disse ele: Vai e dize a este povo: Ouvi, ouvi e não entendais; vede, vede, mas não percebais.

[10] Torna insensível o coração deste povo, endurece-lhe os ouvidos e fecha-lhe os olhos, para que não venha ele a ver com os olhos, a ouvir com os ouvidos e a entender com o coração, e se converta, e seja salvo.

[11] Então, disse eu: até quando, SENHOR? Ele respondeu: Até que sejam desoladas as cidades e fiquem sem habitantes, as casas fiquem sem moradores, e a terra seja de todo assolada,

[12] e o SENHOR afaste dela os homens, e no meio da terra seja grande o desamparo.

[13] Mas, se ainda ficar a décima parte dela, tornará a ser destruída. Como terebinto e como carvalho, dos quais, depois de derribados, ainda fica o toco, assim a santa semente é o seu toco.

Isaías 7

Profecia contra Israel e a Síria

[1] Sucedeu nos dias de Acaz, filho de Jotão, filho de Uzias, rei de Judá, que Rezim, rei da Síria, e Peca, filho de Remalias, rei de Israel, subiram a Jerusalém, para pelejarem contra ela, porém não prevaleceram contra ela.

[8]Sitten kuulin Herran äänen sanovan: ”Kenet minä lähetän? Kuka lähtee meidän puolestamme?” Minä sanoin: ”Tässä minä olen, lähetä minut.”

[9] Niin hän sanoi: ”Mene ja sano tälle kansalle: ’Kuulemalla kuulkaa älkääkä ymmärtäkö, näkemällä nähkää älkääkä käsittäkö.’

[10]Paaduta tämän kansan sydän, koveta sen korvat, sokaise sen silmät, ettei se näkisi silmillään, ei kuulisi korvillaan, ei ymmärtäisi sydämellään eikä kääntyisi ja tulisi parannetuksi.”

[11]Minä kysyin: ”Kuinka pitkäksi aikaa, Herra?” Hän vastasi: ”Siihen asti, kunnes kaupungit ovat autioina, asukkaita vailla ja talot tyhjinä ihmisistä, kunnes pellot on hävitetty autioiksi.

[12] Herra karkottaa ihmiset kauas, ja suuri autius tulee keskelle maata.

[13] Jos siellä on jäljellä kymmenesosakin, niin sekin hävitetään. Mutta niin kuin tammesta ja rautatammesta jää kaadettaessa kanto, niin jää siitäkin. Se kanto on pyhä siemen.”

Jesaja 7

[1]Juudan kuninkaan Aahaksen, Jootamin pojan, Ussian pojanpojan, aikana lähtivät Resin, Aramin kuningas, ja Pekah, Remaljan poika, Israelin kuningas, sotimaan Jerusalemia vastaan, mutta he eivät kyenneet valloittamaan sitä.

[2] Deu-se aviso à casa de Davi: A Síria está aliada com Efraim. Então, ficou agitado o coração de Acaz e o coração do seu povo, como se agitam as árvores do bosque com o vento.

[3] Disse o SENHOR a Isaías: Agora, sai tu com teu filho, que se chama Um-Resto-Volverá, ao encontro de Acaz, que está na outra extremidade do aqueduto do açude superior, junto ao caminho do campo do lavadeiro,

[4] e dize-lhe: Acautela-te e aquieta-te; não temas, nem se desanime o teu coração por causa destes dois tocos de tições fumegantes; por causa do ardor da ira de Rezim, e da Síria, e do filho de Remalias.

[5] Porquanto a Síria resolveu fazer-te mal, bem como Efraim e o filho de Remalias, dizendo:

[6] Subamos contra Judá, e amedrontemo-lo, e o conquistemos para nós, e façamos reinar no meio dele o filho de Tabeal.

[7] Assim diz o SENHOR Deus: Isto não subsistirá, nem tampouco acontecerá.

[8] Mas a capital da Síria será Damasco, e o cabeça de Damasco, Rezim, e dentro de sessenta e cinco anos Efraim será destruído e deixará de ser povo.

[9] Entretanto, a capital de Efraim será Samaria, e o cabeça de Samaria, o filho de Remalias; se o não crerdes, certamente, não permanecereis.

A promessa a respeito de Emanuel

[2]Kun Daavidin huoneelle ilmoitettiin, että Aram oli leiriytynyt Efraimiin, kuninkaan ja hänen kansansa sydän vapisi niin kuin metsän puut vapisevat tuulen voimasta.

[3] Silloin Herra sanoi Jesajalle: ”Mene poikasi Sear-Jaasubin kanssa Aahasta vastaan Yläaltaan vesijohdon päähän Pyykinpesijänkedon tielle

[4]ja sano hänelle: Katso, että pysyt rauhallisena, älä pelkää, älköön sydämesi arkailko noita kahta savuavaa kekäleenpätkää – Resinin ja Aramin sekä Remaljan pojan vihanvimmaa.

[5] Aram, Efraim ja Remaljan poika ovat suunnitelleet sinua vastaan pahaa ja sanoneet:

[6] ’Lähdemme Juudaa vastaan, lyömme sen kauhulla, valtaamme sen itsellemme ja asetamme sinne kuninkaaksi Taabalin pojan.’

[7]Näin sanoo Herra, Herra : Ei se onnistu, niin ei tapahdu.

[8] Sillä Aramin pää on Damasko, ja Damaskon pää on Resin. Vielä kuusikymmentäviisi vuotta, ja Efraim on murskattu, eikä se enää ole kansa. Efraimin pää on Samaria,

[9] ja Samarian pää on Remaljan poika. Ellette usko, ette kestä.”

Merkki Herralta: Immanuel

[10] E continuou o SENHOR a falar com Acaz, dizendo:

[11] Pede ao SENHOR, teu Deus, um sinal, quer seja embaixo, nas profundezas, ou em cima, nas alturas.

[12] Acaz, porém, disse: Não o pedirei, nem tentarei ao SENHOR.

[13] Então, disse o profeta: Ouvi, agora, ó casa de Davi: acaso, não vos basta fatigardes os homens, mas ainda fatigais também ao meu Deus?

[14] Portanto, o SENHOR mesmo vos dará um sinal: eis que a virgem conceberá e dará à luz um filho e lhe chamará Emanuel.

[15] Ele comerá manteiga e mel quando souber desprezar o mal e escolher o bem.

[16] Na verdade, antes que este menino saiba desprezar o mal e escolher o bem, será desamparada a terra ante cujos dois reis tu tremes de medo.

Males sobre Jerusalém

[17] Mas o SENHOR fará vir sobre ti, sobre o teu povo e sobre a casa de teu pai, por intermédio do rei da Assíria, dias tais, quais nunca vieram, desde o dia em que Efraim se separou de Judá.

[18] Porque há de acontecer que, naquele dia, assobiará o SENHOR às moscas que há no extremo dos rios do Egito e às abelhas que andam na terra da Assíria;

[19] elas virão e pousarão todas nos vales profundos, nas fendas das rochas, em todos os espinhos e em todos os pastios.

[10] Herrapuhui jälleen Aahakselle ja sanoi hänelle:

[11] ”Pyydä itsellesi merkki Herralta , Jumalaltasi, pyydä alhaalta syvyydestä tai ylhäältä korkeudesta.”

[12] Mutta Aahas vastasi: ”En pyydä enkä kiusaa Herraa .”

[13] Siihen Jesaja lausui: ”Kuulkaa, Daavidin suku: eikö teille riitä, että te väsytätte ihmiset, kun vielä minun Jumalanikin väsytätte itseenne?

[14] Sen vuoksi Herra itse antaa teille merkin: Katso, neitsyt tulee raskaaksi ja synnyttää pojan ja antaa hänelle nimen Immanuel .

[15] Kermaa ja hunajaa hän syö siinä iässä, jolloin oppii hylkäämään pahan ja valitsemaan hyvän.

[16] Mutta ennen kuin poika on oppinut hylkäämään pahan ja valitsemaan hyvän, autioituu maa, jonka kahta kuningasta sinä kauhistut.”

Assurin kuningas hyökkää Juudaan

[17] Herraantaa tulla sinulle, sinun kansallesi ja isäsi suvulle ajan, jollaista ei ole ollut siitä lähtien, kun Efraim erosi Juudasta – Herra antaa tulla Assurin kuninkaan.

[18] Sinä päivänä tapahtuu, että Herra viheltää kärpäsille Egyptin virtojen lähteillä ja mehiläisille Assurin maassa.

[19] Ne tulevat kaikki ja laskeutuvat puronrotkoihin ja kallionhalkeamiin, kaikkiin piikkipensaisiin ja kaikille juottopaikoille.

[20] Naquele dia, rapar-te-á o SENHOR com uma navalha alugada doutro lado do rio, a saber, por meio do rei da Assíria, a cabeça e os cabelos das vergonhas e tirará também a barba.

[21] Naquele dia, sucederá que um homem manterá apenas uma vaca nova e duas ovelhas,

[22] e será tal a abundância de leite que elas lhe darão, que comerá manteiga; manteiga e mel comerá todo o restante no meio da terra.

[23] Também, naquele dia, todo lugar em que houver mil vides, do valor de mil siclos de prata, será para espinheiros e abrolhos.

[24] Com flechas e arco se entrará aí, porque os espinheiros e abrolhos cobrirão toda a terra.

[25] Quanto a todos os montes, que os homens costumam sachar, para ali não irás por temeres os espinhos e abrolhos; serão para pasto de bois e para serem pisados de ovelhas.

[20] Sinä päivänä Herra ajattaa virran tuolta puolen palkatulla partaveitsellä, Assurin kuninkaalla, teiltä hiukset ja häpykarvat; viepä se vielä parrankin.

[21]Siihen aikaan mies pitää hiehon ja pari lammasta,

[22] mutta runsaan maidontulon tähden hän syö voita – voita ja hunajaa syövät kaikki maahan jäljelle jääneet.

[23] Siihen aikaan jokainen paikka, jossa kasvaa tuhat viiniköynnöstä, arvoltaan tuhat sekeliä, joutuu orjantappuroiden ja ohdakkeiden valtaan.

[24] Sinne on mentävä nuolet ja jousi mukana, sillä koko maa on orjantappuran ja ohdakkeen vallassa.

[25] Orjantappuroiden ja ohdakkeiden pelosta ei enää kukaan mene yhdellekään niistä vuorista, joita nyt perataan kuokalla. Ne jäävät härkien laitumeksi ja lampaiden tallattaviksi.”

Isaías 8

A invasão dos assírios

[1] Disse-me também o SENHOR: Toma uma ardósia grande e escreve nela de maneira inteligível: Rápido-Despojo-Presa-Segura.

[2] Tomei para isto comigo testemunhas fidedignas, a Urias, sacerdote, e a Zacarias, filho de Jeberequias.

[3] Fui ter com a profetisa; ela concebeu e deu à luz um filho. Então, me disse o

Jesaja 8

Merkki kansalle

[1] Herrasanoi minulle: ”Ota iso taulu ja kirjoita siihen selvin kirjaimin ’Maher-Saalal-Haas-Bas ’.”

[2] Niin minä otin itselleni luotettavat todistajat, pappi Uurian ja Sakarjan, Jeberekjan pojan.

[3]Sitten minä lähestyin profeettavaimoani, ja hän tuli raskaaksi ja synnytti

SENHOR: Põe-lhe o nome de Rápido-Despojo-Presa-Segura.

4 Porque antes que o menino saiba dizer meu pai ou minha mãe, serão levadas as riquezas de Damasco e os despojos de Samaria, diante do rei da Assíria.

5 Falou-me ainda o SENHOR, dizendo:

6 Em vista de este povo ter desprezado as águas de Siloé, que correm brandamente, e se estar derretendo de medo diante de Rezim e do filho de Remalias,

7 eis que o SENHOR fará vir sobre eles as águas do Eufrates, fortes e impetuosas, isto é, o rei da Assíria, com toda a sua glória; águas que encherão o leito dos rios e transbordarão por todas as suas ribanceiras.

8 Penetrarão em Judá, inundando-o, e, passando por ele, chegarão até ao pescoço; as alas estendidas do seu exército cobrirão a largura da tua terra, ó Emanuel.

O Senhor é a nossa esperança

9 Enfurecei-vos, ó povos, e sereis despedaçados; dai ouvidos, todos os que sois de países longínquos; cingi-vos e sereis despedaçados, cingi-vos e sereis despedaçados.

10 Forjai projetos, e eles serão frustrados; dai ordens, e elas não serão cumpridas, porque Deus é conosco.

11 Porque assim o SENHOR me disse, tendo forte a mão sobre mim, e me advertiu que não andasse pelo caminho deste povo, dizendo:

pojan. Herra sanoi minulle: ”Anna pojalle nimeksi Maher-Saalal-Haas-Bas.

4 Sillä ennen kuin poika oppii sanomaan ’isäni’ ja ’äitini’, viedään Damaskon rikkaudet ja Samarian ryöstösaalis Assurin kuninkaan eteen.”

Assurin hyökyaalto Juudaan

5 Herrapuhui minulle jälleen ja sanoi näin:

6 ”Koska tämä kansa halveksii Siiloahin hiljaa virtaavia vesiä ja iloitsee Resinin ja Remaljan pojan kanssa,

7 niin katso, Herra antaa vyöryä heidän ylitseen virran vedet, valtavat ja suuret: Assurin kuninkaan ja kaiken hänen mahtinsa. Virta nousee yli kaikkien uomiensa ja tulvii yli kaikkien äyräittensä.

8 Se tunkeutuu Juudaan, peittää tulvallaan maan, ulottuu kaulaan saakka. Se levittää siipensä, se täyttää sinun maasi, Immanuel, laidasta laitaan.”

9Nostakaa sotahuuto, kansat, kuitenkin kukistutte. Kuulkaa, kaikki maan ääret: varustautukaa, kuitenkin kukistutte, varustautukaa, kuitenkin kukistutte.

10 Tehkää yhdessä suunnitelma: se raukeaa, solmikaa sopimus, ei se menesty, sillä Jumala on meidän kanssamme.

Loukkauskivi ja kompastuksen kallio

11Näin Herra sanoi minulle, kun hänen kätensä voima oli päälläni. Hän varoitti minua vaeltamasta tämän kansan tietä:

[12] Não chameis conjuração a tudo quanto este povo chama conjuração; não temais o que ele teme, nem tomeis isso por temível.

[12] ”Älkää kutsuko salaliitoksi kaikkea, mitä tämä kansa salaliitoksi kutsuu. Älkää pelätkö, mitä se pelkää, älkääkä kauhistuko.

[13] Ao SENHOR dos Exércitos, a ele santificai; seja ele o vosso temor, seja ele o vosso espanto.

[13] Herra Sebaot pitäkää pyhänä, pelätkää ja kauhistukaa häntä.

[14] Ele vos será santuário; mas será pedra de tropeço e rocha de ofensa às duas casas de Israel, laço e armadilha aos moradores de Jerusalém.

[14] Hän on oleva pyhäkkö. Hänestä tulee loukkauskivi ja kompastuksen kallio molemmille kuningashuoneille, loukku ja ansa Jerusalemin asukkaille.

[15] Muitos dentre eles tropeçarão e cairão, serão quebrantados, enlaçados e presos.

[15] Monet heistä kompastuvat, kaatuvat ja ruhjoutuvat, monet joutuvat ansaan ja jäävät kiinni.

[16] Resguarda o testemunho, sela a lei no coração dos meus discípulos.

[16] Sido todistus, lukitse laki sinetillä minun opetuslapsiini.”

[17] Esperarei no SENHOR, que esconde o seu rosto da casa de Jacó, e a ele aguardarei.

[17] Minä odotan Herraa , vaikka hän on kätkenyt kasvonsa Jaakobin suvulta. Minä panen toivoni häneen.

[18] Eis-me aqui, e os filhos que o SENHOR me deu, para sinais e para maravilhas em Israel da parte do SENHOR dos Exércitos, que habita no monte Sião.

[18] Katso, minä ja lapset, jotka Herra on minulle antanut, me olemme Herran Sebaotin merkkeinä ja ihmeinä Israelissa, hänen, joka asuu Siionin vuorella.

Kansaa kohtaa synkeys ja pimeys

[19] Quando vos disserem: Consultai os necromantes e os adivinhos, que chilreiam e murmuram, acaso, não consultará o povo ao seu Deus? A favor dos vivos se consultarão os mortos?

[19] Kun teille sanotaan: ”Kysykää vainajahengiltä ja tietäjiltä, jotka supisevat ja mumisevat”, niin vastatkaa: ”Eikö kansa kysyisi Jumalaltaan? Kuolleiltako pitäisi kysyä eläviä koskevia asioita?”

[20] À lei e ao testemunho! Se eles não falarem desta maneira, jamais verão a alva.

[20] Pysykää laissa ja todistuksessa. Elleivät he näin sano, heille ei aamunkoittoa tule.

[21] Passarão pela terra duramente oprimidos e famintos; e será que, quando

[21] He joutuvat kulkemaan pitkin maata kärsien vaivaa ja nälkää. Nälissään he

tiverem fome, enfurecendo-se, amaldiçoarão ao seu rei e ao seu Deus, olhando para cima.

22 Olharão para a terra, e eis aí angústia, escuridão e sombras de ansiedade, e serão lançados para densas trevas.

ärtyvät ja kiroavat kuninkaansa ja Jumalansa. He luovat silmänsä korkeuteen,

22 he katsahtavat maan puoleen, mutta näkevät vain ahdistavaa pimeyttä, tuskaista synkeyttä. Heidät on syösty pimeyteen.

Isaías 9

O nascimento e o reino do Príncipe da Paz

1 Mas para a terra que estava aflita não continuará a obscuridade. Deus, nos primeiros tempos, tornou desprezível a terra de Zebulom e a terra de Naftali; mas, nos últimos, tornará glorioso o caminho do mar, além do Jordão, Galiléia dos gentios.

23 Mutta ahdistunut ei jää synkeyteen. Entiseen aikaan Herra teki halveksituksi Sebulonin maan ja Naftalin maan, mutta tulevina aikoina hän saattaa kunniaan meren tien, Jordanin tuonpuoleisen alueen, pakanoiden Galilean.

Jesaja 9

Ennustus Messiaan syntymästä

2 O povo que andava em trevas viu grande luz, e aos que viviam na região da sombra da morte, resplandeceu-lhes a luz.

1Kansa, joka pimeydessä vaeltaa, näkee suuren valon. Niille, jotka asuvat kuoleman varjon maassa, loistaa valkeus.

3 Tens multiplicado este povo, a alegria lhe aumentaste; alegram-se eles diante de ti, como se alegram na ceifa e como exultam quando repartem os despojos.

2Sinä teet kansan suureksi, annat sille suuren ilon. He iloitsevat sinun edessäsi niin kuin elonkorjuun aikana iloitaan, niin kuin saaliinjaossa riemuitaan.

4 Porque tu quebraste o jugo que pesava sobre eles, a vara que lhes feria os ombros e o cetro do seu opressor, como no dia dos midianitas;

3 Sillä heidän kuormansa ikeen, heidän hartioitaan lyövän kepin ja heidän käskijänsä sauvan sinä särjet niin kuin Midianin päivänä .

5 porque toda bota com que anda o guerreiro no tumulto da batalha e toda veste revolvida em sangue serão queimadas, servirão de pasto ao fogo.

4Kaikki taistelun melskeessä kulutetut sotasaappaat ja veren tahrimat vaatteet poltetaan, ne joutuvat tulen ruuaksi.

6 Porque um menino nos nasceu, um filho se nos deu; o governo está sobre os seus

5Sillä lapsi on meille syntynyt, poika on meille annettu. Hänen harteillaan on

ombros; e o seu nome será: Maravilhoso Conselheiro, Deus Forte, Pai da Eternidade, Príncipe da Paz;

7 para que se aumente o seu governo, e venha paz sem fim sobre o trono de Davi e sobre o seu reino, para o estabelecer e o firmar mediante o juízo e a justiça, desde agora e para sempre. O zelo do SENHOR dos Exércitos fará isto.

Profecia contra o reino de Israel

8 O SENHOR enviou uma palavra contra Jacó, e ela caiu em Israel.

9 Todo o povo o saberá, Efraim e os moradores de Samaria, que em soberba e altivez de coração dizem:

10 Os tijolos ruíram por terra, mas tornaremos a edificar com pedras lavradas; cortaram-se os sicômoros, mas por cedros os substituiremos.

11 Portanto, o SENHOR suscita contra ele os adversários de Rezim e instiga os inimigos.

12 Do Oriente vêm os siros, do Ocidente, os filisteus e devoram a Israel à boca escancarada. Com tudo isto, não se aparta a sua ira, e a mão dele continua ainda estendida.

13 Todavia, este povo não se voltou para quem o fere, nem busca ao SENHOR dos Exércitos.

14 Pelo que o SENHOR corta de Israel a cabeça e a cauda, a palma e o junco, num mesmo dia.

15 O ancião, o homem de respeito, é a cabeça; o profeta que ensina a mentira é a cauda.

herruus, ja hänen nimensä on Ihmeellinen neuvonantaja, Väkevä Jumala, Iankaikkinen isä, Rauhanruhtinas.

6 Herruus on oleva suuri ja rauha loppumaton Daavidin valtaistuimella ja hänen valtakunnallaan. Se vahvistetaan ja lujitetaan oikeudella ja vanhurskaudella nyt ja ikuisesti. Herran Sebaotin kiivaus on sen tekevä.

Herran käsi rankaisee Israelia

7 Herra lähetti sanan Jaakobille, se iski Israeliin,

8 sen sai tuntea koko kansa, Efraim ja Samarian asukkaat. Mutta ylpeydessään ja sydämensä pöyhkeydessä he sanoivat:

9 ”Tiiliseinät sortuivat maahan, mutta me rakennamme hakatuista kivistä. Metsäviikunapuut hakattiin poikki, mutta me korvaamme ne setripuilla.”

10 Silloin Herra nostatti Resinin väen ahdistamaan Israelia ja yllytti sen vihollisia.

11 Aramilaiset edestä ja filistealaiset takaa söivät ahnaasti Israelia, suun täydeltä. Tästä kaikesta hänen vihansa ei ole asettunut, ja hänen kätensä on vielä ojennettuna.

12 Mutta kansa ei palannut kurittajansa luo eikä etsinyt Herraa Sebaotia.

13 Sen vuoksi Herra katkaisee Israelilta pään ja hännän, palmunlatvan ja kaislanvarret samana päivänä.

14 Vanhin ja arvohenkilö on pää, mutta profeetta, joka opettaa valhetta, on häntä.

[16] Porque os guias deste povo são enganadores, e os que por eles são dirigidos são devorados.

[17] Pelo que o SENHOR não se regozija com os jovens dele e não se compadece dos seus órfãos e das suas viúvas, porque todos eles são ímpios e malfazejos, e toda boca profere doidices. Com tudo isto, não se aparta a sua ira, e a mão dele continua ainda estendida.

[18] Porque a maldade lavra como um fogo, ela devora os espinheiros e os abrolhos; acende as brenhas do bosque, e estas sobem em espessas nuvens de fumaça.

[19] Por causa da ira do SENHOR dos Exércitos, a terra está abrasada, e o povo é pasto do fogo; ninguém poupa a seu irmão.

[20] Abocanha à direita e ainda tem fome, devora à esquerda e não se farta; cada um come a carne do seu próximo:

[21] Manassés ataca a Efraim, e Efraim ataca a Manassés, e ambos, juntos, atacam a Judá. Com tudo isto, não se aparta a sua ira, e a mão dele continua ainda estendida.

Isaías 10

[1] Ai dos que decretam leis injustas, dos que escrevem leis de opressão,

[2] para negarem justiça aos pobres, para arrebatarem o direito aos aflitos do meu povo, a fim de despojarem as viúvas e roubarem os órfãos!

[15] Tämän kansan johtajista tuli eksyttäjiä, ja johdettavat joutuivat hämmingin valtaan.

[16]Sen tähden Herra ei iloitse sen nuorista miehistä eikä armahda sen orpoja ja leskiä, sillä he ovat kaikki jumalattomia ja pahantekijöitä. Jokainen suu puhuu mielettömyyttä. Tästä kaikesta hänen vihansa ei ole asettunut, ja hänen kätensä on vielä ojennettuna.

[17] Sillä jumalattomuus palaa kuin tuli, joka kuluttaa orjantappurat ja ohdakkeet ja sytyttää metsän tiheiköt, niin että ne tupruavat savuna korkealle.

[18] Herran Sebaotin vihasta maa syttyy palamaan, kansa on kuin tulen ruokaa. Ihmiset eivät armahda toisiaan,

[19] vaan ahmivat oikealta, mutta heidän on yhä nälkä. He syövät vasemmalta, mutta eivät saa kyllikseen. Jokainen syö oman käsivartensa lihaa.

[20] Manasse syö Efraimia ja Efraim Manassea, ja yhdessä molemmat käyvät Juudan kimppuun. Tästä kaikesta hänen vihansa ei ole asettunut, yhä vielä on hänen kätensä ojennettuna.

Jesaja 10

Voi-huuto väärintekijöille

[1]Voi niitä, jotka säätävät kelvottomia lakeja ja laativat vääriä tuomioita

[2] vääntääkseen vääräksi vähäosaisten asian ja riistääkseen kansani kurjilta oikeuden, niin että lesket joutuvat heidän

saaliikseen ja orvot heidän ryöstettävikseen.

[3] Mas que fareis vós outros no dia do castigo, na calamidade que vem de longe? A quem recorrereis para obter socorro e onde deixareis a vossa glória?

[3] Mutta mitä te teette tilinteon päivänä, kaukaa saapuvan rajuilman kourissa? Kenen turviin pakenette saamaan apua ja minne jätätte kalleutenne?

[4] Nada mais vos resta a fazer, senão dobrar-vos entre os prisioneiros e cair entre os mortos. Com tudo isto, não se aparta a sua ira, e a mão dele continua ainda estendida.

[4] Ei auta kuin vaipua vangittujen joukkoon tai kaatua surmattujen sekaan. Kaikesta tästä huolimatta hänen vihansa ei ole asettunut, ja vielä on hänen kätensä ojennettuna.

Profecia contra a Assíria

Assur on Jumalan vihan vitsa

[5] Ai da Assíria, cetro da minha ira! A vara em sua mão é o instrumento do meu furor.

[5] Voi Assuria, vihani vitsaa! Voi häntä, jolla on kädessään minun suuttumukseni sauva!

[6] Envio-a contra uma nação ímpia e contra o povo da minha indignação lhe dou ordens, para que dele roube a presa, e lhe tome o despojo, e o ponha para ser pisado aos pés, como a lama das ruas.

[6] Minä lähetän hänet jumalattoman kansakunnan kimppuun, käsken hänet kansaa vastaan, johon olen vihastunut, saalistamaan ja ryöstämään, tallaamaan sitä kuin katujen lokaa.

[7] Ela, porém, assim não pensa, o seu coração não entende assim; antes, intenta consigo mesma destruir e desarraigar não poucas nações.

[7] Mutta hän ei ajattele näin. Tämä ei ole hänen sydämensä ajatus, vaan hänen sydämessään on halu hävittää ja tuhota monia kansoja.

[8] Porque diz: Não são meus príncipes todos eles reis?

[8] Sillä hän sanoo: ”Eivätkö päämieheni ole kaikki kuninkaita?

[9] Não é Calno como Carquemis? Não é Hamate como Arpade? E Samaria, como Damasco?

[9] Eikö Kalnon käynyt samoin kuin Karkemiin, eikö Hamatin samoin kuin Arpadin ja Samarian samoin kuin Damaskon?

[10] O meu poder atingiu os reinos dos ídolos, ainda que as suas imagens de escultura eram melhores do que as de Jerusalém e do que as de Samaria.

[10] Minun käteni on saavuttanut epäjumalien valtakunnat, joiden jumalankuvat olivat paremmat kuin Jerusalemin ja Samarian.

[11] Porventura, como fiz a Samaria e aos seus ídolos, não o faria igualmente a Jerusalém e aos seus ídolos?

[12] Por isso, acontecerá que, havendo o SENHOR acabado toda a sua obra no monte Sião e em Jerusalém, então, castigará a arrogância do coração do rei da Assíria e a desmedida altivez dos seus olhos;

[13] porquanto o rei disse: Com o poder da minha mão, fiz isto, e com a minha sabedoria, porque sou inteligente; removi os limites dos povos, e roubei os seus tesouros, e como valente abati os que se assentavam em tronos.

[14] Meti a mão nas riquezas dos povos como a um ninho e, como se ajuntam os ovos abandonados, assim eu ajuntei toda a terra, e não houve quem movesse a asa, ou abrisse a boca, ou piasse.

[15] Porventura, gloriar-se-á o machado contra o que corta com ele? Ou presumirá a serra contra o que a maneja? Seria isso como se a vara brandisse os que a levantam ou o bastão levantasse a quem não é pau!

[16] Pelo que o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos, enviará a tísica contra os seus homens, todos gordos, e debaixo da sua glória acenderá uma queima, como a queima de fogo.

[17] Porque a Luz de Israel virá a ser como fogo, e o seu Santo, como labareda, que

[11] Enkö siis tekisi Jerusalemille ja sen jumalankuville samoin kuin tein Samarialle ja sen epäjumalille?”

Herra kostaa Assurin ylpeyden

[12]Mutta kun minä, Herra, olen päättänyt kaiken työni Siionin vuorella ja Jerusalemissa, minä vaadin Assurin kuninkaan tilille hänen sydämensä ylpeyden hedelmistä ja kopeitten silmiensä korskeudesta.

[13]Sillä hän sanoo: ”Oman käteni voimalla ja omalla viisaudellani minä sen tein, sillä minulla on ymmärrystä. Minä siirsin kansojen rajat, ryöstin niiden aarteet ja puskin kuin härkä kumoon valtaistuimella istujat.

[14] Minun käteni tavoitti kansojen rikkaudet kuin linnunpesän. Niin kuin hylätyt munat kootaan, niin olen koonnut kaikki maat. Ei ollut ketään, joka olisi siipeä räpäyttänyt tai nokkaa avannut ja piipittänyt.”

[15]Mahtaileeko kirves hakkaajaa vastaan, tai isotteleeko saha sahaajaa vastaan? Ikään kuin vitsa heiluttaisi kohottajaansa ja sauva nostaisi ilmaan hänet, joka ei ole puuta!

[16] Sen tähden Herra, Herra Sebaot, lähettää Assurin roteviin miehiin näivetystaudin, ja sen loiston alle syttyy tuli kuin tulipalo.

[17] Israelin valkeus on oleva tuli, Israelin Pyhä on liekki, joka polttaa ja kuluttaa sen

abrase e consuma os espinheiros e os abrolhos da Assíria, num só dia.

[18] Também consumirá a glória da sua floresta e do seu campo fértil, desde a alma até ao corpo; e será como quando um doente se definha.

[19] O resto das árvores da sua floresta será tão pouco, que um menino saberá escrever o número delas.

[20] Acontecerá, naquele dia, que os restantes de Israel e os da casa de Jacó que se tiverem salvado nunca mais se estribarão naquele que os feriu, mas, com efeito, se estribarão no SENHOR, o Santo de Israel.

[21] Os restantes se converterão ao Deus forte, sim, os restantes de Jacó.

[22] Porque ainda que o teu povo, ó Israel, seja como a areia do mar, o restante se converterá; destruição será determinada, transbordante de justiça.

[23] Porque uma destruição, e essa já determinada, o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos, a executará no meio de toda esta terra.

[24] Pelo que assim diz o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos: Povo meu, que habitas em Sião, não temas a Assíria, quando te ferir com a vara e contra ti levantar o seu bastão à maneira dos egípcios;

ohdakkeen ja orjantappuran samana päivänä.

[18] Hänen metsänsä ja hedelmätarhansa ihanuudesta tulee kerta kaikkiaan loppu, maasta tulee kuin riutuva sairas.

[19] Vähän jää jäljelle hänen metsänsä puista; pieni poikakin voi kirjoittaa ne muistiin.

Israelin jäännös turvautuu Herraan

[20]Sinä päivänä ei Israelin jäännös eikä Jaakobin heimon pelastunut joukko enää turvaudu lyöjäänsä, vaan totuudessa se turvautuu Herraan , Israelin Pyhään.

[21]Jäännös palaa takaisin , Jaakobin jäännös, väkevän Jumalan luo.

[22] Sillä vaikka sinun kansaasi, Israel, olisi kuin meren hiekkaa, siitä palaa ainoastaan jäännös. Hävityksestä on tehty päätös, joka on tulvillaan vanhurskautta, ja se toteutuu.

[23]Herra, Herra Sebaot, panee toimeen päätöksensä, hävityksen kaikessa maassa.

Herra kukistaa Assurin

[24]Sen tähden, näin sanoo Herra, Herra Sebaot: ”Kansani, joka asut Siionissa, älä pelkää Assuria, vaikka hän lyö sinua vitsallaan ja kohottaa sauvansa sinua vastaan Egyptin tavoin.

[25] porque daqui a bem pouco se cumprirá a minha indignação e a minha ira, para a consumir.

[26] Porque o SENHOR dos Exércitos suscitará contra ela um flagelo, como a matança de Midiã junto à penha de Orebe; a sua vara estará sobre o mar, e ele a levantará como fez no Egito.

[27] Acontecerá, naquele dia, que o peso será tirado do teu ombro, e o seu jugo, do teu pescoço, jugo que será despedaçado por causa da gordura.

[28] A Assíria vem a Aiate, passa por Migrom e em Micmás larga a sua bagagem.

[29] Passa o desfiladeiro, aloja-se em Geba, já Ramá treme, Gibeá de Saul foge.

[30] Ergue com estrídulo a voz, ó filha de Galim! Ouve, ó Laís! Oh! Pobre Anatote!

[31] Madmena se dispersa; os moradores de Gebim fogem para salvar-se.

[32] Nesse mesmo dia, a Assíria parará em Nobe; agitará o punho ao monte da filha de Sião, o outeiro de Jerusalém.

[33] Mas eis que o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos, cortará os ramos com violência, as árvores de alto porte serão derribadas, e as altivas serão abatidas.

[34] Cortará com o ferro as brenhas da floresta, e o Líbano cairá pela mão de um poderoso.

Isaías 11

[25] Sillä lyhyt hetki vielä, niin suuttumukseni sinua kohtaan on hävinnyt ja minun vihani kääntyy hävittämään heidät."

[26] Herra Sebaot heiluttaa ruoskaa häntä vastaan niin kuin silloin, kun Midian lyötiin Oorebin kalliolla. Hänen sauvansa on ojennettuna meren yli, ja hän kohottaa sen niin kuin hän kohotti sen Egyptiä vastaan.

[27] Sinä päivänä Assurin kuninkaan kuorma kirpoaa harteiltasi ja hänen ikeensä niskaltasi. Ies on särkyvä lihavuuden voimasta.

[28] Hän tulee Aijatiin, kulkee Migronin kautta, jättää kuormastonsa Mikmaaseen.

[29] He kulkevat solatien kautta: "Gebassa me yövymme." Raama vapisee, Saulin Gibea pakenee.

[30] Kirkaise, tytär Gallim! Kuuntele tarkoin, Laisa! Poloinen Anatot!

[31] Madmena lähtee pakoon, Geebimin asukkaat etsivät turvaa.

[32] Vielä samana päivänä vihollinen pysähtyy Noobiin, hän heristää nyrkkiään tytär Siionin vuorta, Jerusalemin kukkulaa, vastaan.

[33] Yhtäkkiä Herra, Herra Sebaot, karsii oksat kauhistavalla voimalla, mahtavat rungot kaadetaan, ja korkeat puut sortuvat maahan.

[34] Metsän tiheiköt hakataan kirveellä maahan, ja Libanon kaatuu Voimallisen edessä.

Jesaja 11

O reinado pacífico do rebento de Jessé

[1] Do tronco de Jessé sairá um rebento, e das suas raízes, um renovo.

[2] Repousará sobre ele o Espírito do SENHOR, o Espírito de sabedoria e de entendimento, o Espírito de conselho e de fortaleza, o Espírito de conhecimento e de temor do SENHOR.

[3] Deleitar-se-á no temor do SENHOR; não julgará segundo a vista dos seus olhos, nem repreenderá segundo o ouvir dos seus ouvidos;

[4] mas julgará com justiça os pobres e decidirá com eqüidade a favor dos mansos da terra; ferirá a terra com a vara de sua boca e com o sopro dos seus lábios matará o perverso.

[5] A justiça será o cinto dos seus lombos, e a fidelidade, o cinto dos seus rins.

[6] O lobo habitará com o cordeiro, e o leopardo se deitará junto ao cabrito; o bezerro, o leão novo e o animal cevado andarão juntos, e um pequenino os guiará.

[7] A vaca e a ursa pastarão juntas, e as suas crias juntas se deitarão; o leão comerá palha como o boi.

[8] A criança de peito brincará sobre a toca da áspide, e o já desmamado meterá a mão na cova do basilisco.

[9] Não se fará mal nem dano algum em todo o meu santo monte, porque a terra se encherá do conhecimento do SENHOR, como as águas cobrem o mar.

Messias ja hänen valtakuntansa

[1]Mutta Iisain kannosta nousee verso, ja vesa puhkeaa sen juurista.

[2]Hänen päällään lepää Herran Henki, viisauden ja ymmärryksen henki, taidon ja voiman henki, tiedon ja Herran pelon henki.

[3] Herran pelko on hänen ilonsa. Ei hän tuomitse silmämitalla eikä jaa oikeutta korvakuulolta,

[4] vaan hän tuomitsee köyhien asiat vanhurskaasti ja jakaa oikein oikeutta maan nöyrille. Suunsa sauvalla hän lyö maata, surmaa jumalattomat huultensa henkäyksellä.

[5]Vanhurskaus on hänen kupeittensa vyö, totuus vyönä hänen lanteillaan.

[6]Silloin susi asuu karitsan kanssa ja pantteri makaa vohlan vieressä. Vasikka, nuori leijona ja syöttöhärkä kulkevat yhdessä, ja pieni poika paimentaa niitä.

[7]Lehmä ja karhu käyvät samalla laitumella, niiden vasikat ja pennut makaavat vierekkäin. Leijona syö rehua kuin härkä.

[8] Imeväinen leikkii kobran kolon luona, ja vieroitettu lapsi kurottaa kätensä kyyn onkaloon.

[9] Missään minun pyhällä vuorellani ei tehdä pahaa eikä vahinkoa, sillä maa on täynnä Herran tuntemista, niin kuin vedet peittävät meren.

10 Naquele dia, recorrerão as nações à raiz de Jessé que está posta por estandarte dos povos; a glória lhe será a morada.

A nova glória de Israel

11 Naquele dia, o SENHOR tornará a estender a mão para resgatar o restante do seu povo, que for deixado, da Assíria, do Egito, de Patros, da Etiópia, de Elão, de Sinar, de Hamate e das terras do mar.

12 Levantará um estandarte para as nações, ajuntará os desterrados de Israel e os dispersos de Judá recolherá desde os quatro confins da terra.

13 Afastar-se-á a inveja de Efraim, e os adversários de Judá serão eliminados; Efraim não invejará a Judá, e Judá não oprimirá a Efraim.

14 Antes, voarão para sobre os ombros dos filisteus ao Ocidente; juntos, despojarão os filhos do Oriente; contra Edom e Moabe lançarão as mãos, e os filhos de Amom lhes serão sujeitos.

15 O SENHOR destruirá totalmente o braço do mar do Egito, e com a força do seu vento moverá a mão contra o Eufrates, e, ferindo-o, dividi-lo-á em sete canais, de sorte que qualquer o atravessará de sandálias.

16 Haverá caminho plano para o restante do seu povo, que for deixado, da Assíria, como o houve para Israel no dia em que subiu da terra do Egito.

Isaías 12

Canto de louvor pela restauração de Israel

10Sinä päivänä seisoo Iisain juurivesa kansojen viirinä. Kansat etsivät häntä, ja hänen asumuksensa on täynnä kunniaa.

Herra kokoaa kansansa Israelin

11Sinä päivänä Herra ojentaa kätensä toisen kerran hankkiakseen omakseen kansansa jäännöksen, joka on jäljellä Assurissa ja Egyptissä, Patroksessa, Kuusissa ja Eelamissa, Sinearissa, Hamatissa ja meren saarilla.

12 Hän kohottaa viirin kansoille ja kokoaa Israelin karkotetut, Juudan hajalleen joutuneet hän kerää maan neljältä kulmalta.

13Silloin katoaa Efraimin kateus ja Juudasta häviävät ahdistajat. Efraim ei kadehdi Juudaa, eikä Juuda ahdista Efraimia.

14 Rinta rinnan he ryntäävät länteen filistealaisten maahan, yhdessä he ryöstävät idän miehiä. Edom ja Mooab joutuvat heidän käsiinsä, ammonilaiset heidän alamaisikseen.

15 Herra tuhoaa Egyptin merenlahden ja kohottaa vihansa hehkussa kätensä virtaa vastaan, lyö sen hajalle seitsemäksi puroksi, niin että sen yli voi kulkea kengät jalassa.

16Silloin on oleva valtatie hänen kansansa jäännökselle, joka on jäljellä Assurissa, niin kuin oli Israelia varten silloin, kun se lähti Egyptin maasta.

Jesaja 12

[1] Orarás naquele dia: Graças te dou, ó SENHOR, porque, ainda que te iraste contra mim, a tua ira se retirou, e tu me consolas.

[1]Sinä päivänä sinä sanot: ”Minä kiitän sinua, Herra . Sinä olit minuun vihastunut, mutta vihasi kääntyi pois, ja sinä lohdutit minua.

[2] Eis que Deus é a minha salvação; confiarei e não temerei, porque o SENHOR Deus é a minha força e o meu cântico; ele se tornou a minha salvação.

[2] Katso, Jumala on pelastajani. Minä olen turvassa enkä pelkää, sillä Herra, Herra on minun väkevyyteni ja ylistyslauluni. Hän tuli minulle pelastukseksi.”

[3] Vós, com alegria, tirareis água das fontes da salvação.

[3]Te saatte iloiten ammentaa vettä pelastuksen lähteistä.

[4] Direis naquele dia: Dai graças ao SENHOR, invocai o seu nome, tornai manifestos os seus feitos entre os povos, relembrai que é excelso o seu nome.

[4]Sinä päivänä te sanotte: ”Kiittäkää Herraa , huutakaa avuksi hänen nimeään, ilmoittakaa hänen tekonsa kansojen keskuudessa, julistakaa, että hänen nimensä on korkea.

[5] Cantai louvores ao SENHOR, porque fez coisas grandiosas; saiba-se isto em toda a terra.

[5]Laulakaa ylistystä Herralle , sillä hän on tehnyt jaloja tekoja; tulkoot ne tunnetuiksi kaikessa maassa.

[6] Exulta e jubila, ó habitante de Sião, porque grande é o Santo de Israel no meio de ti.

[6] Huutakaa ja riemuitkaa, Siionin asukkaat, sillä suuri on teidän keskellänne Israelin Pyhä.”

Isaías 13

Profecia contra a Babilônia

[1] Sentença que, numa visão, recebeu Isaías, filho de Amoz, contra a Babilônia.

[2] Alçai um estandarte sobre o monte escalvado; levantai a voz para eles; acenai-lhes com a mão, para que entrem pelas portas dos tiranos.

[3] Eu dei ordens aos meus consagrados, sim, chamei os meus valentes para executarem a minha ira, os que com exultação se orgulham.

Jesaja 13

SANOMA PAKANAKANSOILLE

Herran päivä tulee armottomana

[1]Ennustus Baabelista. Sen näki Jesaja, Aamotsin poika.

[2]Pystyttäkää viiri paljaalle vuoren laelle, korottakaa äänenne taistelijoille, viittokaa heitä menemään sisälle ruhtinaitten porteista.

[3] Minä olen antanut käskyn vihkiytyneilleni ja kutsunut ylväät ja riemuitsevat urhoni vihani työhön.

4 Já se ouve sobre os montes o rumor como o de muito povo, o clamor de reinos e de nações já congregados. O SENHOR dos Exércitos passa revista às tropas de guerra.

5 Já vêm de um país remoto, desde a extremidade do céu, o SENHOR e os instrumentos da sua indignação, para destruir toda a terra.

6 Uivai, pois está perto o Dia do SENHOR; vem do Todo-Poderoso como assolação.

7 Pelo que todos os braços se tornarão frouxos, e o coração de todos os homens se derreterá.

8 Assombrar-se-ão, e apoderar-se-ão deles dores e ais, e terão contorções como a mulher parturiente; olharão atônitos uns para outros; o seu rosto se tornará rosto flamejante.

9 Eis que vem o Dia do SENHOR, dia cruel, com ira e ardente furor, para converter a terra em assolação e dela destruir os pecadores.

10 Porque as estrelas e constelações dos céus não darão a sua luz; o sol, logo ao nascer, se escurecerá, e a lua não fará resplandecer a sua luz.

11 Castigarei o mundo por causa da sua maldade e os perversos, por causa da sua iniqüidade; farei cessar a arrogância dos atrevidos e abaterei a soberba dos violentos.

12 Farei que os homens sejam mais escassos do que o ouro puro, mais raros do que o ouro de Ofir.

4 Ääni vuorilta, kuin paljon väen pauhina, kuin valtakuntien, kokoontuneitten kansojen kohina! Herra Sebaot katsastaa sotajoukkoaan.

5 He tulevat kaukaisesta maasta, taivaan ääristä, Herra ja hänen vihansa aseet, hävittämään koko maan.

6 Vaikeroikaa, sillä Herran päivä on lähellä, se tulee niin kuin hävitys Kaikkivaltiaalta.

7Sen tähden herpoavat kaikki kädet ja kaikkien kuolevaisten sydämet raukeavat.

8 He kauhistuvat, kivut ja tuskat valtaavat heidät. Kuin synnyttäjä he vääntelehtivät, tuijottavat toisiinsa hämmästyneinä, liekehtivin kasvoin.

9Katso, Herran päivä tulee armottomana, tulee kiivaus ja vihan hehku, joka autioittaa maan ja hävittää sen syntiset.

10 Taivaan tähdet ja kalevanmiekat eivät säteile valoaan, aurinko on pimeä noustessaan, kuu ei kirkkaana kumota.

11Minä vaadin maanpiirin tilille pahuudestaan ja jumalattomat pahoista teoistaan. Minä teen lopun julkeiden pöyhkeydestä ja painan maahan väkivaltaisten ylpeyden.

12 Minä teen kuolevaiset harvinaisemmiksi kuin puhdas kulta, ihmiset harvinaisemmiksi kuin Oofirin kulta.

[13] Portanto, farei estremecer os céus; e a terra será sacudida do seu lugar, por causa da ira do SENHOR dos Exércitos e por causa do dia do seu ardente furor.

[14] Cada um será como a gazela que foge e como o rebanho que ninguém recolhe; cada um voltará para o seu povo e cada um fugirá para a sua terra.

[15] Quem for achado será traspassado; e aquele que for apanhado cairá à espada.

[16] Suas crianças serão esmagadas perante eles; a sua casa será saqueada, e sua mulher, violada.

[17] Eis que eu despertarei contra eles os medos, que não farão caso de prata, nem tampouco desejarão ouro.

[18] Os seus arcos matarão os jovens; eles não se compadecerão do fruto do ventre; os seus olhos não pouparão as crianças.

[19] Babilônia, a jóia dos reinos, glória e orgulho dos caldeus, será como Sodoma e Gomorra, quando Deus as transtornou.

[20] Nunca jamais será habitada, ninguém morará nela de geração em geração; o arábio não armará ali a sua tenda, nem tampouco os pastores farão ali deitar os seus rebanhos.

[21] Porém, nela, as feras do deserto repousarão, e as suas casas se encherão de corujas; ali habitarão os avestruzes, e os sátiros pularão ali.

[13]Sen tähden minä järisytän taivaat, ja maa järkkyy paikaltaan Herran Sebaotin kiivaudesta hänen vihansa hehkun päivänä.

Baabel hävitetään autioksi

[14]Kuin säikytetyt gasellit, kuin lammaslauma, jota ei kukaan kokoa, kukin heistä kääntyy kansansa luo, kukin pakenee omalle maalleen.

[15] Kuka ikinä tavoitetaan, se lävistetään, joka saadaan kiinni, se kaatuu miekkaan.

[16] Heidän pienet lapsensa lyödään murskaksi heidän silmiensä edessä, heidän talonsa ryöstetään ja vaimonsa raiskataan.

[17]Katso, minä herätän heitä vastaan meedialaiset, jotka eivät pidä hopeaa arvossa eivätkä välitä kullasta.

[18] Heidän jousensa ruhjovat nuorukaisia, he eivät armahda kohdun hedelmää eivätkä sääli lapsia.

[19] Valtakuntien kaunistuksen, Baabelin, joka loistossaan on kaldealaisten ylpeys, käy niin kuin kävi Sodomalle ja Gomorralle, kun Jumala hävitti ne.

[20]Ei siellä enää ikinä asuta, se jää autioksi polvesta polveen. Ei arabi sinne telttaansa pystytä, eivätkä paimenet siellä laumaansa lepuuta.

[21] Autiomaan eläimet siellä lepäävät, huoneet ovat täynnä huuhkajia, strutsit siellä asuvat ja villivuohet hyppelevät.

[22] As hienas uivarão nos seus castelos; os chacais, nos seus palácios de prazer; está prestes a chegar o seu tempo, e os seus dias não se prolongarão.

Isaías 14

Hino triunfal sobre a queda da Babilônia

[1] Porque o SENHOR se compadecerá de Jacó, e ainda elegerá a Israel, e os porá na sua própria terra; e unir-se-ão a eles os estrangeiros, e estes se achegarão à casa de Jacó.

[2] Os povos os tomarão e os levarão aos lugares deles, e a casa de Israel possuirá esses povos por servos e servas, na terra do SENHOR; cativarão aqueles que os cativaram e dominarão os seus opressores.

[3] No dia em que Deus vier a dar-te descanso do teu trabalho, das tuas angústias e da dura servidão com que te fizeram servir,

[4] então, proferirás este motejo contra o rei da Babilônia e dirás: Como cessou o opressor! Como acabou a tirania!

[5] Quebrou o SENHOR a vara dos perversos e o cetro dos dominadores,

[6] que feriam os povos com furor, com golpes incessantes, e com ira dominavam as nações, com perseguição irreprimível.

[7] Já agora descansa e está sossegada toda a terra. Todos exultam de júbilo.

[8] Até os ciprestes se alegram sobre ti, e os cedros do Líbano exclamam: Desde que tu

[22]Hyeenat ulvovat sen palatseissa, sakaalit sen huvilinnoissa. Sen aika tulee, se on lähellä, sen päiviä ei pidennetä.

Jesaja 14

Israel palaa omaan maahansa

[1] Herraarmahtaa Jaakobia, valitsee vielä Israelin ja asettaa israelilaiset heidän omaan maahansa. Muukalaiset liittyvät heihin ja yhdistyvät Jaakobin heimoon.

[2]Kansat tuovat heidät heidän omaan maahansa. Israelin heimo saa heidät Herran maassa omikseen, palvelijoiksi ja palvelijattariksi. Näin he vangitsevat vangitsijansa ja vallitsevat käskijöitään.

Pilkkalaulu Baabelin kuninkaan kukistumisesta

[3]Sinä päivänä, jona Herra päästää sinut rauhaan vaivastasi, ahdingostasi ja siitä kovasta työstä, jota sinulla teetetään,

[4] sinä viritát tämän pilkkalaulun Baabelin kuninkaasta: ”Kuinka onkaan käskijästä tullut loppu, tullut loppu sortamisesta!

[5] Herra on katkaissut jumalattomien sauvan, vallanpitäjien vitsan,

[6]joka vimmoissaan löi kansoja, löi lakkaamatta, joka vihaa täynnä alisti kansakuntia, vainosi armottomasti.

[7] Koko maa on saanut levon ja rauhan, ihmiset puhkeavat riemuun.

[8] Sypressitkin ilakoivat sinun vuoksesi ja Libanonin setrit sanovat: ’Kun sinä makaat

caíste, ninguém já sobe contra nós para nos cortar.

9 O além, desde o profundo, se turba por ti, para te sair ao encontro na tua chegada; ele, por tua causa, desperta as sombras e todos os príncipes da terra e faz levantar dos seus tronos a todos os reis das nações.

10 Todos estes respondem e te dizem: Tu também, como nós, estás fraco? E és semelhante a nós?

11 Derribada está na cova a tua soberba, e, também, o som da tua harpa; por baixo de ti, uma cama de gusanos, e os vermes são a tua coberta.

12 Como caíste do céu, ó estrela da manhã, filho da alva! Como foste lançado por terra, tu que debilitavas as nações!

13 Tu dizias no teu coração: Eu subirei ao céu; acima das estrelas de Deus exaltarei o meu trono e no monte da congregação me assentarei, nas extremidades do Norte;

14 subirei acima das mais altas nuvens e serei semelhante ao Altíssimo.

15 Contudo, serás precipitado para o reino dos mortos, no mais profundo do abismo.

16 Os que te virem te contemplarão, hão de fitar-te e dizer-te: É este o homem que fazia estremecer a terra e tremer os reinos?

17 Que punha o mundo como um deserto e assolava as suas cidades? Que a seus cativos não deixava ir para casa?

maassa, kukaan ei nouse tänne meitä hakkaamaan.'

9 Tuonela tuolla alhaalla on liikkeellä sinun vuoksesi, se ottaa sinut vastaan, kun tulet. Se panee liikkeelle kuolleitten henget sinun tähtesi, kaikki maan johtokauriit, se nostattaa valtaistuimiltaan kaikki kansojen kuninkaat.

10 Kaikki he lausuvat sinulle: 'Sinustakin on tullut yhtä heikko kuin meistä, olet tullut meidän kaltaiseksemme.'

11 Alas tuonelaan on syösty sinun loistosi, sinun harppujesi helinä. Vuoteena allasi ovat madot, peitteenäsi toukat.

12Kuinka olet taivaalta pudonnut, sinä kointähti, aamuruskon poika? Kuinka oletkaan maahan syösty, sinä kansojen valtias!

13 Sinä sanoit sydämessäsi: 'Minä nousen taivaaseen, minä korotan istuimeni Jumalan tähtiä korkeammalle ja istun kokoontumisvuorelle, perimmäiseen pohjolaan.

14 Minä nousen pilvien yläpuolelle, teen itseni Korkeimman vertaiseksi.'

15 Mutta tuonelaan sinut on syösty, perimmäiseen kuiluun.

16 Ne, jotka sinut näkevät, katsovat sinua pitkään, tarkastelevat sinua: 'Onko tämä se mies, joka järisytti maata, vapisutti valtakuntia,

17 joka teki maanpiirin autiomaaksi ja hävitti sen kaupungit eikä päästänyt vankeja kotiin?'

[18] Todos os reis das nações, sim, todos eles, jazem com honra, cada um, no seu túmulo.

[18] Kaikki kansojen kuninkaat lepäävät kunniassa, kukin kammiossaan.

[19] Mas tu és lançado fora da tua sepultura, como um renovo bastardo, coberto de mortos traspassados à espada, cujo cadáver desce à cova e é pisado de pedras.

[19] Mutta sinut on viskattu kauas haudastasi kuin inhottu vesa. Olet peittynyt surmattujen, miekalla lävistettyjen ja kiviseen kuoppaan suistuneiden, alle. Sinä olet kuin tallattu raato.

[20] Com eles não te reunirás na sepultura, porque destruíste a tua terra e mataste o teu povo; a descendência dos malignos jamais será nomeada.

[20] Et sinä saa liittyä heihin haudassa, sillä sinä olet maasi hävittänyt, kansasi tappanut. Ei ikinä enää mainita pahantekijöiden siementä.

[21] Preparai a matança para os filhos, por causa da maldade de seus pais, para que não se levantem, e possuam a terra, e encham o mundo de cidades.

[21] Pankaa kuntoon teurastuspenkki hänen lapsilleen heidän isiensä pahojen tekojen tähden, etteivät he nousisi ottamaan omakseen maata ja täyttäisi maanpiiriä kaupungeilla.”

Baabel lakaistaan pois

[22] Levantar-me-ei contra eles, diz o SENHOR dos Exércitos; exterminarei de Babilônia o nome e os sobreviventes, os descendentes e a posteridade, diz o SENHOR.

[22] Minä nousen heitä vastaan, sanoo Herra Sebaot, ja hävitän Baabelilta nimen ja jäännöksen, perilliset ja jälkeläiset, sanoo Herra .

[23] Reduzi-la-ei a possessão de ouriços e a lagoas de águas; varrê-la-ei com a vassoura da destruição, diz o SENHOR dos Exércitos.

[23] Minä teen siitä pöllöjen perintömaan, vetisen rämeen. Minä lakaisen sen pois hävityksen luudalla, sanoo Herra Sebaot.

Profecia contra os assírios

Herra musertaa Assurin

[24] Jurou o SENHOR dos Exércitos, dizendo: Como pensei, assim sucederá, e, como determinei, assim se efetuará.

[24] HerraSebaot on vannonut näin: Totisesti, niin kuin olen ajatellut, niin tapahtuu, minkä olen päättänyt, se toteutuu:

[25] Quebrantarei a Assíria na minha terra e nas minhas montanhas a pisarei, para que

[25] Minä murskaan Assurin maassani ja tallaan hänet vuorillani, niin että hänen

o seu jugo se aparte de Israel, e a sua carga se desvie dos ombros dele.

26 Este é o desígnio que se formou concernente a toda a terra; e esta é a mão que está estendida sobre todas as nações.

27 Porque o SENHOR dos Exércitos o determinou; quem, pois, o invalidará? A sua mão está estendida; quem, pois, a fará voltar atrás?

Profecia contra os filisteus

28 No ano em que morreu o rei Acaz, foi pronunciada esta sentença:

29 Não te alegres, tu, toda a Filístia, por estar quebrada a vara que te feria; porque da estirpe da cobra sairá uma áspide, e o seu fruto será uma serpente voadora.

30 Os primogênitos dos pobres serão apascentados, e os necessitados se deitarão seguros; mas farei morrer de fome a tua raiz, e serão destruídos os teus sobreviventes.

31 Uiva, ó porta; grita, ó cidade; tu, ó Filístia toda, treme; porque do Norte vem fumaça, e ninguém há que se afaste das fileiras.

32 Que se responderá, pois, aos mensageiros dos gentios? Que o SENHOR fundou a Sião, e nela encontram refúgio os aflitos do seu povo.

Isaías 15

Profecia contra Moabe

1 Sentença contra Moabe. Certamente, numa noite foi assolada Ar de Moabe e ela está destruída; certamente, numa noite foi

ikeensä heltiää kansani päältä ja hänen kuormansa kirpoaa heidän hartioiltaan.

26Tämä on päätös, päätetty kaikesta maasta. Tämä on käsi, ojennettu kaikkien kansojen yli.

27 Sillä Herra Sebaot on päättänyt – kuka sen tyhjäksi tekee? Hänen kätensä on ojennettu – kuka sen torjuu?

Filistean tuomio, Siionin pelastus

28Kuningas Aahaksen kuolinvuonna tuli tämä sanoma:

29Älä iloitse, Filistea – kaikki, mitä sinussa on – siitä, että sauva, joka sinua löi, on murtunut. Käärmeen jälkeläisestä kasvaa kyy, ja sen hedelmä on lentävä tulinen käärme.

30Kurjista kurjimmat löytävät laitumen, ja köyhät saavat levätä turvassa, mutta sinun juuresi minä näännytän nälkään, ja sinun jäännöksesi surmataan.

31 Valita portti! Huuda kaupunki! Menehdy pelkoon, koko Filistean maa! Sillä pohjoisesta nousee savupatsas. Yksikään ei erkane vihollisen riveistä.

32 Ja mitä vastataan vieraan kansan lähettiläille? Herra on perustanut Siionin, ja hänen kansansa kurjat saavat sieltä turvan.

Jesaja 15

Hävityksen yö kohtaa Mooabia

1Ennustus Mooabista. Hävityksen yönä tuhoutuu Aar-Mooab, hävityksen yönä tuhoutuu Kiir-Mooab.

assolada Quir de Moabe e ela está destruída.

2 Sobe-se ao templo e a Dibom, aos altos, para chorar; nos montes Nebo e Medeba, lamenta Moabe; todas as cabeças se tornam calvas, e toda barba é rapada.

2Baitin ja Diibonin asukkaat nousevat uhrikukkuloille itkemään. Nebon laella ja Meedebassa Mooab valittaa. Kaikki päät on ajeltu paljaiksi, kaikki parrat on leikattu.

3 Cingem-se de panos de saco nas suas ruas; nos seus terraços e nas suas praças, andam todos uivando e choram abundantemente.

3Kaduilla he kulkevat säkkeihin vyöttäytyneinä, katoilta ja toreilta kuuluu pelkkää valitusta. He vaipuvat itkien maahan.

4 Tanto Hesbom como Eleale andam gritando; até Jaza se ouve a sua voz; por isso, os armados de Moabe clamam; a sua alma treme dentro dele.

4 Hesbon ja Elale parkuvat, Jahatsiin asti kuuluu niiden ääni. Sen vuoksi Mooabin aseistetut miehet vaikeroivat, Mooabin sielu vapisee.

5 O meu coração clama por causa de Moabe, cujos fugitivos vão até Zoar, novilha de três anos; vão chorando pela subida de Luíte e no caminho de Horonaim levantam grito de desespero;

5Minun sydämeni valittaa Mooabin tähden, sen pakolaisia on aina Sooariin ja Eglat-Selisijaan asti. Luuhitin solatietä he nousevat itkien, Hooronaimin tiellä he puhkeavat valitushuutoon hävityksen tähden.

6 porque as águas de Ninrim desaparecem; seca-se o pasto, acaba-se a erva, e já não há verdura alguma,

6Nimrimin vedet ehtyvät, siitä tulee autio. Ruoho kuivuu, heinikko lakastuu, vihantaa ei ole.

7 pelo que o que pouparam, o que ganharam e depositaram eles mesmos levam para além das torrentes dos salgueiros;

7 Sen vuoksi he kantavat kertyneen omaisuutensa ja tallessa pitämänsä tavaran Pajupuron yli.

8 porque o pranto rodeia os limites de Moabe; até Eglaim chega o seu clamor, e ainda até Beer-Elim, o seu lamento;

8 Huuto kiertää Mooabin alueella, valitus kantaa Eglaimiin asti, se kuuluu Beer-Eelimiin asti,

9 porque as águas de Dimom estão cheias de sangue; pois ainda acrescentarei a Dimom: leões contra aqueles que

9 sillä Diimonin vedet ovat verta täynnä. Minä tuotan vielä lisääkin onnettomuutta Diimonille: leijonan Mooabin

escaparem de Moabe e contra os restantes da terra.

Isaías 16

[1] Enviai cordeiros ao dominador da terra, desde Sela, pelo deserto, até ao monte da filha de Sião.

[2] Como pássaro espantado, lançado fora do ninho, assim são as filhas de Moabe nos vaus do Arnom, que dizem:

[3] Dá conselhos, executa o juízo e faze a tua sombra no pino do meio-dia como a noite; esconde os desterrados e não descubras os fugitivos.

[4] Habitem entre ti os desterrados de Moabe, serve-lhes de esconderijo contra o destruidor. Quando o homem violento tiver fim, a destruição for desfeita e o opressor deixar a terra,

[5] então, um trono se firmará em benignidade, e sobre ele no tabernáculo de Davi se assentará com fidelidade um que julgue, busque o juízo e não tarde em fazer justiça.

[6] Temos ouvido da soberba de Moabe, soberbo em extremo; da sua arrogância, do seu orgulho e do seu furor; a sua jactância é vã.

[7] Portanto, uivará Moabe, cada um por Moabe; gemereis profundamente abatidos pelas pastas de uvas de Quir-Haresete.

[8] Porque os campos de Hesbom estão murchos; os senhores das nações talaram

pelastuneiden ja maahan jääneiden kimppuun.

Jesaja 16

Mooabin pakolaiset

[1]”Lähettäkää viestin viejä maan hallitsijan luo Selasta autiomaan kautta tytär Siionin vuorelle.”

[2]Kuin pakenevat linnut, kuin säikytetty pesue, ovat Mooabin tyttäret Arnonin kahlauspaikoilla.

[3]”Anna neuvo, tee päätös, anna varjosi olla kuin yö keskellä päivää, kätke karkotetut, älä anna ilmi pakenevia.

[4] Asukoot luonasi Mooabin karkotetut, ole heille suojana hävittäjää vastaan.” Sillä sortajalle tulee loppu, hävitys lakkaa, ja maahan polkija häviää maasta.

[5] Valtaistuin vahvistetaan laupeudella, ja Daavidin majassa istuu luotettava tuomari, joka noudattaa oikeutta ja ahkeroi vanhurskautta.

Mooabin ylpeily vaiennetaan

[6]”Me olemme kuulleet tuon kovin ylpeän Mooabin ylpeilyn, hänen pöyhkeilynsä, ylpeilynsä ja vihansa ja hänen väärät puheensa.”

[7] Sen vuoksi Mooab valittaa. Kaikki valittavat Mooabin tähden. Kiir-Haresetin rypälekakkuja te huokailette, perin murtuneina.

[8] Sillä kuihtuneet ovat Hesbonin penkereet ja Sivman viiniköynnökset. Kansojen

os melhores ramos da vinha de Sibma, que se estenderam até Jazer e se perderam no deserto, sarmentos que se estenderam e passaram além do mar.

[9] Pelo que prantearei, com o pranto de Jazer, a vinha de Sibma; regar-te-ei com as minhas lágrimas, ó Hesbom, ó Eleale; pois, sobre os teus frutos de verão e sobre a tua vindima, caiu já dos inimigos o eia, como o de pisadores.

[10] Fugiu a alegria e o regozijo do pomar; nas vinhas já não se canta, nem há júbilo algum; já não se pisarão as uvas nos lagares. Eu fiz cessar o eia dos pisadores.

[11] Pelo que por Moabe vibra como harpa o meu íntimo, e o meu coração, por Quir-Heres.

[12] Ver-se-á como Moabe se cansa nos altos, como entra no santuário a orar e nada alcança.

[13] Esta é a palavra que o SENHOR há muito pronunciou contra Moabe.

[14] Agora, porém, o SENHOR fala e diz: Dentro de três anos, tais como os de jornaleiros, será envilecida a glória de Moabe, com toda a sua grande multidão; e o restante será pouco, pequeno e débil.

Isaías 17

Profecia contra Damasco e Efraim

[1] Sentença contra Damasco. Eis que Damasco deixará de ser cidade e será um montão de ruínas.

valtiaita kaatoivat niiden jalot rypäleet. Köynnökset ulottuivat Jaeseriin asti, harhailivat halki erämaan, niiden vesat levisivät, ylittivät meren.

[9]Sen tähden minä itken Jaeserin kanssa, itken Sivman viiniköynnöksiä, kastelen kyyneleilläni sinua, Hesbon, ja sinua, Elale. Hedelmän- ja viininkorjuun keskelle on kajahtanut sotahuuto.

[10] Ilo ja riemu on kadonnut hedelmätarhasta, viinitarhoissa ei riemusta remahdella, viiniä ei poljeta viinikuurnissa. Minä olen vaientanut ilohuudon.

[11] Siksi sisimpäni väräjää Mooabin tähden kuin lyyra, sydämeni väräjää Kiir-Heresin tähden.

[12]Kun Mooab näyttäytyy uhrikukkulalla, hän vain uuvuttaa itsensä. Vaikka hän menee pyhäkköönsä rukoilemaan, ei hän sillä mitään voita.

[13] Tämä on sana, jonka Herra jo aikaisemmin puhui Mooabille.

[14]Mutta nyt Herra puhuu näin: Ennen kuin kolme vuotta on kulunut loppuun, kolme palkkalaisen vuotta, Mooabin kunnia ja sen suuret, meluavat joukot joutuvat häpeään. Jäännös on oleva vähälukuinen ja merkityksetön.

Jesaja 17

Damaskon ja Efraimin rangaistus

[1]Ennustus Damaskoksesta: Katso, Damaskos poistetaan kaupunkien luvusta, ja siitä tulee rauniokasa.

[2] As cidades de Aroer serão abandonadas; hão de ser para os rebanhos, que aí se deitarão sem haver quem os espante.

[3] A fortaleza de Efraim desaparecerá, como também o reino de Damasco e o restante da Síria; serão como a glória dos filhos de Israel, diz o SENHOR dos Exércitos.

[4] Naquele dia, a glória de Jacó será apoucada, e a gordura da sua carne desaparecerá.

[5] Será, quando o segador ajunta a cana do trigo e com o braço sega as espigas, como quem colhe espigas, como quem colhe espigas no vale dos Refains.

[6] Mas ainda ficarão alguns rabiscos, como no sacudir da oliveira; duas ou três azeitonas na ponta do ramo mais alto, e quatro ou cinco nos ramos mais exteriores de uma árvore frutífera, diz o SENHOR, Deus de Israel.

[7] Naquele dia, olhará o homem para o seu Criador, e os seus olhos atentarão para o Santo de Israel.

[8] E não olhará para os altares, obra das suas mãos, nem atentará para o que fizeram seus dedos, nem para os postes-ídolos, nem para os altares do incenso.

[9] Naquele dia, serão as suas cidades fortes como os lugares abandonados no bosque ou sobre o cimo das montanhas, os quais outrora foram abandonados ante os filhos de Israel, e haverá assolação;

[2]Autioiksi jäävät Aroerin kaupungit, karjalaumojen haltuun. Ne makailevat siellä kenenkään pelottelematta.

[3] Efraimilta häviävät linnoitetut kaupungit, Damaskokselta kuninkuus, Aramista ei jää jäännöstäkään. Niiden käy niin kuin israelilaisten kunnian, sanoo Herra Sebaot.

[4]Sinä päivänä Jaakobin kunnia painuu alas ja hänen lihava ruumiinsa laihtuu.

[5] Käy niin kuin viljalle, kun leikkaaja korjaa sen, kun hänen käsivartensa leikkaa tähkäpäitä. Käy niin kuin tähkäpäitä poimittaessa Refaimin tasangolla.

[6]Sinne jää jälkikorjuuta sen verran kuin öljypuuhun, kun sitä ravistetaan: pari kolme marjaa korkealle latvaan, neljä viisi hedelmällisiin oksiin, sanoo Herra , Israelin Jumala.

[7] Sinä päivänä ihminen luo katseen Luojaansa, ja hänen silmänsä katsovat Israelin Pyhään.

[8] Ei hän luo katsettaan alttareihin, omien kättensä tekoihin, eikä katso siihen, mitä hänen sormensa ovat valmistaneet, ei asera-paaluihin eikä suitsutusalttareihin.

[9] Sinä päivänä hänen vahvat kaupunkinsa ovat kuin metsien ja kukkuloiden hylätyt asuinpaikat, jotka jätettiin autioiksi israelilaisten tullessa. Maasta tulee autio,

[10] porquanto te esqueceste do Deus da tua salvação e não te lembraste da Rocha da tua fortaleza. Ainda que faças plantações formosas e plantes mudas de fora,

[11] e, no dia em que as plantares, as fizeres crescer, e na manhã seguinte as fizeres florescer, ainda assim a colheita voará no dia da tribulação e das dores incuráveis.

[12] Ai do bramido dos grandes povos que bramam como bramam os mares, e do rugido das nações que rugem como rugem as impetuosas águas!

[13] Rugirão as nações, como rugem as muitas águas, mas Deus as repreenderá, e fugirão para longe; serão afugentadas como a palha dos montes diante do vento e como pó levado pelo tufão.

[14] Ao anoitecer, eis que há pavor, e, antes que amanheça o dia, já não existem. Este é o quinhão daqueles que nos despojam e a sorte daqueles que nos saqueiam.

Isaías 18

Profecia contra a Etiópia

[1] Ai da terra onde há o roçar de muitas asas de insetos, que está além dos rios da Etiópia;

[2] que envia embaixadores por mar em navios de papiro sobre as águas, dizendo: Ide, mensageiros velozes, a uma nação de homens altos e de pele brunida, a um povo terrível, de perto e de longe; a uma nação

[10] sillä sinä unohdit Jumalan, pelastajasi etkä muistanut turvakalliotasi. Sen tähden sinä istutat ihania istutuksia ja kylvät ulkomaisia viiniköynnöksiä.

[11] Samana päivänä, jona ne istutat, saat ne kasvamaan suuriksi, samana aamuna saat kylvösi kukoistamaan. Mutta sairauden ja parantumattoman kivun päivänä sato on poissa.

Kansojen pauhu

[12]Voi paljojen kansojen pauhua – ne pauhaavat niin kuin meri pauhaisi! Voi kansakuntien kohinaa – ne kohisevat niin kuin valtavat vedet kohisisivat!

[13]Kansakunnat kohisevat kuin paljot vedet, mutta hän nuhtelee niitä, ja ne pakenevat kauas. Niitä ajetaan takaa, ne ovat kuin akanat vuorilla tuulen puhaltaessa, kuin ohdakepallo myrskyn kourissa.

[14]Katso, illalla on oleva kauhu, aamun tullen niitä ei enää ole. Tämä on riistäjiemme osa, ryöstäjiemme arpa.

Jesaja 18

Herran sana Kuusin lähettiläille

[1]Voi siipien surinan maata, joka on tuolla puolen Kuusin jokien,

[2] joka lähettää sanansaattajat virralle, ruokoveneissä vesille! Lähtekää, te nopeat sanansaattajat, vartevan ja kiiltäväihoisen kansan luo, lähellä ja kaukana pelätyn kansan, väkevän valloittajakansan luo, jonka maata joet halkovat.

poderosa e esmagadora, cuja terra os rios dividem.

3 Vós, todos os habitantes do mundo, e vós, os moradores da terra, quando se arvorar a bandeira nos montes, olhai; e, quando se tocar a trombeta, escutai.

4 Porque assim me disse o SENHOR: Olhando da minha morada, estarei calmo como o ardor quieto do sol resplandecente, como a nuvem do orvalho no calor da sega.

5 Porque antes da vindima, caída já a flor, e quando as uvas amadurecem, então, podará os sarmentos com a foice e cortará os ramos que se estendem.

6 Serão deixados juntos às aves dos montes e aos animais da terra; sobre eles veranearão as aves de rapina, e todos os animais da terra passarão o inverno sobre eles.

7 Naquele tempo, será levado um presente ao SENHOR dos Exércitos por um povo de homens altos e de pele brunida, povo terrível, de perto e de longe; por uma nação poderosa e esmagadora, cuja terra os rios dividem, ao lugar do nome do SENHOR dos Exércitos, ao monte Sião.

3 Kaikki maanpiirin asukkaat, te, jotka asutte maan päällä, katsokaa, milloin viiri nostetaan vuorille, ja kuunnelkaa, kun soofar-torveen puhalletaan.

4 Sillä näin on Herra minulle sanonut: ”Minä pysyn hiljaa ja katselen asunnostani. Olen kuin hehkuva helle auringon paistaessa, kuin kastepilvi korjuuajan helteessä.”

5 Ennen viininkorjuuta, kun kukinta on lopussa ja kukasta on tullut kypsyvä rypäle, köynnökset leikataan oksaveitsellä, varret katkotaan ja hävitetään.

6 Kaikki ne jätetään vuorten petolintujen ja maan eläinten haltuun. Petolinnut siellä viettävät kesää, ja kaikenlaiset maan eläimet siellä talvehtivat.

7 Siihen aikaan tuodaan lahja Herralle Sebaotille. Sen tuo kookas ja kiiltäväihoinen kansa, lähellä ja kaukana pelätty kansa, väkevä sortajakansa, jonka maata joet halkovat. Lahja tuodaan siihen paikkaan, jossa asuu Herran Sebaotin nimi: Siionin vuorelle.

Isaías 19

Profecia contra o Egito

1 Sentença contra o Egito. Eis que o SENHOR, cavalgando uma nuvem ligeira, vem ao Egito; os ídolos do Egito

Jesaja 19

Egyptin alennustila

1 Ennustus Egyptistä: Katso, Herra ajaa kiitävällä pilvellä ja tulee Egyptiin. Silloin vapisevat hänen edessään Egyptin

estremecerão diante dele, e o coração dos egípcios se derreterá dentro deles.

2 Porque farei com que egípcios se levantem contra egípcios, e cada um pelejará contra o seu irmão e cada um contra seu próximo; cidade contra cidade, reino contra reino.

3 O espírito dos egípcios se esvaecerá dentro deles, e anularei o seu conselho; eles consultarão os seus ídolos, e encantadores, e necromantes, e feiticeiros.

4 Entregarei os egípcios nas mãos de um senhor duro, e um rei feroz os dominará, diz o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos.

5 Secarão as águas do Nilo, e o rio se tornará seco e árido.

6 Os canais exalarão mau cheiro, e os braços do Nilo diminuirão e se esgotarão; as canas e os juncos se murcharão.

7 A relva que está junto ao Nilo, junto às suas ribanceiras, e tudo o que foi semeado junto dele se secarão, serão levados pelo vento e não subsistirão.

8 Os pescadores gemerão, suspirarão todos os que lançam anzol ao rio, e os que estendem rede sobre as águas desfalecerão.

9 Consternar-se-ão os que trabalham em linho fino e os que tecem pano de algodão.

10 Os seus grandes serão esmagados, e todos os jornaleiros andarão de alma entristecida.

epäjumalat, sydän raukeaa Egyptin rinnassa.

2Minä kiihotan Egyptin Egyptiä vastaan, niin että he sotivat keskenään: veli veljeä, ystävä ystävää vastaan, kaupunki kaupunkia, valtakunta valtakuntaa vastaan.

3 Egypti hämmentyy, rohkeus katoaa sen rinnasta, ja minä sekoitan sen suunnitelmat. He kysyvät neuvoa epäjumalilta ja henkien manaajilta, vainaja- ja tietäjähengiltä.

4 Minä luovutan Egyptin tylyn herran käsiin, ja kova kuningas on hallitseva sitä, sanoo Herra, Herra Sebaot.

5Vesi katoaa virrasta, joki ehtyy ja kuivuu.

6 Joet levittävät löyhkää, Egyptin kanavat mataloituvat ja ehtyvät, ruoko ja kaisla mustuvat.

7 Kaislikot virran varsilla ja suulla, ja kaikki virran rannan kylvömaat kuivuvat, tuuli lennättää ne pois, eikä niitä enää ole.

8 Kalastajat valittavat ja murehtivat. Kaikki, jotka heittävät onkea virtaan ja laskevat verkkoa veteen, nääntyvät.

9 Häpeään joutuvat pellavakuitujen puhdistajat ja ne, jotka kutovat kankaita hienosta pellavasta.

10 Maan peruspylväät murskataan, ja kaikki palkkalaiset ovat murheellisella mielellä.

[11] Na verdade, são néscios os príncipes de Zoã; os sábios conselheiros de Faraó dão conselhos estúpidos; como, pois, direis a Faraó: Sou filho de sábios, filho de antigos reis?

[11]Mielettömiä ovat kaikki Sooanin päämiehet, viisaimmatkin faraon neuvonantajista antavat järjettömiä neuvoja. Kuinka voitte sanoa faraolle: ”Olen viisaitten poika, muinaisajan kuninkaiden jälkeläinen?”

[12] Onde estão agora os teus sábios? Anunciem-te agora ou informem-te do que o SENHOR dos Exércitos determinou contra o Egito.

[12] Missä siis ovat viisaasi? Ilmoittakoot sinulle – hehän sen tietävät – mitä Herra Sebaot on Egyptin osaksi määrännyt.

[13] Loucos se tornaram os príncipes de Zoã, enganados estão os príncipes de Mênfis; fazem errar o Egito os que são a pedra de esquina das suas tribos.

[13] Sooanin päämiehet ovat mieltä vailla, Noofin päämiehiä on petetty. Egyptiä horjuttavat sen sukukuntien päämiehet .

[14] O SENHOR derramou no coração deles um espírito estonteante; eles fizeram estontear o Egito em toda a sua obra, como o bêbado quando cambaleia no seu vômito.

[14] Herra on vuodattanut sen keskuuteen hämmennyksen hengen. Kaikessa, mitä Egypti tekee, he saattavat sen horjumaan kuin juopunut, joka horjahtaa oksennukseensa.

[15] Não aproveitará ao Egito obra alguma que possa ser feita pela cabeça ou cauda, pela palma ou junco.

[15] Egyptiltä ei onnistu mikään teko, tekipä sen pää tai häntä, palmunlehvä tai kaislanvarsi.

[16] Naquele dia, os egípcios serão como mulheres; tremerão e temerão ao levantar-se da mão do SENHOR dos Exércitos, que ele agitará contra eles.

[16]Sinä päivänä Egypti on oleva naisten kaltainen. Se vapisee ja pelkää Herran Sebaotin kohotettua kättä, kun hän kohottaa kätensä sitä vastaan.

[17] A terra de Judá será espanto para o Egito; todo aquele que dela se lembrar encher-se-á de pavor por causa do propósito do SENHOR dos Exércitos, do que determinou contra eles.

[17] Ja Juudan maa on Egyptille kauhuksi. Niin usein kuin Juudan nimi mainitaan, Egypti kauhistuu Herran Sebaotin päätöstä, jonka hän on siitä päättänyt.

[18] Naquele dia, haverá cinco cidades na terra do Egito que falarão a língua de Canaã e farão juramento ao SENHOR dos

Egypti kääntyy Herran puoleen

[18]Sinä päivänä viisi kaupunkia Egyptin maassa puhuu kanaanin kieltä ja vannoo valansa Herralle Sebaotille. Yhtä niistä kutsutaan Iir-Heres .

Exércitos; uma delas se chamará Cidade do Sol.

[19] Naquele dia, o SENHOR terá um altar no meio da terra do Egito, e uma coluna se erigirá ao SENHOR na sua fronteira.

[19]Sinä päivänä Herran alttari on keskellä Egyptin maata ja Egyptin rajalla Herran muistokivi.

[20] Servirá de sinal e de testemunho ao SENHOR dos Exércitos na terra do Egito; ao SENHOR clamarão por causa dos opressores, e ele lhes enviará um salvador e defensor que os há de livrar.

[20] Ne ovat merkkinä ja todistuksena Herrasta Sebaotista Egyptin maassa. Egyptiläiset huutavat Herraa sortajien vuoksi, ja hän lähettää heille vapauttajan, joka ajaa heidän asiansa ja pelastaa heidät.

[21] O SENHOR se dará a conhecer ao Egito, e os egípcios conhecerão o SENHOR naquele dia; sim, eles o adorarão com sacrifícios e ofertas de manjares, e farão votos ao SENHOR, e os cumprirão.

[21] Näin Herra tekee itsensä tunnetuksi egyptiläisille. Sinä päivänä egyptiläiset tuntevat Herran ja palvelevat häntä teuras- ja ruokauhrein. He tekevät Herralle lupauksia ja täyttävät ne.

[22] Ferirá o SENHOR os egípcios, ferirá, mas os curará; converter-se-ão ao SENHOR, e ele lhes atenderá as orações e os curará.

[22] Herralyö egyptiläisiä, lyö, mutta hän myös parantaa. Kun he palaavat Herran luo, hän kuulee heidän rukouksensa ja parantaa heidät.

Egypti, Assur ja Israel siunauksena

[23] Naquele dia, haverá estrada do Egito até à Assíria, os assírios irão ao Egito, e os egípcios, à Assíria; e os egípcios adorarão com os assírios.

[23]Sinä päivänä on oleva valtatie Egyptistä Assuriin. Assurilaiset kulkevat Egyptiin ja egyptiläiset Assuriin. Egypti ja Assur palvelevat yhdessä Herraa.

[24] Naquele dia, Israel será o terceiro com os egípcios e os assírios, uma bênção no meio da terra;

[24] Sinä päivänä Israel on kolmantena Egyptin ja Assurin rinnalla, siunauksena keskellä maata.

[25] porque o SENHOR dos Exércitos os abençoará, dizendo: Bendito seja o Egito, meu povo, e a Assíria, obra de minhas mãos, e Israel, minha herança.

[25] Herra Sebaot siunaa niitä näin: ”Siunattu olkoon Egypti, minun kansani, ja Assur, minun kätteni teko, ja Israel, minun perintöosani.”

Isaías 20

Profecia do cativeiro dos egípcios e dos etíopes

Jesaja 20

Assur valloittaa Egyptin ja Kuusin

[1] No ano em que Tartã, enviado por Sargão, rei da Assíria, veio a Asdode, e a guerreou, e a tomou,

[2] nesse mesmo tempo, falou o SENHOR por intermédio de Isaías, filho de Amoz, dizendo: Vai, solta de teus lombos o pano grosseiro de profeta e tira dos pés o calçado. Assim ele o fez, indo despido e descalço.

[3] Então, disse o SENHOR: Assim como Isaías, meu servo, andou três anos despido e descalço, por sinal e prodígio contra o Egito e contra a Etiópia,

[4] assim o rei da Assíria levará os presos do Egito e os exilados da Etiópia, tanto moços como velhos, despidos e descalços e com as nádegas descobertas, para vergonha do Egito.

[5] Então, se assombrarão os israelitas e se envergonharão por causa dos etíopes, sua esperança, e dos egípcios, sua glória.

[6] Os moradores desta região dirão naquele dia: Vede, foi isto que aconteceu àqueles em quem esperávamos e a quem fugimos por socorro, para livrar-nos do rei da Assíria! Como, pois, escaparemos nós?

Isaías 21

Profecia contra a Babilônia

[1] Sentença contra o deserto do mar. Como os tufões vêm do Sul, ele virá do deserto, da horrível terra.

[1]Sinä vuonna, jona tartan tuli Assurin kuninkaan Sargonin lähettämänä Asdodiin ja ryhtyi taisteluun sitä vastaan ja valloitti sen,

[2] Herrapuhui Jesajan, Aamotsin pojan, kautta. Hän sanoi: ”Mene ja riisu säkkipuku lanteiltasi ja vedä kengät jalastasi.” Jesaja teki niin: kulki kolme vuotta vaatteitta ja avojaloin.

[3] Sitten Herra sanoi: ”Niin kuin palvelijani Jesaja on kolme vuotta kulkenut vaatteitta ja avojaloin, merkiksi ja enteeksi Egyptille ja Kuusille ,

[4]niin on Assurin kuningas kuljettava sotavankeja Egyptistä ja pakkosiirtolaisia Kuusista, nuoria ja vanhoja, alastomina ja avojaloin, takapuolet paljaina – Egyptin häpeä!

[5] Silloin kauhistuvat ja häpeävät ne, jotka olivat panneet toivonsa Kuusiin, ja joiden ylpeyden aiheena oli Egypti.

[6]Tämän rantamaan asukkaat sanovat sinä päivänä: ”Katso, miten on käynyt sen, johon me panimme toivomme ja jonka turviin me pakenimme apua saamaan pelastuaksemme Assurin kuninkaan käsistä. Kuinka me pääsisimme pakoon?”

Jesaja 21

Baabel kukistuu

[1]Ennustus meren rannan autiomaasta: Niin kuin myrskytuulet kiitävät Etelämaassa, niin tuli autiomaasta, pelottavasta maasta,

[2] Dura visão me foi anunciada: o pérfido procede perfidamente, e o destruidor anda destruindo. Sobe, ó Elão, sitia, ó Média; já fiz cessar todo gemer.

[3] Pelo que os meus lombos estão cheios de angústias; dores se apoderaram de mim como as de parturiente; contorço-me de dores e não posso ouvir, desfaleço-me e não posso ver.

[4] O meu coração cambaleia, o horror me apavora; a noite que eu desejava se me tornou em tremores.

[5] Põe-se a mesa, estendem-se tapetes, come-se e bebe-se. Levantai-vos, príncipes, untai o escudo.

[6] Pois assim me disse o SENHOR: Vai, põe o atalaia, e ele que diga o que vir.

[7] Quando vir uma tropa de cavaleiros de dois a dois, uma tropa de jumentos e uma tropa de camelos, ele que escute diligentemente com grande atenção.

[8] Então, o atalaia gritou como um leão: SENHOR, sobre a torre de vigia estou em pé continuamente durante o dia e de guarda me ponho noites inteiras.

[9] Eis agora vem uma tropa de homens, cavaleiros de dois a dois. Então, ergueu ele a voz e disse: Caiu, caiu Babilônia; e todas as imagens de escultura dos seus deuses jazem despedaçadas por terra.

[10] Oh! Povo meu, debulhado e batido como o trigo da minha eira! O que ouvi do

[2] ankara näky, jossa minulle ilmoitettiin: ”Ryöstäjä ryöstää, hävittäjä hävittää. Hyökkää, Eelam! Piiritä, Meedia! Minä teen lopun kaikesta huokailusta.”

[3] Sen tähden vavistus täyttää lanteeni, tuskat valtaavat minut kuin synnyttäjän tuskat. Olen niin hämmentynyt, etten voi kuulla, niin kauhuissani, etten voi nähdä.

[4] Sydämeni on neuvoton, kauhut pelästyttävät minua. Ikävöimäni iltahämärä on muuttunut minulle kauhuksi.

[5] Pöytä katetaan, istuintyynyt pannaan paikoilleen, syödään ja juodaan. Nouskaa, ruhtinaat, voidelkaa kilvet.

[6]Näin sanoi minulle Herra: ”Mene, aseta tähystäjä paikalleen! Hän ilmoittakoon sen, mitä näkee.

[7] Kun hän näkee tulevan vaunuja, parivaljakon vetämiä, ratsastajia aasin tai kamelin selässä, kuunnelkoon tarkasti, hyvin tarkasti.”

[8] Tähystäjä huusi kuin leijona: ”Herra, olen seisonut tähystyspaikalla, päivät pitkät, vartiopaikallani olen pysynyt kaiket yöt.

[9]Ja tuolla ne nyt tulevat, miehet ja parivaljakot.” Sitten hän lausui näin: ”Kukistunut, kukistunut on Baabel, kaikkien sen jumalien kuvat hän on murskannut maahan.”

[10]Minun maahan puitu ja puimatantereella poljettu kansani! Mitä

SENHOR dos Exércitos, Deus de Israel, isso vos anunciei.

Profecia contra Dumá

[11] Sentença contra Dumá. Gritam-me de Seir: Guarda, a que hora estamos da noite? Guarda, a que horas?

[12] Respondeu o guarda: Vem a manhã, e também a noite; se quereis perguntar, perguntai; voltai, vinde.

Profecia contra a Arábia

[13] Sentença contra a Arábia. Nos bosques da Arábia, passareis a noite, ó caravanas de dedanitas.

[14] Traga-se água ao encontro dos sedentos; ó moradores da terra de Tema, levai pão aos fugitivos.

[15] Porque fogem de diante das espadas, de diante da espada nua, de diante do arco armado e de diante do furor da guerra.

[16] Porque assim me disse o SENHOR: Dentro de um ano, tal como o de jornaleiro, toda a glória de Quedar desaparecerá.

[17] E o restante do número dos flecheiros, os valentes dos filhos de Quedar, será diminuto, porque assim o disse o SENHOR, Deus de Israel.

Isaías 22

Profecia contra Jerusalém

[1] Sentença contra o vale da Visão. Que tens agora, que todo o teu povo sobe aos telhados?

[2] Tu, cidade que estavas cheia de aclamações, cidade estrepitosa, cidade

olen kuullut Herralta Sebaotilta, Israelin Jumalalta, sen minä teille ilmoitan.

Edomin yö jatkuu

[11]Ennustus Duumasta . Minulle huutaa ääni Seiristä: ”Vartija, mikä hetki yöstä on? Vartija, mikä hetki yöstä on?”

[12]Vartija vastaa: ”Aamu on tullut, mutta silti on yö. Jos kyselette, niin kyselkää, tulkaa uudelleen!”

Arabia pakenee sotaa

[13]Ennustus Arabiaa vastaan: Yöpykää Arabian metsiköissä, te dedanilaisten karavaanit.

[14]Teeman maan asukkaat, menkää janoisia vastaan ja viekää heille vettä. Ottakaa pakolaiset vastaan ja tarjotkaa heille leipää.

[15] Sillä he ovat miekkoja paossa, he pakenevat paljastettua miekkaa ja jännitettyä jousta, sodan ankaruutta.

[16] Näin on Herra minulle sanonut: Vielä vuosi, sellainen kuin palkkalaisen vuosi, niin Keedarin kunnia on kokonaan kadonnut

[17]ja Keedarin sankarien jousiluvusta on jäljellä vain vähäinen jäännös. Sillä Herra , Israelin Jumala, on puhunut.

Jesaja 22

Näkylaakso

[1]Ennustus Näkylaaksosta : Mikä sinun oikein on, kun sinä kaikkine asukkainesi nouset katoille,

[2]sinä meluisa, pauhaava kaupunki, sinä ilakoiva kylä? Surmatut miehesi eivät

alegre! Os teus mortos não foram mortos à espada, nem morreram na guerra.

3 Todos os teus príncipes fogem à uma e são presos sem que se use o arco; todos os teus que foram encontrados foram presos, sem embargo de já estarem longe na fuga.

4 Portanto, digo: desviai de mim a vista e chorarei amargamente; não insistais por causa da ruína da filha do meu povo.

5 Porque dia de alvoroço, de atropelamento e confusão é este da parte do SENHOR, o SENHOR dos Exércitos, no vale da Visão: um derribar de muros e clamor que vai até aos montes.

6 Porque Elão tomou a aljava e vem com carros e cavaleiros; e Quir descobre os escudos.

7 Os teus mais formosos vales se enchem de carros, e os cavaleiros se põem em ordem às portas.

8 Tira-se a proteção de Judá. Naquele dia, olharás para as armas da Casa do Bosque.

9 Notareis as brechas da Cidade de Davi, por serem muitas, e ajuntareis as águas do açude inferior.

10 Também contareis as casas de Jerusalém e delas derribareis, para fortalecer os muros.

11 Fareis também um reservatório entre os dois muros para as águas do açude velho, mas não cogitais de olhar para cima, para

kuolleet miekkaan eivätkä saaneet surmaansa sodassa.

3 Kaikki sinun päämiehesi pakenivat yhtenä miehenä. Heidät otettiin vangiksi jousta käyttämättä. Kuka ikinä sinun omistasi tavattiin, se vangittiin, kuinka kauas hän pakenikin.

4Sen tähden minä sanon: ”Kääntäkää katseenne minusta, minä itken katkerasti. Älkää tunkeilko minua lohduttamaan tyttären, minun kansani, tuhoutumisen vuoksi.”

5Sillä sekasorron, ahdistuksen ja hämmingin päivän on Herra, Herra Sebaot, pitävä Näkylaaksossa. Hän murtaa muurit, ja vuoria kohti kohoaa huuto.

6 Eelam otti viinen, tuli vaunuineen, sotureineen ja ratsumiehineen; Kiir paljasti kilven.

7 Ihanimmat laaksosi täyttyivät vaunuista, ratsumiehet asettuivat asemiin portin eteen.

8 Hän riisui Juudaa suojaavan verhon. Sinä päivänä te loitte katseenne Metsätalon asevarastoon.

9Te huomasitte paljon halkeamia Daavidin kaupungin muurissa. Te varastoitte vettä Alalammikkoon,

10 te laskitte Jerusalemin talot ja revitte hajalle taloja vahvistaaksenne muuria.

11 Molempien muurien väliin te teitte kokoamisaltaan Vanhanlammikon vesiä varten, mutta ette katsoneet häneen, joka

aquele que suscitou essas calamidades, nem considerais naquele que há muito as formou.

12 O SENHOR, o SENHOR dos Exércitos, vos convida naquele dia para chorar, prantear, rapar a cabeça e cingir o cilício.

13 Porém é só gozo e alegria que se vêem; matam-se bois, degolam-se ovelhas, come-se carne, bebe-se vinho e se diz: Comamos e bebamos, que amanhã morreremos.

14 Mas o SENHOR dos Exércitos se declara aos meus ouvidos, dizendo: Certamente, esta maldade não será perdoada, até que morrais, diz o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos.

Sebna é degradado. Eliaquim é exaltado

15 Assim diz o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos: Anda, vai ter com esse administrador, com Sebna, o mordomo, e pergunta-lhe:

16 Que é que tens aqui? Ou a quem tens tu aqui, para que abrisses aqui uma sepultura, lavrando em lugar alto a tua sepultura, cinzelando na rocha a tua própria morada?

17 Eis que como homem forte o SENHOR te arrojará violentamente; agarrar-te-á com firmeza,

18 enrolar-te-á num invólucro e te fará rolar como uma bola para terra espaçosa; ali morrerás, e ali acabarão os carros da tua glória, ó tu, vergonha da casa do teu senhor.

19 Eu te lançarei fora do teu posto, e serás derribado da tua posição.

tämän tuotti. Te ette huomanneet häntä, joka tämän kauan sitten valmisti.

12 Sinä päivänä Herra, Herra Sebaot, kutsui itkemään ja valittamaan, ajamaan pään paljaaksi ja vyöttäytymään säkkiin.

13 Mutta katso, iloitaan ja riemuitaan, tapetaan nautoja ja teurastetaan lampaita, syödään lihaa ja juodaan viiniä. ”Syödään ja juodaan, sillä huomenna me kuolemme.”

14 Silloin minun korviini kuului Herran Sebaotin ilmoitus: Totisesti, tämä teidän syntinne jää sovittamatta aina kuolemaanne saakka, sanoo Herra, Herra Sebaot.

Sebna ja Eljakim

15 Näin sanoo Herra, Herra Sebaot: Mene tuon voudin, Sebnan, luo, joka on linnan päällikkönä, ja sano:

16 Mitä sinulla on täällä tekemistä, ja keitä sinulla täällä on, kun tänne itsellesi haudan hakkautat, korkealle hakkautat hautasi, kallioon koverrat itsellesi asunnon?

17 Katso, Herra heittää sinua rajusti, mies. Totisesti, hän kahmaisee sinut kokoon,

18 kääräisee keräksi ja paiskaa pallona maahan, joka on laaja joka suuntaan. Sinne sinä kuolet, ja sinne katoavat sinun loistovaunusi, sinä herrasi huoneen häpeä.

19 Minä syöksen sinut paikaltasi; sinut raastetaan pois asemastasi.

[20] Naquele dia, chamarei a meu servo Eliaquim, filho de Hilquias,

[20]Mutta sinä päivänä tapahtuu, että minä kutsun palvelijani Eljakimin, Hilkian pojan,

[21] vesti-lo-ei da tua túnica, cingi-lo-ei com a tua faixa e lhe entregarei nas mãos o teu poder, e ele será como pai para os moradores de Jerusalém e para a casa de Judá.

[21]ja puen hänen ylleen sinun ihokkaasi, vyötän hänet sinun vyölläsi ja annan hänen käteensä sinun valtasi, niin että hän on oleva isänä Jerusalemin asukkaille ja Juudan suvulle.

[22] Porei sobre o seu ombro a chave da casa de Davi; ele abrirá, e ninguém fechará, fechará, e ninguém abrirá.

[22] Minä panen Daavidin huoneen avaimen hänen olalleen. Kun hän avaa, ei kukaan sulje, kun hän sulkee, ei kukaan avaa.

[23] Fincá-lo-ei como estaca em lugar firme, e ele será como um trono de honra para a casa de seu pai.

[23]Minä isken hänet vaarnaksi lujaan kohtaan, ja hänestä tulee kuin kunniaistuin isänsä suvulle.

[24] Nele, pendurarão toda a responsabilidade da casa de seu pai, a prole e os descendentes, todos os utensílios menores, desde as taças até as garrafas.

[24] Hänen varaansa ripustetaan hänen isänsä suvun koko kunnia: vesat ja versot, kaikki pienetkin astiat, maljat ja ruukut.

[25] Naquele dia, diz o SENHOR dos Exércitos, a estaca que fora fincada em lugar firme será tirada, será arrancada e cairá, e a carga que nela estava se desprenderá, porque o SENHOR o disse.

[25] Sinä päivänä, sanoo Herra Sebaot, pettää lujaan kohtaan isketty vaarna. Se katkeaa ja putoaa maahan, ja sen varassa ollut kuorma murskaantuu. Sillä Herra on puhunut.

Isaías 23

Profecia contra Tiro

[1] Sentença contra Tiro. Uivai, navios de Társis, porque está assolada, a ponto de não haver nela casa nenhuma, nem ancoradouro. Da terra de Chipre lhes foi isto revelado.

[2] Calai-vos, moradores do litoral, vós a quem os mercadores de Sidom enriqueceram, navegando pelo mar.

Jesaja 23

Tyyroksen hävitys

[1]Ennustus Tyyroksesta: Valittakaa, te Tarsiin laivat, sillä Tyyros on hävitetty. Ei siellä enää ole taloja eikä satamaa. Kittiläisten maasta saatiin tämä tieto.

[2]Mykistykää, rantamaan asukkaat! Meriä kulkevat Siidonin kauppiaat ovat täyttäneet sinut.

[3] Através das vastas águas, vinha o cereal dos canais do Egito e a ceifa do Nilo, como a tua renda, Tiro, que vieste a ser a feira das nações.

[3] Suuria vesiä myöten kulki Siihorin siemen, Niilin vilja, sen sato. Siitä tuli kansojen kauppatavaraa.

[4] Envergonha-te, ó Sidom, porque o mar, a fortaleza do mar, fala, dizendo: Não tive dores de parto, não dei à luz, não criei rapazes, nem eduquei donzelas.

[4] Häpeä, Siidon, meren linnoitus, sillä näin sanoo meri: ”En ole kokenut kipuja enkä synnyttänyt, en ole nuorukaisia kasvattanut enkä neitoja saattanut varttumaan.”

[5] Quando a notícia a respeito de Tiro chegar ao Egito, com ela se angustiarão os homens.

[5] Kun tämä kuullaan Egyptissä, niin siellä vavistaan Tyyroksesta kuuluvien viestien vuoksi.

[6] Passai a Társis, uivai, moradores do litoral.

[6] Purjehtikaa Tarsiiseen ja valittakaa, te rantamaan asukkaat.

[7] É esta, acaso, a vossa cidade que andava exultante, cuja origem data de remotos dias, cujos pés a levaram até longe para estabelecer-se?

[7] Onko tämä teidän iloinen kaupunkinne, jonka alku on muinaisuudessa, ja jonka jalat ovat kuljettaneet sen asukkaat kauas siirtolaisina asumaan?

[8] Quem formou este desígnio contra Tiro, a cidade distribuidora de coroas, cujos mercadores são príncipes e cujos negociantes são os mais nobres da terra?

[8] Kuka on tämän määrännyt Tyyron osaksi, kruunujen jakelijan, jonka kauppiaat olivat ruhtinaita, kauppamiehet kunnioitettuja kaikkialla?

[9] O SENHOR dos Exércitos formou este desígnio para denegrir a soberba de toda beleza e envilecer os mais nobres da terra.

[9] Herra Sebaot on sen päättänyt häväistäkseen kaiken loiston, josta he ylpeilevät, saattaakseen kaikki maan arvohenkilöt halveksituiksi.

[10] Percorre livremente como o Nilo a tua terra, ó filha de Társis; já não há quem te restrinja.

[10] Tulvi yli maasi, tytär Tarsis, kuin Niili! Patoa ei enää ole.

[11] O SENHOR estendeu a mão sobre o mar e turbou os reinos; deu ordens contra Canaã, para que se destruíssem as suas fortalezas.

[11] Hän on ojentanut kätensä meren yli, järisyttänyt valtakuntia. Herra on antanut käskyn Kanaania vastaan: hävitettäköön sen linnoitukset.

[12] E disse: Nunca mais exultarás, ó oprimida virgem filha de Sidom; levanta-

[12] Hän sanoo: ”Enää et ilakoitse, sinä häväisty neitsyt, tytär Siidon. Nouse,

te, passa a Chipre, mas ainda ali não terás descanso.

[13] Eis a terra dos caldeus, povo que até há pouco não era povo e que a Assíria destinara para os sátiros do deserto; povo que levantou suas torres, e arrasou os palácios de Tiro, e os converteu em ruínas.

[14] Uivai, navios de Társis, porque é destruída a que era a vossa fortaleza!

[15] Naquele dia, Tiro será posta em esquecimento por setenta anos, segundo os dias de um rei; mas no fim dos setenta anos dar-se-á com Tiro o que consta na canção da meretriz:

[16] Toma a harpa, rodeia a cidade, ó meretriz, entregue ao esquecimento; canta bem, toca, multiplica as tuas canções, para que se recordem de ti.

[17] Findos os setenta anos, o SENHOR atentará para Tiro, e ela tornará ao salário da sua impureza e se prostituirá com todos os reinos da terra.

[18] O ganho e o salário de sua impureza serão dedicados ao SENHOR; não serão entesourados, nem guardados, mas o seu ganho será para os que habitam perante o SENHOR, para que tenham comida em abundância e vestes finas.

Isaías 24

lähde kittiläisten maahan. Sielläkään et saa rauhaa.

[13] Katso kaldealaisten maata, kansaa, jota ei enää ole, maata, jonka Assur muutti asuinsijaksi autiomaan eläimille. Assurilaiset pystyttivät piiritystorninsa, he kukistivat sen palatsit, muuttivat sen raunioiksi.

[14] Valittakaa, Tarsiin laivat, sillä hävitetty on teidän linnoituksenne.”

Tyyros elpyy

[15]Siihen aikaan Tyyros unohdetaan seitsemäksikymmeneksi vuodeksi, jotka ovat kuin saman kuninkaan aikaa. Seitsemänkymmenen vuoden kuluttua Tyyroksen käy niin kuin sanotaan porton laulussa:

[16] ”Ota lyyrasi, kierrä kaupunkia, sinä unohdettu portto. Soita kauniisti, laula ahkerasti, että sinut muistettaisiin!”

[17] Seitsemänkymmenen vuoden kuluttua Herra katsoo Tyyroksen puoleen, ja se palaa portonpalkoilleen ja tekee huorin kaikkien maan päällä olevien valtakuntien kanssa.

[18]Mutta sen saama voitto ja palkka pyhitetään Herralle . Ei sitä koota eikä talleteta; Tyyroksen voitto koituu runsaaksi ravinnoksi ja laadukkaaksi vaatetukseksi niille, jotka asuvat Herran edessä.

Jesaja 24

ILMESTYS LOPUN AJOISTA

Kirous kalvaa maata

[1] Eis que o SENHOR vai devastar e desolar a terra, vai transtornar a sua superfície e lhe dispersar os moradores.

[1] Herratekee maan autioksi ja hävittää sen, hän mullistaa sen muodon ja karkottaa hajalleen sen asukkaat.

[2] O que suceder ao povo sucederá ao sacerdote; ao servo, como ao seu senhor; à serva, como à sua dona; ao comprador, como ao vendedor; ao que empresta, como ao que toma emprestado; ao credor, como ao devedor.

[2]Papin käy samoin kuin kansankin, isännän niin kuin hänen orjansa, emännän niin kuin hänen orjattarensa, myyjän niin kuin ostajan, lainanantajan niin kuin lainanottajan, velkojan niin kuin velallisen.

[3] A terra será de todo devastada e totalmente saqueada, porque o SENHOR é quem proferiu esta palavra.

[3]Maa tyhjennetään typötyhjäksi ja ryöstetään putipuhtaaksi, sillä näin Herra on sanonut.

[4] A terra pranteia e se murcha; o mundo enfraquece e se murcha; enlanguescem os mais altos do povo da terra.

[4]Maa murehtii ja lakastuu, maanpiiri nääntyy ja lakastuu. Kansan ylhäiset nääntyvät maassa.

[5] Na verdade, a terra está contaminada por causa dos seus moradores, porquanto transgridem as leis, violam os estatutos e quebram a aliança eterna.

[5] Maa on saastunut asukkaittensa alla, sillä he ovat rikkoneet lait ja hylänneet käskyt, tehneet tyhjäksi iankaikkisen liiton.

[6] Por isso, a maldição consome a terra, e os que habitam nela se tornam culpados; por isso, serão queimados os moradores da terra, e poucos homens restarão.

[6] Sen vuoksi kirous kalvaa maata ja sen asukkaat syystään kärsivät. Sen vuoksi maan asukkaat kärventyvät kuumuudesta, ja vain vähän jää ihmisiä jäljelle.

[7] Pranteia o vinho, enlanguesce a vide, e gemem todos os que estavam de coração alegre.

[7]Viini murehtii, viiniköynnös kuihtuu, kaikki ilonpitäjät huokailevat.

[8] Cessou o folguedo dos tamboris, acabou o ruído dos que exultam, e descansou a alegria da harpa.

[8] Loppunut on rumpujen ilo, lakannut ilakoivien melu, loppunut lyyrojen riemu.

[9] Já não se bebe vinho entre canções; a bebida forte é amarga para os que a bebem.

[9]Viiniä ei laulaen juoda, väkijuoma käy juojilleen karvaaksi.

[10] Demolida está a cidade caótica, todas as casas estão fechadas, ninguém já pode entrar.

[10] Autio kaupunki on raunioina, jokainen talo teljetty, sisään ei pääse.

[11] Gritam por vinho nas ruas, fez-se noite para toda alegria, foi banido da terra o prazer.
[12] Na cidade, reina a desolação, e a porta está reduzida a ruínas.

[13] Porque será na terra, no meio destes povos, como o varejar da oliveira e como o rebuscar, quando está acabada a vindima.

A alegria dos justos

[14] Eles levantam a voz e cantam com alegria; por causa da glória do SENHOR, exultam desde o mar.
[15] Por isso, glorificai ao SENHOR no Oriente e, nas terras do mar, ao nome do SENHOR, Deus de Israel.
[16] Dos confins da terra ouvimos cantar: Glória ao Justo!

A ruína dos transgressores

Mas eu digo: definho, definho, ai de mim! Os pérfidos tratam perfidamente; sim, os pérfidos tratam mui perfidamente.

[17] Terror, cova e laço vêm sobre ti, ó morador da terra.
[18] E será que aquele que fugir da voz do terror cairá na cova, e, se sair da cova, o laço o prenderá; porque as represas do alto se abrem, e tremem os fundamentos da terra.
[19] A terra será de todo quebrantada, ela totalmente se romperá, a terra violentamente se moverá.
[20] A terra cambaleará como um bêbado e balanceará como rede de dormir; a sua

[11] Kaduilla kaikuu valitushuuto viinin vuoksi. Kaikki ilo on mennyt mailleen, riemu paennut maasta.
[12] Kaupungissa on jäljellä autius, portti on lyöty pirstaleiksi.

Ihana on vanhurskaan osa

[13]Maan päällä kansojen keskuudessa käy niin kuin öljypuuta karistettaessa, niin kuin jälkikorjuussa viininkorjuun päätyttyä.

[14]Jäljelle jääneet korottavat äänensä ja huutavat riemusta. Herran suuruutta he kuuluttavat mereltä päin:
[15] ”Kunnioittakaa Herraa valon mailla ja Herran , Israelin Jumalan, nimeä meren saarilla.”

[16] Maan ääristä kuulemme ylistyslaulut: ”Ihana on vanhurskaan osa!” Mutta minä sanon: ”Riutuminen on osani, riutuminen. Voi minua! Petturit pettävät, kavalasti petturit pettävät!”

Maailman tuomio

[17]Kauhu ja kuoppa ja ansa odottavat sinua, maan asukas.

[18]Joka pakenee kauhun ääntä, putoaa kuoppaan, ja joka nousee kuopasta, jää kiinni ansaan. Sillä korkeuden akkunat aukeavat ja maan perustukset vapisevat.

[19]Maa murskaantuu ja musertuu, maa halkeaa ja hajoaa, maa horjuu ja huojuu.

[20] Maa hoippuu ja hoipertelee kuin juopunut, huojuu kuin vartiolava puussa.

transgressão pesa sobre ela, ela cairá e jamais se levantará.

21 Naquele dia, o SENHOR castigará, no céu, as hostes celestes, e os reis da terra, na terra.

22 Serão ajuntados como presos em masmorra, e encerrados num cárcere, e castigados depois de muitos dias.

23 A lua se envergonhará, e o sol se confundirá quando o SENHOR dos Exércitos reinar no monte Sião e em Jerusalém; perante os seus anciãos haverá glória.

Isaías 25

Cântico de louvor pela misericórdia divina

1 Ó SENHOR, tu és o meu Deus; exaltar-te-ei a ti e louvarei o teu nome, porque tens feito maravilhas e tens executado os teus conselhos antigos, fiéis e verdadeiros.

2 Porque da cidade fizeste um montão de pedras e da cidade forte, uma ruína; a fortaleza dos estranhos já não é cidade e jamais será reedificada.

3 Pelo que povos fortes te glorificarão, e a cidade das nações opressoras te temerá.

4 Porque foste a fortaleza do pobre e a fortaleza do necessitado na sua angústia; refúgio contra a tempestade e sombra contra o calor; porque dos tiranos o bufo é como a tempestade contra o muro,

Raskaana painaa sitä sen rikkomus, se kaatuu eikä enää nouse.

Herra hallitsee kuninkaana Siionissa

21 Sinä päivänä Herra vaatii tilille korkeuden sotajoukon korkeudessa ja maan kuninkaat maan päällä.

22 Heidät kootaan yhteen, vangeiksi vankikuoppaan. Heidät pannaan telkien taakse, mutta pitkän ajan kuluttua heidät asetetaan tutkittavaksi.

23 Kuu punastuu, ja aurinko häpeää, sillä Herra Sebaot on kuningas Siionin vuorella ja Jerusalemissa, ja hänen vanhintensa edessä loistaa kirkkaus.

Jesaja 25

Herra on kurjan turva

1 Herra, sinä olet minun Jumalani! Minä korotan sinua ja kiitän sinun nimeäsi, sillä sinä olet tehnyt ihmeitä, sinun suunnitelmasi kaukaisilta päiviltä ovat todet ja vakaat.

2 Sinä olet tehnyt kaupungista kiviröykkiön, varustetusta kaupungista rauniopaikan. Muukalaisten palatsi on kadonnut kaupungista, ei sitä enää ikinä rakenneta.

3 Sen tähden sinua kunnioittaa väkevä kansa, väkivaltaisten kansojen kaupunki pelkää sinua.

4 Sinä olit turvana kurjalle, turvana köyhälle hänen ahdingossaan, suojana rankkasateelta, varjona helteeltä. Väkivaltaisten kiukku on kuin rankkasade seinää vasten.

[5] como o calor em lugar seco. Tu abaterás o ímpeto dos estranhos; como se abranda o calor pela sombra da espessa nuvem, assim o hino triunfal dos tiranos será aniquilado.

[5]Niin kuin helteen kuivassa maassa sinä vaiensit muukalaisten metelin. Kuin helle pilven varjossa, niin vaimenee väkivaltaisten voittolaulu.

Pidot Siionin vuorella

[6] O SENHOR dos Exércitos dará neste monte a todos os povos um banquete de coisas gordurosas, uma festa com vinhos velhos, pratos gordurosos com tutanos e vinhos velhos bem clarificados.

[6] HerraSebaot valmistaa tällä vuorella kaikille kansoille pidot rasvaisista ruuista, pidot vanhoista viineistä ja ydinrasvasta, puhtaasta vanhasta viinistä.

[7] Destruirá neste monte a coberta que envolve todos os povos e o véu que está posto sobre todas as nações.

[7] Hän hävittää tällä vuorella verhon, joka verhoaa kaikkia kansoja, ja peiton, joka peittää kaikkia kansakuntia.

[8] Tragará a morte para sempre, e, assim, enxugará o SENHOR Deus as lágrimas de todos os rostos, e tirará de toda a terra o opróbrio do seu povo, porque o SENHOR falou.

[8]Hän hävittää kuoleman ainiaaksi. Herra, Herra pyyhkii kyyneleet kaikkien kasvoilta ja ottaa pois kansansa häväistyksen kaikesta maasta, sillä Herra on puhunut.

[9] Naquele dia, se dirá: Eis que este é o nosso Deus, em quem esperávamos, e ele nos salvará; este é o SENHOR, a quem aguardávamos; na sua salvação exultaremos e nos alegraremos.

[9]Sinä päivänä sanotaan: ”Tämä on meidän Jumalamme, jota me odotimme, hän pelastaa meidät. Tämä on Herra , jota me odotimme. Iloitkaamme ja riemuitkaamme pelastuksesta, jonka hän toi!”

[10] Porque a mão do SENHOR descansará neste monte; mas Moabe será trilhado no seu lugar, como se pisa a palha na água da cova da esterqueira;

[10] Herrankäsi lepää tällä vuorella. Mutta Mooab tallataan paikkaansa niin kuin olkiläjä tallaantuu lantaveteen.

[11] no meio disto estenderá ele as mãos, como as estende o nadador para nadar; mas o SENHOR lhe abaterá a altivez, não obstante a perícia das suas mãos;

[11] Siinä hän levittää käsiään niin kuin uimari uidessaan, mutta hänen ylpeytensä nujerretaan, kuinka taitavasti hän käsiään liikuttaisikin.

[12] e abaixará as altas fortalezas dos seus muros; abatê-las-á e derribá-las-á por terra, até ao pó.

[12] Sinun korkeat muurisi, sinun linnoituksesi, hän sortaa maahan, painaa alas, hajottaa maan tasalle, tomuun asti.

Isaías 26

Cântico de confiança na proteção divina

[1] Naquele dia, se entoará este cântico na terra de Judá: Temos uma cidade forte; Deus lhe põe a salvação por muros e baluartes.

[2] Abri vós as portas, para que entre a nação justa, que guarda a fidelidade.

[3] Tu, SENHOR, conservarás em perfeita paz aquele cujo propósito é firme; porque ele confia em ti.

[4] Confiai no SENHOR perpetuamente, porque o SENHOR Deus é uma rocha eterna;

[5] porque ele abate os que habitam no alto, na cidade elevada; abate-a, humilha-a até à terra e até ao pó.

[6] O pé a pisará; os pés dos aflitos, e os passos dos pobres.

[7] A vereda do justo é plana; tu, que és justo, aplanas a vereda do justo.

[8] Também através dos teus juízos, SENHOR, te esperamos; no teu nome e na tua memória está o desejo da nossa alma.

[9] Com minha alma suspiro de noite por ti e, com o meu espírito dentro de mim, eu te procuro diligentemente; porque, quando os teus juízos reinam na terra, os moradores do mundo aprendem justiça.

[10] Ainda que se mostre favor ao perverso, nem por isso aprende a justiça; até na terra

Jesaja 26

Herra on iankaikkinen kallio

[1]Sinä päivänä lauletaan Juudan maassa tätä laulua: ”Meillä on vahva kaupunki, pelastuksen hän asettaa muuriksi ja valliksi.

[2]Avatkaa portit, että vanhurskas kansa voi käydä sisälle, kansa, joka pysyy uskollisena.

[3]Sille, jonka mieli on vakaa, sinä takaat rauhan, rauhan, sillä hän turvaa sinuun.

[4] Turvatkaa Herraan aina ja alati, sillä Herra, Herra on iankaikkinen kallio.

[5]Hän on kukistanut korkealla asuvat, luoksepääsemättömän kaupungin. Hän painoi sen alas, painoi maan tasalle, syöksi tomuun asti.

[6]Sitä tallaa jalka, kurjan jalat, vähäosaisen askeleet.

Tuomio ja pelastus

[7]Vanhurskaan polku on suora, sinä teet vanhurskaan tien tasaiseksi.

[8]Niin, tuomioittesi tiellä me odotamme sinua, Herra , sinun nimeäsi ja muistoasi sielumme ikävöi.

[9]Minun sieluni ikävöi sinua yöllä, henkeni sisimmässäni etsii sinua. Kun sinun tuomiosi kohtaavat maata, maanpiirin asukkaat oppivat vanhurskautta.

[10]Jos jumalaton saa armon, hän ei opi vanhurskautta. Oikeuden maassa hän

da retidão ele comete a iniqüidade e não atenta para a majestade do SENHOR.

11 SENHOR, a tua mão está levantada, mas nem por isso a vêem; porém verão o teu zelo pelo povo e se envergonharão; e o teu furor, por causa dos teus adversários, que os consuma.

12 SENHOR, concede-nos a paz, porque todas as nossas obras tu as fazes por nós.

13 Ó SENHOR, Deus nosso, outros senhores têm tido domínio sobre nós; mas graças a ti somente é que louvamos o teu nome.

14 Mortos não tornarão a viver, sombras não ressuscitam; por isso, os castigaste, e destruíste, e lhes fizeste perecer toda a memória.

15 Tu, SENHOR, aumentaste o povo, aumentaste o povo e tens sido glorificado; a todos os confins da terra dilataste.

16 SENHOR, na angústia te buscaram; vindo sobre eles a tua correção, derramaram as suas orações.

17 Como a mulher grávida, quando se lhe aproxima a hora de dar à luz, se contorce e dá gritos nas suas dores, assim fomos nós na tua presença, ó SENHOR!

18 Concebemos nós e nos contorcemos em dores de parto, mas o que demos à luz foi vento; não trouxemos à terra livramento algum, e não nasceram moradores do mundo.

tekee vääryyttä eikä näe Herran suuruutta.

11 Herra , sinun kätesi on kohotettu, mutta he eivät sitä näe. He saavat nähdä sinun kiivautesi kansasi puolesta ja joutuvat häpeämään. Heidät kuluttaa tuli, se tuli, joka kuluttaa sinun vihollisesi.

12 Herra , sinä valmistat meille rauhan. Myös kaikki meidän tekomme olet sinä tehnyt.

13 Herra , meidän Jumalamme, meitä ovat vallinneet muut herrat, et sinä. Mutta yksin sinua ja sinun nimeäsi me ylistämme.

14 Kuolleet eivät virkoa eloon, vainajat eivät nouse. Sinä olet vaatinut heidät tilille, tuhonnut heidät ja hävittänyt täysin heidän muistonsa.

Herran omien ylösnousemus

15 Sinä olet tehnyt kansan suureksi, Herra , olet tehnyt kansan suureksi ja osoittanut kunniasi, olet siirtänyt kauas kaikki maan rajat.

16 Herra , ahdistuksessa he etsivät sinua, vuodattivat hiljaisia rukouksia, kun sinä kuritit heitä.

17 Niin kuin raskaana oleva nainen, jonka aika on tullut, vääntelehtii ja huutaa kivuissaan, sellaisia me olimme sinun edessäsi, Herra .

18 Me olimme raskaina, me vääntelehdimme, mutta oli kuin olisimme synnyttäneet tuulta. Emme saaneet aikaan pelastusta maalle, maanpiirin asukkaita ei syntynyt.

[19] Os vossos mortos e também o meu cadáver viverão e ressuscitarão; despertai e exultai, os que habitais no pó, porque o teu orvalho, ó Deus, será como o orvalho de vida, e a terra dará à luz os seus mortos.

[20] Vai, pois, povo meu, entra nos teus quartos e fecha as tuas portas sobre ti; esconde-te só por um momento, até que passe a ira.

[21] Pois eis que o SENHOR sai do seu lugar, para castigar a iniqüidade dos moradores da terra; a terra descobrirá o sangue que embebeu e já não encobrirá aqueles que foram mortos.

Isaías 27

Deus ama ao seu povo e o salva

[1] Naquele dia, o SENHOR castigará com a sua dura espada, grande e forte, o dragão, serpente veloz, e o dragão, serpente sinuosa, e matará o monstro que está no mar.

[2] Naquele dia, dirá o SENHOR: Cantai a vinha deliciosa!

[3] Eu, o SENHOR, a vigio e a cada momento a regarei; para que ninguém lhe faça dano, de noite e de dia eu cuidarei dela.

[4] Não há indignação em mim. Quem me dera espinheiros e abrolhos diante de mim! Em guerra, eu iria contra eles e juntamente os queimaria.

[19] Mutta sinun kuolleesi virkoavat eloon, heidän ruumiinsa nousevat ylös. Herätkää ja riemuitkaa, te, jotka tomussa lepäätte! Sinun aamukasteesi on valkeuksien kaste, ja maa tuo vainajat esiin.

Herra kostaa maan asukkaille

[20]Mene, kansani, kammioihisi ja sulje ovet jälkeesi. Pysy piilossa hetken aikaa, kunnes viha on mennyt ohi,

[21] sillä katso, Herra lähtee asuinsijastaan vaatiakseen maan asukkaat tilille heidän pahoista teoistaan. Maa paljastaa vuodatetun veren eikä enää peitä surmattujaan.”

Jesaja 27

[1]Sinä päivänä Herra vaatii tilille Leviatanin, liukkaasti pakenevan käärmeen, Leviatanin, kiemurtelevan käärmeen. Hän lyö sitä terävällä, suurella ja vahvalla miekallaan. Hän tappaa meressä olevan lohikäärmeen.

Israelin paluu ja uudistus

[2]Sinä päivänä sanotaan: ”Ihana viinitarha! Laulakaa siitä!”

[3]”Minä, Herra , olen sen vartija, minä kastelen sitä kaiken aikaa. Öin ja päivin minä vartioin sitä, ettei mikään sitä vahingoittaisi.

[4]Vihaa minulla ei ole. Olisipa vain orjantappuroita ja ohdakkeita sotimassa minua vastaan, niiden kimppuun kävisin ja polttaisin ne kaikki tyynni –

[5] Ou que homens se apoderem da minha força e façam paz comigo; sim, que façam paz comigo.

[6] Dias virão em que Jacó lançará raízes, florescerá e brotará Israel, e encherão de fruto o mundo.

[7] Porventura, feriu o SENHOR a Israel como àqueles que o feriram? Ou o matou, assim como àqueles que o mataram?

[8] Com xô!, xô! e exílio o trataste; com forte sopro o expulsaste no dia do vento oriental.

[9] Portanto, com isto será expiada a culpa de Jacó, e este é todo o fruto do perdão do seu pecado: quando o SENHOR fizer a todas as pedras do altar como pedras de cal feitas em pedaços, não ficarão em pé os postes-ídolos e os altares do incenso.

[10] Porque a cidade fortificada está solitária, habitação desamparada e abandonada como um deserto; ali pastam os bezerros, deitam-se e devoram os seus ramos.

[11] Quando os seus ramos se secam, são quebrados. Então, vêm as mulheres e lhes deitam fogo, porque este povo não é povo de entendimento; por isso, aquele que o fez não se compadecerá dele, e aquele que o formou não lhe perdoará.

[12] Naquele dia, em que o SENHOR debulhará o seu cereal desde o Eufrates até ao ribeiro do Egito; e vós, ó filhos de Israel, sereis colhidos um a um.

[13] Naquele dia, se tocará uma grande trombeta, e os que andavam perdidos pela

[5]kaikki, jotka eivät antaudu minun turviini eivätkä tee rauhaa minun kanssani, tee rauhaa minun kanssani.”

[6] Tulevina aikoina Jaakob juurtuu, Israel kukkii ja kukoistaa. Koko maanpiiri on täynnä sen hedelmää.

[7]Löikö hän sitä, niin kuin sen lyöjiä lyötiin? Tapettiinko se, niin kuin sen tappajat tapettiin?

[8] Karkottamalla, pois lähettämällä, sinä sitä rankaisit. Hän pyyhkäisi sen pois kovalla myrskyllään itätuulen päivänä.

[9]Sen tähden Jaakobin pahat teot sovitetaan niin, että hän tekee kaikista alttarikivistä murskattujen kalkkikivien kaltaisia. Se on hänen syntiensä poistamisen täysi hedelmä. Enää eivät kohoa aserat eivätkä suitsutusalttarit.

[10]Autiona on varustettu kaupunki, se on hylätty asuinpaikka, asumaton kuin autiomaa. Vasikat siellä käyvät laitumella, siellä ne makailevat, sieltä ne kalvavat viimeisenkin vesan.

[11] Kun oksat kuivuvat, ne taitetaan; naiset tulevat ja virittävät niistä valkean. Ei sillä kansalla ole ymmärrystä. Sen vuoksi sen tekijä ei sitä armahda, sen Luoja ei sitä sääli.

[12]Sinä päivänä Herra karistaa tähkistä jyvät maahan Eufratvirrasta aina Egyptin puroon asti, ja teidät poimitaan yksitellen, te israelilaiset.

[13] Sinä päivänä puhalletaan suureen soofar-torveen. Silloin tulevat Assurin

terra da Assíria e os que forem desterrados para a terra do Egito tornarão a vir e adorarão ao SENHOR no monte santo em Jerusalém.

maahan kadonneet ja Egyptin maahan karkotetut, ja kumartuvat Herran eteen pyhällä vuorella Jerusalemissa.

Isaías 28

Será castigada a impenitência de Efraim

[1] Ai da soberba coroa dos bêbados de Efraim e da flor caduca da sua gloriosa formosura que está sobre a parte alta do fertilíssimo vale dos vencidos do vinho!

[2] Eis que o SENHOR tem certo homem valente e poderoso; este, como uma queda de saraiva, como uma tormenta de destruição e como uma tempestade de impetuosas águas que transbordam, com poder as derribará por terra.

[3] A soberba coroa dos bêbados de Efraim será pisada aos pés.

[4] A flor caduca da sua gloriosa formosura, que está sobre a parte alta do fertilíssimo vale, será como o figo prematuro, que amadurece antes do verão, o qual, em pondo nele alguém os olhos, mal o apanha, já o devora.

[5] Naquele dia, o SENHOR dos Exércitos será a coroa de glória e o formoso diadema para os restantes de seu povo;

[6] será o espírito de justiça para o que se assenta a julgar e fortaleza para os que fazem recuar o assalto contra as portas.

Contra os habitantes de Jerusalém

[7] Mas também estes cambaleiam por causa do vinho e não podem ter-se em pé por causa da bebida forte; o sacerdote e o

Jesaja 28

VAROITUKSIA JA LUPAUKSIA

Voi Efraimin juopumusta

[1]Voi Efraimin juomarien ylvästä kruunua ja sen loistavan kauneuden kuihtuvaa kukkaa! Voi niitä, jotka ovat rehevän laakson kukkulalla viinistä päihtyneinä!

[2] Katso, Herralta tulee hän, joka on väkevä ja voimallinen kuin raesade, kuin raju myrsky. Kuin rankkasade, kuin valtaisana tulvivat vedet, hän kaataa sen voimalla maahan.

[3]Jalkoihin tallataan Efraimin juomarien ylväs kruunu.

[4] Sen loistavan kauneuden kuihtuvan kukan, joka on kukkulan laella rehevän laakson keskellä, käy kuin varhaisviikunan ennen korjuuaikaa: kuka vain sen näkee, ottaa sen heti kouraansa ja nielaisee sen.

Herra on kansansa kunnia ja oikeus

[5]Sinä päivänä Herra Sebaot on oleva ihana kruunu ja loistava seppele kansansa jäännökselle,

[6] oikeuden henki sille, joka istuu jakamassa oikeutta, ja voima niille, jotka torjuvat hyökkäyksen portilla.

Juopottelevat papit ja profeetat puhuvat sekavia

[7]Myös nämä täällä horjuvat viinistä ja hoippuvat väkijuomasta. Väkijuomasta horjuu pappi ja profeetta, he ovat sekaisin

profeta cambaleiam por causa da bebida forte, são vencidos pelo vinho, não podem ter-se em pé por causa da bebida forte; erram na visão, tropeçam no juízo.

8 Porque todas as mesas estão cheias de vômitos, e não há lugar sem imundícia.

9 A quem, pois, se ensinaria o conhecimento? E a quem se daria a entender o que se ouviu? Acaso, aos desmamados e aos que foram afastados dos seios maternos?

10 Porque é preceito sobre preceito, preceito e mais preceito; regra sobre regra, regra e mais regra; um pouco aqui, um pouco ali.

11 Pelo que por lábios gaguejantes e por língua estranha falará o SENHOR a este povo,

12 ao qual ele disse: Este é o descanso, dai descanso ao cansado; e este é o refrigério; mas não quiseram ouvir.

13 Assim, pois, a palavra do SENHOR lhes será preceito sobre preceito, preceito e mais preceito; regra sobre regra, regra e mais regra; um pouco aqui, um pouco ali; para que vão, e caiam para trás, e se quebrantem, se enlacem, e sejam presos.

14 Ouvi, pois, a palavra do SENHOR, homens escarnecedores, que dominais este povo que está em Jerusalém.

15 Porquanto dizeis: Fizemos aliança com a morte e com o além fizemos acordo; quando passar o dilúvio do açoite, não

viinistä, hoippuvat väkijuomasta. He horjuvat näyissään, huojuvat tuomioissaan.

8 Kaikki pöydät ovat täynnä oksennusta, saastaa on joka paikassa.

9”Keitähän tuokin luulee viisauteen neuvovansa, keitä puheellaan opettavansa? Niitäkö, jotka on juuri maidosta vieroitettu, äidin rinnoilta otettu?

10 Käsky käskyn päälle, käsky käskyn päälle, mitta mitan päälle, mitta mitan päälle, vähän siellä ja vähän täällä!”

11 Sopertavin huulin ja vieraalla kielellä hän on puhuva tälle kansalle,

12 hän, joka on sanonut heille: ”Tässä on lepopaikka, antakaa väsyneen levätä, tässä on levähdyspaikka.” Mutta he eivät ole tahtoneet kuulla.

13 Niinpä on Herran sana heille: ”Käsky käskyn päälle, käsky käskyn päälle, mitta mitan päälle, mitta mitan päälle, vähän siellä, vähän täällä”, niin että he kulkiessaan kompastuvat, kaatuvat taaksepäin ja ruhjoutuvat, joutuvat ansaan ja heidät vangitaan.

Herra asettaa Siionin kulmakiven

14 Sen vuoksi kuulkaa Herran sana, te pilkkaajat, jotka hallitsette tätä kansaa, joka asuu Jerusalemissa.

15 Te sanotte: ”Me olemme tehneet liiton kuoleman kanssa, olemme tehneet sopimuksen tuonelan kanssa. Tulkoon

chegará a nós, porque, por nosso refúgio, temos a mentira e debaixo da falsidade nos temos escondido.

vitsaus kuin tulva, ei se meitä saavuta, sillä me olemme tehneet valheesta turvamme ja piiloutuneet petokseen.”

16 Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu assentei em Sião uma pedra, pedra já provada, pedra preciosa, angular, solidamente assentada; aquele que crer não foge.

16Sen tähden, näin sanoo Herra, Herra : Katso, minä lasken Siioniin peruskiven, koetellun kiven, kalliin kulmakiven, lujan perustuksen. Joka uskoo, se ei säiky.

17 Farei do juízo a régua e da justiça, o prumo; a saraiva varrerá o refúgio da mentira, e as águas arrastarão o esconderijo.

17Minä panen oikeuden mittanuoraksi ja vanhurskauden luotilangaksi. Rakeet hävittävät valheturvan, ja vedet huuhtovat mukanaan piilopaikan.

18 A vossa aliança com a morte será anulada, e o vosso acordo com o além não subsistirá; e, quando o dilúvio do açoite passar, sereis esmagados por ele.

18 Teidän liittonne kuoleman kanssa pyyhkäistään pois, sopimuksenne tuonelan kanssa ei kestä. Kun vitsaus tulee kuin tulva, se tallaa teidät maahan.

19 Todas as vezes que passar, vos arrebatará, porque passará manhã após manhã, e todos os dias, e todas as noites; e será puro terror o só ouvir tal notícia.

19 Niin usein kuin se tulee, se tempaa teidät mukaansa. Aamu aamulta se tulee, tulee päivällä ja yöllä. Totisesti, vain kauhuksi on tämän sanoman opetus.

20 Porque a cama será tão curta, que ninguém se poderá estender nela; e o cobertor, tão estreito, que ninguém se poderá cobrir com ele.

20 Sillä vuode on oleva liian lyhyt ojentautua ja peite liian kapea kääriytyä.

21 Porque o SENHOR se levantará, como no monte Perazim, e se irará, como no vale de Gibeão, para realizar a sua obra, a sua obra estranha, e para executar o seu ato, o seu ato inaudito.

21 Herra nousee niin kuin Perasimin vuorella, hän kiivastuu niin kuin Gibeonin laaksossa tehdäkseen työnsä, oudon työnsä, ja suorittaakseen tekonsa, merkillisen tekonsa.

22 Agora, pois, não mais escarneçais, para que os vossos grilhões não se façam mais fortes; porque já do SENHOR, o SENHOR dos Exércitos, ouvi falar de uma destruição, e essa já está determinada sobre toda a terra.

22Älkää siis pilkatko, etteivät teidän siteenne vielä kiristyisi. Minä olen kuullut Herralta, Herralta Sebaotilta, hänen päätöksestään hävittää koko maa.

Deus é grande em sabedoria

Jumala neuvoo viljelijää

[23] Inclinai os ouvidos e ouvi a minha voz; atendei bem e ouvi o meu discurso.

[24] Porventura, lavra todo dia o lavrador, para semear? Ou todo dia sulca a sua terra e a esterroa?

[25] Porventura, quando já tem nivelado a superfície, não lhe espalha o endro, não semeia o cominho, não lança nela o trigo em leiras, ou cevada, no devido lugar, ou a espelta, na margem?

[26] Pois o seu Deus assim o instrui devidamente e o ensina.

[27] Porque o endro não se trilha com instrumento de trilhar, nem sobre o cominho se passa roda de carro; mas com vara se sacode o endro, e o cominho, com pau.

[28] Acaso, é esmiuçado o cereal? Não; o lavrador nem sempre o está debulhando, nem sempre está fazendo passar por cima dele a roda do seu carro e os seus cavalos.

[29] Também isso procede do SENHOR dos Exércitos; ele é maravilhoso em conselho e grande em sabedoria.

Isaías 29

Jerusalém e seus inimigos

[1] Ai da Lareira de Deus, cidade-lareira de Deus, em que Davi assentou o seu arraial! Acrescentai ano a ano, deixai as festas que completem o seu ciclo;

[23]Kuunnelkaa minua, kuulkaa minun ääntäni, tarkatkaa ja kuunnelkaa minun sanojani.

[24] Ainako kyntäjä vain kyntää, ainako möyhentää ja äestää maataan kylvökuntoon?

[25] Eikö ole niin: kun hän on tasoittanut maan pinnan, hän ripottelee mustaa kuminaa, sirottelee maustekuminaa, sijoittaa omiin paikkoihinsa vehnää, hirssiä ja ohraa ja reunoille spelttivehnää?

[26] Hänen Jumalansa, joka opettaa häntä, on neuvonut hänelle oikean tavan.

[27] Eihän mustaa kuminaa puimareellä puida, eikä vaunun pyörää panna pyörimään maustekuminan päällä, vaan musta kumina lyödään irti kepillä ja maustekumina sauvalla.

[28] Puidaanko leipävilja murskaksi? Ei sitä kukaan loputtomiin pui. Vaikka vaununpyörät ja hevoset pannaan kulkemaan sen päältä, ei sitä kuitenkaan murskaksi puida.

[29] Tämäkin on lähtöisin Herralta Sebaotilta. Hänen neuvonsa ovat ihmeelliset ja hänen ymmärryksensä on suuri.

Jesaja 29

Voi Arielia, Daavidin kaupunkia!

[1]Voi Arielia, Arielia, kaupunkia, jonne Daavid asetti leirinsä! Lisätkää vuosi vuoteen, kiertäkööt juhlat kiertonsa,

[2] então, porei a Lareira de Deus em aperto, e haverá pranto e lamentação; e ela será para mim verdadeira Lareira de Deus.

[2] niin minä panen Arielin ahtaalle, ja se tulee täyteen valitusta ja vaikerrusta. Se on oleva minulle kuin ainakin Jumalan uhriliesi .

[3] Acamparei ao derredor de ti, cercar-te-ei com baluartes e levantarei tranqueiras contra ti.

[3] Minä asetan leirini sinua vastaan joka puolelta, saarran sinut valleilla ja pystytän piirityslaitteet ympärillesi.

[4] Então, lançada por terra, do chão falarás, e do pó sairá afogada a tua fala; subirá da terra a tua voz como a de um fantasma; como um cochicho, a tua fala, desde o pó.

[4] Silloin sinä puhut maasta matalalta, sanasi tulevat vaimeina tomusta. Sinä uikutat kuin vainajahenki maasta, puheesi tulee supinana tomusta.

[5] Mas a multidão dos teus inimigos será como o pó miúdo, e a multidão dos tiranos, como a palha que voa; dar-se-á isto, de repente, num instante.

[5] Mutta ahdistajiesi lauma tulee olemaan kuin hieno pöly ja väkivaltaisten lauma kuin lentävät akanat. Tämä tapahtuu yhtäkkiä, yhdessä hetkessä.

[6] Do SENHOR dos Exércitos vem o castigo com trovões, com terremotos, grande estrondo, tufão de vento, tempestade e chamas devoradoras.

[6] HerraSebaot etsii sinua ukkosen jylinässä ja maanjäristyksessä, kovassa pauhinassa, myrskyssä ja rajuilmassa, kuluttavan tulen liekissä.

[7] Como sonho e visão noturna será a multidão de todas as nações que hão de pelejar contra a Lareira de Deus, como também todos os que pelejarem contra ela e contra os seus baluartes e a puserem em aperto.

[7] Niin kuin uni, kuin yöllinen näky, on oleva kansojen lauma, joka sotii Arielia vastaan – kaikkien niiden, jotka sotivat sitä ja sen varustuksia vastaan ja ahdistavat sitä.

[8] Será também como o faminto que sonha que está a comer, mas, acordando, sente-se vazio; ou como o sequioso que sonha que está a beber, mas, acordando, sente-se desfalecido e sedento; assim será toda a multidão das nações que pelejarem contra o monte Sião.

[8] Niin kuin nälkäinen on unessa syövinään mutta herää tyhjyyden tunne vatsassaan, ja niin kuin janoinen on unessa juovinaan mutta herätessään onkin näännyksissä ja janoissaan, niin käy koko sille kansojen laumalle, joka sotii Siionin vuorta vastaan.

A cegueira espiritual e a hipocrisia do povo

[9] Estatelai-vos e ficai estatelados, cegai-vos e permanecei cegos; bêbados estão,

Juudan hengellinen sokeus ja ulkokultaisuus

[9] Hämmästykää ja ihmetelkää, tuijottakaa itsenne sokeiksi ja jääkää sokeiksi! He

mas não de vinho; andam cambaleando, mas não de bebida forte.

10 Porque o SENHOR derramou sobre vós o espírito de profundo sono, e fechou os vossos olhos, que são os profetas, e vendou a vossa cabeça, que são os videntes.

11 Toda visão já se vos tornou como as palavras de um livro selado, que se dá ao que sabe ler, dizendo: Lê isto, peço-te; e ele responde: Não posso, porque está selado;

12 e dá-se o livro ao que não sabe ler, dizendo: Lê isto, peço-te; e ele responde: Não sei ler.

13 O SENHOR disse: Visto que este povo se aproxima de mim e com a sua boca e com os seus lábios me honra, mas o seu coração está longe de mim, e o seu temor para comigo consiste só em mandamentos de homens, que maquinalmente aprendeu,

14 continuarei a fazer obra maravilhosa no meio deste povo; sim, obra maravilhosa e um portento; de maneira que a sabedoria dos seus sábios perecerá, e a prudência dos seus prudentes se esconderá.

15 Ai dos que escondem profundamente o seu propósito do SENHOR, e as suas próprias obras fazem às escuras, e dizem: Quem nos vê? Quem nos conhece?

16 Que perversidade a vossa! Como se o oleiro fosse igual ao barro, e a obra dissesse do seu artífice: Ele não me fez; e a coisa feita dissesse do seu oleiro: Ele nada sabe.

A redenção de Israel

ovat juovuksissa, mutta eivät viinistä; he hoippuvat, mutta eivät väkijuomasta.

10 Sillä Herra on vuodattanut teidän päällenne raskaan unen hengen ja sulkenut teidän silmänne, profeetat, ja peittänyt teidän päänne, näkijät.

11Niinpä kaikki näyt ovat teille kuin sinetöidyn kirjan sanat. Jos se annetaan lukutaitoiselle ja sanotaan: ”Lue tämä”, hän vastaa: ”En voi, sillä se on sinetöity”,

12ja jos kirja annetaan lukutaidottomalle ja sanotaan: ”Lue tämä”, hän vastaa: ”En osaa lukea.”

13 Niin Herra sanoi: Tämä kansa lähestyy minua suullaan ja kunnioittaa minua huulillaan mutta pitää sydämensä minusta kaukana. Heidän pelkonsa minun edessäni on vain opittujen ihmiskäskyjen noudattamista.

14Sen vuoksi, katso, minä teen jälleen tälle kansalle merkillisiä tekoja, merkillisiä ja ihmeellisiä. Sen viisaitten viisaus häviää, ja sen älyniekkojen ymmärrys katoaa.

15Voi niitä, jotka kätkevät hankkeensa syvälle Herralta , niitä, joiden teot tapahtuvat pimeässä ja jotka sanovat: ”Kukapa meidät näkisi, kukapa meidät tuntisi!”

16Voi teidän mielettömyyttänne! Onko savi savenvalajan veroinen? Sanooko työ tekijästään: ”Ei hän ole minua tehnyt”, tai sanooko luomus luojastaan: ”Ei hän mitään ymmärrä”?

Pelastuksen aika

[17] Porventura, dentro em pouco não se converterá o Líbano em pomar, e o pomar não será tido por bosque?

[18] Naquele dia, os surdos ouvirão as palavras do livro, e os cegos, livres já da escuridão e das trevas, as verão.

[19] Os mansos terão regozijo sobre regozijo no SENHOR, e os pobres entre os homens se alegrarão no Santo de Israel.

[20] Pois o tirano é reduzido a nada, o escarnecedor já não existe, e já se acham eliminados todos os que cogitam da iniqüidade,

[21] os quais por causa de uma palavra condenam um homem, os que põem armadilhas ao que repreende na porta, e os que sem motivo negam ao justo o seu direito.

[22] Portanto, acerca da casa de Jacó, assim diz o SENHOR, que remiu a Abraão: Jacó já não será envergonhado, nem mais se empalidecerá o seu rosto.

[23] Mas, quando ele e seus filhos virem a obra das minhas mãos no meio deles, santificarão o meu nome; sim, santificarão o Santo de Jacó e temerão o Deus de Israel.

[24] E os que erram de espírito virão a ter entendimento, e os murmuradores hão de aceitar instrução.

Isaías 30

Contra a aliança com o Egito

[1] Ai dos filhos rebeldes, diz o SENHOR, que executam planos que não procedem

[17]Vain vähän aikaa enää, niin Libanon muuttuu hedelmätarhaksi , ja hedelmätarhaa pidetään metsän veroisena.

[18]Sinä päivänä kuurot kuulevat kirjan sanat ja sokeiden silmät näkevät vapaina synkästä pimeydestä.

[19]Nöyrät saavat yhä uutta iloa Herrassa , ja ihmisistä köyhimmätkin riemuitsevat Israelin Pyhästä.

[20] Sillä väkivaltaisista on tullut loppu, pilkkaajat ovat hävinneet, ja kaikki vääryyttä rakastavat on tuhottu,

[21] ne, jotka sanoillaan tekevät ihmisistä syyllisiä, virittävät ansoja sille, joka puolustaa oikeutta portilla, ja perättömillä puheilla vääntävät vääräksi syyttömän asian.

[22]Sen tähden Herra , joka lunasti Abrahamin, sanoo Jaakobin heimolle näin: Ei Jaakob enää joudu häpeään, eivätkä hänen kasvonsa enää kalpene.

[23] Kun hän näkee keskuudessaan lapsensa, minun kätteni työn, niin hän pyhittää minun nimeni, pitää pyhänä Jaakobin Pyhän ja pelkää Israelin Jumalaa.

[24]Myös hengessään eksyneet pääsevät ymmärrykseen, ja napisijat ottavat oppia.

Jesaja 30

Egyptin apu on turha ja tyhjä

[1]Voi tottelemattomia lapsia, sanoo Herra . He pitävät neuvoa, mutta ilman minua, ja

de mim e fazem aliança sem a minha aprovação, para acrescentarem pecado sobre pecado!

vahvistavat liittoja juomauhrein ilman minun Henkeäni. He kokoavat syntiä synnin päälle.

2 Que descem ao Egito sem me consultar, buscando refúgio em Faraó e abrigo, à sombra do Egito!

2Minulta kysymättä he lähtevät kulkemaan Egyptiä kohti hakeutuakseen faraon turviin, etsiäkseen suojaa Egyptin varjosta.

3 Mas o refúgio de Faraó se vos tornará em vergonha, e o abrigo na sombra do Egito, em confusão.

3Häpeäksi koituu teille faraon turva, häväistykseksi suojan etsiminen Egyptin varjosta.

4 Porque os príncipes de Judá já estão em Zoã, e os seus embaixadores já chegaram a Hanes.

4Vaikka hänen ruhtinaansa ovat Sooanissa ja hänen lähettiläänsä ovat saapuneet Haanesiin asti,

5 Todos se envergonharão de um povo que de nada lhes valerá, não servirá nem de ajuda nem de proveito, porém de vergonha e de opróbrio.

5kaikki joutuvat häpeään kansan tähden, josta ei ole heille hyötyä, ei apua eikä hyötyä, vaan häpeää ja pilkkaa.

6 Sentença contra a Besta do Sul. Através da terra da aflição e angústia de onde vêm a leoa, o leão, a víbora e a serpente volante, levam a lombos de jumento as suas riquezas e sobre as corcovas de camelos, os seus tesouros, a um povo que de nada lhes aproveitará.

6Ennustus Etelän Behemotista . Halki ahdingon ja ahdistuksen maan, halki leijonan ja murisevan jalopeuran maan, kyykäärmeen ja lentävän myrkkykäärmeen maan he kuljettavat rikkautensa aasien selässä ja aarteensa kamelien kyttyröillä kansan luo, josta ei hyötyä ole.

7 Pois, quanto ao Egito, vão e inútil é o seu auxílio; por isso, lhe chamei Gabarola que nada faz.

7 Egyptin apu on turha ja tyhjän veroinen. Sen vuoksi minä annan sille nimen ”Paikalleen jämähtänyt Rahab .”

Niskoitteleva kansa saa rangaistuksen

8 Vai, pois, escreve isso numa tabuinha perante eles, escreve-o num livro, para que fique registrado para os dias vindouros, para sempre, perpetuamente.

8Mene nyt ja kirjoita se tauluun heidän nähtensä. Piirrä se kirjaan, että se säilyisi tuleviin aikoihin asti, aina ja ikuisesti.

9 Porque povo rebelde é este, filhos mentirosos, filhos que não querem ouvir a lei do SENHOR.

9 Sillä he ovat kapinoiva kansa, vilpillisiä lapsia, jotka eivät tahdo kuulla Herran opetusta.

10 Eles dizem aos videntes: Não tenhais visões; e aos profetas: Não profetizeis para nós o que é reto; dizei-nos coisas aprazíveis, profetizai-nos ilusões;

10He sanovat näkijöille: ”Älkää nähkö”, ja ennustajille: ”Älkää ennustako meille tosia. Puhukaa meille miellyttäviä asioita, nähkää meille harhakuvia.

11 desviai-vos do caminho, apartai-vos da vereda; não nos faleis mais do Santo de Israel.

11 Poiketkaa tieltä, jättäkää polku; viekää pois kasvojemme edestä Israelin Pyhä.”

12 Pelo que assim diz o Santo de Israel: Visto que rejeitais esta palavra, confiais na opressão e na perversidade e sobre isso vos estribais,

12Sen tähden, näin sanoo Israelin Pyhä: Koska te halveksitte tätä sanaa ja luotatte väkivaltaan ja kavaluuteen ja nojaudutte siihen,

13 portanto, esta maldade vos será como a brecha de um muro alto, que, formando uma barriga, está prestes a cair, e cuja queda vem de repente, num momento.

13 niin tämä synti on oleva teille kuin pullistunut repeämä korkeassa muurissa, joka uhkaa sortua. Yhtäkkiä, yhdessä hetkessä se hajoaa.

14 O SENHOR o quebrará como se quebra o vaso do oleiro, despedaçando-o sem nada lhe poupar; não se achará entre os seus cacos um que sirva para tomar fogo da lareira ou tirar água da poça.

14 Se hajoaa niin kuin savenvalajan astia, joka lyödään rikki säälimättä. Sen sirpaleista ei löydy palasta, jolla ottaisi tulta liedestä tai ammentaisi vettä lammikosta.

15 Porque assim diz o SENHOR Deus, o Santo de Israel: Em vos converterdes e em sossegardes, está a vossa salvação; na tranqüilidade e na confiança, a vossa força, mas não o quisestes.

15Sillä näin sanoo Herra, Herra , Israelin Pyhä: Kääntymällä ja pysymällä levollisina te pelastutte, hiljainen luottamus on teidän voimanne. Mutta te ette tahtoneet,

16 Antes, dizeis: Não, sobre cavalos fugiremos; portanto, fugireis; e: Sobre cavalos ligeiros cavalgaremos; sim, ligeiros serão os vossos perseguidores.

16vaan sanoitte: ”Ei! Hevosilla me tahdomme kiitää.” Niinpä saattekin kiitää pakoon. Te sanoitte: ”Nopean ratsun selässä me tahdomme ratsastaa.” Niinpä ovatkin vainoojanne nopeat.

17 Mil homens fugirão pela ameaça de apenas um; pela ameaça de cinco, todos vós fugireis, até que sejais deixados como o mastro no cimo do monte e como o estandarte no outeiro.

17Tuhat pakenee yhden ärjäisyä, viiden ärjäisyä te pakenette kaikki, kunnes se, mikä teistä jää jäljelle, on kuin lipputanko vuoren huipulla, kuin viiri kukkulan laella.

Promessas consoladoras para Sião

Siionin ahdistus ja armahdus

[18] Por isso, o SENHOR espera, para ter misericórdia de vós, e se detém, para se compadecer de vós, porque o SENHOR é Deus de justiça; bem-aventurados todos os que nele esperam.

[18]Siksi Herra odottaa, että voisi olla teille armollinen, ja sen tähden hän nousee armahtaakseen teitä, sillä Herra on oikeuden Jumala. Autuaita ovat kaikki, jotka häntä odottavat!

[19] Porque o povo habitará em Sião, em Jerusalém; tu não chorarás mais; certamente, se compadecerá de ti, à voz do teu clamor, e, ouvindo-a, te responderá.

[19]Siionin kansa, sinä, joka asut Jerusalemissa, sinun ei tarvitse enää itkeä. Totisesti Herra on sinulle armollinen, kun huudat apua. Heti kun hän kuulee äänesi, hän vastaa sinulle.

[20] Embora o SENHOR vos dê pão de angústia e água de aflição, contudo, não se esconderão mais os teus mestres; os teus olhos verão os teus mestres.

[20]Vaikka Herra antaa teille hädän leipää ja ahdistuksen vettä, ei opettajasi sitten enää kätkeydy, vaan sinun silmäsi saavat nähdä opettajasi.

[21] Quando te desviares para a direita e quando te desviares para a esquerda, os teus ouvidos ouvirão atrás de ti uma palavra, dizendo: Este é o caminho, andai por ele.

[21] Jos poikkeat oikealle tai vasemmalle, kuuluu takaa korviisi nämä sanat: ”Tässä on tie, tätä kulkekaa.”

[22] E terás por contaminados a prata que recobre as imagens esculpidas e o ouro que reveste as tuas imagens de fundição; lançá-las-ás fora como coisa imunda e a cada uma dirás: Fora daqui!

[22] Niin sinä pidät saastaisena veistettyjen jumalankuviesi hopeapäällystä ja valettujen jumalankuviesi kultakuorta. Sinä viskaat ne pois kuin kuukautisista saastuneen vaatteen, sinä sanot niille: ”Ulos!”

[23] Então, o SENHOR te dará chuva sobre a tua semente, com que semeares a terra, como também pão como produto da terra, o qual será farto e nutritivo; naquele dia, o teu gado pastará em lugares espaçosos.

[23]Silloin hän antaa sateen siemenelle, jonka kylvät maahan, ja maan sadosta saat leivän, joka on mehevä ja ravitseva. Sinun karjasi käy sinä päivänä laajalla laitumella.

[24] Os bois e os jumentos que lavram a terra comerão forragem com sal, alimpada com pá e forquilha.

[24]Härät ja aasit, jotka tekevät työtä pellolla, syövät hapanta rehuviljaa, joka on viskattu lapiolla ja viskaushangolla.

[25] Em todo monte alto e em todo outeiro elevado haverá ribeiros e correntes de

[25] Kaikilla korkeilla vuorilla ja kaikilla suurilla kukkuloilla on oleva puroja ja

águas, no dia da grande matança quando caírem as torres.

26 A luz da lua será como a do sol, e a do sol, sete vezes maior, como a luz de sete dias, no dia em que o SENHOR atar a ferida do seu povo e curar a chaga do golpe que ele deu.

O julgamento da Assíria

27 Eis o nome do SENHOR vem de longe, ardendo na sua ira, no meio de espessas nuvens; os seus lábios estão cheios de indignação, e a sua língua é como fogo devorador.

28 A sua respiração é como a torrente que transborda e chega até ao pescoço, para peneirar as nações com peneira de destruição; um freio de fazer errar estará nos queixos dos povos.

29 Um cântico haverá entre vós, como na noite em que se celebra festa santa; e alegria de coração, como a daquele que sai ao som da flauta para ir ao monte do SENHOR, à Rocha de Israel.

30 O SENHOR fará ouvir a sua voz majestosa e fará ver o golpe do seu braço, que desce com indignação de ira, no meio de chamas devoradoras, de chuvas torrenciais, de tempestades e de pedra de saraiva.

31 Porque com a voz do SENHOR será apavorada a Assíria, quando ele a fere com a vara.

32 Cada pancada castigadora, com a vara, que o SENHOR lhe der, será ao som de

vesivirtoja suuren surman päivänä tornien sortuessa.

26Kuun valo on silloin kuin auringon valo, ja auringon valo on seitsenkertainen, kuin seitsemän päivän valo, sinä päivänä, jona Herra sitoo kansansa vammat ja parantaa siihen isketyt haavat.

Herra sotii Assuria vastaan

27Katso, Herran nimi tulee kaukaa, hänen vihansa leimuaa, savupilvi on sankka. Hänen huulensa ovat täynnä kiivautta, ja hänen kielensä on kuin kuluttava tuli.

28Hänen henkäyksensä on kuin tulviva virta, joka ulottuu kaulaan asti. Se seuloo kansakuntia hävityksen seulalla ja panee eksyttävät suitset kansojen suupieliin.

29Silloin te laulatte niin kuin yöllä, kun pyhä juhla alkaa, ja sydämenne iloitsee niin kuin sen, joka vaeltaa huilujen soidessa päästäkseen perille Herran vuorelle, Israelin kallion luo.

30 Herra antaa kuulla majesteettisen äänensä ja nähdä käsivartensa, joka laskeutuu alas vihan tuimuudessa ja kuluttavan tulen liekissä, ukonilmana, rankkasateena ja raekivinä.

31Assur kauhistuu Herran ääntä. Herra lyö sitä vitsalla,

32 ja jokaisella sauvan iskulla, jonka Herra on päättänyt sille antaa,

tamboris e harpas; e combaterá vibrando golpes contra eles.

33 Porque há muito está preparada a fogueira, preparada para o rei; a pira é profunda e larga, com fogo e lenha em abundância; o assopro do SENHOR, como torrente de enxofre, a acenderá.

soivat rummut ja lyyrat. Herra sotii Assuria vastaan käsi koholla.

33 Sillä aikoja sitten on polttopaikka valmistettu, kuninkaallekin se on varattu. Se on syvä ja leveä, sytykkeitä ja polttopuita on paljon. Herran henkäys, kuin tulikivivirta, sytyttää sen.

Isaías 31

O Egito é homem e não deus

1 Ai dos que descem ao Egito em busca de socorro e se estribam em cavalos; que confiam em carros, porque são muitos, e em cavaleiros, porque são mui fortes, mas não atentam para o Santo de Israel, nem buscam ao SENHOR!

2 Todavia, este é sábio, e faz vir o mal, e não retira as suas palavras; ele se levantará contra a casa dos malfeitores e contra a ajuda dos que praticam a iniqüidade.

3 Pois os egípcios são homens e não deuses; os seus cavalos, carne e não espírito. Quando o SENHOR estender a mão, cairão por terra tanto o auxiliador como o ajudado, e ambos juntamente serão consumidos.

4 Porque assim me disse o SENHOR: Como o leão e o cachorro do leão rugem sobre a sua presa, ainda que se convoque contra eles grande número de pastores, e não se espantam das suas vozes, nem se abatem pela sua multidão, assim o SENHOR dos

Jesaja 31

Voi niitä, jotka lähtevät Egyptiin

1Voi niitä, jotka lähtevät alas Egyptiin apua hakemaan, niitä, jotka turvaavat hevosiin ja luottavat sotavaunuihin, koska niitä on paljon, ja ratsumiehiin, koska niitä on valtaisat määrät, eivätkä katso Israelin Pyhään, eivät kysy neuvoa Herralta .

2Mutta onhan Herrakin viisas! Hän tuottaa onnettomuuden eikä peruuta sanojaan. Hän nousee pahantekijöiden sukua ja väärintekijöiden apuun tuloa vastaan.

3Egypti on ihminen, ei Jumala, sen hevoset ovat lihaa, eivät henkeä. Kun Herra ojentaa kätensä, auttaja kompastuu ja autettava kaatuu. Yhdessä molemmat tuhoutuvat.

Herra sotii Siionin puolesta

4Sillä näin on Herra minulle sanonut: Niin kuin leijona murisee, nuori leijona saaliinsa ääressä, kun sitä vastaan hälytetään paimenten parvi – ei se säikähdä heidän huutoaan eikä välitä heidän hälinästään – niin käy silloin,

Exércitos descerá, para pelejar sobre o monte Sião e sobre o seu outeiro.

5 Como pairam as aves, assim o SENHOR dos Exércitos amparará a Jerusalém; protegê-la-á e salvá-la-á, poupá-la-á e livrá-la-á.

6 Convertei-vos, pois, ó filhos de Israel, àquele de quem tanto vos afastastes.

7 Pois, naquele dia, cada um lançará fora os seus ídolos de prata e os seus ídolos de ouro, que as vossas mãos fabricaram para pecardes.

8 Então, a Assíria cairá pela espada, não de homem; a espada, não de homem, a devorará; fugirá diante da espada, e os seus jovens serão sujeitos a trabalhos forçados.

9 De medo não atinará com a sua rocha de refúgio; os seus príncipes, espavoridos, desertarão a bandeira, diz o SENHOR, cujo fogo está em Sião e cuja fornalha, em Jerusalém.

kun Herra Sebaot astuu alas sotiakseen Siionin vuorella ja sen kukkulalla.

5 Niin kuin linnut, jotka levittävät siipensä, niin varjelee Herra Sebaot Jerusalemia, varjelee ja pelastaa, armahtaa ja vapauttaa.

6 Palatkaa, israelilaiset, hänen luokseen, josta olette niin syvälle luopuneet.

7 Sinä päivänä jokainen teistä hylkää hopeiset ja kultaiset epäjumalansa, jotka on käsillään valmistanut tehdäkseen syntiä.

8 Assur kaatuu miekkaan, joka ei ole miehen, hänet syö miekka, joka ei ole ihmisen miekka. Hän pakenee miekkaa, ja hänen nuoret miehensä joutuvat pakkotyöhön.

9 Hänen kallionsa kukistuu kauhusta, ja hänen ruhtinaansa pakenevat peloissaan lipun luota, sanoo Herra , jolla on tuli Siionissa ja pätsi Jerusalemissa.

Isaías 32

O reinado do justo Rei

1 Eis aí está que reinará um rei com justiça, e em retidão governarão príncipes.

2 Cada um servirá de esconderijo contra o vento, de refúgio contra a tempestade, de torrentes de águas em lugares secos e de sombra de grande rocha em terra sedenta.

3 Os olhos dos que vêem não se ofuscarão, e os ouvidos dos que ouvem estarão atentos.

Jesaja 32

Vanhurskauden ja oikeuden valtakunta

1 Katso, kuningas on hallitseva vanhurskaasti, ja valtiaat käyttävät valtaansa oikeuden mukaan.

2 Silloin jokainen heistä on turvana tuulelta ja suojana rankkasateelta. He ovat kuin vesipurot kuivassa maassa, kuin kallionjärkäleen varjo nääntyvässä maassa.

3 Silloin eivät näkevien silmät ole ummessa, kuulevien korvat kuulevat tarkkaan.

[4] O coração dos temerários saberá compreender, e a língua dos gagos falará pronta e distintamente.

[4]Ajattelemattomien sydän saavuttaa ymmärryksen, änkyttävien kieli puhuu sujuvasti ja selkeästi.

[5] Ao louco nunca mais se chamará nobre, e do fraudulento jamais se dirá que é magnânimo.

[5] Houkkaa ei enää kutsuta jaloksi, eikä petollista sanota ylhäiseksi.

[6] Porque o louco fala loucamente, e o seu coração obra o que é iníquo, para usar de impiedade e para proferir mentiras contra o SENHOR, para deixar o faminto na ânsia da sua fome e fazer que o sedento venha a ter falta de bebida.

[6] Sillä houkka puhuu houkan tavoin, ja hänen sydämensä keksii pahaa. Hän harjoittaa jumalattomuutta ja puhuu eksyttävästi Herrasta , jättää tyhjäksi nälkäisen sielun ja janoisen vaille juomaa.

[7] Também as armas do fraudulento são más; ele maquina intrigas para arruinar os desvalidos, com palavras falsas, ainda quando a causa do pobre é justa.

[7] Pahat ovat petollisen aseet. Hän miettii ilkeitä juonia tuhotakseen kurjat valheen sanoilla, vaikka köyhä puhuisi oikeaa asiaa.

[8] Mas o nobre projeta coisas nobres e na sua nobreza perseverará.

[8] Mutta jalo miettii jaloja asioita ja pysyy lujana jaloudessa.

Advertências contra as mulheres de Jerusalém

Varoitus itsevarmoille naisille

[9] Levantai-vos, mulheres que viveis despreocupadamente, e ouvi a minha voz; vós, filhas, que estais confiantes, inclinai os ouvidos às minhas palavras.

[9]Te huolettomat naiset, nouskaa ja kuunnelkaa minun puhettani; te itsevarmat tyttäret, tarkatkaa minun sanojani.

[10] Porque daqui a um ano e dias vireis a tremer, ó mulheres que estais confiantes, porque a vindima se acabará, e não haverá colheita.

[10] Vielä vuosi ja päiviä päälle, niin te itsevarmat vapisette. Viinisato on tuhoutunut, hedelmänkorjuuta ei tule.

[11] Tremei, mulheres que viveis despreocupadamente; turbai-vos, vós que estais confiantes. Despi-vos, e ponde-vos desnudas, e cingi com panos de saco os lombos.

[11] Kauhistukaa, huolettomat, vaviskaa, te itsevarmat, riisuutukaa, paljastautukaa, vyöttäkää säkki lanteillenne.

[12] Batei no peito por causa dos campos aprazíveis e por causa das vinhas frutíferas.

[12] Silloin lyödään rintoihin ja valitetaan ihanien peltojen tähden ja hedelmää kantavien viiniköynnösten tähden,

13 Sobre a terra do meu povo virão espinheiros e abrolhos, como também sobre todas as casas onde há alegria, na cidade que exulta.
14 O palácio será abandonado, a cidade populosa ficará deserta; Ofel e a torre da guarda servirão de cavernas para sempre, folga para os jumentos selvagens e pastos para os rebanhos;

15 até que se derrame sobre nós o Espírito lá do alto; então, o deserto se tornará em pomar, e o pomar será tido por bosque;

16 o juízo habitará no deserto, e a justiça morará no pomar.

17 O efeito da justiça será paz, e o fruto da justiça, repouso e segurança, para sempre.

18 O meu povo habitará em moradas de paz, em moradas bem seguras e em lugares quietos e tranqüilos,
19 ainda que haja saraivada, caia o bosque e seja a cidade inteiramente abatida.
20 Bem-aventurados vós, os que semeais junto a todas as águas e dais liberdade ao pé do boi e do jumento.

Isaías 33

A aflição e o livramento de Jerusalém

1 Ai de ti, destruidor que não foste destruído, que procedes perfidamente e não foste tratado com perfídia! Acabando tu de destruir, serás destruído, acabando

13 minun kansani maan tähden, joka kasvaa orjantappuraa ja ohdaketta, ilakoivan kaupungin kaikkien riemukkaiden talojen tähden.

14 Sillä palatsi on hylätty, kohiseva kaupunki on autiona, Oofel ja vartiotorni ovat jääneet luoliksi ikuisiksi ajoiksi, villiaasien iloksi ja laumojen laitumeksi.

Hengen vuodatus ja sen vaikutukset

15 Näin on oleva siihen saakka kunnes päällemme vuodatetaan Henki korkeudesta. Silloin autiomaa muuttuu hedelmätarhaksi ja hedelmätarha on metsän veroinen.
16 Autiomaassa asuu oikeus, ja hedelmätarhassa majailee vanhurskaus.
17 Silloin on vanhurskauden hedelmänä rauha, vanhurskauden vaikutuksena lepo ja turvallisuus iankaikkisesti.
18 Minun kansani on asuva rauhan majoissa, turvallisissa asuinpaikoissa, huolettomilla leposijoilla.
19 Mutta raesade tulee, metsä kaatuu, ja kaupunki kukistuu täysin.
20 Onnellisia te, jotka kylvätte kaikkien vesien varsille ja annatte härän ja aasin jalkojen kulkea vapaina!

Jesaja 33

Valitus ja rukous hädän aikana

1 Voi sinua tuhooja, jota itseäsi ei ole tuhottu, petturi, jota kukaan ei ole pettänyt! Kun olet hävittämisesi hävittänyt, sinutkin hävitetään. Kun olet petettäväsi pettänyt, sinutkin petetään.

de tratar perfidamente, serás tratado com perfídia.

2 SENHOR, tem misericórdia de nós; em ti temos esperado; sê tu o nosso braço manhã após manhã e a nossa salvação no tempo da angústia.

3 Ao ruído do tumulto, fogem os povos; quando tu te ergues, as nações são dispersas.

4 Então, ajuntar-se-á o vosso despojo como se ajuntam as lagartas; como os gafanhotos saltam, assim os homens saltarão sobre ele.

5 O SENHOR é sublime, pois habita nas alturas; encheu a Sião de direito e de justiça.

6 Haverá, ó Sião, estabilidade nos teus tempos, abundância de salvação, sabedoria e conhecimento; o temor do SENHOR será o teu tesouro.

7 Eis que os heróis pranteiam de fora, e os mensageiros de paz estão chorando amargamente.

8 As estradas estão desoladas, cessam os que passam por elas; rompem-se as alianças, as cidades são desprezadas, já não se faz caso do homem.

9 A terra geme e desfalece; o Líbano se envergonha e se murcha; Sarom se torna como um deserto, Basã e Carmelo são despidos de suas folhas.

10 Agora, me levantarei, diz o SENHOR; levantar-me-ei a mim mesmo; agora, serei exaltado.

2 Herra, armahda meitä, sinua me odotamme. Tule käsivarreksemme aamu aamulta, ole meidän apumme hädän aikana.

3 Kansat pakenevat sinun jylinäsi ääntä; sinun noustessasi kansakunnat hajaantuvat pakoon.

4 Teiltä ryöstettyä saalista viedään niin kuin tuhosirkat vievät. Sen kimppuun rynnätään, niin kuin hyppysirkat ryntäävät.

5 Herra on korkea, hän asuu korkeudessa. Hän täyttää Siionin oikeudella ja vanhurskaudella.

6 Hän on sinun aikojesi vahva turva, runsas apu, viisaus ja ymmärrys. Herran pelko on oleva Siionin aarre.

7 Kuule, heidän sankarinsa huutavat ulkona, rauhan lähettiläät itkevät katkerasti.

8 Valtatiet ovat autioina, polulta on kulkija poissa. Vihollinen rikkoo liiton, ei välitä kaupungeista, ei pidä minään ihmistä.

9 Maa murehtii ja nääntyy, Libanon kuihtuu häpeästä, Saaron on muuttunut aromaaksi, Baasan ja Karmel varistavat lehtensä.

Herra tuomitsee kansat

10 Nyt minä nousen, sanoo Herra , nyt minä korotan itseni, nyt minä kohoan korkealle.

11 Concebestes palha, dareis à luz restolho; o vosso bufo enfurecido é fogo que vos há de devorar.

12 Os povos serão queimados como se queima a cal; como espinhos cortados, arderão no fogo.

13 Ouvi vós, os que estais longe, o que tenho feito; e vós, os que estais perto, reconhecei o meu poder.

14 Os pecadores em Sião se assombram, o tremor se apodera dos ímpios; e eles perguntam: Quem dentre nós habitará com o fogo devorador? Quem dentre nós habitará com chamas eternas?

15 O que anda em justiça e fala o que é reto; o que despreza o ganho de opressão; o que, com um gesto de mãos, recusa aceitar suborno; o que tapa os ouvidos, para não ouvir falar de homicídios, e fecha os olhos, para não ver o mal,

16 este habitará nas alturas; as fortalezas das rochas serão o seu alto refúgio, o seu pão lhe será dado, as suas águas serão certas.

17 Os teus olhos verão o rei na sua formosura, verão a terra que se estende até longe.

18 O teu coração se recordará dos terrores, dizendo: Onde está aquele que registrou, onde, o que pesou o tributo, onde, o que contou as torres?

19 Já não verás aquele povo atrevido, povo de fala obscura, que não se pode entender, e de língua bárbara, ininteligível.

11 Heiniä te kannatte kohdussanne, olkia synnytätte. Teidän oma henkäyksenne on tuli, joka kuluttaa teidät.

12 Kansat poltetaan kalkiksi. Kuin katkotut orjantappurat ne leimahtavat liekkiin.

Kuka voi asua kuluttavassa tulessa?

13 Kuulkaa, te kaukaiset, mitä minä olen tehnyt, te lähellä olevat, tuntekaa minun voimani.

14 Syntiset Siionissa kauhistuvat, vavistus valtaa jumalattomat: ”Kuka meistä voi asua kuluttavassa tulessa? Kuka meistä voi asua iankaikkisessa hehkussa?”

15 Se, joka vaeltaa vanhurskaasti ja puhuu sitä, mikä on oikein, joka halveksii väärää voittoa ja pitää kätensä erossa lahjuksista, joka tukkii korvansa kuulemasta murhahankkeita ja sulkee silmänsä näkemästä pahoja houkutuksia,

16 hän on asuva korkealla, kalliolinnat ovat hänen turvapaikkansa. Hänelle annetaan hänen leipänsä, eikä vesi häneltä ehdy.

Herra on Siionin kuningas

17 Sinun silmäsi saavat katsella kuningasta hänen ihanuudessaan, ne saavat nähdä kauas yli avaran maan.

18 Sinun sydämesi muistelee kauhuja: missä on nyt veronlaskija, missä punnitsija, missä tornien lukija?

19 Enää et näe tuota röyhkeää kansaa, kansaa, jonka outoa puhetta ei voi

käsittää, jonka sopertavaa kieltä ei voi ymmärtää.

[20] Olha para Sião, a cidade das nossas solenidades; os teus olhos verão a Jerusalém, habitação tranqüila, tenda que não será removida, cujas estacas nunca serão arrancadas, nem rebentada nenhuma de suas cordas.

[20] Katso Siionia, juhliemme kaupunkia! Sinun silmäsi näkevät Jerusalemin, turvaisan asuinpaikan, telttamajan, jota ei siirretä, jonka vaarnoja ei ikinä repäistä irti, jonka köysistä ei yksikään katkea.

[21] Mas o SENHOR ali nos será grandioso, fará as vezes de rios e correntes largas; barco nenhum de remo passará por eles, navio grande por eles não navegará.

[21] Sillä voimallinen on meillä siellä Herra . Siellä on joet, on leveät virrat, niillä ei kulje soutualus, niiden poikki ei pääse uljas laiva.

[22] Porque o SENHOR é o nosso juiz, o SENHOR é o nosso legislador, o SENHOR é o nosso Rei; ele nos salvará.

[22] Herra on tuomarimme. Herra on johtajamme. Herra on kuninkaamme. Hän pelastaa meidät.

[23] Agora, as tuas enxárcias estão frouxas; não podem ter firme o mastro, nem estender a vela. Então, se repartirá a presa de abundantes despojos; até os coxos participarão dela.

[23] Nyt ovat köytesi höltyneet, ne eivät pidä mastoa kannassaan, eivät pidä lippua liehumassa. Mutta silloin jaetaan ryöstösaalista runsaasti, rammatkin ryöstävät saalista,

[24] Nenhum morador de Jerusalém dirá: Estou doente; porque ao povo que habita nela, perdoar-se-lhe-á a sua iniqüidade.

[24] eikä yksikään asukas sano: ”Minä olen heikko.” Kansa, joka siellä asuu, on saanut syntinsä anteeksi.

Isaías 34

A indignação de Deus contra as nações

[1] Chegai-vos, nações, para ouvir, e vós, povos, escutai; ouça a terra e a sua plenitude, o mundo e tudo quanto produz.

[2] Porque a indignação do SENHOR está contra todas as nações, e o seu furor, contra todo o exército delas; ele as destinou para a destruição e as entregou à matança.

Jesaja 34

Maan ja taivaan joukot tuhotaan

[1] Kansat, tulkaa kuulemaan, kansakunnat, kuunnelkaa. Kuulkoon maa ja kaikki, mitä siinä on, maanpiiri ja kaikki, mikä siitä versoo.

[2] Herranviha kohtaa kaikkia kansoja ja hänen suuttumuksensa kaikkia niiden sotajoukkoja. Hän on vihkinyt ne tuhon omiksi, antanut ne teurastettaviksi.

[3] Os seus mortos serão lançados fora, dos seus cadáveres subirá o mau cheiro, e do sangue deles os montes se inundarão.

[3] Surmattujen ruumiit viskataan pois, raadoista nousee löyhkä. Vuoret valuvat heidän vertaan.

[4] Todo o exército dos céus se dissolverá, e os céus se enrolarão como um pergaminho; todo o seu exército cairá, como cai a folha da vide e a folha da figueira.

[4] Kaikki taivaan joukot menehtyvät, taivas kääritään kokoon kuin kirja, ja kaikki taivaan joukot varisevat alas kuin lakastuneet lehdet viiniköynnöksestä, kuin kuivettuneet hedelmät viikunapuusta.

Edomin tuomio ja perikato

[5] Porque a minha espada se embriagou nos céus; eis que, para exercer juízo, desce sobre Edom e sobre o povo que destinei para a destruição.

[5] Minun miekkani taivaassa on juopunut, se iskee alas Edomiin, tuomioksi kansalle, jonka olen vihkinyt tuhoon.

[6] A espada do SENHOR está cheia de sangue, engrossada da gordura e do sangue de cordeiros e de bodes, da gordura dos rins de carneiros; porque o SENHOR tem sacrifício em Bozra e grande matança na terra de Edom.

[6] Herran miekka on kauttaaltaan veressä, se valuu rasvaa, karitsojen ja pukkien verta, pässien munuaisrasvaa. Sillä Herralla on uhri Bosrassa, suuri teurastus Edomin maassa.

[7] Os bois selvagens cairão com eles, e os novilhos, com os touros; a sua terra se embriagará de sangue, e o seu pó se tornará fértil com a gordura.

[7] Villihärkiä kaatuu yhteen joukkoon, mullikoita ja vahvoja härkiä. Heidän maansa juopuu verestä, ja heidän multansa kiiltää rasvasta.

[8] Porque será o dia da vingança do SENHOR, ano de retribuições pela causa de Sião.

[8] Sillä Herralla on koston päivä, maksun vuosi Siionin asian tähden.

[9] Os ribeiros de Edom se transformarão em piche, e o seu pó, em enxofre; a sua terra se tornará em piche ardente.

[9] Edomin purot muuttuvat pieksi ja sen multa tulikiveksi. Sen maa muuttuu palavaksi pieksi.

[10] Nem de noite nem de dia se apagará; subirá para sempre a sua fumaça; de geração em geração será assolada, e para todo o sempre ninguém passará por ela.

[10] Se ei sammu yöllä eikä päivällä, sen savu nousee iäti. Se on oleva raunioina polvesta polveen, kukaan ei siellä kulje, ei koskaan.

[11] Mas o pelicano e o ouriço a possuirão; o bufo e o corvo habitarão nela. Estender-se-

[11] Pelikaanit ja sarvipöllöt perivät sen, kissapöllöt ja korpit asuvat siellä. Hän

á sobre ela o cordel de destruição e o prumo de ruína.

[12] Já não haverá nobres para proclamarem um rei; os seus príncipes já não existem.

[13] Nos seus palácios, crescerão espinhos, e urtigas e cardos, nas suas fortalezas; será uma habitação de chacais e morada de avestruzes.

[14] As feras do deserto se encontrarão com as hienas, e os sátiros clamarão uns para os outros; fantasmas ali pousarão e acharão para si lugar de repouso.

[15] Aninhar-se-á ali a coruja, e porá os seus ovos, e os chocará, e na sombra abrigará os seus filhotes; também ali os abutres se ajuntarão, um com o outro.

[16] Buscai no livro do SENHOR e lede: Nenhuma destas criaturas falhará, nem uma nem outra faltará; porque a boca do SENHOR o ordenou, e o seu Espírito mesmo as ajuntará.

[17] Porque ele lançou as sortes a favor delas, e a sua mão lhes repartiu a terra com o cordel; para sempre a possuirão, através de gerações habitarão nela.

Isaías 35

A felicidade na Sião futura

[1] O deserto e a terra se alegrarão; o ermo exultará e florescerá como o narciso.

[2] Florescerá abundantemente, jubilará de alegria e exultará; deu-se-lhes a glória do Líbano, o esplendor do Carmelo e de

vetää Edomin yli autiuden mittanuoran ja tyhjyyden luotilangan.

[12] Siellä ei ole enää ylimyksiä, jotka valitsisivat kuninkaan. Kaikki sen ruhtinaat ovat kadonneet.

[13] Sen palatsit kasvavat orjantappuroita, sen varustukset nokkosia ja ohdakkeita. Siitä tulee sakaalien asunto, strutsien kotipaikka.

[14] Siellä kohtaavat aavikon ulvovat eläimet, villipukit huutelevat toisilleen. Siellä pääsee Liilit rauhaan ja löytää lepopaikan.

[15] Siellä pesii nuolikäärme. Sinne se laskee munansa ja hautoo ne poikasiksi raunioiden varjossa. Haaskalinnutkin kokoontuvat sinne, sieltä ne löytävät toisensa.

[16] Tutkikaa Herran kirjaa ja lukekaa siitä. Yhtäkään näistä ei puutu, yksikään ei kaipaa toistaan. Hänen suunsa käskee niin, ja hänen henkensä kokoaa ne yhteen.

[17] Hän on heittänyt arpaa niiden kesken, ja hänen kätensä on jakanut niille maan mittanuoralla. Ne perivät sen ikiajoiksi, asuvat siellä polvesta polveen.

Jesaja 35

Pelastuksen ajan ihanuus

[1] Autiomaa ja kuiva maa iloitsevat, aromaa riemuitsee ja kukoistaa kuin lilja.

[2] Se kukoistaa kauniisti, iloitsee ja huutaa riemusta. Sille annetaan Libanonin kunnia, Karmelin ja Saaronin ihanuus.

Sarom; eles verão a glória do SENHOR, o esplendor do nosso Deus.

3 Fortalecei as mãos frouxas e firmai os joelhos vacilantes.

4 Dizei aos desalentados de coração: Sede fortes, não temais. Eis o vosso Deus. A vingança vem, a retribuição de Deus; ele vem e vos salvará.

5 Então, se abrirão os olhos dos cegos, e se desimpedirão os ouvidos dos surdos;

6 os coxos saltarão como cervos, e a língua dos mudos cantará; pois águas arrebentarão no deserto, e ribeiros, no ermo.

7 A areia esbraseada se transformará em lagos, e a terra sedenta, em mananciais de águas; onde outrora viviam os chacais, crescerá a erva com canas e juncos.

8 E ali haverá bom caminho, caminho que se chamará o Caminho Santo; o imundo não passará por ele, pois será somente para o seu povo; quem quer que por ele caminhe não errará, nem mesmo o louco.

9 Ali não haverá leão, animal feroz não passará por ele, nem se achará nele; mas os remidos andarão por ele.

10 Os resgatados do SENHOR voltarão e virão a Sião com cânticos de júbilo; alegria eterna coroará a sua cabeça; gozo e alegria alcançarão, e deles fugirá a tristeza e o gemido.

Isaías 36

Senaqueribe invade Judá
2 Reis 18.13-18; 2 Crônicas 32.1-8

Silloin nähdään Herran kunnia, meidän Jumalamme ihanuus.

3Vahvistakaa heikot kädet, lujittakaa horjuvat polvet.

4Sanokaa niille, joiden sydän on pelokas: ”Olkaa lujia, älkää pelätkö. Katsokaa, teidän Jumalanne! Kosto tulee, Jumalan rangaistus. Hän tulee ja pelastaa teidät.”

5Silloin avautuvat sokeiden silmät ja kuurojen korvat aukenevat.

6Silloin rampa hyppii kuin peura ja mykän kieli ratkeaa riemuun, sillä vedet puhkeavat autiomaahan ja purot aromaahan.

7 Hehkuva hiekka muuttuu lammikoiksi ja kuiva maa vesilähteiksi. Sakaalien asunnoissa, niiden makuusijoilla, kasvaa ruoho, ruoko ja kaisla.

8Siellä on oleva valtatie, jonka nimi on Pyhä tie. Sitä ei kulje saastainen, se on niitä varten, jotka vaeltavat Herran tiellä. Tyhmätkään eivät sillä tiellä eksy.

9Ei ole siellä leijonaa, ei nouse sinne raateleva peto. Sellaisia ei siellä tavata, lunastetut siellä kulkevat.

10Näin palaavat Herran lunastamat: he tulevat Siioniin riemuhuudoin, päänsä päällä iankaikkinen ilo. Riemu ja ilo saavuttavat heidät, mutta murhe ja huokaus pakenevat.

Jesaja 36

KUNINGAS HISKIAN AJAN HISTORIAA
Assurin kuningas hyökkää Juudaan

[1] No ano décimo quarto do rei Ezequias, subiu Senaqueribe, rei da Assíria, contra todas as cidades fortificadas de Judá e as tomou.

[1]Kuningas Hiskian neljäntenätoista hallitusvuotena hyökkäsi Sanherib, Assurin kuningas, kaikkien Juudan linnoitettujen kaupunkien kimppuun ja valloitti ne.

[2] O rei da Assíria enviou Rabsaqué, de Laquis a Jerusalém, ao rei Ezequias, com grande exército; parou ele na extremidade do aqueduto do açude superior, junto ao caminho do campo do lavadeiro.

[2]Laakisista Assurin kuningas lähetti rabsaken suuren sotajoukon kanssa kuningas Hiskiaa vastaan Jerusalemiin. Rabsake pysähtyi Ylälammikon vesijohdolle, joka on Pyykinpesijänkedolle johtavan tien varrella.

[3] Então, saíram a encontrar-se com ele Eliaquim, filho de Hilquias, o mordomo, Sebna, o escrivão, e Joá, filho de Asafe, o cronista.

[3]Linnan päällikkö Eljakim, Hilkian poika, kirjuri Sebna ja kansleri Jooah, Aasafin poika, menivät hänen luokseen.

Rabsaqué afronta a Ezequias e ao Senhor

2 Reis 18.19-37; 2 Crônicas 32.9-19

Rabsaken puhe Jerusalemin edustalla

[4] Rabsaqué lhes disse: Dizei a Ezequias: Assim diz o sumo rei, o rei da Assíria: Que confiança é essa em que te estribas?

[4]Rabsake sanoi heille: ”Ilmoittakaa Hiskialle: Näin sanoo suuri kuningas, Assurin kuningas: 'Mihin perustuu tuo luottamus, joka sinulla on?

[5] Bem posso dizer-te que teu conselho e poder para a guerra não passam de vãs palavras; em quem, pois, agora confias, para que te rebeles contra mim?

[5] Minäpä sanon: luuletko sinä, että pelkkä huulten puhe riittää taidoksi ja voimaksi sodankäyntiin? Keneen sinä oikein luotat, kun kapinoit minua vastaan?

[6] Confias no Egito, esse bordão de cana esmagada, o qual, se alguém nele apoiar-se, lhe entrará pela mão e a traspassará; assim é Faraó, rei do Egito, para com todos os que nele confiam.

[6] Sinähän luotat Egyptiin, tuohon murtuneeseen ruokosauvaan, joka tunkeutuu sen käteen, joka siihen nojaa, ja lävistää sen. Sellainen on farao, Egyptin kuningas, kaikille, jotka luottavat häneen.

[7] Mas, se me dizes: Confiamos no SENHOR, nosso Deus, não é esse aquele cujos altos e altares Ezequias removeu e disse a Judá e a Jerusalém: Perante este altar adorareis?

[7]Ehkä vastaat minulle: 'Me luotamme Herraan , meidän Jumalaamme?' Mutta eikö Hiskia poistanut juuri hänen uhrikukkulansa ja alttarinsa? Eikö hän sanonut Juudalle ja

Jerusalemille: ’Vain tämän alttarin edessä teidän on kumartaen rukoiltava?’

[8] Ora, pois, empenha-te com meu senhor, rei da Assíria, e dar-te-ei dois mil cavalos, se de tua parte achares cavaleiros para os montar.

[8] Mutta lyö nyt vetoa minun herrani, Assurin kuninkaan, kanssa: minä annan sinulle kaksituhatta hevosta, jos itse pystyt hankkimaan niille ratsastajat.

[9] Como, pois, se não podes afugentar um só capitão dos menores dos servos do meu senhor, confias no Egito por causa dos carros e cavaleiros?

[9] Kuinka sitten voisit torjua ainoankaan käskynhaltijan, edes herrani vähäisimmän palvelijan, hyökkäyksen? Mutta sinähän luotatkin Egyptiin, sen vaunuihin ja ratsumiehiin.

[10] Acaso, subi eu agora sem o SENHOR contra esta terra, para a destruir? Pois o SENHOR mesmo me disse: Sobe contra a terra e destrói-a.

[10] Olenko minä siis Herran sallimatta hyökännyt tähän maahan hävittämään sitä? Herra itse sanoi minulle: ’Hyökkää tähän maahan ja hävitä se.’”

[11] Então, disseram Eliaquim, Sebna e Joá a Rabsaqué: Pedimos-te que fales em aramaico aos teus servos, porque o entendemos, e não nos fales em judaico, aos ouvidos do povo que está sobre os muros.

[11] Niin Eljakim, Sebna ja Jooah sanoivat rabsakelle: ”Puhu palvelijoillesi aramean kieltä, sillä me ymmärrämme sitä. Älä puhu meille juudan kieltä muurilla olevan väen kuullen.”

[12] Mas Rabsaqué lhes respondeu: Mandou-me, acaso, o meu senhor para dizer-te estas palavras a ti somente e a teu senhor? E não, antes, aos homens que estão assentados sobre os muros, para que comam convosco o seu próprio excremento e bebam a sua própria urina?

[12] Mutta rabsake vastasi: ”Onko minun herrani lähettänyt minut puhumaan näitä sanoja herrallesi ja sinulle? Eikö pikemminkin niille miehille, jotka istuvat muurilla ja joutuvat teidän kanssanne syömään omaa ulostettaan ja juomaan omaa virtsaansa?”

[13] Então, Rabsaqué se pôs em pé, e clamou em alta voz em judaico, e disse: Ouvi as palavras do sumo rei, do rei da Assíria.

[13] Sitten rabsake astui esiin, huusi kovalla äänellä juudan kielellä: ”Kuulkaa suuren kuninkaan, Assurin kuninkaan, sanoja!

[14] Assim diz o rei: Não vos engane Ezequias; porque não vos poderá livrar.

[14] Näin sanoo kuningas: ’Älkää antako Hiskian pettää itseänne, sillä hän ei voi teitä pelastaa.

[15] Nem tampouco Ezequias vos faça confiar no SENHOR, dizendo: O SENHOR certamente nos livrará, e esta cidade não será entregue nas mãos do rei da Assíria.

[15] Älköön Hiskia saako teitä luottamaan Herraan sanomalla: Varmasti Herra pelastaa meidät, eikä tätä kaupunkia anneta Assurin kuninkaan käsiin.'

[16] Não deis ouvidos a Ezequias; porque assim diz o rei da Assíria: Fazei as pazes comigo e vinde para mim; e comei, cada um da sua própria vide e da sua própria figueira, e bebei, cada um da água da sua própria cisterna;

[16] Älkää kuunnelko Hiskiaa, sillä Assurin kuningas sanoo näin: 'Tehkää sovinto minun kanssani ja antautukaa minulle, niin saatte syödä kukin oman viiniköynnöksenne ja viikunapuunne hedelmiä ja juoda kukin vettä omasta säiliöstänne,

[17] até que eu venha e vos leve para uma terra como a vossa; terra de cereal e de vinho, terra de pão e de vinhas.

[17] kunnes minä tulen ja vien teidät maahan, joka on teidän maanne kaltainen, viljan ja viinin maa, leivän ja viinitarhojen maa.

[18] Não vos engane Ezequias, dizendo: O SENHOR nos livrará. Acaso, os deuses das nações livraram cada um a sua terra das mãos do rei da Assíria?

[18] Älkää vain antako Hiskian johtaa teitä harhaan sanomalla: ' Herra pelastaa meidät'. Onko muidenkaan kansojen jumalista kukaan pelastanut maataan Assurin kuninkaan käsistä?

[19] Onde estão os deuses de Hamate e de Arpade? Onde estão os deuses de Sefarvaim? Acaso, livraram eles a Samaria das minhas mãos?

[19] Missä ovat Hamatin ja Arpadin jumalat? Missä ovat Sefarvaimin jumalat? Pelastivatko ne Samarian minun käsistäni?

[20] Quais são, dentre todos os deuses destes países, os que livraram a sua terra das minhas mãos, para que o SENHOR livre a Jerusalém das minhas mãos?

[20] Kuka kaikkien näiden maiden jumalista on pelastanut maansa minun käsistäni? Pelastaisiko sitten Herra Jerusalemin minun käsistäni?"

[21] Eles, porém, se calaram e não lhe responderam palavra; porque assim lhes havia ordenado o rei, dizendo: Não lhe respondereis.

[21] Mutta he olivat vaiti eivätkä vastanneet hänelle mitään, sillä kuninkaan käsky oli tämä: "Älkää vastatko hänelle mitään."

[22] Então, Eliaquim, filho de Hilquias, o mordomo, e Sebna, o escrivão, e Joá, filho

[22] Sitten palatsin päällikkö Eljakim, Hilkian poika, kirjuri Sebna ja kansleri

de Asafe, o cronista, rasgaram suas vestes, vieram ter com Ezequias e lhe referiram as palavras de Rabsaqué.

Isaías 37

Ezequias consulta a Isaías
2 Reis 19.1-7

[1] Tendo o rei Ezequias ouvido isto, rasgou as suas vestes, cobriu-se de pano de saco e entrou na Casa do SENHOR.

[2] Então, enviou a Eliaquim, o mordomo, a Sebna, o escrivão, e aos anciãos dos sacerdotes, com vestes de pano de saco, ao profeta Isaías, filho de Amoz,

[3] os quais lhe dissessem: Assim diz Ezequias: Este dia é dia de angústia, de castigo e de opróbrio; porque filhos são chegados à hora de nascer, e não há força para dá-los à luz.

[4] Porventura, o SENHOR, teu Deus, terá ouvido as palavras de Rabsaqué, a quem o rei da Assíria, seu senhor, enviou para afrontar o Deus vivo, e repreenderá as palavras que o SENHOR ouviu; faze, pois, tuas orações pelos que ainda subsistem.

[5] Foram, pois, os servos do rei Ezequias ter com Isaías;

[6] Isaías lhes disse: Dizei isto a vosso senhor: Assim diz o SENHOR: Não temas por causa das palavras que ouviste, com as quais os servos do rei da Assíria blasfemaram contra mim.

Jooah, Aasafin poika, palasivat Hiskian luo vaatteet rikki reväistyinä ja kertoivat hänelle, mitä rabsake oli puhunut.

Jesaja 37

Hiskia etsii Herran apua

[1]Kun kuningas Hiskia kuuli tämän, hän repäisi vaatteensa, pukeutui säkkipukuun ja meni Herran temppeliin.

[2]Sitten hän lähetti palatsin päällikön Eljakimin yhdessä kirjuri Sebnan ja pappien vanhimpien kanssa säkkeihin pukeutuneina profeetta Jesajan, Aamotsin pojan, luo.

[3] He sanoivat hänelle: ”Näin sanoo Hiskia: ’Tämä päivä on hädän, kurituksen ja häväistyksen päivä. Lapset ovat tulleet kohdun suulle saakka, mutta ei ole voimaa synnyttää.

[4]Ehkä Herra , sinun Jumalasi, kuulee rabsaken sanat, joilla hänen herransa, Assurin kuningas, on lähettänyt hänet pilkkaamaan elävää Jumalaa, ja rankaisee rabsakea hänen sanoistaan. Herra , sinun Jumalasi, on kuullut ne. Kohota siis nyt rukous jäännöksen puolesta, joka on jäljellä.’”

Jesaja ennustaa Sanheribin kuoleman

[5]Kun kuningas Hiskian palvelijat tulivat Jesajan luo,

[6] Jesaja sanoi heille: ”Kertokaa herrallenne: ’Näin sanoo Herra : Älä pelkää niitä sanoja, jotka olet kuullut ja joilla Assurin kuninkaan palvelijat ovat minua häväisseet.

[7] Eis que meterei nele um espírito, e ele, ao ouvir certo rumor, voltará para a sua terra; e nela eu o farei cair morto à espada.

[7] Katso, minä annan mennä häneen sellaisen hengen, että hän kuultuaan sanoman palaa omaan maahansa. Minä annan hänen kaatua miekkaan omassa maassaan.'"

A carta do rei da Assíria
2 Reis 19.8-13

Sanherib uhkailee Hiskiaa

[8] Voltou, pois, Rabsaqué e encontrou o rei da Assíria pelejando contra Libna; porque ouvira que o rei já se havia retirado de Laquis.

[8]Rabsake lähti takaisin ja tapasi Assurin kuninkaan sotimasta Libnaa vastaan. Hän oli näet kuullut, että tämä oli lähtenyt pois Laakisista.

[9] O rei ouviu que, a respeito de Tiraca, rei da Etiópia, se dizia: Saiu para guerrear contra ti. Assim que ouviu isto, enviou mensageiros a Ezequias, dizendo:

[9] Mutta sitten Sanheribille kerrottiin, että Kuusin kuningas Tirhaka oli lähtenyt liikkeelle sotiakseen häntä vastaan. Silloin Sanherib lähetti lähettiläitä Hiskian luo ja käski heitä:

[10] Assim falareis a Ezequias, rei de Judá: Não te engane o teu Deus, em quem confias, dizendo: Jerusalém não será entregue nas mãos do rei da Assíria.

[10] "Sanokaa näin Hiskialle, Juudan kuninkaalle: 'Älä anna Jumalasi, johon luotat, pettää itseäsi äläkä ajattele, ettei Jerusalemia anneta Assurin kuninkaan käsiin.

[11] Já tens ouvido o que fizeram os reis da Assíria a todas as terras, como as destruíram totalmente; e crês tu que te livrarias?

[11]Olethan kuullut, mitä Assurin kuninkaat ovat tehneet kaikille maille, kuinka he ovat vihkineet ne tuhon omiksi. Ja sinäkö pelastuisit!

[12] Porventura, os deuses das nações livraram os povos que meus pais destruíram: Gozã, Harã, Rezefe e os filhos de Éden, que estavam em Telassar?

[12] Pelastivatko kansojen jumalat niitä, jotka minun isäni tuhosivat: Goosanin, Harranin, Resefin ja Telassarin edeniläiset?

[13] Onde está o rei de Hamate, e o rei de Arpade, e o rei da cidade de Sefarvaim, de Hena e de Iva?

[13] Missä ovat Hamatin kuningas ja Arpadin kuningas, Sefarvaimin kaupungin kuningas, Heenan ja Ivvan kuningas?'"

A oração de Ezequias
2 Reis 19.14-19

Hiskian rukous

[14] Tendo Ezequias recebido a carta das mãos dos mensageiros, leu-a; então, subiu

[14]Kun Hiskia oli ottanut kirjeen lähettiläiden kädestä ja lukenut sen, hän

à Casa do SENHOR, estendeu-a perante o SENHOR

[15] e orou ao SENHOR, dizendo:

[16] Ó SENHOR dos Exércitos, Deus de Israel, que estás entronizado acima dos querubins, tu somente és o Deus de todos os reinos da terra; tu fizeste os céus e a terra.

[17] Inclina, ó SENHOR, os ouvidos e ouve; abre, SENHOR, os olhos e vê; ouve todas as palavras de Senaqueribe, as quais ele enviou para afrontar o Deus vivo.

[18] Verdade é, SENHOR, que os reis da Assíria assolaram todos os países e suas terras

[19] e lançaram no fogo os deuses deles, porque deuses não eram, senão obra de mãos de homens, madeira e pedra; por isso, os destruíram.

[20] Agora, pois, ó SENHOR, nosso Deus, livra-nos das suas mãos, para que todos os reinos da terra saibam que só tu és o SENHOR.

O profeta conforta a Ezequias

2 Reis 19.20-34

[21] Então, Isaías, filho de Amoz, mandou dizer a Ezequias: Assim diz o SENHOR, o Deus de Israel: Visto que me pediste acerca de Senaqueribe, rei da Assíria,

[22] esta é a palavra que o SENHOR falou a respeito dele: A virgem, filha de Sião, te despreza e zomba de ti; a filha de Jerusalém meneia a cabeça por detrás de ti.

meni Herran temppeliin ja levitti kirjeen Herran eteen.

[15] Sitten Hiskia rukoili Herraa näillä sanoilla:

[16] ” Herra Sebaot, Israelin Jumala, sinä, jonka valtaistuin on kerubien keskellä, sinä yksin olet maan kaikkien valtakuntien Jumala. Sinä olet tehnyt taivaan ja maan.

[17] Herra, kallista korvasi ja kuule! Herra , avaa silmäsi ja katso! Kuule kaikki Sanheribin sanat, jotka hän kirjoitti pilkatakseen elävää Jumalaa.

[18] On totta, Herra , että Assurin kuninkaat ovat hävittäneet kaikki kansat ja niiden maat.

[19] He ovat heittäneet niiden jumalat tuleen. Eivöthän ne olleetkaan jumalia vaan ihmiskätten tekoa, puuta ja kiveä, ja sen vuoksi he voivat hävittää ne.

[20] Herra, meidän Jumalamme, pelasta nyt meidät hänen käsistään, jotta kaikki maan valtakunnat tulisivat tietämään, että sinä olet Herra , sinä yksin.”

Herra taltuttaa Assurin kuninkaan ylpeyden

[21]Niin Jesaja, Aamotsin poika, lähetti Hiskialle tämän sanan: ”Näin sanoo Herra , Israelin Jumala: Koska olet rukoillut minua avuksi Sanheribia, Assurin kuningasta, vastaan,

[22] niin tämä on se sana, jonka Herra on puhunut hänestä: Neitsyt, tytär Siion, halveksii ja pilkkaa sinua. Tytär Jerusalem nyökyttää päätään sinun jälkeesi.

[23] A quem afrontaste e de quem blasfemaste? E contra quem alçaste a voz e arrogantemente ergueste os olhos? Contra o Santo de Israel.

[24] Por meio dos teus servos, afrontaste o SENHOR e disseste: Com a multidão dos meus carros, subi ao cimo dos montes, ao mais interior do Líbano; deitarei abaixo os seus altos cedros e os ciprestes escolhidos, chegarei ao seu mais alto cimo, ao seu denso e fértil pomar.

[25] Cavei e bebi as águas e com a planta de meus pés sequei todos os rios do Egito.

[26] Acaso, não ouviste que já há muito dispus eu estas coisas, já desde os dias remotos o tinha planejado? Agora, porém, as faço executar e eu quis que tu reduzisses a montões de ruínas as cidades fortificadas.

[27] Por isso, os seus moradores, debilitados, andaram cheios de temor e envergonhados; tornaram-se como a erva do campo, e a erva verde, e o capim dos telhados, e o cereal queimado antes de amadurecer.

[28] Mas eu conheço o teu assentar, e o teu sair, e o teu entrar, e o teu furor contra mim.

[29] Por causa do teu furor contra mim, e porque a tua arrogância subiu até aos meus ouvidos, eis que porei o meu anzol no teu nariz, e o meu freio, na tua boca, e te farei voltar pelo caminho por onde vieste.

[23] Ketä olet pilkannut ja herjannut, ketä vastaan olet äänesi korottanut? Korkealle olet kohottanut katseesi Israelin Pyhää vastaan.

[24] Palvelijoittesi kautta sinä herjasit Herraa ja sanoit: 'Monine vaunuineni minä nousin vuorten harjalle, Libanonin ääriin saakka. Minä hakkasin maahan sen korkeat setrit, sen parhaat sypressit, ja tunkeuduin sen korkeimmalle harjalle, sen rehevimpään metsään.

[25] Minä kaivoin kaivoja ja join vettä, jalkapohjillani minä kuivasin kaikki Egyptin virrat.'

[26] Etkö ole kuullut: jo kauan sitten minä olen tämän valmistanut, muinaisuudesta saakka tätä suunnitellut! Nyt minä olen sen toteuttanut, ja sinä sait hävittää varustetut kaupungit autioiksi kiviröykkiöiksi.

[27] Niiden asukkaat olivat voimattomia, kauhu ja häpeä valtasi heidät. Heidän kävi kuin kedon ruohon, kuin viheriöivän heinän, kuin katolla kasvavien korsien ja kuin pengermien viljan, joka kuivettuu ennen oljelle tulemistaan.

[28] Istuitpa sinä tai menit ulos tai sisään, minä sen tiedän, samoin kuin sen, että sinä raivoat minua vastaan.

[29]Koska sinä raivoat minua vastaan ja sinun ylimielisyytesi on tullut korviini, minä panen koukkuni sinun nenääsi ja suitseni sinun suuhusi ja vien sinut takaisin samaa tietä, jota tulitkin."

Herra antaa merkin Hiskialle

[30] Isto te será por sinal: este ano se comerá o que espontaneamente nascer e no segundo ano o que daí proceder; no terceiro ano, porém, semeai e colhei, plantai vinhas e comei os seus frutos.

[30]”Tämä on sinulle merkkinä: tänä vuonna syödään jälkikasvua ja toisena vuonna kesantoviljaa, mutta kolmantena vuonna kylväkää ja leikatkaa, istuttakaa viinitarhoja ja nauttikaa niiden hedelmää.

[31] O que escapou da casa de Judá e ficou de resto tornará a lançar raízes para baixo e dará fruto por cima;

[31] Juudan heimon pelastuneet – ne jotka ovat jääneet jäljelle – tekevät taas juurta alaspäin ja hedelmää ylöspäin.

[32] porque de Jerusalém sairá o restante, e do monte Sião, o que escapou. O zelo do SENHOR dos Exércitos fará isto.

[32] Sillä Jerusalemista lähtee kasvamaan jäännös, pelastunut joukko Siionin vuorelta. Herran Sebaotin kiivaus on sen tekevä.”

Herra pelastaa Jerusalemin

[33] Pelo que assim diz o SENHOR acerca do rei da Assíria: Não entrará nesta cidade, nem lançará nela flecha alguma, não virá perante ela com escudo, nem há de levantar tranqueiras contra ela.

[33]”Sen tähden, näin sanoo Herra Assurin kuninkaasta: Hän ei tule tähän kaupunkiin eikä siihen nuolta ammu, ei tuo sen edustalle kilpeä eikä luo sitä vastaan vallia.

[34] Pelo caminho por onde vier, por esse voltará; mas nesta cidade não entrará, diz o SENHOR.

[34] Hän palaa samaa tietä, jota hän tuli. Tähän kaupunkiin hän ei tule, sanoo Herra .

[35] Porque eu defenderei esta cidade, para a livrar, por amor de mim e por amor do meu servo Davi.

[35] Sillä minä olen tämän kaupungin turvana ja pelastan sen itseni tähden ja palvelijani Daavidin tähden.”

A destruição do exército dos assírios

2 Reis 19.35-37; 2 Crônicas 32.21-22

Sanheribin tappio ja kuolema

[36] Então, saiu o Anjo do SENHOR e feriu no arraial dos assírios a cento e oitenta e cinco mil; e, quando se levantaram os restantes pela manhã, eis que todos estes eram cadáveres.

[36]Niin Herran enkeli lähti liikkeelle ja löi Assurin leirissä kuoliaaksi satakahdeksankymmentäviisituhatta miestä. Kun varhain aamulla noustiin, huomattiin, että ne kaikki olivat kuolleet.

[37] Retirou-se, pois, Senaqueribe, rei da Assíria, e se foi; voltou e ficou em Nínive.

[37] Silloin Sanherib, Assurin kuningas, purki leirinsä ja lähti pois. Hän palasi maahansa ja jäi Niiniveen.

[38] Sucedeu que, estando ele a adorar na casa de Nisroque, seu deus, Adrameleque e Sarezer, seus filhos, o feriram à espada e

[38] Kun hän kerran oli kumartuneena rukoukseen jumalansa Nisrokin temppelissä, hänen poikansa Adrammelek

fugiram para a terra de Ararate; e Esar-Hadom, seu filho, reinou em seu lugar.

ja Sareser surmasivat hänet miekalla. Sitten he pakenivat Araratin maahan. Kuninkaaksi Sanheribin jälkeen tuli hänen poikansa Eesarhaddon .

Isaías 38

A doença de Ezequias e a sua cura maravilhosa
2 Reis 20.1-11; 2 Crônicas 32.24-31

1 Naqueles dias, Ezequias adoeceu de uma enfermidade mortal; veio ter com ele o profeta Isaías, filho de Amoz, e lhe disse: Assim diz o SENHOR: Põe em ordem a tua casa, porque morrerás e não viverás.

2 Então, virou Ezequias o rosto para a parede e orou ao SENHOR.

3 E disse: Lembra-te, SENHOR, peço-te, de que andei diante de ti com fidelidade, com inteireza de coração e fiz o que era reto aos teus olhos; e chorou muitíssimo.

4 Então, veio a palavra do SENHOR a Isaías, dizendo:

5 Vai e dize a Ezequias: Assim diz o SENHOR, o Deus de Davi, teu pai: Ouvi a tua oração e vi as tuas lágrimas; acrescentarei, pois, aos teus dias quinze anos.

6 Livrar-te-ei das mãos do rei da Assíria, a ti e a esta cidade, e defenderei esta cidade.

7 Ser-te-á isto da parte do SENHOR como sinal de que o SENHOR cumprirá esta palavra que falou:

Jesaja 38

Hiskian sairaus ja paraneminen

1Niihin aikoihin Hiskia sairastui ja oli kuolemaisillaan. Profeetta Jesaja, Aamotsin poika, tuli hänen luokseen ja sanoi hänelle: ”Näin sanoo Herra : Järjestä talosi asiat, sillä sinä kuolet etkä enää parane.”

2Niin Hiskia käänsi kasvonsa seinään päin ja rukoili Herraa :

3 ”Oi Herra , muista, kuinka minä olen vaeltanut sinun edessäsi uskollisesti ja ehyellä sydämellä ja tehnyt sitä, mikä on hyvää sinun silmissäsi.” Ja Hiskia itki katkerasti.

4 Silloin Jesajalle tuli tämä Herran sana:

5 ”Mene ja sano Hiskialle: ’Näin sanoo Herra , isäsi Daavidin Jumala: Minä olen kuullut sinun rukouksesi, olen nähnyt kyyneleesi. Katso, minä lisään elinpäiviisi viisitoista vuotta.

6 Minä pelastan sinut ja tämän kaupungin Assurin kuninkaan käsistä ja olen tämän kaupungin turvana.

7 Ja tämä on sinulle merkkinä Herralta siitä,
että Herra toteuttaa tämän asian, jonka hän on ilmoittanut:

[8] eis que farei retroceder dez graus a sombra lançada pelo sol declinante no relógio de Acaz. Assim, retrocedeu o sol os dez graus que já havia declinado.

[8] katso, minä annan varjon siirtyä Aahaksen portaikossa taaksepäin kymmenen askelmaa, jotka se on jo laskeutunut auringon mukana.'" Ja auringon varjo siirtyi portaikossa takaisin kymmenen askelmaa, jotka se oli jo laskeutunut.

Cântico de Ezequias

[9] Cântico de Ezequias, rei de Judá, depois de ter estado doente e se ter restabelecido:

[10] Eu disse: Em pleno vigor de meus dias, hei de entrar nas portas do além; roubado estou do resto dos meus anos.

[11] Eu disse: já não verei o SENHOR na terra dos viventes; jamais verei homem algum entre os moradores do mundo.

[12] A minha habitação foi arrancada e removida para longe de mim, como a tenda de um pastor; tu, como tecelão, me cortarás a vida da urdidura, do dia para a noite darás cabo de mim.

[13] Espero com paciência até à madrugada, mas ele, como leão, me quebrou todos os ossos; do dia para a noite darás cabo de mim.

[14] Como a andorinha ou o grou, assim eu chilreava e gemia como a pomba; os meus olhos se cansavam de olhar para cima. Ó SENHOR, ando oprimido, responde tu por mim.

[15] Que direi? Como prometeu, assim me fez; passarei tranqüilamente por todos os

Hiskian ylistyslaulu

[9]Hiskian, Juudan kuninkaan, laulu, hänen toivuttuaan sairaudesta:

[10] ”Minä sanoin: Kesken rauhallisten päivieni minun on mentävä sisään tuonelan porteista. Jäljellä olevat vuoteni on riistetty minulta.

[11]Minä sanoin: Enää en saa nähdä Herraa, Herraa, elävien maassa, enää en saa katsella ihmisiä maan asukkaiden joukossa.

[12] Minun majani puretaan ja viedään minulta kuin paimenen teltta. Olen kiertänyt loppuun elämäni kuin kutoja kankaansa, minut leikataan irti loimilangoista. Ennen kuin päivä muuttuu yöksi, sinä teet minusta lopun.

[13] Minä pysyttelin hiljaa aamuun asti. Kuin leijona hän murskaa kaikki minun luuni. Ennen kuin päivä muuttuu yöksi, sinä teet minusta lopun.

[14] Kuin pääskynen, kuin kurki minä kuikutan, minä kujerran kuin kyyhkynen; nääntyen katsovat silmäni korkeuteen. Herra, minä olen ahtaalla, tule puolustajakseni!

[15]Mitä nyt sanonkaan? Hän lupasi minulle ja myös täytti lupauksensa. Hiljaisesti

meus anos, depois desta amargura da minha alma.

[16] SENHOR, por estas disposições tuas vivem os homens, e inteiramente delas depende o meu espírito; portanto, restaura-me a saúde e faze-me viver.

[17] Eis que foi para minha paz que tive eu grande amargura; tu, porém, amaste a minha alma e a livraste da cova da corrupção, porque lançaste para trás de ti todos os meus pecados.

[18] A sepultura não te pode louvar, nem a morte glorificar-te; não esperam em tua fidelidade os que descem à cova.

[19] Os vivos, somente os vivos, esses te louvam como hoje eu o faço; o pai fará notória aos filhos a tua fidelidade.

[20] O SENHOR veio salvar-me; pelo que, tangendo os instrumentos de cordas, nós o louvaremos todos os dias de nossa vida, na Casa do SENHOR.

[21] Ora, Isaías dissera: Tome-se uma pasta de figos e ponha-se como emplasto sobre a úlcera; e ele recuperará a saúde.

[22] Também dissera Ezequias: Qual será o sinal de que hei de subir à Casa do SENHOR?

minä vaellan kaikki elämäni vuodet sieluni katkeran murheen vuoksi.

[16] Herra, tämän kaltaiset ovat elämäksi; niissä on minun henkeni elämä kokonaan. Sinä vahvistat minua ja annat minun elää.

[17] Katso, minun parhaakseni koitui katkera murhe. Sinä rakastit minun sieluani, nostit sen kuoleman kuilusta. Sinä heitit selkäsi taakse kaikki minun syntini.

[18] Eihän tuonela sinua kiitä, kuolema ei sinua ylistä. Hautaan vaipuneet eivät pane toivoaan sinun uskollisuuteesi.

[19] Elävät, elävät sinua kiittävät, niin kuin minä tänä päivänä. Isä ilmoittaa lapsilleen sinun uskollisuutesi.

[20] Herra on minun auttajani. Soittakaamme minun laulujani kaikkina elinpäivinämme Herran huoneessa.”

[21] Jesaja käski tuoda viikunakakun ja hautoa sillä paisetta, että Hiskia tulisi terveeksi.

[22] Hiskia kysyi: ”Mikä on merkkinä siitä, että voin mennä Herran huoneeseen?”

Isaías 39

A embaixada da Babilônia

2 Reis 20.12-19

[1] Nesse tempo, Merodaque-Baladã, filho de Baladã, rei da Babilônia, enviou cartas e um presente a Ezequias, porque soube que estivera doente e já tinha convalescido.

Jesaja 39

Baabelin kuninkaan lähettiläät

[1] Siihen aikaan Merodak-Baladan, Baladanin poika, Baabelin kuningas, lähetti Hiskialle kirjeen ja lahjoja, kun oli kuullut hänen olleen sairaana ja parantuneen.

[2] Ezequias se agradou disso e mostrou aos mensageiros a casa do seu tesouro, a prata, o ouro, as especiarias, os óleos finos, todo o seu arsenal e tudo quanto se achava nos seus tesouros; nenhuma coisa houve, nem em sua casa, nem em todo o seu domínio, que Ezequias não lhes mostrasse.

[3] Então, Isaías, o profeta, veio ao rei Ezequias e lhe disse: Que foi que aqueles homens disseram e donde vieram a ti? Respondeu Ezequias: De uma terra longínqua vieram a mim, da Babilônia.

[4] Perguntou ele: Que viram em tua casa? Respondeu Ezequias: Viram tudo quanto há em minha casa; coisa nenhuma há nos meus tesouros que eu não lhes mostrasse.

[5] Então, disse Isaías a Ezequias: Ouve a palavra do SENHOR dos Exércitos:

[6] Eis que virão dias em que tudo quanto houver em tua casa, com o que entesouraram teus pais até ao dia de hoje, será levado para a Babilônia; não ficará coisa alguma, disse o SENHOR.

[7] Dos teus próprios filhos, que tu gerares, tomarão, para que sejam eunucos no palácio do rei da Babilônia.

[8] Então, disse Ezequias a Isaías: Boa é a palavra do SENHOR que disseste. Pois pensava: Haverá paz e segurança em meus dias.

Isaías 40

[2]Hiskia iloitsi lähettiläiden tulosta ja näytti heille varastohuoneensa, hopean ja kullan, hajuaineet ja hienon öljyn, koko asehuoneensa ja kaiken, mitä hänen aarrekammioissaan oli. Hiskian talossa eikä koko hänen valtakunnassaan ollut mitään, mitä hän ei olisi heille näyttänyt.

[3]Mutta profeetta Jesaja tuli kuningas Hiskian luo ja kysyi häneltä: ”Mitä nämä miehet ovat sanoneet, ja mistä he ovat tulleet sinun luoksesi?” Hiskia vastasi: ”He ovat tulleet luokseni kaukaisesta maasta, Baabelista.”

[4]Hän kysyi edelleen: ”Mitä he ovat nähneet talossasi?” Hiskia vastasi: ”He ovat nähneet kaiken, mitä talossani on. Aarrekammioissani ei ole mitään, mitä en olisi heille näyttänyt”.

[5]Niin Jesaja sanoi Hiskialle: ”Kuule Herran Sebaotin sana:

[6]Katso, päivät tulevat, jolloin kaikki, mitä sinun talossasi on ja mitä isäsi ovat koonneet tähän päivään asti, viedään pois Baabeliin. Mitään ei jää jäljelle, sanoo Herra .

[7]Sinun poikiasi – jälkeläisiäsi, jotka sinulle syntyvät – viedään hovipalvelijoiksi Baabelin kuninkaan palatsiin.”

[8]Hiskia sanoi Jesajalle: ” Herran sana, jonka olet puhunut, on hyvä.” Hän näet ajatteli: ”Onpahan rauha ja turvallisuus minun päivinäni.”

Jesaja 40

HERRA PELASTAA Israelin BAABELISTA

O Senhor vem

[1] Consolai, consolai o meu povo, diz o vosso Deus.

[2] Falai ao coração de Jerusalém, bradai-lhe que já é findo o tempo da sua milícia, que a sua iniqüidade está perdoada e que já recebeu em dobro das mãos do SENHOR por todos os seus pecados.

[3] Voz do que clama no deserto: Preparai o caminho do SENHOR; endireitai no ermo vereda a nosso Deus.

[4] Todo vale será aterrado, e nivelados, todos os montes e outeiros; o que é tortuoso será retificado, e os lugares escabrosos, aplanados.

[5] A glória do SENHOR se manifestará, e toda a carne a verá, pois a boca do SENHOR o disse.

[6] Uma voz diz: Clama; e alguém pergunta: Que hei de clamar? Toda a carne é erva, e toda a sua glória, como a flor da erva;

[7] seca-se a erva, e caem as flores, soprando nelas o hálito do SENHOR. Na verdade, o povo é erva;

[8] seca-se a erva, e cai a sua flor, mas a palavra de nosso Deus permanece eternamente.

[9] Tu, ó Sião, que anuncias boas-novas, sobe a um monte alto! Tu, que anuncias boas-novas a Jerusalém, ergue a tua voz fortemente; levanta-a, não temas e dize às cidades de Judá: Eis aí está o vosso Deus!

[10] Eis que o SENHOR Deus virá com poder, e o seu braço dominará; eis que o seu

Pelastuksen sanoma Israelille

[1]”Lohduttakaa, lohduttakaa minun kansaani”, sanoo teidän Jumalanne.

[2] ”Puhukaa lempeästi Jerusalemille ja julistakaa sille, että sen vaivanaika on päättynyt ja sen syntivelka on sovitettu. Se on saanut Herran kädestä kaksin verroin kaikista synneistään.”

[3]Huutavan ääni kuuluu: ”Raivatkaa autiomaahan tie Herralle , tasoittakaa arolle valtatie meidän Jumalallemme.

[4]Jokainen laakso korotettakoon, jokainen vuori ja kukkula alennettakoon. Koleikoista tulkoon tasankoja ja louhikoista tasaista maata.

[5] Herran kunnia ilmestyy, kaikki liha saa sen nähdä. Sillä Herran suu on puhunut.”

[6]Ääni sanoo: ”Huuda!” Toinen vastaa: ”Mitä minä huudan?” Kaikki liha on kuin ruohoa ja kaikki sen kauneus kuin kedon kukkanen.

[7]Ruoho kuivuu, kukkanen lakastuu, kun Herran henkäys puhaltaa siihen. Totisesti, ruohoa on kansa.

[8] Ruoho kuivuu, kukkanen lakastuu, mutta meidän Jumalamme sana pysyy ikuisesti.

[9]Nouse korkealle vuorelle, Siion, ilosanoman tuoja. Korota voimakkaasti äänesi, Jerusalem, ilosanoman tuoja! Korota äänesi, älä pelkää, sano Juudan kaupungeille: ”Katsokaa, teidän Jumalanne!”

[10]Herra, Herra , tulee voimallisena, hänen käsivartensa hallitsee. Katso, hänen

galardão está com ele, e diante dele, a sua recompensa.

11 Como pastor, apascentará o seu rebanho; entre os seus braços recolherá os cordeirinhos e os levará no seio; as que amamentam ele guiará mansamente.

A majestade do Senhor

12 Quem na concha de sua mão mediu as águas e tomou a medida dos céus a palmos? Quem recolheu na terça parte de um efa o pó da terra e pesou os montes em romana e os outeiros em balança de precisão?

13 Quem guiou o Espírito do SENHOR? Ou, como seu conselheiro, o ensinou?

14 Com quem tomou ele conselho, para que lhe desse compreensão? Quem o instruiu na vereda do juízo, e lhe ensinou sabedoria, e lhe mostrou o caminho de entendimento?

15 Eis que as nações são consideradas por ele como um pingo que cai de um balde e como um grão de pó na balança; as ilhas são como pó fino que se levanta.

16 Nem todo o Líbano basta para queimar, nem os seus animais, para um holocausto.

17 Todas as nações são perante ele como coisa que não é nada; ele as considera menos do que nada, como um vácuo.

18 Com quem comparareis a Deus? Ou que coisa semelhante confrontareis com ele?

19 O artífice funde a imagem, e o ourives a cobre de ouro e cadeias de prata forja para ela.

palkkansa on hänen mukanaan, hänen työnsä ansio käy hänen edellään.

11Hän kaitsee laumaansa paimenen lailla. Hän kokoaa karitsat käsivartensa turviin ja kantaa niitä sylissään, johdattelee imettäviä lampaita.

Jumalan suuruus ja kaikkivaltius

12Kuka on kourallaan mitannut vedet ja vaaksalla määrännyt taivaitten mitat? Kuka on saanut kolmannesmittaan mahtumaan maan tomun? Kuka on puntarillaan punninnut vuoret, vaa’allaan kukkulat?

13Kuka on ohjannut Herran Henkeä, ollut hänen neuvonantajansa ja opettajansa?

14Kenen kanssa hän on neuvotellut, niin että tämä olisi ohjannut häntä ymmärrykseen ja opastanut oikealle polulle, opettamalla lisännyt hänen tietoaan ja osoittanut hänelle ymmärryksen tien?

15 Katso, kansakunnat ovat kuin pisara meressä , ne ovat kuin tomuhiukkanen vaa’assa. Meren saaret hän nostaa ilmaan kuin hiekkajyvän.

16Ei Libanon riittäisi polttopuiksi eivätkä sen eläimet polttouhreiksi.

17Kaikki kansakunnat ovat kuin ei mitään hänen edessään, ne ovat hänelle kuin ei mitään, kuin tyhjyys.

18 Kenen kaltaisena te siis pidätte Jumalaa, minkä muotoiseksi te hänet teette?

19Mestari valaa jumalankuvan, kultaseppä päällystää sen kullalla, takoo sille hopeaketjut.

[20] O sacerdote idólatra escolhe madeira que não se corrompe e busca um artífice perito para assentar uma imagem esculpida que não oscile.

[20]Kenellä ei ole varaa sellaiseen uhrilahjaan, se valitsee puun, joka ei lahoa, ja etsii taitavan mestarin pystyttämään jumalankuvan, joka ei horju.

[21] Acaso, não sabeis? Porventura, não ouvis? Não vos tem sido anunciado desde o princípio? Ou não atentastes para os fundamentos da terra?

[21] Ettekö tiedä, ettekö ole kuulleet? Eikö teille ole alusta asti ilmoitettu, ettekö ole ymmärtäneet, miten maa on perustettu?

[22] Ele é o que está assentado sobre a redondeza da terra, cujos moradores são como gafanhotos; é ele quem estende os céus como cortina e os desenrola como tenda para neles habitar;

[22] Hän istuu korkealla maan piirin yläpuolella, kuin heinäsirkkoja ovat sen asukkaat. Hän levittää taivaan kuin harson, pingottaa sen kuin teltan asuttavaksi.

[23] é ele quem reduz a nada os príncipes e torna em nulidade os juízes da terra.

[23]Hän tekee ruhtinaat olemattomiksi, saattaa maan tuomarit tyhjän veroisiksi.

[24] Mal foram plantados e semeados, mal se arraigou na terra o seu tronco, já se secam, quando um sopro passa por eles, e uma tempestade os leva como palha.

[24]Tuskin heidät on istutettu, tuskin kylvetty, tuskin heidän vesansa on juurtunut maahan, kun hän jo puhaltaa heihin, ja he kuivettuvat. Myrsky tempaa heidät mukaansa kuin oljenkorret.

[25] A quem, pois, me comparareis para que eu lhe seja igual? – diz o Santo.

[25]”Keneen te siis minua vertaatte, niin että minä olisin hänen kaltaisensa?” sanoo Pyhä.

[26] Levantai ao alto os olhos e vede. Quem criou estas coisas? Aquele que faz sair o seu exército de estrelas, todas bem contadas, as quais ele chama pelo nome; por ser ele grande em força e forte em poder, nem uma só vem a faltar.

[26] Kohottakaa katseenne korkeutta kohti ja katsokaa: kuka on nämä luonut? Hän, joka johdattaa esiin niiden joukot täysilukuisina, joka nimeltä kutsuu ne kaikki. Suuri on hänen väkevyytensä ja valtaisa hänen voimansa; yksikään ei jää pois.

Herra vahvistaa väsyneitä

[27] Por que, pois, dizes, ó Jacó, e falas, ó Israel: O meu caminho está encoberto ao SENHOR, e o meu direito passa despercebido ao meu Deus?

[27]Miksi sinä, Jaakob, sanot näin, miksi puhut näin, Israel: ”Minun tieni on Herralta salassa, oikeuteni jää vaille Jumalani huomiota.”

[28] Não sabes, não ouviste que o eterno Deus, o SENHOR, o Criador dos fins da terra, nem se cansa, nem se fatiga? Não se pode esquadrinhar o seu entendimento.

[29] Faz forte ao cansado e multiplica as forças ao que não tem nenhum vigor.

[30] Os jovens se cansam e se fatigam, e os moços de exaustos caem,
[31] mas os que esperam no SENHOR renovam as suas forças, sobem com asas como águias, correm e não se cansam, caminham e não se fatigam.

[28] Etkö tiedä, etkö ole kuullut? Herra on iankaikkinen Jumala, hän on luonut maan ääret. Ei hän väsy eikä uuvu, hänen ymmärryksensä on tutkimaton.
[29] Hän antaa väsyneelle voimaa ja voimattomalle väkevyyttä runsain määrin.
[30] Nuorukaiset väsyvät ja uupuvat, nuoret miehet kompastuvat ja kaatuvat,
[31] mutta ne, jotka Herraa odottavat, saavat uuden voiman. He kohottavat siipensä kuin kotkat. He juoksevat eivätkä uuvu, he vaeltavat eivätkä väsy.

Isaías 41

Deus suscita o Redentor

[1] Calai-vos perante mim, ó ilhas, e os povos renovem as suas forças; cheguem-se e, então, falem; cheguemo-nos e pleiteemos juntos.
[2] Quem suscitou do Oriente aquele a cujos passos segue a vitória? Quem faz que as nações se lhe submetam, e que ele calque aos pés os reis, e com a sua espada os transforme em pó, e com o seu arco, em palha que o vento arrebata?
[3] Persegue-os e passa adiante em segurança, por uma vereda que seus pés jamais trilharam.

[4] Quem fez e executou tudo isso? Aquele que desde o princípio tem chamado as gerações à existência, eu, o SENHOR, o primeiro, e com os últimos eu mesmo.

Jesaja 41

Herra ohjaa kansojen vaiheita

[1]Vaietkaa, meren saaret, kuunnelkaa minua. Kansat kerätkööt voimansa, astukoot esiin ja sitten puhukoot. Käykäämme oikeutta keskenämme.
[2]Kuka herätti idästä hänet, jota vanhurskaus seuraa joka askeleella? Kuka antaa kansat hänen valtaansa ja kukistaa kuninkaat? Kuka muuttaa heidän miekkansa tomuksi, heidän jousensa lentäviksi oljenkorsiksi?
[3]Hän ajaa heitä takaa, kulkee turvallisesti polkua, jota hänen jalkansa eivät ole ennen kulkeneet.
[4] Kuka on tämän tehnyt ja saanut aikaan? Hän, joka alusta asti on kutsunut sukupolvet esiin: minä, Herra , joka olen ensimmäinen ja viimeistenkin keskellä vielä sama.

5 Os países do mar viram isto e temeram, os fins da terra tremeram, aproximaram-se e vieram.

6 Um ao outro ajudou e ao seu próximo disse: Sê forte.

7 Assim, o artífice anima ao ourives, e o que alisa com o martelo, ao que bate na bigorna, dizendo da soldadura: Está bem feita. Então, com pregos fixa o ídolo para que não oscile.

8 Mas tu, ó Israel, servo meu, tu, Jacó, a quem elegi, descendente de Abraão, meu amigo,

9 tu, a quem tomei das extremidades da terra, e chamei dos seus cantos mais remotos, e a quem disse: Tu és o meu servo, eu te escolhi e não te rejeitei,

10 não temas, porque eu sou contigo; não te assombres, porque eu sou o teu Deus; eu te fortaleço, e te ajudo, e te sustento com a minha destra fiel.

11 Eis que envergonhados e confundidos serão todos os que estão indignados contra ti; serão reduzidos a nada, e os que contendem contigo perecerão.

12 Aos que pelejam contra ti, buscá-los-ás, porém não os acharás; serão reduzidos a nada e a coisa de nenhum valor os que fazem guerra contra ti.

13 Porque eu, o SENHOR, teu Deus, te tomo pela tua mão direita e te digo: Não temas, que eu te ajudo.

5Meren saaret näkivät sen ja säikähtivät, maan ääret vapisivat. Ne lähestyivät ja tulivat tänne.

6He auttavat toinen toistaan ja sanovat toisilleen: ”Pysy lujana!”

7 Puuseppä rohkaisee kultaseppää, levyn vasaroitsija alasimen takojaa. Juotoksesta sanotaan: ”Se on hyvä”, ja jumalankuva vahvistetaan nauloilla, niin ettei se horju.

Herra pitää Israelista huolen

8Mutta sinä Israel, minun palvelijani, sinä Jaakob, jonka minä olen valinnut, ystäväni Abrahamin siemen,

9jonka minä otin maan ääristä ja kutsuin maan kaukaisimmista perukoista, jolle minä sanoin: ”Sinä olet minun palvelijani, sinut minä olen valinnut enkä ole pitänyt sinua halpana”,

10älä pelkää, sillä minä olen kanssasi. Älä pälyile ympärillesi, sillä minä olen sinun Jumalasi. Minä vahvistan sinua, minä autan sinua, minä tuen sinua vanhurskauteni oikealla kädellä.

11Katso, häpeän ja pilkan saavat kaikki, jotka palavat vihasta sinua vastaan. Tyhjiin raukeavat ja tuhoutuvat ne, jotka riitelevät sinun kanssasi.

12Etsimälläkään et löydä niitä, jotka taistelivat sinua vastaan; tyhjiin, olemattomiin, katoavat ne, jotka kanssasi sotivat.

13Sillä minä, Herra , sinun Jumalasi, tartun oikeaan käteesi ja sanon sinulle: ”Älä pelkää, minä autan sinua.”

[14] Não temas, ó vermezinho de Jacó, povozinho de Israel; eu te ajudo, diz o SENHOR, e o teu Redentor é o Santo de Israel.

[15] Eis que farei de ti um trilho cortante e novo, armado de lâminas duplas; os montes trilharás, e moerás, e os outeiros reduzirás a palha.

[16] Tu os padejarás, e o vento os levará, e redemoinho os espalhará; tu te alegrarás no SENHOR e te gloriarás no Santo de Israel.

[17] Os aflitos e necessitados buscam águas, e não as há, e a sua língua se seca de sede; mas eu, o SENHOR, os ouvirei, eu, o Deus de Israel, não os desampararei.

[18] Abrirei rios nos altos desnudos e fontes no meio dos vales; tornarei o deserto em açudes de águas e a terra seca, em mananciais.

[19] Plantarei no deserto o cedro, a acácia, a murta e a oliveira; conjuntamente, porei no ermo o cipreste, o olmeiro e o buxo,

[20] para que todos vejam e saibam, considerem e juntamente entendam que a mão do SENHOR fez isso, e o Santo de Israel o criou.

O Senhor prova a sua grandeza

[21] Apresentai a vossa demanda, diz o SENHOR; alegai as vossas razões, diz o Rei de Jacó.

[22] Trazei e anunciai-nos as coisas que hão de acontecer; relatai-nos as profecias anteriores, para que atentemos para elas e

[14]Älä pelkää, Jaakob, sinä mato, sinä Israelin vähäinen väki. Minä autan sinua, sanoo Herra , sinun lunastajasi, Israelin Pyhä.

[15]Minä teen sinusta puimareen, rajusti raastavan, uuden ja monipiikkisen. Sinä puit ja rouhit vuoret, muutat kukkulat akanoiksi.

[16] Sinä viskaat ne, tuuli vie ne ja myrsky hajottaa. Mutta sinä iloitset Herrassa , Israelin Pyhä on sinun kerskauksesi.

Autiomaa kukoistaa

[17]Kurjat ja köyhät etsivät vettä, mutta sitä ei ole, heidän kielensä kuivuu janosta. Mutta minä, Herra , kuulen heitä, minä, Israelin Jumala, en heitä hylkää.

[18] Minä annan puhjeta purot paljaille kukkuloille, lähteet laaksojen pohjiin. Autiomaan minä muutan vesilammikoiksi ja kuivan maan lähteiksi.

[19]Minä kasvatan autiomaahan setripuita, akasioita, myrttejä ja öljypuita, minä istutan arolle sypressejä, plataaneja ja vuorimäntyjä,

[20]jotta he näkisivät ja oppisivat tuntemaan, huomaisivat ja myös ymmärtäisivät, että Herran käsi on tämän tehnyt, Israelin Pyhä tämän luonut.

Epäjumalat ovat turhuutta

[21]Tuokaa esiin riita-asianne, sanoo Herra , esittäkää todisteenne, sanoo Jaakobin kuningas.

[22] Tuokaa esiin, ilmoittakaa meille, mitä on tapahtuva. Ilmoittakaa entiset asiat, millaisia ne olivat, tarkataksemme niitä ja

saibamos se se cumpriram; ou fazei-nos ouvir as coisas futuras.

[23] Anunciai-nos as coisas que ainda hão de vir, para que saibamos que sois deuses; fazei bem ou fazei mal, para que nos assombremos, e juntamente o veremos.

[24] Eis que sois menos do que nada, e menos do que nada é o que fazeis; abominação é quem vos escolhe.

[25] Do Norte suscito a um, e ele vem, a um desde o nascimento do sol, e ele invocará o meu nome; pisará magistrados como lodo e como o oleiro pisa o barro.

[26] Quem anunciou isto desde o princípio, a fim que o possamos saber, antecipadamente, para que digamos: É isso mesmo? Mas não há quem anuncie, nem tampouco quem manifeste, nem ainda quem ouça as vossas palavras.

[27] Eu sou o que primeiro disse a Sião: Eis! Ei-los aí! E a Jerusalém dou um mensageiro de boas-novas.

[28] Quando eu olho, não há ninguém; nem mesmo entre eles há conselheiro a quem eu pergunte, e me responda.

[29] Eis que todos são nada; as suas obras são coisa nenhuma; as suas imagens de fundição, vento e vácuo.

Isaías 42

O Servo do Senhor

[1] Eis aqui o meu servo, a quem sustenho; o meu escolhido, em quem a minha alma

tietääksemme, mitä niistä on tullut. Tai antakaa meidän kuulla tulevat asiat,

[23]ilmoittakaa, mitä vastedes tapahtuu, tietääksemme, oletteko te jumalia. Tehkää hyvää tai tehkää pahaa, niin me katsomme ja ihmettelemme.

[24] Tehän olette pelkkää tyhjää, ja tekonne ovat tyhjän veroiset. Iljettävä on se, joka teidät valitsee!

[25]Minä herätin hänet pohjoisesta, ja hän tuli, auringonnousun suunnalta hänet, joka rukoilee minun nimessäni. Hän tallaa käskynhaltijoita kuin lokaa, hän on kuin savenvalaja, joka sotkee savea.

[26]Kuka on sen alusta alkaen ilmoittanut, että olisimme sen tienneet, kuka edeltäpäin kertonut, niin että voisimme sanoa: ”Hän oli oikeassa”? Ei kukaan sitä ilmoittanut, ei kukaan tuonut sitä julki, ei kukaan kuullut teidän puhuvan sanaakaan.

[27] Minä ilmoitin ensimmäisenä Siionille: ”Katso, tässä ne ovat!” ja annoin Jerusalemille ilosanoman tuojan.

[28] Minä katselen ympärilleni, mutta ei ole ketään. Kukaan näistä ei kykene neuvomaan, niin että minä kysyisin niiltä ja ne vastaisivat.

[29] Kaikki ne ovat pelkkää harhaa, olemattomat ovat niiden teot, tuulta ja tyhjää ovat niiden valetut kuvat.

Jesaja 42

Herran palvelija

[1]Katso, minun palvelijani, jota minä tuen, valittuni, johon sieluni on mieltynyt. Olen

se compraz; pus sobre ele o meu Espírito, e ele promulgará o direito para os gentios.

[2] Não clamará, nem gritará, nem fará ouvir a sua voz na praça.

[3] Não esmagará a cana quebrada, nem apagará a torcida que fumega; em verdade, promulgará o direito.

[4] Não desanimará, nem se quebrará até que ponha na terra o direito; e as terras do mar aguardarão a sua doutrina.

[5] Assim diz Deus, o SENHOR, que criou os céus e os estendeu, formou a terra e a tudo quanto produz; que dá fôlego de vida ao povo que nela está e o espírito aos que andam nela.

[6] Eu, o SENHOR, te chamei em justiça, tomar-te-ei pela mão, e te guardarei, e te farei mediador da aliança com o povo e luz para os gentios;

[7] para abrires os olhos aos cegos, para tirares da prisão o cativo e do cárcere, os que jazem em trevas.

[8] Eu sou o SENHOR, este é o meu nome; a minha glória, pois, não a darei a outrem, nem a minha honra, às imagens de escultura.

[9] Eis que as primeiras predições já se cumpriram, e novas coisas eu vos anuncio; e, antes que sucedam, eu vo-las farei ouvir.

Cântico de louvor pela salvação do povo

[10] Cantai ao SENHOR um cântico novo e o seu louvor até às extremidades da terra, vós, os que navegais pelo mar e tudo

laskenut Henkeni hänen ylleen, hän tuo oikeuden kansakuntien keskuuteen.

[2]Hän ei huuda eikä korota ääntään, ei anna sen kuulua kaduilla.

[3] Särjettyä ruokoa hän ei muserra, ja heikosti palavaa kynttilänsydäntä hän ei sammuta. Hän toteuttaa oikeutta uskollisesti.

[4] Hän ei sammu eikä murru, ja hän saattaa oikeuden voimaan maan päällä. Meren saaret odottavat hänen opetustaan.

[5]Näin sanoo Jumala, Herra , joka loi taivaan ja kaarrutti sen, joka muovasi maan ja mitä siitä versoo, joka antoi henkäyksensä maan ihmisille ja hengen niille, jotka siellä vaeltavat:

[6]Minä, Herra , olen vanhurskaudessa sinut kutsunut, minä tartun sinun käteesi, varjelen sinut ja annan sinut liitoksi kansalle, valkeudeksi pakanoille,

[7]avaamaan sokeiden silmät, päästämään vangit tyrmästä, pimeydessä istuvat vankilasta.

[8]Minä, Herra – se on minun nimeni – minä en anna kunniaani toiselle enkä ylistystäni veistetyille kuville.

[9]Katso, entiset ovat käyneet toteen, ja uusia minä ilmoitan. Ennen kuin ne puhkeavat taimelle, minä annan teidän niistä kuulla.

Laulakaa Herralle uusi laulu

[10]Laulakaa Herralle uusi laulu, laulakaa hänen ylistystään maan ääristä asti, te merenkulkijat ja kaikki, mitä meressä on, te meren saaret ja niiden asukkaat.

quanto há nele, vós, terras do mar e seus moradores.

11 Alcem a voz o deserto, as suas cidades e as aldeias habitadas por Quedar; exultem os que habitam nas rochas e clamem do cimo dos montes;

11Antakoot äänensä kuulua autiomaa ja sen kaupungit, kylät, joissa Keedar asuu. Riemuitkoot Selan asukkaat, huutakoot ilosta vuorten laelta.

12 dêem honra ao SENHOR e anunciem a sua glória nas terras do mar.

12 Antakoot he Herralle kunnian ja julistakoot hänen ylistystään meren saarissa.

13 O SENHOR sairá como valente, despertará o seu zelo como homem de guerra; clamará, lançará forte grito de guerra e mostrará sua força contra os seus inimigos.

13 Herra lähtee liikkeelle kuin soturi, kuin taistelija hän herättää kiivautensa. Hän nostaa sotahuudon ja karjuu, hän osoittaa vihollisilleen voimansa.

14 Por muito tempo me calei, estive em silêncio e me contive; mas agora darei gritos como a parturiente, e ao mesmo tempo ofegarei, e estarei esbaforido.

14 Minä olen ollut vaiti ikiajoista asti, olen ollut hiljaa ja hillinnyt itseni. Mutta nyt minä huudan kuin synnyttäjä, puhallan ja puuskutan.

15 Os montes e outeiros devastarei e toda a sua erva farei secar; tornarei os rios em terra firme e secarei os lagos.

15Minä teen autioiksi vuoret ja kukkulat ja annan kaiken ruohon niillä kuivua. Minä muutan virrat saariksi ja kuivaan lammikot.

16 Guiarei os cegos por um caminho que não conhecem, fá-los-ei andar por veredas desconhecidas; tornarei as trevas em luz perante eles e os caminhos escabrosos, planos. Estas coisas lhes farei e jamais os desampararei.

16 Minä kuljetan sokeat tietä, jota he eivät tunne, annan heidän astella polkuja, joita he eivät ennen tunteneet. Minä muutan pimeyden heidän edellään valoksi ja louhikot tasangoksi. Nämä asiat minä teen enkä niitä tekemättä jätä.

17 Tornarão atrás e confundir-se-ão de vergonha os que confiam em imagens de escultura e às imagens de fundição dizem: Vós sois nossos deuses.

17Mutta ne perääntyvät ja joutuvat häpeään, jotka turvaavat veistettyyn kuvaan ja sanovat valetuille kuville: ”Te olette meidän jumalamme.”

Lamento sobre a cegueira de Israel

18 Surdos, ouvi, e vós, cegos, olhai, para que possais ver.

Kuuro ja sokea Herran palvelija

18Kuulkaa, te kuurot! Katsokaa ja nähkää, te sokeat!

[19] Quem é cego, como o meu servo, ou surdo, como o meu mensageiro, a quem envio? Quem é cego, como o meu amigo, e cego, como o servo do SENHOR?

[20] Tu vês muitas coisas, mas não as observas; ainda que tens os ouvidos abertos, nada ouves.

[21] Foi do agrado do SENHOR, por amor da sua própria justiça, engrandecer a lei e fazê-la gloriosa.

[22] Não obstante, é um povo roubado e saqueado; todos estão enlaçados em cavernas e escondidos em cárceres; são postos como presa, e ninguém há que os livre; por despojo, e ninguém diz: Restitui.

[23] Quem há entre vós que ouça isto? Que atenda e ouça o que há de ser depois?

[24] Quem entregou Jacó por despojo e Israel, aos roubadores? Acaso, não foi o SENHOR, aquele contra quem pecaram e nos caminhos do qual não queriam andar, não dando ouvidos à sua lei?

[25] Pelo que derramou sobre eles o furor da sua ira e a violência da guerra; isto lhes ateou fogo ao redor, contudo, não o entenderam; e os queimou, mas não fizeram caso.

Isaías 43

Só Deus resgata Israel

[1] Mas agora, assim diz o SENHOR, que te criou, ó Jacó, e que te formou, ó Israel: Não temas, porque eu te remi; chamei-te pelo teu nome, tu és meu.

[19] Kuka on sokea, ellei minun palvelijani, ja kuka niin kuuro kuin minun sanansaattajani, jonka minä lähetän? Kuka on niin sokea kuin minun uskottuni, niin sokea kuin Herran palvelija?

[20] Paljon olet nähnyt mutta et ole ottanut varteen; korvat avattiin, mutta kukaan ei kuule.

[21] Herraon nähnyt hyväksi vanhurskautensa tähden tehdä lain suureksi ja ihanaksi.

[22] Mutta tämä on ryöstetty ja rosvottu kansa. Kaikki on suljettu vankikuoppiin ja vankiloiden uumeniin. He ovat joutuneet saaliiksi, eikä ole kuka pelastaisi, ryöstetyiksi, eikä ole ketään, kuka sanoisi: ”Anna takaisin!”

[23] Kuka teistä ottaa tämän kuullakseen, tarkkaa ja kuuntelee vastaisen varalle?

[24] Kuka antoi Jaakobin ryöstettäväksi ja Israelin rosvojen valtaan? Eikö Herra , jota vastaan me olemme tehneet syntiä? He eivät tahtoneet vaeltaa hänen teitään eivätkä totelleet hänen lakiaan.

[25] Niinpä hän vuodatti Israelin päälle vihansa hehkun ja sodan tuimuuden. Se liekehti Israelin ympärillä, mutta se ei sitä huomannut. Se poltti heitä, mutta he eivät siitä välittäneet.

Jesaja 43

Herra kokoaa kansansa

[1]Mutta nyt, näin sanoo Herra , joka loi sinut, Jaakob, joka muovasi sinut, Israel: Älä pelkää, sillä minä olen sinun

lunastajasi, minä olen sinut nimeltä kutsunut, sinä olet minun.

[2] Quando passares pelas águas, eu serei contigo; quando, pelos rios, eles não te submergirão; quando passares pelo fogo, não te queimarás, nem a chama arderá em ti.

[2]Jos kuljet vetten halki, minä olen sinun kanssasi, jos virtojen poikki, ne eivät tempaa sinua mukaansa. Jos kuljet tulen läpi, et kärvenny eikä liekki sinua polta.

[3] Porque eu sou o SENHOR, teu Deus, o Santo de Israel, o teu Salvador; dei o Egito por teu resgate e a Etiópia e Sebá, por ti.

[3]Sillä minä olen Herra , sinun Jumalasi, Israelin Pyhä, sinun pelastajasi. Minä annan sinun lunnaiksesi Egyptin, sinun sijastasi Kuusin ja Seban.

[4] Visto que foste precioso aos meus olhos, digno de honra, e eu te amei, darei homens por ti e os povos, pela tua vida.

[4]Koska sinä olet silmissäni kallis ja arvokas ja koska minä rakastan sinua, minä annan ihmisiä sinun sijastasi ja kansakuntia henkesi lunnaiksi.

[5] Não temas, pois, porque sou contigo; trarei a tua descendência desde o Oriente e a ajuntarei desde o Ocidente.

[5] Älä pelkää, sillä minä olen sinun kanssasi. Minä tuon sinun siemenesi idästä, lännestä minä sinut kokoan.

[6] Direi ao Norte: entrega! E ao Sul: não retenhas! Trazei meus filhos de longe e minhas filhas, das extremidades da terra,

[6]Minä sanon pohjoiselle: Anna tänne! ja etelälle: Älä estä! Tuo minun poikani kaukaa ja tyttäreni maan ääristä,

[7] a todos os que são chamados pelo meu nome, e os que criei para minha glória, e que formei, e fiz.

[7]kaikki, jotka on otettu minun nimiini ja jotka olen kunniakseni luonut, muovannut ja valmiiksi tehnyt.

Israel on Herran todistaja

[8] Traze o povo que, ainda que tem olhos, é cego e surdo, ainda que tem ouvidos.

[8]Tuo esiin sokea kansa, jolla kuitenkin on silmät, ja kuurot, joilla kuitenkin on korvat.

[9] Todas as nações, congreguem-se; e, povos, reúnam-se; quem dentre eles pode anunciar isto e fazer-nos ouvir as predições antigas? Apresentem as suas testemunhas e por elas se justifiquem, para que se ouça e se diga: Verdade é!

[9]Kaikki kansat ovat kokoontuneet yhteen, kansakunnat tulleet koolle. Kuka heistä voi ilmoittaa tällaista tai antaa meidän kuulla entisistä asioista? Asettakoot todistajansa ja näyttäkööt, että ovat oikeassa. Sittenpä kuullaan ja sanotaan: ”Se on totta.”

[10] Vós sois as minhas testemunhas, diz o SENHOR, o meu servo a quem escolhi; para que o saibais, e me creiais, e entendais que sou eu mesmo, e que antes de mim deus nenhum se formou, e depois de mim nenhum haverá.

[10]Te olette minun todistajani, sanoo Herra , te olette palvelijoitani, jotka olen valinnut, jotta tuntisitte minut ja uskoisitte minuun ja ymmärtäisitte, että minä se olen. Ennen minua ei ole syntynyt yhtään Jumalaa, eikä minun jälkeeni tule ketään.

[11] Eu, eu sou o SENHOR, e fora de mim não há salvador.

[11]Minä, minä olen Herra , eikä ole muuta pelastajaa kuin minä.

[12] Eu anunciei salvação, realizei-a e a fiz ouvir; deus estranho não houve entre vós, pois vós sois as minhas testemunhas, diz o SENHOR; eu sou Deus.

[12]Minä olen ilmoittanut sen, olen pelastanut ja julistanut, eikä vierasta jumalaa ollut teidän keskuudessanne. Te olette minun todistajani, sanoo Herra , ja minä olen Jumala.

[13] Ainda antes que houvesse dia, eu era; e nenhum há que possa livrar alguém das minhas mãos; agindo eu, quem o impedirá?

[13] Tästedeskin minä olen sama. Ei kukaan voi vapauttaa minun kädestäni. Minä toimin, kuka sen estää?

Libertação do jugo da Babilônia

[14] Assim diz o SENHOR, o que vos redime, o Santo de Israel: Por amor de vós, enviarei inimigos contra a Babilônia e a todos os de lá farei embarcar como fugitivos, isto é, os caldeus, nos navios com os quais se vangloriavam.

Baabel kukistuu

[14]Näin sanoo Herra, teidän lunastajanne, Israelin Pyhä: Teidän tähtenne minä lähetän sanan Baabeliin, minä syöksen heidät kaikki pakoon, kaldealaiset syöksyvät laivoihin, jotka olivat heidän ylpeytensä.

[15] Eu sou o SENHOR, o vosso Santo, o Criador de Israel, o vosso Rei.

[15] Minä, Herra, olen teidän pyhä Jumalanne, minä, Israelin Luoja, olen teidän kuninkaanne.

[16] Assim diz o SENHOR, o que outrora preparou um caminho no mar e nas águas impetuosas, uma vereda;

Herra tekee uutta

[16]Näin sanoo Herra , joka teki tien mereen ja polun valtaviin vesiin,

[17] o que fez sair o carro e o cavalo, o exército e a força – jazem juntamente lá e jamais se levantarão; estão extintos, apagados como uma torcida.

[17]joka pani liikkeelle vaunut ja hevoset, sotaväen ja väkevät urhot. He makaavat eivätkä enää nouse, he vaipuivat tyhjiin, sammuivat kuin tuli lampunsydämestä:

[18] Não vos lembreis das coisas passadas, nem considereis as antigas.
[19] Eis que faço coisa nova, que está saindo à luz; porventura, não o percebeis? Eis que porei um caminho no deserto e rios, no ermo.
[20] Os animais do campo me glorificarão, os chacais e os filhotes de avestruzes; porque porei águas no deserto e rios, no ermo, para dar de beber ao meu povo, ao meu escolhido,
[21] ao povo que formei para mim, para celebrar o meu louvor.

A misericórdia do Senhor

[22] Contudo, não me tens invocado, ó Jacó, e de mim te cansaste, ó Israel.

[23] Não me trouxeste o gado miúdo dos teus holocaustos, nem me honraste com os teus sacrifícios; não te dei trabalho com ofertas de manjares, nem te cansei com incenso.

[24] Não me compraste por dinheiro cana aromática, nem com a gordura dos teus sacrifícios me satisfizeste, mas me deste trabalho com os teus pecados e me cansaste com as tuas iniqüidades.
[25] Eu, eu mesmo, sou o que apago as tuas transgressões por amor de mim e dos teus pecados não me lembro.
[26] Desperta-me a memória; entremos juntos em juízo; apresenta as tuas razões, para que possas justificar-te.
[27] Teu primeiro pai pecou, e os teus guias prevaricaram contra mim.

[18] Älkää entisiä muistelko, älkää menneistä välittäkö.

[19] Katso, minä teen uutta! Nyt se puhkeaa taimelle, ettekö sitä huomaa? Minä teen tien autiomaahan, virrat aavikolle.

[20]Minua kunnioittavat metsän eläimet, sakaalit ja strutsit, koska minä johdan vedet autiomaahan, virrat kuivaan maahan, antaakseni kansani, minun valittuni, juoda.
[21] Kansa, jonka olen luonut itseäni varten, on julistava minun ylistystäni.

Syntien anteeksianto armosta

[22]Mutta et sinä Jaakob, ole minua avuksi huutanut etkä minun vuokseni vaivaa nähnyt, sinä Israel.
[23] Lampaita et ole tuonut minulle polttouhriksi etkä teurasuhreillasi minua kunnioittanut. Minä en ole vaivannut sinua ruokauhrilla enkä suitsutusuhrilla sinua uuvuttanut.
[24] Et ole minulle suitsutusruokoa hopealla ostanut etkä minua teurasuhriesi rasvalla virvoittanut, vaan olet vaivannut minua synneilläsi ja rasittanut minua pahoilla teoillasi.
[25] Mutta minä pyyhin pois sinun rikkomuksesi itseni tähden enkä sinun syntejäsi muista.
[26]Muistuta minua, käykäämme oikeutta keskenämme. Puhu sinä ja näytä, että olet oikeassa.
[27]Jo kantaisäsi teki syntiä, ne, jotka ajoivat sinun asiaasi, luopuivat minusta.

[28] Pelo que profanarei os príncipes do santuário; e entregarei Jacó à destruição e Israel, ao opróbrio.

Isaías 44

O Senhor é o único Deus

[1] Agora, pois, ouve, ó Jacó, servo meu, ó Israel, a quem escolhi.

[2] Assim diz o SENHOR, que te criou, e te formou desde o ventre, e que te ajuda: Não temas, ó Jacó, servo meu, ó amado, a quem escolhi.

[3] Porque derramarei água sobre o sedento e torrentes, sobre a terra seca; derramarei o meu Espírito sobre a tua posteridade e a minha bênção, sobre os teus descendentes; [4] e brotarão como a erva, como salgueiros junto às correntes das águas.
[5] Um dirá: Eu sou do SENHOR; outro se chamará do nome de Jacó; o outro ainda escreverá na própria mão: Eu sou do SENHOR, e por sobrenome tomará o nome de Israel.

[6] Assim diz o SENHOR, Rei de Israel, seu Redentor, o SENHOR dos Exércitos: Eu sou o primeiro e eu sou o último, e além de mim não há Deus.

[7] Quem há, como eu, feito predições desde que estabeleci o mais antigo povo? Que o declare e o exponha perante mim! Que esse anuncie as coisas futuras, as coisas que hão de vir!

[28] Niin minä annoin pyhäkön ruhtinaat häväistäviksi, annoin Jaakobin tuhon omaksi, Israelin pilkattavaksi.

Jesaja 44

Hengen vuodatus

[1] Mutta nyt kuule, Jaakob, minun palvelijani, sinä Israel, jonka olen valinnut.
[2] Näin sanoo Herra , sinun Luojasi, joka on muovannut sinut hamasta äidin kohdusta, hän, sinun auttajasi: Älä pelkää, palvelijani Jaakob, sinä Jesurun , jonka minä olen valinnut.
[3] Sillä minä vuodatan vedet janoisen päälle ja virrat kuivan maan päälle. Minä vuodatan Henkeni sinun siemenesi päälle ja siunaukseni vesojesi päälle,
[4] niin että ne kasvavat kuin pajut ruohikossa vesipurojen äärellä.

[5] Tämä sanoo: ”Minä olen Herran oma”, toinen nimittää itseään Jaakobin nimellä, joku piirtää käteensä: ” Herran oma” ja ottaa Israelin kunnianimekseen.

Vain Herra on Jumala

[6] Näin sanoo Herra , Israelin kuningas, ja sen lunastaja, Herra Sebaot: Minä olen ensimmäinen ja minä olen viimeinen, ei ole muuta Jumalaa kuin minä.
[7] Kuka on minun kaltaiseni? Ilmoittautukoon minulle, selittäköön ja osoittakoon sen. Kertokoon kaiken siitä lähtien, kun minä perustin muinaisaikojen kansan. Ilmoittakoon hän myös tulevat asiat, mitä on tapahtuva.

[8] Não vos assombreis, nem temais; acaso, desde aquele tempo não vo-lo fiz ouvir, não vo-lo anunciei? Vós sois as minhas testemunhas. Há outro Deus além de mim? Não, não há outra Rocha que eu conheça.

A loucura da idolatria

[9] Todos os artífices de imagens de escultura são nada, e as suas coisas preferidas são de nenhum préstimo; eles mesmos são testemunhas de que elas nada vêem, nem entendem, para que eles sejam confundidos.

[10] Quem formaria um deus ou fundiria uma imagem de escultura, que é de nenhum préstimo?

[11] Eis que todos os seus seguidores ficariam confundidos, pois os mesmos artífices não passam de homens; ajuntem-se todos e se apresentem, espantem-se e sejam, à uma, envergonhados.

[12] O ferreiro faz o machado, trabalha nas brasas, forma um ídolo a martelo e forja-o com a força do seu braço; ele tem fome, e a sua força falta, não bebe água e desfalece.

[13] O artífice em madeira estende o cordel e, com o lápis, esboça uma imagem; alisa-a com plaina, marca com o compasso e faz à semelhança e beleza de um homem, que possa morar em uma casa.

[14] Um homem corta para si cedros, toma um cipreste ou um carvalho, fazendo escolha entre as árvores do bosque; planta um pinheiro, e a chuva o faz crescer.

[8]Älkää säikkykö, älkää pelätkö. Enkö minä aikoja sitten antanut sinun ne kuulla ja ilmoittanut sinulle. Te olette minun todistajani: onko muuta Jumalaa kuin minä? Ei ole muuta pelastuskalliota, minä en toista tiedä.

Epäjumalat ja niiden tekijät

[9]Kaikki jumalankuvien tekijät ovat tyhjänpäiväisiä, eivätkä nuo heidän hienot tuotteensa mitään auta. Niiden palvojat eivät näe eivätkä ymmärrä mitään, ja niin he joutuvat häpeään.

[10]Kuka tahansa muovaakin jumalan ja valaa kuvan, se ei mitään auta.

[11] Katso, kaikki niiden seuraajat joutuvat häpeään; sepäthän ovat vain ihmisiä. Tulkoot kaikki koolle ja astukoot esiin: he kauhistuvat ja joutuvat häpeään!

[12] Rautaseppä ottaa työkalun ja tekee työtä hiilten hehkussa, muovailee kuvaa vasaroilla ja muotoilee sitä käsivartensa voimalla. Nälkäkin tulee ja voimat ehtyvät; hän ei saa vettä juodakseen, ja hän nääntyy.

[13] Puuseppä jännittää mittanuoran, piirtää hahmon punaliidulla, vuolee kovertimella, mittailee harpilla ja tekee miehen kuvan, kauniin ihmishahmon huoneeseen asumaan.

[14]Ihminen kaataa tarpeisiinsa setripuita, ottaa rautatammen tai tammen, jonka hän on kasvattanut vahvaksi metsän puiden

seassa. Hän istuttaa lehtikuusen, ja sade kasvattaa sen suureksi.

15 Tais árvores servem ao homem para queimar; com parte de sua madeira se aquenta e coze o pão; e também faz um deus e se prostra diante dele, esculpe uma imagem e se ajoelha diante dela.

15 Ne ovat ihmisellä polttopuina. Hän lämmittää niillä, sytyttää uunin ja paistaa leipää. Vieläpä hän veistää niistä jumalan ja kumartaa sitä, tekee jumalankuvan ja heittäytyy maahan sen eteen.

16 Metade queima no fogo e com ela coze a carne para comer; assa-a e farta-se; também se aquenta e diz: Ah! Já me aquento, contemplo a luz.

16 Osan puusta hän polttaa tulessa, tulen ääressä hän syö lihaa. Hän paistaa paistin ja syö itsensä kylläiseksi. Hän myös lämmittelee ja sanoo: ”Hyvä, minun on lämmin, minä näen tulen.”

17 Então, do resto faz um deus, uma imagem de escultura; ajoelha-se diante dela, prostra-se e lhe dirige a sua oração, dizendo: Livra-me, porque tu és o meu deus.

17 Lopusta hän tekee jumalan, jumalankuvan, jonka eteen hän kumartuu maahan, jota hän palvoo ja jota hän rukoilee sanoen: ”Pelasta minut, sillä sinä olet minun jumalani.”

18 Nada sabem, nem entendem; porque se lhes grudaram os olhos, para que não vejam, e o seu coração já não pode entender.

18 Eivät he tajua eivätkä ymmärrä, sillä heidän silmänsä ovat suljetut, niin etteivät he näe, samoin heidän sydämensä, niin etteivät he käsitä.

19 Nenhum deles cai em si, já não há conhecimento nem compreensão para dizer: Metade queimei e cozi pão sobre as suas brasas, assei sobre elas carne e a comi; e faria eu do resto uma abominação? Ajoelhar-me-ia eu diante de um pedaço de árvore?

19 Eivät he ota opikseen, ei ole heillä järkeä eikä ymmärrystä, että sanoisivat: ”Osan siitä poltin tulessa, paistoin sen hiilillä leipää, kypsytin lihaa ja söin. Tekisinkö lopusta iljetyksen, heittäytyisinkö maahan puupölkyn eteen!”

20 Tal homem se apascenta de cinza; o seu coração enganado o iludiu, de maneira que não pode livrar a sua alma, nem dizer: Não é mentira aquilo em que confio?

20 Joka seuraa sitä, mikä on tuhkaa, hänen petetty sydämensä vie hänet harhaan. Ei hän voi pelastaa sieluaan eikä sanoa: ”Tämähän on valhetta, mikä on oikeassa kädessäni.”

A promessa de livramento

21 Lembra-te destas coisas, ó Jacó, ó Israel, porquanto és meu servo! Eu te formei, tu

Herra lunastaa Israelin

21 Muista tämä, Jaakob, sinä, Israel, sillä sinä olet minun palvelijani. Minä olen

és meu servo, ó Israel; não me esquecerei de ti.

22 Desfaço as tuas transgressões como a névoa e os teus pecados, como a nuvem; torna-te para mim, porque eu te remi.

23 Regozijai-vos, ó céus, porque o SENHOR fez isto; exultai, vós, ó profundezas da terra; retumbai com júbilo, vós, montes, vós, bosques e todas as suas árvores, porque o SENHOR remiu a Jacó e se glorificou em Israel.

24 Assim diz o SENHOR, que te redime, o mesmo que te formou desde o ventre materno: Eu sou o SENHOR, que faço todas as coisas, que sozinho estendi os céus e sozinho espraiei a terra;

25 que desfaço os sinais dos profetizadores de mentiras e enlouqueço os adivinhos; que faço tornar atrás os sábios, cujo saber converto em loucuras;

26 que confirmo a palavra do meu servo e cumpro o conselho dos meus mensageiros; que digo de Jerusalém: Ela será habitada; e das cidades de Judá: Elas serão edificadas; e quanto às suas ruínas: Eu as levantarei;

27 que digo à profundeza das águas: Seca-te, e eu secarei os teus rios;

28 que digo de Ciro: Ele é meu pastor e cumprirá tudo o que me apraz; que digo também de Jerusalém: Será edificada; e do templo: Será fundado.

sinut muovannut, sinä olet minun palvelijani. En minä sinua unohda, Israel.

22Minä pyyhin pois sinun rikkomuksesi kuin pilven, sinun syntisi kuin sumun. Palaa minun luokseni, sillä minä olen sinut lunastanut.

23Huutakaa riemusta, taivaat, sillä Herra on tämän tehnyt. Huutakaa, maan syvyydet, puhjetkaa riemuhuutoihin, vuoret, sinä, metsä, ja kaikki sinun puusi! Herra on lunastanut Jaakobin, hän kirkastaa itsensä Israelissa.

24Näin sanoo Herra , sinun lunastajasi, joka muovasi sinut jo kohdussa: Minä olen Herra , minä olen tehnyt kaiken. Yksinäni minä pingotin taivaan auki, levitin maan paikoilleen – kuka oli minun kanssani?

25Minä teen tyhjäksi lavertelijoiden ennusmerkit, teen taikurit narreiksi. Viisaat minä pakotan perääntymään ja muutan heidän tietonsa typeryydeksi.

26Mutta palvelijani sanan minä toteutan ja panen täytäntöön sanansaattajieni neuvon. Minä sanon Jerusalemille: ”Sinussa asuttakoon” ja Juudan kaupungeille: ”Teidät rakennettakoon!” Sen rauniot minä rakennan jälleen.

27 Minä sanon syvyydelle: ”Kuivu! Minä kuivatan sinun virtasi.”

28Minä sanon Koorekselle : ”Minun paimeneni.” Hän toteuttaa kaiken, mitä minä tahdon, hän sanoo Jerusalemille: ”Sinut rakennettakoon” ja temppelille: ”Laskettakoon sinun perustuksesi.”

Isaías 45

Ciro, o libertador de Israel

[1] Assim diz o SENHOR ao seu ungido, a Ciro, a quem tomo pela mão direita, para abater as nações ante a sua face, e para descingir os lombos dos reis, e para abrir diante dele as portas, que não se fecharão.

[2] Eu irei adiante de ti, endireitarei os caminhos tortuosos, quebrarei as portas de bronze e despedaçarei as trancas de ferro;

[3] dar-te-ei os tesouros escondidos e as riquezas encobertas, para que saibas que eu sou o SENHOR, o Deus de Israel, que te chama pelo teu nome.

[4] Por amor do meu servo Jacó e de Israel, meu escolhido, eu te chamei pelo teu nome e te pus o sobrenome, ainda que não me conheces.

[5] Eu sou o SENHOR, e não há outro; além de mim não há Deus; eu te cingirei, ainda que não me conheces.

[6] Para que se saiba, até ao nascente do sol e até ao poente, que além de mim não há outro; eu sou o SENHOR, e não há outro.

[7] Eu formo a luz e crio as trevas; faço a paz e crio o mal; eu, o SENHOR, faço todas estas coisas.

O Senhor é o Criador

[8] Destilai, ó céus, dessas alturas, e as nuvens chovam justiça; abra-se a terra e

Jesaja 45

Koores Jumalan palvelijana

[1]Näin sanoo Herra voidellulleen Koorekselle, jonka oikeaan käteen minä olen tarttunut alistaakseni kansat hänen edessään ja irrottaakseni vyöt kuninkaitten kupeilta, avatakseni ovet hänen edessään, niin etteivät portit sulkeudu:

[2]Minä kuljen sinun edelläsi ja tasoitan vuorimaat. Minä murran vaskiovet ja lyön rikki rautasalvat.

[3] Minä annan sinulle aarteet pimeän peitosta, kalleudet kätköistään, jotta tietäisit, että minä, Herra olen sinut nimeltä kutsunut, minä, Israelin Jumala.

[4] Palvelijani Jaakobin ja valittuni Israelin tähden minä kutsuin sinut nimeltä ja annoin sinulle kunnianimen, vaikka sinä et minua tuntenut.

[5] Minä olen Herra , eikä toista ole, ei ole muuta Jumalaa kuin minä. Minä vyötän sinut, vaikka sinä et minua tunne,

[6]jotta auringon nousun maista sen laskun sijoille asti tiedettäisiin, ettei ole ketään muuta kuin minä. Minä olen Herra , eikä toista ole,

[7] minä, joka teen valon ja luon pimeyden, joka tuotan onnen ja luon onnettomuuden. Minä, Herra , teen kaiken tämän.

[8]Pisaroikaa, te taivaat, ylhäältä, vuotakoot pilvet vanhurskautta. Avautukoon maa ja

produza a salvação, e juntamente com ela brote a justiça; eu, o SENHOR, as criei.

kantakoon pelastuksen hedelmää, versokoon se myös vanhurskautta. Minä, Herra , olen sen luonut.

9 Ai daquele que contende com o seu Criador! E não passa de um caco de barro entre outros cacos. Acaso, dirá o barro ao que lhe dá forma: Que fazes? Ou: A tua obra não tem alça.

9Voi sitä, joka riitelee luojaansa vastaan, saviastia saviastioiden joukossa! Sanooko savi muovaajalleen: ”Mitä sinä pystyt tekemään? Sinun työsi on kädettömän työtä!”

10 Ai daquele que diz ao pai: Por que geras? E à mulher: Por que dás à luz?

10Voi sitä, joka sanoo isälle: ”Mikä sinä olet siittämään?” ja äidille: ”Mikä sinä olet synnyttämään?”

11 Assim diz o SENHOR, o Santo de Israel, aquele que o formou: Quereis, acaso, saber as coisas futuras? Quereis dar ordens acerca de meus filhos e acerca das obras de minhas mãos?

11 Näin sanoo Herra , Israelin Pyhä, sen Luoja: Tekö haluatte kysyä minulta tulevia asioita lapsistani ja määrätä minun kätteni töistä?

12 Eu fiz a terra e criei nela o homem; as minhas mãos estenderam os céus, e a todos os seus exércitos dei as minhas ordens.

12 Minä olen tehnyt maan ja luonut ihmisen maan päälle. Minun käteni levittivät taivaan auki, minä annoin käskyni kaikille sen joukoille.

13 Eu, na minha justiça, suscitei a Ciro e todos os seus caminhos endireitarei; ele edificará a minha cidade e libertará os meus exilados, não por preço nem por presentes, diz o SENHOR dos Exércitos.

13Minä herätin tuon miehen vanhurskaudessa. Minä tasoitan kaikki hänen tiensä, ja hän rakentaa minun kaupunkini ja päästää pakkosiirtolaiseni lähtemään vaatimatta maksua tai lahjusta.

Herra on salattu Jumala

14 Assim diz o SENHOR: A riqueza do Egito, e as mercadorias da Etiópia, e os sabeus, homens de grande estatura, passarão ao teu poder e serão teus; seguir-te-ão, irão em grilhões, diante de ti se prostrarão e te farão as suas súplicas, dizendo: Só contigo está Deus, e não há outro que seja Deus.

14Näin sanoo Herra : Egyptin vaivannäön tulos ja Kuusin kauppavoitto sekä sebalaiset, kookkaat miehet, tulevat luoksesi, sinun omiksesi. Sinun perässäsi he kulkevat, astuvat kahleissa, sinua he kumartavat, sinua rukoilevat: ”Ainoastaan sinun keskuudessasi on Jumala, ei ole toista, ei ole muuta Jumalaa.”

[15] Verdadeiramente, tu és Deus misterioso, ó Deus de Israel, ó Salvador.

[16] Envergonhar-se-ão e serão confundidos todos eles; cairão, à uma, em ignomínia os que fabricam ídolos.

[17] Israel, porém, será salvo pelo SENHOR com salvação eterna; não sereis envergonhados, nem confundidos em toda a eternidade.

[18] Porque assim diz o SENHOR, que criou os céus, o Deus que formou a terra, que a fez e a estabeleceu; que não a criou para ser um caos, mas para ser habitada: Eu sou o SENHOR, e não há outro.

O Senhor e os ídolos

[19] Não falei em segredo, nem em lugar algum de trevas da terra; não disse à descendência de Jacó: Buscai-me em vão; eu, o SENHOR, falo a verdade e proclamo o que é direito.

[20] Congregai-vos e vinde; chegai-vos todos juntos, vós que escapastes das nações; nada sabem os que carregam o lenho das suas imagens de escultura e fazem súplicas a um deus que não pode salvar.

[21] Declarai e apresentai as vossas razões. Que tomem conselho uns com os outros. Quem fez ouvir isto desde a antiguidade? Quem desde aquele tempo o anunciou? Porventura, não o fiz eu, o SENHOR? Pois não há outro Deus, senão eu, Deus justo e Salvador não há além de mim.

[15]Totisesti, sinä olet Jumala, joka salaa itsensä, sinä Israelin Jumala, sinä Pelastaja.

[16]Häpeään he joutuvat kaikki, pilkan kohteiksi. Pilkattuina kulkevat, nuo kuvien tekijät.

[17]Mutta Herra pelastaa Israelin iankaikkisella pelastuksella. Te ette joudu häpeään ettekä pilkattaviksi, ette ikinä, ikuisuuksien ikuisuuksiin saakka.

Herran eteen on kaikkien tultava

[18]Näin sanoo Herra, joka on luonut taivaat: Hän on Jumala, joka on muovannut maan ja tehnyt sen, hän on asettanut sen lujasti paikoilleen. Ei hän sitä autioksi luonut, asuttavaksi hän sen valmisti. Hän sanoo: ”Minä olen Herra , eikä toista ole.”

[19] En ole puhunut salassa, en pimeässä maankolkassa. En ole sanonut Jaakobin siemenelle: etsikää minua tyhjyydestä. Minä, Herra , puhun vanhurskautta, ilmoitan, mikä on oikein.

[20]Kokoontukaa ja tulkaa tänne, astukaa esiin kaikki, te kansoista eloon jääneet. Eivät ne mitään ymmärrä ne, jotka kantavat puisia jumalankuviaan ja rukoilevat jumalaa, joka ei voi pelastaa.

[21]Ilmoittakaa ja tuokaa esiin – neuvotelkoot keskenään – kuka on tämän julistanut jo muinaisina aikoina, ilmoittanut aikoja sitten. Enkö minä, Herra ! Minun lisäkseni ei ole yhtäkään Jumalaa, ei ketään vanhurskasta

Jumalaa ja pelastajaa. Ei ole muuta Jumalaa kuin minä.

22 Olhai para mim e sede salvos, vós, todos os limites da terra; porque eu sou Deus, e não há outro.

22Kääntykää minun puoleeni ja antakaa pelastaa itsenne, kaikki te maan ääret, sillä minä olen Jumala, eikä toista ole.

23 Por mim mesmo tenho jurado; da minha boca saiu o que é justo, e a minha palavra não tornará atrás. Diante de mim se dobrará todo joelho, e jurará toda língua.

23 Minä olen vannonut itseni kautta, minun suustani on lähtenyt totuus, peruuttamaton sana: Minun edessäni on kaikkien polvien notkistuttava, minulle pitää jokaisen kielen vannoa valansa.

24 De mim se dirá: Tão-somente no SENHOR há justiça e força; até ele virão e serão envergonhados todos os que se irritarem contra ele.

24He sanovat minusta: ”Ainoastaan Herrassa on vanhurskaus ja voima.” Hänen luokseen tulevat häveten kaikki, jotka ovat palaneet vihasta häntä vastaan.

25 Mas no SENHOR será justificada toda a descendência de Israel e nele se gloriará.

25 Herrassatulee vanhurskaaksi ja hänestä kerskaa koko Israelin heimo.

Isaías 46

A queda dos ídolos da Babilônia

1 Bel se encurva, Nebo se abaixa; os ídolos são postos sobre os animais, sobre as bestas; as cargas que costumáveis levar são canseira para as bestas já cansadas.

2 Esses deuses juntamente se abaixam e se encurvam, não podem salvar a carga; eles mesmos entram em cativeiro.

3 Ouvi-me, ó casa de Jacó e todo o restante da casa de Israel; vós, a quem desde o nascimento carrego e levo nos braços desde o ventre materno.

4 Até à vossa velhice, eu serei o mesmo e, ainda até às cãs, eu vos carregarei; já o tenho feito; levar-vos-ei, pois, carregar-vos-ei e vos salvarei.

Jesaja 46

Ero Jumalan ja epäjumalien välillä

1Beel vaipuu polvilleen, Nebo taipuu kumaraan. Heidän kuvansa joutuvat vetoeläinten ja kuormajuhtien selkään. Mitä te kulkueessa kannoitte, se sälytetään kuormaksi uupuneille.

2 He taipuvat, he vaipuvat molemmat. He eivät voi pelastaa kuormaa, ja itse he vaeltavat vankeuteen.

3 Kuulkaa minua, Jaakobin heimo, te Israelin heimon koko jäännös, te, joita on pitänyt kantaa äidinkohdusta asti, nostaa äidinhelmasta alkaen.

4Vanhuuteenne asti minä olen sama, vielä harmaantuneinakin minä teitä kannan. Niin minä olen tehnyt, ja vastedeskin minä nostan, minä kannan ja pelastan.

[5] A quem me comparareis para que eu lhe seja igual? E que coisa semelhante confrontareis comigo?

[6] Os que gastam o ouro da bolsa e pesam a prata nas balanças assalariam o ourives para que faça um deus e diante deste se prostram e se inclinam.

[7] Sobre os ombros o tomam, levam-no e o põem no seu lugar, e aí ele fica; do seu lugar não se move; recorrem a ele, mas nenhuma resposta ele dá e a ninguém livra da sua tribulação.

[8] Lembrai-vos disto e tende ânimo; tomai-o a sério, ó prevaricadores.

[9] Lembrai-vos das coisas passadas da antiguidade: que eu sou Deus, e não há outro, eu sou Deus, e não há outro semelhante a mim;

[10] que desde o princípio anuncio o que há de acontecer e desde a antiguidade, as coisas que ainda não sucederam; que digo: o meu conselho permanecerá de pé, farei toda a minha vontade;

[11] que chamo a ave de rapina desde o Oriente e de uma terra longínqua, o homem do meu conselho. Eu o disse, eu também o cumprirei; tomei este propósito, também o executarei.

[12] Ouvi-me vós, os que sois de obstinado coração, que estais longe da justiça.

[13] Faço chegar a minha justiça, e não está longe; a minha salvação não tardará; mas

[5]Keneen te minua vertaatte, kenen rinnalle minut asetatte, kenen kaltaisena pidätte minua, että hän olisi minun vertaiseni?

[6]Nuo kaatavat kultaa kukkarosta ja punnitsevat hopeaa vaa'alla. He palkkaavat kultasepän, ja hän tekee siitä jumalan, jonka eteen he kumartuvat ja jota he palvovat.

[7]He nostavat sen olalleen, kantavat sitä ja asettavat sen paikoilleen, ja siinä se seisoo, paikaltaan se ei liikahda. Sitä huudetaan avuksi, mutta se ei vastaa, hädästä se ei pelasta.

Varoitus luopioille ja kovasydämisille

[8]Muistakaa tämä ja olkaa lujia. Pankaa tämä mieleenne, te luopiot.

[9] Muistakaa entisiä tapahtumia ikiajoista asti: minä olen Jumala, eikä toista ole. Minä olen Jumala, eikä ole minun vertaistani.

[10]Minä ilmoitan alusta asti, mitä on tuleva, ammoisia aikoja ennen, mitä ei vielä ole tapahtunut. Näin sanon: Minun päätökseni pysyy. Kaiken, mitä tahdon, minä teen.

[11] Minä olen kutsunut idästä petolinnun, kaukaisesta maasta miehen, joka toteuttaa päätökseni. Minkä olen puhunut, sen minä myös toteutan, mitä olen suunnitellut, sen minä myös teen.

[12] Kuulkaa minua, te sydämeltänne pöyhkeät, te, jotka olette kaukana vanhurskaudesta.

[13] Minä olen antanut vanhurskauteni lähestyä, se ei ole kaukana. Ei viivy

estabelecerei em Sião o livramento e em Israel, a minha glória.

Isaías 47

A queda de Babilônia

1 Desce e assenta-te no pó, ó virgem filha de Babilônia; assenta-te no chão, pois já não há trono, ó filha dos caldeus, porque nunca mais te chamarás a mimosa e delicada.

2 Toma a mó e mói a farinha; tira o teu véu, ergue a cauda da tua vestidura, desnuda as pernas e atravessa os rios.

3 As tuas vergonhas serão descobertas, e se verá o teu opróbrio; tomarei vingança e não pouparei a homem algum.

4 Quanto ao nosso Redentor, o SENHOR dos Exércitos é seu nome, o Santo de Israel.

5 Assenta-te calada e entra nas trevas, ó filha dos caldeus, porque nunca mais serás chamada senhora de reinos.

6 Muito me agastei contra o meu povo, profanei a minha herança e a entreguei na tua mão, porém não usaste com ela de misericórdia e até sobre os velhos fizeste mui pesado o teu jugo.

7 E disseste: Eu serei senhora para sempre! Até agora não tomaste a sério estas coisas, nem te lembraste do seu fim.

8 Ouve isto, pois, tu que és dada a prazeres, que habitas segura, que dizes contigo mesma: Eu só, e além de mim não há outra; não ficarei viúva, nem conhecerei a perda de filhos.

pelastus, jonka minä tuon. Siionille minä annan pelastuksen, Israelille kirkkauteni.

Jesaja 47

Ylpeän Baabelin nöyryytys

1Astu alas, istu tomuun, sinä neitsyt, tytär Baabel. Istu maahan istuinta vailla, sinä Kaldean tytär. Ei sinua enää kutsuta hienoksi ja hemmotelluksi.

2Tartu käsikiviin ja jauha jauhoja. Riisu huntusi, kohota helmasi ja paljasta sääresi, kahlaa virtojen poikki.

3 Häpysi paljastuu, häpeäsi näkyy; minä kostan enkä säästä ketään.

4Meidän lunastajamme nimi on Herra Sebaot, Israelin Pyhä.

5 Istu ääneti, väisty pimeään, sinä Kaldean tytär. Ei sinua enää kutsuta valtakuntien valtiattareksi.

6 Minä vihastuin kansaani, annoin häväistä perintöosani, annoin heidät sinun käsiisi. Sinä et osoittanut sääliä heitä kohtaan, vanhuksellekin teit ikeesi kovin raskaaksi.

7 Sinä sanoit: ”Minä olen valtiatar ikuisesti.” Sen vuoksi et ottanut näitä asioita sydämellesi, et ajatellut loppua.

8Mutta nyt kuule tämä, sinä, joka elät nautinnoissa, joka istut muka turvassa ja sanot sydämessäsi: ”Minä, eikä ketään muuta! Minä en tule istumaan leskenä enkä kokemaan lapsien menettämistä.”

[9] Mas ambas estas coisas virão sobre ti num momento, no mesmo dia, perda de filhos e viuvez; virão em cheio sobre ti, apesar da multidão das tuas feitiçarias e da abundância dos teus muitos encantamentos.

[10] Porque confiaste na tua maldade e disseste: Não há quem me veja. A tua sabedoria e a tua ciência, isso te fez desviar, e disseste contigo mesma: Eu só, e além de mim não há outra.

[11] Pelo que sobre ti virá o mal que por encantamentos não saberás conjurar; tal calamidade cairá sobre ti, da qual por expiação não te poderás livrar; porque sobre ti, de repente, virá tamanha desolação, como não imaginavas.

[12] Deixa-te estar com os teus encantamentos e com a multidão das tuas feitiçarias em que te fatigaste desde a tua mocidade; talvez possas tirar proveito, talvez, com isso, inspirar terror.

[13] Já estás cansada com a multidão das tuas consultas! Levantem-se, pois, agora, os que dissecam os céus e fitam os astros, os que em cada lua nova te predizem o que há de vir sobre ti.

[14] Eis que serão como restolho, o fogo os queimará; não poderão livrar-se do poder das chamas; nenhuma brasa restará para se aquentarem, nem fogo, para que diante dele se assentem.

[15] Assim serão para contigo aqueles com quem te fatigaste; aqueles com quem negociaste desde a tua mocidade;

[9]Kuitenkin nämä molemmat tulevat sinun osaksesi yhtäkkiä, samana päivänä: lapsettomuus ja leskeys täysin määrin. Ne kohtaavat sinua taikojesi paljoudesta, loitsujesi suuresta voimasta huolimatta.

[10]Sinä teit rohkeasti pahaa, sinä sanoit: ”Ei kukaan minua näe.” Sinun viisautesi ja tietosi eksyttivät sinut, ja niin sinä sanoit sydämessäsi: ”Minä, eikä ketään muuta!”

[11] Sen tähden sinua kohtaa onnettomuus, jota et osaa manata pois. Sinut yllättää tuho, jota et kykene torjumaan. Äkkiä sinua kohtaa perikato, jota et aavistanut.

Baabelin voimattomuus

[12]Astu toki esiin loitsuinesi ja paljoine taikoinesi, joilla olet vaivannut itseäsi nuoruudestasi asti. Ehkä hyvinkin saat avun, ehkä herätät pelkoa.

[13] Sinä olet väsyttänyt itsesi paljolla neuvottelullasi. Astukoot nyt esiin ja auttakoot sinua nuo taivaan mittaajat, tähtien tähyilijät, jotka kuu kuulta ilmoittavat, mitä sinulle tapahtuu.

[14] Katso, he ovat kuin olkia. Tuli polttaa heidät; eivät he voi pelastaa itseään sen liekistä. Se ei ole hiillos, jonka luona lämmitellään, eikä valkea, jonka ääressä istuskellaan.

[15] Näin käy niiden, joiden kanssa olet itsesi väsyttänyt ja käynyt kauppaa

dispersar-se-ão, cambaleantes, cada qual pelo seu caminho; ninguém te salvará.

nuoruudestasi asti: he harhailevat kukin suunnalleen, kukaan ei sinua pelasta.

Isaías 48

Repreendida a infidelidade de Israel

1 Ouvi isto, casa de Jacó, que vos chamais pelo nome de Israel e saístes da linhagem de Judá, que jurais pelo nome do SENHOR e confessais o Deus de Israel, mas não em verdade nem em justiça.

2 (Da santa cidade tomam o nome e se firmam sobre o Deus de Israel, cujo nome é SENHOR dos Exércitos.)

3 As primeiras coisas, desde a antiguidade, as anunciei; sim, pronunciou-as a minha boca, e eu as fiz ouvir; de repente agi, e elas se cumpriram.

4 Porque eu sabia que eras obstinado, e a tua cerviz é um tendão de ferro, e tens a testa de bronze.

5 Por isso, to anunciei desde aquele tempo e to dei a conhecer antes que acontecesse, para que não dissesses: O meu ídolo fez estas coisas; ou: A minha imagem de escultura e a fundição as ordenaram.

6 Já o tens ouvido; olha para tudo isto; porventura, não o admites? Desde agora te faço ouvir coisas novas e ocultas, que não conhecias.

7 Apareceram agora e não há muito, e antes deste dia delas não ouviste, para que não digas: Eis que já o sabia.

8 Tu nem as ouviste, nem as conheceste, nem tampouco antecipadamente se te abriram os ouvidos, porque eu sabia que

Jesaja 48

Herra on puhunut ja puhuu yhä kansalleen

1Kuulkaa tämä, Jaakobin heimo, te, joita kutsutaan Israelin nimellä ja jotka olette Juudan lähteestä, te, jotka vannotte Herran nimeen ja tunnustatte Israelin Jumalan, mutta ette totuudessa ettekä vanhurskaudessa:

2Teitähän kutsutaan pyhän kaupungin mukaan, te pidätte tukenanne Israelin Jumalaa, jonka nimi on Herra Sebaot.

3Entiset asiat minä ilmoitin kauan sitten, minun suustani ne ovat lähteneet, ja minä olen ne julki julistanut. Yhtäkkiä minä toteutin ne, ja ne tapahtuivat.

4 Minä tiesin, että sinä olet paatunut, että sinun niskajänteesi on rautaa ja otsasi vaskea.

5Siksi minä ilmoitin nämä asiat sinulle jo kauan sitten, annoin sinun kuulla niistä, ennen kuin ne tapahtuivat, ettet sanoisi: ”Jumalankuvani on ne tehnyt, veistetty kuvani ja valettu kuvani on niin säätänyt.”

6 Sinä olet kuullut sen kaiken. Etkö myönnä sitä? Tästä lähtien minä annan sinun kuulla uusia asioita, salattuja, joita et ole tiennyt.

7 Ne on luotu nyt eikä aikoja sitten. Ennen tätä päivää et ole niistä kuullut, ettet voisi sanoa: ”Johan minä ne tiedän!”

8 Et ole niistä kuullut etkä tiennyt, ei ole korvasi ollut niille aikaisemmin avoin. Minähän tiesin, että sinä olet aivan

procederias mui perfidamente e eras chamado de transgressor desde o ventre materno.

[9] Por amor do meu nome, retardarei a minha ira e por causa da minha honra me conterei para contigo, para que te não venha a exterminar.

[10] Eis que te acrisolei, mas disso não resultou prata; provei-te na fornalha da aflição.

[11] Por amor de mim, por amor de mim, é que faço isto; porque como seria profanado o meu nome? A minha glória, não a dou a outrem.

[12] Dá-me ouvidos, ó Jacó, e tu, ó Israel, a quem chamei; eu sou o mesmo, sou o primeiro e também o último.

[13] Também a minha mão fundou a terra, e a minha destra estendeu os céus; quando eu os chamar, eles se apresentarão juntos.

[14] Ajuntai-vos, todos vós, e ouvi! Quem, dentre eles, tem anunciado estas coisas? O SENHOR amou a Ciro e executará a sua vontade contra a Babilônia, e o seu braço será contra os caldeus.

[15] Eu, eu tenho falado; também já o chamei. Eu o trouxe e farei próspero o seu caminho.

[16] Chegai-vos a mim e ouvi isto: não falei em segredo desde o princípio; desde o tempo em que isso vem acontecendo, tenho estado lá. Agora, o SENHOR Deus me enviou a mim e o seu Espírito.

uskoton, rikkojaksi kutsuttu äidin kohdusta asti.

Herra on pitkämielinen nimensä tähden

[9]Oman nimeni tähden minä olen pitkämielinen, ylistykseni tähden minä hillitsen vihani, etten sinua tuhoaisi.

[10] Katso, minä olen sulattanut sinua hopeaa saamatta, minä olen koetellut sinua ahdingon ahjossa.

[11]Itseni, itseni tähden minä sen teen, sillä kuinka onkaan nimeäni häväisty. Kunniaani en toiselle anna.

[12]Kuule minua, Jaakob, ja sinä, Israel, jonka olen kutsunut: Minä olen aina sama, minä olen ensimmäinen ja myös viimeinen.

[13]Minun käteni on perustanut maan, minun oikea käteni on levittänyt taivaan auki. Minä kutsun niitä, ja siinä ne ovat.

Koores kukistaa Baabelin

[14]Kokoontukaa kaikki ja kuulkaa: Kuka niistä muista on ilmoittanut, että hän, jota Herra rakastaa, tekee Baabelille hänen tahtonsa mukaan ja on hänen käsivartenaan kaldealaisia vastaan?

[15]Minä, minä olen puhunut, minä olen hänet kutsunut, olen tuonut hänet esiin, ja hän on menestyvä teillään.

[16] Tulkaa lähelleni, kuulkaa tämä: Alun alkaenkaan en ole puhunut salassa. Kun nämä tapahtuivat, minä olin jo siellä. Ja nyt Herra, Herra , on lähettänyt minut ja myös oman Henkensä.

Paetkaa Baabelista

[17] Assim diz o SENHOR, o teu Redentor, o Santo de Israel: Eu sou o SENHOR, o teu Deus, que te ensina o que é útil e te guia pelo caminho em que deves andar.

[18] Ah! Se tivesses dado ouvidos aos meus mandamentos! Então, seria a tua paz como um rio, e a tua justiça, como as ondas do mar.

[19] Também a tua posteridade seria como a areia, e os teus descendentes, como os grãos da areia; o seu nome nunca seria eliminado nem destruído de diante de mim.

[20] Saí da Babilônia, fugi de entre os caldeus e anunciai isto com voz de júbilo; proclamai-o e levai-o até ao fim da terra; dizei: O SENHOR remiu a seu servo Jacó.

[21] Não padeceram sede, quando ele os levava pelos desertos; fez-lhes correr água da rocha; fendeu a pedra, e as águas correram.

[22] Para os perversos, todavia, não há paz, diz o SENHOR.

Isaías 49

O Servo do Senhor é a luz dos gentios

[1] Ouvi-me, terras do mar, e vós, povos de longe, escutai! O SENHOR me chamou desde o meu nascimento, desde o ventre de minha mãe fez menção do meu nome;

[2] fez a minha boca como uma espada aguda, na sombra da sua mão me

[17]Näin sanoo Herra , sinun lunastajasi, Israelin Pyhä: Minä olen Herra , sinun Jumalasi, joka opetan sinulle, mikä on hyödyllistä, johdatan sinua tiellä, jota kuljet.

[18]Jospa kuulisit minun käskyjäni! Silloin rauhasi olisi kuin virta ja vanhurskautesi kuin meren aallot,

[19] sinun jälkeläisiäsi olisi kuin hiekkaa, sinun kohtusi versoja kuin hiekanjyviä. Heidän nimensä ei häviäisi eikä katoaisi minun kasvojeni edestä.

[20]Lähtekää Baabelista, paetkaa Kaldeasta, ilmoittakaa riemuhuudoin, kuuluttakaa tämä, viekää tieto siitä maan ääriin asti, sanokaa: ” Herra on lunastanut palvelijansa Jaakobin.”

[21]Eivät he janoa kärsineet, kun hän kuljetti heitä autioilla seuduilla. Veden hän sai vuotamaan heille kalliosta; hän halkaisi kallion, ja vedet virtasivat.

[22]Jumalattomilla ei ole rauhaa, sanoo Herra .

Jesaja 49

HERRA PELASTAA Israelin SYNNISTÄ
Herran palvelijan kutsuminen

[1]Kuulkaa minua, te meren saaret, ja tarkatkaa, kaukaiset kansat! Herra on kutsunut minut äitini kohdusta asti, hän mainitsi nimeni, kun vielä olin äitini kehossa.

[2]Hän teki suuni terävän miekan kaltaiseksi, kätki minut kätensä varjoon.

escondeu; fez-me como uma flecha polida, e me guardou na sua aljava,

Hän teki minusta hiotun nuolen, talletti minut viineensä.

3 e me disse: Tu és o meu servo, és Israel, por quem hei de ser glorificado.

3Ja hän sanoi minulle: ”Sinä olet minun palvelijani, Israel, jossa osoitan kirkkauteni.”

4 Eu mesmo disse: debalde tenho trabalhado, inútil e vãmente gastei as minhas forças; todavia, o meu direito está perante o SENHOR, a minha recompensa, perante o meu Deus.

4Mutta minä sanoin: ”Tyhjän vuoksi olen väsyttänyt itseni, kuluttanut voimani turhaan ja tyhjään. Kuitenkin on oikeuteni Herran huomassa, palkkani Jumalan luona.”

5 Mas agora diz o SENHOR, que me formou desde o ventre para ser seu servo, para que torne a trazer Jacó e para reunir Israel a ele, porque eu sou glorificado perante o SENHOR, e o meu Deus é a minha força.

5 Ja nyt sanoo Herra , hän, joka äitini kohdusta asti on valmistanut minut palvelijakseen palauttamaan Jaakobin hänen luokseen, niin että Israel koottaisiin hänen omakseen – minä olen arvokas Herran silmissä, Jumalani on tullut voimakseni.

6 Sim, diz ele: Pouco é o seres meu servo, para restaurares as tribos de Jacó e tornares a trazer os remanescentes de Israel; também te dei como luz para os gentios, para seres a minha salvação até à extremidade da terra.

6 Näin sanoo Herra : Liian vähän on sinulle, että olet palvelijani ja palautat ennalleen Jaakobin sukukunnat ja tuot takaisin Israelin varjeltuneet. Minä asetan sinut valoksi pakanoille, ja niin minulta tulee pelastus maan ääriin asti.

Israelin ihmeellinen pelastus

7 Assim diz o SENHOR, o Redentor e Santo de Israel, ao que é desprezado, ao aborrecido das nações, ao servo dos tiranos: Os reis o verão, e os príncipes se levantarão; e eles te adorarão por amor do SENHOR, que é fiel, e do Santo de Israel, que te escolheu.

7Näin sanoo Herra, Israelin lunastaja, Israelin Pyhä, syvästi halveksitulle, kansojen inhoamalle valtiaitten orjalle: Kuninkaat saavat nähdä sen, he nousevat seisomaan, ruhtinaat kumartuvat maahan Herran tähden, joka on uskollinen, Israelin Pyhän tähden, joka on sinut valinnut.

Prometida a restauração de Israel

8 Diz ainda o SENHOR: No tempo aceitável, eu te ouvi e te socorri no dia da salvação; guardar-te-ei e te farei mediador

8Näin sanoo Herra : Otollisena aikana olen sinulle vastannut ja pelastuksen päivänä sinua auttanut. Minä olen sinut

da aliança do povo, para restaurares a terra e lhe repartires as herdades assoladas;

9 para dizeres aos presos: Saí, e aos que estão em trevas: Aparecei. Eles pastarão nos caminhos e em todos os altos desnudos terão o seu pasto.

10 Não terão fome nem sede, a calma nem o sol os afligirá; porque o que deles se compadece os guiará e os conduzirá aos mananciais das águas.

11 Transformarei todos os meus montes em caminhos, e as minhas veredas serão alteadas.

12 Eis que estes virão de longe, e eis que aqueles, do Norte e do Ocidente, e aqueles outros, da terra de Sinim.

13 Cantai, ó céus, alegra-te, ó terra, e vós, montes, rompei em cânticos, porque o SENHOR consolou o seu povo e dos seus aflitos se compadece.

14 Mas Sião diz: O SENHOR me desamparou, o SENHOR se esqueceu de mim.

15 Acaso, pode uma mulher esquecer-se do filho que ainda mama, de sorte que não se compadeça do filho do seu ventre? Mas ainda que esta viesse a se esquecer dele, eu, todavia, não me esquecerei de ti.

16 Eis que nas palmas das minhas mãos te gravei; os teus muros estão continuamente perante mim.

valmistanut ja teen sinusta liiton kansan. Sinä palautat maan ennalleen, jaat hävitetyt perintöosat,

9sanot vangituille: ”Astukaa ulos!” ja pimeässä oleville: ”Tulkaa valoon!” Teiden varsilta he löytävät ravintonsa, kaikki paljaat kukkulat ovat heillä laidunpaikkoina.

10Ei heidän tule nälkä eikä jano, ei ahdista heitä aavikon helle eikä auringon paahde, sillä heidän armahtajansa johdattaa heitä ja vie heidät vesilähteille.

11Kaikille vuorilleni minä teen teitä, minun valtatieni kulkevat korkealla.

12 Tässä he tulevat, he tulevat kaukaa: nuo pohjoisesta, nuo lännestä, nuo siiniläisten maasta!

13Riemuitkaa, taivaat, iloitse, maa! Puhjetkaa riemuhuutoon, te vuoret, sillä Herra lohduttaa kansaansa ja armahtaa kurjiaan!

Herra ei unohda Siionia

14Mutta Siion sanoo: ” Herra on minut hylännyt, Herra on minut unohtanut.”

15Unohtaako nainen rintalapsensa, niin ettei hän armahda kohtunsa poikaa? Ja vaikka hän unohtaisikin, minä en sinua unohda.

16 Katso, kämmeniini olen sinut piirtänyt; sinun muurisi ovat aina minun edessäni.

[17] Os teus filhos virão apressadamente, ao passo que os teus destruidores e os teus assoladores se retiram do teu meio.

[18] Levanta os olhos ao redor e olha: todos estes que se ajuntam vêm a ti. Tão certo como eu vivo, diz o SENHOR, de todos estes te vestirás como de um ornamento e deles te cingirás como noiva.

[19] Pois, quanto aos teus lugares desertos e desolados e à tua terra destruída, agora tu, ó Sião, certamente, serás estreita demais para os moradores; e os que te devoravam estarão longe de ti.

[20] Até mesmo os teus filhos, que de ti foram tirados, dirão aos teus ouvidos: Mui estreito é para mim este lugar; dá-me espaço em que eu habite.

[21] E dirás contigo mesma: Quem me gerou estes, pois eu estava desfilhada e estéril, em exílio e repelida? Quem, pois, me criou estes? Fui deixada sozinha; estes, onde estavam?

[22] Assim diz o SENHOR Deus: Eis que levantarei a mão para as nações e ante os povos arvorarei a minha bandeira; eles trarão os teus filhos nos braços, e as tuas filhas serão levadas sobre os ombros.

[23] Reis serão os teus aios, e rainhas, as tuas amas; diante de ti se inclinarão com o rosto em terra e lamberão o pó dos teus pés; saberás que eu sou o SENHOR e que os que esperam em mim não serão envergonhados.

[17] Sinun lapsesi tulevat rientäen, mutta repijäsi ja raastajasi lähtevät luotasi pois.

[18] Nosta katseesi, katso ympärillesi: lapsesi kokoontuvat, he kaikki tulevat sinun luoksesi. Niin totta kuin minä elän, sanoo Herra , sinä puet heidät kaikki yllesi kuin koristeen ja sidot heidät vyöllesi niin kuin morsian vyönsä.

[19] Sinun rauniosi, autiot paikkasi ja hävitetty maasi käy silloin ahtaaksi asukkaiden paljoudesta, ja kaukana ovat ne, jotka sinua ennen ahmivat.

[20] Sinulta pois otetut lapsesi sanovat vielä korviesi kuullen: ”Paikka on minulle ahdas, siirry vähän, että minäkin voin asettua asumaan.”

[21] Silloin sinä sanot sydämessäsi: ”Kuka on nämä minulle synnyttänyt? Minä olin menettänyt lapseni ja olin hedelmätön, olin karkotettu ja syrjään sysätty. Kuka on heidät kasvattanut? Minuthan oli jätetty yksin. Missä nämä silloin olivat?”

[22] Näin sanoo Herra, Herra : Katso, minä nostan käteni kansakuntien puoleen, kohotan lippuni kansoja kohti. He tuovat sinun poikasi sylissään ja kantavat tyttäriäsi olallaan.

[23] Kuninkaista tulee sinulle lastenhoitajat, heidän ruhtinattaristaan imettäjät. He kumartuvat sinun edessäsi kasvoilleen maahan ja nuolevat tomun jaloistasi. Silloin sinä tiedät, että minä olen Herra ja

että ne, jotka minua odottavat, eivät joudu häpeään.

[24] Tirar-se-ia a presa ao valente? Acaso, os presos poderiam fugir ao tirano?

[24]Voidaanko sankarilta viedä saalis tai riistää vangit voittajalta ?

[25] Mas assim diz o SENHOR: Por certo que os presos se tirarão ao valente, e a presa do tirano fugirá, porque eu contenderei com os que contendem contigo e salvarei os teus filhos.

[25]Totisesti, näin sanoo Herra : Vangit viedään sankarilta ja saalis riistetään väkivallan mieheltä. Minä taistelen sitä vastaan, joka hyökkää kimppuusi, ja minä pelastan sinun lapsesi.

[26] Sustentarei os teus opressores com a sua própria carne, e com o seu próprio sangue se embriagarão, como com vinho novo. Todo homem saberá que eu sou o SENHOR, o teu Salvador e o teu Redentor, o Poderoso de Jacó.

[26] Minä syötän sinun sortajillesi heidän omaa lihaansa, he juopuvat omasta verestään kuin rypäleen mehusta. Kaikki liha saa tietää, että minä, Herra , olen sinun pelastajasi, että Jaakobin Väkevä on sinun lunastajasi.

Isaías 50

O Servo do Senhor, ultrajado mas fiel

[1] Assim diz o SENHOR: Onde está a carta de divórcio de vossa mãe, pela qual eu a repudiei? Ou quem é o meu credor, a quem eu vos tenha vendido? Eis que por causa das vossas iniqüidades é que fostes vendidos, e por causa das vossas transgressões vossa mãe foi repudiada.

[2] Por que razão, quando eu vim, ninguém apareceu? Quando chamei, ninguém respondeu? Acaso, se encolheu tanto a minha mão, que já não pode remir ou já não há força em mim para livrar? Eis que pela minha repreensão faço secar o mar e torno os rios um deserto, até que cheirem mal os seus peixes; pois, não havendo água, morrem de sede.

[3] Eu visto os céus de negridão e lhes ponho pano de saco por sua coberta.

Jesaja 50

Siionin syyllisyys

[1]Näin sanoo Herra : Missä on äitinne erokirja, jolla olisin ajanut hänet pois? Tai kuka on minun velkojani, jolle olisin teidät myynyt? Pahojen tekojenne tähden teidät on myyty, rikkomustenne tähden on äitinne ajettu pois.

[2]Miksi ei ollut ketään, kun minä tulin, miksi kukaan ei vastannut, kun minä kutsuin? Onko käteni todella liian lyhyt vapauttamaan, eikö minulla ole voimaa pelastaa? Minä kuivaan meren nuhtelullani, minä teen virrat autiomaaksi, niin että niiden kalat mätänevät. Veden puutteessa ne kuolevat janoon.

[3]Minä puen taivaat mustiin ja verhoan ne säkkipukuun.

[4] O SENHOR Deus me deu língua de eruditos, para que eu saiba dizer boa palavra ao cansado. Ele me desperta todas as manhãs, desperta-me o ouvido para que eu ouça como os eruditos.

[5] O SENHOR Deus me abriu os ouvidos, e eu não fui rebelde, não me retraí.

[6] Ofereci as costas aos que me feriam e as faces, aos que me arrancavam os cabelos; não escondi o rosto aos que me afrontavam e me cuspiam.

[7] Porque o SENHOR Deus me ajudou, pelo que não me senti envergonhado; por isso, fiz o meu rosto como um seixo e sei que não serei envergonhado.

[8] Perto está o que me justifica; quem contenderá comigo? Apresentemo-nos juntamente; quem é o meu adversário? Chegue-se para mim.

[9] Eis que o SENHOR Deus me ajuda; quem há que me condene? Eis que todos eles, como um vestido, serão consumidos; a traça os comerá.

[10] Quem há entre vós que tema ao SENHOR e que ouça a voz do seu Servo? Aquele que andou em trevas, sem nenhuma luz, confie em o nome do SENHOR e se firme sobre o seu Deus.

[11] Eia! Todos vós, que acendeis fogo e vos armais de setas incendiárias, andai entre as labaredas do vosso fogo e entre as setas que acendestes; de mim é que vos sobrevirá isto, e em tormentas vos deitareis.

Herran palvelijan kärsivällisyys

[4]Herra, Herra on antanut minulle opetuslasten kielen, niin että voin sanalla virvoittaa väsynyttä. Hän herättää korvani aamu aamulta, niin että kuulen opetuslasten tavoin.

[5] Herra, Herra on avannut minun korvani, enkä minä niskoitellut, en vetäytynyt pois.

[6]Selkäni annoin lyötäväksi, poskieni parran revittäväksi, kasvojani en peittänyt pilkalta ja syljeltä.

[7]Herra, Herra auttaa minua, sen tähden ei pilkka minuun koskenut. Minä tein kasvoni koviksi kuin piikivi, sillä minä tiedän, etten joudu häpeään.

[8] Lähellä on hän, joka julistaa minut syyttömäksi; kuka voi käydä oikeutta minun kanssani! Astukaamme yhdessä esiin. Kuka on minun vastapuoleni? Tulkoon hän tänne!

[9]Katso, Herra, Herra auttaa minua, kuka voi tuomita minut syylliseksi? Kaikki he hajoavat kuin vaate, koi syö heidät.

[10]Kuka teistä pelkää Herraa ja kuulee hänen palvelijansa ääntä? Se, joka vaeltaa pimeydessä ja valoa vailla, luottakoon Herran nimeen ja turvautukoon Jumalaansa.

[11] Mutta te kaikki, jotka sytytätte tulta, te palavilla nuolilla varustautuneet, syöksykää oman tulenne liekkeihin, sytyttämiinne palaviin nuoliin. Minun kädestäni tämä teille tulee; tuskan paikassa te joudutte virumaan.

Isaías 51

Palavra de conforto para Sião

[1] Ouvi-me vós, os que procurais a justiça, os que buscais o SENHOR; olhai para a rocha de que fostes cortados e para a caverna do poço de que fostes cavados.

[2] Olhai para Abraão, vosso pai, e para Sara, que vos deu à luz; porque era ele único, quando eu o chamei, o abençoei e o multipliquei.

[3] Porque o SENHOR tem piedade de Sião; terá piedade de todos os lugares assolados dela, e fará o seu deserto como o Éden, e a sua solidão, como o jardim do SENHOR; regozijo e alegria se acharão nela, ações de graças e som de música.

[4] Atendei-me, povo meu, e escutai-me, nação minha; porque de mim sairá a lei, e estabelecerei o meu direito como luz dos povos.

[5] Perto está a minha justiça, aparece a minha salvação, e os meus braços dominarão os povos; as terras do mar me aguardam e no meu braço esperam.

[6] Levantai os olhos para os céus e olhai para a terra embaixo, porque os céus desaparecerão como a fumaça, e a terra envelhecerá como um vestido, e os seus moradores morrerão como mosquitos, mas a minha salvação durará para sempre, e a minha justiça não será anulada.

[7] Ouvi-me, vós que conheceis a justiça, vós, povo em cujo coração está a minha

Jesaja 51

Herra lohduttaa Siionia

[1]Kuulkaa minua, te jotka pyritte vanhurskauteen, te, jotka etsitte Herraa . Katsokaa kalliota, josta teidät on lohkaistu, ja kaivosaukkoa, josta teidät on louhittu.

[2] Katsokaa Abrahamia, isäänne, ja Saaraa, joka teidät synnytti. Hän oli vain yksi ainoa, kun minä hänet kutsuin, mutta minä siunasin hänet ja enensin hänet.

[3] Herralohduttaa Siionia, hän lohduttaa kaikki sen rauniot. Hän tekee sen autiomaasta kuin Eedenin ja sen aromaasta kuin Herran puutarhan. Siellä on oleva riemu ja ilo, kiitoksen ja ylistyslaulun ääni.

[4]Kuuntele minua, kansani, kuule minua, kansakuntani, sillä minusta on lähtöisin laki, ja minä säädän oikeuteni valoksi kansoille.

[5]Lähellä on minun vanhurskauteni, minun apuni on matkalla, minun käsivarteni tuomitsevat kansoja. Merensaaret odottavat minua ja panevat toivonsa minun käsivarteeni.

[6]Nostakaa silmänne taivasta kohti ja katsokaa maata, joka on alhaalla, sillä taivaat hajoavat kuin savu, maa kuluu pois kuin vaate ja sen asukkaat kuolevat kuin hyttyset. Mutta minun pelastukseni pysyy ikuisesti, eikä minun vanhurskauteni kukistu.

[7]Kuulkaa minua, te, jotka tunnette vanhurskauden, kansa, jonka sydämessä

lei; não temais o opróbrio dos homens, nem vos turbeis por causa das suas injúrias.

8 Porque a traça os roerá como a um vestido, e o bicho os comerá como à lã; mas a minha justiça durará para sempre, e a minha salvação, para todas as gerações.

9 Desperta, desperta, arma-te de força, braço do SENHOR; desperta como nos dias passados, como nas gerações antigas; não és tu aquele que abateu o Egito e feriu o monstro marinho?

10 Não és tu aquele que secou o mar, as águas do grande abismo? Aquele que fez o caminho no fundo do mar, para que passassem os remidos?

11 Assim voltarão os resgatados do SENHOR e virão a Sião com júbilo, e perpétua alegria lhes coroará a cabeça; o regozijo e a alegria os alcançarão, e deles fugirão a dor e o gemido.

12 Eu, eu sou aquele que vos consola; quem, pois, és tu, para que temas o homem, que é mortal, ou o filho do homem, que não passa de erva?

13 Quem és tu que te esqueces do SENHOR, que te criou, que estendeu os céus e fundou a terra, e temes continuamente todo o dia o furor do tirano, que se prepara para destruir? Onde está o furor do tirano?

14 O exilado cativo depressa será libertado, lá não morrerá, lá não descerá à sepultura; o seu pão não lhe faltará.

on minun lakini: älkää pelätkö ihmisten pilkkaa, älkää säikkykö heidän herjauksiaan.

8Sillä koi syö heidät kuin vaatteen, toukka syö heidät kuin villan, mutta minun vanhurskauteni pysyy ikuisesti, minun pelastukseni polvesta polveen.

Herran väkevä käsivarsi

9Herää, herää, pukeudu voimaan, sinä Herran käsivarsi! Herää niin kuin menneinä päivinä, muinaisten sukupolvien aikana. Etkö juuri sinä lyönyt kuoliaaksi Rahabin , lävistänyt lohikäärmeen?

10Etkö juuri sinä kuivannut meren, suuren syvyyden vedet, sinä, joka teit meren syvänteet tieksi, jotta lunastetut voivat kulkea yli?

11 Herranvapaiksi lunastamat palaavat, he tulevat Siioniin riemuhuudoin, päänsä päällä iankaikkinen ilo. Riemu ja ilo saavuttavat heidät, mutta murhe ja huokaus pakenevat.

12Minä, minä olen teidän lohduttajanne. Mikä olet sinä, joka pelkäät kuolevaista ihmistä, ihmislasta, jonka käy kuin ruohon,

13ja unohdat Herran , joka on sinut tehnyt, joka on levittänyt taivaan auki ja laskenut maan perustukset, sinä joka vapiset aina ja kaiket päivät sortajan vihan edessä, kun hän tähtää jousellaan tuhotakseen? Mutta missä on sortajan viha?

14Pian päästetään kumarainen vanki vapaaksi. Ei hän vankikuoppaan kuole, eikä häneltä leipää puutu.

15 Pois eu sou o SENHOR, teu Deus, que agito o mar, de modo que bramem as suas ondas – o SENHOR dos Exércitos é o meu nome.

16 Ponho as minhas palavras na tua boca e te protejo com a sombra da minha mão, para que eu estenda novos céus, funde nova terra e diga a Sião: Tu és o meu povo.

17 Desperta, desperta, levanta-te, ó Jerusalém, que da mão do SENHOR bebeste o cálice da sua ira, o cálice de atordoamento, e o esgotaste.

18 De todos os filhos que ela teve nenhum a guiou; de todos os filhos que criou nenhum a tomou pela mão.

19 Estas duas coisas te aconteceram; quem teve compaixão de ti? A assolação e a ruína, a fome e a espada! Quem foi o teu consolador?

20 Os teus filhos já desmaiaram, jazem nas estradas de todos os caminhos, como o antílope, na rede; estão cheios da ira do SENHOR e da repreensão do teu Deus.

21 Pelo que agora ouve isto, ó tu que estás aflita e embriagada, mas não de vinho.

22 Assim diz o teu SENHOR, o SENHOR, teu Deus, que pleiteará a causa do seu povo: Eis que eu tomo da tua mão o cálice de atordoamento, o cálice da minha ira; jamais dele beberás;

23 pô-lo-ei nas mãos dos que te atormentaram, que disseram à tua alma: Abaixa-te, para que passemos sobre ti; e tu

15 Minä olen Herra , sinun Jumalasi, joka liikutan meren, niin että sen aallot pauhaavat. Minun nimeni on Herra Sebaot.

16 Minä olen pannut sanani sinun suuhusi, olen kätkenyt sinut käteni varjoon. Minä levitin taivaan auki ja perustin maan ja sanon Siionille: ”Sinä olet minun kansani.”

Herra ottaa pois vihansa maljan

17 Herää, herää, nouse, Jerusalem, sinä, joka olet juonut Herran kädestä hänen vihansa maljan. Horjuttavan maljan olet juonut, tyhjäksi särpinyt.

18 Ei yksikään kaikista hänen synnyttämistään lapsista ollut häntä taluttamassa, eikä kukaan kaikista hänen kasvattamistaan tarttunut hänen käteensä.

19 Kaksittain sinua kohtasivat – kukapa sinua surkuttelisi – tuho ja hävitys, nälkä ja miekka. Miten voisin sinua lohduttaa?

20 Tajuttomina makasivat poikasi jokaisessa kadun kulmassa, kuin antiloopit verkossa, Herran vihan satuttamina, Jumalasi rankaisemina.

21 Sen tähden kuule tätä, sinä poloinen, joka olet juopunut vaikka et viinistä.

22 Näin sanoo sinun Herrasi, Herra , sinun Jumalasi, joka ajaa kansansa asian: Katso, minä otan pois sinun kädestäsi horjuttavan maljan, vihani pikarin, ei sinun enää tarvitse siitä juoda.

23 Minä panen sen kiusaajiesi käteen, niiden, jotka sanoivat sinulle: ”Kumarru maahan, me kuljemme ylitsesi”, ja niin

puseste as costas como chão e como rua para os transeuntes.

Isaías 52

1 Desperta, desperta, reveste-te da tua fortaleza, ó Sião; veste-te das tuas roupagens formosas, ó Jerusalém, cidade santa; porque não mais entrará em ti nem incircunciso nem imundo.

2 Sacode-te do pó, levanta-te e toma assento, ó Jerusalém; solta-te das cadeias de teu pescoço, ó cativa filha de Sião.

3 Porque assim diz o SENHOR: Por nada fostes vendidos; e sem dinheiro sereis resgatados.

4 Porque assim diz o SENHOR Deus: O meu povo no princípio desceu ao Egito, para nele habitar, e a Assíria sem razão o oprimiu.

5 Agora, que farei eu aqui, diz o SENHOR, visto ter sido o meu povo levado sem preço? Os seus tiranos sobre ele dão uivos, diz o SENHOR; e o meu nome é blasfemado incessantemente todo o dia.

6 Por isso, o meu povo saberá o meu nome; portanto, naquele dia, saberá que sou eu quem fala: Eis-me aqui.

7 Que formosos são sobre os montes os pés do que anuncia as boas-novas, que faz ouvir a paz, que anuncia coisas boas, que faz ouvir a salvação, que diz a Sião: O teu Deus reina!

8 Eis o grito dos teus atalaias! Eles erguem a voz, juntamente exultam; porque com

sinä annoit selkäsi maankamaraksi, kulkijoille kaduksi.

Jesaja 52

Ilosanoma Siionin pelastuksesta

1Herää, herää, pukeudu voimaasi, Siion! Pukeudu juhlapukuusi, Jerusalem, sinä pyhä kaupunki! Sillä ei koskaan enää astu sinun sisällesi ympärileikkaamaton eikä saastainen.

2Pudista tomu päältäsi, nouse ja istu istuimellesi, Jerusalem! Irrota kahleet kaulastasi, vangittu tytär Siion!

3 Sillä näin sanoo Herra : Ilmaiseksi teidät myytiin, rahatta teidät lunastetaan.

4Näin sanoo Herra, Herra : Ensin minun kansani meni alas Egyptiin asuakseen siellä muukalaisena, ja sitten Assur sorti sitä ilman mitään syytä.

5Mitä minulla on nyt täällä tekemistä, sanoo Herra , kun minun kansani on viety pois ilmaiseksi? Sen valtiaat huutavat herjauksia, sanoo Herra , ja minun nimeäni pilkataan kaiken aikaa.

6Sen tähden minun kansani tulee sinä päivänä tuntemaan minun nimeni ja ymmärtämään, että minä olen se, joka sanon: ”Tässä minä olen.”

7Kuinka suloiset ovat vuorilla ilosanoman tuojan jalat, hänen, joka julistaa rauhaa, ilmoittaa hyvän sanoman, julistaa pelastusta ja sanoo Siionille: ”Sinun Jumalasi on kuningas!”

8Kuule! Vartiomiehesi korottavat äänensä, kaikki he puhkeavat riemuhuutoihin, sillä

seus próprios olhos distintamente vêem o retorno do SENHOR a Sião.

9 Rompei em júbilo, exultai à uma, ó ruínas de Jerusalém; porque o SENHOR consolou o seu povo, remiu a Jerusalém.

10 O SENHOR desnudou o seu santo braço à vista de todas as nações; e todos os confins da terra verão a salvação do nosso Deus.

11 Retirai-vos, retirai-vos, saí de lá, não toqueis coisa imunda; saí do meio dela, purificai-vos, vós que levais os utensílios do SENHOR.

12 Porquanto não saireis apressadamente, nem vos ireis fugindo; porque o SENHOR irá adiante de vós, e o Deus de Israel será a vossa retaguarda.

O sofrimento vicário do Servo do Senhor

13 Eis que o meu Servo procederá com prudência; será exaltado e elevado e será mui sublime.

14 Como pasmaram muitos à vista dele (pois o seu aspecto estava mui desfigurado, mais do que o de outro qualquer, e a sua aparência, mais do que a dos outros filhos dos homens),

15 assim causará admiração às nações, e os reis fecharão a sua boca por causa dele; porque aquilo que não lhes foi anunciado verão, e aquilo que não ouviram entenderão.

Isaías 53

he näkevät silmästä silmään, kuinka Herra palaa Siioniin.

9Puhjetkaa riemuhuutoihin, kaikki Jerusalemin rauniot, sillä Herra on antanut kansalleen lohdutuksen, hän on lunastanut Jerusalemin.

10 Herraon paljastanut pyhän käsivartensa kaikkien kansojen nähden, ja kaikki maan ääret saavat nähdä meidän Jumalamme antaman pelastuksen.

11Pois, pois! Lähtekää sieltä, älkää koskeko saastaiseen. Lähtekää sen keskeltä, puhdistautukaa, te Herran aseenkantajat.

12Ei teidän tarvitse hädissänne lähteä, ei kulkea paeten, sillä Herra kulkee teidän edellänne, Israelin Jumala seuraa suojananne.

13Katso, minun palvelijani menestyy. Hän nousee ja kohoaa, hän on oleva hyvin korkea.

14Niin kuin monet kauhistuivat häntä – niin runneltu hän oli, hän ei enää näyttänyt ihmiseltä, hänen hahmonsa ei ollut ihmislasten hahmo –

15niin hän on saattava ihmetyksiin monet kansat, hänen tähtensä kuninkaat sulkevat suunsa. Sillä mitä heille ei ole ikinä kerrottu, sen he saavat nähdä. Mitä he eivät ole kuulleet, sen he voivat havaita.

Jesaja 53

Herran palvelijan kärsimys

1 Quem creu em nossa pregação? E a quem foi revelado o braço do SENHOR?

2 Porque foi subindo como renovo perante ele e como raiz de uma terra seca; não tinha aparência nem formosura; olhamo-lo, mas nenhuma beleza havia que nos agradasse.

3 Era desprezado e o mais rejeitado entre os homens; homem de dores e que sabe o que é padecer; e, como um de quem os homens escondem o rosto, era desprezado, e dele não fizemos caso.

4 Certamente, ele tomou sobre si as nossas enfermidades e as nossas dores levou sobre si; e nós o reputávamos por aflito, ferido de Deus e oprimido.

5 Mas ele foi traspassado pelas nossas transgressões e moído pelas nossas iniqüidades; o castigo que nos traz a paz estava sobre ele, e pelas suas pisaduras fomos sarados.

6 Todos nós andávamos desgarrados como ovelhas; cada um se desviava pelo caminho, mas o SENHOR fez cair sobre ele a iniqüidade de nós todos.

7 Ele foi oprimido e humilhado, mas não abriu a boca; como cordeiro foi levado ao matadouro; e, como ovelha muda perante os seus tosquiadores, ele não abriu a boca.

8 Por juízo opressor foi arrebatado, e de sua linhagem, quem dela cogitou? Porquanto foi cortado da terra dos

1Kuka uskoo meidän julistuksemme, kenelle Herran käsivarsi ilmoitetaan?

2Hän kasvoi Herran edessä kuin vesa, kuin juurivesa kuivasta maasta. Ei ollut hänellä komeutta eikä kauneutta. Me näimme hänet, mutta hänellä ei ollut hahmoa, johon olisimme mieltyneet.

3Hän oli halveksittu ja ihmisten hylkäämä, kipujen mies ja sairauden tuttava, jota näkemästä kaikki kasvonsa peittivät, halveksittu, jota emme minäkään pitäneet.

4Mutta totisesti, meidän sairautemme hän kantoi, meidän kipumme hän kärsi. Me pidimme häntä rangaistuna, Jumalan lyömänä ja vaivaamana,

5mutta häntä haavoitettiin meidän rikkomustemme tähden, runneltiin meidän pahojen tekojemme tähden. Rangaistus oli hänen päällään, että meillä olisi rauha, ja hänen haavojensa kautta meidät on parannettu.

6Kaikki me vaelsimme eksyksissä kuin lampaat, kukin meistä poikkesi omalle tielleen. Mutta Herra pani hänen päälleen kaikkien meidän syntivelkamme.

7Häntä piinattiin, ja hän alistui siihen eikä suutansa avannut. Kuin karitsa, joka viedään teurastettavaksi, kuin lammas, joka on ääneti keritsijöittensä edessä, ei hänkään suutansa avannut.

8Sorrettuna ja tuomittuna hänet otettiin pois, mutta kuka hänen aikalaisistaan sitä ajatteli? Sillä hänet leikattiin pois elävien

viventes; por causa da transgressão do meu povo, foi ele ferido.

maasta, minun kansani rikkomusten tähden rangaistus kohtasi häntä.

[9] Designaram-lhe a sepultura com os perversos, mas com o rico esteve na sua morte, posto que nunca fez injustiça, nem dolo algum se achou em sua boca.

[9]Hänelle annettiin hauta jumalattomien joukossa, mutta rikkaan luo hän tuli kuoltuaan, sillä hän ei ollut tehnyt vääryyttä eikä hänen suussaan ollut petosta.

[10] Todavia, ao SENHOR agradou moê-lo, fazendo-o enfermar; quando der ele a sua alma como oferta pelo pecado, verá a sua posteridade e prolongará os seus dias; e a vontade do SENHOR prosperará nas suas mãos.

[10] Herranäki hyväksi ruhjoa häntä, lyödä häntä kärsimyksellä. Jos sinä asetat hänen sielunsa vikauhriksi, hän saa nähdä jälkeläisiä ja elää kauan, ja Herran tahto toteutuu hänen kauttaan.

[11] Ele verá o fruto do penoso trabalho de sua alma e ficará satisfeito; o meu Servo, o Justo, com o seu conhecimento, justificará a muitos, porque as iniqüidades deles levará sobre si.

[11] Sielunsa vaivan tähden hän saa nähdä työnsä hedelmän ja tulee ravituksi. Tuntemisensa kautta minun vanhurskas palvelijani vanhurskauttaa monet, ja hän kantoi heidän pahat tekonsa.

[12] Por isso, eu lhe darei muitos como a sua parte, e com os poderosos repartirá ele o despojo, porquanto derramou a sua alma na morte; foi contado com os transgressores; contudo, levou sobre si o pecado de muitos e pelos transgressores intercedeu.

[12]Sen tähden minä annan hänelle osan suurten joukossa, ja väkevien kanssa hän jakaa saalista, sillä hän antoi sielunsa alttiiksi kuolemalle, ja hänet luettiin pahantekijöiden joukkoon. Hän kantoi monien synnit ja rukoili pahantekijöiden puolesta.

Isaías 54

O futuro glorioso de Sião

[1] Canta alegremente, ó estéril, que não deste à luz; exulta com alegre canto e exclama, tu que não tiveste dores de parto; porque mais são os filhos da mulher solitária do que os filhos da casada, diz o SENHOR.

Jesaja 54

Siionin saama armo ja kunnia

[1]Huuda riemusta, sinä hedelmätön, joka et ole synnyttänyt! Puhkea riemuhuutoon ja ilakoi sinä, jolla ei ole ollut synnytyskipuja! Sillä yksinäisellä naisella on enemmän lapsia kuin aviovaimolla, sanoo Herra .

[2] Alarga o espaço da tua tenda; estenda-se o toldo da tua habitação, e não o impeças; alonga as tuas cordas e firma bem as tuas estacas.

[3] Porque transbordarás para a direita e para a esquerda; a tua posteridade possuirá as nações e fará que se povoem as cidades assoladas.

[4] Não temas, porque não serás envergonhada; não te envergonhes, porque não sofrerás humilhação; pois te esquecerás da vergonha da tua mocidade e não mais te lembrarás do opróbrio da tua viuvez.

[5] Porque o teu Criador é o teu marido; o SENHOR dos Exércitos é o seu nome; e o Santo de Israel é o teu Redentor; ele é chamado o Deus de toda a terra.

[6] Porque o SENHOR te chamou como a mulher desamparada e de espírito abatido; como a mulher da mocidade, que fora repudiada, diz o teu Deus.

[7] Por breve momento te deixei, mas com grandes misericórdias torno a acolher-te;

[8] num ímpeto de indignação, escondi de ti a minha face por um momento; mas com misericórdia eterna me compadeço de ti, diz o SENHOR, o teu Redentor.

[9] Porque isto é para mim como as águas de Noé; pois jurei que as águas de Noé não mais inundariam a terra, e assim jurei que não mais me iraria contra ti, nem te repreenderia.

[2]Laajenna telttasi ala, levitä majojesi seinäkankaat. Älä säästele! Pidennä telttaköytesi ja vahvista vaarnasi!

[3]Sinä leviät oikealle ja vasemmalle, sinun jälkeläisesi ottavat omikseen kansat ja asuttavat autiot kaupungit.

[4] Älä pelkää, sillä sinä et joudu häpeään. Älä ole häpeissäsi, sillä sinä et tule pettymään. Nuoruutesi häpeän sinä unohdat, leskeytesi häväistystä et enää muista,

[5] sillä hän, joka sinut teki, on sinun aviomiehesi, Herra Sebaot on hänen nimensä. Sinun lunastajasi on Israelin Pyhä; häntä kutsutaan kaiken maan Jumalaksi.

[6] Sillä niin kuin hylätyn, syvästi murheellisen vaimon on Herra sinut kutsunut – nuoruusajan vaimon, jota on halveksittu – sanoo sinun Jumalasi.

[7] Lyhyeksi hetkeksi minä sinut hylkäsin, mutta minä kokoan sinut jälleen suurella laupeudella.

[8]Ylitsevuotavassa vihassani minä peitin hetkeksi sinulta kasvoni, mutta minä armahdan sinut iankaikkisella armolla, sanoo Herra , sinun lunastajasi.

[9]Tämä on minulle niin kuin olivat Nooan vedet: niin kuin minä vannoin, etteivät Nooan vedet enää tulvi maan yli, niin minä vannon, etten enää vihastu sinuun enkä sinua soimaa.

10 Porque os montes se retirarão, e os outeiros serão removidos; mas a minha misericórdia não se apartará de ti, e a aliança da minha paz não será removida, diz o SENHOR, que se compadece de ti.

11 Ó tu, aflita, arrojada com a tormenta e desconsolada! Eis que eu assentarei as tuas pedras com argamassa colorida e te fundarei sobre safiras.

12 Farei os teus baluartes de rubis, as tuas portas, de carbúnculos e toda a tua muralha, de pedras preciosas.

13 Todos os teus filhos serão ensinados do SENHOR; e será grande a paz de teus filhos.

14 Serás estabelecida em justiça, longe da opressão, porque já não temerás, e também do espanto, porque não chegará a ti.

15 Eis que poderão suscitar contendas, mas não procederá de mim; quem conspira contra ti cairá diante de ti.

16 Eis que eu criei o ferreiro, que assopra as brasas no fogo e que produz a arma para o seu devido fim; também criei o assolador, para destruir.

17 Toda arma forjada contra ti não prosperará; toda língua que ousar contra ti em juízo, tu a condenarás; esta é a herança dos servos do SENHOR e o seu direito que de mim procede, diz o SENHOR.

Isaías 55

Graça oferecida gratuitamente a todos

10Vuoret väistykööt ja kukkulat horjukoot, mutta minun armoni ei sinusta väisty eikä minun rauhanliittoni horju, sanoo Herra , sinun armahtajasi.

11Sinä poloinen, myrskyn raastama, sinä, joka olet vailla lohduttajaa! Katso, minä peitän seinäsi turkoosikivillä, lasken perustuksesi safiireista.

12Minä teen muuriesi harjat rubiineista, porttisi säkenöivistä kivistä ja koko ympärysmuurisi jalokivistä.

13 Sinun lapsesi ovat kaikki Herran opetuslapsia, lapsillasi on oleva suuri rauha.

14Sinut vahvistetaan vanhurskaudella. Sinä saat olla kaukana sorrosta, ei sinun tarvitse pelätä, ja kaukana hävityksestä, ei se sinua lähesty.

15 Jos joku hyökkää kimppuusi, se ei tapahdu minun tahdostani. Se, joka hyökkää kimppuusi, kaatuu eteesi.

16Katso, minä olen luonut sepän, joka lietsoo hiilivalkeaa ja valmistaa aseen käyttäjän käteen. Minä olen myös luonut tuhoojan hävitystyötä varten.

17 Jokainen ase, joka valmistetaan sinun varallesi, on tehoton, ja jokaisen kielen, joka nousee käymään kanssasi oikeutta, sinä osoitat vääräksi. Tämä on Herran palvelijoiden perintöosa, vanhurskaus, jonka he ovat minulta saaneet, sanoo Herra .

Jesaja 55

Kutsu armoliittoon

[1] Ah! Todos vós, os que tendes sede, vinde às águas; e vós, os que não tendes dinheiro, vinde, comprai e comei; sim, vinde e comprai, sem dinheiro e sem preço, vinho e leite.

[1]Kuulkaa, kaikki janoiset! Tulkaa veden ääreen! Tekin, joilla ei ole rahaa, tulkaa, ostakaa viljaa ja syökää. Tulkaa, ostakaa ilman rahaa, ilman hintaa viiniä ja maitoa.

[2] Por que gastais o dinheiro naquilo que não é pão, e o vosso suor, naquilo que não satisfaz? Ouvi-me atentamente, comei o que é bom e vos deleitareis com finos manjares.

[2]Miksi punnitsette hopeaa maksuksi siitä, mikä ei ole leipää, ja annatte työnne ansion siitä, mikä ei ravitse? Kuulkaa minua, niin saatte syödä hyvää, ja sielunne nauttii yltäkylläisyydestä.

[3] Inclinai os ouvidos e vinde a mim; ouvi, e a vossa alma viverá; porque convosco farei uma aliança perpétua, que consiste nas fiéis misericórdias prometidas a Davi.

[3]Kallistakaa korvanne, tulkaa minun luokseni. Kuulkaa, niin sielunne saa elää. Minä teen teidän kanssanne iankaikkisen liiton, Daavidille antamani armolupauksen mukaisesti.

[4] Eis que eu o dei por testemunho aos povos, como príncipe e governador dos povos.

[4]Hänet minä asetin kansoille todistajaksi, kansojen ruhtinaaksi ja käskijäksi.

[5] Eis que chamarás a uma nação que não conheces, e uma nação que nunca te conheceu correrá para junto de ti, por amor do SENHOR, teu Deus, e do Santo de Israel, porque este te glorificou.

[5]Sinä kutsut kansan, jota et tunne, ja kansa, joka ei sinua tunne, rientää luoksesi Herran , sinun Jumalasi, tähden, Israelin Pyhän tähden, sillä hän korottaa sinut kunniaan.

Etsikkoaika

[6] Buscai o SENHOR enquanto se pode achar, invocai-o enquanto está perto.

[6]Etsikää Herraa silloin, kun hänet voidaan löytää, huutakaa häntä avuksi, kun hän on lähellä.

[7] Deixe o perverso o seu caminho, o iníquo, os seus pensamentos; converta-se ao SENHOR, que se compadecerá dele, e volte-se para o nosso Deus, porque é rico em perdoar.

[7]Jumalaton hylätköön tiensä ja väärintekijä ajatuksensa ja palatkoon Herran luo, niin hän armahtaa, ja meidän Jumalamme luo, sillä hänellä on paljon anteeksiantamusta.

[8] Porque os meus pensamentos não são os vossos pensamentos, nem os vossos caminhos, os meus caminhos, diz o SENHOR,

[8]Minun ajatukseni eivät ole teidän ajatuksianne, eivätkä teidän tienne ole minun teitäni, sanoo Herra ,

9 porque, assim como os céus são mais altos do que a terra, assim são os meus caminhos mais altos do que os vossos caminhos, e os meus pensamentos, mais altos do que os vossos pensamentos.

10 Porque, assim como descem a chuva e a neve dos céus e para lá não tornam, sem que primeiro reguem a terra, e a fecundem, e a façam brotar, para dar semente ao semeador e pão ao que come,

11 assim será a palavra que sair da minha boca: não voltará para mim vazia, mas fará o que me apraz e prosperará naquilo para que a designei.

12 Saireis com alegria e em paz sereis guiados; os montes e os outeiros romperão em cânticos diante de vós, e todas as árvores do campo baterão palmas.

13 Em lugar do espinheiro, crescerá o cipreste, e em lugar da sarça crescerá a murta; e será isto glória para o SENHOR e memorial eterno, que jamais será extinto.

9 sillä niin paljon kuin taivas on maata korkeampi, ovat minun tieni korkeammat teidän teitänne ja minun ajatukseni teidän ajatuksianne.

Herran sanan vaikutus

10Niin kuin sade ja lumi tulevat taivaasta eivätkä sinne palaa vaan kostuttavat maan, tekevät sen hedelmälliseksi ja versovaksi, niin että se antaa kylväjälle siemenen ja syöjälle leivän,

11 niin käy myös sanani, joka minun suustani lähtee: ei se palaa luokseni tyhjin toimin vaan toteuttaa sen, mitä minä haluan, ja saa menestymään sen, mitä varten minä sen lähetin.

12Iloiten te lähdette, ja rauhassa teitä saatetaan. Vuoret ja kukkulat puhkeavat edessänne riemuhuutoon, ja kaikki kedon puut paukuttavat käsiään.

13Orjantappuroiden sijaan kasvaa sypressejä, nokkosten sijaan myrttejä. Tämä tapahtuu Herran nimen kunniaksi, ikuiseksi merkiksi, joka ei häviä.

Isaías 56

A vocação dos gentios

1 Assim diz o SENHOR: Mantende o juízo e fazei justiça, porque a minha salvação está prestes a vir, e a minha justiça, prestes a manifestar-se.

2 Bem-aventurado o homem que faz isto, e o filho do homem que nisto se firma, que se guarda de profanar o sábado e guarda a sua mão de cometer algum mal.

Jesaja 56

Muukalaisetkin pääsevät Herran yhteyteen

1Näin sanoo Herra : Noudattakaa oikeutta ja toteuttakaa vanhurskautta, sillä minun pelastukseni tulee. Se on lähellä, ja minun vanhurskauteni ilmestyy.

2Autuas on se ihminen, joka tämän tekee, ihmislapsi, joka tässä pysyy, joka varoo saastuttamasta sapattia ja tekemästä käsillään mitään pahaa.

[3] Não fale o estrangeiro que se houver chegado ao SENHOR, dizendo: O SENHOR, com efeito, me separará do seu povo; nem tampouco diga o eunuco: Eis que eu sou uma árvore seca.

[4] Porque assim diz o SENHOR: Aos eunucos que guardam os meus sábados, escolhem aquilo que me agrada e abraçam a minha aliança,

[5] darei na minha casa e dentro dos meus muros, um memorial e um nome melhor do que filhos e filhas; um nome eterno darei a cada um deles, que nunca se apagará.

[6] Aos estrangeiros que se chegam ao SENHOR, para o servirem e para amarem o nome do SENHOR, sendo deste modo servos seus, sim, todos os que guardam o sábado, não o profanando, e abraçam a minha aliança,

[7] também os levarei ao meu santo monte e os alegrarei na minha Casa de Oração; os seus holocaustos e os seus sacrifícios serão aceitos no meu altar, porque a minha casa será chamada Casa de Oração para todos os povos.

[8] Assim diz o SENHOR Deus, que congrega os dispersos de Israel: Ainda congregarei outros aos que já se acham reunidos.

Ai dos guias cegos de Israel!

[9] Vós, todos os animais do campo, todas as feras dos bosques, vinde comer.

[10] Os seus atalaias são cegos, nada sabem; todos são cães mudos, não podem ladrar; sonhadores preguiçosos, gostam de dormir.

[3]Älköön muukalainen, joka on liittynyt Herran joukkoon, sanoko: ”Varmasti Herra erottaa minut kansastaan.” Älköönkä kuohittu sanoko: ”Minähän olen kuiva puu.”

[4]Sillä näin sanoo Herra : Kuohituille, jotka pitävät minun sapattini, valitsevat sen, mikä on minulle mieleen ja pysyvät minun liitossani,

[5] minä annan huoneessani ja muurieni sisällä muistomerkin ja nimen, joka on parempi kuin pojat ja tyttäret. Minä annan heille iankaikkisen nimen, joka ei häviä.

[6]Ja muukalaiset, jotka ovat liittyneet Herran kansaan palvellakseen häntä ja rakastaakseen Herran nimeä, ollakseen hänen palvelijoitaan – kaikki, jotka varovat saastuttamasta sapattia ja pysyvät minun liitossani –

[7] heidät minä tuon pyhälle vuorelleni, ja he saavat iloita minun rukoushuoneessani. Heidän polttouhrinsa ja teurasuhrinsa minun alttarillani ovat minulle mieluisat, sillä minun huonettani on kutsuttava kaikkien kansojen rukoushuoneeksi.

[8]Herra, Herra sanoo näin, hän, joka kokoaa Israelin karkotetut: Minä kokoan vielä muitakin näiden koottujen lisäksi.

Israelin kelvottomat paimenet

[9]Kaikki kedon ja metsän eläimet, tulkaa syömään.

[10] Israelin vartijat ovat kaikki sokeita, eivät he mitään käsitä. He ovat kaikki mykkiä koiria, jotka eivät osaa haukkua.

[11] Tais cães são gulosos, nunca se fartam; são pastores que nada compreendem, e todos se tornam para o seu caminho, cada um para a sua ganância, todos sem exceção.

[12] Vinde, dizem eles, trarei vinho, e nos encharcaremos de bebida forte; o dia de amanhã será como este e ainda maior e mais famoso.

Isaías 57

Condenada a idolatria de Israel

[1] Perece o justo, e não há quem se impressione com isso; e os homens piedosos são arrebatados sem que alguém considere nesse fato; pois o justo é levado antes que venha o mal

[2] e entra na paz; descansam no seu leito os que andam em retidão.

[3] Mas chegai-vos para aqui, vós, os filhos da agoureira, descendência da adúltera e da prostituta.

[4] De quem chasqueais? Contra quem escancarais a boca e deitais para fora a língua? Porventura, não sois filhos da transgressão, descendência da falsidade,

[5] que vos abrasais na concupiscência junto aos terebintos, debaixo de toda árvore frondosa, e sacrificais os filhos nos vales e nas fendas dos penhascos?

[6] Por entre as pedras lisas dos ribeiros está a tua parte; estas, estas te cairão em sorte; sobre elas também derramas a tua libação

He uneksivat, makailevat ja nukkuvat mielellään.

[11] Kuitenkin näillä koirilla on vimmainen nälkä, ei niitä mikään tyydytä. Ja tällaisia ovat paimenet! Eivät he mitään kykene ymmärtämään. He ovat kaikki kääntyneet omille teilleen ja etsivät kukin omaa voittoaan, joka ikinen.

[12]”Tulkaa,” he sanovat, ”minä hankin viiniä, ryypätään väkevää juomaa. Olkoon huominen päivä tämän päivän kaltainen, verrattoman ihana.”

Jesaja 57

Israelin irstaus ja uskottomuus

[1]Vanhurskas katoaa, eikä kukaan sitä huomaa. Hurskaat miehet otetaan pois, eikä kukaan sitä ymmärrä, sillä vanhurskas otetaan pois onnettomuuden alta.

[2] Hän menee rauhaan. Ne, jotka vakaasti vaeltavat, saavat levätä leposijoillaan.

[3]Mutta tulkaa te tänne, te noitanaisen lapset, te avionrikkojan ja porttonaisen sikiöt.

[4]Ketä te pidätte pilkkananne? Ketä vastaan avaatte suunne ammolleen ja työnnätte kielenne pitkälle ulos? Ettekö te ole rikoksen lapsia, valheen sikiöitä,

[5] te, jotka hehkutte himosta tammien varjossa, jokaisen rehevän puun alla, te, jotka teurastatte lapsia rotkoissa, kallionkielekkeiden alla?

[6]Laakson sileät paadet ovat sinun osasi, juuri ne ovat sinun arpaosasi. Niille sinä

e lhes apresentas ofertas de manjares. Contentar-me-ia eu com estas coisas?

[7] Sobre monte alto e elevado pões o teu leito; para lá sobes para oferecer sacrifícios.

[8] Detrás das portas e das ombreiras pões os teus símbolos eróticos, puxas as cobertas, sobes ao leito e o alargas para os adúlteros; dizes-lhes as tuas exigências, amas-lhes a coabitação e lhes miras a nudez.

[9] Vais ao rei com óleo e multiplicas os teus perfumes; envias os teus embaixadores para longe, até à profundidade do sepulcro.

[10] Na tua longa viagem te cansas, mas não dizes: É em vão; achas o que buscas; por isso, não desfaleces.

[11] Mas de quem tiveste receio ou temor, para que mentisses e não te lembrasses de mim, nem de mim te importasses? Não é, acaso, porque me calo, e isso desde muito tempo, e não me temes?

[12] Eu publicarei essa justiça tua; e, quanto às tuas obras, elas não te aproveitarão.

[13] Quando clamares, a tua coleção de ídolos que te livre! Levá-los-á o vento; um assopro os arrebatará a todos, mas o que confia em mim herdará a terra e possuirá o meu santo monte.

Mensagem de paz para os arrependidos

olet juomauhrit vuodattanut, ruokauhrit uhrannut. Siihenkö minun pitäisi tyytyä!

[7] Sinä asetit vuoteesi suurelle ja korkealle vuorelle. Sinne sinä myös nousit teurasuhria uhraamaan.

[8] Sinä panit merkkisi oven ja pihtipielien taakse. Sinä luovuit minusta, paljastit itsesi ja nousit vuoteellesi, teit sen tilavaksi. Sinä sovit kaupoista heidän kanssaan, makasit heidän kanssaan mielelläsi, näit heidän elimensä.

[9] Sinä kuljit kuninkaan luo öljyinesi, hankit runsaasti voiteita. Sinä lähetit sanansaattajiasi kauas, laskeuduit aina tuonelaan asti.

[10] Sinä väsyit matkasi pituudesta, etkä kuitenkaan sanonut: ”Turha vaiva!” Sinä löysit uutta voimaa, sen tähden et käynyt heikoksi.

[11] Ketä sinä arkailit ja pelkäsit, kun olit petollinen etkä minua muistanut, et minusta piitannut? Eikö niin: koska minä olen ollut vaiti ikiajoista asti, sinä et pelkää minua?

[12] Mutta minä ilmoitan, mitä ovat sinun vanhurskautesi ja sinun tekosi; ne eivät sinua auta.

[13] Kun sinä huudat apua, auttakoon sinua jumaliesi joukko! Kuitenkin tuuli tempaa mukaansa ne kaikki, tuulenhenkäys vie ne pois. Mutta joka minuun turvaa, se perii maan ja ottaa omakseen minun pyhän vuoreni.

Herra armahtaa nöyrtyviä

14 Dir-se-á: Aterrai, aterrai, preparai o caminho, tirai os tropeços do caminho do meu povo.

15 Porque assim diz o Alto, o Sublime, que habita a eternidade, o qual tem o nome de Santo: Habito no alto e santo lugar, mas habito também com o contrito e abatido de espírito, para vivificar o espírito dos abatidos e vivificar o coração dos contritos.

16 Pois não contenderei para sempre, nem me indignarei continuamente; porque, do contrário, o espírito definharia diante de mim, e o fôlego da vida, que eu criei.

17 Por causa da indignidade da sua cobiça, eu me indignei e feri o povo; escondi a face e indignei-me, mas, rebelde, seguiu ele o caminho da sua escolha.

18 Tenho visto os seus caminhos e o sararei; também o guiarei e lhe tornarei a dar consolação, a saber, aos que dele choram.

19 Como fruto dos seus lábios criei a paz, paz para os que estão longe e para os que estão perto, diz o SENHOR, e eu o sararei.

20 Mas os perversos são como o mar agitado, que não se pode aquietar, cujas águas lançam de si lama e lodo.

21 Para os perversos, diz o meu Deus, não há paz.

Isaías 58

Observância devida do jejum

14Herra sanoo näin: Raivatkaa, raivatkaa, tasoittakaa tie, poistakaa kompastuskivet minun kansani tieltä.

15Näin sanoo Korkea ja Ylhäinen, joka pysyy ikuisesti ja jonka nimi on Pyhä: Minä asun korkeudessa ja pyhyydessä ja niiden luona, joilla on murtunut ja nöyrä henki, että minä virvoittaisin nöyrien hengen ja herättäisin eloon murtuneiden sydämen.

16En minä ikuisesti teitä syytä enkä vihastu ainiaaksi. Muutoin henki nääntyisi minun kasvojeni edessä, ne sielut, jotka olen tehnyt.

17Hänen ahneutensa synnin tähden minä vihastuin. Minä löin häntä, minä kätkeydyin ja olin vihoissani. Siitä huolimatta hän kulki oman sydämensä tietä.

18Minä olen nähnyt hänen tiensä, mutta minä parannan hänet. Minä johdatan häntä ja annan lohdutuksen hänelle ja hänen surevilleen.

19 Minä luon huulten hedelmän, rauhan, rauhan kaukaisille ja läheisille, sanoo Herra , ja minä parannan hänet.

20Mutta jumalattomat ovat kuin kuohuva meri, joka ei voi tyyntyä ja jonka aallot kuohuttavat esiin liejua ja mutaa.

21Jumalattomilla ei ole rauhaa, sanoo minun Jumalani.

Jesaja 58

LUONNOLLINEN JA HENGELLINEN ISRAEL

Oikea paasto ja sapatin vietto

[1] Clama a plenos pulmões, não te detenhas, ergue a voz como a trombeta e anuncia ao meu povo a sua transgressão e à casa de Jacó, os seus pecados.
[2] Mesmo neste estado, ainda me procuram dia a dia, têm prazer em saber os meus caminhos; como povo que pratica a justiça e não deixa o direito do seu Deus, perguntam-me pelos direitos da justiça, têm prazer em se chegar a Deus,
[3] dizendo: Por que jejuamos nós, e tu não atentas para isso? Por que afligimos a nossa alma, e tu não o levas em conta? Eis que, no dia em que jejuais, cuidais dos vossos próprios interesses e exigis que se faça todo o vosso trabalho.

[4] Eis que jejuais para contendas e rixas e para ferirdes com punho iníquo; jejuando assim como hoje, não se fará ouvir a vossa voz no alto.

[5] Seria este o jejum que escolhi, que o homem um dia aflija a sua alma, incline a sua cabeça como o junco e estenda debaixo de si pano de saco e cinza? Chamarias tu a isto jejum e dia aceitável ao SENHOR?
[6] Porventura, não é este o jejum que escolhi: que soltes as ligaduras da impiedade, desfaças as ataduras da servidão, deixes livres os oprimidos e despedaces todo jugo?
[7] Porventura, não é também que repartas o teu pão com o faminto, e recolhas em casa os pobres desabrigados, e, se vires o

[1]Huuda täyttä kurkkua, älä pidättele, anna äänesi raikua kuin pasuuna. Ilmoita minun kansalleni heidän rikoksensa, Jaakobin huoneelle heidän syntinsä.
[2]Minua he muka etsivät joka päivä ja haluavat tietoa minun teistäni, niin kuin kansa, joka toteuttaa vanhurskautta eikä hylkää Jumalansa säätämää oikeutta. He vaativat minulta vanhurskaita tuomioita, haluavat, että Jumala lähestyisi heitä:

[3] ”Miksi paastoamme, kun sinä et sitä näe, kuritamme itseämme, kun sinä et sitä huomaa?” Tehän ajatte omia asioitanne paastopäivänäkin ja ahdistatte työhön kaiken raatajajoukkonne.

[4]Teidän paastonne aiheuttaa eripuraisuutta ja riitaa, te lyötte jumalattomin nyrkein. Ette te nykyään paastoa niin, että teidän äänenne kuultaisiin korkeudessa.
[5] Tällainenko on paasto, jonka minä hyväksyn, päivä, jona ihminen kurittaa itseään, kallistaa päänsä kuin kaisla ja makaa säkissä ja tuhkassa? Tätäkö sinä sanot paastoksi ja Herralle mieluisaksi päiväksi?
[6]Eikö tämä ole paasto, jonka minä hyväksyn: että avaatte vääryyden kahleet, irrotatte ikeen nuorat, päästätte pahoinpidellyt vapaiksi ja särjette kaikki ikeet?
[7] Eikö tämä ole oikea paasto, että taitat leivästäsi nälkäiselle ja viet kurjat kulkijat huoneeseesi ja että nähdessäsi alastoman

nu, o cubras, e não te escondas do teu semelhante?

8 Então, romperá a tua luz como a alva, a tua cura brotará sem detença, a tua justiça irá adiante de ti, e a glória do SENHOR será a tua retaguarda;

9 então, clamarás, e o SENHOR te responderá; gritarás por socorro, e ele dirá: Eis-me aqui. Se tirares do meio de ti o jugo, o dedo que ameaça, o falar injurioso;

10 se abrires a tua alma ao faminto e fartares a alma aflita, então, a tua luz nascerá nas trevas, e a tua escuridão será como o meio-dia.

11 O SENHOR te guiará continuamente, fartará a tua alma até em lugares áridos e fortificará os teus ossos; serás como um jardim regado e como um manancial cujas águas jamais faltam.

12 Os teus filhos edificarão as antigas ruínas; levantarás os fundamentos de muitas gerações e serás chamado reparador de brechas e restaurador de veredas para que o país se torne habitável.

13 Se desviares o pé de profanar o sábado e de cuidar dos teus próprios interesses no meu santo dia; se chamares ao sábado deleitoso e santo dia do SENHOR, digno de honra, e o honrares não seguindo os teus caminhos, não pretendendo fazer a tua própria vontade, nem falando palavras vãs,

vaatetat hänet etkä kätkeydy siltä, joka on omaa lihaasi?

8Silloin sinulle koittaa valkeus kuin aamurusko ja haavasi kasvavat nopeasti umpeen. Vanhurskautesi käy edelläsi, ja Herran kunnia seuraa suojanasi.

9Silloin sinä rukoilet, ja Herra vastaa, sinä huudat apua, ja hän sanoo: ”Tässä olen.” Jos poistat keskuudestasi ikeen, sormella osoittelun ja väärät puheet,

10 jos avaat sydämesi nälkäiselle ja ravitset kylläiseksi hätää kärsivän, sinulle koittaa pimeässä valo, ja pilkkopimeä on sinulle kuin keskipäivä.

11 Herraon alati ohjaava sinua. Hän ravitsee sinun sielusi kuivassa autiomaassa, hän vahvistaa sinun luusi. Sinä olet kuin runsaasti kasteltu puutarha, kuin lähteensilmä, jonka vesi ei ehdy.

12 Jälkeläisesi rakentavat jälleen ikivanhat rauniopaikat, sinä kohotat paikalleen muinaisten sukupolvien perusmuurit. Sinun nimesi on oleva: halkeamien umpeen muuraaja, teiden korjaaja maan asuttamiseksi.

13Jos sinä sapatin vuoksi pidätät jalkasi, niin ettet toimita omia asioitasi minun pyhänä päivänäni, ja kutsut sapattia ilopäiväksi, Herran pyhäpäivää kunnioitettavaksi, ja kunnioitat sitä, niin ettet kulje omilla asioillasi, et aja omaa etuasi etkä puhu joutavia,

[14] então, te deleitarás no SENHOR. Eu te farei cavalgar sobre os altos da terra e te sustentarei com a herança de Jacó, teu pai, porque a boca do SENHOR o disse.

Isaías 59

Confissão da maldade nacional

[1] Eis que a mão do SENHOR não está encolhida, para que não possa salvar; nem surdo o seu ouvido, para não poder ouvir.

[2] Mas as vossas iniqüidades fazem separação entre vós e o vosso Deus; e os vossos pecados encobrem o seu rosto de vós, para que vos não ouça.

[3] Porque as vossas mãos estão contaminadas de sangue, e os vossos dedos, de iniqüidade; os vossos lábios falam mentiras, e a vossa língua profere maldade.

[4] Ninguém há que clame pela justiça, ninguém que compareça em juízo pela verdade; confiam no que é nulo e andam falando mentiras; concebem o mal e dão à luz a iniqüidade.

[5] Chocam ovos de áspide e tecem teias de aranha; o que comer os ovos dela morrerá; se um dos ovos é pisado, sai-lhe uma víbora.

[6] As suas teias não se prestam para vestes, os homens não poderão cobrir-se com o que eles fazem, as obras deles são obras de iniqüidade, obra de violência há nas suas mãos.

[7] Os seus pés correm para o mal, são velozes para derramar o sangue inocente;

[14] silloin on ilosi oleva Herrassa . Minä kuljetan sinua maan kukkuloilla ja annan sinulle elannon isäsi Jaakobin perintöosasta. Sillä Herran suu on puhunut.

Jesaja 59

Synti erottaa Jumalasta

[1]Katso, ei Herran käsi ole liian lyhyt auttamaan eikä hänen korvansa kuuro kuulemaan,

[2]vaan teidän pahat tekonne erottavat teidät Jumalastanne. Teidän syntinne peittävät teiltä hänen kasvonsa, niin ettei hän kuule,

[3]sillä teidän kätenne ovat veren tahrimat ja sormenne vääryyden saastuttamat. Teidän huulenne puhuvat valhetta ja kielenne kuiskii petosta.

[4]Ei kukaan haasta oikeuteen vanhurskaasti, eikä kukaan käy oikeutta rehellisesti. He turvautuvat olemattomaan ja puhuvat perättömiä. He kantavat tuhoa kohdussaan ja synnyttävät turmion.

[5]He hautovat myrkkykäärmeen munia, he kutovat hämähäkinseittejä. Joka niitä munia syö, se kuolee, rikki menneestä puhkeaa kyykäärme.

[6] Ei tule vaatetta heidän seiteistään, eivät he voi verhoutua siihen, minkä valmistivat. Heidän työnsä ovat vääryyden töitä, ja heidän kätensä ovat täynnä väkivaltaisia tekoja.

[7]Heidän jalkansa juoksevat pahan tekoon, he kiiruhtavat vuodattamaan viatonta

os seus pensamentos são pensamentos de iniqüidade; nos seus caminhos há desolação e abatimento.

verta. Heidän ajatuksensa ovat vääryyden ajatuksia, tuho ja hävitys on heidän teillään.

8 Desconhecem o caminho da paz, nem há justiça nos seus passos; fizeram para si veredas tortuosas; quem anda por elas não conhece a paz.

8Rauhan tietä he eivät tunne, oikeus ei johda heidän askeleitaan. Polkunsa he tekevät mutkaisiksi; ei kukaan, joka niitä kulkee, tunne rauhaa.

Kansa tunnustaa syntinsä

9 Por isso, está longe de nós o juízo, e a justiça não nos alcança; esperamos pela luz, e eis que há só trevas; pelo resplendor, mas andamos na escuridão.

9Sen tähden on oikeus meistä kaukana, eikä vanhurskaus tavoita meitä. Me odotamme valoa, mutta katso, on pimeä, kirkkautta, mutta me vaellamme synkässä pimeydessä.

10 Apalpamos as paredes como cegos, sim, como os que não têm olhos, andamos apalpando; tropeçamos ao meio-dia como nas trevas e entre os robustos somos como mortos.

10 Kuin sokeat me haparoimme seinänvieriä pitkin, haparoimme kuin olisimme silmiä vailla. Sydänpäivällä me kompastelemme niin kuin hämärissä, olemme terveitten keskellä kuin kuolleet.

11 Todos nós bramamos como ursos e gememos como pombas; esperamos o juízo, e não o há; a salvação, e ela está longe de nós.

11Me murisemme kaikki kuin karhut ja kujerramme kuin kyyhkyset. Me odotamme oikeutta, mutta sitä ei tule, pelastusta, mutta se on meistä kaukana,

12 Porque as nossas transgressões se multiplicam perante ti, e os nossos pecados testificam contra nós; porque as nossas transgressões estão conosco, e conhecemos as nossas iniqüidades,

12sillä rikoksemme ovat monilukuiset sinun edessäsi ja syntimme todistavat meitä vastaan. Meidän rikoksemme seuraavat meitä, ja pahat tekomme me tunnemme.

13 como o prevaricar, o mentir contra o SENHOR, o retirarmo-nos do nosso Deus, o pregar opressão e rebeldia, o conceber e proferir do coração palavras de falsidade.

13Me olemme luopuneet Herrasta ja kieltäneet hänet, vetäytyneet pois seuraamasta Jumalaamme. Olemme puhuneet sorron ja kapinan puheita, kantaneet kuin kohdussa valheen sanoja ja purkaneet niitä sisimmästämme.

14 Pelo que o direito se retirou, e a justiça se pôs de longe; porque a verdade anda

14 Oikeus on työnnetty pois, ja vanhurskaus seisoo kaukana, sillä totuus

tropeçando pelas praças, e a retidão não pode entrar.

kompastelee torilla, suoruus ei voi tulla sisälle.

Herra tuo pelastuksen katuville

[15] Sim, a verdade sumiu, e quem se desvia do mal é tratado como presa. O SENHOR viu isso e desaprovou o não haver justiça.

[15]Näin oli totuus kadonnut, ja joka luopui pahasta, se ryöstettiin paljaaksi. Herra näki sen, ja hänen silmissään oli paha se, ettei ollut oikeutta.

[16] Viu que não havia ajudador algum e maravilhou-se de que não houvesse um intercessor; pelo que o seu próprio braço lhe trouxe a salvação, e a sua própria justiça o susteve.

[16]Hän näki, ettei ollut ketään, hän ihmetteli, ettei kukaan astunut väliin. Silloin hänen oma käsivartensa auttoi häntä, ja hänen vanhurskautensa tuki häntä.

[17] Vestiu-se de justiça, como de uma couraça, e pôs o capacete da salvação na cabeça; pôs sobre si a vestidura da vingança e se cobriu de zelo, como de um manto.

[17]Hän puki ylleen vanhurskauden kuin haarniskan, hän pani päähänsä pelastuksen kypärän, hän pukeutui koston vaatteisiin ja verhoutui kiivauteen kuin viittaan.

[18] Segundo as obras deles, assim retribuirá; furor aos seus adversários e o devido aos seus inimigos; às terras do mar, dar-lhes-á a paga.

[18]Tekojen mukaan hän maksaa palkan: vihan vastustajilleen, koston vihollisilleen. Meren saarillekin hän maksaa palkan.

[19] Temerão, pois, o nome do SENHOR desde o poente e a sua glória, desde o nascente do sol; pois virá como torrente impetuosa, impelida pelo Espírito do SENHOR.

[19] Silloin lännessä pelätään Herran nimeä ja päivänkoiton puolella hänen kunniaansa. Sillä se tulee kuin padottu virta, jota Herran Henki ajaa eteenpäin.

[20] Virá o Redentor a Sião e aos de Jacó que se converterem, diz o SENHOR.

[20]Mutta Siionille, niille Jaakobissa, jotka kääntyvät synnistä, tulee lunastaja, sanoo Herra .

[21] Quanto a mim, esta é a minha aliança com eles, diz o SENHOR: o meu Espírito, que está sobre ti, e as minhas palavras, que pus na tua boca, não se apartarão dela, nem da de teus filhos, nem da dos filhos de teus filhos, não se apartarão desde

[21]Näin minä teen, tämä on minun liittoni heidän kanssaan, sanoo Herra : minun Henkeni, joka on sinun ylläsi, ja minun sanani, jotka minä olen pannut suuhusi, eivät väisty suustasi, eivät lastesi suusta eivätkä lastesi lasten suusta,

agora e para todo o sempre, diz o SENHOR.

Isaías 60

A glória da nova Jerusalém

1 Dispõe-te, resplandece, porque vem a tua luz, e a glória do SENHOR nasce sobre ti.

2 Porque eis que as trevas cobrem a terra, e a escuridão, os povos; mas sobre ti aparece resplendente o SENHOR, e a sua glória se vê sobre ti.

3 As nações se encaminham para a tua luz, e os reis, para o resplendor que te nasceu.

4 Levanta em redor os olhos e vê; todos estes se ajuntam e vêm ter contigo; teus filhos chegam de longe, e tuas filhas são trazidas nos braços.

5 Então, o verás e serás radiante de alegria; o teu coração estremecerá e se dilatará de júbilo, porque a abundância do mar se tornará a ti, e as riquezas das nações virão a ter contigo.

6 A multidão de camelos te cobrirá, os dromedários de Midiã e de Efa; todos virão de Sabá; trarão ouro e incenso e publicarão os louvores do SENHOR.

7 Todas as ovelhas de Quedar se reunirão junto de ti; servir-te-ão os carneiros de Nebaiote; para o meu agrado subirão ao meu altar, e eu tornarei mais gloriosa a casa da minha glória.

8 Quem são estes que vêm voando como nuvens e como pombas, ao seu pombal?

sanoo Herra – eivät nyt eivätkä milloinkaan.

Jesaja 60

iion on Herran kaupunki

1Nouse, ole kirkas, sillä sinun valkeutesi tulee ja Herran kunnia koittaa sinun ylläsi.

2 Sillä katso, pimeys peittää maan ja synkeys kansat, mutta sinun ylitsesi koittaa Herran kirkkaus, sinun ylläsi näkyy hänen kunniansa.

3Kansat vaeltavat sinun valoasi kohti, kuninkaat kohti aamunkoittosi kirkkautta.

4Nosta silmäsi, katso ympärillesi: kaikki nämä ovat kokoontuneet, he tulevat luoksesi. Sinun poikasi tulevat kaukaa, tyttäriäsi kannetaan sylissä.

5Silloin saat sen nähdä, ja sinä loistat ilosta. Sydämesi vapisee ja rintasi avartuu, kun meren aarteet tuodaan luoksesi ja kansojen rikkaudet tulevat omiksesi.

6Kamelien paljous peittää sinut, Midianin ja Eefan nuorten kamelien. Kaikki ne tulevat Sabasta ja kantavat kultaa ja suitsuketta. Herran ylistystä, ilosanomaa ne ilmoittavat.

7Kaikki Keedarin laumat kokoontuvat luoksesi, Nebajotin pässit palvelevat sinua. Minulle mieluisina uhreina niitä uhrataan alttarillani, ja minä kirkastan kirkkauteni huoneen.

8Keitä ovat nuo, jotka lentävät kuin pilvet, kuin kyyhkyset lakkoihinsa?

9 Certamente, as terras do mar me aguardarão; virão primeiro os navios de Társis para trazerem teus filhos de longe e, com eles, a sua prata e o seu ouro, para a santificação do nome do SENHOR, teu Deus, e do Santo de Israel, porque ele te glorificou.

10 Estrangeiros edificarão os teus muros, e os seus reis te servirão; porque no meu furor te castiguei, mas na minha graça tive misericórdia de ti.

11 As tuas portas estarão abertas de contínuo; nem de dia nem de noite se fecharão, para que te sejam trazidas riquezas das nações, e, conduzidos com elas, os seus reis.

12 Porque a nação e o reino que não te servirem perecerão; sim, essas nações serão de todo assoladas.

13 A glória do Líbano virá a ti; o cipreste, o olmeiro e o buxo, conjuntamente, para adornarem o lugar do meu santuário; e farei glorioso o lugar dos meus pés.

14 Também virão a ti, inclinando-se, os filhos dos que te oprimiram; prostrar-se-ão até às plantas dos teus pés todos os que te desdenharam e chamar-te-ão Cidade do SENHOR, a Sião do Santo de Israel.

15 De abandonada e odiada que eras, de modo que ninguém passava por ti, eu te constituirei glória eterna, regozijo, de geração em geração.

16 Mamarás o leite das nações e te alimentarás ao peito dos reis; saberás que

9 Meren saaret odottavat minua. Etumaisina tulevat Tarsiin-laivat tuodakseen sinun lapsesi kaukaa. Hopeansa ja kultansa heillä on mukanaan Herran , sinun Jumalasi, nimen kunniaksi, Israelin Pyhän, sillä hän on kirkastanut sinut.

10 Muukalaiset rakentavat sinun muurisi, ja heidän kuninkaansa palvelevat sinua. Vihassani minä löin sinua, mutta rakkaudessani minä sinua armahdan.

11 Sinun porttisi pidetään aina auki, ei niitä suljeta päivällä eikä yöllä, että kansojen rikkaudet tuotaisiin sinulle ja heidän kuninkaansa saatettaisiin luoksesi.

12 Mutta kansa tai valtakunta, joka ei palvele sinua, tuhoutuu, ja ne kansat hävitetään kokonaan.

13 Libanonin kunnia tulee luoksesi, sypressit, plataanit ja vuorimännyt yhdessä kaunistamaan minun pyhäkköni paikkaa. Minä saatan kunniaan jalkojeni sijan.

14 Kumarassa kulkien sortajiesi pojat tulevat luoksesi, ja kaikki sinun pilkkaajasi heittäytyvät jalkojesi juureen. He nimittävät sinua Herran kaupungiksi, Israelin Pyhän Siioniksi.

Herra on Siionin iankaikkinen valkeus

15 Sinä olet ollut hylätty, niin vihattu, ettei kukaan kulkenut kauttasi, mutta minä teen sinut ikuiseksi ylpeyden aiheeksi, iloksi polvesta polveen.

16 Sinä saat imeä kansojen maitoa, kuninkaiden rintoja. Sinä tulet tuntemaan,

eu sou o SENHOR, o teu Salvador, o teu Redentor, o Poderoso de Jacó.

17 Por bronze trarei ouro, por ferro trarei prata, por madeira, bronze e por pedras, ferro; farei da paz os teus inspetores e da justiça, os teus exatores.

18 Nunca mais se ouvirá de violência na tua terra, de desolação ou ruínas, nos teus limites; mas aos teus muros chamarás Salvação, e às tuas portas, Louvor.

19 Nunca mais te servirá o sol para luz do dia, nem com o seu resplendor a lua te alumiará; mas o SENHOR será a tua luz perpétua, e o teu Deus, a tua glória.

20 Nunca mais se porá o teu sol, nem a tua lua minguará, porque o SENHOR será a tua luz perpétua, e os dias do teu luto findarão.

21 Todos os do teu povo serão justos, para sempre herdarão a terra; serão renovos por mim plantados, obra das minhas mãos, para que eu seja glorificado.

22 O menor virá a ser mil, e o mínimo, uma nação forte; eu, o SENHOR, a seu tempo farei isso prontamente.

Isaías 61

As boas-novas da salvação

1 O Espírito do SENHOR Deus está sobre mim, porque o SENHOR me ungiu para pregar boas-novas aos quebrantados, enviou-me a curar os quebrantados de

että minä, Herra , olen sinun auttajasi, Jaakobin Väkevä on sinun lunastajasi.

17Vasken sijaan minä annan kultaa ja raudan sijaan hopeaa, puun sijaan vaskea ja kiven sijaan rautaa. Minä annan sinulle hallitsijaksi rauhan ja valtiaaksi vanhurskauden.

18Ei kuulla enää väkivallasta sinun maassasi, ei tuhosta eikä hävityksestä rajojesi sisällä. Sinä kutsut pelastusta muuriksesi ja ylistystä portiksesi.

19Aurinko ei enää ole valonasi päivällä, eikä sinua valaise kuun hohde, vaan Herra on sinun iankaikkinen valosi, ja Jumalasi on sinun kirkkautesi.

20Aurinkosi ei enää laske, eikä kuu katoa sinulta näkyvistä, sillä Herra on sinun iankaikkinen valosi, ja päättyneet ovat sinun murheesi päivät.

21 Silloin sinun kansassasi kaikki ovat vanhurskaita, he saavat periä maan ikuisiksi ajoiksi. He ovat minun istutukseni verso, minun kätteni teko kirkkauteni ilmoittamiseksi.

22Pienimmästäkin tulee tuhatlukuinen heimo, vähäisimmästä väkevä kansa. Minä, Herra , sen aikanaan nopeasti toteutan.

Jesaja 61

Herran Voideltu tuo ilosanoman

1Herran, Herran Henki on minun päälläni, sillä Herra on voidellut minut julistamaan ilosanomaa nöyrille . Hän on lähettänyt minut sitomaan särjettyjä sydämiä,

coração, a proclamar libertação aos cativos e a pôr em liberdade os algemados;

julistamaan vangituille vapautusta ja kahlituille kahleiden kirpoamista,

[2] a apregoar o ano aceitável do SENHOR e o dia da vingança do nosso Deus; a consolar todos os que choram

[2]julistamaan Herran suosion vuotta ja meidän Jumalamme kostonpäivää. Hän on lähettänyt minut lohduttamaan kaikkia murheellisia,

[3] e a pôr sobre os que em Sião estão de luto uma coroa em vez de cinzas, óleo de alegria, em vez de pranto, veste de louvor, em vez de espírito angustiado; a fim de que se chamem carvalhos de justiça, plantados pelo SENHOR para a sua glória.

[3]panemaan Siionin murheellisten päähän juhlapäähineen tuhkan sijaan, antamaan heille ilooljyä murheen sijaan ja ylistyksen viitan masentuneen hengen sijaan. Ja heitä kutsutaan vanhurskauden tammiksi, Herran istutukseksi hänen kirkkautensa ilmoittamiseksi.

Israelin uudistus

[4] Edificarão os lugares antigamente assolados, restaurarão os de antes destruídos e renovarão as cidades arruinadas, destruídas de geração em geração.

[4]He rakentavat jälleen ikivanhat rauniot, kohottavat ennalleen esi-isien autioituneet asuinpaikat. He palauttavat ennalleen rauniokaupungit, jotka ovat olleet autioina polvesta polveen.

[5] Estranhos se apresentarão e apascentarão os vossos rebanhos; estrangeiros serão os vossos lavradores e os vossos vinhateiros.

[5]Vieraat paimentavat teidän laumojanne, muukalaiset ovat peltomiehiänne ja viinitarhureitanne.

[6] Mas vós sereis chamados sacerdotes do SENHOR, e vos chamarão ministros de nosso Deus; comereis as riquezas das nações e na sua glória vos gloriareis.

[6]Mutta teitä kutsutaan Herran papeiksi, nimitetään meidän Jumalamme palvelijoiksi. Te saatte nauttia kansojen rikkauksista ja kerskua niiden aarteista.

[7] Em lugar da vossa vergonha, tereis dupla honra; em lugar da afronta, exultareis na vossa herança; por isso, na vossa terra possuireis o dobro e tereis perpétua alegria.

[7]Häpeänne hyvitetään teille kaksin verroin, ja pilkatut saavat riemuita osastaan. He saavat kaksinkertaisen perinnön maassaan, heillä on oleva iankaikkinen ilo,

[8] Porque eu, o SENHOR, amo o juízo e odeio a iniqüidade do roubo; dar-lhes-ei fielmente a sua recompensa e com eles farei aliança eterna.

[8]sillä minä, Herra , rakastan oikeutta, vihaan riistoa ja vääryyttä. Minä annan heille palkan uskollisesti ja teen heidän kanssaan iankaikkisen liiton.

[9] A sua posteridade será conhecida entre as nações, os seus descendentes, no meio dos povos; todos quantos os virem os reconhecerão como família bendita do SENHOR.

[10] Regozijar-me-ei muito no SENHOR, a minha alma se alegra no meu Deus; porque me cobriu de vestes de salvação e me envolveu com o manto de justiça, como noivo que se adorna de turbante, como noiva que se enfeita com as suas jóias.

[11] Porque, como a terra produz os seus renovos, e como o jardim faz brotar o que nele se semeia, assim o SENHOR Deus fará brotar a justiça e o louvor perante todas as nações.

Isaías 62

Jerusalém, a noiva do Senhor

[1] Por amor de Sião, me não calarei e, por amor de Jerusalém, não me aquietarei, até que saia a sua justiça como um resplendor, e a sua salvação, como uma tocha acesa.

[2] As nações verão a tua justiça, e todos os reis, a tua glória; e serás chamada por um nome novo, que a boca do SENHOR designará.

[3] Serás uma coroa de glória na mão do SENHOR, um diadema real na mão do teu Deus.

[4] Nunca mais te chamarão Desamparada, nem a tua terra se denominará jamais Desolada; mas chamar-te-ão Minha-Delícia; e à tua terra, Desposada; porque o

[9]Heidän siemenensä tulee tunnetuksi kansojen keskellä ja heidän versonsa kansakuntien joukossa. Kaikki, jotka heidät näkevät, huomaavat, että he ovat Herran siunaama siemen.

Pelastuksen ilo

[10]Minä iloitsen suuresti Herrassa , minun sieluni riemuitsee Jumalassani, sillä hän pukee ylleni pelastuksen vaatteet ja verhoaa minut vanhurskauden viittaan. Olen kuin sulhanen, joka kantaa papin tavoin juhlapäähinettä, ja kuin morsian, joka on kaunistautunut koruillaan.

[11]Niin kuin maa työntää esiin versojaan ja puutarha saa kylvetyn siemenen kasvamaan, niin saattaa Herra, Herra , versomaan vanhurskauden ja kiitoksen kaikkien kansojen nähden.

Jesaja 62

Siionia kutsutaan Herran rakastetuksi

[1]Siionin tähden en voi vaieta, Jerusalemin tähden en saa rauhaa, ennen kuin sen vanhurskaus nousee kuin kirkas valo ja sen pelastus kuin leimuava soihtu.

[2]Kansat näkevät sinun vanhurskautesi, kaikki kuninkaat kunniasi, ja sinulle annetaan uusi nimi, jonka Herran suu säätää.

[3]Sinusta tulee kaunis kruunu Herran kädessä, kuninkaallinen päähine Jumalasi kämmenellä.

[4] Ei sinua enää sanota hylätyksi eikä sinun maatasi autioksi, vaan sinua kutsutaan nimellä Rakastettuni ja sinun maatasi

SENHOR se delicia em ti; e a tua terra se desposará.

nimellä Aviovaimo, sillä Herra rakastaa sinua ja ottaa sinun maasi omakseen.

5 Porque, como o jovem desposa a donzela, assim teus filhos te desposarão a ti; como o noivo se alegra da noiva, assim de ti se alegrará o teu Deus.

5Niin kuin nuori mies ottaa neitsyen vaimokseen, niin ottavat sinun lapsesi sinut omakseen, ja niin kuin sulhanen iloitsee morsiamesta, niin iloitsee Jumalasi sinusta.

6 Sobre os teus muros, ó Jerusalém, pus guardas, que todo o dia e toda a noite jamais se calarão; vós, os que fareis lembrado o SENHOR, não descanseis,

6Sinun muureillesi, Jerusalem, minä olen asettanut vartijat. Älkööt he vaietko hetkeksikään, ei päivällä eikä yöllä. Te, jotka muistutatte Herraa , älkää suoko itsellenne lepoa.

7 nem deis a ele descanso até que restabeleça Jerusalém e a ponha por objeto de louvor na terra.

7 Älkää suoko hänelle lepoa, ennen kuin hän on lujittanut Jerusalemin, tehnyt sen ylistyslauluksi maassa.

8 Jurou o SENHOR pela sua mão direita e pelo seu braço poderoso: Nunca mais darei o teu cereal por sustento aos teus inimigos, nem os estrangeiros beberão o teu vinho, fruto de tuas fadigas.

8 Herraon vannonut oikean kätensä ja väkevän käsivartensa kautta: Totisesti, minä en enää anna jyviäsi vihollistesi ruuaksi, eivätkä muukalaiset enää juo viiniäsi, josta sinä olet nähnyt vaivan,

9 Mas os que o ajuntarem o comerão e louvarão ao SENHOR; e os que o recolherem beberão nos átrios do meu santuário.

9vaan ne, jotka viljan kokoavat, ne sen syövätkin ja ylistävät Herraa , ja jotka viinin korjaavat, ne sen juovatkin minun pyhissä esipihoissani.

Siionin pelastus tulee

10 Passai, passai pelas portas; preparai o caminho ao povo; aterrai, aterrai a estrada, limpai-a das pedras; arvorai bandeira aos povos.

10Menkää, menkää porteista, tasoittakaa kansalle tie. Tehkää, tehkää valtatie, raivatkaa kivet pois, kohottakaa lippu kansoille.

11 Eis que o SENHOR fez ouvir até às extremidades da terra estas palavras: Dizei à filha de Sião: Eis que vem o teu Salvador; vem com ele a sua recompensa, e diante dele, o seu galardão.

11Kuulkaa, Herra kuuluttaa maan ääriin asti: Sanokaa tytär Siionille: Katso, sinun pelastajasi tulee. Hänen palkkansa on hänen mukanaan, hänen työnsä ansio kulkee hänen edellään.

[12] Chamar-vos-ão Povo Santo, Remidos-Do-SENHOR; e tu, Sião, serás chamada Procurada, Cidade-Não-Deserta.

[12]Heitä kutsutaan nimellä Pyhä kansa, Herran lunastamat, ja sinua nimellä Kaivattu, Kaupunki, jota ei hylätä.

Isaías 63

Deus vinga o seu povo

[1] Quem é este que vem de Edom, de Bozra, com vestes de vivas cores, que é glorioso em sua vestidura, que marcha na plenitude da sua força? Sou eu que falo em justiça, poderoso para salvar.

[2] Por que está vermelho o traje, e as tuas vestes, como as daquele que pisa uvas no lagar?

[3] O lagar, eu o pisei sozinho, e dos povos nenhum homem se achava comigo; pisei as uvas na minha ira; no meu furor, as esmaguei, e o seu sangue me salpicou as vestes e me manchou o traje todo.

[4] Porque o dia da vingança me estava no coração, e o ano dos meus redimidos é chegado.

[5] Olhei, e não havia quem me ajudasse, e admirei-me de não haver quem me sustivesse; pelo que o meu próprio braço me trouxe a salvação, e o meu furor me susteve.

[6] Na minha ira, pisei os povos, no meu furor, embriaguei-os, derramando por terra o seu sangue.

A última oração do profeta

[7] Celebrarei as benignidades do SENHOR e os seus atos gloriosos, segundo tudo o que o SENHOR nos concedeu e segundo a

Jesaja 63

Herran vihan päivä

[1]Kuka tuolla tulee Edomista, kirkkaanpunaisissa vaatteissa Bosrasta, tuo komeapukuinen, joka uljaana astelee suuressa voimassaan? ”Minä, joka puhun vanhurskautta, joka olen voimallinen auttamaan.”

[2]Miksi on punaväriä puvussasi, miksi vaatteesi ovat kuin viinikuurnan polkijan?

[3] ”Kuurnan minä poljin, minä yksinäni, ei ketään kansojen joukosta ollut kanssani. Minä poljin heidät vihassani, tallasin heidät kiivaudessani, ja niin heidän vertaan roiskui vaatteilleni, ja minä tahrasin koko pukuni.

[4] Sillä koston päivä oli mielessäni, ja lunastettujeni vuosi oli tullut.

[5]Minä katselin ympärilleni, mutta ei ollut auttajaa, ja minä ihmettelin, kun ei kukaan tullut tueksi. Silloin oma käsivarteni auttoi minua ja vihani tuli tuekseni.

[6]Minä tallasin kansat vihassani ja juovutin heidät kiivaudessani. Minä vuodatin maahan heidän verensä.”

Herran armo Israelia kohtaan

[7] Herranarmotöitä minä julistan, Herran ylistettäviä tekoja, kaikkea, mitä Herra on meille tehnyt,

grande bondade para com a casa de Israel, bondade que usou para com eles, segundo as suas misericórdias e segundo a multidão das suas benignidades.

[8] Porque ele dizia: Certamente, eles são meu povo, filhos que não mentirão; e se lhes tornou o seu Salvador.

[9] Em toda a angústia deles, foi ele angustiado, e o Anjo da sua presença os salvou; pelo seu amor e pela sua compaixão, ele os remiu, os tomou e os conduziu todos os dias da antiguidade.

[10] Mas eles foram rebeldes e contristaram o seu Espírito Santo, pelo que se lhes tornou em inimigo e ele mesmo pelejou contra eles.

[11] Então, o povo se lembrou dos dias antigos, de Moisés, e disse: Onde está aquele que fez subir do mar o pastor do seu rebanho? Onde está o que pôs nele o seu Espírito Santo?

[12] Aquele cujo braço glorioso ele fez andar à mão direita de Moisés? Que fendeu as águas diante deles, criando para si um nome eterno?

[13] Aquele que os guiou pelos abismos, como o cavalo no deserto, de modo que nunca tropeçaram?

[14] Como o animal que desce aos vales, o Espírito do SENHOR lhes deu descanso. Assim, guiaste o teu povo, para te criares um nome glorioso.

hänen suurta hyvyyttään Israelin heimoa kohtaan, kaikkea, mitä hän on heille tehnyt laupeudessaan ja suuressa armossaan.

[8]Hän sanoi: ”Ovathan he minun kansani, he ovat lapsia, jotka eivät petä minua.” Niin hän ryhtyi heidän pelastajakseen.

[9] Kaikissa heidän ahdistuksissaan oli hänelläkin ahdistus, hänen lähettämänsä enkeli pelasti heidät. Rakkaudessaan ja sääliväisyydessään hän lunasti heidät vapaiksi, hän nosti ja kantoi heitä kaikkina muinaisina päivinä.

Katuvan Israelin valitus

[10]Mutta he niskuroivat ja tekivät murheelliseksi hänen Pyhän Henkensä. Niin hän muuttui heidän vihollisekseen, hän itse soti heitä vastaan.

[11]Silloin hänen kansansa muisti muinaiset päivät, muisti Moosesta ja kysyi: Missä on hän, joka toi heidät ylös merestä, heidät ja hänen laumansa paimenen? Missä on hän, joka pani paimenen sydämeen Pyhän Henkensä,

[12]hän, joka antoi mahtavan käsivartensa kulkea Mooseksen oikealla puolella, hän, joka halkaisi vedet heidän edessään tehdäkseen itselleen iankaikkisen nimen?

[13]Missä on hän, joka kuljetti heitä syvyyksien halki kuin hevosia autiomaassa, eivätkä he kompastelleet?

[14] Niin kuin karja laskeutuu laaksoon, niin he pääsivät lepoon Herran Hengen johtamina. Näin sinä olet kansaasi johdattanut tehdäksesi itsellesi kunniakkaan nimen.

15 Atenta do céu e olha da tua santa e gloriosa habitação. Onde estão o teu zelo e as tuas obras poderosas? A ternura do teu coração e as tuas misericórdias se detêm para comigo!
16 Mas tu és nosso Pai, ainda que Abraão não nos conhece, e Israel não nos reconhece; tu, ó SENHOR, és nosso Pai; nosso Redentor é o teu nome desde a antiguidade.
17 Ó SENHOR, por que nos fazes desviar dos teus caminhos? Por que endureces o nosso coração, para que te não temamos? Volta, por amor dos teus servos e das tribos da tua herança.
18 Só por breve tempo foi o país possuído pelo teu santo povo; nossos adversários pisaram o teu santuário.
19 Tornamo-nos como aqueles sobre quem tu nunca dominaste e como os que nunca se chamaram pelo teu nome.

15Katsahda taivaasta, katso pyhästä ja loistavasta asunnostasi. Missä on sinun kiivautesi ja voimalliset tekosi? Oletko sulkenut minulta armahtavaisuutesi ja sydämesi tunteet?

16Olethan sinä meidän isämme, sillä ei Abraham meistä tiedä eikä Israel meitä tunne. Sinä, Herra , olet meidän isämme, Ikuinen lunastajamme on sinun nimesi.

17 Herra, miksi päästät meidät eksymään sinun teiltäsi ja annat sydämemme kovettua, niin ettemme pelkää sinua? Palaa takaisin palvelijoittesi tähden, perintöosasi sukukuntien tähden.
18Vain vähän aikaa sai pyhä kansasi pitää perintönsä; meidän ahdistajamme ovat tallanneet sinun pyhäkkösi.
19Nyt olemme niin kuin ne, joita sinä et ole koskaan hallinnut, niin kuin meitä ei olisi otettukaan sinun nimiisi.

Isaías 64

1 Oh! Se fendesses os céus e descesses! Se os montes tremessem na tua presença,
2 como quando o fogo inflama os gravetos, como quando faz ferver as águas, para fazeres notório o teu nome aos teus adversários, de sorte que as nações tremessem da tua presença!
3 Quando fizeste coisas terríveis, que não esperávamos, desceste, e os montes tremeram à tua presença.
4 Porque desde a antiguidade não se ouviu, nem com ouvidos se percebeu, nem

Jesaja 64

Katuvan Israelin rukous

1Jospa sinä halkaisisit taivaat ja astuisit alas, niin että vuoret järkkyisivät edessäsi, niin kuin risut leimahtavat tuleen, niin kuin vesi kiehuu tulen voimasta. Tee nimesi tunnetuksi vastustajillesi, niin että kansat vapisisivat sinun kasvojesi edessä,

2 kun sinä teet pelottavia tekoja, joita emme odottaneet. Jospa astuisit alas, niin että vuoret järkkyisivät sinun edessäsi!
3 Ei ole ikiajoista asti kuultu, ei korviin kantautunut eikä silmä nähnyt muuta

com os olhos se viu Deus além de ti, que trabalha para aquele que nele espera.

5 Sais ao encontro daquele que com alegria pratica justiça, daqueles que se lembram de ti nos teus caminhos; eis que te iraste, porque pecamos; por muito tempo temos pecado e havemos de ser salvos?

6 Mas todos nós somos como o imundo, e todas as nossas justiças, como trapo da imundícia; todos nós murchamos como a folha, e as nossas iniqüidades, como um vento, nos arrebatam.

7 Já ninguém há que invoque o teu nome, que se desperte e te detenha; porque escondes de nós o rosto e nos consomes por causa das nossas iniqüidades.

8 Mas agora, ó SENHOR, tu és nosso Pai, nós somos o barro, e tu, o nosso oleiro; e todos nós, obra das tuas mãos.

9 Não te enfureças tanto, ó SENHOR, nem perpetuamente te lembres da nossa iniqüidade; olha, pois, nós te pedimos: todos nós somos o teu povo.

10 As tuas santas cidades tornaram-se em deserto, Sião, em ermo; Jerusalém está assolada.

11 O nosso templo santo e glorioso, em que nossos pais te louvavam, foi queimado; todas as nossas coisas preciosas se tornaram em ruínas.

12 Conter-te-ias tu ainda, ó SENHOR, sobre estas calamidades? Ficarias calado e nos afligirias sobremaneira?

Jumalaa paitsi sinut, joka sellaisia tekisi häntä odottavalle.

4 Sinä käyt kohtaamaan niitä, jotka iloiten noudattavat vanhurskautta ja muistavat sinua teilläsi. Mutta me teimme syntiä, ja sinä vihastuit. Näin on ollut ikiajoista asti – saammeko pelastuksen?

5 Kaikista meistä on tullut kuin saastaa ja kaikki meidän vanhurskautemme on kuin tahrainen vaate. Kaikki me olemme lakastuneet kuin lehdet, ja pahat tekomme heittelevät meitä kuin tuuli.

6Ei ole ketään, joka huutaisi avukseen sinun nimeäsi, havahtuisi pitämään sinusta kiinni, sillä sinä olet peittänyt meiltä kasvosi, jättänyt meidät menehtymään syntiemme valtaan.

7 Mutta olethan sinä, Herra , meidän isämme! Me olemme savi, ja sinä olet meidän valajamme, kaikki me olemme sinun kättesi tekoa.

8 Herra, älä kovin vihastu äläkä loputtomiin muistele pahoja tekojamme. Katso, me kaikki olemme sinun kansaasi.

9 Sinun pyhät kaupunkisi ovat tulleet autioksi, Siion on tullut autiomaaksi, Jerusalem autioitunut.

10 Tuo pyhä ja ihana huone, jossa isämme sinua ylistivät, on tulella poltettu. Raunioina on kaikki meille kallisarvoinen.

11Voitko tästä huolimatta hillitä itsesi, Herra , voitko olla vaiti ja vaivata meitä ylen määrin?

Isaías 65

A resposta de Deus: rejeitados os rebeldes

1 Fui buscado pelos que não perguntavam por mim; fui achado por aqueles que não me buscavam; a um povo que não se chamava do meu nome, eu disse: Eis-me aqui, eis-me aqui.

2 Estendi as mãos todo dia a um povo rebelde, que anda por caminho que não é bom, seguindo os seus próprios pensamentos;

3 povo que de contínuo me irrita abertamente, sacrificando em jardins e queimando incenso sobre altares de tijolos;

4 que mora entre as sepulturas e passa as noites em lugares misteriosos; come carne de porco e tem no seu prato ensopado de carne abominável;

5 povo que diz: Fica onde estás, não te chegues a mim, porque sou mais santo do que tu. És no meu nariz como fumaça de fogo que arde o dia todo.

6 Eis que está escrito diante de mim, e não me calarei; mas eu pagarei, vingar-me-ei, totalmente,

7 das vossas iniqüidades e, juntamente, das iniqüidades de vossos pais, diz o SENHOR, os quais queimaram incenso nos montes e me afrontaram nos outeiros; pelo que eu vos medirei totalmente a paga devida às suas obras antigas.

A resposta de Deus: salvo o restante fiel

Jesaja 65

Pelastus ja kadotus

1Minä olen suonut niiden etsiä minua, jotka eivät minua kyselleet, niiden löytää minut, jotka eivät minua etsineet. Kansalle, jota ei ole otettu minun nimiini, minä olen sanonut: ”Tässä minä olen, tässä minä olen!”

2Kaiket päivät olen ojentanut käsiäni uppiniskaista kansaa kohti, joka vaeltaa omien ajatustensa mukaan tietä, mikä ei ole hyvä,

3kansaa kohti, joka yhä uudestaan vihoittaa minut vasten kasvojani, uhraa puutarhoissa ja suitsuttaa tiilien päällä.

4 He asuvat haudoissa ja yöpyvät salaisissa paikoissa. He syövät sianlihaa, ja saastaiset liemet on heillä astioissaan.

5 He sanovat: ”Väisty, älä tule minua lähelle, sillä minä olen sinulle pyhä.” Nämä ovat savu minun sieraimissani, tuli, joka palaa kaiket päivät.

6Katso, se on kirjoitettuna minun edessäni. En ole vaiti, vaan minä maksan, minä maksan heidän helmaansa

7heidän pahat tekonsa ja heidän isiensä pahat teot, sanoo Herra , niiden, jotka ovat suitsuttaneet vuorilla ja häväisseet minua kukkuloilla. Nyt minä mittaan heidän aikaisempien tekojensa palkan heidän helmaansa.

8 Assim diz o SENHOR: Como quando se acha vinho num cacho de uvas, dizem: Não o desperdices, pois há bênção nele, assim farei por amor de meus servos e não os destruirei a todos.

9 Farei sair de Jacó descendência e de Judá, um herdeiro que possua os meus montes; e os meus eleitos herdarão a terra e os meus servos habitarão nela.

10 Sarom servirá de campo de pasto de ovelhas, e o vale de Acor, de lugar de repouso de gado, para o meu povo que me buscar.

11 Mas a vós outros, os que vos apartais do SENHOR, os que vos esqueceis do meu santo monte, os que preparais mesa para a deusa Fortuna e misturais vinho para o deus Destino,

12 também vos destinarei à espada, e todos vos encurvareis à matança; porquanto chamei, e não respondestes, falei, e não atendestes; mas fizestes o que é mau perante mim e escolhestes aquilo em que eu não tinha prazer.

13 Pelo que assim diz o SENHOR Deus: Eis que os meus servos comerão, mas vós padecereis fome; os meus servos beberão, mas vós tereis sede; os meus servos se alegrarão, mas vós vos envergonhareis;

14 os meus servos cantarão por terem o coração alegre, mas vós gritareis pela tristeza do vosso coração e uivareis pela angústia de espírito.

8Näin sanoo Herra : Niin kuin sanotaan rypäleestä, jos siinä on mehua: ”Älä hävitä sitä, sillä siinä on siunaus”, niin minä teen palvelijoitteni tähden, etten kaikkea hävittäisi.

9 Minä annan Jaakobista tulla jälkeläisen ja Juudasta vuorteni perijän. Minun valittuni saavat periä maan, ja palvelijani saavat asua siinä.

10Saaron on oleva lammasten laitumena ja Aakorinlaakso karjan lepopaikkana minun kansallani, joka minua etsii.

11Mutta te, jotka hylkäätte Herran ja unohdatte minun pyhän vuoreni, te, jotka katatte pöydän Gadille ja täytätte sekoitusmaljan Menin kunniaksi,

12 teidät minä määrään miekan omiksi. Te kaikki kumarrutte teurastettaviksi, koska te ette vastanneet, kun minä kutsuin, ettekä kuunnelleet, kun minä puhuin, vaan teitte sitä, mikä on pahaa minun silmissäni, ja valitsitte sen, mikä ei ole minulle mieleen.

13Sen tähden, näin sanoo Herra, Herra : Katso, minun palvelijani syövät, mutta te näette nälkää. Katso, minun palvelijani juovat, mutta te kärsitte janoa. Katso, minun palvelijani iloitsevat, mutta te joudutte häpeään.

14Katso, minun palvelijani riemuitsevat ja ovat hyvillä mielin, mutta te huudatte sydämen tuskasta ja voihkitte mieli murtuneena.

15 Deixareis o vosso nome aos meus eleitos por maldição, o SENHOR Deus vos matará e a seus servos chamará por outro nome,

16 de sorte que aquele que se abençoar na terra, pelo Deus da verdade é que se abençoará; e aquele que jurar na terra, pelo Deus da verdade é que jurará; porque já estão esquecidas as angústias passadas e estão escondidas dos meus olhos.

Novos céus e nova terra

17 Pois eis que eu crio novos céus e nova terra; e não haverá lembrança das coisas passadas, jamais haverá memória delas.

18 Mas vós folgareis e exultareis perpetuamente no que eu crio; porque eis que crio para Jerusalém alegria e para o seu povo, regozijo.

19 E exultarei por causa de Jerusalém e me alegrarei no meu povo, e nunca mais se ouvirá nela nem voz de choro nem de clamor.

20 Não haverá mais nela criança para viver poucos dias, nem velho que não cumpra os seus; porque morrer aos cem anos é morrer ainda jovem, e quem pecar só aos cem anos será amaldiçoado.

21 Eles edificarão casas e nelas habitarão; plantarão vinhas e comerão o seu fruto.

22 Não edificarão para que outros habitem; não plantarão para que outros comam; porque a longevidade do meu povo será como a da árvore, e os meus eleitos

15 Te jätätte nimenne kirouslauseeksi minun valituilleni: ”Niin surmatkoon sinut Herra, Herra ,” mutta palvelijoilleen hän antaa toisen nimen.

16Joka siunaa itsensä tässä maassa, siunaa itsensä oikean Jumalan nimeen, ja joka vannoo tässä maassa, vannoo oikean Jumalan nimeen, sillä entiset ahdistukset on unohdettu ja ne ovat peitossa minun silmiltäni.

Uudet taivaat ja uusi maa

17Katso, minä luon uudet taivaat ja uuden maan. Entisiä ei enää muisteta, eivätkä ne enää nouse mieleen,

18vaan te saatte iloita ja riemuita iankaikkisesti siitä, mitä minä luon. Sillä katso, riemuksi minä luon Jerusalemin, iloksi sen kansan.

19Minä riemuitsen Jerusalemista, minä iloitsen kansastani. Ei siellä enää kuulla itkun ääntä eikä valitusta.

20Ei siellä ole enää lasta, joka eläisi vain muutaman päivän, ei vanhusta, joka ei täyttäisi päiviensä määrää. Sillä nuorin kuolee satavuotiaana, ja vasta satavuotiaana synnintekijä joutuu kiroukseen.

21 He rakentavat taloja ja asuvat niissä, istuttavat viinitarhoja ja nauttivat niiden hedelmät.

22He eivät rakenna toisten asuttavaksi, eivät istuta toisten syötäväksi, sillä niin kuin ovat puiden päivät, niin ovat elinpäivät minun kansani keskuudessa.

desfrutarão de todo as obras das suas próprias mãos.

[23] Não trabalharão debalde, nem terão filhos para a calamidade, porque são a posteridade bendita do SENHOR, e os seus filhos estarão com eles.

[24] E será que, antes que clamem, eu responderei; estando eles ainda falando, eu os ouvirei.

[25] O lobo e o cordeiro pastarão juntos, e o leão comerá palha como o boi; pó será a comida da serpente. Não se fará mal nem dano algum em todo o meu santo monte, diz o SENHOR.

Minun valittuni kuluttavat itse kättensä työn.

[23] He eivät tee työtä turhaan eivätkä synnytä lapsia äkkikuoleman omiksi, sillä he ovat Herran siunaamien siemen, ja heidän vesansa pysyvät heidän luonaan.

[24]Ennen kuin he huutavat, minä vastaan; heidän vielä puhuessaan minä kuulen.

[25]Susi ja karitsa käyvät yhdessä laitumella, leijona syö rehua kuin nauta, ja käärmeen ruokana on maan tomu. Ei missään minun pyhällä vuorellani tehdä pahaa eikä vahinkoa, sanoo Herra .

Isaías 66

Excluídos da nova Jerusalém os que praticam falsa religião

[1] Assim diz o SENHOR: O céu é o meu trono, e a terra, o estrado dos meus pés; que casa me edificareis vós? E qual é o lugar do meu repouso?

[2] Porque a minha mão fez todas estas coisas, e todas vieram a existir, diz o SENHOR, mas o homem para quem olharei é este: o aflito e abatido de espírito e que treme da minha palavra.

[3] O que imola um boi é como o que comete homicídio; o que sacrifica um cordeiro, como o que quebra o pescoço a um cão; o que oferece uma oblação, como o que oferece sangue de porco; o que queima incenso, como o que bendiz a um ídolo. Como estes escolheram os seus próprios

Jesaja 66

Nöyrät pelastuvat, tottelemattomat tuomitaan

[1]Näin sanoo Herra : Taivas on minun valtaistuimeni, ja maa on minun jalkojeni astinlauta. Millaisen rakennuksen te minulle rakentaisitte, millainen paikka olisi leposijani?

[2]Minun käteni on kaikki nämä tehnyt, ja niin ne ovat olemassa, sanoo Herra . Mutta minä katson sen puoleen, joka on nöyrä, jolla on särkynyt henki ja arka tunto minun sanani edessä.

[3]Teurastetaan härkä uhriksi, mutta tapetaan myös mies, uhrataan lammas, ikään kuin taitettaisiin koiralta niska. Joku uhraa ruokauhrina sian verta, joku polttaa suitsuketta ja ylistää kauhistavia epäjumalia. Nämä ovat valinneet omat tiensä ja heidän sielunsa on mieltynyt heidän iljetyksiinsä.

caminhos, e a sua alma se deleita nas suas abominações,

4 assim eu lhes escolherei o infortúnio e farei vir sobre eles o que eles temem; porque clamei, e ninguém respondeu, falei, e não escutaram; mas fizeram o que era mau perante mim e escolheram aquilo em que eu não tinha prazer.

4 Niinpä minäkin valitsen heidän vaivaamisensa ja annan heitä kohdata sen, mitä he pelkäävät, sillä kukaan ei vastannut, kun minä kutsuin. He eivät kuunnelleet, kun minä puhuin, vaan tekivät sitä, mikä on pahaa minun silmissäni, ja valitsivat sen, mikä ei ole minulle mieleen.

5 Ouvi a palavra do SENHOR, vós, os que a temeis: Vossos irmãos, que vos aborrecem e que para longe vos lançam por causa do vosso amor ao meu nome e que dizem: Mostre o SENHOR a sua glória, para que vejamos a vossa alegria, esses serão confundidos.

5 Kuulkaa Herran sana, te, jotka vapisette hänen sanansa edessä: Teidän veljenne, jotka vihaavat teitä ja työntävät teidät luotaan minun nimeni tähden, sanovat: ”Osoittakoon Herra kunniansa, niin että me näemme teidän ilonne!” Mutta he joutuvat häpeään.

6 Voz de grande tumulto virá da cidade, voz do templo, voz do SENHOR, que dá o pago aos seus inimigos.

6 Metelin ääni kaupungista! Ääni temppelistä! Herran ääni: hän maksaa palkan vihollisilleen.

Siionin tuleva kunnia

7 Antes que estivesse de parto, deu à luz; antes que lhe viessem as dores, nasceu-lhe um menino.

7 Ennen kuin Siion tuntee kipuja, hän jo synnyttää; ennen kuin tuskat tulevat, hän synnyttää poikalapsen.

8 Quem jamais ouviu tal coisa? Quem viu coisa semelhante? Pode, acaso, nascer uma terra num só dia? Ou nasce uma nação de uma só vez? Pois Sião, antes que lhe viessem as dores, deu à luz seus filhos.

8 Kuka on tällaista kuullut? Kuka on nähnyt tällaista? Syntyykö maa yhden päivän kivulla, tai synnytetäänkö kansa yhdellä kertaa? Siionhan tunsi kipuja ja samalla jo synnytti lapsensa.

9 Acaso, farei eu abrir a madre e não farei nascer? – diz o SENHOR; acaso, eu que faço nascer fecharei a madre? – diz o teu Deus.

9 Minäkö avaisin kohdun suun antamatta voimaa synnyttää, sanoo Herra , tai minäkö, joka annan voiman synnyttää, estäisin synnyttämästä?

A felicidade eterna de Sião

10 Regozijai-vos juntamente com Jerusalém e alegrai-vos por ela, vós todos

10 Iloitkaa Jerusalemin kanssa ja riemuitkaa hänestä kaikki te, jotka

os que a amais; exultai com ela, todos os que por ela pranteastes,

[11] para que mameis e vos farteis dos peitos das suas consolações; para que sugueis e vos deleiteis com a abundância da sua glória.

[12] Porque assim diz o SENHOR: Eis que estenderei sobre ela a paz como um rio, e a glória das nações, como uma torrente que transborda; então, mamareis, nos braços vos trarão e sobre os joelhos vos acalentarão.

[13] Como alguém a quem sua mãe consola, assim eu vos consolarei; e em Jerusalém vós sereis consolados.

[14] Vós o vereis, e o vosso coração se regozijará, e os vossos ossos revigorarão como a erva tenra; então, o poder do SENHOR será notório aos seus servos, e ele se indignará contra os seus inimigos.

[15] Porque eis que o SENHOR virá em fogo, e os seus carros, como um torvelinho, para tornar a sua ira em furor e a sua repreensão, em chamas de fogo,

[16] porque com fogo e com a sua espada entrará o SENHOR em juízo com toda a carne; e serão muitos os mortos da parte do SENHOR.

[17] Os que se santificam e se purificam para entrarem nos jardins após a deusa que está no meio, que comem carne de porco, coisas abomináveis e rato serão consumidos, diz o SENHOR.

rakastatte häntä. Iloitkaa suuresti hänen kanssaan, te, jotka olette surreet hänen tähtensä,

[11] jotta saisitte imeä kylliksenne hänen lohdutuksensa rinnoista, että joisitte ja nauttisitte hänen kunniansa runsaudesta.

[12] Sillä näin sanoo Herra : Minä ohjaan hänen luokseen rauhan kuin virran ja kansojen rikkaudet kuin tulvivan joen. Te vain imette, teitä kannetaan käsissä, pidetään polvilla ja hyväillään.

[13] Niin kuin äiti lohduttaa lastaan, niin minäkin lohdutan teitä; Jerusalemissa te saatte lohdutuksen.

[14] Te näette sen, ja teidän sydämenne iloitsee ja luunne virkistyvät kuin vihanta ruoho. Herran käsi tulee tunnetuksi hänen palvelijoilleen, mutta vihansa hän osoittaa vihollisilleen.

Herran tuli ja miekka tuomitsevat

[15] Katso, Herra saapuu tulessa, ja hänen vaununsa ovat kuin myrsky. Hän antaa vihansa purkautua raivoisasti, nuhtelunsa tulenliekeissä.

[16] Herrakäy oikeutta kaiken lihan kanssa tulella ja miekalla. Herran surmaamia on oleva paljon.

[17] Niistä, jotka pyhittäytyvät ja puhdistautuvat puutarhamenoja varten seuraten miestä, joka on heidän keskellään, ja jotka syövät sianlihaa ja muuta inhottavaa, myös hiiriä, niistä kaikista tulee loppu, sanoo Herra .

[18] Porque conheço as suas obras e os seus pensamentos e venho para ajuntar todas as nações e línguas; elas virão e contemplarão a minha glória.

[19] Porei entre elas um sinal e alguns dos que foram salvos enviarei às nações, a Társis, Pul e Lude, que atiram com o arco, a Tubal e Javã, até às terras do mar mais remotas, que jamais ouviram falar de mim, nem viram a minha glória; eles anunciarão entre as nações a minha glória.

[20] Trarão todos os vossos irmãos, dentre todas as nações, por oferta ao SENHOR, sobre cavalos, em liteiras e sobre mulas e dromedários, ao meu santo monte, a Jerusalém, diz o SENHOR, como quando os filhos de Israel trazem as suas ofertas de manjares, em vasos puros à Casa do SENHOR.

[21] Também deles tomarei a alguns para sacerdotes e para levitas, diz o SENHOR.

[22] Porque, como os novos céus e a nova terra, que hei de fazer, estarão diante de mim, diz o SENHOR, assim há de estar a vossa posteridade e o vosso nome.

[23] E será que, de uma Festa da Lua Nova à outra e de um sábado a outro, virá toda a carne a adorar perante mim, diz o SENHOR.

[24] Eles sairão e verão os cadáveres dos homens que prevaricaram contra mim;

Herran kunnia ilmestyy

[18]Minä tunnen heidän tekonsa ja ajatuksensa. Aika tulee, jolloin minä kokoan kaikki kansat ja kielet, ja ne tulevat ja näkevät minun kunniani.

[19] Minä teen tunnusteon heidän keskellään ja lähetän eloon jääneitä heidän joukostaan vieraiden kansojen luo Tarsiiseen, Puuliin ja Luudiin, jousenjännittäjien luo, Tuubaliin ja Jaavaniin , kaukaisiin merensaariin, jotka eivät ole kuulleet minusta kerrottavan eivätkä ole nähneet minun kunniaani. He ilmoittavat minun kunniani kansojen keskuudessa.

[20]He tuovat kaikki teidän veljenne kaikista kansoista hevosilla, avoimilla vaunuilla ja katetuilla vankkureilla, muuleilla ja ratsukameleilla
uhrilahjana Herralle minun pyhälle vuorelleni Jerusalemiin, niin kuin israelilaiset tuovat ruokauhrin puhtaassa astiassa Herran huoneeseen,
sanoo Herra .

[21]Ja heitäkin minä otan leeviläisiksi papeiksi, sanoo Herra .

[22]Niin kuin uudet taivaat ja uusi maa, jotka minä teen, niin pysyvät teidän siemenenne ja teidän nimenne.

[23]Joka kuukausi uudenkuun päivänä ja joka viikko sapattina kaikki ihmiset tulevat ja kumartuvat minun eteeni, sanoo Herra .

[24]Ja he lähtevät ulos katselemaan minusta luopuneiden ruumiita. Niiden mato ei

porque o seu verme nunca morrerá, nem o seu fogo se apagará; e eles serão um horror para toda a carne.

kuole eikä niiden tuli sammu, ne ovat kauhistukseksi kaikelle lihalle.

Jeremias	Jeremia

Jeremias 1

A vocação de Jeremias

[1] Palavras de Jeremias, filho de Hilquias, um dos sacerdotes que estavam em Anatote, na terra de Benjamim;

[2] a ele veio a palavra do SENHOR, nos dias de Josias, filho de Amom e rei de Judá, no décimo terceiro ano do seu reinado;

[3] e também nos dias de Jeoaquim, filho de Josias, rei de Judá, até ao fim do ano undécimo de Zedequias, filho de Josias, rei de Judá, e ainda até ao quinto mês do exílio de Jerusalém.

[4] A mim me veio, pois, a palavra do SENHOR, dizendo:

[5] Antes que eu te formasse no ventre materno, eu te conheci, e, antes que saísses da madre, te consagrei, e te constituí profeta às nações.

[6] Então, lhe disse eu: ah! SENHOR Deus! Eis que não sei falar, porque não passo de uma criança.

[7] Mas o SENHOR me disse: Não digas: Não passo de uma criança; porque a todos a quem eu te enviar irás; e tudo quanto eu te mandar falarás.

[8] Não temas diante deles, porque eu sou contigo para te livrar, diz o SENHOR.

Jeremia 1

ENNEN JERUSALEMIN VALLOITUSTA

Herra kutsuu Jeremian profeetaksi

[1]Jeremian, Hilkian pojan, sanat. Hän oli Anatotissa, Benjaminin maassa, asuvia pappeja.

[2]Hänelle tuli Herran sana Juudan kuninkaan Joosian, Aamonin pojan, päivinä, tämän kolmantenatoista hallitusvuotena.

[3]Herran sana tuli hänelle vielä Juudan kuninkaan Joojakimin, Joosian pojan, päivinä ja edelleen Juudan kuninkaan Sidkian, Joosian pojan, yhdennentoista hallitusvuoden loppuun asti. Sen vuoden viidennessä kuussa Jerusalemin asukkaat vietiin pakkosiirtolaisuuteen.

[4]Minulle tuli tämä Herran sana:

[5] ”Jo ennen kuin minä muovasin sinut äidinkohdussa, minä tunsin sinut. Jo ennen kuin sinä synnyit, minä pyhitin sinut ja asetin sinut kansojen profeetaksi.”

[6]Mutta minä sanoin: ”Voi, Herra, Herra ! Enhän minä osaa puhua, sillä minä olen nuori!”

[7] Herrasanoi minulle: ”Älä sano: ’Minä olen nuori’, vaan mene, minne ikinä minä sinut lähetän, ja puhu kaikki, mitä minä käsken sinun puhua.

[8] Älä pelkää ihmisiä, sillä minä olen sinun kanssasi ja pelastan sinut, sanoo Herra .”

[9] Depois, estendeu o SENHOR a mão, tocou-me na boca e o SENHOR me disse: Eis que ponho na tua boca as minhas palavras.

[10] Olha que hoje te constituo sobre as nações e sobre os reinos, para arrancares e derribares, para destruíres e arruinares e também para edificares e para plantares.

A visão da vara de amendoeira

[11] Veio ainda a palavra do SENHOR, dizendo: Que vês tu, Jeremias? Respondi: vejo uma vara de amendoeira.

[12] Disse-me o SENHOR: Viste bem, porque eu velo sobre a minha palavra para a cumprir.

A visão da panela ao fogo

[13] Outra vez, me veio a palavra do SENHOR, dizendo: Que vês? Eu respondi: vejo uma panela ao fogo, cuja boca se inclina do Norte.

[14] Disse-me o SENHOR: Do Norte se derramará o mal sobre todos os habitantes da terra.

[15] Pois eis que convoco todas as tribos dos reinos do Norte, diz o SENHOR; e virão, e cada reino porá o seu trono à entrada das portas de Jerusalém e contra todos os seus muros em redor e contra todas as cidades de Judá.

[16] Pronunciarei contra os moradores destas as minhas sentenças, por causa de toda a malícia deles; pois me deixaram a mim, e queimaram incenso a deuses estranhos, e adoraram as obras das suas próprias mãos.

[9] Sitten Herra ojensi kätensä, kosketti minun suutani ja sanoi minulle: ”Minä panen sanani sinun suuhusi.

[10]Katso, minä olen tänä päivänä asettanut sinut kansojen ja valtakuntien yläpuolelle repimään ja hajottamaan, hävittämään ja tuhoamaan, rakentamaan ja istuttamaan.”

Mantelipuu ja kiehuva pata

[11]Minulle tuli tämä Herran sana: ”Mitä sinä näet, Jeremia?” Minä vastasin: ”Minä näen mantelipuun oksan.”

[12] Herra sanoi minulle: ”Sinä olet nähnyt oikein, sillä minä valvon , että minun sanani toteutuu.”

[13] Toisen kerran minulle tuli tämä Herran sana: ”Mitä sinä näet?” Minä vastasin: ”Näen kiehuvan padan; se näkyy pohjoisen suunnalla.”

[14] Herra sanoi minulle: ”Pohjoisesta purkautuu onnettomuus kaikkien maan asukkaiden päälle,

[15]sillä minä kutsun esiin kaikki pohjoisten valtakuntien heimot, sanoo Herra . Ne tulevat ja asettavat kukin valtaistuimensa Jerusalemin porttien eteen, kaikkien sen muurien ympärille ja kaikkien Juudan kaupunkien ympärille.

[16]Minä julistan Juudan asukkaille tuomioni kaiken heidän pahuutensa vuoksi, koska he ovat hylänneet minut, polttaneet uhreja muille jumalille ja palvoneet kättensä tekoja.”

Herra lupaa olla Jeremian kanssa

[17] Tu, pois, cinge os lombos, dispõe-te e dize-lhes tudo quanto eu te mandar; não te espantes diante deles, para que eu não te infunda espanto na sua presença.

[18] Eis que hoje te ponho por cidade fortificada, por coluna de ferro e por muros de bronze, contra todo o país, contra os reis de Judá, contra os seus príncipes, contra os seus sacerdotes e contra o seu povo.

[19] Pelejarão contra ti, mas não prevalecerão; porque eu sou contigo, diz o SENHOR, para te livrar.

Jeremias 2

O amor de Deus e a rebeldia do povo

[1] A mim me veio a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Vai e clama aos ouvidos de Jerusalém: Assim diz o SENHOR: Lembro-me de ti, da tua afeição quando eras jovem, e do teu amor quando noiva, e de como me seguias no deserto, numa terra em que se não semeia.

[3] Então, Israel era consagrado ao SENHOR e era as primícias da sua colheita; todos os que o devoraram se faziam culpados; o mal vinha sobre eles, diz o SENHOR.

[4] Ouvi a palavra do SENHOR, ó casa de Jacó e todas as famílias da casa de Israel.

[5] Assim diz o SENHOR: Que injustiça acharam vossos pais em mim, para de mim se afastarem, indo após a nulidade dos ídolos e se tornando nulos eles mesmos,

[17]”Mutta sinä, vyötä kupeesi, mene ja puhu heille kaikki, mitä minä käsken sinun puhua. Älä kauhistu heitä, etten minä kauhistuttaisi sinua heidän edessään.

[18] Minä teen sinusta tänä päivänä linnoitetun kaupungin, rautapatsaan ja vaskimuurin koko maata vastaan, Juudan kuninkaita ja sen ruhtinaita, sen pappeja ja maan kansaa vastaan.

[19]He sotivat sinua vastaan mutta eivät voita sinua, sillä minä olen sinun kanssasi ja pelastan sinut, sanoo Herra .”

Jeremia 2

Israel on hylännyt Herran

[1]Minulle tuli tämä Herran sana:

[2] ”Mene ja julista Jerusalemin kuullen: Näin sanoo Herra : ’Minä muistan sinun nuoruusaikasi uskollisuuden, morsiusaikasi rakkauden. Sinä seurasit minua autiomaassa, maassa, jossa ei mitään voi kylvää.’

[3]Israel on Herralle pyhitetty, hänen satonsa esikoinen. Kaikki, jotka sitä syövät, tulevat syyllisiksi, onnettomuus kohtaa heitä, sanoo Herra .

[4]Kuulkaa Herran sana, te Jaakobin huone ja kaikki Israelin huoneen suvut!

[5]Näin sanoo Herra : ’Mitä vääryyttä isänne minusta löysivät, kun he vetäytyivät minusta kauas ja lähtivät kulkemaan tyhjän perässä ja tulivat tyhjänpäiväisiksi?

[6] e sem perguntarem: Onde está o SENHOR, que nos fez subir da terra do Egito? Que nos guiou através do deserto, por uma terra de ermos e de covas, por uma terra de sequidão e sombra de morte, por uma terra em que ninguém transitava e na qual não morava homem algum?

[7] Eu vos introduzi numa terra fértil, para que comêsseis o seu fruto e o seu bem; mas, depois de terdes entrado nela, vós a contaminastes e da minha herança fizestes abominação.

[8] Os sacerdotes não disseram: Onde está o SENHOR? E os que tratavam da lei não me conheceram, os pastores prevaricaram contra mim, os profetas profetizaram por Baal e andaram atrás de coisas de nenhum proveito.

Perfídia sem exemplo

[9] Portanto, ainda pleitearei convosco, diz o SENHOR, e até com os filhos de vossos filhos pleitearei.

[10] Passai às terras do mar de Chipre e vede; mandai mensageiros a Quedar, e atentai bem, e vede se jamais sucedeu coisa semelhante.

[11] Houve alguma nação que trocasse os seus deuses, posto que não eram deuses? Todavia, o meu povo trocou a sua Glória por aquilo que é de nenhum proveito.

[12] Espantai-vos disto, ó céus, e horrorizai-vos! Ficai estupefatos, diz o SENHOR.

[13] Porque dois males cometeu o meu povo: a mim me deixaram, o manancial de águas

[6] He eivät kysyneet: Missä on Herra , joka toi meidät pois Egyptin maasta ja johdatti meitä autiomaassa, arojen ja kuilujen maassa, kuivuuden ja kuoleman varjon maassa, jossa ei kukaan kulje eikä yksikään ihminen asu?

[7] Minä toin teidät hedelmätarhojen maahan syömään sen hedelmiä ja hyviä antimia, mutta sinne tultuanne te saastutitte minun maani ja teitte perintöosani iljettäväksi.

[8] Papit eivät kysyneet: Missä on Herra ? Lain käyttäjät eivät tunteneet minua, paimenet luopuivat minusta. Profeetat ennustivat Baalin nimessä ja seurasivat niitä, joista ei ole apua.

[9] Sen tähden minä käyn vielä oikeutta teidän kanssanne, sanoo Herra, ja teidän lastenne lasten kanssa minä käyn oikeutta.

[10] Menkää kittiläisten saarille katsomaan ja lähettäkää miehiä Keedariin tutkimaan tarkoin, niin saatte tietää, onko tällaista tapahtunut.

[11] Onko mikään kansa vaihtanut jumalia, vaikka ne eivät edes ole jumalia? Mutta minun kansani on vaihtanut kunniansa sellaiseen, mistä ei ole apua.

[12] Hämmästykää tästä, taivaat! Kauhistukaa ja tyrmistykää perin pohjin, sanoo Herra .

[13] Sillä minun kansani on tehnyt pahaa kaksin verroin: minut, elävän veden lähteen, se on hylännyt ja hakannut

vivas, e cavaram cisternas, cisternas rotas, que não retêm as águas.

[14] Acaso, é Israel escravo ou servo nascido em casa? Por que, pois, veio a ser presa?

[15] Os leões novos rugiram contra ele, levantaram a voz; da terra dele fizeram uma desolação; as suas cidades estão queimadas, e não há quem nelas habite.

[16] Até os filhos de Mênfis e de Tafnes te pastaram o alto da cabeça.

[17] Acaso, tudo isto não te sucedeu por haveres deixado o SENHOR, teu Deus, quando te guiava pelo caminho?

[18] Agora, pois, que lucro terás indo ao Egito para beberes as águas do Nilo; ou indo à Assíria para beberes as águas do Eufrates?

[19] A tua malícia te castigará, e as tuas infidelidades te repreenderão; sabe, pois, e vê que mau e quão amargo é deixares o SENHOR, teu Deus, e não teres temor de mim, diz o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos.

Israel adorou a Baal

[20] Ainda que há muito quebrava eu o teu jugo e rompia as tuas ataduras, dizias tu: Não quero servir-te. Pois, em todo outeiro alto e debaixo de toda árvore frondosa, te deitavas e te prostituías.

[21] Eu mesmo te plantei como vide excelente, da semente mais pura; como, pois, te tornaste para mim uma planta degenerada, como de vide brava?

[22] Pelo que ainda que te laves com salitre e amontoes potassa, continua a mácula da

itselleen vesisäiliöitä, särkyviä säiliöitä, jotka eivät vettä pidä.

[14]Onko Israel orja vai kotona syntynyt? Miksi hän on joutunut saaliiksi?

[15] Häntä vastaan karjuivat nuoret leijonat, ne antoivat äänensä kuulua. Ne tekivät hänen maansa autioksi, polttivat hänen kaupunkinsa ja hävittivät niiden asukkaat.

[16]Myös Noofin ja Tahpanheen miehet pitivät päälakeasi laitumenaan.

[17] Eikö tämä tapahdu sinulle sen vuoksi, että hylkäät Herran , Jumalasi, vaikka hän tahtoo johdattaa sinua tiellä?

[18] Ja nyt, mitä menemistä sinulla on Egyptiin juomaan Siihorin vettä? Mitä menemistä sinulla on Assuriin juomaan Eufratvirran vettä?

[19]Oma pahuutesi tuottaa sinulle kurituksen ja luopumuksesi ojentaa sinua. Tiedä ja ymmärrä, kuinka pahaa ja katkeraa on, että sinä hylkäät Herran , Jumalasi, etkä pelkää minua, sanoo Herra, Herra Sebaot.'"

Israel palvelee epäjumalia

[20]"Kautta aikojen sinä olet särkenyt ikeesi, katkaissut kahleesi ja sanonut: 'En tahdo palvella sinua.' Kaikilla korkeilla kukkuloilla ja kaikkien vehreiden puiden alla sinä lojuit porttona.

[21]Minä olin istuttanut sinut jaloksi viiniköynnökseksi todella aidosta siemenestä. Kuinka olet voinut muuttua vieraan viiniköynnöksen villiversoiksi?

[22]Vaikka pesisit itsesi saippualla ja käyttäisit paljon lipeää, syntiesi tahrat pysyvät edessäni, sanoo Herra, Herra .

tua iniqüidade perante mim, diz o SENHOR Deus.

23 Como podes dizer: Não estou maculada, não andei após os baalins? Vê o teu rasto no vale, reconhece o que fizeste, dromedária nova de ligeiros pés, que andas ziguezagueando pelo caminho;

24 jumenta selvagem, acostumada ao deserto e que, no ardor do cio, sorve o vento. Quem a impediria de satisfazer ao seu desejo? Os que a procuram não têm de fatigar-se; no mês dela a acharão.

25 Guarda-te de que os teus pés andem desnudos e a tua garganta tenha sede. Mas tu dizes: Não, é inútil; porque amo os estranhos e após eles irei.

26 Como se envergonha o ladrão quando o apanham, assim se envergonham os da casa de Israel; eles, os seus reis, os seus príncipes, os seus sacerdotes e os seus profetas,

27 que dizem a um pedaço de madeira: Tu és meu pai; e à pedra: Tu me geraste. Pois me viraram as costas e não o rosto; mas, em vindo a angústia, dizem: Levanta-te e livra-nos.

28 Onde, pois, estão os teus deuses, que para ti mesmo fizeste? Eles que se levantem se te podem livrar no tempo da tua angústia; porque os teus deuses, ó Judá, são tantos como as tuas cidades.

23 Kuinka voit sanoa: ’En ole saastuttanut itseäni enkä seurannut baaleja’? Katso tietäsi laaksossa ja muista, mitä olet tehnyt, sinä nopea, nuori naaraskameli, joka juokset sinne ja tänne,

24 sinä villiaasi, autiomaahan tottunut, joka nuuhkit ilmaa himoissasi – kuka voi hillitä sen kiiman? Ei yhdenkään, joka sitä etsii, tarvitse väsyttää itseään; sen kyllä löytää, kun tulee sen kuukausi.

25 Varo, ettet joudu juoksemaan paljain jaloin ja kurkku janoisena. Mutta sinä sanot: ’Ei! Tuo on turhaa puhetta! Minä rakastan muukalaisia, ja heitä minä seuraan.’

26 Niin kuin teosta tavattu varas on häpeissään, niin joutuu häpeään Israelin huone kuninkaineen ja ruhtinaineen, pappeineen ja profeettoineen,

27 nuo, jotka sanovat puulle: ’Sinä olet isäni’, ja kivelle: ’Sinä olet minut synnyttänyt.’ He ovat kääntäneet minulle selkänsä, eivät kasvojaan. Kun onnettomuus kohtaa, he kuitenkin huutavat: ’Nouse ja pelasta meidät!’

28Missä ovat silloin jumalasi, jotka olet itsellesi tehnyt? Nouskoot nyt, jos voivat pelastaa sinut onnettomuuden aikana. Onhan sinulla, Juuda, jumalia, yhtä paljon kuin kaupunkeja.

[29] Por que contendeis comigo? Todos vós transgredistes contra mim, diz o SENHOR.

[30] Em vão castiguei os vossos filhos; eles não aceitaram a minha disciplina; a vossa espada devorou os vossos profetas como leão destruidor.

[31] Oh! Que geração! Considerai vós a palavra do SENHOR. Porventura, tenho eu sido para Israel um deserto? Ou uma terra da mais espessa escuridão? Por que, pois, diz o meu povo: Somos livres! Jamais tornaremos a ti?

[32] Acaso, se esquece a virgem dos seus adornos ou a noiva do seu cinto? Todavia, o meu povo se esqueceu de mim por dias sem conta.

[33] Como dispões bem os teus caminhos, para buscares o amor! Pois até às mulheres perdidas os ensinaste.

[34] Nas orlas dos teus vestidos se achou também o sangue de pobres e inocentes, não surpreendidos no ato de roubar. Apesar de todas estas coisas,

[35] ainda dizes: Estou inocente; certamente, a sua ira se desviou de mim. Eis que entrarei em juízo contigo, porquanto dizes: Não pequei.

[36] Que mudar leviano é esse dos teus caminhos? Também do Egito serás envergonhada, como foste envergonhada da Assíria.

[37] Também daquele sairás de mãos na cabeça; porque o SENHOR rejeitou

[29]Miksi te riitelette minua vastaan? Tehän olette kaikki luopuneet minusta, sanoo Herra .

[30] Turhaan minä olen lyönyt teidän lapsianne, eivät he ole ottaneet kuritusta opikseen! Teidän miekkanne on syönyt profeettojanne kuin hävittävä leijona.

[31]Te nykyinen sukupolvi! Pankaa merkille Herran sana: Olenko minä ollut Israelille autiomaa, pimeyden maa? Miksi kansani sanoo: ’Me juoksemme vapaina emmekä tule enää sinun luoksesi’?”

Israel uskottelee olevansa syytön

[32] ”Unohtaako neitsyt koristeensa, morsian koruvyönsä? Mutta minun kansani on unohtanut minut lukemattomina päivinä.

[33]Kuinka ovelasti kuljetkaan lempeä etsiessäsi! Kylläpä oletkin perehtynyt pahuuden teihin.

[34] Vaatteittesi liepeetkin ovat viattomien köyhien veressä, vaikka et ole tavannut heitä murtautumasta sisälle. Kuitenkin, kaikesta huolimatta,

[35] sinä sanot: ’Minä olen syytön, varmasti Herran viha on kääntynyt pois minusta.’ Katso, minä käyn oikeutta sinun kanssasi, koska sinä sanot: ’En ole tehnyt syntiä.’

[36] Miksi sinä niin kevyesti muutat suuntaa! Egyptistäkin saat häpeän, niin kuin olet saanut häpeän Assurista.

[37]Sieltäkin sinä lähdet pois kädet pääsi päällä, sillä Herra halveksii noita, joihin

aqueles em quem confiaste, e não terás sorte por meio deles.

Jeremias 3

A clemência de Deus, apesar da infidelidade do povo

[1] Se um homem repudiar sua mulher, e ela o deixar e tomar outro marido, porventura, aquele tornará a ela? Não se poluiria com isso de todo aquela terra? Ora, tu te prostituíste com muitos amantes; mas, ainda assim, torna para mim, diz o SENHOR.

[2] Levanta os olhos aos altos desnudos e vê; onde não te prostituíste? Nos caminhos te assentavas à espera deles como o arábio no deserto; assim, poluíste a terra com as tuas devassidões e com a tua malícia.

[3] Pelo que foram retiradas as chuvas, e não houve chuva serôdia; mas tu tens a fronte de prostituta e não queres ter vergonha.

[4] Não é fato que agora mesmo tu me invocas, dizendo: Pai meu, tu és o amigo da minha mocidade?

[5] Conservarás para sempre a tua ira? Ou a reterás até ao fim? Sim, assim me falas, mas cometes maldade a mais não poder.

[6] Disse mais o SENHOR nos dias do rei Josias: Viste o que fez a pérfida Israel? Foi a todo monte alto e debaixo de toda árvore frondosa e se deu ali a toda prostituição.

sinä luotat, etkä sinä heidän avullaan menestystä saa.”

Jeremia 3

Israelin ja Juudan uskottomuus

[1]Näin sanoo Herra: ”Jos mies lähettää vaimonsa pois ja tämä lähtee hänen luotaan ja joutuu toisen miehen vaimoksi, voiko mies enää palata tuon naisen luo? Eikö silloin tämä maa tule peräti saastaiseksi? Mutta sinä olet harjoittanut haureutta monen rakastajan kanssa; voisitko silti palata minun luokseni, sanoo Herra .

[2]Nosta katseesi kukkuloita kohti ja katso: missä ei sinua olisi maattu? Teiden varsilla sinä istuit ja odotit heitä kuin arabi autiomaassa. Sinä saastutit maan haureudellasi ja pahuudellasi.

[3]Sadekuurot tyrehtyivät, kevätsadetta ei tullut, mutta sinulla oli porttonaisen otsa: sinä kieltäydyit häpeämästä.

[4]Nyt sinä kuitenkin huudat minulle: ’Isäni, sinä olet nuoruuteni ystävä!

[5] Onko hän ainiaan vihoissaan, pitääkö hän vihansa voimassa ikuisesti?’ Näinhän sinä puhut ja teet pahaa, ja siihen sinä pystyt.”

[6]Kuningas Joosian päivinä Herra sanoi minulle: ”Oletko nähnyt, mitä luopiovaimo Israel on tehnyt? Hän kuljeskeli kaikilla korkeilla vuorilla sekä kaikkien vehreiden puiden alla ja harjoitti siellä haureutta.

7 E, depois de ela ter feito tudo isso, eu pensei que ela voltaria para mim, mas não voltou. A sua pérfida irmã Judá viu isto.

8 Quando, por causa de tudo isto, por ter cometido adultério, eu despedi a pérfida Israel e lhe dei carta de divórcio, vi que a falsa Judá, sua irmã, não temeu; mas ela mesma se foi e se deu à prostituição.

9 Sucedeu que, pelo ruidoso da sua prostituição, poluiu ela a terra; porque adulterou, adorando pedras e árvores.

10 Apesar de tudo isso, não voltou de todo o coração para mim a sua falsa irmã Judá, mas fingidamente, diz o SENHOR.

11 Disse-me o SENHOR: Já a pérfida Israel se mostrou mais justa do que a falsa Judá.

12 Vai, pois, e apregoa estas palavras para o lado do Norte e dize: Volta, ó pérfida Israel, diz o SENHOR, e não farei cair a minha ira sobre ti, porque eu sou compassivo, diz o SENHOR, e não manterei para sempre a minha ira.

13 Tão-somente reconhece a tua iniqüidade, reconhece que transgrediste contra o SENHOR, teu Deus, e te prostituíste com os estranhos debaixo de toda árvore frondosa e não deste ouvidos à minha voz, diz o SENHOR.

O povo exortado a arrepender-se

7Minä ajattelin, että kaiken tämän tehtyään hän palaisi minun luokseni, mutta hän ei palannut. Tämän näki hänen uskoton sisarensa Juuda.

8Ja minä näin, että kaikesta tästä huolimatta – vaikka luopiovaimo Israel oli tehnyt aviorikoksen ja minä olin antanut hänelle erokirjan ja lähettänyt hänet pois – ei hänen sisarensa, uskoton Juuda, kuitenkaan pelännyt, vaan meni ja harjoitti hänkin haureutta.

9Haureus oli hänestä pikkuasia, ja niin hän saastutti maan tekemällä aviorikoksen kiven ja puun kanssa.

10 Kaikesta tästä huolimatta hänen uskoton sisarensa Juuda ei palannut minun luokseni koko sydämestään vaan teeskennellen, sanoo Herra .”

Kehotus parannukseen

11 Herrasanoi minulle vielä: ”Luopiovaimo Israel on osoittanut olevansa vanhurskaampi kuin uskoton Juuda.

12Mene ja julista nämä sanat pohjoiseen päin ja sano: Palaa, luopiovaimo Israel, sanoo Herra! Minä en enää synkistä teille kasvojani, sillä minä olen armollinen, sanoo Herra, en pidä vihaa ikuisesti.

13Ainoastaan tunne syntisi, että olet luopunut Herrasta , Jumalastasi, olet juossut muukalaisten luo jokaisen vehreän puun alle etkä ole kuunnellut minun ääntäni, sanoo Herra .

[14] Convertei-vos, ó filhos rebeldes, diz o SENHOR; porque eu sou o vosso esposo e vos tomarei, um de cada cidade e dois de cada família, e vos levarei a Sião.

[14]Palatkaa, te luopiolapset, sanoo Herra , sillä minä olen ottanut teidät omikseni. Minä noudan teidät, yhden ainoankin kaupungista ja kaksi heimosta, ja tuon teidät Siioniin.

[15] Dar-vos-ei pastores segundo o meu coração, que vos apascentem com conhecimento e com inteligência.

[15] Minä annan teille sydämeni mukaisia paimenia, ja he kaitsevat teitä ymmärtäväisesti ja taitavasti.

[16] Sucederá que, quando vos multiplicardes e vos tornardes fecundos na terra, então, diz o SENHOR, nunca mais se exclamará: A arca da Aliança do SENHOR! Ela não lhes virá à mente, não se lembrarão dela nem dela sentirão falta; e não se fará outra.

[16]Näin sanoo Herra : Kun te niinä päivinä lisäännytte ja olette hedelmällisiä maassa, silloin ei enää puhuta Herran liitonarkusta. Se ei tule enää kenenkään mieleen, eikä sitä muisteta, sitä ei enää kaivata eikä sellaista enää tehdä.

[17] Naquele tempo, chamarão a Jerusalém de Trono do SENHOR; nela se reunirão todas as nações em nome do SENHOR e já não andarão segundo a dureza do seu coração maligno.

[17]Siihen aikaan Jerusalemia sanotaan Herran valtaistuimeksi. Kaikki kansat kokoontuvat Herran nimessä Jerusalemiin, eivätkä ne enää vaella pahan sydämensä paatumuksessa.

[18] Naqueles dias, andará a casa de Judá com a casa de Israel, e virão juntas da terra do Norte para a terra que dei em herança a vossos pais.

[18]Niinä päivinä Juudan heimo liittyy Israelin heimoon, ja ne tulevat yhdessä pohjoisesta maasta siihen maahan, jonka minä annoin teidän isillenne perinnöksi.

[19] Mas eu a mim me perguntava: como te porei entre os filhos e te darei a terra desejável, a mais formosa herança das nações? E respondi: Pai me chamarás e de mim não te desviarás.

[19]Minä ajattelin: Kuinka asetankaan sinut lasteni joukkoon ja annan sinulle kauniin maan, ihanista ihanimman perintöosan kansojen joukossa! Minä ajattelin, että sinä kutsuisit minua isäksi etkä koskaan kääntyisi pois seuraamasta minua.

[20] Deveras, como a mulher se aparta perfidamente do seu marido, assim com perfídia te houveste comigo, ó casa de Israel, diz o SENHOR.

[20] Mutta niin kuin vaimo on uskoton puolisolleen, niin te, Israelin huone, olette olleet uskottomia minulle, sanoo Herra .

[21] Nos lugares altos, se ouviu uma voz, pranto e súplicas dos filhos de Israel; porquanto perverteram o seu caminho e se esqueceram do SENHOR, seu Deus.

[22] Voltai, ó filhos rebeldes, eu curarei as vossas rebeliões. Eis-nos aqui, vimos ter contigo; porque tu és o SENHOR, nosso Deus.

[23] Na verdade, os outeiros não passam de ilusão, nem as orgias das montanhas; com efeito, no SENHOR, nosso Deus, está a salvação de Israel.

[24] Mas a coisa vergonhosa devorou o labor de nossos pais, desde a nossa mocidade: as suas ovelhas e o seu gado, os seus filhos e as suas filhas.

[25] Deitemo-nos em nossa vergonha, e cubra-nos a nossa ignomínia, porque temos pecado contra o SENHOR, nosso Deus, nós e nossos pais, desde a nossa mocidade até ao dia de hoje; e não demos ouvidos à voz do SENHOR, nosso Deus.

Jeremias 4

[1] Se voltares, ó Israel, diz o SENHOR, volta para mim; se removeres as tuas abominações de diante de mim, não mais andarás vagueando;

[2] se jurares pela vida do SENHOR, em verdade, em juízo e em justiça, então, nele serão benditas as nações e nele se glorificarão.

[21] Kalliokukkuloilta kuuluu ääni: israelilaiset anovat itkien armoa, sillä he ovat kulkeneet väärää tietä, unohtaneet Herran , Jumalansa.

[22] Palatkaa takaisin, te luopuneet lapset, niin minä parannan teidän luopumuksenne.” Israelilaiset vastaavat: ”Katso, me tulemme sinun luoksesi, sillä sinä olet Herra , meidän Jumalamme.

[23] Totisesti, petosta on se, mikä kuuluu kukkuloilta, kohina vuorilta. Totisesti, Herrassa , meidän Jumalassamme, on Israelin pelastus.

[24] Häpeäjumala on syönyt isiemme vaivannäön tulokset nuoruudestamme asti, heidän lampaansa ja nautansa, poikansa ja tyttärensä.

[25] Maatkaamme maassa häpeissämme. Peittäköön meidät häväistys, sillä me ja meidän isämme olemme tehneet syntiä Herraa , meidän Jumalaamme, vastaan nuoruudestamme saakka aina tähän päivään asti. Me emme ole kuunnelleet Herran , meidän Jumalamme, ääntä.”

Jeremia 4

Ympärileikatkaa sydämenne

[1] ”Jos sinä, Israel, käännyt, sanoo Herra , palaa minun luokseni. Jos poistat iljetyksesi kasvojeni edestä etkä harhaile

[2] vaan vannot totuudessa, oikein ja vanhurskaasti: ’Niin totta kuin Herra elää’, niin kansat siunaavat

itsensä Herran nimessä ja kerskaavat hänestä.

[3] Porque assim diz o SENHOR aos homens de Judá e Jerusalém: Lavrai para vós outros campo novo e não semeeis entre espinhos.

[3]Sillä näin sanoo Herra Juudan miehille ja Jerusalemille: Raivatkaa itsellenne uudispelto, älkää kylväkö orjantappuroiden sekaan.

[4] Circuncidai-vos para o SENHOR, circuncidai o vosso coração, ó homens de Judá e moradores de Jerusalém, para que o meu furor não saia como fogo e arda, e não haja quem o apague, por causa da malícia das vossas obras.

[4]Ympärileikatkaa itsenne Herralle , poistakaa sydämenne esinahka, te Juudan miehet ja Jerusalemin asukkaat! Muutoin minun vihani syttyy kuin tuli teidän tekojenne pahuuden vuoksi. Se palaa, eikä kukaan voi sitä sammuttaa.”

Vem do Norte o mal

Tuho on tulossa

[5] Anunciai em Judá, fazei ouvir em Jerusalém e dizei: Tocai a trombeta na terra! Gritai em alta voz, dizendo: Ajuntai-vos, e entremos nas cidades fortificadas!

[5]”Ilmoittakaa Juudassa, kuuluttakaa Jerusalemissa, puhaltakaa pasuunaan kautta maan, huutakaa täyttä kurkkua: ’Kokoontukaa, niin lähdemme linnoitettuihin kaupunkeihin.’

[6] Arvorai a bandeira rumo a Sião, fugi e não vos detenhais; porque eu faço vir do Norte um mal, uma grande destruição.

[6]Nostakaa lippu kohti Siionia, paetkaa pysähtymättä, sillä minä annan tulla pohjoisesta onnettomuuden ja suuren hävityksen.

[7] Já um leão subiu da sua ramada, um destruidor das nações; ele já partiu, já deixou o seu lugar para fazer da tua terra uma desolação, a fim de que as tuas cidades sejam destruídas, e ninguém as habite.

[7]Leijona on noussut tiheiköstään, kansojen tuhooja on lähtenyt liikkeelle omasta paikastaan autioittamaan sinun maasi. Kaupunkisi hävitetään, ne jäävät asukkaita vaille.

[8] Cingi-vos, pois, de cilício, lamentai e uivai; porque a ira ardente do SENHOR não se desviou de nós.

[8]Vyöttäkää tämän vuoksi säkki yllenne, valittakaa ja parkukaa, sillä Herran vihan hehku ei ole väistynyt päältämme.

[9] Sucederá naquele dia, diz o SENHOR, que o rei e os príncipes perderão a coragem, os sacerdotes ficarão pasmados, e os profetas, estupefatos.

[9]”Sinä päivänä, sanoo Herra, katoaa niin kuninkaiden kuin ruhtinaidenkin rohkeus. Papit tyrmistyvät ja profeetat hämmästyvät.

[10] Então, disse eu: Ah! SENHOR Deus! Verdadeiramente, enganaste a este povo e a Jerusalém, dizendo: Tereis paz; e eis que a espada lhe penetra até à alma.

[10] Mutta minä sanoin: 'Voi, Herra, Herra ! Totisesti, sinä olet pahoin pettänyt tämän kansan ja Jerusalemin!' Sinä sanoit: 'Teillä on oleva rauha!', mutta nyt miekka koskee sieluun asti."

[11] Naquele tempo, se dirá a este povo e a Jerusalém: Vento abrasador dos altos desnudos do ermo assopra diretamente à filha do meu povo, não para padejar nem para alimpar.

[11]Siihen aikaan sanotaan tälle kansalle ja Jerusalemille: "Polttava tuuli tulee autiomaan kalliokukkuloilta minun kansaani, tytärtäni, kohti. Ei se sovi viljan viskaamiseen eikä puhdistamiseen.

[12] Vento mais forte do que este virá ainda de minha parte, e, então, também eu pronunciarei a sentença contra eles.

[12] Se tuuli on liian tuima sellaiseen, se tulee minun tarkoituksiani varten. Nyt minä julistan heille tuomion."

[13] Eis aí que sobe o destruidor como nuvens; os seus carros, como tempestade; os seus cavalos são mais ligeiros do que as águias. Ai de nós! Estamos arruinados!

[13] Katso, hän nousee pilvien lailla, ja hänen vaunuinsa ovat kuin myrskytuuli, hänen hevosensa kotkia nopeammat. Voi meitä, me olemme tuhon omat!

[14] Lava o teu coração da malícia, ó Jerusalém, para que sejas salva! Até quando hospedarás contigo os teus maus pensamentos?

[14]"Pese pahuus sydämestäsi, Jerusalem, että pelastuisit. Kuinka kauan viipyvät sisimmässäsi väärät ajatuksesi?

[15] Uma voz se faz ouvir desde Dã e anuncia a calamidade desde a região montanhosa de Efraim!

[15]Jo kuuluu Daanista sanansaattajan ääni, Efraimin vuorilta onnettomuuden julistus:

[16] Proclamai isto às nações, fazei-o ouvir contra Jerusalém: De uma terra longínqua vêm sitiadores e levantam a voz contra as cidades de Judá.

[16]Ilmoittakaa kansoille, kuuluttakaa Jerusalemille: 'Piirittäjät tulevat kaukaisesta maasta ja korottavat äänensä Juudan kaupunkeja vastaan.'

[17] Como os guardas de um campo, eles cercam Jerusalém, porque ela se rebelou contra mim, diz o SENHOR.

[17] Niin kuin pellon vartijat he ovat sen ympärillä, koska se niskoitteli minua vastaan, sanoo Herra .

[18] O teu proceder e as tuas obras fizeram vir sobre ti estas coisas; a tua calamidade, que é amarga, atinge até o próprio coração.

[18] Sinun vaelluksesi ja tekosi ovat tuottaneet sinulle tämän. Tämä on pahuutesi palkka. Se on sinulle katkeraa, se koskee sydämeesi asti."

Koko maa tulee autioksi

[19] Ah! Meu coração! Meu coração! Eu me contorço em dores. Oh! As paredes do meu coração! Meu coração se agita! Não posso calar-me, porque ouves, ó minha alma, o som da trombeta, o alarido de guerra.

[19]Voi sisimpäni, sisimpäni! Minä vääntelehdin tuskasta. Voi sydämeni seinämiä. Sydämeni hakkaa, en voi vaieta, sillä sieluni on kuullut pasuunan äänen, sotahuudon.

[20] Golpe sobre golpe se anuncia, pois a terra toda já está destruída; de súbito, foram destruídas as minhas tendas; num momento, as suas lonas.

[20]Hävitystä on tapahtunut hävityksen perään, koko maa on tuhottu. Äkisti tuhoutui majani, hetkessä minun telttani.

[21] Até quando terei de ver a bandeira, terei de ouvir a voz da trombeta?

[21] Kuinka kauan minun täytyy katsella sotalippuja, kuulla soofar-torven ääntä?

[22] Deveras, o meu povo está louco, já não me conhece; são filhos néscios e não inteligentes; são sábios para o mal e não sabem fazer o bem.

[22]Minun kansani on typerä, minua he eivät tunne. He ovat typeriä lapsia, heillä ei ole ymmärrystä. He ovat viisaita tekemään pahaa, mutta hyvää he eivät osaa tehdä.

[23] Olhei para a terra, e ei-la sem forma e vazia; para os céus, e não tinham luz.

[23]Minä katselin maata, ja se oli autio ja tyhjä, ja taivasta, eikä siellä ollut valoa.

[24] Olhei para os montes, e eis que tremiam, e todos os outeiros estremeciam.

[24]Minä näin, kuinka vuoret järkkyivät ja kaikki kukkulat huojuivat.

[25] Olhei, e eis que não havia homem nenhum, e todas as aves dos céus haviam fugido.

[25] Minä katselin, eikä näkynyt yhtään ihmistä, ja kaikki taivaan linnutkin olivat paenneet.

[26] Olhei ainda, e eis que a terra fértil era um deserto, e todas as suas cidades estavam derribadas diante do SENHOR, diante do furor da sua ira.

[26]Minä näin, että hedelmällinen maa oli autiomaana ja kaikki sen kaupungit oli revitty maahan. Tämän oli tehnyt Herra ja hänen vihansa hehku.

[27] Pois assim diz o SENHOR: Toda a terra será assolada; porém não a consumirei de todo.

[27] Sillä näin sanoo Herra : ’Koko maa tulee autioksi, mutta kokonaan minä en sitä tuhoa.

[28] Por isso, a terra pranteará, e os céus acima se enegrecerão; porque falei, resolvi e não me arrependo, nem me retrato.

[28]Sen tähden maa murehtii ja taivas ylhäällä synkkenee, mutta minä olen puhunut, olen tehnyt päätöksen. Minä en kadu enkä peruuta sitä.’

29 Ao clamor dos cavaleiros e dos flecheiros, fogem todas as cidades, entram pelas selvas e sobem pelos penhascos; todas as cidades ficam desamparadas, e já ninguém habita nelas.

29Ratsu- ja jousimiesten huutoa pakenee koko kaupunki, sen asukkaat piiloutuvat tiheikköihin ja nousevat kallioille. Koko kaupunki on hylätty, eikä siinä asu ketään.

30 Agora, pois, ó assolada, por que fazes assim, e te vestes de escarlata, e te adornas com enfeites de ouro, e alargas os olhos com pinturas, se debalde te fazes bela? Os amantes te desprezam e procuram tirar-te a vida.

30 Ja sinä, hävitetty kaupunki, mitä teet, kun pukeudut purppuraan, koristaudut kultakoruilla ja suurennat silmäsi ihomaalilla? Turhaan sinä itseäsi kaunistat! Rakastajasi ovat hylänneet sinut, he tavoittelevat henkeäsi.

31 Pois ouço uma voz, como de parturiente, uma angústia como da primípara em suas dores; a voz da filha de Sião, ofegante, que estende as mãos, dizendo: Ai de mim agora! Porque a minha alma desfalece por causa dos assassinos.

31 Minä kuulen kuin synnyttäjän huutoa, kuin ensisynnyttäjän tuskanhuutoa. Se on tytär Siionin huutoa, kun hän levittää kätensä ja vaikeroi: ’Voi minua! Minun sieluni menehtyy murhamiesten käsiin!’”

Jeremias 5

Os pecados de Jerusalém e de Judá

1 Dai voltas às ruas de Jerusalém; vede agora, procurai saber, buscai pelas suas praças a ver se achais alguém, se há um homem que pratique a justiça ou busque a verdade; e eu lhe perdoarei a ela.

2 Embora digam: Tão certo como vive o SENHOR, certamente, juram falso.

3 Ah! SENHOR, não é para a fidelidade que atentam os teus olhos? Tu os feriste, e não lhes doeu; consumiste-os, e não quiseram receber a disciplina; endureceram o rosto mais do que uma rocha; não quiseram voltar.

Jeremia 5

Uskotonta kansaa kohtaa rangaistus

1”Kierrelkää Jerusalemin katuja, katselkaa, tiedustelkaa ja etsikää sen toreilta. Jos löydätte yhdenkään, joka tekee oikein, ainoankaan, joka pyrkii uskollisuuteen, niin minä annan anteeksi Jerusalemille.”

2Vaikka he sanovat: ”Niin totta kuin Herra elää”, he kuitenkin vannovat väärin.

3 Herra , eivätkö sinun silmäsi etsi uskollisuutta? Sinä löit heitä, mutta he eivät tunteneet kipua; sinä teit heistä melkein lopun, mutta he eivät ottaneet kuritusta opikseen. He ovat kovettaneet

kasvonsa kalliota kovemmiksi, he ovat kieltäytyneet palaamasta luoksesi.

[4] Mas eu pensei: são apenas os pobres que são insensatos, pois não sabem o caminho do SENHOR, o direito do seu Deus.

[4]Minä sanoin: Tällaisia ovat vain alhaiset – he ovat tyhmiä, koska he eivät tunne Herran tietä, Jumalansa oikeutta.

[5] Irei aos grandes e falarei com eles; porque eles sabem o caminho do SENHOR, o direito do seu Deus; mas estes, de comum acordo, quebraram o jugo e romperam as algemas.

[5] Niinpä minä menen ylhäisten luo ja puhun heidän kanssaan, sillä he tuntevat Herran tien, Jumalansa oikeuden. Mutta kaikki olivat särkeneet ikeen, katkaisseet siteet.

[6] Por isso, um leão do bosque os matará, um lobo dos desertos os assolará, um leopardo estará à espreita das suas cidades; qualquer que sair delas será despedaçado; porque as suas transgressões se multiplicaram, multiplicaram-se as suas perfídias.

[6]Sen tähden metsän leijona surmaa heidät, aavikon susi tuhoaa heidät, pantteri väijyy heidän kaupunkiensa ympärillä. Kaikki kaupungista lähtevät raadellaan, sillä heidän rikoksiaan on paljon, heidän luopumuksensa on määrätön.

[7] Como, vendo isto, te perdoaria? Teus filhos me deixam a mim e juram pelos que não são deuses; depois de eu os ter fartado, adulteraram e em casa de meretrizes se ajuntaram em bandos;

[7]”Kuinka minä voisin antaa tämän sinulle anteeksi? Lapsesi ovat hylänneet minut ja vannoneet niiden kautta, jotka eivät ole jumalia. Minä ravitsin heidät, mutta he olivat uskottomia ja kokoontuivat porttojen taloissa.

[8] como garanhões bem fartos, correm de um lado para outro, cada um rinchando à mulher do seu companheiro.

[8] He ovat hyvin syöneitä, himokkaita oriita, kaikki he hirnuvat lähimmäistensä vaimoja.

[9] Deixaria eu de castigar estas coisas, diz o SENHOR, ou não me vingaria de nação como esta?

[9] Enkö minä rankaisisi tällaisesta, sanoo Herra , enkö minä itse kostaisi tämänkaltaiselle kansalle?

[10] Subi vós aos terraços da vinha, destruí-a, porém não de todo; tirai-lhe as gavinhas, porque não são do SENHOR.

[10]Nouskaa sen viinitarhojen penkereille ja hävittäkää, mutta älkää tehkö siitä loppua. Hävittäkää sen köynnösten versot, sillä ne eivät ole Herran .

[11] Porque perfidamente se houveram contra mim, a casa de Israel e a casa de Judá, diz o SENHOR.

[12] Negaram ao SENHOR e disseram: Não é ele; e: Nenhum mal nos sobrevirá; não veremos espada nem fome.

[13] Até os profetas não passam de vento, porque a palavra não está com eles, as suas ameaças se cumprirão contra eles mesmos.

[14] Portanto, assim diz o SENHOR, o Deus dos Exércitos: Visto que proferiram eles tais palavras, eis que converterei em fogo as minhas palavras na tua boca e a este povo, em lenha, e eles serão consumidos.

[15] Eis que trago sobre ti uma nação de longe, ó casa de Israel, diz o SENHOR; nação robusta, nação antiga, nação cuja língua ignoras; e não entendes o que ela fala.

[16] A sua aljava é como uma sepultura aberta; todos os seus homens são valentes.

[17] Comerão a tua sega e o teu pão, os teus filhos e as tuas filhas; comerão as tuas ovelhas e o teu gado; comerão a tua vide e a tua figueira; e com a espada derribarão as tuas cidades fortificadas, em que confias.

[18] Contudo, ainda naqueles dias, diz o SENHOR, não vos destruirei de todo.

[19] Quando disserem: Por que nos fez o SENHOR, nosso Deus, todas estas coisas? Então, lhes responderás: Como vós me deixastes e servistes a deuses estranhos na

[11] Israelin heimo ja Juudan heimo ovat pettämällä pettäneet minut, sanoo Herra .”

Kaukainen kansa hyökkää Israeliin

[12]”Israel on kieltänyt Herran ja sanonut: ’Ei hän tee mitään, ei meitä kohtaa onnettomuus. Emme tule näkemään miekkaa emmekä nälkää.

[13]Profeetoista on tullut tuulen kaltaisia, heillä ei ole Herran sanaa, niinpä heille itselleen käy sen mukaan.’

[14] Sen tähden näin sanoo Herra , sotajoukkojen Jumala: Koska he ovat puhuneet tällaista, niin katso, minä teen sanani sinun suussasi tuleksi ja tämän kansan polttopuiksi, ja tuli syö heidät.

[15]Katso, minä tuon teitä vastaan kansan kaukaa, te Israelin heimo, sanoo Herra . Se on luja kansa, ikivanha kansa, se on kansa, jonka kieltä sinä et tunne, et ymmärrä, mitä se puhuu.

[16]Heidän viinensä ovat kuin avoin hauta, kaikki he ovat sankareita.

[17] Se kansa syö sinun satosi ja leipäsi, se syö poikasi ja tyttäresi, se syö lampaasi ja nautasi, se syö viiniköynnöksesi ja viikunapuusi. Miekalla se hävittää linnoitetut kaupunkisi, joihin sinä panet turvasi.

[18]Mutta niinäkään päivinä minä en tee teistä loppua, sanoo Herra .

[19] Ja kun he kysyvät: ’Miksi Herra , meidän Jumalamme, on tehnyt meille kaiken tämän?’, niin vastaa heille: ’Koska te olette hylänneet minut ja palvelleet

vossa terra, assim servireis a estrangeiros, em terra que não é vossa.

vieraita jumalia omassa maassanne, teidän täytyy palvella muukalaisia maassa, joka ei ole teidän.'"

[20] Anunciai isto na casa de Jacó e fazei-o ouvir em Judá, dizendo:

Uppiniskainen kansa saa rangaistuksen

[20]"Ilmoittakaa tämä Jaakobin heimolle, kuuluttakaa Juudassa näin:

[21] Ouvi agora isto, ó povo insensato e sem entendimento, que tendes olhos e não vedes, tendes ouvidos e não ouvis.

[21] Kuulkaa tämä, te typerä ja ymmärtämätön kansa! Silmät teillä on, mutta te ette näe; korvat teillä on, mutta te ette kuule.

[22] Não temereis a mim? – diz o SENHOR; não tremereis diante de mim, que pus a areia para limite do mar, limite perpétuo, que ele não traspassará? Ainda que se levantem as suas ondas, não prevalecerão; ainda que bramem, não o traspassarão.

[22]Ettekö te pelkää minua, sanoo Herra , ettekö vapise minun edessäni, minun, joka olen ikuisella säädöksellä määrännyt hiekan meren rajaksi, jonka yli se ei pääse? Vaikka meri pauhaa, se ei voi mitään, ja vaikka sen aallot kohisevat, ne eivät ylitä rajaa.

[23] Mas este povo é de coração rebelde e contumaz; rebelaram-se e foram-se.

[23]Mutta tällä kansalla on uppiniskainen ja tottelematon sydän. He ovat poikenneet pois ja menneet menojaan.

[24] Não dizem a eles mesmos: Temamos agora ao SENHOR, nosso Deus, que nos dá a seu tempo a chuva, a primeira e a última, que nos conserva as semanas determinadas da sega.

[24] He eivät sano sydämestään: 'Pelätkäämme Herraa , meidän Jumalaamme, joka antaa sateen, syyssateen ja kevätsateen ajallaan, ja pitää huolen, että meille tulevat elonkorjuun määräviikot.'

[25] As vossas iniqüidades desviam estas coisas, e os vossos pecados afastam de vós o bem.

[25]Teidän pahat tekonne käänsivät nämä pois, syntinne estivät teitä saamasta sitä, mikä on hyvää.

[26] Porque entre o meu povo se acham perversos; cada um anda espiando, como espreitam os passarinheiros; como eles, dispõem armadilhas e prendem os homens.

[26]Sillä kansani keskuudessa on jumalattomia, jotka väijyvät kyyryssä kuin linnunpyydystäjät. He asettavat ansoja ja ottavat vangiksi ihmisiä.

[27] Como a gaiola cheia de pássaros, são as suas casas cheias de fraude; por isso, se tornaram poderosos e enriqueceram.

[28] Engordam, tornam-se nédios e ultrapassam até os feitos dos malignos; não defendem a causa, a causa dos órfãos, para que prospere; nem julgam o direito dos necessitados.

[29] Não castigaria eu estas coisas? – diz o SENHOR; não me vingaria eu de nação como esta?

[30] Coisa espantosa e horrenda se anda fazendo na terra:

[31] os profetas profetizam falsamente, e os sacerdotes dominam de mãos dadas com eles; e é o que deseja o meu povo. Porém que fareis quando estas coisas chegarem ao seu fim?

[27] Niin kuin häkki on täynnä lintuja, niin ovat heidän talonsa täynnä petosta. Siksi heistä on tullut mahtavia ja rikkaita,

[28] lihavia ja kiiltäviä. Heidän pahoilla puheillaan ei ole määrää. He eivät jaa oikeutta eivätkä aja orpojen asiaa niin, että nämä voittaisivat. He eivät hanki köyhille oikeutta.

[29] Enkö minä tällaisista teoista rankaisisi, sanoo Herra , enkö tahtoisi kostaa tämänkaltaiselle kansalle?

[30] Hirveitä ja kauhistavia asioita tapahtuu maassa:

[31] profeetat profetoivat valhetta, papit hallitsevat heidän ohjeittensa mukaan, ja sitä minun kansani rakastaa. Mutta mitä te teette, kun tästä tulee loppu?”

Jeremias 6

Jerusalém será sitiada

[1] Fugi, filhos de Benjamim, do meio de Jerusalém; tocai a trombeta em Tecoa e levantai o facho sobre Bete-Haquerém, porque do lado do Norte surge um grande mal, uma grande calamidade.

[2] A formosa e delicada, a filha de Sião, eu deixarei em ruínas.

[3] Contra ela virão pastores com os seus rebanhos; levantarão suas tendas em redor, e cada um apascentará no seu devido lugar.

[4] Preparai a guerra contra ela, disponde-vos, e subamos ao meio-dia. Ai de nós, que já declina o dia, já se vão estendendo as sombras da tarde!

Jeremia 6

Jerusalem pysyy pahuudessaan

[1] ”Paetkaa, benjaminilaiset, Jerusalemista, puhaltakaa soofar-torveen Tekoassa ja nostakaa merkki Beet-Keremin kohdalle, sillä pohjoisesta nousee onnettomuus ja suuri hävitys.

[2] Tuon kauniin ja hemmotellun tytär Siionin minä hävitän.

[3] Hänen luokseen tulee laumoineen paimenia, jotka pystyttävät telttansa kaikkialle hänen ympärilleen ja laiduntavat kukin kohdaltaan.

[4] ’Julistakaa Siionia vastaan pyhä sota’, he huutavat: ’Nouskaa, lähtekäämme liikkeelle puolenpäivän aikaan! Voi meitä,

sillä päivä kääntyy laskuun ja illan varjot pitenevät!

5 Disponde-vos, e subamos de noite e destruamos os seus castelos.

5 Nouskaa, lähtekäämme sitten yöllä ja hävittäkäämme sen palatsit.'

6 Porque assim diz o SENHOR dos Exércitos: Cortai árvores e levantai tranqueiras contra Jerusalém. Esta é a cidade que há de ser punida; só opressão há no meio dela.

6 Sillä näin sanoo Herra Sebaot: Kaatakaa puita ja luokaa piiritysvalli Jerusalemia vastaan. Se on kaupunki, jota on rangaistava, se on kokonaan sortoa täynnä.

7 Como o poço conserva frescas as suas águas, assim ela, a sua malícia; violência e estrago se ouvem nela; enfermidade e feridas há diante de mim continuamente.

7 Niin kuin kaivo pitää vetensä raikkaana, niin sekin pitää pahuutensa tuoreena. Sieltä kuuluu väkivallan ja sorron ääni, kipu ja haavat ovat aina edessäni.

8 Aceita a disciplina, ó Jerusalém, para que eu não me aparte de ti; para que eu não te torne em assolação e terra não habitada.

8 Ota kuritus opiksesi, Jerusalem, ettei sieluni vieraantuisi sinusta enkä tekisi sinua autioksi, asumattomaksi maaksi."

As iniquidades de Jerusalém são a causa de sua queda

Israel on hylännyt Herran sanan

9 Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Diligentemente se rebuscarão os resíduos de Israel como uma vinha; vai metendo a mão, como o vindimador, por entre os sarmentos.

9 "Näin sanoo Herra Sebaot: Israelin jäännökselle tehdään jälkikorjuu niin kuin viiniköynnökselle. Ojenna kätesi uudelleen oksiin kuin viininkorjaaja.

10 A quem falarei e testemunharei, para que ouçam? Eis que os seus ouvidos estão incircuncisos e não podem ouvir; eis que a palavra do SENHOR é para eles coisa vergonhosa; não gostam dela.

10 Kenelle puhuisin, ketä varoittaisin, että he kuuntelisivat? Heidän korvansa ovat ympärileikkaamattomat, eivät he osaa kuunnella. Herran sana on heille pilkan aihe, ei se heitä miellytä.

11 Pelo que estou cheio da ira do SENHOR; estou cansado de a conter. Derramá-la-ei sobre as crianças pelas ruas e nas reuniões de todos os jovens; porque até o marido com a mulher serão presos, e o velho, com o decrépito.

11 Minä olen täynnä Herran vihaa, olen väsynyt pidättämään sitä. Vuodata se lapsukaisiin kadulla ja nuorukaisjoukkoon. Niin miehet kuin naisetkin vangitaan, myös vanhat ja ikääntyneet.

[12] As suas casas passarão a outrem, os campos e também as mulheres, porque estenderei a mão contra os habitantes desta terra, diz o SENHOR,

[12]Heidän talonsa, peltonsa ja vaimonsa joutuvat vieraille, sillä minä ojennan käteni maan asukkaita vastaan, sanoo Herra .

[13] porque desde o menor deles até ao maior, cada um se dá à ganância, e tanto o profeta como o sacerdote usam de falsidade.

[13]Sillä kaikki pienimmästä suurimpaan ahnehtivat väärää voittoa, niin profeetat kuin papitkin kaikki harjoittavat petosta.

[14] Curam superficialmente a ferida do meu povo, dizendo: Paz, paz; quando não há paz.

[14]Kevyesti he yrittävät parantaa minun kansani vamman sanoen: 'Rauha, rauha!', vaikka rauhaa ei ole.

[15] Serão envergonhados, porque cometem abominação sem sentir por isso vergonha; nem sabem que coisa é envergonhar-se. Portanto, cairão com os que caem; quando eu os castigar, tropeçarão, diz o SENHOR.

[15]He joutuvat häpeään, sillä he ovat tehneet kauhistavia tekoja. Silti he eivät tunne lainkaan häpeää, he eivät osaa hävetä. Kaatukoot he sen tähden kaatuvien joukkoon, sortukoot, kun minä heitä rankaisen, sanoo Herra .”

Kysykää muinaisia polkuja

[16] Assim diz o SENHOR: Ponde-vos à margem no caminho e vede, perguntai pelas veredas antigas, qual é o bom caminho; andai por ele e achareis descanso para a vossa alma; mas eles dizem: Não andaremos.

[16]Näin sanoo Herra : ”Menkää teiden varsille ja katselkaa, kyselkää muinaisia polkuja. Kysykää, mikä tie on hyvä, ja vaeltakaa sitä, niin löydätte levon sieluillenne.” Mutta he vastasivat: ”Emme vaella.”

[17] Também pus atalaias sobre vós, dizendo: Estai atentos ao som da trombeta; mas eles dizem: Não escutaremos.

[17]”Minä olen asettanut teille vartiomiehet; kuunnelkaa soofar-torven ääntä.” Mutta he vastasivat: ”Emme kuuntele.”

[18] Portanto, ouvi, ó nações, e informa-te, ó congregação, do que se fará entre eles!

[18]”Sen tähden kuulkaa, te kansat, ja tiedä, seurakunta, mitä heille tapahtuu.

[19] Ouve tu, ó terra! Eis que eu trarei mal sobre este povo, o próprio fruto dos seus pensamentos; porque não estão atentos às minhas palavras e rejeitam a minha lei.

[19] Kuule, maa! Minä tuotan onnettomuuden tälle kansalle, heidän ajatustensa hedelmän, sillä he eivät ole kuunnelleet minun sanojani vaan ovat hylänneet opetukseni.

[20] Para que, pois, me vem o incenso de Sabá e a melhor cana aromática de terras longínquas? Os vossos holocaustos não me são aprazíveis, e os vossos sacrifícios não me agradam.

[21] Portanto, assim diz o SENHOR: Eis que ponho tropeços a este povo; neles cairão pais e filhos juntamente; o vizinho e o seu companheiro perecerão.

O inimigo do Norte

[22] Assim diz o SENHOR: Eis que um povo vem da terra do Norte, e uma grande nação se levanta dos confins da terra.

[23] Trazem arco e dardo; eles são cruéis e não usam de misericórdia; a sua voz ruge como o mar, e em cavalos vêm montados, como guerreiros em ordem de batalha contra ti, ó filha de Sião.

[24] Ao ouvirmos a sua fama, afrouxam-se as nossas mãos, angústia nos toma e dores como de parturiente.

[25] Não saias ao campo, nem andes pelo caminho, porque o inimigo tem espada, e há terror por todos os lados.

[26] Ó filha do meu povo, cinge-te de cilício e revolve-te na cinza; pranteia como por filho único, pranto de amarguras; porque, de súbito, virá o destruidor sobre nós.

O trabalho inútil de Jeremias

[27] Qual acrisolador te estabeleci entre o meu povo, qual fortaleza, para que venhas a conhecer o seu caminho e o examines.

[20] Mitä minulle merkitsee Sabasta tuotu suitsutus tai paras tuoksuruoko kaukaisesta maasta? Teidän polttouhrejanne en ota suosiollisesti vastaan, teidän teurasuhrinne eivät ole minulle mieluisia.

[21]Sen tähden, näin sanoo Herra : Katso, minä asetan tälle kansalle kompastuskiviä. Niihin kompastuvat isät ja pojat yhdessä, ja naapuri tuhoutuu ystävänsä kanssa.”

Pohjoisesta tulee hävittäjä

[22]Näin sanoo Herra : ”Katso, kansa tulee pohjoisesta maasta, suuri kansa nousee maan perimmäisiltä ääriltä.

[23]He käyttävät jousta ja keihästä, he ovat julmia ja armottomia. Heidän äänensä on kuin meren pauhu. He ratsastavat hevosilla, soturit varustettuina taisteluun sinua vastaan, tytär Siion.”

[24] Me kuulimme sanoman, ja meidän kätemme herposivat, meidät valtasi ahdistus kuin synnytystuska.

[25]”Älkää menkö pelloille, älkää kulkeko tiellä, sillä siellä on vihollisen miekka, kauhua kaikkialla!

[26] Tytär, minun kansani! Vyöttäydy säkkiin ja kieriskele tuhkassa, sure niin kuin ainokaista poikaa surraan, pidä katkerat valittajaiset, sillä äkkiarvaamatta käy hävittäjä kimppuumme.”

Profeetta on kansan koettelija

[27]”Minä olen asettanut sinut koettelemaan ja tutkimaan kansaani, että koettelisit heidän vaelluksensa ja oppisit tuntemaan heidät.

[28] Todos eles são os mais rebeldes e andam espalhando calúnias; são bronze e ferro, são todos corruptores.

[29] O fole bufa, só chumbo resulta do seu fogo; em vão continua o depurador, porque os iníquos não são separados.

[30] Prata de refugo lhes chamarão, porque o SENHOR os refugou.

Jeremias 7

O templo não protege a nação iníqua

[1] Palavra que da parte do SENHOR foi dita a Jeremias:

[2] Põe-te à porta da Casa do SENHOR, e proclama ali esta palavra, e dize: Ouvi a palavra do SENHOR, todos de Judá, vós, os que entrais por estas portas, para adorardes ao SENHOR.

[3] Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Emendai os vossos caminhos e as vossas obras, e eu vos farei habitar neste lugar.

[4] Não confieis em palavras falsas, dizendo: Templo do SENHOR, templo do SENHOR, templo do SENHOR é este.

[5] Mas, se deveras emendardes os vossos caminhos e as vossas obras, se deveras praticardes a justiça, cada um com o seu próximo;

[6] se não oprimirdes o estrangeiro, e o órfão, e a viúva, nem derramardes sangue inocente neste lugar, nem andardes após outros deuses para vosso próprio mal,

[28]Kaikki he ovat paatuneita niskureita, he kulkevat panettelijoina, he ovat pelkkää vaskea ja rautaa, kelvottomia kaikki.

[29]Palkeet puhkuvat, mutta tulesta valuu pelkkää lyijyä. Turhaan on sulatettu ja puhdistettu, mutta kuonaa ei ole saatu eroon.

[30] Hylkyhopeaksi heitä kutsutaan, sillä Herra halveksii heitä.”

Jeremia 7

Temppelistä on tullut ryövärien luola

[1]Jeremialle tuli Herralta tämä sana:

[2] ”Asetu Herran huoneen portille ja julista siellä tämä sana: Kuulkaa Herran sana, kaikki te Juudan asukkaat, jotka tulette näistä porteista kumartaen rukoilemaan Herraa .

[3]Näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: Parantakaa vaelluksenne ja tekonne, niin minä annan teidän asua tässä paikassa.

[4]Älkää luottako valhepuheeseen: ’Tämä on Herran temppeli, Herran temppeli, He rran temppeli!’

[5]Jos te sen sijaan todella parannatte vaelluksenne ja tekonne, jos todella jaatte oikeutta tasapuolisesti jokaiselle,

[6] ette sorra muukalaista, orpoa tai leskeä, ette vuodata viatonta verta tässä paikassa ettekä seuraa muita jumalia itsellenne onnettomuudeksi,

[7] eu vos farei habitar neste lugar, na terra que dei a vossos pais, desde os tempos antigos e para sempre.

[7]niin minä sallin teidän asua tässä paikassa, maassa, jonka minä annoin teidän isillenne ikuisiksi ajoiksi.

[8] Eis que vós confiais em palavras falsas, que para nada vos aproveitam.

[8] Kuitenkin te luotatte valheen sanoihin, joista ei ole apua.

[9] Que é isso? Furtais e matais, cometeis adultério e jurais falsamente, queimais incenso a Baal e andais após outros deuses que não conheceis,

[9] Miten on? Te varastatte, tapatte, teette huorin, vannotte väärin, suitsutatte Baalille, seuraatte muita jumalia, joita ette tunne.

[10] e depois vindes, e vos pondes diante de mim nesta casa que se chama pelo meu nome, e dizeis: Estamos salvos; sim, só para continuardes a praticar estas abominações!

[10] Sitten te asetutte minun kasvojeni eteen tähän temppeliin, joka on pyhitetty minun nimelleni , ja sanotte: ’Me olemme turvassa’, vaikka yhä teette kaikkia näitä iljettäviä tekoja.

[11] Será esta casa que se chama pelo meu nome um covil de salteadores aos vossos olhos? Eis que eu, eu mesmo, vi isto, diz o SENHOR.

[11] Rosvojen luolanako te pidätte tätä temppeliä, joka on pyhitetty minun nimelleni? Sellaiseksi minäkin olen sen havainnut, sanoo Herra .

[12] Mas ide agora ao meu lugar que estava em Siló, onde, no princípio, fiz habitar o meu nome, e vede o que lhe fiz, por causa da maldade do meu povo de Israel.

[12]Menkää asuinpaikkaani Siiloon, jossa minä ensin annoin nimeni asua, ja nähkää, mitä minä olen sille tehnyt kansani Israelin pahuuden tähden!

[13] Agora, pois, visto que fazeis todas estas obras, diz o SENHOR, e eu vos falei, começando de madrugada, e não me ouvistes, chamei-vos, e não me respondestes,

[13,] Mutta nyt te olette tehneet kaikkia näitä tekoja, sanoo Herra , ette ole kuunnelleet ettekä vastanneet, vaikka minä varhaisesta alkaen olen yhä uudestaan puhunut teille ja kutsunut teitä.

[14] farei também a esta casa que se chama pelo meu nome, na qual confiais, e a este lugar, que vos dei a vós outros e a vossos pais, como fiz a Siló.

[14]Sen tähden minä teen tälle huoneelle, joka on pyhitetty minun nimelleni ja johon te luotatte, niin kuin olen tehnyt Siilolle. Aivan samoin minä teen tälle paikalle, jonka minä olen antanut teille ja teidän isillenne.

15 Lançar-vos-ei da minha presença, como arrojei a todos os vossos irmãos, a toda a posteridade de Efraim.

A intercessão do profeta não salvará o povo rebelde

16 Tu, pois, não intercedas por este povo, nem levantes por ele clamor ou oração, nem me importunes, porque eu não te ouvirei.

17 Acaso, não vês tu o que andam fazendo nas cidades de Judá e nas ruas de Jerusalém?

18 Os filhos apanham a lenha, os pais acendem o fogo, e as mulheres amassam a farinha, para se fazerem bolos à Rainha dos Céus; e oferecem libações a outros deuses, para me provocarem à ira.

19 Acaso, é a mim que eles provocam à ira, diz o SENHOR, e não, antes, a si mesmos, para a sua própria vergonha?

20 Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Eis que a minha ira e o meu furor se derramarão sobre este lugar, sobre os homens e sobre os animais, sobre as árvores do campo e sobre os frutos da terra; arderá e não se apagará.

A mera multiplicação dos sacrifícios é debalde

21 Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Ajuntai os vossos holocaustos aos vossos sacrifícios e comei carne.

22 Porque nada falei a vossos pais, no dia em que os tirei da terra do Egito, nem lhes ordenei coisa alguma acerca de holocaustos ou sacrifícios.

15Minä heitän teidät pois kasvojeni edestä, niin kuin olen heittänyt pois teidän veljenne, kaikki Efraimin jälkeläiset.”

Tottelemattomuus tuo tuomion

16”Ja sinä, älä rukoile tämän kansan puolesta, älä kohota heidän puolestaan huutoa tai rukousta äläkä vaivaa minua, sillä minä en kuule sinua.

17Etkö näe, mitä he tekevät Juudan kaupungeissa ja Jerusalemin kaduilla?

18 Lapset kokoavat puita, isät sytyttävät tulen ja naiset alustavat taikinan. He valmistavat uhrileipiä taivaan kuningattarelle ja vuodattavat juomauhreja muille jumalille tuottaakseen minulle mielipahaa.

19Minulleko he tuottavat mielipahaa, sanoo Herra , eivätkö pikemminkin itselleen, kun joutuvat häpeään?

20 Sen tähden, näin sanoo Herra, Herra : Katso, minun vihani ja kiivauteni vuotaa tämän paikan ylle. Se vuotaa niin ihmisten, eläinten, puiden kuin maan sadonkin ylle, ja se palaa eikä sammu.”

21Näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: ”Lisätkää polttouhrinne teurasuhreihinne ja syökää itse lihat .

22 Sillä en minä puhunut teidän isillenne poltto- ja teurasuhreista enkä antanut niistä käskyä, kun vein heidät pois Egyptin maasta.

[23] Mas isto lhes ordenei, dizendo: Dai ouvidos à minha voz, e eu serei o vosso Deus, e vós sereis o meu povo; andai em todo o caminho que eu vos ordeno, para que vos vá bem.

[24] Mas não deram ouvidos, nem atenderam, porém andaram nos seus próprios conselhos e na dureza do seu coração maligno; andaram para trás e não para diante.

[25] Desde o dia em que vossos pais saíram da terra do Egito até hoje, enviei-vos todos os meus servos, os profetas, todos os dias; começando de madrugada, eu os enviei.

[26] Mas não me destes ouvidos, nem me atendestes; endurecestes a cerviz e fizestes pior do que vossos pais.

[27] Dir-lhes-ás, pois, todas estas palavras, mas não te darão ouvidos; chamá-los-ás, mas não te responderão.

[28] Dir-lhes-ás: Esta é a nação que não atende à voz do SENHOR, seu Deus, e não aceita a disciplina; já pereceu, a verdade foi eliminada da sua boca.

Judá rejeitado por Deus

[29] Corta os teus cabelos consagrados, ó Jerusalém, e põe-te a prantear sobre os altos desnudos; porque já o SENHOR rejeitou e desamparou a geração objeto do seu furor;

[23]Sen sijaan minä annoin heille tämän käskyn: Kuunnelkaa minun ääntäni, niin minä olen teidän Jumalanne ja teistä tulee minun kansani. Vaeltakaa kaikessa sitä tietä, jota minä käsken teidän vaeltaa, että teidän kävisi hyvin.

[24]Mutta he eivät kuunnelleet minua eivätkä kallistaneet korvaansa minun puheelleni vaan vaelsivat omien neuvojensa mukaan pahan sydämensä paatumuksessa. He ovat kääntäneet minulle selkänsä, eivät kasvojaan.

[25]Siitä päivästä lähtien, jona teidän isänne lähtivät Egyptin maasta, tähän päivään asti minä olen lähettänyt teidän luoksenne kaikki palvelijani, profeetat – päivä päivältä varhaisista ajoista alkaen.

[26]Mutta isänne eivät kuunnelleet minua eivätkä kallistaneet korvaansa minun puheelleni. He niskoittelivat ja tekivät enemmän pahaa kuin isänsä.

[27] Puhu heille kaikki nämä sanat, vaikka he eivät kuuntele sinua, ja kutsu heitä, vaikka he eivät vastaa sinulle.

[28] Sano heille: Tämä on kansa, joka ei ole kuunnellut Herran , Jumalansa, ääntä eikä ottanut kuritusta opikseen. Uskollisuus on kadonnut ja totuus hävinnyt heidän suustaan.

[29]Tytär Siion, leikkaa hiuksesi ja heitä ne pois. Viritä kalliokukkuloilla valitusvirsi, sillä Herra on hylännyt ja sysännyt pois vihansa alaisen sukupolven.

[30] porque os filhos de Judá fizeram o que era mau perante mim, diz o SENHOR; puseram os seus ídolos abomináveis na casa que se chama pelo meu nome, para a contaminarem.

[31] Edificaram os altos de Tofete, que está no vale do filho de Hinom, para queimarem a seus filhos e a suas filhas; o que nunca ordenei, nem me passou pela mente.

[32] Portanto, eis que virão dias, diz o SENHOR, em que já não se chamará Tofete, nem vale do filho de Hinom, mas o vale da Matança; os mortos serão enterrados em Tofete por não haver outro lugar.

[33] Os cadáveres deste povo servirão de pasto às aves dos céus e aos animais da terra; e ninguém haverá que os espante.

[34] Farei cessar nas cidades de Judá e nas ruas de Jerusalém a voz de folguedo e a de alegria, a voz de noivo e a de noiva; porque a terra se tornará em desolação.

Jeremias 8

[1] Naquele tempo, diz o SENHOR, lançarão para fora das suas sepulturas os ossos dos reis e dos príncipes de Judá, os ossos dos sacerdotes e dos profetas e os ossos dos habitantes de Jerusalém;

[2] espalhá-los-ão ao sol, e à lua, e a todo o exército do céu, a quem tinham amado, e a quem serviram, e após quem tinham ido, e a quem procuraram, e diante de quem se tinham prostrado; não serão recolhidos,

[30] Juudan miehet ovat tehneet sitä, mikä on pahaa minun silmissäni, sanoo Herra . He ovat asettaneet iljetyksensä temppeliin, joka on pyhitetty minun nimelleni, ja saastuttaneet sen.

[31] He ovat rakentaneet uhrikukkuloita Toofetiin, joka on Ben-Hinnomin laaksossa, polttaakseen tulessa poikiaan ja tyttäriään. Sellaista minä en ole käskenyt, eikä se ole tullut mieleenikään.

[32]Sen tähden Herra sanoo: Katso, päivät tulevat, jolloin ei enää sanota ’Toofet’ ja ’Ben-Hinnomin laakso’ vaan ’Murhalaakso’. Toofetiin haudataan, kun muualla ei ole tilaa,

[33]ja tämän kansan ruumiit joutuvat ruuaksi taivaan linnuille ja maan eläimille, joita ei kukaan karkota pois.

[34]Minä lopetan Juudan kaupungeista ja Jerusalemin kaduilta ilon äänen ja riemun äänen, sulhasen äänen ja morsiamen äänen, sillä maa muuttuu rauniokasaksi.”

Jeremia 8

Väärän rauhan julistajat

[1]”Siihen aikaan, sanoo Herra , viedään Juudan kuninkaiden ja sen ruhtinaiden luut, pappien ja profeettojen luut sekä Jerusalemin asukkaiden luut pois heidän haudoistaan.

[2] Ne levitetään auringon, kuun ja kaiken taivaan joukon eteen, joita he rakastivat, palvelivat ja seurasivat, joilta he kysyivät neuvoa ja joita he palvoivat. Niitä ei koota

nem sepultados; serão como esterco sobre a terra.

[3] Escolherão antes a morte do que a vida todos os que restarem desta raça malvada que ficar nos lugares para onde os dispersei, diz o SENHOR dos Exércitos.

eikä haudata, vaan niistä tulee lantaa maan pinnalle.

[3]Koko se jäännös, joka jää jäljelle tästä pahasta heimosta kaikissa paikoissa, joihin minä karkotan heidät, valitsee mieluummin kuoleman kuin elämän, sanoo Herra Sebaot.

O castigo é inevitável

[4] Dize-lhes mais: Assim diz o SENHOR: Quando caem os homens, não se tornam a levantar? Quando alguém se desvia do caminho, não torna a voltar?

[4]Sano heille: Näin sanoo Herra : Eivätkö ne, jotka kompastuvat, nouse jälleen? Eikö se, joka kääntyy pois, käänny takaisin?

[5] Por que, pois, este povo de Jerusalém se desvia, apostatando continuamente? Persiste no engano e não quer voltar.

[5] Miksi tämä Jerusalemin kansa kääntyy pois ainaisessa luopumuksessa? He pitävät kiinni petoksesta eivätkä tahdo palata.

[6] Eu escutei e ouvi; não falam o que é reto, ninguém há que se arrependa da sua maldade, dizendo: Que fiz eu? Cada um corre a sua carreira como um cavalo que arremete com ímpeto na batalha.

[6] Minä olen kuunnellut tarkkaan ja havainnut, että he eivät puhu oikein. Ei kukaan kadu pahuuttaan eikä sano: ’Mitä olenkaan tehnyt!’ Kaikki he juoksevat omaa rataansa, niin kuin hevonen ryntää taisteluun.

[7] Até a cegonha no céu conhece as suas estações; a rola, a andorinha e o grou observam o tempo da sua arribação; mas o meu povo não conhece o juízo do SENHOR.

[7] Jopa haikara taivaalla tietää aikansa, metsäkyyhkynen, pääskynen ja kurki pitävät kiinni tuloajastaan, mutta minun kansani ei tunne Herran oikeutta.

[8] Como, pois, dizeis: Somos sábios, e a lei do SENHOR está conosco? Pois, com efeito, a falsa pena dos escribas a converteu em mentira.

[8]Kuinka voitte sanoa: ’Me olemme viisaita, ja meillä on Herran laki’? Totisesti, valhetta on kirjoittanut kirjanoppineiden valhekynä.

[9] Os sábios serão envergonhados, aterrorizados e presos; eis que rejeitaram a palavra do SENHOR; que sabedoria é essa que eles têm?

[9] Viisaat joutuvat häpeään, joutuvat kauhun valtaan, heidät vangitaan. Katso, he ovat hylänneet Herran sanan – mitä viisautta heillä voisi olla?

[10] Portanto, darei suas mulheres a outros, e os seus campos, a novos possuidores;

[10]Sen tähden minä annan heidän vaimonsa toisille, ja toiset ottavat

porque, desde o menor deles até ao maior, cada um se dá à ganância, e tanto o profeta como o sacerdote usam de falsidade.

11 Curam superficialmente a ferida do meu povo, dizendo: Paz, paz; quando não há paz.

12 Serão envergonhados, porque cometem abominação sem sentir por isso vergonha; nem sabem que coisa é envergonhar-se. Portanto, cairão com os que caem; quando eu os castigar, tropeçarão, diz o SENHOR.

13 Eu os consumirei de todo, diz o SENHOR; não haverá uvas na vide, nem figos na figueira, e a folha já está murcha; e já lhes designei os que passarão sobre eles.

14 Por que estamos ainda assentados aqui? Reuni-vos, e entremos nas cidades fortificadas e ali pereçamos; pois o SENHOR já nos decretou o perecimento e nos deu a beber água venenosa, porquanto pecamos contra o SENHOR.

15 Espera-se a paz, e nada há de bom; o tempo da cura, e eis o terror.

16 Desde Dã se ouve o resfolegar dos seus cavalos; toda a terra treme à voz dos rinchos dos seus garanhões; e vêm e devoram a terra e a sua abundância, a cidade e os que habitam nela.

haltuunsa heidän peltonsa, sillä kaikki pienimmästä suurimpaan ahnehtivat väärää voittoa. He kaikki harjoittavat petosta, niin profeetat kuin papitkin.

11He parantelevat kevyesti minun kansani vammaa sanoen: ’Rauha, rauha’, vaikka rauhaa ei ole.

12He joutuvat häpeään, sillä he ovat tehneet iljettäviä tekoja. Silti heillä ei ole häpeän tunnetta, he eivät osaa hävetä. Kaatukoot sen tähden kaatuvien joukkoon, sortukoot, kun heidän rangaistuksensa aika tulee, sanoo Herra .

13Minä tempaan heidät pois, sanoo Herra, niin kuin rypäleet korjataan viiniköynnöksestä ja viikunat viikunapuusta, niin ettei niitä enää ole. Puiden lehdetkin lakastuvat, ja se, mitä annoin heille, otetaan heiltä pois.”

14”Miksi istumme alallamme? Tulkaa koolle! Menkäämme linnoitettuihin kaupunkeihin tuhoutuaksemme siellä, sillä Herra , meidän Jumalamme, on antanut meidät tuhon omiksi ja juottanut meille myrkkyvettä, koska olemme tehneet syntiä Herraa vastaan.

15Rauhaa me toivoimme, mutta mitään hyvää ei tullut, paranemisen aikaa, mutta sen sijaan on kauhua!”

16Daanista kuuluu hänen hevostensa korskuminen, hänen oriittensa hirnunnasta vapisee koko maa. Ne tulevat ja syövät maan ja kaiken, mitä siinä on, kaupungin ja sen asukkaat.

[17] Porque eis que envio para entre vós serpentes, áspides contra as quais não há encantamento, e vos morderão, diz o SENHOR.

A dor do profeta por causa da ruína do povo

[18] Oh! Se eu pudesse consolar-me na minha tristeza! O meu coração desfalece dentro de mim.

[19] Eis a voz do clamor da filha do meu povo de terra mui remota: Não está o SENHOR em Sião? Não está nela o seu Rei? Por que me provocaram à ira com as suas imagens de escultura, com os ídolos dos estrangeiros?

[20] Passou a sega, findou o verão, e nós não estamos salvos.

[21] Estou quebrantado pela ferida da filha do meu povo; estou de luto; o espanto se apoderou de mim.

[22] Acaso, não há bálsamo em Gileade? Ou não há lá médico? Por que, pois, não se realizou a cura da filha do meu povo?

Jeremias 9

[1] Prouvera a Deus a minha cabeça se tornasse em águas, e os meus olhos, em fonte de lágrimas! Então, choraria de dia e de noite os mortos da filha do meu povo.

[2] Prouvera a Deus eu tivesse no deserto uma estalagem de caminhantes! Então, deixaria o meu povo e me apartaria dele, porque todos eles são adúlteros, são um bando de traidores;

[17]Minä lähetän teidän keskuuteenne myrkkykäärmeitä, kyitä, joihin lumous ei tehoa, ja ne purevat teitä, sanoo Herra ."

Murtunut profeetta

[18]Murheessani minä etsin lohdutusta, sydämeni on sairas.

[19] Kuule tyttären, kansani, avunhuuto kaukaisesta maasta: "Eikö Herra ole Siionissa, eikö sen kuningas ole siellä?" "Miksi he ovat vihoittaneet minut veistetyillä kuvillaan, vieraan maan turhilla epäjumalilla?"

[20] Elonaika on ohi, kesä on lopussa, mutta me emme ole saaneet apua.

[21] Minun kansani, tyttäreni, murtumisen tähden minä olen murtunut, kuljen surupuvussa, tyrmistys on vallannut minut.

[22] Eikö Gileadissa ole balsamia, eikö siellä ole parantajaa, vai miksi kansani, minun tyttäreni, haavat eivät kasva umpeen?

[23]Jospa pääni olisi silkkaa vettä ja silmäni kyynelten lähde, niin itkisin päivät ja yöt kansani, tyttäreni, kaatuneita!

Jeremia 9

Kaikki pettävät toisiaan

[1]Olisipa minulla autiomaassa matkamiehen yömaja! Silloin jättäisin kansani ja lähtisin pois heidän luotaan, sillä he ovat kaikki avionrikkojia, he ovat petturien joukko.

[3] curvam a língua, como se fosse o seu arco, para a mentira; fortalecem-se na terra, mas não para a verdade, porque avançam de malícia em malícia e não me conhecem, diz o SENHOR.

[4] Guardai-vos cada um do seu amigo e de irmão nenhum vos fieis; porque todo irmão não faz mais do que enganar, e todo amigo anda caluniando.

[5] Cada um zomba do seu próximo, e não falam a verdade; ensinam a sua língua a proferir mentiras; cansam-se de praticar a iniqüidade.

[6] Vivem no meio da falsidade; pela falsidade recusam conhecer-me, diz o SENHOR.

Ameaças de ruína e exílio

[7] Portanto, assim diz o SENHOR dos Exércitos: Eis que eu os acrisolarei e os provarei; porque de que outra maneira procederia eu com a filha do meu povo?

[8] Flecha mortífera é a língua deles; falam engano; com a boca fala cada um de paz com o seu companheiro, mas no seu interior lhe arma ciladas.

[9] Acaso, por estas coisas não os castigaria? – diz o SENHOR; ou não me vingaria eu de nação tal como esta?

[10] Pelos montes levantarei choro e pranto e pelas pastagens do deserto, lamentação; porque já estão queimadas, e ninguém passa por elas; já não se ouve ali o mugido de gado; tanto as aves dos céus como os animais fugiram e se foram.

[2]Niin kuin jousen he jännittävät kielensä valheeseen; he eivät käytä valtaansa maassa uskollisesti vaan kulkevat pahanteosta pahantekoon. Minua he eivät tunne, sanoo Herra .

[3] Varokaa kukin ystäväänne, älkää luottako yhteenkään veljeen, sillä jokainen veli on petollinen ja jokainen ystävä kulkee panettelijana.

[4]Kaikki pettävät toisiaan, kukaan ei puhu totta. He ovat totuttaneet kielensä puhumaan valhetta, ovat tehneet vääryyttä väsyksiin asti.

[5]Sinä asut keskellä petollisuutta; petollisuudessaan he eivät tahdo tuntea minua, sanoo Herra .

[6] Sen tähden, näin sanoo Herra Sebaot: ”Katso, minä sulatan heidät ja koettelen heitä, sillä mitä muuta voisin tehdä tyttärelleni, omalle kansalleni?

[7]Heidän kielensä on tappava nuoli, se puhuu petosta. Suussaan heillä on rauhan puheet lähimmäistensä kanssa, mutta sydämessään he punovat juonia.

[8]Enkö minä tällaisista rankaisisi heitä, sanoo Herra, enkö minä kostaisi tämänkaltaiselle kansalle?”

[9]Vuorten tähden minä kohotan ääneni itkuun ja valitukseen, autiomaan laitumien tähden minä viritän itkuvirren, sillä ne on poltettu. Kukaan ei siellä kulje, eikä karjan ääniä kuulu. Taivaan linnut ja kedon eläimetkin ovat paenneet ja menneet menojaan.

Jerusalem hävitetään ja kansa hajotetaan

[11] Farei de Jerusalém montões de ruínas, morada de chacais; e das cidades de Judá farei uma assolação, de sorte que fiquem desabitadas.

[12] Quem é o homem sábio, que entenda isto, e a quem falou a boca do SENHOR, homem que possa explicar por que razão pereceu a terra e se queimou como deserto, de sorte que ninguém passa por ela?

[13] Respondeu o SENHOR: Porque deixaram a minha lei, que pus perante eles, e não deram ouvidos ao que eu disse, nem andaram nela.

[14] Antes, andaram na dureza do seu coração e seguiram os baalins, como lhes ensinaram os seus pais.

[15] Portanto, assim diz o SENHOR dos Exércitos, Deus de Israel: Eis que alimentarei este povo com absinto e lhe darei a beber água venenosa.

[16] Espalhá-los-ei entre nações que nem eles nem seus pais conheceram; e enviarei a espada após eles, até que eu venha a consumi-los.

[17] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Considerai e chamai carpideiras, para que venham; mandai procurar mulheres hábeis, para que venham.

[18] Apressem-se e levantem sobre nós o seu lamento, para que os nossos olhos se desfaçam em lágrimas, e as nossas pálpebras destilem água.

[10]”Minä teen Jerusalemista rauniopaikan, sakaalien asuinsijan, ja Juudan kaupungeista minä teen autioita, niihin ei jää asukkaita.”

[11]Kuka on se viisas mies, joka ymmärtää tämän, mies, jolle Herra on puhunut, niin että hän voi ilmoittaa tämän? Minkä tähden maa on hävitetty, miksi se on korventunut kuin autiomaa, jossa kukaan ei kulje?

[12] Herra sanoi: ”Sen tähden, että he ovat hylänneet minun opetukseni, jonka minä heille annoin. He eivät ole kuunnelleet minun ääntäni eivätkä vaeltaneet sen mukaan.

[13] Paatuneen sydämensä mukaan he ovat vaeltaneet ja seuranneet baaleja, niin kuin heidän isänsä olivat heille opettaneet.

[14]Sen tähden, näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: Katso, minä syötän tälle kansalle koiruohoa ja juotan sille myrkkyvettä.

[15]Minä hajotan heidät kansojen sekaan, joita eivät he eivätkä heidän isänsä ole tunteneet, ja lähetän heidän jälkeensä miekan, kunnes olen tehnyt heistä lopun.”

Valitusvirsi Siionista

[16]Näin sanoo Herra Sebaot: ”Miettikää tätä: kutsukaa itkijänaisia, että he tulisivat tänne, ja lähettäkää noutamaan viisaita naisia, että hekin tulisivat.

[17]Kohottakoot he kiireesti valitushuudon meidän vuoksemme, että silmämme vuotaisivat kyyneleitä ja silmäluomemme valuisivat vettä.

[19] Porque uma voz de pranto se ouve de Sião: Como estamos arruinados! Estamos sobremodo envergonhados, porque deixamos a terra, e eles transtornaram as nossas moradas.

[20] Ouvi, pois, vós, mulheres, a palavra do SENHOR, e os vossos ouvidos recebam a palavra da sua boca; ensinai o pranto a vossas filhas; e, cada uma à sua companheira, a lamentação.

[21] Porque a morte subiu pelas nossas janelas e entrou em nossos palácios; exterminou das ruas as crianças e os jovens, das praças.

[22] Fala: Assim diz o SENHOR: Os cadáveres dos homens jazerão como esterco sobre o campo e cairão como gavela atrás do segador, e não há quem a recolha.

Conhecer a Deus constitui a glória do homem

[23] Assim diz o SENHOR: Não se glorie o sábio na sua sabedoria, nem o forte, na sua força, nem o rico, nas suas riquezas;

[24] mas o que se gloriar, glorie-se nisto: em me conhecer e saber que eu sou o SENHOR e faço misericórdia, juízo e justiça na terra; porque destas coisas me agrado, diz o SENHOR.

[25] Eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que castigarei a todos os circuncidados juntamente com os incircuncisos:

[26] ao Egito, e a Judá, e a Edom, e aos filhos de Amom, e a Moabe, e a todos os que cortam os cabelos nas têmporas e habitam

[18] Siionista kuuluu valitus: 'Kuinka meidät onkaan hävitetty, me olemme joutuneet suureen häpeään. Meidän on täytynyt lähteä maasta, meidät on heitetty pois asunnoistamme.'"

[19]Kuulkaa siis Herran sana, te naiset, kuunnelkaa tarkkaan hänen suunsa sanaa! Opettakaa valitushuuto tyttärillenne ja itkuvirsi toinen toisellenne,

[20] sillä kuolema on noussut sisään ikkunoistamme, tullut meidän palatseihimme. Se tuhoaa lapset kadulta, nuorukaiset toreilta.

[21]"Puhu: Tämä on Herran sana: Ihmisten ruumiita makaa maassa kuin lantaa pellolla, kuin lyhteitä leikkaajan jäljessä, eikä kukaan korjaa niitä."

Oikea ja väärä kerskuminen

[22]Näin sanoo Herra : "Älköön viisas kerskuko viisaudestaan, älköön sankari voimistaan, älköön rikas rikkaudestaan!

[23] Jos joku kerskuu, kerskukoon siitä, että hänellä on ymmärrystä ja että hän tuntee minut, Herran , joka toimin uskollisesti, oikeudenmukaisesti ja vanhurskaasti maan päällä, sillä sellainen on minulle mieleen, sanoo Herra .

[24]Katso, päivät tulevat, sanoo Herra , jolloin minä rankaisen kaikkia ympärileikattuja, jotka kuitenkin ovat ympärileikkaamattomia:

[25] Egyptiä, Juudaa, Edomia, ammonilaisia, Mooabia ja kaikkia autiomaan asukkaita, jotka leikkaavat ohimoilta hiuksensa.

no deserto; porque todas as nações são incircuncisas, e toda a casa de Israel é incircuncisa de coração.

Kaikki pakanakansat ovat näet ympärileikkaamattomia, ja koko Israelin huone on sydämeltään ympärileikkaamaton.”

Jeremias 10

Contraste entre o Senhor e os ídolos

1 Ouvi a palavra que o SENHOR vos fala a vós outros, ó casa de Israel.

2 Assim diz o SENHOR: Não aprendais o caminho dos gentios, nem vos espanteis com os sinais dos céus, porque com eles os gentios se atemorizam.

3 Porque os costumes dos povos são vaidade; pois cortam do bosque um madeiro, obra das mãos do artífice, com machado;

4 com prata e ouro o enfeitam, com pregos e martelos o fixam, para que não oscile.

5 Os ídolos são como um espantalho em pepinal e não podem falar; necessitam de quem os leve, porquanto não podem andar. Não tenhais receio deles, pois não podem fazer mal, e não está neles o fazer o bem.

6 Ninguém há semelhante a ti, ó SENHOR; tu és grande, e grande é o poder do teu nome.

7 Quem te não temeria a ti, ó Rei das nações? Pois isto é a ti devido; porquanto, entre todos os sábios das nações e em todo o seu reino, ninguém há semelhante a ti.

Jeremia 10

Epäjumalanpalvelus on turhuutta

1Kuulkaa sana, jonka Herra on puhunut teistä, te Israelin huone.

2 Näin sanoo Herra : ”Älkää opetelko muiden kansojen tapoja älkääkä kauhistuko taivaan merkkejä, vaikka kansat kauhistuvatkin niitä.

3Sillä kansojen tavat ovat turhuutta. Puita hakataan metsästä, puuseppä veistelee niitä kirveellä.

4Ne koristetaan hopealla ja kullalla. Nauloja ja vasaroita käyttäen ne tuetaan, etteivät ne horju.

5 Ne ovat kuin takomalla tehdyt palmupuut, eivät ne osaa puhua. Kantamalla niitä täytyy kantaa, sillä ne eivät osaa kävellä. Älkää pelätkö niitä, sillä ne eivät voi tehdä mitään pahaa eivätkä ne voi tehdä hyvääkään.”

Vain Herra on elävä Jumala

6Ei ole ketään sinun vertaistasi, Herra ! Sinä olet suuri, ja sinun nimesi on suuri ja voimallinen.

7Kuka ei pelkäisi sinua, sinä kansojen kuningas; sinä olet sen arvoinen. Ei minkään kansan viisaiden joukossa, ei missään valtakunnassa ole sinun vertaistasi.

[8] Mas eles todos se tornaram estúpidos e loucos; seu ensino é vão e morto como um pedaço de madeira.

[9] Traz-se prata batida de Társis e ouro de Ufaz; os ídolos são obra de artífice e de mãos de ourives; azuis e púrpuras são as suas vestes; todos eles são obra de homens hábeis.

[10] Mas o SENHOR é verdadeiramente Deus; ele é o Deus vivo e o Rei eterno; do seu furor treme a terra, e as nações não podem suportar a sua indignação.

[11] Assim lhes direis: Os deuses que não fizeram os céus e a terra desaparecerão da terra e de debaixo destes céus.

[12] O SENHOR fez a terra pelo seu poder; estabeleceu o mundo por sua sabedoria e com a sua inteligência estendeu os céus.

[13] Fazendo ele ribombar o trovão, logo há tumulto de águas no céu, e sobem os vapores das extremidades da terra; ele cria os relâmpagos para a chuva e dos seus depósitos faz sair o vento.

[14] Todo homem se tornou estúpido e não tem saber; todo ourives é envergonhado pela imagem que ele mesmo esculpiu; pois as suas imagens são mentira, e nelas não há fôlego.

[15] Vaidade são, obra ridícula; no tempo do seu castigo, virão a perecer.

[16] Não é semelhante a estas Aquele que é a Porção de Jacó; porque ele é o Criador de todas as coisas, e Israel é a tribo da sua

[8]Kaikki he ovat mielettömiä ja tyhmiä. He seuraavat turhia jumalia, jotka ovat puuta,

[9] ohueksi taottua hopeaa, Tarsiista tuotua, ja Uufaksen kultaa. Puuseppä ja kultaseppä ovat ne valmistaneet, niiden puku on sinipunaa ja purppuraa, taitajien tekoa kaikki.

[10]Mutta Herra on tosi Jumala, hän on elävä Jumala ja ikuinen kuningas. Hänen vihastaan vapisee maa, kansat eivät voi kestää hänen kiivauttaan.

[11]Sanokaa kansoille näin: Jumalat, jotka eivät ole tehneet taivasta ja maata, katoavat maan päältä ja taivaan alta.

[12]Herra on tehnyt voimallaan maan, valmistanut viisaudellaan maanpiirin ja levittänyt ymmärryksellään taivaat.

[13]Kun hän antaa äänensä kuulua, vedet satavat kohisten taivaalta. Hän nostaa pilvet maan ääristä, tekee salamat ja sateen ja tuo tuulen varastoistaan.

[14]Järjetön on jokainen ihminen, tietoa vailla. Jokainen kultaseppä joutuu häpeään jumalankuviensa vuoksi, sillä hänen valamansa kuvat ovat petosta, ei niissä ole henkeä.

[15]Ne ovat turhuutta, naurettavia tekeleitä, ne tuhoutuvat, kun niiden rangaistuksen aika tulee.

[16]Niiden kaltainen ei ole Jaakobin Jumala , sillä hän on kaiken Luoja, ja Israel on hänen omaisuuskansansa. Hänen nimensä on Herra Sebaot.

herança; SENHOR dos Exércitos é o seu nome.

Lamento sobre a desolação de Judá

17 Tira do chão a tua trouxa, ó filha de Sião, que moras em lugar sitiado.

18 Porque assim diz o SENHOR: Eis que desta vez arrojarei para fora os moradores da terra e os angustiarei, para que venham a senti-lo.

19 Ai de mim, por causa da minha ruína! É mui grave a minha ferida; então, eu disse: com efeito, é isto o meu sofrimento, e tenho de suportá-lo.

20 A minha tenda foi destruída, todas as cordas se romperam; os meus filhos se foram e já não existem; ninguém há que levante a minha tenda e lhe erga as lonas.

21 Porque os pastores se tornaram estúpidos e não buscaram ao SENHOR; por isso, não prosperaram, e todos os seus rebanhos se acham dispersos.

22 Eis aí um rumor! Eis que vem grande tumulto da terra do Norte, para fazer das cidades de Judá uma assolação, morada de chacais.

23 Eu sei, ó SENHOR, que não cabe ao homem determinar o seu caminho, nem ao que caminha o dirigir os seus passos.

24 Castiga-me, ó SENHOR, mas em justa medida, não na tua ira, para que não me reduzas a nada.

25 Derrama a tua indignação sobre as nações que não te conhecem e sobre os povos que não invocam o teu nome;

Profeetta rukoilee kurituksen lievennystä

17Kokoa tavarasi maasta, sinä, joka istut piiritettynä,

18 sillä näin sanoo Herra : ”Katso, nyt minä linkoan pois maan asukkaat ja panen heidät niin ahtaalle, että he saavat tarpeekseen.”

19 Voi minua vammani tähden, haavani on kipeä! Minä sanon: Tämä on minun vaivani, minun on se kannettava.

20Telttani on hävitetty ja kaikki telttaköyteni katkaistu. Lapseni ovat lähteneet luotani, eikä heitä enää ole. Ei ole enää ketään, joka pystyttäisi telttani ja nostaisi paikoilleen telttakankaani.

21 Sillä paimenet olivat järjettömiä, he eivät etsineet Herraa . Sen tähden he eivät menestyneet, ja heidän koko laumansa joutui hajalleen.

22Kuuletteko äänen? Se lähenee! Suuri pauhina tulee pohjoisesta maasta, se tekee Juudan kaupungeista autioita sakaalien asuinsijoja.

23 Herra, minä tiedän, ettei ihmisen tie ole hänen omassa vallassaan. Eikä ole miehen vallassa, kuinka hän vaeltaa ja askeleensa ohjaa.

24Kurita minua, Herra , mutta kohtuudella, älä tee sitä vihassasi, ettet minua tuhoaisi.

25Vuodata vihasi kansoihin, jotka eivät sinua tunne, ja niihin heimoihin, jotka eivät huuda avukseen sinun nimeäsi, sillä

porque devoraram a Jacó, devoraram-no, consumiram-no e assolaram a sua morada.

Jeremias 11

A aliança é violada

[1] Palavra que veio a Jeremias, da parte do SENHOR, dizendo:

[2] Ouve as palavras desta aliança e fala aos homens de Judá e aos habitantes de Jerusalém;

[3] dize-lhes: Assim diz o SENHOR, o Deus de Israel: Maldito o homem que não atentar para as palavras desta aliança,

[4] que ordenei a vossos pais, no dia em que os tirei da terra do Egito, da fornalha de ferro, dizendo: dai ouvidos à minha voz e fazei tudo segundo o que vos mando; assim, vós me sereis a mim por povo, e eu vos serei a vós outros por Deus;

[5] para que confirme o juramento que fiz a vossos pais de lhes dar uma terra que manasse leite e mel, como se vê neste dia. Então, eu respondi e disse: amém, ó SENHOR!

[6] Tornou-me o SENHOR: Apregoa todas estas palavras nas cidades de Judá e nas ruas de Jerusalém, dizendo: Ouvi as palavras desta aliança e cumpri-as.

[7] Porque, deveras, adverti a vossos pais, no dia em que os tirei da terra do Egito, até ao dia de hoje, testemunhando desde cedo cada dia, dizendo: dai ouvidos à minha voz.

[8] Mas não atenderam, nem inclinaram o seu ouvido; antes, andaram, cada um,

ne ovat nielleet Jaakobin, nielleet hänet ja tehneet hänestä lopun ja autioittaneet hänen asuinsijansa.

Jeremia 11

Israel ja Juuda ovat rikkoneet liiton

[1] Herraltatuli Jeremialle tämä sana:

[2] ”Kuulkaa tämän liiton sanat! Puhu ne Juudan miehille ja Jerusalemin asukkaille

[3] ja sano heille: Näin sanoo Herra , Israelin Jumala: Kirottu olkoon se mies, joka ei kuuntele tämän liiton sanoja,

[4]liiton, jonka minä säädin teidän isillenne, kun vein heidät pois Egyptin maasta, sulatusuunista. Minä sanoin: Kuunnelkaa minun ääntäni ja tehkää aivan niin kuin minä käsken, niin te olette minun kansani ja Minä olen teidän Jumalanne.

[5]Silloin minä pidän voimassa valan, jonka vannoin teidän isillenne luvatessani antaa heille maan, joka vuotaa maitoa ja hunajaa. Ja näin on tänä päivänä.” Minä vastasin: ”Aamen, Herra !”

[6] Herrasanoi minulle: ”Julista kaikki nämä sanat Juudan kaupungeissa ja Jerusalemin kaduilla ja sano: Kuulkaa tämän liiton sanat ja noudattakaa niitä.

[7] Kun minä toin teidän isänne pois Egyptin maasta, minä kehotin heitä vakavasti: ’Kuunnelkaa minun ääntäni.’ Näin minä olen kehottanut varhaisista ajoista alkaen tähän päivään saakka.

[8]He eivät kuitenkaan kuunnelleet minua eivätkä kallistaneet korvaansa minun

segundo a dureza do seu coração maligno; pelo que fiz cair sobre eles todas as ameaças desta aliança, a qual lhes ordenei que cumprissem, mas não cumpriram.

puheelleni vaan vaelsivat kukin pahan sydämensä paatumuksessa. Siksi minä toin heidän päälleen kaikki tämän liiton sanat, joita minä olin käskenyt heidän noudattaa mutta joita he eivät noudattaneet.”

9 Disse-me ainda o SENHOR: Uma conspiração se achou entre os homens de Judá, entre os habitantes de Jerusalém.

9 Herrasanoi minulle: ”Juudan miesten ja Jerusalemin asukkaiden keskuudessa on salaliitto.

10 Tornaram às maldades de seus primeiros pais, que recusaram ouvir as minhas palavras; andaram eles após outros deuses para os servir; a casa de Israel e a casa de Judá violaram a minha aliança, que eu fizera com seus pais.

10 He ovat kääntyneet takaisin esi-isiensä pahoihin tekoihin, niiden, jotka kieltäytyivät kuuntelemasta minun sanojani ja jotka seurasivat muita jumalia ja palvelivat niitä. Israelin heimo ja Juudan heimo ovat rikkoneet minun liittoni, jonka minä tein heidän isiensä kanssa.

11 Portanto, assim diz o SENHOR: Eis que trarei mal sobre eles, de que não poderão escapar; clamarão a mim, porém não os ouvirei.

11Sen tähden, näin sanoo Herra : Katso, minä tuotan heille onnettomuuden, jota he eivät voi väistää. Silloin he huutavat minua, mutta minä en kuule heitä.

12 Então, as cidades de Judá e os habitantes de Jerusalém irão aos deuses a quem eles queimaram incenso e a eles clamarão; porém estes, de nenhuma sorte, os livrarão do tempo do seu mal.

12Juudan kaupunkien ja Jerusalemin asukkaat menevät ja huutavat avukseen niitä jumalia, joille he suitsuttavat, mutta ne eivät pelasta heitä heidän onnettomuutensa aikana.

13 Porque, ó Judá, segundo o número das tuas cidades, são os teus deuses; segundo o número das ruas de Jerusalém, levantaste altares para vergonhosa coisa, isto é, para queimares incenso a Baal.

13Sillä yhtä paljon kuin sinulla on kaupunkeja, on sinulla jumalia, Juuda, ja yhtä paljon kuin Jerusalemissa on katuja, te olette pystyttäneet alttareita polttaaksenne uhreja häpeäjumalalle, Baalille.”

Onnettomuus on tulossa

14 Tu, pois, não ores por este povo, nem levantes por eles clamor nem oração;

14”Ja sinä, älä rukoile tämän kansan puolesta, älä kohota heidän puolestaan huutoa äläkä rukousta. Sillä minä en

porque não os ouvirei quando eles clamarem a mim, por causa do seu mal.

15 Que direito tem na minha casa a minha amada, ela que cometeu vilezas? Acaso, ó amada, votos e carnes sacrificadas poderão afastar de ti o mal? Então, saltarias de prazer.

16 O SENHOR te chamou de oliveira verde, formosa por seus deliciosos frutos; mas agora, à voz de grande tumulto, acendeu fogo ao redor dela e consumiu os seus ramos.

17 Porque o SENHOR dos Exércitos, que te plantou, pronunciou contra ti o mal, pela maldade que a casa de Israel e a casa de Judá para si mesmas fizeram, pois me provocaram à ira, queimando incenso a Baal.

Conspiração contra Jeremias

18 O SENHOR mo fez saber, e eu o soube; então, me fizeste ver as suas maquinações.

19 Eu era como manso cordeiro, que é levado ao matadouro; porque eu não sabia que tramavam projetos contra mim, dizendo: Destruamos a árvore com seu fruto; a ele cortemo-lo da terra dos viventes, e não haja mais memória do seu nome.

20 Mas, ó SENHOR dos Exércitos, justo Juiz, que provas o mais íntimo do coração, veja eu a tua vingança sobre eles; pois a ti revelei a minha causa.

21 Portanto, assim diz o SENHOR acerca dos homens de Anatote que procuram a

kuule, kun he huutavat minua avuksi onnettomuutensa tähden.

15Mitä tekee rakkaani minun temppelissäni, punooko hän juonia? Poistavatko lupaukset ja uhriliha sinun pahuutesi, niin että voit riemuita?

16 Vehreäksi öljypuuksi, ihanaksi, kaunishedelmäiseksi Herra sinua kutsui. Suuren jylinän pauhatessa hän sytytti puun tuleen, ja sen lehvät turmeltuivat.

17 Herra Sebaot, joka sinut istutti, on säätänyt sinun osallesi onnettomuuden. Israelin heimo ja Juudan heimo ovat harjoittaneet pahuutta, he ovat vihoittaneet minut polttamalla suitsuketta Baalille.”

Anatotin miehet väijyvät Jeremian henkeä

18 Herrailmoitti minulle, ja minä sain sen tietää; sinä näytit minulle vihollisteni hankkeen.

19 Minä olin kuin kesy karitsa, jota viedään teurastettavaksi, enkä tiennyt, että he punoivat minua vastaan juonia sanoen: ”Tuhotkaamme puu hedelmineen, hävittäkäämme hänet elävien maasta, niin ettei hänen nimeään enää muisteta.”

20 Mutta Herra Sebaot on vanhurskas tuomari, joka tutkii sydämen ja mielen . Herra, salli minun nähdä, miten sinä kostat heille, sillä sinulle minä olen uskonut riita-asiani.

21Sen tähden Herra sanoo Anatotin miehistä: ”He tavoittelevat sinun henkeäsi

tua morte e dizem: Não profetizes em o nome do SENHOR, para que não morras às nossas mãos.

22 Sim, assim diz o SENHOR dos Exércitos: Eis que eu os punirei; os jovens morrerão à espada, os seus filhos e as suas filhas morrerão de fome.

23 E não haverá deles resto nenhum, porque farei vir o mal sobre os homens de Anatote, no ano da sua punição.

ja sanovat: ’Älä profetoi enää Herran nimessä, ettet kuolisi meidän käsissämme.’

22 Sen tähden Herra Sebaot sanoo heistä näin: Minä rankaisen heitä. Heidän nuoret miehensä kuolevat miekkaan, ja heidän poikansa ja tyttärensä kuolevat nälkään.

23 Heistä ei jää jäljelle ketään, sillä minä tuotan onnettomuuden Anatotin miehille heidän rangaistuksensa vuotena.”

Jeremias 12

A queixa de Jeremias

1 Justo és, ó SENHOR, quando entro contigo num pleito; contudo, falarei contigo dos teus juízos. Por que prospera o caminho dos perversos, e vivem em paz todos os que procedem perfidamente?

2 Plantaste-os, e eles deitaram raízes; crescem, dão fruto; têm-te nos lábios, mas longe do coração.

3 Mas tu, ó SENHOR, me conheces, tu me vês e provas o que sente o meu coração para contigo. Arranca-os como as ovelhas para o matadouro e destina-os para o dia da matança.

4 Até quando estará de luto a terra, e se secará a erva de todo o campo? Por causa da maldade dos que habitam nela, perecem os animais e as aves; porquanto dizem: Ele não verá o nosso fim.

A resposta de Deus

5 Se te fatigas correndo com homens que vão a pé, como poderás competir com os que vão a cavalo? Se em terra de paz não

Jeremia 12

Jeremian valitus ja Herran vastaus

1 Herra, sinä olet vanhurskas, kuinka minä voisin riidellä sinua vastaan? Kuitenkin tahdon puhua sinulle tuomioistasi. Miksi jumalattomien tie menestyy, miksi kaikki petturit saavat olla huolettomia?

2 Sinä olet istuttanut heidät, he myös juurtuvat, kasvavat ja kantavat hedelmää. Heidän huulillaan sinä olet lähellä, mutta kaukana heidän sisimmästään.

3 Sinä, Herra , tunnet minut, sinä näet minut ja tutkit, millainen sydämeni on sinua kohtaan. Tempaa heidät pois niin kuin lampaat teuraiksi ja vihi heidät surmapäivää varten.

4 Kuinka kauan maan täytyy murehtia ja kaiken kedon ruohon kuivettua? Eläimet ja linnut tuhoutuvat maan asukkaiden pahuuden tähden, sillä he sanovat: ”Ei hän tule näkemään meidän loppuamme.”

5 Jos sinä juokset jalkamiesten kanssa ja he väsyttävät sinut, kuinka voisit kilpailla hevosten kanssa? Vaikka sinä oletkin

te sentes seguro, que farás na floresta do Jordão?

[6] Porque até os teus irmãos e a casa de teu pai, eles próprios procedem perfidamente contigo; eles mesmos te perseguem com fortes gritos. Não te fies deles ainda que te digam coisas boas.

Deus castiga os devastadores do país

[7] Desamparei a minha casa, abandonei a minha herança; a que mais eu amava entreguei na mão de seus inimigos.

[8] A minha herança tornou-se-me como leão numa floresta; levantou a voz contra mim; por isso, eu a aborreci.

[9] Acaso, é para mim a minha herança ave de rapina de várias cores contra a qual se ajuntam outras aves de rapina? Ide, pois, ajuntai todos os animais do campo, trazei-os para a devorarem.

[10] Muitos pastores destruíram a minha vinha e pisaram o meu quinhão; a porção que era o meu prazer, tornaram-na em deserto.

[11] Em assolação a tornaram, e a mim clama no seu abandono; toda a terra está devastada, porque ninguém há que tome isso a peito.

[12] Sobre todos os altos desnudos do deserto vieram destruidores; porque a espada do SENHOR devora de um a outro extremo da terra; não há paz para ninguém.

[13] Semearam trigo e segaram espinhos; cansaram-se, mas sem proveito algum. Envergonhados sereis dos vossos frutos, por causa do brasume da ira do SENHOR.

luottavainen turvallisella seudulla, kuinka selviät Jordanin tiheiköissä?

[6] Sillä myös kotiväkesi ja omat veljesi ovat petollisia sinua kohtaan, hekin huutavat täyttä kurkkua selkäsi takana. Älä usko heitä, vaikka he puhuvat sinulle ystävällisesti.

Herra on vihastunut perintöosaansa

[7]Minä olen jättänyt huoneeni, hylännyt perintöosani. Olen antanut rakkaimpani hänen vihollistensa käsiin.

[8] Perintöosastani on tullut minulle kuin leijona metsässä. Se karjuu minulle, sen tähden minä vihastuin siihen.

[9] Onko perintöosani minulle kirjava petolintu, jonka ympärillä on muita petolintuja? Menkää, kootkaa kaikki metsän eläimet, tuokaa ne ruualle.

[10]Monet paimenet ovat turmelleet minun viinitarhaani, tallanneet peltoani. He ovat tehneet ihanasta pellostani aution aavikon.

[11] Siitä on tehty autio, se suree autiona minun edessäni. Koko maa on autiona, sillä kukaan ei siitä välitä.

[12] Kaikkien autiomaan kukkuloiden yli tulivat tuhoojat, sillä Herran miekka syö maan laidasta laitaan. Ei jää rauhaan mikään, mikä on kuolevaista .

[13] He ovat kylväneet vehnää mutta korjanneet ohdakkeita. He ovat nähneet vaivaa näännyksiin asti hyötyä saamatta.

Te saatte häpeän sadostanne Herran vihan hehkun tähden.

As finalidades do castigo de Deus

14 Assim diz o SENHOR acerca de todos os meus maus vizinhos, que se apoderam da minha herança, que deixei ao meu povo de Israel: Eis que os arrancarei da sua terra e a casa de Judá arrancarei do meio deles.

15 E será que, depois de os haver arrancado, tornarei a compadecer-me deles e os farei voltar, cada um à sua herança, cada um à sua terra.

16 Se diligentemente aprenderem os caminhos do meu povo, jurando pelo meu nome: Tão certo como vive o SENHOR, como ensinaram o meu povo a jurar por Baal, então, serão edificados no meio do meu povo.

17 Mas, se não quiserem ouvir, arrancarei tal nação, arrancá-la-ei e a farei perecer, diz o SENHOR.

Israel ja naapurikansat

14Näin sanoo Herra kaikista pahoista naapureista, jotka koskevat perintöosaan, jonka hän on antanut kansalleen Israelille: ”Katso, minä tempaan heidät pois maastaan, ja Juudan heimon minä tempaan pois heidän keskeltään.

15 Mutta sen jälkeen kun minä olen temmannut heidät pois, minä armahdan heitä jälleen ja annan heidän palata, jokaisen perintöosalleen ja maalleen.

16 Jos he todella oppivat minun kansani tiet, niin että vannovat valansa minun nimessäni: ’Niin totta kuin Herra elää’ – aivan niin kuin he ennen opettivat minun kansaani vannomaan Baalin kautta – niin he saavat pysyvän sijan minun kansani keskellä.

17Mutta jos jokin kansa ei kuule minua, minä revin sen juurineen pois ja tuhoan sen, sanoo Herra .”

Jeremias 13

O cinto de linho

1 Assim me disse o SENHOR: Vai, compra um cinto de linho e põe-no sobre os lombos, mas não o metas na água.

2 Comprei o cinto, segundo a palavra do SENHOR, e o pus sobre os lombos.

3 Então, pela segunda vez me veio a palavra do SENHOR, dizendo:

4 Toma o cinto que compraste e que tens sobre os lombos; dispõe-te, vai ao Eufrates e esconde-o ali na fenda de uma rocha.

Jeremia 13

Pilalle menneen vyön opetus

1 Herrasanoi minulle: ”Mene, osta itsellesi pellavainen vyö ja sido se vyötäisillesi. Älä anna sen joutua veteen.”

2 Minä ostin vyön Herran sanan mukaan ja sidoin sen vyötäisilleni.

3Sitten minulle tuli toinen Herran sana:

4 ”Ota vyö, jonka ostit ja joka on vyötäisilläsi, mene Eufratille ja kätke se siellä kallionkoloon.”

[5] Fui e escondi-o junto ao Eufrates, como o SENHOR me havia ordenado.
[6] Passados muitos dias, disse-me o SENHOR: Dispõe-te, vai ao Eufrates e toma o cinto que te ordenei escondesses ali.

[7] Fui ao Eufrates, cavei e tomei o cinto do lugar onde o escondera; eis que o cinto se tinha apodrecido e para nada prestava.

[8] Então, me veio a palavra do SENHOR, dizendo:
[9] Assim diz o SENHOR: Deste modo farei também apodrecer a soberba de Judá e a muita soberba de Jerusalém.

[10] Este povo maligno, que se recusa a ouvir as minhas palavras, que caminha segundo a dureza do seu coração e anda após outros deuses para os servir e adorar, será tal como este cinto, que para nada presta.

[11] Porque, como o cinto se apega aos lombos do homem, assim eu fiz apegar-se a mim toda a casa de Israel e toda a casa de Judá, diz o SENHOR, para me serem por povo, e nome, e louvor, e glória; mas não deram ouvidos.

O jarro quebrado

[12] Pelo que dize-lhes esta palavra: Assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Todo jarro se encherá de vinho; e dir-te-ão: Não sabemos nós muito bem que todo jarro se encherá de vinho?
[13] Mas tu dize-lhes: Assim diz o SENHOR: Eis que eu encherei de embriaguez a todos

[5] Niin minä menin Eufratille ja kätkin sen sinne, niin kuin Herra oli minua käskenyt.
[6] Pitkän ajan kuluttua Herra sanoi minulle: ”Nouse, lähde Eufratille ja ota sieltä vyö, jonka minä käskin sinun kätkeä sinne.”
[7] Minä menin Eufratille ja kaivoin vyön esiin paikasta, johon olin sen kätkenyt. Mutta vyö oli mennyt pilalle eikä kelvannut mihinkään.

[8]Silloin minulle tuli tämä Herran sana:

[9] ”Näin sanoo Herra : Samalla tavoin minä teen lopun Juudan ja Jerusalemin suuresta ylpeydestä.
[10] Tämä paha kansa vaeltaa paatunein sydämin. Se ei tahdo kuulla minun sanojani vaan seuraa muita jumalia, palvelee ja kumartaa niitä. Sen tähden siitä tulee tämän vyön kaltainen, joka ei kelpaa mihinkään.
[11] Sillä niin kuin vyö liittyy miehen vyötäisiin, sanoo Herra , niin minä liitin koko Israelin huoneen ja koko Juudan huoneen itseeni, olemaan minun kansani, minulle kunniaksi, ylistykseksi ja kirkkaudeksi. He eivät kuitenkaan kuunnelleet minua.”

Herran lauma viedään vankeuteen

[12]”Puhu siis heille tämä sana: Näin sanoo Herra , Israelin Jumala: Jokainen leili täytetään viinillä. Jos he sanovat sinulle: ’Emmekö me muka tiedä, että jokainen leili täytetään viinillä?’
[13] vastaa silloin heille: Näin sanoo Herra : Katso, minä täytän päihtymyksellä kaikki

os habitantes desta terra, e aos reis que se assentam no trono de Davi, e aos sacerdotes, e aos profetas, e a todos os habitantes de Jerusalém.

tämän maan asukkaat, niin Daavidin valtaistuimella istuvat kuninkaat kuin papit ja profeetatkin ja kaikki Jerusalemin asukkaat.

14 Fá-los-ei em pedaços, atirando uns contra os outros, tanto os pais como os filhos, diz o SENHOR; não pouparei, não terei pena, nem terei deles compaixão, para que os não destrua.

14Minä lyön heidät murskaksi toisiaan vasten, niin isät kuin lapsetkin, sanoo Herra . Minä en sääli, en säästä enkä armahda, niin että jättäisin heidät hävittämättä.”

Apelo e ameaças finais

15 Ouvi e atentai: não vos ensoberbeçais; porque o SENHOR falou.

15Kuulkaa ja ottakaa korviinne älkääkä ylpeilkö, sillä Herra on puhunut.

16 Dai glória ao SENHOR, vosso Deus, antes que ele faça vir as trevas, e antes que tropecem vossos pés nos montes tenebrosos; antes que, esperando vós luz, ele a mude em sombra de morte e a reduza à escuridão.

16 Antakaa Herralle , teidän Jumalallenne, kunnia, ennen kuin tulee pimeä, ennen kuin loukkaatte jalkanne vuorilla hämärissä. Silloin te odotatte valoa, mutta hän tekee siitä kuoleman varjon, muuttaa sen synkeydeksi.

17 Mas, se isto não ouvirdes, a minha alma chorará em segredo por causa da vossa soberba; chorarão os meus olhos amargamente e se desfarão em lágrimas, porquanto o rebanho do SENHOR foi levado cativo.

17Ellette kuuntele tätä, minun sieluni itkee salassa sellaisen ylpeyden vuoksi. Sieluni itkee katkerasti, ja silmäni vuotavat kyyneleitä, sillä Herran lauma joutuu vankeuteen.

18 Dize ao rei e à rainha-mãe: Humilhai-vos, assentai-vos no chão; porque caiu da vossa cabeça a coroa da vossa glória.

18”Sano kuninkaalle ja kuninkaan äidille: Istukaa alhaiselle sijalle, sillä teidän loistokas kruununne on pudonnut päästänne.

19 As cidades do Sul estão fechadas, e ninguém há que as abra; todo o Judá foi levado para o exílio, todos cativos.

19Etelän kaupungit ovat suljetut, eikä ole, kuka avaisi ne. Koko Juuda on viety pakkosiirtolaisuuteen, koko kansa on vankeudessa.

20 Levantai os olhos e vede os que vêm do Norte; onde está o rebanho que te foi confiado, o teu lindo rebanho?

20Nostakaa katseenne, niin näette ne, jotka tulevat pohjoisesta. Missä on haltuusi annettu lauma, lampaat, jotka olivat kunniasi?

[21] Que dirás, quando ele puser por cabeça contra ti aqueles a quem ensinaste a ser amigos? Acaso, não se apoderarão de ti as dores, como à mulher que está de parto?

[22] Quando disseres contigo mesmo: Por que me sobrevieram estas coisas? Então, sabe que pela multidão das tuas maldades se levantaram as tuas fraldas, e os teus calcanhares sofrem violência.

[23] Pode, acaso, o etíope mudar a sua pele ou o leopardo, as suas manchas? Então, poderíeis fazer o bem, estando acostumados a fazer o mal.

[24] Pelo que os espalharei como o restolho, restolho que é arrebatado pelo vento do deserto.

[25] Esta será a tua sorte, a porção que te será medida por mim, diz o SENHOR; pois te esqueceste de mim e confiaste em mentiras.

[26] Assim, também levantarei as tuas fraldas sobre o teu rosto; e aparecerão as tuas vergonhas.

[27] Tenho visto as tuas abominações sobre os outeiros e no campo, a saber, os teus adultérios, os teus rinchos e a luxúria da tua prostituição. Ai de ti, Jerusalém! Até quando ainda não te purificarás?

Jeremias 14

Grande seca em Judá

[1] Palavra do SENHOR que veio a Jeremias a respeito da grande seca.

[2] Anda chorando Judá, as suas portas estão abandonadas e, de luto, se curvam

[21] Mitä sanot, kun Herra määrää käskijöiksesi ne, jotka olit totuttanut ystäviksesi? Eivätkö silloin tuskat kourista sinua niin kuin synnyttävää naista?

[22] Silloin sinä kysyt itseltäsi: ’Miksi minulle on näin tapahtunut?’ Suuren pahuutesi tähden on helmasi nostettu ja sinulle on tehty väkivaltaa.

[23]Voiko kuusilainen muuttaa ihonsa värin tai pantteri pilkkunsa? Yhtä vähän te voitte tehdä hyvää, te pahantekoon tottuneet.

[24] Minä hajotan teidät kuin oljenkorret autiomaan tuulen vietäviksi.

[25]Tämä on sinun kohtalosi, Jerusalem, osa, jonka olen sinulle mitannut, sanoo Herra , koska olet unohtanut minut ja luottanut valheeseen.

[26] Siksi minä nostan sinun helmasi kasvojesi yli, niin että häpysi paljastuu.

[27] Aviorikoksesi ja hirnumisesi, haureutesi riettauden ja iljetyksesi kedon kukkuloilla minä olen nähnyt. Voi sinua, Jerusalem, et sinä puhdistu vielä pitkään aikaan.”

Jeremia 14

Suuri kuivuus

[1] Herransana, joka tuli Jeremialle suuren kuivuuden aikana:

[2] ”Juuda murehtii, sen portit nääntyvät ja vaipuvat murehtien maahan. Jerusalemista nousee valitushuuto.

até ao chão; e o clamor de Jerusalém vai subindo.

3 Os seus poderosos enviam os criados a buscar água; estes vão às cisternas e não acham água; voltam com seus cântaros vazios e, decepcionados e confusos, cobrem a cabeça.

4 Por não ter havido chuva sobre a terra, esta se acha deprimida; e, por isso, os lavradores, decepcionados, cobrem a cabeça.

5 Até as cervas no campo têm as suas crias e as abandonam, porquanto não há erva.

6 Os jumentos selvagens se põem nos desnudos altos e, ofegantes, sorvem o ar como chacais; os seus olhos desfalecem, porque não há erva.

Rejeitada a primeira intercessão de Jeremias

7 Posto que as nossas maldades testificam contra nós, ó SENHOR, age por amor do teu nome; porque as nossas rebeldias se multiplicaram; contra ti pecamos.

8 Ó Esperança de Israel e Redentor seu no tempo da angústia, por que serias como estrangeiro na terra e como viandante que se desvia para passar a noite?

9 Por que serias como homem surpreendido, como valente que não pode salvar? Mas tu, ó SENHOR, estás em nosso meio, e somos chamados pelo teu nome; não nos desampares.

10 Assim diz o SENHOR sobre este povo: Gostam de andar errantes e não detêm os pés; por isso, o SENHOR não se agrada

3 Sen ylimykset lähettävät nuorukaisensa hakemaan vettä. Nämä tulevat kaivolle mutta eivät löydä vettä. He palaavat astiat tyhjinä ja peittävät päänsä pettyneinä ja häpeissään.

4 Talonpojat ovat häpeissään ja peittävät päänsä peltomaan tähden, joka halkeilee, kun maa ei ole saanut sadetta.

5 Peura poikii kedolla ja hylkää vasansa, kun ei ole ruohoa.

6 Villiaasit seisovat kukkuloilla ja haukkovat ilmaa kuin sakaalit. Niiden silmät ovat riutuneet, sillä ruohoa ei ole.”

7 Vaikka pahat tekomme todistavat meitä vastaan, tee työsi, Herra , nimesi tähden. Me olemme monesti luopuneet sinusta, me olemme tehneet syntiä.

8 Sinä, Israelin toivo, pelastaja ahdingon aikana! Miksi sinusta on tullut maassa kuin muukalainen, kuin matkamies, joka poikkeaa vain yöpyäkseen?

9 Miksi sinusta on tullut kuin tyrmistynyt mies, kuin sankari, joka ei voi pelastaa? Kuitenkin sinä olet meidän keskellämme, Herra , ja meidät on pyhitetty sinun nimellesi – älä jätä meitä!

Kansa uskoo valheprofeettojen ennustukset

10 Näin sanoo Herra tästä kansasta: ”Noin he harhailevat mielellään eivätkä hillitse askeleitaan. Herra ei ole mieltynyt heihin;

deles, mas se lembrará da maldade deles e lhes punirá o pecado.

11 Disse-me ainda o SENHOR: Não rogues por este povo para o bem dele.

12 Quando jejuarem, não ouvirei o seu clamor e, quando trouxerem holocaustos e ofertas de manjares, não me agradarei deles; antes, eu os consumirei pela espada, pela fome e pela peste.

Rejeitada a segunda intercessão de Jeremias

13 Então, disse eu: Ah! SENHOR Deus, eis que os profetas lhes dizem: Não vereis espada, nem tereis fome; mas vos darei verdadeira paz neste lugar.

14 Disse-me o SENHOR: Os profetas profetizam mentiras em meu nome, nunca os enviei, nem lhes dei ordem, nem lhes falei; visão falsa, adivinhação, vaidade e o engano do seu íntimo são o que eles vos profetizam.

15 Portanto, assim diz o SENHOR acerca dos profetas que, profetizando em meu nome, sem que eu os tenha mandado, dizem que nem espada, nem fome haverá nesta terra: À espada e à fome serão consumidos esses profetas.

16 O povo a quem eles profetizam será lançado nas ruas de Jerusalém, por causa da fome e da espada; não haverá quem os sepulte, a ele, a suas mulheres, a seus filhos e a suas filhas; porque derramarei sobre eles a sua maldade.

hän muistaa heidän pahat tekonsa ja rankaisee heitä heidän synneistään.”

11 Herrasanoi minulle: ”Älä rukoile tämän kansan puolesta, sen parhaaksi.

12Vaikka he paastoavat, minä en kuule heidän huutoaan. Vaikka he uhraavat polttouhreja ja ruokauhreja, minä en mielly heihin vaan teen heistä lopun miekalla, nälällä ja rutolla.”

13Minä sanoin: ”Voi, Herra, Herra , profeetathan sanovat heille: ’Te ette tule näkemään miekkaa ettekä nälkää, sillä Herra antaa teille vakaan rauhan tässä paikassa.’”

14Mutta Herra sanoi minulle: ”Nuo profeetat profetoivat valhetta minun nimessäni. Minä en ole lähettänyt heitä, en käskenyt heitä enkä puhunut heille. Valhenäkyjä, tyhjiä ennustuksia ja oman sydämensä petosta he profetoivat teille.

15Sen tähden, näin sanoo Herra profeetoista, jotka profetoivat minun nimessäni, vaikka minä en ole heitä lähettänyt, ja sanovat, ettei miekka eikä nälkä tule tähän maahan: Nuo profeetat kuolevat miekkaan ja nälkään,

16ja kansa, jolle he profetoivat, tulee virumaan Jerusalemin kaduilla nälkään ja miekkaan kuolleina. Kukaan ei hautaa heitä eikä heidän vaimojaan, poikiaan tai tyttäriään. Minä vuodatan heidän päälleen heidän oman pahuutensa.”

Profeetan esirukous kansan puolesta

[17] Portanto, lhes dirás esta palavra: Os meus olhos derramem lágrimas, de noite e de dia, e não cessem; porque a virgem, filha do meu povo, está profundamente golpeada, de ferida mui dolorosa.

[18] Se eu saio ao campo, eis aí os mortos à espada; se entro na cidade, estão ali os debilitados pela fome; até os profetas e os sacerdotes vagueiam pela terra e não sabem para onde vão.

Rejeitada, em absoluto, a terceira intercessão de Jeremias

[19] Acaso, já de todo rejeitaste a Judá? Ou aborrece a tua alma a Sião? Por que nos feriste, e não há cura para nós? Aguardamos a paz, e nada há de bom; o tempo da cura, e eis o terror.

[20] Conhecemos, ó SENHOR, a nossa maldade e a iniqüidade de nossos pais; porque temos pecado contra ti.

[21] Não nos rejeites, por amor do teu nome; não cubras de opróbrio o trono da tua glória; lembra-te e não anules a tua aliança conosco.

[22] Acaso, haverá entre os ídolos dos gentios algum que faça chover? Ou podem os céus de si mesmos dar chuvas? Não és tu somente, ó SENHOR, nosso Deus, o que fazes isto? Portanto, em ti esperamos, pois tu fazes todas estas coisas.

Jeremias 15

[1] Disse-me, porém, o SENHOR: Ainda que Moisés e Samuel se pusessem diante de

[17]"Sano heille näin: Minun silmistäni vuotavat kyyneleet yötä päivää lakkaamatta, sillä neitsyttä, tytärtäni, kansaani, on ruhjottu raskaasti, lyöty hyvin pahasti.

[18] Jos lähden kedolle, näen miekan kaatamia, jos tulen kaupunkiin, näen nälkään nääntyviä. Niin profeetat kuin papitkin kiertelevät maata eivätkä tiedä, mitä tehdä."

[19]Oletko sinä, Herra, hylännyt Juudan kokonaan, inhoaako sielusi Siionia? Miksi olet lyönyt meitä niin, ettemme voi parantua? Rauhaa toivottiin, mutta mitään hyvää ei tullut, paranemisen aikaa, mutta sen sijaan on kauhua!

[20] Herra, me tunnemme jumalattomuutemme ja isiemme pahat teot. Me olemme tehneet syntiä sinua vastaan.

[21]Nimesi tähden, älä hylkää! Älä anna häväistä kunniasi valtaistuinta! Muista liittoasi meidän kanssamme, älä riko sitä.

[22]Voisivatko kansojen turhat jumalat antaa sadetta tai taivas sadekuuroja? Etkö se ole sinä, Herra , meidän Jumalamme? Sinua me odotamme, sillä sinä olet tehnyt kaiken tämän.

Jeremia 15

Tuomio on peruuttamaton

[1] Herrasanoi minulle: "Vaikka Mooses ja Samuel seisoisivat minun edessäni, ei

mim, meu coração não se inclinaria para este povo; lança-os de diante de mim, e saiam.

2 Quando te perguntarem: Para onde iremos? Dir-lhes-ás: Assim diz o SENHOR: O que é para a morte, para a morte; o que é para a espada, para a espada; o que é para a fome, para a fome; e o que é para o cativeiro, para o cativeiro.

3 Porque os punirei com quatro sortes de castigos, diz o SENHOR: com espada para matar, com cães para os arrastarem e com as aves dos céus e as feras do campo para os devorarem e destruírem.

4 Entregá-los-ei para que sejam um espetáculo horrendo para todos os reinos da terra; por causa de Manassés, filho de Ezequias, rei de Judá, por tudo quanto fez em Jerusalém.

5 Pois quem se compadeceria de ti, ó Jerusalém? Ou quem se entristeceria por ti? Ou quem se desviaria a perguntar pelo teu bem-estar?

6 Tu me rejeitaste, diz o SENHOR, voltaste para trás; por isso, levantarei a mão contra ti e te destruirei; estou cansado de ter compaixão.

7 Cirandei-os com a pá nas portas da terra; desfilhei e destruí o meu povo, mas não deixaram os seus caminhos.

8 As suas viúvas se multiplicaram mais do que as areias dos mares; eu trouxe ao meio-dia um destruidor sobre a mãe de

sieluni taipuisi tämän kansan puoleen. Aja se pois minun kasvojeni edestä; heidän on lähdettävä!

2Kun he kysyvät sinulta: 'Minne meidän on lähdettävä?' niin vastaa heille: Näin sanoo Herra : Joka on kuoleman oma, se menköön kuolemaan, joka miekan, se miekkaan, joka nälän, se nälkään, joka vankeuden, se vankeuteen!

3Minä asetan heille neljänlaiset rankaisijat, sanoo Herra : miekan surmaamaan, koirat raahaamaan sekä taivaan linnut ja maan eläimet syömään ja raatelemaan.

4Minä teen heistä kauhistuksen aiheen kaikille valtakunnille maan päällä Manassen, Juudan kuninkaan Hiskian pojan, tähden, kaiken sen tähden, mitä hän teki Jerusalemissa.

5Kuka säälii sinua, Jerusalem, kuka surkuttelee sinua, kuka poikkeaa kysymään sinun vointiasi?

6 Sinä olet hylännyt minut, sanoo Herra, olet kääntynyt pois. Niinpä minä ojennan käteni sinua vastaan ja hävitän sinut. Olen väsynyt armahtamaan.

7 Minä seulon heitä viskaimella maan kaupunkien porteilla. Minä teen kansani lapsettomaksi, minä tuhoan sen, sillä he eivät ole palanneet omilta teiltään.

8 Heidän leskiään on oleva enemmän kuin meren hiekkaa. Keskellä päivää minä tuon hävittäjän heidän nuorukaistensa äitien

jovens; fiz cair de repente sobre ela angústia e pavor.

[9] Aquela que tinha sete filhos desmaiou como para expirar a alma; pôs-se-lhe o sol quando ainda era dia; ela ficou envergonhada e confundida, e os que ficaram dela, eu os entregarei à espada, diante dos seus inimigos, diz o SENHOR.

O Senhor conforta ao seu profeta

[10] Ai de mim, minha mãe! Pois me deste à luz homem de rixa e homem de contendas para toda a terra! Nunca lhes emprestei com usura, nem eles me emprestaram a mim com usura; todavia, cada um deles me amaldiçoa.

[11] Disse o SENHOR: Na verdade, eu te fortalecerei para o bem e farei que o inimigo te dirija súplicas no tempo da calamidade e no tempo da aflição.

[12] Pode alguém quebrar o ferro, o ferro do Norte, ou o bronze?

[13] Os teus bens e os teus tesouros entregarei gratuitamente ao saque, por todos os teus pecados e em todos os teus territórios.

[14] Levar-te-ei com os teus inimigos para a terra que não conheces; porque o fogo se acendeu em minha ira e sobre vós arderá.

[15] Tu, ó SENHOR, o sabes; lembra-te de mim, ampara-me e vinga-me dos meus perseguidores; não me deixes ser arrebatado, por causa da tua

kimppuun, saatan äkkiä lankeamaan heidän päälleen tuskan ja kauhun.

[9] Seitsemän pojan synnyttäjä on murheellinen ja toivoton. Hänen aurinkonsa laskee, kun vielä on päivä, hän joutuu häpeään ja häväistyksi. Sen, mitä kansasta jää jäljelle, minä annan miekalle alttiiksi heidän vihollistensa edessä, sanoo Herra ."

Jeremian valitus ja Herran vastaus

[10]Voi minua, äitini, kun synnytit minut mieheksi, jolla on riita ja tora koko maan kanssa! En ole lainaksi antanut enkä lainaksi ottanut, mutta silti kaikki kiroavat minua.

[11] Herrasanoi: "Totisesti, minä vapautan sinut, ja sinun käy hyvin! Totisesti, minä panen sinun vihollisesi pyytämään sinua avukseen onnettomuuden ja ahdingon aikana.

[12]Murtuuko rauta, pohjoisesta tuotu rauta, tai vaski?

[13] Sinun rikkautesi ja aarteesi, Juuda, minä annan vapaasti ryöstettäviksi kaikkien sinun syntiesi tähden, joita olet tehnyt kaikkialla rajojesi sisällä.

[14]Minä teen sinusta vihollistesi orjan maassa, jota et tunne, sillä minun vihani tuli on syttynyt ja se leimuaa teitä vastaan."

[15] Herra , sinä tiedät kaiken. Muista minua, pidä minusta huoli ja kosta puolestani minun vainoojilleni! Ole pitkämielinen äläkä tempaa minua pois.

longanimidade; sabe que por amor de ti tenho sofrido afrontas.

[16] Achadas as tuas palavras, logo as comi; as tuas palavras me foram gozo e alegria para o coração, pois pelo teu nome sou chamado, ó SENHOR, Deus dos Exércitos.

[17] Nunca me assentei na roda dos que se alegram, nem me regozijei; oprimido por tua mão, eu me assentei solitário, pois já estou de posse das tuas ameaças.

[18] Por que dura a minha dor continuamente, e a minha ferida me dói e não admite cura? Serias tu para mim como ilusório ribeiro, como águas que enganam?

[19] Portanto, assim diz o SENHOR: Se tu te arrependeres, eu te farei voltar e estarás diante de mim; se apartares o precioso do vil, serás a minha boca; e eles se tornarão a ti, mas tu não passarás para o lado deles.

[20] Eu te porei contra este povo como forte muro de bronze; eles pelejarão contra ti, mas não prevalecerão contra ti; porque eu sou contigo para te salvar, para te livrar deles, diz o SENHOR;

[21] Arrebatar-te-ei das mãos dos iníquos, livrar-te-ei das garras dos violentos.

Jeremias 16

A vida solitária do profeta, figura do povo

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

Tiedäthän, kuinka minä kannan häväistystä sinun tähtesi.

[16] Sinun sanasi löytyivät, ja minä söin ne. Sanasi olivat minulle riemu ja sydämeni ilo, sillä minut on otettu sinun nimiisi, Herra , sotajoukkojen Jumala.

[17] Minä en ole istunut ilakoimassa ilveilijöiden seurassa. Sinun kätesi tähden minä olen istunut yksinäni, sinä olet täyttänyt minut kiivaudella.

[18]Miksi kipuni kestää ainiaan ja haavani on paha eikä tahdo parantua? Onko sinusta tullut minulle kuin ehtyvä puro, kuin lähde, jossa vesi ei pysy?

[19]Sen tähden, näin sanoo Herra : ”Jos sinä muutat mielesi, niin minä tuon sinut takaisin ja sinä saat palvella minua. Jos tuot esiin jaloa, et arvotonta, niin sinä saat olla minun suunani, ja he kääntyvät sinun puoleesi, mutta sinä et joudu kääntymään heidän puoleensa.

[20] Minä teen sinusta lujan vaskimuurin tätä kansaa vastaan. He sotivat sinua vastaan mutta eivät voita sinua, sillä minä olen sinun kanssasi. Minä pelastan ja vapautan sinut, sanoo Herra .

[21]Minä pelastan sinut pahojen käsistä ja lunastan sinut väkivaltaisten kourista.”

Jeremia 16

Profeetan on katkaistava yhteytensä kansaan

[1]Minulle tuli tämä Herran sana:

2 Não tomarás mulher, não terás filhos nem filhas neste lugar.

3 Porque assim diz o SENHOR acerca dos filhos e das filhas que nascerem neste lugar, acerca das mães que os tiverem e dos pais que os gerarem nesta terra:

4 Morrerão vitimados de enfermidades e não serão pranteados, nem sepultados; servirão de esterco para a terra. A espada e a fome os consumirão, e o seu cadáver servirá de pasto às aves do céu e aos animais da terra.

5 Porque assim diz o SENHOR: Não entres na casa do luto, não vás a lamentá-los, nem te compadeças deles; porque deste povo retirei a minha paz, diz o SENHOR, a benignidade e a misericórdia.

6 Nesta terra, morrerão grandes e pequenos e não serão sepultados; não os prantearão, nem se farão por eles incisões, nem por eles se raparão as cabeças.

7 Não se dará pão a quem estiver de luto, para consolá-lo por causa de morte; nem lhe darão a beber do copo de consolação, pelo pai ou pela mãe.

8 Nem entres na casa do banquete, para te assentares com eles a comer e a beber.

9 Porque assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Eis que farei cessar neste lugar, perante vós e em vossos dias, a voz de regozijo e a voz de alegria, o canto do noivo e o da noiva.

2 ”Älä ota itsellesi vaimoa, älköönkä sinulle syntykö poikia tai tyttäriä tässä paikassa.

3 Sillä näin sanoo Herra tässä maassa syntyvistä pojista ja tyttäristä ja heidän äideistään, jotka heidät synnyttävät, sekä heidän isistään, jotka siittävät heidät:

4 He kuolevat tuskallisen kuoleman, heille ei pidetä valittajaisia eikä heitä haudata – heistä tulee lantaa maan pinnalle. He tuhoutuvat miekkaan ja nälkään, ja heidän ruumiistaan tulee taivaan lintujen ja maan eläinten ruokaa.

5 Näin sanoo Herra : Älä mene surutaloon, älä valittajaisiin äläkä ota osaa heidän suruunsa, sillä minä otan pois tältä kansalta rauhani, armoni ja laupeuteni, sanoo Herra .

6 Sekä suuret että pienet kuolevat tässä maassa. Heitä ei haudata, heille ei pidetä valittajaisia, eikä kukaan viiltele ihoaan tai ajele päätään paljaaksi heidän vuokseen.

7 Kukaan ei murra leipää vainajaa sureville lohduttaakseen heitä, eikä heille anneta juotavaksi lohdutusmaljaa heidän isänsä ja äitinsä kuoleman tähden.

8 Älä mene pitotaloon istumaan heidän seurassaan, syömään ja juomaan,

9 sillä näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: Minä lopetan tästä paikasta teidän silmienne nähden ja teidän päivinänne riemun ja ilon äänet, sulhasen äänen ja morsiamen äänen.”

Kansa joutuu pakkosiirtolaisuuteen

[10] Quando anunciares a este povo todas estas palavras e eles te disserem: Por que nos ameaça o SENHOR com todo este grande mal? Qual é a nossa iniqüidade, qual é o nosso pecado, que cometemos contra o SENHOR, nosso Deus?

[11] Então, lhes responderás: Porque vossos pais me deixaram, diz o SENHOR, e se foram após outros deuses, e os serviram, e os adoraram, mas a mim me deixaram e a minha lei não guardaram.

[12] Vós fizestes pior do que vossos pais; pois eis que cada um de vós anda segundo a dureza do seu coração maligno, para não me dar ouvidos a mim.

[13] Portanto, lançar-vos-ei fora desta terra, para uma terra que não conhecestes, nem vós nem vossos pais, onde servireis a outros deuses, de dia e de noite, porque não usarei de misericórdia para convosco.

[14] Portanto, eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que nunca mais se dirá: Tão certo como vive o SENHOR, que fez subir os filhos de Israel do Egito;

[15] mas: Tão certo como vive o SENHOR, que fez subir os filhos de Israel da terra do Norte e de todas as terras para onde os tinha lançado. Pois eu os farei voltar para a sua terra, que dei a seus pais.

[16] Eis que mandarei muitos pescadores, diz o SENHOR, os quais os pescarão;

[10]”Kun sinä ilmoitat tälle kansalle kaiken tämän, he kysyvät sinulta: ’Minkä vuoksi Herra uhkaa meitä kaikella tällä suurella onnettomuudella? Minkä rikoksen ja minkä synnin olemme tehneet Herraa , meidän Jumalaamme, vastaan?’

[11]Sano silloin heille: ’Sen vuoksi, että teidän isänne hylkäsivät minut, sanoo Herra , ja seurasivat muita jumalia. He palvelivat ja kumarsivat niitä, mutta hylkäsivät minut eivätkä noudattaneet minun opetustani.

[12] Mutta te olette tehneet vielä enemmän pahaa kuin isänne. Nytkin jokainen teistä vaeltaa pahan sydämensä paatumuksessa eikä kuule minua.

[13] Siksi minä heitän teidät pois tästä maasta sellaiseen maahan, jota te ette tunne eivätkä teidän isänne tunteneet. Siellä te palvelette muita jumalia yötä päivää, sillä minä en armahda teitä.’”

Kalastajat ja metsästäjät

[14]”Sen tähden Herra sanoo: Katso, päivät tulevat, jolloin ei enää sanota: ’Niin totta kuin Herra elää, hän, joka johdatti israelilaiset Egyptin maasta’,

[15]vaan sanotaan: ’Niin totta kuin Herra elää, hän, joka johdatti israelilaiset pohjoisesta maasta ja kaikista muista maista, joihin hän oli heidät karkottanut.’ Sillä minä tuon heidät takaisin heidän omaan maahansa, jonka minä annoin heidän isilleen.

[16] Katso, minä lähetän monta kalastajaa, sanoo Herra , kalastamaan heitä. Sen

depois, enviarei muitos caçadores, os quais os caçarão de sobre todos os montes, de sobre todos os outeiros e até nas fendas das rochas.

17 Porque os meus olhos estão sobre todos os seus caminhos; ninguém se esconde diante de mim, nem se encobre a sua iniqüidade aos meus olhos.

18 Primeiramente, pagarei em dobro a sua iniqüidade e o seu pecado, porque profanaram a minha terra com os cadáveres dos seus ídolos detestáveis e encheram a minha herança com as suas abominações.

19 Ó SENHOR, força minha, e fortaleza minha, e refúgio meu no dia da angústia, a ti virão as nações desde os fins da terra e dirão: Nossos pais herdaram só mentiras e coisas vãs, em que não há proveito.

20 Acaso, fará o homem para si deuses que, de fato, não são deuses?

21 Portanto, eis que lhes farei conhecer, desta vez lhes farei conhecer a minha força e o meu poder; e saberão que o meu nome é SENHOR.

Jeremias 17

O pecado engana e destrói

1 O pecado de Judá está escrito com um ponteiro de ferro e com diamante pontiagudo, gravado na tábua do seu coração e nas pontas dos seus altares.

jälkeen minä lähetän monta metsästäjää metsästämään heitä kaikilta vuorilta, kaikilta kukkuloilta ja kallioiden rotkoista.

17Sillä minun silmäni näkevät kaikki heidän tiensä. Ne eivät ole minulta salassa, eikä heidän pahuutensa ole piilossa minun silmiltäni.

18Ennen kuin tuon kansani takaisin, minä kostan kaksinkertaisesti heidän pahuutensa ja syntinsä, koska he ovat saastuttaneet minun maani iljetystensä raadoilla ja täyttäneet minun perintöosani kauhistuksillaan.”

19 Herra, minun voimani ja turvani, pakopaikkani hädän päivänä! Sinun luoksesi tulevat kansat maan ääristä ja sanovat: ”Isämme saivat perinnökseen pelkkää petosta, turhia jumalia, joista ei ole mitään apua.

20Tekeekö ihminen itselleen jumalia? Eiväthän sellaiset ole jumalia!”

21 ”Sen tähden, katso, minä annan heidän tuntea, tällä kertaa annan heidän tuntea käteni voiman ja suuruuteni, ja niin he tulevat tietämään, että minun nimeni on Herra .”

Jeremia 17

Juudan synti saa tuomionsa

1”Juudan synti on kirjoitettu rautapiirtimellä ja kaiverrettu timanttikärjellä heidän sydäntensä tauluun ja heidän alttariensa sarviin.

[2] Seus filhos se lembram dos seus altares e dos seus postes-ídolos junto às árvores frondosas, sobre os altos outeiros.

[3] Ó monte do campo, os teus bens e todos os teus tesouros darei por presa, como também os teus altos por causa do pecado, em todos os teus territórios!

[4] Assim, por ti mesmo te privarás da tua herança que te dei, e far-te-ei servir os teus inimigos, na terra que não conheces; porque o fogo que acendeste na minha ira arderá para sempre.

[5] Assim diz o SENHOR: Maldito o homem que confia no homem, faz da carne mortal o seu braço e aparta o seu coração do SENHOR!

[6] Porque será como o arbusto solitário no deserto e não verá quando vier o bem; antes, morará nos lugares secos do deserto, na terra salgada e inabitável.

[7] Bendito o homem que confia no SENHOR e cuja esperança é o SENHOR.

[8] Porque ele é como a árvore plantada junto às águas, que estende as suas raízes para o ribeiro e não receia quando vem o calor, mas a sua folha fica verde; e, no ano de sequidão, não se perturba, nem deixa de dar fruto.

[9] Enganoso é o coração, mais do que todas as coisas, e desesperadamente corrupto; quem o conhecerá?

[10] Eu, o SENHOR, esquadrinho o coração, eu provo os pensamentos; e isto para dar a cada um segundo o seu proceder, segundo o fruto das suas ações.

[2] Heidän lapsensakin muistavat heidän alttarinsa ja asera-paalunsa vehreiden puiden vieressä, korkeilla kukkuloilla,

[3] kedoilla ja vuorilla. Kaikki sinun rikkautesi, aarteesi ja uhrikukkulasi minä annan ryöstettäviksi synnin tähden, jota olet tehnyt kaikkialla alueellasi.

[4]Sinun on luovuttava perintöosastasi, jonka minä olen sinulle antanut, ja minä teen sinusta vihollistesi orjan maassa, jota et tunne, sillä te olette sytyttäneet vihani tulen, ja se palaa ikuisesti.”

Kirous ja siunaus

[5]Näin sanoo Herra : ”Kirottu se mies, joka turvaa ihmisiin, luottaa lihan käsivarteen ja jonka sydän luopuu Herrasta .

[6]Hän on kuin alaston puu arolla, ei hän näe mitään hyvää tulevan. Hänen on asuttava helteen polttamalla aavikolla, asumattomassa suolamaassa.

[7] Siunattu se mies, joka luottaa Herraan ja jonka turvana Herra on.

[8]Hän on kuin veden partaalle istutettu puu, joka levittää juurensa puroon asti. Ei se pelästy helteen tuloa, vaan sen lehdet pysyvät vihreinä. Kuivanakaan vuonna ei sillä ole hätää eikä se lakkaa tekemästä hedelmää.

[9]Sydän on petollisempi kaikkea muuta ja parantumattoman paha. Kuka sen tuntee?

[10] Minä, Herra , tutkin sydämet ja koettelen sisimmän antaakseni jokaiselle palkan hänen vaelluksensa mukaan, hänen tekojensa hedelmän mukaan.

[11] Como a perdiz que choca ovos que não pôs, assim é aquele que ajunta riquezas, mas não retamente; no meio de seus dias, as deixará e no seu fim será insensato.

[11]Kuin peltopyy, joka hautoo, mitä ei ole muninut, on se, joka hankkii rikkautta vääryydellä. Päiviensä puolivälissä hänen on se jätettävä, ja hänen loppunsa on houkan loppu.”

Jeremias clama a Deus que o socorra dos seus inimigos

[12] Trono de glória enaltecido desde o princípio é o lugar do nosso santuário.

[12] Kunnian valtaistuin, korkein ikiajoista asti, on meidän pyhäkkömme paikka!

[13] Ó SENHOR, Esperança de Israel! Todos aqueles que te deixam serão envergonhados; o nome dos que se apartam de mim será escrito no chão; porque abandonam o SENHOR, a fonte das águas vivas.

[13] Herra , sinä Israelin toivo! Kaikki, jotka sinut hylkäävät, joutuvat häpeään. ”Jotka lähtevät luotani pois, ne kirjoitetaan tomuun, sillä he ovat hylänneet Herran , elävän veden lähteen.”

[14] Cura-me, SENHOR, e serei curado, salva-me, e serei salvo; porque tu és o meu louvor.

[14]Paranna minut, Herra , niin minä parannun, pelasta minut, niin minä pelastun, sillä sinä olet ylistykseni aihe.

[15] Eis que eles me dizem: Onde está a palavra do SENHOR? Que se cumpra!

[15]He sanovat minulle: ”Missä on Herran sana? Toteutukoon se!”

[16] Mas eu não me recusei a ser pastor, seguindo-te; nem tampouco desejei o dia da aflição, tu o sabes; o que saiu dos meus lábios está no teu conhecimento.

[16]Mutta minä en ole pakoillut paimenen tehtävää. Sinua olen seurannut, en ole toivonut turmion päivää. Sinä tiedät, että se mitä huuliltani on lähtenyt, on sinun kasvojesi edessä.

[17] Não me sejas motivo de terror; meu refúgio és tu no dia do mal.

[17] Älä saata minua kauhistumaan! Sinä olet turvani onnettomuuden päivänä.

[18] Sejam envergonhados os que me perseguem, e não seja eu envergonhado; assombrem-se eles, e não me assombre eu; traze sobre eles o dia do mal e destrói-os com dobrada destruição.

[18] Joutukoot vainoojani häpeään, mutta älä anna minun joutua häpeään. Joutukoot he kauhun valtaan, mutta älä anna minun joutua kauhun valtaan. Tuota heille onnettomuuden päivä ja murskaa heidät perin pohjin.

A santificação do sábado

Pyhittäkää sapatti

[19] Assim me disse o SENHOR: Vai, põe-te à porta dos filhos do povo, pela qual

[19] Herrasanoi minulle näin: ”Mene seisomaan Kansanportille, josta Juudan

entram e saem os reis de Judá, como também a todas as portas de Jerusalém,

[20] e dize-lhes: Ouvi a palavra do SENHOR, vós, reis de Judá, e todo o Judá, e todos os moradores de Jerusalém que entrais por estas portas.

[21] Assim diz o SENHOR: Guardai-vos por amor da vossa alma, não carregueis cargas no dia de sábado, nem as introduzais pelas portas de Jerusalém;

[22] não tireis cargas de vossa casa no dia de sábado, nem façais obra alguma; antes, santificai o dia de sábado, como ordenei a vossos pais.

[23] Mas não atenderam, não inclinaram os ouvidos; antes, endureceram a cerviz, para não me ouvirem, para não receberem disciplina.

[24] Se, deveras, me ouvirdes, diz o SENHOR, não introduzindo cargas pelas portas desta cidade no dia de sábado, e santificardes o dia de sábado, não fazendo nele obra alguma,

[25] então, pelas portas desta cidade entrarão reis e príncipes, que se assentarão no trono de Davi, andando em carros e montados em cavalos, eles e seus príncipes, os homens de Judá e os moradores de Jerusalém; e esta cidade será para sempre habitada.

[26] Virão das cidades de Judá e dos contornos de Jerusalém, da terra de Benjamim, das planícies, das montanhas e do Sul, trazendo holocaustos, sacrifícios,

kuninkaat kulkevat sisään ja ulos. Käy myös kaikilla muilla Jerusalemin porteilla

[20] ja sano ihmisille: Kuulkaa Herran sana, te Juudan kuninkaat, koko Juuda ja kaikki Jerusalemin asukkaat, jotka kuljette näistä porteista.

[21] Näin sanoo Herra : Varokaa, ettette kanna sapattina mitään kantamusta ettekä tuo mitään sisään Jerusalemin porteista.

[22] Älkää myöskään viekö sapattina mitään kantamusta ulos taloistanne älkääkä tehkö mitään työtä, vaan pyhittäkää sapatti, niin kuin minä käskin teidän isienne tehdä.

[23] He eivät kuitenkaan kuunnelleet minua eivätkä kallistaneet korvaansa minun puheelleni vaan olivat uppiniskaisia. He eivät kuunnelleet eivätkä ottaneet kuritusta opikseen.

[24] Herrasanoo: Jos te todella olette minulle kuuliaisia, niin ettette tuo mitään kantamusta tämän kaupungin porteista sapattina, vaan pyhitätte sapatin ettekä tee silloin mitään työtä,

[25] niin tämän kaupungin porteista on tuleva sisälle vaunuilla ja hevosilla ajaen kuninkaita ja ruhtinaita, jotka istuvat Daavidin valtaistuimella. Myös Juudan miehet ja Jerusalemin asukkaat tulevat, ja tämä kaupunki on oleva asuttu ikuisesti.

[26] Silloin tullaan Juudan kaupungeista ja Jerusalemin ympäristöstä, Benjaminin maasta ja alankomaasta, vuoristosta ja Negevistä ja tuodaan polttouhreja,

ofertas de manjares e incenso, oferecendo igualmente sacrifícios de ações de graças na Casa do SENHOR.

[27] Mas, se não me ouvirdes, e, por isso, não santificardes o dia de sábado, e carregardes alguma carga, quando entrardes pelas portas de Jerusalém no dia de sábado, então, acenderei fogo nas suas portas, o qual consumirá os palácios de Jerusalém e não se apagará.

teurasuhreja, ruokauhreja ja suitsutusuhreja sekä kiitosuhreja Herran huoneeseen.

[27]Mutta jos te ette ole kuuliaisia minulle ettekä pyhitä sapattia vaan kuljette sapattina Jerusalemin porteista kantaen taakkoja, niin minä sytytän tuleen sen portit. Tuli kuluttaa Jerusalemin palatsit, eikä se sammu.”

Jeremias 18

O vaso do oleiro

[1] Palavra do SENHOR que veio a Jeremias, dizendo:

[2] Dispõe-te, e desce à casa do oleiro, e lá ouvirás as minhas palavras.

[3] Desci à casa do oleiro, e eis que ele estava entregue à sua obra sobre as rodas.

[4] Como o vaso que o oleiro fazia de barro se lhe estragou na mão, tornou a fazer dele outro vaso, segundo bem lhe pareceu.

[5] Então, veio a mim a palavra do SENHOR:

[6] Não poderei eu fazer de vós como fez este oleiro, ó casa de Israel? – diz o SENHOR; eis que, como o barro na mão do oleiro, assim sois vós na minha mão, ó casa de Israel.

[7] No momento em que eu falar acerca de uma nação ou de um reino para o arrancar, derribar e destruir,

[8] se a tal nação se converter da maldade contra a qual eu falei, também eu me

Jeremia 18

Jeremia savenvalajan talossa

[1] Herraltatuli Jeremialle tämä sana:

[2] ”Nouse ja mene alas savenvalajan huoneeseen, sillä siellä minä annan sinun kuulla sanani.”

[3] Minä menin alas savenvalajan huoneeseen, jossa tämä teki työtä pyöränsä ääressä.

[4] Jos astia, jota savenvalaja teki, meni pilalle hänen käsissään, niin savenvalaja teki siitä toisen astian, sellaisen kuin hän näki parhaaksi tehdä.

[5]Silloin minulle tuli tämä Herran sana:

[6] ”Enkö minä voi tehdä teille, te Israelin huone, niin kuin tuo savenvalaja tekee, sanoo Herra . Katso, te olette minun kädessäni niin kuin savi savenvalajan kädessä, te Israelin huone.

[7]Joskus minä uhkaan temmata pois, hajottaa ja hävittää kansan ja valtakunnan,

[8]mutta jos tuo kansa kääntyy pois pahuudestaan, jonka tähden minä sitä

arrependerei do mal que pensava fazer-lhe.

uhkasin, niin minä kadun onnettomuutta, jonka ajattelin tuottaa sille.

[9] E, no momento em que eu falar acerca de uma nação ou de um reino, para o edificar e plantar,

[9]Joskus minä taas lupaan istuttaa ja rakentaa kansan ja valtakunnan,

[10] se ele fizer o que é mau perante mim e não der ouvidos à minha voz, então, me arrependerei do bem que houvera dito lhe faria.

[10] mutta jos se tekee sitä, mikä on pahaa minun silmissäni, eikä kuuntele minun ääntäni, niin minä kadun sitä hyvää, mitä olin sanonut tekeväni sille.

[11] Ora, pois, fala agora aos homens de Judá e aos moradores de Jerusalém, dizendo: Assim diz o SENHOR: Eis que estou forjando mal e formo um plano contra vós outros; convertei-vos, pois, agora, cada um do seu mau proceder e emendai os vossos caminhos e as vossas ações.

[11]Sano siis nyt Juudan miehille ja Jerusalemin asukkaille: Näin sanoo Herra : Katso, minä valmistan teille onnettomuutta, minulla on suunnitelmia teitä vastaan. Kääntykää siis kukin pois pahalta tieltänne ja parantakaa vaelluksenne ja tekonne.”

[12] Mas eles dizem: Não há esperança, porque andaremos consoante os nossos projetos, e cada um fará segundo a dureza do seu coração maligno.

[12]Mutta he vastasivat: ”Turha toivo! Me vaellamme omien ajatustemme mukaan ja kukin meistä toimii oman pahan sydämensä paatumuksen mukaan.”

[13] Portanto, assim diz o SENHOR: Perguntai agora entre os gentios sobre quem ouviu tal coisa. Coisa sobremaneira horrenda cometeu a virgem de Israel!

[13]Sen tähden, näin sanoo Herra : ”Kysykää kansojen keskuudessa, kuka on kuullut tällaisesta? Neitsyt Israel on tehnyt hyvin kauhistavia tekoja.

[14] Acaso, a neve deixará o Líbano, a rocha que se ergue na planície? Ou faltarão as águas que vêm de longe, frias e correntes?

[14]Häviääkö aukealta kalliolta Libanonin lumi? Ehtyvätkö kaukaa tulevat, kylminä virtaavat vedet?

[15] Contudo, todos os do meu povo se têm esquecido de mim, queimando incenso aos ídolos, que os fizeram tropeçar nos seus caminhos e nas veredas antigas, para que andassem por veredas não aterradas;

[15] Mutta minun kansani on unohtanut minut, he polttavat suitsuketta turhille jumalille. He kompuroivat teillään, ikivanhoilla poluilla, he kulkevat syrjäpolkuja, raivaamatonta tietä.

[16] para fazerem da sua terra um espanto e objeto de perpétuo assobio; todo aquele

[16]Näin he tekevät maansa autioksi, ikuiseksi ivan aiheeksi . Jokainen, joka

que passar por ela se espantará e meneará a cabeça.

kulkee sen kautta, kauhistuu ja pudistaa päätään.

17 Com vento oriental os espalharei diante do inimigo; mostrar-lhes-ei as costas e não o rosto, no dia da sua calamidade.

17Kuin itätuuli minä hajotan heidät vihollisen edessä. Selkäni minä näytän heille, en kasvojani heidän onnettomuutensa päivänä.”

O profeta ora contra seus inimigos

18 Então, disseram: Vinde, e forjemos projetos contra Jeremias; porquanto não há de faltar a lei ao sacerdote, nem o conselho ao sábio, nem a palavra ao profeta; vinde, firamo-lo com a língua e não atendamos a nenhuma das suas palavras.

Profeetta pyytää kostoa vainoojilleen

18Jotkut sanoivat: ”Tulkaa, pitäkäämme neuvoa Jeremiaa vastaan, sillä ei opetus katoa papilta, ei neuvo viisaalta eikä sana profeetalta. Tulkaa, lyödään hänet sanoilla. Ei meidän tarvitse kuunnella hänen puheitaan.”

19 Olha para mim, SENHOR, e ouve a voz dos que contendem comigo.

19Kuuntele sinä, Herra , minua ja kuule, mitä vastustajani puhuvat.

20 Acaso, pagar-se-á mal por bem? Pois abriram uma cova para a minha alma. Lembra-te de que eu compareci à tua presença, para interceder pelo seu bem-estar, para desviar deles a tua indignação.

20 Näinkö palkitaan hyvä pahalla? Hehän ovat kaivaneet kuopan surmatakseen minut. Muista, kuinka minä olen seisonut sinun edessäsi ja puhunut hyvää heidän puolestaan, että vihasi kääntyisi heistä pois.

21 Portanto, entrega seus filhos à fome e ao poder da espada; sejam suas mulheres roubadas dos filhos e fiquem viúvas; seus maridos sejam mortos de peste, e os seus jovens, feridos à espada na peleja.

21Jätä siis heidän lapsensa nääntymään nälkään ja anna heidät miekan ruuaksi. Tulkoot heidän vaimonsa lapsettomiksi ja leskiksi, miehet kuolkoot ruttoon, ja nuorukaiset kaatukoot sodassa miekkaan.

22 Ouça-se o clamor de suas casas, quando trouxeres bandos sobre eles de repente. Porquanto abriram cova para prender-me e puseram armadilha aos meus pés.

22 Kuulukoon heidän taloistaan avunhuuto, kun sinä äkkiä tuot heidän kimppuunsa rosvojoukon. He ovat kaivaneet kuopan pyydystääkseen minut ja virittäneet salaa ansoja minun tielleni.

23 Mas tu, ó SENHOR, sabes todo o seu conselho contra mim para matar-me; não lhes perdoes a iniqüidade, nem lhes apagues o pecado de diante da tua face;

23 Sinä, Herra , tiedät, kuinka he pitävät neuvoa tappaakseen minut. Älä anna anteeksi heidän rikostaan äläkä pyyhi pois heidän syntiään kasvojesi edestä.

mas sejam derribados diante de ti; age contra eles no tempo da tua ira.

Jeremias 19

A botija quebrada

[1] Assim diz o SENHOR: Vai, compra uma botija de oleiro e leva contigo alguns dos anciãos do povo e dos anciãos dos sacerdotes;

[2] sai ao vale do filho de Hinom, que está à entrada da Porta do Oleiro, e apregoa ali as palavras que eu te disser;

[3] e dize: Ouvi a palavra do SENHOR, ó reis de Judá e moradores de Jerusalém. Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Eis que trarei mal sobre este lugar, e quem quer que dele ouvir retinir-lhe-ão os ouvidos.

[4] Porquanto me deixaram e profanaram este lugar, queimando nele incenso a outros deuses, que nunca conheceram, nem eles, nem seus pais, nem os reis de Judá; e encheram este lugar de sangue de inocentes;

[5] e edificaram os altos de Baal, para queimarem os seus filhos no fogo em holocaustos a Baal, o que nunca lhes ordenei, nem falei, nem me passou pela mente.

[6] Por isso, eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que este lugar já não se chamará Tofete, nem vale do filho de Hinom, mas o vale da Matança.

[7] Porque dissiparei o conselho de Judá e de Jerusalém neste lugar e os farei cair à

Kaatukoot he sinun kasvojesi edessä – tee tämä heille vihasi aikana.

Jeremia 19

Saviruukku särjetään Ben-Hinnomin laaksossa

[1] Herrasanoi näin: ”Mene, osta ruukku savenvalajalta, ota mukaasi kansan ja pappien vanhimpia

[2] ja lähde Ben-Hinnomin laaksoon, joka on Sirpaleportin edustalla. Julista siellä sanat, jotka minä sinulle puhun.

[3] Sano: Kuulkaa Herran sana, te Juudan kuninkaat ja Jerusalemin asukkaat: Näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: Katso, minä tuotan tälle paikalle sellaisen onnettomuuden, että jokaisen siitä kuulevan korvat soivat.

[4]Tämä tapahtuu, koska he ovat hylänneet minut. He ovat saastuttaneet tämän paikan ja polttaneet täällä uhreja muille jumalille, joita eivät he, eivät heidän isänsä eivätkä Juudan kuninkaat ole tunteneet. He ovat täyttäneet tämän paikan viattomien verellä.

[5] He ovat rakentaneet Baalin uhrikukkuloita ja polttaneet lapsiaan polttouhreina Baalille. Sellaisesta minä en ole antanut käskyä enkä puhunut, eikä se ole tullut mieleenikään.

[6]Sen tähden, katso, päivät tulevat, sanoo Herra , jolloin tätä paikkaa ei enää sanota Toofetiksi eikä Ben-Hinnomin laaksoksi vaan Murhalaaksoksi.

[7] Minä teen tyhjäksi Juudan ja Jerusalemin asukkaiden suunnitelmat

espada diante de seus inimigos e pela mão dos que procuram tirar-lhes a vida; e darei o seu cadáver por pasto às aves dos céus e aos animais da terra.

tässä paikassa ja annan heidän kaatua miekkaan vihollistensa edessä. Minä annan heidän joutua niiden käsiin, jotka tavoittelevat heidän henkeään, ja heidän ruumiinsa minä annan ruuaksi taivaan linnuille ja maan eläimille.

8 Porei esta cidade por espanto e objeto de assobios; todo aquele que passar por ela se espantará e assobiará, por causa de todas as suas pragas.

8Minä teen tämän kaupungin autioksi ja ivallisen vihellyksen aiheeksi. Jokainen, joka kulkee sen ohi, tyrmistyy ja viheltää kaikkien sen vitsausten tähden.

9 Fá-los-ei comer as carnes de seus filhos e as carnes de suas filhas, e cada um comerá a carne do seu próximo, no cerco e na angústia em que os apertarão os seus inimigos e os que buscam tirar-lhes a vida.

9Minä panen heidät syömään poikiensa ja tyttäriensä lihaa. He syövät toinen toisensa lihaa ollessaan piiritettyinä ja ahdingossa, kun heidän vihollisensa, jotka tavoittelevat heidän henkeään, ahdistavat heitä.

10 Então, quebrarás a botija à vista dos homens que foram contigo

10Särje ruukku niiden miesten nähden, jotka ovat tulleet kanssasi,

11 e lhes dirás: Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Deste modo quebrarei eu este povo e esta cidade, como se quebra o vaso do oleiro, que não pode mais refazer-se, e os enterrarão em Tofete, porque não haverá outro lugar para os enterrar.

11 ja sano heille: Näin sanoo Herra Sebaot: Näin minä särjen tämän kansan ja tämän kaupungin. Ne särjetään niin kuin savenvalajan astia, jota ei enää voi korjata. Kuolleita haudataan Toofetiin, kun muualla ei ole tilaa.

12 Assim farei a este lugar, diz o SENHOR, e aos seus moradores; e farei desta cidade um Tofete.

12Näin minä teen tälle paikalle ja sen asukkaille, sanoo Herra : minä teen tästä kaupungista Toofetin kaltaisen.

13 As casas de Jerusalém e as casas dos reis de Judá serão imundas como o lugar de Tofete; também todas as casas sobre cujos terraços queimaram incenso a todo o exército dos céus e ofereceram libações a outros deuses.

13 Jerusalemin taloista ja Juudan kuninkaiden taloista tulee Toofetin kaltaisia – saastaisia tulee kaikista taloista, joiden katoilla on uhrattu suitsuketta kaikelle taivaan joukolle ja vuodatettu juomauhreja muille jumalille.”

Jeremia joutuu jalkapuuhun

14 Voltando, pois, Jeremias de Tofete, lugar para onde o enviara o SENHOR a

14Palattuaan Toofetista, jonne Herra oli lähettänyt hänet profetoimaan, Jeremia

profetizar, se pôs em pé no átrio da Casa do SENHOR e disse a todo o povo:

15 Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Eis que trarei sobre esta cidade e sobre todas as suas vilas todo o mal que pronunciei contra ela, porque endureceram a cerviz, para não ouvirem as minhas palavras.

asettui seisomaan Herran huoneen esipihaan ja sanoi kaikelle kansalle:

15”Näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: Katso, minä tuotan tälle kaupungille ja kaikille sen tytärkaupungeille kaiken onnettomuuden, jolla minä olen sitä uhannut, koska he ovat olleet niskureita eivätkä ole kuunnelleet minun sanojani.”

Jeremias 20

Amaldiçoado Pasur, que meteu o profeta no tronco

1 Pasur, filho do sacerdote Imer, que era presidente na Casa do SENHOR, ouviu a Jeremias profetizando estas coisas.

2 Então, feriu Pasur ao profeta Jeremias e o meteu no tronco que estava na porta superior de Benjamim, na Casa do SENHOR. No dia seguinte, Pasur tirou a Jeremias do tronco.

3 Então, lhe disse Jeremias: O SENHOR já não te chama Pasur, e sim Terror-Por-Todos-Os-Lados.

4 Pois assim diz o SENHOR: Eis que te farei ser terror para ti mesmo e para todos os teus amigos; estes cairão à espada de seus inimigos, e teus olhos o verão; todo o Judá entregarei nas mãos do rei da Babilônia; este os levará presos à Babilônia e feri-los-á à espada.

5 Também entregarei toda a riqueza desta cidade, todo o fruto do seu trabalho e

Jeremia 20

1Pappi Pashur, Immerin poika, Herran temppelin ylivalvoja, kuuli Jeremian profetoivan nämä sanat.

2Silloin Pashur löi profeetta Jeremiaa ja pani hänet jalkapuuhun, joka oli Herran temppeliin kuuluvassa Benjaminin yläportissa.

3Kun Pashur seuraavana päivänä päästi Jeremian jalkapuusta, Jeremia sanoi hänelle: ” Herra ei enää kutsu sinua nimellä Pashur vaan nimellä Maagor-Missaabib .

4Sillä näin sanoo Herra : ’Katso, minä teen sinut kauhuksi sekä itsellesi että kaikille ystävillesi. He kaatuvat vihollistensa miekkaan sinun silmiesi nähden. Koko Juudan minä annan Baabelin kuninkaan käsiin, ja hän vie heidät Baabeliin pakkosiirtolaisuuteen ja surmaa heitä miekalla.

5 Minä annan heidän vihollistensa käsiin kaikki tämän kaupungin rikkaudet:

todas as suas coisas preciosas; sim, todos os tesouros dos reis de Judá entregarei nas mãos de seus inimigos, os quais hão de saqueá-los, tomá-los e levá-los à Babilônia.

kaiken, mistä se on nähnyt vaivaa, kaikki sen kalleudet ja kaikki Juudan kuninkaiden aarteet. Nämä ryöstävät ne ja vievät Baabeliin.

6 E tu, Pasur, e todos os moradores da tua casa ireis para o cativeiro; irás à Babilônia, onde morrerás e serás sepultado, tu e todos os teus amigos, aos quais profetizaste falsamente.

6Ja sinä, Pashur, ja kaikki talosi asukkaat, te vaellatte vankeuteen. Baabeliin sinä menet ja sinne sinä kuolet. Sinne haudataan sinut ja kaikki ystäväsi, joille olet profetoinut valhetta.'"

O lamento do profeta

Jeremia valittaa kutsumustaan

7 Persuadiste-me, ó SENHOR, e persuadido fiquei; mais forte foste do que eu e prevaleceste; sirvo de escárnio todo o dia; cada um deles zomba de mim.

7"Sinä olet taivutellut minua, Herra , ja minä olen taipunut. Sinä olet tarttunut minuun ja olet voittanut. Minä olen ollut naurun aiheena kaiket päivät, kaikki pilkkaavat minua.

8 Porque, sempre que falo, tenho de gritar e clamar: Violência e destruição! Porque a palavra do SENHOR se me tornou um opróbrio e ludíbrio todo o dia.

8Sillä niin usein kuin minä puhun, minun täytyy huutaa, kuuluttaa väkivaltaa ja sortoa. Herran sana on tuonut minulle häväistystä ja alituista pilkkaa."

9 Quando pensei: não me lembrarei dele e já não falarei no seu nome, então, isso me foi no coração como fogo ardente, encerrado nos meus ossos; já desfaleço de sofrer e não posso mais.

9 Niinpä minä sanoin: "En tahdo muistella häntä enkä enää puhua hänen nimessään." Mutta sisälläni luihini suljettuna oli kuin polttava tuli. Väsyksiin asti minä koetin sitä pidättää, mutta en voinut.

10 Porque ouvi a murmuração de muitos: Há terror por todos os lados! Denunciai, e o denunciaremos! Todos os meus íntimos amigos que aguardam de mim que eu tropece dizem: Bem pode ser que se deixe persuadir; então, prevaleceremos contra ele e dele nos vingaremos.

10 Minä olen kuullut monien parjaavan: "Kauhua kaikkialla!" "Ilmoittakaa siitä, annetaan hänet ilmi!" Kaikki ystävänikin tarkkaavat, milloin kompastuisin. "Ehkä hän antaa viekoitella itsensä, ja niin me voitamme hänet ja voimme kostaa hänelle."

11 Mas o SENHOR está comigo como um poderoso guerreiro; por isso, tropeçarão os meus perseguidores e não prevalecerão; serão sobremodo envergonhados; e,

11Mutta Herra on minun kanssani kuin väkevä sankari. Sen tähden vainoojani kompastuvat eivätkä mahda mitään. He saavat osakseen suuren häpeän, koska

porque não se houveram sabiamente, sofrerão afronta perpétua, que jamais se esquecerá.

heillä ei ole ymmärrystä, ikuisen pilkan, joka ei unohdu.

12 Tu, pois, ó SENHOR dos Exércitos, que provas o justo e esquadrinhas os afetos e o coração, permite veja eu a tua vingança contra eles, pois te confiei a minha causa.

12 HerraSebaot, sinä joka tutkit vanhurskaan ja näet sydämen ja mielen , salli minun nähdä, että kostat heille, sillä sinun huomaasi minä olen jättänyt asiani.

13 Cantai ao SENHOR, louvai ao SENHOR; pois livrou a alma do necessitado das mãos dos malfeitores.

13Laulakaa Herralle , ylistäkää Herraa, sillä hän pelastaa köyhän pahantekijöiden käsistä.

Jeremias amaldiçoa o dia de seu nascimento

Jeremia kiroaa syntymäpäivänsä

14 Maldito o dia em que nasci! Não seja bendito o dia em que me deu à luz minha mãe!

14Kirottu olkoon se päivä, jona minä synnyin, päivä, jona äitini minut synnytti, älköön se olko siunattu!

15 Maldito o homem que deu as novas a meu pai, dizendo: Nasceu-te um filho!, alegrando-o com isso grandemente.

15Kirottu se mies, joka toi isälleni ilosanoman: ”Sinulle on syntynyt poikalapsi.” Hän tuotti isälleni suuren ilon.

16 Seja esse homem como as cidades que o SENHOR, sem ter compaixão, destruiu; ouça ele clamor pela manhã e ao meio-dia, alarido.

16 Käyköön sen miehen niin kuin niiden kaupunkien, jotka Herra kukisti armoa antamatta. Kuulkoon hän avunhuudon aamulla ja sotahuudon keskipäivällä,

17 Por que não me matou Deus no ventre materno? Por que minha mãe não foi minha sepultura? Ou não permaneceu grávida perpetuamente?

17koska ei surmannut minua kohtuun. Silloin äitini olisi ollut hautani ja hänen raskautensa olisi kestänyt ikuisesti.

18 Por que saí do ventre materno tão-somente para ver trabalho e tristeza e para que se consumam de vergonha os meus dias?

18 Miksi olen tullut ulos kohdusta näkemään tuskaa ja vaivaa? Minun päiväni päättyvät häpeässä.

Jeremias 21

Predita a destruição de Jerusalém por Nabucodonosor

1 Palavra que veio a Jeremias da parte do SENHOR, quando o rei Zedequias lhe enviou Pasur, filho de Malquias, e o

Jeremia 21

Profetia Jerusalemin tuhosta

1Sana, joka tuli Jeremialle Herralta , kun kuningas Sidkia lähetti hänen luokseen

sacerdote Sofonias, filho de Maaséias, dizendo:

2 Pergunta agora por nós ao SENHOR, por que Nabucodonosor, rei da Babilônia, guerreia contra nós; bem pode ser que o SENHOR nos trate segundo todas as suas maravilhas e o faça retirar-se de nós.

3 Então, Jeremias lhes disse: Assim direis a Zedequias:

4 Assim diz o SENHOR, o Deus de Israel: Eis que farei retroceder as armas de guerra que estão nas vossas mãos, com que vós pelejais fora dos muros contra o rei da Babilônia e contra os caldeus, que vos oprimem; tais armas, eu as ajuntarei no meio desta cidade.

5 Pelejarei eu mesmo contra vós outros com braço estendido e mão poderosa, com ira, com indignação e grande furor.

6 Ferirei os habitantes desta cidade, tanto os homens como os animais; de grande pestilência morrerão.

7 Depois disto, diz o SENHOR, entregarei Zedequias, rei de Judá, e seus servos, e o povo, e quantos desta cidade restarem da pestilência, da espada e da fome na mão de Nabucodonosor, rei da Babilônia, na de seus inimigos e na dos que procuram tirar-lhes a vida; feri-los-á a fio de espada; não os poupará, não se compadecerá, nem terá misericórdia.

Pashurin, Malkian pojan, ja pappi Sefanjan, Maasejan pojan, sanomaan:

2 ”Kysy puolestamme neuvoa Herralta , sillä Nebukadnessar , Baabelin kuningas, sotii meitä vastaan. Ehkäpä Herra tekee meille ihmeen, kaikkien muiden ihmeittensä vertaisen, niin että vihollinen lähtee pois meidän kimpustamme.”

3 Jeremia vastasi heille: ”Sanokaa Sidkialle:

4 Näin sanoo Herra , Israelin Jumala: Katso, minä käännän teitä itseänne vastaan teidän käsissänne olevat sota-aseet, joilla te taistelette Baabelin kuningasta ja kaldealaisia vastaan. He piirittävät teitä nyt muurin ulkopuolella, mutta minä kokoan heidät tämän kaupungin keskelle.

5 Minä itse sodin teitä vastaan ojennetulla kädellä ja voimallisella käsivarrella, vihassa, kiivaudessa ja suuressa suuttumuksessa.

6 Minä lyön vitsauksella tämän kaupungin asukkaita, ihmisiä ja eläimiä, ja he kuolevat kauheaan ruttoon.

7 Sen jälkeen, sanoo Herra , minä luovutan Juudan kuninkaan Sidkian, hänen palvelijansa sekä kansan, joka on tähän kaupunkiin jäänyt jäljelle rutolta, miekalta ja nälältä, Nebukadnessarin, Baabelin kuninkaan, käsiin. He joutuvat vihollistensa käsiin, niiden, jotka tavoittelevat heidän henkeään. Nebukadnessar surmaa heidät miekalla; hän ei säästä heitä, ei sääli eikä armahda.

8 A este povo dirás: Assim diz o SENHOR: Eis que ponho diante de vós o caminho da vida e o caminho da morte.

9 O que ficar nesta cidade há de morrer à espada, ou à fome, ou de peste; mas o que sair e render-se aos caldeus, que vos cercam, viverá, e a vida lhe será como despojo.

10 Pois voltei o rosto contra esta cidade, para mal e não para bem, diz o SENHOR; ela será entregue nas mãos do rei da Babilônia, e este a queimará.

11 À casa do rei de Judá dirás: Ouvi a palavra do SENHOR!

12 Ó casa de Davi, assim diz o SENHOR: Julgai pela manhã justamente e livrai o oprimido das mãos do opressor; para que não seja o meu furor como fogo e se acenda, sem que haja quem o apague, por causa da maldade das vossas ações.

13 Eis que eu sou contra ti, ó Moradora do vale, ó Rocha da campina, diz o SENHOR; contra vós outros que dizeis: Quem descerá contra nós? Ou: Quem entrará nas nossas moradas?

14 Castigar-vos-ei segundo o fruto das vossas ações, diz o SENHOR; acenderei fogo na cidade, qual bosque, o qual devorará todos os seus arredores.

Jeremias 22

Profecia contra a casa real de Judá

8Sinun on sanottava tälle kansalle: Näin sanoo Herra : Minä asetan nyt teidän eteenne elämän tien ja kuoleman tien.

9Jokainen, joka jää tähän kaupunkiin, kuolee miekkaan, nälkään tai ruttoon. Mutta se, joka lähtee ulos ja antautuu teitä piirittäville kaldealaisille, saa elää ja pitää henkensä saaliinaan,

10sillä minä olen kääntänyt kasvoni tätä kaupunkia kohti sen onnettomuudeksi, ei onneksi, sanoo Herra . Se annetaan Baabelin kuninkaan käsiin, ja hän polttaa sen.”

Varoitus Juudan kuningashuoneelle

11”Sano Juudan kuningashuoneelle: Kuulkaa Herran sana,

12 Daavidin huone! Näin sanoo Herra : Tuomitkaa joka aamu oikeudenmukaisesti ja pelastakaa ryöstetty sortajan kädestä. Muutoin minun vihani syttyy kuin tuli ja palaa teidän tekojenne pahuuden tähden, eikä kukaan voi sitä sammuttaa.

13Katso, minä käyn sinun kimppuusi, sinä laakson asujatar, sinä tasangon kalliolinna, sanoo Herra . Kuulkaa te, jotka sanotte: ’Kuka voi hyökätä meitä vastaan, kuka tunkeutua asuntoihimme?’

14 Minä rankaisen teitä teidän tekojenne hedelmän mukaan, sanoo Herra . Minä sytytän tuleen kaupunkinne metsän, ja tuli polttaa kaiken sen ympäriltä.”

Jeremia 22

[1] Assim diz o SENHOR: Desce à casa do rei de Judá, e anuncia ali esta palavra,

[1]Näin sanoo Herra : ”Mene Juudan kuninkaan linnaan ja julista siellä tämä sana:

[2] e dize: Ouve a palavra do SENHOR, ó rei de Judá, que te assentas no trono de Davi, tu, os teus servos e o teu povo, que entrais por estas portas.

[2] Kuulkaa Herran sana, sinä Juudan kuningas, joka istut Daavidin valtaistuimella, ja sinun palvelijasi ja kansasi, jotka kuljette näistä porteista!

[3] Assim diz o SENHOR: Executai o direito e a justiça e livrai o oprimido das mãos do opressor; não oprimais ao estrangeiro, nem ao órfão, nem à viúva; não façais violência, nem derrameis sangue inocente neste lugar.

[3]Näin sanoo Herra : Tehkää, mitä oikeus ja vanhurskaus vaatii, ja pelastakaa ryöstetty sortajan käsistä. Älkää tehkö vääryyttä ja väkivaltaa muukalaiselle, orvolle tai leskelle älkääkä vuodattako tässä paikassa viatonta verta.

[4] Porque, se, deveras, cumprirdes esta palavra, entrarão pelas portas desta casa os reis que se assentarão no trono de Davi, em carros e montados em cavalos, eles, os seus servos e o seu povo.

[4] Sillä jos te todella teette tämän sanan mukaan, niin tämän linnan porteista tulee vaunuilla ja hevosilla ajaen kuninkaita, jotka istuvat Daavidin valtaistuimella, kuninkaita, joilla on mukanaan palvelijansa ja kansansa.

[5] Mas, se não derdes ouvidos a estas palavras, juro por mim mesmo, diz o SENHOR, que esta casa se tornará em desolação.

[5]Mutta jos te ette kuule näitä sanoja, niin minä vannon itseni kautta, sanoo Herra , että tästä linnasta tulee raunio.

[6] Porque assim diz o SENHOR acerca da casa do rei de Judá: Tu és para mim Gileade e a cabeça do Líbano; mas certamente farei de ti um deserto e cidades desabitadas.

[6]Näin sanoo Herra Juudan kuningashuoneesta: Vaikka sinä olisit minulle kuin Gilead, kuin Libanonin huippu, niin minä totisesti teen sinusta autiomaan, teen kaupunkisi asumattomiksi.

[7] Designarei contra ti destruidores, cada um com as suas armas; cortarão os teus cedros escolhidos e lançá-los-ão no fogo.

[7] Minä vihin tuhoojat sinua vastaan, miehet ja aseet. He hakkaavat maahan sinun valiosetrisi ja heittävät ne tuleen.

[8] Muitas nações passarão por esta cidade, e dirá cada um ao seu companheiro: Por

[8]Monet kansat kulkevat silloin tämän kaupungin ohi ja kysyvät toisiltaan:

que procedeu o SENHOR assim com esta grande cidade?

[9] Então, se lhes responderá: Porque deixaram a aliança do SENHOR, seu Deus, e adoraram a outros deuses, e os serviram.

Contra Salum, rei de Judá

[10] Não choreis o morto, nem o lastimeis; chorai amargamente aquele que sai; porque nunca mais tornará, nem verá a terra onde nasceu.

[11] Porque assim diz o SENHOR acerca de Salum, filho de Josias, rei de Judá, que reinou em lugar de Josias, seu pai, e que saiu deste lugar: Jamais tornará para ali.

[12] Mas no lugar para onde o levaram cativo morrerá e nunca mais verá esta terra.

Contra Jeoaquim, rei de Judá

[13] Ai daquele que edifica a sua casa com injustiça e os seus aposentos, sem direito! Que se vale do serviço do seu próximo, sem paga, e não lhe dá o salário;

[14] que diz: Edificarei para mim casa espaçosa e largos aposentos, e lhe abre janelas, e forra-a de cedros, e a pinta de vermelhão.

[15] Reinarás tu, só porque rivalizas com outro em cedro? Acaso, teu pai não comeu, e bebeu, e não exercitou o juízo e a justiça? Por isso, tudo lhe sucedeu bem.

[16] Julgou a causa do aflito e do necessitado; por isso, tudo lhe ia bem.

’Miksi Herra on tehnyt näin tälle suurelle kaupungille?’

[9]Siihen vastataan: ’Siksi, että he hylkäsivät Herran , Jumalansa, liiton, palvoivat muita jumalia ja palvelivat niitä.’”

Profetia Sallumista

[10]”Älkää itkekö kuollutta, älkää häntä surko. Itkekää häntä, jonka täytyy lähteä pois, sillä hän ei saa enää palata eikä nähdä synnyinmaataan.

[11] Sillä näin sanoo Herra Sallumista , Joosian pojasta, Juudan kuninkaasta, joka tuli kuninkaaksi isänsä Joosian tilalle ja joka on lähtenyt pois tästä paikasta: Hän ei enää palaa tänne,

[12]vaan hän kuolee siellä, minne hänet on viety vangiksi. Tätä maata hän ei enää näe.”

Profetia Joojakimista

[13]”Voi sitä, joka rakentaa talonsa vääryydellä ja yläsalinsa ilman oikeutta, joka teettää työtä ilmaiseksi lähimmäisellään eikä anna hänelle hänen palkkaansa,

[14]vaan sanoo: ’Minä rakennan itselleni tilavan talon ja avarat yläsalit.’ Hän hakkauttaa taloon ikkunat, laudoittaa sen setripuulla ja maalauttaa punavärillä.

[15] Siksikö sinä olet kuningas, että sinulla on into setripuuhun? Eikö isäsikin syönyt ja juonut, ja kuitenkin hän toimi oikein ja vanhurskaasti? Niinpä hänen kävi hyvin.

[16]Hän hankki oikeuden kurjalle ja köyhälle, ja silloin kaikki oli hyvin. Eikö

Porventura, não é isso conhecer-me? – diz o SENHOR.

[17] Mas os teus olhos e o teu coração não atentam senão para a tua ganância, e para derramar o sangue inocente, e para levar a efeito a violência e a extorsão.

[18] Portanto, assim diz o SENHOR acerca de Jeoaquim, filho de Josias, rei de Judá: Não o lamentarão, dizendo: Ai, meu irmão! Ou: Ai, minha irmã! Nem o lamentarão, dizendo: Ai, senhor! Ou: Ai, sua glória!

[19] Como se sepulta um jumento, assim o sepultarão; arrastá-lo-ão e o lançarão para bem longe, para fora das portas de Jerusalém.

[20] Sobe ao Líbano, ó Jerusalém, e clama; ergue a voz em Basã e clama desde Abarim, porque estão esmagados todos os teus amantes.

[21] Falei contigo na tua prosperidade, mas tu disseste: Não ouvirei. Tem sido este o teu caminho, desde a tua mocidade, pois nunca deste ouvidos à minha voz.

[22] O vento apascentará todos os teus pastores, e os teus amantes irão para o cativeiro; então, certamente ficarás envergonhada e confundida, por causa de toda a tua maldade.

[23] Ó tu que habitas no Líbano e fazes o teu ninho nos cedros! Como gemerás quando te vierem as dores e as angústias como da que está de parto!

Contra Jeconias, rei de Judá

juuri tämä ole minun tuntemistani, sanoo Herra ?

[17] Mutta sinun silmäsi ja sydämesi tavoittelevat vain väärää voittoa, viattoman veren vuodattamista ja väkivallan ja sorron harjoittamista.

[18] Sen tähden, näin sanoo Herra Juudan kuninkaasta Joojakimista, Joosian pojasta: Hänelle ei pidetä valittajaisia eikä sanota: 'Voi veljeni! Voi sisareni!' Kukaan ei häntä valita eikä huuda: 'Voi herraamme, voi hänen loistoaan!'

[19] Hänet haudataan niin kuin aasi, raahataan pois ja viskataan Jerusalemin porttien ulkopuolelle."

Jerusalem ei tahtonut kuulla Herran ääntä

[20] "Nouse Libanonille ja huuda, korota äänesi Baasanissa, huuda Abarimin vuorilta, sillä kaikki sinun rakastajasi on murskattu.

[21] Minä puhuin sinulle menestyksesi päivinä, mutta sinä vastasit: 'En tahdo kuulla.' Tämä on ollut sinun tapasi nuoruudestasi asti, sinä et ole kuunnellut minun ääntäni.

[22] Tuuli vie mennessään kaikki sinun paimenesi, ja rakastajiesi on mentävä vankeuteen. Silloin sinä joudut häpeän ja pilkan alaiseksi kaiken pahuutesi tähden.

[23] Sinä, joka asut Libanonilla, olet rakentanut pesäsi setripuihin: kuinka voihkitkaan, kun sinulle tulevat tuskat kuin synnyttäjän kouristukset!"

Profetia Konjasta

[24] Tão certo como eu vivo, diz o SENHOR, ainda que Jeconias, filho de Jeoaquim, rei de Judá, fosse o anel do selo da minha mão direita, eu dali o arrancaria.

[24]”Niin totta kuin minä elän, sanoo Herra : vaikka sinä, Konja , Joojakimin poika, Juudan kuningas, olisit sinettisormus minun oikeassa kädessäni, minä repäisisin sinut siitäkin irti.

[25] Entregar-te-ei, ó rei, nas mãos dos que procuram tirar-te a vida e nas mãos daqueles a quem temes, a saber, nas mãos de Nabucodonosor, rei da Babilônia, e nas mãos dos caldeus.

[25]Minä annan sinut niiden käsiin, jotka tavoittelevat henkeäsi ja joiden vuoksi olet kauhuissasi: Nebukadnessarin, Baabelin kuninkaan, ja kaldealaisten käsiin.

[26] Lançar-te-ei a ti e a tua mãe, que te deu à luz, para outra terra, em que não nasceste; e ali morrereis.

[26]Minä heitän sinut ja äitisi, joka on sinut synnyttänyt, toiseen maahan, jossa te ette ole syntyneet, ja sinne te kuolette.

[27] Mas à terra da qual eles têm saudades, a ela não tornarão.

[27]Tähän maahan, jonne teidän sielunne ikävöi, te ette enää voi palata.

[28] Acaso, é este Jeconias homem vil, coisa quebrada ou objeto de que ninguém se agrada? Por que foram lançados fora, ele e os seus filhos, e arrojados para a terra que não conhecem?

[28]Onko tämä mies, Konja, inhottava, rikottu astia, kenellekään kelpaamaton kapine? Miksi hänet ja hänen jälkeläisensä on heitetty pois, viskattu maahan, jota he eivät tunne?

[29] Ó terra, terra, terra! Ouve a palavra do SENHOR!

[29]Maa, maa, maa! Kuule Herran sana!

[30] Assim diz o SENHOR: Registrai este como se não tivera filhos; homem que não prosperará nos seus dias, e nenhum dos seus filhos prosperará, para se assentar no trono de Davi e ainda reinar em Judá.

[30] Näin sanoo Herra : Merkitkää tämä mies lapsettomaksi, mieheksi, joka ei menesty koko elinaikanaan. Ei myöskään kukaan hänen jälkeläisistään menesty, niin että istuisi Daavidin valtaistuimella ja hallitsisi vielä Juudaa.”

Jeremias 23

Profecia contra os maus pastores

[1] Ai dos pastores que destroem e dispersam as ovelhas do meu pasto! – diz o SENHOR.

[2] Portanto, assim diz o SENHOR, o Deus de Israel, contra os pastores que

Jeremia 23

Pahat paimenet ovat hajottaneet lauman

[1]”Voi paimenia, jotka tuhoavat ja ajavat hajalle minun laitumeni lampaat, sanoo Herra .

[2]Sen tähden, näin sanoo Herra , Israelin Jumala, paimenista, jotka kaitsevat minun

apascentam o meu povo: Vós dispersastes as minhas ovelhas, e as afugentastes, e delas não cuidastes; mas eu cuidarei em vos castigar a maldade das vossas ações, diz o SENHOR.

3 Eu mesmo recolherei o restante das minhas ovelhas, de todas as terras para onde as tiver afugentado, e as farei voltar aos seus apriscos; serão fecundas e se multiplicarão.

4 Levantarei sobre elas pastores que as apascentem, e elas jamais temerão, nem se espantarão; nem uma delas faltará, diz o SENHOR.

Profecia sobre o Renovo de Davi

Jeremias 33.14-16

5 Eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que levantarei a Davi um Renovo justo; e, rei que é, reinará, e agirá sabiamente, e executará o juízo e a justiça na terra.

6 Nos seus dias, Judá será salvo, e Israel habitará seguro; será este o seu nome, com que será chamado: SENHOR, Justiça Nossa.

7 Portanto, eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que nunca mais dirão: Tão certo como vive o SENHOR, que fez subir os filhos de Israel da terra do Egito;

8 mas: Tão certo como vive o SENHOR, que fez subir, que trouxe a descendência da casa de Israel da terra do Norte e de todas as terras para onde os tinha arrojado; e habitarão na sua terra.

Contra os falsos profetas

kansaani: Te olette hajottaneet minun laumani, karkottaneet lampaat pois ettekä ole pitäneet niistä huolta. Katso, minä pidän huolen teidän pahojen tekojenne rankaisemisesta, sanoo Herra .

3 Minä kokoan laumani jäännöksen kaikista maista, joihin olen lampaani karkottanut. Minä tuon ne takaisin laitumelleen, ja niistä tulee hedelmällisiä, ja ne lisääntyvät.

4 Minä herätän heille paimenia, jotka kaitsevat heitä. He eivät enää pelkää eivätkä ole kauhuissaan, eikä yhtäkään heistä tule puuttumaan, sanoo Herra .”

Daavidin vanhurskas vesa

5 ”Katso, päivät tulevat, sanoo Herra , jolloin minä herätän Daavidille vanhurskaan vesan. Hän hallitsee kuninkaana ja menestyy, hän toteuttaa oikeuden ja vanhurskauden maassa.

6 Hänen päivinään Juuda pelastuu ja Israel asuu turvassa. Ja tämä on hänen nimensä, jolla häntä kutsutaan: ’ Herra , meidän vanhurskautemme’.

7 Sen tähden Herra sanoo: Katso, päivät tulevat, jolloin ei enää sanota: ’Niin totta kuin Herra elää, hän, joka toi israelilaiset pois Egyptin maasta’,

8 vaan: ’Niin totta kuin Herra elää, hän, joka johdatti Israelin heimon jälkeläiset tänne pohjoisesta maasta ja kaikista muista maista, joihin oli heidät karkottanut.’ Silloin he saavat jälleen asua omassa maassaan.”

Vääristä profeetoista

[9] Acerca dos profetas. O meu coração está quebrantado dentro de mim; todos os meus ossos estremecem; sou como homem embriagado e como homem vencido pelo vinho, por causa do SENHOR e por causa das suas santas palavras.

[9]Profeetoista: ”Sydämeni on murtunut rinnassani, kaikki luuni vapisevat. Herran ja hänen pyhien sanojensa vuoksi minä olen kuin juopunut, kuin mies, jonka viini on voittanut.

[10] Porque a terra está cheia de adúlteros e chora por causa da maldição divina; os pastos do deserto se secam; pois a carreira dos adúlteros é má, e a sua força não é reta.

[10] Maa on täynnä avionrikkojia, se murehtii kirouksen tähden, autiomaan laitumet kuivuvat. Kaikki he rientävät pahantekoon ja käyttävät voimansa vääryyteen.

[11] Pois estão contaminados, tanto o profeta como o sacerdote; até na minha casa achei a sua maldade, diz o SENHOR.

[11]He ovat jumalattomia, niin profeetta kuin pappikin. Omasta huoneestanikin minä olen löytänyt heidän pahuuttaan, sanoo Herra .

[12] Portanto, o caminho deles será como lugares escorregadios na escuridão; serão empurrados e cairão nele; porque trarei sobre eles calamidade, o ano mesmo em que os castigarei, diz o SENHOR.

[12] Sen tähden heidän tiensä on heille kuin liukas polku. Pimeässä he suistuvat ja kaatuvat polullaan, koska minä tuotan heille onnettomuuden heidän rangaistuksensa vuotena, sanoo Herra .

[13] Nos profetas de Samaria bem vi eu loucura; profetizavam da parte de Baal e faziam errar o meu povo de Israel.

[13]Samarian profeetoissa minä näin turmelusta: he ennustivat Baalin nimessä ja eksyttivät kansani Israelin.

[14] Mas nos profetas de Jerusalém vejo coisa horrenda; cometem adultérios, andam com falsidade e fortalecem as mãos dos malfeitores, para que não se convertam cada um da sua maldade; todos eles se tornaram para mim como Sodoma, e os moradores de Jerusalém, como Gomorra.

[14] Jerusalemin profeettojen joukossa minä näin kauhistavia tekoja: aviorikosta ja valheessa vaeltamista. He vahvistavat pahantekijöiden käsiä, ettei kukaan kääntyisi pois pahuudestaan. Kaikki he ovat minulle kuin sodomalaiset ja kaupungin asukkaat kuin gomorralaiset.

[15] Portanto, assim diz o SENHOR dos Exércitos acerca dos profetas: Eis que os alimentarei com absinto e lhes darei a beber água venenosa; porque dos profetas

[15]Sen tähden, näin sanoo Herra Sebaot näistä profeetoista: Katso, minä syötän heille koiruohoa ja juotan heille myrkkyvettä, sillä Jerusalemin

de Jerusalém se derramou a impiedade sobre toda a terra.

[16] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Não deis ouvidos às palavras dos profetas que entre vós profetizam e vos enchem de vãs esperanças; falam as visões do seu coração, não o que vem da boca do SENHOR.

[17] Dizem continuamente aos que me desprezam: O SENHOR disse: Paz tereis; e a qualquer que anda segundo a dureza do seu coração dizem: Não virá mal sobre vós.

[18] Porque quem esteve no conselho do SENHOR, e viu, e ouviu a sua palavra? Quem esteve atento à sua palavra e a ela atendeu?

[19] Eis a tempestade do SENHOR! O furor saiu, e um redemoinho tempestuou sobre a cabeça dos perversos.

[20] Não se desviará a ira do SENHOR, até que ele execute e cumpra os desígnios do seu coração; nos últimos dias, entendereis isso claramente.

[21] Não mandei esses profetas; todavia, eles foram correndo; não lhes falei a eles; contudo, profetizaram.

[22] Mas, se tivessem estado no meu conselho, então, teriam feito ouvir as minhas palavras ao meu povo e o teriam feito voltar do seu mau caminho e da maldade das suas ações.

[23] Acaso, sou Deus apenas de perto, diz o SENHOR, e não também de longe?

profeetoista on jumalattomuus levinnyt koko maahan.

[16]Näin sanoo Herra Sebaot: Älkää kuunnelko, mitä puhuvat nuo profeetat, jotka profetoivat teille ja täyttävät teidät turhilla toiveilla. Oman sydämensä näkyjä he puhuvat, eivät he profetoi Herran käskystä.

[17]He hokevat halveksijoilleni: ’ Herra on puhunut: Teillä on oleva rauha!’ Kaikille, jotka vaeltavat paatunein sydämin, he sanovat: ’Ei teitä kohtaa onnettomuus.’

[18]Mutta kuka on ollut mukana Herran neuvottelussa, nähnyt hänet ja kuullut hänen sanansa? Kuka on tarkkaan kuunnellut hänen sanojaan ja ymmärtänyt ne?

[19]Katso, Herran kiivas myrsky puhkeaa, pyörremyrsky riehuu jumalattomien pään päällä.

[20] Herranviha ei asetu, ennen kuin hän on täysin toteuttanut sydämensä ajatukset. Aikojen lopulla te sen hyvin ymmärrätte.

[21] Minä en ole lähettänyt noita profeettoja, mutta silti he juoksevat; minä en ole puhunut heille, mutta silti he profetoivat.

[22]Jos he olisivat olleet mukana minun neuvottelussani, he julistaisivat minun sanani kansalleni ja saisivat sen palaamaan pahalta tieltään ja pahoista teoistaan.

[23] Herra sanoo: Olenko minä Jumala vain läheltä, enkö ole Jumala myös kaukaa?

[24] Ocultar-se-ia alguém em esconderijos, de modo que eu não o veja? – diz o SENHOR; porventura, não encho eu os céus e a terra? – diz o SENHOR.

[25] Tenho ouvido o que dizem aqueles profetas, proclamando mentiras em meu nome, dizendo: Sonhei, sonhei.

[26] Até quando sucederá isso no coração dos profetas que proclamam mentiras, que proclamam só o engano do próprio coração?

[27] Os quais cuidam em fazer que o meu povo se esqueça do meu nome pelos seus sonhos que cada um conta ao seu companheiro, assim como seus pais se esqueceram do meu nome, por causa de Baal.

[28] O profeta que tem sonho conte-o como apenas sonho; mas aquele em quem está a minha palavra fale a minha palavra com verdade. Que tem a palha com o trigo? – diz o SENHOR.

[29] Não é a minha palavra fogo, diz o SENHOR, e martelo que esmiúça a penha?

[30] Portanto, eis que eu sou contra esses profetas, diz o SENHOR, que furtam as minhas palavras, cada um ao seu companheiro.

[31] Eis que eu sou contra esses profetas, diz o SENHOR, que pregam a sua própria palavra e afirmam: Ele disse.

[24] Voisiko joku piiloutua sellaiseen paikkaan, etten minä häntä näkisi? sanoo Herra . Enkö minä täytä taivasta ja maata? sanoo Herra .

[25]Minä olen kuullut, mitä julistavat nuo profeetat, jotka profetoivat minun nimessäni valhetta sanoen: 'Olen nähnyt unta, olen nähnyt unta!'

[26] Kuinka kauan tätä jatkuu? Mitä on mielessä noilla profeetoilla, jotka profetoivat valhetta ja oman sydämensä petosta?

[27] Aikovatko he unillaan, joita he kertovat toisilleen, saada kansani unohtamaan minun nimeni? Niinhän heidän isänsä unohtivat minun nimeni Baalin tähden.

[28]Se profeetta, jolla on uni, kertokoon unensa, mutta se, jolla on minun sanani, puhukoon sanani uskollisesti. Mitä tekemistä akanoilla on jyvien seassa? sanoo Herra .

[29] Eikö minun sanani ole kuin tuli, sanoo Herra, ja kuin moukari, joka murskaa kallion?

[30]Sen tähden, sanoo Herra , minä olen niitä profeettoja vastaan, jotka varastavat minun sanani toinen toiseltaan.

[31]Katso, minä olen niitä profeettoja vastaan, sanoo Herra , jotka ottavat sanan omalta kieleltään ja nimittävät sitä Herran sanaksi.

[32] Eis que eu sou contra os que profetizam sonhos mentirosos, diz o SENHOR, e os contam, e com as suas mentiras e leviandades fazem errar o meu povo; pois eu não os enviei, nem lhes dei ordem; e também proveito nenhum trouxeram a este povo, diz o SENHOR.

[32] Minä olen niitä vastaan, jotka profetoivat valheunien perusteella, kertovat niistä ja eksyttävät minun kansaani valheillaan ja kerskumisellaan. Minä en ole heitä lähettänyt enkä käskenyt, eikä heistä ole mitään apua tälle kansalle, sanoo Herra .”

Herran taakka

[33] Quando, pois, este povo te perguntar, ou qualquer profeta, ou sacerdote, dizendo: Qual é a sentença pesada do SENHOR? Então, lhe dirás: Vós sois o peso, e eu vos arrojarei, diz o SENHOR.

[33]”Kun tämä kansa tai profeetta tai pappi kysyy sinulta: ’Mikä on Herran ennustus’, niin sano heille: ’Mikä ennustus? Ja Herran vastaus on: Minä heitän teidät pois.’

[34] Quanto ao profeta, e ao sacerdote, e ao povo que disser: Sentença pesada do SENHOR, a esse homem eu castigarei e a sua casa.

[34] Jos profeetta, pappi tai joku kansasta sanoo: ’ Herran taakka’, minä vaadin hänet ja hänen perheensä siitä tilille.

[35] Antes, direis, cada um ao seu companheiro e cada um ao seu irmão: Que respondeu o SENHOR? Que falou o SENHOR?

[35] Kysykää toisiltanne näin: ’Mitä Herra on vastannut?’ tai ’Mitä Herra on puhunut?’

[36] Mas nunca mais fareis menção da sentença pesada do SENHOR; porque a cada um lhe servirá de sentença pesada a sua própria palavra; pois torceis as palavras do Deus vivo, do SENHOR dos Exércitos, o nosso Deus.

[36] Mutta älkää enää mainitko Herran taakkaa , sillä jokaiselle on tuleva taakaksi hänen oma sanansa. Tehän vääntelette elävän Jumalan, meidän Jumalamme, Herran Sebaotin, sanoja.

[37] Assim dirás ao profeta: Que te respondeu o SENHOR? Que falou o SENHOR?

[37] Näin teidän tulee kysyä profeetalta: ’Mitä Herra on sinulle vastannut ja mitä Herra on puhunut?’

[38] Mas, porque dizeis: Sentença pesada do SENHOR, assim o diz o SENHOR: Porque dizeis esta palavra: Sentença pesada do SENHOR (havendo-vos eu proibido de dizerdes esta palavra: Sentença pesada do SENHOR),

[38] Mutta jos te vielä puhutte Herran taakasta, niin Herra sanoo näin: Koska te käytätte tätä sanaa: ’ Herran taakka’, vaikka minä olen kieltänyt teitä sanomasta: ’ Herran taakka’,

[39] por isso, levantar-vos-ei e vos arrojarei da minha presença, a vós outros e à cidade que vos dei e a vossos pais.

[40] Porei sobre vós perpétuo opróbrio e eterna vergonha, que jamais será esquecida.

Jeremias 24

A visão dos dois cestos de figos

[1] Fez-me ver o SENHOR, e vi dois cestos de figos postos diante do templo do SENHOR, depois que Nabucodonosor, rei da Babilônia, levou em cativeiro a Jeconias, filho de Jeoaquim, rei de Judá, e os príncipes de Judá, e os artífices, e os ferreiros de Jerusalém e os trouxe à Babilônia.

[2] Tinha um cesto figos muito bons, como os figos temporãos; mas o outro, ruins, que, de ruins que eram, não se podiam comer.

[3] Então, me perguntou o SENHOR: Que vês tu, Jeremias? Respondi: Figos; os figos muito bons e os muito ruins, que, de ruins que são, não se podem comer.

[4] A mim me veio a palavra do SENHOR, dizendo:

[5] Assim diz o SENHOR, o Deus de Israel: Do modo por que vejo estes bons figos, assim favorecerei os exilados de Judá, que eu enviei deste lugar para a terra dos caldeus.

[39] niin minä unohdan teidät kokonaan ja heitän kasvojeni edestä pois teidät ja tämän kaupungin, jonka minä annoin teille ja teidän isillenne.

[40] Minä annan tulla teidän päällenne ikuisen häpeän ja ikuisen pilkan, joka ei ole unohtuva.”

Jeremia 24

Kaksi viikunakoria

[1]Sen jälkeen, kun Baabelin kuningas Nebukadnessar oli vienyt Jerusalemista pakkosiirtolaisuuteen Baabeliin Juudan kuninkaan Jekonjan, Joojakimin pojan, ja Juudan päämiehet sekä sepät ja lukkosepät, Herra näytti minulle näyn: Kaksi viikunakoria oli asetettu Herran temppelin edustalle.

[2]Toisessa korissa oli oikein hyviä viikunoita, kuin uudisviikunoita, mutta toisessa korissa oli kovin huonoja viikunoita, niin huonoja, ettei niitä voinut syödä.

[3] Herra sanoi minulle: ”Mitä sinä näet, Jeremia?” Minä vastasin: ”Viikunoita. Hyvät viikunat ovat oikein hyviä, mutta huonot ovat hyvin huonoja, niin huonoja, ettei niitä voi syödä.”

[4] Silloin minulle tuli tämä Herran sana:

[5] ”Näin sanoo Herra , Israelin Jumala: Näiden hyvien viikunoiden kaltaisina minä pidän Juudan pakkosiirtolaisia, jotka minä lähetin tästä paikasta kaldealaisten maahan.

[6] Porei sobre eles favoravelmente os olhos e os farei voltar para esta terra; edificá-los-ei e não os destruirei, plantá-los-ei e não os arrancarei.

[7] Dar-lhes-ei coração para que me conheçam que eu sou o SENHOR; eles serão o meu povo, e eu serei o seu Deus; porque se voltarão para mim de todo o seu coração.

[8] Como se rejeitam os figos ruins, que, de ruins que são, não se podem comer, assim tratarei a Zedequias, rei de Judá, diz o SENHOR, e a seus príncipes, e ao restante de Jerusalém, tanto aos que ficaram nesta terra como aos que habitam na terra do Egito.

[9] Eu os farei objeto de espanto, calamidade para todos os reinos da terra; opróbrio e provérbio, escárnio e maldição em todos os lugares para onde os arrojarei.

[10] Enviarei contra eles a espada, a fome e a peste, até que se consumam de sobre a terra que lhes dei, a eles e a seus pais.

Jeremias 25

Setenta anos de cativeiro

[1] Palavra que veio a Jeremias acerca de todo o povo de Judá, no ano quarto de Jeoaquim, filho de Josias, rei de Judá, ano

[6] Minä olen kiinnittänyt katseeni heihin heidän parhaakseen, ja minä tuon heidät takaisin tähän maahan. Minä rakennan heidät enkä hajota, minä istutan heidät enkä revi pois.

[7]Minä annan heille sellaisen sydämen, että he tuntevat minut, sillä minä olen Herra . Koska he palaavat minun luokseni kaikesta sydämestään, he ovat minun kansani ja Minä olen heidän Jumalansa.

[8]Mutta, sanoo Herra , niin kuin tehdään huonoille viikunoille, joita ei niiden huonouden takia voi syödä, niin minä teen Juudan kuninkaalle Sidkialle, hänen ruhtinailleen ja Jerusalemin jäännökselle, niille, jotka ovat jääneet jäljelle tähän maahan, ja niille, jotka asuvat Egyptin maassa.

[9]Minä teen heidät kauhun aiheeksi ja onnettomuudeksi kaikille valtakunnille maan päällä, minä teen heidän nimensä häväistykseksi ja sananparreksi, ivasanaksi ja kiroukseksi kaikissa paikoissa, minne minä heidät karkotan.

[10]Minä lähetän heidän joukkoonsa miekan, nälän ja ruton, kunnes he ovat kokonaan hävinneet siitä maasta, jonka minä olen antanut heille ja heidän isilleen.”

Jeremia 25

Seitsemänkymmentä vuotta kestävä pakkosiirtolaisuus

[1]Koko Juudan kansaa koskeva sana, joka tuli Jeremialle Juudan kuninkaan Joojakimin, Joosian pojan, neljäntenä

que era o primeiro de Nabucodonosor, rei da Babilônia,

[2] a qual anunciou Jeremias, o profeta, a todo o povo de Judá e a todos os habitantes de Jerusalém, dizendo:

[3] Durante vinte e três anos, desde o décimo terceiro de Josias, filho de Amom, rei de Judá, até hoje, tem vindo a mim a palavra do SENHOR, e, começando de madrugada, eu vo-la tenho anunciado; mas vós não escutastes.

[4] Também, começando de madrugada, vos enviou o SENHOR todos os seus servos, os profetas, mas vós não os escutastes, nem inclinastes os ouvidos para ouvir,

[5] quando diziam: Convertei-vos agora, cada um do seu mau caminho e da maldade das suas ações, e habitai na terra que o SENHOR vos deu e a vossos pais, desde os tempos antigos e para sempre.

[6] Não andeis após outros deuses para os servirdes e para os adorardes, nem me provoqueis à ira com as obras de vossas mãos; não vos farei mal algum.

[7] Todavia, não me destes ouvidos, diz o SENHOR, mas me provocastes à ira com as obras de vossas mãos, para o vosso próprio mal.

[8] Portanto, assim diz o SENHOR dos Exércitos: Visto que não escutastes as minhas palavras,

[9] eis que mandarei buscar todas as tribos do Norte, diz o SENHOR, como também a

vuotena eli Nebukadnessarin, Baabelin kuninkaan, ensimmäisenä vuotena.

[2] Profeetta Jeremia puhui sanansa koko Juudan kansalle ja kaikille Jerusalemin asukkaille. Hän sanoi:

[3] ”Juudan kuninkaan Joosian, Aamonin pojan, kolmannestatoista vuodesta alkaen tähän päivään saakka – kaksikymmentäkolme vuotta – on minulle tullut Herran sana, ja minä olen puhunut teille aamuvarhaisesta alkaen, mutta te ette ole kuunnelleet.

[4] Herraon varhaisista ajoista alkaen lähettänyt teidän luoksenne kaikki palvelijansa, profeetat, mutta te ette ole kuunnelleet heitä ettekä kallistaneet korvaanne heidän puheelleen.

[5] He sanoivat: ’Kääntykää jokainen pahalta tieltänne ja pahoista teoistanne, niin saatte asua maassa, jonka Herra on antanut teille ja teidän isillenne ikuisiksi ajoiksi.

[6] Älkää seuratko muita jumalia, älkää palvelko ja palvoko niitä. Älkää vihoittako minua teoillanne, etten minä tuottaisi teille onnettomuutta.’

[7] Te ette kuitenkaan kuunnelleet minua, sanoo Herra , vaan vihoititte minut teoillanne omaksi onnettomuudeksenne.

[8] Sen tähden, näin sanoo Herra Sebaot: Koska te ette ole kuunnelleet minun sanojani,

[9] minä lähetän noutamaan kaikki pohjoisen heimot, sanoo Herra , ja

Nabucodonosor, rei da Babilônia, meu servo, e os trarei contra esta terra, contra os seus moradores e contra todas estas nações em redor, e os destruirei totalmente, e os porei por objeto de espanto, e de assobio, e de ruínas perpétuas.

palvelijani Nebukadnessarin, Baabelin kuninkaan, ja tuon heidät tämän maan ja sen asukkaiden kimppuun ja kaikkien näiden ympärillä olevien kansojen kimppuun. Minä vihin nämä maat tuhon omiksi ja teen niistä autioita, ivallisen vihellyksen aiheita ja ikuisia raunioita.

10 Farei cessar entre eles a voz de folguedo e a de alegria, e a voz do noivo, e a da noiva, e o som das mós, e a luz do candeeiro.

10Minä hävitän niiden keskeltä riemun ja ilon äänet, sulhasen äänen ja morsiamen äänen, käsikivien äänen ja lampun valon.

11 Toda esta terra virá a ser um deserto e um espanto; estas nações servirão ao rei da Babilônia setenta anos.

11Koko tästä alueesta tulee raunioitunut ja autio, ja nämä kansat joutuvat palvelemaan Baabelin kuningasta seitsemänkymmentä vuotta.

12 Acontecerá, porém, que, quando se cumprirem os setenta anos, castigarei a iniqüidade do rei da Babilônia e a desta nação, diz o SENHOR, como também a da terra dos caldeus; farei deles ruínas perpétuas.

12 Mutta kun seitsemänkymmentä vuotta on täyttynyt, minä kostan Baabelin kuninkaalle ja hänen kansalleen heidän pahuutensa, sanoo Herra . Myös kaldealaisten maata minä rankaisen ja teen siitä ikuisesti aution.

13 Farei que se cumpram sobre aquela terra todas as minhas ameaças que proferi contra ela, tudo quanto está escrito neste livro, que profetizou Jeremias contra todas as nações.

13Minä toteutan kaikki sanani sitä maata vastaan – kaiken, mitä tähän kirjaan on siitä kirjoitettu, kaiken, mitä Jeremia on profetoinut kaikkia niitä kansoja vastaan.

14 Porque também eles serão escravos de muitas nações e de grandes reis; assim, lhes retribuirei segundo os seus feitos e segundo as obras das suas mãos.

14 Nekin joutuvat näet palvelemaan monia kansoja ja suuria kuninkaita, ja minä maksan heille heidän töittensä ja heidän kättensä tekojen mukaan.”

O cálice da ira de Deus contra as nações

15 Porque assim me disse o SENHOR, o Deus de Israel: Toma da minha mão este cálice do vinho do meu furor e darás a beber dele a todas as nações às quais eu te enviar.

Jeremia juottaa kansoille Herran vihan maljan

15Näin sanoi minulle Herra , Israelin Jumala: ”Ota kädestäni tämä vihan viinin malja ja juota siitä kaikki kansat, joiden luo minä sinut lähetän.

[16] Para que bebam, e tremam, e enlouqueçam, por causa da espada que eu enviarei para o meio delas.

[17] Recebi o cálice da mão do SENHOR e dei a beber a todas as nações às quais o SENHOR me tinha enviado:

[18] a Jerusalém, às cidades de Judá, aos seus reis e aos seus príncipes, para fazer deles uma ruína, objeto de espanto, de assobio e maldição, como hoje se vê;

[19] a Faraó, rei do Egito, a seus servos, a seus príncipes e a todo o seu povo;

[20] a todo misto de gente, a todos os reis da terra de Uz, a todos os reis da terra dos filisteus, a Asquelom, a Gaza, a Ecrom e ao resto de Asdode;

[21] a Edom, a Moabe e aos filhos de Amom;

[22] a todos os reis de Tiro, a todos os reis de Sidom e aos reis das terras além do mar;

[23] a Dedã, a Tema, a Buz e a todos os que cortam os cabelos nas têmporas;

[24] a todos os reis da Arábia e todos os reis do misto de gente que habita no deserto;

[25] a todos os reis de Zinri, a todos os reis de Elão e a todos os reis da Média;

[26] a todos os reis do Norte, os de perto e os de longe, um após outro, e a todos os reinos do mundo sobre a face da terra; e, depois de todos eles, ao rei da Babilônia.

[16]Kun ne juovat siitä, ne alkavat horjua ja ovat kuin mielettömiä miekan edessä, jonka minä lähetän niiden keskuuteen.”

[17] Niin minä otin maljan Herran kädestä ja juotin kaikkia kansoja, joiden luokse Herra minut lähetti:

[18] Jerusalemia ja Juudan kaupunkeja kuninkaineen ja ruhtinaineen tehdäkseni niistä raunioita, kauhun, ivallisen vihellyksen ja kirouksen aiheita, sellaisia kuin ne ovat tänä päivänä;

[19] Egyptin kuningasta, faraota, ja hänen palvelijoitaan ja ruhtinaitaan sekä koko hänen kansaansa;

[20]kaikkea sekakansaa, kaikkia Uusin maan kuninkaita, kaikkia filistealaisten maan kuninkaita, Askelonia, Gazaa, Ekronia ja asdodilaisten jäännöstä;

[21]Edomia, Mooabia ja ammonilaisia;

[22]kaikkia Tyyron ja Siidonin kuninkaita sekä meren tuolla puolen olevan rantamaan kuninkaita;

[23]Dedania, Teemaa ja Buusia ja kaikkia, jotka leikkaavat hiuksensa ohimoilta;

[24] kaikkia Arabian kuninkaita ja kaikkia autiomaassa asuvan sekakansan kuninkaita;

[25] kaikkia Simrin kuninkaita ja kaikkia Eelamin kuninkaita ja kaikkia Meedian kuninkaita;

[26] kaikkia pohjoisen kuninkaita, lähellä ja kaukana asuvia, toista toisensa jälkeen – kaikkia valtakuntia maan päällä. Näiden jälkeen on myös Seesakin kuninkaan juotava.

[27] Pois lhes dirás: Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Bebei, embebedai-vos e vomitai; caí e não torneis a levantar-vos, por causa da espada que estou enviando para o vosso meio.

[28] Se recusarem receber o cálice da tua mão para beber, então, lhes dirás: Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Tereis de bebê-lo.

[29] Pois eis que na cidade que se chama pelo meu nome começo a castigar; e ficareis vós de todo impunes? Não, não ficareis impunes, porque eu chamo a espada sobre todos os moradores da terra, diz o SENHOR dos Exércitos.

[30] Tu, pois, lhes profetizarás todas estas palavras e lhes dirás: O SENHOR lá do alto rugirá e da sua santa morada fará ouvir a sua voz; rugirá fortemente contra a sua malhada, com brados contra todos os moradores da terra, como o eia! dos que pisam as uvas.

[31] Chegará o estrondo até à extremidade da terra, porque o SENHOR tem contenda com as nações, entrará em juízo contra toda carne; os perversos entregará à espada, diz o SENHOR.

[32] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Eis que o mal passa de nação para nação, e grande tormenta se levanta dos confins da terra.

[33] Os que o SENHOR entregar à morte naquele dia se estenderão de uma a outra extremidade da terra; não serão

[27]Sano heille: Näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: Juokaa ja juopukaa, oksentakaa ja kaatukaa älkääkä enää nousko sen miekan vuoksi, jonka minä lähetän teidän keskellenne.

[28]Mutta jos he kieltäytyvät ottamasta maljaa sinun kädestäsi ja juomasta siitä, niin sano heille: Näin sanoo Herra Sebaot: Kyllä teidän on juotava siitä,

[29]sillä jos minä aloitan onnettomuuden tuottamisen kaupungista, joka on pyhitetty minun nimelleni, miten te voisitte jäädä rankaisematta? Te ette jää rankaisematta, sillä minä kutsun miekan kaikkia maan asukkaita vastaan, sanoo Herra Sebaot.

[30]Ja sinä, profetoi heille kaikki nämä sanat ja sano heille: Herra ärjyy korkeudesta, antaa äänensä kaikua pyhästä asunnostaan. Hän ärjyy ja jylisee yli laitumensa, huutaa kaikille maan asukkaille kuin viinikuurnan polkijat.

[31]Pauhu kiirii maan ääriin asti, sillä Herralla on riita kansojen kanssa, hän käy oikeutta kaiken lihan kanssa. Jumalattomat hän antaa miekan surmattaviksi, sanoo Herra .

[32]Näin sanoo Herra Sebaot: ”Katso, onnettomuus kulkee kansasta kansaan, raju myrsky nousee maan perimmäisiltä ääriltä.

[33]Herran surmaamia on oleva sinä päivänä maan äärestä toiseen ääreen. Ei heille pidetä valittajaisia, ei heitä korjata

pranteados, nem recolhidos, nem sepultados; serão como esterco sobre a face da terra.

[34] Uivai, pastores, e clamai; revolvei-vos na cinza, vós, donos dos rebanhos, porque já se cumpriram os vossos dias de matardes e dispersardes, e vós mesmos caireis como jarros preciosos.

[35] Não haverá refúgio para os pastores, nem salvamento para os donos dos rebanhos.

[36] Eis o grito dos pastores, o uivo dos donos dos rebanhos! Porque o SENHOR está destruindo o pasto deles.

[37] Porque as suas malhadas pacíficas serão devastadas, por causa do brasume da ira do SENHOR.

[38] Saiu da sua morada como o filho de leão; porque a terra deles foi posta em ruínas, por causa do furor da espada e por causa do brasume da ira do SENHOR.

Jeremias 26

Jeremias ameaçado de morte

[1] No princípio do reinado de Jeoaquim, filho de Josias, rei de Judá, veio esta palavra do SENHOR:

[2] Assim diz o SENHOR: Põe-te no átrio da Casa do SENHOR e dize a todas as cidades de Judá, que vêm adorar à Casa do SENHOR, todas as palavras que eu te mando lhes digas; não omitas nem uma palavra sequer.

eikä haudata; heistä tulee lantaa maan pinnalle.

[34]Parkukaa, paimenet, ja huutakaa, kieriskelkää tomussa, te lauman valtiaat, sillä teidän aikanne joutua teurastettaviksi on tullut. Te kaadutte ja hajoatte pirstaleiksi kuin kallisarvoinen astia.

[35] Paimenilta on kadonnut pakopaikka, pelastus lauman valtiailta.

[36] Kuulkaa! Paimenet huutavat, lauman valtiaat valittavat, sillä Herra hävittää heidän laitumensa.

[37] Heidän rauhaisat niittynsä ovat tuhoutuneet Herran vihan hehkusta.

[38] Hän on lähtenyt tiheiköstään kuin nuori leijona. Totisesti, heidän maansa on tullut autioksi sortajan vihan hehkusta, Herran vihan hehkusta.”

Jeremia 26

Jeremia puhuu temppelissä

[1]Joojakimin, Joosian pojan, Juudan kuninkaan, hallitusajan alussa tuli Herralta tämä sana:

[2] ”Näin sanoo Herra : Asetu seisomaan Herran temppelin esipihalle ja puhu kaikkia niitä Juudan kaupunkeja vastaan, joista tullaan Herran temppeliin kumartaen rukoilemaan. Puhu kaikki nämä sanat, jotka minä olen käskenyt sinun sanoa heille. Älä jätä pois sanaakaan.

3 Bem pode ser que ouçam e se convertam, cada um do seu mau caminho; então, me arrependerei do mal que intento fazer-lhes por causa da maldade das suas ações.

3Ehkäpä he kuuntelevat sinua ja palaavat itse kukin pois pahalta tieltään. Silloin minä kadun sitä onnettomuutta, jonka olen aikonut heille tuottaa heidän pahojen tekojensa tähden.

4 Dize-lhes, pois: Assim diz o SENHOR: Se não me derdes ouvidos para andardes na minha lei, que pus diante de vós,

4Sano heille: Näin sanoo Herra : Ellette kuuntele minua ja vaella minun opetukseni mukaan, jonka minä olen teille antanut,

5 para que ouvísseis as palavras dos meus servos, os profetas, que, começando de madrugada, vos envio, posto que até aqui não me ouvistes,

5 ettekä kuuntele palvelijoitteni, profeettojen, sanoja, joita minä olen lähettänyt teidän luoksenne varhaisista ajoista alkaen, vaikka ette ole kuunnelleet heitä,

6 então, farei que esta casa seja como Siló e farei desta cidade maldição para todas as nações da terra.

6niin minä teen tälle temppelille, niin kuin tein Siilolle, ja tästä kaupungista minä teen kiroussanan kaikille maan kansoille.”

”Kuolemantuomio tälle miehelle!”

7 Os sacerdotes, os profetas e todo o povo ouviram a Jeremias, quando proferia estas palavras na Casa do SENHOR.

7Papit, profeetat ja koko kansa kuulivat Jeremian puhuvan nämä sanat Herran temppelissä.

8 Tendo Jeremias acabado de falar tudo quanto o SENHOR lhe havia ordenado que dissesse a todo o povo, lançaram mão dele os sacerdotes, os profetas e todo o povo, dizendo: Serás morto.

8 Kun Jeremia oli puhunut loppuun kaiken, minkä Herra oli käskenyt hänen puhua kaikelle kansalle, papit, profeetat ja kansa ottivat hänet kiinni ja sanoivat: ”Sinun on totisesti kuoltava!

9 Por que profetizas em nome do SENHOR, dizendo: Será como Siló esta casa, e esta cidade, desolada e sem habitantes? E ajuntou-se todo o povo contra Jeremias, na Casa do SENHOR.

9 Miksi olet profetoinut Herran nimessä, että tälle temppelille käy niin kuin Siilolle, ja tästä kaupungista tulee rauniopaikka, jossa ei ole asukkaita?” Ja koko kansa kokoontui Jeremian ympärille Herran temppelissä.

10 Tendo os príncipes de Judá ouvido estas palavras, subiram da casa do rei à Casa do SENHOR e se assentaram à entrada da Porta Nova da Casa do SENHOR.

10 Kun Juudan ruhtinaat kuulivat tästä, he menivät kuninkaan palatsista Herran temppeliin ja

istuutuivat Herran temppelin uudelle portille.

[11] Então, os sacerdotes e os profetas falaram aos príncipes e a todo o povo, dizendo: Este homem é réu de morte, porque profetizou contra esta cidade, como ouvistes com os vossos próprios ouvidos.

[11]Papit ja profeetat sanoivat ruhtinaille ja kaikelle kansalle: ”Kuolemantuomio tälle miehelle! Hän on profetoinut tätä kaupunkia vastaan, niin kuin olette omin korvin kuulleet.”

[12] Falou Jeremias a todos os príncipes e a todo o povo, dizendo: O SENHOR me enviou a profetizar contra esta casa e contra esta cidade todas as palavras que ouvistes.

[12]Mutta Jeremia sanoi kaikille ruhtinaille ja koko kansalle: ” Herra on lähettänyt minut profetoimaan tälle temppelille ja tälle kaupungille kaikki ne sanat, jotka te olette kuulleet.

[13] Agora, pois, emendai os vossos caminhos e as vossas ações e ouvi a voz do SENHOR, vosso Deus; então, se arrependerá o SENHOR do mal que falou contra vós outros.

[13] Parantakaa siis nyt vaelluksenne ja tekonne ja kuunnelkaa Herran , teidän Jumalanne, ääntä, niin Herra katuu onnettomuutta, jolla hän on teitä uhannut.

[14] Quanto a mim, eis que estou nas vossas mãos; fazei de mim o que for bom e reto segundo vos parecer.

[14]Mitä minuun tulee, minä olen teidän käsissänne. Tehkää minulle niin kuin katsotte hyväksi ja oikeaksi.

[15] Sabei, porém, com certeza que, se me matardes a mim, trareis sangue inocente sobre vós, sobre esta cidade e sobre os seus moradores; porque, na verdade, o SENHOR me enviou a vós outros, para me ouvirdes dizer-vos estas palavras.

[15] Mutta se tietäkää, että jos surmaatte minut, te saatatte viattoman veren päällenne ja tämän kaupungin ja sen asukkaiden päälle, sillä Herra on todellakin lähettänyt minut teidän luoksenne puhumaan kaikki nämä sanat.”

Jeremian kuolemantuomio perutaan

[16] Então, disseram os príncipes e todo o povo aos sacerdotes e aos profetas: Este homem não é réu de morte, porque em nome do SENHOR, nosso Deus, nos falou.

[16]Silloin ruhtinaat ja kaikki kansa sanoivat papeille ja profeetoille: ”Ei kuolemantuomiota tälle miehelle! Hän on puhunut meille Herran , meidän Jumalamme, nimessä.”

[17] Também se levantaram alguns dentre os anciãos da terra e falaram a toda a congregação do povo, dizendo:

[17] Myös muutamat miehet maan vanhimmista nousivat ja sanoivat koko kansanjoukolle näin:

[18] Miqueias, o morastita, profetizou nos dias de Ezequias, rei de Judá, e falou a todo o povo de Judá, dizendo: Assim disse o SENHOR dos Exércitos: Sião será lavrada como um campo, Jerusalém se tornará em montões de ruínas, e o monte do templo, numa colina coberta de mato.

[19] Mataram-no, acaso, Ezequias, rei de Judá, e todo o Judá? Antes, não temeu este ao SENHOR, não implorou o favor do SENHOR? E o SENHOR não se arrependeu do mal que falara contra eles? E traríamos nós tão grande mal sobre a nossa alma?

A execução do profeta Urias

[20] Também houve outro homem, Urias, filho de Semaías, de Quiriate-Jearim, que profetizava em nome do SENHOR e profetizou contra esta cidade e contra esta terra, segundo todas as palavras de Jeremias.

[21] Ouvindo o rei Jeoaquim, e todos os seus valentes, e todos os príncipes as suas palavras, procurou o rei matá-lo; mas, ouvindo isto Urias, temeu, fugiu e foi para o Egito.

[22] O rei Jeoaquim, porém, enviou a Elnatã, filho de Acbor, ao Egito e com ele outros homens.

[23] Eles tiraram a Urias do Egito e o trouxeram ao rei Jeoaquim; este mandou feri-lo à espada e lançar-lhe o cadáver nas sepulturas da plebe.

[24] Porém a influência de Aicão, filho de Safã, protegeu a Jeremias, para que o não

[18] ”Mooresetilainen Miika profetoi Juudan kuninkaan Hiskian päivinä ja sanoi koko Juudan kansalle: Näin sanoo Herra Sebaot: ’Siion kynnetään pelloksi, Jerusalemista tulee kiviraunio ja temppelivuoresta metsäkukkula.’

[19] Surmasivatko Juudan kuningas Hiskia ja koko Juuda hänet silloin? Eikö Hiskia pelännyt Herraa ja pyrkinyt lepyttämään häntä, ja niin Herra katui onnettomuutta, jolla oli heitä uhannut? Me sen sijaan olemme tuottamassa itsellemme suuren onnettomuuden.”

[20] Oli toinenkin mies, joka profetoi Herran nimessä: Uuria, Semajan poika, Kirjat-Jearimista. Hän profetoi tätä kaupunkia ja tätä maata vastaan aivan samalla tavoin kuin Jeremia.

[21] Kun kuningas Joojakim, kaikki hänen valiosoturinsa ja kaikki ruhtinaat kuulivat hänen sanansa, kuningas etsi häntä tappaakseen. Siitä kuultuaan Uuria alkoi pelätä, lähti pakoon ja meni Egyptiin.

[22] Kuningas Joojakim lähetti kuitenkin Elnatanin, Akborin pojan, muutamien miesten kanssa Egyptiin.

[23] Nämä toivat Uurian Egyptistä ja veivät hänet kuningas Joojakimin eteen. Tämä surmautti hänet miekalla ja heitätti hänen ruumiinsa tavallisen kansan hautaan.

[24] Mutta Ahikamin, Saafanin pojan, käsi oli Jeremian suojana, niin ettei häntä jätetty kansan käsiin surmattavaksi.

entregassem nas mãos do povo, para ser morto.

Jeremias 27

Os canzis simbólicos

1 No princípio do reinado de Zedequias, filho de Josias, rei de Judá, veio da parte do SENHOR esta palavra a Jeremias:

2 Assim me disse o SENHOR: Faze correias e canzis e põe-nos ao pescoço.

3 E envia outros ao rei de Edom, ao rei de Moabe, ao rei dos filhos de Amom, ao rei de Tiro e ao rei de Sidom, por intermédio dos mensageiros que vieram a Jerusalém ter com Zedequias, rei de Judá.

4 Ordena-lhes que digam aos seus senhores: Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Assim direis a vossos senhores:

5 Eu fiz a terra, o homem e os animais que estão sobre a face da terra, com o meu grande poder e com o meu braço estendido, e os dou àquele a quem for justo.

6 Agora, eu entregarei todas estas terras ao poder de Nabucodonosor, rei da Babilônia, meu servo; e também lhe dei os animais do campo para que o sirvam.

7 Todas as nações servirão a ele, a seu filho e ao filho de seu filho, até que também chegue a vez da sua própria terra, quando

Jeremia 27

Kaikkien on alistuttava Baabelin kuninkaan ikeen alle

1Juudan kuninkaan Joojakimin, Joosian pojan, hallituskauden alussa tuli Jeremialle Herralta tämä sana.

2Näin sanoi Herra minulle: ”Tee itsellesi ikeitä ja niihin siteet ja pane ikeet kaulaasi.

3 Lähetä ne sitten Edomin kuninkaalle, Mooabin kuninkaalle, ammonilaisten kuninkaalle, Tyyron kuninkaalle ja Siidonin kuninkaalle niiden lähettiläiden mukana, jotka ovat tulleet Jerusalemiin Sidkian, Juudan kuninkaan, luo.

4 Käske heidän mennä herrojensa luo ja sanoa heille: Näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala:

5 Minä olen tehnyt maan sekä maan päällä olevat ihmiset ja eläimet suurella voimallani ja ojennetulla käsivarrellani, ja minä annan ne, kenelle hyväksi näen.

6Nyt minä annan kaikki nämä maat palvelijani Nebukadnessarin, Baabelin kuninkaan, valtaan. Myös villieläimet minä annan hänelle, hänen palvelijoikseen.

7Kaikki kansat palvelevat häntä ja hänen poikaansa ja pojanpoikaansa, kunnes hänenkin maansa aika tulee ja monet

muitas nações e grandes reis o fizerem seu escravo.

8 Se alguma nação e reino não servirem o mesmo Nabucodonosor, rei da Babilônia, e não puserem o pescoço debaixo do jugo do rei da Babilônia, a essa nação castigarei com espada, e com fome, e com peste, diz o SENHOR, até que eu a consuma pela sua mão.

9 Não deis ouvidos aos vossos profetas e aos vossos adivinhos, aos vossos sonhadores, aos vossos agoureiros e aos vossos encantadores, que vos falam, dizendo: Não servireis o rei da Babilônia.

10 Porque eles vos profetizam mentiras para vos mandarem para longe da vossa terra, e para que eu vos expulse, e pereçais.

11 Mas a nação que meter o pescoço sob o jugo do rei da Babilônia e o servir, eu a deixarei na sua terra, diz o SENHOR, e lavrá-la-á e habitará nela.

12 Falei a Zedequias, rei de Judá, segundo todas estas palavras, dizendo: Metei o pescoço no jugo do rei da Babilônia, servi-o, a ele e ao seu povo, e vivereis.

13 Por que morrerias tu e o teu povo, à espada, à fome e de peste, como o SENHOR disse com respeito à nação que não servir ao rei da Babilônia?

14 Não deis ouvidos às palavras dos profetas, que vos dizem: Não servireis ao

kansat ja suuret kuninkaat alistavat sen palvelukseensa.

8Sitä kansaa ja valtakuntaa, joka ei tahdo palvella Nebukadnessaria, Baabelin kuningasta, eikä ottaa niskaansa Baabelin kuninkaan iestä, minä rankaisen miekalla, nälällä ja rutolla, sanoo Herra , kunnes minä teen siitä lopun hänen kauttaan.

9 Ja te, älkää kuunnelko profeettojanne tai velhojanne, unennäkijöitänne, ennustelijoitanne tai noitianne, jotka sanovat teille, että te ette joudu palvelemaan Baabelin kuningasta,

10sillä he profetoivat teille valhetta. Jos uskotte heitä, te joudutte kauas pois omasta maastanne; minä karkotan teidät, ja te tuhoudutte.

11 Mutta sen kansan, joka ottaa niskaansa Baabelin kuninkaan ikeen ja palvelee häntä, minä annan jäädä omaan maahansa, sanoo Herra . Siellä se saa asua ja viljellä maataan."

Älkää kuunnelko valheprofeettoja

12Minä puhuin myös Juudan kuninkaalle Sidkialle nämä samat asiat ja sanoin: Ottakaa niskaanne Baabelin kuninkaan ies ja palvelkaa häntä ja hänen kansaansa, niin te saatte elää.

13 Miksi sinä ja sinun kansasi kuolisitte miekkaan, nälkään ja ruttoon, niin kuin Herra on puhunut siitä kansasta, joka ei tahdo palvella Baabelin kuningasta?

14 Älkää kuunnelko niitä profeettoja, jotka sanovat teille, että te ette joudu

rei da Babilônia. É mentira o que eles vos profetizam.

15 Porque não os enviei, diz o SENHOR, e profetizam falsamente em meu nome, para que eu vos expulse e pereçais, vós e eles que vos profetizam.

16 Também falei aos sacerdotes e a todo este povo, dizendo: Assim diz o SENHOR: Não deis ouvidos às palavras dos vossos profetas que vos profetizam, dizendo: Eis que os utensílios da Casa do SENHOR voltarão em breve da Babilônia. É mentira o que eles vos profetizam.

17 Não lhes deis ouvidos, servi ao rei da Babilônia e vivereis; por que se tornaria esta cidade em desolação?

18 Porém, se são profetas, e se a palavra do SENHOR está com eles, que orem ao SENHOR dos Exércitos, para que os utensílios que ficaram na Casa do SENHOR, e na casa do rei de Judá, e em Jerusalém não sejam levados para a Babilônia.

19 Porque assim diz o SENHOR dos Exércitos acerca das colunas, do mar, dos suportes e dos restantes utensílios que ficaram na cidade,

20 os quais Nabucodonosor, rei da Babilônia, não levou, quando deportou, de Jerusalém para a Babilônia, a Jeconias, filho de Jeoaquim, rei de Judá, assim como a todos os nobres de Judá e de Jerusalém;

palvelemaan Baabelin kuningasta, sillä he profetoivat teille valhetta.

15 ”En minä ole heitä lähettänyt”, sanoo Herra , ”vaan he profetoivat valheellisesti minun nimessäni, jotta minä karkottaisin teidät ja te tuhoutuisitte, te ja nuo profeetat, jotka teille profetoivat.”

16Minä sanoin papeille ja koko tälle kansalle: Näin sanoo Herra : Älkää kuunnelko noita profeettojanne, jotka profetoivat teille, että Herran temppelin esineet tuodaan aivan pian takaisin Baabelista. He profetoivat teille valhetta.

17Älkää kuunnelko heitä vaan palvelkaa Baabelin kuningasta, niin te saatte elää. Miksi tästä kaupungista pitäisi tulla rauniopaikka?

18 Jos he ovat profeettoja ja jos heillä on Herran sana, niin rukoilkoot Herraa Sebaotia, etteivät Baabeliin joutuisi nekin esineet, jotka vielä ovat jäljellä Herran temppelissä, Juudan kuninkaan linnassa ja Jerusalemissa.

Loputkin temppelin esineet viedään Baabeliin

19Sillä näin sanoo Herra Sebaot pylväistä, vaskialtaasta , jalustoista ja muista esineistä, jotka vielä ovat jäljellä tässä kaupungissa

20ja joita Nebukadnessar, Baabelin kuningas, ei ottanut mukaansa, kun hän vei Jekonjan, Joojakimin pojan, Juudan kuninkaan, sekä kaikki Juudan ja Jerusalemin ylimykset Jerusalemista pakkosiirtolaisuuteen Baabeliin.

[21] sim, isto diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel, acerca dos utensílios que ficaram na Casa do SENHOR, e na casa do rei de Judá, e em Jerusalém:

[22] à Babilônia serão levados, onde ficarão até ao dia em que eu atentar para eles, diz o SENHOR; então, os farei trazer e os devolverei a este lugar.

[21]Näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala, esineistä, jotka vielä ovat jäljellä Herran temppelissä, Juudan kuninkaan linnassa ja muualla Jerusalemissa:

[22] ”Ne viedään Baabeliin, ja sinne ne jäävät siihen päivään asti, jona minä kiinnitän huomioni niihin, sanoo Herra , ja annan tuoda ne takaisin tähän paikkaan.”

Jeremias 28

A luta de Jeremias com o falso profeta Hananias

[1] No mesmo ano, no princípio do reinado de Zedequias, rei de Judá, isto é, no ano quarto, no quinto mês, Hananias, filho de Azur e profeta de Gibeão, me falou na Casa do SENHOR, na presença dos sacerdotes e de todo o povo, dizendo:

[2] Assim fala o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel, dizendo: Quebrei o jugo do rei da Babilônia.

[3] Dentro de dois anos, eu tornarei a trazer a este lugar todos os utensílios da Casa do SENHOR, que daqui tomou Nabucodonosor, rei da Babilônia, levando-os para a Babilônia.

[4] Também a Jeconias, filho de Jeoaquim, rei de Judá, e a todos os exilados de Judá, que entraram na Babilônia, eu tornarei a trazer a este lugar, diz o SENHOR; porque quebrei o jugo do rei da Babilônia.

[5] Então, respondeu Jeremias, o profeta, ao profeta Hananias, na presença dos

Jeremia 28

Väärä profeetta Hananja

[1]Sinä vuonna, Sidkian, Juudan kuninkaan, hallituskauden alkupuolella, neljännen vuoden viidennessä kuussa, profeetta Hananja, Assurin poika, joka oli kotoisin Gibeonista, sanoi minulle Herran temppelissä pappien ja kaiken kansan läsnäollessa:

[2] ”Näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: Minä särjen Baabelin kuninkaan ikeen.

[3] Vielä kaksi vuotta, niin minä tuon takaisin tähän paikkaan kaikki Herran temppelin esineet, jotka Baabelin kuningas Nebukadnessar otti täältä ja vei Baabeliin.

[4]Minä tuon takaisin tähän paikkaan myös Jekonjan, Joojakimin pojan, Juudan kuninkaan, ja kaikki Juudan pakkosiirtolaiset, jotka joutuivat Baabeliin, sanoo Herra , sillä minä särjen Baabelin kuninkaan ikeen.”

[5]Profeetta Jeremia vastasi profeetta Hananjalle pappien ja

sacerdotes e perante todo o povo que estava na Casa do SENHOR.

[6] Disse, pois, Jeremias, o profeta: Amém! Assim faça o SENHOR; confirme o SENHOR as tuas palavras, com que profetizaste, e torne ele a trazer da Babilônia a este lugar os utensílios da Casa do SENHOR e todos os exilados.

[7] Mas ouve agora esta palavra, que eu falo a ti e a todo o povo para que ouçais:

[8] Os profetas que houve antes de mim e antes de ti, desde a antiguidade, profetizaram guerra, mal e peste contra muitas terras e grandes reinos.

[9] O profeta que profetizar paz, só ao cumprir-se a sua palavra, será conhecido como profeta, de fato, enviado do SENHOR.

[10] Então, o profeta Hananias tomou os canzis do pescoço de Jeremias, o profeta, e os quebrou;

[11] e falou na presença de todo o povo: Assim diz o SENHOR: Deste modo, dentro de dois anos, quebrarei o jugo de Nabucodonosor, rei da Babilônia, de sobre o pescoço de todas as nações. E Jeremias, o profeta, se foi, tomando o seu caminho.

[12] Mas depois que Hananias, o profeta, quebrou os canzis de sobre o pescoço do profeta Jeremias, veio a este a palavra do SENHOR, dizendo:

kaiken Herran temppelissä seisovan kansan edessä.

[6] Jeremia sanoi: ”Aamen, tehköön Herra niin!
Toteuttakoon Herra sanasi, jotka olet profetoinut, ja tuokoon Herran temppelin esineet ja kaikki pakkosiirtolaiset takaisin Baabelista tähän paikkaan.

[7] Kuulehan kuitenkin tämä sana, jonka minä puhun sinun ja kaiken kansan kuullen.

[8] Profeetat, jotka ovat olleet ennen minua ja sinua varhaisista ajoista alkaen, ovat profetoineet monille maille ja suurille valtakunnille sotaa, onnettomuutta ja ruttoa.

[9] Profeetta, joka profetoi rauhaa, tunnetaan Herran lähettämäksi profeetaksi siitä, että hänen sanansa toteutuu.”

[10]Silloin profeetta Hananja otti ikeen profeetta Jeremian kaulasta ja särki sen.

[11]Koko kansan läsnä ollessa Hananja sanoi: ”Näin sanoo Herra : Tällä tavoin minä särjen Nebukadnessarin, Baabelin kuninkaan, ikeen kaikkien kansojen kaulasta, ennen kuin kaksi vuotta on kulunut.” Silloin profeetta Jeremia lähti pois.

Jeremia julistaa tuomion Hananjalle

[12]Mutta sen jälkeen kun profeetta Hananja oli särkenyt ikeen profeetta Jeremian kaulasta, Jeremialle tuli tämä Herran sana:

[13] Vai e fala a Hananias, dizendo: Assim diz o SENHOR: Canzis de madeira quebraste. Mas, em vez deles, farei canzis de ferro.

[14] Porque assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Jugo de ferro pus sobre o pescoço de todas estas nações, para servirem a Nabucodonosor, rei da Babilônia; e o servirão. Também lhe dei os animais do campo.

[15] Disse Jeremias, o profeta, ao profeta Hananias: Ouve agora, Hananias: O SENHOR não te enviou, mas tu fizeste que este povo confiasse em mentiras.

[16] Pelo que assim diz o SENHOR: Eis que te lançarei de sobre a face da terra; morrerás este ano, porque pregaste rebeldia contra o SENHOR.

[17] Morreu, pois, o profeta Hananias, no mesmo ano, no sétimo mês.

Jeremias 29

A carta de Jeremias aos cativos da Babilônia

[1] São estas as palavras da carta que Jeremias, o profeta, enviou de Jerusalém ao resto dos anciãos do cativeiro, como também aos sacerdotes, aos profetas e a todo o povo que Nabucodonosor havia deportado de Jerusalém para a Babilônia,

[2] depois que saíram de Jerusalém o rei Jeconias, a rainha-mãe, os oficiais, os príncipes de Judá e Jerusalém e os carpinteiros e ferreiros.

[13] ”Mene ja sano Hananjalle: Näin sanoo Herra : Puisen ikeen sinä olet särkenyt mutta tehnyt sen sijaan rautaisen.

[14] Sillä näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: Minä olen pannut rautaisen ikeen kaikkien näiden kansojen niskaan, jotta ne palvelisivat Nebukadnessaria, Baabelin kuningasta, ja ne palvelevatkin häntä. Myös villieläimet minä olen antanut hänen valtaansa.”

[15] Profeetta Jeremia sanoi vielä profeetta Hananjalle: ”Kuule, Hananja! Ei Herra ole sinua lähettänyt, vaan sinä olet saanut tämän kansan turvaamaan valheeseen.

[16] Sen tähden, näin sanoo Herra : Katso, minä poistan sinut maan päältä. Tänä vuonna sinä kuolet, sillä sinä olet julistanut luopumusta Herrasta .”

[17] Ja profeetta Hananja kuoli sinä vuonna, seitsemännessä kuussa.

Jeremia 29

Jeremian kirje pakkosiirtolaisille

[1] Tässä on sen kirjeen teksti, jonka profeetta Jeremia lähetti Jerusalemista vielä jäljellä oleville pakkosiirtolaisten vanhimmille sekä papeille, profeetoille ja kaikelle kansalle, jotka Nebukadnessar oli vienyt Jerusalemista pakkosiirtolaisuuteen Baabeliin.

[2] Hän kirjoitti kirjeen sen jälkeen, kun kuningas Jekonja ja kuninkaan äiti, hoviherrat, Juudan ja Jerusalemin ruhtinaat sekä sepät ja lukkosepät olivat joutuneet lähtemään Jerusalemista.

[3] A carta foi mandada por intermédio de Elasa, filho de Safã, e de Gemarias, filho de Hilquias, os quais Zedequias, rei de Judá, tinha enviado à Babilônia, a Nabucodonosor, rei da Babilônia, e dizia:

[3]Jeremia antoi kirjeen Elasan, Saafanin pojan, ja Gemarjan, Hilkian pojan, mukaan, kun Sidkia, Juudan kuningas, lähetti heidät Nebukadnessarin, Baabelin kuninkaan, luo Baabeliin. Kirje kuului näin:

[4] Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel, a todos os exilados que eu deportei de Jerusalém para a Babilônia:

[4] ”Näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala, kaikille pakkosiirtolaisille, jotka hän on vienyt Jerusalemista pakkosiirtolaisuuteen Baabeliin:

[5] Edificai casas e habitai nelas; plantai pomares e comei o seu fruto.

[5] Rakentakaa taloja ja asettukaa niihin asumaan, istuttakaa puutarhoja ja syökää niiden hedelmiä.

[6] Tomai esposas e gerai filhos e filhas, tomai esposas para vossos filhos e dai vossas filhas a maridos, para que tenham filhos e filhas; multiplicai-vos aí e não vos diminuais.

[6] Ottakaa itsellenne vaimot ja siittäkää poikia ja tyttäriä. Ottakaa vaimot myös pojillenne ja naittakaa tyttärenne, ja synnyttäkööt myös nämä poikia ja tyttäriä. Lisääntykää siellä älkääkä vähentykö.

[7] Procurai a paz da cidade para onde vos desterrei e orai por ela ao SENHOR; porque na sua paz vós tereis paz.

[7] Tavoitelkaa sen kaupungin parasta, johon minä olen teidät siirtänyt, ja rukoilkaa sen puolesta Herraa , sillä sen hyvinvointi koituu teidänkin parhaaksenne.

[8] Porque assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Não vos enganem os vossos profetas que estão no meio de vós, nem os vossos adivinhos, nem deis ouvidos aos vossos sonhadores, que sempre sonham segundo o vosso desejo;

[8]Sillä näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: Älkää antako profeettojenne ja tietäjienne, joita teillä on keskuudessanne, pettää teitä älkääkä kuunnelko unia, joita he näkevät,

[9] porque falsamente vos profetizam eles em meu nome; eu não os enviei, diz o SENHOR.

[9]sillä he profetoivat teille valheellisesti minun nimessäni. Minä en ole lähettänyt heitä, sanoo Herra .”

Herra antaa tulevaisuuden ja toivon

[10] Assim diz o SENHOR: Logo que se cumprirem para a Babilônia setenta anos, atentarei para vós outros e cumprirei para convosco a minha boa palavra, tornando a trazer-vos para este lugar.

[11] Eu é que sei que pensamentos tenho a vosso respeito, diz o SENHOR; pensamentos de paz e não de mal, para vos dar o fim que desejais.

[12] Então, me invocareis, passareis a orar a mim, e eu vos ouvirei.

[13] Buscar-me-eis e me achareis quando me buscardes de todo o vosso coração.

[14] Serei achado de vós, diz o SENHOR, e farei mudar a vossa sorte; congregar-vos-ei de todas as nações e de todos os lugares para onde vos lancei, diz o SENHOR, e tornarei a trazer-vos ao lugar donde vos mandei para o exílio.

[15] Vós dizeis: O SENHOR nos suscitou profetas na Babilônia.

[16] Mas assim diz o SENHOR a respeito do rei que se assenta no trono de Davi e de todo o povo que habita nesta cidade, vossos irmãos, que não saíram convosco para o exílio;

[17] assim diz o SENHOR dos Exércitos: Eis que enviarei contra eles a espada, a fome e a peste e fá-los-ei como a figos ruins,

[10]”Näin sanoo Herra : Vasta kun ne seitsemänkymmentä Baabelin vuotta ovat kuluneet, minä katson teidän puoleenne. Minä toteutan teille antamani hyvän lupauksen ja tuon teidät takaisin tähän paikkaan,

[11]sillä minä tunnen ajatukseni, joita minulla on teitä kohtaan, sanoo Herra . Ne ovat rauhan eivätkä tuhon ajatuksia – minä annan teille tulevaisuuden ja toivon.

[12]Silloin te huudatte minua avuksenne, tulette minun luokseni ja rukoilette minua, ja minä kuulen teitä.

[13] Silloin te etsitte minua ja löydätte minut, kun etsitte minua kaikesta sydämestänne.

[14]Minä annan teidän löytää itseni, sanoo Herra , ja minä palautan teidät vankeudestanne ja kokoan teidät kaikkien kansojen keskuudesta ja kaikista paikoista, joihin olen teidät karkottanut, sanoo Herra . Minä tuon teidät takaisin tähän paikkaan, josta minä vein teidät pakkosiirtolaisuuteen.

[15]Te sanotte: ’ Herra on herättänyt meille profeettoja Baabelissa.’

[16] Mutta Herra sanoo kuninkaasta, joka istuu Daavidin valtaistuimella, ja kaikesta tässä kaupungissa asuvasta kansasta, teidän veljistänne, jotka eivät joutuneet teidän kanssanne pakkosiirtolaisuuteen,

[17] Herra Sebaot sanoo näin: Minä lähetän heidän keskuuteensa miekan, nälän ja ruton. Minä teen heistä kuin mädäntyneitä

que, de ruins que são, não se podem comer.

[18] Persegui-los-ei com a espada, a fome e a peste; fá-los-ei um espetáculo horrendo para todos os reinos da terra; e os porei por objeto de espanto, e de assobio, e de opróbrio entre todas as nações para onde os tiver arrojado;

[19] porque não deram ouvidos às minhas palavras, diz o SENHOR, com as quais, começando de madrugada, lhes enviei os meus servos, os profetas; mas vós não os escutastes, diz o SENHOR.

[20] Vós, pois, ouvi a palavra do SENHOR, todos os do exílio que enviei de Jerusalém para a Babilônia.

[21] Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel, acerca de Acabe, filho de Colaías, e de Zedequias, filho de Maaséias, que vos profetizam falsamente em meu nome: Eis que os entregarei nas mãos de Nabucodonosor, rei da Babilônia, e ele os ferirá diante dos vossos olhos.

[22] Daí surgirá nova espécie de maldição entre os exilados de Judá que estão na Babilônia: o SENHOR te faça como a Zedequias e como a Acabe, os quais o rei da Babilônia assou no fogo;

[23] porquanto fizeram loucuras em Israel, cometeram adultérios com as mulheres de seus companheiros e anunciaram falsamente em meu nome palavras que

viikunoita, jotka ovat niin huonoja, ettei niitä voi syödä.

[18]Minä ajan heitä takaa miekalla, nälällä ja rutolla. Minä teen heistä kauhistuksen kaikille valtakunnille maan päällä, kirouksen ja tyrmistyksen aiheen, ivan vihellyksen ja häväistyksen kohteen kaikkien kansojen keskuudessa, minne minä heidät karkotan.

[19] Tämä tapahtuu siksi, etteivät he kuunnelleet minun sanojani, sanoo Herra , kun minä lähetin heidän luokseen palvelijoitani profeettoja muinaisista ajoista alkaen. Te ette ole kuunnelleet, sanoo Herra .

[20]Mutta kuulkaa Herran sana, te kaikki pakkosiirtolaiset, jotka minä olen lähettänyt Jerusalemista Baabeliin.”

Väärät profeetat Ahab ja Sidkia

[21]”Näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala, Ahabista, Koolajan pojasta, ja Sidkiasta, Maasejan pojasta, jotka profetoivat teille valheellisesti minun nimessäni: Katso, minä annan heidät Nebukadnessarin, Baabelin kuninkaan, käsiin, ja hän surmaa heidät teidän nähtenne.

[22] Kaikki Juudan pakkosiirtolaiset, jotka ovat Baabelissa, ottavat heidän nimensä kiroussanaksi ja sanovat: ’ Herra tehköön sinulle niin kuin Sidkialle ja Ahabille, jotka Baabelin kuningas kärvensi tulessa’,

[23] sillä he ovat tehneet Israelissa häpeällisiä tekoja. He ovat tehneet aviorikoksen lähimmäistensä vaimojen kanssa ja puhuneet valheellisesti minun

não lhes mandei dizer; eu o sei e sou testemunha disso, diz o SENHOR.

nimessäni sellaista, mitä minä en ole käskenyt heidän puhua. Minä tiedän sen ja olen sen todistaja, sanoo Herra .”

Jeremia julistaa tuomion Semajalle

24 A Semaías, o neelamita, falarás, dizendo:

24”Puhu nehelamilaiselle Semajalle:

25 Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Porquanto enviaste no teu nome cartas a todo o povo que está em Jerusalém, como também a Sofonias, filho de Maaséias, o sacerdote, e a todos os sacerdotes, dizendo:

25 Näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: Sinä olet lähettänyt kaikelle Jerusalemissa asuvalle kansalle ja myös pappi Sefanjalle, Maasejan pojalle, ja muille papeille omissa nimissäsi kirjeitä. Sefanjalle olet sanonut:

26 O SENHOR te pôs por sacerdote em lugar do sacerdote Joiada, para que sejas encarregado da Casa do SENHOR sobre todo homem fanático que quer passar por profeta, para o lançares na prisão e no tronco.

26 ’ Herra on asettanut sinut papiksi pappi Joojadan sijaan, jotta Herran temppelissä olisi järjestyksen valvojia kaikkien hullujen ja ennustajien varalle, niin että panisit sellaiset jalkapuuhun ja kaularautaan.

27 Agora, pois, por que não repreendeste a Jeremias, o anatotita, que vos profetiza?

27 Miksi et siis ole nuhdellut anatotilaista Jeremiaa, joka profetoi teille?

28 Pois nos enviou mensageiros à Babilônia para nos dizer: Há de durar muito o exílio; edificai casas e habitai nelas; plantai pomares e comei o seu fruto.

28 Niinpä hän on saattanut lähettää meille Baabeliin tämän sanan: ’Tämä kestää vielä kauan. Rakentakaa taloja ja asettukaa niihin asumaan, istuttakaa puutarhoja ja syökää niiden hedelmiä.’”

29 Sofonias, o sacerdote, leu esta carta aos ouvidos do profeta Jeremias.

29 Pappi Sefanja luki tämän kirjeen profeetta Jeremialle.

30 Então, veio a palavra do SENHOR a Jeremias, dizendo:

30Silloin Jeremialle tuli tämä Herran sana:

31 Manda dizer a todos os exilados: Assim diz o SENHOR acerca de Semaías, o neelamita: Porquanto Semaías vos profetizou, não o havendo eu enviado, e vos fez confiar em mentiras,

31 ”Lähetä kaikille pakkosiirtolaisille tämä viesti: Näin sanoo Herra nehelamilaisesta Semajasta: Semaja on profetoinut teille, vaikka minä en ole lähettänyt häntä. Hän on saanut teidät turvaamaan valheeseen.

32 assim diz o SENHOR: Eis que castigarei a Semaías, o neelamita, e à sua

32 Sen tähden, näin sanoo Herra : Katso, minä rankaisen nehelamilaista Semajaa ja

descendência; ele não terá ninguém que habite entre este povo e não verá o bem que hei de fazer ao meu povo, diz o SENHOR, porque pregou rebeldia contra o SENHOR.

hänen jälkeläisiään. Yksikään heistä ei tule asumaan tämän kansan keskuudessa eikä näkemään sitä hyvää, jonka minä teen kansalleni, sanoo Herra , sillä hän on julistanut luopumusta Herrasta .”

Jeremias 30

Deus promete trazer do cativeiro o seu povo

1 Palavra que do SENHOR veio a Jeremias, dizendo:

2 Assim fala o SENHOR, Deus de Israel: Escreve num livro todas as palavras que eu disse.

3 Porque eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que mudarei a sorte do meu povo de Israel e de Judá, diz o SENHOR; fá-los-ei voltar para a terra que dei a seus pais, e a possuirão.

4 São estas as palavras que disse o SENHOR acerca de Israel e de Judá:

5 Assim diz o SENHOR: Ouvimos uma voz de tremor e de temor e não de paz.

6 Perguntai, pois, e vede se, acaso, um homem tem dores de parto. Por que vejo, pois, a cada homem com as mãos na cintura, como a que está dando à luz? E por que se tornaram pálidos todos os rostos?

7 Ah! Que grande é aquele dia, e não há outro semelhante! É tempo de angústia para Jacó; ele, porém, será livre dela.

8 Naquele dia, diz o SENHOR dos Exércitos, eu quebrarei o seu jugo de sobre o teu pescoço e quebrarei os teus canzis; e

Jeremia 30

Pelastus ahdistuksen jälkeen

1Sana, joka tuli Jeremialle Herralta , kuului näin:

2 ”Näin sanoo Herra , Israelin Jumala: Kirjoita kirjaan kaikki sanat, jotka minä olen sinulle puhunut.

3 Sillä katso, päivät tulevat, sanoo Herra , jolloin minä käännän kansani Israelin ja Juudan kohtalon, sanoo Herra . Minä tuon heidät takaisin siihen maahan, jonka olen antanut heidän isilleen, ja he ottavat sen jälleen omakseen.”

4Nämä sanat Herra puhui Israelista ja Juudasta:

5 ”Näin sanoo Herra : Olemme kuulleet vavisuttavan huudon, kauhua, ei rauhaa!

6 Kyselkää ja tutkikaa, voiko mies synnyttää? Miksi sitten näen kaikkien miesten pitelevän lanteitaan kuin synnyttäjä? Miksi kaikkien kasvot ovat kalvenneet?

7Voi! Suuri on se päivä, ei ole toista sen kaltaista. Se on Jaakobille ahdistuksen aika, mutta hän on pelastuva siitä.

8Sinä päivänä, sanoo Herra Sebaot, minä särjen vihollisen ikeen sinun niskastasi ja katkaisen siteesi, eivätkä muukalaiset enää orjuuta sinua.

nunca mais estrangeiros farão escravo este povo,

9 que servirá ao SENHOR, seu Deus, como também a Davi, seu rei, que lhe levantarei.

9 Silloin israelilaiset palvelevat Herraa , Jumalaansa, ja Daavidia, kuningastaan, jonka minä heille herätän.

10 Não temas, pois, servo meu, Jacó, diz o SENHOR, nem te espantes, ó Israel; pois eis que te livrarei das terras de longe e à tua descendência, da terra do exílio; Jacó voltará e ficará tranqüilo e em sossego; e não haverá quem o atemorize.

10Älä siis pelkää, sinä palvelijani Jaakob, sanoo Herra, älä ole kauhuissasi, Israel, sillä minä pelastan sinut kaukaisesta maasta ja sinun jälkeläisesi vankeutensa maasta. Jaakob saa palata ja elää rauhassa, huolettomana kenenkään pelottelematta.

11 Porque eu sou contigo, diz o SENHOR, para salvar-te; por isso, darei cabo de todas as nações entre as quais te espalhei; de ti, porém, não darei cabo, mas castigar-te-ei em justa medida e de todo não te inocentarei.

11Minä olen sinun kanssasi, sanoo Herra, ja pelastan sinut. Totisesti, minä teen lopun kaikista kansoista, joiden sekaan olen sinut hajottanut, mutta sinusta minä en loppua tee. En minä kuitenkaan jätä sinua rankaisematta vaan kuritan sinua oikeudenmukaisesti.

12 Porque assim diz o SENHOR: Teu mal é incurável, a tua chaga é dolorosa.

12Näin sanoo Herra: Parantumaton on vammasi, kipeä on saamasi isku.

13 Não há quem defenda a tua causa; para a tua ferida não tens remédios nem emplasto.

13Ei kukaan aja sinun asiaasi, haavaasi ei paranneta, se ei kasva umpeen.

14 Todos os teus amantes se esqueceram de ti, já não perguntam por ti; porque te feri com ferida de inimigo e com castigo de cruel, por causa da grandeza da tua maldade e da multidão de teus pecados.

14 Kaikki rakastajasi ovat sinut unohtaneet, eivät he sinua kaipaa. Kuin vihollista minä olen sinua lyönyt, kurittanut ankarasti, sinun suuren pahuutesi ja syntiesi monilukuisuuden tähden.

15 Por que gritas por motivo da tua ferida? Tua dor é incurável. Por causa da grandeza de tua maldade e da multidão de teus pecados é que eu fiz estas coisas.

15 Miksi huudat vammaasi ja kipuasi, joka ei parannu? Suuren pahuutesi ja syntiesi paljouden vuoksi minä olen tehnyt sinulle näin.

16 Por isso, todos os que te devoram serão devorados; e todos os teus adversários serão levados, cada um deles para o cativeiro; os que te despojam serão despojados, e entregarei ao saque todos os que te saqueiam.

16Myös kaikki sinun syöjäsi syödään, ja kaikki ahdistajasi, jokainen heistä kulkee vankeuteen. Sinun ryöstäjäsi joutuvat itse ryöstetyiksi, ja kaikki saalistajasi minä annan saaliiksi.

17 Porque te restaurarei a saúde e curarei as tuas chagas, diz o SENHOR; pois te chamaram a repudiada, dizendo: É Sião, já ninguém pergunta por ela.

17Mutta sinun haavasi minä kasvatan umpeen, minä parannan sinun vammasi, sanoo Herra, koska sinua, Siion, kutsutaan hylätyksi, sellaiseksi, jota kukaan ei kaipaa.

18 Assim diz o SENHOR: Eis que restaurarei a sorte das tendas de Jacó e me compadecerei das suas moradas; a cidade será reedificada sobre o seu montão de ruínas, e o palácio será habitado como outrora.

18Näin sanoo Herra: Katso, minä asetan ennalleen Jaakobin majat ja armahdan hänen asuinsijojaan. Kaupunki rakennetaan kummulleen, ja palatsi on oleva oikealla paikallaan.

19 Sairão deles ações de graças e o júbilo dos que se alegram. Multiplicá-los-ei, e não serão diminuídos; glorificá-los-ei, e não serão apoucados.

19Sieltä kaikuu kiitos ja iloitsevien ääni. Minä teen heidät monilukuisiksi, eivätkä he vähene, minä korotan heidät kunniaan, eikä heitä enää halveksita.

20 Seus filhos serão como na antiguidade, e a sua congregação será firmada diante de mim, e castigarei todos os seus opressores.

20Silloin heidän poikansa ovat niin kuin muinoin, ja heidän seurakuntansa pysyy vahvana minun edessäni. Minä rankaisen kaikkia heidän sortajiaan.

21 O seu príncipe procederá deles, do meio deles sairá o que há de reinar; fá-lo-ei aproximar, e ele se chegará a mim; pois quem de si mesmo ousaria aproximar-se de mim? – diz o SENHOR.

21 Heidän valtiaansa nousee heidän omasta keskuudestaan, heidän hallitsijansa lähtee heidän joukostaan. Minä tuon hänet lähelleni, ja hän saa astua eteeni. Sillä kuka muuten uskaltaa antaa henkensä alttiiksi lähestyäkseen minua? sanoo Herra .

22 Vós sereis o meu povo, eu serei o vosso Deus.

22 Ja niin te olette minun kansani, ja Minä olen teidän Jumalanne.”

[23] Eis a tempestade do SENHOR! O furor saiu, e um redemoinho tempestuou sobre a cabeça dos perversos.
[24] Não voltará atrás o brasume da ira do SENHOR, até que tenha executado e cumprido os desígnios do seu coração. Nos últimos dias, entendereis isto.

Jeremias 31

Lamento transformado em júbilo

[1] Naquele tempo, diz o SENHOR, serei o Deus de todas as tribos de Israel, e elas serão o meu povo.
[2] Assim diz o SENHOR: O povo que se livrou da espada logrou graça no deserto. Eu irei e darei descanso a Israel.

[3] De longe se me deixou ver o SENHOR, dizendo: Com amor eterno eu te amei; por isso, com benignidade te atraí.

[4] Ainda te edificarei, e serás edificada, ó virgem de Israel! Ainda serás adornada com os teus adufes e sairás com o coro dos que dançam.
[5] Ainda plantarás vinhas nos montes de Samaria; plantarão os plantadores e gozarão dos frutos.
[6] Porque haverá um dia em que gritarão os atalaias na região montanhosa de Efraim: Levantai-vos, e subamos a Sião, ao SENHOR, nosso Deus!
[7] Porque assim diz o SENHOR: Cantai com alegria a Jacó, exultai por causa da cabeça das nações; proclamai, cantai louvores e dizei: Salva, SENHOR, o teu povo, o restante de Israel.

[23]Katso, Herran vihan myrsky puhkeaa, pyörremyrsky vyöryy kohti jumalattomien päätä.
[24]Eikä Herran hehkuva viha väisty, ennen kuin hän on toteuttanut ja täyttänyt sydämensä suunnitelmat. Aikojen lopulla te ymmärrätte sen.

Jeremia 31

Israel kootaan omaan maahansa

[1]”Siihen aikaan, sanoo Herra , Minä olen kaikkien Israelin sukukuntien Jumala, ja he ovat minun kansani.
[2]Näin sanoo Herra : Kansa, miekalta säästynyt, löysi autiomaassa armon. Minä menen saattamaan Israelin rauhaan.
[3] Kaukaa ilmestyi minulle Herra ja sanoi: Ikuisella rakkaudella minä olen sinua rakastanut, sen tähden olen vetänyt sinua puoleeni armosta.
[4]Minä rakennan sinut jälleen, sinä tulet rakennetuksi, neitsyt Israel. Sinä koristelet jälleen rumpusi ja lähdet karkeloon iloitsevien kanssa.
[5]Sinä istutat jälleen viinitarhoja Samarian vuorille; istuttajat saavat myös korjata hedelmät.
[6] Tulee päivä, jolloin vartijat huutavat Efraimin vuorella: ’Nouskaa, lähtekäämme Siioniin Herran , meidän Jumalamme, luo’.
[7]Näin sanoo Herra : Kohottakaa riemuhuuto Jaakobista, iloitkaa ja riemuitkaa hänestä, joka on kansojen pää! Kuuluttakaa, ylistäkää ja sanokaa: ’Pelasta, Herra , kansasi Israelin jäännös.’

[8] Eis que os trarei da terra do Norte e os congregarei das extremidades da terra; e, entre eles, também os cegos e aleijados, as mulheres grávidas e as de parto; em grande congregação, voltarão para aqui.

[8] Katso, minä tuon heidät pohjoisesta maasta, kokoan heidät maan perimmäisiltä ääriltä. Heidän joukossaan on sokeita ja rampoja, raskaana olevia ja synnyttäjiä. Suurena joukkona he palaavat tänne.

[9] Virão com choro, e com súplicas os levarei; guiá-los-ei aos ribeiros de águas, por caminho reto em que não tropeçarão; porque sou pai para Israel, e Efraim é o meu primogênito.

[9] Itkien he tulevat, ja minä johdatan heitä, kun he kulkevat rukoillen. Minä vien heidät vesivirroille tasaista tietä, jolla he eivät kompastu, sillä minä olen Israelin isä ja Efraim on minun esikoiseni.

[10] Ouvi a palavra do SENHOR, ó nações, e anunciai nas terras longínquas do mar, e dizei: Aquele que espalhou a Israel o congregará e o guardará, como o pastor, ao seu rebanho.

[10] Kuulkaa Herran sana, te kansat, kuuluttakaa kaukaisilla saarilla ja sanokaa: 'Hän, joka hajotti Israelin, kokoaa sen jälleen, hän vartioi sitä kuin paimen laumaansa.'

[11] Porque o SENHOR redimiu a Jacó e o livrou da mão do que era mais forte do que ele.

[11] Sillä Herra on ostanut vapaaksi Jaakobin ja lunastanut hänet sen vallasta, joka on häntä vahvempi.

[12] Hão de vir e exultar na altura de Sião, radiantes de alegria por causa dos bens do SENHOR, do cereal, do vinho, do azeite, dos cordeiros e dos bezerros; a sua alma será como um jardim regado, e nunca mais desfalecerão.

[12] He tulevat ja kohottavat riemuhuudon Siionin vuorella. Virtanaan he tulevat Herran hyvyyden luo, viljan, viinin ja öljyn luo, lampaiden, vuohien ja nautakarjan luo. Silloin heidän sielunsa on kuin hyvin kasteltu puutarha, eivätkä he enää näänny.

[13] Então, a virgem se alegrará na dança, e também os jovens e os velhos; tornarei o seu pranto em júbilo e os consolarei; transformarei em regozijo a sua tristeza.

[13] Silloin neitsyt iloitsee karkeloiden ja nuorukaiset yhdessä vanhusten kanssa. Minä muutan heidän surunsa riemuksi ja annan heille lohdutuksen ja ilon murheen sijaan.

[14] Saciarei de gordura a alma dos sacerdotes, e o meu povo se fartará com a minha bondade, diz o SENHOR.

[14] Minä virvoitan pappien sielut lahjojeni runsaudella , ja kansani ravitaan minun hyvyydelläni, sanoo Herra .

[15] Assim diz o SENHOR: Ouviu-se um clamor em Ramá, pranto e grande lamento; era Raquel chorando por seus filhos e inconsolável por causa deles, porque já não existem.

[16] Assim diz o SENHOR: Reprime a tua voz de choro e as lágrimas de teus olhos; porque há recompensa para as tuas obras, diz o SENHOR, pois os teus filhos voltarão da terra do inimigo.

[17] Há esperança para o teu futuro, diz o SENHOR, porque teus filhos voltarão para os seus territórios.

[18] Bem ouvi que Efraim se queixava, dizendo: Castigaste-me, e fui castigado como novilho ainda não domado; converte-me, e serei convertido, porque tu és o SENHOR, meu Deus.

[19] Na verdade, depois que me converti, arrependi-me; depois que fui instruído, bati no peito; fiquei envergonhado, confuso, porque levei o opróbrio da minha mocidade.

[20] Não é Efraim meu precioso filho, filho das minhas delícias? Pois tantas vezes quantas falo contra ele, tantas vezes ternamente me lembro dele; comove-se por ele o meu coração, deveras me compadecerei dele, diz o SENHOR.

[21] Põe-te marcos, finca postes que te guiem, presta atenção na vereda, no caminho por onde passaste; regressa, ó virgem de Israel, regressa às tuas cidades.

[15]Näin sanoo Herra : Kuule, Raamasta kuuluu valitus, katkera itku. Raakel itkee lapsiaan, eikä huoli lohdutuksesta surussaan lastensa tähden, sillä heitä ei enää ole.

[16]Näin sanoo Herra : Pidätä äänesi itkusta ja silmäsi kyyneleistä, sillä työstäsi on tuleva palkka, sanoo Herra, ja lapsesi saavat palata vihollisen maasta.

[17] Sinulla on tulevaisuuden toivo, sanoo Herra, ja lapsesi palaavat omalle maalleen.

[18]Minä olen kyllä kuullut Efraimin valituksen: ’Sinä olet kurittanut minua, olen saanut kuritusta kuin opettamaton mullikka. Tuo minut takaisin, niin minä palaan, sillä sinä olet Herra , minun Jumalani.

[19]Totisesti, käännyttyäni minä kaduin, ja päästyäni ymmärrykseen minä löin lanteisiini. Minä häpesin, minä jouduin häpeään, ja olen kantanut häväistystä nuoruudestani asti.’

[20] Eikö Efraim ole minun kallis poikani, minun lempilapseni? Vaikka minä puhunkin häntä vastaan, minä kuitenkin muistan häntä. Siksi sisimpäni kaipaa hänen puoleensa; minä totisesti armahdan häntä, sanoo Herra .

[21]Pystytä itsellesi kivimerkkejä, aseta itsellesi tienviittoja, paina mieleesi tie, polku, jota olet kulkenut. Palaa, neitsyt Israel, palaa näihin kaupunkeihisi.

[22] Até quando andarás errante, ó filha rebelde? Porque o SENHOR criou coisa nova na terra: a mulher infiel virá a requestar um homem.

[22] Kuinka kauan sinä kuljeksit sinne tänne, sinä luopiotytär? Nyt Herra luo maahan uutta: nainen piirittää miestä.

[23] Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Ainda dirão esta palavra na terra de Judá e nas suas cidades, quando eu lhe restaurar a sorte: O SENHOR te abençoe, ó morada de justiça, ó santo monte!

[23]Näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: Kun minä käännän heidän kohtalonsa, niin vielä kerran sanotaan Juudan maassa ja sen kaupungeissa näin: ’ Herra siunatkoon sinua, sinä vanhurskauden asuinsija, sinä pyhä vuori!’

[24] Nela, habitarão Judá e todas as suas cidades juntamente, como também os lavradores e os que pastoreiam os rebanhos.

[24]Juudan maassa ja kaikissa sen kaupungeissa asutaan. Siellä on peltomiehiä ja laumoineen vaeltavia paimenia.

[25] Porque satisfiz à alma cansada, e saciei a toda alma desfalecida.

[25] Minä virvoitan väsyneen sielun, ja jokaisen nääntyvän sielun minä täytän voimalla.”

[26] Nisto, despertei e olhei; e o meu sono fora doce para mim.

[26]Siihen minä heräsin. Olin nähnyt unen, joka miellytti minua.

[27] Eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que semearei a casa de Israel e a casa de Judá com a semente de homens e de animais.

[27]Katso, päivät tulevat, sanoo Herra , jolloin minä kylvän Israelin maahan ja Juudan maahan ihmisen siementä ja karjan siementä.

[28] Como velei sobre eles, para arrancar, para derribar, para subverter, para destruir e para afligir, assim velarei sobre eles para edificar e para plantar, diz o SENHOR.

[28] Ja niin kuin minä valvoin, että heidät revitään, särjetään, hajotetaan ja hävitetään heidän onnettomuudekseen, niin minä valvon, että heidät rakennetaan ja istutetaan, sanoo Herra .

[29] Naqueles dias, já não dirão: Os pais comeram uvas verdes, e os dentes dos filhos é que se embotaram.

[29]Niinä päivinä ei enää sanota: ’Isät söivät raakoja rypäleitä, lasten hampaat tylsyivät’,

[30] Cada um, porém, será morto pela sua iniqüidade; de todo homem que comer uvas verdes os dentes se embotarão.

[30]vaan jokaisen on kuoltava oman syntinsä tähden. Jokaiselta ihmiseltä, joka

syö raakoja rypäleitä, tylsyvät hänen omat hampaansa.”

Firmada nova aliança com Israel

31 Eis aí vêm dias, diz o SENHOR, em que firmarei nova aliança com a casa de Israel e com a casa de Judá.

32 Não conforme a aliança que fiz com seus pais, no dia em que os tomei pela mão, para os tirar da terra do Egito; porquanto eles anularam a minha aliança, não obstante eu os haver desposado, diz o SENHOR.

33 Porque esta é a aliança que firmarei com a casa de Israel, depois daqueles dias, diz o SENHOR: Na mente, lhes imprimirei as minhas leis, também no coração lhas inscreverei; eu serei o seu Deus, e eles serão o meu povo.

34 Não ensinará jamais cada um ao seu próximo, nem cada um ao seu irmão, dizendo: Conhece ao SENHOR, porque todos me conhecerão, desde o menor até ao maior deles, diz o SENHOR. Pois perdoarei as suas iniqüidades e dos seus pecados jamais me lembrarei.

35 Assim diz o SENHOR, que dá o sol para a luz do dia e as leis fixas à lua e às estrelas para a luz da noite, que agita o mar e faz bramir as suas ondas; SENHOR dos Exércitos é o seu nome.

36 Se falharem estas leis fixas diante de mim, diz o SENHOR, deixará também a descendência de Israel de ser uma nação diante de mim para sempre.

Uusi liitto

31”Katso, päivät tulevat, sanoo Herra , jolloin minä teen Israelin heimon ja Juudan heimon kanssa uuden liiton.

32En tee sellaista liittoa kuin se, jonka tein heidän isiensä kanssa silloin, kun tartuin heidän käteensä viedäkseni heidät pois Egyptin maasta. Sen liiton he rikkoivat, vaikka minä olin ottanut heidät omikseni, sanoo Herra .

33 Mutta se liitto, jonka minä teen Israelin huoneen kanssa tulevina päivinä, sanoo Herra , on tällainen: Minä panen opetukseni heidän sisimpäänsä ja kirjoitan sen heidän sydämeensä. Niin minä olen heidän Jumalansa, ja he ovat minun kansani.

34Silloin kukaan ei enää opeta lähimmäistään eikä veli veljeään sanoen: ’Tuntekaa Herra .’ Silloin kaikki pienimmästä suurimpaan tuntevat minut, sanoo Herra , sillä minä annan anteeksi heidän rikoksensa enkä enää muista heidän syntejään.

35Näin sanoo Herra , joka on pannut auringon valaisemaan päivää, kuun ja tähdet lakiensa mukaan valaisemaan yötä, hän, joka saa meren liikkeelle, niin että sen aallot pauhaavat – Herra Sebaot on hänen nimensä:

36Vain jos nämä luonnonlait häviävät minun edestäni, sanoo Herra , lakkaavat myös Israelin jälkeläiset olemasta kansa minun edessäni ainiaan.

[37] Assim diz o SENHOR: Se puderem ser medidos os céus lá em cima e sondados os fundamentos da terra cá embaixo, também eu rejeitarei toda a descendência de Israel, por tudo quanto fizeram, diz o SENHOR.

[38] Eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que esta cidade será reedificada para o SENHOR, desde a Torre de Hananel até à Porta da Esquina.

[39] O cordel de medir estender-se-á para diante, até ao outeiro de Garebe, e virar-se-á para Goa.

[40] Todo o vale dos cadáveres e da cinza e todos os campos até ao ribeiro Cedrom, até à esquina da Porta dos Cavalos para o oriente, serão consagrados ao SENHOR. Esta Jerusalém jamais será desarraigada ou destruída.

[37]Näin sanoo Herra : Vain jos voidaan mitata taivaat ylhäältä ja tutkia maan perustukset alhaalta, silloin myös minä hylkään koko Israelin jälkeläiset kaiken sen tähden, mitä he ovat tehneet, sanoo Herra .

[38]Katso, päivät tulevat, sanoo Herra , jolloin Herran kaupunki rakennetaan uudelleen Hananelintornista Kulmaporttiin asti.

[39]Sieltä mittanuora kulkee suoraan Gaarebinkukkulalle ja kiertää sieltä Gooaan.

[40] Koko laakso ruumiineen ja tuhkineen ja kaikki penkereet Kidroninpuroon ja Hevosportin kulmaan asti idässä ovat silloin Herralle pyhitettyjä. Kaupunkia ei enää koskaan hajoteta eikä tuhota.”

Jeremias 32

Jeremias compra um campo em Anatote

[1] Palavra que veio a Jeremias da parte do SENHOR, no ano décimo de Zedequias, rei de Judá, ou décimo oitavo de Nabucodonosor.

[2] Ora, nesse tempo o exército do rei da Babilônia cercava Jerusalém; Jeremias, o profeta, estava encarcerado no pátio da guarda que estava na casa do rei de Judá.

[3] Pois Zedequias, rei de Judá, o havia encerrado, dizendo: Por que profetizas tu que o SENHOR disse que entregaria esta cidade nas mãos do rei da Babilônia, e ele a tomaria;

Jeremia 32

Jerusalemia piiritetään

[1]Tämä sana tuli Herralta Juudan kuninkaan Sidkian kymmenentenä hallitusvuotena, joka oli Nebukadnessarin kahdeksastoista vuosi.

[2] Baabelin kuninkaan sotajoukko piiritti silloin Jerusalemia, ja profeetta Jeremia oli suljettuna Juudan kuninkaanlinnan päävartion pihaan.

[3]Juudan kuningas Sidkia oli sulkenut hänet sinne sanoen: ”Miksi sinä profetoit tällä tavoin: ’Näin sanoo Herra : Katso, minä annan tämän kaupungin Baabelin kuninkaan käsiin, ja hän valloittaa sen.

[4] que Zedequias, rei de Judá, não se livraria das mãos dos caldeus, mas infalivelmente seria entregue nas mãos do rei da Babilônia, e com ele falaria boca a boca, e o veria face a face;

[5] e que ele levaria Zedequias para a Babilônia, onde estaria até que o SENHOR se lembrasse dele, como este disse; e, ainda que pelejásseis contra os caldeus, não seríeis bem sucedidos?

[6] Disse, pois, Jeremias: Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[7] Eis que Hananel, filho de teu tio Salum, virá a ti, dizendo: Compra o meu campo que está em Anatote, pois a ti, a quem pertence o direito de resgate, compete comprá-lo.

[8] Veio, pois, a mim, segundo a palavra do SENHOR, Hananel, filho de meu tio, ao pátio da guarda e me disse: Compra agora o meu campo que está em Anatote, na terra de Benjamim; porque teu é o direito de posse e de resgate; compra-o. Então, entendi que isto era a palavra do SENHOR.

[9] Comprei, pois, de Hananel, filho de meu tio, o campo que está em Anatote; e lhe pesei o dinheiro, dezessete siclos de prata.

[10] Assinei a escritura, fechei-a com selo, chamei testemunhas e pesei-lhe o dinheiro numa balança.

[11] Tomei a escritura da compra, tanto a selada, segundo mandam a lei e os estatutos, como a cópia aberta;

[4]Juudan kuningas Sidkia ei pääse pakoon kaldealaisten käsistä, vaan hän joutuu Baabelin kuninkaan käsiin. Hän joutuu puhumaan tämän kanssa kasvokkain ja näkee hänet silmästä silmään.

[5]Sidkia viedään Baabeliin, ja sinne hän jää, kunnes minä katson hänen puoleensa, sanoo Herra . Jos taistelette kaldealaisia vastaan, teillä ei ole menestystä.’”

Jeremia ostaa pellon Anatotissa

[6]Jeremia kertoi: ”Minulle tuli tämä Herran sana:

[7] ’Sinun luoksesi tulee Hanamel, setäsi Sallumin poika, ja hän sanoo: Osta minun peltoni, joka on Anatotissa, sillä sinulla on lunastusoikeus, niin että voit ostaa sen.’

[8]Setäni poika Hanamel tulikin Herran sanan mukaan luokseni päävartion pihaan ja sanoi minulle: ’Ostaisitko peltoni, joka on Anatotissa, Benjaminin maassa, sillä sinulla on siihen perintö- ja lunastusoikeus? Osta se itsellesi.’ Silloin minä tiesin, että tämä sana tuli Herralta .

[9] Niin minä ostin serkultani Hanamelilta tuon Anatotissa olevan pellon. Minä punnitsin hänelle rahat, seitsemäntoista sekeliä hopeaa,

[10] kirjoitin kauppakirjan, sinetöin sen, hankin todistajat ja punnitsin rahat vaa’alla.

[11] Sitten minä otin sinetöidyn kauppakirjan, joka sisälsi sopimuksen ja määräykset, sekä avoimen asiakirjan.

[12] dei-a a Baruque, filho de Nerias, filho de Maaséias, na presença de Hananel, filho de meu tio, e perante as testemunhas, que assinaram a escritura da compra, e na presença de todos os judeus que se assentavam no pátio da guarda.

[13] Perante eles dei ordem a Baruque, dizendo:

[14] Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Toma esta escritura, esta escritura da compra, tanto a selada como a aberta, e mete-as num vaso de barro, para que se possam conservar por muitos dias;

[15] porque assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Ainda se comprarão casas, campos e vinhas nesta terra.

Jeremias pede esclarecimentos a Deus

[16] Depois que dei a escritura da compra a Baruque, filho de Nerias, orei ao SENHOR, dizendo:

[17] Ah! SENHOR Deus, eis que fizeste os céus e a terra com o teu grande poder e com o teu braço estendido; coisa alguma te é demasiadamente maravilhosa.

[18] Tu usas de misericórdia para com milhares e retribuis a iniqüidade dos pais nos filhos; tu és o grande, o poderoso Deus, cujo nome é o SENHOR dos Exércitos,

[19] grande em conselho e magnífico em obras; porque os teus olhos estão abertos sobre todos os caminhos dos filhos dos homens, para dar a cada um segundo o seu proceder, segundo o fruto das suas obras.

[12] Annoin kauppakirjan Baarukille, Neerian, Mahsejan pojan, pojalle serkkuni Hanamelin ja todistajien nähden, jotka olivat allekirjoittaneet kauppakirjan, ja kaikkien Juudan miesten nähden, jotka istuivat päävartion pihassa.

[13] Heidän nähtensä minä annoin Baarukille tämän käskyn:

[14] 'Näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: Ota nämä asiakirjat, sekä sinetöity että avoin kauppakirja, ja pane ne saviastiaan, että ne säilyisivät kauan aikaa,

[15] sillä näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: Tässä maassa ostetaan vielä taloja ja peltoja ja viinitarhoja.'"

Jeremian rukous

[16]"Annettuani kauppakirjan Baarukille, Neerian pojalle, minä rukoilin Herraa näillä sanoilla:

[17] 'Oi, Herra, Herra , sinä, joka olet tehnyt taivaan ja maan suurella voimallasi ja ojennetulla käsivarrellasi! Sinulle ei ole mikään mahdotonta.

[18]Sinä teet laupeuden tuhansille, mutta kostat isien pahat teot heidän lapsilleen, jotka tulevat heidän jälkeensä, sinä suuri ja voimallinen Jumala, jonka nimi on Herra Sebaot.

[19]Sinä olet suuri neuvonantaja, ja sinun tekosi ovat valtavat. Sinun silmäsi ovat avoinna näkemään kaikki ihmisten tiet, antaaksesi jokaiselle palkan hänen

[20] Tu puseste sinais e maravilhas na terra do Egito até ao dia de hoje, tanto em Israel como entre outros homens; e te fizeste um nome, qual o que tens neste dia.

[21] Tiraste o teu povo de Israel da terra do Egito, com sinais e maravilhas, com mão poderosa e braço estendido e com grande espanto;

[22] e lhe deste esta terra, que com juramento prometeste a seus pais, terra que mana leite e mel.

[23] Entraram nela e dela tomaram posse, mas não obedeceram à tua voz, nem andaram na tua lei; de tudo o que lhes mandaste que fizessem, nada fizeram; pelo que trouxeste sobre eles todo este mal.

[24] Eis aqui as trincheiras já atingem a cidade, para ser tomada; já está a cidade entregue nas mãos dos caldeus, que pelejam contra ela, pela espada, pela fome e pela peste. O que disseste aconteceu; e tu mesmo o vês.

[25] Contudo, ó SENHOR Deus, tu me disseste: Compra o campo por dinheiro e chama testemunhas, embora já esteja a cidade entregue nas mãos dos caldeus.

A resposta de Deus

vaelluksensa ja hänen tekojensa hedelmän mukaan.

[20]Sinä olet tehnyt tunnustekoja ja ihmeitä Egyptin maassa ja myös Israelissa ja muiden kansojen keskuudessa tähän päivään asti. Näin sinä olet luonut itsellesi sellaisen maineen niin kuin se tänä päivänä on.

[21] Sinä veit kansasi Israelin pois Egyptin maasta tunnusteoilla ja ihmeillä, väkevällä kädellä ja ojennetulla käsivarrella. Sinä herätit suurta kauhua.

[22]Sinä annoit heille tämän maan, jonka olit valalla vannoen luvannut antaa heidän isilleen, maan, joka vuotaa maitoa ja hunajaa.

[23] Mutta kun he olivat tulleet ja ottaneet sen omakseen, he eivät kuunnelleet sinun ääntäsi eivätkä vaeltaneet sinun lakisi mukaan. He eivät tehneet mitään siitä, mitä sinä olit käskenyt heidän tehdä. Niinpä sinä annoit kaiken tämän onnettomuuden kohdata heitä.

[24] Katso, piiritysvallit ulottuvat kaupunkiin asti, ja se valloitetaan. Se joutuu miekan, nälän ja ruton vuoksi kaldealaisten valtaan, ja nämä sotivat sitä vastaan. Se, mitä sinä olet puhunut, on tapahtunut, kuten näet.

[25] Kuitenkin sinä, Herra, Herra , sanot minulle: Osta rahalla itsellesi pelto ja hanki todistajat, vaikka kaupunki joutuu kaldealaisten käsiin.’”

Herra antaa Jerusalemin Baabelin kuninkaan käsiin

26 Então, veio a palavra do SENHOR a Jeremias, dizendo:

27 Eis que eu sou o SENHOR, o Deus de todos os viventes; acaso, haveria coisa demasiadamente maravilhosa para mim?

28 Portanto, assim diz o SENHOR: Eis que entrego esta cidade nas mãos dos caldeus, nas mãos de Nabucodonosor, rei da Babilônia, e ele a tomará.

29 Os caldeus, que pelejam contra esta cidade, entrarão nela, porão fogo a esta cidade e queimarão as casas sobre cujos terraços queimaram incenso a Baal e ofereceram libações a outros deuses, para me provocarem à ira.

30 Porque os filhos de Israel e os filhos de Judá não fizeram senão mal perante mim, desde a sua mocidade; porque os filhos de Israel não fizeram senão provocar-me à ira com as obras das suas mãos, diz o SENHOR.

31 Porque para minha ira e para meu furor me tem sido esta cidade, desde o dia em que a edificaram e até ao dia de hoje, para que eu a removesse da minha presença,

32 por causa de toda a maldade que fizeram os filhos de Israel e os filhos de Judá, para me provocarem à ira, eles, os seus reis, os seus príncipes, os seus sacerdotes e os seus profetas, como também os homens de Judá e os moradores de Jerusalém.

26Silloin Jeremialle tuli tämä Herran sana:

27 ”Katso, minä olen Herra , kaikkien luotujen Jumala! Onko minulle mikään mahdotonta?

28Sen tähden, näin sanoo Herra : Katso, minä annan tämän kaupungin kaldealaisten käsiin ja Nebukadnessarin, Baabelin kuninkaan, käsiin, ja hän valloittaa sen.

29 Kaldealaiset, jotka sotivat tätä kaupunkia vastaan, tulevat ja sytyttävät sen tuleen. He polttavat kaupungin niine taloineen, joiden katoilla ihmiset ovat polttaneet uhreja Baalille ja vuodattaneet juomauhreja vieraille jumalille ja niin vihastuttaneet minut.

30Sillä Israelin ja Juudan miehet ovat tehneet hamasta nuoruudestaan ainoastaan sitä, mikä on pahaa minun silmissäni. He ovat pelkästään vihastuttaneet minua kättensä teoilla, sanoo Herra .

31 Tämä kaupunki on herättänyt minussa vihaa ja kiivautta siitä päivästä lähtien, jona se rakennettiin, tähän päivään asti. Minä poistan sen kasvojeni edestä

32 kaiken sen pahan tähden, mitä Israelin ja Juudan miehet – Juudan ja Jerusalemin asukkaat kuninkaineen ja ruhtinaineen, pappeineen ja profeettoineen – ovat tehneet ja millä he ovat vihastuttaneet minut.

[33] Viraram-me as costas e não o rosto; ainda que eu, começando de madrugada, os ensinava, eles não deram ouvidos, para receberem a advertência.

[33]He ovat kääntäneet minulle selkänsä, eivät kasvojaan. Vaikka minä olen opettanut heitä varhaisista ajoista alkaen, he eivät ole kuunnelleet eivätkä ottaneet opetusta varteen.

[34] Antes, puseram as suas abominações na casa que se chama pelo meu nome, para a profanarem.

[34] He ovat asettaneet iljetyksiään minun nimelleni pyhitettyyn huoneeseen ja saastuttaneet sen.

[35] Edificaram os altos de Baal, que estão no vale do filho de Hinom, para queimarem a seus filhos e a suas filhas a Moloque, o que nunca lhes ordenei, nem me passou pela mente fizessem tal abominação, para fazerem pecar a Judá.

[35]He ovat rakentaneet Baalille uhrikukkuloita Ben-Hinnomin laaksoon uhratakseen poikiaan ja tyttäriään Molokille. Sellaisesta minä en ole antanut heille käskyä, eikä se ole tullut mieleenikään. Tällaisia iljettäviä tekoja he tekivät ja saivat Juudan tekemään syntiä.”

Herra kääntää kansansa kohtalon

[36] Agora, pois, assim diz o SENHOR, o Deus de Israel, acerca desta cidade, da qual vós dizeis: Já está entregue nas mãos do rei da Babilônia, pela espada, pela fome e pela peste.

[36]”Sen vuoksi Herra , Israelin Jumala sanoo nyt näin tästä kaupungista, jonka te sanotte joutuvan Baabelin kuninkaan käsiin miekan, nälän ja ruton lyömänä:

[37] Eis que eu os congregarei de todas as terras, para onde os lancei na minha ira, no meu furor e na minha grande indignação; tornarei a trazê-los a este lugar e farei que nele habitem seguramente.

[37] Katso, minä kokoan heidät jälleen kaikista maista, joihin minä heidät karkotin vihassani, kiivaudessani ja suuressa suuttumuksessani. Minä annan heidän palata tähän paikkaan, ja he saavat asua turvassa.

[38] Eles serão o meu povo, e eu serei o seu Deus.

[38]Silloin he ovat minun kansani ja Minä olen heidän Jumalansa

[39] Dar-lhes-ei um só coração e um só caminho, para que me temam todos os dias, para seu bem e bem de seus filhos.

[39]ja minä annan heille yhden sydämen ja yhden tien, niin että he pelkäävät minua aina. Silloin heidän ja heidän lastensa käy hyvin.

[40] Farei com eles aliança eterna, segundo a qual não deixarei de lhes fazer o bem; e

[40]Minä teen heidän kanssaan ikuisen liiton: minä en hylkää heitä enkä lakkaa tekemästä heille hyvää, ja pelkoni minä

porei o meu temor no seu coração, para que nunca se apartem de mim.

41 Alegrar-me-ei por causa deles e lhes farei bem; plantá-los-ei firmemente nesta terra, de todo o meu coração e de toda a minha alma.

42 Porque assim diz o SENHOR: Assim como fiz vir sobre este povo todo este grande mal, assim lhes trarei todo o bem que lhes estou prometendo.

43 Comprar-se-ão campos nesta terra, da qual vós dizeis: Está deserta, sem homens nem animais; está entregue nas mãos dos caldeus.

44 Comprarão campos por dinheiro, e lavrarão as escrituras, e as fecharão com selos, e chamarão testemunhas na terra de Benjamim, nos contornos de Jerusalém, nas cidades de Judá, nas cidades da região montanhosa, nas cidades das planícies e nas cidades do Sul; porque lhes restaurarei a sorte, diz o SENHOR.

Jeremias 33

Promessas de paz e prosperidade

1 Veio a palavra do SENHOR a Jeremias, segunda vez, estando ele ainda encarcerado no pátio da guarda, dizendo:

2 Assim diz o SENHOR que faz estas coisas, o SENHOR que as forma para as estabelecer (SENHOR é o seu nome):

3 Invoca-me, e te responderei; anunciar-te-ei coisas grandes e ocultas, que não sabes.

annan heidän sydämiinsä, niin etteivät he luovu minusta.

41Silloin minä iloitsen heistä ja teen heille hyvää. Minä totisesti istutan heidät tähän maahan koko sydämestäni ja koko sielustani.

42Sillä näin sanoo Herra : Niin kuin olen tuottanut tälle kansalle kaiken tämän suuren onnettomuuden, niin minä myös annan heille kaiken sen hyvän, minkä minä heille lupaan.

43Vielä ostetaan peltoja tässä maassa, josta te sanotte: ’Se on autio, vailla ihmisiä ja eläimiä, se on annettu kaldealaisten haltuun.’

44 Peltoja ostetaan rahalla ja kauppakirjoja kirjoitetaan ja sinetöidään ja niille hankitaan todistajia Benjaminin maassa, Jerusalemin ympäristössä ja Juudan kaupungeissa sekä vuoriston, alankomaan ja Negevin kaupungeissa, sillä minä käännän niiden kohtalon, sanoo Herra .”

Jeremia 33

Israelin ihana tulevaisuus

1 Herransana tuli Jeremialle vielä toisen kerran hänen ollessaan suljettuna päävartion pihaan, ja se kuului näin:

2 ”Näin sanoo Herra , joka sen tekee, Herra , joka sen luo ja toteuttaa – Herra on hänen nimensä:

3 Huuda minua avuksesi, niin minä vastaan sinulle ja ilmoitan sinulle suuria ja salattuja asioita, joita et ole tiennyt.

[4] Porque assim diz o SENHOR, o Deus de Israel, a respeito das casas desta cidade e das casas dos reis de Judá, que foram derribadas para a defesa contra as trincheiras e a espada:

[4]Sillä näin sanoo Herra , Israelin Jumala, tämän kaupungin taloista ja Juudan kuninkaiden linnoista, jotka hajotetaan piiritysvallien ja miekan voimalla:

[5] Quando se der a peleja contra os caldeus, para que eu as encha de cadáveres de homens, feridos por minha ira e meu furor, porquanto desta cidade escondi o meu rosto, por causa de toda a sua maldade,

[5] Koska he ovat tulleet taistelemaan kaldealaisia vastaan ja täyttämään talot ihmisten ruumiilla, minä surmaan heidät vihassani ja kiivaudessani. Kaiken heidän pahuutensa tähden minä olen kätkenyt kasvoni tältä kaupungilta.

[6] eis que lhe trarei a ela saúde e cura e os sararei; e lhes revelarei abundância de paz e segurança.

[6] Kuitenkin minä annan sen haavojen kasvaa umpeen ja parantua. Minä parannan heidät ja avaan heille rauhan ja totuuden runsauden.

[7] Restaurarei a sorte de Judá e de Israel e os edificarei como no princípio.

[7]Minä käännän Juudan ja Israelin kohtalon ja rakennan ne entiselleen.

[8] Purificá-los-ei de toda a sua iniqüidade com que pecaram contra mim; e perdoarei todas as suas iniqüidades com que pecaram e transgrediram contra mim.

[8]Minä puhdistan heidät kaikista pahoista teoista, joilla he ovat tehneet syntiä minua vastaan, ja annan anteeksi kaikki heidän pahat tekonsa, joilla he ovat tehneet syntiä ja rikkoneet minua vastaan.

[9] Jerusalém me servirá por nome, por louvor e glória, entre todas as nações da terra que ouvirem todo o bem que eu lhe faço; espantar-se-ão e tremerão por causa de todo o bem e por causa de toda a paz que eu lhe dou.

[9]Tämä kaupunki on oleva minulle kunniaksi ja iloksi, ylistykseksi ja kirkkaudeksi kaikkien maan kansojen edessä. Kun ne kuulevat kaikesta hyvästä, mitä minä sille teen, ne pelkäävät ja vapisevat kaiken hyvinvoinnin ja menestyksen vuoksi, jonka minä sille suon.

[10] Assim diz o SENHOR: Neste lugar, que vós dizeis que está deserto, sem homens nem animais, nas cidades de Judá e nas ruas de Jerusalém, que estão assoladas,

[10]Näin sanoo Herra : Vielä kerran tässä paikassa, jonka te sanotte olevan raunioina, vailla ihmisiä ja eläimiä, – Juudan kaupungeissa ja Jerusalemin

sem homens, sem moradores e sem animais, ainda se ouvirá

11 a voz de júbilo e de alegria, e a voz de noivo, e a de noiva, e a voz dos que cantam: Rendei graças ao SENHOR dos Exércitos, porque ele é bom, porque a sua misericórdia dura para sempre; e dos que trazem ofertas de ações de graças à Casa do SENHOR; porque restaurarei a sorte da terra como no princípio, diz o SENHOR.

12 Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Ainda neste lugar, que está deserto, sem homens e sem animais, e em todas as suas cidades, haverá morada de pastores que façam repousar aos seus rebanhos.

13 Nas cidades da região montanhosa, e nas cidades das planícies, e nas cidades do Sul, na terra de Benjamim, e nos contornos de Jerusalém, e nas cidades de Judá, ainda passarão os rebanhos pelas mãos de quem os conte, diz o SENHOR.

Repetição da promessa do Renovo de Davi
Jeremias 23.5-6

14 Eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que cumprirei a boa palavra que proferi à casa de Israel e à casa de Judá.

15 Naqueles dias e naquele tempo, farei brotar a Davi um Renovo de justiça; ele executará juízo e justiça na terra.

16 Naqueles dias, Judá será salvo e Jerusalém habitará seguramente; ela será chamada SENHOR, Justiça Nossa.

autioilla kaduilla, joissa ei ole asukkaita, ei ihmisiä eikä eläimiä –

11kuullaan riemun ääni ja ilon ääni, sulhasen ääni ja morsiamen ääni. Silloin tuodaan Herran huoneeseen kiitosuhreja ja sanotaan: ’Kiittäkää Herraa Sebaotia, sillä Herra on hyvä ja hänen armonsa pysyy ikuisesti.’ Minä käännän tämän maan kohtalon ja palautan sen entiselleen, sanoo Herra .

12Näin sanoo Herra Sebaot: Vielä kerran on tässä paikassa, joka nyt on rauniona, vailla ihmisiä ja eläimiä, ja kaikkien muidenkin kaupunkien ympärillä laitumia, joilla paimenet lepuuttavat lampaitaan.

13 Vielä kerran kulkee lampaita laskijan ohi vuoriston kaupungeissa, alankomaan ja Negevin kaupungeissa, Benjaminin maassa, Jerusalemin ympäristössä ja Juudan kaupungeissa, sanoo Herra .”

Daavidin vanhurskas vesa

14”Katso, päivät tulevat, sanoo Herra , jolloin minä toteutan sen hyvän sanan, jonka olen puhunut Israelin heimolle ja Juudan heimolle.

15Niinä päivinä ja siihen aikaan minä kasvatan Daavidille vanhurskauden verson, ja hän on toteuttava oikeuden ja vanhurskauden maassa.

16Niinä päivinä Juuda pelastuu ja Jerusalem saa asua turvassa. Tämä on se nimi, jolla häntä kutsutaan: ’ Herra , meidän vanhurskautemme’,

[17] Porque assim diz o SENHOR: Nunca faltará a Davi homem que se assente no trono da casa de Israel;

[18] nem aos sacerdotes levitas faltará homem diante de mim, para que ofereça holocausto, queime oferta de manjares e faça sacrifício todos os dias.

[19] Veio a palavra do SENHOR a Jeremias, dizendo:

[20] Assim diz o SENHOR: Se puderdes invalidar a minha aliança com o dia e a minha aliança com a noite, de tal modo que não haja nem dia nem noite a seu tempo,

[21] poder-se-á também invalidar a minha aliança com Davi, meu servo, para que não tenha filho que reine no seu trono; como também com os levitas sacerdotes, meus ministros.

[22] Como não se pode contar o exército dos céus, nem medir-se a areia do mar, assim tornarei incontável a descendência de Davi, meu servo, e os levitas que ministram diante de mim.

[23] Veio ainda a palavra do SENHOR a Jeremias, dizendo:

[24] Não atentas para o que diz este povo: As duas famílias que o SENHOR elegeu, agora as rejeitou? Assim desprezam a meu povo, que a seus olhos já não é povo.

[17] sillä näin sanoo Herra : Daavidilta ei koskaan puutu jälkeläistä, joka istuu Israelin huoneen valtaistuimella.

[18]Ei myöskään leeviläisten pappien suvusta puutu koskaan miestä, joka uhraa minun edessäni polttouhreja, sytyttää ruokauhreja sekä toimittaa teurasuhrin joka päivä.”

Herra ei riko liittoaan

[19]Jeremialle tuli tämä Herran sana:

[20] ”Näin sanoo Herra : Jos te voitte rikkoa minun liittoni päivän ja yön kanssa, niin etteivät päivä ja yö enää tule ajallaan,

[21] vasta silloin rikkoutuu liittoni palvelijani Daavidin kanssa, niin ettei hänellä enää ole jälkeläistä, joka hallitsisi kuninkaana hänen valtaistuimellaan. Vasta silloin rikkoutuu liittoni myös palvelijoitteni, leeviläisten pappien, kanssa.

[22] Minä teen palvelijani Daavidin jälkeläiset ja minulle palvelusta toimittavat leeviläiset yhtä monilukuisiksi kuin taivaan joukot, joita ei voi laskea, tai kuin meren hiekka, jota ei voi mitata.”

[23]Jeremialle tuli tämä Herran sana:

[24] ”Etkö ole huomannut, mitä tämä kansa puhuu: ’Herra on hylännyt ne kaksi sukua, jotka hän valitsi’? He halveksivat minun kansaani eivätkä enää pidä sitä edes kansana.

25 Assim diz o SENHOR: Se a minha aliança com o dia e com a noite não permanecer, e eu não mantiver as leis fixas dos céus e da terra,
26 também rejeitarei a descendência de Jacó e de Davi, meu servo, de modo que não tome da sua descendência quem domine sobre a descendência de Abraão, Isaque e Jacó; porque lhes restaurarei a sorte e deles me apiedarei.

25 Näin sanoo Herra : Vasta sitten jos liittoni päivän ja yön kanssa ei enää ole voimassa ja jos en ole säätänyt taivaan ja maan lakeja,
26 vasta silloin minä hylkään Jaakobin siemenen ja palvelijani Daavidin jälkeläiset enkä valitse heistä Abrahamin, Iisakin ja Jaakobin jälkeläisten hallitsijoita. Totisesti, minä käännän heidän kohtalonsa ja armahdan heitä.”

Jeremias 34

Prediz-se a sorte de Zedequias

1 Palavra que do SENHOR veio a Jeremias, quando Nabucodonosor, rei da Babilônia, e todo o seu exército, e todos os reinos da terra que estavam debaixo do seu poder, e todos os povos pelejavam contra Jerusalém e contra todas as suas cidades, dizendo:
2 Assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Vai, fala a Zedequias, rei de Judá, e dize-lhe: Assim diz o SENHOR: Eis que eu entrego esta cidade nas mãos do rei da Babilônia, o qual a queimará.

3 Tu não lhe escaparás das mãos; pelo contrário, serás preso e entregue nas suas mãos; tu verás o rei da Babilônia face a face, e ele te falará boca a boca, e entrarás na Babilônia.

4 Todavia, ouve a palavra do SENHOR, ó Zedequias, rei de Judá: Assim diz o SENHOR a teu respeito: Não morrerás à espada.

Jeremia 34

Jeremia ilmoittaa Sidkian kohtalon

1Kun Baabelin kuningas Nebukadnessar, koko hänen sotajoukkonsa ja kaikki hänen alaisuudessaan olevat valtakunnat ja kansat sotivat Jerusalemia ja kaikkia alueen kaupunkeja vastaan, tuli Jeremialle Herralta tämä sana:

2”Näin sanoo Herra , Israelin Jumala: Mene ja sano Sidkialle, Juudan kuninkaalle: Näin sanoo Herra : Katso, minä annan tämän kaupungin Baabelin kuninkaan käsiin, ja hän polttaa sen.
3Sinä et pääse häntä pakoon, vaan sinut otetaan kiinni ja annetaan hänen käsiinsä. Sinä joudut katsomaan Baabelin kuningasta silmiin ja puhumaan kasvotusten hänen kanssaan. Baabeliin sinun on mentävä.

4 Mutta kuule Herran sana, Sidkia, Juudan kuningas! Herra sanoo sinusta näin: Sinä et kuole miekkaan.

[5] Em paz morrerás, e te queimarão perfumes a ti, como se queimaram a teus pais, que, como reis, te precederam, e te prantearão, dizendo: Ah! SENHOR! Pois eu é que disse a palavra, diz o SENHOR.

[6] Falou Jeremias, o profeta, a Zedequias, rei de Judá, todas estas palavras, em Jerusalém,

[7] quando o exército do rei da Babilônia pelejava contra Jerusalém e contra todas as cidades que restavam de Judá, contra Laquis e contra Azeca; porque só estas ficaram das cidades fortificadas de Judá.

As ameaças de Deus por causa da escravatura

[8] Palavra que do SENHOR veio a Jeremias, depois que o rei Zedequias fez aliança com todo o povo de Jerusalém, para lhes apregoar a liberdade:

[9] que cada um despedisse forro o seu servo e cada um, a sua serva, hebreu ou hebréia, de maneira que ninguém retivesse como escravos hebreus, seus irmãos.

[10] Todos os príncipes e todo o povo que haviam entrado na aliança obedeceram, despedindo forro cada um o seu servo e cada um a sua serva, de maneira que já não os retiveram como escravos; obedeceram e os despediram.

[11] Mas depois se arrependeram, e fizeram voltar os servos e as servas que haviam despedido forros, e os sujeitaram por servos e por servas.

[5] Sinä saat kuolla rauhassa, ja sinulle poltetaan kuolinsuitsutus niin kuin sinun isillesi, aikaisemmille kuninkaille, jotka olivat ennen sinua, ja sinua valitetaan: 'Voi, herra!' Tämän minä olen puhunut, sanoo Herra ."

[6]Profeetta Jeremia puhui kaikki nämä sanat Jerusalemissa Juudan kuninkaalle Sidkialle,

[7] samaan aikaan kun Baabelin kuninkaan sotajoukko taisteli Jerusalemia ja kaikkia vielä jäljellä olevia Juudan kaupunkeja vastaan, Laakisia ja Asekaa vastaan, sillä nämä olivat jäljellä Juudan linnoitetuista kaupungeista.

Orjien vapautus ja uusi orjuus

[8]Sana, joka tuli Jeremialle Herralta sen jälkeen, kun kuningas Sidkia oli tehnyt sopimuksen koko kansan kanssa Jerusalemissa siitä, että heidän keskuudessaan julistettaisiin vapautus

[9] ja että jokainen päästäisi vapaiksi heprealaiset orjansa ja orjattarensa, miehet ja naiset, eivätkä enää pitäisi orjinaan ketään juutalaisista veljistään.

[10] Kaikki ruhtinaat ja kansa, jotka olivat tehneet tämän sopimuksen, suostuivat siihen, että jokainen päästäisi vapaaksi orjansa ja orjattarensa eikä enää pitäisi heitä orjinaan. He tottelivat ja päästivät orjat menemään.

[11] Myöhemmin he kuitenkin muuttivat mielensä, ottivat takaisin vapaiksi päästämänsä orjat ja orjattaret, ja pakottivat heidät jälleen orjikseen ja orjattarikseen.

[12] Veio, pois, a palavra do SENHOR a Jeremias, da parte do SENHOR, dizendo:

[13] Assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Eu fiz aliança com vossos pais, no dia em que os tirei da terra do Egito, da casa da servidão, dizendo:

[14] Ao fim de sete anos, libertareis cada um a seu irmão hebreu, que te for vendido a ti e te houver servido seis anos, e despedi-lo-ás forro; mas vossos pais não me obedeceram, nem inclinaram os seus ouvidos a mim.

[15] Não há muito, havíeis voltado a fazer o que é reto perante mim, apregoando liberdade cada um ao seu próximo; e tínheis feito perante mim aliança, na casa que se chama pelo meu nome;

[16] mudastes, porém, e profanastes o meu nome, fazendo voltar cada um o seu servo e cada um, a sua serva, os quais, deixados à vontade, já tínheis despedido forros, e os sujeitastes, para que fossem vossos servos e servas.

[17] Portanto, assim diz o SENHOR: Vós não me obedecestes, para apregoardes a liberdade, cada um a seu irmão e cada um ao seu próximo; pois eis que eu vos apregôo a liberdade, diz o SENHOR, para a espada, para a peste e para a fome; farei que sejais um espetáculo horrendo para todos os reinos da terra.

[18] Farei aos homens que transgrediram a minha aliança e não cumpriram as

[12]Silloin Jeremialle tuli Herralta tämä sana:

[13] ”Näin sanoo Herra , Israelin Jumala: Kun minä vein teidän isänne pois Egyptin maasta, orjuuden pesästä, minä tein liiton heidän kanssaan ja sanoin:

[14] ’Joka seitsemäs vuosi jokaisen teistä tulee päästää vapaaksi heprealainen veljensä, joka on myynyt itsensä teille. Kun hän on palvellut sinua kuusi vuotta, päästä hänet luotasi vapaaksi.’ Teidän isänne eivät kuitenkaan kuunnelleet minua eivätkä kallistaneet korvaansa minun puheelleni.

[15]Nyt te käännyitte ja teitte oikein minun silmissäni julistamalla kukin vapautuksen lähimmäiselleen, ja te teitte liiton minun edessäni temppelissä, joka on pyhitetty minun nimelleni.

[16] Sitten te kuitenkin jälleen häpäisitte minun nimeni: jokainen teistä otti takaisin orjansa ja orjattarensa, jotka te olitte päästäneet menemään vapaina minne halusivat, ja pakotitte heidät olemaan orjinanne ja orjattarinanne.

[17]Sen tähden, näin sanoo Herra : Te ette ole totelleet minua, niin että olisitte julistaneet vapautuksen kukin veljelleen ja lähimmäiselleen. Nyt minä julistan teille vapautuksen, sanoo Herra : miekkaan, ruttoon ja nälkään. Minä teen teistä kauhistuksen kaikille maan valtakunnille.

[18] Minä luovutan miehet, jotka ovat rikkoneet minun liittoni eivätkä ole

palavras da aliança que fizeram perante mim como eles fizeram com o bezerro que dividiram em duas partes, passando eles pelo meio das duas porções;

19 os príncipes de Judá, os príncipes de Jerusalém, os oficiais, os sacerdotes e todo o povo da terra, os quais passaram por meio das porções do bezerro,

20 entregá-los-ei nas mãos de seus inimigos e nas mãos dos que procuram a sua morte, e os cadáveres deles servirão de pasto às aves dos céus e aos animais da terra.

21 A Zedequias, rei de Judá, e a seus príncipes, entregá-los-ei nas mãos de seus inimigos e nas mãos dos que procuram a sua morte, nas mãos do exército do rei da Babilônia, que já se retiraram de vós.

22 Eis que eu darei ordem, diz o SENHOR, e os farei tornar a esta cidade, e pelejarão contra ela, tomá-la-ão e a queimarão; e as cidades de Judá porei em assolação, de sorte que ninguém habite nelas.

tehneet sen liiton sanojen mukaan, jonka he tekivät minun edessäni halkaisten kahtia vasikan ja kulkien sen puolikkaiden välitse.

19 Juudan ja Jerusalemin ruhtinaat, hoviherrat ja papit sekä kaiken maan kansan, jotka kulkivat vasikan puolikkaiden välitse,

20 minä luovutan vihollistensa käsiin, niiden käsiin, jotka tavoittelevat heidän henkeään, ja heidän ruumiinsa joutuvat taivaan lintujen ja maan eläinten ruuaksi.

21 Myös Juudan kuninkaan Sidkian ja hänen ruhtinaansa minä annan heidän vihollistensa käsiin, niiden käsiin, jotka tavoittelevat heidän henkeään. Minä annan heidät Baabelin kuninkaan sotajoukon käsiin, joka on jo lähtenyt pois teidän kimpustanne.

22 Katso, minä annan käskyn, sanoo Herra , ja tuon heidät takaisin tämän kaupungin luo sotimaan sitä vastaan, ja he valloittavat ja polttavat sen. Minä teen Juudan kaupungeista niin autioita, ettei niissä ole ainoatakaan asukasta.”

Jeremias 35

A fidelidade dos recabitas

1 Palavra que do SENHOR veio a Jeremias, nos dias de Jeoaquim, filho de Josias, rei de Judá, dizendo:

2 Vai à casa dos recabitas, fala com eles, leva-os à Casa do SENHOR, a uma das câmaras, e dá-lhes vinho a beber.

Jeremia 35

Reekabilaiset esikuvana

1 Sana, joka tuli Jeremialle Herralta Juudan kuninkaan Joojakimin, Joosian pojan, päivinä:

2 ”Mene reekabilaisten luo, puhu heille ja tuo heidät Herran temppeliin, johonkin sen sivuhuoneista, ja tarjoa heille viiniä juotavaksi.”

[3] Então, tomei a Jazanias, filho de Jeremias, filho de Habazinias, aos irmãos, e a todos os filhos dele, e a toda a casa dos recabitas;

[3]Niin minä hain Jaasanjan, Jeremian pojan, Habassinjan pojanpojan sekä hänen veljensä ja kaikki hänen poikansa ja kaikki muutkin reekabilaiset.

[4] e os levei à Casa do SENHOR, à câmara dos filhos de Hanã, filho de Jigdalias, homem de Deus, que está junto à câmara dos príncipes e sobre a de Maaséias, filho de Salum, guarda do vestíbulo;

[4] Minä vein heidät Herran temppeliin, Jumalan miehen Haananin, Jigdaljan pojan, poikien huoneeseen, joka on päämiesten huoneen vieressä, ovenvartija Maasejan, Sallumin pojan, huoneen yläpuolella.

[5] e pus diante dos filhos da casa dos recabitas taças cheias de vinho e copos e lhes disse: Bebei vinho.

[5] Minä asetin reekabilaisten eteen täysiä viiniruukkuja ja maljoja ja sanoin heille: ”Juokaa viiniä.”

[6] Mas eles disseram: Não beberemos vinho, porque Jonadabe, filho de Recabe, nosso pai, nos ordenou: Nunca jamais bebereis vinho, nem vós nem vossos filhos;

[6] Mutta he vastasivat: ”Me emme juo viiniä, sillä meidän isämme Joonadab, Reekabin poika, on antanut meille käskyn: ’Älkää koskaan juoko viiniä, te ja teidän jälkeläisenne.

[7] não edificareis casa, não fareis sementeiras, não plantareis, nem possuireis vinha alguma; mas habitareis em tendas todos os vossos dias, para que vivais muitos dias sobre a terra em que viveis peregrinando.

[7]Älkää myöskään rakentako taloja, älkää kylväkö siementä älkääkä istuttako viinitarhoja; älköön teillä olko sellaisia. Asukaa sen sijaan teltoissa koko elinaikanne, että eläisitte kauan siinä maassa, jossa asutte muukalaisina.’

[8] Obedecemos, pois, à voz de Jonadabe, filho de Recabe, nosso pai, em tudo quanto nos ordenou; de maneira que não bebemos vinho em todos os nossos dias, nem nós, nem nossas mulheres, nem nossos filhos, nem nossas filhas;

[8] Me olemme kuuliaisia isällemme Joonadabille, Reekabin pojalle, kaikessa, mitä hän on käskenyt meidän tehdä. Me emme juo viiniä koko elinaikanamme, emme me eivätkä vaimomme, poikamme tai tyttäremme.

[9] nem edificamos casas para nossa habitação; não temos vinha, nem campo, nem semente.

[9] Me emme myöskään rakenna taloja asunnoiksemme, eikä meillä ole viinitarhoja eikä peltoja, emmekä me kylvä viljaa.

10 Mas habitamos em tendas, e, assim, obedecemos, e tudo fizemos segundo nos ordenou Jonadabe, nosso pai.

11 Quando, porém, Nabucodonosor, rei da Babilônia, subia a esta terra, dissemos: Vinde, e refugiemo-nos em Jerusalém, por causa do exército dos caldeus e dos siros; e assim ficamos em Jerusalém.

12 Então, veio a palavra do SENHOR a Jeremias, dizendo:

13 Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Vai e dize aos homens de Judá e aos moradores de Jerusalém: Acaso, nunca aceitareis a minha advertência para obedecerdes às minhas palavras? – diz o SENHOR.

14 As palavras de Jonadabe, filho de Recabe, que ordenou a seus filhos não bebessem vinho, foram guardadas; pois, até ao dia de hoje, não beberam; antes, obedecem às ordens de seu pai; a mim, porém, que, começando de madrugada, vos tenho falado, não me obedecestes.

15 Começando de madrugada, vos tenho enviado todos os meus servos, dizendo: Convertei-vos agora, cada um do seu mau caminho, fazei boas as vossas ações e não sigais a outros deuses para servi-los; assim ficareis na terra que vos dei a vós outros e a vossos pais; mas não me inclinastes os ouvidos, nem me obedecestes a mim.

10 Me asumme teltoissa ja olemme kuuliaisia isällemme Joonadabille kaikessa, mitä hän on käskenyt meidän tehdä.

11 Mutta kun Nebukadnessar, Baabelin kuningas, hyökkäsi maahan, me sanoimme: ’Tulkaa, menkäämme Jerusalemiin kaldealaisten ja aramilaisten sotajoukkoa pakoon.’ Niin me asetuimme asumaan Jerusalemiin.”

12Silloin Jeremialle tuli tämä Herran sana:

13 ”Näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: Mene ja sano Juudan miehille ja Jerusalemin asukkaille: Ettekö vihdoinkin ota opiksenne ja kuuntele minun sanojani? sanoo Herra .

14 Joonadab, Reekabin poika, kielsi poikiaan juomasta viiniä, ja hänen sanojaan kyllä noudatetaan. Hänen jälkeläisensä eivät ole juoneet viiniä tähän päivään asti, sillä he ovat kuuliaisia isänsä käskylle. Mutta minulle te ette ole olleet kuuliaisia, vaikka minä olen puhunut teille varhaisista ajoista alkaen.

15 Minä olen varhaisista ajoista alkaen lähettänyt luoksenne kaikki palvelijani, profeetat, sanomaan: ’Palatkaa kukin pahalta tieltänne ja parantakaa tekonne. Älkää seuratko muita jumalia älkääkä palvelko niitä, niin te saatte asua siinä maassa, jonka minä olen antanut teille ja teidän isillenne.’ Mutta te ette ole

kallistaneet korvaanne minun puheelleni ettekä kuunnelleet minua.

[16] Visto que os filhos de Jonadabe, filho de Recabe, guardaram o mandamento de seu pai, que ele lhes ordenara, mas este povo não me obedeceu,

[16]Joonadabin, Reekabin pojan, jälkeläiset ovat kyllä täyttäneet isänsä käskyn, jonka hän heille antoi, mutta tämä kansa ei ole kuunnellut minua.

[17] por isso, assim diz o SENHOR, o Deus dos Exércitos, o Deus de Israel: Eis que trarei sobre Judá e sobre todos os moradores de Jerusalém todo o mal que falei contra eles; pois lhes tenho falado, e não me obedeceram, clamei a eles, e não responderam.

[17]Sen tähden, näin sanoo Herra , Jumala Sebaot, Israelin Jumala: Nyt minä annan Juudaa ja kaikkia Jerusalemin asukkaita kohdata kaiken sen onnettomuuden, jolla minä olen heitä uhannut, koska he eivät kuunnelleet, kun minä puhuin heille, eivätkä vastanneet, kun minä kutsuin heitä."

[18] À casa dos recabitas disse Jeremias: Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Pois que obedecestes ao mandamento de Jonadabe, vosso pai, e guardastes todos os seus preceitos, e tudo fizestes segundo vos ordenou,

[19] por isso, assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Nunca faltará homem a Jonadabe, filho de Recabe, que esteja na minha presença.

[18]Mutta reekabilaisten suvulle Jeremia sanoi: "Näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: Koska te olette olleet kuuliaisia isänne Joonadabin käskylle, noudattaneet kaikkia hänen ohjeitaan ja tehneet aivan niin kuin hän on teitä käskenyt,

[19] sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala, näin: Joonadabin, Reekabin pojan, suvusta ei koskaan puutu miestä, joka toimittaa palvelusta minun edessäni."

Jeremias 36

O rolo de Jeremias é lido no templo

[1] No quarto ano de Jeoaquim, filho de Josias, rei de Judá, veio esta palavra do SENHOR a Jeremias, dizendo:

[2] Toma um rolo, um livro, e escreve nele todas as palavras que te falei contra Israel, contra Judá e contra todas as nações, desde o dia em que te falei, desde os dias de Josias até hoje.

Jeremia 36

Baaruk kirjoittaa Jeremian sanat kirjakääröön

[1]Juudan kuninkaan Joojakimin, Joosian pojan, neljäntenä vuotena tuli Jeremialle Herralta tämä sana:

[2]"Ota kirjakäärö ja kirjoita siihen kaikki sanat, jotka minä olen puhunut sinulle Israelista, Juudasta ja kaikista muista kansoista siitä päivästä lähtien, jona minä aloin puhua sinulle Joosian päivistä aina tähän päivään saakka.

[3] Talvez ouçam os da casa de Judá todo o mal que eu intento fazer-lhes e venham a converter-se cada um do seu mau caminho, e eu lhes perdoe a iniqüidade e o pecado.

[3]Ehkäpä Juudan heimo, jokainen heistä, kääntyy pois pahalta tieltään, kun he kuulevat kaikesta siitä onnettomuudesta, jonka minä aion heille tuottaa. Silloin minä annan anteeksi heidän pahat tekonsa ja syntinsä.”

[4] Então, Jeremias chamou a Baruque, filho de Nerias; escreveu Baruque no rolo, segundo o que ditou Jeremias, todas as palavras que a este o SENHOR havia revelado.

[4]Jeremia kutsui Baarukin, Neerian pojan, ja Baaruk kirjoitti kirjakääröön hänen sanelunsa mukaan kaikki ne sanat, jotka Herra oli hänelle puhunut.

[5] Jeremias ordenou a Baruque, dizendo: Estou encarcerado; não posso entrar na Casa do SENHOR.

[5]Sitten Jeremia antoi Baarukille käskyn sanoen: ”Minulta on kielletty pääsy Herran temppeliin.

[6] Entra, pois, tu e, do rolo que escreveste, segundo o que eu ditei, lê todas as palavras do SENHOR, diante do povo, na Casa do SENHOR, no dia de jejum; e também as lerás diante de todos os de Judá que vêm das suas cidades.

[6] Mutta mene sinä ja lue koko kansan kuullen Herran temppelissä
paastopäivänä Herran sanat
kirjakääröstä, johon olet kirjoittanut ne minun saneluni mukaan. Sinun on luettava ne koko Juudalle, kaikille, jotka ovat tulleet tänne kaupungeistaan.

[7] Pode ser que as suas humildes súplicas sejam bem acolhidas pelo SENHOR, e cada um se converta do seu mau caminho; porque grande é a ira e o furor que o SENHOR tem manifestado contra este povo.

[7] Ehkäpä he lankeavat maahan anomaan armoa Herran edessä ja kääntyvät kukin pahalta tieltään, sillä suuri on Herran viha ja kiivaus, jolla hän on uhannut tätä kansaa.”

[8] Fez Baruque, filho de Nerias, segundo tudo quanto lhe havia ordenado Jeremias, o profeta, e leu naquele livro as palavras do SENHOR, na Casa do SENHOR.

[8] Baaruk, Neerian poika, teki aivan niin kuin profeetta Jeremia oli häntä käskenyt. Hän luki
kirjasta Herran sanat Herran temppelissä.

[9] No quinto ano de Jeoaquim, filho de Josias, rei de Judá, no mês nono, apregoaram jejum diante do SENHOR a todo o povo em Jerusalém, como também

[9]Tämä tapahtui Juudan kuninkaan Joojakimin, Joosian pojan, viidennen vuoden yhdeksännessä kuussa, kun julistettiin paasto Herran edessä kaikille

a todo o povo que vinha das cidades de Judá a Jerusalém.

Jerusalemin asukkaille ja kaikelle Juudan kaupungeista Jerusalemiin tulleelle kansalle.

[10] Leu, pois, Baruque naquele livro as palavras de Jeremias na Casa do SENHOR, na câmara de Gemarias, filho de Safã, o escriba, no átrio superior, à entrada da Porta Nova da Casa do SENHOR, diante de todo o povo.

[10] Kaiken kansan kuunnellessa Baaruk luki silloin kirjasta Jeremian sanat Herran temppelin ylemmässä esipihassa, kirjuri Gemarjan, Saafanin pojan, huoneen kohdalla Herran temppelin uuden portin luona.

O rolo é lido diante dos príncipes

[11] Ouvindo Micaías, filho de Gemarias, filho de Safã, todas as palavras do SENHOR, naquele livro,

[11]Kun Miika, Saafanin pojan Gemarjan poika, oli kuullut kaikki Herran sanat, jotka luettiin kirjasta,

[12] desceu à casa do rei, à câmara do escrivão. Eis que todos os príncipes estavam ali assentados: Elisama, o escrivão, Delaías, filho de Semaías, Elnatã, filho de Acbor, Gemarias, filho de Safã, Zedequias, filho de Hananias, e todos os outros príncipes.

[12] hän meni alas kuninkaanlinnaan, kirjurin huoneeseen. Siellä istuivat kaikki päämiehet, kirjuri Elisama, Delaja, Semajan poika, Elnatan, Akborin poika, Gemarja, Saafanin poika, Sidkia, Hananjan poika, ja kaikki muut päämiehet.

[13] Micaías anunciou-lhes todas as palavras que ouvira, quando Baruque leu o livro diante do povo.

[13] Miika kertoi heille kaiken, mitä oli kuullut Baarukin lukevan kirjasta kansan kuunnellessa.

[14] Então, todos os príncipes mandaram Jeudi, filho de Netanias, filho de Selemias, filho de Cusi, dizer a Baruque: O rolo que leste diante do povo, toma-o contigo e vem. Baruque, filho de Nerias, tomou o rolo consigo e veio ter com eles.

[14]Silloin kaikki päämiehet lähettivät Baarukin luokse Jehudin, Netanjan pojan. Netanja oli Selemjan poika ja tämä Kuusin poika. Päämiehet käskivät sanoa: ”Ota mukaasi kirjakäärö, josta luit kansalle, ja tule tänne.” Niin Baaruk, Neerian poika, otti kirjakäärön käteensä ja meni heidän luokseen.

[15] Disseram-lhe: Assenta-te, agora, e lê-o para nós. E Baruque o leu diante deles.

[15] He sanoivat hänelle: ”Istu ja lue se, niin me kuuntelemme.” Silloin Baaruk luki sen heille.

[16] Tendo eles ouvido todas aquelas palavras, entreolharam-se atemorizados e disseram a Baruque: Sem dúvida nenhuma, anunciaremos ao rei todas estas palavras.

[17] E perguntaram a Baruque, dizendo: Declara-nos, como escreveste isto? Acaso, te ditou o profeta todas estas palavras?

[18] Respondeu-lhes Baruque: Ditava-me pessoalmente todas estas palavras, e eu as escrevia no livro com tinta.

[19] Então, disseram os príncipes a Baruque: Vai, esconde-te, tu e Jeremias; ninguém saiba onde estais.

O rei lança o rolo no fogo

[20] Foram os príncipes ter com o rei ao átrio, depois de terem depositado o rolo na câmara de Elisama, o escrivão, e anunciaram diante do rei todas aquelas palavras.

[21] Então, enviou o rei a Jeudi, para que trouxesse o rolo; Jeudi tomou-o da câmara de Elisama, o escrivão, e o leu diante do rei e de todos os príncipes que estavam com ele.

[22] O rei estava assentado na casa de inverno, pelo nono mês, e diante dele estava um braseiro aceso.

[23] Tendo Jeudi lido três ou quatro folhas do livro, cortou-o o rei com um canivete de escrivão e o lançou no fogo que havia no braseiro, e, assim, todo o rolo se consumiu no fogo que estava no braseiro.

[16] Kuultuaan kaiken he katsoivat toisiinsa peloissaan ja sanoivat Baarukille: ”Meidän täytyy ilmoittaa kaikki nämä asiat kuninkaalle.”

[17] He sanoivat vielä Baarukille: ”Kerrothan meille, kuinka sinä kirjoitit kaikki nämä sanat hänen suustaan.”

[18] Baaruk vastasi: ”Jeremia itse saneli minulle kaikki nämä sanat, ja minä kirjoitin ne musteella tähän kääröön.”

[19] Silloin päämiehet sanoivat Baarukille: ”Menkää ja piiloutukaa, sinä ja Jeremia, niin ettei kukaan saa tietää, missä te olette!”

[20] Päämiehet menivät kuninkaan luo esipihaan mutta jättivät kirjakäärön kirjuri Elisaman haltuun hänen huoneeseensa. Sitten he ilmoittivat kuninkaalle koko asian.

Joojakim polttaa kirjakäärön

[21] Silloin kuningas lähetti Jehudin hakemaan kirjakääröä, ja tämä haki sen kirjuri Elisaman huoneesta. Jehudi luki sen kuninkaan ja kaikkien hänen ympärillään seisovien päämiesten kuunnellessa.

[22] Kuningas istui talvipalatsissa, ja hänen edessään olevassa hiilipannussa paloi tuli, koska oli yhdeksäs kuukausi.

[23] Aina kun Jehudi oli lukenut kolme tai neljä palstaa, kuningas leikkasi ne irti kirjurinveitsellä ja viskasi tuleen, joka oli hiilipannussa, kunnes koko kirjakäärö oli palanut hiilipannun tulessa.

[24] Não se atemorizaram, não rasgaram as vestes, nem o rei nem nenhum dos seus servos que ouviram todas aquelas palavras.

[25] Posto que Elnatã, Delaías e Gemarias tinham insistido com o rei que não queimasse o rolo, ele não lhes deu ouvidos.

[26] Antes, deu ordem o rei a Jerameel, filho de Hameleque, a Seraías, filho de Azriel, e a Selemias, filho de Abdeel, que prendessem a Baruque, o escrivão, e a Jeremias, o profeta; mas o SENHOR os havia escondido.

Baruque reescreve o rolo

[27] Então, veio a Jeremias a palavra do SENHOR, depois que o rei queimara o rolo com as palavras que Baruque escrevera ditadas por Jeremias, dizendo:

[28] Toma outro rolo e escreve nele todas as palavras que estavam no original, que Jeoaquim, rei de Judá, queimou.

[29] E a Jeoaquim, rei de Judá, dirás: Assim diz o SENHOR: Tu queimaste aquele rolo, dizendo: Por que escreveste nele que certamente viria o rei da Babilônia, e destruiria esta terra, e acabaria com homens e animais dela?

[30] Portanto, assim diz o SENHOR, acerca de Jeoaquim, rei de Judá: Ele não terá quem se assente no trono de Davi, e o seu cadáver será largado ao calor do dia e à geada da noite.

[24] Mutta ei kuningas eikä kukaan hänen palvelijoistaan, jotka kuulivat kaikki nämä asiat, pelästynyt eikä reväissyt vaatteitaan.

[25] Kuningas ei myöskään kuunnellut, vaikka Elnatan, Delaja ja Gemarja pyysivät häneltä hartaasti, ettei hän polttaisi kirjakääröä.

[26] Sitten hän käski kuninkaan pojan Jerahmeelin ja Serajan, Asrielin pojan ja Selemjan, Abdeelin pojan, ottaa kiinni kirjuri Baarukin ja profeetta Jeremian, mutta Herra kätki heidät.

Uusi kirjakäärö

[27] Kun kuningas oli polttanut kirjakäärön, jonka Baaruk oli kirjoittanut Jeremian sanelun mukaan, tuli Jeremialle tämä Herran sana:

[28] ”Ota itsellesi toinen kirjakäärö ja kirjoita siihen kaikki sanat, jotka olivat edellisessä kirjakäärössä, jonka Juudan kuningas Joojakim poltti.

[29] Sano sitten Juudan kuninkaalle Joojakimille: Näin sanoo Herra : Sinä olet polttanut tämän kirjakäärön ja sanonut: ’Miksi olet kirjoittanut siihen näin: Baabelin kuningas tulee ja hävittää tämän maan ja sen ihmiset ja eläimet?’

[30] Sen tähden, näin sanoo Herra Juudan kuninkaasta Joojakimista: Hänellä ei tule olemaan jälkeläistä, joka istuisi Daavidin valtaistuimella. Hänen ruumiinsa viskataan virumaan päivän helteessä ja yön kylmyydessä.

[31] Castigá-lo-ei, e à sua descendência, e aos seus servos por causa da iniqüidade deles; sobre ele, sobre os moradores de Jerusalém e sobre os homens de Judá farei cair todo o mal que tenho falado contra eles, e não ouviram.

[32] Tomou, pois, Jeremias outro rolo e o deu a Baruque, filho de Nerias, o escrivão, o qual escreveu nele, ditado por Jeremias, todas as palavras do livro que Jeoaquim, rei de Judá, queimara; e ainda se lhes acrescentaram muitas palavras semelhantes.

[31]Minä rankaisen häntä ja hänen jälkeläisiään ja palvelijoitaan heidän pahoista teoistaan. Minä tuotan heille sekä Jerusalemin asukkaille ja Juudan miehille kaiken sen onnettomuuden, jolla minä olen heitä uhannut. Mutta he eivät ole kuunnelleet minun sanojani.”

[32]Sitten Jeremia otti uuden kirjakäärön ja antoi sen kirjuri Baarukille, Neerian pojalle. Tämä kirjoitti siihen Jeremian sanelun mukaan kaiken, mitä oli ollut Juudan kuninkaan Joojakimin polttamassa kirjassa, ja vielä paljon muitakin samankaltaisia asioita.

Jeremias 37

Jeremias na prisão

[1] Zedequias, filho de Josias e a quem Nabucodonosor, rei da Babilônia, constituíra rei na terra de Judá, reinou em lugar de Conias, filho de Jeoaquim.

[2] Mas nem ele, nem os seus servos, nem o povo da terra deram ouvidos às palavras do SENHOR que falou por intermédio de Jeremias, o profeta.

[3] Contudo, mandou o rei Zedequias a Jucal, filho de Selemias, e ao sacerdote Sofonias, filho de Maaséias, ao profeta Jeremias, para lhe dizerem: Roga por nós ao SENHOR, nosso Deus.

[4] Jeremias andava livremente entre o povo, porque ainda o não haviam encarcerado.

[5] O exército de Faraó saíra do Egito; e, quando os caldeus, que sitiavam

Jeremia 37

Jeremia varoittaa Sidkiaa

[1]Sidkia, Joosian poika, tuli kuninkaaksi Konjan , Joojakimin pojan, tilalle kun Baabelin kuningas Nebukadnessar asetti hänet kuninkaaksi Juudan maahan.

[2]Mutta ei hän, eivät hänen palvelijansa eikä maan kansa totelleet Herran sanoja, jotka hän puhui profeetta Jeremian kautta.

[3]Kuningas Sidkia lähetti kuitenkin Juukalin, Selemjan pojan, ja pappi Sefanjan, Maasejan pojan, profeetta Jeremian luo ja käski sanoa: ”Rukoile meidän puolestamme Herraa , meidän Jumalaamme.”

[4]Jeremia sai vielä siihen aikaan liikkua vapaasti kansan keskellä, sillä häntä ei ollut vielä pantu vankeuteen.

[5]Mutta faraon sotajoukko oli lähtenyt liikkeelle Egyptistä. Kun kaldealaiset,

Jerusalém, ouviram esta notícia, retiraram-se dela.

jotka piirittivät Jerusalemia, saivat tiedon siitä, he lähtivät pois Jerusalemin kimpusta.

6 Então, veio a Jeremias, o profeta, a palavra do SENHOR:

6Silloin profeetta Jeremialle tuli tämä Herran sana:

7 Assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Assim direis ao rei de Judá, que vos enviou a mim, para me consultar: Eis que o exército de Faraó, que saiu em vosso socorro, voltará para a sua terra, no Egito.

7 ”Näin sanoo Herra , Israelin Jumala: Sanokaa Juudan kuninkaalle, joka on lähettänyt teidät luokseni kysymään minulta neuvoa: Katso, faraon sotajoukko, joka on lähtenyt teidän avuksenne, palaa takaisin maahansa Egyptiin.

8 Retornarão os caldeus, pelejarão contra esta cidade, tomá-la-ão e a queimarão.

8 Sitten kaldealaiset palaavat sotimaan tätä kaupunkia vastaan, ja he valloittavat ja polttavat sen.

9 Assim diz o SENHOR: Não vos enganeis a vós mesmos, dizendo: Sem dúvida, se irão os caldeus de nós; pois, de fato, não se retirarão.

9Näin sanoo Herra : Älkää pettäkö itseänne sanoen: ’Kyllä kaldealaiset lähtevät pois meidän kimpustamme.’ Eivät he lähde,

10 Porque, ainda que derrotásseis a todo o exército dos caldeus, que pelejam contra vós outros, e ficassem deles apenas homens mortalmente feridos, cada um se levantaria na sua tenda e queimaria esta cidade.

10 sillä vaikka te voittaisitte koko teitä vastaan sotivan kaldealaisten sotajoukon ja heistä jäisi jäljelle vain muutama haavoittunut mies, jokainen heistäkin lähtisi liikkeelle teltastaan ja he polttaisivat tämän kaupungin.”

Jeremia joutuu vankeuteen

11 Tendo-se retirado o exército dos caldeus de Jerusalém, por causa do exército de Faraó,

11Kun kaldealaisten sotajoukko oli faraon sotajoukon vuoksi lähtenyt pois Jerusalemia piirittämästä,

12 saiu Jeremias de Jerusalém, a fim de ir à terra de Benjamim, para receber o quinhão de uma herança que tinha no meio do povo.

12 Jeremia yritti lähteä Jerusalemista ja mennä Benjaminin maahan ottaakseen osaa perinnönjakoon sikäläisen kansan keskuudessa.

13 Estando ele à Porta de Benjamim, achava-se ali um capitão da guarda, cujo nome era Jerias, filho de Selemias, filho de Hananias, capitão que prendeu a

13 Kun hän tuli Benjamininportille, siellä oleva vartiopäällikkö, nimeltään Jiiria, Selemjan, Hananjan pojan, poika, pysäytti

Jeremias, o profeta, dizendo: Tu foges para os caldeus.

[14] Disse Jeremias: É mentira, não fujo para os caldeus. Mas Jerias não lhe deu ouvidos; prendeu a Jeremias e o levou aos príncipes.

[15] Os príncipes, irados contra Jeremias, açoitaram-no e o meteram no cárcere, na casa de Jônatas, o escrivão, porque a tinham transformado em cárcere.

[16] Tendo Jeremias entrado nas celas do calabouço, ali ficou muitos dias.

[17] Mandou o rei Zedequias trazê-lo para sua casa e, em secreto, lhe perguntou: Há alguma palavra do SENHOR? Respondeu Jeremias: Há. Disse ainda: Nas mãos do rei da Babilônia serás entregue.

[18] Disse mais Jeremias ao rei Zedequias: Em que pequei contra ti, ou contra os teus servos, ou contra este povo, para que me pusesses na prisão?

[19] Onde estão agora os vossos profetas, que vos profetizavam, dizendo: O rei da Babilônia não virá contra vós outros, nem contra esta terra?

[20] Agora, pois, ouve, ó rei, meu senhor: Que a minha humilde súplica seja bem acolhida por ti, e não me deixes tornar à casa de Jônatas, o escrivão, para que eu não venha a morrer ali.

[21] Então, ordenou o rei Zedequias que pusessem a Jeremias no átrio da guarda; e, cada dia, deram-lhe um pão da Rua dos Padeiros, até acabar-se todo pão da

profeetta Jeremian ja sanoi: ”Sinä aiot mennä kaldealaisten puolelle!”

[14]Jeremia vastasi: ”Se on vale! En minä aio mennä kaldealaisten puolelle.” Mutta Jiiria ei uskonut Jeremiaa vaan otti hänet kiinni ja vei päälliköiden luo.

[15] He vihastuivat Jeremiaan, löivät häntä ja panivat hänet vankeuteen kirjuri Joonatanin taloon, sillä he olivat tehneet siitä vankilan.

[16] Näin Jeremia joutui vankiluolan selliin ja jäi sinne kauaksi aikaa.

Jeremian vankeutta lievennetään

[17]Sitten kuningas Sidkia lähetti hakemaan Jeremian. Kuningas kysyi häneltä salaa linnassaan: ”Onko sinulla sanaa Herralta ?” Jeremia vastasi: ”On.” Hän jatkoi: ”Sinut annetaan Baabelin kuninkaan käsiin!”

[18]Jeremia sanoi vielä kuningas Sidkialle: ”Mitä syntiä minä olen tehnyt sinua, sinun palvelijoitasi tai tätä kansaa vastaan, kun te olette panneet minut vankilaan?

[19] Missä nyt ovat teidän profeettanne, jotka profetoivat teille, ettei Baabelin kuningas hyökkää teidän eikä tämän maan kimppuun?

[20] Jospa nyt kuuntelisit, herrani, kuningas, ja sallisit pyyntöni langeta eteesi! Älä lähetä minua takaisin kirjuri Joonatanin taloon, etten kuolisi siellä.”

[21] Silloin kuningas Sidkia käski pitää Jeremiaa vangittuna päävartion pihassa, ja hänelle annettiin leipä päivässä Leipurienkadulta, kunnes kaikki leipä oli

cidade. Assim ficou Jeremias no átrio da guarda.

Jeremias 38

O etíope Ebede-Meleque salva Jeremias da cisterna

[1] Ouviu, pois, Sefatias, filho de Matã, e Gedalias, filho de Pasur, e Jucal, filho de Selemias, e Pasur, filho de Malquias, as palavras que Jeremias anunciava a todo o povo, dizendo:

[2] Assim diz o SENHOR: O que ficar nesta cidade morrerá à espada, à fome e de peste; mas o que passar para os caldeus viverá; porque a vida lhe será como despojo, e viverá.

[3] Assim diz o SENHOR: Esta cidade infalivelmente será entregue nas mãos do exército do rei da Babilônia, e este a tomará.

[4] Disseram os príncipes ao rei: Morra este homem, visto que ele, dizendo assim estas palavras, afrouxa as mãos dos homens de guerra que restam nesta cidade e as mãos de todo o povo; porque este homem não procura o bem-estar para o povo, e sim o mal.

[5] Disse o rei Zedequias: Eis que ele está nas vossas mãos; pois o rei nada pode contra vós outros.

[6] Tomaram, então, a Jeremias e o lançaram na cisterna de Malquias, filho do rei, que estava no átrio da guarda; desceram a Jeremias com cordas. Na cisterna não havia água, senão lama; e Jeremias se atolou na lama.

loppunut kaupungista. Niin Jeremia jäi päävartion pihaan.

Jeremia 38

Jeremia heitetään vesisäiliöön

[1]Sefatja, Mattanin poika, Gedalja, Pashurin poika, Juukal, Selemjan poika, ja Pashur, Malkian poika, kuulivat Jeremian sanovan kaikelle kansalle:

[2]” Herra sanoo näin: Joka jää tähän kaupunkiin, se kuolee miekkaan, nälkään tai ruttoon, mutta joka menee kaldealaisten luo, saa elää ja pitää henkensä.

[3]Näin sanoo Herra : Tämä kaupunki joutuu Baabelin kuninkaan sotajoukon käsiin, ja se valloitetaan.”

[4]Silloin päämiehet sanoivat kuninkaalle: ”Tämä mies on surmattava, sillä kun hän puhuu tuolla tavoin, hän saa herpoamaan tässä kaupungissa vielä jäljellä olevien sotilaiden ja koko muun kansan kädet. Tämä mies ei tavoittele tämän kansan menestystä vaan onnettomuutta.”

[5]Kuningas Sidkia vastasi: ”Hän on teidän käsissänne; eihän kuningas teille mitään voi.”

[6] Silloin he ottivat Jeremian ja heittivät hänet Malkian, kuninkaan pojan, vesisäiliöön, joka oli vankilan pihassa. He laskivat Jeremian köysillä alas. Säiliössä ei ollut silloin vettä vaan pelkkää liejua, ja Jeremia vajosi liejuun.

Jeremia vedetään ylös vesisäiliöstä

[7] Ouviu Ebede-Meleque, o etíope, eunuco que estava na casa do rei, que tinham metido a Jeremias na cisterna; ora, estando o rei assentado à Porta de Benjamim,

[8] saiu Ebede-Meleque da casa do rei e lhe falou:

[9] Ó rei, senhor meu, agiram mal estes homens em tudo quanto fizeram a Jeremias, o profeta, que lançaram na cisterna; no lugar onde se acha, morrerá de fome, pois já não há pão na cidade.

[10] Então, deu ordem o rei a Ebede-Meleque, o etíope, dizendo: Toma contigo daqui trinta homens e tira da cisterna o profeta Jeremias, antes que morra.

[11] Tomou Ebede-Meleque os homens consigo, e foi à casa do rei, por debaixo da tesouraria, e tomou dali umas roupas usadas e trapos, e os desceu a Jeremias na cisterna, por meio de cordas.

[12] Disse Ebede-Meleque, o etíope, a Jeremias: Põe agora estas roupas usadas e estes trapos nas axilas, calçando as cordas; Jeremias o fez.

[13] Puxaram a Jeremias com as cordas e o tiraram da cisterna; e Jeremias ficou no átrio da guarda.

Zedequias consulta o profeta

[14] Então, o rei Zedequias mandou trazer o profeta Jeremias à sua presença, à terceira entrada na Casa do SENHOR, e lhe disse: Quero perguntar-te uma coisa, nada me encubras.

[7]Ollessaan kuninkaanlinnassa kuusilainen hoviherra Ebed-Melek sai kuulla, että miehet olivat panneet Jeremian vesisäiliöön. Kuningas istui silloin Benjamininportilla.

[8] Ebed-Melek lähti kuninkaanlinnasta ja puhui kuninkaalle:

[9] ”Herrani, kuningas! Nuo miehet ovat tehneet aivan väärin profeetta Jeremiaa kohtaan, kun ovat heittäneet hänet vesisäiliöön. Siellä hän kuolee nälkään, eihän kaupungissakaan enää ole leipää.”

[10] Silloin kuningas antoi kuusilaiselle Ebed-Melekille tämän käskyn: ”Ota täältä mukaasi kolmekymmentä miestä ja nosta profeetta Jeremia säiliöstä, ennen kuin hän kuolee.”

[11] Ebed-Melek otti miehet mukaansa ja meni kuninkaanlinnan aarrekammion alla olevaan varastoon, otti sieltä rikkinäisiä ja kuluneita vaateriepuja ja laski ne köysillä Jeremialle vesisäiliöön.

[12] Kuusilainen Ebed-Melek sanoi Jeremialle: ”Pane nämä kuluneet vaaterievut kainaloihisi köysien alle.” Jeremia teki niin.

[13] Miehet vetivät hänet köysillä ylös ja nostivat vesisäiliöstä. Jeremia jäi päävartion pihaan.

Sidkia kysyy salaa Jeremialta neuvoa

[14]Kuningas Sidkia lähetti hakemaan profeetta Jeremian luokseen Herran temppelin kolmanteen sisääntulokäytävään. Kuningas sanoi Jeremialle: ”Minä kysyn sinulta yhtä asiaa. Älä salaa minulta mitään.”

[15] Disse Jeremias a Zedequias: Se eu ta disser, porventura, não me matarás? Se eu te aconselhar, não me atenderás.

[16] Então, Zedequias jurou secretamente a Jeremias, dizendo: Tão certo como vive o SENHOR, que nos deu a vida, não te matarei, nem te entregarei nas mãos desses homens que procuram tirar-te a vida.

[17] Então, Jeremias disse a Zedequias: Assim diz o SENHOR, o Deus dos Exércitos, Deus de Israel: Se te renderes voluntariamente aos príncipes do rei da Babilônia, então, viverá tua alma, e esta cidade não se queimará, e viverás tu e a tua casa.

[18] Mas, se não te renderes aos príncipes do rei da Babilônia, então, será entregue esta cidade nas mãos dos caldeus, e eles a queimarão, e tu não escaparás das suas mãos.

[19] Disse o rei Zedequias a Jeremias: Receio-me dos judeus que se passaram para os caldeus; não suceda que estes me entreguem nas mãos deles, e eles escarneçam de mim.

[20] Disse Jeremias: Não te entregarão; ouve, te peço, a palavra do SENHOR, segundo a qual eu te falo; e bem te irá, e será poupada a tua vida.

[21] Mas, se não quiseres sair, esta é a palavra que me revelou o SENHOR:

[22] Eis que todas as mulheres que ficaram na casa do rei de Judá serão levadas aos

[15] Jeremia vastasi Sidkialle: ”Jos minä ilmoitan sinulle jotakin, sinä surmautat minut, ja jos annan sinulle neuvon, sinä et kuuntele minua.”

[16] Kuningas Sidkia vannoi kahden kesken Jeremialle: ”Niin totta kuin Herra elää, joka on antanut meille tämän elämän, minä en sinua surmauta enkä anna sinua niiden miesten käsiin, jotka tavoittelevat henkeäsi.”

[17]Silloin Jeremia sanoi Sidkialle: ”Näin sanoo Herra , Jumala Sebaot, Israelin Jumala: Jos sinä menet Baabelin kuninkaan sotapäälliköiden luo, sinun henkesi säilyy eikä tätä kaupunkia polteta. Sinä ja perheesi saatte elää.

[18] Mutta ellet mene Baabelin kuninkaan sotapäälliköiden luo, tämä kaupunki annetaan kaldealaisten käsiin ja he polttavat sen. Sinäkään et pääse heiltä pakoon.”

[19]Kuningas Sidkia sanoi Jeremialle: ”Minä pelkään, että minut annetaan kaldealaisten puolelle menneiden juutalaisten käsiin ja he pitävät minua pilkkanaan.”

[20] Jeremia vastasi: ”Ei anneta. Kuuntele vain Herran ääntä, kuuntele, mitä minä sinulle puhun, niin sinun käy hyvin ja henkesi säilyy.

[21] Mutta jos kieltäydyt lähtemästä, niin tämän on Herra minulle näyttänyt:

[22] Kaikki naiset, jotka ovat jäljellä Juudan kuninkaan linnassa, viedään Baabelin

príncipes do rei da Babilônia, e elas mesmas dirão: Os teus bons amigos te enganaram e prevaleceram contra ti; mas, agora que se atolaram os teus pés na lama, voltaram atrás.

23 Assim, a todas as tuas mulheres e a teus filhos levarão aos caldeus, e tu não escaparás das suas mãos; antes, pela mão do rei da Babilônia serás preso; e por tua culpa esta cidade será queimada.

24 Então, disse Zedequias a Jeremias: Ninguém saiba estas palavras, e não morrerás.

25 Quando, ouvindo os príncipes que falei contigo, vierem a ti e te disserem: Declara-nos agora o que disseste ao rei e o que ele te disse a ti, nada nos encubras, e não te mataremos,

26 então, lhes dirás: Apresentei a minha humilde súplica diante do rei para que não me fizesse tornar à casa de Jônatas, para morrer ali.

27 Vindo, pois, todos os príncipes a Jeremias, e, interrogando-o, declarou-lhes segundo todas as palavras que o rei lhe havia ordenado; e o deixaram em paz, porque da conversação nada transpirara.

28 Ficou Jeremias no átrio da guarda, até ao dia em que foi tomada Jerusalém.

Jeremias 39

Nabucodonosor toma Jerusalém

2 Reis 24.20—25.12; 2 Crônicas 36.17-21; Jeremias 52.1-16

kuninkaan päälliköiden luo, ja he tulevat sanomaan: ’He ovat vietelleet sinut ja päässeet sinusta voitolle, nuo sinun liittolaisesi. Kun jalkasi vajosivat liejuun, he vetäytyivät pois.’

23 Kaikki vaimosi ja lapsesi viedään kaldealaisten luo, etkä sinäkään pääse kaldealaisia pakoon, vaan Baabelin kuninkaan käsi tarttuu sinuun. Tämä kaupunki sytytetään tuleen.”

24 Silloin Sidkia sanoi Jeremialle: ”Älköön kukaan saako tietää näistä asioista, muuten sinä kuolet.

25 Mutta jos ruhtinaat saavat kuulla, että minä olen puhunut sinun kanssasi, he tulevat luoksesi ja sanovat sinulle: ’Ilmoita meille, mitä olet puhunut kuninkaalle ja mitä kuningas on puhunut sinulle. Älä salaa meiltä mitään, tai me surmaamme sinut.’

26 Sano heille silloin: ’Minä anoin kuninkaalta armoa, ettei hän lähettäisi minua takaisin Joonatanin taloon, kuolemaan sinne.’”

27 Kaikki ruhtinaat tulivat Jeremian luo ja kysyivät häneltä asiasta, ja hän vastasi heille aivan niin kuin kuningas oli käskenyt hänen puhua. Niin he jättivät hänet rauhaan, sillä mitään ei ollut tullut heidän tietoonsa .

28 Jeremia jäi päävartion pihaan siihen päivään asti, jona Jerusalem valloitettiin.

Jeremia 39

JERUSALEMIN VALLOITUS

Jerusalem valloitetaan

[1] Foi tomada Jerusalém. Era o ano nono de Zedequias, rei de Judá, no mês décimo, quando veio Nabucodonosor, rei da Babilônia, e todo o seu exército, contra Jerusalém, e a cercaram;

[2] era o undécimo ano de Zedequias, no quarto mês, aos nove do mês, quando se fez uma brecha na cidade.

[3] Então, entraram todos os príncipes do rei da Babilônia e se assentaram na Porta do Meio: Nergal-Sarezer, Sangar-Nebo, Sarsequim, Rabe-Saris, Nergal-Sarezer, Rabe-Mague e todos os outros príncipes do rei da Babilônia.

[4] Tendo-os visto Zedequias, rei de Judá, e todos os homens de guerra, fugiram e, de noite, saíram da cidade, pelo caminho do jardim do rei, pela porta que está entre os dois muros; Zedequias saiu pelo caminho da campina.

[5] Mas o exército dos caldeus os perseguiu e alcançou a Zedequias nas campinas de Jericó; eles o prenderam e o fizeram subir a Ribla, na terra de Hamate, a Nabucodonosor, rei da Babilônia, que lhe pronunciou a sentença.

[6] O rei da Babilônia mandou matar, em Ribla, os filhos de Zedequias à vista deste; também matou a todos os príncipes de Judá.

[7] Vazou os olhos a Zedequias e o atou com duas cadeias de bronze, para o levar à Babilônia.

[1]Juudan kuninkaan Sidkian yhdeksännen hallitusvuoden kymmenennessä kuussa Baabelin kuningas Nebukadnessar hyökkäsi kaikkine sotajoukkoineen Jerusalemin kimppuun ja saartoi sen.

[2]Kaupunki vallattiin Sidkian yhdentenätoista vuotena, sen neljännen kuun yhdeksäntenä päivänä.

[3] Silloin kaikki Baabelin kuninkaan päämiehet tulivat ja istuutuivat Keskiporttiin: Neergal-Saretser, Samgar-Nebo, hoviherrojen päällikkö Sarsekim, tietäjien päällikkö Neergal-Sareser ja kaikki muut Baabelin kuninkaan päämiehet.

[4] Kun Sidkia, Juudan kuningas, ja kaikki sotilaat näkivät heidät, he pakenivat. He lähtivät yöllä kaupungista kuninkaan puutarhan kautta muurien välisestä portista kohti Jordanin tasankoa.

[5] Mutta kaldealaisten sotajoukko ajoi heitä takaa ja saavutti Sidkian Jerikon tasangolla. Kaldealaiset ottivat hänet kiinni ja veivät hänet Riblaan, Hamatin maahan, Baabelin kuninkaan Nebukadnessarin eteen, ja tämä julisti hänelle tuomion.

[6] Baabelin kuningas teurastutti Sidkian pojat Riblassa hänen silmiensä edessä. Myös kaikki Juudan ylimykset Baabelin kuningas teurastutti.

[7] Hän antoi sokaista Sidkian silmät ja kahlita hänet vaskikahleisiin viedäkseen hänet Baabeliin.

[8] Os caldeus queimaram a casa do rei e as casas do povo e derribaram os muros de Jerusalém.

[9] O mais do povo que havia ficado na cidade, os desertores que se entregaram a ele e o sobrevivente do povo, Nebuzaradã, o chefe da guarda, levou-os cativos para a Babilônia.

[10] Porém dos mais pobres da terra, que nada tinham, deixou Nebuzaradã, o chefe da guarda, na terra de Judá; e lhes deu vinhas e campos naquele dia.

Nabucodonosor cuida de Jeremias

[11] Mas Nabucodonosor, rei da Babilônia, havia ordenado acerca de Jeremias, a Nebuzaradã, o chefe da guarda, dizendo:

[12] Toma-o, cuida dele e não lhe faças nenhum mal; mas faze-lhe como ele te disser.

[13] Deste modo, Nebuzaradã, o chefe da guarda, ordenou a Nebusazbã, Rabe-Saris, Nergal-Sarezer, Rabe-Mague, e todos os príncipes do rei da Babilônia

[14] mandaram retirar Jeremias do átrio da guarda e o entregaram a Gedalias, filho de Aicão, filho de Safã, para que o levasse para o seu palácio; assim, habitou entre o povo.

[15] Ora, tinha vindo a Jeremias a palavra do SENHOR, estando ele ainda detido no átrio da guarda, dizendo:

[8] Kaldealaiset polttivat kuninkaanlinnan ja kansan talot ja hajottivat Jerusalemin muurit.

[9]Kaupungissa jäljellä olevan kansan sekä ne, jotka olivat menneet kaldealaisten puolelle, kaikki, jotka olivat jäljellä kansasta, Nebusaradan, henkivartijoiden päällikkö, vei pakkosiirtolaisuuteen Baabeliin.

[10] Kansan köyhimmät, ne, jotka eivät omistaneet mitään, henkivartijoiden päällikkö Nebusaradan jätti Juudan maahan ja antoi heille sinä päivänä viinitarhoja ja peltoja.

Jeremia vapautetaan

[11]Baabelin kuningas Nebukadnessar oli antanut Nebusaradanille, henkivartijoiden päällikölle, Jeremiasta tämän käskyn:

[12] ”Käske noutaa Jeremia ja pidä hänestä hyvää huolta. Älä tee hänelle mitään pahaa, vaan tee hänelle aivan niin kuin hän itse sinulle sanoo.”

[13] Silloin Nebusaradan, henkivartijoiden päällikkö, Nevusasban, hoviherrojen päällikkö, Neergal-Sareser, tietäjien päällikkö, ja kaikki muut Baabelin kuninkaan päämiehet lähettivät

[14] noutamaan Jeremian päävartion pihasta. He antoivat hänet Gedaljan, Ahikamin pojan, Saafanin pojanpojan, huostaan, että tämä veisi hänet kotiin. Niin Jeremia jäi kansan keskuuteen.

Herran lupaus Ebed-Melekille

[15]Jeremialle oli tullut tämä Herran sana, kun hän oli ollut suljettuna päävartion pihaan:

[16] Vai e fala a Ebede-Meleque, o etíope, dizendo: Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Eis que eu trarei as minhas palavras sobre esta cidade para mal e não para bem; e se cumprirão diante de ti naquele dia.

[17] A ti, porém, eu livrarei naquele dia, diz o SENHOR, e não serás entregue nas mãos dos homens a quem temes.

[18] Pois certamente te salvarei, e não cairás à espada, porque a tua vida te será como despojo, porquanto confiaste em mim.

Jeremias 40

Jeremias e os restantes do povo ficam com Gedalias

[1] Palavra que veio a Jeremias da parte do SENHOR, depois que Nebuzaradã, o chefe da guarda, o pôs em liberdade em Ramá, estando ele atado com cadeias no meio de todos os do cativeiro de Jerusalém e de Judá, que foram levados cativos para a Babilônia.

[2] Tomou o chefe da guarda a Jeremias e lhe disse: O SENHOR, teu Deus, pronunciou este mal contra este lugar;

[3] o SENHOR o trouxe e fez como tinha dito. Porque pecastes contra o SENHOR e não obedecestes à sua voz, tudo isto vos sucedeu.

[16] ”Mene ja sano kuusilaiselle Ebed-Melekille: Näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: Katso, minä toteutan sanani tämän kaupungin onnettomuudeksi eikä onneksi. Minun sanani toteutuvat silmiesi edessä sinä päivänä.

[17]Mutta sinut minä pelastan sinä päivänä, sanoo Herra . Sinä et joudu niiden miesten käsiin, joita sinä pelkäät,

[18] sillä minä pelastan sinut etkä sinä kaadu miekkaan. Sinä saat pitää henkesi saaliinasi, koska turvasit minuun, sanoo Herra .”

Jeremia 40

JERUSALEMIN VALLOITUKSEN JÄLKEEN

Jeremia siirtyy Mispaan

[1]Sana, joka tuli Jeremialle Herralta sen jälkeen, kun henkivartijoiden päällikkö Nebusaradan oli päästänyt hänet lähtemään Raamasta. Hän oli ollut kahleilla sidottuna kaikkien Baabeliin vietävien Jerusalemin ja Juudan pakkosiirtolaisten joukossa, mutta Nebusaradan otti hänet sieltä pois.

[2] Henkivartijoiden päällikkö haetti Jeremian ja sanoi hänelle: ” Herra , sinun Jumalasi, uhkasi tätä paikkaa tällaisella onnettomuudella.

[3] Herra on nyt antanut onnettomuuden tulla ja on tehnyt niin kuin hän on puhunut, sillä te olette tehneet syntiä Herraa vastaan etteka ole kuunnelleet hänen ääntään. Siksi tämä on tapahtunut teille.

[4] Agora, pois, eis que te livrei hoje das cadeias que estavam sobre as tuas mãos. Se te apraz vir comigo para a Babilônia, vem, e eu cuidarei bem de ti; mas, se não te apraz vir comigo para a Babilônia, deixa de vir. Olha, toda a terra está diante de ti; para onde julgares bom e próprio ir, vai para aí.

[4] Nyt minä päästän sinut kahleista, jotka ovat käsissäsi. Jos näet hyväksi tulla minun kanssani Baabeliin, niin tule, ja minä pidän sinusta huolen. Mutta jos et näe hyväksi tulla kanssani Baabeliin, niin älä tule. Koko maa on edessäsi; mene, minne näet hyväksi ja oikeaksi mennä.”

[5] Mas, visto que ele tardava em decidir-se, o capitão lhe disse: Volta a Gedalias, filho de Aicão, filho de Safã, a quem o rei da Babilônia nomeou governador das cidades de Judá, e habita com ele no meio do povo; ou, se para qualquer outra parte te aprouver ir, vai. Deu-lhe o chefe da guarda mantimento e um presente e o deixou ir.

[5] Kun Jeremia ei heti lähtenyt, Nebusaradan sanoi: ”Mene Gedaljan, Ahikamin pojan, Saafanin pojanpojan, luo. Hänet Baabelin kuningas on asettanut Juudan kaupunkien käskynhaltijaksi. Jää hänen luokseen kansan keskuuteen tai mene, minne vain näet oikeaksi mennä.” Henkivartijoiden päällikkö antoi hänelle evästä ja lahjoja ja päästi hänet menemään.

[6] Assim, foi Jeremias a Gedalias, filho de Aicão, a Mispa; e habitou com ele no meio do povo que havia ficado na terra.

[6] Jeremia saapui Gedaljan, Ahikamin pojan, luo Mispaan ja jäi asumaan maahan jääneen kansan keskuuteen.

Gedalja Juudan käskynhaltijana

[7] Ouvindo, pois, os capitães dos exércitos que estavam no campo, eles e seus homens, que o rei da Babilônia nomeara governador da terra a Gedalias, filho de Aicão, e que lhe havia confiado os homens, as mulheres, os meninos e os mais pobres da terra que não foram levados ao exílio, para a Babilônia,

[8] vieram ter com ele a Mispa, a saber: Ismael, filho de Netanias, Joanã e Jônatas, filhos de Careá, Seraías, filho de Tanumete, os filhos de Efai, o netofatita, Jezanias, filho do maacatita, eles e os seus homens.

[7] Kaikki maaseudulla olevat sotaväen päälliköt ja heidän miehensä kuulivat, että Baabelin kuningas oli asettanut Gedaljan, Ahikamin pojan, käskynhaltijaksi maahan ja jättänyt hänen haltuunsa miehet, vaimot ja lapset, ne maan köyhät, joita ei ollut siirretty Baabeliin.

[8] Silloin päälliköt – Ismael, Netanjan poika, Joohanan ja Joonatan, Kaareahin pojat, Seraja, Tanhumetin poika, netofalaisen Eefain pojat ja Jesanja, maakatilaisen poika – tulivat miehineen Gedaljan luo Mispaan.

[9] Gedalias, filho de Aicão, filho de Safã, jurou a eles e aos seus homens e lhes disse: Nada temais da parte dos caldeus; ficai na terra, servi ao rei da Babilônia, e bem vos irá.

[10] Quanto a mim, eis que habito em Mispa, para estar às ordens dos caldeus que vierem a nós; vós, porém, colhei o vinho, as frutas de verão e o azeite, metei-os nas vossas vasilhas e habitai nas vossas cidades que tomastes.

[11] Da mesma sorte, todos os judeus que estavam em Moabe, entre os filhos de Amom e em Edom e os que havia em todas aquelas terras ouviram que o rei da Babilônia havia deixado um resto de Judá e que havia nomeado governador sobre eles a Gedalias, filho de Aicão, filho de Safã;

[12] então, voltaram todos eles de todos os lugares para onde foram lançados e vieram à terra de Judá, a Gedalias, a Mispa; e colheram vinho e frutas de verão em muita abundância.

Ismael conspira contra Gedalias

[13] Joanã, filho de Careá, e todos os príncipes dos exércitos que estavam no campo vieram a Gedalias, a Mispa,

[14] e lhe disseram: Sabes tu que Baalis, rei dos filhos de Amom, enviou a Ismael, filho de Netanias, para tirar-te a vida? Mas Gedalias, filho de Aicão, não lhes deu crédito.

[15] Todavia, Joanã, filho de Careá, disse a Gedalias em segredo, em Mispa: Irei agora

[9]Gedalja, Saafanin pojan Ahikamin poika, vakuutti heille ja heidän miehilleen näin: ”Älkää pelätkö palvella kaldealaisia. Jääkää maahan asumaan ja palvelkaa Baabelin kuningasta, niin teidän käy hyvin.

[10] Minä itse asun Mispassa palvellakseni kaldealaisia, jotka tulevat meidän luoksemme. Ja te, kootkaa viiniä, hedelmiä ja öljyä, varastoikaa ne astioihinne ja asukaa kaupungeissanne, jotka olette ottaneet haltuunne.”

[11] Myös kaikki Mooabissa, ammonilaisten keskuudessa ja Edomissa sekä kaikissa muissa maissa asuvat juutalaiset saivat kuulla, että Baabelin kuningas oli jättänyt Juudaan jäännöksen ja asettanut sille käskynhaltijaksi Gedaljan, Ahikamin pojan, Saafanin pojanpojan.

[12] Silloin kaikki nämä juutalaiset palasivat Juudan maahan kaikista paikoista, joihin heidät oli karkotettu. He tulivat Gedaljan luo Mispaan. He korjasivat hyvin suuren viini- ja hedelmäsadon.

[13]Joohanan, Kaareahin poika, ja kaikki muut maaseudulla olevat sotaväen päälliköt tulivat Gedaljan luo Mispaan

[14] ja sanoivat hänelle: ”Tiedätkö sinä, että ammonilaisten kuningas Baalis on lähettänyt Ismaelin, Netanjan pojan, lyömään sinut kuoliaaksi?” Mutta Gedalja, Ahikamin poika, ei uskonut heitä.

[15] Silloin Joohanan, Kaareahin poika, sanoi Gedaljalle Mispassa salaa näin:

e matarei a Ismael, filho de Netanias, sem que ninguém o saiba; por que razão tiraria ele a tua vida, de maneira que todo o Judá que se tem congregado a ti fosse disperso, e viesse a perecer o resto de Judá?

”Minäpä menen ja lyön kuoliaaksi Ismaelin, Netanjan pojan, kenenkään tietämättä. Miksi hän saisi lyödä sinut kuoliaaksi, niin että kaikki juutalaiset, jotka ovat kokoontuneet sinun luoksesi, hajaantuvat ja Juudan kansan jäännös tuhoutuu?”

16 Mas disse Gedalias, filho de Aicão, a Joanã, filho de Careá: Não faças tal coisa, porque isso que falas contra Ismael é falso.

16 Mutta Gedalja, Ahikamin poika, vastasi Joohananille, Kaareahin pojalle: ”Älä tee sitä, sillä sinä puhut valhetta Ismaelista.”

Jeremias 41

1 Sucedeu, porém, que, no sétimo mês, veio Ismael, filho de Netanias, filho de Elisama, de família real, e dez homens, capitães do rei, com ele, a Gedalias, filho de Aicão, a Mispa; e ali comeram pão juntos, em Mispa.

2 Dispuseram-se Ismael, filho de Netanias, e os dez homens que estavam com ele e feriram à espada a Gedalias, filho de Aicão, filho de Safã, matando, assim, aquele que o rei da Babilônia nomeara governador da terra.

3 Também matou Ismael a todos os judeus que estavam com Gedalias, em Mispa, como também aos caldeus, homens de guerra, que se achavam ali.

4 Sucedeu no dia seguinte ao em que ele matara a Gedalias, sem ninguém o saber,

5 que vieram homens de Siquém, de Siló e de Samaria; oitenta homens, com a barba rapada, as vestes rasgadas e o corpo retalhado, trazendo consigo ofertas de

Jeremia 41

Gedaljan murha

1 Seitsemännessä kuussa tuli Ismael, Elisaman pojan Netanjan poika, joka oli kuninkaallista sukua ja kuninkaan lähimpiä miehiä, Gedaljan, Ahikamin pojan, luo Mispaan mukanaan kymmenen miestä. Siellä he aterioivat yhdessä.

2 Sitten Ismael, Netanjan poika, ja hänen kanssaan tulleet kymmenen miestä nousivat ja surmasivat miekalla Gedaljan, Saafanin pojan Ahikamin pojan. Näin Ismael surmasi miehen, jonka Baabelin kuningas oli asettanut käskynhaltijaksi maahan.

3 Ismael surmasi myös kaikki juutalaiset, jotka olivat Gedaljan luona Mispassa, sekä kaldealaiset sotilaat, jotka sieltä tavattiin.

4 Gedaljan surmaamisen jälkeisenä päivänä, kun kukaan ei vielä sitä tiennyt,

5 tuli Sikemistä, Siilosta ja Samariasta kahdeksankymmentä miestä parrat leikattuina, vaatteet reväistyinä ja iho viilleltynä. Heillä oli mukanaan

manjares e incenso, para levarem à Casa do SENHOR.

6 Saindo-lhes ao encontro Ismael, filho de Netanias, de Mispa, ia chorando; ao encontrá-los, lhes disse: Vinde a Gedalias, filho de Aicão.

7 Vindo eles, porém, até ao meio da cidade, matou-os Ismael, filho de Netanias, ele e os que estavam com ele, e os lançaram num poço.

8 Mas houve dentre eles dez homens que disseram a Ismael: Não nos mates a nós, porque temos depósitos de trigo, cevada, azeite e mel escondidos no campo. Por isso, ele desistiu e não os matou como aos outros.

9 O poço em que Ismael lançou todos os cadáveres dos homens que ferira além de Gedalias é o mesmo que fez o rei Asa, na sua defesa contra Baasa, rei de Israel; foi esse mesmo que encheu de mortos Ismael, filho de Netanias.

10 Ismael levou cativo a todo o resto do povo que estava em Mispa, isto é, as filhas do rei e todo o povo que ficara em Mispa, que Nebuzaradã, o chefe da guarda, havia confiado a Gedalias, filho de Aicão; levou-os cativos Ismael, filho de Netanias; e se foi para passar aos filhos de Amom.

Joanã livra os cativos

11 Ouvindo, pois, Joanã, filho de Careá, e todos os príncipes dos exércitos que

ruokauhreja ja suitsuketta vietäväksi Herran temppeliin.

6Ismael, Netanjan poika, lähti Mispasta heitä vastaan ja itki koko ajan kulkiessaan. Kun hän kohtasi heidät, hän sanoi heille: ”Tulkaa Gedaljan, Ahikamin pojan, luo.”

7Mutta kun he olivat tulleet keskelle kaupunkia, Ismael, Netanjan poika, ja miehet, jotka olivat hänen kanssaan, tappoivat heidät ja heittivät vesisäiliöön.

8 Mutta heidän joukossaan oli kymmenen miestä, jotka sanoivat Ismaelille: ”Älä surmaa meitä, sillä meillä on kedolla kätkössä vehnää, ohraa, öljyä ja hunajaa.” Niin hän jätti heidät eloon eikä surmannut heitä heidän veljiensä kanssa.

9 Vesisäiliön, johon Ismael heitti Gedaljan tapauksen yhteydessä surmaamiensa miesten ruumiit, oli kuningas Aasa teettänyt Israelin kuninkaan Baesan hyökkäyksen varalta. Sen Ismael, Netanjan poika, täytti surmatuilla.

Ismael pakenee ammonilaisten luo

10Sitten Ismael otti vangiksi kaikki Mispassa olevat kansan tähteet, kuninkaan tyttäret ja kaiken Mispaan jäljelle jääneen väen, jonka käskynhaltijaksi Nebusaradan, henkivartijoiden päällikkö, oli asettanut Gedaljan, Ahikamin pojan. Heidät Ismael, Netanjan poika, otti vangiksi ja lähti kulkemaan ammonilaisten luo.

11Kun Joohanan, Kaareahin poika, ja kaikki sotaväen päälliköt, jotka olivat

estavam com ele todo o mal que havia feito Ismael, filho de Netanias,

[12] tomaram consigo a todos os seus homens e foram pelejar contra Ismael, filho de Netanias; acharam-no junto às grandes águas que há em Gibeão.

[13] Ora, todo o povo que estava com Ismael se alegrou quando viu a Joanã, filho de Careá, e a todos os príncipes dos exércitos que vinham com ele.

[14] Todo o povo que Ismael levara cativo de Mispa virou as costas, voltou e foi para Joanã, filho de Careá.

[15] Mas Ismael, filho de Netanias, escapou de Joanã com oito homens e se foi para os filhos de Amom.

[16] Tomou, então, Joanã, filho de Careá, e todos os príncipes dos exércitos que estavam com ele a todo o restante do povo que Ismael, filho de Netanias, levara cativo de Mispa, depois de ter ferido a Gedalias, filho de Aicão, isto é, os homens valentes de guerra, as mulheres, os meninos e os eunucos que havia recobrado de Gibeão;

[17] partiram e pararam em Gerute-Quimã, que está perto de Belém, para dali entrarem no Egito,

[18] por causa dos caldeus; porque os temiam, por ter Ismael, filho de Netanias, ferido a Gedalias, filho de Aicão, a quem o rei da Babilônia nomeara governador da terra.

hänen kanssaan, saivat kuulla kaikesta pahasta, mitä Ismael, Netanjan poika, oli tehnyt,

[12] he ottivat kaikki miehensä ja lähtivät taistelemaan Ismaelia, Netanjan poikaa, vastaan. He tavoittivat hänet Gibeonissa olevan suuren vesilammikon luona.

[13] Kun kaikki väki, joka oli Ismaelin mukana, näki Joohananin, Kaareahin pojan ja hänen kanssaan olevat sotaväen päälliköt, he ilahtuivat,

[14] ja koko väki, jonka Ismael oli ottanut Mispasta vangiksi, kääntyi takaisin ja meni Joohananin, Kaareahin pojan, puolelle.

[15] Mutta Ismael, Netanjan poika, pääsi kahdeksan miehen kanssa Joohananilta pakoon ja meni ammonilaisten luo.

Mispan asukkaat aikovat paeta Egyptiin

[16] Joohanan, Kaareahin poika, ja kaikki sotaväen päälliköt, jotka olivat hänen kanssaan, ottivat haltuunsa kaiken jäljelle jääneen väen. Joukossa oli miehiä, sotilaita, naisia ja lapsia ja hoviherroja, jotka Ismael, Netanjan poika, oli tuonut Mispasta murhattuaan Gedaljan, Ahikamin pojan. Heidät Joohanan toi takaisin Gibeonista.

[17] He menivät Geerut-Kimhamiin, joka on lähellä Beetlehemiä. Sieltä he aikoivat lähteä Egyptiin

[18] kaldealaisia pakoon. He pelkäsivät näitä, koska Ismael, Netanjan poika, oli murhannut Gedaljan, Ahikamin pojan, jonka Baabelin kuningas oli asettanut maan käskynhaltijaksi.

Jeremias 42

Jeremias exorta o povo a não ir ao Egito

[1] Então, chegaram todos os capitães dos exércitos, e Joanã, filho de Careá, e Jezanias, filho de Hosaías, e todo o povo, desde o menor até ao maior,

[2] e disseram a Jeremias, o profeta: Apresentamos-te a nossa humilde súplica, a fim de que rogues ao SENHOR, teu Deus, por nós e por este resto; porque, de muitos que éramos, só restamos uns poucos, como vês com os teus próprios olhos;

[3] a fim de que o SENHOR, teu Deus, nos mostre o caminho por onde havemos de andar e aquilo que havemos de fazer.

[4] Respondeu-lhes Jeremias, o profeta: Já vos ouvi; eis que orarei ao SENHOR, vosso Deus, segundo o vosso pedido. Tudo o que o SENHOR vos responder, eu vo-lo declararei; não vos ocultarei nada.

[5] Então, eles disseram a Jeremias: Seja o SENHOR testemunha verdadeira e fiel contra nós, se não fizermos segundo toda a palavra com que o SENHOR, teu Deus, te enviar a nós outros.

[6] Seja ela boa ou seja má, obedeceremos à voz do SENHOR, nosso Deus, a quem te enviamos, para que nos suceda bem ao obedecermos à voz do SENHOR, nosso Deus.

Jeremia 42

Jeremialta kysytään neuvoa

[1]Silloin Joohanan, Kaareahin poika, Jesanja, Hoosajan poika, ja kaikki muut sotaväen päälliköt sekä kaikki kansa pienimmästä suurimpaan tulivat Jeremian luo

[2] ja sanoivat hänelle: ”Saakoon pyyntömme langeta sinun eteesi, ja rukoile Herraa , Jumalaasi, meidän puolestamme, kaikkien jäljellä olevien puolesta. Onhan meitä lukuisasta kansasta jäänyt jäljelle vain vähän, niin kuin omin silmin näet.

[3]Ilmoittakoon Herra , sinun Jumalasi, meille tien, jota meidän on kuljettava ja mitä meidän on tehtävä.”

[4] Profeetta Jeremia vastasi heille: ”Olen kuullut pyyntönne. Kyllä minä rukoilen Herraa , teidän Jumalaanne, niin kuin te pyydätte, ja kaiken, mitä Herra vastaa, minä ilmoitan teille. En salaa teiltä mitään.”

[5] He sanoivat Jeremialle: ”Olkoon Herra varma ja luotettava todistaja meitä vastaan, ellemme tee aivan sen sanan mukaan, jonka Herra , sinun Jumalasi, lähettää meille sinun kauttasi.

[6]Olkoonpa sana sitten hyvä tai paha, me kuuntelemme Herran , meidän Jumalamme, ääntä, hänen, jonka luokse me sinut lähetämme, että meidän kävisi hyvin, kun kuuntelemme Herran , meidän Jumalamme ääntä.”

Jeremia varoittaa kansaa menemästä Egyptiin

[7] Ao fim de dez dias, veio a palavra do SENHOR a Jeremias.

[7]Kymmenen päivän kuluttua tuli Herran sana Jeremialle.

[8] Então, chamou a Joanã, filho de Careá, e a todos os capitães dos exércitos que havia com ele, e a todo o povo, desde o menor até ao maior,

[8] Hän kutsui silloin luokseen Joohananin, Kaareahin pojan ja kaikki sotaväen päälliköt, jotka olivat hänen kanssaan, sekä koko kansan pienimmästä suurimpaan.

[9] e lhes disse: Assim diz o SENHOR, Deus de Israel, a quem me enviastes para apresentar a vossa súplica diante dele:

[9] Hän sanoi heille: ”Näin sanoo Herra , Israelin Jumala, jonka luokse te lähetitte minut, jotta minä veisin teidän rukouksenne hänen eteensä:

[10] Se permanecerdes nesta terra, então, vos edificarei e não vos derribarei; plantar-vos-ei e não vos arrancarei, porque estou arrependido do mal que vos tenho feito.

[10] Jos te jäätte asumaan tähän maahan, minä rakennan teidät enkä hajota, istutan teidät enkä revi pois, sillä minä kadun onnettomuutta, jonka olen tuottanut teille.

[11] Não temais o rei da Babilônia, a quem vós temeis; não o temais, diz o SENHOR, porque eu sou convosco, para vos salvar e vos livrar das suas mãos.

[11]Älkää pelätkö Baabelin kuningasta, jota te nyt pelkäätte. Älkää pelätkö häntä, sanoo Herra , sillä minä olen teidän kanssanne pelastaakseni teidät ja vapauttaakseni teidät hänen käsistään.

[12] Eu vos serei propício, para que ele tenha misericórdia de vós e vos faça morar em vossa terra.

[12] Minä osoitan teille laupeutta, niin että hän armahtaa teitä ja antaa teidän palata omaan maahanne.

[13] Mas, se vós disserdes: Não ficaremos nesta terra, não obedecendo à voz do SENHOR, vosso Deus,

[13]Mutta jos te sanotte: 'Me emme jää tähän maahan' ettekä kuuntele Herran , teidän Jumalanne, ääntä

[14] dizendo: Não; antes, iremos à terra do Egito, onde não veremos guerra, nem ouviremos som de trombeta, nem teremos fome de pão, e ali ficaremos,

[14] vaan sanotte: 'Ei, me lähdemme Egyptin maahan, jossa meidän ei tarvitse nähdä sotaa, ei kuulla soofar-torven ääntä eikä kärsiä leivän nälkää – siellä me tahdomme asua',

[15] nesse caso, ouvi a palavra do SENHOR, ó resto de Judá. Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Se tiverdes o

[15] niin kuulkaa nyt Herran sana, te Juudan jäännös: Näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: Jos te todella suuntaatte

firme propósito de entrar no Egito e fordes para morar,

[16] acontecerá, então, que a espada que vós temeis vos alcançará na terra do Egito, e a fome que receais vos seguirá de perto os passos no Egito, onde morrereis.

[17] Assim será com todos os homens que tiverem o propósito de entrar no Egito para morar: morrerão à espada, à fome e de peste; não restará deles nem um, nem escapará do mal que farei vir sobre eles.

[18] Porque assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Como se derramou a minha ira e o meu furor sobre os habitantes de Jerusalém, assim se derramará a minha indignação sobre vós, quando entrardes no Egito; sereis objeto de maldição, de espanto, de desprezo e opróbrio e não vereis mais este lugar.

[19] Falou-vos o SENHOR, ó resto de Judá: Não entreis no Egito; tende por certo que vos adverti hoje.

[20] Porque vós, à custa da vossa vida, a vós mesmos vos enganastes, pois me enviastes ao SENHOR, vosso Deus, dizendo: Ora por nós ao SENHOR, nosso Deus; e, segundo tudo o que disser o SENHOR, nosso Deus, declara-no-lo assim, e o faremos;

[21] mas, tendo-vos declarado isso hoje, não destes ouvidos à voz do SENHOR, vosso

kulkunne Egyptiä kohti ja menette sinne asumaan muukalaisina,

[16] niin miekka, jota te pelkäätte, saavuttaa teidät sielläkin, Egyptin maassa, ja nälkä, josta te olette huolissanne, seuraa kintereillänne Egyptiin, ja sinne te kuolette.

[17] Jokainen, joka suuntaa kulkunsa Egyptiä kohti asuakseen siellä muukalaisena, kuolee miekkaan, nälkään tai ruttoon. Ainoakaan ei pääse pakoon eikä pelastu siitä onnettomuudesta, jonka minä heille tuotan.

[18]Sillä näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: Niin kuin minun vihani ja kiivauteni vuodatettiin Jerusalemin asukkaiden päälle, niin minun kiivauteni on vuotava teidän päällenne, jos te menette Egyptiin. Silloin teistä tulee kirous ja kauhistus ja nimestänne kiroussana ja häväistys, ettekä te enää saa nähdä tätä paikkaa.

[19] Herraon puhunut teille, te Juudan jäännös, ja sanonut: ’Älkää menkö Egyptiin.’ Tietäkää siis varmasti, että minä olen tänä päivänä varoittanut teitä.

[20] Te petitte itseänne, kun lähetitte minut Herran , teidän Jumalanne, luo ja sanoitte: ’Rukoile puolestamme Herraa , Jumalaamme, niin me teemme kaiken, mitä Herra , meidän Jumalamme, sanoo ja minkä sinä meille ilmoitat.’

[21] Minä olen sen tänä päivänä teille ilmoittanut, mutta te ette ole kuunnelleet Herran , teidän Jumalanne,

Deus, em coisa alguma pela qual ele me enviou a vós outros.

22 Agora, pois, sabei por certo que morrereis à espada, à fome e de peste no mesmo lugar aonde desejastes ir para morar.

ääntä, ette mitään siitä, mitä hän on lähettänyt minut teille puhumaan.

22 Tietäkää siis nyt varmasti, että te kuolette miekkaan, nälkään ja ruttoon siinä paikassa, jonne te haluatte mennä asumaan muukalaisina.”

Jeremias 43

Jeremias é levado ao Egito pelo povo

1 Tendo Jeremias acabado de falar a todo o povo todas as palavras do SENHOR, seu Deus, palavras todas com as quais o SENHOR, seu Deus, o enviara,

2 então, falou Azarias, filho de Hosaías, e Joanã, filho de Careá, e todos os homens soberbos, dizendo a Jeremias: É mentira isso que dizes; o SENHOR, nosso Deus, não te enviou a dizer: Não entreis no Egito, para morar.

3 Baruque, filho de Nerias, é que te incita contra nós, para nos entregar nas mãos dos caldeus, a fim de nos matarem ou nos exilarem na Babilônia.

4 Não obedeceu, pois, Joanã, filho de Careá, e nenhum de todos os capitães dos exércitos, nem o povo todo à voz do SENHOR, para ficarem na terra de Judá.

5 Antes, tomaram Joanã, filho de Careá, e todos os capitães dos exércitos a todo o resto de Judá que havia voltado dentre todas as nações para as quais haviam sido lançados, para morar na terra de Judá;

6 tomaram aos homens, às mulheres e aos meninos, às filhas do rei e a todos que

Jeremia 43

Kansa lähtee Egyptiin

1 Kun Jeremia oli puhunut koko kansalle kaikki ne sanat, jotka Herra , heidän Jumalansa, oli lähettänyt hänet puhumaan heille,

2 Asarja, Hoosajan poika, ja Joohanan, Kaareahin poika, ja kaikki muut julkeat miehet sanoivat Jeremialle: ”Sinä puhut valhetta! Ei Herra , meidän Jumalamme, ole lähettänyt sinua sanomaan: ’Älkää menkö Egyptiin asumaan.’

3 Baaruk, Neerian poika yllyttää sinut meitä vastaan, että joutuisimme kaldealaisten käsiin tapettaviksi tai että meidät vietäisiin pakkosiirtolaisuuteen Baabeliin.”

4 Joohanan, Kaareahin poika ja kaikki sotapäälliköt ja koko kansa eivät kuunnelleet Herran ääntä, niin että olisivat jääneet Juudan maahan asumaan.

5 Sen sijaan Joohanan, Kaareahin poika, ja kaikki muut sotaväen päälliköt ottivat mukaansa Juudan koko jäännöksen, joka oli palannut asumaan Juudan maahan kaikkien kansakuntien keskuudesta, jonne heidät oli karkotettu.

6 Joukossa oli miehiä, naisia ja lapsia, kuninkaan tyttäret ja kaikki väki, jonka

Nebuzaradã, o chefe da guarda, deixara com Gedalias, filho de Aicão, filho de Safã; como também a Jeremias, o profeta, e a Baruque, filho de Nerias;

Nebusaradan, henkivartijoiden päällikkö, oli jättänyt Gedaljan, Ahikamin pojan, Saafanin pojanpojan, huostaan. Mukaan otettiin myös profeetta Jeremia ja Baaruk, Neerian poika.

7 e entraram na terra do Egito, porque não obedeceram à voz do SENHOR, e vieram até Tafnes.

7Näin kansa ei kuunnellut Herran ääntä vaan lähti Egyptin maahan ja saapui Tahpanhesiin.

Jeremias profetiza a conquista do Egito por Nabucodonosor

Jeremia profetoi Egyptin tuhon

8 Então, veio a palavra do SENHOR a Jeremias, em Tafnes, dizendo:

8Tahpanhesissa Jeremialle tuli tämä Herran sana:

9 Toma contigo pedras grandes, encaixa-as na argamassa do pavimento que está à entrada da casa de Faraó, em Tafnes, à vista de homens judeus,

9 ”Ota suuria kiviä ja kätke ne Juudan miesten nähden muurilaastiin tiilikiveykseen, joka on faraon linnan oven edustalla Tahpanhesissa.

10 e dize-lhes: Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Eis que eu mandarei vir a Nabucodonosor, rei da Babilônia, meu servo, e porei o seu trono sobre estas pedras que encaixei; ele estenderá o seu baldaquino real sobre elas.

10 Sano heille: Näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: Katso, minä lähetän noutamaan palvelijani Nebukadnessarin, Baabelin kuninkaan, ja asetan hänen valtaistuimensa näiden kivien päälle, jotka minä olen käskenyt kätkeä, ja hän levittää valtaistuinkatoksensa niiden yli.

11 Virá e ferirá a terra do Egito; quem é para a morte, para a morte; quem é para o cativeiro, para o cativeiro; e quem é para a espada, para a espada.

11 Hän tulee ja lyö Egyptin maata: joka on ruton oma, se kuolee ruttoon, joka vankeuden, se joutuu vankeuteen, joka miekan, se kaatuu miekkaan!

12 Lançará fogo às casas dos deuses do Egito e as queimará; levará cativos os ídolos e despiolhará a terra do Egito, como o pastor despiolha a sua própria veste; e sairá dali em paz.

12Minä sytytän tuleen Egyptin jumalien temppelit. Nebukadnessar polttaa ne ja vie jumalankuvat saaliinaan. Hän kietoo ylleen Egyptin maan niin kuin paimen kietoutuu vaatteeseensa, ja lähtee sieltä rauhassa.

13 Quebrará as colunas de Bete-Semes na terra do Egito e queimará as casas dos deuses do Egito.

13Hän murskaa patsaat Beet-Semeksessä, joka on Egyptin maassa, ja Egyptin jumalien temppelit hän polttaa.”

Jeremias 44

Repreendida a infidelidade dos judeus no Egito

1 Palavra que veio a Jeremias, acerca de todos os judeus moradores da terra do Egito, em Migdol, em Tafnes, em Mênfis e na terra de Patros, dizendo:

2 Assim diz o SENHOR dos Exércitos, Deus de Israel: Vistes todo o mal que fiz cair sobre Jerusalém e sobre todas as cidades de Judá; e eis que hoje são elas uma desolação, e ninguém habita nelas,

3 por causa da maldade que fizeram, para me irarem, indo queimar incenso e servir a outros deuses que eles nunca conheceram, eles, vós e vossos pais.

4 Todavia, começando eu de madrugada, lhes enviei os meus servos, os profetas, para lhes dizer: Não façais esta coisa abominável que aborreço.

5 Mas eles não obedeceram, nem inclinaram os ouvidos para se converterem da sua maldade, para não queimarem incenso a outros deuses.

6 Derramou-se, pois, a minha indignação e a minha ira, acenderam-se nas cidades de Judá e nas ruas de Jerusalém, que se tornaram em deserto e em assolação, como hoje se vê.

Jeremia 44

Jeremia julistaa tuomion Egyptiin lähteneelle kansalle

1Jeremialle tuli tämä sana kaikista Egyptin maassa olevista juutalaisista, jotka asuivat Migdolissa, Tahpanhesissa, Noofissa ja Patroksen alueella:

2”Näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: Te olette nähneet kaiken sen onnettomuuden, jonka minä olen tuottanut Jerusalemille ja kaikille Juudan kaupungeille. Nehän ovat nyt raunioina, eikä niissä ole yhtään asukasta.

3 Näin on tapahtunut, koska niiden asukkaat tekivät pahaa ja vihoittivat minut suitsuttamalla muille jumalille ja palvelemalla jumalia, joita he eivät tunteneet, joita teidän isänne eivät tunteneet ja joita tekään ette tunne.

4 Muinaisista ajoista alkaen minä olen lähettänyt luoksenne palvelijoitani, profeettoja, sanomaan: ’Älkää tehkö näitä iljettäviä tekoja, joita minä vihaan.’

5Mutta he eivät ole kuunnelleet minua eivätkä kallistaneet korvaansa minun puheelleni, niin että olisivat kääntyneet pois pahuudestaan ja lakanneet suitsuttamasta muille jumalille.

6 Sen tähden minä annoin kiivauteni ja vihani vuotaa heidän ylleen, ja se liekehti Juudan kaupungeissa ja Jerusalemin kaduilla, ja kaupungeista tuli autioita rauniopaikkoja, sellaisia kuin ne tänä päivänä ovat.

[7] Agora, pois, assim diz o SENHOR, Deus dos Exércitos, o Deus de Israel: Por que fazeis vós tão grande mal contra vós mesmos, eliminando homens e mulheres, crianças e aqueles que mamam do meio de Judá, a fim de que não vos fique resto algum?

[7]Näin sanoo nyt Herra , sotajoukkojen Jumala, Israelin Jumala: Miksi te tuotatte itsellenne suuren onnettomuuden ja hävitätte Juudasta miehet ja naiset, lapset ja imeväiset, niin ettei teistä jää jäännöstäkään?

[8] Por que me irritais com as obras de vossas mãos, queimando incenso a outros deuses na terra do Egito, aonde viestes para morar, para que a vós mesmos vos elimineis e para que vos torneis objeto de desprezo e de opróbrio entre todas as nações da terra?

[8] Te vihoitatte minut teoillanne, suitsuttamalla muille jumalille Egyptin maassa, jonne te olette menneet asumaan muukalaisina. Näin te tuotatte itsellenne tuhon ja teistä tulee kirouksen ja häväistyksen aihe kaikissa maan kansoissa.

[9] Esquecestes já as maldades de vossos pais, as maldades dos reis de Judá, as maldades das suas mulheres, as vossas maldades e as maldades das vossas mulheres, maldades cometidas na terra de Judá e nas ruas de Jerusalém?

[9] Oletteko unohtaneet isienne pahat teot, Juudan kuninkaiden ja heidän vaimojensa pahat teot sekä omat ja vaimojenne pahat teot, jotka te israelilaiset olette tehneet Juudan maassa ja Jerusalemin kaduilla?

[10] Não se humilharam até ao dia de hoje, não temeram, não andaram na minha lei nem nos meus estatutos, que pus diante de vós e diante de vossos pais.

[10] Tähän päivään mennessä te ette ole nöyrtyneet. Te ette pelkää minua ettekä vaella minun lakini ja käskyjeni mukaan, jotka minä olen antanut teille ja teidän isillenne.

[11] Portanto, assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Eis que voltarei o rosto contra vós outros para mal e para eliminar a todo o Judá.

[11] Sen tähden, näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: Katso, minä käännän kasvoni teitä vastaan teidän onnettomuudeksenne ja tuhoan Juudan kokonaan.

[12] Tomarei o resto de Judá que se obstinou em entrar na terra do Egito para morar, onde será ele de todo consumido; cairá à espada e à fome; desde o menor até ao maior perecerão; morrerão à espada e à

[12] Minä tempaan pois Juudan jäännöksen, joka suuntasi kulkunsa kohti Egyptin maata mennäkseen asumaan siellä muukalaisena. He kaikki tuhoutuvat Egyptin maassa, he kaatuvat miekkaan ja

fome; e serão objeto de maldição, espanto, desprezo e opróbrio.

kuolevat nälkään. Pienimmästä suurimpaan he kuolevat miekkaan tai nälkään, ja heistä tulee kirous ja kauhistus ja heidän nimestään kiroussana ja häväistys.

[13] Porque castigarei os que habitam na terra do Egito, como o fiz a Jerusalém, com a espada, a fome e a peste,

[13]Minä rankaisen Egyptin maassa asuvaa Juudan jäännöstä miekalla, nälällä ja rutolla, niin kuin minä rankaisin Jerusalemia.

[14] de maneira que, dos restantes de Judá que vieram à terra do Egito para morar, não haverá quem escape e sobreviva para tornar à terra de Judá, à qual desejam voltar para morar; mas não tornarão senão alguns fugitivos.

[14] Juudan jäännöksestä ei kukaan pelastu, eikä ketään jää jäljelle niistä, jotka ovat menneet Egyptin maahan asuakseen siellä muukalaisina. He eivät saa palata Juudan maahan, jonne he ikävöivät päästä jälleen asumaan. He eivät palaa sinne, paitsi muutamat pakolaiset.”

Jeremias é contraditado

[15] Então, responderam a Jeremias todos os homens que sabiam que suas mulheres queimavam incenso a outros deuses e todas as mulheres que se achavam ali em pé, grande multidão, como também todo o povo que habitava na terra do Egito, em Patros, dizendo:

[16] Quanto à palavra que nos anunciaste em nome do SENHOR, não te obedeceremos a ti;

[17] antes, certamente, toda a palavra que saiu da nossa boca, isto é, queimaremos incenso à Rainha dos Céus e lhe ofereceremos libações, como nós, nossos pais, nossos reis e nossos príncipes temos feito, nas cidades de Judá e nas ruas de Jerusalém; tínhamos fartura de pão, prosperávamos e não víamos mal algum.

Kansa palvelee epäjumalia

[15]Silloin kaikki miehet, jotka tiesivät vaimojensa suitsuttavan muille jumalille, ja kaikki naiset, jotka seisoivat paikalla suurena joukkona, ja koko Juudan kansa, joka asui Patroksessa, Egyptin maassa, vastasi Jeremialle näin:

[16] ”Me emme kuuntele sinua siinä, mitä sinä nyt olet meille Herran nimessä puhunut,

[17]vaan teemme kaiken, mitä olemme suullamme luvanneet – suitsutamme taivaan kuningattarelle ja vuodatamme hänelle juomauhreja. Niinhän me ja meidän isämme olemme ennenkin tehneet, samoin kuninkaamme ja ruhtinaamme Juudan kaupungeissa ja Jerusalemin kaduilla. Silloin meillä oli

leipää kylliksi ja meidän oli hyvä olla, eikä meidän tarvinnut nähdä onnettomuutta.

18 Mas, desde que cessamos de queimar incenso à Rainha dos Céus e de lhe oferecer libações, tivemos falta de tudo e fomos consumidos pela espada e pela fome.

18Mutta siitä asti, kun me lakkasimme polttamasta suitsuketta taivaan kuningattarelle ja vuodattamasta hänelle juomauhreja, meillä on ollut puutetta kaikesta, ja me tuhoudumme miekkaan ja nälkään.”

19 Quando queimávamos incenso à Rainha dos Céus e lhe oferecíamos libações, acaso, lhe fizemos bolos que a retratavam e lhe oferecemos libações, sem nossos maridos?

19 Naiset sanoivat: ”Kun me poltamme suitsuketta taivaan kuningattarelle ja vuodatamme hänelle juomauhreja, teemme niin yhdessä miestemme kanssa. Leipoisimmeko me miestemme luvatta hänelle hänen kuvansa muotoisia uhrikakkuja ja vuodattaisimme hänelle juomauhreja?”

Jeremias prediz castigo

20 Então, disse Jeremias a todo o povo, aos homens e às mulheres, a todo o povo que lhe tinha dado esta resposta, dizendo:

20Silloin Jeremia sanoi kaikelle kansalle, miehille ja naisille, jotka olivat hänen kanssaan puhuneet:

21 Quanto ao incenso que queimastes nas cidades de Judá e nas ruas de Jerusalém, vós e vossos pais, os vossos reis e os vossos príncipes e o povo da terra, acaso, não se lembrou disso o SENHOR, nem lhe andou isso pela mente?

21 ”Eikö Herra muistaisi ja pitäisi mielessään sitä suitsukkeen polttoa, jota te itse, teidän isänne, kuninkaanne, ruhtinaanne ja maan kansa olette harjoittaneet Juudan kaupungeissa ja Jerusalemin kaduilla?

22 O SENHOR já não podia por mais tempo sofrer a maldade das vossas obras, as abominações que cometestes; pelo que a vossa terra se tornou deserta, um objeto de espanto e de desprezo e desabitada, como hoje se vê.

22 Herra ei voinut enää kärsiä niitä pahoja ja iljettäviä tekoja, joita te teitte, ja niin teidän maastanne tuli raunioalue, autio ja asumaton, kirous ja kauhistus, kiroussana, niin kuin se tänä päivänä on.

23 Pois queimastes incenso e pecastes contra o SENHOR, não obedecestes à voz do SENHOR e na sua lei e nos seus

23 Onnettomuus, jonka te näette tänä päivänä, on kohdannut teitä, koska te poltitte suitsuketta epäjumalille ja teitte syntiä Herraa vastaan ettekä

testemunhos não andastes; por isso, vos sobreveio este mal, como hoje se vê.

24 Disse mais Jeremias a todo o povo e a todas as mulheres: Ouvi a palavra do SENHOR, vós, todo o Judá, que estais na terra do Egito:

25 Assim fala o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel, dizendo: Vós e vossas mulheres não somente fizestes por vossa boca, senão também que cumpristes por vossas mãos os vossos votos, a saber: Certamente cumpriremos os nossos votos, que fizemos, de queimar incenso à Rainha dos Céus e de lhe oferecer libações. Confirmai, pois, perfeitamente, os vossos votos, sim, cumpri-os.

26 Portanto, ouvi a palavra do SENHOR, vós, todo o Judá, que habitais na terra do Egito: Eis que eu juro pelo meu grande nome, diz o SENHOR, que nunca mais será pronunciado o meu nome por boca de qualquer homem de Judá em toda a terra do Egito, dizendo: Tão certo como vive o SENHOR Deus.

27 Eis que velarei sobre eles para mal e não para bem; todos os homens de Judá que estão na terra do Egito serão consumidos à espada e à fome, até que se acabem de todo.

28 Os que escaparem da espada tornarão da terra do Egito à terra de Judá, poucos em número; e todos os restantes de Judá que vieram à terra do Egito para morar

kuunnelleet Herran ääntä, niin että olisitte vaeltaneet hänen lakinsa, käskyjensä ja säädöksiensä mukaan.”

Herra antaa Egyptin Baabelin kuninkaan käsiin

24 Jeremia sanoi vielä koko kansalle ja erityisesti kaikille naisille: ”Kuule Herran sana, koko Juuda, joka olet Egyptin maassa!

25 Näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: Te ja teidän vaimonne olette suullanne luvanneet ja käsillänne toteuttaneet sen, mitä sanoitte: ’Me pidämme ehdottomasti lupauksemme, jonka olemme tehneet taivaan kuningattarelle. Me poltamme hänelle suitsuketta ja vuodatamme hänelle juomauhreja.’ Täyttäkää toki lupauksenne ja pankaa ne täytäntöön!

26 Kuulkaa sen tähden Herran sana, koko Juudan kansa, te, jotka asutte Egyptin maassa! Katso, minä vannon suuren nimeni kautta, sanoo Herra : Koko Egyptin maassa ei ole pian ainoatakaan Juudan miestä, joka voisi lausua minun nimeni ja sanoa: ’Niin totta kuin Herra, Herra , elää.’

27 Katso, minä valvon tuottaakseni heille onnettomuuden, en menestystä. Jokainen Juudan mies Egyptin maassa tuhoutuu miekkaan tai nälkään, kunnes heistä on tullut loppu.

28 Vain muutama miekasta pelastunut palaa Egyptin maasta Juudan maahan. Koko Juudan jäännös, ne, jotka tulivat Egyptin maahan asuakseen siellä

saberão se subsistirá a minha palavra ou a sua.

[29] Isto vos será sinal de que eu vos castigarei neste lugar, diz o SENHOR, para que saibais que certamente subsistirão as minhas palavras contra vós outros para mal.

[30] Eis o sinal, diz o SENHOR: Eu entregarei o Faraó-Hofra, rei do Egito, nas mãos de seus inimigos, nas mãos dos que procuram a sua morte, como entreguei Zedequias, rei de Judá, nas mãos de Nabucodonosor, rei da Babilônia, que era seu inimigo e procurava tirar-lhe a vida.

muukalaisina, tulee tietämään, kumman sana toteutuu, minun vai heidän.

[29] Ja tämä on teille merkkinä, sanoo Herra : minä rankaisen teitä tässä paikassa, jotta te tietäisitte, että minun sanani teitä vastaan toteutuvat teille onnettomuudeksi.

[30] Näin sanoo Herra : Katso, minä annan farao Hofran, Egyptin kuninkaan, hänen vihollistensa käsiin, niiden käsiin, jotka tavoittelevat hänen henkeään. Niin minä aikoinaan annoin Juudan kuningas Sidkian Baabelin kuningas Nebukadnessarin käsiin. Tämä oli hänen vihollisensa ja tavoitteli hänen henkeään."

Jeremias 45

A mensagem de Jeremias a Baruque

[1] Palavra que falou Jeremias, o profeta, a Baruque, filho de Nerias, escrevendo ele aquelas palavras num livro, ditadas por Jeremias, no ano quarto de Jeoaquim, filho de Josias, rei de Judá, dizendo:

[2] Assim diz o SENHOR, Deus de Israel, acerca de ti, ó Baruque:

[3] Disseste: Ai de mim agora! Porque me acrescentou o SENHOR tristeza ao meu sofrimento; estou cansado do meu gemer e não acho descanso.

[4] Assim lhe dirás: Isto diz o SENHOR: Eis que estou demolindo o que edifiquei e arrancando o que plantei, e isto em toda a terra.

Jeremia 45

Herran lupaus Baarukille

[1]Sana, jonka profeetta Jeremia puhui Baarukille, Neerian pojalle, kun tämä oli kirjoittanut nämä sanat kirjaan Jeremian sanelun mukaan Juudan kuninkaan Joojakimin, Joosian pojan, neljäntenä vuotena, kuului näin:

[2]"Näin sanoo Herra , Israelin Jumala, sinusta, Baaruk:

[3] Sinä sanot: 'Voi minua! Herra on lisännyt tuskaa kipuuni. Minä olen uupunut huokaamisesta enkä ole löytänyt lepoa.'

[4] Herra käski minun sanoa Baarukille: Näin sanoo Herra : Katso, minkä olen rakentanut, sen minä hajotan, ja minkä olen istuttanut, sen minä revin irti. Tämä koskee koko maata.

5 E procuras tu grandezas? Não as procures; porque eis que trarei mal sobre toda carne, diz o SENHOR; a ti, porém, eu te darei a tua vida como despojo, em todo lugar para onde fores.

5 Sinä pyydät itsellesi suuria. Älä pyydä! Sillä katso, minä tuotan onnettomuuden kaikelle lihalle, sanoo Herra . Mutta sinun minä annan pitää henkesi saaliinasi joka paikassa, minne menetkin."

Jeremias 46

Profecia a respeito do Egito

1 Palavra do SENHOR que veio a Jeremias, o profeta, contra as nações.

2 A respeito do Egito. Contra o exército de Faraó-Neco, rei do Egito, exército que estava junto ao rio Eufrates em Carquemis; ao qual feriu Nabucodonosor, rei da Babilônia, no ano quarto de Jeoaquim, filho de Josias, rei de Judá:

3 Preparai o escudo e o pavês e chegai-vos para a peleja.

4 Selai os cavalos, montai, cavaleiros, e apresentai-vos com elmos; poli as lanças, vesti-vos de couraças.

5 Por que razão vejo os medrosos voltando as costas? Estão derrotados os seus valentes e vão fugindo, sem olhar para trás; há terror ao redor, diz o SENHOR.

6 Não fuja o ligeiro, nem escape o valente; para o lado do Norte, junto à borda do rio Eufrates, tropeçaram e caíram.

7 Quem é este que vem subindo como o Nilo, como rios cujas águas se agitam?

8 O Egito vem subindo como o Nilo, como rios cujas águas se agitam; ele disse:

Jeremia 46

Tuomion SANOJA KANSOILLE

Egypti kukistuu Karkemiin taistelussa

1 Herransana, joka tuli profeetta Jeremialle kansoja vastaan.

2 Egyptille: Ennustus farao Nekon, Egyptin kuninkaan, sotajoukkoa vastaan, joka oli Eufratvirran rannalla Karkemiissa ja jonka Nebukadnessar, Baabelin kuningas, voitti Juudan kuninkaan Joojakimin, Joosian pojan, neljäntenä vuotena:

3 "Varustautukaa pienin ja suurin kilvin ja käykää taisteluun!

4 Valjastakaa hevoset, nouskaa ratsujen selkään, käykää esiin kypärät päässä! Kiillottakaa keihäät ja pukekaa yllenne haarniskat!

5 Mutta miksi? Minä näen heidän kauhuissaan perääntyvän! Heidän sankarinsa sortuvat. He syöksyvät pakoon taakseen katsomatta. Kauhua on kaikkialla, sanoo Herra .

6 Nopeakaan ei pääse pakoon, eikä sankari pelastu. Pohjoisessa Eufratvirran rannalla he sortuvat ja kaatuvat.

7 Kuka on tuo, joka nousee kuin Niilinvirta, kuin kuohuvien vesien virrat?

8 Egypti nousee kuin Niilinvirta, kuin kuohuvien vesien virrat. Se sanoo: 'Minä

Subirei, cobrirei a terra, destruirei a cidade e os que habitam nela.

[9] Avançai, ó cavaleiros, estrondeai, ó carros, e saiam os valentes; os etíopes e os de Pute, que manejam o escudo, e os lídios, que manejam e entesam o arco.

[10] Porque este dia é o Dia do SENHOR, o SENHOR dos Exércitos, dia de vingança contra os seus adversários; a espada devorará, fartar-se-á e se embriagará com o sangue deles; porque o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos tem um sacrifício na terra do Norte, junto ao rio Eufrates.

[11] Sobe a Gileade e toma bálsamo, ó virgem filha do Egito; debalde multiplicas remédios, pois não há remédio para curar-te.

[12] As nações ouviram falar da tua vergonha, e a terra está cheia do teu clamor; porque, fugindo o valente, tropeçou no valente, e ambos caíram juntos.

[13] Palavra que falou o SENHOR a Jeremias, o profeta, acerca da vinda de Nabucodonosor, rei da Babilônia, para ferir a terra do Egito:

[14] Anunciai no Egito e fazei ouvir isto em Migdol; fazei também ouvi-lo em Mênfis e em Tafnes; dizei: Apresenta-te e prepara-te; porque a espada já devorou o que está ao redor de ti.

[15] Por que foi derribado o teu Touro? Não se pôde ter de pé, porque o SENHOR o abateu.

nousen ja peitän maan, hävitän kaupungin ja sen asukkaat.’

[9]Hyökätkää, hevoset, ajakaa hurjasti, vaunut! Lähtekööt sankarit liikkeelle, kuusilaiset ja puutilaiset kilpineen ja luudilaiset jousimiehet, jousella ampujat!

[10]Tuo päivä on Herran, Herran Sebaotin, päivä, koston päivä, jona hän kostaa vihollisilleen. Miekka syö kyllikseen ja juopuu heidän verestään, kun Herralla, Herralla Sebaotilla, on uhrijuhla pohjoisessa maassa Eufratvirran varrella.

[11]Mene Gileadiin, hae balsamia, sinä neitsyt, tytär Egypti! Turhaan sinä hankit paljon lääkkeitä, haavasi ei kasva umpeen.

[12]Kansat kuulevat sinun häpeästäsi, ja valitushuutosi täyttää maan, sillä sankari kompastuu sankariin, yhdessä he molemmat kaatuvat.”

Egypti joutuu Baabelin kuninkaan käsiin

[13]Sana, jonka Herra puhui profeetta Jeremialle siitä, että kuningas Nebukadnessar tulisi valloittamaan Egyptin maan:

[14]”Julistakaa Egyptissä ja kuuluttakaa Migdolissa, kuuluttakaa Noofissa ja Tahpanhesissa! Sanokaa: ’Asetu asemiin, valmistaudu, miekka syö jo sinun ympäriltäsi.’

[15] Miksi väkevät sankarisi makaavat maassa? He eivät pysyneet pystyssä, sillä Herra sysäsi heitä.

[16] O SENHOR multiplicou os que tropeçavam; também caíram uns sobre os outros e disseram: Levanta-te, e voltemos ao nosso povo e à terra do nosso nascimento, por causa da espada que oprime.

[16] Hän sai monet sortumaan, ja he kaatuivat toinen toisensa päälle. Toiset sanoivat: 'Nouse, palatkaamme kansamme luo ja synnyinmaahamme sortajan miekkaa pakoon.'

[17] Ali, apelidarão a Faraó, rei do Egito, de Espalhafatoso, porque deixou passar o tempo adequado.

[17]Siellä huudetaan: 'Farao, Egyptin kuningas pitää vain meteliä; hän on laiminlyönyt tilaisuutensa.'

[18] Tão certo como vivo eu, diz o Rei, cujo nome é SENHOR dos Exércitos, certamente, como o Tabor é entre os montes e o Carmelo junto ao mar, assim ele virá.

[18] Niin totta kuin minä elän, sanoo kuningas, Herra Sebaot on hänen nimensä; hän tulee, hän, joka on vuorten joukossa kuin Taabor, kuin merestä kohoava Karmel.

[19] Prepara a tua bagagem para o exílio, ó moradora, filha do Egito; porque Mênfis se tornará em desolação e ficará arruinada e sem moradores.

[19] Tee itsellesi varusteet pakkosiirtolaisuutta varten, sinä valtiatar , tytär Egypti, sillä Noofista tulee autio, se hävitetään, sinne ei jää asukkaita.

[20] Novilha mui formosa é o Egito; mas mutuca do Norte já lhe vem, sim, vem.

[20]Egypti on kaunis hieho, mutta pohjoisesta tulee paarma!

[21] Até os seus soldados mercenários no meio dele, bezerros cevados, viraram as costas e fugiram juntos; não resistiram, porque veio sobre eles o dia da sua ruína e o tempo do seu castigo.

[21] Myös sen palkkasoturit ovat kuin syöttövasikoita, mutta hekin kääntyvät pakoon eivätkä pysähdy. Heille on tullut heidän onnettomuutensa päivä, heidän rangaistuksensa aika.

[22] Faz o Egito um ruído como o da serpente que foge, porque os seus inimigos vêm contra ele, com machados, quais derribadores de árvores.

[22] Egypti sähisee kuin käärme, sillä sen kimppuun käyvät sotilaat kirveineen kuin puunhakkaajat.

[23] Cortarão o seu bosque, diz o SENHOR, ainda que impenetrável; porque se multiplicaram mais do que os gafanhotos; são inumeráveis.

[23] He kaatavat sen metsän, sanoo Herra , tuon läpipääsemättömän, sillä heitä on enemmän kuin heinäsirkkoja eikä heidän määräänsä voi laskea.

[24] A filha do Egito está envergonhada; foi entregue nas mãos do povo do Norte.

[24] Häpeään joutuu tytär Egypti, se annetaan pohjoisen kansan käsiin.

[25] Diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Eis que eu castigarei a Amom de Nô, a Faraó, ao Egito, aos deuses e aos seus reis, ao próprio Faraó e aos que confiam nele.

[26] Entregá-los-ei nas mãos dos que lhes procuram a morte, nas mãos de Nabucodonosor, rei da Babilônia, e nas mãos dos seus servos; mas depois será habitada, como nos dias antigos, diz o SENHOR.

[27] Não temas, pois, tu, servo meu, Jacó, nem te espantes, ó Israel; porque eu te livrarei do país remoto e a tua descendência, da terra do seu cativeiro; Jacó voltará e ficará tranqüilo e confiante; não haverá quem o atemorize.

[28] Não temas, servo meu, Jacó, diz o SENHOR, porque estou contigo; darei cabo de todas as nações para as quais eu te arrojei; mas de ti não darei cabo; castigar-te-ei, mas em justa medida; não te inocentarei de todo.

Jeremias 47

Profecia a respeito dos filisteus

[1] Palavra do SENHOR que veio a Jeremias, o profeta, a respeito dos filisteus, antes que Faraó ferisse a Gaza.

[2] Assim diz o SENHOR: Eis que do Norte se levantam as águas, e se tornarão em torrentes transbordantes, e inundarão a terra e a sua plenitude, a cidade e os seus

[25] HerraSebaot, Israelin Jumala, sanoo: Katso, minä rankaisen Aamonia , joka on Noossa , samoin faraota ja Egyptiä, sen jumalia ja kuninkaita, sekä faraota että niitä, jotka häneen turvaavat.

[26]Minä annan heidät niiden käsiin, jotka tavoittelevat heidän henkeään, Nebukadnessarin, Baabelin kuninkaan, ja hänen palvelijoittensa käsiin. Mutta myöhemmin Egyptissä asutaan niin kuin muinaisina aikoina, sanoo Herra ."

Herran lupaus Israelille

[27]"Mutta sinä, palvelijani Jaakob, älä pelkää, älä ole kauhuissasi, Israel. Sillä katso, minä pelastan sinut kaukaisesta maasta ja sinun jälkeläisesi vankeutensa maasta. Jaakob saa palata ja elää rauhassa ja turvassa kenenkään säikyttämättä.

[28]Sinä palvelijani Jaakob, älä pelkää, sanoo Herra , sillä minä olen sinun kanssasi. Minä teen lopun kaikista kansoista, joiden sekaan olen sinut karkottanut, mutta sinusta minä en loppua tee. En minä kuitenkaan jätä sinua rankaisematta vaan kuritan sinua oikeuden mukaan."

Jeremia 47

Tuho uhkaa filistealaisia

[1]Herran sana filistealaisia vastaan. Se tuli profeetta Jeremialle ennen kuin farao valloitti Gazan.

[2]"Näin sanoo Herra : Katso, vedet nousevat pohjoisesta, ja niistä tulee tulvavirta. Ne tulvivat yli maan ja kaiken mitä siinä on, yli kaupungin ja sen

habitantes; clamarão os homens, e todos os moradores da terra se lamentarão,

3 ao ruído estrepitoso das unhas dos seus fortes cavalos, ao barulho de seus carros, ao estrondo das suas rodas. Os pais não atendem aos filhos, por se afrouxarem as suas mãos;

4 por causa do dia que vem para destruir a todos os filisteus, para cortar de Tiro e de Sidom todo o resto que os socorra; porque o SENHOR destruirá os filisteus, o resto de Caftor da terra do mar.

5 Sobreveio calvície a Gaza, Asquelom está reduzida a silêncio, com o resto do seu vale; até quando vós vos retalhareis?

6 Ah! Espada do SENHOR, até quando deixarás de repousar? Volta para a tua bainha, descansa e aquieta-te.

7 Como podes estar quieta, se o SENHOR te deu ordem? Contra Asquelom e contra as bordas do mar é para onde ele te dirige.

asukkaiden. Ihmiset huutavat apua, kaikki maan asukkaat vaikeroivat.

3 Kun kuuluu vihollisen oriitten kavioiden töminä, sen vaunujen jyrinä ja rattaiden ryske, isät eivät käänny auttamaan lapsiaan, sillä heidän kätensä ovat hervottomat.

4 Tulee päivä, joka tuhoaa kaikki filistealaiset. Tyyrolta ja Siidonilta häviävät kaikki jäljelle jääneet auttajat. Herra tuhoaa filistealaiset, Kaftorin saarelta tulleiden jäännöksen.

5 Kaljuus tulee Gazan osaksi, Askelon on hävitetty – se, mitä siitä oli jäljellä laaksossa. Kuinka kauan vielä viiltelet ihoasi?

6 Voi, Herran miekka, etkö jo vihdoin lepää? Mene takaisin tuppeesi, taltu ja ole hiljaa.

7 Kuinka se voisi levätä, kun Herra on sille käskyn antanut? Askelonia ja meren rantaa kohti hän on sen suunnannut.”

Jeremias 48

Profecia a respeito de Moabe

1 A respeito de Moabe. Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Ai de Nebo, porque foi destruída! Envergonhada está Quiriataim, já está tomada; a fortaleza está envergonhada e abatida.

2 A glória de Moabe já não é; em Hesbom tramaram contra ela, dizendo: Vinde, e eliminemo-la para que não seja mais povo; também tu, ó Madmém, serás reduzida a silêncio; a espada te perseguirá.

Jeremia 48

Mooab hävitetään

1 Ennustus Mooabista: ”Näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: ”Voi Neboa, sillä se on hävitetty! Kirjataim on joutunut häpeään, se on valloitettu, vuorilinna on joutunut häpeään, se on hajotettu.

2 Mennyt on Mooabin kunnia. Hesbonissa hankitaan sille pahaa: ’Tulkaa, hävittäkäämme se kansojen joukosta.’ Myös sinä, Madmen, kukistut! Miekka seuraa jo kintereilläsi.

[3] Há gritos de Horonaim: Ruína e grande destruição!

[4] Destruída está Moabe; seus filhinhos fizeram ouvir gritos.

[5] Pela subida de Luíte, eles seguem com choro contínuo; na descida de Horonaim, se ouvem gritos angustiosos de ruína.

[6] Fugi, salvai a vossa vida, ainda que venhais a ser como o arbusto solitário no deserto.

[7] Pois, por causa da tua confiança nas tuas obras e nos teus tesouros, também tu serás tomada; Quemos sairá para o cativeiro com os seus sacerdotes e os seus príncipes juntamente.

[8] Virá o destruidor sobre cada uma das cidades, e nenhuma escapará; perecerá o vale, e se destruirá a campina; porque o SENHOR o disse.

[9] Dai asas a Moabe, porque, voando, sairá; as suas cidades se tornarão em ruínas, e ninguém morará nelas.

[10] Maldito aquele que fizer a obra do SENHOR relaxadamente! Maldito aquele que retém a sua espada do sangue!

[11] Despreocupado esteve Moabe desde a sua mocidade e tem repousado nas fezes do seu vinho; não foi mudado de vasilha para vasilha, nem foi para o cativeiro; por isso, conservou o seu sabor, e o seu aroma não se alterou.

[12] Portanto, eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que lhe enviarei

[3] Huuto kuuluu Hooronaimista, siellä riehuu hävitys ja tuho.

[4] Mooab on hävitetty, sieltä kuuluu pienokaisten parku.

[5] Luuhitin solatietä noustaan itkien, Hooronaimin rinteeltä kuuluu tuskanhuuto hävityksen tähden.

[6]Paetkaa, pelastakaa henkenne ja olkaa kuin katajat autiomaassa.

[7]Koska sinä turvaat omiin saavutuksiisi ja aarteisiisi, niin sinutkin valloitetaan. Kemos joutuu pakkosiirtolaisuuteen yhdessä pappiensa ja ruhtinaittensa kanssa.

[8]Hävittäjä tulee jokaiseen kaupunkiin, yksikään kaupunki ei pelastu. Laakso joutuu tuhon omaksi, ja tasanko hävitetään, niin kuin Herra on sanonut.

[9] Antakaa Mooabille siivet, sillä lentämällä sen on lähdettävä. Sen kaupungit tulevat autioiksi, niihin ei jää yhtäkään asukasta.

[10]Kirottu on se, joka tekee veltosti Herran työn, kirottu se, joka pidättää miekkansa verestä.”

Suruttoman Mooabin turmio

[11]”Mooab on elänyt huolettomana nuoruudestaan asti ja levännyt rauhassa sakkansa päällä. Sitä ei ole tyhjennetty astiasta astiaan, eikä se ole joutunut pakkosiirtolaisuuteen. Sen tähden siihen on jäänyt sen oma maku, eikä sen haju ole muuttunut.

[12]Tietäkää siis, että päivät tulevat, sanoo Herra , jolloin minä lähetän

trasfegadores, que o trasfegarão; despejarão as suas vasilhas e despedaçarão os seus jarros.

Mooabille viininlaskijat. He tyhjentävät sen astiat ja rikkovat sen viiniruukut.

13 Moabe terá vergonha de Quemos, como a casa de Israel se envergonhou de Betel, sua confiança.

13 Mooab saa häpeän Kemoksesta, niin kuin Israelin heimo sai häpeän Beetelistä, johon se turvasi.

14 Como dizeis: Somos valentes e homens fortes para a guerra?

14 Miksi te sanotte: ’Me olemme sankareita ja väkeviä sotureita’?

15 Moabe está destruído e subiu das suas cidades, e os seus jovens escolhidos desceram à matança, diz o Rei, cujo nome é SENHOR dos Exércitos.

15 Mooab hävitetään, sen kaupunkeihin hyökätään, sen valionuorukaiset vaipuvat teurastettaviksi, sanoo kuningas, jonka nimi on Herra Sebaot.

16 Está prestes a vir a perdição de Moabe, e muito se apressa o seu mal.

16 Mooabin onnettomuus on lähellä, sen tuho tulee hyvin pian.

17 Condoei-vos dele, todos os que estais ao seu redor e todos os que lhe sabeis o nome; dizei: Como se quebrou a vara forte, o cajado formoso!

17 Ottakaa osaa sen suruun, kaikki sen naapurit, kaikki, jotka tunnette sen nimen. Sanokaa: ’Kuinka onkaan särkynyt mahtava valtikka, loistava hallitsijansauva!’

18 Desce da tua glória e assenta-te em terra sedenta, ó moradora, filha de Dibom; porque o destruidor de Moabe sobe contra ti e desfaz as tuas fortalezas.

18 Astu alas kunniastasi ja istu aavikolle , sinä tytär Diibonin asukas, sillä Mooabin hävittäjä hyökkää sinun kimppuusi ja tuhoaa linnoituksesi.

19 Põe-te no caminho e espia, ó moradora de Aroer; pergunta ao que foge e à que escapa: Que sucedeu?

19 Seiso tiellä ja tähystele, Aroerin asukas, tiedustele pakolaisilta ja pelastuneilta ja kysy: ’Mitä on tapahtunut?’

20 Moabe está envergonhado, porque foi abatido; uivai e gritai; anunciai em Arnom que Moabe está destruído.

20 Häpeään on joutunut Mooab, sillä se on murskattu. Valittakaa ja huutakaa, julistakaa Arnonin äyräillä, että Mooab on hävitetty.

21 Também o julgamento veio sobre a terra da campina, sobre Holom, Jasa e Mefaate,

21 Tuomio on tullut tasankomaalle: Hoolonille, Jahatsille ja Meefaatille,

22 sobre Dibom, Nebo e Bete-Diblataim,

22 Diibonille, Nebolle ja Beet-Diblataimille,

[23] sobre Quiriataim, Bete-Gamul e Bete-Meom,
[24] sobre Queriote e Bozra, e até sobre todas as cidades da terra de Moabe, quer as de longe, quer as de perto.

[25] Está eliminado o poder de Moabe, e quebrado, o seu braço, diz o SENHOR.
[26] Embriagai-o, porque contra o SENHOR se engrandeceu; Moabe se revolverá no seu vômito e será ele também objeto de escárnio.
[27] Pois Israel não te foi também objeto de escárnio? Mas, acaso, foi achado entre ladrões, para que meneies a cabeça, falando dele?
[28] Deixai as cidades e habitai no rochedo, ó moradora de Moabe; sede como as pombas que se aninham nos flancos da boca do abismo.
[29] Ouvimos falar da soberba de Moabe, que de fato é extremamente soberba, da sua arrogância, do seu orgulho, da sua sobranceria e da altivez do seu coração.
[30] Conheço, diz o SENHOR, a sua insolência, mas isso nada é; as suas gabarolices nada farão.
[31] Por isso, uivarei por Moabe, sim, gritarei por todo o Moabe; pelos homens de Quir-Heres lamentarei.
[32] Mais que a Jazer, te chorarei a ti, ó vide de Sibma; os teus ramos passaram o mar, chegaram até ao mar de Jazer; mas o destruidor caiu sobre os teus frutos de verão e sobre a tua vindima.

[23] Kirjataimille, Beet-Gaamulille ja Beet-Meonille,
[24] Kerijotille, Bosralle ja kaikille Mooabin maan kaupungeille, kaukana ja lähellä oleville.”

Mooab on ylpeillyt Herraa vastaan

[25]”Mooabin sarvi on katkaistu, ja hänen käsivartensa murskattu, sanoo Herra .
[26]Juottakaa hänet juovuksiin, sillä hän on mahtaillut Herraa vastaan. Rypeköön Mooab omassa oksennuksessaan ja joutukoon hänkin naurunalaiseksi.
[27]Eikö Israel ollut sinulle naurun aihe? Tavattiinko hänet varkaiden joukosta? Silti sinä pudistelit päätäsi, milloin vain puhuit hänestä.
[28]Jättäkää kaupungit ja asukaa kallioilla, te Mooabin asukkaat! Olkaa kuin kyyhkyset, jotka tekevät pesänsä kuilun partaalle.
[29] Me olemme kuulleet Mooabin ylpeät puheet, tuon hyvin korskean, hänen mahtailunsa, ylpeilynsä, kopeilunsa ja hänen sydämensä pöyhkeyden.
[30]Minä tunnen hänen vihansa ja väärät puheensa, sanoo Herra . Väärin he ovat tehneet.
[31] Siksi minä vaikeroin Mooabin tähden, huudan tuskasta koko Mooabin tähden, huokailen Kiir-Hereksen miesten tähden.
[32]Sivman viiniköynnös, minä itken sinua enemmän kuin Jaeser. Sinun versosi ylittivät meren, ulottuivat Jaeserin mereen asti. Hedelmän- ja viininkorjuusi keskelle on hyökännyt hävittäjä.

[33] Tirou-se, pois, o folguedo e a alegria do campo fértil e da terra de Moabe; pois fiz cessar nos lagares o vinho; já não pisarão uvas com júbilo; o júbilo não será júbilo.

[33] Ilo ja riemu on korjattu pois hedelmätarhoista ja koko Mooabin maasta; viinikuurnien viinistä minä olen tehnyt lopun. Enää ei poljeta ilohuudoin viinikuurnaa – ilohuuto ei enää ole ilohuuto.

[34] Ouve-se o grito de Hesbom até Eleale e Jasa, e de Zoar se dão gritos até Horonaim e Eglate-Selisias; porque até as águas do Ninrim se tornaram em assolação.

[34]Hesbonin avunhuuto kuuluu Elaleen ja Jahatsiin asti, ääni kuuluu Sooarista Hooronaimiin ja Eglat-Selisijjaan asti, sillä Nimrimin vedet ehtyvät ja maasta tulee autio .

[35] Farei desaparecer de Moabe, diz o SENHOR, quem sacrifique nos altos e queime incenso aos seus deuses.

[35]Minä teen lopun niistä, jotka nousevat Mooabin uhrikukkuloille ja suitsuttavat sen jumalille, sanoo Herra .

[36] Por isso, o meu coração geme como flautas por causa de Moabe, e como flautas geme por causa dos homens de Quir-Heres; porquanto já se perdeu a abundância que ajuntou.

[36] Siksi minun sydämeni valittaa Mooabin tähden kuin huilu, sydämeni valittaa Kiir-Hereksen miesten tähden kuin huilu, koska heidän hankkimansa varallisuus on kadonnut.

[37] Porque toda cabeça ficará calva, e toda barba, rapada; sobre todas as mãos haverá incisões, e sobre os lombos, pano de saco.

[37] Kaikki päät on ajeltu paljaiksi, kaikki parrat leikattu, kaikkien kädet on viillelty, ja lanteilla on säkki.

[38] Sobre todos os eirados de Moabe e em todas as suas praças há pranto, porque fiz Moabe em pedaços, como vasilha de barro que não agrada, diz o SENHOR. Como está desfalecido!

[38]Kaikilta Mooabin katoilta ja toreilta kuuluu pelkkää valitusta, sillä minä olen murskannut Mooabin kuin kelpaamattoman astian, sanoo Herra .

[39] Como uivam! Como, de vergonha, virou Moabe as costas! Assim, se tornou Moabe objeto de escárnio e de espanto para todos os que estão em seu redor.

[39]Kuinka se onkaan murskattu! Valittakaa! Kuinka Mooab onkaan kääntynyt selin häpeissään! Mooabista on tullut naurun ja kauhistelun aihe kaikille sen ympärillä asuville kansoille.”

Mooab hävitetään kansojen joukosta

[40] Porque assim diz o SENHOR: Eis que voará como a águia e estenderá as suas asas contra Moabe.

[40]”Näin sanoo Herra : Katso, kotkan kaltainen liitää ja levittää siipensä Mooabin yli.

[41] São tomadas as cidades, e ocupadas, as fortalezas; naquele dia, o coração dos valentes de Moabe será como o coração da mulher que está em dores de parto.

[42] Moabe será destruído, para que não seja povo, porque se engrandeceu contra o SENHOR.

[43] Terror, cova e laço vêm sobre ti, ó moradora de Moabe, diz o SENHOR.

[44] Quem fugir do terror cairá na cova, e, se sair da cova, o laço o prenderá; porque trarei sobre ele, sobre Moabe, o ano do seu castigo.

[45] Os que fogem param sem forças à sombra de Hesbom; porém sai fogo de Hesbom e labareda do meio de Seom e devora as têmporas de Moabe e o alto da cabeça dos filhos do tumulto.

[46] Ai de ti, Moabe! Pereceu o povo de Quemos, porque teus filhos ficaram cativos, e tuas filhas, em cativeiro.

[47] Contudo, mudarei a sorte de Moabe, nos últimos dias, diz o SENHOR. Até aqui o juízo contra Moabe.

Jeremias 49

Profecia a respeito dos amonitas

[1] A respeito dos filhos de Amom. Assim diz o SENHOR: Acaso, não tem Israel filhos? Não tem herdeiro? Por que, pois, herdou Milcom a Gade, e o seu povo habitou nas cidades dela?

[2] Portanto, eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que farei ouvir em Rabá dos

[41]Kerijot valloitetaan ja linnoitukset kukistetaan. Sinä päivänä on Mooabin sankarien sydän kuin synnytystuskissa olevan naisen sydän.

[42] Mooab hävitetään, eikä se enää ole kansa, sillä se on ylpeillyt Herraa vastaan.

[43] Kauhu, kuoppa ja ansa ovat edessäsi, sinä Mooabin asukas, sanoo Herra .

[44]Joka pakenee kauhua, se putoaa kuoppaan, ja joka kuopasta nousee, se jää ansaan, sillä minä annan tulla Mooabille hänen rangaistuksensa vuoden, sanoo Herra .

[45]Hesbonin varjossa seisovat pakolaiset uupuneina, sillä Hesbonista lähti tuli, Siihonin vaiheilta liekki. Se poltti Mooabin ohimot ja meluisan kansan päälaen.

[46]Voi sinua, Mooab! Hukkunut on Kemoksen kansa, sillä sinun poikasi on otettu vangeiksi, tyttäresi viety vankeuteen.

[47] Mutta aikojen lopulla minä käännän Mooabin kohtalon, sanoo Herra .” Tähän asti Mooabin tuomiosta.

Jeremia 49

Ammonilaisten tuho

[1]Ennustus ammonilaisista: Näin sanoo Herra: ”Eikö Israelilla ole lapsia, eikö hänellä ole perillistä? Miksi sitten Malkam on perinyt Gaadin ja hänen kansansa asettunut asumaan sen kaupunkeihin?

[2]Sen tähden, katso, päivät tulevat, sanoo Herra, jolloin minä nostan sotahuudon

filhos de Amom o alarido de guerra, e tornar-se-á num montão de ruínas, e as suas aldeias serão queimadas; e Israel herdará aos que o herdaram, diz o SENHOR.

3 Uiva, ó Hesbom, porque é destruída Ai; clamai, ó filhos de Rabá, cingi-vos de cilício, lamentai e dai voltas por entre os muros; porque Milcom irá em cativeiro, juntamente com os seus sacerdotes e os seus príncipes.

4 Por que te glorias nos vales, nos teus luxuriantes vales, ó filha rebelde, que confias nos teus tesouros, dizendo: Quem virá contra mim?

5 Eis que eu trarei terror sobre ti, diz o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos, de todos os que estão ao redor de ti; e cada um de vós será lançado em frente de si, e não haverá quem recolha os fugitivos.

6 Mas depois disto mudarei a sorte dos filhos de Amom, diz o SENHOR.

Profecia a respeito dos edomitas

7 A respeito de Edom. Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Acaso, já não há sabedoria em Temã? Já pereceu o conselho dos sábios? Desvaneceu-se-lhe a sabedoria?

8 Fugi, voltai, retirai-vos para as cavernas, ó moradores de Dedã, porque eu trarei sobre ele a ruína de Esaú, o tempo do seu castigo.

9 Se vindimadores viessem a ti, não deixariam alguns cachos? Se ladrões, de

ammonilaisten Rabbaa vastaan. Siitä tulee autio rauniokumpu, ja sen tytärkaupungit sytytetään tuleen. Silloin Israel perii takaisin perintömaansa, sanoo Herra.

3Valita, Hesbon, sillä Ai on hävitetty! Huutakaa, Rabban tyttäret, vyöttäytykää säkkeihin, pitäkää valittajaiset ja harhailkaa ympäriinsä lammastarhoissa, sillä Malkam joutuu pakkosiirtolaisuuteen ja hänen kanssaan hänen pappinsa ja ruhtinaansa.

4Miksi kerskaat laaksoistasi, laaksosi yltäkylläisyydestä, sinä luopiotytär? Hän luottaa aarteisiinsa ja sanoo: 'Kuka voisi käydä kimppuuni?'

5 Katso, minä tuotan sinulle kauhua joka taholta, sanoo Herra, Herra Sebaot, ja teidät karkotetaan kuka minnekin, eikä ole ketään, joka kokoaisi pakenevat.

6 Mutta sen jälkeen minä käännän ammonilaisten kohtalon, sanoo Herra."

Edomin viisaus loppuu

7Ennustus Edomista: "Näin sanoo Herra Sebaot: Eikö Teemanissa enää ole viisautta? Ymmärtäviltä on loppunut neuvo, heidän viisautensa on haihtunut.

8Paetkaa, kääntykää pois, piiloutukaa syvälle, te Dedanin asukkaat, sillä minä tuotan onnettomuuden Eesaulle, kun hänen rangaistuksensa määräaika tulee.

9 Jos viininkorjaajat tulevat luoksesi, eivätkö he jätä jälkikorjuuta? Jos varkaat

noite, não te danificariam só o que lhes bastasse?

[10] Mas eu despi a Esaú, descobri os seus esconderijos, e não se poderá esconder; está destruída a sua descendência, como também seus irmãos e seus vizinhos, e ele já não é.

[11] Deixa os teus órfãos, e eu os guardarei em vida; e as tuas viúvas confiem em mim.

[12] Porque assim diz o SENHOR: Eis que os que não estavam condenados a beber o cálice totalmente o beberão, e tu serias de todo inocentado? Não serás tido por inocente, mas certamente o beberás.

[13] Porque por mim mesmo jurei, diz o SENHOR, que Bozra será objeto de espanto, de opróbrio, de assolação e de desprezo; e todas as suas cidades se tornarão em assolações perpétuas.

Os pecados e o castigo de Edom

[14] Ouvi novas da parte do SENHOR, e um mensageiro foi enviado às nações, para lhes dizer: Ajuntai-vos, e vinde contra ela, e levantai-vos para a guerra.

[15] Porque eis que te fiz pequeno entre as nações, desprezado entre os homens.

[16] O terror que inspiras e a soberba do teu coração te enganaram. Tu que habitas nas fendas das rochas, que ocupas as alturas dos outeiros, ainda que eleves o teu ninho como a águia, de lá te derribarei, diz o SENHOR.

tulevat yöllä, he tekevät tuhoaan kunnes ovat saaneet kyllikseen.

[10] Mutta minä olen riistänyt Eesaun paljaaksi, olen paljastanut hänen kätköpaikkansa, eikä hän voi piiloutua. Hänen lapsensa, veljensä ja naapurinsa on tuhottu, häntä ei enää ole.

[11] Jätä orposi minun elätettävikseni, sinun leskesi turvatkoot minuun,

[12] sillä näin sanoo Herra : Katso, niidenkin, joita ei ole tuomittu juomaan siitä maljasta, täytyy siitä juoda. Sinäkö siis jäisit rankaisematta? Sinä et jää rankaisematta, vaan sinun täytyy juoda.

[13] Herrasanoo: Minä olen vannonut itseni kautta, että Bosrasta tulee autio paikka, häpeän, tyrmistyksen ja kirouksen aihe, ja kaikista sen ympäristökaupungeista tulee ikuisia raunioita.”

Herra kutsuu kansat Edomia vastaan

[14] Minä olen kuullut sanoman Herralta , ja kansojen keskelle on lähetetty sanansaattaja: ”Kokoontukaa ja hyökätkää Edomia vastaan, nouskaa ja lähtekää sotaan,

[15] sillä katso, minä teen sinut kansojen joukossa vähäiseksi, ihmisten halveksimaksi.

[16] Pelko, jota olet herättänyt, ja sydämesi julkeus ovat sinut pettäneet, sinut, joka asut kallionrotkoissa, pidät hallussasi korkeita kukkuloita. Vaikka tekisit pesäsi korkealle kuin kotka, sieltäkin minä syöksisin sinut alas, sanoo Herra .

[17] Assim, será Edom objeto de espanto; todo aquele que passar por ele se espantará e assobiará por causa de todas as suas pragas.

[18] Como na destruição de Sodoma e Gomorra e das suas cidades vizinhas, diz o SENHOR, assim não habitará ninguém ali, nem morará nela homem algum.

[19] Eis que, como sobe o leãozinho da floresta jordânica contra o rebanho em pasto verde, assim, num momento, arrojarei dali a Edom e lá estabelecerei a quem eu escolher. Pois quem é semelhante a mim? Quem me pedirá contas? E quem é o pastor que me poderá resistir?

[20] Portanto, ouvi o conselho do SENHOR que ele decretou contra Edom e os desígnios que ele formou contra os moradores de Temã; certamente, até os menores do rebanho serão arrastados, e as suas moradas, espantadas por causa deles.

[21] A terra estremeceu com o estrondo da sua queda; e, do seu grito, até ao mar Vermelho se ouviu o som.

[22] Eis que como águia subirá, voará e estenderá as suas asas contra Bozra; naquele dia, o coração dos valentes de Edom será como o coração da mulher que está em dores de parto.

Profecia a respeito de Damasco

[23] A respeito de Damasco. Envergonhou-se Hamate e Arpade; e, tendo ouvido más novas, cambaleiam; são como o mar agitado, que não se pode sossegar.

[17]Edomista tulee autio. Jokainen, joka kulkee sen ohi, tyrmistyy ja viheltää kaikkien sen vitsausten tähden.

[18]Niin kuin oli silloin, kun Sodoma ja Gomorra naapurikaupunkeineen hävitettiin, ei sielläkään kukaan asu, ei yksikään ihminen oleskele, sanoo Herra .

[19]Niin kuin leijona, joka hyökkää Jordanin rantatiheiköstä lakastumattomalle laitumelle, minä karkotan heidät maastaan äkisti ja asetan sinne kaitsijaksi hänet, joka on valittu. Sillä kuka on minun vertaiseni, ja kuka vetää minut tilille? Kuka on se paimen, joka seisoo minun edessäni?

[20]Kuulkaa siis Herran suunnitelma, jonka hän on suunnitellut Edomia varten, ja hänen ajatuksensa, jotka hän on ajatellut Teemanin asukkaista: Totisesti, nuo lauman vähäiset raahataan pois, totisesti, niiden laidun tulee autioksi.

[21] Heidän sortumisensa pauhusta vapisee maa, valitushuuto kuuluu Kaislamerelle asti.

[22] Katso, kotkan kaltainen nousee ja liitää ja levittää siipensä Bosraa kohti. Sinä päivänä Edomin sankarien sydän on kuin synnytystuskissa olevan naisen sydän.”

Tuho kohtaa Damaskosta

[23]Damaskosta koskeva ennustus: ”Hamat ja Arpad joutuvat häpeään, sillä ne kuulevat pahan sanoman. Ne ovat masentuneita, rauhattomia kuin meri, joka ei voi tyyntyä!

[24] Enfraquecida está Damasco; virou as costas para fugir, e tremor a tomou; angústia e dores a tomaram como da que está de parto.

[25] Como está abandonada a famosa cidade, a cidade de meu folguedo!

[26] Portanto, cairão os seus jovens nas suas praças; todos os homens de guerra serão reduzidos a silêncio naquele dia, diz o SENHOR dos Exércitos.

[27] Acenderei fogo dentro do muro de Damasco, o qual consumirá os palácios de Ben-Hadade.

Profecia a respeito da Arábia

[28] A respeito de Quedar e dos reinos de Hazor, que Nabucodonosor, rei da Babilônia, feriu. Assim diz o SENHOR: Levantai-vos, subi contra Quedar e destruí os filhos do Oriente.

[29] Tomarão as suas tendas, os seus rebanhos; as lonas das suas tendas, todos os seus bens e os seus camelos levarão para si; e lhes gritarão: Há horror por toda parte!

[30] Fugi, desviai-vos para mui longe, retirai-vos para as cavernas, ó moradores de Hazor, diz o SENHOR; porque Nabucodonosor, rei da Babilônia, tomou conselho e formou desígnio contra vós outros.

[31] Levantai-vos, ó babilônios, subi contra uma nação que habita em paz e confiada, diz o SENHOR; que não tem portas, nem ferrolhos; eles habitam a sós.

[32] Os seus camelos serão para presa, e a multidão dos seus gados, para despojo;

[24]Damaskos herpaantuu, kääntyy pakoon, sen on vallannut kauhu. Sitä kouristaa ahdistus ja tuska kuin synnyttävää naista.

[25] Kuinka hylätty onkaan tuo ylistetty kaupunki, minun iloni kaupunki?

[26] Sen tähden sen nuorukaiset kaatuvat kuolleina kaduille, ja kaikki sen soturit saavat surmansa sinä päivänä, sanoo Herra Sebaot.

[27]Minä sytytän tuleen Damaskoksen muurit, tuli on kuluttava Benhadadin palatsit.”

Tuomio Keedarille ja Haasorille

[28]Ennustus Keedarista ja Haasorin valtakunnista, jotka Nebukadnessar, Baabelin kuningas, kukisti: ”Näin sanoo Herra : Nouskaa! Hyökätkää Keedariin ja hävittäkää idän miehet.

[29]Heidän telttansa ja laumansa ryöstetään, telttakankaat ja kaikki tavarat, heidän kamelinsa viedään heiltä. Heistä huudetaan: ’Kauhua kaikkialla!’

[30] Lähtekää pakoon, paetkaa nopeasti, piiloutukaa syvälle, te Haasorin asukkaat, sanoo Herra . Nebukadnessar, Baabelin kuningas, on pitänyt neuvoa teitä vastaan, hän on tehnyt teitä vastaan suunnitelman.

[31] Nouskaa, sanoo Herra , käykää kansan kimppuun, joka asuu rauhassa ja luottavaisena. Se asuu erillään, eikä sillä ole portteja eikä salpoja.

[32]Heidän kamelinsa joutuvat ryöstösaaliiksi, heidän suuret

espalharei a todo vento aqueles que cortam os cabelos nas têmporas e de todos os lados lhes trarei a ruína, diz o SENHOR.

[33] Hazor se tornará em morada de chacais, em assolação para sempre; ninguém habitará ali, homem nenhum habitará nela.

Profecia a respeito dos elamitas

[34] Palavra do SENHOR que veio a Jeremias, o profeta, contra Elão, no princípio do reinado de Zedequias, rei de Judá, dizendo:

[35] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Eis que eu quebrarei o arco de Elão, a fonte do seu poder.

[36] Trarei sobre Elão os quatro ventos dos quatro ângulos do céu e os espalharei na direção de todos estes ventos; e não haverá país aonde não venham os fugitivos de Elão.

[37] Farei tremer a Elão diante de seus inimigos e diante dos que procuram a sua morte; farei vir sobre os elamitas o mal, o brasume da minha ira, diz o SENHOR; e enviarei após eles a espada, até que venha a consumi-los.

[38] Porei o meu trono em Elão e destruirei dali o rei e os príncipes, diz o SENHOR.

[39] Nos últimos dias, mudarei a sorte de Elão, diz o SENHOR.

Jeremias 50

karjalaumansa ryöstetään. Minä hajotan heidät kaikkiin tuuliin, nuo, jotka leikkaavat hiuksensa päälaen ympäriltä. Joka suunnalta minä tuotan heille onnettomuuden, sanoo Herra .

[33]Haasorista tulee sakaalien asuinpaikka, ikuisesti autio. Siellä ei asu kukaan, yksikään ihminen ei siellä oleskele.”

Eelam hajotetaan kaikkien kansojen sekaan

[34] Herransana, joka koskee Eelamia ja joka tuli profeetta Jeremialle Juudan kuninkaan Sidkian hallituskauden alussa:

[35]”Näin sanoo Herra Sebaot: Minä särjen Eelamin jousen, heidän mahtinsa valion.

[36] Minä tuon Eelamia vastaan neljä tuulta taivaan neljältä ääreltä ja hajotan heidät kaikkiin näihin tuuliin. Ei ole yhtään kansaa, jonka keskuuteen ei tulisi Eelamin karkotettuja.

[37] Minä saatan eelamilaiset kauhistumaan vihollistensa edessä, niiden edessä, jotka tavoittelevat heidän henkeään. Minä tuotan heille onnettomuuden palavassa vihassani, sanoo Herra , ja lähetän heidän jälkeensä miekan, kunnes olen tehnyt heistä lopun.

[38] Minä asetan valtaistuimeni Eelamiin ja hävitän sieltä kuninkaan ja ruhtinaat, sanoo Herra .

[39] Mutta aikojen lopulla minä käännän Eelamin kohtalon, sanoo Herra .”

Jeremia 50

Profecia a respeito da Babilônia

[1] Palavra que falou o SENHOR contra a Babilônia e contra a terra dos caldeus, por intermédio de Jeremias, o profeta.

[2] Anunciai entre as nações; fazei ouvir e arvorai estandarte; proclamai, não encubrais; dizei: Tomada é a Babilônia, Bel está confundido, e abatido, Merodaque; cobertas de vergonha estão as suas imagens, e seus ídolos tremem de terror.

[3] Porque do Norte subiu contra ela uma nação que tornará deserta a sua terra, e não haverá quem nela habite; tanto os homens como os animais fugiram e se foram.

[4] Naqueles dias, naquele tempo, diz o SENHOR, voltarão os filhos de Israel, eles e os filhos de Judá juntamente; andando e chorando, virão e buscarão ao SENHOR, seu Deus.

[5] Perguntarão pelo caminho de Sião, de rostos voltados para lá, e dirão: Vinde, e unamo-nos ao SENHOR, em aliança eterna que jamais será esquecida.

[6] O meu povo tem sido ovelhas perdidas; seus pastores as fizeram errar e as deixaram desviar para os montes; do monte passaram ao outeiro, esqueceram-se do seu redil.

[7] Todos os que as acharam as devoraram; e os seus adversários diziam: Culpa nenhuma teremos; porque pecaram contra o SENHOR, a morada da justiça, e contra a esperança de seus pais, o SENHOR.

Baabel valloitetaan

[1]Sana, jonka Herra puhui profeetta Jeremian kautta Baabelista, kaldealaisten maasta:

[2]”Julistakaa ja kuuluttakaa kansojen keskuudessa, nostakaa lippu ja kuuluttakaa, älkää salailko. Sanokaa: ’Baabel on valloitettu, Beel on joutunut häpeään, Merodak on murskattu. Baabelin jumalankuvat ovat joutuneet häpeään, särjetty on sen epäjumalat.

[3] Baabelin kimppuun käy kansa pohjoisesta ja tekee maasta aution. Sinne ei jää yhtään asukasta, niin ihmiset kuin eläimetkin pakenevat pois.’”

Herra tuo kansansa pois Baabelista

[4]”Niinä päivinä ja siihen aikaan, sanoo Herra , israelilaiset tulevat yhdessä Juudan kansan kanssa. He kulkevat itkien ja etsivät Herraa , Jumalaansa.

[5]He kysyvät tietä Siioniin, suuntaavat kulkunsa sinne: ’Tulkaa, liittykäämme Herran kanssa iankaikkiseen liittoon, joka ei unohdu!’

[6] Minun kansani oli kuin eksyneitten lauma. Heidän paimenensa olivat johtaneet heidät harhaan eksyttäville vuorille. He kulkivat vuorelta kukkulalle, unohtivat lepopaikkansa.

[7]Kaikki, jotka heitä tapasivat, kalvoivat heitä, ja heidän ahdistajansa sanoivat: ’Emme tule syyllisiksi, sillä he ovat tehneet syntiä Herraa vastaan, Herraa ,

joka on vanhurskauden asumus ja heidän isiensä toivo.'

[8] Fugi do meio da Babilônia e saí da terra dos caldeus; e sede como os bodes que vão adiante do rebanho.

[8]Paetkaa Baabelista, lähtekää pois kaldealaisten maasta, kulkekaa kuin johtokauriit lauman edellä."

Baabel joutuu ryöstettäväksi

[9] Porque eis que eu suscitarei e farei subir contra a Babilônia um conjunto de grandes nações da terra do Norte, e se porão em ordem de batalha contra ela; assim será tomada. As suas flechas serão como de destro guerreiro, nenhuma tornará sem efeito.

[9]"Katso, minä herätän ja tuon Baabelia vastaan suurten kansojen joukot pohjoisesta maasta. Ne järjestäytyvät rintamaan sitä vastaan, pohjoisesta se valloitetaan. Heidän nuolensa ovat kuin taitava soturi, joka ei palaa tyhjin toimin.

[10] A Caldéia servirá de presa; todos os que a saquearem se fartarão, diz o SENHOR;

[10] Kaldea joutuu ryöstetyksi, kaikki sen ryöstäjät saavat kyllikseen saalista, sanoo Herra .

[11] ainda que vos alegrais e exultais, ó saqueadores da minha herança, saltais como bezerros na relva e rinchais como cavalos fogosos,

[11] Iloitkaa vain, riemuitkaa vain, te minun perintöosani riistäjät, hypelkää kuin vasikat niityllä ja hirnukaa kuin oriit!

[12] será mui envergonhada vossa mãe, será confundida a que vos deu à luz; eis que ela será a última das nações, um deserto, uma terra seca e uma solidão.

[12] Äitinne joutuu suureen häpeään, synnyttäjänne saa hävetä. Katso, kansoista vihoviimeinen, autiomaa, kuiva aromaa!

[13] Por causa da indignação do SENHOR, não será habitada; antes, se tornará de todo deserta; qualquer que passar por Babilônia se espantará e assobiará por causa de todas as suas pragas.

[13] Herran vihan tähden siitä tulee asumaton, se on oleva aivan autio. Jokainen Baabelin kautta kulkeva tyrmistyy ja viheltää kaikkien sen vitsausten vuoksi.

[14] Ponde-vos em ordem de batalha em redor contra Babilônia, todos vós que manejais o arco; atirai-lhe, não poupeis as flechas; porque ela pecou contra o SENHOR.

[14]Käykää rintamaan Baabelia vastaan sen ympärille, kaikki te jousen jännittäjät. Ampukaa sitä, älkää säästäkö nuolia, sillä se on tehnyt syntiä Herraa vastaan.

[15] Gritai contra ela, rodeando-a; ela já se rendeu; caíram-lhe os baluartes, estão em

[15] Nostakaa sotahuuto sitä vastaan joka taholta! Se antautuu, sen tornit kaatuvat

terra os seus muros; pois esta é a vingança do SENHOR; vingai-vos dela; fazei-lhe a ela o que ela fez.

ja sen muurit sortuvat, sillä tämä on Herran kosto; kostakaa sille, tehkää sille niin kuin se itse on tehnyt.

16 Eliminai da Babilônia o que semeia e o que maneja a foice no tempo da sega; por causa da espada do opressor, virar-se-á cada um para o seu povo e cada um fugirá para a sua terra.

16Hävittäkää Baabelista kylväjät ja ne, jotka tarttuvat sirppiin korjuuaikana. Kukin kääntyy oman kansansa luo, pakenee omaan maahansa sortajan miekkaa pakoon.”

Herra antaa kansalleen anteeksi

17 Cordeiro desgarrado é Israel; os leões o afugentaram; primeiro, devorou-o o rei da Assíria, e, por fim, Nabucodonosor o desossou.

17”Israel on kuin laumasta eksynyt lammas, jota leijonat ovat ahdistaneet. Assurin kuningas söi sitä ensin, ja nyt viimeksi Nebukadnessar, Baabelin kuningas, kalusi sen luut.

18 Portanto, assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Eis que castigarei o rei da Babilônia e a sua terra, como castiguei o rei da Assíria.

18Sen tähden Herra Sebaot, Israelin Jumala, sanoo näin: Katso, minä rankaisen Baabelin kuningasta ja hänen maataan niin kuin minä rankaisin Assurin kuningasta.

19 Farei tornar Israel para a sua morada, e pastará no Carmelo e em Basã; fartar-se-á na região montanhosa de Efraim e em Gileade.

19Minä tuon Israelin takaisin omille laidunmailleen. Se saa käydä laitumella Karmelilla ja Baasanissa ja syödä kyllikseen Efraimin vuorilla ja Gileadissa.

20 Naqueles dias e naquele tempo, diz o SENHOR, buscar-se-á a iniqüidade de Israel, e já não haverá; os pecados de Judá, mas não se acharão; porque perdoarei aos remanescentes que eu deixar.

20Niinä päivinä ja siihen aikaan, sanoo Herra , etsitään Israelin rikosta, mutta sitä ei enää ole, ja Juudan syntiä, mutta sitä ei löydetä, sillä minä annan anteeksi niille, jotka minä jätän jäljelle.”

Ylpeä Baabel uhitteli Herraa vastaan

21 Sobe, ó espada, contra a terra duplamente rebelde, sobe contra ela e contra os moradores da terra de castigo; assola irremissivelmente, destrói tudo após eles, diz o SENHOR, e faze segundo tudo o que te mandei.

21Merataimin maata vastaan: ”Käy sen kimppuun ja Pekodin asukkaiden kimppuun. Hävitä heidät, vihi heidät tuhon omiksi, aja heitä takaa, sanoo Herra . Tee aivan niin kuin minä olen sinua käskenyt.

[22] Há na terra estrondo de batalha e de grande destruição.

[23] Como está quebrado, feito em pedaços o martelo de toda a terra! Como se tornou a Babilônia objeto de espanto entre as nações!

[24] Lancei-te o laço, ó Babilônia, e foste presa, e não o soubeste; foste surpreendida e apanhada, porque contra o SENHOR te entremeteste.

[25] O SENHOR abriu o seu arsenal e tirou dele as armas da sua indignação; porque o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos, tem obra a realizar na terra dos caldeus.

[26] Vinde contra ela de todos os confins da terra, abri os seus celeiros, fazei dela montões de ruínas, destruí-a de todo; dela nada fique de resto.

[27] Matai à espada a todos os seus touros, aos seus valentes; desçam eles para o matadouro; ai deles! Pois é chegado o seu dia, o tempo do seu castigo.

[28] Ouve-se a voz dos que fugiram e escaparam da terra da Babilônia, para anunciarem em Sião a vingança do SENHOR, nosso Deus, a vingança do seu templo.

[29] Convocai contra Babilônia a multidão dos que manejam o arco; acampai-vos contra ela em redor, e ninguém escape. Retribuí-lhe segundo a sua obra; conforme tudo o que fez, assim fazei a ela; porque se houve arrogantemente contra o SENHOR, contra o Santo de Israel.

[22] Maassa on sodan melske, suuri hävitys!

[23] Kuinka onkaan särjetty ja rikottu vasara, joka löi koko maanpiiriä! Kuinka onkaan Baabelista tullut tyrmistyksen aihe kansojen seassa!

[24] Minä viritin sinulle ansan, ja sinä jäit kiinni, Baabel, ennen kuin huomasitkaan. Sinut tavattiin ja otettiin kiinni, sillä sinä olit haastanut riitaa Herran kanssa.

[25] Herra avasi varastonsa ja toi esiin vihansa aseet. Herra, Herra Sebaot, tekee työnsä kaldealaisten maassa.

[26] Tulkaa sen kimppuun maan ääriltä, avatkaa sen aitat! Heittäkää kaikki läjiin kuin lyhteet, vihkikää se tuhon omaksi. Siitä ei saa jäädä mitään jäljelle.

[27] Hävittäkää kaikki sen härät, menkööt ne teurastettaviksi. Voi Baabelin asukkaita, sillä heidän päivänsä on tullut, heidän rangaistuksensa aika.

[28] Kuulkaa! Pakenevia ja pelastuneita Baabelin maasta! He kertovat Siionissa Herran , meidän Jumalamme, kostosta, hänen temppelinsä hävityksen kostosta.

[29] Kutsukaa Baabelia vastaan ampujat, kaikki jousimiehet! Leiriytykää sen ympärille, älköön kukaan pääskö pakoon. Maksakaa sille sen tekojen mukaan, tehkää sille aivan niin kuin se on tehnyt, sillä se on uhitellut Herralle , Israelin Pyhälle.

[30] Portanto, cairão os seus jovens nas suas praças, e todos os seus homens de guerra serão reduzidos a silêncio naquele dia, diz o SENHOR.

[31] Eis que eu sou contra ti, ó orgulhosa, diz o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos; porque veio o teu dia, o tempo em que te hei de castigar.

[32] Então, tropeçará o soberbo, e cairá, e ninguém haverá que o levante; porei fogo às suas cidades, o qual consumirá todos os seus arredores.

[33] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Os filhos de Israel e os filhos de Judá sofrem opressão juntamente; todos os que os levaram cativos os retêm; recusam deixá-los ir;

[34] mas o seu Redentor é forte, SENHOR dos Exércitos é o seu nome; certamente, pleiteará a causa deles, para aquietar a terra e inquietar os moradores da Babilônia.

[35] A espada virá sobre os caldeus, diz o SENHOR, e sobre os moradores da Babilônia, sobre os seus príncipes, sobre os seus sábios.

[36] A espada virá sobre os gabarolas, e ficarão insensatos; virá sobre os valentes dela, e ficarão aterrorizados.

[37] A espada virá sobre os seus cavalos, e sobre os seus carros, e sobre todo o misto de gente que está no meio dela, e este será como mulheres; a espada virá sobre os tesouros dela, e serão saqueados.

[30]Sen tähden nuorukaiset kaatuvat Baabelin kaduille ja kaikki sen soturit saavat surmansa sinä päivänä, sanoo Herra .

[31]Katso, minä olen sinua vastaan, sinä julkea, sanoo Herra, Herra Sebaot. Sinun päiväsi on tullut, sinun rangaistuksesi aika.

[32] Tuo julkea kompastuu ja kaatuu, eikä hänellä ole nostajaa. Minä sytytän hänen kaupunkinsa tuleen, joka tuhoaa kaiken hänen ympäriltään.”

Herra Sebaot on Israelin lunastaja

[33]”Näin sanoo Herra Sebaot: Sorrettuja ovat sekä Israel että Juuda. Kaikki heidän vangitsijansa pitävät heistä kiinni eivätkä tahdo päästää heitä vapaiksi.

[34] Mutta heidän lunastajansa on väkevä, Herra Sebaot on hänen nimensä. Hän ajaa heidän asiansa antaakseen Israelin maalle rauhan mutta Baabelin asukkaille rauhattomuuden.

[35] Miekka kaldealaisia vastaan, sanoo Herra , ja Baabelin asukkaita vastaan, sen ruhtinaita ja viisaita vastaan!

[36] Miekka tyhjänpuhujia vastaan, ja heistä tulee typeryksiä! Miekka sen sankareita vastaan, ja he kauhistuvat!

[37] Miekka sen hevosia ja vaunuja vastaan ja kaikkea sen sekakansaa vastaan, ja heistä tulee kuin naisia! Miekka sen aarteita vastaan, ja ne ryöstetään!

[38] A espada virá sobre as suas águas, e estas secarão; porque a terra é de imagens de escultura, e os seus moradores enlouquecem por estas coisas horríveis.
[39] Por isso, as feras do deserto com os chacais habitarão em Babilônia; também os avestruzes habitarão nela, e nunca mais será povoada, nem habitada de geração em geração,

[40] como quando Deus destruiu a Sodoma, e a Gomorra, e às suas cidades vizinhas, diz o SENHOR; assim, ninguém habitará ali, nem morará nela homem algum.

[41] Eis que um povo vem do Norte; grande nação e muitos reis se levantarão dos confins da terra.
[42] Armam-se de arco e de lança; eles são cruéis e não conhecem a compaixão; a voz deles é como o mar, que brama; montam cavalos, cada um posto em ordem de batalha contra ti, ó filha da Babilônia.
[43] O rei da Babilônia ouviu a fama deles, e desfaleceram as suas mãos; a angústia se apoderou dele, e dores, como as da mulher que está de parto.
[44] Eis que, como sobe o leãozinho da floresta jordânica contra o rebanho em pasto verde, assim, num momento, arrojá-la-ei dali e lá estabelecerei a quem eu escolher. Pois quem é semelhante a mim? Quem me pedirá contas? E quem é o pastor que me poderá resistir?
[45] Portanto, ouvi o conselho do SENHOR, que ele decretou contra Babilônia, e os

[38] Helle sen vesiä vastaan, ja ne kuivuvat, sillä se on veistettyjen jumalankuvien maa ja hirmuisista jumalistaan he kerskailevat.

[39] Sen tähden siellä asuvat autiomaan eläimet, sakaalit ja strutsit. Ikinä ei siellä ihminen asu, se jää asumattomaksi polvesta polveen.

[40]Niin kuin oli silloin, kun Jumala hävitti Sodoman ja Gomorran ja niiden naapurit, sanoo Herra , niin ei Baabelissakaan enää asu kukaan, ei oleskele yksikään ihminen.”

Pohjoinen kansa hyökkää Baabelin kimppuun

[41]”Katso, kansa tulee pohjoisesta, suuri kansa, monet kuninkaat nousevat maan perimmäisiltä ääriltä.
[42]He käyttävät jousta ja keihästä, he ovat julmia ja armottomia. Heidän äänensä on kuin meren pauhu. He ratsastavat hevosilla järjestäytyneinä kuin soturit taisteluun sinua vastaan, tytär Baabel.
[43] Baabelin kuningas on kuullut sanoman heistä, ja hänen kätensä ovat hervonneet. Hänet on vallannut ahdistus, niin kuin tuska valtaa synnyttävän naisen.
[44] Niin kuin leijona, joka hyökkää Jordanin tiheiköstä lakastumattomalle laitumelle, minä karkotan heidät äkisti ja asetan kaitsijaksi hänet, joka on valittu. Sillä kuka on minun vertaiseni ja kuka vetää minut tilille? Kuka on se paimen, joka voi seisoa minun edessäni?
[45]Kuulkaa siis Herran suunnitelma, jonka hän on suunnitellut Baabelia varten, ja

desígnios que ele formou contra a terra dos caldeus; certamente, até os menores do rebanho serão arrastados, e as suas moradas, espantadas por causa deles.
46 Ao estrondo da tomada de Babilônia, estremeceu a terra; e o grito se ouviu entre as nações.

hänen ajatuksensa, jotka hän on ajatellut kaldealaisten maasta: Totisesti, nuo lauman vähäiset raahataan pois, totisesti, niiden laidun tulee autioksi.
46 Huuto kuuluu: 'Baabel on valloitettu', ja maa vapisee. Kansojen keskuudesta kuuluu parku."

Jeremias 51

O poder e a queda da Babilônia

1 Assim diz o SENHOR: Eis que levantarei um vento destruidor contra a Babilônia e contra os que habitam em Lebe-Camai.
2 Enviarei padejadores contra a Babilônia, que a padejarão e despojarão a sua terra; porque virão contra ela em redor no dia da calamidade.
3 O flecheiro arme o seu arco contra o que o faz com o seu e contra o que presume da sua couraça; não poupeis os seus jovens, destruí de todo o seu exército.
4 Caiam mortos na terra dos caldeus e atravessados pelas ruas!
5 Porque Israel e Judá não enviuvaram do seu Deus, do SENHOR dos Exércitos; mas a terra dos caldeus está cheia de culpas perante o Santo de Israel.
6 Fugi do meio da Babilônia, e cada um salve a sua vida; não pereçais na sua maldade; porque é tempo da vingança do SENHOR: ele lhe dará a sua paga.
7 A Babilônia era um copo de ouro na mão do SENHOR, o qual embriagava a toda a

Jeremia 51

Herra kostaa Baabelille

1 "Näin sanoo Herra : Katso, minä herätän Baabelia vastaan, Leeb-Kaamain asukkaita vastaan tuhoa tuottavan tuulen.
2 Minä lähetän Baabeliin viljan viskaajat, jotka viskaavat Baabelin hajalleen ja tyhjentävät maan. He käyvät sitä vastaan joka taholta onnettomuuden päivänä.
3 Älköön jousimies jännittäkö joustaan, älköön rehvastelko rintahaarniskassaan. Älkää säälikö sen nuorukaisia, vihkikää tuhon omaksi koko sen sotajoukko.
4 Surmattuja kaatuu kaldealaisten maassa miekan lävistäminä sen kaduille.
5 Mutta Israel ja Juuda eivät ole leskiä, Jumalansa, Herran Sebaotin, hylkäämiä, vaikka heidän maansa on täynnä syyllisyyttä Israelin Pyhän edessä.
6 Paetkaa Baabelista, jokainen paetkoon henkensä edestä, ettette tuhoutuisi sen syntien vuoksi. Tämä on Herran koston aika; hän maksaa Baabelille sen ansion mukaan."

Baabel – Herran juovuttava malja

7 "Baabel oli Herran kädessä kultainen malja, joka juovutti koko maan. Kansat

terra; do seu vinho beberam as nações; por isso, enlouqueceram.

8 Repentinamente, caiu Babilônia e ficou arruinada; lamentai por ela, tomai bálsamo para a sua ferida; porventura, sarará.

9 Queríamos curar Babilônia, ela, porém, não sarou; deixai-a, e cada um vá para a sua terra; porque o seu juízo chega até ao céu e se eleva até às mais altas nuvens.

10 O SENHOR trouxe a nossa justiça à luz; vinde, e anunciemos em Sião a obra do SENHOR, nosso Deus.

11 Aguçai as flechas! Preparai os escudos! O SENHOR despertou o espírito dos reis dos medos; porque o seu intento contra a Babilônia é para a destruir; pois esta é a vingança do SENHOR, a vingança do seu templo.

12 Arvorai estandarte contra os muros de Babilônia, reforçai a guarda, colocai sentinelas, preparai emboscadas; porque o SENHOR intentou e fez o que tinha dito acerca dos moradores da Babilônia.

13 Ó tu que habitas sobre muitas águas, rica de tesouros! Chegou o teu fim, a medida da tua avareza.

14 Jurou o SENHOR dos Exércitos por si mesmo, dizendo: Encher-te-ei certamente de homens, como de gafanhotos, e eles cantarão sobre ti o eia! dos que pisam as uvas.

joivat sen viiniä, sen tähden niistä tuli mielettömiä.

8Hetkessä Baabel kaatui ja murskaantui – valittakaa hänen vuokseen! Hakekaa hänen kipuunsa balsamia, ehkä hän paranee.”

9Me olemme koettaneet parantaa Baabelia, mutta hän ei ole parantunut. Jättäkää hänet, menkäämme pois, kukin omaan maahamme, sillä hänen tuomionsa ulottuu taivaaseen, kohoaa pilviin asti.

10 Herra on tuonut julki meidän vanhurskautemme. Tulkaa, julistakaamme Siionissa, mitä Herra , meidän Jumalamme, on tehnyt!

11 Teroittakaa nuolet, täyttäkää viinet! Herra on herättänyt Meedian kuninkaiden hengen, sillä hänen suunnitelmansa Baabelia vastaan on, että se hävitetään. Se on Herran kosto, hänen temppelinsä hävityksen kosto.

12 Kohottakaa lippu Baabelin muureja vastaan, vahvistakaa vartiosto, asettakaa vartijat ja väijyjät paikoilleen. Sillä Herra on suunnitellut ja myös tekee sen, mitä hän on puhunut Baabelin asukkaita vastaan.

13 Sinä, joka asut suurten vetten äärellä suurine aarteinesi, sinun loppusi on tullut, ahneutesi mitta on täyttynyt.

14 HerraSebaot on vannonut itsensä kautta: ’Totisesti, minä täytän sinut ihmisillä kuin heinäsirkan toukilla, ja he nostavat voitonhuudon sinua vastaan.’”

Herran voiman ja viisauden ylistys

[15] Ele fez a terra pelo seu poder; estabeleceu o mundo por sua sabedoria e com a sua inteligência estendeu os céus.

[15]Herra on tehnyt maan voimallaan, valmistanut maanpiirin viisaudellaan ja levittänyt taivaat taidollaan.

[16] Fazendo ele ribombar o trovão, logo há tumulto de águas no céu, e sobem os vapores das extremidades da terra; ele cria os relâmpagos para a chuva e dos seus depósitos faz sair o vento.

[16]Kun hän antaa äänensä kuulua, vedet satavat kohisten taivaalta. Hän nostaa pilvet maan ääristä, tekee salamoillaan sateen ja tuo tuulen varastoistaan.

[17] Todo homem se tornou estúpido e não tem saber; todo ourives é envergonhado pela imagem que esculpiu; pois as suas imagens são mentira, e nelas não há fôlego.

[17] Mutta jokainen ihminen on älytön ja vailla tietoa. Jokainen kultaseppä saa häpeän jumalankuvistaan, sillä hänen valamansa kuvat ovat petosta, ei niissä ole henkeä.

[18] Vaidade são, obra ridícula; no tempo do seu castigo, virão a perecer.

[18] Ne ovat tyhjänpäiväisiä, naurettavia tekeleitä. Ne tuhotaan, kun niiden rangaistuksen aika tulee.

[19] Não é semelhante a estas aquele que é a Porção de Jacó; porque ele é o criador de todas as coisas, e Israel é a tribo da sua herança; SENHOR dos Exércitos é o seu nome.

[19]Niiden kaltainen ei ole hän, joka on Jaakobin osa. Hän on luonut kaiken, myös perintöheimonsa Israelin. Herra Sebaot on hänen nimensä.

[20] Tu, Babilônia, eras meu martelo e minhas armas de guerra; por meio de ti, despedacei nações e destruí reis;

[20]”Sinä olet minun vasarani, Baabel minun sota-aseeni. Minä murskaan sinulla kansoja, murskaan valtakuntia.

[21] por meio de ti, despedacei o cavalo e o seu cavaleiro; despedacei o carro e o seu cocheiro;

[21]Minä murskaan sinulla hevosen ja ratsastajan, murskaan vaunut ja ajajan.

[22] por meio de ti, despedacei o homem e a mulher, despedacei o velho e o moço, despedacei o jovem e a virgem;

[22] Minä murskaan sinulla miehen ja naisen, murskaan vanhan ja nuoren, murskaan nuorukaisen ja neitosen.

[23] por meio de ti, despedacei o pastor e o seu rebanho, despedacei o lavrador e a sua junta de bois, despedacei governadores e vice-reis.

[23] Minä murskaan sinulla paimenen ja hänen laumansa, murskaan peltomiehen ja hänen juhtaparinsa. Minä murskaan sinulla käskynhaltijat ja maaherrat.”

Herra kostaa Baabelille Siionin hävityksen

[24] Pagarei, ante os vossos próprios olhos, à Babilônia e a todos os moradores da Caldéia toda a maldade que fizeram em Sião, diz o SENHOR.

[25] Eis que sou contra ti, ó monte que destróis, diz o SENHOR, que destróis toda a terra; estenderei a mão contra ti, e te revolverei das rochas, e farei de ti um monte em chamas.

[26] De ti não se tirarão pedras, nem para o ângulo nem para fundamentos, porque te tornarás em desolação perpétua, diz o SENHOR.

[27] Arvorai estandarte na terra, tocai trombeta entre as nações, consagrai as nações contra ela, convocai contra ela os reinos de Ararate, Mini e Asquenaz; ordenai contra ela chefes, fazei subir cavalos como gafanhotos eriçados.

[28] Consagrai contra ela as nações, os reis dos medos, os seus governadores, todos os seus vice-reis e toda a terra do seu domínio.

[29] Estremece a terra e se contorce em dores, porque cada um dos desígnios do SENHOR está firme contra Babilônia, para fazer da terra da Babilônia uma desolação, sem que haja quem nela habite.

[30] Os valentes da Babilônia cessaram de pelejar, permanecem nas fortalezas, desfaleceu-lhes a força, tornaram-se como mulheres; estão em chamas as suas moradas, quebrados, os seus ferrolhos.

[24]”Minä maksan Baabelille ja kaikille Kaldean asukkaille teidän silmienne edessä, sanoo Herra , kaiken pahan, minkä he ovat tehneet Siionille.

[25] Minä käyn sinun kimppuusi, sinä hävityksen vuori, joka hävitit koko maan, sanoo Herra. Minä ojennan käteni sinua kohti ja vieritän sinut alas kalliolta. Minä teen sinusta poltetun vuoren.

[26] Ei sinusta enää oteta kulmakiveä eikä perustuskiveä, vaan sinusta tulee ikuisesti autio, sanoo Herra.

[27]Nostakaa lippu maassa, puhaltakaa soofar-torveen kansojen keskellä, vihkikää kansat Baabelia vastaan. Kutsukaa sitä vastaan Araratin, Minnin ja Askenasin valtakunnat, asettakaa päällikkö häntä vastaan, antakaa tulla hevosia kuin pörheitä heinäsirkan toukkia.

[28] Vihkikää kansat sotaan häntä vastaan, Meedian kuninkaat ja sen käskynhaltijat, kaikki sen päämiehet ja koko sen vallassa oleva maa.

[29] Maa vapisee ja vääntelehtii tuskasta, sillä Herran suunnitelma Baabelia vastaan toteutuu: hän tekee Baabelin maasta asumattoman aavikon.

[30] Baabelin sankarit ovat lakanneet taistelemasta, he istuvat linnoituksissaan. Heidän voimansa on rauennut, he ovat muuttuneet naisiksi. Baabelin asuinpaikat on poltettu, sen porttien salvat rikottu.

[31] Sai um correio ao encontro de outro correio, um mensageiro ao encontro de outro mensageiro, para anunciar ao rei da Babilônia que a sua cidade foi tomada de todos os lados;

[31] Lähetti juoksee lähettiä vastaan, sanansaattaja sanansaattajaa vastaan. Baabelin kuninkaalle ilmoitetaan, että hänen kaupunkinsa on kokonaan valloitettu.

[32] que os vaus estão ocupados, e as defesas, queimadas, e os homens de guerra, amedrontados.

[32] Sen kahlauspaikat on vallattu ja ruovikot poltettu; soturit ovat kauhuissaan.

[33] Porque assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: A filha da Babilônia é como a eira quando é aplanada e pisada; ainda um pouco, e o tempo da ceifa lhe virá.

[33]Sillä näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: Tytär Baabel on kuin puimatanner, jota poljetaan. Vielä vähän aikaa, niin elonaika tulee.”

[34] Nabucodonosor, rei da Babilônia, nos devorou, esmagou-nos e fez de nós um objeto inútil; como monstro marinho, nos tragou, encheu a sua barriga das nossas comidas finas e nos arrojou fora.

[34] Siion sanoo: ”Nebukadnessar, Baabelin kuningas, on syönyt minut suihinsa ja tuhonnut minut, pannut minut esille kuin tyhjän astian. Hän on niellyt minut kuin lohikäärme, täyttänyt vatsansa herkuillani ja sysännyt minut pois.”

[35] A violência que se me fez a mim e à minha carne caia sobre a Babilônia, diga a moradora de Sião; o meu sangue caia sobre os moradores da Caldéia, diga Jerusalém.

[35] ”Kärsimäni väkivalta ja raadeltu lihani tulkoon Baabelin päälle”, sanoo Siionin asukas. ”Vereni tulkoon Kaldean asukkaiden päälle”, sanoo Jerusalem.

[36] Pelo que assim diz o SENHOR: Eis que pleitearei a tua causa e te vingarei da vingança que se tomou contra ti; secarei o seu mar e farei que se esgote o seu manancial.

[36] Sen tähden, näin sanoo Herra: ”Katso, minä ajan sinun asiasi ja kostan sinun puolestasi. Minä kuivaan hänen merensä ja ehdytän hänen lähteensä.

[37] Babilônia se tornará em montões de ruínas, morada de chacais, objeto de espanto e assobio, e não haverá quem nela habite.

[37] Baabel muuttuu kiviröykkiöiksi, sakaalien asuinpaikaksi, tyrmistyksen ja ivallisen vihellyksen aiheeksi, kun siellä ei ole yhtään asukasta.

[38] Ainda que juntos rujam como leões e rosnem como cachorros de leões,

[39] estando eles esganados, preparar-lhes-ei um banquete, embriagá-los-ei para que se regozijem e durmam sono eterno e não acordem, diz o SENHOR.

[40] Fá-los-ei descer como cordeiros ao matadouro, como carneiros e bodes.

[41] Como foi tomada Babilônia, e apanhada de surpresa, a glória de toda a terra! Como se tornou Babilônia objeto de espanto entre as nações!

[42] O mar é vindo sobre Babilônia, coberta está com o tumulto das suas ondas.

[43] Tornaram-se as suas cidades em desolação, terra seca e deserta, terra em que ninguém habita, nem passa por ela homem algum.

[44] Castigarei a Bel na Babilônia e farei que lance de sua boca o que havia tragado, e nunca mais concorrerão a ele as nações; também o muro de Babilônia caiu.

[45] Saí do meio dela, ó povo meu, e salve cada um a sua vida do brasume da ira do SENHOR.

[46] Não desfaleça o vosso coração, não temais o rumor que se há de ouvir na terra; pois virá num ano um rumor, noutro ano, outro rumor; haverá violência na terra, dominador contra dominador.

[38] Kaldealaiset karjuvat yhdessä kuin nuoret leijonat, murisevat kuin leijonien pennut.

[39] Kun he ovat kiihkeimmillään, minä laitan heille juomingit ja juovutan heidät niin, että he riemastuvat. Sitten he nukkuvat ikuiseen uneen eivätkä herää, sanoo Herra .

[40] Minä vien heidät teurastettaviksi kuin karitsat, kuin pässit ja pukit."

Herra kostaa Baabelin epäjumalille

[41] "Kuinka onkaan Seesak kukistunut, vallattu se, jota koko maa ylisti! Kuinka onkaan Baabelista tullut tyrmistyksen aihe kansojen keskuudessa!

[42] Meri nousi Baabelin yli, Baabel peittyi aaltojen pauhuun.

[43] Sen kaupungeista on tullut autioita, kuivaa maata ja aroa, maata, jossa ei asu kukaan eikä kulje yksikään ihminen.

[44] Minä rankaisen Beeliä Baabelissa ja vedän ulos hänen kidastaan, mitä hän on niellyt. Kansat eivät enää virtaa hänen luokseen, ja Baabelin muurikin on kaatunut.

[45] Lähde pois sen keskeltä, minun kansani! Paetkoon jokainen henkensä edestä Herran palavan vihan vuoksi,

[46] ettei sydämenne raukeaisi ettekä pelästyisi huhua, joka maassa kuullaan. Tänä vuonna tulee tämä sanoma ja seuraavana vuonna tuo sanoma, kun maassa on väkivaltaa ja hallitsija nousee hallitsijaa vastaan.

[47] Portanto, eis que vêm dias, em que castigarei as imagens de escultura da Babilônia, toda a sua terra será envergonhada, e todos os seus cairão traspassados no meio dela.

[48] Os céus, e a terra, e tudo quanto neles há jubilarão sobre Babilônia; porque do Norte lhe virão os destruidores, diz o SENHOR.

[49] Como Babilônia fez cair traspassados os de Israel, assim, em Babilônia, cairão traspassados os de toda a terra.

[50] Vós que escapastes da espada, ide-vos, não pareis; de longe lembrai-vos do SENHOR, e suba Jerusalém à vossa mente.

[51] Direis: Envergonhados estamos, porque ouvimos opróbrio; vergonha cobriu-nos o rosto, porque vieram estrangeiros e entraram nos santuários da Casa do SENHOR.

[52] Portanto, eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que castigarei as suas imagens de escultura; e gemerão os traspassados em toda a sua terra.

[53] Ainda que a Babilônia subisse aos céus e ainda que fortificasse no alto a sua fortaleza, de mim viriam destruidores contra ela, diz o SENHOR.

[54] De Babilônia se ouvem gritos, e da terra dos caldeus, o ruído de grande destruição;

[55] porque o SENHOR destrói Babilônia e faz perecer nela a sua grande voz; bramarão as ondas do inimigo como

[47] Sen tähden, katso, päivät tulevat, jolloin minä vaadin tilille Baabelin jumalankuvat. Koko sen maa joutuu häpeään, ja kaikkialla makaa kaatuneita.

[48] Silloin huutavat riemusta Baabelin vuoksi taivas ja maa ja kaikki, mitä niissä on, kun pohjoisesta tulevat sen hävittäjät, sanoo Herra .

[49]Myös Baabelin on sorruttava Israelin surmattujen vuoksi, koska Baabelin surmaamia makaa maassa kaikkialla.

[50] Te miekalta pelastuneet, menkää, älkää pysähtykö!
Muistakaa Herraa kaukanakin, ja olkoon Jerusalem sydämellänne.

[51]Me häpeämme, sillä meidän täytyy kuulla pilkkaa. Häpeä peittää meidän kasvomme, sillä muukalaiset ovat tunkeutuneet Herran huoneen pyhiin paikkoihin.

[52] Sen tähden, katso, päivät tulevat, sanoo Herra, jolloin minä vaadin tilille Baabelin jumalankuvat. Kaikkialla maassa voihkivat haavoittuneet.

[53] Vaikka Baabel astuisi ylös taivaaseen, vaikka se linnoittautuisi tavoittamattomiin korkeuksiin, sittenkin sille tulisivat minulta hävittäjät, sanoo Herra .

[54]Baabelista kuuluu huuto, kaldealaisten maassa on suuri hävitys,

[55] sillä Herra hävittää Baabelin ja lopettaa sieltä suuren melskeen. Baabel pauhasi

muitas águas, ouvir-se-á o tumulto da sua voz,

56 porque o destruidor vem contra ela, contra Babilônia; os seus valentes estão presos, já estão quebrados os seus arcos; porque o SENHOR, Deus que dá a paga, certamente, lhe retribuirá.

57 Embriagarei os seus príncipes, os seus sábios, os seus governadores, os seus vice-reis e os seus valentes; dormirão sono eterno e não acordarão, diz o Rei, cujo nome é SENHOR dos Exércitos.

58 Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Os largos muros de Babilônia totalmente serão derribados, e as suas altas portas serão abrasadas pelo fogo; assim, trabalharam os povos em vão, e para o fogo se afadigaram as nações.

59 Palavra que mandou Jeremias, o profeta, a Seraías, filho de Nerias, filho de Maaséias, indo este com Zedequias, rei de Judá, à Babilônia, no ano quarto do seu reinado. Seraías era o camareiro-mor.

60 Escreveu, pois, Jeremias num livro todo o mal que havia de vir sobre a Babilônia, a saber, todas as palavras já escritas contra a Babilônia.

61 Disse Jeremias a Seraías: Quando chegares a Babilônia, vê que leias em voz alta todas estas palavras.

62 E dirás: Ó SENHOR! Falaste a respeito deste lugar que o exterminarias, a fim de que nada fique nele, nem homem nem

kuin suuret meren aallot, sen kohina oli suuri.

56 Hävittäjä käy Baabelin kimppuun, sen sankarit vangitaan, heidän jousensa murretaan, sillä Herra on Jumala, joka kostaa, hän maksaa täydellä mitalla.

57 Minä juovutan sen ruhtinaat ja viisaat, sen käskynhaltijat, päämiehet ja sankarit. He nukkuvat ikuiseen uneen eivätkä enää herää, sanoo Kuningas, jonka nimi on Herra Sebaot.

58 Näin sanoo Herra Sebaot: Laajan Baabelin muuri hajotetaan maan tasalle ja sen korkeat portit sytytetään tuleen. Kansat tekevät työtä tyhjän tähden, kansakunnat väsyttävät itsensä tulen ruuan vuoksi.”

Jeremian profetia luetaan Baabelissa

59 Asia, jonka profeetta Jeremia käski Serajan, Neerian pojan, Mahsejan pojanpojan, toimittaa, kun tämä lähti Sidkian, Juudan kuninkaan, kanssa Baabeliin hänen neljäntenä hallitusvuotenaan. Seraja oli majoituspäällikkö.

60 Jeremia kirjoitti kaikesta Baabelia uhkaavasta onnettomuudesta kirjaan kaikki nämä sanat, jotka on kirjoitettu Baabelia vastaan.

61 Jeremia sanoi Serajalle: ”Kun tulet Baabeliin, niin katso, että luet siellä ääneen kaikki nämä sanat

62 ja sano sitten: ’Herra, sinä olet ilmoittanut hävittäväsi tämän paikan niin perusteellisesti, ettei tänne jää yhtään

animal, e que se tornaria em perpétuas assolações.

[63] Quando acabares de ler o livro, atá-lo-ás a uma pedra e o lançarás no meio do Eufrates;

[64] e dirás: Assim será afundada a Babilônia e não se levantará, por causa do mal que eu hei de trazer sobre ela; e os seus moradores sucumbirão. Até aqui as palavras de Jeremias.

Jeremias 52

A queda de Jerusalém e o cativeiro de Judá

2 Reis 24.18—25.22; 2 Crônicas 36.10-21; Jeremias 39.1-10

[1] Tinha Zedequias a idade de vinte e um anos, quando começou a reinar e reinou onze anos em Jerusalém. Sua mãe se chamava Hamutal e era filha de Jeremias, de Libna.

[2] Fez ele o que era mau perante o SENHOR, conforme tudo quanto fizera Jeoaquim.

[3] Assim sucedeu por causa da ira do SENHOR contra Jerusalém e contra Judá, a ponto de os rejeitar de sua presença; Zedequias rebelou-se contra o rei da Babilônia.

[4] Sucedeu que, em o nono ano do reinado de Zedequias, aos dez dias do décimo mês, Nabucodonosor, rei da Babilônia, veio contra Jerusalém, ele e todo o seu exército, e se acamparam contra ela, e levantaram contra ela tranqueiras em redor.

asukasta, ei ihmistä eikä eläintä, vaan siitä tulee ikuinen autiomaa.'

[63] Kun olet lukenut tämän kirjan loppuun, sido siihen kivi ja viskaa se Eufratiin.

[64]Sano sitten: 'Näin uppoaa Baabel eikä enää nouse sen onnettomuuden vuoksi, jonka minä sille tuotan. Heidän voimansa on lopussa.'" Tähän päättyvät Jeremian sanat.

Jeremia 52

JEREMIAN AJAN HISTORIAA

Sidkia Juudan kuninkaana

[1]Sidkia oli kahdenkymmenenyhden vuoden ikäinen tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa yksitoista vuotta. Hänen äitinsä oli nimeltään Hamutal, Jeremian tytär Libnasta.

[2]Sidkia teki sitä, mikä on pahaa Herran silmissä, aivan niin kuin Joojakim oli tehnyt.

[3] Herran vihan tähden Jerusalemille ja Juudalle kävi niin kuin kävi, ja viimein Herra heitti heidät pois kasvojensa edestä. Sidkia nousi kapinaan Baabelin kuningasta vastaan.

Jerusalemin valloitus ja Sidkian kohtalo

[4]Sidkian yhdeksännen hallitusvuoden kymmenennessä kuussa, kuukauden kymmenentenä päivänä, Baabelin kuningas Nebukadnessar hyökkäsi koko sotajoukollaan Jerusalemia vastaan. He leiriytyivät kaupungin ulkopuolelle ja rakensivat piiritysvallin sen ympärille.

[5] A cidade ficou sitiada até ao undécimo ano do rei Zedequias.

[6] Aos nove dias do quarto mês, quando a cidade se via apertada da fome, e não havia pão para o povo da terra,

[7] então, a cidade foi arrombada, e todos os homens de guerra fugiram e saíram de noite pelo caminho da porta que está entre os dois muros perto do jardim do rei, a despeito de os caldeus se acharem contra a cidade em redor; e se foram pelo caminho da campina.

[8] Porém o exército dos caldeus perseguiu o rei Zedequias e o alcançou nas campinas de Jericó; e todo o exército deste se dispersou e o abandonou.

[9] Então, o tomaram preso e o fizeram subir ao rei da Babilônia, a Ribla, na terra de Hamate, e este lhe pronunciou a sentença.

[10] Matou o rei da Babilônia os filhos de Zedequias à sua própria vista, bem assim todos os príncipes de Judá, em Ribla.

[11] Vazou os olhos de Zedequias, atou-o com duas cadeias de bronze, levou-o à Babilônia e o conservou no cárcere até ao dia da sua morte.

[12] No décimo dia do quinto mês, do ano décimo nono de Nabucodonosor, rei da Babilônia, Nebuzaradã, o chefe da guarda e servidor do rei da Babilônia, veio a Jerusalém.

[5]Kaupunki oli piiritettynä kuningas Sidkian yhdenteentoista vuoteen asti.

[6] Neljännen kuun yhdeksäntenä päivänä, kun nälänhätä kaupungissa oli käynyt ankaraksi eikä maan kansalla enää ollut ruokaa,

[7] kaupungin muuriin murrettiin aukko. Kaikki sotilaat pakenivat ja lähtivät yöllä ulos kaupungista muurien välitse vievää porttitietä, joka on kuninkaan puutarhan puolella, ja menivät Jordanin tasangolle päin. Kaldealaiset olivat kaupungin ympärillä.

[8] Kaldealaisten sotajoukko ajoi kuningasta takaa, ja he saavuttivat Sidkian Jerikon tasangolla. Koko hänen sotaväkensä oli hajaantunut ja jättänyt hänet.

[9] Kaldealaiset ottivat kuninkaan kiinni ja veivät hänet Baabelin kuninkaan eteen Riblaan, joka on Hamatin maassa, ja tämä julisti hänelle tuomion.

[10] Baabelin kuningas teurastutti Sidkian pojat hänen silmiensä edessä. Hän teurastutti Riblassa myös kaikki Juudan ruhtinaat.

[11] Hän käski sokaista Sidkian silmät, kytkeä hänet vaskikahleisiin ja viedä hänet Baabeliin. Siellä Baabelin kuningas heitti hänet vankilaan, jossa hän oli kuolinpäiväänsä asti.

Temppelin hävitys ja Juudan pakkosiirtolaisuus

[12]Baabelin kuninkaan Nebukadnessarin yhdeksännentoista hallitusvuoden viidennessä kuussa, kuukauden kymmenentenä päivänä, tuli Nebusaradan, henkivartijoiden päällikkö,

joka palveli Baabelin kuningasta, Jerusalemiin.

[13] E queimou a Casa do SENHOR e a casa do rei, como também todas as casas de Jerusalém; também entregou às chamas todos os edifícios importantes.

[13] Hän poltti Herran temppelin, kuninkaanlinnan ja kaikki Jerusalemin talot. Kaikki suuret talot hän poltti.

[14] Todo o exército dos caldeus que estava com o chefe da guarda derribou todos os muros em redor de Jerusalém.

[14] Kaldealaisten sotajoukko, joka henkivartijoiden päällikköllä oli mukanaan, repi maahan kaikki Jerusalemin ympärillä olevat muurit.

[15] Dos mais pobres do povo, o mais do povo que havia ficado na cidade, os desertores que se entregaram ao rei da Babilônia e o mais da multidão Nebuzaradã, o chefe da guarda, levou cativos.

[15] Osan kaupunkiin jäljelle jääneestä köyhästä kansasta, jäljellä olevat käsityöläiset sekä Baabelin kuninkaan puolelle menneen väen Nebusaradan, henkivartijoiden päällikkö, vei pakkosiirtolaisuuteen.

[16] Porém dos mais pobres da terra deixou Nebuzaradã, o chefe da guarda, ficar alguns para vinheiros e para lavradores.

[16] Mutta osan maan köyhistä Nebusaradan, henkivartijoiden päällikkö, jätti jäljelle viinitarhureiksi ja maanviljelijöiksi.

[17] Os caldeus cortaram em pedaços as colunas de bronze que estavam na Casa do SENHOR, como também os suportes e o mar de bronze que estavam na Casa do SENHOR; e levaram todo o bronze para a Babilônia.

[17] Kaldealaiset särkivät Herran temppelin vaskipylväät, altaiden jalustat ja vaskimeren , ja veivät kaiken niiden vasken Baabeliin.

[18] Levaram também as panelas, as pás, as espevitadeiras, as bacias, os recipientes de incenso e todos os utensílios de bronze, com que se ministrava.

[18] He ottivat myös padat, lapiot, veitset, maljat, kupit ja muut vaskiesineet, joita oli käytetty jumalanpalveluksessa.

[19] Tomou também o chefe da guarda os copos, os braseiros, as bacias, as panelas, os candeeiros, os recipientes de incenso e as taças, tudo quanto fosse de ouro ou de prata.

[19] Henkivartijoiden päällikkö otti myös vadit, hiilipannut, maljat, kattilat, lampunjalat, kupit ja kulhot, jotka olivat kokonaan kultaa tai hopeaa.

[20] Quanto às duas colunas, ao mar e aos suportes que Salomão fizera para a Casa do SENHOR, o peso do bronze de todos estes utensílios era incalculável.

[20] Hän otti myös kaksi pylvästä, vaskimeren, kaksitoista vaskihärkää, jotka olivat sen alla, sekä altaiden jalustat, jotka Salomo oli teettänyt Herran temppeliin. Näiden esineiden vaski ei ollut punnittavissa.

[21] Quanto às colunas, a altura de uma era de dezoito côvados, um cordão de doze côvados a cercava, e a grossura era de quatro dedos; era oca.

[21]Kummankin pylvään korkeus oli kahdeksantoista kyynärää, ja kahdentoista kyynärän pituinen nauha ulottui niiden ympäri. Pylvään seinämän vahvuus oli neljä sormenleveyttä; pylväs oli ontto.

[22] Sobre ela havia um capitel de bronze; a altura de cada um era de cinco côvados; a obra de rede e as romãs sobre o capitel ao redor eram de bronze.

[22] Pylvään päässä oli vaskinen pylväskruunu. Kummankin kruunun korkeus oli viisi kyynärää, ja sen ympärillä oli ristikkokoriste ja granaattiomenia, kaikki vaskea. Myös toisessa pylväässä oli samanlainen pylväskruunu ja ristikkokoriste sekä granaattiomenat.

[23] Semelhante a esta era a outra coluna com as romãs. Havia noventa e seis romãs aos lados; as romãs todas sobre a obra de rede ao redor eram cem.

[23] Pylvään päässä ristikkokoristeen päällä oli ympäriinsä sata granaattiomenaa, joista yhdeksänkymmentäkuusi riippui koristeen ulkopuolella.

[24] Levou também o chefe da guarda a Seraías, sumo sacerdote, e a Sofonias, segundo sacerdote, e aos três guardas da porta.

[24]Henkivartijoiden päällikkö otti kiinni ylipappi Serajan, häntä lähimmän papin Sefanjan sekä kolme ovenvartijaa.

[25] Da cidade tomou a um oficial, que era comandante das tropas de guerra, e a sete homens dos que eram conselheiros pessoais do rei e se achavam na cidade, como também ao escrivão-mor do exército, que alistava o povo da terra, e a

[25] Kaupungista hän otti kiinni erään hoviherran, joka oli sotaväen tarkastaja, ja kuninkaan seitsemän lähintä miestä, jotka tavattiin kaupungista, sekä sotaväen päällikön kirjurin, joka värväsi kansaa sotapalvelukseen, ja maan kansasta

sessenta homens do povo do lugar, que se achavam na cidade.

26 Tomando-os Nebuzaradã, o chefe da guarda, levou-os ao rei da Babilônia, a Ribla.

27 O rei da Babilônia os feriu e os matou em Ribla, na terra de Hamate.

28 Assim, Judá foi levado cativo para fora de sua terra. Este é o povo que Nabucodonosor levou para o exílio: no sétimo ano, três mil e vinte e três judeus;

29 no ano décimo oitavo de Nabucodonosor, levou ele cativas de Jerusalém oitocentas e trinta e duas pessoas;

30 no ano vigésimo terceiro de Nabucodonosor, Nebuzaradã, o chefe da guarda, levou cativas, dentre os judeus, setecentas e quarenta e cinco pessoas; todas as pessoas são quatro mil e seiscentas.

Libertado e honrado o rei Joaquim
2 Reis 25.27-30

31 No trigésimo sétimo ano do cativeiro de Joaquim, rei de Judá, no dia vinte e cinco do duodécimo mês, Evil-Merodaque, rei da Babilônia, no ano em que começou a reinar, libertou a Joaquim, rei de Judá, e o fez sair do cárcere.

kuusikymmentä miestä, jotka tavattiin kaupungista.

26 Nämä henkivartijoiden päällikkö Nebusaradan otti kiinni ja vei heidät Baabelin kuninkaan eteen Riblaan.

27 Baabelin kuningas surmautti heidät Riblassa, Hamatin maassa. Näin Juuda vietiin maastaan pakkosiirtolaisuuteen.

28 Tämä on sen väen määrä, jonka Nebukadnessar vei seitsemäntenä hallitusvuotenaan pakkosiirtolaisuuteen: kolmetuhatta kaksikymmentäkolme juutalaista.

29 Nebukadnessarin kahdeksantenatoista vuotena Jerusalemista vietiin pakkosiirtolaisuuteen kahdeksansataakolmekymmentäkaksi henkeä.

30 Nebukadnessarin kahdentenakymmenentenäkolmantena vuotena henkivartijoiden päällikkö Nebusaradan vei pakkosiirtolaisuuteen seitsemänsataaneljäkymmentäviisi juutalaista. Kaikkiaan pakkosiirtolaisuuteen vietyjä oli neljätuhatta kuusisataa henkeä.

Kuningas Joojakin armahdetaan

31 Kun oli kulunut kolmekymmentäseitsemän vuotta siitä, kun Juudan kuningas Joojakin oli viety pakkosiirtolaisuuteen, Evil-Merodak, Baabelin kuningas, armahti Juudan kuninkaan Joojakinin ja päästi hänet pois vankilasta. Tämä tapahtui samana vuonna, jona Evil-Merodak tuli

kuninkaaksi, sen kahdennentoista kuun kahdentenakymmenentenäviidentenä päivänä.

32 Falou com ele benignamente e lhe deu lugar de mais honra do que o dos reis que estavam consigo em Babilônia.

32Hän puhutteli Joojakinia ystävällisesti ja antoi hänen istua arvokkaammalla paikalla kuin muut kuninkaat, jotka olivat hänen luonaan Baabelissa.

33 Mudou-lhe as vestes do cárcere, e Joaquim passou a comer pão na sua presença, todos os dias da sua vida.

33 Joojakin sai vaihtaa pois vanginpuvun, ja hän aterioi aina Baabelin kuninkaan luona, niin kauan kuin eli.

34 E da parte do rei da Babilônia lhe foi dada subsistência vitalícia, uma pensão diária, até ao dia da sua morte, durante os dias da sua vida.

34 Hän sai Baabelin kuninkaalta elatuksensa joka päivä koko elämänsä ajan, kuolinpäiväänsä asti.

Lamentações de Jeremias	Valitusvirret

Lamentações 1

Jerusalém destruída e desolada

[1] Como jaz solitária a cidade outrora populosa! Tornou-se como viúva a que foi grande entre as nações; princesa entre as províncias, ficou sujeita a trabalhos forçados!

[2] Chora e chora de noite, e as suas lágrimas lhe correm pelas faces; não tem quem a console entre todos os que a amavam; todos os seus amigos procederam perfidamente contra ela, tornaram-se seus inimigos.

[3] Judá foi levado ao exílio, afligido e sob grande servidão; habita entre as nações, não acha descanso; todos os seus perseguidores o apanharam nas suas angústias.

[4] Os caminhos de Sião estão de luto, porque não há quem venha à reunião solene; todas as suas portas estão desoladas; os seus sacerdotes gemem; as suas virgens estão tristes, e ela mesma se acha em amargura.

[5] Os seus adversários triunfam, os seus inimigos prosperam; porque o SENHOR a afligiu, por causa da multidão das suas prevaricações; os seus filhinhos tiveram de ir para o exílio, na frente do adversário.

[6] Da filha de Sião já se passou todo o esplendor; os seus príncipes ficaram sendo como corços que não acham pasto e

Valitusvirret 1

Profeetta itkee hävitettyä Jerusalemia

[1]Kuinka istuukaan yksinään tuo runsasväkinen kaupunki! Lesken kaltaiseksi on tullut tuo ennen niin suuri kansojen joukossa. Maakuntien ruhtinatar on joutunut pakkotyöhön.

[2] Katkerasti hän itkee yössä kyyneleet poskillaan. Ei hänelle löydy lohduttajaa kaikkien hänen rakastajiensa joukosta. Kaikki ystävät ovat hänet pettäneet, heistä on tullut hänen vihollisiaan.

[3]Juuda on siirtynyt pakkosiirtolaisuuteen. Kurjuuden ja raskaan raadannan tähden se ei löydä lepopaikkaa asuessaan kansojen seassa. Kaikki sen vainoojat saavuttivat sen ahdistuksien keskellä.

[4] Siionin tiet surevat, sillä juhlille tulijoita ei ole. Kaikki hänen porttinsa ovat autioina, hänen pappinsa huokailevat, hänen neitsyensä ovat tuskaisia. Siionilla on katkera mieli.

[5] Siionin ahdistajista on tullut valtiaita, hänen vihollisensa menestyvät, sillä Herra on antanut Siionille murhetta hänen rikkomustensa paljouden tähden. Hänen pienet lapsensa kulkivat vankeuteen vihollisen ajamina.

[6] Tytär Siion on menettänyt kaiken loistonsa. Hänen ruhtinaansa ovat kuin peurat, jotka eivät löydä laidunta. He kulkevat voimattomina vainoojaa paeten.

caminham exaustos na frente do perseguidor.

7 Agora, nos dias da sua aflição e do seu desterro, lembra-se Jerusalém de todas as suas mais estimadas coisas, que tivera dos tempos antigos; de como o seu povo caíra nas mãos do adversário, não tendo ela quem a socorresse; e de como os adversários a viram e fizeram escárnio da sua queda.

7 Kurjuutensa ja kodittomuutensa päivinä Jerusalem muistelee kaikkea kallisarvoista, mitä hänellä oli muinaisina aikoina. Mutta kun hänen kansansa sortui ahdistajan käsiin, hänellä ei ollut auttajaa. Viholliset katselivat nauraen hänen tuhoaan.

8 Jerusalém pecou gravemente; por isso, se tornou repugnante; todos os que a honravam a desprezam, porque lhe viram a nudez; ela também geme e se retira envergonhada.

8 Jerusalem on tehnyt raskaasti syntiä, sen tähden hänestä on tullut saastainen. Kaikki, jotka ovat häntä kunnioittaneet, halveksivat häntä, kun näkevät hänen alastomuutensa. Itsekin hän huokaa ja kääntyy pois.

9 A sua imundícia está nas suas saias; ela não pensava no seu fim; por isso, caiu de modo espantoso e não tem quem a console. Vê, SENHOR, a minha aflição, porque o inimigo se torna insolente.

9 Saastaisuus näkyy hänen helmoissaan. Hän ei ajatellut tulevaisuuttaan. Siksi hän sortui järkyttävällä tavalla, eikä hänellä ole lohduttajaa. Herra, katso minun kurjuuttani, sillä vihollinen ylvästelee!

10 Estendeu o adversário a mão a todas as coisas mais estimadas dela; pois ela viu entrar as nações no seu santuário, acerca das quais proibiste que entrassem na tua congregação.

10 Vihollinen ojensi kätensä kaikkia kaupungin kalleuksia kohti. Jerusalem näki, kuinka pakanat tunkeutuivat pyhäkköön, ne, joista sinä olit antanut käskyn, etteivät he saa tulla sinun seurakuntaasi.

11 Todo o seu povo anda gemendo e à procura de pão; deram eles as suas coisas mais estimadas a troco de mantimento para restaurar as forças; vê, SENHOR, e contempla, pois me tornei desprezível.

11 Jerusalemin kansa huokaa etsiessään leipää. He ovat vaihtaneet kalleutensa ruokaan pysyäkseen elossa. Herra , katso ja näe, kuinka halveksittu minusta on tullut!

12 Não vos comove isto, a todos vós que passais pelo caminho? Considerai e vede se há dor igual à minha, que veio sobre

12 Eikö tämä liikuta teitä, kaikki te ohikulkijat? Katsokaa ja nähkää: onko kipua, minun kipuni vertaista, joka on

mim, com que o SENHOR me afligiu no dia do furor da sua ira.

pantu kannettavakseni, jolla Herra on murehduttanut minua palavan vihansa päivänä?

13 Lá do alto enviou fogo a meus ossos, o qual se assenhoreou deles; estendeu uma rede aos meus pés, arrojou-me para trás, fez-me assolada e enferma todo o dia.

13 Korkeudesta hän lähetti tulen, joka ankarasti kuritti luitani. Hän viritti verkon jaloilleni ja pani minut perääntymään. Hän teki minusta aution, ainaisesti sairaan.

14 O jugo das minhas transgressões está atado pela sua mão; elas estão entretecidas, subiram sobre o meu pescoço, e ele abateu a minha força; entregou-me o SENHOR nas mãos daqueles contra os quais não posso resistir.

14 Hänen kätensä sitoi rikokseni ikeeksi: ne kiedottiin yhteen ja pantiin minun niskaani. Hän sai voimani raukeamaan. Herra antoi minut niiden käsiin, joita vastaan olen voimaton.

15 O SENHOR dispersou todos os valentes que estavam comigo; apregoou contra mim um ajuntamento, para esmagar os meus jovens; o SENHOR pisou, como num lagar, a virgem filha de Judá.

15 Herra hylkäsi kaikki uljaat urhot keskuudessani. Hän määräsi ajan minua vastaan murskatakseen valiosoturini. Herra polki neitsyen, tytär Juudan, viinikuurnan .

16 Por estas coisas, choro eu; os meus olhos, os meus olhos se desfazem em águas; porque se afastou de mim o consolador que devia restaurar as minhas forças; os meus filhos estão desolados, porque prevaleceu o inimigo.

16 Kaikkea tätä minä itken, silmäni, silmäni vuotavat vettä. Kaukana minusta on lohduttaja, joka virvoittaisi sieluani. Lapseni ovat tyrmistyneet, sillä vihollinen on päässyt voitolle.

17 Estende Sião as mãos, e não há quem a console; ordenou o SENHOR acerca de Jacó que os seus vizinhos se tornem seus inimigos; Jerusalém é para eles como coisa imunda.

17 Siion levittää kätensä, mutta kukaan ei lohduta häntä. Herra on käskenyt viholliset joka taholta Jaakobia vastaan. Jerusalemista on tullut saastainen heidän keskellään.

18 Justo é o SENHOR, pois me rebelei contra a sua palavra; ouvi todos os povos e vede a minha dor; as minhas virgens e os

18 Herra on tehnyt oikein , sillä minä olen kapinoinut hänen käskyjään vastaan. Kuulkaa, kaikki kansat, ja katsokaa minun

meus jovens foram levados para o cativeiro.

[19] Chamei os meus amigos, mas eles me enganaram; os meus sacerdotes e os meus anciãos expiraram na cidade, quando estavam à procura de mantimento para restaurarem as suas forças.

[20] Olha, SENHOR, porque estou angustiada; turbada está a minha alma, o meu coração, transtornado dentro de mim, porque gravemente me rebelei; fora, a espada mata os filhos; em casa, anda a morte.

[21] Ouvem que eu suspiro, mas não tenho quem me console; todos os meus inimigos que souberam do meu mal folgam, porque tu o fizeste; mas, em trazendo tu o dia que apregoaste, serão semelhantes a mim.

[22] Venha toda a sua iniqüidade à tua presença, e faze-lhes como me fizeste a mim por causa de todas as minhas prevaricações; porque os meus gemidos são muitos, e o meu coração está desfalecido.

Lamentações 2

As tristezas de Sião provêm do Senhor

[1] Como o SENHOR cobriu de nuvens, na sua ira, a filha de Sião! Precipitou do céu à terra a glória de Israel e não se lembrou do estrado de seus pés, no dia da sua ira.

[2] Devorou o SENHOR todas as moradas de Jacó e não se apiedou; derribou no seu furor as fortalezas da filha de Judá; lançou

tuskaani! Neitsyeni ja nuorukaiseni ovat joutuneet vankeuteen.

[19] Minä kutsuin rakastajiani, mutta he pettivät minut. Pappini ja vanhimpani kuolivat kaupungissa, kun he etsivät itselleen ruokaa pysyäkseen hengissä.

[20] Katso, Herra, minulla on ahdistus, sisimpäni kuohuu! Sydämeni kääntyy rinnassani, sillä minä olen ollut hyvin kapinallinen. Ulkona miekka riisti minulta lapset, sisällä rutto.

[21] Ihmiset ovat kuulleet, kuinka minä huokailen. Minulla ei ole lohduttajaa. Kaikki viholliseni ovat kuulleet onnettomuudestani, ja he iloitsevat, kun sinä teit tämän. Sinä annoit tulla päivän, jonka olit ilmoittanut. Käyköön heidän samoin kuin minun!

[22] Tulkoon heidän kaikki pahuutensa sinun eteesi, ja kohtele heitä samalla tavalla kuin olet kohdellut minua kaikkien rikosteni tähden. Minun huokaukseni ovat monet, ja sydämeni on sairas.

Valitusvirret 2

Jumalan tuomio kohtasi tytär Siionia

[1] Kuinka onkaan Herra vihassaan peittänyt pilveen tytär Siionin! Hän heitti taivaasta maahan Israelin kunnian eikä muistanut jalkojensa astinlautaa vihansa päivänä.

[2] Herra hävitti säälimättä kaikki Jaakobin asuinpaikat, vihassaan hän hajotti tytär

por terra e profanou o reino e os seus príncipes.

Juudan linnoitukset. Hän painoi maahan ja häpäisi valtakunnan ja sen ruhtinaat.

[3] No furor da sua ira, cortou toda a força de Israel; retirou a sua destra de diante do inimigo; e ardeu contra Jacó, como labareda de fogo que tudo consome em redor.

[3] Palavassa vihassaan hän hakkasi poikki Israelin sarven kokonaan. Hän veti pois oikean kätensä, kun vihollinen hyökkäsi. Hän poltti Jaakobia kuin liekehtivä tuli, joka syö kaiken ympäriltään.

[4] Entesou o seu arco, qual inimigo; firmou a sua destra, como adversário, e destruiu tudo o que era formoso à vista; derramou o seu furor, como fogo, na tenda da filha de Sião.

[4] Hän jännitti jousensa kuin vihollinen, seisoi oikea käsi koholla kuin vihamies ja tappoi kaiken, mihin silmä oli ihastunut. Hän vuodatti vihansa kuin tulen tytär Siionin majaan.

[5] Tornou-se o SENHOR como inimigo, devorando Israel; devorou todos os seus palácios, destruiu as suas fortalezas e multiplicou na filha de Judá o pranto e a lamentação.

[5] Herrasta on tullut kuin vihollinen. Hän hävitti Israelin: hän hävitti kaikki sen palatsit, tuhosi sen linnoitukset ja antoi tytär Juudalle paljon surua ja murhetta.

[6] Demoliu com violência o seu tabernáculo, como se fosse uma horta; destruiu o lugar da sua congregação; o SENHOR, em Sião, pôs em esquecimento as festas e o sábado e, na indignação da sua ira, rejeitou com desprezo o rei e o sacerdote.

[6] Hän runteli asumuksensa kuin puutarhamajan, hävitti juhliensa pitopaikan. Herra saattoi Siionissa unohduksiin juhla-ajat ja sapatit, vihansa vimmassa hän piti halpana kuninkaat ja papit.

[7] Rejeitou o SENHOR o seu altar e detestou o seu santuário; entregou nas mãos do inimigo os muros dos seus castelos; deram gritos na Casa do SENHOR, como em dia de festa.

[7] Herra hylkäsi alttarinsa, jätti pyhäkkönsä ja luovutti vihollisen valtaan Siionin palatsien muurit. Viholliset nostivat huudon Herran huoneessa, riemuhuudon kuin juhlapäivänä.

[8] Intentou o SENHOR destruir o muro da filha de Sião; estendeu o cordel e não retirou a sua mão destruidora; fez gemer o antemuro e o muro; eles estão juntamente enfraquecidos.

[8] Herra oli päättänyt tuhota tytär Siionin muurit. Hän jännitti mittanuoran eikä vetänyt kättään pois hävittämästä. Hän saattoi murheeseen linnoitukset ja muurit, yhdessä ne näännyivät.

[9] As suas portas caíram por terra; ele quebrou e despedaçou os seus ferrolhos; o seu rei e os seus príncipes estão entre as nações onde já não vigora a lei, nem recebem visão alguma do SENHOR os seus profetas.

[9]Siionin portit ovat vajonneet maahan, hän hävitti ja särki sen salvat. Sen kuningas ja ruhtinaat ovat joutuneet kansojen sekaan, opetusta ei ole, eivätkä profeetat saa näkyjä Herralta .

[10] Sentados em terra se acham, silenciosos, os anciãos da filha de Sião; lançam pó sobre a cabeça, cingidos de cilício; as virgens de Jerusalém abaixam a cabeça até ao chão.

[10] Ääneti istuvat maassa tytär Siionin vanhimmat. He ovat heittäneet tomua päänsä päälle ja vyöttäneet säkit ylleen. Jerusalemin neitsyet ovat painaneet päänsä maahan.

[11] Com lágrimas se consumiram os meus olhos, turbada está a minha alma, e o meu coração se derramou de angústia por causa da calamidade da filha do meu povo; pois desfalecem os meninos e as crianças de peito pelas ruas da cidade.

[11] Silmäni ovat riutuneet itkusta, sisimpäni kuohuu. Maksani on maahan vuodatettu tyttären, minun kansani, sortumisen tähden, sillä lapset ja imeväiset nääntyvät kaupungin kaduilla.

[12] Dizem às mães: Onde há pão e vinho?, quando desfalecem como o ferido pelas ruas da cidade ou quando exalam a alma nos braços de sua mãe.

[12] Äideiltään he kysyvät: ”Missä on viljaa ja viiniä?” He nääntyvät kaupungin kaduilla kuin sodassa kaatuneet ja heittävät henkensä äitiensä sylissä.

[13] Que poderei dizer-te? A quem te compararei, ó filha de Jerusalém? A quem te assemelharei, para te consolar a ti, ó virgem filha de Sião? Porque grande como o mar é a tua calamidade; quem te acudirá?

[13] Kuinka puhuisin sinulle, mihin vertaisin sinua, tytär Jerusalem? Mihin vertaisin sinua voidakseni lohduttaa sinua, neitsyt, tytär Siion, sillä suuri kuin meri on sinun sortumisesi? Kuka voi sinut parantaa?

[14] Os teus profetas te anunciaram visões falsas e absurdas e não manifestaram a tua maldade, para restaurarem a tua sorte; mas te anunciaram visões de sentenças falsas, que te levaram para o cativeiro.

[14] Profeettasi ovat nähneet sinulle turhanpäiväisiä, typeriä näkyjä. Sinun syntiäsi he eivät ole paljastaneet kääntääkseen sinun kohtalosi. Ei, he ovat nähneet sinulle turhia, eksyttäviä näkyjä.

[15] Todos os que passam pelo caminho batem palmas, assobiam e meneiam a cabeça sobre a filha de Jerusalém: É esta a

[15]Sinun vuoksesi kaikki tien kulkijat lyövät käsiään yhteen, he viheltävät ja nyökyttävät päätään tytär Jerusalemille:

cidade que denominavam a perfeição da formosura, a alegria de toda a terra?

[16] Todos os teus inimigos abrem contra ti a boca, assobiam e rangem os dentes; dizem: Devoramo-la; certamente, este é o dia que esperávamos; achamo-lo e vimo-lo.

[17] Fez o SENHOR o que intentou; cumpriu a ameaça que pronunciou desde os dias da antiguidade; derrubou e não se apiedou; fez que o inimigo se alegrasse por tua causa e exaltou o poder dos teus adversários.

[18] O coração de Jerusalém clama ao SENHOR. Ó muralha da filha de Sião, corram as tuas lágrimas como um ribeiro, de dia e de noite, não te dês descanso, nem pare de chorar a menina de teus olhos!

[19] Levanta-te, clama de noite no princípio das vigílias; derrama, como água, o coração perante o SENHOR; levanta a ele as mãos, pela vida de teus filhinhos, que desfalecem de fome à entrada de todas as ruas.

[20] Vê, ó SENHOR, e considera a quem fizeste assim! Hão de as mulheres comer o fruto de si mesmas, as crianças do seu carinho? Ou se matará no santuário do SENHOR o sacerdote e o profeta?

[21] Jazem por terra pelas ruas o moço e o velho; as minhas virgens e os meus jovens vieram a cair à espada; tu os mataste no

”Tämäkö on kaupunki, jota sanottiin täydellisen kauniiksi, koko maan iloksi?”

[16]Suu ammollaan sinua vastaan huutavat kaikki sinun vihollisesi, he viheltävät, kiristelevät hampaitaan ja sanovat: ”Me olemme sinut hävittäneet! Juuri tätä päivää odotimme, nyt olemme saaneet sen nähdä!”

[17]Herra teki sen, minkä oli aikonut, hän toteutti sanansa, jonka hän oli ilmoittanut muinaisina päivinä. Hän hävitti säälimättä, saattoi viholliset iloitsemaan vuoksesi ja kohotti ahdistajiesi sarven.

[18]Ihmisten sydämet huutavat Herran puoleen. Tytär Siionin muuri! Anna kyyneltesi vuotaa virtana päivät ja yöt, älä suo itsellesi lepoa, älkööt silmäsi ummistuko.

[19] Nouse, huuda ja valita yöllä, kun vartiohetket alkavat. Vuodata sydämesi kuin vesi Herran kasvojen eteen! Kohota kätesi hänen puoleensa pienten lastesi elämän puolesta, jotka nääntyvät nälkään kaikkien katujen kulmissa.

[20]Katso, Herra, ja näe, kenelle olet tämän tehnyt! Onko vaimojen syötävä oman ruumiinsa hedelmät, hellästi hoivaamansa pienet lapset? Pitääkö pappien ja profeettojen tulla murhatuiksi Herran pyhäkössä?

[21]Katujen loassa makaa nuorukaisia ja vanhuksia. Minun neitsyeni ja nuorukaiseni ovat kaatuneet miekkaan.

dia da tua ira, fizeste matança e não te apiedaste.

[22] Convocaste de toda parte terrores contra mim, como num dia de solenidade; não houve, no dia da ira do SENHOR, quem escapasse ou ficasse; aqueles do meu carinho os quais eu criei, o meu inimigo os consumiu.

Lamentações 3

Convidado o povo a reconhecer o seu pecado

[1] Eu sou o homem que viu a aflição pela vara do furor de Deus.

[2] Ele me levou e me fez andar em trevas e não na luz.

[3] Deveras ele volveu contra mim a mão, de contínuo, todo o dia.

[4] Fez envelhecer a minha carne e a minha pele, despedaçou os meus ossos.

[5] Edificou contra mim e me cercou de veneno e de dor.

[6] Fez-me habitar em lugares tenebrosos, como os que estão mortos para sempre.

[7] Cercou-me de um muro, e já não posso sair; agravou-me com grilhões de bronze.

[8] Ainda quando clamo e grito, ele não admite a minha oração.

[9] Fechou os meus caminhos com pedras lavradas, fez tortuosas as minhas veredas.

[10] Fez-se-me como urso à espreita, um leão de emboscada.

[11] Desviou os meus caminhos e me fez em pedaços; deixou-me assolado.

Sinä surmasit heidät vihasi päivänä, teurastit säälimättä.

[22] Kuin juhlan viettoon sinä kutsuit joka taholta ne, joita kammosin. Herran vihan päivänä ei jäänyt jäljelle pelastunutta, ei pakoon päässyttä. Niistä, joita olin hoitanut ja kasvattanut, viholliseni teki lopun.

Valitusvirret 3

Kurjuutta nähnyt mies

[1] Minä olen mies, joka on nähnyt kurjuutta Herran vihan vitsan alla.

[2] Hän johdatti ja kuljetti minut pimeyteen eikä valkeuteen.

[3] Hän on kääntänyt kätensä minua vastaan kaiken päivää yhä uudelleen.

[4] Hän riudutti lihani ja nahkani ja murskasi luuni.

[5] Hän rakensi varustuksia minua vastaan ja piiritti minut myrkyllä ja vaivalla.

[6] Hän pani minut asumaan pimeyteen niin kuin aikoja sitten kuolleet.

[7] Hän sulki minut muurin sisään, enkä pääse ulos, hän pani minut raskaisiin vaskikahleisiin.

[8] Vaikka minä huudan ja valitan, hän sulkee korvansa rukoukseltani.

[9] Hän sulki tieni hakatuilla kivillä, teki polkuni mutkaisiksi.

[10] Hän on minulle kuin vaaniva karhu, kuin piilossa väijyvä leijona.

[11] Hän johdatti minut harhaan tieltäni, repi minut kappaleiksi, hän tyrmistytti minut.

[12] Entesou o seu arco e me pôs como alvo à flecha.

[13] Fez que me entrassem no coração as flechas da sua aljava.

[14] Fui feito objeto de escárnio para todo o meu povo e a sua canção, todo o dia.

[15] Fartou-me de amarguras, saciou-me de absinto.

[16] Fez-me quebrar com pedrinhas de areia os meus dentes, cobriu-me de cinza.

[17] Afastou a paz de minha alma; esqueci-me do bem.

[18] Então, disse eu: já pereceu a minha glória, como também a minha esperança no SENHOR.

[19] Lembra-te da minha aflição e do meu pranto, do absinto e do veneno.

[20] Minha alma, continuamente, os recorda e se abate dentro de mim.

[21] Quero trazer à memória o que me pode dar esperança.

Esperança de auxílio pela misericórdia de Deus

[22] As misericórdias do SENHOR são a causa de não sermos consumidos, porque as suas misericórdias não têm fim;

[23] renovam-se cada manhã. Grande é a tua fidelidade.

[24] A minha porção é o SENHOR, diz a minha alma; portanto, esperarei nele.

[25] Bom é o SENHOR para os que esperam por ele, para a alma que o busca.

[26] Bom é aguardar a salvação do SENHOR, e isso, em silêncio.

[27] Bom é para o homem suportar o jugo na sua mocidade.

[12] Hän jännitti jousensa ja asetti minut nuoltensa maalitauluksi.

[13] Hän ampui munuaisiini nuolensa, nuo viinensä lapset.

[14] Minusta tuli koko kansani naurunaihe, sen ainainen pilkkalaulu.

[15] Hän ravitsi minua katkerilla yrteillä, virvoitti koiruoholla.

[16] Hän pani hampaani jauhamaan soraa, painoi minut tuhkaan.

[17] Minun sieluni on hylätty ja rauhaton, olen unohtanut onnellisen elämän .

[18] Minä sanoin: Mennyt on minun kunniani ja kaikki, mitä odotin Herralta.

[19] Muista kurjuuttani ja kodittomuuttani, se on kuin koiruohoa ja myrkkyä.

[20] Sinä kyllä muistat, että sieluni on painunut maahan.

[21] Tämän minä painan sydämeeni, sen tähden minä toivon.

Herran armo ei ole loppunut

[22] Herran armoa on, ettemme ole täysin tuhoutuneet, sillä hänen laupeutensa ei ole loppunut.

[23] Se on joka aamu uusi, ja suuri on hänen uskollisuutensa.

[24] Minun sieluni sanoo: ” Herra on minun osani, sen tähden minä panen toivoni häneen.”

[25] Herra on hyvä häntä odottaville, jokaiselle, joka häntä etsii.

[26] Hyvä on hiljaisuudessa toivoa pelastusta Herralta.

[27] Miehelle on hyväksi, että hän kantaa iestä nuoruudessaan.

[28] Assente-se solitário e fique em silêncio; porquanto esse jugo Deus pôs sobre ele;
[29] ponha a boca no pó; talvez ainda haja esperança.
[30] Dê a face ao que o fere; farte-se de afronta.
[31] O SENHOR não rejeitará para sempre;
[32] pois, ainda que entristeça a alguém, usará de compaixão segundo a grandeza das suas misericórdias;
[33] porque não aflige, nem entristece de bom grado os filhos dos homens.
[34] Pisar debaixo dos pés a todos os presos da terra,
[35] perverter o direito do homem perante o Altíssimo,
[36] subverter ao homem no seu pleito, não o veria o SENHOR?
[37] Quem é aquele que diz, e assim acontece, quando o SENHOR o não mande?
[38] Acaso, não procede do Altíssimo tanto o mal como o bem?
[39] Por que, pois, se queixa o homem vivente? Queixe-se cada um dos seus próprios pecados.

[40] Esquadrinhemos os nossos caminhos, provemo-los e voltemos para o SENHOR.

[41] Levantemos o coração, juntamente com as mãos, para Deus nos céus, dizendo:
[42] Nós prevaricamos e fomos rebeldes, e tu não nos perdoaste.
[43] Cobriste-nos de ira e nos perseguiste; e sem piedade nos mataste.

[28]Istukoon hän yksin ja hiljaa, kun ies on pantu hänen osakseen.
[29] Painakoon hän suunsa tomuun, ehkä on vielä toivoa.
[30] Kääntäköön hän posken sille, joka häntä lyö, saakoon hän yllin kyllin häväistystä.
[31]Mutta Herra ei hylkää iäksi.
[32]Jos hän on tehnyt murheelliseksi, suuressa uskollisuudessaan hän myös armahtaa.
[33] Ei hän sydämensä halusta ihmistä vaivaa eikä tuota hänelle tuskaa.
[34] Kun kaikki maan vangit poljetaan jalkojen alle,
[35] kun vääristetään miehen oikeutta Korkeimman kasvojen edessä,
[36] tehdään vääryyttä ihmiselle hänen riita-asiassaan, eikö Herra sitä näkisi?
[37] Kuka voi sanoa jotakin, niin että se toteutuu, ellei se ole Herran käsky?
[38]Eikö Korkeimman suusta lähde paha ja hyvä!
[39]Miksi ihminen valittaa eläessään, mies syntiensä seurauksia ?

Kehotus palata Herran luo

[40]Tutkikaamme teitämme, tarkastelkaamme niitä ja palatkaamme Herran luo.
[41]Kohottakaamme sydämemme ja kätemme taivaan Jumalan puoleen.
[42] Me olemme luopuneet ja kapinoineet. Sinä et ole antanut anteeksi.
[43] Sinä verhouduit vihaasi ja ajoit meitä takaa, surmasit säälimättä.

[44] De nuvens te encobriste para que não passe a nossa oração.
[45] Como cisco e refugo nos puseste no meio dos povos.
[46] Todos os nossos inimigos abriram contra nós a boca.
[47] Sobre nós vieram o temor e a cova, a assolação e a ruína.
[48] Dos meus olhos se derramam torrentes de águas, por causa da destruição da filha do meu povo.
[49] Os meus olhos choram, não cessam, e não há descanso,
[50] até que o SENHOR atenda e veja lá do céu.
[51] Os meus olhos entristecem a minha alma, por causa de todas as filhas da minha cidade.
[52] Caçaram-me, como se eu fosse ave, os que sem motivo são meus inimigos.
[53] Para me destruírem, lançaram-me na cova e atiraram pedras sobre mim.
[54] Águas correram sobre a minha cabeça; então, disse: estou perdido!
[55] Da mais profunda cova, SENHOR, invoquei o teu nome.
[56] Ouviste a minha voz; não escondas o ouvido aos meus lamentos, ao meu clamor.
[57] De mim te aproximaste no dia em que te invoquei; disseste: Não temas.
[58] Pleiteaste, SENHOR, a causa da minha alma, remiste a minha vida.
[59] Viste, SENHOR, a injustiça que me fizeram; julga a minha causa.

[44] Sinä verhouduit pilveen, rukoukset eivät pääse sen läpi.
[45] Sinä teit meistä roskatunkion, hylkytavaraa kansojen sekaan.
[46]Kaikki vihollisemme huutavat meitä vastaan suu ammollaan.
[47] Osaksemme on tullut kauhu ja kuoppa, tuho ja sortuminen.
[48]Vesipurot juoksevat silmistäni tyttären, minun kansani, sortumisen tähden.
[49]Silmäni vuotavat lakkaamatta, taukoamatta,
[50] kunnes Herra katsoo ja näkee taivaasta.
[51] Silmäni tuottavat tuskaa sielulleni kaikkien kaupunkini tyttärien tähden.
[52] Viholliseni metsästivät minua kiihkeästi kuin lintua, ilman syytä.
[53] He sulkivat minut elävänä kuoppaan ja heittivät päälleni kiviä.
[54]Vedet tulvivat pääni yli, luulin olevani tuhon oma.
[55] Kuopan syvyyksistä minä huusin sinun nimeäsi, Herra :
[56]”Älä peitä korvaasi avunhuudoltani, anna minun hengähtää!” Sinä kuulit huutoni,
[57] sinä lähestyit minua, kun huusin sinua, ja sanoit: ”Älä pelkää.”
[58]Herra, sinä ajat sieluni asian, sinä lunastat elämäni.
[59] Sinä olet nähnyt kärsimäni sorron, Herra . Hanki minulle oikeus.

[60] Viste a sua vingança toda, todos os seus pensamentos contra mim.

[61] Ouviste as suas afrontas, SENHOR, todos os seus pensamentos contra mim;

[62] as acusações dos meus adversários e o seu murmurar contra mim, o dia todo.

[63] Observa-os quando se assentam e quando se levantam; eu sou objeto da sua canção.

[64] Tu lhes darás a paga, SENHOR, segundo a obra das suas mãos.

[65] Tu lhes darás cegueira de coração, a tua maldição imporás sobre eles.

[66] Na tua ira, os perseguirás, e eles serão eliminados de debaixo dos céus do SENHOR.

Lamentações 4

Os sofrimentos do cerco

[1] Como se escureceu o ouro! Como se mudou o ouro refinado! Como estão espalhadas as pedras do santuário pelas esquinas de todas as ruas!

[2] Os nobres filhos de Sião, comparáveis a puro ouro, como são agora reputados por objetos de barro, obra das mãos de oleiro!

[3] Até os chacais dão o peito, dão de mamar a seus filhos; mas a filha do meu povo tornou-se cruel como os avestruzes no deserto.

[4] A língua da criança que mama fica pegada, pela sede, ao céu da boca; os meninos pedem pão, e ninguém há que lho dê.

[60] Sinä näet kaiken heidän kostonhimonsa, kaikki heidän juonensa minua vastaan.

[61] Herra, sinä kuulet, kuinka he häpäisevät minua, tunnet heidän juonensa minua vastaan.

[62] Vastustajieni puheet ja suunnitelmat ovat minua vastaan kaiken aikaa.

[63] Katso, istuvatpa he tai nousevat, minä olen aina heidän laulunsa aihe.

[64] Herra, maksa heille palkka heidän kättensä tekojen mukaan.

[65]Pane peite heidän sydämelleen, kohdatkoon heitä sinun kirouksesi.

[66]Aja heitä takaa vihassasi ja hävitä heidät Herran taivaan alta.

Valitusvirret 4

Rangaistus tuli synnin tähden

[1]Kuinka onkaan kulta tummunut, muuttunut hieno kulta! Pyhät kivet on viskelty kaikkien katujen kulmiin.

[2] Siionin kalliit pojat, puhtaimman kullan arvoisiksi punnitut! Kuinka heitä nyt pidetään saviastioiden, savenvalajan kätten tekojen arvoisina!

[3]Sakaalitkin tarjoavat nisiään ja imettävät pentujaan, mutta minun kansani tyttäristä on tullut julmia kuin autiomaan strutsit.

[4]Imeväisen kieli tarttuu kitalakeen janon vuoksi. Pienet lapset pyytävät leipää, eikä ole ketään, joka sitä heille antaisi.

5 Os que se alimentavam de comidas finas desfalecem nas ruas; os que se criaram entre escarlata se apegam aos monturos.

6 Porque maior é a maldade da filha do meu povo do que o pecado de Sodoma, que foi subvertida como num momento, sem o emprego de mãos nenhumas.

7 Os seus príncipes eram mais alvos do que a neve, mais brancos do que o leite; eram mais ruivos de corpo do que os corais e tinham a formosura da safira.

8 Mas, agora, escureceu-se-lhes o aspecto mais do que a fuligem; não são conhecidos nas ruas; a sua pele se lhes pegou aos ossos, secou-se como uma madeira.

9 Mais felizes foram as vítimas da espada do que as vítimas da fome; porque estas se definham atingidas mortalmente pela falta do produto dos campos.

10 As mãos das mulheres outrora compassivas cozeram seus próprios filhos; estes lhes serviram de alimento na destruição da filha do meu povo.

11 Deu o SENHOR cumprimento à sua indignação, derramou o ardor da sua ira; acendeu fogo em Sião, que consumiu os seus fundamentos.

12 Não creram os reis da terra, nem todos os moradores do mundo, que entrasse o adversário e o inimigo pelas portas de Jerusalém.

13 Foi por causa dos pecados dos seus profetas, das maldades dos seus sacerdotes

5Ne, jotka ennen söivät herkkuja, nääntyvät nyt kaduilla. Jotka ennen pukeutuivat purppuraan, syleilevät nyt tunkioita.

6 Minun kansani syntivelka on kasvanut suuremmaksi kuin Sodoman synti. Sodoma tuhoutui hetkessä, ihmiskäden koskematta.

7Siionin ruhtinaat olivat puhtaampia kuin lumi, valkoisempia kuin maito, heidän ihonsa oli rusottavampi kuin korallit, heidän hahmonsa oli kuin safiiri.

8 Nyt he näyttävät nokeakin mustemmilta, heitä ei voi tuntea kaduilla. Heidän nahkansa on rypyssä luiden päällä, se on kuivaa kuin puu.

9 Miekan kaatamien osa on parempi kuin nälän kaatamien, jotka menehtyvät kuin lävistetyt vailla pellon antimia.

10Armeliaat naiset keittivät omin käsin lapsensa. Niistä tuli heille ruokaa minun kansani sortuessa.

11Herra pani täytäntöön kiivautensa, vuodatti palavan vihansa. Hän sytytti Siionin tuleen, ja tuli kulutti sen perustukset.

12Eivät olisi uskoneet maan kuninkaat, ei kukaan maanpiirin asukkaista, että ahdistaja ja vihollinen pääsisivät sisään Jerusalemin porteista.

13 Näin tapahtui Siionin profeettojen syntien tähden, sen pappien pahojen

que se derramou no meio dela o sangue dos justos.

[14] Erram como cegos nas ruas, andam contaminados de sangue, de tal sorte que ninguém lhes pode tocar nas roupas.

[15] Apartai-vos, imundos! – gritavam-lhes; apartai-vos, apartai-vos, não toqueis! Quando fugiram errantes, dizia-se entre as nações: Jamais habitarão aqui.

[16] A ira do SENHOR os espalhou; ele jamais atentará para eles; o inimigo não honra os sacerdotes, nem se compadece dos anciãos.

[17] Os nossos olhos ainda desfalecem, esperando vão socorro; temos olhado das vigias para um povo que não pode livrar.

[18] Espreitavam os nossos passos, de maneira que não podíamos andar pelas nossas praças; aproximava-se o nosso fim, os nossos dias se cumpriam, era chegado o nosso fim.

[19] Os nossos perseguidores foram mais ligeiros do que as aves dos céus; sobre os montes nos perseguiram, no deserto nos armaram ciladas.

[20] O fôlego da nossa vida, o ungido do SENHOR, foi preso nos forjes deles; dele dizíamos: debaixo da sua sombra, viveremos entre as nações.

[21] Regozija-te e alegra-te, ó filha de Edom, que habitas na terra de Uz; o cálice se

tekojen tähden. He ovat vuodattaneet siellä vanhurskaiden verta.

[14]Nyt he harhailevat kaduilla sokeina, veren tahrimina, heidän vaatteisiinsa ei voi koskea.

[15] Heistä huudetaan: ”Väistykää! Saastainen! Väistykää, väistykää, älkää koskeko!” He pakenevat ja harhailevat. Kansojen keskuudessa sanotaan: ”He eivät saa enää asua täällä.”

[16] Herra itse on hajottanut heidät, hän ei enää katso heihin. Papeista ei välitetty, vanhimpia ei armahdettu.

[17] Vieläkin, raukeavin silmin, me odotimme turhaan apua. Tähystyspaikastamme me tähyilimme kansaa, josta ei ollut pelastajaksi.

[18] Askeleitamme vaanittiin, niin ettemme voineet kulkea kaduillamme. Loppumme lähestyi, päivämme täyttyivät – loppumme oli tullut.

[19] Vainoojamme olivat nopeampia kuin kotkat taivaalla. He ajoivat meitä takaa vuorilla, väijyivät meitä autiomaassa.

[20] Meidän elämämme henki, Herran voideltu , joutui vangiksi heidän kuoppiinsa. Hänestä me olimme sanoneet: ”Hänen suojassaan me elämme kansojen keskellä.”

[21]Iloitse vain ja riemuitse, tytär Edom, sinä Uusin maan asujatar! Myös sinun

passará também a ti; embebedar-te-ás e te desnudarás.

[22] O castigo da tua maldade está consumado, ó filha de Sião; o SENHOR nunca mais te levará para o exílio; a tua maldade, ó filha de Edom, descobrirá os teus pecados.

kohdallesi tulee malja, sinä juovut ja paljastat itsesi.

[22]Sinun syntivelkasi on poissa, tytär Siion, Herra ei enää vie sinua pakkosiirtolaisuuteen. Mutta sinua, tytär Edom, hän rankaisee syntivelkasi tähden, hän paljastaa sinun syntisi.

Lamentações 5

Os fiéis pedem misericórdia

[1] Lembra-te, SENHOR, do que nos tem sucedido; considera e olha para o nosso opróbrio.

[2] A nossa herança passou a estranhos, e as nossas casas, a estrangeiros;

[3] somos órfãos, já não temos pai, nossas mães são como viúvas.

[4] A nossa água, por dinheiro a bebemos, por preço vem a nossa lenha.

[5] Os nossos perseguidores estão sobre o nosso pescoço; estamos exaustos e não temos descanso.

[6] Submetemo-nos aos egípcios e aos assírios, para nos fartarem de pão.

[7] Nossos pais pecaram e já não existem; nós é que levamos o castigo das suas iniqüidades.

[8] Escravos dominam sobre nós; ninguém há que nos livre das suas mãos.

[9] Com perigo de nossa vida, providenciamos o nosso pão, por causa da espada do deserto.

[10] Nossa pele se esbraseia como um forno, por causa do ardor da fome.

Valitusvirret 5

Profeetta rukoilee kansansa puolesta

[1]Muista, Herra, mitä meille on tapahtunut! Katso ja näe meidän häväistyksemme!

[2] Perintöosamme on siirtynyt vieraille, talomme muukalaisille.

[3]Meistä on tullut orpoja, isättömiä, äitimme ovat kuin leskiä.

[4] Juomaveden ostamme rahalla, polttopuita saamme, kun maksamme hinnan.

[5] Vainoojat ovat niskassamme. Olemme uupuneita, mutta meille ei suoda lepoa.

[6] Me annamme kättä Egyptille ja Assurille saadaksemme kylliksi leipää.

[7] Isämme tekivät syntiä, eikä heitä enää ole, mutta me kannamme heidän syntivelkaansa.

[8]Orjat hallitsevat meitä, eikä ole ketään, joka tempaisisi meidät pois heidän käsistään.

[9] Henkemme kaupalla me noudamme leipämme meitä autiomaasta uhkaavan miekan vuoksi.

[10] Ihomme kuumottaa kuin uuni nälän poltteiden vuoksi.

11 Forçaram as mulheres em Sião; as virgens, nas cidades de Judá.
12 Os príncipes foram por eles enforcados, as faces dos velhos não foram reverenciadas.
13 Os jovens levaram a mó, os meninos tropeçaram debaixo das cargas de lenha;
14 os anciãos já não se assentam na porta, os jovens já não cantam.
15 Cessou o júbilo de nosso coração, converteu-se em lamentações a nossa dança.
16 Caiu a coroa da nossa cabeça; ai de nós, porque pecamos!
17 Por isso, caiu doente o nosso coração; por isso, se escureceram os nossos olhos.
18 Pelo monte Sião, que está assolado, andam as raposas.
19 Tu, SENHOR, reinas eternamente, o teu trono subsiste de geração em geração.
20 Por que te esquecerias de nós para sempre? Por que nos desampararias por tanto tempo?
21 Converte-nos a ti, SENHOR, e seremos convertidos; renova os nossos dias como dantes.
22 Por que nos rejeitarias totalmente? Por que te enfurecerias sobremaneira contra nós outros?

11 Naisia raiskataan Siionissa, neitsyitä Juudan kaupungeissa.
12 Ruhtinaita hirtetään, vanhimpia ei kunnioiteta.
13 Nuorukaiset kantavat myllynkiviä, pojat kompastelevat puutaakkojen alla.
14 Poissa ovat vanhukset porteilta, nuorukaiset kielisoittimiensa äärestä.
15 Sydämistämme on ilo kadonnut, karkelomme on kääntynyt murheeksi.
16 Kruunu on pudonnut päästämme. Voi meitä, sillä me olemme tehneet syntiä!
17 Tämän vuoksi sydämemme on sairas, näiden tähden silmämme ovat pimenneet,
18 Siionin vuoren tähden, joka on autiona ja jolla ketut juoksentelevat.
19 Sinä, Herra, hallitset ikuisesti, sinun valtaistuimesi pysyy polvesta polveen.
20 Miksi unohdat meidät ainiaaksi, hylkäät meidät ikiajoiksi?
21 Tuo meidät takaisin luoksesi, Herra, niin me palaamme, uudista päivämme muinaiselleen.
22 Vai oletko meidät peräti hylännyt, vihastunut meihin ylen määrin?

Ezequiel	Hesekiel

Ezequiel 1

A visão dos quatro querubins

1 Aconteceu no trigésimo ano, no quinto dia do quarto mês, que, estando eu no meio dos exilados, junto ao rio Quebar, se abriram os céus, e eu tive visões de Deus.

2 No quinto dia do referido mês, no quinto ano de cativeiro do rei Joaquim,

3 veio expressamente a palavra do SENHOR a Ezequiel, filho de Buzi, o sacerdote, na terra dos caldeus, junto ao rio Quebar, e ali esteve sobre ele a mão do SENHOR.

4 Olhei, e eis que um vento tempestuoso vinha do Norte, e uma grande nuvem, com fogo a revolver-se, e resplendor ao redor dela, e no meio disto, uma coisa como metal brilhante, que saía do meio do fogo.

5 Do meio dessa nuvem saía a semelhança de quatro seres viventes, cuja aparência era esta: tinham a semelhança de homem.

6 Cada um tinha quatro rostos, como também quatro asas.

7 As suas pernas eram direitas, a planta de cujos pés era como a de um bezerro e luzia como o brilho de bronze polido.

8 Debaixo das asas tinham mãos de homem, aos quatro lados; assim todos os quatro tinham rostos e asas.

Hesekiel 1

PROFEETAN KUTSUMUS

Hesekiel näkee Jumalan kirkkauden

1 Kolmantenakymmenentenä vuotena neljännen kuun viidentenä päivänä, minun ollessani pakkosiirtolaisten joukossa Kebarjoen varrella, taivaat aukenivat, ja minä näin Jumalan näkyjä.

2 Kuukauden viidentenä päivänä, kuningas Joojakinin pakkosiirtolaisuuden viidentenä vuotena ,

3 Jumalan sana tuli pappi Hesekielille, Buusin pojalle, Kaldean maassa olevan Kebarjoen varrella. Hänen päälleen tuli siellä Herran käsi.

4 Minä näin, kuinka pohjoisesta tuli myrsky, suuri pilvi ja välkehtivä tuli. Pilveä ympäröi kirkkaus, ja tulen keskeltä näkyi jotakin hehkuvan metallin kaltaista.

5 Keskellä hehkua näkyivät neljän olennon hahmot, ja ne näyttivät tällaisilta: Niillä oli ihmisen hahmo,

6 mutta kullakin niistä oli neljät kasvot ja kullakin neljä siipeä.

7 Niiden jalat olivat suorat ja niiden jalkaterät kuin vasikan sorkat, ja ne välkkyivät kuin kiillotettu vaski.

8 Niillä oli ihmiskädet siipiensä alla neljällä puolella; kaikilla neljällä oli kasvot ja siivet joka puolella.

[9] Estas se uniam uma à outra; não se viravam quando iam; cada qual andava para a sua frente.

[10] A forma de seus rostos era como o de homem; à direita, os quatro tinham rosto de leão; à esquerda, rosto de boi; e também rosto de águia, todos os quatro.

[11] Assim eram os seus rostos. Suas asas se abriam em cima; cada ser tinha duas asas, unidas cada uma à do outro; outras duas cobriam o corpo deles.

[12] Cada qual andava para a sua frente; para onde o espírito havia de ir, iam; não se viravam quando iam.

[13] O aspecto dos seres viventes era como carvão em brasa, à semelhança de tochas; o fogo corria resplendente por entre os seres, e dele saíam relâmpagos,

[14] os seres viventes ziguezagueavam à semelhança de relâmpagos.

A visão das quatro rodas

[15] Vi os seres viventes; e eis que havia uma roda na terra, ao lado de cada um deles.

[16] O aspecto das rodas e a sua estrutura eram brilhantes como o berilo; tinham as quatro a mesma aparência, cujo aspecto e estrutura eram como se estivera uma roda dentro da outra.

[17] Andando elas, podiam ir em quatro direções; e não se viravam quando iam.

[18] As suas cambotas eram altas, e metiam medo; e, nas quatro rodas, as mesmas eram cheias de olhos ao redor.

[9] Niiden siivet koskettivat toisiaan. Olennot eivät kääntyneet kulkiessaan, ne kulkivat kukin suoraan eteenpäin.

[10] Niillä oli kasvot kuin ihmisellä, mutta oikealla puolen kaikilla neljällä oli leijonan kasvot, vasemmalla härän kasvot, ja niillä neljällä oli myös kotkan kasvot.

[11] Sellaiset olivat niiden kasvot. Niiden siivet olivat levällään ylöspäin. Kullakin oli kaksi siipeä, jotka koskettivat toisen olennon siipeä, ja kaksi, joilla ne peittivät vartalonsa.

[12] Kukin niistä kulki suoraan eteenpäin. Minne henki tahtoi kulkea, sinne ne kulkivat. Kulkiessaan ne eivät kääntyneet.

[13] Olennot näyttivät tulisilta, palavilta hiililtä. Olentojen välissä liikkui jotakin tulisoihtujen kaltaista. Tuli loisti kirkkaasti, ja siitä lähti salamoita.

[14] Olennot kiitivät edestakaisin ja näyttivät salamanleimauksilta.

[15] Kun katselin olentoja, minä näin, että olentojen vierellä maassa oli yksi pyörä jokaiseen neljään suuntaan.

[16] Pyörät olivat näöltään ja rakenteeltaan krysoliitin kaltaisia, ja kaikki neljä olivat samanmuotoiset. Ne näyttivät rakenteeltaan sellaisilta kuin pyörän sisällä olisi ollut toinen pyörä.

[17] Kun ne kulkivat, ne voivat liikkua neljään eri suuntaan, eivätkä ne kääntyneet kulkiessaan.

[18] Pyörien kehät olivat korkeat ja pelottavat, ja kaikki neljä kehää olivat joka puolelta täynnä silmiä.

[19] Andando os seres viventes, andavam as rodas ao lado deles; elevando-se eles, também elas se elevavam.

[20] Para onde o espírito queria ir, iam, pois o espírito os impelia; e as rodas se elevavam juntamente com eles, porque nelas havia o espírito dos seres viventes.

[21] Andando eles, andavam elas e, parando eles, paravam elas, e, elevando-se eles da terra, elevavam-se também as rodas juntamente com eles; porque o espírito dos seres viventes estava nas rodas.

[22] Sobre a cabeça dos seres viventes havia algo semelhante ao firmamento, como cristal brilhante que metia medo, estendido por sobre a sua cabeça.

[23] Por debaixo do firmamento, estavam estendidas as suas asas, a de um em direção à de outro; cada um tinha outras duas asas com que cobria o corpo de um e de outro lado.

[24] Andando eles, ouvi o tatalar das suas asas, como o rugido de muitas águas, como a voz do Onipotente; ouvi o estrondo tumultuoso, como o tropel de um exército. Parando eles, abaixavam as asas.

[25] Veio uma voz de cima do firmamento que estava sobre a sua cabeça. Parando eles, abaixavam as asas.

A visão da glória divina

[26] Por cima do firmamento que estava sobre a sua cabeça, havia algo semelhante a um trono, como uma safira; sobre esta espécie de trono, estava sentada uma figura semelhante a um homem.

[19] Kun olennot kulkivat, pyörät kulkivat niiden mukana, ja kun olennot kohosivat maasta, kohosivat myös pyörät.

[20] Minne henki tahtoi kulkea, sinne olennot kulkivat – minne vain henki tahtoi kulkea. Pyörät kohosivat niiden mukana, sillä olentojen henki oli pyörissä.

[21] Kun olennot kulkivat, kulkivat pyörätkin, ja kun ne seisahtuivat, seisahtuivat pyörätkin. Kun olennot kohosivat ylös maasta, kohosivat pyörät niiden mukana, sillä olentojen henki oli pyörissä.

[22] Olentojen päiden yllä näytti olevan taivaanavaruus kuin pelottavaa jääkristallia, joka kaartui päiden yläpuolella.

[23] Taivaanavaruuden alla olentojen siivet olivat suorina, toinen siipi toista kohti. Kullakin oli kaksi siipeä, jotka peittivät sen ruumista yhtäältä, ja kaksi, jotka peittivät sitä toisaalta.

[24] Kun olennot kulkivat, minä kuulin niiden siipien äänen kuin suurten vetten kohinan, kuin Kaikkivaltiaan jylinän. Meteli oli kuin sotajoukon pauhua. Kun ne seisahtuivat, ne laskivat siipensä alas.

[25] Avaruudesta niiden päitten yläpuolelta kuului ääni. Seisahtuessaan ne laskivat siipensä alas.

[26] Avaruudessa niiden päitten yläpuolella oli ikään kuin valtaistuin, näöltään kuin safiiria, ja tällä korkealla olevan valtaistuimen kaltaisella istui ihmisen näköinen hahmo.

[27] Vi-a como metal brilhante, como fogo ao redor dela, desde os seus lombos e daí para cima; e desde os seus lombos e daí para baixo, vi-a como fogo e um resplendor ao redor dela.

[28] Como o aspecto do arco que aparece na nuvem em dia de chuva, assim era o resplendor em redor. Esta era a aparência da glória do SENHOR; vendo isto, caí com o rosto em terra e ouvi a voz de quem falava.

Ezequiel 2

A vocação de Ezequiel

[1] Esta voz me disse: Filho do homem, põe-te em pé, e falarei contigo.
[2] Então, entrou em mim o Espírito, quando falava comigo, e me pôs em pé, e ouvi o que me falava.

[3] Ele me disse: Filho do homem, eu te envio aos filhos de Israel, às nações rebeldes que se insurgiram contra mim; eles e seus pais prevaricaram contra mim, até precisamente ao dia de hoje.

[4] Os filhos são de duro semblante e obstinados de coração; eu te envio a eles, e lhes dirás: Assim diz o SENHOR Deus.

[5] Eles, quer ouçam quer deixem de ouvir, porque são casa rebelde, hão de saber que esteve no meio deles um profeta.

[6] Tu, ó filho do homem, não os temas, nem temas as suas palavras, ainda que haja

[27]Minä näin ikään kuin hehkuvaa, tulenhohtoista metallia. Istujaa ympäröi kehä ylöspäin siitä, mikä näytti hänen lanteiltaan. Alaspäin siitä, mikä näytti hänen lanteiltaan, minä näin kuin tulta, jonka ympärillä oli kirkas hohde.

[28] Tuo kirkas hohde oli näöltään kuin kaari, joka on pilvissä sadepäivänä – sellaiselta näytti Herran kirkkaus. Kun minä sen näin, heittäydyin kasvoilleni, ja kuulin äänen puhuvan.

Hesekiel 2

Herra kutsuu Hesekielin profeetaksi

[1]Hän sanoi minulle: ”Ihmislapsi, nouse jaloillesi, niin minä puhun sinulle.”
[2] Kun hän puhui minulle, minuun tuli Henki, joka nosti minut jaloilleni, ja minä kuulin hänen puhuvan minulle.
[3]Hän sanoi minulle: ”Ihmislapsi, minä lähetän sinut israelilaisten luo, kapinallisen kansan pariin, joka on kapinoinut minua vastaan. He ja heidän isänsä ovat rikkoneet minua vastaan aina tähän päivään asti,
[4] ja heidän lapsillaan on kovat kasvot ja paatunut sydän. Heidän luokseen minä sinut lähetän, ja sinun on sanottava heille: ’Näin sanoo Herra, Herra .’
[5]Kuulkoot tai olkoot kuulematta – hehän ovat kapinallinen heimo. He tulevat kuitenkin tietämään, että heidän keskellään on ollut profeetta.
[6]Mutta sinä, ihmislapsi, älä pelkää heitä, älä pelkää heidän sanojaan. Edessäsi on

sarças e espinhos para contigo, e tu habites com escorpiões; não temas as suas palavras, nem te assustes com o rosto deles, porque são casa rebelde.

7 Mas tu lhes dirás as minhas palavras, quer ouçam quer deixem de ouvir, pois são rebeldes.

Visão do rolo de um livro

8 Tu, ó filho do homem, ouve o que eu te digo, não te insurjas como a casa rebelde; abre a boca e come o que eu te dou.

9 Então, vi, e eis que certa mão se estendia para mim, e nela se achava o rolo de um livro.

10 Estendeu-o diante de mim, e estava escrito por dentro e por fora; nele, estavam escritas lamentações, suspiros e ais.

Ezequiel 3

1 Ainda me disse: Filho do homem, come o que achares; come este rolo, vai e fala à casa de Israel.

2 Então, abri a boca, e ele me deu a comer o rolo.

3 E me disse: Filho do homem, dá de comer ao teu ventre e enche as tuas entranhas deste rolo que eu te dou. Eu o comi, e na boca me era doce como o mel.

O comissionamento do profeta

4 Disse-me ainda: Filho do homem, vai, entra na casa de Israel e dize-lhe as minhas palavras.

tosin ohdakkeita ja orjantappuroita, ja sinä asut skorpionien seassa, mutta älä pelkää heidän sanojaan äläkä säiky heitä, vaikka he ovat kapinallinen heimo.

7Puhu heille minun sanani, kuulkoot tai olkoot kuulematta – kapinallisiahan he ovat.

8Mutta sinä, ihmislapsi, kuule, mitä minä puhun sinulle. Älä ole kapinallinen niin kuin tuo kapinallinen heimo. Avaa suusi ja syö, mitä minä sinulle annan.”

9Minä katsoin ja näin käden, joka ojentui minua kohti, ja kädessä oli kirjakäärö.

10 Se levitettiin minun eteeni, ja se oli kirjoitettu täyteen sisältä ja päältä. Siihen oli kirjoitettu valitusvirsiä, huokauksia ja voi-huutoja.

Hesekiel 3

Hesekiel syö kirjakäärön

1Hän sanoi minulle: ”Ihmislapsi, syö, mitä tässä on. Syö tämä kirjakäärö ja mene puhumaan Israelin heimolle.”

2 Silloin minä avasin suuni, ja hän antoi minulle syötäväksi tuon kirjakäärön.

3 Hän sanoi minulle: ”Ihmislapsi, ravitse itsesi. Täytä vatsasi tästä kirjakääröstä, jonka minä sinulle annan.” Niin minä söin, ja se maistui suussani makealta kuin hunaja.

4Vielä hän sanoi minulle: ”Ihmislapsi, mene nyt Israelin heimon luo ja puhu heille minun sanani.

[5] Porque tu não és enviado a um povo de estranho falar nem de língua difícil, mas à casa de Israel;

[6] nem a muitos povos de estranho falar e de língua difícil, cujas palavras não possas entender; se eu aos tais te enviasse, certamente, te dariam ouvidos.

[7] Mas a casa de Israel não te dará ouvidos, porque não me quer dar ouvidos a mim; pois toda a casa de Israel é de fronte obstinada e dura de coração.

[8] Eis que fiz duro o teu rosto contra o rosto deles e dura a tua fronte, contra a sua fronte.

[9] Fiz a tua fronte como o diamante, mais dura do que a pederneira; não os temas, pois, nem te assustes com o seu rosto, porque são casa rebelde.

[10] Ainda me disse mais: Filho do homem, mete no coração todas as minhas palavras que te hei de falar e ouve-as com os teus ouvidos.

[11] Eia, pois, vai aos do cativeiro, aos filhos do teu povo, e, quer ouçam quer deixem de ouvir, fala com eles, e dize-lhes: Assim diz o SENHOR Deus.

[12] Levantou-me o Espírito, e ouvi por detrás de mim uma voz de grande estrondo, que, levantando-se do seu lugar, dizia: Bendita seja a glória do SENHOR.

[13] Ouvi o tatalar das asas dos seres viventes, que tocavam umas nas outras, e o barulho das rodas juntamente com eles e o sonido de um grande estrondo.

[5] Sinua ei lähetetä kansan luo, jolla on outo kieli ja vaikea puhetapa, vaan Israelin heimon luo.

[6] Ei sinua lähetetä monien kansojen luo, joilla on vaikea puhetapa ja outo kieli, jota et ymmärrä. Totisesti, jos lähettäisin sinut niiden luo, ne kuulisivat sinua.

[7] Mutta Israelin heimo ei tahdo kuulla sinua, koska se ei tahdo kuulla minua. Koko Israelin heimolla on kova otsa ja paatunut sydän.

[8]Katso, minä teen sinun kasvosi yhtä koviksi kuin heidän kasvonsa ja sinun otsasi yhtä kovaksi kuin heidän otsansa.

[9]Timantin kaltaiseksi, kiveäkin kovemmaksi, minä teen sinun otsasi. Älä pelkää äläkä säiky heitä, vaikka he ovatkin kapinallinen heimo.”

[10]Hän sanoi minulle: ”Ihmislapsi, kuuntele tarkoin ja kätke sydämeesi jokainen sanani, jonka minä sinulle puhun.

[11] Mene pakkosiirtolaisten luo, oman kansasi luo. Sano heille: ’Näin sanoo Herra, Herra ’ – kuulkoot tai olkoot kuulematta.”

[12] Henki nosti minut, ja minä kuulin takaani kovan, jylisevän äänen: ”Siunattu on Herran kirkkaus siinä, missä se on!”

[13] Olentojen siivistä lähti kova ääni niiden lyödessä toisiinsa, ja olentojen rinnalla jyrisivät pyörät, niin että maa järisi kovasti.

[14] Então, o Espírito me levantou e me levou; eu fui amargurado na excitação do meu espírito; mas a mão do SENHOR se fez muito forte sobre mim.

[14] Henki nosti minut taas ja vei mukanaan. Minä kuljin katkerana ja kiihdyksissäni, ja Herran käsi oli väkevänä päälläni.

[15] Então, fui a Tel-Abibe, aos do exílio, que habitavam junto ao rio Quebar, e passei a morar onde eles habitavam; e, por sete dias, assentei-me ali, atônito, no meio deles.

[15]Minä saavuin Tel-Aabibiin Kebarjoen varrella asuvien pakkosiirtolaisten luo ja istuin siellä heidän keskellään tyrmistyneenä seitsemän päivää.

O atalaia de Israel

[16] Findos os sete dias, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[16] Seitsemän päivän kuluttua minulle tuli tämä Herran sana:

Profeetan vastuu

[17] Filho do homem, eu te dei por atalaia sobre a casa de Israel; da minha boca ouvirás a palavra e os avisarás da minha parte.

[17]”Ihmislapsi, minä olen asettanut sinut Israelin heimon vartijaksi. Kun kuulet sanan suustani, sinun on varoitettava heitä minun puolestani.

[18] Quando eu disser ao perverso: Certamente, morrerás, e tu não o avisares e nada disseres para o advertir do seu mau caminho, para lhe salvar a vida, esse perverso morrerá na sua iniqüidade, mas o seu sangue da tua mão o requererei.

[18]Jos minä sanon jumalattomalle: ’Sinun on totisesti kuoltava’, mutta sinä et varoita häntä etkä puhu varoittaaksesi jumalatonta hänen pahasta vaelluksestaan pelastaaksesi hänen henkensä, jumalaton kuolee synneissään, mutta sinut minä vaadin tilille hänen verestään.

[19] Mas, se avisares o perverso, e ele não se converter da sua maldade e do seu caminho perverso, ele morrerá na sua iniqüidade, mas tu salvaste a tua alma.

[19] Mutta jos sinä varoitat jumalatonta eikä hän silti käänny jumalattomuudestaan eikä pahasta vaelluksestaan, hän kyllä kuolee synneissään, mutta sinä olet pelastanut henkesi.

[20] Também quando o justo se desviar da sua justiça e fizer maldade, e eu puser diante dele um tropeço, ele morrerá; visto que não o avisaste, no seu pecado morrerá, e suas justiças que praticara não serão lembradas, mas o seu sangue da tua mão o requererei.

[20] Jos vanhurskas kääntyy pois vanhurskaudestaan tekemään vääryyttä ja minä panen hänen eteensä kompastuskiven, hän kuolee synneissään, jos sinä et ole häntä varoittanut. Silloin ei enää muisteta hänen harjoittamaansa

vanhurskautta, mutta sinut minä vaadin tilille hänen verestään.

[21] No entanto, se tu avisares o justo, para que não peque, e ele não pecar, certamente, viverá, porque foi avisado; e tu salvaste a tua alma.

[21]Mutta jos sinä varoitat vanhurskasta, ettei hän tekisi syntiä, ja hän ei tee syntiä, hän saa elää. Hän otti varoituksesta opikseen, ja sinä olet pelastanut henkesi.”

[22] A mão do SENHOR veio sobre mim, e ele me disse: Levanta-te e sai para o vale, onde falarei contigo.

[22] Herran käsi tuli siellä minun päälleni, ja hän sanoi minulle: ”Nouse ja lähde laaksoon, niin minä puhun sinulle siellä.”

[23] Levantei-me e saí para o vale, e eis que a glória do SENHOR estava ali, como a glória que eu vira junto ao rio Quebar; e caí com o rosto em terra.

[23] Niin minä nousin ja lähdin laaksoon. Siellä minä näin Herran kirkkauden, samanlaisen kirkkauden, jonka olin nähnyt Kebarjoen varrella, ja minä heittäydyin kasvoilleni.

[24] Então, entrou em mim o Espírito, e me pôs em pé, e falou comigo, e me disse: Vai e encerra-te dentro da tua casa.

[24]Silloin minuun tuli Henki, joka nosti minut jaloilleni. Hän puhui minulle ja sanoi: ”Mene ja sulkeudu sisälle taloosi.

[25] Porque, ó filho do homem, eis que porão cordas sobre ti e te ligarão com elas; e não sairás ao meio deles.

[25]Ihmislapsi! Sinut pannaan köysiin ja sidotaan niillä, niin ettet voi lähteä ulos heidän keskuuteensa.

[26] Farei que a tua língua se pegue ao teu paladar, ficarás mudo e incapaz de os repreender; porque são casa rebelde.

[26]Kielesi minä annan juuttua kitalakeesi, niin että sinä tulet mykäksi etkä voi nuhdella heitä. He ovat kapinallinen heimo.

[27] Mas, quando eu falar contigo, darei que fale a tua boca, e lhes dirás: Assim diz o SENHOR Deus: Quem ouvir ouça, e quem deixar de ouvir deixe; porque são casa rebelde.

[27]Mutta kun minä taas puhun sinulle, minä avaan sinun suusi, ja sinun on sanottava heille: ’Näin sanoo Herra, Herra .’ Joka kuulee, se kuulkoon, ja joka ei kuule, se olkoon kuulematta – ovathan he kapinallinen heimo.”

Ezequiel 4

O cerco simbólico de Jerusalém

[1] Tu, pois, ó filho do homem, toma um tijolo, põe-no diante de ti e grava nele a cidade de Jerusalém.

Hesekiel 4

Ennustus Jerusalemin piirityksestä

[1]”Ja sinä, ihmislapsi, ota tiilikivi ja aseta se eteesi. Kaiverra siihen Jerusalemin kaupunki

[2] Põe cerco contra ela, edifica contra ela fortificações, levanta contra ela tranqueiras e põe contra ela arraiais e aríetes em redor.

[3] Toma também uma assadeira de ferro e põe-na por muro de ferro entre ti e a cidade; dirige para ela o rosto, e assim será cercada, e a cercarás; isto servirá de sinal para a casa de Israel.

[4] Deita-te também sobre o teu lado esquerdo e põe a iniqüidade da casa de Israel sobre ele; conforme o número dos dias que te deitares sobre ele, levarás sobre ti a iniqüidade dela.

[5] Porque eu te dei os anos da sua iniqüidade, segundo o número dos dias, trezentos e noventa dias; e levarás sobre ti a iniqüidade da casa de Israel.

[6] Quando tiveres cumprido estes dias, deitar-te-ás sobre o teu lado direito e levarás sobre ti a iniqüidade da casa de Judá.

[7] Quarenta dias te dei, cada dia por um ano. Voltarás, pois, o rosto para o cerco de Jerusalém, com o teu braço descoberto, e profetizarás contra ela.

[8] Eis que te prenderei com cordas; assim não te voltarás de um lado para o outro, até que cumpras os dias do teu cerco.

[9] Toma trigo e cevada, favas e lentilhas, mete-os numa vasilha e faze deles pão; segundo o número dos dias que te deitares

[2] ja pane se saarroksiin. Rakenna sen ympärille piiritysvarustus, luo sitä vastaan valli ja aseta sen ympärille sotajoukkoja ja muurinmurtajia.

[3] Ota sitten rautainen leivinlevy ja aseta se rautamuuriksi itsesi ja kaupungin väliin. Suuntaa kasvosi piiritykseen joutunutta kaupunkia kohti ja piiritä sitä. Tämä on merkki Israelin heimolle.

[4] Makaa vasemmalla kyljelläsi ja aseta sille Israelin heimon syntivelka. Yhtä monta päivää kuin sinä makaat sillä kyljellä, sinä kannat heidän syntivelkaansa.

[5] Minä olen asettanut Israelin heimon syntivelan sinun kannettavaksesi yhtä moneksi päiväksi kuin on heidän syntivelkansa vuosia: kolmesataa yhdeksänkymmentä.

[6] Kun nuo päivät ovat kuluneet, sinun on käytävä uudelleen makuulle, nyt oikealle kyljellesi, ja kannettava Juudan heimon syntivelkaa neljäkymmentä päivää. Minä olen määrännyt sinulle päivän vuotta kohti.

[7] Suuntaa kasvosi ja paljastettu käsivartesi piiritettyä Jerusalemia kohti ja profetoi sitä vastaan.

[8] Minä sidon sinut köysillä, etkä sinä voi kääntyä toiselle kyljellesi, ennen kuin piirityspäiväsi ovat kuluneet loppuun.”

Piiritetyn kaupungin ahdinko

[9] ”Hanki itsellesi vehnää, ohraa, papuja, linssejä, hirssiä ja spelttivehnää. Pane ne samaan astiaan ja tee niistä itsellesi

sobre o teu lado, trezentos e noventa dias, comerás dele.

10 A tua comida será por peso, vinte siclos por dia; de tempo em tempo, a comerás.

11 Também beberás a água por medida, a sexta parte de um him; de tempo em tempo, a beberás.

12 O que comeres será como bolos de cevada; cozê-lo-ás sobre esterco de homem, à vista do povo.

13 Disse o SENHOR: Assim comerão os filhos de Israel o seu pão imundo, entre as nações para onde os lançarei.

14 Então, disse eu: ah! SENHOR Deus! Eis que a minha alma não foi contaminada, pois, desde a minha mocidade até agora, nunca comi animal morto de si mesmo nem dilacerado por feras, nem carne abominável entrou na minha boca.

15 Então, ele me disse: Dei-te esterco de vacas, em lugar de esterco humano; sobre ele prepararás o teu pão.

16 Disse-me ainda: Filho do homem, eis que eu tirarei o sustento de pão em Jerusalém; comerão o pão por peso e, com ansiedade, beberão a água por medida e com espanto;

17 porque lhes faltará o pão e a água, espantar-se-ão uns com os outros e se consumirão nas suas iniqüidades.

Ezequiel 5

leipää. Sinun on syötävä sitä yhtä monta päivää kuin makaat kyljelläsi: kolmesataayhdeksänkymmentä päivää.

10 Sinun on syötävä ruokasi painon mukaan: kaksikymmentä sekeliä päivässä. Syö se määräaikana.

11 Myös vettä sinun on juotava mitan mukaan: kuudennes hiin-mittaa. Sinun on juotava määräaikana.

12 Ohraleipää sinun on syötävä ja paistettava se ihmislannalla heidän nähtensä.”

13 Herra sanoi: ”Näin joutuvat israelilaiset syömään leipänsä saastaisena niiden kansojen keskuudessa, joihin minä heidät karkotan.”

14 Mutta minä sanoin: ”Voi Herra, Herra ! Enhän minä ole koskaan saastuttanut itseäni. En ole syönyt raatoa tai kuoliaaksi raadeltua nuoruudestani tähän asti, eikä mitään saastaista lihaa ole päässyt suuhuni.”

15Hän sanoi minulle: ”Minä annan sinulle karjanlannan ihmislannan sijaan. Paista leipäsi sen päällä.”

16 Hän sanoi vielä minulle: ”Ihmislapsi, minä murran leivän tuen Jerusalemista. He syövät leipää painon mukaan huolissaan ja juovat vettä mitan mukaan kauhuissaan.

17Näin he joutuvat leivän ja veden puutteeseen; kaikki he ovat kauhuissaan ja riutuvat syntivelkansa tähden.”

Hesekiel 5

Vertauskuva Jerusalemin tuhosta

[1] Tu, ó filho do homem, toma uma espada afiada; como navalha de barbeiro a tomarás e a farás passar pela tua cabeça e pela tua barba; tomarás uma balança de peso e repartirás os cabelos.

[2] Uma terça parte queimarás, no meio da cidade, quando se cumprirem os dias do cerco; tomarás outra terça parte e a ferirás com uma espada ao redor da cidade; e a outra terça parte espalharás ao vento; desembainharei a espada atrás deles.

[3] Desta terça parte tomarás uns poucos e os atarás nas abas da tua veste.

[4] Destes ainda tomarás alguns, e os lançarás no meio do fogo, e os queimarás; dali sairá um fogo contra toda a casa de Israel.

As causas do cerco de Jerusalém

[5] Assim diz o SENHOR Deus: Esta é Jerusalém; pu-la no meio das nações e terras que estão ao redor dela.

[6] Ela, porém, se rebelou contra os meus juízos, praticando o mal mais do que as nações e transgredindo os meus estatutos mais do que as terras que estão ao redor dela; porque rejeitaram os meus juízos e não andaram nos meus estatutos.

[7] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Porque sois mais rebeldes do que as nações que estão ao vosso redor e não tendes andado nos meus estatutos, nem cumprido os meus juízos, nem procedido segundo os direitos das nações ao redor de vós,

[1]”Sinä ihmislapsi, hanki itsellesi terävä miekka. Käytä sitä partaveitsenä, leikkaa sillä hiuksesi ja partasi, ota sitten vaaka ja jaa ne.

[2]Polta niistä kolmannes tulessa keskellä kaupunkia, kun piirityspäivät ovat päättyneet. Ota sitten toinen kolmannes ja lyö sitä miekalla kaupungin ympärillä. Hajota loput tuuleen, ja minä ajan niitä takaa paljastetulla miekalla.

[3] Ota kuitenkin pieni määrä karvoja ja sido ne helmukseesi.

[4]Ota vielä niistäkin osa, viskaa se tuleen ja polta se. Siitä lähtee tuli koko Israelin heimoon.”

Nälkä, rutto ja miekka

[5]Näin sanoo Herra, Herra : ”Tämä on Jerusalem. Minä olen asettanut sen kansojen keskelle, ja niiden maat ovat sen ympärillä.

[6] Kuitenkin se on vastustanut minun säädöksiäni jumalattomammin kuin pakanakansat ja lakejani pahemmin kuin sitä ympäröivät maat. He ovat hylänneet minun säädökseni eivätkä ole vaeltaneet lakieni mukaan.

[7]Sen tähden, näin sanoo Herra, Herra : Te olette raivonneet minua vastaan pahemmin kuin ympärillänne olevat kansat, ette ole vaeltaneet minun lakieni mukaan ettekä noudattaneet minun säädöksiäni. Ette ole noudattaneet edes ympärillänne asuvien kansojen oikeuksia.

[8] por isso, assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu, eu mesmo, estou contra ti; e executarei juízos no meio de ti, à vista das nações.

[9] Farei contigo o que nunca fiz e o que jamais farei, por causa de todas as tuas abominações.

[10] Portanto, os pais devorarão a seus filhos no meio de ti, e os filhos devorarão a seus pais; executarei em ti juízos e tudo o que restar de ti espalharei a todos os ventos.

[11] Portanto, tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, pois que profanaste o meu santuário com todas as tuas coisas detestáveis e com todas as tuas abominações, eu retirarei, sem piedade, os olhos de ti e não te pouparei.

[12] Uma terça parte de ti morrerá de peste e será consumida de fome no meio de ti; outra terça parte cairá à espada em redor de ti; e a outra terça parte espalharei a todos os ventos e desembainharei a espada atrás dela.

[13] Assim, se cumprirá a minha ira, e satisfarei neles o meu furor e me consolarei; saberão que eu, o SENHOR, falei no meu zelo, quando cumprir neles o meu furor.

[14] Pôr-te-ei em desolação e por objeto de opróbrio entre as nações que estão ao redor de ti, à vista de todos os que passarem.

[15] Assim, serás objeto de opróbrio e ludíbrio, de escarmento e espanto às nações que estão ao redor de ti, quando eu

[8] Sen tähden, näin sanoo Herra, Herra : Katso, minäkin käyn sinua vastaan, Jerusalem, ja panen tuomiot täytäntöön keskuudessasi kansojen nähden.

[9] Kaikkien iljettävien tekojesi tähden minä teen sinulle sellaista, mitä en ole ennen tehnyt enkä vastakaan tee.

[10] Niinpä isät tulevat syömään lapsiaan keskuudessasi, ja lapset syövät isiään. Minä panen tuomiosi täytäntöön ja hajotan jäännöksesi kaikkiin tuuliin.

[11]Sen tähden, niin totta kuin minä elän, sanoo Herra, Herra : Totisesti, koska olet saastuttanut pyhäkköni kaikilla iljetyksilläsi ja kaikilla kauhistuksillasi, minä teen sinusta vähälukuisen. Minä en sääli enkä armahda.

[12]Kolmannes sinusta kuolee ruttoon ja nääntyy nälkään, kolmannes kaatuu ympärilläsi riehuvaan miekkaan, ja kolmanneksen minä hajotan kaikkiin tuuliin ja ajan sitä takaa paljastetulla miekalla.

[13]Silloin minun vihani täyttyy, minä tyydytän heissä kiivauteni ja minä saan hyvityksen. He tulevat tietämään, että minä, Herra , olen puhunut kiivaudessani, kun minä panen vihani täytäntöön heissä.

[14]Minä teen sinusta rauniokasan ja pilkan aiheen kansoille, jotka asuvat ympärilläsi. Kaikki ohikulkijat töllistelevät sinua.

[15]Ympärilläsi asuvat kansat häpäisevät ja herjaavat sinua. Kohtalosi on heille varoitus ja kauhun aihe, kun minä panen

executar em ti juízos com ira e indignação, em furiosos castigos. Eu, o SENHOR, falei.

toimeen sinun tuomiosi vihassani ja kiivaudessani ankarilla rangaistuksilla. Minä, Herra , olen puhunut.

16 Quando eu despedir as malignas flechas da fome contra eles, flechas destruidoras, que eu enviarei para vos destruir, então, aumentarei a fome sobre vós e vos tirarei o sustento de pão.

16 Minä lähetän teidän kimppuunne nälän pahat nuolet tekemään tuhojaan. Minä lähetän ne tuhoamaan teitä ja teen nälänhätänne entistä pahemmaksi ja murran teiltä leivän tuen.

17 Enviarei sobre vós a fome e bestas-feras que te desfilharão; a peste e o sangue passarão por ti, e trarei a espada sobre ti. Eu, o SENHOR, falei.

17Minä lähetän teidän kimppuunne nälänhädän ja pahoja petoja, jotka riistävät teiltä lapset. Keskuudessanne kulkee rutto ja vuotaa veri, ja minä tuon miekan teidän kimppuunne. Minä, Herra , olen puhunut.”

Ezequiel 6

Profecia contra a idolatria de Israel

1 Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

2 Filho do homem, vira o rosto para os montes de Israel e profetiza contra eles, dizendo:

3 Montes de Israel, ouvi a palavra do SENHOR Deus: Assim diz o SENHOR Deus aos montes, aos outeiros, aos ribeiros e aos vales: Eis que eu, eu mesmo, trarei a espada sobre vós e destruirei os vossos altos.

4 Ficarão desolados os vossos altares, e quebrados, os vossos altares de incenso; arrojarei os vossos mortos à espada, diante dos vossos ídolos.

5 Porei os cadáveres dos filhos de Israel diante dos seus ídolos e espalharei os vossos ossos ao redor dos vossos altares.

Hesekiel 6

Israelin vuorille julistetaan tuomio

1Minulle tuli tämä Herran sana:

2”Ihmislapsi, suuntaa kasvosi Israelin vuoria kohti, profetoi niille

3 ja sano: Israelin vuoret, kuulkaa Herran, Herran , sana. Näin sanoo Herra, Herra , vuorille ja kukkuloille, rotkoille ja laaksoille: Katso, minä tuon miekan teidän kimppuunne ja hävitän uhrikukkulanne.

4 Teidän alttarinne autioituvat, teidän auringonpatsaanne murskataan, ja teidän itsenne minä annan kaatua surmattuina jumalankuvienne eteen.

5Minä jätän israelilaisten ruumiit lojumaan heidän jumalankuviensa eteen ja hajotan heidän luunsa heidän alttariensa ympärille.

[6] Em todos os vossos lugares habitáveis, as cidades serão destruídas, e os altos ficarão desolados, para que os vossos altares sejam destruídos e arruinados, e os vossos ídolos, quebrados e extintos, e os vossos altares do incenso sejam eliminados, e desfeitas as vossas obras.

[7] Os mortos à espada cairão no meio de vós, para que saibais que eu sou o SENHOR.

[8] Mas deixarei um resto, porquanto alguns de vós escapareis da espada entre as nações, quando fordes espalhados pelas terras.

[9] Então, se lembrarão de mim os que dentre vós escaparem entre as nações para onde foram levados em cativeiro; pois me quebrantei por causa do seu coração dissoluto, que se desviou de mim, e por causa dos seus olhos, que se prostituíram após os seus ídolos. Eles terão nojo de si mesmos, por causa dos males que fizeram em todas as suas abominações.

[10] Saberão que eu sou o SENHOR e não disse debalde que lhes faria este mal.

[11] Assim diz o SENHOR Deus: Bate as palmas, bate com o pé e dize: Ah! Por todas as terríveis abominações da casa de Israel! Pois cairão à espada, e de fome, e de peste.

[6] Kaikissa asuinpaikoissanne kaupungit raunioituvat ja uhrikukkulat autioituvat. Teidän alttarinne autioituvat raunioiksi, ja teidän jumalankuvanne murskataan ja hävitetään, auringonpatsaanne hakataan maahan ja kaikki tekeleenne hävitetään olemattomiin.

[7] Keskuudessanne kaatuu kansaa miekan lävistämänä, ja te tulette tietämään, että minä olen Herra .

[8] Kuitenkin minä jätän teistä jäljelle kansojen keskuuteen miekalta pelastuneita, kun teidät on hajotettu eri maihin.

[9] Ne teistä, jotka ovat pelastuneet miekalta, muistavat minut niiden kansojen keskuudessa, joihin heidät on viety vangeiksi. He muistavat, kuinka murtunut minä olin heidän haureellisen sydämensä vuoksi, koska se kääntyi pois minun luotani ja koska heidän silmänsä kääntyivät haureellisina heidän jumalankuviensa puoleen. Silloin he inhoavat itseään pahojen tekojensa tähden, joita he ovat tehneet kaikissa iljettävissä menoissaan.

[10] Silloin he tulevat tietämään, että minä olen Herra ja etten minä ole turhaan uhannut tuottaa heille tätä onnettomuutta.

[11] Näin sanoo Herra, Herra : Lyö käsiäsi yhteen, polje jalkaasi ja sano ’voi’ kaikista israelilaisten pahoista ja iljettävistä teoista! He kaatuvat miekkaan, nälkään ja ruttoon.

[12] O que estiver longe morrerá de peste; o que estiver perto cairá à espada; e o que ficar de resto e cercado morrerá de fome. Assim, neles cumprirei o meu furor.

[13] Então, sabereis que eu sou o SENHOR, quando os seus mortos à espada jazerem no meio dos seus ídolos, em redor dos seus altares, em todo outeiro alto, em todos os cimos dos montes e debaixo de toda árvore frondosa, debaixo de todo carvalho espesso, lugares onde ofereciam suave perfume a todos os seus ídolos.

[14] Estenderei a mão sobre eles e farei a terra tornar-se desolada, desolada desde o deserto até Ribla, em todas as suas habitações; e saberão que eu sou o SENHOR.

[12] Kaukana asuva kuolee ruttoon, lähellä asuva kaatuu miekkaan, ja se, joka on jäänyt jäljelle ja säilynyt, kuolee nälkään. Minä tyhjennän heihin kaiken vihani.

[13] Te tulette tietämään, että minä olen Herra , kun surmansa saaneita makaa heidän jumalankuviensa seassa alttarien ympärillä kaikilla korkeilla kukkuloilla, kaikilla vuorten huipuilla, kaikkien vehreiden puiden ja jokaisen tuuhean tammen alla, paikoissa, joissa he ovat tarjonneet miellyttävää tuoksua kaikille jumalankuvilleen.

[14]Minä ojennan käteni heitä vastaan ja teen maasta aution kaikkialla, missä he asuvat, autiomaasta aina Riblaan asti. Ja he tulevat tietämään, että minä olen Herra .”

Ezequiel 7

O fim vem! O fim vem!

[1] Veio ainda a palavra do SENHOR a mim, dizendo:

[2] Ó tu, filho do homem, assim diz o SENHOR Deus acerca da terra de Israel: Haverá fim! O fim vem sobre os quatro cantos da terra.

[3] Agora, vem o fim sobre ti; enviarei sobre ti a minha ira, e te julgarei segundo os teus caminhos, e farei cair sobre ti todas as tuas abominações.

[4] Os meus olhos não te pouparão, nem terei piedade, mas porei sobre ti os teus caminhos, e as tuas abominações estarão no meio de ti. Sabereis que eu sou o SENHOR.

Hesekiel 7

Loppu on tullut Israelin maalle

[1]Minulle tuli tämä Herran sana:

[2]”Sinä ihmislapsi! Näin sanoo Herra, Herra , Israelin maalle: Loppu! Loppu tulee maan neljälle äärelle.

[3]Nyt sinulle tulee loppu, ja minä päästän vihani valloilleen sinua vastaan. Minä tuomitsen sinut vaelluksesi mukaan ja teen sinulle kaikkien iljetystesi mukaan.

[4]Sinä et saa sääliä silmissäni, minä en armahda sinua. Minä teen sinulle vaelluksesi mukaan, ja iljettävät tekosi tulevat keskellesi. Te tulette tietämään, että minä olen Herra .

[5] Assim diz o SENHOR Deus: Mal após mal, eis que vêm.

[6] Haverá fim, vem o fim, despertou-se contra ti;

[7] vem a tua sentença, ó habitante da terra. Vem o tempo; é chegado o dia da turbação, e não da alegria, sobre os montes.

[8] Agora, em breve, derramarei o meu furor sobre ti, cumprirei a minha ira contra ti, julgar-te-ei segundo os teus caminhos e porei sobre ti todas as tuas abominações.

[9] Os meus olhos não te pouparão, nem terei piedade; segundo os teus caminhos, assim te castigarei, e as tuas abominações estarão no meio de ti. Sabereis que eu, o SENHOR, é que firo.

[10] Eis o dia, eis que vem; brotou a tua sentença, já floresceu a vara, reverdeceu a soberba.

[11] Levantou-se a violência para servir de vara perversa; nada restará deles, nem da sua riqueza, nem dos seus rumores, nem da sua glória.

[12] Vem o tempo, é chegado o dia; o que compra não se alegre, e o que vende não se entristeça; porque a ira ardente está sobre toda a multidão deles.

[13] Porque o que vende não tornará a possuir aquilo que vendeu, por mais que viva; porque a profecia contra a multidão não voltará atrás; ninguém fortalece a sua vida com a sua própria iniqüidade.

[5]Näin sanoo Herra, Herra : Katso, tulee onnettomuus, erityinen onnettomuus!

[6] Loppu on tullut, loppu on tullut! Se on noussut kimppuusi – siinä se on!

[7] Kehä on kiertynyt umpeen sinun kohdallasi, maan asukas! On tullut aika, lähellä on se päivä – hämminki, ei ilohuutoa vuorilta.

[8] Aivan pian minä vuodatan vihani päällesi, tyhjennän sinuun suuttumukseni ja tuomitsen sinut vaelluksesi mukaan. Minä annan kaikkien iljettävien tekojesi kohdata sinua.

[9] Minä en sääli enkä armahda. Minä teen sinulle vaelluksesi mukaan, iljettävät tekosi tulevat keskellesi. Te tulette tietämään, että minä, Herra , olen se, joka lyön.

[10]Nyt on se päivä, tuomion hetki on tullut. Vitsa kukkii, julkeus versoo.

[11]Väkivalta on noussut vitsaksi jumalattomalle. Mitään ei jää jäljelle heistä, heidän meluisista joukoistaan, poissa on heidän loistonsa.

[12] Se aika on tullut, se päivä on joutunut, älköön ostaja iloitko, älköön myyjä murehtiko, sillä viha kohtaa koko sitä joukkoa.

[13] Myyjä ei enää palaa myymälleen maalle, vaikka olisikin elävien joukossa, sillä näky koskee koko sitä joukkoa, se ei raukea. Ei kukaan, joka pysyy synnissään, voi varjella henkeään.

[14] Tocaram a trombeta e prepararam tudo, mas não há quem vá à peleja, porque toda a minha ira ardente está sobre toda a multidão deles.

[15] Fora está a espada; dentro, a peste e a fome; o que está no campo morre à espada, e o que está na cidade, a fome e a peste o consomem.

[16] Se alguns deles, fugindo, escaparem, estarão pelos montes, como pombas dos vales, todos gemendo, cada um por causa da sua iniqüidade.

[17] Todas as mãos se tornarão débeis, e todos os joelhos, em água.

[18] Cingir-se-ão de pano de saco, e o horror os cobrirá; em todo rosto haverá vergonha, e calva, em toda a cabeça.

[19] A sua prata lançarão pelas ruas, e o seu ouro lhes será como sujeira; nem a sua prata, nem o seu ouro os poderá livrar no dia da indignação do SENHOR; eles não saciarão a sua fome, nem lhes encherão o estômago, porque isto lhes foi o tropeço para cair em iniqüidade.

[20] De tais preciosas jóias fizeram seu objeto de soberba e fabricaram suas abomináveis imagens e seus ídolos detestáveis;

[21] portanto, eu fiz que isso lhes fosse por sujeira e o entregarei nas mãos dos estrangeiros, por presa, e aos perversos da terra, por despojo; eles o profanarão.

[22] Desviarei deles o rosto, e profanarão o meu recesso; nele, entrarão profanadores e o saquearão.

[14] Torviin puhalletaan, kaikki varustetaan, mutta yhtään sotaan lähtijää ei ole, sillä minun vihani kohtaa koko sitä joukkoa.

[15] Ulkona on miekka, sisällä rutto ja nälkä. Joka on kedolla, kuolee miekkaan; joka on kaupungissa, sen syövät nälkä ja rutto.

[16] Ne heistä, jotka pelastuvat, pakenevat vuorille kuin laaksojen kyyhkyset. Kaikki he valittavat, jokainen syntejään.

[17] Kaikki kädet herpoavat, ja kaikki polvet ovat kuin vettä.

[18]He kääriytyvät säkkeihin, kauhu valtaa heidät. Kaikkien kasvoilla on häpeä, kaikki ovat ajaneet päänsä paljaaksi.

[19]Hopeansa he viskaavat kaduille, heidän kultansa käy saastaiseksi. Heidän kultansa ja hopeansa eivät voi heitä pelastaa Herran vihan päivänä. Eivät he voi tyydyttää niillä nälkäänsä eivätkä täyttää vatsaansa, sillä ne ovat saaneet heidät lankeamaan syntiin.

[20]Niistä tehtyjen korujen loistolla he ylpeilivät, ja niistä he tekivät inhottavat, iljettävät jumalankuvansa. Sen tähden minä teen ne heille saastaisiksi.

[21]Minä annan sen kaiken muukalaisten ryöstösaaliiksi, maan jumalattomien saaliiksi, ja he häpäisevät sen.

[22] Minä käännän kasvoni heistä pois, ja minun aarteeni häväistään: väkivaltaiset tulevat ja häpäisevät sen.

[23] Faze cadeia, porque a terra está cheia de crimes de sangue, e a cidade, cheia de violência.
[24] Farei vir os piores de entre as nações, que possuirão as suas casas; farei cessar a arrogância dos valentes, e os seus lugares santos serão profanados.
[25] Vem a destruição; eles buscarão paz, mas não há nenhuma.
[26] Virá miséria sobre miséria, e se levantará rumor sobre rumor; buscarão visões de profetas; mas do sacerdote perecerá a lei, e dos anciãos, o conselho.
[27] O rei se lamentará, e o príncipe se vestirá de horror, e as mãos do povo da terra tremerão de medo; segundo o seu caminho, lhes farei e, com os seus próprios juízos, os julgarei; e saberão que eu sou o SENHOR.

[23]Valmista kahleketjut, sillä maa on täynnä verivelkaa, ja kaupunki on täyttynyt väkivallasta.
[24] Minä tuon kansoista pahimmat, ja ne ottavat omikseen teidän talonne. Minä teen lopun mahtavien ylpeilystä, ja heidän pyhät paikkansa häväistään.
[25] Kun tulee ahdinko, he etsivät pelastusta , mutta sitä ei ole.
[26] Tuho tulee tuhon jälkeen, huhu huhun jälkeen. Profeetalta pyydetään näkyä; papilta katoaa opetus ja vanhimmilta neuvo.
[27]Kuningas murehtii, päämiehen valtaa kauhu , ja maan kansan kädet vapisevat pelosta. Minä teen heille heidän vaelluksensa mukaan ja tuomitsen heidät niin kuin he ovat tuominneet. He tulevat tietämään, että minä olen Herra .”

Ezequiel 8

Visão das abominações em Jerusalém

[1] No sexto ano, no sexto mês, aos cinco dias do mês, estando eu sentado em minha casa, e os anciãos de Judá, assentados diante de mim, sucedeu que ali a mão do SENHOR Deus caiu sobre mim.

[2] Olhei, e eis uma figura como de fogo; desde os seus lombos e daí para baixo, era fogo e, dos seus lombos para cima, como o resplendor de metal brilhante.
[3] Estendeu ela dali uma semelhança de mão e me tomou pelos cachos da cabeça; o Espírito me levantou entre a terra e o céu e me levou a Jerusalém em visões de

Hesekiel 8

Epäjumalanpalvelus Herran temppelissä

[1]Kuudentena vuotena, kuudennessa kuussa, kuukauden viidentenä päivänä minä istuin talossani ja Juudan vanhimmat istuivat edessäni. Silloin Herran, Herran , käsi laskeutui siellä minun päälleni,
[2]ja minä näin kuin tulisen ihmishahmon. Alaspäin siitä, mikä näytti sen lanteilta, leimusi tuli, ja siitä ylöspäin näkyi kuin hehkuvan metallin hohto.
[3]Hän ojensi ikään kuin käden, otti kiinni hiuksistani ja nosti minut hengessä maan ja taivaan välille ja vei minut Jumalan näyissä Jerusalemiin. Hän vei minut

Deus, até à entrada da porta do pátio de dentro, que olha para o norte, onde estava colocada a imagem dos ciúmes, que provoca o ciúme de Deus.

pohjoiseen päin olevalle sisemmän esipihan portille, sinne, missä on patsas, joka herättää Jumalan kiivauden.

4 Eis que a glória do Deus de Israel estava ali, como a glória que eu vira no vale.

4 Siellä minä näin Israelin Jumalan kirkkauden, samanlaisen kuin se, jonka olin nähnyt laaksossa.

5 Ele me disse: Filho do homem, levanta agora os olhos para o norte. Levantei os olhos para lá, e eis que do lado norte, à porta do altar, estava esta imagem dos ciúmes, à entrada.

5 Hän sanoi minulle: ”Ihmislapsi, käännä katseesi pohjoista kohti.” Minä käänsin katseeni pohjoista kohti ja näin alttariportista pohjoiseen päin olevassa sisäänkäynnissä tuon kiivautta herättävän patsaan.

6 Disse-me ainda: Filho do homem, vês o que eles estão fazendo? As grandes abominações que a casa de Israel faz aqui, para que me afaste do meu santuário? Pois verás ainda maiores abominações.

6 Hän kysyi minulta: ”Ihmislapsi, näetkö sinä, mitä he tekevät? Israelin heimo tekee täällä hyvin iljettäviä tekoja ajaakseen minut kauas pyhäköstäni. Sinä saat nähdä vielä muitakin hyvin iljettäviä tekoja.”

7 Ele me levou à porta do átrio; olhei, e eis que havia um buraco na parede. Então, me disse: Filho do homem, cava naquela parede.

7 Sitten hän vei minut esipihan ovelle, ja minä huomasin, että seinässä oli reikä.

8 Cavei na parede, e eis que havia uma porta.

8 Hän sanoi minulle: ”Ihmislapsi, kaivaudu läpi seinän.” Minä kaivauduin seinän läpi ja näin, että siinä oli ovi.

9 Disse-me: Entra e vê as terríveis abominações que eles fazem aqui.

9 Hän sanoi minulle vielä: ”Mene katsomaan niitä pahoja ja iljettäviä tekoja, joita he täällä tekevät.”

10 Entrei e vi; eis toda forma de répteis e de animais abomináveis e de todos os ídolos da casa de Israel, pintados na parede em todo o redor.

10 Minä menin ja näin kaikkialle seinään kaiverrettuja kaikenlaisten iljettävien maassa matavien ja nelijalkaisten eläinten kuvia sekä kaikkia Israelin heimon jumalankuvia.

11 Setenta homens dos anciãos da casa de Israel, com Jazanias, filho de Safã, que se

11 Niiden edessä seisoi seitsemänkymmentä miestä Israelin

achava no meio deles, estavam em pé diante das pinturas, tendo cada um na mão o seu incensário; e subia o aroma da nuvem de incenso.

12 Então, me disse: Viste, filho do homem, o que os anciãos da casa de Israel fazem nas trevas, cada um nas suas câmaras pintadas de imagens? Pois dizem: O SENHOR não nos vê, o SENHOR abandonou a terra.

13 Disse-me ainda: Tornarás a ver maiores abominações que eles estão fazendo.

14 Levou-me à entrada da porta da Casa do SENHOR, que está no lado norte, e eis que estavam ali mulheres assentadas chorando a Tamuz.

15 Disse-me: Vês isto, filho do homem? Verás ainda abominações maiores do que estas.

16 Levou-me para o átrio de dentro da Casa do SENHOR, e eis que estavam à entrada do templo do SENHOR, entre o pórtico e o altar, cerca de vinte e cinco homens, de costas para o templo do SENHOR e com o rosto para o oriente; adoravam o sol, virados para o oriente.

17 Então, me disse: Vês, filho do homem? Acaso, é coisa de pouca monta para a casa de Judá o fazerem eles as abominações que fazem aqui, para que ainda encham de violência a terra e tornem a irritar-me? Ei-los a chegar o ramo ao seu nariz.

heimon vanhimmista. Miesten keskellä seisoi Jaasanja, Saafanin poika, ja jokaisella oli kädessään suitsutusastia, ja niistä kohosi suitsutuspilven tuoksu.

12Hän sanoi minulle: ”Ihmislapsi, olet kai nähnyt, mitä Israelin heimon vanhimmat tekevät pimeässä, jokainen omassa kuvakammiossaan? Hehän sanovat: ’Ei Herra meitä näe; Herra on hylännyt tämän maan.’”

13 Hän sanoi minulle: ”Sinä saat nähdä vielä muitakin hyvin iljettäviä tekoja, joita he tekevät.”

14Ja hän vei minut Herran huoneen pohjoista kohden olevalle portille, ja minä näin siellä naisia istumassa ja itkemässä Tammusta .

15Hän sanoi minulle: ”Näitkö, ihmislapsi? Sinä saat nähdä vieläkin iljettävämpiä tekoja kuin nämä.”

16 Hän vei minut Herran huoneen sisemmälle esipihalle. Siellä, Herran temppelin ovella, eteisen ja alttarin välillä, oli noin kaksikymmentäviisi miestä. Heidän selkänsä olivat Herran temppeliin päin ja kasvonsa itään päin, ja he kumartuivat maahan itää kohden ja palvoivat aurinkoa.

17Hän sanoi minulle: ”Näitkö, ihmislapsi? Eikö Juudan heimolle riitä se, että he tekevät näitä iljetyksiä, joita täällä on tehty? Hehän ovat täyttäneet maan väkivallalla ja vihoittaneet minut yhä

uudestaan? Katso, nyt he vievät viiniköynnöksen lehvää nenänsä eteen!

18 Pelo que também eu os tratarei com furor; os meus olhos não pouparão, nem terei piedade. Ainda que me gritem aos ouvidos em alta voz, nem assim os ouvirei.

18 Siksi minäkin annan vihalleni vallan, en sääli enkä armahda. Vaikka he huutaisivat minua suureen ääneen, minä en heitä kuule.”

Ezequiel 9

Os castigos de Jerusalém

1 Então, ouvi que gritava em alta voz, dizendo: Chegai-vos, vós executores da cidade, cada um com a sua arma destruidora na mão.

2 Eis que vinham seis homens a caminho da porta superior, que olha para o norte, cada um com a sua arma esmagadora na mão, e entre eles, certo homem vestido de linho, com um estojo de escrevedor à cintura; entraram e se puseram junto ao altar de bronze.

3 A glória do Deus de Israel se levantou do querubim sobre o qual estava, indo até à entrada da casa; e o SENHOR clamou ao homem vestido de linho, que tinha o estojo de escrevedor à cintura,

4 e lhe disse: Passa pelo meio da cidade, pelo meio de Jerusalém, e marca com um sinal a testa dos homens que suspiram e gemem por causa de todas as abominações que se cometem no meio dela.

5 Aos outros disse, ouvindo eu: Passai pela cidade após ele; e, sem que os vossos olhos poupem e sem que vos compadeçais, matai;

6 matai a velhos, a moços e a virgens, a crianças e a mulheres, até exterminá-los;

Hesekiel 9

Epäjumalanpalvelijat surmataan

1 Sitten minä kuulin, kun hän huusi kovalla äänellä: ”Tulkaa, te, jotka on määrätty rankaisemaan kaupunkia, ja kullakin olkoon tuhoase kädessään!”

2 Silloin minä näin kuuden miehen tulevan pohjoiseen johtavan Yläportin kautta. Kullakin heistä oli kädessään hävitysase. Yksi mies heidän joukossaan oli pukeutunut pellavavaatteisiin, ja hänellä oli vyöllään kirjurin välineet. He tulivat ja asettuivat seisomaan vaskialttarin ääreen.

3 Mutta Israelin Jumalan kirkkaus, joka oli ollut kerubin yllä, oli siirtynyt sieltä huoneen ovelle . Herra kutsui pellavapukuista miestä, jolla oli kirjurin välineet vyöllään,

4 ja sanoi hänelle: ”Kulje läpi kaupungin, läpi Jerusalemin, ja tee merkki niiden miesten otsaan, jotka huokaavat ja valittavat kaikkia iljettäviä tekoja, joita tehdään sen muurien sisällä.”

5 Niille toisille miehille kuulin hänen sanovan: ”Kulkekaa kaupungin läpi hänen jäljessään ja surmatkaa. Älkää sääli älkääkä armahtako ketään.

6 Tappakaa tyystin vanhukset ja nuorukaiset, neitoset, lapset ja naiset,

mas a todo homem que tiver o sinal não vos chegueis; começai pelo meu santuário.

mutta älkää koskeko kehenkään, jossa on merkki. Aloittakaa minun pyhäköstäni." Niin he aloittivat miehistä, jotka olivat temppelin edessä, kansan vanhimmista.

[7] Então, começaram pelos anciãos que estavam diante da casa. E ele lhes disse: Contaminai a casa, enchei de mortos os átrios e saí. Saíram e mataram na cidade.

[7]Hän sanoi heille: "Saastuttakaa temppeli ja täyttäkää esipihat surmatuilla. Lähtekää liikkeelle!" Niin miehet lähtivät ja surmasivat kaupungin kansaa.

[8] Havendo-os eles matado, e ficando eu de resto, caí com o rosto em terra, clamei e disse: ah! SENHOR Deus! Dar-se-á o caso que destruas todo o restante de Israel, derramando o teu furor sobre Jerusalém?

[8] Mutta kun minä heidän surmatessaan olin jäänyt yksin jäljelle, minä heittäydyin kasvoilleni ja huusin: "Voi Herra, Herra ! Hävitätkö sinä Israelin koko jäännöksen, kun vuodatat vihasi Jerusalemin päälle?"

[9] Então, me respondeu: A iniqüidade da casa de Israel e de Judá é excessivamente grande, a terra se encheu de sangue, e a cidade, de injustiça; e eles ainda dizem: O SENHOR abandonou a terra, o SENHOR não nos vê.

[9] Niin hän sanoi minulle: "Israelin ja Juudan heimon syntivelka on suunnattoman suuri. Maa on kokonaan veren tahraama, ja kaupunki on täynnä vääryyttä. Hehän sanovat: ' Herra on hylännyt tämän maan; ei Herra mitään näe.'

[10] Também quanto a mim, os meus olhos não pouparão, nem me compadecerei; porém sobre a cabeça deles farei recair as suas obras.

[10]Niinpä minäkään en sääli enkä armahda. Minä teen heille heidän vaelluksensa mukaan."

[11] Eis que o homem que estava vestido de linho, a cuja cintura estava o estojo de escrevedor, relatou, dizendo: Fiz como me mandaste.

[11] Silloin pellavapukuinen mies, jolla oli vyöllään kirjurin välineet, ilmoitti: "Minä olen tehnyt aivan niin kuin sinä minua käskit."

Ezequiel 10

A visão das brasas de fogo

[1] Olhei, e eis que, no firmamento que estava por cima da cabeça dos querubins, apareceu sobre eles uma como pedra de safira semelhando a forma de um trono.

Hesekiel 10

Herran kirkkaus poistuu temppelistä

[1]Sitten minä näin, että taivaanavaruudessa, kerubien pään päällä, oli valtaistuimen kaltainen, ikään kuin safiirikivi.

[2] E falou ao homem vestido de linho, dizendo: Vai por entre as rodas, até debaixo dos querubins, e enche as mãos de brasas acesas dentre os querubins, e espalha-as sobre a cidade. Ele entrou à minha vista.

[2]Pellavapukuiselle miehelle sanottiin: ”Mene kerubin alle pyörien väliin, täytä kourasi kerubien välissä olevilla tulisilla hiilillä ja sirottele ne kaupungin päälle.” Ja minä näin miehen lähtevän.

[3] Os querubins estavam ao lado direito da casa, quando entrou o homem; e a nuvem encheu o átrio interior.

[3]Kerubit seisoivat temppelin oikealla puolella miehen tullessa niiden luo. Pilvi peitti sisemmän esipihan,

[4] Então, se levantou a glória do SENHOR de sobre o querubim, indo para a entrada da casa; a casa encheu-se da nuvem, e o átrio, da resplandecência da glória do SENHOR.

[4]ja Herran kirkkaus siirtyi kerubien yltä temppelin ovelle . Pilvi täytti temppelin, ja esipiha tuli täyteen Herran kirkkauden loistetta.

[5] O tatalar das asas dos querubins se ouviu até ao átrio exterior, como a voz do Deus Todo-Poderoso, quando fala.

[5]Kerubien siipien ääni kuului ulompaan esipihaan asti. Se oli kuin kaikkivaltiaan Jumalan ääni, kun hän puhuu.

[6] Tendo o SENHOR dado ordem ao homem vestido de linho, dizendo: Toma fogo dentre as rodas, dentre os querubins, ele entrou e se pôs junto às rodas.

[6]Herra käski pellavapukuista miestä: ”Ota tulta pyörien välistä, kerubien keskeltä.” Niin tämä meni ja seisahtui pyörän luo.

[7] Então, estendeu um querubim a mão de entre os querubins para o fogo que estava entre os querubins; tomou dele e o pôs nas mãos do homem que estava vestido de linho, o qual o tomou e saiu.

[7] Yksi kerubeista ojensi kätensä kerubien välitse niiden keskellä olevaan tuleen, otti tulta ja antoi sen pellavapukuisen käsiin. Tämä otti sen ja lähti pois.

[8] Tinham os querubins uma semelhança de mão de homem debaixo das suas asas.

[8] Silloin näkyi kerubeilla siipiensä alla ikään kuin ihmiskäsi.

A visão das quatro rodas

[9] Olhei, e eis quatro rodas junto aos querubins, uma roda junto a cada querubim; o aspecto das rodas era brilhante como pedra de berilo.

[9]Minä näin, että kerubien vierellä oli neljä pyörää, yksi pyörä kunkin kerubin kohdalla. Pyörät olivat näöltään kuin krysoliittikiveä.

[10] Quanto ao seu aspecto, tinham as quatro a mesma aparência; eram como se estivesse uma roda dentro da outra.

[10] Kaikki neljä näyttivät samanlaisilta, ikään kuin pyörän sisässä olisi ollut toinen pyörä.

[11] Andando elas, podiam ir em quatro direções e não se viravam quando iam; para onde ia a primeira, seguiam as outras e não se viravam quando iam.

[12] Todo o corpo dos querubins, suas costas, as mãos, as asas e também as rodas que os quatro tinham estavam cheias de olhos ao redor.

[13] Quanto às rodas, foram elas chamadas girantes, ouvindo-o eu.

[14] Cada um dos seres viventes tinha quatro rostos: o rosto do primeiro era rosto de querubim, o do segundo, rosto de homem, o do terceiro, rosto de leão, e o do quarto, rosto de águia.

[15] Os querubins se elevaram. São estes os mesmos seres viventes que vi junto ao rio Quebar.

[16] Andando os querubins, andavam as rodas juntamente com eles; e, levantando os querubins as suas asas, para se elevarem de sobre a terra, as rodas não se separavam deles.

[17] Parando eles, paravam elas; e, elevando-se eles, elevavam-se elas, porque o espírito dos seres viventes estava nelas.

A glória de Deus abandona o templo

[18] Então, saiu a glória do SENHOR da entrada da casa e parou sobre os querubins.

[19] Os querubins levantaram as suas asas e se elevaram da terra à minha vista, quando saíram acompanhados pelas rodas; pararam à entrada da porta oriental

[11] Kulkiessaan ne liikkuivat kaikkiin neljään suuntaan eivätkä mutkitelleet. Mitä paikkaa kohti ensimmäinen kääntyi, sinne ne kulkivat hänen jäljessään, eivätkä mutkitelleet kulkiessaan.

[12] Kerubien koko ruumis, selkä ja kädet ja myös siivet ja pyörät olivat kauttaaltaan täynnä silmiä.

[13] Niiden pyöriä minä kuulin kutsuttavan rattaiksi.

[14] Kullakin kerubilla oli neljät kasvot. Yhdet kasvot olivat kerubin kasvot, toiset kasvot ihmisen kasvot, kolmannet leijonan kasvot ja neljännet kotkan kasvot.

[15]Sitten kerubit kohosivat. Ne olivat samat olennot, jotka olin nähnyt Kebarjoen varrella.

[16]Kun kerubit kulkivat, pyörät kulkivat niiden mukana, ja kun kerubit nostivat siipensä kohotakseen ylös maasta, eivät myöskään pyörät jääneet pois niiden viereltä.

[17]Kun ne seisahtuivat, seisahtuivat pyörätkin, ja kun ne kohosivat, pyörät kohosivat niiden mukana, sillä pyörissä oli elämän henki.

[18] Sitten Herran kirkkaus lähti temppelin ovelta ja asettui kerubien ylle.

[19] Lähtiessään kerubit nostivat siipensä ja kohosivat maasta silmieni edessä. Pyörät kohosivat niiden kanssa, ja ne seisahtuivat Herran temppelin itäisen

da Casa do SENHOR, e a glória do Deus de Israel estava no alto, sobre eles.

[20] São estes os seres viventes que vi debaixo do Deus de Israel, junto ao rio Quebar, e fiquei sabendo que eram querubins.

[21] Cada um tinha quatro rostos e quatro asas e a semelhança de mãos de homem debaixo das asas.

[22] A aparência dos seus rostos era como a dos rostos que eu vira junto ao rio Quebar; tinham o mesmo aspecto, eram os mesmos seres. Cada qual andava para a sua frente.

portin ovelle. Ylhäällä, niiden kohdalla, oli Israelin Jumalan kirkkaus.

[20] Ne olivat samat olennot, jotka olin nähnyt Israelin Jumalan alapuolella Kebarjoen varrella. Minä tulin tietämään, että ne olivat kerubeja.

[21] Kullakin neljällä oli neljät kasvot ja neljä siipeä, ja siipien alla oli ikään kuin ihmiskädet.

[22] Niiden kasvot olivat hahmoltaan samanlaiset kuin ne, jotka olin nähnyt Kebarjoen varrella. Sellaisilta ne näyttivät, ja sellaisia ne olivat. Kukin niistä kulki suoraan eteenpäin.

Ezequiel 11

O juízo de Deus contra os chefes do povo

[1] Então, o Espírito me levantou e me levou à porta oriental da Casa do SENHOR, a qual olha para o oriente. À entrada da porta, estavam vinte e cinco homens; no meio deles, vi a Jazanias, filho de Azur, e a Pelatias, filho de Benaías, príncipes do povo.

[2] E disse-me: Filho do homem, são estes os homens que maquinam vilezas e aconselham perversamente nesta cidade,

[3] os quais dizem: Não está próximo o tempo de construir casas; esta cidade é a panela, e nós, a carne.

[4] Portanto, profetiza contra eles, profetiza, ó filho do homem.

[5] Caiu, pois, sobre mim o Espírito do SENHOR e disse-me: Fala: Assim diz o SENHOR: Assim tendes dito, ó casa de

Hesekiel 11

Tuomio Israelin päämiehille

[1]Sitten Henki nosti minut ja vei Herran huoneen itäiselle, itään johtavalle, portille. Portilla näin kaksikymmentäviisi miestä, ja heidän keskellään minä näin kansan ruhtinaat Jaasanjan, Assurin pojan, ja Pelatjan, Benajan pojan.

[2]Herra sanoi minulle: ”Ihmislapsi, nämä miehet tekevät turmiollisia suunnitelmia ja antavat huonoja neuvoja tässä kaupungissa.

[3] He sanovat: ’Lähiaikoina ei kannata rakentaa taloja: tämä kaupunki on pata, me olemme liha.’

[4]Profetoi siis heistä, ihmislapsi, profetoi.”

[5] Silloin Herran Henki laskeutui päälleni ja käski minun sanoa: ”Näin sanoo Herra : Tällä tavoin te olette puhuneet, Israelin

Israel; porque, quanto às coisas que vos surgem à mente, eu as conheço.

heimo, ja minä tiedän, mitä teidän mielessänne liikkuu.

6 Multiplicastes os vossos mortos nesta cidade e deles enchestes as suas ruas.

6 Paljon on teidän surmaamianne tässä kaupungissa, te olette täyttäneet sen kadut ruumiilla.

7 Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Os que vós matastes e largastes no meio dela são a carne, e ela, a panela; a vós outros, porém, vos tirarei do meio dela.

7 Sen tähden, näin sanoo Herra, Herra : Ne, jotka te olette heittäneet sen kaduille surmattuina, ovat liha, ja kaupunki on pata, mutta teidät minä vien sieltä pois.

8 Temestes a espada, mas a espada trarei sobre vós, diz o SENHOR Deus.

8 Miekkaa te pelkäätte, ja miekan minä tuon teidän kimppuunne, sanoo Herra, Herra .

9 Tirar-vos-ei do meio dela, e vos entregarei nas mãos de estrangeiros, e executarei juízos entre vós.

9 Minä vien teidät pois tästä kaupungista ja annan teidät muukalaisten käsiin. Minä panen toimeen tuomiot teidän keskuudessanne.

10 Caireis à espada; nos confins de Israel, vos julgarei, e sabereis que eu sou o SENHOR.

10 Miekkaan te kaadutte; Israelin rajalla minä teidät tuomitsen. Ja te tulette tietämään, että minä olen Herra .

11 Esta cidade não vos servirá de panela, nem vós servireis de carne no seu meio; nos confins de Israel, vos julgarei,

11 Tämä kaupunki ei tule olemaan teille patana ettekä te siinä lihana. Israelin rajalla minä teidät tuomitsen,

12 e sabereis que eu sou o SENHOR. Pois não andastes nos meus estatutos, nem executastes os meus juízos; antes, fizestes segundo os juízos das nações que estão em redor de vós.

12 ja te tulette tietämään, että minä olen Herra . Te ette ole vaeltaneet minun lakieni mukaan ettekä ole noudattaneet minun säädöksiäni vaan olette noudattaneet ympärillänne olevien kansojen säädöksiä.”

13 Ao tempo em que eu profetizava, morreu Pelatias, filho de Benaías. Então, caí com o rosto em terra, clamei em alta voz e disse: ah! SENHOR Deus! Darás fim ao resto de Israel?

13 Kun minä profetoin, niin Pelatja, Benajan poika, kuoli. Silloin minä lankesin kasvoilleni ja huusin kovalla äänellä: ”Voi Herra, Herra ! Teetkö sinä kokonaan lopun Israelin jäännöksestä?”

Promessa da restauração de Israel

Kivisydän ja lihasydän

14 Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

14 Sitten minulle tuli tämä Herran sana:

[15] Filho do homem, teus irmãos, os teus próprios irmãos, os homens do teu parentesco e toda a casa de Israel, todos eles são aqueles a quem os habitantes de Jerusalém disseram: Apartai-vos para longe do SENHOR; esta terra se nos deu em possessão.

[15] ”Ihmislapsi, sinun veljistäsi, sukulaisistasi ja koko Israelin heimosta Jerusalemin asukkaat sanovat: ’He ovat kaukana Herrasta ! Meille tämä maa on annettu perinnöksi!’

[16] Portanto, dize: Assim diz o SENHOR Deus: Ainda que os lancei para longe entre as nações e ainda que os espalhei pelas terras, todavia, lhes servirei de santuário, por um pouco de tempo, nas terras para onde foram.

[16]Sano siis: Näin sanoo Herra, Herra : Koska minä olen vienyt heidät kauas kansojen sekaan ja hajottanut heidät muihin maihin, minä olen ollut heille vähän aikaa pyhäkkönä niissä maissa, joihin he ovat joutuneet.

[17] Dize ainda: Assim diz o SENHOR Deus: Hei de ajuntá-los do meio dos povos, e os recolherei das terras para onde foram lançados, e lhes darei a terra de Israel.

[17]Sano sen tähden: Näin sanoo Herra, Herra : Minä kokoan teidät kansojen seasta ja kerään teidät maista, joihin teidät on hajotettu, ja annan teille Israelin maan.

[18] Voltarão para ali e tirarão dela todos os seus ídolos detestáveis e todas as suas abominações.

[18]Silloin israelilaiset tulevat sinne ja poistavat maasta kaikki sen iljetykset ja kaikki sen kauhistukset.

[19] Dar-lhes-ei um só coração, espírito novo porei dentro deles; tirarei da sua carne o coração de pedra e lhes darei coração de carne;

[19] Minä annan heille yhden sydämen, ja uuden hengen minä annan heidän sisimpäänsä. Minä poistan kivisydämen heidän rinnastaan ja annan heille lihasydämen,

[20] para que andem nos meus estatutos, e guardem os meus juízos, e os executem; eles serão o meu povo, e eu serei o seu Deus.

[20]niin että he vaeltavat minun lakieni mukaan, noudattavat minun säädöksiäni ja toimivat niiden mukaan. Silloin heistä tulee minun kansani, ja Minä olen heidän Jumalansa.

[21] Mas, quanto àqueles cujo coração se compraz em seus ídolos detestáveis e abominações, eu farei recair sobre sua cabeça as suas obras, diz o SENHOR Deus.

[21]Mutta ne, joiden sydän seuraa heidän iljetyksiään ja kauhistuksiaan, saavat minulta vaelluksensa mukaisen palkan, sanoo Herra, Herra .”

Herran kirkkaus poistuu Jerusalemista

[22] Então, os querubins elevaram as suas asas, e as rodas os acompanhavam; e a glória do Deus de Israel estava no alto, sobre eles.

[23] A glória do SENHOR subiu do meio da cidade e se pôs sobre o monte que está ao oriente da cidade.

[24] Depois, o Espírito de Deus me levantou e me levou na sua visão à Caldéia, para os do cativeiro; e de mim se foi a visão que eu tivera.

[25] Então, falei aos do cativeiro todas as coisas que o SENHOR me havia mostrado.

[22]Sitten kerubit nostivat siipensä, ja pyörät nousivat niiden mukana, ja Israelin Jumalan kirkkaus oli niiden yläpuolella.

[23] Herran kirkkaus kohosi ylös, pois kaupungin keskeltä, ja asettui vuorelle, joka on kaupungin itäpuolella.

[24]Mutta minut Henki nosti ja Jumalan Hengen antamassa näyssä vei minut Kaldeaan pakkosiirtolaisten luo. Sitten näky, jota katselin, otettiin minulta pois.

[25] Minä kerroin pakkosiirtolaisille kaiken, mitä Herra oli minulle näyttänyt.

Ezequiel 12

O profeta descreve o cativeiro

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Filho do homem, tu habitas no meio da casa rebelde, que tem olhos para ver e não vê, tem ouvidos para ouvir e não ouve, porque é casa rebelde.

[3] Tu, pois, ó filho do homem, prepara a bagagem de exílio e de dia sai, à vista deles, para o exílio; e, do lugar onde estás, parte para outro lugar, à vista deles. Bem pode ser que o entendam, ainda que eles são casa rebelde.

[4] À vista deles, pois, traze para a rua, de dia, a tua bagagem de exílio; depois, à tarde, sairás, à vista deles, como quem vai para o exílio.

Hesekiel 12

Profeetta on ennusmerkki Israelille

[1]Minulle tuli tämä Herran sana:

[2] ”Ihmislapsi, sinä asut kapinallisen heimon keskellä. Heillä on silmät nähdä, mutta eivät he näe, heillä on korvat kuulla, mutta eivät he kuule, koska he ovat kapinallinen heimo.

[3]Ihmislapsi, sinun on pakattava tavaroita pakkosiirtolaisuutta varten ja mentävä päiväsaikaan heidän nähtensä pakkosiirtolaisen tavoin omalta paikkakunnaltasi toiselle paikkakunnalle. Ehkäpä he ymmärtävät sen, vaikka ovatkin kapinallinen heimo.

[4]Vie tavarasi ulos päiväsaikaan heidän nähtensä, niin kuin pakkosiirtolaiset vievät tavaransa, mutta sinun on lähdettävä vasta illalla, ikään kuin lähtisit pakkosiirtolaisuuteen heidän nähtensä.

5 Abre um buraco na parede, à vista deles, e sai por ali.

6 À vista deles, aos ombros a levarás; às escuras, a transportarás; cobre o rosto para que não vejas a terra; porque por sinal te pus à casa de Israel.

7 Como se me ordenou, assim eu fiz: de dia, levei para fora a minha bagagem de exílio; então, à tarde, com as mãos abri para mim um buraco na parede; às escuras, eu saí e, aos ombros, transportei a bagagem, à vista deles.

8 Pela manhã, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

9 Filho do homem, não te perguntou a casa de Israel, aquela casa rebelde: Que fazes tu?

10 Dize-lhes: Assim diz o SENHOR Deus: Esta sentença refere-se ao príncipe em Jerusalém e a toda a casa de Israel, que está no meio dela.

11 Dize: Eu sou o vosso sinal. Como eu fiz, assim se lhes fará a eles; irão para o exílio, para o cativeiro.

12 O príncipe que está no meio deles levará aos ombros a bagagem e, às escuras, sairá; abrirá um buraco na parede para sair por ele; cobrirá o rosto para que seus olhos não vejam a terra.

13 Também estenderei a minha rede sobre ele, e será apanhado nas minhas malhas; levá-lo-ei a Babilônia, à terra dos caldeus,

5 Tee seinään aukko heidän nähtensä ja vie tavarasi siitä ulos.

6 Nosta ne harteillesi heidän nähtensä ja vie ne ulos pimeässä. Peitä kasvosi, niin ettet näe maata. Minä teen sinusta ennusmerkin Israelin heimolle."

7Minä tein niin kuin minua oli käsketty: Vein päiväsaikaan tavarani ulos, niin kuin pakkosiirtolaiset vievät tavaransa. Illalla tein käsin seinään aukon, vein pimeässä tavarani ulos ja nostin ne harteilleni heidän nähtensä.

8Aamulla minulle tuli tämä Herran sana:

9 "Ihmislapsi, eivätkö israelilaiset, tuo kapinallinen heimo, ole kysyneet sinulta, mitä sinä teet?

10 Sano heille: Näin sanoo Herra, Herra : Tämä ennustus koskee ruhtinasta, joka on Jerusalemissa, ja kaikkea siellä olevaa Israelin heimoa.

11 Sano: Minä olen ennusmerkkinä teille. Niin kuin minä tein, niin heillekin tehdään: heidän on mentävä vankeina pakkosiirtolaisuuteen.

12 Ruhtinas, joka on heidän keskuudessaan, nostaa tavaransa hartioilleen ja lähtee pimeässä ulos. He tekevät aukon seinään viedäkseen tavaransa siitä ulos. Ruhtinas peittää kasvonsa, ettei hän näkisi silmillään maata.

13 Minä levitän verkkoni hänen ylitseen, niin että hän takertuu pyydykseeni. Sitten minä vien hänet Baabeliin, kaldealaisten

mas não a verá, ainda que venha a morrer ali.

14 A todos os ventos espalharei todos os que, para o ajudarem, estão ao redor dele, e todas as suas tropas; desembainharei a espada após eles.

15 Saberão que eu sou o SENHOR, quando eu os dispersar entre as nações e os espalhar pelas terras.

16 Deles deixarei ficar alguns poucos, escapos da espada, da fome e da peste, para que publiquem todas as suas coisas abomináveis entre as nações para onde forem; e saberão que eu sou o SENHOR.

17 Então, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

18 Filho do homem, o teu pão comerás com tremor e a tua água beberás com estremecimento e ansiedade;

19 e dirás ao povo da terra: Assim diz o SENHOR Deus acerca dos habitantes de Jerusalém, na terra de Israel: O seu pão comerão com ansiedade e a sua água beberão com espanto, pois que a sua terra será despojada de tudo quanto contém, por causa da violência de todos os que nela habitam.

20 As cidades habitadas cairão em ruínas, e a terra se tornará em desolação; e sabereis que eu sou o SENHOR.

21 Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

maahan, mutta hän ei saa nähdä sitä , ja sinne hän kuolee.

14Minä hajotan hänen ympäriltään kaikkiin tuuliin kaikki hänen avustajansa ja koko hänen sotajoukkonsa, ja lähetän miekan heidän jälkeensä.

15He tulevat tietämään, että minä olen Herra , kun minä hajotan heidät kansojen sekaan ja viskelen heidät eri maihin.

16 Mutta muutamia heistä minä jätän jäljelle. Heidät minä pelastan miekalta, nälältä ja rutolta, että he kertoisivat kaikista iljetyksistään kansojen seassa, minne ovatkin joutuneet. Ja he tulevat tietämään, että minä olen Herra .”

Herran sana toteutuu

17Sitten minulle tuli tämä Herran sana:

18 ”Ihmislapsi, syö leipäsi vavisten ja juo juomasi väristen ja huolissasi.

19 Sano maan kansalle: Näin sanoo Herra, Herra , Jerusalemin asukkaista Israelin maassa: He tulevat syömään leipänsä huolissaan ja juomaan juomansa kauhuissaan. Maa tulee autioksi kaikesta, mitä siinä on, kaikkien sen asukkaiden väkivaltaisuuksien tähden.

20Asutut kaupungit raunioituvat, ja maasta tulee autio. Silloin te tiedätte, että minä olen Herra .”

21Minulle tuli tämä Herran sana:

[22] Filho do homem, que provérbio é esse que vós tendes na terra de Israel: Prolongue-se o tempo, e não se cumpra a profecia?

[23] Portanto, dize-lhes: Assim diz o SENHOR Deus: Farei cessar esse provérbio, e já não se servirão dele em Israel; mas dize-lhes: Os dias estão próximos e o cumprimento de toda profecia.

[24] Porque já não haverá visão falsa nenhuma, nem adivinhação lisonjeira, no meio da casa de Israel.

[25] Porque eu, o SENHOR, falarei, e a palavra que eu falar se cumprirá e não será retardada; porque, em vossos dias, ó casa rebelde, falarei a palavra e a cumprirei, diz o SENHOR Deus.

[26] Veio-me ainda a palavra do SENHOR, dizendo:

[27] Filho do homem, eis que os da casa de Israel dizem: A visão que tem este é para muitos dias, e ele profetiza de tempos que estão mui longe.

[28] Portanto, dize-lhes: Assim diz o SENHOR Deus: Não será retardada nenhuma das minhas palavras; e a palavra que falei se cumprirá, diz o SENHOR Deus.

Ezequiel 13

Profecia contra os falsos profetas

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Filho do homem, profetiza contra os profetas de Israel que, profetizando,

[22] ”Ihmislapsi, mitä tarkoittaa tämä teidän sananlaskunne Israelin maasta: ’Aika venyy pitkälle, ja kaikki näyt raukeavat tyhjiin’?

[23]Sen tähden sano heille: ’Näin sanoo Herra, Herra : Minä teen lopun tästä sananlaskusta, eikä sitä enää lausuta Israelissa.’ Sano heille päinvastoin: ’Lähellä on se aika ja kaikkien näkyjen täyttymys.’

[24]Sillä petollisia näkyjä tai lipevää ennustelua ei ole enää oleva Israelin heimon keskuudessa.

[25] Mutta se, minkä minä, Herra , puhun, sen minä puhun, ja se toteutuu eikä enää viivy. Totisesti, minä puhun ja minä myös toteutan sanani teidän aikananne, te kapinallinen heimo, sanoo Herra, Herra .”

[26]Vielä minulle tuli tämä Herran sana:

[27] ”Ihmislapsi, kuule, mitä Israelin heimo sanoo: ’Näyt, joita hän näkee, toteutuvat monien vuosien päästä; hän profetoi kaukaisista ajoista.’

[28] Niinpä sano heille: Näin sanoo Herra, Herra : Ei viivy enää yhdenkään sanani toteutuminen. Jokainen sana, jonka minä puhun, toteutuu, sanoo Herra, Herra .”

Hesekiel 13

Sana valheprofeettoja vastaan

[1]Minulle tuli tämä Herran sana:

[2] ”Ihmislapsi, profetoi Israelin profeettoja vastaan ja sano niille, jotka profetoivat

exprimem, como dizes, o que lhes vem do coração. Ouvi a palavra do SENHOR.

3 Assim diz o SENHOR Deus: Ai dos profetas loucos, que seguem o seu próprio espírito sem nada ter visto!

4 Os teus profetas, ó Israel, são como raposas entre as ruínas.

5 Não subistes às brechas, nem fizestes muros para a casa de Israel, para que ela permaneça firme na peleja no Dia do SENHOR.

6 Tiveram visões falsas e adivinhação mentirosa os que dizem: O SENHOR disse; quando o SENHOR os não enviou; e esperam o cumprimento da palavra.

7 Não tivestes visões falsas e não falastes adivinhação mentirosa, quando dissestes: O SENHOR diz, sendo que eu tal não falei?

8 Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Como falais falsidade e tendes visões mentirosas, por isso, eu sou contra vós outros, diz o SENHOR Deus.

9 Minha mão será contra os profetas que têm visões falsas e que adivinham mentiras; não estarão no conselho do meu povo, não serão inscritos nos registros da casa de Israel, nem entrarão na terra de Israel. Sabereis que eu sou o SENHOR Deus.

oman sydämensä voimasta: Kuulkaa Herran sana.

3 Näin sanoo Herra, Herra : Voi mielettömiä profeettoja, jotka seuraavat omaa henkeään ilman, että ovat nähneet mitään!

4Sinun profeetoistasi, Israel, on tullut kuin raunioiden kettuja.

5 Te ette ole nousseet muureille korjaamaan aukkoja Israelin huoneen ympäriltä, että se kestäisi sodassa Herran päivänä.

6Profeetat ovat nähneet petollisia näkyjä. He ennustavat valhetta sanoessaan: ’Näin sanoo Herra ’, vaikka Herra ei ole heitä lähettänyt. Kuitenkin he odottavat, että heidän sanansa toteutuisi.

7 Ettekö olekin nähneet petollisia näkyjä ja lausuneet valheellisia ennustuksia, kun olette sanoneet: ’Näin sanoo Herra ’, vaikka minä en ole puhunut?

8Sen tähden, näin sanoo Herra, Herra : Koska te olette puhuneet petollisesti ja nähneet valhenäkyjä, niin tietäkää, että minä itse käyn teitä vastaan, sanoo Herra, Herra .

9 Minun käteni on niitä profeettoja vastaan, jotka näkevät petollisia näkyjä ja ennustavat valhetta. He eivät saa tulla minun kansani neuvonpitoon, eikä heidän nimiään kirjoiteta Israelin heimon kirjaan. He eivät saa tulla Israelin maahan, ja te tulette tietämään, että minä olen Herra, Herra .

[10] Visto que andam enganando, sim, enganando o meu povo, dizendo: Paz, quando não há paz, e quando se edifica uma parede, e os profetas a caiam,

[11] dize aos que a caiam que ela ruirá. Haverá chuva de inundar. Vós, ó pedras de saraivada, caireis, e tu, vento tempestuoso, irromperás.

[12] Ora, eis que, caindo a parede, não vos dirão: Onde está a cal com que a caiastes?

[13] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Tempestuoso vento farei irromper no meu furor, e chuva de inundar haverá na minha ira, e pedras de saraivada, na minha indignação, para a consumir.

[14] Derribarei a parede que caiastes, darei com ela por terra, e o seu fundamento se descobrirá; quando cair, perecereis no meio dela e sabereis que eu sou o SENHOR.

[15] Assim, cumprirei o meu furor contra a parede e contra os que a caiaram e vos direi: a parede já não existe, nem aqueles que a caiaram,

[16] os profetas de Israel que profetizaram a respeito de Jerusalém e para ela têm visões de paz, quando não há paz, diz o SENHOR Deus.

Contra as falsas profetisas

[17] Tu, ó filho do homem, põe-te contra as filhas do teu povo que profetizam de seu coração, profetiza contra elas

[10]Näin tapahtuu siksi, että he johtavat minun kansani harhaan lupaamalla rauhaa, vaikka rauhaa ei ole. Kansa rakentaa seinän, ja he valkaisevat sen kalkilla.

[11]Sano noille valkaisijoille, että se kaatuu. Tulee kaatosade, raekivet syöksyvät maahan, myrskytuuli puhkeaa,

[12]ja seinä kaatuu! Eikö teiltä silloin kysytä: 'Missä nyt on laasti, jonka te olette sivelleet?'

[13]Sen tähden, näin sanoo Herra, Herra : Kiivaudessani minä saatan myrskytuulen puhkeamaan, vihassani kaatosateen lankeamaan ja vimmassani raekivet syöksymään, niin että tuosta kaikesta tulee loppu.

[14] Minä hajotan seinän, jonka te valkaisitte kalkilla, ja syöksen sen maahan, niin että sen perustus paljastuu ja se sortuu. Teillekin tulee samalla loppu, ja te tulette tietämään, että minä olen Herra .

[15] Minä tyydytän kiivauteni tuhoamalla seinän ja ne, jotka sen valkaisivat kalkilla. Minä sanon teille: Ei ole enää seinää eikä sen valkaisijoita,

[16] Israelin profeettoja, jotka profetoivat Jerusalemille ja näkivät sille rauhan näkyjä, vaikka rauhaa ei ollut tulossa, sanoo Herra, Herra ."

Profetia taikurinaisia vastaan

[17]"Ja sinä, ihmislapsi, käännä kasvosi kansasi tyttäriä vastaan, jotka profetoivat oman sydämensä voimasta. Profetoi heistä

[18] e dize: Assim diz o SENHOR Deus: Ai das que cosem invólucros feiticeiros para todas as articulações das mãos e fazem véus para cabeças de todo tamanho, para caçarem almas! Querereis matar as almas do meu povo e preservar outras para vós mesmas?

[19] Vós me profanastes entre o meu povo, por punhados de cevada e por pedaços de pão, para matardes as almas que não haviam de morrer e para preservardes com vida as almas que não haviam de viver, mentindo, assim, ao meu povo, que escuta mentiras.

[20] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Eis aí vou eu contra vossos invólucros feiticeiros, com que vós caçais as almas como aves, e as arrancarei de vossas mãos; soltarei livres como aves as almas que prendestes.

[21] Também rasgarei os vossos véus e livrarei o meu povo das vossas mãos, e nunca mais estará ao vosso alcance para ser caçado; e sabereis que eu sou o SENHOR.

[22] Visto que com falsidade entristecestes o coração do justo, não o havendo eu entristecido, e fortalecestes as mãos do perverso para que não se desviasse do seu mau caminho e vivesse,

[23] por isso, já não tereis visões falsas, nem jamais fareis adivinhações; livrarei o meu

[18] ja sano: Näin sanoo Herra, Herra : Voi naisia, jotka punovat taikasiteitä kaikkiin ranteisiin ja tekevät huntuja kaikenkokoisten ihmisten päähän pyydystääkseen sieluja! Tehän pyydystätte minun kansani sieluja, mutta annatte toisten sielujen jäädä eloon omaksi eduksenne.

[19] Te häpäisette minut kansani edessä muutamista kourallisista ohraa ja leipäpalasista. Te saatatte kuolemaan sieluja, joiden ei tulisi kuolla, ja jätätte eloon sieluja, jotka eivät saisi elää, kun valehtelette minun kansalleni, joka kuuntelee valheita.

[20]Sen tähden näin sanoo Herra, Herra : Minä käyn käsiksi teidän taikasiteisiinne. Niillä te olette pyydystäneet sieluja kuin lintuja, mutta minä revin ne teidän käsivarsistanne ja päästän vapaiksi ne sielut, jotka te olette pyydystäneet niin kuin lintuja pyydystetään.

[21] Minä revin teidän huntunne ja vapautan kansani teidän käsistänne, eivätkä he enää joudu teidän saaliiksenne. Silloin te tulette tietämään, että minä olen Herra .

[22] Te olette valheilla murehduttaneet vanhurskaan sydämen, vaikka minä en ole murehduttanut häntä. Te olette vahvistaneet jumalattoman käsiä, ettei hän kääntyisi pahalta tieltään ja saisi elää.

[23] Sen tähden te ette enää saa nähdä turhia näkyjänne ettekä esittää ennustelujanne. Minä vapautan kansani teidän käsistänne,

povo das vossas mãos, e sabereis que eu sou o SENHOR.

Ezequiel 14

O castigo dos idólatras

[1] Então, vieram ter comigo alguns dos anciãos de Israel e se assentaram diante de mim.

[2] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[3] Filho do homem, estes homens levantaram os seus ídolos dentro do seu coração, tropeço para a iniqüidade que sempre têm eles diante de si; acaso, permitirei que eles me interroguem?

[4] Portanto, fala com eles e dize-lhes: Assim diz o SENHOR Deus: Qualquer homem da casa de Israel que levantar os seus ídolos dentro do seu coração, e tem tal tropeço para a sua iniqüidade, e vier ao profeta, eu, o SENHOR, vindo ele, lhe responderei segundo a multidão dos seus ídolos;

[5] para que eu possa apanhar a casa de Israel no seu próprio coração, porquanto todos se apartaram de mim para seguirem os seus ídolos.

[6] Portanto, dize à casa de Israel: Assim diz o SENHOR Deus: Convertei-vos, e apartai-vos dos vossos ídolos, e dai as costas a todas as vossas abominações,

[7] porque qualquer homem da casa de Israel ou dos estrangeiros que moram em Israel que se alienar de mim, e levantar os seus ídolos dentro do seu coração, e tiver

ja te tulette tietämään, että minä olen Herra .”

Hesekiel 14

Vastaus Israelin vanhimmille

[1]Minun luokseni tuli miehiä Israelin vanhinten joukosta, ja he istuivat eteeni.

[2]Silloin minulle tuli tämä Herran sana:

[3] ”Ihmislapsi, nämä miehet ovat asettaneet jumalankuvansa sydämeensä ja panneet kasvojensa eteen sen, mikä saa heidät lankeamaan syntiin. Antaisinko minä todella heidän kysyä itseltäni neuvoa?

[4]Puhuttele siis heitä ja sano: Näin sanoo Herra, Herra : Minä, Herra , annan kyllä vastauksen jokaiselle israelilaiselle, joka asettaa jumalankuvansa sydämeensä ja panee kasvojensa eteen sen, mikä saa hänet lankeamaan syntiin, ja menee sitten profeetan luo. Minä annan vastauksen hänen jumalankuviensa paljouden mukaan.

[5] Minä tartun Israelin heimoa sydämestä, koska he kaikki ovat kääntyneet minusta pois jumalankuviensa puoleen.

[6]Sano siis Israelin heimolle: Näin sanoo Herra, Herra : Kääntykää, kääntäkää kasvonne pois jumalankuvistanne ja kaikista iljetyksistänne.

[7] Sillä kuka ikinä, israelilainen tai Israelissa asuva muukalainen, luopuu minusta, asettaa jumalankuvansa sydämeensä ja panee kasvojensa eteen

tal tropeço para a iniqüidade, e vier ao profeta, para me consultar por meio dele, a esse, eu, o SENHOR, responderei por mim mesmo.

sen, mikä saa hänet lankeamaan syntiin, ja sitten menee profeetan luo kysymään itselleen neuvoa minulta, niin minä, Herra , itse annan hänelle vastauksen.

8 Voltarei o rosto contra o tal homem, e o farei sinal e provérbio, e eliminá-lo-ei do meio do meu povo; e sabereis que eu sou o SENHOR.

8 Minä suuntaan kasvoni sitä miestä vastaan, teen hänestä varoittavan esimerkin ja sananlaskun ja poistan hänet kansani keskuudesta. Silloin te tulette tietämään, että minä olen Herra .

9 Se o profeta for enganado e falar alguma coisa, fui eu, o SENHOR, que enganei esse profeta; estenderei a mão contra ele e o eliminarei do meio do meu povo de Israel.

9Jos profeetta antaa vietellä itsensä ja sanoo sanankin, minä, Herra , olen sallinut sen profeetan tulla vietellyksi. Minä ojennan käteni häntä vastaan ja hävitän hänet kansani Israelin keskuudesta.

10 Ambos levarão sobre si a sua iniqüidade; a iniqüidade daquele que consulta será como a do profeta;

10Heidän on kannettava oma syntinsä, niin kysyjän kuin profeetankin,

11 para que a casa de Israel não se desvie mais de mim, nem mais se contamine com todas as suas transgressões. Então, diz o SENHOR Deus: Eles serão o meu povo, e eu serei o seu Deus.

11 etteivät israelilaiset enää eksyisi minusta eivätkä enää saastuttaisi itseään kaikilla rikkomuksillaan vaan he olisivat minun kansani ja Minä olen heidän Jumalansa, sanoo Herra, Herra .”

A justiça dos castigos de Deus

Nooa, Daniel ja Job

12 Veio ainda a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

12Minulle tuli tämä Herran sana:

13 Filho do homem, quando uma terra pecar contra mim, cometendo graves transgressões, estenderei a mão contra ela, e tornarei instável o sustento do pão, e enviarei contra ela fome, e eliminarei dela homens e animais;

13 ”Ihmislapsi! Kun maa tekee syntiä minua vastaan olemalla uskoton, minä ojennan sitä vastaan käteni, murran siltä leivän tuen ja lähetän maahan nälän hävittääkseni siitä ihmiset ja eläimet.

14 ainda que estivessem no meio dela estes três homens, Noé, Daniel e Jó, eles, pela

14Jos siellä olisivat silloin nämä kolme miestä, Nooa, Daniel ja Job, niin he

sua justiça, salvariam apenas a sua própria vida, diz o SENHOR Deus.

pelastaisivat vanhurskaudellaan vain oman henkensä, sanoo Herra, Herra .

15 Se eu fizer passar pela terra bestas-feras, e elas a assolarem, que fique assolada, e ninguém possa passar por ela por causa das feras;

15Jos minä annan pahojen petojen kulkea maan halki, niin että ne surmaavat lapset ja maa tulee autioksi eikä kukaan voi kulkea siellä petojen tähden,

16 tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, ainda que esses três homens estivessem no meio dela, não salvariam nem a seus filhos nem a suas filhas; só eles seriam salvos, e a terra seria assolada.

16eivät nämä kolme miestä sen keskellä voisi, niin totta kuin minä elän, sanoo Herra, Herra , pelastaa poikiaan eivätkä tyttäriään. Ainoastaan he itse pelastuisivat, mutta maa tulisi autioksi.

17 Ou se eu fizer vir a espada sobre essa terra e disser: Espada, passa pela terra; e eu eliminar dela homens e animais,

17 Tai jos minä toisin miekan sen maan kimppuun ja sanoisin: 'Miekka, kulje halki maan!' ja niin hävittäisin siitä ihmiset ja eläimet,

18 tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, ainda que esses três homens estivessem no meio dela, não salvariam nem a seus filhos nem a suas filhas; só eles seriam salvos.

18 ja sen keskellä olisivat silloin nämä kolme miestä, he eivät voisi, niin totta kuin minä elän, sanoo Herra, Herra , pelastaa poikiaan eivätkä tyttäriään, vaan ainoastaan he itse pelastuisivat.

19 Ou se eu enviar a peste sobre essa terra e derramar o meu furor sobre ela com sangue, para eliminar dela homens e animais,

19 Tai jos minä lähettäisin ruton tähän maahan ja vuodattaisin vihani sen päälle surmaten ja hävittäen siitä ihmiset ja eläimet

20 tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, ainda que Noé, Daniel e Jó estivessem no meio dela, não salvariam nem a seu filho nem a sua filha; pela sua justiça salvariam apenas a sua própria vida.

20ja Nooa, Daniel ja Job olisivat silloin sen keskellä, he eivät voisi, niin totta kuin minä elän, sanoo Herra, Herra , pelastaa poikiaan eivätkä tyttäriään. Ainoastaan oman henkensä he pelastaisivat vanhurskaudellaan.

21 Porque assim diz o SENHOR Deus: Quanto mais, se eu enviar os meus quatro maus juízos, a espada, a fome, as bestas-feras e a peste, contra Jerusalém, para eliminar dela homens e animais?

21Totisesti, näin sanoo Herra, Herra : Entä sitten, kun minä lähetän Jerusalemiin neljä pahaa tuomiotani: miekan, nälän, pahat pedot ja ruton hävittämään siitä ihmiset ja eläimet?

[22] Mas eis que alguns restarão nela, que levarão fora tanto filhos como filhas; eis que eles virão a vós outros, e vereis o seu caminho e os seus feitos; e ficareis consolados do mal que eu fiz vir sobre Jerusalém, sim, de tudo o que fiz vir sobre ela.

[22]Kuitenkin jää jäljelle poikia ja tyttäriä, jotka kuljetetaan pois. He tulevat teidän luoksenne, ja te näette heidän vaelluksensa ja tekonsa ja saatte lohdutuksen siitä onnettomuudesta, jonka minä olen tuottanut Jerusalemille – kaikesta, minkä olen sille tuottanut.

[23] Eles vos consolarão quando virdes o seu caminho e os seus feitos; e sabereis que não foi sem motivo tudo quanto fiz nela, diz o SENHOR Deus.

[23] He ovat teille lohdutukseksi, kun te näette heidän vaelluksensa ja tekonsa. Silloin te tulette tietämään, etten minä syyttä ole tehnyt kaikkea sitä, minkä olen Jerusalemille tehnyt, sanoo Herra, Herra .”

Ezequiel 15

Jerusalém é qual videira inútil

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Filho do homem, por que mais é o sarmento de videira que qualquer outro, o sarmento que está entre as árvores do bosque?

[3] Toma-se dele madeira para fazer alguma obra? Ou toma-se dele alguma estaca, para que se lhe pendure algum objeto?

[4] Eis que é lançado no fogo, para ser consumido; se ambas as suas extremidades consome o fogo, e o meio dele fica também queimado, serviria, acaso, para alguma obra?

[5] Ora, se, estando inteiro, não servia para obra alguma, quanto menos sendo consumido pelo fogo ou sendo queimado, se faria dele qualquer obra?

[6] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Como o sarmento da videira entre as

Hesekiel 15

Israel on hyödytön viiniköynnös

[1]Sitten minulle tuli tämä Herran sana:

[2] ”Ihmislapsi, miten viiniköynnös olisi parempi kuin kaikki muut puut? Sehän on köynnös metsän puiden joukossa.

[3]Otetaanko siitä puuta, josta tehdään tarve-esine? Otetaanko siitä edes naulaa, johon ripustetaan kaikenlaisia esineitä?

[4] Katso, se annetaan tulen ruuaksi. Sen molemmat päät on tuli polttanut, ja keskeltä se on kärventynyt. Onko siitä enää mihinkään käyttöön?

[5] Jos siitä ei voinut tehdä tarve-esineitä, kun se oli ehyt, niin vielä vähemmän sitä voidaan käyttää nyt, kun tuli on polttanut sen ja se on kärventynyt.

[6]Sen tähden, näin sanoo Herra, Herra : Niin kuin viiniköynnöksen, jonka minä

árvores do bosque, que dei ao fogo para que seja consumido, assim entregarei os habitantes de Jerusalém.

olen antanut tulen ruuaksi metsän puiden mukana, minä annan tulen ruuaksi myös Jerusalemin asukkaat.

7 Voltarei o rosto contra eles; ainda que saiam do fogo, o fogo os consumirá; e sabereis que eu sou o SENHOR, quando tiver voltado o rosto contra eles.

7 Minä käännän kasvoni heitä vastaan: tulesta he ovat päässeet, mutta tulen ruuaksi he joutuvat. Te tulette tietämään, että minä olen Herra , kun minä suuntaan kasvoni heitä vastaan

8 Tornarei a terra em desolação, porquanto cometeram graves transgressões, diz o SENHOR Deus.

8ja teen maan autioksi, koska he ovat olleet uskottomia, sanoo Herra, Herra .”

Ezequiel 16

A infidelidade de Jerusalém

1 Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

2 Filho do homem, faze conhecer a Jerusalém as suas abominações;

3 e dize: Assim diz o SENHOR Deus a Jerusalém: A tua origem e o teu nascimento procedem da terra dos cananeus; teu pai era amorreu, e tua mãe, hetéia.

4 Quanto ao teu nascimento, no dia em que nasceste, não te foi cortado o umbigo, nem foste lavada com água para te limpar, nem esfregada com sal, nem envolta em faixas.

5 Não se apiedou de ti olho algum, para te fazer alguma destas coisas, compadecido de ti; antes, foste lançada em pleno campo, no dia em que nasceste, porque tiveram nojo de ti.

6 Passando eu por junto de ti, vi-te a revolver-te no teu sangue e te disse: Ainda

Hesekiel 16

Jerusalemin alkuperä ja kauneus

1Minulle tuli tämä Herran sana:

2 ”Ihmislapsi, tee Jerusalemille tiettäväksi sen asukkaiden iljetykset.

3 Sano: Näin sanoo Herra, Herra , Jerusalemille: Sinä olet alkuperältäsi ja syntyisin kanaanilaisten maasta, isäsi oli amorilainen ja äitisi heettiläinen.

4 Sinun alkuvaiheesi olivat tällaiset: Kun sinä synnyit, sinulta ei leikattu napanuoraa eikä sinua pesty vedellä puhtaaksi, sinua ei hierottu suolalla eikä sinua kääritty kapaloihin.

5 Ei kukaan säälinyt sinua sen vertaa, että olisi armeliaisuudesta tehnyt sinulle mitään näistä. Sen sijaan sinut pantiin heitteille kedolle; niin halpana sinua pidettiin sinä päivänä, jona synnyit.

6 Minä kuljin ohitsesi ja näin sinut sätkyttelemässä verissäsi. Silloin sanoin

que estás no teu sangue, vive; sim, ainda que estás no teu sangue, vive.

sinulle: 'Sinä saat elää.' Niin minä sanoin sinulle, kun olit verissäsi: 'Sinä saat elää.'

[7] Eu te fiz multiplicar como o renovo do campo; cresceste, e te engrandeceste, e chegaste a grande formosura; formaram-se os teus seios, e te cresceram cabelos; no entanto, estavas nua e descoberta.

[7] Minä tein sinut monilukuiseksi kuin kedon kasvit, ja sinä kasvoit ja tulit suureksi. Sinusta tuli kuin kaunein koru, rintasi paisuivat ja hiuksesi kasvoivat. Kuitenkin sinä olit vielä alaston ja paljas.

[8] Passando eu por junto de ti, vi-te, e eis que o teu tempo era tempo de amores; estendi sobre ti as abas do meu manto e cobri a tua nudez; dei-te juramento e entrei em aliança contigo, diz o SENHOR Deus; e passaste a ser minha.

[8] Minä kuljin taas ohitsesi ja näin, että sinä olit iässä, joka on lemmen aikaa. Minä levitin viittani liepeen päällesi ja peitin häpysi. Minä vannoin sinulle valan ja kävin kanssasi liittoon, sanoo Herra, Herra . Niin sinusta tuli minun omani.

[9] Então, te lavei com água, e te enxuguei do teu sangue, e te ungi com óleo.

[9] Minä pesin sinut vedellä, huuhtelin sinut verestäsi ja voitelin sinut öljyllä.

[10] Também te vesti de roupas bordadas, e te calcei com couro da melhor qualidade, e te cingi de linho fino, e te cobri de seda.

[10] Minä puin sinut kirjailtuihin vaatteisiin, panin jalkoihisi merilehmännahkaiset kengät, kiedoin sinut hienoon pellavaan ja peitin sinut silkkiin.

[11] Também te adornei com enfeites e te pus braceletes nas mãos e colar à roda do teu pescoço.

[11] Minä kaunistin sinua koruilla, panin ranteisiisi rannerenkaat ja kaulaasi kaulakorun.

[12] Coloquei-te um pendente no nariz, arrecadas nas orelhas e linda coroa na cabeça.

[12] Nenääsi minä panin nenärenkaan, korviisi korvarenkaat ja päähäsi kauniin kruunun.

[13] Assim, foste ornada de ouro e prata; o teu vestido era de linho fino, de seda e de bordados; nutriste-te de flor de farinha, de mel e azeite; eras formosa em extremo e chegaste a ser rainha.

[13] Näin yllesi puettiin kulta- ja hopeakorut, ja vaatteesi olivat hienoa pellavaa, silkkiä ja kirjailtua kangasta. Sinä käytit ravinnoksesi hienoja vehnäjauhoja, hunajaa ja öljyä. Sinusta tuli sanomattoman kaunis, ja sinä pääsit kuninkaalliseen arvoon.

[14] Correu a tua fama entre as nações, por causa da tua formosura, pois era perfeita,

[14] Nimesi tuli tunnetuksi kansojen keskuudessa kauneutesi vuoksi, sillä se oli

por causa da minha glória que eu pusera em ti, diz o SENHOR Deus.

täydellinen sen loiston vuoksi, jonka minä puin sinun yllesi, sanoo Herra, Herra ."

Jerusalem lankeaa haureuteen

[15] Mas confiaste na tua formosura e te entregaste à lascívia, graças à tua fama; e te ofereceste a todo o que passava, para seres dele.

[15]Mutta sinä luotit kauneuteesi ja aloit harjoittaa haureutta maineesi turvin. Sinä vuodatit haureuttasi ohikulkijoille, jokainen sai siitä osansa.

[16] Tomaste dos teus vestidos e fizeste lugares altos adornados de diversas cores, nos quais te prostituíste; tais coisas nunca se deram e jamais se darão.

[16]Sinä otit vaatteitasi, teit itsellesi monenkirjavia uhrikukkuloita ja harjoitit haureutta vaatteittesi päällä. Sellaista ei ole ennen tapahtunut eikä tule tapahtumaan.

[17] Tomaste as tuas jóias de enfeite, que eu te dei do meu ouro e da minha prata, fizeste estátuas de homens e te prostituíste com elas.

[17] Sinä otit ihania korujasi, minun kultaani ja hopeaani, jota minä olin antanut sinulle, teit itsellesi miehenkuvia ja harjoitit haureutta niiden kanssa.

[18] Tomaste os teus vestidos bordados e as cobriste; o meu óleo e o meu perfume puseste diante delas.

[18]Sinä otit kirjailtuja vaatteitasi ja verhosit kuvat niillä, sinä panit niiden eteen minun öljyni ja suitsukkeeni.

[19] O meu pão, que te dei, a flor da farinha, o óleo e o mel, com que eu te sustentava, também puseste diante delas em aroma suave; e assim se fez, diz o SENHOR Deus.

[19] Ruuan, jonka minä sinulle annoin ja jolla minä sinua ruokin, hienot vehnäjauhot, öljyn ja hunajan, sinä panit kuvien eteen suloiseksi tuoksuksi. Näin tapahtui, sanoo Herra, Herra .

[20] Demais, tomaste a teus filhos e tuas filhas, que me geraste, os sacrificaste a elas, para serem consumidos. Acaso, é pequena a tua prostituição?

[20]Sinä otit poikasi ja tyttäresi, jotka olit minulle synnyttänyt, ja teurastit heidät kuvien ruuaksi. Oliko haureutesi liian vähäistä,

[21] Mataste a meus filhos e os entregaste a elas como oferta pelo fogo.

[21]niin että sinun piti vielä teurastaa minun poikani, panna heidät kulkemaan tulen läpi uhrina niille?

[22] Em todas as tuas abominações e nas tuas prostituições, não te lembraste dos dias da tua mocidade, quando estavas nua e descoberta, a revolver-te no teu sangue.

[22]Harjoittaessasi kaikkia iljetyksiäsi ja haureuttasi sinä unohdit lapsuutesi päivät, jolloin olit alaston ja paljas ja sätkyttelit verissäsi.

[23] Depois de toda a tua maldade (Ai, ai de ti! – diz o SENHOR Deus),
[24] edificaste prostíbulo de culto e fizeste elevados altares por todas as praças.
[25] A cada canto do caminho, edificaste o teu altar, e profanaste a tua formosura, e abriste as pernas a todo que passava, e multiplicaste as tuas prostituições.
[26] Também te prostituíste com os filhos do Egito, teus vizinhos de grandes membros, e multiplicaste a tua prostituição, para me provocares à ira.

[27] Por isso, estendi a mão contra ti e diminuí a tua porção; e te entreguei à vontade das que te aborrecem, as filhas dos filisteus, as quais se envergonhavam do teu caminho depravado.

[28] Também te prostituíste com os filhos da Assíria, porquanto eras insaciável; e, prostituindo-te com eles, nem ainda assim te fartaste;
[29] antes, multiplicaste as tuas prostituições na terra de Canaã até a Caldéia e ainda com isso não te fartaste.
[30] Quão fraco é o teu coração, diz o SENHOR Deus, fazendo tu todas estas coisas, só próprias de meretriz descarada.

[31] Edificando tu o teu prostíbulo de culto à entrada de cada rua e os teus elevados altares em cada praça, não foste sequer como a meretriz, pois desprezaste a paga;

[32] foste como a mulher adúltera, que, em lugar de seu marido, recebe os estranhos.

[23] Voi, voi sinua, sanoo Herra, Herra ! Kaikkien pahojen tekojesi lisäksi
[24] sinä rakensit itsellesi korokkeita ja teit itsellesi kumpuja kaikille toreille.
[25] Sinä rakensit kumpusi jokaiseen kadunkulmaan ja saastutit kauneutesi; sinä levitit reitesi jokaiselle ohikulkijalle ja harjoitit yhä enemmän haureuttasi.
[26] Sinä harjoitit haureutta naapuriesi, suurijäsenisten egyptiläisten kanssa, ja teit huorin yhä enemmän ja niin vihoitit minut.
[27] Silloin minä ojensin käteni sinua vastaan, tein määräosasi pieneksi ja annoin sinut alttiiksi vihollistesi, filistealaisten tyttärien mielivallalle, joiden mielestä sinun irstas elämäsi oli häpeällistä.
[28]Sinä harjoitit haureutta myös assurilaisten kanssa, kun olit niin kyltymätön. Vaikka teit huorin heidän kanssaan, et tyytynyt siihenkään
[29]vaan harjoitit yhä enemmän haureutta kauppiaitten maassa, Kaldeassa, mutta et saanut siitäkään kylliksesi.
[30]Kuinka himokas olikaan sydämesi, kun teit tämän kaiken, niin kuin tekee itse pääportto, sanoo Herra, Herra .
[31] Sinä rakensit korokkeesi kaikkiin kadunkulmiin ja teit kumpusi kaikille toreille. Sinä et kuitenkaan ollut muiden porttojen kaltainen, koska pidit halpana portonpalkkaa.
[32] Sinä avionrikkojavaimo, joka miehesi sijaan otat vieraita!

33 A todas as meretrizes se dá a paga, mas tu dás presentes a todos os teus amantes; e o fazes para que venham a ti de todas as partes adulterar contigo.

34 Contigo, nas tuas prostituições, sucede o contrário do que se dá com outras mulheres, pois não te procuram para prostituição, porque, dando tu a paga e a ti não sendo dada, fazes o contrário.

35 Portanto, ó meretriz, ouve a palavra do SENHOR.

36 Assim diz o SENHOR Deus: Por se ter exagerado a tua lascívia e se ter descoberto a tua nudez nas tuas prostituições com os teus amantes; e por causa também das abominações de todos os teus ídolos e do sangue de teus filhos a estes sacrificados,

37 eis que ajuntarei todos os teus amantes, com os quais te deleitaste, como também todos os que amaste, com todos os que aborreceste; ajuntá-los-ei de todas as partes contra ti e descobrirei as tuas vergonhas diante deles, para que todos as vejam.

38 Julgar-te-ei como são julgadas as adúlteras e as sanguinárias; e te farei vítima de furor e de ciúme.

39 Entregar-te-ei nas suas mãos, e derribarão o teu prostíbulo de culto e os teus elevados altares; despir-te-ão de teus vestidos, tomarão as tuas finas jóias e te deixarão nua e descoberta.

33 Kaikki portot vaativat maksun, mutta sinä maksoit kaikille rakastajillesi ja lahjoit haureudessasi heitä tulemaan luoksesi joka taholta.

34 Tehdessäsi huorin toimit päinvastaisella tavalla kuin muut naiset: sinun perässäsi ei kuljettu haureuteen eikä sinulle maksettu portonpalkkaa, vaan sinä itse maksoit rakastajillesi.

35 Kuule siis Herran sana, sinä portto!”

Rietas portto saa tuomion

36”Näin sanoo Herra, Herra : Sinä olet tuhlannut rahasi ja olet haureudessasi paljastanut häpysi kaikille rakastajillesi ja kaikille iljettäville jumalankuvillesi, ja sinä olet antanut niille uhriksi lastesi veren.

37 Tiedä siis, että minä kokoan kaikki rakastajasi, jotka olivat sinulle mieleen, kaikki, joita sinä rakastit ja myös kaikki, joita aloit vihata. Heidät minä kokoan sinua vastaan joka taholta ja paljastan heille häpysi, niin että he näkevät koko alastomuutesi.

38Minä tuomitsen sinut niin kuin tuomitaan naiset, jotka ovat tehneet aviorikoksen ja murhan. Minä annan vihassani ja kiivaudessani sinun veresi vuotaa.

39Minä annan sinut heidän käsiinsä. He hajottavat korokkeesi ja repivät hajalle kumpusi, riisuvat vaatteesi, ottavat korusi ja jättävät sinut paljaaksi ja alastomaksi.

[40] Farão subir contra ti uma multidão, apedrejar-te-ão e te traspassarão com suas espadas.
[41] Queimarão as tuas casas e executarão juízos contra ti, à vista de muitas mulheres; farei cessar o teu meretrício, e já não darás paga.

[42] Desse modo, satisfarei em ti o meu furor, os meus ciúmes se apartarão de ti, aquietar-me-ei e jamais me indignarei.

[43] Visto que não te lembraste dos dias da tua mocidade e me provocaste à ira com tudo isto, eis que também eu farei recair sobre a tua cabeça o castigo do teu procedimento, diz o SENHOR Deus; e a todas as tuas abominações não acrescentarás esta depravação.

[44] Eis que todo o que usa de provérbios usará contra ti este, dizendo: Tal mãe, tal filha.
[45] Tu és filha de tua mãe, que teve nojo de seu marido e de seus filhos; e tu és irmã de tuas irmãs, que tiveram nojo de seus maridos e de seus filhos; vossa mãe foi hetéia, e vosso pai, amorreu.
[46] E tua irmã, a maior, é Samaria, que habita à tua esquerda com suas filhas; e a tua irmã, a menor, que habita à tua mão direita, é Sodoma e suas filhas.
[47] Todavia, não só andaste nos seus caminhos, nem só fizeste segundo as suas abominações; mas, como se isto fora mui pouco, ainda te corrompeste mais do que elas, em todos os teus caminhos.

[40] He nostattavat kansanjoukon sinua vastaan ja kivittävät sinut. He hakkaavat sinut kappaleiksi miekoillaan,
[41]polttavat talosi ja panevat toimeen tuomiosi monien naisten nähden. Minä teen lopun sinun portonelämästäsi, etkä sinä enää maksa palkkaa rakastajillesi.
[42]Minä tyydytän vihani sinussa, mutta sen jälkeen minun kiivauteni kääntyy sinusta pois. Silloin minä tyynnyn enkä enää ole vihastunut sinuun.

[43]Minä annan vaelluksesi seurausten kohdata sinua, koska et muistanut nuoruutesi päiviä vaan ärsytit minua kaikella tällä, sanoo Herra, Herra . Etkö muka ole harjoittanut riettautta kaikkien iljettävyyksiesi lisäksi?”

Samarian ja Sodoman synnit

[44]”Jokainen, joka käyttää sananlaskuja, sanoo sinusta: ’Millainen äiti, sellainen tytär.’
[45] Sinä olet äitisi tytär: hän inhosi miestään ja lapsiaan. Sinä olet sisartesi sisar: he inhosivat miehiään ja lapsiaan. Äitinne oli heettiläinen ja isänne amorilainen.
[46] Isompi sisaresi on Samaria, joka asuu tyttärineen sinusta pohjoiseen, ja pienempi sisaresi on Sodoma, joka asuu tyttärineen sinusta etelään.

[47] Sinä et ainoastaan vaeltanut heidän teitään ja tehnyt samanlaisia iljettäviä tekoja kuin he; pian olit jo kaikilla teilläsi kelvottomampi kuin he.

[48] Tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, não fez Sodoma, tua irmã, ela e suas filhas, como tu fizeste, e também tuas filhas.

[49] Eis que esta foi a iniqüidade de Sodoma, tua irmã: soberba, fartura de pão e próspera tranqüilidade teve ela e suas filhas; mas nunca amparou o pobre e o necessitado.

[50] Foram arrogantes e fizeram abominações diante de mim; pelo que, em vendo isto, as removi dali.

[51] Também Samaria não cometeu metade de teus pecados; pois tu multiplicaste as tuas abominações mais do que elas e assim justificaste a tuas irmãs com todas as abominações que fizeste.

[52] Tu, pois, levas a tua ignomínia, tu que advogaste a causa de tuas irmãs; pelos pecados que cometeste, mais abomináveis do que elas, mais justas são elas do que tu; envergonha-te logo também e leva a tua ignomínia, pois justificaste a tuas irmãs.

[53] Restaurarei a sorte delas, a de Sodoma e de suas filhas, a de Samaria e de suas filhas e a tua própria sorte entre elas,

[54] para que leves a tua ignomínia e sejas envergonhada por tudo o que fizeste, servindo-lhes de consolação.

[55] Quando tuas irmãs, Sodoma e suas filhas, tornarem ao seu primeiro estado, e

[48]Niin totta kuin minä elän, sanoo Herra, Herra : totisesti, sisaresi Sodoma tyttärineen ei ole tehnyt yhtä pahoin kuin sinä tyttärinesi olet tehnyt.

[49]Tämä oli sisaresi Sodoman synti: ylpeys ja se, ettei hän tarttunut kurjan ja köyhän käteen, vaikka hänellä ja hänen tyttärillään oli yltäkyllin leipää ja rauhaisat olot.

[50]He ylpeilivät ja tekivät iljettäviä tekoja minun edessäni. Kun minä sen näin, minä pyyhkäisin heidät pois.

[51]Samaria ei kuitenkaan ole tehnyt puoleksikaan niin paljon syntiä kuin sinä. Sinä olet tehnyt iljettäviä tekoja paljon enemmän kuin sisaresi ja olet saanut heidät näyttämään vanhurskailta kaikkien iljettävien tekojesi vuoksi.

[52]Kanna siis sinäkin häpeäsi, koska olet synneilläsi saanut sisaresi näyttämään vanhurskailta. Onhan sinusta tullut iljettävämpi kuin he, ja niin he ovat vanhurskaampia kuin sinä. Häpeä sinäkin ja kanna häpeääsi, olethan saanut sisaresi näyttämään vanhurskailta.

[53] Minä käännän heidän kohtalonsa, Sodoman ja hänen tyttäriensä kohtalon sekä Samarian ja hänen tyttäriensä kohtalon. Minä käännän myös sinun kohtalosi heidän keskellään,

[54] että saisit kantaa häpeääsi, hävetä kaiken sen vuoksi, mitä teit, kun sait heidät tuntemaan lohdutusta.

[55] Sisaresi Sodoma tyttärineen palaa entiselleen, ja Samaria tyttärineen palaa

Samaria e suas filhas tornarem ao seu, também tu e tuas filhas tornareis ao vosso primeiro estado.

56 Não usaste como provérbio o nome Sodoma, tua irmã, nos dias da tua soberba,

57 antes que se descobrisse a tua maldade? Agora, te tornaste, como ela, objeto de opróbrio das filhas da Síria e de todos os que estão ao redor dela, as filhas dos filisteus que te desprezam.

58 As tuas depravações e as tuas abominações tu levarás, diz o SENHOR.

59 Porque assim diz o SENHOR Deus: Eu te farei a ti como fizeste, pois desprezaste o juramento, invalidando a aliança.

60 Mas eu me lembrarei da aliança que fiz contigo nos dias da tua mocidade e estabelecerei contigo uma aliança eterna.

61 Então, te lembrarás dos teus caminhos e te envergonharás quando receberes as tuas irmãs, tanto as mais velhas como as mais novas, e tas darei por filhas, mas não pela tua aliança.

62 Estabelecerei a minha aliança contigo, e saberás que eu sou o SENHOR,

63 para que te lembres e te envergonhes, e nunca mais fale a tua boca soberbamente, por causa do teu opróbrio, quando eu te houver perdoado tudo quanto fizeste, diz o SENHOR Deus.

Ezequiel 17

entiselleen. Myös sinä tyttärinesi palaat entisellesi.

56 Eikö sisaresi Sodoma ollutkin huhupuheena suussasi sinun ylpeytesi aikana,

57 ennen kuin oma pahuutesi paljastui, kun jouduit Aramin tyttärien ja kaikkien heidän ympärillään asuvien filistealaisten tyttärien häväistäväksi? He pilkkaavat sinua joka taholta,

58 ja joudut kantamaan riettautesi ja iljettävien tekojesi seuraukset, sanoo Herra ."

Jerusalem joutuu häpeään

59 "Sillä näin sanoo Herra, Herra : Koska sinä halveksit valaa ja rikoit liiton, minä teen sinulle tekojesi mukaan.

60 Kuitenkin minä muistan liittoni, jonka tein kanssasi nuoruutesi päivinä, ja minä pidän sen voimassa ikuisena liittona.

61 Silloin sinä muistat vaelluksesi ja sinä häpeät, kun otat vastaan vanhemmat sisaresi ja myös nuoremmat. Heidät minä annan sinulle tyttäriksi, mutta en sinun uskollisuutesi vuoksi.

62 Minä itse pidän sinun kanssasi tekemäni liiton voimassa, ja sinä tulet tietämään, että minä olen Herra .

63 Kun minä annan sinulle anteeksi kaiken mitä olet tehnyt, sinä muistat ja häpeät, etkä voi avata suutasi häpeäsi tähden, sanoo Herra, Herra ."

Hesekiel 17

A parábola das duas águias e da videira

1 Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

2 Filho do homem, propõe um enigma e usa de uma parábola para com a casa de Israel;

3 e dize: Assim diz o SENHOR Deus: Uma grande águia, de grandes asas, de comprida plumagem, farta de penas de várias cores, veio ao Líbano e levou a ponta de um cedro.

4 Arrancou a ponta mais alta dos seus ramos e a levou para uma terra de negociantes; na cidade de mercadores, a deixou.

5 Tomou muda da terra e a plantou num campo fértil; tomou-a e pôs junto às muitas águas, como salgueiro.

6 Ela cresceu e se tornou videira mui larga, de pouca altura, virando para a águia os seus ramos, porque as suas raízes estavam debaixo dela; assim, se tornou em videira, e produzia ramos, e lançava renovos.

7 Houve outra grande águia, de grandes asas e de muitas penas; e eis que a videira lançou para ela as suas raízes e estendeu para ela os seus ramos, desde a cova do seu plantio, para que a regasse.

8 Em boa terra, à borda de muitas águas, estava ela plantada, para produzir ramos, e dar frutos, e ser excelente videira.

9 Dize: Assim diz o SENHOR Deus: Acaso, prosperará ela? Não lhe arrancará a águia as raízes e não cortará o seu fruto, para

Kaksi kotkaa, setripuu ja viiniköynnös

1 Minulle tuli tämä Herran sana:

2 ”Ihmislapsi, esitä arvoitus ja lausu vertaus Israelin heimolle.

3 Sano: Näin sanoo Herra, Herra : Suuri kotka, suurisiipinen ja pitkäsulkainen, runsashöyheninen ja kirjava, tuli Libanonille ja otti latvuksen setripuusta.

4 Se taittoi siitä latvaverson, vei sen kauppiaiden maahan, asetti sen kauppamiesten kaupunkiin.

5 Sitten se otti siitä maasta taimen ja istutti sen peltoon, vei taimen runsaan veden ääreen, ja siellä se kasvoi kuin paju.

6 Taimi kasvoi, ja siitä tuli laajalle versova, matalakasvuinen viiniköynnös. Sen oksat kääntyivät kotkaan päin ja juuret sen alle. Se oli viiniköynnös, joka haaroittui ja työnsi oksia.

7 Sitten tuli toinen suuri kotka, suurisiipinen ja runsashöyheninen. Viiniköynnös käänsi nyt juurensa sitä kohti ja oksansa kasvamaan siihen päin saadakseen sieltä enemmän vettä kuin siitä palstasta, johon se oli istutettu.

8 Hyvään peltoon, runsaan veden ääreen, se oli istutettu, että se tekisi oksia, kantaisi hedelmää ja että siitä tulisi jalo viiniköynnös.

9 Sano: Näin sanoo Herra, Herra : Menestyyköhän se? Eikö sen juuria katkota ja sen hedelmiä revitä irti, niin

que se sequem todas as folhas de seus renovos? Não será necessário nem poderoso braço nem muita gente para a arrancar por suas raízes.

10 Mas, ainda plantada, prosperará? Acaso, tocando-lhe o vento oriental, de todo não se secará? Desde a cova do seu plantio se secará.

11 Então, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

12 Dize agora à casa rebelde: Não sabeis o que significam estas coisas? Dize: Eis que veio o rei da Babilônia a Jerusalém, e tomou o seu rei e os seus príncipes, e os levou consigo para a Babilônia;

13 tomou um da estirpe real e fez aliança com ele; também tomou dele juramento, levou os poderosos da terra,

14 para que o reino ficasse humilhado e não se levantasse, mas, guardando a sua aliança, pudesse subsistir.

15 Mas ele se rebelou contra o rei da Babilônia, enviando os seus mensageiros ao Egito, para que se lhe mandassem cavalos e muita gente. Prosperará, escapará aquele que faz tais coisas? Violará a aliança e escapará?

16 Tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, no lugar em que habita o rei que o fez reinar, cujo juramento desprezou e cuja aliança violou, sim, junto dele, no meio da Babilônia será morto.

että kaikki sen versomat lehdet kuivuvat? Ei tarvita suurta voimaa eikä paljoa väkeä sen nostamiseksi juuriltaan.

10 Istutettu se on, mutta menestyykö se? Eiköhän se kuivu kokonaan, kun itätuuli puhaltaa siihen? Se kuivuu penkereeseen, jossa se versoi.”

Baabel, Jerusalem ja Egypti

11 Minulle tuli tämä Herran sana:

12 ”Sano kapinalliselle heimolle: ’Ettekö ymmärrä, mitä tämä merkitsee?’ Sano heille: Baabelin kuningas tuli Jerusalemiin, otti sen kuninkaan ja ruhtinaat ja vei heidät luokseen Baabeliin.

13 Hän otti kuninkaallisesta suvusta yhden miehen, teki hänen kanssaan liiton ja vannotti hänellä valan, mutta muut maan mahtimiehet hän vei mukanaan,

14 että valtakunta jäisi vähäpätöiseksi eikä vahvistuisi ja että se pitäisi liittonsa voimassa.

15 Mutta tuo mies kapinoi Baabelin kuningasta vastaan ja lähetti lähettiläänsä Egyptiin saadakseen hevosia ja paljon sotaväkeä. Menestyyköhän se, joka tällaista tekee, pelastuuko hän? Pelastuuko se, joka rikkoo liiton?

16 Niin totta kuin minä elän, sanoo Herra, Herra : hänen on totisesti kuoltava Baabelissa, sen kuninkaan luona, joka asetti hänet kuninkaaksi ja jolle vannomaansa valaa hän on halveksinut ja jonka liiton hän on rikkonut.

[17] Faraó, nem com grande exército, nem com numerosa companhia, o ajudará na guerra, levantando tranqueiras e edificando baluartes, para destruir muitas vidas.

[17] Eikä faraosta, hänen suuresta sotajoukostaan ja paljosta väestään, ole hänelle apua sodassa, kun luodaan piiritysvalli ja rakennetaan saartovarusteet suurten joukkojen tuhoamiseksi.

[18] Pois desprezou o juramento, violando a aliança feita com aperto de mão, e praticou todas estas coisas; por isso, não escapará.

[18]Tuo mies halveksi valaa ja rikkoi liiton. Hän teki kaiken tämän, vaikka oli lyönyt kättä. Ei hän pelastu.

[19] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Tão certo como eu vivo, o meu juramento que desprezou e a minha aliança que violou, isto farei recair sobre a sua cabeça.

[19]Sen tähden, näin sanoo Herra, Herra : Niin totta kuin minä elän, minä annan rangaistuksen kohdata häntä, koska hän halveksi valaani ja rikkoi liittoni.

[20] Estenderei sobre ele a minha rede, e ficará preso no meu laço; levá-lo-ei à Babilônia e ali entrarei em juízo com ele por causa da rebeldia que praticou contra mim.

[20] Minä levitän verkkoni hänen ylitseen, ja hän takertuu minun pyydykseeni. Minä vien hänet Baabeliin ja käyn siellä oikeutta hänen kanssaan uskottomuuden vuoksi, jota hän on osoittanut minua kohtaan.

[21] Todos os seus fugitivos, com todas as suas tropas, cairão à espada, e os que restarem serão espalhados a todos os ventos; e sabereis que eu, o SENHOR, o disse.

[21]Kaikki hänen sotajoukoistaan paenneet kaatuvat miekkaan, ja jäljelle jääneet hajaantuvat kaikkiin tuuliin. Silloin te tulette tietämään, että minä, Herra , olen puhunut.”

Herra istuttaa setripuun latvuksen

[22] Assim diz o SENHOR Deus: Também eu tomarei a ponta de um cedro e a plantarei; do principal dos seus ramos cortarei o renovo mais tenro e o plantarei sobre um monte alto e sublime.

[22]”Näin sanoo Herra, Herra : Minä itse otan sen korkean setripuun latvuksesta ylimmän hennon verson ja istutan sen korkealle ja jyrkälle vuorelle.

[23] No monte alto de Israel, o plantarei, e produzirá ramos, dará frutos e se fará cedro excelente. Debaixo dele, habitarão animais de toda sorte, e à sombra dos seus ramos se aninharão aves de toda espécie.

[23]Israelin korkeille vuorille minä sen istutan, ja se tekee oksia ja kantaa hedelmää; siitä tulee mahtava setri. Sen alla oleilevat kaikki linnut, kaikki siivekkäät pesivät sen oksien varjossa.

[24] Saberão todas as árvores do campo que eu, o SENHOR, abati a árvore alta, elevei a baixa, sequei a árvore verde e fiz reverdecer a seca; eu, o SENHOR, o disse e o fiz.

[24]Kaikki metsän puut tulevat tietämään, että minä olen Herra , joka teen korkean puun matalaksi ja matalan puun korkeaksi, tuoreen puun kuivaksi ja kuivan puun kukoistavaksi. Minä, Herra , olen puhunut, ja toteutan sen.”

Ezequiel 18

A responsabilidade é pessoal

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Que tendes vós, vós que, acerca da terra de Israel, proferis este provérbio, dizendo: Os pais comeram uvas verdes, e os dentes dos filhos é que se embotaram?

[3] Tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, jamais direis este provérbio em Israel.

[4] Eis que todas as almas são minhas; como a alma do pai, também a alma do filho é minha; a alma que pecar, essa morrerá.

[5] Sendo, pois, o homem justo e fazendo juízo e justiça,

[6] não comendo carne sacrificada nos altos, nem levantando os olhos para os ídolos da casa de Israel, nem contaminando a mulher do seu próximo, nem se chegando à mulher na sua menstruação;

[7] não oprimindo a ninguém, tornando ao devedor a coisa penhorada, não roubando, dando o seu pão ao faminto e cobrindo ao nu com vestes;

[8] não dando o seu dinheiro à usura, não recebendo juros, desviando a sua mão da injustiça e fazendo verdadeiro juízo entre homem e homem;

Hesekiel 18

Jokainen joutuu vastuuseen omista teoistaan

[1]Minulle tuli tämä Herran sana:

[2] ”Mitä te oikein tarkoitatte, kun käytätte Israelin maassa tätä sananlaskua: ’Isät söivät raakoja rypäleitä, lasten hampaat tylsyivät’?

[3]Niin totta kuin minä elän, sanoo Herra, Herra , enää ette saa lausua tätä sananlaskua Israelissa.

[4] Kaikki sielut kuuluvat minulle, niin isän kuin pojankin sielu ovat minun. Jokaisen, joka tekee syntiä, on kuoltava.

[5]Vanhurskas mies sen sijaan toimii oikein ja vanhurskaasti.

[6] Hän ei syö uhrivuorilla, ei katso Israelin heimon jumalankuvien puoleen, ei saastuta lähimmäisensä vaimoa, ei yhdy kuukautistilassa olevaan naiseen,

[7]ei sorra ketään vaan antaa takaisin velan pantin, ei ryöstä eikä riistä. Hän tarjoaa leivästään nälkäiselle ja antaa vaatetta alastoman verhoksi.

[8]Hän ei lainaa korkoa vastaan eikä ota voittoa vaan pitää kätensä erossa vääryydestä ja antaa miesten kiistassa oikean tuomion.

9 andando nos meus estatutos, guardando os meus juízos e procedendo retamente, o tal justo, certamente, viverá, diz o SENHOR Deus.

10 Se ele gerar um filho ladrão, derramador de sangue, que fizer a seu irmão qualquer destas coisas

11 e não cumprir todos aqueles deveres, mas, antes, comer carne sacrificada nos altos, contaminar a mulher de seu próximo,

12 oprimir ao pobre e necessitado, praticar roubos, não tornar o penhor, levantar os olhos para os ídolos, cometer abominação,

13 emprestar com usura e receber juros, porventura, viverá? Não viverá. Todas estas abominações ele fez e será morto; o seu sangue será sobre ele.

14 Eis que, se ele gerar um filho que veja todos os pecados que seu pai fez, e, vendo-os, não cometer coisas semelhantes,

15 não comer carne sacrificada nos altos, não levantar os olhos para os ídolos da casa de Israel e não contaminar a mulher de seu próximo;

16 não oprimir a ninguém, não retiver o penhor, não roubar, der o seu pão ao faminto, cobrir ao nu com vestes;

17 desviar do pobre a mão, não receber usura e juros, fizer os meus juízos e andar nos meus estatutos, o tal não morrerá pela iniqüidade de seu pai; certamente, viverá.

9Hän vaeltaa minun lakieni mukaan, noudattaa säädöksiäni ja tekee sitä, mikä on oikein. Hän on vanhurskas, hän saa totisesti elää, sanoo Herra, Herra .

10Mutta hänelle voi syntyä poika, joka on väkivaltainen, vuodattaa verta ja tekee jotakin sellaista,

11 mitä isä itse ei ole tehnyt. Jos poika syö uhrivuorilla, saastuttaa lähimmäisensä vaimon,

12 sortaa kurjaa ja köyhää, ryöstää ja riistää, ei anna takaisin velan panttia, katsoo jumalankuvien puoleen, tekee iljettäviä tekoja,

13 lainaa korkoa vastaan ja ottaa voittoa, saisiko hän elää? Hän ei saa elää: hän on tehnyt kaikkia näitä iljettäviä tekoja. Hänet on surmattava, hänen verensä tulee hänen itsensä päälle.

14 Hänelle taas saattaa syntyä poika, joka näkee kaikki isänsä tekemät synnit, hän näkee ne, mutta ei tee niiden mukaan:

15 Hän ei syö uhrivuorilla, ei katso Israelin heimon jumalankuvien puoleen, ei saastuta lähimmäisensä vaimoa,

16 ei sorra toista, ei ota panttia, ei ryöstä eikä riistä. Hän jakaa leivästään nälkäiselle, antaa vaatetta alastoman verhoksi,

17 ei sorra kurjaa, ei ota korkoa eikä voittoa vaan tekee minun säädösteni mukaan ja vaeltaa käskyjeni mukaan. Ei

hänen tarvitse kuolla isänsä syyllisyyden vuoksi, hän totisesti saa elää.

18 Quanto a seu pai, porque praticou extorsão, roubou os bens do próximo e fez o que não era bom no meio de seu povo, eis que ele morrerá por causa de sua iniqüidade.

18 Hänen isänsä kyllä harjoitti väkivaltaa, riisti ja ryösti veljeltään ja teki kansansa keskuudessa sellaista, mikä ei ole hyvää. Sen tähden hänen oli kuoltava syyllisyytensä vuoksi.

19 Mas dizeis: Por que não leva o filho a iniqüidade do pai? Porque o filho fez o que era reto e justo, e guardou todos os meus estatutos, e os praticou, por isso, certamente, viverá.

19 Te kysytte: 'Miksi pojan ei tarvitse kantaa isän syyllisyyttä?' Kun poika on toiminut oikeuden ja vanhurskauden mukaan, noudattanut kaikkia minun säädöksiäni ja tehnyt niiden mukaan, hän totisesti saa elää.

20 A alma que pecar, essa morrerá; o filho não levará a iniqüidade do pai, nem o pai, a iniqüidade do filho; a justiça do justo ficará sobre ele, e a perversidade do perverso cairá sobre este.

20 Mutta sen, joka tekee syntiä, on kuoltava. Poika ei kanna isän syyllisyyttä eikä isä pojan syyllisyyttä. Vanhurskas saa vanhurskautensa mukaan, jumalaton jumalattomuutensa mukaan.

21 Mas, se o perverso se converter de todos os pecados que cometeu, e guardar todos os meus estatutos, e fizer o que é reto e justo, certamente, viverá; não será morto.

21 Jos jumalaton kääntyy kaikista synneistään, joita hän on tehnyt, ja noudattaa kaikkia minun säädöksiäni ja tekee sitä, mikä on oikein ja vanhurskasta, hän totisesti saa elää eikä hänen tarvitse kuolla.

22 De todas as transgressões que cometeu não haverá lembrança contra ele; pela justiça que praticou, viverá.

22 Yhtäkään hänen tekemistään synneistä ei enää muisteta. Hän saa elää vanhurskautensa tähden, jota hän on noudattanut.

23 Acaso, tenho eu prazer na morte do perverso? – diz o SENHOR Deus; não desejo eu, antes, que ele se converta dos seus caminhos e viva?

23 Olisiko minulle mieleen jumalattoman kuolema, sanoo Herra, Herra ? Eikö ennemmin se, että hän kääntyy teiltään ja saa elää?"

Herran tiet ovat oikeat, syntisten tiet ovat väärät

24 Mas, desviando-se o justo da sua justiça e cometendo iniqüidade, fazendo segundo

24 "Jos vanhurskas luopuu vanhurskaudestaan ja tekee vääryyttä,

todas as abominações que faz o perverso, acaso, viverá? De todos os atos de justiça que tiver praticado não se fará memória; na sua transgressão com que transgrediu e no seu pecado que cometeu, neles morrerá.

samoja iljettäviä tekoja, joita jumalaton tekee, saisiko hän elää, vaikka tekee niin? Yhtäkään hänen vanhurskaista teoistaan, joita hän on tehnyt, ei silloin muisteta, ja hänen on kuoltava uskottomuutensa ja syntinsä tähden, jota hän on harjoittanut.

25 No entanto, dizeis: O caminho do SENHOR não é direito. Ouvi, agora, ó casa de Israel: Não é o meu caminho direito? Não são os vossos caminhos tortuosos?

25Mutta te sanotte: 'Herran tie ei ole oikea.' Kuulkaahan, te Israelin heimo! Minunko tieni ei olisi oikea? Eikö ole niin, että teidän omat tienne eivät ole oikeat!

26 Desviando-se o justo da sua justiça e cometendo iniqüidade, morrerá por causa dela; na iniqüidade que cometeu, morrerá.

26Jos vanhurskas luopuu vanhurskaudestaan ja tekee vääryyttä, hänen on sen tähden kuoltava. Tekemänsä vääryyden tähden hänen on kuoltava.

27 Mas, convertendo-se o perverso da perversidade que cometeu e praticando o que é reto e justo, conservará ele a sua alma em vida.

27Ja jos jumalaton kääntyy harjoittamastaan jumalattomuudesta ja toimii oikein ja vanhurskaasti, hän pelastaa sielunsa.

28 Pois se considera e se converte de todas as transgressões que cometeu, certamente, viverá; não será morto.

28 Koska hän ymmärsi kääntyä kaikista synneistään, joita oli tehnyt, hän totisesti saa elää eikä hänen tarvitse kuolla.

29 No entanto, diz a casa de Israel: O caminho do SENHOR não é direito. Não são os meus caminhos direitos, ó casa de Israel? E não são os vossos caminhos tortuosos?

29 Mutta Israelin heimo sanoo: 'Herran tie ei ole oikea.' Minunko tieni eivät olisi oikeat, te Israelin heimo? Eikö ole niin, että teidän omat tienne eivät ole oikeat!

30 Portanto, eu vos julgarei, a cada um segundo os seus caminhos, ó casa de Israel, diz o SENHOR Deus. Convertei-vos e desviai-vos de todas as vossas transgressões; e a iniqüidade não vos servirá de tropeço.

30Niinpä minä tuomitsen teidät, te Israelin heimo, itse kunkin hänen vaelluksensa mukaan, sanoo Herra, Herra . Tehkää siis parannus ja kääntykää kaikista rikoksistanne, ettei syntinne saisi teitä kompastumaan.

31 Lançai de vós todas as vossas transgressões com que transgredistes e

31 Heittäkää pois päältänne kaikki rikoksenne, joita olette tehneet ja hankkikaa itsellenne uusi sydän ja uusi

criai em vós coração novo e espírito novo; pois, por que morreríeis, ó casa de Israel?
32 Porque não tenho prazer na morte de ninguém, diz o SENHOR Deus. Portanto, convertei-vos e vivei.

henki. Minkä tähden te kuolisitte, Israelin heimo!
32Ei minulle ole mieleen ihmisen kuolema, sanoo Herra, Herra . Kääntykää, niin te saatte elää!”

Ezequiel 19

A parábola do leão enjaulado

1 E tu levanta uma lamentação sobre os príncipes de Israel

2 e dize: Quem é tua mãe? Uma leoa entre leões, a qual, deitada entre os leõezinhos, criou os seus filhotes.

3 Criou um dos seus filhotinhos, o qual veio a ser leãozinho, e aprendeu a apanhar a presa, e devorou homens.

4 As nações ouviram falar dele, e foi ele apanhado na cova que elas fizeram e levado com ganchos para a terra do Egito.

5 Vendo a leoa frustrada e perdida a sua esperança, tomou outro dos seus filhotes e o fez leãozinho.

6 Este, andando entre os leões, veio a ser um leãozinho, e aprendeu a apanhar a presa, e devorou homens.

7 Aprendeu a fazer viúvas e a tornar desertas as cidades deles; ficaram estupefatos a terra e seus habitantes, ao ouvirem o seu rugido.

8 Então, se ajuntaram contra ele as gentes das províncias em roda, estenderam sobre ele a rede, e foi apanhado na cova que elas fizeram.

9 Com gancho, meteram-no em jaula, e o levaram ao rei da Babilônia, e fizeram-no

Hesekiel 19

Valitusvirsi Israelin ruhtinaista

1”Ja sinä, laula Israelin ruhtinaista valitusvirsi

2 näillä sanoilla: ’Mikä naarasleijona äitisi olikaan leijonien joukossa! Se makasi nuorten leijonien keskellä, ja kasvatti pentujaan.

3Se sai suureksi yhden pennuistaan: siitä tuli nuori leijona, se oppi raatelemaan saalista, se söi ihmisiä.

4Kansat kuulivat siitä: se pyydystettiin niiden kuoppaan ja vietiin koukuista taluttaen Egyptin maahan.

5 Kun emo näki, että aikaa kului ja toivo katosi, se otti toisen pennuistaan ja kasvatti siitä nuoren leijonan.

6Se käyskenteli leijonien keskellä, siitä tuli nuori leijona, se oppi raatelemaan saalista, se söi ihmisiä.

7 Se hyökkäsi heidän palatseihinsa ja raunioitti heidän kaupunkinsa. Maa ja kaikki, mitä siinä on, kauhistui sen karjuntaa.

8 Kansat hyökkäsivät sen kimppuun kaikkialta maakunnista ja levittivät sen yli verkkonsa. Se jäi kiinni niiden ansaan.

9 Se pantiin koukkuihin ja kaularautoihin ja vietiin Baabelin kuninkaan eteen. Se

entrar nos lugares fortes, para que se não ouvisse mais a sua voz nos montes de Israel.

vietiin linnoituksiin, ettei sen ääni enää kuuluisi Israelin vuorille.

A parábola da videira arruinada

10 Tua mãe, de sua natureza, era qual videira plantada junto às águas; plantada à borda, ela frutificou e se encheu de ramos, por causa das muitas águas.

10Äitisi oli kuin veden ääreen istutettu köynnös viinitarhassa. Siitä tuli hedelmää kantava ja tuuheaoksainen runsaan veden voimasta.

11 Tinha galhos fortes para cetros de dominadores; elevou-se a sua estatura entre os espessos ramos, e foi vista na sua altura com a multidão deles.

11 Siihen tuli vahvoja oksia hallitsijoiden valtikoiksi. Sen runko kohosi paksujen oksien keskellä korkeana ja tuuhealehväisenä.

12 Mas foi arrancada com furor e lançada por terra, e o vento oriental secou-lhe o fruto; quebraram-se e secaram os seus fortes galhos, e o fogo os consumiu.

12 Mutta vihaisesti se temmattiin juuriltaan ja viskattiin maahan, ja itätuuli kuivatti sen hedelmät. Sen vahvat oksat taitettiin pois, ja ne kuivettuivat, tuli poltti ne.

13 Agora, está plantada no deserto, numa terra seca e sedenta.

13 Nyt se on istutettu autiomaahan, kuivaan ja janoiseen maahan.

14 Dos galhos dos seus ramos saiu fogo que consumiu o seu fruto, de maneira que já não há nela galho forte que sirva de cetro para dominar. Esta é uma lamentação e ficará servindo de lamentação.

14 Sen valtaoksasta on lähtenyt tuli, joka on kuluttanut puun hedelmät, eikä siinä enää ole vahvaa oksaa hallitsijan valtikaksi.'" Valitusvirsi tämä oli, ja valitusvirsi siitä on tullut.

Ezequiel 20

As abominações da casa de Israel depois do êxodo

1 No quinto mês do sétimo ano, aos dez dias do mês, vieram alguns dos anciãos de Israel para consultar ao SENHOR; e assentaram-se diante de mim.

2 Então, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

3 Filho do homem, fala aos anciãos de Israel e dize-lhes: Assim diz o SENHOR

Hesekiel 20

Herra vei Israelin pois Egyptistä oman nimensä tähden

1Seitsemännen vuoden viidennessä kuussa, kuukauden kymmenentenä päivänä, tuli miehiä Juudan vanhinten joukosta kysymään neuvoa Herralta , ja he istuivat minun eteeni.

2Silloin minulle tuli tämä Herran sana:

3 "Ihmislapsi, puhu Israelin vanhimmille ja sano heille: Näin sanoo Herra, Herra :

Deus: Acaso, viestes consultar-me? Tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, vós não me consultareis.

Tuletteko te kysymään minulta neuvoa? Niin totta kuin minä elän, minä en suostu antamaan teille neuvoa, sanoo Herra, Herra .

4 Julgá-los-ias tu, ó filho do homem, julgá-los-ias? Faze-lhes saber as abominações de seus pais

4 Etkö tuomitse heitä, ihmislapsi, etkö tuomitse? Tee heille tiettäviksi heidän isiensä iljettävät teot

5 e dize-lhes: Assim diz o SENHOR Deus: No dia em que escolhi a Israel, levantando a mão, jurei à descendência da casa de Jacó e me dei a conhecer a eles na terra do Egito; levantei-lhes a mão e jurei: Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

5 ja sano heille: Näin sanoo Herra, Herra : Kun minä valitsin Israelin, minä vannoin kättä kohottaen valan Jaakobin heimon jälkeläisille. Minä tein itseni heille tunnetuksi Egyptin maassa ja sanoin heille kättä kohottaen: 'Minä olen Herra , teidän Jumalanne.'

6 Naquele dia, levantei-lhes a mão e jurei tirá-los da terra do Egito para uma terra que lhes tinha previsto, a qual mana leite e mel, coroa de todas as terras.

6Sinä päivänä minä lupasin heille kättä kohottaen, että vien heidät pois Egyptin maasta siihen maahan, jonka olin heitä varten etsinyt. Se on kaikista maista ihanin ja se vuotaa maitoa ja hunajaa.

7 Então, lhes disse: Cada um lance de si as abominações de que se agradam os seus olhos, e não vos contamineis com os ídolos do Egito; eu sou o SENHOR, vosso Deus.

7Minä sanoin heille: 'Heittäköön jokainen teistä pois iljetykset kasvojensa edestä, älkää saastuttako itseänne Egyptin jumalankuvilla. Minä olen Herra , teidän Jumalanne.'

8 Mas rebelaram-se contra mim e não me quiseram ouvir; ninguém lançava de si as abominações de que se agradavam os seus olhos, nem abandonava os ídolos do Egito. Então, eu disse que derramaria sobre eles o meu furor, para cumprir a minha ira contra eles, no meio da terra do Egito.

8Mutta he kapinoivat minua vastaan eivätkä tahtoneet kuunnella minua. Kukaan heistä ei heittänyt pois iljetyksiään kasvojensa edestä eikä hylännyt Egyptin jumalankuvia. Silloin minä ajattelin vuodattaa kiivauteni heidän päälleen ja tyydyttää vihani heissä Egyptin maassa.

9 O que fiz, porém, foi por amor do meu nome, para que não fosse profanado diante das nações no meio das quais eles

9Mutta sen mitä tein, minä tein oman nimeni tähden, ettei se tulisi häväistyksi kansojen silmissä, joiden keskellä he

estavam, diante das quais eu me dei a conhecer a eles, para os tirar da terra do Egito.

olivat. Niiden kansojen nähden minä tein itseni heille tunnetuksi viemällä israelilaiset pois Egyptin maasta.”

Israel niskoitteli Herraa vastaan erämaassa

10 Tirei-os da terra do Egito e os levei para o deserto.

10”Kun olin vienyt heidät pois Egyptin maasta ja tuonut heidät autiomaahan,

11 Dei-lhes os meus estatutos e lhes fiz conhecer os meus juízos, os quais, cumprindo-os o homem, viverá por eles.

11 minä annoin heille lakini ja ilmoitin heille säädökseni. Ihminen, joka niitä noudattaa, elää niistä.

12 Também lhes dei os meus sábados, para servirem de sinal entre mim e eles, para que soubessem que eu sou o SENHOR que os santifica.

12Minä annoin heille myös sapattini olemaan merkkinä välillämme, minun ja heidän, ja muistuttamaan heille, että minä olen Herra , joka pyhitän heidät.

13 Mas a casa de Israel se rebelou contra mim no deserto, não andando nos meus estatutos e rejeitando os meus juízos, os quais, cumprindo-os o homem, viverá por eles; e profanaram grandemente os meus sábados. Então, eu disse que derramaria sobre eles o meu furor no deserto, para os consumir.

13Mutta Israelin heimo kapinoi minua vastaan autiomaassa. He eivät vaeltaneet minun lakieni mukaan vaan hylkäsivät säädökseni, joista ihminen elää, jos hän noudattaa niitä. Myös minun sapattini he häpäisivät pahoin. Silloin minä ajattelin vuodattaa kiivauteni heidän päälleen autiomaassa tehdäkseni heistä lopun.

14 O que fiz, porém, foi por amor do meu nome, para que não fosse profanado diante das nações perante as quais os fiz sair.

14Mutta minä tein, mitä tein, nimeni tähden, ettei se tulisi häväistyksi kansojen nähden, joiden silmien edessä olin vienyt heidät pois Egyptistä.

15 Demais, levantei-lhes no deserto a mão e jurei não deixá-los entrar na terra que lhes tinha dado, a qual mana leite e mel, coroa de todas as terras.

15Kuitenkin minä vannoin heille autiomaassa kättä kohottaen, etten vie heitä siihen maahan, jonka olin antanut heille, maahan, joka vuotaa maitoa ja hunajaa ja joka on ihanin kaikista maista.

16 Porque rejeitaram os meus juízos, e não andaram nos meus estatutos, e profanaram os meus sábados, pois o seu coração andava após os seus ídolos.

16Näin tapahtui siksi, että he hylkäsivät minun säädökseni eivätkä vaeltaneet lakieni mukaan vaan häpäisivät sapattini, sillä heidän sydämensä seurasi heidän jumalankuviaan.

[17] Não obstante, os meus olhos lhes perdoaram, e eu não os destruí, nem os consumi de todo no deserto.

[18] Mas disse eu a seus filhos no deserto: Não andeis nos estatutos de vossos pais, nem guardeis os seus juízos, nem vos contamineis com os seus ídolos.

[19] Eu sou o SENHOR, vosso Deus; andai nos meus estatutos, e guardai os meus juízos, e praticai-os;

[20] santificai os meus sábados, pois servirão de sinal entre mim e vós, para que saibais que eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[21] Mas também os filhos se rebelaram contra mim e não andaram nos meus estatutos, nem guardaram os meus juízos, os quais, cumprindo-os o homem, viverá por eles; antes, profanaram os meus sábados. Então, eu disse que derramaria sobre eles o meu furor, para cumprir contra eles a minha ira no deserto.

[22] Mas detive a mão e o fiz por amor do meu nome, para que não fosse profanado diante das nações perante as quais os fiz sair.

[23] Também levantei-lhes no deserto a mão e jurei espalhá-los entre as nações e derramá-los pelas terras;

[17] Silti minä säälin heitä enkä hävittänyt heitä enkä tehnyt heistä loppua autiomaassa.

[18] Minä sanoin siellä heidän lapsilleen: Älkää vaeltako isienne lakien mukaan älkääkä noudattako heidän säädöksiään. Älkää saastuttako itseänne heidän jumalankuvillaan.

[19] Minä olen Herra , teidän Jumalanne. Vaeltakaa minun lakieni mukaan ja noudattakaa minun säädöksiäni, ja pitäkää ne.

[20] Pyhittäkää minun sapattini. Olkoot ne merkkinä liitosta meidän välillämme, jotta tietäisitte, että minä olen Herra , teidän Jumalanne.

[21] Mutta hekin kapinoivat minua vastaan: he eivät vaeltaneet minun lakieni mukaan eivätkä noudattaneet säädöksiäni, niin että olisivat toimineet niiden mukaan. Ihminen, joka noudattaa niitä, elää niistä. He häpäisivät sapattini. Silloin minä ajattelin vuodattaa kiivauteni heidän päälleen ja tyydyttää vihani heissä autiomaassa.

[22] Mutta minä vedin käteni takaisin ja tein, mitä tein, nimeni tähden, ettei se tulisi häväistyksi kansojen nähden, joiden silmien edessä olin vienyt heidät pois Egyptistä.

[23] Kuitenkin minä vannoin heille kättä kohottaen autiomaassa, että minä hajotan heidät kansojen joukkoon ja sirottelen heidät muihin maihin,

[24] porque não executaram os meus juízos, rejeitaram os meus estatutos, profanaram os meus sábados, e os seus olhos se iam após os ídolos de seus pais;

[25] pelo que também lhes dei estatutos que não eram bons e juízos pelos quais não haviam de viver;

[26] e permiti que eles se contaminassem com seus dons sacrificiais, como quando queimavam tudo o que abre a madre, para horrorizá-los, a fim de que soubessem que eu sou o SENHOR.

[27] Portanto, fala à casa de Israel, ó filho do homem, e dize-lhes: Assim diz o SENHOR Deus: Ainda nisto me blasfemaram vossos pais e transgrediram contra mim.

[28] Porque, havendo-os eu introduzido na terra sobre a qual eu, levantando a mão, jurara dar-lha, onde quer que viam um outeiro alto e uma árvore frondosa, aí ofereciam os seus sacrifícios, apresentavam suas ofertas provocantes, punham os seus suaves aromas e derramavam as suas libações.

[29] Eu lhes disse: Que alto é este, aonde vós ides? O seu nome tem sido Lugar Alto, até ao dia de hoje.

[30] Portanto, dize à casa de Israel: Assim diz o SENHOR Deus: Vós vos contaminais a vós mesmos, à maneira de vossos pais, e vos prostituís com as suas abominações?

[31] Ao oferecerdes os vossos dons sacrificiais, como quando queimais os

[24]koska he eivät tehneet säädöksieni mukaan vaan hylkäsivät lakini, häpäisivät sapattini ja kiinnittivät katseensa isiensä jumalankuviin.

[25] Minä annoin heille myös lakeja, jotka eivät olleet hyviä, ja säädöksiä, joista he eivät voineet elää.

[26] Minä annoin heidän saastua uhrilahjoistaan, kun he panivat kulkemaan tulen läpi jokaisen esikoisensa . Näin tein, jotta saattaisin heidät kauhun valtaan ja he tulisivat tietämään, että minä olen Herra .”

Israel oli uskoton Herralle luvatussa maassa

[27]”Ihmislapsi, puhu siis Israelin heimolle ja sano: Näin sanoo Herra, Herra : Tälläkin tavoin isänne herjasivat minua ja osoittivat uskottomuutta minua kohtaan:

[28] Kun minä toin heidät maahan, jonka olin kättä kohottaen luvannut antaa heille, niin missä vain he näkivät korkean kukkulan tai tuuhean puun, siinä he uhrasivat teurasuhrinsa ja antoivat uhrilahjansa, joilla vihastuttivat minut. Siinä he polttivat sulotuoksuiset suitsukkeensa ja vuodattivat juomauhrinsa.

[29]Minä kysyin heiltä: ’Mikä on se kukkula, jolle te menette?’ Siksi sitä kutsutaan vielä tänäkin päivänä kukkulaksi .

[30]Sano siis Israelin heimolle: Näin sanoo Herra, Herra : Ettekö te saastuta itsenne isienne tavoin kulkemalla haureellisesti heidän iljetystensä jäljessä!

[31] Kun tuotte lahjojanne ja panette lapsenne kulkemaan tulen läpi, te

vossos filhos, vós vos contaminais com todos os vossos ídolos, até ao dia de hoje. Porventura, me consultaríeis, ó casa de Israel? Tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, vós não me consultareis.

saastutatte itsenne kaikilla jumalankuvillanne vielä tänäkin päivänä. Pitäisikö minun suostua antamaan teille neuvo, Israelin heimo? Niin totta kuin minä elän, sanoo Herra, Herra , minä en neuvo teitä.

32 O que vos ocorre à mente de maneira nenhuma sucederá; isto que dizeis: Seremos como as nações, como as outras gerações da terra, servindo às árvores e às pedras.

32 Sitä, mikä on tullut teidän mieleenne, ei suinkaan tapahdu. Tehän sanotte: ’Olkaamme kuin muut kansat, kuin muiden maiden heimot, jotka palvelevat puuta ja kiveä.’

33 Tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, com mão poderosa, com braço estendido e derramado furor, hei de reinar sobre vós;

33 Näin sanoo Herra, Herra : niin totta kuin minä elän, minä totisesti hallitsen teitä väkevällä kädellä ja ojennetulla käsivarrella ja vuodatan kiivauteni päällenne.

34 tirar-vos-ei dentre os povos e vos congregarei das terras nas quais andais espalhados, com mão forte, com braço estendido e derramado furor.

34 Minä vien teidät pois kansojen keskeltä ja kokoan teidät väkevällä kädellä ja ojennetulla käsivarrella maista, joihin teidät oli hajotettu, ja vuodatan kiivauteni.

35 Levar-vos-ei ao deserto dos povos e ali entrarei em juízo convosco, face a face.

35 Minä vien teidät kansojen autiomaahan, ja siellä minä käyn oikeutta kasvotusten teidän kanssanne.

36 Como entrei em juízo com vossos pais, no deserto da terra do Egito, assim entrarei em juízo convosco, diz o SENHOR Deus.

36 Niin kuin minä kävin oikeutta isienne kanssa Egyptin autiomaassa, niin minä käyn oikeutta teidän kanssanne, sanoo Herra, Herra .

37 Far-vos-ei passar debaixo do meu cajado e vos sujeitarei à disciplina da aliança;

37 Minä panen teidät kulkemaan sauvan alitse ja saatan teidät liiton siteeseen.

38 separarei dentre vós os rebeldes e os que transgrediram contra mim; da terra das suas moradas eu os farei sair, mas não entrarão na terra de Israel; e sabereis que eu sou o SENHOR.

38 Minä perkaan teistä ne, jotka kapinoivat ja rikkovat minua vastaan. Minä vien heidät pois maasta, jossa he asuvat muukalaisina, mutta Israelin maahan he

39 Quanto a vós outros, vós, ó casa de Israel, assim diz o SENHOR Deus: Ide; cada um sirva aos seus ídolos, agora e mais tarde, pois que a mim não me quereis ouvir; mas não profaneis mais o meu santo nome com as vossas dádivas e com os vossos ídolos.

40 Porque no meu santo monte, no monte alto de Israel, diz o SENHOR Deus, ali toda a casa de Israel me servirá, toda, naquela terra; ali me agradarei deles, ali requererei as vossas ofertas e as primícias das vossas dádivas, com todas as vossas coisas santas.

41 Agradar-me-ei de vós como de aroma suave, quando eu vos tirar dentre os povos e vos congregar das terras em que andais espalhados; e serei santificado em vós perante as nações.

42 Sabereis que eu sou o SENHOR, quando eu vos der entrada na terra de Israel, na terra que, levantando a mão, jurei dar a vossos pais.

43 Ali, vos lembrareis dos vossos caminhos e de todos os vossos feitos com que vos contaminastes e tereis nojo de vós mesmos, por todas as vossas iniqüidades que tendes cometido.

44 Sabereis que eu sou o SENHOR, quando eu proceder para convosco por amor do meu nome, não segundo os vossos maus caminhos, nem segundo os vossos feitos

eivät pääse. Silloin te tulette tietämään, että minä olen Herra .”

Herra tuo kansansa takaisin Israelin maahan

39”Mutta te, Israelin heimo! Näin sanoo Herra, Herra : Menkää vain palvelemaan kukin omia jumalankuvianne! Lopulta te kuitenkin olette minulle kuuliaisia ettekä enää häpäise minun pyhää nimeäni lahjoillanne ja jumalankuvillanne.

40 Näin sanoo Herra, Herra : Koko Israelin heimo, joka asuu maassaan, palvelee minua Israelin korkeilla vuorilla, minun pyhällä vuorellani. Siellä minä olen heille suosiollinen. Siellä minä tahdon saada teidän lahjojanne ja ensisatonne antimia sekä kaikkia teidän pyhiä lahjojanne.

41 Kun olen vienyt teidät pois kansojen keskeltä ja koonnut teidät maista, joihin teidät oli hajotettu, minä miellyn teihin kuin miellyttävään tuoksuun ja osoitan teissä pyhyyteni kansojen nähden.

42 Te tulette tietämään, että minä olen Herra , kun minä tuon teidät Israelin maahan, siihen maahan, jonka minä kättä kohottaen lupasin antaa teidän isillenne.

43 Siellä te muistatte vaelluksenne ja kaikki tekonne, joilla olette itsenne saastuttaneet. Te inhoatte itseänne kaikkien pahojen tekojenne tähden, joita olette tehneet,

44ja tulette tietämään, että minä, Herra , teen teille sen, minkä teen, oman nimeni tähden. En tee teille pahan vaelluksenne ja kelvottomien tekojenne mukaan, te Israelin heimo, sanoo Herra, Herra .”

corruptos, ó casa de Israel, diz o SENHOR Deus.

A profecia contra o Sul

45 Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

46 Filho do homem, volve o rosto para o Sul e derrama as tuas palavras contra ele; profetiza contra o bosque do campo do Sul

47 e dize ao bosque do Sul: Ouve a palavra do SENHOR: Assim diz o SENHOR Deus: Eis que acenderei em ti um fogo que consumirá em ti toda árvore verde e toda árvore seca; não se apagará a chama flamejante; antes, com ela se queimarão todos os rostos, desde o Sul até ao Norte.

48 E todos os homens verão que eu, o SENHOR, o acendi; não se apagará.

49 Então, disse eu: ah! SENHOR Deus! Eles dizem de mim: Não é ele proferidor de parábolas?

Ezequiel 21

A espada do Senhor

1 Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

2 Filho do homem, volve o rosto contra Jerusalém, derrama as tuas palavras contra os santuários e profetiza contra a terra de Israel.

3 Dize à terra de Israel: Assim diz o SENHOR: Eis que sou contra ti, e tirarei a minha espada da bainha, e eliminarei do meio de ti tanto o justo como o perverso.

4 Porque hei de eliminar do meio de ti o justo e o perverso, a minha espada sairá

Hesekiel 21

Jumalan tuomioita verrataan metsäpaloon

1Minulle tuli tämä Herran sana:

2 ”Ihmislapsi, käännä kasvosi etelää kohti, saarnaa etelää vastaan ja profetoi Negevin maan metsää vastaan.

3 Sano Negevin metsälle: Kuule Herran sana. Näin sanoo Herra, Herra : Katso, minä sytytän sinut tuleen, ja se polttaa kaikki tuoreet ja kuivat puusi. Leimuava liekki ei sammu, ja se kärventää kaikkien kasvot etelästä pohjoiseen asti.

4Kaikki liha on näkevä, että minä, Herra , olen sen sytyttänyt, eikä se sammu.”

5 Minä sanoin: ”Voi Herra, Herra ! He sanovat minusta: ’Hänhän puhuu pelkkiä vertauksia!’”

Herran miekka

6Minulle tuli tämä Herran sana:

7 ”Ihmislapsi, käännä kasvosi Jerusalemia kohti, saarnaa pyhäkköä vastaan ja profetoi Israelin maata vastaan.

8 Sano Israelin maalle: Näin sanoo Herra : Katso, minä käyn sinua vastaan ja vedän miekkani tupestaan hävittääkseni sinusta sekä vanhurskaat että jumalattomat.

9 Minun miekkani lähtee tupestaan kaiken lihan kimppuun, etelästä pohjoiseen asti,

da bainha contra todo vivente, desde o Sul até ao Norte.

[5] Saberão todos os homens que eu, o SENHOR, tirei da bainha a minha espada; jamais voltará a ela.

[6] Tu, porém, ó filho do homem, suspira; à vista deles, suspira de coração quebrantado e com amargura.

[7] Quando te perguntarem: Por que suspiras tu? Então, dirás: Por causa das novas. Quando elas vêm, todo coração desmaia, todas as mãos se afrouxam, todo espírito se angustia, e todos os joelhos se desfazem em água; eis que elas vêm e se cumprirão, diz o SENHOR Deus.

[8] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[9] Filho do homem, profetiza e dize: Assim diz o SENHOR: A espada, a espada está afiada e polida;

[10] afiada para matança, polida para reluzir como relâmpago. Israel diz: Alegremo-nos! O cetro do meu filho despreza qualquer outra madeira.

[11] Mas Deus responde: Deu-se a espada a polir, para ser manejada; ela está afiada e polida, para ser posta na mão do matador.

[12] Grita e geme, ó filho do homem, porque ela será contra o meu povo, contra todos os príncipes de Israel. Estes, juntamente com o meu povo, estão entregues à espada; dá, pois, pancadas na tua coxa.

niin että hävitän sinusta vanhurskaat ja jumalattomat.

[10] Silloin kaikki liha tulee tietämään, että minä, Herra , olen vetänyt miekkani tupestaan, eikä se enää palaa takaisin.

[11] Mutta sinä, ihmislapsi, huokaile! Huokaile heidän nähtensä katkerasti, murtunein sydämin .

[12] Kun he kysyvät sinulta, minkä tähden sinä huokailet, niin sano: 'Sanoman tähden, joka saapuu. Silloin kaikkien sydämet raukeavat, kaikkien kädet herpoavat, kaikki tyrmistyvät ja kaikkien polvet muuttuvat kuin vedeksi. Huomatkaa, se tulee, varmasti se tapahtuu, sanoo Herra, Herra .'"

[13] Ja minulle tuli tämä Herran sana:

[14] "Ihmislapsi, profetoi: Näin sanoo Herra : Miekka, miekka on teroitettu ja myös hiottu kirkkaaksi.

[15] Se on teroitettu teurastusta varten, se on hiottu salamoivaksi. Voimmeko iloita? Se halveksii poikani valtikkaa , kaikkea, mikä on puuta.

[16] Se on annettu hiottavaksi, käteen otettavaksi. Se miekka on teroitettu ja myös hiottu kirkkaaksi, annettavaksi tappajan käteen.

[17] Huuda ja valita, ihmislapsi, sillä tämä kohtaa minun kansaani, se kohtaa kaikkia Israelin ruhtinaita. Heidät on annettu alttiiksi miekalle yhdessä kansani kanssa. Lyö siis valittaen lanteitasi,

13 Pois haverá uma prova; e que haverá, se o próprio cetro que desprezou a todos não vier a subsistir? – diz o SENHOR Deus.
14 Tu, pois, ó filho do homem, profetiza e bate com as palmas uma na outra; duplique a espada o seu golpe, triplique-o a espada da matança, da grande matança, que os rodeia;

15 para que desmaie o seu coração, e se multiplique o seu tropeçar junto a todas as portas. Faço reluzir a espada. Ah! Ela foi feita para ser raio e está afiada para matar.

16 Ó espada, vira-te, com toda a força, para a direita, vira-te para a esquerda, para onde quer que o teu rosto se dirigir.
17 Também eu baterei as minhas palmas uma na outra e desafogarei o meu furor; eu, o SENHOR, é que falei.

18 Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:
19 Tu, pois, ó filho do homem, propõe dois caminhos por onde venha a espada do rei da Babilônia; ambos procederão da mesma terra; põe neles marcos indicadores, põe-nos na entrada do caminho para a cidade.

20 Indica o caminho para que a espada chegue à Rabá dos filhos de Amom, a Judá e a Jerusalém, a fortificada.

21 Porque o rei da Babilônia pára na encruzilhada, na entrada dos dois caminhos, para consultar os oráculos:

18 sillä koetus tulee. Entä jos se halveksii valtikkaakin? Sitä ei enää ole, sanoo Herra, Herra .
19 Mutta sinä, ihmislapsi, profetoi ja lyö käsiäsi yhteen! Tulkoon miekasta kaksi miekkaa, tulkoon kolme! Se on miekka, joka kaataa ja surmaa, suuri surmamiekka tunkeutuu heihin.
20 Menehtyköön sydän pelkoon, olkoon kompastuksia paljon. Kaikille heidän porteilleen olen asettanut miekan välkkymään. Voi, se on tehty salamoivaksi, hiottu teurastusta varten!
21 Lyö terävästi oikealle, suuntaa vasemmalle, mihin vain teräsi käännetään.
22 Myös minä lyön käsiäni yhteen ja tyydytän kiivauteni. Minä, Herra , olen puhunut.”

Baabelin kuninkaan miekka

23 Minulle tuli tämä Herran sana:

24 ”Sinä, ihmislapsi! Piirrä kaksi tietä Baabelin kuninkaan miekan tulla. Lähtekööt molemmat samasta maasta. Tee tienviitta, tee se kaupunkiin vievän tien alkupäähän.

25 Piirrä tie, jota pitkin miekka tulee ammonilaisten Rabbaa vastaan, sekä Juudaan, linnoitettua Jerusalemia vastaan.
26 Baabelin kuningas on seisahtunut tienhaaraan, kahden tien risteykseen tekemään taikojaan. Hän ravistelee

sacode as flechas, interroga os ídolos do lar, examina o fígado.

nuolia, kysyy kotijumalilta, tarkastelee maksaa .

22 Caiu-lhe o oráculo para a direita, sobre Jerusalém, para dispor os aríetes, para abrir a boca com ordens de matar, para lançar gritos de guerra, para colocar os aríetes contra as portas, para levantar terraplenos, para edificar baluartes.

27 Hänen oikeaan käteensä osuu Jerusalemin arpa. Sen mukaan muurinmurtajia pannaan asemiin, suut avataan karjumaan , sotahuuto kohotetaan, porteille pannaan muurinmurtajia, luodaan piiritysvalli, rakennetaan saartovarusteet.

23 Aos judeus, lhes parecerá isto oráculo enganador, pois têm em seu favor juramentos solenes; mas Deus se lembrará da iniqüidade deles, para que sejam apreendidos.

28 Jerusalemin asukkaiden mielestä tämä on turhaa taikomista, sillä hehän ovat vannoneet hänelle valan. Mutta hän muistuttaa heitä rikoksesta ottaakseen heidät vangeiksi.

24 Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Visto que me fazeis lembrar da vossa iniqüidade, descobrindo-se as vossas transgressões, aparecendo os vossos pecados em todos os vossos atos, e visto que me viestes à memória, sereis apreendidos por causa disso.

29Sen tähden, näin sanoo Herra, Herra : Te olette saaneet minut muistamaan syntivelkanne, kun rikkomuksenne ovat tulleet julki ja syntinne ovat näkyneet kaikissa teoissanne. Te joudutte vangeiksi, koska te olette saaneet minut muistamaan syntinne.

25 E tu, ó profano e perverso, príncipe de Israel, cujo dia virá no tempo do seu castigo final;

30Ja sinä, Israelin ruhtinas, sinä saastainen ja jumalaton, jonka päivä on tullut! Syntivelka on silloin täynnä.

26 assim diz o SENHOR Deus: Tira o diadema e remove a coroa; o que é já não será o mesmo; será exaltado o humilde e abatido o soberbo.

31 Näin sanoo Herra, Herra : Ota pois turbaani, nosta kruunu päästäsi! Tämä ei jatku entisellään! Alhainen korotetaan, korskea alennetaan.

27 Ruína! Ruína! A ruínas a reduzirei, e ela já não será, até que venha aquele a quem ela pertence de direito; a ele a darei.

32 Raunioiksi minä teen tämän maan, raunioiksi, raunioiksi. Tämäkään ei tapahdu, ennen kuin tulee hän, jolla on oikeus. Hänen valtaansa minä annan maan.”

28 E tu, ó filho do homem, profetiza e dize: Assim diz o SENHOR Deus acerca dos

Sanoma ammonilaisille

33”Ja sinä, ihmislapsi, profetoi ja sano: Näin sanoo Herra, Herra , ammonilaisia ja

filhos de Amom e acerca dos seus insultos; dize, pois: A espada, a espada está desembainhada, polida para a matança, para consumir, para reluzir como relâmpago;

heidän herjauksiaan vastaan: Miekka, miekka on paljastettu, hiottu teurastamaan, täyttämään tehtävänsä ja leiskumaan kuin salama!

29 para ser posta no pescoço dos profanos, dos perversos, cujo dia virá no tempo do castigo final, ao passo que te pregam visões falsas e te adivinham mentiras.

34 Sinulle nähdään petollisia näkyjä ja ennustellaan valhetta siitä, että sinä saat muka tallata kuolettavasti haavoitettujen jumalattomien niskaa, joiden päivä tulee, kun syntivelka on täyttynyt.

30 Torna a tua espada à sua bainha. No lugar em que foste formado, na terra do teu nascimento, te julgarei.

35 Pane miekka takaisin tuppeensa. Minä tuomitsen sinut paikassa, jossa sinut on luotu, maassa, josta olet lähtöisin.

31 Derramarei sobre ti a minha indignação, assoprarei contra ti o fogo do meu furor e te entregarei nas mãos de homens brutais, mestres de destruição.

36 Minä vuodatan kiivauteni sinun päällesi, puhallan sinuun palavassa vihassani ja annan sinut raakalaisten käsiin, jotka ovat taitavia tuhotyössä.

32 Servirás de pasto ao fogo, o teu sangue será derramado no meio da terra, já não serás lembrado; pois eu, o SENHOR, é que falei.

37 Sinut annetaan tulen ruuaksi, veresi on vuotava maahan. Sinua ei enää muisteta, sillä minä, Herra , olen puhunut.”

Ezequiel 22

As abominações de Jerusalém

1 Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

2 Tu, pois, ó filho do homem, acaso, julgarás, julgarás a cidade sanguinária? Faze-lhe conhecer, pois, todas as suas abominações

3 e dize: Assim diz o SENHOR Deus: Ai da cidade que derrama sangue no meio de si, para que venha o seu tempo, e que faz ídolos contra si mesma, para se contaminar!

Hesekiel 22

Jerusalem, verivelkojen kaupunki

1 Minulle tuli tämä Herran sana:

2 ”Ihmislapsi, etkö tuomitse, etkö tuomitse verenvuodattajien kaupunkia? Tee sille tiettäviksi kaikki sen iljettävät teot.

3 Sano: Näin sanoo Herra, Herra : Voi kaupunkia, jonka muurien sisällä on vuodatettu verta ja jonka määräaika on sen vuoksi tullut. Se on tehnyt itselleen jumalankuvia ja siten tullut saastaiseksi.

[4] Pelo teu sangue, por ti mesma derramado, tu te fizeste culpada e pelos teus ídolos, por ti mesma fabricados, tu te contaminaste e fizeste chegar o dia do teu julgamento e o término de teus anos; por isso, eu te fiz objeto de opróbrio das nações e de escárnio de todas as terras.	[4]Sinä olet tullut syylliseksi verestä, jota olet vuodattanut. Sinä olet saastunut jumalankuvistasi, jotka olet tehnyt. Sinä olet jouduttanut tuomiosi päivää ja tullut vuosiesi päähän. Niinpä minä olen antanut sinut kansojen häväistäväksi ja kaikkien maitten pilkattavaksi.
[5] As que estão perto de ti e as que estão longe escarnecerão de ti, ó infamada, cheia de inquietação.	[5]Lähellä ja kaukana asuvat pilkkaavat sinua, jonka nimi on tahraantunut, ja jossa on paljon hämminkiä.
[6] Eis que os príncipes de Israel, cada um segundo o seu poder, nada mais intentam, senão derramar sangue.	[6] Israelin ruhtinaat, jotka olivat sinussa, käyttivät kukin valtaansa vuodattaakseen verta.
[7] No meio de ti, desprezam o pai e a mãe, praticam extorsões contra o estrangeiro e são injustos para com o órfão e a viúva.	[7] Sinussa halveksitaan isää ja äitiä, sorretaan muukalaista, orvolle ja leskelle tehdään sinussa vääryyttä.
[8] Desprezaste as minhas coisas santas e profanaste os meus sábados.	[8]Sinä halveksit sitä, mikä on minulle pyhitettyä, ja häpäiset sapattini.
[9] Homens caluniadores se acham no meio de ti, para derramarem sangue; no meio de ti, comem carne sacrificada nos montes e cometem perversidade.	[9]Sinussa on panettelijoita, jotka haluavat saada aikaan verenvuodatusta. Uhrivuorilla syödään ja harjoitetaan irstautta.
[10] No teu meio, descobrem a vergonha de seu pai e abusam da mulher no prazo da sua menstruação.	[10] Sinussa, Jerusalem, häpäistään isän aviovuode ja tehdään väkivaltaa naiselle, joka on epäpuhdas kuukautistensa tähden.
[11] Um comete abominação com a mulher do seu próximo, outro contamina torpemente a sua nora, e outro humilha no meio de ti a sua irmã, filha de seu pai.	[11]Mies tekee iljettäviä tekoja lähimmäisensä vaimon kanssa, toinen häpäisee irstaudessaan miniänsä, joku makaa väkisin sisarensa, isänsä tyttären.
[12] No meio de ti, aceitam subornos para se derramar sangue; usura e lucros tomaste, extorquindo-o; exploraste o teu próximo com extorsão; mas de mim te esqueceste, diz o SENHOR Deus.	[12]Sinussa otetaan lahjuksia ja vuodatetaan viatonta verta. Sinä kiskot korkoa, hankit vääryydellä voittoa lähimmäiseltäsi ja unohdat minut, sanoo Herra, Herra .

13 Eis que bato as minhas palmas com furor contra a exploração que praticaste e por causa da tua culpa de sangue, que há no meio de ti. Estará firme o teu coração?

14 Estarão fortes as tuas mãos, nos dias em que eu vier a tratar contigo? Eu, o SENHOR, o disse e o farei.

15 Espalhar-te-ei entre as nações, e te dispersarei em outras terras, e porei termo à tua imundícia.

16 Serás profanada em ti mesma, à vista das nações, e saberás que eu sou o SENHOR.

17 Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

18 Filho do homem, a casa de Israel se tornou para mim em escória; todos eles são cobre, estanho, ferro e chumbo no meio do forno; em escória de prata se tornaram.

19 Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Pois que todos vós vos tornastes em escória, eis que vos ajuntarei no meio de Jerusalém.

20 Como se ajuntam a prata, e o cobre, e o ferro, e o chumbo, e o estanho no meio do forno, para assoprar o fogo sobre eles, a fim de se fundirem, assim vos ajuntarei na minha ira e no meu furor, e ali vos deixarei, e fundirei.

21 Congregar-vos-ei e assoprarei sobre vós o fogo do meu furor; e sereis fundidos no meio de Jerusalém.

13Kuule siis, kuinka minä lyön käsiäni yhteen hankkimasi väärän voiton tähden ja muuriesi sisällä vuodatetun veren tähden!

14Kestääköhän rohkeutesi, pysyvätköhän kätesi lujina niinä päivinä, joina minä käsittelen sinua? Minä, Herra , olen puhunut, ja minä toteutan sen.

15 Minä hajotan sinut kansojen sekaan ja sirotan sinut muihin maihin. Minä poistan sinusta kaiken saastaisuutesi.

16 Sinusta on tullut saastainen kansojen silmissä, ja sinä tulet tietämään, että minä olen Herra .”

Jerusalem saa tuomionsa

17Minulle tuli tämä Herran sana:

18 ”Ihmislapsi, Israelin heimosta on minun silmissäni tullut kuonaa: vaskea, tinaa, rautaa ja lyijyä. Kaikista heistä on tullut ahjossa hopean kuonaa.

19Sen tähden, näin sanoo Herra, Herra : Koska teistä kaikista on tullut kuonaa, niin katso, minä kokoan teidät keskelle Jerusalemia.

20 Niin kuin hopea, vaski, rauta, lyijy ja tina kootaan ahjon sisälle, jotta niihin lietsottaisiin tulta ja ne sulatettaisiin, niin minä kokoan teidät vihassani ja kiivaudessani, asetan ahjoon ja sulatan.

21 Minä kerään teidät ja lietson teihin vihani tulta, ja te sulatte Jerusalemissa.

[22] Como se funde a prata no meio do forno, assim sereis fundidos no meio dela; e sabereis que eu, o SENHOR, derramei o meu furor sobre vós.

[22] Niin kuin hopea sulatetaan ahjossa, niin teidät sulatetaan Jerusalemissa. Silloin te tulette tietämään, että minä, Herra , olen vuodattanut kiivauteni teidän ylitsenne.”

Papit, profeetat ja päämiehet ovat luopuneet Herrasta

[23] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[23]Minulle tuli tämä Herran sana:

[24] Filho do homem, dize-lhe: Tu és terra que não está purificada e que não tem chuva no dia da indignação.

[24] ”Ihmislapsi, sano Israelille: Sinä olet maa, jota ei ole puhdistettu, joka ei ole saanut sadetta vihan päivänä.

[25] Conspiração dos seus profetas há no meio dela; como um leão que ruge, que arrebata a presa, assim eles devoram as almas; tesouros e coisas preciosas tomam, multiplicam as suas viúvas no meio dela.

[25] Profeettojen salaliitto sen keskellä on kuin ärjyvä, saalista raateleva leijona: he tuhoavat ihmisiä , ottavat aarteet ja kalleudet ja tekevät maassa suureksi leskien luvun.

[26] Os seus sacerdotes transgridem a minha lei e profanam as minhas coisas santas; entre o santo e o profano, não fazem diferença, nem discernem o imundo do limpo e dos meus sábados escondem os olhos; e, assim, sou profanado no meio deles.

[26]Sen papit tekevät väkivaltaa minun lailleni ja häpäisevät sen, mikä on minulle pyhitettyä. He eivät tee erotusta pyhän ja epäpyhän välillä eivätkä ilmoita, mikä on saastaista ja mikä puhdasta; he sulkevat silmänsä sapattieni rikkomiselta. Näin minä olen tullut häväistyksi heidän keskuudessaan.

[27] Os seus príncipes no meio dela são como lobos que arrebatam a presa para derramarem o sangue, para destruírem as almas e ganharem lucro desonesto.

[27]Israelin ruhtinaat ovat sen keskellä kuin raatelevat sudet, jotka vuodattavat verta. He tappavat ihmisiä saadakseen väärää voittoa.

[28] Os seus profetas lhes encobrem isto com cal por visões falsas, predizendo mentiras e dizendo: Assim diz o SENHOR Deus, sem que o SENHOR tenha falado.

[28] Sen profeetat valkaisevat kalkilla kaiken, he näkevät valheellisia näkyjä ja ennustelevat kansalle valheita sanoen: ’Näin sanoo Herra, Herra ,’ vaikka Herra ei ole puhunut.

[29] Contra o povo da terra praticam extorsão, andam roubando, fazem

[29]Maan kansa harjoittaa sortoa, ryöstää ja riistää. He tekevät vääryyttä kurjalle ja

violência ao aflito e ao necessitado e ao estrangeiro oprimem sem razão.

30 Busquei entre eles um homem que tapasse o muro e se colocasse na brecha perante mim, a favor desta terra, para que eu não a destruísse; mas a ninguém achei.

31 Por isso, eu derramei sobre eles a minha indignação, com o fogo do meu furor os consumi; fiz cair-lhes sobre a cabeça o castigo do seu procedimento, diz o SENHOR Deus.

köyhälle ja sortavat muukalaista oikeudesta välittämättä.

30 Minä olen etsinyt heidän joukostaan miestä, joka korjaisi muurin ja seisoisi muurinaukossa minun edessäni maan puolesta, ettei se tuhoutuisi. Sellaista miestä en ole löytänyt.

31Sen tähden minä vuodatan kiivauteni heidän päälleen, tuhoan heidät vihani tulella ja maksan heille heidän vaelluksensa mukaan, sanoo Herra, Herra .”

Ezequiel 23

Oolá e Oolibá, as duas meretrizes

1 Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

2 Filho do homem, houve duas mulheres, filhas de uma só mãe.

3 Estas se prostituíram no Egito; prostituíram-se na sua mocidade; ali foram apertados os seus peitos e apalpados os seios da sua virgindade.

4 Os seus nomes eram: Oolá, a mais velha, e Oolibá, sua irmã; e foram minhas e tiveram filhos e filhas; e, quanto ao seu nome, Samaria é Oolá, e Jerusalém é Oolibá.

5 Prostituiu-se Oolá, quando era minha; inflamou-se pelos seus amantes, pelos assírios, seus vizinhos,

6 que se vestiam de azul, governadores e sátrapas, todos jovens de cobiçar, cavaleiros montados a cavalo.

Hesekiel 23

Iljettävät sisarukset Ohola ja Oholiba

1Minulle tuli tämä Herran sana:

2 ”Ihmislapsi, oli kaksi naista, saman äidin tyttäriä.

3 Nuoruudessaan he harjoittivat haureutta Egyptissä. Siellä heidän rintojaan puristeltiin ja heidän neitseellisiä nisiään rutisteltiin.

4Heistä vanhemman nimi oli Ohola ja hänen sisarensa nimi Oholiba. Heistä tuli minun omiani, ja he synnyttivät poikia ja tyttäriä. Nimi Ohola tarkoittaa Samariaa ja Oholiba Jerusalemia.

5Mutta Ohola harjoitti haureutta, vaikka oli minun omani, ja himoitsi rakastajiaan, naapureitaan assurilaisia.

6 He pukeutuivat purppuraan, nuo käskynhaltijat ja hallitusmiehet, nuo kaikki komeat nuoret miehet, jotka ajoivat vaunuilla ja hevosilla.

[7] Assim, cometeu ela as suas devassidões com eles, que eram todos a fina flor dos filhos da Assíria, e com todos aqueles pelos quais se inflamava; com todos os seus ídolos se contaminou.

[7]Ohola harjoitti haureuttaan heidän kanssaan – kaikkien Assurin valiomiesten kanssa. Kaikkien jumalankuvien kanssa, joita hän himoitsi, hän saastutti itsensä.

[8] As suas impudicícias, que trouxe do Egito, não as deixou; porque com ela se deitaram na sua mocidade, e eles apalparam os seios da sua virgindade e derramaram sobre ela a sua impudicícia.

[8] Mutta hän ei jättänyt myöskään pois Egyptin aikaista haureuttaan, sillä egyptiläiset olivat maanneet hänen kanssaan hänen nuoruudessaan, puristelleet hänen neitseellisiä nisiään ja vuodattaneet hänen päälleen haureuttaan.

[9] Por isso, a entreguei nas mãos dos seus amantes, nas mãos dos filhos da Assíria, pelos quais se inflamara.

[9] Sen tähden minä annoin hänet rakastajiensa käsiin, Assurin poikien, joita hän oli himoinnut.

[10] Estes descobriram as vergonhas dela, levaram seus filhos e suas filhas; porém a ela mataram à espada; e ela se tornou falada entre as mulheres, e sobre ela executaram juízos.

[10]He paljastivat hänen alastomuutensa, ottivat vangeiksi hänen poikansa ja tyttärensä, tappoivat hänet itsensä miekalla ja panivat hänen tuomionsa täytäntöön. Näin hänestä tuli varoittava esimerkki muille naisille.

[11] Vendo isto sua irmã Oolibá, corrompeu a sua paixão mais do que ela, e as suas devassidões foram maiores do que as de sua irmã.

[11]Vaikka hänen sisarensa Oholiba näki tämän, hän oli himossaan vieläkin irstaampi kuin sisarensa ja haureudessaan vieläkin riettaampi.

[12] Inflamou-se pelos filhos da Assíria, governadores e sátrapas, seus vizinhos, vestidos com primor, cavaleiros montados a cavalo, todos jovens de cobiçar.

[12]Oholiba himoitsi naapureitaan Assurin poikia, käskynhaltijoita ja hallitusmiehiä, jotka upeasti pukeutuneina ratsastivat ja ajoivat vaunuilla, kaikki komeita nuoria miehiä.

[13] Vi que se tinha contaminado; o caminho de ambas era o mesmo.

[13]Minä näin, että hän oli saastuttanut itsensä. Molemmat sisarukset kulkivat samaa tietä,

[14] Aumentou as suas impudicícias, porque viu homens pintados na parede, imagens dos caldeus, pintados de vermelho:

[14] mutta Oholiba meni vielä pitemmälle haureudessaan. Hän näki seinään

helakanpunaisella värillä piirrettyjä kuvia kaldealaisista miehistä,

15 de lombos cingidos e turbantes pendentes da cabeça, todos com aparência de oficiais, semelhantes aos filhos da Babilônia, na Caldéia, em terra do seu nascimento.

15joiden kupeilla oli vyö ja päässä muhkea päähine. Kaikki olivat päälliköiden näköisiä, sellaisia kuin ovat Baabelin miehet, joiden synnyinmaa on Kaldea.

16 Vendo-os, inflamou-se por eles e lhes mandou mensageiros à Caldéia.

16 Hän alkoi heidät nähtyään himoita heitä ja lähetti sanansaattajia heidän luokseen Kaldeaan.

17 Então, vieram ter com ela os filhos da Babilônia, para o leito dos amores, e a contaminaram com as suas impudicícias; ela, após contaminar-se com eles, enojada, os deixou.

17 Baabelin miehet tulivat, makasivat ja rakastelivat hänen kanssaan ja saastuttivat hänet haureudellaan. Näin hän saastui heistä mutta kääntyi sitten inhoten pois heidän luotaan.

18 Assim, tendo ela posto a descoberto as suas devassidões e sua nudez, a minha alma se alienou dela, como já se dera com respeito à sua irmã.

18 Näin hän paljasti haureellisuutensa. Kun hän paljasti häpynsä, minä käännyin inhoten pois hänen luotaan, niin kuin olin kääntynyt inhoten pois hänen sisarensa luota.

19 Ela, todavia, multiplicou as suas impudicícias, lembrando-se dos dias da sua mocidade, em que se prostituíra na terra do Egito.

19 Oholiba harjoitti yhä enemmän haureutta. Hän muisti nuoruutensa päivät, jolloin oli harjoittanut haureutta Egyptin maassa,

20 Inflamou-se pelos seus amantes, cujos membros eram como o de jumento e cujo fluxo é como o fluxo de cavalos.

20ja hän himoitsi silloisia rakastajiaan, joiden elin oli kuin aasilla ja vuoto kuin oriilla.

21 Assim, trouxeste à memória a luxúria da tua mocidade, quando os do Egito apalpavam os teus seios, os peitos da tua mocidade.

21Sinä muistit nuoruutesi irstauden, kun egyptiläiset puristelivat rintojasi ja nisiäsi niiden nuorekkuuden tähden.

22 Por isso, ó Oolibá, assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu suscitarei contra ti os teus amantes, os quais, enojada, tu os deixaras, e os trarei contra ti de todos os lados:

22Sen tähden, Oholiba, näin sanoo Herra, Herra : Katso, minä kiihotan rakastajasi hyökkäämään kimppuusi, nuo,

joiden luota sinä käännyit inhoten pois, ja tuon heidät kimppuusi joka taholta:

23 os filhos da Babilônia e todos os caldeus de Pecode, de Soa, de Coa e todos os filhos da Assíria com eles, jovens de cobiçar, governadores e sátrapas, príncipes e homens de renome, todos montados a cavalo.

23 Baabelin miehet ja kaikki kaldealaiset, Pekodin, Sooan ja Kooan ja heidän kanssaan kaikki Assurin miehet. He ovat kaikki komeita nuoria miehiä, käskynhaltijoita ja hallitusmiehiä, päälliköitä ja maineikkaita miehiä, jotka ratsastavat ja ajavat vaunuilla.

24 Virão contra ti do Norte, com carros e carretas e com multidão de povos; pôr-se-ão contra ti em redor, com paveses, e escudos, e capacetes; e porei diante deles o juízo, e julgar-te-ão segundo os seus direitos.

24 He hyökkäävät kimppuusi mukanaan paljon vaunuja, rattaita ja sotureita monesta kansasta varustautuneina suurin ja pienin kilvin. Kypärät päässä he asettuvat rintamaan sinua vastaan joka taholta, ja minä annan heille tuomiovallan. He tuomitsevat sinut säädöstensä mukaan.

25 Porei contra ti o meu zelo, e eles te tratarão com furor; cortar-te-ão o nariz e as orelhas, e o que restar cairá à espada; levarão teus filhos e tuas filhas, e quem ainda te restar será consumido pelo fogo.

25 Minä tyydytän sinussa kiivauteni, ja vihoissaan he kohtelevat sinua julmasti: nenän ja korvat he leikkaavat sinulta pois, ja sinun jälkeläisesi kaatuvat miekkaan. He ottavat poikasi ja tyttäresi, ja mitä sinulta jää jäljelle, sen polttaa tuli.

26 Despojar-te-ão dos teus vestidos e tomarão as tuas jóias de adorno.

26 He riisuvat sinulta vaatteesi ja ottavat korusi.

27 Assim, farei cessar em ti a tua luxúria e a tua prostituição, provenientes da terra do Egito; não levantarás os olhos para eles e já não te lembrarás do Egito.

27 Näin minä teen lopun sinun irstaudestasi ja haureudestasi, jota harjoitit jo Egyptissä, etkä sinä enää kaipaa niitä etkä muistele Egyptiä.

28 Porque assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu te entregarei nas mãos daqueles a quem aborreces, nas mãos daqueles que, enojada, tu deixaste.

28 Sillä näin sanoo Herra, Herra : Minä annan sinut niiden käsiin, joita vihaat, niiden käsiin, joiden luota olet kääntynyt inhoten pois.

29 Eles te tratarão com ódio, e levarão todo o fruto do teu trabalho, e te deixarão nua

29 He kohtelevat sinua vihamielisesti, ottavat kaiken, mistä olet nähnyt vaivaa,

e despida; descobrir-se-á a vergonha da tua prostituição, a tua luxúria e as tuas devassidões.

30 Estas coisas se te farão, porque te prostituíste com os gentios e te contaminaste com os seus ídolos.

31 Andaste no caminho de tua irmã; por isso, entregarei o seu copo na tua mão.

32 Assim diz o SENHOR Deus: Beberás o copo de tua irmã, fundo e largo; servirás de riso e escárnio; pois nele cabe muito.

33 Encher-te-ás de embriaguez e de dor; o copo de tua irmã Samaria é copo de espanto e de desolação.

34 Tu o beberás, e esgotá-lo-ás, e lhe roerás os cacos, e te rasgarás os peitos, pois eu o falei, diz o SENHOR Deus.

35 Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Como te esqueceste de mim e me viraste as costas, também carregarás com a tua luxúria e as tuas devassidões.

36 Disse-me ainda o SENHOR: Filho do homem, julgarás tu a Oolá e a Oolibá? Declara-lhes, pois, as suas abominações.

37 Porque adulteraram, e nas suas mãos há culpa de sangue; com seus ídolos adulteraram, e até os seus filhos, que me geraram, ofereceram a eles para serem consumidos pelo fogo.

38 Ainda isto me fizeram: no mesmo dia contaminaram o meu santuário e profanaram os meus sábados.

ja jättävät sinut alastomaksi ja paljaaksi. Silloin paljastuu häpeällinen haureellisuutesi ja riettautesi.

30 Näin sinulle tehdään sen tähden, että seurasit haureellisesti pakanakansoja ja niin saastuit niiden jumalankuvista.

31 Sinä vaelsit sisaresi tietä, ja minä annoin hänen maljansa sinun käteesi.

32Näin sanoo Herra, Herra : Sisaresi maljan sinä juot: syvän ja laajan. Sinä tulet naurun ja pilkan aiheeksi, jota siihen mahtuu paljon.

33 Sinä tulet täyteen juopumusta ja murhetta. Sisaresi Samarian malja on kauhun ja hävityksen malja.

34 Sen sinä juot, juot pohjasakkoja myöten, sen sirpaleita sinä kaluat ja revit niillä rintasi. Sillä minä olen puhunut, sanoo Herra, Herra .

35 Sen tähden, näin sanoo Herra, Herra : Koska sinä olet unohtanut minut ja heittänyt minut selkäsi taakse, niin kanna myös irstautesi ja haureutesi palkka.”

Ohola ja Oholiba tuomitaan

36 Herrasanoi minulle: ”Ihmislapsi, etkö tuomitse Oholaa ja Oholibaa? Ilmoita heille heidän iljettävät tekonsa,

37sillä he ovat avionrikkojia ja heidän käsissään on verta. He ovat tehneet aviorikoksen jumalankuviensa kanssa ja myös polttaneet niiden ruuaksi lapsiaan, jotka he olivat synnyttäneet minulle.

38 Vielä tämänkin he ovat minulle tehneet: samana päivänä he ovat saastuttaneet pyhäkköni ja häpäisseet sapattini.

[39] Pois, havendo sacrificado seus filhos aos ídolos, vieram, no mesmo dia, ao meu santuário para o profanarem; e assim o fizeram no meio da minha casa.

[39] Teurastettuaan lapsiaan jumalankuvilleen he tulivat vielä samana päivänä minun pyhäkkööni ja niin häpäisivät sen. Näin he ovat tehneet minun huoneeni sisäpuolella.

[40] E mais ainda: mandaram vir uns homens de longe; fora-lhes enviado um mensageiro, e eis que vieram; por amor deles, te banhaste, coloriste os olhos e te ornaste de enfeites;

[40] Vieläpä he lähettivät kutsun miehille, jotka asuivat kaukana. Kun sana oli lähetetty, he tulivat, nuo, joita varten sinä peseydyit, maalasit silmäluomesi ja puit korut yllesi.

[41] e te assentaste num suntuoso leito, diante do qual se achava mesa preparada, sobre que puseste o meu incenso e o meu óleo.

[41] Sitten sinä, Oholiba, istuit komealle vuoteelle, jonka vieressä oli katettu pöytä. Sille sinä olit pannut minun suitsukkeeni ja öljyni.

[42] Com ela se ouvia a voz de muita gente que folgava; com homens de classe baixa foram trazidos do deserto uns bêbados, que puseram braceletes nas mãos delas e, na cabeça, coroas formosas.

[42] Luotasi kuului huolettoman joukon melua, ja monet miehet, myös autiomaasta tuodut juomarit, laittoivat noiden naisten käsiin rannerenkaat ja kauniit kruunut heidän päähänsä.

[43] Então, disse eu da envelhecida em adultérios: continuará ela em suas prostituições?

[43] Minä sanoin: 'Tuolle kuihtuneelleko kelpaa aviorikos? Hänenkö kanssaan nytkin harjoitetaan haureutta?' Tuollaisen?

[44] E passaram a estar com ela, como quem freqüenta a uma prostituta; assim, passaram a freqüentar a Oolá e a Oolibá, mulheres depravadas,

[44] Hänen luokseen tultiin niin kuin tullaan porttonaisen luo. Niin tultiin noiden irstaiden naisten, Oholan ja Oholiban, luo.

[45] de maneira que homens justos as julgarão como se julgam as adúlteras e as sanguinárias; porque são adúlteras, e, nas suas mãos, há culpa de sangue.

[45] Vanhurskaat miehet tuomitsevat heidät sen mukaan, mitä on säädetty avionrikkojanaisista, ja sen mukaan, mitä on säädetty verenvuodattajanaisista. He ovat tehneet aviorikoksen, ja heidän käsissään on verta.

[46] Pois assim diz o SENHOR Deus: Farei subir contra elas grande multidão e as entregarei ao tumulto e ao saque.

[47] A multidão as apedrejará e as golpeará com as suas espadas; a seus filhos e suas filhas matarão e as suas casas queimarão.

[48] Assim, farei cessar a luxúria da terra, para que se escarmentem todas as mulheres e não façam segundo a luxúria delas.

[49] O castigo da vossa luxúria recairá sobre vós, e levareis os pecados dos vossos ídolos; e sabereis que eu sou o SENHOR Deus.

[46]Sillä näin sanoo Herra, Herra : Tuotakoon heitä vastaan kansanjoukko ja saatettakoon heidät kauhun valtaan ja ryöstäjien armoille.

[47]Kansanjoukko kivittäköön heidät ja tehköön heistä lopun miekoillaan. Heidän poikansa ja tyttärensä tapettakoon ja heidän talonsa poltettakoon.

[48] Minä lopetan maasta irstauden, ja kaikki naiset ottavat siitä opikseen, etteivät harjoita sellaista irstautta kuin te.

[49] He maksavat teille irstautenne mukaan, ja te saatte kantaa seuraukset synnistänne ja jumalankuvienne palvelemisesta. Silloin te tulette tietämään, että minä olen Herra, Herra .”

Ezequiel 24

A parábola da panela

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, em o nono ano, no décimo mês, aos dez dias do mês, dizendo:

[2] Filho do homem, escreve o nome deste dia, deste mesmo dia; porque o rei da Babilônia se atira contra Jerusalém neste dia.

[3] Propõe uma parábola à casa rebelde e dize-lhe: Assim diz o SENHOR Deus: Põe ao lume a panela, põe-na, deita-lhe água dentro,

[4] ajunta nela pedaços de carne, todos os bons pedaços, as coxas e as espáduas; enche-a de ossos escolhidos.

Hesekiel 24

Vertaus ruostuneesta padasta

[1]Yhdeksännen vuoden kymmenennessä kuussa, kuukauden kymmenentenä päivänä, minulle tuli tämä Herran sana:

[2] ”Ihmislapsi, kirjoita muistiin tämän päivän nimi, juuri tämän päivän. Baabelin kuningas hyökkää Jerusalemia vastaan juuri tänä päivänä.

[3]Lausu tälle kapinalliselle heimolle tämä vertaus: Näin sanoo Herra, Herra : ’Pane pata liedelle, pane ja kaada siihen vettä.

[4]Kokoa siihen lihankappaleita, kaikkia hyviä kappaleita, reittä ja lapaa. Täytä pata parhailla luilla,

5 Pega do melhor do rebanho e empilha lenha debaixo dela; faze-a ferver bem, e cozam-se dentro dela os ossos.

6 Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Ai da cidade sanguinária, da panela cheia de ferrugem, ferrugem que não foi tirada dela! Tira de dentro a carne, pedaço por pedaço, sem escolha.

7 Porque a culpa de sangue está no meio dela; derramou-o sobre penha descalvada e não sobre a terra, para o cobrir com o pó;

8 para fazer subir a indignação, para tomar vingança, eu pus o seu sangue numa penha descalvada, para que não fosse coberto.

9 Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Ai da cidade sanguinária! Também eu farei pilha grande.

10 Amontoa muita lenha, acende o fogo, cozinha a carne, engrossa o caldo, e ardam os ossos.

11 Então, porás a panela vazia sobre as brasas, para que ela aqueça, o seu cobre se torne candente, funda-se a sua imundícia dentro dela, e se consuma a sua ferrugem.

12 Trabalho inútil! Não sai dela a sua muita ferrugem, nem pelo fogo.

13 Na tua imundícia está a luxúria; porque eu quis purificar-te, e não te purificaste, não serás nunca purificada da tua imundícia, até que eu tenha satisfeito o meu furor contra ti.

5 ota ne valiolampaista. Lado halkoja padan alle ja anna sen kiehua kiehumistaan, kunnes luutkin kypsyvät siinä.'

6Näin sanoo Herra, Herra : Voi verenvuodattajien kaupunkia, pataa, joka on ruostunut ja josta sen ruoste ei ole lähtenyt! Tyhjennä se kappale kappaleelta; ei sille ole arpaosa langennut.

7Sen keskellä on verta. Se on jättänyt veren paljaalle kalliolle eikä ole vuodattanut sitä maahan mullan peittoon.

8Minä olen jättänyt sen vuodattaman veren peittämättömänä paljaalle kalliolle, nostattaakseni kiivauden ja toteuttaakseni koston.

9Sen tähden, näin sanoo Herra, Herra : Voi verenvuodattajien kaupunkia! Niinpä minäkin suurennan nuotiota:

10lisätään puita, pannaan tuli palamaan, keitetään liha loppuun, sekoitetaan mausteet, annetaan luiden palaa karrelle.

11 Sitten annetaan padan olla tyhjänä hiiliensä päällä, niin että se kuumenee, sen vaski hehkuu ja saasta sulaa siitä ja sen ruosteesta tulee loppu.

12 Väsyksiin asti on siitä nähty vaivaa, mutta sen paljo ruoste ei ole siitä lähtenyt. Tuleen sen ruoste!

13 Minä tahdoin puhdistaa sinut irstautesi saastaisuudesta, mutta koska sinä et ole puhdistunut saastaisuudestasi, sinä et enää puhdistu, ennen kuin minä olen tyydyttänyt kiivauteni sinussa.

[14] Eu, o SENHOR, o disse: será assim, e eu o farei; não tornarei atrás, não pouparei, nem me arrependerei; segundo os teus caminhos e segundo os teus feitos, serás julgada, diz o SENHOR Deus.

[14]Minä, Herra , olen puhunut, ja niin tapahtuu. Minä toteutan sen; minä en hellitä, en säästä enkä kadu. Sinut tuomitaan vaelluksesi ja tekojesi mukaan, sanoo Herra, Herra .”

A viuvez de Ezequiel

Profeetan murhe ennusmerkkinä

[15] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[15]Minulle tuli tämä Herran sana:

[16] Filho do homem, eis que, às súbitas, tirarei a delícia dos teus olhos, mas não lamentarás, nem chorarás, nem te correrão as lágrimas.

[16] ”Ihmislapsi, minä otan sinulta pois silmiesi ihastuksen, mutta älä murehdi, älä itke äläkä anna kyyneltesi vuotaa.

[17] Geme em silêncio, não faças lamentação pelos mortos, prende o teu turbante, mete as tuas sandálias nos pés, não cubras os bigodes e não comas o pão que te mandam.

[17] Huokaile hiljaa, mutta älä pane toimeen vainajan valittajaisia. Kiedo käärelakki päähäsi ja pane kengät jalkaasi. Älä peitä partaasi äläkä syö lohduttajien tuomaa ruokaa .”

[18] Falei ao povo pela manhã, e, à tarde, morreu minha mulher; na manhã seguinte, fiz segundo me havia sido mandado.

[18]Aamulla minä puhuin tämän kansalle. Illalla vaimoni kuoli, ja seuraavana aamuna minä tein niin kuin minua oli käsketty.

[19] Então, me disse o povo: Não nos farás saber o que significam estas coisas que estás fazendo?

[19] Silloin kansa sanoi minulle: ”Etkö ilmoita meille, mitä nämä asiat, joita teet, merkitsevät meille?”

[20] Eu lhes disse: Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[20] Minä vastasin heille, että minulle oli tullut tämä Herran sana:

[21] Dize à casa de Israel: Assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu profanarei o meu santuário, objeto do vosso mais alto orgulho, delícia dos vossos olhos e anelo de vossa alma; vossos filhos e vossas filhas, que deixastes, cairão à espada.

[21] ”Sano Israelin heimolle: Näin sanoo Herra, Herra : Katso, minä häpäisen pyhäkköni, joka on teidän luja turvanne ja ylpeytenne, silmienne ihastus, ja jota sielunne ikävöi. Poikanne ja tyttärenne, jotka teidän oli jätettävä, kaatuvat miekkaan.”

[22] Fareis como eu fiz: não cobrireis os bigodes, nem comereis o pão que vos mandam.

[22]Silloin te teette niin kuin minä olen tehnyt: ette peitä partaanne ettekä syö lohduttajien tuomaa ruokaa.

[23] Trareis à cabeça os vossos turbantes e as vossas sandálias, nos pés; não lamentareis, nem chorareis, mas definhar-vos-eis nas vossas iniqüidades e gemereis uns com os outros.

[24] Assim vos servirá Ezequiel de sinal; segundo tudo o que ele fez, assim fareis. Quando isso acontecer, sabereis que eu sou o SENHOR Deus.

[25] Filho do homem, não sucederá que, no dia em que eu lhes tirar o objeto do seu orgulho, o seu júbilo, a sua glória, a delícia dos seus olhos e o anelo de sua alma e a seus filhos e suas filhas,

[26] nesse dia, virá ter contigo algum que escapar, para te dar a notícia pessoalmente?

[27] Nesse dia, abrir-se-á a tua boca para com aquele que escapar; falarás e já não ficarás mudo. Assim, lhes servirás de sinal, e saberão que eu sou o SENHOR.

Ezequiel 25

Profecia contra Amom

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Filho do homem, volve o rosto contra os filhos de Amom e profetiza contra eles.

[3] Dize aos filhos de Amom: Ouvi a palavra do SENHOR Deus: Assim diz o SENHOR Deus: Visto que tu disseste: Bem feito!, acerca do meu santuário, quando foi profanado; acerca da terra de Israel,

[23] Te pidätte silloin päähineen päässänne ja kengät jalassanne; ette te murehdi ettekä itke. Kuitenkin te riudutte syntivelkanne tähden ja valitatte toinen toisellenne.

[24]Hesekielistä on tullut teille ennusmerkki: aivan niin kuin hän on tehnyt, niin tekin teette. Kun ennustus toteutuu, te ymmärrätte, että minä olen Herra, Herra .

[25]Sinä, ihmislapsi! Kun minä otan heiltä pois heidän varustuksensa ja riistän heiltä heidän ihanan ilonsa, heidän silmiensä ihastuksen ja kaipauksensa kohteen, heidän poikansa ja tyttärensä,

[26] sinä päivänä tulee pakolainen luoksesi kertomaan siitä.

[27]Sinä päivänä sinun suusi avautuu puhumaan pakolaiselle, ja sinä puhut jälleen etkä enää ole mykkänä. Sinä olet heille ennusmerkkinä, ja he tulevat tietämään, että minä olen Herra ."

Hesekiel 25

Tuomio ammonilaisille

[1]Minulle tuli tämä Herran sana:

[2] "Ihmislapsi, suuntaa kasvosi ammonilaisia kohti ja profetoi heitä vastaan.

[3]Sano ammonilaisten maalle: Kuulkaa Herran, Herran sana, näin sanoo Herra Herra : Koska sinä sanoit: 'Kas niin!', kun minun pyhäkköni häväistiin,

quando foi assolada; e da casa de Judá, quando foi para o exílio,
[4] eis que te entregarei ao poder dos filhos do Oriente, e estabelecerão em ti os seus acampamentos e porão em ti as suas moradas; eles comerão os teus frutos e beberão o teu leite.

[5] Farei de Rabá uma estrebaria de camelos e dos filhos de Amom, um curral de ovelhas; e sabereis que eu sou o SENHOR.

[6] Porque assim diz o SENHOR Deus: Visto como bateste as palmas, e pateaste, e, com toda a malícia de tua alma, te alegraste da terra de Israel,

[7] eis que estendi a mão contra ti e te darei por despojo às nações; eliminar-te-ei dentre os povos e te farei perecer dentre as terras. Acabarei de todo contigo, e saberás que eu sou o SENHOR.

Profecia contra Moabe

[8] Assim diz o SENHOR Deus: Visto como dizem Moabe e Seir: Eis que a casa de Judá é como todas as nações,

[9] eis que eu abrirei o flanco de Moabe desde as cidades, desde as suas cidades fronteiras, a glória da terra, Bete-Jesimote, Baal-Meom e Quiriataim;
[10] dá-las-ei aos povos do Oriente em possessão, como também os filhos de Amom, para que destes não haja memória entre as nações.

kun Israelin maa hävitettiin ja kun Juudan heimo joutui pakkosiirtolaisuuteen,
[4] minä annan sinut idän miesten perintömaaksi. He pystyttävät sinuun leirinsä ja asettuvat asumaan sinuun. He syövät sinun hedelmäsi ja juovat sinun maitosi.
[5] Minä teen Rabbasta kamelien laitumen ja ammonilaisten maasta lammaslaumojen lepopaikan. Silloin te tulette tietämään, että minä olen Herra .

[6] Sillä näin sanoo Herra, Herra : Koska sinä taputit käsiä, poljit jalkaa ja ilakoit ja halveksit koko sielustasi Israelin maata,

[7] minä ojennan käteni sinua vastaan ja annan sinut kansojen ryöstettäväksi. Minä hävitän sinut kansojen joukosta, pyyhin sinut pois maitten joukosta ja tuhoan sinut. Silloin sinä tulet tietämään, että minä olen Herra .”

Tuomio Mooabille

[8]”Näin sanoo Herra, Herra : Mooab ja Seir ovat sanoneet: ’Katsokaa, Juudan heimo on aivan samanlainen kuin kaikki muutkin kansat!’
[9]Niinpä minä teen Mooabin harjanteen tyhjäksi kaupungeista, kaikista sen alueen kaupungeista, jotka ovat maan kaunistus – Beet-Jesimot, Baal-Meon ja Kirjataim.
[10] Minä annan sen ja ammonilaisten maan idän miesten perinnöksi, ettei ammonilaisia enää muistettaisi kansojen keskuudessa.

[11] Também executarei juízos contra Moabe, e os moabitas saberão que eu sou o SENHOR.

Profecia contra Edom

[12] Assim diz o SENHOR Deus: Visto que Edom se houve vingativamente para com a casa de Judá e se fez culpadíssimo, quando se vingou dela,

[13] assim diz o SENHOR Deus: Também estenderei a mão contra Edom e eliminarei dele homens e animais; torná-lo-ei deserto, e desde Temã até Dedã cairão à espada.

[14] Exercerei a minha vingança contra Edom, por intermédio do meu povo de Israel; este fará em Edom segundo a minha ira e segundo o meu furor; e os edomitas conhecerão a minha vingança, diz o SENHOR Deus.

Profecia contra a Filístia

[15] Assim diz o SENHOR Deus: Visto que os filisteus se houveram vingativamente e com desprezo de alma executaram vingança, para destruírem com perpétua inimizade,

[16] assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu estendo a mão contra os filisteus, e eliminarei os queretitas, e farei perecer o resto da costa do mar.

[17] Tomarei deles grandes vinganças, com furiosas repreensões; e saberão que eu sou o SENHOR, quando eu tiver exercido a minha vingança contra eles.

Ezequiel 26

Profecia contra Tiro

[11] Minä panen toimeen Mooabin tuomiot, ja he tulevat tietämään, että minä olen Herra .”

Tuomio Edomille

[12]”Näin sanoo Herra, Herra : Kostaessaan Juudan heimolle Edom teki pahoin ja syyllistyi suureen syntiin.

[13]Sen tähden, näin sanoo Herra, Herra : Minä ojennan käteni Edomia vastaan ja hävitän siitä ihmiset ja eläimet. Minä raunioitan sen, ja Teemanista lähtien Dedaniin asti heitä kaatuu miekkaan.

[14] Minä annan kansani Israelin kostaa puolestani Edomille. He kohtelevat Edomia minun vihani ja kiivauteni mukaan, ja Edom saa tuntea minun kostoni, sanoo Herra, Herra .”

Tuomio filistealaisille

[15]”Näin sanoo Herra, Herra : Filistealaiset ovat toimineet kostonhimoisesti. Halveksunta sielussaan ikimuistoisen vihansa ajamina he ovat kostaneet julmasti tuhotakseen.

[16]Sen tähden, näin sanoo Herra, Herra : Katso, minä ojennan käteni filistealaisia vastaan ja hävitän kreetit. Minä tuhoan ne, jotka ovat jäljellä meren rannikolla.

[17] Minä panen toimeen heidän keskuudessaan ankaran koston ja rankaisen heitä kiivaudessani. Kun minun kostoni kohtaa heitä, he tulevat tietämään, että minä olen Herra .”

Hesekiel 26

Tuomio Tyyrolle

[1] No undécimo ano, no primeiro dia do mês, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Filho do homem, visto que Tiro disse no tocante a Jerusalém: Bem feito! Está quebrada a porta dos povos; abriu-se para mim; eu me tornarei rico, agora que ela está assolada,

[3] assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu estou contra ti, ó Tiro, e farei subir contra ti muitas nações, como faz o mar subir as suas ondas.

[4] Elas destruirão os muros de Tiro e deitarão abaixo as suas torres; e eu varrerei o seu pó, e farei dela penha descalvada.

[5] No meio do mar, virá a ser um enxugadouro de redes, porque eu o anunciei, diz o SENHOR Deus; e ela servirá de despojo para as nações.

[6] Suas filhas que estão no continente serão mortas à espada; e saberão que eu sou o SENHOR.

[7] Porque assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu trarei contra Tiro a Nabucodonosor, rei da Babilônia, desde o Norte, o rei dos reis, com cavalos, carros e cavaleiros e com a multidão de muitos povos.

[8] As tuas filhas que estão no continente, ele as matará à espada; levantará baluarte contra ti; contra ti levantará terrapleno e um telhado de paveses.

[1]Yhdennentoista vuoden ensimmäisen kuukauden ensimmäisenä päivänä minulle tuli tämä Herran sana:

[2] ”Ihmislapsi, Tyyro sanoi Jerusalemista: ’Kas niin! Kansojen ovi on murrettu, se on auki minulle. Jerusalem on raunioina, mutta minä menestyn .’

[3] Sen tähden, näin sanoo Herra, Herra : Katso, minä käyn sinua vastaan, Tyyro. Minä nostan monet kansat sinua vastaan niin kuin meri nostaa aaltonsa.

[4]Ne tuhoavat Tyyron muurit ja hajottavat sen tornit. Minä lakaisen siitä pois sen tomutkin ja teen sen paljaaksi kallioksi.

[5] Siitä tulee merellä oleva verkkojen kuivauspaikka, sillä minä olen puhunut, sanoo Herra, Herra . Se joutuu kansojen ryöstettäväksi.

[6] Sen mantereella olevien tytärkaupunkien asukkaat surmataan miekalla, ja he tulevat tietämään, että minä olen Herra .

[7]Sillä näin sanoo Herra, Herra : Katso, minä tuon pohjoisesta Tyyron kimppuun Nebukadnessarin, Baabelin kuninkaan, kuninkaiden kuninkaan, hänen hevosensa ja vaununsa, ratsumiehensä ja koko hänen suuren sotajoukkonsa.

[8]Mantereella olevien ympäristökaupunkiesi asukkaat hän surmaa miekalla ja rakentaa sinua vastaan piiritysvarusteet, luo sinua vastaan vallin ja nostaa sinua vastaan kilpensä.

[9] Disporá os seus aríetes contra os teus muros e, com os seus ferros, deitará abaixo as tuas torres.

[10] Pela multidão de seus cavalos, te cobrirá de pó; os teus muros tremerão com o estrondo dos cavaleiros, das carretas e dos carros, quando ele entrar pelas tuas portas, como pelas entradas de uma cidade em que se fez brecha.

[11] Com as unhas dos seus cavalos, socará todas as tuas ruas; ao teu povo matará à espada, e as tuas fortes colunas cairão por terra.

[12] Roubarão as tuas riquezas, saquearão as tuas mercadorias, derribarão os teus muros e arrasarão as tuas casas preciosas; as tuas pedras, as tuas madeiras e o teu pó lançarão no meio das águas.

[13] Farei cessar o arruído das tuas cantigas, e já não se ouvirá o som das tuas harpas.

[14] Farei de ti uma penha descalvada; virás a ser um enxugadouro de redes, jamais serás edificada, porque eu, o SENHOR, o falei, diz o SENHOR Deus.

[15] Assim diz o SENHOR Deus a Tiro: Não tremerão as terras do mar com o estrondo da tua queda, quando gemerem os traspassados, quando se fizer espantosa matança no meio de ti?

[16] Todos os príncipes do mar descerão dos seus tronos, tirarão de si os seus mantos e despirão as suas vestes bordadas; de tremores se vestirão, assentar-se-ão na

[9] Hän suuntaa muurinmurtajansa iskut muureihisi ja aseillaan hajottaa tornisi.

[10] Hänen hevostensa paljous peittää sinut pölyyn, ja muurisi vapisevat ratsujen, pyörien ja vaunujen ryskeestä, kun hän tulee porteistasi sisälle niin kuin valloitettuun kaupunkiin tullaan.

[11] Hänen hevostensa kaviot tallaavat kaikkia katujasi; hän surmaa miekalla kansasi, ja sinun mahtavat patsaasi kaatuvat maahan.

[12] He saavat saaliikseen rikkautesi ja ryöstävät kauppatavarasi. He repivät muurisi maahan ja hajottavat kauniit talosi. He heittävät sinusta mereen kivet, puut ja mullan.

[13] Minä lopetan laulujesi pauhun, eikä lyyrojesi soittoa enää kuulla.

[14] Minä teen sinusta paljaan kallion; sinusta tulee verkkojen kuivauspaikka. Sinua ei enää rakenneta, sillä minä, Herra , olen puhunut, sanoo Herra, Herra .

[15] Näin sanoo Herra, Herra , Tyyrolle: Eivätkö saaret vapise sinun sortumisesi pauhusta, kun haavoitetut voihkivat ja verilöyly on käynnissä sinun keskelläsi?

[16] Kaikki meren ruhtinaat astuvat alas valtaistuimiltaan, heittävät pois viittansa ja riisuvat kirjaillut vaatteensa. Kauhun valtaamina he istuvat maahan ja vapisevat joka hetki tyrmistyneinä sinun tähtesi.

terra e estremecerão a cada momento; e, por tua causa, pasmarão.

[17] Levantarão lamentações sobre ti e te dirão: Como pereceste, ó bem povoada e afamada cidade, que foste forte no mar, tu e os teus moradores, que atemorizastes a todos os teus visitantes!

[18] Agora, estremecerão as ilhas no dia da tua queda; as ilhas, que estão no mar, turbar-se-ão com tua saída.

[19] Porque assim diz o SENHOR Deus: Quando eu te fizer cidade assolada, como as cidades que não se habitam, quando eu fizer vir sobre ti as ondas do mar e as muitas águas te cobrirem,

[20] então, te farei descer com os que descem à cova, ao povo antigo, e te farei habitar nas mais baixas partes da terra, em lugares desertos antigos, com os que descem à cova, para que não sejas habitada; e criarei coisas gloriosas na terra dos viventes.

[21] Farei de ti um grande espanto, e já não serás; quando te buscarem, jamais serás achada, diz o SENHOR Deus.

Ezequiel 27

Lamentação sobre Tiro

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Tu, pois, ó filho do homem, levanta lamentação sobre Tiro;

[3] dize a Tiro, que habita nas entradas do mar e negocia com os povos em muitas

[17]He virittävät vuoksesi valitusvirren ja sanovat sinusta: ’Kuinka oletkaan tuhoutunut, sinä merten valtiatar , sinä ylistetty kaupunki, joka olit mahtava merillä. Asukkaasi levittivät kauhuaan kaikkien rannikoilla asuvien keskuuteen.

[18] Nyt rannikot vapisevat sinun sortumisesi päivänä, meren saaret säikähtivät lähtöäsi.’

[19]Sillä näin sanoo Herra, Herra : Minä teen sinusta rauniokaupungin, samanlaisen kuin kaupungit, joissa ei enää asuta, kun minä annan syvyyden vyöryä ylitsesi ja paljot vedet peittävät sinut.

[20] Minä syöksen sinut hautaan vaipuneiden joukkoon alas muinaisen kansan luo ja panen sinut asumaan maan syvyyksissä kuin ikiaikojen rauniot, eikä sinussa enää koskaan asuta. Mutta elävien maan minä kaunistan.

[21] Minä teen sinusta kauhun aiheen, eikä sinua sitten enää ole. Jos sinua etsitään, sinua ei enää koskaan löydy, sanoo Herra, Herra .”

Hesekiel 27

Valitusvirsi Tyyrosta

[1]Minulle tuli tämä Herran sana:

[2] ”Ihmislapsi, viritä valitusvirsi Tyyrosta!

[3]Sano Tyyrolle, joka asuu meren porteilla ja käy kauppaa monilla saarilla asuvien

terras do mar: Assim diz o SENHOR Deus: Ó Tiro, tu dizes: Eu sou perfeita em formosura.

kansojen kanssa: Näin sanoo Herra, Herra : Tyyro, sinä sanot: 'Minä olen kauneuden täydellisyys!'

4 No coração dos mares, estão os teus limites; os que te edificaram aperfeiçoaram a tua formosura.

4 Keskellä merta on sinun alueesi, rakentajasi tekivät sinusta täydellisen kauniin.

5 Fabricaram todos os teus conveses de ciprestes de Senir; trouxeram cedros do Líbano, para te fazerem mastros.

5 He tekivät kaikki lautasi Senirin sypressistä, he ottivat setrin Libanonilta tehdäkseen sinulle maston.

6 Fizeram os teus remos de carvalhos de Basã; os teus bancos, fizeram-nos de marfim engastado em pinho das ilhas dos quiteus.

6Baasanin tammista he tekivät airosi, norsunluulla he koristivat kittiläisten saarten hopeakuusesta tehdyn kantesi.

7 De linho fino bordado do Egito era a tua vela, para servir de estandarte; azul e púrpura das ilhas de Elisá eram o teu toldo.

7 Kirjailtua Egyptin pellavaa oli purjeesi, ne olivat sinulla lippuina. Elisasaarten sinipunaista ja helakanpunaista kangasta oli katoksesi.

8 Os moradores de Sidom e de Arvade foram os teus remeiros; os teus sábios, ó Tiro, que se achavam em ti, esses foram os teus pilotos.

8 Sinulla oli soutajina Siidonin ja Arvadin asukkaita, laivureinasi olivat omat viisaasi, Tyyro.

9 Os anciãos de Gebal e os seus sábios foram em ti os teus calafates; todos os navios do mar e os marinheiros se acharam em ti, para trocar as tuas mercadorias.

9Gebalin vanhimmat ja viisaat olivat vuotokohtiesi korjaajina, kaikki merellä olevat laivat merimiehineen tekivät kauppaa tavaroillasi.

10 Os persas, os lídios e os de Pute se acharam em teu exército e eram teus homens de guerra; escudos e capacetes penduraram em ti; manifestaram a tua glória.

10Persia, Luud ja Puut olivat sotureina sotajoukossasi. He ripustivat sinuun kypäriä ja kilpiä, jotka koristivat sinua.

11 Os filhos de Arvade e o teu exército estavam sobre os teus muros em redor, e os gamaditas, nas torres; penduravam os

11Muureillasi olivat arvadilaiset ja muu sotajoukkosi ja torneissasi gammadilaiset. He ripustivat kilpensä kaikkialle

seus escudos nos teus muros em redor; aperfeiçoavam a tua formosura.

[12] Társis negociava contigo, por causa da abundância de toda sorte de riquezas; trocavam por tuas mercadorias prata, ferro, estanho e chumbo.

[13] Javã, Tubal e Meseque eram os teus mercadores; em troca das tuas mercadorias, davam escravos e objetos de bronze.

[14] Os da casa de Togarma, em troca das tuas mercadorias, davam cavalos, ginetes e mulos.

[15] Os filhos de Dedã eram os teus mercadores; muitas terras do mar eram o mercado das tuas manufaturas; em troca, traziam dentes de marfim e madeira de ébano.

[16] A Síria negociava contigo por causa da multidão das tuas manufaturas; por tuas mercadorias, eles davam esmeralda, púrpura, obras bordadas, linho fino, coral e pedras preciosas.

[17] Judá e a terra de Israel eram os teus mercadores; pelas tuas mercadorias, trocavam o trigo de Minite, confeitos, mel, azeite e bálsamo.

[18] Damasco negociava contigo, por causa da multidão das tuas manufaturas, por causa da abundância de toda sorte de riquezas, dando em troca vinho de Helbom e lã de Saar.

[19] Também Dã e Javã, de Uzal, pelas tuas mercadorias, davam em troca ferro

muureillesi; ne tekivät kauneudestasi täydellisen.

[12] Tarsis osti kauppatavaroitasi, koska sillä oli kaikkea rikkautta: hopealla, raudalla, tinalla ja lyijyllä he ostivat sinun tavarasi.

[13] Jaavan, Tuubal ja Mesek kävivät kauppaa sinun kanssasi. He maksoivat kauppatavarasi orjilla ja vaskiesineillä.

[14] Toogarman heimo antoi tavaroittesi vastineeksi hevosia, sotaratsuja ja muuleja.

[15] Myös dedanilaiset kävivät kanssasi kauppaa, ja monien saarten kauppiaat olivat alaisiasi ja toivat maksuna tavaroistasi norsunluuta ja eebenpuuta.

[16] Tuotteittesi runsauden vuoksi myös Aram kävi kauppaa kanssasi. Se maksoi tavarasi turkooseilla, punapurppuralla, kirjaillulla kankaalla, pellavakankaalla, koralleilla ja rubiineilla.

[17] Kanssasi kävivät kauppaa myös Juuda ja Israelin maa. He antoivat tavaroistasi vaihdossa Minnitin vehnää, leivoksia, hunajaa, öljyä ja balsamia.

[18] Damasko kävi kauppaa kanssasi Helbonin viinillä ja Saharin villoilla monien tuotteittesi ja suurten rikkauksiesi vuoksi.

[19] Daanilaiset ja Ussalin jaavanilaiset antoivat sinulle kauppatavaroittesi

trabalhado, cássia e cálamo, que assim entravam no teu comércio.

[20] Dedã negociava contigo com baixeiros para cavalgaduras.

[21] A Arábia e todos os príncipes de Quedar eram mercadores ao teu serviço; negociavam contigo com cordeiros, carneiros e bodes; nisto, negociavam contigo.

[22] Os mercadores de Sabá e Raamá eram os teus mercadores; pelas tuas mercadorias, davam em troca os mais finos aromas, pedras preciosas e ouro.

[23] Harã, Cane e Éden, mercadores de Sabá, Assíria e Quilmade negociavam contigo.

[24] Estes eram teus mercadores em toda sorte de mercadorias, em pano de púrpura e bordados, tapetes de várias cores e cordas trançadas e fortes.

[25] Os navios de Társis eram as tuas caravanas para as tuas mercadorias; e te enriqueceste e ficaste mui famosa no coração dos mares.

[26] Os teus remeiros te conduziram sobre grandes águas; o vento oriental te quebrou no coração dos mares.

[27] As tuas riquezas, as tuas mercadorias, os teus bens, os teus marinheiros, os teus pilotos, os calafates, os que faziam os teus negócios e todos os teus soldados que estão em ti, juntamente com toda a multidão do povo que está no meio de ti,

vastineeksi taottua rautaa, kassiaa ja kalmoruokoa.

[20] Dedan kävi kauppaa kanssasi satulaloimilla.

[21] Arabia ja kaikki Keedarin ruhtinaat olivat läheisiä kauppakumppaneitasi. He kävivät kauppaa kanssasi lampailla, pässeillä ja vuohipukeilla.

[22]Saban ja Raman kauppiaat kävivät hekin kauppaa kanssasi. He maksoivat kauppatavarasi kaikkein parhaimmilla mausteilla sekä kaikenlaisilla jalokivillä ja kullalla.

[23] Haaran, Kanne ja Eden ja myös Saban kauppiaat ja Assur ja Kilmad kävivät kauppaa kanssasi.

[24] He toivat markkinoillesi kaupaksi kauniita vaatteita, sinipunaisia ja kirjailtuja viittoja, koristeltuja arkkuja ja lujia, punottuja köysiä.

[25]Tarsiin laivat kuljettivat tavaroitasi, ja sinä tulit täyteen, hyvin painavaksi, keskellä merta.

[26] Soutajat veivät sinut suurille vesille, itätuuli rikkoi sinut merten aavoilla.

[27] Rikkautesi, kauppatavarasi, merimiehesi ja laivurisi, vuotokohtiesi korjaajat, tavaranvälittäjäsi, kaikki sotilaasi ja koko väenpaljous, joka sinussa on, vajoavat meren syvyyksiin sinä päivänä, jona sinä kukistut.

se afundarão no coração dos mares no dia da tua ruína.

[28] Ao estrondo da gritaria dos teus pilotos, tremerão as praias.

[29] Todos os que pegam no remo, os marinheiros, e todos os pilotos do mar descerão de seus navios e pararão em terra;

[30] farão ouvir a sua voz sobre ti e gritarão amargamente; lançarão pó sobre a cabeça e na cinza se revolverão;

[31] far-se-ão calvos por tua causa, cingir-se-ão de pano de saco e chorarão sobre ti, com amargura de alma, com amargura e lamentação.

[32] Levantarão lamentações sobre ti no seu pranto, lamentarão sobre ti, dizendo: Quem foi como Tiro, como a que está reduzida ao silêncio no meio do mar?

[33] Quando as tuas mercadorias eram exportadas pelos mares, fartaste a muitos povos; com a multidão da tua riqueza e do teu negócio, enriqueceste os reis da terra.

[34] No tempo em que foste quebrada nos mares, nas profundezas das águas se afundaram os teus negócios e toda a tua multidão, no meio de ti.

[35] Todos os moradores das terras dos mares se espantam por tua causa; os seus reis tremem sobremaneira e estão de rosto perturbado.

[28]Laivuriesi huudon voimasta vapisevat rannikot.

[29]Kaikki, jotka käyttävät airoja, laskeutuvat laivoistaan; kaikki merimiehet ja merten laivurit astuvat maihin.

[30] He huutavat sinun tähtesi kovalla äänellä ja parkuvat katkerasti, heittävät tomua päänsä päälle ja kieriskelevät tuhkassa.

[31] He ajelevat sinun tähtesi päänsä kaljuksi ja kääriytyvät säkkeihin. He itkevät sinua katkeralla mielellä, haikeasti valittaen.

[32]He virittävät sinusta itkuvirren, valittaen he laulavat sinusta: ’Kuka oli Tyyron vertainen, joka nyt on tuhottuna keskellä merta?’

[33]Kun tavarasi saapuivat meriltä, sinä tyydytit monien kansojen toiveet. Rikkauksiesi ja kauppatavaroittesi runsaudella sinä teit rikkaiksi maan kuninkaat.

[34] Nyt olet meren aaltojen hajottamana vetten syvyyksissä. Mukanasi sinne vajosivat kauppatavarasi ja koko väkesi.’

[35] Kaikki saarten asukkaat tyrmistyvät sinun vuoksesi. Heidän kuninkaansa ovat kauhuissaan, vavistus on heidän kasvoillaan.

[36] Os mercadores dentre os povos assobiam contra ti; vens a ser objeto de espanto e jamais subsistirás.

[36] Kauppiaat kansojen joukossa viheltävät sinulle. Sinusta on tullut kauhun aihe, sinua ei enää ole hamaan ikiaikoihin asti.”

Ezequiel 28

Profecia contra o rei de Tiro

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Filho do homem, dize ao príncipe de Tiro: Assim diz o SENHOR Deus: Visto que se eleva o teu coração, e dizes: Eu sou Deus, sobre a cadeira de Deus me assento no coração dos mares, e não passas de homem e não és Deus, ainda que estimas o teu coração como se fora o coração de Deus -

[3] sim, és mais sábio que Daniel, não há segredo algum que se possa esconder de ti;

[4] pela tua sabedoria e pelo teu entendimento, alcançaste o teu poder e adquiriste ouro e prata nos teus tesouros;

[5] pela extensão da tua sabedoria no teu comércio, aumentaste as tuas riquezas; e, por causa delas, se eleva o teu coração -,

[6] assim diz o SENHOR Deus: Visto que estimas o teu coração como se fora o coração de Deus,

[7] eis que eu trarei sobre ti os mais terríveis estrangeiros dentre as nações, os quais desembainharão a espada contra a formosura da tua sabedoria e mancharão o teu resplendor.

[8] Eles te farão descer à cova, e morrerás da morte dos traspassados no coração dos mares.

Hesekiel 28

Tyyron ruhtinaan tuomio

[1]Minulle tuli tämä Herran sana:

[2] ”Ihmislapsi, sano Tyyron ruhtinaalle: Näin sanoo Herra, Herra : Sinun sydämesi on ylpistynyt ja sinä sanot: ’Minä olen jumala, minä istun jumalien istuimella merten keskellä.’ Sinä olet kuitenkin vain ihminen, et jumala, vaikka pidätkin viisauttasi Jumalan viisauden vertaisena.

[3]Viisaampi sinä oletkin kuin Daniel, eikä mikään salaisuus ole sinulle liian vaikea.

[4]Viisautesi ja ymmärryksesi avulla olet saanut itsellesi omaisuutta, olet hankkinut kultaa ja hopeaa aarreaittoihisi.

[5] Suuressa viisaudessasi olet kaupankäynnilläsi kartuttanut omaisuuttasi, ja sydämesi on ylpistynyt rikkautesi vuoksi.

[6] Sen tähden, näin sanoo Herra, Herra : Koska sinä pidät itseäsi Jumalan vertaisena,

[7] minä tuon sinun kimppuusi muukalaiset, kansoista hirmuisimmat. He vetävät miekkansa tupestaan sinun loistavaa viisauttasi vastaan ja häpäisevät ihanuutesi.

[8]He syöksevät sinut kuoppaan, ja sinä kuolet niin kuin kuolivat ne, jotka

	makaavat surmattuina merten syvyyksissä.
[9] Dirás ainda diante daquele que te matar: Eu sou Deus? Pois não passas de homem e não és Deus, no poder do que te traspassa.	[9]Vieläkö sanot surmaajasi edessä, tappajiesi käsissä: ’Minä olen Jumala’? Ihminen sinä vain olet, et Jumala.
[10] Da morte de incircuncisos morrerás, por intermédio de estrangeiros, porque eu o falei, diz o SENHOR Deus.	[10] Sinun on kuoltava muukalaisten käsissä niin kuin kuka tahansa ympärileikkaamaton, sillä minä olen puhunut, sanoo Herra, Herra .”
Outra lamentação contra o rei de Tiro	**Valitusvirsi Tyyron kuninkaasta**
[11] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:	[11]Minulle tuli tämä Herran sana:
[12] Filho do homem, levanta uma lamentação contra o rei de Tiro e dize-lhe: Assim diz o SENHOR Deus: Tu és o sinete da perfeição, cheio de sabedoria e formosura.	[12] ”Ihmislapsi, viritä valitusvirsi Tyyron kuninkaasta. Sano hänelle: Näin sanoo Herra, Herra : Sinä olet sopusuhtaisuuden sinetti, täynnä viisautta, täydellisen kaunis.
[13] Estavas no Éden, jardim de Deus; de todas as pedras preciosas te cobrias: o sárdio, o topázio, o diamante, o berilo, o ônix, o jaspe, a safira, o carbúnculo e a esmeralda; de ouro se te fizeram os engastes e os ornamentos; no dia em que foste criado, foram eles preparados.	[13]Sinä olit Eedenissä, Jumalan puutarhassa. Kaikenlaiset jalokivet olivat koristeinasi. Karneolia, topaasia, kalsedonia, krysoliittia, onyksia, berylliä, safiiria, rubiinia ja smaragdia sekä kultaa olivat upotus- ja kaiverrustyöt sinussa. Ne valmistettiin sinä päivänä, jona sinut luotiin.
[14] Tu eras querubim da guarda ungido, e te estabeleci; permanecias no monte santo de Deus, no brilho das pedras andavas.	[14] Sinä olit voideltu, suojeleva kerubi, ja minä asetin sinut Jumalan pyhälle vuorelle; sinä käyskentelit tulisten kivien keskellä.
[15] Perfeito eras nos teus caminhos, desde o dia em que foste criado até que se achou iniqüidade em ti.	[15]Vaelluksessasi sinä olit nuhteeton luomisesi päivästä siihen asti, kunnes sinussa havaittiin vääryys.
[16] Na multiplicação do teu comércio, se encheu o teu interior de violência, e pecaste; pelo que te lançarei, profanado, fora do monte de Deus e te farei perecer,	[16] Paljosta kaupankäynnistäsi sisimpäsi tuli täyteen vääryyttä, ja sinä teit syntiä. Niin minä heitin sinut häväistynä alas Jumalan vuorelta ja karkotin sinut,

ó querubim da guarda, em meio ao brilho das pedras.

[17] Elevou-se o teu coração por causa da tua formosura, corrompeste a tua sabedoria por causa do teu resplendor; lancei-te por terra, diante dos reis te pus, para que te contemplem.

[18] Pela multidão das tuas iniqüidades, pela injustiça do teu comércio, profanaste os teus santuários; eu, pois, fiz sair do meio de ti um fogo, que te consumiu, e te reduzi a cinzas sobre a terra, aos olhos de todos os que te contemplam.

[19] Todos os que te conhecem entre os povos estão espantados de ti; vens a ser objeto de espanto e jamais subsistirás.

Profecia contra Sidom

[20] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[21] Filho do homem, volve o rosto contra Sidom, profetiza contra ela

[22] e dize: Assim diz o SENHOR Deus: Eis-me contra ti, ó Sidom, e serei glorificado no meio de ti; saberão que eu sou o SENHOR, quando nela executar juízos e nela me santificar.

[23] Pois enviarei contra ela a peste e o sangue nas suas ruas, e os traspassados cairão no meio dela, pela espada contra ela, por todos os lados; e saberão que eu sou o SENHOR.

[24] Para a casa de Israel já não haverá espinho que a pique, nem abrolho que cause dor, entre todos os vizinhos que a

suojeleva kerubi, pois tulisten kivien keskeltä.

[17] Sinun sydämesi ylpistyi kauneutesi vuoksi, ja viisautesi turmeltui loistosi tähden. Minä viskasin sinut maahan kuninkaiden eteen, jätin sinut heidän katseltavakseen.

[18] Paljoilla synneilläsi, tekemällä vääryyttä kaupoissasi, sinä olet häväissyt pyhäkkösi. Niinpä minä annoin tulen syttyä sinun keskelläsi, ja se poltti sinut. Minä tein sinut tuhkaksi maahan kaikkien nähden, jotka sinua katselivat.

[19]Kaikki tuttavasi kansojen keskuudessa ovat tyrmistyneet sinun tähtesi. Sinusta on tullut kauhun aihe, eikä sinua enää ole hamaan ikiaikoihin asti.”

Tuomio Siidonille, lupaus Israelille

[20]Minulle tuli tämä Herran sana:

[21] ”Ihmislapsi, suuntaa kasvosi Siidonia kohti, profetoi sitä vastaan

[22]ja sano: Näin sanoo Herra, Herra : Katso, minä käyn sinua vastaan, Siidon! Minä näytän kunniani keskuudessasi, ja kansasi tulee tietämään, että minä olen Herra , kun minä panen sen keskellä toimeen tuomiot ja näytän pyhyyteni.

[23] Minä lähetän ruton ja verta Siidonin kaduille. Kaatuneita on lojuva sen keskellä, kun miekka käy sen kimppuun joka taholta. Kaikki tulevat tietämään, että minä olen Herra .

[24] Silloin ei yksikään Israelin naapureista, jotka ovat heitä halveksineet, enää ole heille pistävä orjantappura eikä repivä

tratam com desprezo; e saberão que eu sou o SENHOR Deus.

[25] Assim diz o SENHOR Deus: Quando eu congregar a casa de Israel dentre os povos entre os quais estão espalhados e eu me santificar entre eles, perante as nações, então, habitarão na terra que dei a meu servo, a Jacó.

[26] Habitarão nela seguros, edificarão casas e plantarão vinhas; sim, habitarão seguros, quando eu executar juízos contra todos os que os tratam com desprezo ao redor deles; e saberão que eu sou o SENHOR, seu Deus.

piikkipensas. He tulevat tietämään, että minä olen Herra, Herra .

[25] Näin sanoo Herra, Herra : Kun minä kokoan Israelin heimon kansoista, joiden sekaan se on hajotettu, minä näytän pyhyyteni heissä kansojen nähden. Silloin he saavat asua maassaan, jonka minä annoin palvelijalleni Jaakobille.

[26] He saavat asua siinä turvallisesti ja rakentaa taloja sekä istuttaa viinitarhoja. Turvallisesti he asuvat, kun minä olen pannut toimeen tuomiot kaikkien heitä halveksineiden naapureiden keskuudessa, ja he tulevat tietämään, että minä olen Herra , heidän Jumalansa.”

Ezequiel 29

Profecia contra o Egito

[1] No décimo ano, no décimo mês, aos doze dias do mês, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Filho do homem, volve o rosto contra Faraó, rei do Egito, e profetiza contra ele e contra todo o Egito.

[3] Fala e dize: Assim diz o SENHOR Deus: Eis-me contra ti, ó Faraó, rei do Egito, crocodilo enorme, que te deitas no meio dos seus rios e que dizes: O meu rio é meu, e eu o fiz para mim mesmo.

[4] Mas eu porei anzóis em teus queixos e farei que os peixes dos teus rios se apeguem às tuas escamas; tirar-te-ei do meio dos teus rios, juntamente com todos os peixes dos teus rios que se apeguem às tuas escamas.

Hesekiel 29

Farao on ylpeä krokotiili

[1]Kymmenentenä vuotena, kymmenennen kuukauden kahdentenatoista päivänä minulle tuli tämä Herran sana:

[2] ”Ihmislapsi, suuntaa kasvosi kohti faraota, Egyptin kuningasta, ja profetoi häntä ja koko Egyptiä vastaan.

[3]Sano: Näin sanoo Herra, Herra : Katso, minä käyn sinua vastaan, farao, Egyptin kuningas, sinä suuri krokotiili, joka makaat Niilissä ja sanot: ’Niilinvirta on minun, minä olen sen itselleni tehnyt.’

[4]Minä panen koukut sinun leukoihisi, tartutan virtojesi kalat sinun suomuihisi ja nostan sinut ylös virtojesi keskeltä kaikkine kaloinesi, jotka ovat tarttuneet suomuihisi.

[5] Lançar-te-ei para o deserto, a ti e a todo peixe dos teus rios; sobre o campo aberto cairás; não serás recolhido, nem sepultado; aos animais da terra e às aves do céu te dei por pasto.

[6] E saberão todos os moradores do Egito que eu sou o SENHOR, pois se tornaram um bordão de cana para a casa de Israel.

[7] Tomando-te eles pela mão, tu te rachaste e lhes rasgaste o ombro; e, encostando-se eles a ti, tu te quebraste, fazendo tremer os lombos deles.

[8] Por isso, assim diz o SENHOR Deus: Eis que trarei sobre ti a espada e eliminarei de ti homem e animal.

[9] A terra do Egito se tornará em desolação e deserto; e saberão que eu sou o SENHOR.

[10] Visto que disseste: O rio é meu, e eu o fiz, eis que eu estou contra ti e contra os teus rios; tornarei a terra do Egito deserta, em completa desolação, desde Migdol até Sevene, até às fronteiras da Etiópia.

[11] Não passará por ela pé de homem, nem pé de animal passará por ela, nem será habitada quarenta anos,

[12] porquanto tornarei a terra do Egito em desolação, no meio de terras desoladas; as suas cidades no meio das cidades desertas se tornarão em desolação por quarenta

[5] Minä viskaan sinut ja kaikki sinun virtojesi kalat autiomaahan, ja sinä jäät maahan lojumaan; sinua ei oteta talteen eikä korjata pois. Metsän pedoille ja taivaan linnuille minä annan sinut ruuaksi.

[6] Kaikki Egyptin asukkaat tulevat tietämään, että minä olen Herra . Sinä olet ollut Israelille kuin ruokosauva:

[7] kun he kädellään tarttuvat sinuun, sinä katkeat ja revit rikki kaikkien heidän olkapäänsä; kun he nojaavat sinuun, sinä murrut ja saat kaikkien heidän lanteensa horjumaan.

[8] Sen tähden, näin sanoo Herra, Herra : Katso, minä tuon miekan sinun kimppuusi ja hävitän sinusta ihmiset ja eläimet.

[9] Egyptiläiset tulevat tietämään, että minä olen Herra , kun Egyptin maasta tulee autio ja raunioitunut. Koska farao on sanonut: 'Niilinvirta on minun, ja minä olen sen tehnyt',

[10] minä käyn sinun ja virtojesi kimppuun. Minä teen Egyptin maan raunioiksi, kuivaksi ja autioksi maaksi, Migdolista aina Seveneen ja Kuusin rajalle saakka.

[11] Ihmiset eivät enää kulje sen kautta, eivät myöskään eläimet siellä kulje, eikä siellä asuta neljäänkymmeneen vuoteen.

[12] Minä teen Egyptin autioksi autioiden maiden joukkoon; sen kaupungit ovat neljäkymmentä vuotta autioita rauniokaupunkien joukossa. Minä hajotan

anos; espalharei os egípcios entre as nações e os derramarei pelas terras.

13 Mas assim diz o SENHOR Deus: Ao cabo de quarenta anos, ajuntarei os egípcios dentre os povos para o meio dos quais foram espalhados.

14 Restaurarei a sorte dos egípcios e os farei voltar à terra de Patros, à terra de sua origem; e serão ali um reino humilde.

15 Tornar-se-á o mais humilde dos reinos e nunca mais se exaltará sobre as nações; porque os diminuirei, para que não dominem sobre as nações.

16 Já não terá a confiança da casa de Israel, confiança essa que me traria à memória a iniqüidade de Israel quando se voltava a ele à procura de socorro; antes, saberão que eu sou o SENHOR Deus.

17 No vigésimo sétimo ano, no mês primeiro, no primeiro dia do mês, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

18 Filho do homem, Nabucodonosor, rei da Babilônia, fez que o seu exército me prestasse grande serviço contra Tiro; toda cabeça se tornou calva, e de todo ombro saiu a pele, e não houve paga de Tiro para ele, nem para o seu exército, pelo serviço que prestou contra ela.

19 Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu darei a Nabucodonosor, rei da Babilônia, a terra do Egito; ele levará a sua multidão, e tomará o seu despojo, e

egyptiläiset kansojen sekaan ja sirottelen heidät muihin maihin.

13Mutta näin sanoo Herra, Herra : Neljänkymmenen vuoden kuluttua minä kokoan egyptiläiset kansoista, joiden sekaan heidät oli hajotettu.

14 Minä käännän Egyptin kohtalon ja tuon heidät takaisin Patroksen maahan , heidän synnyinmaahansa. Siellä he tulevat olemaan vähäisenä valtakuntana.

15 Heidän valtakuntansa on oleva valtakunnista vähäisin, eikä se enää korota itseään kansakuntien yläpuolelle. Minä teen heistä niin vähälukuisen kansan, etteivät he enää herroina hallitse kansoja.

16 Egypti ei kelpaa enää turvaksi Israelin heimolle, vaan se muistuttaa Israelia synnistä, jonka se teki kääntyessään Egyptin puoleen. Silloin he tulevat tietämään, että minä olen Herra, Herra .”

Nebukadnessar valloittaa Egyptin

17Kahdennenkymmenennenseitsemännen vuoden ensimmäisen kuun ensimmäisenä päivänä minulle tuli tämä Herran sana:

18 ”Ihmislapsi, Baabelin kuningas Nebukadnessar on teettänyt joukoillaan suuren työn Tyyron vuoksi. Kaikkien päät ovat kaljuuntuneet ja olkapäät hiertyneet, mutta hän ja hänen joukkonsa eivät ole saaneet palkkaa työstä, jota he ovat tehneet Tyyroa vastaan.

19Sen tähden, näin sanoo Herra, Herra : Katso, minä annan Baabelin kuninkaalle Nebukadnessarille Egyptin maan. Hän vie mukanaan sen rikkaudet, ottaa

roubará a sua presa, e isto será a paga para o seu exército.

saaliikseen, mitä sieltä voi saada, ja ryöstää, mitä sieltä voi ryöstää. Siinä on hänen sotajoukkojensa saama palkka.

[20] Por paga do seu trabalho, com que serviu contra ela, lhe dei a terra do Egito, visto que trabalharam por mim, diz o SENHOR Deus.

[20] Minä annan hänelle Egyptin maan palkaksi, jonka toivossa hän on tehnyt työtä. Minun puolestani hän on sitä tehnyt, sanoo Herra, Herra .

[21] Naquele dia, farei brotar o poder na casa de Israel e te darei que fales livremente no meio deles; e saberão que eu sou o SENHOR.

[21] Sinä päivänä minä annan kasvaa Israelin heimolle sarven, ja sinulle minä annan voiman avata suusi heidän keskellään. Ja he tulevat tietämään, että minä olen Herra ."

Ezequiel 30

O Egito será conquistado pela Babilônia

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Filho do homem, profetiza e dize: Assim diz o SENHOR Deus: Gemei: Ah! Aquele dia!

[3] Porque está perto o dia, sim, está perto o Dia do SENHOR, dia nublado; será o tempo dos gentios.

[4] A espada virá contra o Egito, e haverá grande dor na Etiópia, quando caírem os traspassados no Egito; o seu povo será levado para o cativeiro, e serão destruídos os seus fundamentos.

[5] A Etiópia, Pute e Lude e toda a Arábia, os de Cube e os outros aliados do Egito cairão juntamente com ele à espada.

[6] Assim diz o SENHOR: Também cairão os que sustêm o Egito, e será humilhado o orgulho do seu poder; desde Migdol até Sevene, cairão à espada, diz o SENHOR Deus.

Hesekiel 30

Herran päivä kohtaa Egyptin

[1] Minulle tuli tämä Herran sana:

[2] "Ihmislapsi, profetoi ja sano: Näin sanoo Herra, Herra : Valittakaa: 'Voi sitä päivää,

[3] sillä se on lähellä, Herran päivä on lähellä! Se on oleva pilvinen päivä, pakanakansojen tuomion aika.

[4] Miekka saapuu Egyptiin, Kuusilla on tuska, kun surmattuja kaatuu Egyptissä. Sieltä viedään pois sen rikkaudet, ja sen perustukset tuhotaan.

[5] Kuus, Puut ja Luud sekä kaikki sekakansa, Kuub ja liittolaismaan miehet kaatuvat miekkaan heidän kanssaan.

[6] Näin sanoo Herra : Egyptin tukijat kaatuvat, ja sen korskea mahti painuu maahan. Migdolista aina Seveneen asti he siellä kaatuvat miekkaan, sanoo Herra, Herra .

[7] Serão desolados no meio das terras desertas; e as suas cidades estarão no meio das cidades devastadas.

[8] Saberão que eu sou o SENHOR, quando eu tiver posto fogo no Egito e se acharem destruídos todos os que lhe prestavam auxílio.

[9] Naquele dia, sairão mensageiros de diante de mim em navios, para espantarem a Etiópia descuidada; e sobre ela haverá angústia, como no dia do Egito; pois eis que já vem.

[10] Assim diz o SENHOR Deus: Eu, pois, farei cessar a pompa do Egito, por intermédio de Nabucodonosor, rei da Babilônia.

[11] Ele e o seu povo com ele, os mais terríveis das nações, serão levados para destruírem a terra; desembainharão a espada contra o Egito e encherão de traspassados a terra.

[12] Secarei os rios e venderei a terra, entregando-a nas mãos dos maus; por meio de estrangeiros, farei desolada a terra e tudo o que nela houver; eu, o SENHOR, é que falei.

[13] Assim diz o SENHOR Deus: Também destruirei os ídolos e darei cabo das imagens em Mênfis; já não haverá príncipe na terra do Egito, onde implantarei o terror.

[7]Egyptistä tulee autio autioituneiden maiden joukkoon, ja sen kaupungeista tulee raunioita raunioituneiden kaupunkien joukkoon.

[8]Ihmiset tulevat tietämään, että minä olen Herra , kun minä sytytän Egyptin tuleen ja kaikki sen auttajat murtuvat.

[9] Sinä päivänä lähtee minun tahdostani laivoilla lähettiläitä, jotka saattavat huolettoman Kuusin kauhun valtaan. Kuusilaiset joutuvat tuskan valtaan Egyptin tuhon päivänä. Se päivä tulee pian.”

Tuomio Egyptille

[10]”Näin sanoo Herra, Herra : Minä teen lopun Egyptin meluavista joukoista Baabelin kuninkaan Nebukadnessarin avulla.

[11] Hän ja hänen väkensä, kansoista hirmuisimmat, tuodaan hävittämään maata. He vetävät miekkansa tupesta Egyptiä vastaan ja täyttävät maan surmatuilla.

[12]Minä kuivatan virrat ja luovutan maan pahojen käsiin. Minä teen koko maan autioksi muukalaisten avulla. Minä, Herra , olen puhunut.

[13]Näin sanoo Herra, Herra : Minä tuhoan jumalankuvat ja hävitän epäjumalat Noofista ja ruhtinaat Egyptistä, eikä niitä sitten enää ole. Minä saatan Egyptin maan pelon valtaan.

[14] Farei desolada a Patros, porei fogo em Zoã e executarei juízo em Nô.

[15] Derramarei o meu furor sobre Sim, fortaleza do Egito, e exterminarei a multidão de Nô.

[16] Atearei fogo no Egito; Sim terá grande angústia, Nô será destruída, e Mênfis terá adversários em pleno dia.

[17] Os jovens de Áven e de Pi-Besete cairão à espada, e estas cidades cairão em cativeiro.

[18] Em Tafnes, se escurecerá o dia, quando eu quebrar ali os jugos do Egito e nela cessar o orgulho do seu poder; uma nuvem a cobrirá, e suas filhas cairão em cativeiro.

[19] Assim, executarei juízo no Egito, e saberão que eu sou o SENHOR.

[20] No undécimo ano, no mês primeiro, aos sete dias do mês, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[21] Filho do homem, eu quebrei o braço de Faraó, rei do Egito, e eis que não foi atado, nem tratado com remédios, nem lhe porão ligaduras, para tornar-se forte e pegar da espada.

[22] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu estou contra Faraó, rei do Egito; quebrar-lhe-ei os braços, tanto o forte como o que já está quebrado, e lhe farei cair da mão a espada.

[14]Minä teen Patroksen autioksi, sytytän Sooanin tuleen ja panen toimeen tuomiot Noossa .

[15] Minä vuodatan kiivauteni Siiniin, Egyptin linnoitukseen, hävitän Noon meluavat joukot

[16] ja sytytän Egyptin tuleen. Siin kierii tuskissaan, Noon muurit murretaan, ja Noofin kimpussa on ahdistajia päivästä päivään.

[17] Aavenin ja Piivesetin nuorukaiset kaatuvat miekkaan, ja naiset menevät vankeuteen.

[18] Tehafnehesissa pimenee päivä, kun minä särjen siellä Egyptin ikeen, ja siellä tulee loppu sen korskeasta mahdista. Sen peittää pilvi, ja sen tyttäret viedään vankeuteen.

[19] Näin minä panen tuomiot täytäntöön Egyptissä, ja egyptiläiset tulevat tietämään, että minä olen Herra ."

Baabelin kuningas murskaa Egyptin

[20]Yhdentenätoista vuotena, ensimmäisen kuun seitsemäntenä päivänä minulle tuli tämä Herran sana:

[21] "Ihmislapsi, minä olen murskannut faraon, Egyptin kuninkaan, käsivarren. Katso, sitä ei ole sidottu, että se tervehtyisi, eikä sitä ole lastoitettu, että se sidottuna vahvistuisi ja voisi tarttua miekkaan.

[22] Sen tähden, näin sanoo Herra, Herra : Katso, minä käyn faraota, Egyptin kuningasta vastaan. Minä murskaan häneltä käsivarret, sekä terveen että jo

murskatun, ja pudotan miekan hänen kädestään.

[23] Espalharei os egípcios entre as nações e os derramarei pelas terras.

[23] Minä hajotan egyptiläiset kansojen sekaan ja sirottelen heidät muihin maihin.

[24] Fortalecerei os braços do rei da Babilônia e lhe porei na mão a minha espada; mas quebrarei os braços de Faraó, que, diante dele, gemerá como geme o traspassado.

[24] Minä vahvistan Baabelin kuninkaan käsivarret ja annan miekkani hänen käteensä. Faraon käsivarret minä sen sijaan murskaan, ja hän voihkii Baabelin kuninkaan edessä haavoittuneena.

[25] Levantarei os braços do rei da Babilônia, mas os braços de Faraó cairão; e saberão que eu sou o SENHOR, quando eu puser a minha espada na mão do rei da Babilônia e ele a estender contra a terra do Egito.

[25] Baabelin kuninkaan kädet minä vahvistan, mutta faraon kädet vaipuvat alas. Ihmiset tulevat tietämään, että minä olen Herra , kun minä annan miekkani Baabelin kuninkaan käteen ja hän ojentaa sen Egyptin maata vastaan.

[26] Espalharei os egípcios entre as nações e os derramarei pelas terras; assim, saberão que eu sou o SENHOR.

[26] Minä hajotan egyptiläiset kansojen sekaan ja sirottelen heidät muihin maihin. He tulevat tietämään, että minä olen Herra .”

Ezequiel 31

O destino do Egito

[1] No undécimo ano, no terceiro mês, no primeiro dia do mês, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Filho do homem, dize a Faraó, rei do Egito, e à multidão do seu povo: A quem és semelhante na tua grandeza?

[3] Eis que a Assíria era um cedro no Líbano, de lindos ramos, de sombrosa folhagem, de grande estatura, cujo topo estava entre os ramos espessos.

[4] As águas o fizeram crescer, as fontes das profundezas da terra o exalçaram e fizeram correr as torrentes no lugar em

Hesekiel 31

Faraon kukistuminen

[1] Yhdentenätoista vuotena, kolmannen kuun ensimmäisenä päivänä, minulle tuli tämä Herran sana:

[2] ”Ihmislapsi, sano Egyptin kuninkaalle, faraolle, ja hänen suurille joukoilleen: Kenen kaltainen sinä olet suuruudessasi?

[3] Katso, Assur oli kuin setri Libanonilla: kaunisoksainen ja laajalti varjoa antava, korkea kasvultaan. Sen latva ulottui pilvien keskelle.

[4] Vedet olivat kasvattaneet sen suureksi, syvät vedet tehneet sen korkeaksi. Virtoinensa ne kiersivät sen kasvupaikkaa ja sen ojat saavuttivat kaikki metsän puut.

que estava plantado, enviando ribeiros para todas as árvores do campo.

5 Por isso, se elevou a sua estatura sobre todas as árvores do campo, e se multiplicaram os seus ramos, e se alongaram as suas varas, por causa das muitas águas durante o seu crescimento.

5 Sen tähden siitä tuli korkein kaikista metsän puista. Siihen tuli paljon haaroja, sen oksat kasvoivat pitkiksi ja kurottuivat suuria vesiä kohti.

6 Todas as aves do céu se aninhavam nos seus ramos, todos os animais do campo geravam debaixo da sua fronde, e todos os grandes povos se assentavam à sua sombra.

6 Sen oksilla pesivät kaikki taivaan linnut, sen haarojen alla synnyttivät kaikki metsän eläimet, ja sen varjossa asuivat kaikki suuret kansat.

7 Assim, era ele formoso na sua grandeza e na extensão dos seus ramos, porque a sua raiz estava junto às muitas águas.

7Se oli kaunis suuruudessaan pitkine oksineen, ulottuivathan sen juuret runsaisiin vesiin asti.

8 Os cedros no jardim de Deus não lhe eram rivais; os ciprestes não igualavam os seus ramos, e os plátanos não tinham renovos como os seus; nenhuma árvore no jardim de Deus se assemelhava a ele na sua formosura.

8 Setrit eivät voineet peittää sitä Jumalan puutarhassa, sypressien oksat eivät olleet sen oksien veroiset eivätkä plataanien haarat niin kuin sen haarat. Yksikään puu Jumalan puutarhassa ei ollut kauneudessa sen veroinen.

9 Formoso o fiz com a multidão dos seus ramos; todas as árvores do Éden, que estavam no jardim de Deus, tiveram inveja dele.

9 Minä tein sen kauniiksi ja runsasoksaiseksi; sitä kadehtivat kaikki Eedenin puut, jotka olivat Jumalan puutarhassa.

10 Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Como sobremaneira se elevou, e se levantou o seu topo no meio dos espessos ramos, e o seu coração se exalçou na sua altura,

10Sen tähden, näin sanoo Herra, Herra : Koska se kasvoi korkeaksi, työnsi latvansa pilvien keskelle ja ylpistyi korkeudestaan,

11 eu o entregarei nas mãos da mais poderosa das nações, que lhe dará o tratamento segundo merece a sua perversidade; lançá-lo-ei fora.

11 minä annoin sen kansoista mahtavimman käsiin, joka tekee sille sen jumalattomuuden mukaan. Minä olen sysännyt sen pois.

[12] Os mais terríveis estrangeiros das nações o cortaram e o deixaram; caíram os seus ramos sobre os montes e por todos os vales; os seus renovos foram quebrados por todas as correntes da terra; todos os povos da terra se retiraram da sua sombra e o deixaram.

[13] Todas as aves do céu habitarão na sua ruína, e todos os animais do campo se acolherão sob os seus ramos,

[14] para que todas as árvores junto às águas não se exaltem na sua estatura, nem levantem o seu topo no meio dos ramos espessos, nem as que bebem as águas venham a confiar em si, por causa da sua altura; porque todos os orgulhosos estão entregues à morte e se abismarão às profundezas da terra, no meio dos filhos dos homens, com os que descem à cova.

[15] Assim diz o SENHOR Deus: No dia em que ele passou para o além, fiz eu que houvesse luto; por sua causa, cobri a profundeza da terra, retive as suas correntes, e as suas muitas águas se detiveram; cobri o Líbano de preto, por causa dele, e todas as árvores do campo desfaleceram por causa dele.

[16] Ao som da sua queda, fiz tremer as nações, quando o fiz passar para o além com os que descem à cova; todas as árvores do Éden, a fina flor e o melhor do Líbano, todas as que foram regadas pelas águas se consolavam nas profundezas da terra.

[12] Muukalaiset, kansoista julmimmat, hakkasivat sen poikki ja jättivät paikkaansa. Sen oksat kaatuivat vuorille ja kaikkiin laaksoihin, ja sen haarat katkeilivat kaikkiin maan virtoihin. Kaikki maan kansat lähtivät pois sen varjosta ja hylkäsivät sen.

[13] Sen kaatuneella rungolla majailevat kaikki taivaan linnut, ja sen haarojen luona oleskelevat kaikki metsän eläimet.

[14] Näin tapahtui, jotta yksikään puu ei kasvaisi vetten äärellä niin korkeaksi eikä työntäisi latvaansa pilvien keskelle. Eivät mahtavimmatkaan niistä, ei yksikään vettä juova puu, pysy korkeudessaan, sillä ne kaikki on määrätty kuoleman valtaan, vaipumaan maan syvyyksiin, hautaan vaipuneitten ihmisten pariin.

[15] Näin sanoo Herra, Herra : Sinä päivänä, jona tuo puu astui alas tuonelaan, minä sain aikaan murhetta. Minä peitin puun vuoksi syvyyden, estin virrat juoksemasta, ja suuret vedet pysähtyivät. Minä puin Libanonin mustiin sen sortumisen vuoksi; sen puun vuoksi kaikki metsän puut nääntyivät.

[16] Minä panin kansat vapisemaan sen kaatumisen ryskeestä, kun syöksin sen alas tuonelaan, hautaan vaipuneitten pariin. Silloin saivat lohdutuksen maan syvyyksissä kaikki Eedenin puut, Libanonin valiot ja parhaat puut, kaikki, jotka juovat vettä.

[17] Também estas, com ele, passarão para o além, a juntar-se aos que foram traspassados à espada; sim, aos que foram seu braço e que estavam assentados à sombra no meio das nações.

[18] A quem, pois, és semelhante em glória e em grandeza entre as árvores do Éden? Todavia, descerás com as árvores do Éden às profundezas da terra; no meio dos incircuncisos, jazerás com os que foram traspassados à espada; este é Faraó e toda a sua pompa, diz o SENHOR Deus.

[17]Nekin olivat vaipuneet sen puun kanssa tuonelaan, miekalla surmattujen pariin, samoin sen liittolaiset, jotka olivat asuneet sen varjossa kansojen keskellä.

[18] Mikä Eedenin puista olisi sinun vertaisesi kunniassa ja suuruudessa? Kuitenkin sinut on syösty Eedenin puiden kanssa alas maan syvyyksiin. Sinä makaat ympärileikkaamattomien keskellä, miekalla surmattujen parissa. Näin käy myös faraolle ja koko hänen meluavalle joukolleen, sanoo Herra, Herra .”

Ezequiel 32

Lamentação contra Faraó, rei do Egito

[1] No ano duodécimo, no duodécimo mês, no primeiro dia do mês, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Filho do homem, levanta uma lamentação contra Faraó, rei do Egito, e dize-lhe: Foste comparado a um filho de leão entre as nações, mas não passas de um crocodilo nas águas; agitavas as águas, turvando-as com os pés, sujando os rios.

[3] Assim diz o SENHOR Deus: Estenderei sobre ti a minha rede no meio de muitos povos, que te puxarão para fora na minha rede.

[4] Então, te deixarei em terra; no campo aberto, te lançarei e farei morar sobre ti todas as aves do céu; e se fartarão de ti os animais de toda a terra.

[5] Porei as tuas carnes sobre os montes e encherei os vales da tua corpulência.

Hesekiel 32

Valitusvirsi faraosta

[1]Kahdentenatoista vuotena, kahdennentoista kuun ensimmäisenä päivänä, minulle tuli tämä Herran sana:

[2] ”Ihmislapsi, viritä valitusvirsi faraosta, Egyptin kuninkaasta. Sano hänelle: Sinä olet kuin nuori leijona kansojen joukossa, olet kuin merten lohikäärme: sinä kuohutit virtojasi, sekoitit ne jaloillasi ja samensit ne.

[3]Näin sanoo Herra, Herra : Minä levitän verkkoni sinun ylitsesi. Monien kansojen joukko tekee sen, ja ne vetävät sinut sillä ylös.

[4]Minä viskaan sinut maalle ja heitän sinut kedolle. Minä tuon kaikki taivaan linnut pesimään sinun päällesi ja annan kaikkien maan eläinten syödä lihaasi kyllikseen.

[5]Minä jätän lihasi vuorille ja täytän laaksot sillä, mitä sinusta on jäljellä.

[6] Com o teu sangue que se derrama, regarei a terra até aos montes, e dele se encherão as correntes.
[7] Quando eu te extinguir, cobrirei os céus e farei enegrecer as suas estrelas; encobrirei o sol com uma nuvem, e a lua não resplandecerá a sua luz.
[8] Por tua causa, vestirei de preto todos os brilhantes luminares do céu e trarei trevas sobre o teu país, diz o SENHOR Deus.
[9] Afligirei o coração de muitos povos, quando se levar às nações, às terras que não conheceste, a notícia da tua destruição.

[10] Farei que muitos povos fiquem pasmados a teu respeito, e os seus reis tremam sobremaneira, quando eu brandir a minha espada ante o seu rosto; estremecerão a cada momento, cada um pela sua vida, no dia da tua queda.

[11] Pois assim diz o SENHOR Deus: A espada do rei da Babilônia virá contra ti.
[12] Farei cair a tua multidão com as espadas dos valentes, que são todos os mais terríveis dos povos; eles destruirão a soberba do Egito, e toda a sua pompa será destruída.
[13] Farei perecer todos os seus animais ao longo de muitas águas; pé de homem não as turbará, nem as turbarão unhas de animais.
[14] Então, farei assentar as suas águas; e farei correr os seus rios como o azeite, diz o SENHOR Deus.

[6] Minä kastelen sinusta valuvalla verellä maan vuorille asti, ja jokiuomat täyttyvät siitä.
[7] Kun sammutan valosi, minä peitän taivaan ja puen mustiin sen tähdet. Minä peitän auringon pilvillä, eikä kuu anna valoaan.
[8]Kaikki taivaan loistavat valot minä puen vuoksesi mustiin ja peitän maasi pimeyteen, sanoo Herra, Herra .
[9]Monet kansat minä murehdutan, kun teen sortumisesi tunnetuksi kansojen keskuudessa, maissa, joita sinä et ole tuntenut.
[10] Minä tyrmistytän sinun vuoksesi monet kansat, ja heidän kuninkaansa vapisevat pelosta sinun tähtesi, kun minä heilutan miekkaani heidän kasvojensa edessä. Sinun sortumisesi päivänä he vapisevat ja pelkäävät joka hetki, kukin henkensä puolesta.
[11]Sillä näin sanoo Herra, Herra : Baabelin kuninkaan miekka tulee sinua kohti,
[12] sankarien miekoilla minä kaadan sinun monilukuiset joukkosi. Nuo kaikki, kansoista kauheimmat, hävittävät Egyptin loiston, ja koko sen meluisa joukko tuhotaan.

[13]Minä hävitän kaiken sen karjan suurten vettenääriltä. Vesiä eivät enää sotke ihmisten jalat eivätkä karjan sorkat.

[14]Minä annan Egyptin vesien muuttua selkeiksi ja panen sen virrat juoksemaan kuin öljy, sanoo Herra, Herra .

15 Quando eu tornar a terra do Egito em desolação e a terra for destituída de tudo que a enchia, e quando eu ferir a todos os que nela habitam, então, saberão que eu sou o SENHOR.

16 Esta é a lamentação que se fará, que farão as filhas das nações; sobre o Egito e toda sua pompa se lamentará, diz o SENHOR Deus.

Os egípcios com outras nações no além

17 Também no ano duodécimo, aos quinze dias do primeiro mês, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

18 Filho do homem, pranteia sobre a multidão do Egito, faze-a descer, a ela e as filhas das nações formosas, às profundezas da terra, juntamente com os que descem à cova.

19 A quem sobrepujas tu em beleza? Desce e deita-te com os incircuncisos.

20 No meio daqueles que foram traspassados à espada, eles cairão; à espada, ele está entregue; arrastai o Egito e a toda a sua multidão.

21 Os mais poderosos dos valentes, juntamente com os que o socorrem, lhe gritarão do além: Desceram e lá jazem eles, os incircuncisos, traspassados à espada.

22 Ali, está a Assíria com todo o seu povo; em redor dela, todos os seus sepulcros; todos eles foram traspassados e caíram à espada.

23 Os seus sepulcros foram postos nas extremidades da cova, e todo o seu povo

15 Kun minä teen Egyptin maan autioksi ja maa tulee autioksi kaikesta ja kun minä surmaan kaikki sen asukkaat, ihmiset tulevat tietämään, että minä olen Herra .

16 Tämä on valitusvirsi, ja valitusvirtenä sitä lauletaan. Kansojen tyttäret virittävät sen Egyptistä ja koko sen meluisasta joukosta, sanoo Herra, Herra ."

Egypti syöstään tuonelaan

17 Kahdentenatoista vuotena, ensimmäisen kuun viidentenätoista päivänä, minulle tuli tämä Herran sana:

18 "Ihmislapsi, valita Egyptin suurta kansaa ja hautaa se mahtavien kansojen tytärten joukkoon maan syvyyksiin, hautaan vaipuneiden pariin.

19 Luuletko olevasi muita ihanampi? Astu alas ja tee vuoteesi ympärileikkaamattomien pariin!

20 He ovat kaatuneet miekalla surmattujen joukkoon. Egypti on annettu alttiiksi miekalle, se on temmattu pois kaikkine joukkoineen.

21 Sankareista mahtavimmat puhuvat tuonelassa faraolle ja hänen auttajilleen: 'Alas vaipuneina makaavat ympärileikkaamattomat täällä miekalla surmattuina.'

22 Siellä on Assur kaikkine joukkoineen, joiden haudat ovat sen ympärillä. Kaikki ovat surmattuja, miekan kaatamia.

23 Assurin kuninkaan hauta on syvyyden perimmäisillä äärillä, ja hänen väkensä

se encontra ao redor do seu sepulcro; todos foram traspassados, e caíram à espada os que tinham causado espanto na terra dos viventes.

lepää sen haudan ympärillä. Heidät kaikki on surmattu, miekkaan he ovat kaatuneet, nuo, jotka herättivät kauhua elävien maassa.

[24] Ali, está Elão com todo o seu povo, em redor do seu sepulcro; todos eles foram traspassados e caíram à espada; eles, os incircuncisos, desceram às profundezas da terra, causaram terror na terra dos viventes e levaram a sua vergonha com os que desceram à cova.

[24] Siellä on Eelam, ja koko hänen meluisa joukkonsa lepää hänen hautansa ympärillä. Heidät kaikki on surmattu, miekkaan he ovat kaatuneet, nuo, jotka ympärileikkaamattomina astuivat alas maan syvyyksiin. He herättivät kauhua elävien maassa, mutta nyt he saavat kantaa häpeänsä hautaan vaipuneitten parissa.

[25] No meio dos traspassados, lhe puseram um leito entre todo o seu povo; ao redor dele, estão os seus sepulcros; todos eles são incircuncisos, traspassados à espada, porque causaram terror na terra dos viventes e levaram a sua vergonha com os que desceram à cova; no meio dos traspassados, foram postos.

[25] Surmattujen keskeltä on annettu makuusija Eelamille ja koko hänen meluisalle joukolleen. Hänen väkensä haudat ovat hänen ympärillään. Kaikki he ovat ympärileikkaamattomia, miekan surmaamia. He herättivät kauhua elävien maassa, mutta nyt he saavat kantaa häpeänsä hautaan vaipuneitten parissa, surmattujen keskellä.

[26] Ali, estão Meseque e Tubal com todo o seu povo; ao redor deles, estão os seus sepulcros; todos eles são incircuncisos e traspassados à espada, porquanto causaram terror na terra dos viventes.

[26] Siellä ovat Mesek ja Tuubal kaikkine meluisine joukkoineen. Heidän väkensä haudat ovat heidän ympärillään. He ovat kaikki ympärileikkaamattomina, miekalla surmattuja, sillä he herättivät kauhua elävien maassa.

[27] E não se acharão com os valentes de outrora que, dentre os incircuncisos, caíram e desceram ao sepulcro com as suas próprias armas de guerra e com a espada debaixo da cabeça; a iniqüidade deles está sobre os seus ossos, porque eram o terror dos heróis na terra dos viventes.

[27] He eivät makaa niiden sankarien joukossa, jotka kaatuivat ympärileikkaamattomina ja jotka ovat astuneet alas tuonelaan sota-aseet mukanaan ja joiden miekat on pantu heidän päänsä alle. Heidän syntivelkansa

on heidän luittensa päällä, sillä he olivat kauhuna elävien maassa.

[28] Também tu, Egito, serás quebrado no meio dos incircuncisos e jazerás com os que foram traspassados à espada.

[28] Ympärileikkaamattomien joukossa sinutkin murskataan, ja sinä joudut makaamaan miekalla surmattujen joukossa.

[29] Ali, está Edom, os seus reis e todos os seus príncipes, que, apesar do seu poder, foram postos com os que foram traspassados à espada; estes jazem com os incircuncisos e com os que desceram à cova.

[29] Siellä on Edom, sen kuninkaat ja kaikki sen ruhtinaat, jotka sankaruudestaan huolimatta joutuivat miekalla surmattujen pariin. He makaavat ympärileikkaamattomien ja hautaan vaipuneitten parissa.

[30] Ali, estão os príncipes do Norte, todos eles, e todos os sidônios, que desceram com os traspassados, envergonhados com o terror causado pelo seu poder; e jazem incircuncisos com os que foram traspassados à espada e levam a sua vergonha com os que desceram à cova.

[30] Siellä ovat kaikki pohjoisen maan valtiaat ja kaikki siidonilaiset, jotka pelottavuudestaan huolimatta ovat joutuneet alas surmattujen joukkoon. Sankaruudestaan huolimatta he ovat joutuneet häpeään. He makaavat ympärileikkaamattomina miekalla surmattujen seassa ja saavat kantaa häpeäänsä hautaan vaipuneitten kanssa.

[31] Faraó os verá e se consolará com toda a sua multidão; sim, o próprio Faraó e todo o seu exército, pelo que jazerá no meio dos traspassados à espada, diz o SENHOR Deus.

[31] Farao joukkoineen saa nähdä heidät ja saa lohdutuksen kaikkien miekkaan kaatuneiden joukkojensa tuhosta, sanoo Herra, Herra .

[32] Porque também eu pus o meu espanto na terra dos viventes; pelo que jazerá, no meio dos incircuncisos, com os traspassados à espada, Faraó e todo o seu povo, diz o SENHOR Deus.

[32] Minä annoin hänen herättää kauhua elävien maassa, mutta nyt farao on saanut koko meluisan joukkonsa kanssa makuusijan ympärileikkaamattomien seassa, miekalla surmattujen joukossa, sanoo Herra, Herra .”

Ezequiel 33

O dever do verdadeiro atalaia

Hesekiel 33

PELASTUKSEN JULISTUSTA
Profeetan vastuu

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[1]Minulle tuli tämä Herran sana:

[2] Filho do homem, fala aos filhos de teu povo e dize-lhes: Quando eu fizer vir a espada sobre a terra, e o povo da terra tomar um homem dos seus limites, e o constituir por seu atalaia;

[2] ”Ihmislapsi, puhu maanmiehillesi näin: Jos minä annan miekan tulla maan kimppuun, siellä maan kansan keskuudestaan valitsema vartiomies

[3] e, vendo ele que a espada vem sobre a terra, tocar a trombeta e avisar o povo;

[3]nähdessään sen puhaltaa soofar-torveen ja varoittaa kansaa.

[4] se aquele que ouvir o som da trombeta não se der por avisado, e vier a espada e o abater, o seu sangue será sobre a sua cabeça.

[4] Jos joku kuulee pasuunan äänen mutta ei välitä varoituksesta ja miekka tulee ja surmaa hänet, hänen verensä tulee hänen oman päänsä päälle.

[5] Ele ouviu o som da trombeta e não se deu por avisado; o seu sangue será sobre ele; mas o que se dá por avisado salvará a sua vida.

[5] Hän kuuli kyllä pasuunan äänen mutta ei välittänyt varoituksesta; hänen verensä tulee hänen itsensä päälle. Jos hän olisi välittänyt varoituksesta, hän olisi pelastanut sielunsa.

[6] Mas, se o atalaia vir que vem a espada e não tocar a trombeta, e não for avisado o povo; se a espada vier e abater uma vida dentre eles, este foi abatido na sua iniqüidade, mas o seu sangue demandarei do atalaia.

[6] Mutta jos vartiomies näkee miekan tulevan eikä puhalla pasuunaan, kansa ei saa varoitusta. Jos miekka silloin surmaa jonkun heistä ja tämä kuolee synneissään, minä vaadin vartiomiehen tilille hänen verestään.

[7] A ti, pois, ó filho do homem, te constituí por atalaia sobre a casa de Israel; tu, pois, ouvirás a palavra da minha boca e lhe darás aviso da minha parte.

[7]Sinut, ihmislapsi, minä olen asettanut vartiomieheksi Israelin heimolle. Kun kuulet sanan minun suustani, sinun on varoitettava heitä minun puolestani.

[8] Se eu disser ao perverso: Ó perverso, certamente, morrerás; e tu não falares, para avisar o perverso do seu caminho, morrerá esse perverso na sua iniqüidade, mas o seu sangue eu o demandarei de ti.

[8] Jos minä sanon jumalattomalle: ’Jumalaton, sinun on kuoltava’, mutta sinä et puhu hänelle ja varoita häntä hänen tiestään, tuo jumalaton kuolee synnissään, mutta minä vaadin sinut vastuuseen hänen verestään.

[9] Mas, se falares ao perverso, para o avisar do seu caminho, para que dele se converta, e ele não se converter do seu caminho, morrerá ele na sua iniqüidade, mas tu livraste a tua alma.

[9] Mutta jos sinä varoitat jumalatonta hänen tiestään ja kehotat häntä kääntymään siltä pois mutta hän ei käänny, hän kuolee synnissään, mutta sinä olet pelastanut sielusi.”

[10] Tu, pois, filho do homem, dize à casa de Israel: Assim falais vós: Visto que as nossas prevaricações e os nossos pecados estão sobre nós, e nós desfalecemos neles, como, pois, viveremos?

Kukin tuomitaan tekojensa mukaan

[10]”Ihmislapsi, sinun on sanottava Israelin heimolle: Te sanotte näin: ’Rikoksemme ja syntimme ovat päällämme, ja me riudumme niiden tähden. Kuinka voimme pysyä elossa?’

[11] Dize-lhes: Tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, não tenho prazer na morte do perverso, mas em que o perverso se converta do seu caminho e viva. Convertei-vos, convertei-vos dos vossos maus caminhos; pois por que haveis de morrer, ó casa de Israel?

[11]Sano heille: Niin totta kuin minä elän, sanoo Herra, Herra , minä en tahdo jumalattoman kuolemaa vaan sitä, että jumalaton kääntyy tieltään ja saa elää. Kääntykää, palatkaa pois pahoilta teiltänne! Minkä tähden teidän pitäisi kuolla, te Israelin heimo?

[12] Tu, pois, filho do homem, dize aos filhos do teu povo: A justiça do justo não o livrará no dia da sua transgressão; quanto à perversidade do perverso, não cairá por ela, no dia em que se converter da sua perversidade; nem o justo pela justiça poderá viver no dia em que pecar.

[12]Ihmislapsi, sinun on sanottava kansallesi: Vanhurskasta ei pelasta hänen vanhurskautensa, jos hän tekee syntiä, ja jumalatonta ei suista turmioon hänen jumalattomuutensa sinä päivänä, jona hän kääntyy pois jumalattomuudestaan. Vanhurskas ei voi elää vanhurskautensa turvin, jos hän tekee syntiä.

[13] Quando eu disser ao justo que, certamente, viverá, e ele, confiando na sua justiça, praticar iniqüidade, não me virão à memória todas as suas justiças, mas na sua iniqüidade, que pratica, ele morrerá.

[13]Jos minä sanon vanhurskaalle, että hän totisesti saa elää, mutta hän tekeekin vääryyttä luottaen vanhurskauteensa, hänen vanhurskauttaan ei lainkaan muisteta. Hänen on kuoltava tekemänsä vääryyden vuoksi.

[14] Quando eu também disser ao perverso: Certamente, morrerás; se ele se converter do seu pecado, e fizer juízo e justiça,

[14] Ja jos sanon jumalattomalle, että hänen on totisesti kuoltava, mutta hän kääntyykin synnistään ja tekee sitä, mikä on oikein ja vanhurskasta –

[15] e restituir esse perverso o penhor, e pagar o furtado, e andar nos estatutos da vida, e não praticar iniqüidade, certamente, viverá; não morrerá.

[15] jos tuo jumalaton antaa ottamansa pantin takaisin, korvaa, mitä on ryöstänyt ja vaeltaa elämän käskyjen mukaan eikä tee vääryyttä, hän saa totisesti elää, eikä hänen tarvitse kuolla.

[16] De todos os seus pecados que cometeu não se fará memória contra ele; juízo e justiça fez; certamente, viverá.

[16] Yhtäkään hänen tekemistään synneistä ei enää muisteta. Hän on tehnyt sitä, mikä on oikein ja vanhurskasta, hän saa totisesti elää.

[17] Todavia, os filhos do teu povo dizem: Não é reto o caminho do SENHOR; mas o próprio caminho deles é que não é reto.

[17] Maanmiehesi kuitenkin sanovat: ’Ei Herran tie ole hyvä.’ Heidän omat tiensä eivät ole hyvät.

[18] Desviando-se o justo da sua justiça e praticando iniqüidade, morrerá nela.

[18] Jos vanhurskas kääntyy pois vanhurskaudestaan ja tekee vääryyttä, hänen on kuoltava.

[19] E, convertendo-se o perverso da sua perversidade e fazendo juízo e justiça, por isto mesmo viverá.

[19] Jos taas jumalaton kääntyy pois jumalattomuudestaan ja tekee sitä, mikä on oikein ja vanhurskasta, hän saa elää.

[20] Todavia, vós dizeis: Não é reto o caminho do SENHOR. Mas eu vos julgarei, cada um segundo os seus caminhos, ó casa de Israel.

[20] Kuitenkin te sanotte: ’Herran tie ei ole hyvä.’ Mutta minä tuomitsen teidät, te Israelin heimo, jokaisen teittensä mukaan.”

O castigo de Israel por causa da sua presunção

Jerusalem on valloitettu

[21] No ano duodécimo do nosso exílio, aos cinco dias do décimo mês, veio a mim um que tinha escapado de Jerusalém, dizendo: Caiu a cidade.

[21] Pakkosiirtolaisuutemme kahdentenatoista vuotena, kymmenennen kuun viidentenä päivänä luokseni tuli pakolainen Jerusalemista ja sanoi: ”Kaupunki on valloitettu.”

[22] Ora, a mão do SENHOR estivera sobre mim pela tarde, antes que viesse o que tinha escapado; abrira-se-me a boca antes de, pela manhã, vir ter comigo o tal homem; e, uma vez aberta, já não fiquei em silêncio.

[22] Herran käsi oli tullut päälleni jo illalla, ja hän avasi suuni, ennen kuin pakolainen aamulla tuli luokseni. Minun suuni avattiin, enkä enää ollut mykkänä.

Herra tekee Israelin autioksi

[23] Então, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[24] Filho do homem, os moradores destes lugares desertos da terra de Israel falam, dizendo: Abraão era um só; no entanto, possuiu esta terra; ora, sendo nós muitos, certamente, esta terra nos foi dada em possessão.

[25] Dize-lhes, portanto: Assim diz o SENHOR Deus: Comeis a carne com sangue, levantais os olhos para os vossos ídolos e derramais sangue; porventura, haveis de possuir a terra?

[26] Vós vos estribais sobre a vossa espada, cometeis abominações, e contamina cada um a mulher do seu próximo; e possuireis a terra?

[27] Assim lhes dirás: Assim diz o SENHOR Deus: Tão certo como eu vivo, os que estiverem em lugares desertos cairão à espada, e o que estiver em campo aberto, o entregarei às feras, para que o devorem, e os que estiverem em fortalezas e em cavernas morrerão de peste.

[28] Tornarei a terra em desolação e espanto, e será humilhado o orgulho do seu poder; os montes de Israel ficarão tão desolados, que ninguém passará por eles.

[29] Então, saberão que eu sou o SENHOR, quando eu tornar a terra em desolação e espanto, por todas as abominações que cometeram.

[30] Quanto a ti, ó filho do homem, os filhos do teu povo falam de ti junto aos muros e

[23]Silloin minulle tuli tämä Herran sana:

[24] ”Ihmislapsi, nuo, jotka asuvat raunioiden keskellä Israelin maassa, sanovat näin: ’Abraham peri maan, vaikka hän oli yksin. Meitä on paljon, meille maa on annettu perinnöksi.’

[25]Sano sen tähden heille: Näin sanoo Herra, Herra : Te syötte lihaa verineen, nostatte katseenne jumalankuvienne puoleen ja vuodatatte viatonta verta. Tekö saisitte periä maan?

[26]Te turvaatte miekkaanne, teette iljettäviä tekoja ja harjoitatte haureutta toistenne vaimojen kanssa. Tekö saisitte periä maan?

[27]Sinun on sanottava heille: Näin sanoo Herra, Herra : Niin totta kuin minä elän, ne, jotka asuvat kaupunkien raunioissa, kaatuvat miekkaan, ja ne, jotka asuvat maalla, minä annan petoeläinten ruuaksi, ja ne, jotka ovat vuorilinnoissa ja luolissa, kuolevat ruttoon.

[28] Minä teen maasta aution ja hävitetyn, ja sen ylpeästä uhmasta tulee loppu. Israelin vuorista tulee niin autioita, ettei niillä kulje kukaan.

[29] Kaikki tulevat tietämään, että minä olen Herra , kun minä teen maasta aution ja hävitetyn kaikkien heidän harjoittamiensa iljettävien tekojen tähden.

[30]Maanmiehesi puhuvat seinänvierustoilla ja talojen ovilla keskenään sinusta,

nas portas das casas; fala um com o outro, cada um a seu irmão, dizendo: Vinde, peço-vos, e ouvi qual é a palavra que procede do SENHOR.

ihmislapsi, ja sanovat toisilleen näin: 'Tulkaahan kuulemaan, millainen sana on tullut Herralta .'

31 Eles vêm a ti, como o povo costuma vir, e se assentam diante de ti como meu povo, e ouvem as tuas palavras, mas não as põem por obra; pois, com a boca, professam muito amor, mas o coração só ambiciona lucro.

31 He tulevat sinun luoksesi niin kuin kansan on tapana ja istuvat edessäsi minun kansanani. He kuuntelevat sanojasi mutta eivät tee niiden mukaan, sillä he osoittavat rakkautta suullaan, mutta heidän sydämensä ahnehtii väärää voittoa.

32 Eis que tu és para eles como quem canta canções de amor, que tem voz suave e tange bem; porque ouvem as tuas palavras, mas não as põem por obra.

32 Sinä olet heille kuin rakkauslaulu, kauniisti laulettu ja hyvin soitettu. He kyllä kuuntelevat sanojasi mutta eivät tee niiden mukaan.

33 Mas, quando vier isto e aí vem, então, saberão que houve no meio deles um profeta.

33 Mutta kun sanasi toteutuu – ja varmasti se toteutuu – he tulevat tietämään, että heidän keskuudessaan on ollut profeetta."

Ezequiel 34

Profecia contra os pastores infiéis de Israel

1 Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

2 Filho do homem, profetiza contra os pastores de Israel; profetiza e dize-lhes: Assim diz o SENHOR Deus: Ai dos pastores de Israel que se apascentam a si mesmos! Não apascentarão os pastores as ovelhas?

3 Comeis a gordura, vestis-vos da lã e degolais o cevado; mas não apascentais as ovelhas.

4 A fraca não fortalecestes, a doente não curastes, a quebrada não ligastes, a desgarrada não tornastes a trazer e a

Hesekiel 34

Israelin kelvottomat paimenet

1Minulle tuli tämä Herran sana:

2 "Ihmislapsi, profetoi Israelin paimenia vastaan! Profetoi paimenille, sano heille: Näin sanoo Herra, Herra : Voi Israelin paimenia, koska he ovat pitäneet huolta vain itsestään! Eikö paimenten olisi pidettävä huolta lampaista?

3Te olette syöneet rasvat, pukeneet päällenne villat, lihavat lampaat te olette teurastaneet. Mutta laumasta te ette ole pitäneet huolta.

4Te ette ole vahvistaneet heikkoja, ette hoitaneet sairaita ettekä sitoneet loukkaantuneita, te ette ole hakeneet

perdida não buscastes; mas dominais sobre elas com rigor e dureza.

takaisin eksyneitä ettekä etsineet kadonneita. Te olette kohdelleet lampaita tylysti ja väkivaltaisesti.

5 Assim, se espalharam, por não haver pastor, e se tornaram pasto para todas as feras do campo.

5 Niin ne ovat joutuneet hajalle paimenta vailla ja päätyneet kaikkien villipetojen ruuaksi. Hajallaan ne ovat.

6 As minhas ovelhas andam desgarradas por todos os montes e por todo elevado outeiro; as minhas ovelhas andam espalhadas por toda a terra, sem haver quem as procure ou quem as busque.

6Minun lampaani harhailevat kaikilla vuorilla ja kaikilla korkeilla kukkuloilla. Minun lampaani ovat hajaantuneet kaikkialle maahan, eikä kukaan niitä kysele, kukaan ei niitä etsi.

7 Portanto, ó pastores, ouvi a palavra do SENHOR:

7Sen tähden, paimenet, kuulkaa Herran sana!

8 Tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, visto que as minhas ovelhas foram entregues à rapina e se tornaram pasto para todas as feras do campo, por não haver pastor, e que os meus pastores não procuram as minhas ovelhas, pois se apascentam a si mesmos e não apascentam as minhas ovelhas, -

8 Niin totta kuin minä elän, sanoo Herra, Herra , eivätkö minun lampaani ole ryöstettävinä ja kaikkien villipetojen syötävinä sen vuoksi, ettei niillä ole paimenta? Paimeneni eivät välitä minun lampaistani vaan pitävät huolta vain itsestään eivätkä kaitse minun lampaitani?

9 portanto, ó pastores, ouvi a palavra do SENHOR:

9Kuulkaa siis Herran sana, paimenet!

10 Assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu estou contra os pastores e deles demandarei as minhas ovelhas; porei termo no seu pastoreio, e não se apascentarão mais a si mesmos; livrarei as minhas ovelhas da sua boca, para que já não lhes sirvam de pasto.

10 Näin sanoo Herra, Herra : Katso, minä käyn näiden paimenten kimppuun ja vaadin lampaani pois heidän käsistään. Minä teen lopun heidän kaitsemisestaan, eivätkä nuo paimenet enää kaitse niitä. Minä pelastan lampaani heidän suustaan, eivätkä ne enää ole heidän syötävinään."

O cuidado do Senhor pelo seu rebanho

Herra itse on kaitseva laumaansa

11 Porque assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu mesmo procurarei as minhas ovelhas e as buscarei.

11"Näin sanoo Herra, Herra : Katso, minä itse etsin lampaani ja pidän niistä huolta.

12 Como o pastor busca o seu rebanho, no dia em que encontra ovelhas dispersas,

12 Niin kuin paimen pitää huolta laumastaan, kun lampaat ovat

assim buscarei as minhas ovelhas; livrá-las-ei de todos os lugares para onde foram espalhadas no dia de nuvens e de escuridão.

13 Tirá-las-ei dos povos, e as congregarei dos diversos países, e as introduzirei na sua terra; apascentá-las-ei nos montes de Israel, junto às correntes e em todos os lugares habitados da terra.

14 Apascentá-las-ei de bons pastos, e nos altos montes de Israel será a sua pastagem; deitar-se-ão ali em boa pastagem e terão pastos bons nos montes de Israel.

15 Eu mesmo apascentarei as minhas ovelhas e as farei repousar, diz o SENHOR Deus.

16 A perdida buscarei, a desgarrada tornarei a trazer, a quebrada ligarei e a enferma fortalecerei; mas a gorda e a forte destruirei; apascentá-las-ei com justiça.

17 Quanto a vós outras, ó ovelhas minhas, assim diz o SENHOR Deus: Eis que julgarei entre ovelhas e ovelhas, entre carneiros e bodes.

18 Acaso, não vos basta a boa pastagem? Haveis de pisar aos pés o resto do vosso pasto? E não vos basta o terdes bebido as águas claras? Haveis de turvar o resto com os pés?

19 Quanto às minhas ovelhas, elas pastam o que haveis pisado com os pés e bebem o que haveis turvado com os pés.

hajaantuneet hänen luotaan, niin minäkin pidän huolen lampaistani ja pelastan ne kaikkialta, minne ne ovat hajaantuneet pilvisenä ja pimeänä päivänä.

13Minä haen ne kansojen seasta, kokoan ne muista maista ja tuon ne omaan maahansa. Minä paimennan niitä Israelin vuorilla ja purolaaksoissa ja kaikissa maan asutuissa paikoissa.

14 Hyvillä laitumilla minä niitä kaitsen. Israelin korkeilla vuorilla niillä on laitumensa. Siellä ne saavat levätä hyvällä laitumella, ja niillä on oleva rehevä laidunmaa Israelin vuorilla.

15Minä itse kaitsen lampaitani ja vien ne lepäämään, sanoo Herra, Herra .

16 Kadonneet minä etsin, eksyneet minä tuon takaisin, loukkaantuneet minä sidon ja heikkoja vahvistan, mutta lihavat ja vahvat minä hävitän. Minä paimennan laumaani oikeuden mukaan.

17Ja te, lampaani, näin sanoo Herra, Herra : Katso, minä tuomitsen lampaan ja lampaan välillä ja myös pässien ja pukkien välillä.

18Onko teistä niin pieni asia olla hyvällä laitumella, että te vielä tallaatte jaloillanne loput laitumestanne? Tehän saatte juoda kirkasta vettä, miksi vielä likaatte jaloillanne loput siitä?

19 Onko minun lampaitteni syötävä laitumella, jota teidän jalkanne ovat tallanneet, ja juotava vettä, jonka teidän jalkanne ovat sotkeneet?”

Herra herättää Daavidin paimeneksi

[20] Por isso, assim lhes diz o SENHOR Deus: Eis que eu mesmo julgarei entre ovelhas gordas e ovelhas magras.

[20]”Sen tähden Herra, Herra sanoo laumalle näin: Minä itse tuomitsen lihavien ja laihojen lampaiden välillä.

[21] Visto que, com o lado e com o ombro, dais empurrões e, com os chifres, impelis as fracas até as espalhardes fora,

[21] Koska te olette sysineet kyljillänne ja hartioillanne kaikkia heikkoja ja puskeneet niitä sarvillanne, kunnes olette saaneet ne ajetuiksi hajalleen, ulos aitauksesta,

[22] eu livrarei as minhas ovelhas, para que já não sirvam de rapina, e julgarei entre ovelhas e ovelhas.

[22] minä pelastan lampaani eivätkä ne enää jää ryöstettäviksi. Minä tuomitsen lampaan ja lampaan välillä.

[23] Suscitarei para elas um só pastor, e ele as apascentará; o meu servo Davi é que as apascentará; ele lhes servirá de pastor.

[23] Minä herätän heille yhden paimenen, ja hän, palvelijani Daavid, kaitsee heitä. Hänestä tulee heidän paimenensa.

[24] Eu, o SENHOR, lhes serei por Deus, e o meu servo Davi será príncipe no meio delas; eu, o SENHOR, o disse.

[24]Silloin Minä olen Herra , heidän Jumalansa, ja palvelijani Daavid on ruhtinas heidän keskellään. Minä, Herra , olen puhunut.

[25] Farei com elas aliança de paz e acabarei com as bestas-feras da terra; seguras habitarão no deserto e dormirão nos bosques.

[25] Silloin minä teen heidän kanssaan rauhan liiton ja hävitän maasta petoeläimet, niin että minun lampaani saavat asua turvallisesti autiomaassa ja nukkua vaikka metsissä.

[26] Delas e dos lugares ao redor do meu outeiro, eu farei bênção; farei descer a chuva a seu tempo, serão chuvas de bênçãos.

[26]Minä annan siunauksen heille ja kaikelle, mitä kukkulani ympärillä on, ja annan sateiden tulla ajallaan. Ne ovat siunauksen sateita.

[27] As árvores do campo darão o seu fruto, e a terra dará a sua novidade, e estarão seguras na sua terra; e saberão que eu sou o SENHOR, quando eu quebrar as varas do seu jugo e as livrar das mãos dos que as escravizavam.

[27]Puut kantavat hedelmää, maa antaa satonsa, ja minun lampaani saavat olla turvassa omassa maassaan. Kun minä särjen heidän ikeensä ja pelastan kansani heidän orjuuttajiensa käsistä, he tulevat tietämään, että minä olen Herra .

[28] Já não servirão de rapina aos gentios, e as feras da terra nunca mais as comerão; e

[28] Silloin he eivät enää ole kansojen ryöstettävinä eivätkä maan pedot syö

habitarão seguramente, e ninguém haverá que as espante.

29 Levantar-lhes-ei plantação memorável, e nunca mais serão consumidas pela fome na terra, nem mais levarão sobre si o opróbrio dos gentios.

30 Saberão, porém, que eu, o SENHOR, seu Deus, estou com elas e que elas são o meu povo, a casa de Israel, diz o SENHOR Deus.

31 Vós, pois, ó ovelhas minhas, ovelhas do meu pasto; homens sois, mas eu sou o vosso Deus, diz o SENHOR Deus.

heitä, vaan he saavat asua turvassa, eikä kukaan pelottele heitä.

29Minä istutan heille maineikkaan puutarhan, eikä kukaan enää menehdy nälkään siinä maassa, eikä heidän tarvitse enää kärsiä kansojen pilkkaa.

30 Silloin he tietävät, että minä, Herra , heidän Jumalansa, olen heidän kanssaan ja että he, Israelin heimo, ovat minun kansani, sanoo Herra, Herra .

31 Te ihmiset olette minun lampaitani, lampaita minun laitumellani. Minä olen teidän Jumalanne, sanoo Herra, Herra .”

Ezequiel 35

Profecia contra o monte Seir

1 Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

2 Filho do homem, volve o rosto contra o monte Seir e profetiza contra ele.

3 Dize-lhe: Assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu estou contra ti, ó monte Seir, e estenderei a mão contra ti, e te farei desolação e espanto.

4 Farei desertas as tuas cidades, e tu serás desolado; e saberás que eu sou o SENHOR.

5 Pois guardaste inimizade perpétua e abandonaste os filhos de Israel à violência da espada, no tempo da calamidade e do castigo final.

6 Por isso, diz o SENHOR Deus, tão certo como eu vivo, eu te fiz sangrar, e sangue te perseguirá; visto que não aborreceste o sangue, o sangue te perseguirá.

Hesekiel 35

Tuomio Seirin vuorelle ja Edomille

1Minulle tuli tämä Herran sana:

2 ”Ihmislapsi, suuntaa kasvosi Seirin vuorta kohti ja profetoi sitä vastaan.

3Sano sille: Näin sanoo Herra, Herra : Katso, minä käyn sinua vastaan, Seirin vuori. Minä ojennan käteni sinua vastaan ja teen sinusta aution ja hylätyn.

4 Sinun kaupungeistasi minä teen raunioita, ja sinusta tulee autio. Sinä tulet tietämään, että minä olen Herra .

5Koska sinä olet pitänyt ikuista vihaa ja luovutit israelilaisia miekalla tapettaviksi heidän onnettomuutensa aikana, jolloin syntivelka tuli täyttymykseensä,

6sen tähden, niin totta kuin minä elän, sanoo Herra, Herra , minä vuodatan sinun veresi, ja veri vainoaa sinua. Totisesti, olet vihannut verisesti, ja veri on sinua vainoava.

[7] Farei do monte Seir extrema desolação e eliminarei dele o que por ele passa e o que por ele volta.
[8] Encherei os seus montes dos seus traspassados; nos teus outeiros, nos teus vales e em todas as tuas correntes, cairão os traspassados à espada.

[9] Em perpétuas desolações, te porei, e as tuas cidades jamais serão habitadas; assim sabereis que eu sou o SENHOR.

[10] Visto que dizes: Os dois povos e as duas terras serão meus, e os possuirei, ainda que o SENHOR se achava ali,

[11] por isso, tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, procederei segundo a tua ira e segundo a tua inveja, com que, no teu ódio, os trataste; e serei conhecido deles, quando te julgar.

[12] Saberás que eu, o SENHOR, ouvi todas as blasfêmias que proferiste contra os montes de Israel, dizendo: Já estão desolados, a nós nos são entregues por pasto.

[13] Vós vos engrandecestes contra mim com a vossa boca e multiplicastes as vossas palavras contra mim; eu o ouvi.
[14] Assim diz o SENHOR Deus: Ao alegrar-se toda a terra, eu te reduzirei à desolação.
[15] Como te alegraste com a sorte da casa de Israel, porque foi desolada, assim

[7] Minä teen Seirin vuoresta tyhjän ja aution. Minä hävitän sieltä menijät ja tulijat.
[8] Minä täytän Seirin vuoret surmatuilla. Sinun kukkuloillasi, laaksoissasi ja kaikissa puronotkoissasi makaa miekalla surmattuja.
[9] Minä teen sinusta ainaisesti aution, ja sinun kaupunkisi jäävät asumattomiksi. Te tulette tietämään, että minä olen Herra .
[10] Sinä sanoit niistä kahdesta maasta ja kahdesta kansasta: ’Ne ovat minun, me otamme ne omaksemme’, vaikka Herra oli siellä.
[11] Sen tähden Herra, Herra sanoo: Niin totta kuin minä elän, minä teen sinulle kiukkusi ja kiivautesi mukaan – teen niin kuin sinä olet vihasi ajamana tehnyt heille. Kun minä tuomitsen sinut, minä tulen tunnetuksi noiden kansojen keskuudessa.
[12] Silloin sinä tulet tietämään, että minä olen Herra . Minä olen kuullut kaiken, mitä olet halveksien puhunut Israelin vuoria vastaan ja sanonut: ’Ne ovat autioina, ne on annettu meidän valtaamme .’
[13] Te olette ylvästelleet suullanne minua vastaan ja puhuneet mahtavasti. Minä olen kuullut kaiken.
[14] Näin sanoo Herra, Herra : Koko maa iloitsee, kun minä teen sinut autioksi.
[15] Niin kuin sinä iloitsit Israelin heimon perintöosan autioitumisesta, minä teen

também farei a ti; desolado serás, ó monte Seir e todo o Edom, sim, todo; e saberão que eu sou o SENHOR.

samoin sinulle. Sinusta, Seirin vuori, tulee autio, samoin kuin koko Edomista, ja siitä kaikki tulevat tietämään, että minä olen Herra .”

Ezequiel 36

Profecia aos montes de Israel

1 Tu, ó filho do homem, profetiza aos montes de Israel e dize: Montes de Israel, ouvi a palavra do SENHOR.

2 Assim diz o SENHOR Deus: Visto que diz o inimigo contra vós outros: Bem feito!, e também: Os eternos lugares altos são nossa herança,

3 portanto, profetiza e dize: Assim diz o SENHOR Deus: Visto que vos assolaram e procuraram abocar-vos de todos os lados, para que fôsseis possessão do resto das nações e andais em lábios paroleiros e na infâmia do povo,

4 portanto, ouvi, ó montes de Israel, a palavra do SENHOR Deus: Assim diz o SENHOR Deus aos montes e aos outeiros, às correntes e aos vales, aos lugares desertos e desolados e às cidades desamparadas, que se tornaram rapina e escárnio para o resto das nações circunvizinhas.

5 Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Certamente, no fogo do meu zelo, falei contra o resto das nações e contra todo o Edom. Eles se apropriaram da minha terra, com alegria de todo o coração e com menosprezo de alma, para despovoá-la e saqueá-la.

Hesekiel 36

Lupaus Israelin vuorille

1”Ja sinä, ihmislapsi, profetoi Israelin vuorille ja sano: Israelin vuoret, kuulkaa Herran sana!

2 Näin sanoo Herra, Herra : Vihollinen on sanonut teistä: ’Kas niin! Ikiaikaisista kukkuloista on tullut meidän omaisuuttamme!’

3Profetoi siis ja sano: Näin sanoo Herra, Herra : Koska teitä on joka taholta hävitetty ja ahdistettu, niin että teistä on tullut toisten kansojen omaisuutta ja te olette joutuneet pahojen kielten ja ihmisten panettelun kohteiksi,

4 niin kuulkaa Herran, Herran sana, te Israelin vuoret! Näin sanoo Herra, Herra , vuorille ja kukkuloille, puronotkoille ja laaksoille, autioille raunioille ja hylätyille kaupungeille, jotka ovat joutuneet ryöstön kohteiksi ja muiden, ympärillä asuvien, kansojen pilkattaviksi:

5Totisesti, näin sanoo Herra, Herra : palavassa kiivaudessani minä puhun koko Edomia vastaan ja muita kansoja vastaan, jotka ovat kaikesta sydämestään iloiten ja täynnä halveksuntaa ottaneet omakseen minun maani karkottaakseen siitä ihmiset ja ryöstääkseen sen.

6 Portanto, profetiza sobre a terra de Israel e dize aos montes e aos outeiros, às correntes e aos vales: Assim diz o SENHOR Deus: Eis que falei no meu zelo e no meu furor, porque levastes sobre vós o opróbrio das nações.

7 Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Levantando eu a mão, jurei que as nações que estão ao redor de vós levem o seu opróbrio sobre si mesmas.

8 Mas vós, ó montes de Israel, vós produzireis os vossos ramos e dareis o vosso fruto para o meu povo de Israel, o qual está prestes a vir.

9 Porque eis que eu estou convosco; voltar-me-ei para vós outros, e sereis lavrados e semeados.

10 Multiplicarei homens sobre vós, a toda a casa de Israel, sim, toda; as cidades serão habitadas, e os lugares devastados serão edificados.

11 Multiplicarei homens e animais sobre vós; eles se multiplicarão e serão fecundos; fá-los-ei habitar-vos como dantes e vos tratarei melhor do que outrora; e sabereis que eu sou o SENHOR.

12 Farei andar sobre vós homens, o meu povo de Israel; eles vos possuirão, e sereis a sua herança e jamais os desfilhareis.

6 Sen tähden profetoi Israelin maasta ja sano sen vuorille, kukkuloille, puronotkoille ja laaksoille: Näin sanoo Herra, Herra : Katso, minä olen puhunut kiivaudessani ja vihassani, koska te olette saaneet kantaa kansojen pilkkaa.

7 Sen tähden, näin sanoo Herra, Herra : Minä kohotan käteni ja vannon: totisesti, teidän ympärillänne olevat pakanakansat joutuvat itse kantamaan oman pilkkansa.

8 Mutta te, Israelin vuoret, kasvatatte oksia ja kannatte hedelmää kansalleni Israelille, sillä se on jo tulossa, aivan lähellä.

9 Katso, minä tulen teidän luoksenne, te Israelin vuoret, ja käännyn teidän puoleenne. Silloin teitä viljellään ja teihin kylvetään.

10 Minä tuon paljon ihmisiä, koko Israelin heimon, teidän rinteillenne ; kaupungit asutetaan ja rauniot rakennetaan.

11 Minä tuon teidän rinteillenne runsaasti ihmisiä ja karjaa, ja ne lisääntyvät ja ovat hedelmällisiä. Minä teen teidät asutuiksi niin kuin muinoin. Minä teen teille hyvää vielä enemmän kuin entisinä aikoina, ja te tulette tietämään, että minä olen Herra .

12 Minä tuon ihmiset, kansani Israelin, kulkemaan teidän rinteillenne. He saavat periä sinut, Israelin maa; sinusta tulee heidän perintöosansa, etkä sinä enää tee heistä lapsettomia.

[13] Assim diz o SENHOR Deus: Visto que te dizem: Tu és terra que devora os homens e és terra que desfilha o seu povo,

[14] por isso, tu não devorarás mais os homens, nem desfilharás mais o teu povo, diz o SENHOR Deus.

[15] Não te permitirei jamais que ouças a ignomínia dos gentios; não mais levarás sobre ti o opróbrio dos povos, nem mais farás tropeçar o teu povo, diz o SENHOR Deus.

A restauração de Israel

[16] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[17] Filho do homem, quando os da casa de Israel habitavam na sua terra, eles a contaminaram com os seus caminhos e as suas ações; como a imundícia de uma mulher em sua menstruação, tal era o seu caminho perante mim.

[18] Derramei, pois, o meu furor sobre eles, por causa do sangue que derramaram sobre a terra e por causa dos seus ídolos com que a contaminaram.

[19] Espalhei-os entre as nações, e foram derramados pelas terras; segundo os seus caminhos e segundo os seus feitos, eu os julguei.

[20] Em chegando às nações para onde foram, profanaram o meu santo nome, pois deles se dizia: São estes o povo do SENHOR, porém tiveram de sair da terra dele.

[13]Näin sanoo Herra, Herra : Sinun sanotaan syövän ihmisiä ja tekevän oman kansasi lapsettomaksi.

[14] Sen tähden, sanoo Herra, Herra : Enää sinä et syö ihmisiä etkä riistä lapsia omalta kansaltasi.

[15] Minä en enää anna sinun kuulla kansojen pilkkaa, eikä sinun tarvitse enää kärsiä kansojen herjauksia. Sinä et myöskään enää tee omaa kansaasi lapsettomaksi, sanoo Herra, Herra .”

Uusi sydän ja uusi henki

[16]Minulle tuli tämä Herran sana:

[17] ”Ihmislapsi, kun Israelin heimo asui maassaan, he saastuttivat sen vaelluksellaan ja teoillaan. Heidän vaelluksensa oli minun edessäni saastaista kuin kuukautisveri.

[18] Niinpä minä vuodatin kiivauteni heidän päälleen heidän Israelin maassa vuodattamansa veren tähden ja heidän jumalankuviensa tähden, joilla he olivat saastuttaneet maan.

[19] Minä hajotin heidät kansojen sekaan, ja he joutuivat hajalleen muihin maihin. Minä tuomitsin heidät vaelluksensa ja tekojensa mukaan.

[20] Näin he joutuivat kansojen sekaan, ja minne he tulivatkin, he häpäisivät minun pyhän nimeni, kun heistä sanottiin: ’Nämä ovat Herran kansaa, kuitenkin he ovat joutuneet pois hänen maastaan.’

[21] Mas tive compaixão do meu santo nome, que a casa de Israel profanou entre as nações para onde foi.

[22] Dize, portanto, à casa de Israel: Assim diz o SENHOR Deus: Não é por amor de vós que eu faço isto, ó casa de Israel, mas pelo meu santo nome, que profanastes entre as nações para onde fostes.

[23] Vindicarei a santidade do meu grande nome, que foi profanado entre as nações, o qual profanastes no meio delas; as nações saberão que eu sou o SENHOR, diz o SENHOR Deus, quando eu vindicar a minha santidade perante elas.

[24] Tomar-vos-ei de entre as nações, e vos congregarei de todos os países, e vos trarei para a vossa terra.

[25] Então, aspergirei água pura sobre vós, e ficareis purificados; de todas as vossas imundícias e de todos os vossos ídolos vos purificarei.

[26] Dar-vos-ei coração novo e porei dentro de vós espírito novo; tirarei de vós o coração de pedra e vos darei coração de carne.

[27] Porei dentro de vós o meu Espírito e farei que andeis nos meus estatutos, guardeis os meus juízos e os observeis.

[28] Habitareis na terra que eu dei a vossos pais; vós sereis o meu povo, e eu serei o vosso Deus.

[21]Mutta minun tuli sääli pyhää nimeäni, jonka Israelin heimo häpäisi kansojen keskuudessa kaikkialla, minne se tuli.

[22]Sano siis Israelin kansalle: Näin sanoo Herra, Herra : Sitä, minkä teen, minä en tee teidän tähtenne, Israelin heimo, vaan pyhän nimeni tähden, jonka te olette häväisseet kansojen seassa, minne olettekin tulleet.

[23]Minä pyhitän suuren nimeni, jota on häväisty kansojen keskuudessa; te olette sen häväisseet heidän keskuudessaan. Kun minä osoitan teissä pyhyyteni kansojen nähden, ne tulevat tietämään, että minä olen Herra , sanoo Herra, Herra .

[24] Minä otan teidät pois kansojen seasta ja kokoan teidät kaikista maista. Minä tuon teidät omaan maahanne

[25] ja vihmon teidän päällenne puhdasta vettä, niin että te puhdistutte. Minä puhdistan teidät kaikista saastaisuuksistanne ja kaikista jumalankuvistanne.

[26]Minä annan teille uuden sydämen, ja uuden hengen minä annan sisimpäänne. Minä otan kivisydämen pois teidän sisältänne ja annan teille lihasydämen.

[27]Minä annan Henkeni teidän sisimpäänne ja vaikutan sen, että te vaellatte minun lakieni mukaan, noudatatte minun säädöksiäni ja toimitte niiden mukaan.

[28] Silloin te saatte asua maassa, jonka minä annoin teidän isillenne, ja te olette minun kansani ja Minä olen teidän Jumalanne

[29] Livrar-vos-ei de todas as vossas imundícias; farei vir o trigo, e o multiplicarei, e não trarei fome sobre vós.

[30] Multiplicarei o fruto das árvores e a novidade do campo, para que jamais recebais o opróbrio da fome entre as nações.

[31] Então, vos lembrareis dos vossos maus caminhos e dos vossos feitos que não foram bons; tereis nojo de vós mesmos por causa das vossas iniqüidades e das vossas abominações.

[32] Não é por amor de vós, fique bem entendido, que eu faço isto, diz o SENHOR Deus. Envergonhai-vos e confundi-vos por causa dos vossos caminhos, ó casa de Israel.

[33] Assim diz o SENHOR Deus: No dia em que eu vos purificar de todas as vossas iniqüidades, então, farei que sejam habitadas as cidades e sejam edificados os lugares desertos.

[34] Lavrar-se-á a terra deserta, em vez de estar desolada aos olhos de todos os que passam.

[35] Dir-se-á: Esta terra desolada ficou como o jardim do Éden; as cidades desertas, desoladas e em ruínas estão fortificadas e habitadas.

[36] Então, as nações que tiverem restado ao redor de vós saberão que eu, o SENHOR, reedifiquei as cidades destruídas e

[29] ja minä pelastan teidät kaikista saastaisuuksistanne. Silloin minä kutsun esiin viljan ja annan sen kasvaa runsaana, eikä teidän tarvitse nähdä nälkää.

[30] Minä teen puiden hedelmän ja pellon sadon runsaaksi, ettette enää joutuisi kärsimään kansojen herjausta nälän vuoksi.

[31] Silloin te muistatte pahan vaelluksenne ja tekonne, jotka eivät olleet hyviä, ja te inhoatte itseänne syntienne ja iljettävien tekojenne tähden.

[32] Minä en tee tätä teidän tähtenne, sanoo Herra, Herra , tietäkää se. Hävetkää, tuntekaa häpeää vaelluksenne tähden, te Israelin heimo.”

Israelille tuleva siunaus

[33] ”Näin sanoo Herra, Herra : Kun minä puhdistan teidät kaikista pahoista teoistanne, minä asutan teidät kaupunkeihin, ja rauniot rakennetaan jälleen.

[34] Silloin autioitunut maa viljellään, eikä se enää ole autiona jokaisen ohikulkijan katseltavana.

[35] Silloin sanotaan: ’Tämä maa, joka oli autiona, on muuttunut kuin Eedenin puutarhaksi, ja rauniokaupungit, autiot ja maahan revityt, ovat nyt linnoitettuja ja asuttuja.’

[36] Silloin kansat, jotka ovat jäljellä teidän ympärillänne, tulevat tietämään, että minä, Herra , rakennan jälleen sen, joka on ollut raunioina, ja istutan kasveja

replantei o que estava abandonado. Eu, o SENHOR, o disse e o farei.

37 Assim diz o SENHOR Deus: Ainda nisto permitirei que seja eu solicitado pela casa de Israel: que lhe multiplique eu os homens como um rebanho.

38 Como um rebanho de santos, o rebanho de Jerusalém nas suas festas fixas, assim as cidades desertas se encherão de rebanhos de homens; e saberão que eu sou o SENHOR.

autioon maahan. Minä, Herra , olen puhunut, ja minä sen teen.

37Näin sanoo Herra, Herra : Vielä tätäkin minä annan Israelin heimon anoa minulta, että tekisin heille: Minä lisään heille ihmisiä kuin lammaslaumaa.

38Niin kuin Jerusalem on juhla-aikoina täynnä uhrattavien lampaiden laumoja, niin täyttyvät raunioina olevat kaupungit ihmislaumoista. Ja niin he tulevat tietämään, että minä olen Herra .”

Ezequiel 37

A visão de um vale de ossos secos

1 Veio sobre mim a mão do SENHOR; ele me levou pelo Espírito do SENHOR e me deixou no meio de um vale que estava cheio de ossos,

2 e me fez andar ao redor deles; eram mui numerosos na superfície do vale e estavam sequíssimos.

3 Então, me perguntou: Filho do homem, acaso, poderão reviver estes ossos? Respondi: SENHOR Deus, tu o sabes.

4 Disse-me ele: Profetiza a estes ossos e dize-lhes: Ossos secos, ouvi a palavra do SENHOR.

5 Assim diz o SENHOR Deus a estes ossos: Eis que farei entrar o espírito em vós, e vivereis.

6 Porei tendões sobre vós, farei crescer carne sobre vós, sobre vós estenderei pele e porei em vós o espírito, e vivereis. E sabereis que eu sou o SENHOR.

Hesekiel 37

Kuolleet luut

1 Herrankäsi tuli minun päälleni ja vei minut pois Hengessä ja laski minut keskelle laaksoa, joka oli täynnä luita.

2Hän kuljetti minua kaikkialla, niiden ympärillä ja minä näin, että niitä oli hyvin paljon pitkin laaksoa ja että ne olivat hyvin kuivia.

3 Hän kysyi minulta: ”Ihmislapsi, voiko näistä luista tulla eläviä?” Minä vastasin: ”Herra, Herra , sinä sen tiedät.”

4 Hän sanoi minulle: ”Profetoi näistä luista ja sano niille: Kuivat luut, kuulkaa Herran sana!

5Näin sanoo Herra, Herra , näille luille: Katso, minä annan teihin tulla hengen, ja teistä tulee eläviä.

6Minä kasvatan teihin jänteet ja lihan, peitän teidät nahalla ja annan teihin hengen. Niin teistä tulee eläviä, ja te tulette tietämään, että minä olen Herra .”

[7] Então, profetizei segundo me fora ordenado; enquanto eu profetizava, houve um ruído, um barulho de ossos que batiam contra ossos e se ajuntavam, cada osso ao seu osso.

[7] Minä profetoin niin kuin minua oli käsketty. Profetoidessani kuului ääntä, kuului kolinaa, ja luut lähenivät toisiaan.

[8] Olhei, e eis que havia tendões sobre eles, e cresceram as carnes, e se estendeu a pele sobre eles; mas não havia neles o espírito.

[8] Minä katselin niitä ja näin, kuinka niihin kasvoi jänteet ja liha, ja niiden päälle tuli nahka. Niissä ei kuitenkaan ollut vielä henkeä.

[9] Então, ele me disse: Profetiza ao espírito, profetiza, ó filho do homem, e dize-lhe: Assim diz o SENHOR Deus: Vem dos quatro ventos, ó espírito, e assopra sobre estes mortos, para que vivam.

[9] Herra sanoi minulle: ”Profetoi hengestä. Ihmislapsi, profetoi ja sano hengelle: Näin sanoo Herra, Herra : Tule, henki, neljältä tuulelta ja puhalla näihin surmattuihin, että he heräisivät eloon.”

[10] Profetizei como ele me ordenara, e o espírito entrou neles, e viveram e se puseram em pé, um exército sobremodo numeroso.

[10] Minä profetoin niin kuin hän oli minua käskenyt. Silloin surmattuihin tuli henki; he heräsivät eloon ja nousivat jaloilleen. Heitä oli hyvin suuri joukko.

[11] Então, me disse: Filho do homem, estes ossos são toda a casa de Israel. Eis que dizem: Os nossos ossos se secaram, e pereceu a nossa esperança; estamos de todo exterminados.

[11]Herra sanoi minulle: ”Ihmislapsi, nämä luut ovat koko Israelin heimo. He sanovat: ’Meidän luumme ovat kuivettuneet, toivomme on mennyt, ja me olemme hukassa.’

[12] Portanto, profetiza e dize-lhes: Assim diz o SENHOR Deus: Eis que abrirei a vossa sepultura, e vos farei sair dela, ó povo meu, e vos trarei à terra de Israel.

[12]Sen tähden profetoi ja sano heille: Näin sanoo Herra, Herra : Katso, minä avaan hautanne ja nostan teidät, kansani, ylös haudoistanne ja tuon teidät Israelin maahan.

[13] Sabereis que eu sou o SENHOR, quando eu abrir a vossa sepultura e vos fizer sair dela, ó povo meu.

[13]Te tulette tietämään, että minä olen Herra , kun minä avaan hautanne ja nostan teidät, minun kansani, ylös haudoistanne.

[14] Porei em vós o meu Espírito, e vivereis, e vos estabelecerei na vossa própria terra.

[14] Minä panen teihin Henkeni, ja te heräätte eloon. Minä sijoitan teidät omaan maahanne, ja te tulette tietämään, että

Então, sabereis que eu, o SENHOR, disse isto e o fiz, diz o SENHOR.

Reunião de Judá e Israel

15 Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

16 Tu, pois, ó filho do homem, toma um pedaço de madeira e escreve nele: Para Judá e para os filhos de Israel, seus companheiros; depois, toma outro pedaço de madeira e escreve nele: Para José, pedaço de madeira de Efraim, e para toda a casa de Israel, seus companheiros.

17 Ajunta-os um ao outro, faze deles um só pedaço, para que se tornem apenas um na tua mão.

18 Quando te falarem os filhos do teu povo, dizendo: Não nos revelarás o que significam estas coisas?

19 Tu lhes dirás: Assim diz o SENHOR Deus: Eis que tomarei o pedaço de madeira de José, que esteve na mão de Efraim, e das tribos de Israel, suas companheiras, e o ajuntarei ao pedaço de Judá, e farei deles um só pedaço, e se tornarão apenas um na minha mão.

20 Os pedaços de madeira em que houveres escrito estarão na tua mão, perante eles.

21 Dize-lhes, pois: Assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu tomarei os filhos de Israel de entre as nações para onde eles foram, e os congregarei de todas as partes, e os levarei para a sua própria terra.

22 Farei deles uma só nação na terra, nos montes de Israel, e um só rei será rei de todos eles. Nunca mais serão duas nações;

minä, Herra , olen puhunut ja minä toteutan sanani, sanoo Herra .”

Kaksi sauvaa – Juuda ja Israel

15Minulle tuli tämä Herran sana:

16 ”Sinä, ihmislapsi, ota sauva ja kirjoita siihen: ’Juudalle ja häneen liittyneille israelilaisille.’ Ota sitten toinen sauva ja kirjoita siihen: ’Joosefille; Efraimin ja koko häneen liittyneen Israelin huoneen sauva.’

17 Vie ne sitten lähelle toisiaan niin, että niistä tulee kuin yksi sauva sinun kädessäsi.

18 Kun sitten maanmiehesi pyytävät sinua kertomaan heille, mitä tarkoitat sauvoilla,

19niin sano heille: ’Näin sanoo Herra, Herra : Katso, minä otan Efraimin kädessä olevan Joosefin ja häneen liittyneiden Israelin heimojen sauvan ja asetan sen yhteen Juudan sauvan kanssa. Minä teen niistä yhden sauvan, ja niistä tulee kädessäni yhtenäinen.’

20 Olkoot sauvat, joihin olet kirjoittanut, kädessäsi heidän nähtensä,

21 ja puhu heille: Näin sanoo Herra, Herra : Katso, minä otan israelilaiset pois kansojen keskeltä, minne he ovat joutuneetkin. Minä kokoan heidät kaikkialta ja tuon heidät omaan maahansa.

22Minä teen heistä yhden kansan siinä maassa, Israelin vuorilla, ja yksi kuningas hallitsee heitä kaikkia. Silloin he eivät

nunca mais para o futuro se dividirão em dois reinos.

23 Nunca mais se contaminarão com os seus ídolos, nem com as suas abominações, nem com qualquer das suas transgressões; livrá-los-ei de todas as suas apostasias em que pecaram e os purificarei. Assim, eles serão o meu povo, e eu serei o seu Deus.

24 O meu servo Davi reinará sobre eles; todos eles terão um só pastor, andarão nos meus juízos, guardarão os meus estatutos e os observarão.

25 Habitarão na terra que dei a meu servo Jacó, na qual vossos pais habitaram; habitarão nela, eles e seus filhos e os filhos de seus filhos, para sempre; e Davi, meu servo, será seu príncipe eternamente.

26 Farei com eles aliança de paz; será aliança perpétua. Estabelecê-los-ei, e os multiplicarei, e porei o meu santuário no meio deles, para sempre.

27 O meu tabernáculo estará com eles; eu serei o seu Deus, e eles serão o meu povo.

28 As nações saberão que eu sou o SENHOR que santifico a Israel, quando o meu santuário estiver para sempre no meio deles.

Ezequiel 38

enää ole kahtena kansana eivätkä enää jakaannu kahdeksi valtakunnaksi.

23He eivät enää saastuta itseään jumalankuvillaan ja iljetyksillään eivätkä millään rikkomuksillaan. Minä vapautan heidät ja vien heidät siihen maahan kaikista asuinpaikoista, joissa he ovat tehneet syntiä, ja minä puhdistan heidät. Heistä tulee minun kansani, ja Minä olen heidän Jumalansa.

24 Palvelijani Daavid on heidän kuninkaansa, ja heillä kaikilla on yksi paimen. Silloin he vaeltavat minun säädösteni mukaan, noudattavat minun lakejani ja toimivat niiden mukaan.

25He saavat asua maassa, jonka minä annoin palvelijalleni Jaakobille ja jossa teidän isänne asuivat. He saavat asua siellä ikuisesti, he ja heidän lapsensa ja lastensa lapset. Minun palvelijani Daavid on oleva heidän ikuinen ruhtinaansa.

26 Minä teen heidän kanssaan rauhan liiton; se on ikuinen liitto heidän kanssaan. Minä juurrutan heidät maahan ja teen heistä monilukuisen kansan. Minä asetan pyhäkköni heidän keskuuteensa ainaiseksi.

27Minun asumukseni on oleva heidän luonaan. Minä olen heidän Jumalansa, ja he ovat minun kansani.

28Kansat tulevat tietämään, että minä olen Herra , joka pyhitän Israelin kansan, kun minun pyhäkköni on sen keskellä ikuisesti.”

Hesekiel 38

Profecia contra Gogue	Googin sota
[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:	[1]Minulle tuli tämä Herran sana:
[2] Filho do homem, volve o rosto contra Gogue, da terra de Magogue, príncipe de Rôs, de Meseque e Tubal; profetiza contra ele	[2] ”Ihmislapsi, suuntaa kasvosi kohti Maagogin maata. Ennusta Googia, Roosin, Mesekin ja Tuubalin ruhtinasta vastaan
[3] e dize: Assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu sou contra ti, ó Gogue, príncipe de Rôs, de Meseque e Tubal.	[3]ja sano: Näin sanoo Herra, Herra : Katso, minä käyn sinua vastaan, Goog, Roosin, Mesekin ja Tuubalin ruhtinas.
[4] Far-te-ei que te volvas, porei anzóis no teu queixo e te levarei a ti e todo o teu exército, cavalos e cavaleiros, todos vestidos de armamento completo, grande multidão, com pavês e escudo, empunhando todos a espada;	[4]Minä käännän sinut ympäri, panen koukut sinun leukoihisi ja tuon sinut ulos maastasi, sinut ja koko sotaväkesi, hevoset ja ratsumiehet, suuren joukon suurine ja pienine kilpineen, kaikki komeasti pukeutuneita, kaikki miekkamiehiä.
[5] persas e etíopes e Pute com eles, todos com escudo e capacete;	[5]Persia, Kuus ja Puut ovat heidän kanssaan, kaikilla kilvet ja kypärät,
[6] Gômer e todas as suas tropas; a casa de Togarma, do lado do Norte, e todas as suas tropas, muitos povos contigo.	[6] Goomer ja kaikki sen joukot, Toogarman heimo pohjan periltä ja kaikki sen joukot – mukanasi on monia kansoja.
[7] Prepara-te, sim, dispõe-te, tu e toda a multidão do teu povo que se reuniu a ti, e serve-lhe de guarda.	[7] Ole valmis ja varustaudu, sinä ja kaikki sinun joukkosi, jotka ovat kokoontuneet luoksesi, ja ole sinä heidän päällikkönsä.
[8] Depois de muitos dias, serás visitado; no fim dos anos, virás à terra que se recuperou da espada, ao povo que se congregou dentre muitos povos sobre os montes de Israel, que sempre estavam desolados; este povo foi tirado de entre os povos, e todos eles habitarão seguramente.	[8] Pitkien aikojen perästä sinä saat määräyksen, vuosien lopulla sinun on mentävä maahan, joka on toipunut miekan jäljiltä, ja kansan luo, joka on koottu monien kansojen seasta. Sinun on mentävä Israelin vuorille, jotka kauan aikaa ovat olleet rauniomaana. Se kansa on tuotu pois kansojen seasta ja kaikki asuvat siellä turvallisesti.
[9] Então, subirás, virás como tempestade, far-te-ás como nuvem que cobre a terra,	[9] Sinä hyökkäät kuin rajuilma, tulet kuin pilvi, joka peittää maan. Sinä hyökkäät

tu, e todas as tuas tropas, e muitos povos contigo.

10 Assim diz o SENHOR Deus: Naquele dia, terás imaginações no teu coração e conceberás mau desígnio;

11 e dirás: Subirei contra a terra das aldeias sem muros, virei contra os que estão em repouso, que vivem seguros, que habitam, todos, sem muros e não têm ferrolhos nem portas;

12 isso a fim de tomares o despojo, arrebatares a presa e levantares a mão contra as terras desertas que se acham habitadas e contra o povo que se congregou dentre as nações, o qual tem gado e bens e habita no meio da terra.

13 Sabá e Dedã, e os mercadores de Társis, e todos os seus governadores rapaces te dirão: Vens tu para tomar o despojo? Ajuntaste o teu bando para arrebatar a presa, para levar a prata e o ouro, para tomar o gado e as possessões, para saquear grandes despojos?

Gogue invadirá Israel

14 Portanto, ó filho do homem, profetiza e dize a Gogue: Assim diz o SENHOR Deus: Acaso, naquele dia, quando o meu povo de Israel habitar seguro, não o saberás tu?

15 Virás, pois, do teu lugar, dos lados do Norte, tu e muitos povos contigo, montados todos a cavalo, grande multidão e poderoso exército;

kaikkine joukkoinesi, ja mukanasi on monia kansoja.

10 Näin sanoo Herra, Herra : Sinä päivänä mieleesi tulee eräitä asioita ja sinä mietit pahan juonen.

11 Sinä sanot: Minä hyökkään suojattomaan maahan, käyn rauhallisten, luottavaisina asuvien ihmisten kimppuun – he kaikki asuvat muurittomissa asuinpaikoissa, joissa ei ole salpoja eikä portteja.

12 Sinä aiot saada saalista, ryöstää ryöstettävää, ojentaa kätesi raunioita kohti, jotka on asutettu uudelleen, kansaa kohti, joka on koottu kansojen keskeltä. Se on hankkinut karjaa ja omaisuutta ja asuu keskellä maata.

13 Saba, Dedan ja Tarsiin kauppiaat sekä kaikki heidän nuoret leijonansa kyselevät sinulta: 'Oletko menossa saamaan saalista? Oletko koonnut joukkosi ryöstämään ryöstettävää, viemään mukanasi hopeaa ja kultaa, ottamaan karjaa ja omaisuutta, ryöstämään suurta saalista?'

14 Sen tähden profetoi, ihmislapsi, ja sano Googille: Näin sanoo Herra, Herra : Kun sinä saat tietää, että minun kansani Israel asuu luottavaisena,

15 sinä lähdet liikkeelle asuinpaikastasi perimmäisestä pohjolasta mukanasi monia kansoja. Kaikki ratsastavat hevosilla; se on suuri joukko, lukuisa sotaväki.

[16] e subirás contra o meu povo de Israel, como nuvem, para cobrir a terra. Nos últimos dias, hei de trazer-te contra a minha terra, para que as nações me conheçam a mim, quando eu tiver vindicado a minha santidade em ti, ó Gogue, perante elas.

[16] Päivien lopulla sinä hyökkäät minun kansani Israelin kimppuun kuin pilvi, joka peittää maan. Minä tuon sinut maahani, että kansat tulisivat tuntemaan minut, kun minä osoitan pyhyyteni sinussa, Goog, niiden nähden.

[17] Assim diz o SENHOR Deus: Não és tu aquele de quem eu disse nos dias antigos, por intermédio dos meus servos, os profetas de Israel, os quais, então, profetizaram, durante anos, que te faria vir contra eles?

[17]Näin sanoo Herra, Herra : Etkö sinä ole se, josta minä muinaisina päivinä puhuin palvelijoitteni, Israelin profeettojen, kautta? He profetoivat tuohon aikaan vuosikausia siitä, että sinut tuodaan minun kansani kimppuun.

[18] Naquele dia, quando vier Gogue contra a terra de Israel, diz o SENHOR Deus, a minha indignação será mui grande.

[18] Mutta sinä päivänä, jona Goog saapuu Israelin maahan, nousee minun vihani hehku.

[19] Pois, no meu zelo, no brasume do meu furor, disse que, naquele dia, será fortemente sacudida a terra de Israel,

[19] Kiivaudessani, palavassa vihassani, minä vannon: Totisesti, sinä päivänä tulee suuri maanjäristys Israelin maahan, sanoo Herra, Herra .

[20] de tal sorte que os peixes do mar, e as aves do céu, e os animais do campo, e todos os répteis que se arrastam sobre a terra, e todos os homens que estão sobre a face da terra tremerão diante da minha presença; os montes serão deitados abaixo, os precipícios se desfarão, e todos os muros desabarão por terra.

[20]Silloin vapisevat minun edessäni meren kalat, taivaan linnut, kedon eläimet ja kaikki, jotka matelevat maassa, ja myös kaikki ihmiset maan päällä. Silloin vuoret luhistuvat ja vuorenpengermät sortuvat, myös kaikki muurit sortuvat maahan.

[21] Chamarei contra Gogue a espada em todos os meus montes, diz o SENHOR Deus; a espada de cada um se voltará contra o seu próximo.

[21] Minä kutsun kaikille vuorilleni miekan Googia vastaan, sanoo Herra, Herra . Toisen miekka on oleva toista vastaan.

[22] Contenderei com ele por meio da peste e do sangue; chuva inundante, grandes pedras de saraiva, fogo e enxofre farei cair

[22] Minä käyn oikeutta hänen kanssaan rutolla ja verenvuodatuksella. Rankkasadetta, raekiviä, tulta ja tulikiveä

sobre ele, sobre as suas tropas e sobre os muitos povos que estiverem com ele.

minä annan sataa hänen ja hänen joukkojensa päälle sekä niiden monien kansojen päälle, jotka ovat hänen kanssaan.

[23] Assim, eu me engrandecerei, vindicarei a minha santidade e me darei a conhecer aos olhos de muitas nações; e saberão que eu sou o SENHOR.

[23] Näin minä osoitan suuruuteni ja pyhyyteni sekä ilmoitan itseni monien kansojen silmien edessä, ja ne tulevat tietämään, että minä olen Herra .”

Ezequiel 39

A queda de Gogue

[1] Tu, pois, ó filho do homem, profetiza ainda contra Gogue e dize: Assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu sou contra ti, ó Gogue, príncipe de Rôs, de Meseque e Tubal.

[2] Far-te-ei que te volvas e te conduzirei, far-te-ei subir dos lados do Norte e te trarei aos montes de Israel.

[3] Tirarei o teu arco da tua mão esquerda e farei cair as tuas flechas da tua mão direita.

[4] Nos montes de Israel, cairás, tu, e todas as tuas tropas, e os povos que estão contigo; a toda espécie de aves de rapina e aos animais do campo eu te darei, para que te devorem.

[5] Cairás em campo aberto, porque eu falei, diz o SENHOR Deus.

[6] Meterei fogo em Magogue e nos que habitam seguros nas terras do mar; e saberão que eu sou o SENHOR.

[7] Farei conhecido o meu santo nome no meio do meu povo de Israel e nunca mais deixarei profanar o meu santo nome; e as

Hesekiel 39

Googin joukkojen tuho

[1]”Ihmislapsi, sinun on ennustettava Googia vastaan ja sanottava: Näin sanoo Herra, Herra : Katso, minä käyn sinua vastaan, Goog, Roosin, Mesekin ja Tuubalin ruhtinas.

[2]Minä käännän sinut ympäri, kuljetan sinua, tuon sinut perimmäisestä pohjolasta ja vien sinut Israelin vuorille.

[3] Siellä minä lyön jousesi vasemmasta kädestäsi ja pudotan nuolesi oikeasta kädestäsi.

[4] Israelin vuorille sinä kaadut, samoin kaikki joukkosi ja mukanasi olevat kansat. Minä annan sinut ruuaksi petolinnuille ja kaikille siivekkäille sekä kedon eläimille.

[5] Taistelukentälle sinä kaadut, sillä minä olen puhunut, sanoo Herra, Herra .

[6] Minä lähetän tulen Maagogiin ja rannikolla turvassa asuvien keskuuteen, ja he tulevat tietämään, että minä olen Herra .

[7] Pyhän nimeni minä teen kansani Israelin keskuudessa tunnetuksi, enkä enää salli sitä häväistävän. Silloin kansat tulevat

nações saberão que eu sou o SENHOR, o Santo em Israel.

8 Eis que vem e se cumprirá, diz o SENHOR Deus; este é o dia de que tenho falado.

9 Os habitantes das cidades de Israel sairão e queimarão, de todo, as armas, os escudos, os paveses, os arcos, as flechas, os bastões de mão e as lanças; farão fogo com tudo isto por sete anos.

10 Não trarão lenha do campo, nem a cortarão dos bosques, mas com as armas acenderão fogo; saquearão aos que os saquearam e despojarão aos que os despojaram, diz o SENHOR Deus.

O sepultamento das hordas de Gogue

11 Naquele dia, darei ali a Gogue um lugar de sepultura em Israel, o vale dos Viajantes, ao oriente do mar; espantar-se-ão os que por ele passarem. Nele, sepultarão a Gogue e a todas as suas forças e lhe chamarão o vale das Forças de Gogue.

12 Durante sete meses, estará a casa de Israel a sepultá-los, para limpar a terra.

13 Sim, todo o povo da terra os sepultará; ser-lhes-á memorável o dia em que eu for glorificado, diz o SENHOR Deus.

14 Serão separados homens que, sem cessar, percorrerão a terra para sepultar os que entre os transeuntes tenham ficado nela, para a limpar; depois de sete meses, iniciarão a busca.

tietämään, että minä olen Herra , Israelin Pyhä.

8Tämä käy toteen ja tapahtuu sinä päivänä, josta minä olen puhunut, sanoo Herra, Herra .

9Israelin kaupunkien asukkaat lähtevät porttien ulkopuolelle ja polttavat aseita: pieniä ja suuria kilpiä, jousia, nuolia, nuijia ja keihäitä. He käyttävät niitä polttopuina seitsemän vuotta.

10He eivät kanna puita kedolta eivätkä hakkaa niitä metsistä vaan polttavat aseita. He saalistavat saalistajiltaan ja ryöstävät ryöstäjiltään, sanoo Herra, Herra .

11Sinä päivänä minä annan Googille hautapaikan Israelista, Kulkijoidenlaakson, joka on merestä itään päin . Se sulkee tien noilta kulkijoilta. Sinne haudataan Goog ja koko hänen meluava joukkonsa, ja sille annetaan nimeksi ”Googin meluavan joukon laakso”.

12 Israelin heimo hautaa heitä seitsemän kuukautta puhdistaakseen maan.

13 Maan koko kansa on hautaamassa heitä ja saa siitä mainetta sinä päivänä, jona minä näytän kunniani, sanoo Herra, Herra .

14 Sitten asetetaan vakinaiset miehet, jotka kulkevat pitkin maata ja hautaavat vielä hautaamatta jääneiden maahantunkeutujien ruumiit ja näin puhdistavat maan. Seitsemän kuukauden kuluttua he tutkivat tarkoin maan.

15 Ao percorrerem eles a terra, a qual atravessarão, em vendo algum deles o osso de algum homem, porá ao lado um sinal, até que os enterradores o sepultem no vale das Forças de Gogue.

16 Também o nome da cidade será o das Forças. Assim, limparão a terra.

O grande sacrifício do Senhor

17 Tu, pois, ó filho do homem, assim diz o SENHOR Deus: Dize às aves de toda espécie e a todos os animais do campo: Ajuntai-vos e vinde, ajuntai-vos de toda parte para o meu sacrifício, que eu oferecerei por vós, sacrifício grande nos montes de Israel; e comereis carne e bebereis sangue.

18 Comereis a carne dos poderosos e bebereis o sangue dos príncipes da terra, dos carneiros, dos cordeiros, dos bodes e dos novilhos, todos engordados em Basã.

19 Do meu sacrifício, que oferecerei por vós, comereis a gordura até vos fartardes e bebereis o sangue até vos embriagardes.

20 À minha mesa, vós vos fartareis de cavalos e de cavaleiros, de valentes e de todos os homens de guerra, diz o SENHOR Deus.

21 Manifestarei a minha glória entre as nações, e todas as nações verão o meu juízo, que eu tiver executado, e a minha mão, que sobre elas tiver descarregado.

22 Desse dia em diante, os da casa de Israel saberão que eu sou o SENHOR, seu Deus.

15 Nämä kulkijat vaeltavat kautta maan, ja kun joku heistä näkee ihmisen luut, hän pystyttää niiden viereen kivimerkin. Se pysyy paikallaan, kunnes hautaajat vievät luut Googin meluavan joukon laaksoon.

16 Onpa eräällä kaupungillakin nimenä Hamona . Näin he puhdistavat maan.

17 Näin sanoo Herra, Herra : Sinä ihmislapsi, sano linnuille, kaikille siivekkäille, ja kaikille kedon eläimille: Kokoontukaa, tulkaa joka taholta teurasuhrilleni, jonka minä teurastan teitä varten, suurelle teurasuhrille Israelin vuorille. Syökää lihaa ja juokaa verta.

18 Syökää sankarien lihaa ja juokaa maan ruhtinaitten verta – pässejä, lampaita, vuohia ja härkiä, Baasanissa lihotettuja kaikki.

19 Syökää itsenne kylläisiksi rasvasta ja juokaa itsenne juovuksiin verestä, teurasuhrista, jonka minä teitä varten teurastan.

20 Tulkaa kylläisiksi minun pöydässäni ratsuista ja vaunuhevosista, sankareista ja kaikenlaisista sotureista, sanoo Herra, Herra .

21 Minä osoitan kunniani kansojen keskuudessa, ja kaikki kansat saavat nähdä minun tuomioni, jonka minä panen toimeen, ja käteni, jonka minä käännän heitä vastaan.

22 Mutta Israelin heimo tulee tietämään, että siitä päivästä lähtien minä, Herra , olen heidän Jumalansa.

[23] Saberão as nações que os da casa de Israel, por causa da sua iniqüidade, foram levados para o exílio, porque agiram perfidamente contra mim, e eu escondi deles o rosto, e os entreguei nas mãos de seus adversários, e todos eles caíram à espada.
[24] Segundo a sua imundícia e as suas transgressões, assim me houve com eles e escondi deles o rosto.

[25] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Agora, tornarei a mudar a sorte de Jacó e me compadecerei de toda a casa de Israel; terei zelo pelo meu santo nome.
[26] Esquecerão a sua vergonha e toda a perfídia com que se rebelaram contra mim, quando eles habitarem seguros na sua terra, sem haver quem os espante,
[27] quando eu tornar a trazê-los de entre os povos, e os houver ajuntado das terras de seus inimigos, e tiver vindicado neles a minha santidade perante muitas nações.

[28] Saberão que eu sou o SENHOR, seu Deus, quando virem que eu os fiz ir para o cativeiro entre as nações, e os tornei a ajuntar para voltarem à sua terra, e que lá não deixarei a nenhum deles.

[29] Já não esconderei deles o rosto, pois derramarei o meu Espírito sobre a casa de Israel, diz o SENHOR Deus.

Ezequiel 40

A visão do templo

[23] Kansat tulevat tietämään, että Israelin heimo joutui pakkosiirtolaisuuteen syntivelkansa tähden. Israelilaiset olivat olleet uskottomat minulle, ja minä kätkin heiltä kasvoni. Minä annoin heidät vihollistensa käsiin, ja he kaatuivat kaikki miekkaan.
[24] Minä tein heille heidän saastaisuutensa ja rikkomustensa mukaan ja kätkin kasvoni heiltä."

Israel saa asua turvallisesti omassa maassaan

[25] "Sen tähden, näin sanoo Herra, Herra : Nyt minä käännän Jaakobin kohtalon ja armahdan koko Israelin heimoa. Minä kiivailen pyhän nimeni puolesta.
[26] He saavat unohtaa häpeänsä ja kaiken uskottomuutensa, jota he ovat osoittaneet minua kohtaan, asuessaan maassaan turvallisesti, kenenkään pelottelematta.
[27] Minä osoitan heissä pyhyyteni monien kansojen nähden, kun minä tuon heidät takaisin kansojen seasta ja kokoan heidät heidän vihamiestensä maista.
[28] He tulevat tietämään, että minä olen Herra , heidän Jumalansa, kun minä kokoan heidät omaan maahansa pakkosiirtolaisuudesta, johon olin karkottanut heidät kansojen luo, enkä jätä sinne ainoatakaan heistä.
[29] Minä en myöskään enää kätke heiltä kasvojani, sillä minä vuodatan Henkeni Israelin heimon päälle, sanoo Herra, Herra ."

Hesekiel 40

UUSI TEMPPELI

Temppelin muurit, portit ja esipihat

[1] No ano vigésimo quinto do nosso exílio, no princípio do ano, no décimo dia do mês, catorze anos após ter caído a cidade, nesse mesmo dia, veio sobre mim a mão do SENHOR, e ele me levou para lá.

[1]Pakkosiirtolaisuutemme kahdentenakymmenentenä viidentenä vuotena, vuoden ensimmäisen kuukauden kymmenentenä päivänä, sinä päivänä, jolloin oli kulunut neljätoista vuotta Jerusalemin valloituksesta, Herran käsi tuli minun päälleni. Hän vei minut

[2] Em visões, Deus me levou à terra de Israel e me pôs sobre um monte muito alto; sobre este havia um como edifício de cidade, para o lado sul.

[2] Jumalan näyissä Israelin maahan ja laski minut hyvin korkealle vuorelle, jonka etelärinteellä oli kaupungin kaltainen rakennelma.

[3] Ele me levou para lá, e eis um homem cuja aparência era como a do bronze; estava de pé na porta e tinha na mão um cordel de linho e uma cana de medir.

[3]Hän vei minut sinne, ja minä näin vaskenhohtoisen miehen. Miehellä oli kädessään pellavanuora ja mittaruoko, ja hän seisoi portilla.

[4] Disse-me o homem: Filho do homem, vê com os próprios olhos, ouve com os próprios ouvidos; e põe no coração tudo quanto eu te mostrar, porque para isso foste trazido para aqui; anuncia, pois, à casa de Israel tudo quanto estás vendo.

[4] Mies puhui minulle: ”Ihmislapsi, katso silmilläsi, kuule korvillasi ja paina mieleesi kaikki, mitä minä näytän sinulle, sillä sinut on tuotu tänne sitä varten, että se näytettäisiin sinulle. Ilmoita Israelin heimolle kaikki, mitä näet.”

[5] Vi um muro exterior que rodeava toda a casa e, na mão do homem, uma cana de medir, de seis côvados, cada um dos quais media um côvado e quatro dedos. Ele mediu a largura do edifício, uma cana; e a altura, uma cana.

[5]Minä näin temppelin ja sitä joka puolelta ympäröivän muurin. Miehen kädessä oli kuusikyynäräinen mittaruoko. Kyynärä oli kämmenenleveyden verran tavallista kyynärää pitempi. Hän mittasi rakennuksen: leveys oli yksi ruoko ja korkeus yksi ruoko.

[6] Então, veio à porta que olhava para o oriente e subiu pelos seus degraus; mediu o limiar da porta: uma cana de largura, e o outro limiar: uma cana de largura.

[6] Sitten hän meni itää kohden johtavalle portille, nousi ylös sen portaita ja mittasi portin kynnyksen: se oli yhden ruo’on levyinen. Toinen kynnys oli myös yhden ruo’on levyinen.

[7] Cada câmara tinha uma cana de comprido e uma cana de largura; o espaço

[7] Portin sivuhuoneet olivat yhden ruo’on pituiset ja yhden ruo’on levyiset, ja

entre uma e outra câmara era de cinco côvados; o limiar da porta, junto ao vestíbulo da porta interior, tinha uma cana.

sivuhuoneiden väliä oli viisi kyynärää. Portin kynnys porttieteisen laidassa, sisäpuolella, oli yhden ruo'on levyinen.

8 Também mediu o vestíbulo da porta interior: uma cana.

8 Mies mittasi porttieteisen sisäpuolelta: yksi ruo'on mitta.

9 Então, mediu o vestíbulo da porta, que tinha oito côvados; e os seus pilares: dois côvados; o vestíbulo olha do interior da casa para a porta.

9 Hän mittasi porttieteisen: kahdeksan kyynärää, ja sen pylväät: kaksi kyynärää. Porttieteinen oli muurin sisäpuolella.

10 A porta para o lado oriental possuía três câmaras de cada lado, cuja medida era a mesma para cada uma; também os pilares deste lado e do outro mediam o mesmo.

10 Itään päin johtavan portin sivuhuoneita oli kolme kummallakin puolella. Kaikki kolme olivat samankokoisia, ja niiden seinäpylväät kummallakin puolella olivat samankokoiset.

11 Mediu mais a largura da entrada da porta, que era de dez côvados; a profundidade da entrada: treze côvados.

11 Hän mittasi myös porttiaukon leveyden: kymmenen kyynärää, ja porttikäytävän pituuden: kolmetoista kyynärää.

12 O espaço em frente das câmaras era de um côvado, e de um côvado, o espaço do outro lado; cada câmara tinha seis côvados em quadrado.

12 Sivuhuoneiden edessä oli kyynärän korkuinen aitaus , samanlainen portin kummallakin puolella. Kukin sivuhuone oli kuusi kyynärää pitkä ja kuusi leveä.

13 Então, mediu a porta desde a extremidade do teto de uma câmara até à da outra: vinte e cinco côvados de largura; e uma porta defronte da outra.

13 Hän mittasi portin, yhden sivuhuoneen katosta toisen kattoon asti: ovien välillä oli kaksikymmentäviisi kyynärää leveä tila.

14 Mediu a distância até aos pilares, sessenta côvados, e o átrio se estendia até aos pilares em redor da porta.

14 Sitten hän mittasi seinäpylväät: kuusikymmentä kyynärää. Seinäpylväiden edessä, portin ympärillä, oli esipiha.

15 Desde a dianteira da porta da entrada até à dianteira do vestíbulo da porta interior, havia cinqüenta côvados.

15 Portin sisäänkäynnin edestä sisäportin eteiseen oli viisikymmentä kyynärää.

16 Havia também janelas com fasquias fixas superpostas para as câmaras e para os pilares, e da mesma sorte, para os

16 Sivuhuoneissa ja seinäpylväiden välissä oli ympäriinsä suljettavia ikkuna-aukkoja, samoin eteisissä. Ikkuna-aukot avartuivat

vestíbulos; as janelas estavam à roda pela parte de dentro, e nos pilares havia palmeiras esculpidas.

sisäänpäin, ja pylväissä oli palmukoristeita.

[17] Ele me levou ao átrio exterior; e eis que havia nele câmaras e um pavimento feito no átrio em redor; defronte deste pavimento havia trinta câmaras.

[17]Sitten hän vei minut ulompaan esipihaan, ja siellä oli huoneita ympäri esipihan ja kiveys. Huoneita oli kolmekymmentä, ja ne olivat kiveyksen laidassa.

[18] O pavimento ao lado das portas era a par do comprimento das portas; era o pavimento inferior.

[18] Kiveys ulottui porttien sivuseinämiin niiden koko pituudelta. Tämä oli alempi kiveys.

[19] Então, mediu a largura desde a dianteira da porta inferior até à dianteira do átrio interior, por fora: cem côvados do lado leste e do norte.

[19] Mies mittasi matkan ulkoa alemman portin edestä sisemmän esipihan edustalle: sata kyynärää. Tämä oli itäinen portti. Sitten pohjoinen.

[20] Quanto à porta que olhava para o norte, no átrio exterior, ele mediu o seu comprimento e a sua largura.

[20] Sitten hän mittasi pohjoiseen päin olevan ja ulompaan esipihaan vievän portin pituuden ja leveyden.

[21] As suas câmaras, três de um lado e três do outro, e os seus pilares, e os seus vestíbulos eram da medida do primeiro vestíbulo; de cinqüenta côvados era o seu comprimento, e a largura, de vinte e cinco côvados.

[21] Siinä oli kolme sivuhuonetta kummallakin puolella, ja sen seinäpylväät ja eteinen olivat saman mittaiset kuin ensimmäisessä portissa. Sen pituus oli viisikymmentä kyynärää ja leveys kaksikymmentäviisi kyynärää.

[22] As suas janelas, e os seus vestíbulos, e as suas palmeiras eram da medida da porta que olhava para o oriente; subia-se para ela por sete degraus, e o seu vestíbulo estava diante dela.

[22] Sen ikkuna-aukot, eteinen ja palmukoristeet olivat samankokoisia kuin itää kohden olevan portin vastaavat. Sinne, portin eteiseen, johti seitsemän porrasta.

[23] Essa porta do átrio interior estava defronte tanto da porta do norte como da do oriente; e mediu, de porta a porta, cem côvados.

[23] Sisemmällä esipihalla oli portti sekä pohjoiseen että itään johtavaa porttia vastapäätä. Mies mittasi matkan portilta portille: sata kyynärää.

[24] Então, ele me levou para o lado sul, e eis que havia ali uma porta que olhava

[24] Sitten hän kuljetti minua etelään päin, ja minä näin etelään johtavan portin. Hän

para o sul; e mediu os seus pilares e os seus vestíbulos, que tinham as mesmas dimensões.

mittasi sen seinäpylväät ja eteisen: ne olivat samankokoiset kuin nuo toiset.

25 Havia também janelas em redor dos seus vestíbulos, como as outras janelas; cinqüenta côvados, o comprimento do vestíbulo, e a largura, vinte e cinco côvados.

25 Portissa ja sen eteisessä oli ympäriinsä samanlaisia ikkuna-aukkoja kuin toisissa porteissa. Portin pituus oli viisikymmentä kyynärää ja leveys kaksikymmentäviisi kyynärää.

26 De sete degraus eram as suas subidas, e os seus vestíbulos estavam diante deles; e tinha palmeiras esculpidas, uma de um lado e outra do outro, nos seus pilares.

26 Siihen johti seitsemän porrasta, ja niistä eteenpäin oli portin eteinen. Siinä, sen seinäpylväissä, oli palmukoristeita, yksi kummallakin puolella.

27 Também havia uma porta no átrio interior para o sul; e mediu, de porta a porta, para o sul, cem côvados.

27 Sisemmässä esipihassa oli portti etelää kohti. Mies mittasi etelään johtavien ulko- ja sisäporttien välin: sata kyynärää.

28 Então, me levou ao átrio interior pela porta do sul; e mediu a porta do sul, que tinha as mesmas dimensões.

28Sitten hän vei minut eteläportin kautta sisempään esipihaan ja mittasi eteläportin; se oli samankokoinen kuin toiset portit.

29 As suas câmaras, e os seus pilares, e os seus vestíbulos eram segundo estas medidas; e tinham também janelas ao redor dos seus vestíbulos; o comprimento do vestíbulo era de cinqüenta côvados, e a largura, de vinte e cinco côvados.

29 Sen sivuhuoneet, seinäpylväät ja eteinen olivat samankokoisia kuin nuo toiset, ja siinä ja sen eteisessä oli ympäriinsä ikkuna-aukkoja. Portin pituus oli viisikymmentä kyynärää ja leveys kaksikymmentäviisi kyynärää.

30 Havia vestíbulos em redor; o comprimento era de vinte e cinco côvados, e a largura, de cinco côvados.

30 Eteiset olivat kaikkialla pituudeltaan kaksikymmentäviisi kyynärää ja leveydeltään viisi kyynärää.

31 Os seus vestíbulos olhavam para o átrio exterior, e havia palmeiras nos seus pilares; e de oito degraus eram as suas subidas.

31 Eteläportin eteinen oli ulompaan esipihaan päin, ja sen seinäpylväissä oli palmukoristeita. Sen portaissa oli kahdeksan askelmaa.

32 Depois, me levou ao átrio interior, para o oriente, e mediu a porta, que tinha as mesmas dimensões.

32 Sitten mies vei minut itää kohti sisempään esipihaan. Hän mittasi portin; se oli samankokoinen kuin toisetkin.

[33] Também as suas câmaras, e os seus pilares, e os seus vestíbulos, segundo estas medidas; havia também janelas em redor dos seus vestíbulos; o comprimento do vestíbulo era de cinqüenta côvados, e a largura, de vinte e cinco côvados.
[34] Os seus vestíbulos olhavam para o átrio exterior; também havia palmeiras nos seus pilares, de um e de outro lado; e eram as suas subidas de oito degraus.

[35] Então, me levou à porta do norte e a mediu; tinha as mesmas dimensões.

[36] Também as suas câmaras, e os seus pilares, e os seus vestíbulos, e as suas janelas em redor; o comprimento do vestíbulo era de cinqüenta côvados, e a largura, de vinte e cinco côvados.
[37] Os seus pilares olhavam para o átrio exterior; também havia palmeiras nos seus pilares, de um e de outro lado; e eram as suas subidas de oito degraus.
[38] A sua câmara e a sua entrada estavam junto aos pilares dos vestíbulos onde lavavam o holocausto.
[39] No vestíbulo da porta havia duas mesas de um lado e duas do outro, para nelas se degolar o holocausto e a oferta pelo pecado e pela culpa.
[40] Também do lado de fora da subida para a entrada da porta do norte havia duas mesas; e, no outro lado do vestíbulo da porta, havia duas mesas.

[33] Sen sivuhuoneet, seinäpylväät ja eteinen olivat samankokoiset kuin nuo toiset. Portissa ja sen eteisessä oli ympäriinsä ikkuna-aukkoja. Portin pituus oli viisikymmentä kyynärää ja leveys kaksikymmentäviisi kyynärää.
[34] Portin eteinen oli ulompaan esipihaan päin, ja sen seinäpylväissä oli palmukoristeita kummallakin puolella. Sen portaissa oli kahdeksan askelmaa.
[35] Sitten mies vei minut pohjoisportille. Hän mittasi portin; se oli samankokoinen kuin toisetkin.
[36] Siinä oli myös sivuhuoneet, seinäpylväät ja eteinen. Portissa oli ikkuna-aukkoja ympäriinsä. Portin pituus oli viisikymmentä kyynärää ja leveys kaksikymmentäviisi kyynärää.
[37] Portin eteinen oli ulompaan esipihaan päin, ja sen kummallakin puolella olevissa seinäpylväissä oli palmukoristeita. Sen portaissa oli kahdeksan askelmaa.
[38]Porteissa oli huone, jossa huuhdottiin polttouhri. Sen ovi oli seinäpylväiden välissä.

[39] Porttieteisessä oli kummallakin puolella kaksi pöytää polttouhrin, syntiuhrin ja vikauhrin teurastamista varten.

[40] Pohjoisen puoleisella ulkosivulla, portin ovelle noustaessa, oli kaksi pöytää. Myös porttieteisen toisella sivulla oli kaksi pöytää.

[41] Quatro mesas de um lado, e quatro do outro lado; junto à porta, oito mesas, sobre as quais imolavam.
[42] As quatro mesas para o holocausto eram de pedras lavradas; o comprimento era de um côvado e meio, a largura, de um côvado e meio, e a altura, de um côvado; sobre elas se punham os instrumentos com que imolavam o holocausto e os sacrifícios.
[43] Os ganchos, de quatro dedos de comprimento, estavam fixados por dentro ao redor, e sobre as mesas estava a carne da oblação.

[44] Fora da porta interior estavam duas câmaras dos cantores, no átrio de dentro; uma, do lado da porta do norte, e olhava para o sul; outra, do lado da porta do sul, e olhava para o norte.

[45] Ele me disse: Esta câmara que olha para o sul é para os sacerdotes que têm a guarda do templo.

[46] Mas a câmara que olha para o norte é para os sacerdotes que têm a guarda do altar; são estes os filhos de Zadoque, os quais, dentre os filhos de Levi, se chegam ao SENHOR para o servirem.

[47] Ele mediu o átrio: comprimento, cem côvados, largura, cem côvados, um quadrado; o altar estava diante do templo.

[48] Então, me levou ao vestíbulo do templo e mediu cada pilar do vestíbulo, cinco

[41] Portin kummankin puolen sivuilla oli neljä pöytää, yhteensä kahdeksan pöytää, joilla uhrit teurastettiin.
[42] Polttouhria varten oli neljä hakatuista kivistä tehtyä pöytää, jotka olivat puolentoista kyynärän pituisia, puolentoista kyynärän levyisiä ja yhden kyynärän korkuisia. Niillä pidettiin välineitä, joilla teurastettiin polttouhri ja teurasuhri.

[43] Kämmenenleveyden pituisia koukkuja oli kiinnitetty ympäri huonetta, mutta uhriliha pantiin pöydille.

[44] Sisemmän portin ulkopuolella oli kaksi laulajien huonetta sisemmässä esipihassa. Toinen huone oli pohjoisen portin sivulla, ja sen etupuoli oli etelää kohden. Toinen oli eteläisen portin sivulla, ja sen etupuoli oli pohjoista kohden.
[45] Mies puhui minulle: ”Tämä huone, jonka etupuoli on etelää kohden, on temppelipalvelusta toimittavia pappeja varten.
[46] Se huone, jonka etupuoli on pohjoista kohden, on alttaripalvelusta toimittavia pappeja varten. He ovat Saadokin jälkeläisiä, niitä leeviläisiä, jotka saavat lähestyä Herraa palvellakseen häntä.”
[47] Mies mittasi esipihan: sen pituus oli sata kyynärää ja leveys sata kyynärää. Esipiha oli neliön muotoinen, ja alttari oli temppelin edustalla.
[48] Sitten hän vei minut temppelin eteiseen ja mittasi eteisen kummallakin puolella

côvados de um lado e cinco do outro; e a largura da porta, três côvados de um lado e três do outro.

49 O comprimento do vestíbulo era de vinte côvados, e a largura, de onze; e era por degraus que se subia. Havia colunas junto aos pilares, uma de um lado e outra do outro.

olevat pylväät: viisi kyynärää, ja portin kummankin puoliskon leveyden: kolme kyynärää.

49 Eteisen leveys oli kaksikymmentä kyynärää ja pituus yksitoista kyynärää . Sinne johti kymmenen porrasta. Seinäpylväiden luona oli erilliset pylväät, yksi kummallakin puolella.

Ezequiel 41

1 Então, me levou ao templo e mediu os pilares, seis côvados de largura de um lado e seis de largura do outro, que era a largura do tabernáculo.

2 A largura da entrada: dez côvados; os lados da entrada: cinco côvados de um lado e cinco do outro; também mediu a profundidade da entrada: quarenta côvados, e a largura: vinte côvados.

3 Penetrou e mediu o pilar da entrada: dois côvados, a altura da entrada: seis côvados, e a largura da entrada: sete côvados.

4 Também mediu o seu comprimento: vinte côvados, e a largura: vinte côvados, diante do templo, e me disse: Este é o Santo dos Santos.

5 Então, mediu a parede do templo: seis côvados, e a largura de cada câmara

Hesekiel 41

Temppelin esipiha ja kaikkeinpyhin

1 Sitten mies vei minut temppelisaliin ja mittasi ovipylväät. Ne olivat kuusi kyynärää paksut kummallakin puolella, yhtä paksut kuin ilmestysmajan leveys.

2 Ovi oli kymmenen kyynärää leveä, ja sen molemmin puolin oli viiden kyynärän mittaiset sivuseinät. Mies mittasi temppelisalin: se oli neljäkymmentä kyynärää pitkä ja kaksikymmentä kyynärää leveä.

3 Sitten hän meni perimmäiseen huoneeseen ja mittasi oven sivupylväät, kaksi kyynärää, ja ovenpielet, kuusi kyynärää. Oviaukon leveys oli seitsemän kyynärää.

4 Sitten mies mittasi itse huoneen ja sai sen pituudeksi kaksikymmentä kyynärää ja leveydeksi temppelisalin puoleiselta seinältä mitattuna myös kaksikymmentä kyynärää Mies sanoi minulle: ”Tämä on kaikkeinpyhin.”

Temppelin sivuhuoneet

5 Sitten hän mittasi temppelin seinän: kuusi kyynärää, ja temppeliä ympäröivien sivuhuoneiden leveyden: neljä kyynärää.

lateral: quatro côvados, por todo o redor do templo.

6 As câmaras laterais estavam em três andares, câmara sobre câmara, trinta em cada andar; e havia reentrâncias na parede do templo ao redor, para as câmaras laterais, para que as vigas se apoiassem nelas e não fossem introduzidas na parede do templo.

6 Sivuhuoneita oli kolmessa kerroksessa, yhteensä kolmekymmentä. Ne tulivat kunkin sivuhuoneen kohdalla olevan temppelin seinän sisään, niin että ne pysyivät siinä kiinni, mutta niitä ei ollut kiinnitetty temppelin seinään.

7 As câmaras laterais aumentavam em largura de andar para andar, correspondendo às reentrâncias do templo de andar em andar ao redor; daí ter o templo mais largura em cima. Assim, se subia do andar inferior para o superior pelo intermediário.

7 Sivuhuoneet olivat kerros kerrokselta sitä leveämpiä, mitä ylempänä ne olivat. Huoneet kiersivät temppeliä yhä ylemmäksi ja levenivät ylhäällä. Alimmasta kerroksesta noustiin ylimpään keskikerroksen kautta.

8 E vi um pavimento elevado ao redor do templo; eram os fundamentos das câmaras laterais de uma cana inteira, isto é, de seis côvados de altura.

8 Minä näin, että temppelin ympärillä oli koroke. Sivuhuoneiden perustusten korkeus oli täysi ruo'on mitta, kuusi kyynärää, reunustaan asti.

9 A grossura da parede das câmaras laterais de fora era de cinco côvados; e a área aberta entre as câmaras laterais, que estavam junto ao templo

9 Sivuhuoneiden ulkoseinän paksuus oli viisi kyynärää. Avoin tila temppelin sivuhuonerakennuksen

10 e às células, tinha a largura de vinte côvados por todo o redor do templo.

10 ja piharakennuksien välillä oli joka puolella kaksikymmentä kyynärää leveä.

11 As entradas das câmaras laterais estavam voltadas para a área aberta: uma entrada para o norte e outra para o sul; a largura da área aberta era de cinco côvados em redor.

11 Sivuhuoneista avoimeen tilaan johti kaksi ovea, yksi pohjoiseen ja toinen etelään. Avoimen tilan muurin paksuus oli joka puolella viisi kyynärää.

12 O edifício que estava numa área separada, do lado ocidental, tinha a largura de setenta côvados; a parede do edifício era de cinco côvados de largura

12 Rakennus, joka oli erillisen alueen laidassa lännen puoleisella sivulla, oli seitsemänkymmentä kyynärää leveä. Rakennuksen seinän paksuus oli kaikkialla

em redor, e o seu comprimento, de noventa côvados.

13 Assim, mediu o templo: cem côvados de comprimento, como também a área separada, o edifício e as suas paredes: cem côvados de comprimento.

14 A largura da frente oriental do templo e da área separada, de uma e de outra parte: cem côvados.

15 Também mediu o comprimento do edifício, que estava na área separada e por detrás do templo, e as suas galerias de uma e de outra parte: cem côvados. O templo propriamente dito, o Santíssimo e o vestíbulo do átrio eram apainelados.

16 As janelas, de fasquias fixas superpostas, estavam ao redor dos três lugares. Dentro, as paredes estavam cobertas de madeira em redor, e isto desde o chão até às janelas, que estavam cobertas.

17 No espaço em cima da porta, e até ao templo de dentro e de fora, e em toda a parede em redor, por dentro e por fora, havia obras de escultura,

18 querubins e palmeiras, de sorte que cada palmeira estava entre querubim e querubim, e cada querubim tinha dois rostos,

19 a saber, um rosto de homem olhava para a palmeira de um lado, e um rosto de leãozinho, para a palmeira do outro lado; assim se fez pela casa toda ao redor.

viisi kyynärää, ja sen pituus oli yhdeksänkymmentä kyynärää.

Temppelisali

13 Mies mittasi temppelin: sen pituus oli sata kyynärää. Hän mittasi myös eristetyllä alueella olevan rakennuksen seinineen: se oli sata kyynärää pitkä.

14 Temppelin etupuolen ja eristetyn alueen leveys itään päin oli sata kyynärää.

15 Sitten mies mittasi sen rakennuksen pituuden, joka oli eristetyn alueen takareunassa, ja sen holvikäytävät kummaltakin puolelta. Rakennuksen pituus oli sata kyynärää. Sisempi temppelisali, esipihan eteiset,

16 kynnykset, suljettavat ikkuna-aukot ja holvikäytävät kolmessa kerroksessa ympäriinsä kynnyksen kohdalla, olivat kauttaaltaan laudoitetut maasta ikkuna-aukkoihin asti. Ikkuna-aukot olivat peitetyt.

17 Ovien yläpuolelle, sisempään temppeliin ja ulos asti, sisä- ja ulkopuolelle, oli koko seinän laajuudelta säännöllisin välein

18 tehty kerubeja ja palmuja; kahden kerubin välissä oli aina palmu. Kullakin kerubilla oli kahdet kasvot,

19 toiseen palmuun päin ihmisen kasvot ja toiseen nuoren leijonan kasvot. Näitä kuvia oli tehty kaikkialle temppeliin.

[20] Desde o chão até acima da entrada estavam feitos os querubins e as palmeiras, como também pela parede do templo.

[21] As ombreiras do templo eram quadradas, e, no tocante à entrada do Santo dos Santos, era esta da mesma aparência.

[22] O altar de madeira era de três côvados de altura, e o seu comprimento, de dois côvados; os seus cantos, a sua base e as suas paredes eram de madeira; e o homem me disse: Esta é a mesa que está perante o SENHOR.

[23] O templo e o Santíssimo, ambos tinham duas portas.

[24] Havia duas folhas para as portas, duas folhas dobráveis; duas para cada porta.

[25] Nelas, isto é, nas portas do templo, foram feitos querubins e palmeiras, como estavam feitos nas paredes, e havia um baldaquino de madeira na frontaria do vestíbulo por fora.

[26] E havia janelas de fasquias fixas superpostas e palmeiras, em ambos os lados do vestíbulo, como também nas câmaras laterais do templo e no baldaquino.

Ezequiel 42

[1] Depois disto, me fez sair para o átrio exterior, para o norte; e me levou às celas que estavam para o norte, opostas ao

[20] Kerubeja ja palmuja oli tehty lattiasta alkaen oviaukkojen yläpuolelle asti, samoin temppelisalin seinille.

[21] Temppelisalin ovipylväät olivat nelikulmaiset. Mutta pyhimmän edessä oli

[22] ikään kuin puinen alttari, kolme kyynärää korkea ja kaksi kyynärää pitkä. Se oli kulmikas, ja sen jalusta ja sivut olivat puuta. Mies sanoi minulle: ”Tämä on pöytä, joka on Herran edessä.”

[23] Temppelisalissa ja pyhimmässä oli ovet,

[24] joissa oli kaksi kääntyvää ovenpuoliskoa. Kummassakin ovessa oli kaksi ovenpuoliskoa.

[25] Näihin temppelisalin oviin oli tehty kerubeja ja palmuja, samanlaisia kuin oli tehty seiniin. Ulkona, eteisen edessä, oli puinen katos.

[26] Eteisen sivuseinissä oli kummallakin puolella suljettavat ikkuna-aukot ja palmuja, samoin temppelin sivuhuoneissa ja katoksissa.

Hesekiel 42

Pappien huoneet

[1] Sitten mies vei minut pohjoisen puolella olevaan ulompaan esipihaan. Hän vei minut huoneeseen, joka oli vastapäätä

edifício na área separada, edifício que olha para o norte,

2 do comprimento de cem côvados, com portas que davam para o norte; e a largura era de cinqüenta côvados.

3 Em frente dos vinte côvados que pertenciam ao átrio interior, defronte do pavimento que pertencia ao átrio exterior, havia galeria contra galeria em três andares.

4 Diante das câmaras havia um passeio de dez côvados de largura, do lado de dentro, e cem de comprimento; e as suas entradas eram para o lado norte.

5 As câmaras superiores eram mais estreitas; porque as galerias tiravam mais espaço destas do que das de baixo e das do meio do edifício.

6 Porque elas eram de três andares e não tinham colunas como as colunas dos átrios; por isso, as superiores eram mais estreitas do que as de baixo e as do meio.

7 O muro que estava por fora, defronte das câmaras, no caminho do átrio exterior, diante das câmaras, tinha cinqüenta côvados de comprimento.

8 Pois o comprimento das câmaras, que estavam no átrio exterior, era de cinqüenta côvados; e eis que defronte do templo havia cem côvados.

9 Da parte de baixo destas câmaras, estava a entrada do lado do oriente, quando se entra nelas pelo átrio exterior.

eristettyä aluetta ja pohjoisen puolella olevaa rakennusta.

2 Pohjoiseen päin johtava ovi oli sata kyynärää pitkän rakennuksen sivulla. Rakennuksen leveys oli viisikymmentä kyynärää.

3 Vastapäätä kahdenkymmenen kyynärän pituista sisemmän esipihan osaa ja ulomman esipihan kiveystä oli kolmessa kerroksessa holvikäytävä kummallakin puolella.

4 Huoneiden editse kulki kymmenen kyynärää leveä ja sata kyynärää pitkä käytävä sisempään esipihaan. Huoneiden ovet olivat pohjoiseen päin.

5 Ylimmät huoneet olivat kapeimmat, sillä käytävät ottivat niiltä tilaa enemmän kuin rakennuksen alimmilta ja keskimmäisiltä huoneilta.

6 Huoneet olivat kolmessa kerroksessa. Kun niissä ei ollut pylväitä kuten esipihoissa, ne olivat kapeampia kuin alimmat ja keskimmäiset.

7 Huoneiden kohdalla oli muuri, joka kulki huoneiden suuntaisena niiden editse ulomman esipihan suuntaan. Sen pituus oli viisikymmentä kyynärää.

8 Ulomman esipihan suunnalla olevien huoneiden pituus oli näet viisikymmentä kyynärää. Temppelin puoleisella sivulla se oli sata kyynärää.

9 Näiden huoneiden alaosassa oli sisäänkäynti idästä, ulomman esipihan suunnalta.

10 Do muro do átrio para o oriente, diante do edifício na área separada, havia também celas

11 e um passeio; tinham a feição das celas que olhavam para o norte, e o mesmo comprimento, e a mesma largura, e ainda as mesmas saídas, e o mesmo arranjo; como eram as suas entradas,

12 assim eram as das celas que olhavam para o sul, no princípio do caminho, a saber, o caminho bem defronte do muro para o oriente, para quem por elas entra.

13 Então, o homem me disse: As câmaras do norte e as câmaras do sul, que estão diante da área separada, são câmaras santas, em que os sacerdotes, que se chegam ao SENHOR, comerão e onde depositarão as coisas santíssimas, isto é, as ofertas de manjares e as pelo pecado e pela culpa; porque o lugar é santo.

14 Quando os sacerdotes entrarem, não sairão do santuário para o átrio exterior, mas porão ali as vestiduras com que ministraram, porque elas são santas; usarão outras vestiduras e assim se aproximarão do lugar destinado ao povo.

15 Acabando ele de medir o templo interior, ele me fez sair pela porta que olha para o oriente; e mediu em redor.

16 Mediu o lado oriental com a cana de medir: quinhentas canas ao redor.

10 Huoneita oli myös esipihaa ympäröivän kivimuurin leveällä sivulla, idän puolella, erillisen alueen ja rakennuksen edustalla.

11 Niiden editse kulki käytävä. Huoneet olivat samanlaisia kuin ne, jotka olivat pohjoisempana, yhtä pitkiä ja leveitä. Samanlaisia olivat myös sisäänkäynnit, järjestelyt ja oviaukot.

12 Käytävän päässä oleva ovi oli samanlainen kuin niiden huoneiden ovet, jotka olivat kohti etelää. Sinne tultaessa käytävä kulki sillä puolella olevan kivimuurin viertä itää kohden.

13 Mies sanoi minulle: ”Pohjoispuolen huoneet ja eteläpuolen huoneet, jotka ovat eristetyn alueen edustalla, ovat pyhiä huoneita, joissa papit, jotka lähestyvät Herraa , syövät sitä, mikä on pyhistä pyhintä. Sinne he vievät sen, mikä on pyhistä pyhintä, ruokauhrin, syntiuhrin ja vikauhrin, sillä se paikka on pyhä.

14 Kun papit ovat menneet sisälle temppeliin, he eivät saa lähteä pyhäköstä ulos esipihaan, ennen kuin ovat jättäneet sinne vaatteensa, joissa he toimittavat virkaansa, sillä ne ovat pyhät. Heidän on pukeuduttava toisiin vaatteisiin, ja vasta sitten he voivat mennä kansan pariin.”

Temppelin muuri

15 Kun mies oli saanut temppelin sisäosan kokonaan mitatuksi, hän vei minut ulos sille portille, joka oli itää kohti. Sitten hän mittasi koko temppelialueen.

16 Hän mittasi mittaruo’olla itäisen sivun: yhteensä viisisataa ruo’on mittaa.

[17] Mediu o lado norte: quinhentas canas ao redor.

[18] Mediu também o lado sul: quinhentas canas.

[19] Voltou-se para o lado ocidental e mediu quinhentas canas.

[20] Mediu pelos quatro lados; havia um muro em redor, de quinhentas canas de comprimento e quinhentas de largura, para fazer separação entre o santo e o profano.

[17] Hän mittasi pohjoisen sivun: viisisataa ruo'on mittaa.

[18] Mies mittasi eteläisen sivun: viisisataa ruo'on mittaa.

[19] Sitten hän kääntyi länteen ja mittasi läntisen sivun: viisisataa ruo'on mittaa.

[20] Hän mittasi alueen neljältä ilmansuunnalta. Sen ympärillä oli muuri, viisisataa ruo'onmittaa pitkä ja viisisataa leveä. Se erotti pyhän alueen maallisesta.

Ezequiel 43

A glória do Senhor enche o templo

[1] Então, o homem me levou à porta, à porta que olha para o oriente.

[2] E eis que, do caminho do oriente, vinha a glória do Deus de Israel; a sua voz era como o ruído de muitas águas, e a terra resplandeceu por causa da sua glória.

[3] O aspecto da visão que tive era como o da visão que eu tivera, quando vim destruir a cidade; e eram as visões como a que tive junto ao rio Quebar; e me prostrei, rosto em terra.

[4] A glória do SENHOR entrou no templo pela porta que olha para o oriente.

[5] O Espírito me levantou e me levou ao átrio interior; e eis que a glória do SENHOR enchia o templo.

[6] Então, ouvi uma voz que me foi dirigida do interior do templo, e o homem se pôs de pé junto a mim, e o SENHOR me disse:

[7] Filho do homem, este é o lugar do meu trono, e o lugar das plantas dos meus pés,

Hesekiel 43

Herran kunnia tulee temppeliin

[1]Sitten mies kuljetti minut portille, joka vei itää kohden.

[2] Siellä minä näin Israelin Jumalan kirkkauden tulevan idästä. Sen ääni oli kuin suurten vetten kohina, ja maa tuli valoisaksi hänen kirkkaudestaan.

[3] Näky, jonka näin, oli samanlainen kuin se näky, jonka olin nähnyt silloin, kun kaupunki hävitettiin , ja samanlainen kuin se näky, jonka olin nähnyt Kebarjoen varrella. Minä heittäydyin kasvoilleni.

[4] Herrankirkkaus meni sisään temppeliin siitä portista, joka oli itää kohti,

[5] ja Henki nosti minut ja vei sisempään esipihaan, ja siellä minä näin, että Herran kirkkaus täytti temppelin.

Temppelin laki

[6]Miehen seisoessa yhä vierelläni minä kuulin, että temppelistä puhuttiin minulle.

[7] Minulle sanottiin: "Ihmislapsi, tämä on minun valtaistuimeni paikka ja

onde habitarei no meio dos filhos de Israel para sempre; os da casa de Israel não contaminarão mais o meu nome santo, nem eles nem os seus reis, com as suas prostituições e com o cadáver dos seus reis, nos seus monumentos,

jalkapohjieni sija. Tässä minä olen aina asuva israelilaisten keskellä. Ei Israelin kansa eivätkä sen kuninkaat enää saastuta minun pyhää nimeäni haureudellaan, kuninkaittensa ruumiilla eivätkä uhrikukkuloillaan.

8 pondo o seu limiar junto ao meu limiar e a sua ombreira, junto à minha ombreira, e havendo uma parede entre mim e eles. Contaminaram o meu santo nome com as suas abominações que faziam; por isso, eu os consumi na minha ira.

8He asettivat oman kynnyksensä minun kynnykseni viereen, ovenpielensä minun ovenpieleni rinnalle, niin että vain seinä oli minun ja heidän välillään. He saastuttivat minun pyhän nimeni iljettävillä teoillaan, ja minä tein heistä lopun vihassani.

9 Agora, lancem eles para longe de mim a sua prostituição e o cadáver dos seus reis, e habitarei no meio deles para sempre.

9 Nyt he vievät haureutensa ja kuninkaittensa ruumiit kauas minusta, ja niin minä asun aina heidän keskellään.

O altar dos holocaustos

10 Tu, pois, ó filho do homem, mostra à casa de Israel este templo, para que ela se envergonhe das suas iniqüidades; e meça o modelo.

10Ihmislapsi, kerro Israelin heimolle tästä temppelistä, että he häpeäisivät syntejään. Tutkikoot sen suunnittelua!

11 Envergonhando-se eles de tudo quanto praticaram, faze-lhes saber a planta desta casa e o seu arranjo, as suas saídas, as suas entradas e todas as suas formas; todos os seus estatutos, todos os seus dispositivos e todas as suas leis; escreve isto na sua presença para que observem todas as suas instituições e todos os seus estatutos e os cumpram.

11 Jos he häpeävät kaikkea, mitä ovat tehneet, niin anna heille tiedoksi, piirrä ja kirjoita heidän nähtensä, temppelin muoto ja sisustus, uloskäynnit, sisäänkäynnit, kaikki muodot, kaikki säädökset ja kaikki lait. Kirjoita ne heidän nähtäväkseen, että he pitäisivät mielessään koko sen mallin ja kaikki säädökset ja tekisivät niiden mukaan.

12 Esta é a lei do templo; sobre o cimo do monte, todo o seu limite ao redor será santíssimo; eis que esta é a lei do templo.

12 Tämä on laki temppelistä: sen koko alue vuoren laella on kauttaaltaan pyhistä pyhin. Katso, tämä on temppelin laki.”

Alttari

13 São estas as medidas do altar, em côvados, sendo o côvado de côvado

13Nämä olivat alttarin mitat kyynärissä, kun kyynärään luetaan tavallinen kyynärä

comum e quatro dedos; a base será de um côvado de altura e um côvado de largura, e a sua borda, em todo o seu contorno, de quatro dedos; esta é a base do altar.

ja kämmenenleveys: sen jalusta oli kyynärän korkuinen ja kyynärän levyinen. Koko laidan ympäri ulottuva reunus oli yhden vaaksan korkuinen. Tämä oli alttarin reunus.

14 Da base, na linha da terra, até à fiada do fundo, dois côvados, e de largura, um côvado; da fiada pequena até à fiada grande, quatro côvados, e a largura, um côvado.

14 Maanpinnan tasosta alemmalle välitasolle oli kaksi kyynärää ja reunaporrastuksen leveys oli yksi kyynärä. Alemmalta välitasolta ylemmälle välitasolle oli neljä kyynärää, ja tämänkin porrastuksen leveys oli yksi kyynärä.

15 A lareira, de quatro côvados de altura; da lareira para cima se projetarão quatro chifres.

15 Alttarin tulisija oli neljän kyynärän korkuinen, ja siitä ylöspäin kohosi neljä sarvea.

16 A lareira terá doze côvados de comprimento e doze de largura, quadrada nos quatro lados.

16 Tulisijan pituus oli kaksitoista ja leveys kaksitoista kyynärää. Sen neljä sivua muodostivat neliön.

17 A fiada terá catorze côvados de comprimento e catorze de largura, nos seus quatro lados; a borda ao redor dela, de meio côvado; e a base ao redor do altar se projetará um côvado; os seus degraus olharão para o oriente.

17 Välireunan pituus oli neljätoista ja leveys neljätoista kyynärää; kaikki neljä sivua olivat yhtä pitkät. Sitä ympäröivä reunus oli puoli kyynärää, ja sen jalusta oli kyynärän mittainen joka puolelta. Alttarin portaat olivat itäpuolella.

A consagração do altar

18 E o SENHOR me disse: Filho do homem, assim diz o SENHOR Deus: São estas as determinações do altar, no dia em que o farão, para oferecerem sobre ele holocausto e para sobre ele aspergirem sangue.

19 Aos sacerdotes levitas, que são da descendência de Zadoque, que se chegam a mim, diz o SENHOR Deus, para me servirem, darás um novilho para oferta pelo pecado.

Alttarin vihkiminen

18 Mies sanoi minulle: ”Ihmislapsi, näin sanoo Herra, Herra : Nämä ovat alttaria koskevat lait. Kun se on saatu valmiiksi, niin että sen päällä voidaan uhrata polttouhri ja pirskottaa sen päälle verta,

19 anna nuori mullikka syntiuhria varten leeviläisille papeille, Saadokin jälkeläisille, jotka saavat tulla lähelleni palvelemaan minua, sanoo Herra, Herra .

[20] Tomarás do seu sangue e o porás sobre os quatro chifres do altar, e nos quatro cantos da fiada, e na borda ao redor; assim, farás a purificação e a expiação.

[21] Então, tomarás o novilho da oferta pelo pecado, o qual será queimado no lugar da casa para isso designado, fora do santuário.

[22] No segundo dia, oferecerás um bode sem defeito, oferta pelo pecado; e purificarão o altar, como o purificaram com o novilho.

[23] Acabando tu de o purificar, oferecerás um novilho sem defeito e, do rebanho, um carneiro sem defeito.

[24] Oferecê-los-ás perante o SENHOR; os sacerdotes deitarão sal sobre eles e os oferecerão em holocausto ao SENHOR.

[25] Durante sete dias, prepararás cada dia um bode para oferta pelo pecado; também prepararão um novilho e, do rebanho, um carneiro sem defeito.

[26] Por sete dias, expiarão o altar e o purificarão; e, assim, o consagrarão.

[27] Tendo eles cumprido estes dias, será que, ao oitavo dia, dali em diante, prepararão os sacerdotes sobre o altar os vossos holocaustos e as vossas ofertas pacíficas; e eu vos serei propício, diz o SENHOR Deus.

Ezequiel 44

Reformas no ministério do santuário

[20] Ota sen verta ja sivele alttarin neljään sarveen, välireunan neljään kulmaan ja ympäri reunusta. Näin sinun on puhdistettava se ja toimitettava sille sovitus.

[21]Ota sitten syntiuhrimullikka ja polta se säädetyssä paikassa temppelialueella pyhäkön ulkopuolella.

[22]Toisena päivänä sinun on uhrattava virheetön pukki syntiuhriksi, että alttari puhdistettaisiin samoin kuin se puhdistettiin mullikalla.

[23] Suoritettuasi loppuun puhdistuksen sinun on uhrattava virheetön mullikka ja virheetön pässi.

[24] Tuo ne Herran eteen, ja papit heittäkööt niiden päälle suolaa ja uhratkoot ne polttouhriksi Herralle .

[25]Seitsemän päivän ajan sinun on uhrattava joka päivä syntiuhripukki sekä virheetön mullikka ja virheetön pässi.

[26]Alttarin sovitus, puhdistus ja vihkiminen toimitetaan seitsemän päivän aikana.

[27] Noiden päivien kuluttua, kahdeksantena päivänä ja siitä eteenpäin, papit uhratkoot alttarilla polttouhrejaan ja yhteysuhrejaan. Silloin minä olen teille suosiollinen, sanoo Herra, Herra .”

Hesekiel 44

Suljettu itäportti

[1] Então, o homem me fez voltar para o caminho da porta exterior do santuário, que olha para o oriente, a qual estava fechada.

[2] Disse-me o SENHOR: Esta porta permanecerá fechada, não se abrirá; ninguém entrará por ela, porque o SENHOR, Deus de Israel, entrou por ela; por isso, permanecerá fechada.

[3] Quanto ao príncipe, ele se assentará ali por ser príncipe, para comer o pão diante do SENHOR; pelo vestíbulo da porta entrará e por aí mesmo sairá.

[4] Depois, o homem me levou pela porta do norte, diante da casa; olhei, e eis que a glória do SENHOR enchia a Casa do SENHOR; então, caí rosto em terra.

[5] Disse-me o SENHOR: Filho do homem, nota bem, e vê com os próprios olhos, e ouve com os próprios ouvidos tudo quanto eu te disser de todas as determinações a respeito da Casa do SENHOR e de todas as leis dela; nota bem quem pode entrar no templo e quem deve ser excluído do santuário.

[6] Dize aos rebeldes, à casa de Israel: Assim diz o SENHOR Deus: Bastem-vos todas as vossas abominações, ó casa de Israel!

[7] Porquanto introduzistes estrangeiros, incircuncisos de coração e incircuncisos de carne, para estarem no meu santuário, para o profanarem em minha casa, quando

[1]Sitten mies vei minut takaisin pyhäkön ulommalle portille, joka johtaa itään, mutta se oli suljettu.

[2] Herra sanoi minulle: ”Tämä portti pysyy suljettuna. Sitä ei avata, eikä kukaan saa kulkea sen kautta, sillä Herra , Israelin Jumala, on kulkenut siitä sisälle, ja se suljettiin.

[3]Vain ruhtinas saa istua siellä aterioimassa Herran edessä, koska hän on ruhtinas. Hänen tulee mennä sisään porttieteisen kautta ja lähteä ulos samaa tietä.”

Leeviläisten synnit ja rangaistus

[4]Sitten mies vei minut pohjoisportin kautta temppelin edustalle. Minä näin, että Herran kirkkaus täytti hänen temppelinsä. Silloin minä heittäydyin kasvoilleni,

[5]ja Herra sanoi minulle: ”Ihmislapsi, paina mieleesi, mitä näet silmilläsi ja kuulet korvillasi – kaikki, mitä minä sinulle puhun kaikista Herran temppelin säädöksistä ja kaikista sen laeista. Paina mieleesi temppelin sisäänkäynti ja jokainen pyhäkön uloskäytävä.

[6] Sano kapinalliselle Israelin heimolle: Näin sanoo Herra, Herra : Jo riittävät kaikki teidän iljettävät tekonne, te Israelin heimo!

[7] Te olette tuoneet muukalaisia, sydämeltään ja ruumiiltaan ympärileikkaamattomia, minun pyhäkkööni ja annatte heidän olla siellä.

ofereceis o meu pão, a gordura e o sangue; violastes a minha aliança com todas as vossas abominações.

Kun te uhraatte minun leipääni, rasvaa ja verta, he saastuttavat läsnäolollaan minun temppelini. Näin te olette rikkoneet minun liittoni kaikkien muiden tekemienne iljettävyyksien lisäksi.

8 Não cumpristes as prescrições a respeito das minhas coisas sagradas; antes, constituístes em vosso lugar estrangeiros para executarem o serviço no meu santuário.

8Te ette ole itse pitäneet huolta pyhäkköni tehtävistä, vaan olette panneet heidät hoitamaan puolestanne minun pyhäkössäni suoritettavat tehtävät.

9 Assim diz o SENHOR Deus: Nenhum estrangeiro que se encontra no meio dos filhos de Israel, incircunciso de coração ou incircunciso de carne, entrará no meu santuário.

9 Näin sanoo Herra, Herra : Yksikään muukalainen, sydämeltään ja ruumiiltaan ympärileikkaamaton, ei saa tulla minun pyhäkkööni, ei yksikään niistä muukalaisista, jotka asuvat israelilaisten keskuudessa.

10 Os levitas, porém, que se apartaram para longe de mim, quando Israel andava errado, que andavam transviados, desviados de mim, para irem atrás dos seus ídolos, bem levarão sobre si a sua iniqüidade.

10 Leeviläisetkin, jotka menivät kauas luotani, silloin kun israelilaiset kulkivat harhaan hyläten minut ja seuraten epäjumalankuviaan, joutuvat kantamaan syntinsä,

11 Contudo, eles servirão no meu santuário como guardas nas portas do templo e ministros dele; eles imolarão o holocausto e o sacrifício para o povo e estarão perante este para lhe servir.

11 mutta he saavat palvella minun pyhäkössäni. Heidän on valvottava temppelin portteja ja toimitettava temppelipalvelusta. Heidän on teurastettava polttouhrit ja teurasuhrit kansan puolesta ja oltava valmiina kansan edessä sitä palvelemassa.

12 Porque lhe ministraram diante dos seus ídolos e serviram à casa de Israel de tropeço de maldade; por isso, levantando a mão, jurei a respeito deles, diz o SENHOR Deus, que eles levarão sobre si a sua iniqüidade.

12 Koska he ovat palvelleet kansaa sen epäjumalankuvien edessä ja olleet Israelin heimolle kompastuksena syntiin, sen tähden minä vannoin heistä kättä kohottaen, että heidän on kannettava syntinsä, sanoo Herra, Herra .

13 Não se chegarão a mim, para me servirem no sacerdócio, nem se chegarão a nenhuma de todas as minhas coisas sagradas, que são santíssimas, mas levarão sobre si a sua vergonha e as suas abominações que cometeram.

14 Contudo, eu os encarregarei da guarda do templo, e de todo o serviço, e de tudo o que se fizer nele.

Os deveres dos sacerdotes

15 Mas os sacerdotes levitas, os filhos de Zadoque, que cumpriram as prescrições do meu santuário, quando os filhos de Israel se extraviaram de mim, eles se chegarão a mim, para me servirem, e estarão diante de mim, para me oferecerem a gordura e o sangue, diz o SENHOR Deus.

16 Eles entrarão no meu santuário, e se chegarão à minha mesa, para me servirem, e cumprirão as minhas prescrições.

17 E será que, quando entrarem pelas portas do átrio interior, usarão vestes de linho; não se porá lã sobre eles, quando servirem nas portas do átrio interior, dentro do templo.

18 Tiaras de linho lhes estarão sobre a cabeça, e calções de linho sobre as coxas; não se cingirão a ponto de lhes vir suor.

19 Saindo eles ao átrio exterior, ao povo, despirão as vestes com que ministraram, pô-las-ão nas santas câmaras e usarão outras vestes, para que, com as suas vestes, não santifiquem o povo.

13 He eivät saa lähestyä minua hoitamaan pappeutta edessäni, eivätkä he saa lähestyä mitään minulle pyhitettyä, mitään pyhistä pyhintä. Heidän on kannettava häpeänsä ja iljettävät tekonsa, joita he ovat tehneet.

14Kuitenkin minä teen heistä temppelissä suoritettavien palvelustehtävien hoitajia, kaikenlaisten töiden, joita siellä tehdään.

Saadokin jälkeläiset saavat toimia pappeina

15Mutta leeviläiset papit, Saadokin jälkeläiset, jotka hoitivat minun pyhäkössäni suoritettavat tehtävät silloinkin, kun israelilaiset kulkivat harhaan luotani, saavat lähestyä minua ja palvella minua. He saavat seisoa edessäni uhraamassa minulle rasvaa ja verta, sanoo Herra, Herra .

16He saavat tulla pyhäkkööni ja lähestyä minun pöytääni, palvella minua ja hoitaa minulle suoritettavat tehtävät.

17 Tullessaan sisemmän esipihan porteille heidän on pukeuduttava pellavavaatteisiin. He eivät saa pitää yllään villavaatteita toimittaessaan virkaansa sisemmän esipihan porteissa ja sisällä temppelissä.

18Heillä tulee olla pellavaiset juhlapäähineet päässä ja pellavahousut lanteilla. Älkööt he panko vyötäisilleen mitään hiostavaa.

19 Kun he sitten lähtevät ulompaan esipihaan kansan luo, heidän on riisuttava vaatteensa, joihin pukeutuneina he toimittivat palvelusta, ja jätettävä ne pyhäkön sivuhuoneisiin. Sitten heidän on

pukeuduttava toisiin vaatteisiin, etteivät pyhittäisi kansaa pappisvaatteillaan.

[20] Não raparão a cabeça, nem deixarão crescer o cabelo; antes, como convém, tosquiarão a cabeça.

[20]Älkööt he ajattako hiuksiaan kokonaan pois älköötkä myöskään antako tukkansa kasvaa valtoimenaan. Heidän on leikattava hiuksensa.

[21] Nenhum sacerdote beberá vinho quando entrar no átrio interior.

[21]Kukaan papeista ei saa juoda viiniä silloin kun hänen on mentävä sisempään esipihaan.

[22] Não se casarão nem com viúva nem com repudiada, mas tomarão virgens da linhagem da casa de Israel ou viúva que o for de sacerdote.

[22]Vaimokseen he eivät saa ottaa leskeä tai hylättyä, vaan heidän on otettava neitsyt Israelin heimon jälkeläisistä tai papin leski.

[23] A meu povo ensinarão a distinguir entre o santo e o profano e o farão discernir entre o imundo e o limpo.

[23]Heidän tulee opettaa kansalleni ero pyhän ja epäpyhän välillä ja antaa sille tiedoksi, mikä on saastaista ja mikä puhdasta.

[24] Quando houver contenda, eles assistirão a ela para a julgarem; pelo meu direito julgarão; as minhas leis e os meus estatutos em todas as festas fixas guardarão e santificarão os meus sábados.

[24]Riita-asiassa pappien tulee toimia tuomareina ja jakaa oikeutta antamieni säädösten mukaan. Noudattakoot he minun opetuksiani ja lakejani kaikkien juhlieni suhteen ja pyhittäkööt minun sapattini.

[25] Não se aproximarão de nenhuma pessoa morta, porque se contaminariam; somente por pai, ou mãe, ou filho, ou filha, ou irmão, ou por irmã que não tiver marido, se poderão contaminar.

[25]Papit eivät saa mennä kuolleen ihmisen luo, etteivät saastuisi. He saavat saastua ainoastaan isästään tai äidistään, pojastaan, tyttärestään, veljestään tai sisarestaan, jos tämä on ollut naimaton.

[26] Depois de ser ele purificado, contar-se-lhe-ão sete dias.

[26]Kun pappi on puhdistautunut, laskettakoon hänelle vielä seitsemän päivää,

[27] No dia em que ele entrar no lugar santo, no átrio interior, para ministrar no lugar santo, apresentará a sua oferta pelo pecado, diz o SENHOR Deus.

[27]ja sinä päivänä, jona hän menee toimittamaan virkaansa pyhäkköön, sisempään esipihaan, hänen tulee uhrata syntiuhrinsa, sanoo Herra, Herra .

A repartição das terras

[28] Os sacerdotes terão uma herança; eu sou a sua herança. Não lhes dareis possessão em Israel; eu sou a sua possessão.

[29] A oferta de manjares, e a oferta pelo pecado, e a pela culpa eles comerão; e toda coisa consagrada em Israel será deles.

[30] O melhor de todos os primeiros frutos de toda espécie e toda oferta serão dos sacerdotes; também as primeiras das vossas massas dareis ao sacerdote, para que faça repousar a bênção sobre a vossa casa.

[31] Não comerão os sacerdotes coisa alguma que de si mesma haja morrido ou tenha sido dilacerada de aves e de animais.

[28]Mitä pappien perintöosaan tulee, niin minä olen heidän perintöosansa. Teidän ei tule antaa heille maaomaisuutta Israelissa: minä olen heidän maaomaisuutensa.

[29]He saavat syödä ruokauhrit, syntiuhrit ja vikauhrit, ja heille kuuluu kaikki, mikä Israelissa on pyhitettyä.

[30]Paras osa kaikesta ensi sadosta ja kaikki annit, kaikenlaatuiset, mitä tahansa antinne ovatkin, kuuluvat papeille. Teidän tulee antaa satojenne ensimmäiset leipomukset papille, että siunaukseni lepäisi kotienne yllä.

[31]Papit eivät saa syödä itsestään kuollutta tai kuoliaaksi raadeltua eläintä, olipa se sitten linnun tai muun eläimen raato.”

Ezequiel 45

[1] Quando, pois, repartirdes a terra por sortes em herança, fareis uma oferta ao SENHOR, uma porção santa da terra; o comprimento desta porção será de vinte e cinco mil côvados, e a largura, de dez mil; ela será santa em toda a sua extensão ao redor.

[2] Será o santuário de quinhentos côvados com mais quinhentos, em quadrado, e terá em redor uma área aberta de cinqüenta côvados.

[3] Desta porção santa medirás vinte e cinco mil côvados de comprimento e dez mil de largura; ali estará o santuário, o lugar santíssimo.

Hesekiel 45

Maan jakaminen

[1]”Kun arvotte maata perintöosiksi, erottakaa siitä Herralle anti, pyhä osa, kaksikymmentäviisituhatta kyynärää pitkä ja kaksikymmentätuhatta leveä. Olkoon se alue kauttaaltaan pyhä.

[2]Siitä tulee pyhäkölle neliön muotoinen alue, viisisataa kertaa viisisataa, ja neliön ympäriltä viisikymmentä kyynärää avointa tilaa joka suuntaan.

[3]Mitatusta alueesta teidän on erotettava kaksikymmentäviisi tuhatta kyynärää pitkä ja kymmenentuhatta leveä osa. Siihen tulee pyhäkkö, kaikkein pyhin paikka.

[4] Este será o lugar santo da terra; ele será para os sacerdotes, ministros do santuário, que dele se aproximam para servir ao SENHOR, e lhes servirá de lugar para casas; e, como lugar santo, pertencerá ao santuário.

[4] Tämä on pyhä osa maasta, ja se kuuluu pyhäkössä palveleville papeille, niille, jotka lähestyvät palvelemaan Herraa . Se on alue, jonne he saavat rakentaa talonsa, ja se on pyhä paikka pyhäkköä varten.

[5] Os levitas, ministros da casa, terão vinte e cinco mil côvados de comprimento e dez mil de largura, para possessão sua, para vinte câmaras.

[5] Alue, jonka pituus on kaksikymmentäviisi tuhatta kyynärää ja leveys kymmenentuhatta, kuuluu maaomaisuutena leeviläisille, jotka palvelevat pyhäkössä – kaksikymmentä asuinaluetta.

[6] Para a possessão da cidade, de largura dareis cinco mil côvados e vinte e cinco mil de comprimento defronte da porção santa, o que será para toda a casa de Israel.

[6] Kaupungin maa-alueeksi antakaa viisituhatta kyynärää leveä ja kaksikymmentäviisi tuhatta pitkä alue pyhän antimaan viereltä. Se kuuluu koko Israelin heimolle.

[7] O príncipe, porém, terá a sua parte deste e do outro lado da santa porção e da possessão da cidade, diante da santa porção e diante da possessão da cidade, ao lado ocidental e oriental; e o comprimento corresponderá a uma das porções, desde o limite ocidental até ao limite oriental.

[7] Ruhtinaalle kuuluu molemmilta puolin pyhää antimaata ja kaupungin maata, pyhän alueen sivusta ja kaupungin maan sivusta, lännen puolelta länteen päin ja idän puolelta itään päin, yhtä pitkä maa-alue kuin on yhden heimon osuuden pituus länsirajasta itärajaan.

[8] Esta terra será a sua possessão em Israel; os meus príncipes nunca mais oprimirão o meu povo; antes, distribuirão a terra à casa de Israel, segundo as suas tribos.

[8]Se olkoon hänen maansa, maaomaisuutensa Israelissa, etteivät ruhtinaani enää sortaisi minun kansaani vaan antaisivat Israelin heimon pitää maansa, kunkin heimon oman osansa.”

Deveres dos magistrados

[9] Assim diz o SENHOR Deus: Basta, ó príncipes de Israel; afastai a violência e a opressão e praticai juízo e justiça: tirai as vossas desapropriações do meu povo, diz o SENHOR Deus.

Määräyksiä ruhtinaille

[9]”Näin sanoo Herra, Herra : Jo riittää, te Israelin ruhtinaat! Heittäkää pois väkivalta ja sorto ja noudattakaa oikeutta ja vanhurskautta. Lakatkaa karkottamasta kansaani mailtaan, sanoo Herra, Herra .

[10] Tereis balanças justas, efa justo e bato justo.

[11] O efa e o bato serão da mesma capacidade, de maneira que o bato contenha a décima parte do ômer, e o efa, a décima parte do ômer; segundo o ômer, será a sua medida.

[12] O siclo será de vinte geras. Vinte siclos, mais vinte e cinco siclos, mais quinze siclos serão iguais a uma mina para vós.

[13] Esta será a oferta que haveis de fazer: de trigo, a sexta parte de um efa de cada ômer, e também de cevada, a sexta parte de um efa de cada ômer.

[14] A porção determinada de azeite será a décima parte de um bato de cada coro; um coro, como o ômer, tem dez batos.

[15] De cada rebanho de duzentas cabeças, um cordeiro tirado dos pastos ricos de Israel; tudo para oferta de manjares, e para holocausto, e para sacrifício pacífico; para que façam expiação pelo povo, diz o SENHOR Deus.

[16] Todo o povo da terra fará contribuição, para esta oferta, ao príncipe em Israel.

[17] Estarão a cargo do príncipe os holocaustos, e as ofertas de manjares, e as libações, nas Festas da Lua Nova e nos sábados, em todas as festas fixas da casa de Israel; ele mesmo proverá a oferta pelo pecado, e a oferta de manjares, e o

[10]Olkoon teillä oikeat punnukset, oikea eefa-mitta ja oikea bat-mitta.

[11] Eefa ja bat olkoot yhtä suuret. Bat vetää kymmenesosan hoomeria ja eefa kymmenesosan hoomeria; niiden tilavuus määräytyy hoomerin mukaan.

[12] Sekelissä olkoon teillä kaksikymmentä geeraa ja miinassa olkoon kaksikymmentä sekeliä, kaksikymmentäviisi sekeliä ja viisitoista sekeliä .

[13]Tämä on anti, joka teidän on annettava: kuudennes eefa-mittaa hoomerista vehniä ja kuudennes eefa-mittaa hoomerista ohria.

[14] Antina annettavan öljyn määrä yhtä koor-mittaa kohti on kymmenesosa bat-mittaa. Koor on kymmenen bat-mittaa eli yksi hoomer; hoomer on kymmenen batia.

[15] Pikkukarjasta, Israelin runsasvetisiltä laitumilta, on annettava yksi lammas jokaista kahtasataa kohti ruokauhriksi, polttouhriksi ja yhteysuhriksi, että kansalle voitaisiin toimittaa sovitus, sanoo Herra, Herra .

[16] Maan koko kansa on velvollinen antamaan tämän annin Israelin ruhtinaalle.

[17] Ruhtinas on velvollinen uhraamaan polttouhrin, ruokauhrin ja juomauhrin juhlina, uuden kuun päivinä ja sapatteina, kaikkina Israelin heimon juhla-aikoina. Uhratkoon hän syntiuhrin, ruokauhrin, polttouhrin ja yhteysuhrin toimittaakseen sovituksen Israelin heimolle.”

holocausto, e os sacrifícios pacíficos, para fazer expiação pela casa de Israel.

Ofertas no Ano-Novo

[18] Assim diz o SENHOR Deus: No primeiro mês, no primeiro dia do mês, tomarás um novilho sem defeito e purificarás o santuário.

[19] O sacerdote tomará do sangue e porá dele nas ombreiras da casa, e nos quatro cantos da fiada do altar, e nas ombreiras da porta do átrio interior.

[20] Assim também farás no sétimo dia do mês, por causa dos que pecam por ignorância e por causa dos símplices; assim, expiareis o templo.

Na Páscoa

[21] No primeiro mês, no dia catorze do mês, tereis a Páscoa, festa de sete dias; pão asmo se comerá.

[22] O príncipe, no mesmo dia, por si e por todo o povo da terra, proverá um novilho para oferta pelo pecado.

[23] Nos sete dias da festa, preparará ele um holocausto ao SENHOR, sete novilhos e sete carneiros sem defeito, cada dia durante os sete dias; e um bode cada dia como oferta pelo pecado.

[24] Também preparará uma oferta de manjares: para cada novilho, um efa, e um efa para cada carneiro, e um him de azeite para cada efa.

[25] No dia quinze do sétimo mês e durante os sete dias da festa, fará o mesmo: a

Pääsiäisen ja lehtimajanjuhlan uhrit

[18]”Näin sanoo Herra, Herra : Ota virheetön nuori mullikka ensimmäisessä kuussa, kuukauden ensimmäisenä päivänä ja puhdista pyhäkkö.

[19]Pappi ottakoon syntiuhrin verta ja sivelköön sitä temppelin ovenpieliin ja alttarin välireunan neljään kulmaan sekä sisemmän esipihan portin pieliin.

[20] Tee samoin kuukauden seitsemäntenä päivänä sen varalta, että joku olisi vahingossa tai tietämättömyydestä tehnyt syntiä. Näin te toimitatte temppelin sovituksen.

[21]Ensimmäisen kuun neljäntenätoista päivänä teillä on pääsiäinen, seitsenpäiväinen juhla. Silloin syötäköön happamatonta leipää.

[22]Sinä päivänä ruhtinas uhratkoon omasta puolestaan ja koko maan kansan puolesta mullikan syntiuhriksi.

[23] Seitsenpäiväisen juhlan jokaisena päivänä hänen on uhrattava polttouhriksi Herralle seitsemän virheetöntä mullikkaa ja seitsemän virheetöntä pässiä ja syntiuhriksi pukki joka päivä.

[24] Ruokauhriksi hänen tulee uhrata eefa-mitta jauhoja mullikkaa ja eefa-mitta jauhoja pässiä kohti sekä hiin-mitta öljyä eefaa kohti.

[25] Seitsemännen kuun viidentenätoista päivänä ja siitä alkavan juhlan seitsemänä

mesma oferta pelo pecado, o mesmo holocausto, a mesma oferta e a mesma porção de azeite.

Ezequiel 46

Nos sábados e Festas da Lua Nova

[1] Assim diz o SENHOR Deus: A porta do átrio interior, que olha para o oriente, estará fechada durante os seis dias que são de trabalho; mas no sábado ela se abrirá e também no dia da Festa da Lua Nova.

[2] O príncipe entrará de fora pelo vestíbulo da porta e permanecerá junto da ombreira da porta; os sacerdotes prepararão o holocausto dele e os seus sacrifícios pacíficos, e ele adorará no limiar da porta e sairá; mas a porta não se fechará até à tarde.

[3] O povo da terra adorará na entrada da mesma porta, nos sábados e nas Festas da Lua Nova, diante do SENHOR.

[4] O holocausto que o príncipe oferecer ao SENHOR serão, no dia de sábado, seis cordeiros sem defeito e um carneiro sem defeito.

[5] A oferta de manjares será um efa para cada carneiro; para cada cordeiro, a oferta de manjares será o que puder dar; e de azeite, um him para cada efa.

[6] Mas, no dia da Festa da Lua Nova, será um novilho sem defeito e seis cordeiros e um carneiro; eles serão sem defeito.

[7] Preparará por oferta de manjares um efa para cada novilho e um efa para cada

päivänä hän uhratkoon samanlaisen syntiuhrin, polttouhrin ja ruokauhrin sekä saman määrän öljyä.”

Hesekiel 46

Ruhtinaan uhrit

[1]”Näin sanoo Herra, Herra : Sisemmän esipihan portti, joka johtaa itään, olkoon kuutena työpäivänä suljettu, mutta sapatinpäivänä se on avattava. Samoin se on avattava uudenkuun päivänä.

[2] Ruhtinas saapukoon porttieteisen kautta ulkoa ja jääköön seisomaan portinpieleen. Pappien uhratessa hänen polttouhriaan ja yhteysuhriaan hän itse kumartaen rukoilkoon porttiaukossa ja menköön sitten ulos. Porttia ei kuitenkaan saa sulkea ennen iltaa.

[3]Maan kansan tulee kumartaa Herran edessä saman portin sisäänkäynnissä sapatteina ja uudenkuun päivinä.

[4] Ruhtinaan on uhrattava Herralle sapatinpäivänä polttouhriksi kuusi virheetöntä karitsaa ja virheetön pässi.

[5]Ruokauhrina on pässin osalta eefa-mitta jauhoja pässiä kohti, mutta karitsoiden osalta se, mitä ruhtinas tahtoo antaa, sekä jauhoihin hiin-mitta öljyä eefaa kohti.

[6] Uudenkuunpäivänä ruhtinas uhratkoon mullikan, kuusi karitsaa ja pässin. Niiden on oltava virheettömiä.

[7]Hänen tulee uhrata ruokauhrina eefa-mitallinen jauhoja mullikkaa ja pässiä kohti, mutta karitsoja kohti se, mitä saa

carneiro, mas, pelos cordeiros, segundo puder; e um him de azeite para cada efa.

8 Quando entrar o príncipe, entrará pelo vestíbulo da porta e sairá pelo mesmo caminho.

Instruções referentes às ofertas

9 Mas, quando vier o povo da terra perante o SENHOR, nas festas fixas, aquele que entrar pela porta do norte, para adorar, sairá pela porta do sul; e aquele que entrar pela porta do sul sairá pela porta do norte; não tornará pela porta por onde entrou, mas sairá pela porta oposta.

10 O príncipe entrará no meio deles, quando eles entrarem; em saindo eles, ele sairá.

11 Nas solenidades e nas festas fixas, a oferta de manjares será um efa para cada novilho e um para cada carneiro; mas, pelos cordeiros, o que puder dar; e de azeite, um him para cada efa.

12 Quando o príncipe preparar holocausto ou sacrifícios pacíficos como oferta voluntária ao SENHOR, então, lhe abrirão a porta que olha para o oriente, e fará ele o seu holocausto e os seus sacrifícios pacíficos, como costuma fazer no dia de sábado; e sairá, e se fechará a porta depois de ele sair.

13 Prepararás um cordeiro de um ano, sem defeito, em holocausto ao SENHOR, cada dia; manhã após manhã, o prepararás.

14 Juntamente com ele, prepararás, manhã após manhã, uma oferta de manjares para

hankituksi, sekä öljyä hiin-mitta eefaa kohti.

8 Kun ruhtinas saapuu, hänen on tultava sisään porttieteisen kautta ja lähdettävä ulos samaa tietä.

9 Maan kansan tullessa juhlina Herran eteen on sen, joka tulee kumartamaan Herraa pohjoisportin kautta, mentävä ulos eteläportin kautta, ja sen, joka tulee eteläportin kautta, on mentävä ulos pohjoisportin kautta. Kukaan ei saa palata sen portin kautta, josta tuli, vaan jokainen lähteköön ulos vastakkaisesta portista.

10 Ruhtinaan pitää tulla sisään kansan mukana ja lähteä ulos kansan lähtiessä.

11 Juhlina ja juhla-aikoina uhrattava ruokauhri on eefa-mitallinen jauhoja mullikkaa ja pässiä kohti. Karitsoita kohti annettakoon se, mitä kukin tahtoo antaa, sekä hiin-mitta öljyä eefaa kohti.

12 Kun ruhtinas uhraa Herralle vapaaehtoisen uhrin, joko polttouhrin tai yhteysuhrin, hänelle on avattava idänpuoleinen portti. Hänen on uhrattava polttouhrinsa ja yhteysuhrinsa samalla tavoin kuin hän tekee sapatinpäivänä. Sitten hän lähteköön ulos, ja hänen mentyään portti suljettakoon.

13 Uhraa joka päivä vuoden vanha virheetön karitsa polttouhriksi Herralle . Uhraa se aamu aamulta.

14 Uhraa lisäksi joka aamu ruokauhriksi kuudennes eefa-mitallista jauhoja karitsaa

o SENHOR, a sexta parte de um efa e, de azeite, a terça parte de um him, para misturar com a flor de farinha. Isto é estatuto perpétuo e contínuo.

[15] Assim prepararão o cordeiro, e a oferta de manjares, e o azeite, manhã após manhã, em holocausto contínuo.

[16] Assim diz o SENHOR Deus: Quando o príncipe der um presente de sua herança a alguns de seus filhos, pertencerá a estes; será possessão deles por herança.

[17] Mas, dando ele um presente da sua herança a algum dos seus servos, será deste até ao ano da liberdade; então, tornará para o príncipe, porque a seus filhos, somente a eles, pertencerá a herança.

[18] O príncipe não tomará nada da herança do povo, não os esbulhará da sua possessão; da sua própria possessão deixará herança a seus filhos, para que o meu povo não seja retirado, cada um da sua possessão.

[19] Depois disto, o homem me trouxe, pela entrada que estava ao lado da porta, às câmaras santas dos sacerdotes, as quais olhavam para o norte; e eis que ali havia um lugar nos fundos extremos que olham para o ocidente.

[20] Ele me disse: Este é o lugar onde os sacerdotes cozerão a oferta pela culpa e a oferta pelo pecado e onde cozerão a oferta

kohti sekä kolmannes hiin-mittaa öljyä hienojen vehnäjauhojen kostuttamiseksi. Tämä on Herralle uhrattavaa ruokauhria koskeva ikuinen, pysyvä säädös.

[15] Uhratkaa siis aamu aamulta karitsa, ruokauhri ja öljy jokapäiväisenä polttouhrina.”

Ruhtinaan perintöosa

[16]”Näin sanoo Herra, Herra : Kun ruhtinas antaa lahjan jollekin pojistaan, se on tämän perintöosa ja jää pojan perintönä hänen pojilleen heidän perittynä maaomaisuutenaan.

[17] Jos hän sen sijaan antaa perintöosastaan lahjan jollekin palvelijoistaan, se kuuluu palvelijalle vapautusvuoteen saakka mutta palaa sitten ruhtinaalle. Hänen perintömaansa jää pysyvästi vain hänen pojilleen.

[18]Ruhtinas ei saa ottaa itselleen kansan perintöosia eikä häätää ihmisiä pois heidän perintömailtaan. Antakoon hän pojilleen perintöosat omasta maaomaisuudestaan, ettei kansani joutuisi hajalleen, pois perintömailtaan.”

Uhrien keittopaikka

[19]Sitten mies vei minut sisään portin sivussa olevasta sisäänkäynnistä niiden pohjoisen puolella olevien huoneiden luo, jotka oli pyhitetty pappien käyttöön. Hän vei minut erääseen paikkaan alueen länsireunalle.

[20] Mies sanoi minulle: ”Tämä on paikka, jossa papit keittävät vikauhrin ja syntiuhrin ja leipovat ruokauhrin. Niitä ei

de manjares, para que não a tragam ao átrio exterior e assim santifiquem o povo.

21 Então, me levou para fora, para o átrio exterior, e me fez passar aos quatro cantos do átrio; e eis que em cada canto do átrio havia outro átrio.

22 Nos quatro cantos do átrio havia átrios pequenos, menores, de quarenta côvados de comprimento e trinta de largura; estes quatro cantos tinham a mesma dimensão.

23 Havia um muro ao redor dos átrios, ao redor dos quatro, e havia lugares para cozer ao pé dos muros ao redor.

24 E me disse: São estas as cozinhas, onde os ministros do templo cozerão o sacrifício do povo.

Ezequiel 47

A torrente das águas purificadoras

1 Depois disto, o homem me fez voltar à entrada do templo, e eis que saíam águas de debaixo do limiar do templo, para o oriente; porque a face da casa dava para o oriente, e as águas vinham de baixo, do lado direito da casa, do lado sul do altar.

2 Ele me levou pela porta do norte e me fez dar uma volta por fora, até à porta exterior, que olha para o oriente; e eis que corriam as águas ao lado direito.

3 Saiu aquele homem para o oriente, tendo na mão um cordel de medir; mediu mil

viedä ulompaan esipihaan, ettei kansa tulisi pyhitetyksi.”

21 Sitten hän vei minut ulompaan esipihaan ja kuljetti minut esipihan neljän nurkkauksen kautta. Esipihan jokaisessa nurkkauksessa oli piha.

22 Esipihan neljässä nurkkauksessa oli suljetut pihat, neljänkymmenen kyynärän pituiset ja kolmenkymmenen levyiset. Nämä neljä nurkkapihaa olivat yhtä suuret.

23 Niiden jokaisen ympärillä oli kivikehä, ja kivikehään oli tehty ympäriinsä keittoliesiä.

24 Mies sanoi minulle: ”Nämä ovat keittiötiloja, joissa temppelipalvelijat keittävät kansan teurasuhrit.”

Hesekiel 47

Israelin MAA

Temppelistä kumpuaa kaksoisvirta

1 Sitten hän vei minut takaisin temppelin ovelle, ja minä näin, että temppelin kynnyksen alta kumpusi vettä itään päin. Temppelin etusivu oli näet itää kohti. Vesi juoksi temppelin oikeanpuoleisen sivun alitse ja sitten eteenpäin alttarin eteläpuolitse.

2 Hän vei minut ulos pohjoisportin kautta ja kuljetti minut ulkokautta idänpuoleiselle ulkoportille. Siellä näin veden virtaavan oikeanpuoleisen sivun puolelta.

3 Mies lähti itää kohti mittanuora kädessään ja mittasi tuhat kyynärää. Hän

côvados e me fez passar pelas águas, águas que me davam pelos tornozelos.

vei minut veden poikki, ja vettä oli nilkkoihin asti.

[4] Mediu mais mil e me fez passar pelas águas, águas que me davam pelos joelhos; mediu mais mil e me fez passar pelas águas, águas que me davam pelos lombos.

[4] Hän mittasi toiset tuhat kyynärää ja vei minut veden poikki. Vettä oli polviin asti. Hän mittasi vielä tuhat kyynärää ja vei minut veden poikki. Vettä oli lanteisiin asti.

[5] Mediu ainda outros mil, e era já um rio que eu não podia atravessar, porque as águas tinham crescido, águas que se deviam passar a nado, rio pelo qual não se podia passar.

[5] Hän mittasi vielä tuhat kyynärää, ja virran vesi nousi niin, etten voinut mennä yli. Se nousi uimavedeksi, virraksi, jonka poikki ei voinut kahlata.

[6] E me disse: Viste isto, filho do homem? Então, me levou e me tornou a trazer à margem do rio.

[6] Mies kysyi minulta: ”Näetkö, ihmislapsi?” Sitten hän kuljetti minut takaisin pitkin virran rantaa.

[7] Tendo eu voltado, eis que à margem do rio havia grande abundância de árvores, de um e de outro lado.

[7] Tullessani takaisin näin, että virran molemmilla rannoilla kasvoi hyvin paljon puita.

[8] Então, me disse: Estas águas saem para a região oriental, e descem à campina, e entram no mar Morto, cujas águas ficarão saudáveis.

[8] Mies sanoi minulle: ”Nämä vedet juoksevat itäiselle alueelle, virtaavat alas tasangolle ja päätyvät mereen. Kun ne saavuttavat meren, sen vesi paranee.

[9] Toda criatura vivente que vive em enxames viverá por onde quer que passe este rio, e haverá muitíssimo peixe, e, aonde chegarem estas águas, tornarão saudáveis as do mar, e tudo viverá por onde quer que passe este rio.

[9] Kaikkialla, minne tämä kaksoisvirta tulee, virkoavat eloon kaikki elolliset, kaikki, jotka liikkuvat, ja kaloja on oleva hyvin paljon. Kun nämä vedet tulevat mereen, sen vesi paranee ja kaikki virkoaa eloon joka paikassa, minne virta tulee.

[10] Junto a ele se acharão pescadores; desde En-Gedi até En-Eglaim haverá lugar para se estenderem redes; o seu peixe, segundo as suas espécies, será como o peixe do mar Grande, em multidão excessiva.

[10] Virran rannalla seisoo kalastajia, ja Een-Gedistä Een-Eglaimiin asti on verkkoja kuivumassa. Siellä on oleva kaikenlaisia kaloja, kuin suuren meren kaloja, hyvin paljon.

[11] Mas os seus charcos e os seus pântanos não serão feitos saudáveis; serão deixados para o sal.

[12] Junto ao rio, às ribanceiras, de um e de outro lado, nascerá toda sorte de árvore que dá fruto para se comer; não fenecerá a sua folha, nem faltará o seu fruto; nos seus meses, produzirá novos frutos, porque as suas águas saem do santuário; o seu fruto servirá de alimento, e a sua folha, de remédio.

As fronteiras da terra de Israel

[13] Assim diz o SENHOR Deus: Este será o limite pelo qual repartireis a terra em herança, segundo as doze tribos de Israel. José terá duas partes.

[14] Vós a repartireis em heranças iguais, tanto para um como para outro; pois jurei, levantando a mão, dá-la a vossos pais; assim, que esta mesma terra vos cairá a vós outros em herança.

[15] Este será o limite da terra: do lado norte, desde o mar Grande, caminho de Hetlom, até à entrada de Zedade,

[16] Hamate, Berota, Sibraim (que estão entre o limite de Damasco e o de Hamate), a cidade Hazer-Haticom (que está junto ao limite de Haurã).

[17] Assim, o limite será desde o mar até Hazar-Enom, o limite de Damasco, e, na direção do norte, está o limite de Hamate; este será o lado do Norte.

[18] O lado do oriente, entre Haurã, e Damasco, e Gileade, e a terra de Israel,

[11] Siellä olevat rämeet ja lätäköt eivät kuitenkaan parane. Ne jätetään suolan valtaan.

[12] Mutta virran varrella, sen molemmilla rannoilla, kasvaa kaikenlaisia hedelmäpuita. Niiden lehdet eivät lakastu eivätkä niiden hedelmät lopu. Ne kantavat joka kuukausi tuoreet hedelmät, sillä virran vedet juoksevat pyhäköstä. Puiden hedelmiä käytetään ruuaksi ja niiden lehtiä lääkkeeksi.”

Israelille jaettavan maan rajat

[13]”Näin sanoo Herra, Herra : Nämä ovat sen maan rajat, joka teidän on jaettava perintöosiksi Israelin kahdelletoista heimolle; Joosefin heimolle on annettava kaksi osaa.

[14]Te saatte maasta perintöosan, jokainen heimo yhtä suuren, sillä minä lupasin kättä kohottaen antaa sen teidän isillenne. Niin tästä maasta tuli teidän perintöosanne.

[15]Tämä on maan pohjoisraja: Suuresta merestä Hetlonin tietä Sedadiin asti,

[16] sieltä Hamatiin, Beerotaan, Sivraimiin, joka on Damaskoksen alueen ja Hamatin alueen välissä, ja Haaser-Hattiikoniin, joka on Hauranin rajalla.

[17] Raja kulkee siis merestä Hasar-Eenoniin, Damaskoksen rajalle. Damaskoksen alue jää pohjoiseen ja samoin Hamatin alue. Tämä on pohjoisraja.

[18] Itäpuolella merkitkää raja kulkemaan Hauranin ja Damaskoksen välistä sekä

será o Jordão; desde o limite do norte até ao mar do oriente, medireis; este será o lado do oriente.

[19] O lado do sul será desde Tamar até às águas de Meribá-Cades, junto ao ribeiro do Egito até ao mar Grande; este será o lado do sul.

[20] O lado do ocidente será o mar Grande, desde o limite do sul até à entrada de Hamate; este será o lado do ocidente.

[21] Repartireis, pois, esta terra entre vós, segundo as tribos de Israel.

[22] Será, porém, que a sorteareis para vossa herança e para a dos estrangeiros que moram no meio de vós, que gerarem filhos no meio de vós; e vos serão como naturais entre os filhos de Israel; convosco entrarão em herança, no meio das tribos de Israel.

[23] E será que, na tribo em que morar o estrangeiro, ali lhe dareis a sua herança, diz o SENHOR Deus.

Ezequiel 48

Os limites de sete tribos

[1] São estes os nomes das tribos: desde a parte extrema do norte, via Hetlom, até à entrada de Hamate, até Hazar-Enom, o limite norte de Damasco até junto de Hamate e desde o lado oriental até ao ocidente, Dã terá uma porção.

[2] Limitando-se com Dã, desde o lado oriental até ao ocidental, Aser, uma porção.

Gileadin ja Israelin maan välistä, Jordania pitkin, itäiseen mereen. Tämä on itäpuoli.

[19] Eteläpuolella raja kulkee Taamarista Meriba-Kaadeksen vesiin, joenuomaan ja Suureenmereen. Tämä on eteläraja.

[20] Länsipuolella rajana on Suurimeri eteläisen rajan päästä sinne asti, mistä mennään Hamatiin. Tämä on länsiraja.

[21] Jakakaa tämä maa keskenänne, Israelin heimojen kesken.

[22] Arpokaa se perintöosiksi itsellenne ja muukalaisille, jotka asuvat keskuudessanne ja ovat synnyttäneet lapsia keskuudessanne. Pitäkää heitä samanarvoisina kuin maassa syntyneitä israelilaisia, ja saakoot he teidän kanssanne arvalla perintöosan Israelin heimojen keskuudessa.

[23] Minkä heimon alueella muukalainen asuu, siitä antakaa hänelle perintöosa, sanoo Herra, Herra .”

Hesekiel 48

Säädöksiä maan jakamisesta

[1] ”Nämä ovat heimojen perintöosat ja nimet: Daanin osa on pohjoispäässä, raja kulkee pitkin Hetlonin tietä siihen asti, mistä mennään Hamatiin, ja siitä Hasar-Eenaniin. Damaskoksen alue jää pohjoiseen Hamatin viereen. Tämä Daanin osa ulottuu idästä länteen asti.

[2] Daanin alueen vieressä, idästä länteen asti, on Asserin osa.

[3] Limitando-se com Aser, desde o lado oriental até ao ocidental, Naftali, uma porção.

[4] Limitando-se com Naftali, desde o lado oriental até ao ocidental, Manassés, uma porção.

[5] Limitando-se com Manassés, desde o lado oriental até ao ocidental, Efraim, uma porção.

[6] Limitando-se com Efraim, desde o lado oriental até ao ocidental, Rúben, uma porção.

[7] Limitando-se com Rúben, desde o lado oriental até ao ocidental, Judá, uma porção.

[8] Limitando-se com Judá, desde o lado oriental até ao ocidental, será a região sagrada que haveis de separar, de vinte e cinco mil côvados de largura e de comprimento, o mesmo que o das porções, desde o lado oriental até ao ocidental; o santuário estará no meio dela.

[9] A região que haveis de separar ao SENHOR será do comprimento de vinte e cinco mil côvados e da largura de dez mil.

[10] Esta região santa dos sacerdotes terá, ao norte, vinte e cinco mil côvados, ao ocidente, dez mil de largura, ao oriente, dez mil de largura e ao sul, vinte e cinco mil de comprimento; o santuário do SENHOR estará no meio dela.

[3] Asserin alueen vieressä, idästä länteen asti, on Naftalin osa.

[4] Naftalin alueen vieressä, idästä länteen asti, on Manassen osa.

[5] Manassen alueen vieressä, idästä länteen asti, on Efraimin osa.

[6] Efraimin alueen vieressä, idästä länteen asti, on Ruubenin osa.

[7] Ruubenin alueen vieressä, idästä länteen asti, on Juudan osa.

[8]Juudan alueen vieressä, idästä länteen asti, on alue, joka teidän on erotettava uhrilahjaksi. Sen leveys on kaksikymmentäviisituhatta kyynärää ja pituus sama kuin yhden heimon osuuden, idästä länteen asti, ja pyhäkkö on sen keskellä.

[9]Alue, jonka te annatte Herralle anniksi, olkoon kaksikymmentäviisituhatta kyynärää pitkä ja kaksikymmentätuhatta leveä.

[10] Pyhä antimaa kuuluu seuraaville: Papeille tulee alue, joka on pohjoisesta kaksikymmentäviisituhatta kyynärää pitkä, lännestä kymmenentuhatta kyynärää leveä, idästä kymmenentuhatta kyynärää leveä ja etelästä kaksikymmentäviisituhatta kyynärää pitkä. Sen keskellä olkoon Herran pyhäkkö.

[11] Será para os sacerdotes santificados, para os filhos de Zadoque, que cumpriram o seu dever e não andaram errados, quando os filhos de Israel se extraviaram, como fizeram os levitas.

[12] Será região especial dentro da região sagrada, lugar santíssimo, fazendo limites com a porção dos levitas.

Os limites dos sacerdotes e dos levitas

[13] Os levitas, segundo o limite dos sacerdotes, terão vinte e cinco mil côvados de comprimento e dez mil de largura; todo o comprimento será vinte e cinco mil, e a largura, dez mil.

[14] Não venderão nada disto, nem trocarão, nem transferirão a outrem o melhor da terra, porque é santo ao SENHOR.

Os limites da cidade

[15] Mas os cinco mil côvados que ficaram da largura diante dos vinte e cinco mil serão para o uso civil da cidade, para habitação e para arredores; a cidade estará no meio.

[16] Serão estas as suas medidas: o lado norte, de quatro mil e quinhentos côvados, o lado sul, de quatro mil e quinhentos, o lado oriental, de quatro mil e quinhentos, e o lado ocidental, de quatro mil e quinhentos.

[17] Os arredores da cidade serão, ao norte, de duzentos e cinqüenta côvados, ao sul, de duzentos e cinqüenta côvados, ao

[11] Tämä alue tulee papeille, pyhitetyille Saadokin jälkeläisille, jotka ovat pitäneet huolta minun määräysteni täyttämisestä eivätkä ole harhautuneet niin kuin leeviläiset harhautuivat yhdessä israelilaisten kanssa.

[12]Se kuuluu heille pyhistä pyhimpänä osana anniksi annettua aluetta. Se on leeviläisten alueen vieressä.

[13] Leeviläisten alue, joka on pappien alueen vieressä, on kaksikymmentäviisituhatta kyynärää pitkä ja kymmenentuhatta leveä. Koko pituus on kaksikymmentäviisituhatta kyynärää ja leveys kymmenentuhatta.

[14] He eivät saa myydä eivätkä vaihtaa siitä mitään, ettei maan paras osa joutuisi vieraiden käsiin, sillä se on pyhitetty Herralle .

[15] Muu alue, joka on viisituhatta kyynärää leveä ja kaksikymmentätuhatta pitkä, ei ole pyhä. Se on kaupungin asumuksia ja laidunmaata varten, ja kaupunki on sen keskellä.

[16] Nämä ovat kaupungin mitat: pohjoissivu neljätuhatta viisisataa kyynärää, eteläsivu neljätuhatta viisisataa, itäsivu neljätuhatta viisisataa ja länsisivu neljätuhatta viisisataa kyynärää.

[17] Kaupungilla olkoon laidunmaata kaksisataaviisikymmentä kyynärää pohjoiseen päin, kaksisataaviisikymmentä etelään päin, kaksisataaviisikymmentä

oriente, de duzentos e cinqüenta e, ao ocidente, de duzentos e cinqüenta.

[18] Quanto ao que ficou do resto do comprimento, paralelo à região sagrada, será de dez mil para o oriente e de dez mil para o ocidente e corresponderá à região sagrada; e o seu produto será para o sustento daqueles que trabalham na cidade.

[19] Lavrá-lo-ão os trabalhadores da cidade, provindos de todas as tribos de Israel.

[20] A região toda será de vinte e cinco mil côvados em quadrado, isto é, a região sagrada juntamente com a possessão da cidade.

Os limites do príncipe

[21] O que restar será para o príncipe, deste e do outro lado da região sagrada e da possessão da cidade. Por isso, aquilo que se estende dos vinte e cinco mil côvados em direção do oriente e também dos vinte e cinco mil côvados em direção do ocidente, paralelamente com as porções, será do príncipe; a região sagrada e o santuário do templo estarão no meio.

[22] Excetuando o que pertence aos levitas e a cidade que está no meio daquilo que pertence ao príncipe, entre o território de Judá e o de Benjamim, será isso para o príncipe.

Os limites das outras cinco tribos

[23] Quanto ao resto das tribos, desde o lado oriental até ao ocidental, Benjamim terá uma porção.

itään päin ja kaksisataaviisikymmentä länteen päin.

[18] Pyhän antimaan vierelle jää sekä itään että länteen alue, jonka leveys on kymmenentuhatta kyynärää. Näiden pyhän antimaan vierellä olevien alueiden sato käytettäköön kaupungin työmiesten ruuaksi,

[19] ja kaupungin työmiehet kaikista Israelin heimoista viljelkööt sitä.

[20] Koko antimaa on kaksikymmentäviisituhatta kyynärää pitkä ja kaksikymmentäviisituhatta leveä. Teidän on erotettava alueestanne neliönmuotoinen pyhä antimaa sekä kaupungin maaomaisuus.

[21] Muu maa kuuluu ruhtinaalle: molemmin puolin pyhää antimaata ja kaupungin maaomaisuutta kaksikymmentäviisituhatta kyynärää pyhän alueen sivusta itärajaan sekä kaksikymmentäviisituhatta kyynärää länsirajaan asti, heimojen osuuksien rinnalla. Pyhä antimaa ja temppeli ovat sen keskellä.

[22] Juudan ja Benjaminin alueiden välissä oleva alue kuuluu ruhtinaalle lukuun ottamatta leeviläisten perintömaata ja kaupungin maata, jotka ovat ruhtinaalle tulevan maan keskellä.

[23] Muidenkin heimojen alueet ulottuvat idästä länteen asti. Ensimmäisenä on Benjaminin osuus.

[24] Limitando-se com Benjamim, desde o lado oriental até ao ocidental, Simeão, uma porção.

[24] Benjaminin alueen vieressä, idästä länteen asti, on Simeonin osuus.

[25] Limitando-se com Simeão, desde o lado oriental até ao ocidental, Issacar, uma porção.

[25] Simeonin alueen vieressä, idästä länteen asti, on Isaskarin osuus.

[26] Limitando-se com Issacar, desde o lado oriental até ao ocidental, Zebulom, uma porção.

[26] Isaskarin alueen vieressä, idästä länteen asti, on Sebulonin osuus.

[27] Limitando-se com Zebulom, desde o lado oriental até ao ocidental, Gade, uma porção.

[27] Sebulonin alueen vieressä, idästä länteen asti, on Gaadin osuus.

[28] Limitando-se com o território de Gade, ao sul, o limite será desde Tamar até às águas de Meribá-Cades, ao longo do ribeiro do Egito até ao mar Grande.

[28] Gaadin alueen raja kulkee etelän puolella Taamarista Meribat-Kaadeksen vesiin, joenuomaan ja Suureenmereen.

[29] Esta é a terra que sorteareis em herança às tribos de Israel; e estas, as suas porções, diz o SENHOR Deus.

[29] Tämä on se maa, joka teidän on jaettava arvalla perintöosiksi Israelin heimoille, ja nämä ovat heidän osuutensa, sanoo Herra, Herra .”

As portas da cidade

Jerusalemin portit ja sen uusi nimi

[30] São estas as saídas da cidade: do lado norte, que mede quatro mil e quinhentos côvados,

[30]”Nämä ovat kaupungin uloskäynnit: pohjoisella sivulla, jonka pituus on neljätuhatta viisisataa kyynärää,

[31] três portas: a porta de Rúben, a de Judá e a de Levi, tomando as portas da cidade os nomes das tribos de Israel;

[31] on niistä kolme: Ruubenin portti yksi, Juudan portti toinen ja Leevin portti kolmas. Kaupungin portit on nimetty Israelin heimojen mukaan.

[32] do lado oriental, quatro mil e quinhentos côvados e três portas, a saber: a porta de José, a de Benjamim e a de Dã;

[32]Itäsivun pituus on neljätuhatta viisisataa kyynärää, ja portteja on kolme: Joosefin portti yksi, Benjaminin portti toinen ja Daanin portti kolmas.

[33] do lado sul, quatro mil e quinhentos côvados e três portas: a porta de Simeão, a de Issacar e a de Zebulom;

[33] Eteläsivun pituus on neljätuhatta viisisataa kyynärää, ja portteja on kolme: Simeonin portti yksi, Isaskarin portti toinen ja Sebulonin portti kolmas.

[34] do lado ocidental, quatro mil e quinhentos côvados e as suas três portas: a porta de Gade, a de Aser e a de Naftali.

[35] Dezoito mil côvados em redor; e o nome da cidade desde aquele dia será: O SENHOR Está Ali.

[34] Länsisivun mitta on neljätuhatta viisisataa kyynärää, ja portteja on kolme: Gaadin portti yksi, Asserin portti toinen ja Naftalin portti kolmas.

[35] Kaupungin ympärysmitta on kahdeksantoistatuhatta kyynärää. Kaupungin nimi on tästä päivästä lähtien ' Herra on täällä'."

Daniel 1

A educação de Daniel e de seus companheiros

[1] No ano terceiro do reinado de Jeoaquim, rei de Judá, veio Nabucodonosor, rei da Babilônia, a Jerusalém e a sitiou.

[2] O SENHOR lhe entregou nas mãos a Jeoaquim, rei de Judá, e alguns dos utensílios da Casa de Deus; a estes, levou-os para a terra de Sinar, para a casa do seu deus, e os pôs na casa do tesouro do seu deus.

[3] Disse o rei a Aspenaz, chefe dos seus eunucos, que trouxesse alguns dos filhos de Israel, tanto da linhagem real como dos nobres,

[4] jovens sem nenhum defeito, de boa aparência, instruídos em toda a sabedoria, doutos em ciência, versados no conhecimento e que fossem competentes para assistirem no palácio do rei e lhes ensinasse a cultura e a língua dos caldeus.

[5] Determinou-lhes o rei a ração diária, das finas iguarias da mesa real e do vinho que ele bebia, e que assim fossem mantidos por três anos, ao cabo dos quais assistiriam diante do rei.

[6] Entre eles, se achavam, dos filhos de Judá, Daniel, Hananias, Misael e Azarias.

Daniel 1

DANIELIN HISTORIA
Danielin kasvatus Baabelissa

[1]Joojakimin, Juudan kuninkaan, kolmantena hallitusvuotena tuli Nebukadnessar, Baabelin kuningas, Jerusalemin edustalle ja piiritti sitä.

[2]Herra antoi hänen käsiinsä Joojakimin, Juudan kuninkaan, sekä osan Jumalan huoneen esineistä. Nebukadnessar vei ne Sinearin maahan ja sijoitti esineet jumalansa huoneen aarrekammioon.

[3]Kuningas käski ylimmän hoviherransa Aspenasin tuoda israelilaisia poikia, jotka kuuluivat kuninkaalliseen sukuun tai ylimysperheisiin,

[4]nuorukaisia, joissa ei ollut mitään vammaa. Heidän tuli olla näöltään kauniita ja kykeneviä käsittämään kaikenlaista viisautta, älykkäitä ja nopeita oppimaan, niin että he kykenisivät palvelemaan kuninkaan hovissa. Aspenaan oli opetettava heille kaldealaisten kirjoitusta ja kieltä.

[5] Kuningas määräsi heille jokapäiväiset annokset ruokaa kuninkaan pöydästä sekä viiniä, jota hän itse joi. Heitä oli kasvatettava kolme vuotta, ja niiden kuluttua heidän piti tulla kuninkaan eteen.

[6]Heidän joukossaan olivat Juudan heimosta Daniel, Hananja, Miisael ja Asarja.

[7] O chefe dos eunucos lhes pôs outros nomes, a saber: a Daniel, o de Beltessazar; a Hananias, o de Sadraque; a Misael, o de Mesaque; e a Azarias, o de Abede-Nego.
[8] Resolveu Daniel, firmemente, não contaminar-se com as finas iguarias do rei, nem com o vinho que ele bebia; então, pediu ao chefe dos eunucos que lhe permitisse não contaminar-se.
[9] Ora, Deus concedeu a Daniel misericórdia e compreensão da parte do chefe dos eunucos.
[10] Disse o chefe dos eunucos a Daniel: Tenho medo do meu senhor, o rei, que determinou a vossa comida e a vossa bebida; por que, pois, veria ele o vosso rosto mais abatido do que o dos outros jovens da vossa idade? Assim, poríeis em perigo a minha cabeça para com o rei.
[11] Então, disse Daniel ao cozinheiro-chefe, a quem o chefe dos eunucos havia encarregado de cuidar de Daniel, Hananias, Misael e Azarias:

[12] Experimenta, peço-te, os teus servos dez dias; e que se nos dêem legumes a comer e água a beber.

[13] Então, se veja diante de ti a nossa aparência e a dos jovens que comem das finas iguarias do rei; e, segundo vires, age com os teus servos.

[14] Ele atendeu e os experimentou dez dias.

[7] Hoviherrojen päällikkö antoi heille uudet nimet. Danielille hän antoi nimen Beeltesassar, Hananjalle Sadrak, Miisaelille Meesak ja Asarjalle Abed-Nego.
[8]Mutta Daniel päätti lujasti olla saastuttamatta itseään kuninkaan pöydän ruualla ja viinillä, jota kuningas joi, ja hän anoi hoviherrojen päälliköltä, ettei hänen tarvitsisi saastuttaa itseään.

[9]Jumala salli Danielin päästä hoviherrojen päällikön armoihin ja suosioon.

[10]Hoviherrojen päällikkö sanoi kuitenkin Danielille: ”Minä pelkään, että jos herrani, kuningas, joka on määrännyt teidän ruokanne ja juomanne, huomaa teidän kasvonne kalpeammiksi kuin muiden ikäistenne nuorukaisten, te saatatte minut syylliseksi kuninkaan edessä.”
[11] Silloin Daniel sanoi valvojalle, jonka hoviherrojen päällikkö oli määrännyt Danielille, Hananjalle, Miisaelille ja Asarjalle:
[12] ”Koettele palvelijoitasi kymmenen päivää. Annettakoon meille vain kasvisruokaa syötäväksi ja vettä juotavaksi.
[13] Katsotaan sitten sinun läsnä ollessasi, miltä me näytämme ja miltä näyttävät ne nuorukaiset, jotka syövät kuninkaan pöydän ruokaa. Tee sitten palvelijoillesi sen mukaan, miltä sinusta silloin näyttää.”
[14] Hän kuuli heitä tässä asiassa ja pani heidät koetteelle kymmeneksi päiväksi.

[15] No fim dos dez dias, a sua aparência era melhor; estavam eles mais robustos do que todos os jovens que comiam das finas iguarias do rei.

[15] Kymmenen päivän kuluttua heidän havaittiin olevan kauniimpia ja terveemmän näköisiä kuin yksikään niistä nuorukaisista, jotka olivat syöneet kuninkaan pöydän ruokaa.

[16] Com isto, o cozinheiro-chefe tirou deles as finas iguarias e o vinho que deviam beber e lhes dava legumes.

[16] Niinpä valvoja ei enää antanut heille kuninkaan pöydän ruokaa eikä viiniä juotavaksi, vaan ainoastaan kasvisruokaa.

[17] Ora, a estes quatro jovens Deus deu o conhecimento e a inteligência em toda cultura e sabedoria; mas a Daniel deu inteligência de todas as visões e sonhos.

[17] Ja Jumala antoi näille neljälle nuorukaiselle kyvyn käsittää kaikki kirjoitukset ja kaiken viisauden. Daniel ymmärsi myös kaikenlaiset näyt ja unet.

[18] Vencido o tempo determinado pelo rei para que os trouxessem, o chefe dos eunucos os trouxe à presença de Nabucodonosor.

[18] Kun sitten ne päivät olivat kuluneet, joiden kuluttua kuningas oli käskenyt tuoda nuorukaiset esiin, hoviherrojen päällikkö toi heidät Nebukadnessarin eteen.

[19] Então, o rei falou com eles; e, entre todos, não foram achados outros como Daniel, Hananias, Misael e Azarias; por isso, passaram a assistir diante do rei.

[19] Keskustellessaan heidän kanssaan kuningas huomasi, ettei heidän joukossaan ollut ainoatakaan Danielin, Hananjan, Miisaelin ja Asarjan vertaista. Niin nämä pääsivät kuninkaan palvelukseen.

[20] Em toda matéria de sabedoria e de inteligência sobre que o rei lhes fez perguntas, os achou dez vezes mais doutos do que todos os magos e encantadores que havia em todo o seu reino.

[20] Kaikissa viisautta ja ymmärrystä vaativissa asioissa, joita kuningas heiltä kyseli, hän havaitsi heidät kymmenen kertaa etevämmiksi kuin kaikki tietäjät ja manaajat hänen valtakunnassaan.

[21] Daniel continuou até ao primeiro ano do rei Ciro.

[21] Ja Daniel oli hovissa kuningas Kooreksen ensimmäiseen vuoteen asti.

Daniel 2

Daniel interpreta o sonho de Nabucodonosor

[1] No segundo ano do reinado de Nabucodonosor, teve este um sonho; o seu

Daniel 2

Nebukadnessarin uni suuresta kuvapatsaasta

[1] Toisena hallitusvuotenaan Nebukadnessar näki unia, joista hän tuli

espírito se perturbou, e passou-se-lhe o sono.

[2] Então, o rei mandou chamar os magos, os encantadores, os feiticeiros e os caldeus, para que declarassem ao rei quais lhe foram os sonhos; eles vieram e se apresentaram diante do rei.

[3] Disse-lhes o rei: Tive um sonho, e para sabê-lo está perturbado o meu espírito.

[4] Os caldeus disseram ao rei em aramaico: Ó rei, vive eternamente! Dize o sonho a teus servos, e daremos a interpretação.

[5] Respondeu o rei e disse aos caldeus: Uma coisa é certa: se não me fizerdes saber o sonho e a sua interpretação, sereis despedaçados, e as vossas casas serão feitas monturo;

[6] mas, se me declarardes o sonho e a sua interpretação, recebereis de mim dádivas, prêmios e grandes honras; portanto, declarai-me o sonho e a sua interpretação.

[7] Responderam segunda vez e disseram: Diga o rei o sonho a seus servos, e lhe daremos a interpretação.

[8] Tornou o rei e disse: Bem percebo que quereis ganhar tempo, porque vedes que o que eu disse está resolvido,

[9] isto é: se não me fazeis saber o sonho, uma só sentença será a vossa; pois combinastes palavras mentirosas e perversas para as proferirdes na minha presença, até que se mude a situação;

niin levottomaksi, ettei kyennyt nukkumaan.

[2]Silloin kuningas käski kutsua luokseen tietäjät, manaajat, noidat ja kaldealaiset, jotta he selittäisivät kuninkaalle hänen unensa. He tulivat ja asettuivat kuninkaan eteen,

[3]ja kuningas sanoi heille: ”Minä olen nähnyt unen, ja mieleni on levoton, kunnes saan tietää sen unen merkityksen.”

[4]Silloin kaldealaiset sanoivat kuninkaalle aramean kielellä: ”Eläköön kuningas ikuisesti! Kerro uni palvelijoillesi, niin me ilmoitamme sen selityksen.”

[5]Kuningas vastasi kaldealaisille: ”Tämä minun sanani on peruuttamaton: ellette ilmoita minulle unta ja sen selitystä, teidät hakataan kappaleiksi ja teidän taloistanne tehdään soraläjiä.

[6]Mutta jos ilmoitatte unen ja sen selityksen, te saatte minulta lahjoja, palkintoja ja suuren kunnian. Ilmoittakaa siis minulle uni ja sen selitys.”

[7] He vastasivat uudestaan: ”Kuningas kertokoon unen palvelijoilleen, niin me ilmoitamme sen selityksen.”

[8] Kuningas vastasi: ”Minä huomaan selvästi, että te vain koetatte voittaa aikaa, kun näette, että minun sanani on peruuttamaton.

[9] Ellette ilmoita minulle unta, teillä on edessänne vain tuo yksi tuomio. Tehän olette sopineet keskenänne, että puhutte edessäni valheellista ja väärää puhetta siinä toivossa, että aika muuttuu.

portanto, dizei-me o sonho, e saberei que me podeis dar-lhe a interpretação.

Kertokaa siis minulle uni, niin minä tiedän, että kykenette ilmoittamaan myös selityksen siihen.”

10 Responderam os caldeus na presença do rei e disseram: Não há mortal sobre a terra que possa revelar o que o rei exige; pois jamais houve rei, por grande e poderoso que tivesse sido, que exigisse semelhante coisa de algum mago, encantador ou caldeu.

10 Kaldealaiset vastasivat kuninkaalle: ”Maan päällä ei ole ihmistä, joka kykenisi ilmoittamaan kuninkaan asian. Eikä yksikään suuri ja mahtava kuningas ole vaatinut tällaista asiaa keneltäkään tietäjältä, manaajalta tai kaldealaiselta.

11 A coisa que o rei exige é difícil, e ninguém há que a possa revelar diante do rei, senão os deuses, e estes não moram com os homens.

11 Asia, jota kuningas vaatii, on vaikea, eikä ole ketään, joka voisi ilmoittaa sen kuninkaalle paitsi jumalat, joiden asuinsija ei ole ihmisten luona.”

12 Então, o rei muito se irou e enfureceu; e ordenou que matassem a todos os sábios da Babilônia.

12 Tämän kuultuaan kuningas suuttui, vimmastui kovin, ja käski surmata kaikki Baabelin viisaat.

Daniel selittää unen

13 Saiu o decreto, segundo o qual deviam ser mortos os sábios; e buscaram a Daniel e aos seus companheiros, para que fossem mortos.

13 Kun käsky oli annettu, että viisaat on tapettava, etsittiin myös Danielia ja hänen tovereitaan surmattaviksi.

14 Então, Daniel falou, avisada e prudentemente, a Arioque, chefe da guarda do rei, que tinha saído para matar os sábios da Babilônia.

14 Silloin Daniel puhui neuvokkaasti ja taitavasti Arjokille, kuninkaan henkivartijoiden päällikölle, joka oli lähtenyt tappamaan Baabelin viisaita,

15 E disse a Arioque, encarregado do rei: Por que é tão severo o mandado do rei? Então, Arioque explicou o caso a Daniel.

15 ja kysyi häneltä: ”Miksi kuningas on antanut niin ankaran käskyn?” Silloin Arjok kertoi asian Danielille.

16 Foi Daniel ter com o rei e lhe pediu designasse o tempo, e ele revelaria ao rei a interpretação.

16 Niin Daniel meni sisälle palatsiin ja pyysi kuningasta antamaan aikaa, jotta hän voisi ilmoittaa kuninkaalle selityksen.

17 Então, Daniel foi para casa e fez saber o caso a Hananias, Misael e Azarias, seus companheiros,

17 Sitten Daniel meni kotiinsa ja kertoi asian tovereilleen Hananjalle, Miisaelille ja Asarjalle

[18] para que pedissem misericórdia ao Deus do céu sobre este mistério, a fim de que Daniel e seus companheiros não perecessem com o resto dos sábios da Babilônia.

[19] Então, foi revelado o mistério a Daniel numa visão de noite; Daniel bendisse o Deus do céu.

[20] Disse Daniel: Seja bendito o nome de Deus, de eternidade a eternidade, porque dele é a sabedoria e o poder;

[21] é ele quem muda o tempo e as estações, remove reis e estabelece reis; ele dá sabedoria aos sábios e entendimento aos inteligentes.

[22] Ele revela o profundo e o escondido; conhece o que está em trevas, e com ele mora a luz.

[23] A ti, ó Deus de meus pais, eu te rendo graças e te louvo, porque me deste sabedoria e poder; e, agora, me fizeste saber o que te pedimos, porque nos fizeste saber este caso do rei.

[24] Por isso, Daniel foi ter com Arioque, ao qual o rei tinha constituído para exterminar os sábios da Babilônia; entrou e lhe disse: Não mates os sábios da Babilônia; introduze-me na presença do rei, e revelarei ao rei a interpretação.

[25] Então, Arioque depressa introduziu Daniel na presença do rei e lhe disse: Achei um dentre os filhos dos cativos de Judá, o qual revelará ao rei a interpretação.

[18] ja kehotti heitä rukoilemaan armoa taivaan Jumalalta tämän salatun asian tähden, etteivät Daniel ja hänen toverinsa tuhoutuisi yhdessä muiden Baabelin viisaiden kanssa.

[19] Silloin salaisuus ilmoitettiin Danielille yöllisessä näyssä. Niin Daniel kiitti taivaan Jumalaa

[20] näillä sanoilla: ”Olkoon Jumalan nimi siunattu ikuisuudesta ikuisuuteen, sillä hänen on viisaus ja voima.

[21] Hän muuttaa ajat ja hetket, hän syöksee kuninkaat vallasta ja nostaa kuninkaat valtaan. Hän antaa viisaille viisauden ja ymmärtäväisille ymmärryksen.

[22] Hän paljastaa syvät ja salatut asiat. Hän tietää, mitä on pimeydessä, ja valkeus asuu hänen luonaan.

[23] Sinua, isieni Jumala, minä kiitän ja ylistän siitä, että olet antanut minulle viisauden ja voiman ja että nyt ilmoitit meille mitä pyysimme ja annoit meidän tietää kuninkaan asian.”

[24] Niin Daniel meni Arjokin luo, jolle kuningas oli antanut käskyn tuhota Baabelin viisaat ja sanoi hänelle: ”Älä tuhoa Baabelin viisaita! Vie minut kuninkaan eteen, niin minä ilmoitan hänelle selityksen.”

[25] Arjok vei kiireesti Danielin kuninkaan eteen ja sanoi: ”Minä olen löytänyt Juudan pakkosiirtolaisten joukosta miehen, joka ilmoittaa kuninkaalle selityksen.”

[26] Respondeu o rei e disse a Daniel, cujo nome era Beltessazar: Podes tu fazer-me saber o que vi no sonho e a sua interpretação?

[27] Respondeu Daniel na presença do rei e disse: O mistério que o rei exige, nem encantadores, nem magos nem astrólogos o podem revelar ao rei;

[28] mas há um Deus no céu, o qual revela os mistérios, pois fez saber ao rei Nabucodonosor o que há de ser nos últimos dias. O teu sonho e as visões da tua cabeça, quando estavas no teu leito, são estas:

[29] Estando tu, ó rei, no teu leito, surgiram-te pensamentos a respeito do que há de ser depois disto. Aquele, pois, que revela mistérios te revelou o que há de ser.

[30] E a mim me foi revelado este mistério, não porque haja em mim mais sabedoria do que em todos os viventes, mas para que a interpretação se fizesse saber ao rei, e para que entendesses as cogitações da tua mente.

[31] Tu, ó rei, estavas vendo, e eis aqui uma grande estátua; esta, que era imensa e de extraordinário esplendor, estava em pé diante de ti; e a sua aparência era terrível.

[32] A cabeça era de fino ouro, o peito e os braços, de prata, o ventre e os quadris, de bronze;

[33] as pernas, de ferro, os pés, em parte, de ferro, em parte, de barro.

[26] Kuningas kysyi Danielilta, jonka nimenä oli Beeltesassar: ”Voitko sinä ilmoittaa minulle unen, jonka minä näin, ja sen selityksen?”

[27] Daniel vastasi kuninkaalle: ”Salaisuutta, jonka kuningas tahtoo tietää, eivät viisaat, manaajat, tietäjät eivätkä tähtienselittäjät voi ilmoittaa kuninkaalle.

[28] Mutta taivaassa on Jumala, joka paljastaa salaisuudet ja ilmoittaa kuningas Nebukadnessarille, mitä on tapahtuva aikojen lopussa. Tämä on sinun unesi, pääsi näky, jonka näit vuoteellasi.

[29] Kun sinä, kuningas, olit vuoteessasi, mieleesi nousi ajatus, mitä tapahtuisi tulevaisuudessa. Hän, joka paljastaa salaisuudet, ilmoitti sinulle, mitä on tapahtuva.

[30] Tämä salaisuus ei paljastunut minulle oman viisauteni avulla ikään kuin minulla olisi sitä enemmän kuin kenelläkään muulla ihmisellä. Se paljastettiin sen vuoksi, että sinä, kuningas, saisit tietää selityksen ja ymmärtäisit sydämesi ajatukset.

[31] Sinä näit ison kuvapatsaan. Patsas oli valtava ja sen kirkkaus suunnaton. Se seisoi sinun edessäsi, ja se oli hirmuisen näköinen.

[32] Kuvan pää oli puhdasta kultaa, sen rinta ja käsivarret hopeaa, sen vatsa ja lanteet vaskea.

[33] Sen sääret olivat rautaa, sen jalkaterät osaksi rautaa, osaksi savea.

[34] Quando estavas olhando, uma pedra foi cortada sem auxílio de mãos, feriu a estátua nos pés de ferro e de barro e os esmiuçou.

[34] Sitä katsellessasi irtaantui yhtäkkiä kivilohkare ihmiskäden koskematta. Se iski kuvapatsasta jalkoihin, jotka olivat rautaa ja savea, ja murskasi ne.

[35] Então, foi juntamente esmiuçado o ferro, o barro, o bronze, a prata e o ouro, os quais se fizeram como a palha das eiras no estio, e o vento os levou, e deles não se viram mais vestígios. Mas a pedra que feriu a estátua se tornou em grande montanha, que encheu toda a terra.

[35] Silloin musertuivat yhdellä kertaa rauta, savi, vaski, hopea ja kulta, ja niiden kävi niin kuin akanoiden kesäisillä puimatantereilla: tuuli vei ne, eikä niistä löydetty jälkeäkään. Mutta kivestä, joka oli murskannut kuvapatsaan, tuli suuri vuori, ja se täytti koko maan.

[36] Este é o sonho; e também a sua interpretação diremos ao rei.

[36] Tämä oli uni, ja nyt ilmoitamme kuninkaalle sen selityksen.

[37] Tu, ó rei, rei de reis, a quem o Deus do céu conferiu o reino, o poder, a força e a glória;

[37] Sinä, kuningas, olet kuninkaiden kuningas, jolle taivaan Jumala on antanut vallan, voiman, väkevyyden ja kunnian.

[38] a cujas mãos foram entregues os filhos dos homens, onde quer que eles habitem, e os animais do campo e as aves do céu, para que dominasses sobre todos eles, tu és a cabeça de ouro.

[38] Hän on antanut sinun käteesi ihmiset, missä ikinä heitä asuu, ja myös kedon eläimet ja taivaan linnut. Hän on asettanut sinut kaikkien niiden valtiaaksi; sinä olet se kultainen pää.

[39] Depois de ti, se levantará outro reino, inferior ao teu; e um terceiro reino, de bronze, o qual terá domínio sobre toda a terra.

[39] Mutta sinun jälkeesi nousee toinen valtakunta, joka on halpa-arvoisempi kuin sinun, ja sitten kolmas valtakunta. Se on vaskea ja se hallitsee koko maata.

[40] O quarto reino será forte como ferro; pois o ferro a tudo quebra e esmiúça; como o ferro quebra todas as coisas, assim ele fará em pedaços e esmiuçará.

[40] Vielä on tuleva neljäs valtakunta, luja kuin rauta. Niin kuin rauta musertaa ja särkee kaiken, niin kuin rauta murskaa, niin sekin musertaa ja murskaa kaikki nuo toiset.

[41] Quanto ao que viste dos pés e dos artelhos, em parte, de barro de oleiro e, em parte, de ferro, será esse um reino dividido; contudo, haverá nele alguma

[41] Se, että näit jalkaterien ja varpaiden olevan osittain savenvalajan savea, osittain rautaa, merkitsee, että se on jakautunut valtakunta. Kuitenkin siinä

coisa da firmeza do ferro, pois que viste o ferro misturado com barro de lodo.

[42] Como os artelhos dos pés eram, em parte, de ferro e, em parte, de barro, assim, por uma parte, o reino será forte e, por outra, será frágil.

[43] Quanto ao que viste do ferro misturado com barro de lodo, misturar-se-ão mediante casamento, mas não se ligarão um ao outro, assim como o ferro não se mistura com o barro.

[44] Mas, nos dias destes reis, o Deus do céu suscitará um reino que não será jamais destruído; este reino não passará a outro povo; esmiuçará e consumirá todos estes reinos, mas ele mesmo subsistirá para sempre,

[45] como viste que do monte foi cortada uma pedra, sem auxílio de mãos, e ela esmiuçou o ferro, o bronze, o barro, a prata e o ouro. O Grande Deus fez saber ao rei o que há de ser futuramente. Certo é o sonho, e fiel, a sua interpretação.

[46] Então, o rei Nabucodonosor se inclinou, e se prostrou rosto em terra perante Daniel, e ordenou que lhe fizessem oferta de manjares e suaves perfumes.

[47] Disse o rei a Daniel: Certamente, o vosso Deus é o Deus dos deuses, e o SENHOR dos reis, e o revelador de mistérios, pois pudeste revelar este mistério.

[48] Então, o rei engrandeceu a Daniel, e lhe deu muitos e grandes presentes, e o pôs por governador de toda a província da

tulee olemaan myös raudan lujuutta, niin kuin sinä näit rautaa ruukkusaven seassa.

[42] Se taas, että jalkojen varpaat olivat osaksi rautaa, osaksi savea, merkitsee, että osa siitä valtakunnasta on luja, osa hauras.

[43] Se, että näit ruukkusaven seassa rautaa, merkitsee, että vaikka ne sekaantuvat toisiinsa ihmissiemenellä, ne eivät liity lujasti toisiinsa, niin kuin ei rautakaan sekoitu saveen.

[44]Mutta noiden kuninkaiden päivinä on taivaan Jumala pystyttävä valtakunnan, joka ei ikinä tuhoudu ja jota ei luovuteta millekään muulle kansalle. Se murskaa kaikki nuo muut valtakunnat ja tekee niistä lopun, mutta itse se pysyy ikuisesti,

[45]niin kuin sinä näit: kivilohkare irtaantui vuoresta käsin koskematta ja murskasi raudan, vasken, saven, hopean ja kullan. Suuri Jumala on ilmoittanut kuninkaalle, mitä tulevaisuudessa tapahtuu. Tämä uni on tosi ja sen selitys luotettava.”

Daniel palkitaan

[46]Silloin kuningas Nebukadnessar heittäytyi kasvoilleen maahan, osoitti kunnioitusta Danielille ja käski uhrata hänelle ruokauhria ja suitsuketta.

[47]Kuningas sanoi Danielille: ”Teidän jumalanne on todellakin jumalien jumala ja kuninkaiden herra, salaisuuksien paljastaja, sillä sinä olet pystynyt paljastamaan tämän salaisuuden.”

[48]Sitten kuningas korotti Danielin suureen arvoon, antoi hänelle paljon kallisarvoisia lahjoja ja koko Baabelin maakunnan

Babilônia, como também o fez chefe supremo de todos os sábios da Babilônia.

[49] A pedido de Daniel, constituiu o rei a Sadraque, Mesaque e Abede-Nego sobre os negócios da província da Babilônia; Daniel, porém, permaneceu na corte do rei.

Daniel 3

Livrados os companheiros de Daniel da fornalha de fogo

[1] O rei Nabucodonosor fez uma imagem de ouro que tinha sessenta côvados de altura e seis de largura; levantou-a no campo de Dura, na província da Babilônia.

[2] Então, o rei Nabucodonosor mandou ajuntar os sátrapas, os prefeitos, os governadores, os juízes, os tesoureiros, os magistrados, os conselheiros e todos os oficiais das províncias, para que viessem à consagração da imagem que o rei Nabucodonosor tinha levantado.

[3] Então, se ajuntaram os sátrapas, os prefeitos, os governadores, os juízes, os tesoureiros, os magistrados, os conselheiros e todos os oficiais das províncias, para a consagração da imagem que o rei Nabucodonosor tinha levantado; e estavam em pé diante da imagem que Nabucodonosor tinha levantado.

[4] Nisto, o arauto apregoava em alta voz: Ordena-se a vós outros, ó povos, nações e homens de todas as línguas:

hallittavaksi ja asetti hänet kaikkien Baabelin viisaiden ylimmäksi päämieheksi.

[49]Danielin pyynnöstä kuningas antoi Baabelin maakunnan hallinnon Sadrakin, Meesakin ja Abed-Negon hoidettavaksi. Mutta Daniel jäi kuninkaan hoviin.

Daniel 3

Nebukadnessarin kultainen kuvapatsas

[1]Kuningas Nebukadnessar teetti kultaisen kuvapatsaan, jonka korkeus oli kuusikymmentä kyynärää ja leveys kuusi kyynärää. Hän pystytti sen Duuran tasangolle Baabelin maakuntaan.

[2] Sitten kuningas Nebukadnessar lähetti kokoamaan satraapit, käskynhaltijat, maaherrat, neuvonantajat, aarteistonhoitajat, tuomarit, poliisipäälliköt ja kaikki muut maakuntien virkamiehet, että he tulisivat kuningas Nebukadnessarin pystyttämän patsaan vihkimisjuhlaan.

[3] Niin kokoontuivat satraapit, käskynhaltijat, maaherrat, neuvonantajat, aarteistonhoitajat, tuomarit, poliisipäälliköt ja kaikki muut maakuntien virkamiehet kuningas Nebukadnessarin pystyttämän kuvapatsaan vihkiäisiin. He asettuivat sen patsaan eteen, jonka Nebukadnessar oli pystyttänyt.

[4] Kuuluttaja huusi kovalla äänellä: ”Teille, kansat, kansakunnat ja kielet, julistetaan:

[5] no momento em que ouvirdes o som da trombeta, do pífaro, da harpa, da cítara, do saltério, da gaita de foles e de toda sorte de música, vos prostrareis e adorareis a imagem de ouro que o rei Nabucodonosor levantou.

[6] Qualquer que se não prostrar e não a adorar será, no mesmo instante, lançado na fornalha de fogo ardente.

[7] Portanto, quando todos os povos ouviram o som da trombeta, do pífaro, da harpa, da cítara, do saltério e de toda sorte de música, se prostraram os povos, nações e homens de todas as línguas e adoraram a imagem de ouro que o rei Nabucodonosor tinha levantado.

[8] Ora, no mesmo instante, se chegaram alguns homens caldeus e acusaram os judeus;

[9] disseram ao rei Nabucodonosor: Ó rei, vive eternamente!

[10] Tu, ó rei, baixaste um decreto pelo qual todo homem que ouvisse o som da trombeta, do pífaro, da harpa, da cítara, do saltério, da gaita de foles e de toda sorte de música se prostraria e adoraria a imagem de ouro;

[11] e qualquer que não se prostrasse e não adorasse seria lançado na fornalha de fogo ardente.

[12] Há uns homens judeus, que tu constituíste sobre os negócios da província da Babilônia: Sadraque, Mesaque e Abede-Nego; estes homens, ó rei, não fizeram

[5] Heti kun kuulette torven, huilun, sitran, harpun, luutun, säkkipillin ja kaikkien muiden soittimien äänen, heittäytykää maahan ja kumartakaa kultaista kuvapatsasta, jonka kuningas Nebukadnessar on pystyttänyt.

[6] Se, joka ei heittäydy maahan eikä kumarra, heitetään sillä hetkellä tuliseen pätsiin.”

[7] Sen tähden heti kun ihmiset kaikista kansoista, kansakunnista ja kielistä, kuulivat torven, huilun, sitran, harpun, luutun ja kaikkien muiden soittimien äänen, he heittäytyivät maahan ja kumarsivat kultaista kuvapatsasta, jonka kuningas Nebukadnessar oli pystyttänyt.

Danielin kolme toveria tulisessa pätsissä

[8] Silloin astui heti kaldealaisia miehiä esiin syyttämään juutalaisia.

[9] He sanoivat kuningas Nebukadnessarille: ”Eläköön kuningas ikuisesti!

[10] Sinä, kuningas, olet antanut käskyn, että jokaisen, joka kuulee torven, huilun, sitran, harpun, luutun, säkkipillin ja kaikkien muiden soittimien äänen, on heittäydyttävä maahan ja kumarrettava kultaista kuvapatsasta.

[11] Jos joku ei heittäydy maahan ja kumarra, hänet on heitettävä tuliseen pätsiin.

[12] Täällä on juutalaisia miehiä, Sadrak, Meesak ja Abed-Nego, joiden hoidettavaksi sinä olet antanut Baabelin maakunnan hallinnon. Nämä miehet eivät välitä sinun käskystäsi. He eivät palvele

caso de ti, a teus deuses não servem, nem adoram a imagem de ouro que levantaste.
[13] Então, Nabucodonosor, irado e furioso, mandou chamar Sadraque, Mesaque e Abede-Nego. E trouxeram a estes homens perante o rei.

[14] Falou Nabucodonosor e lhes disse: É verdade, ó Sadraque, Mesaque e Abede-Nego, que vós não servis a meus deuses, nem adorais a imagem de ouro que levantei?

[15] Agora, pois, estai dispostos e, quando ouvirdes o som da trombeta, do pífaro, da cítara, da harpa, do saltério, da gaita de foles, prostrai-vos e adorai a imagem que fiz; porém, se não a adorardes, sereis, no mesmo instante, lançados na fornalha de fogo ardente. E quem é o deus que vos poderá livrar das minhas mãos?

[16] Responderam Sadraque, Mesaque e Abede-Nego ao rei: Ó Nabucodonosor, quanto a isto não necessitamos de te responder.

[17] Se o nosso Deus, a quem servimos, quer livrar-nos, ele nos livrará da fornalha de fogo ardente e das tuas mãos, ó rei.

[18] Se não, fica sabendo, ó rei, que não serviremos a teus deuses, nem adoraremos a imagem de ouro que levantaste.

sinun jumaliasi eivätkä kumarra kultaista kuvapatsasta, jonka sinä olet pystyttänyt.”
[13]Silloin Nebukadnessar vihan vimmassa käski tuoda eteensä Sadrakin, Meesakin ja Abed-Negon. Kun nämä miehet oli tuotu kuninkaan eteen,
[14]Nebukadnessar sanoi heille: ”Tieten tahtoenko te, Sadrak, Meesak ja Abed-Nego, ette tahdo palvella minun jumalaani ettekä kumartaa kultaista kuvapatsasta, jonka minä olen pystyttänyt?
[15]Mutta jos te nyt siinä silmänräpäyksessä, kun kuulette torven, huilun, sitran, harpun, luutun, säkkipillin ja kaikkien muiden soittimien äänen, olette valmiit heittäytymään maahan ja kumartamaan patsasta, jonka minä olen teettänyt, niin hyvä! Mutta ellette kumarra, teidät heitetään heti paikalla tuliseen pätsiin. Ja kuka on se jumala, joka pelastaa teidät minun käsistäni?”
[16]Sadrak, Meesak ja Abed-Nego vastasivat kuninkaalle: ”Nebukadnessar! Tähän meidän ei tarvitse vastata sinulle sanaakaan.
[17]Jos käy niin kuin olet sanonut, voi meidän Jumalamme, jota me palvelemme, kyllä pelastaa meidät tulisesta pätsistä, ja hän pelastaa myös sinun käsistäsi, kuningas.
[18]Ja vaikka ei pelastaisikaan, niin tiedä se, kuningas, että me emme palvele sinun jumaliasi emmekä kumarra kultaista kuvapatsasta, jonka olet pystyttänyt.”

[19] Então, Nabucodonosor se encheu de fúria e, transtornado o aspecto do seu rosto contra Sadraque, Mesaque e Abede-Nego, ordenou que se acendesse a fornalha sete vezes mais do que se costumava.

[19]Silloin Nebukadnessar tuli täyteen kiukkua Sadrakia, Meesakia ja Abed-Negoa kohtaan, ja hänen hahmonsa muuttui. Hän antoi käskyn, että pätsi oli kuumennettava seitsemän kertaa kuumemmaksi kuin tavallisesti.

[20] Ordenou aos homens mais poderosos que estavam no seu exército que atassem a Sadraque, Mesaque e Abede-Nego e os lançassem na fornalha de fogo ardente.

[20] Sitten hän käski sotajoukkonsa vahvimpien miesten sitoa Sadrakin, Meesakin ja Abed-Negon ja heittää heidät tuliseen pätsiin.

[21] Então, estes homens foram atados com os seus mantos, suas túnicas e chapéus e suas outras roupas e foram lançados na fornalha sobremaneira acesa.

[21] Niin heidät sidottiin takkeineen, housuineen, päähineineen ja muine vaatteineen ja heitettiin tuliseen pätsiin.

[22] Porque a palavra do rei era urgente e a fornalha estava sobremaneira acesa, as chamas do fogo mataram os homens que lançaram de cima para dentro a Sadraque, Mesaque e Abede-Nego.

[22] Kun nyt kuninkaan käsky oli näin ankara ja pätsi oli kuumennettu kovin kuumaksi, tulen liekki tappoi miehet, jotka veivät ylös Sadrakin, Meesakin ja Abed-Negon.

[23] Estes três homens, Sadraque, Mesaque e Abede-Nego, caíram atados dentro da fornalha sobremaneira acesa.

[23] Mutta nämä kolme miestä suistuivat sidottuina tuliseen pätsiin.

[24] Então, o rei Nabucodonosor se espantou, e se levantou depressa, e disse aos seus conselheiros: Não lançamos nós três homens atados dentro do fogo? Responderam ao rei: É verdade, ó rei.

[24]Yhtäkkiä kuningas Nebukadnessar hämmästyi. Hän nousi kiireesti seisomaan ja sanoi neuvonantajilleen: ”Emmekö me heittäneet kolme miestä sidottuina tuleen?” He vastasivat kuninkaalle: ”Niin on, kuningas!”

[25] Tornou ele e disse: Eu, porém, vejo quatro homens soltos, que andam passeando dentro do fogo, sem nenhum dano; e o aspecto do quarto é semelhante a um filho dos deuses.

[25] Hän vastasi: ”Nyt minä kuitenkin näen neljä miestä, jotka kävelevät vapaina tulessa eivätkä ole vahingoittuneet. Se neljäs on näöltään kuin jumalan poika.”

[26] Então, se chegou Nabucodonosor à porta da fornalha sobremaneira acesa,

[26]Sitten Nebukadnessar meni tulisen pätsin suulle ja huusi: ”Sadrak, Meesak ja

falou e disse: Sadraque, Mesaque e Abede-Nego, servos do Deus Altíssimo, saí e vinde! Então, Sadraque, Mesaque e Abede-Nego saíram do meio do fogo.

Abed-Nego, korkeimman jumalan palvelijat! Astukaa ulos ja tulkaa tänne!" Niin Sadrak, Meesak ja Abed-Nego astuivat ulos tulesta.

27 Ajuntaram-se os sátrapas, os prefeitos, os governadores e conselheiros do rei e viram que o fogo não teve poder algum sobre os corpos destes homens; nem foram chamuscados os cabelos da sua cabeça, nem os seus mantos se mudaram, nem cheiro de fogo passara sobre eles.

27 Satraapit, käskynhaltijat, maaherrat ja kuninkaan neuvonantajat kokoontuivat paikalle ja näkivät, ettei tuli ollut voinut tehdä mitään näiden miesten ruumiille. Heidän partansa ja hiuksensa eivät olleet kärventyneet eivätkä heidän vaatteensa vahingoittuneet, eikä heistä lähtenyt edes tulen käryä.

Nebukadnessar tunnustaa Jumalan valtasuuruuden

28 Falou Nabucodonosor e disse: Bendito seja o Deus de Sadraque, Mesaque e Abede-Nego, que enviou o seu anjo e livrou os seus servos, que confiaram nele, pois não quiseram cumprir a palavra do rei, preferindo entregar o seu corpo, a servirem e adorarem a qualquer outro deus, senão ao seu Deus.

28 Silloin Nebukadnessar lausui näin: "Siunattu olkoon Sadrakin, Meesakin ja Abed-Negon Jumala, joka lähetti enkelinsä ja pelasti palvelijansa, kun he turvasivat häneen. Näin he tekivät tyhjäksi kuninkaan käskyn. He antoivat mieluummin ruumiinsa alttiiksi kuin palvelivat ja kumarsivat muuta jumalaa kuin omaa Jumalaansa.

29 Portanto, faço um decreto pelo qual todo povo, nação e língua que disser blasfêmia contra o Deus de Sadraque, Mesaque e Abede-Nego seja despedaçado, e as suas casas sejam feitas em monturo; porque não há outro deus que possa livrar como este.

29 Sen tähden minä annan tämän käskyn: Jokainen – olkoon hän mitä kansaa, kansakuntaa tai kieltä tahansa – joka puhuu halveksivasti Sadrakin, Meesakin ja Abed-Negon Jumalasta, hakattakoon kappaleiksi, ja hänen talostaan tehtäköön soraläjä. Sillä ei ole muuta Jumalaa, joka voisi pelastaa niin kuin tämä."

30 Então, o rei fez prosperar a Sadraque, Mesaque e Abede-Nego na província da Babilônia.

30 Sitten kuningas antoi Sadrakille, Meesakille ja Abed-Negolle entistäkin suuremman vallan Baabelin maakunnassa.

Daniel 4

A loucura de Nabucodonosor

Nebukadnessarin julistus kansoille

[1] O rei Nabucodonosor a todos os povos, nações e homens de todas as línguas, que habitam em toda a terra: Paz vos seja multiplicada!

[2] Pareceu-me bem fazer conhecidos os sinais e maravilhas que Deus, o Altíssimo, tem feito para comigo.

[3] Quão grandes são os seus sinais, e quão poderosas, as suas maravilhas! O seu reino é reino sempiterno, e o seu domínio, de geração em geração.

[31]"Kuningas Nebukadnessar kaikille kansoille, kansakunnille ja kielille, jotka asuvat kaiken maan päällä. Suuri olkoon teidän rauhanne!

[32]Olen nähnyt hyväksi ilmoittaa ne tunnusteot ja ihmeet, jotka korkein Jumala on tehnyt minun nähteni.

[33] Kuinka suuret ovatkaan hänen tunnustekonsa ja kuinka voimalliset hänen ihmeensä! Hänen valtakuntansa on iankaikkinen valtakunta, ja hänen valtansa pysyy polvesta polveen."

Daniel 4

Nebukadnessarin uni suuresta puusta

[4] Eu, Nabucodonosor, estava tranqüilo em minha casa e feliz no meu palácio.

[1]"Minä, Nebukadnessar, elin rauhassa talossani ja onnellisena palatsissani.

[5] Tive um sonho, que me espantou; e, quando estava no meu leito, os pensamentos e as visões da minha cabeça me turbaram.

[2] Minä näin unen, ja se kauhistutti minua. Unikuvat, joita minulla oli vuoteessani, minun pääni näyt, pelästyttivät minut.

[6] Por isso, expedi um decreto, pelo qual fossem introduzidos à minha presença todos os sábios da Babilônia, para que me fizessem saber a interpretação do sonho.

[3] Niinpä annoin käskyn tuoda eteeni kaikki Baabelin viisaat, jotta he ilmoittaisivat minulle unen selityksen.

[7] Então, entraram os magos, os encantadores, os caldeus e os feiticeiros, e lhes contei o sonho; mas não me fizeram saber a sua interpretação.

[4] Silloin tulivat tietäjät, manaajat, kaldealaiset ja tähtienselittäjät. Minä kerroin heille unen, mutta he eivät voineet ilmoittaa minulle sen selitystä.

[8] Por fim, se me apresentou Daniel, cujo nome é Beltessazar, segundo o nome do meu deus, e no qual há o espírito dos deuses santos; e eu lhe contei o sonho, dizendo:

[5] Mutta viimein tuli eteeni Daniel, jonka nimenä on Beeltesassar minun jumalani nimen mukaan ja jossa on pyhien jumalien henki. Minä kerroin hänelle unen:

[9] Beltessazar, chefe dos magos, eu sei que há em ti o espírito dos deuses santos, e

[6]Beeltesassar, sinä tietäjien päämies! Minä tiedän, että sinussa on pyhien jumalien

nenhum mistério te é difícil; eis as visões do sonho que eu tive; dize-me a sua interpretação.

henki eikä mikään salaisuus ole sinulle liian vaikea. Nämä ovat uneni näyt; ilmoita sinä niiden selitys.

10 Eram assim as visões da minha cabeça quando eu estava no meu leito: eu estava olhando e vi uma árvore no meio da terra, cuja altura era grande;

7Nämä olivat pääni näyt, jotka näin vuoteellani: Katso, oli puu keskellä maata, se oli hyvin korkea.

11 crescia a árvore e se tornava forte, de maneira que a sua altura chegava até ao céu; e era vista até aos confins da terra.

8 Puu kasvoi ja vahvistui, sen latva ulottui taivaaseen, ja se näkyi aina maan ääriin asti.

12 A sua folhagem era formosa, e o seu fruto, abundante, e havia nela sustento para todos; debaixo dela os animais do campo achavam sombra, e as aves do céu faziam morada nos seus ramos, e todos os seres viventes se mantinham dela.

9 Sen lehvät olivat kauniit ja hedelmät runsaat, siinä oli ravintoa kaikille. Sen alta etsivät varjoa kedon eläimet, ja sen oksilla asuivat taivaan linnut. Kaikki elävät olennot saivat siitä ravintonsa.

13 No meu sonho, quando eu estava no meu leito, vi um vigilante, um santo, que descia do céu,

10Pääni näyissä, joita minulla oli vuoteessani, minä näin, kuinka taivaasta astui alas pyhä valvojaenkeli.

14 clamando fortemente e dizendo: Derribai a árvore, cortai-lhe os ramos, derriçai-lhe as folhas, espalhai o seu fruto; afugentem-se os animais de debaixo dela e as aves, dos seus ramos.

11 Hän huusi kaikin voimin: ’Hakatkaa puu poikki ja karsikaa sen oksat, riipikää sen lehvät ja viskelkää hajalle sen hedelmät. Paetkoot eläimet sen alta ja linnut sen oksilta.

15 Mas a cepa, com as raízes, deixai na terra, atada com cadeias de ferro e de bronze, na erva do campo. Seja ela molhada do orvalho do céu, e a sua porção seja, com os animais, a erva da terra.

12 Mutta sen kanto juurineen jättäkää maahan, rauta- ja vaskikahleissa kedon ruohikkoon. Taivaan kasteesta se kastukoon, ja eläinten kanssa se saakoon osansa maan ruohosta.

16 Mude-se-lhe o coração, para que não seja mais coração de homem, e lhe seja dado coração de animal; e passem sobre ela sete tempos.

13 Sen sydän muutetaan, niin ettei se enää ole ihmisen sydän, ja sille annetaan eläimen sydän. Näin siltä kulukoon seitsemän aikaa.

17 Esta sentença é por decreto dos vigilantes, e esta ordem, por mandado dos

14 Tämä on säädetty valvojaenkelien päätöksellä, ja näin ovat tästä asiasta

santos; a fim de que conheçam os viventes que o Altíssimo tem domínio sobre o reino dos homens; e o dá a quem quer e até ao mais humilde dos homens constitui sobre eles.

18 Isto vi eu, rei Nabucodonosor, em sonhos. Tu, pois, ó Beltessazar, dize a interpretação, porquanto todos os sábios do meu reino não me puderam fazer saber a interpretação, mas tu podes; pois há em ti o espírito dos deuses santos.

19 Então, Daniel, cujo nome era Beltessazar, esteve atônito por algum tempo, e os seus pensamentos o turbavam. Então, lhe falou o rei e disse: Beltessazar, não te perturbe o sonho, nem a sua interpretação. Respondeu Beltessazar e disse: SENHOR meu, o sonho seja contra os que te têm ódio, e a sua interpretação, para os teus inimigos.

20 A árvore que viste, que cresceu e se tornou forte, cuja altura chegou até ao céu, e que foi vista por toda a terra,

21 cuja folhagem era formosa, e o seu fruto, abundante, e em que para todos havia sustento, debaixo da qual os animais do campo achavam sombra, e em cujos ramos as aves do céu faziam morada,

22 és tu, ó rei, que cresceste e vieste a ser forte; a tua grandeza cresceu e chega até ao céu, e o teu domínio, até à extremidade da terra.

pyhät enkelit sanoneet, jotta elävät tietäisivät, että Korkein hallitsee ihmisten valtakuntia ja antaa ne kenelle tahtoo ja nostaa niissä valtaan vaikka ihmisistä halvimman.’

15Tämän unen minä, kuningas Nebukadnessar, näin. Ja sinä, Beeltesassar, ilmoita sinä sen selitys, kun yksikään valtakuntani viisaista ei pysty sitä minulle ilmoittamaan. Mutta sinä pystyt siihen, sillä sinussa on pyhien jumalien henki.”

Daniel selittää unen

16Daniel, jonka nimenä oli Beeltesassar, hämmentyi hetkeksi, ja hänen ajatuksensa pelottivat häntä. Silloin kuningas lausui: ”Beeltesassar, älä anna unen ja sen selityksen pelottaa itseäsi.” Beeltesassar vastasi: ”Herrani, koskekoon uni vihollisiasi ja sen selitys vastustajiasi.

17 Puu, jonka sinä näit ja joka kasvoi ja vahvistui, niin että sen latva ulottui taivaaseen ja se näkyi kaikkialle maan päällä,

18 ja jonka lehvät olivat kauniit ja hedelmät runsaat ja jossa oli ravintoa kaikille, jonka varjossa kedon eläimet asuivat ja jonka oksilla taivaan linnut majailivat

19 – se puu olet sinä, kuningas. Sinä olet kasvanut ja vahvistunut, sinun mahtisi on kasvanut ja ulottuu taivaaseen asti ja sinun valtasi maan ääriin.

[23] Quanto ao que viu o rei, um vigilante, um santo, que descia do céu e que dizia: Cortai a árvore e destruí-a, mas a cepa com as raízes deixai na terra, atada com cadeias de ferro e de bronze, na erva do campo; seja ela molhada do orvalho do céu, e a sua porção seja com os animais do campo, até que passem sobre ela sete tempos,

[24] esta é a interpretação, ó rei, e este é o decreto do Altíssimo, que virá contra o rei, meu senhor:

[25] serás expulso de entre os homens, e a tua morada será com os animais do campo, e dar-te-ão a comer ervas como aos bois, e serás molhado do orvalho do céu; e passar-se-ão sete tempos por cima de ti, até que conheças que o Altíssimo tem domínio sobre o reino dos homens e o dá a quem quer.

[26] Quanto ao que foi dito, que se deixasse a cepa da árvore com as suas raízes, o teu reino tornará a ser teu, depois que tiveres conhecido que o céu domina.

[27] Portanto, ó rei, aceita o meu conselho e põe termo, pela justiça, em teus pecados e em tuas iniqüidades, usando de misericórdia para com os pobres; e talvez se prolongue a tua tranqüilidade.

[28] Todas estas coisas sobrevieram ao rei Nabucodonosor.

[29] Ao cabo de doze meses, passeando sobre o palácio real da cidade de Babilônia,

[20]Sinä, kuningas, näit pyhän valvojaenkelin astuvan alas taivaasta ja sanovan: ’Hakatkaa puu poikki ja hävittäkää se, mutta jättäkää sen kanto maahan juurineen, rauta- ja vaskikahleissa kedon ruohikkoon. Taivaan kasteesta se kastukoon, ja sen osa olkoon kuin kedon eläinten, kunnes sen ylitse on vierinyt seitsemän aikaa.’

[21] Kuningas, unen selitys ja Korkeimman päätös, joka koskee herraani, kuningasta, on tämä:

[22] Sinut ajetaan pois ihmisten parista, ja sinun asuinpaikkasi on oleva kedon eläinten joukossa. Sinä joudut syömään ruohoa kuin härät, ja sinä kastut taivaan kasteesta. Näin vierii ylitsesi seitsemän aikaa, kunnes tulet tietämään, että Korkein hallitsee ihmisten valtakuntia ja antaa ne kenelle tahtoo.

[23]Se, että puun kanto käskettiin jättää maahan juurineen, merkitsee, että sinun valtakuntasi säilytetään sinua varten ja sinä saat sen niin pian kuin olet oppinut tietämään, että valta on taivaan.

[24] Sen vuoksi, kuningas, olkoon neuvoni sinulle mieluisa: vapaudu synneistäsi tekemällä hyvää ja pahoista teoistasi armahtamalla köyhiä. Ehkä silloin onnesi kestää.”

Uni käy toteen

[25]Kaikki tämä kohtasi kuningas Nebukadnessaria.

[26] Kaksitoista kuukautta myöhemmin, kun kuningas oli kävelemässä kuninkaallisen palatsinsa katolla Baabelissa

[30] falou o rei e disse: Não é esta a grande Babilônia que eu edifiquei para a casa real, com o meu grandioso poder e para glória da minha majestade?

[31] Falava ainda o rei quando desceu uma voz do céu: A ti se diz, ó rei Nabucodonosor: Já passou de ti o reino.

[32] Serás expulso de entre os homens, e a tua morada será com os animais do campo; e far-te-ão comer ervas como os bois, e passar-se-ão sete tempos por cima de ti, até que aprendas que o Altíssimo tem domínio sobre o reino dos homens e o dá a quem quer.

[33] No mesmo instante, se cumpriu a palavra sobre Nabucodonosor; e foi expulso de entre os homens e passou a comer erva como os bois, o seu corpo foi molhado do orvalho do céu, até que lhe cresceram os cabelos como as penas da águia, e as suas unhas, como as das aves.

[34] Mas ao fim daqueles dias, eu, Nabucodonosor, levantei os olhos ao céu, tornou-me a vir o entendimento, e eu bendisse o Altíssimo, e louvei, e glorifiquei ao que vive para sempre, cujo domínio é sempiterno, e cujo reino é de geração em geração.

[35] Todos os moradores da terra são por ele reputados em nada; e, segundo a sua vontade, ele opera com o exército do céu e os moradores da terra; não há quem lhe

[27] hän puhkesi puhumaan ja lausui näin: ”Eikö tämä ole se suuri Baabel, jonka minä väkevällä voimallani olen rakentanut kuninkaalliseksi asuinpaikakseni, majesteettiuteni kunniaksi!”

[28] Sana oli vielä kuninkaan suussa, kun taivaasta kuului ääni: ”Sinulle, kuningas Nebukadnessar, julistetaan: Sinä olet menettänyt valtakuntasi.

[29] Sinut ajetaan pois ihmisten parista, sinun asuinpaikkasi on oleva kedon eläinten joukossa, ja sinä joudut syömään ruohoa kuin härät. Näin vierii ylitsesi seitsemän aikaa, kunnes opit tietämään, että Korkein hallitsee ihmisten valtakuntia ja antaa ne kenelle tahtoo.”

[30] Sillä hetkellä tämä sana kävi toteen. Nebukadnessar ajettiin pois ihmisten joukosta, ja hän söi ruohoa kuin härät, ja hänen ruumiinsa kastui taivaan kasteesta, kunnes hänen hiuksensa olivat pitkät kuin kotkan sulat ja hänen kyntensä kuin lintujen kynnet.

[31]”Kun se aika oli kulunut, minä, Nebukadnessar, nostin silmäni taivasta kohti, ja minun järkeni palasi. Minä kiitin Korkeinta, minä ylistin ja kunnioitin häntä, joka elää ikuisesti: ’Hänen valtansa on iankaikkinen valta, ja hänen valtakuntansa pysyy polvesta polveen.

[32]Kaikki maan asukkaat ovat tyhjän veroiset. Hän tekee taivaan joukoille ja maan asukkaille niin kuin tahtoo. Ei ole ketään, joka pidättäisi hänen kättään ja sanoisi hänelle: Mitä sinä teet?’

possa deter a mão, nem lhe dizer: Que fazes?

[36] Tão logo me tornou a vir o entendimento, também, para a dignidade do meu reino, tornou-me a vir a minha majestade e o meu resplendor; buscaram-me os meus conselheiros e os meus grandes; fui restabelecido no meu reino, e a mim se me ajuntou extraordinária grandeza.

[37] Agora, pois, eu, Nabucodonosor, louvo, exalço e glorifico ao Rei do céu, porque todas as suas obras são verdadeiras, e os seus caminhos, justos, e pode humilhar aos que andam na soberba.

[33]Siihen aikaan palasi minun järkeni, ja minä sain takaisin myös kuninkaallisen arvoni ja loistoni valtakuntani kunniaksi. Neuvonantajani ja ylimykseni etsivät minua, ja minut asetettiin jälleen hallitsemaan valtakuntaani. Minä sain hyvin suuren vallan, suuremman kuin ennen.

[34]Nyt minä, Nebukadnessar, ylistän, korotan ja kunnioitan taivaan kuningasta, sillä kaikki hänen tekonsa ovat oikeat ja hänen tiensä oikeudenmukaiset. Hän voi nöyryyttää ne, jotka vaeltavat ylpeydessä.”

Daniel 5

A escritura na parede

[1] O rei Belsazar deu um grande banquete a mil dos seus grandes e bebeu vinho na presença dos mil.

[2] Enquanto Belsazar bebia e apreciava o vinho, mandou trazer os utensílios de ouro e de prata que Nabucodonosor, seu pai, tirara do templo, que estava em Jerusalém, para que neles bebessem o rei e os seus grandes, as suas mulheres e concubinas.

[3] Então, trouxeram os utensílios de ouro, que foram tirados do templo da Casa de Deus que estava em Jerusalém, e beberam neles o rei, os seus grandes e as suas mulheres e concubinas.

Daniel 5

Beelsassarin pidot

[1]Kuningas Beelsassar järjesti suuret pidot tuhannelle ylimykselleen, ja hän joi viiniä niiden tuhannen kanssa .

[2] Viinin humalluttamana kuningas Beelsassar käski tuoda kulta- ja hopea-astiat, jotka hänen isänsä Nebukadnessar oli ottanut Jerusalemin temppelistä, jotta kuningas voisi juoda niistä ylimystensä, vaimojensa ja sivuvaimojensa kanssa.

[3]Silloin tuotiin kulta-astiat, jotka oli otettu Jerusalemin temppelistä, Jumalan huoneesta, ja kuningas, hänen ylimyksensä, puolisonsa ja sivuvaimonsa joivat niistä.

[4] Beberam o vinho e deram louvores aos deuses de ouro, de prata, de bronze, de ferro, de madeira e de pedra.

[5] No mesmo instante, apareceram uns dedos de mão de homem e escreviam, defronte do candeeiro, na caiadura da parede do palácio real; e o rei via os dedos que estavam escrevendo.

[6] Então, se mudou o semblante do rei, e os seus pensamentos o turbaram; as juntas dos seus lombos se relaxaram, e os seus joelhos batiam um no outro.

[7] O rei ordenou, em voz alta, que se introduzissem os encantadores, os caldeus e os feiticeiros; falou o rei e disse aos sábios da Babilônia: Qualquer que ler esta escritura e me declarar a sua interpretação será vestido de púrpura, trará uma cadeia de ouro ao pescoço e será o terceiro no meu reino.

[8] Então, entraram todos os sábios do rei; mas não puderam ler a escritura, nem fazer saber ao rei a sua interpretação.

[9] Com isto, se perturbou muito o rei Belsazar, e mudou-se-lhe o semblante; e os seus grandes estavam sobressaltados.

[10] A rainha-mãe, por causa do que havia acontecido ao rei e aos seus grandes, entrou na casa do banquete e disse: Ó rei, vive eternamente! Não te turbem os teus pensamentos, nem se mude o teu semblante.

[4] He joivat viiniä ja ylistivät kultaisia ja hopeisia, vaskisia ja rautaisia, puisia ja kivisiä jumalia.

Seinälle ilmestyy kirjoitus

[5]Yhtäkkiä ilmestyivät näkyviin ihmiskäden sormet, ja ne kirjoittivat kuninkaan palatsin kalkitulle seinälle, vastapäätä lampunjalkaa, ja kuningas näki käden, joka kirjoitti.

[6] Silloin kuninkaan kasvot kalpenivat, ja hänen ajatuksensa pelästyttivät hänet. Hänen lanteittensa nivelet herposivat, ja hänen polvensa tutisivat.

[7] Kuningas huusi kovalla äänellä ja käski tuoda luokseen manaajat, kaldealaiset ja tähtienselittäjät. Hän julisti Baabelin viisaille: ”Kuka ikinä lukee tämän kirjoituksen ja ilmoittaa minulle sen selityksen, hänet puetaan purppuraan, hänen kaulaansa pannaan kultakäädyt, ja hänestä tulee kolmanneksi mahtavin mies valtakunnassa.”

[8]Silloin kaikki kuninkaan viisaat tulivat paikalle, mutta he eivät pystyneet lukemaan kirjoitusta eivätkä ilmoittamaan kuninkaalle sen selitystä.

[9] Nyt kuningas Beelsassar pelästyi kovin, ja hänen kasvonsa kalpenivat. Myös hänen ylimyksensä järkyttyivät.

[10]Kuultuaan kuninkaan ja hänen ylimystensä puheen kuninkaan äiti tuli pitohuoneeseen ja sanoi: ”Eläköön kuningas ikuisesti! Älkööt ajatuksesi pelästyttäkö sinua, älkööt kasvosi kalvetko.

[11] Há no teu reino um homem que tem o espírito dos deuses santos; nos dias de teu pai, se achou nele luz, e inteligência, e sabedoria como a sabedoria dos deuses; teu pai, o rei Nabucodonosor, sim, teu pai, ó rei, o constituiu chefe dos magos, dos encantadores, dos caldeus e dos feiticeiros,

[12] porquanto espírito excelente, conhecimento e inteligência, interpretação de sonhos, declaração de enigmas e solução de casos difíceis se acharam neste Daniel, a quem o rei pusera o nome de Beltessazar; chame-se, pois, a Daniel, e ele dará a interpretação.

[13] Então, Daniel foi introduzido à presença do rei. Falou o rei e disse a Daniel: És tu aquele Daniel, dos cativos de Judá, que o rei, meu pai, trouxe de Judá?

[14] Tenho ouvido dizer a teu respeito que o espírito dos deuses está em ti, e que em ti se acham luz, inteligência e excelente sabedoria.

[15] Acabam de ser introduzidos à minha presença os sábios e os encantadores, para lerem esta escritura e me fazerem saber a sua interpretação; mas não puderam dar a interpretação destas palavras.

[16] Eu, porém, tenho ouvido dizer de ti que podes dar interpretações e solucionar casos difíceis; agora, se puderes ler esta escritura e fazer-me saber a sua interpretação, serás vestido de púrpura,

[11]Sinun valtakunnassasi asuu mies, jossa on pyhien jumalien henki ja jolla isäsi päivinä havaittiin olevan valaistus, ymmärrys ja viisaus, niin kuin jumalten viisaus. Sinun isäsi, kuningas Nebukadnessar, asetti hänet tietäjien, manaajien, kaldealaisten ja tähtienselittäjien päämieheksi. Näin teki sinun isäsi, kuningas, sen vuoksi,

[12]että hänessä – Danielissa, jolle kuningas oli antanut nimen Beeltesassar – oli havaittu olevan erityinen henki, ymmärrys ja taito selittää unia, tulkita arvoituksia ja ratkaista ongelmia. Kutsuttakoon nyt Daniel, niin hän ilmoittaa selityksen.”

Daniel selittää kirjoituksen

[13]Silloin Daniel tuotiin kuninkaan eteen. Kuningas kysyi Danielilta: ”Oletko sinä Daniel, Juudan pakkosiirtolaisia, jotka minun isäni toi sieltä?

[14]Minä olen kuullut sinusta, että sinussa on jumalien henki ja että sinussa on havaittu valaistus, ymmärrys ja harvinainen viisaus.

[15] Äsken tuotiin eteeni viisaat ja manaajat, jotta he lukisivat tämän kirjoituksen ja ilmoittaisivat minulle sen selityksen, mutta he eivät kyenneet ilmoittamaan selitystä tälle sanomalle.

[16] Mutta minä olen kuullut sinusta, että sinä kykenet antamaan selityksiä ja ratkaisemaan ongelmia. Jos siis pystyt lukemaan kirjoituksen ja ilmoittamaan minulle sen selityksen, sinut puetaan purppuraan, kaulaasi pannaan

terás cadeia de ouro ao pescoço e serás o terceiro no meu reino.

[17] Então, respondeu Daniel e disse na presença do rei: Os teus presentes fiquem contigo, e dá os teus prêmios a outrem; todavia, lerei ao rei a escritura e lhe farei saber a interpretação.

[18] Ó rei! Deus, o Altíssimo, deu a Nabucodonosor, teu pai, o reino e grandeza, glória e majestade.

[19] Por causa da grandeza que lhe deu, povos, nações e homens de todas as línguas tremiam e temiam diante dele; matava a quem queria e a quem queria deixava com vida; a quem queria exaltava e a quem queria abatia.

[20] Quando, porém, o seu coração se elevou, e o seu espírito se tornou soberbo e arrogante, foi derribado do seu trono real, e passou dele a sua glória.

[21] Foi expulso dentre os filhos dos homens, o seu coração foi feito semelhante ao dos animais, e a sua morada foi com os jumentos monteses; deram-lhe a comer erva como aos bois, e do orvalho do céu foi molhado o seu corpo, até que conheceu que Deus, o Altíssimo, tem domínio sobre o reino dos homens e a quem quer constitui sobre ele.

[22] Tu, Belsazar, que és seu filho, não humilhaste o teu coração, ainda que sabias tudo isto.

kultakäädyt ja sinusta tulee kolmanneksi mahtavin mies valtakunnassa.”

[17]Silloin Daniel vastasi kuninkaalle: ”Lahjasi pidä itse ja palkintosi anna toisille. Mutta kirjoituksen minä luen kuninkaalle ja ilmoitan hänelle sen selityksen.

[18] Sinä kuningas! Korkein Jumala antoi isällesi Nebukadnessarille valtakunnan, suuruuden, kunnian ja loiston.

[19]Sen suuruuden vuoksi, jonka Jumala oli antanut hänelle, kaikki kansat, kansakunnat ja kielet vapisivat hänen edessään ja pelkäsivät häntä. Hän tappoi kenet tahtoi, hän jätti henkiin kenet tahtoi, hän korotti kenet tahtoi, ja hän alensi kenet tahtoi.

[20] Mutta kun hänen sydämensä paisui ja hänen henkensä kävi ylpeäksi ja röyhkeäksi, hänet syöstiin kuninkaalliselta valtaistuimeltaan ja hänen arvoasemansa otettiin häneltä pois.

[21]Hänet ajettiin pois ihmisten parista, ja hänen sydämensä muuttui eläinten sydämen kaltaiseksi. Hän asui villiaasien joukossa, hän joutui syömään ruohoa kuin härät, ja hänen ruumiinsa kastui taivaan kasteesta, kunnes hän oppi tietämään, että korkein Jumala hallitsee ihmisten valtakuntia ja asettaa niitä hallitsemaan kenet tahtoo.

[22]Mutta sinä, hänen poikansa Beelsassar, et ole nöyryyttänyt sydäntäsi, vaikka tiesit kaiken tämän.

23 E te levantaste contra o SENHOR do céu, pois foram trazidos os utensílios da casa dele perante ti, e tu, e os teus grandes, e as tuas mulheres, e as tuas concubinas bebestes vinho neles; além disso, deste louvores aos deuses de prata, de ouro, de bronze, de ferro, de madeira e de pedra, que não vêem, não ouvem, nem sabem; mas a Deus, em cuja mão está a tua vida e todos os teus caminhos, a ele não glorificaste.

24 Então, da parte dele foi enviada aquela mão que traçou esta escritura.

25 Esta, pois, é a escritura que se traçou: MENE, MENE, TEQUEL e PARSIM.

26 Esta é a interpretação daquilo: MENE: Contou Deus o teu reino e deu cabo dele.

27 TEQUEL: Pesado foste na balança e achado em falta.

28 PERES: Dividido foi o teu reino e dado aos medos e aos persas.

29 Então, mandou Belsazar que vestissem Daniel de púrpura, e lhe pusessem cadeia de ouro ao pescoço, e proclamassem que passaria a ser o terceiro no governo do seu reino.

30 Naquela mesma noite, foi morto Belsazar, rei dos caldeus.

31 E Dario, o medo, com cerca de sessenta e dois anos, se apoderou do reino.

23 Sinä olet noussut taivaan Herraa vastaan. Hänen huoneensa astiat on tuotu sinun eteesi. Sinä ja sinun ylimyksesi, puolisosi, vaimosi ja sivuvaimosi olette juoneet niistä viiniä, ja sinä olet ylistänyt hopeisia ja kultaisia, vaskisia ja rautaisia, puisia ja kivisiä jumalia, jotka eivät näe, eivät kuule eivätkä mitään tiedä. Mutta Jumalaa, jonka kädessä on sinun elämäsi ja kaikki sinun tiesi, sinä et ole kunnioittanut.

24 Sen vuoksi tuo käsi lähetettiin hänen luotaan ja tuo kirjoitus kirjoitettiin.

25 Kirjoitus, joka tuonne on kirjoitettu, on tämä: 'Mene, mene, tekel, u-farsin.'

26 Ja tämä on sen selitys: mene merkitsee: Jumala on laskenut sinun valtakuntasi päivät ja tehnyt siitä lopun,

27 tekel : sinut on vaa'alla punnittu ja köykäiseksi havaittu,

28 peres : sinun valtakuntasi on jaettu ja annettu meedialaisille ja persialaisille."

29 Silloin Beelsassar antoi käskyn, että Daniel oli puettava purppuraan, hänen kaulaansa oli pantava kultakäädyt ja julistettava, että hänestä tulisi valtakunnan kolmanneksi mahtavin mies.

30 Samana yönä Beelsassar, kaldealaisten kuningas, surmattiin.

Daniel 6

Salaliitto Danielia vastaan

1 Meedialainen Daarejaves sai haltuunsa valtakunnan ollessaan noin kuudenkymmenenkahden vuoden ikäinen.

Daniel 6

Daniel na cova dos leões

[1] Pareceu bem a Dario constituir sobre o reino a cento e vinte sátrapas, que estivessem por todo o reino;

[2] Daarejaves näki hyväksi asettaa valtakuntaansa satakaksikymmentä satraappia, niin että heitä olisi kaikkialla valtakunnassa.

[2] e sobre eles, três presidentes, dos quais Daniel era um, aos quais estes sátrapas dessem conta, para que o rei não sofresse dano.

[3] Heitä ylempänä oli kolme valvojaa, joista Daniel oli yksi. Heille tuli satraappien tehdä tili, ettei kuningas kärsisi vahinkoa.

[3] Então, o mesmo Daniel se distinguiu destes presidentes e sátrapas, porque nele havia um espírito excelente; e o rei pensava em estabelecê-lo sobre todo o reino.

[4] Mutta Daniel oli etevämpi muita valvojia ja satraappeja, sillä hänessä oli erinomainen henki, ja kuningas aikoi asettaa hänet koko valtakunnan johtoon.

[4] Então, os presidentes e os sátrapas procuravam ocasião para acusar a Daniel a respeito do reino; mas não puderam achá-la, nem culpa alguma; porque ele era fiel, e não se achava nele nenhum erro nem culpa.

[5] Silloin toiset valvojat ja satraapit etsivät Danielia vastaan syytä valtakunnan hallinnon puolelta. He eivät kuitenkaan voineet löytää mitään syytöksen aihetta, sillä Daniel oli uskollinen eikä hänestä löytynyt laiminlyöntiä eikä kelvottomuutta.

[5] Disseram, pois, estes homens: Nunca acharemos ocasião alguma para acusar a este Daniel, se não a procurarmos contra ele na lei do seu Deus.

[6] Niinpä nuo miehet sanoivat: ”Me emme löydä tästä Danielista mitään syytä, ellemme löydä sitä hänen jumalanpalveluksestaan.”

[6] Então, estes presidentes e sátrapas foram juntos ao rei e lhe disseram: Ó rei Dario, vive eternamente!

[7] Sen jälkeen valvojat ja satraapit riensivät kuninkaan luo ja sanoivat hänelle: ”Kuningas Daarejaves eläköön ikuisesti!

[7] Todos os presidentes do reino, os prefeitos e sátrapas, conselheiros e governadores concordaram em que o rei estabeleça um decreto e faça firme o interdito que todo homem que, por espaço de trinta dias, fizer petição a qualquer

[8] Kaikki kuninkaalliset valvojat, käskynhaltijat, satraapit, neuvonantajat ja maaherrat ovat neuvotelleet keskenään, että olisi annettava kuninkaallinen asetus. Olisi vahvistettava kielto, että kuka ikinä kolmenkymmenen päivän aikana rukoilee

deus ou a qualquer homem e não a ti, ó rei, seja lançado na cova dos leões.

jotakin yhdeltäkään jumalalta tai ihmiseltä paitsi sinulta, kuningas, hänet on heitettävä leijonien luolaan.

8 Agora, pois, ó rei, sanciona o interdito e assina a escritura, para que não seja mudada, segundo a lei dos medos e dos persas, que se não pode revogar.

9 Vahvista nyt, kuningas, kielto ja kirjoita säädös, jota meedialaisten ja persialaisten peruuttamattoman lain mukaan ei voi muuttaa."

9 Por esta causa, o rei Dario assinou a escritura e o interdito.

10 Niin kuningas Daarejaves kirjoitti säädöksen ja kiellon.

10 Daniel, pois, quando soube que a escritura estava assinada, entrou em sua casa e, em cima, no seu quarto, onde havia janelas abertas do lado de Jerusalém, três vezes por dia, se punha de joelhos, e orava, e dava graças, diante do seu Deus, como costumava fazer.

11 Heti kun Daniel oli saanut tietää, että säädös oli kirjoitettu, hän meni taloonsa, jonka kattohuoneen ikkunat olivat avoinna Jerusalemiin päin. Kolmena hetkenä päivässä hän laskeutui polvilleen, rukoili ja kiitti Jumalaansa aivan niin kuin hän oli ennenkin tehnyt.

11 Então, aqueles homens foram juntos, e, tendo achado a Daniel a orar e a suplicar, diante do seu Deus,

12 Yllättäen nuo miehet ryntäsivät sisälle ja tapasivat Danielin rukoilemasta ja anomasta armoa Jumalansa edessä.

12 se apresentaram ao rei, e, a respeito do interdito real, lhe disseram: Não assinaste um interdito que, por espaço de trinta dias, todo homem que fizesse petição a qualquer deus ou a qualquer homem e não a ti, ó rei, fosse lançado na cova dos leões? Respondeu o rei e disse: Esta palavra é certa, segundo a lei dos medos e dos persas, que se não pode revogar.

13 Sitten miehet menivät kuninkaan luo ja muistuttivat häntä kiellosta: "Etkö olekin säätänyt kiellon, että jokainen, joka kolmenkymmenen päivän aikana rukoilee jotakin yhdeltäkään jumalalta tai ihmiseltä, paitsi sinulta, oi kuningas, hänet on heitettävä leijonien luolaan?" Kuningas vastasi: "Säädös pysyy lujana meedialaisten ja persialaisten peruuttamattoman lain mukaan."

Daniel leijonien luolassa

13 Então, responderam e disseram ao rei: Esse Daniel, que é dos exilados de Judá, não faz caso de ti, ó rei, nem do interdito que assinaste; antes, três vezes por dia, faz a sua oração.

14 He sanoivat kuninkaalle: "Daniel, joka on Juudan pakkosiirtolaisia, ei välitä sinusta, kuningas, eikä kiellosta, jonka kirjoitit. Hän rukoilee yhä rukouksensa kolmena hetkenä päivässä."

[14] Tendo o rei ouvido estas coisas, ficou muito penalizado e determinou consigo mesmo livrar a Daniel; e, até ao pôr-do-sol, se empenhou por salvá-lo.

[15] Então, aqueles homens foram juntos ao rei e lhe disseram: Sabe, ó rei, que é lei dos medos e dos persas que nenhum interdito ou decreto que o rei sancione se pode mudar.

[16] Então, o rei ordenou que trouxessem a Daniel e o lançassem na cova dos leões. Disse o rei a Daniel: O teu Deus, a quem tu continuamente serves, que ele te livre.

[17] Foi trazida uma pedra e posta sobre a boca da cova; selou-a o rei com o seu próprio anel e com o dos seus grandes, para que nada se mudasse a respeito de Daniel.

[18] Então, o rei se dirigiu para o seu palácio, passou a noite em jejum e não deixou trazer à sua presença instrumentos de música; e fugiu dele o sono.

[19] Pela manhã, ao romper do dia, levantou-se o rei e foi com pressa à cova dos leões.

[20] Chegando-se ele à cova, chamou por Daniel com voz triste; disse o rei a Daniel: Daniel, servo do Deus vivo! Dar-se-ia o caso que o teu Deus, a quem tu continuamente serves, tenha podido livrar-te dos leões?

[21] Então, Daniel falou ao rei: Ó rei, vive eternamente!

[15] Kun kuningas kuuli tämän, hän tuli hyvin murheelliseksi ja alkoi miettiä, miten voisi pelastaa Danielin. Auringonlaskuun asti hän vaivasi itseään löytääkseen keinon pelastaa hänet.

[16] Silloin miehet riensivät kuninkaan luo ja sanoivat hänelle: ”Tiedä, kuningas, että meedialaisten ja persialaisten lain mukaan mitään kuninkaan vahvistamaa kieltoa tai säädöstä ei voi peruuttaa.”

[17] Niin kuningas käski tuoda Danielin ja heittää hänet leijonien luolaan. Kuningas sanoi Danielille: ”Sinun Jumalasi, jota lakkaamatta palvelet, pelastakoon sinut.”

[18] Sitten tuotiin kivi ja pantiin luolan suulle. Kuningas sinetöi sen omalla ja ylimystensä sineteillä, ettei Danielin asiassa tapahtuisi muutosta.

[19] Sitten kuningas meni palatsiinsa ja vietti yönsä paastoten eikä sallinut tuoda eteensä viihdyttäjiä , ja uni pakeni hänen silmistään.

[20] Aamunkoitteessa, heti kun oli tullut valoisaa, kuningas nousi ja lähti kiireesti leijonien luolalle.

[21] Lähestyessään luolaa kuningas huusi murheellisella äänellä Danielia ja sanoi: ”Daniel, elävän Jumalan palvelija! Onko Jumalasi, jota lakkaamatta palvelet, voinut pelastaa sinut leijonilta?”

[22] Daniel vastasi kuninkaalle: ”Eläköön kuningas ikuisesti.

[22] O meu Deus enviou o seu anjo e fechou a boca aos leões, para que não me fizessem dano, porque foi achada em mim inocência diante dele; também contra ti, ó rei, não cometi delito algum.

[23] Então, o rei se alegrou sobremaneira e mandou tirar a Daniel da cova; assim, foi tirado Daniel da cova, e nenhum dano se achou nele, porque crera no seu Deus.

[24] Ordenou o rei, e foram trazidos aqueles homens que tinham acusado a Daniel, e foram lançados na cova dos leões, eles, seus filhos e suas mulheres; e ainda não tinham chegado ao fundo da cova, e já os leões se apoderaram deles, e lhes esmigalharam todos os ossos.

[25] Então, o rei Dario escreveu aos povos, nações e homens de todas as línguas que habitam em toda a terra: Paz vos seja multiplicada!

[26] Faço um decreto pelo qual, em todo o domínio do meu reino, os homens tremam e temam perante o Deus de Daniel, porque ele é o Deus vivo e que permanece para sempre; o seu reino não será destruído, e o seu domínio não terá fim.

[27] Ele livra, e salva, e faz sinais e maravilhas no céu e na terra; foi ele quem livrou a Daniel do poder dos leões.

[28] Daniel, pois, prosperou no reinado de Dario e no reinado de Ciro, o persa.

[23] Minun Jumalani on lähettänyt enkelinsä ja sulkenut leijonien kidat, niin etteivät ne ole minua vahingoittaneet, sillä minut on havaittu viattomaksi hänen edessään enkä ole rikkonut sinuakaan vastaan, kuningas.”

[24]Tästä kuningas ilahtui kovin ja käski ottaa Danielin ylös luolasta. Kun Daniel oli nostettu luolasta, hänessä ei havaittu mitään vammaa, sillä hän oli luottanut Jumalaansa.

[25] Silloin kuningas käski tuoda miehet, jotka olivat syyttäneet Danielia, ja heittää heidät vaimoineen ja lapsineen leijonien luolaan. He eivät ehtineet edes luolan pohjalle, kun leijonat hyökkäsivät heidän kimppuunsa ja murskasivat kaikki heidän luunsa.

[26]Sitten kuningas Daarejaves kirjoitti kaikille kansoille, kansakunnille ja kielille koko maan päällä: ”Suuri olkoon teidän rauhanne!

[27]Minä olen antanut käskyn, että koko minun valtakuntani alueella on vavisten pelättävä Danielin Jumalaa. Hän on elävä Jumala, ja hän pysyy iankaikkisesti. Hänen valtakuntansa ei häviä, eikä hänen herruudellaan ole loppua.

[28]Hän pelastaa ja vapauttaa, hän tekee tunnustekoja ja ihmeitä taivaassa ja maan päällä, hän, joka pelasti Danielin leijonien kynsistä.”

[29]Ja Daniel menestyi Daarejaveksen valtakunnassa ja persialaisen Kooreksen valtakunnassa.

Daniel 7

O sonho sobre os quatro animais

[1] No primeiro ano de Belsazar, rei da Babilônia, teve Daniel um sonho e visões ante seus olhos, quando estava no seu leito; escreveu logo o sonho e relatou a suma de todas as coisas.

[2] Falou Daniel e disse: Eu estava olhando, durante a minha visão da noite, e eis que os quatro ventos do céu agitavam o mar Grande.

[3] Quatro animais, grandes, diferentes uns dos outros, subiam do mar.

[4] O primeiro era como leão e tinha asas de águia; enquanto eu olhava, foram-lhe arrancadas as asas, foi levantado da terra e posto em dois pés, como homem; e lhe foi dada mente de homem.

[5] Continuei olhando, e eis aqui o segundo animal, semelhante a um urso, o qual se levantou sobre um dos seus lados; na boca, entre os dentes, trazia três costelas; e lhe diziam: Levanta-te, devora muita carne.

[6] Depois disto, continuei olhando, e eis aqui outro, semelhante a um leopardo, e tinha nas costas quatro asas de ave; tinha também este animal quatro cabeças, e foi-lhe dado domínio.

[7] Depois disto, eu continuava olhando nas visões da noite, e eis aqui o quarto animal, terrível, espantoso e sobremodo forte, o qual tinha grandes dentes de ferro; ele devorava, e fazia em pedaços, e pisava aos

Daniel 7

DANIELIN NÄYT

Näky neljästä pedosta ja Ihmisen Pojasta

[1]Beelsassarin, Baabelin kuninkaan, ensimmäisenä hallitusvuotena Daniel näki vuoteellaan unen, päänsä näyn. Hän kirjoitti unen pääkohdat muistiin.

[2]Näin hän sanoo: ”Minä näin yöllä näyssäni, kuinka taivaan neljä tuulta saivat suuren meren kuohumaan.

[3] Merestä nousi neljä suurta petoa, kaikki erilaisia.

[4] Ensimmäinen oli kuin leijona, mutta sillä oli kotkan siivet. Minun katsellessani siltä repäistiin siivet, ja se nostettiin maasta pystyyn ja pantiin seisomaan kahdella jalalla kuin ihminen, ja sille annettiin ihmisen sydän.

[5]Ja katso, oli toinen peto, karhun näköinen. Se oli nostettu toiselle kyljelleen, ja sillä oli kolme kylkiluuta suussa hampaiden välissä. Sille sanottiin: ’Nouse ja syö paljon lihaa.’

[6] Tämän jälkeen näin vielä yhden pedon, kuin pantterin, ja sen selässä oli neljä linnunsiipeä. Tällä pedolla oli neljä päätä, ja sille annettiin valta.

[7] Sen jälkeen näin yöllisessä näyssäni neljännen pedon. Se oli pelottava, kauhistuttava ja hyvin voimakas. Sillä oli suuret, rautaiset hampaat, ja se söi ja murskasi ja tallasi tähteet jalkoihinsa. Se

pés o que sobejava; era diferente de todos os animais que apareceram antes dele e tinha dez chifres.

oli erilainen kuin kaikki edelliset pedot, ja sillä oli kymmenen sarvea.

8 Estando eu a observar os chifres, eis que entre eles subiu outro pequeno, diante do qual três dos primeiros chifres foram arrancados; e eis que neste chifre havia olhos, como os de homem, e uma boca que falava com insolência.

8 Tarkkaillessani sarvia huomasin, että niiden välistä kasvoi esiin vielä pieni sarvi ja kolme entisistä sarvista repäistiin pois sen tieltä. Ja katso, sillä sarvella oli silmät kuin ihmisen silmät ja suu, joka puhui pöyhkeitä sanoja.

9 Continuei olhando, até que foram postos uns tronos, e o Ancião de Dias se assentou; sua veste era branca como a neve, e os cabelos da cabeça, como a pura lã; o seu trono eram chamas de fogo, e suas rodas eram fogo ardente.

9 Minun tätä katsellessani asetettiin istuimet paikoilleen, ja Ikiaikainen istuutui. Hänen vaatteensa olivat valkeat kuin lumi ja hänen päänsä hiukset kuin puhdas villa. Hänen valtaistuimensa oli tulen liekkejä, ja sen pyörät olivat palavaa tulta.

10 Um rio de fogo manava e saía de diante dele; milhares de milhares o serviam, e miríades de miríades estavam diante dele; assentou-se o tribunal, e se abriram os livros.

10 Tulivirta vyöryi, se lähti liikkeelle hänen edestään. Tuhannen tuhatta palveli häntä, ja kymmenentuhatta kertaa kymmenentuhatta seisoi hänen edessään. Oikeus istui tuomiolle, ja kirjat avattiin.

11 Então, estive olhando, por causa da voz das insolentes palavras que o chifre proferia; estive olhando e vi que o animal foi morto, e o seu corpo desfeito e entregue para ser queimado.

11 Minä katselin edelleen ja näin, kuinka peto tapettiin niiden pöyhkeiden sanojen vuoksi, joita sarvi puhui. Sen ruumis tuhottiin ja heitettiin tuleen palamaan.

12 Quanto aos outros animais, foi-lhes tirado o domínio; todavia, foi-lhes dada prolongação de vida por um prazo e um tempo.

12 Muiltakin pedoilta otettiin valta pois, mutta niiden sallittiin elää määrättyyn aikaan ja hetkeen asti.

13 Eu estava olhando nas minhas visões da noite, e eis que vinha com as nuvens do céu um como o Filho do Homem, e dirigiu-se ao Ancião de Dias, e o fizeram chegar até ele.

13 Minä näin yöllisessä näyssä kuinka taivaan pilvissä tuli Ihmisen Pojan kaltainen. Hän saapui Ikiaikaisen luo, ja hänet saatettiin Ikiaikaisen eteen.

[14] Foi-lhe dado domínio, e glória, e o reino, para que os povos, nações e homens de todas as línguas o servissem; o seu domínio é domínio eterno, que não passará, e o seu reino jamais será destruído.

[14]Hänelle annettiin valta, kunnia ja kuninkuus, ja kaikki kansat, kansakunnat ja kielet palvelivat häntä. Hänen valtansa on iankaikkinen valta, jolla ei ole loppua, eikä hänen valtakuntansa häviä.”

[15] Quanto a mim, Daniel, o meu espírito foi alarmado dentro de mim, e as visões da minha cabeça me perturbaram.

Näky selitetään

[15]”Minä, Daniel, tunsin henkeni tulevan levottomaksi, ja pääni näyt pelästyttivät minut.

[16] Cheguei-me a um dos que estavam perto e lhe pedi a verdade acerca de tudo isto. Assim, ele me disse e me fez saber a interpretação das coisas:

[16] Minä lähestyin yhtä siellä seisovista ja pyysin häneltä varmaa tietoa kaikista näistä asioista. Hän vastasi minulle ja ilmoitti niiden selityksen:

[17] Estes grandes animais, que são quatro, são quatro reis que se levantarão da terra.

[17] ’Nuo suuret pedot, joita on neljä, ovat neljä kuningasta, jotka nousevat maasta.

[18] Mas os santos do Altíssimo receberão o reino e o possuirão para todo o sempre, de eternidade em eternidade.

[18] Mutta Korkeimman pyhät saavat valtakunnan ja pitävät sen hallussaan ikuisesti – iankaikkisesta iankaikkiseen.’

[19] Então, tive desejo de conhecer a verdade a respeito do quarto animal, que era diferente de todos os outros, muito terrível, cujos dentes eram de ferro, cujas unhas eram de bronze, que devorava, fazia em pedaços e pisava aos pés o que sobejava;

[19]Sen jälkeen minä tahdoin saada varman tiedon neljännestä pedosta, joka oli erilainen kuin kaikki muut, hyvin pelottava, ja jolla oli rautaiset hampaat ja vaskiset kynnet ja joka söi ja murskasi ja tallasi tähteet jalkoihinsa.

[20] e também a respeito dos dez chifres que tinha na cabeça e do outro que subiu, diante do qual caíram três, daquele chifre que tinha olhos e uma boca que falava com insolência e parecia mais robusto do que os seus companheiros.

[20] Halusin myös tietää pedon pään kymmenestä sarvesta ja vielä siitä sarvesta, joka kasvoi esiin ja jonka tieltä kolme sarvea putosi, tuosta sarvesta, jolla oli silmät ja pöyhkeästi puhuva suu ja joka näytti suuremmalta kuin ne muut.

[21] Eu olhava e eis que este chifre fazia guerra contra os santos e prevalecia contra eles,

[21] Sen sarven minä näin sotivan pyhiä vastaan ja voittavan heidät,

[22] até que veio o Ancião de Dias e fez justiça aos santos do Altíssimo; e veio o tempo em que os santos possuíram o reino.

[22]kunnes Ikiaikainen saapui. Silloin oikeus annettiin Korkeimman pyhille, ja tuli aika, jolloin pyhät saivat haltuunsa valtakunnan.

[23] Então, ele disse: O quarto animal será um quarto reino na terra, o qual será diferente de todos os reinos; e devorará toda a terra, e a pisará aos pés, e a fará em pedaços.

[23]Hän vastasi näin: ’Neljäs peto on neljäs valtakunta, joka syntyy maailmaan, erilainen kuin kaikki muut valtakunnat. Se syö koko maan, tallaa ja murskaa sen.

[24] Os dez chifres correspondem a dez reis que se levantarão daquele mesmo reino; e, depois deles, se levantará outro, o qual será diferente dos primeiros, e abaterá a três reis.

[24] Ne kymmenen sarvea ovat kymmenen kuningasta, jotka nousevat siitä valtakunnasta. Heidän jälkeensä nousee vielä yksi. Hän on erilainen kuin edelliset, ja hän kukistaa kolme kuningasta.

[25] Proferirá palavras contra o Altíssimo, magoará os santos do Altíssimo e cuidará em mudar os tempos e a lei; e os santos lhe serão entregues nas mãos, por um tempo, dois tempos e metade de um tempo.

[25]Hän puhuu sanoja Korkeinta vastaan ja tuhoaa Korkeimman pyhiä. Hän tahtoo muuttaa ajat ja lain, ja ne annetaan hänen valtaansa ajaksi ja kahdeksi ajaksi ja puoleksi ajaksi.

[26] Mas, depois, se assentará o tribunal para lhe tirar o domínio, para o destruir e o consumir até ao fim.

[26]Sitten oikeus istuu tuomiolle ja häneltä otetaan pois valta, hänet hävitetään ja tuhotaan perin pohjin.

[27] O reino, e o domínio, e a majestade dos reinos debaixo de todo o céu serão dados ao povo dos santos do Altíssimo; o seu reino será reino eterno, e todos os domínios o servirão e lhe obedecerão.

[27] Kuninkuus ja valta ja valtakuntien mahti kaiken taivaan alla annetaan Korkeimman pyhien kansalle. Hänen valtakuntansa on iankaikkinen valtakunta, ja kaikki vallat palvelevat ja tottelevat häntä.’

[28] Aqui, terminou o assunto. Quanto a mim, Daniel, os meus pensamentos muito me perturbaram, e o meu rosto se empalideceu; mas guardei estas coisas no coração.

[28]Tähän kertomus päättyy. Minua, Danielia, ajatukseni pelottivat suuresti, ja minun kasvoni kalpenivat, mutta minä kätkin asian sydämeeni.”

Daniel 8

Daniel 8

A visão sobre um carneiro e um bode

[1] No ano terceiro do reinado do rei Belsazar, eu, Daniel, tive uma visão depois daquela que eu tivera a princípio.

[2] Quando a visão me veio, pareceu-me estar eu na cidadela de Susã, que é província de Elão, e vi que estava junto ao rio Ulai.

[3] Então, levantei os olhos e vi, e eis que, diante do rio, estava um carneiro, o qual tinha dois chifres, e os dois chifres eram altos, mas um, mais alto do que o outro; e o mais alto subiu por último.

[4] Vi que o carneiro dava marradas para o ocidente, e para o norte, e para o sul; e nenhum dos animais lhe podia resistir, nem havia quem pudesse livrar-se do seu poder; ele, porém, fazia segundo a sua vontade e, assim, se engrandecia.

[5] Estando eu observando, eis que um bode vinha do ocidente sobre toda a terra, mas sem tocar no chão; este bode tinha um chifre notável entre os olhos;

[6] dirigiu-se ao carneiro que tinha os dois chifres, o qual eu tinha visto diante do rio; e correu contra ele com todo o seu furioso poder.

[7] Vi-o chegar perto do carneiro, e, enfurecido contra ele, o feriu e lhe quebrou os dois chifres, pois não havia força no carneiro para lhe resistir; e o bode o lançou por terra e o pisou aos pés, e não houve quem pudesse livrar o carneiro do poder dele.

[8] O bode se engrandeceu sobremaneira; e, na sua força, quebrou-se-lhe o grande

Näky pässistä ja pukista

[1]Kuningas Beelsassarin kolmantena hallitusvuotena minä näin näyn, sen näyn lisäksi, jonka olin aikaisemmin nähnyt.

[2]Katsellessani näkyäni minä olin Suusanin linnassa, Eelamin maakunnassa. Näyssä kuitenkin huomasin olevani Uulaijoen rannalla.

[3]Kun kohotin katseeni, minä näin, että joen rannalla seisoi pässi, jolla oli kaksi sarvea. Sarvet olivat korkeat, ja toinen oli toista korkeampi; korkeampi kohosi esiin myöhemmin.

[4] Minä näin pässin puskevan länteen, pohjoiseen ja etelään. Yksikään eläin ei kestänyt sen edessä, eikä kukaan voinut pelastaa mitään sen vallasta. Se teki mitä tahtoi, ja siitä tuli mahtava.

[5]Jatkoin tarkkailemista ja huomasin, että lännen suunnalta tuli pukki, joka kulki koko maan yli koskettamatta maan pintaa. Pukilla oli keskellä otsaa muhkea sarvi.

[6] Se tuli sen kaksisarvisen pässin luo, jonka olin nähnyt seisovan joen rannalla, ja ryntäsi sen kimppuun vihansa vimmassa.

[7] Minä näin, kuinka se tuli pässin viereen, puski sitä kiukuissaan ja murskasi sen molemmat sarvet. Pässillä ei ollut voimaa kestää pukin edessä, vaan pukki heitti sen maahan ja tallasi sitä. Eikä ollut ketään, joka olisi voinut pelastaa pässin pukin vallasta.

[8] Pukista tuli hyvin mahtava, mutta kun se oli mahtavimmillaan, särkyi sen suuri

chifre, e em seu lugar saíram quatro chifres notáveis, para os quatro ventos do céu.

sarvi. Tilalle kasvoi neljä muhkeaa sarvea, neljää taivaan tuulta kohti.

9 De um dos chifres saiu um chifre pequeno e se tornou muito forte para o sul, para o oriente e para a terra gloriosa.

9Yhdestä niistä puhkesi esiin pieni sarvi. Se kasvoi suuresti etelään, itään ja Ihanaan maahan päin.

10 Cresceu até atingir o exército dos céus; a alguns do exército e das estrelas lançou por terra e os pisou.

10Se kasvoi taivaan sotajoukkoon asti ja pudotti maahan osan sotajoukosta ja tähdistä ja tallasi niitä.

11 Sim, engrandeceu-se até ao príncipe do exército; dele tirou o sacrifício diário e o lugar do seu santuário foi deitado abaixo.

11Sotajoukon ruhtinastakin vastaan se ylvästeli, ja ruhtinaalta otettiin pois jokapäiväinen uhri, ja hänen pyhäkkönsä paikka hävitettiin.

12 O exército lhe foi entregue, com o sacrifício diário, por causa das transgressões; e deitou por terra a verdade; e o que fez prosperou.

12Jokapäiväisen uhrin lisäksi myös sotajoukko annettiin rikollisesti sen käsiin. Sarvi heitti totuuden maahan, ja se menestyi siinä, mitä se teki.

13 Depois, ouvi um santo que falava; e disse outro santo àquele que falava: Até quando durará a visão do sacrifício diário e da transgressão assoladora, visão na qual é entregue o santuário e o exército, a fim de serem pisados?

13Sitten minä kuulin yhden pyhän enkelin puhuvan ja toinen pyhä enkeli kysyi siltä, joka oli puhunut: ”Kuinka pitkää aikaa tarkoittaa näky jokapäiväisestä uhrista ja kauhistavasta rikoksesta, jolloin pyhäkkö ja sotajoukko on luovutettu tallattavaksi?”

14 Ele me disse: Até duas mil e trezentas tardes e manhãs; e o santuário será purificado.

14 Hän sanoi minulle: ”Vielä on kaksituhatta kolmesataa iltaa ja aamua; sitten pyhäkkö asetetaan oikeaan asemaansa .”

Näky selitetään

15 Havendo eu, Daniel, tido a visão, procurei entendê-la, e eis que se me apresentou diante uma como aparência de homem.

15Kun minä, Daniel, olin nähnyt tämän näyn ja yritin ymmärtää sitä, niin yhtäkkiä edessäni seisoi miehen kaltainen olento.

16 E ouvi uma voz de homem de entre as margens do Ulai, a qual gritou e disse: Gabriel, dá a entender a este a visão.

16 Ja minä kuulin ihmisen äänen Uulaijoen keskeltä, ja se huusi sanoen: ”Gabriel, selitä näky tälle miehelle!”

[17] Veio, pois, para perto donde eu estava; ao chegar ele, fiquei amedrontado e prostrei-me com o rosto em terra; mas ele me disse: Entende, filho do homem, pois esta visão se refere ao tempo do fim.

[18] Falava ele comigo quando caí sem sentidos, rosto em terra; ele, porém, me tocou e me pôs em pé no lugar onde eu me achava;

[19] e disse: Eis que te farei saber o que há de acontecer no último tempo da ira, porque esta visão se refere ao tempo determinado do fim.

[20] Aquele carneiro com dois chifres, que viste, são os reis da Média e da Pérsia;

[21] mas o bode peludo é o rei da Grécia; o chifre grande entre os olhos é o primeiro rei;

[22] o ter sido quebrado, levantando-se quatro em lugar dele, significa que quatro reinos se levantarão deste povo, mas não com força igual à que ele tinha.

[23] Mas, no fim do seu reinado, quando os prevaricadores acabarem, levantar-se-á um rei de feroz catadura e especialista em intrigas.

[24] Grande é o seu poder, mas não por sua própria força; causará estupendas destruições, prosperará e fará o que lhe aprouver; destruirá os poderosos e o povo santo.

[25] Por sua astúcia nos seus empreendimentos, fará prosperar o

[17] Sitten hän tuli aivan lähelle paikkaa, jossa seisoin. Hänen tullessaan minut valtasi pelko ja minä heittäydyin kasvoilleni. Hän sanoi minulle: ”Ole tarkkaavainen, ihmislapsi, sillä näky koskee lopun aikaa.”

[18] Hänen puhuessaan minä vaivuin syvään uneen, kasvot maata vasten. Mutta hän tarttui minuun ja nosti minut seisomaan,

[19]ja sanoi: ”Katso, minä ilmoitan sinulle, mitä on tapahtuva vihan ajan lopussa, sillä tämä tarkoittaa lopun aikaa.

[20] Kaksisarvinen pässi, jonka näit, tarkoittaa Meedian ja Persian kuninkaita.

[21] Pukki on Jaavanin kuningas. Suuri sarvi, joka sillä oli silmiensä välissä, on ensimmäinen kuningas.

[22] Särkynyt sarvi ja sen tilalle nousseet neljä sarvea tarkoittavat, että siitä kansasta nousee neljä valtakuntaa, joilla ei kuitenkaan ole ensimmäisen kuninkaan voimaa.

[23]Kun niiden valta on lopuillaan ja luopiot ovat täyttäneet syntiensä mitan, nousee röyhkeäkasvoinen kuningas, joka on taitava juonittelemaan.

[24] Hänen voimansa on valtava, vaikka se ei ole hänestä itsestään , ja ihmeen paljon hän saa aikaan hävitystä. Hän menestyy siinä mitä tekee, hän tuhoaa mahtavia ja pyhien kansaa.

[25] Oveluutensa tähden petos menestyy hänen kädessään. Hän suunnittelee suuria

engano, no seu coração se engrandecerá e destruirá a muitos que vivem despreocupadamente; levantar-se-á contra o Príncipe dos príncipes, mas será quebrado sem esforço de mãos humanas.

[26] A visão da tarde e da manhã, que foi dita, é verdadeira; tu, porém, preserva a visão, porque se refere a dias ainda mui distantes.

[27] Eu, Daniel, enfraqueci e estive enfermo alguns dias; então, me levantei e tratei dos negócios do rei. Espantava-me com a visão, e não havia quem a entendesse.

Daniel 9

A oração de Daniel pelo povo

[1] No primeiro ano de Dario, filho de Assuero, da linhagem dos medos, o qual foi constituído rei sobre o reino dos caldeus,

[2] no primeiro ano do seu reinado, eu, Daniel, entendi, pelos livros, que o número de anos, de que falara o SENHOR ao profeta Jeremias, que haviam de durar as assolações de Jerusalém, era de setenta anos.

[3] Voltei o rosto ao SENHOR Deus, para o buscar com oração e súplicas, com jejum, pano de saco e cinza.

[4] Orei ao SENHOR, meu Deus, confessei e disse: ah! SENHOR! Deus grande e temível, que guardas a aliança e a

sydämessään ja tuhoaa keskellä rauhaa monet. Ruhtinaiden ruhtinastakin vastaan hän nousee, mutta ihmiskäden koskematta hänet murskataan.

[26]Sinulle annettu näky aamuista ja illoista on tosi. Mutta sinun on lukittava näky, sillä se koskee kaukaista aikaa.”

[27]Minä, Daniel, olin uupunut ja sairastin jonkin aikaa. Sitten minä nousin ja aloitin jälleen työn kuninkaan palveluksessa. Minä olin hämmästyksissäni näystä enkä ymmärtänyt sitä.

Daniel 9

Danielin rukous Jerusalemin puolesta

[1]Meedialaista sukua olevan Daarejaveksen, Ahasveroksen pojan, ensimmäisenä vuotena, kun hänestä oli tullut kaldealaisten valtakunnan kuningas,

[2] hänen ensimmäisenä hallitusvuotenaan , minä, Daniel, huomasin kirjoituksista vuosien luvun, josta profeetta Jeremialle oli tullut Herran sana. Sen mukaan Jerusalem oli oleva raunioina seitsemänkymmentä vuotta.

[3]Niin minä käänsin kasvoni Herran Jumalan puoleen ja etsin häntä säkissä ja tuhkassa rukoillen, armoa anoen ja paastoten.

[4]Minä rukoilin Herraa , Jumalaani, ja tunnustin hänelle: ”Oi Herra, sinä suuri ja pelättävä Jumala, joka pidät voimassa liiton ja pysyt armollisena niille, jotka

misericórdia para com os que te amam e guardam os teus mandamentos;

rakastavat sinua ja noudattavat sinun käskyjäsi.

5 temos pecado e cometido iniqüidades, procedemos perversamente e fomos rebeldes, apartando-nos dos teus mandamentos e dos teus juízos;

5Me olemme tehneet syntiä, olemme tehneet väärin, olemme olleet jumalattomia ja uppiniskaisia. Olemme poikenneet pois sinun käskyistäsi ja säädöksistäsi.

6 e não demos ouvidos aos teus servos, os profetas, que em teu nome falaram aos nossos reis, nossos príncipes e nossos pais, como também a todo o povo da terra.

6Me emme ole kuunnelleet palvelijoitasi, profeettoja, jotka puhuivat sinun nimessäsi kuninkaillemme, ruhtinaillemme ja isillemme, maan koko kansalle.

7 A ti, ó SENHOR, pertence a justiça, mas a nós, o corar de vergonha, como hoje se vê; aos homens de Judá, os moradores de Jerusalém, todo o Israel, quer os de perto, quer os de longe, em todas as terras por onde os tens lançado, por causa das suas transgressões que cometeram contra ti.

7 Sinun, Herra, on vanhurskaus, mutta meidän kasvoillamme on tänä päivänä häpeä. Juudan miesten ja Jerusalemin asukkaiden ja koko Israelin, lähellä ja kaukana asuvien, kasvoilla on häpeä kaikissa maissa, joihin sinä olet heidät karkottanut, koska he ovat olleet sinulle uskottomia.

8 Ó SENHOR, a nós pertence o corar de vergonha, aos nossos reis, aos nossos príncipes e aos nossos pais, porque temos pecado contra ti.

8 Herra, meidän kasvoillamme, kuninkaittemme, ruhtinaittemme ja isiemme kasvoilla, on häpeä, koska me olemme tehneet syntiä sinua vastaan.

9 Ao SENHOR, nosso Deus, pertence a misericórdia e o perdão, pois nos temos rebelado contra ele

9Herran, meidän Jumalamme, on armo ja anteeksiantamus, vaikka me olemme kapinoineet häntä vastaan.

10 e não obedecemos à voz do SENHOR, nosso Deus, para andarmos nas suas leis, que nos deu por intermédio de seus servos, os profetas.

10Emme ole kuunnelleet Herran , meidän Jumalamme, ääntä emmekä vaeltaneet hänen opetustensa mukaan, jotka hän antoi meille palvelijoittensa, profeettojen, kautta.

11 Sim, todo o Israel transgrediu a tua lei, desviando-se, para não obedecer à tua voz; por isso, a maldição e as imprecações que

11Koko Israel rikkoi sinun lakisi, poikkesi pois eikä kuunnellut sinun ääntäsi. Niin meidän päällemme vuodatettiin se kirous,

estão escritas na Lei de Moisés, servo de Deus, se derramaram sobre nós, porque temos pecado contra ti.

josta Jumala oli vannonut valan ja joka on kirjoitettu Mooseksen, Jumalan palvelijan, laissa, sillä me olimme tehneet syntiä häntä vastaan.

12 Ele confirmou a sua palavra, que falou contra nós e contra os nossos juízes que nos julgavam, e fez vir sobre nós grande mal, porquanto nunca, debaixo de todo o céu, aconteceu o que se deu em Jerusalém.

12Jumala toteutti sanansa, jonka hän oli puhunut meitä ja meidän tuomareitamme vastaan, jotka meitä tuomitsivat, ja antoi tulla päällemme niin suuren onnettomuuden, ettei sellaista, mitä tapahtui Jerusalemissa, ole tapahtunut missään muualla koko taivaan alla.

13 Como está escrito na Lei de Moisés, todo este mal nos sobreveio; apesar disso, não temos implorado o favor do SENHOR, nosso Deus, para nos convertermos das nossas iniqüidades e nos aplicarmos à tua verdade.

13Koko tämä onnettomuus kohtasi meitä sellaisena kuin se oli kirjoitettu Mooseksen lakiin. Kuitenkaan me emme koettaneet lepyttää Herraa , meidän Jumalaamme , niin että olisimme kääntyneet pois synneistämme ja ottaneet varteen sinun totuutesi.

14 Por isso, o SENHOR cuidou em trazer sobre nós o mal e o fez vir sobre nós; pois justo é o SENHOR, nosso Deus, em todas as suas obras que faz, pois não obedecemos à sua voz.

14 Sen vuoksi Herra piti huolen siitä, että tämä onnettomuus tuli meidän päällemme, sillä Herra , meidän Jumalamme, on vanhurskas kaikissa töissään, joita hän tekee. Mutta me emme ole kuunnelleet hänen ääntään.

15 Na verdade, ó SENHOR, nosso Deus, que tiraste o teu povo da terra do Egito com mão poderosa, e a ti mesmo adquiriste renome, como hoje se vê, temos pecado e procedido perversamente.

15Ja nyt, Herra, meidän Jumalamme, sinä, joka toit kansasi pois Egyptin maasta väkevällä kädellä ja teit itsellesi nimen, sellaisen kuin se on vielä tänäkin päivänä! Me olemme tehneet syntiä ja olleet jumalattomat.

16 Ó SENHOR, segundo todas as tuas justiças, aparte-se a tua ira e o teu furor da tua cidade de Jerusalém, do teu santo monte, porquanto, por causa dos nossos pecados e por causa das iniqüidades de

16Herra, kaiken vanhurskautesi tähden kääntyköön sinun vihasi ja suuttumuksesi pois sinun kaupungistasi Jerusalemista, pyhältä vuoreltasi. Meidän syntiemme tähden ja isiemme pahojen tekojen tähden

nossos pais, se tornaram Jerusalém e o teu povo opróbrio para todos os que estão em redor de nós.

[17] Agora, pois, ó Deus nosso, ouve a oração do teu servo e as suas súplicas e sobre o teu santuário assolado faze resplandecer o rosto, por amor do SENHOR.

[18] Inclina, ó Deus meu, os ouvidos e ouve; abre os olhos e olha para a nossa desolação e para a cidade que é chamada pelo teu nome, porque não lançamos as nossas súplicas perante a tua face fiados em nossas justiças, mas em tuas muitas misericórdias.

[19] Ó SENHOR, ouve; ó SENHOR, perdoa; ó SENHOR, atende-nos e age; não te retardes, por amor de ti mesmo, ó Deus meu; porque a tua cidade e o teu povo são chamados pelo teu nome.

A profecia das setenta semanas

[20] Falava eu ainda, e orava, e confessava o meu pecado e o pecado do meu povo de Israel, e lançava a minha súplica perante a face do SENHOR, meu Deus, pelo monte santo do meu Deus.

[21] Falava eu, digo, falava ainda na oração, quando o homem Gabriel, que eu tinha observado na minha visão ao princípio, veio rapidamente, voando, e me tocou à hora do sacrifício da tarde.

[22] Ele queria instruir-me, falou comigo e disse: Daniel, agora, saí para fazer-te entender o sentido.

[23] No princípio das tuas súplicas, saiu a ordem, e eu vim, para to declarar, porque

Jerusalem ja sinun kansasi on joutunut kaikkien niiden häväistäväksi, jotka asuvat ympärillämme.

[17] Oi, Jumalamme, kuule palvelijasi rukous ja hänen anomisensa. Herra, anna kasvojesi loistaa autioituneen pyhäkkösi yli itsesi tähden.

[18] Jumalani, kallista korvasi ja kuule, avaa silmäsi ja katso meidän hävitettyjä paikkojamme ja kaupunkia, joka on otettu sinun nimiisi, sillä me annamme rukouksiemme langeta sinun eteesi, emme omaan vanhurskauteemme vaan sinun suureen armoosi luottaen.

[19]Herra, kuule, Herra, anna anteeksi! Kuuntele, Herra, ja toimi! Itsesi tähden, minun Jumalani, älä viivyttele, sillä sinun kaupunkisi on otettu sinun nimiisi, samoin sinun kansasi.”

Seitsemänkymmentä vuosiviikkoa

[20]Minä puhuin vielä, rukoilin ja tunnustin syntini ja kansani Israelin synnit ja annoin rukoukseni langeta Herran , Jumalani, eteen minun Jumalani pyhän vuoren puolesta.

[21] Kun minä yhä puhuin rukouksessani, tuli se mies, Gabriel, jonka olin aikaisemmin nähnyt näyssä, iltauhrin aikaan nopeasti kiitäen minun luokseni.

[22]Hän opetti minua näillä sanoilla: ”Daniel, minä olen nyt tullut johdattamaan sinua ymmärrykseen.

[23] Kun aloit rukoilla, lähti sana liikkeelle, ja minä olen tullut ilmoittamaan sen sinulle, sillä sinä olet rakastettu. Kuuntele

és mui amado; considera, pois, a coisa e entende a visão.

[24] Setenta semanas estão determinadas sobre o teu povo e sobre a tua santa cidade, para fazer cessar a transgressão, para dar fim aos pecados, para expiar a iniqüidade, para trazer a justiça eterna, para selar a visão e a profecia e para ungir o Santo dos Santos.

[25] Sabe e entende: desde a saída da ordem para restaurar e para edificar Jerusalém, até ao Ungido, ao Príncipe, sete semanas e sessenta e duas semanas; as praças e as circunvalações se reedificarão, mas em tempos angustiosos.

[26] Depois das sessenta e duas semanas, será morto o Ungido e já não estará; e o povo de um príncipe que há de vir destruirá a cidade e o santuário, e o seu fim será num dilúvio, e até ao fim haverá guerra; desolações são determinadas.

[27] Ele fará firme aliança com muitos, por uma semana; na metade da semana, fará cessar o sacrifício e a oferta de manjares; sobre a asa das abominações virá o assolador, até que a destruição, que está determinada, se derrame sobre ele.

Daniel 10

A visão de Daniel no rio Tigre

[1] No terceiro ano de Ciro, rei da Pérsia, foi revelada uma palavra a Daniel, cujo nome

siis tarkkaavaisesti tätä sanaa ja ymmärrä näky.

[24]Seitsemänkymmentä viikkoa on säädetty sinun kansallesi ja pyhälle kaupungillesi. Sitten loppuu lain rikkominen, synnistä tehdään loppu ja pahat teot sovitetaan. Iankaikkinen vanhurskaus saatetaan voimaan, näky ja profeetta vahvistetaan sinetillä ja kaikkeinpyhin voidellaan.

[25] Tiedä ja käsitä: Siitä ajasta , jolloin tuli sana, että Jerusalem on jälleen rakennettava, kuluu voideltuun ruhtinaaseen asti seitsemän viikkoa ja kuusikymmentäkaksi viikkoa. Kaupunki jälleen rakennetaan toreineen ja vallihautoineen, mutta keskellä ahtaita aikoja.

[26]Kuudenkymmenenkahden viikon kuluttua voideltu tuhotaan, eikä häneltä jää ketään. Kaupungin ja pyhäkön hävittää hyökkäävän ruhtinaan väki, mutta hän itse saa loppunsa tulvassa. Loppuun asti on oleva sota: hävitys on säädetty.

[27] Hän tekee lujan liiton monien kanssa yhdeksi vuosiviikoksi, mutta viikon puolivälissä hän lakkauttaa teurasuhrin ja ruokauhrin, ja hävittäjä tulee iljetysten siivin. Tämä loppuu vasta, kun säädetty tuomio vuodatetaan hävittäjän yli.”

Daniel 10

Näky Hiddekelvirran rannalla

[1]Persian kuninkaan Kooreksen kolmantena hallitusvuotena ilmoitettiin

é Beltessazar; a palavra era verdadeira e envolvia grande conflito; ele entendeu a palavra e teve a inteligência da visão.

sana Danielille, jota kutsuttiin Beeltesassariksi. Se sana on tosi, ja se merkitsee suurta vaivaa. Daniel ymmärsi sanan ja käsitti näyn.

2 Naqueles dias, eu, Daniel, pranteei durante três semanas.

2Niinä päivinä minä, Daniel, murehdin kolmen viikon ajan.

3 Manjar desejável não comi, nem carne, nem vinho entraram na minha boca, nem me ungi com óleo algum, até que passaram as três semanas inteiras.

3 Herkullista ruokaa en syönyt, suuhuni ei mennyt liha eikä viini enkä voidellut itseäni öljyllä, ennen kuin nuo kolmen viikon päivät olivat loppuun kuluneet.

4 No dia vinte e quatro do primeiro mês, estando eu à borda do grande rio Tigre,

4 Ensimmäisen kuun kahdentenakymmenentenäneljäntenä päivänä minä olin suuren virran, Hiddekelin , rannalla.

5 levantei os olhos e olhei, e eis um homem vestido de linho, cujos ombros estavam cingidos de ouro puro de Ufaz;

5Kun kohotin katseeni, näin miehen, joka oli pukeutunut pellavavaatteisiin ja vyöttänyt kupeensa hienolla Uufasin kullalla.

6 o seu corpo era como o berilo, o seu rosto, como um relâmpago, os seus olhos, como tochas de fogo, os seus braços e os seus pés brilhavam como bronze polido; e a voz das suas palavras era como o estrondo de muita gente.

6Hänen ruumiinsa oli krysoliitin kaltainen, hänen kasvonsa olivat kuin salaman leimahdus, hänen silmänsä kuin tulisoihdut, hänen käsivartensa ja jalkansa kuin kiiltävä vaski ja hänen sanojensa ääni kuin kansanjoukon pauhina.

7 Só eu, Daniel, tive aquela visão; os homens que estavam comigo nada viram; não obstante, caiu sobre eles grande temor, e fugiram e se esconderam.

7Vain minä, Daniel, näin tämän näyn; miehet, jotka olivat kanssani, eivät sitä nähneet. Kuitenkin heidät valtasi suuri kauhu, ja he pakenivat ja piiloutuivat.

8 Fiquei, pois, eu só e contemplei esta grande visão, e não restou força em mim; o meu rosto mudou de cor e se desfigurou, e não retive força alguma.

8Niin minä jäin yksin. Kun minä näin tämän valtavan näyn, minulta meni kaikki voima, minun verevä muotoni muuttui kalmankalpeaksi, eikä minussa ollut voimaa mihinkään.

[9] Contudo, ouvi a voz das suas palavras; e, ouvindo-a, caí sem sentidos, rosto em terra.

Daniel é consolado

[10] Eis que certa mão me tocou, sacudiu-me e me pôs sobre os meus joelhos e as palmas das minhas mãos.

[11] Ele me disse: Daniel, homem muito amado, está atento às palavras que te vou dizer; levanta-te sobre os pés, porque eis que te sou enviado. Ao falar ele comigo esta palavra, eu me pus em pé, tremendo.

[12] Então, me disse: Não temas, Daniel, porque, desde o primeiro dia em que aplicaste o coração a compreender e a humilhar-te perante o teu Deus, foram ouvidas as tuas palavras; e, por causa das tuas palavras, é que eu vim.

[13] Mas o príncipe do reino da Pérsia me resistiu por vinte e um dias; porém Miguel, um dos primeiros príncipes, veio para ajudar-me, e eu obtive vitória sobre os reis da Pérsia.

[14] Agora, vim para fazer-te entender o que há de suceder ao teu povo nos últimos dias; porque a visão se refere a dias ainda distantes.

[15] Ao falar ele comigo estas palavras, dirigi o olhar para a terra e calei.

[16] E eis que uma como semelhança dos filhos dos homens me tocou os lábios;

[9]Minä kuulin hänen puheensa äänen. Sen kuullessani vaivuin syvään uneen, kasvot maata vasten.

[10]Yhtäkkiä minua kosketti käsi ja ravisti minut hereille polvieni ja käsieni varaan.

[11] Hän sanoi minulle: ”Daniel, sinä rakastettu mies, kuuntele tarkoin sanoja, jotka minä puhun sinulle. Nouse seisomaan, sillä minut on nyt lähetetty sinun luoksesi.” Hänen puhuessaan minulle näitä sanoja minä nousin vavisten seisomaan.

[12]Sitten hän sanoi minulle: ”Älä pelkää, Daniel, sillä sanasi on kuultu ensimmäisestä päivästä lähtien, jona käänsit sydämesi etsimään ymmärrystä ja nöyrtymään Jumalasi edessä. Sinun sanojesi tähden minä olen tullut.

[13]Persian valtakunnan enkeliruhtinas seisoi minua vastustamassa kaksikymmentäyksi päivää, mutta sitten Miikael, yksi ensimmäisistä enkeliruhtinaista, tuli avukseni, sillä olin jäänyt yksin sinne, Persian kuninkaiden luo.

[14]Nyt olen tullut selittämään sinulle, mitä sinun kansallesi tapahtuu päivien lopulla, sillä niitä päiviä koskee vielä tämäkin näky.”

[15]Kun hän puhui minulle näin, minä käänsin mykistyneenä kasvoni maata kohti.

[16] Silloin eräs ihmisen kaltainen kosketti huuliani. Minä avasin suuni ja sanoin sille,

então, passei a falar e disse àquele que estava diante de mim: meu senhor, por causa da visão me sobrevieram dores, e não me ficou força alguma.

joka seisoi edessäni: ”Herrani, nähdessäni näyn minut valtasi tuska, ja minulta meni kaikki voima.

[17] Como, pois, pode o servo do meu senhor falar com o meu senhor? Porque, quanto a mim, não me resta já força alguma, nem fôlego ficou em mim.

[17] Kuinka herrani palvelija, tällainen kuin minä, voisi puhua herrani kanssa? Eihän minussa ole enää voimaa, tuskin henkeäkään.”

[18] Então, me tornou a tocar aquele semelhante a um homem e me fortaleceu;

[18] Silloin ihmisen kaltainen kosketti minua uudestaan ja vahvisti minua.

[19] e disse: Não temas, homem muito amado! Paz seja contigo! Sê forte, sê forte. Ao falar ele comigo, fiquei fortalecido e disse: fala, meu senhor, pois me fortaleceste.

[19] Hän sanoi: ”Älä pelkää, sinä rakastettu mies, rauha sinulle! Vahvistu! Vahvistu!” Kun hän puhui minulle, minä vahvistuin ja sanoin: ”Puhukoon herrani, sillä sinä olet vahvistanut minua.”

[20] E ele disse: Sabes por que eu vim a ti? Eu tornarei a pelejar contra o príncipe dos persas; e, saindo eu, eis que virá o príncipe da Grécia.

[20] Niin hän sanoi: ”Tiedätkö, mitä varten minä olen tullut sinun luoksesi? Nyt minä palaan sotimaan Persian enkeliruhtinasta vastaan, ja kun olen hänestä selvinnyt, katso: tulee Jaavanin enkeliruhtinas.

[21] Mas eu te declararei o que está expresso na escritura da verdade; e ninguém há que esteja ao meu lado contra aqueles, a não ser Miguel, vosso príncipe.

[21] Mutta minä ilmoitan sinulle, mitä on kirjoitettu totuuden kirjaan. Ketään muuta ei ole tukenani heitä vastaan paitsi teidän ruhtinaanne Miikael,

Daniel 11

Os reis do Norte e do Sul

[1] Mas eu, no primeiro ano de Dario, o medo, me levantei para o fortalecer e animar.

[2] Agora, eu te declararei a verdade: eis que ainda três reis se levantarão na Pérsia, e o quarto será cumulado de grandes riquezas mais do que todos; e, tornado forte por

Daniel 11

[1]jota minä olin vahvistamassa ja suojelemassa meedialaisen Daarejaveksen ensimmäisenä hallitusvuotena.”

Etelän kuningas ja Pohjoisen kuningas

[2]Minä ilmoitan sinulle totuuden: Katso, vielä nousee Persiassa kolme kuningasta, ja neljäs rikastuu kaikkia muita rikkaammaksi. Kun hän on vahvistunut rikkautensa avulla, hän panee liikkeelle

suas riquezas, empregará tudo contra o reino da Grécia.

[3] Depois, se levantará um rei poderoso, que reinará com grande domínio e fará o que lhe aprouver.

[4] Mas, no auge, o seu reino será quebrado e repartido para os quatro ventos do céu; mas não para a sua posteridade, nem tampouco segundo o poder com que reinou, porque o seu reino será arrancado e passará a outros fora de seus descendentes.

[5] O rei do Sul será forte, como também um de seus príncipes; este será mais forte do que ele, e reinará, e será grande o seu domínio.

[6] Mas, ao cabo de anos, eles se aliarão um com o outro; a filha do rei do Sul casará com o rei do Norte, para estabelecer a concórdia; ela, porém, não conservará a força do seu braço, e ele não permanecerá, nem o seu braço, porque ela será entregue, e bem assim os que a trouxeram, e seu pai, e o que a tomou por sua naqueles tempos.

[7] Mas, de um renovo da linhagem dela, um se levantará em seu lugar, e avançará contra o exército do rei do Norte, e entrará na sua fortaleza, e agirá contra eles, e prevalecerá.

[8] Também aos seus deuses com a multidão das suas imagens fundidas, com os seus objetos preciosos de prata e ouro levará

kaiken voimansa Jaavanin valtakuntaa vastaan.

[3] Sitten nousee sankarikuningas, joka hallitsee suurella vallalla ja tekee mitä tahtoo.

[4] Mutta kun hän on noussut valtaan, hänen valtakuntansa hajoaa ja jakaantuu neljään taivaan tuuleen. Se ei siirry hänen jälkeläisilleen eikä ole sellainen kuin hänen hallitessaan. Ei, vaan hänen valtakuntansa revitään hajalle, ja se joutuu muille, ei hänen jälkeläisilleen.

[5] Etelän kuningas on vahvistuva, samoin yksi hänen ruhtinaistaan, joka voimistuu vielä Etelän kuningastakin mahtavammaksi. Hän hallitsee, ja hänen valtansa on oleva suuri.

[6] Vuosien kuluttua he tekevät keskenään liiton, ja Etelän kuninkaan tytär menee Pohjoisen kuninkaan luo sovinnon aikaansaamiseksi. Mutta häneltä menee hänen käsivartensa voima, eikä Etelän kuningaskaan pysy eikä hänen käsivartensa voima. Tytär annetaan alttiiksi, samoin ne, jotka olivat hänet tuoneet, ja hänen isänsä ja se, joka häntä aikoinaan tuki.

[7] Sitten nousee Etelän kuninkaan sijaan yksi hänen tyttärensä juurivesoista. Tämä hyökkää sotajoukkoa vastaan, tulee Pohjoisen kuninkaan linnoitukseen, tekee siellä mitä tahtoo ja osoittaa voimansa.

[8] Heidän jumalansa ja valetut kuvansa sekä kallisarvoiset astiansa, hopeat ja kullat, hän vie saaliinaan Egyptiin. Sitten

como despojo para o Egito; por alguns anos, ele deixará em paz o rei do Norte.

[9] Mas, depois, este avançará contra o reino do rei do Sul e tornará para a sua terra.

[10] Os seus filhos farão guerra e reunirão numerosas forças; um deles virá apressadamente, arrasará tudo e passará adiante; e, voltando à guerra, a levará até à fortaleza do rei do Sul.

[11] Então, este se exasperará, sairá e pelejará contra ele, contra o rei do Norte; este porá em campo grande multidão, mas a sua multidão será entregue nas mãos daquele.

[12] A multidão será levada, e o coração dele se exaltará; ele derribará miríades, porém não prevalecerá.

[13] Porque o rei do Norte tornará, e porá em campo multidão maior do que a primeira, e, ao cabo de tempos, isto é, de anos, virá à pressa com grande exército e abundantes provisões.

[14] Naqueles tempos, se levantarão muitos contra o rei do Sul; também os dados à violência dentre o teu povo se levantarão para cumprirem a profecia, mas cairão.

[15] O rei do Norte virá, levantará baluartes e tomará cidades fortificadas; os braços do Sul não poderão resistir, nem o seu povo escolhido, pois não haverá força para resistir.

hän jättää Pohjoisen kuninkaan rauhaan muutamaksi vuodeksi.

[9] Sen jälkeen Pohjoisen kuningas hyökkää Etelän kuninkaan valtakuntaan mutta palaa takaisin omaan maahansa.

[10]Hänen poikansa haluavat sotaa ja kokoavat valtaisan sotajoukon. Se tulee kuin kuohuva tulvavesi, tulee toistamiseen ja tunkeutuu Etelän kuninkaan linnoitukseen asti.

[11] Silloin Etelän kuningas raivostuu ja lähtee sotimaan Pohjoisen kuningasta vastaan. Tämä panee liikkeelle suuren sotajoukon, mutta se annetaan Etelän kuninkaan käsiin.

[12] Kun tuo joukko on raivattu pois, Etelän kuninkaan sydän ylpistyy. Hän kaataa kymmeniätuhansia mutta ei ole kyllin vahva,

[13] sillä Pohjoisen kuningas kokoaa jälleen sotajoukon, entistä suuremman, ja jonkin ajan, muutaman vuoden, kuluttua hän hyökkää suurella voimalla, hyvin varustautuneena.

[14] Niinä aikoina monet nousevat Etelän kuningasta vastaan. Myös sinun omasta kansastasi nousee väkivaltaisia miehiä, jotta näky kävisi toteen, mutta he sortuvat.

[15] Pohjoisen kuningas tulee, luo vallin ja valloittaa varustetun kaupungin. Etelän käsivarret eivät kestä, eikä sen valioväki; sillä ei ole voimaa pysyä pystyssä.

16 O que, pois, vier contra ele fará o que bem quiser, e ninguém poderá resistir a ele; estará na terra gloriosa, e tudo estará em suas mãos.

17 Resolverá vir com a força de todo o seu reino, e entrará em acordo com ele, e lhe dará uma jovem em casamento, para destruir o seu reino; isto, porém, não vingará, nem será para a sua vantagem.

18 Depois, se voltará para as terras do mar e tomará muitas; mas um príncipe fará cessar-lhe o opróbrio e ainda fará recair este opróbrio sobre aquele.

19 Então, voltará para as fortalezas da sua própria terra; mas tropeçará, e cairá, e não será achado.

20 Levantar-se-á, depois, em lugar dele, um que fará passar um exator pela terra mais gloriosa do seu reino; mas, em poucos dias, será destruído, e isto sem ira nem batalha.

21 Depois, se levantará em seu lugar um homem vil, ao qual não tinham dado a dignidade real; mas ele virá caladamente e tomará o reino, com intrigas.

22 As forças inundantes serão arrasadas de diante dele; serão quebrantadas, como também o príncipe da aliança.

23 Apesar da aliança com ele, usará de engano; subirá e se tornará forte com pouca gente.

16 Hyökkääjä tekee sille mitä tahtoo, eikä kukaan voi kestää hänen edessään. Hän asettuu Ihanaan maahan, ja tuho tulee hänen kätensä kautta.

17 Hän aikoo ryhtyä hyökkäämään valtakuntansa koko voimalla, mutta hänellä on mielessä sopimuksen teko, ja hän saa sen aikaan. Hän antaa Etelän kuninkaalle yhden tyttäristään tuottaakseen tuhon maalle. Hänen suunnitelmansa ei kuitenkaan onnistu, eikä siitä ole hänelle etua.

18 Sitten hän kääntyy rantamaita vastaan ja ottaa haltuunsa niistä monet. Mutta muuan päällikkö tekee lopun hänen herjauksistaan ja maksaa hänelle takaisin hänen herjauksensa.

19 Silloin hän kääntyy kohti oman maansa linnoituksia mutta kompastuu ja kaatuu, eikä häntä enää ole.

20 Hänen sijaansa nousee eräs, joka antaa veronkiskojan käydä läpi valtakunnan ihanimman osan. Mutta muutaman päivän kuluttua tulokas tuhoutuu, ei kuitenkaan vihan eikä sodan johdosta.

21 Hänen sijaansa nousee halveksittu, jolle ei annettu kuninkaan arvoa. Hän tulee keskellä rauhaa ja ottaa kuninkuuden haltuunsa viekkaudella.

22 Tulvana tulevat sotajoukot huuhtoutuvat pois hänen edessään. Ne joutuvat tuhoon, niin myös liiton ruhtinas.

23 Hänen kanssaan liittoudutaan, mutta hän harjoittaa petosta. Hän lähtee liikkeelle ja saa ylivallan vähällä väellä.

24 Virá também caladamente aos lugares mais férteis da província e fará o que nunca fizeram seus pais, nem os pais de seus pais: repartirá entre eles a presa, os despojos e os bens; e maquinará os seus projetos contra as fortalezas, mas por certo tempo.

25 Suscitará a sua força e o seu ânimo contra o rei do Sul, à frente de grande exército; o rei do Sul sairá à batalha com grande e mui poderoso exército, mas não prevalecerá, porque maquinarão projetos contra ele.

26 Os que comerem os seus manjares o destruirão, e o exército dele será arrasado, e muitos cairão traspassados.

27 Também estes dois reis se empenharão em fazer o mal e a uma só mesa falarão mentiras; porém isso não prosperará, porque o fim virá no tempo determinado.

28 Então, o homem vil tornará para a sua terra com grande riqueza, e o seu coração será contra a santa aliança; ele fará o que lhe aprouver e tornará para a sua terra.

29 No tempo determinado, tornará a avançar contra o Sul; mas não será nesta última vez como foi na primeira,

30 porque virão contra ele navios de Quitim, que lhe causarão tristeza; voltará, e se indignará contra a santa aliança, e fará o que lhe aprouver; e, tendo voltado,

24 Keskellä rauhaa hän hyökkää maakunnan vauraimpiin seutuihin ja tekee, mitä hänen isänsä ja hänen isiensä isät eivät olleet tehneet. Ryöstösaalista ja tavaraa hän jakelee omilleen, ja linnoituksia vastaan hän punoo juoniaan – määrättyyn aikaan asti.

25 Hän panee liikkeelle voimansa ja rohkeutensa Etelän kuningasta vastaan ja hyökkää suurella sotajoukolla. Etelän kuningaskin lähtee sotaan varustautuneena hyvin suurella ja vahvalla sotajoukolla. Hän ei kuitenkaan kestä, sillä häntä vastaan punotaan juonia.

26 Ne, jotka syövät hänen pöydässään, tuhoavat hänet, ja hänen sotajoukkonsa huuhtoutuu pois. Monet kaatuvat surmattuina.

27 Kummallakin kuninkaalla on paha mielessä; he istuvat samassa pöydässä ja puhuvat valhetta toisilleen. Juonet eivät kuitenkaan menesty, sillä loppu tulee vielä säädettynä aikana.

28 Silloin Pohjoisen kuningas palaa maahansa paljoine tavaroineen, paha mielessä pyhää liittoa vastaan. Hän toteuttaa aikeensa ja palaa sitten maahansa.

29 Määräaikana hän jälleen hyökkää Etelään, mutta tällä viimeisellä kerralla ei käy niin kuin kävi ensimmäisellä.

30 Kun kittiläisten laivat hyökkäävät häntä vastaan, hän menettää rohkeutensa, kääntyy takaisin ja purkaa kiukkuaan pyhää liittoa vastaan. Kotiin palattuaan

atenderá aos que tiverem desamparado a santa aliança.

31 Dele sairão forças que profanarão o santuário, a fortaleza nossa, e tirarão o sacrifício diário, estabelecendo a abominação desoladora.

32 Aos violadores da aliança, ele, com lisonjas, perverterá, mas o povo que conhece ao seu Deus se tornará forte e ativo.

33 Os sábios entre o povo ensinarão a muitos; todavia, cairão pela espada e pelo fogo, pelo cativeiro e pelo roubo, por algum tempo.

34 Ao caírem eles, serão ajudados com pequeno socorro; mas muitos se ajuntarão a eles com lisonjas.

35 Alguns dos sábios cairão para serem provados, purificados e embranquecidos, até ao tempo do fim, porque se dará ainda no tempo determinado.

36 Este rei fará segundo a sua vontade, e se levantará, e se engrandecerá sobre todo deus; contra o Deus dos deuses falará coisas incríveis e será próspero, até que se cumpra a indignação; porque aquilo que está determinado será feito.

37 Não terá respeito aos deuses de seus pais, nem ao desejo de mulheres, nem a qualquer deus, porque sobre tudo se engrandecerá.

38 Mas, em lugar dos deuses, honrará o deus das fortalezas; a um deus que seus

hän suo huomiota niille, jotka hylkäävät pyhän liiton.

31 Hänen lähettämänsä sotajoukot tulevat ja häpäisevät pyhäkön ja linnoituksen, lakkauttavat jokapäiväisen uhrin ja asettavat pyhäkköön hävityksen kauhistuksen.

32Liiton rikkojat hän viettelee liukkain kielin jumalattomuuteen, mutta niiden joukko, jotka tuntevat Jumalansa, pysyy lujana ja tekee tehtävänsä.

33 Kansan keskuudessa olevat oppineet johdattavat monet ymmärrykseen, mutta heitä sorretaan miekalla ja tulella, heitä vangitaan ja heitä ryöstetään jonkin aikaa.

34Mutta keskellä sortoa heitä vähän autetaan, ja monet liittyvät heihin liehakoiden.

35 Jotkut oppineista kompastuvat, jotta heidän joukkonsa koeteltaisiin, puhdistettaisiin ja kirkastettaisiin lopun ajaksi, sillä vielä on aikaa määrähetkeen.

36Mutta kuningas tekee mitä tahtoo. Hän korottaa itsensä kaikkien jumalien yläpuolelle. Itse jumalien Jumalaakin vastaan hän puhuu kauheita. Hän menestyy, kunnes vihan aika on lopussa, sillä se, mikä on säädetty, tulee tapahtumaan.

37Hän ei välitä isiensä jumalista, ei naisten lempijumalasta eikä mistään muustakaan jumalasta vaan korottaa itsensä kaikkien niiden yläpuolelle.

38Linnoitusten jumalaa hän sen sijaan kunnioittaa. Tätä jumalaa, jota hänen

pais não conheceram, honrará com ouro, com prata, com pedras preciosas e coisas agradáveis.

39 Com o auxílio de um deus estranho, agirá contra as poderosas fortalezas, e aos que o reconhecerem, multiplicar-lhes-á a honra, e fá-los-á reinar sobre muitos, e lhes repartirá a terra por prêmio.

40 No tempo do fim, o rei do Sul lutará com ele, e o rei do Norte arremeterá contra ele com carros, cavaleiros e com muitos navios, e entrará nas suas terras, e as inundará, e passará.

41 Entrará também na terra gloriosa, e muitos sucumbirão, mas do seu poder escaparão estes: Edom, e Moabe, e as primícias dos filhos de Amom.

42 Estenderá a mão também contra as terras, e a terra do Egito não escapará.

43 Apoderar-se-á dos tesouros de ouro e de prata e de todas as coisas preciosas do Egito; os líbios e os etíopes o seguirão.

44 Mas, pelos rumores do Oriente e do Norte, será perturbado e sairá com grande furor, para destruir e exterminar a muitos.

45 Armará as suas tendas palacianas entre os mares contra o glorioso monte santo; mas chegará ao seu fim, e não haverá quem o socorra.

Daniel 12

O tempo do fim

isänsä eivät tunteneet, hän kunnioittaa kullalla ja hopealla, jalokivillä ja kalleuksilla.

39 Vieraan jumalansa avulla hän hyökkää vahvojen linnoitusten kimppuun. Niille, jotka tunnustavat hänet, hän osoittaa suurta kunniaa, asettaa heidät hallitsemaan monia ja jakaa heille maata palkaksi.

40 Mutta lopun aikana Etelän kuningas iskee yhteen hänen kanssaan. Pohjoisen kuningas ryntää Etelän kuningasta vastaan vaunuin, ratsuin ja monilukuisin laivoin, hyökkää hänen maihinsa ja vyöryy tulvana niiden yli.

41 Hän hyökkää myös Ihanaan maahan. Monet maat kukistuvat, mutta Edom, Mooab ja ammonilaisten maan pääosa pelastuvat hänen käsistään.

42 Hän ojentaa kätensä monia maita kohti; Egyptin maakaan ei tule säästymään.

43 Hän ottaa haltuunsa kulta- ja hopea-aarteet ja kaikki Egyptin kalleudet. Libyalaiset ja kuusilaiset seuraavat hänen askeleitaan.

44 Idästä ja pohjoisesta tulee kuitenkin sanomia, jotka pelästyttävät hänet. Vihansa vimmassa hän lähtee tuhoamaan ja perin pohjin hävittämään monia.

45 Hän pystyttää kuninkaallisen telttansa meren ja pyhäkön ihanan vuoren välille. Mutta hänen loppunsa tulee, eikä hänellä ole auttajaa.

Daniel 12

Ylösnousemus ja lopun aika

1 Nesse tempo, se levantará Miguel, o grande príncipe, o defensor dos filhos do teu povo, e haverá tempo de angústia, qual nunca houve, desde que houve nação até àquele tempo; mas, naquele tempo, será salvo o teu povo, todo aquele que for achado inscrito no livro.

1Siihen aikaan nousee Miikael, se suuri enkeliruhtinas, joka seisoo kansasi lasten suojana. Se on oleva ahdistuksen aika, jollaista ei ole ollut siitä alkaen, kun kansoja on ollut, aina siihen aikaan asti. Sinä aikana pelastetaan sinun kansasi, jokainen, jonka nimi on kirjoitettu kirjaan.

2 Muitos dos que dormem no pó da terra ressuscitarão, uns para a vida eterna, e outros para vergonha e horror eterno.

2Monet maan tomussa nukkuvista heräävät, toiset iankaikkiseen elämään, toiset häpeään ja iankaikkiseen kauhuun.

3 Os que forem sábios, pois, resplandecerão como o fulgor do firmamento; e os que a muitos conduzirem à justiça, como as estrelas, sempre e eternamente.

3Ymmärtäväiset loistavat, niin kuin loistaa taivaankansi, ja ne, jotka johdattavat monta vanhurskauteen, loistavat niin kuin tähdet aina ja iankaikkisesti.

4 Tu, porém, Daniel, encerra as palavras e sela o livro, até ao tempo do fim; muitos o esquadrinharão, e o saber se multiplicará.

4Mutta sinä, Daniel, lukitse nämä sanat ja sinetöi tämä kirja lopun aikaan asti. Monet tutkivat sitä, ja ymmärrys lisääntyy.”

5 Então, eu, Daniel, olhei, e eis que estavam em pé outros dois, um, de um lado do rio, o outro, do outro lado.

5Sitten minä, Daniel, näin kaksi muuta miestä. Toinen seisoi virran tällä, toinen tuolla rannalla.

6 Um deles disse ao homem vestido de linho, que estava sobre as águas do rio: Quando se cumprirão estas maravilhas?

6 Toinen heistä sanoi pellavapukuiselle miehelle, joka oli virran vesien yläpuolella: ”Kuinka kauan on vielä näiden ihmeellisten asioiden toteutumiseen?”

7 Ouvi o homem vestido de linho, que estava sobre as águas do rio, quando levantou a mão direita e a esquerda ao céu e jurou, por aquele que vive eternamente, que isso seria depois de um tempo, dois tempos e metade de um tempo. E, quando se acabar a destruição do poder do povo santo, estas coisas todas se cumprirão.

7Silloin kuulin, kuinka pellavapukuinen mies, joka oli virran vesien yläpuolella, vannoi hänen kauttaan, joka elää iankaikkisesti. Hän nosti oikean ja vasemman kätensä taivasta kohti ja vannoi: ”Vielä kuluu aika, kaksi aikaa ja puoli aikaa. Kun pyhän kansan voiman

murskaaminen on päättynyt, silloin tämä kaikki toteutuu.”

[8] Eu ouvi, porém não entendi; então, eu disse: meu senhor, qual será o fim destas coisas?

[8]Minä kuulin mutta en ymmärtänyt. Kysyin: ”Herrani, miten tämä kaikki päättyy?”

[9] Ele respondeu: Vai, Daniel, porque estas palavras estão encerradas e seladas até ao tempo do fim.

[9]Niin hän sanoi: ”Mene, Daniel, sillä nuo sanat pysyvät lukittuina ja sinetöityinä lopun aikaan asti.

[10] Muitos serão purificados, embranquecidos e provados; mas os perversos procederão perversamente, e nenhum deles entenderá, mas os sábios entenderão.

[10] Monet seulotaan, sulatetaan ja puhdistetaan, mutta jumalattomat harjoittavat edelleen jumalattomuutta, eikä yksikään jumalaton käsitä tätä. Mutta viisaat sen käsittävät.

[11] Depois do tempo em que o sacrifício diário for tirado, e posta a abominação desoladora, haverá ainda mil duzentos e noventa dias.

[11]Siitä ajasta lähtien, jolloin jokapäiväinen uhri lakkautetaan ja hävityksen kauhistus asetetaan paikoilleen, on kuluva tuhat kaksisataayhdeksänkymmentä päivää.

[12] Bem-aventurado o que espera e chega até mil trezentos e trinta e cinco dias.

[12]Autuas se, joka odottaa ja saavuttaa tuhat kolmesataakolmekymmentäviisi päivää!

[13] Tu, porém, segue o teu caminho até ao fim; pois descansarás e, ao fim dos dias, te levantarás para receber a tua herança.

[13] Mutta sinä, kulje sinä tiesi loppuun saakka! Lepää sitten ja nouse osaasi päivien lopulla.”

Oseias	Hoosea

Oseias 1

O casamento de Oseias, símbolo da infidelidade de Israel

1 Palavra do SENHOR, que foi dirigida a Oseias, filho de Beeri, nos dias de Uzias, Jotão, Acaz e Ezequias, reis de Judá, e nos dias de Jeroboão, filho de Joás, rei de Israel.

2 Quando, pela primeira vez, falou o SENHOR por intermédio de Oseias, então, o SENHOR lhe disse: Vai, toma uma mulher de prostituições e terás filhos de prostituição, porque a terra se prostituiu, desviando-se do SENHOR.

3 Foi-se, pois, e tomou a Gômer, filha de Diblaim, e ela concebeu e lhe deu um filho.

4 Disse-lhe o SENHOR: Põe-lhe o nome de Jezreel, porque, daqui a pouco, castigarei, pelo sangue de Jezreel, a casa de Jeú e farei cessar o reino da casa de Israel.

5 Naquele dia, quebrarei o arco de Israel no vale de Jezreel.

6 Tornou ela a conceber e deu à luz uma filha. Disse o SENHOR a Oseias: Põe-lhe o nome de Desfavorecida, porque eu não mais tornarei a favorecer a casa de Israel, para lhe perdoar.

7 Porém da casa de Judá me compadecerei e os salvarei pelo SENHOR, seu Deus, pois não os salvarei pelo arco, nem pela espada, nem pela guerra, nem pelos cavalos, nem pelos cavaleiros.

Hoosea 1

Profeetan avioliitto vertauskuvana

1 Herransana, joka tuli Hoosealle, Beerin pojalle, Juudan kuninkaiden Ussian, Jootamin, Aahaksen ja Hiskian päivinä ja Israelin kuninkaan Jerobeamin, Jooaksen pojan, päivinä.

2 Kun Herra alkoi puhua Hoosealle, Herra sanoi hänelle: ”Mene, hanki itsellesi haureutta harjoittava vaimo ja haureudesta syntyneet lapset, sillä maa on totisesti harjoittanut haureutta ja luopunut Herrasta .”

3Niin Hoosea otti vaimokseen Goomerin, Diblaimin tyttären. Tämä tuli raskaaksi ja synnytti hänelle pojan.

4 Herra sanoi Hoosealle: ”Anna hänelle nimeksi Jisreel, sillä vain vähän aikaa vielä, niin minä kostan Jisreelin verityöt Jeehun suvulle ja teen lopun Israelin heimon kuningaskunnasta.

5Sinä päivänä minä särjen Israelin jousen Jisreelin laaksossa.”

6 Vaimo tuli jälleen raskaaksi ja synnytti tyttären. Nyt Herra sanoi Hoosealle: ”Anna hänelle nimeksi Loo-Ruhama , sillä tästä lähtien en enää armahda Israelin heimoa, niin että antaisin sille anteeksi.

7 Mutta Juudan heimoa minä armahdan, ja minä, Herra , heidän Jumalansa, pelastan heidät. En minä pelasta heitä jousella, miekalla enkä sodalla, en hevosilla enkä ratsumiehillä.”

[8] Depois de haver desmamado a Desfavorecida, concebeu e deu à luz um filho.

[9] Disse o SENHOR a Oseias: Põe-lhe o nome de Não-Meu-Povo, porque vós não sois meu povo, nem eu serei vosso Deus.

[10] Todavia, o número dos filhos de Israel será como a areia do mar, que se não pode medir, nem contar; e acontecerá que, no lugar onde se lhes dizia: Vós não sois meu povo, se lhes dirá: Vós sois filhos do Deus vivo.

[11] Os filhos de Judá e os filhos de Israel se congregarão, e constituirão sobre si uma só cabeça, e subirão da terra, porque grande será o dia de Jezreel.

Oseias 2

[1] Chamai a vosso irmão Meu-Povo e a vossa irmã, Favor.

A infidelidade do povo e a fidelidade de Deus

[2] Repreendei vossa mãe, repreendei-a, porque ela não é minha mulher, e eu não sou seu marido, para que ela afaste as suas prostituições de sua presença e os seus adultérios de entre os seus seios;

[3] para que eu não a deixe despida, e a ponha como no dia em que nasceu, e a torne semelhante a um deserto, e a faça como terra seca, e a mate à sede,

[8]Kun vaimo oli vieroittanut Loo-Ruhaman, hän tuli raskaaksi ja synnytti pojan.

[9] Ja Herra sanoi: ”Anna hänelle nimeksi Loo-Ammi , sillä te ette ole minun kansani enkä minä tahdo olla teidän Jumalanne.”

Hoosea 2

Uskottoman Israelin kuritus

[1]”Israelilaisten luku tulee olemaan kuin meren hiekka. Ei sitä voi mitata eikä laskea. Ja sen sijaan että heille sanottiin: ’Te ette ole minun kansani’, heille sanotaan: ’Te olette elävän Jumalan lapset!’

[2]Silloin Juudan miehet kokoontuvat yhteen Israelin miesten kanssa. He asettavat itselleen yhteisen päämiehen ja lähtevät liikkeelle maasta , sillä suuri on Jumalan kylvöpäivä.

[3]Sanokaa veljillenne: Ammi ja sisarillenne: Ruhama .

[4]Käykää oikeutta äitiänne vastaan, käykää oikeutta, sillä ei hän ole minun vaimoni enkä minä ole hänen miehensä. Poistakoon hän haureutensa kasvoistaan ja aviorikoksensa rintojensa välistä,

[5] etten minä riisuisi häntä alastomaksi ja asettaisi häntä esiin yhtä paljaana kuin syntymisensä päivänä, etten tekisi hänestä autiomaan kaltaista, saattaisi häntä kuin kuivaksi maaksi ja antaisi hänen kuolla janoon.

[4] e não me compadeça de seus filhos, porque são filhos de prostituições.

[5] Pois sua mãe se prostituiu; aquela que os concebeu houve-se torpemente, porque diz: Irei atrás de meus amantes, que me dão o meu pão e a minha água, a minha lã e o meu linho, o meu óleo e as minhas bebidas.

[6] Portanto, eis que cercarei o seu caminho com espinhos; e levantarei um muro contra ela, para que ela não ache as suas veredas.

[7] Ela irá em seguimento de seus amantes, porém não os alcançará; buscá-los-á, sem, contudo, os achar; então, dirá: Irei e tornarei para o meu primeiro marido, porque melhor me ia então do que agora.

[8] Ela, pois, não soube que eu é que lhe dei o trigo, e o vinho, e o óleo, e lhe multipliquei a prata e o ouro, que eles usaram para Baal.

[9] Portanto, tornar-me-ei, e reterei, a seu tempo, o meu trigo e o meu vinho, e arrebatarei a minha lã e o meu linho, que lhe deviam cobrir a nudez.

[10] Agora, descobrirei as suas vergonhas aos olhos dos seus amantes, e ninguém a livrará da minha mão.

[11] Farei cessar todo o seu gozo, as suas Festas de Lua Nova, os seus sábados e todas as suas solenidades.

[12] Devastarei a sua vide e a sua figueira, de que ela diz: Esta é a paga que me deram

[6]Hänen lapsiaan minä en armahda, sillä he ovat haureudesta syntyneitä lapsia.

[7]Onhan heidän äitinsä harjoittanut haureutta, heidän synnyttäjänsä elänyt häpeällisesti ja sanonut: ’Minä kuljen rakastajieni perässä. He antavat minulle leipäni ja veteni, villani ja pellavani, öljyni ja juomani.’

[8]Sen tähden, katso, minä tukin hänen tiensä orjantappuroilla. Minä rakennan muurin hänen eteensä, niin ettei hän löydä polkujaan.

[9] Hän ajaa takaa rakastajiaan mutta ei saavuta heitä, etsii heitä mutta ei löydä. Silloin hän sanoo: ’Minä menen takaisin entisen mieheni luokse, sillä parempi oli minun elämäni silloin kuin nyt.’

[10] Hän ei ole tajunnut, että minä annoin hänelle viljan, viinin ja öljyn. Olen antanut hänelle runsaasti hopeaa ja myös kultaa, jonka hän on uhrannut Baalille.

[11] Sen tähden minä otan takaisin viljani ajallaan ja viinini määräaikanaan. Minä tempaan pois villani ja pellavani, joiden piti peittää hänen alastomuutensa.

[12] Mutta nyt minä paljastan hänen häpynsä hänen rakastajiensa silmien edessä, eikä kukaan pelasta häntä minun kädestäni.

[13] Minä teen lopun kaikesta hänen ilonpidostaan, hänen juhlistaan, uuden kuun juhlistaan ja sapateistaan ja kaikista hänen juhla-ajoistaan.”

Herra armahtaa ja kihlaa Israelin

[14]”Minä hävitän hänen viiniköynnöksensä ja viikunapuunsa, joista hän on sanonut:

os meus amantes; eu, pois, farei delas um bosque, e as bestas-feras do campo as devorarão.

13 Castigá-la-ei pelos dias dos baalins, nos quais lhes queimou incenso, e se adornou com as suas arrecadas e com as suas jóias, e andou atrás de seus amantes, mas de mim se esqueceu, diz o SENHOR.

14 Portanto, eis que eu a atrairei, e a levarei para o deserto, e lhe falarei ao coração.

15 E lhe darei, dali, as suas vinhas e o vale de Acor por porta de esperança; será ela obsequiosa como nos dias da sua mocidade e como no dia em que subiu da terra do Egito.

16 Naquele dia, diz o SENHOR, ela me chamará: Meu marido e já não me chamará: Meu Baal.

17 Da sua boca tirarei os nomes dos baalins, e não mais se lembrará desses nomes.

18 Naquele dia, farei a favor dela aliança com as bestas-feras do campo, e com as aves do céu, e com os répteis da terra; e tirarei desta o arco, e a espada, e a guerra e farei o meu povo repousar em segurança.

19 Desposar-te-ei comigo para sempre; desposar-te-ei comigo em justiça, e em juízo, e em benignidade, e em misericórdias;

20 desposar-te-ei comigo em fidelidade, e conhecerás ao SENHOR.

’Ne ovat minun palkkani, rakastajani ovat ne minulle antaneet.’ Minä annan niiden metsittyä, ja villieläimet nakertavat niitä.

15Minä vaadin hänet tilille niistä päivistä, joina hän poltti suitsutusta baaleille, koristautui renkaisiinsa ja kaulakäätyihinsä ja kulki rakastajiensa jäljessä mutta unohti minut, sanoo Herra .

16Sen tähden, katso, minä suostuttelen häntä, vien hänet autiomaahan ja puhun hänen sydämelleen.

17Sieltä minä annan hänelle viinitarhan ja muutan Aakorin laakson toivon portiksi. Siellä hän vastaa kutsuuni niin kuin nuoruutensa päivinä, niin kuin sinä päivänä, jona hän lähti Egyptin maasta.

18Sinä päivänä, sanoo Herra , sinä kutsut minua mieheksesi etkä enää baaliksesi .

19 Minä poistan baalien nimet hänen suustaan, niiden nimiä ei enää mainita.

20Sinä päivänä minä teen heidän hyväkseen liiton kedon eläinten, taivaan lintujen ja maan matelijoiden kanssa. Jousen, miekan ja sodan minä hävitän maasta ja annan heidän asua turvassa.

21Minä kihlaan sinut itselleni ikiajoiksi, kihlaan sinut itselleni vanhurskaudella ja oikeudella, armolla ja laupeudella,

22 minä kihlaan sinut itselleni uskollisuudella, ja sinä olet tunteva Herran .

[21] Naquele dia, eu serei obsequioso, diz o SENHOR, obsequioso aos céus, e estes, à terra;
[22] a terra, obsequiosa ao trigo, e ao vinho, e ao óleo; e estes, a Jezreel.

[23] Semearei Israel para mim na terra e compadecer-me-ei da Desfavorecida; e a Não-Meu-Povo direi: Tu és o meu povo! Ele dirá: Tu és o meu Deus!

[23]Sinä päivänä minä vastaan, sanoo Herra , minä vastaan taivaalle, ja se vastaa maalle,
[24] ja maa vastaa antamalla viljaa ja viiniä ja öljyä, ja ne ovat vastaus Jisreelille .
[25] Minä kylvän hänet itseäni varten tähän maahan. Minä armahdan Loo-Ruhamaa ja sanon Loo-Ammille: 'Sinä olet minun kansani', ja hän vastaa: 'Minun Jumalani'."

Oseias 3

A longanimidade de Deus

[1] Disse-me o SENHOR: Vai outra vez, ama uma mulher, amada de seu amigo e adúltera, como o SENHOR ama os filhos de Israel, embora eles olhem para outros deuses e amem bolos de passas.

[2] Comprei-a, pois, para mim por quinze peças de prata e um ômer e meio de cevada;
[3] e lhe disse: tu esperarás por mim muitos dias; não te prostituirás, nem serás de outro homem; assim também eu esperarei por ti.
[4] Porque os filhos de Israel ficarão por muitos dias sem rei, sem príncipe, sem sacrifício, sem coluna, sem estola sacerdotal ou ídolos do lar.
[5] Depois, tornarão os filhos de Israel, e buscarão ao SENHOR, seu Deus, e a Davi, seu rei; e, nos últimos dias, tremendo, se aproximarão do SENHOR e da sua bondade.

Hoosea 3

Profeetta ja avionrikkojavaimo

[1]Sitten Herra sanoi minulle: "Mene vielä ja rakasta naista, vaikka hänellä on rakastaja, ja hän rikkoo avion. Rakasta häntä niin kuin Herra rakastaa israelilaisia, vaikka nämä kääntyvät muiden jumalien puoleen ja rakastavat rypälekakkuja."
[2] Niin minä hankin hänet omakseni viidellätoista sekelillä hopeaa sekä hoomer-mitalla ja leetek-mitalla ohria.
[3] Ja minä sanoin hänelle: "Ole kauan aikaa minun luonani, älä harjoita haureutta äläkä ole muiden miesten kanssa. Minäkin teen samoin sinua kohtaan."
[4] Samoin saavat israelilaiset olla kauan aikaa ilman kuningasta ja ruhtinasta, ilman uhreja ja patsaita, ilman kasukoita ja kotijumalia.
[5] Sen jälkeen israelilaiset kääntyvät ja etsivät Herraa , Jumalaansa, ja Daavidia, kuningastaan. Vavisten he lähestyvät Herraa ja hänen hyvyyttään päivien lopulla.

Oseias 4

Corrupção geral de Israel

[1] Ouvi a palavra do SENHOR, vós, filhos de Israel, porque o SENHOR tem uma contenda com os habitantes da terra, porque nela não há verdade, nem amor, nem conhecimento de Deus.

[2] O que só prevalece é perjurar, mentir, matar, furtar e adulterar, e há arrombamentos e homicídios sobre homicídios.

[3] Por isso, a terra está de luto, e todo o que mora nela desfalece, com os animais do campo e com as aves do céu; e até os peixes do mar perecem.

[4] Todavia, ninguém contenda, ninguém repreenda; porque o teu povo é como os sacerdotes aos quais acusa.

[5] Por isso, tropeçarás de dia, e o profeta contigo tropeçará de noite; e destruirei a tua mãe.

[6] O meu povo está sendo destruído, porque lhe falta o conhecimento. Porque tu, sacerdote, rejeitaste o conhecimento, também eu te rejeitarei, para que não sejas sacerdote diante de mim; visto que te esqueceste da lei do teu Deus, também eu me esquecerei de teus filhos.

[7] Quanto mais estes se multiplicaram, tanto mais contra mim pecaram; eu mudarei a sua honra em vergonha.

[8] Alimentam-se do pecado do meu povo e da maldade dele têm desejo ardente.

Hoosea 4

Kansan ja pappien suuret synnit

[1]”Kuulkaa Herran sana, te israelilaiset, sillä Herra käy oikeutta maan asukkaiden kanssa, koska maassa ei ole uskollisuutta, ei laupeutta eikä Jumalan tuntemista.

[2]Vannotaan valoja, petetään ja murhataan, varastetaan ja tehdään aviorikoksia. Murtaudutaan taloihin ja veriteko seuraa veritekoa.

[3]Sen tähden maa murehtii, ja kaikki sen asukkaat nääntyvät, niin myös kedon eläimet ja taivaan linnut. Kalatkin katoavat merestä.

[4]Älköön vain kukaan nuhdelko, älköön kukaan ojentako ketään, vaikka sinun kansasi kyllä riitelee pappien kanssa.

[5] Sinä kompastut päivällä, myös profeetta kompastuu kanssasi yöllä. Sinun äitisi minä tuhoan.

[6] Minun kansani tuhoutuu, sillä se on vailla ymmärrystä. Koska olet hylännyt ymmärryksen, minäkin hylkään sinut, niin ettet enää saa olla pappinani. Koska olet unohtanut Jumalasi opetuksen, minäkin unohdan sinun lapsesi.

[7]Niin paljon kuin heitä onkin, kaikki he ovat tehneet syntiä minua vastaan. Minä muutan heidän kunniansa häpeäksi.

[8] Minun kansani syntiuhreista papit saavat ruokansa, kansan pahoihin tekoihin heidän sielunsa on mieltynyt.

[9] Por isso, como é o povo, assim é o sacerdote; castigá-lo-ei pelo seu procedimento e lhe darei o pago das suas obras.

[9]Mutta papin käy samoin kuin kansankin. Minä vaadin hänet tilille vaelluksestaan ja kostan hänelle hänen tekonsa.

[10] Comerão, mas não se fartarão; entregar-se-ão à sensualidade, mas não se multiplicarão, porque ao SENHOR deixaram de adorar.

[10]He syövät mutta eivät tule kylläisiksi, harjoittavat haureutta mutta eivät lisäänny, sillä he ovat hylänneet Herran eivätkä hänestä välitä.

[11] A sensualidade, o vinho e o mosto tiram o entendimento.

[11]Haureus ja viini, rypäleen mehu, vievät järjen.

[12] O meu povo consulta o seu pedaço de madeira, e a sua vara lhe dá resposta; porque um espírito de prostituição os enganou, eles, prostituindo-se, abandonaram o seu Deus.

[12]Minun kansani kysyy neuvoa puultaan , ja puinen sauva sille vastaa. Haureuden henki on sen eksyttänyt, haureudessaan se on luopunut Jumalastaan.

[13] Sacrificam sobre o cimo dos montes e queimam incenso sobre os outeiros, debaixo do carvalho, dos choupos e dos terebintos, porque é boa a sua sombra; por isso, vossas filhas se prostituem, e as vossas noras adulteram.

[13]Vuorten huipuilla he uhraavat, suitsuttavat kukkuloilla, tammen, poppelin ja rautatammen alla, sillä niiden varjo on suloinen. Sen tähden tyttäristänne tulee porttoja, miniöistänne avionrikkojia.

[14] Não castigarei vossas filhas, que se prostituem, nem vossas noras, quando adulteram, porque os homens mesmos se retiram com as meretrizes e com as prostitutas cultuais sacrificam, pois o povo que não tem entendimento corre para a sua perdição.

[14]En minä rankaise tyttäriänne siitä, että he ovat porttoja, enkä miniöitänne siitä, että he ovat avionrikkojia, sillä miehet itse poikkeavat syrjään porttojen kanssa, uhraavat pyhäkköporttojen seurassa. Ymmärtämätön kansa joutuu tuhoon.

[15] Ainda que tu, ó Israel, queres prostituir-te, contudo, não se faça culpado Judá; nem venhais a Gilgal e não subais a Bete-Áven, nem jureis, dizendo: Vive o SENHOR.

[15]Jos sinä, Israel, harjoitatkin haureutta, älköön Juuda syyllistykö samaan. Älkää lähtekö Gilgaliin, älkää menkö ylös Beet-Aaveniin älkääkä vannoko: ”Niin totta kuin Herra elää.”

[16] Como vaca rebelde, se rebelou Israel; será que o SENHOR o apascenta como a um cordeiro em vasta campina?

[17] Efraim está entregue aos ídolos; é deixá-lo.

[18] Tendo acabado de beber, eles se entregam à prostituição; os seus príncipes amam apaixonadamente a desonra.

[19] O vento os envolveu nas suas asas; e envergonhar-se-ão por causa dos seus sacrifícios.

[16]Sillä Israel on niskoitellut kuin niskuri lehmä. Nyt Herra joutuu kaitsemaan heitä kuin lammasta laajalla laitumella.

[17] Efraim on liitossa jumalankuvien kanssa – anna hänen olla.

[18] Juopottelunsa jälkeenkin he harjoittavat yhä törkeää haureutta. Maan johtajat rakastavat häpeällisiä asioita.

[19] Myrskytuuli ahdistaa heitä siivillään; he saavat häpeän teurasuhreistaan.”

Oseias 5

Repreensão contra sacerdotes e príncipes

[1] Ouvi isto, ó sacerdotes; escutai, ó casa de Israel; e dai ouvidos, ó casa do rei, porque este juízo é contra vós outros, visto que fostes um laço em Mispa e rede estendida sobre o Tabor.

[2] Na prática de excessos, vos aprofundastes; mas eu castigarei a todos eles.

[3] Conheço a Efraim, e Israel não me está oculto; porque, agora, te tens prostituído, ó Efraim, e Israel está contaminado.

[4] O seu proceder não lhes permite voltar para o seu Deus, porque um espírito de prostituição está no meio deles, e não conhecem ao SENHOR.

[5] A soberba de Israel, abertamente, o acusa; Israel e Efraim cairão por causa da sua iniqüidade, e Judá cairá juntamente com eles.

Hoosea 5

Tuomio Israelin ja Juudan synneille

[1]”Kuulkaa tämä, te papit, kuunnelkaa, Israelin heimo, kuuntele tarkoin, kuningashuone: teitä koskee tämä tuomio. Sillä te olette olleet ansa Mispalle, verkko, joka on levitetty Taaborinvuorelle.

[2]Luopiot ovat vajonneet syvälle turmeluksen valtaan, mutta minä kuritan heitä kaikkia.

[3] Minä tunnen Efraimin, eikä Israel voi kätkeytyä minulta. Sinä olet nyt harjoittanut haureutta, Efraim, Israel on saastuttanut itsensä.

[4] Heidän tekonsa eivät salli heidän kääntyä Jumalansa puoleen, sillä haureuden henki on heidän sisimmässään eivätkä he tunne Herraa .

[5]Israelin ylpeys syyttää häntä vasten silmiä, Israel ja Efraim kompastuvat syntivelkaansa. Myös Juuda kompastuu heidän kanssaan.

[6] Estes irão com os seus rebanhos e o seu gado à procura do SENHOR, porém não o acharão; ele se retirou deles.	[6]Lampaineen ja nautoineen he tulevat etsimään Herraa mutta eivät löydä häntä: hän on vetäytynyt pois heidän luotaan.
[7] Aleivosamente se houveram contra o SENHOR, porque geraram filhos bastardos; agora, a Festa da Lua Nova os consumirá com as suas porções.	[7] He ovat olleet uskottomia Herralle ja synnyttäneet vieraita lapsia. Nyt uudenkuun juhla syö heidät ja heidän tiluksensa.
[8] Tocai a trombeta em Gibeá e em Ramá tocai a rebate! Levantai gritos em Bete-Áven! Cuidado, Benjamim!	[8]Puhaltakaa soofar-torveen Gibeassa, torveen Raamassa, nostakaa sotahuuto Beet-Aavenissa. Sinua ajetaan takaa, Benjamin!
[9] Efraim tornar-se-á assolação no dia do castigo; entre as tribos de Israel, tornei conhecido o que se cumprirá.	[9]Efraimista tulee autio kurituksen päivänä. Israelin heimoja vastaan minä ilmoitan totuuden.
[10] Os príncipes de Judá são como os que mudam os marcos; derramarei, pois, o meu furor sobre eles como água.	[10] Juudan ruhtinaista on tullut rajan siirtäjien kaltaisia. Minä vuodatan heidän päälleen vihani kuin vedet.
[11] Efraim está oprimido e quebrantado pelo castigo, porque foi do seu agrado andar após a vaidade.	[11]Efraimia on sorrettu, hänen oikeuttaan on loukattu, sillä hän tahtoi vaeltaa ihmisten käskyjen mukaan.
[12] Portanto, para Efraim serei como a traça e para a casa de Judá, como a podridão.	[12] Minä olen Efraimille kuin kointoukka ja Juudan heimolle kuin märkivä paise.
[13] Quando Efraim viu a sua enfermidade, e Judá, a sua chaga, subiu Efraim à Assíria e se dirigiu ao rei principal, que o acudisse; mas ele não poderá curá-los, nem sarar a sua chaga.	[13] Kun Efraim näki sairautensa ja Juuda paiseensa, Efraim meni Assuriin, lähetti sanan sotaiselle kuninkaalle. Mutta tämä ei voinut tehdä teitä terveiksi eikä parantaa teidän paiseitanne.
[14] Porque para Efraim serei como um leão e como um leãozinho, para a casa de Judá; eu, eu mesmo, os despedaçarei e ir-me-ei embora; arrebatá-los-ei, e não haverá quem os livre.	[14]Minä olen Efraimille kuin leijona, Juudan heimolle kuin nuori leijona. Minä, minä raatelen, lähden pois ja vien mennessäni, eikä pelastajaa ole.
Conversão insincera	
[15] Irei e voltarei para o meu lugar, até que se reconheçam culpados e busquem a	[15]Minä palaan asumukseeni ja odotan, kunnes he tuntevat syyllisyytensä ja

minha face; estando eles angustiados, cedo me buscarão, dizendo:

etsivät minun kasvojani. Ahdistuksessaan he etsivät minua.”

Oseias 6

[1] Vinde, e tornemos para o SENHOR, porque ele nos despedaçou e nos sarará; fez a ferida e a ligará.

[2] Depois de dois dias, nos revigorará; ao terceiro dia, nos levantará, e viveremos diante dele.

[3] Conheçamos e prossigamos em conhecer ao SENHOR; como a alva, a sua vinda é certa; e ele descerá sobre nós como a chuva, como chuva serôdia que rega a terra.

[4] Que te farei, ó Efraim? Que te farei, ó Judá? Porque o vosso amor é como a nuvem da manhã e como o orvalho da madrugada, que cedo passa.

[5] Por isso, os abati por meio dos profetas; pela palavra da minha boca, os matei; e os meus juízos sairão como a luz.

[6] Pois misericórdia quero, e não sacrifício, e o conhecimento de Deus, mais do que holocaustos.

[7] Mas eles transgrediram a aliança, como Adão; eles se portaram aleivosamente contra mim.

[8] Gileade é a cidade dos que praticam a injustiça, manchada de sangue.

Hoosea 6

Kehotus kääntymykseen

[1]Tulkaa, palatkaamme Herran luo! Hän on raadellut meitä, mutta hän parantaa meidät, hän on lyönyt meitä, mutta hän myös sitoo meidän haavamme.

[2]Hän virvoittaa meidät eloon kahden päivän kuluttua, kolmantena päivänä hän meidät herättää, ja me saamme elää hänen edessään.

[3] Tuntekaamme Herra , pyrkikäämme tuntemaan hänet. Hänen nousunsa on varma kuin aamurusko, hän tulee meille kuin sade, kuin kevätsade, joka kostuttaa maan.

Herra haluaa laupeutta eikä uhria

[4]”Mitä minun on tehtävä sinulle, Efraim, mitä minun on tehtävä sinulle, Juuda, kun teidän rakkautenne on kuin aamun pilvi, kuin varhain haihtuva kaste?

[5]Sen tähden minä olen antanut teille iskuja profeettojen kautta, olen surmannut suuni sanoilla. Sinua kohtaava tuomio nousee kuin aamun valo.

[6] Sillä laupeutta minä tahdon enkä uhria ja Jumalan tuntemista enemmän kuin polttouhreja,

[7]mutta he ovat ihmisten tavoin rikkoneet liiton. Siinä he ovat olleet minulle uskottomia.

[8] Gilead on pahantekijöiden kaupunki, täynnä verijälkiä.

[9] Como hordas de salteadores que espreitam alguém, assim é a companhia dos sacerdotes, pois matam no caminho para Siquém; praticam abominações.

[10] Vejo uma coisa horrenda na casa de Israel: ali está a prostituição de Efraim; Israel está contaminado.

[11] Também tu, ó Judá, serás ceifado.

[9]Pappien joukko on väijyvien rosvojen kaltainen. He murhaavat Sikemin tiellä, he tekevät iljettävyyksiä.

[10] Minä olen nähnyt kauhistavia tekoja Israelin heimon keskuudessa. Sieltä löytyy Efraimin haureus, Israel on itsensä saastuttanut.

[11]Myös sinua, Juuda, odottaa elonkorjuu, kun minä käännän kansani kohtalon.”

Oseias 7

Iniquidade dos reis e príncipes

[1] Quando me disponho a mudar a sorte do meu povo e a sarar a Israel, se descobre a iniqüidade de Efraim, como também a maldade de Samaria, porque praticam a falsidade; por dentro há ladrões, e por fora rouba a horda de salteadores.

[2] Não dizem no seu coração que eu me lembro de toda a sua maldade; agora, pois, os seus próprios feitos os cercam; acham-se diante da minha face.

[3] Com a sua malícia, alegram ao rei e com as suas mentiras, aos príncipes.

[4] Todos eles são adúlteros: semelhantes ao forno aceso pelo padeiro, que somente cessa de atiçar o fogo desde que sovou a massa até que seja levedada.

[5] No dia da festa do nosso rei, os príncipes se tornaram doentes com o excitamento do vinho, e ele deu a mão aos escarnecedores.

[6] Porque prepararam o coração como um forno, enquanto estão de espreita; toda a

Hoosea 7

Efraimin ja Samarian rikokset

[1]”Kun minä parannan Israelin, silloin tulevat julki Efraimin rikokset ja Samarian pahat teot. Petosta he harjoittavat, varas tunkeutuu sisään, ja rosvojoukko ryöstää ulkona.

[2] He eivät ajattele sydämessään, että minä muistan kaiken heidän pahuutensa. Nyt heidän tekonsa saartavat heitä, ne ovat tulleet minun kasvojeni eteen.

[3] Pahuudellaan he ilahduttavat kuningasta ja valheillaan ruhtinaita.

[4] Kaikki he ovat avionrikkojia, he ovat kuin leipurin sytyttämä uuni. Hän jättää tulen kohentamatta taikinan alustamisesta sen happanemiseen asti.

[5] Meidän kuninkaamme juhlapäivänä ruhtinaat ovat sairaina viinin hehkusta. Kuningas lyö kättä pilkkaajien kanssa.

[6]Väijyessään he ovat saattaneet sydämensä kuumaksi kuin uuni. Koko yön

noite, dorme o seu furor, mas, pela manhã, arde como labaredas de fogo.

7 Todos eles são quentes como um forno e consomem os seus juízes; todos os seus reis caem; ninguém há, entre eles, que me invoque.

8 Efraim se mistura com os povos e é um pão que não foi virado.

9 Estrangeiros lhe comem a força, e ele não o sabe; também as cãs já se espalham sobre ele, e ele não o sabe.

10 A soberba de Israel, abertamente, o acusa; todavia, não voltam para o SENHOR, seu Deus, nem o buscam em tudo isto.

11 Porque Efraim é como uma pomba enganada, sem entendimento; chamam o Egito e vão para a Assíria.

12 Quando forem, sobre eles estenderei a minha rede e como aves do céu os farei descer; castigá-los-ei, segundo o que eles têm ouvido na sua congregação.

13 Ai deles! Porque fugiram de mim; destruição sobre eles, porque se rebelaram contra mim! Eu os remiria, mas eles falam mentiras contra mim.

14 Não clamam a mim de coração, mas dão uivos nas suas camas; para o trigo e para o vinho se ajuntam, mas contra mim se rebelam.

heidän vihansa nukkuu, aamulla se palaa kuin liekehtivä tuli.

7 He ovat kaikki kuumia kuin uuni, he syövät tuomarinsa. Kaikki heidän kuninkaansa ovat sortuneet, yksikään heistä ei ole minua avuksi huutanut.

8 Efraim sekaantuu kansojen joukkoon. Efraimista on tullut kuin leipä, jota ei ole käännetty.

9 Muukalaiset syövät hänen voimansa, mutta hän ei sitä ymmärrä. Hänen hiuksensakin käyvät harmaiksi, mutta hän ei sitä huomaa.

10 Israelin ylpeys syyttää sitä vasten silmiä, siitä huolimatta se ei palaa Herran , Jumalansa, luo, eikä etsi häntä.

11 Efraimista on tullut kuin kyyhkynen, yksinkertainen ja vailla ymmärrystä. Egyptiä he huutavat avuksi, Assuriin he lähtevät.

12 He lähtevät matkaan, mutta minä levitän verkkoni heidän päälleen ja pudotan heidät alas kuin taivaan linnut. Minä kuritan heitä, niin kuin on ilmoitettu heidän seurakunnalleen.

13 Voi heitä, sillä he ovat lähteneet minua pakoon! Tuho heille, sillä he ovat luopuneet minusta! Minä tahdoin lunastaa heidät, mutta he puhuivat minulle valhetta.

14 Eivät he sydämestään huuda minun puoleeni vaan vaikeroivat vuoteillaan. Viljan ja viinin tähden he kokoontuvat, mutta minusta he kääntyvät pois.

[15] Adestrei e fortaleci os seus braços; no entanto, maquinam contra mim.

[16] Eles voltam, mas não para o Altíssimo. Fizeram-se como um arco enganoso; caem à espada os seus príncipes, por causa da insolência da sua língua; este será o seu escárnio na terra do Egito.

Oseias 8

O castigo está próximo

[1] Emboca a trombeta! Ele vem como a águia contra a casa do SENHOR, porque transgrediram a minha aliança e se rebelaram contra a minha lei.

[2] A mim, me invocam: Nosso Deus! Nós, Israel, te conhecemos.

[3] Israel rejeitou o bem; o inimigo o perseguirá.

[4] Eles estabeleceram reis, mas não da minha parte; constituíram príncipes, mas eu não o soube; da sua prata e do seu ouro fizeram ídolos para si, para serem destruídos.

[5] O teu bezerro, ó Samaria, é rejeitado; a minha ira se acende contra eles; até quando serão eles incapazes da inocência?

[6] Porque vem de Israel, é obra de artífice, não é Deus; mas em pedaços será desfeito o bezerro de Samaria.

[7] Porque semeiam ventos e segarão tormentas; não haverá seara; a erva não dará farinha; e, se a der, comê-la-ão os estrangeiros.

[15] Minä olen heitä ojentanut ja vahvistanut heidän käsivartensa, mutta minua vastaan he hautoivat pahaa.

[16] He kääntyvät mutta eivät korkeutta kohti. He ovat kuin veltto jousi. Heidän ruhtinaansa kaatuvat miekkaan kielensä kiukkuisuuden tähden. Tämän vuoksi heitä pilkataan Egyptin maassa.”

Hoosea 8

Israelin väärä jumalanpalvelus

[1]”Nosta soofar-torvi huulillesi! Kotkan lailla väijyy uhka Herran temppeliä vastaan, sillä he ovat rikkoneet minun liittoni, luopuneet minun laistani.

[2]Minun puoleeni he huutavat: ’Minun Jumalani! Me tunnemme sinut, me olemme Israel.’

[3] Israel on torjunut hyvän. Vihollinen tulee ajamaan sitä takaa.

[4] He ovat asettaneet itselleen kuninkaita vastoin minun tahtoani, ruhtinaita kysymättä minun mielipidettäni . Hopeastaan ja kullastaan he ovat tehneet jumalankuvia, omaksi tuhokseen.

[5] Sinun vasikkasi on hylätty, Samaria. Minun vihani on syttynyt Samarian asukkaita vastaan. Kuinka kauan he ovat kykenemättömiä puhdistautumaan?

[6]Vasikka on kotoisin Israelista, seppä sen on tehnyt. Ei se ole Jumala; pirstaleiksi hajoaa Samarian vasikka.

[7]Sillä tuulta he kylvävät ja myrskyä leikkaavat. Laiho ei kasva täyteen mittaan, ei se tuota jauhoja. Ja jos vähän tuottaakin, kaiken nielevät muukalaiset.

[8] Israel foi devorado; agora, está entre as nações como coisa de que ninguém se agrada,
[9] porque subiram à Assíria; o jumento montês anda solitário, mas Efraim mercou amores.
[10] Todavia, ainda que eles merquem socorros entre as nações, eu os congregarei; já começaram a ser diminuídos por causa da opressão do rei e dos príncipes.

[11] Porquanto Efraim multiplicou altares para pecar, estes lhe foram para pecar.

[12] Embora eu lhe escreva a minha lei em dez mil preceitos, estes seriam tidos como coisa estranha.

[13] Amam o sacrifício; por isso, sacrificam, pois gostam de carne e a comem, mas o SENHOR não os aceita; agora, se lembrará da sua iniqüidade e lhes castigará o pecado; eles voltarão para o Egito.

[14] Porque Israel se esqueceu do seu Criador e edificou palácios, e Judá multiplicou cidades fortes; mas eu enviarei fogo contra as suas cidades, fogo que consumirá os seus palácios.

Oseias 9

Israel já antes castigado

[1] Não te alegres, ó Israel, não exultes, como os povos; porque, com prostituir-te, abandonaste o teu Deus, amaste a paga de prostituição em todas as eiras de cereais.

[8]Nielty on Israel. Se on nyt kansojen seassa kuin astia, josta kukaan ei välitä.

[9]He ovat kulkeneet Assuriin kuin yksinään vaelteleva villiaasi. Efraim ostelee lahjoilla rakastajia.

[10]Vaikka he käyvät kauppaa kansojen seassa, minä heidät nyt kokoan, ja he alkavat käydä vähäarvoisiksi ruhtinaitten kuninkaan taakan alla.

[11]Koska Efraim on rakentanut paljon alttareita tehdäkseen syntiä, alttarit ovat tulleet sille synniksi.

[12]Vaikka kirjoittaisin hänelle lakejani tuhansittain, outoina niitä pidetään.

[13]He tuovat minulle lahjojaan, uhraavat lihaa ja syövät sen itse, mutta ei Herra niihin mielly. Hän muistaa nyt heidän rikoksensa ja rankaisee heitä heidän syntiensä tähden: Egyptiin heidän on palattava.

[14]Israel on unohtanut tekijänsä ja rakentanut palatseja, Juuda on rakentanut paljon linnoitettuja kaupunkeja. Mutta minä lähetän tulen niihin kaupunkeihin, tuli kuluttaa nuo palatsit.”

Hoosea 9

Rangaistuksen päivät tulevat

[1]”Älä iloitse, Israel, älä riemuitse niin kuin muut kansat, sillä sinä olet haureudessa luopunut Jumalastasi. Sinä olet rakastanut portonpalkkaa kaikilla puimatantereilla.

[2] A eira e o lagar não os manterão; e o vinho novo lhes faltará.

[3] Na terra do SENHOR, não permanecerão; mas Efraim tornará ao Egito e na Assíria comerá coisa imunda.

[4] Não derramarão libações de vinho ao SENHOR, nem os seus sacrifícios lhe serão agradáveis; seu pão será como pão de pranteadores, todos os que dele comerem serão imundos; porque o seu pão será exclusivamente para eles e não entrará na Casa do SENHOR.

[5] Que fareis vós no dia da solenidade e no dia da festa do SENHOR?

[6] Porque eis que eles se foram por causa da destruição, mas o Egito os ceifará, Mênfis os sepultará; as preciosidades da sua prata, as urtigas as possuirão; espinhos crescerão nas suas moradas.

[7] Chegaram os dias do castigo, chegaram os dias da retribuição; Israel o saberá; o seu profeta é um insensato, o homem de espírito é um louco, por causa da abundância da tua iniqüidade, ó Israel, e o muito do teu ódio.

[8] O profeta é sentinela contra Efraim, ao lado de meu Deus, laço do passarinheiro em todos os seus caminhos e inimizade na casa do seu Deus.

[9] Mui profundamente se corromperam, como nos dias de Gibeá. O SENHOR se lembrará das suas injustiças e castigará os pecados deles.

[2] Puimatanner ja viinikuurna eivät heitä elätä, rypäleen mehu tuottaa heille pettymyksen.

[3] He eivät saa asua Herran maassa. Efraimin on palattava Egyptiin, Assurissa he syövät saastaista ruokaa.

[4] He eivät vuodata viiniä juomauhriksi Herralle , eivätkä heidän teurasuhrinsa kelpaa hänelle. Ne ovat heille kuin murheen leipää. Kaikki, jotka sitä syövät, saastuttavat itsensä. Leipänsä he syövät itse, ei siitä tule mitään Herran huoneeseen.

[5] Mitä teette, kun tulee juhla-aika, Herran juhlapäivä?

[6] Katso, he lähtevät hävitystä pakoon, mutta Egypti heidät kokoaa, Moof heidät hautaa. Nokkosten valtaan joutuvat heidän hopeakalleutensa, ohdakkeita kasvaa heidän majoissaan.

[7] Tilinteon päivät tulevat, tulevat koston päivät, Israel saa tuntea sen. Profeetta tulee hulluksi, hengen mies mielettömäksi sinun paljojen rikostesi ja suuren vihamielisyytesi tähden.

[8] Efraim väijyy profeettaa, joka on Jumalan asialla. Kaikilla profeetan teillä on pyydystäjän ansa ja hänen Jumalansa temppelissä vihamielisyys.

[9] He ovat vajonneet syvälle turmelukseen niin kuin Gibean päivinä . Herra muistaa heidän rikoksensa, rankaisee heidän syntinsä.

[10] Achei a Israel como uvas no deserto, vi a vossos pais como as primícias da figueira nova; mas eles foram para Baal-Peor, e se consagraram à vergonhosa idolatria, e se tornaram abomináveis como aquilo que amaram.

[11] Quanto a Efraim, a sua glória voará como ave; não haverá nascimento, nem gravidez, nem concepção.

[12] Ainda que venham a criar seus filhos, eu os privarei deles, para que não fique nenhum homem. Ai deles, quando deles me apartar!

[13] Efraim, como planejei, seria como Tiro, plantado num lugar aprazível; mas Efraim levará seus filhos ao matador.

[14] Dá-lhes, ó SENHOR; que lhes darás? Dá-lhes um ventre estéril e seios secos.

[15] Toda a sua malícia se acha em Gilgal, porque ali passei a aborrecê-los; por causa da maldade das suas obras, os lançarei fora de minha casa; já não os amarei; todos os seus príncipes são rebeldes.

[16] Ferido está Efraim, secaram-se as suas raízes; não dará fruto; ainda que gere filhos, eu matarei os mais queridos do seu ventre.

[17] O meu Deus os rejeitará, porque não o ouvem; e andarão errantes entre as nações.

[10]Kuin rypäleet autiomaassa oli Israel, kun minä sen löysin. Kuin viikunapuun ensimmäiset hedelmät olivat isänne, kun minä heidät näin. Mutta kun he tulivat Baal-Peoriin, he vihkiytyivät häpeäjumalalle, ja heistä tuli iljettäviä, tuon rakastettunsa kaltaisia.

[11]Efraimin loisto lentää pois kuin lintu: ei enää synnyttämistä, ei raskautta, ei hedelmöitystä.

[12] Ja vaikka he saisivatkin lapsensa isoiksi, minä teen heidät lapsettomiksi, yhtäkään ei jää. Totisesti, voi heitä, kun minä käännyn heistä pois!

[13] Olen nähnyt Efraimin Tyyron kaltaisena, laidunmaalle istutettuna. Kuitenkin Efraimin on vietävä lapsensa surmaajan käsiin.”

[14] Anna heille, Herra – mitä antaisitkaan? Anna heille hedelmätön kohtu ja kuihtuneet rinnat!

[15] ”Kaikki heidän pahuutensa löytyy Gilgalista, siellä minä aloin vihata heitä. Heidän tekojensa pahuuden tähden minä karkotan heidät huoneestani pois. En minä enää rakasta heitä; kaikki heidän ruhtinaansa ovat niskureita.

[16]Efraim on hakattu maahan, sen juuri on kuivettunut, hedelmää se ei tuota. Vaikka he synnyttäisivätkin, minä surmaan heidän kohtunsa ihanimmat hedelmät.

[17] Minun Jumalani on hylkäävä heidät, sillä he eivät ole totelleet häntä. He joutuvat pakolaisiksi vieraiden kansojen sekaan.”

Oseias 10

Israel semeou malícia e segará destruição

[1] Israel é vide luxuriante, que dá o fruto; segundo a abundância do seu fruto, assim multiplicou os altares; quanto melhor a terra, tanto mais belas colunas fizeram.

[2] O seu coração é falso; por isso, serão culpados; o SENHOR quebrará os seus altares e deitará abaixo as colunas.

[3] Agora, pois, dirão eles: Não temos rei, porque não tememos ao SENHOR. E o rei, que faria por nós?

[4] Falam palavras vãs, jurando falsamente, fazendo aliança; por isso, brota o juízo como erva venenosa nos sulcos dos campos.

[5] Os moradores de Samaria serão atemorizados por causa do bezerro de Bete-Áven; o seu povo se lamentará por causa dele, e os sacerdotes idólatras tremerão por causa da sua glória, que já se foi.

[6] Também o bezerro será levado à Assíria como presente ao rei principal; Efraim se cobrirá de vexame, e Israel se envergonhará por causa de seu próprio capricho.

[7] O rei de Samaria será como lasca de madeira na superfície da água.

[8] E os altos de Áven, pecado de Israel, serão destruídos; espinheiros e abrolhos crescerão sobre os seus altares; e aos

Hoosea 10

Assur hävittää Israelin

[1]”Israel oli rehevä viiniköynnös, joka tuotti hedelmiä. Mitä runsaammin se tuotti hedelmää, sitä enemmän se teki alttareita. Mitä vauraampi sen maa oli, sitä parempia patsaita se pystytti.

[2]Heidän sydämensä oli jakaantunut; nyt he saavat siitä kärsiä. Herra särkee heidän alttarinsa, hävittää heidän patsaansa.

[3] Nyt he sanovat: ’Meillä ei ole kuningasta, sillä me emme ole pelänneet Herraa . Ja mitäpä kuningas voisikaan tehdä hyväksemme!’

[4] He pitävät puheita, vannovat väärin, tekevät liittoja, mutta tuomio versoo kuin koiruoho pellon vaosta.

[5] Beet-Aavenin vasikoiden tähden Samarian asukkaat joutuvat pelon valtaan. Vasikan tähden vaikeroi Samarian kansa, ja sen epäjumalanpapit vapisevat, sillä Samarian kunnia viedään sieltä pois.

[6]Kansakin viedään Assuriin lahjaksi sotaiselle kuninkaalle. Efraim saa häpeän, Israel joutuu hankkeissaan häpeään.

[7]Hukassa on Samaria kuninkaineen. Se on kuin katkennut oksa veden pinnalla.

[8] Aavenin uhrikukkulat hävitetään, ne ovat Israelin synti; orjantappuraa ja ohdaketta kasvaa heidän alttareillaan. He sanovat vuorille: ’Peittäkää meidät’, ja

montes se dirá: Cobri-nos! E aos outeiros: Caí sobre nós!

9 Desde os dias de Gibeá, pecaste, ó Israel, e nisto permaneceste. A peleja contra os filhos da perversidade não há de alcançar-te em Gibeá?

10 Castigarei o povo na medida do meu desejo; e congregar-se-ão contra eles os povos, quando eu o punir por causa de sua dupla transgressão.

11 Porque Efraim era uma bezerra domada, que gostava de trilhar; coloquei o jugo sobre a formosura do seu pescoço; atrelei Efraim ao carro. Judá lavrará, Jacó lhe desfará os torrões.

12 Então, eu disse: semeai para vós outros em justiça, ceifai segundo a misericórdia; arai o campo de pousio; porque é tempo de buscar ao SENHOR, até que ele venha, e chova a justiça sobre vós.

13 Arastes a malícia, colhestes a perversidade; comestes o fruto da mentira, porque confiastes nos vossos carros e na multidão dos vossos valentes.

14 Portanto, entre o teu povo se levantará tumulto de guerra, e todas as tuas fortalezas serão destruídas, como Salmã destruiu a Bete-Arbel no dia da guerra; as mães ali foram despedaçadas com seus filhos.

15 Assim vos fará Betel, por causa da vossa grande malícia; como passa a alva, assim será o rei de Israel totalmente destruído.

kukkuloille: ’Kaatukaa meidän päällemme.’

9Gibean päivistä asti sinä, Israel, olet tehnyt syntiä, ja siihen pysähtynytkin. Eikö sota saavuttaisi vääryyden miehiä Gibeassakin?

10Minä kuritan heitä tahtoni mukaan. Heitä vastaan kokoontuvat kansat, kun minä kytken heidät kiinni heidän kahteen rikokseensa.

11Efraim on työhön totutettu hieho, joka pui mielellään. Kun minä kuljin sen ohi ja näin sen kauniin kaulan, minä valjastin sen; Juuda saa kyntää, Jaakob äestää.

12Kylväkää itsellenne vanhurskauden kylvö, niin saatte korjata laupeuden satoa; raivatkaa itsellenne uudispelto. Nyt on aika etsiä Herraa , kunnes hän tulee ja antaa teille vanhurskauden sateen.

13Mutta te olette kyntäneet jumalattomuutta, leikanneet vääryyttä ja syöneet valheen hedelmiä. Sinä olet luottanut omaan tiehesi, sankariesi paljouteen.

14 Sen tähden taistelun pauhu nousee sinun kansasi keskelle, ja kaikki linnoituksesi hävitetään niin kuin Salman hävitti sodan päivänä Beet-Arbelin. Silloin äiti ruhjottiin lastensa päälle.

15 Tämän tuottaa teille Beetel ylettömän pahuutenne tähden. Totisesti, aamunkoitossa tuhotaan Israelin kuningas.”

Oseias 11

O amor de Deus Pai. A ingratidão de Israel

[1] Quando Israel era menino, eu o amei; e do Egito chamei o meu filho.

[2] Quanto mais eu os chamava, tanto mais se iam da minha presença; sacrificavam a baalins e queimavam incenso às imagens de escultura.

[3] Todavia, eu ensinei a andar a Efraim; tomei-os nos meus braços, mas não atinaram que eu os curava.

[4] Atraí-os com cordas humanas, com laços de amor; fui para eles como quem alivia o jugo de sobre as suas queixadas e me inclinei para dar-lhes de comer.

[5] Não voltarão para a terra do Egito, mas o assírio será seu rei, porque recusam converter-se.

[6] A espada cairá sobre as suas cidades, e consumirá os seus ferrolhos, e as devorará, por causa dos seus caprichos.

[7] Porque o meu povo é inclinado a desviar-se de mim; se é concitado a dirigir-se acima, ninguém o faz.

[8] Como te deixaria, ó Efraim? Como te entregaria, ó Israel? Como te faria como a Admá? Como fazer-te um Zeboim? Meu coração está comovido dentro de mim, as minhas compaixões, à uma, se acendem.

[9] Não executarei o furor da minha ira; não tornarei para destruir a Efraim, porque eu sou Deus e não homem, o Santo no meio de ti; não voltarei em ira.

Hoosea 11

Herra armahtaa vielä Israelia

[1]”Kun Israel oli nuori, minä rakastin sitä, ja Egyptistä minä kutsuin poikani.

[2]Mitä enemmän profeetat kutsuivat israelilaisia, sitä kauemmas he menivät heidän kasvojensa edestä, uhrasivat baaleille ja polttivat uhreja veistetyille kuville.

[3] Minä opetin Efraimin kävelemään, otin hänet käsivarsilleni. Mutta he eivät ymmärtäneet, että minä heidät paransin.

[4]Ihmissiteillä minä heitä vedin, rakkauden köysillä. Minä ikään kuin nostin ikeen heidän leukapieliltään, kumarruin heidän puoleensa ja syötin heitä.

[5] Eivät he palaa Egyptin maalle, mutta Assurista tulee heidän kuninkaansa, koska he eivät ole tahtoneet kääntyä.

[6] Miekka riehuu Efraimin kaupungeissa, hävittää sen salvat ja tekee tuhoa heidän hankkeittensa vuoksi.

[7] Minun kansallani on taipumus kääntyä minusta pois. Kun sitä kutsutaan korkeutta kohti, ei yksikään heistä ylenny Herran puoleen.

[8]Kuinka voisin hylätä sinut, Efraim, jättää sinut alttiiksi, Israel? Kuinka hylkäisin sinut niin kuin Adman, tekisin sinulle niin kuin Seboimille ? Minun sydämeni heltyy, minun säälini herää.

[9]En laske valloilleen vihani hehkua, en enää hävitä Efraimia, sillä minä olen Jumala enkä ihminen, minä olen pyhä sinun keskelläsi; en tule vihan vimmassa.

10 Andarão após o SENHOR; este bramará como leão, e, bramando, os filhos, tremendo, virão do Ocidente;

11 tremendo, virão, como passarinhos, os do Egito, e, como pombas, os da terra da Assíria, e os farei habitar em suas próprias casas, diz o SENHOR.

12 Efraim me cercou por meio de mentiras, e a casa de Israel, com engano; mas Judá ainda domina com Deus e é fiel com o Santo.

Oseias 12

Jacó, modelo para o povo de Israel

1 Efraim apascenta o vento e persegue o vento leste todo o dia; multiplica mentiras e destruição e faz aliança com a Assíria, e o azeite se leva ao Egito.

2 O SENHOR também com Judá tem contenda e castigará Jacó segundo o seu proceder; segundo as suas obras, o recompensará.

3 No ventre, pegou do calcanhar de seu irmão; no vigor da sua idade, lutou com Deus;

4 lutou com o anjo e prevaleceu; chorou e lhe pediu mercê; em Betel, achou a Deus, e ali falou Deus conosco.

5 O SENHOR, o Deus dos Exércitos, o SENHOR é o seu nome;

6 converte-te a teu Deus, guarda o amor e o juízo e no teu Deus espera sempre.

10 Herranjäljessä he vaeltavat. Hän ärjyy kuin leijona – niin, hän ärjyy, ja vavisten tulevat lapset mereltä päin.

11Vavisten he tulevat Egyptistä kuin linnut, Assurin maasta kuin kyyhkyset, ja minä saatan heidät asumaan kodeissaan, sanoo Herra .”

Hoosea 12

Israel on ollut vilpillinen

1”Efraim on ympäröinyt minut valheella ja Israelin huone vilpillä. Juudakin on yhä uskoton Jumalalle, Pyhälle, Uskolliselle.

2 Efraim tavoittelee tuulta, ajaa kaiket päivät takaa itätuulta, kartuttaa valhetta ja väkivaltaa. Se tekee liiton Assurin kanssa ja vie öljyä Egyptiin.

3 Herrakäy oikeutta Juudan kanssa. Hän rankaisee Jaakobia sen vaelluksen mukaan, hän maksaa sille sen tekojen mukaan.

4Äidin kohdussa Jaakob piti kiinni veljensä kantapäästä ja miehuutensa voimassa taisteli Jumalan kanssa.

5Hän taisteli enkelin kanssa ja voitti, hän itki ja anoi armoa. Beetelissä Jumala löysi hänet ja puhui siellä hänen kanssaan .

6 Herraon sotajoukkojen Jumala, hänet tunnetaan nimellä Herra .

7Ja sinä Israel, palaa Jumalasi luo, noudata laupeutta ja oikeutta ja pane alati toivosi Jumalaasi.

[7] Efraim, mercador, tem nas mãos balança enganosa e ama a opressão;
[8] mas diz: Contudo, me tenho enriquecido e adquirido grandes bens; em todos esses meus esforços, não acharão em mim iniqüidade alguma, nada que seja pecado.

[9] Mas eu sou o SENHOR, teu Deus, desde a terra do Egito; eu ainda te farei habitar em tendas, como nos dias da festa.

[10] Falei aos profetas e multipliquei as visões; e, pelo ministério dos profetas, propus símiles.
[11] Se há em Gileade transgressão, pura vaidade são eles; se em Gilgal sacrificam bois, os seus altares são como montões de pedra nos sulcos dos campos.
[12] Jacó fugiu para a terra da Síria, e Israel serviu por uma mulher e por ela guardou o gado.
[13] Mas o SENHOR, por meio de um profeta, fez subir a Israel do Egito e, por um profeta, foi ele guardado.
[14] Efraim mui amargamente provocou à ira; portanto, o SENHOR deixará ficar sobre ele o sangue por ele derramado; e fará cair sobre ele o seu opróbrio.

[8]Kanaanin kädessä on petoksen vaaka, vääryyden tekemistä hän rakastaa.
[9] Efraim sanoo: ’Olenpa rikastunut, olen hankkinut itselleni omaisuuden. Missään hankkeissani ei ole havaittavissa rikkomusta, joka olisi syntiä.’
[10]Mutta minä, Herra , olen ollut sinun Jumalasi aina Egyptin maasta lähtien. Minä saatan sinut vielä asumaan teltoissa niin kuin juhlapäivinä.
[11]Minä olen puhunut profeetoille, olen antanut heille runsaasti näkyjä ja puhunut vertauksin heidän kauttaan.
[12] Jos Gilead onkin ollut petosta, niin tyhjiin se myös häviää. Gilgalissa on uhrattu härkiä, niinpä heidän alttareistaan tulee kuin kiviröykkiöitä peltojen vaoille.
[13]Jaakob pakeni Aramin kedoille, Israel palveli naisen tähden, naisen tähden hän paimensi.
[14]Mutta profeetan johdolla Herra vei Israelin ulos Egyptistä, profeetta sitä paimensi.
[15]Efraim on syvästi loukannut Herraa. Hänen Herransa heittää hänen verivelkansa hänen päälleen ja kääntää hänen herjauksensa häntä itseään kohti.”

Oseias 13

Castigo definitivo

[1] Quando falava Efraim, havia tremor; foi exaltado em Israel, mas ele se fez culpado no tocante a Baal e morreu.
[2] Agora, pecam mais e mais, e da sua prata fazem imagens de fundição, ídolos segundo o seu conceito, todos obra de

Hoosea 13

Tuomio Israelin ylpeydelle

[1]”Milloin Efraim puhuikin, syntyi kauhu, korkealle hän kohosi Israelissa. Mutta hän tuli syylliseksi Baalin vuoksi ja kuoli.
[2] Aina vain he tekevät syntiä, valmistavat itselleen valettuja kuvia, jumalankuvia hopeastaan ymmärryksensä mukaan,

artífices, e dizem: Sacrificai a eles. Homens até beijam bezerros!

taitavien mestarien tekemiä kaikki tyynni. Niille he puhuvat, ihmisiä teurastavat, vasikoita suutelevat.

3 Por isso, serão como nuvem de manhã, como orvalho que cedo passa, como palha que se lança da eira e como fumaça que sai por uma janela.

3Sen tähden he ovat kuin aamuinen pilvi, kuin varhain haihtuva kaste, kuin akanat, joita tuuli lennättää puimatantereelta, kuin ikkunaluukusta haihtuva savu.

4 Todavia, eu sou o SENHOR, teu Deus, desde a terra do Egito; portanto, não conhecerás outro deus além de mim, porque não há salvador, senão eu.

4Mutta minä olen Herra , sinun Jumalasi, aina Egyptin maasta lähtien. Muuta Jumalaa sinä et tunne kuin minut, eikä ole muuta pelastajaa kuin minä.

5 Eu te conheci no deserto, em terra muito seca.

5Minä tunsin sinut autiomaassa, polttavan kuumassa maassa.

6 Quando tinham pasto, eles se fartaram, e, uma vez fartos, ensoberbeceu-se-lhes o coração; por isso, se esqueceram de mim.

6Heidän laitumensa olivat lihavat, ja he tulivat kylläisiksi. Kylläisiksi tultuaan heidän sydämensä ylpistyi, ja niin he unohtivat minut.

7 Sou, pois, para eles como leão; como leopardo, espreito no caminho.

7Silloin minusta tuli heille kuin leijona, kuin tien vierellä väijyvä pantteri.

8 Como ursa, roubada de seus filhos, eu os atacarei e lhes romperei a envoltura do coração; e, como leão, ali os devorarei, as feras do campo os despedaçarão.

8Minä käyn heidän kimppuunsa kuin karhu, jolta on riistetty pennut, revin heidän sydänkalvonsa ja syön heidät siinä paikassa kuin leijona. Metsän pedot raatelevat heidät.

9 A tua ruína, ó Israel, vem de ti, e só de mim, o teu socorro.

9Se on sinun turmiosi, Israel, että vastustat minua, auttajaasi.

10 Onde está, agora, o teu rei, para que te salve em todas as tuas cidades? E os teus juízes, dos quais disseste: Dá-me rei e príncipes?

10Missä on nyt kuninkaasi, että hän auttaisi sinua kaikissa kaupungeissasi, ja tuomarisi, joille olet sanonut: 'Anna minulle kuningas ja ruhtinaat'?

11 Dei-te um rei na minha ira e to tirei no meu furor.

11Kuninkaan minä annoin sinulle vihassani ja otin pois suuttumuksessani.

12 As iniqüidades de Efraim estão atadas juntas, o seu pecado está armazenado.

12Efraimin rikos on kääritty kokoon, hänen syntinsä on pantu talteen.

[13] Dores de parturiente lhe virão; ele é filho insensato, porque é tempo, e não sai à luz, ao abrir-se da madre.

[14] Eu os remirei do poder do inferno e os resgatarei da morte; onde estão, ó morte, as tuas pragas? Onde está, ó inferno, a tua destruição? Meus olhos não vêem em mim arrependimento algum.

[15] Ainda que ele viceja entre os irmãos, virá o vento leste, vento do SENHOR, subindo do deserto, e secará a sua nascente, e estancará a sua fonte; ele saqueará o tesouro de todas as coisas preciosas.

[13]Hänelle tulevat synnyttäjän tuskat. Hän on vailla viisautta oleva lapsi, joka ei aikanaan ilmesty kohdun suulle.

[14]Ostanko heidät vapaiksi tuonelan kädestä, lunastanko heidät kuolemasta? Missä on sinun ruttosi, kuolema, missä sinun pistimesi, tuonela? En näe aihetta sääliin.

[15]Vaikka hän veljien joukossa kantaa hedelmää, itätuuli lähtee liikkeelle, autiomaasta nousee Herran tuuli. Efraimin kaivo kuivuu ja hänen lähteensä ehtyy. Itätuuli ryöstää hänen aarteensa, kaikki hänen kallisarvoiset esineensä.”

[16] Samaria levará sobre si a sua culpa, porque se rebelou contra o seu Deus; cairá à espada, seus filhos serão despedaçados, e as suas mulheres grávidas serão abertas pelo meio.

Hoosea 14

Israelin kääntyminen ja armahdus

[1]”Samaria kärsii syyllisyytensä vuoksi, sillä se on kapinoinut Jumalaansa vastaan. He kaatuvat miekkaan, heidän pienet lapsensa murskataan, ja heidän raskaina olevat vaimonsa viilletään halki.

Oseias 14

Promessas de perdão

[1] Volta, ó Israel, para o SENHOR, teu Deus, porque, pelos teus pecados, estás caído.

[2] Tende convosco palavras de arrependimento e convertei-vos ao SENHOR; dizei-lhe: Perdoa toda iniqüidade, aceita o que é bom e, em vez de novilhos, os sacrifícios dos nossos lábios.

[3] A Assíria já não nos salvará, não iremos montados em cavalos e não mais diremos à obra das nossas mãos: tu és o nosso Deus; por ti o órfão alcançará misericórdia.

[2]Palaa Israel, Herran , sinun Jumalasi luo, sillä sinä olet kompastunut rikoksiisi.

[3] Ottakaa mukaanne sanoja ja palatkaa Herran luo. Sanokaa hänelle: Anna anteeksi kaikki rikokset, ota meidät armoihisi, niin me uhraamme sinulle huultemme hedelmän .

[4]Assur ei meitä pelasta, hevosilla emme tahdo ratsastaa emmekä enää sano omien kättemme teoille: ’Meidän Jumalamme!’ Sillä sinussa saa orpo armon.

[4] Curarei a sua infidelidade, eu de mim mesmo os amarei, porque a minha ira se apartou deles.

[5] Minä parannan heidän luopumuksensa, omasta halustani minä heitä rakastan, sillä minun vihani on kääntynyt heistä pois.

[5] Serei para Israel como orvalho, ele florescerá como o lírio e lançará as suas raízes como o cedro do Líbano.

[6] Minä olen Israelille kuin aamun kaste. Israel kukoistaa kuin lilja, työntää juurensa syvälle kuin Libanonin puut.

[6] Estender-se-ão os seus ramos, o seu esplendor será como o da oliveira, e sua fragrância, como a do Líbano.

[7] Sen versot leviävät, sen kauneus on oleva kuin öljypuun ja sen tuoksu kuin Libanonin.

[7] Os que se assentam de novo à sua sombra voltarão; serão vivificados como o cereal e florescerão como a vide; a sua fama será como a do vinho do Líbano.

[8] Sen varjossa asuvat kasvattavat jälleen viljaa ja kukoistavat kuin viiniköynnös. Sen maine on oleva kuin Libanonin viinin.

[8] Ó Efraim, que tenho eu com os ídolos? Eu te ouvirei e cuidarei de ti; sou como o cipreste verde; de mim procede o teu fruto.

[9] Efraim sanoo: 'Mitä minulla enää on tekemistä jumalankuvien kanssa?' Minä, Herra, kuuntelen häntä, minä katson hänen puoleensa, minä, joka olen kuin viheriöivä sypressi. Minusta on sinun hedelmäsi.

Apelo final

[9] Quem é sábio, que entenda estas coisas; quem é prudente, que as saiba, porque os caminhos do SENHOR são retos, e os justos andarão neles, mas os transgressores neles cairão.

[10] Kuka on viisas ja ymmärtää nämä asiat? Kenellä on niin paljon ymmärrystä, että käsittää ne? Herran tiet ovat suorat: vanhurskaat niillä vaeltavat, mutta luopiot niillä kompastuvat."

Joel	Joel

Joel 1

A carestia causada pelo gafanhoto e pela seca

1 Palavra do SENHOR que foi dirigida a Joel, filho de Petuel.

2 Ouvi isto, vós, velhos, e escutai, todos os habitantes da terra: Aconteceu isto em vossos dias? Ou nos dias de vossos pais?

3 Narrai isto a vossos filhos, e vossos filhos o façam a seus filhos, e os filhos destes, à outra geração.

4 O que deixou o gafanhoto cortador, comeu-o o gafanhoto migrador; o que deixou o migrador, comeu-o o gafanhoto devorador; o que deixou o devorador, comeu-o o gafanhoto destruidor.

5 Ébrios, despertai-vos e chorai; uivai, todos os que bebeis vinho, por causa do mosto, porque está ele tirado da vossa boca.

6 Porque veio um povo contra a minha terra, poderoso e inumerável; os seus dentes são dentes de leão, e ele tem os queixais de uma leoa.

7 Fez de minha vide uma assolação, destroçou a minha figueira, tirou-lhe a casca, que lançou por terra; os seus sarmentos se fizeram brancos.

8 Lamenta com a virgem que, pelo marido da sua mocidade, está cingida de pano de saco.

9 Cortada está da Casa do SENHOR a oferta de manjares e a libação; os

Joel 1

Heinäsirkkavitsaus

1 Herransana, joka tuli Jooelille, Petuelin pojalle:

2 Kuulkaa tämä, te vanhimmat, kuunnelkaa, kaikki maan asukkaat. Onko tällaista tapahtunut teidän päivinänne tai teidän isienne päivinä?

3 Kertokaa tämä lapsillenne, lapsenne kertokoot sen lapsilleen ja heidän lapsensa tulevalle polvelle.

4 Mitä kalvajasirkalta jäi, sen söi heinäsirkka, mitä heinäsirkalta jäi, sen söi sirkan toukka, mitä toukalta jäi, sen söi tuhosirkka.

5Herätkää, juopuneet, ja itkekää! Valittakaa, kaikki viininjuojat, rypälemehun tähden, sillä se on riistetty teidän suustanne.

6 Minun maahani on hyökännyt kansa, väkevä ja suurilukuinen. Sen hampaat ovat leijonan hampaat, sillä on jalopeuran leukaluut.

7 Se hävitti viiniköynnökseni, repi viikunapuuni, kuori ne paljaiksi ja heitti pois. Niiden oksat ovat vaalenneet.

8Valita kuin neitsyt, joka on vyöttäytynyt säkkipukuun nuoruutensa sulhasen tähden.

9 Poissa on Herran huoneesta ruokauhri ja juomauhri. Papit, jotka

sacerdotes, ministros do SENHOR, estão enlutados.

[10] O campo está assolado, e a terra, de luto, porque o cereal está destruído, a vide se secou, as olivas se murcharam.

[11] Envergonhai-vos, lavradores, uivai, vinhateiros, sobre o trigo e sobre a cevada, porque pereceu a messe do campo.

[12] A vide se secou, a figueira se murchou, a romeira também, e a palmeira e a macieira; todas as árvores do campo se secaram, e já não há alegria entre os filhos dos homens.

[13] Cingi-vos de pano de saco e lamentai, sacerdotes; uivai, ministros do altar; vinde, ministros de meu Deus; passai a noite vestidos de panos de saco; porque da casa de vosso Deus foi cortada a oferta de manjares e a libação.

[14] Promulgai um santo jejum, convocai uma assembléia solene, congregai os anciãos, todos os moradores desta terra, para a Casa do SENHOR, vosso Deus, e clamai ao SENHOR.

[15] Ah! Que dia! Porque o Dia do SENHOR está perto e vem como assolação do Todo-Poderoso.

[16] Acaso, não está destruído o mantimento diante dos vossos olhos? E, da casa do nosso Deus, a alegria e o regozijo?

[17] A semente mirrou debaixo dos seus torrões, os celeiros foram assolados, os

toimittavat Herran palvelusta, ovat murheissaan.

[10]Pelto on hävitetty, maa murehtii, sillä vilja on tuhottu, viini kuivunut, öljy ehtynyt.

[11] Peltomiehet ovat joutuneet häpeään vehnän ja ohran vuoksi, sillä pellon sato on mennyt. Viinitarhurit valittavat,

[12] kun viiniköynnös on kuivettunut ja viikunapuu lakastunut. Myös granaattiomenapuu, taatelipalmu, omenapuu ja kaikki kedon puut ovat kuivettuneet. Ilo on kaikonnut ihmisten ilmoilta.

Vyöttäytykää säkkiin

[13]Vyöttäytykää säkkiin, pitäkää valittajaiset, te papit, vaikeroikaa, te, jotka palvelette alttarin äärellä. Tulkaa, viettäkää yö säkkeihin puettuina, te minun Jumalani palvelijat, sillä poissa on teidän Jumalanne huoneesta ruokauhri ja juomauhri.

[14] Julistakaa pyhä paasto, kutsukaa koolle juhlakokous. Kootkaa vanhimmat ja kaikki maan asukkaat Herran , teidän Jumalanne, huoneeseen ja huutakaa Herran puoleen.

[15]Voi, mikä päivä! Lähellä on Herran päivä, se tulee kuin hävitys Kaikkivaltiaalta.

[16]Eikö meiltä ole riistetty ruoka silmiemme edestä, ilo ja riemu Jumalamme huoneesta?

[17] Siemenjyvät ovat surkastuneet multiensa alla, varastot ovat typötyhjiä,

armazéns, derribados, porque se perdeu o cereal.

[18] Como geme o gado! As manadas de bois estão sobremodo inquietas, porque não têm pasto; também os rebanhos de ovelhas estão perecendo.

[19] A ti, ó SENHOR, clamo, porque o fogo consumiu os pastos do deserto, e a chama abrasou todas as árvores do campo.

[20] Também todos os animais do campo bramam suspirantes por ti; porque os rios se secaram, e o fogo devorou os pastos do deserto.

aitat on purettu, kun vilja on kuivettunut pelloille.

[18] Kuinka huokaakaan karja! Kuinka hädissään ovatkaan karjalaumat, sillä niillä ei ole laidunta! Myös lammaslaumat joutuvat tuhon omiksi.

[19] Sinua, Herra , minä huudan, sillä tuli on kuluttanut autiomaan laitumet, liekki polttanut kaikki kedon puut.

[20] Myös kedon eläimet ikävöivät sinua, sillä vesipurot ovat kuivuneet ja tuli on kuluttanut autiomaan laitumet.

Joel 2

[1] Tocai a trombeta em Sião e dai voz de rebate no meu santo monte; perturbem-se todos os moradores da terra, porque o Dia do SENHOR vem, já está próximo;

[2] dia de escuridade e densas trevas, dia de nuvens e negridão! Como a alva por sobre os montes, assim se difunde um povo grande e poderoso, qual desde o tempo antigo nunca houve, nem depois dele haverá pelos anos adiante, de geração em geração.

[3] À frente dele vai fogo devorador, atrás, chama que abrasa; diante dele, a terra é como o jardim do Éden; mas, atrás dele, um deserto assolado. Nada lhe escapa.

[4] A sua aparência é como a de cavalos; e, como cavaleiros, assim correm.

Joel 2

Herran päivä on lähellä

[1]Puhaltakaa soofar-torveen Siionissa, soittakaa hälytys minun pyhällä vuorellani. Vaviskoot kaikki maan asukkaat, sillä Herran päivä on tulossa, se on lähellä,

[2]pimeyden ja synkeyden päivä, pilvien ja sankan sumun päivä. Lukuisa ja väkevä kansa on vuorille levinneenä kuin aamurusko. Sen vertaista ei ole ollut ikiajoista asti eikä tämän jälkeen enää tule, tulevien polvien aikoihin saakka.

[3]Sen edellä käy kuluttava tuli, jäljessä leimuaa liekki. Maa on sen edessä kuin Eedenin puutarha, mutta sen jäljiltä kuin autio aavikko, ei ole ketään, joka siltä pelastuisi.

[4]Hevosilta ne näyttävät, ne juoksevat kuin ratsut.

[5] Estrondeando como carros, vêm, saltando pelos cimos dos montes, crepitando como chamas de fogo que devoram o restolho, como um povo poderoso posto em ordem de combate.
[6] Diante deles, tremem os povos; todos os rostos empalidecem.

[7] Correm como valentes; como homens de guerra, sobem muros; e cada um vai no seu caminho e não se desvia da sua fileira.

[8] Não empurram uns aos outros; cada um segue o seu rumo; arremetem contra lanças e não se detêm no seu caminho.

[9] Assaltam a cidade, correm pelos muros, sobem às casas; pelas janelas entram como ladrão.
[10] Diante deles, treme a terra, e os céus se abalam; o sol e a lua se escurecem, e as estrelas retiram o seu resplendor.
[11] O SENHOR levanta a voz diante do seu exército; porque muitíssimo grande é o seu arraial; porque é poderoso quem executa as suas ordens; sim, grande é o Dia do SENHOR e mui terrível! Quem o poderá suportar?

A misericórdia do Senhor

[12] Ainda assim, agora mesmo, diz o SENHOR: Convertei-vos a mim de todo o vosso coração; e isso com jejuns, com choro e com pranto.
[13] Rasgai o vosso coração, e não as vossas vestes, e convertei-vos ao SENHOR, vosso Deus, porque ele é misericordioso, e

[5] Rämisten kuin sotavaunut ne hyppivät vuorten huipuilla, rätisten kuin tulen liekki, joka kuluttaa oljet. Ne ovat kuin taisteluun järjestäytynyt väkevä kansa.

[6] Niiden edessä kansat vapisevat, kaikkien kasvot kalpenevat.
[7] Ne ryntäävät kuin sankarit, soturien lailla ne nousevat muurille. Jokainen kulkee tietänsä suoraan, ei mutkittele polullaan.
[8] Eivät ne sysi toinen toistaan, vaan jokainen kulkee omaa reittiään. Heittoaseitten välistä ne syöksyvät eivätkä pysähdy.
[9] Ne ryntäävät kaupunkiin, juoksevat muurille, nousevat taloihin ikkunoiden kautta ja tulevat sisään kuin varkaat.
[10]Niiden edessä maa vapisee ja taivaat järkkyvät. Aurinko ja kuu pimenevät, tähdet kadottavat valonsa.

[11] Herraantaa äänensä jylistä sotajoukkonsa edellä. Hyvin suuri on hänen sotaväkensä, väkevä hänen käskynsä täyttäjä. Suuri on Herran päivä ja hyvin pelottava. Kuka voi sen kestää?

Repäiskää rikki sydämenne!

[12]Mutta vielä nytkin, sanoo Herra, palatkaa minun luokseni kaikesta sydämestänne, paastoten, itkien ja valittaen.
[13]Repäiskää rikki sydämenne, älkää vaatteitanne, palatkaa Herran, teidän Jumalanne, luo. Hän on armahtava ja

compassivo, e tardio em irar-se, e grande em benignidade, e se arrepende do mal.

14 Quem sabe se não se voltará, e se arrependerá, e deixará após si uma bênção, uma oferta de manjares e libação para o SENHOR, vosso Deus?

15 Tocai a trombeta em Sião, promulgai um santo jejum, proclamai uma assembléia solene.

16 Congregai o povo, santificai a congregação, ajuntai os anciãos, reuni os filhinhos e os que mamam; saia o noivo da sua recâmara, e a noiva, do seu aposento.

17 Chorem os sacerdotes, ministros do SENHOR, entre o pórtico e o altar, e orem: Poupa o teu povo, ó SENHOR, e não entregues a tua herança ao opróbrio, para que as nações façam escárnio dele. Por que hão de dizer entre os povos: Onde está o seu Deus?

18 Então, o SENHOR se mostrou zeloso da sua terra, compadeceu-se do seu povo

19 e, respondendo, lhe disse: Eis que vos envio o cereal, e o vinho, e o óleo, e deles sereis fartos, e vos não entregarei mais ao opróbrio entre as nações.

20 Mas o exército que vem do Norte, eu o removerei para longe de vós, lançá-lo-ei em uma terra seca e deserta; lançarei a sua vanguarda para o mar oriental, e a sua retaguarda, para o mar ocidental; subirá o seu mau cheiro, e subirá a sua podridão; porque agiu poderosamente.

laupias, pitkämielinen ja hyvin armollinen, ja hän katuu pahaa.

14Ehkä hän vielä muuttaa mielensä ja jättää jälkeensä siunauksen: ruokauhrin ja juomauhrin Herralle, teidän Jumalallenne.

15Puhaltakaa pasuunaan Siionissa, kuuluttakaa pyhä paasto, kutsukaa koolle juhlakokous.

16Kootkaa kansa, pyhittäkää seurakunta, kutsukaa koolle vanhimmat, kootkaa lapset, nekin, jotka imevät rintoja. Lähteköön sulhanen huoneestaan ja morsian kammiostaan.

17 Eteishallin ja alttarin välillä itkekööt papit, jotka palvelevat Herraa. He sanokoot: ”Sääli, Herra, kansaasi, älä anna perintöosaasi häväistäväksi, kansojen sananparreksi! Miksi kansat saisivat aiheen sanoa: ’Missä on heidän Jumalansa?’”

Herra siunaa jälleen kansaansa

18Niin Herra kiivaili maansa puolesta ja sääli kansaansa.

19 Herra vastasi kansalleen: Katso, minä lähetän teille viljaa, viiniä ja öljyä, ja te tulette niistä kylläisiksi. Enkä minä enää anna teidän tulla häväistyiksi kansojen seassa.

20Mikä pohjoisesta tulee, sen minä karkotan teistä kauas ja syöksen sen kuivaan maahan, autiomaahan, sen alkupään itäiseen mereen ja loppupään läntiseen mereen. Ja siitä nousee löyhkä, nousee lemu. Sillä suuria se on yrittänyt.

[21] Não temas, ó terra, regozija-te e alegra-te, porque o SENHOR faz grandes coisas.
[22] Não temais, animais do campo, porque os pastos do deserto reverdecerão, porque o arvoredo dará o seu fruto, a figueira e a vide produzirão com vigor.

[23] Alegrai-vos, pois, filhos de Sião, regozijai-vos no SENHOR, vosso Deus, porque ele vos dará em justa medida a chuva; fará descer, como outrora, a chuva temporã e a serôdia.

[24] As eiras se encherão de trigo, e os lagares transbordarão de vinho e de óleo.
[25] Restituir-vos-ei os anos que foram consumidos pelo gafanhoto migrador, pelo destruidor e pelo cortador, o meu grande exército que enviei contra vós outros.
[26] Comereis abundantemente, e vos fartareis, e louvareis o nome do SENHOR, vosso Deus, que se houve maravilhosamente convosco; e o meu povo jamais será envergonhado.
[27] Sabereis que estou no meio de Israel e que eu sou o SENHOR, vosso Deus, e não há outro; e o meu povo jamais será envergonhado.

Promessa do derramamento do Espírito

[28] E acontecerá, depois, que derramarei o meu Espírito sobre toda a carne; vossos filhos e vossas filhas profetizarão, vossos velhos sonharão, e vossos jovens terão visões;

[21]Älä pelkää, maa! Iloitse ja riemuitse, sillä Herra on tehnyt suuria.
[22] Älkää pelätkö, kedon eläimet, sillä autiomaan laitumet vihannoivat ja puut kantavat hedelmänsä, viikunapuu ja viiniköynnös antavat satonsa .
[23] Ja te, Siionin lapset, iloitkaa ja riemuitkaa Herrassa , teidän Jumalassanne, sillä hän antaa teille syyssateen vanhurskaudessaan, vuodattaa teille sateen, syyssateen ja kevätsateen niin kuin ennen.
[24]Puimatantereet tulevat jyviä täyteen, ja kuurna-altaat pursuavat viiniä ja öljyä.

[25] Minä korvaan teille ne vuodentulot, jotka söi heinäsirkka ja sirkantoukka, tuhosirkka ja kalvajasirkka, minun suuri sotajoukkoni, jonka lähetin teitä vastaan.

[26] Te saatte syödä aivan kylliksenne ja kiitätte Herran , teidän Jumalanne, nimeä, hänen, joka on tehnyt ihmeitä teitä kohtaan. Minun kansani ei joudu häpeään enää milloinkaan,
[27] ja te tulette tietämään, että minä olen Israelin keskellä. Minä olen Herra , teidän Jumalanne, eikä toista ole. Eikä minun kansani joudu häpeään milloinkaan.

Joel 3

Hengen vuodatus

[1]Tämän jälkeen on tapahtuva, että minä vuodatan Henkeni kaiken lihan päälle. Teidän poikanne ja tyttärenne ennustavat, vanhuksenne näkevät unia, nuorukaisenne näkyjä.

[29] até sobre os servos e sobre as servas derramarei o meu Espírito naqueles dias.

[30] Mostrarei prodígios no céu e na terra: sangue, fogo e colunas de fumaça.

[31] O sol se converterá em trevas, e a lua, em sangue, antes que venha o grande e terrível Dia do SENHOR.

[32] E acontecerá que todo aquele que invocar o nome do SENHOR será salvo; porque, no monte Sião e em Jerusalém, estarão os que forem salvos, como o SENHOR prometeu; e, entre os sobreviventes, aqueles que o SENHOR chamar.

Joel 3

Os juízos de Deus sobre as nações inimigas

[1] Eis que, naqueles dias e naquele tempo, em que mudarei a sorte de Judá e de Jerusalém,

[2] congregarei todas as nações e as farei descer ao vale de Josafá; e ali entrarei em juízo contra elas por causa do meu povo e da minha herança, Israel, a quem elas espalharam por entre os povos, repartindo a minha terra entre si.

[3] Lançaram sortes sobre o meu povo, e deram meninos por meretrizes, e venderam meninas por vinho, que beberam.

[4] Que tendes vós comigo, Tiro, e Sidom, e todas as regiões da Filístia? É isso vingança que quereis contra mim? Se assim me quereis vingar, farei, sem

[2]Myös palvelijoiden ja palvelijattarien päälle minä niinä päivinä vuodatan Henkeni.

[3] Minä annan näkyä merkkejä taivaalla ja maan päällä, verta, tulta ja savupatsaita.

[4] Aurinko muuttuu pimeydeksi ja kuu vereksi, ennen kuin Herran päivä tulee, se suuri ja pelottava.

[5] Mutta jokainen, joka huutaa avuksi Herran nimeä, pelastuu. Sillä Siionin vuorella ja Jerusalemissa on pelastuneiden joukko, niin kuin Herra on sanonut. Jäljelle jääneiden joukossa ovat ne, jotka Herra kutsuu.

Joel 4

Pakanakansat tuomitaan Herran päivänä

[1] Niinä päivinä ja siihen aikaan, kun minä käännän Juudan ja Jerusalemin kohtalon,

[2] minä kokoan kaikki kansat ja vien ne alas Joosafatin laaksoon. Siellä minä käyn oikeutta niitä vastaan kansani ja perintöosani Israelin tähden, koska ne ovat hajottaneet kansani kansojen sekaan, jakaneet minun maani

[3] ja heittäneet kansastani arpaa. Ne ovat antaneet pojan maksuksi portosta ja myyneet tytön viinistä, jonka ovat juoneet.

[4]Mitä te minusta haluatte, Tyyro ja Siidon ja kaikki filistealaisten alueet? Tahdotteko te kostaa minulle, mitä minä olen tehnyt, ja tehdä minulle pahaa? Jos sen teette,

demora, cair sobre a vossa cabeça a vossa vingança.

5 Visto que levastes a minha prata e o meu ouro, e as minhas jóias preciosas metestes nos vossos templos,

6 e vendestes os filhos de Judá e os filhos de Jerusalém aos filhos dos gregos, para os apartar para longe dos seus limites,

7 eis que eu os suscitarei do lugar para onde os vendestes e farei cair a vossa vingança sobre a vossa própria cabeça.

8 Venderei vossos filhos e vossas filhas aos filhos de Judá, e estes, aos sabeus, a uma nação remota, porque o SENHOR o disse.

9 Proclamai isto entre as nações: Apregoai guerra santa e suscitai os valentes; cheguem-se, subam todos os homens de guerra.

10 Forjai espadas das vossas relhas de arado e lanças, das vossas podadeiras; diga o fraco: Eu sou forte.

11 Apressai-vos, e vinde, todos os povos em redor, e congregai-vos; para ali, ó SENHOR, faze descer os teus valentes.

12 Levantem-se as nações e sigam para o vale de Josafá; porque ali me assentarei para julgar todas as nações em redor.

13 Lançai a foice, porque está madura a seara; vinde, pisai, porque o lagar está cheio, os seus compartimentos transbordam, porquanto a sua malícia é grande.

minä annan hyvin nopeasti koston kohdata teidän omaa päätänne.

5Te olette ottaneet minun hopeani ja kultani, vieneet ihanat kalleuteni palatseihinne.

6 Juudan ja Jerusalemin lapsia te olette myyneet jaavanilaisille saadaksenne heidät kauas omalta alueeltaan.

7 Katso, minä herätän heidät liikkeelle sieltä, minne te olette heidät myyneet, ja käännän tekonne teitä itseänne vastaan.

8 Minä myyn teidän poikianne ja tyttäriänne Juudan poikien käsiin, ja nämä myyvät heidät sabalaisille, kaukaiselle kansalle. Näin on Herra puhunut.

9Kuuluttakaa tämä kansojen seassa, julistakaa pyhä sota, pankaa sankarit liikkeelle! Lähtekööt hyökkäykseen kaikki soturit!

10 Takokaa auranteränne miekoiksi ja vesurinne keihäiksi. Heikko sanokoon: ”Minä olen sankari.”

11Pitäkää kiirettä! Tulkaa, kaikki kansat joka taholta, kokoontukaa tänne. Anna, Herra , sankariesi astua alas.

12Lähtekööt kansat liikkeelle ja hyökätkööt Joosafatin laaksoon, sillä siellä minä, Herra, istun tuomitsemassa kaikkia kansoja, joka taholta tulleita.

13Lähettäkää sirppi, sillä sato on kypsynyt. Tulkaa tänne alas, viinikuurna on täynnä ja kuurna-altaat pursuavat ylitse, sillä heidän pahuutensa on suuri.

[14] Multidões, multidões no vale da Decisão! Porque o Dia do SENHOR está perto, no vale da Decisão.
[15] O sol e a lua se escurecem, e as estrelas retiram o seu resplendor.
[16] O SENHOR brama de Sião e se fará ouvir de Jerusalém, e os céus e a terra tremerão; mas o SENHOR será o refúgio do seu povo e a fortaleza dos filhos de Israel.

[17] Sabereis, assim, que eu sou o SENHOR, vosso Deus, que habito em Sião, meu santo monte; e Jerusalém será santa; estranhos não passarão mais por ela.

A restauração de Israel

[18] E há de ser que, naquele dia, os montes destilarão mosto, e os outeiros manarão leite, e todos os rios de Judá estarão cheios de águas; sairá uma fonte da Casa do SENHOR e regará o vale de Sitim.
[19] O Egito se tornará uma desolação, e Edom se fará um deserto abandonado, por causa da violência que fizeram aos filhos de Judá, em cuja terra derramaram sangue inocente.
[20] Judá, porém, será habitada para sempre, e Jerusalém, de geração em geração.
[21] Eu expiarei o sangue dos que não foram expiados, porque o SENHOR habitará em Sião.

[14]Meluavia joukkoja, meluavia joukkoja ratkaisun laaksossa! Sillä lähellä on Herran päivä ratkaisun laaksossa.
[15] Aurinko ja kuu verhoutuvat suruasuun, tähdet menettävät loistonsa.

[16] Herraärjyy Siionista, antaa äänensä kuulua Jerusalemista. Taivaat ja maa järkkyvät, mutta Herra on kansansa turva, Israelin lasten varustus.

Jumalan valtakunnan siunaus

[17]Te tulette tietämään, että minä olen Herra , teidän Jumalanne, joka asun Siionissa, pyhällä vuorellani. Jerusalem on oleva pyhä, eivätkä muukalaiset enää kulje sen läpi.

[18] Sinä päivänä vuoret valuvat rypälemehua, ja kukkulat vuotavat maitoa. Kaikissa Juudan puronuomissa virtaa vesi, ja Herran huoneesta kumpuaa lähde, joka kastelee Akasialaakson.
[19]Egyptistä tulee autio, ja Edom muuttuu autioksi aavikoksi väkivallan tähden, jota ne ovat tehneet Juudan asukkaille, kun ovat vuodattaneet viatonta verta heidän maassaan.

[20]Mutta Juuda pysyy asuttuna iäti ja Jerusalem polvesta polveen.

[21] Minä julistan heidät puhtaiksi verivelasta, josta en ollut heitä puhtaiksi julistanut. Herra on asuva Siionissa.

Amós	Aamos

Amós 1

Ameaças contra diversas nações

1 Palavras que, em visão, vieram a Amós, que era entre os pastores de Tecoa, a respeito de Israel, nos dias de Uzias, rei de Judá, e nos dias de Jeroboão, filho de Joás, rei de Israel, dois anos antes do terremoto.

2 Ele disse: O SENHOR rugirá de Sião e de Jerusalém fará ouvir a sua voz; os prados dos pastores estarão de luto, e secar-se-á o cimo do Carmelo.

3 Assim diz o SENHOR: Por três transgressões de Damasco e por quatro, não sustarei o castigo, porque trilharam a Gileade com trilhos de ferro.

4 Por isso, meterei fogo à casa de Hazael, fogo que consumirá os castelos de Ben-Hadade.

5 Quebrarei o ferrolho de Damasco e eliminarei o morador de Biqueate-Áven e ao que tem o cetro de Bete-Éden; e o povo da Síria será levado em cativeiro a Quir, diz o SENHOR.

6 Assim diz o SENHOR: Por três transgressões de Gaza e por quatro, não sustarei o castigo, porque levaram em cativeiro todo o povo, para o entregarem a Edom.

7 Por isso, meterei fogo aos muros de Gaza, fogo que consumirá os seus castelos.

Aamos 1

Tuomion JULISTUKSET

1Aamoksen, tekoalaisen lampaankasvattajan, sanat siitä, mitä hän näki näyssä Israelista Ussian, Juudan kuninkaan, päivinä ja Jerobeamin, Jooaksen pojan, Israelin kuninkaan, päivinä, kaksi vuotta ennen maanjäristystä.

2Aamos sanoi: Herra ärjyy Siionista, antaa äänensä kuulua Jerusalemista. Paimenten laitumet lakastuvat, ja Karmelin laki kuivuu.

Damaskokselle

3Näin sanoo Herra : Damaskoksen kolmen rikoksen, neljänkin rikoksen tähden päätökseni pysyy. Koska he ovat puineet Gileadin rautaisilla puimaäkeillä,

4minä lähetän tulen Hasaelin linnaan, ja se kuluttaa Benhadadin palatsit.

5Minä murran Damaskoksen porttien salvat, hävitän asukkaat Bikat-Aavenista ja valtikanpitäjät Beet-Edenistä . Aramin kansa viedään pakkosiirtolaisuuteen Kiiriin, sanoo Herra .

Gazalle

6Näin sanoo Herra : Gazan kolmen rikoksen, neljänkin rikoksen tähden päätökseni pysyy. Koska he ovat vieneet pakkosiirtolaisuuteen paljon kansaa ja luovuttaneet heidät Edomille,

7minä lähetän tulen Gazan muurille, ja se kuluttaa sen palatsit.

[8] Eliminarei o morador de Asdode e o que tem o cetro de Asquelom e volverei a mão contra Ecrom; e o resto dos filisteus perecerá, diz o SENHOR.

[8] Minä hävitän asukkaat Asdodista ja valtikanpitäjät Askelonista. Minä käännän käteni Ekronia vastaan, ja filistealaisten jäännös joutuu tuhoon, sanoo Herra, Herra .

Tyyrolle

[9] Assim diz o SENHOR: Por três transgressões de Tiro e por quatro, não sustarei o castigo, porque entregaram todos os cativos a Edom e não se lembraram da aliança de irmãos.

[9]Näin sanoo Herra : Tyyron kolmen rikoksen, neljänkin rikoksen tähden päätökseni pysyy. Koska he ovat luovuttaneet paljon kansaa pakkosiirtolaisina Edomille eivätkä ole muistaneet veljien välistä liittoa,

[10] Por isso, meterei fogo aos muros de Tiro, fogo que consumirá os seus castelos.

[10]minä lähetän Tyyron muurille tulen, ja se kuluttaa kaupungin palatsit.

Edomille

[11] Assim diz o SENHOR: Por três transgressões de Edom e por quatro, não sustarei o castigo, porque perseguiu o seu irmão à espada e baniu toda a misericórdia; e a sua ira não cessou de despedaçar, e reteve a sua indignação para sempre.

[11]Näin sanoo Herra : Edomin kolmen rikoksen, neljänkin rikoksen tähden päätökseni pysyy. Koska se on vainonnut miekalla veljeään ja tukahduttanut kaiken säälin, raadellut vihassaan lakkaamatta ja säilyttänyt kiukkunsa ainaisesti,

[12] Por isso, meterei fogo a Temã, fogo que consumirá os castelos de Bozra.

[12]minä lähetän tulen Teemaniin, ja se kuluttaa Bosran palatsit.

Ammonilaisille

[13] Assim diz o SENHOR: Por três transgressões dos filhos de Amom e por quatro, não sustarei o castigo, porque rasgaram o ventre às grávidas de Gileade, para dilatarem os seus próprios limites.

[13]Näin sanoo Herra : Ammonilaisten kolmen rikoksen, neljänkin rikoksen tähden päätökseni pysyy. Koska he ovat halkaisseet Gileadin raskaana olevat vaimot laajentaessaan aluettaan,

[14] Por isso, meterei fogo aos muros de Rabá, fogo que consumirá os seus castelos, com alarido no dia da batalha, com turbilhão no dia da tempestade.

[14] minä sytytän tulen Rabban muurille. Tuli kuluttaa sen palatsit sotahuudon raikuessa taistelun päivänä, myrskyn pauhatessa rajuilman päivänä.

[15] O seu rei irá para o cativeiro, ele e os seus príncipes juntamente, diz o SENHOR.

[15] Heidän kuninkaansa kulkee pakkosiirtolaisuuteen, hän ja hänen

ruhtinaansa yhdessä hänen kanssaan, sanoo Herra .

Amós 2

[1] Assim diz o SENHOR: Por três transgressões de Moabe e por quatro, não sustarei o castigo, porque queimou os ossos do rei de Edom, até os reduzir a cal.
[2] Por isso, meterei fogo a Moabe, fogo que consumirá os castelos de Queriote; Moabe morrerá entre grande estrondo, alarido e som de trombeta.
[3] Eliminarei o juiz do meio dele e a todos os seus príncipes com ele matarei, diz o SENHOR.

Ameaças contra Judá

[4] Assim diz o SENHOR: Por três transgressões de Judá e por quatro, não sustarei o castigo, porque rejeitaram a lei do SENHOR e não guardaram os seus estatutos; antes, as suas próprias mentiras os enganaram, e após elas andaram seus pais.

[5] Por isso, meterei fogo a Judá, fogo que consumirá os castelos de Jerusalém.

Ameaças contra Israel

[6] Assim diz o SENHOR: Por três transgressões de Israel e por quatro, não sustarei o castigo, porque os juízes vendem o justo por dinheiro e condenam o necessitado por causa de um par de sandálias.
[7] Suspiram pelo pó da terra sobre a cabeça dos pobres e pervertem o caminho dos mansos; um homem e seu pai coabitam

Aamos 2

Mooabille

[1]Näin sanoo Herra : Mooabin kolmen rikoksen, neljänkin rikoksen tähden päätökseni pysyy. Koska se on polttanut kalkiksi Edomin kuninkaan luut,
[2] minä lähetän tulen Mooabiin, ja se kuluttaa Kerijotin palatsit. Mooab tuhoutuu taistelun melskeessä, sotahuudon ja soofar-torven pauhatessa.
[3]Minä hävitän sen keskeltä tuomarin , ja kaikki sen päämiehet minä tapan samalla kertaa, sanoo Herra .

Juudalle

[4]Näin sanoo Herra : Juudan kolmen rikoksen, neljänkin rikoksen tähden päätökseni pysyy. He ovat hylänneet Herran opetuksen eivätkä ole noudattaneet hänen säädöksiään. Heidän valhejumalansa, joiden perässä heidän isänsäkin kulkivat, ovat eksyttäneet heidät.
[5]Niinpä minä lähetän tulen Juudaan, ja se kuluttaa Jerusalemin palatsit.

Israelille

[6]Näin sanoo Herra : Israelin kolmen rikoksen, neljänkin rikoksen tähden päätökseni pysyy. He myyvät hurskaan rahasta ja köyhän kenkäparista,

[7]polkevat maan tomuun vähäosaisten pään ja mutkistavat kurjien tien. Poika ja

com a mesma jovem e, assim, profanam o meu santo nome.

[8] E se deitam ao pé de qualquer altar sobre roupas empenhadas e, na casa do seu deus, bebem o vinho dos que foram multados.

[9] Todavia, eu destruí diante deles o amorreu, cuja altura era como a dos cedros, e que era forte como os carvalhos; e destruí o seu fruto por cima e as suas raízes por baixo.

[10] Também vos fiz subir da terra do Egito e quarenta anos vos conduzi no deserto, para que possuísseis a terra do amorreu.

[11] Dentre os vossos filhos, suscitei profetas e, dentre os vossos jovens, nazireus. Não é isto assim, filhos de Israel? – diz o SENHOR.

[12] Mas vós aos nazireus destes a beber vinho e aos profetas ordenastes, dizendo: Não profetizeis.

[13] Eis que farei oscilar a terra debaixo de vós, como oscila um carro carregado de feixes.

[14] De nada valerá a fuga ao ágil, o forte não usará a sua força, nem o valente salvará a sua vida.

[15] O que maneja o arco não resistirá, nem o ligeiro de pés se livrará, nem tampouco o que vai montado a cavalo salvará a sua vida.

[16] E o mais corajoso entre os valentes fugirá nu naquele dia, disse o SENHOR.

Amós 3

isä käyvät saman naisen luona ja häpäisevät näin minun pyhän nimeni.

[8]He lojuvat pantiksi otettujen vaatteiden päällä jokaisen alttarin ympärillä, ja siellä jumalansa huoneessa he juovat sakotettujen viiniä.

[9]Kuitenkin juuri minä olin hävittänyt heidän tieltään amorilaiset, jotka olivat kookkaita kuin setrit ja vahvoja kuin tammet. Minä hävitin amorilaisten hedelmän ylhäältä ja juuret alhaalta.

[10]Minä toin teidät pois Egyptin maasta ja kuljetin teitä autiomaassa neljäkymmentä vuotta, että saisitte omaksenne amorilaisten maan.

[11]Minä herätin pojistanne profeettoja ja nuorukaisistanne nasiireja. Vai eikö näin ole, te israelilaiset? sanoo Herra .

[12] Mutta te juotitte nasiireille viiniä, ja profeettoja te kielsitte: ”Älkää ennustako.”

[13]Katso, minä rusennan teidät siihen paikkaan, niin kuin täyteen kuormattu puimajyrä rusentaa lyhteet.

[14] Silloin nopeakaan ei onnistu pakenemaan, väkevää ei auta hänen voimansa, eikä sankari pelasta henkeään,

[15]jousimies ei pysy pystyssä, nopeajalkainen ei pelastu eikä ratsumieskään pelasta henkeään.

[16] Sankareista rohkeinkin pakenee alasti sinä päivänä, sanoo Herra .

Aamos 3

O castigo contra a maldade de Israel

[1] Ouvi a palavra que o SENHOR fala contra vós outros, filhos de Israel, contra toda a família que ele fez subir da terra do Egito, dizendo:

[2] De todas as famílias da terra, somente a vós outros vos escolhi; portanto, eu vos punirei por todas as vossas iniqüidades.

[3] Andarão dois juntos, se não houver entre eles acordo?

[4] Rugirá o leão no bosque, sem que tenha presa? Levantará o leãozinho no covil a sua voz, se nada tiver apanhado?

[5] Cairá a ave no laço em terra, se não houver armadilha para ela? Levantar-se-á o laço da terra, sem que tenha apanhado alguma coisa?

[6] Tocar-se-á a trombeta na cidade, sem que o povo se estremeça? Sucederá algum mal à cidade, sem que o SENHOR o tenha feito?

[7] Certamente, o SENHOR Deus não fará coisa alguma, sem primeiro revelar o seu segredo aos seus servos, os profetas.

[8] Rugiu o leão, quem não temerá? Falou o SENHOR Deus, quem não profetizará?

[9] Fazei ouvir isto nos castelos de Asdode e nos castelos da terra do Egito e dizei: Ajuntai-vos sobre os montes de Samaria e vede que grandes tumultos há nela e que opressões há no meio dela.

LISÄÄ Tuomion SANOJA

Profeetan on puhuttava

[1]Kuulkaa sana, jonka Herra on puhunut teitä vastaan, te israelilaiset, koko sitä sukua vastaan, jonka minä olen johdattanut Egyptin maasta:

[2]Ainoastaan teidät minä olen valinnut kaikista maailman kansoista . Sen vuoksi minä vaadin teidät tilille kaikista pahoista teoistanne.

[3]Kulkeeko kaksi yhdessä, elleivät ole sopineet keskenään?

[4] Ärjyykö leijona metsässä, ellei sillä ole raadeltavaa? Äriseekö nuori leijona luolassaan, ellei se ole saanut saalista?

[5] Jääkö lintu ansaan maassa, ellei sille ole viritetty pyydystä? Nouseeko ansa maasta, ellei saalis ole tarttunut siihen?

[6] Puhalletaanko soofar-torveen kaupungissa, niin ettei kansa säikähdä? Tapahtuuko kaupungissa onnettomuutta, jota Herra ei olisi tuottanut?

[7]Sillä Herra, Herra ei tee mitään ilmoittamatta salaisuuttaan palvelijoilleen profeetoille.

[8]Leijona karjuu, kuka ei pelkäisi? Herra, Herra puhuu, kuka ei ennustaisi?

Samarian turmelus ja rangaistus

[9]Kuuluttakaa Asdodin palatseille ja Egyptin maan palatseille ja sanokaa: ”Kokoontukaa Samarian vuorille ja nähkää, miten suuria mellakoita on kaupungissa ja mikä sorto sen muurien sisällä.”

10 Porque Israel não sabe fazer o que é reto, diz o SENHOR, e entesoura nos seus castelos a violência e a devastação.

11 Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Um inimigo cercará a tua terra, derribará a tua fortaleza, e os teus castelos serão saqueados.

12 Assim diz o SENHOR: Como o pastor livra da boca do leão as duas pernas ou um pedacinho da orelha, assim serão salvos os filhos de Israel que habitam em Samaria com apenas o canto da cama e parte do leito.

13 Ouvi e protestai contra a casa de Jacó, diz o SENHOR Deus, o Deus dos Exércitos:

14 No dia em que eu punir Israel, por causa das suas transgressões, visitarei também os altares de Betel; e as pontas do altar serão cortadas e cairão por terra.

15 Derribarei a casa de inverno com a casa de verão; as casas de marfim perecerão, e as grandes casas serão destruídas, diz o SENHOR.

10 He eivät ymmärrä tehdä sitä, mikä on oikein, sanoo Herra, vaan kokoavat väkivaltaa ja sortoa palatseihinsa.

11 Sen tähden, näin sanoo Herra, Herra : Vihollinen tulee maahan joka puolelta, repii maahan sinun linnoituksesi, ja sinun palatsisi ryöstetään.

12 Näin sanoo Herra : Niin kuin paimen pelastaa leijonan kidasta pari koipea tai palasen korvaa, niin pelastuu israelilaisiakin – niitä, jotka istuvat Samariassa sohvannurkissa ja damaskoslaisilla leposijoilla.

13 Kuulkaa ja todistakaa Jaakobin heimoa vastaan, sanoo Herra, Herra, sotajoukkojen Jumala:

14 Sinä päivänä, jona minä vaadin Israelin tilille rikoksestaan, minä vaadin tilille myös Beetelin alttarit. Alttarin sarvet hakataan irti, ja ne putoavat maahan.

15 Minä lyön hajalle talviasunnot ja kesäasunnot, ja norsunluutalot luhistuvat. Talojen paljoudesta tulee loppu, sanoo Herra .

Amós 4

Ameaças contra as mulheres de Samaria

1 Ouvi esta palavra, vacas de Basã, que estais no monte de Samaria, oprimis os pobres, esmagais os necessitados e dizeis a vosso marido: Dá cá, e bebamos.

2 Jurou o SENHOR Deus, pela sua santidade, que dias estão para vir sobre vós, em que vos levarão com anzóis e as vossas restantes com fisga de pesca.

Aamos 4

Samarian ylhäiset naiset

1 Kuulkaa tämä sana, te Baasanin lehmät Samarian vuorella. Te sorratte vähäosaisia ja runtelette köyhiä ja sanotte herroillenne: ”Tuokaa meille juotavaa.”

2 Herra, Herra on vannonut pyhyytensä kautta: Totisesti teille tulevat päivät, jolloin teidät nostetaan pois koukuilla ja viimeisetkin teistä kalaongilla.

[3] Saireis cada uma em frente de si pelas brechas e vos lançareis para Hermom, disse o SENHOR.

A cegueira espiritual de Israel

[4] Vinde a Betel e transgredi, a Gilgal, e multiplicai as transgressões; e, cada manhã, trazei os vossos sacrifícios e, de três em três dias, os vossos dízimos;

[5] e oferecei sacrifício de louvores do que é levedado, e apregoai ofertas voluntárias, e publicai-as, porque disso gostais, ó filhos de Israel, disse o SENHOR Deus.

[6] Também vos deixei de dentes limpos em todas as vossas cidades e com falta de pão em todos os vossos lugares; contudo, não vos convertestes a mim, disse o SENHOR.

[7] Além disso, retive de vós a chuva, três meses ainda antes da ceifa; e fiz chover sobre uma cidade e sobre a outra, não; um campo teve chuva, mas o outro, que ficou sem chuva, se secou.

[8] Andaram duas ou três cidades, indo a outra cidade para beberem água, mas não se saciaram; contudo, não vos convertestes a mim, disse o SENHOR.

[9] Feri-vos com o crestamento e a ferrugem; a multidão das vossas hortas, e das vossas vinhas, e das vossas figueiras, e das vossas oliveiras, devorou-a o gafanhoto; contudo, não vos convertestes a mim, disse o SENHOR.

[10] Enviei a peste contra vós outros à maneira do Egito; os vossos jovens, matei-os à espada, e os vossos cavalos, deixei-os

[3]Muurin halkeamista te lähdette ulos, kukin suorinta tietä, ja teidät heitetään kohti Harmonia , sanoo Herra .

Israel ei ole tehnyt parannusta

[4]Menkää Beeteliin ja tehkää syntiä, Gilgaliin ja tehkää vielä enemmän syntiä. Tuokaa aamulla teurasuhrinne, kolmantena päivänä kymmenyksenne.

[5]Uhratkaa hapanta kiitosuhriksi, kuuluttakaa ja julistakaa vapaaehtoisia lahjoja, sellaistahan te rakastatte, te israelilaiset, sanoo Herra, Herra .

[6]Minä tein teidän hampaanne joutilaiksi kaikissa teidän kaupungeissanne ja annoin leivän puutteen kaikkiin asuinpaikkoihinne. Silti te ette palanneet minun luokseni, sanoo Herra .

[7]Minä pidätin teiltä sateen, kun oli vielä kolme kuukautta elonkorjuuseen. Toiselle kaupungille minä annoin sadetta, mutta toiselle en antanut. Toinen pelto sai sadetta, mutta toinen, jolle ei satanut, kuivui.

[8] Silloin kaksi, kolme kaupunkia hoip pui yhteen kaupunkiin juomaan saamatta vettä kyllikseen. Silti te ette palanneet minun luokseni, sanoo Herra .

[9] Minä löin teitä nokitähkillä ja viljanruosteella. Lukuisat puutarhanne ja viinitarhanne, viikunapuunne ja öljypuunne söi kalvajasirkka. Silti te ette palanneet minun luokseni, sanoo Herra .

[10]Minä lähetin keskuuteenne ruton niin kuin Egyptiin . Minä tapoin miekalla teidän nuoret miehenne, ja ratsunne

levar presos, e o mau cheiro dos vossos arraiais fiz subir aos vossos narizes; contudo, não vos convertestes a mim, disse o SENHOR.

vietiin ryöstösaaliiksi. Minä annoin löyhkän nousta sieraimiinne omista leireistänne. Silti te ette palanneet minun luokseni, sanoo Herra .

11 Subverti alguns dentre vós, como Deus subverteu a Sodoma e Gomorra, e vós fostes como um tição arrebatado da fogueira; contudo, não vos convertestes a mim, disse o SENHOR.

11Minä panin toimeen hävityksen teidän keskuudessanne niin kuin silloin, kun Jumala hävitti Sodoman ja Gomorran, ja te olitte kuin tulesta temmattu kekäle. Silti te ette palanneet minun luokseni, sanoo Herra .

12 Portanto, assim te farei, ó Israel! E, porque isso te farei, prepara-te, ó Israel, para te encontrares com o teu Deus.

12Sen tähden minä teen sinulle vielä jotakin, Israel. Koska minä sen sinulle teen, niin valmistaudu, Israel, kohtaamaan Jumalasi.

13 Porque é ele quem forma os montes, e cria o vento, e declara ao homem qual é o seu pensamento; e faz da manhã trevas e pisa os altos da terra; SENHOR, Deus dos Exércitos, é o seu nome.

13 Sillä katso, hän, joka on muovannut vuoret ja luonut tuulen, hän ilmoittaa ihmiselle, mitä hänellä on mielessään. Hän tekee aamuruskon ja pimeyden, hän kulkee yli maan kukkuloiden. Herra , Jumala Sebaot, on hänen nimensä.

Amós 5

Buscai a Deus e vivei

1 Ouvi esta palavra que levanto como lamentação sobre vós, ó casa de Israel:

2 Caiu a virgem de Israel, nunca mais tornará a levantar-se; estendida está na sua terra, e não há quem a levante.

3 Porque assim diz o SENHOR Deus: A cidade da qual saem mil conservará cem, e aquela da qual saem cem conservará dez à casa de Israel.

4 Pois assim diz o SENHOR à casa de Israel: Buscai-me e vivei.

Aamos 5

Itkuvirsi Israelista

1Kuulkaa tämä sana, itkuvirsi, jonka minä viritän teistä, te Israelin heimo!

2Kaatunut on neitsyt Israel eikä enää nouse. Hän makaa tomuun syöstynä omassa maassaan, eikä ole ketään, joka nostaisi hänet ylös.

3 Sillä näin sanoo Herra, Herra : Kaupunkiin, josta lähti liikkeelle tuhat, jää jäljelle sata, ja kaupunkiin, josta lähti sata, jää jäljelle kymmenen Israelin huoneesta.

4 Näin sanoo Herra Israelin huoneelle: Etsikää minua, niin te saatte elää.

5 Porém não busqueis a Betel, nem venhais a Gilgal, nem passeis a Berseba, porque Gilgal, certamente, será levada cativa, e Betel será desfeita em nada.

5Älkää etsikö Beeteliä, älkää menkö Gilgaliin, älkää vaeltako Beersebaan. Sillä totisesti Gilgal viedään pakkosiirtolaisuuteen, ja Beetel joutuu tuhon omaksi.

6 Buscai ao SENHOR e vivei, para que não irrompa na casa de José como um fogo que a consuma, e não haja em Betel quem o apague.

6Etsikää Herraa , niin saatte elää. Muutoin hän tunkeutuu tulena Joosefin huoneeseen ja kuluttaa sen. Silloin ei löydy sammuttajaa Beetelille

7 Vós que converteis o juízo em alosna e deitais por terra a justiça,

7 eikä niille, jotka muuttavat oikeuden koiruohoksi ja paiskaavat vanhurskauden maahan.

8 procurai o que faz o Sete-estrelo e o Órion, e torna a densa treva em manhã, e muda o dia em noite; o que chama as águas do mar e as derrama sobre a terra; SENHOR é o seu nome.

8Hän on tehnyt Seulaset ja Kalevanmiekan, hän muuttaa pilkkopimeän aamuksi ja pimentää päivän yöksi. Hän kutsuu kokoon meren vedet ja vuodattaa ne maan pinnalle. Herra on hänen nimensä.

9 É ele que faz vir súbita destruição sobre o forte e ruína contra a fortaleza.

9Hän antaa tuhon välähtää väkevän yllä, ja hävitys tulee linnoitettuun kaupunkiin.

10 Aborreceis na porta ao que vos repreende e abominais o que fala sinceramente.

10 Portissa oikeutta vaativaa vihataan ja totuuden puhujaa kammoksutaan.

11 Portanto, visto que pisais o pobre e dele exigis tributo de trigo, não habitareis nas casas de pedras lavradas que tendes edificado; nem bebereis do vinho das vides desejáveis que tendes plantado.

11 Sen tähden käy näin: te rakennatte taloja hakatusta kivestä, mutta ette niissä asu. Te istutatte ihania viinitarhoja, mutta ette juo niiden viiniä, sillä te poljette vähäosaista ja vaaditte häneltä viljaveroa.

12 Porque sei serem muitas as vossas transgressões e graves os vossos pecados; afligis o justo, tomais suborno e rejeitais os necessitados na porta.

12Minä tiedän, että teidän rikoksenne ovat monet ja syntinne monilukuiset. Te vainoatte vanhurskasta, otatte lahjuksia ja väännätte portissa vääräksi köyhien asiat.

13 Portanto, o que for prudente guardará, então, silêncio, porque é tempo mau.

13 Sen vuoksi viisas vaikenee tällaisena aikana, sillä tämä aika on paha.

[14] Buscai o bem e não o mal, para que vivais; e, assim, o SENHOR, o Deus dos Exércitos, estará convosco, como dizeis.

[15] Aborrecei o mal, e amai o bem, e estabelecei na porta o juízo; talvez o SENHOR, o Deus dos Exércitos, se compadeça do restante de José.

[16] Portanto, assim diz o SENHOR, o SENHOR, Deus dos Exércitos: Em todas as praças haverá pranto; e em todas as ruas dirão: Ai! Ai! E ao lavrador chamarão para o pranto e, para o choro, os que sabem prantear.

[17] Em todas as vinhas haverá pranto, porque passarei pelo meio de ti, diz o SENHOR.

[18] Ai de vós que desejais o Dia do SENHOR! Para que desejais vós o Dia do SENHOR? É dia de trevas e não de luz.

[19] Como se um homem fugisse de diante do leão, e se encontrasse com ele o urso; ou como se, entrando em casa, encostando a mão à parede, fosse mordido de uma cobra.

[20] Não será, pois, o Dia do SENHOR trevas e não luz? Não será completa escuridão, sem nenhuma claridade?

Deus exige justiça e não sacrifícios

[21] Aborreço, desprezo as vossas festas e com as vossas assembléias solenes não tenho nenhum prazer.

[22] E, ainda que me ofereçais holocaustos e vossas ofertas de manjares, não me

[14]Pyrkikää hyvään, älkää pahaan, että saisitte elää. Silloin Herra , Jumala Sebaot, on oleva teidän kanssanne, niin kuin te sanotte.

[15] Vihatkaa pahaa ja rakastakaa hyvää, saattakaa oikeus voimaan portissa. Ehkäpä Herra , Jumala Sebaot, armahtaa Joosefin jäännöstä.

[16]Sillä näin sanoo Herra , Jumala Sebaot, Herra: Kaikilta toreilta kuuluu valitus, kaikilla kaduilla sanotaan: ”Voi! Voi!” Peltomiehiä kutsutaan surujuhlaan ja itkuvirren taitajia valittajaisiin.

[17]Kaikissa viinitarhoissa on valitus, sillä minä kuljen sinun keskitsesi, sanoo Herra .

Herran päivä

[18]Voi teitä, jotka kaipaatte Herran päivän tulemista. Mitä hyvää teille koituu Herran päivästä? Se päivä tulee olemaan pimeys eikä valkeus.

[19]Käy niin kuin silloin, kun mies pakenee leijonaa ja hänet kohtaa karhu tai kun hän kotiin tullessaan nojaa kätensä seinään ja häntä pistää käärme.

[20] Eikö Herran päivä ole pimeys eikä valkeus, eikö se ole synkeys, jossa ei ole valoa?

Pakkosiirtolaisuus ennustetaan

[21]Minä vihaan, minä halveksin teidän juhlianne enkä mielly teidän juhlakokouksiinne.

[22]Vaikka te tuotte minulle polttouhrejanne ja ruokauhrejanne, ne

agradarei deles, nem atentarei para as ofertas pacíficas de vossos animais cevados.

eivät kelpaa minulle, enkä edes katsahda yhteysuhreihinne, syöttövasikkoihin.

[23] Afasta de mim o estrépito dos teus cânticos, porque não ouvirei as melodias das tuas liras.

[23]Vie pois minun edestäni virsiesi pauhu, en tahdo kuulla harppujesi soittoa.

[24] Antes, corra o juízo como as águas; e a justiça, como ribeiro perene.

[24] Mutta oikeus virratkoon kuin vesi ja vanhurskaus kuin ehtymätön puro.

[25] Apresentastes-me, vós, sacrifícios e ofertas de manjares no deserto por quarenta anos, ó casa de Israel?

[25] Toitteko te minulle teurasuhreja ja ruokauhreja autiomaassa neljänäkymmenenä vuotena, te Israelin huone?

[26] Sim, levastes Sicute, vosso rei, Quium, vossa imagem, e o vosso deus-estrela, que fizestes para vós mesmos.

[26]Ei, te olette kantaneet kuningastanne Sikkutia ja Kijjunin kuvianne, tähtijumalaanne, jonka teitte itsellenne.

[27] Por isso, vos desterrarei para além de Damasco, diz o SENHOR, cujo nome é Deus dos Exércitos.

[27]Sen tähden minä vien teidät pakkosiirtolaisuuteen tuolle puolen Damaskoksen, sanoo Herra , jonka nimi on Jumala Sebaot.

Amós 6

A corrupção e a destruição de Israel

[1] Ai dos que andam à vontade em Sião e dos que vivem sem receio no monte de Samaria, homens notáveis da principal das nações, aos quais vem a casa de Israel!

[2] Passai a Calné e vede; e, dali, ide à grande Hamate; depois, descei a Gate dos filisteus; sois melhores que estes reinos? Ou será maior o seu território do que o vosso território?

[3] Vós que imaginais estar longe o dia mau e fazeis chegar o trono da violência;

Aamos 6

Tuomio Siionin itsevarmoille

[1]Voi huolettomia Siionissa, itsevarmoja Samarian vuorella, kansoista ensimmäisen ylimyksiä, joiden puoleen Israelin heimo kääntyy!

[2]Menkää Kalneen ja katsokaa, kulkekaa sieltä Suureen Hamatiin ja alas filistealaisten Gatiin. Oletteko te parempia kuin nämä valtakunnat, onko niiden alue suurempi kuin teidän alueenne?

[3]Voi teitä, jotka työnnätte kauas pahan päivän mutta vedätte väkivallan luoksenne, istumaan valtaistuimella!

[4] que dormis em camas de marfim, e vos espreguiçais sobre o vosso leito, e comeis os cordeiros do rebanho e os bezerros do cevadouro;

[4]Te makaatte norsunluusohvilla ja lojutte leposijoillanne. Te syötte karitsoita laumasta ja juottovasikoita karsinasta.

[5] que cantais à toa ao som da lira e inventais, como Davi, instrumentos músicos para vós mesmos;

[5] Te näppäilette harpun kieliä ja sommittelette soittimia kuin mikäkin Daavid.

[6] que bebeis vinho em taças e vos ungis com o mais excelente óleo, mas não vos afligis com a ruína de José.

[6]Te juotte viiniä maljoista ja voitelette itseänne parhaalla öljyllä, mutta ette murehdi Joosefin sortumista.

[7] Portanto, agora, ireis em cativeiro entre os primeiros que forem levados cativos, e cessarão as pândegas dos espreguiçadores.

[7] Sen vuoksi teidän on nyt mentävä pakkosiirtolaisuuteen pakkosiirtolaisten etunenässä. Silloin lakkaavat lojujien ilohuudot.

[8] Jurou o SENHOR Deus por si mesmo, o SENHOR, Deus dos Exércitos, e disse: Abomino a soberba de Jacó e odeio os seus castelos; e abandonarei a cidade e tudo o que nela há.

[8]Herra, Herra , on vannonut itsensä kautta, sanoo Herra , Jumala Sebaot: Minä inhoan Jaakobin ylpeyttä ja vihaan hänen palatsejaan. Minä jätän kaupungin kaikkineen tuhon omaksi.

[9] Se numa casa ficarem dez homens, também esses morrerão.

[9]Jos silloin johonkin taloon on jäänyt kymmenen miestä, niin hekin kuolevat.

[10] Se, porém, um parente chegado, o qual os há de queimar, toma os cadáveres para os levar fora da casa e diz ao que estiver no seu mais interior: Haverá outro contigo? E este responder: Não há; então, lhe dirá: Cala-te, não menciones o nome do SENHOR.

[10] Jos kuolleen omainen, polttaja, joka tulee korjaamaan ruumiin ja viemään luut pois talosta, kysyy siltä, joka on talon perimmäisessä sopessa: ”Onko luonasi vielä joku?”, ja tämä vastaa: ”Ei ole,” niin toinen sanoo: ”Hiljaa!”, sillä Herran nimeä ei pidä mainita.

[11] Pois eis que o SENHOR ordena, e será destroçada em ruínas a casa grande, e a pequena, feita em pedaços.

[11]Sillä katso, Herra antaa käskyn. Suuri talo lyödään palasiksi ja pieni talo pirstaleiksi.

[12] Poderão correr cavalos na rocha? E lavrá-la com bois? No entanto, haveis tornado o juízo em veneno e o fruto da justiça, em alosna.

[12] Juoksevatko hevoset kallionseinää, kynnetäänkö sitä härillä? Mutta te muutatte oikeuden myrkyksi ja vanhurskauden hedelmän koiruohoksi,

[13] Vós vos alegrais com Lo-Debar e dizeis: Não é assim que, por nossas próprias forças, nos apoderamos de Carnaim?
[14] Pois eis que levantarei sobre vós, ó casa de Israel, uma nação, diz o SENHOR, Deus dos Exércitos, a qual vos oprimirá, desde a entrada de Hamate até ao ribeiro da Arabá.

Amós 7

A visão do gafanhoto, do fogo e do prumo

[1] Isto me fez ver o SENHOR Deus: eis que ele formava gafanhotos ao surgir o rebento da erva serôdia; e era a erva serôdia depois de findas as ceifas do rei.
[2] Tendo eles comido de todo a erva da terra, disse eu: SENHOR Deus, perdoa, rogo-te; como subsistirá Jacó? Pois ele é pequeno.
[3] Então, o SENHOR se arrependeu disso. Não acontecerá, disse o SENHOR.
[4] Isto me mostrou o SENHOR Deus: eis que o SENHOR Deus chamou o fogo para exercer a sua justiça; este consumiu o grande abismo e devorava a herança do SENHOR.
[5] Então, disse eu: SENHOR Deus, cessa agora; como subsistirá Jacó? Pois ele é pequeno.
[6] E o SENHOR se arrependeu disso. Também não acontecerá, disse o SENHOR Deus.
[7] Mostrou-me também isto: eis que o SENHOR estava sobre um muro levantado a prumo; e tinha um prumo na mão.

[13]te, jotka iloitsette Loo-daavarista ja sanotte: ”Emmekö omalla voimallamme valloittaneet Karnaimia ?”
[14] Mutta näin sanoo Herra , sotajoukkojen Jumala: Minä nostatan teitä vastaan, te Israelin heimo, kansan, joka ahdistaa teitä sieltä lähtien, mistä käännytään Hamatiin, aina Pajupurolle saakka.

Aamos 7

Kolme näkyä

[1]Tämän näytti minulle Herra, Herra : Katso, hän loi heinäsirkkoja, kun odelmaheinä alkoi nousta kuninkaan heinänkorjuun jälkeen.
[2] Kun sirkat olivat syöneet kaikki maan kasvit, minä sanoin: ”Herra, Herra , anna anteeksi. Kuinka Jaakob voi kestää, sillä hän on vähäinen?”
[3] Niin Herra katui. ”Näin ei tule tapahtumaan”, Herra sanoi.
[4]Tämän näytti minulle Herra, Herra : Katso, Herra, Herra , kutsui tulen panemaan toimeen tuomiota. Se kulutti suuren syvyyden, ja se kulutti peltomaan.
[5] Niin minä sanoin: ”Herra, Herra , lakkaa jo. Kuinka Jaakob voi kestää, sillä hän on vähäinen.”
[6] Niin Herra katui. ”Ei tämäkään tapahdu”, sanoi Herra, Herra .
[7] Herra näytti minulle tämän: Katso, Herra seisoi pystysuoran muurin päällä kädessään luotilanka.

[8] O SENHOR me disse: Que vês tu, Amós? Respondi: Um prumo. Então, me disse o SENHOR: Eis que eu porei o prumo no meio do meu povo de Israel; e jamais passarei por ele.

[9] Mas os altos de Isaque serão assolados, e destruídos, os santuários de Israel; e levantar-me-ei com a espada contra a casa de Jeroboão.

Amós acusado como conspirador

[10] Então, Amazias, o sacerdote de Betel, mandou dizer a Jeroboão, rei de Israel: Amós tem conspirado contra ti, no meio da casa de Israel; a terra não pode sofrer todas as suas palavras.

[11] Porque assim diz Amós: Jeroboão morrerá à espada, e Israel, certamente, será levado para fora de sua terra, em cativeiro.

[12] Então, Amazias disse a Amós: Vai-te, ó vidente, foge para a terra de Judá, e ali come o teu pão, e ali profetiza;

[13] mas em Betel, daqui por diante, já não profetizarás, porque é o santuário do rei e o templo do reino.

[14] Respondeu Amós e disse a Amazias: Eu não sou profeta, nem discípulo de profeta, mas boieiro e colhedor de sicômoros.

[15] Mas o SENHOR me tirou de após o gado e o SENHOR me disse: Vai e profetiza ao meu povo de Israel.

[16] Ora, pois, ouve a palavra do SENHOR. Tu dizes: Não profetizarás contra Israel, nem falarás contra a casa de Isaque.

[8]Ja hän sanoi minulle: ”Mitä sinä näet, Aamos?” Minä vastasin: ”Luotilangan.” Niin Herra sanoi minulle: ”Katso, minä olen laskenut luotilangan kansani Israelin keskelle. Minä en enää säästä sitä, vaan

[9]Iisakin uhrikukkuloista tulee autioita ja Israelin pyhäköistä raunioita. Minä nousen miekka kädessä Jerobeamin huonetta vastaan.”

Aamos karkotetaan Beetelistä

[10]Silloin Amasja, Beetelin pappi, lähetti Jerobeamille, Israelin kuninkaalle, sanan: ”Aamos on tehnyt salaliiton sinua vastaan Israelin heimon keskuudessa. Maa ei kestä kaikkea, mitä hän puhuu.

[11] Aamos on näet sanonut: ’Jerobeam kuolee miekkaan, ja Israel viedään pakkosiirtolaisuuteen, pois omasta maastaan.’”

[12]Sitten Amasja sanoi Aamokselle: ”Näkijä, mene tiehesi, pakene Juudan maahan, syö leipäsi siellä ja profetoi siellä.

[13]Mutta Beetelissä et enää saa ennustaa, sillä se on kuninkaan pyhäkkö ja valtakunnan temppeli.”

[14] Niin Aamos vastasi Amasjalle: ”En minä ole profeetta enkä profeetanoppilas vaan karjankasvattaja ja metsäviikunoiden viljelijä.

[15]Mutta Herra otti minut pikkukarjan parista ja sanoi minulle: ’Mene ja ennusta kansaani Israelia vastaan.’

[16]Kuule siis nyt Herran sana: Sinä sanot: ’Älä ennusta Israelia vastaan äläkä saarnaa Iisakin huonetta vastaan.’

[17] Portanto, assim diz o SENHOR: Tua mulher se prostituirá na cidade, e teus filhos e tuas filhas cairão à espada, e a tua terra será repartida a cordel, e tu morrerás na terra imunda, e Israel, certamente, será levado cativo para fora da sua terra.

[17] Sen tähden näin sanoo Herra : Sinun vaimostasi tulee portto tähän kaupunkiin, sinun poikasi ja tyttäresi kaatuvat miekkaan, sinun maasi jaetaan mittanuoralla, ja sinä itse kuolet saastaisessa maassa. Totisesti, Israel viedään pakkosiirtolaisuuteen pois omasta maastaan."

Amós 8

A visão de um cesto de frutos

[1] O SENHOR Deus me fez ver isto: eis aqui um cesto de frutos de verão.

[2] E perguntou: Que vês, Amós? E eu respondi: Um cesto de frutos de verão. Então, o SENHOR me disse: Chegou o fim para o meu povo de Israel; e jamais passarei por ele.

[3] Mas os cânticos do templo, naquele dia, serão uivos, diz o SENHOR Deus; multiplicar-se-ão os cadáveres; em todos os lugares, serão lançados fora. Silêncio!

A ruína de Israel está perto

[4] Ouvi isto, vós que tendes gana contra o necessitado e destruís os miseráveis da terra,

[5] dizendo: Quando passará a Festa da Lua Nova, para vendermos os cereais? E o sábado, para abrirmos os celeiros de trigo, diminuindo o efa, e aumentando o siclo, e procedendo dolosamente com balanças enganadoras,

[6] para comprarmos os pobres por dinheiro e os necessitados por um par de sandálias e vendermos o refugo do trigo?

Aamos 8

Hedelmäkori

[1]Herra, Herra näytti minulle tämän: Katso, oli korillinen loppukesän hedelmiä.

[2] Ja hän kysyi: "Mitä sinä näet, Aamos?" Minä vastasin: "Korillisen loppukesän hedelmiä." Niin Herra sanoi minulle: "Loppu tulee kansalleni Israelille, enää en sitä säästä.

[3]Sinä päivänä palatsin laulut muuttuvat valitukseksi, sanoo Herra, Herra . Ruumiita on oleva paljon, joka paikkaan heitettyinä, hiljaisuudessa."

Rikkaiden ahneus ja rangaistus

[4]Kuulkaa tämä, te, jotka poljette puutteenalaisia ja tahdotte tuhota maan köyhät.

[5]Te sanotte: "Milloin päättyy uusikuu, että saamme myydä viljaa, milloin sapatti, että saamme avata vilja-aitan, pienentää eefa-mitan, suurentaa painon ja pettää väärällä vaa'alla?

[6]Näin saamme ostaa vähäosaiset rahalla ja köyhän kenkäparin hinnalla ja myydä akanoita jyvinä."

[7] Jurou o SENHOR pela glória de Jacó: Eu não me esquecerei de todas as suas obras, para sempre!

[8] Por causa disto, não estremecerá a terra? E não se enlutará todo aquele que habita nela? Certamente, levantar-se-á toda como o Nilo, será agitada e abaixará como o rio do Egito.

[9] Sucederá que, naquele dia, diz o SENHOR Deus, farei que o sol se ponha ao meio-dia e entenebrecerei a terra em dia claro.

[10] Converterei as vossas festas em luto e todos os vossos cânticos em lamentações; porei pano de saco sobre todos os lombos e calva sobre toda cabeça; e farei que isso seja como luto por filho único, luto cujo fim será como dia de amarguras.

[11] Eis que vêm dias, diz o SENHOR Deus, em que enviarei fome sobre a terra, não de pão, nem sede de água, mas de ouvir as palavras do SENHOR.

[12] Andarão de mar a mar e do Norte até ao Oriente; correrão por toda parte, procurando a palavra do SENHOR, e não a acharão.

[13] Naquele dia, as virgens formosas e os jovens desmaiarão de sede,

[14] os que, agora, juram pelo ídolo de Samaria e dizem: Como é certo viver o teu deus, ó Dã! E: Como é certo viver o culto

[7] Herraon vannonut Jaakobin kunnian kautta: Totisesti minä en unohda ikinä yhtäkään heidän teoistaan.

[8] Eikö senkaltaisesta maa vapise ja kaikki sen asukkaat murehdi? Eikö se kaikkineen nouse kuin Niili, tulvi ja alene kuin Egyptin virta?

Tuomion päivä

[9]Sinä päivänä tapahtuu, sanoo Herra, Herra , että minä annan auringon laskea sydänpäivällä ja pimennän maan keskellä kirkasta päivää.

[10]Minä muutan teidän juhlanne murheeksi ja kaikki laulunne valitusvirsiksi. Minä vyötän säkkipuvun kaikkien lanteille ja teen kaljuksi jokaisen pään. Minä aiheutan surun, niin kuin surraan ainoaa poikaa. Ja sen loppu on kuin katkeran päivän loppu.

Herran sanojen kuulemisen nälkä

[11]Katso, päivät tulevat, sanoo Herra, Herra , jolloin minä lähetän maahan nälän – en leivän nälkää enkä veden janoa, vaan Herran sanojen kuulemisen nälän.

[12] Silloin ihmiset hoippuvat merestä mereen, harhailevat pohjoisesta itään etsien Herran sanaa, mutta eivät löydä.

[13]Sinä päivänä nääntyvät janoon kauniit neitoset ja nuorukaiset,

[14] nuo, jotka vannovat sen nimeen, joka on saattanut Samarian syynalaiseksi. He sanovat: ”Niin totta kuin sinun jumalasi elää, Daan, ja niin totta kuin elävät

de Berseba! Esses mesmos cairão e não se levantarão jamais.

Amós 9

Os juízos de Deus são inevitáveis

[1] Vi o SENHOR, que estava em pé junto ao altar; e me disse: Fere os capitéis, e estremecerão os umbrais, e faze tudo em pedaços sobre a cabeça de todos eles; matarei à espada até ao último deles; nenhum deles fugirá, e nenhum escapará.

[2] Ainda que desçam ao mais profundo abismo, a minha mão os tirará de lá; se subirem ao céu, de lá os farei descer.

[3] Se se esconderem no cimo do Carmelo, de lá buscá-los-ei e de lá os tirarei; e, se dos meus olhos se ocultarem no fundo do mar, de lá darei ordem à serpente, e ela os morderá.

[4] Se forem para o cativeiro diante de seus inimigos, ali darei ordem à espada, e ela os matará; porei os olhos sobre eles, para o mal e não para o bem.

[5] Porque o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos, é o que toca a terra, e ela se derrete, e todos os que habitam nela se enlutarão; ela subirá toda como o Nilo e abaixará como o rio do Egito.

[6] Deus é o que edifica as suas câmaras no céu e a sua abóbada fundou na terra; é o que chama as águas do mar e as derrama sobre a terra; SENHOR é o seu nome.

[7] Não sois vós para mim, ó filhos de Israel, como os filhos dos etíopes? – diz o

Beerseban menot!” – He kaatuvat eivätkä enää nouse.

Aamos 9

Näky Beetelin pyhäkön tuhosta

[1]Minä näin Herran seisovan alttarin ääressä, ja hän sanoi: Iske pylväänpäihin, niin että kynnykset vapisevat, lyö ne murskaksi kaikkien heidän päähänsä. Loput minä surmaan miekalla, yksikään heistä ei pääse pakoon eikä yksikään pelastu.

[2]Jos he murtautuvat tuonelaan, sieltäkin minun käteni tempaa heidät. Jos he nousevat taivaaseen, sieltä minä syöksen heidät alas.

[3]Jos he kätkeytyvät Karmelin laelle, sieltäkin minä heidät etsin ja tuon pois. Jos he piiloutuvat meren pohjaan silmieni edestä, minä käsken käärmeen pistää heitä siellä.

[4] Jos he kulkevat vankeuteen vihollistensa edellä, minä käsken miekan tappaa heidät. Minä kiinnitän katseeni heihin, heidän onnettomuudekseen, en onnekseen.

[5]Herra, Herra Sebaot, koskettaa maata, niin että se sulaa ja kaikki sen asukkaat murehtivat. Se nousee kaikkineen kuin Niili ja laskee kuin Egyptin virta.

[6]Hän rakentaa yläsalinsa taivaisiin ja vahvistaa holvinsa maan ylle, hän kutsuu meren vedet ja vuodattaa ne maan pinnalle. Hänen nimensä on Herra .

[7]Ettekö te, israelilaiset, ole minulle niin kuin kuusilaisetkin? sanoo Herra . Enkö

SENHOR. Não fiz eu subir a Israel da terra do Egito, e de Caftor, os filisteus, e de Quir, os siros?

minä johdattanut israelilaisia Egyptin maasta, filistealaisia Kaftorista ja aramilaisia Kiiristä?

8 Eis que os olhos do SENHOR Deus estão contra este reino pecador, e eu o destruirei de sobre a face da terra; mas não destruirei de todo a casa de Jacó, diz o SENHOR.

8Katso, Herran, Herran , silmät ovat syntistä valtakuntaa vastaan, ja minä hävitän sen maan pinnalta. En minä kuitenkaan kokonaan hävitä Jaakobin heimoa, sanoo Herra .

9 Porque eis que darei ordens e sacudirei a casa de Israel entre todas as nações, assim como se sacode trigo no crivo, sem que caia na terra um só grão.

9 Sillä katso, minä käsken ravistella Israelin heimoa kaikkien kansojen seassa, niin kuin seulalla ravistellaan, mutta yksikään kivi ei putoa maahan .

10 Todos os pecadores do meu povo morrerão à espada, os quais dizem: O mal não nos alcançará, nem nos encontrará.

10 Kaikki minun kansani syntiset kuolevat miekkaan, nuo, jotka sanovat: ”Onnettomuus ei saavuta meitä, ei se meitä kohtaa.”

Restauração do Israel espiritual

11 Naquele dia, levantarei o tabernáculo caído de Davi, repararei as suas brechas; e, levantando-o das suas ruínas, restaurá-lo-ei como fora nos dias da antiguidade;

12 para que possuam o restante de Edom e todas as nações que são chamadas pelo meu nome, diz o SENHOR, que faz estas coisas.

13 Eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que o que lavra segue logo ao que ceifa, e o que pisa as uvas, ao que lança a semente; os montes destilarão mosto, e todos os outeiros se derreterão.

14 Mudarei a sorte do meu povo de Israel; reedificarão as cidades assoladas e nelas habitarão, plantarão vinhas e beberão o seu vinho, farão pomares e lhes comerão o fruto.

Israelin uudistus

11Sinä päivänä minä pystytän jälleen Daavidin sortuneen majan. Minä muuraan umpeen sen halkeamat, nostan entiselleen sen luhistumat ja rakennan sen sellaiseksi kuin se oli muinaisina päivinä.

12Minun kansani saa omakseen Edomin jäännöksen ja kaikki vieraat kansat, jotka otetaan minun nimiini, sanoo Herra , joka tämän tekee.

13 Katso, päivät tulevat, sanoo Herra , jolloin kyntäjä tavoittaa leikkaajan ja rypäleitten polkija siemenen kylväjän. Silloin vuoret valuvat rypälemehua, se virtaa kaikilta kukkuloilta.

14Silloin minä käännän kansani Israelin kohtalon. He rakentavat jälleen autiot kaupungit ja asuvat niissä, he istuttavat viinitarhoja ja juovat niiden viiniä,

hankkivat itselleen puutarhoja ja syövät niiden hedelmiä.

[15] Plantá-los-ei na sua terra, e, dessa terra que lhes dei, já não serão arrancados, diz o SENHOR, teu Deus.

[15] Minä istutan heidät heidän omaan maahansa, eikä heitä enää revitä irti maasta, jonka minä olen heille antanut, sanoo Herra , sinun Jumalasi.

Obadias	Obadja

Obadias 1

Os pecados e o castigo de Edom

Jeremias 49.14-16

1 Visão de Obadias. Assim diz o SENHOR Deus a respeito de Edom: Temos ouvido as novas do SENHOR, e às nações foi enviado um mensageiro que disse: Levantai-vos, e levantemo-nos contra Edom, para a guerra.

2 Eis que te fiz pequeno entre as nações; tu és mui desprezado.

3 A soberba do teu coração te enganou, ó tu que habitas nas fendas das rochas, na tua alta morada, e dizes no teu coração: Quem me deitará por terra?

4 Se te remontares como águia e puseres o teu ninho entre as estrelas, de lá te derribarei, diz o SENHOR.

5 Se viessem a ti ladrões ou roubadores de noite (como estás destruído!), não furtariam só o que lhes bastasse? Se a ti viessem os vindimadores, não deixariam pelo menos alguns cachos?

6 Como foram rebuscados os bens de Esaú! Como foram esquadrinhados os seus tesouros escondidos!

7 Todos os teus aliados te levaram para fora dos teus limites; os que gozam da tua paz te enganaram, prevaleceram contra ti; os que comem o teu pão puseram

Obadja 1

Edomin ylpeys ja perikato

1Obadjan näky. Herra, Herra on puhunut Edomista näin, me olemme kuulleet sanoman Herralta , ja sanansaattaja on lähetetty kansojen keskuuteen: ”Nouskaa, nouskaamme sotaan Edomia vastaan!”

2Katso, minä teen sinut vähäiseksi kansojen joukossa, sinusta tulee kovin halveksittu.

3Sinun sydämesi julkeus on pettänyt sinut, joka asut kallion halkeamissa, jonka asunto on korkeuksissa ja joka sanot sydämessäsi: ”Kuka voi syöstä minut maahan?”

4 Vaikka kohoaisit korkealle kuin kotka ja tekisit pesäsi tähtien keskelle, sieltäkin minä syöksisin sinut alas, sanoo Herra .

5Jos varkaat tulisivat kimppuusi, jos yölliset rosvot, millaista tuhoa he sinulle tekisivätkään! Mutta eivätkö he varastaisi vain sen, mitä tarvitsevat? Jos viininkorjaajat tulisivat luoksesi, eivätkö he jättäisi jälkikorjuuta?

6Mutta kuinka onkaan Eesau tarkoin tutkittu, hänen kätkönsä pengottu!

7 Kaikki nuo sinun liittolaisesi ovat ajaneet sinut rajalle asti. Ystäväsi ovat sinut pettäneet ja voittaneet. Ne, jotka syövät leipääsi, ovat panneet ansan eteesi, eikä Edom ymmärrä sitä.

armadilhas para teus pés; não há em Edom entendimento.

[8] Não acontecerá, naquele dia, diz o SENHOR, que farei perecer os sábios de Edom e o entendimento do monte de Esaú?

[8]Totisesti, sinä päivänä, sanoo Herra, minä hävitän viisaat Edomista ja ymmärryksen Eesaun vuorelta.

[9] Os teus valentes, ó Temã, estarão atemorizados, para que, do monte de Esaú, seja cada um exterminado pela matança.

[9]Sinun sankarisi, Teeman, kauhistuvat, ja viimeinenkin mies häviää Eesaun vuorelta murhatöitten tähden.

Jaakobin onnettomuus

[10] Por causa da violência feita a teu irmão Jacó, cobrir-te-á a vergonha, e serás exterminado para sempre.

[10]Väkivallan tähden veljeäsi Jaakobia kohtaan sinut peittää häpeä ja sinut hävitetään ikiajoiksi.

[11] No dia em que, estando tu presente, estranhos lhe levaram os bens, e estrangeiros lhe entraram pelas portas e deitaram sortes sobre Jerusalém, tu mesmo eras um deles.

[11]Sinä päivänä, jona seisoit sivussa, kun vierasmaalaiset veivät pois hänen rikkautensa , päivänä, jona muukalaiset tunkeutuivat sisään hänen porteistaan ja heittivät arpaa Jerusalemista, sinäkin olit kuin yksi heistä.

[12] Mas tu não devias ter olhado com prazer para o dia de teu irmão, o dia da sua calamidade; nem ter-te alegrado sobre os filhos de Judá, no dia da sua ruína; nem ter falado de boca cheia, no dia da angústia;

[12]Älä katso iloiten veljesi päivää, hänen onnettomuutensa päivää. Älä ilku Juudan lapsia heidän tuhonsa päivänä äläkä levittele suutasi heidän ahdistuksensa päivänä.

[13] não devias ter entrado pela porta do meu povo, no dia da sua calamidade; tu não devias ter olhado com prazer para o seu mal, no dia da sua calamidade; nem ter lançado mão nos seus bens, no dia da sua calamidade;

[13]Älä tunkeudu sisään minun kansani portista sen hädän päivänä. Älä katsele iloiten muiden joukossa veljesi onnettomuutta hänen hätänsä päivänä. Älä ojenna kättäsi hänen omaisuuteensa hänen hätänsä päivänä.

[14] não devias ter parado nas encruzilhadas, para exterminares os que escapassem; nem ter entregado os que lhe restassem, no dia da angústia.

[14]Älä seiso tienhaarassa surmaamassa hänen pakolaisiaan. Älä luovuta hänen eloon jääneitään ahdingon päivänä.

A restauração e felicidade de Israel

[15] Porque o Dia do SENHOR está prestes a vir sobre todas as nações; como tu fizeste, assim se fará contigo; o teu malfeito tornará sobre a tua cabeça.

[16] Porque, como bebestes no meu santo monte, assim beberão, de contínuo, todas as nações; beberão, sorverão e serão como se nunca tivessem sido.

[17] Mas, no monte Sião, haverá livramento; o monte será santo; e os da casa de Jacó possuirão as suas herdades.

[18] A casa de Jacó será fogo, e a casa de José, chama, e a casa de Esaú, restolho; aqueles incendiarão a este e o consumirão; e ninguém mais restará da casa de Esaú, porque o SENHOR o falou.

[19] Os de Neguebe possuirão o monte de Esaú, e os da planície, aos filisteus; possuirão também os campos de Efraim e os campos de Samaria; e Benjamim possuirá a Gileade.

[20] Os cativos do exército dos filhos de Israel possuirão os cananeus até Sarepta, e os cativos de Jerusalém, que estão em Sefarade, possuirão as cidades do Sul.

[21] Salvadores hão de subir ao monte Sião, para julgarem o monte de Esaú; e o reino será do SENHOR.

Herran päivä tuo koston

[15]Sillä Herran päivä on lähellä kaikkia kansoja. Niin kuin sinä olet tehnyt, niin sinulle tehdään; sinun tekosi palaavat oman pääsi päälle.

[16]Niin kuin te olette juoneet minun pyhällä vuorellani, niin juovat kaikki kansat ainiaan. He juovat ja särpivät ja ovat ikään kuin heitä ei olisi ollutkaan.

Israelin riemuvoitto

[17]Mutta pelastuneet ovat Siionin vuorella. Se on oleva pyhä, ja Jaakobin heimo perii perintönsä.

[18]Jaakobin heimo on tuli ja Joosefin heimo liekki, mutta Eesaun heimo on kuin oljet. Tuli polttaa, liekki nielee ne, eikä yksikään Eesaun heimosta pääse pakoon, sillä Herra on puhunut.

[19]Etelämaan asukkaat ottavat perinnökseen Eesaun vuoren, ja Alankomaan asukkaat filistealaisten alueen. He ottavat perinnökseen myös Efraimin maan ja Samarian maan, Benjaminin ja Gileadin.

[20] Tästä israelilaisten joukosta pakkosiirtolaisuuteen viedyt ottavat perinnökseen kanaanilaisten alueen Sarpatiin asti. Ja Jerusalemin pakkosiirtolaiset, jotka ovat Sefaradissa, ottavat perinnökseen Etelämaan kaupungit.

[21]Pelastajat nousevat Siionin vuorelle tuomitsemaan Eesaun vuorta. Kuninkuus on oleva Herran .

Jonas	Joona

Jonas 1

A vocação de Jonas, a sua fuga e o seu castigo

[1] Veio a palavra do SENHOR a Jonas, filho de Amitai, dizendo:

[2] Dispõe-te, vai à grande cidade de Nínive e clama contra ela, porque a sua malícia subiu até mim.

[3] Jonas se dispôs, mas para fugir da presença do SENHOR, para Társis; e, tendo descido a Jope, achou um navio que ia para Társis; pagou, pois, a sua passagem e embarcou nele, para ir com eles para Társis, para longe da presença do SENHOR.

[4] Mas o SENHOR lançou sobre o mar um forte vento, e fez-se no mar uma grande tempestade, e o navio estava a ponto de se despedaçar.

[5] Então, os marinheiros, cheios de medo, clamavam cada um ao seu deus e lançavam ao mar a carga que estava no navio, para o aliviarem do peso dela. Jonas, porém, havia descido ao porão e se deitado; e dormia profundamente.

[6] Chegou-se a ele o mestre do navio e lhe disse: Que se passa contigo? Agarrado no sono? Levanta-te, invoca o teu deus; talvez, assim, esse deus se lembre de nós, para que não pereçamos.

[7] E diziam uns aos outros: Vinde, e lancemos sortes, para que saibamos por

Joona 1

Joona pakenee Herran kutsua

[1]Joonalle, Amittain pojalle, tuli tämä Herran sana:

[2]”Nouse ja mene Niiniveen, siihen suureen kaupunkiin, ja saarnaa sitä vastaan, koska sen pahuus on noussut minun kasvojeni eteen.”

[3]Mutta Joona nousi paetakseen Herran kasvojen edestä Tarsiiseen. Hän meni alas Jaafoon ja löysi laivan, joka oli lähdössä Tarsiiseen. Suoritettuaan laivamaksun hän astui laivaan mennäkseen siinä Tarsiiseen, pois Herran kasvojen edestä.

Joona heitetään mereen

[4]Mutta Herra heitti merelle rajun tuulen, ja merellä nousi niin ankara myrsky, että laiva oli vähällä hajota.

[5] Merimiehet alkoivat pelätä ja rupesivat itse kukin huutamaan avuksi jumalaansa. Ja keventääkseen laivaa he heittivät mereen kaiken tavaran, mitä laivassa oli. Mutta Joona oli mennyt alas laivan ruumaan ja käynyt makuulle ja nukkui sikeästi.

[6]Laivan kapteeni meni hänen luokseen ja sanoi: ”Mikä sinun on, kun sinä vain nukut? Nouse ja huuda avuksi jumalaasi. Ehkäpä se jumala välittää meistä, niin ettemme huku.”

[7]Merimiehet sanoivat toisilleen: ”Tulkaa, heitetään arpaa, että saamme tietää,

causa de quem nos sobreveio este mal. E lançaram sortes, e a sorte caiu sobre Jonas.

kenen vuoksi tämä onnettomuus on meille tullut.” Niin he heittivät arpaa, ja arpa osui Joonaan.

8 Então, lhe disseram: Declara-nos, agora, por causa de quem nos sobreveio este mal. Que ocupação é a tua? Donde vens? Qual a tua terra? E de que povo és tu?

8Niin he sanoivat hänelle: ”Kerropa meille, kenen vuoksi tämä onnettomuus on meille tullut. Millä asioilla olet ja mistä tulet? Mistä maasta ja kansasta sinä olet?”

9 Ele lhes respondeu: Sou hebreu e temo ao SENHOR, o Deus do céu, que fez o mar e a terra.

9 Hän vastasi heille: ”Minä olen heprealainen ja pelkään Herraa , taivaan Jumalaa, joka on tehnyt meren ja kuivan maan.”

10 Então, os homens ficaram possuídos de grande temor e lhe disseram: Que é isto que fizeste! Pois sabiam os homens que ele fugia da presença do SENHOR, porque lho havia declarado.

10 Niin miehet pelästyivät kovasti ja sanoivat hänelle: ”Mitä oikein oletkaan tehnyt?” Miehet näet tiesivät, että Joona pakeni Herran kasvoja, koska hän oli kertonut sen heille.

11 Disseram-lhe: Que te faremos, para que o mar se nos acalme? Porque o mar se ia tornando cada vez mais tempestuoso.

11He sanoivat hänelle: ”Mitä meidän on tehtävä sinulle, että meri tyyntyisi?” Meri näet myrskysi yhä raivokkaammin.

12 Respondeu-lhes: Tomai-me e lançai-me ao mar, e o mar se aquietará, porque eu sei que, por minha causa, vos sobreveio esta grande tempestade.

12 Joona vastasi heille: ”Ottakaa minut ja heittäkää mereen, niin meri tyyntyy, sillä minä tiedän, että tämä ankara myrsky on kohdannut teitä minun takiani.”

13 Entretanto, os homens remavam, esforçando-se por alcançar a terra, mas não podiam, porquanto o mar se ia tornando cada vez mais tempestuoso contra eles.

13Miehet soutivat päästäkseen takaisin kuivalle maalle mutta eivät onnistuneet, sillä myrsky yltyi yltymistään merellä.

14 Então, clamaram ao SENHOR e disseram: Ah! SENHOR! Rogamos-te que não pereçamos por causa da vida deste homem, e não faças cair sobre nós este sangue, quanto a nós, inocente; porque tu, SENHOR, fizeste como te aprouve.

14 He huusivat Herraa ja sanoivat: ”Voi, Herra , älä anna meidän hukkua tämän miehen hengen tähden. Älä lue syyksemme viatonta verta, sillä sinä olet Herra ja sinä teet niin kuin itse tahdot.”

[15] E levantaram a Jonas e o lançaram ao mar; e cessou o mar da sua fúria.

[16] Temeram, pois, estes homens em extremo ao SENHOR; e ofereceram sacrifícios ao SENHOR e fizeram votos.

[15] Sitten he ottivat Joonan ja heittivät hänet mereen, ja meri asettui raivostaan.

[16] Miehet pelkäsivät suuresti Herraa , uhrasivat Herralle teurasuhrin ja tekivät lupauksia.

[17] Deparou o SENHOR um grande peixe, para que tragasse a Jonas; e esteve Jonas três dias e três noites no ventre do peixe.

Joona 2

Joona rukoilee kalan vatsassa ja pelastuu

[1]Mutta Herra käski suuren kalan nielaista Joonan, ja Joona oli kalan vatsassa kolme päivää ja kolme yötä.

Jonas 2

A oração de Jonas no ventre do peixe

[1] Então, Jonas, do ventre do peixe, orou ao SENHOR, seu Deus,

[2]Joona rukoili Herraa , Jumalaansa, kalan vatsassa

[2] e disse: Na minha angústia, clamei ao SENHOR, e ele me respondeu; do ventre do abismo, gritei, e tu me ouviste a voz.

[3]ja sanoi: ”Minä huusin ahdistuksessani Herraa , ja hän vastasi minulle. Tuonelan kohdussa minä huusin apua, ja sinä kuulit minun ääneni.

[3] Pois me lançaste no profundo, no coração dos mares, e a corrente das águas me cercou; todas as tuas ondas e as tuas vagas passaram por cima de mim.

[4]Sinä syöksit minut syvyyteen, merten sydämeen, ja virta ympäröi minut. Kaikki sinun tyrskysi ja aaltosi vyöryivät ylitseni.

[4] Então, eu disse: lançado estou de diante dos teus olhos; tornarei, porventura, a ver o teu santo templo?

[5]Minä ajattelin: 'Minut on karkotettu sinun silmiesi edestä. Kuitenkin minä saan vielä katsella sinun pyhää temppeliäsi.'

[5] As águas me cercaram até à alma, o abismo me rodeou; e as algas se enrolaram na minha cabeça.

[6] Vedet saartoivat minut sieluun saakka, syvyys ympäröi minut, kaislat kietoutuivat päähäni.

[6] Desci até aos fundamentos dos montes, desci até à terra, cujos ferrolhos se correram sobre mim, para sempre; contudo, fizeste subir da sepultura a minha vida, ó SENHOR, meu Deus!

[7]Minä vajosin alas vuorten perustuksiin asti, maan salvat sulkeutuivat ylitseni ainiaaksi. Mutta sinä nostit minut elävänä haudasta, Herra , minun Jumalani.

[7] Quando, dentro de mim, desfalecia a minha alma, eu me lembrei do SENHOR; e subiu a ti a minha oração, no teu santo templo.

[8] Os que se entregam à idolatria vã abandonam aquele que lhes é misericordioso.

[9] Mas, com a voz do agradecimento, eu te oferecerei sacrifício; o que votei pagarei. Ao SENHOR pertence a salvação!

[10] Falou, pois, o SENHOR ao peixe, e este vomitou a Jonas na terra.

[8]Kun sieluni nääntyi minussa, minä muistin Herraa . Rukoukseni tuli luoksesi sinun pyhään temppeliisi.

[9] Ne, jotka kunnioittavat turhia jumalia , hylkäävät armon, jota heille tarjotaan.

[10]Mutta minä tahdon uhrata sinulle kiitoksen kaikuessa. Mitä olen luvannut, sen tahdon täyttää. Pelastus tulee Herralta .”

[11]Sitten Herra käski kalaa, ja se oksensi Joonan kuivalle maalle.

Jonas 3

Jonas prega em Nínive

[1] Veio a palavra do SENHOR, segunda vez, a Jonas, dizendo:

[2] Dispõe-te, vai à grande cidade de Nínive e proclama contra ela a mensagem que eu te digo.

[3] Levantou-se, pois, Jonas e foi a Nínive, segundo a palavra do SENHOR. Ora, Nínive era cidade mui importante diante de Deus e de três dias para percorrê-la.

[4] Começou Jonas a percorrer a cidade caminho de um dia, e pregava, e dizia: Ainda quarenta dias, e Nínive será subvertida.

O arrependimento dos ninivitas

[5] Os ninivitas creram em Deus, e proclamaram um jejum, e vestiram-se de panos de saco, desde o maior até o menor.

[6] Chegou esta notícia ao rei de Nínive; ele levantou-se do seu trono, tirou de si as

Joona 3

Joona saarnaa Niinivessä

[1]Joonalle tuli uudestaan Herran sana:

[2] ”Nouse ja mene Niiniveen, siihen suureen kaupunkiin, ja julista sille se sanoma, jonka minä sinulle puhun.”

[3]Niin Joona nousi ja meni Niiniveen Herran sanan mukaan. Niinive oli suuri kaupunki Jumalan edessä, laidasta laitaan kolme päivänmatkaa.

[4] Joona alkoi kulkea kaupungissa ensimmäistä päivänmatkaa ja julisti kulkiessaan: ”Vielä neljäkymmentä päivää, ja Niinive hävitetään.”

Kansa katuu ja saa armon

[5]Niiniven miehet uskoivat Jumalaan, kuuluttivat paaston ja pukeutuivat säkkeihin, niin suuret kuin pienet .

[6]Kun tieto tästä saavutti Niiniven kuninkaan, hän nousi valtaistuimeltaan,

vestes reais, cobriu-se de pano de saco e assentou-se sobre cinza.

7 E fez-se proclamar e divulgar em Nínive: Por mandado do rei e seus grandes, nem homens, nem animais, nem bois, nem ovelhas provem coisa alguma, nem os levem ao pasto, nem bebam água;

8 mas sejam cobertos de pano de saco, tanto os homens como os animais, e clamarão fortemente a Deus; e se converterão, cada um do seu mau caminho e da violência que há nas suas mãos.

9 Quem sabe se voltará Deus, e se arrependerá, e se apartará do furor da sua ira, de sorte que não pereçamos?

10 Viu Deus o que fizeram, como se converteram do seu mau caminho; e Deus se arrependeu do mal que tinha dito lhes faria e não o fez.

riisui yltään viittansa, verhoutui säkkiin ja istuutui tuhkaan.

7 Sitten hän antoi kuuluttaa Niinivessä: ”Kuninkaan ja hänen ylimystensä käsky kuuluu: Älkööt ihmiset älköötkä naudat, lampaat ja muut eläimet edes maistako mitään ruokaa tai juoko vettä. Älkööt eläimet käykö laitumella.

8 Olkoot ihmiset ja eläimet säkkeihin puettuina ja huutakoot väkevästi Jumalan puoleen. Kääntyköön he itse kukin pois pahalta tieltään ja hylätköön väkivallan, joka tahraa heidän käsiään.

9 Kenties Jumala vielä katuu päätöstään ja kääntyy vihansa hehkusta, niin ettemme tuhoudu.”

10 Kun Jumala näki heidän tekonsa, että he kääntyivät pois pahalta tieltään, Jumala katui sitä pahaa, minkä hän oli sanonut tekevänsä heille, eikä toteuttanut sitä.

Jonas 4

O descontentamento de Jonas

1 Com isso, desgostou-se Jonas extremamente e ficou irado.

2 E orou ao SENHOR e disse: Ah! SENHOR! Não foi isso o que eu disse, estando ainda na minha terra? Por isso, me adiantei, fugindo para Társis, pois sabia que és Deus clemente, e misericordioso, e tardio em irar-se, e grande em benignidade, e que te arrependes do mal.

Joona 4

Joona suuttuu

1 Mutta Joona pahastui tästä kovin ja suuttui.

2 Hän rukoili Herraa ja sanoi: ”Voi, Herra ! Enkö minä sitä jo sanonut, kun olin vielä omassa maassani? Siksihän minä kiirehdin pakenemaan Tarsiiseen. Minä näet tiesin, että sinä olet armahtavainen ja laupias Jumala, pitkämielinen ja hyvin armollinen, ja että sinä kadut suunnittelemaasi onnettomuutta.

[3] Peço-te, pois, ó SENHOR, tira-me a vida, porque melhor me é morrer do que viver.

[4] E disse o SENHOR: É razoável essa tua ira?

[5] Então, Jonas saiu da cidade, e assentou-se ao oriente da mesma, e ali fez uma enramada, e repousou debaixo dela, à sombra, até ver o que aconteceria à cidade.

A lição do Senhor

[6] Então, fez o SENHOR Deus nascer uma planta, que subiu por cima de Jonas, para que fizesse sombra sobre a sua cabeça, a fim de o livrar do seu desconforto. Jonas, pois, se alegrou em extremo por causa da planta.

[7] Mas Deus, no dia seguinte, ao subir da alva, enviou um verme, o qual feriu a planta, e esta se secou.

[8] Em nascendo o sol, Deus mandou um vento calmoso oriental; o sol bateu na cabeça de Jonas, de maneira que desfalecia, pelo que pediu para si a morte, dizendo: Melhor me é morrer do que viver!

[9] Então, perguntou Deus a Jonas: É razoável essa tua ira por causa da planta? Ele respondeu: É razoável a minha ira até à morte.

[10] Tornou o SENHOR: Tens compaixão da planta que te não custou trabalho, a qual não fizeste crescer, que numa noite nasceu e numa noite pereceu;

[3]Ja nyt, Herra , ota minun henkeni, sillä kuolema on minulle parempi kuin elämä.”

Herra opettaa Joonaa

[4] Herravastasi: ”Onko oikein, että suutut?”

[5]Sitten Joona lähti kaupungista ja asettui kaupungin itäpuolelle. Sinne hän teki itselleen lehtimajan ja kävi istumaan sen alle varjoon, että näkisi, mitä kaupungille tapahtuu.

[6] Herra Jumala antoi risiinipensaan kasvaa Joonan yläpuolelle olemaan varjona hänen päänsä päällä ja vapauttamaan hänet pahantuulisuudesta. Ja Joona iloitsi suuresti risiinipensaasta.

[7]Mutta seuraavana päivänä aamun sarastaessa Jumala lähetti madon kalvamaan risiinipensasta, niin että se kuivettui.

[8] Auringon noustua Jumala lähetti polttavan itätuulen, ja aurinko paahtoi Joonaa päähän, niin että hän oli nääntymäisillään. Silloin Joona toivotti itselleen kuolemaa ja sanoi: ”Kuolema on minulle parempi kuin elämä.”

[9]Mutta Jumala sanoi Joonalle: ”Onko oikein, että suutut risiinipensaan vuoksi?” Joona vastasi: ”Oikein on, olen vihainen kuolemaan asti!”

[10] Niin Herra sanoi: ”Sinä säälit risiinipensasta, josta et ole nähnyt vaivaa ja jota et ole kasvattanut, joka yhden yön lapsena syntyi ja yhden yön lapsena kuoli.

[11] e não hei de eu ter compaixão da grande cidade de Nínive, em que há mais de cento e vinte mil pessoas, que não sabem discernir entre a mão direita e a mão esquerda, e também muitos animais?

[11] Enkö minä sitten säälisi Niiniveä, tuota suurta kaupunkia, jossa on enemmän kuin satakaksikymmentätuhatta ihmistä, jotka eivät tiedä, kumpi käsi on oikea ja kumpi vasen, ja lisäksi siellä on paljon eläimiä?”

Miqueias	Miika

Miqueias 1

Ameaças contra Israel e Judá

[1] Palavra do SENHOR que em visão veio a Miqueias, morastita, nos dias de Jotão, Acaz e Ezequias, reis de Judá, sobre Samaria e Jerusalém.

[2] Ouvi, todos os povos, prestai atenção, ó terra e tudo o que ela contém, e seja o SENHOR Deus testemunha contra vós outros, o SENHOR desde o seu santo templo.

[3] Porque eis que o SENHOR sai do seu lugar, e desce, e anda sobre os altos da terra.

[4] Os montes debaixo dele se derretem, e os vales se fendem; são como a cera diante do fogo, como as águas que se precipitam num abismo.

[5] Tudo isto por causa da transgressão de Jacó e dos pecados da casa de Israel. Qual é a transgressão de Jacó? Não é Samaria? E quais os altos de Judá? Não é Jerusalém?

[6] Por isso, farei de Samaria um montão de pedras do campo, uma terra de plantar vinhas; farei rebolar as suas pedras para o vale e descobrirei os seus fundamentos.

[7] Todas as suas imagens de escultura serão despedaçadas, e todos os salários de sua impureza serão queimados, e de todos os seus ídolos eu farei uma ruína, porque do preço da prostituição os ajuntou, e a este preço volverão.

Miika 1

Tuomio Samarialle ja Jerusalemille

[1] Herransana, joka tuli mooresetilaiselle Miikalle Jootamin, Aahaksen ja Hiskian, Juudan kuninkaiden, päivinä. Tämän näyn hän näki Samariasta ja Jerusalemista.

[2]Kuulkaa, kaikki kansat, kuuntele tarkoin maa ja kaikki, mitä sinussa on! Olkoon Herra, Herra , todistaja teitä vastaan, Herra, pyhästä temppelistään.

[3] Katso, Herra lähtee asumuksestaan, astuu alas ja tallaa maan kukkuloita.

[4]Vuoret sulavat hänen allaan, ja laaksot halkeavat kuin vaha tulen paahteessa. Ne ovat kuin vedet, jotka syöksyvät jyrkännettä alas.

[5]Kaikki tämä tapahtuu Jaakobin rikoksen ja Israelin heimon syntien tähden. Mistä on peräisin Jaakobin rikos? Eikö Samariasta! Entä mistä Juudan uhrikukkulat? Eivätkö Jerusalemista!

[6] Minä teen Samarian kiviröykkiöksi kedolle, viinitarhan istutusmaaksi. Minä syöksen laaksoon sen kivet ja paljastan sen perustukset.

[7] Kaikki sen veistetyt kuvat särjetään, kaikki sen portonpalkat poltetaan tulessa, kaikki sen jumalankuvat minä hävitän. Portonpalkoista se on ne koonnut, ja portonpalkoiksi ne jälleen tulevat.

[8] Por isso, lamento e uivo; ando despojado e nu; faço lamentações como de chacais e pranto como de avestruzes.

[9] Porque as suas feridas são incuráveis; o mal chegou até Judá; estendeu-se até à porta do meu povo, até Jerusalém.

[10] Não o anuncieis em Gate, nem choreis; revolvei-vos no pó, em Bete-Leafra.

[11] Passa, ó moradora de Safir, em vergonhosa nudez; a moradora de Zaanã não pode sair; o pranto de Bete-Ezel tira de vós o vosso refúgio.

[12] Pois a moradora de Marote suspira pelo bem, porque desceu do SENHOR o mal até à porta de Jerusalém.

[13] Ata os corcéis ao carro, ó moradora de Laquis; foste o princípio do pecado para a filha de Sião, porque em ti se acharam as transgressões de Israel.

[14] Portanto, darás presentes de despedida a Moresete-Gate; as casas de Aczibe serão para engano dos reis de Israel.

[15] Enviar-te-ei ainda quem tomará posse de ti, ó moradora de Maressa; chegará até Adulão a glória de Israel.

[16] Faze-te calva e tosquia-te, por causa dos filhos que eram as tuas delícias; alarga a tua calva como a águia, porque de ti serão levados para o cativeiro.

Miqueias 2

Ai dos opressores gananciosos

[8]Sen vuoksi minä valitan ja vaikeroin, kuljen avojaloin ja alastomana, viritän valituslaulun kuin sakaalit, suruhuudon kuin strutsit.

[9]Sillä parantumaton on Samarian haava. Se ulottuu Juudaan asti, se tulee minun kansani porttiin, aina Jerusalemiin asti.

[10]Älkää ilmoittako sitä Gatissa, älkää lainkaan itkekö. Kieriskele tuhkassa Beet-Leafrassa .

[11]Lähde matkaan, Saafirin asujatar, alasti ja häväistynä! Ei lähde liikkeelle Saananin asujatar. Valitus Beet-Eeselistä : 'Teiltä riistetään asuinpaikka.'

[12] Tuskaisesti odottaa hyvää Maarotin asujatar. Mutta Herralta tulee onnettomuus Jerusalemin portille.

[13]Valjasta hevoset vaunujen eteen, Laakisin asujatar. Tytär Siionin synnin alku olet sinä, sillä sinussa tavattiin Israelin rikokset.

[14]Sen tähden sinä annat eroajaislahjoja Mooreset-Gatille . Aksibin talot tuottavat pettymyksen Israelin kuninkaille.

[15] Minä tuon vieläkin perijän sinulle, Maaresan asujatar. Adullamiin asti kulkee Israelin kunnia.

[16]Tytär Siion, leikkaa hiuksesi ja ajele pääsi kaljuksi. Ajele pääsi laajalti kaljuksi kuin korppikotkan pää lastesi tähden, jotka olivat sinun ilosi, sillä he kulkevat luotasi pakkosiirtolaisuuteen.

Miika 2

Voi-huuto ahneille sortajille

[1] Ai daqueles que, no seu leito, imaginam a iniqüidade e maquinam o mal! À luz da alva, o praticam, porque o poder está em suas mãos.

[1]Voi niitä, jotka miettivät turmiota ja valmistelevat pahaa vuoteillaan! Aamun valjettua he toteuttavat sen, sillä heillä on siihen valta.

[2] Se cobiçam campos, os arrebatam; se casas, as tomam; assim, fazem violência a um homem e à sua casa, a uma pessoa e à sua herança.

[2]He himoitsevat peltoja ja anastavat ne, ottavat haltuunsa taloja. He ryöstävät miehen ja hänen talonsa, miehen ja hänen perintöosansa.

[3] Portanto, assim diz o SENHOR: Eis que projeto mal contra esta família, do qual não tirareis a vossa cerviz; e não andareis altivamente, porque o tempo será mau.

[3]Sen tähden, näin sanoo Herra : ”Katso, minä mietin onnettomuutta tälle kansalle. Siitä ette saa irti kaulaanne, ettekä voi ylväästi astella, sillä se on oleva paha aika.

[4] Naquele dia, se criará contra vós outros um provérbio, se levantará pranto lastimoso e se dirá: Estamos inteiramente desolados! A porção do meu povo, Deus a troca! Como me despoja! Reparte os nossos campos aos rebeldes!

[4] Sinä päivänä teistä viritetään pilkkalaulu, sepitetään valitusvirsi, jossa sanotaan: ’Meidät on perin hävitetty, hän on vaihtanut kansani perintöosan. Miksi hän on ottanut sen minulta pois ja jakanut meidän peltomme luopioille.’

[5] Portanto, não terás, na congregação do SENHOR, quem, pela sorte, lançando o cordel, meça possessões.

[5] Sen tähden sinulla ei ole ketään, joka heittäisi arpaa maaosuudesta Herran seurakunnassa.

Contra os falsos profetas

[6] Não babujeis, dizem eles. Não babujeis tais coisas, porque a desgraça não cairá sobre nós.

[6]’Älkää saarnatko’, he saarnaavat, ’ei sellaisista saa saarnata, eikö jo lopu häpäiseminen?’

[7] Tais coisas anunciadas não alcançarão a casa de Jacó. Está irritado o Espírito do SENHOR? São estas as suas obras? Sim, as minhas palavras fazem o bem ao que anda retamente;

[7]Onko tämä Jaakobin heimon puhetta? Onko Herra äkkipikainen? Tällaisiako ovat hänen tekonsa? Eivätkö hänen puheensa ole hyvät sitä kohtaan, joka vaeltaa oikein?

[8] mas, há pouco, se levantou o meu povo como inimigo; além da roupa, roubais a capa àqueles que passam seguros, sem pensar em guerra.

[8]Mutta aikoja sitten minun kansani on toiminut kuin vihollinen. Vaatteiden päältä te riistätte viitan niiltä, jotka kulkevat turvallisesti, niin kuin kulkevat ne, jotka ovat palanneet sodasta.

[9] Lançais fora as mulheres de meu povo do seu lar querido; dos filhinhos delas tirais a minha glória, para sempre.

[10] Levantai-vos e ide-vos embora, porque não é lugar aqui de descanso; ide-vos por causa da imundícia que destrói, sim, que destrói dolorosamente.

[11] Se houver alguém que, seguindo o vento da falsidade, mentindo, diga: Eu te profetizarei do vinho e da bebida forte, será este tal o profeta deste povo.

O Senhor congrega o restante de Israel

[12] Certamente, te ajuntarei todo, ó Jacó; certamente, congregarei o restante de Israel; pô-los-ei todos juntos, como ovelhas no aprisco, como rebanho no meio do seu pasto; farão grande ruído, por causa da multidão dos homens.

[13] Subirá diante deles o que abre caminho; eles romperão, entrarão pela porta e sairão por ela; e o seu Rei irá adiante deles; sim, o SENHOR, à sua frente.

Miqueias 3

Ameaças contra os chefes, os sacerdotes e os falsos profetas

[1] Disse eu: Ouvi, agora, vós, cabeças de Jacó, e vós, chefes da casa de Israel: Não é a vós outros que pertence saber o juízo?

[2] Os que aborreceis o bem e amais o mal; e deles arrancais a pele e a carne de cima dos seus ossos;

[3] que comeis a carne do meu povo, e lhes arrancais a pele, e lhes esmiuçais os ossos,

[9] Minun kansani naiset te ajatte pois kodeistaan, jotka ovat heidän ilonsa. Heidän pieniltä lapsiltaan te riistätte minun ihanuuteni ainiaaksi.

[10] Nouskaa ja menkää pois! Tämä ei ole lepopaikka saastutuksen tähden, joka on tuottanut turmion, kauhean turmion.

[11] Jos tulisi mies, joka tuulta tavoitellen valehtelisi petollisuudessaan: ”Minä saarnaan sinulle viinistä ja väkijuomasta”, siinä olisi saarnaaja tälle kansalle.

Herra kokoaa kansansa

[12] Totisesti, minä kokoan Jaakobin, minä kerään tarkoin Israelin jäännöksen. Minä saatan sen yhteen kuin lampaat tarhaan, kuin lauman laitumelleen. Silloin on ihmisten kohina.

[13] Tien aukaisija käy heidän edellään. He raivaavat tiensä, kulkevat portille ja menevät siitä ulos. Heidän kuninkaansa kulkee heidän edellään, ja Herra on heidän johtajanaan.”

Miika 3

Tuomio päämiesten ja profeettojen vääryydelle

[1] Minä sanoin: Kuulkaa, Jaakobin päämiehet ja Israelin heimon johtajat! Eikö teidän tulisi tuntea oikeus?

[2] Te vihaatte hyvää ja rakastatte pahaa, raastatte ihmisiltä nahan päältä ja lihan luista.

[3] He syövät minun kansani lihan ja nylkevät nahan heidän päältään,

e os repartis como para a panela e como carne no meio do caldeirão?

4 Então, chamarão ao SENHOR, mas não os ouvirá; antes, esconderá deles a sua face, naquele tempo, visto que eles fizeram mal nas suas obras.

5 Assim diz o SENHOR acerca dos profetas que fazem errar o meu povo e que clamam: Paz, quando têm o que mastigar, mas apregoam guerra santa contra aqueles que nada lhes metem na boca.

6 Portanto, se vos fará noite sem visão, e tereis treva sem adivinhação; pôr-se-á o sol sobre os profetas, e sobre eles se enegrecerá o dia.

7 Os videntes se envergonharão, e os adivinhadores se confundirão; sim, todos eles cobrirão o seu bigode, porque não há resposta de Deus.

8 Eu, porém, estou cheio do poder do Espírito do SENHOR, cheio de juízo e de força, para declarar a Jacó a sua transgressão e a Israel, o seu pecado.

9 Ouvi, agora, isto, vós, cabeças de Jacó, e vós, chefes da casa de Israel, que abominais o juízo, e perverteis tudo o que é direito,

10 e edificais a Sião com sangue e a Jerusalém, com perversidade.

11 Os seus cabeças dão as sentenças por suborno, os seus sacerdotes ensinam por interesse, e os seus profetas adivinham por dinheiro; e ainda se encostam ao

murskaavat heidän luunsa, paloittelevat heidät kuin pataan, kuin lihan kattilaan.

4Sitten he huutavat Herran puoleen, mutta hän ei vastaa heille. Silloin hän kätkee heiltä kasvonsa, koska he ovat tehneet pahoja töitä.

5Näin sanoo Herra profeetoista, jotka eksyttävät minun kansaani, jotka huutavat: ”Rauha teille!”, kun heidän hampaissaan on purtavaa, mutta julistavat pyhän sodan sille, joka ei anna mitään heidän suuhunsa.

6Tämän vuoksi heille tulee yö vailla näkyjä, heille tulee pimeys vailla ennustelua. Näiltä profeetoilta laskee aurinko, ja päivä pimenee heiltä.

7Näkijät joutuvat häpeään, ja ennustelijoiden kasvot kalpenevat. He kaikki peittävät partansa, sillä Jumalan vastausta ei tule.

8 Mutta minä olen täynnä voimaa, Herran Henkeä, oikeutta ja väkevyyttä ilmoittaakseni Jaakobille sen rikokset ja Israelille sen synnit.

9Kuulkaa tämä, Jaakobin heimon päämiehet ja Israelin heimon johtajat, jotka inhoatte oikeutta ja väännätte vääräksi kaiken, mikä on oikeaa,

10 jotka rakennatte Siionia veriteoilla ja Jerusalemia vääryydellä.

11Sen päämiehet jakavat oikeutta lahjuksia vastaan, sen papit opettavat maksusta, ja sen profeetat ennustavat rahasta. Kuitenkin he turvautuvat Herraan sanoen:

SENHOR, dizendo: Não está o SENHOR no meio de nós? Nenhum mal nos sobrevirá.
12 Portanto, por causa de vós, Sião será lavrada como um campo, e Jerusalém se tornará em montões de ruínas, e o monte do templo, numa colina coberta de mato.

Miqueias 4

O anúncio do chamamento dos gentios
Isaías 2.1-4

1 Mas, nos últimos dias, acontecerá que o monte da Casa do SENHOR será estabelecido no cimo dos montes e se elevará sobre os outeiros, e para ele afluirão os povos.

2 Irão muitas nações e dirão: Vinde, e subamos ao monte do SENHOR e à casa do Deus de Jacó, para que nos ensine os seus caminhos, e andemos pelas suas veredas; porque de Sião procederá a lei, e a palavra do SENHOR, de Jerusalém.

3 Ele julgará entre muitos povos e corrigirá nações poderosas e longínquas; estes converterão as suas espadas em relhas de arados e suas lanças, em podadeiras; uma nação não levantará a espada contra outra nação, nem aprenderão mais a guerra.

4 Mas assentar-se-á cada um debaixo da sua videira e debaixo da sua figueira, e não haverá quem os espante, porque a boca do SENHOR dos Exércitos o disse.
5 Porque todos os povos andam, cada um em nome do seu deus; mas, quanto a nós,

”Eikö Herra ole meidän keskellämme? Ei meille tule onnettomuutta.”
12Siitä syystä, teidän tähtenne, Siion kynnetään pelloksi, Jerusalemista tulee kiviraunio ja temppelivuoresta metsäinen kukkula.

Miika 4

Tuleva rauhan valtakunta

1Päivien lopulla on Herran temppelin vuori seisova lujana, ylimpänä vuorista, korkeimpana kukkuloista, ja kansat virtaavat sinne.

2Monet kansat lähtevät liikkeelle sanoen: ”Tulkaa, nouskaamme Herran vuorelle, Jaakobin Jumalan huoneeseen, että hän opettaisi meille teitään ja me vaeltaisimme hänen polkujaan. Sillä Siionista lähtee opetus, Jerusalemista Herran sana.”
3Hän tuomitsee monien kansojen kesken, hän säätää oikeutta väkeville kansoille, kaukaisiin maihin saakka. Ne takovat miekkansa auran teriksi ja keihäänsä vesureiksi. Kansa ei nosta miekkaa kansaa vastaan, eivätkä ne enää opettele sotimaan.
4Jokainen istuu oman viiniköynnöksensä ja viikunapuunsa alla kenenkään säikyttämättä, sillä Herran Sebaotin suu on puhunut.
5Kaikki kansat vaeltavat kukin oman jumalansa nimessä, mutta me

andaremos em o nome do SENHOR, nosso Deus, para todo o sempre.

6 Naquele dia, diz o SENHOR, congregarei os que coxeiam e recolherei os que foram expulsos e os que eu afligira.

7 Dos que coxeiam farei a parte restante e dos que foram arrojados para longe, uma poderosa nação; e o SENHOR reinará sobre eles no monte Sião, desde agora e para sempre.

8 A ti, ó torre do rebanho, monte da filha de Sião, a ti virá; sim, virá o primeiro domínio, o reino da filha de Jerusalém.

9 Agora, por que tamanho grito? Não há rei em ti? Pereceu o teu conselheiro? Apoderou-se de ti a dor como da que está para dar à luz?

10 Sofre dores e esforça-te, ó filha de Sião, como a que está para dar à luz, porque, agora, sairás da cidade, e habitarás no campo, e virás até à Babilônia; ali, porém, serás libertada; ali, te remirá o SENHOR das mãos dos teus inimigos.

11 Acham-se, agora, congregadas muitas nações contra ti, que dizem: Seja profanada, e vejam os nossos olhos o seu desejo sobre Sião.

12 Mas não sabem os pensamentos do SENHOR, nem lhe entendem o plano que as ajuntou como feixes na eira.

13 Levanta-te e debulha, ó filha de Sião, porque farei de ferro o teu chifre e de bronze, as tuas unhas; e esmiuçarás a

vaellamme Herran , Jumalamme, nimessä aina ja ikuisesti.

6Sinä päivänä, sanoo Herra , minä tahdon koota ontuvat ja tuoda yhteen hajalle ajetut ja ne, joille minä olin tuottanut onnettomuuden.

7Minä teen ontuvista jäljelle jäävän ja kauas viedyistä väkevän kansan. Herra on oleva heidän kuninkaansa Siionin vuorella nyt ja iankaikkisesti.

8Ja sinä Karjatorni, tytär Siionin kukkula! Sinulle tulee entinen valta, saapuu tytär Jerusalemin kuninkuus.

Siion joutuu pakkosiirtolaisuuteen Baabeliin

9Ja nyt! Miksi sinä voihkit äänekkäästi? Eikö sinulla ole kuningasta, onko sinulta kadonnut neuvonantaja, kun tuska valtaa sinut kuin synnyttäjän?

10Vääntelehdi ja voihki, tytär Siion, kuin synnyttäjä, sillä nyt sinun on lähdettävä kaupungista, asuttava kedolla ja mentävä Baabeliin asti. Siellä sinut pelastetaan, siellä Herra lunastaa sinut vihamiestesi käsistä.

11Nyt sinua vastaan kokoontuvat monet kansat sanoen: ”Saastutettakoon se! Nauttikoot silmämme Siionin onnettomuudesta!”

12 Mutta he eivät tunne Herran ajatuksia eivätkä ymmärrä hänen suunnitelmaansa, sillä hän kokoaa heidät niin kuin lyhteet puimatantereelle.

13 Nouse ja pui, tytär Siion, sillä minä annan sinulle rautaiset sarvet ja vaskiset sorkat, ja sinä murskaat monet kansat.

muitos povos, e o seu ganho será dedicado ao SENHOR, e os seus bens, ao SENHOR de toda a terra.

Minä vihin Herralle tuhon omaksi heidän väärän voittonsa, kaiken maan Herralle heidän rikkautensa.

Miqueias 5

1 Agora, ajunta-te em tropas, ó filha de tropas; pôr-se-á sítio contra nós; ferirão com a vara a face do juiz de Israel.

14Nyt kokoa joukkosi, sinä hyökkääjän ahdistama tytär! Meitä piiritetään, he lyövät kepillä poskelle Israelin tuomaria.

Miika 5

O nascimento do Messias e o seu reinado

2 E tu, Belém-Efrata, pequena demais para figurar como grupo de milhares de Judá, de ti me sairá o que há de reinar em Israel, e cujas origens são desde os tempos antigos, desde os dias da eternidade.

3 Portanto, o SENHOR os entregará até ao tempo em que a que está em dores tiver dado à luz; então, o restante de seus irmãos voltará aos filhos de Israel.

4 Ele se manterá firme e apascentará o povo na força do SENHOR, na majestade do nome do SENHOR, seu Deus; e eles habitarão seguros, porque, agora, será ele engrandecido até aos confins da terra.

5 Este será a nossa paz. Quando a Assíria vier à nossa terra e quando passar sobre os nossos palácios, levantaremos contra ela sete pastores e oito príncipes dentre os homens.

6 Estes consumirão a terra da Assíria à espada e a terra de Ninrode, dentro de suas próprias portas. Assim, nos livrará da Assíria, quando esta vier à nossa terra e pisar os nossos limites.

Messias on lähtöisin Beetlehemistä

1Mutta sinä, Beetlehem Efrata, joka olet vähäinen Juudan sukujen joukossa, sinusta tulee minulle hän, joka on oleva hallitsija Israelissa, jonka alkuperä on muinaisuudessa, iankaikkisissa ajoissa.

2Sen tähden hän antaa heidät alttiiksi siihen aikaan asti, jolloin synnyttäjä synnyttää. Silloin hänen jäljelle jääneet veljensä palaavat israelilaisten luo.

3Hän astuu esiin ja kaitsee heitä Herran voimassa, Herran , Jumalansa, nimen ylhäisessä voimassa. He asuvat rauhassa, sillä hän on silloin suuri aina maan ääriin saakka.

4Hän on oleva rauha. Jos Assur hyökkää maahamme, jos se tunkeutuu palatseihimme, me asetamme sitä vastaan seitsemän paimenta ja kahdeksan kansanjohtajaa.

5He kaitsevat miekalla Assurin maata, Nimrodin maata sen omien porttien luona. Hän pelastaa meidät Assurin vallasta, jos se hyökkää meidän maahamme, jos se tulee meidän alueellemme.

[7] O restante de Jacó estará no meio de muitos povos, como orvalho do SENHOR, como chuvisco sobre a erva, que não espera pelo homem, nem depende dos filhos de homens.

[8] O restante de Jacó estará entre as nações, no meio de muitos povos, como um leão entre os animais das selvas, como um leãozinho entre os rebanhos de ovelhas, o qual, se passar, as pisará e despedaçará, sem que haja quem as livre.

[9] A tua mão se exaltará sobre os teus adversários; e todos os teus inimigos serão eliminados.

[10] E sucederá, naquele dia, diz o SENHOR, que eu eliminarei do meio de ti os teus cavalos e destruirei os teus carros de guerra;

[11] destruirei as cidades da tua terra e deitarei abaixo todas as tuas fortalezas;

[12] eliminarei as feitiçarias das tuas mãos, e não terás adivinhadores;

[13] do meio de ti eliminarei as tuas imagens de escultura e as tuas colunas, e tu já não te inclinarás diante da obra das tuas mãos;

[14] eliminarei do meio de ti os teus postes-ídolos e destruirei as tuas cidades.

[15] Com ira e furor, tomarei vingança sobre as nações que não me obedeceram.

Miqueias 6

Deus e seu povo em juízo

[1] Ouvi, agora, o que diz o SENHOR: Levanta-te, defende a tua causa perante os montes, e ouçam os outeiros a tua voz.

[6]Jaakobin jäännös monien kansojen keskellä on kuin kaste, joka tulee Herralta , kuin sadekuuro ruohikolle. Ei se odota ihmisiä eikä viivy kenenkään vuoksi.

[7] Jaakobin jäännös kansojen joukossa, monien kansojen keskellä, on kuin leijona metsän eläinten joukossa, kuin nuori leijona lammaslaumojen keskellä. Jos se hyökkää, se tallaa maahan ja raatelee, eikä pelastajaa ole.

[8] Kohotkoon kätesi vihollisiasi vastaan, kaikki vihamiehesi joutukoot tuhoon.

Herra hävittää epäjumalanpalveluksen

[9]Sinä päivänä tapahtuu, sanoo Herra, että minä hävitän sinun hevosesi ja tuhoan sinun vaunusi.

[10]Minä hävitän sinun maasi kaupungit ja hajotan maahan kaikki linnoituksesi.

[11] Minä hävitän taikakalut käsistäsi, eikä sinulla enää ole ennustelijoita.

[12] Minä hävitän sinun veistetyt kuvasi ja sinun patsaasi, etkä sinä enää kumarru palvomaan kättesi tekoa.

[13] Minä revin maahan aseratarhat sinun keskeltäsi ja tuhoan kaupunkisi.

[14] Vihassa, tulisessa vihassa, minä kostan kansoille, jotka eivät minua kuulleet.

Miika 6

Herra käy oikeutta kansansa kanssa

[1]Kuulkaa, mitä Herra sanoo: Nouse ja käy oikeutta vuorten kuullen, kukkulat kuulkoot sinun äänesi.

[2] Ouvi, montes, a controvérsia do SENHOR, e vós, duráveis fundamentos da terra, porque o SENHOR tem controvérsia com o seu povo e com Israel entrará em juízo.

[3] Povo meu, que te tenho feito? E com que te enfadei? Responde-me!

[4] Pois te fiz sair da terra do Egito e da casa da servidão te remi; e enviei adiante de ti Moisés, Arão e Miriã.

[5] Povo meu, lembra-te, agora, do que maquinou Balaque, rei de Moabe, e do que lhe respondeu Balaão, filho de Beor, e do que aconteceu desde Sitim até Gilgal, para que conheças os atos de justiça do SENHOR.

[6] Com que me apresentarei ao SENHOR e me inclinarei ante o Deus excelso? Virei perante ele com holocaustos, com bezerros de um ano?

[7] Agradar-se-á o SENHOR de milhares de carneiros, de dez mil ribeiros de azeite? Darei o meu primogênito pela minha transgressão, o fruto do meu corpo, pelo pecado da minha alma?

[8] Ele te declarou, ó homem, o que é bom e que é o que o SENHOR pede de ti: que pratiques a justiça, e ames a misericórdia, e andes humildemente com o teu Deus.

A injustiça terá seu castigo

[2] Kuulkaa Herran oikeudenkäyntiä, te vuoret, ikiaikaiset maan perustukset. Sillä Herralla on riita-asia kansaansa vastaan, Israelin kanssa hän käy oikeutta:

[3]Minun kansani, mitä olen sinulle tehnyt, millä olen sinut väsyttänyt? Vastaa minulle!

[4]Minä toin sinut pois Egyptin maasta, ostin vapaaksi orjuuden pesästä. Minä lähetin Mooseksen, Aaronin ja Mirjamin kulkemaan sinun edelläsi.

[5]Muista, kansani, mitä oli mielessä Baalakilla, Mooabin kuninkaalla, ja mitä Bileam, Beorin poika, hänelle vastasi. Muista vaellustasi Sittimistä aina Gilgaliin asti, että käsittäisit Herran vanhurskaat teot.

Mitä Herra vaatii ihmiseltä?

[6]Mitä otan mukaani, kun käyn Herran eteen, kumarrun korkeuden Jumalan eteen? Käynkö hänen eteensä tuoden polttouhreja, vuoden vanhoja vasikoita?

[7]Ovatko Herralle mieleen tuhannet pässit, kymmenettuhannet öljyvirrat? Annanko esikoisen rikoksestani, ruumiini hedelmän sieluni syntiuhriksi?

[8]Hän on ilmoittanut sinulle, ihminen, mikä on hyvää. Mitä muuta Herra sinulta vaatii, kuin että teet sitä, mikä on oikein, rakastat laupeutta ja vaellat nöyrästi Jumalasi edessä?

[9] A voz do SENHOR clama à cidade (e é verdadeira sabedoria temer-lhe o nome): Ouvi, ó tribos, aquele que a cita.

[10] Ainda há, na casa do ímpio, os tesouros da impiedade e o detestável efa minguado?

[11] Poderei eu inocentar balanças falsas e bolsas de pesos enganosos?

[12] Porque os ricos da cidade estão cheios de violência, e os seus habitantes falam mentiras, e a língua deles é enganosa na sua boca.

[13] Assim, também passarei eu a ferir-te e te deixarei desolada por causa dos teus pecados.

[14] Comerás e não te fartarás; a fome estará nas tuas entranhas; removerás os teus bens, mas não os livrarás; e aquilo que livrares, eu o entregarei à espada.

[15] Semearás; contudo, não segarás; pisarás a azeitona, porém não te ungirás com azeite; pisarás a vindima; no entanto, não lhe beberás o vinho,

[16] porque observaste os estatutos de Onri e todas as obras da casa de Acabe e andaste nos conselhos deles. Por isso, eu farei de ti uma desolação e dos habitantes da tua cidade, um alvo de vaias; assim, trareis sobre vós o opróbrio dos povos.

Miqueias 7

A corrupção moral de Israel

[9] Herranääni huutaa kaupungille. – Se, jolla on ymmärrystä, pelkää sinun nimeäsi, Herra. – Totelkaa vitsaa ja häntä, joka on sen määrännyt.

Vääryys vie siunauksen

[10] Vieläkö ovat jumalattoman talossa vääryyden aarteet ja vajaa, kirottu eefa-mitta?

[11] Hyväksyisinkö minä miehen, jolla on väärä vaaka ja kukkarossa petolliset punnukset?

[12] Kaupungin rikkaat ovat täynnä väkivaltaa, sen asukkaat puhuvat valhetta, puhe heidän suussaan on pelkkää petosta.

[13] Niinpä minäkin lyön sinua sairaudella, teen sinut autioksi syntiesi tähden.

[14] Sinä syöt, mutta et tule kylläiseksi, ja vatsassasi on tyhjyys. Mitä otat talteen, sitä et voi varjella, ja minkä varjelet, sen minä annan alttiiksi miekalle.

[15] Sinä kylvät, mutta et leikkaa. Sinä poljet oliiveja, mutta et voitele itseäsi öljyllä, poljet viinirypäleitä, mutta et juo viiniä.

[16] Mutta Omrin säädöksiä noudatetaan ja kaikkia Ahabin suvun tekoja jäljitellään. Heidän neuvojensa mukaan te vaellatte. Sen vuoksi minä teen sinut autioksi ja jätän asukkaasi pilkattaviksi. Te saatte kantaa minun kansani häväistyksen.

Miika 7

Vääryys vie sekasortoon

[1] Ai de mim! Porque estou como quando são colhidas as frutas do verão, como os rabiscos da vindima: não há cacho de uvas para chupar, nem figos temporãos que a minha alma deseja.

[1]Voi minua, sillä minun käy kuin hedelmänkorjuussa, kuin viinisadon jälkikorjuussa: ei ole rypälettä syödäkseni, ei varhaisviikunaa, jota sieluni kaipaa.

[2] Pereceu da terra o piedoso, e não há entre os homens um que seja reto; todos espreitam para derramarem sangue; cada um caça a seu irmão com rede.

[2]Poissa ovat hurskaat maasta, ei ole oikeamielistä ihmisten seassa. Kaikki väijyvät verta, pyydystävät verkolla toisiaan.

[3] As suas mãos estão sobre o mal e o fazem diligentemente; o príncipe exige condenação, o juiz aceita suborno, o grande fala dos maus desejos de sua alma, e, assim, todos eles juntamente urdem a trama.

[3]Pahantekoon he ovat kykeneviä molemmin käsin. Päämies vaatii lahjuksia, tuomari tuomitsee maksusta, ja mahtava puhuu julki sielunsa himon. Näin he yhdessä vääristävät oikeuden.

[4] O melhor deles é como um espinheiro; o mais reto é pior do que uma sebe de espinhos. É chegado o dia anunciado por tuas sentinelas, o dia do teu castigo; aí está a confusão deles.

[4]Paras heistä on kuin orjantappura, oikeamielisin pahempi kuin okainen aita. Tähystäjiesi ilmoittama koston päivä kohtaa sinua. Silloin he joutuvat sekasortoon.

[5] Não creiais no amigo, nem confieis no companheiro. Guarda a porta de tua boca àquela que reclina sobre o teu peito.

[5]Älkää uskoko ystävää, älkää luottako uskottuun. Vaimolta, joka sylissäsi lepää, vartioi suusi ovet.

[6] Porque o filho despreza o pai, a filha se levanta contra a mãe, a nora, contra a sogra; os inimigos do homem são os da sua própria casa.

[6] Sillä poika halveksii isää, tytär nousee äitiään vastaan, miniä anoppiaan vastaan; ihmisen vihamiehiä ovat hänen perheensä jäsenet.

Langennut kansa saa armon

[7] Eu, porém, olharei para o SENHOR e esperarei no Deus da minha salvação; o meu Deus me ouvirá.

[7]Mutta minä kohotan katseeni Herraan , odotan pelastukseni Jumalaa. Minun Jumalani kuulee minua.

O Senhor se compadece de Israel

[8] Ó inimiga minha, não te alegres a meu respeito; ainda que eu tenha caído, levantar-me-ei; se morar nas trevas, o SENHOR será a minha luz.

[8] Älä iloitse minusta, vihollliseni! Vaikka olenkin kaatunut, minä nousen, ja vaikka istunkin pimeydessä, Herra on minun valoni.

[9] Sofrerei a ira do SENHOR, porque pequei contra ele, até que julgue a minha causa e execute o meu direito; ele me tirará para a luz, e eu verei a sua justiça.

[9]Minä joudun kantamaan Herran vihaa, sillä olen tehnyt syntiä häntä vastaan. Mutta vielä hän ajaa minun asiani ja hankkii minulle oikeuden. Hän tuo minut ulos valoon; minä saan nähdä hänen vanhurskautensa.

[10] A minha inimiga verá isso, e a ela cobrirá a vergonha, a ela que me diz: Onde está o SENHOR, teu Deus? Os meus olhos a contemplarão; agora, será pisada aos pés como a lama das ruas.

[10] Viholliseni saa sen nähdä, ja häpeä peittää hänet, joka sanoi minulle: ”Missä on Herra , sinun Jumalasi?” Minun silmäni saavat katsella häntä, kun hän joutuu tallattavaksi kuin katujen loka.

[11] No dia da reedificação dos teus muros, nesse dia, serão os teus limites removidos para mais longe.

[11]Tulee päivä, jolloin sinun muurisi rakennetaan; sinä päivänä rajasi laajenevat.

[12] Nesse dia, virão a ti, desde a Assíria até às cidades do Egito, e do Egito até ao rio Eufrates, e do mar até ao mar, e da montanha até à montanha.

[12]Sinä päivänä tullaan luoksesi Assurista ja Maasorin kaupungeista, Maasorista aina Eufratvirtaan, merestä mereen, vuoresta vuoreen.

[13] Todavia, a terra será posta em desolação, por causa dos seus moradores, por causa do fruto das suas obras.

[13]Ja maa tulee autioksi asukkaittensa tähden, heidän töittensä hedelmän vuoksi.

[14] Apascenta o teu povo com o teu bordão, o rebanho da tua herança, que mora a sós no bosque, no meio da terra fértil; apascentem-se em Basã e Gileade, como nos dias de outrora.

[14]Kaitse Herra kansaasi sauvallasi, perintölaumaasi, joka asuu erillään metsässä, keskellä Karmelia. Käykööt he laitumella Baasanissa ja Gileadissa niin kuin muinaisina päivinä.

[15] Eu lhe mostrarei maravilhas, como nos dias da tua saída da terra do Egito.

[15]Niin kuin lähtönne päivinä Egyptin maasta minä annan teidän nähdä ihmeitä.

[16] As nações verão isso e se envergonharão de todo o seu poder; porão a mão sobre a boca, e os seus ouvidos ficarão surdos.

[16]Sen näkevät kansat ja joutuvat häpeään kaikessa väkevyydessään. He panevat käden suulleen, heidän korvansa tulevat kuuroiksi.

[17] Lamberão o pó como serpentes; como répteis da terra, tremendo, sairão dos seus

[17] He nuolevat tomua kuin käärme, kuin maan matelijat. Vavisten he tulevat ulos varustuksistaan, lähestyvät

esconderijos e, tremendo, virão ao SENHOR, nosso Deus; e terão medo de ti.

[18] Quem, ó Deus, é semelhante a ti, que perdoas a iniqüidade e te esqueces da transgressão do restante da tua herança? O SENHOR não retém a sua ira para sempre, porque tem prazer na misericórdia.

[19] Tornará a ter compaixão de nós; pisará aos pés as nossas iniqüidades e lançará todos os nossos pecados nas profundezas do mar.

[20] Mostrarás a Jacó a fidelidade e a Abraão, a misericórdia, as quais juraste a nossos pais, desde os dias antigos.

kauhuissaan Herraa , meidän Jumalaamme. He pelkäävät sinua, Herra.

[18]Kuka on Jumala, sellainen kuin sinä, joka annat anteeksi pahat teot perintösi jäännökselle ja jätät rankaisematta heidän rikoksensa? Ei hän pidä vihaa iäti, sillä hän haluaa olla armollinen.

[19]Hän armahtaa meitä jälleen, polkee maahan meidän pahat tekomme. Sinä heität meren syvyyteen kaikki kansasi jäännöksen synnit.

[20] Sinä osoitat Jaakobille uskollisuutta, Abrahamille armoa, niin kuin olet vannonut meidän isillemme muinaisista päivistä alkaen.

Naum	Nahum

Naum 1

A ira e a misericórdia de Deus

1 Sentença contra Nínive. Livro da visão de Naum, o elcosita.

2 O SENHOR é Deus zeloso e vingador, o SENHOR é vingador e cheio de ira; o SENHOR toma vingança contra os seus adversários e reserva indignação para os seus inimigos.

3 O SENHOR é tardio em irar-se, mas grande em poder e jamais inocenta o culpado; o SENHOR tem o seu caminho na tormenta e na tempestade, e as nuvens são o pó dos seus pés.

4 Ele repreende o mar, e o faz secar, e míngua todos os rios; desfalecem Basã e o Carmelo, e a flor do Líbano se murcha.

5 Os montes tremem perante ele, e os outeiros se derretem; e a terra se levanta diante dele, sim, o mundo e todos os que nele habitam.

6 Quem pode suportar a sua indignação? E quem subsistirá diante do furor da sua ira? A sua cólera se derrama como fogo, e as rochas são por ele demolidas.

7 O SENHOR é bom, é fortaleza no dia da angústia e conhece os que nele se refugiam.

8 Mas, com inundação transbordante, acabará de uma vez com o lugar desta cidade; com trevas, perseguirá o SENHOR os seus inimigos.

Nahum 1

Jumalan tuomio ja armo

1Ennustus Niinivestä. Elkosilaisen Nahumin näyn kirja.

2 Herra on kiivas Jumala, hän on kostaja. Herra kostaa, hän on täynnä vihaa. Herra kostaa vihollisilleen ja pitää vihaa vihamiehilleen.

3 Herraon pitkämielinen ja suuri voimassaan, mutta hän ei jätä rankaisematta. Myrskyssä ja rajuilmassa käy hänen tiensä, pilvi on hänen jalkojensa tomu.

4Hän nuhtelee merta ja kuivattaa sen, hän antaa kaikkien virtojen ehtyä. Baasan ja Karmel kuihtuvat, myös Libanonin kukoistus kuihtuu.

5Vuoret vapisevat hänen edessään, kukkulat sulavat. Hänen kasvojensa voimasta järkkyvät maa, maanpiiri ja kaikki sen asukkaat.

6Kuka voi seisoa hänen kiivautensa edessä ja kuka kestää hänen vihansa hehkua? Hänen vihastuksensa purkautuu kuin tuli, ja kalliot halkeilevat hänen edessään.

7 Hyvä on Herra , turvapaikka ahdistuksen päivänä. Hän tuntee ne, jotka häneen luottavat,

8mutta vyöryvällä tulvalla hän tekee Niiniven paikasta lopun. Vihamiehiään hän ahdistaa pimeydellä.

Tuomio Niinivelle, lupaus Juudalle

[9] Que pensais vós contra o SENHOR? Ele mesmo vos consumirá de todo; não se levantará por duas vezes a angústia.

[10] Porque, ainda que eles se entrelaçam como os espinhos e se saturam de vinho como bêbados, serão inteiramente consumidos como palha seca.

[11] De ti, Nínive, saiu um que maquina o mal contra o SENHOR, um conselheiro vil.

[12] Assim diz o SENHOR: Por mais seguros que estejam e por mais numerosos que sejam, ainda assim serão exterminados e passarão; eu te afligi, mas não te afligirei mais.

[13] Mas de sobre ti, Judá, quebrarei o jugo deles e romperei os teus laços.

[14] Porém contra ti, Assíria, o SENHOR deu ordem que não haja posteridade que leve o teu nome; da casa dos teus deuses exterminarei as imagens de escultura e de fundição; farei o teu sepulcro, porque és vil.

[15] Eis sobre os montes os pés do que anuncia boas-novas, do que anuncia a paz! Celebra as tuas festas, ó Judá, cumpre os teus votos, porque o homem vil já não passará por ti; ele é inteiramente exterminado.

Naum 2

O cerco e a tomada de Nínive

[9]Mitä te juonittelette Herraa vastaan? Hän tekee teistä lopun; ei nouse ahdistus kahta kertaa.

[10] Sillä vaikka he olisivat yhteen kietoutuneita kuin orjantappurat ja yhtä märkiä viinistä kuin heidän viininsä, tuli syö heidät kokonaan kuin kuivat oljet.

[11] Sinusta on lähtöisin se, jolla on paha mielessä Herraa vastaan, kelvoton neuvonantaja!

[12] Näin sanoo Herra : Kuinka voimakkaita ja monilukuisia he ovatkin, heidät niitetään pois, ja he häviävät. Mutta jos minä olenkin vaivannut sinua, Juuda, en sinua enää vaivaa.

[13] Nyt minä murran hänen ikeensä sinun päältäsi ja katkaisen sinun kahleesi.

[14] Mutta sinusta Herra on antanut käskyn: Enää ei kasva nimellesi siementä. Minä hävitän jumalasi huoneesta veistetyt ja valetut kuvat. Minä hankin sinulle haudan, sillä sinä olet käynyt kelvottomaksi.

Nahum 2

Niiniven hävitys

[1]Katso, jo ovat vuorilla ilosanoman tuojan jalat, hänen, joka kuuluttaa rauhaa: ”Juhli, Juuda, juhliasi, täytä lupauksesi, sillä enää ei tuo kelvoton tule kimppuusi. Hänet on kokonaan tuhottu.”

[1] O destruidor sobe contra ti, ó Nínive! Guarda a fortaleza, vigia o caminho, fortalece os lombos, reúne todas as tuas forças!

[2]Hajottaja hyökkää sinua vastaan, Niinive! Vartioi varustuksia, tähystä tietä, vyötä kupeesi, jännitä koko voimasi!

[2] (Porque o SENHOR restaura a glória de Jacó, como a glória de Israel; porque saqueadores os saquearam e destruíram os seus sarmentos.)

[3] Herrapalauttaa entiselleen Jaakobin suuruuden, niin myös Israelin suuruuden, vaikka ryöstäjät ovat niitä ryöstäneet ja turmelleet niiden viiniköynnökset.

[3] Os escudos dos seus heróis são vermelhos, os homens valentes vestem escarlata, cintila o aço dos carros no dia do seu aparelhamento, e vibram as lanças.

[4]Hänen sankariensa kilvet hohtavat punaisina, soturit ovat purppurapukuiset. Teräksen tulta säihkyvät sotavaunut hänen varustautumisensa päivänä, ja sypressikeihäät heiluvat.

[4] Os carros passam furiosamente pelas ruas e se cruzam velozes pelas praças; parecem tochas, correm como relâmpago.

[5] Sotavaunut syöksyvät hurjasti kaduilla, ryntäävät toreilla sinne ja tänne. Ne ovat näöltään kuin soihdut, ne kiitävät kuin salamat.

[5] Os nobres são chamados, mas tropeçam em seu caminho; apressam-se para chegar ao muro e já encontram o testudo inimigo armado.

[6]Hän muistaa ylimyksensä. He kompastelevat kulkiessaan, kiiruhtavat kaupungin muurille. Suojakatos on pantu kuntoon.

[6] As comportas dos rios se abrem, e o palácio é destruído.

[7] Virranpuoleiset portit on avattu, palatsi menehtyy pelkoon.

[7] Está decretado: a cidade-rainha está despida e levada em cativeiro, as suas servas gemem como pombas e batem no peito.

[8]Päätös on tehty: hänet on paljastettu ja viety pois. Kaupungissa orjattaret huokailevat, kujertavat kuin kyyhkyset, lyövät rintoihinsa.

[8] Nínive, desde que existe, tem sido como um açude de águas; mas, agora, fogem. Parai! Parai! Clama-se; mas ninguém se volta.

[9] Niinive on ollut kuin veden täyttämä lammikko päiviensä alusta alkaen, mutta nyt vesi pakenee. Seis! Pysähtykää! Mutta yksikään ei käänny takaisin.

[9] Saqueai a prata, saqueai o ouro, porque não se acabam os tesouros; há abastança de todo objeto desejável.

[10]Ryöstäkää hopeaa, ryöstäkää kultaa! Aarteita on loputtomiin, runsain määrin kaikenlaisia kalleuksia.

[10] Ah! Vacuidade, desolação, ruína! O coração se derrete, os joelhos tremem, em todos os lombos há angústia, e o rosto de todos eles empalidece.

[11] Tyhjänä, typötyhjänä, hävitettynä! Sydän raukeaa, polvet tutisevat, kaikkien lanteet vapisevat, kaikkien kasvot kalpenevat.

[11] Onde está, agora, o covil dos leões e o lugar do pasto dos leõezinhos, onde passeavam o leão, a leoa e o filhote do leão, sem que ninguém os espantasse?

[12]Missä on nyt leijonien makuusija, nuorten leijonien riistamaa, jossa leijona kuljeskeli naarasleijonineen ja leijonanpentuineen kenenkään pelottelematta?

[12] O leão arrebatava o bastante para os seus filhotes, estrangulava a presa para as suas leoas, e enchia de vítimas as suas cavernas, e os seus covis, de rapina.

[13]Leijona raateli, mitä sen pennut tarvitsivat, ja surmasi naarasleijonilleen, täytti luolansa saaliilla ja asuinsijansa raatelemallaan saaliilla.

[13] Eis que eu estou contra ti, diz o SENHOR dos Exércitos; queimarei na fumaça os teus carros, a espada devorará os teus leõezinhos, arrancarei da terra a tua presa, e já não se ouvirá a voz dos teus embaixadores.

[14] Katso, minä käyn sinun kimppuusi, sanoo Herra Sebaot. Sinun sotavaunusi kohoavat savuna taivaalle, ja miekka syö nuoret leijonasi. Minä teen lopun maan päällä sinun raatelutyöstäsi, enää ei kuulla sanansaattajiesi ääntä.

Naum 3

A ruína completa de Nínive

[1] Ai da cidade sanguinária, toda cheia de mentiras e de roubo e que não solta a sua presa!

[2] Eis o estalo de açoites e o estrondo das rodas; o galope de cavalos e carros que vão saltando;

[3] os cavaleiros que esporeiam, a espada flamejante, o relampejar da lança e multidão de traspassados, massa de cadáveres, mortos sem fim; tropeça gente sobre os mortos.

[4] Tudo isso por causa da grande prostituição da bela e encantadora meretriz, da mestra de feitiçarias, que

Nahum 3

Verivelkojen kaupunki häpäistään

[1]Voi veren tahraamaa kaupunkia, joka on täynnä valhetta, tulvillaan väkivaltaa, taukoamatonta raatelua!

[2]Kuuntele! Ruoskat läiskyvät, pyörät ryskyvät, hevoset kiitävät, vaunut hyppivät,

[3] ratsut karkaavat pystyyn, miekat välkkyvät, keihäät salamoivat. Paljon on kaatuneita, läjittäin ruumiita, loputtomiin raatoja, joihin kompastutaan!

[4]Tämä tapahtuu tuon porton suuren haureuden tähden, ihanan ja suloisen, taitavan velhottaren, joka myi

vendia os povos com a sua prostituição e as gentes, com as suas feitiçarias.

5 Eis que eu estou contra ti, diz o SENHOR dos Exércitos; levantarei as abas de tua saia sobre o teu rosto, e mostrarei às nações a tua nudez, e aos reinos, as tuas vergonhas.

6 Lançarei sobre ti imundícias, tratar-te-ei com desprezo e te porei por espetáculo.

7 Há de ser que todos os que te virem fugirão de ti e dirão: Nínive está destruída; quem terá compaixão dela? De onde buscarei os que te consolem?

8 És tu melhor do que Nô-Amom, que estava situada entre o Nilo e seus canais, cercada de águas, tendo por baluarte o mar e ainda o mar, por muralha?

9 Etiópia e Egito eram a sua força, e esta, sem limite; Pute e Líbia, o seu socorro.

10 Todavia, ela foi levada ao exílio, foi para o cativeiro; também os seus filhos foram despedaçados nas esquinas de todas as ruas; sobre os seus nobres lançaram sortes, e todos os seus grandes foram presos com grilhões.

11 Também tu, Nínive, serás embriagada e te esconderás; também procurarás refúgio contra o inimigo.

12 Todas as tuas fortalezas são como figueiras com figos temporãos; se os sacodem, caem na boca do que os há de comer.

kansakuntia haureudellaan, sukukuntia velhouksillaan.

5Katso, minä käyn sinun kimppuusi, sanoo Herra Sebaot, nostan vaatteesi liepeet kasvojesi yli ja näytän kansakunnille alastomuutesi, valtakunnille häpeäsi.

6Minä viskaan saastaa sinun päällesi, häpäisen sinut ja asetan sinut kaikkien katseltavaksi.

7 Kaikki, jotka näkevät sinut, pakenevat luotasi sanoen: ”Hävitetty on Niinive! Kuka sitä surkuttelisi? Mistä etsisin sinulle lohduttajia?”

Niiniven tuho on lopullinen

8Oletko sinä parempi kuin Noo-Aamon , joka istui hallitsijana virtojen varsilla vetten ympäröimänä, jolla oli virta varustuksena ja virta muurina?

9Sen väkevyytenä oli Kuus ja egyptiläiset, joilla ei ollut määrää. Sinun tukenasi olivat Puut ja libyalaiset.

10Mutta myös Noo-Ammon kulki pakkosiirtolaisuuteen vangiksi otettuna. Sen pienet lapset murskattiin kaikkien katujen kulmissa. Sen ylhäisistä miehistä heitettiin arpaa, kaikki sen ylimykset pantiin kahleisiin.

11Myös sinä olet juopuva, sinä vaivut pimeyteen. Myös sinä etsit suojaa vihamiehen uhatessa.

12 Kaikki linnoituksesi ovat kuin viikunapuita, joissa on varhaisviikunoita: jos niitä ravistellaan, viikunat putoavat syöjän suuhun.

[13] Eis que as tuas tropas, no meio de ti, são como mulheres; as portas do teu país estão abertas de par em par aos teus inimigos; o fogo consome os teus ferrolhos.

[14] Tira água para o tempo do cerco, fortifica as tuas fortalezas, entra no barro e pisa a massa, toma a forma para os ladrilhos.

[15] No entanto, o fogo ali te consumirá, a espada te exterminará, consumir-te-á como o gafanhoto. Ainda que te multiplicas como o gafanhoto e te multiplicas como a locusta;

[16] ainda que fizeste os teus negociantes mais numerosos do que as estrelas do céu, o gafanhoto devorador invade e sai voando.

[17] Os teus príncipes são como os gafanhotos, e os teus chefes, como os gafanhotos grandes, que se acampam nas sebes nos dias de frio; em subindo o sol, voam embora, e não se conhece o lugar onde estão.

[18] Os teus pastores dormem, ó rei da Assíria; os teus nobres dormitam; o teu povo se derrama pelos montes, e não há quem o ajunte.

[19] Não há remédio para a tua ferida; a tua chaga é incurável; todos os que ouvirem a tua fama baterão palmas sobre ti; porque sobre quem não passou continuamente a tua maldade?

[13] Sotaväkesi sinun keskelläsi on naisia, maasi portit ovat avoinna vihamiehillesi, tuli on kuluttanut salpasi.

[14] Ammenna vettä piirityksen varalta, vahvista varustuksiasi. Astu liejuun, polje savea, tartu tiilimuottiin.

[15] Siinä sinut kuluttaa tuli, miekka sinut tuhoaa. Se syö sinut niin kuin syövät sirkantoukat, vaikka lisääntyisit kuin sirkantoukat, vaikka lisääntyisit heinäsirkkojen tavoin.

[16] Sinä olet hankkinut kauppiaita enemmän kuin taivaan tähtiä. Sirkantoukkien tavoin he ryöstävät ja lentävät pois.

[17] Virkamiehesi ovat kuin heinäsirkat, kirjurisi ovat kuin sirkkaparvi, joka kylmänä päivänä asettuu kiviaidalle. Auringon noustua ne lentävät pois, eikä kukaan tiedä paikkaa, missä ne ovat.

[18] Sinun paimenesi ovat vaipuneet uneen, Assurin kuningas, ylimyksesi ovat jähmettyneet. Sinun väkesi on hajaantunut vuorille, eikä ole ketään, joka heidät kokoaisi.

[19] Ei ole lievitystä vammallesi, haavasi on paha. Kaikki, jotka sinusta kuulevat, lyövät käsiään yhteen sinun vuoksesi. Sillä ketä ei olisi sinun pahuutesi jatkuvasti kohdannut?

Habacuque	Habakuk

Habacuque 1

A iniquidade de Judá

[1] Sentença revelada ao profeta Habacuque.

[2] Até quando, SENHOR, clamarei eu, e tu não me escutarás? Gritar-te-ei: Violência! E não salvarás?

[3] Por que me mostras a iniqüidade e me fazes ver a opressão? Pois a destruição e a violência estão diante de mim; há contendas, e o litígio se suscita.

[4] Por esta causa, a lei se afrouxa, e a justiça nunca se manifesta, porque o perverso cerca o justo, a justiça é torcida.

Judá será castigado pelos caldeus

[5] Vede entre as nações, olhai, maravilhai-vos e desvanecei, porque realizo, em vossos dias, obra tal, que vós não crereis, quando vos for contada.

[6] Pois eis que suscito os caldeus, nação amarga e impetuosa, que marcham pela largura da terra, para apoderar-se de moradas que não são suas.

[7] Eles são pavorosos e terríveis, e criam eles mesmos o seu direito e a sua dignidade.

[8] Os seus cavalos são mais ligeiros do que os leopardos, mais ferozes do que os lobos ao anoitecer são os seus cavaleiros que se espalham por toda parte; sim, os seus cavaleiros chegam de longe, voam como águia que se precipita a devorar.

Habakuk 1

Profeetan valitus: miksi Jumala sallii vääryyden?

[1]Sanoma, jonka profeetta Habakuk sai näyssä.

[2] Kuinka kauan, Herra , minun täytyy huutaa apua, etkä sinä kuule, huutaa sinulle: ”Väkivaltaa!” etkä sinä pelasta?

[3] Miksi annat minun nähdä vääryyttä? Miksi katselet vaiti pahantekoa? Edessäni on hävitystä ja väkivaltaa. On syntynyt riita, on noussut vihanpito.

[4] Sen tähden laki on menettänyt merkityksensä eikä oikeus milloinkaan toteudu. Jumalaton saartaa vanhurskasta, sen tähden oikeus vääristyy.

Jumalan vastaus: Minä kutsun kaldealaiset

[5]Katsokaa kansoja, katsokaa, kauhistukaa ja ihmetelkää, sillä minä teen teidän päivinänne teon, jota ette uskoisi, jos siitä kerrottaisiin.

[6]Sillä katso, minä panen liikkeelle kaldealaiset, tuiman ja rajun kansan, joka kulkee laajalti maassa ottaakseen omakseen asuinsijat, jotka eivät sille kuulu.

[7] Se on kauhea ja pelottava kansa, joka määrää itse oikeutensa ja valtansa.

[8] Sen hevoset ovat panttereita nopeammat, ne ovat ahnaampia kuin sudet illoin. Sen ratsut kiitävät, kaukaa tulevat sen ratsumiehet. Niin kuin kotka se syöksyy syömään saalistaan.

[9] Eles todos vêm para fazer violência; o seu rosto suspira por seguir avante; eles reúnem os cativos como areia.

[10] Eles escarnecem dos reis; os príncipes são objeto do seu riso; riem-se de todas as fortalezas, porque, amontoando terra, as tomam.

[11] Então, passam como passa o vento e seguem; fazem-se culpados estes cujo poder é o seu deus.

A intercessão do profeta

[12] Não és tu desde a eternidade, ó SENHOR, meu Deus, ó meu Santo? Não morreremos. Ó SENHOR, para executar juízo, puseste aquele povo; tu, ó Rocha, o fundaste para servir de disciplina.

[13] Tu és tão puro de olhos, que não podes ver o mal e a opressão não podes contemplar; por que, pois, toleras os que procedem perfidamente e te calas quando o perverso devora aquele que é mais justo do que ele?

[14] Por que fazes os homens como os peixes do mar, como os répteis, que não têm quem os governe?

[15] A todos levanta o inimigo com o anzol, pesca-os de arrastão e os ajunta na sua rede varredoura; por isso, ele se alegra e se regozija.

[16] Por isso, oferece sacrifício à sua rede e queima incenso à sua varredoura; porque por elas enriqueceu a sua porção, e tem gordura a sua comida.

[17] Acaso, continuará, por isso, esvaziando a sua rede e matando sem piedade os povos?

[9]Sen koko joukko tulee väkivallan tekoon, he kulkevat vääjäämättä eteenpäin. He kokoavat vankeja kuin hiekkaa.

[10] Kuninkaita se kansa pitää pilkkanaan, ruhtinaat ovat sille naurun aihe. Se nauraa kaikille linnoituksille, kasaa maata valliksi ja valloittaa ne.

[11] Sitten se kiitää eteenpäin kuin tuuli mutta joutuu syynalaiseksi. Sen jumalana on oma voima.

Profeetan valitus: Herra, miksi sinä vaikenet?

[12]Etkö sinä, Herra , ole ikiajoista asti ollut minun pyhä Jumalani? Me emme kuole. Sinä, Herra , olet pannut heidät toteuttamaan tuomiosi. Sinä, kallio, olet asettanut heidät kuritukseksi.

[13]Sinun silmäsi ovat puhtaat, sinä et voi katsoa pahaa etkä vaieten katsella vääryyttä. Minkä tähden sinä katselet vaieten petollisia, kun jumalaton nielee hurskaampansa?

[14]Sinä teet ihmiset meren kalojen kaltaisiksi, kuin matelijoiksi, joilla ei ole hallitsijaa.

[15] Se kansa nostaa heidät kaikki ylös koukulla, vetää pyydykseensä ja kokoaa verkkoonsa. Sen tähden se iloitsee ja riemuitsee.

[16] Sen tähden se uhraa pyydykselleen ja polttaa suitsuketta verkolleen. Niiden ansiosta sen saalis on runsas ja sen ruoka on mehevää.

[17] Saako se yhä tyhjentää pyydyksensä, surmata kansoja säälimättä?

Habacuque 2

A resposta do Senhor

1 Pôr-me-ei na minha torre de vigia, colocar-me-ei sobre a fortaleza e vigiarei para ver o que Deus me dirá e que resposta eu terei à minha queixa.

2 O SENHOR me respondeu e disse: Escreve a visão, grava-a sobre tábuas, para que a possa ler até quem passa correndo.

3 Porque a visão ainda está para cumprir-se no tempo determinado, mas se apressa para o fim e não falhará; se tardar, espera-o, porque, certamente, virá, não tardará.

4 Eis o soberbo! Sua alma não é reta nele; mas o justo viverá pela sua fé.

5 Assim como o vinho é enganoso, tampouco permanece o arrogante, cuja gananciosa boca se escancara como o sepulcro e é como a morte, que não se farta; ele ajunta para si todas as nações e congrega todos os povos.

Cinco ais sobre os caldeus

6 Não levantarão, pois, todos estes contra ele um provérbio, um dito zombador? Dirão: Ai daquele que acumula o que não é seu (até quando?), e daquele que a si mesmo se carrega de penhores!

7 Não se levantarão de repente os teus credores? E não despertarão os que te hão de abalar? Tu lhes servirás de despojo.

Habakuk 2

Jumalan vastaus: Vanhurskas on elävä uskostaan

1 Minä seison vartiopaikallani, asetun torniin ja tähystän nähdäkseni, mitä hän minulle puhuu, mitä hän vastaa valitukseeni.

2 Herravastasi minulle näillä sanoilla: ”Kirjoita näky ja piirrä se selvästi tauluihin, niin että sen voi juostessakin lukea.”

3 Näky odottaa vielä aikaansa ja rientää päämääräänsä eikä petä. Jos se viipyy, odota sitä, sillä varmasti se toteutuu eikä myöhästy.

4 Mitä tulee tuohon kopeaan kansaan, sen sielu ei ole vilpitön. Mutta vanhurskas on elävä uskostaan.

Uhkauksia kansojen sortajaa vastaan

5 Viini pettää röyhkeän miehen, niin ettei hän pysy aloillaan. Hän levittää kitansa kuin tuonela ja on kyltymätön kuin kuolema, hän kokoaa omakseen kaikki kansat ja haalii itselleen kaikki kansakunnat.

6 Mutta ne kaikki keksivät hänestä sananparren, pilkallisen arvoituksen. He sanovat: ”Voi sitä, joka hankkii paljon omaisuutta, joka ei hänelle kuulu – kuinkahan pitkäksi aikaa – ja kasaa itselleen pantteja!

7 Eivätkö sinun velkojasi nouse äkkiä, eivätkö herää ne, jotka saavat sinut vapisemaan? Sinä joudut heidän ryöstettäväkseen.

[8] Visto como despojaste a muitas nações, todos os mais povos te despojarão a ti, por causa do sangue dos homens e da violência contra a terra, contra a cidade e contra todos os seus moradores.

[9] Ai daquele que ajunta em sua casa bens mal adquiridos, para pôr em lugar alto o seu ninho, a fim de livrar-se das garras do mal!

[10] Vergonha maquinaste para a tua casa; destruindo tu a muitos povos, pecaste contra a tua alma.

[11] Porque a pedra clamará da parede, e a trave lhe responderá do madeiramento.

[12] Ai daquele que edifica a cidade com sangue e a fundamenta com iniqüidade!

[13] Não vem do SENHOR dos Exércitos que as nações labutem para o fogo e os povos se fatiguem em vão?

[14] Pois a terra se encherá do conhecimento da glória do SENHOR, como as águas cobrem o mar.

[15] Ai daquele que dá de beber ao seu companheiro, misturando à bebida o seu furor, e que o embebeda para lhe contemplar as vergonhas!

[16] Serás farto de opróbrio em vez de honra; bebe tu também e exibe a tua incircuncisão; chegará a tua vez de tomares o cálice da mão direita do SENHOR, e ignomínia cairá sobre a tua glória.

[8] Niin kuin sinä ryöstit monia kansakuntia, niin ryöstävät sinua kaikki jäljelle jääneet kansat vuodatetun ihmisveren ja väkivallan tähden, joka on tehty maalle, kaupungille ja kaikille sen asukkaille.

[9]Voi sitä, joka kiskoo väärää voittoa oman talonsa hyväksi tehdäkseen pesänsä korkealle, pelastuakseen kovan onnen kourista!

[10]Sinä olet hankkeillasi tuottanut häpeää huoneellesi. Tuhotessasi paljon kansoja olet tehnyt pahaa itsellesi,

[11] sillä kivi seinästä huutaa ja hirsi katosta vastaa.

[12]Voi sitä, joka rakentaa kaupungin veriteoin, perustaa kaupungin vääryyttä käyttäen!

[13]Katso, eikö tule Herralta Sebaotilta se, että kansat näkevät vaivaa tulen ruuan tähden ja kansakunnat väsyttävät itseään tyhjän vuoksi?

[14]Maa on oleva täynnä Herran kunnian tuntemista, niin kuin vedet peittävät meren.

[15]Voi sinua, joka juotat lähimmäistäsi, sekoitat juomaan myrkkyäsi ja juovutat hänet nähdäksesi hänen alastomuutensa.

[16] Sinä saat kylliksesi häpeää, et kunniaa. Juo sinäkin ja paljasta ympärileikkaamattomuutesi. Sinunkin kohdallesi kiertyy Herran oikean käden malja, häväistys kunnian sijaan.

[17] Porque a violência contra o Líbano te cobrirá, e a destruição que fizeste dos animais ferozes te assombrará, por causa do sangue dos homens e da violência contra a terra, contra a cidade e contra todos os seus moradores.

[18] Que aproveita o ídolo, visto que o seu artífice o esculpiu? E a imagem de fundição, mestra de mentiras, para que o artífice confie na obra, fazendo ídolos mudos?

[19] Ai daquele que diz à madeira: Acorda! E à pedra muda: Desperta! Pode o ídolo ensinar? Eis que está coberto de ouro e de prata, mas, no seu interior, não há fôlego nenhum.

[20] O SENHOR, porém, está no seu santo templo; cale-se diante dele toda a terra.

[17]Sinut on peittävä Libanonille tekemäsi väkivalta, samanlainen hävitys, jolla säikytit sen eläimet. Sinä tuhoudut vuodatetun ihmisveren tähden ja väkivallan tähden, jota on tehty maalle, kaupungille ja kaikille niiden asukkaille.

[18]Mitä hyötyä on veistetystä kuvasta, jonka sen valmistaja on veistänyt? Vaikka sen valmistaja luottaa siihen, ei siitä ole hyötyä, tuosta valetusta kuvasta, valheen opettajasta. Tehdä nyt mykkiä epäjumalia!

[19]Voi sitä, joka sanoo puulle: ’Herää!’ ja mykälle kivelle: ’Nouse!’ Voisiko sellainen opettaa? Katso, kullalla ja hopealla se on silattu, mutta ei siinä mitään henkeä ole.

[20] Herra on pyhässä temppelissään. Hänen edessään vaietkoon koko maa.”

Habacuque 3

A oração de Habacuque

[1] Oração do profeta Habacuque sob a forma de canto.

[2] Tenho ouvido, ó SENHOR, as tuas declarações, e me sinto alarmado; aviva a tua obra, ó SENHOR, no decorrer dos anos, e, no decurso dos anos, faze-a conhecida; na tua ira, lembra-te da misericórdia.

[3] Deus vem de Temã, e do monte Parã vem o Santo. A sua glória cobre os céus, e a terra se enche do seu louvor.

[4] O seu resplendor é como a luz, raios brilham da sua mão; e ali está velado o seu poder.

Habakuk 3

Profeetan rukous ja ylistys

[1]Profeetta Habakukin rukous valitusvirren tapaan.

[2] Herra , minä olen kuullut sinulta sanoman, ja minä pelkään, Herra . Herätä tekosi eloon jo aikaisemmin, tee se jo kesken vuotten tunnetuksi. Muista laupeuttasi, vaikka vihastut.

[3] Jumala tulee Teemanista, Pyhä Paaranin vuorelta. Sela. Hänen loistonsa peittää taivaat, maa on täynnä hänen ylistystään.

[4]Hänen hohteensa on kuin auringon valo, hänen käsistään lähtevät säteet. Niihin kätkeytyy hänen voimansa.

5 Adiante dele vai a peste, e a pestilência segue os seus passos.

6 Ele pára e faz tremer a terra; olha e sacode as nações. Esmigalham-se os montes primitivos; os outeiros eternos se abatem. Os caminhos de Deus são eternos.

7 Vejo as tendas de Cusã em aflição; os acampamentos da terra de Midiã tremem.

8 Acaso, é contra os rios, SENHOR, que estás irado? É contra os ribeiros a tua ira ou contra o mar, o teu furor, já que andas montado nos teus cavalos, nos teus carros de vitória?

9 Tiras a descoberto o teu arco, e farta está a tua aljava de flechas. Tu fendes a terra com rios.

10 Os montes te vêem e se contorcem; passam torrentes de água; as profundezas do mar fazem ouvir a sua voz e levantam bem alto as suas mãos.

11 O sol e a lua param nas suas moradas, ao resplandecer a luz das tuas flechas sibilantes, ao fulgor do relâmpago da tua lança.

12 Na tua indignação, marchas pela terra, na tua ira, calcas aos pés as nações.

13 Tu sais para salvamento do teu povo, para salvar o teu ungido; feres o telhado da casa do perverso e lhe descobres de todo o fundamento.

14 Traspassas a cabeça dos guerreiros do inimigo com as suas próprias lanças, os quais, como tempestade, avançam para

5Hänen edellään kulkee rutto, polttava kuume tulee hänen jäljessään.

6Hän pysähtyy mittaamaan maata, hän katsoo ja saa kansat vapisemaan. Ikiaikaiset vuoret menevät murskaksi, ikuiset kukkulat vaipuvat. Hänen tiensä ovat iankaikkiset.

7Minä näen onnettomuuden alaisina Kuusanin majat ja Midianin maan vapisevat telttakankaat.

8 Virtoihinko Herra on vihastunut? Kohtaako vihasi virtoja, ja suuttumuksesi merta, kun ajat hevosillasi, pelastuksesi vaunuilla?

9Paljastettu on sinun jousesi: valat, vitsat, sana. Sela. Virroilla sinä halkaiset maan.

10 Vuoret näkevät sinut ja vapisevat, rankkasade valaa vettä, syvyys antaa äänensä kuulua, kohottaa kätensä korkealle.

11Aurinko ja kuu pysyvät majassaan, kun sinun loistavat nuolesi kiitävät, sinun keihääsi salama hohtaa.

12Suuttumuksessasi sinä marssit pitkin maata, puit kansoja vihassasi.

13 Sinä olet lähtenyt auttamaan kansaasi, pelastamaan voideltusi. Sinä murskaat päitä jumalattoman huoneesta, paljastat perustukset kokonaan . Sela.

14 Heidän omilla keihäillään sinä lävistät pään heidän sotureiltaan, jotka hyökkäävät myrskyn lailla karkottamaan

me destruir; regozijam-se, como se estivessem para devorar o pobre às ocultas.

minua. Heidän nautintonsa on, että saavat syödä kurjaa piilossa.

15 Marchas com os teus cavalos pelo mar, pela massa de grandes águas.

15 Sinä ajat hevosillasi merellä paljojen vetten kuohuessa.

16 Ouvi-o, e o meu íntimo se comoveu, à sua voz, tremeram os meus lábios; entrou a podridão nos meus ossos, e os joelhos me vacilaram, pois, em silêncio, devo esperar o dia da angústia, que virá contra o povo que nos acomete.

16Minä kuulin tämän, sisimpäni vapisee ja huuleni värisevät äänen pauhusta. Mätä menee luihini, ja minä vapisen paikallani. Minä odotan hiljaa ahdingon päivää, kansaa, joka hyökkää kimppuumme.

17 Ainda que a figueira não floresça, nem haja fruto na vide; o produto da oliveira minta, e os campos não produzam mantimento; as ovelhas sejam arrebatadas do aprisco, e nos currais não haja gado,

17 Viikunapuu ei tule kukkaan, eikä viiniköynnöksistä tule satoa, öljypuun sato pettää, eivätkä pengerpellot tuota syötävää. Lampaat ovat kadonneet tarhasta, eikä navetoissa ole karjaa.

18 todavia, eu me alegro no SENHOR, exulto no Deus da minha salvação.

18Mutta minä riemuitsen Herrassa , iloitsen pelastukseni Jumalassa.

19 O SENHOR Deus é a minha fortaleza, e faz os meus pés como os da corça, e me faz andar altaneiramente. Ao mestre de canto. Para instrumentos de cordas.

19 Herra, Herra on minun voimani. Hän tekee jalkani peuran jalkojen kaltaisiksi ja kuljettaa minua kukkuloillani. Laulunjohtajalle. Minun kielisoittimillani.

Sofonias	Sefanja

Sofonias 1

Ameaças contra Judá e Jerusalém

1 Palavra do SENHOR que veio a Sofonias, filho de Cusi, filho de Gedalias, filho de Amarias, filho de Ezequias, nos dias de Josias, filho de Amom, rei de Judá.

2 De fato, consumirei todas as coisas sobre a face da terra, diz o SENHOR.

3 Consumirei os homens e os animais, consumirei as aves do céu, e os peixes do mar, e as ofensas com os perversos; e exterminarei os homens de sobre a face da terra, diz o SENHOR.

4 Estenderei a mão contra Judá e contra todos os habitantes de Jerusalém; exterminarei deste lugar o resto de Baal, o nome dos ministrantes dos ídolos e seus sacerdotes;

5 os que sobre os eirados adoram o exército do céu e os que adoram ao SENHOR e juram por ele e também por Milcom;

6 os que deixam de seguir ao SENHOR e os que não buscam o SENHOR, nem perguntam por ele.

O dia da ira do Senhor

7 Cala-te diante do SENHOR Deus, porque o Dia do SENHOR está perto, pois o SENHOR preparou o sacrifício e santificou os seus convidados.

8 No dia do sacrifício do SENHOR, hei de castigar os oficiais, e os filhos do rei, e

Sefanja 1

Herran vihan päivä on lähellä

1 Herransana, joka tuli Sefanjalle Juudan kuninkaan Joosian, Aamonin pojan, päivinä. Sefanja oli Kuusin poika, Kuus oli Gedaljan, tämä Amarjan ja tämä Hiskian poika.

2 Totisesti, minä otan kaiken pois maan päältä, sanoo Herra .

3 Minä poistan ihmiset ja eläimet, minä poistan taivaan linnut ja meren kalat, viettelykset ja jumalattomat. Minä hävitän ihmiset maan pinnalta, sanoo Herra .

4 Minä ojennan käteni Juudaa vastaan ja kaikkia Jerusalemin asukkaita vastaan. Minä hävitän tästä paikasta Baalin jäänteet, epäjumalanpappien nimet ja myös Herran papit.

5 Minä hävitän ne, jotka kumartaen rukoilevat katoilla taivaan joukkoa, ja ne, jotka kumartavat Herraa vannoen hänen kauttaan mutta vannovat myös Milkomin kautta,

6 sekä ne, jotka ovat luopuneet seuraamasta Herraa , jotka eivät etsi Herraa eivätkä kysy hänen neuvoaan.

7 Vaiti Herran, Herran edessä, sillä lähellä on Herran päivä! Herra on valmistanut teurasuhrin ja pyhittänyt kutsumansa.

8 Herranteurasuhrin päivänä minä vaadin tilille ruhtinaat, kuninkaanpojat ja kaikki,

todos os que trajam vestiduras estrangeiras.

[9] Castigarei também, naquele dia, todos aqueles que sobem o pedestal dos ídolos e enchem de violência e engano a casa dos seus senhores.

[10] Naquele dia, diz o SENHOR, far-se-á ouvir um grito desde a Porta do Peixe, e um uivo desde a Cidade Baixa, e grande lamento desde os outeiros.

[11] Uivai vós, moradores de Mactés, porque todo o povo de Canaã está arruinado, todos os que pesam prata são destruídos.

[12] Naquele tempo, esquadrinharei a Jerusalém com lanternas e castigarei os homens que estão apegados à borra do vinho e dizem no seu coração: O SENHOR não faz bem, nem faz mal.

[13] Por isso, serão saqueados os seus bens e assoladas as suas casas; e edificarão casas, mas não habitarão nelas, plantarão vinhas, porém não lhes beberão o vinho.

[14] Está perto o grande Dia do SENHOR; está perto e muito se apressa. Atenção! O Dia do SENHOR é amargo, e nele clama até o homem poderoso.

[15] Aquele dia é dia de indignação, dia de angústia e dia de alvoroço e desolação, dia de escuridade e negrume, dia de nuvens e densas trevas,

[16] dia de trombeta e de rebate contra as cidades fortes e contra as torres altas.

jotka ovat pukeutuneet vieraan maan vaatteisiin.

[9]Minä vaadin sinä päivänä tilille kaikki kynnyksen yli hyppääjät , jotka täyttävät herransa huoneen väkivallalla ja petoksella.

[10]Sinä päivänä, sanoo Herra , kuuluu huuto Kalaportilta ja valitus toisesta kaupunginosasta. Kukkuloilta kuuluu suuren hävityksen ryske.

[11]Valittakaa, te Huhmaren asukkaat, sillä kaikki kauppaa käyvä väki on tuhottu, ja kaikki hopean punnitsijat hävitetty.

[12]Siihen aikaan minä tutkin lampuilla valaisten Jerusalemin ja rankaisen niitä miehiä, jotka makaavat rauhassa pohjasakkansa päällä ja sanovat sydämessään: ”Ei Herra tee hyvää eikä pahaa.”

[13]Heidän omaisuutensa ryöstetään, ja heidän talonsa jäävät autioiksi. He rakensivat taloja mutta eivät saa asua niissä. He istuttivat viinitarhoja mutta eivät saa juoda niiden viiniä.

[14]Lähellä on Herran suuri päivä! Se on lähellä, se rientää nopeasti. Kuule Herran päivän ääntä! Silloin sankarit huutavat surkeasti.

[15]Se päivä on vihan päivä, hädän ja ahdingon päivä, tuhon ja hävityksen päivä, pimeyden ja synkeyden päivä, pilven ja sankan sumun päivä,

[16]pasuunan ja sotahuudon päivä varustettuja kaupunkeja ja korkeita muurintorneja vastaan.

[17] Trarei angústia sobre os homens, e eles andarão como cegos, porque pecaram contra o SENHOR; e o sangue deles se derramará como pó, e a sua carne será atirada como esterco.

[18] Nem a sua prata nem o seu ouro os poderão livrar no dia da indignação do SENHOR, mas, pelo fogo do seu zelo, a terra será consumida, porque, certamente, fará destruição total e repentina de todos os moradores da terra.

[17]Minä saatan ihmiset ahdinkoon, niin että he kulkevat kuin sokeat, sillä he ovat tehneet syntiä Herraa vastaan. Heidän verensä vuodatetaan kuin tomu ja heidän sisäelimensä kuin ulosteet.

[18] Heidän hopeansa ja kultansa eivät voi heitä pelastaa Herran vihan päivänä. Hänen kiivautensa tulesta palaa koko maa. Lopun, äkkilopun, hän tekee kaikista maan asukkaista.

Sofonias 2

Ameaças contra os filisteus

[1] Concentra-te e examina-te, ó nação que não tens pudor,

[2] antes que saia o decreto, pois o dia se vai como a palha; antes que venha sobre ti o furor da ira do SENHOR, sim, antes que venha sobre ti o dia da ira do SENHOR.

[3] Buscai o SENHOR, vós todos os mansos da terra, que cumpris o seu juízo; buscai a justiça, buscai a mansidão; porventura, lograreis esconder-vos no dia da ira do SENHOR.

[4] Porque Gaza será desamparada, e Asquelom ficará deserta; Asdode, ao meio-dia, será expulsa, e Ecrom, desarraigada.

[5] Ai dos que habitam no litoral, do povo dos quereítas! A palavra do SENHOR será contra vós outros, ó Canaã, terra dos filisteus, e eu vos farei destruir, até que não haja um morador sequer.

Sefanja 2

Kehotus parannukseen

[1]Kokoontukaa, tulkaa koolle, te häpeämätön kansa,

[2] ennen kuin tuomiopäätös toteutuu, sillä päivä kiitää pois kuin akanat – ennen kuin päällenne tulee Herran vihan hehku, ennen kuin päällenne tulee Herran vihan päivä.

[3] Etsikää Herraa , kaikki maan nöyrät, te, jotka toimitte hänen oikeutensa mukaan. Etsikää vanhurskautta, etsikää nöyryyttä, ehkä saatte suojan Herran vihan päivänä.

Filistealaisia vastaan

[4]Gaza on oleva hylätty ja Askelon autio, Asdod ajetaan pois keskellä päivää ja Ekron tuhotaan.

[5] Voi merenrannikon asukkaita, kreettien kansaa! Tämä on Herran sana sinulle, Kanaan, filistealaisten maa: minä tuhoan sinut, sinä jäät asukkaita vaille.

[6] O litoral será de pastagens, com refúgios para os pastores e currais para os rebanhos.

[6]Meren rannikko on oleva laitumina, siellä on paimenten vesikuoppia ja lammastarhoja.

[7] O litoral pertencerá aos restantes da casa de Judá; nele, apascentarão os seus rebanhos e, à tarde, se deitarão nas casas de Asquelom; porque o SENHOR, seu Deus, atentará para eles e lhes mudará a sorte.

[7] Tuo seutu joutuu Juudan heimon jäännökselle. Siellä he laiduntavat, Askelonin taloihin he asettuvat iltaisin levolle. Herra , heidän Jumalansa, pitää heistä huolen ja kääntää heidän kohtalonsa.

Ameaças contra Moabe e Amom

Mooabia, ammonilaisia ja kuusilaisia vastaan

[8] Ouvi o escárnio de Moabe e as injuriosas palavras dos filhos de Amom, com que escarneceram do meu povo e se gabaram contra o seu território.

[8]Minä olen kuullut Mooabin herjaukset ja ammonilaisten pilkkapuheet, joilla he ovat häväisseet minun kansaani ja ylvästelleet sen aluetta vastaan.

[9] Portanto, tão certo como eu vivo, diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel, Moabe será como Sodoma, e os filhos de Amom, como Gomorra, campo de urtigas, poços de sal e assolação perpétua; o restante do meu povo os saqueará, e os sobreviventes da minha nação os possuirão.

[9]Sen tähden, niin totta kuin minä elän, sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala, Mooab tulee Sodoman kaltaiseksi ja ammonilaisten maa Gomorran kaltaiseksi, nokkospehkojen maaksi, suolakuopaksi, autioksi iankaikkisesti. Kansani jäännös ryöstää niitä, ja kansakuntani jäänteet perivät ne.

[10] Isso lhes sobrevirá por causa da sua soberba, porque escarneceram e se gabaram contra o povo do SENHOR dos Exércitos.

[10]Tämä tapahtuu heidän ylpeytensä vuoksi, siksi että he ovat herjanneet Herran Sebaotin kansaa ja ylvästelleet sitä vastaan.

[11] O SENHOR será terrível contra eles, porque aniquilará todos os deuses da terra; todas as ilhas das nações, cada uma do seu lugar, o adorarão.

[11] Herra on heille pelottava, sillä hän nujertaa kaikki maan jumalat. Kaikki kansojen saaret, kukin paikaltaan, kumartuvat hänen edessään.

Ameaças contra a Etiópia e a Assíria

[12] Também vós, ó etíopes, sereis mortos pela espada do SENHOR.

[12] Myös te kuusilaiset! Teidätkin on miekkani kaatava!

Assuria ja Niiniveä vastaan

[13] Ele estenderá também a mão contra o Norte e destruirá a Assíria; e fará de

[13]Hän ojentaa kätensä pohjoista kohti ja tuhoaa Assurin. Hän tekee Niinivestä aution, kuivan kuin aavikko.

Nínive uma desolação e terra seca como o deserto.

[14] No meio desta cidade, repousarão os rebanhos e todos os animais em bandos; alojar-se-ão nos seus capitéis tanto o pelicano como o ouriço; a voz das aves retinirá nas janelas, o monturo estará nos limiares, porque já lhe arrancaram o madeiramento de cedro.

[15] Esta é a cidade alegre e confiante, que dizia consigo mesma: Eu sou a única, e não há outra além de mim. Como se tornou em desolação, em pousada de animais! Qualquer que passar por ela assobiará com desprezo e agitará a mão.

[14]Sen keskellä makaa laumoja, kaikkia villieläimiä joukoittain. Pelikaani ja siili yöpyvät sen pylväsnupuissa. Laulun ääntä ikkuna-aukoissa! Kynnyksillä on autius, sillä hän on riisunut pois setrilaudoitukset.

[15]Tämä on se ilakoiva kaupunki, joka asui turvassa, joka sanoi sydämessään: ”Minä eikä ketään muuta!” Kuinka autio siitä onkaan tullut, villieläinten makuupaikka! Jokainen, joka kulkee siitä ohi, viheltää sille ja heiluttaa ivaten kättään.

Sofonias 3

Ameaças contra Jerusalém

[1] Ai da cidade opressora, da rebelde e manchada!

[2] Não atende a ninguém, não aceita disciplina, não confia no SENHOR, nem se aproxima do seu Deus.

[3] Os seus príncipes são leões rugidores no meio dela, os seus juízes são lobos do cair da noite, que não deixam os ossos para serem roídos no dia seguinte.

[4] Os seus profetas são levianos, homens pérfidos; os seus sacerdotes profanam o santuário e violam a lei.

[5] O SENHOR é justo, no meio dela; ele não comete iniqüidade; manhã após manhã, traz ele o seu juízo à luz; não falha; mas o iníquo não conhece a vergonha.

[6] Exterminei as nações, as suas torres estão assoladas; fiz desertas as suas praças, a

Sefanja 3

Jerusalemia vastaan

[1]Voi kapinallista ja saastaista, voi väkivaltaista kaupunkia!

[2] Se ei kuunnellut puhetta, ei ottanut ojennusta varteen. Herraan se ei luottanut, ei lähestynyt Jumalaansa.

[3]Kaupungin päämiehet sen muurien sisällä ovat ärjyviä leijonia. Sen tuomarit ovat kuin sudet illalla, jotka eivät säästä luutakaan aamuksi.

[4]Sen profeetat ovat holtittomia, petollisia miehiä. Sen papit saastuttavat pyhän ja tekevät laille väkivaltaa.

[5] Herraon vanhurskas sen keskellä, hän ei tee vääryyttä. Joka aamu hän tuo valoon oikeutensa, ei se jää tulematta. Mutta väärintekijä ei tunne häpeää.

[6]Minä olen hävittänyt vieraat kansat, niiden muurinkulmat ovat autioina. Minä

ponto de não haver quem passe por elas; as suas cidades foram destruídas, de maneira que não há ninguém, ninguém que as habite.

[7] Eu dizia: certamente, me temerás e aceitarás a disciplina, e, assim, a sua morada não seria destruída, segundo o que havia determinado; mas eles se levantaram de madrugada e corromperam todos os seus atos.

A salvação da filha de Jerusalém

[8] Esperai-me, pois, a mim, diz o SENHOR, no dia em que eu me levantar para o despojo; porque a minha resolução é ajuntar as nações e congregar os reinos, para sobre eles fazer cair a minha maldição e todo o furor da minha ira; pois toda esta terra será devorada pelo fogo do meu zelo.

[9] Então, darei lábios puros aos povos, para que todos invoquem o nome do SENHOR e o sirvam de comum acordo.

[10] Dalém dos rios da Etiópia, os meus adoradores, que constituem a filha da minha dispersão, me trarão sacrifícios.

[11] Naquele dia, não te envergonharás de nenhuma das tuas obras, com que te rebelaste contra mim; então, tirarei do meio de ti os que exultam na sua soberba, e tu nunca mais te ensoberbecerás no meu santo monte.

[12] Mas deixarei, no meio de ti, um povo modesto e humilde, que confia em o nome do SENHOR.

olen tehnyt niiden kadut autioiksi, niillä ei ole kulkijaa. Niiden kaupungit on hävitetty, jäljellä ei ole ihmistä, ei ainoatakaan asukasta.

[7] Minä olen sanonut: Jos pelkäät vain minua ja otat varteen ojennuksen, niin tytär Siionin asumusta ei hävitetä, ei mitään siitä, mitä olen hänelle määrännyt. Kaikki heidän tekonsa olivat kuitenkin pahoja varhaisesta alkaen.

[8] Sen tähden odottakaa minua, sanoo Herra , odottakaa sitä päivää, jona minä nousen saaliille. Minä olen päättänyt koota kansat, tuoda yhteen valtakunnat, vuodattaakseni niiden päälle suuttumukseni, kaiken vihani hehkun. Minun kiivauteni tuli kuluttaa koko maan.

Jäännös pelastuu

[9] Silloin minä muutan puhtaiksi kansojen huulet, niin että ne kaikki huutavat avuksi Herran nimeä, palvelevat häntä rinta rinnan.

[10] Tuolta puolen Kuusin virtojen tuovat minun rukoilijani, minun hajallaan asuva joukkoni, minulle ruokauhreja.

[11] Sinä päivänä sinun ei tarvitse hävetä yhtäkään niistä teoista, joilla olet rikkonut minua vastaan, sillä silloin minä poistan sinun keskuudestasi ylvästelevät ilakoitsijasi, etkä sinä sitten enää ylpeile minun pyhällä vuorellani.

[12] Mutta minä jätän jäljelle sinun keskuuteesi köyhän ja vähäpätöisen kansan, joka turvautuu Herran nimeen.

[13] Os restantes de Israel não cometerão iniqüidade, nem proferirão mentira, e na sua boca não se achará língua enganosa, porque serão apascentados, deitar-se-ão, e não haverá quem os espante.

[14] Canta, ó filha de Sião; rejubila, ó Israel; regozija-te e, de todo o coração, exulta, ó filha de Jerusalém.

[15] O SENHOR afastou as sentenças que eram contra ti e lançou fora o teu inimigo. O Rei de Israel, o SENHOR, está no meio de ti; tu já não verás mal algum.

[16] Naquele dia, se dirá a Jerusalém: Não temas, ó Sião, não se afrouxem os teus braços.

[17] O SENHOR, teu Deus, está no meio de ti, poderoso para salvar-te; ele se deleitará em ti com alegria; renovar-te-á no seu amor, regozijar-se-á em ti com júbilo.

[18] Os que estão entristecidos por se acharem afastados das festas solenes, eu os congregarei, estes que são de ti e sobre os quais pesam opróbrios.

[19] Eis que, naquele tempo, procederei contra todos os que te afligem; salvarei os que coxeiam, e recolherei os que foram expulsos, e farei deles um louvor e um nome em toda a terra em que sofrerem ignomínia.

[20] Naquele tempo, eu vos farei voltar e vos recolherei; certamente, farei de vós um nome e um louvor entre todos os povos da terra, quando eu vos mudar a sorte diante dos vossos olhos, diz o SENHOR.

[13] Israelin jäännös ei tee vääryyttä, ei puhu valhetta, eikä heidän suussaan tavata petollista kieltä. He käyvät laitumella ja lepäävät kenenkään säikyttämättä.

Herra on kuningas Siionissa

[14]Riemuitse, tytär Siion, puhkea huutoon, Israel. Iloitse ja riemuitse kaikesta sydämestäsi, tytär Jerusalem.

[15] Herraon poistanut sinun tuomiosi, raivannut pois vihollisesi. Herra , Israelin kuningas, on keskelläsi. Ei sinun enää tarvitse nähdä onnettomuutta.

[16]Sinä päivänä sanotaan Jerusalemille: ”Älä pelkää, Siion, älkööt kätesi hervotko.

[17] Herra , sinun Jumalasi, on keskelläsi, hän on pelastava sankari. Hän iloitsee sinusta suuresti, hän tyynnyttää sinut rakkaudessaan, riemuiten hän sinusta riemuitsee.”

[18]Ne, jotka murehtivat kaukana juhlakokouksista, ne minä kokoan; ovathan he sinusta, vaikka heidän taakkanaan on nyt häväistys.

[19]Katso, siihen aikaan minä rankaisen kaikkia sinun nöyryyttäjiäsi. Minä pelastan ontuvat ja kokoan karkotetut ja teen heistä ylistettyjä ja kunnioitettuja jokaisessa maassa, jossa he elivät häpeän alaisina.

[20]Siihen aikaan minä tuon teidät takaisin, siihen aikaan minä kokoan teidät. Minä teen teidät kunnioitetuiksi ja ylistetyiksi kaikkien maan kansojen keskuudessa, kun

minä käännän teidän kohtalonne silmienne nähden, sanoo Herra .

Ageu	Haggai
Ageu 1	**Haggai 1**
Ageu exorta o povo a reedificar o templo	**Kehotus temppelin rakentamiseen**
1 No segundo ano do rei Dario, no sexto mês, no primeiro dia do mês, veio a palavra do SENHOR, por intermédio do profeta Ageu, a Zorobabel, filho de Salatiel, governador de Judá, e a Josué, filho de Jozadaque, o sumo sacerdote, dizendo:	1Kuningas Daarejaveksen toisena vuotena kuudennessa kuussa, kuukauden ensimmäisenä päivänä, tuli tämä Herran sana profeetta Haggain kautta Juudan käskynhaltijalle Serubbaabelille, Sealtielin pojalle, ja ylipappi Joosualle, Joosadakin pojalle:
2 Assim fala o SENHOR dos Exércitos: Este povo diz: Não veio ainda o tempo, o tempo em que a Casa do SENHOR deve ser edificada.	2Näin sanoo Herra Sebaot: Tämä kansa sanoo: ”Ei ole vielä tullut aika rakentaa Herran huonetta.”
3 Veio, pois, a palavra do SENHOR, por intermédio do profeta Ageu, dizendo:	3Mutta profeetta Haggain kautta tuli tämä Herran sana:
4 Acaso, é tempo de habitardes vós em casas apaineladas, enquanto esta casa permanece em ruínas?	4”Onko sitten aika teidän asua paneloiduissa taloissanne, kun tämä talo on raunioina?
5 Ora, pois, assim diz o SENHOR dos Exércitos: Considerai o vosso passado.	5Ja nyt, Herra Sebaot sanoo näin: Tarkatkaa elämäänne !
6 Tendes semeado muito e recolhido pouco; comeis, mas não chega para fartar-vos; bebeis, mas não dá para saciar-vos; vestis-vos, mas ninguém se aquece; e o que recebe salário, recebe-o para pô-lo num saquitel furado.	6 Te kylvätte paljon mutta saatte vähän satoa. Te syötte, mutta ette tule kylläisiksi. Te juotte, mutta janonne ei sammu. Te pukeudutte, mutta teidän ei tule lämmin. Ja palkkatyöläinen panee työnsä palkan rikkinäiseen kukkaroon.
7 Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Considerai o vosso passado.	7Näin sanoo Herra Sebaot: Tarkatkaa elämäänne!
8 Subi ao monte, trazei madeira e edificai a casa; dela me agradarei e serei glorificado, diz o SENHOR.	8 Nouskaa vuorille, tuokaa puita ja rakentakaa temppeli, niin minä miellyn siihen ja näytän kunniani, sanoo Herra .
9 Esperastes o muito, e eis que veio a ser pouco, e esse pouco, quando o trouxestes para casa, eu com um assopro o dissipei.	9 Te luulette saavanne paljon mutta saatte vähän. Te tuotte kotiin, mutta minä puhallan pois. Miksi? kysyy Herra Sebaot.

Por quê? – diz o SENHOR dos Exércitos; por causa da minha casa, que permanece em ruínas, ao passo que cada um de vós corre por causa de sua própria casa.

[10] Por isso, os céus sobre vós retêm o seu orvalho, e a terra, os seus frutos.

[11] Fiz vir a seca sobre a terra e sobre os montes; sobre o cereal, sobre o vinho, sobre o azeite e sobre o que a terra produz, como também sobre os homens, sobre os animais e sobre todo trabalho das mãos.

O povo atende ao Senhor

[12] Então, Zorobabel, filho de Salatiel, e Josué, filho de Jozadaque, o sumo sacerdote, e todo o resto do povo atenderam à voz do SENHOR, seu Deus, e às palavras do profeta Ageu, as quais o SENHOR, seu Deus, o tinha mandado dizer; e o povo temeu diante do SENHOR.

[13] Então, Ageu, o enviado do SENHOR, falou ao povo, segundo a mensagem do SENHOR, dizendo: Eu sou convosco, diz o SENHOR.

[14] O SENHOR despertou o espírito de Zorobabel, filho de Salatiel, governador de Judá, e o espírito de Josué, filho de Jozadaque, o sumo sacerdote, e o espírito do resto de todo o povo; eles vieram e se puseram ao trabalho na Casa do SENHOR dos Exércitos, seu Deus,

[15] ao vigésimo quarto dia do sexto mês.

Minun huoneeni tähden! Se on raunioina, mutta te juoksette kukin oman huoneenne hyväksi.

[10] Sen vuoksi taivas pidättää teiltä kasteen ja maa satonsa.

[11]Minä olen kutsunut kuivuuden maahan, vuorille ja viljapelloille, viinitarhoihin ja oliivitarhoihin, maan kaikille viljelyksille. Se vaivaa ihmisiä ja eläimiä ja kaikkea kätten työtä.”

Rakennustyö aloitetaan

[12]Serubbaabel, Sealtielin poika, ja ylipappi Joosua, Jehootsadakin poika, ja koko jäljellä oleva kansa kuuntelivat Herran , Jumalansa, ääntä ja profeetta Haggain sanoja. Sitä varten Herra , heidän Jumalansa, oli hänet lähettänytkin. Ja kansa pelkäsi Herraa .

[13] Haggai, Herran sanansaattaja, sanoi Herran lähettämänä kansalle: ”Minä olen teidän kanssanne, sanoo Herra .”

[14]Ja Herra herätti Juudan käskynhaltijan Serubbaabelin, Sealtielin pojan, hengen ja ylipappi Joosuan, Jehootsadakin pojan, hengen ja koko jäljellä olevan kansan hengen. He tulivat koolle ja alkoivat tehdä työtä Herran Sebaotin, heidän Jumalansa, temppelin rakentamiseksi

[15]kuudennen kuun kahdentenakymmenentenäneljäntenä päivänä, kuningas Daarejaveksen toisena vuotena.

Ageu 2

A glória do segundo templo

1 No segundo ano do rei Dario, no sétimo mês, ao vigésimo primeiro do mês, veio a palavra do SENHOR por intermédio do profeta Ageu, dizendo:

2 Fala, agora, a Zorobabel, filho de Salatiel, governador de Judá, e a Josué, filho de Jozadaque, o sumo sacerdote, e ao resto do povo, dizendo:

3 Quem dentre vós, que tenha sobrevivido, contemplou esta casa na sua primeira glória? E como a vedes agora? Não é ela como nada aos vossos olhos?

4 Ora, pois, sê forte, Zorobabel, diz o SENHOR, e sê forte, Josué, filho de Jozadaque, o sumo sacerdote, e tu, todo o povo da terra, sê forte, diz o SENHOR, e trabalhai, porque eu sou convosco, diz o SENHOR dos Exércitos;

5 segundo a palavra da aliança que fiz convosco, quando saístes do Egito, o meu Espírito habita no meio de vós; não temais.

6 Pois assim diz o SENHOR dos Exércitos: Ainda uma vez, dentro em pouco, farei abalar o céu, a terra, o mar e a terra seca;

7 farei abalar todas as nações, e as coisas preciosas de todas as nações virão, e encherei de glória esta casa, diz o SENHOR dos Exércitos.

8 Minha é a prata, meu é o ouro, diz o SENHOR dos Exércitos.

Haggai 2

Uuden temppelin kunnia

1Seitsemännessä kuussa, kuukauden kahdentenakymmenentenäyhdentenä päivänä, tuli profeetta Haggain kautta tämä Herran sana:

2 ”Sano Juudan käskynhaltijalle Serubbaabelille, Sealtielin pojalle, ja ylipappi Joosualle, Joosadakin pojalle, ja jäljellä olevalle kansalle näin:

3Kuka teidän joukossanne on jäljellä niistä, jotka näkivät tämän temppelin entisessä kunniassaan? Miltä se näyttää teistä nyt? Eikö se ole tyhjän veroinen teidän silmissänne?

4Mutta nyt, ole luja, Serubbaabel, sanoo Herra , ole luja, Joosua, Jehootsadakin poika, ylimmäinen pappi. Ole luja, maan koko kansa, sanoo Herra , ja tehkää työtä, sillä minä olen teidän kanssanne, sanoo Herra Sebaot.

5Sen liiton sanan mukaan, jonka minä tein teidän kanssanne Egyptistä lähtiessänne, minun Henkeni pysyy teidän keskellänne. Älkää pelätkö.

6Sillä näin sanoo Herra Sebaot: Vielä vähän aikaa ja minä järisytän taivaat ja maan, meren ja mantereen.

7Minä panen kaikki kansat vapisemaan. Kaikkien kansojen kalleudet tulevat tänne, ja minä täytän tämän huoneen kunnialla, sanoo Herra Sebaot.

8Minun on hopea ja minun on kulta, sanoo Herra Sebaot.

[9] A glória desta última casa será maior do que a da primeira, diz o SENHOR dos Exércitos; e, neste lugar, darei a paz, diz o SENHOR dos Exércitos.

[9] Tämän temppelin myöhempi kunnia on oleva suurempi kuin aikaisempi, sanoo Herra Sebaot. Tässä paikassa minä annan vallita rauhan, sanoo Herra Sebaot.”

Repreendida a infidelidade do povo

[10] Ao vigésimo quarto dia do mês nono, no segundo ano de Dario, veio a palavra do SENHOR por intermédio do profeta Ageu, dizendo:

[11] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Pergunta, agora, aos sacerdotes a respeito da lei:

[12] Se alguém leva carne santa na orla de sua veste, e ela vier a tocar no pão, ou no cozinhado, ou no vinho, ou no azeite, ou em qualquer outro mantimento, ficará isto santificado? Responderam os sacerdotes: Não.

[13] Então, perguntou Ageu: Se alguém que se tinha tornado impuro pelo contato com um corpo morto tocar nalguma destas coisas, ficará ela imunda? Responderam os sacerdotes: Ficará imunda.

[14] Então, prosseguiu Ageu: Assim é este povo, e assim esta nação perante mim, diz o SENHOR; assim é toda a obra das suas mãos, e o que ali oferecem: tudo é imundo.

[15] Agora, pois, considerai tudo o que está acontecendo desde aquele dia. Antes de pordes pedra sobre pedra no templo do SENHOR,

[16] antes daquele tempo, alguém vinha a um monte de vinte medidas, e havia

Pyhyys ja saastaisuus

[10]Yhdeksännen kuun kahdentenakymmenentenäneljäntenä päivänä, Daarejaveksen toisena vuotena, tuli profeetta Haggaille tämä Herran sana:

[11] Näin sanoo Herra Sebaot: Pyydä papeilta opetusta, kysy heiltä:

[12] ”Jos mies kantaa pyhää lihaa vaatteensa liepeessä ja koskettaa liepeellä leipää tai keittoa, viiniä tai öljyä tai mitä tahansa muuta ruokaa, tuleeko sekin pyhäksi?” Papit vastasivat: ”Ei.”

[13] Haggai kysyi: ”Jos joku kuolleesta saastunut koskettaa jotakin näistä, tuleeko ruoka saastaiseksi?” Papit vastasivat: ”Tulee.”

[14]Silloin Haggai sanoi: ”Sellaisia ovat nämä ihmiset, sellainen tämä kansa minun edessäni, sanoo Herra . Sellaisia ovat kaikki heidän kättensä työt ja se, mitä he uhraavat. Saastaisia ne ovat.”

Lupaus siunauksesta

[15]Ja nyt, pankaa merkille, kuinka käy tästä päivästä eteenpäin. Kun ei vielä ollut pantu kiveä kiven päälle Herran temppelissä,

[16] mentiin viljakasalle, jossa piti olla kaksikymmentä mitallista, mutta siellä oli

somente dez; vinha ao lagar para tirar cinqüenta, e havia somente vinte.

vain kymmenen. Ja kun mentiin viinikuurnalle ammentamaan viittäkymmentä mittaa, siellä oli vain kaksikymmentä.

17 Eu vos feri com queimaduras, e com ferrugem, e com saraiva, em toda a obra das vossas mãos; e não houve, entre vós, quem voltasse para mim, diz o SENHOR.

17Minä löin teitä, kaikkea kättenne työtä, nokitähkällä, viljanruosteella ja rakeilla, mutta yksikään teistä ei palannut luokseni, sanoo Herra .

18 Considerai, eu vos rogo, desde este dia em diante, desde o vigésimo quarto dia do mês nono, desde o dia em que se fundou o templo do SENHOR, considerai nestas coisas.

18Tarkatkaa, kuinka käy tästä päivästä eteenpäin, yhdeksännen kuun kahdennestakymmenennestäneljännestä päivästä, Herran temppelin perustamispäivästä, lähtien. Pankaa merkille!

19 Já não há semente no celeiro. Além disso, a videira, a figueira, a romeira e a oliveira não têm dado os seus frutos; mas, desde este dia, vos abençoarei.

19Onko aitassa enää siementä? Myöskään viiniköynnös, viikunapuu, granaattiomenapuu ja öljypuu eivät ole kantaneet hedelmää. Mutta tästä päivästä lähtien minä annan siunauksen.

A promessa do Senhor a Zorobabel

Lupaus Serubbaabelille

20 Veio a palavra do SENHOR segunda vez a Ageu, ao vigésimo quarto dia do mês, dizendo:

20 Herransana tuli toistamiseen Haggaille kuukauden kahdentenakymmenentenäneljäntenä päivänä. Se kuului näin:

21 Fala a Zorobabel, governador de Judá: Farei abalar o céu e a terra;

21Sano Juudan käskynhaltijalle Serubbaabelille: ”Minä järisytän taivaat ja maan.

22 derribarei o trono dos reinos e destruirei a força dos reinos das nações; destruirei o carro e os que andam nele; os cavalos e os seus cavaleiros cairão, um pela espada do outro.

22 Minä kaadan kumoon kuningaskuntien valtaistuimet, hävitän kansojen kuningaskuntien väkevyyden. Minä kaadan kumoon vaunut ajajineen, hevoset ja ratsastajat kaatuvat ja mies kaatuu toverinsa miekkaan.

23 Naquele dia, diz o SENHOR dos Exércitos, tomar-te-ei, ó Zorobabel, filho de Salatiel, servo meu, diz o SENHOR, e te

23Sinä päivänä, sanoo Herra Sebaot, minä otan sinut, palvelijani Serubbaabel, Sealtielin poika, sanoo Herra , ja teen

farei como um anel de selar, porque te escolhi, diz o SENHOR dos Exércitos.

sinusta ikään kuin sinettisormuksen. Sillä sinut minä olen valinnut, sanoo Herra Sebaot.”

Zacarias	Sakarja

Zacarias 1

Exortação ao arrependimento

[1] No oitavo mês do segundo ano de Dario, veio a palavra do SENHOR ao profeta Zacarias, filho de Baraquias, filho de Ido, dizendo:

[2] O SENHOR se irou em extremo contra vossos pais.

[3] Portanto, dize-lhes: Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Tornai-vos para mim, diz o SENHOR dos Exércitos, e eu me tornarei para vós outros, diz o SENHOR dos Exércitos.

[4] Não sejais como vossos pais, a quem clamavam os primeiros profetas, dizendo: Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Convertei-vos, agora, dos vossos maus caminhos e das vossas más obras; mas não ouviram, nem me atenderam, diz o SENHOR.

[5] Vossos pais, onde estão eles? E os profetas, acaso, vivem para sempre?

[6] Contudo, as minhas palavras e os meus estatutos, que eu prescrevi aos profetas, meus servos, não alcançaram a vossos pais? Sim, estes se arrependeram e disseram: Como o SENHOR dos Exércitos fez tenção de nos tratar, segundo os nossos caminhos e segundo as nossas obras, assim ele nos fez.

A primeira visão: os cavalos

[7] No vigésimo quarto dia do mês undécimo, que é o mês de sebate, no segundo ano de Dario, veio a palavra do

Sakarja 1

NÄKYJÄ TEMPPELIN RAKENTAMISESTA

Kehotus kääntymykseen

[1]Daarejaveksen toisena hallitusvuotena , kahdeksannessa kuussa tuli profeetta Sakarjalle, Berekjan pojalle, joka oli Iddon poika, tämä Herran sana:

[2] Herraoli totisesti vihastunut teidän isiinne.

[3]Sano heille: Näin sanoo Herra Sebaot: ”Palatkaa minun luokseni, sanoo Herra Sebaot, niin minäkin palaan teidän luoksenne, sanoo Herra Sebaot.

[4]Älkää olko isienne kaltaisia, joille entiset profeetat saarnasivat sanoen: ’Näin sanoo Herra Sebaot: Kääntykää pahoilta teiltänne ja pahoista teoistanne.’ Mutta he eivät kuulleet, eivät edes kuunnelleet minua, sanoo Herra .

[5]Missä teidän isänne nyt ovat? Entä profeetat, ovatko he eläneet ikuisesti?

[6] Eivätkö minun sanani ja käskyni, jotka minä käskin palvelijoitteni profeettojen julistaa, kohdanneet teidän isiänne? He kääntyivät ja sanoivat: ’Niin kuin Herra Sebaot aikoi meille tehdä, meidän vaelluksemme ja tekojemme mukaan, niin hän on meille tehnyt.’”

Ensimmäinen näky: mies myrttien keskellä

[7]Kahdentenakymmenentenäneljäntenä päivänä yhdennessätoista kuussa, joka on Sebat-kuu, Daarejaveksen toisena

SENHOR ao profeta Zacarias, filho de Baraquias, filho de Ido.

vuotena, tuli profeetta Sakarjalle, Berekjan pojalle, Iddon pojanpojalle, tämä Herran sana:

8 Tive de noite uma visão, e eis um homem montado num cavalo vermelho; estava parado entre as murteiras que havia num vale profundo; atrás dele se achavam cavalos vermelhos, baios e brancos.

8 Minä näin yöllä näyssä miehen, joka ratsasti punaruskealla hevosella. Hän seisahtui myrttien keskelle laaksoon, ja hänen jäljessään tuli punaruskeita, vaaleanpunaisia ja valkoisia hevosia.

9 Então, perguntei: meu senhor, quem são estes? Respondeu-me o anjo que falava comigo: Eu te mostrarei quem são eles.

9 Minä kysyin: ”Mitä nämä ovat, herrani?” Enkeli, joka puhui kanssani, vastasi minulle: ”Minä näytän sinulle, mitä ne ovat.”

10 Então, respondeu o homem que estava entre as murteiras e disse: São os que o SENHOR tem enviado para percorrerem a terra.

10 Myrttien keskelle pysähtynyt mies sanoi: ”Nämä ovat ne, jotka Herra on lähettänyt kulkemaan pitkin maata.”

11 Eles responderam ao anjo do SENHOR, que estava entre as murteiras, e disseram: Nós já percorremos a terra, e eis que toda a terra está, agora, repousada e tranqüila.

11 Ne sanoivat Herran enkelille, joka oli pysähtynyt myrttien keskelle: ”Me olemme kulkeneet pitkin maata, ja katso, koko maa on alallaan ja rauhassa.”

12 Então, o anjo do SENHOR respondeu: Ó SENHOR dos Exércitos, até quando não terás compaixão de Jerusalém e das cidades de Judá, contra as quais estás indignado faz já setenta anos?

12 Herran enkeli sanoi: ” Herra Sebaot, kuinka kauan kestää vielä, ennen kuin armahdat Jerusalemia ja Juudan kaupunkeja, joille olet ollut vihoissasi nämä seitsemänkymmentä vuotta?”

13 Respondeu o SENHOR com palavras boas, palavras consoladoras, ao anjo que falava comigo.

13 Niin Herra vastasi enkelille, joka puhui minun kanssani, ja lausui hänelle hyviä, lohdullisia sanoja.

14 E este me disse: Clama: Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Com grande empenho, estou zelando por Jerusalém e por Sião.

14 Enkeli, joka puhui kanssani, sanoi minulle: ”Julista ja sano: Näin sanoo Herra Sebaot: Minä kiivailen Jerusalemin ja Siionin puolesta suurella kiivaudella.

15 E, com grande indignação, estou irado contra as nações que vivem confiantes;

15 Minä tunnen suurta vihaa huolettomia kansoja kohtaan, jotka pahensivat kansani

porque eu estava um pouco indignado, e elas agravaram o mal.

16 Portanto, assim diz o SENHOR: Voltei-me para Jerusalém com misericórdia; a minha casa nela será edificada, diz o SENHOR dos Exércitos, e o cordel será estendido sobre Jerusalém.

17 Clama outra vez, dizendo: Assim diz o SENHOR dos Exércitos: As minhas cidades ainda transbordarão de bens; o SENHOR ainda consolará a Sião e ainda escolherá a Jerusalém.

A segunda visão: os quatro chifres e os quatro ferreiros

18 Levantei os olhos e vi, e eis quatro chifres.

19 Perguntei ao anjo que falava comigo: que é isto? Ele me respondeu: São os chifres que dispersaram a Judá, a Israel e a Jerusalém.

20 O SENHOR me mostrou quatro ferreiros.

21 Então, perguntei: que vêm fazer estes? Ele respondeu: Aqueles são os chifres que dispersaram a Judá, de maneira que ninguém pode levantar a cabeça; estes ferreiros, pois, vieram para os amedrontar, para derribar os chifres das nações que levantaram o seu poder contra a terra de Judá, para a espalhar.

Zacarias 2

A terceira visão: Jerusalém é medida

onnettomuutta, kun minä sille vähän vihastuin.

16Sen tähden, näin sanoo Herra : Minä käännyn Jerusalemin puoleen ja armahdan sitä. Minun temppelini rakennetaan sinne, sanoo Herra Sebaot, ja mittanuora jännitetään Jerusalemin yli.

17Julista vielä ja sano: Näin sanoo Herra Sebaot: Vielä tulevat kaupunkini olemaan ylitsevuotavia hyvistä antimista, ja vielä Herra lohduttaa Siionia ja valitsee vielä Jerusalemin.”

Sakarja 2

Toinen näky: neljä sarvea ja neljä seppää

1Minä kohotin katseeni ja näin neljä sarvea.

2 Minä kysyin enkeliltä, joka puhui kanssani: ”Mitä nämä ovat?” Hän sanoi minulle: ”Nämä ovat ne sarvet, jotka ovat hajottaneet ympäriinsä Juudan, Israelin ja Jerusalemin.”

3Sitten Herra näytti minulle neljä seppää.

4 Minä kysyin: ”Mitä nämä ovat tulleet tekemään?” Hän vastasi näin: ”Nuo sarvet ovat ajaneet Juudan niin hajalle, ettei yksikään mies voi nostaa päätään. Mutta nämä sepät ovat tulleet saattamaan ne pelon valtaan ja paiskaamaan maahan niiden kansojen sarvet, jotka ovat puskeneet Juudan maata hajottaakseen sen.”

Kolmas näky: mies ja mittanuora

[1] Tornei a levantar os olhos e vi, e eis um homem que tinha na mão um cordel de medir.

[2] Então, perguntei: para onde vais tu? Ele me respondeu: Medir Jerusalém, para ver qual é a sua largura e qual o seu comprimento.

[3] Eis que saiu o anjo que falava comigo, e outro anjo lhe saiu ao encontro.

[4] E lhe disse: Corre, fala a este jovem: Jerusalém será habitada como as aldeias sem muros, por causa da multidão de homens e animais que haverá nela.

[5] Pois eu lhe serei, diz o SENHOR, um muro de fogo em redor e eu mesmo serei, no meio dela, a sua glória.

Israel exortado a voltar para Sião

[6] Eh! Eh! Fugi, agora, da terra do Norte, diz o SENHOR, porque vos espalhei como os quatro ventos do céu, diz o SENHOR.

[7] Eh! Salva-te, ó Sião, tu que habitas com a filha da Babilônia.

[8] Pois assim diz o SENHOR dos Exércitos: Para obter ele a glória, enviou-me às nações que vos despojaram; porque aquele que tocar em vós toca na menina do seu olho.

[9] Porque eis aí agitarei a mão contra eles, e eles virão a ser a presa daqueles que os serviram; assim, sabereis vós que o SENHOR dos Exércitos é quem me enviou.

[10] Canta e exulta, ó filha de Sião, porque eis que venho e habitarei no meio de ti, diz o SENHOR.

[5]Sitten minä nostin katseeni ja näin miehen, jolla oli kädessään mittanuora.

[6] Minä kysyin häneltä: ”Minne olet menossa?” Hän vastasi: ”Mittaamaan Jerusalemia nähdäkseni kuinka leveä ja kuinka pitkä se on.”

[7] Ja katso, enkeli, joka puhui minulle, lähti liikkeelle, ja toinen enkeli tuli häntä vastaan

[8] ja sanoi hänelle: ”Juokse sanomaan tuolle nuorelle miehelle: Jerusalem on oleva muureja vailla ihmisten ja eläinten paljouden tähden.

[9]Mutta Minä olen tulimuuri sen ympärillä ja kunnia sen keskellä, sanoo Herra .

[10]Voi, voi! Paetkaa pohjoisesta maasta, sanoo Herra ! Minä olen hajottanut teidät neljään taivaan tuuleen, sanoo Herra .

[11] Voi, Siion, pelastaudu, sinä, joka asut tytär Baabelin luona!

[12]Oman kunniansa vuoksi Herra Sebaot on lähettänyt minut kansojen luo, jotka ovat teitä saalistaneet, sillä joka teihin koskee, se koskee hänen silmäteräänsä.

[13]Katso, minä kohotan käteni noita kansoja vastaan, ja he joutuvat orjiensa saaliiksi. Ja te tulette tietämään, että Herra Sebaot on minut lähettänyt.

[14]Huuda riemusta ja iloitse, tytär Siion! Sillä minä tulen ja asun sinun keskelläsi, sanoo Herra .

[11] Naquele dia, muitas nações se ajuntarão ao SENHOR e serão o meu povo; habitarei no meio de ti, e saberás que o SENHOR dos Exércitos é quem me enviou a ti.

[12] Então, o SENHOR herdará a Judá como sua porção na terra santa e, de novo, escolherá a Jerusalém.

[13] Cale-se toda carne diante do SENHOR, porque ele se levantou da sua santa morada.

[15]Sinä päivänä monet kansat liittyvät Herraan , ja niistäkin tulee minun kansaani. Minä asun sinun keskelläsi, ja sinä tulet tietämään, että Herra Sebaot on lähettänyt minut luoksesi.

[16] Herraottaa Juudan perintöosakseen pyhässä maassa ja valitsee jälleen Jerusalemin.

[17]Vaiti Herran edessä, kaikki liha! Hän on lähtenyt liikkeelle pyhästä asuinsijastaan.”

Zacarias 3

A quarta visão: o sumo sacerdote Josué

[1] Deus me mostrou o sumo sacerdote Josué, o qual estava diante do Anjo do SENHOR, e Satanás estava à mão direita dele, para se lhe opor.

[2] Mas o SENHOR disse a Satanás: O SENHOR te repreende, ó Satanás; sim, o SENHOR, que escolheu a Jerusalém, te repreende; não é este um tição tirado do fogo?

[3] Ora, Josué, trajado de vestes sujas, estava diante do Anjo.

[4] Tomou este a palavra e disse aos que estavam diante dele: Tirai-lhe as vestes sujas. A Josué disse: Eis que tenho feito que passe de ti a tua iniqüidade e te vestirei de finos trajes.

[5] E disse eu: ponham-lhe um turbante limpo sobre a cabeça. Puseram-lhe, pois, sobre a cabeça um turbante limpo e o vestiram com trajes próprios; e o Anjo do SENHOR estava ali,

Sakarja 3

Neljäs näky: Joosua Herran enkelin edessä

[1]Herra näytti minulle ylipappi Joosuan seisomassa Herran enkelin edessä ja Saatanan seisomassa hänen oikealla puolellaan häntä syyttämässä.

[2] Niin Herran enkeli sanoi Saatanalle: ” Herra nuhdelkoon sinua, Saatana. Nuhdelkoon sinua Herra , joka on valinnut Jerusalemin. Eikö tämä mies ole kekäle, joka on tulesta temmattu?”

[3]Joosua oli likaisissa vaatteissa seisoessaan enkelin edessä.

[4] Enkeli sanoi niille, jotka seisoivat hänen edessään: ”Riisukaa likaiset vaatteet hänen yltään.” Ja hän jatkoi: ”Katso, minä olen ottanut sinulta pois pahat tekosi, ja minä puetan sinut puhtaisiin vaatteisiin.”

[5]Minä sanoin: ”Pantakoon puhdas turbaani hänen päähänsä.” Niin he panivat puhtaan turbaanin hänen päähänsä ja pukivat hänet puhtaisiin vaatteisiin, Herran enkelin seisoessa vierellä.

[6] protestou a Josué e disse:

[7] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Se andares nos meus caminhos e observares os meus preceitos, também tu julgarás a minha casa e guardarás os meus átrios, e te darei livre acesso entre estes que aqui se encontram.

[8] Ouve, pois, Josué, sumo sacerdote, tu e os teus companheiros que se assentam diante de ti, porque são homens de presságio; eis que eu farei vir o meu servo, o Renovo.

[9] Porque eis aqui a pedra que pus diante de Josué; sobre esta pedra única estão sete olhos; eis que eu lavrarei a sua escultura, diz o SENHOR dos Exércitos, e tirarei a iniqüidade desta terra, num só dia.

[10] Naquele dia, diz o SENHOR dos Exércitos, cada um de vós convidará ao seu próximo para debaixo da vide e para debaixo da figueira.

Zacarias 4

A quinta visão: o candelabro de ouro entre duas oliveiras

[1] Tornou o anjo que falava comigo e me despertou, como a um homem que é despertado do seu sono,

[2] e me perguntou: Que vês? Respondi: olho, e eis um candelabro todo de ouro e um vaso de azeite em cima com as suas sete lâmpadas e sete tubos, um para cada uma das lâmpadas que estão em cima do candelabro.

[6] Herranenkeli kehotti Joosuaa näillä sanoilla:

[7]”Näin sanoo Herra Sebaot: Jos sinä kuljet minun teitäni ja pidät huolen antamistani palvelustehtävistä, sinä saat myös tuomita minun huonettani ja vartioida esipihojani, ja minä annan sinulle pääsyn tässä seisovien joukkoon.

[8] Kuule, ylipappi Joosua, sinä ja sinun ystäväsi, jotka istuvat edessäsi. He ovat ennusmerkin miehiä, sillä katso, minä annan tulla palvelijani Verson.

[9]Katso, tässä on kivi, jonka minä olen asettanut Joosuan eteen. Tässä yhdessä kivessä on seitsemän silmää . Katso, minä kaiverran siihen kaiverrukset, sanoo Herra Sebaot, ja otan pois tämän maan syyllisyyden yhtenä päivänä.

[10]Sinä päivänä, sanoo Herra Sebaot, te kutsutte kukin ystävänne viiniköynnöksen ja viikunapuun alle.”

Sakarja 4

Viides näky: lampunjalka ja kaksi öljypuuta

[1]Enkeli, joka oli puhunut kanssani, palasi ja herätti minut niin kuin joku herätetään unestaan.

[2] Hän sanoi minulle: ”Mitä sinä näet?” Minä vastasin: ”Näen lampunjalan, joka on kokonaan kultaa, ja yläpuolella sen öljyastian. Lampunjalassa on seitsemän lamppua ja seitsemän öljyputkea, jotka johtavat yläosassa oleviin lamppuihin.

[3] Junto a este, duas oliveiras, uma à direita do vaso de azeite, e a outra à sua esquerda.

[4] Então, perguntei ao anjo que falava comigo: meu senhor, que é isto?

[5] Respondeu-me o anjo que falava comigo: Não sabes tu que é isto? Respondi: não, meu senhor.

[6] Prosseguiu ele e me disse: Esta é a palavra do SENHOR a Zorobabel: Não por força nem por poder, mas pelo meu Espírito, diz o SENHOR dos Exércitos.

[7] Quem és tu, ó grande monte? Diante de Zorobabel serás uma campina; porque ele colocará a pedra de remate, em meio a aclamações: Haja graça e graça para ela!

[8] Novamente, me veio a palavra do SENHOR, dizendo:

[9] As mãos de Zorobabel lançaram os fundamentos desta casa, elas mesmas a acabarão, para que saibais que o SENHOR dos Exércitos é quem me enviou a vós outros.

[10] Pois quem despreza o dia dos humildes começos, esse alegrar-se-á vendo o prumo na mão de Zorobabel. Aqueles sete olhos são os olhos do SENHOR, que percorrem toda a terra.

[11] Prossegui e lhe perguntei: que são as duas oliveiras à direita e à esquerda do candelabro?

[12] Tornando a falar-lhe, perguntei: que são aqueles dois raminhos de oliveira que estão junto aos dois tubos de ouro, que vertem de si azeite dourado?

[3] Lampunjalan vieressä on kaksi öljypuuta, toinen sen oikealla, toinen vasemmalla puolella.”

[4] Minä kysyin enkeliltä, joka puhui minun kanssani: ”Mitä ne ovat, herrani?”

[5] Enkeli, joka puhui kanssani, vastasi minulle: ”Etkö tiedä, mitä ne ovat?” Minä sanoin: ”En, herrani.”

[6]Hän sanoi minulle: Tämä on Herran sana Serubbaabelille: ”Ei väellä eikä voimalla, vaan minun Hengelläni, sanoo Herra Sebaot.

[7] Mikä sinä olet, sinä suuri vuori Serubbaabelin edessä? Muutu tasangoksi! Hän on asettava paikoilleen huippukiven huutojen kaikuessa: ’Suosio, suosio sille!’”

[8]Sitten minulle tuli tämä Herran sana:

[9] ”Serubbaabelin kädet ovat laskeneet tämän temppelin perustukset, ja hänen kätensä saattavat sen valmiiksi. Ja sinä tulet tietämään, että Herra Sebaot on lähettänyt minut teidän luoksenne.

[10] Sillä kuka halveksii pienten alkujen päivää, kun nuo seitsemän Herran silmää, jotka tarkkailevat koko maata, iloitsevat nähdessään luotilangan Serubbaabelin kädessä.”

[11]Minä kysyin häneltä: ”Mitä ovat nämä kaksi öljypuuta lampunjalan oikealla ja vasemmalla puolella?”

[12] Kysyin häneltä vielä: ”Mitä ovat nuo kaksi öljypuun terttua noiden kahden kultaisen putken kohdalla, jotka vuodattavat sisästään öljyn kultaa?”

13 Ele me respondeu: Não sabes que é isto? Eu disse: não, meu senhor.

14 Então, ele disse: São os dois ungidos, que assistem junto ao SENHOR de toda a terra.

Zacarias 5

A sexta visão: o rolo voante

1 Tornei a levantar os olhos e vi, e eis um rolo voante.

2 Perguntou-me o anjo: Que vês? Eu respondi: vejo um rolo voante, que tem vinte côvados de comprimento e dez de largura.

3 Então, me disse: Esta é a maldição que sai pela face de toda a terra, porque qualquer que furtar será expulso segundo a maldição, e qualquer que jurar falsamente será expulso também segundo a mesma.

4 Fá-la-ei sair, diz o SENHOR dos Exércitos, e a farei entrar na casa do ladrão e na casa do que jurar falsamente pelo meu nome; nela, pernoitará e consumirá a sua madeira e as suas pedras.

A sétima visão: a mulher e o efa

5 Saiu o anjo que falava comigo e me disse: Levanta, agora, os olhos e vê que é isto que sai.

6 Eu perguntei: que é isto? Ele me respondeu: É um efa que sai. Disse ainda: Isto é a iniqüidade em toda a terra.

13 Hän vastasi minulle: ”Etkö tiedä, mitä ne ovat?” Minä vastasin: ”En, herrani.”

14 Hän sanoi: ”Nämä ovat ne kaksi öljyllä voideltua, jotka seisovat koko maan Herran edessä.”

Sakarja 5

Kuudes näky: lentävä kirjakäärö

1 Kun jälleen kohotin katseeni, näin lentävän kirjakäärön.

2 Enkeli kysyi minulta: ”Mitä sinä näet?” Minä vastasin: ”Minä näen lentävän kirjakäärön, kaksikymmentä kyynärää pitkän ja kymmenen kyynärää leveän.”

3 Hän sanoi minulle: ”Tämä on kirous, joka kulkee yli koko maan. Tämän kirouksen mukaisesti siitä puhdistetaan pois jokainen varas, ja myös jokainen vannoskelija puhdistetaan siitä pois.

4 Minä lähetän liikkeelle kirouksen, sanoo Herra Sebaot, ja se menee varkaan kotiin ja sen kotiin, joka vannoo väärin minun nimessäni. Kirous jää asumaan hänen kotiinsa ja tuhoaa sen, sekä hirret että kivet.”

Seitsemäs näky: nainen eefa-mitassa

5 Sitten enkeli, joka oli puhunut kanssani, astui esiin ja sanoi minulle: ”Nosta silmäsi ja katso! Mikä on tuo, joka on lähdössä liikkeelle?”

6 Minä sanoin: ”Mikä se sitten on?” Hän vastasi: ”Tämä on eefa-mitta, joka lähtee liikkeelle.” Ja hän jatkoi: ”Tätä on heidän pahuutensa kaikessa maassa.”

[7] Eis que foi levantada a tampa de chumbo, e uma mulher estava sentada dentro do efa.

[8] Prosseguiu o anjo: Isto é a impiedade. E a lançou para o fundo do efa, sobre cuja boca pôs o peso de chumbo.

[9] Levantei os olhos e vi, e eis que saíram duas mulheres; havia vento em suas asas, que eram como de cegonha; e levantaram o efa entre a terra e o céu.

[10] Então, perguntei ao anjo que falava comigo: para onde levam elas o efa?

[11] Respondeu-me: Para edificarem àquela mulher uma casa na terra de Sinar, e, estando esta acabada, ela será posta ali em seu próprio lugar.

Zacarias 6

A oitava visão: os quatro carros

[1] Outra vez, levantei os olhos e vi, e eis que quatro carros saíam dentre dois montes, e estes montes eram de bronze.

[2] No primeiro carro, os cavalos eram vermelhos, no segundo, pretos,

[3] no terceiro, brancos e no quarto, baios; todos eram fortes.

[4] Então, perguntei ao anjo que falava comigo: que é isto, meu senhor?

[5] Respondeu-me o anjo: São os quatro ventos do céu, que saem donde estavam perante o SENHOR de toda a terra.

[7]Silloin lyijykansi kohosi, ja eefa-mitan sisällä istui nainen.

[8] Enkeli sanoi: ”Tämä on jumalattomuus.” Ja hän sysäsi naisen sisälle eefa-mittaan ja paiskasi lyijypainon sen suulle.

[9] Kun kohotin katseeni, näin, kuinka kaksi naista lähti liikkeelle. Heillä oli tuulta siivissään, ja heidän siipensä olivat kuin haikaran siivet. He kantoivat eefa-mittaa taivaan ja maan välillä.

[10]Niin minä kysyin enkeliltä, joka puhui kanssani: ”Minne he kuljettavat eefa-mittaa?”

[11] Hän vastasi minulle: ”He menevät rakentamaan sille asumusta Sinearin maahan. Kun se on valmis, eefa-mitta lasketaan sinne paikoilleen.”

Sakarja 6

Kahdeksas näky: neljät vaunut

[1]Kun jälleen kohotin katseeni, näin neljät vaunut, jotka lähtivät liikkeelle kahden vuoren välistä. Ne vuoret olivat vaskivuoria.

[2] Ensimmäisten vaunujen edessä oli punaruskeat hevoset, toisten edessä mustat hevoset,

[3]kolmansien edessä valkoiset hevoset ja neljänsien vaunujen edessä oli täplikkäät, voimakkaat hevoset.

[4]Minä kysyin enkeliltä, joka puhui kanssani: ”Mitä nämä ovat, herrani?”

[5] Enkeli vastasi minulle: ”Nämä ovat neljä taivaan tuulta , jotka lähtevät liikkeelle seisottuaan koko maan Herran edessä.

[6] O carro em que estão os cavalos pretos sai para a terra do Norte; o dos brancos, após eles; o dos baios, para a terra do Sul.

[7] Saem, assim, os cavalos fortes, forcejando por andar avante, para percorrerem a terra. O SENHOR lhes disse: Ide, percorrei a terra. E percorriam a terra.

[8] E me chamou e me disse: Eis que aqueles que saíram para a terra do Norte fazem repousar o meu Espírito na terra do Norte.

A coroação de Josué. O Renovo

[9] A palavra do SENHOR veio a mim, dizendo:

[10] Recebe dos que foram levados cativos, a saber, de Heldai, de Tobias e de Jedaías, e vem tu no mesmo dia e entra na casa de Josias, filho de Sofonias, para a qual vieram da Babilônia.

[11] Recebe, digo, prata e ouro, e faze coroas, e põe-nas na cabeça de Josué, filho de Jozadaque, o sumo sacerdote.

[12] E dize-lhe: Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Eis aqui o homem cujo nome é Renovo; ele brotará do seu lugar e edificará o templo do SENHOR.

[13] Ele mesmo edificará o templo do SENHOR e será revestido de glória; assentar-se-á no seu trono, e dominará, e será sacerdote no seu trono; e reinará perfeita união entre ambos os ofícios.

[14] As coroas serão para Helém, para Tobias, para Jedaías e para Hem, filho de

[6]Ne vaunut, joiden edessä on mustat hevoset, lähtevät pohjoiseen maahan, ja valkoiset lähtevät niiden perään. Täplikkäät lähtevät eteläiseen maahan.”

[7] Väkevät hevoset tulivat esille ja halusivat lähteä kulkemaan pitkin maata. Enkeli sanoi: ”Menkää, kiertäkää maata!” Niin ne lähtivät kiertämään maata.

[8]Sitten hän kutsui minut ja sanoi minulle: ”Katso, nuo jotka lähtivät pohjoiseen maahan, saattavat minun Henkeni lepäämään pohjoisessa maassa.”

Joosua Messiaan esikuvana

[9]Minulle tuli tämä Herran sana:

[10] Ota vastaan lahja pakkosiirtolaisilta Heldailta, Tobialta ja Jedajalta. Mene vielä samana päivänä Joosian, Sefanjan pojan, taloon, jonne he ovat tulleet Baabelista.

[11] Ota vastaan hopea ja kulta, tee kruunu ja pane se ylipappi Joosuan, Jehootsadakin pojan, päähän

[12] ja sano hänelle: Näin sanoo Herra Sebaot: Katso, mies nimeltä Vesa! Hän versoo omalta pohjaltaan, ja hän on rakentava Herran temppelin.

[13]Hän rakentaa Herran temppelin. Hän kantaa valtasuuruutta. Hän istuu ja hallitsee valtaistuimellaan. Hän istuu myös pappina valtaistuimellaan, ja rauhaisa yhteisymmärrys vallitsee molempien tehtävien välillä.

[14] Kruunu on oleva muistona Herran temppelissä Heelemistä,

Sofonias, como memorial no templo do SENHOR.

15 Aqueles que estão longe virão e ajudarão no edificar o templo do SENHOR, e sabereis que o SENHOR dos Exércitos me enviou a vós outros. Isto sucederá se diligentemente ouvirdes a voz do SENHOR, vosso Deus.

Tobiasta ja Jedajasta sekä Sefanjan pojan suosiollisuudesta.

15 Kaukaa tulleet rakentavat Herran temppeliä. Ja te tulette tietämään, että Herra Sebaot on lähettänyt minut teidän luoksenne. Näin tapahtuu, jos te todella kuuntelette Herran , teidän Jumalanne, ääntä.”

Zacarias 7

O jejum que não agrada a Deus

1 No quarto ano do rei Dario, veio a palavra do SENHOR a Zacarias, no dia quarto do nono mês, que é quisleu.

2 Quando de Betel foram enviados Sarezer, e Regém-Meleque, e seus homens, para suplicarem o favor do SENHOR,

3 perguntaram aos sacerdotes, que estavam na Casa do SENHOR dos Exércitos, e aos profetas: Continuaremos nós a chorar, com jejum, no quinto mês, como temos feito por tantos anos?

4 Então, a palavra do SENHOR dos Exércitos me veio a mim, dizendo:

5 Fala a todo o povo desta terra e aos sacerdotes: Quando jejuastes e pranteastes, no quinto e no sétimo mês, durante estes setenta anos, acaso, foi para mim que jejuastes, com efeito, para mim?

6 Quando comeis e bebeis, não é para vós mesmos que comeis e bebeis?

Sakarja 7

Paasto ja Herran sanan kuuleminen

1Kuningas Daarejaveksen neljäntenä vuotena tuli Sakarjalle Herran sana yhdeksännen kuun, kislev-kuun, neljäntenä päivänä.

2 Beetel oli lähettänyt Saretserin ja Regem-Melekin miehineen rukoilemaan Herralta armoa

3 ja kysymään Herran Sebaotin temppelin papeilta ja profeetoilta: ”Onko meidän viidennessä kuussa itkettävä ja elettävä pidättyvästi, niin kuin olemme tehneet jo vuosikausia?”

4Silloin minulle tuli tämä Herran Sebaotin sana:

5 ”Sano maan koko kansalle ja papeille näin: ’Kun te olette paastonneet ja pitäneet valittajaisia viidennessä ja seitsemännessä kuussa, jo seitsemänäkymmenenä vuotena, niin oletteko paastonneet minua varten?

6Ja kun olette syöneet ja juoneet, niin ettekö te olekin syöneet ja juoneet omaksi hyväksenne?

7 Não ouvistes vós as palavras que o SENHOR pregou pelo ministério dos profetas que nos precederam, quando Jerusalém estava habitada e em paz com as suas cidades ao redor dela, e o Sul e a campina eram habitados?

7 Eivätkö nämä ole ne sanat, jotka Herra julisti aikaisempien profeettojen kautta, kun Jerusalem ja sen ympärillä olevat kaupungit vielä olivat asuttuina ja turvassa, ja myös Etelämaa ja Alankomaa olivat asuttuja?'"

A desobediência foi a causa do cativeiro

8 A palavra do SENHOR veio a Zacarias, dizendo:

8 Sakarjalle tuli vielä tämä Herran sana:

9 Assim falara o SENHOR dos Exércitos: Executai juízo verdadeiro, mostrai bondade e misericórdia, cada um a seu irmão;

9 Näin on Herra Sebaot sanonut: Tuomitkaa oikea tuomio, osoittakaa laupeutta ja armahtavaisuutta toinen toisellenne,

10 não oprimais a viúva, nem o órfão, nem o estrangeiro, nem o pobre, nem intente cada um, em seu coração, o mal contra o seu próximo.

10 leskeä ja orpoa, muukalaista ja kurjaa älkää sortako, älkääkä miettikö mielessänne pahaa toisianne vastaan.

11 Eles, porém, não quiseram atender e, rebeldes, me deram as costas e ensurdeceram os ouvidos, para que não ouvissem.

11 Mutta he kieltäytyivät kuuntelemasta, käänsivät minulle kapinallisina selkänsä ja tukkivat korvansa, etteivät kuulisi.

12 Sim, fizeram o seu coração duro como diamante, para que não ouvissem a lei, nem as palavras que o SENHOR dos Exércitos enviara pelo seu Espírito, mediante os profetas que nos precederam; daí veio a grande ira do SENHOR dos Exércitos.

12 Sydämensä he tekivät kovaksi kuin timantti, etteivät kuulisi lakia eivätkä niitä sanoja, jotka Herra Sebaot lähetti Henkensä voimalla aikaisempien profeettojen kautta. Sen vuoksi on tullut Herran Sebaotin suuri viha.

13 Visto que eu clamei, e eles não me ouviram, eles também clamaram, e eu não os ouvi, diz o SENHOR dos Exércitos.

13 Niin kuin he eivät kuunnelleet, kun minä kutsuin, niin en minäkään kuunnellut, kun he huusivat apua, sanoo Herra Sebaot.

14 Espalhei-os com um turbilhão por entre todas as nações que eles não conheceram; e a terra foi assolada atrás deles, de sorte que ninguém passava por ela, nem

14 Myrskynä minä karkotin heidät kaikkien kansojen sekaan, joita he eivät tunteneet, ja maa jäi heidän jälkeensä autioksi, menijöitä ja tulijoita vaille. Ihanan maan he tekivät autioksi."

voltava; porque da terra desejável fizeram uma desolação.

Zacarias 8

Sião restaurada

1 Veio a mim a palavra do SENHOR dos Exércitos, dizendo:

2 Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Tenho grandes zelos de Sião e com grande indignação tenho zelos dela.

3 Assim diz o SENHOR: Voltarei para Sião e habitarei no meio de Jerusalém; Jerusalém chamar-se-á a cidade fiel, e o monte do SENHOR dos Exércitos, monte santo.

4 Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Ainda nas praças de Jerusalém sentar-se-ão velhos e velhas, levando cada um na mão o seu arrimo, por causa da sua muita idade.

5 As praças da cidade se encherão de meninos e meninas, que nelas brincarão.

6 Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Se isto for maravilhoso aos olhos do restante deste povo naqueles dias, será também maravilhoso aos meus olhos? – diz o SENHOR dos Exércitos.

7 Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Eis que salvarei o meu povo, tirando-o da terra do Oriente e da terra do Ocidente;

8 eu os trarei, e habitarão em Jerusalém; eles serão o meu povo, e eu serei o seu Deus, em verdade e em justiça.

Sakarja 8

Jerusalemin tuleva onnen aika

1Sitten tuli tämä Herran Sebaotin sana:

2 ”Näin sanoo Herra Sebaot: Minä kiivailen Siionin puolesta suurella kiivaudella, suurella vihalla minä sen puolesta kiivailen.

3Näin sanoo Herra : Minä palaan jälleen Siioniin ja asun keskellä Jerusalemia. Jerusalemia kutsutaan Uskolliseksi kaupungiksi ja Herran Sebaotin vuorta Pyhäksi vuoreksi.

4Näin sanoo Herra Sebaot: Vielä on Jerusalemin toreilla istuva vanhuksia, miehiä ja naisia, kullakin kädessään sauva päiviensä paljouden vuoksi.

5 Kaupungin kadut tulevat täyteen poikia ja tyttöjä, jotka leikkivät sen toreilla.

6Näin sanoo Herra Sebaot: Jos tämä onkin niinä päivinä ihmeellistä tämän kansan jäännöksen silmissä, pitäisikö sen olla ihmeellistä minunkin silmissäni, sanoo Herra Sebaot?

7Näin sanoo Herra Sebaot: Katso, minä pelastan kansani itäisestä maasta ja auringonlaskun maasta.

8Minä tuon heidät asumaan keskelle Jerusalemia. He ovat minun kansani, ja Minä olen heidän Jumalansa, uskollinen ja vanhurskas.

[9] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Sejam fortes as mãos de todos vós que nestes dias ouvis estas palavras da boca dos profetas, a saber, nos dias em que foram postos os fundamentos da Casa do SENHOR dos Exércitos, para que o templo fosse edificado.

[9]Näin sanoo Herra Sebaot: Olkoot kätenne lujat, teidän, jotka näinä aikoina olette kuulleet nämä sanat niiden profeettojen suusta, jotka profetoivat myös sinä päivänä, jona laskettiin Herran Sebaotin huoneen perustus temppelin rakentamista varten.

[10] Porque, antes daqueles dias, não havia salário para homens, nem os animais lhes davam ganho, não havia paz para o que entrava, nem para o que saía, por causa do inimigo, porque eu incitei todos os homens, cada um contra o seu próximo.

[10] Ennen sitä aikaa ei saatu palkkaa ihmisen työstä eikä juhdan työstä. Ahdistaja ei antanut rauhaa menijälle eikä tulijalle, ja minä yllytin kaikki ihmiset toinen toisensa kimppuun.

[11] Mas, agora, não serei para com o restante deste povo como nos primeiros dias, diz o SENHOR dos Exércitos.

[11]Mutta nyt minä en enää ole samanlainen kuin entisinä päivinä tämän kansan jäännökselle, sanoo Herra Sebaot.

[12] Porque haverá sementeira de paz; a vide dará o seu fruto, a terra, a sua novidade, e os céus, o seu orvalho; e farei que o resto deste povo herde tudo isto.

[12] Sillä rauhan kylvö kylvetään, viiniköynnös antaa hedelmänsä, maa antaa satonsa ja taivas kasteensa. Tämän kansan jäännökselle minä annan perintöosaksi kaiken tämän.

[13] E há de acontecer, ó casa de Judá, ó casa de Israel, que, assim como fostes maldição entre as nações, assim vos salvarei, e sereis bênção; não temais, e sejam fortes as vossas mãos.

[13] Niin kuin te olette olleet kirouksena kansojen seassa, Juudan heimo ja Israelin heimo, niin te tulette olemaan siunauksena, kun minä teidät pelastan. Älkää pelätkö, olkoot kätenne lujat.

[14] Porque assim diz o SENHOR dos Exércitos: Como pensei fazer-vos mal, quando vossos pais me provocaram à ira, diz o SENHOR dos Exércitos, e não me arrependi,

[14]Sillä näin sanoo Herra Sebaot: Minulla oli mielessä tehdä teille pahaa, kun teidän isänne vihoittivat minut, sanoo Herra Sebaot, enkä minä sitä katunut.

[15] assim pensei de novo em fazer bem a Jerusalém e à casa de Judá nestes dias; não temais.

[15] Näinä aikoina minulla taas on mielessä tehdä hyvää Jerusalemille ja Juudan heimolle. Älkää pelätkö.

[16] Eis as coisas que deveis fazer: Falai a verdade cada um com o seu próximo, executai juízo nas vossas portas, segundo a verdade, em favor da paz;

[17] nenhum de vós pense mal no seu coração contra o seu próximo, nem ame o juramento falso, porque a todas estas coisas eu aborreço, diz o SENHOR.

[18] A palavra do SENHOR dos Exércitos veio a mim, dizendo:

[19] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: O jejum do quarto mês, e o do quinto, e o do sétimo, e o do décimo serão para a casa de Judá regozijo, alegria e festividades solenes; amai, pois, a verdade e a paz.

[20] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Ainda sucederá que virão povos e habitantes de muitas cidades;

[21] e os habitantes de uma cidade irão à outra, dizendo: Vamos depressa suplicar o favor do SENHOR e buscar ao SENHOR dos Exércitos; eu também irei.

[22] Virão muitos povos e poderosas nações buscar em Jerusalém ao SENHOR dos Exércitos e suplicar o favor do SENHOR.

[23] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Naquele dia, sucederá que pegarão dez homens, de todas as línguas das nações, pegarão, sim, na orla da veste de um judeu e lhe dirão: Iremos convosco, porque temos ouvido que Deus está convosco.

[16] Mutta tehkää te näin: Puhukaa totta toinen toisellenne. Tuomitkaa porteissanne oikein, tuomitkaa rauhan tuomio.

[17] Älkää hautoko mielessänne pahaa toinen toisellenne älkääkä rakastako väärää valaa. Sillä kaikkia näitä minä vihaan, sanoo Herra .”

Pakanat etsivät Herraa

[18] Sitten minulle tuli tämä Herran Sebaotin sana:

[19] ”Näin sanoo Herra Sebaot: Neljännen ja viidennen kuun paasto ja seitsemännen ja kymmenennen kuun paasto on oleva Juudan heimolle iloa ja riemua ja onnellista juhlaa. Rakastakaa totuutta ja rauhaa!

[20] Näin sanoo Herra Sebaot: Vielä tulee kansoja, monien kaupunkien asukkaita.

[21] Kaupungin asukkaat lähtevät toiseen kaupunkiin ja sanovat: ’Lähdetään, menkäämme lepyttämään Herraa , etsimään Herraa Sebaotia; minäkin tahdon mennä.’

[22] Monet kansat, mahtavat kansakunnat, tulevat Jerusalemiin etsimään Herraa Sebaotia, saadakseen Herran mielisuosion.

[23] Näin sanoo Herra Sebaot: Niinä päivinä kymmenen miestä erikielisistä kansoista tarttuu juutalaisen miehen viitan liepeeseen sanoen: ’Me tahdomme kulkea teidän mukananne, sillä me olemme kuulleet, että Jumala on teidän kanssanne.’”

Zacarias 9

O castigo de diversos povos

1 A sentença pronunciada pelo SENHOR é contra a terra de Hadraque e repousa sobre Damasco, porque o SENHOR põe os olhos sobre os homens e sobre todas as tribos de Israel;

2 também repousa sobre Hamate, que confina com ele, sobre Tiro e Sidom, cuja sabedoria é grande.

3 Tiro edificou para si fortalezas e amontoou prata como o pó e ouro, como a lama das ruas.

4 Eis que o SENHOR a despojará e precipitará no mar a sua força; e ela será consumida pelo fogo.

5 Asquelom o verá e temerá; também Gaza e terá grande dor; igualmente Ecrom, porque a sua esperança será iludida; o rei de Gaza perecerá, e Asquelom não será habitada.

6 Povo bastardo habitará em Asdode, e exterminarei a soberba dos filisteus.

7 Da boca destes tirarei o sangue dos sacrifícios idólatras e, dentre os seus dentes, tais abominações; então, ficarão eles como um restante para o nosso Deus; e serão como chefes em Judá, e Ecrom, como jebuseu.

8 Acampar-me-ei ao redor da minha casa para defendê-la contra forças militantes, para que ninguém passe, nem volte; que não passe mais sobre eles o opressor;

Sakarja 9

JUMALAN VALTAKUNNAN TULEMINEN

Pakanavaltojen sortuminen

1 Ennustus, Herran sana Hadrakin maata ja hänen asuinpaikkaansa, Damaskoa vastaan: ” Herran silmä tarkkaa ihmisiä, kaikkia Israelin heimoja

2 ja Hamatia, joka on Damaskoksen kanssa rajakkain, sekä Tyyroa ja Siidonia, sillä ne ovat sangen viisaat.

3 Tyyro on rakentanut itselleen linnoituksen ja kasannut kokoon hopeaa kuin tomua ja kultaa kuin katujen lokaa.

4 Katso, Herra valloittaa sen, syöksee mereen sen voiman, ja kaupunki palaa tulessa.

5 Sen näkee Askelon ja pelästyy, ja Gaza vapisee kovin. Ekronkin vapisee, sillä sen toivo joutuu häpeään. Gazasta häviää kuningas, eikä Askelonissa enää asuta.

6 Asdodissa asuu sekarotuisia; minä teen lopun filistealaisten ylpeydestä.

7 Minä poistan veret Asdodin suusta, iljetykset hänen hampaittensa välistä, ja hänestäkin jää jäännös meidän Jumalallemme. Hän on oleva kuin sukuruhtinas Juudassa, ja Ekron on kuin jebusilainen.

8 Minä pystytän leirini suojaamaan temppeliäni sotajoukoilta, jotka tulevat ja menevät. Sortaja ei enää kulje heidän ylitseen, sillä nyt minä itse valvon sitä.”

porque, agora, vejo isso com os meus olhos.

O Rei vem de Sião

[9] Alegra-te muito, ó filha de Sião; exulta, ó filha de Jerusalém: eis aí te vem o teu Rei, justo e salvador, humilde, montado em jumento, num jumentinho, cria de jumenta.

[10] Destruirei os carros de Efraim e os cavalos de Jerusalém, e o arco de guerra será destruído. Ele anunciará paz às nações; o seu domínio se estenderá de mar a mar e desde o Eufrates até às extremidades da terra.

[11] Quanto a ti, Sião, por causa do sangue da tua aliança, tirei os teus cativos da cova em que não havia água.

[12] Voltai à fortaleza, ó presos de esperança; também, hoje, vos anuncio que tudo vos restituirei em dobro.

[13] Porque para mim curvei Judá como um arco e o enchi de Efraim; suscitarei a teus filhos, ó Sião, contra os teus filhos, ó Grécia! E te porei, ó Sião, como a espada de um valente.

[14] O SENHOR será visto sobre os filhos de Sião, e as suas flechas sairão como o relâmpago; o SENHOR Deus fará soar a trombeta e irá com os redemoinhos do Sul.

[15] O SENHOR dos Exércitos os protegerá; eles devorarão os fundibulários e os pisarão; também beberão deles o sangue como vinho; encher-se-ão como bacias do

Siionin kuningas

[9]”Iloitse suuresti, tytär Siion, huuda riemusta, tytär Jerusalem. Katso, kuninkaasi tulee sinun luoksesi! Hän on vanhurskas, hän pelastaa; hän on nöyrä, hän ratsastaa aasilla, aasintamman varsalla.

[10]Minä hävitän sotavaunut Efraimista ja hevoset Jerusalemista. Sodan jousi särjetään, ja hän julistaa rauhaa kansoille. Hänen hallitusvaltansa ulottuu merestä mereen, Eufratvirrasta aina maan ääriin asti.

[11]Mitä sinuun [Israel ja Juuda] tulee, liittoni veren tähden minä päästän vankisi pois vedettömästä kuopasta.

[12]Palatkaa takaisin linnoitukseen, te vangit, joilla on toivo. Tänäkin päivänä minä julistan: kaksin verroin minä sinulle korvaan.

[13]Minä jännitän Juudan jousekseni, asetan siihen nuoleksi Efraimin ja nostan sinun poikasi, Siion, sinun poikiasi vastaan, Jaavan . Minä teen sinut sankarin miekan kaltaiseksi.

[14] Herra näyttäytyy heidän yläpuolellaan, hänen nuolensa lähtee lentoon kuin salama. Herra, Herra puhaltaa pasuunaan ja kulkee etelän myrskytuulissa.

[15] Herra Sebaot on suojaava heitä. He nielevät vihollisensa ja tallaavat linkokiviä. He juovat ja meluavat kuin viinin vallassa, he ovat täynnä kuin uhrimaljat, kuin alttarin kulmat.

sacrifício e ficarão ensopados como os cantos do altar.

16 O SENHOR, seu Deus, naquele dia, os salvará, como ao rebanho do seu povo; porque eles são pedras de uma coroa e resplandecem na terra dele.

17 Pois quão grande é a sua bondade! E quão grande, a sua formosura! O cereal fará florescer os jovens, e o vinho, as donzelas.

16Sinä päivänä Herra , heidän Jumalansa pelastaa heidät, kansansa, lammaslaumansa. He ovat kruunuun kiinnitettyjä kiviä, jotka välkehtivät yli hänen maansa.

17Kuinka suuri onkaan heidän ihanuutensa ja kauneutensa! Vilja saa kasvamaan nuorukaiset, rypälemehu neitoset.”

Zacarias 10

Deus abençoará Judá e Israel

1 Pedi ao SENHOR chuva no tempo das chuvas serôdias, ao SENHOR, que faz as nuvens de chuva, dá aos homens aguaceiro e a cada um, erva no campo.

2 Porque os ídolos do lar falam coisas vãs, e os adivinhos vêem mentiras, contam sonhos enganadores e oferecem consolações vazias; por isso, anda o povo como ovelhas, aflito, porque não há pastor.

3 Contra os pastores se acendeu a minha ira, e castigarei os bodes-guias; mas o SENHOR dos Exércitos tomará a seu cuidado o rebanho, a casa de Judá, e fará desta o seu cavalo de glória na batalha.

4 De Judá sairá a pedra angular; dele, a estaca da tenda; dele, o arco de guerra; dele sairão todos os chefes juntos.

5 E serão como valentes que, na batalha, pisam aos pés os seus inimigos na lama das ruas; pelejarão, porque o SENHOR está

Sakarja 10

Herra lunastaa kansansa

1”Pyytäkää Herralta sadetta kevätsateen aikana. Herra tekee ukkospilvet ja antaa teille sadekuurot, antaa kasvit jokaisen pellolle.

2Mutta kotijumalat puhuvat valhetta, tietäjät näkevät petollisia näkyjä, kertovat joutavia unia ja lohduttavat turhuuksilla. Sen vuoksi kansa harhailee kuin lammaslauma ja kärsii vaivaa, kun ei ole paimenta.

3Minun vihani syttyy paimenia kohtaan, johtokauriita minä rankaisen. Herra Sebaot pitää huolen laumastaan, Juudan heimosta, ja tekee siitä majesteetillisen sotaratsun.

4Siitä on lähtöisin kulmakivi, siitä kiinnityspaalu, siitä sotajousi, siitä tulevat kaikki mahtimiehet.

5He ovat kuin sankarit, jotka sodassa polkevat katujen lokaa. He taistelevat, sillä Herra on heidän kanssaan; häpeään joutuvat hevosilla ratsastajat.

com eles, e envergonharão os que andam montados em cavalos.

6 Fortalecerei a casa de Judá, e salvarei a casa de José, e fá-los-ei voltar, porque me compadeço deles; e serão como se eu não os tivera rejeitado, porque eu sou o SENHOR, seu Deus, e os ouvirei.

7 Os de Efraim serão como um valente, e o seu coração se alegrará como pelo vinho; seus filhos o verão e se alegrarão; o seu coração se regozijará no SENHOR.

8 Eu lhes assobiarei e os ajuntarei, porque os tenho remido; multiplicar-se-ão como antes se tinham multiplicado.

9 Ainda que os espalhei por entre os povos, eles se lembram de mim em lugares remotos; viverão com seus filhos e voltarão.

10 Porque eu os farei voltar da terra do Egito e os congregarei da Assíria; trá-los-ei à terra de Gileade e do Líbano, e não se achará lugar para eles.

11 Passarão o mar de angústia, as ondas do mar serão feridas, e todas as profundezas do Nilo se secarão; então, será derribada a soberba da Assíria, e o cetro do Egito se retirará.

12 Eu os fortalecerei no SENHOR, e andarão no seu nome, diz o SENHOR.

Zacarias 11

6Minä teen väkeväksi Juudan heimon, ja Joosefin heimon minä pelastan. Minä annan heidän palata, sillä minä olen armahtanut heidät, ja he tulevat olemaan, niin kuin en olisi heitä hylännytkään. Sillä minä olen Herra , heidän Jumalansa, ja minä vastaan heille.

7Efraim on oleva kuin sankari, heidän sydämensä iloitsevat kuin viinistä. Heidän lapsensakin näkevät sen ja iloitsevat, heidän sydämensä riemuitsee Herrassa .

8 Minä vihellän heille ja kokoan heidät, sillä minä olen heidät lunastanut. Heistä tulee yhtä lukuisa kansa kuin he olivat ennen.

9 Vaikka minä sirottelen heidät kansojen sekaan, he muistavat minua kaukaisissa maissa. He ja heidän lapsensa saavat elää ja palata takaisin.

10 Minä tuon heidät takaisin Egyptin maasta ja kokoan heidät Assurista. Minä vien heidät Gileadin maahan ja Libanonille, eivätkä nekään riitä heille.

11 Kansa kulkee ahdistuksen meren läpi, mutta Herra lyö meren aaltoja, ja kaikki Niilin syvyydet kuivuvat. Assurin ylpeys painetaan alas, ja Egyptin valtikka väistyy pois.

12Mutta heidät minä teen väkeviksi Herrassa . Hänen nimessään he vaeltavat, sanoo Herra .”

Sakarja 11

Hyvä paimen ja mieletön paimen

[1] Abre, ó Líbano, as tuas portas, para que o fogo consuma os teus cedros.

[2] Geme, ó cipreste, porque os cedros caíram, porque as mais excelentes árvores são destruídas; gemei, ó carvalhos de Basã, porque o denso bosque foi derribado.

[3] Eis o uivo dos pastores, porque a sua glória é destruída! Eis o bramido dos filhos de leões, porque foi destruída a soberba do Jordão!

A parábola do bom pastor

[4] Assim diz o SENHOR, meu Deus: Apascenta as ovelhas destinadas para a matança.

[5] Aqueles que as compram matam-nas e não são punidos; os que as vendem dizem: Louvado seja o SENHOR, porque me tornei rico; e os seus pastores não se compadecem delas.

[6] Certamente, já não terei piedade dos moradores desta terra, diz o SENHOR; eis, porém, que entregarei os homens, cada um nas mãos do seu próximo e nas mãos do seu rei; eles ferirão a terra, e eu não os livrarei das mãos deles.

[7] Apascentai, pois, as ovelhas destinadas para a matança, as pobres ovelhas do rebanho. Tomei para mim duas varas: a uma chamei Graça, e à outra, União; e apascentei as ovelhas.

[8] Dei cabo dos três pastores num mês. Então, perdi a paciência com as ovelhas, e também elas estavam cansadas de mim.

[1]Avaa ovesi, Libanon! Tuli syö sinun setrisi.

[2] Valita, sypressi, sillä setri on kaatunut, nuo mahtavat on hävitetty. Valittakaa, Baasanin tammet, sillä sankka metsä on sortunut.

[3] Kuule paimenten valitusta, kun heidän ihanat laitumensa on hävitetty. Kuule nuorten leijonien karjuntaa, kun Jordanin tiheikkö on tuhottu.

[4]Näin sanoi Herra , minun Jumalani:

[5] ”Paimenna teuraslampaita, joita niiden ostajat tappavat tuntematta syyllisyyttä ja joista niiden myyjät sanovat: ’Kiitetty olkoon Herra , minä olen rikastunut.’ Niiden paimenetkaan eivät niitä sääli.

[6]Sillä minä en enää sääli maan asukkaita, sanoo Herra . Minä annan ihmisten joutua toistensa käsiin ja oman kuninkaansa käsiin. He tuhoavat maan, enkä minä pelasta ketään heidän käsistään.”

[7]Niinpä minä kaitsin teuraslampaita, lampaista kurjimpia. Minä otin itselleni kaksi sauvaa; toiselle annoin nimen Suloisuus, toiselle nimen Yhteys. Sitten minä paimensin lampaita.

[8] Yhden kuukauden aikana minä hävitin kolme paimenta, sillä minä menetin kärsivällisyyteni lampaita kohtaan, ja nekin tympääntyivät minuun.

[9] Então, disse eu: não vos apascentarei; o que quer morrer, morra, o que quer ser destruído, seja, e os que restarem, coma cada um a carne do seu próximo.

[9] Niin minä sanoin: ”En minä enää teitä paimenna. Kuolkoon, joka kuolee, hävitköön, joka häviää, ja jäljelle jääneet syökööt toinen toisensa lihaa.”

[10] Tomei a vara chamada Graça e a quebrei, para anular a minha aliança, que eu fizera com todos os povos.

[10] Ja minä otin sauvani Suloisuuden ja katkaisin sen purkaakseni liittoni, jonka olin tehnyt kaikkien kansojen kanssa.

[11] Foi, pois, anulada naquele dia; e as pobres do rebanho, que fizeram caso de mim, reconheceram que isto era palavra do SENHOR.

[11]Sinä päivänä se purkaantui, ja niin lampaista kurjimmat, jotka olivat noudattaneet tahtoani, tulivat tietämään, että tämä on Herran sana.

[12] Eu lhes disse: se vos parece bem, dai-me o meu salário; e, se não, deixai-o. Pesaram, pois, por meu salário trinta moedas de prata.

[12]Sitten minä sanoin heille: ”Jos niin hyväksi näette, antakaa minulle palkkani; jos ette, niin olkaa antamatta.” Niin he punnitsivat palkakseni kolmekymmentä hopearahaa.

[13] Então, o SENHOR me disse: Arroja isso ao oleiro, esse magnífico preço em que fui avaliado por eles. Tomei as trinta moedas de prata e as arrojei ao oleiro, na Casa do SENHOR.

[13] Herrasanoi minulle: ”Viskaa ne savenvalajalle, tuo kallis hinta, jonka arvoiseksi he ovat minut arvioineet.” Silloin minä otin ne kolmekymmentä hopearahaa ja viskasin ne savenvalajalle Herran huoneessa.

[14] Então, quebrei a segunda vara, chamada União, para romper a irmandade entre Judá e Israel.

[14]Minä katkaisin toisenkin sauvani, Yhteyden, purkaakseni veljeyden Juudan ja Israelin väliltä.

A parábola do pastor insensato

[15] O SENHOR me disse: Toma ainda os petrechos de um pastor insensato,

[15]Sitten Herra sanoi minulle: ”Ota vielä itsellesi mielettömän paimenen varusteet.

[16] porque eis que suscitarei um pastor na terra, o qual não cuidará das que estão perecendo, não buscará a desgarrada, não curará a que foi ferida, nem apascentará a sã; mas comerá a carne das gordas e lhes arrancará até as unhas.

[16] Sillä katso, minä herätän maahan paimenen, joka ei pidä huolta nääntyvästä, ei etsi kadonnutta, ei paranna loukkaantunutta, ei ruoki pystyssä pysyvää. Mutta lihavien lihan hän syö ja halkaisee niiden sorkat.

[17] Ai do pastor inútil, que abandona o rebanho! A espada lhe cairá sobre o braço

[17]Voi mieletöntä paimenta, joka lampaat hylkää! Miekka hänen käsivarteensa ja

e sobre o olho direito; o braço, completamente, se lhe secará, e o olho direito, de todo, se escurecerá.

oikeaan silmäänsä! Kuivettukoon hänen käsivartensa, ja sumentukoon hänen oikea silmänsä!”

Zacarias 12

A salvação de Jerusalém

1 Sentença pronunciada pelo SENHOR contra Israel. Fala o SENHOR, o que estendeu o céu, fundou a terra e formou o espírito do homem dentro dele.

2 Eis que eu farei de Jerusalém um cálice de tontear para todos os povos em redor e também para Judá, durante o sítio contra Jerusalém.

3 Naquele dia, farei de Jerusalém uma pedra pesada para todos os povos; todos os que a erguerem se ferirão gravemente; e, contra ela, se ajuntarão todas as nações da terra.

4 Naquele dia, diz o SENHOR, ferirei de espanto a todos os cavalos e de loucura os que os montam; sobre a casa de Judá abrirei os olhos e ferirei de cegueira a todos os cavalos dos povos.

5 Então, os chefes de Judá pensarão assim: Os habitantes de Jerusalém têm a força do SENHOR dos Exércitos, seu Deus.

6 Naquele dia, porei os chefes de Judá como um braseiro ardente debaixo da lenha e como uma tocha entre a palha; eles devorarão, à direita e à esquerda, a todos os povos em redor, e Jerusalém será habitada outra vez no seu próprio lugar, em Jerusalém mesma.

Sakarja 12

Jerusalemin pelastus

1Ennustus, Herran sana Israelista. Näin sanoo Herra , joka on levittänyt taivaat ja perustanut maan ja joka on luonut ihmisen hengen hänen sisimpäänsä:

2”Katso, minä teen Jerusalemin juovuttavaksi maljaksi kaikille kansoille, kun ne piirittävät Juudaa ja Jerusalemia.

3Sinä päivänä minä teen Jerusalemista väkikiven kaikille kansoille: kaikki, jotka sitä nostavat, repivät pahoin itsensä. Kuitenkin kaikki maan kansakunnat kokoontuvat sitä vastaan.

4 Sinä päivänä, sanoo Herra , minä lyön kaikki hevoset vauhkoudella ja niiden ratsastajat hulluudella. Juudan heimoa kohti minä avaan silmäni, mutta kaikki kansojen hevoset minä lyön sokeudella.

5Silloin Juudan sukuruhtinaat sanovat sydämessään: ’Minun väkevyyteni ovat Jerusalemin
asukkaat Herrassa Sebaotissa, heidän Jumalassaan.’

6 Sinä päivänä minä teen Juudan sukuruhtinaat ikään kuin palavaksi hiiliastiaksi polttopuiden sekaan ja ikään kuin tulisoihduksi lyhteiden sekaan. He kuluttavat oikealta ja vasemmalta, kuluttavat kaikki kansat ympäriinsä.

Jerusalem saa yhä olla paikallaan – Jerusalemissa.

7 O SENHOR salvará primeiramente as tendas de Judá, para que a glória da casa de Davi e a glória dos habitantes de Jerusalém não sejam exaltadas acima de Judá.

7 Herraon ensin vapauttava Juudan majat, etteivät Daavidin suku ja Jerusalemin asukkaat saisi suurempaa kunniaa kuin Juuda.

8 Naquele dia, o SENHOR protegerá os habitantes de Jerusalém; e o mais fraco dentre eles, naquele dia, será como Davi, e a casa de Davi será como Deus, como o Anjo do SENHOR diante deles.

8 Sinä päivänä Herra suojelee Jerusalemin asukkaita. Kompastelevin heistä on sinä päivänä kuin Daavid, ja Daavidin suku on kuin jumalolento, kuin Herran enkeli heitä johtamassa.

9 Naquele dia, procurarei destruir todas as nações que vierem contra Jerusalém.

9Sinä päivänä minä tahdon hävittää kaikki kansat, jotka hyökkäävät Jerusalemia vastaan.

O arrependimento dos habitantes de Jerusalém

10 E sobre a casa de Davi e sobre os habitantes de Jerusalém derramarei o espírito da graça e de súplicas; olharão para aquele a quem traspassaram; pranteá-lo-ão como quem pranteia por um unigênito e chorarão por ele como se chora amargamente pelo primogênito.

10Mutta Daavidin suvun päälle ja Jerusalemin asukkaiden päälle minä vuodatan armon ja rukouksen hengen, ja he katsovat minuun, jonka ovat lävistäneet. He valittavat häntä niin kuin valitetaan ainokaista, murehtivat häntä katkerasti niin kuin murehditaan esikoista.

11 Naquele dia, será grande o pranto em Jerusalém, como o pranto de Hadade-Rimom, no vale de Megido.

11Sinä päivänä pidetään Jerusalemissa suuret valittajaiset, sellaiset kuin olivat Hadadrimmonin valittajaiset Megiddon laaksossa.

12 A terra panteará, cada família à parte; a família da casa de Davi à parte, e suas mulheres à parte; a família da casa de Natã à parte, e suas mulheres à parte;

12Maa pitää valittajaisia, kukin suku erikseen: Daavidin huone, hänen sukunsa, erikseen ja heidän naisensa erikseen; Naatanin huone, hänen sukunsa, erikseen ja heidän naisensa erikseen,

13 a família da casa de Levi à parte, e suas mulheres à parte; a família dos simeítas à parte, e suas mulheres à parte.

13 Leevin huone, hänen sukunsa erikseen ja heidän naisensa erikseen; simeiläisten suku erikseen ja heidän naisensa erikseen

[14] Todas as mais famílias, cada família à parte, e suas mulheres à parte.

Zacarias 13

Eliminados os ídolos e os falsos profetas

[1] Naquele dia, haverá uma fonte aberta para a casa de Davi e para os habitantes de Jerusalém, para remover o pecado e a impureza.

[2] Acontecerá, naquele dia, diz o SENHOR dos Exércitos, que eliminarei da terra os nomes dos ídolos, e deles não haverá mais memória; e também removerei da terra os profetas e o espírito imundo.

[3] Quando alguém ainda profetizar, seu pai e sua mãe, que o geraram, lhe dirão: Não viverás, porque tens falado mentiras em nome do SENHOR; seu pai e sua mãe, que o geraram, o traspassarão quando profetizar.

[4] Naquele dia, se sentirão envergonhados os profetas, cada um da sua visão quando profetiza; nem mais se vestirão de manto de pêlos, para enganarem.

[5] Cada um, porém, dirá: Não sou profeta, sou lavrador da terra, porque fui comprado desde a minha mocidade.

[6] Se alguém lhe disser: Que feridas são essas nas tuas mãos?, responderá ele: São as feridas com que fui ferido na casa dos meus amigos.

Ferido o pastor de Deus

[7] Desperta, ó espada, contra o meu pastor e contra o homem que é o meu

[14] ja kaikki muutkin suvut, kukin suku erikseen ja heidän naisensa erikseen.”

Sakarja 13

Avoin lähde syntiä vastaan

[1]”Sinä päivänä Daavidin suvulla ja Jerusalemin asukkailla on oleva avoin lähde syntiä ja saastaisuutta vastaan.

[2]Sinä päivänä, sanoo Herra Sebaot, minä hävitän epäjumalien nimet maasta, eikä niitä enää muisteta. Myös profeetat ja saastaisuuden hengen minä ajan maasta pois.

[3]Jos joku vielä profetoi, hänen isänsä ja äitinsä, hänen omat vanhempansa, sanovat hänelle: ’Sinä et voi jäädä eloon, koska olet puhunut valhetta Herran nimessä.’ Ja hänen isänsä ja äitinsä, hänen omat vanhempansa, lävistävät hänet miekalla, kun hän profetoi.

[4]Sinä päivänä profeetat häpeävät kukin näkyään, kun he profetoivat, eivätkä he pue ylleen profeetan karvaista viittaa puhuakseen valheita.

[5]Profeetta sanoo: ’En ole profeetta vaan maatyöläinen, sillä eräs mies osti minut orjakseen jo nuoruudessani.’

[6]Jos häneltä kysytään: ’Mitä ovat nuo haavat sinun rinnassasi?’ hän vastaa: ’Minua lyötiin ystävieni huoneessa.’”

Paimenta lyödään, lauma hajoaa

[7]”Herää, miekka, minun paimentani vastaan ja lähintä miestäni vastaan,

companheiro, diz o SENHOR dos Exércitos; fere o pastor, e as ovelhas ficarão dispersas; mas volverei a mão para os pequeninos.

[8] Em toda a terra, diz o SENHOR, dois terços dela serão eliminados e perecerão; mas a terceira parte restará nela.

[9] Farei passar a terceira parte pelo fogo, e a purificarei como se purifica a prata, e a provarei como se prova o ouro; ela invocará o meu nome, e eu a ouvirei; direi: é meu povo, e ela dirá: O SENHOR é meu Deus.

sanoo Herra Sebaot. Lyö paimenta, ja lampaat joutukoot hajalleen. Mutta minä käännän käteni pienimpiä kohti.

[8]Koko maassa käy näin, sanoo Herra : kaksi osaa siitä hävitetään ja saa surmansa, mutta kolmas osa siitä jää jäljelle.

[9] Sen kolmannen osan minä vien tuleen. Minä puhdistan sen niin kuin hopea puhdistetaan ja koettelen sitä niin kuin kulta koetellaan. He huutavat avuksi minun nimeäni, ja minä vastaan heille. Minä sanon: ”Se on minun kansani.” Se sanoo: ” Herra on minun Jumalani.”

Zacarias 14

O juízo sobre Jerusalém e seus opressores

[1] Eis que vem o Dia do SENHOR, em que os teus despojos se repartirão no meio de ti.

[2] Porque eu ajuntarei todas as nações para a peleja contra Jerusalém; e a cidade será tomada, e as casas serão saqueadas, e as mulheres, forçadas; metade da cidade sairá para o cativeiro, mas o restante do povo não será expulso da cidade.

[3] Então, sairá o SENHOR e pelejará contra essas nações, como pelejou no dia da batalha.

[4] Naquele dia, estarão os seus pés sobre o monte das Oliveiras, que está defronte de Jerusalém para o oriente; o monte das Oliveiras será fendido pelo meio, para o oriente e para o ocidente, e haverá um vale muito grande; metade do monte se

Sakarja 14

Jerusalem Herran päivänä

[1]Katso, Herran päivä tulee, ja sinun saaliisi jaetaan sinun keskelläsi.

[2] ”Minä kokoan kaikki kansat sotaan Jerusalemia vastaan. Kaupunki valloitetaan, talot ryöstetään, naiset raiskataan, puolet kaupungista lähtee pakkosiirtolaisuuteen, mutta jäljelle jäävää kansaa ei hävitetä kaupungista.”

[3]Mutta Herra lähtee liikkeelle ja sotii näitä kansoja vastaan niin kuin sotimispäivänänsä, taistelun päivänä.

[4]Hänen jalkansa seisovat sinä päivänä Öljymäellä, joka on Jerusalemin edustalla, idän suunnalla. Öljymäki halkeaa kahtia idästä länteen hyvin suureksi laaksoksi: toinen puoli vuorta siirtyy pohjoiseen ja toinen etelään päin.

apartará para o norte, e a outra metade, para o sul.

5 Fugireis pelo vale dos meus montes, porque o vale dos montes chegará até Azal; sim, fugireis como fugistes do terremoto nos dias de Uzias, rei de Judá; então, virá o SENHOR, meu Deus, e todos os santos, com ele.

5 Te pakenette minun vuorteni väliseen laaksoon, sillä vuorten välinen laakso ulottuu Aasaliin asti. Te pakenette niin kuin pakenitte maanjäristystä Ussian, Juudan kuninkaan, päivinä. Herra , minun Jumalani, tulee; kaikki pyhät ovat sinun kanssasi.

6 Acontecerá, naquele dia, que não haverá luz, mas frio e gelo.

6Sinä päivänä ei ole valoa, loistavat tähdet sammuvat.

7 Mas será um dia singular conhecido do SENHOR; não será nem dia nem noite, mas haverá luz à tarde.

7 On tuleva päivä – Herralle se on tunnettu. Silloin ei vaihdu päivä ja yö; illallakin on valoisaa.

8 Naquele dia, também sucederá que correrão de Jerusalém águas vivas, metade delas para o mar oriental, e a outra metade, até ao mar ocidental; no verão e no inverno, sucederá isto.

8Sinä päivänä virtaavat elävät vedet Jerusalemista: puolet niistä itäistä, puolet läntistä merta kohti. Näin tapahtuu kesät ja talvet.

9 O SENHOR será Rei sobre toda a terra; naquele dia, um só será o SENHOR, e um só será o seu nome.

9 Herraon oleva koko maan kuningas. Sinä päivänä Herra on yksi ja hänen nimensä yksi.

10 Toda a terra se tornará como a planície de Geba a Rimom, ao sul de Jerusalém; esta será exaltada e habitada no seu lugar, desde a Porta de Benjamim até ao lugar da primeira porta, até à Porta da Esquina e desde a Torre de Hananel até aos lagares do rei.

10Koko maa Gebasta Rimmoniin asti, joka on Jerusalemin eteläpuolella, muuttuu tasaiseksi kuin Aromaa. Jerusalem kohoaa korkealla omalla paikallaan. Siellä asutaan Benjaminin portilta ensimmäisen portin kohdalle asti, Kulmaportille, ja Hananelintornilta kuninkaan viinikuurnille asti.

11 Habitarão nela, e já não haverá maldição, e Jerusalém habitará segura.

11Jerusalem on asuttu, eikä sitä enää vihitä tuhon omaksi. Jerusalem asuu turvassa.

12 Esta será a praga com que o SENHOR ferirá a todos os povos que guerrearem

12Ja tämä on se vitsaus, jolla Herra lyö kaikkia niitä kansoja, jotka sotivat

contra Jerusalém: a sua carne se apodrecerá, estando eles de pé, apodrecer-se-lhes-ão os olhos nas suas órbitas, e lhes apodrecerá a língua na boca.

Jerusalemia vastaan: hän mädättää heidän lihansa, kun he vielä seisovat jaloillaan, heidän silmänsä mätänevät kuopissaan, ja heidän kielensä mätänee heidän suussaan.

13 Naquele dia, também haverá da parte do SENHOR grande confusão entre eles; cada um agarrará a mão do seu próximo, cada um levantará a mão contra o seu próximo.

13Sinä päivänä tulee Herralta suuri hämminki heidän joukkoonsa. He käyvät käsiksi toinen toiseensa, nostavat kätensä toisiaan vastaan.

14 Também Judá pelejará em Jerusalém; e se ajuntarão as riquezas de todas as nações circunvizinhas, ouro, prata e vestes em grande abundância.

14 Myös Juuda sotii Jerusalemin puolesta. Ja kaikkien kansojen rikkaudet kootaan joka taholta: kultaa, hopeaa ja vaatteita hyvin suuret määrät.

15 Como esta praga, assim será a praga dos cavalos, dos mulos, dos camelos, dos jumentos e de todos os animais que estiverem naqueles arraiais.

15Vitsaus kohtaa myös hevosia ja muuleja, kameleita ja aaseja ja kaikkia eläimiä, mitä noissa leireissä on. Samanlainen vitsaus kohtaa kaikkia.

A glória futura da cidade de Deus

16 Todos os que restarem de todas as nações que vieram contra Jerusalém subirão de ano em ano para adorar o Rei, o SENHOR dos Exércitos, e para celebrar a Festa dos Tabernáculos.

16Mutta kaikki jäljelle jääneet niistä kansoista, jotka hyökkäsivät Jerusalemia vastaan, kulkevat vuosi vuodelta sinne ylös kumartamaan kuningasta, Herraa Sebaotia, ja viettämään lehtimajanjuhlaa.

17 Se alguma das famílias da terra não subir a Jerusalém, para adorar o Rei, o SENHOR dos Exércitos, não virá sobre ela a chuva.

17Niille maan kansoille , jotka eivät lähde ylös Jerusalemiin kumartamaan kuningasta, Herraa Sebaotia, ei tule sadetta.

18 Se a família dos egípcios não subir, nem vier, não cairá sobre eles a chuva; virá a praga com que o SENHOR ferirá as nações que não subirem a celebrar a Festa dos Tabernáculos.

18Jos egyptiläisten suku ei lähde sinne ylös, ei sadetta tule heillekään. Heitäkin kohtaa sama vitsaus, jolla Herra lyö niitä kansoja, jotka eivät lähde sinne ylös viettämään lehtimajanjuhlaa.

19 Este será o castigo dos egípcios e o castigo de todas as nações que não

19 Tämä on oleva egyptiläisten synnin palkka ja kaikkien niiden kansojen synnin

subirem a celebrar a Festa dos Tabernáculos.

[20] Naquele dia, será gravado nas campainhas dos cavalos: Santo ao SENHOR; e as panelas da Casa do SENHOR serão como as bacias diante do altar;

[21] sim, todas as panelas em Jerusalém e Judá serão santas ao SENHOR dos Exércitos; todos os que oferecerem sacrifícios virão, lançarão mão delas e nelas cozerão a carne do sacrifício. Naquele dia, já não haverá mercador na Casa do SENHOR dos Exércitos.

palkka, jotka eivät lähde sinne ylös viettämään lehtimajanjuhlaa.

[20]Sinä päivänä hevosten kulkusissa on kirjoitus: ”Pyhitetty Herralle ”. Ja padat Herran huoneessa ovat kuin vihmontamaljoja, jotka ovat alttarin edessä.

[21]Jokainen pata Jerusalemissa ja Juudassa on oleva pyhitetty Herralle Sebaotille, ja kaikki, jotka tulevat uhraamaan, ottavat ne ja keittävät niissä. Eikä sinä päivänä enää ole yhtään kaupustelijaa Herran Sebaotin huoneessa.

Malaquias	Malakia

Malaquias 1

O amor do Senhor por Jacó

1 Sentença pronunciada pelo SENHOR contra Israel, por intermédio de Malaquias.

2 Eu vos tenho amado, diz o SENHOR; mas vós dizeis: Em que nos tens amado? Não foi Esaú irmão de Jacó? – disse o SENHOR; todavia, amei a Jacó,

3 porém aborreci a Esaú; e fiz dos seus montes uma assolação e dei a sua herança aos chacais do deserto.

4 Se Edom diz: Fomos destruídos, porém tornaremos a edificar as ruínas, então, diz o SENHOR dos Exércitos: Eles edificarão, mas eu destruirei; e Edom será chamado Terra-De-Perversidade e Povo-Contra-Quem-O-SENHOR-Está-Irado-Para-Sempre.

5 Os vossos olhos o verão, e vós direis: Grande é o SENHOR também fora dos limites de Israel.

O Senhor reprova os sacerdotes

6 O filho honra o pai, e o servo, ao seu senhor. Se eu sou pai, onde está a minha honra? E, se eu sou senhor, onde está o respeito para comigo? – diz o SENHOR dos Exércitos a vós outros, ó sacerdotes que desprezais o meu nome. Vós dizeis: Em que desprezamos nós o teu nome?

7 Ofereceis sobre o meu altar pão imundo e ainda perguntais: Em que te havemos

Malakia 1

Israelin kiittämättömyys

1Ennustus, Herran sana Israelille Malakian kautta.

2 Minä olen rakastanut teitä, sanoo Herra . Mutta te sanotte: ”Miten sinä olet meitä rakastanut?” Eikö Eesau ollut Jaakobin veli? sanoo Herra . Jaakobia minä rakastin,

3mutta Eesauta vihasin. Minä tein hänen vuorensa autioiksi ja annoin hänen perintöosansa aavikon sakaaleille.

4Kun Edom sanoo: ”Meidät on murskattu, mutta me rakennamme jälleen rauniopaikat”, niin Herra Sebaot sanoo näin: Rakentakoot vain, mutta minä revin ne maahan. Heitä kutsutaan jumalattomuuden maaksi ja kansaksi, jota Herra vihaa iankaikkisesti.

5 Teidän silmänne saavat sen nähdä, ja te sanotte: ” Herra on suuri yli Israelin rajojen.”

Herralle eivät kelpaa saastaiset uhrit

6Poika kunnioittaa isäänsä ja palvelija herraansa. Mutta jos minä olen isä, missä on minun kunnioitukseni? Ja jos minä olen Herra, missä on minun pelkoni? sanoo Herra Sebaot teille, te papit, jotka halveksitte minun nimeäni. Mutta te kysytte: ”Miten me olemme halveksineet sinun nimeäsi?”

7Siten, että tuotte alttarilleni saastunutta leipää. Mutta te kysytte: ”Miten me

profanado? Nisto, que pensais: A mesa do SENHOR é desprezível.

olemme sinut saastuttaneet?” Siten, että sanotte: ” Herran pöytä on halpa-arvoinen.”

8 Quando trazeis animal cego para o sacrificardes, não é isso mal? E, quando trazeis o coxo ou o enfermo, não é isso mal? Ora, apresenta-o ao teu governador; acaso, terá ele agrado em ti e te será favorável? – diz o SENHOR dos Exércitos.

8 Kun tuotte uhriksi sokean eläimen, eikö se ole paha asia? Kun tuotte uhriksi ontuvan ja sairaan, eikö siinä ole mitään pahaa? Viepä se maaherrallesi! Olisiko hän tyytyväinen sinuun, olisiko hän sinulle suosiollinen? sanoo Herra Sebaot.

9 Agora, pois, suplicai o favor de Deus, que nos conceda a sua graça; mas, com tais ofertas nas vossas mãos, aceitará ele a vossa pessoa? – diz o SENHOR dos Exércitos.

9Lepyttäkää siis Jumalaa, että hän armahtaisi meitä. Mutta kun teidän kättenne annit ovat tällaisia, olisiko hän teille suosiollinen? kysyy Herra Sebaot.

10 Tomara houvesse entre vós quem feche as portas, para que não acendêsseis, debalde, o fogo do meu altar. Eu não tenho prazer em vós, diz o SENHOR dos Exércitos, nem aceitarei da vossa mão a oferta.

10 Kunpa teidän joukossanne olisi joku, joka sulkisi ovet, ettette turhaan sytyttäisi tulta alttarilleni! Minä en ole mieltynyt teihin, sanoo Herra Sebaot, enkä hyväksy ruokauhria teidän kädestänne.

11 Mas, desde o nascente do sol até ao poente, é grande entre as nações o meu nome; e em todo lugar lhe é queimado incenso e trazidas ofertas puras, porque o meu nome é grande entre as nações, diz o SENHOR dos Exércitos.

11Auringonnousun maista aina auringonlaskun seuduille asti minun nimeni on oleva suuri kansojen keskuudessa. Joka paikassa uhrataan suitsuketta minun nimeni kunniaksi ja tuodaan puhdas ruokauhri. Minun nimeni on oleva suuri kansojen keskuudessa, sanoo Herra Sebaot.

12 Mas vós o profanais, quando dizeis: A mesa do SENHOR é imunda, e o que nela se oferece, isto é, a sua comida, é desprezível.

12Mutta te häpäisette sen, kun sanotte: ”Herran pöytä on saastainen ja sen hedelmän syöminen arvotonta.”

13 E dizeis ainda: Que canseira! E me desprezais, diz o SENHOR dos Exércitos; vós ofereceis o dilacerado, e o coxo, e o

13 Ja te sanotte: ”Mikä vaiva!” ja pidätte sitä turhana, sanoo Herra Sebaot. Te tuotte varastettuja, ontuvia ja sairaita

enfermo; assim fazeis a oferta. Aceitaria eu isso da vossa mão? – diz o SENHOR.

eläimiä uhrilahjaksi. Minäkö suostuisin ottamaan ne vastaan teidän kädestänne? sanoo Herra .

14 Pois maldito seja o enganador, que, tendo um animal sadio no seu rebanho, promete e oferece ao SENHOR um defeituoso; porque eu sou grande Rei, diz o SENHOR dos Exércitos, o meu nome é terrível entre as nações.

14Kirottu olkoon petturi, jolla on laumassaan kelvollinen uros ja joka on luvannut sen Herralle, mutta uhraakin viallisen. Sillä minä olen suuri kuningas, sanoo Herra Sebaot, ja minun nimeni on pelätty kansojen keskuudessa.

Malaquias 2

O castigo dos sacerdotes

1 Agora, ó sacerdotes, para vós outros é este mandamento.

2 Se o não ouvirdes e se não propuserdes no vosso coração dar honra ao meu nome, diz o SENHOR dos Exércitos, enviarei sobre vós a maldição e amaldiçoarei as vossas bênçãos; já as tenho amaldiçoado, porque vós não propondes isso no coração.

3 Eis que vos reprovarei a descendência, atirarei excremento ao vosso rosto, excremento dos vossos sacrifícios, e para junto deste sereis levados.

4 Então, sabereis que eu vos enviei este mandamento, para que a minha aliança continue com Levi, diz o SENHOR dos Exércitos.

5 Minha aliança com ele foi de vida e de paz; ambas lhe dei eu para que me temesse; com efeito, ele me temeu e tremeu por causa do meu nome.

6 A verdadeira instrução esteve na sua boca, e a injustiça não se achou nos seus

Malakia 2

Varoitus papeille

1Ja nyt, tämä käsky on teille, te papit!

2 Jos ette kuuntele minua ja paina sydämeenne, että annatte kunnian minun nimelleni, sanoo Herra Sebaot, minä lähetän teitä vastaan kirouksen ja kiroan teidän saamanne siunaukset. Minä olenkin ne jo kironnut, sillä te ette ole painaneet tätä sydämeenne.

3Minä kiroan teidän jälkeläisenne. Minä heittelen sontaa teidän kasvoillenne, teidän juhlauhrienne sontaa, ja samaan tunkioon teidät itsennekin kannetaan.

4Niin te tulette tietämään, että minä olen lähettänyt teille tämän käskyn, jotta minun liittoni Leevin kanssa pysyisi voimassa, sanoo Herra Sebaot.

5Minun liittoni Leevin kanssa oli elämä ja rauha, ja minä annoin ne hänelle, että hän pelkäisi minua. Ja hän pelkäsi minua ja vapisi nimeni edessä.

6 Oikea opetus oli hänen suussaan, eikä vääryyttä tavattu hänen huuliltaan. Rauhaisasti ja vakaasti hän vaelsi

lábios; andou comigo em paz e em retidão e da iniqüidade apartou a muitos.

kanssani, ja monet hän käänsi pois synnistä.

[7] Porque os lábios do sacerdote devem guardar o conhecimento, e da sua boca devem os homens procurar a instrução, porque ele é mensageiro do SENHOR dos Exércitos.

[7] Papin huulilta tulee löytyä tieto. Hänen suustaan etsitään opetusta, koska hän on Herran Sebaotin sanansaattaja.

[8] Mas vós vos tendes desviado do caminho e, por vossa instrução, tendes feito tropeçar a muitos; violastes a aliança de Levi, diz o SENHOR dos Exércitos.

[8]Mutta te olette poikenneet tieltä, ja opetuksenne on saanut monet kompastumaan. Te olette turmelleet Leevin kanssa tekemäni liiton , sanoo Herra Sebaot.

[9] Por isso, também eu vos fiz desprezíveis e indignos diante de todo o povo, visto que não guardastes os meus caminhos e vos mostrastes parciais no aplicardes a lei.

[9] Niinpä minäkin teen teistä halveksittuja ja alhaisia kaiken kansan silmissä, koska te ette ole noudattaneet minun teitäni, vaan olette opetuksessanne katsoneet henkilöön.

Advertência contra a infidelidade conjugal

[10] Não temos nós todos o mesmo Pai? Não nos criou o mesmo Deus? Por que seremos desleais uns para com os outros, profanando a aliança de nossos pais?

[11] Judá tem sido desleal, e abominação se tem cometido em Israel e em Jerusalém; porque Judá profanou o santuário do SENHOR, o qual ele ama, e se casou com adoradora de deus estranho.

[12] O SENHOR eliminará das tendas de Jacó o homem que fizer tal, seja quem for, e o que apresenta ofertas ao SENHOR dos Exércitos.

[13] Ainda fazeis isto: cobris o altar do SENHOR de lágrimas, de choro e de gemidos, de sorte que ele já não olha para

Varoitus uskottomuudesta

[10]Eikö meillä kaikilla ole sama Isä? Eikö sama Jumala ole meidät luonut? Miksi me olemme uskottomia toisillemme ja häpäisemme isiemme liiton?

[11]Juuda on ollut uskoton, iljettäviä tekoja on tehty Israelissa ja Jerusalemissa. Juuda on häväissyt Herran pyhäkön, jota Herra rakastaa, ja ottanut vaimoksi vieraan jumalan tyttären.

[12]Siltä mieheltä, joka näin tekee, hävittäköön Herra Jaakobin majoista jälkikasvun ja Herran Sebaotin uhrilahjan tuojan.

Herra vihaa hylkäämistä

[13]Te teette myös näin: te peitätte Herran alttarin kyynelillä, itkulla ja huokauksilla, kun hän ei enää käänny

a oferta, nem a aceita com prazer da vossa mão.

[14] E perguntais: Por quê? Porque o SENHOR foi testemunha da aliança entre ti e a mulher da tua mocidade, com a qual tu foste desleal, sendo ela a tua companheira e a mulher da tua aliança.

[15] Não fez o SENHOR um, mesmo que havendo nele um pouco de espírito? E por que somente um? Ele buscava a descendência que prometera. Portanto, cuidai de vós mesmos, e ninguém seja infiel para com a mulher da sua mocidade.

[16] Porque o SENHOR, Deus de Israel, diz que odeia o repúdio e também aquele que cobre de violência as suas vestes, diz o SENHOR dos Exércitos; portanto, cuidai de vós mesmos e não sejais infiéis.

A vinda do Senhor precedida pelo seu Anjo

[17] Enfadais o SENHOR com vossas palavras; e ainda dizeis: Em que o enfadamos? Nisto, que pensais: Qualquer que faz o mal passa por bom aos olhos do SENHOR, e desses é que ele se agrada; ou: Onde está o Deus do juízo?

Malaquias 3

[1] Eis que eu envio o meu mensageiro, que preparará o caminho diante de mim; de repente, virá ao seu templo o SENHOR, a quem vós buscais, o Anjo da Aliança, a quem vós desejais; eis que ele vem, diz o SENHOR dos Exércitos.

uhrilahjojen puoleen eikä suostu ottamaan mitään teidän kädestänne.

[14] Mutta te kysytte: ”Minkä tähden?” Sen tähden, että sinä olet ollut uskoton nuoruutesi vaimolle, vaikka hän on sinun kumppanisi, aviovaimosi. Herra on todistaja sinun ja vaimosi välillä.

[15]Niin ei tee yksikään, jolla on jäännöskin Hengestä. Mutta entä se yksi, joka pyrki saamaan Jumalan lupaamia jälkeläisiä? Olkaa siis valppaita hengessänne älkääkä olko uskottomia nuoruutenne vaimolle.

[16] Sillä minä vihaan hylkäämistä, sanoo Herra , Israelin Jumala. Minä vihaan sitä, joka verhoaa vaatteensa vääryydellä, sanoo Herra Sebaot. Olkaa siis valppaita hengessänne älkääkä olko uskottomia.

[17]Te olette väsyttäneet Herran puheillanne. Mutta te kysytte: ”Miten me olemme hänet väsyttäneet?” Siten, että sanotte: ”Jokainen, joka tekee pahaa, on hyvä Herran silmissä, ja sellaisille hän on suosiollinen”, tai: ”Missä on tuomion Jumala?”

Malakia 3

[1]Katso, minä lähetän sanansaattajani, hän raivaa tien minun eteeni. Ja äkkiä tulee temppeliinsä Herra, jota te etsitte, ja liiton enkeli, jota te kaipaatte. Katso, hän tulee, sanoo Herra Sebaot.

[2] Mas quem poderá suportar o dia da sua vinda? E quem poderá subsistir quando ele aparecer? Porque ele é como o fogo do ourives e como a potassa dos lavandeiros.

[3] Assentar-se-á como derretedor e purificador de prata; purificará os filhos de Levi e os refinará como ouro e como prata; eles trarão ao SENHOR justas ofertas.

[4] Então, a oferta de Judá e de Jerusalém será agradável ao SENHOR, como nos dias antigos e como nos primeiros anos.

[5] Chegar-me-ei a vós outros para juízo; serei testemunha veloz contra os feiticeiros, e contra os adúlteros, e contra os que juram falsamente, e contra os que defraudam o salário do jornaleiro, e oprimem a viúva e o órfão, e torcem o direito do estrangeiro, e não me temem, diz o SENHOR dos Exércitos.

O roubo no tocante aos dízimos e às ofertas

[6] Porque eu, o SENHOR, não mudo; por isso, vós, ó filhos de Jacó, não sois consumidos.

[7] Desde os dias de vossos pais, vos desviastes dos meus estatutos e não os guardastes; tornai-vos para mim, e eu me tornarei para vós outros, diz o SENHOR dos Exércitos; mas vós dizeis: Em que havemos de tornar?

[8] Roubará o homem a Deus? Todavia, vós me roubais e dizeis: Em que te roubamos? Nos dízimos e nas ofertas.

[2]Mutta kuka kestää hänen tulemisensa päivän ja kuka voi seistä horjumatta, kun hän ilmestyy? Sillä hän on kuin kultasepän tuli, kuin pesijäin saippua.

[3] Hän istuu ja sulattaa, puhdistaa hopean. Hän puhdistaa Leevin pojat, jalostaa heidät kuin kullan ja hopean, niin että he tuovat Herralle uhrilahjoja vanhurskaudessa.

[4]Silloin Juudan ja Jerusalemin uhrilahjat ovat Herralle mieluisia niin kuin muinaisina päivinä ja entisinä vuosina.

[5] Minä tulen teidän luoksenne pannakseni toimeen tuomion. Tulen kiiruusti todistajaksi noitia, avionrikkojia ja väärinvannojia vastaan ja niitä vastaan, jotka sortavat palkkalaista palkanmaksussa, tekevät vääryyttä leskelle ja orvolle, vääntävät vääräksi muukalaisen asian eivätkä pelkää minua, sanoo Herra Sebaot.

Tuokaa täydet kymmenykset

[6]Minä, Herra , en muutu, ettekä tekään, Jaakobin lapset, ole muuttuneet:

[7]isienne päivistä asti te olette poikenneet minun käskyistäni ettekä ole noudattaneet niitä. Palatkaa minun luokseni, niin minä palaan teidän luoksenne, sanoo Herra Sebaot. Mutta te kysytte: ”Missä asiassa meidän on palattava?”

[8]Riistääkö ihminen Jumalalta? Te kuitenkin riistätte minulta. Mutta te kysytte: ”Missä asiassa me riistämme sinulta?” Kymmenyksissä ja uhrilahjoissa!

[9] Com maldição sois amaldiçoados, porque a mim me roubais, vós, a nação toda.
[10] Trazei todos os dízimos à casa do Tesouro, para que haja mantimento na minha casa; e provai-me nisto, diz o SENHOR dos Exércitos, se eu não vos abrir as janelas do céu e não derramar sobre vós bênção sem medida.
[11] Por vossa causa, repreenderei o devorador, para que não vos consuma o fruto da terra; a vossa vide no campo não será estéril, diz o SENHOR dos Exércitos.
[12] Todas as nações vos chamarão felizes, porque vós sereis uma terra deleitosa, diz o SENHOR dos Exércitos.

A diferença entre o justo e o perverso

[13] As vossas palavras foram duras para mim, diz o SENHOR; mas vós dizeis: Que temos falado contra ti?

[14] Vós dizeis: Inútil é servir a Deus; que nos aproveitou termos cuidado em guardar os seus preceitos e em andar de luto diante do SENHOR dos Exércitos?

[15] Ora, pois, nós reputamos por felizes os soberbos; também os que cometem impiedade prosperam, sim, eles tentam ao SENHOR e escapam.
[16] Então, os que temiam ao SENHOR falavam uns aos outros; o SENHOR atentava e ouvia; havia um memorial escrito diante dele para os que temem ao

[9]Te olette kirouksella kirotut, kun te, koko kansa, riistätte minulta.

[10] Tuokaa täydet kymmenykset varastohuoneeseen, että minun huoneessani olisi ruokaa. Koetelkaa näin minua, sanoo Herra Sebaot. Totisesti minä avaan teille taivaan ikkunat ja vuodatan siunausta yltäkylläisesti.
[11] Minä karkotan nuhtelullani tuholaiset turmelemasta maanne satoa, niin että teidän viiniköynnöksenne kedolla ei jää ilman hedelmää, sanoo Herra Sebaot.
[12] Silloin kaikki kansat ylistävät teitä onnellisiksi, sillä teidän maanne on oleva ihana maa, sanoo Herra Sebaot.

Ero vanhurskaan ja jumalattoman välillä

[13]Te olette puhuneet minua vastaan röyhkeästi, sanoo Herra . Mutta te kysytte: ”Mitä me olemme puhuneet sinua vastaan?”
[14] Te olette sanoneet: ”On turha palvella Jumalaa. Mitä hyötyä siitä on ollut, että olemme huolehtineet hänen säätämistään tehtävistä ja vaeltaneet murheellisina Herran Sebaotin kasvojen edessä?
[15]Nyt me ylistämme julkeita onnellisiksi. Jumalattomuuden harjoittajat menestyvät. He kiusaavat Jumalaa mutta pelastuvat.”
[16] Silloin ne, jotka pelkäävät Herraa , puhuvat keskenään, ja Herra tarkkaa ja kuulee. Muistokirja kirjoitetaan hänen edessään niiden hyväksi, jotka

SENHOR e para os que se lembram do seu nome.

pelkäävät Herraa ja pitävät hänen nimensä kunniassa.

[17] Eles serão para mim particular tesouro, naquele dia que prepararei, diz o SENHOR dos Exércitos; poupá-los-ei como um homem poupa a seu filho que o serve.

[17]Sinä päivänä, jonka minä valmistan, he ovat minun omaisuuskansani, sanoo Herra Sebaot. Ja minä olen heille laupias, niin kuin mies on laupias pojalleen, joka häntä palvelee.

[18] Então, vereis outra vez a diferença entre o justo e o perverso, entre o que serve a Deus e o que não o serve.

[18]Silloin te näette jälleen eron vanhurskaan ja jumalattoman välillä, sen välillä, joka palvelee Jumalaa, ja sen, joka ei häntä palvele.

Malaquias 4

O sol da justiça e seu precursor

Herran päivä tulee

[1] Pois eis que vem o dia e arde como fornalha; todos os soberbos e todos os que cometem perversidade serão como o restolho; o dia que vem os abrasará, diz o SENHOR dos Exércitos, de sorte que não lhes deixará nem raiz nem ramo.

[19]Sillä katso, se päivä tulee, joka palaa kuin pätsi. Kaikki julkeat ja kaikki jumalattomuuden harjoittajat ovat silloin kuin oljenkorsia. Heidät polttaa se päivä, joka tulee, sanoo Herra Sebaot, niin ettei heistä jää juurta eikä oksaa.

[2] Mas para vós outros que temeis o meu nome nascerá o sol da justiça, trazendo salvação nas suas asas; saireis e saltareis como bezerros soltos da estrebaria.

[20] Mutta teille, jotka pelkäätte minun nimeäni, koittaa vanhurskauden aurinko ja parantuminen sen siipien suojassa. Te lähdette ulos ja hypitte kuin syöttövasikat.

[3] Pisareis os perversos, porque se farão cinzas debaixo das plantas de vossos pés, naquele dia que prepararei, diz o SENHOR dos Exércitos.

[21]Te tallaatte jumalattomat, ja he ovat tomua teidän jalkapohjienne alla sinä päivänä, jonka minä teen, sanoo Herra Sebaot.

[4] Lembrai-vos da Lei de Moisés, meu servo, a qual lhe prescrevi em Horebe para todo o Israel, a saber, estatutos e juízos.

[22]Muistakaa minun palvelijani Mooseksen laki, säädökset ja oikeudet, jotka annoin hänen kauttaan Hoorebilla koko Israelille.

[5] Eis que eu vos enviarei o profeta Elias, antes que venha o grande e terrível Dia do SENHOR;

[23]Katso, minä lähetän teille profeetta Elian, ennen kuin tulee Herran päivä, se suuri ja pelottava.

[6] ele converterá o coração dos pais aos filhos e o coração dos filhos a seus pais,

[24]Hän kääntää jälleen isien sydämet lasten puoleen ja lasten sydämet heidän isiensä

para que eu não venha e fira a terra com maldição.

puoleen, etten minä tulisi ja löisi maata ja vihkisi sitä tuhon omaksi.

NOVO TESTAMENTO
Português
Almeida Revista e Atualizada

UUSI TESTAMENTTI
Finlandês
Raamattu Kansalle, 2012

O evangelho segundo Mateus

Mateus 1

A genealogia de Jesus Cristo
Lucas 3.23-38

1 Livro da genealogia de Jesus Cristo, filho de Davi, filho de Abraão.

2 Abraão gerou a Isaque; Isaque, a Jacó; Jacó, a Judá e a seus irmãos;

3 Judá gerou de Tamar a Perez e a Zera; Perez gerou a Esrom; Esrom, a Arão;

4 Arão gerou a Aminadabe; Aminadabe, a Naassom; Naassom, a Salmom;

5 Salmom gerou de Raabe a Boaz; este, de Rute, gerou a Obede; e Obede, a Jessé;

6 Jessé gerou ao rei Davi; e o rei Davi, a Salomão, da que fora mulher de Urias;

7 Salomão gerou a Roboão; Roboão, a Abias; Abias, a Asa;

8 Asa gerou a Josafá; Josafá, a Jorão; Jorão, a Uzias;

9 Uzias gerou a Jotão; Jotão, a Acaz; Acaz, a Ezequias;

10 Ezequias gerou a Manassés; Manassés, a Amom; Amom, a Josias;

11 Josias gerou a Jeconias e a seus irmãos, no tempo do exílio na Babilônia.

12 Depois do exílio na Babilônia, Jeconias gerou a Salatiel; e Salatiel, a Zorobabel;

Matteus

Matteus 1

Jeesuksen syntymä ja lapsuus
Jeesuksen sukuluettelo

1 Jeesuksen Kristuksen, Daavidin pojan, Abrahamin pojan, sukuluettelo:

2 Abrahamille syntyi Iisak, Iisakille Jaakob, Jaakobille Juuda ja tämän veljet.

3 Juudalle syntyivät Peres ja Serah, joiden äiti oli Taamar. Perekselle syntyi Hesron, Hesronille Raam,

4 Raamille Amminadab, Amminadabille Nahson, Nahsonille Salmon,

5 Salmonille Booas, jonka äiti oli Raahab. Booakselle syntyi Oobed, Jonka äiti oli Ruut. Oobedille syntyi Iisai

6 anos atrás Daavid, kuningas. Daavidille syntyi Salomo, jonka äiti oli vaimo uurian.

7 Salomolle syntyi Rehabeam, Rehabeamille Abia, Abialle Aasa,

8 Aasalle Joosafat, Joosafatille Jooram, Jooramille Ussia,

9 Ussialle Jootam, Jootamille Aahas, Aahakselle Hiskia,

10 Hiskialle Manasse, Manasselle Aamon, Aamonille joosia

11 ja Joosialle Jekonja ja tämän veljet siihen aikaan, kun kansaa siirrettiin Babyloniaan.

12 Babyloniaan siirtämisen jälkeen Jekonjalle syntyi Sealtiel-, Sealtielille Serubbaabel,

[13] Zorobabel gerou a Abiúde; Abiúde, a Eliaquim; Eliaquim, a Azor;
[14] Azor gerou a Sadoque; Sadoque, a Aquim; Aquim, a Eliúde;
[15] Eliúde gerou a Eleazar; Eleazar, a Matã; Matã, a Jacó.
[16] E Jacó gerou a José, marido de Maria, da qual nasceu Jesus, que se chama o Cristo.
[17] De sorte que todas as gerações, desde Abraão até Davi, são catorze; desde Davi até ao exílio na Babilônia, catorze; e desde o exílio na Babilônia até Cristo, catorze.

[18] Ora, o nascimento de Jesus Cristo foi assim: estando Maria, sua mãe, desposada com José, sem que tivessem antes coabitado, achou-se grávida pelo Espírito Santo.

O nascimento de Jesus Cristo
Lucas 2.1-7

[19] Mas José, seu esposo, sendo justo e não a querendo infamar, resolveu deixá-la secretamente.

[20] Enquanto ponderava nestas coisas, eis que lhe apareceu, em sonho, um anjo do SENHOR, dizendo: José, filho de Davi, não temas receber Maria, tua mulher, porque o que nela foi gerado é do Espírito Santo.
[21] Ela dará à luz um filho e lhe porás o nome de Jesus, porque ele salvará o seu povo dos pecados deles.

[13] Serubbaabelille Abiúde, Abihudille Eljakim, Eljakimille Assur,
[14] Assurille Saadok, Saadokille Jaakin, Jaakinille Elihud,
[15] Elihudille Eleasar, Eleasarille Matã, Mattanille Jaakob
[16] ja Jaakobille Joosef, Mies mariano. Mariasta syntyi Jeesus, jota kutsutaan Kristukseksi.
[17] Abrahamista Daavidiin on siten kaikkiaan neljätoista sukupolvea, Daavidista Babilônia dos povos da Babilônia, asti neljätista e babilônia dos babilônios na região dos Babilônia.

Jeesuksen syntymä

[18] Jeesuksen Kristuksen syntyminen tapahtui näin. Kun hänen äitinsä Maria oli kihlattu Joosefille, kävi ennen heidän yhteenmenoaan ilmi, ett Maria oli raskaana Pyhästä Hengestä.

[19] Koska Joosef, hänen miehensä, oli hurskas eikä tahtonut saattaa Mariaa häpeään, hän aikoi kaikessa hiljaisuudessa hylätä hänet.

[20] Mutta kun Joosef tätä ajatteli, ilamestyi unessa Herran enkeli, joka sanoi: ”Joosef, Daavidin poika, älä pelkää ottaa Mariaa vaimoksesi, sillä se, mikä hänessä em siinnyt, em Pyhästäeng.

[21] Hän synnyttää pojan, ja em annettava hänelle nimeksi Jeesus, sillä hän pelastaa kansansa sen synneistä. ”

[22] Ora, tudo isto aconteceu para que se cumprisse o que fora dito pelo SENHOR por intermédio do profeta:

[23] Eis que a virgem conceberá e dará à luz um filho, e ele será chamado pelo nome de Emanuel (que quer dizer: Deus conosco).

[24] Despertado José do sono, fez como lhe ordenara o anjo do SENHOR e recebeu sua mulher.

[25] Contudo, não a conheceu, enquanto ela não deu à luz um filho, a quem pôs o nome de Jesus.

[22] Tämä kaikki on tapahtunut, jotta kävisi toteen sana, jonka Herra on puhunut profeetan kautta:

[23] ”Katso, neitsyt tulee raskaaksi ja synnyttää pojan, ja hänelle annetaan nimeksi Immanuel” - outros itens: Jumala.

[24] Unesta herättyään Joosef teki niin kuin Herran enkeli oli käskenyt ja otti Marian vaimokseen.

[25] Hän ei kuitenkaan yhtynyt vaimoonsa, ennen kuin tämä oli synnyttänyt pojan. Joosef antoi pojalle nimeksi Jeesus.

Mateus 2

A visita dos magos

[1] Tendo Jesus nascido em Belém da Judéia, em dias do rei Herodes, eis que vieram uns magos do Oriente a Jerusalém.

[2] E perguntavam: Onde está o recém-nascido Rei dos judeus? Porque vimos a sua estrela no Oriente e viemos para adorá-lo.

[3] Tendo ouvido isso, alarmou-se o rei Herodes, e, com ele, toda a Jerusalém;

[4] então, convocando todos os principais sacerdotes e escribas do povo, indagava deles onde o Cristo deveria nascer.

[5] Em Belém da Judéia, responderam eles, porque assim está escrito por intermédio do profeta:

[6] E tu, Belém, terra de Judá, não és de modo algum a menor entre as principais

Matteus 2

Idän tietäjät

[1]Kun Jeesus oli syntynyt Juudean Beetlehemissä kuningas Herodeksen aikana, Jerusalemiin tuli idästä tietäjiä.

[2]He kysyivät: ”Missä on se äskettäin syntynyt juutalaisten kuningas? Me näimme hänen tähtensä nousevan ja tulimme osoittamaan hänelle kunnioitusta.”

[3]Sen kuullessaan kuningas Herodes pelästyi ja hänen kanssaan koko Jerusalem.

[4] Hän kutsui koolle kaikki kansan ylipapit ja kirjanoppineet ja tiedusteli heiltä, missä Kristuksen oli määrä syntyä.

[5] He sanoivat hänelle: ”Juudean Beetlehemissä, sillä näin on kirjoitettu profeetan kautta:

[6] ’Sinä Juudan maan Beetlehem, et suinkaan ole vähäisin Juudan ruhtinaiden

de Judá; porque de ti sairá o Guia que há de apascentar a meu povo, Israel.

joukossa, sillä sinusta on lähtevä hallitsija, joka kaitsee minun kansaani Israelia.'"

[7] Com isto, Herodes, tendo chamado secretamente os magos, inquiriu deles com precisão quanto ao tempo em que a estrela aparecera.

[7]Silloin Herodes kutsui salaa tietäjät luokseen ja otti heiltä tarkoin selville, mihin aikaan tähti oli ilmestynyt.

[8] E, enviando-os a Belém, disse-lhes: Ide informar-vos cuidadosamente a respeito do menino; e, quando o tiverdes encontrado, avisai-me, para eu também ir adorá-lo.

[8] Hän lähetti heidät Beetlehemiin ja sanoi: "Menkää ja kyselkää tarkoin lapsesta. Kun löydätte hänet, niin ilmoittakaa minulle, että minäkin voisin tulla kumartamaan häntä."

[9] Depois de ouvirem o rei, partiram; e eis que a estrela que viram no Oriente os precedia, até que, chegando, parou sobre onde estava o menino.

[9] Kuultuaan kuninkaan sanat he lähtivät matkaan. Tähti, jonka he olivat nähneet nousevan, kulki heidän edellään, kunnes tuli sen paikan yläpuolelle, missä lapsi oli, ja pysähtyi siihen.

[10] E, vendo eles a estrela, alegraram-se com grande e intenso júbilo.

[10] Nähdessään tähden tietäjät ilahtuivat suuresti.

[11] Entrando na casa, viram o menino com Maria, sua mãe. Prostrando-se, o adoraram; e, abrindo os seus tesouros, entregaram-lhe suas ofertas: ouro, incenso e mirra.

[11] He menivät taloon ja näkivät lapsen ja Marian, hänen äitinsä. Silloin he maahan heittäytyen kumarsivat lasta, ottivat esiin aarteensa ja antoivat hänelle lahjoja: kultaa, suitsuketta ja mirhaa.

[12] Sendo por divina advertência prevenidos em sonho para não voltarem à presença de Herodes, regressaram por outro caminho a sua terra.

[12]Unessa Jumala varoitti heitä palaamasta Herodeksen luo, ja niin he menivät toista tietä takaisin omaan maahansa.

A fuga para o Egito

Pako Egyptiin

[13] Tendo eles partido, eis que apareceu um anjo do SENHOR a José, em sonho, e disse: Dispõe-te, toma o menino e sua mãe, foge para o Egito e permanece lá até que eu te avise; porque Herodes há de procurar o menino para o matar.

[13]Kun tietäjät olivat lähteneet, Herran enkeli ilmestyi unessa Joosefille ja sanoi: "Nouse, ota mukaasi lapsi ja hänen äitinsä ja pakene Egyptiin. Pysy siellä, kunnes minä sinulle toisin ilmoitan, sillä Herodes aikoo etsiä lasta surmatakseen hänet."

[14] Dispondo-se ele, tomou de noite o menino e sua mãe e partiu para o Egito;

[14] Herättyään Joosef otti lapsen ja hänen äitinsä ja lähti yötä myöten Egyptiin.

[15] e lá ficou até à morte de Herodes, para que se cumprisse o que fora dito pelo SENHOR, por intermédio do profeta: Do Egito chamei o meu Filho.

A matança dos inocentes

[16] Vendo-se iludido pelos magos, enfureceu-se Herodes grandemente e mandou matar todos os meninos de Belém e de todos os seus arredores, de dois anos para baixo, conforme o tempo do qual com precisão se informara dos magos.

[17] Então, se cumpriu o que fora dito por intermédio do profeta Jeremias:

[18] Ouviu-se um clamor em Ramá, pranto, [choro] e grande lamento; era Raquel chorando por seus filhos e inconsolável porque não mais existem.

A volta do Egito

[19] Tendo Herodes morrido, eis que um anjo do SENHOR apareceu em sonho a José, no Egito, e disse-lhe:

[20] Dispõe-te, toma o menino e sua mãe e vai para a terra de Israel; porque já morreram os que atentavam contra a vida do menino.

[21] Dispôs-se ele, tomou o menino e sua mãe e regressou para a terra de Israel.

[22] Tendo, porém, ouvido que Arquelau reinava na Judéia em lugar de seu pai Herodes, temeu ir para lá; e, por divina advertência prevenido em sonho, retirou-se para as regiões da Galiléia.

[23] E foi habitar numa cidade chamada Nazaré, para que se cumprisse o que fora

[15] Hän viipyi siellä Herodeksen kuolemaan asti. Näin toteutui se, minkä Herra oli puhunut profeetan kautta, joka sanoo: ”Egyptistä minä kutsuin poikani.”

Beetlehemin lastenmurha

[16] Kun Herodes huomasi, että tietäjät olivat pettäneet hänet, hän raivostui ja käski tappaa Beetlehemistä ja koko sen ympäristöstä kaikki kaksivuotiaat ja sitä nuoremmat poikalapset sen ajankohdan perusteella, jonka hän oli tietäjiltä tarkoin tiedustellut.

[17] Silloin toteutui profeetta Jeremian kautta puhuttu sana:

[18] ”Huuto kuuluu Raamasta, itku ja kova valitus. Raakel itkee lapsiaan eikä lohdutuksesta huoli, sillä heitä ei enää ole.”

Paluu Egyptistä

[19] Kun Herodes oli kuollut, Herran enkeli ilmestyi unessa Joosefille Egyptissä

[20] ja sanoi: ”Nouse, ota mukaasi lapsi ja hänen äitinsä ja lähde Israelin maahan, sillä ne, jotka tavoittelivat lapsen henkeä, ovat kuolleet.”

[21] Joosef nousi, otti lapsen ja hänen äitinsä ja lähti Israelin maahan.

[22] Mutta kun hän kuuli, että Arkelaos hallitsi Juudeaa isänsä Herodeksen jälkeen, hän pelkäsi mennä sinne. Saatuaan unessa Jumalalta ohjeen hän lähti Galilean alueelle.

[23] Sinne tultuaan hän asettui asumaan Nasaret-nimiseen kaupunkiin, jotta

dito por intermédio dos profetas: Ele será chamado Nazareno.

Mateus 3

A pregação de João Batista

Marcos 1.2-6; Lucas 3.1-9

1 Naqueles dias, apareceu João Batista pregando no deserto da Judéia e dizia:

2 Arrependei-vos, porque está próximo o reino dos céus.

3 Porque este é o referido por intermédio do profeta Isaías: Voz do que clama no deserto: Preparai o caminho do SENHOR, endireitai as suas veredas.

4 Usava João vestes de pêlos de camelo e um cinto de couro; a sua alimentação eram gafanhotos e mel silvestre.

5 Então, saíam a ter com ele Jerusalém, toda a Judéia e toda a circunvizinhança do Jordão;

6 e eram por ele batizados no rio Jordão, confessando os seus pecados.

7 Vendo ele, porém, que muitos fariseus e saduceus vinham ao batismo, disse-lhes: Raça de víboras, quem vos induziu a fugir da ira vindoura?

8 Produzi, pois, frutos dignos de arrependimento;

9 e não comeceis a dizer entre vós mesmos: Temos por pai a Abraão; porque eu vos afirmo que destas pedras Deus pode suscitar filhos a Abraão.

toteutuisi profeettojen kautta puhuttu sana: häntä kutsutaan Nasaretilaiseksi

Matteus 3

Jeesuksen toiminnan alku

Johannes Kastaja

1Niinä päivinä Johannes Kastaja tuli ja saarnasi Juudean erämaassa.

2Hän sanoi: ”Kääntykää, sillä taivasten valtakunta on tullut lähelle!”

3Juuri hänestä profeetta Jesaja puhui sanoessaan: ”Huutavan ääni kuuluu erämaassa: ’Valmistakaa Herralle tie, tehkää polut hänelle tasaisiksi!’”

4Johanneksella oli puku kamelinkarvoista ja vyötäisillään nahkavyö. Hänen ruokanaan olivat heinäsirkat ja luonnonhunaja.

5Hänen luokseen tuli paljon ihmisiä Jerusalemista ja kaikkialta Juudeasta sekä Jordanin ympäristöstä.

6 Hän kastoi heidät Jordanissa, kun he tunnustivat syntinsä.

7Mutta nähdessään monien fariseusten ja saddukeusten tulevan kasteelle Johannes sanoi heille: ”Te kyykäärmeiden sikiöt, kuka on neuvonut teitä pakenemaan tulevaa vihaa?

8Tehkää hedelmää, jossa kääntymyksenne näkyy.

9Älkää luulko, että voitte sanoa: ’Onhan Abraham meidän isämme.’ Minä sanon teille, että Jumala voi näistä kivistä herättää lapsia Abrahamille.

[10] Já está posto o machado à raiz das árvores; toda árvore, pois, que não produz bom fruto é cortada e lançada ao fogo.

[10]Kirves on jo pantu puiden juurelle. Jokainen puu, joka ei tee hyvää hedelmää, hakataan pois ja heitetään tuleen.

João dá testemunho de Cristo

Marcos 1.7-8; Lucas 3.15-17; João 1.19-28

[11] Eu vos batizo com água, para arrependimento; mas aquele que vem depois de mim é mais poderoso do que eu, cujas sandálias não sou digno de levar. Ele vos batizará com o Espírito Santo e com fogo.

[11]Minä kastan teidät vedessä parannukseen, mutta minun jälkeeni tulee toinen, joka on minua väkevämpi. Minä en kelpaa edes kantamaan hänen kenkiään. Hän kastaa teidät Pyhässä Hengessä ja tulessa.

[12] A sua pá, ele a tem na mão e limpará completamente a sua eira; recolherá o seu trigo no celeiro, mas queimará a palha em fogo inextinguível.

[12]Hänellä on kädessään viskain, ja hän puhdistaa puimatantereensa. Jyvät hän kokoaa aittaansa, mutta ruumenet hän polttaa sammumattomassa tulessa.”

O batismo de Jesus

Marcos 1.9-11; Lucas 3.21-22; João 1.32-34

Jeesuksen kaste

[13] Por esse tempo, dirigiu-se Jesus da Galiléia para o Jordão, a fim de que João o batizasse.

[13]Siihen aikaan Jeesus tuli Galileasta Jordanille Johanneksen luo hänen kastettavakseen.

[14] Ele, porém, o dissuadia, dizendo: Eu é que preciso ser batizado por ti, e tu vens a mim?

[14] Johannes kuitenkin esteli häntä ja sanoi: ”Minä tarvitsen kasteen sinulta – ja sinä tulet minun luokseni!”

[15] Mas Jesus lhe respondeu: Deixa por enquanto, porque, assim, nos convém cumprir toda a justiça. Então, ele o admitiu.

[15] Mutta Jeesus vastasi hänelle: ”Salli se nyt, sillä näin meidän sopii täyttää koko vanhurskaus.” Silloin Johannes suostui siihen.

[16] Batizado Jesus, saiu logo da água, e eis que se lhe abriram os céus, e viu o Espírito de Deus descendo como pomba, vindo sobre ele.

[16]Kun Jeesus oli kastettu, hän nousi heti vedestä. Samassa taivaat aukenivat, ja Jeesus näki Jumalan Hengen laskeutuvan hänen päälleen kuin kyyhkynen.

[17] E eis uma voz dos céus, que dizia: Este é o meu Filho amado, em quem me comprazo.

[17] Ja taivaista kuului ääni, joka sanoi: ”Tämä on minun rakas Poikani, johon minä olen mieltynyt.”

Mateus 4

A tentação de Jesus

Matteus 4

Jeesuksen kiusaus

Marcos 1.12-13; Lucas 4.1-13

[1] A seguir, foi Jesus levado pelo Espírito ao deserto, para ser tentado pelo diabo.

[2] E, depois de jejuar quarenta dias e quarenta noites, teve fome.

[3] Então, o tentador, aproximando-se, lhe disse: Se és Filho de Deus, manda que estas pedras se transformem em pães.

[4] Jesus, porém, respondeu: Está escrito: Não só de pão viverá o homem, mas de toda palavra que procede da boca de Deus.

[5] Então, o diabo o levou à Cidade Santa, colocou-o sobre o pináculo do templo

[6] e lhe disse: Se és Filho de Deus, atira-te abaixo, porque está escrito: Aos seus anjos ordenará a teu respeito que te guardem; e: Eles te susterão nas suas mãos, para não tropeçares nalguma pedra.

[7] Respondeu-lhe Jesus: Também está escrito: Não tentarás o SENHOR, teu Deus.

[8] Levou-o ainda o diabo a um monte muito alto, mostrou-lhe todos os reinos do mundo e a glória deles

[9] e lhe disse: Tudo isto te darei se, prostrado, me adorares.

[10] Então, Jesus lhe ordenou: Retira-te, Satanás, porque está escrito: Ao SENHOR, teu Deus, adorarás, e só a ele darás culto.

[1]Sitten Henki vei Jeesuksen ylös autiomaahan Paholaisen kiusattavaksi.

[2]Kun Jeesus oli paastonnut neljäkymmentä päivää ja neljäkymmentä yötä, hänen tuli lopulta nälkä.

[3] Silloin kiusaaja tuli hänen luokseen ja sanoi: ”Jos olet Jumalan Poika, niin käske näiden kivien muuttua leiviksi.”

[4]Mutta Jeesus vastasi: ”On kirjoitettu: ’Ei ihminen elä ainoastaan leivästä, vaan jokaisesta sanasta, joka lähtee Jumalan suusta.’”

[5]Sitten Paholainen vei hänet pyhään kaupunkiin, asetti hänet temppelin harjalle

[6] ja sanoi: ”Jos olet Jumalan Poika, niin heittäydy alas, sillä on kirjoitettu: ’Hän antaa enkeleilleen käskyn sinusta’ ja ’He kantavat sinua käsillään, ettet loukkaisi jalkaasi kiveen.’”

[7]Jeesus sanoi hänelle: ”On myös kirjoitettu: ’Älä kiusaa Herraa, sinun Jumalaasi.’”

[8]Vielä Paholainen vei Jeesuksen hyvin korkealle vuorelle, näytti hänelle kaikki maailman valtakunnat ja niiden loiston

[9] ja sanoi: ”Tämän kaiken minä annan sinulle, jos heittäydyt maahan ja kumarrat minua.”

[10] Silloin Jeesus sanoi hänelle: ”Mene pois, Saatana, sillä on kirjoitettu: ’Herraa, sinun Jumalaasi, sinun tulee kumartaa ja vain häntä palvella.’”

[11] Com isto, o deixou o diabo, e eis que vieram anjos e o serviram.

Jesus volta para a Galileia
Marcos 1.14-15; Lucas 4.14-15

[12] Ouvindo, porém, Jesus que João fora preso, retirou-se para a Galiléia;

[13] e, deixando Nazaré, foi morar em Cafarnaum, situada à beira-mar, nos confins de Zebulom e Naftali;

[14] para que se cumprisse o que fora dito por intermédio do profeta Isaías:

[15] Terra de Zebulom, terra de Naftali, caminho do mar, além do Jordão, Galiléia dos gentios!

[16] O povo que jazia em trevas viu grande luz, e aos que viviam na região e sombra da morte resplandeceu-lhes a luz.

[17] Daí por diante, passou Jesus a pregar e a dizer: Arrependei-vos, porque está próximo o reino dos céus.

A vocação de discípulos
Marcos 1.16-20; Lucas 5.1-11

[18] Caminhando junto ao mar da Galiléia, viu dois irmãos, Simão, chamado Pedro, e André, que lançavam as redes ao mar, porque eram pescadores.

[19] E disse-lhes: Vinde após mim, e eu vos farei pescadores de homens.

[20] Então, eles deixaram imediatamente as redes e o seguiram.

[21] Passando adiante, viu outros dois irmãos, Tiago, filho de Zebedeu, e João, seu irmão, que estavam no barco em companhia de seu pai, consertando as redes; e chamou-os.

[11]Silloin Paholainen jätti Jeesuksen, ja hänen luokseen tuli enkeleitä, jotka palvelivat häntä.

Jeesus aloittaa toimintansa Galileassa

[12]Kun Jeesus kuuli, että Johannes oli vangittu, hän lähti Galileaan.

[13]Hän jätti Nasaretin ja asettui asumaan Kapernaumiin, joka on järven rannalla Sebulonin ja Naftalin alueella.

[14] Näin tapahtui, jotta toteutuisi profeetta Jesajan kautta puhuttu sana:

[15] ”Sebulonin maa ja Naftalin maa, Meren tie, Jordanin takainen maa, pakanoiden Galilea –

[16]kansa, joka asui pimeydessä, näki suuren valon, ja niille, jotka asuivat kuoleman varjon maassa, loisti kirkkaus.”

[17]Siitä lähtien Jeesus alkoi julistaa: ”Kääntykää, sillä taivasten valtakunta on tullut lähelle!”

Ensimmäiset opetuslapset

[18]Kulkiessaan Galileanjärven rantaa Jeesus näki kaksi veljestä: Simonin, jota kutsuttiin Pietariksi, ja hänen veljensä Andreaksen. He olivat järvellä kalastamassa heittoverkolla, sillä he olivat kalastajia.

[19]Jeesus sanoi heille: ”Seuratkaa minua, niin minä teen teistä ihmisten kalastajia.”

[20]He jättivät heti verkot ja seurasivat häntä.

[21]Kulkiessaan sieltä eteenpäin Jeesus näki toiset kaksi veljestä: Jaakobin, Sebedeuksen pojan, ja hänen veljensä Johanneksen. He olivat veneessä isänsä

[22] Então, eles, no mesmo instante, deixando o barco e seu pai, o seguiram.

Jesus prega por toda a Galileia e cura muitos enfermos
Lucas 6.17-19

[23] Percorria Jesus toda a Galiléia, ensinando nas sinagogas, pregando o evangelho do reino e curando toda sorte de doenças e enfermidades entre o povo.

[24] E a sua fama correu por toda a Síria; trouxeram-lhe, então, todos os doentes, acometidos de várias enfermidades e tormentos: endemoninhados, lunáticos e paralíticos. E ele os curou.

[25] E da Galiléia, Decápolis, Jerusalém, Judéia e dalém do Jordão numerosas multidões o seguiam.

Mateus 5

O sermão do monte
As bem-aventuranças
Lucas 6.20-23

[1] Vendo Jesus as multidões, subiu ao monte, e, como se assentasse, aproximaram-se os seus discípulos;

[2] e ele passou a ensiná-los, dizendo:

[3] Bem-aventurados os humildes de espírito, porque deles é o reino dos céus.

[4] Bem-aventurados os que choram, porque serão consolados.

[5] Bem-aventurados os mansos, porque herdarão a terra.

[6] Bem-aventurados os que têm fome e sede de justiça, porque serão fartos.

Sebedeuksen kanssa kunnostamassa verkkojaan. Hän kutsui heidätkin.

[22] Niin he jättivät heti veneen ja isänsä ja seurasivat Jeesusta.

Jeesuksen maine leviää

[23] Jeesus kulki kaikkialla Galileassa. Hän opetti synagogissa, julisti valtakunnan evankeliumia ja paransi kaikenlaisia tauteja ja vaivoja, joita kansassa oli.

[24] Hänen maineensa levisi koko Syyriaan. Hänen luokseen tuotiin kaikki sairaat – monenlaisten tautien ja kipujen vaivaamat, pahojen henkien riivaamat, kuunvaihetautiset ja halvaantuneet – ja hän paransi heidät.

[25] Ja suuret kansanjoukot Galileasta, Dekapoliista, Jerusalemista, Juudeasta ja Jordanin toiselta puolelta seurasivat häntä.

Matteus 5

Vuorisaarna
Autuaaksi julistaminen

[1] Nähdessään kansanjoukot Jeesus nousi vuorelle, ja kun hän oli istuutunut, opetuslapset tulivat hänen luokseen.

[2] Hän alkoi puhua ja opetti heitä sanoen:

[3] ”Autuaita ovat hengessään köyhät, sillä heidän on taivasten valtakunta.

[4] Autuaita ovat murheelliset, sillä he saavat lohdutuksen.

[5] Autuaita ovat sävyisät, sillä he perivät maan.

[6] Autuaita ovat ne, joilla on vanhurskauden nälkä ja jano, sillä heidät ravitaan.

7 Bem-aventurados os misericordiosos, porque alcançarão misericórdia.
8 Bem-aventurados os limpos de coração, porque verão a Deus.
9 Bem-aventurados os pacificadores, porque serão chamados filhos de Deus.
10 Bem-aventurados os perseguidos por causa da justiça, porque deles é o reino dos céus.
11 Bem-aventurados sois quando, por minha causa, vos injuriarem, e vos perseguirem, e, mentindo, disserem todo mal contra vós.
12 Regozijai-vos e exultai, porque é grande o vosso galardão nos céus; pois assim perseguiram aos profetas que viveram antes de vós.

Os discípulos, o sal da terra

Marcos 9.49-50; Lucas 14.34-35

13 Vós sois o sal da terra; ora, se o sal vier a ser insípido, como lhe restaurar o sabor? Para nada mais presta senão para, lançado fora, ser pisado pelos homens.

Os discípulos, a luz do mundo

14 Vós sois a luz do mundo. Não se pode esconder a cidade edificada sobre um monte;
15 nem se acende uma candeia para colocá-la debaixo do alqueire, mas no velador, e alumia a todos os que se encontram na casa.
16 Assim brilhe também a vossa luz diante dos homens, para que vejam as vossas boas obras e glorifiquem a vosso Pai que está nos céus.

Jesus não veio revogar a Lei, mas cumprir

7 Autuaita ovat laupiaat, sillä he saavat laupeuden.
8 Autuaita ovat puhdassydämiset, sillä he saavat nähdä Jumalan.
9 Autuaita ovat rauhantekijät, sillä heitä kutsutaan Jumalan lapsiksi.
10 Autuaita ovat ne, joita vanhurskauden tähden vainotaan, sillä heidän on taivasten valtakunta.
11 Autuaita olette te, kun ihmiset minun tähteni solvaavat ja vainoavat teitä ja valehdellen puhuvat teistä kaikkea pahaa.
12 Iloitkaa ja riemuitkaa, sillä teidän palkkanne on suuri taivaissa. Samoinhan vainottiin profeettoja, jotka olivat ennen teitä.”

Maan suola ja maailman valo

13 ”Te olette maan suola. Mutta jos suola käy mauttomaksi, millä se saadaan suolaiseksi? Se ei kelpaa enää mihinkään muuhun kuin pois heitettäväksi ja ihmisten tallattavaksi.
14 Te olette maailman valo. Ylhäällä vuorella oleva kaupunki ei voi olla kätkössä.
15 Eikä lamppua sytytetä ja panna vakan alle vaan lampunjalkaan, ja niin se loistaa kaikille huoneessa oleville.
16 Niin loistakoon teidänkin valonne ihmisten edessä, että he näkisivät hyvät tekonne ja ylistäisivät Isäänne, joka on taivaissa.”

Jeesus ja laki

[17] Não penseis que vim revogar a Lei ou os Profetas; não vim para revogar, vim para cumprir.

[18] Porque em verdade vos digo: até que o céu e a terra passem, nem um i ou um til jamais passará da Lei, até que tudo se cumpra.

[19] Aquele, pois, que violar um destes mandamentos, posto que dos menores, e assim ensinar aos homens, será considerado mínimo no reino dos céus; aquele, porém, que os observar e ensinar, esse será considerado grande no reino dos céus.

[20] Porque vos digo que, se a vossa justiça não exceder em muito a dos escribas e fariseus, jamais entrareis no reino dos céus.

Jesus completa o que foi dito aos antigos
Do homicídio

[21] Ouvistes que foi dito aos antigos: Não matarás; e: Quem matar estará sujeito a julgamento.

[22] Eu, porém, vos digo que todo aquele que [sem motivo] se irar contra seu irmão estará sujeito a julgamento; e quem proferir um insulto a seu irmão estará sujeito a julgamento do tribunal; e quem lhe chamar: Tolo, estará sujeito ao inferno de fogo.

[23] Se, pois, ao trazeres ao altar a tua oferta, ali te lembrares de que teu irmão tem alguma coisa contra ti,

[24] deixa perante o altar a tua oferta, vai primeiro reconciliar-te com teu irmão; e, então, voltando, faze a tua oferta.

[17] ”Älkää luulko, että minä olen tullut lakia tai profeettoja kumoamaan. En minä ole tullut kumoamaan vaan täyttämään.

[18] Totisesti minä sanon teille: kunnes taivas ja maa katoavat, ei laista katoa pieninkään kirjain, ei ainoakaan piirto, ennen kuin kaikki on tapahtunut.

[19] Joka siis jättää pois yhdenkin näistä pienimmistä käskyistä ja sillä tavoin opettaa ihmisiä, sitä kutsutaan pienimmäksi taivasten valtakunnassa. Mutta joka noudattaa ja opettaa näitä käskyjä, sitä kutsutaan suureksi taivasten valtakunnassa.

[20] Minä sanon teille: ellei teidän vanhurskautenne ole paljon suurempi kuin kirjanoppineiden ja fariseusten, te ette pääse taivasten valtakuntaan.”

Tappaminen ja viha

[21] ”Te olette kuulleet, että esi-isille on sanottu: ’Älä tapa’ ja ’Joka tappaa, on ansainnut oikeuden tuomion.’

[22] Mutta minä sanon teille: jokainen, joka on vihoissaan veljelleen, on ansainnut oikeuden tuomion. Se taas, joka sanoo veljelleen: ’Sinä tyhjänpäiväinen’, on ansainnut Suuren neuvoston tuomion. Mutta joka sanoo: ’Sinä hullu’, on ansainnut helvetin tulen.

[23] Jos siis tuot lahjaasi alttarille ja siinä muistat, että veljelläsi on jotakin sinua vastaan,

[24] niin jätä lahjasi siihen alttarin eteen, käy ensin sopimassa veljesi kanssa ja mene sitten uhraamaan lahjasi.

[25] Entra em acordo sem demora com o teu adversário, enquanto estás com ele a caminho, para que o adversário não te entregue ao juiz, o juiz, ao oficial de justiça, e sejas recolhido à prisão.

[26] Em verdade te digo que não sairás dali, enquanto não pagares o último centavo.

Do adultério

[27] Ouvistes que foi dito: Não adulterarás.

[28] Eu, porém, vos digo: qualquer que olhar para uma mulher com intenção impura, no coração, já adulterou com ela.
[29] Se o teu olho direito te faz tropeçar, arranca-o e lança-o de ti; pois te convém que se perca um dos teus membros, e não seja todo o teu corpo lançado no inferno.
[30] E, se a tua mão direita te faz tropeçar, corta-a e lança-a de ti; pois te convém que se perca um dos teus membros, e não vá todo o teu corpo para o inferno.
[31] Também foi dito: Aquele que repudiar sua mulher, dê-lhe carta de divórcio.
[32] Eu, porém, vos digo: qualquer que repudiar sua mulher, exceto em caso de relações sexuais ilícitas, a expõe a tornar-se adúltera; e aquele que casar com a repudiada comete adultério.

Dos juramentos

[33] Também ouvistes que foi dito aos antigos: Não jurarás falso, mas cumprirás rigorosamente para com o SENHOR os teus juramentos.

[25] Tee pian sovinto riitapuolesi kanssa, niin kauan kuin olet hänen kanssaan matkalla, ettei riitapuolesi luovuttaisi sinua tuomarille ja tuomari vartijalle ja ettei sinua heitettäisi vankilaan.
[26] Totisesti minä sanon sinulle: sieltä et pääse, ennen kuin olet maksanut viimeisenkin kolikon.”

Aviorikos ja avioero

[27] ”Te olette kuulleet sanottavan: ’Älä tee huorin.’
[28] Mutta minä sanon teille: jokainen, joka katsoo naista himoiten, on sydämessään jo tehnyt huorin hänen kanssaan.
[29] Jos oikea silmäsi viettelee sinua, repäise se irti ja heitä pois. Sinulle on parempi, että yksi osa ruumiistasi tuhoutuu, kuin että koko ruumiisi heitetään helvettiin.
[30] Jos oikea kätesi viettelee sinua, hakkaa se poikki ja heitä pois. Sinulle on parempi, että yksi osa ruumiistasi tuhoutuu, kuin että koko ruumiisi joutuu helvettiin.
[31] On sanottu: ’Joka hylkää vaimonsa, antakoon hänelle erokirjan.’
[32] Mutta minä sanon teille: jokainen, joka hylkää vaimonsa muun syyn kuin haureuden tähden, saattaa hänet tekemään aviorikoksen, ja joka nai hylätyn, tekee aviorikoksen.”

Vala ja vannominen

[33] ”Vielä olette kuulleet, että esi-isille on sanottu: ’Älä tee väärää valaa’ ja ’Täytä Herralle vannomasi vala.’

[34] Eu, porém, vos digo: de modo algum jureis; nem pelo céu, por ser o trono de Deus;

[35] nem pela terra, por ser estrado de seus pés; nem por Jerusalém, por ser cidade do grande Rei;

[36] nem jures pela tua cabeça, porque não podes tornar um cabelo branco ou preto.

[37] Seja, porém, a tua palavra: Sim, sim; não, não. O que disto passar vem do maligno.

Da vingança

Lucas 6.27-30

[38] Ouvistes que foi dito: Olho por olho, dente por dente.

[39] Eu, porém, vos digo: não resistais ao perverso; mas, a qualquer que te ferir na face direita, volta-lhe também a outra;

[40] e, ao que quer demandar contigo e tirar-te a túnica, deixa-lhe também a capa.

[41] Se alguém te obrigar a andar uma milha, vai com ele duas.

[42] Dá a quem te pede e não voltes as costas ao que deseja que lhe emprestes.

Do amor ao próximo

Lucas 6.32-36

[43] Ouvistes que foi dito: Amarás o teu próximo e odiarás o teu inimigo.

[44] Eu, porém, vos digo: amai os vossos inimigos e orai pelos que vos perseguem;

[34] Mutta minä sanon teille: älkää vannoko lainkaan, älkää taivaan kautta, sillä se on Jumalan valtaistuin,

[35] älkää maan kautta, sillä se on hänen jalkojensa astinlauta, älkää myöskään Jerusalemin kautta, sillä se on suuren kuninkaan kaupunki.

[36] Älä vanno myöskään pääsi kautta, sillä et sinä pysty tekemään ainuttakaan hiusta valkoiseksi tai mustaksi.

[37] Olkoon teidän puheenne ’kyllä’ tai ’ei’. Mitä siihen lisätään, on pahasta.”

Kosto

[38] ”Te olette kuulleet sanottavan: ’Silmä silmästä ja hammas hampaasta.’

[39] Mutta minä sanon teille: älkää tehkö pahalle vastarintaa. Jos joku lyö sinua oikealle poskelle, käännä hänelle toinenkin.

[40] Jos joku tahtoo käydä oikeutta sinua vastaan viedäkseen paitasi, anna hänelle viittasikin.

[41] Jos joku pakottaa sinut virstan matkalle, kulje hänen kanssaan kaksi.

[42] Anna sille, joka sinulta pyytää, äläkä käännä selkääsi sille, joka tahtoo lainata sinulta.”

Rakastakaa vihamiehiänne

[43] ”Te olette kuulleet sanottavan: ’Rakasta lähimmäistäsi’ ja ’Vihaa vihamiestäsi.’

[44] Mutta minä sanon teille: rakastakaa vihamiehiänne ja rukoilkaa niiden puolesta, jotka vainoavat teitä ,

[45] para que vos torneis filhos do vosso Pai celeste, porque ele faz nascer o seu sol sobre maus e bons e vir chuvas sobre justos e injustos.

[46] Porque, se amardes os que vos amam, que recompensa tendes? Não fazem os publicanos também o mesmo?

[47] E, se saudardes somente os vossos irmãos, que fazeis de mais? Não fazem os gentios também o mesmo?

[48] Portanto, sede vós perfeitos como perfeito é o vosso Pai celeste.

[45] että olisitte taivaallisen Isänne lapsia. Hän antaa aurinkonsa nousta niin pahoille kuin hyvillekin ja antaa sataa niin vanhurskaille kuin väärintekijöillekin.

[46] Jos te rakastatte niitä, jotka teitä rakastavat, minkä palkan te siitä saatte? Eivätkö publikaanitkin tee samoin?

[47] Jos te tervehditte ainoastaan veljiänne, mitä erinomaista te siinä teette? Eivätkö pakanatkin tee samoin?

[48] Olkaa siis täydellisiä, niin kuin teidän taivaallinen Isänne on täydellinen.”

Mateus 6

A prática da justiça

[1] Guardai-vos de exercer a vossa justiça diante dos homens, com o fim de serdes vistos por eles; doutra sorte, não tereis galardão junto de vosso Pai celeste.

Como se deve dar esmolas

[2] Quando, pois, deres esmola, não toques trombeta diante de ti, como fazem os hipócritas, nas sinagogas e nas ruas, para serem glorificados pelos homens. Em verdade vos digo que eles já receberam a recompensa.

[3] Tu, porém, ao dares a esmola, ignore a tua mão esquerda o que faz a tua mão direita;

[4] para que a tua esmola fique em secreto; e teu Pai, que vê em secreto, te recompensará.

Como se deve orar

[5] E, quando orardes, não sereis como os hipócritas; porque gostam de orar em pé nas sinagogas e nos cantos das praças, para serem vistos dos homens. Em

Matteus 6

Almut, rukous ja paasto

[1] ”Varokaa harjoittamasta hurskauttanne ihmisten edessä sitä varten, että he katselisivat teitä, muuten ette saa palkkaa Isältänne, joka on taivaissa.

[2] Kun siis annat almuja, älä soitata torvea edelläsi, niin kuin tekopyhät tekevät synagogissa ja kaduilla, jotta ihmiset ylistäisivät heitä. Totisesti minä sanon teille: he ovat jo palkkansa saaneet.

[3] Kun sinä annat almun, älköön vasen kätesi tietäkö, mitä oikea kätesi tekee,

[4] jotta almusi pysyisi salassa. Isäsi, joka salassa näkee, palkitsee sinut.

[5] Kun rukoilette, älkää olko niin kuin tekopyhät. He asettuvat mielellään rukoilemaan synagogiin ja katujen kulmiin, jotta ihmiset näkisivät heidät.

verdade vos digo que eles já receberam a recompensa.

[6] Tu, porém, quando orares, entra no teu quarto e, fechada a porta, orarás a teu Pai, que está em secreto; e teu Pai, que vê em secreto, te recompensará.

[7] E, orando, não useis de vãs repetições, como os gentios; porque presumem que pelo seu muito falar serão ouvidos.

[8] Não vos assemelheis, pois, a eles; porque Deus, o vosso Pai, sabe o de que tendes necessidade, antes que lho peçais.

A oração dominical

Lucas 11.2-4

[9] Portanto, vós orareis assim: Pai nosso, que estás nos céus, santificado seja o teu nome;

[10] venha o teu reino; faça-se a tua vontade, assim na terra como no céu;

[11] o pão nosso de cada dia dá-nos hoje;

[12] e perdoa-nos as nossas dívidas, assim como nós temos perdoado aos nossos devedores;

[13] e não nos deixes cair em tentação; mas livra-nos do mal [pois teu é o reino, o poder e a glória para sempre. Amém]!

[14] Porque, se perdoardes aos homens as suas ofensas, também vosso Pai celeste vos perdoará;

[15] se, porém, não perdoardes aos homens [as suas ofensas], tampouco vosso Pai vos perdoará as vossas ofensas.

Totisesti minä sanon teille: he ovat jo palkkansa saaneet.

[6] Mutta kun sinä rukoilet, mene kammioosi, sulje ovesi ja rukoile Isääsi, joka on salassa. Isäsi, joka salassa näkee, palkitsee sinut.

[7] Kun rukoilette, älkää hokeko tyhjää niin kuin pakanat, jotka luulevat tulevansa kuulluiksi monisanaisuutensa tähden.

[8] Älkää siis olko heidän kaltaisiaan. Teidän Isänne kyllä tietää, mitä te tarvitsette, ennen kuin häneltä anottekaan.

[9] Rukoilkaa te siis näin: Isä meidän, joka olet taivaissa! Pyhitetty olkoon sinun nimesi.

[10] Tulkoon sinun valtakuntasi. Tapahtukoon sinun tahtosi myös maan päällä niin kuin taivaassa.

[11] Anna meille tänä päivänä meidän jokapäiväinen leipämme.

[12] Ja anna meille meidän velkamme anteeksi, niin kuin mekin annamme anteeksi meidän velallisillemme.

[13] Äläkä saata meitä kiusaukseen, vaan päästä meidät pahasta. [Sillä sinun on valtakunta ja voima ja kunnia iankaikkisesti. Aamen.]

[14] Sillä jos te annatte ihmisille anteeksi heidän rikkomuksensa, niin myös teidän taivaallinen Isänne antaa teille anteeksi.

[15] Mutta jos te ette anna ihmisille anteeksi, ei myöskään teidän Isänne anna anteeksi teidän rikkomuksianne.

[16] Quando jejuardes, não vos mostreis contristados como os hipócritas; porque desfiguram o rosto com o fim de parecer aos homens que jejuam. Em verdade vos digo que eles já receberam a recompensa.

[16] Kun paastoatte, älkää olko synkän näköisiä niin kuin tekopyhät. He tekevät kasvonsa surkean näköisiksi, jotta ihmiset näkisivät heidän paastoavan. Totisesti minä sanon teille: he ovat jo palkkansa saaneet.

Como jejuar

[17] Tu, porém, quando jejuares, unge a cabeça e lava o rosto,

[17] Mutta kun sinä paastoat, voitele pääsi ja pese kasvosi,

[18] com o fim de não parecer aos homens que jejuas, e sim ao teu Pai, em secreto; e teu Pai, que vê em secreto, te recompensará.

[18] jotta sinun paastoamistasi eivät näkisi ihmiset vaan sinun Isäsi, joka on salassa. Isäsi, joka salassa näkee, palkitsee sinut."

Os tesouros no céu

Jumala vai mammona?

[19] Não acumuleis para vós outros tesouros sobre a terra, onde a traça e a ferrugem corroem e onde ladrões escavam e roubam;

[19] "Älkää kootko itsellenne aarteita maan päälle, missä koi ja ruoste turmelevat ja varkaat murtautuvat sisään ja varastavat.

[20] mas ajuntai para vós outros tesouros no céu, onde traça nem ferrugem corrói, e onde ladrões não escavam, nem roubam;

[20] Kootkaa sen sijaan itsellenne aarteita taivaaseen, missä ei koi eikä ruoste turmele eivätkä varkaat murtaudu sisään ja varasta.

[21] porque, onde está o teu tesouro, aí estará também o teu coração.

[21] Sillä missä on aarteesi, siellä on myös sydämesi.

A luz e as trevas

Lucas 11.34-36

[22] São os olhos a lâmpada do corpo. Se os teus olhos forem bons, todo o teu corpo será luminoso;

[22] Silmä on ruumiin lamppu. Jos silmäsi on terve, niin koko ruumiisi on valaistu.

[23] se, porém, os teus olhos forem maus, todo o teu corpo estará em trevas. Portanto, caso a luz que em ti há sejam trevas, que grandes trevas serão!

[23] Mutta jos silmäsi on viallinen, niin koko ruumiisi on pimeä. Jos siis se valo, joka on sinussa, on pimeyttä, kuinka suuri onkaan pimeys!

Os dois senhores

[24] Ninguém pode servir a dois senhores; porque ou há de aborrecer-se de um e amar ao outro, ou se devotará a um e

[24] Ei kukaan voi palvella kahta herraa, sillä hän joko vihaa toista ja rakastaa toista tai on uskollinen toiselle ja halveksii toista.

desprezará ao outro. Não podeis servir a Deus e às riquezas.

A ansiosa solicitude pela vida
Lucas 12.22-31

25 Por isso, vos digo: não andeis ansiosos pela vossa vida, quanto ao que haveis de comer ou beber; nem pelo vosso corpo, quanto ao que haveis de vestir. Não é a vida mais do que o alimento, e o corpo, mais do que as vestes?

26 Observai as aves do céu: não semeiam, não colhem, nem ajuntam em celeiros; contudo, vosso Pai celeste as sustenta. Porventura, não valeis vós muito mais do que as aves?

27 Qual de vós, por ansioso que esteja, pode acrescentar um côvado ao curso da sua vida?

28 E por que andais ansiosos quanto ao vestuário? Considerai como crescem os lírios do campo: eles não trabalham, nem fiam.

29 Eu, contudo, vos afirmo que nem Salomão, em toda a sua glória, se vestiu como qualquer deles.

30 Ora, se Deus veste assim a erva do campo, que hoje existe e amanhã é lançada no forno, quanto mais a vós outros, homens de pequena fé?

31 Portanto, não vos inquieteis, dizendo: Que comeremos? Que beberemos? Ou: Com que nos vestiremos?

32 Porque os gentios é que procuram todas estas coisas; pois vosso Pai celeste sabe que necessitais de todas elas;

Ette voi palvella sekä Jumalaa että mammonaa.”

Jumalan huolenpito

25 ”Sen tähden minä sanon teille: älkää olko huolissanne hengestänne, siitä mitä söisitte tai mitä joisitte, älkääkä ruumiistanne, siitä mitä päällenne pukisitte. Eikö henki ole enemmän kuin ruoka ja ruumis enemmän kuin vaatteet?

26 Katsokaa taivaan lintuja: eivät ne kylvä, eivät leikkaa eivätkä kokoa aittoihin, ja silti teidän taivaallinen Isänne ruokkii ne. Ettekö te ole paljon arvokkaampia kuin ne?

27 Kuka teistä voi murehtimalla lisätä elämänsä pituutta kyynäränkään vertaa?

28 Miksi te kannatte huolta vaatteista? Katsokaa kedon kukkia, kuinka ne kasvavat. Eivät ne tee työtä eivätkä kehrää.

29 Kuitenkin minä sanon teille: ei edes Salomo kaikessa loistossaan ollut niin vaatetettu kuin yksi niistä.

30 Jos siis Jumala näin pukee kedon ruohon, joka tänään kasvaa mutta huomenna joutuu uuniin, eikö hän paljon ennemmin vaateta teitä, te vähäuskoiset?

31 Älkää siis murehtiko sanoen: ’Mitä me syömme?’ tai ’Mitä juomme?’ tai ’Mitä puemme päällemme?’

32 Tätä kaikkea pakanat tavoittelevat. Teidän taivaallinen Isänne kyllä tietää, että te tarvitsette kaikkea tätä.

[33] buscai, pois, em primeiro lugar, o seu reino e a sua justiça, e todas estas coisas vos serão acrescentadas.

[33] Etsikää ennen kaikkea Jumalan valtakuntaa ja hänen vanhurskauttaan, niin teille annetaan lisäksi myös kaikki tämä.

[34] Portanto, não vos inquieteis com o dia de amanhã, pois o amanhã trará os seus cuidados; basta ao dia o seu próprio mal.

[34] Älkää siis kantako huolta huomisesta, sillä huominen päivä pitää huolen itsestään. Kullekin päivälle riittää oma vaivansa.”

Mateus 7

Matteus 7

O juízo temerário é proibido
Lucas 6.37-38,41-42

Älkää tuomitko

[1] Não julgueis, para que não sejais julgados.

[1] ”Älkää tuomitko, ettei teitä tuomittaisi.

[2] Pois, com o critério com que julgardes, sereis julgados; e, com a medida com que tiverdes medido, vos medirão também.

[2] Millä tuomiolla te tuomitsette, sillä teidät tuomitaan, ja millä mitalla te mittaatte, sillä teille mitataan.

[3] Por que vês tu o argueiro no olho de teu irmão, porém não reparas na trave que está no teu próprio?

[3] Kuinka näet roskan veljesi silmässä, mutta et huomaa hirttä omassa silmässäsi?

[4] Ou como dirás a teu irmão: Deixa-me tirar o argueiro do teu olho, quando tens a trave no teu?

[4] Tai kuinka voit sanoa veljellesi: ’Anna minun ottaa roska silmästäsi’, kun omassa silmässäsi on hirsi?

[5] Hipócrita! Tira primeiro a trave do teu olho e, então, verás claramente para tirar o argueiro do olho de teu irmão.

[5] Sinä tekopyhä! Ota ensin hirsi omasta silmästäsi, niin sitten näet ottaa roskan veljesi silmästä.

Não deis o que é santo aos cães

[6] Não deis aos cães o que é santo, nem lanceis ante os porcos as vossas pérolas, para que não as pisem com os pés e, voltando-se, vos dilacerem.

[6] Älkää antako koirille sitä, mikä on pyhää, älkääkä heittäkö helmiänne sikojen eteen, etteivät ne tallaisi niitä jalkoihinsa ja kääntyisi raatelemaan teitä.”

Jesus incita a orar
Lucas 11.9-13

Anova saa

[7] Pedi, e dar-se-vos-á; buscai e achareis; batei, e abrir-se-vos-á.

[7] ”Anokaa, niin teille annetaan. Etsikää, niin te löydätte. Kolkuttakaa, niin teille avataan.

[8] Pois todo o que pede recebe; o que busca encontra; e, a quem bate, abrir-se-lhe-á.

[8] Sillä jokainen anova saa, etsivä löytää ja kolkuttavalle avataan.

[9] Ou qual dentre vós é o homem que, se porventura o filho lhe pedir pão, lhe dará pedra?
[10] Ou, se lhe pedir um peixe, lhe dará uma cobra?

[11] Ora, se vós, que sois maus, sabeis dar boas dádivas aos vossos filhos, quanto mais vosso Pai, que está nos céus, dará boas coisas aos que lhe pedirem?

[12] Tudo quanto, pois, quereis que os homens vos façam, assim fazei-o vós também a eles; porque esta é a Lei e os Profetas.

As duas estradas

Lucas 13.24

[13] Entrai pela porta estreita (larga é a porta, e espaçoso, o caminho que conduz para a perdição, e são muitos os que entram por ela),
[14] porque estreita é a porta, e apertado, o caminho que conduz para a vida, e são poucos os que acertam com ela.

Os falsos profetas

[15] Acautelai-vos dos falsos profetas, que se vos apresentam disfarçados em ovelhas, mas por dentro são lobos roubadores.
[16] Pelos seus frutos os conhecereis. Colhem-se, porventura, uvas dos espinheiros ou figos dos abrolhos?
[17] Assim, toda árvore boa produz bons frutos, porém a árvore má produz frutos maus.
[18] Não pode a árvore boa produzir frutos maus, nem a árvore má produzir frutos bons.

[9] Vai kuka teistä antaisi pojalleen kiven, kun hän pyytää leipää,

[10] tai käärmeen, kun hän pyytää kalaa?

[11] Jos siis te, jotka olette pahoja, osaatte antaa lapsillenne hyviä lahjoja, kuinka paljon ennemmin teidän taivaallinen Isänne antaa hyvää niille, jotka sitä häneltä anovat.

[12] Kaikki, minkä tahdotte ihmisten tekevän teille, tehkää myös te samoin heille. Tämä on laki ja profeetat."

Ahdas portti

[13] "Menkää sisään ahtaasta portista, sillä se portti on avara ja tie lavea, joka vie kadotukseen, ja monet menevät siitä portista sisään.
[14] Miten ahdas onkaan se portti ja kapea se tie, joka vie elämään, ja harvat löytävät sen!"

Hedelmästään puu tunnetaan

[15] "Varokaa vääriä profeettoja. He tulevat luoksenne lampaiden vaatteissa, mutta sisältä he ovat raatelevia susia.

[16] Hedelmistä te heidät tunnette. Eihän orjantappuroista koota viinirypäleitä eikä ohdakkeista viikunoita.
[17] Jokainen hyvä puu tekee hyviä hedelmiä, mutta huono puu tekee huonoja hedelmiä.

[18] Ei hyvä puu voi tehdä huonoja hedelmiä eikä huono puu hyviä hedelmiä.

[19] Toda árvore que não produz bom fruto é cortada e lançada ao fogo.

[20] Assim, pois, pelos seus frutos os conhecereis.

[21] Nem todo o que me diz: SENHOR, SENHOR! entrará no reino dos céus, mas aquele que faz a vontade de meu Pai, que está nos céus.

[22] Muitos, naquele dia, hão de dizer-me: SENHOR, SENHOR! Porventura, não temos nós profetizado em teu nome, e em teu nome não expelimos demônios, e em teu nome não fizemos muitos milagres?

[23] Então, lhes direi explicitamente: nunca vos conheci. Apartai-vos de mim, os que praticais a iniqüidade.

Os dois fundamentos

Lucas 6.46-49

[24] Todo aquele, pois, que ouve estas minhas palavras e as pratica será comparado a um homem prudente que edificou a sua casa sobre a rocha;

[25] e caiu a chuva, transbordaram os rios, sopraram os ventos e deram com ímpeto contra aquela casa, que não caiu, porque fora edificada sobre a rocha.

[26] E todo aquele que ouve estas minhas palavras e não as pratica será comparado a um homem insensato que edificou a sua casa sobre a areia;

[27] e caiu a chuva, transbordaram os rios, sopraram os ventos e deram com ímpeto contra aquela casa, e ela desabou, sendo grande a sua ruína.

O fim do sermão do monte

[19] Jokainen puu, joka ei tee hyvää hedelmää, hakataan pois ja heitetään tuleen.

[20] Hedelmistä te siis tunnette heidät.

[21] Ei jokainen, joka sanoo minulle: ’Herra, Herra’, pääse taivasten valtakuntaan, vaan se, joka tekee minun taivaallisen Isäni tahdon.

[22] Monet sanovat minulle sinä päivänä: ’Herra, Herra, emmekö me sinun nimessäsi profetoineet, sinun nimessäsi ajaneet ulos riivaajia ja sinun nimessäsi tehneet paljon voimatekoja?’

[23] Silloin minä vastaan heille: ’Minä en ole koskaan tuntenut teitä. Menkää pois minun luotani, te laittomuuden tekijät.’”

Kaksi rakentajaa

[24] ”Sen tähden jokainen, joka kuulee nämä minun sanani ja tekee niiden mukaan, on verrattavissa järkevään mieheen, joka rakensi talonsa kalliolle.

[25] Tuli sade, virrat tulvivat, ja tuulet puhalsivat ja syöksyivät taloa vastaan, mutta se ei sortunut, sillä sen perustus oli laskettu kalliolle.

[26] Mutta jokainen, joka kuulee nämä minun sanani eikä tee niiden mukaan, on verrattavissa tyhmään mieheen, joka rakensi talonsa hiekalle.

[27] Tuli sade, virrat tulvivat, ja tuulet puhalsivat ja syöksyivät taloa vastaan, ja se sortui, ja sen sortuminen oli perinpohjainen.”

[28] Quando Jesus acabou de proferir estas palavras, estavam as multidões maravilhadas da sua doutrina;

[29] porque ele as ensinava como quem tem autoridade e não como os escribas.

[28]Kun Jeesus oli lopettanut puheensa, ihmiset olivat hämmästyksissään hänen opetuksestaan,

[29]sillä hän opetti heitä niin kuin se, jolla on valta, eikä niin kuin heidän kirjanoppineensa.

Mateus 8

A cura de um leproso

Marcos 1.40-44; Lucas 5.12-14

[1] Ora, descendo ele do monte, grandes multidões o seguiram.

[2] E eis que um leproso, tendo-se aproximado, adorou-o, dizendo: SENHOR, se quiseres, podes purificar-me.

[3] E Jesus, estendendo a mão, tocou-lhe, dizendo: Quero, fica limpo! E imediatamente ele ficou limpo da sua lepra.

[4] Disse-lhe, então, Jesus: Olha, não o digas a ninguém, mas vai mostrar-te ao sacerdote e fazer a oferta que Moisés ordenou, para servir de testemunho ao povo.

A cura do criado de um centurião

Lucas 7.1-10

[5] Tendo Jesus entrado em Cafarnaum, apresentou-se-lhe um centurião, implorando:

[6] SENHOR, o meu criado jaz em casa, de cama, paralítico, sofrendo horrivelmente.

[7] Jesus lhe disse: Eu irei curá-lo.

[8] Mas o centurião respondeu: SENHOR, não sou digno de que entres em minha

Matteus 8

Jeesuksen voimateot

Jeesus parantaa spitaalisen

[1]Kun Jeesus tuli alas vuorelta, häntä seurasi suuri joukko ihmisiä.

[2] Hänen luokseen tuli silloin spitaalinen mies, heittäytyi maahan hänen eteensä ja sanoi: ”Herra, jos tahdot, sinä voit puhdistaa minut.”

[3] Jeesus ojensi kätensä, kosketti häntä ja sanoi: ”Minä tahdon, puhdistu.” Ja heti mies puhdistui spitaalistaan.

[4] Jeesus sanoi hänelle: ”Varo, ettet puhu tästä kenellekään. Mutta mene näyttämään itsesi papille ja uhraa Mooseksen säätämä uhrilahja todisteeksi puhdistumisestasi . ”

Sadanpäällikön usko

[5]Kun Jeesus saapui Kapernaumiin, hänen luokseen tuli muuan sadanpäällikkö ja pyysi häneltä apua

[6] sanoen: ”Herra, palvelijani makaa kotona halvaantuneena, kovissa tuskissa.”

[7] Jeesus sanoi hänelle: ”Minä tulen ja parannan hänet.”

[8] Mutta sadanpäällikkö vastasi: ”Herra, en minä ole sen arvoinen, että tulisit minun

casa; mas apenas manda com uma palavra, e o meu rapaz será curado.

[9] Pois também eu sou homem sujeito à autoridade, tenho soldados às minhas ordens e digo a este: vai, e ele vai; e a outro: vem, e ele vem; e ao meu servo: faze isto, e ele o faz.

[10] Ouvindo isto, admirou-se Jesus e disse aos que o seguiam: Em verdade vos afirmo que nem mesmo em Israel achei fé como esta.

[11] Digo-vos que muitos virão do Oriente e do Ocidente e tomarão lugares à mesa com Abraão, Isaque e Jacó no reino dos céus.

[12] Ao passo que os filhos do reino serão lançados para fora, nas trevas; ali haverá choro e ranger de dentes.

[13] Então, disse Jesus ao centurião: Vai-te, e seja feito conforme a tua fé. E, naquela mesma hora, o servo foi curado.

A cura da sogra de Pedro

Marcos 1.29-31; Lucas 4.38-39

[14] Tendo Jesus chegado à casa de Pedro, viu a sogra deste acamada e ardendo em febre.

[15] Mas Jesus tomou-a pela mão, e a febre a deixou. Ela se levantou e passou a servi-lo.

Muitas outras curas

Marcos 1.32-34; Lucas 4.40-41

[16] Chegada a tarde, trouxeram-lhe muitos endemoninhados; e ele meramente com a palavra expeliu os espíritos e curou todos os que estavam doentes;

kattoni alle. Sano ainoastaan sana, niin palvelijani paranee.

[9]Minä itsekin olen käskyvallan alainen, ja minulla on sotilaita alaisinani. Kun sanon yhdelle: ’Mene’, niin hän menee, ja toiselle: ’Tule’, niin hän tulee, ja palvelijalleni: ’Tee tämä’, niin hän tekee.”

[10]Tämän kuullessaan Jeesus ihmetteli ja sanoi niille, jotka häntä seurasivat: ”Totisesti minä sanon teille: näin suurta uskoa en ole löytänyt Israelista keneltäkään.

[11] Minä sanon teille: monet tulevat idästä ja lännestä ja asettuvat aterialle Abrahamin, Iisakin ja Jaakobin kanssa taivasten valtakunnassa.

[12] Mutta valtakunnan lapset heitetään uloimpaan pimeyteen. Siellä on oleva itku ja hammasten kiristys.”

[13]Sitten Jeesus sanoi sadanpäällikölle: ”Mene. Tapahtukoon sinulle niin kuin uskot.” Ja sillä hetkellä palvelija parani.

Jeesus parantaa Pietarin anopin ja muita sairaita

[14]Kun Jeesus tuli Pietarin kotiin, hän näki, että tämän anoppi makasi vuoteessa kuumeisena.

[15] Jeesus kosketti hänen kättään, ja kuume lähti hänestä. Niin hän nousi ja palveli Jeesusta.

[16]Illan tultua Jeesuksen luo tuotiin monta riivattua. Hän ajoi sanallaan henget ulos ja paransi kaikki sairaat,

[17] para que se cumprisse o que fora dito por intermédio do profeta Isaías: Ele mesmo tomou as nossas enfermidades e carregou com as nossas doenças.

Jesus põe à prova os que querem segui-lo
Lucas 9.57-62

[18] Vendo Jesus muita gente ao seu redor, ordenou que passassem para a outra margem.

[19] Então, aproximando-se dele um escriba, disse-lhe: Mestre, seguir-te-ei para onde quer que fores.

[20] Mas Jesus lhe respondeu: As raposas têm seus covis, e as aves do céu, ninhos; mas o Filho do Homem não tem onde reclinar a cabeça.

[21] E outro dos discípulos lhe disse: SENHOR, permite-me ir primeiro sepultar meu pai.

[22] Replicou-lhe, porém, Jesus: Segue-me, e deixa aos mortos o sepultar os seus próprios mortos.

Jesus acalma uma tempestade
Marcos 4.35-41; Lucas 8.22-25

[23] Então, entrando ele no barco, seus discípulos o seguiram.

[24] E eis que sobreveio no mar uma grande tempestade, de sorte que o barco era varrido pelas ondas. Entretanto, Jesus dormia.

[25] Mas os discípulos vieram acordá-lo, clamando: SENHOR, salva-nos! Perecemos!

[26] Perguntou-lhes, então, Jesus: Por que sois tímidos, homens de pequena fé? E, levantando-se, repreendeu os ventos e o mar; e fez-se grande bonança.

[17] jotta kävisi toteen profeetta Jesajan kautta puhuttu sana: ”Hän otti päälleen meidän sairautemme ja kantoi meidän tautimme.”

Seuraa minua!

[18] Kun Jeesus näki väkijoukon ympärillään, hän käski lähteä toiselle rannalle.

[19] Silloin hänen luokseen tuli eräs kirjanoppinut ja sanoi: ”Opettaja, minä seuraan sinua, minne ikinä menet.”

[20] Jeesus sanoi hänelle: ”Ketuilla on luolat ja taivaan linnuilla pesät, mutta Ihmisen Pojalla ei ole, mihin hän päänsä kallistaisi.”

[21] Eräs toinen hänen opetuslapsistaan sanoi hänelle: ”Herra, salli minun ensin mennä hautaamaan isäni.”

[22] Mutta Jeesus sanoi hänelle: ”Seuraa sinä minua ja anna kuolleiden haudata kuolleensa.”

Jeesus tyynnyttää myrskyn

[23] Jeesus astui veneeseen, ja hänen opetuslapsensa seurasivat häntä.

[24] Järvellä nousi kova myrsky, ja vene oli peittyä aaltoihin, mutta Jeesus nukkui.

[25] Niin opetuslapset menivät herättämään hänet ja sanoivat: ”Herra, pelasta meidät, me hukumme!”

[26] Hän sanoi heille: ”Miksi olette peloissanne, te vähäuskoiset?” Sitten hän nousi ja nuhteli tuulia ja merta, ja tuli aivan tyven.

[27] E maravilharam-se os homens, dizendo: Quem é este que até os ventos e o mar lhe obedecem?

[27]Miehet hämmästyivät ja sanoivat: ”Mikä tämä mies oikein on, kun jopa tuulet ja meri tottelevat häntä?”

A cura de dois endemoninhados gadarenos
Marcos 5.1-20; Lucas 8.26-39

Jeesus Gadaran alueella

[28] Tendo ele chegado à outra margem, à terra dos gadarenos, vieram-lhe ao encontro dois endemoninhados, saindo dentre os sepulcros, e a tal ponto furiosos, que ninguém podia passar por aquele caminho.

[28]Kun Jeesus tuli toiselle rannalle, gadaralaisten alueelle, häntä vastaan tuli hautaluolista kaksi riivattua miestä. Nämä olivat niin väkivaltaisia, ettei kukaan voinut kulkea sitä tietä.

[29] E eis que gritaram: Que temos nós contigo, ó Filho de Deus! Vieste aqui atormentar-nos antes do tempo?

[29] He huusivat Jeesukselle: ”Mitä sinä meistä tahdot, Jumalan Poika? Oletko tullut tänne piinaamaan meitä ennen aikaa?”

[30] Ora, andava pastando, não longe deles, uma grande manada de porcos.

[30] Jonkin matkan päässä heistä oli suuri sikalauma laitumella.

[31] Então, os demônios lhe rogavam: Se nos expeles, manda-nos para a manada de porcos.

[31] Niin riivaajat pyysivät häneltä: ”Jos ajat meidät pois, niin lähetä meidät sikalaumaan.”

[32] Pois ide, ordenou-lhes Jesus. E eles, saindo, passaram para os porcos; e eis que toda a manada se precipitou, despenhadeiro abaixo, para dentro do mar, e nas águas pereceram.

[32] Jeesus sanoi niille: ”Menkää.” Silloin riivaajat lähtivät miehistä ja menivät sikoihin, ja koko lauma syöksyi jyrkännettä alas järveen ja hukkui.

[33] Fugiram os porqueiros e, chegando à cidade, contaram todas estas coisas e o que acontecera aos endemoninhados.

[33]Sikopaimenet pakenivat, menivät kaupunkiin ja kertoivat kaiken tämän ja myös sen, mitä riivatuille oli tapahtunut.

[34] Então, a cidade toda saiu para encontrar-se com Jesus; e, vendo-o, lhe rogaram que se retirasse da terra deles.

[34] Silloin koko kaupunki lähti Jeesusta vastaan. Kun ihmiset näkivät hänet, he pyysivät häntä lähtemään pois heidän alueeltaan.

Mateus 9

Matteus 9

A cura de um paralítico em Cafarnaum
Marcos 2.1-12; Lucas 5.17-26

Jeesus parantaa halvaantuneen

[1] Entrando Jesus num barco, passou para o outro lado e foi para a sua própria cidade.

[2] E eis que lhe trouxeram um paralítico deitado num leito. Vendo-lhes a fé, Jesus disse ao paralítico: Tem bom ânimo, filho; estão perdoados os teus pecados.

[3] Mas alguns escribas diziam consigo: Este blasfema.

[4] Jesus, porém, conhecendo-lhes os pensamentos, disse: Por que cogitais o mal no vosso coração?

[5] Pois qual é mais fácil? Dizer: Estão perdoados os teus pecados, ou dizer: Levanta-te e anda?

[6] Ora, para que saibais que o Filho do Homem tem sobre a terra autoridade para perdoar pecados – disse, então, ao paralítico: Levanta-te, toma o teu leito e vai para tua casa.

[7] E, levantando-se, partiu para sua casa.

[8] Vendo isto, as multidões, possuídas de temor, glorificaram a Deus, que dera tal autoridade aos homens.

A vocação de Mateus

Marcos 2.13-14; Lucas 5.27-28

[9] Partindo Jesus dali, viu um homem chamado Mateus sentado na coletoria e disse-lhe: Segue-me! Ele se levantou e o seguiu.

Jesus come com pecadores

Marcos 2.15-17; Lucas 5.29-32

[10] E sucedeu que, estando ele em casa, à mesa, muitos publicanos e pecadores

[1]Jeesus astui veneeseen, ylitti järven ja tuli kotikaupunkiinsa.

[2] Silloin jotkut toivat hänen luokseen halvaantuneen, joka makasi vuoteella. Kun Jeesus näki heidän uskonsa, hän sanoi halvaantuneelle: ”Ole rohkealla mielellä, poikani. Sinun syntisi annetaan anteeksi.”

[3]Muutamat kirjanoppineista sanoivat itsekseen: ”Tämä pilkkaa Jumalaa.”

[4] Mutta Jeesus tiesi heidän ajatuksensa ja sanoi: ”Miksi te ajattelette pahaa sydämessänne?

[5] Kumpi on helpompaa, sanoa: ’Sinun syntisi annetaan sinulle anteeksi’, vai sanoa: ’Nouse ja kävele’?

[6] Mutta jotta tietäisitte, että Ihmisen Pojalla on maan päällä valta antaa syntejä anteeksi, niin”– hän sanoi halvaantuneelle – ”nouse, ota vuoteesi ja mene kotiisi. ”

[7] Ja mies nousi ja lähti kotiinsa.

[8] Tämän nähdessään kansanjoukko pelästyi ja ylisti Jumalaa, joka oli antanut ihmisille sellaisen vallan.

Jeesus kutsuu Matteuksen

[9]Kulkiessaan sieltä eteenpäin Jeesus näki Matteus-nimisen miehen istumassa tulliasemalla. Jeesus sanoi hänelle: ”Seuraa minua.” Niin hän nousi ja seurasi Jeesusta.

[10]Kun Jeesus oli aterialla Matteuksen kodissa, sinne tuli monta publikaania ja

vieram e tomaram lugares com Jesus e seus discípulos.

11 Ora, vendo isto, os fariseus perguntavam aos discípulos: Por que come o vosso Mestre com os publicanos e pecadores?

12 Mas Jesus, ouvindo, disse: Os sãos não precisam de médico, e sim os doentes.

13 Ide, porém, e aprendei o que significa: Misericórdia quero e não holocaustos; pois não vim chamar justos, e sim pecadores [ao arrependimento].

Do jejum

Marcos 2.18-22; Lucas 5.33-39

14 Vieram, depois, os discípulos de João e lhe perguntaram: Por que jejuamos nós, e os fariseus [muitas vezes], e teus discípulos não jejuam?

15 Respondeu-lhes Jesus: Podem, acaso, estar tristes os convidados para o casamento, enquanto o noivo está com eles? Dias virão, contudo, em que lhes será tirado o noivo, e nesses dias hão de jejuar.

16 Ninguém põe remendo de pano novo em veste velha; porque o remendo tira parte da veste, e fica maior a rotura.

17 Nem se põe vinho novo em odres velhos; do contrário, rompem-se os odres, derrama-se o vinho, e os odres se perdem. Mas põe-se vinho novo em odres novos, e ambos se conservam.

O pedido de um chefe

Marcos 5.21-24a; Lucas 8.40-42a

syntistä aterioimaan Jeesuksen ja hänen opetuslastensa kanssa.

11Sen nähdessään fariseukset sanoivat hänen opetuslapsilleen: ”Miksi teidän opettajanne syö publikaanien ja syntisten kanssa?”

12 Jeesus kuuli sen ja sanoi: ”Eivät terveet tarvitse parantajaa vaan sairaat.

13 Mutta menkää ja oppikaa, mitä tämä tarkoittaa: ’Laupeutta minä tahdon enkä uhria.’ En minä ole tullut kutsumaan vanhurskaita vaan syntisiä.”

Kysymys paastoamisesta

14Sitten Johanneksen opetuslapset tulivat Jeesuksen luo ja sanoivat: ”Me ja fariseukset paastoamme usein. Miksi sinun opetuslapsesi eivät paastoa?”

15Jeesus sanoi heille: ”Eivät kai häävieraat voi surra, kun sulhanen vielä on heidän kanssaan? Mutta päivät tulevat, jolloin sulhanen otetaan heiltä pois, ja silloin he paastoavat.

16 Ei kukaan pane kutistamattomasta kankaasta paikkaa vanhaan viittaan, sillä sellainen paikka repii viitan, ja reikä tulee pahemmaksi.

17 Eikä uutta viiniä lasketa vanhoihin nahkaleileihin. Silloinhan leilit repeytyvät, viini valuu maahan ja leilit menevät pilalle. Ei, uusi viini lasketaan uusiin leileihin, ja niin molemmat säilyvät.”

Hallitusmiehen tytär ja verenvuotoa sairastava nainen

[18] Enquanto estas coisas lhes dizia, eis que um chefe, aproximando-se, o adorou e disse: Minha filha faleceu agora mesmo; mas vem, impõe a mão sobre ela, e viverá.

[18]Kun Jeesus puhui heille näistä asioista, tuli muuan hallitusmies, kumartui maahan hänen eteensä ja sanoi: ”Minun tyttäreni kuoli juuri äsken, mutta tule ja pane kätesi hänen päälleen, niin hän herää henkiin.”

A cura de uma mulher enferma

Marcos 5.24b-34; Lucas 8.42b-48

[19] E Jesus, levantando-se, o seguia, e também os seus discípulos.

[19] Jeesus nousi ja lähti hänen mukaansa, samoin lähtivät hänen opetuslapsensa.

[20] E eis que uma mulher, que durante doze anos vinha padecendo de uma hemorragia, veio por trás dele e lhe tocou na orla da veste;

[20]Silloin eräs nainen, joka oli sairastanut verenvuotoa kaksitoista vuotta, lähestyi Jeesusta takaapäin ja kosketti hänen viittansa tupsua.

[21] porque dizia consigo mesma: Se eu apenas lhe tocar a veste, ficarei curada.

[21]Hän näet sanoi itsekseen: ”Jos vain saan koskettaa hänen viittaansa, tulen terveeksi.”

[22] E Jesus, voltando-se e vendo-a, disse: Tem bom ânimo, filha, a tua fé te salvou. E, desde aquele instante, a mulher ficou sã.

[22] Silloin Jeesus kääntyi, näki hänet ja sanoi: ”Tyttäreni, ole rohkealla mielellä, uskosi on parantanut sinut.” Ja sillä hetkellä nainen tuli terveeksi.

A ressurreição da filha de Jairo

Marcos 5.35-43; Lucas 8.49-56

[23] Tendo Jesus chegado à casa do chefe e vendo os tocadores de flauta e o povo em alvoroço, disse:

[23]Kun Jeesus tuli hallitusmiehen taloon ja näki huilunsoittajat ja hälisevän väkijoukon,

[24] Retirai-vos, porque não está morta a menina, mas dorme. E riam-se dele.

[24]hän sanoi: ”Menkää pois, sillä tyttö ei ole kuollut vaan nukkuu.” Mutta he nauroivat hänelle.

[25] Mas, afastado o povo, entrou Jesus, tomou a menina pela mão, e ela se levantou.

[25]Kun väkijoukko oli ajettu ulos, Jeesus meni sisään ja tarttui tyttöä kädestä, ja tyttö nousi.

[26] E a fama deste acontecimento correu por toda aquela terra.

[26] Tästä levisi tieto koko sille seudulle.

A cura de dois cegos

Kaksi sokeaa

[27] Partindo Jesus dali, seguiram-no dois cegos, clamando: Tem compaixão de nós, Filho de Davi!

[27]Kun Jeesus kulki sieltä eteenpäin, häntä lähti seuraamaan kaksi sokeaa, jotka

huusivat: ”Armahda meitä, Daavidin Poika!”

28 Tendo ele entrado em casa, aproximaram-se os cegos, e Jesus lhes perguntou: Credes que eu posso fazer isso? Responderam-lhe: Sim, SENHOR!

28 Ja kun Jeesus meni sisälle taloon, sokeat tulivat hänen luokseen. Jeesus kysyi heiltä: ”Uskotteko, että minä voin tehdä sen?” He vastasivat: ”Uskomme, Herra.”

29 Então, lhes tocou os olhos, dizendo: Faça-se-vos conforme a vossa fé.

29 Silloin hän kosketti heidän silmiään ja sanoi: ”Tapahtukoon teille uskonne mukaan.”

30 E abriram-se-lhes os olhos. Jesus, porém, os advertiu severamente, dizendo: Acautelai-vos de que ninguém o saiba.

30 Niin heidän silmänsä aukenivat, mutta Jeesus varoitti heitä ankarasti sanoen: ”Katsokaa, ettei kukaan saa tietää tästä.”

31 Saindo eles, porém, divulgaram-lhe a fama por toda aquela terra.

31 Lähdettyään sieltä he kuitenkin levittivät hänestä tietoa koko sille seudulle.

A cura de um mudo endemoninhado. A blasfêmia dos fariseus

Mykkä mies

32 Ao retirarem-se eles, foi-lhe trazido um mudo endemoninhado.

32 Kun miehet olivat poistumassa, Jeesuksen luo tuotiin mykkä mies, jossa oli riivaajahenki.

33 E, expelido o demônio, falou o mudo; e as multidões se admiravam, dizendo: Jamais se viu tal coisa em Israel!

33 Kun riivaaja oli ajettu ulos, mykkä alkoi puhua, ja väkijoukko oli ihmeissään ja sanoi: ”Tällaista ei Israelissa ole ikinä nähty.”

34 Mas os fariseus murmuravam: Pelo maioral dos demônios é que expele os demônios.

34 Mutta fariseukset sanoivat: ”Riivaajien päämiehen voimalla hän ajaa ulos riivaajia.”

Jesus ia por toda parte fazendo o bem. A seara e os trabalhadores

Jeesus säälii kansaa

35 E percorria Jesus todas as cidades e povoados, ensinando nas sinagogas, pregando o evangelho do reino e curando toda sorte de doenças e enfermidades.

35 Jeesus kulki kaikissa kaupungeissa ja kylissä, opetti niiden synagogissa, julisti valtakunnan evankeliumia ja paransi kaikenlaisia tauteja ja vaivoja.

36 Vendo ele as multidões, compadeceu-se delas, porque estavam aflitas e

36 Kun hän näki kansanjoukot, hänen tuli sääli, sillä ihmiset olivat nääntyneitä ja

exaustas como ovelhas que não têm pastor.

[37] E, então, se dirigiu a seus discípulos: A seara, na verdade, é grande, mas os trabalhadores são poucos.

[38] Rogai, pois, ao SENHOR da seara que mande trabalhadores para a sua seara.

hylättyjä kuin lampaat, joilla ei ole paimenta.

[37]Silloin hän sanoi opetuslapsilleen: ”Eloa on paljon, mutta työmiehiä vähän.

[38] Rukoilkaa siis elon Herraa, että hän lähettäisi työmiehiä satoa korjaamaan.”

Mateus 10

A escolha dos doze apóstolos

Os seus nomes

Marcos 3.13-19; Lucas 6.12-16

[1] Tendo chamado os seus doze discípulos, deu-lhes Jesus autoridade sobre espíritos imundos para os expelir e para curar toda sorte de doenças e enfermidades.

[2] Ora, os nomes dos doze apóstolos são estes: primeiro, Simão, por sobrenome Pedro, e André, seu irmão; Tiago, filho de Zebedeu, e João, seu irmão;

[3] Filipe e Bartolomeu; Tomé e Mateus, o publicano; Tiago, filho de Alfeu, e Tadeu;

[4] Simão, o Zelote, e Judas Iscariotes, que foi quem o traiu.

As instruções para os doze

Marcos 6.7-11; Lucas 9.1-5

[5] A estes doze enviou Jesus, dando-lhes as seguintes instruções: Não tomeis rumo aos gentios, nem entreis em cidade de samaritanos;

[6] mas, de preferência, procurai as ovelhas perdidas da casa de Israel;

[7] e, à medida que seguirdes, pregai que está próximo o reino dos céus.

Matteus 10

Opetuslasten lähettäminen

Kaksitoista apostolia

[1]Jeesus kutsui kaksitoista opetuslastaan luokseen ja antoi heille vallan ajaa ulos saastaisia henkiä ja parantaa kaikenlaisia tauteja ja vaivoja.

[2]Nämä ovat niiden kahdentoista apostolin nimet: ensimmäinen oli Simon, jota kutsuttiin Pietariksi, sitten hänen veljensä Andreas, sitten Jaakob, Sebedeuksen poika, ja Johannes, hänen veljensä,

[3]Filippos ja Bartolomeus, Tuomas ja Matteus, joka oli publikaani, Jaakob Alfeuksen poika ja Taddeus ,

[4] Simon Kananeus ja Juudas Iskariot, joka kavalsi Jeesuksen.

Matkaohjeet apostoleille

[5]Nämä kaksitoista Jeesus lähetti ja käski heitä sanoen: ”Älkää menkö pakanoiden keskuuteen älkääkä mihinkään samarialaisten kaupunkiin.

[6] Menkää sen sijaan Israelin huoneen kadonneiden lampaiden luo,

[7] ja missä kuljettekin, julistakaa: ’Taivasten valtakunta on tullut lähelle.’

[8] Curai enfermos, ressuscitai mortos, purificai leprosos, expeli demônios; de graça recebestes, de graça dai.

[9] Não vos provereis de ouro, nem de prata, nem de cobre nos vossos cintos;

[10] nem de alforje para o caminho, nem de duas túnicas, nem de sandálias, nem de bordão; porque digno é o trabalhador do seu alimento.

[11] E, em qualquer cidade ou povoado em que entrardes, indagai quem neles é digno; e aí ficai até vos retirardes.

[12] Ao entrardes na casa, saudai-a;

[13] se, com efeito, a casa for digna, venha sobre ela a vossa paz; se, porém, não o for, torne para vós outros a vossa paz.

[14] Se alguém não vos receber, nem ouvir as vossas palavras, ao sairdes daquela casa ou daquela cidade, sacudi o pó dos vossos pés.

[15] Em verdade vos digo que menos rigor haverá para Sodoma e Gomorra, no Dia do Juízo, do que para aquela cidade.

As admoestações

[16] Eis que eu vos envio como ovelhas para o meio de lobos; sede, portanto, prudentes como as serpentes e símplices como as pombas.

[17] E acautelai-vos dos homens; porque vos entregarão aos tribunais e vos açoitarão nas suas sinagogas;

[8] Parantakaa sairaita, herättäkää kuolleita, puhdistakaa spitaalisia, ajakaa ulos riivaajia. Lahjaksi olette saaneet, lahjaksi antakaa.

[9] Älkää varatko vyöhönne kultaa, hopeaa tai kuparia,

[10] älkää laukkua matkalle, älkää kahta paitaa älkääkä kenkiä tai sauvaa, sillä työmies on ruokansa ansainnut.

[11] Kun tulette johonkin kaupunkiin tai kylään, ottakaa selvää, kuka siellä on käyntinne arvoinen. Jääkää hänen luokseen, kunnes lähdette paikkakunnalta.

[12] Kun menette taloon, toivottakaa sille rauhaa .

[13] Jos talo on sen arvoinen, tulkoon sille teidän rauhanne, mutta jos se ei ole sen arvoinen, palatkoon rauhantoivotuksenne teille takaisin.

[14] Ja jos joku ei ota teitä vastaan eikä kuuntele teidän sanojanne, lähtekää pois siitä talosta tai kaupungista ja pudistakaa tomu jaloistanne.

[15] Totisesti minä sanon teille: Sodoman ja Gomorran maalla on tuomiopäivänä helpompaa kuin sillä kaupungilla.”

Niin kuin lampaat susien keskellä

[16] ”Minä lähetän teidät niin kuin lampaat susien keskelle. Olkaa siis viisaita kuin käärmeet ja viattomia kuin kyyhkyset.

[17] Varokaa ihmisiä, sillä he luovuttavat teidät oikeuden eteen ja ruoskivat teitä synagogissaan.

[18] por minha causa sereis levados à presença de governadores e de reis, para lhes servir de testemunho, a eles e aos gentios.

[18] Minun takiani teidät viedään maaherrojen ja kuninkaiden eteen todistukseksi heille ja pakanoille.

[19] E, quando vos entregarem, não cuideis em como ou o que haveis de falar, porque, naquela hora, vos será concedido o que haveis de dizer,

[19] Mutta kun teidät viedään oikeuteen, älkää olko huolissanne siitä, miten tai mitä puhuisitte. Teille annetaan sillä hetkellä se, mitä teidän tulee puhua.

[20] visto que não sois vós os que falais, mas o Espírito de vosso Pai é quem fala em vós.

[20] Te ette itse puhu, vaan teidän Isänne Henki puhuu teissä.

[21] Um irmão entregará à morte outro irmão, e o pai, ao filho; filhos haverá que se levantarão contra os progenitores e os matarão.

[21] Veli luovuttaa veljensä ja isä lapsensa kuolemaan. Lapset nousevat vanhempiaan vastaan ja tuottavat heille kuoleman.

[22] Sereis odiados de todos por causa do meu nome; aquele, porém, que perseverar até ao fim, esse será salvo.

[22] Kaikki tulevat vihaamaan teitä minun nimeni tähden, mutta se, joka kestää loppuun asti, pelastuu.

[23] Quando, porém, vos perseguirem numa cidade, fugi para outra; porque em verdade vos digo que não acabareis de percorrer as cidades de Israel, até que venha o Filho do Homem.

[23] Kun teitä vainotaan yhdessä kaupungissa, paetkaa toiseen. Totisesti minä sanon teille: te ette ehdi käydä kaikissa Israelin kaupungeissa, ennen kuin Ihmisen Poika tulee.

Os estímulos

[24] O discípulo não está acima do seu mestre, nem o servo, acima do seu senhor.

[24] Ei opetuslapsi ole opettajaansa ylempi eikä palvelija isäntäänsä.

[25] Basta ao discípulo ser como o seu mestre, e ao servo, como o seu senhor. Se chamaram Belzebu ao dono da casa, quanto mais aos seus domésticos?

[25] Opetuslapselle riittää, että hänelle käy niin kuin hänen opettajalleen, ja palvelijalle niin kuin hänen isännälleen. Jos talon isäntää nimitetään Beelsebuliksi, kuinka paljon ennemmin hänen talonväkeään!”

Älkää pelätkö ihmisiä

[26] Portanto, não os temais; pois nada há encoberto, que não venha a ser revelado;

[26] ”Älkää siis pelätkö ihmisiä. Ei ole mitään peitettyä, mitä ei paljastettaisi, eikä mitään salattua, mitä ei tuotaisi julki.

nem oculto, que não venha a ser conhecido.

[27] O que vos digo às escuras, dizei-o a plena luz; e o que se vos diz ao ouvido, proclamai-o dos eirados.

[28] Não temais os que matam o corpo e não podem matar a alma; temei, antes, aquele que pode fazer perecer no inferno tanto a alma como o corpo.

[29] Não se vendem dois pardais por um asse? E nenhum deles cairá em terra sem o consentimento de vosso Pai.

[30] E, quanto a vós outros, até os cabelos todos da cabeça estão contados.

[31] Não temais, pois! Bem mais valeis vós do que muitos pardais.

[32] Portanto, todo aquele que me confessar diante dos homens, também eu o confessarei diante de meu Pai, que está nos céus;

[33] mas aquele que me negar diante dos homens, também eu o negarei diante de meu Pai, que está nos céus.

As dificuldades

[34] Não penseis que vim trazer paz à terra; não vim trazer paz, mas espada.

[35] Pois vim causar divisão entre o homem e seu pai; entre a filha e sua mãe e entre a nora e sua sogra.

[36] Assim, os inimigos do homem serão os da sua própria casa.

[37] Quem ama seu pai ou sua mãe mais do que a mim não é digno de mim; quem

[27] Minkä minä sanon teille pimeässä, se puhukaa päivänvalossa. Ja minkä kuulette kuiskattavan korvaanne, se julistakaa katoilta.

[28] Älkää pelätkö niitä, jotka tappavat ruumiin mutta eivät voi tappaa sielua. Pelätkää ennemmin häntä, joka voi sekä sielun että ruumiin hukuttaa helvettiin.

[29] Eikö kahta varpusta myydä yhdellä kuparilantilla? Kuitenkaan yksikään varpusista ei putoa maahan teidän Isänne sallimatta.

[30] Onpa kaikki päänne hiuksetkin laskettu.

[31] Älkää siis pelätkö. Te olette arvokkaampia kuin paljot varpuset.

[32] Sen tähden jokaisen, joka tunnustaa minut ihmisten edessä, minäkin tunnustan Isäni edessä, joka on taivaissa.

[33] Mutta joka kieltää minut ihmisten edessä, sen minäkin kiellän Isäni edessä, joka on taivaissa.”

Ei rauhaa vaan miekka

[34] ”Älkää luulko, että minä olen tullut tuomaan rauhaa maan päälle. En minä ole tullut tuomaan rauhaa vaan miekan.

[35] Minä olen tullut nostamaan pojan isäänsä vastaan, tyttären äitiään vastaan ja miniän anoppiaan vastaan.

[36] Ihmisen vihamiehet tulevat olemaan oman talon väkeä.

[37] Joka rakastaa isäänsä tai äitiään enemmän kuin minua, ei ole minulle

ama seu filho ou sua filha mais do que a mim não é digno de mim;

38 e quem não toma a sua cruz e vem após mim não é digno de mim.
39 Quem acha a sua vida perdê-la-á; quem, todavia, perde a vida por minha causa achá-la-á.

As recompensas

40 Quem vos recebe a mim me recebe; e quem me recebe recebe aquele que me enviou.

41 Quem recebe um profeta, no caráter de profeta, receberá o galardão de profeta; quem recebe um justo, no caráter de justo, receberá o galardão de justo.

42 E quem der a beber, ainda que seja um copo de água fria, a um destes pequeninos, por ser este meu discípulo, em verdade vos digo que de modo algum perderá o seu galardão.

Mateus 11

Jesus prega nas cidades

1 Ora, tendo acabado Jesus de dar estas instruções a seus doze discípulos, partiu dali a ensinar e a pregar nas cidades deles.

João envia mensageiros a Jesus
Lucas 7.18-23

2 Quando João ouviu, no cárcere, falar das obras de Cristo, mandou por seus discípulos perguntar-lhe:
3 És tu aquele que estava para vir ou havemos de esperar outro?

kelvollinen, ja joka rakastaa poikaansa tai tytärtään enemmän kuin minua, ei ole minulle kelvollinen.
38 Joka ei ota ristiään ja seuraa minua, ei ole minulle kelvollinen.
39 Joka löytää elämänsä, kadottaa sen, ja joka kadottaa elämänsä minun tähteni, hän löytää sen.”

Hyvän teon palkka

40 ”Joka ottaa vastaan teidät, ottaa vastaan minut, ja joka ottaa vastaan minut, ottaa vastaan hänet, joka on minut lähettänyt.
41 Joka ottaa profeetan vastaan profeetan nimen tähden, saa profeetan palkan, ja joka ottaa vanhurskaan vastaan vanhurskaan nimen tähden, saa vanhurskaan palkan.
42 Ja joka antaa yhdellekin näistä vähäisistä maljallisen kylmää vettä juotavaksi opetuslapsen nimen tähden – totisesti minä sanon teille: hän ei jää palkkaansa vaille.”

Matteus 11

Kuka Jeesus on?
Johannes Kastajan kysymys Jeesukselle

1 Annettuaan nämä ohjeet kahdelletoista opetuslapselleen Jeesus lähti sieltä heidän kaupunkeihinsa opettamaan ja julistamaan.

2 Kun Johannes kuuli vankilassa Kristuksen teoista, hän lähetti opetuslapsensa

3 kysymään häneltä: ”Oletko sinä se tuleva, vai pitääkö meidän odottaa toista?”

[4] E Jesus, respondendo, disse-lhes: Ide e anunciai a João o que estais ouvindo e vendo:

[5] os cegos vêem, os coxos andam, os leprosos são purificados, os surdos ouvem, os mortos são ressuscitados, e aos pobres está sendo pregado o evangelho.

[6] E bem-aventurado é aquele que não achar em mim motivo de tropeço.

Jesus dá testemunho de João

Lucas 7.24-35

[7] Então, em partindo eles, passou Jesus a dizer ao povo a respeito de João: Que saístes a ver no deserto? Um caniço agitado pelo vento?

[8] Sim, que saístes a ver? Um homem vestido de roupas finas? Ora, os que vestem roupas finas assistem nos palácios reais.

[9] Mas para que saístes? Para ver um profeta? Sim, eu vos digo, e muito mais que profeta.

[10] Este é de quem está escrito: Eis aí eu envio diante da tua face o meu mensageiro, o qual preparará o teu caminho diante de ti.

[11] Em verdade vos digo: entre os nascidos de mulher, ninguém apareceu maior do que João Batista; mas o menor no reino dos céus é maior do que ele.

[12] Desde os dias de João Batista até agora, o reino dos céus é tomado por esforço, e os que se esforçam se apoderam dele.

[13] Porque todos os Profetas e a Lei profetizaram até João.

[4]Jeesus vastasi heille: ”Menkää ja kertokaa Johannekselle, mitä kuulette ja näette:

[5] Sokeat saavat näkönsä ja rammat kävelevät, spitaaliset puhdistuvat ja kuurot kuulevat, kuolleet herätetään ja köyhille julistetaan evankeliumia.

[6] Autuas se, joka ei loukkaannu minuun.”

Jeesuksen todistus Johanneksesta

[7]Kun he olivat lähteneet, Jeesus alkoi puhua ihmisille Johanneksesta: ”Mitä te lähditte erämaahan katsomaan? Ruokoako, jota tuuli huojuttaa?

[8] Vai mitä te lähditte katsomaan? Hienoihin vaatteisiin pukeutunutta miestäkö? Hienosti pukeutuneet ovat kuninkaanlinnoissa.

[9] Vai mitä sitten lähditte katsomaan? Profeettaako? Todellakin! Minä sanon teille: hän on enemmän kuin profeetta.

[10] Hän on se, josta on kirjoitettu: ’Minä lähetän sanansaattajani sinun edelläsi, hän valmistaa tien sinun eteesi.’

[11] Totisesti minä sanon teille: ei ole naisista syntyneiden joukosta noussut suurempaa kuin Johannes Kastaja, mutta vähäisin taivasten valtakunnassa on suurempi kuin hän.

[12] Mutta Johannes Kastajan päivistä asti on hyökätty taivasten valtakuntaa vastaan, ja hyökkääjät tempaavat sen itselleen.

[13] Kaikki profeetat ja laki ovat Johannekseen asti ennustaneet,

[14] E, se o quereis reconhecer, ele mesmo é Elias, que estava para vir.

[15] Quem tem ouvidos [para ouvir], ouça.

[16] Mas a quem hei de comparar esta geração? É semelhante a meninos que, sentados nas praças, gritam aos companheiros:

[17] Nós vos tocamos flauta, e não dançastes; entoamos lamentações, e não pranteastes.

[18] Pois veio João, que não comia nem bebia, e dizem: Tem demônio!

[19] Veio o Filho do Homem, que come e bebe, e dizem: Eis aí um glutão e bebedor de vinho, amigo de publicanos e pecadores! Mas a sabedoria é justificada por suas obras.

Ai das cidades impenitentes!

Lucas 10.13-15

[20] Passou, então, Jesus a increpar as cidades nas quais ele operara numerosos milagres, pelo fato de não se terem arrependido:

[21] Ai de ti, Corazim! Ai de ti, Betsaida! Porque, se em Tiro e em Sidom se tivessem operado os milagres que em vós se fizeram, há muito que elas se teriam arrependido com pano de saco e cinza.

[22] E, contudo, vos digo: no Dia do Juízo, haverá menos rigor para Tiro e Sidom do que para vós outras.

[23] Tu, Cafarnaum, elevar-te-ás, porventura, até ao céu? Descerás até ao inferno; porque, se em Sodoma se tivessem operado os milagres que em ti se

[14] ja jos tahdotte ottaa vastaan: hän on Elia, jonka oli määrä tulla.

[15] Jolla on korvat, se kuulkoon!

[16] Mihin minä vertaisin tätä sukupolvea? Se on kuin lapset, jotka istuvat toreilla ja huutelevat toisilleen:

[17] 'Me soitimme teille huilua, mutta te ette tanssineet. Me veisasimme itkuvirsiä, mutta te ette valittaneet.'

[18] Johannes tuli, hän ei syö eikä juo, ja hänestä sanotaan: 'Hänessä on riivaaja.'

[19] Ihmisen Poika tuli, hän syö ja juo, ja hänestä sanotaan: 'Mikä syömäri ja viininjuoja, publikaanien ja syntisten ystävä!' Niinpä viisaus osoittautuu oikeaksi teoissaan."

Jeesus nuhtelee Galilean kaupunkeja

[20] Sitten Jeesus alkoi nuhdella niitä kaupunkeja, joissa useimmat hänen voimateoistaan olivat tapahtuneet, siitä etteivät ne olleet tehneet parannusta:

[21] "Voi sinua, Korasin! Voi sinua, Beetsaida! Jos teidän keskuudessanne tapahtuneet voimateot olisi tehty Tyroksessa ja Siidonissa, ne olisivat aikoja sitten säkissä ja tuhkassa tehneet parannuksen.

[22] Minä sanon teille: Tyroksella ja Siidonilla on tuomiopäivänä helpompaa kuin teillä.

[23] Ja sinutko, Kapernaum, korotettaisiin ylös taivaisiin? Ei, alas tuonelaan sinun on astuttava! Jos sinussa tapahtuneet

fizeram, teria ela permanecido até ao dia de hoje.

[24] Digo-vos, porém, que menos rigor haverá, no Dia do Juízo, para com a terra de Sodoma do que para contigo.

Jesus, o Salvador dos humildes

Lucas 10.21-22

[25] Por aquele tempo, exclamou Jesus: Graças te dou, ó Pai, SENHOR do céu e da terra, porque ocultaste estas coisas aos sábios e instruídos e as revelaste aos pequeninos.

[26] Sim, ó Pai, porque assim foi do teu agrado.

[27] Tudo me foi entregue por meu Pai. Ninguém conhece o Filho, senão o Pai; e ninguém conhece o Pai, senão o Filho e aquele a quem o Filho o quiser revelar.

Vinde a mim

[28] Vinde a mim, todos os que estais cansados e sobrecarregados, e eu vos aliviarei.

[29] Tomai sobre vós o meu jugo e aprendei de mim, porque sou manso e humilde de coração; e achareis descanso para a vossa alma.

[30] Porque o meu jugo é suave, e o meu fardo é leve.

Mateus 12

Jesus é senhor do sábado

Marcos 2.23-28; Lucas 6.1-5

[1] Por aquele tempo, em dia de sábado, passou Jesus pelas searas. Ora, estando os seus discípulos com fome, entraram a colher espigas e a comer.

[2] Os fariseus, porém, vendo isso, disseram-lhe: Eis que os teus discípulos

voimateot olisi tehty Sodomassa, se olisi pystyssä vielä tänäkin päivänä.

[24] Minä sanon: Sodoman maalla on tuomiopäivänä helpompaa kuin sinulla.”

Jeesus ylistää Isää

[25] Siihen aikaan Jeesus rupesi puhumaan: ”Minä ylistän sinua, Isä, taivaan ja maan Herra, siitä että olet salannut nämä asiat viisailta ja älykkäiltä ja ilmoittanut ne lapsenmielisille.

[26] Näin sinä, Isä, olet hyväksi nähnyt.

[27] Kaiken on Isäni uskonut minun haltuuni. Poikaa ei tunne kukaan muu kuin Isä, eikä Isää tunne kukaan muu kuin Poika ja se, jolle Poika tahtoo hänet ilmoittaa.”

Tulkaa minun luokseni!

[28] ”Tulkaa minun luokseni, kaikki te, jotka teette raskasta työtä ja kannatte taakkoja, niin minä annan teille levon.

[29] Ottakaa minun ikeeni päällenne ja oppikaa minusta, sillä minä olen sävyisä ja nöyrä sydämeltäni. Näin te löydätte levon sielullenne,

[30] sillä minun ikeeni on sopiva ja minun kuormani on kevyt.”

Matteus 12

Sapatin herra

[1] Niihin aikoihin Jeesus kulki sapattina viljapeltojen halki. Hänen opetuslapsilleen tuli nälkä, ja he rupesivat katkomaan tähkäpäitä ja syömään.

[2] Mutta kun fariseukset näkivät sen, he sanoivat Jeesukselle: ”Katso, sinun

fazem o que não é lícito fazer em dia de sábado.

3 Mas Jesus lhes disse: Não lestes o que fez Davi quando ele e seus companheiros tiveram fome?

4 Como entrou na Casa de Deus, e comeram os pães da proposição, os quais não lhes era lícito comer, nem a ele nem aos que com ele estavam, mas exclusivamente aos sacerdotes?

5 Ou não lestes na Lei que, aos sábados, os sacerdotes no templo violam o sábado e ficam sem culpa? Pois eu vos digo:

6 aqui está quem é maior que o templo.

7 Mas, se vós soubésseis o que significa: Misericórdia quero e não holocaustos, não teríeis condenado inocentes.

8 Porque o Filho do Homem é senhor do sábado.

O homem da mão ressequida

Marcos 3.1-6; Lucas 6.6-11

9 Tendo Jesus partido dali, entrou na sinagoga deles.

10 Achava-se ali um homem que tinha uma das mãos ressequida; e eles, então, com o intuito de acusá-lo, perguntaram a Jesus: É lícito curar no sábado?

11 Ao que lhes respondeu: Qual dentre vós será o homem que, tendo uma ovelha, e, num sábado, esta cair numa cova, não fará todo o esforço, tirando-a dali?

12 Ora, quanto mais vale um homem que uma ovelha? Logo, é lícito, nos sábados, fazer o bem.

opetuslapsesi tekevät sellaista, mitä ei ole lupa tehdä sapattina.”

3 Hän vastasi heille: ”Ettekö ole lukeneet, mitä Daavid teki, kun hänelle ja hänen seuralaisilleen tuli nälkä?

4 Hän meni Jumalan huoneeseen, ja he söivät Herran eteen asetetut leivät, joita ei hänellä eikä hänen seuralaisillaan ollut lupa syödä vaan ainoastaan papeilla.

5 Tai ettekö ole laista lukeneet, että papit joka sapatti rikkovat sapattikäskyn temppelissä mutta ovat silti syyttömiä?

6 Minä sanon teille: tässä on enemmän kuin temppeli.

7 Jos te ymmärtäisitte, mitä tarkoittaa: ’Laupeutta minä tahdon enkä uhria’, niin ette tuomitsisi syyttömiä.

8 Sillä Ihmisen Poika on sapatin herra.”

Jeesus parantaa sapattina

9 Sitten Jeesus lähti sieltä ja meni heidän synagogaansa.

10 Siellä oli mies, jonka käsi oli surkastunut. Voidakseen nostaa syytteen Jeesusta vastaan fariseukset kysyivät häneltä: ”Onko luvallista parantaa sapattina?”

11 Mutta Jeesus sanoi heille: ”Jos jollakin teistä on lammas ja se putoaa kuoppaan sapattina, eikö hän tartu siihen ja nosta sitä ylös?

12 Kuinka paljon arvokkaampi onkaan ihminen kuin lammas! Sapattina on siis lupa tehdä hyvää.”

[13] Então, disse ao homem: Estende a mão. Estendeu-a, e ela ficou sã como a outra.

[14] Retirando-se, porém, os fariseus, conspiravam contra ele, sobre como lhe tirariam a vida.

Jesus se retira

[15] Mas Jesus, sabendo disto, afastou-se dali. Muitos o seguiram, e a todos ele curou,

[16] advertindo-lhes, porém, que o não expusessem à publicidade,

[17] para se cumprir o que foi dito por intermédio do profeta Isaías:

[18] Eis aqui o meu servo, que escolhi, o meu amado, em quem a minha alma se compraz. Farei repousar sobre ele o meu Espírito, e ele anunciará juízo aos gentios.

[19] Não contenderá, nem gritará, nem alguém ouvirá nas praças a sua voz.

[20] Não esmagará a cana quebrada, nem apagará a torcida que fumega, até que faça vencedor o juízo.

[21] E, no seu nome, esperarão os gentios.

A cura de um endemoninhado cego e mudo. A blasfêmia dos fariseus. Jesus se defende

Marcos 3.22-30; Lucas 11.14-23

[22] Então, lhe trouxeram um endemoninhado, cego e mudo; e ele o curou, passando o mudo a falar e a ver.

[23] E toda a multidão se admirava e dizia: É este, porventura, o Filho de Davi?

[24] Mas os fariseus, ouvindo isto, murmuravam: Este não expele demônios

[13]Sitten hän sanoi miehelle: ”Ojenna kätesi.” Mies ojensi, ja käsi tuli ennalleen, yhtä terveeksi kuin toinenkin käsi.

[14] Silloin fariseukset lähtivät ulos ja alkoivat punoa juonia Jeesusta vastaan, miten saisivat hänet surmatuksi.

Jeesus, Jumalan valitsema palvelija

[15]Kun Jeesus huomasi sen, hän lähti sieltä. Monet seurasivat häntä, ja hän paransi heidät kaikki.

[16] Mutta hän varoitti heitä saattamasta häntä julki,

[17] jotta toteutuisi profeetta Jesajan kautta puhuttu sana:

[18] ”Katso, minun palvelijani, jonka minä olen valinnut, minun rakkaani, johon minun sieluni on mieltynyt. Minä lasken Henkeni hänen ylleen, ja hän julistaa oikeutta pakanakansoille.

[19]Ei hän riitele eikä huuda, ei hänen ääntään kuulla kaduilla.

[20] Särkynyttä ruokoa hän ei muserra, savuavaa lampunsydäntä hän ei sammuta, ja hän on vievä oikeuden voittoon.

[21] Hänen nimeensä pakanakansat panevat toivonsa.”

Jeesus ja Beelsebul

[22]Sitten Jeesuksen luo tuotiin riivattu mies, joka oli sokea ja mykkä. Jeesus paransi hänet, niin että mies puhui ja näki.

[23]Koko kansanjoukko hämmästyi ja sanoi: ”Voisiko tämä olla Daavidin Poika?”

[24] Kun fariseukset kuulivat sen, he sanoivat: ”Beelsebulin, riivaajien

senão pelo poder de Belzebu, maioral dos demônios.

[25] Jesus, porém, conhecendo-lhes os pensamentos, disse: Todo reino dividido contra si mesmo ficará deserto, e toda cidade ou casa dividida contra si mesma não subsistirá.

[26] Se Satanás expele a Satanás, dividido está contra si mesmo; como, pois, subsistirá o seu reino?

[27] E, se eu expulso demônios por Belzebu, por quem os expulsam vossos filhos? Por isso, eles mesmos serão os vossos juízes.

[28] Se, porém, eu expulso demônios pelo Espírito de Deus, certamente é chegado o reino de Deus sobre vós.

[29] Ou como pode alguém entrar na casa do valente e roubar-lhe os bens sem primeiro amarrá-lo? E, então, lhe saqueará a casa.

[30] Quem não é por mim é contra mim; e quem comigo não ajunta espalha.

[31] Por isso, vos declaro: todo pecado e blasfêmia serão perdoados aos homens; mas a blasfêmia contra o Espírito não será perdoada.

[32] Se alguém proferir alguma palavra contra o Filho do Homem, ser-lhe-á isso perdoado; mas, se alguém falar contra o

päämiehen, voimalla hän ajaa ulos riivaajia.”

[25]Mutta Jeesus tiesi heidän ajatuksensa ja sanoi heille: ”Jokainen valtakunta, joka riitaantuu itsensä kanssa, tuhoutuu, eikä mikään kaupunki tai talo, joka riitaantuu itsensä kanssa, pysy pystyssä.

[26] Jos Saatana ajaa ulos Saatanan, hän on joutunut riitaan itsensä kanssa. Kuinka hänen valtakuntansa silloin voi pysyä pystyssä?

[27] Ja jos minä ajan ulos riivaajia Beelsebulin voimalla, kenen voimalla teidän lapsenne sitten ajavat niitä ulos? Niinpä he tulevat olemaan teidän tuomareitanne.

[28] Mutta jos minä ajan riivaajia ulos Jumalan Hengen voimalla, silloinhan Jumalan valtakunta on tullut teidän luoksenne.

[29] Kuinka kukaan voi tunkeutua väkevän miehen taloon ja ryöstää hänen tavaroitaan, ellei hän ensin sido sitä väkevää? Vasta sitten hän voi ryöstää hänen talonsa.

[30] Joka ei ole minun kanssani, on minua vastaan, ja joka ei minun kanssani kokoa, se hajottaa.

[31] Sen tähden minä sanon teille: jokainen synti ja pilkka annetaan ihmisille anteeksi, mutta Hengen pilkkaamista ei anteeksi anneta.

[32] Jos joku sanoo sanan Ihmisen Poikaa vastaan, se annetaan hänelle anteeksi. Mutta jos joku puhuu Pyhää Henkeä

Espírito Santo, não lhe será isso perdoado, nem neste mundo nem no porvir.

vastaan, sitä hänelle ei anneta anteeksi, ei tässä eikä tulevassa maailmanajassa.”

Árvores e seus frutos
Lucas 6.43-45

Puu ja sen hedelmät

[33] Ou fazei a árvore boa e o seu fruto bom ou a árvore má e o seu fruto mau; porque pelo fruto se conhece a árvore.

[33] ”Tehkää puu hyväksi, niin sen hedelmästäkin tulee hyvä, tai tehkää puu huonoksi, niin sen hedelmästäkin tulee huono. Hedelmästä puu tunnetaan.

[34] Raça de víboras, como podeis falar coisas boas, sendo maus? Porque a boca fala do que está cheio o coração.

[34] Te kyykäärmeiden sikiöt, kuinka te voisitte puhua hyvää, kun itse olette pahoja! Sydämen kyllyydestä suu puhuu.

[35] O homem bom tira do tesouro bom coisas boas; mas o homem mau do mau tesouro tira coisas más.

[35] Hyvä ihminen tuo hyvyytensä varastosta esiin hyvää, ja paha ihminen tuo pahuutensa varastosta esiin pahaa.

[36] Digo-vos que de toda palavra frívola que proferirem os homens, dela darão conta no Dia do Juízo;

[36] Mutta minä sanon teille: jokaisesta turhasta sanasta, jonka ihmiset puhuvat, heidän on tuomiopäivänä tehtävä tili.

[37] porque, pelas tuas palavras, serás justificado e, pelas tuas palavras, serás condenado.

[37] Sillä sanoistasi sinut julistetaan vanhurskaaksi ja sanoistasi sinut tuomitaan syylliseksi.”

O sinal de Jonas
Lucas 11.29-32

Jeesukselta vaaditaan merkkiä

[38] Então, alguns escribas e fariseus replicaram: Mestre, queremos ver de tua parte algum sinal.

[38]Silloin muutamat kirjanoppineet ja fariseukset sanoivat Jeesukselle: ”Opettaja, me haluamme nähdä sinulta merkin.”

[39] Ele, porém, respondeu: Uma geração má e adúltera pede um sinal; mas nenhum sinal lhe será dado, senão o do profeta Jonas.

[39]Hän vastasi heille: ”Tämä paha ja avion rikkova sukupolvi vaatii merkkiä, mutta sille ei anneta muuta merkkiä kuin profeetta Joonan merkki.

[40] Porque assim como esteve Jonas três dias e três noites no ventre do grande peixe, assim o Filho do Homem estará três dias e três noites no coração da terra.

[40] Niin kuin Joona oli meripedon vatsassa kolme päivää ja kolme yötä, niin myös Ihmisen Poika on oleva maan povessa kolme päivää ja kolme yötä.

[41] Ninivitas se levantarão, no Juízo, com esta geração e a condenarão; porque se arrependeram com a pregação de Jonas.

[41] Niiniven miehet nousevat tuomiolle yhdessä tämän sukupolven kanssa ja ovat sille tuomioksi, koska he kääntyivät

E eis aqui está quem é maior do que Jonas.

[42] A rainha do Sul se levantará, no Juízo, com esta geração e a condenará; porque veio dos confins da terra para ouvir a sabedoria de Salomão. E eis aqui está quem é maior do que Salomão.

A estratégia de Satanás

Lucas 11.24-26

[43] Quando o espírito imundo sai do homem, anda por lugares áridos procurando repouso, porém não encontra.

[44] Por isso, diz: Voltarei para minha casa donde saí. E, tendo voltado, a encontra vazia, varrida e ornamentada.

[45] Então, vai e leva consigo outros sete espíritos, piores do que ele, e, entrando, habitam ali; e o último estado daquele homem torna-se pior do que o primeiro. Assim também acontecerá a esta geração perversa.

A família de Jesus

Marcos 3.31-35; Lucas 8.19-21

[46] Falava ainda Jesus ao povo, e eis que sua mãe e seus irmãos estavam do lado de fora, procurando falar-lhe.

[47] E alguém lhe disse: Tua mãe e teus irmãos estão lá fora e querem falar-te.

[48] Porém ele respondeu ao que lhe trouxera o aviso: Quem é minha mãe e quem são meus irmãos?

[49] E, estendendo a mão para os discípulos, disse: Eis minha mãe e meus irmãos.

Joonan saarnan vaikutuksesta. Mutta tässä on enemmän kuin Joona!

[42] Etelän kuningatar herää tuomiolle yhdessä tämän sukupolven kanssa ja on sille tuomioksi, koska hän tuli maan ääristä saakka kuulemaan Salomon viisautta. Mutta tässä on enemmän kuin Salomo!”

Saastaisen hengen paluu

[43] ”Kun saastainen henki lähtee ihmisestä, se kuljeskelee vedettömillä seuduilla etsien lepopaikkaa mutta ei löydä.

[44] Silloin se sanoo: ’Minä palaan asuntooni, josta lähdin.’ Kun se tulee, se löytää asunnon tyhjillään, lakaistuna ja järjestyksessä.

[45] Silloin se menee ja hakee mukaansa seitsemän muuta henkeä, pahempia kuin se itse. Ne tulevat sisään ja jäävät sinne asumaan, ja sen ihmisen tila on lopussa pahempi kuin alussa. Näin käy myös tälle pahalle sukupolvelle.”

Jeesuksen äiti ja veljet

[46] Jeesuksen vielä puhuessa kansalle hänen äitinsä ja veljensä seisoivat ulkona ja halusivat puhua hänen kanssaan.

[47] Niin joku sanoi hänelle: ”Äitisi ja veljesi seisovat ulkona ja haluavat puhua sinun kanssasi.”

[48] Mutta hän vastasi sanantuojalle: ”Kuka on minun äitini, ja ketkä ovat minun veljiäni?”

[49] Sitten hän ojensi kätensä opetuslapsiinsa päin ja sanoi: ”Tässä ovat minun äitini ja veljeni!

50 Porque qualquer que fizer a vontade de meu Pai celeste, esse é meu irmão, irmã e mãe.

Mateus 13

A parábola do semeador
Marcos 4.1-9; Lucas 8.4-8

1 Naquele mesmo dia, saindo Jesus de casa, assentou-se à beira-mar;

2 e grandes multidões se reuniram perto dele, de modo que entrou num barco e se assentou; e toda a multidão estava em pé na praia.

3 E de muitas coisas lhes falou por parábolas e dizia: Eis que o semeador saiu a semear.

4 E, ao semear, uma parte caiu à beira do caminho, e, vindo as aves, a comeram.

5 Outra parte caiu em solo rochoso, onde a terra era pouca, e logo nasceu, visto não ser profunda a terra.

6 Saindo, porém, o sol, a queimou; e, porque não tinha raiz, secou-se.

7 Outra caiu entre os espinhos, e os espinhos cresceram e a sufocaram.

8 Outra, enfim, caiu em boa terra e deu fruto: a cem, a sessenta e a trinta por um.

9 Quem tem ouvidos [para ouvir], ouça.

A explicação da parábola
Marcos 4.10-20; Lucas 8.9-15

50 Sillä jokainen, joka tekee minun taivaallisen Isäni tahdon, on minun veljeni ja sisareni ja äitini.”

Matteus 13

Vertaukset taivasten valtakunnasta
Kylväjävertaus

1 Sinä päivänä Jeesus lähti ulos asunnostaan ja istuutui järven rantaan.

2 Kun hänen luokseen kokoontui paljon ihmisiä, hän nousi veneeseen ja istuutui. Koko kansanjoukko seisoi rannalla,

3 ja hän puhui heille paljon vertauksilla. Hän sanoi: ”Kuulkaa, kylväjä lähti kylvämään.

4 Hänen kylväessään muutamat siemenistä putosivat tien oheen, ja linnut tulivat ja söivät ne.

5 Toiset putosivat kallioperälle, missä niillä ei ollut tarpeeksi maata. Ne nousivat pian oraalle, koska niillä ei ollut syvää maata,

6 mutta auringon noustua oraat paahtuivat, ja koska niillä ei ollut juurta, ne kuivettuivat.

7 Toiset taas putosivat orjantappuroihin, ja orjantappurat kasvoivat ja tukahduttivat oraan.

8 Mutta toiset putosivat hyvään maahan ja tuottivat sadon, jotkut sata, jotkut kuusikymmentä ja jotkut kolmekymmentä jyvää.

9 Jolla on korvat, se kuulkoon!”

[10] Então, se aproximaram os discípulos e lhe perguntaram: Por que lhes falas por parábolas?

[11] Ao que respondeu: Porque a vós outros é dado conhecer os mistérios do reino dos céus, mas àqueles não lhes é isso concedido.

[12] Pois ao que tem se lhe dará, e terá em abundância; mas, ao que não tem, até o que tem lhe será tirado.

[13] Por isso, lhes falo por parábolas; porque, vendo, não vêem; e, ouvindo, não ouvem, nem entendem.

[14] De sorte que neles se cumpre a profecia de Isaías: Ouvireis com os ouvidos e de nenhum modo entendereis; vereis com os olhos e de nenhum modo percebereis.

[15] Porque o coração deste povo está endurecido, de mau grado ouviram com os ouvidos e fecharam os olhos; para não suceder que vejam com os olhos, ouçam com os ouvidos, entendam com o coração, se convertam e sejam por mim curados.

[16] Bem-aventurados, porém, os vossos olhos, porque vêem; e os vossos ouvidos, porque ouvem.

[17] Pois em verdade vos digo que muitos profetas e justos desejaram ver o que vedes e não viram; e ouvir o que ouvis e não ouviram.

[18] Atendei vós, pois, à parábola do semeador.

[10]Opetuslapset tulivat Jeesuksen luo ja kysyivät häneltä: ”Miksi sinä puhut heille vertauksin?”

[11] Hän vastasi heille: ”Siksi, että teidän on annettu tuntea taivasten valtakunnan salaisuudet, mutta heidän ei ole annettu.

[12] Jolla on, sille annetaan, ja hänellä on oleva yltäkyllin. Mutta jolla ei ole, siltä otetaan pois sekin, mitä hänellä on.

[13] Minä puhun heille vertauksin, koska he näkevät eivätkä kuitenkaan näe ja kuulevat eivätkä kuitenkaan kuule eivätkä ymmärrä.

[14] Heissä toteutuu Jesajan ennustus, jossa sanotaan: ’Kuulemalla kuulkaa älkääkä ymmärtäkö, näkemällä nähkää älkääkä käsittäkö.

[15] Sillä paatunut on tämän kansan sydän. Vaivoin he kuulevat korvillaan, ja silmänsä he ovat sulkeneet, etteivät he silmillään näkisi, eivät korvillaan kuulisi eivätkä sydämellään ymmärtäisi, etteivät he kääntyisi enkä minä parantaisi heitä.’

[16] Mutta autuaat ovat teidän silmänne, koska ne näkevät, ja teidän korvanne, koska ne kuulevat.

[17] Sillä totisesti minä sanon teille: monet profeetat ja vanhurskaat ovat halunneet nähdä, mitä te näette, eivätkä ole nähneet, ja kuulla, mitä te kuulette, eivätkä ole kuulleet.”

Kylväjävertauksen selitys

[18] ”Kuulkaa siis vertaus kylväjästä:

19 A todos os que ouvem a palavra do reino e não a compreendem, vem o maligno e arrebata o que lhes foi semeado no coração. Este é o que foi semeado à beira do caminho.

20 O que foi semeado em solo rochoso, esse é o que ouve a palavra e a recebe logo, com alegria;

21 mas não tem raiz em si mesmo, sendo, antes, de pouca duração; em lhe chegando a angústia ou a perseguição por causa da palavra, logo se escandaliza.

22 O que foi semeado entre os espinhos é o que ouve a palavra, porém os cuidados do mundo e a fascinação das riquezas sufocam a palavra, e fica infrutífera.

23 Mas o que foi semeado em boa terra é o que ouve a palavra e a compreende; este frutifica e produz a cem, a sessenta e a trinta por um.

A parábola do joio

24 Outra parábola lhes propôs, dizendo: O reino dos céus é semelhante a um homem que semeou boa semente no seu campo;

25 mas, enquanto os homens dormiam, veio o inimigo dele, semeou o joio no meio do trigo e retirou-se.

26 E, quando a erva cresceu e produziu fruto, apareceu também o joio.

27 Então, vindo os servos do dono da casa, lhe disseram: SENHOR, não semeaste boa semente no teu campo? Donde vem, pois, o joio?

19 Kun joku kuulee valtakunnan sanan eikä ymmärrä sitä, niin tulee Paha ja tempaa pois sen, mikä on kylvetty hänen sydämeensä. Tätä tarkoittaa se, mikä on kylvetty tien oheen.

20 Kallioperälle kylvetty kuvaa ihmistä, joka sanan kuullessaan ottaa sen heti iloiten vastaan.

21 Koska hänellä ei ole juurta itsessään, hän kestää vain hetken ja luopuu heti, kun tulee ahdistus tai vaino sanan tähden.

22 Orjantappuroihin kylvetty kuvaa ihmistä, joka kuulee sanan, mutta tämän maailman huolet ja rikkauden viettelys tukahduttavat sanan, ja hän jää hedelmättömäksi.

23 Mutta hyvään maahan kylvetty tarkoittaa ihmistä, joka kuulee sanan ja ymmärtää sen ja tuottaa sadon, joku sata, joku kuusikymmentä ja joku kolmekymmentä jyvää.”

Vertaus rikkaviljasta

24 Jeesus kertoi heille toisen vertauksen: ”Taivasten valtakunta on verrattavissa mieheen, joka kylvi hyvää siementä peltoonsa.

25 Mutta ihmisten nukkuessa hänen vihamiehensä tuli, kylvi vehnän sekaan rikkaviljaa ja lähti pois.

26 Kun vilja kasvoi ja teki tähkää, silloin myös rikkavilja tuli näkyviin.

27 Palvelijat menivät isäntänsä luo ja kysyivät: ’Herra, etkö kylvänyt peltoosi hyvää siementä? Mistä siihen sitten on tullut rikkaviljaa?’

[28] Ele, porém, lhes respondeu: Um inimigo fez isso. Mas os servos lhe perguntaram: Queres que vamos e arranquemos o joio?
[29] Não! Replicou ele, para que, ao separar o joio, não arranqueis também com ele o trigo.

[30] Deixai-os crescer juntos até à colheita, e, no tempo da colheita, direi aos ceifeiros: ajuntai primeiro o joio, atai-o em feixes para ser queimado; mas o trigo, recolhei-o no meu celeiro.

A parábola do grão de mostarda
Marcos 4.30-32; Lucas 13.18-19

[31] Outra parábola lhes propôs, dizendo: O reino dos céus é semelhante a um grão de mostarda, que um homem tomou e plantou no seu campo;
[32] o qual é, na verdade, a menor de todas as sementes, e, crescida, é maior do que as hortaliças, e se faz árvore, de modo que as aves do céu vêm aninhar-se nos seus ramos.

A parábola do fermento
Lucas 13.20-21

[33] Disse-lhes outra parábola: O reino dos céus é semelhante ao fermento que uma mulher tomou e escondeu em três medidas de farinha, até ficar tudo levedado.

Por que Jesus falou por parábolas
Marcos 4.33-34

[34] Todas estas coisas disse Jesus às multidões por parábolas e sem parábolas nada lhes dizia;
[35] para que se cumprisse o que foi dito por intermédio do profeta: Abrirei em

[28] Hän sanoi heille: ’Sen on vihamies kylvänyt.’ Niin palvelijat sanoivat hänelle: ’Tahdotko, että menemme kokoamaan sen?’
[29] Mutta hän sanoi: ’En, ettette rikkaviljaa kootessanne nyhtäisi sen mukana vehnääkin.
[30] Antakaa niiden molempien kasvaa yhdessä sadonkorjuuseen asti. Korjuun aikana minä sanon leikkuuväelle: Kootkaa ensin rikkavilja ja sitokaa se kimppuihin poltettavaksi. Mutta vehnä korjatkaa aittaani.’”

Vertaukset sinapinsiemenestä ja hapatteesta

[31] Jeesus kertoi heille myös tämän vertauksen: ”Taivasten valtakunta on kuin sinapinsiemen, jonka mies otti ja kylvi peltoonsa.
[32] Se on kaikista siemenistä pienin, mutta kun se on kasvanut täyteen mittaansa, se on puutarhakasveista suurin. Siitä tulee puu, niin että taivaan linnut tulevat ja pesivät sen oksilla.”

[33] Hän kertoi heille vielä vertauksen: ”Taivasten valtakunta on kuin hapate, jonka nainen otti ja sekoitti kolmeen vakalliseen jauhoja, ja koko taikina happani.”

Miksi Jeesus puhuu vertauksin?

[34] Tämän kaiken Jeesus puhui väkijoukolle vertauksin. Ilman vertausta hän ei puhunut heille mitään,
[35] jotta toteutuisi tämä profeetan sana: ”Minä avaan suuni vertauksiin. Minä tuon

parábolas a minha boca; publicarei coisas ocultas desde a criação [do mundo].

A explicação da parábola do joio

36 Então, despedindo as multidões, foi Jesus para casa. E, chegando-se a ele os seus discípulos, disseram: Explica-nos a parábola do joio do campo.

37 E ele respondeu: O que semeia a boa semente é o Filho do Homem;

38 o campo é o mundo; a boa semente são os filhos do reino; o joio são os filhos do maligno;

39 o inimigo que o semeou é o diabo; a ceifa é a consumação do século, e os ceifeiros são os anjos.

40 Pois, assim como o joio é colhido e lançado ao fogo, assim será na consumação do século.

41 Mandará o Filho do Homem os seus anjos, que ajuntarão do seu reino todos os escândalos e os que praticam a iniqüidade

42 e os lançarão na fornalha acesa; ali haverá choro e ranger de dentes.

43 Então, os justos resplandecerão como o sol, no reino de seu Pai. Quem tem ouvidos [para ouvir], ouça.

A parábola do tesouro escondido

44 O reino dos céus é semelhante a um tesouro oculto no campo, o qual certo homem, tendo-o achado, escondeu. E, transbordante de alegria, vai, vende tudo o que tem e compra aquele campo.

A parábola da pérola

45 O reino dos céus é também semelhante a um que negocia e procura boas pérolas;

julki sen, mikä on ollut salassa maailman perustamisesta asti.”

Rikkaviljavertauksen selitys

36Sitten Jeesus jätti väkijoukon ja meni asuntoonsa. Opetuslapset tulivat hänen luokseen ja sanoivat: ”Selitä meille vertaus pellon rikkaviljasta.”

37 Hän vastasi: ”Hyvän siemenen kylväjä on Ihmisen Poika.

38 Pelto on maailma. Hyvä siemen on valtakunnan lapset, mutta rikkavilja on Pahan lapset.

39 Vihamies, joka sen kylvi, on Paholainen, sadonkorjuun aika on maailmanajan loppu, ja leikkuuväki on enkelit.

40 Niin kuin rikkavilja kootaan ja poltetaan tulessa, niin tapahtuu maailmanajan lopussa.

41 Ihmisen Poika lähettää enkelinsä, ja he kokoavat hänen valtakunnastaan kaikki, jotka ovat viettelykseksi, ja kaikki, jotka harjoittavat vääryyttä,

42 ja heittävät heidät tuliseen pätsiin. Siellä on oleva itku ja hammasten kiristys.

43 Silloin vanhurskaat loistavat Isänsä valtakunnassa niin kuin aurinko. Jolla on korvat, se kuulkoon!”

Vertaukset aarteesta, helmestä ja nuotasta

44 ”Taivasten valtakunta on kuin peltoon kätketty aarre, jonka mies löysi ja kätki. Iloissaan hän meni ja myi kaiken, mitä hänellä oli, ja osti sen pellon.

45 Vielä taivasten valtakunta on kuin kauppias, joka etsi kauniita helmiä.

[46] e, tendo achado uma pérola de grande valor, vende tudo o que possui e a compra.

A parábola da rede

[47] O reino dos céus é ainda semelhante a uma rede que, lançada ao mar, recolhe peixes de toda espécie.

[48] E, quando já está cheia, os pescadores arrastam-na para a praia e, assentados, escolhem os bons para os cestos e os ruins deitam fora.

[49] Assim será na consumação do século: sairão os anjos, e separarão os maus dentre os justos,

[50] e os lançarão na fornalha acesa; ali haverá choro e ranger de dentes.

Coisas novas e velhas

[51] Entendestes todas estas coisas? Responderam-lhe: Sim!

[52] Então, lhes disse: Por isso, todo escriba versado no reino dos céus é semelhante a um pai de família que tira do seu depósito coisas novas e coisas velhas.

Jesus prega em Nazaré. É rejeitado pelos seus

Marcos 6.1-6; Lucas 4.16-30

[53] Tendo Jesus proferido estas parábolas, retirou-se dali.

[54] E, chegando à sua terra, ensinava-os na sinagoga, de tal sorte que se maravilhavam e diziam: Donde lhe vêm esta sabedoria e estes poderes miraculosos?

[46] Kun hän löysi yhden kallisarvoisen helmen, hän meni ja myi kaiken, mitä hänellä oli, ja osti sen.

[47] Vielä taivasten valtakunta on kuin nuotta, joka heitettiin mereen ja joka keräsi kaikenlaisia kaloja.

[48] Kun se tuli täyteen, kalastajat vetivät sen rannalle, istuutuivat ja kokosivat hyvät koreihin mutta viskasivat kelvottomat pois.

[49] Näin käy myös maailmanajan lopussa: enkelit lähtevät ja erottavat pahat vanhurskaiden joukosta

[50] ja heittävät heidät tuliseen pätsiin. Siellä on oleva itku ja hammasten kiristys."

Kirjanoppinut opetuslapsena

[51] "Oletteko ymmärtäneet tämän kaiken?"Jeesus kysyi. Opetuslapset vastasivat: "Olemme."

[52] Hän sanoi heille: "Sen tähden jokainen kirjanoppinut, josta on tullut taivasten valtakunnan opetuslapsi, on kuin talon isäntä, joka tuo aarrekammiostaan esiin uutta ja vanhaa."

Jeesus vaeltaa Galileassa ja lähiseuduilla

Jeesusta halveksitaan Nasaretissa

[53]Kun Jeesus oli lopettanut näiden vertausten kertomisen, hän lähti siltä seudulta.

[54] Tultuaan kotikaupunkiinsa hän opetti ihmisiä heidän synagogassaan. He olivat hämmästyksissään ja kyselivät: "Mistä hänellä on tämä viisaus ja nämä voimateot?

[55] Não é este o filho do carpinteiro? Não se chama sua mãe Maria, e seus irmãos, Tiago, José, Simão e Judas?

[56] Não vivem entre nós todas as suas irmãs? Donde lhe vem, pois, tudo isto?

[57] E escandalizavam-se nele. Jesus, porém, lhes disse: Não há profeta sem honra, senão na sua terra e na sua casa.

[58] E não fez ali muitos milagres, por causa da incredulidade deles.

Mateus 14

A morte de João Batista

Marcos 6.14-29; Lucas 9.7-9

[1] Por aquele tempo, ouviu o tetrarca Herodes a fama de Jesus

[2] e disse aos que o serviam: Este é João Batista; ele ressuscitou dos mortos, e, por isso, nele operam forças miraculosas.

[3] Porque Herodes, havendo prendido e atado a João, o metera no cárcere, por causa de Herodias, mulher de Filipe, seu irmão;

[4] pois João lhe dizia: Não te é lícito possuí-la.

[5] E, querendo matá-lo, temia o povo, porque o tinham como profeta.

[6] Ora, tendo chegado o dia natalício de Herodes, dançou a filha de Herodias diante de todos e agradou a Herodes.

[55] Eikö tämä ole se rakentajan poika? Eikö hänen äitinsä nimi ole Maria, ja eivätkö Jaakob, Joosef, Simon ja Juudas ole hänen veljiään?

[56] Ja eivätkö hänen sisarensa kaikki ole meidän keskuudessamme? Mistä hän sitten on saanut tämän kaiken?”

[57] Niin he loukkaantuivat häneen. Mutta Jeesus sanoi heille: ”Ei profeetta ole halveksittu muualla kuin kotikaupungissaan ja kodissaan.”

[58] Ja heidän epäuskonsa vuoksi hän ei tehnyt siellä montakaan voimatekoa.

Matteus 14

Johannes Kastajan kuolema

[1] Siihen aikaan neljännesruhtinas Herodes sai kuulla Jeesuksen maineesta.

[2] Hän sanoi palvelijoilleen: ”Se on Johannes Kastaja. Hän on noussut kuolleista, ja sen tähden nämä voimat vaikuttavat hänessä.”

[3] Herodes oli näet ottanut Johanneksen kiinni, kahlinnut hänet ja pannut vankilaan. Tämän hän oli tehnyt veljensä Filippoksen vaimon Herodiaan tähden,

[4] sillä Johannes oli sanonut hänelle: ”Sinun ei ole lupa pitää häntä.”

[5] Herodes olisi tahtonut tappaa Johanneksen mutta pelkäsi kansaa, sillä se piti Johannesta profeettana.

[6] Sitten tuli Herodeksen syntymäpäivä, ja Herodiaan tytär tanssi vieraiden edessä. Tyttö miellytti Herodesta niin,

7 Pelo que prometeu, com juramento, dar-lhe o que pedisse.

8 Então, ela, instigada por sua mãe, disse: Dá-me, aqui, num prato, a cabeça de João Batista.

9 Entristeceu-se o rei, mas, por causa do juramento e dos que estavam com ele à mesa, determinou que lha dessem;

10 e deu ordens e decapitou a João no cárcere.

11 Foi trazida a cabeça num prato e dada à jovem, que a levou a sua mãe.

12 Então, vieram os seus discípulos, levaram o corpo e o sepultaram; depois, foram e o anunciaram a Jesus.

A primeira multiplicação de pães e peixes

Marcos 6.30-44; Lucas 9.10-17; João 6.1-13

13 Jesus, ouvindo isto, retirou-se dali num barco, para um lugar deserto, à parte; sabendo-o as multidões, vieram das cidades seguindo-o por terra.

14 Desembarcando, viu Jesus uma grande multidão, compadeceu-se dela e curou os seus enfermos.

15 Ao cair da tarde, vieram os discípulos a Jesus e lhe disseram: O lugar é deserto, e vai adiantada a hora; despede, pois, as multidões para que, indo pelas aldeias, comprem para si o que comer.

16 Jesus, porém, lhes disse: Não precisam retirar-se; dai-lhes, vós mesmos, de comer.

17 Mas eles responderam: Não temos aqui senão cinco pães e dois peixes.

7 että tämä valalla vannoen lupasi antaa hänelle, mitä tahansa hän pyytäisi.

8 Äitinsä yllyttämänä tyttö sanoi: ”Tuo minulle tänne vadilla Johannes Kastajan pää.”

9 Silloin kuningas tuli murheelliseksi, mutta valansa ja pöytävieraiden tähden hän käski tuoda sen.

10 Hän käski lyödä Johannekselta pään poikki vankilassa.

11 Pää tuotiin vadilla ja annettiin tytölle, ja tyttö vei sen äidilleen.

12 Johanneksen opetuslapset tulivat hakemaan ruumiin ja hautasivat sen. Sitten he menivät ja kertoivat Jeesukselle, mitä oli tapahtunut.

Jeesus ruokkii viisituhatta miestä

13 Kun Jeesus kuuli tästä, hän lähti sieltä veneellä autioon paikkaan, yksinäisyyteen. Kuultuaan siitä kansa lähti jalkaisin kaupungeista hänen peräänsä.

14 Astuessaan maihin Jeesus näki paljon ihmisiä. Hänen tuli heitä sääli, ja hän paransi heidän sairaansa.

15 Kun ilta tuli, opetuslapset menivät hänen luokseen ja sanoivat: ”Tämä paikka on autio, ja päivä on jo pitkällä. Päästä siis ihmiset luotasi, jotta he menisivät kyliin ostamaan itselleen ruokaa.”

16 Mutta Jeesus sanoi heille: ”Ei heidän tarvitse mennä pois. Antakaa te heille syötävää.”

17 He vastasivat hänelle: ”Meillä ei ole täällä muuta kuin viisi leipää ja kaksi kalaa.”

[18] Então, ele disse: Trazei-mos.

[19] E, tendo mandado que a multidão se assentasse sobre a relva, tomando os cinco pães e os dois peixes, erguendo os olhos ao céu, os abençoou. Depois, tendo partido os pães, deu-os aos discípulos, e estes, às multidões.

[20] Todos comeram e se fartaram; e dos pedaços que sobejaram recolheram ainda doze cestos cheios.

[21] E os que comeram foram cerca de cinco mil homens, além de mulheres e crianças.

Jesus anda por sobre o mar

Marcos 6.45-52; João 6.15-21

[22] Logo a seguir, compeliu Jesus os discípulos a embarcar e passar adiante dele para o outro lado, enquanto ele despedia as multidões.

[23] E, despedidas as multidões, subiu ao monte, a fim de orar sozinho. Em caindo a tarde, lá estava ele, só.

[24] Entretanto, o barco já estava longe, a muitos estádios da terra, açoitado pelas ondas; porque o vento era contrário.

[25] Na quarta vigília da noite, foi Jesus ter com eles, andando por sobre o mar.

[26] E os discípulos, ao verem-no andando sobre as águas, ficaram aterrados e exclamaram: É um fantasma! E, tomados de medo, gritaram.

[27] Mas Jesus imediatamente lhes disse: Tende bom ânimo! Sou eu. Não temais!

[18] Hän sanoi: ”Tuokaa ne tänne minulle.”

[19] Sitten Jeesus käski kansan asettua ruohikolle. Hän otti ne viisi leipää ja kaksi kalaa, katsoi ylös taivaaseen ja siunasi ne. Sitten hän mursi leivät ja antoi ne opetuslapsilleen. Opetuslapset jakoivat ne kansalle.

[20]Kaikki söivät ja saivat kyllikseen, ja tähteeksi jääneitä palasia kerättiin kaksitoista täyttä korillista.

[21]Syömässä oli noin viisituhatta miestä ja lisäksi naisia ja lapsia.

Jeesus kävelee veden päällä

[22]Heti tämän jälkeen Jeesus käski opetuslapsiaan astumaan veneeseen ja menemään edeltä toiselle rannalle, sillä aikaa kun hän lähettäisi kansan luotaan.

[23] Päästettyään kansan menemään hän nousi vuorelle yksinäisyyteen rukoilemaan. Ja kun ilta oli tullut, hän oli siellä yksinään.

[24] Mutta vene oli jo monen stadionmitan päässä rannasta, ja aallot ahdistivat sitä, sillä tuuli oli vastainen.

[25]Neljännen yövartion aikaan Jeesus tuli heidän luokseen kävellen veden päällä.

[26]Kun opetuslapset näkivät hänen kävelevän veden päällä, he pelästyivät ja sanoivat: ”Se on aave”, ja huusivat pelosta.

[27] Mutta heti Jeesus sanoi heille: ”Olkaa turvallisella mielellä. Minä se olen . Älkää pelätkö.”

[28] Respondendo-lhe Pedro, disse: Se és tu, SENHOR, manda-me ir ter contigo, por sobre as águas.

[29] E ele disse: Vem! E Pedro, descendo do barco, andou por sobre as águas e foi ter com Jesus.

[30] Reparando, porém, na força do vento, teve medo; e, começando a submergir, gritou: Salva-me, SENHOR!

[31] E, prontamente, Jesus, estendendo a mão, tomou-o e lhe disse: Homem de pequena fé, por que duvidaste?

[32] Subindo ambos para o barco, cessou o vento.

[33] E os que estavam no barco o adoraram, dizendo: Verdadeiramente és Filho de Deus!

Jesus em Genesaré
Marcos 6.53-56

[34] Então, estando já no outro lado, chegaram a terra, em Genesaré.

[35] Reconhecendo-o os homens daquela terra, mandaram avisar a toda a circunvizinhança e trouxeram-lhe todos os enfermos;

[36] e lhe rogavam que ao menos pudessem tocar na orla da sua veste. E todos os que tocaram ficaram sãos.

Mateus 15

Jesus e a tradição dos anciãos. O que contamina o homem
Marcos 7.1-23

[1] Então, vieram de Jerusalém a Jesus alguns fariseus e escribas e perguntaram:

[28]Pietari vastasi hänelle: ”Herra, jos se olet sinä, niin käske minun tulla luoksesi vettä pitkin.”

[29] Hän sanoi: ”Tule!” Niin Pietari astui veneestä ja käveli veden päällä mennäkseen Jeesuksen luo.

[30] Mutta kun hän näki tuulen voiman, hän pelästyi ja alkoi vajota. Silloin hän huusi: ”Herra, pelasta minut!”

[31] Jeesus ojensi heti kätensä, tarttui häneen ja sanoi: ”Sinä vähäuskoinen, miksi epäilit?”

[32]Kun he olivat nousseet veneeseen, tuuli tyyntyi.

[33] Ne, jotka olivat veneessä, kumartaen heittäytyivät hänen eteensä ja sanoivat: ”Totisesti sinä olet Jumalan Poika.”

Jeesus parantaa Gennesaretissa

[34]Ylitettyään järven he nousivat maihin Gennesaretissa.

[35] Kun sen paikkakunnan miehet tunsivat Jeesuksen, he lähettivät sanan kaikkialle ympäristöön, ja hänen luokseen tuotiin kaikki sairaat.

[36] He pyysivät häneltä, että saisivat edes koskettaa hänen viittansa tupsua. Ja kaikki, jotka sitä koskettivat, parantuivat.

Matteus 15

Jumalan käsky ja perinnäissääntö

[1]Silloin Jeesuksen luo tuli Jerusalemista fariseuksia ja kirjanoppineita, ja he kysyivät:

[2] Por que transgridem os teus discípulos a tradição dos anciãos? Pois não lavam as mãos, quando comem.

[3] Ele, porém, lhes respondeu: Por que transgredis vós também o mandamento de Deus, por causa da vossa tradição?

[4] Porque Deus ordenou: Honra a teu pai e a tua mãe; e: Quem maldisser a seu pai ou a sua mãe seja punido de morte.

[5] Mas vós dizeis: Se alguém disser a seu pai ou a sua mãe: É oferta ao SENHOR aquilo que poderias aproveitar de mim;

[6] esse jamais honrará a seu pai ou a sua mãe. E, assim, invalidastes a palavra de Deus, por causa da vossa tradição.

[7] Hipócritas! Bem profetizou Isaías a vosso respeito, dizendo:

[8] Este povo honra-me com os lábios, mas o seu coração está longe de mim.

[9] E em vão me adoram, ensinando doutrinas que são preceitos de homens.

[10] E, tendo convocado a multidão, lhes disse: Ouvi e entendei:

[11] não é o que entra pela boca o que contamina o homem, mas o que sai da boca, isto, sim, contamina o homem.

[12] Então, aproximando-se dele os discípulos, disseram: Sabes que os fariseus, ouvindo a tua palavra, se escandalizaram?

[13] Ele, porém, respondeu: Toda planta que meu Pai celestial não plantou será arrancada.

[2] ”Miksi sinun opetuslapsesi rikkovat vanhinten perinnäissääntöä? Hehän eivät pese käsiään, kun rupeavat syömään.”

[3] Jeesus vastasi heille: ”Miksi te itse rikotte Jumalan käskyn perinnäissääntönne tähden?

[4] Sillä Jumala on sanonut: ’Kunnioita isääsi ja äitiäsi’ ja ’Joka kiroaa isäänsä tai äitiään, häntä rangaistakoon kuolemalla.’

[5] Mutta te sanotte: ’Jos joku sanoo isälleen tai äidilleen: Minä annoin uhrilahjaksi sen, mitä sinun kuuluisi saada minulta,

[6] niin hänen ei enää tarvitse kunnioittaa isäänsä tai äitiään.’ Näin te olette tehneet Jumalan sanan tyhjäksi perinnäissääntönne tähden.

[7] Te tekopyhät! Oikein on Jesaja teistä ennustanut sanoessaan:

[8] ’Tämä kansa kunnioittaa minua huulillaan, mutta sen sydän on kaukana minusta.

[9] Turhaan se palvelee minua opettaen oppeja, jotka ovat ihmisten käskyjä.’”

Mikä saastuttaa ihmisen?

[10] Jeesus kutsui väkijoukon luokseen ja sanoi: ”Kuulkaa ja ymmärtäkää.

[11] Ei ihmistä saastuta se, mikä menee suusta sisään, vaan mikä tulee suusta ulos, se saastuttaa ihmisen.”

[12] Silloin opetuslapset tulivat hänen luokseen ja sanoivat: ”Tiedätkö, että fariseukset loukkaantuivat, kun he kuulivat puheesi?”

[13] Mutta hän vastasi: ”Jokainen istutus, jota minun taivaallinen Isäni ei ole istuttanut, on juurineen revittävä pois.

[14] Deixai-os; são cegos, guias de cegos. Ora, se um cego guiar outro cego, cairão ambos no barranco.

[15] Então, lhe disse Pedro: Explica-nos a parábola.

[16] Jesus, porém, disse: Também vós não entendeis ainda?

[17] Não compreendeis que tudo o que entra pela boca desce para o ventre e, depois, é lançado em lugar escuso?

[18] Mas o que sai da boca vem do coração, e é isso que contamina o homem.

[19] Porque do coração procedem maus desígnios, homicídios, adultérios, prostituição, furtos, falsos testemunhos, blasfêmias.

[20] São estas as coisas que contaminam o homem; mas o comer sem lavar as mãos não o contamina.

A mulher cananeia

Marcos 7.24-30

[21] Partindo Jesus dali, retirou-se para os lados de Tiro e Sidom.

[22] E eis que uma mulher cananéia, que viera daquelas regiões, clamava: SENHOR, Filho de Davi, tem compaixão de mim! Minha filha está horrivelmente endemoninhada.

[23] Ele, porém, não lhe respondeu palavra. E os seus discípulos, aproximando-se, rogaram-lhe: Despede-a, pois vem clamando atrás de nós.

[24] Mas Jesus respondeu: Não fui enviado senão às ovelhas perdidas da casa de Israel.

[14] Älkää heistä välittäkö, he ovat sokeita sokeiden taluttajia. Jos sokea taluttaa sokeaa, molemmat putoavat kuoppaan.”

[15]Pietari sanoi hänelle: ”Selitä meille tämä vertaus.”

[16] Jeesus vastasi: ”Oletteko tekin vielä ymmärtämättömiä?

[17] Ettekö käsitä, että kaikki se, mikä menee suusta sisään, menee vatsaan, ja se ulostetaan?

[18] Mutta se, mikä tulee suusta ulos, lähtee sydämestä, ja se saastuttaa ihmisen.

[19] Sillä sydämestä lähtevät pahat ajatukset, murhat, aviorikokset, haureudet, varkaudet, väärät todistukset ja herjaukset.

[20] Nämä saastuttavat ihmisen, mutta pesemättömin käsin syöminen ei saastuta ihmistä.”

Kanaanilaisen naisen usko

[21]Lähdettyään sieltä Jeesus vetäytyi Tyroksen ja Siidonin alueelle.

[22] Muuan kanaanilainen nainen, joka oli niiltä seuduilta, tuli ja huusi: ”Herra, Daavidin Poika, armahda minua! Riivaaja vaivaa kauheasti minun tytärtäni.”

[23] Mutta hän ei vastannut naiselle sanaakaan. Opetuslapset tulivat Jeesuksen luo ja pyysivät: ”Päästä hänet menemään, sillä hän huutaa meidän peräämme.”

[24] Jeesus vastasi: ”Ei minua ole lähetetty muiden kuin Israelin huoneen kadonneiden lampaiden luo.”

[25] Ela, porém, veio e o adorou, dizendo: SENHOR, socorre-me!

[25]Mutta nainen tuli, kumartui maahan hänen eteensä ja sanoi: ”Herra, auta minua!”

[26] Então, ele, respondendo, disse: Não é bom tomar o pão dos filhos e lançá-lo aos cachorrinhos.

[26] Jeesus vastasi hänelle: ”Ei ole oikein ottaa lasten leipää ja heittää koiranpenikoille.”

[27] Ela, contudo, replicou: Sim, SENHOR, porém os cachorrinhos comem das migalhas que caem da mesa dos seus donos.

[27] Nainen vastasi: ”Niin, Herra, mutta syöväthän penikatkin isäntiensä pöydältä putoilevia muruja.”

[28] Então, lhe disse Jesus: Ó mulher, grande é a tua fé! Faça-se contigo como queres. E, desde aquele momento, sua filha ficou sã.

[28] Silloin Jeesus sanoi hänelle: ”Suuri on sinun uskosi, nainen! Tapahtukoon sinulle niin kuin tahdot.” Siitä hetkestä hänen tyttärensä oli terve.

Jesus volta para o mar da Galileia e cura muitos enfermos

Jeesus parantaa sairaita vuorella

[29] Partindo Jesus dali, foi para junto do mar da Galiléia; e, subindo ao monte, assentou-se ali.

[29]Sieltä lähdettyään Jeesus tuli Galileanjärven rantaan. Hän nousi vuorelle ja istuutui sinne.

[30] E vieram a ele muitas multidões trazendo consigo coxos, aleijados, cegos, mudos e outros muitos e os largaram junto aos pés de Jesus; e ele os curou.

[30] Hänen luokseen tuli paljon kansaa mukanaan rampoja, sokeita, raajarikkoja, mykkiä ja paljon muita. Heidät pantiin hänen jalkojensa juureen, ja hän paransi heidät.

[31] De modo que o povo se maravilhou ao ver que os mudos falavam, os aleijados recobravam saúde, os coxos andavam e os cegos viam. Então, glorificavam ao Deus de Israel.

[31]Ihmiset hämmästyivät nähdessään, että mykät puhuivat, raajarikot tulivat terveiksi, rammat kävelivät ja sokeat näkivät. Ja he ylistivät Israelin Jumalaa.

A segunda multiplicação de pães e peixes
Marcos 8.1-10

Jeesus ruokkii neljätuhatta miestä

[32] E, chamando Jesus os seus discípulos, disse: Tenho compaixão desta gente, porque há três dias que permanece comigo e não tem o que comer; e não quero despedi-la em jejum, para que não desfaleça pelo caminho.

[32]Jeesus kutsui opetuslapsensa luokseen ja sanoi: ”Minun käy sääliksi kansaa. Se on ollut luonani jo kolme päivää, eikä sillä ole mitään syötävää. Minä en tahdo lähettää heitä pois nälkäisinä, etteivät he nääntyisi matkalla.”

[33] Mas os discípulos lhe disseram: Onde haverá neste deserto tantos pães para fartar tão grande multidão?

[34] Perguntou-lhes Jesus: Quantos pães tendes? Responderam: Sete e alguns peixinhos.

[35] Então, tendo mandado o povo assentar-se no chão,

[36] tomou os sete pães e os peixes, e, dando graças, partiu, e deu aos discípulos, e estes, ao povo.

[37] Todos comeram e se fartaram; e, do que sobejou, recolheram sete cestos cheios.

[38] Ora, os que comeram eram quatro mil homens, além de mulheres e crianças.

[39] E, tendo despedido as multidões, entrou Jesus no barco e foi para o território de Magadã.

Mateus 16

Os fariseus e os saduceus pedem um sinal do céu

Marcos 8.11-13

[1] Aproximando-se os fariseus e os saduceus, tentando-o, pediram-lhe que lhes mostrasse um sinal vindo do céu.

[2] Ele, porém, lhes respondeu: Chegada a tarde, dizeis: Haverá bom tempo, porque o céu está avermelhado;

[3] e, pela manhã: Hoje, haverá tempestade, porque o céu está de um vermelho sombrio. Sabeis, na verdade, discernir o

[33] Opetuslapset sanoivat hänelle: ”Mistä me täällä erämaassa saamme niin paljon leipää, että voimme ruokkia näin suuren väkijoukon?”

[34] Jeesus kysyi heiltä: ”Montako leipää teillä on?” He vastasivat: ”Seitsemän, ja muutama pikkukala.”

[35] Hän käski kansan asettua maahan istumaan.

[36] Sitten hän otti ne seitsemän leipää ja kalat. Lausuttuaan kiitoksen hän mursi ne ja antoi opetuslapsilleen, ja opetuslapset jakoivat ne kansalle.

[37] Kaikki söivät ja tulivat kylläisiksi. Tähteeksi jääneitä palasia kerättiin seitsemän täyttä korillista.

[38] Syömässä oli neljätuhatta miestä ja lisäksi naisia ja lapsia.

[39] Sitten Jeesus päästi kansan luotaan, astui veneeseen ja meni Magadanin alueelle.

Matteus 16

Merkkiä vaaditaan jälleen

[1] Jeesuksen luo tuli fariseuksia ja saddukeuksia, ja pannakseen hänet koetukselle he pyysivät, että hän näyttäisi heille merkin taivaasta.

[2] Mutta hän vastasi heille: ”Kun tulee ilta, te sanotte: 'Tulee selkeä ilma, sillä taivas ruskottaa.'

[3] Aamulla te sanotte: 'Tänään tulee rajuilma, sillä taivas ruskottaa ja on synkkä.' Taivaan muodon te osaatte arvioida, mutta aikojen merkkejä ette osaa.

aspecto do céu e não podeis discernir os sinais dos tempos?

4 Uma geração má e adúltera pede um sinal; e nenhum sinal lhe será dado, senão o de Jonas. E, deixando-os, retirou-se.

4 Tämä paha ja avion rikkova sukupolvi vaatii merkkiä, mutta sille ei anneta muuta merkkiä kuin Joonan merkki.” Ja hän jätti heidät ja lähti pois.

O fermento dos fariseus e dos saduceus
Marcos 8.14-21

Fariseusten ja saddukeusten hapatus

5 Ora, tendo os discípulos passado para o outro lado, esqueceram-se de levar pão.

5 Opetuslapset saapuivat toiselle rannalle mutta olivat unohtaneet ottaa leipää mukaansa.

6 E Jesus lhes disse: Vede e acautelai-vos do fermento dos fariseus e dos saduceus.

6 Jeesus sanoi heille: ”Varokaa ja karttakaa fariseusten ja saddukeusten hapatusta.”

7 Eles, porém, discorriam entre si, dizendo: É porque não trouxemos pão.

7 Mutta he puhelivat keskenään ja sanoivat: ”Emme ottaneet leipää mukaamme.”

8 Percebendo-o Jesus, disse: Por que discorreis entre vós, homens de pequena fé, sobre o não terdes pão?

8 Jeesus huomasi sen ja sanoi: ”Te vähäuskoiset! Mitä te puhelette keskenänne siitä, ettei teillä ole leipää?

9 Não compreendeis ainda, nem vos lembrais dos cinco pães para cinco mil homens e de quantos cestos tomastes?

9 Ettekö vieläkään käsitä? Ettekö muista niitä viittä leipää viidelletuhannelle ettekä sitä, kuinka monta korillista otitte talteen,

10 Nem dos sete pães para os quatro mil e de quantos cestos tomastes?

10 ja niitä seitsemää leipää neljälletuhannelle ettekä sitä, kuinka monta korillista otitte talteen?

11 Como não compreendeis que não vos falei a respeito de pães? E sim: acautelai-vos do fermento dos fariseus e dos saduceus.

11 Kuinka te ette käsitä, etten minä puhunut teille leivästä? Karttakaa fariseusten ja saddukeusten hapatusta!”

12 Então, entenderam que não lhes dissera que se acautelassem do fermento de pães, mas da doutrina dos fariseus e dos saduceus.

12 Silloin he ymmärsivät, ettei hän käskenyt karttamaan leivän hapatusta vaan fariseusten ja saddukeusten oppia.

A confissão de Pedro
Marcos 8.27-30; Lucas 9.18-21

Pietari tunnustaa Jeesuksen Kristukseksi

13 Indo Jesus para os lados de Cesaréia de Filipe, perguntou a seus discípulos: Quem diz o povo ser o Filho do Homem?

13 Kun Jeesus oli tullut Filippoksen Kesarean alueelle, hän kysyi

opetuslapsiltaan: ”Kenen ihmiset sanovat Ihmisen Pojan olevan?”

[14] E eles responderam: Uns dizem: João Batista; outros: Elias; e outros: Jeremias ou algum dos profetas.

[14] He vastasivat: ”Jotkut Johannes Kastajan, toiset Elian, toiset taas Jeremian tai jonkun muun profeetoista.”

[15] Mas vós, continuou ele, quem dizeis que eu sou?

[15]Sitten hän kysyi heiltä: ”Entä te? Kenen te sanotte minun olevan?”

[16] Respondendo Simão Pedro, disse: Tu és o Cristo, o Filho do Deus vivo.

[16] Simon Pietari vastasi: ”Sinä olet Kristus, elävän Jumalan Poika.”

[17] Então, Jesus lhe afirmou: Bem-aventurado és, Simão Barjonas, porque não foi carne e sangue que to revelaram, mas meu Pai, que está nos céus.

[17]Jeesus sanoi hänelle: ”Autuas olet sinä, Simon, Joonan poika, sillä ei liha eikä veri ole sitä sinulle ilmoittanut vaan minun Isäni, joka on taivaissa.

[18] Também eu te digo que tu és Pedro, e sobre esta pedra edificarei a minha igreja, e as portas do inferno não prevalecerão contra ela.

[18] Ja minä sanon sinulle: Sinä olet Pietari , ja tälle kalliolle minä rakennan seurakuntani, eivätkä tuonelan portit sitä voita.

[19] Dar-te-ei as chaves do reino dos céus; o que ligares na terra terá sido ligado nos céus; e o que desligares na terra terá sido desligado nos céus.

[19] Minä olen antava sinulle taivasten valtakunnan avaimet. Minkä sinä sidot maan päällä, se on sidottu taivaissa, ja minkä sinä päästät maan päällä, se on päästetty taivaissa.”

[20] Então, advertiu os discípulos de que a ninguém dissessem ser ele o Cristo.

[20]Sitten hän kielsi opetuslapsiaan kertomasta kenellekään, että hän oli Kristus.

Jesus prediz a sua morte e ressurreição

Marcos 8.31-33; Lucas 9.22

Jeesus puhuu kuolemastaan

[21] Desde esse tempo, começou Jesus Cristo a mostrar a seus discípulos que lhe era necessário seguir para Jerusalém e sofrer muitas coisas dos anciãos, dos principais sacerdotes e dos escribas, ser morto e ressuscitado no terceiro dia.

[21]Siitä lähtien Jeesus alkoi ilmaista opetuslapsilleen, että hänen oli mentävä Jerusalemiin ja kärsittävä paljon vanhinten, ylipappien ja kirjanoppineiden käsissä. Hänet tapettaisiin, mutta kolmantena päivänä hän nousisi ylös.

[22] E Pedro, chamando-o à parte, começou a reprová-lo, dizendo: Tem compaixão de

[22]Pietari veti Jeesuksen luokseen ja alkoi nuhdella häntä sanoen: ”Jumala

ti, SENHOR; isso de modo algum te acontecerá.

[23] Mas Jesus, voltando-se, disse a Pedro: Arreda, Satanás! Tu és para mim pedra de tropeço, porque não cogitas das coisas de Deus, e sim das dos homens.

O discípulo de Cristo deve levar a sua cruz
Marcos 8.34—9.1; Lucas 9.23-27

[24] Então, disse Jesus a seus discípulos: Se alguém quer vir após mim, a si mesmo se negue, tome a sua cruz e siga-me.

[25] Porquanto, quem quiser salvar a sua vida perdê-la-á; e quem perder a vida por minha causa achá-la-á.

[26] Pois que aproveitará o homem se ganhar o mundo inteiro e perder a sua alma? Ou que dará o homem em troca da sua alma?

[27] Porque o Filho do Homem há de vir na glória de seu Pai, com os seus anjos, e, então, retribuirá a cada um conforme as suas obras.

[28] Em verdade vos digo que alguns há, dos que aqui se encontram, que de maneira nenhuma passarão pela morte até que vejam vir o Filho do Homem no seu reino.

Mateus 17

A transfiguração
Marcos 9.2-8; Lucas 9.28-36

[1] Seis dias depois, tomou Jesus consigo a Pedro e aos irmãos Tiago e João e os levou, em particular, a um alto monte.

varjelkoon sinua, Herra! Älköön sinulle koskaan sellaista tapahtuko!”

[23] Mutta hän kääntyi poispäin ja sanoi Pietarille: ”Väisty tieltäni, Saatana! Sinä olet minulle ansa, sillä sinä et ajattele asiaa Jumalan kannalta vaan ihmisten.”

Jeesuksen seuraamisesta

[24]Sitten Jeesus sanoi opetuslapsilleen: ”Jos joku tahtoo kulkea minun perässäni, hän kieltäköön itsensä, ottakoon ristinsä ja seuratkoon minua.

[25] Sillä se, joka tahtoo pelastaa elämänsä, kadottaa sen, mutta se, joka kadottaa elämänsä minun tähteni, löytää sen.

[26] Mitä se hyödyttää ihmistä, vaikka hän voittaisi omakseen koko maailman mutta saisi sielulleen vahingon? Tai mitä ihminen voi antaa sielunsa lunnaiksi?

[27] Sillä Ihmisen Poika on tuleva Isänsä kirkkaudessa enkeliensä kanssa, ja silloin hän maksaa kullekin tämän tekojen mukaan.

[28] Totisesti minä sanon teille: tässä seisovien joukossa on muutamia, jotka eivät maista kuolemaa, ennen kuin näkevät Ihmisen Pojan tulevan kuninkuudessaan.”

Matteus 17

Jeesuksen kirkastuminen

[1]Kuuden päivän kuluttua Jeesus otti mukaansa Pietarin sekä Jaakobin ja tämän veljen Johanneksen ja vei heidät korkealle vuorelle yksinäisyyteen.

[2] E foi transfigurado diante deles; o seu rosto resplandecia como o sol, e as suas vestes tornaram-se brancas como a luz.

[2] Siellä hänen ulkomuotonsa muuttui heidän nähtensä. Hänen kasvonsa loistivat kuin aurinko, ja hänen vaatteensa tulivat valkoisiksi kuin valo.

[3] E eis que lhes apareceram Moisés e Elias, falando com ele.

[3] Samassa heille ilmestyivät Mooses ja Elia, jotka keskustelivat Jeesuksen kanssa.

[4] Então, disse Pedro a Jesus: SENHOR, bom é estarmos aqui; se queres, farei aqui três tendas; uma será tua, outra para Moisés, outra para Elias.

[4] Pietari rupesi puhumaan ja sanoi Jeesukselle: ”Herra, meidän on hyvä olla täällä. Jos tahdot, teen tänne kolme majaa: sinulle yhden, Moosekselle yhden ja Elialle yhden.”

[5] Falava ele ainda, quando uma nuvem luminosa os envolveu; e eis, vindo da nuvem, uma voz que dizia: Este é o meu Filho amado, em quem me comprazo; a ele ouvi.

[5] Hänen vielä puhuessaan heidät peitti valoisa pilvi ja pilvestä kuului ääni: ”Tämä on minun rakas Poikani, johon minä olen mieltynyt. Kuulkaa häntä!”

[6] Ouvindo-a os discípulos, caíram de bruços, tomados de grande medo.

[6] Kun opetuslapset kuulivat tämän, he heittäytyivät kasvoilleen suuren pelon vallassa.

[7] Aproximando-se deles, tocou-lhes Jesus, dizendo: Erguei-vos e não temais!

[7] Mutta Jeesus tuli heidän luokseen, kosketti heitä ja sanoi: ”Nouskaa, älkää pelätkö.”

[8] Então, eles, levantando os olhos, a ninguém viram, senão Jesus.

[8] Kohottaessaan katseensa he eivät nähneet ketään muuta kuin Jeesuksen yksin.

A vinda de Elias

Marcos 9.9-13

Opetuslapset kysyvät Eliasta

[9] E, descendo eles do monte, ordenou-lhes Jesus: A ninguém conteis a visão, até que o Filho do Homem ressuscite dentre os mortos.

[9] Kun he olivat tulossa alas vuorelta, Jeesus kielsi heitä: ”Älkää puhuko kenellekään tästä näystä, ennen kuin Ihmisen Poika on noussut kuolleista.”

[10] Mas os discípulos o interrogaram: Por que dizem, pois, os escribas ser necessário que Elias venha primeiro?

[10] Opetuslapset kysyivät häneltä: ”Miksi sitten kirjanoppineet sanovat, että Elian pitää tulla ensin?”

[11] Então, Jesus respondeu: De fato, Elias virá e restaurará todas as coisas.

[11] Jeesus vastasi: ”Elia todellakin tulee ja asettaa kaiken kohdalleen.

[12] Eu, porém, vos declaro que Elias já veio, e não o reconheceram; antes, fizeram com ele tudo quanto quiseram. Assim também o Filho do Homem há de padecer nas mãos deles.

[13] Então, os discípulos entenderam que lhes falara a respeito de João Batista.

A cura de um jovem possesso

Marcos 9.14-29; Lucas 9.37-42

[14] E, quando chegaram para junto da multidão, aproximou-se dele um homem, que se ajoelhou e disse:

[15] SENHOR, compadece-te de meu filho, porque é lunático e sofre muito; pois muitas vezes cai no fogo e outras muitas, na água.

[16] Apresentei-o a teus discípulos, mas eles não puderam curá-lo.

[17] Jesus exclamou: Ó geração incrédula e perversa! Até quando estarei convosco? Até quando vos sofrerei? Trazei-me aqui o menino.

[18] E Jesus repreendeu o demônio, e este saiu do menino; e, desde aquela hora, ficou o menino curado.

[19] Então, os discípulos, aproximando-se de Jesus, perguntaram em particular: Por que motivo não pudemos nós expulsá-lo?

[20] E ele lhes respondeu: Por causa da pequenez da vossa fé. Pois em verdade vos digo que, se tiverdes fé como um grão de mostarda, direis a este monte: Passa

[12] Mutta minä sanon teille, että Elia on jo tullut. He eivät kuitenkaan tunteneet häntä vaan tekivät hänelle, mitä tahtoivat. Samoin myös Ihmisen Poika joutuu kärsimään heidän käsissään.”

[13] Silloin opetuslapset ymmärsivät, että hän puhui heille Johannes Kastajasta.

Riivattu poika

[14] Kun he saapuivat väkijoukon luo, Jeesusta lähestyi muuan mies, joka polvistui hänen eteensä

[15] ja sanoi: ”Herra, armahda minun poikaani! Hänellä on kuunvaihetauti, ja hän kärsii kovin. Hän kaatuu usein, milloin tuleen, milloin veteen.

[16] Minä toin hänet sinun opetuslastesi luo, mutta he eivät pystyneet parantamaan häntä.”

[17] Silloin Jeesus vastasi: ”Voi tätä epäuskoista ja kieroutunutta sukupolvea! Kuinka kauan minun on oltava teidän kanssanne? Kuinka kauan minun on kärsittävä teitä? Tuokaa hänet tänne minun luokseni. ”

[18] Jeesus nuhteli riivaajaa ankarasti, ja se lähti ulos lapsesta. Siitä hetkestä poika oli terve.

[19] Sitten opetuslapset menivät Jeesuksen luo. Ollessaan keskenään he kysyivät häneltä: ”Miksi me emme pystyneet ajamaan sitä ulos?”

[20] Jeesus sanoi heille: ”Epäuskonne tähden. Totisesti minä sanon teille: jos teillä olisi uskoa edes sinapinsiemenen verran , te voisitte sanoa tälle vuorelle:

daqui para acolá, e ele passará. Nada vos será impossível.

21 [Mas esta casta não se expele senão por meio de oração e jejum.]

De novo Jesus prediz a sua morte e ressurreição
Marcos 9.30-32; Lucas 9.43b-45

22 Reunidos eles na Galiléia, disse-lhes Jesus: O Filho do Homem está para ser entregue nas mãos dos homens;

23 e estes o matarão; mas, ao terceiro dia, ressuscitará. Então, os discípulos se entristeceram grandemente.

Jesus paga imposto

24 Tendo eles chegado a Cafarnaum, dirigiram-se a Pedro os que cobravam o imposto das duas dracmas e perguntaram: Não paga o vosso Mestre as duas dracmas?

25 Sim, respondeu ele. Ao entrar Pedro em casa, Jesus se lhe antecipou, dizendo: Simão, que te parece? De quem cobram os reis da terra impostos ou tributo: dos seus filhos ou dos estranhos?

26 Respondendo Pedro: Dos estranhos, Jesus lhe disse: Logo, estão isentos os filhos.

27 Mas, para que não os escandalizemos, vai ao mar, lança o anzol, e o primeiro peixe que fisgar, tira-o; e, abrindo-lhe a boca, acharás um estáter. Toma-o e entrega-lhes por mim e por ti.

Mateus 18

O maior no reino dos céus
Marcos 9.33-37; Lucas 9.46-48

1 Naquela hora, aproximaram-se de Jesus os discípulos, perguntando: Quem é, porventura, o maior no reino dos céus?

’Siirry täältä tuonne’, ja se siirtyisi. Mikään ei olisi teille mahdotonta.

21 [Mutta tämä laji ei lähde ulos ilman rukousta ja paastoa.]”

Jeesus puhuu jälleen kuolemastaan

22Kun he olivat koolla Galileassa, Jeesus sanoi heille: ”Ihmisen Poika annetaan ihmisten käsiin.

23 He tappavat hänet, mutta kolmantena päivänä hän nousee ylös.”Opetuslapset tulivat tästä hyvin murheellisiksi.

Temppeliveron maksaminen

24Heidän saavuttuaan Kapernaumiin temppeliveron kantajat tulivat Pietarin luo ja sanoivat: ”Eikö teidän opettajanne maksa temppeliveroa?”

25”Maksaa”, hän vastasi. Kun hän meni sisälle taloon, Jeesus ehätti kysymään häneltä: ”Mitä mieltä olet, Simon? Keiltä maan kuninkaat perivät tullia tai veroa, lapsiltaanko vai vierailta?”

26Kun hän vastasi: ”Vierailta”, Jeesus sanoi hänelle: ”Lapset ovat siis vapaat,

27 Mutta ettemme loukkaisi heitä, mene ja heitä onki järveen. Ota sitten kala, jonka ensiksi saat. Kun avaat sen suun, löydät hopearahan . Ota se ja anna heille minun puolestani ja omasta puolestasi.”

Matteus 18

Kuka on suurin?

1Sillä hetkellä opetuslapset tulivat Jeesuksen luo ja kysyivät: ”Kuka on suurin taivasten valtakunnassa?”

[2] E Jesus, chamando uma criança, colocou-a no meio deles.

[2] Niin Jeesus kutsui luokseen lapsen, asetti hänet heidän keskelleen

[3] E disse: Em verdade vos digo que, se não vos converterdes e não vos tornardes como crianças, de modo algum entrareis no reino dos céus.

[3] ja sanoi: ”Totisesti minä sanon teille: ellette käänny ja tule lasten kaltaisiksi, te ette pääse taivasten valtakuntaan.

[4] Portanto, aquele que se humilhar como esta criança, esse é o maior no reino dos céus.

[4] Joka siis nöyrtyy tämän lapsen kaltaiseksi, se on suurin taivasten valtakunnassa.

[5] E quem receber uma criança, tal como esta, em meu nome, a mim me recebe.

[5] Ja joka minun nimessäni ottaa luokseen yhdenkin tämän kaltaisen lapsen, se ottaa luokseen minut.

Os tropeços

Marcos 9.42-48; Lucas 17.1-2

[6] Qualquer, porém, que fizer tropeçar a um destes pequeninos que crêem em mim, melhor lhe fora que se lhe pendurasse ao pescoço uma grande pedra de moinho, e fosse afogado na profundeza do mar.

[6] Mutta joka viettelee yhdenkin näistä pienistä, jotka uskovat minuun, sille olisi parempi, että myllynkivi ripustettaisiin hänen kaulaansa ja hänet upotettaisiin meren syvyyteen.”

Varoitus viettelyksistä

[7] Ai do mundo, por causa dos escândalos; porque é inevitável que venham escândalos, mas ai do homem pelo qual vem o escândalo!

[7] ”Voi maailmaa viettelysten tähden! Viettelysten täytyy kyllä tulla, mutta voi sitä ihmistä, jonka kautta viettelys tulee!

[8] Portanto, se a tua mão ou o teu pé te faz tropeçar, corta-o e lança-o fora de ti; melhor é entrares na vida manco ou aleijado do que, tendo duas mãos ou dois pés, seres lançado no fogo eterno.

[8] Jos kätesi tai jalkasi viettelee sinua, hakkaa se poikki ja heitä pois. Sinulle on parempi, että käsipuolena tai jalkapuolena pääset sisälle elämään, kuin että sinut molemmat kädet tai molemmat jalat tallella heitetään ikuiseen tuleen.

[9] Se um dos teus olhos te faz tropeçar, arranca-o e lança-o fora de ti; melhor é entrares na vida com um só dos teus olhos do que, tendo dois, seres lançado no inferno de fogo.

[9] Ja jos silmäsi viettelee sinua, repäise se irti ja heitä pois. Sinulle on parempi, että silmäpuolena pääset sisälle elämään, kuin että sinut molemmat silmät tallella heitetään helvetin tuleen.”

A parábola da ovelha perdida

Vertaus eksyneestä lampaasta

Lucas 15.3-7

[10] Vede, não desprezeis a qualquer destes pequeninos; porque eu vos afirmo que os seus anjos nos céus vêem incessantemente a face de meu Pai celeste.

[10] ”Katsokaa, ettette halveksi yhtäkään näistä pienistä. Sillä minä sanon teille, että heidän enkelinsä taivaissa katselevat aina minun taivaallisen Isäni kasvoja.

[11] [Porque o Filho do Homem veio salvar o que estava perdido.]

[11] [Ihmisen Poika on tullut pelastamaan sitä, mikä on kadonnut.]

[12] Que vos parece? Se um homem tiver cem ovelhas, e uma delas se extraviar, não deixará ele nos montes as noventa e nove, indo procurar a que se extraviou?

[12] Mitä arvelette? Jos jollakin ihmisellä on sata lammasta ja yksi niistä eksyy, eikö hän jätä niitä yhdeksääkymmentäyhdeksää vuorille ja mene etsimään sitä eksynyttä?

[13] E, se porventura a encontra, em verdade vos digo que maior prazer sentirá por causa desta do que pelas noventa e nove que não se extraviaram.

[13] Ja jos hän löytää sen, totisesti minä sanon teille: hän iloitsee siitä yhdestä enemmän kuin niistä yhdeksästäkymmenestäyhdeksästä, jotka eivät olleet eksyksissä.

[14] Assim, pois, não é da vontade de vosso Pai celeste que pereça um só destes pequeninos.

[14] Niinpä ei myöskään teidän taivaallisen Isänne tahto ole, että yksikään näistä pienistä joutuisi hukkaan.”

Como se deve tratar a um irmão culpado

Voita veljesi takaisin

[15] Se teu irmão pecar [contra ti], vai argüi-lo entre ti e ele só. Se ele te ouvir, ganhaste a teu irmão.

[15] ”Jos veljesi tekee syntiä, mene ja nuhtele häntä kahden kesken. Jos hän kuulee sinua, olet voittanut veljesi takaisin.

[16] Se, porém, não te ouvir, toma ainda contigo uma ou duas pessoas, para que, pelo depoimento de duas ou três testemunhas, toda palavra se estabeleça.

[16] Mutta jos hän ei kuule sinua, ota yksi tai kaksi todistajaa mukaasi, että jokainen sana vahvistettaisiin kahden tai kolmen todistajan suulla.

[17] E, se ele não os atender, dize-o à igreja; e, se recusar ouvir também a igreja, considera-o como gentio e publicano.

[17] Jos hän ei kuule heitäkään, ilmoita seurakunnalle. Mutta jos hän ei kuule seurakuntaakaan, olkoon hän sinulle kuin pakana ja publikaani.

[18] Em verdade vos digo que tudo o que ligardes na terra terá sido ligado nos céus, e tudo o que desligardes na terra terá sido desligado nos céus.

[18] Totisesti minä sanon teille: kaikki, minkä te sidotte maan päällä, on sidottu taivaassa, ja kaikki, minkä te päästätte maan päällä, on päästetty taivaassa.

[19] Em verdade também vos digo que, se dois dentre vós, sobre a terra, concordarem a respeito de qualquer coisa que, porventura, pedirem, ser-lhes-á concedida por meu Pai, que está nos céus.

[19] Vielä minä sanon teille: jos kaksi teistä maan päällä sopii keskenään mistä asiasta tahansa, että he sitä anovat, he saavat sen minun Isältäni, joka on taivaissa.

[20] Porque, onde estiverem dois ou três reunidos em meu nome, ali estou no meio deles.

[20] Sillä missä kaksi tai kolme on koolla minun nimessäni, siellä minä olen heidän keskellään."

Quantas vezes se deve perdoar a um irmão

Lucas 17.3-4

Vertaus armottomasta palvelijasta

[21] Então, Pedro, aproximando-se, lhe perguntou: SENHOR, até quantas vezes meu irmão pecará contra mim, que eu lhe perdoe? Até sete vezes?

[21]Silloin Pietari tuli Jeesuksen luo ja kysyi: "Herra, kuinka monta kertaa minun on annettava anteeksi veljelleni, joka rikkoo minua vastaan? Ihanko seitsemän kertaa?"

[22] Respondeu-lhe Jesus: Não te digo que até sete vezes, mas até setenta vezes sete.

[22]Jeesus vastasi hänelle: "Minä sanon sinulle: ei seitsemän kertaa vaan seitsemänkymmentä kertaa seitsemän .

A parábola do credor incompassivo

[23] Por isso, o reino dos céus é semelhante a um rei que resolveu ajustar contas com os seus servos.

[23] Sen tähden taivasten valtakunta on verrattavissa kuninkaaseen, joka vaati palvelijoiltaan tilitykset.

[24] E, passando a fazê-lo, trouxeram-lhe um que lhe devia dez mil talentos.

[24] Kun hän rupesi tarkastamaan tilejä, hänen eteensä tuotiin palvelija, joka oli hänelle velkaa kymmenentuhatta talenttia .

[25] Não tendo ele, porém, com que pagar, ordenou o senhor que fosse vendido ele, a mulher, os filhos e tudo quanto possuía e que a dívida fosse paga.

[25] Mutta kun palvelijalla ei ollut, millä maksaa, herra määräsi hänet, hänen vaimonsa ja lapsensa ja kaiken, mitä hänellä oli, myytäväksi ja velan maksettavaksi.

[26] Então, o servo, prostrando-se reverente, rogou: Sê paciente comigo, e tudo te pagarei.

[26] Silloin palvelija heittäytyi maahan ja rukoili häntä sanoen: 'Ole kärsivällinen minua kohtaan, minä maksan sinulle kaiken.'

[27] E o senhor daquele servo, compadecendo-se, mandou-o embora e perdoou-lhe a dívida.

[27] Herran tuli sääli tätä palvelijaa, ja hän päästi hänet vapaaksi ja antoi velan anteeksi.

[28] Saindo, porém, aquele servo, encontrou um dos seus conservos que lhe devia cem denários; e, agarrando-o, o sufocava, dizendo: Paga-me o que me deves.

[28] Mutta mentyään ulos palvelija tapasi erään palvelustovereistaan, joka oli hänelle velkaa sata denaaria. Hän kävi toveriinsa kiinni, kuristi häntä kurkusta ja sanoi: 'Maksa, mitä olet velkaa!'

[29] Então, o seu conservo, caindo-lhe aos pés, lhe implorava: Sê paciente comigo, e te pagarei.

[29] Palvelustoveri heittäytyi maahan ja pyysi häneltä: 'Ole kärsivällinen minua kohtaan, minä maksan sinulle.'

[30] Ele, entretanto, não quis; antes, indo-se, o lançou na prisão, até que saldasse a dívida.

[30] Mutta hän ei suostunut vaan meni ja heitti miehen vankeuteen, kunnes tämä maksaisi velkansa.

[31] Vendo os seus companheiros o que se havia passado, entristeceram-se muito e foram relatar ao seu senhor tudo que acontecera.

[31] Kun muut palvelijat näkivät, mitä tapahtui, he tulivat hyvin pahoilleen ja menivät kertomaan herralleen kaiken, mitä oli tapahtunut.

[32] Então, o seu senhor, chamando-o, lhe disse: Servo malvado, perdoei-te aquela dívida toda porque me suplicaste;

[32] Silloin herra kutsui palvelijan eteensä ja sanoi: 'Sinä kelvoton palvelija! Minä annoin sinulle anteeksi koko velan, koska sitä minulta pyysit.

[33] não devias tu, igualmente, compadecer-te do teu conservo, como também eu me compadeci de ti?

[33] Eikö myös sinun olisi pitänyt armahtaa palvelustoveriasi, niin kuin minäkin armahdin sinua?'

[34] E, indignando-se, o seu senhor o entregou aos verdugos, até que lhe pagasse toda a dívida.

[34] Vihastuneena herra jätti hänet vanginvartijoiden käsiin, kunnes hän maksaisi koko velan.

[35] Assim também meu Pai celeste vos fará, se do íntimo não perdoardes cada um a seu irmão.

[35] Näin myös minun taivaallinen Isäni tekee teille, ellette anna kukin veljellenne sydämestänne anteeksi."

Mateus 19

Jesus atravessa o Jordão

Marcos 10.1

[1] E aconteceu que, concluindo Jesus estas palavras, deixou a Galiléia e foi para o território da Judéia, além do Jordão.

Matteus 19

Jeesuksen vaellus Jerusalemiin

Kysymys avioerosta ja naimattomuudesta

[1] Kun Jeesus oli päättänyt nämä puheensa, hän lähti Galileasta ja kulki Jordanin toista puolta Juudean alueelle.

[2] Seguiram-no muitas multidões, e curou-as ali.

A questão do divórcio
Marcos 10.2-12; Lucas 16.18

[3] Vieram a ele alguns fariseus e o experimentavam, perguntando: É lícito ao marido repudiar a sua mulher por qualquer motivo?

[4] Então, respondeu ele: Não tendes lido que o Criador, desde o princípio, os fez homem e mulher

[5] e que disse: Por esta causa deixará o homem pai e mãe e se unirá a sua mulher, tornando-se os dois uma só carne?

[6] De modo que já não são mais dois, porém uma só carne. Portanto, o que Deus ajuntou não o separe o homem.

[7] Replicaram-lhe: Por que mandou, então, Moisés dar carta de divórcio e repudiar?

[8] Respondeu-lhes Jesus: Por causa da dureza do vosso coração é que Moisés vos permitiu repudiar vossa mulher; entretanto, não foi assim desde o princípio.

[9] Eu, porém, vos digo: quem repudiar sua mulher, não sendo por causa de relações sexuais ilícitas, e casar com outra comete adultério [e o que casar com a repudiada comete adultério].

[10] Disseram-lhe os discípulos: Se essa é a condição do homem relativamente à sua mulher, não convém casar.

[2] Häntä seurasi suuri joukko ihmisiä, ja hän paransi heitä siellä.

[3]Hänen luokseen tuli myös fariseuksia, jotka koetellakseen häntä kysyivät: ”Onko miehen lupa hylätä vaimonsa mistä syystä tahansa?”

[4] Hän vastasi: ”Ettekö ole lukeneet, että Luoja jo alussa loi heidät mieheksi ja naiseksi

[5] ja sanoi: ’Sen tähden mies luopukoon isästään ja äidistään ja liittyköön vaimoonsa, ja niistä kahdesta tulee yksi liha’?

[6] Niinpä he eivät enää ole kaksi vaan yksi liha. Minkä siis Jumala on yhdistänyt, sitä älköön ihminen erottako.”

[7]He kysyivät häneltä: ”Miksi Mooses sitten käski antaa vaimolle erokirjan ja hylätä hänet?”

[8]Hän vastasi heille: ”Teidän kovasydämisyytenne tähden Mooses antoi teille luvan hylätä vaimonne. Mutta alun perin ei ollut niin.

[9] Minä sanon teille: se, joka hylkää vaimonsa muun syyn kuin haureuden tähden ja nai toisen, tekee aviorikoksen [ja joka nai hylätyn, tekee aviorikoksen].”

[10]Opetuslapset sanoivat hänelle: ”Jos miehen suhde vaimoon on tällainen, ei kannata mennä naimisiin.”

[11] Jesus, porém, lhes respondeu: Nem todos são aptos para receber este conceito, mas apenas aqueles a quem é dado.

[11] Mutta hän sanoi heille: ”Tämä sana ei sovellu kaikkiin vaan ainoastaan niihin, joille se on annettu.

[12] Porque há eunucos de nascença; há outros a quem os homens fizeram tais; e há outros que a si mesmos se fizeram eunucos, por causa do reino dos céus. Quem é apto para o admitir admita.

[12] On sellaisia, jotka ovat äitinsä kohdusta syntyneet avioon kelpaamattomina. On myös niitä, jotka ihmiset ovat tehneet avioon kelpaamattomiksi. Samoin on niitä, jotka taivasten valtakunnan tähden ovat tehneet itsensä avioon kelpaamattomiksi. Joka tämän voi itseensä soveltaa, se soveltakoon.”

Jesus abençoa as crianças

Marcos 10.13-16; Lucas 18.15-17

Jeesus siunaa lapsia

[13] Trouxeram-lhe, então, algumas crianças, para que lhes impusesse as mãos e orasse; mas os discípulos os repreendiam.

[13] Sitten Jeesuksen luo tuotiin lapsia, jotta hän panisi kätensä heidän päälleen ja rukoilisi. Opetuslapset nuhtelivat tuojia,

[14] Jesus, porém, disse: Deixai os pequeninos, não os embaraceis de vir a mim, porque dos tais é o reino dos céus.

[14] mutta Jeesus sanoi: ”Antakaa lasten olla älkääkä estäkö heitä tulemasta minun luokseni, sillä heidän kaltaistensa on taivasten valtakunta.”

[15] E, tendo-lhes imposto as mãos, retirou-se dali.

[15] Ja hän pani kätensä heidän päälleen. Sitten hän lähti sieltä.

O jovem rico

Marcos 10.17-22; Lucas 18.18-23

Rikas nuorukainen

[16] E eis que alguém, aproximando-se, lhe perguntou: Mestre, que farei eu de bom, para alcançar a vida eterna?

[16] Eräs mies tuli Jeesuksen luo ja kysyi häneltä: ”Opettaja, mitä hyvää minun pitää tehdä, että saisin iankaikkisen elämän?”

[17] Respondeu-lhe Jesus: Por que me perguntas acerca do que é bom? Bom só existe um. Se queres, porém, entrar na vida, guarda os mandamentos.

[17] Jeesus vastasi hänelle: ”Miksi sinä minulta hyvästä kysyt? On vain yksi, joka on hyvä. Mutta jos tahdot päästä sisälle elämään, pidä käskyt.”

[18] E ele lhe perguntou: Quais? Respondeu Jesus: Não matarás, não adulterarás, não furtarás, não dirás falso testemunho;

[18] Mies kysyi: ”Mitkä?” Jeesus vastasi: ”Nämä: älä tapa , älä tee huorin, älä varasta, älä anna väärää todistusta,

[19] honra a teu pai e a tua mãe e amarás o teu próximo como a ti mesmo.

[20] Replicou-lhe o jovem: Tudo isso tenho observado; que me falta ainda?

[21] Disse-lhe Jesus: Se queres ser perfeito, vai, vende os teus bens, dá aos pobres e terás um tesouro no céu; depois, vem e segue-me.

[22] Tendo, porém, o jovem ouvido esta palavra, retirou-se triste, por ser dono de muitas propriedades.

O perigo das riquezas

Marcos 10.23-31; Lucas 18.24-30

[23] Então, disse Jesus a seus discípulos: Em verdade vos digo que um rico dificilmente entrará no reino dos céus.

[24] E ainda vos digo que é mais fácil passar um camelo pelo fundo de uma agulha do que entrar um rico no reino de Deus.

[25] Ouvindo isto, os discípulos ficaram grandemente maravilhados e disseram: Sendo assim, quem pode ser salvo?

[26] Jesus, fitando neles o olhar, disse-lhes: Isto é impossível aos homens, mas para Deus tudo é possível.

[27] Então, lhe falou Pedro: Eis que nós tudo deixamos e te seguimos; que será, pois, de nós?

[28] Jesus lhes respondeu: Em verdade vos digo que vós, os que me seguistes, quando, na regeneração, o Filho do Homem se assentar no trono da sua glória, também vos assentareis em doze tronos para julgar as doze tribos de Israel.

[19] kunnioita isääsi ja äitiäsi ja rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi.”

[20] Nuorukainen sanoi hänelle: ”Kaikkia niitä olen noudattanut. Mitä minulta vielä puuttuu?”

[21] Jeesus vastasi hänelle: ”Jos tahdot olla täydellinen, mene ja myy omaisuutesi ja anna rahat köyhille, niin sinulla on aarre taivaissa. Tule sitten ja seuraa minua.”

[22] Tämän kuultuaan nuorukainen lähti murheellisena pois, sillä hänellä oli paljon omaisuutta.

[23] Silloin Jeesus sanoi opetuslapsilleen: ”Totisesti minä sanon teille: rikkaan on vaikea päästä Jumalan valtakuntaan.

[24] Vielä minä sanon teille: helpompi on kamelin mennä neulansilmän läpi kuin rikkaan päästä Jumalan valtakuntaan.”

[25] Kun opetuslapset kuulivat sen, he olivat kovin hämmästyneitä ja kysyivät: ”Kuka sitten voi pelastua?”

[26] Jeesus katsahti heihin ja sanoi: ”Ihmisille se on mahdotonta, mutta Jumalalle on kaikki mahdollista.”

Opetuslasten palkka

[27] Silloin Pietari sanoi Jeesukselle: ”Katso, me olemme luopuneet kaikesta ja seuranneet sinua. Mitä me siis saamme?”

[28] Jeesus vastasi: ”Totisesti minä sanon teille: siinä uudestisyntymisessä, jolloin Ihmisen Poika istuutuu kirkkautensa valtaistuimelle, saatte tekin, jotka olette minua seuranneet, istua kahdellatoista

valtaistuimella ja tuomita Israelin kahtatoista heimoa.

[29] E todo aquele que tiver deixado casas, ou irmãos, ou irmãs, ou pai, ou mãe [ou mulher], ou filhos, ou campos, por causa do meu nome, receberá muitas vezes mais e herdará a vida eterna.

[29] Ja jokainen, joka on luopunut taloista, veljistä tai sisarista, isästä, äidistä tai lapsista tai pelloista minun nimeni tähden, saa satakertaisesti takaisin ja perii iankaikkisen elämän.

[30] Porém muitos primeiros serão últimos; e os últimos, primeiros.

[30] Mutta monet ensimmäisistä tulevat viimeisiksi ja monet viimeisistä ensimmäisiksi.”

Mateus 20

A parábola dos trabalhadores na vinha

[1] Porque o reino dos céus é semelhante a um dono de casa que saiu de madrugada para assalariar trabalhadores para a sua vinha.

[2] E, tendo ajustado com os trabalhadores a um denário por dia, mandou-os para a vinha.

[3] Saindo pela terceira hora, viu, na praça, outros que estavam desocupados

[4] e disse-lhes: Ide vós também para a vinha, e vos darei o que for justo. Eles foram.

[5] Tendo saído outra vez, perto da hora sexta e da nona, procedeu da mesma forma,

[6] e, saindo por volta da hora undécima, encontrou outros que estavam desocupados e perguntou-lhes: Por que estivestes aqui desocupados o dia todo?

Matteus 20

Vertaus viinitarhan työmiehistä

[1] ”Taivasten valtakunta on kuin talonisäntä, joka lähti aikaisin aamulla palkkaamaan työmiehiä viinitarhaansa.

[2] Kun hän oli sopinut työmiesten kanssa yhden denaarin päiväpalkasta, hän lähetti heidät viinitarhaansa.

[3] Kolmannen tunnin vaiheilla hän lähti ulos ja näki torilla vielä miehiä seisomassa joutilaina.

[4] Hän sanoi heille: ’Menkää tekin minun viinitarhaani. Maksan teille sen, mikä on oikein.’

[5] Niin he menivät. Kuudennen ja yhdeksännen tunnin aikaan hän lähti taas ulos ja teki samoin.

[6] Ja kun hän lähti ulos yhdennentoista tunnin vaiheilla, hän tapasi vielä joitakin miehiä seisoskelemassa. Hän kysyi heiltä: ’Miksi seisotte täällä kaiken päivää joutilaina?’

[7] Responderam-lhe: Porque ninguém nos contratou. Então, lhes disse ele: Ide também vós para a vinha.

[8] Ao cair da tarde, disse o senhor da vinha ao seu administrador: Chama os trabalhadores e paga-lhes o salário, começando pelos últimos, indo até aos primeiros.

[9] Vindo os da hora undécima, recebeu cada um deles um denário.

[10] Ao chegarem os primeiros, pensaram que receberiam mais; porém também estes receberam um denário cada um.

[11] Mas, tendo-o recebido, murmuravam contra o dono da casa,

[12] dizendo: Estes últimos trabalharam apenas uma hora; contudo, os igualaste a nós, que suportamos a fadiga e o calor do dia.

[13] Mas o proprietário, respondendo, disse a um deles: Amigo, não te faço injustiça; não combinaste comigo um denário?

[14] Toma o que é teu e vai-te; pois quero dar a este último tanto quanto a ti.

[15] Porventura, não me é lícito fazer o que quero do que é meu? Ou são maus os teus olhos porque eu sou bom?

[16] Assim, os últimos serão primeiros, e os primeiros serão últimos [porque muitos são chamados, mas poucos escolhidos].

Jesus ainda outra vez prediz sua morte e ressurreição

Marcos 10.32-34; Lucas 18.31-33

[7] He vastasivat hänelle: ’Koska kukaan ei ole meitä palkannut.’ Hän sanoi heille: ’Menkää tekin minun viinitarhaani.’

[8] Illan tultua viinitarhan isäntä sanoi tilanhoitajalle: ’Kutsu työmiehet ja maksa heille palkka, viimeisistä alkaen ensimmäisiin asti.’

[9] Ne, jotka oli palkattu yhdennentoista tunnin tienoilla, tulivat ja saivat kukin denaarin.

[10] Kun sitten ensimmäiset tulivat, he luulivat saavansa enemmän, mutta myös he saivat kukin denaarin.

[11] Sen saatuaan he nurisivat talonisäntää vastaan

[12] ja sanoivat: ’Nämä viimeisinä tulleet ovat tehneet työtä vain yhden tunnin. Kuitenkin sinä teet heidät samanvertaisiksi meidän kanssamme, jotka olemme kantaneet päivän kuorman ja helteen.’

[13] Mutta isäntä sanoi yhdelle heistä: ’Ystäväni, en minä tee sinulle vääryyttä. Etkö sopinut kanssani yhdestä denaarista?

[14] Ota omasi ja mene. Mutta minä tahdon antaa tälle viimeiselle saman verran kuin sinullekin.

[15] Enkö saa tehdä omallani, mitä tahdon? Vai katsotko pahalla silmällä sitä, että minä olen hyvä?’

[16] Näin viimeiset tulevat ensimmäisiksi ja ensimmäiset viimeisiksi.”

Jeesus puhuu vielä kerran kuolemastaan

[17] Estando Jesus para subir a Jerusalém, chamou à parte os doze e, em caminho, lhes disse:

[18] Eis que subimos para Jerusalém, e o Filho do Homem será entregue aos principais sacerdotes e aos escribas. Eles o condenarão à morte.

[19] E o entregarão aos gentios para ser escarnecido, açoitado e crucificado; mas, ao terceiro dia, ressurgirá.

O pedido da mãe de Tiago e João
Marcos 10.35-45

[20] Então, se chegou a ele a mulher de Zebedeu, com seus filhos, e, adorando-o, pediu-lhe um favor.

[21] Perguntou-lhe ele: Que queres? Ela respondeu: Manda que, no teu reino, estes meus dois filhos se assentem, um à tua direita, e o outro à tua esquerda.

[22] Mas Jesus respondeu: Não sabeis o que pedis. Podeis vós beber o cálice que eu estou para beber? Responderam-lhe: Podemos.

[23] Então, lhes disse: Bebereis o meu cálice; mas o assentar-se à minha direita e à minha esquerda não me compete concedê-lo; é, porém, para aqueles a quem está preparado por meu Pai.

[24] Ora, ouvindo isto os dez, indignaram-se contra os dois irmãos.

[25] Então, Jesus, chamando-os, disse: Sabeis que os governadores dos povos os

[17]Kun Jeesus oli kulkemassa ylös Jerusalemiin, hän otti matkan aikana kaksitoista opetuslastaan erilleen ja sanoi heille:

[18] ”Me menemme nyt ylös Jerusalemiin, ja Ihmisen Poika annetaan ylipappien ja kirjanoppineiden käsiin. He tuomitsevat hänet kuolemaan

[19] ja luovuttavat hänet pakanoille pilkattavaksi, ruoskittavaksi ja ristiinnaulittavaksi, mutta kolmantena päivänä hän nousee ylös.”

Jaakobin ja Johanneksen äidin pyyntö

[20]Sebedeuksen poikien äiti tuli poikiensa kanssa Jeesuksen luo ja polvistui hänen eteensä aikoen pyytää häneltä jotakin.

[21] Niin Jeesus kysyi: ”Mitä tahdot?” Nainen sanoi hänelle: ”Lupaa, että nämä kaksi poikaani saavat istua sinun rinnallasi, toinen oikealla ja toinen vasemmalla puolella, sinun valtakunnassasi.”

[22] Mutta Jeesus vastasi: ”Te ette tiedä, mitä pyydätte. Voitteko te juoda saman maljan, jonka minä juon?” He vastasivat: ”Voimme.”

[23]Hän sanoi heille: ”Minun maljani te tosin juotte, mutta istuminen minun oikealla ja vasemmalla puolellani ei ole minun annettavissani. Se suodaan niille, joille minun Isäni on sen valmistanut.”

[24]Kun ne kymmenen kuulivat tämän, he närkästyivät näihin kahteen veljekseen.

[25] Mutta Jeesus kutsui heidät luokseen ja sanoi: ”Te tiedätte, että kansojen ruhtinaat

dominam e que os maiorais exercem autoridade sobre eles.

26 Não é assim entre vós; pelo contrário, quem quiser tornar-se grande entre vós, será esse o que vos sirva;

27 e quem quiser ser o primeiro entre vós será vosso servo;

28 tal como o Filho do Homem, que não veio para ser servido, mas para servir e dar a sua vida em resgate por muitos.

A cura de dois cegos de Jericó
Marcos 10.46-52; Lucas 18.35-43

29 Saindo eles de Jericó, uma grande multidão o acompanhava.

30 E eis que dois cegos, assentados à beira do caminho, tendo ouvido que Jesus passava, clamaram: SENHOR, Filho de Davi, tem compaixão de nós!

31 Mas a multidão os repreendia para que se calassem; eles, porém, gritavam cada vez mais: SENHOR, Filho de Davi, tem misericórdia de nós!

32 Então, parando Jesus, chamou-os e perguntou: Que quereis que eu vos faça?

33 Responderam: SENHOR, que se nos abram os olhos.

34 Condoído, Jesus tocou-lhes os olhos, e imediatamente recuperaram a vista e o foram seguindo.

Mateus 21

A entrada triunfal de Jesus em Jerusalém
Marcos 11.1-11; Lucas 19.28-40; João 12.12-15

herroina hallitsevat niitä ja mahtavat pitävät niitä vallassaan.

26 Näin ei saa olla teidän keskuudessanne. Joka teidän joukossanne tahtoo tulla suureksi, se olkoon teidän palvelijanne,

27 ja joka teidän joukossanne tahtoo olla ensimmäinen, se olkoon teidän orjanne.

28 Eihän Ihmisen Poikakaan tullut palveltavaksi vaan palvelemaan ja antamaan henkensä lunnaiksi monien edestä.”

Kaksi sokeaa Jerikon tiellä

29Kun he lähtivät Jerikosta, Jeesusta seurasi suuri väkijoukko.

30 Tien vieressä istui kaksi sokeaa, ja kun he kuulivat, että Jeesus oli kulkemassa ohi, he alkoivat huutaa: ”Herra, Daavidin Poika, armahda meitä!”

31 Väkijoukko nuhteli heitä saadakseen heidät vaikenemaan, mutta he huusivat vielä kovemmin: ”Herra, Daavidin Poika, armahda meitä!”

32 Silloin Jeesus pysähtyi, kutsui heidät luokseen ja sanoi: ”Mitä tahdotte minun tekevän teille?”

33 He vastasivat: ”Herra, tahdomme, että meidän silmämme aukenisivat.”

34 Jeesuksen tuli heitä sääli, ja hän kosketti heidän silmiään. Heti he saivat näkönsä ja lähtivät seuraamaan häntä.

Matteus 21

Jeesuksen toiminta Jerusalemissa
Jeesus ratsastaa Jerusalemiin

[1] Quando se aproximaram de Jerusalém e chegaram a Betfagé, ao monte das Oliveiras, enviou Jesus dois discípulos, dizendo-lhes:

[2] Ide à aldeia que aí está diante de vós e logo achareis presa uma jumenta e, com ela, um jumentinho. Desprendei-a e trazei-mos.

[3] E, se alguém vos disser alguma coisa, respondei-lhe que o SENHOR precisa deles. E logo os enviará.

[4] Ora, isto aconteceu para se cumprir o que foi dito por intermédio do profeta:

[5] Dizei à filha de Sião: Eis aí te vem o teu Rei, humilde, montado em jumento, num jumentinho, cria de animal de carga.

[6] Indo os discípulos e tendo feito como Jesus lhes ordenara,

[7] trouxeram a jumenta e o jumentinho. Então, puseram em cima deles as suas vestes, e sobre elas Jesus montou.

[8] E a maior parte da multidão estendeu as suas vestes pelo caminho, e outros cortavam ramos de árvores, espalhando-os pela estrada.

[9] E as multidões, tanto as que o precediam como as que o seguiam, clamavam: Hosana ao Filho de Davi! Bendito o que vem em nome do SENHOR! Hosana nas maiores alturas!

[10] E, entrando ele em Jerusalém, toda a cidade se alvoroçou, e perguntavam: Quem é este?

[1]Kun he lähestyivät Jerusalemia ja saapuivat Beetfageen Öljymäelle, Jeesus lähetti edeltä kaksi opetuslasta

[2] ja sanoi heille: ”Menkää edessänne olevaan kylään, niin te löydätte heti aasintamman kiinni sidottuna ja varsan sen kanssa. Päästäkää ne irti ja tuokaa minulle.

[3] Jos joku sanoo teille jotakin, vastatkaa, että Herra tarvitsee niitä mutta lähettää ne pian takaisin.”

[4] Tämä tapahtui, jotta toteutuisi profeetan kautta puhuttu sana:

[5] ”Sanokaa tytär Siionille: Katso, sinun kuninkaasi tulee luoksesi nöyränä ratsastaen aasilla, työjuhdan varsalla.”

[6]Opetuslapset menivät ja tekivät niin kuin Jeesus oli heitä käskenyt.

[7] He toivat aasintamman varsoineen, panivat niiden selkään vaatteitaan, ja hän istuutui niiden päälle.

[8] Suurin osa kansasta levitti tielle vaatteitaan, toiset taas katkoivat puista oksia ja levittivät niitä tielle.

[9]Kansanjoukot, jotka kulkivat hänen edellään, ja ne, jotka seurasivat häntä, huusivat: ”Hoosianna Daavidin Pojalle! Siunattu olkoon hän, joka tulee Herran nimessä! Hoosianna korkeuksissa!”

[10]Kun hän tuli Jerusalemiin, koko kaupunki joutui kuohuksiin ja kyseli: ”Kuka hän on?”

[11] E as multidões clamavam: Este é o profeta Jesus, de Nazaré da Galiléia!

A purificação do templo

Marcos 11.15-17; Lucas 19.45-46

[12] Tendo Jesus entrado no templo, expulsou todos os que ali vendiam e compravam; também derribou as mesas dos cambistas e as cadeiras dos que vendiam pombas.

[13] E disse-lhes: Está escrito: A minha casa será chamada casa de oração; vós, porém, a transformais em covil de salteadores.

Jesus efetua curas no templo

[14] Vieram a ele, no templo, cegos e coxos, e ele os curou.

[15] Mas, vendo os principais sacerdotes e os escribas as maravilhas que Jesus fazia e os meninos clamando: Hosana ao Filho de Davi!, indignaram-se e perguntaram-lhe:

[16] Ouves o que estes estão dizendo? Respondeu-lhes Jesus: Sim; nunca lestes: Da boca de pequeninos e crianças de peito tiraste perfeito louvor?

[17] E, deixando-os, saiu da cidade para Betânia, onde pernoitou.

A figueira sem fruto

Marcos 11.12-14,20-24

[18] Cedo de manhã, ao voltar para a cidade, teve fome;

[19] e, vendo uma figueira à beira do caminho, aproximou-se dela; e, não tendo achado senão folhas, disse-lhe: Nunca mais nasça fruto de ti! E a figueira secou imediatamente.

[11] Kansa vastasi: ”Hän on se profeetta, Jeesus, Galilean Nasaretista.”

Temppelin puhdistaminen

[12]Jeesus meni temppeliin ja ajoi ulos kaikki, jotka myivät ja ostivat siellä. Hän kaatoi kumoon rahanvaihtajien pöydät ja kyyhkysten myyjien istuimet

[13]ja sanoi heille: ”On kirjoitettu: ’Minun huoneeni on oleva rukouksen huone.’ Mutta te teette siitä rosvojen luolan.”

[14]Jeesuksen luo temppeliin tuli sokeita ja rampoja, ja hän paransi heidät.

[15] Mutta kun ylipapit ja kirjanoppineet näkivät ihmeet, joita Jeesus teki, ja lapset, jotka huusivat temppelissä: ”Hoosianna Daavidin Pojalle!”, he suuttuivat

[16] ja sanoivat hänelle: ”Kuuletko, mitä nämä sanovat?” Jeesus vastasi heille: ”Kuulen. Ettekö ole koskaan lukeneet: ’Lasten ja imeväisten suusta sinä olet valmistanut itsellesi kiitoksen’?”

[17]Hän jätti heidät, meni ulos kaupungista Betaniaan ja oli siellä yötä.

Jeesus kiroaa viikunapuun

[18]Kun Jeesus oli varhain aamulla palaamassa kaupunkiin, hänen tuli nälkä.

[19] Nähdessään tien vieressä viikunapuun hän meni sen luo mutta ei löytänyt siitä muuta kuin lehtiä. Hän sanoi sille: ”Älköön sinusta enää ikinä kasvako hedelmää.” Samassa viikunapuu kuivettui.

[20] Vendo isto os discípulos, admiraram-se e exclamaram: Como secou depressa a figueira!

[21] Jesus, porém, lhes respondeu: Em verdade vos digo que, se tiverdes fé e não duvidardes, não somente fareis o que foi feito à figueira, mas até mesmo, se a este monte disserdes: Ergue-te e lança-te no mar, tal sucederá;

[22] e tudo quanto pedirdes em oração, crendo, recebereis.

A autoridade de Jesus e o batismo de João

Marcos 11.27-33; Lucas 20.1-8

[23] Tendo Jesus chegado ao templo, estando já ensinando, acercaram-se dele os principais sacerdotes e os anciãos do povo, perguntando: Com que autoridade fazes estas coisas? E quem te deu essa autoridade?

[24] E Jesus lhes respondeu: Eu também vos farei uma pergunta; se me responderdes, também eu vos direi com que autoridade faço estas coisas.

[25] Donde era o batismo de João, do céu ou dos homens? E discorriam entre si: Se dissermos: do céu, ele nos dirá: Então, por que não acreditastes nele?

[26] E, se dissermos: dos homens, é para temer o povo, porque todos consideram João como profeta.

[27] Então, responderam a Jesus: Não sabemos. E ele, por sua vez: Nem eu vos digo com que autoridade faço estas coisas.

A parábola dos dois filhos

[20]Kun opetuslapset sen näkivät, he hämmästyivät ja sanoivat: ”Kuinka tämä viikunapuu näin äkkiä kuivettui?”

[21] Jeesus vastasi heille: ”Totisesti minä sanon teille: jos teillä olisi uskoa ettekä epäilisi, te ette voisi tehdä vain sitä, mikä tapahtui viikunapuulle, vaan voisitte sanoa jopa tälle vuorelle: ’Nouse ja heittäydy mereen’, ja se tapahtuisi.

[22] Kaiken, mitä tahansa anotte rukouksessa uskoen, te saatte.”

Kysymys Jeesuksen vallasta

[23]Kun Jeesus oli mennyt temppeliin ja oli siellä opettamassa, hänen luokseen tuli ylipappeja ja kansan vanhimpia. He kysyivät: ”Millä vallalla sinä tätä kaikkea teet? Kuka on antanut sinulle nämä valtuudet?”

[24]Jeesus sanoi heille: ”Minäkin kysyn teiltä yhtä asiaa. Jos te vastaatte minulle, minä puolestani sanon teille, millä vallalla minä tätä kaikkea teen.

[25] Mistä Johanneksen kaste oli peräisin? Taivaasta vai ihmisistä?” Niin he pohtivat keskenään: ”Jos me sanomme: ’Taivaasta’, hän sanoo meille: ’Miksi ette siis uskoneet häntä?’

[26] Mutta jos sanomme: ’Ihmisistä’, saamme pelätä kansaa, sillä kaikki pitävät Johannesta profeettana.”

[27]Niin he vastasivat Jeesukselle: ”Emme tiedä.” Silloin Jeesus sanoi heille: ”Niinpä en minäkään sano teille, millä vallalla minä tätä kaikkea teen.”

Vertaus kahdesta pojasta

[28] E que vos parece? Um homem tinha dois filhos. Chegando-se ao primeiro, disse: Filho, vai hoje trabalhar na vinha.

[29] Ele respondeu: Sim, senhor; porém não foi.

[30] Dirigindo-se ao segundo, disse-lhe a mesma coisa. Mas este respondeu: Não quero; depois, arrependido, foi.

[31] Qual dos dois fez a vontade do pai? Disseram: O segundo. Declarou-lhes Jesus: Em verdade vos digo que publicanos e meretrizes vos precedem no reino de Deus.

[32] Porque João veio a vós outros no caminho da justiça, e não acreditastes nele; ao passo que publicanos e meretrizes creram. Vós, porém, mesmo vendo isto, não vos arrependestes, afinal, para acreditardes nele.

A parábola dos lavradores maus

Marcos 12.1-12; Lucas 20.9-19

[33] Atentai noutra parábola. Havia um homem, dono de casa, que plantou uma vinha. Cercou-a de uma sebe, construiu nela um lagar, edificou-lhe uma torre e arrendou-a a uns lavradores. Depois, se ausentou do país.

[34] Ao tempo da colheita, enviou os seus servos aos lavradores, para receber os frutos que lhe tocavam.

[35] E os lavradores, agarrando os servos, espancaram a um, mataram a outro e a outro apedrejaram.

[28] ”Mitä ajattelette tästä? Eräällä miehellä oli kaksi poikaa. Hän meni toisen luo ja sanoi: ’Poikani, mene tänään työhön viinitarhaan.’

[29] Tämä vastasi: ’En minä halua’, mutta myöhemmin hän katui ja meni.

[30] Isä meni toisen pojan luo ja sanoi samoin. Tämä vastasi: ’Minä menen, herra’, mutta ei mennytkään.

[31] Kumpi näistä kahdesta noudatti isänsä tahtoa?””Ensimmäinen”, he vastasivat. Jeesus sanoi heille: ”Totisesti minä sanon teille: publikaanit ja portot menevät Jumalan valtakuntaan ennen teitä.

[32] Sillä Johannes tuli osoittamaan teille vanhurskauden tietä , mutta te ette uskoneet häntä. Publikaanit ja portot sen sijaan uskoivat. Ja vaikka te sen näitte, te ette myöhemminkään katuneet, niin että olisitte uskoneet häntä.”

Vertaus viinitarhan vuokraajista

[33] ”Kuulkaa toinen vertaus. Oli eräs mies, talonisäntä, joka istutti viinitarhan, ympäröi sen aidalla, koversi siihen viinikuurnan ja rakensi tornin. Sitten hän vuokrasi sen viljelijöille ja matkusti ulkomaille.

[34] Kun korjuuaika lähestyi, hän lähetti palvelijoitaan viljelijöiden luo perimään hänelle kuuluvan sadon.

[35] Mutta viljelijät ottivat kiinni hänen palvelijansa, jonkun he pieksivät, jonkun tappoivat, jonkun kivittivät.

[36] Enviou ainda outros servos em maior número; e trataram-nos da mesma sorte.

[37] E, por último, enviou-lhes o seu próprio filho, dizendo: A meu filho respeitarão.

[38] Mas os lavradores, vendo o filho, disseram entre si: Este é o herdeiro; ora, vamos, matemo-lo e apoderemo-nos da sua herança.

[39] E, agarrando-o, lançaram-no fora da vinha e o mataram.

[40] Quando, pois, vier o senhor da vinha, que fará àqueles lavradores?

[41] Responderam-lhe: Fará perecer horrivelmente a estes malvados e arrendará a vinha a outros lavradores que lhe remetam os frutos nos seus devidos tempos.

[42] Perguntou-lhes Jesus: Nunca lestes nas Escrituras: A pedra que os construtores rejeitaram, essa veio a ser a principal pedra, angular; isto procede do SENHOR e é maravilhoso aos nossos olhos?

[43] Portanto, vos digo que o reino de Deus vos será tirado e será entregue a um povo que lhe produza os respectivos frutos.

[44] Todo o que cair sobre esta pedra ficará em pedaços; e aquele sobre quem ela cair ficará reduzido a pó.

[45] Os principais sacerdotes e os fariseus, ouvindo estas parábolas, entenderam que era a respeito deles que Jesus falava;

[36] Isäntä lähetti vielä muita palvelijoita, enemmän kuin ensimmäisellä kerralla, mutta he tekivät näille samoin.

[37] Viimein hän lähetti heidän luokseen poikansa sanoen: 'Minun poikaani he kavahtavat.'

[38] Mutta kun viljelijät näkivät pojan, he puhuivat keskenään: 'Tämä on perillinen. Tulkaa, tapetaan hänet, niin saamme hänen perintönsä.'

[39] He ottivat hänet kiinni, heittivät ulos viinitarhasta ja tappoivat hänet.

[40] Kun viinitarhan omistaja tulee, mitä hän tekee noille viljelijöille?"

[41] He vastasivat hänelle: "Hän tuhoaa pahoin nuo pahat ja vuokraa viinitarhan toisille viljelijöille, jotka antavat hänelle kuuluvan sadon ajallaan."

[42] Jeesus sanoi heille: "Ettekö ole koskaan lukeneet kirjoituksista: 'Siitä kivestä, jonka rakentajat hylkäsivät, on tullut huippukivi . Herralta tämä on tullut, ja se on ihmeellinen meidän silmissämme'?

[43] Sen tähden minä sanon teille: Jumalan valtakunta otetaan teiltä pois ja annetaan kansalle, joka tuottaa sen hedelmiä.

[44] Joka tähän kiveen kaatuu, se ruhjoutuu, mutta jonka päälle se putoaa, sen se murskaa."

[45] Kun ylipapit ja fariseukset kuulivat Jeesuksen vertaukset, he ymmärsivät, että hän puhui heistä.

[46] e, conquanto buscassem prendê-lo, temeram as multidões, porque estas o consideravam como profeta.

Mateus 22

A parábola das bodas

[1] De novo, entrou Jesus a falar por parábolas, dizendo-lhes:

[2] O reino dos céus é semelhante a um rei que celebrou as bodas de seu filho.

[3] Então, enviou os seus servos a chamar os convidados para as bodas; mas estes não quiseram vir.

[4] Enviou ainda outros servos, com esta ordem: Dizei aos convidados: Eis que já preparei o meu banquete; os meus bois e cevados já foram abatidos, e tudo está pronto; vinde para as bodas.

[5] Eles, porém, não se importaram e se foram, um para o seu campo, outro para o seu negócio;

[6] e os outros, agarrando os servos, os maltrataram e mataram.

[7] O rei ficou irado e, enviando as suas tropas, exterminou aqueles assassinos e lhes incendiou a cidade.

[8] Então, disse aos seus servos: Está pronta a festa, mas os convidados não eram dignos.

[9] Ide, pois, para as encruzilhadas dos caminhos e convidai para as bodas a quantos encontrardes.

[10] E, saindo aqueles servos pelas estradas, reuniram todos os que encontraram,

[46] He olisivat tahtoneet ottaa hänet kiinni mutta pelkäsivät kansaa, koska se piti häntä profeettana.

Matteus 22

Vertaus kuninkaan pojan häistä

[1] Jeesus jatkoi puhuen heille vertauksin. Hän sanoi:

[2] ”Taivasten valtakunta on verrattavissa kuninkaaseen, joka valmisti häät pojalleen.

[3] Hän lähetti palvelijansa kutsumaan häihin kutsuvieraita, mutta nämä eivät tahtoneet tulla.

[4] Vielä hän lähetti muita palvelijoita ja sanoi: ’Sanokaa kutsutuille: Kuulkaa, minä olen ateriani valmistanut, härkäni ja syöttöeläimeni on teurastettu. Kaikki on valmiina. Tulkaa häihin!’

[5] Mutta kutsutut eivät siitä välittäneet vaan menivät pois, kuka pellolleen, kuka kaupoilleen.

[6] Toiset taas ottivat kiinni hänen palvelijansa, pahoinpitelivät heitä ja tappoivat heidät.

[7] Silloin kuningas vihastui. Hän lähetti sotajoukkonsa, tuhosi nuo murhaajat ja poltti heidän kaupunkinsa.

[8] Sitten hän sanoi palvelijoilleen: ’Häät on kyllä valmistettu, mutta kutsutut eivät olleet kutsun arvoisia.

[9] Menkää siis teiden risteyksiin ja kutsukaa häihin, keitä ikinä tapaatte.’

[10] Palvelijat menivät teiden varsille ja kokosivat kaikki, jotka he tapasivat, sekä

maus e bons; e a sala do banquete ficou repleta de convidados.

[11] Entrando, porém, o rei para ver os que estavam à mesa, notou ali um homem que não trazia veste nupcial

[12] e perguntou-lhe: Amigo, como entraste aqui sem veste nupcial? E ele emudeceu.

[13] Então, ordenou o rei aos serventes: Amarrai-o de pés e mãos e lançai-o para fora, nas trevas; ali haverá choro e ranger de dentes.

[14] Porque muitos são chamados, mas poucos, escolhidos.

A questão do tributo

Marcos 12.13-17; Lucas 20.20-26

[15] Então, retirando-se os fariseus, consultaram entre si como o surpreenderiam em alguma palavra.

[16] E enviaram-lhe discípulos, juntamente com os herodianos, para dizer-lhe: Mestre, sabemos que és verdadeiro e que ensinas o caminho de Deus, de acordo com a verdade, sem te importares com quem quer que seja, porque não olhas a aparência dos homens.

[17] Dize-nos, pois: que te parece? É lícito pagar tributo a César ou não?

[18] Jesus, porém, conhecendo-lhes a malícia, respondeu: Por que me experimentais, hipócritas?

[19] Mostrai-me a moeda do tributo. Trouxeram-lhe um denário.

[20] E ele lhes perguntou: De quem é esta efígie e inscrição?

pahat että hyvät, ja häähuone tuli täyteen pöytävieraita.

[11] Kun kuningas meni katsomaan pöytävieraita, hän näki siellä miehen, joka ei ollut pukeutunut häävaatteisiin.

[12] Kuningas kysyi häneltä: 'Ystävä, kuinka sinä olet tullut tänne sisään ilman häävaatteita?' Mutta mies jäi sanattomaksi.

[13] Silloin kuningas sanoi palvelijoille: 'Sitokaa hänen jalkansa ja kätensä ja heittäkää hänet uloimpaan pimeyteen. Siellä on oleva itku ja hammasten kiristys.'

[14] Sillä monet ovat kutsutut mutta harvat valitut."

Kysymys veron maksamisesta keisarille

[15] Silloin fariseukset menivät neuvottelemaan siitä, kuinka saisivat Jeesuksen sanoistaan kiinni.

[16] He lähettivät hänen luokseen opetuslapsiaan yhdessä herodilaisten kanssa sanomaan: "Opettaja, me tiedämme, että sinä olet totuudellinen ja opetat Jumalan tietä totuudessa etkä välitä siitä, mitä ihmiset sanovat. Sinä et katso henkilöön.

[17] Sano siis meille, mitä mieltä olet: onko oikein maksaa keisarille veroa vai ei?"

[18] Mutta Jeesus tiesi heidän pahuutensa ja sanoi: "Miksi kiusaatte minua, te tekopyhät?

[19] Näyttäkää minulle veroraha." He toivat hänelle denaarin.

[20] Hän kysyi heiltä: "Kenen kuva ja nimi tässä on?"

[21] Responderam: De César. Então, lhes disse: Dai, pois, a César o que é de César e a Deus o que é de Deus.

[22] Ouvindo isto, se admiraram e, deixando-o, foram-se.

Os saduceus e a ressurreição
Marcos 12.18-27; Lucas 20.27-40

[23] Naquele dia, aproximaram-se dele alguns saduceus, que dizem não haver ressurreição, e lhe perguntaram:

[24] Mestre, Moisés disse: Se alguém morrer, não tendo filhos, seu irmão casará com a viúva e suscitará descendência ao falecido.

[25] Ora, havia entre nós sete irmãos. O primeiro, tendo casado, morreu e, não tendo descendência, deixou sua mulher a seu irmão;

[26] o mesmo sucedeu com o segundo, com o terceiro, até ao sétimo;

[27] depois de todos eles, morreu também a mulher.

[28] Portanto, na ressurreição, de qual dos sete será ela esposa? Porque todos a desposaram.

[29] Respondeu-lhes Jesus: Errais, não conhecendo as Escrituras nem o poder de Deus.

[30] Porque, na ressurreição, nem casam, nem se dão em casamento; são, porém, como os anjos no céu.

[31] E, quanto à ressurreição dos mortos, não tendes lido o que Deus vos declarou:

[21] He vastasivat: ”Keisarin.” Silloin hän sanoi heille: ”Antakaa siis keisarille, mikä keisarin on, ja Jumalalle, mikä Jumalan on.”

[22] Sen kuullessaan he olivat ihmeissään, jättivät hänet ja lähtivät pois.

Kysymys ylösnousemuksesta

[23] Samana päivänä Jeesuksen luo tuli saddukeuksia, niitä, jotka sanovat, ettei ylösnousemusta ole. He esittivät hänelle kysymyksen:

[24] ”Opettaja, Mooses on sanonut: ’Jos mies kuolee lapsettomana, hänen veljensä tulee naida hänen vaimonsa ja hankkia jälkeläinen veljelleen.’

[25] Keskuudessamme oli seitsemän veljestä. Ensimmäinen heistä meni naimisiin, mutta kuoli, ja koska hänellä ei ollut jälkeläistä, hän jätti vaimonsa veljelleen.

[26] Niin myös toinen ja kolmas, ja samoin kaikki seitsemän.

[27] Viimeisenä kaikista kuoli vaimo.

[28] Kenen vaimo noista seitsemästä hän siis on ylösnousemuksessa? Hänhän oli ollut heidän kaikkien vaimona.”

[29] Jeesus vastasi heille: ”Te olette eksyksissä, koska ette tunne Kirjoituksia ettekä Jumalan voimaa.

[30] Ylösnousemuksessa ihmiset eivät ota vaimoa eivätkä mene vaimoksi, vaan he ovat kuin enkelit taivaassa.

[31] Mutta mitä tulee kuolleiden ylösnousemukseen, ettekö ole lukeneet, mitä Jumala on puhunut teille:

[32] Eu sou o Deus de Abraão, o Deus de Isaque e o Deus de Jacó? Ele não é Deus de mortos, e sim de vivos.

[33] Ouvindo isto, as multidões se maravilhavam da sua doutrina.

O grande mandamento

Marcos 12.28-31

[34] Entretanto, os fariseus, sabendo que ele fizera calar os saduceus, reuniram-se em conselho.

[35] E um deles, intérprete da Lei, experimentando-o, lhe perguntou:

[36] Mestre, qual é o grande mandamento na Lei?

[37] Respondeu-lhe Jesus: Amarás o SENHOR, teu Deus, de todo o teu coração, de toda a tua alma e de todo o teu entendimento.

[38] Este é o grande e primeiro mandamento.

[39] O segundo, semelhante a este, é: Amarás o teu próximo como a ti mesmo.

[40] Destes dois mandamentos dependem toda a Lei e os Profetas.

O Cristo, Filho de Davi

Marcos 12.35-37; Lucas 20.41-44

[41] Reunidos os fariseus, interrogou-os Jesus:

[42] Que pensais vós do Cristo? De quem é filho? Responderam-lhe eles: De Davi.

[43] Replicou-lhes Jesus: Como, pois, Davi, pelo Espírito, chama-lhe SENHOR, dizendo:

[44] Disse o SENHOR ao meu SENHOR: Assenta-te à minha direita, até que eu

[32] 'Minä olen Abrahamin Jumala, Iisakin Jumala ja Jaakobin Jumala'? Ei hän ole kuolleiden Jumala vaan elävien."

[33]Sen kuullessaan kansanjoukot hämmästyivät hänen opetustaan.

Kysymys suurimmasta käskystä

[34]Mutta kun fariseukset kuulivat, että Jeesus oli tukkinut saddukeuksilta suun, he kokoontuivat yhteen.

[35] Yksi heistä, lainoppinut, kysyi häneltä pannakseen hänet koetukselle:

[36] "Opettaja, mikä on lain suurin käsky?"

[37] Jeesus vastasi hänelle: "'Rakasta Herraa, sinun Jumalaasi, kaikesta sydämestäsi, kaikesta sielustasi ja kaikella ymmärrykselläsi.'

[38] Tämä on suurin ja ensimmäinen käsky.

[39] Toinen, tämän kaltainen, on: 'Rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi.'

[40] Näihin kahteen käskyyn sisältyy koko laki ja profeetat."

Kristuksen alkuperä

[41]Fariseusten ollessa koolla Jeesus kysyi heiltä:

[42] "Mitä mieltä olette Kristuksesta? Kenen poika hän on?" He vastasivat hänelle: "Daavidin."

[43] Hän sanoi heille: "Kuinka sitten Daavid Hengessä kutsuu häntä Herraksi? Sanoohan hän:

[44] 'Herra sanoi minun Herralleni: Istu minun oikealle puolelleni, kunnes minä panen vihollisesi sinun jalkojesi alle.'

ponha os teus inimigos debaixo dos teus pés?

45 Se Davi, pois, lhe chama SENHOR, como é ele seu filho?

46 E ninguém lhe podia responder palavra, nem ousou alguém, a partir daquele dia, fazer-lhe perguntas.

45 Jos siis Daavid kutsuu Kristusta Herraksi, kuinka Kristus voi olla hänen poikansa?”

46 Kukaan ei kyennyt vastaamaan hänelle sanaakaan, eikä kukaan siitä päivästä lähtien uskaltanut kysyä häneltä enää mitään.

Mateus 23

Jesus censura os escribas e os fariseus

Marcos 12.38-40; Lucas 11.37-52; 20.45-47

1 Então, falou Jesus às multidões e aos seus discípulos:

2 Na cadeira de Moisés, se assentaram os escribas e os fariseus.

3 Fazei e guardai, pois, tudo quanto eles vos disserem, porém não os imiteis nas suas obras; porque dizem e não fazem.

4 Atam fardos pesados [e difíceis de carregar] e os põem sobre os ombros dos homens; entretanto, eles mesmos nem com o dedo querem movê-los.

5 Praticam, porém, todas as suas obras com o fim de serem vistos dos homens; pois alargam os seus filactérios e alongam as suas franjas.

6 Amam o primeiro lugar nos banquetes e as primeiras cadeiras nas sinagogas,

7 as saudações nas praças e o serem chamados mestres pelos homens.

Matteus 23

Puhe kirjanoppineita ja fariseuksia vastaan

Varoitus itsensä ylentämisestä

1 Sitten Jeesus puhui väkijoukolle ja opetuslapsilleen.

2 Hän sanoi: ”Mooseksen istuimella istuvat kirjanoppineet ja fariseukset.

3 Sen tähden tehkää ja pitäkää kaikki, mitä he sanovat teille. Mutta älkää tehkö heidän tekojensa mukaan, sillä he eivät itse tee niin kuin opettavat.

4 He sitovat kokoon raskaita ja vaikeasti kannettavia taakkoja ja panevat ne ihmisten harteille, mutta itse he eivät tahdo niitä sormellaankaan liikuttaa.

5 He tekevät kaikki tekonsa sitä varten, että ihmiset katselisivat heitä. Raamatunlausekoteloistaan he tekevät leveitä ja viittansa tupsuista suuria.

6 He rakastavat kunniapaikkaa pidoissa ja etumaisia istuimia synagogissa

7 ja pitävät siitä, että heitä tervehditään toreilla ja että ihmiset kutsuvat heitä rabbiksi.

[8] Vós, porém, não sereis chamados mestres, porque um só é vosso Mestre, e vós todos sois irmãos.

[8] Mutta älkää te antako kutsua itseänne rabbiksi, sillä yksi on teidän opettajanne, ja te olette kaikki veljiä.

[9] A ninguém sobre a terra chameis vosso pai; porque só um é vosso Pai, aquele que está nos céus.

[9] Älkää myöskään kutsuko isäksenne ketään maan päällä, sillä yksi on teidän Isänne, hän, joka on taivaissa.

[10] Nem sereis chamados guias, porque um só é vosso Guia, o Cristo.

[10] Älkää antako kutsua itseänne mestareiksi, sillä yksi on teidän mestarinne, Kristus.

[11] Mas o maior dentre vós será vosso servo.

[11] Joka teistä on suurin, se olkoon teidän palvelijanne.

[12] Quem a si mesmo se exaltar será humilhado; e quem a si mesmo se humilhar será exaltado.

[12] Joka itsensä ylentää, se alennetaan, ja joka itsensä alentaa, se ylennetään.”

Várias advertências de Jesus

[13] Ai de vós, escribas e fariseus, hipócritas, porque fechais o reino dos céus diante dos homens; pois vós não entrais, nem deixais entrar os que estão entrando!

Voi teitä!

[13] ”Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, te tekopyhät! Te suljette taivasten valtakunnan ihmisiltä. Itse te ette mene sisälle ettekä päästä niitäkään, jotka olisivat menossa.

[14] [Ai de vós, escribas e fariseus, hipócritas, porque devorais as casas das viúvas e, para o justificar, fazeis longas orações; por isso, sofrereis juízo muito mais severo!]

[14] [Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, te tekopyhät! Te syötte leskien talot ja näön vuoksi rukoilette pitkään. Te saatte sitä kovemman tuomion.]

[15] Ai de vós, escribas e fariseus, hipócritas, porque rodeais o mar e a terra para fazer um prosélito; e, uma vez feito, o tornais filho do inferno duas vezes mais do que vós!

[15] Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, te tekopyhät! Te kierrätte meret ja mantereet tehdäksenne yhden käännynnäisen. Ja kun joku on sellaiseksi tullut, te teette hänestä kadotuksen lapsen, kaksin verroin pahemman kuin itse olette.

[16] Ai de vós, guias cegos, que dizeis: Quem jurar pelo santuário, isso é nada; mas, se alguém jurar pelo ouro do santuário, fica obrigado pelo que jurou!

[16] Voi teitä, te sokeat taluttajat! Te sanotte: ’Jos joku vannoo pyhäkön kautta, se ei merkitse mitään, mutta jos joku vannoo pyhäkön kullan kautta, vala sitoo häntä.’

[17] Insensatos e cegos! Pois qual é maior: o ouro ou o santuário que santifica o ouro?

[18] E dizeis: Quem jurar pelo altar, isso é nada; quem, porém, jurar pela oferta que está sobre o altar fica obrigado pelo que jurou.

[19] Cegos! Pois qual é maior: a oferta ou o altar que santifica a oferta?

[20] Portanto, quem jurar pelo altar jura por ele e por tudo o que sobre ele está.

[21] Quem jurar pelo santuário jura por ele e por aquele que nele habita;

[22] e quem jurar pelo céu jura pelo trono de Deus e por aquele que no trono está sentado.

[23] Ai de vós, escribas e fariseus, hipócritas, porque dais o dízimo da hortelã, do endro e do cominho e tendes negligenciado os preceitos mais importantes da Lei: a justiça, a misericórdia e a fé; devíeis, porém, fazer estas coisas, sem omitir aquelas!

[24] Guias cegos, que coais o mosquito e engolis o camelo!

[25] Ai de vós, escribas e fariseus, hipócritas, porque limpais o exterior do copo e do prato, mas estes, por dentro, estão cheios de rapina e intemperança!

[26] Fariseu cego, limpa primeiro o interior do copo, para que também o seu exterior fique limpo!

[17] Te tyhmät ja sokeat! Kumpi on suurempi, kulta vai pyhäkkö, joka kullan pyhittää?

[18] Te sanotte myös: ’Jos joku vannoo alttarin kautta, se ei merkitse mitään, mutta jos joku vannoo sen päällä olevan uhrilahjan kautta, vala sitoo häntä.’

[19] Te sokeat! Kumpi on suurempi, uhrilahja vai alttari, joka lahjan pyhittää?

[20] Joka siis vannoo alttarin kautta, vannoo alttarin ja kaiken sen kautta, mitä alttarilla on.

[21] Joka vannoo pyhäkön kautta, vannoo pyhäkön kautta ja hänen kauttaan, joka siinä asuu.

[22] Ja joka vannoo taivaan kautta, vannoo Jumalan valtaistuimen kautta ja hänen kauttaan, joka sillä istuu.

[23] Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, te tekopyhät! Te annatte kymmenykset mintusta, tillistä ja kuminasta mutta laiminlyötte sen, mikä laissa on tärkeämpää: oikeuden, laupeuden ja uskollisuuden. Näitä teidän pitäisi noudattaa lyömättä laimin noita muitakaan.

[24] Te sokeat taluttajat! Hyttysen te siivilöitte mutta nielette kamelin!

[25] Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, te tekopyhät! Te puhdistatte maljan ja vadin ulkopuolelta, mutta sisältä ne ovat täynnä riistoa ja hillittömyyttä.

[26] Sinä sokea fariseus, puhdista ensin maljan sisäpuoli, jotta sen ulkopuolikin puhdistuisi!

[27] Ai de vós, escribas e fariseus, hipócritas, porque sois semelhantes aos sepulcros caiados, que, por fora, se mostram belos, mas interiormente estão cheios de ossos de mortos e de toda imundícia!

[28] Assim também vós exteriormente pareceis justos aos homens, mas, por dentro, estais cheios de hipocrisia e de iniqüidade.

[29] Ai de vós, escribas e fariseus, hipócritas, porque edificais os sepulcros dos profetas, adornais os túmulos dos justos

[30] e dizeis: Se tivéssemos vivido nos dias de nossos pais, não teríamos sido seus cúmplices no sangue dos profetas!

[31] Assim, contra vós mesmos, testificais que sois filhos dos que mataram os profetas.

[32] Enchei vós, pois, a medida de vossos pais.

[33] Serpentes, raça de víboras! Como escapareis da condenação do inferno?

[34] Por isso, eis que eu vos envio profetas, sábios e escribas. A uns matareis e crucificareis; a outros açoitareis nas vossas sinagogas e perseguireis de cidade em cidade;

[35] para que sobre vós recaia todo o sangue justo derramado sobre a terra, desde o sangue do justo Abel até ao sangue de

[27] Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, te tekopyhät! Te olette kuin valkoisiksi kalkitut haudat. Ulkoapäin ne näyttävät kauniilta, mutta sisältä ne ovat täynnä kuolleiden luita ja kaikkea saastaa.

[28] Samoin tekin näytätte ihmisten silmissä ulkoapäin hurskailta mutta sisältä olette täynnä tekopyhyyttä ja laittomuutta.

[29] Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, te tekopyhät! Te pystytätte profeettojen hautamuistomerkkejä ja koristelette vanhurskaiden hautakammioita.

[30] Te sanotte: ’Jos olisimme eläneet isiemme päivinä, emme olisi olleet heidän kanssaan osallisia profeettojen veren vuodattamiseen.’

[31] Näin te itse todistatte olevanne niiden lapsia, jotka tappoivat profeetat.

[32] Täyttäkää siis isienne mitta!

[33] Te käärmeet! Te kyykäärmeiden sikiöt! Kuinka te voisitte päästä helvetin tuomiota pakoon?

[34] Katso, minä lähetän luoksenne profeettoja, viisaita miehiä ja kirjanoppineita. Toiset heistä te tapatte ja ristiinnaulitsette, toisia te ruoskitte synagogissanne ja vainoatte kaupungista kaupunkiin.

[35] Näin teidän päällenne tulee kaikki se vanhurskas veri, joka maan päällä on vuodatettu aina vanhurskaan Aabelin

Zacarias, filho de Baraquias, a quem matastes entre o santuário e o altar.

verestä Sakarjan, Berekjan pojan, vereen asti, hänen, jonka te tapoitte pyhäkön ja alttarin välillä.

[36] Em verdade vos digo que todas estas coisas hão de vir sobre a presente geração.

[36] Totisesti minä sanon teille: kaikki tämä on tuleva tämän sukupolven päälle.”

O lamento sobre Jerusalém

Lucas 13.34-35

Jerusalem, Jerusalem!

[37] Jerusalém, Jerusalém, que matas os profetas e apedrejas os que te foram enviados! Quantas vezes quis eu reunir os teus filhos, como a galinha ajunta os seus pintinhos debaixo das asas, e vós não o quisestes!

[37] ”Jerusalem, Jerusalem! Sinä, joka tapat profeetat ja kivität ne, jotka on lähetetty sinun luoksesi! Kuinka usein olenkaan halunnut koota yhteen sinun lapsesi, niin kuin kanaemo kokoaa poikasensa siipiensä suojaan. Mutta te ette tahtoneet tulla.

[38] Eis que a vossa casa vos ficará deserta.

[38] Kuulkaa siis: teidän huoneenne on jäävä hylätyksi.

[39] Declaro-vos, pois, que, desde agora, já não me vereis, até que venhais a dizer: Bendito o que vem em nome do SENHOR!

[39] Sillä minä sanon teille: tästä lähtien te ette näe minua ennen kuin sanotte: ’Siunattu olkoon hän, joka tulee Herran nimessä!’”

Mateus 24

Matteus 24

O sermão profético

A destruição do templo

Marcos 13.1-2; Lucas 21.5-6

Jeesus puhuu tulevista tapahtumista

Temppelin hävitys

[1] Tendo Jesus saído do templo, ia-se retirando, quando se aproximaram dele os seus discípulos para lhe mostrar as construções do templo.

[1] Kun Jeesus oli tullut ulos temppelistä ja oli lähdössä pois, opetuslapset tulivat hänen luokseen näyttääkseen hänelle temppelin rakennuksia.

[2] Ele, porém, lhes disse: Não vedes tudo isto? Em verdade vos digo que não ficará aqui pedra sobre pedra que não seja derribada.

[2] Niin Jeesus sanoi heille: ”Näettehän kaiken tämän? Totisesti minä sanon teille: tähän ei jää kiveä kiven päälle, vaan kaikki revitään maahan.”

O princípio das dores

Marcos 13.3-13; Lucas 21.7-19

Lopun merkkejä

[3] No monte das Oliveiras, achava-se Jesus assentado, quando se aproximaram dele os discípulos, em particular, e lhe

[3] Kun Jeesus istui yksin Öljymäellä, opetuslapset tulivat hänen luokseen ja kysyivät: ”Sano meille, milloin se

pediram: Dize-nos quando sucederão estas coisas e que sinal haverá da tua vinda e da consumação do século.

[4] E ele lhes respondeu: Vede que ninguém vos engane.

[5] Porque virão muitos em meu nome, dizendo: Eu sou o Cristo, e enganarão a muitos.

[6] E, certamente, ouvireis falar de guerras e rumores de guerras; vede, não vos assusteis, porque é necessário assim acontecer, mas ainda não é o fim.

[7] Porquanto se levantará nação contra nação, reino contra reino, e haverá fomes e terremotos em vários lugares;

[8] porém tudo isto é o princípio das dores.

[9] Então, sereis atribulados, e vos matarão. Sereis odiados de todas as nações, por causa do meu nome.

[10] Nesse tempo, muitos hão de se escandalizar, trair e odiar uns aos outros;

[11] levantar-se-ão muitos falsos profetas e enganarão a muitos.

[12] E, por se multiplicar a iniqüidade, o amor se esfriará de quase todos.

[13] Aquele, porém, que perseverar até o fim, esse será salvo.

[14] E será pregado este evangelho do reino por todo o mundo, para testemunho a todas as nações. Então, virá o fim.

A grande tribulação

Marcos 13.14-23; Lucas 21.20-23

tapahtuu. Mikä on sinun tulemisesi ja tämän aikakauden päättymisen merkki?”

[4] Jeesus vastasi heille: ”Varokaa, ettei kukaan eksytä teitä.

[5] Sillä monet tulevat minun nimessäni ja sanovat: ’Minä olen Kristus’, ja he eksyttävät monia.

[6] Te saatte kuulla sodan ääniä ja sanomia sodista, mutta älkää pelästykö. Näin täytyy tapahtua, mutta se ei vielä ole loppu.

[7] Kansa nousee kansaa vastaan ja valtakunta valtakuntaa vastaan, ja monin paikoin tulee nälänhätää ja maanjäristyksiä.

[8] Mutta kaikki tämä on vasta synnytystuskien alkua.

[9] Silloin te joudutte ahdistukseen, monia teistä tapetaan, ja kaikki kansat vihaavat teitä minun nimeni tähden.

[10] Silloin monet luopuvat, ilmiantavat toisensa ja vihaavat toinen toistaan.

[11] Monta väärää profeettaa nousee, ja he eksyttävät monia.

[12] Ja koska laittomuus lisääntyy, kylmenee monien rakkaus.

[13] Mutta joka kestää loppuun asti, pelastuu.

[14] Tämä valtakunnan evankeliumi julistetaan koko maailmassa, todistukseksi kaikille kansoille, ja sitten tulee loppu.”

Suuri ahdistus

[15] Quando, pois, virdes o abominável da desolação de que falou o profeta Daniel, no lugar santo (quem lê entenda),

[16] então, os que estiverem na Judéia fujam para os montes;

[17] quem estiver sobre o eirado não desça a tirar de casa alguma coisa;

[18] e quem estiver no campo não volte atrás para buscar a sua capa.

[19] Ai das que estiverem grávidas e das que amamentarem naqueles dias!

[20] Orai para que a vossa fuga não se dê no inverno, nem no sábado;

[21] porque nesse tempo haverá grande tribulação, como desde o princípio do mundo até agora não tem havido e nem haverá jamais.

[22] Não tivessem aqueles dias sido abreviados, ninguém seria salvo; mas, por causa dos escolhidos, tais dias serão abreviados.

[23] Então, se alguém vos disser: Eis aqui o Cristo! Ou: Ei-lo ali! Não acrediteis;

[24] porque surgirão falsos cristos e falsos profetas operando grandes sinais e prodígios para enganar, se possível, os próprios eleitos.

[25] Vede que vo-lo tenho predito.

[26] Portanto, se vos disserem: Eis que ele está no deserto!, não saiais. Ou: Ei-lo no interior da casa!, não acrediteis.

[15] ”Kun siis näette hävityksen kauhistuksen, josta profeetta Daniel on puhunut, seisovan pyhässä paikassa” – lukija huomatkoon tämän –

[16] ”silloin ne, jotka ovat Juudeassa, paetkoot vuorille.

[17] Joka on katolla, älköön astuko alas noutamaan mitään sisältä talostaan,

[18] ja joka on pellolla, älköön palatko noutamaan viittaansa.

[19] Voi niitä, jotka noina päivinä ovat raskaana tai imettävät!

[20] Rukoilkaa, ettei teidän pakonne tapahtuisi talvella eikä sapattina.

[21] Sillä silloin on oleva suuri ahdistus, jonka kaltaista ei ole ollut maailman alusta tähän asti eikä tule koskaan olemaan.

[22] Ellei niitä päiviä lyhennettäisi, yksikään ihminen ei pelastuisi. Mutta valittujen tähden ne päivät lyhennetään.

[23] Jos joku silloin sanoo teille: ’Katso, täällä on Kristus’ tai ’Tuolla’, älkää uskoko.

[24] Sillä vääriä kristuksia ja vääriä profeettoja nousee, ja he tekevät suuria tunnustekoja ja ihmeitä, niin että he eksyttävät, jos mahdollista, valitutkin.

[25] Tämän minä olen teille ennalta ilmoittanut.

[26] Jos siis teille sanotaan: ’Katso, hän on autiomaassa’, älkää menkö sinne, tai jos sanotaan: ’Hän on kammioissa’, älkää uskoko sitä.

[27] Porque, assim como o relâmpago sai do oriente e se mostra até no ocidente, assim há de ser a vinda do Filho do Homem.

[28] Onde estiver o cadáver, aí se ajuntarão os abutres.

A vinda do Filho do Homem

Marcos 13.24-27; Lucas 21.25-28

[29] Logo em seguida à tribulação daqueles dias, o sol escurecerá, a lua não dará a sua claridade, as estrelas cairão do firmamento, e os poderes dos céus serão abalados.

[30] Então, aparecerá no céu o sinal do Filho do Homem; todos os povos da terra se lamentarão e verão o Filho do Homem vindo sobre as nuvens do céu, com poder e muita glória.

[31] E ele enviará os seus anjos, com grande clangor de trombeta, os quais reunirão os seus escolhidos, dos quatro ventos, de uma a outra extremidade dos céus.

A parábola da figueira. Exortação à vigilância

Marcos 13.28-37; Lucas 21.29-36

[32] Aprendei, pois, a parábola da figueira: quando já os seus ramos se renovam e as folhas brotam, sabeis que está próximo o verão.

[33] Assim também vós: quando virdes todas estas coisas, sabei que está próximo, às portas.

[34] Em verdade vos digo que não passará esta geração sem que tudo isto aconteça.

[35] Passará o céu e a terra, porém as minhas palavras não passarão.

[27] Sillä niin kuin salama leimahtaa idässä ja näkyy länteen asti, niin on oleva Ihmisen Pojan tulemus.

[28] Missä on raato, sinne kokoontuvat korppikotkat.”

Ihmisen Pojan tuleminen

[29] ”Mutta heti noiden päivien ahdistuksen jälkeen aurinko pimenee eikä kuu anna valoaan. Tähdet putoavat taivaalta, ja taivaiden voimat järkkyvät.

[30] Silloin taivaalla näkyy Ihmisen Pojan merkki ja kaikki maan sukukunnat vaikeroivat, kun näkevät Ihmisen Pojan tulevan taivaan pilvien päällä suuressa voimassaan ja kirkkaudessaan.

[31] Suuren pasuunan soidessa hän lähettää enkelinsä kokoamaan hänen valittunsa neljältä ilmansuunnalta, taivasten ääristä niiden toisiin ääriin asti.

[32] Oppikaa viikunapuusta tämä vertaus: kun sen oksa virkoaa ja lehdet puhkeavat, te tiedätte, että kesä on lähellä.

[33] Samoin nähdessänne kaiken tämän tietäkää, että se on lähellä, oven edessä.

[34] Totisesti minä sanon teille: tämä sukupolvi ei katoa, ennen kuin tämä kaikki tapahtuu.

[35] Taivas ja maa katoavat, mutta minun sanani eivät koskaan katoa.

[36] Mas a respeito daquele dia e hora ninguém sabe, nem os anjos dos céus, nem o Filho, senão o Pai.
[37] Pois assim como foi nos dias de Noé, também será a vinda do Filho do Homem.
[38] Porquanto, assim como nos dias anteriores ao dilúvio comiam e bebiam, casavam e davam-se em casamento, até ao dia em que Noé entrou na arca,

[39] e não o perceberam, senão quando veio o dilúvio e os levou a todos, assim será também a vinda do Filho do Homem.

[40] Então, dois estarão no campo, um será tomado, e deixado o outro;
[41] duas estarão trabalhando num moinho, uma será tomada, e deixada a outra.
[42] Portanto, vigiai, porque não sabeis em que dia vem o vosso SENHOR.
[43] Mas considerai isto: se o pai de família soubesse a que hora viria o ladrão, vigiaria e não deixaria que fosse arrombada a sua casa.
[44] Por isso, ficai também vós apercebidos; porque, à hora em que não cuidais, o Filho do Homem virá.

A parábola do bom servo e do mau
Lucas 12.42-46

[45] Quem é, pois, o servo fiel e prudente, a quem o senhor confiou os seus conservos para dar-lhes o sustento a seu tempo?

[46] Bem-aventurado aquele servo a quem seu senhor, quando vier, achar fazendo assim.

[36] Mutta sitä päivää tai hetkeä ei tiedä kukaan, eivät taivaan enkelit eikä Poika, vaan Isä yksin.
[37] Niin kuin oli Nooan päivinä, niin on oleva myös Ihmisen Pojan tullessa.
[38] Niinä päivinä ennen vedenpaisumusta ihmiset söivät ja joivat, menivät naimisiin ja naittivat tyttäriään, aina siihen päivään asti, jona Nooa meni arkkiin.
[39] He eivät aavistaneet mitään, ennen kuin vedenpaisumus tuli ja vei heidät kaikki mukanaan. Näin on myös silloin, kun Ihmisen Poika tulee.
[40] Silloin on kaksi miestä pellolla: toinen otetaan, toinen jätetään.
[41] Kaksi naista on jauhamassa käsikivillä: toinen otetaan, toinen jätetään.
[42] Valvokaa siis, sillä ette tiedä, minä päivänä teidän Herranne tulee.
[43] Mutta sen te ymmärrätte, että jos talon isäntä tietäisi, millä yön hetkellä varas tulee, hän valvoisi eikä antaisi murtautua taloonsa.
[44] Sen tähden olkaa tekin valmiit, sillä Ihmisen Poika tulee hetkellä, jota ette aavista.”

Hyvä ja paha palvelija

[45] ”Kuka siis on uskollinen ja viisas palvelija, jonka hänen herransa on asettanut pitämään huolta palvelusväestään, antamaan sille ruokaa ajallaan?

[46] Autuas se palvelija, jonka hänen herransa tullessaan löytää näin tekemästä!

[47] Em verdade vos digo que lhe confiará todos os seus bens.

[48] Mas, se aquele servo, sendo mau, disser consigo mesmo: Meu senhor demora-se,

[49] e passar a espancar os seus companheiros e a comer e beber com ébrios,

[50] virá o senhor daquele servo em dia em que não o espera e em hora que não sabe

[51] e castigá-lo-á, lançando-lhe a sorte com os hipócritas; ali haverá choro e ranger de dentes.

[47] Totisesti minä sanon teille: hänen herransa asettaa hänet kaiken omaisuutensa hoitajaksi.

[48] Mutta jos palvelija on paha, hän sanoo sydämessään: 'Minun herrani viipyy',

[49] ja hän alkaa lyödä palvelustovereitaan ja syö ja juo juopuneiden kanssa.

[50] Mutta päivänä, jota hän ei aavista, ja hetkenä, jota hän ei tiedä, hänen herransa tulee

[51] ja hakkaa hänet kappaleiksi ja määrää hänelle saman osan kuin tekopyhille. Siellä on oleva itku ja hammasten kiristys."

Mateus 25

A parábola das dez virgens

[1] Então, o reino dos céus será semelhante a dez virgens que, tomando as suas lâmpadas, saíram a encontrar-se com o noivo.

[2] Cinco dentre elas eram néscias, e cinco, prudentes.

[3] As néscias, ao tomarem as suas lâmpadas, não levaram azeite consigo;

[4] no entanto, as prudentes, além das lâmpadas, levaram azeite nas vasilhas.

[5] E, tardando o noivo, foram todas tomadas de sono e adormeceram.

[6] Mas, à meia-noite, ouviu-se um grito: Eis o noivo! Saí ao seu encontro!

[7] Então, se levantaram todas aquelas virgens e prepararam as suas lâmpadas.

[8] E as néscias disseram às prudentes: Dai-nos do vosso azeite, porque as nossas lâmpadas estão-se apagando.

Matteus 25

Vertaus kymmenestä morsiusneidosta

[1] "Silloin taivasten valtakunta on verrattavissa kymmeneen morsiusneitoon, jotka ottivat lamppunsa ja lähtivät sulhasta vastaan.

[2] Viisi heistä oli tyhmää ja viisi viisasta.

[3] Tyhmät ottivat lamppunsa mutta eivät ottaneet öljyä mukaansa.

[4] Viisaat sitä vastoin ottivat lamppujensa lisäksi astiat, joissa oli öljyä.

[5] Sulhasen viipyessä he kaikki tulivat unisiksi ja nukkuivat.

[6] Mutta keskellä yötä kuului huuto: 'Sulhanen saapuu! Menkää häntä vastaan!'

[7] Silloin kaikki nuo neidot heräsivät ja panivat lamppunsa kuntoon.

[8] Tyhmät sanoivat viisaille: 'Antakaa meille öljyänne, sillä meidän lamppumme sammuvat.'

[9] Mas as prudentes responderam: Não, para que não nos falte a nós e a vós outras! Ide, antes, aos que o vendem e comprai-o.

[9] Mutta viisaat vastasivat: 'Emme voi! Ei se riitä meille ja teille. Menkää myyjien luo ja ostakaa itsellenne.'

[10] E, saindo elas para comprar, chegou o noivo, e as que estavam apercebidas entraram com ele para as bodas; e fechou-se a porta.

[10] Mutta kun he olivat lähteneet ostamaan öljyä, sulhanen tuli. Ne, jotka olivat valmiit, menivät hänen kanssaan häihin, ja ovi suljettiin.

[11] Mais tarde, chegaram as virgens néscias, clamando: SENHOR, senhor, abre-nos a porta!

[11] Myöhemmin toisetkin neidot tulivat ja sanoivat: 'Herra, Herra, avaa meille!'

[12] Mas ele respondeu: Em verdade vos digo que não vos conheço.

[12] Mutta hän vastasi: 'Totisesti minä sanon teille: minä en tunne teitä.'

[13] Vigiai, pois, porque não sabeis o dia nem a hora.

[13] Valvokaa siis, sillä te ette tiedä päivää ettekä hetkeä."

A parábola dos talentos

Vertaus palvelijoille uskotuista talenteista

[14] Pois será como um homem que, ausentando-se do país, chamou os seus servos e lhes confiou os seus bens.

[14] "On tapahtuva niin kuin silloin, kun mies oli lähdössä matkalle. Hän kutsui palvelijansa ja uskoi omaisuutensa heidän haltuunsa.

[15] A um deu cinco talentos, a outro, dois e a outro, um, a cada um segundo a sua própria capacidade; e, então, partiu.

[15] Yhdelle hän antoi viisi talenttia, toiselle kaksi ja kolmannelle yhden, kullekin hänen kykynsä mukaan. Sitten hän lähti matkalle.

[16] O que recebera cinco talentos saiu imediatamente a negociar com eles e ganhou outros cinco.

[16] Se, joka oli saanut viisi talenttia, lähti heti käymään niillä kauppaa ja voitti toiset viisi talenttia.

[17] Do mesmo modo, o que recebera dois ganhou outros dois.

[17] Samoin teki se, joka oli saanut kaksi talenttia, ja voitti toiset kaksi.

[18] Mas o que recebera um, saindo, abriu uma cova e escondeu o dinheiro do seu senhor.

[18] Mutta se, joka oli saanut yhden talentin, lähti pois, kaivoi kuopan maahan ja kätki siihen herransa hopean.

[19] Depois de muito tempo, voltou o senhor daqueles servos e ajustou contas com eles.

[19] Pitkän ajan kuluttua näiden palvelijoiden herra palasi ja rupesi tilintekoon heidän kanssaan.

[20] Então, aproximando-se o que recebera cinco talentos, entregou outros cinco, dizendo: SENHOR, confiaste-me cinco talentos; eis aqui outros cinco talentos que ganhei.

[20] Silloin se, joka oli saanut viisi talenttia, tuli ja toi toiset viisi ja sanoi: ’Herra, viisi talenttia sinä uskoit minun haltuuni. Katso, minä olen saanut voittoa toiset viisi.’

[21] Disse-lhe o senhor: Muito bem, servo bom e fiel; foste fiel no pouco, sobre o muito te colocarei; entra no gozo do teu senhor.

[21] Hänen herransa sanoi hänelle: ’Hyvin tehty, sinä hyvä ja uskollinen palvelija! Vähässä olet ollut uskollinen, minä panen sinut paljon haltijaksi. Tule herrasi ilojuhlaan!’

[22] E, aproximando-se também o que recebera dois talentos, disse: SENHOR, dois talentos me confiaste; aqui tens outros dois que ganhei.

[22] Myös se, joka oli saanut kaksi talenttia, tuli ja sanoi: ’Herra, kaksi talenttia sinä uskoit minun haltuuni. Katso, minä olen saanut voittoa toiset kaksi.’

[23] Disse-lhe o senhor: Muito bem, servo bom e fiel; foste fiel no pouco, sobre o muito te colocarei; entra no gozo do teu senhor.

[23] Hänen herransa sanoi hänelle: ’Hyvin tehty, sinä hyvä ja uskollinen palvelija! Vähässä olet ollut uskollinen, minä panen sinut paljon haltijaksi. Tule herrasi ilojuhlaan!’

[24] Chegando, por fim, o que recebera um talento, disse: SENHOR, sabendo que és homem severo, que ceifas onde não semeaste e ajuntas onde não espalhaste,

[24] Sitten myös se, joka oli saanut yhden talentin, tuli ja sanoi: ’Herra, minä tiesin, että sinä olet ankara mies. Sinä niität sieltä, minne et ole kylvänyt, ja kokoat sieltä, minne et ole siementä viskannut.

[25] receoso, escondi na terra o teu talento; aqui tens o que é teu.

[25] Peloissani minä menin ja kätkin talenttisi maahan. Katso, tässä on omasi.’

[26] Respondeu-lhe, porém, o senhor: Servo mau e negligente, sabias que ceifo onde não semeei e ajunto onde não espalhei?

[26] Mutta hänen herransa vastasi hänelle: ’Sinä paha ja laiska palvelija! Sinä tiesit, että minä niitän sieltä, minne en ole kylvänyt, ja kokoan sieltä, minne en ole siementä viskannut.

[27] Cumpria, portanto, que entregasses o meu dinheiro aos banqueiros, e eu, ao voltar, receberia com juros o que é meu.

[27] Sinunhan olisi pitänyt jättää rahani rahanvaihtajille, niin että tullessani olisin saanut omani takaisin korkoineen.

28 Tirai-lhe, pois, o talento e dai-o ao que tem dez.

29 Porque a todo o que tem se lhe dará, e terá em abundância; mas ao que não tem, até o que tem lhe será tirado.

30 E o servo inútil, lançai-o para fora, nas trevas. Ali haverá choro e ranger de dentes.

O grande julgamento

31 Quando vier o Filho do Homem na sua majestade e todos os anjos com ele, então, se assentará no trono da sua glória;

32 e todas as nações serão reunidas em sua presença, e ele separará uns dos outros, como o pastor separa dos cabritos as ovelhas;

33 e porá as ovelhas à sua direita, mas os cabritos, à esquerda;

34 então, dirá o Rei aos que estiverem à sua direita: Vinde, benditos de meu Pai! Entrai na posse do reino que vos está preparado desde a fundação do mundo.

35 Porque tive fome, e me destes de comer; tive sede, e me destes de beber; era forasteiro, e me hospedastes;

36 estava nu, e me vestistes; enfermo, e me visitastes; preso, e fostes ver-me.

37 Então, perguntarão os justos: SENHOR, quando foi que te vimos com fome e te

28 Ottakaa häneltä pois se talentti ja antakaa sille, jolla on kymmenen talenttia!

29 Sillä jokaiselle, jolla on, annetaan, ja hänellä on oleva yltäkyllin, mutta jolla ei ole, siltä otetaan pois sekin, mitä hänellä on.

30 Heittäkää tuo kelvoton palvelija uloimpaan pimeyteen. Siellä on oleva itku ja hammasten kiristys.'"

Kansojen tuomio

31 "Mutta kun Ihmisen Poika tulee kirkkaudessaan ja kaikki enkelit hänen kanssaan, silloin hän istuutuu kirkkautensa valtaistuimelle.

32 Kaikki kansat kootaan hänen eteensä, ja hän erottaa ihmiset toisistaan, niin kuin paimen erottaa lampaat vuohista.

33 Hän asettaa lampaat oikealle puolelleen ja vuohet vasemmalle.

34 Silloin Kuningas sanoo oikealla puolellaan oleville: 'Tulkaa tänne, te Isäni siunaamat. Te saatte periä valtakunnan, joka on ollut valmistettuna teitä varten maailman perustamisesta asti.

35 Sillä minun oli nälkä, ja te annoitte minulle ruokaa. Minun oli jano, ja te annoitte minulle juotavaa. Minä olin muukalainen, ja te otitte minut luoksenne.

36 Minä olin alaston, ja te vaatetitte minut. Minä olin sairaana, ja te kävitte minua katsomassa. Minä olin vankilassa, ja te tulitte minun luokseni.'

37 Silloin vanhurskaat vastaavat hänelle: 'Herra, milloin me näimme sinut

demos de comer? Ou com sede e te demos de beber?

38 E quando te vimos forasteiro e te hospedamos? Ou nu e te vestimos?

39 E quando te vimos enfermo ou preso e te fomos visitar?

40 O Rei, respondendo, lhes dirá: Em verdade vos afirmo que, sempre que o fizestes a um destes meus pequeninos irmãos, a mim o fizestes.

41 Então, o Rei dirá também aos que estiverem à sua esquerda: Apartai-vos de mim, malditos, para o fogo eterno, preparado para o diabo e seus anjos.

42 Porque tive fome, e não me destes de comer; tive sede, e não me destes de beber;

43 sendo forasteiro, não me hospedastes; estando nu, não me vestistes; achando-me enfermo e preso, não fostes ver-me.

44 E eles lhe perguntarão: SENHOR, quando foi que te vimos com fome, com sede, forasteiro, nu, enfermo ou preso e não te assistimos?

45 Então, lhes responderá: Em verdade vos digo que, sempre que o deixastes de fazer a um destes mais pequeninos, a mim o deixastes de fazer.

nälkäisenä ja annoimme sinulle ruokaa, tai janoisena ja annoimme sinulle juotavaa?

38 Milloin me näimme sinut muukalaisena ja otimme sinut luoksemme, tai alastomana ja vaatetimme sinut?

39 Ja milloin me näimme sinut sairaana tai vankilassa ja kävimme sinun luonasi?’

40 Niin Kuningas vastaa heille: ’Totisesti minä sanon teille: kaiken, minkä olette tehneet yhdelle näistä minun vähimmistä veljistäni, sen te olette tehneet minulle.’

41 Sitten hän sanoo vasemmalla puolellaan oleville: ’Menkää pois minun luotani, te kirotut, siihen ikuiseen tuleen, joka on valmistettu Paholaiselle ja hänen enkeleilleen.

42 Sillä minun oli nälkä, mutta te ette antaneet minulle ruokaa. Minun oli jano, mutta te ette antaneet minulle juotavaa.

43 Minä olin muukalainen, mutta te ette ottaneet minua luoksenne. Minä olin alaston, mutta te ette vaatettaneet minua. Minä olin sairaana ja vankilassa, mutta te ette käyneet minua katsomassa.’

44 Silloin hekin vastaavat hänelle: ’Herra, milloin me näimme sinut nälkäisenä tai janoisena tai muukalaisena tai alastomana tai sairaana tai vankilassa emmekä palvelleet sinua?’

45 Silloin hän vastaa heille: ’Totisesti minä sanon teille: kaiken, minkä olette jättäneet tekemättä yhdelle näistä vähimmistä, sen te olette jättäneet tekemättä minulle.’

[46] E irão estes para o castigo eterno, porém os justos, para a vida eterna.

Mateus 26

O plano para tirar a vida de Jesus

Marcos 14.1-2; Lucas 22.1-2; João 11.45-53

[1] Tendo Jesus acabado todos estes ensinamentos, disse a seus discípulos:

[2] Sabeis que, daqui a dois dias, celebrar-se-á a Páscoa; e o Filho do Homem será entregue para ser crucificado.

[3] Então, os principais sacerdotes e os anciãos do povo se reuniram no palácio do sumo sacerdote, chamado Caifás;

[4] e deliberaram prender Jesus, à traição, e matá-lo.

[5] Mas diziam: Não durante a festa, para que não haja tumulto entre o povo.

Jesus ungido em Betânia

Marcos 14.3-9; João 12.1-8

[6] Ora, estando Jesus em Betânia, em casa de Simão, o leproso,

[7] aproximou-se dele uma mulher, trazendo um vaso de alabastro cheio de precioso bálsamo, que lhe derramou sobre a cabeça, estando ele à mesa.

[8] Vendo isto, indignaram-se os discípulos e disseram: Para que este desperdício?

[9] Pois este perfume podia ser vendido por muito dinheiro e dar-se aos pobres.

[10] Mas Jesus, sabendo disto, disse-lhes: Por que molestais esta mulher? Ela praticou boa ação para comigo.

[46] Ja nämä menevät pois iankaikkiseen rangaistukseen mutta vanhurskaat iankaikkiseen elämään.”

Matteus 26

Jeesuksen kuolema ja ylösnousemus

Jeesuksen surmaamista suunnitellaan

[1]Kun Jeesus oli päättänyt kaikki nämä puheensa, hän sanoi opetuslapsilleen:

[2] ”Te tiedätte, että kahden päivän kuluttua on pääsiäinen. Silloin Ihmisen Poika luovutetaan ristiinnaulittavaksi.”

[3]Samaan aikaan ylipapit ja kansan vanhimmat kokoontuivat Kaifas-nimisen ylipapin palatsiin

[4] neuvottelemaan, miten he juonen avulla ottaisivat Jeesuksen kiinni tappaakseen hänet.

[5]Mutta he sanoivat: ”Ei juhlan aikana, ettei kansassa syntyisi meteliä.”

Jeesus voidellaan Betaniassa

[6]Kun Jeesus oli Betaniassa Simon Spitaalisen talossa,

[7] hänen luokseen tuli nainen, jolla oli alabasteripullo täynnä hyvin kallisarvoista tuoksuöljyä. Hän vuodatti öljyn Jeesuksen päähän hänen aterioidessaan.

[8]Tämän nähdessään opetuslapset paheksuivat sitä ja sanoivat: ”Miksi tämä haaskaus?

[9] Olisihan sen voinut myydä hyvään hintaan ja antaa rahat köyhille.”

[10]Jeesus huomasi tämän ja sanoi heille: ”Miksi te pahoitatte tämän naisen mielen? Hän teki hyvän työn minulle.

[11] Porque os pobres, sempre os tendes convosco, mas a mim nem sempre me tendes;

[11] Köyhät teillä on aina keskuudessanne, mutta minua teillä ei aina ole.

[12] pois, derramando este perfume sobre o meu corpo, ela o fez para o meu sepultamento.

[12] Kun hän vuodatti tämän öljyn päälleni, hän teki sen minun hautaamistani varten.

[13] Em verdade vos digo: Onde for pregado em todo o mundo este evangelho, será também contado o que ela fez, para memória sua.

[13] Totisesti minä sanon teille: kaikkialla maailmassa, missä ikinä evankeliumia julistetaan, tullaan myös se, mitä hän teki, mainitsemaan hänen muistokseen.”

O pacto da traição

Marcos 14.10-11; Lucas 22.3-6

Juudas ryhtyy kavaltajaksi

[14] Então, um dos doze, chamado Judas Iscariotes, indo ter com os principais sacerdotes, propôs:

[14] Silloin yksi niistä kahdestatoista, nimeltään Juudas Iskariot, meni ylipappien luo

[15] Que me quereis dar, e eu vo-lo entregarei? E pagaram-lhe trinta moedas de prata.

[15] ja sanoi: ”Mitä tahdotte antaa minulle, jos toimitan hänet teidän käsiinne?” He lupasivat hänelle kolmekymmentä hopearahaa.

[16] E, desse momento em diante, buscava ele uma boa ocasião para o entregar.

[16] Siitä lähtien Juudas etsi sopivaa tilaisuutta kavaltaakseen Jeesuksen.

Os discípulos preparam a Páscoa

Marcos 14.12-16; Lucas 22.7-13

Pääsiäisateria

[17] No primeiro dia da Festa dos Pães Asmos, vieram os discípulos a Jesus e lhe perguntaram: Onde queres que te façamos os preparativos para comeres a Páscoa?

[17] Happamattoman leivän juhlan ensimmäisenä päivänä opetuslapset tulivat Jeesuksen luo ja kysyivät: ”Minne tahdot meidän valmistavan sinulle pääsiäisaterian syödäksesi?”

[18] E ele lhes respondeu: Ide à cidade ter com certo homem e dizei-lhe: O Mestre manda dizer: O meu tempo está próximo; em tua casa celebrarei a Páscoa com os meus discípulos.

[18] Hän sanoi: ”Menkää kaupunkiin sen ja sen luo ja sanokaa hänelle: ’Opettaja sanoo: Minun hetkeni on lähellä. Sinun luonasi minä vietän pääsiäistä opetuslasteni kanssa.’”

[19] E eles fizeram como Jesus lhes ordenara e prepararam a Páscoa.

[19] Opetuslapset tekivät niin kuin Jeesus oli käskenyt ja valmistivat pääsiäisaterian.

O traidor é indicado

Marcos 14.17-21; Lucas 22.21-23; João 13.21-30

[20] Chegada a tarde, pôs-se ele à mesa com os doze discípulos.

[21] E, enquanto comiam, declarou Jesus: Em verdade vos digo que um dentre vós me trairá.

[22] E eles, muitíssimo contristados, começaram um por um a perguntar-lhe: Porventura, sou eu, SENHOR?

[23] E ele respondeu: O que mete comigo a mão no prato, esse me trairá.

[24] O Filho do Homem vai, como está escrito a seu respeito, mas ai daquele por intermédio de quem o Filho do Homem está sendo traído! Melhor lhe fora não haver nascido!

[25] Então, Judas, que o traía, perguntou: Acaso, sou eu, Mestre? Respondeu-lhe Jesus: Tu o disseste.

A Ceia do Senhor

Marcos 14.22-26; Lucas 22.14-20; 1 Coríntios 11.23-25

[26] Enquanto comiam, tomou Jesus um pão, e, abençoando-o, o partiu, e o deu aos discípulos, dizendo: Tomai, comei; isto é o meu corpo.

[27] A seguir, tomou um cálice e, tendo dado graças, o deu aos discípulos, dizendo: Bebei dele todos;

[28] porque isto é o meu sangue, o sangue da [nova] aliança, derramado em favor de muitos, para remissão de pecados.

[29] E digo-vos que, desta hora em diante, não beberei deste fruto da videira, até aquele dia em que o hei de beber, novo, convosco no reino de meu Pai.

[20]Illan tultua Jeesus asettui aterialle kahdentoista opetuslapsensa kanssa.

[21] Heidän syödessään hän sanoi: ”Totisesti minä sanon teille: yksi teistä kavaltaa minut.”

[22]Syvästi murheellisina he alkoivat kysellä häneltä toinen toisensa jälkeen: ”Herra, en kai se ole minä?”

[23] Hän sanoi heille: ”Joka minun kanssani pisti kätensä vatiin, se kavaltaa minut.

[24] Ihmisen Poika tosin menee pois, niin kuin hänestä on kirjoitettu, mutta voi sitä ihmistä, jonka kautta Ihmisen Poika kavalletaan! Parempi olisi sille ihmiselle, ettei hän olisi syntynytkään.”

[25]Niin Juudas, hänen kavaltajansa, kysyi: ”Rabbi, en kai se ole minä?” Jeesus vastasi hänelle: ”Sinäpä sen sanoit.”

Ehtoollisen asettaminen

[26]Heidän syödessään Jeesus otti leivän, siunasi, mursi ja antoi opetuslapsilleen sanoen: ”Ottakaa ja syökää, tämä on minun ruumiini.”

[27] Sitten hän otti maljan, kiitti Jumalaa, antoi heille ja sanoi: ”Juokaa tästä, te kaikki.

[28] Tämä on minun vereni, liiton veri , joka vuodatetaan monien edestä syntien anteeksiantamiseksi.

[29] Minä sanon teille: tästedes en juo viinipuun antia ennen kuin sinä päivänä, jona juon sitä uutena teidän kanssanne Isäni valtakunnassa.”

Jeesus ennustaa Pietarin lankeemuksen

[30] E, tendo cantado um hino, saíram para o monte das Oliveiras.

Pedro é avisado

Marcos 14.27-31; Lucas 22.31-34; João 13.36-38

[31] Então, Jesus lhes disse: Esta noite, todos vós vos escandalizareis comigo; porque está escrito: Ferirei o pastor, e as ovelhas do rebanho ficarão dispersas.

[32] Mas, depois da minha ressurreição, irei adiante de vós para a Galiléia.

[33] Disse-lhe Pedro: Ainda que venhas a ser um tropeço para todos, nunca o serás para mim.

[34] Replicou-lhe Jesus: Em verdade te digo que, nesta mesma noite, antes que o galo cante, tu me negarás três vezes.

[35] Disse-lhe Pedro: Ainda que me seja necessário morrer contigo, de nenhum modo te negarei. E todos os discípulos disseram o mesmo.

Jesus no Getsêmani

Marcos 14.32-42; Lucas 22.39-46

[36] Em seguida, foi Jesus com eles a um lugar chamado Getsêmani e disse a seus discípulos: Assentai-vos aqui, enquanto eu vou ali orar;

[37] e, levando consigo a Pedro e aos dois filhos de Zebedeu, começou a entristecer-se e a angustiar-se.

[38] Então, lhes disse: A minha alma está profundamente triste até à morte; ficai aqui e vigiai comigo.

[39] Adiantando-se um pouco, prostrou-se sobre o seu rosto, orando e dizendo: Meu Pai, se possível, passe de mim este cálice!

[30]Laulettuaan kiitosvirren he lähtivät Öljymäelle.

[31]Silloin Jeesus sanoi opetuslapsilleen: ”Tänä yönä te kaikki loukkaannutte minuun, sillä on kirjoitettu: ’Minä lyön paimenta, ja lauman lampaat joutuvat hajalle.’

[32] Mutta ylösnoustuani minä menen teidän edellänne Galileaan.”

[33]Pietari vastasi hänelle: ”Vaikka kaikki muut loukkaantuisivat sinuun, minä en koskaan loukkaannu.”

[34] Jeesus sanoi hänelle: ”Totisesti minä sanon sinulle: tänä yönä, ennen kuin kukko laulaa, sinä kolmesti kiellät minut.”

[35]Pietari sanoi: ”Vaikka minun pitäisi kuolla sinun kanssasi, minä en ikinä sinua kiellä.” Samoin sanoivat kaikki muutkin opetuslapset.

Jeesus rukoilee Getsemanessa

[36]Sitten Jeesus tuli opetuslasten kanssa Getsemane-nimiseen paikkaan ja sanoi heille: ”Istukaa tässä sillä aikaa kun minä menen tuonne rukoilemaan.”

[37] Hän otti mukaansa Pietarin ja ne kaksi Sebedeuksen poikaa. Hän alkoi murehtia ja joutui tuskan valtaan,

[38]ja hän sanoi opetuslapsille: ”Minun sieluni on syvästi murheellinen, aina kuolemaan asti. Jääkää tähän ja valvokaa minun kanssani.”

[39]Sitten hän meni vähän kauemmaksi, heittäytyi kasvoilleen ja rukoili sanoen: ”Isäni, jos mahdollista, niin

Todavia, não seja como eu quero, e sim como tu queres.

menköön tämä malja minun ohitseni. Ei kuitenkaan niin kuin minä tahdon vaan niin kuin sinä!”

[40] E, voltando para os discípulos, achou-os dormindo; e disse a Pedro: Então, nem uma hora pudestes vós vigiar comigo?

[40]Jeesus palasi opetuslasten luo ja tapasi heidät nukkumasta. Hän sanoi Pietarille: ”Ettekö te edes yhtä hetkeä jaksaneet valvoa minun kanssani?

[41] Vigiai e orai, para que não entreis em tentação; o espírito, na verdade, está pronto, mas a carne é fraca.

[41] Valvokaa ja rukoilkaa, ettette joutuisi kiusaukseen. Henki tosin on altis, mutta liha on heikko.”

[42] Tornando a retirar-se, orou de novo, dizendo: Meu Pai, se não é possível passar de mim este cálice sem que eu o beba, faça-se a tua vontade.

[42]Hän meni pois toisen kerran ja rukoili: ”Isäni, jos tämä malja ei voi mennä ohitseni minun sitä juomatta, niin tapahtukoon sinun tahtosi.”

[43] E, voltando, achou-os outra vez dormindo; porque os seus olhos estavam pesados.

[43] Palatessaan hän tapasi heidät taas nukkumasta, sillä heidän silmänsä olivat käyneet raukeiksi.

[44] Deixando-os novamente, foi orar pela terceira vez, repetindo as mesmas palavras.

[44] Hän jätti heidät, meni taas pois ja rukoili vielä kolmannen kerran samoin sanoin.

[45] Então, voltou para os discípulos e lhes disse: Ainda dormis e repousais! Eis que é chegada a hora, e o Filho do Homem está sendo entregue nas mãos de pecadores.

[45] Sitten hän tuli opetuslasten luo ja sanoi heille: ”Te nukutte vielä ja lepäätte! Katsokaa, hetki on lähellä. Ihmisen Poika annetaan syntisten käsiin.

[46] Levantai-vos, vamos! Eis que o traidor se aproxima.

[46] Nouskaa, lähtekäämme! Se, joka minut kavaltaa, on lähellä.”

Jesus é preso

Marcos 14.43-50; Lucas 22.47-53; João 18.2-11

Jeesus vangitaan

[47] Falava ele ainda, e eis que chegou Judas, um dos doze, e, com ele, grande turba com espadas e porretes, vinda da parte dos principais sacerdotes e dos anciãos do povo.

[47]Jeesuksen vielä puhuessa tuli Juudas, yksi niistä kahdestatoista, ylipappien ja kansan vanhinten luota mukanaan miekoin ja seipäin varustautunut suuri väkijoukko.

[48] Ora, o traidor lhes tinha dado este sinal: Aquele a quem eu beijar, é esse; prendei-o.

[48] Jeesuksen kavaltaja oli antanut heille merkin sanoen: ”Hän on se, jota minä suutelen. Ottakaa hänet kiinni.”

[49] E logo, aproximando-se de Jesus, lhe disse: Salve, Mestre! E o beijou.

[50] Jesus, porém, lhe disse: Amigo, para que vieste? Nisto, aproximando-se eles, deitaram as mãos em Jesus e o prenderam.

[51] E eis que um dos que estavam com Jesus, estendendo a mão, sacou da espada e, golpeando o servo do sumo sacerdote, cortou-lhe a orelha.

[52] Então, Jesus lhe disse: Embainha a tua espada; pois todos os que lançam mão da espada à espada perecerão.

[53] Acaso, pensas que não posso rogar a meu Pai, e ele me mandaria neste momento mais de doze legiões de anjos?

[54] Como, pois, se cumpririam as Escrituras, segundo as quais assim deve suceder?

[55] Naquele momento, disse Jesus às multidões: Saístes com espadas e porretes para prender-me, como a um salteador? Todos os dias, no templo, eu me assentava [convosco] ensinando, e não me prendestes.

[56] Tudo isto, porém, aconteceu para que se cumprissem as Escrituras dos profetas. Então, os discípulos todos, deixando-o, fugiram.

Jesus perante o Sinédrio

Marcos 14.53-65; Lucas 22.63-71; João 18.12-14,19-24

[57] E os que prenderam Jesus o levaram à casa de Caifás, o sumo sacerdote, onde se haviam reunido os escribas e os anciãos.

[58] Mas Pedro o seguia de longe até ao pátio do sumo sacerdote e, tendo entrado,

[49] Juudas meni heti Jeesuksen luo ja sanoi: ”Terve, rabbi!”, ja suuteli häntä.

[50] Niin Jeesus sanoi hänelle: ”Ystäväni, mitä varten sinä tulit tänne?” Silloin miehet tulivat Jeesuksen luo, kävivät häneen käsiksi ja vangitsivat hänet.

[51]Mutta yksi niistä, jotka olivat Jeesuksen seurassa, ojensi kätensä, veti miekkansa esiin ja iski ylipapin palvelijaa sivaltaen häneltä korvan irti.

[52] Jeesus sanoi hänelle: ”Pistä miekkasi tuppeen! Sillä kaikki, jotka miekkaan tarttuvat, ne miekkaan tuhoutuvat.

[53] Vai luuletko, etten voisi pyytää Isääni lähettämään heti minulle enemmän kuin kaksitoista legioonaa enkeleitä?

[54] Mutta kuinka silloin toteutuisivat Kirjoitukset, jotka sanovat, että näin täytyy tapahtua?”

[55]Sitten Jeesus sanoi väkijoukolle: ”Oletteko te lähteneet vangitsemaan minua kuin rosvoa miekat ja seipäät mukananne? Joka päivä minä olen istunut temppelissä opettamassa, ettekä te ole ottaneet minua kiinni.

[56] Mutta tämä kaikki on tapahtunut, jotta profeettojen kirjoitukset toteutuisivat.” Silloin kaikki opetuslapset jättivät hänet ja pakenivat.

Jeesus Suuren neuvoston edessä

[57]Vangitsijat veivät Jeesuksen ylipappi Kaifaksen luo, jonne kirjanoppineet ja vanhimmat olivat kokoontuneet.

[58] Pietari seurasi häntä jonkin matkan päässä ylipapin sisäpihaan asti. Hän meni

assentou-se entre os serventuários, para ver o fim.

sinne ja istuutui palvelijoiden joukkoon nähdäkseen, kuinka lopulta kävisi.

59 Ora, os principais sacerdotes e todo o Sinédrio procuravam algum testemunho falso contra Jesus, a fim de o condenarem à morte.

59Ylipapit ja koko neuvosto etsivät väärää todistusta Jeesusta vastaan voidakseen tappaa hänet.

60 E não acharam, apesar de se terem apresentado muitas testemunhas falsas. Mas, afinal, compareceram duas, afirmando:

60 Mutta he eivät löytäneet, vaikka monta väärää todistajaa oli astunut esiin. Lopulta tuli kaksi,

61 Este disse: Posso destruir o santuário de Deus e reedificá-lo em três dias.

61 jotka sanoivat: ”Hän on sanonut: ’Minä voin hajottaa Jumalan temppelin ja rakentaa sen kolmessa päivässä.’”

62 E, levantando-se o sumo sacerdote, perguntou a Jesus: Nada respondes ao que estes depõem contra ti?

62Silloin ylipappi Kaifas nousi ja kysyi Jeesukselta: ”Etkö vastaa mitään siihen, mitä nämä todistavat sinua vastaan?”

63 Jesus, porém, guardou silêncio. E o sumo sacerdote lhe disse: Eu te conjuro pelo Deus vivo que nos digas se tu és o Cristo, o Filho de Deus.

63 Mutta Jeesus oli vaiti. Niin ylipappi sanoi hänelle: ”Minä vannotan sinua elävän Jumalan kautta, että sanot meille, oletko sinä Kristus, Jumalan Poika.”

64 Respondeu-lhe Jesus: Tu o disseste; entretanto, eu vos declaro que, desde agora, vereis o Filho do Homem assentado à direita do Todo-Poderoso e vindo sobre as nuvens do céu.

64Jeesus vastasi: ”Sinäpä sen sanoit. Mutta minä sanon teille: tästedes te saatte nähdä Ihmisen Pojan istuvan Voiman oikealla puolella ja tulevan taivaan pilvien päällä.”

65 Então, o sumo sacerdote rasgou as suas vestes, dizendo: Blasfemou! Que necessidade mais temos de testemunhas? Eis que ouvistes agora a blasfêmia!

65Silloin ylipappi repäisi vaatteensa ja sanoi: ”Hän on pilkannut Jumalaa! Mihin me tässä enää todistajia tarvitsemme! Nyt te kuulitte hänen pilkkaamisensa.

66 Que vos parece? Responderam eles: É réu de morte.

66Mitä mieltä olette?” He vastasivat: ”Hän on ansainnut kuoleman!”

67 Então, uns cuspiram-lhe no rosto e lhe davam murros, e outros o esbofeteavam, dizendo:

67Silloin he sylkivät häntä kasvoille ja löivät häntä nyrkillä. Muutamat sivalsivat häntä poskelle

[68] Profetiza-nos, ó Cristo, quem é que te bateu!

Pedro nega a Jesus

Marcos 14.66-72; Lucas 22.55-62; João 18.15-18,25-27

[69] Ora, estava Pedro assentado fora no pátio; e, aproximando-se uma criada, lhe disse: Também tu estavas com Jesus, o galileu.

[70] Ele, porém, o negou diante de todos, dizendo: Não sei o que dizes.

[71] E, saindo para o alpendre, foi ele visto por outra criada, a qual disse aos que ali estavam: Este também estava com Jesus, o Nazareno.

[72] E ele negou outra vez, com juramento: Não conheço tal homem.

[73] Logo depois, aproximando-se os que ali estavam, disseram a Pedro: Verdadeiramente, és também um deles, porque o teu modo de falar o denuncia.

[74] Então, começou ele a praguejar e a jurar: Não conheço esse homem! E imediatamente cantou o galo.

[75] Então, Pedro se lembrou da palavra que Jesus lhe dissera: Antes que o galo cante, tu me negarás três vezes. E, saindo dali, chorou amargamente.

Mateus 27

Jesus entregue a Pilatos

Marcos 15.1; Lucas 23.1-2; João 18.28-32

[1] Ao romper o dia, todos os principais sacerdotes e os anciãos do povo entraram em conselho contra Jesus, para o matarem;

[2] e, amarrando-o, levaram-no e o entregaram ao governador Pilatos.

[68]ja sanoivat: ”Profetoi meille, Kristus, kuka sinua löi!”

Pietari kieltää Jeesuksen

[69]Pietari istui ulkona pihalla. Hänen luokseen tuli eräs palvelustyttö, joka sanoi: ”Sinäkin olit tuon galilealaisen Jeesuksen seurassa.”

[70] Mutta Pietari kielsi kaikkien kuullen ja sanoi: ”En tiedä, mistä puhut.”

[71] Kun hän oli mennyt ulos portille, eräs toinen palvelustyttö näki hänet ja sanoi siellä oleville: ”Tuokin oli nasaretilaisen Jeesuksen seurassa.”

[72] Taas hän kielsi valalla vannoen: ”En tunne sitä miestä!”

[73] Hetken kuluttua ne, jotka seisoskelivat siellä, tulivat Pietarin luo ja sanoivat: ”Varmasti myös sinä olet yksi heistä, senhän paljastaa puhetapasikin.”

[74] Silloin hän rupesi sadattelemaan ja vannomaan: ”En tunne sitä miestä!” Samassa kukko lauloi.

[75] Niin Pietari muisti Jeesuksen sanat: ”Ennen kuin kukko laulaa, sinä kolmesti kiellät minut.” Ja hän meni ulos ja itki katkerasti.

Matteus 27

Jeesus luovutetaan Pilatukselle

[1]Varhain aamulla kaikki ylipapit ja kansan vanhimmat pitivät neuvottelun Jeesusta vastaan surmatakseen hänet.

[2]He sitoivat Jeesuksen, veivät hänet pois ja luovuttivat maaherra Pilatuksen käsiin.

O suicídio de Judas

[3] Então, Judas, o que o traiu, vendo que Jesus fora condenado, tocado de remorso, devolveu as trinta moedas de prata aos principais sacerdotes e aos anciãos, dizendo:

[4] Pequei, traindo sangue inocente. Eles, porém, responderam: Que nos importa? Isso é contigo.

[5] Então, Judas, atirando para o santuário as moedas de prata, retirou-se e foi enforcar-se.

[6] E os principais sacerdotes, tomando as moedas, disseram: Não é lícito deitá-las no cofre das ofertas, porque é preço de sangue.

[7] E, tendo deliberado, compraram com elas o campo do oleiro, para cemitério de forasteiros.

[8] Por isso, aquele campo tem sido chamado, até ao dia de hoje, Campo de Sangue.

[9] Então, se cumpriu o que foi dito por intermédio do profeta Jeremias: Tomaram as trinta moedas de prata, preço em que foi estimado aquele a quem alguns dos filhos de Israel avaliaram;

[10] e as deram pelo campo do oleiro, assim como me ordenou o SENHOR.

Jesus perante Pilatos

Marcos 15.1-15; Lucas 23.1-5,13-25; João 18.33—19.16

[11] Jesus estava em pé ante o governador; e este o interrogou, dizendo: És tu o rei dos judeus? Respondeu-lhe Jesus: Tu o dizes.

Juudas hirttäytyy

[3]Kun Juudas, Jeesuksen kavaltaja, näki, että Jeesus oli tuomittu, hän katui ja palautti ne kolmekymmentä hopearahaa ylipapeille ja vanhimmille

[4] ja sanoi: ”Minä tein synnin, kun kavalsin viattoman veren.” Mutta he vastasivat: ”Mitä se meille kuuluu, omapa on asiasi.”

[5] Silloin Juudas viskasi hopearahat temppeliin, lähti sieltä, meni pois ja hirttäytyi.

[6]Ylipapit ottivat hopearahat ja sanoivat: ”Näitä ei ole lupa panna temppelirahastoon, koska ne ovat veren hinta.”

[7] Neuvoteltuaan he ostivat niillä savenvalajan pellon muukalaisten hautausmaaksi.

[8] Sen tähden sitä peltoa kutsutaan vielä tänäkin päivänä Veripelloksi.

[9]Näin kävi toteen profeetta Jeremian kautta puhuttu sana: ”He ottivat ne kolmekymmentä hopearahaa, hinnan, jonka he olivat israelilaisten puolesta tästä miehestä arvioineet,

[10]ja antoivat ne maksuksi savenvalajan pellosta, niin kuin Herra oli minua käskenyt.”

Jeesus Pilatuksen edessä

[11]Jeesus seisoi maaherra Pilatuksen edessä, ja maaherra kysyi häneltä: ”Sinä siis olet juutalaisten kuningas?” Jeesus vastasi: ”Sinäpä sen sanot.”

[12] E, sendo acusado pelos principais sacerdotes e pelos anciãos, nada respondeu.

[12]Ja kun ylipapit ja vanhimmat syyttivät häntä, hän ei vastannut mitään.

[13] Então, lhe perguntou Pilatos: Não ouves quantas acusações te fazem?

[13]Silloin Pilatus sanoi hänelle: ”Etkö kuule, kuinka paljon todisteita he esittävät sinua vastaan?”

[14] Jesus não respondeu nem uma palavra, vindo com isto a admirar-se grandemente o governador.

[14] Mutta Jeesus ei vastannut yhteenkään hänen kysymykseensä. Maaherra ihmetteli sitä suuresti.

Jeesus tuomitaan kuolemaan

[15] Ora, por ocasião da festa, costumava o governador soltar ao povo um dos presos, conforme eles quisessem.

[15]Maaherralla oli tapana vapauttaa juhlan aikana yksi vanki, se, jonka kansa tahtoi.

[16] Naquela ocasião, tinham eles um preso muito conhecido, chamado Barrabás.

[16] Heillä oli silloin kuuluisa vanki nimeltään Barabbas.

[17] Estando, pois, o povo reunido, perguntou-lhes Pilatos: A quem quereis que eu vos solte, a Barrabás ou a Jesus, chamado Cristo?

[17] Kun kansa oli koolla, Pilatus kysyi: ”Kumman te tahdotte minun vapauttavan teille, Barabbaksen vai Jeesuksen, jota kutsutaan Kristukseksi?”

[18] Porque sabia que, por inveja, o tinham entregado.

[18] Hän näet tiesi, että Jeesus oli pelkästä kateudesta luovutettu hänen käsiinsä.

[19] E, estando ele no tribunal, sua mulher mandou dizer-lhe: Não te envolvas com esse justo; porque hoje, em sonho, muito sofri por seu respeito.

[19]Kun Pilatus istui tuomarinistuimella, hänen vaimonsa lähetti hänelle sanan: ”Älä tee mitään sille vanhurskaalle miehelle, sillä minä olen viime yönä unessa kärsinyt paljon hänen takiaan.”

[20] Mas os principais sacerdotes e os anciãos persuadiram o povo a que pedisse Barrabás e fizesse morrer Jesus.

[20]Mutta ylipapit ja vanhimmat yllyttivät kansaa anomaan Barabbasta ja surmauttamaan Jeesuksen.

[21] De novo, perguntou-lhes o governador: Qual dos dois quereis que eu vos solte? Responderam eles: Barrabás!

[21] Maaherra puhui kansalle ja kysyi: ”Kumman näistä kahdesta tahdotte minun vapauttavan teille?” Kansa vastasi: ”Barabbaksen.”

[22] Replicou-lhes Pilatos: Que farei, então, de Jesus, chamado Cristo? Seja crucificado! Responderam todos.

[22]Pilatus kysyi: ”Mitä minä sitten teen Jeesukselle, jota kutsutaan Kristukseksi?” Kaikki vastasivat: ”Ristiinnaulittakoon!”

23 Que mal fez ele? Perguntou Pilatos. Porém cada vez clamavam mais: Seja crucificado!

24 Vendo Pilatos que nada conseguia, antes, pelo contrário, aumentava o tumulto, mandando vir água, lavou as mãos perante o povo, dizendo: Estou inocente do sangue deste [justo]; fique o caso convosco!

25 E o povo todo respondeu: Caia sobre nós o seu sangue e sobre nossos filhos!

26 Então, Pilatos lhes soltou Barrabás; e, após haver açoitado a Jesus, entregou-o para ser crucificado.

Jesus entregue aos soldados

Marcos 15.16-20; João 19.2-3

27 Logo a seguir, os soldados do governador, levando Jesus para o pretório, reuniram em torno dele toda a coorte.

28 Despojando-o das vestes, cobriram-no com um manto escarlate;

29 tecendo uma coroa de espinhos, puseram-lha na cabeça e, na mão direita, um caniço; e, ajoelhando-se diante dele, o escarneciam, dizendo: Salve, rei dos judeus!

30 E, cuspindo nele, tomaram o caniço e davam-lhe com ele na cabeça.

31 Depois de o terem escarnecido, despiram-lhe o manto e o vestiram com as suas próprias vestes. Em seguida, o levaram para ser crucificado.

Simão leva a cruz do Senhor

Marcos 15.21; Lucas 23.26

23 Niin maaherra kysyi: ”Mitä pahaa hän on tehnyt?” Mutta he huusivat vielä kovemmin: ”Ristiinnaulittakoon!”

24Kun Pilatus näki, ettei mikään auttanut vaan että meteli yhä yltyi, hän otti vettä, pesi kätensä kansan nähden ja sanoi: ”Minä olen syytön tämän miehen vereen. Vastuu on teidän.”

25Koko kansanjoukko vastasi: ”Tulkoon hänen verensä meidän päällemme ja meidän lastemme päälle!”

26Silloin hän vapautti kansalle Barabbaksen, mutta Jeesuksen hän ruoskitti ja luovutti ristiinnaulittavaksi.

Sotilaat pilkkaavat Jeesusta

27Sitten maaherran sotilaat veivät Jeesuksen sisälle palatsiin ja kokosivat hänen ympärilleen koko sotilasosaston.

28 He riisuivat hänet ja pukivat hänen päälleen helakanpunaisen viitan,

29 väänsivät orjantappuroista kruunun ja painoivat sen hänen päähänsä. Hänen oikeaan käteensä he panivat ruokokepin, polvistuivat hänen eteensä ja pilkkasivat häntä sanoen: ”Ole tervehditty, juutalaisten kuningas!”

30 He sylkivät hänen päälleen, ottivat sitten ruokokepin ja löivät häntä päähän.

31Kun he olivat häntä pilkanneet, he riisuivat häneltä viitan, pukivat hänet hänen omiin vaatteisiinsa ja veivät ristiinnaulittavaksi.

Jeesus ristiinnaulitaan

[32] Ao saírem, encontraram um cireneu, chamado Simão, a quem obrigaram a carregar-lhe a cruz.

[32]Matkalla he tapasivat Simon-nimisen kyreneläisen miehen ja pakottivat hänet kantamaan Jeesuksen ristiä.

A crucificação

Marcos 15.22-32; Lucas 23.32-43; João 19.17-24

[33] E, chegando a um lugar chamado Gólgota, que significa Lugar da Caveira,

[33]Kun he tulivat paikalle, jota sanotaan Golgataksi, Pääkallonpaikaksi,

[34] deram-lhe a beber vinho com fel; mas ele, provando-o, não o quis beber.

[34]he tarjosivat Jeesukselle juotavaksi viiniä, johon oli sekoitettu sappea. Mutta maistettuaan hän ei tahtonut juoda sitä.

[35] Depois de o crucificarem, repartiram entre si as suas vestes, tirando a sorte.

[35]Kun he olivat ristiinnaulinneet Jeesuksen, he jakoivat hänen vaatteensa heittäen niistä arpaa.

[36] E, assentados ali, o guardavam.

[36]Sitten he istuutuivat ja vartioivat häntä siellä.

[37] Por cima da sua cabeça puseram escrita a sua acusação: ESTE É JESUS, O REI DOS JUDEUS.

[37] Hänen päänsä yläpuolelle he kiinnittivät kirjoituksen, jossa luki hänen tuomionsa syy: ”Tämä on Jeesus, juutalaisten kuningas.”

[38] E foram crucificados com ele dois ladrões, um à sua direita, e outro à sua esquerda.

[38]Jeesuksen kanssa ristiinnaulittiin kaksi rosvoa, toinen oikealle ja toinen vasemmalle puolelle.

[39] Os que iam passando blasfemavam dele, meneando a cabeça e dizendo:

[39]Ohikulkijat pilkkasivat häntä ja sanoivat päätään nyökyttäen:

[40] Ó tu que destróis o santuário e em três dias o reedificas! Salva-te a ti mesmo, se és Filho de Deus, e desce da cruz!

[40]”Sinä, joka hajotat maahan temppelin ja kolmessa päivässä rakennat sen uudelleen, pelasta itsesi, jos olet Jumalan Poika, ja astu alas ristiltä.”

[41] De igual modo, os principais sacerdotes, com os escribas e anciãos, escarnecendo, diziam:

[41]Samoin ylipapit, kirjanoppineet ja vanhimmat pilkkasivat häntä ja sanoivat:

[42] Salvou os outros, a si mesmo não pode salvar-se. É rei de Israel! Desça da cruz, e creremos nele.

[42] ”Muita hän on auttanut mutta itseään ei voi auttaa. Onhan hän Israelin kuningas, astukoon nyt alas ristiltä, niin me uskomme häneen.

[43] Confiou em Deus; pois venha livrá-lo agora, se, de fato, lhe quer bem; porque disse: Sou Filho de Deus.

[43] Hän on luottanut Jumalaan. Pelastakoon nyt Jumala hänet, jos on häneen mieltynyt! Onhan hän sanonut: 'Minä olen Jumalan Poika.'"

[44] E os mesmos impropérios lhe diziam também os ladrões que haviam sido crucificados com ele.

[44] Samalla tavalla herjasivat häntä rosvotkin, jotka oli ristiinnaulittu hänen kanssaan.

A morte de Jesus

Marcos 15.33-41; Lucas 23.44-49; João 19.28-30

Jeesus antaa henkensä

[45] Desde a hora sexta até à hora nona, houve trevas sobre toda a terra.

[45] Mutta kuudennesta tunnista alkaen tuli pimeys koko maan ylle. Sitä kesti yhdeksänteen tuntiin saakka.

[46] Por volta da hora nona, clamou Jesus em alta voz, dizendo: Eli, Eli, lamá sabactâni? O que quer dizer: Deus meu, Deus meu, por que me desamparaste?

[46] Yhdeksännen tunnin vaiheilla Jeesus huusi kovalla äänellä: "Eeli, Eeli, lema sabaktani?" Se merkitsee: Jumalani, Jumalani, miksi hylkäsit minut?

[47] E alguns dos que ali estavam, ouvindo isto, diziam: Ele chama por Elias.

[47] Sen kuullessaan muutamat siellä seisovista sanoivat: "Hän huutaa Eliaa."

[48] E, logo, um deles correu a buscar uma esponja e, tendo-a embebido de vinagre e colocado na ponta de um caniço, deu-lhe a beber.

[48] Yksi heistä juoksi heti ottamaan sienen, täytti sen hapanviinillä, pani ruokosauvan päähän ja antoi hänen juoda.

[49] Os outros, porém, diziam: Deixa, vejamos se Elias vem salvá-lo.

[49] Toiset sanoivat: "Saapa nähdä, tuleeko Elia pelastamaan hänet."

[50] E Jesus, clamando outra vez com grande voz, entregou o espírito.

[50] Mutta Jeesus huusi taas kovalla äänellä ja antoi henkensä.

[51] Eis que o véu do santuário se rasgou em duas partes de alto a baixo; tremeu a terra, fenderam-se as rochas;

[51] Silloin temppelin esirippu repesi kahtia ylhäältä alas asti. Maa järisi ja kalliot halkesivat.

[52] abriram-se os sepulcros, e muitos corpos de santos, que dormiam, ressuscitaram;

[52] Haudat aukenivat, ja monien poisnukkuneiden pyhien ruumiit nousivat ylös.

[53] e, saindo dos sepulcros depois da ressurreição de Jesus, entraram na cidade santa e apareceram a muitos.

[53] Jeesuksen ylösnousemisen jälkeen he lähtivät haudoistaan, tulivat pyhään kaupunkiin ja ilmestyivät monille.

[54] O centurião e os que com ele guardavam a Jesus, vendo o terremoto e tudo o que se passava, ficaram possuídos de grande temor e disseram: Verdadeiramente este era Filho de Deus.

[54]Mutta kun sadanpäällikkö ja ne, jotka hänen kanssaan vartioivat Jeesusta, näkivät maanjäristyksen ja kaiken, mitä tapahtui, he pelästyivät suunnattomasti ja sanoivat: ”Tämä oli todellakin Jumalan Poika!”

[55] Estavam ali muitas mulheres, observando de longe; eram as que vinham seguindo a Jesus desde a Galiléia, para o servirem;

[55]Siellä oli myös monta naista jonkin matkan päässä katselemassa. Galileasta lähtien he olivat seuranneet Jeesusta ja palvelleet häntä.

[56] entre elas estavam Maria Madalena, Maria, mãe de Tiago e de José, e a mulher de Zebedeu.

[56]Heidän joukossaan oli Magdalan Maria ja Jaakobin ja Joosefin äiti Maria sekä Sebedeuksen poikien äiti.

O sepultamento de Jesus

Marcos 15.42-47; Lucas 23.50-56; João 19.38-42

Jeesus haudataan

[57] Caindo a tarde, veio um homem rico de Arimatéia, chamado José, que era também discípulo de Jesus.

[57]Illan tultua saapui paikalle rikas arimatialainen mies, jonka nimi oli Joosef. Hänkin oli Jeesuksen opetuslapsi.

[58] Este foi ter com Pilatos e lhe pediu o corpo de Jesus. Então, Pilatos mandou que lho fosse entregue.

[58] Hän meni Pilatuksen luo ja pyysi Jeesuksen ruumista. Silloin Pilatus käski antaa sen hänelle.

[59] E José, tomando o corpo, envolveu-o num pano limpo de linho

[59]Joosef otti ruumiin, kääri sen puhtaaseen liinavaatteeseen

[60] e o depositou no seu túmulo novo, que fizera abrir na rocha; e, rolando uma grande pedra para a entrada do sepulcro, se retirou.

[60] ja pani uuteen hautakammioonsa, jonka hän oli hakkauttanut kallioon. Hän vieritti suuren kiven haudan suulle ja lähti pois.

[61] Achavam-se ali, sentadas em frente da sepultura, Maria Madalena e a outra Maria.

[61]Magdalan Maria ja se toinen Maria olivat siellä ja istuivat hautaa vastapäätä.

A guarda do sepulcro

Vartijat Jeesuksen haudalle

[62] No dia seguinte, que é o dia depois da preparação, reuniram-se os principais sacerdotes e os fariseus e, dirigindo-se a Pilatos,

[62]Seuraavana päivänä, sapatin valmistuspäivän jälkeen, ylipapit ja fariseukset kokoontuivat Pilatuksen luo.

[63] disseram-lhe: SENHOR, lembramo-nos de que aquele embusteiro, enquanto

[63] He sanoivat: ”Herra, me muistamme tuon villitsijän vielä eläessään sanoneen:

vivia, disse: Depois de três dias ressuscitarei.

[64] Ordena, pois, que o sepulcro seja guardado com segurança até ao terceiro dia, para não suceder que, vindo os discípulos, o roubem e depois digam ao povo: Ressuscitou dos mortos; e será o último embuste pior que o primeiro.

[65] Disse-lhes Pilatos: Aí tendes uma escolta; ide e guardai o sepulcro como bem vos parecer.

[66] Indo eles, montaram guarda ao sepulcro, selando a pedra e deixando ali a escolta.

Mateus 28

A ressurreição de Jesus. Seu aparecimento às mulheres

Marcos 16.1-8; Lucas 24.1-12; João 20.1-10

[1] No findar do sábado, ao entrar o primeiro dia da semana, Maria Madalena e a outra Maria foram ver o sepulcro.

[2] E eis que houve um grande terremoto; porque um anjo do SENHOR desceu do céu, chegou-se, removeu a pedra e assentou-se sobre ela.

[3] O seu aspecto era como um relâmpago, e a sua veste, alva como a neve.

[4] E os guardas tremeram espavoridos e ficaram como se estivessem mortos.

[5] Mas o anjo, dirigindo-se às mulheres, disse: Não temais; porque sei que buscais Jesus, que foi crucificado.

[6] Ele não está aqui; ressuscitou, como tinha dito. Vinde ver onde ele jazia.

’Kolmen päivän kuluttua minä nousen ylös.’

[64]Käske siis vartioida hautaa tarkasti kolmanteen päivään asti, etteivät hänen opetuslapsensa tule ja varasta häntä ja sano sitten kansalle: ’Hän nousi kuolleista.’ Näin viimeinen villitys olisi pahempi kuin ensimmäinen.”

[65] Pilatus sanoi heille: ”Saatte vartiomiehiä. Menkää ja vartioikaa niin hyvin kuin taidatte.”

[66] Niin he menivät ja varmistivat haudan sinetöimällä kiven ja asettamalla vartion.

Matteus 28

Jeesuksen ylösnousemus

[1]Sapatin jälkeen, viikon ensimmäisen päivän koittaessa, Magdalan Maria ja se toinen Maria tulivat katsomaan hautaa.

[2] Yhtäkkiä tuli voimakas maanjäristys, sillä Herran enkeli laskeutui alas taivaasta. Hän tuli, vieritti kiven pois ja istuutui sille.

[3] Hän oli näöltään kuin salama, ja hänen vaatteensa olivat valkoiset kuin lumi.

[4] Vartijat pelästyivät häntä niin, että alkoivat vapista ja tulivat kuin kuolleiksi.

[5]Mutta naisille enkeli sanoi: ”Älkää te pelätkö. Minä tiedän, että te etsitte ristiinnaulittua Jeesusta.

[6] Ei hän ole täällä, sillä hän on noussut ylös, niin kuin hän itse sanoi. Tulkaa katsomaan paikkaa, jossa hän makasi.

[7] Ide, pois, depressa e dizei aos seus discípulos que ele ressuscitou dos mortos e vai adiante de vós para a Galiléia; ali o vereis. É como vos digo!

[7]Menkää kiireesti ja sanokaa hänen opetuslapsilleen: 'Hän on noussut kuolleista ja menee teidän edellänne Galileaan. Siellä te saatte nähdä hänet.' Minä olen sen teille sanonut."

[8] E, retirando-se elas apressadamente do sepulcro, tomadas de medo e grande alegria, correram a anunciá-lo aos discípulos.

[8]Naiset lähtivät nopeasti haudalta pelon ja suuren ilon valtaamina ja juoksivat viemään sanaa Jeesuksen opetuslapsille.

[9] E eis que Jesus veio ao encontro delas e disse: Salve! E elas, aproximando-se, abraçaram-lhe os pés e o adoraram.

[9] Mutta Jeesus tuli heitä vastaan ja sanoi: "Rauha teille!" He menivät hänen luokseen, syleilivät hänen jalkojaan ja kumartuivat palvomaan häntä.

[10] Então, Jesus lhes disse: Não temais! Ide avisar a meus irmãos que se dirijam à Galiléia e lá me verão.

[10] Silloin Jeesus sanoi heille: "Älkää pelätkö! Menkää ja viekää sana minun veljilleni, että he menisivät Galileaan. Siellä he saavat nähdä minut."

Os judeus subornam os guardas

[11] E, indo elas, eis que alguns da guarda foram à cidade e contaram aos principais sacerdotes tudo o que sucedera.

[12] Reunindo-se eles em conselho com os anciãos, deram grande soma de dinheiro aos soldados,

[13] recomendando-lhes que dissessem: Vieram de noite os discípulos dele e o roubaram enquanto dormíamos.

[14] Caso isto chegue ao conhecimento do governador, nós o persuadiremos e vos poremos em segurança.

[15] Eles, recebendo o dinheiro, fizeram como estavam instruídos. Esta versão divulgou-se entre os judeus até ao dia de hoje.

Vartijat lahjotaan

[11]Mutta naisten ollessa matkalla muutamat vartijoista tulivat kaupunkiin ja kertoivat ylipapeille kaiken, mitä oli tapahtunut.

[12] Kun nämä olivat kokoontuneet vanhinten kanssa ja neuvotelleet, he antoivat sotilaille suuren summan rahaa

[13] ja sanoivat: "Sanokaa näin: 'Hänen opetuslapsensa tulivat yöllä ja varastivat hänet meidän nukkuessamme.'

[14] Ja jos tämä kantautuu maaherran korviin, me lepytämme hänet, ja te saatte olla huoletta."

[15] Sotilaat ottivat rahat ja tekivät niin kuin heitä oli neuvottu. Tätä puhetta on levitetty juutalaisten keskuudessa aina tähän päivään asti.

Jesus aparece aos discípulos na Galileia

Lähetyskäsky

16 Seguiram os onze discípulos para a Galiléia, para o monte que Jesus lhes designara.

17 E, quando o viram, o adoraram; mas alguns duvidaram.

A Grande Comissão
Marcos 16.15-18; Lucas 24.44-49

18 Jesus, aproximando-se, falou-lhes, dizendo: Toda a autoridade me foi dada no céu e na terra.

19 Ide, portanto, fazei discípulos de todas as nações, batizando-os em nome do Pai, e do Filho, e do Espírito Santo;

20 ensinando-os a guardar todas as coisas que vos tenho ordenado. E eis que estou convosco todos os dias até à consumação do século.

16Ne yksitoista opetuslasta menivät Galileaan sille vuorelle, minne Jeesus oli käskenyt heidän mennä.

17Kun he näkivät hänet, he kumartuivat palvomaan häntä, mutta muutamat epäilivät.

18 Jeesus tuli heidän luokseen ja sanoi heille: ”Minulle on annettu kaikki valta taivaassa ja maan päällä.

19 Menkää siis ja tehkää kaikista kansoista minun opetuslapsiani. Kastakaa heidät Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen

20 ja opettakaa heitä pitämään kaikki, mitä minä olen käskenyt teidän pitää. Ja katso, minä olen teidän kanssanne joka päivä maailmanajan loppuun saakka.”

O evangelho segundo Marcos	Markus
Marcos 1	**Markus 1**
	Jeesuksen toiminnan alku **Johannes Kastaja**
[1] Princípio do evangelho de Jesus Cristo, Filho de Deus.	[1]Jeesuksen Kristuksen, Jumalan Pojan, evankeliumin alku.
João Batista Mateus 3.1-6; Lucas 3.1-6	
[2] Conforme está escrito na profecia de Isaías: Eis aí envio diante da tua face o meu mensageiro, o qual preparará o teu caminho;	[2]Profeetta Jesajan kirjassa on kirjoitettu: ”Minä lähetän sanansaattajani sinun edelläsi; hän valmistaa sinulle tien.
[3] voz do que clama no deserto: Preparai o caminho do SENHOR, endireitai as suas veredas;	[3]Huutavan ääni kuuluu erämaassa: ’Valmistakaa Herralle tie, tehkää polut hänelle tasaisiksi!’”
[4] apareceu João Batista no deserto, pregando batismo de arrependimento para remissão de pecados.	[4]Niin Johannes Kastaja tuli ja saarnasi erämaassa parannuksen kastetta syntien anteeksi saamiseksi.
[5] Saíam a ter com ele toda a província da Judéia e todos os habitantes de Jerusalém; e, confessando os seus pecados, eram batizados por ele no rio Jordão.	[5]Koko Juudean maa ja kaikki jerusalemilaiset tulivat hänen luokseen, ja hän kastoi heidät Jordanvirrassa, kun he tunnustivat syntinsä.
[6] As vestes de João eram feitas de pêlos de camelo; ele trazia um cinto de couro e se alimentava de gafanhotos e mel silvestre.	[6]Johanneksella oli yllään kamelinkarvavaate ja vyötäisillään nahkavyö, ja hän söi heinäsirkkoja ja luonnonhunajaa.
João dá testemunho de Jesus Mateus 3.11-12; Lucas 3.15-17; João 1.19-28	
[7] E pregava, dizendo: Após mim vem aquele que é mais poderoso do que eu, do qual não sou digno de, curvando-me, desatar-lhe as correias das sandálias.	[7]Hän julisti: ”Minun jälkeeni tulee minua väkevämpi, jonka kengännauhaakaan minä en kelpaa maahan kumartuneena avaamaan.
[8] Eu vos tenho batizado com água; ele, porém, vos batizará com o Espírito Santo.	[8]Minä olen kastanut teidät vedellä, mutta hän kastaa teidät Pyhässä Hengessä.”
O batismo de Jesus Mateus 3.13-17; Lucas 3.21-22; João 1.32-34	**Jeesuksen kaste ja kiusaus**

[9] Naqueles dias, veio Jesus de Nazaré da Galiléia e por João foi batizado no rio Jordão.

[10] Logo ao sair da água, viu os céus rasgarem-se e o Espírito descendo como pomba sobre ele.

[11] Então, foi ouvida uma voz dos céus: Tu és o meu Filho amado, em ti me comprazo.

A tentação de Jesus

Mateus 4.1-11; Lucas 4.1-13

[12] E logo o Espírito o impeliu para o deserto,

[13] onde permaneceu quarenta dias, sendo tentado por Satanás; estava com as feras, mas os anjos o serviam.

Jesus volta para a Galileia

Mateus 4.12-17; Lucas 4.14-15

[14] Depois de João ter sido preso, foi Jesus para a Galiléia, pregando o evangelho de Deus,

[15] dizendo: O tempo está cumprido, e o reino de Deus está próximo; arrependei-vos e crede no evangelho.

A vocação de discípulos

Mateus 4.18-22; Lucas 5.1-11

[16] Caminhando junto ao mar da Galiléia, viu os irmãos Simão e André, que lançavam a rede ao mar, porque eram pescadores.

[17] Disse-lhes Jesus: Vinde após mim, e eu vos farei pescadores de homens.

[18] Então, eles deixaram imediatamente as redes e o seguiram.

[19] Pouco mais adiante, viu Tiago, filho de Zebedeu, e João, seu irmão, que estavam no barco consertando as redes.

[9]Niinä päivinä Jeesus tuli Galilean Nasaretista, ja Johannes kastoi hänet Jordanissa.

[10] Heti vedestä noustessaan Jeesus näki taivasten aukeavan ja Hengen laskeutuvan hänen päälleen kuin kyyhkynen.

[11] Ja taivaista kuului ääni: ”Sinä olet minun rakas Poikani, sinuun minä olen mieltynyt.”

[12]Heti sen jälkeen Henki ajoi Jeesuksen autiomaahan.

[13] Neljäkymmentä päivää hän oli autiomaassa Saatanan kiusattavana. Hän oli villieläinten parissa, ja enkelit palvelivat häntä.

Jeesus aloittaa toimintansa

[14]Sen jälkeen kun Johannes oli vangittu, Jeesus tuli Galileaan ja julisti Jumalan evankeliumia.

[15]Hän sanoi: ”Aika on täyttynyt, ja Jumalan valtakunta on tullut lähelle. Kääntykää ja uskokaa evankeliumi.”

Ensimmäiset opetuslapset

[16]Kulkiessaan Galileanjärven rantaa Jeesus näki Simonin ja tämän veljen Andreaksen järvellä kalastamassa heittoverkolla, sillä he olivat kalastajia.

[17] Jeesus sanoi heille: ”Seuratkaa minua, niin minä teen teistä ihmisten kalastajia.”

[18] He jättivät heti verkot ja lähtivät seuraamaan häntä.

[19]Kun he olivat menneet vähän matkaa eteenpäin, Jeesus näki Jaakobin, Sebedeuksen pojan, ja hänen veljensä

Johanneksen veneessä kunnostamassa verkkoja.

[20] E logo os chamou. Deixando eles no barco a seu pai Zebedeu com os empregados, seguiram após Jesus.

[20] Jeesus kutsui heti heidätkin. He jättivät isänsä Sebedeuksen ja tämän palkkalaiset veneeseen ja lähtivät hänen mukaansa.

A cura de um endemoninhado em Cafarnaum

Lucas 4.31-37

Jeesus Kapernaumin synagogassa

[21] Depois, entraram em Cafarnaum, e, logo no sábado, foi ele ensinar na sinagoga.

[21]He tulivat Kapernaumiin. Heti sapattina Jeesus meni synagogaan ja opetti.

[22] Maravilhavam-se da sua doutrina, porque os ensinava como quem tem autoridade e não como os escribas.

[22]Ihmiset olivat hämmästyksissään hänen opetuksestaan, sillä hän opetti heitä niin kuin se, jolla on valta, eikä niin kuin kirjanoppineet.

[23] Não tardou que aparecesse na sinagoga um homem possesso de espírito imundo, o qual bradou:

[23]Heidän synagogassaan oli juuri silloin mies, jossa oli saastainen henki. Se huusi:

[24] Que temos nós contigo, Jesus Nazareno? Vieste para perder-nos? Bem sei quem és: o Santo de Deus!

[24] ”Mitä sinä meistä tahdot, Jeesus Nasaretilainen? Tulitko tuhoamaan meidät? Minä tiedän, kuka sinä olet, Jumalan Pyhä!”

[25] Mas Jesus o repreendeu, dizendo: Cala-te e sai desse homem.

[25]Mutta Jeesus nuhteli sitä sanoen: ”Vaikene ja lähde ulos hänestä!”

[26] Então, o espírito imundo, agitando-o violentamente e bradando em alta voz, saiu dele.

[26] Silloin saastainen henki kouristi miestä ja lähti hänestä huutaen kovalla äänellä.

[27] Todos se admiraram, a ponto de perguntarem entre si: Que vem a ser isto? Uma nova doutrina! Com autoridade ele ordena aos espíritos imundos, e eles lhe obedecem!

[27] Kaikki hämmästyivät ja kyselivät toisiltaan: ”Mitä tämä on? Uusi, voimallinen oppi! Hän käskee saastaisia henkiäkin, ja ne tottelevat häntä.”

[28] Então, correu célere a fama de Jesus em todas as direções, por toda a circunvizinhança da Galiléia.

[28] Ja hänen maineensa levisi pian kaikkialle, ympäri koko Galilean.

A cura da sogra de Pedro

Mateus 8.14-15; Lucas 4.38-39

Jeesus parantaa Simonin anopin ja muita sairaita

[29] E, saindo eles da sinagoga, foram, com Tiago e João, diretamente para a casa de Simão e André.

[30] A sogra de Simão achava-se acamada, com febre; e logo lhe falaram a respeito dela.

[31] Então, aproximando-se, tomou-a pela mão; e a febre a deixou, passando ela a servi-los.

Muitas outras curas

Mateus 8.16-17; Lucas 4.40-41

[32] À tarde, ao cair do sol, trouxeram a Jesus todos os enfermos e endemoninhados.

[33] Toda a cidade estava reunida à porta.

[34] E ele curou muitos doentes de toda sorte de enfermidades; também expeliu muitos demônios, não lhes permitindo que falassem, porque sabiam quem ele era.

Jesus se retira para orar

Lucas 4.42-44

[35] Tendo-se levantado alta madrugada, saiu, foi para um lugar deserto e ali orava.

[36] Procuravam-no diligentemente Simão e os que com ele estavam.

[37] Tendo-o encontrado, lhe disseram: Todos te buscam.

[38] Jesus, porém, lhes disse: Vamos a outros lugares, às povoações vizinhas, a fim de que eu pregue também ali, pois para isso é que eu vim.

[39] Então, foi por toda a Galiléia, pregando nas sinagogas deles e expelindo os demônios.

A cura de um leproso

Mateus 8.1-4; Lucas 5.12-16

[29]Synagogasta poistuttuaan he menivät heti Simonin ja Andreaksen taloon Jaakobin ja Johanneksen kanssa.

[30] Simonin anoppi makasi kuumeessa, ja heti he kertoivat hänestä Jeesukselle.

[31] Jeesus meni hänen luokseen, tarttui häntä kädestä ja nosti hänet ylös. Kuume lähti hänestä, ja hän palveli heitä.

[32]Illan tultua, kun aurinko oli laskenut, Jeesuksen luo tuotiin kaikki sairaat ja riivatut.

[33] Koko kaupunki oli koolla oven edustalla,

[34] ja hän paransi monia sairaita, joilla oli monenlaisia tauteja. Hän ajoi ulos monta riivaajaa eikä antanut niiden puhua, koska ne tunsivat hänet.

Jeesus Galileassa

[35]Varhain aamulla, kun vielä oli pimeä, Jeesus nousi ja lähti autioon paikkaan rukoilemaan.

[36]Simon ja ne, jotka olivat hänen kanssaan, kiirehtivät Jeesuksen perään,

[37] ja löydettyään hänet he sanoivat: ”Kaikki etsivät sinua.”

[38] Jeesus sanoi heille: ”Menkäämme muualle lähikyliin, jotta voisin julistaa sielläkin, sillä sitä varten minä olen tullut.”

[39]Niin hän lähti ja saarnasi kaikkialla Galilean synagogissa ja ajoi ulos riivaajat.

Jeesus parantaa spitaalisen

40 Aproximou-se dele um leproso rogando-lhe, de joelhos: Se quiseres, podes purificar-me.

41 Jesus, profundamente compadecido, estendeu a mão, tocou-o e disse-lhe: Quero, fica limpo!

42 No mesmo instante, lhe desapareceu a lepra, e ficou limpo.

43 Fazendo-lhe, então, veemente advertência, logo o despediu

44 e lhe disse: Olha, não digas nada a ninguém; mas vai, mostra-te ao sacerdote e oferece pela tua purificação o que Moisés determinou, para servir de testemunho ao povo.

45 Mas, tendo ele saído, entrou a propalar muitas coisas e a divulgar a notícia, a ponto de não mais poder Jesus entrar publicamente em qualquer cidade, mas permanecia fora, em lugares ermos; e de toda parte vinham ter com ele.

40Jeesuksen luo tuli spitaalinen mies, rukoili häntä, polvistui ja sanoi hänelle: ”Jos tahdot, niin sinä voit puhdistaa minut.”

41 Jeesuksen kävi häntä sääliksi. Hän ojensi kätensä, kosketti miestä ja sanoi: ”Minä tahdon, puhdistu.”

42 Spitaali lähti miehestä heti, ja hän puhdistui.

43 Jeesus lähetti hänet pois ja varoitti häntä ankarasti

44sanoen: ”Katso, ettet puhu tästä kenellekään mitään, vaan mene näyttämään itsesi papille ja uhraa se, minkä Mooses on säätänyt, todisteeksi puhdistumisestasi .”

45Mutta lähdettyään mies rupesi laajalti julistamaan ja levittämään asiasta tietoa, niin ettei Jeesus voinut enää julkisesti mennä mihinkään kaupunkiin. Hän oleskeli kaupunkien ulkopuolella autioissa paikoissa, ja kaikkialta tultiin hänen luokseen.

Marcos 2

A cura de um paralítico em Cafarnaum

Mateus 9.1-8; Lucas 5.17-26

1 Dias depois, entrou Jesus de novo em Cafarnaum, e logo correu que ele estava em casa.

2 Muitos afluíram para ali, tantos que nem mesmo junto à porta eles achavam lugar; e anunciava-lhes a palavra.

3 Alguns foram ter com ele, conduzindo um paralítico, levado por quatro homens.

Markus 2

Jeesus parantaa halvaantuneen

1Muutamia päiviä myöhemmin Jeesus meni taas Kapernaumiin. Kun hänen kuultiin olevan kotona,

2 väkeä kokoontui niin paljon, etteivät ihmiset mahtuneet edes oven edustalle. Ja hän puhui heille sanaa.

3 Samaan aikaan Jeesuksen luo oli tulossa neljä miestä, jotka kantoivat halvaantunutta.

[4] E, não podendo aproximar-se dele, por causa da multidão, descobriram o eirado no ponto correspondente ao em que ele estava e, fazendo uma abertura, baixaram o leito em que jazia o doente.

[5] Vendo-lhes a fé, Jesus disse ao paralítico: Filho, os teus pecados estão perdoados.

[6] Mas alguns dos escribas estavam assentados ali e arrazoavam em seu coração:

[7] Por que fala ele deste modo? Isto é blasfêmia! Quem pode perdoar pecados, senão um, que é Deus?

[8] E Jesus, percebendo logo por seu espírito que eles assim arrazoavam, disse-lhes: Por que arrazoais sobre estas coisas em vosso coração?

[9] Qual é mais fácil? Dizer ao paralítico: Estão perdoados os teus pecados, ou dizer: Levanta-te, toma o teu leito e anda?

[10] Ora, para que saibais que o Filho do Homem tem sobre a terra autoridade para perdoar pecados – disse ao paralítico:

[11] Eu te mando: Levanta-te, toma o teu leito e vai para tua casa.

[12] Então, ele se levantou e, no mesmo instante, tomando o leito, retirou-se à vista de todos, a ponto de se admirarem todos e darem glória a Deus, dizendo: Jamais vimos coisa assim!

A vocação de Levi

Mateus 9.9; Lucas 5.27-28

[4] Kun he eivät väentungoksen takia voineet päästä Jeesuksen luo, he purkivat katon siltä kohdalta, missä hän oli. Aukon tehtyään he laskivat alas vuoteen, jolla halvaantunut makasi.

[5] Kun Jeesus näki heidän uskonsa, hän sanoi halvaantuneelle: ”Poikani, sinun syntisi annetaan anteeksi.”

[6] Mutta siellä istui muutamia kirjanoppineita, ja he ajattelivat sydämessään:

[7] ”Kuinka tämä näin puhuu? Hänhän pilkkaa Jumalaa. Kuka muu kuin Jumala yksin voi antaa syntejä anteeksi?”

[8] Jeesus tiesi heti hengessään, mitä he mielessään ajattelivat, ja sanoi heille: ”Miksi te sellaista ajattelette sydämessänne?

[9] Kumpi on helpompaa, sanoa halvaantuneelle: ’Sinun syntisi annetaan anteeksi’, vai sanoa: ’Nouse, ota vuoteesi ja kävele’?

[10] Mutta tietääksenne, että Ihmisen Pojalla on valta maan päällä antaa syntejä anteeksi”– hän puhui nyt halvaantuneelle –

[11] ”minä sanon sinulle: nouse, ota vuoteesi ja mene kotiisi.”

[12] Mies nousi heti, otti vuoteensa ja meni ulos kaikkien nähden. Kaikki hämmästyivät ja ylistivät Jumalaa sanoen: ”Tällaista emme ole ikinä nähneet.”

Jeesus kutsuu Leevin

[13] De novo, saiu Jesus para junto do mar, e toda a multidão vinha ao seu encontro, e ele os ensinava.

[14] Quando ia passando, viu a Levi, filho de Alfeu, sentado na coletoria e disse-lhe: Segue-me! Ele se levantou e o seguiu.

Jesus come com pecadores

Mateus 9.10-13; Lucas 5.29-32

[15] Achando-se Jesus à mesa na casa de Levi, estavam juntamente com ele e com seus discípulos muitos publicanos e pecadores; porque estes eram em grande número e também o seguiam.

[16] Os escribas dos fariseus, vendo-o comer em companhia dos pecadores e publicanos, perguntavam aos discípulos dele: Por que come [e bebe] ele com os publicanos e pecadores?

[17] Tendo Jesus ouvido isto, respondeu-lhes: Os sãos não precisam de médico, e sim os doentes; não vim chamar justos, e sim pecadores.

Do jejum

Mateus 9.14-17; Lucas 5.33-39

[18] Ora, os discípulos de João e os fariseus estavam jejuando. Vieram alguns e lhe perguntaram: Por que motivo jejuam os discípulos de João e os dos fariseus, mas os teus discípulos não jejuam?

[19] Respondeu-lhes Jesus: Podem, porventura, jejuar os convidados para o casamento, enquanto o noivo está com eles? Durante o tempo em que estiver presente o noivo, não podem jejuar.

[13]Sitten Jeesus lähti taas järven rantaan. Hänen luokseen tuli paljon ihmisiä, ja hän opetti heitä.

[14]Kulkiessaan tulliaseman ohi hän näki siellä istumassa Leevin, Alfeuksen pojan, ja sanoi hänelle: ”Seuraa minua.” Niin tämä nousi ja lähti seuraamaan häntä.

[15]Kun Jeesus oli aterialla hänen kodissaan, myös monta publikaania ja syntistä aterioi Jeesuksen ja hänen opetuslastensa kanssa. Heitä oli näet paljon hänen seuraajiensa joukossa.

[16]Kun fariseusten kirjanoppineet näkivät, että hän söi syntisten ja publikaanien kanssa, he sanoivat hänen opetuslapsilleen: ”Kuinka hän syö ja juo publikaanien ja syntisten kanssa!”

[17]Tämän kuultuaan Jeesus sanoi heille: ”Eivät terveet tarvitse parantajaa vaan sairaat. En minä ole tullut kutsumaan vanhurskaita vaan syntisiä.”

Kysymys paastosta

[18]Johanneksen opetuslapset ja fariseukset paastosivat. Jeesukselta tultiin kysymään: ”Miksi Johanneksen ja fariseusten opetuslapset paastoavat, mutta sinun opetuslapsesi eivät paastoa?”

[19]Jeesus vastasi heille: ”Eivät häävieraat voi paastota silloin, kun sulhanen on heidän kanssaan. Niin kauan kuin heillä on sulhanen seurassaan, he eivät voi paastota.

[20] Dias virão, contudo, em que lhes será tirado o noivo; e, nesse tempo, jejuarão.

[21] Ninguém costura remendo de pano novo em veste velha; porque o remendo novo tira parte da veste velha, e fica maior a rotura.

[22] Ninguém põe vinho novo em odres velhos; do contrário, o vinho romperá os odres; e tanto se perde o vinho como os odres. Mas põe-se vinho novo em odres novos.

Jesus é senhor do sábado

Mateus 12.1-8; Lucas 6.1-5

[23] Ora, aconteceu atravessar Jesus, em dia de sábado, as searas, e os discípulos, ao passarem, colhiam espigas.

[24] Advertiram-no os fariseus: Vê! Por que fazem o que não é lícito aos sábados?

[25] Mas ele lhes respondeu: Nunca lestes o que fez Davi, quando se viu em necessidade e teve fome, ele e os seus companheiros?

[26] Como entrou na Casa de Deus, no tempo do sumo sacerdote Abiatar, e comeu os pães da proposição, os quais não é lícito comer, senão aos sacerdotes, e deu também aos que estavam com ele?

[27] E acrescentou: O sábado foi estabelecido por causa do homem, e não o homem por causa do sábado;

[28] de sorte que o Filho do Homem é senhor também do sábado.

Marcos 3

O homem da mão ressequida

[20] Mutta päivät tulevat, jolloin sulhanen otetaan heiltä pois, ja silloin, sinä päivänä, he paastoavat.

[21] Ei kukaan ompele kutistamattomasta kankaasta paikkaa vanhaan viittaan, sillä uusi tilkku repii palan vanhasta viitasta ja reikä tulee pahemmaksi.

[22] Eikä kukaan laske uutta viiniä vanhoihin nahkaleileihin, sillä uusi viini särkee leilit, viini valuu hukkaan ja leilit menevät pilalle. Ei, uusi viini on laskettava uusiin leileihin.”

Sapatin herra

[23] Jeesus kulki sapattina viljavainioiden halki, ja hänen opetuslapsensa rupesivat kulkiessaan katkomaan tähkäpäitä.

[24] Niin fariseukset kysyivät häneltä: ”Katso! Miksi he tekevät sapattina sitä, mikä ei ole luvallista?”

[25] Jeesus vastasi heille: ”Ettekö ole koskaan lukeneet, mitä Daavid teki, kun hän ja hänen seuralaisensa kärsivät puutetta ja heille tuli nälkä?

[26] Hän meni ylipappi Abjatarin aikana Jumalan huoneeseen ja söi Herran eteen asetettua leipää, jota ainoastaan pappien oli lupa syödä, ja antoi myös niille, jotka olivat hänen kanssaan.”

[27] Jeesus sanoi heille vielä: ”Sapatti on ihmistä varten eikä ihminen sapattia varten.

[28] Niinpä Ihmisen Poika on myös sapatin herra.”

Markus 3

Jeesus parantaa sapattina

Mateus 12.9-14; Lucas 6.6-11

[1] De novo, entrou Jesus na sinagoga e estava ali um homem que tinha ressequida uma das mãos.

[1]Jeesus meni taas synagogaan. Siellä oli mies, jonka käsi oli surkastunut.

[2] E estavam observando a Jesus para ver se o curaria em dia de sábado, a fim de o acusarem.

[2] Fariseukset pitivät Jeesusta silmällä voidakseen syyttää häntä, jos hän parantaisi miehen sapattina.

[3] E disse Jesus ao homem da mão ressequida: Vem para o meio!

[3] Niin Jeesus sanoi miehelle, jonka käsi oli surkastunut: ”Nouse ja astu esiin.”

[4] Então, lhes perguntou: É lícito nos sábados fazer o bem ou fazer o mal? Salvar a vida ou tirá-la? Mas eles ficaram em silêncio.

[4] Fariseuksille hän sanoi: ”Onko sapattina lupa tehdä hyvää vai tehdä pahaa, pelastaa henki vai tappaa?” Mutta he olivat vaiti.

[5] Olhando-os ao redor, indignado e condoído com a dureza do seu coração, disse ao homem: Estende a mão. Estendeu-a, e a mão lhe foi restaurada.

[5]Hän katsahti heihin vihaisena, murheissaan heidän sydämensä paatumuksesta, ja sanoi miehelle: ”Ojenna kätesi.” Mies ojensi kätensä, ja se tuli terveeksi.

[6] Retirando-se os fariseus, conspiravam logo com os herodianos, contra ele, em como lhe tirariam a vida.

[6] Silloin fariseukset lähtivät ulos ja alkoivat heti punoa juonia herodilaisten kanssa surmatakseen hänet.

Jesus se retira. A cura de muitos à beira-mar

Jeesus parantaa Galileassa

[7] Retirou-se Jesus com os seus discípulos para os lados do mar. Seguia-o da Galiléia uma grande multidão. Também da Judéia,

[7]Mutta Jeesus vetäytyi opetuslapsineen järven rannalle, ja häntä seurasi suuri joukko ihmisiä Galileasta. Myös Juudeasta,

[8] de Jerusalém, da Iduméia, dalém do Jordão e dos arredores de Tiro e de Sidom uma grande multidão, sabendo quantas coisas Jesus fazia, veio ter com ele.

[8]Jerusalemista, Idumeasta ja Jordanin takaa sekä Tyroksen ja Siidonin ympäristöstä tuli hänen luokseen paljon ihmisiä, kun he kuulivat hänen suurista teoistaan.

[9] Então, recomendou a seus discípulos que sempre lhe tivessem pronto um barquinho, por causa da multidão, a fim de não o comprimirem.

[9]Jeesus käski opetuslastensa pitää venettä valmiina siltä varalta, että väki tungeksisi hänen päälleen.

10 Pois curava a muitos, de modo que todos os que padeciam de qualquer enfermidade se arrojavam a ele para o tocar.

11 Também os espíritos imundos, quando o viam, prostravam-se diante dele e exclamavam: Tu és o Filho de Deus!

12 Mas Jesus lhes advertia severamente que o não expusessem à publicidade.

A escolha dos doze apóstolos. Os seus nomes

Mateus 10.1-4; Lucas 6.12-16

13 Depois, subiu ao monte e chamou os que ele mesmo quis, e vieram para junto dele.

14 Então, designou doze para estarem com ele e para os enviar a pregar

15 e a exercer a autoridade de expelir demônios.

16 Eis os doze que designou: Simão, a quem acrescentou o nome de Pedro;

17 Tiago, filho de Zebedeu, e João, seu irmão, aos quais deu o nome de Boanerges, que quer dizer: filhos do trovão;

18 André, Filipe, Bartolomeu, Mateus, Tomé, Tiago, filho de Alfeu, Tadeu, Simão, o Zelote,

19 e Judas Iscariotes, que foi quem o traiu.

A blasfêmia dos escribas

Mateus 12.22-32; Lucas 11.14-23

20 Então, ele foi para casa. Não obstante, a multidão afluiu de novo, de tal modo que nem podiam comer.

10 Hän oli näet parantanut monia, ja siksi kaikki, joilla oli vaivoja, tunkeutuivat hänen luokseen koskettaakseen häntä.

11 Kun saastaiset henget näkivät hänet, ne heittäytyivät maahan hänen eteensä ja huusivat: ”Sinä olet Jumalan Poika!”

12 Mutta hän varoitti niitä ankarasti saattamasta häntä julki.

Kaksitoista apostolia

13 Jeesus nousi vuorelle ja kutsui luokseen ne, jotka hän tahtoi, ja he menivät hänen luokseen.

14 Hän valitsi kaksitoista opetuslasta olemaan kanssaan, jotta hän lähettäisi heidät saarnaamaan

15 ja antaisi heille vallan ajaa ulos riivaajia.

16 Nämä ovat ne kaksitoista, jotka hän valitsi: Simon, jolle hän antoi nimen Pietari,

17 Jaakob, Sebedeuksen poika, ja hänen veljensä Johannes, joille hän antoi nimen Boanerges, mikä merkitsee ’ukkosenjylinän pojat’,

18 sekä Andreas, Filippos ja Bartolomeus, Matteus, Tuomas ja Jaakob, Alfeuksen poika, Taddeus ja Simon Kananeus

19 sekä Juudas Iskariot, joka kavalsi hänet.

Jeesus ja Beelsebul

20 Sitten Jeesus meni kotiin. Kansaa kokoontui taas niin paljon, etteivät hän ja opetuslapset ehtineet edes syödä.

[21] E, quando os parentes de Jesus ouviram isto, saíram para o prender; porque diziam: Está fora de si.

[21]Kun hänen omaisensa sen kuulivat, he lähtivät ottamaan häntä huostaansa, sillä he sanoivat, että hän oli järjiltään.

[22] Os escribas, que haviam descido de Jerusalém, diziam: Ele está possesso de Belzebu. E: É pelo maioral dos demônios que expele os demônios.

[22]Kirjanoppineet, jotka olivat tulleet Jerusalemista, sanoivat: ”Hänessä on Beelsebul” ja ”Riivaajien päämiehen voimalla hän ajaa ulos riivaajia.”

[23] Então, convocando-os Jesus, lhes disse, por meio de parábolas: Como pode Satanás expelir a Satanás?

[23]Silloin Jeesus kutsui heidät luokseen ja puhui heille vertauksin: ”Kuinka Saatana voi ajaa ulos Saatanan?

[24] Se um reino estiver dividido contra si mesmo, tal reino não pode subsistir;

[24] Jos valtakunta riitaantuu itsensä kanssa, se ei voi kestää,

[25] se uma casa estiver dividida contra si mesma, tal casa não poderá subsistir.

[25] ja jos perhe riitaantuu itsensä kanssa, se ei voi kestää.

[26] Se, pois, Satanás se levantou contra si mesmo e está dividido, não pode subsistir, mas perece.

[26] Jos Saatana nousee itseään vastaan ja riitaantuu itsensä kanssa, hän ei voi kestää, vaan hänen loppunsa on tullut.

[27] Ninguém pode entrar na casa do valente para roubar-lhe os bens, sem primeiro amarrá-lo; e só então lhe saqueará a casa.

[27] Ei kukaan voi tunkeutua väkevän miehen taloon ja ryöstää hänen tavaroitaan, ellei hän ensin sido sitä väkevää. Vasta sitten hän ryöstää hänen talonsa.

[28] Em verdade vos digo que tudo será perdoado aos filhos dos homens: os pecados e as blasfêmias que proferirem.

[28] Totisesti minä sanon teille: Ihmisten lapsille annetaan anteeksi kaikki synnit, kaikki pilkkaamisetkin, kuinka paljon pilkkaavatkin.

[29] Mas aquele que blasfemar contra o Espírito Santo não tem perdão para sempre, visto que é réu de pecado eterno.

[29] Mutta se, joka pilkkaa Pyhää Henkeä, ei saa ikinä anteeksi vaan on syypää ikuiseen syntiin.”

[30] Isto, porque diziam: Está possesso de um espírito imundo.

[30]He näet sanoivat: ”Hänessä on saastainen henki.”

A família de Jesus

Mateus 12.46-50; Lucas 8.19-21

Jeesuksen äiti ja veljet

[31] Nisto, chegaram sua mãe e seus irmãos e, tendo ficado do lado de fora, mandaram chamá-lo.

[31]Silloin Jeesuksen äiti ja veljet saapuivat paikalle. He jäivät itse ulos ja lähettivät jonkun kutsumaan Jeesusta.

[32] Muita gente estava assentada ao redor dele e lhe disseram: Olha, tua mãe, teus irmãos e irmãs estão lá fora à tua procura.
[33] Então, ele lhes respondeu, dizendo: Quem é minha mãe e meus irmãos?
[34] E, correndo o olhar pelos que estavam assentados ao redor, disse: Eis minha mãe e meus irmãos.
[35] Portanto, qualquer que fizer a vontade de Deus, esse é meu irmão, irmã e mãe.

[32] Hänen ympärillään istui paljon ihmisiä, ja he sanoivat hänelle: ”Äitisi ja veljesi ovat ulkona ja kysyvät sinua.”
[33] Hän vastasi heille: ”Kuka on minun äitini, ja ketkä ovat minun veljiäni?”
[34] Ja katsellen ympärillään istuvia Jeesus sanoi: ”Tässä ovat äitini ja veljeni!
[35] Se, joka tekee Jumalan tahdon, on minun veljeni ja sisareni ja äitini.”

Marcos 4

A parábola do semeador

Mateus 13.1-9; Lucas 8.4-8

[1] Voltou Jesus a ensinar à beira-mar. E reuniu-se numerosa multidão a ele, de modo que entrou num barco, onde se assentou, afastando-se da praia. E todo o povo estava à beira-mar, na praia.
[2] Assim, lhes ensinava muitas coisas por parábolas, no decorrer do seu doutrinamento.
[3] Ouvi: Eis que saiu o semeador a semear.
[4] E, ao semear, uma parte caiu à beira do caminho, e vieram as aves e a comeram.
[5] Outra caiu em solo rochoso, onde a terra era pouca, e logo nasceu, visto não ser profunda a terra.
[6] Saindo, porém, o sol, a queimou; e, porque não tinha raiz, secou-se.
[7] Outra parte caiu entre os espinhos; e os espinhos cresceram e a sufocaram, e não deu fruto.

Markus 4

Vertaukset Jumalan valtakunnasta

Kylväjävertaus

[1]Jeesus rupesi taas opettamaan järven rannalla. Hänen luokseen kokoontui niin paljon ihmisiä, että hän astui veneeseen ja istui siinä järvellä. Kansanjoukko jäi järven rantaan.
[2] Hän opetti heille vertauksin monia asioita. Opettaessaan hän sanoi:
[3] ”Kuulkaa! Kylväjä lähti kylvämään.
[4] Hänen kylväessään osa siemenistä putosi tien oheen, ja linnut tulivat ja söivät ne.
[5] Osa taas putosi kallioperälle, jossa siemenillä ei ollut paljon maata. Ne nousivat pian oraalle, kun niillä ei ollut syvää maata.
[6] Auringon noustua oraat kuitenkin paahtuivat, ja koska niillä ei ollut juurta, ne kuivettuivat.
[7] Osa putosi orjantappuroiden sekaan. Orjantappurat kasvoivat ja tukahduttivat oraan, eikä se antanut satoa.

[8] Outra, enfim, caiu em boa terra e deu fruto, que vingou e cresceu, produzindo a trinta, a sessenta e a cem por um.

[8] Mutta osa putosi hyvään maahan, nousi oraalle, kasvoi ja antoi sadon, mikä kolmikymmen-, mikä kuusikymmen- ja mikä satakertaisen.”

[9] E acrescentou: Quem tem ouvidos para ouvir, ouça.

[9] Sitten Jeesus sanoi heille: ”Jolla on korvat kuulla, se kuulkoon!”

A explicação da parábola

Mateus 13.10-23; Lucas 8.9-15

Vertausten tarkoitus

[10] Quando Jesus ficou só, os que estavam junto dele com os doze o interrogaram a respeito das parábolas.

[10] Kun Jeesus oli jäänyt yksin, ne kaksitoista ja muut hänen ympärillään olevat kysyivät häneltä, mitä vertaukset tarkoittivat.

[11] Ele lhes respondeu: A vós outros vos é dado conhecer o mistério do reino de Deus; mas, aos de fora, tudo se ensina por meio de parábolas,

[11] Hän sanoi heille: ”Teille on uskottu Jumalan valtakunnan salaisuus, mutta noille ulkopuolella oleville kaikki tulee vertauksin,

[12] para que, vendo, vejam e não percebam; e, ouvindo, ouçam e não entendam; para que não venham a converter-se, e haja perdão para eles.

[12] että he nävevinä näkisivät eivätkä käsittäisi ja kuulevina kuulisivat eivätkä ymmärtäisi, etteivät kääntyisi eivätkä saisi anteeksi.”

Kylväjävertauksen selitys

[13] Então, lhes perguntou: Não entendeis esta parábola e como compreendereis todas as parábolas?

[13] Vielä Jeesus sanoi heille: ”Ettekö käsitä tätä vertausta? Kuinka sitten voisitte ymmärtää kaikki muut vertaukset?

[14] O semeador semeia a palavra.

[14] Kylväjä kylvää sanan.

[15] São estes os da beira do caminho, onde a palavra é semeada; e, enquanto a ouvem, logo vem Satanás e tira a palavra semeada neles.

[15] Tien oheen kylvetty kuvaa ihmisiä, jotka kuulevat sanan mutta joilta Saatana tulee heti ottamaan pois heihin kylvetyn sanan.

[16] Semelhantemente, são estes os semeados em solo rochoso, os quais, ouvindo a palavra, logo a recebem com alegria.

[16] Kallioperälle kylvetty kuvaa taas niitä, jotka kuullessaan sanan ottavat sen heti iloiten vastaan,

[17] Mas eles não têm raiz em si mesmos, sendo, antes, de pouca duração; em lhes chegando a angústia ou a perseguição por causa da palavra, logo se escandalizam.

[17] mutta koska heillä ei ole juurta itsessään, he kestävät vain hetken. Kun sitten tulee ahdistus tai vaino sanan tähden, he luopuvat heti.

[18] Os outros, os semeados entre os espinhos, são os que ouvem a palavra,
[19] mas os cuidados do mundo, a fascinação da riqueza e as demais ambições, concorrendo, sufocam a palavra, ficando ela infrutífera.

[20] Os que foram semeados em boa terra são aqueles que ouvem a palavra e a recebem, frutificando a trinta, a sessenta e a cem por um.

A parábola da candeia
Lucas 8.16-18

[21] Também lhes disse: Vem, porventura, a candeia para ser posta debaixo do alqueire ou da cama? Não vem, antes, para ser colocada no velador?

[22] Pois nada está oculto, senão para ser manifesto; e nada se faz escondido, senão para ser revelado.

[23] Se alguém tem ouvidos para ouvir, ouça.
[24] Então, lhes disse: Atentai no que ouvis. Com a medida com que tiverdes medido vos medirão também, e ainda se vos acrescentará.

[25] Pois ao que tem se lhe dará; e, ao que não tem, até o que tem lhe será tirado.

A parábola da semente

[26] Disse ainda: O reino de Deus é assim como se um homem lançasse a semente à terra;
[27] depois, dormisse e se levantasse, de noite e de dia, e a semente germinasse e crescesse, não sabendo ele como.

[18] Orjantappuroiden sekaan kylvetty kuvaa niitä, jotka kuulevat sanan,
[19] mutta tämän maailman huolet, rikkauden petollinen viettelys ja muut himot pääsevät heissä tukahduttamaan sanan, niin että se jää hedelmättömäksi.
[20] Mutta hyvään maahan kylvetty kuvaa niitä, jotka kuulevat sanan, ottavat sen vastaan ja tuottavat sadon, mikä kolmikymmen-, mikä kuusikymmen-, mikä satakertaisen.”

Sanan oikea kuuleminen

[21] Sitten Jeesus sanoi heille: ”Eihän lamppua oteta esiin siksi, että se pantaisiin vakan tai vuoteen alle. Eikö siksi, että se pantaisiin lampunjalkaan?
[22] Eihän mikään ole salattuna muuta varten kuin tullakseen ilmi eikä kätkettynä muuta varten kuin tullakseen julki.
[23] Jos jollakulla on korvat kuulla, se kuulkoon.”

[24] Vielä hän sanoi heille: ”Tarkatkaa sitä, mitä kuulette. Millä mitalla te mittaatte, sillä teille mitataan, ja vielä lisätäänkin.

[25] Jolla on, sille annetaan, mutta siltä, jolla ei ole, otetaan pois sekin, mitä hänellä on.”

Vertaus itsestään kasvavasta viljasta

[26] Jeesus sanoi: ”Tämän kaltainen on Jumalan valtakunta: Mies kylvää siemenen maahan.
[27] Nukkuipa hän tai valvoi, öin ja päivin, siemen orastaa ja kasvaa, eikä hän tiedä, miten.

[28] A terra por si mesma frutifica: primeiro a erva, depois, a espiga, e, por fim, o grão cheio na espiga.

[29] E, quando o fruto já está maduro, logo se lhe mete a foice, porque é chegada a ceifa.

A parábola do grão de mostarda

Mateus 13.31-32; Lucas 13.18-19

[30] Disse mais: A que assemelharemos o reino de Deus? Ou com que parábola o apresentaremos?

[31] É como um grão de mostarda, que, quando semeado, é a menor de todas as sementes sobre a terra;

[32] mas, uma vez semeada, cresce e se torna maior do que todas as hortaliças e deita grandes ramos, a ponto de as aves do céu poderem aninhar-se à sua sombra.

Por que Jesus falou por parábolas

Mateus 13.34-35

[33] E com muitas parábolas semelhantes lhes expunha a palavra, conforme o permitia a capacidade dos ouvintes.

[34] E sem parábolas não lhes falava; tudo, porém, explicava em particular aos seus próprios discípulos.

Jesus acalma uma tempestade

Mateus 8.23-27; Lucas 8.22-25

[35] Naquele dia, sendo já tarde, disse-lhes Jesus: Passemos para a outra margem.

[36] E eles, despedindo a multidão, o levaram assim como estava, no barco; e outros barcos o seguiam.

[28] Maa tuottaa sadon aivan itsestään: ensin korren, sitten tähkän ja viimein täyden jyvän tähkään.

[29] Heti kun sato on kypsä, hän lähettää sirpin, sillä sadonkorjuun aika on tullut.”

Vertaus sinapinsiemenestä

[30]Sitten Jeesus sanoi: ”Mihin vertaisimme Jumalan valtakuntaa, mitä vertausta siitä käyttäisimme?

[31] Se on kuin sinapinsiemen, joka maahan kylvettäessä on pienin kaikista siemenistä maan päällä.

[32] Mutta maahan kylvettynä se kasvaa, ja siitä tulee suurin kaikista vihanneskasveista. Se tekee niin suuria oksia, että taivaan linnut voivat tehdä pesänsä sen varjoon.”

[33]Monin tällaisin vertauksin Jeesus puhui ihmisille sanaa, sen mukaan kuin he kykenivät kuulemaan.

[34]Ilman vertausta hän ei puhunut heille, mutta opetuslapsilleen hän selitti kaiken, kun he olivat keskenään.

Suuria ihmeitä

Jeesus tyynnyttää myrskyn

[35]Samana päivänä illan tultua Jeesus sanoi opetuslapsille: ”Lähtekäämme toiselle rannalle.”

[36] He lähettivät kansan luotaan ja lähtivät Jeesuksen kanssa veneellä, jossa hän jo oli. Myös muita veneitä oli hänen matkassaan.

37 Ora, levantou-se grande temporal de vento, e as ondas se arremessavam contra o barco, de modo que o mesmo já estava a encher-se de água.

38 E Jesus estava na popa, dormindo sobre o travesseiro; eles o despertaram e lhe disseram: Mestre, não te importa que pereçamos?

39 E ele, despertando, repreendeu o vento e disse ao mar: Acalma-te, emudece! O vento se aquietou, e fez-se grande bonança.

40 Então, lhes disse: Por que sois assim tímidos?! Como é que não tendes fé?

41 E eles, possuídos de grande temor, diziam uns aos outros: Quem é este que até o vento e o mar lhe obedecem?

Marcos 5

A cura do endemoninhado geraseno

Mateus 8.28-33; Lucas 8.26-34

1 Entrementes, chegaram à outra margem do mar, à terra dos gerasenos.

2 Ao desembarcar, logo veio dos sepulcros, ao seu encontro, um homem possesso de espírito imundo,

3 o qual vivia nos sepulcros, e nem mesmo com cadeias alguém podia prendê-lo;

4 porque, tendo sido muitas vezes preso com grilhões e cadeias, as cadeias foram quebradas por ele, e os grilhões, despedaçados. E ninguém podia subjugá-lo.

37 Pian nousi kova myrsky ja aallot syöksyivät veneeseen, niin että se oli täyttymäisillään.

38 Jeesus nukkui veneen perässä nojaten päänaluseen. Opetuslapset herättivät hänet ja sanoivat: ”Opettaja, etkö välitä siitä, että me hukumme?”

39 Herättyään hän nuhteli tuulta ja sanoi järvelle: ”Vaikene, ole hiljaa!” Niin tuuli asettui, ja tuli aivan tyven.

40 Hän sanoi heille: ”Miksi te olette peloissanne? Eikö teillä vieläkään ole uskoa?”

41 Heidät valtasi suuri pelko, ja he sanoivat toisilleen: ”Kuka tämä oikein on, kun tuuli ja merikin tottelevat häntä?”

Markus 5

Jeesus Gerasan alueella

1 He tulivat järven toiselle puolelle, gerasalaisten alueelle.

2 Heti kun Jeesus nousi veneestä, häntä vastaan tuli hautaluolista mies, jossa oli saastainen henki.

3 Mies asusti haudoissa, eikä kukaan voinut enää kahleillakaan sitoa häntä.

4 Monta kertaa hänet oli kytketty jalkakahleisiin ja ketjuihin, mutta hän oli katkonut ketjut ja rikkonut kahleet, eikä kukaan kyennyt hillitsemään häntä.

[5] Andava sempre, de noite e de dia, clamando por entre os sepulcros e pelos montes, ferindo-se com pedras.

[5] Hän oli aina, yötä päivää, hautaluolissa ja vuorilla, huusi ja runteli itseään kivillä.

[6] Quando, de longe, viu Jesus, correu e o adorou,

[6] Kun hän jo kaukaa huomasi Jeesuksen, hän tuli juosten, kumartui hänen eteensä

[7] exclamando com alta voz: Que tenho eu contigo, Jesus, Filho do Deus Altíssimo? Conjuro-te por Deus que não me atormentes!

[7] ja huusi kovalla äänellä: ”Mitä sinä minusta tahdot, Jeesus, Jumalan, Korkeimman, Poika? Minä vannotan sinua Jumalan kautta, älä piinaa minua!”

[8] Porque Jesus lhe dissera: Espírito imundo, sai desse homem!

[8] Jeesus oli juuri sanomassa hengelle: ”Lähde ulos miehestä, saastainen henki!”

[9] E perguntou-lhe: Qual é o teu nome? Respondeu ele: Legião é o meu nome, porque somos muitos.

[9] Hän kysyi siltä: ”Mikä on nimesi?” Se vastasi: ”Legioona on minun nimeni, sillä meitä on monta.”

[10] E rogou-lhe encarecidamente que os não mandasse para fora do país.

[10] Ja se pyysi pyytämällä, ettei hän ajaisi niitä pois siltä seudulta.

[11] Ora, pastava ali pelo monte uma grande manada de porcos.

[11]Läheisellä vuorenrinteellä oli suuri sikalauma laitumella.

[12] E os espíritos imundos rogaram a Jesus, dizendo: Manda-nos para os porcos, para que entremos neles.

[12] Riivaajat pyysivät Jeesukselta: ”Lähetä meidät sikoihin, niin menemme niihin.”

[13] Jesus o permitiu. Então, saindo os espíritos imundos, entraram nos porcos; e a manada, que era cerca de dois mil, precipitou-se despenhadeiro abaixo, para dentro do mar, onde se afogaram.

[13] Hän salli sen. Silloin saastaiset henget lähtivät miehestä ja menivät sikoihin, ja lauma, noin kaksituhatta sikaa, syöksyi jyrkännettä alas järveen ja hukkui.

[14] Os porqueiros fugiram e o anunciaram na cidade e pelos campos.

Os gerasenos rejeitam a Jesus

Mateus 8.34; Lucas 8.35-39

Então, saiu o povo para ver o que sucedera.

[14]Sikopaimenet lähtivät pakoon ja kertoivat tästä kaupungissa ja maaseudulla. Ihmiset tulivat katsomaan, mitä oli tapahtunut.

[15] Indo ter com Jesus, viram o endemoninhado, o que tivera a legião,

[15] Kun he tulivat Jeesuksen luo ja näkivät riivatun, jossa oli ollut legioona riivaajia,

assentado, vestido, em perfeito juízo; e temeram.

[16] Os que haviam presenciado os fatos contaram-lhes o que acontecera ao endemoninhado e acerca dos porcos.

[17] E entraram a rogar-lhe que se retirasse da terra deles.

[18] Ao entrar Jesus no barco, suplicava-lhe o que fora endemoninhado que o deixasse estar com ele.

[19] Jesus, porém, não lho permitiu, mas ordenou-lhe: Vai para tua casa, para os teus. Anuncia-lhes tudo o que o SENHOR te fez e como teve compaixão de ti.

[20] Então, ele foi e começou a proclamar em Decápolis tudo o que Jesus lhe fizera; e todos se admiravam.

O pedido de Jairo

Mateus 9.18-19; Lucas 8.40-42

[21] Tendo Jesus voltado no barco, para o outro lado, afluiu para ele grande multidão; e ele estava junto do mar.

[22] Eis que se chegou a ele um dos principais da sinagoga, chamado Jairo, e, vendo-o, prostrou-se a seus pés

[23] e insistentemente lhe suplicou: Minha filhinha está à morte; vem, impõe as mãos sobre ela, para que seja salva, e viverá.

[24] Jesus foi com ele.

A cura de uma mulher enferma

Mateus 9.20-22; Lucas 8.43-48

Grande multidão o seguia, comprimindo-o.

istumassa pukeutuneena ja täydessä ymmärryksessä, he pelästyivät.

[16] Silminnäkijät kertoivat heille, mitä riivatulle oli tapahtunut ja miten sikojen oli käynyt.

[17] Niin he alkoivat pyytää Jeesusta poistumaan heidän alueeltaan.

[18] Kun hän oli nousemassa veneeseen, riivattuna ollut mies pyysi saada olla hänen kanssaan.

[19] Mutta Jeesus ei sitä sallinut vaan sanoi hänelle: ”Mene kotiin omaistesi luo ja kerro heille, mitä Herra on sinulle tehnyt ja miten hän on armahtanut sinua.”

[20] Hän lähti ja alkoi julistaa Dekapoliin alueella, miten suuria tekoja Jeesus oli tehnyt hänelle, ja kaikki olivat ihmeissään.

Jairoksen tytär ja verenvuotoa sairastava nainen

[21] Kun Jeesus oli tullut takaisin veneellä järven toiselle puolelle, hänen luokseen kokoontui paljon kansaa. Hän oli järven rannalla,

[22] ja sinne tuli yksi synagogan esimiehistä, nimeltään Jairos. Nähtyään Jeesuksen hän heittäytyi hänen jalkojensa juureen

[23] ja pyysi hartaasti: ”Pieni tyttäreni on kuolemaisillaan. Tule ja pane kätesi hänen päälleen, että hän tulisi terveeksi ja jäisi eloon.”

[24] Jeesus lähti hänen mukaansa, ja häntä seurasi suuri kansanjoukko tungeksien hänen ympärillään.

25 Aconteceu que certa mulher, que, havia doze anos, vinha sofrendo de uma hemorragia

25 Siellä oli myös nainen, joka oli kaksitoista vuotta sairastanut verenvuotoa.

26 e muito padecera à mão de vários médicos, tendo despendido tudo quanto possuía, sem, contudo, nada aproveitar, antes, pelo contrário, indo a pior,

26 Hän oli kärsinyt paljon monen lääkärin käsissä ja kuluttanut kaiken omaisuutensa saamatta mitään apua, pikemminkin hän oli tullut huonommaksi.

27 tendo ouvido a fama de Jesus, vindo por trás dele, por entre a multidão, tocou-lhe a veste.

27 Hän oli kuullut Jeesuksesta, ja nyt hän tuli väkijoukossa hänen taakseen ja kosketti hänen viittaansa.

28 Porque, dizia: Se eu apenas lhe tocar as vestes, ficarei curada.

28 Nainen näet sanoi: ”Kunhan vain saan koskettaa hänen vaatteitaan, tulen terveeksi.”

29 E logo se lhe estancou a hemorragia, e sentiu no corpo estar curada do seu flagelo.

29 Siinä samassa verenvuoto tyrehtyi, ja hän tunsi ruumiissaan, että oli parantunut vaivastaan.

30 Jesus, reconhecendo imediatamente que dele saíra poder, virando-se no meio da multidão, perguntou: Quem me tocou nas vestes?

30 Heti kun Jeesus tunsi, että hänestä oli lähtenyt voimaa, hän kääntyi väkijoukossa ja kysyi: ”Kuka koski minun vaatteisiini?”

31 Responderam-lhe seus discípulos: Vês que a multidão te aperta e dizes: Quem me tocou?

31 Opetuslapset sanoivat hänelle: ”Sinä näet väen tungeksivan ympärilläsi ja kysyt, kuka sinuun koski!”

32 Ele, porém, olhava ao redor para ver quem fizera isto.

32 Mutta Jeesus katseli ympärilleen nähdäkseen, kuka sen oli tehnyt.

33 Então, a mulher, atemorizada e tremendo, cônscia do que nela se operara, veio, prostrou-se diante dele e declarou-lhe toda a verdade.

33 Nainen oli peloissaan ja vapisi, sillä hän tiesi, mitä hänelle oli tapahtunut. Hän tuli esiin, heittäytyi maahan Jeesuksen eteen ja kertoi hänelle koko totuuden.

34 E ele lhe disse: Filha, a tua fé te salvou; vai-te em paz e fica livre do teu mal.

34 Jeesus sanoi hänelle: ”Tyttäreni, uskosi on tehnyt sinut terveeksi. Mene rauhaan ja ole terve vaivastasi.”

A ressurreição da filha de Jairo
Mateus 9.23-26; Lucas 8.49-56

35 Falava ele ainda, quando chegaram alguns da casa do chefe da sinagoga, a

35 Hänen vielä puhuessaan tultiin synagogan esimiehen kotoa sanomaan:

quem disseram: Tua filha já morreu; por que ainda incomodas o Mestre?

36 Mas Jesus, sem acudir a tais palavras, disse ao chefe da sinagoga: Não temas, crê somente.

37 Contudo, não permitiu que alguém o acompanhasse, senão Pedro e os irmãos Tiago e João.

38 Chegando à casa do chefe da sinagoga, viu Jesus o alvoroço, os que choravam e os que pranteavam muito.

39 Ao entrar, lhes disse: Por que estais em alvoroço e chorais? A criança não está morta, mas dorme.

40 E riam-se dele. Tendo ele, porém, mandado sair a todos, tomou o pai e a mãe da criança e os que vieram com ele e entrou onde ela estava.

41 Tomando-a pela mão, disse: Talitá cumi!, que quer dizer: Menina, eu te mando, levanta-te!

42 Imediatamente, a menina se levantou e pôs-se a andar; pois tinha doze anos. Então, ficaram todos sobremaneira admirados.

43 Mas Jesus ordenou-lhes expressamente que ninguém o soubesse; e mandou que dessem de comer à menina.

Marcos 6

Jesus prega em Nazaré. É rejeitado pelos seus

Mateus 13.53-58; Lucas 4.16-30

1 Tendo Jesus partido dali, foi para a sua terra, e os seus discípulos o acompanharam.

”Tyttäresi kuoli. Miksi enää vaivaat opettajaa?”

36 Jeesus kuuli tämän ja sanoi synagogan esimiehelle: ”Älä pelkää, usko ainoastaan!”

37 Hän ei antanut kenenkään muun tulla mukaansa kuin Pietarin, Jaakobin ja tämän veljen Johanneksen.

38 He tulivat synagogan esimiehen taloon, ja Jeesus näki hälisevän joukon ihmisiä, jotka itkivät ja valittivat suureen ääneen.

39 Mentyään sisään hän sanoi: ”Mitä te hälisette ja itkette? Ei lapsi ole kuollut vaan nukkuu.”

40 Niin he nauroivat hänelle. Mutta hän ajoi kaikki ulos, otti mukaansa lapsen isän ja äidin sekä ne, jotka olivat hänen kanssaan, ja meni huoneeseen, jossa lapsi oli.

41 Hän tarttui lasta kädestä ja sanoi: ”Talita kuumi!” Se on käännettynä: Tyttö, minä sanon sinulle, nouse!

42 Tyttö, iältään kaksitoistavuotias, nousi heti kävelemään. He olivat kovin hämmästyksissään,

43 mutta Jeesus kielsi heitä ankarasti kertomasta tästä kenellekään. Tytölle hän käski antaa syötävää.

Markus 6

Jeesus vaeltaa Galileassa ja lähiseuduilla

Jeesusta halveksitaan Nasaretissa

1 Jeesus lähti sieltä ja tuli kotikaupunkiinsa, ja hänen opetuslapsensa seurasivat häntä.

[2] Chegando o sábado, passou a ensinar na sinagoga; e muitos, ouvindo-o, se maravilhavam, dizendo: Donde vêm a este estas coisas? Que sabedoria é esta que lhe foi dada? E como se fazem tais maravilhas por suas mãos?

[2] Kun tuli sapatti, hän ryhtyi opettamaan synagogassa. Monet kuulijoista sanoivat hämmästyneinä: ”Mistä tuo mies on saanut kaiken tämän? Mikä on se viisaus, joka hänelle on annettu? Mitä ovat ne voimateot, jotka tapahtuvat hänen kättensä kautta?

[3] Não é este o carpinteiro, filho de Maria, irmão de Tiago, José, Judas e Simão? E não vivem aqui entre nós suas irmãs? E escandalizavam-se nele.

[3]Eikö tämä ole se rakentaja, Marian poika ja Jaakobin, Jooseksen, Juudaksen ja Simonin veli? Eivätkö hänen sisarensa ole täällä meidän keskuudessamme?” Ja he loukkaantuivat häneen.

[4] Jesus, porém, lhes disse: Não há profeta sem honra, senão na sua terra, entre os seus parentes e na sua casa.

[4]Mutta Jeesus sanoi heille: ”Ei profeetta ole halveksittu missään muualla kuin kotikaupungissaan, sukulaistensa parissa ja omassa kodissaan.”

[5] Não pôde fazer ali nenhum milagre, senão curar uns poucos enfermos, impondo-lhes as mãos.

[5]Eikä hän voinut tehdä siellä yhtään voimatekoa, paitsi että paransi muutamia sairaita panemalla kätensä heidän päälleen.

[6] Admirou-se da incredulidade deles. Contudo, percorria as aldeias circunvizinhas, a ensinar.

[6] Ja hän hämmästeli heidän epäuskoaan. Sitten hän vaelsi Nasaretin ympäristössä kylästä kylään ja opetti.

As instruções para os doze

Mateus 10.5-15; Lucas 9.1-6

Apostolien lähettäminen

[7] Chamou Jesus os doze e passou a enviá-los de dois a dois, dando-lhes autoridade sobre os espíritos imundos.

[7]Jeesus kutsui luokseen ne kaksitoista. Hän alkoi lähettää heitä kaksittain ja antoi heille vallan saastaisia henkiä vastaan.

[8] Ordenou-lhes que nada levassem para o caminho, exceto um bordão; nem pão, nem alforje, nem dinheiro;

[8] Hän kielsi heitä ottamasta matkalle mitään muuta kuin sauvan: ei leipää, ei laukkua eikä rahaa vyöhön.

[9] que fossem calçados de sandálias e não usassem duas túnicas.

[9]Sandaalit he saivat ottaa jalkaansa mutta eivät pukea ylleen kahta paitaa.

[10] E recomendou-lhes: Quando entrardes nalguma casa, permanecei aí até vos retirardes do lugar.

[10] Vielä hän sanoi heille: ”Mihin taloon tulettekin, siihen jääkää, kunnes lähdette siltä seudulta.

[11] Se nalgum lugar não vos receberem nem vos ouvirem, ao sairdes dali, sacudi o pó dos pés, em testemunho contra eles.

[12] Então, saindo eles, pregavam ao povo que se arrependesse;

[13] expeliam muitos demônios e curavam numerosos enfermos, ungindo-os com óleo.

A morte de João Batista

Mateus 14.1-12; Lucas 9.7-9

[14] Chegou isto aos ouvidos do rei Herodes, porque o nome de Jesus já se tornara notório; e alguns diziam: João Batista ressuscitou dentre os mortos, e, por isso, nele operam forças miraculosas.

[15] Outros diziam: É Elias; ainda outros: É profeta como um dos profetas.

[16] Herodes, porém, ouvindo isto, disse: É João, a quem eu mandei decapitar, que ressurgiu.

[17] Porque o mesmo Herodes, por causa de Herodias, mulher de seu irmão Filipe (porquanto Herodes se casara com ela), mandara prender a João e atá-lo no cárcere.

[18] Pois João lhe dizia: Não te é lícito possuir a mulher de teu irmão.

[19] E Herodias o odiava, querendo matá-lo, e não podia.

[20] Porque Herodes temia a João, sabendo que era homem justo e santo, e o tinha em segurança. E, quando o ouvia, ficava perplexo, escutando-o de boa mente.

[11] Missä teitä ei oteta vastaan eikä teitä kuunnella, lähtekää sieltä ja pudistakaa tomu jaloistanne todistukseksi heille.”

[12]Niin he lähtivät ja saarnasivat, että ihmisten oli käännyttävä.

[13]He ajoivat ulos monta riivaajaa, voitelivat monta sairasta öljyllä ja paransivat heidät.

Johannes Kastajan kuolema

[14]Kuningas Herodes kuuli Jeesuksesta, sillä hänen nimensä oli tullut tunnetuksi. Ihmiset sanoivat: ”Johannes Kastaja on noussut kuolleista, ja sen tähden nämä voimat vaikuttavat hänessä.”

[15]Mutta toiset sanoivat: ”Hän on Elia”, toiset taas sanoivat: ”Hän on profeetta, muiden profeettojen kaltainen.”

[16] Sen kuultuaan Herodes sanoi: ”Hän on Johannes, jonka minä mestautin. Hän on noussut kuolleista.”

[17] Herodes oli näet käskenyt ottaa Johanneksen kiinni ja kahlita hänet vankilaan veljensä Filippoksen vaimon Herodiaan tähden. Herodes oli nainut hänet,

[18]mutta Johannes oli sanonut Herodekselle: ”Sinun ei ole lupa pitää veljesi vaimoa.”

[19]Herodias kantoi hänelle kaunaa ja olisi halunnut tappaa hänet mutta ei voinut,

[20] koska Herodes pelkäsi Johannesta tietäessään hänet vanhurskaaksi ja pyhäksi mieheksi ja suojeli häntä. Kun hän kuunteli Johannesta, hän tuli monesta

asiasta epäröivälle mielelle. Silti Herodes kuunteli häntä mielellään.

[21] E, chegando um dia favorável, em que Herodes no seu aniversário natalício dera um banquete aos seus dignitários, aos oficiais militares e aos principais da Galiléia,

[21]Niin tuli sopiva päivä, kun Herodes piti syntymäpäivänään pidot ylimyksille, sotapäälliköille ja Galilean johtomiehille.

[22] entrou a filha de Herodias e, dançando, agradou a Herodes e aos seus convivas. Então, disse o rei à jovem: Pede-me o que quiseres, e eu to darei.

[22] Silloin Herodiaan tytär tuli sisälle ja tanssi, ja se miellytti Herodesta ja hänen pöytävieraitaan. Kuningas sanoi tytölle: ”Pyydä minulta, mitä ikinä tahdot, niin minä annan sen sinulle.”

[23] E jurou-lhe: Se pedires mesmo que seja a metade do meu reino, eu ta darei.

[23] Ja hän vannoi: ”Mitä ikinä pyydät minulta, sen minä annan sinulle, vaikka puolet valtakuntaani.”

[24] Saindo ela, perguntou a sua mãe: Que pedirei? Esta respondeu: A cabeça de João Batista.

[24]Tyttö meni ulos ja kysyi äidiltään: ”Mitä minä pyydän?” Äiti vastasi: ”Johannes Kastajan päätä.”

[25] No mesmo instante, voltando apressadamente para junto do rei, disse: Quero que, sem demora, me dês num prato a cabeça de João Batista.

[25] Tyttö kiiruhti heti kuninkaan luo ja sanoi: ”Minä tahdon, että nyt heti annat minulle vadilla Johannes Kastajan pään.”

[26] Entristeceu-se profundamente o rei; mas, por causa do juramento e dos que estavam com ele à mesa, não lha quis negar.

[26]Kuningas tuli hyvin murheelliseksi, mutta valansa ja pöytävieraiden tähden hän ei tahtonut torjua tytön pyyntöä.

[27] E, enviando logo o executor, mandou que lhe trouxessem a cabeça de João. Ele foi, e o decapitou no cárcere,

[27] Hän lähetti heti henkivartijan ja käski tuoda Johanneksen pään. Tämä meni vankilaan, löi Johannekselta pään poikki

[28] e, trazendo a cabeça num prato, a entregou à jovem, e esta, por sua vez, a sua mãe.

[28] ja toi sen vadilla tytölle, ja tyttö antoi sen äidilleen.

[29] Os discípulos de João, logo que souberam disto, vieram, levaram-lhe o corpo e o depositaram no túmulo.

[29]Kun Johanneksen opetuslapset kuulivat tästä, he tulivat ja ottivat hänen ruumiinsa ja panivat sen hautaan.

A primeira multiplicação de pães e peixes

Jeesus ruokkii viisituhatta miestä

Mateus 14.13-21; Lucas 9.10-17; João 6.1-14

30 Voltaram os apóstolos à presença de Jesus e lhe relataram tudo quanto haviam feito e ensinado.

30Apostolit kokoontuivat Jeesuksen luo ja kertoivat hänelle kaiken, mitä olivat tehneet ja opettaneet.

31 E ele lhes disse: Vinde repousar um pouco, à parte, num lugar deserto; porque eles não tinham tempo nem para comer, visto serem numerosos os que iam e vinham.

31Silloin hän sanoi heille: ”Tulkaa yksinäisyyteen, autioon paikkaan, ja levähtäkää vähän.” Tulijoita ja menijöitä oli näet paljon, eivätkä he ehtineet edes syödä.

32 Então, foram sós no barco para um lugar solitário.

32 Niin he lähtivät veneellä autioon paikkaan, yksinäisyyteen.

33 Muitos, porém, os viram partir e, reconhecendo-os, correram para lá, a pé, de todas as cidades, e chegaram antes deles.

33 Mutta heidän lähtönsä huomattiin. Monet tunsivat heidät ja riensivät sinne jalan kaikista kaupungeista ja ehtivät perille ennen heitä.

34 Ao desembarcar, viu Jesus uma grande multidão e compadeceu-se deles, porque eram como ovelhas que não têm pastor. E passou a ensinar-lhes muitas coisas.

34Astuessaan maihin Jeesus näki paljon kansaa. Hänen tuli ihmisiä sääli, sillä he olivat kuin lampaat ilman paimenta, ja hän rupesi opettamaan heille monia asioita.

35 Em declinando a tarde, vieram os discípulos a Jesus e lhe disseram: É deserto este lugar, e já avançada a hora;

35Kun päivä oli jo pitkälle kulunut, opetuslapset tulivat hänen luokseen ja sanoivat: ”Tämä paikka on autio, ja on jo myöhä.

36 despede-os para que, passando pelos campos ao redor e pelas aldeias, comprem para si o que comer.

36 Päästä heidät luotasi, että he menisivät ympärillä oleviin maataloihin ja kyliin ostamaan itselleen syötävää.”

37 Porém ele lhes respondeu: Dai-lhes vós mesmos de comer. Disseram-lhe: Iremos comprar duzentos denários de pão para lhes dar de comer?

37 Hän vastasi opetuslapsille: ”Antakaa te heille syötävää.” He sanoivat hänelle: ”Pitäisikö meidän mennä ostamaan leipää kahdellasadalla denaarilla antaaksemme heille syötävää?”

38 E ele lhes disse: Quantos pães tendes? Ide ver! E, sabendo-o eles, responderam: Cinco pães e dois peixes.

38Mutta hän sanoi heille: ”Montako leipää teillä on? Menkää katsomaan.” Saatuaan sen selville he sanoivat: ”Viisi, ja kaksi kalaa.”

[39] Então, Jesus lhes ordenou que todos se assentassem, em grupos, sobre a relva verde.

[39]Jeesus käski heidän järjestää kaikki ruokakunnittain vihantaan ruohikkoon.

[40] E o fizeram, repartindo-se em grupos de cem em cem e de cinqüenta em cinqüenta.

[40] Väki asettui aterioimaan ryhmä ryhmän viereen, toisiin sata, toisiin viisikymmentä.

[41] Tomando ele os cinco pães e os dois peixes, erguendo os olhos ao céu, os abençoou; e, partindo os pães, deu-os aos discípulos para que os distribuíssem; e por todos repartiu também os dois peixes.

[41] Hän otti ne viisi leipää ja kaksi kalaa, katsoi ylös taivaaseen ja siunasi ne. Sitten hän mursi leivät ja antoi ne opetuslapsilleen, jotta he jakaisivat ne kansalle. Samoin hän jakoi kaikille ne kaksi kalaa.

[42] Todos comeram e se fartaram;

[42]Kaikki söivät ja tulivat kylläisiksi.

[43] e ainda recolheram doze cestos cheios de pedaços de pão e de peixe.

[43] Sitten he keräsivät leiväntähteet, kaksitoista täyttä korillista, ja myös tähteet kaloista.

[44] Os que comeram dos pães eram cinco mil homens.

[44] Näitä leipiä oli syömässä viisituhatta miestä.

Jesus anda por sobre o mar

Mateus 14.22-33; João 6.16-21

Jeesus kävelee veden päällä

[45] Logo a seguir, compeliu Jesus os seus discípulos a embarcar e passar adiante para o outro lado, a Betsaida, enquanto ele despedia a multidão.

[45]Heti tämän jälkeen Jeesus käski opetuslapsiaan astumaan veneeseen ja menemään edeltä toiselle rannalle Beetsaidaan sillä aikaa kun hän lähettäisi kansan luotaan.

[46] E, tendo-os despedido, subiu ao monte para orar.

[46] Hyvästeltyään väen hän lähti vuorelle rukoilemaan.

[47] Ao cair da tarde, estava o barco no meio do mar, e ele, sozinho em terra.

[47]Illan tultua vene oli keskellä järveä ja Jeesus oli maissa yksin.

[48] E, vendo-os em dificuldade a remar, porque o vento lhes era contrário, por volta da quarta vigília da noite, veio ter com eles, andando por sobre o mar; e queria tomar-lhes a dianteira.

[48] Hän näki soutajien olevan vaikeuksissa, sillä tuuli oli heille vastainen. Neljännen yövartion vaiheilla hän tuli heidän luokseen kävellen veden päällä ja aikoi mennä heidän ohitseen.

[49] Eles, porém, vendo-o andar sobre o mar, pensaram tratar-se de um fantasma e gritaram.

[50] Pois todos ficaram aterrados à vista dele. Mas logo lhes falou e disse: Tende bom ânimo! Sou eu. Não temais!

[51] E subiu para o barco para estar com eles, e o vento cessou. Ficaram entre si atônitos,

[52] porque não haviam compreendido o milagre dos pães; antes, o seu coração estava endurecido.

Jesus em Genesaré
Mateus 14.34-36

[53] Estando já no outro lado, chegaram a terra, em Genesaré, onde aportaram.

[54] Saindo eles do barco, logo o povo reconheceu Jesus;

[55] e, percorrendo toda aquela região, traziam em leitos os enfermos, para onde ouviam que ele estava.

[56] Onde quer que ele entrasse nas aldeias, cidades ou campos, punham os enfermos nas praças, rogando-lhe que os deixasse tocar ao menos na orla da sua veste; e quantos a tocavam saíam curados.

Marcos 7

Jesus e a tradição dos anciãos. O que contamina o homem
Mateus 15.1-20

[1] Ora, reuniram-se a Jesus os fariseus e alguns escribas, vindos de Jerusalém.

[49] Mutta kun opetuslapset näkivät hänen kävelevän veden päällä, he luulivat häntä aaveeksi ja rupesivat huutamaan.

[50] He kaikki näkivät hänet ja pelästyivät. Mutta heti hän puhui heille ja sanoi: ”Olkaa turvallisella mielellä. Minä se olen . Älkää pelätkö!”

[51]Hän astui veneeseen heidän luokseen, ja tuuli tyyntyi. He olivat hämmästyksestä suunniltaan,

[52]sillä ei edes se, mitä oli tapahtunut leiville, ollut avannut heidän ymmärrystään. Niin paatunut heidän sydämensä oli.

Jeesus parantaa Gennesaretissa

[53]Ylitettyään järven he tulivat Gennesaretiin ja laskivat siellä maihin.

[54] Heidän noustessaan veneestä ihmiset tunsivat heti Jeesuksen.

[55] He kiersivät juosten koko seudun ja alkoivat kantaa vuoteilla sairaita sinne, missä kuulivat hänen olevan.

[56] Minne tahansa hän menikin, kyliin, kaupunkeihin tai maaseudulle, he asettivat sairaat toreille ja pyysivät häneltä, että nämä saisivat koskettaa edes hänen viittansa tupsua. Ja kaikki, jotka koskettivat häntä, paranivat.

Markus 7

Jumalan käsky ja perinnäissääntö

[1]Fariseuksia ja muutamia Jerusalemista tulleita kirjanoppineita kokoontui Jeesuksen luo.

[2] E, vendo que alguns dos discípulos dele comiam pão com as mãos impuras, isto é, por lavar

[3] (pois os fariseus e todos os judeus, observando a tradição dos anciãos, não comem sem lavar cuidadosamente as mãos;

[4] quando voltam da praça, não comem sem se aspergirem; e há muitas outras coisas que receberam para observar, como a lavagem de copos, jarros e vasos de metal [e camas]),

[5] interpelaram-no os fariseus e os escribas: Por que não andam os teus discípulos de conformidade com a tradição dos anciãos, mas comem com as mãos por lavar?

[6] Respondeu-lhes: Bem profetizou Isaías a respeito de vós, hipócritas, como está escrito: Este povo honra-me com os lábios, mas o seu coração está longe de mim.

[7] E em vão me adoram, ensinando doutrinas que são preceitos de homens.

[8] Negligenciando o mandamento de Deus, guardais a tradição dos homens.

[9] E disse-lhes ainda: Jeitosamente rejeitais o preceito de Deus para guardardes a vossa própria tradição.

[10] Pois Moisés disse: Honra a teu pai e a tua mãe; e: Quem maldisser a seu pai ou a sua mãe seja punido de morte.

[11] Vós, porém, dizeis: Se um homem disser a seu pai ou a sua mãe: Aquilo que

[2] He näkivät, että jotkut hänen opetuslapsistaan söivät leipää epäpuhtain, toisin sanoen pesemättömin, käsin.

[3] Fariseukset kuten muutkaan juutalaiset eivät näet syö, ennen kuin ovat tarkoin pesseet kätensä noudattaen vanhinten perinnäissääntöä.

[4] Torilta tultuaan he eivät syö, elleivät ensin puhdistaudu. Paljon muitakin sääntöjä he ovat ottaneet noudattaakseen, kuten maljojen, kiviastioiden ja kupariastioiden pesemisiä.

[5] Niinpä fariseukset ja kirjanoppineet kysyivät Jeesukselta: ”Miksi sinun opetuslapsesi eivät vaella vanhinten perinnäissäännön mukaan vaan aterioivat epäpuhtain käsin?”

[6] Hän vastasi heille: ”Oikein on Jesaja ennustanut teistä, te tekopyhät! Onhan kirjoitettu: ’Tämä kansa kunnioittaa minua huulillaan, mutta heidän sydämensä on kaukana minusta.

[7] Turhaan he palvelevat minua opettaen oppejaan, ihmisten käskyjä.’

[8] Te hylkäätte Jumalan käskyn ja noudatatte ihmisten perinnäissääntöä.”

[9] Vielä hän sanoi: ”Hyvinpä te kumoatte Jumalan käskyn noudattaaksenne omaa perinnäissääntöänne.

[10] Mooses on sanonut: ’Kunnioita isääsi ja äitiäsi’ ja ’Joka kiroaa isäänsä tai äitiään, häntä rangaistakoon kuolemalla.’

[11] Mutta te opetatte, että jos joku sanoo isälleen tai äidilleen: ’Se, mitä sinun piti saada minulta, on korban’, uhrilahja,

poderias aproveitar de mim é Corbã, isto é, oferta para o SENHOR,

12 então, o dispensais de fazer qualquer coisa em favor de seu pai ou de sua mãe,

13 invalidando a palavra de Deus pela vossa própria tradição, que vós mesmos transmitistes; e fazeis muitas outras coisas semelhantes.

14 Convocando ele, de novo, a multidão, disse-lhes: Ouvi-me, todos, e entendei.

15 Nada há fora do homem que, entrando nele, o possa contaminar; mas o que sai do homem é o que o contamina.

16 [Se alguém tem ouvidos para ouvir, ouça.]

17 Quando entrou em casa, deixando a multidão, os seus discípulos o interrogaram acerca da parábola.

18 Então, lhes disse: Assim vós também não entendeis? Não compreendeis que tudo o que de fora entra no homem não o pode contaminar,

19 porque não lhe entra no coração, mas no ventre, e sai para lugar escuso? E, assim, considerou ele puros todos os alimentos.

20 E dizia: O que sai do homem, isso é o que o contamina.

21 Porque de dentro, do coração dos homens, é que procedem os maus desígnios, a prostituição, os furtos, os homicídios, os adultérios,

12 niin te ette salli hänen tehdä enää mitään isänsä tai äitinsä hyväksi.

13 Näin te teette Jumalan sanan tyhjäksi perinnäissäännöllänne, jota te opetatte. Ja paljon muutakin samanlaista te teette.”

Mikä saastuttaa ihmisen?

14 Jeesus kutsui taas kansan luokseen ja sanoi: ”Kuulkaa minua kaikki ja ymmärtäkää.

15 Ei ihmistä voi saastuttaa mikään, mikä tulee häneen ulkoapäin. Se ihmisen saastuttaa, mikä tulee hänen sisältään ulos.

16 [Jolla on korvat kuulla, se kuulkoon.]”

17 Kun Jeesus tuli kansan luota kotiin, hänen opetuslapsensa alkoivat kysellä häneltä tuosta vertauksesta.

18 Hän sanoi heille: ”Näinkö ymmärtämättömiä tekin olette? Ettekö käsitä, ettei mikään, mikä tulee ihmiseen ulkoapäin, voi häntä saastuttaa?

19 Eihän se mene hänen sydämeensä vaan vatsaan, ja se ulostetaan.” Näin hän julisti kaikki ruuat puhtaiksi.

20 Ja hän jatkoi: ”Ihmisen saastuttaa se, mikä tulee hänestä ulos.

21 Sisältä, ihmisen sydämestä, lähtevät pahat ajatukset, haureudet, varkaudet, murhat,

[22] a avareza, as malícias, o dolo, a lascívia, a inveja, a blasfêmia, a soberba, a loucura.

[23] Ora, todos estes males vêm de dentro e contaminam o homem.

A mulher siro-fenícia

Mateus 15.21-28

[24] Levantando-se, partiu dali para as terras de Tiro [e Sidom]. Tendo entrado numa casa, queria que ninguém o soubesse; no entanto, não pôde ocultar-se,

[25] porque uma mulher, cuja filhinha estava possessa de espírito imundo, tendo ouvido a respeito dele, veio e prostrou-se-lhe aos pés.

[26] Esta mulher era grega, de origem siro-fenícia, e rogava-lhe que expelisse de sua filha o demônio.

[27] Mas Jesus lhe disse: Deixa primeiro que se fartem os filhos, porque não é bom tomar o pão dos filhos e lançá-lo aos cachorrinhos.

[28] Ela, porém, lhe respondeu: Sim, SENHOR; mas os cachorrinhos, debaixo da mesa, comem das migalhas das crianças.

[29] Então, lhe disse: Por causa desta palavra, podes ir; o demônio já saiu de tua filha.

[30] Voltando ela para casa, achou a menina sobre a cama, pois o demônio a deixara.

A cura de um surdo e gago

[31] De novo, se retirou das terras de Tiro e foi por Sidom até ao mar da Galiléia, através do território de Decápolis.

[22] aviorikokset, ahnehtimiset, häijyys, petollisuus, irstaus, pahansuopuus, jumalanpilkka, ylpeys ja mielettömyys.

[23] Kaikki tämä paha lähtee sisältä ja saastuttaa ihmisen.”

Foinikialaisen naisen usko

[24]Sitten Jeesus lähti sieltä Tyroksen alueelle ja meni erääseen taloon. Hän ei halunnut kenenkään tietävän siitä, mutta hän ei voinut pysyä salassa.

[25] Muuan nainen, jonka pienessä tyttäressä oli saastainen henki, sai kuulla Jeesuksesta. Hän tuli heti ja heittäytyi Jeesuksen jalkojen juureen.

[26] Nainen oli kreikkalainen, syntyään Syyrian foinikialainen. Hän pyysi Jeesusta ajamaan riivaajan ulos hänen tyttärestään,

[27] mutta Jeesus sanoi hänelle: ”Anna ensin lasten tulla ravituiksi, sillä ei ole oikein ottaa lasten leipää ja heittää koiranpenikoille.”

[28] Nainen vastasi: ”Niin, Herra, mutta syöväthän penikatkin pöydän alla lapsilta pudonneita muruja.”

[29] Silloin Jeesus sanoi naiselle: ”Tämän sanasi tähden, mene, riivaaja on lähtenyt tyttärestäsi.”

[30] Tultuaan kotiinsa nainen näki lapsen makaavan vuoteella. Riivaaja oli lähtenyt hänestä.

Jeesus parantaa kuuron miehen

[31]Jeesus lähti jälleen Tyroksen alueelta. Hän kulki Siidonin kautta ja tuli Galileanjärvelle Dekapoliin alueelle.

[32] Então, lhe trouxeram um surdo e gago e lhe suplicaram que impusesse as mãos sobre ele.

[33] Jesus, tirando-o da multidão, à parte, pôs-lhe os dedos nos ouvidos e lhe tocou a língua com saliva;

[34] depois, erguendo os olhos ao céu, suspirou e disse: Efatá!, que quer dizer: Abre-te!

[35] Abriram-se-lhe os ouvidos, e logo se lhe soltou o empecilho da língua, e falava desembaraçadamente.

[36] Mas lhes ordenou que a ninguém o dissessem; contudo, quanto mais recomendava, tanto mais eles o divulgavam.

[37] Maravilhavam-se sobremaneira, dizendo: Tudo ele tem feito esplendidamente bem; não somente faz ouvir os surdos, como falar os mudos.

[32]Hänen luokseen tuotiin kuuro, joka oli melkein mykkä, ja Jeesusta pyydettiin panemaan kätensä hänen päälleen.

[33] Jeesus otti hänet erilleen väkijoukosta, pani sormensa hänen korviinsa, sylkäisi ja kosketti hänen kieltään.

[34]Sitten hän katsoi ylös taivaaseen, huokasi ja sanoi miehelle: ”Effata” , mikä merkitsee: aukene.

[35] Heti hänen korvansa aukenivat ja hänen kielensä side irtosi, ja hän puhui selvästi.

[36]Jeesus kielsi ihmisiä kertomasta tästä kenellekään. Mutta mitä enemmän hän heitä kielsi, sitä enemmän he siitä puhuivat.

[37]Kaikki olivat aivan ihmeissään ja sanoivat: ”Hyvin hän on kaiken tehnyt. Kuurot hän saa kuulemaan ja mykät puhumaan.”

Marcos 8

A segunda multiplicação de pães e peixes

Mateus 15.32-39

[1] Naqueles dias, quando outra vez se reuniu grande multidão, e não tendo eles o que comer, chamou Jesus os discípulos e lhes disse:

[2] Tenho compaixão desta gente, porque há três dias que permanecem comigo e não têm o que comer.

[3] Se eu os despedir para suas casas, em jejum, desfalecerão pelo caminho; e alguns deles vieram de longe.

Markus 8

Jeesus ruokkii neljätuhatta miestä

[1]Niinä päivinä oli jälleen koolla paljon ihmisiä. Kun heillä ei ollut mitään syötävää, Jeesus kutsui opetuslapset luokseen ja sanoi heille:

[2] ”Minun käy sääliksi kansaa. Nämä ihmiset ovat olleet luonani jo kolme päivää, eikä heillä ole mitään syötävää.

[3] Jos minä päästän heidät nälissään kotiin, he nääntyvät matkalla, ovathan jotkut heistä tulleet kaukaa.”

[4] Mas os seus discípulos lhe responderam: Donde poderá alguém fartá-los de pão neste deserto?

[4]Opetuslapset vastasivat hänelle: ”Mistä kukaan täällä erämaassa voi saada riittävästi leipää näiden ravinnoksi?”

[5] E Jesus lhes perguntou: Quantos pães tendes? Responderam eles: Sete.

[5]Hän kysyi heiltä: ”Montako leipää teillä on?” He vastasivat: ”Seitsemän.”

[6] Ordenou ao povo que se assentasse no chão. E, tomando os sete pães, partiu-os, após ter dado graças, e os deu a seus discípulos, para que estes os distribuíssem, repartindo entre o povo.

[6]Jeesus käski kansan asettua maahan. Sitten hän otti ne seitsemän leipää, lausui kiitoksen, mursi leivät ja antoi ne opetuslapsilleen kansalle tarjottaviksi. Ja he jakoivat ne kansalle.

[7] Tinham também alguns peixinhos; e, abençoando-os, mandou que estes igualmente fossem distribuídos.

[7]Heillä oli myös muutama pikkukala, ja hän siunasi ne ja käski tarjota nekin.

[8] Comeram e se fartaram; e dos pedaços restantes recolheram sete cestos.

[8] Niin kaikki söivät ja tulivat kylläisiksi, ja tähteeksi jääneitä palasia kerättiin seitsemän korillista.

[9] Eram cerca de quatro mil homens. Então, Jesus os despediu.

[9]Heitä oli noin neljätuhatta. Jeesus päästi heidät luotaan

[10] Logo a seguir, tendo embarcado juntamente com seus discípulos, partiu para as regiões de Dalmanuta.

[10] ja astui heti opetuslapsineen veneeseen ja meni Dalmanutan alueelle.

Os fariseus pedem um sinal do céu

Mateus 16.1-4

Jeesukselta vaaditaan merkkiä

[11] E, saindo os fariseus, puseram-se a discutir com ele; e, tentando-o, pediram-lhe um sinal do céu.

[11]Fariseukset tulivat väittelemään Jeesuksen kanssa. Kiusaten häntä he vaativat häneltä merkkiä taivaasta.

[12] Jesus, porém, arrancou do íntimo do seu espírito um gemido e disse: Por que pede esta geração um sinal? Em verdade vos digo que a esta geração não se lhe dará sinal algum.

[12]Jeesus huokasi hengessään ja sanoi: ”Miksi tämä sukupolvi vaatii merkkiä? Totisesti minä sanon teille: tälle sukupolvelle ei merkkiä anneta.”

[13] E, deixando-os, tornou a embarcar e foi para o outro lado.

[13]Ja hän jätti heidät, astui jälleen veneeseen ja lähti järven toiselle puolelle.

O fermento dos fariseus e o de Herodes

Mateus 16.5-12

Fariseusten ja saddukeusten hapatus

[14] Ora, aconteceu que eles se esqueceram de levar pães e, no barco, não tinham consigo senão um só.

[14]Opetuslapset olivat unohtaneet ottaa mukaansa leipää, eikä heillä ollut veneessä enempää kuin yksi leipä.

[15] Preveniu-os Jesus, dizendo: Vede, guardai-vos do fermento dos fariseus e do fermento de Herodes.

[15] Jeesus käski heitä sanoen: ”Olkaa varuillanne ja karttakaa niin fariseusten kuin Herodeksenkin hapatusta.”

[16] E eles discorriam entre si: É que não temos pão.

[16]Mutta he puhelivat keskenään siitä, ettei heillä ollut leipää.

[17] Jesus, percebendo-o, lhes perguntou: Por que discorreis sobre o não terdes pão? Ainda não considerastes, nem compreendestes? Tendes o coração endurecido?

[17] Jeesus huomasi sen ja sanoi heille: ”Miksi puhutte siitä, ettei teillä ole leipää? Ettekö vieläkään käsitä ettekä ymmärrä? Onko teidän sydämenne kovettunut?

[18] Tendo olhos, não vedes? E, tendo ouvidos, não ouvis? Não vos lembrais

[18] Onhan teillä silmät, ettekö näe? Teillä on korvat, ettekö kuule? Vai ettekö muista?

[19] de quando parti os cinco pães para os cinco mil, quantos cestos cheios de pedaços recolhestes? Responderam eles: Doze!

[19] Kun mursin ne viisi leipää viidelletuhannelle, kuinka monta korillista palasia te keräsitte?”He vastasivat hänelle: ”Kaksitoista.”

[20] E de quando parti os sete pães para os quatro mil, quantos cestos cheios de pedaços recolhestes? Responderam: Sete!

[20] ”Entä, kun mursin ne seitsemän leipää neljälletuhannelle, kuinka monta korillista palasia te keräsitte?””Seitsemän”, he vastasivat.

[21] Ao que lhes disse Jesus: Não compreendeis ainda?

[21]Hän sanoi heille: ”Ettekö vieläkään käsitä?”

A cura de um cego em Betsaida

Jeesus parantaa sokean Beetsaidassa

[22] Então, chegaram a Betsaida; e lhe trouxeram um cego, rogando-lhe que o tocasse.

[22]He tulivat Beetsaidaan. Siellä Jeesuksen luo tuotiin sokea mies ja häntä pyydettiin koskettamaan tätä.

[23] Jesus, tomando o cego pela mão, levou-o para fora da aldeia e, aplicando-lhe saliva aos olhos e impondo-lhe as mãos, perguntou-lhe: Vês alguma coisa?

[23] Hän tarttui sokeaa kädestä ja talutti hänet kylän ulkopuolelle. Sitten hän sylkäisi miehen silmiin, pani kätensä hänen päälleen ja kysyi: ”Näetkö mitään?”

24 Este, recobrando a vista, respondeu: Vejo os homens, porque como árvores os vejo, andando.

25 Então, novamente lhe pôs as mãos nos olhos, e ele, passando a ver claramente, ficou restabelecido; e tudo distinguia de modo perfeito.

26 E mandou-o Jesus embora para casa, recomendando-lhe: Não entres na aldeia.

A confissão de Pedro

Mateus 16.13-20; Lucas 9.18-21

27 Então, Jesus e os seus discípulos partiram para as aldeias de Cesaréia de Filipe; e, no caminho, perguntou-lhes: Quem dizem os homens que sou eu?

28 E responderam: João Batista; outros: Elias; mas outros: Algum dos profetas.

29 Então, lhes perguntou: Mas vós, quem dizeis que eu sou? Respondendo, Pedro lhe disse: Tu és o Cristo.

30 Advertiu-os Jesus de que a ninguém dissessem tal coisa a seu respeito.

Jesus prediz a sua morte e ressurreição

Mateus 16.21-23; Lucas 9.22

31 Então, começou ele a ensinar-lhes que era necessário que o Filho do Homem sofresse muitas coisas, fosse rejeitado pelos anciãos, pelos principais sacerdotes e pelos escribas, fosse morto e que, depois de três dias, ressuscitasse.

32 E isto ele expunha claramente. Mas Pedro, chamando-o à parte, começou a reprová-lo.

33 Jesus, porém, voltou-se e, fitando os seus discípulos, repreendeu a Pedro e

24 Mies katsoi ylös ja sanoi: ”Näen ihmisiä, näen ikään kuin käveleviä puita.”

25 Sitten Jeesus pani uudestaan kätensä hänen silmilleen, ja nyt mies näki tarkasti. Hän oli parantunut ja näki kaiken aivan selvästi.

26 Ja Jeesus lähetti hänet kotiin sanoen: ”Älä edes poikkea kylään.”

Matka Jerusalemiin

Pietari tunnustaa Jeesuksen Kristukseksi

27 Sitten Jeesus ja hänen opetuslapsensa lähtivät Filippoksen Kesarean kyliin. Matkalla hän kysyi heiltä: ”Kenen ihmiset sanovat minun olevan?”

28 He vastasivat hänelle: ”Jotkut Johannes Kastajan, toiset Elian, toiset taas jonkun profeetoista.”

29 ”Entä te?”Jeesus kysyi heiltä. ”Kenen te sanotte minun olevan?” Pietari vastasi: ”Sinä olet Kristus.”

30 Jeesus varoitti heitä puhumasta hänestä kenellekään.

Jeesus puhuu kuolemastaan

31 Jeesus alkoi opettaa heille, että Ihmisen Pojan täytyy kärsiä paljon. Vanhimmat, kirjanoppineet ja ylipapit hylkäävät hänet. Hänet tapetaan, mutta kolmen päivän kuluttua hän nousee ylös.

32 Tämän hän puhui avoimesti. Silloin Pietari otti hänet erilleen ja rupesi nuhtelemaan häntä.

33 Mutta Jeesus kääntyi, katsoi opetuslapsiinsa ja nuhteli Pietaria: ”Väisty

disse: Arreda, Satanás! Porque não cogitas das coisas de Deus, e sim das dos homens.

O discípulo de Jesus deve levar a sua cruz

Mateus 16.24-28; Lucas 9.23-27

34 Então, convocando a multidão e juntamente os seus discípulos, disse-lhes: Se alguém quer vir após mim, a si mesmo se negue, tome a sua cruz e siga-me.

35 Quem quiser, pois, salvar a sua vida perdê-la-á; e quem perder a vida por causa de mim e do evangelho salvá-la-á.

36 Que aproveita ao homem ganhar o mundo inteiro e perder a sua alma?

37 Que daria um homem em troca de sua alma?

38 Porque qualquer que, nesta geração adúltera e pecadora, se envergonhar de mim e das minhas palavras, também o Filho do Homem se envergonhará dele, quando vier na glória de seu Pai com os santos anjos.

tieltäni, Saatana! Sinä et ajattele asiaa Jumalan kannalta vaan ihmisten.”

Jeesuksen seuraamisesta

34Sitten Jeesus kutsui luokseen väkijoukon ja opetuslapsensa ja sanoi heille: ”Jos joku tahtoo kulkea minun perässäni, hän kieltäköön itsensä, ottakoon ristinsä ja seuratkoon minua.

35 Sillä joka tahtoo pelastaa elämänsä, kadottaa sen, mutta joka kadottaa elämänsä minun ja evankeliumin tähden, pelastaa sen.

36 Mitä se hyödyttää ihmistä, vaikka hän voittaisi omakseen koko maailman mutta saisi sielulleen vahingon?

37 Sillä mitä ihminen voi antaa sielunsa lunnaiksi?

38 Joka häpeää minua ja minun sanojani tässä syntisessä ja avion rikkovassa sukupolvessa, sitä myös Ihmisen Poika häpeää, kun hän tulee Isänsä kirkkaudessa pyhien enkelien kanssa.”

Marcos 9

1 Dizia-lhes ainda: Em verdade vos afirmo que, dos que aqui se encontram, alguns há que, de maneira nenhuma, passarão pela morte até que vejam ter chegado com poder o reino de Deus.

A transfiguração

Mateus 17.1-8; Lucas 9.28-36

2 Seis dias depois, tomou Jesus consigo a Pedro, Tiago e João e levou-os sós, à parte, a um alto monte. Foi transfigurado diante deles;

Markus 9

1Jeesus sanoi vielä: ”Totisesti minä sanon teille: tässä seisovien joukossa on muutamia, jotka eivät maista kuolemaa, ennen kuin näkevät, että Jumalan valtakunta on tullut voimassaan.”

Jeesuksen kirkastuminen

2Kuuden päivän kuluttua Jeesus otti mukaansa Pietarin, Jaakobin ja Johanneksen. Hän vei heidät korkealle vuorelle yksinäisyyteen, erilleen muista.

Siellä hänen ulkomuotonsa muuttui heidän nähtensä

[3] as suas vestes tornaram-se resplandecentes e sobremodo brancas, como nenhum lavandeiro na terra as poderia alvejar.

[3] ja hänen vaatteensa tulivat hohtaviksi, niin valkoisiksi, ettei kukaan vaatteenvalkaisija maan päällä voi sellaiseksi valkaista.

[4] Apareceu-lhes Elias com Moisés, e estavam falando com Jesus.

[4]Heille ilmestyi Elia yhdessä Mooseksen kanssa, ja nämä keskustelivat Jeesuksen kanssa.

[5] Então, Pedro, tomando a palavra, disse: Mestre, bom é estarmos aqui e que façamos três tendas: uma será tua, outra, para Moisés, e outra, para Elias.

[5] Pietari rupesi puhumaan Jeesukselle: ”Opettaja, meidän on hyvä olla täällä. Tehkäämme siis kolme majaa, sinulle yksi, Moosekselle yksi ja Elialle yksi.”

[6] Pois não sabia o que dizer, por estarem eles aterrados.

[6] Hän ei näet tiennyt mitä sanoa, sillä he olivat peloissaan.

[7] A seguir, veio uma nuvem que os envolveu; e dela uma voz dizia: Este é o meu Filho amado; a ele ouvi.

[7] Samassa tuli pilvi, joka peitti heidät, ja pilvestä kuului ääni: ”Tämä on minun rakas Poikani, kuulkaa häntä!”

[8] E, de relance, olhando ao redor, a ninguém mais viram com eles, senão Jesus.

[8]Ja yhtäkkiä, kun he katsoivat ympärilleen, he eivät nähneet enää ketään muuta kanssaan kuin Jeesuksen yksin.

A vinda de Elias

Mateus 17.9-13

[9] Ao descerem do monte, ordenou-lhes Jesus que não divulgassem as coisas que tinham visto, até o dia em que o Filho do Homem ressuscitasse dentre os mortos.

[9]Kun he olivat tulossa vuorelta alas, hän kielsi opetuslapsia kertomasta näkemäänsä kenellekään ennen kuin Ihmisen Poika olisi noussut kuolleista.

[10] Eles guardaram a recomendação, perguntando uns aos outros que seria o ressuscitar dentre os mortos.

[10] He pitivät mielessään nämä sanat ja pohtivat keskenään, mitä kuolleista nouseminen tarkoitti.

Kysymys Eliasta

[11] E interrogaram-no, dizendo: Por que dizem os escribas ser necessário que Elias venha primeiro?

[11]Opetuslapset kysyivät Jeesukselta: ”Miksi kirjanoppineet sanovat, että Elian pitää tulla ensin?”

[12] Então, ele lhes disse: Elias, vindo primeiro, restaurará todas as coisas; como,

[12]Hän vastasi heille: ”Elia todellakin tulee ensin ja asettaa kaiken kohdalleen. Mutta miksi sitten on kirjoitettu Ihmisen Pojasta,

pois, está escrito sobre o Filho do Homem que sofrerá muito e será aviltado?

que hän joutuu paljon kärsimään ja häntä halveksitaan?

[13] Eu, porém, vos digo que Elias já veio, e fizeram com ele tudo o que quiseram, como a seu respeito está escrito.

[13] Mutta minä sanon teille: Elia on jo tullut, ja ihmiset tekivät hänelle mitä tahtoivat, niin kuin hänestä on kirjoitettu.”

A cura de um jovem possesso
Mateus 17.14-21; Lucas 9.37-43

Riivattu poika

[14] Quando eles se aproximaram dos discípulos, viram numerosa multidão ao redor e que os escribas discutiam com eles.

[14] Kun he tulivat muiden opetuslasten luo, he näkivät paljon kansaa heidän ympärillään ja kirjanoppineita väittelemässä heidän kanssaan.

[15] E logo toda a multidão, ao ver Jesus, tomada de surpresa, correu para ele e o saudava.

[15] Heti nähdessään Jeesuksen väkijoukko hämmästyi. Ihmiset riensivät hänen luokseen ja tervehtivät häntä.

[16] Então, ele interpelou os escribas: Que é que discutíeis com eles?

[16] Jeesus kysyi heiltä: ”Mistä te kiistelette heidän kanssaan?”

[17] E um, dentre a multidão, respondeu: Mestre, trouxe-te o meu filho, possesso de um espírito mudo;

[17] Silloin joku kansanjoukosta vastasi hänelle: ”Opettaja, minä toin poikani sinun luoksesi. Hänessä on mykkä henki.

[18] e este, onde quer que o apanha, lança-o por terra, e ele espuma, rilha os dentes e vai definhando. Roguei a teus discípulos que o expelissem, e eles não puderam.

[18] Missä tahansa se käykin hänen kimppuunsa, se riuhtoo häntä, ja hänen suustaan tulee vaahtoa. Hän kiristelee hampaitaan ja jäykistyy. Minä pyysin opetuslapsiasi ajamaan hengen ulos, mutta he eivät kyenneet.”

[19] Então, Jesus lhes disse: Ó geração incrédula, até quando estarei convosco? Até quando vos sofrerei? Trazei-mo.

[19] Jeesus vastasi heille: ”Voi tätä epäuskoista sukupolvea! Kuinka kauan minun täytyy olla teidän luonanne? Kuinka kauan minun pitää kärsiä teitä? Tuokaa hänet minun luokseni.”

[20] E trouxeram-lho; quando ele viu a Jesus, o espírito imediatamente o agitou com violência, e, caindo ele por terra, revolvia-se espumando.

[20] He toivat pojan Jeesuksen luo. Nähdessään Jeesuksen henki kouristi heti poikaa. Tämä kaatui, kieriskeli maassa, ja hänen suustaan tuli vaahtoa.

[21] Perguntou Jesus ao pai do menino: Há quanto tempo isto lhe sucede? Desde a infância, respondeu;

[22] e muitas vezes o tem lançado no fogo e na água, para o matar; mas, se tu podes alguma coisa, tem compaixão de nós e ajuda-nos.

[23] Ao que lhe respondeu Jesus: Se podes! Tudo é possível ao que crê.

[24] E imediatamente o pai do menino exclamou [com lágrimas]: Eu creio! Ajuda-me na minha falta de fé!

[25] Vendo Jesus que a multidão concorria, repreendeu o espírito imundo, dizendo-lhe: Espírito mudo e surdo, eu te ordeno: Sai deste jovem e nunca mais tornes a ele.

[26] E ele, clamando e agitando-o muito, saiu, deixando-o como se estivesse morto, a ponto de muitos dizerem: Morreu.

[27] Mas Jesus, tomando-o pela mão, o ergueu, e ele se levantou.

[28] Quando entrou em casa, os seus discípulos lhe perguntaram em particular: Por que não pudemos nós expulsá-lo?

[29] Respondeu-lhes: Esta casta não pode sair senão por meio de oração [e jejum].

De novo Jesus prediz a sua morte e ressurreição

Mateus 17.22-23; Lucas 9.43b-45

[30] E, tendo partido dali, passavam pela Galiléia, e não queria que ninguém o soubesse;

[31] porque ensinava os seus discípulos e lhes dizia: O Filho do Homem será

[21] Jeesus kysyi isältä: ”Kuinka kauan tätä on hänellä ollut?” ”Lapsesta asti”, hän vastasi.

[22] ”Henki on monesti heittänyt hänet milloin tuleen, milloin veteen, tuhotakseen hänet. Mutta jos sinä voit jotakin, niin auta ja armahda meitä!”

[23] Jeesus sanoi hänelle: ”Jos voit! Kaikki on mahdollista sille, joka uskoo.”

[24] Heti lapsen isä huusi: ”Minä uskon! Auta minua voittamaan epäuskoni! ”

[25] Kun Jeesus näki, että väkeä kokoontui, hän nuhteli saastaista henkeä sanoen: ”Sinä mykkä ja kuuro henki, minä käsken sinua: lähde ulos hänestä äläkä enää mene häneen!”

[26] Silloin henki huusi, ja kouristaen poikaa rajusti se lähti hänestä ulos. Poika meni aivan elottoman näköiseksi, ja monet sanoivatkin, että hän kuoli.

[27] Mutta Jeesus tarttui hänen käteensä ja nosti hänet ylös, ja hän nousi.

[28] Kun Jeesus oli mennyt sisälle, opetuslapset kysyivät häneltä heidän ollessaan keskenään: ”Miksi me emme pystyneet ajamaan henkeä ulos?”

[29] Hän vastasi heille: ”Tätä lajia ei saa lähtemään muulla kuin rukouksella .”

Jeesus puhuu jälleen kuolemastaan

[30] He lähtivät sieltä ja kulkivat Galilean halki. Jeesus ei tahtonut kenenkään tietävän sitä,

[31] sillä hän opetti opetuslapsiaan. Hän sanoi heille: ”Ihmisen Poika annetaan

entregue nas mãos dos homens, e o matarão; mas, três dias depois da sua morte, ressuscitará.

32 Eles, contudo, não compreendiam isto e temiam interrogá-lo.

ihmisten käsiin, ja he tappavat hänet. Kun hänet on tapettu, hän nousee kolmantena päivänä ylös kuolleista.”

32Mutta he eivät ymmärtäneet tätä puhetta ja pelkäsivät kysyä häneltä.

O maior no reino dos céus

Mateus 18.1-5; Lucas 9.46-48

Kuka on suurin?

33 Tendo eles partido para Cafarnaum, estando ele em casa, interrogou os discípulos: De que é que discorríeis pelo caminho?

33He saapuivat Kapernaumiin. Kotiin tultuaan Jeesus kysyi opetuslapsiltaan: ”Mistä te keskustelitte matkalla?”

34 Mas eles guardaram silêncio; porque, pelo caminho, haviam discutido entre si sobre quem era o maior.

34 He olivat vaiti, sillä he olivat matkalla väitelleet keskenään siitä, kuka oli suurin.

35 E ele, assentando-se, chamou os doze e lhes disse: Se alguém quer ser o primeiro, será o último e servo de todos.

35 Hän istuutui, kutsui luokseen ne kaksitoista ja sanoi heille: ”Jos joku tahtoo olla ensimmäinen, hänen tulee olla kaikkein viimeisin ja kaikkien palvelija.”

36 Trazendo uma criança, colocou-a no meio deles e, tomando-a nos braços, disse-lhes:

36Sitten hän otti lapsen ja asetti hänet heidän keskelleen. Nostettuaan hänet syliinsä hän sanoi heille:

37 Qualquer que receber uma criança, tal como esta, em meu nome, a mim me recebe; e qualquer que a mim me receber, não recebe a mim, mas ao que me enviou.

37 ”Joka ottaa luokseen yhdenkin tällaisen lapsen minun nimessäni, se ottaa luokseen minut. Ja joka ottaa luokseen minut, ei ota luokseen minua vaan hänet, joka on minut lähettänyt.”

Jesus ensina a tolerância e a caridade

Lucas 9.49-50

Riivaajia ulos ajava mies

38 Disse-lhe João: Mestre, vimos um homem que, em teu nome, expelia demônios, o qual não nos segue; e nós lho proibimos, porque não seguia conosco.

39 Mas Jesus respondeu: Não lho proibais; porque ninguém há que faça milagre em meu nome e, logo a seguir, possa falar mal de mim.

38Johannes sanoi Jeesukselle: ”Opettaja, me näimme erään miehen ajavan ulos riivaajia sinun nimessäsi. Me yritimme estää häntä, koska hän ei seuraa meitä.”

39 Mutta Jeesus sanoi: ”Älkää estäkö häntä. Ei kukaan, joka tekee voimateon minun nimessäni, voi heti sen jälkeen puhua minusta pahaa.

[40] Pois quem não é contra nós é por nós.

[41] Porquanto, aquele que vos der de beber um copo de água, em meu nome, porque sois de Cristo, em verdade vos digo que de modo algum perderá o seu galardão.

Os tropeços

Mateus 18.6-9; Lucas 17.1-2

[42] E quem fizer tropeçar a um destes pequeninos crentes, melhor lhe fora que se lhe pendurasse ao pescoço uma grande pedra de moinho, e fosse lançado no mar.

[43] E, se tua mão te faz tropeçar, corta-a; pois é melhor entrares maneta na vida do que, tendo as duas mãos, ires para o inferno, para o fogo inextinguível

[44] [onde não lhes morre o verme, nem o fogo se apaga].

[45] E, se teu pé te faz tropeçar, corta-o; é melhor entrares na vida aleijado do que, tendo os dois pés, seres lançado no inferno

[46] [onde não lhes morre o verme, nem o fogo se apaga].

[47] E, se um dos teus olhos te faz tropeçar, arranca-o; é melhor entrares no reino de Deus com um só dos teus olhos do que, tendo os dois seres lançado no inferno,

[48] onde não lhes morre o verme, nem o fogo se apaga.

Os discípulos, o sal da terra

Mateus 5.13; Lucas 14.34-35

[40] Joka ei ole meitä vastaan, on meidän puolellamme.

[41] Joka antaa teille maljallisen vettä juotavaksi siinä nimessä, että te olette Kristuksen omia – totisesti minä sanon teille: hän ei jää palkkaansa vaille.”

Varoitus viettelyksistä

[42] ”Kuka ikinä viettelee yhdenkin näistä pienistä, jotka uskovat minuun, hänelle olisi parempi, että myllynkivi pantaisiin hänen kaulaansa ja hänet heitettäisiin mereen.

[43] Jos kätesi viettelee sinua, hakkaa se poikki. Sinulle on parempi, että käsipuolena menet sisälle elämään, kuin että molemmat kädet tallella joudut helvettiin, sammumattomaan tuleen,

[44] [missä heidän matonsa ei kuole eikä tuli sammu].

[45] Jos jalkasi viettelee sinua, hakkaa se poikki. Sinulle on parempi, että jalkapuolena menet sisälle elämään, kuin että sinut molemmat jalat tallella heitetään helvettiin, sammumattomaan tuleen,

[46] [missä heidän matonsa ei kuole eikä tuli sammu].

[47] Jos silmäsi viettelee sinua, heitä se pois. Sinulle on parempi, että silmäpuolena menet sisälle Jumalan valtakuntaan, kuin että sinut molemmat silmät tallella heitetään helvettiin,

[48] missä heidän matonsa ei kuole eikä tuli sammu.

[49] Porque cada um será salgado com fogo.
[50] Bom é o sal; mas, se o sal vier a tornar-se insípido, como lhe restaurar o sabor? Tende sal em vós mesmos e paz uns com os outros.

[49] Jokainen ihminen suolataan tulella .
[50] Suola on hyvä. Mutta jos suola käy suolattomaksi, millä te sen maustatte? Olkoon teissä suola itsessänne, ja eläkää rauhassa keskenänne.”

Marcos 10

Jesus atravessa o Jordão

Mateus 19.1-2

[1] Levantando-se Jesus, foi dali para o território da Judéia, além do Jordão. E outra vez as multidões se reuniram junto a ele, e, de novo, ele as ensinava, segundo o seu costume.

A questão do divórcio

Mateus 19.3-12; Lucas 16.18

[2] E, aproximando-se alguns fariseus, o experimentaram, perguntando-lhe: É lícito ao marido repudiar sua mulher?
[3] Ele lhes respondeu: Que vos ordenou Moisés?
[4] Tornaram eles: Moisés permitiu lavrar carta de divórcio e repudiar.
[5] Mas Jesus lhes disse: Por causa da dureza do vosso coração, ele vos deixou escrito esse mandamento;
[6] porém, desde o princípio da criação, Deus os fez homem e mulher.
[7] Por isso, deixará o homem a seu pai e mãe [e unir-se-á a sua mulher],
[8] e, com sua mulher, serão os dois uma só carne. De modo que já não são dois, mas uma só carne.
[9] Portanto, o que Deus ajuntou não separe o homem.
[10] Em casa, voltaram os discípulos a interrogá-lo sobre este assunto.

Markus 10

Kysymys avioerosta

[1]Jeesus lähti sieltä ja tuli Juudean alueelle Jordanin toista puolta. Hänen luokseen kokoontui jälleen paljon ihmisiä, ja tapansa mukaan hän taas opetti heitä.

[2] Hänen luokseen tuli fariseuksia, jotka koetellakseen häntä kysyivät, onko miehen lupa hylätä vaimonsa.
[3] Hän vastasi: ”Mitä Mooses on teille säätänyt?”
[4] He sanoivat: ”Mooses antoi luvan kirjoittaa erokirjan ja hylätä vaimon.”
[5]Niin Jeesus sanoi heille: ”Teidän kovasydämisyytenne tähden hän kirjoitti teille tämän säädöksen.
[6] Mutta jo luomakunnan alussa Jumala loi ihmisen mieheksi ja naiseksi.
[7] Sen tähden mies luopukoon isästään ja äidistään ja liittyköön vaimoonsa,
[8] ja niistä kahdesta tulee yksi liha. Niin heitä ei enää ole kaksi, vaan he ovat yksi liha.
[9] Minkä siis Jumala on yhdistänyt, sitä älköön ihminen erottako.”
[10]Majapaikassa opetuslapset kysyivät uudelleen häneltä tätä samaa asiaa.

[11] E ele lhes disse: Quem repudiar sua mulher e casar com outra comete adultério contra aquela.

[11] Hän sanoi heille: ”Joka hylkää vaimonsa ja menee naimisiin toisen kanssa, tekee aviorikoksen vaimoaan kohtaan.

[12] E, se ela repudiar seu marido e casar com outro, comete adultério.

[12] Ja jos vaimo hylkää miehensä ja menee naimisiin toisen kanssa, hänkin tekee aviorikoksen.”

Jesus abençoa as crianças

Mateus 19.13-15; Lucas 18.15-17

Jeesus siunaa lapsia

[13] Então, lhe trouxeram algumas crianças para que as tocasse, mas os discípulos os repreendiam.

[13]Jeesuksen luo tuotiin lapsia, jotta hän koskettaisi heitä, mutta opetuslapset nuhtelivat tuojia.

[14] Jesus, porém, vendo isto, indignou-se e disse-lhes: Deixai vir a mim os pequeninos, não os embaraceis, porque dos tais é o reino de Deus.

[14] Kun Jeesus näki sen, hän närkästyi ja sanoi: ”Sallikaa lasten tulla minun luokseni älkääkä estäkö heitä, sillä heidän kaltaistensa on Jumalan valtakunta.

[15] Em verdade vos digo: Quem não receber o reino de Deus como uma criança de maneira nenhuma entrará nele.

[15] Totisesti minä sanon teille: joka ei ota vastaan Jumalan valtakuntaa niin kuin lapsi, se ei pääse sinne sisälle.”

[16] Então, tomando-as nos braços e impondo-lhes as mãos, as abençoava.

[16]Hän otti lapset syliinsä, pani kätensä heidän päälleen ja siunasi heitä.

O jovem rico

Mateus 19.16-22; Lucas 18.18-23

Rikas nuorukainen

[17] E, pondo-se Jesus a caminho, correu um homem ao seu encontro e, ajoelhando-se, perguntou-lhe: Bom Mestre, que farei para herdar a vida eterna?

[17]Jeesuksen lähtiessä jatkamaan matkaa muuan mies juoksi hänen luokseen, polvistui hänen eteensä ja kysyi: ”Hyvä opettaja, mitä minun on tehtävä, että perisin iankaikkisen elämän?”

[18] Respondeu-lhe Jesus: Por que me chamas bom? Ninguém é bom senão um, que é Deus.

[18] Jeesus vastasi hänelle: ”Miksi sanot minua hyväksi? Ei kukaan ole hyvä paitsi Jumala yksin.

[19] Sabes os mandamentos: Não matarás, não adulterarás, não furtarás, não dirás falso testemunho, não defraudarás ninguém, honra a teu pai e tua mãe.

[19] Käskyt sinä tiedät: älä tapa , älä tee huorin, älä varasta, älä anna väärää todistusta, älä riistä, kunnioita isääsi ja äitiäsi.”

[20] Então, ele respondeu: Mestre, tudo isso tenho observado desde a minha juventude.

[21] E Jesus, fitando-o, o amou e disse: Só uma coisa te falta: Vai, vende tudo o que tens, dá-o aos pobres e terás um tesouro no céu; então, vem e segue-me.

[22] Ele, porém, contrariado com esta palavra, retirou-se triste, porque era dono de muitas propriedades.

O perigo das riquezas

Mateus 19.23-30; Lucas 18.24-30

[23] Então, Jesus, olhando ao redor, disse aos seus discípulos: Quão dificilmente entrarão no reino de Deus os que têm riquezas!

[24] Os discípulos estranharam estas palavras; mas Jesus insistiu em dizer-lhes: Filhos, quão difícil é [para os que confiam nas riquezas] entrar no reino de Deus!

[25] É mais fácil passar um camelo pelo fundo de uma agulha do que entrar um rico no reino de Deus.

[26] Eles ficaram sobremodo maravilhados, dizendo entre si: Então, quem pode ser salvo?

[27] Jesus, porém, fitando neles o olhar, disse: Para os homens é impossível; contudo, não para Deus, porque para Deus tudo é possível.

[28] Então, Pedro começou a dizer-lhe: Eis que nós tudo deixamos e te seguimos.

[20]Mies sanoi hänelle: ”Opettaja, kaikkea tätä olen noudattanut nuoruudestani asti.”

[21]Niin Jeesus katsoi häneen, rakasti häntä ja sanoi: ”Yksi sinulta puuttuu. Mene ja myy kaikki, mitä sinulla on, ja anna rahat köyhille, niin sinulla on aarre taivaassa. Tule sitten ja seuraa minua.”

[22]Mutta mies synkistyi siitä puheesta ja lähti pois murheellisena, sillä hänellä oli paljon omaisuutta.

[23]Silloin Jeesus katsahti ympärilleen ja sanoi opetuslapsilleen: ”Kuinka vaikeaa onkaan niiden, joilla on paljon omaisuutta, päästä Jumalan valtakuntaan!”

[24] Opetuslapset hämmästelivät hänen sanojaan, mutta Jeesus rupesi taas puhumaan ja sanoi heille: ”Lapset, kuinka vaikeaa onkaan päästä Jumalan valtakuntaan!

[25] Helpompi on kamelin mennä neulansilmän läpi kuin rikkaan päästä Jumalan valtakuntaan.”

[26]He hämmästyivät vielä enemmän ja sanoivat toisilleen: ”Kuka sitten voi pelastua?”

[27] Jeesus katsahti heihin ja sanoi: ”Ihmisille se on mahdotonta, mutta ei Jumalalle, sillä Jumalalle on kaikki mahdollista.”

Opetuslasten tuleva palkka

[28]Silloin Pietari sanoi Jeesukselle: ”Katso, me olemme luopuneet kaikesta ja seuranneet sinua.”

[29] Tornou Jesus: Em verdade vos digo que ninguém há que tenha deixado casa, ou irmãos, ou irmãs, ou mãe, ou pai, ou filhos, ou campos por amor de mim e por amor do evangelho,

[30] que não receba, já no presente, o cêntuplo de casas, irmãos, irmãs, mães, filhos e campos, com perseguições; e, no mundo por vir, a vida eterna.

[31] Porém muitos primeiros serão últimos; e os últimos, primeiros.

Jesus ainda outra vez prediz sua morte e ressurreição

Mateus 20.17-19; Lucas 18.31-34

[32] Estavam de caminho, subindo para Jerusalém, e Jesus ia adiante dos seus discípulos. Estes se admiravam e o seguiam tomados de apreensões. E Jesus, tornando a levar à parte os doze, passou a revelar-lhes as coisas que lhe deviam sobrevir, dizendo:

[33] Eis que subimos para Jerusalém, e o Filho do Homem será entregue aos principais sacerdotes e aos escribas; condená-lo-ão à morte e o entregarão aos gentios;

[34] hão de escarnecê-lo, cuspir nele, açoitá-lo e matá-lo; mas, depois de três dias, ressuscitará.

O pedido de Tiago e João

Mateus 20.20-28

[35] Então, se aproximaram dele Tiago e João, filhos de Zebedeu, dizendo-lhe:

[29]Jeesus sanoi: ”Totisesti minä sanon teille: ei ole ketään, joka minun tähteni ja evankeliumin tähden on luopunut talostaan, veljistään tai sisaristaan, äidistään, isästään tai lapsistaan tai pelloistaan

[30] mutta ei saisi satakertaisesti taloja, veljiä ja sisaria, äitejä ja lapsia ja peltoja nyt, tässä ajassa vainojen keskellä, ja tulevassa ajassa iankaikkista elämää.

[31] Mutta monet ensimmäisistä tulevat viimeisiksi ja monet viimeisistä ensimmäisiksi.”

Jeesus puhuu vielä kerran kuolemastaan

[32]He olivat matkalla ylös Jerusalemiin, ja Jeesus kulki heidän edellään. Opetuslapset olivat hämmentyneitä, ja ne, jotka tulivat heidän perässään, olivat peloissaan. Silloin hän otti jälleen erilleen kaksitoista opetuslastaan ja alkoi puhua heille siitä, mitä hänelle oli tapahtuva:

[33] ”Me menemme nyt ylös Jerusalemiin, ja Ihmisen Poika annetaan ylipappien ja kirjanoppineiden käsiin. He tuomitsevat hänet kuolemaan ja luovuttavat hänet pakanoille.

[34] Nämä pilkkaavat häntä ja sylkevät hänen päälleen, ruoskivat häntä ja tappavat hänet, mutta kolmantena päivänä hän nousee ylös kuolleista.”

Jaakobin ja Johanneksen pyyntö

[35]Jaakob ja Johannes, Sebedeuksen pojat, tulivat Jeesuksen luo ja sanoivat hänelle:

Mestre, queremos que nos concedas o que te vamos pedir.

[36] E ele lhes perguntou: Que quereis que vos faça?

[37] Responderam-lhe: Permite-nos que, na tua glória, nos assentemos um à tua direita e o outro à tua esquerda.

[38] Mas Jesus lhes disse: Não sabeis o que pedis. Podeis vós beber o cálice que eu bebo ou receber o batismo com que eu sou batizado?

[39] Disseram-lhe: Podemos. Tornou-lhes Jesus: Bebereis o cálice que eu bebo e recebereis o batismo com que eu sou batizado;

[40] quanto, porém, ao assentar-se à minha direita ou à minha esquerda, não me compete concedê-lo; porque é para aqueles a quem está preparado.

[41] Ouvindo isto, indignaram-se os dez contra Tiago e João.

[42] Mas Jesus, chamando-os para junto de si, disse-lhes: Sabeis que os que são considerados governadores dos povos têm-nos sob seu domínio, e sobre eles os seus maiorais exercem autoridade.

[43] Mas entre vós não é assim; pelo contrário, quem quiser tornar-se grande entre vós, será esse o que vos sirva;

[44] e quem quiser ser o primeiro entre vós será servo de todos.

”Opettaja, me tahdomme, että teet meille sen, mitä sinulta pyydämme.”

[36] Hän kysyi heiltä: ”Mitä tahdotte minun tekevän teille?”

[37] He vastasivat: ”Anna meidän istua vierelläsi, toisen oikealla ja toisen vasemmalla puolella, sinun kirkkaudessasi.”

[38] Mutta Jeesus sanoi heille: ”Te ette tiedä, mitä pyydätte. Voitteko juoda sen maljan, jonka minä juon, ja tulla kastetuksi sillä kasteella, jolla minut kastetaan?”

[39]He vastasivat hänelle: ”Voimme.” Niin Jeesus sanoi: ”Sen maljan, jonka minä juon, te tosin juotte, ja sillä kasteella, jolla minut kastetaan, teidätkin kastetaan.

[40] Mutta istuminen minun oikealla tai vasemmalla puolellani ei ole minun annettavissani. Se annetaan niille, joille se on valmistettu.”

[41]Sen kuultuaan muut kymmenen opetuslasta närkästyivät Jaakobiin ja Johannekseen.

[42] Mutta Jeesus kutsui heidät luokseen ja sanoi: ”Te tiedätte, että ne, joiden katsotaan olevan kansojen ruhtinaita, herroina hallitsevat kansoja, ja mahtavat pitävät niitä vallassaan.

[43] Näin ei saa olla teidän keskuudessanne. Joka teidän joukossanne tahtoo tulla suureksi, se olkoon teidän palvelijanne,

[44] ja joka teidän joukossanne tahtoo olla ensimmäinen, se olkoon kaikkien orja.

[45] Pois o próprio Filho do Homem não veio para ser servido, mas para servir e dar a sua vida em resgate por muitos.

A cura do cego de Jericó
Mateus 20.29-34; Lucas 18.35-43

[46] E foram para Jericó. Quando ele saía de Jericó, juntamente com os discípulos e numerosa multidão, Bartimeu, cego mendigo, filho de Timeu, estava assentado à beira do caminho

[47] e, ouvindo que era Jesus, o Nazareno, pôs-se a clamar: Jesus, Filho de Davi, tem compaixão de mim!

[48] E muitos o repreendiam, para que se calasse; mas ele cada vez gritava mais: Filho de Davi, tem misericórdia de mim!

[49] Parou Jesus e disse: Chamai-o. Chamaram, então, o cego, dizendo-lhe: Tem bom ânimo; levanta-te, ele te chama.

[50] Lançando de si a capa, levantou-se de um salto e foi ter com Jesus.

[51] Perguntou-lhe Jesus: Que queres que eu te faça? Respondeu o cego: Mestre, que eu torne a ver.

[52] Então, Jesus lhe disse: Vai, a tua fé te salvou. E imediatamente tornou a ver e seguia a Jesus estrada fora.

Marcos 11

A entrada triunfal de Jesus em Jerusalém
Mateus 21.1-17; Lucas 19.28-40; João 12.12-19

[1] Quando se aproximavam de Jerusalém, de Betfagé e Betânia, junto ao monte das

[45] Eihän Ihmisen Poikakaan tullut palveltavaksi vaan palvelemaan ja antamaan henkensä lunnaiksi monien edestä.”

Jeesus parantaa sokean Bartimaioksen

[46]Sitten he tulivat Jerikoon. Kun Jeesus lähti sieltä opetuslastensa ja suuren väkijoukon kanssa, tien vieressä istui sokea kerjäläinen, Bartimaios, Timaioksen poika.

[47] Kun hän kuuli, että tulija oli Jeesus Nasaretilainen, hän alkoi huutaa: ”Jeesus, Daavidin Poika, armahda minua!”

[48]Monet nuhtelivat häntä saadakseen hänet vaikenemaan, mutta hän huusi vielä kovemmin: ”Daavidin Poika, armahda minua!”

[49] Silloin Jeesus pysähtyi ja sanoi: ”Kutsukaa hänet.” He sanoivat sokealle: ”Ole turvallisella mielellä. Nouse, hän kutsuu sinua.”

[50] Mies heitti viittansa yltään, hypähti pystyyn ja tuli Jeesuksen luo.

[51] Jeesus kysyi häneltä: ”Mitä tahdot minun tekevän sinulle?” Sokea vastasi: ”Rabbuuni , että saisin näköni jälleen.”

[52]Silloin Jeesus sanoi hänelle: ”Mene, uskosi on parantanut sinut.” Hän sai heti näkönsä ja seurasi Jeesusta tiellä.

Markus 11

Jeesuksen toiminta Jerusalemissa
Jeesus ratsastaa Jerusalemiin

[1]Kun he lähestyivät Jerusalemia ja tulivat Beetfageen ja Betaniaan Öljymäelle, Jeesus lähetti edeltä kaksi opetuslastaan

Oliveiras, enviou Jesus dois dos seus discípulos

[2] e disse-lhes: Ide à aldeia que aí está diante de vós e, logo ao entrar, achareis preso um jumentinho, o qual ainda ninguém montou; desprendei-o e trazei-o.

[2] ja sanoi heille: ”Menkää edessänne olevaan kylään. Heti kun tulette sinne, te löydätte kiinni sidotun varsan, jonka selässä yksikään ihminen ei ole vielä istunut. Päästäkää se irti ja tuokaa tänne.

[3] Se alguém vos perguntar: Por que fazeis isso? Respondei: O SENHOR precisa dele e logo o mandará de volta para aqui.

[3] Jos joku kysyy teiltä, miksi te niin teette, vastatkaa, että Herra tarvitsee sitä mutta lähettää sen pian takaisin.”

[4] Então, foram e acharam o jumentinho preso, junto ao portão, do lado de fora, na rua, e o desprenderam.

[4]He menivät ja löysivät varsan, joka oli kujalla sidottuna oven eteen, ja alkoivat päästää sitä irti.

[5] Alguns dos que ali estavam reclamaram: Que fazeis, soltando o jumentinho?

[5] Jotkut paikalla olevista sanoivat heille: ”Mitä te teette, miksi päästätte varsan?”

[6] Eles, porém, responderam conforme as instruções de Jesus; então, os deixaram ir.

[6] Opetuslapset vastasivat niin kuin Jeesus oli käskenyt, ja heidän annettiin mennä.

[7] Levaram o jumentinho, sobre o qual puseram as suas vestes, e Jesus o montou.

[7] He toivat varsan Jeesukselle ja heittivät vaatteitaan sen päälle, ja hän istuutui sen selkään.

[8] E muitos estendiam as suas vestes no caminho, e outros, ramos que haviam cortado dos campos.

[8]Monet levittivät tielle vaatteitaan, toiset taas lehviä, joita he katkoivat kedolta.

[9] Tanto os que iam adiante dele como os que vinham depois clamavam: Hosana! Bendito o que vem em nome do SENHOR!

[9] Ja ne, jotka kulkivat hänen edellään ja jäljessään, huusivat: ”Hoosianna! Siunattu olkoon hän, joka tulee Herran nimessä!

[10] Bendito o reino que vem, o reino de Davi, nosso pai! Hosana, nas maiores alturas!

[10]Siunattu olkoon isämme Daavidin valtakunta, joka tulee! Hoosianna korkeuksissa!”

[11] E, quando entrou em Jerusalém, no templo, tendo observado tudo, como fosse já tarde, saiu para Betânia com os doze.

[11]Niin Jeesus saapui Jerusalemiin ja meni temppeliin. Katseltuaan kaikkea hän lähti niiden kahdentoista kanssa Betaniaan, koska oli jo myöhä.

A figueira sem fruto
Mateus 21.18-22

Jeesus kiroaa viikunapuun

[12] No dia seguinte, quando saíram de Betânia, teve fome.

[13] E, vendo de longe uma figueira com folhas, foi ver se nela, porventura, acharia alguma coisa. Aproximando-se dela, nada achou, senão folhas; porque não era tempo de figos.

[14] Então, lhe disse Jesus: Nunca jamais coma alguém fruto de ti! E seus discípulos ouviram isto.

A purificação do templo

Mateus 21.12-17; Lucas 19.45-48

[15] E foram para Jerusalém. Entrando ele no templo, passou a expulsar os que ali vendiam e compravam; derribou as mesas dos cambistas e as cadeiras dos que vendiam pombas.

[16] Não permitia que alguém conduzisse qualquer utensílio pelo templo;

[17] também os ensinava e dizia: Não está escrito: A minha casa será chamada casa de oração para todas as nações? Vós, porém, a tendes transformado em covil de salteadores.

[18] E os principais sacerdotes e escribas ouviam estas coisas e procuravam um modo de lhe tirar a vida; pois o temiam, porque toda a multidão se maravilhava de sua doutrina.

[19] Em vindo a tarde, saíram da cidade.

O poder da fé

[20] E, passando eles pela manhã, viram que a figueira secara desde a raiz.

[12]Kun he seuraavana päivänä lähtivät Betaniasta, Jeesuksen tuli nälkä.

[13] Hän näki kaukaa viikunapuun, jossa oli lehtiä, ja meni katsomaan, löytäisikö hän siitä ehkä jotakin. Mutta tultuaan puun luo hän ei löytänyt muuta kuin lehtiä, sillä ei ollut viikunoiden aika.

[14]Niin hän sanoi sille: ”Älköön kukaan enää ikinä syökö sinusta hedelmää.” Ja hänen opetuslapsensa kuulivat sen.

Temppelin puhdistaminen

[15]He tulivat Jerusalemiin. Jeesus meni temppeliin ja alkoi ajaa myyjiä ja ostajia sieltä ulos. Hän kaatoi kumoon rahanvaihtajien pöydät ja kyyhkysten myyjien istuimet

[16]eikä sallinut kenenkään kantaa tavaraa temppelialueen kautta.

[17] Hän myös opetti heitä sanoen: ”Eikö ole kirjoitettu: ’Minun huoneeni on oleva kaikkien kansojen rukoushuone’? Mutta te olette tehneet siitä rosvojen luolan.”

[18]Ylipapit ja kirjanoppineet kuulivat sen ja miettivät, miten saisivat Jeesuksen surmatuksi. He näet pelkäsivät häntä, koska koko kansa oli hämmästyksissään hänen opetuksestaan.

[19]Illan tultua Jeesus lähti opetuslapsineen kaupungin ulkopuolelle.

Viikunapuusta saatu opetus

[20]Kun he varhain aamulla kulkivat viikunapuun ohi, he näkivät sen kuivettuneen juuriaan myöten.

[21] Então, Pedro, lembrando-se, falou: Mestre, eis que a figueira que amaldiçoaste secou.

[22] Ao que Jesus lhes disse: Tende fé em Deus;

[23] porque em verdade vos afirmo que, se alguém disser a este monte: Ergue-te e lança-te no mar, e não duvidar no seu coração, mas crer que se fará o que diz, assim será com ele.

[24] Por isso, vos digo que tudo quanto em oração pedirdes, crede que recebestes, e será assim convosco.

[25] E, quando estiverdes orando, se tendes alguma coisa contra alguém, perdoai, para que vosso Pai celestial vos perdoe as vossas ofensas.

[26] [Mas, se não perdoardes, também vosso Pai celestial não vos perdoará as vossas ofensas.]

A autoridade de Jesus e o batismo de João

Mateus 21.23-27; Lucas 20.1-8

[27] Então, regressaram para Jerusalém. E, andando ele pelo templo, vieram ao seu encontro os principais sacerdotes, os escribas e os anciãos

[28] e lhe perguntaram: Com que autoridade fazes estas coisas? Ou quem te deu tal autoridade para as fazeres?

[29] Jesus lhes respondeu: Eu vos farei uma pergunta; respondei-me, e eu vos direi com que autoridade faço estas coisas.

[21] Silloin Pietari muisti Jeesuksen sanat ja sanoi hänelle: ”Rabbi, katso! Viikunapuu, jonka sinä kirosit, on kuivettunut.”

[22] Jeesus vastasi: ”Pitäkää usko Jumalaan.

[23] Totisesti minä sanon teille: jos joku sanoisi tälle vuorelle: ’Nouse ja heittäydy mereen’, eikä epäilisi sydämessään vaan uskoisi sen tapahtuvan, mitä hän sanoo, niin se hänelle tapahtuisi.

[24] Sen tähden minä sanon teille: kaiken, mitä te rukoilette ja anotte, uskokaa, että olette sen jo saaneet, niin se tulee teille.

[25] Kun seisotte rukoilemassa, antakaa anteeksi, jos teillä on jotakin jotakuta vastaan, niin että myös teidän Isänne, joka on taivaissa, antaisi teille anteeksi teidän rikkomuksenne.

[26] [Mutta jos te ette anna anteeksi, ei myöskään teidän Isänne, joka on taivaissa, anna anteeksi teidän rikkomuksianne.]”

Kysymys Jeesuksen vallasta

[27]He tulivat taas Jerusalemiin. Jeesuksen kävellessä temppelissä tulivat ylipapit, kirjanoppineet ja vanhimmat hänen luokseen

[28] ja kysyivät: ”Millä vallalla sinä tätä kaikkea teet? Ja kuka on antanut sinulle valtuudet tehdä tätä?”

[29]Mutta Jeesus sanoi heille: ”Minäkin kysyn teiltä yhtä asiaa. Vastatkaa minulle, niin minä sanon teille, millä vallalla minä tätä teen.

[30] O batismo de João era do céu ou dos homens? Respondei!

[31] E eles discorriam entre si: Se dissermos: Do céu, dirá: Então, por que não acreditastes nele?

[32] Se, porém, dissermos: dos homens, é de temer o povo. Porque todos consideravam a João como profeta.

[33] Então, responderam a Jesus: Não sabemos. E Jesus, por sua vez, lhes disse: Nem eu tampouco vos digo com que autoridade faço estas coisas.

Marcos 12

A parábola dos lavradores maus
Mateus 21.33-46; Lucas 20.9-19

[1] Depois, entrou Jesus a falar-lhes por parábola: Um homem plantou uma vinha, cercou-a de uma sebe, construiu um lagar, edificou uma torre, arrendou-a a uns lavradores e ausentou-se do país.

[2] No tempo da colheita, enviou um servo aos lavradores para que recebesse deles dos frutos da vinha;

[3] eles, porém, o agarraram, espancaram e o despacharam vazio.

[4] De novo, lhes enviou outro servo, e eles o esbordoaram na cabeça e o insultaram.

[5] Ainda outro lhes mandou, e a este mataram. Muitos outros lhes enviou, dos quais espancaram uns e mataram outros.

[30] Oliko Johanneksen kaste peräisin taivaasta vai ihmisistä? Vastatkaa minulle.”

[31] Niin he pohtivat keskenään: ”Jos sanomme: ’Taivaasta’, hän sanoo: ’Miksi ette sitten uskoneet häntä?’

[32] Vai sanoisimmeko: ’Ihmisistä’?” Mutta he pelkäsivät kansaa, sillä kaikkien mielestä Johannes todellakin oli profeetta.

[33] Niin he vastasivat Jeesukselle: ”Emme tiedä.” Silloin Jeesus sanoi heille: ”Niinpä en minäkään sano teille, millä vallalla minä tätä kaikkea teen.”

Markus 12

Vertaus viinitarhan vuokraajista

[1] Jeesus alkoi puhua heille vertauksin: ”Mies istutti viinitarhan ja ympäröi sen aidalla, koversi kallioon viinikuurnan ja rakensi tornin. Sitten hän vuokrasi sen viljelijöille ja matkusti ulkomaille.

[2] Aikanaan hän lähetti palvelijan viljelijöiden luo perimään heiltä viinitarhan hedelmiä.

[3] Mutta he ottivat palvelijan kiinni, pieksivät hänet ja lähettivät tyhjin käsin pois.

[4] Isäntä lähetti heidän luokseen toisen palvelijan. Tätä he löivät päähän ja häpäisivät.

[5] Hän lähetti taas yhden, ja hänet he tappoivat. Vielä hän lähetti paljon muita; toiset heistä piestiin, toiset tapettiin.

[6] Restava-lhe ainda um, seu filho amado; a este lhes enviou, por fim, dizendo: Respeitarão a meu filho.

[7] Mas os tais lavradores disseram entre si: Este é o herdeiro; ora, vamos, matemo-lo, e a herança será nossa.

[8] E, agarrando-o, mataram-no e o atiraram para fora da vinha.

[9] Que fará, pois, o dono da vinha? Virá, exterminará aqueles lavradores e passará a vinha a outros.

[10] Ainda não lestes esta Escritura: A pedra que os construtores rejeitaram, essa veio a ser a principal pedra, angular;

[11] isto procede do SENHOR, e é maravilhoso aos nossos olhos?

[12] E procuravam prendê-lo, mas temiam o povo; porque compreenderam que contra eles proferira esta parábola. Então, desistindo, retiraram-se.

A questão do tributo

Mateus 22.15-22; Lucas 20.19-26

[13] E enviaram-lhe alguns dos fariseus e dos herodianos, para que o apanhassem em alguma palavra.

[14] Chegando, disseram-lhe: Mestre, sabemos que és verdadeiro e não te importas com quem quer que seja, porque não olhas a aparência dos homens; antes, segundo a verdade, ensinas o caminho de Deus; é lícito pagar tributo a César ou não? Devemos ou não devemos pagar?

[6] Jäljellä oli vielä yksi, hänen rakas poikansa. Tämän hän lähetti viimeiseksi heidän luokseen sanoen: ’Minun poikaani he kavahtavat.’

[7] Mutta viljelijät puhuivat keskenään: ’Tämä on perillinen. Tulkaa, tapetaan hänet, niin perintö on meidän.’

[8] He ottivat hänet kiinni, tappoivat ja heittivät ulos viinitarhasta.

[9] Mitä viinitarhan omistaja nyt tekee? Hän tulee ja tuhoaa viljelijät ja antaa viinitarhan muille.

[10] Ettekö ole lukeneet tätä raamatunkohtaa: ’Siitä kivestä, jonka rakentajat hylkäsivät, on tullut huippukivi .

[11] Herralta tämä on tullut, ja se on ihmeellinen meidän silmissämme’?”

[12] Silloin he olisivat halunneet ottaa Jeesuksen kiinni, sillä he ymmärsivät, että hän oli puhunut tämän vertauksen heistä. Mutta koska he pelkäsivät kansaa, he jättivät hänet ja lähtivät pois.

Kysymys veron maksamisesta keisarille

[13] Sitten he lähettivät Jeesuksen luo muutamia fariseuksia ja herodilaisia saadakseen hänet sanoistaan kiinni.

[14] Nämä tulivat ja sanoivat hänelle: ”Opettaja, me tiedämme, että sinä olet totuudellinen etkä välitä siitä, mitä ihmiset sanovat. Sinä et katso henkilöön vaan opetat Jumalan tietä totuuden mukaisesti. Onko oikein maksaa keisarille veroa vai ei? Onko meidän maksettava vai ei?”

[15] Mas Jesus, percebendo-lhes a hipocrisia, respondeu: Por que me experimentais? Trazei-me um denário para que eu o veja.

[16] E eles lho trouxeram. Perguntou-lhes: De quem é esta efígie e inscrição? Responderam: De César.

[17] Disse-lhes, então, Jesus: Dai a César o que é de César e a Deus o que é de Deus. E muito se admiraram dele.

Os saduceus e a ressurreição
Mateus 22.23-33; Lucas 20.27-40

[18] Então, os saduceus, que dizem não haver ressurreição, aproximaram-se dele e lhe perguntaram, dizendo:

[19] Mestre, Moisés nos deixou escrito que, se morrer o irmão de alguém e deixar mulher sem filhos, seu irmão a tome como esposa e suscite descendência a seu irmão.

[20] Ora, havia sete irmãos; o primeiro casou e morreu sem deixar descendência;

[21] o segundo desposou a viúva e morreu, também sem deixar descendência; e o terceiro, da mesma forma.

[22] E, assim, os sete não deixaram descendência. Por fim, depois de todos, morreu também a mulher.

[23] Na ressurreição, quando eles ressuscitarem, de qual deles será ela a esposa? Porque os sete a desposaram.

[15]Hän tiesi heidän teeskentelynsä ja sanoi: ”Miksi kiusaatte minua? Tuokaa minulle denaari nähtäväksi.”

[16] He toivat, ja hän kysyi: ”Kenen kuva ja nimi tässä on?” He vastasivat: ”Keisarin.”

[17] Jeesus sanoi heille: ”Antakaa siis keisarille, mikä keisarin on, ja Jumalalle, mikä Jumalan on.” Ja he ihmettelivät häntä suuresti.

Kysymys ylösnousemuksesta

[18]Jeesuksen luo tuli saddukeuksia, jotka sanovat, ettei ylösnousemusta ole. He esittivät hänelle kysymyksen:

[19]”Opettaja, Mooses on säätänyt meille: ’Jos mieheltä kuolee veli, joka jättää jälkeensä vaimon mutta ei lasta, niin mies ottakoon hänen vaimonsa ja hankkikoon jälkeläisen veljelleen.’

[20]Oli seitsemän veljestä. Ensimmäinen otti vaimon mutta kuoli jättämättä jälkeläistä.

[21] Silloin toinen otti hänet, mutta hänkin kuoli jättämättä jälkeläistä. Samoin myös kolmas.

[22] Kaikki seitsemän ottivat hänet vaimokseen, eikä yksikään heistä jättänyt jälkeläistä. Viimeisenä kaikista kuoli myös vaimo.

[23] Kuka heistä siis saa hänet vaimokseen, kun he nousevat ylösnousemuksessa? Onhan hän ollut kaikkien seitsemän vaimona.”

[24] Respondeu-lhes Jesus: Não provém o vosso erro de não conhecerdes as Escrituras, nem o poder de Deus?

[24]Jeesus sanoi heille: ”Ettekö te siitä syystä eksy, kun ette tunne Kirjoituksia ettekä Jumalan voimaa?

[25] Pois, quando ressuscitarem de entre os mortos, nem casarão, nem se darão em casamento; porém, são como os anjos nos céus.

[25] Kun ihmiset nousevat kuolleista, he eivät ota vaimoa eivätkä mene vaimoksi vaan ovat kuin enkelit taivaissa.

[26] Quanto à ressurreição dos mortos, não tendes lido no Livro de Moisés, no trecho referente à sarça, como Deus lhe falou: Eu sou o Deus de Abraão, o Deus de Isaque e o Deus de Jacó?

[26] Mutta mitä tulee kuolleiden ylösnousemiseen, ettekö ole lukeneet Mooseksen kirjasta kertomusta orjantappurapensaasta, kuinka Jumala puhui Moosekselle sanoen: ’Minä olen Abrahamin Jumala, Iisakin Jumala ja Jaakobin Jumala’?

[27] Ora, ele não é Deus de mortos, e sim de vivos. Laborais em grande erro.

[27] Ei hän ole kuolleiden Jumala vaan elävien. Te olette suuresti eksyksissä.”

O grande mandamento

Mateus 22.34-40; Lucas 10.25-28

Kysymys tärkeimmästä käskystä

[28] Chegando um dos escribas, tendo ouvido a discussão entre eles, vendo como Jesus lhes houvera respondido bem, perguntou-lhe: Qual é o principal de todos os mandamentos?

[28]Muuan kirjanoppinut oli kuullut heidän väittelynsä ja havainnut Jeesuksen vastanneen hyvin. Hän tuli nyt Jeesuksen luo ja kysyi häneltä: ”Mikä on tärkein kaikista käskyistä?”

[29] Respondeu Jesus: O principal é: Ouve, ó Israel, o SENHOR, nosso Deus, é o único SENHOR!

[29] Jeesus vastasi: ”Ensimmäinen on tämä: ’Kuule, Israel, Herra, meidän Jumalamme, Herra on yksi.

[30] Amarás, pois, o SENHOR, teu Deus, de todo o teu coração, de toda a tua alma, de todo o teu entendimento e de toda a tua força.

[30] Rakasta Herraa, sinun Jumalaasi, kaikesta sydämestäsi ja kaikesta sielustasi ja kaikella ymmärrykselläsi ja kaikella voimallasi.’

[31] O segundo é: Amarás o teu próximo como a ti mesmo. Não há outro mandamento maior do que estes.

[31] Toinen on tämä: ’Rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi.’ Ei ole näitä suurempaa käskyä.”

[32] Disse-lhe o escriba: Muito bem, Mestre, e com verdade disseste que ele é o único, e não há outro senão ele,

[32]Kirjanoppinut sanoi hänelle: ”Oikein, opettaja, sinä sanoit totuuden, että Jumala on yksi ja ettei ole ketään muuta kuin hän.

[33] e que amar a Deus de todo o coração e de todo o entendimento e de toda a força, e amar ao próximo como a si mesmo excede a todos os holocaustos e sacrifícios.

[34] Vendo Jesus que ele havia respondido sabiamente, declarou-lhe: Não estás longe do reino de Deus. E já ninguém mais ousava interrogá-lo.

O Cristo, filho de Davi
Mateus 22.41-46; Lucas 20.41-44

[35] Jesus, ensinando no templo, perguntou: Como dizem os escribas que o Cristo é filho de Davi?

[36] O próprio Davi falou, pelo Espírito Santo: Disse o SENHOR ao meu SENHOR: Assenta-te à minha direita, até que eu ponha os teus inimigos debaixo dos teus pés.

[37] O mesmo Davi chama-lhe SENHOR; como, pois, é ele seu filho? E a grande multidão o ouvia com prazer.

Jesus censura os escribas
Mateus 23.1-7,14; Lucas 20.45-47

[38] E, ao ensinar, dizia ele: Guardai-vos dos escribas, que gostam de andar com vestes talares e das saudações nas praças;

[39] e das primeiras cadeiras nas sinagogas e dos primeiros lugares nos banquetes;

[40] os quais devoram as casas das viúvas e, para o justificar, fazem longas orações; estes sofrerão juízo muito mais severo.

A oferta da viúva pobre
Lucas 21.1-4

[33]Ja se, että rakastaa häntä kaikesta sydämestään ja kaikella ymmärryksellään ja kaikella voimallaan ja rakastaa lähimmäistään niin kuin itseään, on enemmän kuin kaikki polttouhrit ja teurasuhrit.”

[34]Nähdessään hänen vastaavan viisaasti Jeesus sanoi: ”Sinä et ole kaukana Jumalan valtakunnasta.” Eikä kukaan enää rohjennut kysyä Jeesukselta mitään.

Kristuksen alkuperä

[35]Opettaessaan temppelissä Jeesus sanoi: ”Kuinka kirjanoppineet voivat sanoa, että Kristus on Daavidin poika?

[36] Onhan Daavid itse sanonut Pyhässä Hengessä: ’Herra sanoi minun Herralleni: Istu minun oikealle puolelleni, kunnes minä panen vihollisesi sinun jalkojesi alle.’

[37] Daavid siis itse sanoo Kristusta Herraksi. Kuinka Kristus sitten voi olla hänen poikansa?”Ja suuri kansanjoukko kuunteli Jeesusta mielellään.

Varokaa kirjanoppineita!

[38]Opettaessaan Jeesus sanoi: ”Varokaa kirjanoppineita! He kuljeskelevat mielellään pitkissä viitoissa ja haluavat, että heitä tervehditään toreilla.

[39] He haluavat etumaiset istuimet synagogissa ja kunniapaikat pidoissa.

[40] He syövät leskien talot ja näön vuoksi rukoilevat pitkään. Sitä kovemman tuomion he saavat.”

Lesken ropo

41 Assentado diante do gazofilácio, observava Jesus como o povo lançava ali o dinheiro. Ora, muitos ricos depositavam grandes quantias.

41 Jeesus istui vastapäätä uhriarkkua ja katseli, kuinka kansa pani uhriarkkuun rahaa. Monet rikkaat antoivat paljon.

42 Vindo, porém, uma viúva pobre, depositou duas pequenas moedas correspondentes a um quadrante.

42 Sitten tuli köyhä leski ja pani siihen kaksi pientä lanttia, yhteensä assin neljänneksen.

43 E, chamando os seus discípulos, disse-lhes: Em verdade vos digo que esta viúva pobre depositou no gazofilácio mais do que o fizeram todos os ofertantes.

43 Jeesus kutsui opetuslapset luokseen ja sanoi: ”Totisesti minä sanon teille: tämä köyhä leski pudotti uhriarkkuun enemmän kuin kaikki muut.

44 Porque todos eles ofertaram do que lhes sobrava; ela, porém, da sua pobreza deu tudo quanto possuía, todo o seu sustento.

44 Kaikki nuo antoivat liiastaan, mutta tämä antoi puutteestaan kaiken, mitä hänellä oli, koko omaisuutensa.”

Marcos 13

O sermão profético

A destruição do templo

Mateus 24.1-2; Lucas 21.5-6

1 Ao sair Jesus do templo, disse-lhe um de seus discípulos: Mestre! Que pedras, que construções!

2 Mas Jesus lhe disse: Vês estas grandes construções? Não ficará pedra sobre pedra, que não seja derribada.

O princípio das dores

Mateus 24.3-14; Lucas 21.7-19

3 No monte das Oliveiras, defronte do templo, achava-se Jesus assentado, quando Pedro, Tiago, João e André lhe perguntaram em particular:

4 Dize-nos quando sucederão estas coisas, e que sinal haverá quando todas elas estiverem para cumprir-se.

5 Então, Jesus passou a dizer-lhes: Vede que ninguém vos engane.

Markus 13

Jeesus puhuu tulevista tapahtumista

Temppelin hävitys

1 Jeesuksen tullessa ulos temppelistä eräs hänen opetuslapsistaan sanoi hänelle: ”Opettaja, katso, millaiset kivet ja millaiset rakennukset!”

2 Jeesus vastasi: ”Sinä näet nämä suuret rakennukset. Niistä ei jää kiveä kiven päälle, vaan kaikki revitään maahan.”

Lopun merkkejä

3 Kun Jeesus istui Öljymäellä temppeliä vastapäätä, kysyivät Pietari, Jaakob, Johannes ja Andreas häneltä heidän ollessaan keskenään:

4 ”Sano meille, milloin se tapahtuu. Mikä on merkkinä siitä, että kaikki tämä alkaa toteutua?”

5 Niin Jeesus rupesi puhumaan heille: ”Varokaa, ettei kukaan eksytä teitä.

[6] Muitos virão em meu nome, dizendo: Sou eu; e enganarão a muitos.

[7] Quando, porém, ouvirdes falar de guerras e rumores de guerras, não vos assusteis; é necessário assim acontecer, mas ainda não é o fim.

[8] Porque se levantará nação contra nação, e reino, contra reino. Haverá terremotos em vários lugares e também fomes. Estas coisas são o princípio das dores.

[9] Estai vós de sobreaviso, porque vos entregarão aos tribunais e às sinagogas; sereis açoitados, e vos farão comparecer à presença de governadores e reis, por minha causa, para lhes servir de testemunho.

[10] Mas é necessário que primeiro o evangelho seja pregado a todas as nações.

[11] Quando, pois, vos levarem e vos entregarem, não vos preocupeis com o que haveis de dizer, mas o que vos for concedido naquela hora, isso falai; porque não sois vós os que falais, mas o Espírito Santo.

[12] Um irmão entregará à morte outro irmão, e o pai, ao filho; filhos haverá que se levantarão contra os progenitores e os matarão.

[13] Sereis odiados de todos por causa do meu nome; aquele, porém, que perseverar até ao fim, esse será salvo.

A grande tribulação

Mateus 24.15-28; Lucas 21.20-24

[6] Monet tulevat minun nimessäni ja sanovat: 'Minä se olen', ja he eksyttävät monia.

[7] Kun kuulette sodan ääniä ja sanomia sodista, älkää pelästykö. Näin täytyy tapahtua, mutta se ei vielä ole loppu.

[8] Kansa nousee kansaa vastaan ja valtakunta valtakuntaa vastaan. Monin paikoin tulee maanjäristyksiä ja on nälänhätää. Tämä on synnytystuskien alkua.

[9] Olkaa varuillanne. Teidät luovutetaan oikeuden eteen ja teitä piestään synagogissa. Teidät viedään maaherrojen ja kuninkaiden eteen minun takiani, todistukseksi heille.

[10] Mutta ensin on evankeliumi julistettava kaikille kansoille.

[11] Kun teitä viedään luovutettaviksi oikeuden eteen, älkää edeltäpäin huolehtiko, mitä puhuisitte. Puhukaa, mitä teille sinä hetkenä annetaan, sillä ette te itse puhu vaan Pyhä Henki.

[12] Veli luovuttaa veljensä kuolemaan ja isä lapsensa, ja lapset nousevat vanhempiaan vastaan ja tuottavat heille kuoleman.

[13] Te joudutte kaikkien vihattaviksi minun nimeni tähden, mutta se, joka kestää loppuun asti, pelastuu."

Suuri ahdistus

[14] Quando, pois, virdes o abominável da desolação situado onde não deve estar (quem lê entenda), então, os que estiverem na Judéia fujam para os montes;

[14] ”Kun te näette hävityksen kauhistuksen seisovan siinä, missä sen ei pitäisi olla” – lukija huomatkoon tämän – ”silloin Juudeassa olevat paetkoot vuorille.

[15] quem estiver em cima, no eirado, não desça nem entre para tirar da sua casa alguma coisa;

[15] Joka on katolla, älköön astuko alas älköönkä menkö noutamaan mitään talostaan,

[16] e o que estiver no campo não volte atrás para buscar a sua capa.

[16] ja joka on pellolla, älköön palatko noutamaan viittaansa.

[17] Ai das que estiverem grávidas e das que amamentarem naqueles dias!

[17] Voi niitä, jotka noina päivinä ovat raskaana tai imettävät!

[18] Orai para que isso não suceda no inverno.

[18] Rukoilkaa, ettei tämä tapahtuisi talvella,

[19] Porque aqueles dias serão de tamanha tribulação como nunca houve desde o princípio do mundo, que Deus criou, até agora e nunca jamais haverá.

[19] sillä niinä päivinä on oleva ahdistus, jonka kaltaista ei ole ollut siitä lähtien, kun Jumala loi luomakunnan, tähän päivään asti, eikä tule olemaan.

[20] Não tivesse o SENHOR abreviado aqueles dias, e ninguém se salvaria; mas, por causa dos eleitos que ele escolheu, abreviou tais dias.

[20] Ellei Herra lyhentäisi niitä päiviä, yksikään ihminen ei pelastuisi. Mutta valittujen tähden, jotka hän on valinnut, hän on lyhentänyt ne päivät.

[21] Então, se alguém vos disser: Eis aqui o Cristo! Ou: Ei-lo ali! Não acrediteis;

[21] Jos silloin joku sanoo teille: ’Katso, täällä on Kristus’ tai ’Katso, tuolla’, älkää uskoko,

[22] pois surgirão falsos cristos e falsos profetas, operando sinais e prodígios, para enganar, se possível, os próprios eleitos.

[22] sillä vääriä kristuksia ja vääriä profeettoja nousee. He tekevät tunnustekoja ja ihmeitä eksyttääkseen, jos mahdollista, valitutkin.

[23] Estai vós de sobreaviso; tudo vos tenho predito.

[23] Olkaa siis varuillanne! Minä olen ennalta ilmoittanut teille kaiken.”

A vinda do Filho do Homem

Mateus 24.29-31; Lucas 21.25-28

Ihmisen Pojan tuleminen

[24] Mas, naqueles dias, após a referida tribulação, o sol escurecerá, a lua não dará a sua claridade,

[24] ”Mutta niinä päivinä, tuon ahdistuksen jälkeen, aurinko pimenee eikä kuu anna valoaan,

[25] as estrelas cairão do firmamento, e os poderes dos céus serão abalados.

[26] Então, verão o Filho do Homem vir nas nuvens, com grande poder e glória.

[27] E ele enviará os anjos e reunirá os seus escolhidos dos quatro ventos, da extremidade da terra até à extremidade do céu.

A parábola da figueira. Exortação à vigilância

Mateus 24.32-44; Lucas 21.29-36

[28] Aprendei, pois, a parábola da figueira: quando já os seus ramos se renovam, e as folhas brotam, sabeis que está próximo o verão.

[29] Assim, também vós: quando virdes acontecer estas coisas, sabei que está próximo, às portas.

[30] Em verdade vos digo que não passará esta geração sem que tudo isto aconteça.

[31] Passará o céu e a terra, porém as minhas palavras não passarão.

[32] Mas a respeito daquele dia ou da hora ninguém sabe; nem os anjos no céu, nem o Filho, senão o Pai.

[33] Estai de sobreaviso, vigiai [e orai]; porque não sabeis quando será o tempo.

[34] É como um homem que, ausentando-se do país, deixa a sua casa, dá autoridade aos seus servos, a cada um a sua obrigação, e ao porteiro ordena que vigie.

[35] Vigiai, pois, porque não sabeis quando virá o dono da casa: se à tarde, se à meia-noite, se ao cantar do galo, se pela manhã;

[25] tähdet putoavat taivaalta ja taivaiden voimat järkkyvät.

[26] Silloin nähdään Ihmisen Pojan tulevan pilvissä suurella voimalla ja kirkkaudella,

[27] ja silloin hän lähettää enkelinsä ja kokoaa valittunsa neljältä ilmansuunnalta maan äärestä taivaan ääreen.

[28] Oppikaa viikunapuusta tämä vertaus: kun sen oksa virkoaa ja lehdet puhkeavat, te tiedätte, että kesä on lähellä.

[29] Samoin nähdessänne tämän tapahtuvan tietäkää, että se aika on lähellä, oven edessä.

[30] Totisesti minä sanon teille: tämä sukupolvi ei katoa, ennen kuin tämä kaikki tapahtuu.

[31] Taivas ja maa katoavat, mutta minun sanani eivät koskaan katoa.

[32] Mutta sitä päivää tai hetkeä ei tiedä kukaan, eivät enkelit taivaassa eikä Poika vaan Isä yksin.”

Valvokaa!

[33] ”Olkaa varuillanne ja valvokaa , sillä te ette tiedä, milloin se aika tulee.

[34] Kun vieraille maille matkustava mies jättää talonsa ja antaa palvelijoilleen hallintavallan, kullekin oman tehtävänsä, hän käskee myös ovenvartijan valvoa.

[35] Samoin valvokaa tekin, sillä te ette tiedä, milloin talon herra tulee: illalla vai keskiyöllä, kukonlaulun aikaan vai aamun sarastaessa,

36 para que, vindo ele inesperadamente, não vos ache dormindo.

37 O que, porém, vos digo, digo a todos: vigiai!

Marcos 14

O plano para tirar a vida de Jesus
Mateus 26.1-5; Lucas 22.1-2

1 Dali a dois dias, era a Páscoa e a Festa dos Pães Asmos; e os principais sacerdotes e os escribas procuravam como o prenderiam, à traição, e o matariam.

2 Pois diziam: Não durante a festa, para que não haja tumulto entre o povo.

Jesus ungido em Betânia
Mateus 26.6-13; João 12.1-8

3 Estando ele em Betânia, reclinado à mesa, em casa de Simão, o leproso, veio uma mulher trazendo um vaso de alabastro com preciosíssimo perfume de nardo puro; e, quebrando o alabastro, derramou o bálsamo sobre a cabeça de Jesus.

4 Indignaram-se alguns entre si e diziam: Para que este desperdício de bálsamo?

5 Porque este perfume poderia ser vendido por mais de trezentos denários e dar-se aos pobres. E murmuravam contra ela.

6 Mas Jesus disse: Deixai-a; por que a molestais? Ela praticou boa ação para comigo.

7 Porque os pobres, sempre os tendes convosco e, quando quiserdes, podeis fazer-lhes bem, mas a mim nem sempre me tendes.

36 ettei hän yhtäkkiä tullessaan tapaisi teitä nukkumasta.

37 Minkä minä sanon teille, sen sanon kaikille: valvokaa!”

Markus 14

Jeesuksen kuolema ja ylösnousemus
Jeesuksen surmaamista suunnitellaan

1 Kahden päivän päästä oli pääsiäinen ja happamattoman leivän juhla. Ylipapit ja kirjanoppineet miettivät, miten he juonen avulla ottaisivat Jeesuksen kiinni tappaakseen hänet.

2 He näet sanoivat: ”Ei juhlan aikana, ettei kansassa syntyisi meteliä.”

Jeesus voidellaan Betaniassa

3 Kun Jeesus oli Betaniassa aterialla Simon Spitaalisen talossa, sinne tuli nainen mukanaan alabasteripullo täynnä aitoa, kallista nardusöljyä. Hän rikkoi alabasteripullon ja vuodatti öljyn Jeesuksen päähän.

4 Jotkut paheksuivat tätä ja sanoivat toisilleen: ”Miksi tämä haaskaus?

5 Olisihan tämän öljyn voinut myydä yli kolmellasadalla denaarilla ja antaa rahat köyhille.” Ja he moittivat häntä.

6 Mutta Jeesus sanoi: ”Antakaa hänen olla. Miksi pahoitatte hänen mielensä? Hän teki minulle hyvän teon.

7 Köyhät teillä on aina keskuudessanne, ja te voitte tehdä heille hyvää milloin tahdotte, mutta minua teillä ei aina ole.

[8] Ela fez o que pôde: antecipou-se a ungir-me para a sepultura.

[9] Em verdade vos digo: onde for pregado em todo o mundo o evangelho, será também contado o que ela fez, para memória sua.

O pacto da traição

Mateus 26.14-16; Lucas 22.3-6

[10] E Judas Iscariotes, um dos doze, foi ter com os principais sacerdotes, para lhes entregar Jesus.

[11] Eles, ouvindo-o, alegraram-se e lhe prometeram dinheiro; nesse meio tempo, buscava ele uma boa ocasião para o entregar.

Os discípulos preparam a Páscoa

Mateus 26.17-19; Lucas 22.7-13

[12] E, no primeiro dia da Festa dos Pães Asmos, quando se fazia o sacrifício do cordeiro pascal, disseram-lhe seus discípulos: Onde queres que vamos fazer os preparativos para comeres a Páscoa?

[13] Então, enviou dois dos seus discípulos, dizendo-lhes: Ide à cidade, e vos sairá ao encontro um homem trazendo um cântaro de água;

[14] segui-o e dizei ao dono da casa onde ele entrar que o Mestre pergunta: Onde é o meu aposento no qual hei de comer a Páscoa com os meus discípulos?

[15] E ele vos mostrará um espaçoso cenáculo mobilado e pronto; ali fazei os preparativos.

[8] Hän teki minkä voi. Hän voiteli edeltäkäsin minun ruumiini hautaamista varten.

[9] Totisesti minä sanon teille: kaikkialla maailmassa, missä ikinä evankeliumia julistetaan, tullaan myös se, mitä hän teki, mainitsemaan hänen muistokseen.”

Juudas ryhtyy kavaltajaksi

[10] Juudas Iskariot, yksi niistä kahdestatoista, meni ylipappien luo kavaltaakseen Jeesuksen heille.

[11] Kun he sen kuulivat, he ilahtuivat ja lupasivat antaa hänelle rahaa. Niin hän etsi sopivaa tilaisuutta voidakseen kavaltaa Jeesuksen.

Pääsiäisateria

[12] Happamattoman leivän juhlan ensimmäisenä päivänä, jolloin pääsiäislammas oli tapana teurastaa, opetuslapset kysyivät Jeesukselta: ”Missä tahdot syödä pääsiäisaterian? Minne menemme valmistamaan sen?”

[13] Niin hän lähetti kaksi opetuslastaan ja sanoi heille: ”Menkää kaupunkiin. Teitä vastaan tulee mies kantaen vesiruukkua. Seuratkaa häntä,

[14] ja minne hän meneekin, sanokaa sen talon isännälle: ’Opettaja kysyy: Missä on minua varten vierashuone, jossa voin syödä pääsiäisaterian opetuslasteni kanssa?’

[15] Hän näyttää teille yläkerrasta suuren, valmiiksi varustetun huoneen. Valmistakaa sinne meille ateria.”

[16] Saíram, pois, os discípulos, foram à cidade e, achando tudo como Jesus lhes tinha dito, prepararam a Páscoa.

[16] Opetuslapset lähtivät matkaan. Kun he tulivat kaupunkiin, he havaitsivat kaiken olevan niin kuin Jeesus oli heille sanonut, ja he valmistivat pääsiäisaterian.

O traidor é indicado
Mateus 26.20-25

[17] Ao cair da tarde, foi com os doze.

[17] Illan tultua Jeesus saapui niiden kahdentoista kanssa.

[18] Quando estavam à mesa e comiam, disse Jesus: Em verdade vos digo que um dentre vós, o que come comigo, me trairá.

[18] Heidän ollessaan aterialla Jeesus sanoi: ”Totisesti minä sanon teille: yksi teistä kavaltaa minut – hän syö minun kanssani.”

[19] E eles começaram a entristecer-se e a dizer-lhe, um após outro: Porventura, sou eu?

[19] Opetuslapset tulivat murheellisiksi ja kysyivät häneltä toinen toisensa jälkeen: ”En kai minä?”

[20] Respondeu-lhes: É um dos doze, o que mete comigo a mão no prato.

[20] Hän sanoi heille: ”Yksi teistä kahdestatoista, se, joka kastaa leipäpalansa vatiin minun kanssani.

[21] Pois o Filho do Homem vai, como está escrito a seu respeito; mas ai daquele por intermédio de quem o Filho do Homem está sendo traído! Melhor lhe fora não haver nascido!

[21] Ihmisen Poika tosin menee pois, niin kuin hänestä on kirjoitettu, mutta voi sitä ihmistä, jonka kautta Ihmisen Poika kavalletaan! Parempi olisi sille ihmiselle, ettei hän olisi syntynytkään.”

A Ceia do Senhor
Mateus 26.26-30; Lucas 22.19-23; 1 Coríntios 11.23-25

Ehtoollisen asettaminen

[22] E, enquanto comiam, tomou Jesus um pão e, abençoando-o, o partiu e lhes deu, dizendo: Tomai, isto é o meu corpo.

[22] Heidän syödessään Jeesus otti leivän, siunasi, mursi ja antoi opetuslapsille ja sanoi: ”Ottakaa, tämä on minun ruumiini.”

[23] A seguir, tomou Jesus um cálice e, tendo dado graças, o deu aos seus discípulos; e todos beberam dele.

[23] Sitten hän otti maljan, kiitti Jumalaa ja antoi heille, ja he kaikki joivat siitä.

[24] Então, lhes disse: Isto é o meu sangue, o sangue da [nova] aliança, derramado em favor de muitos.

[24] Hän sanoi heille: ”Tämä on minun vereni, liiton veri, joka vuodatetaan monien edestä.

25 Em verdade vos digo que jamais beberei do fruto da videira, até àquele dia em que o hei de beber, novo, no reino de Deus.

25 Totisesti minä sanon teille: minä en enää juo viinipuun antia ennen kuin sinä päivänä, jona juon sitä uutena Jumalan valtakunnassa.”

Jeesus ennustaa Pietarin lankeemuksen

26 Tendo cantado um hino, saíram para o monte das Oliveiras.

26 Laulettuaan kiitosvirren he lähtivät Öljymäelle.

Pedro é avisado

Mateus 26.31-35; Lucas 22.31-34; João 13.36-38

27 Então, lhes disse Jesus: Todos vós vos escandalizareis, porque está escrito: Ferirei o pastor, e as ovelhas ficarão dispersas.

27 Jeesus sanoi heille: ”Te kaikki loukkaannutte minuun, sillä on kirjoitettu: ’Minä lyön paimenta, ja lampaat joutuvat hajalle.’

28 Mas, depois da minha ressurreição, irei adiante de vós para a Galiléia.

28 Mutta ylösnoustuani minä menen teidän edellänne Galileaan.”

29 Disse-lhe Pedro: Ainda que todos se escandalizem, eu, jamais!

29 Niin Pietari sanoi hänelle: ”Vaikka kaikki loukkaantuisivat sinuun, en kuitenkaan minä.”

30 Respondeu-lhe Jesus: Em verdade te digo que hoje, nesta noite, antes que duas vezes cante o galo, tu me negarás três vezes.

30 Jeesus sanoi hänelle: ”Totisesti minä sanon sinulle: tänään, tänä yönä, ennen kuin kukko kahdesti laulaa, sinä kolmesti kiellät minut.”

31 Mas ele insistia com mais veemência: Ainda que me seja necessário morrer contigo, de nenhum modo te negarei. Assim disseram todos.

31 Mutta Pietari vakuutti vielä lujemmin: ”Vaikka minun pitäisi kuolla sinun kanssasi, minä en ikinä kiellä sinua.” Samoin sanoivat kaikki muutkin.

Jesus no Getsêmani

Mateus 26.36-46; Lucas 22.39-46

Jeesus rukoilee Getsemanessa

32 Então, foram a um lugar chamado Getsêmani; ali chegados, disse Jesus a seus discípulos: Assentai-vos aqui, enquanto eu vou orar.

32 He tulivat paikkaan, jota kutsuttiin Getsemaneksi. Jeesus sanoi opetuslapsilleen: ”Istukaa tässä sillä aikaa kun minä rukoilen.”

33 E, levando consigo a Pedro, Tiago e João, começou a sentir-se tomado de pavor e de angústia.

33 Hän otti mukaansa Pietarin, Jaakobin ja Johanneksen, ja hän alkoi tuntea kauhua ja tuskaa.

34 E lhes disse: A minha alma está profundamente triste até à morte; ficai aqui e vigiai.
35 E, adiantando-se um pouco, prostrou-se em terra; e orava para que, se possível, lhe fosse poupada aquela hora.

36 E dizia: Aba, Pai, tudo te é possível; passa de mim este cálice; contudo, não seja o que eu quero, e sim o que tu queres.

37 Voltando, achou-os dormindo; e disse a Pedro: Simão, tu dormes? Não pudeste vigiar nem uma hora?

38 Vigiai e orai, para que não entreis em tentação; o espírito, na verdade, está pronto, mas a carne é fraca.
39 Retirando-se de novo, orou repetindo as mesmas palavras.

40 Voltando, achou-os outra vez dormindo, porque os seus olhos estavam pesados; e não sabiam o que lhe responder.

41 E veio pela terceira vez e disse-lhes: Ainda dormis e repousais! Basta! Chegou a hora; o Filho do Homem está sendo entregue nas mãos dos pecadores.
42 Levantai-vos, vamos! Eis que o traidor se aproxima.

Jesus é preso

Mateus 26.47-56; Lucas 22.47-53; João 18.1-11

43 E logo, falava ele ainda, quando chegou Judas, um dos doze, e com ele, vinda da parte dos principais sacerdotes, escribas e anciãos, uma turba com espadas e porretes.

34 Niin hän sanoi heille: ”Minun sieluni on syvästi murheellinen, aina kuolemaan asti. Jääkää tähän ja valvokaa.”
35Hän meni vähän kauemmaksi, heittäytyi maahan ja rukoili, että se hetki, jos mahdollista, menisi häneltä ohi.
36 Hän sanoi: ”Abba, Isä, kaikki on sinulle mahdollista. Ota tämä malja minulta pois. Ei kuitenkaan niin kuin minä tahdon vaan niin kuin sinä!”
37Sitten hän tuli takaisin ja tapasi opetuslapset nukkumasta ja sanoi Pietarille: ”Simon, nukutko sinä? Etkö jaksanut edes yhtä hetkeä valvoa?
38 Valvokaa ja rukoilkaa, ettette joutuisi kiusaukseen. Henki tosin on altis, mutta liha on heikko.”
39Taas hän meni pois ja rukoili samoin sanoin.
40 Palattuaan hän tapasi heidät taas nukkumasta, sillä heidän silmänsä olivat käyneet raukeiksi. Eivätkä he tienneet, mitä vastaisivat hänelle.
41 Tullessaan kolmannen kerran hän sanoi heille: ”Te nukutte vielä ja lepäätte! Jo riittää! Hetki on koittanut. Katsokaa, Ihmisen Poika annetaan syntisten käsiin.
42 Nouskaa, lähtekäämme! Se, joka minut kavaltaa, on lähellä.”

Jeesus vangitaan

43Heti, Jeesuksen vielä puhuessa, saapui paikalle Juudas, yksi niistä kahdestatoista. Hänen mukanaan oli miekoin ja seipäin varustautunut joukko, joka tuli

ylipappien, kirjanoppineiden ja vanhinten luota.

44 Ora, o traidor tinha-lhes dado esta senha: Aquele a quem eu beijar, é esse; prendei-o e levai-o com segurança.

44 Jeesuksen kavaltaja oli sopinut heidän kanssaan merkistä sanoen: ”Hän on se, jota minä suutelen. Ottakaa hänet kiinni ja viekää tarkasti vartioituna pois.”

45 E, logo que chegou, aproximando-se, disse-lhe: Mestre! E o beijou.

45 Tultuaan sinne Juudas astui heti hänen luokseen ja sanoi: ”Rabbi!”, ja suuteli häntä.

46 Então, lhe deitaram as mãos e o prenderam.

46 Silloin he kävivät Jeesukseen käsiksi ja vangitsivat hänet.

47 Nisto, um dos circunstantes, sacando da espada, feriu o servo do sumo sacerdote e cortou-lhe a orelha.

47 Yksi lähellä seisovista veti miekan esiin ja iski ylipapin palvelijaa sivaltaen häneltä korvan irti.

48 Disse-lhes Jesus: Saístes com espadas e porretes para prender-me, como a um salteador?

48 Mutta Jeesus puhui heille sanoen: ”Oletteko te lähteneet vangitsemaan minua kuin rosvoa miekat ja seipäät mukananne?

49 Todos os dias eu estava convosco no templo, ensinando, e não me prendestes; contudo, é para que se cumpram as Escrituras.

49 Joka päivä minä olen ollut teidän luonanne ja opettanut temppelissä, ettekä te ole ottaneet minua kiinni. Mutta Kirjoitusten oli käytävä toteen.”

50 Então, deixando-o, todos fugiram.

50 Silloin kaikki opetuslapset jättivät hänet ja pakenivat.

Jesus seguido por um jovem

51 Seguia-o um jovem, coberto unicamente com um lençol, e lançaram-lhe a mão.

51 Jeesusta seurasi muuan nuorukainen, jolla oli liinavaate kietaistuna paljaalle iholle. Hänet otettiin kiinni,

52 Mas ele, largando o lençol, fugiu desnudo.

52 mutta hän jätti liinavaatteen ja pakeni alastomana.

Jesus perante o Sinédrio

Mateus 26.57-68; Lucas 22.63-71

Jeesus Suuren neuvoston edessä

53 E levaram Jesus ao sumo sacerdote, e reuniram-se todos os principais sacerdotes, os anciãos e os escribas.

53 Jeesus vietiin ylipapin luo. Sinne kokoontuivat kaikki ylipapit sekä vanhimmat ja kirjanoppineet.

54 Pedro seguira-o de longe até ao interior do pátio do sumo sacerdote e estava

54 Pietari seurasi häntä jonkin matkan päässä ylipapin palatsin sisäpihaan asti.

assentado entre os serventuários, aquentando-se ao fogo.

Hän istuutui palvelijoiden joukkoon ja lämmitteli tulen ääressä.

55 E os principais sacerdotes e todo o Sinédrio procuravam algum testemunho contra Jesus para o condenar à morte e não achavam.

55Ylipapit ja koko neuvosto etsivät todistusta Jeesusta vastaan tappaakseen hänet, mutta he eivät löytäneet.

56 Pois muitos testemunhavam falsamente contra Jesus, mas os depoimentos não eram coerentes.

56 Monet kyllä todistivat väärin häntä vastaan, mutta todistukset eivät olleet yhtäpitäviä.

57 E, levantando-se alguns, testificavam falsamente, dizendo:

57 Muutamat nousivat ja todistivat väärin häntä vastaan sanoen:

58 Nós o ouvimos declarar: Eu destruirei este santuário edificado por mãos humanas e, em três dias, construirei outro, não por mãos humanas.

58 ”Me olemme kuulleet hänen sanovan: ’Minä hajotan tämän käsin tehdyn temppelin ja rakennan kolmessa päivässä toisen, joka ei ole käsin tehty.’”

59 Nem assim o testemunho deles era coerente.

59Mutta ei edes näin heidän todistuksensa ollut yhtäpitävä.

60 Levantando-se o sumo sacerdote, no meio, perguntou a Jesus: Nada respondes ao que estes depõem contra ti?

60 Silloin ylipappi Kaifas nousi, astui esiin ja kysyi Jeesukselta: ”Etkö vastaa mitään siihen, mitä nämä todistavat sinua vastaan?”

61 Ele, porém, guardou silêncio e nada respondeu. Tornou a interrogá-lo o sumo sacerdote e lhe disse: És tu o Cristo, o Filho do Deus Bendito?

61 Mutta Jeesus oli vaiti eikä vastannut mitään. Taas ylipappi kysyi häneltä: ”Oletko sinä Kristus, sen Ylistetyn Poika?”

62 Jesus respondeu: Eu sou, e vereis o Filho do Homem assentado à direita do Todo-Poderoso e vindo com as nuvens do céu.

62Jeesus vastasi: ”Minä olen . Ja te saatte nähdä Ihmisen Pojan istuvan Voiman oikealla puolella ja tulevan taivaan pilvissä.”

63 Então, o sumo sacerdote rasgou as suas vestes e disse: Que mais necessidade temos de testemunhas?

63Silloin ylipappi repäisi vaatteensa ja sanoi: ”Mihin me tässä enää todistajia tarvitsemme!

64 Ouvistes a blasfêmia; que vos parece? E todos o julgaram réu de morte.

64 Te kuulitte tuon herjauksen. Mitä mieltä olette?” Niin he kaikki tuomitsivat Jeesuksen syyllisenä kuolemaan.

[65] Puseram-se alguns a cuspir nele, a cobrir-lhe o rosto, a dar-lhe murros e a dizer-lhe: Profetiza! E os guardas o tomaram a bofetadas.

Pedro nega a Jesus

Mateus 26.69-75; Lucas 22.54-62; João 18.15-18,25-27

[66] Estando Pedro embaixo no pátio, veio uma das criadas do sumo sacerdote

[67] e, vendo a Pedro, que se aquentava, fixou-o e disse: Tu também estavas com Jesus, o Nazareno.

[68] Mas ele o negou, dizendo: Não o conheço, nem compreendo o que dizes. E saiu para o alpendre. [E o galo cantou.]

[69] E a criada, vendo-o, tornou a dizer aos circunstantes: Este é um deles.

[70] Mas ele outra vez o negou. E, pouco depois, os que ali estavam disseram a Pedro: Verdadeiramente, és um deles, porque também tu és galileu.

[71] Ele, porém, começou a praguejar e a jurar: Não conheço esse homem de quem falais!

[72] E logo cantou o galo pela segunda vez. Então, Pedro se lembrou da palavra que Jesus lhe dissera: Antes que duas vezes cante o galo, tu me negarás três vezes. E, caindo em si, desatou a chorar.

Marcos 15

Jesus perante Pilatos

Mateus 27.1-2,11-26; Lucas 23.1-7,13-25; João 18.28—19.16

[1] Logo pela manhã, entraram em conselho os principais sacerdotes com os anciãos, os escribas e todo o Sinédrio; e, amarrando a

[65]Muutamat alkoivat sylkeä hänen päälleen, peittivät hänen kasvonsa, löivät häntä nyrkillä ja sanoivat: ”Profetoi!” Vartijatkin löivät häntä kasvoihin.

Pietari kieltää Jeesuksen

[66]Kun Pietari oli alhaalla sisäpihassa, sinne tuli yksi ylipapin palvelustytöistä.

[67] Nähdessään Pietarin lämmittelemässä hän katsoi tätä ja sanoi: ”Sinäkin olit tuon nasaretilaisen, tuon Jeesuksen, kanssa.”

[68] Mutta Pietari kielsi sanoen: ”En tiedä enkä käsitä, mitä sanot”, ja hän meni ulkopihalle.

[69] Kun palvelustyttö näki Pietarin siellä, hän rupesi jälleen puhumaan lähellä seisoville: ”Tuo on yksi heistä.”

[70] Mutta taas hän kielsi. Hetken päästä lähellä seisovat sanoivat Pietarille: ”Varmasti sinä olet yksi heistä. Olethan sinäkin galilealainen.”

[71] Mutta hän rupesi sadattelemaan ja vannomaan: ”En tunne sitä miestä, josta te puhutte!”

[72] Samassa kukko lauloi toisen kerran. Silloin Pietari muisti sanat, jotka Jeesus oli hänelle sanonut: ”Ennen kuin kukko kahdesti laulaa, sinä kolmesti kiellät minut.” Ja hän puhkesi itkuun.

Markus 15

Jeesus Pilatuksen edessä

[1]Heti aamulla ylipapit pitivät neuvottelun vanhimpien, kirjanoppineiden ja koko

Jesus, levaram-no e o entregaram a Pilatos.

2 Pilatos o interrogou: És tu o rei dos judeus? Respondeu Jesus: Tu o dizes.

3 Então, os principais sacerdotes o acusavam de muitas coisas.

4 Tornou Pilatos a interrogá-lo: Nada respondes? Vê quantas acusações te fazem!

5 Jesus, porém, não respondeu palavra, a ponto de Pilatos muito se admirar.

6 Ora, por ocasião da festa, era costume soltar ao povo um dos presos, qualquer que eles pedissem.

7 Havia um, chamado Barrabás, preso com amotinadores, os quais em um tumulto haviam cometido homicídio.

8 Vindo a multidão, começou a pedir que lhes fizesse como de costume.

9 E Pilatos lhes respondeu, dizendo: Quereis que eu vos solte o rei dos judeus?

10 Pois ele bem percebia que por inveja os principais sacerdotes lho haviam entregado.

11 Mas estes incitaram a multidão no sentido de que lhes soltasse, de preferência, Barrabás.

12 Mas Pilatos lhes perguntou: Que farei, então, deste a quem chamais o rei dos judeus?

13 Eles, porém, clamavam: Crucifica-o!

neuvoston kanssa. Jeesus sidottiin, vietiin pois ja luovutettiin Pilatuksen käsiin.

2Pilatus kysyi Jeesukselta: ”Sinä siis olet juutalaisten kuningas?” Hän vastasi: ”Sinäpä sen sanot.”

3Ja ylipapit esittivät monta syytöstä häntä vastaan.

4 Pilatus kysyi taas häneltä: ”Etkö vastaa mitään? Näethän, kuinka paljon syytöksiä he esittävät sinua vastaan.”

5Mutta Jeesus ei enää vastannut mitään, niin että Pilatus ihmetteli.

Jeesus tuomitaan kuolemaan

6Juhlan aikana Pilatuksella oli tapana vapauttaa yksi vanki, se, jota kansa pyysi.

7 Eräs mies nimeltään Barabbas oli vangittuna muiden kapinoitsijoiden kanssa, jotka olivat kapinan yhteydessä tehneet murhan.

8 Niin väkijoukko meni Pilatuksen luo ja alkoi pyytää, että hän tekisi niin kuin hänen tapansa oli.

9 Pilatus vastasi: ”Tahdotteko, että vapautan teille juutalaisten kuninkaan?”

10 Hän näet ymmärsi, että ylipapit olivat pelkästä kateudesta luovuttaneet hänet.

11 Mutta ylipapit kiihottivat kansaa pyytämään, että hän pikemminkin vapauttaisi Barabbaksen.

12Pilatus kysyi taas: ”Mitä sitten tahdotte minun tekevän hänelle, jota te kutsutte juutalaisten kuninkaaksi?”

13 Kansa huusi toistamiseen: ”Ristiinnaulitse hänet!”

[14] Mas Pilatos lhes disse: Que mal fez ele? E eles gritavam cada vez mais: Crucifica-o!

[15] Então, Pilatos, querendo contentar a multidão, soltou-lhes Barrabás; e, após mandar açoitar a Jesus, entregou-o para ser crucificado.

Jesus entregue aos soldados
Mateus 27.27-31

[16] Então, os soldados o levaram para dentro do palácio, que é o pretório, e reuniram todo o destacamento.

[17] Vestiram-no de púrpura e, tecendo uma coroa de espinhos, lha puseram na cabeça.

[18] E o saudavam, dizendo: Salve, rei dos judeus!

[19] Davam-lhe na cabeça com um caniço, cuspiam nele e, pondo-se de joelhos, o adoravam.

[20] Depois de o terem escarnecido, despiram-lhe a púrpura e o vestiram com as suas próprias vestes. Então, conduziram Jesus para fora, com o fim de o crucificarem.

Simão leva a cruz de Jesus
Mateus 27.32; Lucas 23.26

[21] E obrigaram a Simão Cireneu, que passava, vindo do campo, pai de Alexandre e de Rufo, a carregar-lhe a cruz.

A crucificação
Mateus 27.33-44; Lucas 23.33-43; João 19.17-24

[22] E levaram Jesus para o Gólgota, que quer dizer Lugar da Caveira.

[14] Pilatus kysyi: ”Mitä pahaa hän sitten on tehnyt?” Mutta kansa huusi vielä kovemmin: ”Ristiinnaulitse hänet!”

[15] Kun Pilatus tahtoi tehdä kansalle mieliksi, hän vapautti Barabbaksen, mutta Jeesuksen hän ruoskitti ja luovutti ristiinnaulittavaksi.

Sotilaat pilkkaavat Jeesusta

[16]Sotilaat veivät Jeesuksen maaherran palatsin sisäpihaan ja kutsuivat koolle koko sotilasosaston.

[17] He pukivat hänet purppuraviittaan, väänsivät orjantappuroista kruunun ja panivat sen hänen päähänsä.

[18] Sitten he alkoivat pilkallisesti tervehtiä häntä: ”Ole tervehditty, juutalaisten kuningas!”

[19] He löivät häntä ruokokepillä päähän, sylkivät hänen päälleen ja laskeutuen polvilleen kumarsivat häntä.

[20]Kun he olivat häntä pilkanneet, he riisuivat häneltä purppuraviitan, pukivat hänet hänen omiin vaatteisiinsa ja veivät ristiinnaulittavaksi.

Jeesus ristiinnaulitaan

[21]Sotilaat pakottivat erään ohikulkijan, joka oli tulossa pellolta, kantamaan Jeesuksen ristiä. Mies oli kyreneläinen Simon, Aleksandroksen ja Rufuksen isä.

[22] He veivät Jeesuksen paikkaan, jonka nimi on Golgata, käännettynä pääkallonpaikka.

[23] Deram-lhe a beber vinho com mirra; ele, porém, não tomou.

[24] Então, o crucificaram e repartiram entre si as vestes dele, lançando-lhes sorte, para ver o que levaria cada um.

[25] Era a hora terceira quando o crucificaram.

[26] E, por cima, estava, em epígrafe, a sua acusação: O REI DOS JUDEUS.

[27] Com ele crucificaram dois ladrões, um à sua direita, e outro à sua esquerda.

[28] [E cumpriu-se a Escritura que diz: Com malfeitores foi contado.]

[29] Os que iam passando, blasfemavam dele, meneando a cabeça e dizendo: Ah! Tu que destróis o santuário e, em três dias, o reedificas!

[30] Salva-te a ti mesmo, descendo da cruz!

[31] De igual modo, os principais sacerdotes com os escribas, escarnecendo, entre si diziam: Salvou os outros, a si mesmo não pode salvar-se;

[32] desça agora da cruz o Cristo, o rei de Israel, para que vejamos e creiamos. Também os que com ele foram crucificados o insultavam.

A morte de Jesus

Mateus 27.45-56; Lucas 23.44-49; João 19.28-30

[33] Chegada a hora sexta, houve trevas sobre toda a terra até a hora nona.

[23] He antoivat hänelle juotavaksi mirhalla sekoitettua viiniä, mutta hän ei ottanut sitä.

[24]Sitten he ristiinnaulitsivat hänet ja jakoivat keskenään hänen vaatteensa heittäen niistä arpaa, mitä kukin saisi.

[25]Oli kolmas tunti, kun he ristiinnaulitsivat hänet.

[26] Hänen yläpuolelleen oli kirjoitettu hänen tuomionsa syy: ”Juutalaisten kuningas”.

[27] Hänen lisäkseen he ristiinnaulitsivat kaksi rosvoa, toisen hänen oikealle, toisen vasemmalle puolelleen.

[28] [Näin toteutui kirjoitus, joka sanoo: ”Hänet luettiin pahantekijöiden joukkoon.”]

[29]Ohikulkijat pilkkasivat häntä ja sanoivat päätään nyökyttäen: ”Voi sinua, joka hajotat temppelin ja kolmessa päivässä rakennat sen uudestaan.

[30]Pelasta itsesi ja astu alas ristiltä.”

[31] Samoin ylipapit ja kirjanoppineet puhuivat toisilleen häntä pilkaten: ”Muita hän on auttanut, itseään hän ei voi auttaa.

[32] Astukoon nyt, Kristus, Israelin kuningas, alas ristiltä, että me sen näkisimme ja uskoisimme.” Myös ne, jotka oli ristiinnaulittu hänen kanssaan, herjasivat häntä.

Jeesus antaa henkensä

[33]Kuudennella tunnilla tuli pimeys yli koko maan. Sitä kesti yhdeksänteen tuntiin asti.

[34] À hora nona, clamou Jesus em alta voz: Eloí, Eloí, lamá sabactâni? Que quer dizer: Deus meu, Deus meu, por que me desamparaste?

[35] Alguns dos que ali estavam, ouvindo isto, diziam: Vede, chama por Elias!

[36] E um deles correu a embeber uma esponja em vinagre e, pondo-a na ponta de um caniço, deu-lhe de beber, dizendo: Deixai, vejamos se Elias vem tirá-lo!

[37] Mas Jesus, dando um grande brado, expirou.

[38] E o véu do santuário rasgou-se em duas partes, de alto a baixo.

[39] O centurião que estava em frente dele, vendo que assim expirara, disse: Verdadeiramente, este homem era o Filho de Deus.

[40] Estavam também ali algumas mulheres, observando de longe; entre elas, Maria Madalena, Maria, mãe de Tiago, o menor, e de José, e Salomé;

[41] as quais, quando Jesus estava na Galiléia, o acompanhavam e serviam; e, além destas, muitas outras que haviam subido com ele para Jerusalém.

O sepultamento de Jesus

Mateus 27.57-61; Lucas 23.50-56; João 19.38-42

[42] Ao cair da tarde, por ser o dia da preparação, isto é, a véspera do sábado,

[43] vindo José de Arimatéia, ilustre membro do Sinédrio, que também esperava o reino de Deus, dirigiu-se

[34] Yhdeksännellä tunnilla Jeesus huusi kovalla äänellä: ”Elohi, Elohi, lema sabaktani?” Se on käännettynä: Jumalani, Jumalani, miksi hylkäsit minut?

[35] Sen kuullessaan muutamat lähellä seisovista sanoivat: ”Kuulkaa, hän huutaa Eliaa.”

[36] Joku juoksi täyttämään sienen hapanviinillä, pani sen ruokosauvan päähän, antoi hänen juoda ja sanoi: ”Saapa nähdä, tuleeko Elia ottamaan hänet alas.”

[37] Mutta Jeesus huusi kovalla äänellä ja antoi henkensä.

[38] Silloin temppelin esirippu repesi kahtia ylhäältä alas asti.

[39] Sadanpäällikkö, joka seisoi häntä vastapäätä ja näki, miten hän antoi henkensä, sanoi: ”Tämä mies oli todellakin Jumalan Poika!”

[40] Jonkin matkan päässä oli myös naisia katselemassa. Heidän joukossaan oli Magdalan Maria ja toinen Maria, Jaakob nuoremman ja Jooseksen äiti, ja Salome.

[41] He olivat seuranneet Jeesusta ja palvelleet häntä hänen ollessaan Galileassa. Paikalla oli myös useita muita naisia, jotka olivat tulleet hänen kanssaan ylös Jerusalemiin.

Jeesus haudataan

[42] Ilta oli jo tullut, ja oli valmistuspäivä eli sapatin aatto.

[43] Paikalle saapui arimatialainen Joosef, arvossa pidetty neuvoston jäsen, joka hänkin odotti Jumalan valtakuntaa. Hän

resolutamente a Pilatos e pediu o corpo de Jesus.

44 Mas Pilatos admirou-se de que ele já tivesse morrido. E, tendo chamado o centurião, perguntou-lhe se havia muito que morrera.

45 Após certificar-se, pela informação do comandante, cedeu o corpo a José.

46 Este, baixando o corpo da cruz, envolveu-o em um lençol que comprara e o depositou em um túmulo que tinha sido aberto numa rocha; e rolou uma pedra para a entrada do túmulo.

47 Ora, Maria Madalena e Maria, mãe de José, observaram onde ele foi posto.

Marcos 16

A ressurreição de Jesus

Mateus 28.1-10; Lucas 24.1-12; João 20.1-10

1 Passado o sábado, Maria Madalena, Maria, mãe de Tiago, e Salomé, compraram aromas para irem embalsamá-lo.

2 E, muito cedo, no primeiro dia da semana, ao despontar do sol, foram ao túmulo.

3 Diziam umas às outras: Quem nos removerá a pedra da entrada do túmulo?

4 E, olhando, viram que a pedra já estava removida; pois era muito grande.

5 Entrando no túmulo, viram um jovem assentado ao lado direito, vestido de branco, e ficaram surpreendidas e atemorizadas.

rohkaisi mielensä, meni Pilatuksen luo ja pyysi Jeesuksen ruumista.

44 Pilatus ihmetteli, oliko Jeesus jo kuollut. Hän kutsui luokseen sadanpäällikön ja kysyi tältä, oliko Jeesus todella jo kuollut.

45 Saatuaan tiedon sadanpäälliköltä hän luovutti ruumiin Joosefille.

46 Tämä osti liinavaatteen, otti Jeesuksen alas ja kääri hänet liinavaatteeseen ja pani hänet hautaan, joka oli hakattu kallioon. Hautakammion suulle hän vieritti kiven.

47 Magdalan Maria ja Jooseksen äiti Maria näkivät, minne hänet pantiin.

Markus 16

Jeesuksen ylösnousemus

1 Sapatin mentyä Magdalan Maria ja Maria, Jaakobin äiti, sekä Salome ostivat hyvänhajuisia yrttivoiteita mennäkseen voitelemaan Jeesuksen.

2 Ensimmäisenä sapatin jälkeisenä päivänä he tulivat haudalle varhain auringon noustessa.

3 He puhuivat keskenään: ”Kuka meille vierittää kiven hautakammion suulta?”

4 Kohotettuaan katseensa he näkivät, että kivi, joka oli hyvin suuri, oli vieritetty pois.

5 Naiset menivät hautakammioon ja näkivät oikealla puolella istumassa nuorukaisen yllään pitkä, valkoinen vaate, ja he pelästyivät.

6 Ele, porém, lhes disse: Não vos atemorizeis; buscais a Jesus, o Nazareno, que foi crucificado; ele ressuscitou, não está mais aqui; vede o lugar onde o tinham posto.

6 Mutta hän sanoi heille: ”Älkää olko peloissanne. Te etsitte Jeesusta, nasaretilaista, joka oli ristiinnaulittu. Hän on noussut ylös, ei hän ole täällä. Tässä on paikka, johon hänet pantiin.

7 Mas ide, dizei a seus discípulos e a Pedro que ele vai adiante de vós para a Galiléia; lá o vereis, como ele vos disse.

7 Mutta menkää sanomaan hänen opetuslapsilleen, myös Pietarille: ’Hän menee teidän edellänne Galileaan. Siellä te näette hänet, niin kuin hän teille sanoi.’”

8 E, saindo elas, fugiram do sepulcro, porque estavam possuídas de temor e de assombro; e, de medo, nada disseram a ninguém.

8 Naiset tulivat ulos ja pakenivat haudalta vavisten ja hämmästyneinä eivätkä sanoneet kenellekään mitään, sillä he pelkäsivät.

Jesus aparece a Maria Madalena

João 20.11-18

Jeesus ilmestyy Magdalan Marialle ja kahdelle opetuslapselle

9 Havendo ele ressuscitado de manhã cedo no primeiro dia da semana, apareceu primeiro a Maria Madalena, da qual expelira sete demônios.

9 [Kun Jeesus oli varhain viikon ensimmäisenä päivänä noussut kuolleista, hän ilmestyi ensiksi Magdalan Marialle, josta hän oli ajanut ulos seitsemän riivaajaa.

10 E, partindo ela, foi anunciá-lo àqueles que, tendo sido companheiros de Jesus, se achavam tristes e choravam.

10 Tämä lähti ja vei sanan niille, jotka olivat olleet Jeesuksen kanssa ja nyt murehtivat ja itkivät.

11 Estes, ouvindo que ele vivia e que fora visto por ela, não acreditaram.

11 Mutta kun he kuulivat, että Jeesus eli ja että Maria oli nähnyt hänet, he eivät uskoneet.

Jesus aparece a dois de seus discípulos

Lucas 24.13-35

12 Depois disto, manifestou-se em outra forma a dois deles que estavam de caminho para o campo.

12 Tämän jälkeen Jeesus ilmestyi toisessa hahmossa kahdelle heistä, kun he olivat kävellen matkalla maaseudulle.

13 E, indo, eles o anunciaram aos demais, mas também a estes dois eles não deram crédito.

13 Myös nämä lähtivät viemään sanaa toisille, mutta heitäkään ei uskottu.

A ordem para a evangelização

Lähetyskäsky ja Jeesuksen taivaaseenastuminen

[14] Finalmente, apareceu Jesus aos onze, quando estavam à mesa, e censurou-lhes a incredulidade e dureza de coração, porque não deram crédito aos que o tinham visto já ressuscitado.

[14]Myöhemmin Jeesus ilmestyi yhdelletoista opetuslapselle heidän ollessaan aterialla. Hän moitti heidän epäuskoaan ja heidän sydämensä kovuutta, kun he eivät uskoneet niitä, jotka olivat nähneet hänet ylösnousseena.

[15] E disse-lhes: Ide por todo o mundo e pregai o evangelho a toda criatura.

[15]Hän sanoi heille: ”Menkää kaikkialle maailmaan ja julistakaa evankeliumia kaikille luoduille.

[16] Quem crer e for batizado será salvo; quem, porém, não crer será condenado.

[16] Joka uskoo ja saa kasteen, pelastuu, mutta joka ei usko, se tuomitaan kadotukseen.

[17] Estes sinais hão de acompanhar aqueles que crêem: em meu nome, expelirão demônios; falarão novas línguas;

[17]Nämä merkit seuraavat niitä, jotka uskovat: Minun nimessäni he ajavat ulos riivaajia, puhuvat uusilla kielillä,

[18] pegarão em serpentes; e, se alguma coisa mortífera beberem, não lhes fará mal; se impuserem as mãos sobre enfermos, eles ficarão curados.

[18]nostavat käsin käärmeitä. Jos he juovat jotakin kuolettavaa, se ei vahingoita heitä. He panevat kätensä sairaiden päälle, ja nämä tulevat terveiksi.”

A ascensão de Jesus

Lucas 24.50-53; Atos 1.6-11

[19] De fato, o SENHOR Jesus, depois de lhes ter falado, foi recebido no céu e assentou-se à destra de Deus.

[19]Kun Herra Jeesus oli puhunut heille, hänet otettiin ylös taivaaseen ja hän istuutui Jumalan oikealle puolelle.

[20] E eles, tendo partido, pregaram em toda parte, cooperando com eles o SENHOR e confirmando a palavra por meio de sinais, que se seguiam.

[20]Opetuslapset lähtivät ja saarnasivat kaikkialla. Ja Herra toimi yhdessä heidän kanssaan vahvistaen sanan sitä seuraavien merkkien kautta.]

O evangelho segundo Lucas

Lucas 1

Prefácio

[1] Visto que muitos houve que empreenderam uma narração coordenada dos fatos que entre nós se realizaram,

[2] conforme nos transmitiram os que desde o princípio foram deles testemunhas oculares e ministros da palavra,

[3] igualmente a mim me pareceu bem, depois de acurada investigação de tudo desde sua origem, dar-te por escrito, excelentíssimo Teófilo, uma exposição em ordem,

[4] para que tenhas plena certeza das verdades em que foste instruído.

Zacarias e Isabel

[5] Nos dias de Herodes, rei da Judéia, houve um sacerdote chamado Zacarias, do turno de Abias. Sua mulher era das filhas de Arão e se chamava Isabel.

[6] Ambos eram justos diante de Deus, vivendo irrepreensivelmente em todos os preceitos e mandamentos do SENHOR.

[7] E não tinham filhos, porque Isabel era estéril, sendo eles avançados em dias.

Predições referentes a João Batista

[8] Ora, aconteceu que, exercendo ele diante de Deus o sacerdócio na ordem do seu turno, coube-lhe por sorte,

Luukas

Luukas 1

Omistuskirjoitus Teofilokselle

[1]Monet ovat ryhtyneet laatimaan kertomusta tapahtumista, jotka ovat toteutuneet keskuudessamme,

[2] sen mukaan kuin meille ovat kertoneet ne, jotka alusta asti ovat olleet silminnäkijöitä ja joista on tullut sanan palvelijoita.

[3]Siksi olen minäkin, tutkittuani alusta alkaen kaiken tarkasti, päättänyt kirjoittaa näistä tapahtumista järjestyksessään sinulle, korkea-arvoinen Teofilos,

[4]jotta saisit tietää, kuinka luotettavia ovat ne asiat, jotka sinulle on opetettu.

Johannes Kastajan syntymä

Enkeli ilmoittaa Johannes Kastajan syntymän

[5]Herodeksen, Juudean kuninkaan, aikana oli muuan pappi, nimeltään Sakarias, joka kuului Abian osastoon. Hänen vaimonsa oli Aaronin tyttäriä, nimeltään Elisabet.

[6]He molemmat olivat hurskaita Jumalan edessä ja vaelsivat nuhteettomina kaikkien Herran käskyjen ja säädösten mukaan.

[7] Mutta heillä ei ollut lasta, koska Elisabet oli hedelmätön, ja he molemmat olivat tulleet iäkkäiksi.

[8]Kun Sakariaan osaston palvelusvuoro tuli ja hän toimitti papillisia tehtäviä Jumalan edessä, tapahtui,

[9] segundo o costume sacerdotal, entrar no santuário do SENHOR para queimar o incenso;

[10] e, durante esse tempo, toda a multidão do povo permanecia da parte de fora, orando.

[11] E eis que lhe apareceu um anjo do SENHOR, em pé, à direita do altar do incenso.

[12] Vendo-o, Zacarias turbou-se, e apoderou-se dele o temor.

[13] Disse-lhe, porém, o anjo: Zacarias, não temas, porque a tua oração foi ouvida; e Isabel, tua mulher, te dará à luz um filho, a quem darás o nome de João.

[14] Em ti haverá prazer e alegria, e muitos se regozijarão com o seu nascimento.

[15] Pois ele será grande diante do SENHOR, não beberá vinho nem bebida forte e será cheio do Espírito Santo, já do ventre materno.

[16] E converterá muitos dos filhos de Israel ao SENHOR, seu Deus.

[17] E irá adiante do SENHOR no espírito e poder de Elias, para converter o coração dos pais aos filhos, converter os desobedientes à prudência dos justos e habilitar para o SENHOR um povo preparado.

[18] Então, perguntou Zacarias ao anjo: Como saberei isto? Pois eu sou velho, e minha mulher, avançada em dias.

[9] että hän pappistehtävien tavanmukaisessa arvonnassa sai osakseen mennä Herran pyhäkköön suitsuttamaan.

[10]Koko kansanjoukko oli suitsuttamisen aikana ulkopuolella rukoilemassa.

[11] Silloin Sakariaalle ilmestyi Herran enkeli, joka seisoi suitsutusalttarin oikealla puolella.

[12] Hänet nähdessään Sakarias säikähti ja joutui pelon valtaan.

[13] Mutta enkeli sanoi hänelle: ”Älä pelkää, Sakarias, sillä rukouksesi on kuultu. Vaimosi Elisabet synnyttää sinulle pojan, ja sinun on annettava hänelle nimeksi Johannes.

[14] Hän on sinulle iloksi ja riemuksi, ja monet iloitsevat hänen syntymästään,

[15] sillä hän on oleva suuri Herran edessä. Viiniä ja väkijuomaa hän ei juo, ja hänet on täytetty Pyhällä Hengellä jo äitinsä kohdusta asti.

[16]Hän kääntää monet Israelin lapsista Herran, heidän Jumalansa, puoleen.

[17] Hän kulkee Herran edellä Elian hengessä ja voimassa kääntääkseen isien sydämet lasten puoleen ja tottelemattomat vanhurskaiden mielenlaatuun, näin valmistaakseen kansan, joka on Herraa varten valmistautunut.”

[18]Sakarias sanoi enkelille: ”Miten minä voisin tämän käsittää? Minähän olen vanha mies, ja vaimonikin on tullut iäkkääksi.”

[19] Respondeu-lhe o anjo: Eu sou Gabriel, que assisto diante de Deus, e fui enviado para falar-te e trazer-te estas boas-novas.

[19]Enkeli vastasi hänelle: ”Minä olen Gabriel, joka seison Jumalan edessä. Minut on lähetetty sinun luoksesi puhumaan ja julistamaan sinulle tämä ilosanoma.

[20] Todavia, ficarás mudo e não poderás falar até ao dia em que estas coisas venham a realizar-se; porquanto não acreditaste nas minhas palavras, as quais, a seu tempo, se cumprirão.

[20]Mutta sinä tulet mykäksi etkä kykene puhumaan ennen kuin sinä päivänä, jona tämä tapahtuu, koska et uskonut minun sanojani, jotka toteutuvat ajallaan.”

[21] O povo estava esperando a Zacarias e admirava-se de que tanto se demorasse no santuário.

[21]Kansa oli odottamassa Sakariasta, ja kaikki ihmettelivät sitä, että hän viipyi pyhäkössä niin kauan.

[22] Mas, saindo ele, não lhes podia falar; então, entenderam que tivera uma visão no santuário. E expressava-se por acenos e permanecia mudo.

[22] Kun hän sitten tuli ulos, hän ei kyennyt puhumaan heille. Siitä he ymmärsivät, että hän oli nähnyt pyhäkössä näyn. Hän vain viittoili heille ja jäi mykäksi.

[23] Sucedeu que, terminados os dias de seu ministério, voltou para casa.

[23] Kun hänen virantoimituksensa päivät olivat päättyneet, hän meni kotiinsa.

A felicidade de Isabel

[24] Passados esses dias, Isabel, sua mulher, concebeu e ocultou-se por cinco meses, dizendo:

[24]Niiden päivien jälkeen hänen vaimonsa Elisabet tuli raskaaksi ja pysytteli salassa viisi kuukautta. Hän sanoi:

[25] Assim me fez o SENHOR, contemplando-me, para anular o meu opróbrio perante os homens.

[25] ”Näin on Herra tehnyt minulle niinä päivinä, jolloin hän katsoi puoleeni poistaakseen minusta ihmisten ylenkatseen.”

Predito o nascimento de Jesus

Enkeli ilmoittaa Jeesuksen syntymän

[26] No sexto mês, foi o anjo Gabriel enviado, da parte de Deus, para uma cidade da Galiléia, chamada Nazaré,

[26]Kun Elisabet oli kuudennella kuukaudella, Jumala lähetti enkeli Gabrielin Galileaan, Nasaret-nimiseen kaupunkiin,

[27] a uma virgem desposada com certo homem da casa de Davi, cujo nome era José; a virgem chamava-se Maria.

[27] neitsyen luo, joka oli kihlattu Daavidin sukuun kuuluvalle Joosef-nimiselle miehelle. Neitsyen nimi oli Maria.

28 E, entrando o anjo aonde ela estava, disse: Alegra-te, muito favorecida! O SENHOR é contigo.

28Tullessaan sisälle hänen luokseen enkeli sanoi: ”Terve, armoitettu! Herra olkoon kanssasi!”

29 Ela, porém, ao ouvir esta palavra, perturbou-se muito e pôs-se a pensar no que significaria esta saudação.

29 Maria hämmentyi suuresti näistä sanoista ja mietti, mitä tämä tervehdys mahtoi merkitä.

30 Mas o anjo lhe disse: Maria, não temas; porque achaste graça diante de Deus.

30 Mutta enkeli sanoi hänelle: ”Älä pelkää, Maria, sillä sinä olet saanut armon Jumalan edessä.

31 Eis que conceberás e darás à luz um filho, a quem chamarás pelo nome de Jesus.

31 Katso, sinä tulet raskaaksi ja synnytät pojan, ja sinun on annettava hänelle nimeksi Jeesus.

32 Este será grande e será chamado Filho do Altíssimo; Deus, o SENHOR, lhe dará o trono de Davi, seu pai;

32Hän on oleva suuri, häntä kutsutaan Korkeimman Pojaksi, ja Herra Jumala antaa hänelle Daavidin, hänen isänsä, valtaistuimen.

33 ele reinará para sempre sobre a casa de Jacó, e o seu reinado não terá fim.

33Hän hallitsee kuninkaana Jaakobin sukua ikuisesti, eikä hänen valtakunnallaan ole loppua.”

34 Então, disse Maria ao anjo: Como será isto, pois não tenho relação com homem algum?

34Mutta Maria sanoi enkelille: ”Kuinka tämä voi tapahtua, kun minä en miehestä tiedä?”

35 Respondeu-lhe o anjo: Descerá sobre ti o Espírito Santo, e o poder do Altíssimo te envolverá com a sua sombra; por isso, também o ente santo que há de nascer será chamado Filho de Deus.

35 Enkeli vastasi hänelle: ”Pyhä Henki tulee päällesi, ja Korkeimman voima varjoaa sinut. Siksi myös sitä Pyhää, joka syntyy, kutsutaan Jumalan Pojaksi.

36 E Isabel, tua parenta, igualmente concebeu um filho na sua velhice, sendo este já o sexto mês para aquela que diziam ser estéril.

36Myös sukulaisesi Elisabet odottaa poikaa vanhalla iällään. Hän, jota sanottiin hedelmättömäksi, on kuudennella kuukaudella,

37 Porque para Deus não haverá impossíveis em todas as suas promessas.

37 sillä Jumalalle ei mikään ole mahdotonta.”

38 Então, disse Maria: Aqui está a serva do SENHOR; que se cumpra em mim conforme a tua palavra. E o anjo se ausentou dela.

38Silloin Maria sanoi: ”Minä olen Herran palvelijatar. Tapahtukoon minulle sanasi mukaan.” Ja enkeli lähti hänen luotaan.

Maria visita a Isabel

Maria vierailee Elisabetin luona

39 Naqueles dias, dispondo-se Maria, foi apressadamente à região montanhosa, a uma cidade de Judá,

39Niinä päivinä Maria lähti matkaan ja kiiruhti vuoriseudulle erääseen Juudean kaupunkiin.

40 entrou na casa de Zacarias e saudou Isabel.

40 Hän meni Sakariaan taloon ja tervehti Elisabetia.

41 Ouvindo esta a saudação de Maria, a criança lhe estremeceu no ventre; então, Isabel ficou possuída do Espírito Santo.

41 Kun Elisabet kuuli Marian tervehdyksen, hypähti lapsi hänen kohdussaan ja Elisabet täyttyi Pyhällä Hengellä.

42 E exclamou em alta voz: Bendita és tu entre as mulheres, e bendito o fruto do teu ventre!

42 Hän huudahti kovalla äänellä ja sanoi: ”Siunattu olet sinä naisten joukossa, ja siunattu on sinun kohtusi hedelmä!

43 E de onde me provém que me venha visitar a mãe do meu SENHOR?

43 Kuinka minulle tapahtuu tällaista, että Herrani äiti tulee minun luokseni?

44 Pois, logo que me chegou aos ouvidos a voz da tua saudação, a criança estremeceu de alegria dentro de mim.

44 Samalla hetkellä kun tervehdyksesi ääni tuli korviini, lapsi hypähti riemusta kohdussani.

45 Bem-aventurada a que creu, porque serão cumpridas as palavras que lhe foram ditas da parte do SENHOR.

45 Autuas se, joka uskoi, sillä se, mitä Herra on hänelle puhunut, on käyvä toteen!”

O cântico de Maria

Marian kiitosvirsi

46 Então, disse Maria: A minha alma engrandece ao SENHOR,

46Maria sanoi: ”Minun sieluni ylistää Herraa,

47 e o meu espírito se alegrou em Deus, meu Salvador,

47ja minun henkeni riemuitsee Jumalasta, pelastajastani ,

48 porque contemplou na humildade da sua serva. Pois, desde agora, todas as gerações me considerarão bem-aventurada,

48 sillä hän on katsonut palvelijattarensa alhaisuuteen. Tästedes kaikki sukupolvet kutsuvat minua autuaaksi,

49 porque o Poderoso me fez grandes coisas. Santo é o seu nome.

49sillä Voimallinen on tehnyt minulle suuria tekoja. Hänen nimensä on pyhä,

[50] A sua misericórdia vai de geração em geração sobre os que o temem.

[50]ja sukupolvesta sukupolveen kestää hänen laupeutensa niitä kohtaan, jotka häntä pelkäävät.

[51] Agiu com o seu braço valorosamente; dispersou os que, no coração, alimentavam pensamentos soberbos.

[51]Käsivarrellaan hän on osoittanut voimansa. Hän on lyönyt hajalle ne, joilla oli ylpeät ajatukset sydämessään.

[52] Derribou do seu trono os poderosos e exaltou os humildes.

[52]Hän on kukistanut valtiaat valtaistuimilta ja korottanut alhaiset.

[53] Encheu de bens os famintos e despediu vazios os ricos.

[53]Nälkäiset hän on täyttänyt hyvyytensä runsaudella, mutta rikkaat hän on lähettänyt tyhjinä pois.

[54] Amparou a Israel, seu servo, a fim de lembrar-se da sua misericórdia

[54]Hän on ottanut huomaansa palvelijansa Israelin muistaakseen laupeuttaan

[55] a favor de Abraão e de sua descendência, para sempre, como prometera aos nossos pais.

[55]Abrahamia ja hänen siementään kohtaan, iankaikkisesti, niin kuin hän on isillemme puhunut.”

[56] Maria permaneceu cerca de três meses com Isabel e voltou para casa.

[56]Maria viipyi Elisabetin luona noin kolme kuukautta ja palasi sitten kotiinsa.

O nascimento de João Batista

Johannes Kastajan syntymä

[57] A Isabel cumpriu-se o tempo de dar à luz, e teve um filho.

[57]Elisabetin synnyttämisen aika tuli, ja hän synnytti pojan.

[58] Ouviram os seus vizinhos e parentes que o SENHOR usara de grande misericórdia para com ela e participaram do seu regozijo.

[58] Kun hänen naapurinsa ja sukulaisensa kuulivat, että Herra oli osoittanut hänelle suuren laupeutensa, he iloitsivat hänen kanssaan.

[59] Sucedeu que, no oitavo dia, foram circuncidar o menino e queriam dar-lhe o nome de seu pai, Zacarias.

[59]Kahdeksantena päivänä he tulivat ympärileikkaamaan lasta. He kutsuivat häntä hänen isänsä nimen mukaan Sakariaaksi,

[60] De modo nenhum! Respondeu sua mãe. Pelo contrário, ele deve ser chamado João.

[60] mutta hänen äitinsä sanoi: ”Ei suinkaan, vaan hänen nimensä on oleva Johannes.”

[61] Disseram-lhe: Ninguém há na tua parentela que tenha este nome.

[61] He sanoivat hänelle: ”Eihän sinun sukulaistesi joukossa ole ketään, jota kutsutaan sillä nimellä.”

[62] E perguntaram, por acenos, ao pai do menino que nome queria que lhe dessem.

[62] Sitten he kysyivät viittomalla isältä, minkä nimen hän tahtoisi antaa lapselle.

[63] Então, pedindo ele uma tabuinha, escreveu: João é o seu nome. E todos se admiraram.
[64] Imediatamente, a boca se lhe abriu, e, desimpedida a língua, falava louvando a Deus.
[65] Sucedeu que todos os seus vizinhos ficaram possuídos de temor, e por toda a região montanhosa da Judéia foram divulgadas estas coisas.
[66] Todos os que as ouviram guardavam-nas no coração, dizendo: Que virá a ser, pois, este menino? E a mão do SENHOR estava com ele.

O cântico de Zacarias

[67] Zacarias, seu pai, cheio do Espírito Santo, profetizou, dizendo:

[68] Bendito seja o SENHOR, Deus de Israel, porque visitou e redimiu o seu povo,

[69] e nos suscitou plena e poderosa salvação na casa de Davi, seu servo,
[70] como prometera, desde a antiguidade, por boca dos seus santos profetas,

[71] para nos libertar dos nossos inimigos e das mãos de todos os que nos odeiam;

[72] para usar de misericórdia com os nossos pais e lembrar-se da sua santa aliança
[73] e do juramento que fez a Abraão, o nosso pai,
[74] de conceder-nos que, livres das mãos de inimigos, o adorássemos sem temor,
[75] em santidade e justiça perante ele, todos os nossos dias.

[63] Hän pyysi taulun ja kirjoitti siihen: ”Johannes on hänen nimensä.” Ja kaikki ihmettelivät.
[64] Samassa Sakariaan suu avautui ja hänen kielensä vapautui, ja hän alkoi puhua ylistäen Jumalaa.
[65] Kaikki heidän ympärillään asuvat joutuivat pelon valtaan, ja koko Juudean vuoriseudulla puhuttiin kaikista näistä tapahtumista.
[66] Kaikki, jotka niistä kuulivat, painoivat ne mieleensä ja sanoivat: ”Mikähän tästä lapsesta tulee?” Sillä Herran käsi oli hänen kanssaan.

Sakariaan kiitosvirsi

[67] Sakarias, lapsen isä, täyttyi Pyhällä Hengellä, ja hän profetoi sanoen:
[68] ”Ylistetty olkoon Herra, Israelin Jumala, sillä hän on katsonut kansansa puoleen ja valmistanut sille lunastuksen.
[69] Hän on kohottanut meille pelastuksen sarven palvelijansa Daavidin suvusta
[70] – niin kuin hän ikiajoista asti on puhunut pyhien profeettojensa suulla –
[71] pelastukseksi vihollisistamme ja kaikkien niiden käsistä, jotka meitä vihaavat,
[72] osoittaakseen laupeuttaan isillemme ja muistaakseen pyhää liittoaan,
[73] sitä valaa, jonka hän vannoi isällemme Abrahamille, suodakseen meidän
[74] vapautettuina vihollistemme käsistä pelkäämättä palvella häntä
[75] pyhyydessä ja vanhurskaudessa hänen edessään kaikkina elinpäivinämme.

[76] Tu, menino, serás chamado profeta do Altíssimo, porque precederás o SENHOR, preparando-lhe os caminhos,

[77] para dar ao seu povo conhecimento da salvação, no redimi-lo dos seus pecados,

[78] graças à entranhável misericórdia de nosso Deus, pela qual nos visitará o sol nascente das alturas,

[79] para alumiar os que jazem nas trevas e na sombra da morte, e dirigir os nossos pés pelo caminho da paz.

[80] O menino crescia e se fortalecia em espírito. E viveu nos desertos até ao dia em que havia de manifestar-se a Israel.

Lucas 2

O nascimento de Jesus Cristo

Mateus 1.18-25

[1] Naqueles dias, foi publicado um decreto de César Augusto, convocando toda a população do império para recensear-se.

[2] Este, o primeiro recenseamento, foi feito quando Quirino era governador da Síria.

[3] Todos iam alistar-se, cada um à sua própria cidade.

[4] José também subiu da Galiléia, da cidade de Nazaré, para a Judéia, à cidade de Davi, chamada Belém, por ser ele da casa e família de Davi,

[5] a fim de alistar-se com Maria, sua esposa, que estava grávida.

[76]Ja sinua, lapsi, kutsutaan Korkeimman profeetaksi, sillä sinä käyt Herran edellä valmistaaksesi hänelle tien,

[77]että hänen kansansa voisi tuntea pelastuksen syntien anteeksisaamisessa

[78]meidän Jumalamme sydämellisen laupeuden tähden. Näin meidän puoleemme katsoo aamunkoitto korkeudesta

[79]loistaakseen meille, jotka asumme pimeydessä ja kuoleman varjossa, ja ohjatakseen meidän jalkamme rauhan tielle.”

[80]Lapsi kasvoi ja vahvistui Hengessä. Ja hän oli erämaassa siihen päivään asti, jona hän astui julkisesti Israelin eteen.

Luukas 2

Jeesuksen syntymä ja lapsuus

Jeesuksen syntymä

[1]Niinä päivinä keisari Augustus antoi käskyn, että koko valtakunta oli pantava verolle.

[2] Tämä verollepano oli ensimmäinen ja tapahtui Kviriniuksen ollessa Syyrian maaherrana.

[3] Kaikki menivät kirjoittautumaan veroluetteloon, kukin omaan kaupunkiinsa.

[4]Niin Joosefkin lähti Galileasta, Nasaretin kaupungista, ylös Juudeaan, Daavidin kaupunkiin, Beetlehemiin, koska hän oli Daavidin huonetta ja sukua,

[5]verollepanoa varten kihlattunsa, Marian, kanssa, joka oli raskaana.

[6] Estando eles ali, aconteceu completarem-se-lhe os dias,

[7] e ela deu à luz o seu filho primogênito, enfaixou-o e o deitou numa manjedoura, porque não havia lugar para eles na hospedaria.

Os anjos e os pastores

[8] Havia, naquela mesma região, pastores que viviam nos campos e guardavam o seu rebanho durante as vigílias da noite.

[9] E um anjo do SENHOR desceu aonde eles estavam, e a glória do SENHOR brilhou ao redor deles; e ficaram tomados de grande temor.

[10] O anjo, porém, lhes disse: Não temais; eis aqui vos trago boa-nova de grande alegria, que o será para todo o povo:

[11] é que hoje vos nasceu, na cidade de Davi, o Salvador, que é Cristo, o SENHOR.

[12] E isto vos servirá de sinal: encontrareis uma criança envolta em faixas e deitada em manjedoura.

[13] E, subitamente, apareceu com o anjo uma multidão da milícia celestial, louvando a Deus e dizendo:

[14] Glória a Deus nas maiores alturas, e paz na terra entre os homens, a quem ele quer bem.

[15] E, ausentando-se deles os anjos para o céu, diziam os pastores uns aos outros: Vamos até Belém e vejamos os acontecimentos que o SENHOR nos deu a conhecer.

[6]Heidän siellä ollessaan tuli Marian synnyttämisen aika,

[7] ja hän synnytti pojan, esikoisensa. Hän kapaloi lapsen ja pani hänet seimeen, koska heille ei ollut tilaa majatalossa.

Paimenet ja enkelit

[8]Sillä seudulla oli paimenia kedolla vartioimassa yöllä laumaansa.

[9] Yhtäkkiä heidän edessään seisoi Herran enkeli, ja Herran kirkkaus loisti heidän ympärillään. He pelästyivät suunnattomasti,

[10] mutta enkeli sanoi heille: ”Älkää pelätkö! Minä ilmoitan teille hyvän sanoman suuresta ilosta, joka on tuleva kaikelle kansalle.

[11] Teille on tänään Daavidin kaupungissa syntynyt Vapahtaja, joka on Kristus, Herra.

[12] Ja tämä on teille merkkinä: te löydätte lapsen, joka makaa kapaloituna seimessä.”

[13] Yhtäkkiä oli enkelin kanssa suuri taivaallinen sotajoukko, joka ylisti Jumalaa sanoen:

[14]”Kunnia Jumalalle korkeuksissa, ja maan päällä rauha ihmisten kesken, joita kohtaan hänellä on hyvä tahto.”

[15]Kun enkelit olivat menneet heidän luotaan taivaaseen, paimenet sanoivat toisilleen: ”Menkäämme nyt Beetlehemiin katsomaan sitä, mikä on tapahtunut ja minkä Herra meille ilmoitti.”

[16] Foram apressadamente e acharam Maria e José e a criança deitada na manjedoura.

[17] E, vendo-o, divulgaram o que lhes tinha sido dito a respeito deste menino.

[18] Todos os que ouviram se admiraram das coisas referidas pelos pastores.

[19] Maria, porém, guardava todas estas palavras, meditando-as no coração.

[20] Voltaram, então, os pastores glorificando e louvando a Deus por tudo o que tinham ouvido e visto, como lhes fora anunciado.

A circuncisão de Jesus

[21] Completados oito dias para ser circuncidado o menino, deram-lhe o nome de JESUS, como lhe chamara o anjo, antes de ser concebido.

A apresentação de Jesus no templo

[22] Passados os dias da purificação deles segundo a Lei de Moisés, levaram-no a Jerusalém para o apresentarem ao SENHOR,

[23] conforme o que está escrito na Lei do SENHOR: Todo primogênito ao SENHOR será consagrado;

[24] e para oferecer um sacrifício, segundo o que está escrito na referida Lei: Um par de rolas ou dois pombinhos.

O cântico de Simeão

[25] Havia em Jerusalém um homem chamado Simeão; homem este justo e piedoso que esperava a consolação de Israel; e o Espírito Santo estava sobre ele.

[16] He menivät kiireesti ja löysivät Marian ja Joosefin ja lapsen, joka makasi seimessä.

[17] Tämän nähtyään he ilmoittivat sen sanan, joka heille oli tästä lapsesta puhuttu.

[18] Kaikki, jotka sen kuulivat, ihmettelivät, mitä paimenet heille puhuivat.

[19] Mutta Maria kätki kaikki nämä sanat mieleensä ja mietti niitä sydämessään.

[20]Paimenet palasivat kiittäen ja ylistäen Jumalaa kaikesta, mitä olivat kuulleet ja nähneet, sillä kaikki oli niin kuin heille oli puhuttu.

Jeesus tuodaan temppeliin

[21]Kun kahdeksan päivää oli kulunut ja lapsi oli ympärileikattava, hän sai nimen Jeesus, jonka enkeli oli hänelle antanut, ennen kuin hän sikisi äitinsä kohdussa.

[22]Kun heidän puhdistuspäivänsä Mooseksen lain mukaan olivat päättyneet, he veivät lapsen Jerusalemiin asettaakseen hänet Herran eteen

[23]– niin kuin on kirjoitettu Herran laissa: ”Jokainen poikalapsi, joka avaa äidin kohdun, luettakoon Herralle pyhitetyksi” –

[24]ja uhratakseen, niin kuin on säädetty Herran laissa, parin metsäkyyhkysiä tai kaksi kyyhkysenpoikaa.

Simeon ja Jeesus-lapsi

[25]Jerusalemissa oli mies, jonka nimi oli Simeon. Tämä mies oli hurskas ja jumalaapelkäävä. Hän odotti Israelin lohdutusta, ja Pyhä Henki oli hänen päällään.

[26] Revelara-lhe o Espírito Santo que não passaria pela morte antes de ver o Cristo do SENHOR.

[27] Movido pelo Espírito, foi ao templo; e, quando os pais trouxeram o menino Jesus para fazerem com ele o que a Lei ordenava,

[28] Simeão o tomou nos braços e louvou a Deus, dizendo:

[29] Agora, SENHOR, podes despedir em paz o teu servo, segundo a tua palavra;

[30] porque os meus olhos já viram a tua salvação,

[31] a qual preparaste diante de todos os povos:

[32] luz para revelação aos gentios, e para glória do teu povo de Israel.

[33] E estavam o pai e a mãe do menino admirados do que dele se dizia.

[34] Simeão os abençoou e disse a Maria, mãe do menino: Eis que este menino está destinado tanto para ruína como para levantamento de muitos em Israel e para ser alvo de contradição

[35] (também uma espada traspassará a tua própria alma), para que se manifestem os pensamentos de muitos corações.

A profetisa Ana

[36] Havia uma profetisa, chamada Ana, filha de Fanuel, da tribo de Aser, avançada em dias, que vivera com seu marido sete anos desde que se casara

[37] e que era viúva de oitenta e quatro anos. Esta não deixava o templo, mas adorava noite e dia em jejuns e orações.

[26] Pyhä Henki oli ilmoittanut hänelle, ettei hän näe kuolemaa, ennen kuin on nähnyt Herran Voidellun.

[27] Hän tuli Hengen vaikutuksesta temppeliin, ja kun vanhemmat toivat Jeesus-lasta sisälle tehdäkseen hänelle niin kuin lain mukaan oli tapana,

[28] hän otti lapsen syliinsä, ylisti Jumalaa ja sanoi:

[29] ”Herra, nyt sinä päästät palvelijasi rauhassa menemään, sanasi mukaan,

[30] sillä minun silmäni ovat nähneet sinun pelastuksesi,

[31] jonka olet valmistanut kaikkien kansojen nähtäväksi,

[32] valoksi, joka ilmestyy pakanoille, ja kirkkaudeksi kansallesi Israelille.”

[33] Hänen isänsä ja äitinsä ihmettelivät sitä, mitä hänestä sanottiin.

[34] Mutta Simeon siunasi heitä ja sanoi Marialle, lapsen äidille: ”Tämä lapsi on pantu kompastumiseksi ja nousemiseksi monelle Israelissa ja merkiksi, jota vastaan puhutaan,

[35] jotta monen sydämen ajatukset tulisivat julki. Myös sinun sielusi läpi on miekka käyvä.”

Naisprofeetta Hanna

[36] Siellä oli myös naisprofeetta Hanna, Penuelin tytär, Asserin heimoa. Hän oli jo tullut iäkkääksi. Mentyään neitsyenä naimisiin hän oli elänyt miehensä kanssa seitsemän vuotta

[37] mutta oli nyt leski, kahdeksankymmenenneljän vuoden ikäinen. Hän ei poistunut temppelistä

vaan palveli siellä Jumalaa paastoten ja rukoillen yötä päivää.

[38] E, chegando naquela hora, dava graças a Deus e falava a respeito do menino a todos os que esperavam a redenção de Jerusalém.

[38]Juuri sillä hetkellä hän astui esiin, ylisti Jumalaa ja puhui lapsesta kaikille, jotka odottivat Jerusalemin lunastusta.

O menino Jesus em Nazaré

[39] Cumpridas todas as ordenanças segundo a Lei do SENHOR, voltaram para a Galiléia, para a sua cidade de Nazaré.

[40] Crescia o menino e se fortalecia, enchendo-se de sabedoria; e a graça de Deus estava sobre ele.

Paluu Nasaretiin

[39]Toimitettuaan kaiken, mitä Herran laki vaati, he palasivat Galileaan, kotikaupunkiinsa Nasaretiin.

[40]Lapsi kasvoi, vahvistui ja täyttyi viisaudella, ja Jumalan armo oli hänen yllään.

O menino Jesus no meio dos doutores

[41] Ora, anualmente iam seus pais a Jerusalém, para a Festa da Páscoa.

[42] Quando ele atingiu os doze anos, subiram a Jerusalém, segundo o costume da festa.

[43] Terminados os dias da festa, ao regressarem, permaneceu o menino Jesus em Jerusalém, sem que seus pais o soubessem.

[44] Pensando, porém, estar ele entre os companheiros de viagem, foram caminho de um dia e, então, passaram a procurá-lo entre os parentes e os conhecidos;

[45] e, não o tendo encontrado, voltaram a Jerusalém à sua procura.

[46] Três dias depois, o acharam no templo, assentado no meio dos doutores, ouvindo-os e interrogando-os.

[47] E todos os que o ouviam muito se admiravam da sua inteligência e das suas respostas.

Jeesus kaksitoistavuotiaana temppelissä

[41]Jeesuksen vanhemmat menivät joka vuosi Jerusalemiin pääsiäisjuhlille.

[42]Kun Jeesus oli kahdentoista vuoden ikäinen, he menivät jälleen juhlille, niin kuin tapa oli.

[43] Niiden päivien päätyttyä he lähtivät kotiin, mutta Jeesus-poika jäi Jerusalemiin. Hänen vanhempansa eivät huomanneet sitä

[44] vaan arvelivat hänen olevan matkaseurueessa ja kulkivat päivän matkan. Sitten he alkoivat etsiä häntä sukulaisten ja tuttavien joukosta.

[45] Kun he eivät löytäneet, he palasivat Jerusalemiin etsien häntä.

[46]Kolmen päivän kuluttua he löysivät Jeesuksen temppelistä, jossa hän istui opettajien keskellä kuunnellen heitä ja kysellen heiltä.

[47] Kaikki, jotka kuuntelivat häntä, ihmettelivät hänen ymmärrystään ja vastauksiaan.

[48] Logo que seus pais o viram, ficaram maravilhados; e sua mãe lhe disse: Filho, por que fizeste assim conosco? Teu pai e eu, aflitos, estamos à tua procura.

[48] Hänet nähdessään hänen vanhempansa hämmästyivät, ja hänen äitinsä sanoi: ”Poikani, miksi teit meille näin? Isäsi ja minä olemme huolestuneina etsineet sinua.”

[49] Ele lhes respondeu: Por que me procuráveis? Não sabíeis que me cumpria estar na casa de meu Pai?

[49] Jeesus vastasi heille: ”Mitä te minua etsitte? Ettekö tienneet, että minun pitää olla Isäni huoneessa?”

[50] Não compreenderam, porém, as palavras que lhes dissera.

[50] Mutta he eivät ymmärtäneet, mitä hän heille puhui.

[51] E desceu com eles para Nazaré; e era-lhes submisso. Sua mãe, porém, guardava todas estas coisas no coração.

[51] Jeesus lähti heidän kanssaan, tuli Nasaretiin ja oli heille kuuliainen. Mutta hänen äitinsä kätki kaiken tämän sydämeensä.

[52] E crescia Jesus em sabedoria, estatura e graça, diante de Deus e dos homens.

[52] Ja Jeesus varttui viisaudessa, iässä ja armossa, Jumalan ja ihmisten edessä.

Lucas 3

A pregação de João Batista
Mateus 3.1-10; Marcos 1.2-5

[1] No décimo quinto ano do reinado de Tibério César, sendo Pôncio Pilatos governador da Judéia, Herodes, tetrarca da Galiléia, seu irmão Filipe, tetrarca da região da Ituréia e Traconites, e Lisânias, tetrarca de Abilene,

[2] sendo sumos sacerdotes Anás e Caifás, veio a palavra de Deus a João, filho de Zacarias, no deserto.

[3] Ele percorreu toda a circunvizinhança do Jordão, pregando batismo de arrependimento para remissão de pecados,

Luukas 3

Jeesus valmistautuu tehtäväänsä
Johannes Kastaja

[1] Keisari Tiberiuksen viidentenätoista hallitusvuotena – kun Pontius Pilatus oli Juudean maaherrana, Herodes Galilean neljännesruhtinaana, hänen veljensä Filippos Iturean ja Trakonitiksen neljännesruhtinaana ja Lysanias Abilenen neljännesruhtinaana

[2] ja kun Hannas ja Kaifas olivat ylipappeina – tuli Jumalan sana erämaassa Johannekselle, Sakariaan pojalle.

[3] Hän vaelsi kaikkialla Jordanin ympäristössä ja saarnasi parannuksen kastetta syntien anteeksi saamiseksi,

[4] conforme está escrito no livro das palavras do profeta Isaías: Voz do que clama no deserto: Preparai o caminho do SENHOR, endireitai as suas veredas.

[5] Todo vale será aterrado, e nivelados todos os montes e outeiros; os caminhos tortuosos serão retificados, e os escabrosos, aplanados;

[6] e toda carne verá a salvação de Deus.

[7] Dizia ele, pois, às multidões que saíam para serem batizadas: Raça de víboras, quem vos induziu a fugir da ira vindoura?

[8] Produzi, pois, frutos dignos de arrependimento e não comeceis a dizer entre vós mesmos: Temos por pai a Abraão; porque eu vos afirmo que destas pedras Deus pode suscitar filhos a Abraão.

[9] E também já está posto o machado à raiz das árvores; toda árvore, pois, que não produz bom fruto é cortada e lançada ao fogo.

[10] Então, as multidões o interrogavam, dizendo: Que havemos, pois, de fazer?

[11] Respondeu-lhes: Quem tiver duas túnicas, reparta com quem não tem; e quem tiver comida, faça o mesmo.

[12] Foram também publicanos para serem batizados e perguntaram-lhe: Mestre, que havemos de fazer?

[13] Respondeu-lhes: Não cobreis mais do que o estipulado.

[4] niin kuin on kirjoitettu profeetta Jesajan sanojen kirjassa: ”Huutavan ääni kuuluu erämaassa: ’Valmistakaa Herralle tie, tehkää polut hänelle tasaisiksi!

[5]Jokainen laakso täytettäköön, jokainen vuori ja kukkula tasoitettakoon, mutkat tulkoot suoriksi ja louhikot tasaisiksi teiksi.

[6] Ja kaikki liha saa nähdä Jumalan lähettämän pelastuksen.’”

[7]Johannes sanoi väkijoukoille, jotka tulivat hänen kastettavakseen: ”Te kyykäärmeiden sikiöt! Kuka on neuvonut teitä pakenemaan tulevaa vihaa?

[8]Tehkää siis hedelmää, jossa kääntymyksenne näkyy, älkääkä ruvetko ajattelemaan: ’Onhan Abraham meidän isämme.’ Minä sanon teille, että Jumala voi näistä kivistä herättää lapsia Abrahamille.

[9]Kirves on jo pantu puiden juurelle. Jokainen puu, joka ei tee hyvää hedelmää, hakataan pois ja heitetään tuleen.”

[10]Ihmiset kysyivät häneltä: ”Mitä meidän siis pitää tehdä?”

[11] Hän vastasi heille: ”Jolla on kaksi paitaa, antakoon toisen sille, joka on ilman, ja se, jolla on ruokaa, tehköön samoin.”

[12]Myös publikaaneja tuli kastettavaksi, ja he kysyivät häneltä: ”Opettaja, mitä meidän pitää tehdä?”

[13] Hän sanoi heille: ”Älkää vaatiko enempää kuin teille on säädetty.”

[14] Também soldados lhe perguntaram: E nós, que faremos? E ele lhes disse: A ninguém maltrateis, não deis denúncia falsa e contentai-vos com o vosso soldo.

[14] Myös sotilaat kysyivät häneltä: ”Entä mitä meidän pitää tehdä?” Hän vastasi: ”Älkää ryöstäkö älkääkä kiristäkö keneltäkään vaan tyytykää palkkaanne.”

João dá testemunho de Jesus

Mateus 3.11-12; Marcos 1.7-8; João 1.19-27

[15] Estando o povo na expectativa, e discorrendo todos no seu íntimo a respeito de João, se não seria ele, porventura, o próprio Cristo,

[15] Kun kansa oli odotuksen vallassa ja kaikki ajattelivat sydämessään, mahtoiko Johannes olla Kristus,

[16] disse João a todos: Eu, na verdade, vos batizo com água, mas vem o que é mais poderoso do que eu, do qual não sou digno de desatar-lhe as correias das sandálias; ele vos batizará com o Espírito Santo e com fogo.

[16] Johannes vastasi kaikille ja sanoi: ”Minä kastan teidät vedellä, mutta on tulossa minua väkevämpi, jonka kenkien nauhojakaan en kelpaa avaamaan. Hän kastaa teidät Pyhässä Hengessä ja tulessa.

[17] A sua pá, ele a tem na mão, para limpar completamente a sua eira e recolher o trigo no seu celeiro; porém queimará a palha em fogo inextinguível.

[17] Hänellä on kädessään viskain, ja hän puhdistaa puimatantereensa. Jyvät hän kokoaa aittaansa, mutta ruumenet hän polttaa sammumattomassa tulessa.”

[18] Assim, pois, com muitas outras exortações anunciava o evangelho ao povo;

[18] Monilla muillakin tavoin Johannes kehotti kansaa julistaessaan evankeliumia.

[19] mas Herodes, o tetrarca, sendo repreendido por ele, por causa de Herodias, mulher de seu irmão, e por todas as maldades que o mesmo Herodes havia feito,

[19] Mutta kun hän nuhteli neljännesruhtinas Herodesta tämän veljen vaimon Herodiaan tähden ja kaiken sen pahan tähden, mitä Herodes oli tehnyt,

[20] acrescentou ainda sobre todas a de lançar João no cárcere.

[20] niin Herodes kaiken lisäksi teki senkin, että sulki Johanneksen vankilaan.

O batismo de Jesus

Mateus 3.13-17; Marcos 1.9-11; João 1.32-34

Jeesuksen kaste

[21] E aconteceu que, ao ser todo o povo batizado, também o foi Jesus; e, estando ele a orar, o céu se abriu,

[21] Kun kaikkea kansaa kastettiin ja myös Jeesus oli saanut kasteen, tapahtui hänen rukoillessaan, että taivas aukeni

[22] e o Espírito Santo desceu sobre ele em forma corpórea como pomba; e ouviu-se

[22] ja Pyhä Henki laskeutui hänen päälleen ruumiillisessa muodossa, kuin kyyhkynen.

uma voz do céu: Tu és o meu Filho amado, em ti me comprazo.

Ja taivaasta kuului ääni: ”Sinä olet minun rakas Poikani, sinuun minä olen mieltynyt.”

A genealogia de Jesus Cristo
Mateus 1.1-16

Jeesuksen sukuluettelo

23 Ora, tinha Jesus cerca de trinta anos ao começar o seu ministério. Era, como se cuidava, filho de José, filho de Eli;

23 Jeesus oli noin kolmenkymmenen vuoden ikäinen, kun hän aloitti toimintansa. Hänen luultiin olevan Joosefin poika. Joosef oli Eelin poika,

24 Eli, filho de Matate, Matate, filho de Levi, Levi, filho de Melqui, este, filho de Janai, filho de José;

24 Eeli Mattatin, tämä Leevin, tämä Melkin, tämä Jannain, tämä Joosefin,

25 José, filho de Matatias, Matatias, filho de Amós, Amós, filho de Naum, este, filho de Esli, filho de Nagai;

25 tämä Mattitjan, tämä Aamoksen, tämä Nahumin, tämä Heslin, tämä Naggain,

26 Nagai, filho de Maate, Maate, filho de Matatias, Matatias, filho de Semei, este, filho de José, filho de Jodá;

26 tämä Mahatin, tämä Mattitjan, tämä Simein, tämä Joosekin, tämä Joodan,

27 Jodá, filho de Joanã, Joanã, filho de Resa, Resa, filho de Zorobabel, este, de Salatiel, filho de Neri;

27 tämä Joohananin, tämä Reesan, tämä Serubbaabelin, tämä Sealtielin, tämä Neerin,

28 Neri, filho de Melqui, Melqui, filho de Adi, Adi, filho de Cosã, este, de Elmadã, filho de Er;

28 tämä Melkin, tämä Addin, tämä Koosamin, tämä Elmadamin, tämä Eerin,

29 Er, filho de Josué, Josué, filho de Eliézer, Eliézer, filho de Jorim, este, de Matate, filho de Levi;

29 tämä Jeesuksen, tämä Elieserin, tämä Joorimin, tämä Mattatin, tämä Leevin,

30 Levi, filho de Simeão, Simeão, filho de Judá, Judá, filho de José, este, filho de Jonã, filho de Eliaquim;

30 tämä Simeonin, tämä Juudan, tämä Joosefin, tämä Joonamin, tämä Eljakimin,

31 Eliaquim, filho de Meleá, Meleá, filho de Mená, Mená, filho de Matatá, este, filho de Natã, filho de Davi;

31 tämä Melean, tämä Mennan, tämä Mattatan, tämä Naatanin, tämä Daavidin,

32 Davi, filho de Jessé, Jessé, filho de Obede, Obede, filho de Boaz, este, filho de Salá, filho de Naassom;

32 tämä Iisain, tämä Oobedin, tämä Booaksen, tämä Salmonin, tämä Nahsonin,

[33] Naassom, filho de Aminadabe, Aminadabe, filho de Admim, Admim, filho de Arni, Arni, filho de Esrom, este, filho de Perez, filho de Judá;

[34] Judá, filho de Jacó, Jacó, filho de Isaque, Isaque, filho de Abraão, este, filho de Tera, filho de Naor;

[35] Naor, filho de Serugue, Serugue, filho de Ragaú, Ragaú, filho de Faleque, este, filho de Éber, filho de Salá;

[36] Salá, filho de Cainã, Cainã, filho de Arfaxade, Arfaxade, filho de Sem, este, filho de Noé, filho de Lameque;

[37] Lameque, filho de Metusalém, Metusalém, filho de Enoque, Enoque, filho de Jarede, este, filho de Maalalel, filho de Cainã;

[38] Cainã, filho de Enos, Enos, filho de Sete, e este, filho de Adão, filho de Deus.

Lucas 4

A tentação de Jesus

Mateus 4.1-11; Marcos 1.12-13

[1] Jesus, cheio do Espírito Santo, voltou do Jordão e foi guiado pelo mesmo Espírito, no deserto,

[2] durante quarenta dias, sendo tentado pelo diabo. Nada comeu naqueles dias, ao fim dos quais teve fome.

[3] Disse-lhe, então, o diabo: Se és o Filho de Deus, manda que esta pedra se transforme em pão.

[4] Mas Jesus lhe respondeu: Está escrito: Não só de pão viverá o homem.

[33]tämä Amminadabin, tämä Adminin, tämä Arnin, tämä Hesronin, tämä Pereksen, tämä Juudan,

[34]tämä Jaakobin, tämä Iisakin, tämä Abrahamin, tämä Terahin, tämä Naahorin,

[35]tämä Serugin, tämä Reun, tämä Pelegin, tämä Eeberin, tämä Selahin,

[36] tämä Keenanin, tämä Arpaksadin, tämä Seemin, tämä Nooan, tämä Lemekin,

[37]tämä Metuselahin, tämä Hanokin, tämä Jeredin, tämä Mahalalelin, tämä Keenanin,

[38] tämä Enoksen, tämä Seetin, tämä Aadamin ja tämä Jumalan.

Luukas 4

Paholainen kiusaa Jeesusta

[1]Täynnä Pyhää Henkeä Jeesus palasi Jordanilta. Henki kuljetti häntä autiolla seudulla

[2] neljäkymmentä päivää, ja Paholainen kiusasi häntä. Hän ei syönyt mitään niinä päivinä, mutta niiden päätyttyä hänen tuli nälkä.

[3]Silloin Paholainen sanoi hänelle: ”Jos sinä olet Jumalan Poika, niin sano tälle kivelle, että se muuttuu leiväksi.”

[4] Jeesus vastasi: ”On kirjoitettu: ’Ei ihminen elä ainoastaan leivästä.’”

[5] E, elevando-o, mostrou-lhe, num momento, todos os reinos do mundo.

[6] Disse-lhe o diabo: Dar-te-ei toda esta autoridade e a glória destes reinos, porque ela me foi entregue, e a dou a quem eu quiser.

[7] Portanto, se prostrado me adorares, toda será tua.

[8] Mas Jesus lhe respondeu: Está escrito: Ao SENHOR, teu Deus, adorarás e só a ele darás culto.

[9] Então, o levou a Jerusalém, e o colocou sobre o pináculo do templo, e disse: Se és o Filho de Deus, atira-te daqui abaixo;

[10] porque está escrito: Aos seus anjos ordenará a teu respeito que te guardem;

[11] e: Eles te susterão nas suas mãos, para não tropeçares nalguma pedra.

[12] Respondeu-lhe Jesus: Dito está: Não tentarás o SENHOR, teu Deus.

[13] Passadas que foram as tentações de toda sorte, apartou-se dele o diabo, até momento oportuno.

Jesus volta para a Galileia e principia a sua missão

Mateus 4.12-17; Marcos 1.14-15

[14] Então, Jesus, no poder do Espírito, regressou para a Galiléia, e a sua fama correu por toda a circunvizinhança.

[15] E ensinava nas sinagogas, sendo glorificado por todos.

Jesus prega em Nazaré. É rejeitado pelos seus

Mateus 13.54-58; Marcos 6.1-4

[5]Paholainen vei hänet korkealle paikalle, näytti hänelle yhdessä hetkessä kaikki maailman valtakunnat

[6] ja sanoi hänelle: ”Sinulle minä annan koko tämän valtapiirin ja sen loiston. Minun haltuuni se on annettu, ja minä annan sen kenelle tahdon.

[7] Jos siis kumarrut eteeni, niin tämä kaikki on sinun.”

[8] Jeesus vastasi hänelle ja sanoi: ”On kirjoitettu: ’Herraa, sinun Jumalaasi, sinun tulee kumartaa ja vain häntä palvella.’”

[9]Paholainen vei Jeesuksen Jerusalemiin, asetti hänet temppelin harjalle ja sanoi: ”Jos sinä olet Jumalan Poika, niin heittäydy tästä alas,

[10] sillä on kirjoitettu: ’Hän antaa enkeleilleen käskyn varjella sinua’

[11]ja ’He kantavat sinua käsillään, ettet loukkaa jalkaasi kiveen.’”

[12] Jeesus vastasi: ”On sanottu: ’Älä kiusaa Herraa, sinun Jumalaasi.’”

[13]Kiusattuaan Jeesusta kaikin tavoin Paholainen poistui hänen luotaan joksikin aikaa.

Jeesuksen toiminta Galileassa

Jeesus aloittaa toimintansa

[14]Jeesus palasi Hengen voimassa Galileaan, ja hänen maineensa levisi kaikkialle ympäristöön.

[15] Hän opetti heidän synagogissaan, ja kaikki ylistivät häntä.

Nasaretilaiset torjuvat Jeesuksen

[16] Indo para Nazaré, onde fora criado, entrou, num sábado, na sinagoga, segundo o seu costume, e levantou-se para ler.

[16]Jeesus tuli Nasaretiin, jossa hän oli kasvanut, ja meni sapatinpäivänä tapansa mukaan synagogaan. Hän nousi lukemaan,

[17] Então, lhe deram o livro do profeta Isaías, e, abrindo o livro, achou o lugar onde estava escrito:

[17]ja hänelle ojennettiin profeetta Jesajan kirja. Avattuaan kirjakäärön hän löysi kohdan, johon oli kirjoitettu:

[18] O Espírito do SENHOR está sobre mim, pelo que me ungiu para evangelizar os pobres; enviou-me para proclamar libertação aos cativos e restauração da vista aos cegos, para pôr em liberdade os oprimidos,

[18] ”Herran Henki on minun päälläni, sillä hän on voidellut minut julistamaan evankeliumia köyhille. Hän on lähettänyt minut julistamaan vangituille vapautusta ja sokeille näkönsä saamista, päästämään sorretut vapauteen

[19] e apregoar o ano aceitável do SENHOR.

[19] ja julistamaan Herran suosion vuotta.”

[20] Tendo fechado o livro, devolveu-o ao assistente e sentou-se; e todos na sinagoga tinham os olhos fitos nele.

[20]Hän kääri kirjan kokoon, antoi sen palvelijalle ja istuutui. Kaikkien synagogassa olevien katseet kohdistuivat häneen.

[21] Então, passou Jesus a dizer-lhes: Hoje, se cumpriu a Escritura que acabais de ouvir.

[21] Silloin hän alkoi puhua heille: ”Tänään tämä raamatunkohta on toteutunut teidän korvienne kuullen.”

[22] Todos lhe davam testemunho, e se maravilhavam das palavras de graça que lhe saíam dos lábios, e perguntavam: Não é este o filho de José?

[22] Kaikki antoivat hänestä hyvän todistuksen ja ihmettelivät niitä armon sanoja, jotka hänen suustaan lähtivät. He sanoivat: ”Eikö tämä ole Joosefin poika?”

[23] Disse-lhes Jesus: Sem dúvida, citar-me-eis este provérbio: Médico, cura-te a ti mesmo; tudo o que ouvimos ter-se dado em Cafarnaum, faze-o também aqui na tua terra.

[23]Jeesus sanoi heille: ”Varmaankin aiotte esittää minulle sananlaskun ’Parantaja, paranna itsesi!’ ja sanoa: ’Tee myös täällä kotikaupungissasi kaikkea sitä, mitä olemme kuulleet tapahtuneen Kapernaumissa.’”

[24] E prosseguiu: De fato, vos afirmo que nenhum profeta é bem recebido na sua própria terra.

[24] Hän jatkoi: ”Totisesti minä sanon teille: yksikään profeetta ei ole arvostettu kotikaupungissaan.

[25] Na verdade vos digo que muitas viúvas havia em Israel no tempo de Elias, quando o céu se fechou por três anos e seis meses, reinando grande fome em toda a terra;

[26] e a nenhuma delas foi Elias enviado, senão a uma viúva de Sarepta de Sidom.

[27] Havia também muitos leprosos em Israel nos dias do profeta Eliseu, e nenhum deles foi purificado, senão Naamã, o siro.

[28] Todos na sinagoga, ouvindo estas coisas, se encheram de ira.

[29] E, levantando-se, expulsaram-no da cidade e o levaram até ao cimo do monte sobre o qual estava edificada, para, de lá, o precipitarem abaixo.

[30] Jesus, porém, passando por entre eles, retirou-se.

A cura de um endemoninhado em Cafarnaum

Marcos 1.21-28

[31] E desceu a Cafarnaum, cidade da Galiléia, e os ensinava no sábado.

[32] E muito se maravilhavam da sua doutrina, porque a sua palavra era com autoridade.

[33] Achava-se na sinagoga um homem possesso de um espírito de demônio imundo, e bradou em alta voz:

[34] Ah! Que temos nós contigo, Jesus Nazareno? Vieste para perder-nos? Bem sei quem és: o Santo de Deus!

[25] Minä sanon teille totuuden: Israelissa oli monta leskeä Elian aikana, kun taivas oli suljettuna kolme vuotta ja kuusi kuukautta ja koko maahan tuli kova nälänhätä.

[26] Mutta Eliaa ei lähetetty kenenkään heidän luokseen vaan leskivaimon luo Sarpatiin, Siidonin maahan.

[27] Ja Israelissa oli monta spitaalista profeetta Elisan aikana, mutta yhtäkään heistä ei puhdistettu, ainoastaan syyrialainen Naaman."

[28] Tämän kuullessaan kaikki, jotka olivat synagogassa, joutuivat raivon valtaan.

[29] He nousivat, ajoivat Jeesuksen ulos kaupungista ja veivät hänet sen vuoren jyrkänteelle asti, jolle heidän kaupunkinsa oli rakennettu, syöstäkseen hänet alas.

[30] Mutta hän lähti pois kulkien väkijoukon halki.

Jeesus Kapernaumin synagogassa

[31] Sitten Jeesus meni Kapernaumiin, Galilean kaupunkiin, ja opetti kansaa sapattina.

[32] Ihmiset olivat hämmästyksissään hänen opetuksestaan, sillä hän puhui niin kuin se, jolla on valta.

[33] Synagogassa oli mies, jossa oli saastainen riivaajahenki. Se huusi kovalla äänellä:

[34] "Voi, mitä sinä meistä haluat, Jeesus Nasaretilainen? Tulitko tuhoamaan meidät? Minä tiedän, kuka sinä olet, Jumalan Pyhä."

35 Mas Jesus o repreendeu, dizendo: Cala-te e sai deste homem. O demônio, depois de o ter lançado por terra no meio de todos, saiu dele sem lhe fazer mal.

36 Todos ficaram grandemente admirados e comentavam entre si, dizendo: Que palavra é esta, pois, com autoridade e poder, ordena aos espíritos imundos, e eles saem?

37 E a sua fama corria por todos os lugares da circunvizinhança.

A cura da sogra de Pedro

Mateus 8.14-15; Marcos 1.29-31

38 Deixando ele a sinagoga, foi para a casa de Simão. Ora, a sogra de Simão achava-se enferma, com febre muito alta; e rogaram-lhe por ela.

39 Inclinando-se ele para ela, repreendeu a febre, e esta a deixou; e logo se levantou, passando a servi-los.

Muitas outras curas

Mateus 8.16-17; Marcos 1.32-34

40 Ao pôr-do-sol, todos os que tinham enfermos de diferentes moléstias lhos traziam; e ele os curava, impondo as mãos sobre cada um.

41 Também de muitos saíam demônios, gritando e dizendo: Tu és o Filho de Deus! Ele, porém, os repreendia para que não falassem, pois sabiam ser ele o Cristo.

Jesus vai a um lugar deserto

Marcos 1.35-39

42 Sendo dia, saiu e foi para um lugar deserto; as multidões o procuravam, e

35 Mutta Jeesus nuhteli sitä sanoen: ”Vaikene ja lähde hänestä!” Silloin riivaaja heitti miehen maahan heidän keskelleen ja lähti hänestä vahingoittamatta häntä.

36 Kaikki joutuivat hämmästyksen valtaan ja puhuivat keskenään: ”Mitä tämä puhe oikein on? Hän käskee vallalla ja voimalla saastaisia henkiä, ja ne lähtevät ulos.”

37 Niin hänen maineensa levisi lähiseudulla kaikkialle.

Jeesus parantaa Simonin anopin ja muita sairaita

38 Jeesus lähti synagogasta ja meni Simonin kotiin. Simonin anoppi oli kovassa kuumeessa, ja Jeesusta pyydettiin auttamaan häntä.

39 Jeesus kumartui hänen ylleen ja nuhteli kuumetta, ja se lähti hänestä. Nainen nousi heti ja palveli heitä.

40 Auringon laskiessa kaikki erilaisten tautien vaivaamat sairaat tuotiin Jeesuksen luo. Hän pani kätensä jokaisen päälle ja paransi heidät.

41 Monista lähti myös riivaajia, jotka huusivat: ”Sinä olet Jumalan Poika!” Mutta hän nuhteli niitä eikä sallinut niiden puhua, koska ne tiesivät, että hän oli Kristus.

Jeesus lähtee Kapernaumista

42 Päivän koittaessa Jeesus lähti ulos ja meni yksinäiseen paikkaan. Ihmiset alkoivat etsiä häntä, ja kun he löysivät

foram até junto dele, e instavam para que não os deixasse.

[43] Ele, porém, lhes disse: É necessário que eu anuncie o evangelho do reino de Deus também às outras cidades, pois para isso é que fui enviado.

[44] E pregava nas sinagogas da Judéia.

Lucas 5

A pesca maravilhosa
Mateus 4.18-22; Marcos 1.16-20

[1] Aconteceu que, ao apertá-lo a multidão para ouvir a palavra de Deus, estava ele junto ao lago de Genesaré;

[2] e viu dois barcos junto à praia do lago; mas os pescadores, havendo desembarcado, lavavam as redes.

[3] Entrando em um dos barcos, que era o de Simão, pediu-lhe que o afastasse um pouco da praia; e, assentando-se, ensinava do barco as multidões.

[4] Quando acabou de falar, disse a Simão: Faze-te ao largo, e lançai as vossas redes para pescar.

[5] Respondeu-lhe Simão: Mestre, havendo trabalhado toda a noite, nada apanhamos, mas sob a tua palavra lançarei as redes.

[6] Isto fazendo, apanharam grande quantidade de peixes; e rompiam-se-lhes as redes.

[7] Então, fizeram sinais aos companheiros do outro barco, para que fossem ajudá-los. E foram e encheram ambos os barcos, a ponto de quase irem a pique.

hänet, he estelivät häntä lähtemästä luotaan.

[43] Mutta hän sanoi: ”Minun tulee julistaa Jumalan valtakunnan evankeliumia muissakin kaupungeissa, sillä sitä varten minut on lähetetty.”

[44] Ja hän saarnasi Juudean synagogissa.

Luukas 5

Jeesuksen ensimmäiset opetuslapset

[1] Kun Jeesus seisoi Gennesaretinjärven rannalla ja kansa tungeksi hänen ympärillään kuullakseen Jumalan sanaa,

[2] hän näki rannassa kaksi venettä. Kalastajat olivat nousseet niistä huuhtomaan verkkojaan.

[3] Jeesus astui toiseen veneistä, siihen, joka oli Simonin, ja pyysi häntä soutamaan vähän matkan päähän rannasta. Sitten hän opetti kansaa veneessä istuen.

[4] Lopetettuaan puheensa Jeesus sanoi Simonille: ”Souda vene syvään veteen, ja laskekaa verkkonne apajalle.”

[5] Simon vastasi: ”Mestari, koko yön me olemme tehneet työtä emmekä ole saaneet mitään, mutta sinun käskystäsi minä lasken verkot.”

[6] Näin tehtyään he saivat pyydetyksi niin suuren määrän kalaa, että heidän verkkonsa repeilivät.

[7] He viittoilivat toisessa veneessä olevia tovereitaan tulemaan apuun. Nämä tulivatkin, ja he saivat molemmat veneet niin täyteen kalaa, että ne olivat uppoamaisillaan.

[8] Vendo isto, Simão Pedro prostrou-se aos pés de Jesus, dizendo: SENHOR, retira-te de mim, porque sou pecador.

[8] Tämän nähdessään Simon Pietari heittäytyi Jeesuksen jalkoihin ja sanoi: ”Mene pois minun luotani, Herra, sillä minä olen syntinen mies.”

[9] Pois, à vista da pesca que fizeram, a admiração se apoderou dele e de todos os seus companheiros,

[9] Hämmästys ja pelko heidän saamansa kalansaaliin tähden oli näet vallannut hänet ja kaikki, jotka olivat hänen kanssaan,

[10] bem como de Tiago e João, filhos de Zebedeu, que eram seus sócios. Disse Jesus a Simão: Não temas; doravante serás pescador de homens.

[10] samoin myös Jaakobin ja Johanneksen, Sebedeuksen pojat, jotka olivat Simonin kalastuskumppaneita. Mutta Jeesus sanoi Simonille: ”Älä pelkää. Tästedes sinä saat saaliiksesi ihmisiä.”

[11] E, arrastando eles os barcos sobre a praia, deixando tudo, o seguiram.

[11] He vetivät veneet maihin, jättivät kaiken ja lähtivät seuraamaan Jeesusta.

A cura de um leproso

Mateus 8.1-4; Marcos 1.40-45

Jeesus parantaa spitaalisen

[12] Aconteceu que, estando ele numa das cidades, veio à sua presença um homem coberto de lepra; ao ver a Jesus, prostrando-se com o rosto em terra, suplicou-lhe: SENHOR, se quiseres, podes purificar-me.

[12] Kun Jeesus oli eräässä kaupungissa, siellä oli mies, joka oli yltä päältä spitaalissa. Nähdessään Jeesuksen mies heittäytyi kasvoilleen ja rukoili häntä sanoen: ”Herra, jos tahdot, sinä voit puhdistaa minut.”

[13] E ele, estendendo a mão, tocou-lhe, dizendo: Quero, fica limpo! E, no mesmo instante, lhe desapareceu a lepra.

[13] Jeesus ojensi kätensä, kosketti häntä ja sanoi: ”Minä tahdon. Puhdistu!” Ja spitaali lähti hänestä heti.

[14] Ordenou-lhe Jesus que a ninguém o dissesse, mas vai, disse, mostra-te ao sacerdote e oferece, pela tua purificação, o sacrifício que Moisés determinou, para servir de testemunho ao povo.

[14] Jeesus kielsi häntä kertomasta tästä kenellekään ja sanoi: ”Mene kuitenkin näyttämään itsesi papille ja anna uhri, niin kuin Mooses on säätänyt, todisteeksi puhdistumisestasi .”

[15] Porém o que se dizia a seu respeito cada vez mais se divulgava, e grandes multidões afluíam para o ouvirem e serem curadas de suas enfermidades.

[15] Sanoma Jeesuksesta levisi kuitenkin yhä laajemmalle, ja paljon kansaa tuli koolle kuullakseen häntä ja parantuakseen vaivoistaan.

[16] Ele, porém, se retirava para lugares solitários e orava.

A cura de um paralítico em Cafarnaum
Mateus 9.1-8; Marcos 2.1-12

[17] Ora, aconteceu que, num daqueles dias, estava ele ensinando, e achavam-se ali assentados fariseus e mestres da Lei, vindos de todas as aldeias da Galiléia, da Judéia e de Jerusalém. E o poder do SENHOR estava com ele para curar.

[18] Vieram, então, uns homens trazendo em um leito um paralítico; e procuravam introduzi-lo e pô-lo diante de Jesus.

[19] E, não achando por onde introduzi-lo por causa da multidão, subindo ao eirado, o desceram no leito, por entre os ladrilhos, para o meio, diante de Jesus.

[20] Vendo-lhes a fé, Jesus disse ao paralítico: Homem, estão perdoados os teus pecados.

[21] E os escribas e fariseus arrazoavam, dizendo: Quem é este que diz blasfêmias? Quem pode perdoar pecados, senão Deus?

[22] Jesus, porém, conhecendo-lhes os pensamentos, disse-lhes: Que arrazoais em vosso coração?

[23] Qual é mais fácil, dizer: Estão perdoados os teus pecados ou: Levanta-te e anda?

[24] Mas, para que saibais que o Filho do Homem tem sobre a terra autoridade para perdoar pecados – disse ao paralítico: Eu

[16] Mutta hän vetäytyi erämaahan rukoilemaan.

Jeesus parantaa halvaantuneen

[17] Eräänä päivänä, kun Jeesus taas oli opettamassa, paikalla istui fariseuksia ja lainopettajia, joita oli tullut kaikista Galilean ja Juudean kylistä sekä Jerusalemista. Herran voima vaikutti, niin että hän paransi sairaita.

[18] Silloin muutamat miehet kantoivat vuoteella miestä, joka oli halvaantunut. He yrittivät tuoda hänet sisälle taloon ja asettaa Jeesuksen eteen.

[19] Mutta kun he eivät keksineet, millä tavoin toisivat hänet sisälle väkijoukon läpi, he nousivat katolle ja laskivat hänet vuoteineen tiilikaton läpi joukon keskelle Jeesuksen eteen.

[20] Nähdessään heidän uskonsa Jeesus sanoi: ”Mies, sinun syntisi ovat anteeksi annetut.”

[21] Kirjanoppineet ja fariseukset rupesivat ajattelemaan ja sanomaan: ”Kuka tämä mies on? Hänhän pilkkaa Jumalaa. Kuka muu voi antaa syntejä anteeksi kuin Jumala yksin?”

[22] Mutta Jeesus tiesi heidän ajatuksensa ja sanoi: ”Mitä te ajattelette sydämessänne?

[23] Kumpi on helpompaa, sanoa: ’Sinun syntisi ovat anteeksi annetut’, vai sanoa: ’Nouse ja kävele’?

[24] Mutta jotta tietäisitte, että Ihmisen Pojalla on valta maan päällä antaa syntejä anteeksi”– hän puhui nyt halvaantuneelle

te ordeno: Levanta-te, toma o teu leito e vai para casa.

25 Imediatamente, se levantou diante deles e, tomando o leito em que permanecera deitado, voltou para casa, glorificando a Deus.

26 Todos ficaram atônitos, davam glória a Deus e, possuídos de temor, diziam: Hoje, vimos prodígios.

A vocação de Levi
Mateus 9.9; Marcos 2.13-14

27 Passadas estas coisas, saindo, viu um publicano, chamado Levi, assentado na coletoria, e disse-lhe: Segue-me!

28 Ele se levantou e, deixando tudo, o seguiu.

Jesus come com pecadores
Mateus 9.10-13; Marcos 2.15-17

29 Então, lhe ofereceu Levi um grande banquete em sua casa; e numerosos publicanos e outros estavam com eles à mesa.

30 Os fariseus e seus escribas murmuravam contra os discípulos de Jesus, perguntando: Por que comeis e bebeis com os publicanos e pecadores?

31 Respondeu-lhes Jesus: Os sãos não precisam de médico, e sim os doentes.

32 Não vim chamar justos, e sim pecadores, ao arrependimento.

Do jejum
Mateus 9.14-17; Marcos 2.18-22

33 Disseram-lhe eles: Os discípulos de João e bem assim os dos fariseus

– ”minä sanon sinulle: nouse, ota vuoteesi ja mene kotiisi.”

25 Mies nousi heti heidän nähtensä, otti vuoteen, jolla oli maannut, ja lähti kotiinsa ylistäen Jumalaa.

26 Heidät kaikki valtasi hämmästys, ja he ylistivät Jumalaa. Pelon vallassa he sanoivat: ”Olemme tänään nähneet jotakin uskomatonta.”

Jeesus kutsuu Leevin

27 Tämän jälkeen Jeesus lähti sieltä ja näki Leevi-nimisen publikaanin istumassa tulliasemalla. Jeesus sanoi hänelle: ”Seuraa minua!”

28 Tämä jätti kaiken, nousi ja lähti seuraamaan Jeesusta.

29 Leevi valmisti hänelle kodissaan suuret pidot. Heidän kanssaan oli aterialla suuri joukko publikaaneja ja muita ihmisiä.

30 Fariseukset ja heidän kirjanoppineensa närkästyivät Jeesuksen opetuslapsiin ja sanoivat: ”Miksi te syötte ja juotte publikaanien ja syntisten kanssa?”

31 Jeesus vastasi heille: ”Eivät terveet tarvitse parantajaa vaan sairaat.

32 En minä ole tullut kutsumaan parannukseen vanhurskaita vaan syntisiä.”

Kysymys paastoamisesta

33 He sanoivat Jeesukselle: ”Johanneksen opetuslapset paastoavat usein ja pitävät rukouksia, samoin fariseusten

freqüentemente jejuam e fazem orações; os teus, entretanto, comem e bebem.

34 Jesus, porém, lhes disse: Podeis fazer jejuar os convidados para o casamento, enquanto está com eles o noivo?

35 Dias virão, contudo, em que lhes será tirado o noivo; naqueles dias, sim, jejuarão.

36 Também lhes disse uma parábola: Ninguém tira um pedaço de veste nova e o põe em veste velha; pois rasgará a nova, e o remendo da nova não se ajustará à velha.

37 E ninguém põe vinho novo em odres velhos, pois o vinho novo romperá os odres; entornar-se-á o vinho, e os odres se estragarão.

38 Pelo contrário, vinho novo deve ser posto em odres novos [e ambos se conservam].

39 E ninguém, tendo bebido o vinho velho, prefere o novo; porque diz: O velho é excelente.

Lucas 6

Jesus é senhor do sábado

Mateus 12.1-8; Marcos 2.23-28

1 Aconteceu que, num sábado, passando Jesus pelas searas, os seus discípulos colhiam e comiam espigas, debulhando-as com as mãos.

2 E alguns dos fariseus lhes disseram: Por que fazeis o que não é lícito aos sábados?

opetuslapset, mutta sinun opetuslapsesi syövät ja juovat.”

34 Jeesus vastasi: ”Ette kai voi vaatia häävieraita paastoamaan, kun sulhanen on heidän kanssaan?

35 Mutta päivät tulevat, jolloin sulhanen otetaan heiltä pois, ja silloin, niinä päivinä, he paastoavat.”

36Hän kertoi heille myös vertauksen: ”Ei kukaan leikkaa uudesta viitasta paikkaa ja pane sitä vanhaan viittaan. Silloinhan hän pilaa myös uuden, eikä uudesta viitasta leikattu paikka sovi vanhaan.

37 Eikä kukaan laske uutta viiniä vanhoihin nahkaleileihin. Silloinhan uusi viini rikkoo leilit, viini valuu maahan ja leilit menevät pilalle.

38 Ei, uusi viini on laskettava uusiin leileihin.

39 Eikä kukaan, joka juo vanhaa viiniä, halua uutta, sillä hän sanoo: ’Vanha on hyvää.’”

Luukas 6

Sapatin herra

1Eräänä sapattina, kun Jeesus kulki viljapeltojen halki, hänen opetuslapsensa katkoivat tähkäpäitä, hiersivät niitä käsissään ja söivät.

2Silloin muutamat fariseuksista sanoivat: ”Miksi teette sellaista, mitä ei ole lupa tehdä sapattina?”

[3] Respondeu-lhes Jesus: Nem ao menos tendes lido o que fez Davi, quando teve fome, ele e seus companheiros?

[4] Como entrou na casa de Deus, tomou, e comeu os pães da proposição, e os deu aos que com ele estavam, pães que não lhes era lícito comer, mas exclusivamente aos sacerdotes?

[5] E acrescentou-lhes: O Filho do Homem é senhor do sábado.

O homem da mão ressequida
Mateus 12.9-14; Marcos 3.1-6

[6] Sucedeu que, em outro sábado, entrou ele na sinagoga e ensinava. Ora, achava-se ali um homem cuja mão direita estava ressequida.

[7] Os escribas e os fariseus observavam-no, procurando ver se ele faria uma cura no sábado, a fim de acharem de que o acusar.

[8] Mas ele, conhecendo-lhes os pensamentos, disse ao homem da mão ressequida: Levanta-te e vem para o meio; e ele, levantando-se, permaneceu de pé.

[9] Então, disse Jesus a eles: Que vos parece? É lícito, no sábado, fazer o bem ou o mal? Salvar a vida ou deixá-la perecer?

[10] E, fitando todos ao redor, disse ao homem: Estende a mão. Ele assim o fez, e a mão lhe foi restaurada.

[11] Mas eles se encheram de furor e discutiam entre si quanto ao que fariam a Jesus.

A escolha dos doze apóstolos. Os seus nomes
Mateus 10.1-4; Marcos 3.13-19

[3]Jeesus vastasi heille: ”Ettekö ole lukeneet, mitä Daavid teki, kun hänelle ja hänen seuralaisilleen tuli nälkä?

[4]Hän meni Jumalan huoneeseen, otti Herran eteen asetetut leivät, söi ja antoi myös seuralaisilleen, vaikka muilla kuin papeilla ei ollut lupa syödä niitä.”

[5]Ja Jeesus sanoi heille: ”Ihmisen Poika on sapatin herra.”

Jeesus parantaa sapattina

[6]Eräänä toisena sapattina Jeesus meni synagogaan ja opetti. Siellä oli mies, jonka oikea käsi oli surkastunut.

[7]Kirjanoppineet ja fariseukset pitivät Jeesusta silmällä, parantaisiko hän sapattina, jotta he löytäisivät aiheen syyttää häntä.

[8]Mutta Jeesus tiesi heidän ajatuksensa ja sanoi miehelle, jonka käsi oli surkastunut: ”Nouse ja astu esiin.” Tämä nousi ja astui esiin.

[9]Jeesus sanoi: ”Minä kysyn teiltä: onko sapattina lupa tehdä hyvää vai tehdä pahaa, pelastaa elämä vai tuhota se?”

[10]Hän katsoi ympärilleen heihin kaikkiin ja sanoi miehelle: ”Ojenna kätesi.” Mies teki niin, ja hänen kätensä tuli ennalleen.

[11]Mutta kirjanoppineet ja fariseukset raivostuivat mielettömästi, ja he neuvottelivat keskenään, mitä tekisivät Jeesukselle.

Kaksitoista apostolia

[12] Naqueles dias, retirou-se para o monte, a fim de orar, e passou a noite orando a Deus.

[12]Kerran niihin aikoihin Jeesus lähti vuorelle rukoilemaan ja vietti siellä koko yön rukoillen Jumalaa.

[13] E, quando amanheceu, chamou a si os seus discípulos e escolheu doze dentre eles, aos quais deu também o nome de apóstolos:

[13]Päivän tultua hän kutsui opetuslapsensa luokseen ja valitsi heistä kaksitoista, joille hän antoi apostolin nimen.

[14] Simão, a quem acrescentou o nome de Pedro, e André, seu irmão; Tiago e João; Filipe e Bartolomeu;

[14]Nämä olivat Simon, jolle hän antoi myös nimen Pietari, ja tämän veli Andreas, Jaakob ja Johannes, Filippos ja Bartolomeus,

[15] Mateus e Tomé; Tiago, filho de Alfeu, e Simão, chamado Zelote;

[15]Matteus ja Tuomas, Jaakob Alfeuksen poika ja Simon, jota kutsuttiin Kiivailijaksi,

[16] Judas, filho de Tiago, e Judas Iscariotes, que se tornou traidor.

[16] Juudas Jaakobin poika ja Juudas Iskariot, josta tuli kavaltaja.

Jesus cura muitos enfermos

Mateus 4.23-25

Jeesus opettaa ja parantaa

[17] E, descendo com eles, parou numa planura onde se encontravam muitos discípulos seus e grande multidão do povo, de toda a Judéia, de Jerusalém e do litoral de Tiro e de Sidom,

[17]Jeesus laskeutui alas vuorelta yhdessä heidän kanssaan ja pysähtyi tasaiselle paikalle. Siellä oli suuri joukko hänen opetuslapsiaan ja paljon kansaa koko Juudeasta ja Jerusalemista ja Tyroksen ja Siidonin rannikkoseudulta.

[18] que vieram para o ouvirem e serem curados de suas enfermidades; também os atormentados por espíritos imundos eram curados.

[18]He olivat tulleet kuullakseen häntä ja parantuakseen taudeistaan. Myös saastaisten henkien vaivaamat tulivat terveiksi.

[19] E todos da multidão procuravam tocá-lo, porque dele saía poder; e curava todos.

[19] Koko kansanjoukko tahtoi päästä koskettamaan häntä, sillä hänestä lähti voima, joka paransi kaikki.

As bem-aventuranças

Mateus 5.1-12

Autuaaksi julistaminen

[20] Então, olhando ele para os seus discípulos, disse-lhes: Bem-aventurados vós, os pobres, porque vosso é o reino de Deus.

[20]Jeesus kohotti katseensa, katsoi opetuslapsiaan ja sanoi: ”Autuaita olette te köyhät, sillä teidän on Jumalan valtakunta.

[21] Bem-aventurados vós, os que agora tendes fome, porque sereis fartos. Bem-aventurados vós, os que agora chorais, porque haveis de rir.

[22] Bem-aventurados sois quando os homens vos odiarem e quando vos expulsarem da sua companhia, vos injuriarem e rejeitarem o vosso nome como indigno, por causa do Filho do Homem.

[23] Regozijai-vos naquele dia e exultai, porque grande é o vosso galardão no céu; pois dessa forma procederam seus pais com os profetas.

Os ais

[24] Mas ai de vós, os ricos! Porque tendes a vossa consolação.

[25] Ai de vós, os que estais agora fartos! Porque vireis a ter fome. Ai de vós, os que agora rides! Porque haveis de lamentar e chorar.

[26] Ai de vós, quando todos vos louvarem! Porque assim procederam seus pais com os falsos profetas.

Da vingança
Mateus 5.38-42

[27] Digo-vos, porém, a vós outros que me ouvis: amai os vossos inimigos, fazei o bem aos que vos odeiam;

[28] bendizei aos que vos maldizem, orai pelos que vos caluniam.

[29] Ao que te bate numa face, oferece-lhe também a outra; e, ao que tirar a tua capa, deixa-o levar também a túnica;

[21] Autuaita olette te, joilla nyt on nälkä, sillä teidät ravitaan. Autuaita olette te, jotka nyt itkette, sillä te saatte nauraa.

[22] Autuaita olette te, kun ihmiset teitä Ihmisen Pojan tähden vihaavat ja erottavat teidät yhteydestään, herjaavat teitä ja pyyhkivät pois teidän nimenne ikään kuin jonkin pahan.

[23] Iloitkaa sinä päivänä ja hyppikää riemusta, sillä teidän palkkanne on suuri taivaassa! Samalla tavallahan heidän isänsä tekivät profeetoille.”

Voi teitä!

[24] ”Mutta voi teitä, te rikkaat, sillä te olette jo saaneet lohdutuksenne!

[25] Voi teitä, jotka nyt olette kylläisiä, sillä te tulette näkemään nälkää! Voi teitä, jotka nyt nauratte, sillä te saatte murehtia ja itkeä!

[26] Voi teitä, kun kaikki ihmiset puhuvat teistä hyvää! Samoinhan tekivät heidän isänsä väärille profeetoille.”

Rakastakaa vihamiehiänne

[27] ”Mutta teille, jotka kuulette, minä sanon: Rakastakaa vihamiehiänne, tehkää hyvää niille, jotka teitä vihaavat.

[28] Siunatkaa niitä, jotka teitä kiroavat. Rukoilkaa niiden puolesta, jotka teitä solvaavat.

[29] Jos joku lyö sinua poskelle, tarjoa hänelle toinenkin poski. Jos joku ottaa sinulta viitan, älä kiellä häneltä paitaasikaan.

[30] dá a todo o que te pede; e, se alguém levar o que é teu, não entres em demanda.

[30] Anna jokaiselle, joka sinulta pyytää, äläkä vaadi takaisin siltä, joka ottaa sinun omaasi.

[31] Como quereis que os homens vos façam, assim fazei-o vós também a eles.

[31] Niin kuin te tahdotte ihmisten tekevän teille, niin tehkää tekin heille.

Do amor ao próximo
Mateus 5.43-48

[32] Se amais os que vos amam, qual é a vossa recompensa? Porque até os pecadores amam aos que os amam.

[32] Jos te rakastatte niitä, jotka rakastavat teitä, mitä kiitosta te siitä saatte? Rakastavathan syntisetkin niitä, jotka heitä rakastavat.

[33] Se fizerdes o bem aos que vos fazem o bem, qual é a vossa recompensa? Até os pecadores fazem isso.

[33] Ja jos te teette hyvää niille, jotka tekevät hyvää teille, mitä kiitosta te siitä saatte? Niinhän syntisetkin tekevät.

[34] E, se emprestais àqueles de quem esperais receber, qual é a vossa recompensa? Também os pecadores emprestam aos pecadores, para receberem outro tanto.

[34] Jos te lainaatte sellaisille, joilta toivotte saavanne takaisin, mitä kiitosta te siitä saatte? Syntisetkin lainaavat syntisille, jos saavat yhtä paljon takaisin.

[35] Amai, porém, os vossos inimigos, fazei o bem e emprestai, sem esperar nenhuma paga; será grande o vosso galardão, e sereis filhos do Altíssimo. Pois ele é benigno até para com os ingratos e maus.

[35] Ei, rakastakaa vihamiehiänne, tehkää hyvää ja lainatkaa toivomatta saavanne mitään takaisin. Silloin teidän palkkanne on suuri ja teistä tulee Korkeimman lapsia, sillä hän on hyvä kiittämättömille ja pahoille.

[36] Sede misericordiosos, como também é misericordioso vosso Pai.

[36] Olkaa armahtavia, niin kuin teidän Isännekin on armahtava.”

O juízo temerário é proibido
Mateus 7.1-5

Älkää tuomitko

[37] Não julgueis e não sereis julgados; não condeneis e não sereis condenados; perdoai e sereis perdoados;

[37] ”Älkää tuomitko, niin ei teitäkään tuomita. Älkää tuomitko ketään syylliseksi, niin ei teitäkään tuomita syyllisiksi. Antakaa anteeksi, niin teillekin annetaan anteeksi.

[38] dai, e dar-se-vos-á; boa medida, recalcada, sacudida, transbordante, generosamente vos darão; porque com a

[38] Antakaa, niin teille annetaan. Täysi mitta, sullottu, ravisteltu ja kukkurainen,

medida com que tiverdes medido vos medirão também.

annetaan teidän syliinne. Millä mitalla te mittaatte, sillä mitataan teille takaisin.”

A parábola do cego que guia a outro cego

39 Propôs-lhes também uma parábola: Pode, porventura, um cego guiar a outro cego? Não cairão ambos no barranco?

39 Hän kertoi heille myös vertauksen: ”Eihän sokea voi taluttaa sokeaa? Eivätkö he molemmat putoa kuoppaan?

40 O discípulo não está acima do seu mestre; todo aquele, porém, que for bem instruído será como o seu mestre.

40 Ei oppilas ole opettajaansa parempi, mutta kaiken opittuaan jokainen on niin kuin opettajansa.

41 Por que vês tu o argueiro no olho de teu irmão, porém não reparas na trave que está no teu próprio?

41 Kuinka näet roskan veljesi silmässä mutta et huomaa hirttä omassa silmässäsi?

42 Como poderás dizer a teu irmão: Deixa, irmão, que eu tire o argueiro do teu olho, não vendo tu mesmo a trave que está no teu? Hipócrita, tira primeiro a trave do teu olho e, então, verás claramente para tirar o argueiro que está no olho de teu irmão.

42 Kuinka voit sanoa veljellesi: ’Veli, anna kun otan roskan pois silmästäsi’, mutta et näe hirttä omassa silmässäsi? Sinä tekopyhä! Ota ensin hirsi pois omasta silmästäsi, niin sitten näet ottaa roskan veljesi silmästä!”

Árvores e seus frutos
Mateus 12.33-35

Hedelmästään puu tunnetaan

43 Não há árvore boa que dê mau fruto; nem tampouco árvore má que dê bom fruto.

43 ”Ei ole hyvää puuta, joka tekisi huonoa hedelmää, eikä huonoa puuta, joka tekisi hyvää hedelmää.

44 Porquanto cada árvore é conhecida pelo seu próprio fruto. Porque não se colhem figos de espinheiros, nem dos abrolhos se vindimam uvas.

44 Hedelmästään jokainen puu tunnetaan. Eihän orjantappuroista koota viikunoita eikä piikkipensaasta poimita viinirypäleitä.

45 O homem bom do bom tesouro do coração tira o bem, e o mau do mau tesouro tira o mal; porque a boca fala do que está cheio o coração.

45 Hyvä ihminen tuo sydämensä hyvyyden varastosta esiin hyvää, ja paha ihminen tuo sydämensä pahuuden varastosta esiin pahaa, sillä sydämen kyllyydestä suu puhuu.”

Os dois fundamentos
Mateus 7.24-27

Kaksi rakentajaa

46 Por que me chamais SENHOR, SENHOR, e não fazeis o que vos mando?

46 ”Miksi te huudatte minulle: ’Herra, Herra’, mutta ette tee, mitä minä sanon?

47 Todo aquele que vem a mim, e ouve as minhas palavras, e as pratica, eu vos mostrarei a quem é semelhante.

48 É semelhante a um homem que, edificando uma casa, cavou, abriu profunda vala e lançou o alicerce sobre a rocha; e, vindo a enchente, arrojou-se o rio contra aquela casa e não a pôde abalar, por ter sido bem construída.

49 Mas o que ouve e não pratica é semelhante a um homem que edificou uma casa sobre a terra sem alicerces, e, arrojando-se o rio contra ela, logo desabou; e aconteceu que foi grande a ruína daquela casa.

Lucas 7

A cura do servo de um centurião

Mateus 8.5-13

1 Tendo Jesus concluído todas as suas palavras dirigidas ao povo, entrou em Cafarnaum.

2 E o servo de um centurião, a quem este muito estimava, estava doente, quase à morte.

3 Tendo ouvido falar a respeito de Jesus, enviou-lhe alguns anciãos dos judeus, pedindo-lhe que viesse curar o seu servo.

4 Estes, chegando-se a Jesus, com instância lhe suplicaram, dizendo: Ele é digno de que lhe faças isto;

5 porque é amigo do nosso povo, e ele mesmo nos edificou a sinagoga.

47 Minä osoitan teille, kenen kaltainen on se, joka tulee minun luokseni ja kuulee minun sanani ja tekee niiden mukaan.

48 Hän on kuin mies, joka taloa rakentaessaan kaivoi syvään ja laski perustuksen kalliolle. Kun sitten tuli tulva, virta syöksyi taloa vastaan mutta ei saanut sitä horjumaan, koska se oli hyvin rakennettu.

49 Mutta se, joka kuulee eikä tee, on kuin mies, joka rakensi talonsa maan pinnalle, ilman perustusta. Kun virta syöksyi taloa vastaan, se sortui heti ja tuhoutui kokonaan."

Luukas 7

Sadanpäällikön usko

1 Kun Jeesus oli kansan kuullen puhunut kaiken tämän, hän lähti Kapernaumiin.

2 Erään sadanpäällikön palvelija oli sairaana ja oli kuolemaisillaan. Sadanpäällikkö piti häntä suuressa arvossa.

3 Kuultuaan Jeesuksesta sadanpäällikkö lähetti juutalaisten vanhimpia Jeesuksen luo pyytämään, että hän tulisi parantamaan hänen palvelijansa.

4 Kun vanhimmat saapuivat Jeesuksen luo, he pyysivät häntä hartaasti ja sanoivat: "Hän ansaitsee sen, että teet hänelle tämän,

5 sillä hän rakastaa meidän kansaamme, ja synagogankin hän on meille rakentanut."

[6] Então, Jesus foi com eles. E, já perto da casa, o centurião enviou-lhe amigos para lhe dizer: SENHOR, não te incomodes, porque não sou digno de que entres em minha casa.

[6]Niin Jeesus lähti heidän kanssaan. Mutta kun hän ei enää ollut kaukana talosta, sadanpäällikkö lähetti ystäviään sanomaan hänelle: ”Herra, älä suotta vaivaudu, sillä en minä ole sen arvoinen, että tulisit kattoni alle.

[7] Por isso, eu mesmo não me julguei digno de ir ter contigo; porém manda com uma palavra, e o meu rapaz será curado.

[7] Siksi en pitänytkään itseäni sen arvoisena, että olisin tullut sinun luoksesi. Mutta sano sana, niin palvelijani paranee.

[8] Porque também eu sou homem sujeito à autoridade, e tenho soldados às minhas ordens, e digo a este: vai, e ele vai; e a outro: vem, e ele vem; e ao meu servo: faze isto, e ele o faz.

[8] Sillä minut itsenikin on määrätty käskyvallan alle, ja minulla on sotilaita alaisinani. Kun sanon yhdelle: ’Mene’, niin hän menee, ja toiselle: ’Tule’, niin hän tulee, tai palvelijalleni: ’Tee tämä’, niin hän tekee.”

[9] Ouvidas estas palavras, admirou-se Jesus dele e, voltando-se para o povo que o acompanhava, disse: Afirmo-vos que nem mesmo em Israel achei fé como esta.

[9] Tämän kuultuaan Jeesus ihmetteli häntä. Kääntyen väkijoukon puoleen, joka kulki hänen perässään, hän sanoi: ”Minä sanon teille: näin suurta uskoa en ole löytänyt edes Israelista.”

[10] E, voltando para casa os que foram enviados, encontraram curado o servo.

[10] Kun sadanpäällikön lähettämät miehet palasivat taloon, he tapasivat palvelijan terveenä.

A ressurreição do filho da viúva de Naim

Jeesus herättää lesken pojan Nainissa

[11] Em dia subseqüente, dirigia-se Jesus a uma cidade chamada Naim, e iam com ele os seus discípulos e numerosa multidão.

[11]Sen jälkeen Jeesus meni Nain-nimiseen kaupunkiin, ja hänen kanssaan kulkivat hänen opetuslapsensa ja suuri väkijoukko.

[12] Como se aproximasse da porta da cidade, eis que saía o enterro do filho único de uma viúva; e grande multidão da cidade ia com ela.

[12] Kun hän lähestyi kaupungin porttia, sieltä kannettiin ulos kuollutta, äitinsä ainoaa poikaa. Äiti oli leski, ja suuri joukko kaupungin väkeä oli hänen kanssaan.

[13] Vendo-a, o SENHOR se compadeceu dela e lhe disse: Não chores!

[13]Hänet nähdessään Herra tunsi sääliä häntä kohtaan ja sanoi: ”Älä itke.”

[14] Chegando-se, tocou o esquife e, parando os que o conduziam, disse: Jovem, eu te mando: levanta-te!

[15] Sentou-se o que estivera morto e passou a falar; e Jesus o restituiu a sua mãe.

[16] Todos ficaram possuídos de temor e glorificavam a Deus, dizendo: Grande profeta se levantou entre nós; e: Deus visitou o seu povo.

[17] Esta notícia a respeito dele divulgou-se por toda a Judéia e por toda a circunvizinhança.

João envia mensageiros a Jesus

Mateus 11.2-6

[18] Todas estas coisas foram referidas a João pelos seus discípulos. E João, chamando dois deles,

[19] enviou-os ao SENHOR para perguntar: És tu aquele que estava para vir ou havemos de esperar outro?

[20] Quando os homens chegaram junto dele, disseram: João Batista enviou-nos para te perguntar: És tu aquele que estava para vir ou esperaremos outro?

[21] Naquela mesma hora, curou Jesus muitos de moléstias, e de flagelos, e de espíritos malignos; e deu vista a muitos cegos.

[22] Então, Jesus lhes respondeu: Ide e anunciai a João o que vistes e ouvistes: os cegos vêem, os coxos andam, os leprosos são purificados, os surdos ouvem, os

[14] Hän lähestyi paareja ja kosketti niitä, jolloin kantajat pysähtyivät. Hän sanoi: ”Nuorukainen, minä sanon sinulle: nouse!”

[15]Silloin kuollut nousi istumaan ja rupesi puhumaan, ja Jeesus antoi hänet takaisin hänen äidilleen.

[16]Kaikki joutuivat pelon valtaan ja ylistivät Jumalaa sanoen: ”Suuri profeetta on noussut meidän keskuuteemme” ja ”Jumala on katsonut kansansa puoleen.”

[17]Tämä sanoma hänestä levisi koko Juudeaan ja kaikkialle ympäristöön.

Jeesuksen vastaus Johannes Kastajalle

[18]Johanneksen opetuslapset kertoivat Johannekselle kaikista näistä asioista. Silloin hän kutsui luokseen opetuslapsistaan kaksi

[19] ja lähetti heidät Herran luo kysymään: ”Oletko sinä se tuleva, vai pitääkö meidän odottaa toista?”

[20] Kun miehet saapuivat Jeesuksen luo, he sanoivat: ”Johannes Kastaja lähetti meidät sinun luoksesi kysymään: ’Oletko sinä se tuleva, vai pitääkö meidän odottaa toista?’”

[21] Juuri sillä hetkellä Jeesus paransi monia taudeista, vaivoista ja pahoista hengistä ja antoi näön monelle sokealle.

[22]Niin hän vastasi heille: ”Menkää ja kertokaa Johannekselle, mitä olette nähneet ja kuulleet: Sokeat saavat näkönsä, rammat kävelevät, spitaaliset

mortos são ressuscitados, e aos pobres, anuncia-se-lhes o evangelho.

puhdistuvat, kuurot kuulevat, kuolleet herätetään ja köyhille julistetaan evankeliumia.

[23] E bem-aventurado é aquele que não achar em mim motivo de tropeço.

[23] Autuas se, joka ei loukkaannu minuun.”

Jesus dá testemunho de João
Mateus 11.7-19

Jeesuksen todistus Johannes Kastajasta

[24] Tendo-se retirado os mensageiros, passou Jesus a dizer ao povo a respeito de João: Que saístes a ver no deserto? Um caniço agitado pelo vento?

[24]Kun Johanneksen lähettämät miehet olivat menneet, Jeesus rupesi puhumaan kansanjoukoille Johanneksesta: ”Mitä te lähditte erämaahan katsomaan? Ruokoako, jota tuuli huojuttaa?

[25] Que saístes a ver? Um homem vestido de roupas finas? Os que se vestem bem e vivem no luxo assistem nos palácios dos reis.

[25] Vai mitä lähditte katsomaan? Hienoihin vaatteisiin pukeutunutta miestäkö? Ne, jotka pukeutuvat koreisiin vaatteisiin ja elävät ylellisesti, ovat kuninkaiden linnoissa.

[26] Sim, que saístes a ver? Um profeta? Sim, eu vos digo, e muito mais que profeta.

[26] Vai mitä sitten lähditte katsomaan? Profeettaako? Juuri niin! Minä sanon teille: hän on enemmänkin kuin profeetta.

[27] Este é aquele de quem está escrito: Eis aí envio diante da tua face o meu mensageiro, o qual preparará o teu caminho diante de ti.

[27] Hän on se, josta on kirjoitettu: ’Minä lähetän sanansaattajani sinun edelläsi, hän valmistaa tien sinun eteesi.’

[28] E eu vos digo: entre os nascidos de mulher, ninguém é maior do que João; mas o menor no reino de Deus é maior do que ele.

[28] Minä sanon teille: ei ole naisista syntyneiden joukossa ketään suurempaa kuin Johannes, mutta vähäisin Jumalan valtakunnassa on suurempi kuin hän.”

[29] Todo o povo que o ouviu e até os publicanos reconheceram a justiça de Deus, tendo sido batizados com o batismo de João;

[29]Ja koko kansa, kaikki, jotka häntä kuulivat, publikaanitkin, tunnustivat Jumalan olevan oikeassa ja antoivat kastaa itsensä Johanneksen kasteella.

[30] mas os fariseus e os intérpretes da Lei rejeitaram, quanto a si mesmos, o desígnio de Deus, não tendo sido batizados por ele.

[30]Mutta fariseukset ja lainoppineet hylkäsivät suunnitelman, joka Jumalalla oli heitä varten, eivätkä ottaneet Johannekselta kastetta.

[31] A que, pois, compararei os homens da presente geração, e a que são eles semelhantes?

[32] São semelhantes a meninos que, sentados na praça, gritam uns para os outros: Nós vos tocamos flauta, e não dançastes; entoamos lamentações, e não chorastes.

[33] Pois veio João Batista, não comendo pão, nem bebendo vinho, e dizeis: Tem demônio!

[34] Veio o Filho do Homem, comendo e bebendo, e dizeis: Eis aí um glutão e bebedor de vinho, amigo de publicanos e pecadores!

[35] Mas a sabedoria é justificada por todos os seus filhos.

A pecadora que ungiu os pés de Jesus

[36] Convidou-o um dos fariseus para que fosse jantar com ele. Jesus, entrando na casa do fariseu, tomou lugar à mesa.

[37] E eis que uma mulher da cidade, pecadora, sabendo que ele estava à mesa na casa do fariseu, levou um vaso de alabastro com ungüento;

[38] e, estando por detrás, aos seus pés, chorando, regava-os com suas lágrimas e os enxugava com os próprios cabelos; e beijava-lhe os pés e os ungia com o ungüento.

[39] Ao ver isto, o fariseu que o convidara disse consigo mesmo: Se este fora profeta, bem saberia quem e qual é a mulher que lhe tocou, porque é pecadora.

[31] ”Mihin minä siis vertaisin tämän sukupolven ihmisiä? Minkä kaltaisia he ovat?

[32] He ovat kuin lapset, jotka istuvat torilla ja huutavat toisilleen: ’Me soitimme teille huilua, mutta te ette tanssineet. Me veisasimme itkuvirsiä, mutta te ette itkeneet.’

[33] Johannes Kastaja on tullut, hän ei syö leipää eikä juo viiniä, ja te sanotte: ’Hänessä on riivaaja.’

[34] Ihmisen Poika on tullut, hän syö ja juo, ja te sanotte: ’Katsokaa syömäriä ja viininjuojaa, publikaanien ja syntisten ystävää!’

[35] Mutta Viisauden tunnustavat oikeaksi kaikki Viisauden lapset.”

Fariseus ja syntinen nainen

[36]Eräs fariseus pyysi Jeesusta syömään kanssaan, ja hän meni fariseuksen kotiin ja asettui aterioimaan.

[37]Siinä kaupungissa oli nainen, joka eli syntisesti. Kun hän sai tietää, että Jeesus oli aterioimassa fariseuksen talossa, hän toi mukanaan alabasteripullon, joka oli täynnä tuoksuöljyä.

[38] Hän asettui itkien Jeesuksen taakse jalkopäähän ja alkoi kyynelillään kastella hänen jalkojaan. Sitten hän kuivasi ne hiuksillaan, suuteli niitä ja voiteli ne tuoksuöljyllä.

[39]Mutta kun fariseus, joka oli kutsunut Jeesuksen, näki sen, hän ajatteli: ”Jos tämä mies olisi profeetta, hän tietäisi, mikä ja millainen on tuo nainen, joka häneen koskee – että nainen on syntinen.”

[40] Dirigiu-se Jesus ao fariseu e lhe disse: Simão, uma coisa tenho a dizer-te. Ele respondeu: Dize-a, Mestre.

[40] Silloin Jeesus sanoi hänelle: ”Simon, minulla on sinulle jotakin sanottavaa.” Hän vastasi: ”Sano, opettaja.”

[41] Certo credor tinha dois devedores: um lhe devia quinhentos denários, e o outro, cinqüenta.

[41] ”Eräällä rahanlainaajalla oli kaksi velallista. Toinen oli velkaa viisisataa denaaria, toinen viisikymmentä.

[42] Não tendo nenhum dos dois com que pagar, perdoou-lhes a ambos. Qual deles, portanto, o amará mais?

[42] Kun heillä ei ollut millä maksaa, hän antoi molemmille velan anteeksi. Kumpi heistä siis rakastaa häntä enemmän?”

[43] Respondeu-lhe Simão: Suponho que aquele a quem mais perdoou. Replicou-lhe: Julgaste bem.

[43]Simon vastasi: ”Luulisin, että se, jolle hän antoi enemmän anteeksi.” Jeesus sanoi hänelle: ”Oikein sinä ratkaisit.”

[44] E, voltando-se para a mulher, disse a Simão: Vês esta mulher? Entrei em tua casa, e não me deste água para os pés; esta, porém, regou os meus pés com lágrimas e os enxugou com os seus cabelos.

[44] Naiseen päin kääntyen hän sanoi Simonille: ”Näetkö tämän naisen? Kun tulin kotiisi, sinä et antanut vettä jaloilleni, mutta tämä kasteli minun jalkani kyynelillään ja kuivasi ne hiuksillaan.

[45] Não me deste ósculo; ela, entretanto, desde que entrei não cessa de me beijar os pés.

[45] Sinä et antanut minulle suudelmaa, mutta tämä ei ole lakannut suutelemasta jalkojani siitä asti, kun tulin sisään.

[46] Não me ungiste a cabeça com óleo, mas esta, com bálsamo, ungiu os meus pés.

[46] Sinä et voidellut päätäni öljyllä, mutta tämä voiteli jalkani tuoksuöljyllä.

[47] Por isso, te digo: perdoados lhe são os seus muitos pecados, porque ela muito amou; mas aquele a quem pouco se perdoa, pouco ama.

[47] Sen tähden sanon sinulle: hänen paljot syntinsä on annettu anteeksi, ja sen vuoksi hän rakasti paljon. Mutta se, jolle annetaan vähän anteeksi, rakastaa vähän.”

[48] Então, disse à mulher: Perdoados são os teus pecados.

[48]Sitten hän sanoi naiselle: ”Sinun syntisi ovat anteeksi annetut.”

[49] Os que estavam com ele à mesa começaram a dizer entre si: Quem é este que até perdoa pecados?

[49]Niin pöytävieraat rupesivat puhumaan keskenään: ”Kuka tämä on, joka antaa syntejäkin anteeksi?”

[50] Mas Jesus disse à mulher: A tua fé te salvou; vai-te em paz.

[50] Mutta Jeesus sanoi naiselle: ”Sinun uskosi on sinut pelastanut. Mene rauhaan.”

Lucas 8

As mulheres que assistiam Jesus

[1] Aconteceu, depois disto, que andava Jesus de cidade em cidade e de aldeia em aldeia, pregando e anunciando o evangelho do reino de Deus, e os doze iam com ele,

[2] e também algumas mulheres que haviam sido curadas de espíritos malignos e de enfermidades: Maria, chamada Madalena, da qual saíram sete demônios;

[3] e Joana, mulher de Cuza, procurador de Herodes, Suzana e muitas outras, as quais lhe prestavam assistência com os seus bens.

A parábola do semeador

Mateus 13.1-9; Marcos 4.1-9

[4] Afluindo uma grande multidão e vindo ter com ele gente de todas as cidades, disse Jesus por parábola:

[5] Eis que o semeador saiu a semear. E, ao semear, uma parte caiu à beira do caminho; foi pisada, e as aves do céu a comeram.

[6] Outra caiu sobre a pedra; e, tendo crescido, secou por falta de umidade.

[7] Outra caiu no meio dos espinhos; e estes, ao crescerem com ela, a sufocaram.

[8] Outra, afinal, caiu em boa terra; cresceu e produziu a cento por um. Dizendo isto,

Luukas 8

Naisia Jeesuksen opetuslapsina

[1]Sen jälkeen Jeesus vaelsi kaupungista kaupunkiin ja kylästä kylään saarnaten ja julistaen Jumalan valtakunnan evankeliumia. Hänen kanssaan olivat ne kaksitoista

[2]ja muutamat naiset, jotka oli vapautettu pahoista hengistä ja parannettu taudeista. Näitä olivat Maria, jota kutsuttiin Magdalan Mariaksi ja josta oli lähtenyt ulos seitsemän riivaajaa,

[3]Johanna, Herodeksen taloudenhoitajan Kuusaksen vaimo, ja Susanna sekä useita muita naisia, jotka palvelivat heitä varoillaan.

Kylväjävertaus

[4]Kun paljon kansaa tuli koolle ja ihmisiä saapui Jeesuksen luo joka kaupungista, hän puhui käyttäen vertausta:

[5] ”Kylväjä lähti kylvämään siementä. Hänen kylväessään osa putosi tien oheen ja tallautui, ja taivaan linnut söivät sen.

[6] Osa putosi kalliolle, ja oraalle noustuaan se kuivettui, kun sillä ei ollut kosteutta.

[7] Osa putosi orjantappuroiden sekaan, ja yhdessä oraan kanssa kasvaessaan orjantappurat tukahduttivat sen.

[8] Mutta osa putosi hyvään maahan, kasvoi ja tuotti satakertaisen sadon.” Tämän

clamou: Quem tem ouvidos para ouvir, ouça.

A explicação da parábola

Mateus 13.10-23; Marcos 4.10-20

9 E os seus discípulos o interrogaram, dizendo: Que parábola é esta?

10 Respondeu-lhes Jesus: A vós outros é dado conhecer os mistérios do reino de Deus; aos demais, fala-se por parábolas, para que, vendo, não vejam; e, ouvindo, não entendam.

11 Este é o sentido da parábola: a semente é a palavra de Deus.

12 A que caiu à beira do caminho são os que a ouviram; vem, a seguir, o diabo e arrebata-lhes do coração a palavra, para não suceder que, crendo, sejam salvos.

13 A que caiu sobre a pedra são os que, ouvindo a palavra, a recebem com alegria; estes não têm raiz, crêem apenas por algum tempo e, na hora da provação, se desviam.

14 A que caiu entre espinhos são os que ouviram e, no decorrer dos dias, foram sufocados com os cuidados, riquezas e deleites da vida; os seus frutos não chegam a amadurecer.

15 A que caiu na boa terra são os que, tendo ouvido de bom e reto coração, retêm a palavra; estes frutificam com perseverança.

A parábola da candeia

Marcos 4.21-25

16 Ninguém, depois de acender uma candeia, a cobre com um vaso ou a põe debaixo de uma cama; pelo contrário,

sanottuaan hän huusi: ”Jolla on korvat kuulla, se kuulkoon!”

Kylväjävertauksen selitys

9 Jeesuksen opetuslapset kysyivät häneltä, mitä tämä vertaus tarkoitti.

10 Hän sanoi: ”Teidän on annettu tuntea Jumalan valtakunnan salaisuudet, mutta muille ne esitetään vertauksin, jotta he, vaikka näkevät, eivät näkisi, ja vaikka kuulevat, eivät ymmärtäisi.

11 Vertaus tarkoittaa tätä: Siemen on Jumalan sana.

12 Tien oheen pudonnut kuvaa niitä, jotka kuulevat sanan mutta joiden sydämestä Paholainen tulee ottamaan sen pois, jotta he eivät uskoisi ja pelastuisi.

13 Kalliolle pudonnut kuvaa niitä, jotka kuullessaan sanan ottavat sen iloiten vastaan mutta joilla ei ole juurta. He uskovat vain hetken aikaa ja koetuksen hetkellä luopuvat.

14 Se, mikä putosi orjantappuroihin, tarkoittaa niitä, jotka kuulevat sanan mutta vaeltaessaan tukehtuvat tämän elämän huoliin, rikkauteen ja nautintoihin eivätkä tuota kypsää hedelmää.

15 Mutta se, mikä on hyvässä maassa, tarkoittaa niitä, jotka sanan kuultuaan säilyttävät sen vilpittömässä ja hyvässä sydämessä ja kestävinä tuottavat satoa.”

Oikea kuuleminen

16 ”Ei kukaan, joka sytyttää lampun, peitä sitä astialla tai pane vuoteen alle, vaan hän panee sen lampunjalkaan, jotta sisään tulevat näkisivät valon.

coloca-a sobre um velador, a fim de que os que entram vejam a luz.

[17] Nada há oculto, que não haja de manifestar-se, nem escondido, que não venha a ser conhecido e revelado.

[18] Vede, pois, como ouvis; porque ao que tiver, se lhe dará; e ao que não tiver, até aquilo que julga ter lhe será tirado.

A família de Jesus
Mateus 12.46-50; Marcos 3.31-35

[19] Vieram ter com ele sua mãe e seus irmãos e não podiam aproximar-se por causa da concorrência de povo.

[20] E lhe comunicaram: Tua mãe e teus irmãos estão lá fora e querem ver-te.

[21] Ele, porém, lhes respondeu: Minha mãe e meus irmãos são aqueles que ouvem a palavra de Deus e a praticam.

Jesus acalma uma tempestade
Mateus 8.23-27; Marcos 4.35-41

[22] Aconteceu que, num daqueles dias, entrou ele num barco em companhia dos seus discípulos e disse-lhes: Passemos para a outra margem do lago; e partiram.

[23] Enquanto navegavam, ele adormeceu. E sobreveio uma tempestade de vento no lago, correndo eles o perigo de soçobrar.

[24] Chegando-se a ele, despertaram-no dizendo: Mestre, Mestre, estamos perecendo! Despertando-se Jesus, repreendeu o vento e a fúria da água. Tudo cessou, e veio a bonança.

[17] Ei ole mitään salattua, mikä ei tulisi ilmi, eikä mitään kätkettyä, mikä ei tulisi tunnetuksi ja joutuisi päivänvaloon.

[18] Tarkatkaa siis, miten kuulette. Jolla on, sille annetaan, mutta jolla ei ole, siltä otetaan pois sekin, mitä hän luulee itsellään olevan.”

Jeesuksen äiti ja veljet

[19]Jeesuksen äiti ja veljet tulivat tapaamaan häntä mutta eivät väentungoksen takia päässeet hänen luokseen.

[20]Niin hänelle ilmoitettiin: ”Sinun äitisi ja veljesi seisovat ulkona ja tahtovat nähdä sinut.”

[21] Mutta hän vastasi heille: ”Minun äitini ja veljeni ovat nämä, jotka kuulevat Jumalan sanan ja tekevät sen mukaan.”

Jeesus tyynnyttää myrskyn

[22]Eräänä päivänä Jeesus astui opetuslastensa kanssa veneeseen ja sanoi heille: ”Menkäämme järven yli toiselle rannalle.” Niin he lähtivät vesille.

[23] Heidän purjehtiessaan hän nukahti. Mutta myrskytuuli syöksyi alas järvelle, ja vene oli täyttymäisillään vedellä, ja he olivat vaarassa.

[24] Silloin he menivät Jeesuksen luo ja herättivät hänet sanoen: ”Mestari, mestari, me hukumme!” Herättyään hän nuhteli tuulta ja veden aallokkoa. Ne asettuivat ja tuli tyven.

[25] Então, lhes disse: Onde está a vossa fé? Eles, possuídos de temor e admiração, diziam uns aos outros: Quem é este que até aos ventos e às ondas repreende, e lhe obedecem?

A cura do endemoninhado geraseno
Mateus 8.28-33; Marcos 5.1-14

[26] Então, rumaram para a terra dos gerasenos, fronteira da Galiléia.

[27] Logo ao desembarcar, veio da cidade ao seu encontro um homem possesso de demônios que, havia muito, não se vestia, nem habitava em casa alguma, porém vivia nos sepulcros.

[28] E, quando viu a Jesus, prostrou-se diante dele, exclamando e dizendo em alta voz: Que tenho eu contigo, Jesus, Filho do Deus Altíssimo? Rogo-te que não me atormentes.

[29] Porque Jesus ordenara ao espírito imundo que saísse do homem, pois muitas vezes se apoderara dele. E, embora procurassem conservá-lo preso com cadeias e grilhões, tudo despedaçava e era impelido pelo demônio para o deserto.

[30] Perguntou-lhe Jesus: Qual é o teu nome? Respondeu ele: Legião, porque tinham entrado nele muitos demônios.

[31] Rogavam-lhe que não os mandasse sair para o abismo.

[32] Ora, andava ali, pastando no monte, uma grande manada de porcos; rogaram-

[25] ”Missä teidän uskonne on?”hän kysyi. He olivat peloissaan ja puhelivat ihmetellen keskenään: ”Kuka tämä oikein on, kun hän käskee jopa tuulia ja vettä, ja ne tottelevat häntä?”

Jeesus Gerasan alueella

[26]He purjehtivat gerasalaisten alueelle, joka on vastapäätä Galileaa.

[27] Kun Jeesus oli noussut maihin, häntä vastaan tuli kaupungista mies, jossa oli riivaajia. Mies ei ollut pitkään aikaan pukenut vaatteita ylleen eikä asunut talossa vaan hautaluolissa.

[28] Nähdessään Jeesuksen hän parkaisi, heittäytyi maahan hänen eteensä ja huusi kovalla äänellä: ”Mitä sinä minusta tahdot, Jeesus, Jumalan, Korkeimman, Poika? Minä rukoilen sinua: älä piinaa minua!”

[29]Jeesus oli näet käskemäisillään saastaista henkeä lähtemään ulos siitä miehestä, sillä se oli riuhtonut häntä mukanaan pitkän aikaa. Hänet oli sidottu kahleisiin ja jalkarautoihin, ja häntä oli vartioitu, mutta hän oli katkonut siteet ja kulkeutunut riivaajan ajamana autioille seuduille.

[30] ”Mikä on sinun nimesi?” Jeesus kysyi. ”Legioona”, mies vastasi, sillä häneen oli mennyt monta riivaajaa.

[31] Ne pyysivät Jeesukselta, ettei hän käskisi niitä menemään syvyyteen.

[32]Läheisellä vuorella oli suuri sikalauma laitumella. Riivaajat pyysivät Jeesukselta,

lhe que lhes permitisse entrar naqueles porcos. E Jesus o permitiu.

33 Tendo os demônios saído do homem, entraram nos porcos, e a manada precipitou-se despenhadeiro abaixo, para dentro do lago, e se afogou.

34 Os porqueiros, vendo o que acontecera, fugiram e foram anunciá-lo na cidade e pelos campos.

Os gerasenos rejeitam Jesus

Mateus 8.34; Marcos 5.14b-20

35 Então, saiu o povo para ver o que se passara, e foram ter com Jesus. De fato, acharam o homem de quem saíram os demônios, vestido, em perfeito juízo, assentado aos pés de Jesus; e ficaram dominados de terror.

36 E algumas pessoas que tinham presenciado os fatos contaram-lhes também como fora salvo o endemoninhado.

37 Todo o povo da circunvizinhança dos gerasenos rogou-lhe que se retirasse deles, pois estavam possuídos de grande medo. E Jesus, tomando de novo o barco, voltou.

38 O homem de quem tinham saído os demônios rogou-lhe que o deixasse estar com ele; Jesus, porém, o despediu, dizendo:

39 Volta para casa e conta aos teus tudo o que Deus fez por ti. Então, foi ele anunciando por toda a cidade todas as coisas que Jesus lhe tinha feito.

O pedido de Jairo

Mateus 9.18-19; Marcos 5.21-24

että hän antaisi niille luvan mennä sikoihin, ja hän salli sen.

33 Silloin riivaajat lähtivät ulos miehestä ja menivät sikoihin, ja lauma syöksyi jyrkännettä alas järveen ja hukkui.

34Kun sikopaimenet näkivät, mitä oli tapahtunut, he pakenivat ja kertoivat siitä kaupungissa ja maaseudulla.

35 Ihmiset lähtivät katsomaan, mitä oli tapahtunut. He tulivat Jeesuksen luo ja tapasivat miehen, josta riivaajat olivat lähteneet, istumassa Jeesuksen jalkojen juuressa pukeutuneena ja täydessä ymmärryksessä, ja he pelästyivät.

36 Silminnäkijät kertoivat heille, kuinka riivattu oli tullut terveeksi.

37 Silloin kaikki Gerasan seudun asukkaat pyysivät häntä poistumaan luotaan, sillä suuri pelko oli vallannut heidät. Niin hän astui veneeseen ja palasi takaisin.

38 Mies, josta riivaajat olivat lähteneet, pyysi häneltä lupaa saada olla hänen seurassaan, mutta Jeesus lähetti hänet luotaan sanoen:

39 ”Palaa kotiisi ja kerro, kuinka suuria tekoja Jumala on sinulle tehnyt.” Mies meni ja julisti kaikkialla kaupungissa, kuinka suuria tekoja Jeesus oli hänelle tehnyt.

Jairoksen tytär ja verenvuotoa sairastava nainen

40 Ao regressar Jesus, a multidão o recebeu com alegria, porque todos o estavam esperando.
41 Eis que veio um homem chamado Jairo, que era chefe da sinagoga, e, prostrando-se aos pés de Jesus, lhe suplicou que chegasse até a sua casa.
42 Pois tinha uma filha única de uns doze anos, que estava à morte.

A cura de uma mulher enferma
Mateus 9.20-22; Marcos 5.24b-34

Enquanto ele ia, as multidões o apertavam.
43 Certa mulher que, havia doze anos, vinha sofrendo de uma hemorragia, e a quem ninguém tinha podido curar [e que gastara com os médicos todos os seus haveres],
44 veio por trás dele e lhe tocou na orla da veste, e logo se lhe estancou a hemorragia.
45 Mas Jesus disse: Quem me tocou? Como todos negassem, Pedro [com seus companheiros] disse: Mestre, as multidões te apertam e te oprimem [e dizes: Quem me tocou?].
46 Contudo, Jesus insistiu: Alguém me tocou, porque senti que de mim saiu poder.
47 Vendo a mulher que não podia ocultar-se, aproximou-se trêmula e, prostrando-se diante dele, declarou, à vista de todo o povo, a causa por que lhe havia tocado e como imediatamente fora curada.
48 Então, lhe disse: Filha, a tua fé te salvou; vai-te em paz.

A ressurreição da filha de Jairo

40Kun Jeesus palasi, kansanjoukko oli häntä vastassa, sillä kaikki odottivat häntä.
41 Silloin tuli esiin mies nimeltään Jairos, joka oli synagogan esimies. Hän heittäytyi Jeesuksen jalkoihin ja pyysi häntä tulemaan kotiinsa,
42 sillä hänen ainoa lapsensa, noin kaksitoistavuotias tytär, oli kuolemaisillaan. Kun Jeesus oli matkalla, väkijoukko tungeksi hänen ympärillään.
43Siellä oli myös nainen, joka oli sairastanut verenvuotoa kaksitoista vuotta ja kuluttanut lääkäreihin kaiken omaisuutensa, eikä kukaan ollut voinut häntä parantaa.
44 Hän lähestyi Jeesusta takaapäin ja kosketti hänen viittansa tupsua, ja heti verenvuoto tyrehtyi.
45 Jeesus kysyi: ”Kuka koski minuun?” Kun kaikki kielsivät, Pietari sanoi: ”Mestari, väkijoukko ahdistaa ja tönii sinua joka puolelta.”
46 Mutta Jeesus sanoi: ”Joku koski minuun, sillä minä tunsin, että minusta lähti voimaa.”
47 Kun nainen huomasi, ettei pysynyt salassa, hän tuli vavisten, heittäytyi hänen eteensä ja kertoi kaiken kansan kuullen, minkä vuoksi hän oli koskenut Jeesukseen ja miten hän oli heti tullut terveeksi.
48 Jeesus sanoi hänelle: ”Tyttäreni, uskosi on parantanut sinut. Mene rauhassa.”

Mateus 9.23-25; Marcos 5.35-43

49 Falava ele ainda, quando veio uma pessoa da casa do chefe da sinagoga, dizendo: Tua filha já está morta, não incomodes mais o Mestre.

50 Mas Jesus, ouvindo isto, lhe disse: Não temas, crê somente, e ela será salva.

51 Tendo chegado à casa, a ninguém permitiu que entrasse com ele, senão Pedro, João, Tiago e bem assim o pai e a mãe da menina.

52 E todos choravam e a pranteavam. Mas ele disse: Não choreis; ela não está morta, mas dorme.

53 E riam-se dele, porque sabiam que ela estava morta.

54 Entretanto, ele, tomando-a pela mão, disse-lhe, em voz alta: Menina, levanta-te!

55 Voltou-lhe o espírito, ela imediatamente se levantou, e ele mandou que lhe dessem de comer.

56 Seus pais ficaram maravilhados, mas ele lhes advertiu que a ninguém contassem o que havia acontecido.

49Hänen vielä puhuessaan tuli joku synagogan esimiehen kotoa ja sanoi: ”Tyttäresi on kuollut. Älä enää vaivaa opettajaa.”

50 Mutta sen kuultuaan Jeesus sanoi hänelle: ”Älä pelkää. Usko ainoastaan, niin hän paranee.”

51 Kun hän tuli taloon, hän ei sallinut kenenkään muun tulla kanssaan sisälle kuin Pietarin, Johanneksen ja Jaakobin sekä tytön isän ja äidin.

52 Kaikki itkivät ja vaikeroivat tytön vuoksi, mutta Jeesus sanoi: ”Älkää itkekö, sillä hän ei ole kuollut vaan nukkuu.”

53He nauroivat hänelle, koska tiesivät tytön kuolleen.

54 Mutta Jeesus tarttui hänen käteensä ja sanoi kovalla äänellä: ”Tyttö, nouse!”

55Silloin hänen henkensä palasi. Hän nousi heti, ja Jeesus käski antaa hänelle syötävää.

56 Tytön vanhemmat hämmästyivät, mutta Jeesus kielsi heitä kertomasta kenellekään, mitä oli tapahtunut.

Lucas 9

As instruções para os doze

Mateus 10.1,5-15; Marcos 6.7-13

1 Tendo Jesus convocado os doze, deu-lhes poder e autoridade sobre todos os demônios, e para efetuarem curas.

2 Também os enviou a pregar o reino de Deus e a curar os enfermos.

3 E disse-lhes: Nada leveis para o caminho: nem bordão, nem alforje, nem pão, nem dinheiro; nem deveis ter duas túnicas.

Luukas 9

Jeesus lähettää kaksitoista apostolia

1Jeesus kutsui koolle ne kaksitoista ja antoi heille voiman ja vallan karkottaa kaikki riivaajat ja parantaa tauteja.

2Hän lähetti heidät julistamaan Jumalan valtakuntaa ja parantamaan sairaita

3 ja sanoi heille: ”Älkää ottako mitään mukaan matkalle, ei sauvaa, ei laukkua, ei leipää, ei rahaa eikä toista paitaa.

[4] Na casa em que entrardes, ali permanecei e dali saireis.

[5] E onde quer que não vos receberem, ao sairdes daquela cidade, sacudi o pó dos vossos pés em testemunho contra eles.

[6] Então, saindo, percorriam todas as aldeias, anunciando o evangelho e efetuando curas por toda parte.

Herodes e João Batista
Mateus 14.1-12; Marcos 6.14-29

[7] Ora, o tetrarca Herodes soube de tudo o que se passava e ficou perplexo, porque alguns diziam: João ressuscitou dentre os mortos;

[8] outros: Elias apareceu; e outros: Ressurgiu um dos antigos profetas.

[9] Herodes, porém, disse: Eu mandei decapitar a João; quem é, pois, este a respeito do qual tenho ouvido tais coisas? E se esforçava por vê-lo.

A primeira multiplicação de pães e peixes
Mateus 14.13-21; Marcos 6.30-44; João 6.1-13

[10] Ao regressarem, os apóstolos relataram a Jesus tudo o que tinham feito. E, levando-os consigo, retirou-se à parte para uma cidade chamada Betsaida.

[11] Mas as multidões, ao saberem, seguiram-no. Acolhendo-as, falava-lhes a respeito do reino de Deus e socorria os que tinham necessidade de cura.

[12] Mas o dia começava a declinar. Então, se aproximaram os doze e lhe disseram: Despede a multidão, para que, indo às aldeias e campos circunvizinhos, se

[4] Mihin taloon tulettekin, siihen jääkää ja siitä lähtekää.

[5] Jos teitä ei oteta vastaan, lähtekää pois siitä kaupungista ja pudistakaa tomu jaloistanne todistukseksi heitä vastaan.”

[6]Niin he lähtivät ja kulkivat kylästä kylään julistaen evankeliumia ja parantaen sairaita kaikkialla.

Herodes kiinnostuu Jeesuksesta

[7]Neljännesruhtinas Herodes sai kuulla kaikesta, mitä tapahtui, eikä tiennyt, mitä ajatella. Jotkut näet sanoivat Johanneksen nousseen kuolleista,

[8] jotkut taas arvelivat, että Elia oli ilmestynyt, ja toiset taas, että joku entisajan profeetoista oli noussut ylös.

[9]Herodes sanoi: ”Johanneksen minä olen mestauttanut, mutta kuka tämä on, josta minä saan kuulla tällaista?” Ja hän etsi tilaisuutta nähdäkseen Jeesuksen.

Jeesus ruokkii viisituhatta miestä

[10]Apostolit palasivat ja kertoivat Jeesukselle, mitä olivat tehneet. Hän otti heidät mukaansa ja vetäytyi yksinäisyyteen autioon paikkaan lähelle kaupunkia, jonka nimi oli Beetsaida.

[11] Mutta kun ihmiset saivat tietää siitä, he seurasivat häntä. Hän otti heidät vastaan, puhui heille Jumalan valtakunnasta ja paransi kaikki, jotka parantamista tarvitsivat.

[12]Kun päivä alkoi kallistua iltaan, ne kaksitoista tulivat ja sanoivat hänelle: ”Lähetä ihmiset luotasi, että he menisivät hankkimaan yösijan ja ruokaa ympärillä

hospedem e achem alimento; pois estamos aqui em lugar deserto.

[13] Ele, porém, lhes disse: Dai-lhes vós mesmos de comer. Responderam eles: Não temos mais que cinco pães e dois peixes, salvo se nós mesmos formos comprar comida para todo este povo.

[14] Porque estavam ali cerca de cinco mil homens. Então, disse aos seus discípulos: Fazei-os sentar-se em grupos de cinqüenta.

[15] Eles atenderam, acomodando a todos.

[16] E, tomando os cinco pães e os dois peixes, erguendo os olhos para o céu, os abençoou, partiu e deu aos discípulos para que os distribuíssem entre o povo.

[17] Todos comeram e se fartaram; e dos pedaços que ainda sobejaram foram recolhidos doze cestos.

A confissão de Pedro. Jesus prediz a própria morte

Mateus 16.13-21; Marcos 8.27-31

[18] Estando ele orando à parte, achavam-se presentes os discípulos, a quem perguntou: Quem dizem as multidões que sou eu?

[19] Responderam eles: João Batista, mas outros, Elias; e ainda outros dizem que ressurgiu um dos antigos profetas.

[20] Mas vós, perguntou ele, quem dizeis que eu sou? Então, falou Pedro e disse: És o Cristo de Deus.

[21] Ele, porém, advertindo-os, mandou que a ninguém declarassem tal coisa,

olevista kylistä ja maataloista, sillä täällä me olemme autiolla seudulla.”

[13] Jeesus sanoi heille: ”Antakaa te heille syötävää.” Mutta he vastasivat: ”Meillä ei ole enempää kuin viisi leipää ja kaksi kalaa, ellemme lähde ostamaan ruokaa kaikelle tälle väelle.”

[14] Väkeä oli näet noin viisituhatta miestä. Hän sanoi opetuslapsilleen: ”Järjestäkää heidät ryhmiin aterioimista varten, noin viisikymmentä kuhunkin ryhmään.”

[15] He tekivät niin ja järjestivät kaikki aterioimaan.

[16] Sitten Jeesus otti ne viisi leipää ja kaksi kalaa, katsoi ylös taivaaseen, siunasi ja mursi ja antoi ne opetuslapsilleen kansalle jaettaviksi.

[17] Kaikki söivät ja tulivat kylläisiksi, ja tähteeksi jääneitä palasia kerättiin kaksitoista korillista.

Pietari tunnustaa Jeesuksen Kristukseksi

[18] Kerran, kun Jeesus oli yksinäisyydessä rukoilemassa ja opetuslapset olivat hänen kanssaan, hän kysyi heiltä: ”Kenen ihmiset sanovat minun olevan?”

[19] He vastasivat: ”Johannes Kastajan, toiset Elian, toiset taas sanovat, että joku entisajan profeetoista on noussut ylös.”

[20] ”Entä te? Kenen te sanotte minun olevan?” Jeesus kysyi. Pietari vastasi: ”Sinä olet Jumalan Kristus.”

Jeesus puhuu kuolemastaan

[21] Vakavasti varoittaen Jeesus kielsi heitä puhumasta tästä kenellekään

[22] dizendo: É necessário que o Filho do Homem sofra muitas coisas, seja rejeitado pelos anciãos, pelos principais sacerdotes e pelos escribas; seja morto e, no terceiro dia, ressuscite.

[22] ja sanoi: ”Ihmisen Pojan pitää kärsiä paljon. Hän joutuu vanhinten, ylipappien ja kirjanoppineiden hylkäämäksi. Hänet tapetaan, mutta kolmantena päivänä hän nousee ylös.”

O discípulo de Jesus deve levar a sua cruz
Mateus 16.24-28; Marcos 8.34—9.1

Jeesuksen seuraamisesta

[23] Dizia a todos: Se alguém quer vir após mim, a si mesmo se negue, dia a dia tome a sua cruz e siga-me.

[23] Jeesus sanoi kaikille: ”Jos joku tahtoo kulkea minun jäljessäni, hän kieltäköön itsensä, ottakoon joka päivä ristinsä ja seuratkoon minua.

[24] Pois quem quiser salvar a sua vida perdê-la-á; quem perder a vida por minha causa, esse a salvará.

[24] Sillä se, joka tahtoo pelastaa elämänsä, kadottaa sen, mutta joka kadottaa elämänsä minun tähteni, pelastaa sen.

[25] Que aproveita ao homem ganhar o mundo inteiro, se vier a perder-se ou a causar dano a si mesmo?

[25] Mitä se hyödyttää ihmistä, vaikka hän voittaisi omakseen koko maailman, mutta saattaisi itsensä tuhoon tai turmioon?

[26] Porque qualquer que de mim e das minhas palavras se envergonhar, dele se envergonhará o Filho do Homem, quando vier na sua glória e na do Pai e dos santos anjos.

[26] Joka häpeää minua ja minun sanojani, sitä Ihmisen Poika häpeää, kun hän tulee kirkkaudessaan ja Isän ja pyhien enkelien kirkkaudessa.

[27] Verdadeiramente, vos digo: alguns há dos que aqui se encontram que, de maneira nenhuma, passarão pela morte até que vejam o reino de Deus.

[27] Totisesti minä sanon teille: tässä seisovien joukossa on muutamia, jotka eivät maista kuolemaa ennen kuin näkevät Jumalan valtakunnan.”

A transfiguração
Mateus 17.1-8; Marcos 9.2-8

Kirkastusvuorella

[28] Cerca de oito dias depois de proferidas estas palavras, tomando consigo a Pedro, João e Tiago, subiu ao monte com o propósito de orar.

[28] Noin kahdeksan päivän kuluttua siitä, kun Jeesus oli tämän puhunut, hän otti mukaansa Pietarin, Johanneksen ja Jaakobin ja nousi vuorelle rukoilemaan.

[29] E aconteceu que, enquanto ele orava, a aparência do seu rosto se transfigurou e suas vestes resplandeceram de brancura.

[29] Jeesuksen rukoillessa hänen kasvojensa hahmo muuttui ja hänen vaatteensa tulivat säteilevän valkoisiksi.

[30] Eis que dois varões falavam com ele: Moisés e Elias,

[30] Samassa siinä oli kaksi miestä, Mooses ja Elia, ja he keskustelivat hänen kanssaan.

[31] os quais apareceram em glória e falavam da sua partida, que ele estava para cumprir em Jerusalém.

[31] He ilmestyivät kirkkaudessa ja puhuivat hänen poismenostaan, jonka hän oli toteuttava Jerusalemissa.

[32] Pedro e seus companheiros achavam-se premidos de sono; mas, conservando-se acordados, viram a sua glória e os dois varões que com ele estavam.

[32]Mutta Pietari ja ne, jotka olivat hänen kanssaan, olivat unen raskauttamia. Herätessään he näkivät Jeesuksen kirkkauden ja kaksi miestä, jotka seisoivat hänen luonaan.

[33] Ao se retirarem estes de Jesus, disse-lhe Pedro: Mestre, bom é estarmos aqui; então, façamos três tendas: uma será tua, outra, de Moisés, e outra, de Elias, não sabendo, porém, o que dizia.

[33] Kun nämä olivat lähtemässä Jeesuksen luota, Pietari sanoi: ”Mestari, meidän on hyvä olla täällä. Tehkäämme siis kolme majaa, sinulle yksi, Moosekselle yksi ja Elialle yksi.” Mutta hän ei tiennyt, mitä sanoi.

[34] Enquanto assim falava, veio uma nuvem e os envolveu; e encheram-se de medo ao entrarem na nuvem.

[34] Pietarin vielä puhuessa tuli pilvi ja peitti heidät varjoonsa. He pelästyivät joutuessaan pilven sisään.

[35] E dela veio uma voz, dizendo: Este é o meu Filho, o meu eleito; a ele ouvi.

[35] Pilvestä kuului ääni, joka sanoi: ”Tämä on minun Poikani, se valittu. Kuulkaa häntä!”

[36] Depois daquela voz, achou-se Jesus sozinho. Eles calaram-se e, naqueles dias, a ninguém contaram coisa alguma do que tinham visto.

[36]Kuultuaan äänen he huomasivat, että Jeesus oli yksin. He olivat vaiti eivätkä niinä päivinä kertoneet kenellekään mitään siitä, mitä olivat nähneet.

A cura de um jovem possesso

Mateus 17.14-20; Marcos 9.14-29

Riivattu poika

[37] No dia seguinte, ao descerem eles do monte, veio ao encontro de Jesus grande multidão.

[37]Kun he seuraavana päivänä olivat tulossa alas vuorelta, tuli Jeesusta vastaan suuri väkijoukko.

[38] E eis que, dentre a multidão, surgiu um homem, dizendo em alta voz: Mestre, suplico-te que vejas meu filho, porque é o único;

[38] Väkijoukon keskeltä huusi muuan mies: ”Opettaja, minä rukoilen sinua: tule katsomaan poikaani, sillä hän on ainoa lapseni.

[39] um espírito se apodera dele, e, de repente, o menino grita, e o espírito o atira por terra, convulsiona-o até espumar; e

[39] Vähän väliä henki ottaa hänet valtaansa, ja hän alkaa heti huutaa. Se kouristaa häntä, niin että vaahtoa tulee

dificilmente o deixa, depois de o ter quebrantado.

40 Roguei aos teus discípulos que o expelissem, mas eles não puderam.

41 Respondeu Jesus: Ó geração incrédula e perversa! Até quando estarei convosco e vos sofrerei? Traze o teu filho.

42 Quando se ia aproximando, o demônio o atirou no chão e o convulsionou; mas Jesus repreendeu o espírito imundo, curou o menino e o entregou a seu pai.

43 E todos ficaram maravilhados ante a majestade de Deus.

De novo prediz Jesus a sua morte
Mateus 17.22-23; Marcos 9.30-32

Como todos se maravilhassem de quanto Jesus fazia, disse aos seus discípulos:

44 Fixai nos vossos ouvidos as seguintes palavras: o Filho do Homem está para ser entregue nas mãos dos homens.

45 Eles, porém, não entendiam isto, e foi-lhes encoberto para que o não compreendessem; e temiam interrogá-lo a este respeito.

O maior no reino dos céus
Mateus 18.1-5; Marcos 9.33-37

46 Levantou-se entre eles uma discussão sobre qual deles seria o maior.

47 Mas Jesus, sabendo o que se lhes passava no coração, tomou uma criança, colocou-a junto a si

48 e lhes disse: Quem receber esta criança em meu nome a mim me recebe; e quem receber a mim recebe aquele que me enviou; porque aquele que entre vós for o menor de todos, esse é que é grande.

suusta, ja vain vaivoin se poistuu hänestä, runnellen häntä.

40 Pyysin sinun opetuslapsiasi ajamaan sen ulos, mutta he eivät pystyneet.”

41 Jeesus vastasi: ”Voi tätä epäuskoista ja kieroutunutta sukupolvea! Kuinka kauan minun on oltava teidän luonanne ja kärsittävä teitä? Tuo poikasi tänne.”

42Vielä pojan tullessakin riivaaja repi ja kouristi häntä kovasti. Mutta Jeesus nuhteli saastaista henkeä, paransi pojan ja antoi hänet takaisin hänen isälleen.

43 Ja kaikki hämmästyivät Jumalan valtasuuruutta.

Jeesus puhuu jälleen kuolemastaan

Kun kaikki ihmettelivät sitä, mitä Jeesus teki, hän sanoi opetuslapsilleen:

44 ”Painakaa mieleenne nämä sanat: Ihmisen Poika annetaan ihmisten käsiin.”

45Mutta he eivät käsittäneet tätä puhetta. Se oli heiltä salattu, niin etteivät he sitä ymmärtäneet eivätkä uskaltaneet kysyä häneltä siitä.

Kuka on suurin?

46Opetuslasten kesken tuli kiistaa siitä, kuka heistä mahtoi olla suurin.

47 Mutta Jeesus tiesi heidän sydämensä ajatuksen. Hän otti lapsen, asetti hänet viereensä

48 ja sanoi heille: ”Joka ottaa luokseen tämän lapsen minun nimessäni, se ottaa luokseen minut, ja joka ottaa luokseen minut, ottaa luokseen hänet, joka on

minut lähettänyt. Joka on pienin teistä kaikista, se on suuri.”

Jesus ensina a tolerância e a caridade
Marcos 9.38-40

49 Falou João e disse: Mestre, vimos certo homem que, em teu nome, expelia demônios e lho proibimos, porque não segue conosco.

50 Mas Jesus lhe disse: Não proibais; pois quem não é contra vós outros é por vós.

Riivaajia ulos ajava mies

49Silloin Johannes rupesi puhumaan ja sanoi: ”Mestari, me näimme erään miehen ajavan ulos riivaajia sinun nimessäsi. Me kielsimme häntä, koska hän ei kulje meidän kanssamme.”

50 Mutta Jeesus sanoi hänelle: ”Älkää kieltäkö, sillä joka ei ole teitä vastaan, se on teidän puolellanne.”

Os samaritanos não recebem Jesus

51 E aconteceu que, ao se completarem os dias em que devia ele ser assunto ao céu, manifestou, no semblante, a intrépida resolução de ir para Jerusalém

52 e enviou mensageiros que o antecedessem. Indo eles, entraram numa aldeia de samaritanos para lhe preparar pousada.

53 Mas não o receberam, porque o aspecto dele era de quem, decisivamente, ia para Jerusalém.

54 Vendo isto, os discípulos Tiago e João perguntaram: SENHOR, queres que mandemos descer fogo do céu para os consumir?

55 Jesus, porém, voltando-se os repreendeu [e disse: Vós não sabeis de que espírito sois].

56 [Pois o Filho do Homem não veio para destruir as almas dos homens, mas para salvá-las.] E seguiram para outra aldeia.

Jeesus matkalla kohti Jerusalemia

Samarialaiset torjuvat Jeesuksen

51Kun Jeesuksen ylösottamisen aika oli täyttymässä, hän kääntyi Jerusalemia kohti mennäkseen sinne.

52 Edellään hän lähetti sananviejiä. Nämä lähtivät matkaan ja menivät erääseen samarialaisten kylään valmistelemaan hänen tuloaan.

53 Mutta siellä ei otettu häntä vastaan, koska hän oli menossa Jerusalemiin.

54 Kun hänen opetuslapsensa Jaakob ja Johannes huomasivat sen, he sanoivat: ”Herra, tahdotko, että käskemme tulen langeta alas taivaasta ja tuhota heidät?”

55Mutta Jeesus kääntyi ja nuhteli opetuslapsia [ja sanoi: ”Te ette tiedä, minkä hengen omia te olette.

56 Ihmisen Poika ei tullut ihmisten sieluja hukuttamaan vaan pelastamaan”]. Sitten he lähtivät toiseen kylään.

Jesus põe à prova os que queriam segui-lo
Mateus 8.18-22

Seuraa minua!

[57] Indo eles caminho fora, alguém lhe disse: Seguir-te-ei para onde quer que fores.

[57]Heidän kulkiessaan tiellä joku sanoi Jeesukselle: ”Minä seuraan sinua, minne ikinä menet.”

[58] Mas Jesus lhe respondeu: As raposas têm seus covis, e as aves do céu, ninhos; mas o Filho do Homem não tem onde reclinar a cabeça.

[58] Jeesus sanoi hänelle: ”Ketuilla on luolat ja taivaan linnuilla pesät, mutta Ihmisen Pojalla ei ole paikkaa, mihin hän päänsä kallistaisi.”

[59] A outro disse Jesus: Segue-me! Ele, porém, respondeu: Permite-me ir primeiro sepultar meu pai.

[59]Eräälle toiselle hän sanoi: ”Seuraa minua!” Tämä sanoi: ”Herra, salli minun ensin käydä hautaamassa isäni.”

[60] Mas Jesus insistiu: Deixa aos mortos o sepultar os seus próprios mortos. Tu, porém, vai e prega o reino de Deus.

[60] Mutta Jeesus sanoi hänelle: ”Anna kuolleiden haudata kuolleensa! Mene sinä ja julista Jumalan valtakuntaa.”

[61] Outro lhe disse: Seguir-te-ei, SENHOR; mas deixa-me primeiro despedir-me dos de casa.

[61]Vielä eräs toinen sanoi: ”Minä lähden seuraamaan sinua, Herra. Salli minun kuitenkin ensin käydä sanomassa jäähyväiset kotiväelleni.”

[62] Mas Jesus lhe replicou: Ninguém que, tendo posto a mão no arado, olha para trás é apto para o reino de Deus.

[62] Hänelle Jeesus sanoi: ”Ei kukaan, joka tarttuu auraan ja katsoo taakseen, ole kelvollinen Jumalan valtakuntaan.”

Lucas 10

A missão dos setenta

[1] Depois disto, o SENHOR designou outros setenta; e os enviou de dois em dois, para que o precedessem em cada cidade e lugar aonde ele estava para ir.

[2] E lhes fez a seguinte advertência: A seara é grande, mas os trabalhadores são poucos. Rogai, pois, ao SENHOR da seara que mande trabalhadores para a sua seara.

[3] Ide! Eis que eu vos envio como cordeiros para o meio de lobos.

Luukas 10

Jeesus lähettää seitsemänkymmentäkaksi opetuslasta

[1]Sen jälkeen Herra valitsi seitsemänkymmentäkaksi muuta ja lähetti heidät kaksittain edellään jokaiseen kaupunkiin ja kylään, johon hän itse aikoi mennä.

[2] Hän sanoi heille: ”Eloa on paljon mutta työmiehiä vähän. Rukoilkaa siis elon Herraa, että hän lähettäisi työmiehiä sadonkorjuuseensa.

[3] Menkää! Minä lähetän teidät kuin lampaat susien keskelle.

[4] Não leveis bolsa, nem alforje, nem sandálias; e a ninguém saudeis pelo caminho.

[5] Ao entrardes numa casa, dizei antes de tudo: Paz seja nesta casa!

[6] Se houver ali um filho da paz, repousará sobre ele a vossa paz; se não houver, ela voltará sobre vós.

[7] Permanecei na mesma casa, comendo e bebendo do que eles tiverem; porque digno é o trabalhador do seu salário. Não andeis a mudar de casa em casa.

[8] Quando entrardes numa cidade e ali vos receberem, comei do que vos for oferecido.

[9] Curai os enfermos que nela houver e anunciai-lhes: A vós outros está próximo o reino de Deus.

[10] Quando, porém, entrardes numa cidade e não vos receberem, saí pelas ruas e clamai:

[11] Até o pó da vossa cidade, que se nos pegou aos pés, sacudimos contra vós outros. Não obstante, sabei que está próximo o reino de Deus.

[12] Digo-vos que, naquele dia, haverá menos rigor para Sodoma do que para aquela cidade.

Ai das cidades impenitentes!

Mateus 11.20-24

[13] Ai de ti, Corazim! Ai de ti, Betsaida! Porque, se em Tiro e em Sidom, se tivessem operado os milagres que em vós se fizeram, há muito que elas se teriam arrependido, assentadas em pano de saco e cinza.

[4] Älkää ottako mukaanne rahakukkaroa, älkää laukkua älkääkä kenkiä. Älkää tervehtikö ketään tiellä.

[5] Kun astutte sisään johonkin taloon, sanokaa ensiksi: ’Rauha tähän taloon!’

[6] Jos siellä on rauhan lapsi, niin teidän rauhanne jää lepäämään hänen ylleen. Ellei ole, se palaa teille.

[7] Jääkää siihen taloon ja syökää ja juokaa, mitä heillä on tarjota, sillä työmies on palkkansa ansainnut. Älkää siirtykö talosta taloon.

[8] Kun tulette kaupunkiin, jossa teidät otetaan vastaan, syökää, mitä teille tarjotaan,

[9] parantakaa siellä olevat sairaat ja julistakaa: ’Jumalan valtakunta on tullut teitä lähelle.’

[10] Mutta kun tulette kaupunkiin, jossa teitä ei oteta vastaan, menkää sen kaduille ja sanokaa:

[11] ’Tomunkin, joka teidän kaupungistanne on jalkoihimme tarttunut, me karistamme teille takaisin. Mutta tietäkää, että Jumalan valtakunta on tullut lähelle!’

[12] Minä sanon teille: Sodomalla on sinä päivänä helpompaa kuin sillä kaupungilla.”

Jeesus nuhtelee Galilean kaupunkeja

[13] ”Voi sinua, Korasin! Voi sinua, Beetsaida! Jos ne voimateot, jotka ovat tapahtuneet teidän keskellänne, olisivat tapahtuneet Tyroksessa tai Siidonissa, ne olisivat jo kauan sitten kääntyneet säkissä ja tuhkassa istuen.

[14] Contudo, no Juízo, haverá menos rigor para Tiro e Sidom do que para vós outras.
[15] Tu, Cafarnaum, elevar-te-ás, porventura, até ao céu? Descerás até ao inferno.
[16] Quem vos der ouvidos ouve-me a mim; e quem vos rejeitar a mim me rejeita; quem, porém, me rejeitar rejeita aquele que me enviou.

O regresso dos setenta

[17] Então, regressaram os setenta, possuídos de alegria, dizendo: SENHOR, os próprios demônios se nos submetem pelo teu nome!

[18] Mas ele lhes disse: Eu via Satanás caindo do céu como um relâmpago.

[19] Eis aí vos dei autoridade para pisardes serpentes e escorpiões e sobre todo o poder do inimigo, e nada, absolutamente, vos causará dano.

[20] Não obstante, alegrai-vos, não porque os espíritos se vos submetem, e sim porque o vosso nome está arrolado nos céus.

Jesus, o Salvador dos humildes
Mateus 11.25-27

[21] Naquela hora, exultou Jesus no Espírito Santo e exclamou: Graças te dou, ó Pai, SENHOR do céu e da terra, porque ocultaste estas coisas aos sábios e instruídos e as revelaste aos pequeninos. Sim, ó Pai, porque assim foi do teu agrado.
[22] Tudo me foi entregue por meu Pai. Ninguém sabe quem é o Filho, senão o Pai; e também ninguém sabe quem é o Pai,

[14] Mutta Tyroksella ja Siidonilla on tuomiopäivänä helpompaa kuin teillä.
[15] Entä sinä, Kapernaum, korotetaanko sinut muka taivaaseen? Ei, alas tuonelaan sinun on astuttava!
[16] Joka kuulee teitä, kuulee minua, ja joka hylkää teidät, hylkää minut. Mutta joka hylkää minut, hylkää hänet, joka on minut lähettänyt.”

Opetuslapset palaavat

[17]Ne seitsemänkymmentäkaksi palasivat iloiten ja sanoivat: ”Herra, riivaajatkin ovat meille alamaisia sinun nimesi tähden.”
[18] Jeesus sanoi heille: ”Minä näin, kuinka Saatana lankesi alas taivaasta kuin salama.
[19] Katsokaa, minä olen antanut teille vallan tallata käärmeitä ja skorpioneja ja kaikkea vihollisen voimaa, eikä mikään teitä vahingoita.
[20] Älkää kuitenkaan siitä iloitko, että henget ovat teille alamaisia, vaan iloitkaa siitä, että teidän nimenne ovat kirjoitettuina taivaissa.”

Jeesus ylistää Isää

[21]Sillä hetkellä Jeesus riemuitsi Pyhässä Hengessä ja sanoi: ”Minä ylistän sinua, Isä, taivaan ja maan Herra, siitä, että olet salannut nämä viisailta ja älykkäiltä mutta olet ilmoittanut ne lapsenmielisille. Näin sinä, Isä, olet hyväksi nähnyt.
[22] Kaiken on Isäni antanut minun haltuuni, eikä kukaan muu kuin Isä tiedä, kuka Poika on. Eikä sitä, kuka Isä on, tiedä

senão o Filho, e aquele a quem o Filho o quiser revelar.

[23] E, voltando-se para os seus discípulos, disse-lhes particularmente: Bem-aventurados os olhos que vêem as coisas que vós vedes.

[24] Pois eu vos afirmo que muitos profetas e reis quiseram ver o que vedes e não viram; e ouvir o que ouvis e não o ouviram.

O bom samaritano

[25] E eis que certo homem, intérprete da Lei, se levantou com o intuito de pôr Jesus à prova e disse-lhe: Mestre, que farei para herdar a vida eterna?

[26] Então, Jesus lhe perguntou: Que está escrito na Lei? Como interpretas?

[27] A isto ele respondeu: Amarás o SENHOR, teu Deus, de todo o teu coração, de toda a tua alma, de todas as tuas forças e de todo o teu entendimento; e: Amarás o teu próximo como a ti mesmo.

[28] Então, Jesus lhe disse: Respondeste corretamente; faze isto e viverás.

[29] Ele, porém, querendo justificar-se, perguntou a Jesus: Quem é o meu próximo?

[30] Jesus prosseguiu, dizendo: Certo homem descia de Jerusalém para Jericó e veio a cair em mãos de salteadores, os quais, depois de tudo lhe roubarem e lhe causarem muitos ferimentos, retiraram-se, deixando-o semimorto.

[31] Casualmente, descia um sacerdote por aquele mesmo caminho e, vendo-o, passou de largo.

kukaan muu kuin Poika ja se, jolle Poika tahtoo hänet ilmoittaa.”

[23]Jeesus kääntyi erikseen opetuslastensa puoleen ja sanoi: ”Autuaat ovat ne silmät, jotka näkevät, mitä te näette!

[24] Minä sanon teille: monet profeetat ja kuninkaat ovat tahtoneet nähdä, mitä te näette, eivätkä ole nähneet, ja kuulla, mitä te kuulette, eivätkä ole kuulleet.”

Laupias samarialainen

[25]Muuan lainoppinut, joka tahtoi panna Jeesuksen koetukselle, nousi ja kysyi: ”Opettaja, mitä minun pitää tehdä, että perisin iankaikkisen elämän?”

[26]Jeesus sanoi hänelle: ”Mitä laissa on kirjoitettuna? Kuinka sen luet?”

[27] Hän vastasi: ”Rakasta Herraa, sinun Jumalaasi, kaikesta sydämestäsi ja kaikesta sielustasi, kaikella voimallasi ja kaikella ymmärrykselläsi, ja lähimmäistäsi niin kuin itseäsi.”

[28]Jeesus sanoi: ”Oikein vastasit. Tee se, niin saat elää.”

[29]Mutta mies tahtoi osoittaa olevansa vanhurskas ja kysyi Jeesukselta: ”Kuka sitten on minun lähimmäiseni?”

[30] Jeesus vastasi hänelle: ”Muuan mies kulki Jerusalemista alas Jerikoon ja joutui rosvojen käsiin. He riisuivat hänet ja pieksivät haavoille. Sitten he lähtivät pois ja jättivät hänet virumaan puolikuolleena.

[31] Sattumalta kulki muuan pappi samaa tietä, mutta nähdessään miehen hän meni tien toista laitaa ohi.

[32] Semelhantemente, um levita descia por aquele lugar e, vendo-o, também passou de largo.

[33] Certo samaritano, que seguia o seu caminho, passou-lhe perto e, vendo-o, compadeceu-se dele.

[34] E, chegando-se, pensou-lhe os ferimentos, aplicando-lhes óleo e vinho; e, colocando-o sobre o seu próprio animal, levou-o para uma hospedaria e tratou dele.

[35] No dia seguinte, tirou dois denários e os entregou ao hospedeiro, dizendo: Cuida deste homem, e, se alguma coisa gastares a mais, eu to indenizarei quando voltar.

[36] Qual destes três te parece ter sido o próximo do homem que caiu nas mãos dos salteadores?

[37] Respondeu-lhe o intérprete da Lei: O que usou de misericórdia para com ele. Então, lhe disse: Vai e procede tu de igual modo.

Marta e Maria

[38] Indo eles de caminho, entrou Jesus num povoado. E certa mulher, chamada Marta, hospedou-o na sua casa.

[39] Tinha ela uma irmã, chamada Maria, e esta quedava-se assentada aos pés do SENHOR a ouvir-lhe os ensinamentos.

[40] Marta agitava-se de um lado para outro, ocupada em muitos serviços. Então, se aproximou de Jesus e disse: SENHOR, não te importas de que minha irmã tenha deixado que eu fique a servir sozinha? Ordena-lhe, pois, que venha ajudar-me.

[32] Samoin leeviläinen: kun hän tuli paikalle ja näki miehen, hänkin meni tien toista laitaa ohi.

[33] Mutta kun eräs sitä tietä matkustava samarialainen tuli paikalle ja näki miehen, hänen tuli tätä sääli.

[34] Hän meni miehen luo, vuodatti öljyä ja viiniä haavoihin ja sitoi ne. Sitten hän nosti miehen juhtansa selkään, vei hänet majataloon ja hoiti häntä.

[35] Seuraavana aamuna hän otti esiin kaksi denaaria, antoi ne majatalon isännälle ja sanoi: 'Pidä hänestä huolta, ja jos sinulle koituu enemmän kuluja, minä maksan ne sinulle palatessani.'

[36] Kuka näistä kolmesta sinun mielestäsi oli rosvojen käsiin joutuneen miehen lähimmäinen?"

[37] Lainoppinut vastasi: "Se, joka osoitti hänelle laupeutta." Jeesus sanoi hänelle: "Mene ja tee sinä samoin!"

Martta ja Maria

[38] Heidän vaeltaessaan eteenpäin Jeesus tuli erääseen kylään. Muuan nainen, nimeltään Martta, otti hänet luokseen.

[39] Martalla oli sisar, jonka nimi oli Maria. Tämä asettui istumaan Herran jalkojen juureen ja kuunteli hänen puhettaan.

[40] Martta taas ahersi palvellen vieraita monin tavoin. Hän meni Jeesuksen luo ja sanoi: "Herra, etkö lainkaan välitä siitä, että sisareni on jättänyt minut yksinäni palvelemaan vieraita? Sano hänelle, että hän auttaisi minua."

[41] Respondeu-lhe o SENHOR: Marta! Marta! Andas inquieta e te preocupas com muitas coisas.

[42] Entretanto, pouco é necessário ou mesmo uma só coisa; Maria, pois, escolheu a boa parte, e esta não lhe será tirada.

[41] Mutta Herra vastasi: ”Martta, Martta, sinä huolehdit ja hätäilet monista asioista,

[42] mutta vain yksi on tarpeen. Maria on valinnut hyvän osan, eikä sitä oteta häneltä pois.”

Lucas 11

A oração dominical

Mateus 6.9-15

[1] De uma feita, estava Jesus orando em certo lugar; quando terminou, um dos seus discípulos lhe pediu: SENHOR, ensina-nos a orar como também João ensinou aos seus discípulos.

[2] Então, ele os ensinou: Quando orardes, dizei: Pai, santificado seja o teu nome; venha o teu reino;

[3] o pão nosso cotidiano dá-nos de dia em dia;

[4] perdoa-nos os nossos pecados, pois também nós perdoamos a todo o que nos deve; e não nos deixes cair em tentação.

A parábola do amigo importuno

[5] Disse-lhes ainda Jesus: Qual dentre vós, tendo um amigo, e este for procurá-lo à meia-noite e lhe disser: Amigo, empresta-me três pães,

[6] pois um meu amigo, chegando de viagem, procurou-me, e eu nada tenho que lhe oferecer.

Luukas 11

Jeesus opettaa rukoilemaan

[1]Jeesus oli eräässä paikassa rukoilemassa. Kun hän oli lopettanut, eräs hänen opetuslapsistaan sanoi: ”Herra, opeta meitä rukoilemaan, niin kuin Johanneskin opetti opetuslapsiaan.”

[2] Jeesus sanoi heille: ”Kun rukoilette, sanokaa: Isä, pyhitetty olkoon sinun nimesi. Tulkoon sinun valtakuntasi. [Tapahtukoon sinun tahtosi myös maan päällä niin kuin taivaassa.]

[3] Anna meille päivittäin meidän jokapäiväinen leipämme.

[4] Anna meille meidän syntimme anteeksi, sillä mekin annamme anteeksi jokaiselle, joka on meille velkaa. Äläkä anna meidän joutua kiusaukseen [vaan päästä meidät pahasta].”

[5]Vielä hän sanoi heille: ”Ajatelkaapa, että joku teistä menee keskellä yötä ystävänsä luo ja sanoo hänelle: ’Ystäväni, lainaa minulle kolme leipää.

[6] Eräs ystäväni on matkallaan poikennut luokseni, eikä minulla ole mitään, mitä tarjoaisin hänelle.’

[7] E o outro lhe responda lá de dentro, dizendo: Não me importunes; a porta já está fechada, e os meus filhos comigo também já estão deitados. Não posso levantar-me para tos dar;

[7] Toinen vastaa sisältä: ’Älä häiritse minua! Ovi on jo lukossa, ja lapseni ovat kanssani nukkumassa. En voi nousta antamaan sinulle.’

[8] digo-vos que, se não se levantar para dar-lhos por ser seu amigo, todavia, o fará por causa da importunação e lhe dará tudo o de que tiver necessidade.

[8] Minä sanon teille: vaikka hän ei nousekaan antamaan hänelle sen tähden, että hän on ystävä, hän nousee kuitenkin siksi, että toinen hellittämättä pyytää, ja antaa hänelle niin paljon kuin hän tarvitsee.

Jesus incita a orar
Mateus 7.7-11

[9] Por isso, vos digo: Pedi, e dar-se-vos-á; buscai, e achareis; batei, e abrir-se-vos-á.

[9] Niinpä minä sanon teille: Anokaa, niin teille annetaan. Etsikää, niin te löydätte. Kolkuttakaa, niin teille avataan.

[10] Pois todo o que pede recebe; o que busca encontra; e a quem bate, abrir-se-lhe-á.

[10] Sillä jokainen anova saa, etsivä löytää ja kolkuttavalle avataan.

[11] Qual dentre vós é o pai que, se o filho lhe pedir [pão, lhe dará uma pedra? Ou se pedir] um peixe, lhe dará em lugar de peixe uma cobra?

[11] Kuka teistä on sellainen isä, joka pojan pyytäessä kalaa antaa hänelle kalan sijasta käärmeen

[12] Ou, se lhe pedir um ovo lhe dará um escorpião?

[12] tai hänen pyytäessään munaa antaa hänelle skorpionin?

[13] Ora, se vós, que sois maus, sabeis dar boas dádivas aos vossos filhos, quanto mais o Pai celestial dará o Espírito Santo àqueles que lho pedirem?

[13] Jos siis te, jotka olette pahoja, osaatte antaa lapsillenne hyviä lahjoja, kuinka paljon ennemmin taivaallinen Isä antaa Pyhän Hengen niille, jotka sitä häneltä anovat.”

A cura de um endemoninhado mudo. A blasfêmia dos fariseus. Jesus se defende
Mateus 12.22-32; Marcos 3.20-30

Jeesus ja Beelsebul

[14] De outra feita, estava Jesus expelindo um demônio que era mudo. E aconteceu que, ao sair o demônio, o mudo passou a falar; e as multidões se admiravam.

[14] Kerran Jeesus ajoi ulos riivaajan, joka oli mykkä. Kun riivaaja oli lähtenyt, mykkä mies alkoi puhua, ja väkijoukot hämmästyivät.

[15] Mas alguns dentre eles diziam: Ora, ele expele os demônios pelo poder de Belzebu, o maioral dos demônios.

[15]Muutamat sanoivat: ”Beelsebulin, riivaajien päämiehen, avulla hän ajaa ulos riivaajia!”

[16] E outros, tentando-o, pediam dele um sinal do céu.

[16] Toiset taas tahtoivat panna hänet koetukselle ja vaativat häneltä merkkiä taivaasta.

[17] E, sabendo ele o que se lhes passava pelo espírito, disse-lhes: Todo reino dividido contra si mesmo ficará deserto, e casa sobre casa cairá.

[17]Mutta Jeesus tiesi heidän ajatuksensa ja sanoi heille: ”Jokainen valtakunta, joka riitaantuu itsensä kanssa, tuhoutuu, ja talo kaatuu talon päälle.

[18] Se também Satanás estiver dividido contra si mesmo, como subsistirá o seu reino? Isto, porque dizeis que eu expulso os demônios por Belzebu.

[18] Jos siis Saatana riitaantuu itsensä kanssa, kuinka hänen valtakuntansa voi pysyä pystyssä? Tehän sanotte minun ajavan riivaajia ulos Beelsebulin avulla.

[19] E, se eu expulso os demônios por Belzebu, por quem os expulsam vossos filhos? Por isso, eles mesmos serão os vossos juízes.

[19] Jos minä ajan riivaajia ulos Beelsebulin voimalla, kenen voimalla teidän lapsenne sitten ajavat niitä ulos? Sen tähden he tulevat olemaan teidän tuomareitanne.

[20] Se, porém, eu expulso os demônios pelo dedo de Deus, certamente, é chegado o reino de Deus sobre vós.

[20] Mutta jos minä ajan riivaajia ulos Jumalan sormella, silloinhan Jumalan valtakunta on tullut teidän luoksenne.

[21] Quando o valente, bem armado, guarda a sua própria casa, ficam em segurança todos os seus bens.

[21] Kun väkevä mies aseistettuna vartioi kartanoaan, hänen omaisuutensa on turvassa.

[22] Sobrevindo, porém, um mais valente do que ele, vence-o, tira-lhe a armadura em que confiava e lhe divide os despojos.

[22] Mutta kun häntä väkevämpi hyökkää hänen kimppuunsa ja voittaa hänet, tuo väkevämpi riisuu hänet kaikista aseista, joihin hän luotti, ja jakaa häneltä riistämänsä saaliin.

[23] Quem não é por mim é contra mim; e quem comigo não ajunta espalha.

[23] Joka ei ole minun kanssani, on minua vastaan, ja joka ei minun kanssani kokoa, se hajottaa.”

A estratégia de Satanás
Mateus 12.43-45

Saastaisen hengen paluu

[24] Quando o espírito imundo sai do homem, anda por lugares áridos,

[24] ”Kun saastainen henki lähtee ihmisestä, se kuljeskelee vedettömillä seuduilla

procurando repouso; e, não o achando, diz: Voltarei para minha casa, donde saí.

etsien lepopaikkaa mutta ei löydä. Silloin se sanoo: ’Minä palaan asuntooni, josta lähdin.’

25 E, tendo voltado, a encontra varrida e ornamentada.

25 Kun se tulee, se löytää asunnon lakaistuna ja järjestettynä.

26 Então, vai e leva consigo outros sete espíritos, piores do que ele, e, entrando, habitam ali; e o último estado daquele homem se torna pior do que o primeiro.

26 Silloin se käy hakemassa seitsemän muuta henkeä, jotka ovat pahempia kuin se itse. Sisään päästyään ne jäävät sinne asumaan. Ja sen ihmisen tila on lopussa pahempi kuin alussa.”

A exclamação de uma mulher

27 Ora, aconteceu que, ao dizer Jesus estas palavras, uma mulher, que estava entre a multidão, exclamou e disse-lhe: Bem-aventurada aquela que te concebeu, e os seios que te amamentaram!

28 Ele, porém, respondeu: Antes, bem-aventurados são os que ouvem a palavra de Deus e a guardam!

Kuka on autuas?

27 Jeesuksen näin puhuessa korotti eräs nainen kansanjoukosta äänensä ja sanoi hänelle: ”Autuas se kohtu, joka on sinua kantanut, ja autuaat ne rinnat, joita sinä olet imenyt!”

28 Mutta Jeesus sanoi: ”Niin, autuaita ovat ne, jotka kuulevat Jumalan sanan ja noudattavat sitä.”

O sinal de Jonas

Mateus 12.38-42

29 Como afluíssem as multidões, passou Jesus a dizer: Esta é geração perversa! Pede sinal; mas nenhum sinal lhe será dado, senão o de Jonas.

30 Porque, assim como Jonas foi sinal para os ninivitas, o Filho do Homem o será para esta geração.

31 A rainha do Sul se levantará, no Juízo, com os homens desta geração e os condenará; porque veio dos confins da terra para ouvir a sabedoria de Salomão. E eis aqui está quem é maior do que Salomão.

32 Ninivitas se levantarão, no Juízo, com esta geração e a condenarão; porque se

Joonan merkki

29 Kun kansaa tuli yhä enemmän koolle, Jeesus rupesi puhumaan: ”Tämä sukupolvi on paha sukupolvi. Se tavoittelee merkkiä, mutta sille ei anneta muuta merkkiä kuin Joonan merkki.

30 Niin kuin Joona oli merkki niiniveläisille, niin on Ihmisen Poikakin oleva merkkinä tälle sukupolvelle.

31 Etelän kuningatar herää tuomiolle yhdessä tämän sukupolven miesten kanssa ja on heille tuomioksi, koska hän tuli maan ääristä saakka kuulemaan Salomon viisautta. Mutta tässä on enemmän kuin Salomo!

32 Niiniven miehet nousevat tuomiolle yhdessä tämän sukupolven kanssa ja ovat

arrependeram com a pregação de Jonas. E eis aqui está quem é maior do que Jonas.

sille tuomioksi, koska he kääntyivät Joonan saarnan vaikutuksesta. Mutta tässä on enemmän kuin Joona!”

A parábola da candeia
Mateus 6.22-23

[33] Ninguém, depois de acender uma candeia, a põe em lugar escondido, nem debaixo do alqueire, mas no velador, a fim de que os que entram vejam a luz.

[34] São os teus olhos a lâmpada do teu corpo; se os teus olhos forem bons, todo o teu corpo será luminoso; mas, se forem maus, o teu corpo ficará em trevas.

[35] Repara, pois, que a luz que há em ti não sejam trevas.

[36] Se, portanto, todo o teu corpo for luminoso, sem ter qualquer parte em trevas, será todo resplandecente como a candeia quando te ilumina em plena luz.

Silmä on ruumiin lamppu

[33] ”Ei kukaan sytytä lamppua ja pane sitä piiloon vaan lampunjalkaan, jotta sisään tulevat näkisivät valon.

[34] Sinun silmäsi on ruumiin lamppu. Kun silmäsi on terve, koko ruumiisi on valaistu, mutta kun silmäsi on viallinen, ruumiisi on pimeä.

[35] Pidä siis varasi, ettei valo, joka sinussa on, ole pimeyttä.

[36] Jos koko ruumiisi on valaistu eikä siinä ole mitään pimeää osaa, se on kokonaan valaistu, aivan kuin lamppu valaisisi sinut kirkkaalla loisteellaan.”

Jesus censura os fariseus

[37] Ao falar Jesus estas palavras, um fariseu o convidou para ir comer com ele; então, entrando, tomou lugar à mesa.

[38] O fariseu, porém, admirou-se ao ver que Jesus não se lavara primeiro, antes de comer.

[39] O SENHOR, porém, lhe disse: Vós, fariseus, limpais o exterior do copo e do prato; mas o vosso interior está cheio de rapina e perversidade.

[40] Insensatos! Quem fez o exterior não é o mesmo que fez o interior?

[41] Antes, dai esmola do que tiverdes, e tudo vos será limpo.

[42] Mas ai de vós, fariseus! Porque dais o dízimo da hortelã, da arruda e de todas as

Voi teitä!

[37] Jeesuksen vielä puhuessa muuan fariseus pyysi häntä luokseen aterioimaan. Hän meni sisälle ja asettui aterialle.

[38] Mutta fariseus ihmetteli nähdessään, ettei Jeesus peseytynyt ennen ateriaa.

[39] Silloin Herra sanoi hänelle: ”Te fariseukset kyllä puhdistatte maljan ja vadin ulkopuolelta, mutta sisältä te olette täynnä riistoa ja pahuutta.

[40] Te mielettömät! Eikö hän, joka on tehnyt ulkopuolen, ole tehnyt sisäpuolenkin?

[41] Antakaa siis almuksi se, mikä on sisällä. Silloin kaikki on teille puhdasta.

[42] Voi teitä, te fariseukset! Te annatte kymmenykset mintuista, ruudanlehdistä

hortaliças e desprezais a justiça e o amor de Deus; devíeis, porém, fazer estas coisas, sem omitir aquelas.

ja kaikenlaisista vihanneksista mutta laiminlyötte oikeudenmukaisuuden ja Jumalan rakkauden. Näitä teidän pitäisi noudattaa eikä noita muitakaan laiminlyödä.

43 Ai de vós, fariseus! Porque gostais da primeira cadeira nas sinagogas e das saudações nas praças.

43 Voi teitä, te fariseukset! Te rakastatte etumaisia istuimia synagogissa ja tervehdyksiä toreilla.

44 Ai de vós que sois como as sepulturas invisíveis, sobre as quais os homens passam sem o saber!

44 Voi teitä! Te olette kuin merkitsemättömät haudat, joiden päällä ihmiset tietämättään kävelevät."

Ai dos intérpretes da Lei!

45 Então, respondendo um dos intérpretes da Lei, disse a Jesus: Mestre, dizendo estas coisas, também nos ofendes a nós outros!

45Silloin eräs lainoppineista vastasi hänelle: "Opettaja, noin puhuessasi sinä häpäiset myös meitä."

46 Mas ele respondeu: Ai de vós também, intérpretes da Lei! Porque sobrecarregais os homens com fardos superiores às suas forças, mas vós mesmos nem com um dedo os tocais.

46 Jeesus sanoi: "Voi teitäkin, te lainoppineet! Te kasaatte ihmisten päälle taakkoja, joita on vaikea kantaa, mutta itse te ette koske niihin sormellannekaan.

47 Ai de vós! Porque edificais os túmulos dos profetas que vossos pais assassinaram.

47 Voi teitä! Te rakennatte hautamuistomerkkejä profeetoille, jotka teidän isänne ovat tappaneet.

48 Assim, sois testemunhas e aprovais com cumplicidade as obras dos vossos pais; porque eles mataram os profetas, e vós lhes edificais os túmulos.

48 Näin te siis olette isienne tekojen todistajia ja hyväksytte ne: he tappoivat profeetat, ja te rakennatte muistomerkit.

49 Por isso, também disse a sabedoria de Deus: Enviar-lhes-ei profetas e apóstolos, e a alguns deles matarão e a outros perseguirão,

49 Siksi Jumalan Viisaus onkin sanonut: 'Minä lähetän heidän luokseen profeettoja ja apostoleja. Muutamia heistä he tappavat ja toisia vainoavat.'

50 para que desta geração se peçam contas do sangue dos profetas, derramado desde a fundação do mundo;

50 Niinpä tältä sukupolvelta vaaditaan kaikkien profeettojen veri, joka on vuodatettu maailman perustamisesta asti,

51 desde o sangue de Abel até ao de Zacarias, que foi assassinado entre o altar

51 Aabelin verestä aina Sakarjan vereen asti, hänen, joka surmattiin alttarin ja

e a casa de Deus. Sim, eu vos afirmo, contas serão pedidas a esta geração.

52 Ai de vós, intérpretes da Lei! Porque tomastes a chave da ciência; contudo, vós mesmos não entrastes e impedistes os que estavam entrando.

O plano para tirar a vida de Jesus

53 Saindo Jesus dali, passaram os escribas e fariseus a argüi-lo com veemência, procurando confundi-lo a respeito de muitos assuntos,

54 com o intuito de tirar das suas próprias palavras motivos para o acusar.

pyhäkön välillä. Niin, minä sanon teille: se vaaditaan tältä sukupolvelta.

52 Voi teitä, te lainopettajat! Te olette ottaneet tiedon avaimen. Itse te ette ole menneet sisälle, ja sisälle meneviä te olette estäneet.”

53 Jeesuksen lähtiessä sieltä kirjanoppineet ja fariseukset alkoivat ahdistaa häntä kiivaasti ja urkkia häneltä monenlaisia asioita

54 koettaen saada hänet sanoistaan ansaan.

Lucas 12

O fermento dos fariseus. Algumas admoestações

1 Posto que miríades de pessoas se aglomeraram, a ponto de uns aos outros se atropelarem, passou Jesus a dizer, antes de tudo, aos seus discípulos: Acautelai-vos do fermento dos fariseus, que é a hipocrisia.

2 Nada há encoberto que não venha a ser revelado; e oculto que não venha a ser conhecido.

3 Porque tudo o que dissestes às escuras será ouvido em plena luz; e o que dissestes aos ouvidos no interior da casa será proclamado dos eirados.

4 Digo-vos, pois, amigos meus: não temais os que matam o corpo e, depois disso, nada mais podem fazer.

5 Eu, porém, vos mostrarei a quem deveis temer: temei aquele que, depois de matar,

Luukas 12

Varokaa tekopyhyyttä!

1 Kun väkeä oli sillä välin kokoontunut tuhatmäärin, niin että ihmiset tallasivat toisiaan, Jeesus rupesi puhumaan ensin opetuslapsilleen: ”Varokaa fariseusten hapatusta, tekopyhyyttä.

2 Ei ole mitään peitettyä, mikä ei paljastu, eikä mitään kätkettyä, mikä ei tule tunnetuksi.

3 Sen tähden, mitä te sanotte pimeässä, se kuullaan päivänvalossa, ja mitä te kammioissa kuiskaatte korvaan, se julistetaan katoilta.”

Ketä tulee pelätä?

4 ”Minä sanon teille, ystävilleni: älkää pelätkö niitä, jotka tappavat ruumiin mutta eivät sen jälkeen voi tehdä mitään enempää.

5 Minä osoitan teille, ketä teidän tulee pelätä: pelätkää häntä, jolla on valta

tem poder para lançar no inferno. Sim, digo-vos, a esse deveis temer.

6 Não se vendem cinco pardais por dois asses? Entretanto, nenhum deles está em esquecimento diante de Deus.

7 Até os cabelos da vossa cabeça estão todos contados. Não temais! Bem mais valeis do que muitos pardais.

8 Digo-vos ainda: todo aquele que me confessar diante dos homens, também o Filho do Homem o confessará diante dos anjos de Deus;

9 mas o que me negar diante dos homens será negado diante dos anjos de Deus.

10 Todo aquele que proferir uma palavra contra o Filho do Homem, isso lhe será perdoado; mas, para o que blasfemar contra o Espírito Santo, não haverá perdão.

11 Quando vos levarem às sinagogas e perante os governadores e as autoridades, não vos preocupeis quanto ao modo por que respondereis, nem quanto às coisas que tiverdes de falar.

12 Porque o Espírito Santo vos ensinará, naquela mesma hora, as coisas que deveis dizer.

Jesus reprova a avareza

13 Nesse ponto, um homem que estava no meio da multidão lhe falou: Mestre, ordena a meu irmão que reparta comigo a herança.

tappaa ja sen jälkeen syöstä helvettiin. Niin, minä sanon teille: häntä pelätkää.

6 Eikö viittä varpusta myydä kahdella kuparilantilla? Silti Jumala ei ole unohtanut yhtäkään niistä.

7 Jopa kaikki teidän päänne hiuksetkin on laskettu. Älkää siis pelätkö, te olette arvokkaampia kuin paljot varpuset.”

Pyhän Hengen pilkka

8 ”Minä sanon teille: Jokaisen, joka tunnustaa minut ihmisten edessä, myös Ihmisen Poika on tunnustava Jumalan enkelien edessä.

9 Mutta joka kieltää minut ihmisten edessä, se tullaan kieltämään Jumalan enkelien edessä.

10 Ja jokaiselle, joka sanoo sanan Ihmisen Poikaa vastaan, annetaan anteeksi, mutta sille, joka pilkkaa Pyhää Henkeä, ei anteeksi anneta.

11 Kun teitä viedään synagogiin ja viranomaisten ja esivallan eteen, älkää olko huolissanne siitä, miten tai millä puolustautuisitte tai mitä sanoisitte.

12 Pyhä Henki opettaa teille sillä hetkellä, mitä teidän on sanottava.”

Maallinen rikkaus on katoavaa

13 Joku kansanjoukosta sanoi Jeesukselle: ”Opettaja, sano veljelleni, että hän jakaisi kanssani perinnön.”

14 Mas Jesus lhe respondeu: Homem, quem me constituiu juiz ou partidor entre vós?

15 Então, lhes recomendou: Tende cuidado e guardai-vos de toda e qualquer avareza; porque a vida de um homem não consiste na abundância dos bens que ele possui.

16 E lhes proferiu ainda uma parábola, dizendo: O campo de um homem rico produziu com abundância.

17 E arrazoava consigo mesmo, dizendo: Que farei, pois não tenho onde recolher os meus frutos?

18 E disse: Farei isto: destruirei os meus celeiros, reconstruí-los-ei maiores e aí recolherei todo o meu produto e todos os meus bens.

19 Então, direi à minha alma: tens em depósito muitos bens para muitos anos; descansa, come, bebe e regala-te.

20 Mas Deus lhe disse: Louco, esta noite te pedirão a tua alma; e o que tens preparado, para quem será?

21 Assim é o que entesoura para si mesmo e não é rico para com Deus.

A ansiosa solicitude pela vida
Mateus 6.25-34

22 A seguir, dirigiu-se Jesus a seus discípulos, dizendo: Por isso, eu vos advirto: não andeis ansiosos pela vossa vida, quanto ao que haveis de comer, nem

14 Mutta Jeesus vastasi hänelle: ”Ihminen! Kuka on asettanut minut teidän tuomariksenne tai jakomieheksenne?”

15 Sitten hän sanoi heille: ”Olkaa valppaat ja karttakaa kaikenlaista ahneutta, sillä ihmisen elämä ei riipu hänen omaisuudestaan, vaikka sitä olisi ylen määrin.”

16 Ja hän kertoi heille vertauksen: ”Rikkaan miehen maa tuotti hyvin.

17 Hän mietti mielessään: ’Mitä minä teen, kun minulla ei ole paikkaa, mihin kokoaisin satoni?’

18 Sitten hän sanoi: ’Minäpä teen näin: puran aittani, rakennan suuremmat ja kokoan niihin kaiken viljani ja omaisuuteni.

19 Sitten sanon itselleni: Sieluni, nyt sinulla on varastossa paljon hyvää moneksi vuodeksi. Lepää, syö, juo ja iloitse!’

20 Mutta Jumala sanoi hänelle: ’Sinä mieletön! Tänä yönä sinun sielusi vaaditaan sinulta pois. Kenelle sitten joutuu se, minkä sinä olet hankkinut?’

21 Näin käy sen, joka kerää aarteita itselleen mutta jolla ei ole rikkautta Jumalan luona.”

Jumalan huolenpito

22 Jeesus sanoi opetuslapsilleen: ”Sen tähden minä sanon teille: älkää olko huolissanne hengestänne, siitä mitä söisitte, älkääkä ruumiistanne, siitä mitä päällenne pukisitte.

pelo vosso corpo, quanto ao que haveis de vestir.

23 Porque a vida é mais do que o alimento, e o corpo, mais do que as vestes.

23 Onhan henki enemmän kuin ruoka ja ruumis enemmän kuin vaatteet.

24 Observai os corvos, os quais não semeiam, nem ceifam, não têm despensa nem celeiros; todavia, Deus os sustenta. Quanto mais valeis do que as aves!

24 Katselkaa korppeja: eivät ne kylvä eivätkä leikkaa, ei niillä ole varastoa eikä aittaa, ja silti Jumala ruokkii ne. Kuinka paljon arvokkaampia te olettekaan kuin linnut!

25 Qual de vós, por ansioso que esteja, pode acrescentar um côvado ao curso da sua vida?

25 Kuka teistä voi murehtimalla lisätä elämänsä pituutta kyynäränkään vertaa?

26 Se, portanto, nada podeis fazer quanto às coisas mínimas, por que andais ansiosos pelas outras?

26 Jos siis ette pysty näinkään vähäiseen asiaan, mitä te muusta murehditte?

27 Observai os lírios; eles não fiam, nem tecem. Eu, contudo, vos afirmo que nem Salomão, em toda a sua glória, se vestiu como qualquer deles.

27 Katselkaa kukkia, kuinka ne kasvavat. Eivät ne tee työtä eivätkä kehrää. Kuitenkin minä sanon teille: ei edes Salomo kaikessa loistossaan ollut niin vaatetettu kuin yksi niistä.

28 Ora, se Deus veste assim a erva que hoje está no campo e amanhã é lançada no forno, quanto mais tratando-se de vós, homens de pequena fé!

28 Jos siis Jumala näin pukee ruohon, joka tänään kasvaa kedolla mutta huomenna joutuu uuniin, kuinka paljon ennemmin hän pukee teidät, te vähäuskoiset!

29 Não andeis, pois, a indagar o que haveis de comer ou beber e não vos entregueis a inquietações.

29 Älkää siis etsikö, mitä söisitte tai joisitte, älkääkä murehtiko.

30 Porque os gentios de todo o mundo é que procuram estas coisas; mas vosso Pai sabe que necessitais delas.

30 Näitä kaikkia maailman kansat tavoittelevat. Teidän Isänne kyllä tietää, että te näitä tarvitsette.

31 Buscai, antes de tudo, o seu reino, e estas coisas vos serão acrescentadas.

31 Etsikää hänen valtakuntaansa, niin teille annetaan lisäksi myös nämä.

32 Não temais, ó pequenino rebanho; porque vosso Pai se agradou em dar-vos o seu reino.

32 Älä pelkää, sinä pieni lauma, sillä teidän Isänne on nähnyt hyväksi antaa teille valtakunnan.

33 Vendei os vossos bens e dai esmola; fazei para vós outros bolsas que não desgastem, tesouro inextinguível nos céus, onde não chega o ladrão, nem a traça consome,

34 porque, onde está o vosso tesouro, aí estará também o vosso coração.

A parábola do servo vigilante

35 Cingido esteja o vosso corpo, e acesas, as vossas candeias.

36 Sede vós semelhantes a homens que esperam pelo seu senhor, ao voltar ele das festas de casamento; para que, quando vier e bater à porta, logo lha abram.

37 Bem-aventurados aqueles servos a quem o senhor, quando vier, os encontre vigilantes; em verdade vos afirmo que ele há de cingir-se, dar-lhes lugar à mesa e, aproximando-se, os servirá.

38 Quer ele venha na segunda vigília, quer na terceira, bem-aventurados serão eles, se assim os achar.

39 Sabei, porém, isto: se o pai de família soubesse a que hora havia de vir o ladrão, [vigiaria e] não deixaria arrombar a sua casa.

40 Ficai também vós apercebidos, porque, à hora em que não cuidais, o Filho do Homem virá.

41 Então, Pedro perguntou: SENHOR, proferes esta parábola para nós ou também para todos?

42 Disse o SENHOR: Quem é, pois, o mordomo fiel e prudente, a quem o senhor confiará os seus conservos para dar-lhes o sustento a seu tempo?

33 Myykää, mitä teillä on, ja antakaa almuja. Hankkikaa itsellenne kulumattomat kukkarot, ehtymätön aarre taivaisiin, minne varas ei ulotu ja missä koi ei turmele.

34 Missä on teidän aarteenne, siellä on myös sydämenne.”

Isäntäänsä odottava palvelija

35 ”Olkoot kupeenne vyötettyinä ja lamppunne palamassa.

36 Olkaa niiden ihmisten kaltaisia, jotka odottavat herraansa, milloin hän palaa häistä, jotta he heti avaisivat hänelle oven, kun hän tulee ja kolkuttaa.

37 Autuaita ovat ne palvelijat, jotka heidän herransa tullessaan tapaa valvomasta! Totisesti minä sanon teille: hän vyöttäytyy, asettaa heidät aterioimaan ja menee palvelemaan heitä.

38 Autuaita ovat ne palvelijat, jotka hän tapaa näin tekemästä, tulipa hän sitten toisella tai kolmannella yövartiolla!

39 Ymmärrätte kai, että jos talon isäntä tietäisi, millä hetkellä varas tulee, hän ei sallisi taloonsa murtauduttavan.

40 Olkaa tekin valmiit, sillä Ihmisen Poika tulee hetkellä, jota ette aavista.”

41 Niin Pietari kysyi: ”Herra, koskeeko tämä vertaus ainoastaan meitä vai kaikkia ihmisiä?”

42 Herra vastasi: ”Kuka siis on se uskollinen ja järkevä taloudenhoitaja, jonka hänen herransa asettaa pitämään

huolta palvelusväestään ja antamaan jokaiselle määräosan viljaa ajallaan?

43 Bem-aventurado aquele servo a quem seu senhor, quando vier, achar fazendo assim.

43 Autuas se palvelija, jonka hänen herransa tullessaan tapaa näin tekemästä!

44 Verdadeiramente, vos digo que lhe confiará todos os seus bens.

44 Totisesti minä sanon teille: tämä asettaa hänet koko omaisuutensa hoitajaksi.

45 Mas, se aquele servo disser consigo mesmo: Meu senhor tarda em vir, e passar a espancar os criados e as criadas, a comer, a beber e a embriagar-se,

45 Mutta jos palvelija ajattelee sisimmässään: ’Herrani tulo viivästyy’ ja alkaa lyödä palvelijoita ja palvelustyttöjä, syödä, juoda ja juopotella,

46 virá o senhor daquele servo, em dia em que não o espera e em hora que não sabe, e castigá-lo-á, lançando-lhe a sorte com os infiéis.

46 niin tuon palvelijan herra tulee päivänä, jona hän ei osaa odottaa, ja hetkenä, jota hän ei tiedä, ja hakkaa hänet kappaleiksi ja määrää hänelle saman kohtalon kuin epäuskoisille.

47 Aquele servo, porém, que conheceu a vontade de seu senhor e não se aprontou, nem fez segundo a sua vontade será punido com muitos açoites.

47 Palvelijaa, joka tietää herransa tahdon mutta ei valmistaudu eikä toimi hänen tahtonsa mukaan, piestään monilla lyönneillä.

48 Aquele, porém, que não soube a vontade do seu senhor e fez coisas dignas de reprovação levará poucos açoites. Mas àquele a quem muito foi dado, muito lhe será exigido; e àquele a quem muito se confia, muito mais lhe pedirão.

48 Sitä taas, joka tekee tietämättään sellaista, mikä ansaitsee lyöntejä, piestään vähemmän. Jokaiselta, jolle on paljon annettu, siltä paljon kysytään, ja jolle on paljon uskottu, siltä myös enemmän vaaditaan.”

Jesus traz fogo e dissensão à terra

Ei rauhaa vaan riitaa

49 Eu vim para lançar fogo sobre a terra e bem quisera que já estivesse a arder.

49 ”Tulta minä olen tullut heittämään maan päälle, ja kuinka tahtoisinkaan, että se jo olisi syttynyt!

50 Tenho, porém, um batismo com o qual hei de ser batizado; e quanto me angustio até que o mesmo se realize!

50 Mutta minut on kasteella kastettava, ja kuinka ahtaalle joudunkaan, ennen kuin se on täytetty!

51 Supondes que vim para dar paz à terra? Não, eu vo-lo afirmo; antes, divisão.

51 Luuletteko, että olen tullut tuomaan maan päälle rauhaa? En suinkaan, sanon teille, vaan riitaa!

[52] Porque, daqui em diante, estarão cinco divididos numa casa: três contra dois, e dois contra três.

[53] Estarão divididos: pai contra filho, filho contra pai; mãe contra filha, filha contra mãe; sogra contra nora, e nora contra sogra.

Os sinais dos tempos

[54] Disse também às multidões: Quando vedes aparecer uma nuvem no poente, logo dizeis que vem chuva, e assim acontece;

[55] e, quando vedes soprar o vento sul, dizeis que haverá calor, e assim acontece.

[56] Hipócritas, sabeis interpretar o aspecto da terra e do céu e, entretanto, não sabeis discernir esta época?

[57] E por que não julgais também por vós mesmos o que é justo?

[58] Quando fores com o teu adversário ao magistrado, esforça-te para te livrares desse adversário no caminho; para que não suceda que ele te arraste ao juiz, o juiz te entregue ao meirinho e o meirinho te recolha à prisão.

[59] Digo-te que não sairás dali enquanto não pagares o último centavo.

Lucas 13

A morte dos galileus e a queda da torre de Siloé

[1] Naquela mesma ocasião, chegando alguns, falavam a Jesus a respeito dos galileus cujo sangue Pilatos misturara com os sacrifícios que os mesmos realizavam.

[52] Sillä tästedes samassa talossa viisi riitaantuu keskenään: kolme kahta vastaan ja kaksi kolmea vastaan,

[53] isä poikaansa vastaan ja poika isäänsä vastaan, äiti tytärtään vastaan ja tytär äitiään vastaan, anoppi miniäänsä vastaan ja miniä anoppiaan vastaan.”

Ajan arvioiminen

[54]Sitten Jeesus sanoi kansalle: ”Kun näette pilven nousevan lännestä, te sanotte heti: ’Tulee sade’, ja niin tuleekin.

[55] Ja kun näette etelätuulen puhaltavan, te sanotte: ’Tulee helle’, ja niin tuleekin.

[56] Te tekopyhät! Maan ja taivaan ilmiöitä te kyllä osaatte arvioida, kuinka sitten ette osaa arvioida tätä aikaa?

[57] Miksi ette jo itse osaa päätellä, mikä on oikein?”

Sovi riitasi

[58] ”Kun menet riitapuolesi kanssa oikeuteen, yritä matkalla päästä sovintoon hänen kanssaan, ettei hän raahaisi sinua tuomarin eteen ja tuomari luovuttaisi sinua oikeudenpalvelijalle ja ettei oikeudenpalvelija heittäisi sinua vankilaan.

[59] Minä sanon sinulle: sieltä sinä et pääse, ennen kuin maksat viimeisenkin kolikon.”

Luukas 13

Ellette tee parannusta, tuhoudutte

[1]Samaan aikaan muutamat paikalla olevista kertoivat Jeesukselle niistä galilealaisista, joiden veren Pilatus oli sekoittanut heidän uhrieläintensä vereen.

[2] Ele, porém, lhes disse: Pensais que esses galileus eram mais pecadores do que todos os outros galileus, por terem padecido estas coisas?

[3] Não eram, eu vo-lo afirmo; se, porém, não vos arrependerdes, todos igualmente perecereis.

[4] Ou cuidais que aqueles dezoito sobre os quais desabou a torre de Siloé e os matou eram mais culpados que todos os outros habitantes de Jerusalém?

[5] Não eram, eu vo-lo afirmo; mas, se não vos arrependerdes, todos igualmente perecereis.

A parábola da figueira estéril

[6] Então, Jesus proferiu a seguinte parábola: Certo homem tinha uma figueira plantada na sua vinha e, vindo procurar fruto nela, não achou.

[7] Pelo que disse ao viticultor: Há três anos venho procurar fruto nesta figueira e não acho; podes cortá-la; para que está ela ainda ocupando inutilmente a terra?

[8] Ele, porém, respondeu: SENHOR, deixa-a ainda este ano, até que eu escave ao redor dela e lhe ponha estrume.

[9] Se vier a dar fruto, bem está; se não, mandarás cortá-la.

A cura de uma enferma

[10] Ora, ensinava Jesus no sábado numa das sinagogas.

[11] E veio ali uma mulher possessa de um espírito de enfermidade, havia já dezoito

[2] Jeesus vastasi heille: ”Luuletteko, että nämä galilealaiset olivat syntisempiä kuin kaikki muut galilealaiset, koska he saivat näin kärsiä?

[3] Minä sanon teille: eivät suinkaan! Mutta ellette käänny, samoin te kaikki tuhoudutte.

[4] Entä ne kahdeksantoista, jotka saivat surmansa, kun torni kaatui Siloassa heidän päälleen? Luuletteko, että he olivat syyllisempiä kuin kaikki muut ihmiset, jotka asuvat Jerusalemissa?

[5] Minä sanon teille: eivät suinkaan! Mutta ellette käänny, samoin te kaikki tuhoudutte.”

Vertaus hedelmättömästä viikunapuusta

[6] Jeesus kertoi tämän vertauksen: ”Eräällä miehellä oli viinitarhassaan istutettuna viikunapuu. Hän meni etsimään siitä hedelmiä mutta ei löytänyt.

[7] Silloin hän sanoi viinitarhan hoitajalle: ’Jo kolmena vuotena olen käynyt etsimässä hedelmiä tästä viikunapuusta mutta en ole löytänyt. Hakkaa se pois! Miksi se vielä saisi laihduttaa maata?’

[8] Mutta viinitarhan hoitaja vastasi hänelle: ’Herra, anna sen olla vielä tämä vuosi. Sillä välin minä kuokin ja lannoitan maan sen ympäriltä.

[9] Ehkäpä se ensi vuonna tekee hedelmää. Jos ei, niin käske sitten hakata se pois.’”

Jeesus parantaa koukistuneen naisen sapattina

[10] Jeesus oli opettamassa eräässä synagogassa sapattina.

[11] Siellä oli nainen, jossa oli ollut heikkouden henki kahdeksantoista vuotta.

anos; andava ela encurvada, sem de modo algum poder endireitar-se.

12 Vendo-a Jesus, chamou-a e disse-lhe: Mulher, estás livre da tua enfermidade;

13 e, impondo-lhe as mãos, ela imediatamente se endireitou e dava glória a Deus.

14 O chefe da sinagoga, indignado de ver que Jesus curava no sábado, disse à multidão: Seis dias há em que se deve trabalhar; vinde, pois, nesses dias para serdes curados e não no sábado.

15 Disse-lhe, porém, o SENHOR: Hipócritas, cada um de vós não desprende da manjedoura, no sábado, o seu boi ou o seu jumento, para levá-lo a beber?

16 Por que motivo não se devia livrar deste cativeiro, em dia de sábado, esta filha de Abraão, a quem Satanás trazia presa há dezoito anos?

17 Tendo ele dito estas palavras, todos os seus adversários se envergonharam. Entretanto, o povo se alegrava por todos os gloriosos feitos que Jesus realizava.

A parábola do grão de mostarda

Mateus 13.31-32; Marcos 4.30-32

18 E dizia: A que é semelhante o reino de Deus, e a que o compararei?

19 É semelhante a um grão de mostarda que um homem plantou na sua horta; e cresceu e fez-se árvore; e as aves do céu aninharam-se nos seus ramos.

A parábola do fermento

Mateus 13.33

Hän oli koukistunut eikä lainkaan kyennyt oikaisemaan itseään.

12 Nähdessään hänet Jeesus kutsui hänet luokseen ja sanoi: ”Nainen, sinä olet päässyt heikkoudestasi.”

13 Sitten hän pani kätensä naisen päälle, ja heti tämä oikaisi itsensä ja ylisti Jumalaa.

14 Mutta synagogan esimies närkästyi siitä, että Jeesus paransi sapattina. Hän rupesi puhumaan ja sanoi väkijoukolle: ”On kuusi päivää, joina tulee tehdä työtä. Tulkaa silloin parannettaviksi älkääkä sapatinpäivänä.”

15 Herra vastasi hänelle: ”Te tekopyhät! Eikö jokainen teistä päästä sapattina härkäänsä tai aasiaan pilttuusta ja vie sitä juomaan?

16 Tätä Abrahamin tytärtä Saatana on pitänyt sidottuna jo kahdeksantoista vuotta. Eikö häntä olisi saanut päästää vapaaksi tästä siteestä sapatinpäivänä?”

17 Kun hän sanoi näin, kaikki hänen vastustajansa olivat häpeissään, mutta kansa iloitsi kaikista niistä ihmeellisistä teoista, joita hän teki.

Sinapinsiemen ja hapate

18 Niin Jeesus sanoi: ”Minkä kaltainen on Jumalan valtakunta, ja mihin minä sitä vertaisin?

19 Se on kuin sinapinsiemen, jonka mies otti ja kylvi puutarhaansa. Se kasvoi, siitä tuli puu, ja taivaan linnut tekivät pesänsä sen oksille.”

[20] Disse mais: A que compararei o reino de Deus?

[21] É semelhante ao fermento que uma mulher tomou e escondeu em três medidas de farinha, até ficar tudo levedado.

A porta estreita

[22] Passava Jesus por cidades e aldeias, ensinando e caminhando para Jerusalém.

[23] E alguém lhe perguntou: SENHOR, são poucos os que são salvos?

[24] Respondeu-lhes: Esforçai-vos por entrar pela porta estreita, pois eu vos digo que muitos procurarão entrar e não poderão.

[25] Quando o dono da casa se tiver levantado e fechado a porta, e vós, do lado de fora, começardes a bater, dizendo: SENHOR, abre-nos a porta, ele vos responderá: Não sei donde sois.

[26] Então, direis: Comíamos e bebíamos na tua presença, e ensinavas em nossas ruas.

[27] Mas ele vos dirá: Não sei donde vós sois; apartai-vos de mim, vós todos os que praticais iniqüidades.

[28] Ali haverá choro e ranger de dentes, quando virdes, no reino de Deus, Abraão, Isaque, Jacó e todos os profetas, mas vós, lançados fora.

[29] Muitos virão do Oriente e do Ocidente, do Norte e do Sul e tomarão lugares à mesa no reino de Deus.

[20]Vielä hän sanoi: ”Mihin vertaisin Jumalan valtakuntaa?

[21] Se on kuin hapate, jonka nainen otti ja sekoitti kolmeen vakalliseen jauhoja. Lopulta koko taikina happani.”

Ahdas ovi

[22]Jeesus vaelsi kaupungista kaupunkiin ja kylästä kylään ja opetti matkallaan kohti Jerusalemia.

[23] Joku kysyi häneltä: ”Herra, onko niitä vähän, jotka pelastuvat?” Mutta hän sanoi heille:

[24] ”Kilvoitelkaa päästäksenne sisälle ahtaasta ovesta, sillä monet, minä sanon teille, yrittävät päästä sisälle mutta eivät voi.

[25] Kun talon isäntä on noussut ja sulkenut oven, te jäätte seisomaan ulkopuolelle ja alatte kolkuttaa ovea sanoen: ’Herra, avaa meille!’ Mutta hän vastaa teille: ’En tunne teitä enkä tiedä, mistä olette.’

[26] Silloin te alatte selittää: ’Mehän söimme ja joimme sinun seurassasi, ja sinä opetit meidän kaduillamme.’

[27] Mutta hän sanoo: ’En tunne teitä enkä tiedä, mistä olette. Menkää pois minun luotani, kaikki te vääryydentekijät.’

[28] Siellä on itku ja hammasten kiristys, kun näette Abrahamin, Iisakin ja Jaakobin ja kaikki profeetat Jumalan valtakunnassa mutta huomaatte, että teidät itsenne on heitetty ulos.

[29] Tulijoita saapuu idästä ja lännestä, pohjoisesta ja etelästä, ja he aterioivat Jumalan valtakunnassa.

[30] Contudo, há últimos que virão a ser primeiros, e primeiros que serão últimos.

A mensagem de Jesus a Herodes. O lamento sobre Jerusalém
Mateus 23.37-39

[31] Naquela mesma hora, alguns fariseus vieram para dizer-lhe: Retira-te e vai-te daqui, porque Herodes quer matar-te.

[32] Ele, porém, lhes respondeu: Ide dizer a essa raposa que, hoje e amanhã, expulso demônios e curo enfermos e, no terceiro dia, terminarei.

[33] Importa, contudo, caminhar hoje, amanhã e depois, porque não se espera que um profeta morra fora de Jerusalém.

[34] Jerusalém, Jerusalém, que matas os profetas e apedrejas os que te foram enviados! Quantas vezes quis eu reunir teus filhos como a galinha ajunta os do seu próprio ninho debaixo das asas, e vós não o quisestes!

[35] Eis que a vossa casa vos ficará deserta. E em verdade vos digo que não mais me vereis até que venhais a dizer: Bendito o que vem em nome do SENHOR!

Lucas 14

A cura de um hidrópico

[1] Aconteceu que, ao entrar ele num sábado na casa de um dos principais fariseus para comer pão, eis que o estavam observando.

[30] Ja on viimeisiä, jotka tulevat ensimmäisiksi, ja ensimmäisiä, jotka tulevat viimeisiksi.”

Jerusalem, Jerusalem!

[31]Samalla hetkellä tuli muutamia fariseuksia sanomaan Jeesukselle: ”Lähde pois täältä, sillä Herodes tahtoo tappaa sinut.”

[32] Hän sanoi heille: ”Menkää ja sanokaa sille ketulle: ’Tänään ja huomenna minä ajan ulos riivaajia ja parannan sairaita, ja kolmantena päivänä saan työni päätökseen.’

[33] Kuitenkin minun pitää vaeltaa tänään, huomenna ja ylihuomennakin. Eihän sovi, että profeetta saa surmansa muualla kuin Jerusalemissa.

[34] Jerusalem, Jerusalem! Sinä, joka tapat profeetat ja kivität ne, jotka on luoksesi lähetetty! Kuinka usein olenkaan halunnut koota yhteen sinun lapsesi, niin kuin kanaemo kokoaa poikasensa siipiensä suojaan. Mutta te ette ole tahtoneet.

[35] Kuulkaa siis: teidän huoneenne on jäävä hylätyksi. Mutta minä sanon teille: te ette näe minua, ennen kuin tulee se aika, jolloin sanotte: ’Siunattu olkoon hän, joka tulee Herran nimessä!’”

Luukas 14

Jeesus parantaa sairaan miehen sapattina

[1]Kun Jeesus meni sapattina aterialle erään fariseusten johtomiehen taloon, häntä pidettiin silmällä.

[2] Ora, diante dele se achava um homem hidrópico.

[3] Então, Jesus, dirigindo-se aos intérpretes da Lei e aos fariseus, perguntou-lhes: É ou não é lícito curar no sábado?

[4] Eles, porém, nada disseram. E, tomando-o, o curou e o despediu.

[5] A seguir, lhes perguntou: Qual de vós, se o filho ou o boi cair num poço, não o tirará logo, mesmo em dia de sábado?

[6] A isto nada puderam responder.

Os primeiros lugares

[7] Reparando como os convidados escolhiam os primeiros lugares, propôs-lhes uma parábola:

[8] Quando por alguém fores convidado para um casamento, não procures o primeiro lugar; para não suceder que, havendo um convidado mais digno do que tu,

[9] vindo aquele que te convidou e também a ele, te diga: Dá o lugar a este. Então, irás, envergonhado, ocupar o último lugar.

[10] Pelo contrário, quando fores convidado, vai tomar o último lugar; para que, quando vier o que te convidou, te diga: Amigo, senta-te mais para cima. Ser-te-á isto uma honra diante de todos os mais convivas.

[11] Pois todo o que se exalta será humilhado; e o que se humilha será exaltado.

[2]Siellä hänen eteensä tuli mies, joka sairasti vesipöhöä.

[3] Jeesus esitti lainoppineille ja fariseuksille kysymyksen: ”Onko sapattina lupa parantaa vai ei?”

[4]Mutta he olivat vaiti. Silloin Jeesus tarttui mieheen, paransi hänet ja päästi menemään.

[5] Sitten hän sanoi heille: ”Kuka teistä ei heti vetäisi kaivoon pudonnutta poikaansa tai härkäänsä ylös vaikka sapatinpäivänä?”

[6]Tähän he eivät kyenneet vastaamaan mitään.

Itsensä ylentäminen ja alentaminen

[7]Kun Jeesus huomasi, kuinka kutsutut valitsivat parhaita paikkoja, hän kertoi heille vertauksen:

[8] ”Kun joku on kutsunut sinut häihin, älä asetu aterioimaan kunniapaikalle. Hän on ehkä kutsunut jonkun, joka on sinua arvokkaampi,

[9] ja niin se, joka on kutsunut teidät molemmat, tulee ja sanoo sinulle: ’Anna paikkasi hänelle.’ Silloin joudut häveten siirtymään viimeiselle sijalle.

[10] Kun sinut siis on kutsuttu, asetu viimeiselle sijalle, jotta se, joka on sinut kutsunut, tullessaan sanoisi: ’Ystäväni, siirry lähemmäksi.’ Silloin saat kunnian kaikkien pöytävieraiden edessä,

[11] sillä jokainen, joka itsensä ylentää, se alennetaan, ja joka itsensä alentaa, se ylennetään.”

12 Disse também ao que o havia convidado: Quando deres um jantar ou uma ceia, não convides os teus amigos, nem teus irmãos, nem teus parentes, nem vizinhos ricos; para não suceder que eles, por sua vez, te convidem e sejas recompensado.

13 Antes, ao dares um banquete, convida os pobres, os aleijados, os coxos e os cegos;

14 e serás bem-aventurado, pelo fato de não terem eles com que recompensar-te; a tua recompensa, porém, tu a receberás na ressurreição dos justos.

A parábola da grande ceia

15 Ora, ouvindo tais palavras, um dos que estavam com ele à mesa, disse-lhe: Bem-aventurado aquele que comer pão no reino de Deus.

16 Ele, porém, respondeu: Certo homem deu uma grande ceia e convidou muitos.

17 À hora da ceia, enviou o seu servo para avisar aos convidados: Vinde, porque tudo já está preparado.

18 Não obstante, todos, à uma, começaram a escusar-se. Disse o primeiro: Comprei um campo e preciso ir vê-lo; rogo-te que me tenhas por escusado.

19 Outro disse: Comprei cinco juntas de bois e vou experimentá-las; rogo-te que me tenhas por escusado.

20 E outro disse: Casei-me e, por isso, não posso ir.

21 Voltando o servo, tudo contou ao seu senhor. Então, irado, o dono da casa disse

Vertaus suurista pidoista

12Sitten Jeesus sanoi sille, joka oli hänet kutsunut: ”Kun järjestät päivälliset tai illalliset, älä kutsu ystäviäsi, älä veljiäsi, älä sukulaisiasi äläkä rikkaita naapureita. Hehän kutsuvat vuorostaan sinut, ja näin saat siitä korvauksen.

13 Kun sinä järjestät pidot, kutsu köyhiä, raajarikkoja, rampoja ja sokeita.

14 Silloin sinä olet autuas, koska he eivät pysty palkitsemaan sinua. Sinä saat palkkasi vanhurskaiden ylösnousemuksessa.”

15Tämän kuullessaan eräs pöytävieraista sanoi Jeesukselle: ”Autuas se, joka saa olla aterialla Jumalan valtakunnassa.”

16Jeesus sanoi hänelle: ”Eräs mies järjesti suuret pidot ja kutsui paljon vieraita.

17 Kun juhlien oli määrä alkaa, hän lähetti palvelijansa sanomaan kutsutuille: ’Tulkaa, sillä kaikki on jo valmiina.’

18 Mutta he rupesivat estelemään yksi toisensa jälkeen. Ensimmäinen sanoi: ’Ostin pellon, ja minun täytyy mennä katsomaan sitä. Pyydän sinua, pidä minua estyneenä.’

19 Toinen sanoi: ’Ostin viisi härkäparia ja olen menossa kokeilemaan niitä. Pyydän sinua, pidä minua estyneenä.’

20 Vielä eräs sanoi: ’Menin juuri naimisiin enkä siksi voi tulla.’

21 Palvelija palasi ja ilmoitti tämän herralleen. Silloin isäntä vihastui ja sanoi

ao seu servo: Sai depressa para as ruas e becos da cidade e traze para aqui os pobres, os aleijados, os cegos e os coxos.

22 Depois, lhe disse o servo: SENHOR, feito está como mandaste, e ainda há lugar.

23 Respondeu-lhe o senhor: Sai pelos caminhos e atalhos e obriga a todos a entrar, para que fique cheia a minha casa.

24 Porque vos declaro que nenhum daqueles homens que foram convidados provará a minha ceia.

O serviço de Cristo exige abnegação

25 Grandes multidões o acompanhavam, e ele, voltando-se, lhes disse:

26 Se alguém vem a mim e não aborrece a seu pai, e mãe, e mulher, e filhos, e irmãos, e irmãs e ainda a sua própria vida, não pode ser meu discípulo.

27 E qualquer que não tomar a sua cruz e vier após mim não pode ser meu discípulo.

28 Pois qual de vós, pretendendo construir uma torre, não se assenta primeiro para calcular a despesa e verificar se tem os meios para a concluir?

29 Para não suceder que, tendo lançado os alicerces e não a podendo acabar, todos os que a virem zombem dele,

30 dizendo: Este homem começou a construir e não pôde acabar.

31 Ou qual é o rei que, indo para combater outro rei, não se assenta primeiro para calcular se com dez mil homens poderá

palvelijalleen: ’Mene kiireesti kaupungin kaduille ja kujille ja tuo tänne köyhät, raajarikot, sokeat ja rammat.’

22 Palvelija sanoi: ’Herra, se mitä käskit, on tehty, mutta vielä on tilaa.’

23 Silloin herra sanoi palvelijalle: ’Mene teille ja syrjäkujille ja pakota ihmisiä tulemaan, jotta taloni täyttyisi.

24 Minä sanon teille, ettei yksikään niistä miehistä, jotka oli kutsuttu, pääse maistamaan minun illallistani!’”

Opetuslapseuden hinta

25 Jeesuksen mukana kulki suuri joukko ihmisiä. Hän kääntyi ja sanoi heille:

26 ”Jos joku tulee minun luokseni eikä vihaa isäänsä ja äitiään, vaimoaan ja lapsiaan, veljiään ja sisariaan, jopa omaa elämäänsä, hän ei voi olla minun opetuslapseni.

27 Ja joka ei kanna ristiään ja seuraa minua, ei voi olla minun opetuslapseni.

28 Jos joku teistä aikoo rakentaa tornin, eikö hän ensin istuudu laskemaan kustannuksia nähdäkseen, onko hänellä varoja rakentaa se valmiiksi?

29 Sillä jos hän laskee perustuksen mutta ei kykene saamaan rakennusta valmiiksi, niin kaikki, jotka sen näkevät, alkavat pilkata häntä.

30 He sanovat: ’Tuo mies ryhtyi rakentamaan mutta ei kyennyt saamaan valmiiksi.’

31 Tai jos kuningas lähtee taisteluun toista kuningasta vastaan, eikö hän ensin istuudu harkitsemaan, pystyykö hän kymmenellätuhannella miehellä

enfrentar o que vem contra ele com vinte mil?

32 Caso contrário, estando o outro ainda longe, envia-lhe uma embaixada, pedindo condições de paz.

33 Assim, pois, todo aquele que dentre vós não renuncia a tudo quanto tem não pode ser meu discípulo.

Os discípulos, sal da terra

Mateus 5.13; Marcos 9.50

34 O sal é certamente bom; caso, porém, se torne insípido, como restaurar-lhe o sabor?

35 Nem presta para a terra, nem mesmo para o monturo; lançam-no fora. Quem tem ouvidos para ouvir, ouça.

Lucas 15

Jesus recebe pecadores

1 Aproximavam-se de Jesus todos os publicanos e pecadores para o ouvir.

2 E murmuravam os fariseus e os escribas, dizendo: Este recebe pecadores e come com eles.

A parábola da ovelha perdida

Mateus 18.10-14

3 Então, lhes propôs Jesus esta parábola:

4 Qual, dentre vós, é o homem que, possuindo cem ovelhas e perdendo uma delas, não deixa no deserto as noventa e nove e vai em busca da que se perdeu, até encontrá-la?

5 Achando-a, põe-na sobre os ombros, cheio de júbilo.

6 E, indo para casa, reúne os amigos e vizinhos, dizendo-lhes: Alegrai-vos

kohtaamaan sen, joka tulee häntä vastaan kahdellakymmenellätuhannella?

32 Ellei hän siihen pysty, hän lähettää lähetystön kysymään rauhanehtoja toisen ollessa vielä kaukana.

33 Niinpä yksikään teistä ei voi olla minun opetuslapseni, ellei hän luovu kaikesta, mitä hänellä on.”

Mauton suola

34 ”Suola on hyvä. Mutta jos suolakin käy mauttomaksi, millä se saadaan suolaiseksi?

35 Se ei kelpaa maahan eikä lantatunkioon. Se heitetään pois. Jolla on korvat kuulla, se kuulkoon!”

Luukas 15

Vertaus kadonneesta lampaasta

1 Publikaanit ja syntiset tulivat kaikki Jeesuksen luo kuulemaan häntä.

2 Mutta fariseukset ja kirjanoppineet nurisivat: ”Tämä ottaa vastaan syntisiä ja syö heidän kanssaan.”

3 Silloin Jeesus kertoi heille tämän vertauksen:

4 ”Jos jollakin teistä on sata lammasta ja hän kadottaa niistä yhden, eikö hän jätä niitä yhdeksääkymmentäyhdeksää erämaahan ja lähde etsimään kadonnutta, kunnes löytää sen?

5 Kun hän löytää lampaan, hän nostaa sen iloiten harteilleen,

6 ja kotiin tultuaan hän kutsuu ystävänsä ja naapurinsa ja sanoo heille: ’Iloitkaa

comigo, porque já achei a minha ovelha perdida.

[7] Digo-vos que, assim, haverá maior júbilo no céu por um pecador que se arrepende do que por noventa e nove justos que não necessitam de arrependimento.

A parábola da dracma perdida

[8] Ou qual é a mulher que, tendo dez dracmas, se perder uma, não acende a candeia, varre a casa e a procura diligentemente até encontrá-la?

[9] E, tendo-a achado, reúne as amigas e vizinhas, dizendo: Alegrai-vos comigo, porque achei a dracma que eu tinha perdido.

[10] Eu vos afirmo que, de igual modo, há júbilo diante dos anjos de Deus por um pecador que se arrepende.

A parábola do filho pródigo

[11] Continuou: Certo homem tinha dois filhos;

[12] o mais moço deles disse ao pai: Pai, dá-me a parte dos bens que me cabe. E ele lhes repartiu os haveres.

[13] Passados não muitos dias, o filho mais moço, ajuntando tudo o que era seu, partiu para uma terra distante e lá dissipou todos os seus bens, vivendo dissolutamente.

[14] Depois de ter consumido tudo, sobreveio àquele país uma grande fome, e ele começou a passar necessidade.

kanssani, sillä minä löysin lampaani, joka oli kadonnut.’

[7] Minä sanon teille: samoin on taivaassa suurempi ilo yhdestä syntisestä, joka kääntyy, kuin yhdeksästäkymmenestäyhdeksästä vanhurskaasta, jotka eivät parannusta tarvitse.”

Vertaus kadonneesta hopearahasta

[8] ”Tai jos naisella on kymmenen hopearahaa ja hän kadottaa niistä yhden, eikö hän sytytä lamppua, lakaise taloa ja etsi huolellisesti, kunnes löytää sen?

[9] Ja löydettyään sen hän kutsuu koolle ystävättärensä ja naapuritalojen naiset ja sanoo: ’Iloitkaa kanssani, sillä minä löysin rahan, jonka olin kadottanut.’

[10] Minä sanon teille: samoin on Jumalan enkeleillä ilo yhdestä syntisestä, joka tekee parannuksen.”

Vertaus tuhlaajapojasta

[11] Vielä Jeesus sanoi: ”Eräällä miehellä oli kaksi poikaa.

[12] Nuorempi heistä sanoi isälleen: ’Isä, anna minulle se osa omaisuudesta, joka kuuluu minulle.’ Niin isä jakoi omaisuutensa poikien kesken.

[13] Muutaman päivän kuluttua nuorempi pojista kokosi kaiken, mitä omisti, ja matkusti kaukaiseen maahan. Siellä hän tuhlasi koko omaisuutensa viettäen paheellista elämää.

[14] Kun hän oli tuhlannut kaiken, tuli siihen maahan ankara nälänhätä, ja hän alkoi kärsiä puutetta.

[15] Então, ele foi e se agregou a um dos cidadãos daquela terra, e este o mandou para os seus campos a guardar porcos.
[16] Ali, desejava ele fartar-se das alfarrobas que os porcos comiam; mas ninguém lhe dava nada.

[17] Então, caindo em si, disse: Quantos trabalhadores de meu pai têm pão com fartura, e eu aqui morro de fome!

[18] Levantar-me-ei, e irei ter com o meu pai, e lhe direi: Pai, pequei contra o céu e diante de ti;
[19] já não sou digno de ser chamado teu filho; trata-me como um dos teus trabalhadores.

[20] E, levantando-se, foi para seu pai. Vinha ele ainda longe, quando seu pai o avistou, e, compadecido dele, correndo, o abraçou, e beijou.

[21] E o filho lhe disse: Pai, pequei contra o céu e diante de ti; já não sou digno de ser chamado teu filho.

[22] O pai, porém, disse aos seus servos: Trazei depressa a melhor roupa, vesti-o, ponde-lhe um anel no dedo e sandálias nos pés;
[23] trazei também e matai o novilho cevado. Comamos e regozijemo-nos,

[24] porque este meu filho estava morto e reviveu, estava perdido e foi achado. E começaram a regozijar-se.

[15] Silloin hän lyöttäytyi erään sen maan kansalaisen seuraan, ja tämä lähetti hänet tiluksilleen sikoja paimentamaan.
[16] Hän olisi halunnut ravita itsensä palkohedelmillä, joita siat söivät, mutta niitäkään ei kukaan hänelle antanut.
[17] Silloin hän meni itseensä ja sanoi: 'Kuinka monella minun isäni palkkalaisella on yllin kyllin leipää, mutta minä kuolen täällä nälkään!
[18] Minä nousen ja menen isäni luo ja sanon hänelle: Isä, minä olen tehnyt syntiä taivasta vastaan ja sinun edessäsi.
[19] En ole enää sen arvoinen, että minua kutsutaan pojaksesi. Tee minut yhdeksi palkkalaisistasi.'
[20] Niin hän nousi ja lähti isänsä luo. Kun hän vielä oli kaukana, hänen isänsä näki hänet ja tunsi sääliä. Isä juoksi häntä vastaan, sulki hänet syliinsä ja suuteli häntä hellästi.
[21] Poika sanoi hänelle: 'Isä, minä olen tehnyt syntiä taivasta vastaan ja sinun edessäsi. En ole enää sen arvoinen, että minua kutsutaan pojaksesi.'
[22] Mutta isä sanoi palvelijoilleen: 'Tuokaa nopeasti parhaat vaatteet ja pukekaa hänet niihin, pankaa sormus hänen sormeensa ja kengät hänen jalkaansa.
[23] Tuokaa syöttövasikka ja teurastakaa se. Nyt syödään ja iloitaan!
[24] Sillä tämä minun poikani oli kuollut mutta heräsi eloon! Hän oli kadonnut, mutta nyt hän on löytynyt!' Ja he aloittivat ilonpidon.

[25] Ora, o filho mais velho estivera no campo; e, quando voltava, ao aproximar-se da casa, ouviu a música e as danças.

[26] Chamou um dos criados e perguntou-lhe que era aquilo.

[27] E ele informou: Veio teu irmão, e teu pai mandou matar o novilho cevado, porque o recuperou com saúde.

[28] Ele se indignou e não queria entrar; saindo, porém, o pai, procurava conciliá-lo.

[29] Mas ele respondeu a seu pai: Há tantos anos que te sirvo sem jamais transgredir uma ordem tua, e nunca me deste um cabrito sequer para alegrar-me com os meus amigos;

[30] vindo, porém, esse teu filho, que desperdiçou os teus bens com meretrizes, tu mandaste matar para ele o novilho cevado.

[31] Então, lhe respondeu o pai: Meu filho, tu sempre estás comigo; tudo o que é meu é teu.

[32] Entretanto, era preciso que nos regozijássemos e nos alegrássemos, porque esse teu irmão estava morto e reviveu, estava perdido e foi achado.

Lucas 16

A parábola do administrador infiel

[1] Disse Jesus também aos discípulos: Havia um homem rico que tinha um administrador; e este lhe foi denunciado

[25] Mutta vanhempi poika oli pellolla. Kun hän oli palaamassa ja lähestyi taloa, hän kuuli laulun, soiton ja karkelon.

[26] Hän kutsui luokseen yhden palvelijoista ja tiedusteli, mitä oli tekeillä.

[27] Palvelija vastasi: ’Sinun veljesi on palannut, ja isäsi antoi teurastaa syöttövasikan, kun sai hänet terveenä takaisin.’

[28] Silloin vanhempi veli suuttui eikä tahtonut mennä sisälle, mutta hänen isänsä tuli ulos ja suostutteli häntä.

[29] Poika vastasi isälleen: ’Kuinka monta vuotta minä olenkaan palvellut sinua enkä kertaakaan ole jättänyt käskyäsi noudattamatta. Kuitenkaan et ole antanut minulle edes vuohta, että olisin voinut pitää juhlia ystävieni kanssa.

[30] Mutta kun tuo sinun poikasi tuli, tuo, joka on tuhlannut omaisuutesi porttojen kanssa, hänelle sinä annoit teurastaa syöttövasikan!’

[31] Isä vastasi: ’Poikani, sinä olet aina minun kanssani, ja kaikki, mikä on minun, on sinun.

[32] Mutta pitihän nyt iloita ja riemuita, koska tämä sinun veljesi, joka oli kuollut, heräsi eloon. Hän oli kadonnut mutta on nyt löytynyt!’”

Luukas 16

Epärehellinen taloudenhoitaja

[1] Jeesus puhui sitten opetuslapsilleen: ”Oli rikas mies, jolla oli taloudenhoitaja. Hänelle kanneltiin, että taloudenhoitaja tuhlasi hänen omaisuuttaan.

como quem estava a defraudar os seus bens.

2 Então, mandando-o chamar, lhe disse: Que é isto que ouço a teu respeito? Presta contas da tua administração, porque já não podes mais continuar nela.

2 Niin hän kutsui tämän luokseen ja sanoi hänelle: ’Mitä minä kuulenkaan sinusta! Tee tili taloudenhoidostasi! Enää et saa hoitaa talouttani. ’

3 Disse o administrador consigo mesmo: Que farei, pois o meu senhor me tira a administração? Trabalhar na terra não posso; também de mendigar tenho vergonha.

3 Silloin taloudenhoitaja sanoi itsekseen: ’Mitä minä teen, kun isäntäni ottaa minulta pois taloudenhoidon? Kaivaa en jaksa, kerjäämistä häpeän.

4 Eu sei o que farei, para que, quando for demitido da administração, me recebam em suas casas.

4 Minäpä tiedän, mitä teen, että muut ottaisivat minut taloihinsa, kun minut pannaan pois taloudenhoitajan tehtävästä.’

5 Tendo chamado cada um dos devedores do seu senhor, disse ao primeiro: Quanto deves ao meu patrão?

5 Hän kutsui luokseen jokaisen, joka oli velkaa hänen isännälleen. Ensimmäiseltä hän kysyi: ’Paljonko sinä olet velkaa isännälleni?’

6 Respondeu ele: Cem cados de azeite. Então, disse: Toma a tua conta, assenta-te depressa e escreve cinqüenta.

6 Tämä vastasi: ’Sata astiaa oliiviöljyä.’ Niin taloudenhoitaja sanoi hänelle: ’Tässä on velkakirjasi. Istu ja kirjoita äkkiä viisikymmentä.’

7 Depois, perguntou a outro: Tu, quanto deves? Respondeu ele: Cem coros de trigo. Disse-lhe: Toma a tua conta e escreve oitenta.

7 Sitten hän kysyi toiselta: ’Entä sinä, paljonko sinä olet velkaa?’ Tämä vastasi: ’Sata tynnyriä vehnää.’ Taloudenhoitaja sanoi hänelle: ’Tässä on velkakirjasi, kirjoita kahdeksankymmentä.’

8 E elogiou o senhor o administrador infiel porque se houvera atiladamente, porque os filhos do mundo são mais hábeis na sua própria geração do que os filhos da luz.

8 Ja isäntä kehui epärehellistä taloudenhoitajaa siitä, että tämä oli toiminut ovelasti. Tämän maailman lapset ovat näet omaa sukukuntaansa kohtaan ovelampia kuin valon lapset.

9 E eu vos recomendo: das riquezas de origem iníqua fazei amigos; para que,

9 Minä sanon teille: hankkikaa itsellenne ystäviä väärällä mammonalla, jotta he,

quando aquelas vos faltarem, esses amigos vos recebam nos tabernáculos eternos.

10 Quem é fiel no pouco também é fiel no muito; e quem é injusto no pouco também é injusto no muito.

11 Se, pois, não vos tornastes fiéis na aplicação das riquezas de origem injusta, quem vos confiará a verdadeira riqueza?

12 Se não vos tornastes fiéis na aplicação do alheio, quem vos dará o que é vosso?

13 Ninguém pode servir a dois senhores; porque ou há de aborrecer-se de um e amar ao outro ou se devotará a um e desprezará ao outro. Não podeis servir a Deus e às riquezas.

Jesus reprova os fariseus

14 Os fariseus, que eram avarentos, ouviam tudo isto e o ridiculizavam.

15 Mas Jesus lhes disse: Vós sois os que vos justificais a vós mesmos diante dos homens, mas Deus conhece o vosso coração; pois aquilo que é elevado entre homens é abominação diante de Deus.

16 A Lei e os Profetas vigoraram até João; desde esse tempo, vem sendo anunciado o evangelho do reino de Deus, e todo homem se esforça por entrar nele.

17 E é mais fácil passar o céu e a terra do que cair um til sequer da Lei.

Acerca do divórcio

Mateus 19.9; Marcos 10.10-12

18 Quem repudiar sua mulher e casar com outra comete adultério; e aquele que casa

kun se loppuu, ottaisivat teidät iäisiin majoihin.

10 Joka on vähimmässä luotettava, se on luotettava paljossakin, ja joka on vähimmässä epärehellinen, se on epärehellinen myös paljossa.

11 Jos siis ette ole luotettavia, kun on kyse väärästä mammonasta, kuka uskoo teille oikeaa?

12 Ja jos ette ole luotettavia hoitaessanne toisen omaisuutta, kuka antaa teille sitä, mikä on teidän omaanne?

13 Ei yksikään palvelija voi palvella kahta herraa. Hän joko vihaa toista ja rakastaa toista tai liittyy toiseen ja halveksii toista. Ette voi palvella sekä Jumalaa että mammonaa.”

Laki ja Jumalan valtakunta

14 Tämän kaiken kuulivat fariseukset, jotka olivat rahanahneita, ja he ivasivat Jeesusta.

15 Hän sanoi heille: ”Juuri te tekeydytte vanhurskaiksi ihmisten edessä, mutta Jumala tuntee teidän sydämenne. Se, mikä ihmisten mielestä on arvokasta, on Jumalan edessä kauhistus.

16 Laki ja profeetat olivat Johannekseen asti. Siitä lähtien on julistettu hyvää sanomaa Jumalan valtakunnasta, ja jokaista vaaditaan tulemaan sinne sisälle .

17 Mutta ennemmin katoaa taivas ja maa kuin häviää yksikään lain piirto.

18 Jokainen, joka hylkää vaimonsa ja nai toisen, tekee huorin, ja joka nai miehensä hylkäämän, tekee huorin.”

com a mulher repudiada pelo marido também comete adultério.

O rico e o mendigo

19 Ora, havia certo homem rico que se vestia de púrpura e de linho finíssimo e que, todos os dias, se regalava esplendidamente.

20 Havia também certo mendigo, chamado Lázaro, coberto de chagas, que jazia à porta daquele;

21 e desejava alimentar-se das migalhas que caíam da mesa do rico; e até os cães vinham lamber-lhe as úlceras.

22 Aconteceu morrer o mendigo e ser levado pelos anjos para o seio de Abraão; morreu também o rico e foi sepultado.

23 No inferno, estando em tormentos, levantou os olhos e viu ao longe a Abraão e Lázaro no seu seio.

24 Então, clamando, disse: Pai Abraão, tem misericórdia de mim! E manda a Lázaro que molhe em água a ponta do dedo e me refresque a língua, porque estou atormentado nesta chama.

25 Disse, porém, Abraão: Filho, lembra-te de que recebeste os teus bens em tua vida, e Lázaro igualmente, os males; agora, porém, aqui, ele está consolado; tu, em tormentos.

26 E, além de tudo, está posto um grande abismo entre nós e vós, de sorte que os que querem passar daqui para vós outros não podem, nem os de lá passar para nós.

Rikas mies ja Lasarus

19 ”Oli rikas mies, joka pukeutui purppuraan ja hienoon pellavaan ja vietti iloista elämää loisteliaasti päivästä toiseen.

20 Mutta hänen porttinsa pieleen oli jätetty virumaan köyhä mies, nimeltään Lasarus, täynnä paiseita.

21 Hän halusi ravita itseään niillä muruilla, jotka putosivat rikkaan pöydältä. Koiratkin tulivat ja nuolivat hänen paiseitaan.

22 Sitten köyhä kuoli, ja enkelit veivät hänet Abrahamin helmaan. Rikaskin kuoli, ja hänet haudattiin.

23 Kun hän tuonelassa tuskissaan kohotti katseensa, hän näki kaukana Abrahamin ja Lasaruksen hänen helmassaan.

24 Hän huusi: ’Isä Abraham! Armahda minua ja lähetä Lasarus kastamaan sormenpäänsä veteen ja vilvoittamaan kieltäni, sillä minä kärsin tuskaa tässä liekissä.’

25 Mutta Abraham sanoi: ’Poikani, muista, että sinä sait eläessäsi osaksesi hyvää, Lasarus sen sijaan pahaa. Nyt hän saa täällä lohdutusta, mutta sinä kärsit tuskaa.

26 Kaiken tämän lisäksi teidän ja meidän välillemme on asetettu suuri kuilu, etteivät ne, jotka tahtovat, voisi tulla täältä teidän luoksenne eivätkä ne, jotka siellä ovat, pääsisi yli meidän luoksemme.’

[27] Então, replicou: Pai, eu te imploro que o mandes à minha casa paterna,

[28] porque tenho cinco irmãos; para que lhes dê testemunho, a fim de não virem também para este lugar de tormento.

[29] Respondeu Abraão: Eles têm Moisés e os Profetas; ouçam-nos.

[30] Mas ele insistiu: Não, pai Abraão; se alguém dentre os mortos for ter com eles, arrepender-se-ão.

[31] Abraão, porém, lhe respondeu: Se não ouvem a Moisés e aos Profetas, tampouco se deixarão persuadir, ainda que ressuscite alguém dentre os mortos.

[27] Rikas mies sanoi: ’Pyydän siis sinua, isä, että lähettäisit hänet isäni taloon

[28] – onhan minulla viisi veljeä – varoittamaan heitä, etteivät hekin joutuisi tähän vaivan paikkaan.’

[29] Abraham vastasi: ’Heillä on Mooses ja profeetat, kuulkoot heitä.’

[30] Mies sanoi: ’Ei, isä Abraham, mutta jos joku kuolleista menisi heidän luokseen, niin he kääntyisivät.’

[31] Mutta Abraham sanoi: ’Jos he eivät kuuntele Moosesta ja profeettoja, eivät he suostu uskomaan, vaikka joku kuolleista nousisi ylös.’”

Lucas 17

Os tropeços
Mateus 18.6-7; Marcos 9.42

[1] Disse Jesus a seus discípulos: É inevitável que venham escândalos, mas ai do homem pelo qual eles vêm!

[2] Melhor fora que se lhe pendurasse ao pescoço uma pedra de moinho, e fosse atirado no mar, do que fazer tropeçar a um destes pequeninos.

Quantas vezes se deve perdoar a um irmão
Mateus 18.21-22

[3] Acautelai-vos. Se teu irmão pecar contra ti, repreende-o; se ele se arrepender, perdoa-lhe.

[4] Se, por sete vezes no dia, pecar contra ti e, sete vezes, vier ter contigo, dizendo: Estou arrependido, perdoa-lhe.

Luukas 17

Viettelykset ja anteeksianto

[1] Jeesus sanoi opetuslapsilleen: ”On mahdotonta, että viettelykset jäisivät tulematta, mutta voi sitä, jonka kautta ne tulevat!

[2] Parempi olisi hänelle, että myllynkivi pantaisiin hänen kaulaansa ja hänet heitettäisiin mereen, kuin että hän viettelee syntiin yhdenkään näistä pienistä.

[3] Pitäkää varanne! Jos veljesi tekee syntiä, nuhtele häntä, ja jos hän katuu, anna hänelle anteeksi.

[4] Vaikka hän seitsemästi päivässä tekisi syntiä sinua vastaan ja seitsemästi kääntyisi sinun puoleesi ja sanoisi: ’Minä kadun’, anna hänelle anteeksi.”

Usko ja velvollisuus

5 Então, disseram os apóstolos ao SENHOR: Aumenta-nos a fé.

5Apostolit sanoivat Herralle: ”Lisää meille uskoa!”

6 Respondeu-lhes o SENHOR: Se tiverdes fé como um grão de mostarda, direis a esta amoreira: Arranca-te e transplanta-te no mar; e ela vos obedecerá.

6 Niin Herra sanoi: ”Jos teillä olisi uskoa edes sinapinsiemenen verran , te voisitte sanoa tälle silkkiäispuulle: ’Nouse juurinesi maasta ja istuta itsesi mereen’, ja se tottelisi teitä.

7 Qual de vós, tendo um servo ocupado na lavoura ou em guardar o gado, lhe dirá quando ele voltar do campo: Vem já e põe-te à mesa?

7 Kuka teistä, jolla on palvelija kyntämässä tai paimentamassa, sanoo tämän tullessa pellolta: ’Käy heti aterialle’?

8 E que, antes, não lhe diga: Prepara-me a ceia, cinge-te e serve-me, enquanto eu como e bebo; depois, comerás tu e beberás?

8 Eikö hän pikemminkin sano: ’Valmista minulle syötävää, vyöttäydy ja palvele minua sen aikaa kun syön ja juon. Sen jälkeen saat sinä syödä ja juoda.’

9 Porventura, terá de agradecer ao servo porque este fez o que lhe havia ordenado?

9 Ei kai hän kiitä palvelijaa siitä, että tämä teki, mitä oli käsketty.

10 Assim também vós, depois de haverdes feito quanto vos foi ordenado, dizei: Somos servos inúteis, porque fizemos apenas o que devíamos fazer.

10 Niin myös te, kun olette tehneet kaiken, mitä teidän on käsketty tehdä, sanokaa: ’Me olemme arvottomia palvelijoita. Olemme tehneet vain sen, minkä olimme velvolliset tekemään.’”

A cura de dez leprosos

Jeesus parantaa kymmenen spitaalista

11 De caminho para Jerusalém, passava Jesus pelo meio de Samaria e da Galiléia.

11Ollessaan matkalla Jerusalemiin Jeesus kulki Samarian ja Galilean rajaseudulla.

12 Ao entrar numa aldeia, saíram-lhe ao encontro dez leprosos,

12 Kun hän oli menossa erääseen kylään, häntä vastaan tuli kymmenen spitaalista miestä. Nämä jäivät seisomaan loitommaksi,

13 que ficaram de longe e lhe gritaram, dizendo: Jesus, Mestre, compadece-te de nós!

13 korottivat äänensä ja huusivat: ”Jeesus, mestari, armahda meitä!”

14 Ao vê-los, disse-lhes Jesus: Ide e mostrai-vos aos sacerdotes. Aconteceu que, indo eles, foram purificados.

14 Heidät nähdessään Jeesus sanoi heille: ”Menkää näyttämään itsenne papeille.” Ja mennessään he puhdistuivat.

[15] Um dos dez, vendo que fora curado, voltou, dando glória a Deus em alta voz,

[16] e prostrou-se com o rosto em terra aos pés de Jesus, agradecendo-lhe; e este era samaritano.

[17] Então, Jesus lhe perguntou: Não eram dez os que foram curados? Onde estão os nove?

[18] Não houve, porventura, quem voltasse para dar glória a Deus, senão este estrangeiro?

[19] E disse-lhe: Levanta-te e vai; a tua fé te salvou.

A vinda do reino de Deus

[20] Interrogado pelos fariseus sobre quando viria o reino de Deus, Jesus lhes respondeu: Não vem o reino de Deus com visível aparência.

[21] Nem dirão: Ei-lo aqui! Ou: Lá está! Porque o reino de Deus está dentro de vós.

[22] A seguir, dirigiu-se aos discípulos: Virá o tempo em que desejareis ver um dos dias do Filho do Homem e não o vereis.

[23] E vos dirão: Ei-lo aqui! Ou: Lá está! Não vades nem os sigais;

[24] porque assim como o relâmpago, fuzilando, brilha de uma à outra extremidade do céu, assim será, no seu dia, o Filho do Homem.

[15]Huomattuaan parantuneensa yksi heistä kääntyi takaisin. Hän ylisti Jumalaa suureen ääneen,

[16] heittäytyi kasvoilleen Jeesuksen jalkojen juureen ja kiitti häntä. Tämä mies oli samarialainen.

[17] Niin Jeesus kysyi: ”Eivätkö kaikki kymmenen puhdistuneet? Missä ne yhdeksän ovat?

[18] Eikö ollut muita, jotka olisivat kääntyneet takaisin ylistämään Jumalaa, kuin tämä muukalainen?”

[19] Ja hän sanoi miehelle: ”Nouse ja mene. Uskosi on parantanut sinut.”

Jumalan valtakunnan tuleminen

[20]Kun fariseukset kysyivät Jeesukselta, milloin Jumalan valtakunta tulee, hän vastasi heille: ”Ei Jumalan valtakunta tule silmin nähtävällä tavalla,

[21] eikä voida sanoa: ’Se on täällä’ tai ’Se on tuolla’, sillä Jumalan valtakunta on teidän keskellänne .”

Ihmisen Pojan päivä

[22]Sitten Jeesus sanoi opetuslapsilleen: ”Tulee aika, jolloin te toivotte näkevänne edes yhden Ihmisen Pojan päivistä mutta ette saa nähdä.

[23] Teille sanotaan: ’Hän on tuolla’ tai ’Hän on täällä.’ Älkää lähtekö minnekään älkääkä juosko kenenkään perässä.

[24] Sillä niin kuin salama välähtää ja valaisee taivaan äärestä ääreen, niin on Ihmisen Poika päivänään oleva.

[25] Mas importa que primeiro ele padeça muitas coisas e seja rejeitado por esta geração.

[25] Mutta sitä ennen hänen pitää kärsiä paljon, ja tämä sukupolvi hylkää hänet.

[26] Assim como foi nos dias de Noé, será também nos dias do Filho do Homem:

[26] Niin kuin oli Nooan päivinä, niin on oleva myös Ihmisen Pojan päivinä.

[27] comiam, bebiam, casavam e davam-se em casamento, até ao dia em que Noé entrou na arca, e veio o dilúvio e destruiu a todos.

[27] Ihmiset söivät ja joivat, menivät naimisiin ja naittivat tyttäriään, aina siihen päivään asti, jona Nooa meni arkkiin, ja vedenpaisumus tuli ja tuhosi heidät kaikki.

[28] O mesmo aconteceu nos dias de Ló: comiam, bebiam, compravam, vendiam, plantavam e edificavam;

[28] Käy samoin kuin kävi Lootin päivinä. Ihmiset söivät ja joivat, ostivat ja myivät, istuttivat ja rakensivat.

[29] mas, no dia em que Ló saiu de Sodoma, choveu do céu fogo e enxofre e destruiu a todos.

[29] Mutta sinä päivänä, jona Loot lähti Sodomasta, taivaasta satoi tulta ja tulikiveä, ja se tuhosi heidät kaikki.

[30] Assim será no dia em que o Filho do Homem se manifestar.

[30] Samoin käy sinä päivänä, jona Ihmisen Poika ilmestyy.

[31] Naquele dia, quem estiver no eirado e tiver os seus bens em casa não desça para tirá-los; e de igual modo quem estiver no campo não volte para trás.

[31] Sinä päivänä älköön se, joka on katolla ja jolla on tavaroita talossa, astuko alas noutamaan niitä, älköönkä se, joka on pellolla, palatko takaisin.

[32] Lembrai-vos da mulher de Ló.

[32] Muistakaa Lootin vaimoa!

[33] Quem quiser preservar a sua vida perdê-la-á; e quem a perder de fato a salvará.

[33] Joka yrittää turvata elämänsä, kadottaa sen, mutta joka elämänsä kadottaa, pelastaa sen.

[34] Digo-vos que, naquela noite, dois estarão numa cama; um será tomado, e deixado o outro;

[34] Minä sanon teille: Sinä yönä on kaksi samalla vuoteella: toinen otetaan, toinen jätetään.

[35] duas mulheres estarão juntas moendo; uma será tomada, e deixada a outra.

[35] Kaksi naista on yhdessä jauhamassa: toinen otetaan, toinen jätetään.

[36] [Dois estarão no campo; um será tomado, e o outro, deixado.]

[36] [Kaksi miestä on pellolla: toinen otetaan, toinen jätetään.]”

[37] Então, lhe perguntaram: Onde será isso, SENHOR? Respondeu-lhes: Onde estiver o corpo, aí se ajuntarão também os abutres.

Lucas 18

A parábola do juiz iníquo

[1] Disse-lhes Jesus uma parábola sobre o dever de orar sempre e nunca esmorecer:

[2] Havia em certa cidade um juiz que não temia a Deus, nem respeitava homem algum.

[3] Havia também, naquela mesma cidade, uma viúva que vinha ter com ele, dizendo: Julga a minha causa contra o meu adversário.

[4] Ele, por algum tempo, não a quis atender; mas, depois, disse consigo: Bem que eu não temo a Deus, nem respeito a homem algum;

[5] todavia, como esta viúva me importuna, julgarei a sua causa, para não suceder que, por fim, venha a molestar-me.

[6] Então, disse o SENHOR: Considerai no que diz este juiz iníquo.

[7] Não fará Deus justiça aos seus escolhidos, que a ele clamam dia e noite, embora pareça demorado em defendê-los?

[8] Digo-vos que, depressa, lhes fará justiça. Contudo, quando vier o Filho do Homem, achará, porventura, fé na terra?

A parábola do fariseu e o publicano

[37]Opetuslapset kysyivät: ”Missä, Herra?” Hän vastasi: ”Missä on raato, sinne kokoontuvat korppikotkat.”

Luukas 18

Vertaus leskestä ja väärämielisestä tuomarista

[1]Jeesus kertoi heille vertauksen siitä, että heidän tuli aina rukoilla lannistumatta.

[2]Hän sanoi: ”Eräässä kaupungissa oli tuomari, joka ei pelännyt Jumalaa eikä piitannut ihmisistä.

[3] Siinä kaupungissa oli myös leskivaimo, joka vähän väliä tuli hänen luokseen ja sanoi: ’Auta minua saamaan oikeus riitapuoltani vastaan.’

[4] Pitkään aikaan tuomari ei tahtonut, mutta sitten hän sanoi mielessään: ’Vaikka en pelkää Jumalaa enkä piittaa ihmisistä,

[5] niin kuitenkin, koska tämä leski tuottaa minulle vaivaa, minä autan häntä saamaan oikeuden, ettei hän lopulta tulisi ja kävisi minun silmilleni.’”

[6]Niin Herra sanoi: ”Kuulkaa, mitä tuo väärämielinen tuomari sanoo!

[7] Eikö sitten Jumala hankkisi oikeutta valituilleen, kun nämä yötä päivää huutavat häntä avukseen. Viivyttäisikö hän heiltä apuaan?

[8] Minä sanon teille: hän hankkii heille oikeuden viipymättä. Mutta kun Ihmisen Poika tulee, löytäneekö hän uskoa maan päältä?”

Vertaus fariseuksesta ja publikaanista

[9] Propôs também esta parábola a alguns que confiavam em si mesmos, por se considerarem justos, e desprezavam os outros:

[9]Muutamille, jotka olivat vakuuttuneita omasta vanhurskaudestaan ja halveksivat muita, Jeesus kertoi tämän vertauksen:

[10] Dois homens subiram ao templo com o propósito de orar: um, fariseu, e o outro, publicano.

[10] ”Kaksi miestä meni temppeliin rukoilemaan. Toinen oli fariseus ja toinen publikaani.

[11] O fariseu, posto em pé, orava de si para si mesmo, desta forma: Ó Deus, graças te dou porque não sou como os demais homens, roubadores, injustos e adúlteros, nem ainda como este publicano;

[11] Fariseus asettui seisomaan ja rukoili itsekseen näin: ’Jumala, minä kiitän sinua, etten ole sellainen kuin muut ihmiset, riistäjät, väärämieliset, huorintekijät, en myöskään sellainen kuin tuo publikaani.

[12] jejuo duas vezes por semana e dou o dízimo de tudo quanto ganho.

[12] Minä paastoan kahdesti viikossa ja annan kymmenykset kaikesta, mitä ansaitsen.’

[13] O publicano, estando em pé, longe, não ousava nem ainda levantar os olhos ao céu, mas batia no peito, dizendo: Ó Deus, sê propício a mim, pecador!

[13] Mutta publikaani seisoi taempana eikä tohtinut kohottaa katsettaan taivasta kohti vaan löi rintaansa ja sanoi: ’Jumala, ole minulle syntiselle armollinen.’

[14] Digo-vos que este desceu justificado para sua casa, e não aquele; porque todo o que se exalta será humilhado; mas o que se humilha será exaltado.

[14] Minä sanon teille: hän meni kotiinsa vanhurskautettuna, tuo toinen ei . Sillä jokainen, joka itsensä ylentää, se alennetaan, mutta joka itsensä alentaa, se ylennetään.”

Jesus abençoa as crianças

Mateus 19.13-15; Marcos 10.13-16

Jeesus siunaa lapsia

[15] Traziam-lhe também as crianças, para que as tocasse; e os discípulos, vendo, os repreendiam.

[15]Jeesuksen luo tuotiin myös pieniä lapsia, että hän koskettaisi heitä. Sen nähdessään opetuslapset nuhtelivat tuojia,

[16] Jesus, porém, chamando-as para junto de si, ordenou: Deixai vir a mim os pequeninos e não os embaraceis, porque dos tais é o reino de Deus.

[16] mutta Jeesus kutsui lapset luokseen ja sanoi: ”Sallikaa lasten tulla minun luokseni älkääkä estäkö heitä, sillä heidän kaltaistensa on Jumalan valtakunta.

[17] Em verdade vos digo: Quem não receber o reino de Deus como uma criança de maneira alguma entrará nele.

[17] Totisesti minä sanon teille: joka ei ota vastaan Jumalan valtakuntaa niin kuin lapsi, se ei pääse sinne sisälle.”

O jovem rico

Rikas hallitusmies

Mateus 19.16-22; Marcos 10.17-22

[18] Certo homem de posição perguntou-lhe: Bom Mestre, que farei para herdar a vida eterna?

[19] Respondeu-lhe Jesus: Por que me chamas bom? Ninguém é bom, senão um, que é Deus.

[20] Sabes os mandamentos: Não adulterarás, não matarás, não furtarás, não dirás falso testemunho, honra a teu pai e a tua mãe.

[21] Replicou ele: Tudo isso tenho observado desde a minha juventude.

[22] Ouvindo-o Jesus, disse-lhe: Uma coisa ainda te falta: vende tudo o que tens, dá-o aos pobres e terás um tesouro nos céus; depois, vem e segue-me.

[23] Mas, ouvindo ele estas palavras, ficou muito triste, porque era riquíssimo.

O perigo das riquezas

Mateus 19.23-30; Marcos 10.23-31

[24] E Jesus, vendo-o assim triste, disse: Quão dificilmente entrarão no reino de Deus os que têm riquezas!

[25] Porque é mais fácil passar um camelo pelo fundo de uma agulha do que entrar um rico no reino de Deus.

[26] E os que ouviram disseram: Sendo assim, quem pode ser salvo?

[27] Mas ele respondeu: Os impossíveis dos homens são possíveis para Deus.

[18]Eräs hallitusmies kysyi Jeesukselta: ”Hyvä opettaja, mitä minun pitää tehdä, että perisin iankaikkisen elämän?”

[19] Jeesus vastasi hänelle: ”Miksi sanot minua hyväksi? Ei kukaan ole hyvä paitsi Jumala yksin.

[20] Käskyt sinä tiedät: älä tee huorin, älä tapa , älä varasta, älä sano väärää todistusta, kunnioita isääsi ja äitiäsi.”

[21]Mutta hän sanoi: ”Kaikkea tätä olen noudattanut nuoruudestani asti.”

[22] Tämän kuultuaan Jeesus sanoi hänelle: ”Yksi sinulta vielä puuttuu: myy kaikki, mitä sinulla on, ja anna rahat köyhille, niin sinulla on aarre taivaissa. Tule sitten ja seuraa minua.”

[23]Kun mies kuuli tämän, hän tuli kovin murheelliseksi, sillä hän oli hyvin rikas.

[24] Nähdessään hänen tulevan murheelliseksi Jeesus sanoi: ”Kuinka vaikeaa onkaan niiden, joilla on paljon omaisuutta, päästä sisälle Jumalan valtakuntaan!

[25] Helpompi on kamelin mennä läpi neulansilmästä kuin rikkaan päästä Jumalan valtakuntaan.”

[26]Ne, jotka sen kuulivat, kysyivät: ”Kuka sitten voi pelastua?”

[27] Hän vastasi: ”Mikä on ihmisille mahdotonta, se on mahdollista Jumalalle.”

Opetuslasten palkka

28 E disse Pedro: Eis que nós deixamos nossa casa e te seguimos.

29 Respondeu-lhes Jesus: Em verdade vos digo que ninguém há que tenha deixado casa, ou mulher, ou irmãos, ou pais, ou filhos, por causa do reino de Deus,

30 que não receba, no presente, muitas vezes mais e, no mundo por vir, a vida eterna.

Jesus outra vez prediz sua morte e ressurreição

Mateus 20.17-19; Marcos 10.32-34

31 Tomando consigo os doze, disse-lhes Jesus: Eis que subimos para Jerusalém, e vai cumprir-se ali tudo quanto está escrito por intermédio dos profetas, no tocante ao Filho do Homem;

32 pois será ele entregue aos gentios, escarnecido, ultrajado e cuspido;

33 e, depois de o açoitarem, tirar-lhe-ão a vida; mas, ao terceiro dia, ressuscitará.

34 Eles, porém, nada compreenderam acerca destas coisas; e o sentido destas palavras era-lhes encoberto, de sorte que não percebiam o que ele dizia.

A cura do cego de Jericó

Mateus 20.29-34; Marcos 10.46-52

35 Aconteceu que, ao aproximar-se ele de Jericó, estava um cego assentado à beira do caminho, pedindo esmolas.

36 E, ouvindo o tropel da multidão que passava, perguntou o que era aquilo.

37 Anunciaram-lhe que passava Jesus, o Nazareno.

28Silloin Pietari sanoi: ”Me olemme luopuneet kaikesta, mitä meillä oli, ja seuranneet sinua.”

29Jeesus sanoi heille: ”Totisesti minä sanon teille: ei ole ketään, joka Jumalan valtakunnan tähden on luopunut kodista tai vaimosta tai veljistä tai vanhemmista tai lapsista

30 ja joka ei saisi tässä ajassa monin verroin takaisin ja tulevassa maailmanajassa iankaikkista elämää.”

Jeesus puhuu vielä kerran kuolemastaan

31Jeesus otti luokseen ne kaksitoista ja sanoi heille: ”Me menemme nyt ylös Jerusalemiin, ja kaikki, mitä profeetat ovat kirjoittaneet Ihmisen Pojasta, käy toteen.

32 Hänet annetaan pakanoiden käsiin, häntä pilkataan ja häväistään ja hänen päälleen syljetään.

33 Kun he ovat ruoskineet häntä, he tappavat hänet, mutta kolmantena päivänä hän nousee ylös.”

34Mutta opetuslapset eivät ymmärtäneet tästä mitään. Tämä asia oli heiltä salattu, eivätkä he käsittäneet, mitä sanottiin.

Jeesus parantaa sokean kerjäläisen

35Kun Jeesus lähestyi Jerikoa, tien vieressä istui sokea mies kerjäämässä.

36 Kuullessaan kansanjoukon kulkevan ohi hän kyseli, mitä oli tekeillä.

37 Hänelle kerrottiin, että Jeesus Nasaretilainen oli menossa ohi.

38 Então, ele clamou: Jesus, Filho de Davi, tem compaixão de mim!

39 E os que iam na frente o repreendiam para que se calasse; ele, porém, cada vez gritava mais: Filho de Davi, tem misericórdia de mim!

40 Então, parou Jesus e mandou que lho trouxessem. E, tendo ele chegado, perguntou-lhe:

41 Que queres que eu te faça? Respondeu ele: SENHOR, que eu torne a ver.

42 Então, Jesus lhe disse: Recupera a tua vista; a tua fé te salvou.

43 Imediatamente, tornou a ver e seguia-o glorificando a Deus. Também todo o povo, vendo isto, dava louvores a Deus.

38 Silloin hän huusi: ”Jeesus, Daavidin Poika, armahda minua!”

39 Edellä kulkevat nuhtelivat häntä, jotta hän olisi hiljaa, mutta hän huusi vielä kovemmin: ”Daavidin Poika, armahda minua!”

40 Jeesus pysähtyi ja käski taluttaa hänet luokseen. Kun hän oli tullut lähelle, Jeesus kysyi häneltä:

41 ”Mitä tahdot minun tekevän sinulle?” Mies vastasi: ”Herra, että saisin näköni takaisin.”

42 Niin Jeesus sanoi hänelle: ”Saa näkösi. Uskosi on parantanut sinut.”

43 Siinä samassa hän sai näkönsä ja seurasi Jeesusta ylistäen Jumalaa. Ja kaikki, jotka sen näkivät, antoivat kiitoksen Jumalalle.

Lucas 19

Zaqueu, o publicano

1 Entrando em Jericó, atravessava Jesus a cidade.

2 Eis que um homem, chamado Zaqueu, maioral dos publicanos e rico,

3 procurava ver quem era Jesus, mas não podia, por causa da multidão, por ser ele de pequena estatura.

4 Então, correndo adiante, subiu a um sicômoro a fim de vê-lo, porque por ali havia de passar.

5 Quando Jesus chegou àquele lugar, olhando para cima, disse-lhe: Zaqueu, desce depressa, pois me convém ficar hoje em tua casa.

6 Ele desceu a toda a pressa e o recebeu com alegria.

Luukas 19

Jeesus ja Sakkeus

1 Jeesus tuli Jerikon kaupunkiin ja kulki sen läpi.

2 Siellä oli mies, jonka nimi oli Sakkeus. Hän oli publikaanien esimies ja oli rikas.

3 Hän halusi nähdä, kuka Jeesus oli, mutta ei voinut väkijoukon takia, koska oli pienikokoinen.

4 Niinpä hän juoksi edelle ja kiipesi metsäviikunapuuhun nähdäkseen Jeesuksen, joka kulkisi siitä ohi.

5 Tultuaan sille paikalle Jeesus katsoi ylös ja sanoi: ”Sakkeus, tule nopeasti alas, sillä tänään minun pitää olla sinun kodissasi.”

6 Sakkeus tuli nopeasti alas ja otti hänet iloiten vastaan.

[7] Todos os que viram isto murmuravam, dizendo que ele se hospedara com homem pecador.

[8] Entrementes, Zaqueu se levantou e disse ao SENHOR: SENHOR, resolvo dar aos pobres a metade dos meus bens; e, se nalguma coisa tenho defraudado alguém, restituo quatro vezes mais.

[9] Então, Jesus lhe disse: Hoje, houve salvação nesta casa, pois que também este é filho de Abraão.

[10] Porque o Filho do Homem veio buscar e salvar o perdido.

A parábola das dez minas

[11] Ouvindo eles estas coisas, Jesus propôs uma parábola, visto estar perto de Jerusalém e lhes parecer que o reino de Deus havia de manifestar-se imediatamente.

[12] Então, disse: Certo homem nobre partiu para uma terra distante, com o fim de tomar posse de um reino e voltar.

[13] Chamou dez servos seus, confiou-lhes dez minas e disse-lhes: Negociai até que eu volte.

[14] Mas os seus concidadãos o odiavam e enviaram após ele uma embaixada, dizendo: Não queremos que este reine sobre nós.

[15] Quando ele voltou, depois de haver tomado posse do reino, mandou chamar os servos a quem dera o dinheiro, a fim de saber que negócio cada um teria conseguido.

[7]Tämän nähdessään kaikki nurisivat sanoen: ”Syntisen miehen luo hän meni majailemaan.”

[8]Mutta Sakkeus astui esiin ja sanoi Herralle: ”Katso, Herra, puolet omaisuudestani minä annan köyhille, ja keneltä olen jotakin kiristänyt, sille maksan nelinkertaisesti takaisin.”

[9]Niin Jeesus sanoi hänestä: ”Tänään on pelastus tullut tälle perhekunnalle, onhan hänkin Abrahamin poika.

[10] Sillä Ihmisen Poika on tullut etsimään ja pelastamaan sitä, mikä on kadonnut.”

Vertaus kymmenestä palvelijasta

[11]Niille, jotka olivat tätä kuulemassa, Jeesus kertoi vielä vertauksen, koska hän oli lähellä Jerusalemia ja monet luulivat, että Jumalan valtakunta ilmestyisi aivan pian.

[12]Hän sanoi: ”Muuan jalosukuinen mies lähti matkalle kaukaiseen maahan saadakseen itselleen kuninkuuden ja palatakseen sitten takaisin.

[13] Hän kutsui luokseen kymmenen palvelijaansa, antoi heille kymmenen minaa hopeaa ja sanoi: ’Asioikaa näillä, kunnes minä palaan.’

[14] Mutta hänen maanmiehensä vihasivat häntä ja lähettivät hänen peräänsä lähetystön sanomaan: ’Emme tahdo tätä miestä kuninkaaksemme.’

[15] Kun hän oli saanut kuninkuuden ja palannut takaisin, hän käski kutsua eteensä ne palvelijat, joille oli antanut hopean, saadakseen tietää, mitä kukin oli asioimisellaan ansainnut.

[16] Compareceu o primeiro e disse: SENHOR, a tua mina rendeu dez.

[16] Ensimmäinen tuli hänen eteensä ja sanoi: ’Herra, sinun hopeasi on tuottanut kymmenen minaa lisää.’

[17] Respondeu-lhe o senhor: Muito bem, servo bom; porque foste fiel no pouco, terás autoridade sobre dez cidades.

[17] Kuningas sanoi hänelle: ’Hyvä on, sinä hyvä palvelija. Koska olet ollut vähimmässä uskollinen, saat hallita kymmentä kaupunkia.’

[18] Veio o segundo, dizendo: SENHOR, a tua mina rendeu cinco.

[18] Toinen tuli ja sanoi: ’Herra, sinun hopeasi on tuottanut viisi minaa lisää.’

[19] A este disse: Terás autoridade sobre cinco cidades.

[19] Hänelle kuningas sanoi: ’Sinä saat hallita viittä kaupunkia.’

[20] Veio, então, outro, dizendo: Eis aqui, senhor, a tua mina, que eu guardei embrulhada num lenço.

[20] Vielä tuli yksi ja sanoi: ’Herra, tässä on sinun hopeasi. Olen säilyttänyt sitä liinaan käärittynä.

[21] Pois tive medo de ti, que és homem rigoroso; tiras o que não puseste e ceifas o que não semeaste.

[21] Minä näet pelkäsin sinua, koska olet ankara mies. Sinä otat sen, mitä et ole tallettanut, ja leikkaat, mitä et ole kylvänyt.’

[22] Respondeu-lhe: Servo mau, por tua própria boca te condenarei. Sabias que eu sou homem rigoroso, que tiro o que não pus e ceifo o que não semeei;

[22] Kuningas sanoi hänelle: ’Omien sanojesi mukaan minä sinut tuomitsen, sinä kelvoton palvelija. Sinä tiesit minut ankaraksi mieheksi, joka otan sen, mitä en ole tallettanut, ja leikkaan, mitä en ole kylvänyt.

[23] por que não puseste o meu dinheiro no banco? E, então, na minha vinda, o receberia com juros.

[23] Miksi et siis vienyt hopeaani rahanvaihtajalle, niin että palattuani olisin voinut nostaa sen korkoineen?’

[24] E disse aos que o assistiam: Tirai-lhe a mina e dai-a ao que tem as dez.

[24] Vieressä seisoville kuningas sanoi: ’Ottakaa häneltä pois se hopea ja antakaa sille, jolla on kymmenen minaa.’

[25] Eles ponderaram: SENHOR, ele já tem dez.

[25] He sanoivat hänelle: ’Herra, hänellä on jo kymmenen minaa.’

[26] Pois eu vos declaro: a todo o que tem dar-se-lhe-á; mas ao que não tem, o que tem lhe será tirado.

[26] Kuningas jatkoi: ’Minä sanon teille: jokaiselle, jolla on, annetaan, mutta jolla

ei ole, siltä otetaan pois sekin, mitä hänellä on.

[27] Quanto, porém, a esses meus inimigos, que não quiseram que eu reinasse sobre eles, trazei-os aqui e executai-os na minha presença.

[27] Mutta nuo viholliseni, jotka eivät tahtoneet minua kuninkaakseen – tuokaa heidät tänne ja teloittakaa minun edessäni.'"

A entrada triunfal de Jesus em Jerusalém

Mateus 21.1-11; Marcos 11.1-11; João 12.12-19

Jeesuksen toiminta Jerusalemissa

Jeesus ratsastaa Jerusalemiin

[28] E, dito isto, prosseguia Jesus subindo para Jerusalém.

[28] Tämän sanottuaan Jeesus lähti toisten edellä kulkemaan ylös Jerusalemiin.

[29] Ora, aconteceu que, ao aproximar-se de Betfagé e de Betânia, junto ao monte das Oliveiras, enviou dois de seus discípulos,

[29] Kun hän tuli lähelle Beetfagea ja Betaniaa, vuorelle, jota kutsutaan Öljymäeksi, hän lähetti kaksi opetuslastaan

[30] dizendo-lhes: Ide à aldeia fronteira e ali, ao entrardes, achareis preso um jumentinho que jamais homem algum montou; soltai-o e trazei-o.

[30] ja sanoi: "Menkää edessä olevaan kylään. Kun tulette sinne, te löydätte kiinni sidotun aasinvarsan, jonka selässä yksikään ihminen ei ole vielä istunut. Päästäkää se irti ja tuokaa tänne.

[31] Se alguém vos perguntar: Por que o soltais? Respondereis assim: Porque o SENHOR precisa dele.

[31] Jos joku kysyy teiltä, miksi te päästätte sen, vastatkaa näin: 'Herra tarvitsee sitä.'"

[32] E, indo os que foram mandados, acharam segundo lhes dissera Jesus.

[32] Lähetetyt menivät ja havaitsivat kaiken olevan niin kuin Jeesus oli sanonut.

[33] Quando eles estavam soltando o jumentinho, seus donos lhes disseram: Por que o soltais?

[33] Kun he olivat päästämässä varsaa irti, sen omistajat kysyivät heiltä: "Miksi te päästätte varsan?"

[34] Responderam: Porque o SENHOR precisa dele.

[34] He vastasivat: "Herra tarvitsee sitä."

[35] Então, o trouxeram e, pondo as suas vestes sobre ele, ajudaram Jesus a montar.

[35] He toivat varsan Jeesukselle, heittivät sen päälle vaatteitaan ja nostivat Jeesuksen sen selkään.

[36] Indo ele, estendiam no caminho as suas vestes.

[36] Hänen ratsastaessaan jotkut levittivät vaatteitaan tielle.

[37] E, quando se aproximava da descida do monte das Oliveiras, toda a multidão dos

[37] Kun hän oli jo lähestymässä Öljymäeltä alas vievää rinnettä, koko opetuslasten

discípulos passou, jubilosa, a louvar a Deus em alta voz, por todos os milagres que tinham visto,

38 dizendo: Bendito é o Rei que vem em nome do SENHOR! Paz no céu e glória nas maiores alturas!

39 Ora, alguns dos fariseus lhe disseram em meio à multidão: Mestre, repreende os teus discípulos!

40 Mas ele lhes respondeu: Asseguro-vos que, se eles se calarem, as próprias pedras clamarão.

Jesus chora à vista de Jerusalém

41 Quando ia chegando, vendo a cidade, chorou

42 e dizia: Ah! Se conheceras por ti mesma, ainda hoje, o que é devido à paz! Mas isto está agora oculto aos teus olhos.

43 Pois sobre ti virão dias em que os teus inimigos te cercarão de trincheiras e, por todos os lados, te apertarão o cerco;

44 e te arrasarão e aos teus filhos dentro de ti; não deixarão em ti pedra sobre pedra, porque não reconheceste a oportunidade da tua visitação.

A purificação do templo

Mateus 21.12-17; Marcos 11.15-19

45 Depois, entrando no templo, expulsou os que ali vendiam,

46 dizendo-lhes: Está escrito: A minha casa será casa de oração. Mas vós a transformastes em covil de salteadores.

O Mestre ensina no templo

joukko alkoi iloiten ylistää Jumalaa suureen ääneen kaikista niistä voimallisista teoista, jotka he olivat nähneet.

38 He huusivat: ”Siunattu olkoon hän, joka tulee, Kuningas Herran nimessä. Rauha taivaassa ja kunnia korkeuksissa!”

39 Jotkut fariseuksista sanoivat väkijoukon keskeltä Jeesukselle: ”Opettaja, nuhtele opetuslapsiasi!”

40 Mutta Jeesus vastasi: ”Minä sanon teille: jos he olisivat vaiti, niin kivet huutaisivat.”

Jeesus itkee Jerusalemin kohtaloa

41 Kun Jeesus tuli lähemmäksi ja näki kaupungin, hän itki sitä

42 ja sanoi: ”Jospa sinäkin tänä päivänä tietäisit, mikä tuo rauhan! Mutta nyt se on sinun silmiltäsi salattu.

43 Vielä tulevat sinun osaksesi päivät, jolloin vihollisesi saartavat sinut vallilla, piirittävät sinut ja ahdistavat sinua joka puolelta.

44 He kukistavat sinut maan tasalle ja surmaavat sinun lapsesi eivätkä jätä sinuun kiveä kiven päälle, koska et tuntenut etsikkoaikaasi.”

Temppelin puhdistaminen

45 Jeesus meni temppeliin ja alkoi ajaa myyjiä ulos.

46 Hän sanoi heille: ”On kirjoitettu: ’Minun huoneeni on oleva rukouksen huone.’ Mutta te olette tehneet siitä rosvojen luolan.”

[47] Diariamente, Jesus ensinava no templo; mas os principais sacerdotes, os escribas e os maiorais do povo procuravam eliminá-lo;

[48] contudo, não atinavam em como fazê-lo, porque todo o povo, ao ouvi-lo, ficava dominado por ele.

[47]Hän opetti joka päivä temppelissä. Ylipapit, kirjanoppineet ja kansan johtomiehet miettivät, miten saisivat hänet surmatuksi.

[48]He eivät kuitenkaan keksineet, miten menetellä, sillä koko kansa pysytteli hänen ympärillään ja kuunteli häntä.

Lucas 20

A autoridade de Jesus e o batismo de João
Mateus 21.23-27; Marcos 11.27-33

[1] Aconteceu que, num daqueles dias, estando Jesus a ensinar o povo no templo e a evangelizar, sobrevieram os principais sacerdotes e os escribas, juntamente com os anciãos,

[2] e o argüiram nestes termos: Dize-nos: com que autoridade fazes estas coisas? Ou quem te deu esta autoridade?

[3] Respondeu-lhes: Também eu vos farei uma pergunta; dizei-me:

[4] o batismo de João era dos céus ou dos homens?

[5] Então, eles arrazoavam entre si: Se dissermos: do céu, ele dirá: Por que não acreditastes nele?

[6] Mas, se dissermos: dos homens, o povo todo nos apedrejará; porque está convicto de ser João um profeta.

[7] Por fim, responderam que não sabiam.

[8] Então, Jesus lhes replicou: Pois nem eu vos digo com que autoridade faço estas coisas.

A parábola dos lavradores maus
Mateus 21.33-46; Marcos 12.1-12

Luukas 20

Kysymys Jeesuksen vallasta

[1]Kun Jeesus eräänä päivänä opetti kansaa temppelissä ja julisti evankeliumia, ylipapit ja kirjanoppineet astuivat yhdessä vanhinten kanssa esiin

[2]ja sanoivat hänelle: ”Sano meille, millä vallalla sinä tätä kaikkea teet. Ja kuka on antanut sinulle nämä valtuudet?”

[3]Hän vastasi heille: ”Minäkin teen teille kysymyksen. Sanokaa minulle,

[4]oliko Johanneksen kaste peräisin taivaasta vai ihmisistä.”

[5]Niin he neuvottelivat keskenään: ”Jos sanomme: ’Taivaasta’, hän sanoo: ’Miksi sitten ette uskoneet häntä?’

[6]Jos taas sanomme: ’Ihmisistä’, koko kansa kivittää meidät. Uskoohan se lujasti, että Johannes oli profeetta.”

[7]He vastasivat, etteivät tienneet, mistä se oli.

[8]Silloin Jeesus sanoi heille: ”Niinpä en minäkään sano teille, millä vallalla minä tätä kaikkea teen.”

Vertaus viinitarhan vuokraajista

[9] A seguir, passou Jesus a proferir ao povo esta parábola: Certo homem plantou uma vinha, arrendou-a a lavradores e ausentou-se do país por prazo considerável.

[9]Jeesus rupesi puhumaan kansalle ja kertoi tämän vertauksen: ”Mies istutti viinitarhan, vuokrasi sen viljelijöille ja matkusti ulkomaille pitkäksi aikaa.

[10] No devido tempo, mandou um servo aos lavradores para que lhe dessem do fruto da vinha; os lavradores, porém, depois de o espancarem, o despacharam vazio.

[10] Aikanaan hän lähetti palvelijan viljelijöiden luo, jotta nämä antaisivat hänelle kuuluvan osan viinitarhan sadosta. Mutta viljelijät pieksivät hänet ja lähettivät pois tyhjin käsin.

[11] Em vista disso, enviou-lhes outro servo; mas eles também a este espancaram e, depois de o ultrajarem, o despacharam vazio.

[11] Viinitarhan omistaja lähetti toisen palvelijan. Mutta hänetkin he pieksivät ja häpäisivät ja lähettivät pois tyhjin käsin.

[12] Mandou ainda um terceiro; também a este, depois de o ferirem, expulsaram.

[12] Omistaja lähetti vielä kolmannen palvelijan, mutta tämänkin he löivät verille ja heittivät ulos.

[13] Então, disse o dono da vinha: Que farei? Enviarei o meu filho amado; talvez o respeitem.

[13] Silloin viinitarhan omistaja sanoi: ’Mitä minä teen? Minä lähetän rakkaan poikani. Häntä he varmaankin kavahtavat.’

[14] Vendo-o, porém, os lavradores, arrazoavam entre si, dizendo: Este é o herdeiro; matemo-lo, para que a herança venha a ser nossa.

[14] Mutta kun viljelijät näkivät pojan, he pohtivat keskenään ja sanoivat: ’Hän on perillinen. Tapetaan hänet, niin saamme perinnön itsellemme.’

[15] E, lançando-o fora da vinha, o mataram. Que lhes fará, pois, o dono da vinha?

[15] Niin he heittivät hänet ulos viinitarhasta ja tappoivat hänet. – Mitä viinitarhan omistaja nyt tekee heille?

[16] Virá, exterminará aqueles lavradores e passará a vinha a outros. Ao ouvirem isto, disseram: Tal não aconteça!

[16] Hän tulee ja tuhoaa nuo viljelijät ja antaa viinitarhan muille.”Sen kuultuaan ihmiset sanoivat: ”Älköön niin tapahtuko!”

[17] Mas Jesus, fitando-os, disse: Que quer dizer, pois, o que está escrito: A pedra que os construtores rejeitaram, esta veio a ser a principal pedra, angular?

[17] Jeesus katsoi heihin ja sanoi: ”Mitä sitten tarkoittaa tämä kirjoitus: ’Siitä kivestä, jonka rakentajat hylkäsivät, on tullut huippukivi .’

[18] Todo o que cair sobre esta pedra ficará em pedaços; e aquele sobre quem ela cair ficará reduzido a pó.

[18] Jokainen, joka tähän kiveen kaatuu, ruhjoutuu, ja jonka päälle se putoaa, sen se murskaa.”

A questão do tributo

Mateus 22.15-22; Marcos 12.13-17

[19] Naquela mesma hora, os escribas e os principais sacerdotes procuravam lançar-lhe as mãos, pois perceberam que, em referência a eles, dissera esta parábola; mas temiam o povo.

[19] Kirjanoppineet ja ylipapit olisivat halunneet sillä hetkellä käydä häneen käsiksi, mutta he pelkäsivät kansaa. He näet ymmärsivät, että hän oli puhunut tämän vertauksen heistä.

Kysymys veron maksamisesta keisarille

[20] Observando-o, subornaram emissários que se fingiam de justos para verem se o apanhavam em alguma palavra, a fim de entregá-lo à jurisdição e à autoridade do governador.

[20] Kirjanoppineet ja ylipapit pitivät Jeesusta tarkkaan silmällä ja lähettivät hänen luokseen hurskaiksi tekeytyviä urkkijoita saadakseen hänet kiinni jostakin sanasta, niin että he voisivat luovuttaa hänet viranomaisille ja maaherran käsiin.

[21] Então, o consultaram, dizendo: Mestre, sabemos que falas e ensinas retamente e não te deixas levar de respeitos humanos, porém ensinas o caminho de Deus segundo a verdade;

[21] Urkkijat kysyivät häneltä: ”Opettaja, me tiedämme, että sinä puhut ja opetat oikein etkä katso henkilöön vaan opetat Jumalan tietä totuuden mukaisesti.

[22] é lícito pagar tributo a César ou não?

[22] Onko oikein, että me maksamme keisarille veroa, vai ei?”

[23] Mas Jesus, percebendo-lhes o ardil, respondeu:

[23] Mutta Jeesus huomasi heidän kavaluutensa ja sanoi heille:

[24] Mostrai-me um denário. De quem é a efígie e a inscrição? Prontamente disseram: De César. Então, lhes recomendou Jesus:

[24] ”Näyttäkää minulle denaari. Kenen kuva ja nimi siinä on?” He vastasivat: ”Keisarin.”

[25] Dai, pois, a César o que é de César e a Deus o que é de Deus.

[25] Silloin hän sanoi heille: ”Antakaa siis keisarille, mikä keisarin on, ja Jumalalle, mikä Jumalan on.”

[26] Não puderam apanhá-lo em palavra alguma diante do povo; e, admirados da sua resposta, calaram-se.

[26] Niinpä he eivät kansan edessä kyenneet saamaan Jeesusta puheistaan kiinni, ja

hämmästyneinä hänen vastauksestaan he vaikenivat.

Os saduceus e a ressurreição
Mateus 22.23-33; Marcos 12.18-27

Kysymys ylösnousemuksesta

27 Chegando alguns dos saduceus, homens que dizem não haver ressurreição,

27Sitten Jeesuksen luo tuli muutamia saddukeuksia, niitä, jotka väittävät, ettei ylösnousemusta ole. He kysyivät häneltä:

28 perguntaram-lhe: Mestre, Moisés nos deixou escrito que, se morrer o irmão de alguém, sendo aquele casado e não deixando filhos, seu irmão deve casar com a viúva e suscitar descendência ao falecido.

28”Opettaja, Mooses on säätänyt meille näin: ’Jos mieheltä kuolee veli, jolla on vaimo mutta ei lasta, niin mies ottakoon hänen vaimonsa ja hankkikoon jälkeläisen veljelleen.’

29 Ora, havia sete irmãos: o primeiro casou e morreu sem filhos;

29Oli seitsemän veljestä. Ensimmäinen otti vaimon ja kuoli lapsettomana.

30 o segundo e o terceiro também desposaram a viúva;

30 Silloin toinen otti hänet vaimokseen,

31 igualmente os sete não tiveram filhos e morreram.

31 sitten kolmas ja samoin kaikki seitsemän. He kaikki kuolivat jättämättä jälkeensä lapsia.

32 Por fim, morreu também a mulher.

32 Viimeiseksi vaimokin kuoli.

33 Esta mulher, pois, no dia da ressurreição, de qual deles será esposa? Porque os sete a desposaram.

33 Kenen vaimoksi tämä nainen siis tulee ylösnousemuksessa? Hänhän on ollut kaikkien seitsemän vaimona.”

34 Então, lhes acrescentou Jesus: Os filhos deste mundo casam-se e dão-se em casamento;

34Jeesus sanoi heille: ”Tämän maailmanajan lapset ottavat vaimon ja menevät vaimoksi.

35 mas os que são havidos por dignos de alcançar a era vindoura e a ressurreição dentre os mortos não casam, nem se dão em casamento.

35 Mutta ne, jotka on katsottu arvollisiksi pääsemään toiseen maailmaan ja ylösnousemukseen kuolleista, eivät enää ota vaimoa eivätkä mene vaimoksi.

36 Pois não podem mais morrer, porque são iguais aos anjos e são filhos de Deus, sendo filhos da ressurreição.

36 He eivät enää voi kuolla, sillä he ovat enkelien kaltaisia. He ovat Jumalan lapsia, koska he ovat ylösnousemuksen lapsia.

[37] E que os mortos hão de ressuscitar, Moisés o indicou no trecho referente à sarça, quando chama ao SENHOR o Deus de Abraão, o Deus de Isaque e o Deus de Jacó.

[38] Ora, Deus não é Deus de mortos, e sim de vivos; porque para ele todos vivem.

[39] Então, disseram alguns dos escribas: Mestre, respondeste bem!

[40] Dali por diante, não ousaram mais interrogá-lo.

O Cristo, filho de Davi

Mateus 22.41-46; Marcos 12.35-37

[41] Mas Jesus lhes perguntou: Como podem dizer que o Cristo é filho de Davi?

[42] Visto como o próprio Davi afirma no livro dos Salmos: Disse o SENHOR ao meu SENHOR: Assenta-te à minha direita,

[43] até que eu ponha os teus inimigos por estrado dos teus pés.

[44] Assim, pois, Davi lhe chama SENHOR, e como pode ser ele seu filho?

Jesus censura os escribas

Mateus 23.1-12; Marcos 12.38-40

[45] Ouvindo-o todo o povo, recomendou Jesus a seus discípulos:

[46] Guardai-vos dos escribas, que gostam de andar com vestes talares e muito apreciam as saudações nas praças, as primeiras cadeiras nas sinagogas e os primeiros lugares nos banquetes;

[47] os quais devoram as casas das viúvas e, para o justificar, fazem longas orações; estes sofrerão juízo muito mais severo.

Lucas 21

A oferta da viúva pobre

[37] Mutta sen, että kuolleet nousevat ylös, on Mooseskin osoittanut, sillä kertomuksessa orjantappurapensaasta hän sanoo Herraa Abrahamin Jumalaksi, Iisakin Jumalaksi ja Jaakobin Jumalaksi.

[38] Ei hän ole kuolleiden Jumala vaan elävien, sillä hänelle kaikki ovat eläviä.”

[39] Jotkut kirjanoppineista sanoivat tähän: ”Opettaja, sinä puhuit hyvin.”

[40] Eivätkä he enää uskaltaneet kysyä häneltä mitään.

Kristuksen alkuperä

[41] Jeesus kysyi heiltä: ”Kuinka voidaan sanoa, että Kristus on Daavidin poika?

[42] Sanoohan Daavid itse Psalmien kirjassa: ’Herra sanoi minun Herralleni: Istu minun oikealle puolelleni,

[43] kunnes minä panen vihollisesi sinun jalkojesi astinlaudaksi.’

[44] Daavid siis kutsuu Kristusta Herraksi. Kuinka Kristus sitten voi olla hänen poikansa?”

Varokaa kirjanoppineita!

[45] Kaiken kansan kuullen Jeesus sanoi opetuslapsilleen:

[46] ”Varokaa kirjanoppineita! He kuljeskelevat mielellään pitkissä viitoissa ja rakastavat tervehdyksiä toreilla, etumaisia istuimia synagogissa ja kunniapaikkoja pidoissa.

[47] He syövät leskiltä talot ja näön vuoksi pitävät pitkiä rukouksia. Sitä kovemman tuomion he saavat.”

Luukas 21

Lesken ropo

Marcos 12.41-44

[1] Estando Jesus a observar, viu os ricos lançarem suas ofertas no gazofilácio.

[1]Jeesus nosti katseensa ja näki rikkaiden panevan lahjoja uhriarkkuun.

[2] Viu também certa viúva pobre lançar ali duas pequenas moedas;

[2]Hän näki myös, miten köyhä leskivaimo pani siihen kaksi pientä lanttia.

[3] e disse: Verdadeiramente, vos digo que esta viúva pobre deu mais do que todos.

[3] Silloin hän sanoi: ”Totisesti minä sanon teille: tämä köyhä leski antoi enemmän kuin kaikki muut.

[4] Porque todos estes deram como oferta daquilo que lhes sobrava; esta, porém, da sua pobreza deu tudo o que possuía, todo o seu sustento.

[4] Kaikki nuo antoivat lahjansa liiastaan, mutta tämä antoi puutteestaan, kaiken, mitä hänellä oli elämiseensä.”

A destruição do templo

Mateus 24.1-2; Marcos 13.1-2

Jeesus puhuu tulevista tapahtumista

Temppelin hävitys

[5] Falavam alguns a respeito do templo, como estava ornado de belas pedras e de dádivas;

[5]Kun jotkut puhuivat, kuinka kauniilla kivillä ja lahjaesineillä temppeli oli koristettu, Jeesus sanoi:

[6] então, disse Jesus: Vedes estas coisas? Dias virão em que não ficará pedra sobre pedra que não seja derribada.

[6] ”Päivät tulevat, jolloin tästä, mitä katselette, ei jää kiveä kiven päälle, vaan kaikki revitään maahan.”

O princípio das dores

Mateus 24.3-14; Marcos 13.3-13

Lopun merkkejä

[7] Perguntaram-lhe: Mestre, quando sucederá isto? E que sinal haverá de quando estas coisas estiverem para se cumprir?

[7]Jeesukselta kysyttiin: ”Opettaja, milloin se sitten tapahtuu? Ja mikä on merkkinä sen toteutumisesta?”

[8] Respondeu ele: Vede que não sejais enganados; porque muitos virão em meu nome, dizendo: Sou eu! E também: Chegou a hora! Não os sigais.

[8] Hän vastasi: ”Varokaa, ettei teitä eksytetä! Monet tulevat minun nimessäni ja sanovat: ’Minä se olen’ ja ’Aika on lähellä.’ Älkää menkö heidän perässään!

[9] Quando ouvirdes falar de guerras e revoluções, não vos assusteis; pois é necessário que primeiro aconteçam estas coisas, mas o fim não será logo.

[9] Ja kun kuulette sodista ja levottomuuksista, älkää pelästykö. Näiden kyllä täytyy ensin tapahtua, mutta loppu ei tule heti.”

[10] Então, lhes disse: Levantar-se-á nação contra nação, e reino, contra reino;

[10]Sitten Jeesus sanoi heille: ”Kansa nousee kansaa vastaan ja valtakunta valtakuntaa vastaan,

[11] haverá grandes terremotos, epidemias e fome em vários lugares, coisas espantosas e também grandes sinais do céu.

[12] Antes, porém, de todas estas coisas, lançarão mão de vós e vos perseguirão, entregando-vos às sinagogas e aos cárceres, levando-vos à presença de reis e governadores, por causa do meu nome;

[13] e isto vos acontecerá para que deis testemunho.

[14] Assentai, pois, em vosso coração de não vos preocupardes com o que haveis de responder;

[15] porque eu vos darei boca e sabedoria a que não poderão resistir, nem contradizer todos quantos se vos opuserem.

[16] E sereis entregues até por vossos pais, irmãos, parentes e amigos; e matarão alguns dentre vós.

[17] De todos sereis odiados por causa do meu nome.

[18] Contudo, não se perderá um só fio de cabelo da vossa cabeça.

[19] É na vossa perseverança que ganhareis a vossa alma.

Jerusalém sitiada

Mateus 24.15-28; Marcos 13.14-23

[20] Quando, porém, virdes Jerusalém sitiada de exércitos, sabei que está próxima a sua devastação.

[21] Então, os que estiverem na Judéia, fujam para os montes; os que se encontrarem dentro da cidade, retirem-se;

[11] tulee suuria maanjäristyksiä ja monin paikoin nälänhätää ja ruttoa. Pelottavia asioita tapahtuu ja taivaalla näkyy suuria ennusmerkkejä.

[12] Mutta ennen tätä kaikkea teihin käydään käsiksi ja teitä vainotaan. Teidät luovutetaan synagogiin ja vankiloihin ja teidät viedään kuninkaiden ja maaherrojen eteen minun nimeni tähden.

[13] Näin te joudutte todistamaan.

[14] Painakaa siis mieleenne, ettette etukäteen huolehdi, miten puolustaudutte.

[15] Minä annan teille sanat ja viisauden, jota vastaan kukaan teidän vastustajistanne ei kykene asettumaan tai väittämään.

[16] Jopa teidän vanhempanne, veljenne, sukulaisenne ja ystävännekin kavaltavat teidät, ja muutamia teistä tapetaan.

[17] Kaikki tulevat vihaamaan teitä minun nimeni tähden.

[18] Mutta ei hiuskarvakaan teidän päästänne joudu hukkaan.

[19] Kestävyydellänne te voitatte omaksenne elämän.”

Jerusalemin hävitys

[20] ”Kun te näette Jerusalemin olevan sotajoukkojen piirittämä, silloin tietäkää, että sen hävitys on lähellä.

[21] Silloin ne, jotka ovat Juudeassa, paetkoot vuorille. Ne, jotka ovat Jerusalemissa, lähtekööt sieltä pois, ja ne,

e os que estiverem nos campos, não entrem nela.

[22] Porque estes dias são de vingança, para se cumprir tudo o que está escrito.

[23] Ai das que estiverem grávidas e das que amamentarem naqueles dias! Porque haverá grande aflição na terra e ira contra este povo.

[24] Cairão a fio de espada e serão levados cativos para todas as nações; e, até que os tempos dos gentios se completem, Jerusalém será pisada por eles.

A vinda do Filho do Homem

Mateus 24.29-31; Marcos 13.24-27

[25] Haverá sinais no sol, na lua e nas estrelas; sobre a terra, angústia entre as nações em perplexidade por causa do bramido do mar e das ondas;

[26] haverá homens que desmaiarão de terror e pela expectativa das coisas que sobrevirão ao mundo; pois os poderes dos céus serão abalados.

[27] Então, se verá o Filho do Homem vindo numa nuvem, com poder e grande glória.

[28] Ora, ao começarem estas coisas a suceder, exultai e erguei a vossa cabeça; porque a vossa redenção se aproxima.

A parábola da figueira. Exortação à vigilância

Mateus 24.32-44; Marcos 13.28-37

[29] Ainda lhes propôs uma parábola, dizendo: Vede a figueira e todas as árvores.

[30] Quando começam a brotar, vendo-o, sabeis, por vós mesmos, que o verão está próximo.

jotka ovat maaseudulla, älkööt menkö kaupunkiin.

[22] Sillä ne ovat koston päiviä, että täyttyisi kaikki, mikä on kirjoitettu.

[23] Voi niitä, jotka noina päivinä ovat raskaana tai imettävät! Maassa on näet silloin suuri hätä ja viha tätä kansaa kohtaan.

[24] Monet kaatuvat miekan terään, toiset viedään vangeiksi kaikkien kansojen sekaan, ja pakanat tallaavat Jerusalemia, kunnes pakanoiden ajat täyttyvät.”

Merkkejä taivaalla ja maan päällä

[25] ”Auringossa, kuussa ja tähdissä on merkkejä, ja maan päällä on kansoilla ahdistus ja epätoivo, kun meri ja aallot pauhaavat.

[26] Ihmiset menehtyvät pelätessään ja odottaessaan sitä, mikä kohtaa maanpiiriä, sillä taivaiden voimat järkkyvät.

[27] Silloin he näkevät Ihmisen Pojan tulevan pilvessä suuressa voimassaan ja kirkkaudessaan.

[28] Kun nämä alkavat tapahtua, rohkaiskaa mielenne ja nostakaa päänne, sillä teidän vapautuksenne on lähellä.”

[29] Vielä hän kertoi heille vertauksen: ”Katsokaa viikunapuuta ja kaikkia puita.

[30] Kun näette niiden puhkeavan lehteen, te tiedätte kuin itsestään, että kesä on jo lähellä.

[31] Assim também, quando virdes acontecerem estas coisas, sabei que está próximo o reino de Deus.

[32] Em verdade vos digo que não passará esta geração, sem que tudo isto aconteça.

[33] Passará o céu e a terra, porém as minhas palavras não passarão.

[34] Acautelai-vos por vós mesmos, para que nunca vos suceda que o vosso coração fique sobrecarregado com as conseqüências da orgia, da embriaguez e das preocupações deste mundo, e para que aquele dia não venha sobre vós repentinamente, como um laço.

[35] Pois há de sobrevir a todos os que vivem sobre a face de toda a terra.

[36] Vigiai, pois, a todo tempo, orando, para que possais escapar de todas estas coisas que têm de suceder e estar em pé na presença do Filho do Homem.

O povo vai ter com Jesus para o ouvir

[37] Jesus ensinava todos os dias no templo, mas à noite, saindo, ia pousar no monte chamado das Oliveiras.

[38] E todo o povo madrugava para ir ter com ele no templo, a fim de ouvi-lo.

Lucas 22

O plano para tirar a vida de Jesus

Mateus 26.1-5; Marcos 14.1-2

[1] Estava próxima a Festa dos Pães Asmos, chamada Páscoa.

[31] Samoin nähdessänne tämän tapahtuvan tietäkää, että Jumalan valtakunta on lähellä.

[32] Totisesti minä sanon teille: tämä sukupolvi ei katoa, ennen kuin kaikki tapahtuu.

[33] Taivas ja maa katoavat, mutta minun sanani eivät koskaan katoa.”

Valvokaa!

[34] ”Pitäkää varanne, ettei päihtymys ja juopottelu eivätkä maalliset murheet raskauta teidän sydäntänne, niin että se päivä yllättää teidät äkkiarvaamatta

[35] niin kuin ansa. Se päivä näet saavuttaa kaikki, jotka maan kamaralla asuvat.

[36] Valvokaa siis kaiken aikaa ja rukoilkaa, että saisitte voimaa paeta kaikkea sitä, mikä on tapahtuva, ja seisoa Ihmisen Pojan edessä.”

[37]Päivisin Jeesus oli temppelissä opettamassa, mutta öiksi hän lähti pois ja vietti ne vuorella, jota kutsutaan Öljymäeksi.

[38] Ja koko kansa tuli varhain aamulla hänen luokseen temppeliin kuulemaan häntä.

Luukas 22

Jeesuksen kuolema ja ylösnousemus

Juudas ryhtyy kavaltajaksi

[1]Happamattoman leivän juhla, jota kutsutaan pääsiäiseksi, oli lähellä.

[2] Preocupavam-se os principais sacerdotes e os escribas em como tirar a vida a Jesus; porque temiam o povo.

[2]Ylipapit ja kirjanoppineet miettivät, millä tavoin saisivat Jeesuksen surmatuksi, sillä he pelkäsivät kansaa.

O pacto da traição
Mateus 26.14-16; Marcos 14.10-11

[3] Ora, Satanás entrou em Judas, chamado Iscariotes, que era um dos doze.

[3]Silloin meni Saatana Juudakseen, jota kutsuttiin Iskariotiksi ja joka oli yksi niistä kahdestatoista.

[4] Este foi entender-se com os principais sacerdotes e os capitães sobre como lhes entregaria a Jesus;

[4]Juudas meni ylipappien ja temppelivartioston päällikköjen luo ja keskusteli heidän kanssaan siitä, miten toimittaisi Jeesuksen heidän käsiinsä.

[5] então, eles se alegraram e combinaram em lhe dar dinheiro.

[5] He ilahtuivat ja lupasivat antaa hänelle rahaa.

[6] Judas concordou e buscava uma boa ocasião de lho entregar sem tumulto.

[6] Hän suostui ja etsi sopivaa tilaisuutta toimittaakseen Jeesuksen heidän käsiinsä, kun väkijoukkoa ei olisi paikalla.

Os discípulos preparam a Páscoa
Mateus 26.17-19; Marcos 14.12-16

Valmistautuminen pääsiäisen viettoon

[7] Chegou o dia da Festa dos Pães Asmos, em que importava comemorar a Páscoa.

[7]Sitten tuli se happamattoman leivän päivä, jona pääsiäislammas oli teurastettava.

[8] Jesus, pois, enviou Pedro e João, dizendo: Ide preparar-nos a Páscoa para que a comamos.

[8]Jeesus lähetti Pietarin ja Johanneksen sanoen: ”Menkää ja valmistakaa meille pääsiäisateria syödäksemme.”

[9] Eles lhe perguntaram: Onde queres que a preparemos?

[9] He kysyivät häneltä: ”Minne tahdot meidän valmistavan sen?”

[10] Então, lhes explicou Jesus: Ao entrardes na cidade, encontrareis um homem com um cântaro de água; segui-o até à casa em que ele entrar

[10] Hän vastasi heille: ”Kun saavutte kaupunkiin, teitä vastaan tulee mies, joka kantaa vesiruukkua. Seuratkaa häntä siihen taloon, johon hän menee,

[11] e dizei ao dono da casa: O Mestre manda perguntar-te: Onde é o aposento no qual hei de comer a Páscoa com os meus discípulos?

[11] ja sanokaa talon isännälle: ’Opettaja kysyy sinulta: Missä on vierashuone, jossa voin syödä pääsiäisaterian opetuslasteni kanssa?’

[12] Ele vos mostrará um espaçoso cenáculo mobilado; ali fazei os preparativos.

[13] E, indo, tudo encontraram como Jesus lhes dissera e prepararam a Páscoa.

A última Páscoa

[14] Chegada a hora, pôs-se Jesus à mesa, e com ele os apóstolos.

[15] E disse-lhes: Tenho desejado ansiosamente comer convosco esta Páscoa, antes do meu sofrimento.

[16] Pois vos digo que nunca mais a comerei, até que ela se cumpra no reino de Deus.

[17] E, tomando um cálice, havendo dado graças, disse: Recebei e reparti entre vós;

[18] pois vos digo que, de agora em diante, não mais beberei do fruto da videira, até que venha o reino de Deus.

A Ceia do Senhor

Mateus 26.26-30; Marcos 14.22-26; 1 Coríntios 11.23-25

[19] E, tomando um pão, tendo dado graças, o partiu e lhes deu, dizendo: Isto é o meu corpo oferecido por vós; fazei isto em memória de mim.

[20] Semelhantemente, depois de cear, tomou o cálice, dizendo: Este é o cálice da nova aliança no meu sangue derramado em favor de vós.

[21] Todavia, a mão do traidor está comigo à mesa.

[12] Hän näyttää teille yläkerrasta suuren huoneen, jossa kaikki on valmiina. Valmistakaa sinne ateria.”

[13] He lähtivät ja totesivat kaiken olevan, niin kuin Jeesus oli heille sanonut, ja valmistivat pääsiäisaterian.

Ehtoollisen asettaminen

[14]Kun hetki koitti, Jeesus asettui aterialle ja apostolit hänen kanssaan.

[15] Hän sanoi heille: ”Minä olen hartaasti halunnut syödä kanssanne tämän pääsiäisaterian ennen kärsimystäni.

[16] Sillä minä sanon teille: enää en syö pääsiäisateriaa, ennen kuin se saa täyttymyksensä Jumalan valtakunnassa.”

[17]Ja hän otti maljan, kiitti Jumalaa ja sanoi: ”Ottakaa tämä ja jakakaa keskenänne.

[18] Minä sanon teille: tästedes en juo viinipuun antia, ennen kuin Jumalan valtakunta tulee.”

[19]Sitten hän otti leivän, kiitti Jumalaa, mursi ja antoi heille sanoen: ”Tämä on minun ruumiini, joka annetaan teidän edestänne. Tehkää tämä minun muistokseni.”

[20]Aterian jälkeen hän samalla tavoin otti maljan ja sanoi: ”Tämä malja on uusi liitto minun veressäni, joka vuodatetaan teidän edestänne.

[21] Mutta katsokaa, kavaltajani käsi on pöydällä niin kuin minunkin.

22 Porque o Filho do Homem, na verdade, vai segundo o que está determinado, mas ai daquele por intermédio de quem ele está sendo traído!

22 Ihmisen Poika tosin menee pois, niin kuin on säädetty, mutta voi sitä ihmistä, joka hänet kavaltaa!”

23 Então, começaram a indagar entre si quem seria, dentre eles, o que estava para fazer isto.

23 Silloin opetuslapset alkoivat kysellä toisiltaan, kuka heistä voisi olla se, joka tämän tekee.

Seja o maior como o menor

Suurin on se, joka palvelee

24 Suscitaram também entre si uma discussão sobre qual deles parecia ser o maior.

24 Opetuslasten kesken syntyi myös kiistaa siitä, ketä heistä olisi pidettävä suurimpana.

25 Mas Jesus lhes disse: Os reis dos povos dominam sobre eles, e os que exercem autoridade são chamados benfeitores.

25 Niin Jeesus sanoi heille: ”Kansojen kuninkaat hallitsevat herroina kansojaan, ja niiden vallanpitäjiä kutsutaan hyväntekijöiksi.

26 Mas vós não sois assim; pelo contrário, o maior entre vós seja como o menor; e aquele que dirige seja como o que serve.

26 Mutta niin älköön olko teidän keskuudessanne. Joka teidän keskuudessanne on suurin, se olkoon kuin nuorin, ja johtaja niin kuin palvelija.

27 Pois qual é maior: quem está à mesa ou quem serve? Porventura, não é quem está à mesa? Pois, no meio de vós, eu sou como quem serve.

27 Sillä kumpi on suurempi, se, joka on aterialla, vai se, joka palvelee? Eikö se, joka on aterialla? Mutta minä olen teidän keskellänne niin kuin se, joka palvelee.

28 Vós sois os que tendes permanecido comigo nas minhas tentações.

28 Te olette pysyneet minun kanssani koettelemuksissani.

29 Assim como meu Pai me confiou um reino, eu vo-lo confio,

29 Niinpä minä säädän teille, niin kuin minun Isäni on minulle säätänyt, kuninkaallisen vallan.

30 para que comais e bebais à minha mesa no meu reino; e vos assentareis em tronos para julgar as doze tribos de Israel.

30 Te saatte syödä ja juoda pöydässäni minun valtakunnassani ja istua valtaistuimilla ja tuomita Israelin kahtatoista heimoa.”

Pedro é avisado

Mateus 26.31-35; Marcos 14.27-31; João 13.36-38

Jeesus ennustaa Pietarin lankeemuksen

31 Simão, Simão, eis que Satanás vos reclamou para vos peneirar como trigo!

31 ”Simon, Simon! Saatana on tavoitellut teitä valtaansa seuloakseen teitä niin kuin viljaa.

32 Eu, porém, roguei por ti, para que a tua fé não desfaleça; tu, pois, quando te converteres, fortalece os teus irmãos.

33 Ele, porém, respondeu: SENHOR, estou pronto a ir contigo, tanto para a prisão como para a morte.

34 Mas Jesus lhe disse: Afirmo-te, Pedro, que, hoje, três vezes negarás que me conheces, antes que o galo cante.

As duas espadas

35 A seguir, Jesus lhes perguntou: Quando vos mandei sem bolsa, sem alforje e sem sandálias, faltou-vos, porventura, alguma coisa? Nada, disseram eles.

36 Então, lhes disse: Agora, porém, quem tem bolsa, tome-a, como também o alforje; e o que não tem espada, venda a sua capa e compre uma.

37 Pois vos digo que importa que se cumpra em mim o que está escrito: Ele foi contado com os malfeitores. Porque o que a mim se refere está sendo cumprido.

38 Então, lhe disseram: SENHOR, eis aqui duas espadas! Respondeu-lhes: Basta!

Jesus no Getsêmani

Mateus 26.36-46; Marcos 14.32-42

39 E, saindo, foi, como de costume, para o monte das Oliveiras; e os discípulos o acompanharam.

40 Chegando ao lugar escolhido, Jesus lhes disse: Orai, para que não entreis em tentação.

41 Ele, por sua vez, se afastou, cerca de um tiro de pedra, e, de joelhos, orava,

32 Mutta minä olen rukoillut puolestasi, ettei uskosi raukeaisi tyhjiin. Ja kun olet palannut takaisin, vahvista veljiäsi.”

33 Niin Simon sanoi hänelle: ”Herra, sinun kanssasi minä olen valmis menemään vaikka vankilaan tai kuolemaan.”

34 Mutta Jeesus vastasi: ”Minä sanon sinulle, Pietari: ennen kuin kukko tänään laulaa, sinä kolmesti kiellät tuntevasi minut.”

Kukkaro, laukku ja miekka

35 Sitten Jeesus sanoi heille: ”Kun minä lähetin teidät ilman rahakukkaroa, laukkua ja kenkiä, puuttuiko teiltä mitään?” He vastasivat: ”Ei mitään.”

36 Hän sanoi: ”Mutta nyt, jolla on kukkaro, ottakoon sen mukaansa, samoin myös laukun, ja jolla ei ole, myyköön viittansa ja ostakoon miekan.

37 Sillä minä sanon teille, että tämän kirjoituksen täytyy käydä minussa toteen: ’Hänet luettiin pahantekijöiden joukkoon.’ Se, mitä minusta on sanottu, on nyt täyttymässä.”

38 Niin he sanoivat: ”Herra, tässä on kaksi miekkaa.” Hän vastasi: ”Riittää.”

Jeesus rukoilee Getsemanessa

39 Jeesus lähti ulos ja meni tapansa mukaan Öljymäelle, ja opetuslapset seurasivat häntä.

40 Tultuaan sinne hän sanoi heille: ”Rukoilkaa, ettette joutuisi kiusaukseen.”

41 Hän vetäytyi heistä noin kivenheiton päähän, laskeutui polvilleen ja rukoili:

42 dizendo: Pai, se queres, passa de mim este cálice; contudo, não se faça a minha vontade, e sim a tua.
43 [Então, lhe apareceu um anjo do céu que o confortava.
44 E, estando em agonia, orava mais intensamente. E aconteceu que o seu suor se tornou como gotas de sangue caindo sobre a terra.]
45 Levantando-se da oração, foi ter com os discípulos, e os achou dormindo de tristeza,
46 e disse-lhes: Por que estais dormindo? Levantai-vos e orai, para que não entreis em tentação.

Jesus é preso

Mateus 26.47-56; Marcos 14.43-50; João 18.1-11

47 Falava ele ainda, quando chegou uma multidão; e um dos doze, o chamado Judas, que vinha à frente deles, aproximou-se de Jesus para o beijar.
48 Jesus, porém, lhe disse: Judas, com um beijo trais o Filho do Homem?
49 Os que estavam ao redor dele, vendo o que ia suceder, perguntaram: SENHOR, feriremos à espada?
50 Um deles feriu o servo do sumo sacerdote e cortou-lhe a orelha direita.
51 Mas Jesus acudiu, dizendo: Deixai, basta. E, tocando-lhe a orelha, o curou.
52 Então, dirigindo-se Jesus aos principais sacerdotes, capitães do templo e anciãos que vieram prendê-lo, disse: Saístes com

42 ”Isä, jos sinä tahdot, niin ota tämä malja minulta pois. Älköön kuitenkaan tapahtuko minun tahtoni vaan sinun.”
43 [Silloin hänelle ilmestyi taivaasta enkeli, joka vahvisti häntä.
44 Tuskan valtaamana hän rukoili yhä hartaammin, ja hänen hikensä oli kuin veripisarat, jotka putosivat maahan.]
45 Kun hän nousi rukoilemasta ja meni opetuslastensa luo, hän tapasi heidät nukkumasta murheen uuvuttamina.
46 Niin hän sanoi heille: ”Miksi te nukutte? Nouskaa ja rukoilkaa, ettette joutuisi kiusaukseen.”

Jeesus vangitaan

47 Jeesuksen vielä puhuessa paikalle tuli väkijoukko, ja sen edellä kulki yksi niistä kahdestatoista, nimeltään Juudas. Tämä tuli Jeesuksen luo suudellakseen häntä,
48 mutta Jeesus sanoi hänelle: ”Juudas, suudelmallako sinä kavallat Ihmisen Pojan?”
49 Kun ne, jotka olivat Jeesuksen ympärillä, näkivät, mitä oli tulossa, he sanoivat: ”Herra, iskemmekö miekalla?”
50 Yksi heistä iski ylipapin palvelijaa ja sivalsi häneltä oikean korvan irti.
51 Mutta Jeesus sanoi: ”Sallikaa vielä tämäkin!” Ja hän kosketti miehen korvaa ja paransi hänet.
52 Sitten Jeesus sanoi ylipapeille, temppelivartioston päälliköille ja vanhimmille, jotka olivat tulleet häntä vangitsemaan: ”Te olette lähteneet kuin

espadas e porretes como para deter um salteador?

rosvoa vastaan miekat ja seipäät mukananne.

[53] Diariamente, estando eu convosco no templo, não pusestes as mãos sobre mim. Esta, porém, é a vossa hora e o poder das trevas.

[53] Joka päivä minä olen ollut teidän kanssanne temppelissä, ettekä te ole kättänne ojentaneet minua vastaan. Mutta tämä on teidän hetkenne, nyt pimeys saa vallan.”

Pedro nega a Jesus

Mateus 26.69-75; Marcos 14.66-72; João 18.15-18,25-27

Pietari kieltää Jeesuksen

[54] Então, prendendo-o, o levaram e o introduziram na casa do sumo sacerdote. Pedro seguia de longe.

[54]Silloin he ottivat Jeesuksen kiinni ja veivät hänet ylipapin taloon. Pietari seurasi heitä kauempana.

[55] E, quando acenderam fogo no meio do pátio e juntos se assentaram, Pedro tomou lugar entre eles.

[55] He sytyttivät nuotion keskelle sisäpihaa, ja kun he asettuivat istumaan, Pietari istuutui heidän joukkoonsa.

[56] Entrementes, uma criada, vendo-o assentado perto do fogo, fitando-o, disse: Este também estava com ele.

[56] Eräs palvelustyttö näki hänen istuvan tulen ääressä, katsoi häntä tarkkaan ja sanoi: ”Tuokin oli hänen seurassaan.”

[57] Mas Pedro negava, dizendo: Mulher, não o conheço.

[57] Mutta Pietari kielsi sanoen: ”Nainen, en tunne häntä.”

[58] Pouco depois, vendo-o outro, disse: Também tu és dos tais. Pedro, porém, protestava: Homem, não sou.

[58] Hetken kuluttua sanoi eräs mies hänet nähdessään: ”Sinäkin olet yksi niistä.” Mutta Pietari sanoi: ”Mies, en ole.”

[59] E, tendo passado cerca de uma hora, outro afirmava, dizendo: Também este, verdadeiramente, estava com ele, porque também é galileu.

[59] Noin tunnin kuluttua toinen mies väitti: ”Totisesti, tämäkin oli hänen kanssaan. Onhan hänkin galilealainen.”

[60] Mas Pedro insistia: Homem, não compreendo o que dizes. E logo, estando ele ainda a falar, cantou o galo.

[60] Mutta Pietari sanoi: ”En ymmärrä, mies, mistä puhut.” Samassa, hänen vielä puhuessaan, kukko lauloi.

[61] Então, voltando-se o SENHOR, fixou os olhos em Pedro, e Pedro se lembrou da palavra do SENHOR, como lhe dissera: Hoje, três vezes me negarás, antes de cantar o galo.

[61] Herra kääntyi ja katsoi Pietariin. Silloin Pietari muisti Herran sanat, jotka tämä oli sanonut hänelle: ”Ennen kuin kukko tänään laulaa, sinä kolmesti kiellät minut.”

[62] Então, Pedro, saindo dali, chorou amargamente.

[62] Hän meni ulos ja itki katkerasti.

Os guardas zombam de Jesus

Vartijat pilkkaavat Jeesusta

[63] Os que detinham Jesus zombavam dele, davam-lhe pancadas e,

[63]Miehet, jotka vartioivat Jeesusta, pilkkasivat ja löivät häntä.

[64] vendando-lhe os olhos, diziam: Profetiza-nos: quem é que te bateu?

[64]He peittivät hänen silmänsä ja sanoivat hänelle: ”Profetoi! Kuka sinua löi?”

[65] E muitas outras coisas diziam contra ele, blasfemando.

[65] Monella muullakin tavalla he herjasivat häntä.

Jesus perante o Sinédrio

Mateus 26.57-68; Marcos 14.53-65

Jeesus Suuren neuvoston edessä

[66] Logo que amanheceu, reuniu-se a assembléia dos anciãos do povo, tanto os principais sacerdotes como os escribas, e o conduziram ao Sinédrio, onde lhe disseram:

[66]Päivän valjetessa kokoontuivat kansan vanhimmat, ylipapit ja kirjanoppineet, ja Jeesus vietiin neuvoston eteen.

[67] Se tu és o Cristo, dize-nos. Então, Jesus lhes respondeu: Se vo-lo disser, não o acreditareis;

[67]He sanoivat hänelle: ”Jos sinä olet Kristus, niin sano se meille.” Hän vastasi: ”Jos sanon sen teille, te ette usko,

[68] também, se vos perguntar, de nenhum modo me respondereis.

[68] ja jos kysyn, te ette vastaa.

[69] Desde agora, estará sentado o Filho do Homem à direita do Todo-Poderoso Deus.

[69] Mutta tästedes Ihmisen Poika on istuva Jumalan voiman oikealla puolella.”

[70] Então, disseram todos: Logo, tu és o Filho de Deus? E ele lhes respondeu: Vós dizeis que eu sou.

[70]Silloin he kaikki sanoivat: ”Sinä siis olet Jumalan Poika?” Hän vastasi heille: ”Tepä sen sanotte, että minä se olen.”

[71] Clamaram, pois: Que necessidade mais temos de testemunho? Porque nós mesmos o ouvimos da sua própria boca.

[71]He sanoivat: ”Mitä todisteita me enää tarvitsemme! Mehän itse kuulimme sen hänen omasta suustaan.”

Lucas 23

Luukas 23

Jesus perante Pilatos

Mateus 27.1-2,11-14; Marcos 15.1-5; João 18.28-38

Jeesus Pilatuksen edessä

[1] Levantando-se toda a assembléia, levaram Jesus a Pilatos.

[1]Koko joukko nousi ja vei Jeesuksen Pilatuksen eteen

[2] E ali passaram a acusá-lo, dizendo: Encontramos este homem pervertendo a

[2] ja alkoi syyttää häntä sanoen: ”Olemme todenneet, että tämä mies johtaa kansaamme harhaan. Hän kieltää

nossa nação, vedando pagar tributo a César e afirmando ser ele o Cristo, o Rei.

maksamasta veroa keisarille ja sanoo olevansa Kristus, kuningas.”

3 Então, lhe perguntou Pilatos: És tu o rei dos judeus? Respondeu Jesus: Tu o dizes.

3Pilatus kysyi häneltä: ”Sinä siis olet juutalaisten kuningas?” Jeesus vastasi: ”Sinäpä sen sanot.”

4 Disse Pilatos aos principais sacerdotes e às multidões: Não vejo neste homem crime algum.

4Pilatus sanoi ylipapeille ja väkijoukolle: ”En löydä mitään syytä rangaista tätä miestä.”

5 Insistiam, porém, cada vez mais, dizendo: Ele alvoroça o povo, ensinando por toda a Judéia, desde a Galiléia, onde começou, até aqui.

5 Mutta he pysyivät lujasti kannassaan ja sanoivat: ”Hän villitsee kansaa opettaen kaikkialla Juudeassa, Galileasta alkaen tänne asti.”

6 Tendo Pilatos ouvido isto, perguntou se aquele homem era galileu.

Jeesus Herodeksen edessä

6Tämän kuultuaan Pilatus kysyi, oliko mies galilealainen.

7 Ao saber que era da jurisdição de Herodes, estando este, naqueles dias, em Jerusalém, lho remeteu.

7 Saatuaan tietää, että Jeesus oli Herodeksen hallintoalueelta, hän lähetti Jeesuksen Herodeksen luo, koska tämäkin oli niinä päivinä Jerusalemissa.

Jesus perante Herodes

8 Herodes, vendo a Jesus, sobremaneira se alegrou, pois havia muito queria vê-lo, por ter ouvido falar a seu respeito; esperava também vê-lo fazer algum sinal.

8Kun Herodes näki Jeesuksen, hän ilahtui kovasti. Hän oli näet jo kauan halunnut nähdä Jeesuksen, koska oli kuullut hänestä ja toivoi, että saisi nähdä hänen tekevän jonkin ihmeen.

9 E de muitos modos o interrogava; Jesus, porém, nada lhe respondia.

9Hän esitti Jeesukselle monia kysymyksiä, mutta Jeesus ei vastannut hänelle mitään.

10 Os principais sacerdotes e os escribas ali presentes o acusavam com grande veemência.

10 Ylipapit ja kirjanoppineet olivat tulleet paikalle ja syyttivät Jeesusta kiivaasti.

11 Mas Herodes, juntamente com os da sua guarda, tratou-o com desprezo, e, escarnecendo dele, fê-lo vestir-se de um manto aparatoso, e o devolveu a Pilatos.

11 Silloin Herodes ja hänen sotilaansa alkoivat kohdella Jeesusta halveksivasti. Kun he olivat pilkanneet häntä pukemalla hänet loisteliaaseen pukuun, Herodes lähetti hänet takaisin Pilatuksen eteen.

12 Naquele mesmo dia, Herodes e Pilatos se reconciliaram, pois, antes, viviam inimizados um com o outro.

Jesus outra vez perante Pilatos

Mateus 27.15-26; Marcos 15.6-15; João 18.39—19.16

13 Então, reunindo Pilatos os principais sacerdotes, as autoridades e o povo,

14 disse-lhes: Apresentastes-me este homem como agitador do povo; mas, tendo-o interrogado na vossa presença, nada verifiquei contra ele dos crimes de que o acusais.

15 Nem tampouco Herodes, pois no-lo tornou a enviar. É, pois, claro que nada contra ele se verificou digno de morte.

16 Portanto, após castigá-lo, soltá-lo-ei.

17 [E era-lhe forçoso soltar-lhes um detento por ocasião da festa.]

18 Toda a multidão, porém, gritava: Fora com este! Solta-nos Barrabás!

19 Barrabás estava no cárcere por causa de uma sedição na cidade e também por homicídio.

20 Desejando Pilatos soltar a Jesus, insistiu ainda.

21 Eles, porém, mais gritavam: Crucifica-o! Crucifica-o!

22 Então, pela terceira vez, lhes perguntou: Que mal fez este? De fato, nada achei contra ele para condená-lo à morte; portanto, depois de o castigar, soltá-lo-ei.

12 Sinä päivänä Herodeksesta ja Pilatuksesta tuli ystävät. Aikaisemmin he olivat olleet toistensa vihamiehiä.

Jeesus tuomitaan kuolemaan

13Pilatus kutsui koolle ylipapit, hallitusmiehet ja kansan

14 ja sanoi heille: ”Te toitte tämän miehen minun eteeni syyttäen häntä kansan villitsijäksi. Minä olen teidän läsnä ollessanne tutkinut häntä enkä ole todennut häntä syylliseksi mihinkään, mistä te häntä syytätte.

15 Ei myöskään Herodes, sillä hän lähetti tämän miehen takaisin meidän eteemme. Hän ei ole tehnyt mitään, mistä ansaitsisi kuoleman.

16 Kuritettuani häntä minä siis päästän hänet vapaaksi.”

17 [Hänen oli näet aina juhlan aikana vapautettava heille yksi vanki.]

18Silloin he huusivat kaikki yhdessä: ”Vie pois tämä, mutta päästä meille Barabbas!”

19Barabbas oli heitetty vankilaan kaupungissa puhjenneen kapinan ja murhan takia.

20 Pilatus puhui heille uudestaan, koska hän tahtoi päästää Jeesuksen vapaaksi.

21 Mutta kansanjoukko huusi vastaan: ”Ristiinnaulitse, ristiinnaulitse hänet!”

22 Pilatus puhui heille kolmannen kerran: ”Mitä pahaa hän sitten on tehnyt? En ole löytänyt mitään syytä tuomita häntä kuolemaan. Kuritettuani häntä minä siis päästän hänet vapaaksi.”

[23] Mas eles instavam com grandes gritos, pedindo que fosse crucificado. E o seu clamor prevaleceu.

[24] Então, Pilatos decidiu atender-lhes o pedido.

[25] Soltou aquele que estava encarcerado por causa da sedição e do homicídio, a quem eles pediam; e, quanto a Jesus, entregou-o à vontade deles.

Simão leva a cruz de Jesus

Mateus 27.32; Marcos 15.21

[26] E, como o conduzissem, constrangendo um cireneu, chamado Simão, que vinha do campo, puseram-lhe a cruz sobre os ombros, para que a levasse após Jesus.

Jesus rumo ao Calvário

[27] Seguia-o numerosa multidão de povo, e também mulheres que batiam no peito e o lamentavam.

[28] Porém Jesus, voltando-se para elas, disse: Filhas de Jerusalém, não choreis por mim; chorai, antes, por vós mesmas e por vossos filhos!

[29] Porque dias virão em que se dirá: Bem-aventuradas as estéreis, que não geraram, nem amamentaram.

[30] Nesses dias, dirão aos montes: Caí sobre nós! E aos outeiros: Cobri-nos!

[31] Porque, se em lenho verde fazem isto, que será no lenho seco?

[23] Mutta he painostivat Pilatusta kovilla huudoilla vaatien Jeesusta ristiinnaulittavaksi, ja heidän huutonsa pääsivät voitolle.

[24]Niin Pilatus päätti, että heidän vaatimuksensa täytetään.

[25] Hän vapautti miehen, jota he vaativat ja joka oli heitetty vankilaan kapinan ja murhan takia, mutta Jeesuksen hän antoi alttiiksi heidän mielivallalleen.

Jeesus viedään ristiinnaulittavaksi

[26]Kun sotilaat olivat viemässä Jeesusta pois, he ottivat kiinni Simonin, erään kyreneläisen miehen, joka oli tulossa pellolta, ja panivat hänet kantamaan ristiä Jeesuksen jäljessä.

[27]Jeesusta seurasi suuri joukko kansaa, myös naisia, jotka valittivat ja itkivät häntä.

[28] Mutta Jeesus kääntyi heihin päin ja sanoi: ”Jerusalemin tyttäret, älkää minua itkekö, vaan itkekää itseänne ja lapsianne.

[29] Sillä päivät tulevat, jolloin sanotaan: ’Autuaita ovat hedelmättömät ja ne kohdut, jotka eivät ole synnyttäneet, ja rinnat, jotka eivät ole imettäneet.’

[30] Silloin sanotaan vuorille: ’Kaatukaa meidän päällemme’ ja kukkuloille: ’Peittäkää meidät.’

[31] Jos näin tehdään vihannalle puulle, mitä sitten tapahtuu kuivalle!”

Jeesus ristillä

[32] E também eram levados outros dois, que eram malfeitores, para serem executados com ele.

[32]Myös kaksi muuta, kaksi pahantekijää, vietiin Jeesuksen kanssa surmattavaksi.

A crucificação

Mateus 27.33-44; Marcos 15.22-32; João 19.17-27

[33] Quando chegaram ao lugar chamado Calvário, ali o crucificaram, bem como aos malfeitores, um à direita, outro à esquerda.

[33] Kun saavuttiin paikalle, jota kutsutaan Pääkalloksi, sotilaat ristiinnaulitsivat siellä Jeesuksen ja pahantekijät, toisen hänen oikealle puolelleen, toisen vasemmalle.

[34] Contudo, Jesus dizia: Pai, perdoa-lhes, porque não sabem o que fazem. Então, repartindo as vestes dele, lançaram sortes.

[34][Mutta Jeesus sanoi: ”Isä, anna heille anteeksi, sillä he eivät tiedä, mitä tekevät.”] Sotilaat jakoivat keskenään hänen vaatteensa heittäen niistä arpaa.

[35] O povo estava ali e a tudo observava. Também as autoridades zombavam e diziam: Salvou os outros; a si mesmo se salve, se é, de fato, o Cristo de Deus, o escolhido.

[35]Kansa seisoi ja katseli. Hallitusmiehetkin ivasivat häntä ja sanoivat: ”Muita hän on auttanut. Auttakoon nyt itseään, jos hän on Jumalan Voideltu, se valittu.”

[36] Igualmente os soldados o escarneciam e, aproximando-se, trouxeram-lhe vinagre, dizendo:

[36]Myös sotilaat pilkkasivat häntä. He menivät hänen luokseen, tarjosivat hänelle hapanviiniä

[37] Se tu és o rei dos judeus, salva-te a ti mesmo.

[37]ja sanoivat: ”Jos sinä olet juutalaisten kuningas, niin auta itseäsi.”

[38] Também sobre ele estava esta epígrafe [em letras gregas, romanas e hebraicas]: ESTE É O REI DOS JUDEUS.

[38] Hänen päänsä yläpuolella oli myös kirjoitus: ”Tämä on juutalaisten kuningas.”

Os dois malfeitores

[39] Um dos malfeitores crucificados blasfemava contra ele, dizendo: Não és tu o Cristo? Salva-te a ti mesmo e a nós também.

[39]Toinen ristillä riippuvista pahantekijöistä herjasi häntä sanoen: ”Etkö sinä ole Kristus? Auta itseäsi ja meitä!”

[40] Respondendo-lhe, porém, o outro, repreendeu-o, dizendo: Nem ao menos temes a Deus, estando sob igual sentença?

[40] Mutta toinen vastasi ja nuhteli häntä sanoen: ”Etkö sinä pelkää edes Jumalaa, vaikka kärsit samaa rangaistusta?

[41] Nós, na verdade, com justiça, porque recebemos o castigo que os nossos atos merecem; mas este nenhum mal fez.

[41] Me tosin kärsimme oikeudenmukaisesti, sillä me saamme, mitä tekomme ansaitsevat, mutta tämä ei ole tehnyt mitään pahaa.”

[42] E acrescentou: Jesus, lembra-te de mim quando vieres no teu reino.

[42] Sitten hän sanoi: ”Jeesus, muista minua, kun tulet valtakuntaasi.”

[43] Jesus lhe respondeu: Em verdade te digo que hoje estarás comigo no paraíso.

[43] Jeesus sanoi hänelle: ”Totisesti minä sanon sinulle: tänä päivänä sinä olet minun kanssani paratiisissa.”

A morte de Jesus

Mateus 27.45-56; Marcos 15.33-41; João 19.28-30

Jeesus antaa henkensä

[44] Já era quase a hora sexta, e, escurecendo-se o sol, houve trevas sobre toda a terra até à hora nona.

[44]Oli jo noin kuudes tunti. Silloin koko maan ylle tuli pimeys, jota kesti yhdeksänteen tuntiin asti,

[45] E rasgou-se pelo meio o véu do santuário.

[45] sillä aurinko oli pimentynyt. Temppelin esirippu repesi keskeltä kahtia,

[46] Então, Jesus clamou em alta voz: Pai, nas tuas mãos entrego o meu espírito! E, dito isto, expirou.

[46]ja Jeesus huusi kovalla äänellä: ”Isä, sinun käsiisi minä uskon henkeni.” Sen sanottuaan hän antoi henkensä.

[47] Vendo o centurião o que tinha acontecido, deu glória a Deus, dizendo: Verdadeiramente, este homem era justo.

[47]Kun sadanpäällikkö näki, mitä tapahtui, hän antoi kunnian Jumalalle sanoen: ”Tämä mies oli todellakin vanhurskas.”

[48] E todas as multidões reunidas para este espetáculo, vendo o que havia acontecido, retiraram-se a lamentar, batendo nos peitos.

[48] Ja kun kaikki kansa, ne, jotka olivat kokoontuneet tätä katselemaan, näkivät, mitä tapahtui, löivät he rintaansa ja menivät pois.

[49] Entretanto, todos os conhecidos de Jesus e as mulheres que o tinham seguido desde a Galiléia permaneceram a contemplar de longe estas coisas.

[49] Mutta kaikki Jeesuksen tuttavat – myös naiset, jotka olivat seuranneet häntä Galileasta asti – seisoivat kauempana katselemassa tätä kaikkea.

O sepultamento de Jesus

Mateus 27.57-61; Marcos 15.42-47; João 19.38-42

Jeesus haudataan

[50] E eis que certo homem, chamado José, membro do Sinédrio, homem bom e justo

[50]Muuan Joosef-niminen mies, joka oli neuvoston jäsen, hyvä ja hurskas mies,

[51] (que não tinha concordado com o desígnio e ação dos outros), natural de

[51] ei ollut hyväksynyt neuvoston päätöstä ja tekoa. Hän oli kotoisin Arimatiasta,

Arimatéia, cidade dos judeus, e que esperava o reino de Deus,

[52] tendo procurado a Pilatos, pediu-lhe o corpo de Jesus,

[53] e, tirando-o do madeiro, envolveu-o num lençol de linho, e o depositou num túmulo aberto em rocha, onde ainda ninguém havia sido sepultado.

[54] Era o dia da preparação, e começava o sábado.

[55] As mulheres que tinham vindo da Galiléia com Jesus, seguindo, viram o túmulo e como o corpo fora ali depositado.

[56] Então, se retiraram para preparar aromas e bálsamos. E, no sábado, descansaram, segundo o mandamento.

juutalaisten kaupungista, ja odotti Jumalan valtakuntaa.

[52] Joosef meni Pilatuksen luo ja pyysi Jeesuksen ruumista.

[53] Otettuaan sen alas ristiltä hän kääri sen liinavaatteeseen ja pani kallioon hakattuun hautakammioon, johon ei vielä ollut pantu ketään.

[54] Silloin oli valmistuspäivä, ja sapatti oli alkamassa.

[55] Naiset, jotka olivat tulleet Jeesuksen kanssa Galileasta, seurasivat Joosefin perässä. He katselivat hautaa ja näkivät, kuinka Jeesuksen ruumis pantiin sinne.

[56] Palattuaan kotiinsa naiset tekivät hyvänhajuisia yrttivoiteita ja öljyjä, mutta sapatin he viettivät hiljaisuudessa lain käskyn mukaan.

Lucas 24

A ressurreição de Jesus

Mateus 28.1-10; Marcos 16.1-8; João 20.1-10

[1] Mas, no primeiro dia da semana, alta madrugada, foram elas ao túmulo, levando os aromas que haviam preparado.

[2] E encontraram a pedra removida do sepulcro;

[3] mas, ao entrarem, não acharam o corpo do SENHOR Jesus.

[4] Aconteceu que, perplexas a esse respeito, apareceram-lhes dois varões com vestes resplandecentes.

[5] Estando elas possuídas de temor, baixando os olhos para o chão, eles lhes

Luukas 24

Jeesuksen ylösnousemus

[1] Ensimmäisenä sapatin jälkeisenä päivänä naiset menivät varhain aamulla haudalle vieden mukanaan valmistamansa hyvänhajuiset yrttivoiteet.

[2] He huomasivat, että kivi oli vieritetty pois haudan suulta,

[3] mutta sisälle mentyään he eivät löytäneet Herran Jeesuksen ruumista.

[4] Kun he olivat tästä ymmällä, niin yhtäkkiä heidän edessään seisoi kaksi miestä säteilevän kirkkaissa vaatteissa.

[5] Naiset pelästyivät ja kumartuivat kasvoilleen maahan, mutta miehet

falaram: Por que buscais entre os mortos ao que vive?

[6] Ele não está aqui, mas ressuscitou. Lembrai-vos de como vos preveniu, estando ainda na Galiléia,

[7] quando disse: Importa que o Filho do Homem seja entregue nas mãos de pecadores, e seja crucificado, e ressuscite no terceiro dia.

[8] Então, se lembraram das suas palavras.

[9] E, voltando do túmulo, anunciaram todas estas coisas aos onze e a todos os mais que com eles estavam.

[10] Eram Maria Madalena, Joana e Maria, mãe de Tiago; também as demais que estavam com elas confirmaram estas coisas aos apóstolos.

[11] Tais palavras lhes pareciam um como delírio, e não acreditaram nelas.

[12] Pedro, porém, levantando-se, correu ao sepulcro. E, abaixando-se, nada mais viu, senão os lençóis de linho; e retirou-se para casa, maravilhado do que havia acontecido.

Os discípulos no caminho de Emaús

Marcos 16.12-13

[13] Naquele mesmo dia, dois deles estavam de caminho para uma aldeia chamada Emaús, distante de Jerusalém sessenta estádios.

[14] E iam conversando a respeito de todas as coisas sucedidas.

[15] Aconteceu que, enquanto conversavam e discutiam, o próprio Jesus se aproximou e ia com eles.

sanoivat heille: ”Miksi te etsitte elävää kuolleiden joukosta?

[6] Ei hän ole täällä, hän on noussut ylös. Muistakaa, mitä hän puhui teille ollessaan vielä Galileassa:

[7] ’Näin pitää tapahtua: Ihmisen Poika annetaan syntisten ihmisten käsiin ja ristiinnaulitaan, mutta kolmantena päivänä hän nousee ylös.’”

[8] Silloin he muistivat hänen sanansa.

[9] Kun naiset palasivat haudalta, he ilmoittivat tämän kaiken niille yhdelletoista ja kaikille muille.

[10] Ne, jotka kertoivat tämän apostoleille, olivat Magdalan Maria, Johanna ja Maria, Jaakobin äiti, ja muut heidän kanssaan olleet naiset.

[11] Apostolit pitivät kuitenkin naisten puheita joutavina eivätkä uskoneet heitä.

[12] Mutta Pietari nousi ja juoksi haudalle. Hän kurkisti hautaan ja näki siellä ainoastaan käärinliinat. Sitten hän lähti pois ihmetellen itsekseen sitä, mikä oli tapahtunut.

Jeesus ilmestyy Emmauksen tiellä

[13] Samana päivänä oli kaksi opetuslasta matkalla Emmaus-nimiseen kylään, joka on kuudenkymmenen stadionmitan päässä Jerusalemista.

[14] He puhelivat keskenään kaikesta siitä, mitä oli tapahtunut.

[15] Kun he siinä keskustelivat ja pohdiskelivat, Jeesus itse lähestyi heitä ja kulki heidän kanssaan.

[16] Os seus olhos, porém, estavam como que impedidos de o reconhecer.

[17] Então, lhes perguntou Jesus: Que é isso que vos preocupa e de que ides tratando à medida que caminhais? E eles pararam entristecidos.

[18] Um, porém, chamado Cleopas, respondeu, dizendo: És o único, porventura, que, tendo estado em Jerusalém, ignoras as ocorrências destes últimos dias?

[19] Ele lhes perguntou: Quais? E explicaram: O que aconteceu a Jesus, o Nazareno, que era varão profeta, poderoso em obras e palavras, diante de Deus e de todo o povo,

[20] e como os principais sacerdotes e as nossas autoridades o entregaram para ser condenado à morte e o crucificaram.

[21] Ora, nós esperávamos que fosse ele quem havia de redimir a Israel; mas, depois de tudo isto, é já este o terceiro dia desde que tais coisas sucederam.

[22] É verdade também que algumas mulheres, das que conosco estavam, nos surpreenderam, tendo ido de madrugada ao túmulo;

[23] e, não achando o corpo de Jesus, voltaram dizendo terem tido uma visão de anjos, os quais afirmam que ele vive.

[24] De fato, alguns dos nossos foram ao sepulcro e verificaram a exatidão do que disseram as mulheres; mas não o viram.

[16] Mutta heidän silmänsä olivat kuin sokaistut, niin etteivät he tunteneet häntä.

[17] Hän kysyi heiltä: ”Mistä te siinä kävellessänne puhelette?” He pysähtyivät murheellisina,

[18] ja toinen heistä, nimeltään Kleopas, vastasi hänelle: ”Oletko sinä Jerusalemissa ainoa muukalainen, joka ei tiedä, mitä siellä on näinä päivinä tapahtunut?”

[19] Hän kysyi heiltä: ”Mitä sitten?” He vastasivat: ”Sitä, mitä tapahtui Jeesus Nasaretilaiselle, joka oli profeetta, voimallinen teoissa ja sanoissa Jumalan ja koko kansan edessä.

[20] Meidän ylipappimme ja hallitusmiehemme luovuttivat hänet tuomittavaksi kuolemaan ja ristiinnaulitsivat hänet.

[21] Mutta me toivoimme, että hän olisi se, joka lunastaa Israelin. Kaiken tämän lisäksi tänään on jo kolmas päivä siitä, kun se tapahtui.

[22] Ovatpa vielä muutamat naiset joukostamme saattaneet meidät hämmennyksiin. He kävivät varhain aamulla haudalla

[23] mutta eivät löytäneet hänen ruumistaan. Kun he palasivat, he kertoivat nähneensä enkelinäyn. Enkelit olivat sanoneet hänen elävän.

[24] Jotkut niistä, jotka olivat meidän kanssamme, lähtivät haudalle ja huomasivat asian olevan juuri niin kuin

naiset olivat sanoneet, mutta Jeesusta he eivät nähneet.”

25 Então, lhes disse Jesus: Ó néscios e tardos de coração para crer tudo o que os profetas disseram!

25Silloin Jeesus sanoi heille: ”Voi teitä ymmärtämättömiä! Kuinka hitaita te olettekaan sydämessänne uskomaan kaikkea sitä, mitä profeetat ovat puhuneet.

26 Porventura, não convinha que o Cristo padecesse e entrasse na sua glória?

26 Eikö Kristuksen pitänyt juuri näin kärsiä ja sitten mennä kirkkauteensa?”

27 E, começando por Moisés, discorrendo por todos os Profetas, expunha-lhes o que a seu respeito constava em todas as Escrituras.

27Ja alkaen Mooseksesta ja kaikista profeetoista hän selitti heille, mitä kaikissa kirjoituksissa oli hänestä sanottu.

28 Quando se aproximavam da aldeia para onde iam, fez ele menção de passar adiante.

28Kun he lähestyivät kylää, jonne olivat matkalla, Jeesus oli kulkevinaan edemmäksi,

29 Mas eles o constrangeram, dizendo: Fica conosco, porque é tarde, e o dia já declina. E entrou para ficar com eles.

29 mutta miehet pidättelivät häntä sanoen: ”Jää meidän luoksemme, sillä kohta on ilta ja päivä on jo päättymässä.” Niin hän meni sisään ja jäi heidän luokseen.

30 E aconteceu que, quando estavam à mesa, tomando ele o pão, abençoou-o e, tendo-o partido, lhes deu;

30 Kun hän oli aterialla heidän kanssaan, hän otti leivän, siunasi, mursi ja antoi sen heille.

31 então, se lhes abriram os olhos, e o reconheceram; mas ele desapareceu da presença deles.

31 Silloin heidän silmänsä aukenivat ja he tunsivat Jeesuksen. Mutta hän katosi heidän näkyvistään.

32 E disseram um ao outro: Porventura, não nos ardia o coração, quando ele, pelo caminho, nos falava, quando nos expunha as Escrituras?

32 He sanoivat toisilleen: ”Eikö meidän sydämemme ollutkin palava, kun hän puhui meille tiellä ja avasi meille Kirjoitukset?”

33 E, na mesma hora, levantando-se, voltaram para Jerusalém, onde acharam reunidos os onze e outros com eles,

33Saman tien he nousivat ja palasivat Jerusalemiin. He tapasivat koolla ne yksitoista ja muut, jotka olivat heidän kanssaan.

[34] os quais diziam: O SENHOR ressuscitou e já apareceu a Simão!

[34] Nämä sanoivat: ”Herra on todella noussut ylös, ja hän on ilmestynyt Simonille!”

[35] Então, os dois contaram o que lhes acontecera no caminho e como fora por eles reconhecido no partir do pão.

[35] He puolestaan kertoivat, mitä tiellä oli tapahtunut ja miten he olivat tunteneet Jeesuksen, kun hän mursi leivän.

Jesus aparece aos discípulos

João 20.19-23

Jeesus ilmestyy opetuslapsille

[36] Falavam ainda estas coisas quando Jesus apareceu no meio deles e lhes disse: Paz seja convosco!

[36] Heidän vielä puhuessaan näistä asioista Jeesus itse seisoi heidän keskellään ja sanoi: ”Rauha teille!”

[37] Eles, porém, surpresos e atemorizados, acreditavam estarem vendo um espírito.

[37] He säikähtivät ja joutuivat pelon valtaan luullen näkevänsä hengen.

[38] Mas ele lhes disse: Por que estais perturbados? E por que sobem dúvidas ao vosso coração?

[38] Mutta Jeesus sanoi heille: ”Miksi olette järkyttyneitä, ja miksi teidän sydämeenne nousee epäilyksiä?

[39] Vede as minhas mãos e os meus pés, que sou eu mesmo; apalpai-me e verificai, porque um espírito não tem carne nem ossos, como vedes que eu tenho.

[39] Katsokaa minun käsiäni ja jalkojani: minä itse tässä olen. Koskettakaa minua ja katsokaa! Ei hengellä ole lihaa eikä luita, niin kuin te näette minulla olevan.”

[40] Dizendo isto, mostrou-lhes as mãos e os pés.

[40] Näin sanoessaan hän näytti heille kätensä ja jalkansa.

[41] E, por não acreditarem eles ainda, por causa da alegria, e estando admirados, Jesus lhes disse: Tendes aqui alguma coisa que comer?

[41] Mutta kun he ilon tähden eivät vieläkään uskoneet vaan olivat ihmeissään, hän kysyi heiltä: ”Onko teillä täällä mitään syötävää?”

[42] Então, lhe apresentaram um pedaço de peixe assado [e um favo de mel].

[42] He antoivat hänelle palan paistettua kalaa.

[43] E ele comeu na presença deles.

[43] Ja hän otti sen ja söi heidän nähtensä.

Jesus explica as Escrituras

Lähetyskäsky ja lupaus Pyhästä Hengestä

[44] A seguir, Jesus lhes disse: São estas as palavras que eu vos falei, estando ainda convosco: importava se cumprisse tudo o que de mim está escrito na Lei de Moisés, nos Profetas e nos Salmos.

[44] Jeesus sanoi heille: ”Tätä tarkoittivat minun sanani, jotka puhuin teille ollessani vielä teidän kanssanne. Kaiken sen pitää käydä toteen, mitä minusta on kirjoitettu Mooseksen laissa, profeetoissa ja psalmeissa.”

45 Então, lhes abriu o entendimento para compreenderem as Escrituras;

46 e lhes disse: Assim está escrito que o Cristo havia de padecer e ressuscitar dentre os mortos no terceiro dia

47 e que em seu nome se pregasse arrependimento para remissão de pecados a todas as nações, começando de Jerusalém.

48 Vós sois testemunhas destas coisas.

49 Eis que envio sobre vós a promessa de meu Pai; permanecei, pois, na cidade, até que do alto sejais revestidos de poder.

A ascensão de Jesus
Marcos 16.19-20

50 Então, os levou para Betânia e, erguendo as mãos, os abençoou.

51 Aconteceu que, enquanto os abençoava, ia-se retirando deles, sendo elevado para o céu.

52 Então, eles, adorando-o, voltaram para Jerusalém, tomados de grande júbilo;

53 e estavam sempre no templo, louvando a Deus.

45Silloin hän avasi heidän ymmärryksensä käsittämään Kirjoitukset.

46Ja hän sanoi heille: ”Näin on kirjoitettu. Kristuksen tuli kärsiä ja kolmantena päivänä nousta kuolleista,

47 ja parannusta syntien anteeksiantamiseksi on saarnattava hänen nimessään kaikille kansoille, alkaen Jerusalemista.

48 Te olette tämän todistajat.

49 Ja minä lähetän teille sen, minkä minun Isäni on luvannut. Mutta pysykää te tässä kaupungissa, kunnes teidät puetaan voimalla korkeudesta.”

Jeesuksen taivaaseenastuminen

50Sitten Jeesus vei heidät pois, lähelle Betaniaa, ja kohottaen kätensä hän siunasi heidät.

51 Siunatessaan heitä hän erkani heistä, ja hänet otettiin ylös taivaaseen.

52He kumartuivat palvomaan häntä ja palasivat sitten Jerusalemiin suuresti iloiten.

53 Ja he olivat alati temppelissä ja ylistivät Jumalaa.

O evangelho segundo João	Johannes

João 1

A encarnação do Verbo

[1] No princípio era o Verbo, e o Verbo estava com Deus, e o Verbo era Deus.
[2] Ele estava no princípio com Deus.
[3] Todas as coisas foram feitas por intermédio dele, e, sem ele, nada do que foi feito se fez.
[4] A vida estava nele e a vida era a luz dos homens.
[5] A luz resplandece nas trevas, e as trevas não prevaleceram contra ela.
[6] Houve um homem enviado por Deus cujo nome era João.
[7] Este veio como testemunha para que testificasse a respeito da luz, a fim de todos virem a crer por intermédio dele.
[8] Ele não era a luz, mas veio para que testificasse da luz,
[9] a saber, a verdadeira luz, que, vinda ao mundo, ilumina a todo homem.
[10] O Verbo estava no mundo, o mundo foi feito por intermédio dele, mas o mundo não o conheceu.
[11] Veio para o que era seu, e os seus não o receberam.
[12] Mas, a todos quantos o receberam, deu-lhes o poder de serem feitos filhos de Deus, a saber, aos que crêem no seu nome;

Johannes 1

Esipuhe
Sana tuli lihaksi

[1]Alussa oli Sana. Sana oli Jumalan luona, ja Sana oli Jumala.
[2]Hän oli alussa Jumalan luona.
[3]Kaikki on syntynyt hänen kauttaan. Ilman häntä ei ole syntynyt mitään, mikä syntynyt on.
[4]Hänessä oli elämä, ja elämä oli ihmisten valo.
[5]Valo loistaa pimeydessä, eikä pimeys ole saanut sitä valtaansa.
[6]Tuli mies, Jumalan lähettämä. Hänen nimensä oli Johannes.
[7]Hän tuli todistajaksi, todistamaan valosta, jotta kaikki uskoisivat hänen kauttaan.
[8]Ei hän ollut se valo, vaan hän tuli todistamaan valosta.
[9]Todellinen valo, joka valaisee jokaisen ihmisen, oli tulossa maailmaan.
[10]Maailmassa hän oli, ja maailma oli hänen kauttaan syntynyt, mutta maailma ei tuntenut häntä.
[11]Hän tuli omaan maahansa , mutta hänen omansa eivät ottaneet häntä vastaan.
[12]Mutta kaikille, jotka ottivat hänet vastaan, hän antoi oikeuden tulla Jumalan lapsiksi, niille, jotka uskovat hänen nimeensä.

13 os quais não nasceram do sangue, nem da vontade da carne, nem da vontade do homem, mas de Deus.

13He eivät ole syntyneet verestä, eivät lihan tahdosta eivätkä miehen tahdosta vaan Jumalasta.

14 E o Verbo se fez carne e habitou entre nós, cheio de graça e de verdade, e vimos a sua glória, glória como do unigênito do Pai.

14Sana tuli lihaksi ja asui meidän keskellämme. Me katselimme hänen kirkkauttaan, sellaista kirkkautta kuin ainutsyntyisellä Pojalla on Isältä, ja hän oli täynnä armoa ja totuutta.

O testemunho de João Batista

15 João testemunha a respeito dele e exclama: Este é o de quem eu disse: o que vem depois de mim tem, contudo, a primazia, porquanto já existia antes de mim.

15Johannes todisti hänestä ja huusi: ”Tämä on se, josta minä sanoin: se, joka tulee minun jäljessäni, on minua edellä, sillä hän oli olemassa ennen minua.”

16 Porque todos nós temos recebido da sua plenitude e graça sobre graça.

16 Hänen täyteydestään me kaikki olemme saaneet osamme ja armoa armon lisäksi,

17 Porque a lei foi dada por intermédio de Moisés; a graça e a verdade vieram por meio de Jesus Cristo.

17sillä laki on annettu Mooseksen kautta, armo ja totuus ovat tulleet Jeesuksen Kristuksen kautta.

18 Ninguém jamais viu a Deus; o Deus unigênito, que está no seio do Pai, é quem o revelou.

18Jumalaa ei ole kukaan milloinkaan nähnyt. Ainutsyntyinen Jumala , joka on Isän rinnalla , on hänet ilmoittanut.

João Batista repete o seu testemunho

Mateus 3.1-12; Marcos 1.2-8; Lucas 3.1-18

Jeesuksen julkinen toiminta

Johannes Kastajan todistus

19 Este foi o testemunho de João, quando os judeus lhe enviaram de Jerusalém sacerdotes e levitas para lhe perguntarem: Quem és tu?

19Tämä on Johanneksen todistus, kun juutalaiset lähettivät hänen luokseen Jerusalemista pappeja ja leeviläisiä kysymään häneltä: ”Kuka sinä olet?”

20 Ele confessou e não negou; confessou: Eu não sou o Cristo.

20 Johannes tunnusti eikä kieltänyt. Hän tunnusti: ”En minä ole Kristus.”

21 Então, lhe perguntaram: Quem és, pois? És tu Elias? Ele disse: Não sou. És tu o profeta? Respondeu: Não.

21He kysyivät häneltä: ”Kuka sitten? Oletko sinä Elia?” Hän sanoi: ”En ole.” ”Se profeettako olet?” Hän vastasi: ”En.”

22 Disseram-lhe, pois: Declara-nos quem és, para que demos resposta àqueles que

22Niin he sanoivat hänelle: ”Sano kuka olet, että voimme antaa vastauksen niille,

nos enviaram; que dizes a respeito de ti mesmo?

23 Então, ele respondeu: Eu sou a voz do que clama no deserto: Endireitai o caminho do SENHOR, como disse o profeta Isaías.

24 Ora, os que haviam sido enviados eram de entre os fariseus.

25 E perguntaram-lhe: Então, por que batizas, se não és o Cristo, nem Elias, nem o profeta?

26 Respondeu-lhes João: Eu batizo com água; mas, no meio de vós, está quem vós não conheceis,

27 o qual vem após mim, do qual não sou digno de desatar-lhe as correias das sandálias.

28 Estas coisas se passaram em Betânia, do outro lado do Jordão, onde João estava batizando.

João Batista torna a repetir o seu testemunho

29 No dia seguinte, viu João a Jesus, que vinha para ele, e disse: Eis o Cordeiro de Deus, que tira o pecado do mundo!

30 É este a favor de quem eu disse: após mim vem um varão que tem a primazia, porque já existia antes de mim.

31 Eu mesmo não o conhecia, mas, a fim de que ele fosse manifestado a Israel, vim, por isso, batizando com água.

O batismo de Jesus

Mateus 3.13-17; Marcos 1.9-11; Lucas 3.21-22

32 E João testemunhou, dizendo: Vi o Espírito descer do céu como pomba e pousar sobre ele.

jotka lähettivät meidät. Mitä sanot itsestäsi?”

23 Hän vastasi: ”Minä olen huutavan ääni erämaassa: ’Tasoittakaa Herralle tie’, niin kuin profeetta Jesaja on sanonut.”

24 Lähetetyt olivat fariseuksia,

25 ja he kysyivät häneltä: ”Miksi sitten kastat, jos et ole Kristus, et Elia etkä se profeetta?”

26 Johannes vastasi heille: ”Minä kastan vedessä, mutta teidän keskellänne on hän, jota te ette tunne.

27 Hän tulee minun jälkeeni. Minä olen arvoton edes avaamaan hänen kenkiensä nauhoja.”

28 Tämä tapahtui Betaniassa, Jordanin toisella puolella, jossa Johannes oli kastamassa.

Jumalan Karitsa

29 Seuraavana päivänä Johannes näki Jeesuksen tulevan luokseen ja sanoi: ”Katso, Jumalan Karitsa, joka ottaa pois maailman synnin!

30 Tämä on se, josta minä sanoin: minun jäljessäni tulee mies, joka on minun edelläni, sillä hän on ollut ennen minua.

31 Minäkään en tuntenut häntä, mutta sitä varten, että hän tulisi tunnetuksi Israelille, minä olen tullut kastamaan vedessä.”

32 Johannes todisti sanoen: ”Minä näin Hengen laskeutuvan kuin kyyhkynen alas taivaasta ja jäävän hänen päälleen.

33 Eu não o conhecia; aquele, porém, que me enviou a batizar com água me disse: Aquele sobre quem vires descer e pousar o Espírito, esse é o que batiza com o Espírito Santo.

34 Pois eu, de fato, vi e tenho testificado que ele é o Filho de Deus.

Dois discípulos de João Batista seguem Jesus

35 No dia seguinte, estava João outra vez na companhia de dois dos seus discípulos

36 e, vendo Jesus passar, disse: Eis o Cordeiro de Deus!

37 Os dois discípulos, ouvindo-o dizer isto, seguiram Jesus.

38 E Jesus, voltando-se e vendo que o seguiam, disse-lhes: Que buscais? Disseram-lhe: Rabi (que quer dizer Mestre), onde assistes?

39 Respondeu-lhes: Vinde e vede. Foram, pois, e viram onde Jesus estava morando; e ficaram com ele aquele dia, sendo mais ou menos a hora décima.

40 Era André, o irmão de Simão Pedro, um dos dois que tinham ouvido o testemunho de João e seguido Jesus.

41 Ele achou primeiro o seu próprio irmão, Simão, a quem disse: Achamos o Messias (que quer dizer Cristo),

42 e o levou a Jesus. Olhando Jesus para ele, disse: Tu és Simão, o filho de João; tu serás chamado Cefas (que quer dizer Pedro).

33Minäkään en häntä tuntenut, mutta hän, joka lähetti minut kastamaan vedessä, sanoi minulle: 'Se, jonka päälle sinä näet Hengen laskeutuvan ja jäävän, kastaa Pyhässä Hengessä.'

34Tämän minä olen nähnyt ja olen todistanut, että hän on Jumalan Poika."

Ensimmäiset opetuslapset

35Seuraavana päivänä Johannes oli jälleen siellä kahden opetuslapsensa kanssa.

36 Nähdessään Jeesuksen kävelemässä hän sanoi: "Katso, Jumalan Karitsa!"

37 Kun ne kaksi opetuslasta kuulivat, mitä hän sanoi, he lähtivät seuraamaan Jeesusta.

38 Jeesus kääntyi, ja nähdessään heidän seuraavan hän kysyi heiltä: "Mitä te etsitte?" He vastasivat hänelle: "Rabbi" – se on käännettynä: opettaja – "missä sinä asut?"

39 Hän sanoi heille: "Tulkaa katsomaan." Niin he menivät ja näkivät, missä hän asui, ja viipyivät hänen luonaan lopun päivää. Silloin oli noin kymmenes tunti.

40Andreas, Simon Pietarin veli, oli toinen niistä kahdesta, jotka olivat kuulleet, mitä Johannes sanoi, ja seuranneet Jeesusta.

41 Hän tapasi ensin veljensä Simonin ja sanoi hänelle: "Me olemme löytäneet Messiaan" – se on käännettynä: Kristuksen
.

42 Ja Andreas vei hänet Jeesuksen luo. Jeesus katsoi häneen ja sanoi: "Sinä olet Simon, Johanneksen poika. Sinun nimesi

on oleva Keefas” – se on käännettynä: Pietari .

Filipe e Natanael

[43] No dia imediato, resolveu Jesus partir para a Galiléia e encontrou a Filipe, a quem disse: Segue-me.

[44] Ora, Filipe era de Betsaida, cidade de André e de Pedro.

[45] Filipe encontrou a Natanael e disse-lhe: Achamos aquele de quem Moisés escreveu na lei, e a quem se referiram os profetas: Jesus, o Nazareno, filho de José.

[46] Perguntou-lhe Natanael: De Nazaré pode sair alguma coisa boa? Respondeu-lhe Filipe: Vem e vê.

[47] Jesus viu Natanael aproximar-se e disse a seu respeito: Eis um verdadeiro israelita, em quem não há dolo!

[48] Perguntou-lhe Natanael: Donde me conheces? Respondeu-lhe Jesus: Antes de Filipe te chamar, eu te vi, quando estavas debaixo da figueira.

[49] Então, exclamou Natanael: Mestre, tu és o Filho de Deus, tu és o Rei de Israel!

[50] Ao que Jesus lhe respondeu: Porque te disse que te vi debaixo da figueira, crês? Pois maiores coisas do que estas verás.

[51] E acrescentou: Em verdade, em verdade vos digo que vereis o céu aberto e os anjos de Deus subindo e descendo sobre o Filho do Homem.

Jeesus kutsuu Filippoksen ja Natanaelin

[43]Seuraavana päivänä aikoessaan lähteä Galileaan Jeesus tapasi Filippoksen ja sanoi hänelle: ”Seuraa minua.”

[44] Filippos oli Beetsaidan kaupungista, kuten myös Andreas ja Pietari.

[45] Filippos tapasi Natanaelin ja sanoi hänelle: ”Me olemme löytäneet hänet, josta Mooses laissa ja profeetat kirjoissaan ovat kirjoittaneet: Jeesuksen, Joosefin pojan, Nasaretista.”

[46]Natanael kysyi häneltä: ”Voiko Nasaretista tulla mitään hyvää?” Filippos vastasi: ”Tule katsomaan!”

[47]Kun Jeesus näki Natanaelin tulevan luokseen, hän sanoi: ”Tässä on oikea israelilainen, jossa ei ole vilppiä!”

[48]Natanael kysyi Jeesukselta: ”Mistä sinä minut tunnet?” Jeesus vastasi: ”Ennen kuin Filippos kutsui sinua, minä näin sinut viikunapuun alla.”

[49] Natanael sanoi Jeesukselle: ”Rabbi, sinä olet Jumalan Poika, sinä olet Israelin kuningas.”

[50]Jeesus vastasi hänelle: ”Senkö tähden sinä uskot, että minä sanoin sinulle: minä näin sinut viikunapuun alla? Sinä saat nähdä vielä suurempia asioita.”

[51] Vielä hän sanoi: ”Totisesti, totisesti minä sanon teille: te saatte nähdä taivaan avoinna ja Jumalan enkelien nousevan ylös ja laskeutuvan alas Ihmisen Pojan yllä.”

João 2

As bodas em Caná da Galileia

[1] Três dias depois, houve um casamento em Caná da Galiléia, achando-se ali a mãe de Jesus.

[2] Jesus também foi convidado, com os seus discípulos, para o casamento.

[3] Tendo acabado o vinho, a mãe de Jesus lhe disse: Eles não têm mais vinho.

[4] Mas Jesus lhe disse: Mulher, que tenho eu contigo? Ainda não é chegada a minha hora.

[5] Então, ela falou aos serventes: Fazei tudo o que ele vos disser.

[6] Estavam ali seis talhas de pedra, que os judeus usavam para as purificações, e cada uma levava duas ou três metretas.

[7] Jesus lhes disse: Enchei de água as talhas. E eles as encheram totalmente.

[8] Então, lhes determinou: Tirai agora e levai ao mestre-sala. Eles o fizeram.

[9] Tendo o mestre-sala provado a água transformada em vinho (não sabendo donde viera, se bem que o sabiam os serventes que haviam tirado a água), chamou o noivo

[10] e lhe disse: Todos costumam pôr primeiro o bom vinho e, quando já beberam fartamente, servem o inferior; tu, porém, guardaste o bom vinho até agora.

[11] Com este, deu Jesus princípio a seus sinais em Caná da Galiléia; manifestou a

Johannes 2

Kaanan häät

[1]Kolmantena päivänä oli häät Galilean Kaanassa, ja Jeesuksen äiti oli siellä.

[2] Myös Jeesus ja hänen opetuslapsensa oli kutsuttu häihin.

[3] Kun viini loppui, Jeesuksen äiti sanoi hänelle: ”Heillä ei ole viiniä.”

[4] Jeesus vastasi: ”Mitä se minulle tai sinulle kuuluu, nainen? Minun aikani ei ole vielä tullut.”

[5] Hänen äitinsä sanoi palvelijoille: ”Mitä hän teille sanookin, se tehkää.”

[6] Siellä oli juutalaisten puhdistautumistavan mukaan kuusi kahden tai kolmen mitan vetoista kivistä vesiastiaa.

[7]Jeesus sanoi heille: ”Täyttäkää astiat vedellä” , ja he täyttivät ne ääriään myöten.

[8] Sitten hän sanoi heille: ”Ammentakaa nyt ja viekää pitojen valvojalle” , ja he veivät.

[9] Pitojen valvoja maistoi vettä, joka oli muuttunut viiniksi. Hän ei tiennyt, mistä se oli tullut, mutta palvelijat, jotka olivat veden ammentaneet, tiesivät sen. Hän kutsui sulhasen luokseen

[10] ja sanoi: ”Jokainen panee tarjolle ensin hyvän viinin ja vasta sitten huonomman, kun väki juopuu. Sinä olet säästänyt hyvän viinin tähän asti.”

[11]Tämän ensimmäisen tunnustekonsa Jeesus teki Galilean Kaanassa. Hän ilmaisi

sua glória, e os seus discípulos creram nele.

12 Depois disto, desceu ele para Cafarnaum, com sua mãe, seus irmãos e seus discípulos; e ficaram ali não muitos dias.

Jesus purifica o templo

13 Estando próxima a Páscoa dos judeus, subiu Jesus para Jerusalém.

14 E encontrou no templo os que vendiam bois, ovelhas e pombas e também os cambistas assentados;

15 tendo feito um azorrague de cordas, expulsou todos do templo, bem como as ovelhas e os bois, derramou pelo chão o dinheiro dos cambistas, virou as mesas

16 e disse aos que vendiam as pombas: Tirai daqui estas coisas; não façais da casa de meu Pai casa de negócio.

17 Lembraram-se os seus discípulos de que está escrito: O zelo da tua casa me consumirá.

18 Perguntaram-lhe, pois, os judeus: Que sinal nos mostras, para fazeres estas coisas?

19 Jesus lhes respondeu: Destruí este santuário, e em três dias o reconstruirei.

20 Replicaram os judeus: Em quarenta e seis anos foi edificado este santuário, e tu, em três dias, o levantarás?

21 Ele, porém, se referia ao santuário do seu corpo.

näin kirkkautensa, ja hänen opetuslapsensa uskoivat häneen.

12Sen jälkeen hän meni alas Kapernaumiin äitinsä, veljiensä ja opetuslastensa kanssa. Siellä he eivät viipyneet montakaan päivää.

Jeesus puhdistaa temppelin

13Juutalaisten pääsiäinen oli lähellä, ja Jeesus meni ylös Jerusalemiin.

14 Temppelissä hän tapasi niitä, jotka myivät härkiä, lampaita ja kyyhkysiä. Siellä oli myös rahanvaihtajia istumassa.

15Hän teki köydenpätkistä ruoskan ja ajoi heidät kaikki ulos temppelialueelta lampaineen ja härkineen. Rahanvaihtajien rahat hän kaatoi maahan, ja heidän pöytänsä hän työnsi kumoon.

16 Kyyhkysten myyjille hän sanoi: ”Viekää nämä pois täältä! Älkää tehkö minun Isäni huoneesta markkinapaikkaa.”

17 Silloin hänen opetuslapsensa muistivat, että on kirjoitettu: ”Kiivaus sinun huoneesi puolesta kuluttaa minut.”

18Juutalaiset kysyivät häneltä: ”Minkä tunnusteon sinä näytät meille, kun tällaista teet?”

19Jeesus vastasi heille: ”Hajottakaa maahan tämä temppeli, niin minä pystytän sen kolmessa päivässä.”

20Niin juutalaiset sanoivat: ”Neljäkymmentäkuusi vuotta on tätä temppeliä rakennettu. Sinäkö pystyttäisit sen kolmessa päivässä?”

21 Mutta hän puhui ruumiinsa temppelistä.

[22] Quando, pois, Jesus ressuscitou dentre os mortos, lembraram-se os seus discípulos de que ele dissera isto; e creram na Escritura e na palavra de Jesus.

Muitos creem em Jesus

[23] Estando ele em Jerusalém, durante a Festa da Páscoa, muitos, vendo os sinais que ele fazia, creram no seu nome;

[24] mas o próprio Jesus não se confiava a eles, porque os conhecia a todos.

[25] E não precisava de que alguém lhe desse testemunho a respeito do homem, porque ele mesmo sabia o que era a natureza humana.

João 3

Nicodemos visita a Jesus

[1] Havia, entre os fariseus, um homem chamado Nicodemos, um dos principais dos judeus.

[2] Este, de noite, foi ter com Jesus e lhe disse: Rabi, sabemos que és Mestre vindo da parte de Deus; porque ninguém pode fazer estes sinais que tu fazes, se Deus não estiver com ele.

[3] A isto, respondeu Jesus: Em verdade, em verdade te digo que, se alguém não nascer de novo, não pode ver o reino de Deus.

[4] Perguntou-lhe Nicodemos: Como pode um homem nascer, sendo velho? Pode, porventura, voltar ao ventre materno e nascer segunda vez?

[22] Kun hän sitten oli noussut kuolleista, hänen opetuslapsensa muistivat, mitä hän oli sanonut. Ja he uskoivat todeksi Kirjoitukset ja sen sanan, jonka Jeesus oli puhunut.

[23] Kun Jeesus oli Jerusalemissa pääsiäisjuhlan aikana, monet uskoivat hänen nimeensä nähdessään ne tunnusteot, jotka hän teki.

[24] Mutta Jeesus itse ei uskonut itseään heille, koska hän tunsi heidät kaikki

[25] eikä tarvinnut kenenkään todistusta ihmisestä, sillä hän tiesi itse, mitä ihmisessä on.

Johannes 3

Jeesus ja Nikodemos

[1] Fariseusten joukossa oli Nikodemos-niminen mies, yksi juutalaisten hallitusmiehistä.

[2] Hän tuli Jeesuksen luo yöllä ja sanoi hänelle: ”Rabbi, me tiedämme, että sinä olet Jumalan lähettämä opettaja. Eihän kukaan voi tehdä niitä tunnustekoja, joita sinä teet, ellei Jumala ole hänen kanssaan.”

[3] Jeesus vastasi hänelle: ”Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: joka ei synny uudesti, ylhäältä, se ei voi nähdä Jumalan valtakuntaa.”

[4] Nikodemos kysyi: ”Kuinka ihminen voi vanhana syntyä? Ei kai hän voi mennä takaisin äitinsä kohtuun ja syntyä uudestaan?”

[5] Respondeu Jesus: Em verdade, em verdade te digo: quem não nascer da água e do Espírito não pode entrar no reino de Deus.

[6] O que é nascido da carne é carne; e o que é nascido do Espírito é espírito.

[7] Não te admires de eu te dizer: importa-vos nascer de novo.

[8] O vento sopra onde quer, ouves a sua voz, mas não sabes donde vem, nem para onde vai; assim é todo o que é nascido do Espírito.

[9] Então, lhe perguntou Nicodemos: Como pode suceder isto? Acudiu Jesus:

[10] Tu és mestre em Israel e não compreendes estas coisas?

[11] Em verdade, em verdade te digo que nós dizemos o que sabemos e testificamos o que temos visto; contudo, não aceitais o nosso testemunho.

[12] Se, tratando de coisas terrenas, não me credes, como crereis, se vos falar das celestiais?

[13] Ora, ninguém subiu ao céu, senão aquele que de lá desceu, a saber, o Filho do Homem [que está no céu].

[14] E do modo por que Moisés levantou a serpente no deserto, assim importa que o Filho do Homem seja levantado,

[15] para que todo o que nele crê tenha a vida eterna.

A missão do Filho

[16] Porque Deus amou ao mundo de tal maneira que deu o seu Filho unigênito,

[5] Jeesus vastasi: ”Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: jos joku ei synny vedestä ja Hengestä, hän ei voi päästä sisälle Jumalan valtakuntaan.

[6] Mikä lihasta on syntynyt, on liha, ja mikä Hengestä on syntynyt, on henki.

[7] Älä ihmettele, että minä sanoin sinulle: teidän täytyy syntyä uudesti, ylhäältä.

[8] Tuuli puhaltaa, missä tahtoo, ja sinä kuulet sen huminan mutta et tiedä, mistä se tulee ja minne se menee. Näin on jokaisen Hengestä syntyneen laita.”

[9]Nikodemos kysyi häneltä: ”Kuinka tämä kaikki voi tapahtua?”

[10] Jeesus vastasi: ”Etkö sinä, joka olet Israelin opettaja, ymmärrä tätä?

[11] Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: me puhumme, mitä tiedämme, ja todistamme siitä, mitä olemme nähneet, ettekä te ota vastaan meidän todistustamme.

[12] Jos ette usko, kun minä puhun teille maallisista asioista, kuinka sitten voisitte uskoa, jos puhun teille taivaallisista?

[13] Ei kukaan ole noussut ylös taivaaseen paitsi hän, joka tuli alas taivaasta, Ihmisen Poika.

[14] Ja niin kuin Mooses korotti käärmeen autiomaassa, niin on Ihmisen Poika korotettava,

[15] että jokaisella, joka uskoo häneen, olisi iankaikkinen elämä.

[16] Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainutsyntyisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen

para que todo o que nele crê não pereça, mas tenha a vida eterna.

[17] Porquanto Deus enviou o seu Filho ao mundo, não para que julgasse o mundo, mas para que o mundo fosse salvo por ele.

[18] Quem nele crê não é julgado; o que não crê já está julgado, porquanto não crê no nome do unigênito Filho de Deus.

[19] O julgamento é este: que a luz veio ao mundo, e os homens amaram mais as trevas do que a luz; porque as suas obras eram más.

[20] Pois todo aquele que pratica o mal aborrece a luz e não se chega para a luz, a fim de não serem argüidas as suas obras.

[21] Quem pratica a verdade aproxima-se da luz, a fim de que as suas obras sejam manifestas, porque feitas em Deus.

Outro testemunho de João Batista

[22] Depois disto, foi Jesus com seus discípulos para a terra da Judéia; ali permaneceu com eles e batizava.

[23] Ora, João estava também batizando em Enom, perto de Salim, porque havia ali muitas águas, e para lá concorria o povo e era batizado.

[24] Pois João ainda não tinha sido encarcerado.

[25] Ora, entre os discípulos de João e um judeu suscitou-se uma contenda com respeito à purificação.

[26] E foram ter com João e lhe disseram: Mestre, aquele que estava contigo além do

uskoo, joutuisi kadotukseen, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä.

[17] Ei Jumala lähettänyt Poikaansa maailmaan tuomitsemaan maailmaa vaan sitä varten, että maailma pelastuisi hänen kauttaan.

[18] Sitä, joka uskoo häneen, ei tuomita. Mutta se, joka ei usko, on jo tuomittu, koska hän ei ole uskonut Jumalan ainutsyntyisen Pojan nimeen.

[19] Ja tämä on tuomio: valo on tullut maailmaan, mutta ihmiset rakastivat pimeyttä enemmän kuin valoa, sillä heidän tekonsa olivat pahoja.

[20] Sillä jokainen, joka tekee pahaa, vihaa valoa eikä tule valoon, etteivät hänen tekonsa paljastuisi.

[21] Mutta se, joka noudattaa totuutta, tulee valoon, jotta kävisi ilmi, että hänen tekonsa ovat Jumalassa tehdyt."

Johannes Kastaja todistaa Kristuksesta

[22]Tämän jälkeen Jeesus meni opetuslapsineen Juudean maaseudulle. Hän oleskeli siellä heidän kanssaan ja kastoi.

[23] Myös Johannes kastoi Ainonissa lähellä Salimia, koska siellä oli paljon vettä. Ihmiset tulivat ja antoivat kastaa itsensä.

[24]Johannesta ei ollut näet vielä heitetty vankeuteen.

[25]Kerran Johanneksen opetuslasten ja erään juutalaisen välillä syntyi kiistelyä puhdistautumisesta.

[26] He tulivat Johanneksen luo ja sanoivat hänelle: "Rabbi, se mies, joka oli kanssasi

Jordão, do qual tens dado testemunho, está batizando, e todos lhe saem ao encontro.

Jordanin toisella puolella ja josta sinä annoit todistuksen, kastaa, ja kaikki menevät hänen luokseen.”

27 Respondeu João: O homem não pode receber coisa alguma se do céu não lhe for dada.

27Johannes vastasi: ”Ei ihminen voi ottaa mitään, ellei sitä anneta hänelle taivaasta.

28 Vós mesmos sois testemunhas de que vos disse: eu não sou o Cristo, mas fui enviado como seu precursor.

28Te voitte itse todistaa, että minä sanoin: ’En minä ole Kristus, vaan minut on lähetetty hänen edellään.’

29 O que tem a noiva é o noivo; o amigo do noivo que está presente e o ouve muito se regozija por causa da voz do noivo. Pois esta alegria já se cumpriu em mim.

29Sulhanen on se, jolla on morsian. Mutta sulhasen ystävä, joka on läsnä ja kuuntelee sulhasta, iloitsee suuresti hänen äänestään. Nyt tämä minun iloni on täydellinen.

30 Convém que ele cresça e que eu diminua.

30 Hänen tulee kasvaa mutta minun vähetä.

O Filho em relação ao mundo

31 Quem vem das alturas certamente está acima de todos; quem vem da terra é terreno e fala da terra; quem veio do céu está acima de todos

31Hän, joka tulee ylhäältä, on kaikkien yläpuolella. Joka on maasta, on maata ja maallisista hän puhuu. Hän, joka tulee taivaasta, on kaikkien yläpuolella.

32 e testifica o que tem visto e ouvido; contudo, ninguém aceita o seu testemunho.

32Hän todistaa siitä, mitä hän on nähnyt ja kuullut, mutta hänen todistustaan ei kukaan ota vastaan.

33 Quem, todavia, lhe aceita o testemunho, por sua vez, certifica que Deus é verdadeiro.

33Joka ottaa vastaan hänen todistuksensa, vahvistaa sinetillä, että Jumala on totuudellinen.

34 Pois o enviado de Deus fala as palavras dele, porque Deus não dá o Espírito por medida.

34Hän, jonka Jumala on lähettänyt, puhuu Jumalan sanoja, sillä Jumala ei anna Henkeä mitalla.

35 O Pai ama ao Filho, e todas as coisas tem confiado às suas mãos.

35Isä rakastaa Poikaa ja on antanut kaiken hänen käteensä.

36 Por isso, quem crê no Filho tem a vida eterna; o que, todavia, se mantém rebelde contra o Filho não verá a vida, mas sobre ele permanece a ira de Deus.

36Joka uskoo Poikaan, sillä on iankaikkinen elämä. Mutta joka ei ole kuuliainen Pojalle, ei ole näkevä elämää,

vaan Jumalan viha pysyy hänen päällään.”

João 4

A mulher de Samaria

[1] Quando, pois, o SENHOR veio a saber que os fariseus tinham ouvido dizer que ele, Jesus, fazia e batizava mais discípulos que João

[2] (se bem que Jesus mesmo não batizava, e sim os seus discípulos),

[3] deixou a Judéia, retirando-se outra vez para a Galiléia.

[4] E era-lhe necessário atravessar a província de Samaria.

[5] Chegou, pois, a uma cidade samaritana, chamada Sicar, perto das terras que Jacó dera a seu filho José.

[6] Estava ali a fonte de Jacó. Cansado da viagem, assentara-se Jesus junto à fonte, por volta da hora sexta.

[7] Nisto, veio uma mulher samaritana tirar água. Disse-lhe Jesus: Dá-me de beber.

[8] Pois seus discípulos tinham ido à cidade para comprar alimentos.

[9] Então, lhe disse a mulher samaritana: Como, sendo tu judeu, pedes de beber a mim, que sou mulher samaritana (porque os judeus não se dão com os samaritanos)?

[10] Replicou-lhe Jesus: Se conheceras o dom de Deus e quem é o que te pede: dá-

Johannes 4

Jeesus ja samarialainen nainen

[1]Kun Jeesus sai tietää fariseusten kuulleen, että hän teki opetuslapsiksi ja kastoi useampia kuin Johannes

[2]– tosin Jeesus ei itse kastanut vaan hänen opetuslapsensa –

[3] hän lähti Juudeasta ja meni taas Galileaan.

[4] Hänen oli kuljettava Samarian kautta.

[5]Niin hän tuli Sykar-nimiseen Samarian kaupunkiin. Se on lähellä sitä maa-aluetta, jonka Jaakob oli antanut pojalleen Joosefille,

[6]ja siellä oli Jaakobin kaivo. Koska Jeesus oli matkasta väsynyt, hän istui kaivolle. Oli noin kuudes tunti.

[7]Eräs samarialainen nainen tuli ammentamaan vettä, ja Jeesus sanoi hänelle: ”Anna minulle juotavaa.”

[8] Hänen opetuslapsensa olivat näet menneet kaupunkiin ostamaan ruokaa.

[9] Samarialainen nainen sanoi hänelle: ”Kuinka sinä, joka olet juutalainen, voit pyytää juotavaa minulta, samarialaiselta naiselta?” Juutalaiset eivät nimittäin ole missään tekemisissä samarialaisten kanssa.

[10]Jeesus vastasi hänelle: ”Jos sinä tuntisit Jumalan lahjan ja hänet, joka sanoo sinulle: ’Anna minulle juotavaa’, niin sinä

me de beber, tu lhe pedirias, e ele te daria água viva.

[11] Respondeu-lhe ela: SENHOR, tu não tens com que a tirar, e o poço é fundo; onde, pois, tens a água viva?

[12] És tu, porventura, maior do que Jacó, o nosso pai, que nos deu o poço, do qual ele mesmo bebeu, e, bem assim, seus filhos, e seu gado?

[13] Afirmou-lhe Jesus: Quem beber desta água tornará a ter sede;

[14] aquele, porém, que beber da água que eu lhe der nunca mais terá sede; pelo contrário, a água que eu lhe der será nele uma fonte a jorrar para a vida eterna.

[15] Disse-lhe a mulher: SENHOR, dá-me dessa água para que eu não mais tenha sede, nem precise vir aqui buscá-la.

[16] Disse-lhe Jesus: Vai, chama teu marido e vem cá;

[17] ao que lhe respondeu a mulher: Não tenho marido. Replicou-lhe Jesus: Bem disseste, não tenho marido;

[18] porque cinco maridos já tiveste, e esse que agora tens não é teu marido; isto disseste com verdade.

A verdadeira adoração

[19] SENHOR, disse-lhe a mulher, vejo que tu és profeta.

[20] Nossos pais adoravam neste monte; vós, entretanto, dizeis que em Jerusalém é o lugar onde se deve adorar.

pyytäisit häneltä, ja hän antaisi sinulle elävää vettä.”

[11]Nainen sanoi Jeesukselle: ”Herra, eihän sinulla ole edes ammennusastiaa, ja kaivo on syvä. Mistä sitten saisit sitä elävää vettä?

[12] Et kai sinä ole suurempi kuin isämme Jaakob, joka antoi meille tämän kaivon? Hän joi siitä itse, samoin hänen poikansa ja karjansa.”

[13] Jeesus vastasi hänelle: ”Jokainen, joka juo tätä vettä, tulee uudelleen janoiseksi,

[14] mutta joka juo sitä vettä, jota minä hänelle annan, sille ei ikinä tule jano. Siitä vedestä, jota minä annan, tulee hänessä lähde, joka kumpuaa iankaikkiseen elämään.”

[15]Nainen sanoi: ”Herra, anna minulle sitä vettä, ettei minun tulisi jano eikä minun tarvitsisi käydä täällä ammentamassa.”

[16]Jeesus sanoi hänelle: ”Mene kutsumaan miehesi ja tule tänne.”

[17] Nainen vastasi: ”Ei minulla ole miestä.” Jeesus sanoi: ”Oikein puhuit sanoessasi: ’Ei minulla ole miestä.’

[18] Viisi miestä sinulla on ollut, ja se, joka sinulla nyt on, ei ole sinun miehesi. Siinä puhuit totta.”

[19] Nainen sanoi hänelle: ”Herra, minä huomaan, että sinä olet profeetta.

[20]Meidän isämme ovat palvoneet Jumalaa tällä vuorella, mutta te sanotte, että Jerusalemissa on se paikka, missä tulee palvoa.”

[21] Disse-lhe Jesus: Mulher, podes crer-me que a hora vem, quando nem neste monte, nem em Jerusalém adorareis o Pai.

[21]Jeesus vastasi: ”Nainen, usko minua! Tulee aika, jolloin ette palvo Isää tällä vuorella ettekä Jerusalemissa.

[22] Vós adorais o que não conheceis; nós adoramos o que conhecemos, porque a salvação vem dos judeus.

[22] Te palvotte sitä, mitä ette tunne. Me palvomme häntä, jonka tunnemme, sillä pelastus tulee juutalaisten keskuudesta.

[23] Mas vem a hora e já chegou, em que os verdadeiros adoradores adorarão o Pai em espírito e em verdade; porque são estes que o Pai procura para seus adoradores.

[23] Mutta tulee aika, ja se on jo nyt, jolloin oikeat rukoilijat palvovat Isää hengessä ja totuudessa. Sellaisia palvojia Isä etsii.

[24] Deus é espírito; e importa que os seus adoradores o adorem em espírito e em verdade.

[24] Jumala on Henki, ja niiden, jotka häntä palvovat, tulee palvoa hengessä ja totuudessa.”

[25] Eu sei, respondeu a mulher, que há de vir o Messias, chamado Cristo; quando ele vier, nos anunciará todas as coisas.

[25]Nainen sanoi hänelle: ”Minä tiedän, että Messias tulee, hän, jota sanotaan Kristukseksi. Kun hän tulee, hän ilmoittaa meille kaiken.”

[26] Disse-lhe Jesus: Eu o sou, eu que falo contigo.

[26] Jeesus vastasi: ”Minä olen se, minä, joka puhun kanssasi.”

[27] Neste ponto, chegaram os seus discípulos e se admiraram de que estivesse falando com uma mulher; todavia, nenhum lhe disse: Que perguntas? Ou: Por que falas com ela?

[27]Samassa hänen opetuslapsensa tulivat ja ihmettelivät, että hän puhui naisen kanssa. Kukaan ei kuitenkaan kysynyt: ”Mitä sinä hänestä tahdot?” tai ”Miksi puhut hänen kanssaan?”

[28] Quanto à mulher, deixou o seu cântaro, foi à cidade e disse àqueles homens:

[28] Silloin nainen jätti vesiruukkunsa, riensi kaupunkiin ja sanoi ihmisille:

[29] Vinde comigo e vede um homem que me disse tudo quanto tenho feito. Será este, porventura, o Cristo?!

[29] ”Tulkaa katsomaan miestä, joka kertoi minulle kaiken, mitä olen tehnyt. Ei kai hän vain ole Kristus?”

[30] Saíram, pois, da cidade e vieram ter com ele.

[30] Niin ihmiset lähtivät kaupungista ja tulivat Jeesuksen luo.

A ceifa e os ceifeiros

Vaalenneet vainiot

[31] Nesse ínterim, os discípulos lhe rogavam, dizendo: Mestre, come!

[31]Sillä välin opetuslapset kehottivat Jeesusta sanoen: ”Rabbi, ota syötävää!”

[32] Mas ele lhes disse: Uma comida tenho para comer, que vós não conheceis.

[32] Mutta hän sanoi heille: ”Minulla on syötävänä ruokaa, josta te ette tiedä.”

[33] Diziam, então, os discípulos uns aos outros: Ter-lhe-ia, porventura, alguém trazido o que comer?

[34] Disse-lhes Jesus: A minha comida consiste em fazer a vontade daquele que me enviou e realizar a sua obra.

[35] Não dizeis vós que ainda há quatro meses até à ceifa? Eu, porém, vos digo: erguei os olhos e vede os campos, pois já branquejam para a ceifa.

[36] O ceifeiro recebe desde já a recompensa e entesoura o seu fruto para a vida eterna; e, dessarte, se alegram tanto o semeador como o ceifeiro.

[37] Pois, no caso, é verdadeiro o ditado: Um é o semeador, e outro é o ceifeiro.

[38] Eu vos enviei para ceifar o que não semeastes; outros trabalharam, e vós entrastes no seu trabalho.

Muitos samaritanos creem em Jesus

[39] Muitos samaritanos daquela cidade creram nele, em virtude do testemunho da mulher, que anunciara: Ele me disse tudo quanto tenho feito.

[40] Vindo, pois, os samaritanos ter com Jesus, pediam-lhe que permanecesse com eles; e ficou ali dois dias.

[41] Muitos outros creram nele, por causa da sua palavra,

[42] e diziam à mulher: Já agora não é pelo que disseste que nós cremos; mas porque nós mesmos temos ouvido e sabemos que

[33] Opetuslapset sanoivat toisilleen: ”Onkohan joku tuonut hänelle syötävää?”

[34] Jeesus sanoi heille: ”Minun ruokani on se, että teen lähettäjäni tahdon ja vien hänen työnsä päätökseen.

[35] Ettekö sano: ’Vielä on neljä kuukautta sadonkorjuuseen’? Minä sanon teille: kohottakaa katseenne ja katselkaa vainioita, sillä ne ovat vaalenneet sadonkorjuuta varten.

[36] Leikkaaja saa palkkaa jo nyt ja kokoaa satoa iankaikkiseen elämään, jotta kylväjä ja leikkaaja voisivat iloita yhdessä.

[37] Tässä toteutuu sanonta: ’Toinen on kylväjä ja toinen leikkaaja.’

[38] Minä olen lähettänyt teidät leikkaamaan sitä, mistä ette ole nähneet vaivaa. Toiset ovat nähneet vaivan, ja te olette päässeet korjaamaan heidän työnsä tulokset.”

Monet samarialaisista uskovat

[39] Monet sen kaupungin samarialaisista uskoivat Jeesukseen naisen puheen tähden, kun tämä todisti: ”Hän kertoi minulle kaiken, mitä olen tehnyt.”

[40] Kun samarialaiset tulivat Jeesuksen luo, he pyysivät häntä viipymään luonaan. Hän jäi sinne kahdeksi päiväksi,

[41] ja vielä useammat uskoivat Jeesukseen hänen oman sanansa tähden.

[42] He sanoivat naiselle: ”Emme usko enää vain sinun puheesi perusteella, sillä me olemme itse kuulleet ja tiedämme, että

este é verdadeiramente o Salvador do mundo.

Jesus volta à Galileia

43 Passados dois dias, partiu dali para a Galiléia.

44 Porque o mesmo Jesus testemunhou que um profeta não tem honras na sua própria terra.

45 Assim, quando chegou à Galiléia, os galileus o receberam, porque viram todas as coisas que ele fizera em Jerusalém, por ocasião da festa, à qual eles também tinham comparecido.

A cura do filho de um oficial do rei

46 Dirigiu-se, de novo, a Caná da Galiléia, onde da água fizera vinho. Ora, havia um oficial do rei, cujo filho estava doente em Cafarnaum.

47 Tendo ouvido dizer que Jesus viera da Judéia para a Galiléia, foi ter com ele e lhe rogou que descesse para curar seu filho, que estava à morte.

48 Então, Jesus lhe disse: Se, porventura, não virdes sinais e prodígios, de modo nenhum crereis.

49 Rogou-lhe o oficial: SENHOR, desce, antes que meu filho morra.

50 Vai, disse-lhe Jesus; teu filho vive. O homem creu na palavra de Jesus e partiu.

51 Já ele descia, quando os seus servos lhe vieram ao encontro, anunciando-lhe que o seu filho vivia.

52 Então, indagou deles a que hora o seu filho se sentira melhor. Informaram: Ontem, à hora sétima a febre o deixou.

tämä mies todella on maailman Vapahtaja.”

Kuninkaan virkamiehen poika

43Niiden kahden päivän kuluttua Jeesus lähti sieltä Galileaan,

44 vaikka hän oli itse todistanut, että profeettaa ei pidetä arvossa omalla kotiseudullaan.

45Kun hän tuli Galileaan, galilealaiset ottivat kuitenkin hänet vastaan. Olivathan he nähneet kaiken, mitä hän oli tehnyt Jerusalemissa juhlan aikana, jolloin hekin olivat olleet siellä.

46Jeesus tuli taas Galilean Kaanaan, missä hän oli muuttanut veden viiniksi. Kapernaumissa oli kuninkaan virkamies, jonka poika oli sairaana.

47Kuultuaan Jeesuksen tulleen Juudeasta Galileaan mies meni hänen luokseen ja pyysi, että hän tulisi parantamaan pojan, sillä tämä oli kuolemaisillaan.

48 Jeesus sanoi hänelle: ”Ellette näe tunnustekoja ja ihmeitä, te ette usko.”

49Virkamies sanoi Jeesukselle: ”Herra, tule, ennen kuin lapseni kuolee.”

50 Jeesus sanoi: ”Mene! Sinun poikasi elää.” Mies uskoi sanan, jonka Jeesus hänelle sanoi, ja lähti.

51 Kun hän oli vielä matkalla, hänen palvelijansa tulivat häntä vastaan ja kertoivat pojan olevan elossa.

52 Mies kysyi heiltä, mihin aikaan poika oli alkanut toipua. He vastasivat: ”Kuume

lähti hänestä eilen seitsemännellä tunnilla.”

53 Com isto, reconheceu o pai ser aquela precisamente a hora em que Jesus lhe dissera: Teu filho vive; e creu ele e toda a sua casa.

53 Silloin isä ymmärsi sen tapahtuneen sillä hetkellä, kun Jeesus sanoi hänelle: ”Sinun poikasi elää.” Ja hän uskoi, samoin koko hänen perhekuntansa.

54 Foi este o segundo sinal que fez Jesus, depois de vir da Judéia para a Galiléia.

54 Tämän toisen tunnusteon Jeesus teki tultuaan Juudeasta Galileaan.

João 5

A cura de um paralítico

1 Passadas estas coisas, havia uma festa dos judeus, e Jesus subiu para Jerusalém.

2 Ora, existe ali, junto à Porta das Ovelhas, um tanque, chamado em hebraico Betesda, o qual tem cinco pavilhões.

3 Nestes, jazia uma multidão de enfermos, cegos, coxos, paralíticos

4 [esperando que se movesse a água. Porquanto um anjo descia em certo tempo, agitando-a; e o primeiro que entrava no tanque, uma vez agitada a água, sarava de qualquer doença que tivesse].

5 Estava ali um homem enfermo havia trinta e oito anos.

6 Jesus, vendo-o deitado e sabendo que estava assim há muito tempo, perguntou-lhe: Queres ser curado?

7 Respondeu-lhe o enfermo: SENHOR, não tenho ninguém que me ponha no tanque, quando a água é agitada; pois, enquanto eu vou, desce outro antes de mim.

Johannes 5

Tunnusteko Betesdan altaalla

1 Sen jälkeen oli eräs juutalaisten juhla, ja Jeesus meni ylös Jerusalemiin.

2 Jerusalemissa on Lammasportin luona allas, jota kutsutaan heprean kielellä Betesdaksi, ja siihen kuuluu viisi pylväskäytävää.

3 Niissä makasi suuri joukko sairaita, sokeita, rampoja ja näivetystautisia. [He odottivat veden kuohuttamista.

4 Altaaseen näet laskeutui aika ajoin enkeli, joka kuohutti veden. Se, joka veden kuohuttamisen jälkeen ensimmäisenä astui siihen, tuli terveeksi, sairastipa mitä tautia tahansa.]

5 Siellä oli mies, joka oli sairastanut kolmekymmentäkahdeksan vuotta.

6 Kun Jeesus näki hänet siellä makaamassa ja tiesi hänen sairastaneen jo kauan aikaa, hän kysyi: ”Tahdotko tulla terveeksi?”

7 Sairas vastasi: ”Herra, minulla ei ole ketään, joka veisi minut altaaseen, kun vesi kuohuu. Ja kun minä olen menossa, toinen astuu sinne ennen minua.”

8 Então, lhe disse Jesus: Levanta-te, toma o teu leito e anda.

9 Imediatamente, o homem se viu curado e, tomando o leito, pôs-se a andar. E aquele dia era sábado.

10 Por isso, disseram os judeus ao que fora curado: Hoje é sábado, e não te é lícito carregar o leito.

11 Ao que ele lhes respondeu: O mesmo que me curou me disse: Toma o teu leito e anda.

12 Perguntaram-lhe eles: Quem é o homem que te disse: Toma o teu leito e anda?

13 Mas o que fora curado não sabia quem era; porque Jesus se havia retirado, por haver muita gente naquele lugar.

14 Mais tarde, Jesus o encontrou no templo e lhe disse: Olha que já estás curado; não peques mais, para que não te suceda coisa pior.

15 O homem retirou-se e disse aos judeus que fora Jesus quem o havia curado.

16 E os judeus perseguiam Jesus, porque fazia estas coisas no sábado.

17 Mas ele lhes disse: Meu Pai trabalha até agora, e eu trabalho também.

18 Por isso, pois, os judeus ainda mais procuravam matá-lo, porque não somente violava o sábado, mas também dizia que Deus era seu próprio Pai, fazendo-se igual a Deus.

Jesus explica a sua missão

8 Jeesus sanoi hänelle: ”Nouse, ota vuoteesi ja kävele.”

9 Mies tuli heti terveeksi, otti vuoteensa ja alkoi kävellä. Mutta se päivä oli sapatti.

10Niin juutalaiset sanoivat parannetulle: ”Nyt on sapatti, eikä sinun ole lupa kantaa vuodetta.”

11Hän vastasi heille: ”Se, joka teki minut terveeksi, sanoi minulle: ’Ota vuoteesi ja kävele.’”

12 He kysyivät häneltä: ”Kuka se mies oli, joka sanoi sinulle: ’Ota vuoteesi ja kävele’?”

13 Mutta parannettu ei tiennyt, kuka hän oli, sillä Jeesus oli vetäytynyt pois, koska paikalla oli paljon kansaa.

14 Tämän jälkeen Jeesus tapasi hänet temppelissä ja sanoi hänelle: ”Sinä olet tullut terveeksi. Älä enää tee syntiä, ettei sinulle tapahtuisi mitään pahempaa.”

15Mies lähti sieltä ja ilmoitti juutalaisille, että Jeesus oli tehnyt hänet terveeksi.

16Juutalaiset alkoivat vainota Jeesusta sen tähden, että hän teki tällaista sapattina.

17 Mutta Jeesus vastasi heille: ”Minun Isäni on tehnyt työtä tähän asti ja tekee yhä, ja niin teen minäkin.”

18Tämän takia juutalaiset vielä kiihkeämmin halusivat tappaa hänet, koska hän ei ainoastaan rikkonut sapattikäskyä, vaan myös kutsui Jumalaa omaksi Isäkseen tehden itsensä Jumalan vertaiseksi.

Pojan valtaoikeudet

[19] Então, lhes falou Jesus: Em verdade, em verdade vos digo que o Filho nada pode fazer de si mesmo, senão somente aquilo que vir fazer o Pai; porque tudo o que este fizer, o Filho também semelhantemente o faz.

[20] Porque o Pai ama ao Filho, e lhe mostra tudo o que faz, e maiores obras do que estas lhe mostrará, para que vos maravilheis.

[21] Pois assim como o Pai ressuscita e vivifica os mortos, assim também o Filho vivifica aqueles a quem quer.

[22] E o Pai a ninguém julga, mas ao Filho confiou todo julgamento,

[23] a fim de que todos honrem o Filho do modo por que honram o Pai. Quem não honra o Filho não honra o Pai que o enviou.

[24] Em verdade, em verdade vos digo: quem ouve a minha palavra e crê naquele que me enviou tem a vida eterna, não entra em juízo, mas passou da morte para a vida.

[25] Em verdade, em verdade vos digo que vem a hora e já chegou, em que os mortos ouvirão a voz do Filho de Deus; e os que a ouvirem viverão.

[26] Porque assim como o Pai tem vida em si mesmo, também concedeu ao Filho ter vida em si mesmo.

[27] E lhe deu autoridade para julgar, porque é o Filho do Homem.

[19]Jeesus sanoi juutalaisille: ”Totisesti, totisesti minä sanon teille: Poika ei voi tehdä mitään omasta aloitteestaan vaan ainoastaan sen, mitä näkee Isän tekevän. Mitä tahansa Isä tekee, sitä tekee samoin myös Poika.

[20] Isä rakastaa Poikaa ja näyttää hänelle kaiken, mitä itse tekee. Isä näyttää hänelle vielä suurempiakin tekoja, niin että te ihmettelette.

[21] Niin kuin Isä herättää kuolleet ja antaa elämän, niin myös Poika antaa elämän niille, joille hän tahtoo.

[22] Isä ei myöskään tuomitse ketään, vaan hän on antanut kaiken tuomiovallan Pojalle,

[23] että kaikki kunnioittaisivat Poikaa, niin kuin he kunnioittavat Isää. Se, joka ei kunnioita Poikaa, ei kunnioita Isää, joka on hänet lähettänyt.

[24] Totisesti, totisesti minä sanon teille: joka kuulee minun sanani ja uskoo häneen, joka on minut lähettänyt, sillä on iankaikkinen elämä. Hän ei joudu tuomittavaksi, vaan hän on siirtynyt kuolemasta elämään.

[25] Totisesti, totisesti minä sanon teille: tulee aika, ja se on jo nyt, jolloin kuolleet kuulevat Jumalan Pojan äänen. Ne, jotka sen kuulevat, saavat elää.

[26] Isällä on elämä itsessään, ja sen elämän hän on antanut myös Pojalle, niin että hänelläkin on elämä itsessään.

[27] Isä on antanut Pojalle myös vallan tuomita, koska hän on Ihmisen Poika.

[28] Não vos maravilheis disto, porque vem a hora em que todos os que se acham nos túmulos ouvirão a sua voz e sairão:

[29] os que tiverem feito o bem, para a ressurreição da vida; e os que tiverem praticado o mal, para a ressurreição do juízo.

[30] Eu nada posso fazer de mim mesmo; na forma por que ouço, julgo. O meu juízo é justo, porque não procuro a minha própria vontade, e sim a daquele que me enviou.

[31] Se eu testifico a respeito de mim mesmo, o meu testemunho não é verdadeiro.

[32] Outro é o que testifica a meu respeito, e sei que é verdadeiro o testemunho que ele dá de mim.

[33] Mandastes mensageiros a João, e ele deu testemunho da verdade.

[34] Eu, porém, não aceito humano testemunho; digo-vos, entretanto, estas coisas para que sejais salvos.

[35] Ele era a lâmpada que ardia e alumiava, e vós quisestes, por algum tempo, alegrar-vos com a sua luz.

[36] Mas eu tenho maior testemunho do que o de João; porque as obras que o Pai me confiou para que eu as realizasse, essas que eu faço testemunham a meu respeito de que o Pai me enviou.

[37] O Pai, que me enviou, esse mesmo é que tem dado testemunho de mim. Jamais

[28] Älkää ihmetelkö tätä, sillä tulee hetki, jolloin kaikki, jotka ovat haudoissa, kuulevat hänen äänensä

[29] ja tulevat esiin: hyvää tehneet elämän ylösnousemukseen mutta pahaa tehneet tuomion ylösnousemukseen.

[30] En minä voi tehdä mitään omasta aloitteestani . Minä tuomitsen sen mukaan kuin kuulen, ja minun tuomioni on oikea, sillä minä en etsi omaa tahtoani vaan hänen tahtoaan, joka on minut lähettänyt.”

Jeesuksen todistajat

[31] ”Jos minä itse todistan omasta puolestani, todistukseni ei ole pätevä.

[32] Minun puolestani todistaa toinen, ja minä tiedän, että se todistus, jonka hän minusta antaa, on pätevä.

[33] Te lähetitte Johanneksen luo lähettiläitänne, ja hän todisti totuuden puolesta.

[34] En minä kuitenkaan ota ihmiseltä todistusta vaan sanon tämän, että te pelastuisitte.

[35] Hän oli palava ja loistava lamppu, mutta te tahdoitte vain hetken iloita hänen valostaan.

[36] Minulla on todistus, joka on painavampi kuin se, jonka Johannes antoi: teot, jotka Isä on uskonut minun täytettävikseni. Ne teot, jotka minä teen, todistavat minusta, että Isä on minut lähettänyt.

[37] Myös Isä, joka on minut lähettänyt, on todistanut minusta. Te ette ole koskaan

tendes ouvido a sua voz, nem visto a sua forma.

[38] Também não tendes a sua palavra permanente em vós, porque não credes naquele a quem ele enviou.

[39] Examinais as Escrituras, porque julgais ter nelas a vida eterna, e são elas mesmas que testificam de mim.

[40] Contudo, não quereis vir a mim para terdes vida.

[41] Eu não aceito glória que vem dos homens;

[42] sei, entretanto, que não tendes em vós o amor de Deus.

[43] Eu vim em nome de meu Pai, e não me recebeis; se outro vier em seu próprio nome, certamente, o recebereis.

[44] Como podeis crer, vós os que aceitais glória uns dos outros e, contudo, não procurais a glória que vem do Deus único?

[45] Não penseis que eu vos acusarei perante o Pai; quem vos acusa é Moisés, em quem tendes firmado a vossa confiança.

[46] Porque, se, de fato, crêsseis em Moisés, também creríeis em mim; porquanto ele escreveu a meu respeito.

[47] Se, porém, não credes nos seus escritos, como crereis nas minhas palavras?

João 6

A multiplicação de pães e peixes

Mateus 14.13-21; Marcos 6.30-44; Lucas 9.10-17

[1] Depois destas coisas, atravessou Jesus o mar da Galiléia, que é o de Tiberíades.

kuulleet hänen ääntään ettekä nähneet hänen hahmoaan,

[38] eikä hänen sanallaan ole teissä pysyvää sijaa, sillä te ette usko häntä, jonka Isä on lähettänyt.

[39] Te tutkitte Kirjoituksia, koska luulette, että teillä on niissä iankaikkinen elämä, ja juuri ne todistavat minusta.

[40] Silti te ette tahdo tulla minun luokseni, että saisitte elämän.

[41] En minä ota vastaan kunniaa ihmisiltä.

[42] Minä kyllä tunnen teidät: teissä ei ole Jumalan rakkautta.

[43] Minä olen tullut Isäni nimessä, mutta te ette ota minua vastaan. Jos joku toinen tulee omissa nimissään, hänet te otatte vastaan.

[44] Kuinka te voisitte uskoa, te, jotka otatte vastaan kunniaa toisiltanne ettekä etsi sitä kunniaa, joka tulee ainoalta Jumalalta?

[45] Älkää luulko, että minä syytän teitä Isän luona. Teidän syyttäjänne on Mooses, johon te olette panneet toivonne.

[46] Jos te uskoisitte Moosesta, uskoisitte minuakin, sillä minusta hän on kirjoittanut.

[47] Mutta jos te ette usko hänen kirjoituksiaan, kuinka te voisitte uskoa minun sanojani?”

Johannes 6

Jeesus ruokkii viisituhatta miestä

[1] Sen jälkeen Jeesus meni Galilean- eli Tiberiaanjärven toiselle puolelle.

[2] Seguia-o numerosa multidão, porque tinham visto os sinais que ele fazia na cura dos enfermos.
[3] Então, subiu Jesus ao monte e assentou-se ali com os seus discípulos.
[4] Ora, a Páscoa, festa dos judeus, estava próxima.
[5] Então, Jesus, erguendo os olhos e vendo que grande multidão vinha ter com ele, disse a Filipe: Onde compraremos pães para lhes dar a comer?
[6] Mas dizia isto para o experimentar; porque ele bem sabia o que estava para fazer.
[7] Respondeu-lhe Filipe: Não lhes bastariam duzentos denários de pão, para receber cada um o seu pedaço.
[8] Um de seus discípulos, chamado André, irmão de Simão Pedro, informou a Jesus:
[9] Está aí um rapaz que tem cinco pães de cevada e dois peixinhos; mas isto que é para tanta gente?
[10] Disse Jesus: Fazei o povo assentar-se; pois havia naquele lugar muita relva. Assentaram-se, pois, os homens em número de quase cinco mil.
[11] Então, Jesus tomou os pães e, tendo dado graças, distribuiu-os entre eles; e também igualmente os peixes, quanto queriam.
[12] E, quando já estavam fartos, disse Jesus aos seus discípulos: Recolhei os pedaços que sobraram, para que nada se perca.

[2] Häntä seurasi suuri joukko ihmisiä, koska he olivat nähneet tunnusteot, joita hän teki sairaille.
[3] Jeesus nousi vuorelle ja asettui istumaan sinne opetuslastensa kanssa.
[4] Pääsiäinen, juutalaisten juhla, oli lähellä.
[5] Kun Jeesus kohotti katseensa ja näki paljon kansaa tulevan luokseen, hän sanoi Filippokselle: ”Mistä ostaisimme leipää, että nämä ihmiset saisivat syödä?”
[6] Tämän Jeesus sanoi koetellakseen häntä, sillä hän itse kyllä tiesi, mitä aikoi tehdä.
[7] Filippos vastasi hänelle: ”Eivät kahdensadan denaarin leivät riitä heille, niin että jokainen saisi edes vähän.”
[8] Yksi Jeesuksen opetuslapsista, Andreas, Simon Pietarin veli, sanoi hänelle:
[9] ”Täällä on pieni poika, jolla on viisi ohraleipää ja kaksi pientä kalaa. Mutta mitä ne ovat näin monelle!”
[10] Jeesus sanoi: ”Järjestäkää ihmiset aterioimaan.” Siinä paikassa oli paljon ruohoa, ja miehet, joita oli noin viisituhatta, asettuivat maahan.
[11] Sitten Jeesus otti leivät, kiitti Jumalaa ja jakoi ne syömään asettuneille, samoin kalatkin, niin paljon kuin he tahtoivat.
[12] Kun he olivat kylläisiä, hän sanoi opetuslapsilleen: ”Kootkaa tähteeksi jääneet palaset, ettei mitään joutuisi hukkaan.”

[13] Assim, pois, o fizeram e encheram doze cestos de pedaços dos cinco pães de cevada, que sobraram aos que haviam comido.

[14] Vendo, pois, os homens o sinal que Jesus fizera, disseram: Este é, verdadeiramente, o profeta que devia vir ao mundo.

[15] Sabendo, pois, Jesus que estavam para vir com o intuito de arrebatá-lo para o proclamarem rei, retirou-se novamente, sozinho, para o monte.

Jesus anda por sobre o mar

Mateus 14.22-33; Marcos 6.45-52

[16] Ao descambar o dia, os seus discípulos desceram para o mar.

[17] E, tomando um barco, passaram para o outro lado, rumo a Cafarnaum. Já se fazia escuro, e Jesus ainda não viera ter com eles.

[18] E o mar começava a empolar-se, agitado por vento rijo que soprava.

[19] Tendo navegado uns vinte e cinco a trinta estádios, eis que viram Jesus andando por sobre o mar, aproximando-se do barco; e ficaram possuídos de temor.

[20] Mas Jesus lhes disse: Sou eu. Não temais!

[21] Então, eles, de bom grado, o receberam, e logo o barco chegou ao seu destino.

Jesus, o pão da vida

[22] No dia seguinte, a multidão que ficara do outro lado do mar notou que ali não havia senão um pequeno barco e que Jesus

[13] Niin he kokosivat kaksitoista korillista palasia. Ne olivat jääneet aterioivilta tähteeksi viidestä ohraleivästä.

[14] Kun ihmiset näkivät, minkä tunnusteon Jeesus teki, he sanoivat: ”Tämä on todella se profeetta, joka oli tuleva maailmaan.”

[15] Mutta kun Jeesus ymmärsi, että he aikoivat väkisin tehdä hänestä kuninkaan, hän vetäytyi jälleen vuorelle yksinään.

Jeesus kävelee veden päällä

[16] Illan tultua Jeesuksen opetuslapset menivät alas järven rantaan,

[17] astuivat veneeseen ja lähtivät järven yli kohti Kapernaumia. Oli jo pimeää, eikä Jeesus ollut vielä palannut heidän luokseen.

[18] Järvi aaltoili ankarasti kovan tuulen puhaltaessa.

[19] Kun he olivat soutaneet noin kaksikymmentäviisi tai kolmekymmentä stadionmittaa , he näkivät Jeesuksen kävelevän veden päällä ja lähestyvän venettä. Silloin he pelästyivät,

[20] mutta hän sanoi heille: ”Minä se olen , älkää pelätkö.”

[21] He aikoivat ottaa hänet veneeseen, mutta samassa vene saapuikin siihen rantaan, jonne he olivat menossa.

Elämän leipä

[22] Seuraavana päivänä järven toiselle puolelle jäänyt väkijoukko huomasi, että siellä oli ollut vain yksi vene ja että Jeesus ei ollut noussut siihen opetuslastensa

não embarcara nele com seus discípulos, tendo estes partido sós.

kanssa vaan opetuslapset olivat lähteneet yksin.

23 Entretanto, outros barquinhos chegaram de Tiberíades, perto do lugar onde comeram o pão, tendo o SENHOR dado graças.

23 Tiberiaasta tuli kuitenkin veneitä lähelle sitä paikkaa, jossa oli syöty leipää, kun Herra oli ensin lausunut kiitoksen.

24 Quando, pois, viu a multidão que Jesus não estava ali nem os seus discípulos, tomaram os barcos e partiram para Cafarnaum à sua procura.

24 Kun ihmiset huomasivat, ettei Jeesus eivätkä hänen opetuslapsensa olleet siellä, hekin astuivat veneisiin ja tulivat Kapernaumiin etsimään Jeesusta.

25 E, tendo-o encontrado no outro lado do mar, lhe perguntaram: Mestre, quando chegaste aqui?

25 Löydettyään hänet järven toiselta puolelta he kysyivät: ”Rabbi, milloin sinä tulit tänne?”

26 Respondeu-lhes Jesus: Em verdade, em verdade vos digo: vós me procurais, não porque vistes sinais, mas porque comestes dos pães e vos fartastes.

26 Jeesus vastasi heille: ”Totisesti, totisesti minä sanon teille: ette te minua sen tähden etsi, että olette nähneet tunnustekoja, vaan siksi, että saitte syödä leipää ja tulitte ravituiksi.

27 Trabalhai, não pela comida que perece, mas pela que subsiste para a vida eterna, a qual o Filho do Homem vos dará; porque Deus, o Pai, o confirmou com o seu selo.

27 Älkää tavoitelko katoavaa ruokaa vaan sitä ruokaa, joka säilyy iankaikkiseen elämään ja jota Ihmisen Poika teille antaa. Häneen Isä, Jumala itse, on painanut sinettinsä.”

28 Dirigiram-se, pois, a ele, perguntando: Que faremos para realizar as obras de Deus?

28 He kysyivät häneltä: ”Mitä meidän on tehtävä, jotta tekisimme Jumalan tekoja?”

29 Respondeu-lhes Jesus: A obra de Deus é esta: que creiais naquele que por ele foi enviado.

29 Jeesus vastasi heille: ”Jumalan teko on se, että te uskotte häneen, jonka Jumala on lähettänyt.”

30 Então, lhe disseram eles: Que sinal fazes para que o vejamos e creiamos em ti? Quais são os teus feitos?

30 Niinpä he kysyivät häneltä: ”Minkä tunnusteon sinä sitten teet, että me sen nähtyämme uskoisimme sinuun? Mitä sinä teet?

[31] Nossos pais comeram o maná no deserto, como está escrito: Deu-lhes a comer pão do céu.

[31]Meidän isämme söivät mannaa autiomaassa, niin kuin on kirjoitettu: 'Hän antoi heille taivaasta leipää syötäväksi.'"

[32] Replicou-lhes Jesus: Em verdade, em verdade vos digo: não foi Moisés quem vos deu o pão do céu; o verdadeiro pão do céu é meu Pai quem vos dá.

[32]Jeesus vastasi heille: "Totisesti, totisesti minä sanon teille: ei Mooses antanut teille leipää taivaasta, vaan minun Isäni antaa teille taivaasta todellisen leivän.

[33] Porque o pão de Deus é o que desce do céu e dá vida ao mundo.

[33] Sillä Jumalan leipä on se, joka tulee alas taivaasta ja antaa maailmalle elämän."

[34] Então, lhe disseram: SENHOR, dá-nos sempre desse pão.

[34]He sanoivat: "Herra, anna meille aina sitä leipää."

[35] Declarou-lhes, pois, Jesus: Eu sou o pão da vida; o que vem a mim jamais terá fome; e o que crê em mim jamais terá sede.

[35] Jeesus sanoi heille: "Minä olen elämän leipä. Sille, joka tulee minun luokseni, ei koskaan tule nälkä, ja sille, joka uskoo minuun, ei koskaan tule jano.

[36] Porém eu já vos disse que, embora me tenhais visto, não credes.

[36] Mutta minä olen sanonut teille: vaikka te olette nähneet minut, te ette kuitenkaan usko.

[37] Todo aquele que o Pai me dá, esse virá a mim; e o que vem a mim, de modo nenhum o lançarei fora.

[37] Jokainen, jonka Isä antaa minulle, tulee minun luokseni, ja sitä, joka tulee minun luokseni, minä en ikinä heitä ulos.

[38] Porque eu desci do céu, não para fazer a minha própria vontade, e sim a vontade daquele que me enviou.

[38] Minä en ole tullut taivaasta toteuttamaan omaa tahtoani vaan lähettäjäni tahdon.

[39] E a vontade de quem me enviou é esta: que nenhum eu perca de todos os que me deu; pelo contrário, eu o ressuscitarei no último dia.

[39] Lähettäjäni tahto on, etten kadota yhtäkään niistä, jotka hän on minulle antanut, vaan herätän heidät viimeisenä päivänä.

[40] De fato, a vontade de meu Pai é que todo homem que vir o Filho e nele crer tenha a vida eterna; e eu o ressuscitarei no último dia.

[40] Minun Isäni tahto on, että jokaisella, joka näkee Pojan ja uskoo häneen, on iankaikkinen elämä. Ja minä herätän hänet viimeisenä päivänä."

A murmuração dos judeus

[41] Murmuravam, pois, dele os judeus, porque dissera: Eu sou o pão que desceu do céu.

[41]Niin juutalaiset nurisivat häntä vastaan, kun hän sanoi: "Minä olen se leipä, joka on tullut alas taivaasta."

[42] E diziam: Não é este Jesus, o filho de José? Acaso, não lhe conhecemos o pai e a mãe? Como, pois, agora diz: Desci do céu?

[43] Respondeu-lhes Jesus: Não murmureis entre vós.

[44] Ninguém pode vir a mim se o Pai, que me enviou, não o trouxer; e eu o ressuscitarei no último dia.

[45] Está escrito nos profetas: E serão todos ensinados por Deus. Portanto, todo aquele que da parte do Pai tem ouvido e aprendido, esse vem a mim.

[46] Não que alguém tenha visto o Pai, salvo aquele que vem de Deus; este o tem visto.

[47] Em verdade, em verdade vos digo: quem crê em mim tem a vida eterna.

[48] Eu sou o pão da vida.

[49] Vossos pais comeram o maná no deserto e morreram.

[50] Este é o pão que desce do céu, para que todo o que dele comer não pereça.

[51] Eu sou o pão vivo que desceu do céu; se alguém dele comer, viverá eternamente; e o pão que eu darei pela vida do mundo é a minha carne.

[52] Disputavam, pois, os judeus entre si, dizendo: Como pode este dar-nos a comer a sua própria carne?

[53] Respondeu-lhes Jesus: Em verdade, em verdade vos digo: se não comerdes a carne

[42] He sanoivat: ”Eikö tämä ole Jeesus, Joosefin poika, jonka isän ja äidin me tunnemme? Kuinka hän voi sanoa: ’Minä olen tullut alas taivaasta’?”

[43] Jeesus vastasi heille: ”Älkää nurisko keskenänne.

[44] Ei kukaan voi tulla minun luokseni, ellei Isä, joka on minut lähettänyt, vedä häntä. Sen, joka tulee, minä herätän viimeisenä päivänä.

[45] Profeetoissa on kirjoitettu: ’Heistä kaikista tulee Jumalan opettamia.’ Jokainen, joka on kuunnellut Isää ja oppinut häneltä, tulee minun luokseni.

[46] Isää tosin ei kukaan ole nähnyt. Ainoastaan hän, joka on tullut Jumalan luota, on nähnyt Isän.

[47] Totisesti, totisesti minä sanon teille: joka uskoo, sillä on iankaikkinen elämä.

[48] Minä olen elämän leipä.

[49] Teidän isänne söivät mannaa autiomaassa, ja kuitenkin he kuolivat.

[50] Mutta tämä on se leipä, joka tulee alas taivaasta, ettei kukaan, joka sitä syö, kuolisi.

[51] Minä olen elävä leipä, joka on tullut alas taivaasta. Jos joku syö tätä leipää, hän elää ikuisesti. Ja se leipä, jonka minä annan maailman elämän puolesta, on minun lihani.”

[52] Niin juutalaiset alkoivat riidellä keskenään sanoen: ”Miten tämä mies voi antaa lihansa meille syötäväksi?”

[53] Jeesus sanoi heille: ”Totisesti, totisesti minä sanon teille: ellette syö Ihmisen

do Filho do Homem e não beberdes o seu sangue, não tendes vida em vós mesmos.

54 Quem comer a minha carne e beber o meu sangue tem a vida eterna, e eu o ressuscitarei no último dia.

55 Pois a minha carne é verdadeira comida, e o meu sangue é verdadeira bebida.

56 Quem comer a minha carne e beber o meu sangue permanece em mim, e eu, nele.

57 Assim como o Pai, que vive, me enviou, e igualmente eu vivo pelo Pai, também quem de mim se alimenta por mim viverá.

58 Este é o pão que desceu do céu, em nada semelhante àquele que os vossos pais comeram e, contudo, morreram; quem comer este pão viverá eternamente.

59 Estas coisas disse Jesus, quando ensinava na sinagoga de Cafarnaum.

Os discípulos escandalizados

60 Muitos dos seus discípulos, tendo ouvido tais palavras, disseram: Duro é este discurso; quem o pode ouvir?

61 Mas Jesus, sabendo por si mesmo que eles murmuravam a respeito de suas palavras, interpelou-os: Isto vos escandaliza?

62 Que será, pois, se virdes o Filho do Homem subir para o lugar onde primeiro estava?

63 O espírito é o que vivifica; a carne para nada aproveita; as palavras que eu vos tenho dito são espírito e são vida.

Pojan lihaa ja juo hänen vertaan, teillä ei ole elämää itsessänne.

54 Mutta joka syö minun lihani ja juo minun vereni, sillä on iankaikkinen elämä, ja minä herätän hänet viimeisenä päivänä.

55 Minun lihani on todellinen ruoka, ja minun vereni on todellinen juoma.

56 Se, joka syö minun lihani ja juo minun vereni, pysyy minussa ja minä hänessä.

57 Niin kuin Isä, joka on minut lähettänyt, elää, ja minä elän Isän kautta, niin myös se, joka syö minua, elää minun kauttani.

58 Tämä on leipä, joka on tullut alas taivaasta. Se ei ole sellaista ruokaa, jota isänne söivät ja ovat kuolleet. Joka syö tätä leipää, elää ikuisesti.”

59Tämän Jeesus puhui opettaessaan Kapernaumin synagogassa.

Iankaikkisen elämän sanat

60Sen kuultuaan monet Jeesuksen opetuslapsista sanoivat: ”Tämä on kovaa puhetta. Kuka voi sitä kuunnella?”

61 Mutta koska Jeesus tiesi, että hänen opetuslapsensa nurisivat siitä, hän sanoi heille: ”Loukkaako tämä teitä?

62 Entä jos näkisitte Ihmisen Pojan nousevan sinne, missä hän oli ennen!

63 Henki tekee eläväksi, ei liha mitään hyödytä. Ne sanat, jotka minä olen puhunut teille, ovat henki ja elämä.

64 Contudo, há descrentes entre vós. Pois Jesus sabia, desde o princípio, quais eram os que não criam e quem o havia de trair.

65 E prosseguiu: Por causa disto, é que vos tenho dito: ninguém poderá vir a mim, se, pelo Pai, não lhe for concedido.

Muitos discípulos se retiram

66 À vista disso, muitos dos seus discípulos o abandonaram e já não andavam com ele.

67 Então, perguntou Jesus aos doze: Porventura, quereis também vós outros retirar-vos?

68 Respondeu-lhe Simão Pedro: SENHOR, para quem iremos? Tu tens as palavras da vida eterna;

69 e nós temos crido e conhecido que tu és o Santo de Deus.

70 Replicou-lhes Jesus: Não vos escolhi eu em número de doze? Contudo, um de vós é diabo.

71 Referia-se ele a Judas, filho de Simão Iscariotes; porque era quem estava para traí-lo, sendo um dos doze.

João 7

A incredulidade dos irmãos de Jesus

1 Passadas estas coisas, Jesus andava pela Galiléia, porque não desejava percorrer a Judéia, visto que os judeus procuravam matá-lo.

2 Ora, a festa dos judeus, chamada de Festa dos Tabernáculos, estava próxima.

64 Teidän joukossanne on kuitenkin muutamia, jotka eivät usko.”Jeesus näet tiesi alusta asti, ketkä eivät uskoneet ja kuka kavaltaisi hänet.

65Hän jatkoi: ”Sen tähden minä olen sanonut teille, ettei kukaan voi tulla minun luokseni, ellei minun Isäni sitä hänelle suo.”

66Tämän jälkeen monet hänen opetuslapsistaan vetäytyivät pois eivätkä enää vaeltaneet hänen kanssaan.

67 Niin Jeesus kysyi niiltä kahdeltatoista: ”Ette kai tekin tahdo mennä pois?”

68 Simon Pietari vastasi hänelle: ”Herra, kenen luo me menisimme? Sinulla on iankaikkisen elämän sanat,

69ja me uskomme ja tiedämme, että sinä olet Jumalan Pyhä.”

70Jeesus sanoi heille: ”Enkö minä ole valinnut teidät kaksitoista? Kuitenkin yksi teistä on paholainen.”

71Hän puhui Juudaksesta, Simon Iskariotin pojasta. Tämä oli kavaltava hänet, vaikka oli yksi niistä kahdestatoista.

Johannes 7

Jeesuksen veljien epäusko

1Tämän jälkeen Jeesus kulki Galileassa. Hän ei näet halunnut kulkea Juudeassa, koska juutalaiset etsivät häntä tappaakseen hänet.

2Kun juutalaisten lehtimajanjuhla oli lähellä,

[3] Dirigiram-se, pois, a ele os seus irmãos e lhe disseram: Deixa este lugar e vai para a Judéia, para que também os teus discípulos vejam as obras que fazes.

[3]Jeesuksen veljet sanoivat hänelle: ”Lähde täältä ja mene Juudeaan, että opetuslapsesikin näkisivät ne teot, joita sinä teet.

[4] Porque ninguém há que procure ser conhecido em público e, contudo, realize os seus feitos em oculto. Se fazes estas coisas, manifesta-te ao mundo.

[4]Eihän kukaan, joka tahtoo esiintyä julkisesti, tee mitään salassa. Jos kerran teet tällaisia tekoja, tee itsesi tunnetuksi maailmalle.”

[5] Pois nem mesmo os seus irmãos criam nele.

[5]Hänen veljensäkään eivät näet uskoneet häneen.

[6] Disse-lhes, pois, Jesus: O meu tempo ainda não chegou, mas o vosso sempre está presente.

[6]Jeesus sanoi heille: ”Minun aikani ei ole vielä tullut, mutta teille aika on aina sopiva.

[7] Não pode o mundo odiar-vos, mas a mim me odeia, porque eu dou testemunho a seu respeito de que as suas obras são más.

[7]Teitä maailma ei voi vihata, mutta minua se vihaa, koska minä todistan siitä, että sen teot ovat pahoja.

[8] Subi vós outros à festa; eu, por enquanto, não subo, porque o meu tempo ainda não está cumprido.

[8]Menkää te juhlille. Minä en vielä lähde näille juhlille, koska minun aikani ei ole vielä tullut.”

[9] Disse-lhes Jesus estas coisas e continuou na Galiléia.

[9]Näin hän sanoi ja jäi Galileaan.

Jesus na Festa dos Tabernáculos

[10] Mas, depois que seus irmãos subiram para a festa, então, subiu ele também, não publicamente, mas em oculto.

[11] Ora, os judeus o procuravam na festa e perguntavam: Onde estará ele?

[12] E havia grande murmuração a seu respeito entre as multidões. Uns diziam: Ele é bom. E outros: Não, antes, engana o povo.

[13] Entretanto, ninguém falava dele abertamente, por ter medo dos judeus.

A controvérsia entre Jesus e os judeus

Jeesus lehtimajanjuhlilla

[10]Mutta kun Jeesuksen veljet olivat lähteneet juhlille, silloin myös hän lähti sinne, ei julkisesti vaan salaa.

[11]Juhlan aikana juutalaiset etsivät häntä ja kyselivät: ”Missä se mies on?”

[12]Kansan parissa oli hänestä paljon kiistelyä. Toiset sanoivat: ”Hän on hyvä”, toiset taas sanoivat: ”Ei, vaan hän eksyttää kansan.”

[13]Kukaan heistä ei kuitenkaan puhunut hänestä avoimesti, koska he pelkäsivät juutalaisia.

[14] Corria já em meio a festa, e Jesus subiu ao templo e ensinava.

[15] Então, os judeus se maravilhavam e diziam: Como sabe este letras, sem ter estudado?

[16] Respondeu-lhes Jesus: O meu ensino não é meu, e sim daquele que me enviou.

[17] Se alguém quiser fazer a vontade dele, conhecerá a respeito da doutrina, se ela é de Deus ou se eu falo por mim mesmo.

[18] Quem fala por si mesmo está procurando a sua própria glória; mas o que procura a glória de quem o enviou, esse é verdadeiro, e nele não há injustiça.

[19] Não vos deu Moisés a lei? Contudo, ninguém dentre vós a observa. Por que procurais matar-me?

[20] Respondeu a multidão: Tens demônio. Quem é que procura matar-te?

[21] Replicou-lhes Jesus: Um só feito realizei, e todos vos admirais.

[22] Pelo motivo de que Moisés vos deu a circuncisão (se bem que ela não vem dele, mas dos patriarcas), no sábado circuncidais um homem.

[23] E, se o homem pode ser circuncidado em dia de sábado, para que a lei de Moisés não seja violada, por que vos indignais contra mim, pelo fato de eu ter curado, num sábado, ao todo, um homem?

[24] Não julgueis segundo a aparência, e sim pela reta justiça.

Os guardas mandados para prender Jesus

[14]Kun juhla oli jo puolivälissä, Jeesus meni ylös temppeliin ja opetti.

[15] Juutalaiset sanoivat ihmetellen: ”Kuinka tämä tuntee kirjoituksia, vaikka on oppimaton?”

[16]Jeesus vastasi heille: ”Minun oppini ei ole minun vaan hänen, joka on minut lähettänyt.

[17] Jos joku tahtoo tehdä hänen tahtonsa, hän tulee tietämään, onko tämä oppi Jumalasta vai puhunko minä omiani.

[18] Se, joka puhuu omia ajatuksiaan, etsii omaa kunniaansa. Mutta se, joka etsii lähettäjänsä kunniaa, on luotettava, eikä hänessä ole vääryyttä.

[19] Eikö Mooses ole antanut teille lakia? Kukaan teistä ei kuitenkaan täytä lakia. Miksi te pyritte tappamaan minut?”

[20]Ihmiset vastasivat: ”Sinussa on riivaaja. Kuka sinut pyrkisi tappamaan?”

[21] Jeesus vastasi heille: ”Yhden ainoan teon minä tein, ja te kaikki ihmettelette sitä.

[22] Mooses on antanut teille ympärileikkauksen – tosin se ei ole Mooseksela vaan isiltä – ja sapattinakin te ympärileikkaatte ihmisen.

[23] Jos ihminen saa ympärileikkauksen sapattina, ettei Mooseksen lakia rikottaisi, niin miksi te olette vihoissanne minulle siitä, että minä sapattina tein koko ihmisen terveeksi?

[24] Älkää tuomitko sen mukaan, miltä asia päältäpäin näyttää, vaan langettakaa oikea tuomio.”

Onko tämä Kristus?

[25] Diziam alguns de Jerusalém: Não é este aquele a quem procuram matar?

[26] Eis que ele fala abertamente, e nada lhe dizem. Porventura, reconhecem verdadeiramente as autoridades que este é, de fato, o Cristo?

[27] Nós, todavia, sabemos donde este é; quando, porém, vier o Cristo, ninguém saberá donde ele é.

[28] Jesus, pois, enquanto ensinava no templo, clamou, dizendo: Vós não somente me conheceis, mas também sabeis donde eu sou; e não vim porque eu, de mim mesmo, o quisesse, mas aquele que me enviou é verdadeiro, aquele a quem vós não conheceis.

[29] Eu o conheço, porque venho da parte dele e fui por ele enviado.

[30] Então, procuravam prendê-lo; mas ninguém lhe pôs a mão, porque ainda não era chegada a sua hora.

[31] E, contudo, muitos de entre a multidão creram nele e diziam: Quando vier o Cristo, fará, porventura, maiores sinais do que este homem tem feito?

[32] Os fariseus, ouvindo a multidão murmurar estas coisas a respeito dele, juntamente com os principais sacerdotes enviaram guardas para o prenderem.

[33] Disse-lhes Jesus: Ainda por um pouco de tempo estou convosco e depois irei para junto daquele que me enviou.

[25]Silloin jotkut jerusalemilaiset sanoivat: ”Eikö tämä ole se, jota he tavoittelevat tappaakseen?

[26] Tuossa hän nyt puhuu julkisesti, eivätkä he sano hänelle mitään. Ovatkohan hallitusmiehet tosiaan saaneet selville, että hän on Kristus?

[27] Tästä miehestä me kuitenkin tiedämme, mistä hän on lähtöisin, mutta kun Kristus tulee, ei kukaan tiedä, mistä hän on lähtöisin.”

[28]Opettaessaan temppelissä Jeesus huusi kovalla äänellä: ”Te tunnette minut ja tiedätte, mistä minä olen lähtöisin. En minä ole tullut omasta aloitteestani, vaan minut on lähettänyt hän, joka on luotettava, ja häntä te ette tunne.

[29] Minä tunnen hänet, koska tulen hänen luotaan, ja hän on minut lähettänyt.”

[30]Niin he halusivat ottaa hänet kiinni, mutta kukaan ei käynyt häneen käsiksi, sillä hänen hetkensä ei ollut vielä tullut.

[31]Monet kansasta kuitenkin uskoivat häneen ja sanoivat: ”Kun Kristus tulee, tuskinpa hän tekee enemmän tunnustekoja kuin tämä on tehnyt.”

Jeesus aiotaan pidättää

[32]Fariseukset kuulivat kansan näin kiistelevän Jeesuksesta. Silloin ylipapit ja fariseukset lähettivät temppelipalvelijoita pidättämään hänet.

[33] Mutta Jeesus sanoi: ”Vielä vähän aikaa minä olen teidän kanssanne ja sitten menen pois hänen luokseen, joka on minut lähettänyt.

[34] Haveis de procurar-me e não me achareis; também aonde eu estou, vós não podeis ir.

[35] Disseram, pois, os judeus uns aos outros: Para onde irá este que não o possamos achar? Irá, porventura, para a Dispersão entre os gregos, com o fim de os ensinar?

[36] Que significa, de fato, o que ele diz: Haveis de procurar-me e não me achareis; também aonde eu estou, vós não podeis ir?

Jesus, a fonte da água viva

[37] No último dia, o grande dia da festa, levantou-se Jesus e exclamou: Se alguém tem sede, venha a mim e beba.

[38] Quem crer em mim, como diz a Escritura, do seu interior fluirão rios de água viva.

[39] Isto ele disse com respeito ao Espírito que haviam de receber os que nele cressem; pois o Espírito até aquele momento não fora dado, porque Jesus não havia sido ainda glorificado.

[40] Então, os que dentre o povo tinham ouvido estas palavras diziam: Este é verdadeiramente o profeta;

[41] outros diziam: Ele é o Cristo; outros, porém, perguntavam: Porventura, o Cristo virá da Galiléia?

[34] Silloin te etsitte minua ettekä löydä, ja sinne, missä minä olen, te ette voi tulla.”

[35]Niin juutalaiset sanoivat toisilleen: ”Minne tämä mies aikoo mennä, niin ettemme löydä häntä? Ei kai hän aio mennä niiden luo, jotka asuvat hajallaan kreikkalaisten keskuudessa, ja opettaa kreikkalaisia?

[36] Mitä hän tarkoittaa sanoessaan: ’Te etsitte minua ettekä löydä’ ja ’Sinne, missä minä olen, te ette voi tulla’?”

Kutsu elävän veden luo

[37]Juhlan viimeisenä, suurena päivänä Jeesus nousi seisomaan ja huusi: ”Jos jonkun on jano, tulkoon minun luokseni ja juokoon.

[38] Joka uskoo minuun, niin kuin Raamatussa sanotaan, hänen sisimmästään juoksevat elävän veden virrat.”

[39]Tämän hän sanoi Hengestä, jonka häneen uskovat tulisivat saamaan. Sillä Henki ei ollut vielä tullut, koska Jeesusta ei ollut vielä kirkastettu.

Mielipiteet jakaantuvat

[40]Nämä sanat kuultuaan jotkut väkijoukosta sanoivat: ”Tämä on varmasti se profeetta.”

[41]Toiset sanoivat: ”Tämä on Kristus.” Mutta toiset sanoivat: ”Eihän Kristus Galileasta tule?

[42] Não diz a Escritura que o Cristo vem da descendência de Davi e da aldeia de Belém, donde era Davi?

[43] Assim, houve uma dissensão entre o povo por causa dele;

[44] alguns dentre eles queriam prendê-lo, mas ninguém lhe pôs as mãos.

Os guardas voltam sem Jesus

[45] Voltaram, pois, os guardas à presença dos principais sacerdotes e fariseus, e estes lhes perguntaram: Por que não o trouxestes?

[46] Responderam eles: Jamais alguém falou como este homem.

[47] Replicaram-lhes, pois, os fariseus: Será que também vós fostes enganados?

[48] Porventura, creu nele alguém dentre as autoridades ou algum dos fariseus?

[49] Quanto a esta plebe que nada sabe da lei, é maldita.

[50] Nicodemos, um deles, que antes fora ter com Jesus, perguntou-lhes:

[51] Acaso, a nossa lei julga um homem, sem primeiro ouvi-lo e saber o que ele fez?

[52] Responderam eles: Dar-se-á o caso de que também tu és da Galiléia? Examina e verás que da Galiléia não se levanta profeta.

[53] [E cada um foi para sua casa.

João 8

[42] Eikö Raamattu sano, että Kristus on Daavidin jälkeläisiä ja tulee Beetlehemistä, kaupungista, josta Daavid oli kotoisin?”

[43]Näin väkijoukossa syntyi kiistelyä Jeesuksen tähden.

[44]Jotkut heistä tahtoivat ottaa hänet kiinni, mutta kukaan ei käynyt häneen käsiksi.

Valtaapitävien epäusko

[45]Kun temppelipalvelijat palasivat ylipappien ja fariseusten luo, nämä kysyivät heiltä: ”Miksi ette tuoneet häntä?”

[46] Temppelipalvelijat vastasivat: ”Ei koskaan ole ihminen puhunut sillä tavoin kuin hän.”

[47]Fariseukset vastasivat heille: ”Onko teidätkin johdettu harhaan?

[48] Onko kukaan hallitusmiehistä uskonut häneen tai kukaan fariseuksista?

[49]Mutta tuo kansa, joka ei tunne lakia, on kirottu.”

[50] Niin Nikodemos, yksi fariseuksista, hän, joka aikaisemmin oli käynyt Jeesuksen luona, sanoi heille:

[51]”Eihän meidän lakimme tuomitse ketään, ellei häntä ole ensin kuultu ja saatu tietää, mitä hän on tehnyt?”

[52]He vastasivat hänelle: ”Et kai sinäkin ole Galileasta? Tutki ja näe, ettei Galileasta nouse profeettaa.”

Johannes 8

A mulher adúltera

[1] Jesus, entretanto, foi para o monte das Oliveiras.

[2] De madrugada, voltou novamente para o templo, e todo o povo ia ter com ele; e, assentado, os ensinava.

[3] Os escribas e fariseus trouxeram à sua presença uma mulher surpreendida em adultério e, fazendo-a ficar de pé no meio de todos,

[4] disseram a Jesus: Mestre, esta mulher foi apanhada em flagrante adultério.

[5] E na lei nos mandou Moisés que tais mulheres sejam apedrejadas; tu, pois, que dizes?

[6] Isto diziam eles tentando-o, para terem de que o acusar. Mas Jesus, inclinando-se, escrevia na terra com o dedo.

[7] Como insistissem na pergunta, Jesus se levantou e lhes disse: Aquele que dentre vós estiver sem pecado seja o primeiro que lhe atire pedra.

[8] E, tornando a inclinar-se, continuou a escrever no chão.

[9] Mas, ouvindo eles esta resposta e acusados pela própria consciência, foram-se retirando um por um, a começar pelos mais velhos até aos últimos, ficando só Jesus e a mulher no meio onde estava.

[10] Erguendo-se Jesus e não vendo a ninguém mais além da mulher, perguntou-lhe: Mulher, onde estão aqueles teus acusadores? Ninguém te condenou?

Aviorikoksesta tavattu nainen

7:53. [Kukin heistä lähti kotiinsa,

[1] mutta Jeesus meni Öljymäelle.

[2] Varhain aamulla hän saapui taas temppeliin. Kaikki ihmiset tulivat hänen luokseen, ja hän istuutui ja opetti heitä.

[3] Silloin kirjanoppineet ja fariseukset toivat hänen luokseen aviorikoksesta tavatun naisen. He asettivat hänet väkijoukon keskelle

[4] ja sanoivat: ”Opettaja, tämä nainen on tavattu itse teosta, aviorikosta tekemästä.

[5] Mooses on laissa antanut meille käskyn kivittää tuollaiset. Mitä sinä sanot?”

[6] Näin he sanoivat pannakseen Jeesuksen koetukselle ja päästäkseen syyttämään häntä. Mutta Jeesus kumartui ja kirjoitti sormellaan maahan.

[7] Kun he toistamiseen kysyivät häneltä, hän suoristautui ja sanoi heille: ”Joka teistä on synnitön, se heittäköön ensimmäisenä häntä kivellä.”

[8] Taas hän kumartui ja kirjoitti maahan.

[9] Kuultuaan Jeesuksen sanat he lähtivät pois toinen toisensa jälkeen, vanhimmista alkaen. Jäljelle jäi ainoastaan Jeesus ja nainen, joka oli hänen edessään.

[10] Jeesus suoristautui ja kysyi: ”Nainen, missä ovat syyttäjäsi? Eikö kukaan ole sinua tuominnut?”

[11] Respondeu ela: Ninguém, SENHOR! Então, lhe disse Jesus: Nem eu tampouco te condeno; vai e não peques mais.]

[11] Hän vastasi: ”Herra, ei kukaan.” Niin Jeesus sanoi hänelle: ”En minäkään sinua tuomitse. Mene, äläkä enää tee syntiä.”]

Jesus, a luz do mundo

Maailman valo

[12] De novo, lhes falava Jesus, dizendo: Eu sou a luz do mundo; quem me segue não andará nas trevas; pelo contrário, terá a luz da vida.

[12]Jeesus puhui taas heille ja sanoi: ”Minä olen maailman valo. Se, joka seuraa minua, ei kulje pimeydessä, vaan hänellä on elämän valo.”

[13] Então, lhe objetaram os fariseus: Tu dás testemunho de ti mesmo; logo, o teu testemunho não é verdadeiro.

[13]Niin fariseukset sanoivat hänelle: ”Sinä todistat itse itsestäsi. Sinun todistuksesi ei ole pätevä.”

[14] Respondeu Jesus e disse-lhes: Posto que eu testifico de mim mesmo, o meu testemunho é verdadeiro, porque sei donde vim e para onde vou; mas vós não sabeis donde venho, nem para onde vou.

[14] Jeesus vastasi: ”Vaikka todistankin itsestäni, minun todistukseni on pätevä, sillä minä tiedän, mistä olen tullut ja minne olen menossa. Mutta te ette tiedä, mistä minä tulen ja minne menen.

[15] Vós julgais segundo a carne, eu a ninguém julgo.

[15] Te tuomitsette lihan mukaan, minä en tuomitse ketään.

[16] Se eu julgo, o meu juízo é verdadeiro, porque não sou eu só, porém eu e aquele que me enviou.

[16] Ja jos minä tuomitsenkin, minun tuomioni on oikea, sillä minä en ole yksin, vaan kanssani on Isä, joka on minut lähettänyt.

[17] Também na vossa lei está escrito que o testemunho de duas pessoas é verdadeiro.

[17] Onhan teidän laissannekin kirjoitettu, että kahden ihmisen todistus on pätevä.

[18] Eu testifico de mim mesmo, e o Pai, que me enviou, também testifica de mim.

[18] Minä olen se, joka todistan itsestäni, ja minusta todistaa Isä, joka on minut lähettänyt.”

[19] Então, eles lhe perguntaram: Onde está teu Pai? Respondeu Jesus: Não me conheceis a mim nem a meu Pai; se conhecêsseis a mim, também conheceríeis a meu Pai.

[19]Silloin he kysyivät häneltä: ”Missä sinun isäsi on?” Jeesus vastasi: ”Te ette tunne minua ettekä minun Isääni. Jos te tuntisitte minut, tuntisitte myös Isäni.”

[20] Proferiu ele estas palavras no lugar do gazofilácio, quando ensinava no templo; e ninguém o prendeu, porque não era ainda chegada a sua hora.

[20]Nämä sanat Jeesus puhui uhriarkun ääressä opettaessaan temppelissä, eikä kukaan ottanut häntä kiinni, sillä hänen hetkensä ei ollut vielä tullut.

Jesus defende a sua missão e autoridade

[21] De outra feita, lhes falou, dizendo: Vou retirar-me, e vós me procurareis, mas perecereis no vosso pecado; para onde eu vou vós não podeis ir.

[22] Então, diziam os judeus: Terá ele, acaso, a intenção de suicidar-se? Porque diz: Para onde eu vou vós não podeis ir.

[23] E prosseguiu: Vós sois cá de baixo, eu sou lá de cima; vós sois deste mundo, eu deste mundo não sou.

[24] Por isso, eu vos disse que morrereis nos vossos pecados; porque, se não crerdes que EU SOU, morrereis nos vossos pecados.

[25] Então, lhe perguntaram: Quem és tu? Respondeu-lhes Jesus: Que é que desde o princípio vos tenho dito?

[26] Muitas coisas tenho para dizer a vosso respeito e vos julgar; porém aquele que me enviou é verdadeiro, de modo que as coisas que dele tenho ouvido, essas digo ao mundo.

[27] Eles, porém, não atinaram que lhes falava do Pai.

[28] Disse-lhes, pois, Jesus: Quando levantardes o Filho do Homem, então, sabereis que EU SOU e que nada faço por mim mesmo; mas falo como o Pai me ensinou.

[29] E aquele que me enviou está comigo, não me deixou só, porque eu faço sempre o que lhe agrada.

Jeesus puhuu itsestään

[21]Jeesus sanoi vielä heille: ”Minä menen pois, ja te etsitte minua ja kuolette syntiinne. Minne minä menen, sinne te ette voi tulla.”

[22] Silloin juutalaiset sanoivat: ”Ei kai hän aio tappaa itseään, kun hän sanoo: ’Minne minä menen, sinne te ette voi tulla’?”

[23] Hän sanoi heille: ”Te olette alhaalta, minä olen ylhäältä. Te olette tästä maailmasta, minä en ole tästä maailmasta.

[24] Sen tähden minä sanon teille, että te kuolette synteihinne. Sillä jos ette usko, että minä olen se, joka olen, te kuolette synteihinne.”

[25]Niin he kysyivät häneltä: ”Kuka sinä olet?” Jeesus vastasi: ”Juuri se, mistä nytkin teille puhun.

[26] Paljon on minulla teistä sanottavaa ja teissä tuomittavaa. Mutta hän, joka on lähettänyt minut, on luotettava, ja minkä minä olen kuullut häneltä, sen minä puhun maailmalle.”

[27]He eivät ymmärtäneet, että hän puhui heille Isästä.

[28] Niin Jeesus sanoi heille: ”Kun olette korottaneet Ihmisen Pojan, silloin te ymmärrätte, että minä olen se ja etten omasta aloitteestani tee mitään vaan puhun sen, minkä Isäni on minulle opettanut.

[29] Hän, joka on minut lähettänyt, on minun kanssani. Hän ei ole jättänyt minua yksin, koska minä teen aina sitä, mikä on hänelle mieluista.”

30 Ditas estas coisas, muitos creram nele.

31 Disse, pois, Jesus aos judeus que haviam crido nele: Se vós permanecerdes na minha palavra, sois verdadeiramente meus discípulos;

32 e conhecereis a verdade, e a verdade vos libertará.

33 Responderam-lhe: Somos descendência de Abraão e jamais fomos escravos de alguém; como dizes tu: Sereis livres?

34 Replicou-lhes Jesus: Em verdade, em verdade vos digo: todo o que comete pecado é escravo do pecado.

35 O escravo não fica sempre na casa; o filho, sim, para sempre.

36 Se, pois, o Filho vos libertar, verdadeiramente sereis livres.

37 Bem sei que sois descendência de Abraão; contudo, procurais matar-me, porque a minha palavra não está em vós.

38 Eu falo das coisas que vi junto de meu Pai; vós, porém, fazeis o que vistes em vosso pai.

39 Então, lhe responderam: Nosso pai é Abraão. Disse-lhes Jesus: Se sois filhos de Abraão, praticai as obras de Abraão.

40 Mas agora procurais matar-me, a mim que vos tenho falado a verdade que ouvi de Deus; assim não procedeu Abraão.

30Kun hän puhui tämän, monet uskoivat häneen.

Totuus tekee vapaaksi

31Sitten Jeesus sanoi niille juutalaisille, jotka uskoivat häneen: ”Jos te pysytte minun sanassani, te todella olette minun opetuslapsiani

32 ja tulette tuntemaan totuuden, ja totuus tekee teistä vapaita.”

33He vastasivat hänelle: ”Me olemme Abrahamin siementä emmekä ole koskaan olleet kenenkään orjia. Kuinka sinä sitten voit sanoa: ’Teistä tulee vapaita’?”

34 Jeesus vastasi heille: ”Totisesti, totisesti minä sanon teille: jokainen, joka tekee syntiä, on synnin orja.

35 Orja ei pysy talossa iäti, mutta poika pysyy.

36 Jos siis Poika vapauttaa teidät, te olette todella vapaita.

37 Minä tiedän, että te olette Abrahamin siementä. Mutta te haluatte tappaa minut, koska minun sanani ei saa teissä sijaa.

38 Minä puhun, mitä olen Isäni luona nähnyt. Niin tekin teette, mitä olette omalta isältänne kuulleet.”

Abrahamin lasten teot

39He vastasivat Jeesukselle: ”Abraham on meidän isämme.” Jeesus sanoi heille: ”Jos te olisitte Abrahamin lapsia, te tekisitte Abrahamin tekoja.

40 Nyt te kuitenkin haluatte tappaa minut, miehen, joka on puhunut teille totuuden, sen, minkä on Jumalalta kuullut. Niin ei Abraham tehnyt.

41 Vós fazeis as obras de vosso pai. Disseram-lhe eles: Nós não somos bastardos; temos um pai, que é Deus.

42 Replicou-lhes Jesus: Se Deus fosse, de fato, vosso pai, certamente, me havíeis de amar; porque eu vim de Deus e aqui estou; pois não vim de mim mesmo, mas ele me enviou.

43 Qual a razão por que não compreendeis a minha linguagem? É porque sois incapazes de ouvir a minha palavra.

44 Vós sois do diabo, que é vosso pai, e quereis satisfazer-lhe os desejos. Ele foi homicida desde o princípio e jamais se firmou na verdade, porque nele não há verdade. Quando ele profere mentira, fala do que lhe é próprio, porque é mentiroso e pai da mentira.

45 Mas, porque eu digo a verdade, não me credes.

46 Quem dentre vós me convence de pecado? Se vos digo a verdade, por que razão não me credes?

47 Quem é de Deus ouve as palavras de Deus; por isso, não me dais ouvidos, porque não sois de Deus.

48 Responderam, pois, os judeus e lhe disseram: Porventura, não temos razão em dizer que és samaritano e tens demônio?

49 Replicou Jesus: Eu não tenho demônio; pelo contrário, honro a meu Pai, e vós me desonrais.

41 Te teette isänne tekoja.”He sanoivat hänelle: ”Me emme ole haureudesta syntyneitä, meillä on yksi Isä: Jumala.”

42 Jeesus sanoi heille: ”Jos Jumala olisi teidän Isänne, te rakastaisitte minua, sillä Jumalasta minä olen lähtenyt ja tänne tullut. En minä ole tullut omasta aloitteestani, vaan hän on minut lähettänyt.

43 Miksi te ette ymmärrä minun puhettani? Siksi, että te ette siedä kuulla minun sanaani.

44 Te olette isästä Paholaisesta, ja isänne himoja te tahdotte noudattaa. Hän on ollut murhaaja alusta asti, eikä hän pysy totuudessa, koska hänessä ei ole totuutta. Kun hän valehtelee, hän puhuu omiaan, sillä hän on valehtelija ja valheen isä.

45 Mutta koska minä puhun totta, te ette usko minua.

46 Kuka teistä voi osoittaa minut syylliseksi syntiin? Jos minä puhun totta, miksi ette usko minua?

47 Se, joka on Jumalasta, kuulee Jumalan sanat. Te ette kuule, koska ette ole Jumalasta.”

Jeesus oli ennen Abrahamia

48 Niin juutalaiset vastasivat Jeesukselle: ”Emmekö ole oikeassa, kun sanomme, että sinä olet samarialainen ja että sinussa on riivaaja?”

49 Jeesus vastasi: ”Ei minussa ole riivaajaa, vaan minä kunnioitan Isääni, mutta te häpäisette minua.

[50] Eu não procuro a minha própria glória; há quem a busque e julgue.

[51] Em verdade, em verdade vos digo: se alguém guardar a minha palavra, não verá a morte, eternamente.

[52] Disseram-lhe os judeus: Agora, estamos certos de que tens demônio. Abraão morreu, e também os profetas, e tu dizes: Se alguém guardar a minha palavra, não provará a morte, eternamente.

[53] És maior do que Abraão, o nosso pai, que morreu? Também os profetas morreram. Quem, pois, te fazes ser?

[54] Respondeu Jesus: Se eu me glorifico a mim mesmo, a minha glória nada é; quem me glorifica é meu Pai, o qual vós dizeis que é vosso Deus.

[55] Entretanto, vós não o tendes conhecido; eu, porém, o conheço. Se eu disser que não o conheço, serei como vós: mentiroso; mas eu o conheço e guardo a sua palavra.

[56] Abraão, vosso pai, alegrou-se por ver o meu dia, viu-o e regozijou-se.

[57] Perguntaram-lhe, pois, os judeus: Ainda não tens cinqüenta anos e viste Abraão?

[58] Respondeu-lhes Jesus: Em verdade, em verdade eu vos digo: antes que Abraão existisse, EU SOU.

[59] Então, pegaram em pedras para atirarem nele; mas Jesus se ocultou e saiu do templo.

[50] En minä etsi omaa kunniaani. On yksi, joka etsii ja tuomitsee.

[51] Totisesti, totisesti minä sanon teille: jos joku pitää minun sanani, hän ei ikinä näe kuolemaa.”

[52] Juutalaiset sanoivat hänelle: ”Nyt me ymmärrämme, että sinussa on riivaaja. Abraham on kuollut, samoin profeetat, ja sinä sanot: ’Jos joku pitää minun sanani, hän ei ikinä maista kuolemaa.’

[53] Et kai sinä ole suurempi kuin isämme Abraham, joka on kuollut? Myös profeetat ovat kuolleet. Keneksi sinä itsesi teet?”

[54] Jeesus vastasi: ”Jos minä ottaisin itselleni kunnian, minun kunniani ei olisi minkään arvoista. Minun Isäni antaa minulle kunnian. Hän on se, josta te sanotte: ’Hän on meidän Jumalamme.’

[55] Kuitenkaan te ette tunne häntä, mutta minä tunnen hänet. Jos sanoisin, etten tunne häntä, olisin valehtelija kuten tekin. Mutta minä tunnen hänet ja pidän hänen sanansa.

[56] Abraham, teidän isänne, riemuitsi siitä, että hän saisi nähdä minun päiväni. Hän näki sen ja iloitsi.”

[57] Niin juutalaiset sanoivat hänelle: ”Et ole vielä viidenkymmenen vuoden ikäinen ja olet nähnyt Abrahamin!”

[58] Jeesus sanoi heille: ”Totisesti, totisesti minä sanon teille: ennen kuin Abraham syntyi, minä olen ollut.”

[59] Silloin he poimivat kiviä heittääkseen häntä niillä. Mutta Jeesus kätkeytyi ja lähti temppelistä.

João 9

A cura de um cego de nascença

1 Caminhando Jesus, viu um homem cego de nascença.

2 E os seus discípulos perguntaram: Mestre, quem pecou, este ou seus pais, para que nascesse cego?

3 Respondeu Jesus: Nem ele pecou, nem seus pais; mas foi para que se manifestem nele as obras de Deus.

4 É necessário que façamos as obras daquele que me enviou, enquanto é dia; a noite vem, quando ninguém pode trabalhar.

5 Enquanto estou no mundo, sou a luz do mundo.

6 Dito isso, cuspiu na terra e, tendo feito lodo com a saliva, aplicou-o aos olhos do cego,

7 dizendo-lhe: Vai, lava-te no tanque de Siloé (que quer dizer Enviado). Ele foi, lavou-se e voltou vendo.

8 Então, os vizinhos e os que dantes o conheciam de vista, como mendigo, perguntavam: Não é este o que estava assentado pedindo esmolas?

9 Uns diziam: É ele. Outros: Não, mas se parece com ele. Ele mesmo, porém, dizia: Sou eu.

10 Perguntaram-lhe, pois: Como te foram abertos os olhos?

Johannes 9

Sokeana syntynyt mies

1 Jatkaessaan matkaa Jeesus näki miehen, joka oli ollut sokea syntymästään saakka.

2 Opetuslapset kysyivät: ”Rabbi, kuka teki syntiä, hänkö vai hänen vanhempansa, niin että hän syntyi sokeana?”

3 Jeesus vastasi: ”Ei hän tehnyt syntiä eivätkä hänen vanhempansa, vaan näin on tapahtunut, että Jumalan teot tulisivat hänessä julki.

4 Niin kauan kuin on päivä, meidän tulee tehdä lähettäjäni tekoja. Tulee yö, jolloin kukaan ei voi tehdä työtä.

5 Niin kauan kuin olen maailmassa, minä olen maailman valo.”

6 Tämän sanottuaan Jeesus sylki maahan, teki syljestä tahnaa, siveli sitä miehen silmiin

7 ja sanoi hänelle: ”Mene peseytymään Siloan altaalle” – nimi merkitsee: lähetetty. Niin hän meni, peseytyi ja palasi näkevänä.

8 Silloin naapurit ja ne, jotka ennen olivat nähneet hänet kerjäläisenä, sanoivat: ”Eikö tämä ole se, joka istui kerjäämässä?”

9 Toiset sanoivat: ”Hän se on.” Toiset taas väittivät: ”Ei ole, hän on vain samannäköinen.” Mies itse sanoi: ”Minä se olen.”

10 Niin he kysyivät häneltä: ”Miten sinun silmäsi sitten ovat auenneet?”

[11] Respondeu ele: O homem chamado Jesus fez lodo, untou-me os olhos e disse-me: Vai ao tanque de Siloé e lava-te. Então, fui, lavei-me e estou vendo.

[12] Disseram-lhe, pois: Onde está ele? Respondeu: Não sei.

Os fariseus interrogam o cego

[13] Levaram, pois, aos fariseus o que dantes fora cego.

[14] E era sábado o dia em que Jesus fez o lodo e lhe abriu os olhos.

[15] Então, os fariseus, por sua vez, lhe perguntaram como chegara a ver; ao que lhes respondeu: Aplicou lodo aos meus olhos, lavei-me e estou vendo.

[16] Por isso, alguns dos fariseus diziam: Esse homem não é de Deus, porque não guarda o sábado. Diziam outros: Como pode um homem pecador fazer tamanhos sinais? E houve dissensão entre eles.

[17] De novo, perguntaram ao cego: Que dizes tu a respeito dele, visto que te abriu os olhos? Que é profeta, respondeu ele.

[18] Não acreditaram os judeus que ele fora cego e que agora via, enquanto não lhe chamaram os pais

[19] e os interrogaram: É este o vosso filho, de quem dizeis que nasceu cego? Como, pois, vê agora?

[20] Então, os pais responderam: Sabemos que este é nosso filho e que nasceu cego;

[11] Hän vastasi: ”Se mies, jota sanotaan Jeesukseksi, teki tahnaa, siveli sitä silmiini ja käski minun mennä Siloan altaalle peseytymään. Minä menin ja peseydyin ja sain näköni.”

[12] He kysyivät häneltä: ”Missä hän on?” Mies vastasi: ”En tiedä.”

Fariseukset kuulustelevat parantunutta

[13] Mies, joka oli ennen ollut sokea, vietiin fariseusten luo.

[14] Se päivä, jolloin Jeesus teki tahnan ja avasi hänen silmänsä, oli sapatti.

[15] Myös fariseukset kyselivät mieheltä, miten hän oli saanut näkönsä. Hän vastasi heille: ”Hän pani tahnaa minun silmiini, minä peseydyin ja nyt minä näen.”

[16] Silloin muutamat fariseuksista sanoivat: ”Se mies ei ole Jumalasta, koska hän ei pidä sapattia.” Toiset sanoivat: ”Kuinka voi syntinen ihminen tehdä tällaisia tunnustekoja?” He olivat keskenään eri mieltä.

[17] Sen tähden he kysyivät jälleen sokealta: ”Mitä sinä sanot hänestä, avasihan hän sinun silmäsi?” Mies vastasi: ”Hän on profeetta.”

[18] Juutalaiset eivät kuitenkaan uskoneet, että hän oli ollut sokea ja saanut näkönsä, ennen kuin he kutsuivat näkönsä saaneen vanhemmat

[19] ja kysyivät heiltä: ”Onko tämä teidän poikanne, jonka te sanotte syntyneen sokeana? Miten on mahdollista, että hän nyt näkee?”

[20] Hänen vanhempansa vastasivat: ”Sen me tiedämme, että tämä on meidän

poikamme ja että hän on syntynyt sokeana.

[21] mas não sabemos como vê agora; ou quem lhe abriu os olhos também não sabemos. Perguntai a ele, idade tem; falará de si mesmo.

[21] Mutta että hän nyt näkee, sitä emme tiedä. Emme myöskään tiedä, kuka on avannut hänen silmänsä. Kysykää häneltä itseltään, hän on täysi-ikäinen, puhukoon itse puolestaan.”

[22] Isto disseram seus pais porque estavam com medo dos judeus; pois estes já haviam assentado que, se alguém confessasse ser Jesus o Cristo, fosse expulso da sinagoga.

[22] He sanoivat näin, koska pelkäsivät juutalaisia. Juutalaiset olivat näet jo sopineet keskenään, että se, joka tunnustaisi Jeesuksen Kristukseksi, erotettaisiin synagogasta.

[23] Por isso, é que disseram os pais: Ele idade tem, interrogai-o.

[23]Sen tähden hänen vanhempansa sanoivat: ”Hän on täysi-ikäinen, kysykää häneltä.”

[24] Então, chamaram, pela segunda vez, o homem que fora cego e lhe disseram: Dá glória a Deus; nós sabemos que esse homem é pecador.

[24]Niin he kutsuivat toistamiseen miehen, joka oli ollut sokea, ja sanoivat hänelle: ”Anna kunnia Jumalalle. Me tiedämme, että se mies on syntinen.”

[25] Ele retrucou: Se é pecador, não sei; uma coisa sei: eu era cego e agora vejo.

[25] Hän vastasi: ”Onko hän syntinen, sitä en tiedä, mutta sen tiedän, että minä, joka olin sokea, nyt näen.”

[26] Perguntaram-lhe, pois: Que te fez ele? como te abriu os olhos?

[26] He kysyivät häneltä: ”Mitä hän teki sinulle? Miten hän avasi sinun silmäsi?”

[27] Ele lhes respondeu: Já vo-lo disse, e não atendestes; por que quereis ouvir outra vez? Porventura, quereis vós também tornar-vos seus discípulos?

[27] Mies vastasi heille: ”Johan minä sen teille sanoin, mutta te ette kuunnelleet. Miksi te taas tahdotte sen kuulla? Tahdotteko tekin ruveta hänen opetuslapsikseen?”

[28] Então, o injuriaram e lhe disseram: Discípulo dele és tu; mas nós somos discípulos de Moisés.

[28] Niin he herjasivat häntä ja sanoivat: ”Sinä olet hänen opetuslapsensa, mutta me olemme Mooseksen opetuslapsia.

[29] Sabemos que Deus falou a Moisés; mas este nem sabemos donde é.

[29] Me tiedämme, että Jumala on puhunut Moosekselle, mutta tästä miehestä emme tiedä, mistä hän on lähtöisin.”

[30] Respondeu-lhes o homem: Nisto é de estranhar que vós não saibais donde ele é, e, contudo, me abriu os olhos.

[31] Sabemos que Deus não atende a pecadores; mas, pelo contrário, se alguém teme a Deus e pratica a sua vontade, a este atende.

[32] Desde que há mundo, jamais se ouviu que alguém tenha aberto os olhos a um cego de nascença.

[33] Se este homem não fosse de Deus, nada poderia ter feito.

[34] Mas eles retrucaram: Tu és nascido todo em pecado e nos ensinas a nós? E o expulsaram.

Jesus revela-se ao cego

[35] Ouvindo Jesus que o tinham expulsado, encontrando-o, lhe perguntou: Crês tu no Filho do Homem?

[36] Ele respondeu e disse: Quem é, SENHOR, para que eu nele creia?

[37] E Jesus lhe disse: Já o tens visto, e é o que fala contigo.

[38] Então, afirmou ele: Creio, SENHOR; e o adorou.

[39] Prosseguiu Jesus: Eu vim a este mundo para juízo, a fim de que os que não vêem vejam, e os que vêem se tornem cegos.

[40] Alguns dentre os fariseus que estavam perto dele perguntaram-lhe: Acaso, também nós somos cegos?

[41] Respondeu-lhes Jesus: Se fôsseis cegos, não teríeis pecado algum; mas, porque

[30] Mies vastasi heille: ”Sehän tässä on ihmeellistä, että te ette tiedä, mistä hän on lähtöisin. Ja kuitenkin hän on avannut minun silmäni!

[31] Me tiedämme, ettei Jumala kuule syntisiä, mutta sitä hän kuulee, joka kunnioittaa häntä ja tekee hänen tahtonsa.

[32]Ei ole ikinä kuultu, että joku olisi avannut sokeana syntyneen silmät.

[33] Ellei hän olisi Jumalasta, hän ei voisi tehdä mitään.”

[34] He vastasivat hänelle: ”Sinä olet täysin synneissä syntynyt mies. Sinäkö opetat meitä!” Ja he ajoivat hänet ulos.

Hengellinen sokeus

[35]Jeesus sai kuulla, että mies oli ajettu ulos. Tavatessaan hänet Jeesus kysyi: ”Uskotko sinä Ihmisen Poikaan ?”

[36] Hän vastasi: ”Herra, sano kuka hän on, että voisin uskoa häneen.”

[37] Jeesus sanoi: ”Sinä olet nähnyt hänet. Hän on se, joka puhuu kanssasi.”

[38] ”Herra, minä uskon”, mies sanoi ja kumartui palvomaan häntä.

[39]Jeesus sanoi: ”Tuomioksi minä olen tullut tähän maailmaan, että ne, jotka eivät näe, näkisivät, ja ne, jotka näkevät, tulisivat sokeiksi.”

[40]Muutamat fariseukset, jotka olivat hänen lähellään, kuulivat tämän ja kysyivät häneltä: ”Emme kai me ole sokeita?”

[41] Jeesus vastasi heille: ”Jos te olisitte sokeita, teillä ei olisi syntiä, mutta nyt te

agora dizeis: Nós vemos, subsiste o vosso pecado.

sanotte: ’Me näemme’, ja sen tähden teidän syntinne pysyy.”

João 10

Jesus, o bom pastor

[1] Em verdade, em verdade vos digo: o que não entra pela porta no aprisco das ovelhas, mas sobe por outra parte, esse é ladrão e salteador.

[2] Aquele, porém, que entra pela porta, esse é o pastor das ovelhas.

[3] Para este o porteiro abre, as ovelhas ouvem a sua voz, ele chama pelo nome as suas próprias ovelhas e as conduz para fora.

[4] Depois de fazer sair todas as que lhe pertencem, vai adiante delas, e elas o seguem, porque lhe reconhecem a voz;

[5] mas de modo nenhum seguirão o estranho; antes, fugirão dele, porque não conhecem a voz dos estranhos.

[6] Jesus lhes propôs esta parábola, mas eles não compreenderam o sentido daquilo que lhes falava.

[7] Jesus, pois, lhes afirmou de novo: Em verdade, em verdade vos digo: eu sou a porta das ovelhas.

[8] Todos quantos vieram antes de mim são ladrões e salteadores; mas as ovelhas não lhes deram ouvido.

[9] Eu sou a porta. Se alguém entrar por mim, será salvo; entrará, e sairá, e achará pastagem.

Johannes 10

Vertaus lammastarhasta

[1] ”Totisesti, totisesti minä sanon teille: se, joka ei mene ovesta lammastarhaan vaan nousee sinne muualta, on varas ja rosvo.

[2] Mutta joka menee ovesta sisälle, on lampaiden paimen.

[3] Hänelle portinvartija avaa oven, ja lampaat kuulevat hänen äänensä. Hän kutsuu omia lampaitaan nimeltä ja vie ne ulos.

[4] Laskettuaan ulos kaikki omat lampaansa hän kulkee niiden edellä. Lampaat seuraavat häntä, sillä ne tuntevat hänen äänensä.

[5] Mutta vierasta ne eivät seuraa vaan pakenevat häntä, koska ne eivät tunne vieraiden ääntä.”

[6]Jeesus kertoi heille tämän vertauksen, mutta he eivät ymmärtäneet, mitä hänen puheensa tarkoitti.

[7]Siksi Jeesus sanoi vielä: ”Totisesti, totisesti minä sanon teille: minä olen lampaiden ovi.

[8] Kaikki, jotka ovat tulleet ennen minua, ovat varkaita ja rosvoja, mutta lampaat eivät ole kuulleet heitä.

[9] Minä olen ovi. Kuka ikinä tulee sisälle minun kauttani, hän pelastuu. Hän käy sisälle ja ulos ja löytää laitumen.

[10] O ladrão vem somente para roubar, matar e destruir; eu vim para que tenham vida e a tenham em abundância.

[10] Varas ei tule muuta kuin varastamaan, tappamaan ja tuhoamaan. Minä olen tullut tuomaan elämän ja yltäkylläisyyden.”

Hyvä paimen

[11] Eu sou o bom pastor. O bom pastor dá a vida pelas ovelhas.

[11] ”Minä olen se hyvä paimen. Hyvä paimen antaa henkensä lampaiden edestä.

[12] O mercenário, que não é pastor, a quem não pertencem as ovelhas, vê vir o lobo, abandona as ovelhas e foge; então, o lobo as arrebata e dispersa.

[12] Mutta kun palkkalainen, joka ei ole paimen ja jonka omia lampaat eivät ole, näkee suden tulevan, hän jättää lampaat ja pakenee. Susi saa lampaat saaliikseen ja hajottaa lauman.

[13] O mercenário foge, porque é mercenário e não tem cuidado com as ovelhas.

[13] Palkkalainen pakenee, sillä hänet on palkattu, eikä hän välitä lampaista.

[14] Eu sou o bom pastor; conheço as minhas ovelhas, e elas me conhecem a mim,

[14] Minä olen hyvä paimen. Minä tunnen omani, ja minun omani tuntevat minut,

[15] assim como o Pai me conhece a mim, e eu conheço o Pai; e dou a minha vida pelas ovelhas.

[15] niin kuin Isä tuntee minut ja minä tunnen Isän. Minä annan henkeni lampaiden edestä.

[16] Ainda tenho outras ovelhas, não deste aprisco; a mim me convém conduzi-las; elas ouvirão a minha voz; então, haverá um rebanho e um pastor.

[16] Minulla on myös muita lampaita, jotka eivät ole tästä lammastarhasta. Niitäkin minun tulee johdattaa, ja ne kuulevat minun ääneni, ja on oleva yksi lauma ja yksi paimen.

[17] Por isso, o Pai me ama, porque eu dou a minha vida para a reassumir.

[17] Isä rakastaa minua, koska minä annan henkeni ottaakseni sen takaisin.

[18] Ninguém a tira de mim; pelo contrário, eu espontaneamente a dou. Tenho autoridade para a entregar e também para reavê-la. Este mandato recebi de meu Pai.

[18] Kukaan ei sitä minulta ota, vaan minä annan sen itse. Minulla on valta antaa se, ja minulla on valta ottaa se takaisin. Tämän käskyn minä olen saanut Isältäni.”

Nova dissensão entre os judeus

[19] Por causa dessas palavras, rompeu nova dissensão entre os judeus.

[19] Nämä sanat aiheuttivat taas erimielisyyttä juutalaisten kesken.

[20] Muitos deles diziam: Ele tem demônio e enlouqueceu; por que o ouvis?

[20] Monet heistä sanoivat: ”Hänessä on riivaaja, hän on järjiltään. Miksi te häntä kuuntelette?”

[21] Outros diziam: Este modo de falar não é de endemoninhado; pode, porventura, um demônio abrir os olhos aos cegos?

A Festa da Dedicação. Jesus é interrogado

[22] Celebrava-se em Jerusalém a Festa da Dedicação. Era inverno.

[23] Jesus passeava no templo, no Pórtico de Salomão.

[24] Rodearam-no, pois, os judeus e o interpelaram: Até quando nos deixarás a mente em suspenso? Se tu és o Cristo, dize-o francamente.

[25] Respondeu-lhes Jesus: Já vo-lo disse, e não credes. As obras que eu faço em nome de meu Pai testificam a meu respeito.

[26] Mas vós não credes, porque não sois das minhas ovelhas.

[27] As minhas ovelhas ouvem a minha voz; eu as conheço, e elas me seguem.

[28] Eu lhes dou a vida eterna; jamais perecerão, e ninguém as arrebatará da minha mão.

[29] Aquilo que meu Pai me deu é maior do que tudo; e da mão do Pai ninguém pode arrebatar.

[30] Eu e o Pai somos um.

[31] Novamente, pegaram os judeus em pedras para lhe atirar.

[32] Disse-lhes Jesus: Tenho-vos mostrado muitas obras boas da parte do Pai; por qual delas me apedrejais?

[33] Responderam-lhe os judeus: Não é por obra boa que te apedrejamos, e sim por

[21] Toiset sanoivat: ”Tämä ei ole riivatun puhetta. Ei kai riivaaja voi avata sokeiden silmiä?”

Juutalaiset hylkäävät Jeesuksen

[22]Jerusalemissa vietettiin temppelin vihkimisen muistojuhlaa , ja oli talvi.

[23] Kun Jeesus käveli temppelialueella Salomon pylväskäytävässä,

[24] juutalaiset piirittivät hänet ja sanoivat: ”Kuinka kauan sinä pidät meitä epätietoisina? Jos olet Kristus, sano se meille suoraan.”

[25] Jeesus vastasi: ”Minä olen sanonut sen teille, mutta te ette usko. Teot, joita minä teen Isäni nimessä, todistavat minusta.

[26] Mutta te ette usko, sillä te ette ole minun lampaitani.

[27] Minun lampaani kuulevat minun ääneni. Minä tunnen ne, ja ne seuraavat minua.

[28] Minä annan heille iankaikkisen elämän. He eivät ikinä joudu hukkaan, eikä kukaan ryöstä heitä minun kädestäni.

[29] Isäni, joka on antanut heidät minulle, on kaikkia muita suurempi, eikä kukaan voi ryöstää heitä Isäni kädestä.

[30] Minä ja Isä olemme yhtä.”

[31]Silloin juutalaiset poimivat jälleen kiviä kivittääkseen hänet.

[32] Jeesus sanoi: ”Minä olen antanut teidän nähdä monta hyvää tekoa, jotka ovat lähtöisin Isästä. Mikä niistä on se, jonka tähden te kivitätte minut?”

[33] Juutalaiset vastasivat: ”Emme me sinua hyvän teon tähden kivitä vaan

causa da blasfêmia, pois, sendo tu homem, te fazes Deus a ti mesmo.

jumalanpilkan tähden, koska sinä, joka olet ihminen, teet itsesi Jumalaksi.”

34 Replicou-lhes Jesus: Não está escrito na vossa lei: Eu disse: sois deuses?

34Jeesus vastasi heille: ”Eikö teidän laissanne ole kirjoitettu: ’Minä sanoin: te olette jumalia.’?

35 Se ele chamou deuses àqueles a quem foi dirigida a palavra de Deus, e a Escritura não pode falhar,

35 Jos hän sanoo jumaliksi niitä, joille Jumalan sana tuli – eikä Raamattu voi raueta tyhjiin –

36 então, daquele a quem o Pai santificou e enviou ao mundo, dizeis: Tu blasfemas; porque declarei: sou Filho de Deus?

36 niin hänellekö, jonka Isä pyhitti ja lähetti maailmaan, te sanotte: ’Sinä pilkkaat Jumalaa’, kun sanoin olevani Jumalan Poika?

37 Se não faço as obras de meu Pai, não me acrediteis;

37 Jos minä en tee Isäni tekoja, älkää uskoko minua.

38 mas, se faço, e não me credes, crede nas obras; para que possais saber e compreender que o Pai está em mim, e eu estou no Pai.

38 Mutta jos teen, uskokaa minun tekojani, vaikka ette minua uskoisikaan. Silloin te tulette tietämään ja ymmärtämään, että Isä on minussa ja minä olen Isässä.”

39 Nesse ponto, procuravam, outra vez, prendê-lo; mas ele se livrou das suas mãos.

39Niin he yrittivät taas ottaa Jeesuksen kiinni, mutta hän lähti pois heidän käsistään.

40 Novamente, se retirou para além do Jordão, para o lugar onde João batizava no princípio; e ali permaneceu.

40Jeesus meni jälleen Jordanin toiselle puolelle, siihen paikkaan, missä Johannes oli ensin kastanut, ja viipyi siellä.

41 E iam muitos ter com ele e diziam: Realmente, João não fez nenhum sinal, porém tudo quanto disse a respeito deste era verdade.

41 Monet tulivat hänen luokseen ja sanoivat: ”Johannes tosin ei tehnyt yhtään tunnustekoa, mutta kaikki, mitä Johannes sanoi tästä miehestä, on totta.”

42 E muitos ali creram nele.

42 Ja monet uskoivat siellä Jeesukseen.

João 11

A ressurreição de Lázaro

1 Estava enfermo Lázaro, de Betânia, da aldeia de Maria e de sua irmã Marta.

Johannes 11

Lasarus kuolee

1Eräs Lasarus-niminen mies oli sairaana. Hän asui Betaniassa, Marian ja tämän sisaren Martan kylässä.

[2] Esta Maria, cujo irmão Lázaro estava enfermo, era a mesma que ungiu com bálsamo o SENHOR e lhe enxugou os pés com os seus cabelos.

[2]Maria oli se, joka voiteli Herran hyväntuoksuisella voiteella ja kuivasi hänen jalkansa hiuksillaan, ja sairaana oli hänen veljensä Lasarus.

[3] Mandaram, pois, as irmãs de Lázaro dizer a Jesus: SENHOR, está enfermo aquele a quem amas.

[3]Niin sisaret lähettivät Jeesukselle sanan: ”Herra! Hän, joka on sinulle rakas, on sairaana.”

[4] Ao receber a notícia, disse Jesus: Esta enfermidade não é para morte, e sim para a glória de Deus, a fim de que o Filho de Deus seja por ela glorificado.

[4]Sen kuultuaan Jeesus sanoi: ”Tämä sairaus ei ole kuolemaksi vaan Jumalan kunniaksi, että Jumalan Poika tulisi kirkastetuksi sen kautta.”

[5] Ora, amava Jesus a Marta, e a sua irmã, e a Lázaro.

[5]Jeesus rakasti Marttaa ja hänen sisartaan sekä Lasarusta.

[6] Quando, pois, soube que Lázaro estava doente, ainda se demorou dois dias no lugar onde estava.

[6]Kun hän kuuli Lasaruksen olevan sairaana, hän viipyi vielä kaksi päivää sillä seudulla, missä oli.

[7] Depois, disse aos seus discípulos: Vamos outra vez para a Judéia.

[7]Vasta sitten hän sanoi opetuslapsilleen: ”Menkäämme takaisin Juudeaan.”

[8] Disseram-lhe os discípulos: Mestre, ainda agora os judeus procuravam apedrejar-te, e voltas para lá?

[8]Opetuslapset sanoivat hänelle: ”Rabbi, vastahan juutalaiset yrittivät kivittää sinut, ja taasko sinä menet sinne?”

[9] Respondeu Jesus: Não são doze as horas do dia? Se alguém andar de dia, não tropeça, porque vê a luz deste mundo;

[9]Jeesus vastasi: ”Eikö päivässä ole kaksitoista tuntia? Se, joka kulkee päivällä, ei kompastu, sillä hän näkee tämän maailman valon.

[10] mas, se andar de noite, tropeça, porque nele não há luz.

[10]Mutta se, joka kulkee yöllä, kompastuu, koska hänessä ei ole valoa.”

[11] Isto dizia e depois lhes acrescentou: Nosso amigo Lázaro adormeceu, mas vou para despertá-lo.

[11]Tämän puhuttuaan hän sanoi heille: ”Ystävämme Lasarus nukkuu, mutta minä menen herättämään hänet.”

[12] Disseram-lhe, pois, os discípulos: SENHOR, se dorme, estará salvo.

[12]Niin opetuslapset sanoivat hänelle: ”Herra, jos hän nukkuu, hän paranee.”

[13] Jesus, porém, falara com respeito à morte de Lázaro; mas eles supunham que tivesse falado do repouso do sono.
[14] Então, Jesus lhes disse claramente: Lázaro morreu;
[15] e por vossa causa me alegro de que lá não estivesse, para que possais crer; mas vamos ter com ele.
[16] Então, Tomé, chamado Dídimo, disse aos condiscípulos: Vamos também nós para morrermos com ele.
[17] Chegando Jesus, encontrou Lázaro já sepultado, havia quatro dias.
[18] Ora, Betânia estava cerca de quinze estádios perto de Jerusalém.
[19] Muitos dentre os judeus tinham vindo ter com Marta e Maria, para as consolar a respeito de seu irmão.
[20] Marta, quando soube que vinha Jesus, saiu ao seu encontro; Maria, porém, ficou sentada em casa.
[21] Disse, pois, Marta a Jesus: SENHOR, se estiveras aqui, não teria morrido meu irmão.
[22] Mas também sei que, mesmo agora, tudo quanto pedires a Deus, Deus to concederá.
[23] Declarou-lhe Jesus: Teu irmão há de ressurgir.
[24] Eu sei, replicou Marta, que ele há de ressurgir na ressurreição, no último dia.

[13] Jeesus puhui hänen kuolemastaan, mutta he luulivat, että hän puhui unessa nukkumisesta.
[14] Silloin Jeesus sanoi heille suoraan: ”Lasarus on kuollut.
[15] Teidän tähtenne minä iloitsen siitä, etten ollut siellä, jotta te uskoisitte. Menkäämme nyt hänen luokseen.”
[16] Niin Tuomas, jota sanottiin Didymokseksi , sanoi toisille opetuslapsille: ”Menkäämme mekin sinne kuolemaan hänen kanssaan.”

Jeesus on ylösnousemus ja elämä

[17] Kun Jeesus tuli Betaniaan, hän sai tietää, että Lasarus oli ollut haudassa jo neljä päivää.
[18] Betania oli lähellä Jerusalemia, noin viidentoista stadionmitan päässä.
[19] Useita juutalaisia oli tullut Martan ja Marian luo lohduttamaan heitä heidän veljensä kuoleman vuoksi.
[20] Kun Martta kuuli, että Jeesus oli tulossa, hän meni tätä vastaan, mutta Maria istui kotona.
[21] Martta sanoi Jeesukselle: ”Herra, jos sinä olisit ollut täällä, veljeni ei olisi kuollut.
[22] Mutta nytkin minä tiedän, että mitä tahansa sinä Jumalalta anot, sen Jumala sinulle antaa.”
[23] Jeesus sanoi hänelle: ”Sinun veljesi nousee ylös.”
[24] Martta vastasi: ”Minä tiedän hänen nousevan ylösnousemuksessa viimeisenä päivänä.”

[25] Disse-lhe Jesus: Eu sou a ressurreição e a vida. Quem crê em mim, ainda que morra, viverá;

[26] e todo o que vive e crê em mim não morrerá, eternamente. Crês isto?

[27] Sim, SENHOR, respondeu ela, eu tenho crido que tu és o Cristo, o Filho de Deus que devia vir ao mundo.

[28] Tendo dito isto, retirou-se e chamou Maria, sua irmã, e lhe disse em particular: O Mestre chegou e te chama.

[29] Ela, ouvindo isto, levantou-se depressa e foi ter com ele,

[30] pois Jesus ainda não tinha entrado na aldeia, mas permanecia onde Marta se avistara com ele.

[31] Os judeus que estavam com Maria em casa e a consolavam, vendo-a levantar-se depressa e sair, seguiram-na, supondo que ela ia ao túmulo para chorar.

[32] Quando Maria chegou ao lugar onde estava Jesus, ao vê-lo, lançou-se-lhe aos pés, dizendo: SENHOR, se estiveras aqui, meu irmão não teria morrido.

[33] Jesus, vendo-a chorar, e bem assim os judeus que a acompanhavam, agitou-se no espírito e comoveu-se.

[34] E perguntou: Onde o sepultastes? Eles lhe responderam: SENHOR, vem e vê!

[25]Jeesus sanoi hänelle: ”Minä olen ylösnousemus ja elämä. Joka uskoo minuun, se elää, vaikka olisi kuollut.

[26]Eikä yksikään, joka elää ja uskoo minuun, ikinä kuole. Uskotko tämän?”

[27]”Uskon, Herra”, Martta vastasi, ”minä uskon, että sinä olet Kristus, Jumalan Poika, joka oli tuleva maailmaan.”

Jeesus itkee

[28]Tämän sanottuaan Martta meni kutsumaan sisartaan Mariaa ja sanoi hänelle kahden kesken: ”Opettaja on täällä ja kutsuu sinua.”

[29]Kun Maria sen kuuli, hän nousi nopeasti ja meni Jeesuksen luo.

[30]Jeesus ei kuitenkaan ollut vielä saapunut kylään vaan oli yhä siinä paikassa, missä Martta oli kohdannut hänet.

[31]Juutalaiset, jotka olivat huoneessa Marian kanssa häntä lohduttamassa, näkivät hänen nousevan nopeasti ja lähtevän ulos. Silloin he seurasivat häntä, koska luulivat hänen menevän haudalle itkemään.

[32]Kun Maria tuli sinne, missä Jeesus oli, ja näki hänet, hän heittäytyi Jeesuksen jalkojen juureen ja sanoi: ”Herra, jos sinä olisit ollut täällä, minun veljeni ei olisi kuollut.”

[33]Kun Jeesus näki Marian ja hänen kanssaan tulleiden juutalaisten itkevän, hän järkyttyi hengessään ja vapisi liikutuksesta.

[34]”Mihin te panitte hänet?” hän kysyi. ”Herra, tule katsomaan”, he vastasivat.

[35] Jesus chorou.

[36] Então, disseram os judeus: Vede quanto o amava.

[37] Mas alguns objetaram: Não podia ele, que abriu os olhos ao cego, fazer que este não morresse?

[38] Jesus, agitando-se novamente em si mesmo, encaminhou-se para o túmulo; era este uma gruta a cuja entrada tinham posto uma pedra.

[39] Então, ordenou Jesus: Tirai a pedra. Disse-lhe Marta, irmã do morto: SENHOR, já cheira mal, porque já é de quatro dias.

[40] Respondeu-lhe Jesus: Não te disse eu que, se creres, verás a glória de Deus?

[41] Tiraram, então, a pedra. E Jesus, levantando os olhos para o céu, disse: Pai, graças te dou porque me ouviste.

[42] Aliás, eu sabia que sempre me ouves, mas assim falei por causa da multidão presente, para que creiam que tu me enviaste.

[43] E, tendo dito isto, clamou em alta voz: Lázaro, vem para fora!

[44] Saiu aquele que estivera morto, tendo os pés e as mãos ligados com ataduras e o rosto envolto num lenço. Então, lhes ordenou Jesus: Desatai-o e deixai-o ir.

[35] Ja Jeesus itki.

[36]Niin juutalaiset sanoivat: ”Katsokaa, kuinka rakas Lasarus oli hänelle!”

[37] Mutta muutamat heistä sanoivat: ”Eikö hän, joka avasi sokean silmät, olisi voinut estää tämän miehen kuoleman?”

Jeesus herättää Lasaruksen kuolleista

[38]Jeesus järkyttyi jälleen sisimmässään ja meni haudalle. Se oli luola, ja sen suulla oli kivi.

[39] Jeesus sanoi: ”Ottakaa kivi pois.” Martta, kuolleen sisar, sanoi hänelle: ”Herra, hän haisee jo, sillä hän on ollut siellä neljättä päivää.”

[40] Jeesus vastasi: ”Enkö minä sanonut sinulle, että jos uskot, saat nähdä Jumalan kirkkauden?”

[41]Niin he ottivat kiven pois. Silloin Jeesus nosti katseensa ylös ja sanoi: ”Isä, minä kiitän sinua, että olet kuullut minua.

[42] Minä kyllä tiedän, että sinä kuulet minua aina, mutta kansan tähden, joka seisoo tässä ympärillä, minä sanon tämän, jotta he uskoisivat sinun lähettäneen minut.”

[43] Tämän sanottuaan Jeesus huusi kovalla äänellä: ”Lasarus, tule ulos!”

[44] Kuollut tuli ulos, jalat ja kädet siteisiin käärittyinä, ja hänen kasvojensa ympärille oli kääritty hikiliina. Jeesus sanoi heille: ”Päästäkää hänet siteistä ja antakaa hänen mennä.”

Jeesus päätetään tappaa

45 Muitos, pois, dentre os judeus que tinham vindo visitar Maria, vendo o que fizera Jesus, creram nele.

46 Outros, porém, foram ter com os fariseus e lhes contaram dos feitos que Jesus realizara.

O plano para tirar a vida de Jesus

47 Então, os principais sacerdotes e os fariseus convocaram o Sinédrio; e disseram: Que estamos fazendo, uma vez que este homem opera muitos sinais?

48 Se o deixarmos assim, todos crerão nele; depois, virão os romanos e tomarão não só o nosso lugar, mas a própria nação.

49 Caifás, porém, um dentre eles, sumo sacerdote naquele ano, advertiu-os, dizendo: Vós nada sabeis,

50 nem considerais que vos convém que morra um só homem pelo povo e que não venha a perecer toda a nação.

51 Ora, ele não disse isto de si mesmo; mas, sendo sumo sacerdote naquele ano, profetizou que Jesus estava para morrer pela nação

52 e não somente pela nação, mas também para reunir em um só corpo os filhos de Deus, que andam dispersos.

53 Desde aquele dia, resolveram matá-lo.

54 De sorte que Jesus já não andava publicamente entre os judeus, mas retirou-se para uma região vizinha ao deserto, para uma cidade chamada Efraim; e ali permaneceu com os discípulos.

45Monet niistä juutalaisista, jotka olivat tulleet Marian luo ja nähneet, mitä Jeesus teki, uskoivat häneen.

46 Mutta jotkut heistä menivät fariseusten luo ja kertoivat heille, mitä Jeesus oli tehnyt.

47Niin ylipapit ja fariseukset kutsuivat neuvoston koolle ja kysyivät: ”Mitä me teemme? Tämä mies tekee paljon tunnustekoja.

48 Jos annamme hänen jatkaa näin, niin kaikki uskovat häneen, ja roomalaiset tulevat ja ottavat meiltä sekä tämän paikan että kansan.”

49 Mutta yksi heistä, Kaifas, joka oli sinä vuonna ylipappi, sanoi heille: ”Te ette ymmärrä mitään

50 ettekä ajattele, että teille on parempi, jos yksi ihminen kuolee kansan puolesta, kuin että koko kansa tuhoutuu.”

51Mutta se, mitä hän sanoi, ei ollut lähtöisin hänestä itsestään, vaan koska hän oli sinä vuonna ylipappi, hän ennusti, että Jeesus oli kuoleva kansan edestä,

52eikä vain tämän kansan edestä vaan myös kootakseen yhteen hajallaan olevat Jumalan lapset.

53Siitä päivästä lähtien heillä siis oli päätös tappaa hänet.

54 Jeesus ei sen tähden enää vaeltanut julkisesti juutalaisten keskuudessa. Hän lähti sieltä paikkaan, joka oli lähellä autiomaata, Efraim-nimiseen kaupunkiin, ja oleskeli siellä opetuslapsineen.

55 Estava próxima a Páscoa dos judeus; e muitos daquela região subiram para Jerusalém antes da Páscoa, para se purificarem.

56 Lá, procuravam Jesus e, estando eles no templo, diziam uns aos outros: Que vos parece? Não virá ele à festa?

57 Ora, os principais sacerdotes e os fariseus tinham dado ordem para, se alguém soubesse onde ele estava, denunciá-lo, a fim de o prenderem.

55 Juutalaisten pääsiäinen oli lähellä, ja monet menivät maaseudulta ylös Jerusalemiin puhdistautumaan ennen pääsiäistä.

56 He etsivät Jeesusta ja puhelivat keskenään seisoskellessaan temppelialueella: ”Mitä arvelette? Eikö hän aiokaan tulla juhlille?”

57 Mutta ylipapit ja fariseukset olivat antaneet käskyn, että jos joku saisi tietää, missä Jeesus oli, hänen oli siitä ilmoitettava, jotta he voisivat pidättää Jeesuksen.

João 12

Jesus ungido por Maria em Betânia

Mateus 26.6-13; Marcos 14.3-9

1 Seis dias antes da Páscoa, foi Jesus para Betânia, onde estava Lázaro, a quem ele ressuscitara dentre os mortos.

2 Deram-lhe, pois, ali, uma ceia; Marta servia, sendo Lázaro um dos que estavam com ele à mesa.

3 Então, Maria, tomando uma libra de bálsamo de nardo puro, mui precioso, ungiu os pés de Jesus e os enxugou com os seus cabelos; e encheu-se toda a casa com o perfume do bálsamo.

4 Mas Judas Iscariotes, um dos seus discípulos, o que estava para traí-lo, disse:

5 Por que não se vendeu este perfume por trezentos denários e não se deu aos pobres?

Johannes 12

Maria voitelee Jeesuksen

1 Kuusi päivää ennen pääsiäistä Jeesus tuli Betaniaan. Siellä asui Lasarus, jonka Jeesus oli herättänyt kuolleista.

2 Jeesukselle valmistettiin sinne ateria. Martta palveli, ja Lasarus oli yksi niistä, jotka olivat asettuneet aterialle Jeesuksen kanssa.

3 Silloin Maria otti naulan aitoa, kallisarvoista nardusöljyä, voiteli Jeesuksen jalat ja kuivasi ne hiuksillaan. Ja huone tuli täyteen voiteen tuoksua.

4 Mutta yksi Jeesuksen opetuslapsista, Juudas Iskariot, joka oli kavaltava hänet, sanoi:

5 ”Miksi tätä öljyä ei myyty kolmestasadasta denaarista ja rahoja annettu köyhille?”

6 Isto disse ele, não porque tivesse cuidado dos pobres; mas porque era ladrão e, tendo a bolsa, tirava o que nela se lançava.

6 Tätä hän ei kuitenkaan sanonut siksi, että olisi välittänyt köyhistä, vaan siksi, että oli varas. Hänellä oli hallussaan rahakukkaro, ja hän otti itselleen osan rahoista, joita siihen pantiin.

7 Jesus, entretanto, disse: Deixa-a! Que ela guarde isto para o dia em que me embalsamarem;

7 Jeesus sanoi: ”Anna hänen olla, hän tekee tämän minun hautaamispäivääni varten.

8 porque os pobres, sempre os tendes convosco, mas a mim nem sempre me tendes.

8 Köyhät teillä on aina keskuudessanne, mutta minua teillä ei aina ole.”

O plano para tirar a vida de Lázaro

Lasarus päätetään tappaa

9 Soube numerosa multidão dos judeus que Jesus estava ali, e lá foram não só por causa dele, mas também para verem Lázaro, a quem ele ressuscitara dentre os mortos.

9 Suuri joukko juutalaisia tuli Betaniaan saatuaan tietää, että Jeesus oli siellä. He eivät tulleet sinne ainoastaan Jeesuksen tähden, vaan myös nähdäkseen Lasaruksen, jonka hän oli herättänyt kuolleista.

10 Mas os principais sacerdotes resolveram matar também Lázaro;

10 Mutta ylipapit päättivät tappaa Lasaruksenkin,

11 porque muitos dos judeus, por causa dele, voltavam crendo em Jesus.

11 koska hänen tähtensä monet juutalaiset jättivät heidät ja uskoivat Jeesukseen.

A entrada triunfal de Jesus em Jerusalém

Mateus 21.1-11; Marcos 11.1-11; Lucas 19.28-40

Jeesus ratsastaa Jerusalemiin

12 No dia seguinte, a numerosa multidão que viera à festa, tendo ouvido que Jesus estava de caminho para Jerusalém,

12 Seuraavana päivänä suuri kansanjoukko, joka oli saapunut juhlille, sai kuulla, että Jeesus oli tulossa Jerusalemiin.

13 tomou ramos de palmeiras e saiu ao seu encontro, clamando: Hosana! Bendito o que vem em nome do SENHOR e que é Rei de Israel!

13 Silloin ihmiset ottivat palmunoksia, lähtivät häntä vastaan ja huusivat: ”Hoosianna! Siunattu olkoon hän, joka tulee Herran nimessä, Israelin kuningas!”

14 E Jesus, tendo conseguido um jumentinho, montou-o, segundo está escrito:

14 Saatuaan nuoren aasin Jeesus istui sen selkään, niin kuin on kirjoitettu:

[15] Não temas, filha de Sião, eis que o teu Rei aí vem, montado em um filho de jumenta.

[16] Seus discípulos a princípio não compreenderam isto; quando, porém, Jesus foi glorificado, então, eles se lembraram de que estas coisas estavam escritas a respeito dele e também de que isso lhe fizeram.

[17] Dava, pois, testemunho disto a multidão que estivera com ele, quando chamara a Lázaro do túmulo e o levantara dentre os mortos.

[18] Por causa disso, também, a multidão lhe saiu ao encontro, pois ouviu que ele fizera este sinal.

[19] De sorte que os fariseus disseram entre si: Vede que nada aproveitais! Eis aí vai o mundo após ele.

Alguns gregos desejam ver Jesus

[20] Ora, entre os que subiram para adorar durante a festa, havia alguns gregos;

[21] estes, pois, se dirigiram a Filipe, que era de Betsaida da Galiléia, e lhe rogaram: SENHOR, queremos ver Jesus.

[22] Filipe foi dizê-lo a André, e André e Filipe o comunicaram a Jesus.

[23] Respondeu-lhes Jesus: É chegada a hora de ser glorificado o Filho do Homem.

[24] Em verdade, em verdade vos digo: se o grão de trigo, caindo na terra, não morrer, fica ele só; mas, se morrer, produz muito fruto.

[15] ”Älä pelkää, tytär Siion. Sinun kuninkaasi tulee istuen aasin varsan selässä.”

[16]Tätä hänen opetuslapsensa eivät aluksi ymmärtäneet. Vasta kun Jeesus oli kirkastettu, he muistivat, että näin hänestä oli kirjoitettu ja näin he olivat hänelle tehneet.

[17] Kansanjoukko, joka oli ollut Jeesuksen kanssa, kun hän kutsui Lasaruksen haudasta ja herätti hänet kuolleista, todisti hänestä.

[18] Ihmiset lähtivät häntä vastaan, koska olivat kuulleet hänen tehneen tämän tunnusteon.

[19] Mutta fariseukset puhuivat keskenään: ”Näettekö! Te ette saa mitään aikaan! Katsokaa, koko maailma juoksee hänen perässään.”

Hetki on tullut

[20]Niiden joukossa, jotka tulivat ylös juhlille palvomaan Jumalaa, oli muutamia kreikkalaisia.

[21]Nämä menivät Filippoksen luo, joka oli Galilean Beetsaidasta, ja pyysivät häneltä: ”Herra, me haluamme nähdä Jeesuksen.”

[22] Filippos meni ja sanoi sen Andreakselle, ja Andreas ja Filippos menivät puhumaan siitä Jeesukselle.

[23] Mutta Jeesus vastasi heille: ”On tullut hetki, jolloin Ihmisen Poika kirkastetaan.

[24] Totisesti, totisesti minä sanon teille: jos vehnänjyvä ei putoa maahan ja kuole, se jää yksin, mutta jos se kuolee, se kantaa paljon satoa.

[25] Quem ama a sua vida perde-a; mas aquele que odeia a sua vida neste mundo preservá-la-á para a vida eterna.

[25] Joka rakastaa elämäänsä, menettää sen, mutta joka vihaa elämäänsä tässä maailmassa, säilyttää sen iankaikkiseen elämään.

[26] Se alguém me serve, siga-me, e, onde eu estou, ali estará também o meu servo. E, se alguém me servir, o Pai o honrará.

[26] Jos joku minua palvelee, seuratkoon hän minua, ja missä minä olen, siellä myös minun palvelijani on oleva. Jos joku palvelee minua, niin Isä kunnioittaa häntä.”

Jeesus puhuu kuolemastaan

[27] Agora, está angustiada a minha alma, e que direi eu? Pai, salva-me desta hora? Mas precisamente com este propósito vim para esta hora.

[27] ”Nyt minun sieluni on järkyttynyt. Mitä sanoisin? Isä, pelasta minut tästä hetkestä! Mutta tätä vartenhan minä olen tähän hetkeen tullut.

[28] Pai, glorifica o teu nome. Então, veio uma voz do céu: Eu já o glorifiquei e ainda o glorificarei.

[28] Isä, kirkasta nimesi!”Silloin taivaasta kuului ääni: ”Minä olen sen kirkastanut ja vastedeskin kirkastan.”

[29] A multidão, pois, que ali estava, tendo ouvido a voz, dizia ter havido um trovão. Outros diziam: Foi um anjo que lhe falou.

[29] Kansa, joka oli paikalla, kuuli äänen ja sanoi ukkosen jyrisseen. Toiset sanoivat: ”Hänelle puhui enkeli.”

[30] Então, explicou Jesus: Não foi por mim que veio esta voz, e sim por vossa causa.

[30] Jeesus vastasi: ”Ei tämä ääni tullut minun tähteni vaan teidän tähtenne.

[31] Chegou o momento de ser julgado este mundo, e agora o seu príncipe será expulso.

[31] Nyt on tämän maailman tuomion hetki. Nyt tämän maailman ruhtinas heitetään ulos.

[32] E eu, quando for levantado da terra, atrairei todos a mim mesmo.

[32] Ja kun minut korotetaan maasta, minä vedän kaikki luokseni.”

[33] Isto dizia, significando de que gênero de morte estava para morrer.

[33]Mutta tämän hän sanoi ilmaistakseen, millaisella kuolemalla hän kuolisi.

[34] Replicou-lhe, pois, a multidão: Nós temos ouvido da lei que o Cristo permanece para sempre, e como dizes tu ser necessário que o Filho do Homem seja levantado? Quem é esse Filho do Homem?

[34]Väkijoukko sanoi hänelle: ”Me olemme laista kuulleet, että Kristus pysyy iankaikkisesti. Kuinka sinä voit sanoa, että Ihmisen Poika on korotettava? Kuka on tämä Ihmisen Poika?”

[35] Respondeu-lhes Jesus: Ainda por um pouco a luz está convosco. Andai

[35]Niin Jeesus vastasi: ”Vielä vähän aikaa valo on teidän keskellänne. Vaeltakaa niin

enquanto tendes a luz, para que as trevas não vos apanhem; e quem anda nas trevas não sabe para onde vai.

36 Enquanto tendes a luz, crede na luz, para que vos torneis filhos da luz. Jesus disse estas coisas e, retirando-se, ocultou-se deles.

A explicação da incredulidade dos judeus

37 E, embora tivesse feito tantos sinais na sua presença, não creram nele,

38 para se cumprir a palavra do profeta Isaías, que diz: SENHOR, quem creu em nossa pregação? E a quem foi revelado o braço do SENHOR?

39 Por isso, não podiam crer, porque Isaías disse ainda:

40 Cegou-lhes os olhos e endureceu-lhes o coração, para que não vejam com os olhos, nem entendam com o coração, e se convertam, e sejam por mim curados.

41 Isto disse Isaías porque viu a glória dele e falou a seu respeito.

42 Contudo, muitos dentre as próprias autoridades creram nele, mas, por causa dos fariseus, não o confessavam, para não serem expulsos da sinagoga;

43 porque amaram mais a glória dos homens do que a glória de Deus.

O resumo do ensino de Jesus

44 E Jesus clamou, dizendo: Quem crê em mim crê, não em mim, mas naquele que me enviou.

kauan kuin teillä on valo, ettei pimeys saisi teitä valtaansa. Joka vaeltaa pimeässä, ei tiedä, minne menee.

36 Niin kauan kuin teillä on valo, uskokaa valoon, että teistä tulisi valon lapsia.”Tämän sanottuaan Jeesus lähti pois ja kätkeytyi heiltä.

Juutalaisten epäusko

37Vaikka Jeesus oli tehnyt niin monta tunnustekoa heidän nähtensä, he eivät uskoneet häneen,

38 että toteutuisi profeetta Jesajan sana, jonka hän on puhunut: ”Herra, kuka uskoi meidän saarnamme, ja kenelle Herran käsivarsi ilmoitettiin?”

39He eivät voineet uskoa sen tähden, että Jesaja on myös sanonut:

40 ”Hän on sokaissut heidän silmänsä ja paaduttanut heidän sydämensä, etteivät he silmillään näkisi eivätkä sydämellään ymmärtäisi ja kääntyisi ja etten minä heitä parantaisi.”

41Tämän Jesaja sanoi, koska hän näki Kristuksen kirkkauden ja puhui hänestä.

42 Kaikesta huolimatta monet hallitusmiehistäkin uskoivat Jeesukseen. Mutta fariseusten tähden he eivät sitä tunnustaneet, etteivät joutuisi erotetuiksi synagogasta,

43 sillä he rakastivat ihmiskunniaa enemmän kuin Jumalan kunniaa.

Jeesuksen sanojen tuomiovalta

44Mutta Jeesus huusi sanoen: ”Joka uskoo minuun, ei usko minuun vaan häneen, joka on minut lähettänyt.

[45] E quem me vê a mim vê aquele que me enviou.

[46] Eu vim como luz para o mundo, a fim de que todo aquele que crê em mim não permaneça nas trevas.

[47] Se alguém ouvir as minhas palavras e não as guardar, eu não o julgo; porque eu não vim para julgar o mundo, e sim para salvá-lo.

[48] Quem me rejeita e não recebe as minhas palavras tem quem o julgue; a própria palavra que tenho proferido, essa o julgará no último dia.

[49] Porque eu não tenho falado por mim mesmo, mas o Pai, que me enviou, esse me tem prescrito o que dizer e o que anunciar.

[50] E sei que o seu mandamento é a vida eterna. As coisas, pois, que eu falo, como o Pai mo tem dito, assim falo.

João 13

Jesus lava os pés aos discípulos

[1] Ora, antes da Festa da Páscoa, sabendo Jesus que era chegada a sua hora de passar deste mundo para o Pai, tendo amado os seus que estavam no mundo, amou-os até ao fim.

[2] Durante a ceia, tendo já o diabo posto no coração de Judas Iscariotes, filho de Simão, que traísse a Jesus,

[45] Joka näkee minut, näkee hänet, joka on minut lähettänyt.

[46] Minä olen tullut valoksi maailmaan, ettei yksikään, joka uskoo minuun, jäisi pimeyteen.

[47] Jos joku kuulee minun sanani eikä noudata niitä, en minä häntä tuomitse, sillä minä en ole tullut tuomitsemaan maailmaa vaan pelastamaan maailman.

[48] Joka halveksii minua eikä ota vastaan minun sanojani, hänellä on tuomitsijansa: se sana, jonka minä olen puhunut, tuomitsee hänet viimeisenä päivänä.

[49] Sillä en minä ole puhunut omia ajatuksiani. Isä, joka on minut lähettänyt, on antanut minulle käskyn, mitä minun on sanottava ja mitä puhuttava.

[50] Minä tiedän, että hänen käskynsä on iankaikkinen elämä. Minkä minä siis puhun, sen minä puhun niin kuin Isä on minulle sanonut.”

Johannes 13

Jeesus opetuslastensa kanssa

Jeesus pesee opetuslastensa jalat

[1]Pääsiäisjuhla oli tulossa, ja Jeesus tiesi, että oli tullut hänen hetkensä siirtyä tästä maailmasta Isän luo. Hän oli rakastanut omiaan, jotka olivat maailmassa, ja osoitti heille rakkautta loppuun asti.

[2] He olivat aterialla, ja Paholainen oli jo pannut Juudaksen, Simon Iskariotin pojan, sydämeen ajatuksen, että tämä kavaltaisi Jeesuksen.

[3] sabendo este que o Pai tudo confiara às suas mãos, e que ele viera de Deus, e voltava para Deus,

[4] levantou-se da ceia, tirou a vestimenta de cima e, tomando uma toalha, cingiu-se com ela.

[5] Depois, deitou água na bacia e passou a lavar os pés aos discípulos e a enxugar-lhos com a toalha com que estava cingido.

[6] Aproximou-se, pois, de Simão Pedro, e este lhe disse: SENHOR, tu me lavas os pés a mim?

[7] Respondeu-lhe Jesus: O que eu faço não o sabes agora; compreendê-lo-ás depois.

[8] Disse-lhe Pedro: Nunca me lavarás os pés. Respondeu-lhe Jesus: Se eu não te lavar, não tens parte comigo.

[9] Então, Pedro lhe pediu: SENHOR, não somente os pés, mas também as mãos e a cabeça.

[10] Declarou-lhe Jesus: Quem já se banhou não necessita de lavar senão os pés; quanto ao mais, está todo limpo. Ora, vós estais limpos, mas não todos.

[11] Pois ele sabia quem era o traidor. Foi por isso que disse: Nem todos estais limpos.

Uma lição de humildade

[12] Depois de lhes ter lavado os pés, tomou as vestes e, voltando à mesa, perguntou-lhes: Compreendeis o que vos fiz?

[3]Jeesus tiesi, että Isä oli antanut kaiken hänen käsiinsä ja että hän oli lähtenyt Jumalan luota ja oli palaava Jumalan luo.

[4]Niin hän nousi aterialta, riisui viittansa, otti pellavaliinan ja sitoi sen vyötäisilleen.

[5] Sitten hän kaatoi vettä pesuastiaan ja alkoi pestä opetuslastensa jalkoja ja kuivata niitä pellavaliinalla, joka oli hänen vyötäisillään.

[6]Kun hän tuli Simon Pietarin kohdalle, tämä sanoi: ”Herra, sinäkö peset minun jalkani?”

[7] Jeesus vastasi: ”Mitä minä teen, sitä sinä et nyt käsitä, mutta myöhemmin sinä sen ymmärrät.”

[8] Pietari sanoi hänelle: ”Sinä et ikinä saa pestä minun jalkojani!” Jeesus vastasi: ”Ellen minä pese sinua, ei sinulla ole osuutta minun kanssani.”

[9] Simon Pietari sanoi: ”Herra, älä pese vain jalkojani vaan myös kädet ja pää.”

[10] Jeesus vastasi: ”Sen, joka on kylpenyt, ei tarvitse pestä muuta kuin jalat, ja niin hän on kokonaan puhdas. Te olette puhtaita, ette kuitenkaan kaikki.”

[11]Hän tiesi kavaltajansa. Sen tähden hän sanoi, etteivät he kaikki olleet puhtaita.

[12]Kun hän oli pessyt heidän jalkansa, pukenut viitan ylleen ja asettunut taas aterialle, hän sanoi heille: ”Ymmärrättekö, mitä minä olen teille tehnyt?

[13] Vós me chamais o Mestre e o SENHOR e dizeis bem; porque eu o sou.

[14] Ora, se eu, sendo o SENHOR e o Mestre, vos lavei os pés, também vós deveis lavar os pés uns dos outros.

[15] Porque eu vos dei o exemplo, para que, como eu vos fiz, façais vós também.

[16] Em verdade, em verdade vos digo que o servo não é maior do que seu senhor, nem o enviado, maior do que aquele que o enviou.

[17] Ora, se sabeis estas coisas, bem-aventurados sois se as praticardes.

[18] Não falo a respeito de todos vós, pois eu conheço aqueles que escolhi; é, antes, para que se cumpra a Escritura: Aquele que come do meu pão levantou contra mim seu calcanhar.

[19] Desde já vos digo, antes que aconteça, para que, quando acontecer, creiais que EU SOU.

[20] Em verdade, em verdade vos digo: quem recebe aquele que eu enviar, a mim me recebe; e quem me recebe recebe aquele que me enviou.

O traidor indicado

[21] Ditas estas coisas, angustiou-se Jesus em espírito e afirmou: Em verdade, em verdade vos digo que um dentre vós me trairá.

[22] Então, os discípulos olharam uns para os outros, sem saber a quem ele se referia.

[13] Te kutsutte minua opettajaksi ja herraksi, ja oikeassa olette, sillä se minä olen.

[14] Jos siis minä, teidän herranne ja opettajanne, olen pessyt teidän jalkanne, tekin olette velvolliset pesemään toistenne jalat.

[15] Minä olen antanut teille esikuvan, että tekisitte niin kuin minä olen tehnyt teille.

[16] Totisesti, totisesti minä sanon teille: ei palvelija ole herraansa suurempi eikä lähettiläs lähettäjäänsä suurempi.

[17] Te olette autuaita, jos tämän tiedätte ja näin teette.

[18] En minä teistä kaikista puhu. Minä tiedän, ketkä olen valinnut. Mutta tämän raamatunkohdan on käytävä toteen: ’Joka minun leipääni syö, on nostanut kantapäänsä minua vastaan.’

[19] Sanon tämän teille jo nyt, ennen kuin se tapahtuu, jotta sen tapahtuessa uskoisitte, että minä olen se, joka olen.

[20] Totisesti, totisesti minä sanon teille: joka ottaa vastaan sen, jonka minä lähetän, ottaa vastaan minut. Mutta joka ottaa vastaan minut, ottaa vastaan hänet, joka on minut lähettänyt.”

Jeesus ilmaisee kavaltajansa

[21] Tämän sanottuaan Jeesus järkyttyi hengessään ja vakuutti: ”Totisesti, totisesti minä sanon teille: yksi teistä kavaltaa minut.”

[22] Silloin opetuslapset katsoivat toisiinsa käsittämättä, kenestä hän puhui.

23 Ora, ali estava conchegado a Jesus um dos seus discípulos, aquele a quem ele amava;

24 a esse fez Simão Pedro sinal, dizendo-lhe: Pergunta a quem ele se refere.

25 Então, aquele discípulo, reclinando-se sobre o peito de Jesus, perguntou-lhe: SENHOR, quem é?

26 Respondeu Jesus: É aquele a quem eu der o pedaço de pão molhado. Tomou, pois, um pedaço de pão e, tendo-o molhado, deu-o a Judas, filho de Simão Iscariotes.

27 E, após o bocado, imediatamente, entrou nele Satanás. Então, disse Jesus: O que pretendes fazer, faze-o depressa.

28 Nenhum, porém, dos que estavam à mesa percebeu a que fim lhe dissera isto.

29 Pois, como Judas era quem trazia a bolsa, pensaram alguns que Jesus lhe dissera: Compra o que precisamos para a festa ou lhe ordenara que desse alguma coisa aos pobres.

30 Ele, tendo recebido o bocado, saiu logo. E era noite.

O novo mandamento

31 Quando ele saiu, disse Jesus: Agora, foi glorificado o Filho do Homem, e Deus foi glorificado nele;

32 se Deus foi glorificado nele, também Deus o glorificará nele mesmo; e glorificá-lo-á imediatamente.

33 Filhinhos, ainda por um pouco estou convosco; buscar-me-eis, e o que eu disse aos judeus também agora vos digo a vós

23 Yksi hänen opetuslapsistaan, se, jota Jeesus erityisesti rakasti, oli aterialla Jeesuksen vieressä.

24 Simon Pietari nyökkäsi hänelle ja sanoi: ”Kysy, kenestä hän puhuu.”

25 Opetuslapsi nojautui Jeesuksen rintaa vasten ja kysyi häneltä: ”Herra, kuka se on?”

26 Jeesus vastasi: ”Se, jolle minä annan tämän leivänpalan kastettuani sen.” Sitten hän otti palan, kastoi sen vadissa ja antoi Juudakselle, Simon Iskariotin pojalle.

27 Sen leivänpalan jälkeen Saatana meni Juudakseen. Jeesus sanoi hänelle: ”Minkä teet, tee se pian!”

28 Mutta kukaan aterialla olevista ei ymmärtänyt, miksi Jeesus sanoi hänelle näin.

29 Koska rahakukkaro oli Juudaksella, jotkut luulivat, että Jeesus oli käskenyt hänen ostaa jotakin, mitä tarvittiin juhlaa varten, tai antaa jotakin köyhille.

30 Saatuaan leivänpalan Juudas meni heti ulos. Oli yö.

Uusi käsky

31 Kun Juudas oli mennyt ulos, Jeesus sanoi: ”Nyt Ihmisen Poika on kirkastettu, ja Jumala on kirkastettu hänessä.

32 Jos Jumala on kirkastettu hänessä, Jumala on myös kirkastava hänet itsessään ja tekee sen aivan pian.

33 Lapset, vielä vähän aikaa minä olen teidän kanssanne. Te tulette etsimään minua. Ja niin kuin sanoin juutalaisille,

outros: para onde eu vou, vós não podeis ir.

[34] Novo mandamento vos dou: que vos ameis uns aos outros; assim como eu vos amei, que também vos ameis uns aos outros.

[35] Nisto conhecerão todos que sois meus discípulos: se tiverdes amor uns aos outros.

Pedro é avisado

Mateus 26.31-35; Marcos 14.27-31; Lucas 22.31-34

[36] Perguntou-lhe Simão Pedro: SENHOR, para onde vais? Respondeu Jesus: Para onde vou, não me podes seguir agora; mais tarde, porém, me seguirás.

[37] Replicou Pedro: SENHOR, por que não posso seguir-te agora? Por ti darei a própria vida.

[38] Respondeu Jesus: Darás a vida por mim? Em verdade, em verdade te digo que jamais cantará o galo antes que me negues três vezes.

João 14

Jesus conforta os discípulos

[1] Não se turbe o vosso coração; credes em Deus, crede também em mim.

[2] Na casa de meu Pai há muitas moradas. Se assim não fora, eu vo-lo teria dito. Pois vou preparar-vos lugar.

[3] E, quando eu for e vos preparar lugar, voltarei e vos receberei para mim mesmo, para que, onde eu estou, estejais vós também.

[4] E vós sabeis o caminho para onde eu vou.

niin sanon nyt myös teille: minne minä menen, sinne te ette voi tulla.

[34] Uuden käskyn minä annan teille: rakastakaa toisianne. Niin kuin minä olen rakastanut teitä, rakastakaa tekin toisianne.

[35] Siitä kaikki tuntevat teidät minun opetuslapsikseni, että teillä on keskinäinen rakkaus.”

Pietari vakuuttaa uskollisuuttaan

[36] Simon Pietari kysyi: ”Herra, minne sinä menet?” Jeesus vastasi hänelle: ”Minne minä menen, sinne sinä et nyt voi minua seurata, mutta myöhemmin sinä seuraat.”

[37] Pietari sanoi hänelle: ”Herra, miksi en voi seurata sinua nyt? Henkeni minä annan sinun puolestasi.”

[38] Jeesus vastasi: ”Sinäkö annat henkesi minun puolestani? Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: ei ehdi kukko laulaa, ennen kuin sinä kolmesti kiellät minut.”

Johannes 14

Tie, totuus ja elämä

[1] ”Älköön teidän sydämenne olko levoton. Uskokaa Jumalaan, uskokaa myös minuun.

[2] Minun Isäni kodissa on monta huonetta. Ellei niin olisi, sanoisinko teille, että menen valmistamaan teille sijaa?

[3] Vaikka minä menenkin valmistamaan teille sijaa, tulen takaisin ja otan teidät luokseni, että tekin olisitte siellä, missä minä olen.

[4] Ja minne minä menen, tien sinne te tiedätte.”

[5] Disse-lhe Tomé: SENHOR, não sabemos para onde vais; como saber o caminho?

[6] Respondeu-lhe Jesus: Eu sou o caminho, e a verdade, e a vida; ninguém vem ao Pai senão por mim.

[7] Se vós me tivésseis conhecido, conheceríeis também a meu Pai. Desde agora o conheceis e o tendes visto.

[8] Replicou-lhe Filipe: SENHOR, mostra-nos o Pai, e isso nos basta.

[9] Disse-lhe Jesus: Filipe, há tanto tempo estou convosco, e não me tens conhecido? Quem me vê a mim vê o Pai; como dizes tu: Mostra-nos o Pai?

[10] Não crês que eu estou no Pai e que o Pai está em mim? As palavras que eu vos digo não as digo por mim mesmo; mas o Pai, que permanece em mim, faz as suas obras.

[11] Crede-me que estou no Pai, e o Pai, em mim; crede ao menos por causa das mesmas obras.

[12] Em verdade, em verdade vos digo que aquele que crê em mim fará também as obras que eu faço e outras maiores fará, porque eu vou para junto do Pai.

[13] E tudo quanto pedirdes em meu nome, isso farei, a fim de que o Pai seja glorificado no Filho.

[14] Se me pedirdes alguma coisa em meu nome, eu o farei.

[15] Se me amais, guardareis os meus mandamentos.

[5]Tuomas sanoi hänelle: ”Herra, me emme tiedä, minne sinä menet. Kuinka sitten voisimme tietää tien?”

[6] Jeesus vastasi: ”Minä olen tie, totuus ja elämä. Ei kukaan tule Isän luo muuten kuin minun kauttani.

[7] Jos te tunnette minut, tulette tuntemaan myös minun Isäni. Tästä lähtien te tunnette hänet ja olette nähneet hänet.”

[8]Filippos sanoi hänelle: ”Herra, näytä meille Isä, niin me tyydymme siihen.”

[9] Jeesus vastasi: ”Näin kauan aikaa olen ollut teidän kanssanne, etkä sinä tunne minua, Filippos! Joka on nähnyt minut, on nähnyt Isän. Kuinka sinä voit sanoa: ’Näytä meille Isä’?

[10] Etkö usko, että minä olen Isässä ja Isä on minussa? Niitä sanoja, joita minä puhun teille, en puhu omasta aloitteestani. Isä asuu minussa, ja teot ovat hänen tekojaan.

[11] Uskokaa minua, että minä olen Isässä ja Isä on minussa. Jos ette muuten usko, uskokaa edes tekojeni tähden.

[12] Totisesti, totisesti minä sanon teille: joka uskoo minuun, myös hän tekee niitä tekoja, joita minä teen, ja suurempiakin kuin ne, sillä minä menen Isän luo.

[13] Ja mitä hyvänsä te anotte minun nimessäni, sen minä teen, jotta Isä kirkastettaisiin Pojassa.

[14] Jos te anotte minulta jotakin minun nimessäni, sen minä teen.”

Lupaus Pyhästä Hengestä

[15] ”Jos te rakastatte minua, te pidätte minun käskyni.

Jesus promete outro Consolador

[16] E eu rogarei ao Pai, e ele vos dará outro Consolador, a fim de que esteja para sempre convosco,

[17] o Espírito da verdade, que o mundo não pode receber, porque não o vê, nem o conhece; vós o conheceis, porque ele habita convosco e estará em vós.

[18] Não vos deixarei órfãos, voltarei para vós outros.

[19] Ainda por um pouco, e o mundo não me verá mais; vós, porém, me vereis; porque eu vivo, vós também vivereis.

[20] Naquele dia, vós conhecereis que eu estou em meu Pai, e vós, em mim, e eu, em vós.

[21] Aquele que tem os meus mandamentos e os guarda, esse é o que me ama; e aquele que me ama será amado por meu Pai, e eu também o amarei e me manifestarei a ele.

[22] Disse-lhe Judas, não o Iscariotes: Donde procede, SENHOR, que estás para manifestar-te a nós e não ao mundo?

[23] Respondeu Jesus: Se alguém me ama, guardará a minha palavra; e meu Pai o amará, e viremos para ele e faremos nele morada.

[24] Quem não me ama não guarda as minhas palavras; e a palavra que estais ouvindo não é minha, mas do Pai, que me enviou.

[25] Isto vos tenho dito, estando ainda convosco;

[16] Ja minä rukoilen Isää, ja hän antaa teille toisen Puolustajan olemaan teidän kanssanne iankaikkisesti,

[17] Totuuden Hengen, jota maailma ei voi ottaa vastaan, sillä se ei näe eikä tunne häntä. Mutta te tunnette hänet, sillä hän pysyy teidän luonanne ja on teissä.

[18] En minä jätä teitä orvoiksi vaan tulen luoksenne.

[19] Vielä vähän aikaa, niin maailma ei enää näe minua, mutta te saatte nähdä minut, sillä minä elän ja tekin saatte elää.

[20] Sinä päivänä te ymmärrätte, että minä olen Isässäni ja te olette minussa ja minä teissä.

[21] Se, jolla on minun käskyni ja joka noudattaa niitä, rakastaa minua. Ja joka rakastaa minua, häntä minun Isäni rakastaa, ja minä rakastan häntä ja ilmaisen itseni hänelle.”

[22] Juudas – ei se Iskariot – sanoi hänelle: ”Herra, mistä syystä sinä aiot ilmaista itsesi meille etkä maailmalle?”

[23] Jeesus vastasi hänelle: ”Jos joku rakastaa minua, hän pitää minun sanani. Minun Isäni rakastaa häntä, ja me tulemme hänen luokseen ja jäämme hänen luokseen asumaan.

[24] Se, joka ei rakasta minua, ei pidä minun sanojani. Mutta sana, jonka te kuulette, ei ole minun vaan Isän, joka on minut lähettänyt.

[25] Tämän minä olen puhunut teille ollessani teidän luonanne.

[26] mas o Consolador, o Espírito Santo, a quem o Pai enviará em meu nome, esse vos ensinará todas as coisas e vos fará lembrar de tudo o que vos tenho dito.

[27] Deixo-vos a paz, a minha paz vos dou; não vo-la dou como a dá o mundo. Não se turbe o vosso coração, nem se atemorize.

[28] Ouvistes que eu vos disse: vou e volto para junto de vós. Se me amásseis, alegrar-vos-íeis de que eu vá para o Pai, pois o Pai é maior do que eu.

[29] Disse-vos agora, antes que aconteça, para que, quando acontecer, vós creiais.

[30] Já não falarei muito convosco, porque aí vem o príncipe do mundo; e ele nada tem em mim;

[31] contudo, assim procedo para que o mundo saiba que eu amo o Pai e que faço como o Pai me ordenou. Levantai-vos, vamo-nos daqui.

João 15

A videira e os ramos

[1] Eu sou a videira verdadeira, e meu Pai é o agricultor.

[2] Todo ramo que, estando em mim, não der fruto, ele o corta; e todo o que dá fruto limpa, para que produza mais fruto ainda.

[3] Vós já estais limpos pela palavra que vos tenho falado;

[26] Mutta Puolustaja, Pyhä Henki, jonka Isä lähettää minun nimessäni, opettaa teille kaiken ja muistuttaa teitä kaikesta, mitä minä olen teille sanonut.”

Jeesus lupaa rauhan opetuslapsilleen

[27] ”Rauhan minä jätän teille: minun rauhani – sen minä annan teille. En minä anna teille niin kuin maailma antaa. Älköön teidän sydämenne olko levoton älköönkä pelätkö.

[28] Te kuulitte minun sanovan: minä menen pois ja tulen takaisin teidän luoksenne. Jos rakastaisitte minua, te iloitsisitte siitä, että minä menen Isän luo, sillä Isä on minua suurempi.

[29] Olen sanonut sen teille jo nyt, ennen kuin se tapahtuu, jotta uskoisitte, kun se tapahtuu.

[30] Paljon en enää puhu teidän kanssanne, sillä tämän maailman ruhtinas on tulossa. Minuun hänellä ei ole mitään valtaa,

[31] mutta jotta maailma tietäisi, että minä rakastan Isää ja teen niin kuin Isä on minua käskenyt: nouskaa, lähtekäämme täältä!”

Johannes 15

Viinipuu ja oksat

[1] ”Minä olen tosi viinipuu, ja minun Isäni on viinitarhuri.

[2] Jokaisen oksan minussa, joka ei kanna hedelmää, hän karsii , ja jokaisen oksan, joka kantaa hedelmää, hän puhdistaa, jotta se kantaisi runsaamman hedelmän.

[3] Te olette jo puhtaat sen sanan kautta, jonka olen teille puhunut.

[4] permanecei em mim, e eu permanecerei em vós. Como não pode o ramo produzir fruto de si mesmo, se não permanecer na videira, assim, nem vós o podeis dar, se não permanecerdes em mim.

[4] Pysykää minussa, niin minä pysyn teissä. Niin kuin oksa ei itsestään voi kantaa hedelmää, ellei se pysy viinipuussa, niin ette tekään, ellette pysy minussa.

[5] Eu sou a videira, vós, os ramos. Quem permanece em mim, e eu, nele, esse dá muito fruto; porque sem mim nada podeis fazer.

[5] Minä olen viinipuu, te olette oksat. Se, joka pysyy minussa ja jossa minä pysyn, kantaa paljon hedelmää, sillä ilman minua te ette voi tehdä mitään.

[6] Se alguém não permanecer em mim, será lançado fora, à semelhança do ramo, e secará; e o apanham, lançam no fogo e o queimam.

[6] Jos joku ei pysy minussa, hänet heitetään pois kuin oksa – ja se kuivettuu. Kuivat oksat kootaan yhteen, heitetään tuleen ja poltetaan.

[7] Se permanecerdes em mim, e as minhas palavras permanecerem em vós, pedireis o que quiserdes, e vos será feito.

[7] Jos te pysytte minussa ja minun sanani pysyvät teissä, niin anokaa, mitä ikinä tahdotte, ja se tapahtuu teille.

[8] Nisto é glorificado meu Pai, em que deis muito fruto; e assim vos tornareis meus discípulos.

[8] Siinä minun Isäni kirkkaus tulee ilmi , että te kannatte paljon hedelmää ja niin osoitatte olevanne minun opetuslapsiani.

[9] Como o Pai me amou, também eu vos amei; permanecei no meu amor.

[9] Niin kuin Isä on rakastanut minua, niin minäkin olen rakastanut teitä. Pysykää minun rakkaudessani.

[10] Se guardardes os meus mandamentos, permanecereis no meu amor; assim como também eu tenho guardado os mandamentos de meu Pai e no seu amor permaneço.

[10] Jos pidätte minun käskyni, te pysytte minun rakkaudessani, niin kuin minä olen pitänyt Isäni käskyt ja pysyn hänen rakkaudessaan.

[11] Tenho-vos dito estas coisas para que o meu gozo esteja em vós, e o vosso gozo seja completo.

[11] Olen puhunut teille näistä asioista, jotta minun iloni olisi teissä ja teidän ilonne tulisi täydelliseksi.

[12] O meu mandamento é este: que vos ameis uns aos outros, assim como eu vos amei.

[12] Tämä on minun käskyni: rakastakaa toisianne, niin kuin minä olen rakastanut teitä.

[13] Ninguém tem maior amor do que este: de dar alguém a própria vida em favor dos seus amigos.

[14] Vós sois meus amigos, se fazeis o que eu vos mando.

[15] Já não vos chamo servos, porque o servo não sabe o que faz o seu senhor; mas tenho-vos chamado amigos, porque tudo quanto ouvi de meu Pai vos tenho dado a conhecer.

[16] Não fostes vós que me escolhestes a mim; pelo contrário, eu vos escolhi a vós outros e vos designei para que vades e deis fruto, e o vosso fruto permaneça; a fim de que tudo quanto pedirdes ao Pai em meu nome, ele vo-lo conceda.

[17] Isto vos mando: que vos ameis uns aos outros.

[18] Se o mundo vos odeia, sabei que, primeiro do que a vós outros, me odiou a mim.

[19] Se vós fôsseis do mundo, o mundo amaria o que era seu; como, todavia, não sois do mundo, pelo contrário, dele vos escolhi, por isso, o mundo vos odeia.

[20] Lembrai-vos da palavra que eu vos disse: não é o servo maior do que seu senhor. Se me perseguiram a mim, também perseguirão a vós outros; se guardaram a minha palavra, também guardarão a vossa.

[21] Tudo isto, porém, vos farão por causa do meu nome, porquanto não conhecem aquele que me enviou.

[13] Sen suurempaa rakkautta ei ole kenelläkään, kuin että hän antaa henkensä ystäviensä puolesta.

[14] Te olette minun ystäviäni, jos teette, mitä minä käsken teidän tehdä.

[15] En sano teitä enää palvelijoiksi, sillä palvelija ei tiedä, mitä hänen herransa tekee. Minä kutsun teitä ystäviksi, sillä olen ilmoittanut teille kaiken, mitä olen kuullut Isältäni.

[16] Ette te valinneet minua, vaan minä valitsin teidät ja asetin teidät sitä varten, että menisitte ja kantaisitte hedelmää ja että teidän hedelmänne pysyisi ja että Isä antaisi teille, mitä sitten anottekin häneltä minun nimessäni.

[17] Sen käskyn minä annan teille, että rakastatte toisianne.”

Maailma vihaa opetuslapsia

[18] ”Jos maailma vihaa teitä, tietäkää, että se on vihannut minua ennen teitä.

[19] Jos te olisitte maailmasta, se rakastaisi omaansa. Mutta koska te ette ole maailmasta, vaan minä olen teidät maailmasta valinnut, sen tähden maailma vihaa teitä.

[20] Muistakaa, mitä sanoin teille: ei palvelija ole herraansa suurempi. Jos ihmiset ovat vainonneet minua, he vainoavat teitäkin. Jos he ovat noudattaneet minun sanaani, he noudattavat myös teidän sanaanne.

[21] Tämän kaiken he tekevät teille minun nimeni tähden, koska eivät tunne häntä, joka on minut lähettänyt.

[22] Se eu não viera, nem lhes houvera falado, pecado não teriam; mas, agora, não têm desculpa do seu pecado.
[23] Quem me odeia odeia também a meu Pai.
[24] Se eu não tivesse feito entre eles tais obras, quais nenhum outro fez, pecado não teriam; mas, agora, não somente têm eles visto, mas também odiado, tanto a mim como a meu Pai.
[25] Isto, porém, é para que se cumpra a palavra escrita na sua lei: Odiaram-me sem motivo.
[26] Quando, porém, vier o Consolador, que eu vos enviarei da parte do Pai, o Espírito da verdade, que dele procede, esse dará testemunho de mim;
[27] e vós também testemunhareis, porque estais comigo desde o princípio.

[22] Ellen minä olisi tullut ja puhunut heille, ei heillä olisi syntiä. Mutta nyt he eivät voi mitenkään puolustella syntiään.
[23] Joka vihaa minua, vihaa myös minun Isääni.
[24] Ellen olisi tehnyt heidän keskuudessaan sellaisia tekoja, joita kukaan muu ei ole tehnyt, ei heillä olisi syntiä. Nyt he ovat nähneet minun tekoni ja kuitenkin vihaavat sekä minua että minun Isääni.
[25] Mutta sen sanan pitää toteutua, joka on kirjoitettuna heidän laissaan: ’He ovat syyttä vihanneet minua.’
[26] Kun Puolustaja tulee, jonka minä lähetän teille Isän luota, niin hän, Totuuden Henki, joka lähtee Isän luota, todistaa minusta.
[27] Myös te todistatte, olettehan olleet minun kanssani alusta asti.”

João 16

A missão do Consolador

[1] Tenho-vos dito estas coisas para que não vos escandalizeis.

[2] Eles vos expulsarão das sinagogas; mas vem a hora em que todo o que vos matar julgará com isso tributar culto a Deus.

[3] Isto farão porque não conhecem o Pai, nem a mim.
[4] Ora, estas coisas vos tenho dito para que, quando a hora chegar, vos recordeis de que eu vo-las disse. Não vo-las disse desde o princípio, porque eu estava convosco.

Johannes 16

[1] ”Tämän minä olen puhunut teille, ettette loukkaantuisi minuun.
[2] Teidät erotetaan synagogasta, ja tulee aika, jolloin jokainen, joka tappaa jonkun teistä, luulee tekevänsä uhripalveluksen Jumalalle.
[3] Sen he tekevät teille, koska eivät tunne Isää eivätkä minua.
[4] Tämän minä olen puhunut, että kun se aika tulee, te muistaisitte minun niin sanoneen. En sanonut tätä teille vielä alussa, koska minä olin teidän kanssanne.”

Totuuden Henki

5 Mas, agora, vou para junto daquele que me enviou, e nenhum de vós me pergunta: Para onde vais?

6 Pelo contrário, porque vos tenho dito estas coisas, a tristeza encheu o vosso coração.

7 Mas eu vos digo a verdade: convém-vos que eu vá, porque, se eu não for, o Consolador não virá para vós outros; se, porém, eu for, eu vo-lo enviarei.

8 Quando ele vier, convencerá o mundo do pecado, da justiça e do juízo:

9 do pecado, porque não crêem em mim;

10 da justiça, porque vou para o Pai, e não me vereis mais;

11 do juízo, porque o príncipe deste mundo já está julgado.

12 Tenho ainda muito que vos dizer, mas vós não o podeis suportar agora;

13 quando vier, porém, o Espírito da verdade, ele vos guiará a toda a verdade; porque não falará por si mesmo, mas dirá tudo o que tiver ouvido e vos anunciará as coisas que hão de vir.

14 Ele me glorificará, porque há de receber do que é meu e vo-lo há de anunciar.

15 Tudo quanto o Pai tem é meu; por isso é que vos disse que há de receber do que é meu e vo-lo há de anunciar.

16 Um pouco, e não mais me vereis; outra vez um pouco, e ver-me-eis.

5 ”Nyt minä menen lähettäjäni luo, eikä kukaan teistä kysy minulta: ’Minne sinä menet?’

6 Murhe täyttää sydämenne, koska olen sanonut tämän teille.

7 Mutta minä sanon teille totuuden: teille on hyväksi, että minä menen pois. Ellen mene pois, ei Puolustaja tule teidän luoksenne, mutta mentyäni pois minä lähetän hänet luoksenne.

8 Kun hän tulee, hän osoittaa maailmalle todeksi synnin, vanhurskauden ja tuomion:

9 synnin, koska ihmiset eivät usko minuun,

10 vanhurskauden, koska minä menen Isän luo ettekä te enää näe minua,

11 ja tuomion, koska tämän maailman ruhtinas on tuomittu.

12 Minulla on teille vielä paljon sanottavaa, mutta te ette nyt voi ottaa sitä vastaan.

13 Mutta kun Totuuden Henki tulee, hän johdattaa teidät kaikkeen totuuteen. Hän ei puhu omia ajatuksiaan, vaan minkä hän kuulee, sen hän puhuu, ja hän ilmoittaa teille, mitä on tuleva.

14 Hän kirkastaa minut, sillä hän ottaa minun omastani ja ilmoittaa teille.

15 Kaikki, mitä Isällä on, on minun. Siksi minä sanoin, että hän ottaa minun omastani ja ilmoittaa teille.”

Murhe muuttuu iloksi

16 ”Vielä vähän aikaa, niin te ette enää näe minua, ja taas vähän aikaa, niin te näette minut.”

[17] Então, alguns dos seus discípulos disseram uns aos outros: Que vem a ser isto que nos diz: Um pouco, e não mais me vereis, e outra vez um pouco, e ver-me-eis; e: Vou para o Pai?

[17]Silloin jotkut hänen opetuslapsistaan kyselivät toisiltaan: ”Mitä se tarkoittaa, kun hän sanoo meille: ’Vielä vähän aikaa, niin te ette näe minua, ja taas vähän aikaa, niin te näette minut’ ja ’Minä menen Isän luo’?”

[18] Diziam, pois: Que vem a ser esse – um pouco? Não compreendemos o que quer dizer.

[18] He jatkoivat: ”Mitä se tarkoittaa, kun hän sanoo: ’Vielä vähän aikaa’ ? Emme ymmärrä, mistä hän puhuu.”

[19] Percebendo Jesus que desejavam interrogá-lo, perguntou-lhes: Indagais entre vós a respeito disto que vos disse: Um pouco, e não me vereis, e outra vez um pouco, e ver-me-eis?

[19]Kun Jeesus huomasi, että heillä oli jotakin kysyttävää häneltä, hän sanoi: ”Sitäkö pohditte keskenänne, että minä sanoin: ’Vielä vähän aikaa, niin te ette näe minua, ja taas vähän aikaa, niin te näette minut’?

[20] Em verdade, em verdade eu vos digo que chorareis e vos lamentareis, e o mundo se alegrará; vós ficareis tristes, mas a vossa tristeza se converterá em alegria.

[20] Totisesti, totisesti minä sanon teille: te joudutte itkemään ja valittamaan, mutta maailma iloitsee. Te joudutte murehtimaan, mutta teidän murheenne muuttuu iloksi.

[21] A mulher, quando está para dar à luz, tem tristeza, porque a sua hora é chegada; mas, depois de nascido o menino, já não se lembra da aflição, pelo prazer que tem de ter nascido ao mundo um homem.

[21] Kun nainen synnyttää, hän tuntee tuskaa, koska hänen hetkensä on tullut. Mutta kun hän on synnyttänyt lapsen, hän ei enää muista ahdistustaan sen ilon tähden, että ihminen on syntynyt maailmaan.

[22] Assim também agora vós tendes tristeza; mas outra vez vos verei; o vosso coração se alegrará, e a vossa alegria ninguém poderá tirar.

[22] Tekin tunnette nyt tuskaa. Mutta minä näen teidät jälleen, ja teidän sydämenne iloitsee, eikä kukaan ota teiltä pois iloanne.

[23] Naquele dia, nada me perguntareis. Em verdade, em verdade vos digo: se pedirdes alguma coisa ao Pai, ele vo-la concederá em meu nome.

[23] Sinä päivänä te ette kysy minulta mitään. Totisesti, totisesti minä sanon teille: mitä ikinä te anotte Isältä minun nimessäni, sen hän antaa teille.

24 Até agora nada tendes pedido em meu nome; pedi e recebereis, para que a vossa alegria seja completa.

Palavras de despedida

25 Estas coisas vos tenho dito por meio de figuras; vem a hora em que não vos falarei por meio de comparações, mas vos falarei claramente a respeito do Pai.

26 Naquele dia, pedireis em meu nome; e não vos digo que rogarei ao Pai por vós.

27 Porque o próprio Pai vos ama, visto que me tendes amado e tendes crido que eu vim da parte de Deus.

28 Vim do Pai e entrei no mundo; todavia, deixo o mundo e vou para o Pai.

29 Disseram os seus discípulos: Agora é que falas claramente e não empregas nenhuma figura.

30 Agora, vemos que sabes todas as coisas e não precisas de que alguém te pergunte; por isso, cremos que, de fato, vieste de Deus.

31 Respondeu-lhes Jesus: Credes agora?
32 Eis que vem a hora e já é chegada, em que sereis dispersos, cada um para sua casa, e me deixareis só; contudo, não estou só, porque o Pai está comigo.
33 Estas coisas vos tenho dito para que tenhais paz em mim. No mundo, passais por aflições; mas tende bom ânimo; eu venci o mundo.

João 17

24 Tähän asti te ette ole anoneet mitään minun nimessäni. Anokaa, niin te saatte, että ilonne olisi täydellinen.”

Jeesus on voittanut maailman

25 ”Näistä asioista minä olen puhunut vertauksin. Mutta tulee aika, jolloin en enää puhu vertauksin vaan kerron teille avoimesti Isästä.

26 Sinä päivänä te anotte häneltä minun nimessäni enkä minä sano teille, että pyydän Isältä teidän puolestanne.

27 Sillä Isä itse rakastaa teitä, koska te olette rakastaneet minua ja uskoneet minun lähteneen Jumalan luota.

28 Minä olen lähtenyt Isän luota ja tullut maailmaan. Nyt minä jätän maailman ja menen Isän luo.”

29 Hänen opetuslapsensa sanoivat: ”Nyt sinä puhut suoraan etkä käytä mitään vertauskuvaa.

30 Nyt me käsitämme, että sinä tiedät kaiken eikä sinun tarvitse odottaa, että joku kysyy sinulta. Sen tähden me uskomme sinun lähteneen Jumalan luota.”

31 Jeesus vastasi heille: ”Nyt te uskotte!
32 Mutta hetki tulee ja on jo tullut, jolloin teidät hajotetaan kukin tahollenne ja te jätätte minut yksin. En minä kuitenkaan ole yksin, sillä Isä on minun kanssani.
33 Tämän olen puhunut teille, että teillä olisi minussa rauha. Maailmassa teillä on ahdistus, mutta olkaa rohkeat: minä olen voittanut maailman.”

Johannes 17

A oração sacerdotal de Jesus

[1] Tendo Jesus falado estas coisas, levantou os olhos ao céu e disse: Pai, é chegada a hora; glorifica a teu Filho, para que o Filho te glorifique a ti,

[2] assim como lhe conferiste autoridade sobre toda a carne, a fim de que ele conceda a vida eterna a todos os que lhe deste.

[3] E a vida eterna é esta: que te conheçam a ti, o único Deus verdadeiro, e a Jesus Cristo, a quem enviaste.

[4] Eu te glorifiquei na terra, consumando a obra que me confiaste para fazer;

[5] e, agora, glorifica-me, ó Pai, contigo mesmo, com a glória que eu tive junto de ti, antes que houvesse mundo.

[6] Manifestei o teu nome aos homens que me deste do mundo. Eram teus, tu mos confiaste, e eles têm guardado a tua palavra.

[7] Agora, eles reconhecem que todas as coisas que me tens dado provêm de ti;

[8] porque eu lhes tenho transmitido as palavras que me deste, e eles as receberam, e verdadeiramente conheceram que saí de ti, e creram que tu me enviaste.

Jeesuksen ylimmäispapillinen rukous

Jeesus rukoilee omasta puolestaan

[1]Puhuttuaan tämän Jeesus kohotti katseensa kohti taivasta ja sanoi: ”Isä, hetki on tullut. Kirkasta Poikasi, että Poikasi kirkastaisi sinut.

[2] Sinä olet uskonut hänen valtaansa kaikki ihmiset, jotta hän antaisi iankaikkisen elämän kaikille, jotka olet hänelle antanut.

[3] Iankaikkinen elämä on sitä, että he tuntevat sinut, ainoan tosi Jumalan, ja Jeesuksen Kristuksen, jonka sinä olet lähettänyt.

[4] Minä olen kirkastanut sinut maan päällä täyttämällä sen työn, jonka sinä annoit minun tehtäväkseni.

[5] Ja nyt, Isä, kirkasta sinä minut luonasi sillä kirkkaudella, joka minulla oli sinun rinnallasi, ennen kuin maailma oli olemassa.”

Jeesus rukoilee opetuslastensa puolesta

[6] ”Minä olen ilmoittanut sinun nimesi ihmisille, jotka annoit minulle maailmasta. He olivat sinun, ja sinä annoit heidät minulle, ja he ovat noudattaneet sinun sanaasi.

[7] Nyt he tietävät, että kaikki, minkä olet antanut minulle, on sinulta,

[8] sillä minä olen antanut heille ne sanat, jotka sinä annoit minulle. He ovat ottaneet ne vastaan ja tietävät varmasti, että minä olen lähtenyt sinun luotasi, ja uskovat, että sinä olet minut lähettänyt.

[9] É por eles que eu rogo; não rogo pelo mundo, mas por aqueles que me deste, porque são teus;

[10] ora, todas as minhas coisas são tuas, e as tuas coisas são minhas; e, neles, eu sou glorificado.

[11] Já não estou no mundo, mas eles continuam no mundo, ao passo que eu vou para junto de ti. Pai santo, guarda-os em teu nome, que me deste, para que eles sejam um, assim como nós.

[12] Quando eu estava com eles, guardava-os no teu nome, que me deste, e protegi-os, e nenhum deles se perdeu, exceto o filho da perdição, para que se cumprisse a Escritura.

[13] Mas, agora, vou para junto de ti e isto falo no mundo para que eles tenham o meu gozo completo em si mesmos.

[14] Eu lhes tenho dado a tua palavra, e o mundo os odiou, porque eles não são do mundo, como também eu não sou.

[15] Não peço que os tires do mundo, e sim que os guardes do mal.

[16] Eles não são do mundo, como também eu não sou.

[17] Santifica-os na verdade; a tua palavra é a verdade.

[18] Assim como tu me enviaste ao mundo, também eu os enviei ao mundo.

[9] Minä rukoilen heidän puolestaan. Maailman puolesta minä en rukoile vaan niiden, jotka sinä olet antanut minulle, sillä he ovat sinun.

[10] Kaikki, mikä on minun, on sinun, ja mikä on sinun, on minun, ja minut on kirkastettu heissä.

[11] Minä en enää ole maailmassa, mutta he ovat maailmassa, ja minä tulen sinun luoksesi. Pyhä Isä, varjele heidät nimessäsi, jonka olet antanut minulle, että he olisivat yhtä niin kuin me.

[12] Kun minä olin heidän kanssaan, varjelin heitä sinun nimessäsi, jonka olet antanut minulle. Minä suojelin heitä, eikä heistä joutunut hukkaan yksikään paitsi se kadotuksen lapsi, jotta Raamatun sana toteutuisi.

[13] Nyt minä tulen sinun luoksesi ja puhun tämän, kun vielä olen maailmassa, jotta minun iloni olisi täydellisenä heissä.

[14] Minä olen antanut heille sinun sanasi, ja maailma vihaa heitä, koska he eivät ole maailmasta, niin kuin en minäkään ole maailmasta.

[15] En rukoile, että ottaisit heidät pois maailmasta vaan että varjelisit heidät pahasta.

[16] He eivät ole maailmasta, niin kuin en minäkään ole maailmasta.

[17] Pyhitä heidät totuudessa. Sinun sanasi on totuus.

[18] Niin kuin sinä olet lähettänyt minut maailmaan, niin olen minäkin lähettänyt heidät maailmaan.

[19] E a favor deles eu me santifico a mim mesmo, para que eles também sejam santificados na verdade.

[20] Não rogo somente por estes, mas também por aqueles que vierem a crer em mim, por intermédio da sua palavra;

[21] a fim de que todos sejam um; e como és tu, ó Pai, em mim e eu em ti, também sejam eles em nós; para que o mundo creia que tu me enviaste.

[22] Eu lhes tenho transmitido a glória que me tens dado, para que sejam um, como nós o somos;

[23] eu neles, e tu em mim, a fim de que sejam aperfeiçoados na unidade, para que o mundo conheça que tu me enviaste e os amaste, como também amaste a mim.

[24] Pai, a minha vontade é que onde eu estou, estejam também comigo os que me deste, para que vejam a minha glória que me conferiste, porque me amaste antes da fundação do mundo.

[25] Pai justo, o mundo não te conheceu; eu, porém, te conheci, e também estes compreenderam que tu me enviaste.

[26] Eu lhes fiz conhecer o teu nome e ainda o farei conhecer, a fim de que o amor com que me amaste esteja neles, e eu neles esteja.

[19] Minä pyhitän itseni heidän tähtensä, että hekin olisivat pyhitettyjä totuudessa.”

Jeesus rukoilee kaikkien uskovien puolesta

[20] ”Mutta minä en rukoile ainoastaan heidän puolestaan vaan myös niiden puolesta, jotka heidän sanansa kautta uskovat minuun,

[21] että he kaikki olisivat yhtä, niin kuin sinä, Isä, olet minussa ja minä sinussa. Rukoilen, että hekin olisivat yhtä meissä, jotta maailma uskoisi sinun lähettäneen minut.

[22] Sen kirkkauden, jonka sinä olet antanut minulle, minä olen antanut heille, jotta he olisivat yhtä, niin kuin me olemme yhtä

[23] – minä heissä ja sinä minussa – jotta he olisivat täydellisesti yhtä ja maailma tietäisi, että sinä olet lähettänyt minut ja rakastanut heitä, niin kuin sinä olet rakastanut minua.

[24] Isä, minä tahdon, että myös nämä, jotka olet minulle antanut, olisivat kanssani siellä, missä minä olen, ja näkisivät minun kirkkauteni, jonka sinä olet minulle antanut, koska olet rakastanut minua ennen maailman perustamista.

[25] Vanhurskas Isä, maailma ei ole tuntenut sinua, mutta minä tunnen sinut, ja nämä ovat saaneet tietää, että sinä olet minut lähettänyt.

[26] Minä olen tehnyt sinun nimesi heille tunnetuksi ja teen vastakin, että se rakkaus, jolla sinä olet rakastanut minua, olisi heissä ja minä olisin heissä.”

João 18

Jesus no Getsêmani
Mateus 26.47-56; Marcos 14.43-50; Lucas 22.47-53

[1] Tendo Jesus dito estas palavras, saiu juntamente com seus discípulos para o outro lado do ribeiro Cedrom, onde havia um jardim; e aí entrou com eles.

[2] E Judas, o traidor, também conhecia aquele lugar, porque Jesus ali estivera muitas vezes com seus discípulos.

[3] Tendo, pois, Judas recebido a escolta e, dos principais sacerdotes e dos fariseus, alguns guardas, chegou a este lugar com lanternas, tochas e armas.

[4] Sabendo, pois, Jesus todas as coisas que sobre ele haviam de vir, adiantou-se e perguntou-lhes: A quem buscais?

[5] Responderam-lhe: A Jesus, o Nazareno. Então, Jesus lhes disse: Sou eu. Ora, Judas, o traidor, estava também com eles.

[6] Quando, pois, Jesus lhes disse: Sou eu, recuaram e caíram por terra.

[7] Jesus, de novo, lhes perguntou: A quem buscais? Responderam: A Jesus, o Nazareno.

[8] Então, lhes disse Jesus: Já vos declarei que sou eu; se é a mim, pois, que buscais, deixai ir estes;

[9] para se cumprir a palavra que dissera: Não perdi nenhum dos que me deste.

Johannes 18

Jeesuksen kärsimys ja kuolema
Jeesus kavalletaan ja vangitaan

[1]Tämän sanottuaan Jeesus lähti opetuslapsineen Kidroninpuron toiselle puolelle. Siellä oli puutarha, ja hän meni opetuslastensa kanssa sinne.

[2]Myös Juudas, hänen kavaltajansa, tiesi paikan, sillä Jeesus ja hänen opetuslapsensa olivat usein kokoontuneet sinne.

[3] Niinpä Juudas otti mukaansa sotilasosaston sekä ylipappien ja fariseusten palvelijoita, ja he tulivat sinne lyhdyt, soihdut ja aseet mukanaan.

[4]Silloin Jeesus, tietäen kaiken, mikä häntä kohtaisi, astui esiin ja kysyi heiltä: ”Ketä te etsitte?”

[5] He vastasivat: ”Jeesus Nasaretilaista.” Jeesus sanoi heille: ”Minä se olen.” Myös hänen kavaltajansa Juudas seisoi heidän joukossaan.

[6]Kun Jeesus sanoi: ”Minä se olen” , he perääntyivät ja kaatuivat maahan.

[7] Hän kysyi heiltä jälleen: ”Ketä te etsitte?” He vastasivat: ”Jeesus Nasaretilaista.”

[8] Jeesus sanoi: ”Minähän sanoin, että minä se olen. Jos te siis minua etsitte, antakaa näiden mennä.”

[9] Näin tapahtui, jotta toteutuisi sana, jonka hän oli puhunut: ”Niistä, jotka sinä olet antanut minulle, en ole kadottanut yhtäkään.”

10 Então, Simão Pedro puxou da espada que trazia e feriu o servo do sumo sacerdote, cortando-lhe a orelha direita; e o nome do servo era Malco.

11 Mas Jesus disse a Pedro: Mete a espada na bainha; não beberei, porventura, o cálice que o Pai me deu?

Jesus perante Anás

12 Assim, a escolta, o comandante e os guardas dos judeus prenderam Jesus, manietaram-no

13 e o conduziram primeiramente a Anás; pois era sogro de Caifás, sumo sacerdote naquele ano.

14 Ora, Caifás era quem havia declarado aos judeus ser conveniente morrer um homem pelo povo.

Pedro nega a Jesus

Mateus 26.69-75; Marcos 14.66-72; Lucas 22.55-62

15 Simão Pedro e outro discípulo seguiam a Jesus. Sendo este discípulo conhecido do sumo sacerdote, entrou para o pátio deste com Jesus.

16 Pedro, porém, ficou de fora, junto à porta. Saindo, pois, o outro discípulo, que era conhecido do sumo sacerdote, falou com a encarregada da porta e levou a Pedro para dentro.

17 Então, a criada, encarregada da porta, perguntou a Pedro: Não és tu também um dos discípulos deste homem? Não sou, respondeu ele.

18 Ora, os servos e os guardas estavam ali, tendo acendido um braseiro, por causa do frio, e aquentavam-se. Pedro estava no meio deles, aquentando-se também.

Anás interroga a Jesus

10Simon Pietari, jolla oli miekka, veti sen esiin, iski ylipapin palvelijaa ja löi häneltä oikean korvan irti. Palvelijan nimi oli Malkos.

11 Mutta Jeesus sanoi Pietarille: ”Pistä miekkasi tuppeen. Isä on antanut minulle tämän maljan. Enkö minä joisi sitä?”

Jeesus tuodaan Hannaksen luo

12Silloin sotilasosasto, sen komentaja ja juutalaisten palvelijat ottivat Jeesuksen kiinni. He sitoivat hänet

13 ja veivät hänet ensin Hannaksen luo, sillä tämä oli Kaifaksen appi, ja Kaifas oli sinä vuonna ylipappina.

14Juuri Kaifas oli antanut juutalaisille neuvon, että olisi parempi, jos yksi ihminen kuolisi kansan puolesta.

Pietari kieltää Jeesuksen

15Simon Pietari ja eräs toinen opetuslapsi seurasivat Jeesusta. Tämä opetuslapsi oli ylipapin tuttu ja meni Jeesuksen mukana sisälle ylipapin pihaan,

16 mutta Pietari jäi seisomaan portin ulkopuolelle. Niin se toinen opetuslapsi, joka oli ylipapin tuttu, tuli ulos, puhui portinvartijalle ja toi Pietarin sisälle.

17 Silloin palvelustyttö, joka oli portinvartijana, sanoi Pietarille: ”Etkö sinäkin ole tuon miehen opetuslapsia?” Hän vastasi: ”En ole.”

18 Koska oli kylmä, palvelijat ja vartijat olivat tehneet hiilivalkean ja seisoivat lämmittelemässä. Myös Pietari seisoi heidän kanssaan lämmittelemässä.

Ylipappi kuulustelee Jeesusta

[19] Então, o sumo sacerdote interrogou a Jesus acerca dos seus discípulos e da sua doutrina.

[20] Declarou-lhe Jesus: Eu tenho falado francamente ao mundo; ensinei continuamente tanto nas sinagogas como no templo, onde todos os judeus se reúnem, e nada disse em oculto.

[21] Por que me interrogas? Pergunta aos que ouviram o que lhes falei; bem sabem eles o que eu disse.

[22] Dizendo ele isto, um dos guardas que ali estavam deu uma bofetada em Jesus, dizendo: É assim que falas ao sumo sacerdote?

[23] Replicou-lhe Jesus: Se falei mal, dá testemunho do mal; mas, se falei bem, por que me feres?

[24] Então, Anás o enviou, manietado, à presença de Caifás, o sumo sacerdote.

De novo, Pedro nega a Jesus

[25] Lá estava Simão Pedro, aquentando-se. Perguntaram-lhe, pois: És tu, porventura, um dos discípulos dele? Ele negou e disse: Não sou.

[26] Um dos servos do sumo sacerdote, parente daquele a quem Pedro tinha decepado a orelha, perguntou: Não te vi eu no jardim com ele?

[27] De novo, Pedro o negou, e, no mesmo instante, cantou o galo.

Jesus perante Pilatos

Mateus 27.1-2; Marcos 15.1; Lucas 23.1

[28] Depois, levaram Jesus da casa de Caifás para o pretório. Era cedo de manhã. Eles não entraram no pretório para não se

[19]Ylipappi kysyi Jeesukselta hänen opetuslapsistaan ja opetuksestaan.

[20] Jeesus vastasi hänelle: ”Minä olen puhunut julkisesti maailmalle. Olen aina opettanut synagogassa ja temppelissä, jonne kaikki juutalaiset kokoontuvat. Salassa en ole puhunut mitään.

[21] Miksi minulta kysyt? Kysy niiltä, jotka ovat kuulleet, mitä minä olen heille puhunut. He kyllä tietävät, mitä olen puhunut.”

[22]Kun Jeesus oli tämän sanonut, yksi vieressä seisovista vartijoista löi häntä kasvoihin ja sanoi: ”Noinko sinä vastaat ylipapille?”

[23] Jeesus sanoi hänelle: ”Jos minä puhuin väärin, todista se vääräksi. Mutta jos puhuin oikein, miksi lyöt minua?”

[24] Silloin Hannas lähetti hänet sidottuna ylipappi Kaifaksen luo.

Pietari kieltää uudestaan Jeesuksen

[25]Kun Simon Pietari seisoi lämmittelemässä, häneltä kysyttiin: ”Etkö sinäkin ole hänen opetuslapsiaan?” Hän kielsi ja sanoi: ”En ole.”

[26] Yksi ylipapin palvelijoista, sen sukulainen, jonka korvan Pietari oli lyönyt irti, sanoi: ”Enkö minä nähnyt sinua puutarhassa hänen kanssaan?”

[27] Pietari kielsi jälleen, ja samassa lauloi kukko.

Jeesus Pilatuksen edessä

[28]Juutalaiset veivät Jeesuksen Kaifaksen luota maaherran palatsiin. Oli varhainen aamu. He eivät itse menneet sisälle

contaminarem, mas poderem comer a Páscoa.

[29] Então, Pilatos saiu para lhes falar e lhes disse: Que acusação trazeis contra este homem?

[30] Responderam-lhe: Se este não fosse malfeitor, não to entregaríamos.

[31] Replicou-lhes, pois, Pilatos: Tomai-o vós outros e julgai-o segundo a vossa lei. Responderam-lhe os judeus: A nós não nos é lícito matar ninguém;

[32] para que se cumprisse a palavra de Jesus, significando o modo por que havia de morrer.

Pilatos interroga a Jesus

Mateus 27.11-26; Marcos 15.1-15; Lucas 23.1-7,13-25

[33] Tornou Pilatos a entrar no pretório, chamou Jesus e perguntou-lhe: És tu o rei dos judeus?

[34] Respondeu Jesus: Vem de ti mesmo esta pergunta ou to disseram outros a meu respeito?

[35] Replicou Pilatos: Porventura, sou judeu? A tua própria gente e os principais sacerdotes é que te entregaram a mim. Que fizeste?

[36] Respondeu Jesus: O meu reino não é deste mundo. Se o meu reino fosse deste mundo, os meus ministros se empenhariam por mim, para que não fosse eu entregue aos judeus; mas agora o meu reino não é daqui.

[37] Então, lhe disse Pilatos: Logo, tu és rei? Respondeu Jesus: Tu dizes que sou rei. Eu

palatsiin, etteivät saastuisi vaan voisivat syödä pääsiäisaterian.

[29]Niin Pilatus tuli ulos heidän luokseen ja kysyi: ”Mikä syytös teillä on tätä miestä vastaan?”

[30] He vastasivat: ”Jos tämä ei olisi pahantekijä, emme kai olisi luovuttaneet häntä sinulle.”

[31] Pilatus sanoi heille: ”Pitäkää itse hänet ja tuomitkaa hänet oman lakinne mukaan.” Juutalaiset sanoivat: ”Meidän ei ole lupa tappaa ketään.”

[32] Näin tapahtui, jotta toteutuisi Jeesuksen sana, jonka hän oli puhunut ilmaistessaan, millä tavalla hän kuolisi.

[33]Silloin Pilatus meni takaisin palatsiin, kutsui Jeesuksen luokseen ja kysyi häneltä: ”Oletko sinä juutalaisten kuningas?”

[34] Jeesus vastasi: ”Sanotko tämän omana ajatuksenasi, vai ovatko muut sen sinulle minusta sanoneet?”

[35] Pilatus vastasi: ”Olenko minä juutalainen? Oma kansasi ja ylipapit ovat luovuttaneet sinut minulle. Mitä olet tehnyt?”

[36] Jeesus vastasi: ”Minun kuninkuuteni ei ole tästä maailmasta. Jos kuninkuuteni olisi tästä maailmasta, palvelijani olisivat taistelleet, ettei minua olisi annettu juutalaisten käsiin. Minun kuninkuuteni ei kuitenkaan ole täältä.”

[37]Pilatus sanoi hänelle: ”Sinä siis kuitenkin olet kuningas?” Jeesus

para isso nasci e para isso vim ao mundo, a fim de dar testemunho da verdade. Todo aquele que é da verdade ouve a minha voz.

38 Perguntou-lhe Pilatos: Que é a verdade? Tendo dito isto, voltou aos judeus e lhes disse: Eu não acho nele crime algum.

39 É costume entre vós que eu vos solte alguém por ocasião da Páscoa; quereis, pois, que vos solte o rei dos judeus?

40 Então, gritaram todos, novamente: Não este, mas Barrabás! Ora, Barrabás era salteador.

vastasi: ”Itse sinä sanot, että minä olen kuningas. Sitä varten olen syntynyt ja tullut maailmaan, että todistaisin totuuden puolesta. Jokainen, joka on totuudesta, kuulee minun ääneni.”

38”Mikä on totuus?” Pilatus kysyi häneltä.

Jeesus tuomitaan kuolemaan

Sen sanottuaan Pilatus meni taas juutalaisten luo ja sanoi heille: ”Minä en löydä hänestä mitään syytä.

39 Mutta tapana on, että minä pääsiäisenä päästän teille yhden vangin vapaaksi. Tahdotteko siis, että päästän teille juutalaisten kuninkaan?”

40 Niin he huusivat takaisin: ”Ei häntä vaan Barabbas!” Mutta Barabbas oli rosvo.

João 19

1 Então, por isso, Pilatos tomou a Jesus e mandou açoitá-lo.

2 Os soldados, tendo tecido uma coroa de espinhos, puseram-lha na cabeça e vestiram-no com um manto de púrpura.

3 Chegavam-se a ele e diziam: Salve, rei dos judeus! E davam-lhe bofetadas.

4 Outra vez saiu Pilatos e lhes disse: Eis que eu vo-lo apresento, para que saibais que eu não acho nele crime algum.

5 Saiu, pois, Jesus trazendo a coroa de espinhos e o manto de púrpura. Disse-lhes Pilatos: Eis o homem!

Johannes 19

1Silloin Pilatus ruoskitti Jeesuksen.

2 Sotilaat väänsivät kruunun orjantappuroista, panivat sen hänen päähänsä ja pukivat hänen ylleen purppuranpunaisen viitan.

3 Toinen toisensa jälkeen he tulivat hänen eteensä ja sanoivat: ”Ole tervehditty, juutalaisten kuningas!” ja löivät häntä kasvoihin.

4Pilatus meni taas ulos ja sanoi juutalaisille: ”Katsokaa, minä tuon hänet ulos, jotta tietäisitte, etten löydä hänestä mitään syytä.”

5 Niin Jeesus tuli ulos orjantappurakruunu päässään ja purppuranpunainen viitta

yllään. Pilatus sanoi heille: ”Katso, ihminen!”

6 Ao verem-no, os principais sacerdotes e os seus guardas gritaram: Crucifica-o! Crucifica-o! Disse-lhes Pilatos: Tomai-o vós outros e crucificai-o; porque eu não acho nele crime algum.

6 Kun ylipapit ja palvelijat näkivät hänet, he huusivat: ”Ristiinnaulitse, ristiinnaulitse!” Mutta Pilatus sanoi heille: ”Ottakaa te hänet ja ristiinnaulitkaa, sillä minä en löydä hänestä mitään syytä.”

7 Responderam-lhe os judeus: Temos uma lei, e, de conformidade com a lei, ele deve morrer, porque a si mesmo se fez Filho de Deus.

7 Juutalaiset vastasivat: ”Meillä on laki, ja lain mukaan hänen on kuoltava, koska hän on tehnyt itsensä Jumalan Pojaksi.”

8 Pilatos, ouvindo tal declaração, ainda mais atemorizado ficou,

8Kun Pilatus kuuli tämän, hän pelkäsi vielä enemmän.

9 e, tornando a entrar no pretório, perguntou a Jesus: Donde és tu? Mas Jesus não lhe deu resposta.

9 Hän meni taas sisälle palatsiin ja kysyi Jeesukselta: ”Mistä sinä olet?” Mutta Jeesus ei vastannut hänelle.

10 Então, Pilatos o advertiu: Não me respondes? Não sabes que tenho autoridade para te soltar e autoridade para te crucificar?

10 Niin Pilatus sanoi Jeesukselle: ”Etkö puhu minulle? Etkö tiedä, että minulla on valta vapauttaa ja valta ristiinnaulita sinut?”

11 Respondeu Jesus: Nenhuma autoridade terias sobre mim, se de cima não te fosse dada; por isso, quem me entregou a ti maior pecado tem.

11 Jeesus vastasi: ”Sinulla ei olisi mitään valtaa minuun, ellei sitä olisi annettu sinulle ylhäältä. Siksi sen synti on suurempi, joka luovutti minut sinulle.”

12 A partir deste momento, Pilatos procurava soltá-lo, mas os judeus clamavam: Se soltas a este, não és amigo de César! Todo aquele que se faz rei é contra César!

12Tämän tähden Pilatus koetti päästää hänet vapaaksi. Mutta juutalaiset huusivat: ”Jos vapautat hänet, et ole keisarin ystävä. Jokainen, joka tekee itsensä kuninkaaksi, asettuu keisaria vastaan.”

13 Ouvindo Pilatos estas palavras, trouxe Jesus para fora e sentou-se no tribunal, no lugar chamado Pavimento, no hebraico Gabatá.

13 Kun Pilatus kuuli nämä sanat, hän vei Jeesuksen ulos ja asettui tuomarinistuimelle, paikkaan, jonka nimi on Kivipiha, hepreaksi Gabbata.

14 E era a parasceve pascal, cerca da hora sexta; e disse aos judeus: Eis aqui o vosso rei.

14 Oli pääsiäisen valmistuspäivä, noin kuudes tunti. Pilatus sanoi juutalaisille: ”Katsokaa, teidän kuninkaanne!”

15 Eles, porém, clamavam: Fora! Fora! Crucifica-o! Disse-lhes Pilatos: Hei de crucificar o vosso rei? Responderam os principais sacerdotes: Não temos rei, senão César!

15 Mutta he huusivat: ”Vie pois! Vie pois! Ristiinnaulitse hänet!” Pilatus sanoi heille: ”Pitäisikö minun ristiinnaulita teidän kuninkaanne?” Ylipapit vastasivat: ”Ei meillä ole kuningasta vaan keisari.”

16 Então, Pilatos o entregou para ser crucificado.

16 Silloin Pilatus luovutti hänet heille ristiinnaulittavaksi, ja sotilaat veivät Jeesuksen mukanaan.

A crucificação

Mateus 27.33-44; Marcos 15.22-32; Lucas 23.33-43

Jeesus ristiinnaulitaan

17 Tomaram eles, pois, a Jesus; e ele próprio, carregando a sua cruz, saiu para o lugar chamado Calvário, Gólgota em hebraico,

17 Kantaen itse ristiään hän kulki niin sanotulle Pääkallonpaikalle, jota kutsutaan heprean kielellä Golgataksi.

18 onde o crucificaram e com ele outros dois, um de cada lado, e Jesus no meio.

18 Siellä hänet ristiinnaulittiin ja kaksi muuta hänen kanssaan, yksi kummallekin puolelle ja Jeesus heidän keskelleen.

19 Pilatos escreveu também um título e o colocou no cimo da cruz; o que estava escrito era: JESUS NAZARENO, O REI DOS JUDEUS.

19 Pilatus laati tauluun kirjoituksen ja antoi kiinnittää sen ristiin. Siihen oli kirjoitettu sanat: ”Jeesus Nasaretilainen, juutalaisten kuningas.”

20 Muitos judeus leram este título, porque o lugar em que Jesus fora crucificado era perto da cidade; e estava escrito em hebraico, latim e grego.

20 Monet juutalaiset lukivat kirjoituksen, sillä paikka, jossa Jeesus ristiinnaulittiin, oli lähellä kaupunkia. Kirjoitus oli hepreaksi, latinaksi ja kreikaksi.

21 Os principais sacerdotes diziam a Pilatos: Não escrevas: Rei dos judeus, e sim que ele disse: Sou o rei dos judeus.

21 Juutalaisten ylipapit sanoivat Pilatukselle: ”Älä kirjoita: ’Juutalaisten kuningas’, vaan että hän on sanonut: ’Minä olen juutalaisten kuningas.’”

22 Respondeu Pilatos: O que escrevi escrevi.

22 Pilatus vastasi: ”Minkä kirjoitin, sen kirjoitin.”

Os soldados deitam sortes

23 Os soldados, pois, quando crucificaram Jesus, tomaram-lhe as vestes e fizeram

23 Kun sotilaat olivat ristiinnaulinneet Jeesuksen, he ottivat hänen vaatteensa ja

quatro partes, para cada soldado uma parte; e pegaram também a túnica. A túnica, porém, era sem costura, toda tecida de alto a baixo.

jakoivat ne neljään osaan, kullekin sotilaalle osansa. He ottivat myös paidan. Mutta kun se oli saumaton, kauttaaltaan yhtenäiseksi kudottu ylhäältä alas asti,

24 Disseram, pois, uns aos outros: Não a rasguemos, mas lancemos sortes sobre ela para ver a quem caberá – para se cumprir a Escritura: Repartiram entre si as minhas vestes e sobre a minha túnica lançaram sortes. Assim, pois, o fizeram os soldados.

24 he sanoivat toisilleen: ”Ei revitä sitä vaan heitetään arpaa, kuka sen saa.” Näin tapahtui, jotta toteutuisi tämä Raamatun sana: ”He jakoivat keskenään minun vaatteeni ja heittivät puvustani arpaa.” Juuri näin sotilaat tekivät.

25 E junto à cruz estavam a mãe de Jesus, e a irmã dela, e Maria, mulher de Clopas, e Maria Madalena.

25 Jeesuksen ristin luona seisoivat hänen äitinsä ja tämän sisar sekä Maria, Kloopaksen vaimo, ja Magdalan Maria.

26 Vendo Jesus sua mãe e junto a ela o discípulo amado, disse: Mulher, eis aí teu filho.

26 Kun Jeesus näki äitinsä ja tämän vierellä sen opetuslapsen, jota Jeesus rakasti, hän sanoi äidilleen: ”Nainen, katso, poikasi!”

27 Depois, disse ao discípulo: Eis aí tua mãe. Dessa hora em diante, o discípulo a tomou para casa.

27 Sitten hän sanoi opetuslapselle: ”Katso, äitisi!” Ja siitä hetkestä opetuslapsi otti hänet kotiinsa.

A morte de Jesus

Mateus 27.45-56; Marcos 15.33-41; Lucas 23.44-49

Jeesus antaa henkensä

28 Depois, vendo Jesus que tudo já estava consumado, para se cumprir a Escritura, disse: Tenho sede!

28 Tämän jälkeen, kun Jeesus tiesi, että kaikki oli jo täytetty, hän sanoi, jotta Raamatun sana toteutuisi: ”Minun on jano.”

29 Estava ali um vaso cheio de vinagre. Embeberam de vinagre uma esponja e, fixando-a num caniço de hissopo, lha chegaram à boca.

29 Siellä oli astia täynnä hapanviiniä. Sotilaat kastoivat sienen hapanviiniin, panivat sen iisoppiruo'on päähän ja ojensivat hänen huulilleen.

30 Quando, pois, Jesus tomou o vinagre, disse: Está consumado! E, inclinando a cabeça, rendeu o espírito.

30 Kun Jeesus oli ottanut hapanviinin, hän sanoi: ”Se on täytetty!” Sitten hän kallisti päänsä ja antoi henkensä.

Um soldado abre o lado de Jesus com uma lança

Jeesuksen kylki lävistetään

31 Então, os judeus, para que no sábado não ficassem os corpos na cruz, visto como era a preparação, pois era grande o dia

31 Silloin oli sapatin valmistuspäivä. Jotta ruumiit eivät jäisi ristille sapatiksi – ja tuo sapatinpäivä oli erityisen suuri –

daquele sábado, rogaram a Pilatos que se lhes quebrassem as pernas, e fossem tirados.

juutalaiset pyysivät Pilatukselta, että ristiinnaulittujen sääriluut rikottaisiin ja ruumiit otettaisiin alas.

32 Os soldados foram e quebraram as pernas ao primeiro e ao outro que com ele tinham sido crucificados;

32Niinpä sotilaat tulivat ja rikkoivat sääriluut ensin toiselta ja sitten toiselta mieheltä, jotka oli ristiinnaulittu Jeesuksen kanssa.

33 chegando-se, porém, a Jesus, como vissem que já estava morto, não lhe quebraram as pernas.

33 Mutta kun he tulivat Jeesuksen kohdalle ja näkivät, että hän oli jo kuollut, he eivät rikkoneet hänen sääriluitaan.

34 Mas um dos soldados lhe abriu o lado com uma lança, e logo saiu sangue e água.

34 Yksi sotilaista kuitenkin lävisti keihäällä hänen kylkensä, ja siitä vuoti heti verta ja vettä.

35 Aquele que isto viu testificou, sendo verdadeiro o seu testemunho; e ele sabe que diz a verdade, para que também vós creiais.

35Se, joka tämän näki, on todistanut siitä, että tekin uskoisitte. Hänen todistuksensa on tosi, ja hän tietää puhuvansa totta.

36 E isto aconteceu para se cumprir a Escritura: Nenhum dos seus ossos será quebrado.

36 Tämä tapahtui, jotta toteutuisi Raamatun sana: ”Älköön häneltä luuta rikottako.”

37 E outra vez diz a Escritura: Eles verão aquele a quem traspassaram.

37Toinen raamatunkohta taas sanoo: ”He katsovat häneen, jonka ovat lävistäneet.”

O sepultamento de Jesus

Mateus 27.57-61; Marcos 15.42-47; Lucas 23.50-56

Jeesus haudataan

38 Depois disto, José de Arimatéia, que era discípulo de Jesus, ainda que ocultamente pelo receio que tinha dos judeus, rogou a Pilatos lhe permitisse tirar o corpo de Jesus. Pilatos lho permitiu. Então, foi José de Arimatéia e retirou o corpo de Jesus.

38Sen jälkeen arimatialainen Joosef, joka oli Jeesuksen opetuslapsi, joskin salaa juutalaisten pelosta, pyysi Pilatukselta, että saisi ottaa Jeesuksen ruumiin, ja Pilatus suostui siihen. Niinpä Joosef tuli ja otti ruumiin alas.

39 E também Nicodemos, aquele que anteriormente viera ter com Jesus à noite, foi, levando cerca de cem libras de um composto de mirra e aloés.

39Paikalle tuli myös Nikodemos, mies, joka oli tullut ensi kerran Jeesuksen luo yöllä. Hän toi mirhan ja aaloen seosta noin sata naulaa .

40 Tomaram, pois, o corpo de Jesus e o envolveram em lençóis com os aromas,

40He ottivat Jeesuksen ruumiin ja käärivät sen hyvänhajuisten yrttivoiteiden kanssa

como é de uso entre os judeus na preparação para o sepulcro.

[41] No lugar onde Jesus fora crucificado, havia um jardim, e neste, um sepulcro novo, no qual ninguém tinha sido ainda posto.

[42] Ali, pois, por causa da preparação dos judeus e por estar perto o túmulo, depositaram o corpo de Jesus.

käärinliinoihin, niin kuin juutalaisilla on tapana haudata.

[41] Lähellä paikkaa, missä Jeesus ristiinnaulittiin, oli puutarha ja puutarhassa uusi hautakammio, johon ei ollut pantu vielä ketään.

[42] He panivat Jeesuksen siihen, koska oli juutalaisten sapatin valmistuspäivä ja se hautakammio oli lähellä.

João 20

A ressurreição de Jesus

Mateus 28.1-10; Marcos 16.1-8; Lucas 24.1-12

[1] No primeiro dia da semana, Maria Madalena foi ao sepulcro de madrugada, sendo ainda escuro, e viu que a pedra estava revolvida.

[2] Então, correu e foi ter com Simão Pedro e com o outro discípulo, a quem Jesus amava, e disse-lhes: Tiraram do sepulcro o SENHOR, e não sabemos onde o puseram.

[3] Saiu, pois, Pedro e o outro discípulo e foram ao sepulcro.

[4] Ambos corriam juntos, mas o outro discípulo correu mais depressa do que Pedro e chegou primeiro ao sepulcro;

[5] e, abaixando-se, viu os lençóis de linho; todavia, não entrou.

[6] Então, Simão Pedro, seguindo-o, chegou e entrou no sepulcro. Ele também viu os lençóis,

[7] e o lenço que estivera sobre a cabeça de Jesus, e que não estava com os lençóis, mas deixado num lugar à parte.

Johannes 20

Jeesuksen ylösnousemus

Hauta on tyhjä!

[1]Varhain viikon ensimmäisenä päivänä, kun oli vielä pimeä, Magdalan Maria tuli haudalle ja näki, että kivi oli otettu pois hautakammion suulta.

[2] Niin hän lähti juosten Simon Pietarin ja sen toisen opetuslapsen luo, jota Jeesus erityisesti rakasti, ja sanoi heille: ”Herra on otettu pois haudasta, emmekä tiedä, minne hänet on pantu.”

[3]Niin Pietari ja se toinen opetuslapsi tulivat ulos ja lähtivät haudalle.

[4] He juoksivat yhdessä, mutta se toinen opetuslapsi juoksi nopeammin kuin Pietari ja tuli haudalle ensimmäisenä.

[5] Hän kurkisti sisään ja näki käärinliinojen olevan siellä, mutta hän ei mennyt sisälle.

[6]Simon Pietari tuli hänen perässään ja astui sisälle hautakammioon. Hän katseli siellä olevia käärinliinoja

[7] ja hikiliinaa, joka oli ollut Jeesuksen pään ympärillä. Se ei ollut yhdessä käärinliinojen kanssa vaan käärittynä erillään, toisessa paikassa.

[8] Então, entrou também o outro discípulo, que chegara primeiro ao sepulcro, e viu, e creu.

[9] Pois ainda não tinham compreendido a Escritura, que era necessário ressuscitar ele dentre os mortos.

[10] E voltaram os discípulos outra vez para casa.

Jesus aparece a Maria Madalena
Marcos 16.9-11

[11] Maria, entretanto, permanecia junto à entrada do túmulo, chorando. Enquanto chorava, abaixou-se, e olhou para dentro do túmulo,

[12] e viu dois anjos vestidos de branco, sentados onde o corpo de Jesus fora posto, um à cabeceira e outro aos pés.

[13] Então, eles lhe perguntaram: Mulher, por que choras? Ela lhes respondeu: Porque levaram o meu SENHOR, e não sei onde o puseram.

[14] Tendo dito isto, voltou-se para trás e viu Jesus em pé, mas não reconheceu que era Jesus.

[15] Perguntou-lhe Jesus: Mulher, por que choras? A quem procuras? Ela, supondo ser ele o jardineiro, respondeu: SENHOR, se tu o tiraste, dize-me onde o puseste, e eu o levarei.

[16] Disse-lhe Jesus: Maria! Ela, voltando-se, lhe disse, em hebraico: Raboni (que quer dizer Mestre)!

[8] Silloin toinenkin opetuslapsi, joka oli ensimmäisenä tullut haudalle, astui sisälle, ja hän näki ja uskoi.

[9] He eivät näet vielä olleet ymmärtäneet Raamatusta sitä, että Jeesuksen piti nousta kuolleista.

[10]Niin opetuslapset palasivat omiensa luo.

Jeesus ilmestyy Magdalan Marialle

[11]Mutta Maria seisoi hautakammion ulkopuolella ja itki. Itkiessään hän kurkisti hautakammioon

[12] ja näki kaksi valkopukuista enkeliä istumassa siinä, missä Jeesuksen ruumis oli ollut, toisen pääpuolessa ja toisen jalkopäässä.

[13] Nämä kysyivät häneltä: ”Nainen, mitä itket?” Hän vastasi: ”Minun Herrani on viety pois, enkä tiedä, minne hänet on pantu.”

[14] Tämän sanottuaan hän kääntyi ja näki Jeesuksen siinä seisomassa mutta ei tiennyt, että se oli Jeesus.

[15] Jeesus sanoi hänelle: ”Nainen, mitä itket? Ketä etsit?” Maria luuli häntä puutarhuriksi ja sanoi: ”Herra, jos sinä olet vienyt hänet pois, sano minulle, minne olet pannut hänet, niin minä haen hänet.”

[16] Silloin Jeesus sanoi hänelle: ”Maria!” Maria kääntyi ja sanoi heprean kielellä: ”Rabbuuni!” – se tarkoittaa: opettaja.

[17] Recomendou-lhe Jesus: Não me detenhas; porque ainda não subi para meu Pai, mas vai ter com os meus irmãos e dize-lhes: Subo para meu Pai e vosso Pai, para meu Deus e vosso Deus.

[17] Jeesus sanoi hänelle: ”Älä koske minuun. Minä en ole vielä mennyt ylös Isän luo. Mutta mene veljieni luo ja sano heille, että minä menen ylös minun Isäni ja teidän Isänne luo, minun Jumalani ja teidän Jumalanne luo.”

[18] Então, saiu Maria Madalena anunciando aos discípulos: Vi o SENHOR! E contava que ele lhe dissera estas coisas.

[18]Magdalan Maria meni ilmoittamaan opetuslapsille: ”Minä olen nähnyt Herran!” Ja hän kertoi, mitä Herra oli hänelle sanonut.

Jesus aparece aos discípulos
Lucas 24.36-43

Jeesus ilmestyy opetuslapsille

[19] Ao cair da tarde daquele dia, o primeiro da semana, trancadas as portas da casa onde estavam os discípulos com medo dos judeus, veio Jesus, pôs-se no meio e disse-lhes: Paz seja convosco!

[19]Samana päivänä, viikon ensimmäisenä, opetuslapset olivat illalla kool la lukittujen ovien takana juutalaisten pelosta. Silloin Jeesus tuli, astui heidän keskelleen ja sanoi: ”Rauha teille!”

[20] E, dizendo isto, lhes mostrou as mãos e o lado. Alegraram-se, portanto, os discípulos ao verem o SENHOR.

[20]Sen sanottuaan hän näytti heille kätensä ja kylkensä. Opetuslapset iloitsivat, kun he näkivät Herran.

[21] Disse-lhes, pois, Jesus outra vez: Paz seja convosco! Assim como o Pai me enviou, eu também vos envio.

[21]Jeesus sanoi heille taas: ”Rauha teille! Niin kuin Isä on lähettänyt minut, niin minäkin lähetän teidät.”

[22] E, havendo dito isto, soprou sobre eles e disse-lhes: Recebei o Espírito Santo.

[22]Näin sanottuaan hän puhalsi heitä kohti ja sanoi heille: ”Ottakaa vastaan Pyhä Henki.

[23] Se de alguns perdoardes os pecados, são-lhes perdoados; se lhos retiverdes, são retidos.

[23] Joiden synnit te annatte anteeksi, niille ne ovat anteeksi annetut. Joiden synnit te pidätätte, niille ne ovat pidätetyt.”

A incredulidade de Tomé

Jeesus ja Tuomas

[24] Ora, Tomé, um dos doze, chamado Dídimo, não estava com eles quando veio Jesus.

[24]Mutta Tuomas, jota sanottiin Didymokseksi ja joka oli yksi niistä kahdestatoista, ei ollut heidän kanssaan, kun Jeesus tuli.

[25] Disseram-lhe, então, os outros discípulos: Vimos o SENHOR. Mas ele respondeu: Se eu não vir nas suas mãos o

[25] Niin toiset opetuslapset sanoivat Tuomaalle: ”Me olemme nähneet Herran.” Mutta hän vastasi heille: ”Jos en näe

sinal dos cravos, e ali não puser o dedo, e não puser a mão no seu lado, de modo algum acreditarei.

Jesus aparece novamente aos discípulos

26 Passados oito dias, estavam outra vez ali reunidos os seus discípulos, e Tomé, com eles. Estando as portas trancadas, veio Jesus, pôs-se no meio e disse-lhes: Paz seja convosco!

27 E logo disse a Tomé: Põe aqui o dedo e vê as minhas mãos; chega também a mão e põe-na no meu lado; não sejas incrédulo, mas crente.

28 Respondeu-lhe Tomé: SENHOR meu e Deus meu!

29 Disse-lhe Jesus: Porque me viste, creste? Bem-aventurados os que não viram e creram.

O objetivo deste Evangelho

30 Na verdade, fez Jesus diante dos discípulos muitos outros sinais que não estão escritos neste livro.

31 Estes, porém, foram registrados para que creiais que Jesus é o Cristo, o Filho de Deus, e para que, crendo, tenhais vida em seu nome.

João 21

Jesus aparece a sete discípulos

1 Depois disto, tornou Jesus a manifestar-se aos discípulos junto do mar de Tiberíades; e foi assim que ele se manifestou:

2 estavam juntos Simão Pedro, Tomé, chamado Dídimo, Natanael, que era de Caná da Galiléia, os filhos de Zebedeu e mais dois dos seus discípulos.

naulanjälkiä hänen käsissään ja pistä sormeani naulanjälkiin ja jos en pistä kättäni hänen kylkeensä, minä en usko.”

26Kahdeksan päivän kuluttua Jeesuksen opetuslapset olivat taas sisällä, ja Tuomas oli heidän kanssaan. Ovet olivat lukittuina, mutta Jeesus tuli ja seisoi heidän keskellään ja sanoi: ”Rauha teille!”

27 Sitten hän sanoi Tuomaalle: ”Ojenna sormesi tänne ja katso minun käsiäni. Ojenna kätesi ja pistä se minun kylkeeni. Älä ole epäuskoinen vaan uskova!”

28 Tuomas sanoi hänelle: ”Minun Herrani ja minun Jumalani!”

29 Jeesus vastasi: ”Koska näit minut, sinä uskot. Autuaita ne, jotka uskovat, vaikka eivät näe.”

Tämän evankeliumin tarkoitus

30Paljon muitakin tunnustekoja, joista ei ole kirjoitettu tässä kirjassa, Jeesus teki opetuslastensa nähden.

31Mutta nämä on kirjoitettu, että te uskoisitte Jeesuksen olevan Kristus, Jumalan Poika, ja että teillä, kun uskotte, olisi elämä hänen nimessään.

Johannes 21

Jeesus ilmestyy Tiberiaanjärven rannalla

1Tämän jälkeen Jeesus ilmestyi jälleen opetuslapsilleen, nyt Tiberiaanjärven rannalla. Se tapahtui näin:

2Simon Pietari ja Tuomas, jota sanottiin Didymokseksi, ja Natanael, joka oli Galilean Kaanasta, sekä Sebedeuksen

pojat ja kaksi muuta Jeesuksen opetuslasta olivat yhdessä.

3 Disse-lhes Simão Pedro: Vou pescar. Disseram-lhe os outros: Também nós vamos contigo. Saíram, e entraram no barco, e, naquela noite, nada apanharam.

3 Simon Pietari sanoi heille: ”Minä lähden kalaan.” ”Me tulemme sinun mukaasi”, he vastasivat. Niin he lähtivät ja astuivat veneeseen, mutta sinä yönä he eivät saaneet mitään.

4 Mas, ao clarear da madrugada, estava Jesus na praia; todavia, os discípulos não reconheceram que era ele.

4 Aamun jo sarastaessa Jeesus seisoi rannalla. Opetuslapset eivät kuitenkaan tienneet, että se oli Jeesus.

5 Perguntou-lhes Jesus: Filhos, tendes aí alguma coisa de comer? Responderam-lhe: Não.

5 Jeesus kysyi heiltä: ”Lapset, eikö teillä ole mitään syötävää?” He vastasivat: ”Ei ole.”

6 Então, lhes disse: Lançai a rede à direita do barco e achareis. Assim fizeram e já não podiam puxar a rede, tão grande era a quantidade de peixes.

6 Hän sanoi: ”Heittäkää verkko veneen oikealle puolelle, niin saatte.” He heittivät verkon mutta eivät jaksaneet vetää sitä enää ylös, koska kaloja oli niin paljon.

7 Aquele discípulo a quem Jesus amava disse a Pedro: É o SENHOR! Simão Pedro, ouvindo que era o SENHOR, cingiu-se com sua veste, porque se havia despido, e lançou-se ao mar;

7 Silloin se opetuslapsi, jota Jeesus rakasti, sanoi Pietarille: ”Se on Herra!” Kun Simon Pietari kuuli, että se oli Herra, hän kietoi ympärilleen viitan, sillä hän oli ilman vaatteita, ja hyppäsi järveen.

8 mas os outros discípulos vieram no barquinho puxando a rede com os peixes; porque não estavam distantes da terra senão quase duzentos côvados.

8 Toiset opetuslapset tulivat veneellä, sillä he eivät olleet kaukana rannasta, vain noin kahdensadan kyynärän päässä, ja he vetivät perässään verkkoa kaloineen.

9 Ao saltarem em terra, viram ali umas brasas e, em cima, peixes; e havia também pão.

9 Kun he astuivat rannalle, he näkivät siellä hiilloksen, kalaa sen päällä ja leipää.

10 Disse-lhes Jesus: Trazei alguns dos peixes que acabastes de apanhar.

10 Jeesus sanoi heille: ”Tuokaa tänne niitä kaloja, joita juuri saitte.”

11 Simão Pedro entrou no barco e arrastou a rede para a terra, cheia de cento e cinqüenta e três grandes peixes; e, não

11 Simon Pietari nousi veneeseen ja veti maalle verkon, joka oli täynnä suuria kaloja – sataviisikymmentäkolme. Vaikka niitä oli niin paljon, verkko ei revennyt.

obstante serem tantos, a rede não se rompeu.

12 Disse-lhes Jesus: Vinde, comei. Nenhum dos discípulos ousava perguntar-lhe: Quem és tu? Porque sabiam que era o SENHOR.

13 Veio Jesus, tomou o pão, e lhes deu, e, de igual modo, o peixe.

14 E já era esta a terceira vez que Jesus se manifestava aos discípulos, depois de ressuscitado dentre os mortos.

Pedro é interrogado

15 Depois de terem comido, perguntou Jesus a Simão Pedro: Simão, filho de João, amas-me mais do que estes outros? Ele respondeu: Sim, SENHOR, tu sabes que te amo. Ele lhe disse: Apascenta os meus cordeiros.

16 Tornou a perguntar-lhe pela segunda vez: Simão, filho de João, tu me amas? Ele lhe respondeu: Sim, SENHOR, tu sabes que te amo. Disse-lhe Jesus: Pastoreia as minhas ovelhas.

17 Pela terceira vez Jesus lhe perguntou: Simão, filho de João, tu me amas? Pedro entristeceu-se por ele lhe ter dito, pela terceira vez: Tu me amas? E respondeu-lhe: SENHOR, tu sabes todas as coisas, tu sabes que eu te amo. Jesus lhe disse: Apascenta as minhas ovelhas.

12 Jeesus sanoi heille: ”Tulkaa aamiaiselle.” Kukaan opetuslapsista ei rohjennut kysyä: ”Kuka sinä olet?”, sillä he tiesivät, että se oli Herra.

13 Jeesus tuli, otti leivän ja antoi heille, samoin kalaa.

14 Tämä oli jo kolmas kerta, kun Jeesus ilmestyi opetuslapsilleen noustuaan kuolleista.

Jeesus ja Pietari

15 Kun he olivat syöneet, Jeesus sanoi Simon Pietarille: ”Simon, Johanneksen poika, rakastatko sinä minua enemmän kuin nämä?” Pietari vastasi hänelle: ”Kyllä, Herra, sinä tiedät, että minä pidän sinua rakkaana.” Jeesus sanoi hänelle: ”Ruoki minun karitsoitani.”

16 Jeesus kysyi häneltä toistamiseen: ”Simon, Johanneksen poika, rakastatko sinä minua?” Hän vastasi: ”Kyllä, Herra, sinä tiedät, että minä pidän sinua rakkaana.” Jeesus sanoi hänelle: ”Kaitse minun lampaitani.”

17 Jeesus kysyi häneltä kolmannen kerran: ”Simon, Johanneksen poika, pidätkö minua rakkaana?” Pietari tuli murheelliseksi siitä, että Jeesus kolmannen kerran kysyi häneltä: ”Pidätkö minua rakkaana?” , ja hän vastasi Jeesukselle: ”Herra, sinä tiedät kaiken. Sinä tiedät, että pidän sinua rakkaana.” Jeesus sanoi hänelle: ”Ruoki minun lampaitani.

[18] Em verdade, em verdade te digo que, quando eras mais moço, tu te cingias a ti mesmo e andavas por onde querias; quando, porém, fores velho, estenderás as mãos, e outro te cingirá e te levará para onde não queres.

[19] Disse isto para significar com que gênero de morte Pedro havia de glorificar a Deus. Depois de assim falar, acrescentou-lhe: Segue-me.

[20] Então, Pedro, voltando-se, viu que também o ia seguindo o discípulo a quem Jesus amava, o qual na ceia se reclinara sobre o peito de Jesus e perguntara: SENHOR, quem é o traidor?

[21] Vendo-o, pois, Pedro perguntou a Jesus: E quanto a este?

[22] Respondeu-lhe Jesus: Se eu quero que ele permaneça até que eu venha, que te importa? Quanto a ti, segue-me.

[23] Então, se tornou corrente entre os irmãos o dito de que aquele discípulo não morreria. Ora, Jesus não dissera que tal discípulo não morreria, mas: Se eu quero que ele permaneça até que eu venha, que te importa?

O testemunho de João

[24] Este é o discípulo que dá testemunho a respeito destas coisas e que as escreveu; e sabemos que o seu testemunho é verdadeiro.

[25] Há, porém, ainda muitas outras coisas que Jesus fez. Se todas elas fossem relatadas uma por uma, creio eu que nem

[18] Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: Kun olit nuorempi, sinä vyötit itsesi ja kuljit, minne tahdoit. Mutta kun vanhenet, sinä ojennat kätesi ja sinut vyöttää toinen ja vie sinut, minne et tahdo.”

[19] Näin sanoessaan hän ilmaisi, millaisella kuolemalla Pietari oli kirkastava Jumalaa. Tämän jälkeen Jeesus sanoi hänelle: ”Seuraa minua.”

Pietari kysyy Johanneksen kohtalosta

[20] Pietari kääntyi ja näki, että heitä seurasi se opetuslapsi, jota Jeesus rakasti ja joka oli aterialla nojannut Jeesuksen rintaa vasten ja kysynyt: ”Herra, kuka on sinun kavaltajasi?”

[21] Hänet nähdessään Pietari kysyi Jeesukselta: ”Herra, entä hän?”

[22] Jeesus vastasi: ”Vaikka minä tahtoisin hänen jäävän tänne siihen asti, kunnes minä tulen, mitä se sinulle kuuluu? Seuraa sinä minua!”

[23] Niin veljien keskuuteen levisi sellainen puhe, ettei tämä opetuslapsi kuole. Mutta Jeesus ei sanonut hänelle, ettei hän kuole, vaan: ”Vaikka minä tahtoisin hänen jäävän tänne siihen asti, kunnes minä tulen, mitä se sinulle kuuluu?”

Loppusanat

[24] Juuri tämä opetuslapsi todistaa näistä asioista ja on kirjoittanut tämän. Me tiedämme, että hänen todistuksensa on tosi.

[25] Paljon muutakin Jeesus teki. Jos niistä kirjoitettaisiin kohta kohdalta, luulen,

no mundo inteiro caberiam os livros que seriam escritos.

etteivät koko maailmaan mahtuisi ne kirjat, jotka pitäisi kirjoittaa.

Atos dos Apóstolos	Apt. Teot

Atos 1

Prólogo

[1] Escrevi o primeiro livro, ó Teófilo, relatando todas as coisas que Jesus começou a fazer e a ensinar

[2] até ao dia em que, depois de haver dado mandamentos por intermédio do Espírito Santo aos apóstolos que escolhera, foi elevado às alturas.

[3] A estes também, depois de ter padecido, se apresentou vivo, com muitas provas incontestáveis, aparecendo-lhes durante quarenta dias e falando das coisas concernentes ao reino de Deus.

[4] E, comendo com eles, determinou-lhes que não se ausentassem de Jerusalém, mas que esperassem a promessa do Pai, a qual, disse ele, de mim ouvistes.

[5] Porque João, na verdade, batizou com água, mas vós sereis batizados com o Espírito Santo, não muito depois destes dias.

A ascensão de Jesus

[6] Então, os que estavam reunidos lhe perguntaram: SENHOR, será este o tempo em que restaures o reino a Israel?

[7] Respondeu-lhes: Não vos compete conhecer tempos ou épocas que o Pai reservou pela sua exclusiva autoridade;

[8] mas recebereis poder, ao descer sobre vós o Espírito Santo, e sereis minhas testemunhas tanto em Jerusalém como em

Apt. Teot 1

Johdanto

Lupaus Pyhästä Hengestä

[1]Edellisen kertomukseni, arvoisa Teofilos, kirjoitin kaikesta, mitä Jeesus alkoi tehdä ja opettaa,

[2]aina siihen päivään asti, jona hänet otettiin ylös, sen jälkeen kun hän Pyhän Hengen kautta oli antanut käskynsä valitsemilleen apostoleille.

[3]Heille hän myös kärsimisensä jälkeen monin kiistattomin todistein osoitti elävänsä, näyttäytyen heille neljänkymmenen päivän aikana ja puhuen Jumalan valtakunnasta.

[4]Kun hän oli yhdessä heidän kanssaan, hän käski heitä sanoen: ”Älkää lähtekö Jerusalemista, vaan odottakaa sitä, minkä Isä on luvannut ja minkä olette minulta kuulleet.

[5] Johannes kastoi vedellä, mutta teidät kastetaan Pyhässä Hengessä pian näiden päivien jälkeen.”

[6]Silloin ne, jotka olivat koolla, kysyivät Jeesukselta: ”Herra, tänä aikanako sinä palautat ennalleen Israelin valtakunnan?”

[7]Hän sanoi heille: ”Ei teidän asianne ole tietää aikoja eikä hetkiä, jotka Isä oman valtansa nojalla on asettanut.

[8] Mutta te saatte voiman, kun Pyhä Henki tulee teidän päällenne, ja te tulette olemaan minun todistajani sekä

toda a Judéia e Samaria e até aos confins da terra.

[9] Ditas estas palavras, foi Jesus elevado às alturas, à vista deles, e uma nuvem o encobriu dos seus olhos.
[10] E, estando eles com os olhos fitos no céu, enquanto Jesus subia, eis que dois varões vestidos de branco se puseram ao lado deles

[11] e lhes disseram: Varões galileus, por que estais olhando para as alturas? Esse Jesus que dentre vós foi assunto ao céu virá do modo como o vistes subir.

Os discípulos em Jerusalém

[12] Então, voltaram para Jerusalém, do monte chamado Olival, que dista daquela cidade tanto como a jornada de um sábado.

[13] Quando ali entraram, subiram para o cenáculo onde se reuniam Pedro, João, Tiago, André, Filipe, Tomé, Bartolomeu, Mateus, Tiago, filho de Alfeu, Simão, o Zelote, e Judas, filho de Tiago.

[14] Todos estes perseveravam unânimes em oração, com as mulheres, com Maria, mãe de Jesus, e com os irmãos dele.

A escolha de Matias

[15] Naqueles dias, levantou-se Pedro no meio dos irmãos (ora, compunha-se a

Jerusalemissa että koko Juudeassa ja Samariassa ja aina maan ääriin saakka.”

Jeesuksen taivaaseenastuminen

[9]Kun Jeesus oli tämän sanonut, hänet otettiin ylös heidän nähtensä, ja pilvi vei hänet pois heidän näkyvistään.
[10]Ja kun he hänen etääntyessään yhä katselivat taivaalle, heidän luonaan seisoi yhtäkkiä kaksi miestä yllään valkoiset vaatteet.
[11] Nämä sanoivat: ”Galilean miehet, mitä te seisotte katselemassa taivaalle? Tämä Jeesus, joka otettiin luotanne taivaaseen, tulee takaisin samalla tavoin kuin te näitte hänen taivaaseen menevän.”

[12]Silloin he palasivat Jerusalemiin vuorelta, jota kutsutaan Öljymäeksi ja joka on lähellä Jerusalemia, sapatinmatkan päässä.
[13]Sinne tultuaan he menivät siihen yläkerran huoneeseen, jossa heidän oli tapana kokoontua: niin Pietari kuin myös Johannes ja Jaakob, Andreas, Filippos, Tuomas, Bartolomeus, Matteus ja Jaakob Alfeuksen poika, Simon Kiivailija ja Juudas Jaakobin poika.
[14] He kaikki pysyivät yksimielisesti rukouksessa yhdessä naisten kanssa sekä Jeesuksen äidin, Marian ja Jeesuksen veljien kanssa.

Jerusalemin alkuseurakunnan syntyvaiheet

Mattias valitaan apostoliksi

[15]Niinä päivinä, kun väkeä oli koolla noin satakaksikymmentä henkeä, Pietari nousi veljien keskellä ja sanoi:

assembléia de umas cento e vinte pessoas) e disse:

16 Irmãos, convinha que se cumprisse a Escritura que o Espírito Santo proferiu anteriormente por boca de Davi, acerca de Judas, que foi o guia daqueles que prenderam Jesus,

16 ”Miehet, veljet! Sen raamatunsanan piti toteutua, jonka Pyhä Henki oli edeltäpäin Daavidin suulla puhunut Juudaksesta, hänestä, joka ryhtyi oppaaksi Jeesuksen kiinniottajille.

17 porque ele era contado entre nós e teve parte neste ministério.

17Hänet luettiin meidän joukkoomme, ja hän oli saanut osalleen palvelutehtävän meidän kanssamme.

18 (Ora, este homem adquiriu um campo com o preço da iniqüidade; e, precipitando-se, rompeu-se pelo meio, e todas as suas entranhas se derramaram;

18Väärintekonsa palkalla hän hankki itselleen pellon, mutta hän suistui maahan, ja hänen vatsansa repesi, niin että kaikki hänen sisälmyksensä valuivat ulos.

19 e isto chegou ao conhecimento de todos os habitantes de Jerusalém, de maneira que em sua própria língua esse campo era chamado Aceldama, isto é, Campo de Sangue.)

19Tämä tuli kaikkien Jerusalemin asukkaiden tietoon, ja niin sitä peltoa kutsutaan heidän kielellään Hakeldamaksi eli Veripelloksi.

20 Porque está escrito no Livro dos Salmos: Fique deserta a sua morada; e não haja quem nela habite; e: Tome outro o seu encargo.

20Psalmien kirjassa on kirjoitettu: ’Tulkoon hänen asuinsijansa autioksi, älköön siinä asukasta olko’, ja ’Ottakoon toinen hänen kaitsijantehtävänsä.’

21 É necessário, pois, que, dos homens que nos acompanharam todo o tempo que o SENHOR Jesus andou entre nós,

21Niin pitää siis yhden niistä miehistä, jotka ovat kulkeneet kanssamme koko sen ajan, jona Herra Jeesus kävi sisälle ja ulos meidän keskuudessamme,

22 começando no batismo de João, até ao dia em que dentre nós foi levado às alturas, um destes se torne testemunha conosco da sua ressurreição.

22 Johanneksen kasteesta alkaen aina siihen päivään asti, jona hänet otettiin luotamme ylös, tulla hänen ylösnousemuksensa todistajaksi yhdessä meidän kanssamme.”

[23] Então, propuseram dois: José, chamado Barsabás, cognominado Justo, e Matias.

[24] E, orando, disseram: Tu, SENHOR, que conheces o coração de todos, revela-nos qual destes dois tens escolhido

[25] para preencher a vaga neste ministério e apostolado, do qual Judas se transviou, indo para o seu próprio lugar.

[26] E os lançaram em sortes, vindo a sorte recair sobre Matias, sendo-lhe, então, votado lugar com os onze apóstolos.

[23]He asettivat ehdolle kaksi, Joosefin, jota sanottiin Barsabbaaksi ja myös Justukseksi, sekä Mattiaksen.

[24] Ja he rukoilivat sanoen: ”Herra, sinä joka tunnet kaikkien sydämet, osoita, kumman näistä kahdesta olet valinnut

[25]ottamaan vastaan tämän palvelutehtävän ja apostolinviran, josta Juudas luopui mennäkseen omaan paikkaansa.”

[26] Sitten he heittivät heistä arpaa. Arpa lankesi Mattiakselle, ja hänet luettiin niiden yhdentoista lisäksi apostolien joukkoon.

Atos 2

A descida do Espírito Santo

[1] Ao cumprir-se o dia de Pentecostes, estavam todos reunidos no mesmo lugar;

[2] de repente, veio do céu um som, como de um vento impetuoso, e encheu toda a casa onde estavam assentados.

[3] E apareceram, distribuídas entre eles, línguas, como de fogo, e pousou uma sobre cada um deles.

[4] Todos ficaram cheios do Espírito Santo e passaram a falar em outras línguas, segundo o Espírito lhes concedia que falassem.

O dom de línguas

[5] Ora, estavam habitando em Jerusalém judeus, homens piedosos, vindos de todas as nações debaixo do céu.

[6] Quando, pois, se fez ouvir aquela voz, afluiu a multidão, que se possuiu de

Apt. Teot 2

Pyhän Hengen vuodattaminen

[1]Kun helluntaipäivä oli tullut, he olivat kaikki yhdessä koolla.

[2]Yhtäkkiä tuli taivaasta humaus, niin kuin olisi käynyt raju tuulenpuuska, ja se täytti koko huoneen, jossa he istuivat.

[3]He näkivät ikään kuin tulisia kieliä, jotka jakautuivat ja laskeutuivat heidän itse kunkin päälle,

[4]ja he täyttyivät kaikki Pyhällä Hengellä ja alkoivat puhua muilla kielillä sen mukaan, mitä Henki antoi heille puhuttavaksi.

[5]Jerusalemissa asui juutalaisia, jumalaapelkääviä miehiä, kaikista kansoista, mitä taivaan alla on.

[6] Kun tämä ääni kuului, koolle tuli paljon väkeä, ja ihmiset joutuivat ymmälle, sillä kukin kuuli puhuttavan omaa kieltään.

perplexidade, porquanto cada um os ouvia falar na sua própria língua.

7 Estavam, pois, atônitos e se admiravam, dizendo: Vede! Não são, porventura, galileus todos esses que aí estão falando?

7 He olivat hämmästyksissään ja sanoivat ihmetellen: ”Eivätkö nuo kaikki, jotka puhuvat, ole galilealaisia?

8 E como os ouvimos falar, cada um em nossa própria língua materna?

8 Kuinka me sitten kuulemme kukin omaa kieltämme, sen maan kieltä, jossa olemme syntyneet?

9 Somos partos, medos, elamitas e os naturais da Mesopotâmia, Judéia, Capadócia, Ponto e Ásia,

9 Me parthialaiset, meedialaiset ja eelamilaiset ja me, jotka asumme Mesopotamiassa, Juudeassa, Kappadokiassa, Pontoksessa ja Aasiassa ,

10 da Frígia, da Panfília, do Egito e das regiões da Líbia, nas imediações de Cirene, e romanos que aqui residem,

10 Frygiassa, Pamfyliassa, Egyptissä ja Kyrenen puoleisen Libyan alueella, me täällä oleskelevat roomalaiset, juutalaiset ja käännynnäiset,

11 tanto judeus como prosélitos, cretenses e arábios. Como os ouvimos falar em nossas próprias línguas as grandezas de Deus?

11 kreetalaiset ja arabialaiset – me kaikki kuulemme heidän puhuvan omalla kielellämme Jumalan suurista teoista.”

12 Todos, atônitos e perplexos, interpelavam uns aos outros: Que quer isto dizer?

12 He olivat kaikki hämmästyksissään eivätkä tienneet, mitä ajatella, ja he kyselivät toisiltaan: ”Mitä tämä oikein on?”

13 Outros, porém, zombando, diziam: Estão embriagados!

13 Mutta jotkut sanoivat ivaten: ”He ovat täynnä makeaa viiniä.”

O discurso de Pedro

Pietarin puhe helluntaipäivänä

14 Então, se levantou Pedro, com os onze; e, erguendo a voz, advertiu-os nestes termos: Varões judeus e todos os habitantes de Jerusalém, tomai conhecimento disto e atentai nas minhas palavras.

14Silloin Pietari astui esiin niiden yhdentoista kanssa, korotti äänensä ja puhui heille: ”Juutalaiset miehet ja te kaikki, jotka asutte Jerusalemissa! Tulkoon tämä teille tiettäväksi, kuulkaa mitä sanon:

15 Estes homens não estão embriagados, como vindes pensando, sendo esta a terceira hora do dia.

15 Eivät nämä ole juovuksissa, niin kuin te luulette, onhan nyt vasta päivän kolmas tunti,

16 Mas o que ocorre é o que foi dito por intermédio do profeta Joel:

16 vaan tämä on sitä, mistä on puhuttu profeetta Jooelin kautta:

17 E acontecerá nos últimos dias, diz o SENHOR, que derramarei do meu Espírito sobre toda a carne; vossos filhos e vossas filhas profetizarão, vossos jovens terão visões, e sonharão vossos velhos;

17’Viimeisinä päivinä on tapahtuva, sanoo Jumala, että minä vuodatan Henkeni kaiken lihan päälle. Teidän poikanne ja tyttärenne profetoivat, nuorukaisenne näkevät näkyjä ja vanhuksenne uneksivat unia.

18 até sobre os meus servos e sobre as minhas servas derramarei do meu Espírito naqueles dias, e profetizarão.

18 Myös palvelijoitteni ja palvelijattarieni päälle minä niinä päivinä vuodatan Henkeni, ja he profetoivat.

19 Mostrarei prodígios em cima no céu e sinais embaixo na terra: sangue, fogo e vapor de fumaça.

19 Minä annan näkyä ihmeitä ylhäällä taivaalla ja merkkejä alhaalla maan päällä, verta, tulta ja savupatsaita.

20 O sol se converterá em trevas, e a lua, em sangue, antes que venha o grande e glorioso Dia do SENHOR.

20 Aurinko muuttuu pimeydeksi ja kuu vereksi, ennen kuin tulee Herran päivä, suuri ja loistava.

21 E acontecerá que todo aquele que invocar o nome do SENHOR será salvo.

21Ja on tapahtuva, että jokainen, joka huutaa avuksi Herran nimeä, pelastuu.’

22 Varões israelitas, atendei a estas palavras: Jesus, o Nazareno, varão aprovado por Deus diante de vós com milagres, prodígios e sinais, os quais o próprio Deus realizou por intermédio dele entre vós, como vós mesmos sabeis;

22Israelin miehet, kuulkaa nämä sanat! Jeesus Nasaretilainen oli mies, josta Jumala todisti teille voimateoilla, ihmeillä ja merkeillä, joita Jumala teki hänen kauttaan teidän keskuudessanne, niin kuin itse tiedätte.

23 sendo este entregue pelo determinado desígnio e presciência de Deus, vós o matastes, crucificando-o por mãos de iníquos;

23Hänet Jumala antoi teidän käsiinne edeltäpäin tekemänsä päätöksen ja ennaltatietämisensä mukaisesti, ja hänet te laista tietämättömien miesten kätten kautta naulitsitte ristiin ja tapoitte.

24 ao qual, porém, Deus ressuscitou, rompendo os grilhões da morte; porquanto não era possível fosse ele retido por ela.

24Mutta Jumala herätti hänet ja päästi hänet kuoleman tuskista. Eihän ollut edes mahdollista, että kuolema olisi voinut pitää häntä vallassaan,

[25] Porque a respeito dele diz Davi: Diante de mim via sempre o SENHOR, porque está à minha direita, para que eu não seja abalado.

[26] Por isso, se alegrou o meu coração, e a minha língua exultou; além disto, também a minha própria carne repousará em esperança,

[27] porque não deixarás a minha alma na morte, nem permitirás que o teu Santo veja corrupção.

[28] Fizeste-me conhecer os caminhos da vida, encher-me-ás de alegria na tua presença.

[29] Irmãos, seja-me permitido dizer-vos claramente a respeito do patriarca Davi que ele morreu e foi sepultado, e o seu túmulo permanece entre nós até hoje.

[30] Sendo, pois, profeta e sabendo que Deus lhe havia jurado que um dos seus descendentes se assentaria no seu trono,

[31] prevendo isto, referiu-se à ressurreição de Cristo, que nem foi deixado na morte, nem o seu corpo experimentou corrupção.

[32] A este Jesus Deus ressuscitou, do que todos nós somos testemunhas.

[33] Exaltado, pois, à destra de Deus, tendo recebido do Pai a promessa do Espírito Santo, derramou isto que vedes e ouvis.

[25]sillä Daavid sanoo hänestä: ’Minä näen alati edessäni Herran. Hän on minun oikealla puolellani, etten horjahtaisi.

[26]Sen tähden minun sydämeni iloitsee ja kieleni riemuitsee, myös ruumiini on lepäävä toivossa,

[27] sillä sinä et hylkää minun sieluani tuonelaan etkä salli Pyhäsi nähdä katoavaisuutta.

[28] Sinä olet ilmoittanut minulle elämän tiet ja täytät minut ilolla kasvojesi edessä.’

[29]Miehet, veljet! Kantaisästämme Daavidista voin teille varmasti sanoa, että hän on kuollut ja että hänet on haudattu. Onhan hänen hautansa meidän keskellämme vielä tänäkin päivänä.

[30]Mutta koska Daavid oli profeetta ja tiesi, että Jumala oli valalla vannoen luvannut asettaa hänen kupeittensa hedelmän hänen valtaistuimelleen,

[31]hän ennalta nähden puhui Kristuksen ylösnousemuksesta ja sanoi, että Kristusta ei hylätä tuonelaan eikä hänen ruumiinsa maadu .

[32]Tämän Jeesuksen on Jumala herättänyt, minkä todistajia me kaikki olemme.

[33]Koska hänet siis on korotettu Jumalan oikealle puolelle ja hän on saanut Isältä lupauksen Pyhästä Hengestä, hän on vuodattanut sen, minkä te nyt näette ja kuulette.

34 Porque Davi não subiu aos céus, mas ele mesmo declara: Disse o SENHOR ao meu SENHOR: Assenta-te à minha direita,

35 até que eu ponha os teus inimigos por estrado dos teus pés.

36 Esteja absolutamente certa, pois, toda a casa de Israel de que a este Jesus, que vós crucificastes, Deus o fez SENHOR e Cristo.

Três mil batizados

37 Ouvindo eles estas coisas, compungiu-se-lhes o coração e perguntaram a Pedro e aos demais apóstolos: Que faremos, irmãos?

38 Respondeu-lhes Pedro: Arrependei-vos, e cada um de vós seja batizado em nome de Jesus Cristo para remissão dos vossos pecados, e recebereis o dom do Espírito Santo.

39 Pois para vós outros é a promessa, para vossos filhos e para todos os que ainda estão longe, isto é, para quantos o SENHOR, nosso Deus, chamar.

40 Com muitas outras palavras deu testemunho e exortava-os, dizendo: Salvai-vos desta geração perversa.

41 Então, os que lhe aceitaram a palavra foram batizados, havendo um acréscimo naquele dia de quase três mil pessoas.

Como viviam os convertidos

42 E perseveravam na doutrina dos apóstolos e na comunhão, no partir do pão e nas orações.

34Eihän Daavid noussut taivaisiin, sillä hän sanoo itse: ’Herra sanoi minun Herralleni: Istu oikealle puolelleni,

35kunnes minä panen vihollisesi sinun jalkojesi astinlaudaksi.’

36 Varmasti tietäköön siis koko Israelin huone, että Jumala on tehnyt hänet Herraksi ja Kristukseksi, tämän Jeesuksen, jonka te ristiinnaulitsitte.”

37Tämän kuullessaan he saivat piston sydämeensä, ja he sanoivat Pietarille ja muille apostoleille: ”Miehet, veljet, mitä meidän pitää tehdä?”

38Pietari vastasi: ”Kääntykää, ja ottakoon kukin teistä kasteen Jeesuksen Kristuksen nimeen syntienne anteeksi saamiseksi, niin te saatte Pyhän Hengen lahjan.

39Sillä teille tämä lupaus kuuluu ja teidän lapsillenne ja kaikille, jotka ovat kaukana, ketkä ikinä Herra, meidän Jumalamme, kutsuu.”

40Monilla muillakin sanoilla hän todisti vakuuttavasti, ja hän kehotti heitä sanoen: ”Antakaa pelastaa itsenne tästä kierosta sukupolvesta.”

Seurakunnan keskinäinen yhteys

41Ne, jotka ottivat Pietarin sanat vastaan, kastettiin, ja uskovien joukkoon tuli sinä päivänä lisää noin kolmetuhatta henkeä.

42He pysyivät apostolien opetuksessa, keskinäisessä yhteydessä, leivän murtamisessa ja rukouksissa.

[43] Em cada alma havia temor; e muitos prodígios e sinais eram feitos por intermédio dos apóstolos.

[44] Todos os que creram estavam juntos e tinham tudo em comum.

[45] Vendiam as suas propriedades e bens, distribuindo o produto entre todos, à medida que alguém tinha necessidade.

[46] Diariamente perseveravam unânimes no templo, partiam pão de casa em casa e tomavam as suas refeições com alegria e singeleza de coração,

[47] louvando a Deus e contando com a simpatia de todo o povo. Enquanto isso, acrescentava-lhes o SENHOR, dia a dia, os que iam sendo salvos.

[43]Jokaisen valtasi pelko, ja monta ihmettä ja tunnustekoa tapahtui apostolien kautta.

[44] Kaikki uskovat olivat yhdessä ja pitivät kaikkea yhteisenä.

[45] He myivät omaisuutensa ja tavaransa, ja rahoista jaettiin kaikille sen mukaan kuin kukin tarvitsi.

[46] Joka päivä he tulivat yksimielisesti koolle temppelialueelle, ja he mursivat kodeissa leipää ja nauttivat ruokansa riemullisin ja vilpittömin sydämin.

[47]He ylistivät Jumalaa ja olivat koko kansan suosiossa, ja Herra lisäsi heidän yhteyteensä joka päivä niitä, jotka pelastuivat.

Atos 3

A cura de um coxo

[1] Pedro e João subiam ao templo para a oração da hora nona.

[2] Era levado um homem, coxo de nascença, o qual punham diariamente à porta do templo chamada Formosa, para pedir esmola aos que entravam.

[3] Vendo ele a Pedro e João, que iam entrar no templo, implorava que lhe dessem uma esmola.

[4] Pedro, fitando-o, juntamente com João, disse: Olha para nós.

[5] Ele os olhava atentamente, esperando receber alguma coisa.

[6] Pedro, porém, lhe disse: Não possuo nem prata nem ouro, mas o que tenho, isso te

Apt. Teot 3

Kauniinportin ihme

[1]Pietari ja Johannes olivat menossa temppeliin rukoushetkellä, yhdeksännellä tunnilla.

[2] Silloin sinne kannettiin miestä, joka oli ollut rampa äitinsä kohdusta asti. Hänet pantiin joka päivä temppelin niin sanotun Kauniinportin luo pyytämään almuja temppeliin meneviltä.

[3]Kun hän näki, että Pietari ja Johannes aikoivat mennä temppeliin, hän pyysi heiltä almua.

[4] Pietari katsoi häneen kiinteästi, samoin Johannes, ja Pietari sanoi: ”Katso meihin!”

[5] Mies katsoi heitä tarkasti odottaen saavansa heiltä jotakin.

[6] Mutta Pietari sanoi: ”Hopeaa ja kultaa minulla ei ole, mutta mitä minulla on, sitä

dou: em nome de Jesus Cristo, o Nazareno, anda!

7 E, tomando-o pela mão direita, o levantou; imediatamente, os seus pés e tornozelos se firmaram;

8 de um salto se pôs em pé, passou a andar e entrou com eles no templo, saltando e louvando a Deus.

9 Viu-o todo o povo a andar e a louvar a Deus,

10 e reconheceram ser ele o mesmo que esmolava, assentado à Porta Formosa do templo; e se encheram de admiração e assombro por isso que lhe acontecera.

O discurso de Pedro no templo

11 Apegando-se ele a Pedro e a João, todo o povo correu atônito para junto deles no pórtico chamado de Salomão.

12 À vista disto, Pedro se dirigiu ao povo, dizendo: Israelitas, por que vos maravilhais disto ou por que fitais os olhos em nós como se pelo nosso próprio poder ou piedade o tivéssemos feito andar?

13 O Deus de Abraão, de Isaque e de Jacó, o Deus de nossos pais, glorificou a seu Servo Jesus, a quem vós traístes e negastes perante Pilatos, quando este havia decidido soltá-lo.

14 Vós, porém, negastes o Santo e o Justo e pedistes que vos concedessem um homicida.

minä sinulle annan: Jeesuksen Kristuksen, Nasaretilaisen, nimessä, nouse ja kävele!”

7 Hän tarttui miehen oikeaan käteen ja nosti hänet ylös. Heti miehen jalat ja nilkat vahvistuivat.

8 Hän hypähti pystyyn, seisoi ja käveli, ja hän meni heidän kanssaan temppeliin kävellen, hypellen ja ylistäen Jumalaa.

9 Koko kansanjoukko näki hänen kävelevän ja ylistävän Jumalaa.

10 Ihmiset tunsivat hänet mieheksi, joka oli almuja saadakseen istunut temppelin Kauniinportin luona, ja he olivat hämmästyksestä suunniltaan sen vuoksi, mitä hänelle oli tapahtunut.

Pietari puhuu Salomon pylväskäytävässä

11 Kun mies pysytteli Pietarin ja Johanneksen seurassa, koko kansanjoukko kiiruhti hämmästyksen vallassa heidän luokseen niin sanottuun Salomon pylväskäytävään.

12 Sen nähdessään Pietari alkoi puhua kansalle: ”Israelin miehet, miksi te tätä ihmettelette? Miksi te tuijotatte meitä aivan kuin me omalla voimallamme tai hurskaudellamme olisimme saaneet hänet kävelemään?

13 Abrahamin, Iisakin ja Jaakobin Jumala, meidän isiemme Jumala, on kirkastanut palvelijansa Jeesuksen, jonka te kavalsitte ja kielsitte Pilatuksen edessä, kun Pilatus oli päättänyt vapauttaa hänet.

14 Te kielsitte Pyhän ja Vanhurskaan ja pyysitte, että teille annettaisiin murhamies.

[15] Dessarte, matastes o Autor da vida, a quem Deus ressuscitou dentre os mortos, do que nós somos testemunhas.

[15]Elämän ruhtinaan te tapoitte, mutta Jumala herätti hänet kuolleista, ja me olemme sen todistajia.

[16] Pela fé em o nome de Jesus, é que esse mesmo nome fortaleceu a este homem que agora vedes e reconheceis; sim, a fé que vem por meio de Jesus deu a este saúde perfeita na presença de todos vós.

[16]Uskomalla Jeesuksen nimeen on tämä mies, jonka te näette ja tunnette, vahvistunut hänen nimensä kautta. Usko, jonka Jeesus vaikuttaa, on antanut hänelle täyden terveyden kaikkien teidän nähtenne.

[17] E agora, irmãos, eu sei que o fizestes por ignorância, como também as vossas autoridades;

[17]Ja nyt, veljet, minä tiedän, että te olette toimineet tietämättömyyttänne, samoin kuin teidän hallitusmiehennekin.

[18] mas Deus, assim, cumpriu o que dantes anunciara por boca de todos os profetas: que o seu Cristo havia de padecer.

[18]Mutta näin Jumala toteutti sen, minkä hän oli ennalta ilmoittanut kaikkien profeettojen suulla: hänen Voideltunsa piti kärsiä.

[19] Arrependei-vos, pois, e convertei-vos para serem cancelados os vossos pecados,

[19]Tehkää siis parannus ja kääntykää, että teidän syntinne pyyhittäisiin pois

[20] a fim de que, da presença do SENHOR, venham tempos de refrigério, e que envie ele o Cristo, que já vos foi designado, Jesus,

[20] ja että virvoituksen ajat tulisivat Herran kasvoista ja hän lähettäisi teille ennalta määrätyn Voidellun, Jeesuksen.

[21] ao qual é necessário que o céu receba até aos tempos da restauração de todas as coisas, de que Deus falou por boca dos seus santos profetas desde a antiguidade.

[21] Taivaan oli määrä ottaa hänet luokseen niihin aikoihin asti, jolloin kaikki asetetaan kohdalleen. Tästä Jumala on puhunut ikiajoista asti pyhien profeettojensa suulla.

[22] Disse, na verdade, Moisés: O SENHOR Deus vos suscitará dentre vossos irmãos um profeta semelhante a mim; a ele ouvireis em tudo quanto vos disser.

[22]Mooses on sanonut: ’Profeetan, minun kaltaiseni, on Herra, teidän Jumalanne, herättävä teille veljienne joukosta. Kuulkaa häntä kaikessa, mitä hän teille puhuu.

[23] Acontecerá que toda alma que não ouvir a esse profeta será exterminada do meio do povo.

[23]Ja on tapahtuva, että jokainen, joka ei tätä profeettaa kuule, hävitetään kansasta.’

[24] E todos os profetas, a começar com Samuel, assim como todos quantos depois falaram, também anunciaram estes dias.

[25] Vós sois os filhos dos profetas e da aliança que Deus estabeleceu com vossos pais, dizendo a Abraão: Na tua descendência, serão abençoadas todas as nações da terra.

[26] Tendo Deus ressuscitado o seu Servo, enviou-o primeiramente a vós outros para vos abençoar, no sentido de que cada um se aparte das suas perversidades.

[24] Myös kaikki profeetat Samuelista alkaen, järjestään kaikki, jotka ovat puhuneet, ovat ennustaneet näistä päivistä.

[25] Te olette profeettojen ja sen liiton lapsia, jonka Jumala teki isienne kanssa sanoessaan Abrahamille: ’Sinun siemenessäsi siunataan kaikki maan sukukunnat.’

[26]Ennen kaikkea teitä varten Jumala herätti palvelijansa ja lähetti hänet siunaamaan teitä, kun itse kukin käännytte pois pahuudestanne.”

Atos 4

Pedro e João presos

[1] Falavam eles ainda ao povo quando sobrevieram os sacerdotes, o capitão do templo e os saduceus,

[2] ressentidos por ensinarem eles o povo e anunciarem, em Jesus, a ressurreição dentre os mortos;

[3] e os prenderam, recolhendo-os ao cárcere até ao dia seguinte, pois já era tarde.

[4] Muitos, porém, dos que ouviram a palavra a aceitaram, subindo o número de homens a quase cinco mil.

Pedro e João perante o Sinédrio

[5] No dia seguinte, reuniram-se em Jerusalém as autoridades, os anciãos e os escribas

[6] com o sumo sacerdote Anás, Caifás, João, Alexandre e todos os que eram da linhagem do sumo sacerdote;

Apt. Teot 4

Pietari ja Johannes Suuren neuvoston edessä

[1]Kun Pietari ja Johannes puhuivat kansalle, tulivat papit, temppelivartioston päällikkö ja saddukeukset heidän eteensä

[2] närkästyneinä siitä, että he opettivat kansaa ja julistivat Jeesuksessa ylösnousemusta kuolleista.

[3]He kävivät apostoleihin käsiksi ja panivat heidät vankilaan seuraavaan päivään asti, sillä oli jo ilta.

[4] Mutta monet niistä, jotka olivat kuulleet sanan, uskoivat, ja miesten lukumäärä nousi noin viiteentuhanteen.

[5]Seuraavana päivänä kokoontuivat Jerusalemissa juutalaisten hallitusmiehet, vanhimmat ja kirjanoppineet,

[6] samoin ylipappi Hannas sekä Kaifas, Johannes, Aleksandros ja kaikki muut, jotka olivat ylipapillista sukua.

[7] e, pondo-os perante eles, os argüiram: Com que poder ou em nome de quem fizestes isto?

[8] Então, Pedro, cheio do Espírito Santo, lhes disse: Autoridades do povo e anciãos,

[9] visto que hoje somos interrogados a propósito do benefício feito a um homem enfermo e do modo por que foi curado,

[10] tomai conhecimento, vós todos e todo o povo de Israel, de que, em nome de Jesus Cristo, o Nazareno, a quem vós crucificastes, e a quem Deus ressuscitou dentre os mortos, sim, em seu nome é que este está curado perante vós.

[11] Este Jesus é pedra rejeitada por vós, os construtores, a qual se tornou a pedra angular.

[12] E não há salvação em nenhum outro; porque abaixo do céu não existe nenhum outro nome, dado entre os homens, pelo qual importa que sejamos salvos.

[13] Ao verem a intrepidez de Pedro e João, sabendo que eram homens iletrados e incultos, admiraram-se; e reconheceram que haviam eles estado com Jesus.

[14] Vendo com eles o homem que fora curado, nada tinham que dizer em contrário.

[15] E, mandando-os sair do Sinédrio, consultavam entre si,

[7]He asettivat apostolit keskelleen ja kysyivät: ”Millä voimalla tai kenen nimessä te tämän teitte?”

[8]Silloin Pietari, täynnä Pyhää Henkeä, sanoi heille: ”Kansan hallitusmiehet ja vanhimmat!

[9]Jos meitä tänään kuulustellaan sairaalle miehelle tehdystä hyvästä teosta, siitä, kenen nimessä hän on parantunut,

[10] niin tietäkää tämä, te kaikki ja koko Israelin kansa: Jeesuksen Kristuksen, Nasaretilaisen, nimessä, hänen, jonka te ristiinnaulitsitte mutta jonka Jumala herätti kuolleista, hänen nimessään tämä mies seisoo terveenä teidän edessänne.

[11]Hän on se kivi, jonka te rakentajat hylkäsitte mutta josta on tullut huippukivi .

[12]Eikä ole pelastusta kenessäkään toisessa, sillä ei ole taivaan alla ihmisille annettu muuta nimeä, jossa meidän tulisi pelastua.”

[13]Kun hallitusmiehet ja vanhimmat näkivät Pietarin ja Johanneksen rohkeuden ja havaitsivat heidän olevan koulua käymättömiä ja oppimattomia miehiä, he ihmettelivät. He tunsivat heidät niiksi, jotka olivat olleet Jeesuksen kanssa.

[14] Nähdessään myös parannetun miehen seisovan apostolien kanssa he eivät kyenneet sanomaan mitään vastaan.

[15] He käskivät apostolien poistua neuvoston kokouksesta, neuvottelivat keskenään

[16] dizendo: Que faremos com estes homens? Pois, na verdade, é manifesto a todos os habitantes de Jerusalém que um sinal notório foi feito por eles, e não o podemos negar;

[16] ja sanoivat: ”Mitä me teemme näille miehille? Onhan heidän kauttaan tapahtunut ilmeinen ihme, sen tietävät kaikki Jerusalemin asukkaat, emmekä me voi sitä kiistää.

[17] mas, para que não haja maior divulgação entre o povo, ameacemo-los para não mais falarem neste nome a quem quer que seja.

[17]Mutta ettei asia leviäisi laajemmalle kansaan, kieltäkäämme heitä ankarasti enää puhumasta tässä nimessä yhdellekään ihmiselle.”

[18] Chamando-os, ordenaram-lhes que absolutamente não falassem, nem ensinassem em o nome de Jesus.

[18]He kutsuivat apostolit ja kielsivät heitä puhumasta tai opettamasta mitään Jeesuksen nimessä.

[19] Mas Pedro e João lhes responderam: Julgai se é justo diante de Deus ouvir-vos antes a vós outros do que a Deus;

[19] Mutta Pietari ja Johannes vastasivat heille: ”Päättäkää itse, onko Jumalan edessä oikein kuulla ennemmin teitä kuin Jumalaa!

[20] pois nós não podemos deixar de falar das coisas que vimos e ouvimos.

[20]Me emme voi olla puhumatta siitä, mitä olemme nähneet ja kuulleet.”

[21] Depois, ameaçando-os mais ainda, os soltaram, não tendo achado como os castigar, por causa do povo, porque todos glorificavam a Deus pelo que acontecera.

[21] Silloin neuvoston jäsenet uhkailivat heitä vielä enemmän mutta päästivät heidät vapaaksi kansan tähden. He eivät keksineet, miten rangaista heitä, sillä kaikki ylistivät Jumalaa siitä, mitä oli tapahtunut.

[22] Ora, tinha mais de quarenta anos aquele em quem se operara essa cura milagrosa.

[22] Olihan mies, jolle tämä parantumisihme oli tapahtunut, jo yli neljänkymmenen vuoden ikäinen.

A igreja em oração

Seurakunta rukoilee

[23] Uma vez soltos, procuraram os irmãos e lhes contaram quantas coisas lhes haviam dito os principais sacerdotes e os anciãos.

[23]Vapaaksi päästyään apostolit menivät omiensa luo ja kertoivat kaiken, mitä ylipapit ja vanhimmat olivat heille sanoneet.

[24] Ouvindo isto, unânimes, levantaram a voz a Deus e disseram: Tu, Soberano SENHOR, que fizeste o céu, a terra, o mar e tudo o que neles há;

[24] Sen kuultuaan he kaikki yksimielisesti korottivat äänensä Jumalan puoleen ja sanoivat: ”Valtias, sinä, joka olet tehnyt

taivaan ja maan ja meren ja kaiken, mitä niissä on!

25 que disseste por intermédio do Espírito Santo, por boca de Davi, nosso pai, teu servo: Por que se enfureceram os gentios, e os povos imaginaram coisas vãs?

25Sinä olet Pyhän Hengen kautta puhunut meidän isämme, palvelijasi Daavidin, suulla: 'Miksi pakanat pauhaavat ja kansat ajattelevat turhia?

26 Levantaram-se os reis da terra, e as autoridades ajuntaram-se à uma contra o SENHOR e contra o seu Ungido;

26Maan kuninkaat nousevat ja ruhtinaat kokoontuvat yhteen Herraa ja hänen Voideltuaan vastaan.'

27 porque verdadeiramente se ajuntaram nesta cidade contra o teu santo Servo Jesus, ao qual ungiste, Herodes e Pôncio Pilatos, com gentios e gente de Israel,

27 Todellakin, tässä kaupungissa kokoontuivat niin Herodes kuin Pontius Pilatuskin yhdessä pakanoiden ja Israelin heimojen kanssa pyhää palvelijaasi Jeesusta vastaan, jonka sinä olit voidellut.

28 para fazerem tudo o que a tua mão e o teu propósito predeterminaram;

28He tekivät kaiken, minkä sinun kätesi ja päätöksesi oli ennalta määrännyt tapahtuvaksi.

29 agora, SENHOR, olha para as suas ameaças e concede aos teus servos que anunciem com toda a intrepidez a tua palavra,

29Ja nyt, Herra! Katso heidän uhkauksiaan ja anna palvelijoittesi puhua täysin rohkeasti sinun sanaasi.

30 enquanto estendes a mão para fazer curas, sinais e prodígios por intermédio do nome do teu santo Servo Jesus.

30Ojenna kätesi, niin että sairaat parantuvat ja tunnustekoja ja ihmeitä tapahtuu sinun pyhän palvelijasi Jeesuksen nimen kautta."

31 Tendo eles orado, tremeu o lugar onde estavam reunidos; todos ficaram cheios do Espírito Santo e, com intrepidez, anunciavam a palavra de Deus.

31Kun he olivat rukoilleet, vavahteli paikka, jossa he olivat koolla, ja he kaikki täyttyivät Pyhällä Hengellä ja puhuivat rohkeasti Jumalan sanaa.

A comunidade cristã

Kaikki on yhteistä

32 Da multidão dos que creram era um o coração e a alma. Ninguém considerava exclusivamente sua nem uma das coisas que possuía; tudo, porém, lhes era comum.

32Uskovien suurella joukolla oli yksi sydän ja yksi sielu. Kukaan ei sanonut omakseen mitään siitä, mitä omisti, vaan kaikki oli heillä yhteistä.

33 Com grande poder, os apóstolos davam testemunho da ressurreição do SENHOR Jesus, e em todos eles havia abundante graça.

33Apostolit todistivat suurella voimalla Herran Jeesuksen ylösnousemuksesta, ja suuri armo oli heidän kaikkien yllä.

34 Pois nenhum necessitado havia entre eles, porquanto os que possuíam terras ou casas, vendendo-as, traziam os valores correspondentes

34 Heidän joukossaan ei ollut ketään puutteenalaista, sillä kaikki ne, jotka omistivat maatiloja tai taloja, myivät ne, toivat kauppasumman

35 e depositavam aos pés dos apóstolos; então, se distribuía a qualquer um à medida que alguém tinha necessidade.

35ja panivat sen apostolien jalkojen juureen, ja jokaiselle jaettiin kunkin tarpeen mukaan.

A oferta de Barnabé

36 José, a quem os apóstolos deram o sobrenome de Barnabé, que quer dizer filho de exortação, levita, natural de Chipre,

36Myös Joosef, Kyproksella syntynyt leeviläinen, jota apostolit kutsuivat Barnabakseksi – käännettynä: kehotuksen poika –

37 como tivesse um campo, vendendo-o, trouxe o preço e o depositou aos pés dos apóstolos.

37 myi omistamansa pellon, toi rahat ja pani ne apostolien jalkojen juureen.

Atos 5

Apt. Teot 5

Ananias e Safira

Ananias ja Safira

1 Entretanto, certo homem, chamado Ananias, com sua mulher Safira, vendeu uma propriedade,

1Muuan Ananias-niminen mies myi yhdessä vaimonsa Safiran kanssa maatilan.

2 mas, em acordo com sua mulher, reteve parte do preço e, levando o restante, depositou-o aos pés dos apóstolos.

2 Mies pani vaimonsa tieten osan myyntihinnasta syrjään, ja loput hän toi apostolien jalkojen juureen.

3 Então, disse Pedro: Ananias, por que encheu Satanás teu coração, para que mentisses ao Espírito Santo, reservando parte do valor do campo?

3 Silloin Pietari sanoi: ”Ananias, miksi olet antanut Saatanan täyttää sydämesi, niin että yritit pettää Pyhää Henkeä ja panit osan tilan hinnasta syrjään?

4 Conservando-o, porventura, não seria teu? E, vendido, não estaria em teu poder? Como, pois, assentaste no coração este

4Eikö se ennen myyntiä ollut sinun omasi, ja eikö sen hinta myynnin jälkeenkin ollut sinun? Miksi päätit sydämessäsi tehdä

desígnio? Não mentiste aos homens, mas a Deus.

5 Ouvindo estas palavras, Ananias caiu e expirou, sobrevindo grande temor a todos os ouvintes.

6 Levantando-se os moços, cobriram-lhe o corpo e, levando-o, o sepultaram.

7 Quase três horas depois, entrou a mulher de Ananias, não sabendo o que ocorrera.

8 Então, Pedro, dirigindo-se a ela, perguntou-lhe: Dize-me, vendestes por tanto aquela terra? Ela respondeu: Sim, por tanto.

9 Tornou-lhe Pedro: Por que entrastes em acordo para tentar o Espírito do SENHOR? Eis aí à porta os pés dos que sepultaram o teu marido, e eles também te levarão.

10 No mesmo instante, caiu ela aos pés de Pedro e expirou. Entrando os moços, acharam-na morta e, levando-a, sepultaram-na junto do marido.

11 E sobreveio grande temor a toda a igreja e a todos quantos ouviram a notícia destes acontecimentos.

Os apóstolos fazem muitos milagres

12 Muitos sinais e prodígios eram feitos entre o povo pelas mãos dos apóstolos. E costumavam todos reunir-se, de comum acordo, no Pórtico de Salomão.

tämän? Et sinä ole valehdellut ihmisille vaan Jumalalle.”

5 Kun Ananias kuuli nämä sanat, hän kaatui maahan ja heitti henkensä, ja suuri pelko valtasi kaikki, jotka sen kuulivat.

6 Nuoret miehet tulivat ja kietoivat hänet vaatteeseen, kantoivat pois ja hautasivat hänet.

7Noin kolmen tunnin kuluttua tuli hänen vaimonsa sisään tietämättä, mitä oli tapahtunut.

8 Pietari kysyi häneltä: ”Sano minulle: siihenkö hintaan te myitte maatilan?” ”Kyllä, juuri siihen hintaan”, hän vastasi.

9 Silloin Pietari sanoi hänelle: ”Miksi te olette yksissä tuumin käyneet kiusaamaan Herran Henkeä? Katso, niiden miesten jalat, jotka veivät miehesi hautaan, ovat ovella, ja he kantavat pois myös sinut.”

10 Nainen kaatui heti hänen jalkojensa juureen ja heitti henkensä. Kun nuoret miehet tulivat sisään, he huomasivat hänen kuolleen. He kantoivat hänet pois ja hautasivat hänet miehensä viereen.

11 Ja suuri pelko valtasi koko seurakunnan ja kaikki, jotka tästä kuulivat.

Tunnustekoja ja ihmeitä

12Apostolien kätten kautta tapahtui kansan keskuudessa monia tunnustekoja ja ihmeitä. Uskovat olivat kaikki yksimielisesti koolla Salomon pylväskäytävässä,

[13] Mas, dos restantes, ninguém ousava ajuntar-se a eles; porém o povo lhes tributava grande admiração.

[14] E crescia mais e mais a multidão de crentes, tanto homens como mulheres, agregados ao SENHOR,

[15] a ponto de levarem os enfermos até pelas ruas e os colocarem sobre leitos e macas, para que, ao passar Pedro, ao menos a sua sombra se projetasse nalguns deles.

[16] Afluía também muita gente das cidades vizinhas a Jerusalém, levando doentes e atormentados de espíritos imundos, e todos eram curados.

A prisão dos apóstolos

[17] Levantando-se, porém, o sumo sacerdote e todos os que estavam com ele, isto é, a seita dos saduceus, tomaram-se de inveja,

[18] prenderam os apóstolos e os recolheram à prisão pública.

[19] Mas, de noite, um anjo do SENHOR abriu as portas do cárcere e, conduzindo-os para fora, lhes disse:

[20] Ide e, apresentando-vos no templo, dizei ao povo todas as palavras desta Vida.

[21] Tendo ouvido isto, logo ao romper do dia, entraram no templo e ensinavam. Chegando, porém, o sumo sacerdote e os que com ele estavam, convocaram o Sinédrio e todo o senado dos filhos de Israel e mandaram buscá-los no cárcere.

[13]eikä kukaan ulkopuolisista rohjennut liittyä heihin. Mutta kansa kunnioitti heitä suuresti,

[14]ja yhä enemmän tuli niitä, jotka uskoivat Herraan, miehiä ja naisia joukoittain.

[15] Sairaita kannettiin jopa kaduille ja pantiin vuoteille ja paareille, että Pietarin kulkiessa ohi edes hänen varjonsa koskettaisi jotakuta heistä.

[16]Myös ympärillä olevista kaupungeista tuli paljon ihmisiä Jerusalemiin. He toivat mukanaan sairaita ja saastaisten henkien vaivaamia, ja kaikki tulivat parannetuiksi.

Apostolit vangitaan

[17]Silloin nousi ylipappi, samoin kaikki hänen kannattajansa, koko saddukeusten lahko, täynnä kiihkoa.

[18] He kävivät käsiksi apostoleihin ja panivat heidät yleiseen vankilaan.

[19]Mutta yöllä Herran enkeli avasi vankilan ovet, vei heidät ulos ja sanoi:

[20]”Menkää, astukaa esiin ja puhukaa temppelissä kansalle kaikki tämän elämän sanat.”

[21]Sen kuultuaan apostolit menivät päivän koittaessa temppeliin ja opettivat. Mutta ylipappi ja ne, jotka olivat hänen kanssaan, tulivat ja kutsuivat koolle neuvoston ja kaikki Israelin vanhimmat ja lähettivät noutamaan apostoleja vankilasta.

22 Mas os guardas, indo, não os acharam no cárcere; e, tendo voltado, relataram,

22 Kun oikeudenpalvelijat saapuivat vankilaan eivätkä löytäneet heitä sieltä, he palasivat takaisin ja kertoivat:

23 dizendo: Achamos o cárcere fechado com toda a segurança e as sentinelas nos seus postos junto às portas; mas, abrindo-as, a ninguém encontramos dentro.

23 ”Me kyllä näimme, että vankila oli tarkasti lukittu ja vartijat seisoivat ovien edessä, mutta kun avasimme ovet, emme löytäneet sisältä ketään.”

24 Quando o capitão do templo e os principais sacerdotes ouviram estas informações, ficaram perplexos a respeito deles e do que viria a ser isto.

24 Kun temppelivartioston päällikkö ja ylipapit kuulivat nämä sanat, he olivat ymmällään heistä eivätkä tienneet, mitä tästä seuraisi.

25 Nesse ínterim, alguém chegou e lhes comunicou: Eis que os homens que recolhestes no cárcere, estão no templo ensinando o povo.

25 Mutta joku tuli kertomaan heille: ”Kuulkaa, ne miehet, jotka te panitte vankilaan, seisovat temppelissä ja opettavat kansaa.”

26 Nisto, indo o capitão e os guardas, os trouxeram sem violência, porque temiam ser apedrejados pelo povo.

26 Silloin päällikkö meni oikeudenpalvelijoiden kanssa hakemaan heitä, ei kuitenkaan väkivalloin, sillä he pelkäsivät, että kansa kivittäisi heidät.

27 Trouxeram-nos, apresentando-os ao Sinédrio. E o sumo sacerdote interrogou-os,

27 He toivat apostolit ja asettivat heidät neuvoston eteen, ja ylipappi kuulusteli heitä.

28 dizendo: Expressamente vos ordenamos que não ensinásseis nesse nome; contudo, enchestes Jerusalém de vossa doutrina; e quereis lançar sobre nós o sangue desse homem.

28 Hän sanoi: ”Emmekö ole kieltämällä kieltäneet teitä opettamasta tässä nimessä? Ja nyt te olette täyttäneet Jerusalemin opetuksellanne ja tahdotte saattaa meidän päällemme tuon miehen veren.”

29 Então, Pedro e os demais apóstolos afirmaram: Antes, importa obedecer a Deus do que aos homens.

29 Mutta Pietari ja muut apostolit vastasivat: ”Enemmän tulee totella Jumalaa kuin ihmisiä.

30 O Deus de nossos pais ressuscitou a Jesus, a quem vós matastes, pendurando-o num madeiro.

30 Meidän isiemme Jumala on herättänyt Jeesuksen, jonka te ripustitte puuhun ja surmasitte.

[31] Deus, porém, com a sua destra, o exaltou a Príncipe e Salvador, a fim de conceder a Israel o arrependimento e a remissão de pecados.	[31] Jumala on korottanut hänet oikealle puolelleen Päämieheksi ja Vapahtajaksi antaakseen Israelille mielenmuutoksen ja syntien anteeksiantamuksen.
[32] Ora, nós somos testemunhas destes fatos, e bem assim o Espírito Santo, que Deus outorgou aos que lhe obedecem.	[32]Me olemme kaiken tämän todistajia, niin myös Pyhä Henki, jonka Jumala on antanut niille, jotka häntä tottelevat.”
O parecer de Gamaliel	
[33] Eles, porém, ouvindo, se enfureceram e queriam matá-los.	[33]Tämän kuullessaan neuvoston jäsenet raivostuivat ja tahtoivat tappaa heidät.
[34] Mas, levantando-se no Sinédrio um fariseu, chamado Gamaliel, mestre da lei, acatado por todo o povo, mandou retirar os homens, por um pouco,	[34]Mutta neuvostossa nousi eräs fariseus nimeltään Gamaliel, koko kansan kunnioittama lainopettaja. Hän käski viedä miehet vähäksi aikaa ulos.
[35] e lhes disse: Israelitas, atentai bem no que ides fazer a estes homens.	[35]Sitten hän sanoi neuvostolle: ”Israelin miehet, harkitkaa tarkoin, mitä aiotte tehdä näille miehille.
[36] Porque, antes destes dias, se levantou Teudas, insinuando ser ele alguma coisa, ao qual se agregaram cerca de quatrocentos homens; mas ele foi morto, e todos quantos lhe prestavam obediência se dispersaram e deram em nada.	[36] Sillä ennen näitä päiviä nousi Teudas. Hän sanoi olevansa jotakin, ja häneen liittyi noin neljäsataa miestä, mutta hänet tapettiin, ja hänen kannattajiensa joukko hajaantui ja hävisi jäljettömiin.
[37] Depois desse, levantou-se Judas, o galileu, nos dias do recenseamento, e levou muitos consigo; também este pereceu, e todos quantos lhe obedeciam foram dispersos.	[37] Hänen jälkeensä nousi galilealainen Juudas verollepanon päivinä ja vietteli kansaa puolelleen. Myös hän sai surmansa, ja hänen kannattajiensa joukko joutui hajalle.
[38] Agora, vos digo: dai de mão a estes homens, deixai-os; porque, se este conselho ou esta obra vem de homens, perecerá;	[38] Nyt minä sanon teille: pysykää erossa näistä miehistä ja antakaa heidän olla. Jos tämä hanke tai toiminta on ihmisistä, se raukeaa tyhjiin,
[39] mas, se é de Deus, não podereis destruí-los, para que não sejais, porventura, achados lutando contra Deus. E concordaram com ele.	[39]mutta jos se on Jumalasta, te ette voi kukistaa heitä. Varokaa, ettei teidän havaittaisi taistelevan Jumalaa vastaan.” Niin he myöntyivät hänen neuvoonsa.

[40] Chamando os apóstolos, açoitaram-nos e, ordenando-lhes que não falassem em o nome de Jesus, os soltaram.

[41] E eles se retiraram do Sinédrio regozijando-se por terem sido considerados dignos de sofrer afrontas por esse Nome.

[42] E todos os dias, no templo e de casa em casa, não cessavam de ensinar e de pregar Jesus, o Cristo.

Atos 6

A instituição dos diáconos

[1] Ora, naqueles dias, multiplicando-se o número dos discípulos, houve murmuração dos helenistas contra os hebreus, porque as viúvas deles estavam sendo esquecidas na distribuição diária.

[2] Então, os doze convocaram a comunidade dos discípulos e disseram: Não é razoável que nós abandonemos a palavra de Deus para servir às mesas.

[3] Mas, irmãos, escolhei dentre vós sete homens de boa reputação, cheios do Espírito e de sabedoria, aos quais encarregaremos deste serviço;

[4] e, quanto a nós, nos consagraremos à oração e ao ministério da palavra.

[5] O parecer agradou a toda a comunidade; e elegeram Estêvão, homem cheio de fé e do Espírito Santo, Filipe, Prócoro, Nicanor, Timão, Pármenas e Nicolau, prosélito de Antioquia.

[40] Kutsuttuaan apostolit sisään he pieksättivät heidät ja kielsivät heitä puhumasta Jeesuksen nimessä mutta päästivät heidät vapaaksi.

[41]Silloin apostolit lähtivät pois neuvostosta iloiten siitä, että heidät oli katsottu arvollisiksi kärsimään häväistystä Jeesuksen nimen tähden.

[42]Eivätkä he lakanneet vaan opettivat joka päivä temppelissä ja kodeissa ja julistivat evankeliumia Kristuksesta Jeesuksesta.

Apt. Teot 6

Seitsemän diakonia

[1]Niinä päivinä, opetuslasten joukon kasvaessa, hellenistit alkoivat nurista heprealaisia vastaan siitä, että heidän leskiään syrjittiin päivittäisen avustuksen jaossa.

[2] Silloin ne kaksitoista kutsuivat koolle opetuslasten joukon ja sanoivat: ”Ei ole sopivaa, että me ruuan jakelun vuoksi lyömme laimin Jumalan sanan.

[3] Valitkaa siis keskuudestanne, veljet, seitsemän miestä, joista on hyvä todistus ja jotka ovat täynnä Henkeä ja viisautta, niin me asetamme heidät tähän tehtävään.

[4]Me itse tahdomme pysyä rukouksessa ja sanan palveluksessa.”

[5] Tämä puhe oli kaikkien koolla olevien mieleen. He valitsivat Stefanoksen, miehen, joka oli täynnä uskoa ja Pyhää Henkeä, ja Filippoksen, Prokoroksen, Nikanorin, Timonin, Parmenaksen ja Nikolaoksen, antiokialaisen käännynnäisen .

[6] Apresentaram-nos perante os apóstolos, e estes, orando, lhes impuseram as mãos.

[7] Crescia a palavra de Deus, e, em Jerusalém, se multiplicava o número dos discípulos; também muitíssimos sacerdotes obedeciam à fé.

Estêvão perante o Sinédrio

[8] Estêvão, cheio de graça e poder, fazia prodígios e grandes sinais entre o povo.

[9] Levantaram-se, porém, alguns dos que eram da sinagoga chamada dos Libertos, dos cireneus, dos alexandrinos e dos da Cilícia e Ásia, e discutiam com Estêvão;

[10] e não podiam resistir à sabedoria e ao Espírito, pelo qual ele falava.

[11] Então, subornaram homens que dissessem: Temos ouvido este homem proferir blasfêmias contra Moisés e contra Deus.

[12] Sublevaram o povo, os anciãos e os escribas e, investindo, o arrebataram, levando-o ao Sinédrio.

[13] Apresentaram testemunhas falsas, que depuseram: Este homem não cessa de falar contra o lugar santo e contra a lei;

[14] porque o temos ouvido dizer que esse Jesus, o Nazareno, destruirá este lugar e mudará os costumes que Moisés nos deu.

[6]Nämä tuotiin apostolien eteen, ja apostolit rukoilivat ja panivat kätensä heidän päälleen.

[7]Jumalan sana levisi ja menestyi. Opetuslasten määrä kasvoi Jerusalemissa suuresti, ja myös suuri joukko pappeja tuli uskolle kuuliaisiksi.

Stefanos vangitaan

[8]Stefanos, täynnä armoa ja voimaa, teki suuria ihmeitä ja tunnustekoja kansan keskellä.

[9] Silloin nousivat hänen kanssaan väittelemään jotkut, jotka olivat niin sanotusta vapautettujen synagogasta ja kyreneläisten ja aleksandrialaisten synagogista, ja muutamat, jotka olivat Kilikian ja Aasian maakunnista.

[10] He eivät kuitenkaan pystyneet pitämään puoliaan sitä viisautta ja Henkeä vastaan, jonka voimassa hän puhui.

[11]Silloin he hankkivat salaa miehiä sanomaan: ”Me olemme kuulleet hänen puhuvan pilkkaavia sanoja Mooseksesta ja Jumalaa vastaan.”

[12] He yllyttivät kansaa, vanhimpia ja kirjanoppineita ja astuivat esiin, tempasivat Stefanoksen mukaansa ja veivät hänet neuvoston eteen.

[13] He toivat paikalle vääriä todistajia, jotka sanoivat: ”Tämä mies ei lakkaa puhumasta tätä pyhää paikkaa ja lakia vastaan.

[14] Me olemme kuulleet hänen sanovan, että Jeesus, se Nasaretilainen, hajottaa maahan tämän paikan ja muuttaa

säädökset , jotka Mooses on meille antanut.”

[15] Todos os que estavam assentados no Sinédrio, fitando os olhos em Estêvão, viram o seu rosto como se fosse rosto de anjo.

[15] Kaikki, jotka istuivat neuvostossa, kiinnittivät katseensa Stefanokseen, ja hänen kasvonsa olivat heistä kuin enkelin kasvot.

Atos 7

A defesa de Estêvão

[1] Então, lhe perguntou o sumo sacerdote: Porventura, é isto assim?

[2] Estêvão respondeu: Varões irmãos e pais, ouvi. O Deus da glória apareceu a Abraão, nosso pai, quando estava na Mesopotâmia, antes de habitar em Harã,

[3] e lhe disse: Sai da tua terra e da tua parentela e vem para a terra que eu te mostrarei.

[4] Então, saiu da terra dos caldeus e foi habitar em Harã. E dali, com a morte de seu pai, Deus o trouxe para esta terra em que vós agora habitais.

[5] Nela, não lhe deu herança, nem sequer o espaço de um pé; mas prometeu dar-lhe a posse dela e, depois dele, à sua descendência, não tendo ele filho.

[6] E falou Deus que a sua descendência seria peregrina em terra estrangeira, onde seriam escravizados e maltratados por quatrocentos anos;

[7] eu, disse Deus, julgarei a nação da qual forem escravos; e, depois disto, sairão daí e me servirão neste lugar.

Apt. Teot 7

Stefanoksen puhe

[1]Ylipappi kysyi: ”Onko asia näin?”

[2] Stefanos vastasi: ”Miehet – veljet ja isät! Kuulkaa minua. Kirkkauden Jumala ilmestyi isällemme Abrahamille hänen ollessaan Mesopotamiassa, ennen kuin hän oli asettunut asumaan Harraniin,

[3] ja sanoi hänelle: ’Lähde maastasi ja suvustasi ja mene siihen maahan, jonka minä sinulle osoitan.’

[4]Silloin hän lähti kaldealaisten maasta ja asettui asumaan Harraniin. Kun hänen isänsä oli kuollut, Jumala siirsi hänet sieltä tähän maahan, jossa te nyt asutte.

[5] Jumala ei antanut hänelle siitä perintöosaa, ei jalanleveyttäkään, mutta lupasi antaa sen omaksi hänelle ja hänen jälkeensä hänen jälkeläisilleen – vaikka Abrahamilla ei ollut lasta.

[6]Jumala sanoi, että hänen jälkeläisensä joutuvat olemaan muukalaisina vieraalla maalla ja heitä orjuutetaan ja sorretaan neljäsataa vuotta.

[7]’Mutta sen kansan, jonka orjiksi he joutuvat, minä tuomitsen’, sanoi Jumala. ’Sen jälkeen he lähtevät sieltä ja palvelevat minua tässä paikassa.’

[8] Então, lhe deu a aliança da circuncisão; assim, nasceu Isaque, e Abraão o circuncidou ao oitavo dia; de Isaque procedeu Jacó, e deste, os doze patriarcas.

[9] Os patriarcas, invejosos de José, venderam-no para o Egito; mas Deus estava com ele

[10] e livrou-o de todas as suas aflições, concedendo-lhe também graça e sabedoria perante Faraó, rei do Egito, que o constituiu governador daquela nação e de toda a casa real.

[11] Sobreveio, porém, fome em todo o Egito; e, em Canaã, houve grande tribulação, e nossos pais não achavam mantimentos.

[12] Mas, tendo ouvido Jacó que no Egito havia trigo, enviou, pela primeira vez, os nossos pais.

[13] Na segunda vez, José se fez reconhecer por seus irmãos, e se tornou conhecida de Faraó a família de José.

[14] Então, José mandou chamar a Jacó, seu pai, e toda a sua parentela, isto é, setenta e cinco pessoas.

[15] Jacó desceu ao Egito, e ali morreu ele e também nossos pais;

[16] e foram transportados para Siquém e postos no sepulcro que Abraão ali comprara a dinheiro aos filhos de Hamor.

[8]Jumala teki Abrahamin kanssa ympärileikkauksen liiton. Abrahamille syntyi Iisak, ja Abraham ympärileikkasi hänet kahdeksantena päivänä, samoin Iisak Jaakobin ja Jaakob ne kaksitoista kantaisää.

[9]Kantaisät kadehtivat Joosefia ja myivät hänet Egyptiin. Mutta Jumala oli hänen kanssaan

[10]ja pelasti hänet kaikista ahdistuksista. Jumala antoi hänelle armon ja viisauden faraon, Egyptin kuninkaan, edessä, niin että tämä asetti hänet Egyptin ja koko taloutensa hallitsijaksi.

[11]Sitten tuli kaikkialle Egyptiin ja Kanaanin maahan nälänhätä ja suuri ahdistus, eivätkä isämme saaneet mistään ravintoa.

[12]Kun Jaakob kuuli, että Egyptissä oli viljaa, hän lähetti isämme sinne ensimmäisen kerran.

[13]Toisella kertaa Joosef ilmaisi itsensä veljilleen ja farao sai tietää Joosefin suvusta.

[14]Joosef lähetti veljensä kutsumaan luokseen isänsä Jaakobin ja koko sukunsa, seitsemänkymmentäviisi henkeä.

[15]Niin Jaakob meni Egyptiin, ja siellä hän kuoli, samoin meidän isämme.

[16]Heidät tuotiin takaisin Sikemiin ja pantiin siihen hautaan, jonka Abraham oli hopealla ostanut Sikemistä Hamorin pojilta.

[17] Como, porém, se aproximasse o tempo da promessa que Deus jurou a Abraão, o povo cresceu e se multiplicou no Egito,

[17]Kun lähestyi sen lupauksen aika, jonka Jumala oli antanut Abrahamille, kansa kasvoi ja lisääntyi Egyptissä,

[18] até que se levantou ali outro rei, que não conhecia a José.

[18]kunnes hallitsijaksi nousi toinen kuningas, joka ei tiennyt mitään Joosefista.

[19] Este outro rei tratou com astúcia a nossa raça e torturou os nossos pais, a ponto de forçá-los a enjeitar seus filhos, para que não sobrevivessem.

[19]Hän toimi kavalasti kansaamme kohtaan, sorti isiämme ja pakotti heidät jättämään vastasyntyneet lapsensa heitteille, etteivät ne jäisi eloon.

[20] Por esse tempo, nasceu Moisés, que era formoso aos olhos de Deus. Por três meses, foi ele mantido na casa de seu pai;

[20]Siihen aikaan syntyi Mooses, ja hän oli Jumalalle mieleinen. Kolme kuukautta häntä hoidettiin isänsä kodissa,

[21] quando foi exposto, a filha de Faraó o recolheu e criou como seu próprio filho.

[21]ja kun hänet oli jätetty heitteille, faraon tytär otti hänet ja kasvatti häntä omana poikanaan.

[22] E Moisés foi educado em toda a ciência dos egípcios e era poderoso em palavras e obras.

[22] Moosekselle opetettiin kaikkea egyptiläisten viisautta, ja hän oli voimallinen sanoissaan ja teoissaan.

[23] Quando completou quarenta anos, veio-lhe a idéia de visitar seus irmãos, os filhos de Israel.

[23]Kun hän oli täyttänyt neljäkymmentä vuotta, hänen sydämessään heräsi ajatus mennä katsomaan veljiään, israelilaisia.

[24] Vendo um homem tratado injustamente, tomou-lhe a defesa e vingou o oprimido, matando o egípcio.

[24]Nähdessään eräälle heistä tehtävän vääryyttä hän puolusti tätä ja kosti pahoinpidellyn puolesta lyömällä egyptiläisen kuoliaaksi.

[25] Ora, Moisés cuidava que seus irmãos entenderiam que Deus os queria salvar por intermédio dele; eles, porém, não compreenderam.

[25] Hän luuli veljiensä ymmärtävän, että Jumala hänen kätensä kautta antaa heille pelastuksen, mutta he eivät ymmärtäneet.

[26] No dia seguinte, aproximou-se de uns que brigavam e procurou reconduzi-los à paz, dizendo: Homens, vós sois irmãos; por que vos ofendeis uns aos outros?

[26] Seuraavana päivänä hän tuli paikalle, kun kaksi heistä tappeli keskenään. Hän yritti saada heidät sovintoon ja sanoi: ’Miehet, tehän olette veljiä! Miksi teette toisillenne vääryyttä?’

[27] Mas o que agredia o próximo o repeliu, dizendo: Quem te constituiu autoridade e juiz sobre nós?

[28] Acaso, queres matar-me, como fizeste ontem ao egípcio?

[29] A estas palavras Moisés fugiu e tornou-se peregrino na terra de Midiã, onde lhe nasceram dois filhos.

[30] Decorridos quarenta anos, apareceu-lhe, no deserto do monte Sinai, um anjo, por entre as chamas de uma sarça que ardia.

[31] Moisés, porém, diante daquela visão, ficou maravilhado e, aproximando-se para observar, ouviu-se a voz do SENHOR:

[32] Eu sou o Deus dos teus pais, o Deus de Abraão, de Isaque e de Jacó. Moisés, tremendo de medo, não ousava contemplá-la.

[33] Disse-lhe o SENHOR: Tira a sandália dos pés, porque o lugar em que estás é terra santa.

[34] Vi, com efeito, o sofrimento do meu povo no Egito, ouvi o seu gemido e desci para libertá-lo. Vem agora, e eu te enviarei ao Egito.

[35] A este Moisés, a quem negaram reconhecer, dizendo: Quem te constituiu autoridade e juiz? A este enviou Deus como chefe e libertador, com a assistência do anjo que lhe apareceu na sarça.

[27] Mutta se, joka teki lähimmäiselleen vääryyttä, työnsi Mooseksen sivuun ja sanoi: ’Kuka sinut on asettanut meidän päämieheksemme ja tuomariksemme?

[28] Aiotko tappaa minutkin, niin kuin eilen tapoit sen egyptiläisen?’

[29] Näiden sanojen tähden Mooses pakeni. Hän eli muukalaisena Midianin maassa, ja siellä hänelle syntyi kaksi poikaa.

[30] Kun oli kulunut neljäkymmentä vuotta, hänelle ilmestyi Siinainvuoren autiomaassa enkeli palavan orjantappurapensaan liekissä.

[31] Mooses ihmetteli näkemäänsä näkyä, ja kun hän meni lähemmäs katsoakseen tarkemmin, kuului Herran ääni:

[32] ’Minä olen sinun isiesi Jumala, Abrahamin, Iisakin ja Jaakobin Jumala.’ Mooses alkoi vapista eikä uskaltanut katsoa.

[33] Mutta Herra sanoi hänelle: ’Riisu kengät jalastasi, sillä paikka, jossa seisot, on pyhää maata.

[34] Minä olen nähnyt kansaani sorrettavan Egyptissä ja kuullut sen huokaukset, ja minä olen astunut alas vapauttamaan israelilaiset. Ja nyt, tule, minä lähetän sinut Egyptiin.’

[35] Tämän Mooseksen, jonka israelilaiset kielsivät sanoen: ’Kuka sinut on asettanut päämieheksi ja tuomariksi?’, hänet Jumala lähetti päämieheksi ja vapauttajaksi sen enkelin kautta, joka ilmestyi hänelle orjantappurapensaassa.

[36] Este os tirou, fazendo prodígios e sinais na terra do Egito, assim como no mar Vermelho e no deserto, durante quarenta anos.

[36]Hän johdatti heidät pois ja teki ihmeitä ja tunnustekoja Egyptin maassa, Punaisessameressä ja autiomaassa neljänkymmenen vuoden ajan.

[37] Foi Moisés quem disse aos filhos de Israel: Deus vos suscitará dentre vossos irmãos um profeta semelhante a mim.

[37]Tämä on se Mooses, joka sanoi israelilaisille: ’Profeetan, minun kaltaiseni, Jumala on nostava teille veljienne joukosta.’

[38] É este Moisés quem esteve na congregação no deserto, com o anjo que lhe falava no monte Sinai e com os nossos pais; o qual recebeu palavras vivas para no-las transmitir.

[38]Juuri hän oli seurakunnan keskellä autiomaassa enkelin kanssa, joka puhui hänelle Siinainvuorella, ja hän oli myös isiemme kanssa, ja hän sai eläviä sanoja annettavaksi meille.

[39] A quem nossos pais não quiseram obedecer; antes, o repeliram e, no seu coração, voltaram para o Egito,

[39]Isämme eivät kuitenkaan tahtoneet totella häntä vaan työnsivät hänet syrjään ja kääntyivät sydämessään Egyptiin.

[40] dizendo a Arão: Faze-nos deuses que vão adiante de nós; porque, quanto a este Moisés, que nos tirou da terra do Egito, não sabemos o que lhe aconteceu.

[40]He sanoivat Aaronille: ’Tee meille jumalia, jotka kulkevat meidän edellämme, sillä me emme tiedä, mitä on tapahtunut Moosekselle, tuolle miehelle, joka johdatti meidät pois Egyptin maasta.’

[41] Naqueles dias, fizeram um bezerro e ofereceram sacrifício ao ídolo, alegrando-se com as obras das suas mãos.

[41]Ja he tekivät niinä päivinä sonnipatsaan, toivat uhrin epäjumalalleen ja riemuitsivat kättensä teoista.

[42] Mas Deus se afastou e os entregou ao culto da milícia celestial, como está escrito no Livro dos Profetas: Ó casa de Israel, porventura, me oferecestes vítimas e sacrifícios no deserto, pelo espaço de quarenta anos,

[42]Mutta Jumala kääntyi heistä pois ja hylkäsi heidät palvelemaan taivaan joukkoa , niin kuin on kirjoitettu profeettojen kirjassa: ’Toitteko te minulle teurasuhreja ja muita uhreja autiomaassa neljänäkymmenenä vuotena, te, Israelin kansa?

[43] e, acaso, não levantastes o tabernáculo de Moloque e a estrela do deus Renfã, figuras que fizestes para as adorar? Por

[43]Molokin telttamajaa ja Raifan-jumalan tähteä te kannoitte, kuvia, jotka olitte tehneet kumarrettaviksenne. Sen tähden

isso, vos desterrarei para além da Babilônia.

[44] O tabernáculo do Testemunho estava entre nossos pais no deserto, como determinara aquele que disse a Moisés que o fizesse segundo o modelo que tinha visto.

[45] O qual também nossos pais, com Josué, tendo-o recebido, o levaram, quando tomaram posse das nações que Deus expulsou da presença deles, até aos dias de Davi.

[46] Este achou graça diante de Deus e lhe suplicou a faculdade de prover morada para o Deus de Jacó.

[47] Mas foi Salomão quem lhe edificou a casa.

[48] Entretanto, não habita o Altíssimo em casas feitas por mãos humanas; como diz o profeta:

[49] O céu é o meu trono, e a terra, o estrado dos meus pés; que casa me edificareis, diz o SENHOR, ou qual é o lugar do meu repouso?

[50] Não foi, porventura, a minha mão que fez todas estas coisas?

[51] Homens de dura cerviz e incircuncisos de coração e de ouvidos, vós sempre resistis ao Espírito Santo; assim como fizeram vossos pais, também vós o fazeis.

[52] Qual dos profetas vossos pais não perseguiram? Eles mataram os que anteriormente anunciavam a vinda do

minä siirrän teidät Babylonin tuolle puolen.’

[44]Isillämme oli todistuksen telttamaja autiomaassa, niin kuin hän, joka puhui Moosekselle, oli määrännyt sen tehtäväksi sen mallin mukaan, minkä Mooses oli nähnyt.

[45]Sen telttamajan meidän isämme saivat perinnöksi, ja he toivat sen mukanaan vallatessaan Joosuan johdolla maan pakanoilta, jotka Jumala karkotti isiemme tieltä. Näin oli aina Daavidin päiviin asti.

[46]Daavid sai armon Jumalan edessä ja pyysi, että saisi valmistaa asumuksen Jaakobin Jumalalle.

[47]Mutta Salomo hänelle huoneen rakensi.

[48]Korkein ei kuitenkaan asu käsin tehdyissä huoneissa, sillä näin sanoo profeetta:

[49]’Taivas on minun valtaistuimeni ja maa minun jalkojeni astinlauta. Millaisen huoneen te minulle rakentaisitte, sanoo Herra, tai mikä paikka olisi minun leposijani?

[50]Eikö minun käteni ole tehnyt tätä kaikkea?’

[51]Te niskurit, sydämeltänne ja korviltanne ympärileikkaamattomat! Aina te vastustatte Pyhää Henkeä – niin kuin isänne, niin tekin!

[52]Ketä profeetoista teidän isänne eivät vainonneet? He tappoivat ne, jotka ennalta ilmoittivat Vanhurskaan

Justo, do qual vós agora vos tornastes traidores e assassinos,

53 vós que recebestes a lei por ministério de anjos e não a guardastes.

A morte de Estêvão

54 Ouvindo eles isto, enfureciam-se no seu coração e rilhavam os dentes contra ele.

55 Mas Estêvão, cheio do Espírito Santo, fitou os olhos no céu e viu a glória de Deus e Jesus, que estava à sua direita,

56 e disse: Eis que vejo os céus abertos e o Filho do Homem, em pé à destra de Deus.

57 Eles, porém, clamando em alta voz, taparam os ouvidos e, unânimes, arremeteram contra ele.

58 E, lançando-o fora da cidade, o apedrejaram. As testemunhas deixaram suas vestes aos pés de um jovem chamado Saulo.

59 E apedrejavam Estêvão, que invocava e dizia: SENHOR Jesus, recebe o meu espírito!

60 Então, ajoelhando-se, clamou em alta voz: SENHOR, não lhes imputes este pecado! Com estas palavras, adormeceu.

Atos 8

1 E Saulo consentia na sua morte.

A primeira perseguição à igreja

Atos 26.9-11

Naquele dia, levantou-se grande perseguição contra a igreja em Jerusalém; e todos, exceto os apóstolos, foram

tulemisesta. Hänen kavaltajiaan ja murhaajiaan teistä on nyt tullut,

53teistä, jotka saitte enkelien välittämänä lain mutta ette ole sitä noudattaneet.”

Stefanos kivitetään

54Kun neuvoston jäsenet tämän kuulivat, se viilsi heidän sydäntään, ja he kiristelivät Stefanokselle hampaitaan.

55Mutta täynnä Pyhää Henkeä hän käänsi katseensa taivasta kohti ja näki Jumalan kirkkauden ja Jeesuksen, joka seisoi Jumalan oikealla puolella.

56 Stefanos sanoi: ”Minä näen taivaat avoinna ja Ihmisen Pojan seisomassa Jumalan oikealla puolella.”

57Mutta he huusivat suureen ääneen, tukkivat korvansa ja ryntäsivät yhdessä hänen kimppuunsa.

58 He ajoivat hänet ulos kaupungista ja kivittivät hänet, ja todistajat riisuivat viittansa Saulus-nimisen nuoren miehen jalkojen juureen.

59Kun he kivittivät Stefanosta, tämä rukoili: ”Herra Jeesus, ota minun henkeni.”

60Lyyhistyen polvilleen hän huusi kovalla äänellä: ”Herra, älä lue heille syyksi tätä syntiä!” Sen sanottuaan hän nukkui pois.

Apt. Teot 8

Saulus vainoaa seurakuntaa

1Myös Saulus hyväksyi Stefanoksen surmaamisen. Sinä päivänä puhkesi suuri vaino Jerusalemin seurakuntaa vastaan, ja apostoleja lukuun ottamatta kaikki

dispersos pelas regiões da Judéia e Samaria.

2 Alguns homens piedosos sepultaram Estêvão e fizeram grande pranto sobre ele.

3 Saulo, porém, assolava a igreja, entrando pelas casas; e, arrastando homens e mulheres, encerrava-os no cárcere.

Filipe prega em Samaria

4 Entrementes, os que foram dispersos iam por toda parte pregando a palavra.

5 Filipe, descendo à cidade de Samaria, anunciava-lhes a Cristo.

6 As multidões atendiam, unânimes, às coisas que Filipe dizia, ouvindo-as e vendo os sinais que ele operava.

7 Pois os espíritos imundos de muitos possessos saíam gritando em alta voz; e muitos paralíticos e coxos foram curados.

8 E houve grande alegria naquela cidade.

Simão, o mágico

9 Ora, havia certo homem, chamado Simão, que ali praticava a mágica, iludindo o povo de Samaria, insinuando ser ele grande vulto;

10 ao qual todos davam ouvidos, do menor ao maior, dizendo: Este homem é o poder de Deus, chamado o Grande Poder.

11 Aderiam a ele porque havia muito os iludira com mágicas.

hajaantuivat pitkin Juudean ja Samarian paikkakuntia.

2Muutamat jumalaapelkäävät miehet hautasivat Stefanoksen ja pitivät hänelle suuret valittajaiset.

3 Mutta Saulus raateli seurakuntaa, kulki talosta taloon, raastoi ulos miehiä ja naisia ja toimitti heidät vankilaan.

Evankeliumi leviää Jerusalemin ympäristöön

Filippos Samariassa

4Ne, jotka näin olivat hajaantuneet, kulkivat paikasta toiseen ja julistivat evankeliumin sanaa.

5Filippos meni Samarian kaupunkiin ja saarnasi kansalle Kristusta.

6 Ihmiset ottivat yksimielisesti vastaan sen, mitä Filippos puhui, kun he kuuntelivat häntä ja näkivät tunnusteot, jotka hän teki.

7 Sillä monista, joissa oli saastaisia henkiä, ne lähtivät ulos huutaen kovalla äänellä, ja moni halvaantunut ja rampa parani.

8Tuossa kaupungissa syntyi suuri ilo.

9Kaupungissa oli ennestään muuan Simon-niminen mies, joka harjoitti noituutta ja hämmästytti Samarian kansaa sanoen olevansa joku suuri.

10 Kaikki, pienimmästä suurimpaan, seurasivat häntä ja sanoivat: ”Tämä mies on se Jumalan voima, jota kutsutaan Suureksi.”

11 He seurasivat häntä, koska hän oli pitkän aikaa hämmästyttänyt heitä noitatempuillaan.

[12] Quando, porém, deram crédito a Filipe, que os evangelizava a respeito do reino de Deus e do nome de Jesus Cristo, iam sendo batizados, assim homens como mulheres.

[12] Mutta kun he nyt uskoivat Filipposta, joka julisti evankeliumia Jumalan valtakunnasta ja Jeesuksen Kristuksen nimestä, he ottivat kasteen, sekä miehet että naiset.

[13] O próprio Simão abraçou a fé; e, tendo sido batizado, acompanhava a Filipe de perto, observando extasiado os sinais e grandes milagres praticados.

[13] Simon itsekin uskoi, ja kun hänet oli kastettu, hän pysytteli Filippoksen seurassa. Nähdessään ihmeitä ja suuria voimatekoja hän hämmästyi.

Pedro e João em Samaria

[14] Ouvindo os apóstolos, que estavam em Jerusalém, que Samaria recebera a palavra de Deus, enviaram-lhe Pedro e João;

[15] os quais, descendo para lá, oraram por eles para que recebessem o Espírito Santo;

[16] porquanto não havia ainda descido sobre nenhum deles, mas somente haviam sido batizados em o nome do SENHOR Jesus.

[17] Então, lhes impunham as mãos, e recebiam estes o Espírito Santo.

[18] Vendo, porém, Simão que, pelo fato de imporem os apóstolos as mãos, era concedido o Espírito [Santo], ofereceu-lhes dinheiro,

[19] propondo: Concedei-me também a mim este poder, para que aquele sobre quem eu impuser as mãos receba o Espírito Santo.

[20] Pedro, porém, lhe respondeu: O teu dinheiro seja contigo para perdição, pois julgaste adquirir, por meio dele, o dom de Deus.

Pietari ja Johannes Samariassa

[14] Kun Jerusalemissa olevat apostolit kuulivat, että samarialaiset olivat ottaneet vastaan Jumalan sanan, he lähettivät heidän luokseen Pietarin ja Johanneksen.

[15] Perille tultuaan nämä rukoilivat heidän puolestaan, että he saisivat Pyhän Hengen,

[16] sillä hän ei ollut vielä tullut heidän kenenkään päälle. Heidät oli ainoastaan kastettu Herran Jeesuksen nimeen.

[17] Niin apostolit panivat kätensä heidän päälleen, ja he saivat Pyhän Hengen.

[18] Kun Simon näki, että Henki annettiin sille, jonka päälle apostolit panivat kätensä, hän toi heille rahaa

[19] ja sanoi: ”Antakaa minullekin tuo valta, että kenen päälle minä panen käteni, se saa Pyhän Hengen.”

[20] Mutta Pietari sanoi hänelle: ”Menkööt rahasi sinun kanssasi kadotukseen, koska luulet, että Jumalan lahja on rahalla saatavissa!

21 Não tens parte nem sorte neste ministério, porque o teu coração não é reto diante de Deus.

22 Arrepende-te, pois, da tua maldade e roga ao SENHOR; talvez te seja perdoado o intento do coração;

23 pois vejo que estás em fel de amargura e laço de iniqüidade.

24 Respondendo, porém, Simão lhes pediu: Rogai vós por mim ao SENHOR, para que nada do que dissestes sobrevenha a mim.

25 Eles, porém, havendo testificado e falado a palavra do SENHOR, voltaram para Jerusalém e evangelizavam muitas aldeias dos samaritanos.

Filipe e o eunuco

26 Um anjo do SENHOR falou a Filipe, dizendo: Dispõe-te e vai para o lado do Sul, no caminho que desce de Jerusalém a Gaza; este se acha deserto. Ele se levantou e foi.

27 Eis que um etíope, eunuco, alto oficial de Candace, rainha dos etíopes, o qual era superintendente de todo o seu tesouro, que viera adorar em Jerusalém,

28 estava de volta e, assentado no seu carro, vinha lendo o profeta Isaías.

29 Então, disse o Espírito a Filipe: Aproxima-te desse carro e acompanha-o.

30 Correndo Filipe, ouviu-o ler o profeta Isaías e perguntou: Compreendes o que vens lendo?

21Sinulla ei ole osaa eikä arpaa tähän asiaan, sillä sinun sydämesi ei ole vilpitön Jumalan edessä.

22 Käänny siis pahuudestasi ja rukoile Herraa. Ehkä sinun sydämesi ajatus annetaan sinulle anteeksi.

23 Minä näen, että sinä olet täynnä katkeruuden sappea ja kiinni vääryyden siteissä.”

24Simon vastasi: ”Rukoilkaa puolestani Herraa, ettei minulle tapahtuisi mitään siitä, mitä sanoitte.”

25Kun apostolit olivat todistaneet ja puhuneet Herran sanaa, he lähtivät paluumatkalle Jerusalemiin ja julistivat evankeliumia monissa Samarian kylissä.

Filippos ja etiopialainen hoviherra

26Herran enkeli puhui Filippokselle: ”Nouse ja mene etelään päin sille tielle, joka vie Jerusalemista alas Gazaan ja on autio.”

27 Hän nousi ja lähti. Siellä kulki etiopialainen mies, eunukki, Etiopian kuningattaren eli kandaken mahtava hoviherra ja koko hänen aarteistonsa hoitaja. Hän oli tullut Jerusalemiin rukoilemaan

28ja oli nyt paluumatkalla, istui vaunuissaan ja luki profeetta Jesajaa.

29Henki sanoi Filippokselle: ”Mene lähemmäs ja pysyttele noiden vaunujen vierellä.”

30 Filippos juoksi vaunujen luo, kuuli miehen lukevan profeetta Jesajaa ja kysyi: ”Ymmärrätkö myös, mitä luet?”

31 Ele respondeu: Como poderei entender, se alguém não me explicar? E convidou Filipe a subir e a sentar-se junto a ele.

31 Tämä vastasi: ”Kuinka minä voisin ymmärtää, jos kukaan ei minua opasta?” Hän pyysi Filipposta nousemaan ja istumaan viereensä.

32 Ora, a passagem da Escritura que estava lendo era esta: Foi levado como ovelha ao matadouro; e, como um cordeiro mudo perante o seu tosquiador, assim ele não abriu a boca.

32 Raamatunkohta, jota hän luki, oli tämä: ”Niin kuin lammas hänet vietiin teuraaksi, ja niin kuin karitsa on hiljaa keritsijänsä edessä, ei hänkään suutaan avannut.

33 Na sua humilhação, lhe negaram justiça; quem lhe poderá descrever a geração? Porque da terra a sua vida é tirada.

33Hänen alentumisensa tähden häneltä evättiin oikeus. Kuka kertoo hänen syntyperänsä? Sillä hänen elämänsä otettiin pois maan päältä.”

34 Então, o eunuco disse a Filipe: Peço-te que me expliques a quem se refere o profeta. Fala de si mesmo ou de algum outro?

34Hoviherra sanoi Filippokselle: ”Pyydän sinua sanomaan: kenestä profeetta puhuu näin, itsestäänkö vai jostakin toisesta?”

35 Então, Filipe explicou; e, começando por esta passagem da Escritura, anunciou-lhe a Jesus.

35 Filippos alkoi puhua ja lähtien tästä raamatunkohdasta julisti hänelle evankeliumia Jeesuksesta.

36 Seguindo eles caminho fora, chegando a certo lugar onde havia água, disse o eunuco: Eis aqui água; que impede que seja eu batizado?

36Tietä kulkiessaan he tulivat veden ääreen. Hoviherra sanoi: ”Tässä on vettä. Mikä estää kastamasta minua?”

37 [Filipe respondeu: É lícito, se crês de todo o coração. E, respondendo ele, disse: Creio que Jesus Cristo é o Filho de Deus.]

37 [Silloin Filippos sanoi hänelle: ”Jos sinä uskot koko sydämestäsi, se tapahtukoon.” Hoviherra vastasi: ”Minä uskon, että Jeesus Kristus on Jumalan Poika.”]

38 Então, mandou parar o carro, ambos desceram à água, e Filipe batizou o eunuco.

38Hän käski pysäyttää vaunut, ja he molemmat, Filippos ja hoviherra, astuivat veteen, ja Filippos kastoi hänet.

39 Quando saíram da água, o Espírito do SENHOR arrebatou a Filipe, não o vendo mais o eunuco; e este foi seguindo o seu caminho, cheio de júbilo.

39Kun he olivat nousseet vedestä, Herran Henki tempasi Filippoksen pois, eikä hoviherra enää nähnyt häntä. Ja hän jatkoi matkaansa iloiten.

[40] Mas Filipe veio a achar-se em Azoto; e, passando além, evangelizava todas as cidades até chegar a Cesaréia.

[40]Mutta Filippos tavattiin Asdodissa. Hän kulki kaikissa kaupungeissa evankeliumia julistaen, kunnes tuli Kesareaan.

Atos 9

A conversão de Saulo
Atos 22.4-11; 26.9-18

[1] Saulo, respirando ainda ameaças e morte contra os discípulos do SENHOR, dirigiu-se ao sumo sacerdote

[2] e lhe pediu cartas para as sinagogas de Damasco, a fim de que, caso achasse alguns que eram do Caminho, assim homens como mulheres, os levasse presos para Jerusalém.

[3] Seguindo ele estrada fora, ao aproximar-se de Damasco, subitamente uma luz do céu brilhou ao seu redor,

[4] e, caindo por terra, ouviu uma voz que lhe dizia: Saulo, Saulo, por que me persegues?

[5] Ele perguntou: Quem és tu, SENHOR? E a resposta foi: Eu sou Jesus, a quem tu persegues;

[6] mas levanta-te e entra na cidade, onde te dirão o que te convém fazer.

[7] Os seus companheiros de viagem pararam emudecidos, ouvindo a voz, não vendo, contudo, ninguém.

[8] Então, se levantou Saulo da terra e, abrindo os olhos, nada podia ver. E, guiando-o pela mão, levaram-no para Damasco.

[9] Esteve três dias sem ver, durante os quais nada comeu, nem bebeu.

A visita de Ananias

Apt. Teot 9

Sauluksen kääntyminen

[1]Saulus puuskui yhä uhkaa ja murhaa Herran opetuslapsia kohtaan. Hän meni ylipapin luo

[2]ja pyysi tältä kirjeitä Damaskoksen synagogille sitä varten, että jos hän löytäisi sen tien vaeltajia, miehiä tai naisia, hän saisi tuoda heidät sidottuina Jerusalemiin.

[3]Kun hän oli matkalla ja lähestyi Damaskosta, taivaasta leimahti yhtäkkiä valo hänen ympärilleen.

[4]Hän kaatui maahan ja kuuli äänen sanovan: ”Saul, Saul, miksi vainoat minua?”

[5] Hän kysyi: ”Herra, kuka olet?” Ääni vastasi: ”Minä olen Jeesus, jota sinä vainoat.

[6] Nouse ja mene kaupunkiin, niin sinulle sanotaan, mitä sinun on tehtävä.”

[7]Miehet, jotka tekivät matkaa hänen kanssaan, seisoivat sanattomina. He kyllä kuulivat äänen mutta eivät nähneet ketään.

[8] Saulus nousi maasta, mutta kun hän avasi silmänsä, hän ei nähnyt mitään. Kädestä taluttaen hänet vietiin Damaskokseen.

[9] Kolmeen päivään hän ei nähnyt mitään, ei syönyt eikä juonut.

Atos 22.12-16

[10] Ora, havia em Damasco um discípulo chamado Ananias. Disse-lhe o SENHOR numa visão: Ananias! Ao que respondeu: Eis-me aqui, SENHOR!

[11] Então, o SENHOR lhe ordenou: Dispõe-te, e vai à rua que se chama Direita, e, na casa de Judas, procura por Saulo, apelidado de Tarso; pois ele está orando

[12] e viu entrar um homem, chamado Ananias, e impor-lhe as mãos, para que recuperasse a vista.

[13] Ananias, porém, respondeu: SENHOR, de muitos tenho ouvido a respeito desse homem, quantos males tem feito aos teus santos em Jerusalém;

[14] e para aqui trouxe autorização dos principais sacerdotes para prender a todos os que invocam o teu nome.

[15] Mas o SENHOR lhe disse: Vai, porque este é para mim um instrumento escolhido para levar o meu nome perante os gentios e reis, bem como perante os filhos de Israel;

[16] pois eu lhe mostrarei quanto lhe importa sofrer pelo meu nome.

[17] Então, Ananias foi e, entrando na casa, impôs sobre ele as mãos, dizendo: Saulo, irmão, o SENHOR me enviou, a saber, o próprio Jesus que te apareceu no caminho por onde vinhas, para que recuperes a vista e fiques cheio do Espírito Santo.

[10]Damaskoksessa oli opetuslapsi nimeltään Ananias. Herra sanoi hänelle näyssä: ”Ananias!” Tämä vastasi: ”Tässä olen, Herra.”

[11] Herra sanoi: ”Nouse ja mene kadulle, jota kutsutaan Suoraksikaduksi, ja kysy Juudaksen talosta Saulus-nimistä tarsolaista. Hän on rukoilemassa

[12] ja on nähnyt näyssä Ananias-nimisen miehen tulevan sisään ja panevan kätensä hänen päälleen, että hän saisi näkönsä takaisin.”

[13] Ananias vastasi: ”Herra, olen monelta kuullut siitä miehestä, kuinka paljon pahaa hän on tehnyt sinun pyhillesi Jerusalemissa.

[14] Täälläkin hänellä on ylipapeilta saatu valtuus vangita kaikki, jotka huutavat avuksi sinun nimeäsi.”

[15] Mutta Herra sanoi hänelle: ”Mene, sillä hän on minun valittu aseeni viemään minun nimeäni pakanakansojen ja kuninkaiden ja Israelin lasten eteen.

[16] Minä osoitan hänelle, kuinka paljon hän joutuu kärsimään minun nimeni tähden.”

[17]Niin Ananias lähti. Hän meni sisälle taloon, pani molemmat kätensä Sauluksen päälle ja sanoi: ”Saul, veljeni! Herra lähetti minut – Jeesus, joka ilmestyi sinulle tiellä, jota kuljit. Hän lähetti minut, jotta saisit näkösi takaisin ja täyttyisit Pyhällä Hengellä.”

[18] Imediatamente, lhe caíram dos olhos como que umas escamas, e tornou a ver. A seguir, levantou-se e foi batizado.

[19] E, depois de ter-se alimentado, sentiu-se fortalecido. Então, permaneceu em Damasco alguns dias com os discípulos.

Saulo prega em Damasco

[20] E logo pregava, nas sinagogas, a Jesus, afirmando que este é o Filho de Deus.

[21] Ora, todos os que o ouviam estavam atônitos e diziam: Não é este o que exterminava em Jerusalém os que invocavam o nome de Jesus e para aqui veio precisamente com o fim de os levar amarrados aos principais sacerdotes?

[22] Saulo, porém, mais e mais se fortalecia e confundia os judeus que moravam em Damasco, demonstrando que Jesus é o Cristo.

[23] Decorridos muitos dias, os judeus deliberaram entre si tirar-lhe a vida;

[24] porém o plano deles chegou ao conhecimento de Saulo. Dia e noite guardavam também as portas, para o matarem.

[25] Mas os seus discípulos tomaram-no de noite e, colocando-o num cesto, desceram-no pela muralha.

Saulo em Jerusalém e em Tarso

[26] Tendo chegado a Jerusalém, procurou juntar-se com os discípulos; todos, porém, o temiam, não acreditando que ele fosse discípulo.

[18] Ja heti oli kuin suomut olisivat pudonneet Sauluksen silmistä, ja hän sai näkönsä. Hän nousi jalkeille, ja hänet kastettiin.

[19] Saatuaan ruokaa hän vahvistui.

Saulus saarnaa Damaskoksessa

Saulus oli opetuslasten keskuudessa Damaskoksessa muutamia päiviä.

[20] Heti hän alkoi saarnata synagogissa Jeesusta, julistaen, että hän on Jumalan Poika.

[21] Kaikki kuulijat hämmästyivät ja sanoivat: ”Eikö juuri tämä tuhonnut Jerusalemissa niitä, jotka huutavat avuksi tätä nimeä? Eikö hän ole tullut tännekin viedäkseen heidät vangittuina ylipappien käsiin?”

[22] Mutta Saulus sai yhä enemmän voimaa ja saattoi Damaskoksessa asuvat juutalaiset ymmälleen näyttäessään toteen, että Jeesus on Kristus.

Saulus pakenee juutalaisia

[23] Jonkin ajan kuluttua juutalaiset päättivät tappaa Sauluksen.

[24] Hän sai kuitenkin tietää heidän salajuonestaan. He vartioivat porttejakin yötä päivää, jotta saisivat hänet surmatuksi,

[25] mutta hänen opetuslapsensa ottivat hänet yöllä mukaansa ja laskivat hänet korissa alas muurilta.

Saulus Jerusalemissa

[26] Tultuaan Jerusalemiin Saulus yritti liittyä opetuslapsiin, mutta kaikki pelkäsivät häntä eivätkä uskoneet, että hän oli opetuslapsi.

[27] Mas Barnabé, tomando-o consigo, levou-o aos apóstolos; e contou-lhes como ele vira o SENHOR no caminho, e que este lhe falara, e como em Damasco pregara ousadamente em nome de Jesus.

[27] Silloin Barnabas otti huolehtiakseen hänestä ja vei hänet apostolien luo. Hän kertoi heille, kuinka Saulus oli tiellä nähnyt Herran, kuinka Herra oli puhunut hänelle ja kuinka hän oli Damaskoksessa rohkeasti puhunut Jeesuksen nimessä.

[28] Estava com eles em Jerusalém, entrando e saindo, pregando ousadamente em nome do SENHOR.

[28] Niin Saulus liikkui heidän keskuudessaan sisälle ja ulos Jerusalemissa ja puhui rohkeasti Herran nimessä.

[29] Falava e discutia com os helenistas; mas eles procuravam tirar-lhe a vida.

[29] Hän puhui ja väitteli hellenistien kanssa, mutta he yrittivät surmata hänet.

[30] Tendo, porém, isto chegado ao conhecimento dos irmãos, levaram-no até Cesaréia e dali o enviaram para Tarso.

[30] Kun veljet huomasivat tämän, he veivät hänet Kesareaan ja lähettivät hänet sieltä Tarsokseen.

A igreja cresce

[31] A igreja, na verdade, tinha paz por toda a Judéia, Galiléia e Samaria, edificando-se e caminhando no temor do SENHOR, e, no conforto do Espírito Santo, crescia em número.

[31]Seurakunnalla oli nyt koko Juudeassa, Galileassa ja Samariassa rauha. Se rakentui ja eli Herran pelossa ja kasvoi Pyhän Hengen rohkaisevasta vaikutuksesta.

A cura de Eneias

Evankeliumi leviää pakanakansoille

Aineaksen parantuminen

[32] Passando Pedro por toda parte, desceu também aos santos que habitavam em Lida.

[32]Kun Pietari kiersi kaikkien luona, hän tuli myös Lyddassa asuvien pyhien luo.

[33] Encontrou ali certo homem, chamado Enéias, que havia oito anos jazia de cama, pois era paralítico.

[33] Siellä hän tapasi Aineas-nimisen miehen, joka oli maannut vuoteessa halvaantuneena kahdeksan vuotta.

[34] Disse-lhe Pedro: Enéias, Jesus Cristo te cura! Levanta-te e arruma o teu leito. Ele, imediatamente, se levantou.

[34] Pietari sanoi hänelle: ”Aineas! Jeesus Kristus parantaa sinut. Nouse ja ota vuoteesi.” Hän nousi heti.

[35] Viram-no todos os habitantes de Lida e Sarona, os quais se converteram ao SENHOR.

[35] Kaikki Lyddan ja Saaronin asukkaat näkivät hänet ja kääntyivät Herran puoleen.

A ressurreição de Dorcas

Pietari herättää Tabitan kuolleista

[36] Havia em Jope uma discípula por nome Tabita, nome este que, traduzido, quer dizer Dorcas; era ela notável pelas boas obras e esmolas que fazia.
[37] Ora, aconteceu, naqueles dias, que ela adoeceu e veio a morrer; e, depois de a lavarem, puseram-na no cenáculo.
[38] Como Lida era perto de Jope, ouvindo os discípulos que Pedro estava ali, enviaram-lhe dois homens que lhe pedissem: Não demores em vir ter conosco.

[39] Pedro atendeu e foi com eles. Tendo chegado, conduziram-no para o cenáculo; e todas as viúvas o cercaram, chorando e mostrando-lhe túnicas e vestidos que Dorcas fizera enquanto estava com elas.

[40] Mas Pedro, tendo feito sair a todos, pondo-se de joelhos, orou; e, voltando-se para o corpo, disse: Tabita, levanta-te! Ela abriu os olhos e, vendo a Pedro, sentou-se.

[41] Ele, dando-lhe a mão, levantou-a; e, chamando os santos, especialmente as viúvas, apresentou-a viva.

[42] Isto se tornou conhecido por toda Jope, e muitos creram no SENHOR.
[43] Pedro ficou em Jope muitos dias, em casa de um curtidor chamado Simão.

Atos 10

O centurião Cornélio

[36]Joppessa oli muuan opetuslapsi, nainen nimeltään Tabita, kreikaksi Dorkas. Hän teki paljon hyviä tekoja ja antoi runsaasti almuja.
[37] Mutta noihin aikoihin hän sairastui ja kuoli, ja hänet pestiin ja siirrettiin yläkerran huoneeseen.
[38]Koska Lydda oli lähellä Joppea ja opetuslapset kuulivat Pietarin olevan siellä, he lähettivät kaksi miestä hänen luokseen pyytämään: ”Tule viivyttelemättä meidän luoksemme.”
[39] Pietari lähti heidän mukaansa. Kun hän oli päässyt perille, hänet vietiin yläkertaan, ja kaikki lesket tulivat hänen luokseen itkien ja näyttäen hänelle paitoja ja päällysvaatteita, jotka Dorkas oli tehnyt ollessaan heidän kanssaan.
[40] Mutta Pietari ajoi kaikki ulos, polvistui ja rukoili. Sitten hän kääntyi vainajaan päin ja sanoi: ”Tabita, nouse ylös!” Tabita avasi silmänsä, ja nähdessään Pietarin hän nousi istumaan.
[41] Pietari ojensi hänelle kätensä ja nosti hänet seisomaan. Sitten hän kutsui sisään lesket ja kaikki pyhät ja toi hänet elävänä heidän eteensä.
[42]Tämä tuli tunnetuksi koko Joppessa, ja monet uskoivat Herraan.
[43] Pietari viipyi Joppessa vielä jonkin aikaa erään nahkuri Simonin luona.

Apt. Teot 10

Pietari ja Kornelius

[1] Morava em Cesaréia um homem de nome Cornélio, centurião da coorte chamada Italiana,

[1]Kesareassa oli mies nimeltään Kornelius, sadanpäällikkö niin sanotussa italialaisessa joukko-osastossa.

[2] piedoso e temente a Deus com toda a sua casa e que fazia muitas esmolas ao povo e, de contínuo, orava a Deus.

[2] Hän oli hurskas ja jumalaapelkäävä kuten koko hänen perhekuntansakin. Hän antoi paljon almuja kansalle ja rukoili alati Jumalaa.

[3] Esse homem observou claramente durante uma visão, cerca da hora nona do dia, um anjo de Deus que se aproximou dele e lhe disse:

[3] Päivän yhdeksännen tunnin vaiheilla hän näki näyssä selvästi Jumalan enkelin, joka tuli hänen luokseen ja sanoi hänelle: ”Kornelius!”

[4] Cornélio! Este, fixando nele os olhos e possuído de temor, perguntou: Que é, SENHOR? E o anjo lhe disse: As tuas orações e as tuas esmolas subiram para memória diante de Deus.

[4] Kornelius tuijotti enkeliä ja kysyi pelästyneenä: ”Mitä nyt, herra?” Enkeli sanoi hänelle: ”Sinun rukouksesi ja almusi ovat nousseet Jumalan eteen, ja hän muistaa ne.

[5] Agora, envia mensageiros a Jope e manda chamar Simão, que tem por sobrenome Pedro.

[5] Lähetä nyt miehiä Joppeen noutamaan Simon, jota kutsutaan myös Pietariksi.

[6] Ele está hospedado com Simão, curtidor, cuja residência está situada à beira-mar.

[6] Hän majailee nahkuri Simonin luona, jonka talo on meren rannalla.”

[7] Logo que se retirou o anjo que lhe falava, chamou dois dos seus domésticos e um soldado piedoso dos que estavam a seu serviço

[7] Kun enkeli, joka oli puhunut Korneliukselle, oli mennyt pois, tämä kutsui luokseen kaksi palvelijaansa ja hurskaan sotilaan läheisimpien alaistensa joukosta.

[8] e, havendo-lhes contado tudo, enviou-os a Jope.

[8] Hän kertoi heille kaiken ja lähetti heidät Joppeen.

Pedro tem uma visão

[9] No dia seguinte, indo eles de caminho e estando já perto da cidade, subiu Pedro ao eirado, por volta da hora sexta, a fim de orar.

[9]Seuraavana päivänä, kun he olivat matkalla ja lähestyivät kaupunkia, Pietari nousi kuudennen tunnin vaiheilla katolle rukoilemaan.

[10] Estando com fome, quis comer; mas, enquanto lhe preparavam a comida, sobreveio-lhe um êxtase;

[10] Hänen tuli nälkä, ja hän halusi ruokaa, mutta sitä valmistettaessa hän joutui hurmoksiin.

[11] então, viu o céu aberto e descendo um objeto como se fosse um grande lençol, o qual era baixado à terra pelas quatro pontas,

[12] contendo toda sorte de quadrúpedes, répteis da terra e aves do céu.

[13] E ouviu-se uma voz que se dirigia a ele: Levanta-te, Pedro! Mata e come.

[14] Mas Pedro replicou: De modo nenhum, SENHOR! Porque jamais comi coisa alguma comum e imunda.

[15] Segunda vez, a voz lhe falou: Ao que Deus purificou não consideres comum.

[16] Sucedeu isto por três vezes, e, logo, aquele objeto foi recolhido ao céu.

Os enviados de Cornélio chegam a Jope

[17] Enquanto Pedro estava perplexo sobre qual seria o significado da visão, eis que os homens enviados da parte de Cornélio, tendo perguntado pela casa de Simão, pararam junto à porta;

[18] e, chamando, indagavam se estava ali hospedado Simão, por sobrenome Pedro.

[19] Enquanto meditava Pedro acerca da visão, disse-lhe o Espírito: Estão aí dois homens que te procuram;

[20] levanta-te, pois, desce e vai com eles, nada duvidando; porque eu os enviei.

[21] E, descendo Pedro para junto dos homens, disse: Aqui me tendes; sou eu a quem buscais? A que viestes?

[22] Então, disseram: O centurião Cornélio, homem reto e temente a Deus e tendo bom

[11] Hän näki taivaan avoinna ja astian, joka laskeutui alas. Se oli kuin suuri liinavaate, joka neljästä kulmastaan sidottuna laskettiin maahan.

[12] Siinä oli kaikenlaisia maan nelijalkaisia ja matelijoita ja taivaan lintuja.

[13] Samassa kuului ääni, joka sanoi hänelle: ”Nouse, Pietari, teurasta ja syö!”

[14] Pietari vastasi: ”En suinkaan, Herra! En ole koskaan syönyt mitään epäpuhdasta enkä saastaista.”

[15]Ääni puhui hänelle toisen kerran: ”Minkä Jumala on puhdistanut, sitä älä sinä sano epäpuhtaaksi.”

[16]Tämä tapahtui kolmesti. Heti sen jälkeen astia nostettiin taivaaseen.

[17]Kun Pietari vielä ihmetteli, mitä hänen näkemänsä näky mahtoi merkitä, seisahtuivat Korneliuksen lähettämät miehet portille. He olivat kyselemällä löytäneet Simonin talon

[18] ja tiedustelivat kuuluvalla äänellä, majailiko siellä Simon, jota kutsuttiin Pietariksi.

[19] Pietarin yhä miettiessä tuota näkyä Henki sanoi hänelle: ”Kolme miestä etsii sinua.

[20] Nouse, mene alas ja lähde epäröimättä heidän kanssaan, sillä minä olen lähettänyt heidät.”

[21] Pietari meni alas miesten luo ja sanoi: ”Minä olen se, jota te etsitte. Mistä syystä olette tulleet?”

[22] Miehet vastasivat: ”Sadanpäällikkö Kornelius, hurskas ja jumalaapelkäävä

testemunho de toda a nação judaica, foi instruído por um santo anjo para chamar-te a sua casa e ouvir as tuas palavras.

mies, josta koko Juudan kansa todistaa hyvää, on saanut pyhältä enkeliltä käskyn noutaa sinut kotiinsa ja kuulla, mitä sinulla on sanottavana.”

Pedro vai com eles

23 Pedro, pois, convidando-os a entrar, hospedou-os. No dia seguinte, levantou-se e partiu com eles; também alguns irmãos dos que habitavam em Jope foram em sua companhia.

23 Pietari pyysi heidät sisään ja piti heitä vierainaan. Seuraavana päivänä hän lähti heidän kanssaan, ja muutamat veljet Joppesta tulivat hänen mukaansa.

24 No dia imediato, entrou em Cesaréia. Cornélio estava esperando por eles, tendo reunido seus parentes e amigos íntimos.

24 Sitä seuraavana päivänä Pietari saapui Kesareaan. Kornelius odotti heitä ja oli kutsunut koolle sukulaisensa ja lähimmät ystävänsä.

25 Aconteceu que, indo Pedro a entrar, lhe saiu Cornélio ao encontro e, prostrando-se-lhe aos pés, o adorou.

25 Kun Pietari oli astumassa sisään, Kornelius meni häntä vastaan ja osoitti kunnioitustaan heittäytyen hänen jalkojensa juureen.

26 Mas Pedro o levantou, dizendo: Ergue-te, que eu também sou homem.

26 Pietari nosti hänet ylös sanoen: ”Nouse! Minäkin olen ihminen.”

27 Falando com ele, entrou, encontrando muitos reunidos ali,

27 Keskustellen Korneliuksen kanssa hän meni sisään ja tapasi monta koolla.

28 a quem se dirigiu, dizendo: Vós bem sabeis que é proibido a um judeu ajuntar-se ou mesmo aproximar-se a alguém de outra raça; mas Deus me demonstrou que a nenhum homem considerasse comum ou imundo;

28 Hän sanoi heille: ”Te tiedätte, että juutalaisen miehen on lainvastaista seurustella vierasheimoisen kanssa tai mennä hänen luokseen. Jumala on kuitenkin osoittanut minulle, etten saa sanoa ketään ihmistä epäpyhäksi tai saastaiseksi.

29 por isso, uma vez chamado, vim sem vacilar. Pergunto, pois: por que razão me mandastes chamar?

29 Siksi lähdinkin vastaan sanomatta, kun minua tultiin noutamaan. Kysyn siis: miksi te olette minut noutaneet?”

30 Respondeu-lhe Cornélio: Faz, hoje, quatro dias que, por volta desta hora, estava eu observando em minha casa a hora nona de oração, e eis que se

30 Kornelius vastasi: ”Neljä päivää sitten, juuri tähän aikaan päivästä, minä rukoilin kotonani tällä yhdeksännellä tunnilla.

apresentou diante de mim um varão de vestes resplandecentes

31 e disse: Cornélio, a tua oração foi ouvida, e as tuas esmolas, lembradas na presença de Deus.

32 Manda, pois, alguém a Jope a chamar Simão, por sobrenome Pedro; acha-se este hospedado em casa de Simão, curtidor, à beira-mar.

33 Portanto, sem demora, mandei chamar-te, e fizeste bem em vir. Agora, pois, estamos todos aqui, na presença de Deus, prontos para ouvir tudo o que te foi ordenado da parte do SENHOR.

34 Então, falou Pedro, dizendo: Reconheço, por verdade, que Deus não faz acepção de pessoas;

35 pelo contrário, em qualquer nação, aquele que o teme e faz o que é justo lhe é aceitável.

36 Esta é a palavra que Deus enviou aos filhos de Israel, anunciando-lhes o evangelho da paz, por meio de Jesus Cristo. Este é o SENHOR de todos.

37 Vós conheceis a palavra que se divulgou por toda a Judéia, tendo começado desde a Galiléia, depois do batismo que João pregou,

38 como Deus ungiu a Jesus de Nazaré com o Espírito Santo e com poder, o qual andou por toda parte, fazendo o bem e curando a todos os oprimidos do diabo, porque Deus era com ele;

Yhtäkkiä edessäni seisoi mies yllään hohtavat vaatteet,

31 ja hän sanoi: ’Kornelius, sinun rukouksesi on kuultu ja almusi muistettu Jumalan edessä.

32 Lähetä siis sana Joppeen ja kutsu luoksesi Simon, jota kutsutaan myös Pietariksi. Hän majailee nahkuri Simonin talossa meren rannalla.’

33 Niinpä lähetin heti sinulle sanan, ja teit hyvin, kun tulit. Nyt olemme siis kaikki Jumalan edessä kuullaksemme kaiken, mitä Herra on käskenyt sinun puhua.”

Pietari puhuu Korneliuksen talossa

34 Pietari alkoi puhua ja sanoi: ”Nyt minä todella käsitän, ettei Jumala katso henkilöön

35 vaan että jokaisessa kansassa se, joka pelkää häntä ja tekee sitä, mikä on oikein, on hänelle mieleinen.

36 Hän lähetti sanan Israelin lapsille julistaen evankeliumia rauhasta, joka tulee Jeesuksen Kristuksen kautta, hänen, joka on kaikkien Herra.

37 Te tiedätte tuon sanoman, joka lähti Galileasta ja levisi koko Juudeaan sen kasteen jälkeen, jota Johannes saarnasi.

38 Te myös tiedätte, kuinka Jumala oli voidellut Pyhällä Hengellä ja voimalla nasaretilaisen Jeesuksen, hänet, joka kulki paikasta toiseen, teki hyvää ja paransi kaikki Paholaisen valtaan joutuneet, sillä Jumala oli hänen kanssaan.

[39] e nós somos testemunhas de tudo o que ele fez na terra dos judeus e em Jerusalém; ao qual também tiraram a vida, pendurando-o no madeiro.

[40] A este ressuscitou Deus no terceiro dia e concedeu que fosse manifesto,

[41] não a todo o povo, mas às testemunhas que foram anteriormente escolhidas por Deus, isto é, a nós que comemos e bebemos com ele, depois que ressurgiu dentre os mortos;

[42] e nos mandou pregar ao povo e testificar que ele é quem foi constituído por Deus Juiz de vivos e de mortos.

[43] Dele todos os profetas dão testemunho de que, por meio de seu nome, todo aquele que nele crê recebe remissão de pecados.

O Espírito Santo desce sobre os gentios

[44] Ainda Pedro falava estas coisas quando caiu o Espírito Santo sobre todos os que ouviam a palavra.

[45] E os fiéis que eram da circuncisão, que vieram com Pedro, admiraram-se, porque também sobre os gentios foi derramado o dom do Espírito Santo;

[46] pois os ouviam falando em línguas e engrandecendo a Deus. Então, perguntou Pedro:

[47] Porventura, pode alguém recusar a água, para que não sejam batizados estes que, assim como nós, receberam o Espírito Santo?

[48] E ordenou que fossem batizados em nome de Jesus Cristo. Então, lhe pediram

[39]Me olemme kaiken sen todistajia, mitä hän teki juutalaisten maassa ja Jerusalemissa. Hänet he ripustivat puuhun ja surmasivat.

[40]Mutta Jumala herätti hänet kolmantena päivänä ja antoi hänen ilmestyä,

[41]ei kaikelle kansalle vaan Jumalan ennalta valitsemille todistajille, meille, jotka söimme ja joimme hänen kanssaan sen jälkeen kun hän oli noussut kuolleista.

[42]Hän käski meidän saarnata kansalle ja todistaa, että hänet Jumala on asettanut elävien ja kuolleiden tuomariksi.

[43]Hänestä kaikki profeetat todistavat, että jokainen, joka uskoo häneen, saa synnit anteeksi hänen nimensä kautta.”

Pakanat saavat Pyhän Hengen

[44]Kun Pietari vielä tätä puhui, tuli Pyhä Henki kaikkien päälle, jotka olivat sanaa kuulemassa.

[45]Kaikki ne uskovat, jotka olivat ympärileikattuja ja olivat tulleet Pietarin mukana, hämmästyivät sitä, että Pyhän Hengen lahja vuodatettiin myös pakanoiden päälle,

[46] sillä he kuulivat heidän puhuvan kielillä ja ylistävän Jumalaa. Silloin Pietari sanoi:

[47]”Ei kai kukaan voi kieltää kastamasta vedellä näitä, jotka ovat saaneet Pyhän Hengen niin kuin mekin?”

[48] Ja hän käski kastaa heidät Jeesuksen Kristuksen nimessä. Sitten he pyysivät häntä viipymään siellä muutamia päiviä.

que permanecesse com eles por alguns dias.

Atos 11

A defesa de Pedro

1 Chegou ao conhecimento dos apóstolos e dos irmãos que estavam na Judéia que também os gentios haviam recebido a palavra de Deus.

2 Quando Pedro subiu a Jerusalém, os que eram da circuncisão o argüiram, dizendo:

3 Entraste em casa de homens incircuncisos e comeste com eles.

4 Então, Pedro passou a fazer-lhes uma exposição por ordem, dizendo:

5 Eu estava na cidade de Jope orando e, num êxtase, tive uma visão em que observei descer um objeto como se fosse um grande lençol baixado do céu pelas quatro pontas e vindo até perto de mim.

6 E, fitando para dentro dele os olhos, vi quadrúpedes da terra, feras, répteis e aves do céu.

7 Ouvi também uma voz que me dizia: Levanta-te, Pedro! Mata e come.

8 Ao que eu respondi: de modo nenhum, SENHOR; porque jamais entrou em minha boca qualquer coisa comum ou imunda.

9 Segunda vez, falou a voz do céu: Ao que Deus purificou não consideres comum.

10 Isto sucedeu por três vezes, e, de novo, tudo se recolheu para o céu.

Apt. Teot 11

Pietari tekee selkoa toiminnastaan

1Apostolit ja eri puolilla Juudeaa olevat veljet kuulivat, että pakanatkin olivat ottaneet vastaan Jumalan sanan.

2 Kun Pietari sitten tuli Jerusalemiin, ympärileikatut kiistelivät hänen kanssaan

3 ja sanoivat: ”Sinä olet käynyt ympärileikkaamattomien miesten luona ja syönyt heidän kanssaan.”

4Silloin Pietari selvitti heille kaiken alusta alkaen ja sanoi:

5 ”Minä olin Joppen kaupungissa ja rukoilin. Silloin näin hurmoksissa näyn. Taivaasta tuli alas astia, kuin suuri liinavaate, joka neljästä kulmastaan laskettiin alas, ja se tuli aivan minun eteeni.

6 Kun katsoin sitä tarkemmin, näin siinä maan nelijalkaisia ja petoja, matelijoita ja taivaan lintuja.

7 Kuulin myös äänen, joka sanoi minulle: ’Nouse, Pietari, teurasta ja syö!’

8 Mutta minä vastasin: ’En suinkaan, Herra! Suuhuni ei ole koskaan päässyt mitään epäpuhdasta tai saastaista.’

9 Mutta ääni taivaasta puhui uudelleen: ’Minkä Jumala on puhdistanut, sitä älä sinä sano epäpuhtaaksi.’

10 Tämä tapahtui kolmesti. Sitten kaikki vedettiin takaisin taivaaseen.

[11] E eis que, na mesma hora, pararam junto da casa em que estávamos três homens enviados de Cesaréia para se encontrarem comigo.

[11]Siinä samassa seisahtui kolme miestä sen talon eteen, jossa me olimme. Heidät oli lähetetty Kesareasta minun luokseni.

[12] Então, o Espírito me disse que eu fosse com eles, sem hesitar. Foram comigo também estes seis irmãos; e entramos na casa daquele homem.

[12] Henki sanoi minulle, että minun oli epäröimättä lähdettävä heidän mukaansa. Myös nämä kuusi veljeä lähtivät kanssani, ja me menimme sen miehen taloon.

[13] E ele nos contou como vira o anjo em pé em sua casa e que lhe dissera: Envia a Jope e manda chamar Simão, por sobrenome Pedro,

[13] Hän kertoi meille, kuinka hän oli nähnyt huoneessaan enkelin seisomassa. Enkeli oli sanonut hänelle: ’Lähetä miehiä Joppeen hakemaan Simon, jota kutsutaan myös Pietariksi.

[14] o qual te dirá palavras mediante as quais serás salvo, tu e toda a tua casa.

[14] Hän puhuu sinulle sanoja, joiden kautta sinä pelastut, sinä ja koko sinun perhekuntasi.’

[15] Quando, porém, comecei a falar, caiu o Espírito Santo sobre eles, como também sobre nós, no princípio.

[15] Ja kun minä aloin puhua, Pyhä Henki tuli heidän päälleen niin kuin alussa meidänkin päällemme.

[16] Então, me lembrei da palavra do SENHOR, quando disse: João, na verdade, batizou com água, mas vós sereis batizados com o Espírito Santo.

[16]Silloin muistin, mitä Herra oli sanonut: ’Johannes kastoi vedellä, mutta teidät kastetaan Pyhässä Hengessä.’

[17] Pois, se Deus lhes concedeu o mesmo dom que a nós nos outorgou quando cremos no SENHOR Jesus, quem era eu para que pudesse resistir a Deus?

[17]Jos siis Jumala antoi heille samanlaisen lahjan kuin meillekin, jotka uskoimme Herraan Jeesukseen Kristukseen, mikä minä olin voidakseni estää Jumalaa?”

[18] E, ouvindo eles estas coisas, apaziguaram-se e glorificaram a Deus, dizendo: Logo, também aos gentios foi por Deus concedido o arrependimento para vida.

[18]Tämän kuultuaan he rauhoittuivat ja ylistivät Jumalaa sanoen: ”Jumala on siis antanut pakanoillekin mielenmuutoksen, joka koituu elämäksi.”

Os discípulos são chamados cristãos em Antioquia

Antiokian seurakunta

[19] Então, os que foram dispersos por causa da tribulação que sobreveio a Estêvão se

[19]Ne, jotka olivat hajaantuneet sen ahdingon vuoksi, joka oli syntynyt

espalharam até à Fenícia, Chipre e Antioquia, não anunciando a ninguém a palavra, senão somente aos judeus.

[20] Alguns deles, porém, que eram de Chipre e de Cirene e que foram até Antioquia, falavam também aos gregos, anunciando-lhes o evangelho do SENHOR Jesus.

[21] A mão do SENHOR estava com eles, e muitos, crendo, se converteram ao SENHOR.

[22] A notícia a respeito deles chegou aos ouvidos da igreja que estava em Jerusalém; e enviaram Barnabé até Antioquia.

[23] Tendo ele chegado e, vendo a graça de Deus, alegrou-se e exortava a todos a que, com firmeza de coração, permanecessem no SENHOR.

[24] Porque era homem bom, cheio do Espírito Santo e de fé. E muita gente se uniu ao SENHOR.

[25] E partiu Barnabé para Tarso à procura de Saulo;

[26] tendo-o encontrado, levou-o para Antioquia. E, por todo um ano, se reuniram naquela igreja e ensinaram numerosa multidão. Em Antioquia, foram os discípulos, pela primeira vez, chamados cristãos.

Ágabo prediz grande fome

[27] Naqueles dias, desceram alguns profetas de Jerusalém para Antioquia,

[28] e, apresentando-se um deles, chamado Ágabo, dava a entender, pelo Espírito, que

Stefanoksen tähden, kulkivat paikasta toiseen Foinikiaan, Kyprokseen ja Antiokiaan asti, mutta eivät puhuneet sanaa muille kuin juutalaisille.

[20]Heidän joukossaan oli kuitenkin muutamia kyproslaisia ja kyreneläisiä miehiä, jotka Antiokiaan tultuaan puhuivat myös kreikkalaisille julistaen evankeliumia Herrasta Jeesuksesta.

[21] Herran käsi oli heidän kanssaan, ja suuri joukko ihmisiä uskoi ja kääntyi Herran puoleen.

[22]Tieto tästä saavutti Jerusalemissa olevan seurakunnan, ja Barnabas lähetettiin Antiokiaan.

[23] Kun hän saapui sinne ja näki Jumalan armon, hän iloitsi ja kehotti kaikkia pysymään koko sydämestään Herrassa.

[24] Hän oli hyvä mies ja täynnä Pyhää Henkeä ja uskoa. Ja Herralle lisääntyi paljon kansaa.

[25]Sitten Barnabas lähti Tarsokseen etsimään Saulusta

[26] ja löydettyään toi hänet Antiokiaan. He olivat kokonaisen vuoden seurakunnan keskuudessa, ja suuri joukko ihmisiä sai heiltä opetusta. Antiokiassa alettiin ensimmäiseksi kutsua opetuslapsia kristityiksi.

[27]Siihen aikaan tuli Jerusalemista profeettoja Antiokiaan.

[28]Eräs heistä, nimeltään Agabos, astui esiin ja ilmoitti Hengen vaikutuksesta,

estava para vir grande fome por todo o mundo, a qual sobreveio nos dias de Cláudio.

[29] Os discípulos, cada um conforme as suas posses, resolveram enviar socorro aos irmãos que moravam na Judéia;

[30] o que eles, com efeito, fizeram, enviando-o aos presbíteros por intermédio de Barnabé e de Saulo.

Atos 12

Herodes persegue a Tiago e a Pedro

[1] Por aquele tempo, mandou o rei Herodes prender alguns da igreja para os maltratar,

[2] fazendo passar a fio de espada a Tiago, irmão de João.

[3] Vendo ser isto agradável aos judeus, prosseguiu, prendendo também a Pedro. E eram os dias dos pães asmos.

[4] Tendo-o feito prender, lançou-o no cárcere, entregando-o a quatro escoltas de quatro soldados cada uma, para o guardarem, tencionando apresentá-lo ao povo depois da Páscoa.

[5] Pedro, pois, estava guardado no cárcere; mas havia oração incessante a Deus por parte da igreja a favor dele.

[6] Quando Herodes estava para apresentá-lo, naquela mesma noite, Pedro dormia entre dois soldados, acorrentado com duas cadeias, e sentinelas à porta guardavam o cárcere.

että koko maailmaan oli tulossa suuri nälänhätä. Se tulikin Klaudiuksen aikana.

[29]Opetuslapset päättivät lähettää avustusta Juudeassa asuville veljille, kukin varojensa mukaan.

[30]Niin he tekivätkin ja lähettivät sen vanhimmille Barnabaksen ja Sauluksen mukana.

Apt. Teot 12

Jaakob surmataan ja Pietari vangitaan

[1]Siihen aikaan kuningas Herodes kävi käsiksi muutamiin seurakunnan jäseniin ja antoi pahoinpidellä heitä.

[2] Hän mestautti miekalla Jaakobin, Johanneksen veljen.

[3] Nähtyään sen olevan juutalaisille mieleen hän sen lisäksi antoi vangita Pietarinkin. Silloin oli happamattoman leivän juhla.

[4] Otettuaan Pietarin kiinni Herodes pani hänet vankilaan ja luovutti neljän nelimiehisen sotilasryhmän vartioitavaksi aikoen asettaa hänet pääsiäisen jälkeen kansan eteen.

[5] Niin siis Pietaria pidettiin vankilassa, mutta seurakunta rukoili lakkaamatta Jumalaa hänen puolestaan.

Pietari vapautuu vankilasta

[6]Sen päivän vastaisena yönä, jona Herodes aikoi viedä Pietarin oikeuden eteen, Pietari nukkui kahden sotilaan välissä. Hänet oli sidottu kaksilla kahleilla, ja vartijat olivat vankilan ovella vartiossa.

[7] Eis, porém, que sobreveio um anjo do SENHOR, e uma luz iluminou a prisão; e, tocando ele o lado de Pedro, o despertou, dizendo: Levanta-te depressa! Então, as cadeias caíram-lhe das mãos.

[8] Disse-lhe o anjo: Cinge-te e calça as sandálias. E ele assim o fez. Disse-lhe mais: Põe a capa e segue-me.

Pedro é livre da prisão

[9] Então, saindo, o seguia, não sabendo que era real o que se fazia por meio do anjo; parecia-lhe, antes, uma visão.

[10] Depois de terem passado a primeira e a segunda sentinela, chegaram ao portão de ferro que dava para a cidade, o qual se lhes abriu automaticamente; e, saindo, enveredaram por uma rua, e logo adiante o anjo se apartou dele.

[11] Então, Pedro, caindo em si, disse: Agora, sei, verdadeiramente, que o SENHOR enviou o seu anjo e me livrou da mão de Herodes e de toda a expectativa do povo judaico.

[12] Considerando ele a sua situação, resolveu ir à casa de Maria, mãe de João, cognominado Marcos, onde muitas pessoas estavam congregadas e oravam.

[13] Quando ele bateu ao postigo do portão, veio uma criada, chamada Rode, ver quem era;

[14] reconhecendo a voz de Pedro, tão alegre ficou, que nem o fez entrar, mas voltou correndo para anunciar que Pedro estava junto do portão.

[7] Yhtäkkiä hänen edessään seisoi Herran enkeli, ja vankihuoneessa loisti valo. Enkeli herätti Pietarin tönäisten häntä kylkeen ja sanoi: ”Nouse nopeasti!” Silloin kahleet putosivat hänen käsistään.

[8]Enkeli sanoi hänelle: ”Vyötä itsesi ja pane sandaalit jalkaasi.” Hän teki niin. Enkeli sanoi vielä: ”Heitä viitta yllesi ja seuraa minua.”

[9]Pietari lähti seuraamaan häntä, mutta ei käsittänyt, että se, mitä enkelin vaikutuksesta tapahtui, oli totta, vaan luuli näkevänsä näyn.

[10] He kulkivat ensimmäisen vartion ohi ja toisen ja tulivat rautaportille, joka vei kaupunkiin. Se aukeni heille itsestään, ja he menivät ulos ja kulkivat erästä katua eteenpäin. Yhtäkkiä enkeli jätti hänet.

[11]Tajutessaan tilanteen Pietari sanoi: ”Nyt todellakin tiedän, että Herra lähetti enkelinsä ja pelasti minut Herodeksen käsistä ja kaikesta siitä, mitä juutalaiset odottivat.”

[12]Kun tämä selvisi Pietarille, hän lähti kohti Johanneksen äidin Marian taloa, sen Johanneksen, jota kutsutaan Markukseksi. Siellä oli monta koolla rukoilemassa.

[13]Kun Pietari kolkutti ulkoportin ovea, Rode-niminen palvelustyttö tuli kuulostelemaan.

[14] Tunnettuaan Pietarin äänen hän ilahtui niin, että juoksi sisään ovea avaamatta ja kertoi Pietarin seisovan portilla.

[15] Eles lhe disseram: Estás louca. Ela, porém, persistia em afirmar que assim era. Então, disseram: É o seu anjo.

[15] Muut sanoivat hänelle: ”Sinä olet järjiltäsi!” Kun hän kuitenkin vakuutti, että se oli totta, he sanoivat: ”Se on hänen enkelinsä.”

[16] Entretanto, Pedro continuava batendo; então, eles abriram, viram-no e ficaram atônitos.

[16] Mutta Pietari kolkutti yhä. Avattuaan oven he näkivät hänet ja hämmästyivät.

[17] Ele, porém, fazendo-lhes sinal com a mão para que se calassem, contou-lhes como o SENHOR o tirara da prisão e acrescentou: Anunciai isto a Tiago e aos irmãos. E, saindo, retirou-se para outro lugar.

[17] Hän viittasi kädellään heitä vaikenemaan ja kertoi heille, kuinka Herra oli vienyt hänet ulos vankilasta. ”Kertokaa tämä Jaakobille ja veljille”, hän lisäsi. Sitten hän meni ulos ja lähti toiseen paikkaan.

[18] Sendo já dia, houve não pouco alvoroço entre os soldados sobre o que teria acontecido a Pedro.

[18]Päivän valjettua sotilaille tuli kova hätä siitä, mihin Pietari oli joutunut.

[19] Herodes, tendo-o procurado e não o achando, submetendo as sentinelas a inquérito, ordenou que fossem justiçadas. E, descendo da Judéia para Cesaréia, Herodes passou ali algum tempo.

[19] Herodes antoi etsiä häntä. Kun häntä ei löytynyt, Herodes kuulusteli vartijoita ja käski viedä heidät rangaistaviksi. Sitten hän meni Juudeasta Kesareaan ja oleskeli siellä.

A morte de Herodes

[20] Ora, havia séria divergência entre Herodes e os habitantes de Tiro e de Sidom; porém estes, de comum acordo, se apresentaram a ele e, depois de alcançar o favor de Blasto, camarista do rei, pediram reconciliação, porque a sua terra se abastecia do país do rei.

Herodeksen kuolema

[20]Herodes oli vihoissaan Tyroksen ja Siidonin asukkaille. Yksimielisesti nämä kuitenkin tulivat hänen luokseen. Suostuteltuaan puolelleen kuninkaan kamaripalvelijan Blastoksen he anoivat rauhaa, sillä heidän maakuntansa sai elatuksen kuninkaan maasta.

[21] Em dia designado, Herodes, vestido de trajo real, assentado no trono, dirigiu-lhes a palavra;

[21] Määräpäivänä Herodes pukeutui kuninkaalliseen pukuun, istuutui valtaistuimelleen ja piti heille puheen.

[22] e o povo clamava: É voz de um deus, e não de homem!

[22] Siihen kansa huusi: ”Jumalan ääni, ei ihmisen!”

[23] No mesmo instante, um anjo do SENHOR o feriu, por ele não haver dado glória a Deus; e, comido de vermes, expirou.

[24] Entretanto, a palavra do SENHOR crescia e se multiplicava.

[25] Barnabé e Saulo, cumprida a sua missão, voltaram de Jerusalém, levando também consigo a João, apelidado Marcos.

[23]Heti Herran enkeli löi häntä, koska hän ei antanut kunniaa Jumalalle. Madot söivät hänet, ja hän heitti henkensä.

[24]Mutta Jumalan sana menestyi ja levisi.

[25]Kun Barnabas ja Saulus olivat toimittaneet perille avustuksen, he palasivat Jerusalemista ja toivat sieltä mukanaan Johanneksen, jota kutsuttiin myös Markukseksi.

Atos 13

Barnabé e Saulo. A primeira viagem missionária

[1] Havia na igreja de Antioquia profetas e mestres: Barnabé, Simeão, por sobrenome Níger, Lúcio de Cirene, Manaém, colaço de Herodes, o tetrarca, e Saulo.

[2] E, servindo eles ao SENHOR e jejuando, disse o Espírito Santo: Separai-me, agora, Barnabé e Saulo para a obra a que os tenho chamado.

[3] Então, jejuando, e orando, e impondo sobre eles as mãos, os despediram.

Elimas, o mágico

[4] Enviados, pois, pelo Espírito Santo, desceram a Selêucia e dali navegaram para Chipre.

[5] Chegados a Salamina, anunciavam a palavra de Deus nas sinagogas judaicas; tinham também João como auxiliar.

Apt. Teot 13

Paavalin ensimmäinen lähetysmatka

Barnabas ja Saulus lähetystyöhön

[1]Antiokian seurakunnassa oli profeettoja ja opettajia: Barnabas ja Simeon, lisänimeltä Niger, kyreneläinen Lukios ja Menahem, joka oli neljännesruhtinas Herodeksen kasvinkumppani, sekä Saulus.

[2]Heidän palvellessaan Herraa ja paastotessaan Pyhä Henki sanoi: ”Erottakaa minulle Barnabas ja Saulus siihen työhön, johon minä olen heidät kutsunut.”

[3]Silloin he paastosivat ja rukoilivat, ja he panivat kätensä heidän päälleen ja antoivat heidän mennä.

Apostolit saarnaavat Kyproksessa

[4]Niin he Pyhän Hengen lähettäminä menivät Seleukiaan ja purjehtivat sieltä Kyprokseen.

[5]Salamiiseen saavuttuaan he julistivat Jumalan sanaa juutalaisten synagogissa. Heidän mukanaan oli myös Johannes, palvelijana.

[6] Havendo atravessado toda a ilha até Pafos, encontraram certo judeu, mágico, falso profeta, de nome Barjesus,

[7] o qual estava com o procônsul Sérgio Paulo, que era homem inteligente. Este, tendo chamado Barnabé e Saulo, diligenciava para ouvir a palavra de Deus.

[8] Mas opunha-se-lhes Elimas, o mágico (porque assim se interpreta o seu nome), procurando afastar da fé o procônsul.

[9] Todavia, Saulo, também chamado Paulo, cheio do Espírito Santo, fixando nele os olhos, disse:

[10] Ó filho do diabo, cheio de todo o engano e de toda a malícia, inimigo de toda a justiça, não cessarás de perverter os retos caminhos do SENHOR?

[11] Pois, agora, eis aí está sobre ti a mão do SENHOR, e ficarás cego, não vendo o sol por algum tempo. No mesmo instante, caiu sobre ele névoa e escuridade, e, andando à roda, procurava quem o guiasse pela mão.

[12] Então, o procônsul, vendo o que sucedera, creu, maravilhado com a doutrina do SENHOR.

João Marcos volta a Jerusalém

[13] E, navegando de Pafos, Paulo e seus companheiros dirigiram-se a Perge da Panfília. João, porém, apartando-se deles, voltou para Jerusalém.

[6]Kun he olivat kulkeneet koko saaren halki Pafokseen asti, he tapasivat Barjeesus-nimisen juutalaisen miehen, joka oli tietäjä ja väärä profeetta.

[7] Hän oleskeli käskynhaltija Sergius Pauluksen luona, joka oli ymmärtäväinen mies. Tämä kutsui luokseen Barnabaksen ja Sauluksen ja halusi kuulla Jumalan sanaa.

[8] Mutta Elymas, tietäjä – sitä hänen nimensä merkitsee – vastusti heitä ja yritti kääntää käskynhaltijaa pois uskosta.

[9] Silloin Saulus, toiselta nimeltään Paavali, täynnä Pyhää Henkeä katsoi häneen tiukasti

[10] ja sanoi: ”Voi sinua, joka olet täynnä kaikkea vilppiä ja petosta, sinä Paholaisen sikiö, kaiken vanhurskauden vihollinen! Etkö lakkaa vääristelemästä Herran suoria teitä?

[11] Nyt Herran käsi on päälläsi, ja sinä tulet sokeaksi etkä näe aurinkoa ennen määräaikaa.” Heti hänen päälleen laskeutui synkkä pimeys, ja kulkien ympäriinsä hän etsi taluttajaa.

[12] Kun käskynhaltija näki, mitä tapahtui, hän uskoi, ihmetellen Herran oppia.

Apostolit Pisidian Antiokiassa

[13]Paavali lähti seuralaisineen purjehtimaan Pafoksesta, ja he saapuivat Pamfylian Pergeen. Siellä Johannes erosi heistä ja palasi Jerusalemiin.

[14] Mas eles, atravessando de Perge para a Antioquia da Pisídia, indo num sábado à sinagoga, assentaram-se.

[15] Depois da leitura da lei e dos profetas, os chefes da sinagoga mandaram dizer-lhes: Irmãos, se tendes alguma palavra de exortação para o povo, dizei-a.

O testemunho de Paulo em Antioquia

[16] Paulo, levantando-se e fazendo com a mão sinal de silêncio, disse: Varões israelitas e vós outros que também temeis a Deus, ouvi.

[17] O Deus deste povo de Israel escolheu nossos pais e exaltou o povo durante sua peregrinação na terra do Egito, donde os tirou com braço poderoso;

[18] e suportou-lhes os maus costumes por cerca de quarenta anos no deserto;

[19] e, havendo destruído sete nações na terra de Canaã, deu-lhes essa terra por herança,

[20] vencidos cerca de quatrocentos e cinqüenta anos. Depois disto, lhes deu juízes, até o profeta Samuel.

[21] Então, eles pediram um rei, e Deus lhes deparou Saul, filho de Quis, da tribo de Benjamim, e isto pelo espaço de quarenta anos.

[22] E, tendo tirado a este, levantou-lhes o rei Davi, do qual também, dando testemunho, disse: Achei Davi, filho de Jessé, homem segundo o meu coração, que fará toda a minha vontade.

[14]Muut lähtivät Pergestä eteenpäin ja saapuivat Pisidian Antiokiaan. Sapattina he menivät synagogaan ja istuutuivat.

[15] Kun lakia ja profeettoja oli luettu, synagogan esimiehet lähettivät heille sanan: ”Miehet, veljet, jos teillä on jokin kehotuksen sana kansalle, niin puhukaa.”

[16]Paavali nousi, viittasi kädellään ja sanoi: ”Israelin miehet ja te, jotka pelkäätte Jumalaa, kuulkaa!

[17] Jumala, tämän Israelin kansan Jumala, valitsi meidän isämme, ja hän korotti tämän kansan, kun israelilaiset asuivat muukalaisina Egyptin maassa, ja vei heidät kohotetulla käsivarrella sieltä ulos.

[18]Noin neljäkymmentä vuotta hän sieti heidän tapojaan autiomaassa,

[19]ja hän hävitti Kanaanin maasta seitsemän kansaa ja jakoi niiden maan heille perinnöksi.

[20]Tähän kaikkeen kului noin neljäsataaviisikymmentä vuotta. Sen jälkeen hän antoi heille tuomareita profeetta Samueliin saakka.

[21]Kun he sitten pyysivät kuningasta, Jumala antoi heille Saulin, Kiisin pojan, miehen Benjaminin heimosta, neljäksikymmeneksi vuodeksi.

[22]Jumala pani hänet kuitenkin viralta ja herätti heille kuninkaaksi Daavidin, josta hän myös todisti sanoen: ’Minä olen löytänyt Daavidin, Iisain pojan, sydämeni mukaisen miehen. Hän tekee kaikessa minun tahtoni mukaan.’

[23] Da descendência deste, conforme a promessa, trouxe Deus a Israel o Salvador, que é Jesus,

[24] havendo João, primeiro, pregado a todo o povo de Israel, antes da manifestação dele, batismo de arrependimento.

[25] Mas, ao completar João a sua carreira, dizia: Não sou quem supondes; mas após mim vem aquele de cujos pés não sou digno de desatar as sandálias.

[26] Irmãos, descendência de Abraão e vós outros os que temeis a Deus, a nós nos foi enviada a palavra desta salvação.

[27] Pois os que habitavam em Jerusalém e as suas autoridades, não conhecendo Jesus nem os ensinos dos profetas que se lêem todos os sábados, quando o condenaram, cumpriram as profecias;

[28] e, embora não achassem nenhuma causa de morte, pediram a Pilatos que ele fosse morto.

[29] Depois de cumprirem tudo o que a respeito dele estava escrito, tirando-o do madeiro, puseram-no em um túmulo.

[30] Mas Deus o ressuscitou dentre os mortos;

[31] e foi visto muitos dias pelos que, com ele, subiram da Galiléia para Jerusalém, os quais são agora as suas testemunhas perante o povo.

[32] Nós vos anunciamos o evangelho da promessa feita a nossos pais,

[23]Daavidin jälkeläisistä Jumala on lupauksensa mukaan antanut Israelille Vapahtajaksi Jeesuksen.

[24]Ennen hänen tuloaan oli Johannes saarnannut parannuksen kastetta koko Israelin kansalle.

[25]Kun Johannes oli päättämässä juoksuaan, hän sanoi: ’En minä ole se, joksi te minua luulette. Minun jälkeeni tulee hän, jonka kenkiäkään minä en kelpaa jalasta riisumaan.’

[26]Miehet, veljet, Abrahamin suvun lapset, ja te muut, jotka pelkäätte Jumalaa! Meille on lähetetty sana tästä Pelastajasta .

[27] Jerusalemin asukkaat ja heidän hallitusmiehensä eivät tunteneet Jeesusta, mutta tuomitessaan hänet he toteuttivat profeettojen sanat, joita luetaan joka sapattina.

[28]Vaikka he eivät löytäneet mitään syytä kuolemantuomioon, he vaativat Pilatusta surmaamaan hänet.

[29]Kun he olivat täyttäneet kaiken, mitä hänestä on kirjoitettu, he ottivat hänet ristinpuulta ja panivat hautaan.

[30]Mutta Jumala herätti hänet kuolleista.

[31]Sen jälkeen hän ilmestyi useina päivinä niille, jotka olivat tulleet hänen kanssaan Galileasta Jerusalemiin ja jotka nyt ovat hänen todistajiaan kansan edessä.

[32]Me julistamme teille hyvän sanoman: minkä Jumala lupasi isille,

33 como Deus a cumpriu plenamente a nós, seus filhos, ressuscitando a Jesus, como também está escrito no Salmo segundo: Tu és meu Filho, eu, hoje, te gerei.

33sen hän on täyttänyt meille, heidän lapsilleen, herättäessään Jeesuksen, kuten myös toisessa psalmissa on kirjoitettu: ’Sinä olet minun Poikani, tänä päivänä minä olen sinut synnyttänyt.’

34 E, que Deus o ressuscitou dentre os mortos para que jamais voltasse à corrupção, desta maneira o disse: E cumprirei a vosso favor as santas e fiéis promessas feitas a Davi.

34Ja kun hän herätti Jeesuksen kuolleista, Jeesus ei enää palaa katoavaisuuteen. Siitä hän on sanonut näin: ’Minä täytän teille ne pyhät ja varmat lupaukset, jotka annoin Daavidille.’

35 Por isso, também diz em outro Salmo: Não permitirás que o teu Santo veja corrupção.

35Siksi hän myös sanoo toisessa kohdassa: ’Sinä et salli Pyhäsi maatua .’

36 Porque, na verdade, tendo Davi servido à sua própria geração, conforme o desígnio de Deus, adormeceu, foi para junto de seus pais e viu corrupção.

36Kun Daavid oli palvellut oman sukupolvensa aikana Jumalan tahtoa, hän nukkui pois. Hänet otettiin isiensä luo, ja hän maatui.

37 Porém aquele a quem Deus ressuscitou não viu corrupção.

37Mutta hän, jonka Jumala herätti, ei maatunut.

38 Tomai, pois, irmãos, conhecimento de que se vos anuncia remissão de pecados por intermédio deste;

38 Tulkoon siis tietoonne, miehet, veljet, että hänen kauttaan teille julistetaan syntien anteeksianto ja vapautus kaikesta, mistä te ette voineet Mooseksen lain avulla vapautua .

39 e, por meio dele, todo o que crê é justificado de todas as coisas das quais vós não pudestes ser justificados pela lei de Moisés.

39Hänessä tulee vanhurskaaksi jokainen, joka uskoo.

40 Notai, pois, que não vos sobrevenha o que está dito nos profetas:

40Varokaa siis, ettei teille tapahdu se, mistä on puhuttu profeetoissa:

41 Vede, ó desprezadores, maravilhai-vos e desvanecei, porque eu realizo, em vossos dias, obra tal que não crereis se alguém vo-la contar.

41 ’Katsokaa, halveksijat, ihmetelkää ja hukkukaa, sillä minä teen teidän päivinänne teon, jota ette uskoisi, jos joku kertoisi siitä teille.’”

Instados a pregar no sábado seguinte

42 Ao saírem eles, rogaram-lhes que, no sábado seguinte, lhes falassem estas mesmas palavras.

42Kun Paavali ja Barnabas lähtivät synagogasta, heitä pyydettiin puhumaan näistä asioista seuraavanakin sapattina.

43 Despedida a sinagoga, muitos dos judeus e dos prosélitos piedosos seguiram Paulo e Barnabé, e estes, falando-lhes, os persuadiam a perseverar na graça de Deus.

43 Väen hajaantuessa synagogasta monet juutalaiset ja jumalaapelkäävät käännynnäiset seurasivat Paavalia ja Barnabasta. Nämä puhuivat heille ja kehottivat heitä pysymään Jumalan armossa.

Paulo e Barnabé vão para os gentios

44 No sábado seguinte, afluiu quase toda a cidade para ouvir a palavra de Deus.

44Seuraavana sapattina lähes koko kaupunki kokoontui kuulemaan Herran sanaa.

45 Mas os judeus, vendo as multidões, tomaram-se de inveja e, blasfemando, contradiziam o que Paulo falava.

45 Nähdessään kansanjoukot juutalaiset tulivat kiihkoa täyteen ja väittelivät Paavalin puheita vastaan ja pilkkasivat.

46 Então, Paulo e Barnabé, falando ousadamente, disseram: Cumpria que a vós outros, em primeiro lugar, fosse pregada a palavra de Deus; mas, posto que a rejeitais e a vós mesmos vos julgais indignos da vida eterna, eis aí que nos volvemos para os gentios.

46 Silloin Paavali ja Barnabas puhuivat rohkeasti: ”Teille oli Jumalan sana ensiksi puhuttava, mutta koska te työnnätte sen luotanne ettekä pidä itseänne iankaikkisen elämän arvoisina, me käännymme pakanoiden puoleen.

47 Porque o SENHOR assim no-lo determinou: Eu te constituí para luz dos gentios, a fim de que sejas para salvação até aos confins da terra.

47Sillä näin on Herra meitä käskenyt: ’Minä olen asettanut sinut pakanoille valoksi, että olisit pelastukseksi maan ääriin saakka.’”

48 Os gentios, ouvindo isto, regozijavam-se e glorificavam a palavra do SENHOR, e creram todos os que haviam sido destinados para a vida eterna.

48Sen kuullessaan pakanat iloitsivat ja ylistivät Herran sanaa, ja kaikki ne, jotka oli säädetty iankaikkiseen elämään, tulivat uskoon.

49 E divulgava-se a palavra do SENHOR por toda aquela região.

49Ja Herran sanaa levitettiin koko siihen maakuntaan.

50 Mas os judeus instigaram as mulheres piedosas de alta posição e os principais da cidade e levantaram perseguição contra

50 Mutta juutalaiset yllyttivät jumalaapelkääviä ylhäisiä naisia ja kaupungin johtomiehiä ja nostattivat

Paulo e Barnabé, expulsando-os do seu território.

51 E estes, sacudindo contra aqueles o pó dos pés, partiram para Icônio.

52 Os discípulos, porém, transbordavam de alegria e do Espírito Santo.

vainon Paavalia ja Barnabasta vastaan ja ajoivat heidät pois alueeltaan.

51Silloin he pudistivat tomun jaloistaan heitä vastaan ja menivät Ikonioniin.

52Mutta opetuslapset täytettiin ilolla ja Pyhällä Hengellä.

Atos 14

Paulo e Barnabé em Icônio

1 Em Icônio, Paulo e Barnabé entraram juntos na sinagoga judaica e falaram de tal modo, que veio a crer grande multidão, tanto de judeus como de gregos.

2 Mas os judeus incrédulos incitaram e irritaram os ânimos dos gentios contra os irmãos.

3 Entretanto, demoraram-se ali muito tempo, falando ousadamente no SENHOR, o qual confirmava a palavra da sua graça, concedendo que, por mão deles, se fizessem sinais e prodígios.

4 Mas dividiu-se o povo da cidade: uns eram pelos judeus; outros, pelos apóstolos.

5 E, como surgisse um tumulto dos gentios e judeus, associados com as suas autoridades, para os ultrajar e apedrejar,

6 sabendo-o eles, fugiram para Listra e Derbe, cidades da Licaônia e circunvizinhança,

7 onde anunciaram o evangelho.

A cura de um coxo em Listra

8 Em Listra, costumava estar assentado certo homem aleijado, paralítico desde o seu nascimento, o qual jamais pudera andar.

Apt. Teot 14

Paavali ja Barnabas Ikonionissa

1Ikonionissa kävi samalla tavoin. Paavali ja Barnabas menivät juutalaisten synagogaan ja puhuivat niin, että suuri joukko juutalaisia ja kreikkalaisia tuli uskoon.

2Mutta ne juutalaiset, jotka eivät uskoneet, yllyttivät pakanoita ja kiihottivat heidän mieltään veljiä vastaan.

3 Paavali ja Barnabas viipyivät kuitenkin siellä kauan aikaa ja puhuivat rohkeasti luottaen Herraan, joka armonsa sanan todistukseksi antoi tapahtua tunnustekoja ja ihmeitä heidän kättensä kautta.

4Kaupungin väki jakaantui: toiset olivat juutalaisten, toiset apostolien puolella.

5 Pakanat ja juutalaiset aikoivat yhdessä johtajiensa kanssa pahoinpidellä apostoleja ja kivittää heidät,

6mutta kun nämä sen huomasivat, he pakenivat Lykaonian puolelle Lystraan ja Derbeen ja niiden ympäristöön

7ja julistivat evankeliumia.

Paavali ja Barnabas Lystrassa

8Lystrassa oli mies, joka oli jaloistaan voimaton, rampa äitinsä kohdusta asti, eikä ollut koskaan kävellyt.

[9] Esse homem ouviu falar Paulo, que, fixando nele os olhos e vendo que possuía fé para ser curado,
[10] disse-lhe em alta voz: Apruma-te direito sobre os pés! Ele saltou e andava.

[11] Quando as multidões viram o que Paulo fizera, gritaram em língua licaônica, dizendo: Os deuses, em forma de homens, baixaram até nós.

[12] A Barnabé chamavam Júpiter, e a Paulo, Mercúrio, porque era este o principal portador da palavra.
[13] O sacerdote de Júpiter, cujo templo estava em frente da cidade, trazendo para junto das portas touros e grinaldas, queria sacrificar juntamente com as multidões.
[14] Porém, ouvindo isto, os apóstolos Barnabé e Paulo, rasgando as suas vestes, saltaram para o meio da multidão, clamando:
[15] Senhores, por que fazeis isto? Nós também somos homens como vós, sujeitos aos mesmos sentimentos, e vos anunciamos o evangelho para que destas coisas vãs vos convertais ao Deus vivo, que fez o céu, a terra, o mar e tudo o que há neles;
[16] o qual, nas gerações passadas, permitiu que todos os povos andassem nos seus próprios caminhos;
[17] contudo, não se deixou ficar sem testemunho de si mesmo, fazendo o bem, dando-vos do céu chuvas e estações

[9] Hän oli kuuntelemassa Paavalin puhetta. Kun Paavali katsoi häneen ja näki, että miehellä oli usko tulla terveeksi,
[10]hän sanoi kovalla äänellä: ”Nouse ylös jaloillesi!” Mies hypähti pystyyn ja käveli.
[11]Kun ihmiset näkivät, mitä Paavali oli tehnyt, he korottivat äänensä ja sanoivat lykaonian kielellä: ”Jumalat ovat ihmishahmossa tulleet alas meidän luoksemme.”
[12]He kutsuivat Barnabasta Zeukseksi ja Paavalia Hermekseksi, koska hän oli se, joka puhui.
[13] Kaupungin edustalla olevan Zeuksen temppelin pappi toi härkiä ja seppeleitä porttien luo ja halusi uhrata yhdessä väkijoukon kanssa.

[14]Mutta kun apostolit Barnabas ja Paavali kuulivat siitä, he repäisivät vaatteensa ja ryntäsivät väkijoukon keskelle huutaen:

[15] ”Miehet, miksi te näin teette? Mekin olemme ihmisiä, yhtä vajavaisia kuin te. Me julistamme teille evankeliumia, että kääntyisitte näistä turhanpäiväisistä jumalista elävän Jumalan puoleen, hänen, joka on tehnyt taivaan ja maan ja meren ja kaiken, mitä niissä on.
[16]Menneiden sukupolvien aikana hän on sallinut kaikkien pakanakansojen kulkea omia teitään.
[17]Kuitenkaan hän ei ole jättänyt antamatta todistusta itsestään vaan on tehnyt teille hyvää. Hän on antanut taivaasta sateita ja

frutíferas, enchendo o vosso coração de fartura e de alegria.

hedelmällisiä aikoja ja on ravinnut teidän sydämenne ruualla ja ilolla.”

[18] Dizendo isto, foi ainda com dificuldade que impediram as multidões de lhes oferecerem sacrifícios.

[18]Näin puhuen he vaivoin saivat kansan estetyksi uhraamasta heille.

Paulo é apedrejado

[19] Sobrevieram, porém, judeus de Antioquia e Icônio e, instigando as multidões e apedrejando a Paulo, arrastaram-no para fora da cidade, dando-o por morto.

[19]Antiokiasta ja Ikonionista tuli kuitenkin juutalaisia, jotka suostuttelivat kansan puolelleen. He kivittivät Paavalia ja raahasivat hänet kaupungin ulkopuolelle, koska hänen luultiin kuolleen.

[20] Rodeando-o, porém, os discípulos, levantou-se e entrou na cidade. No dia seguinte, partiu, com Barnabé, para Derbe.

[20]Mutta kun opetuslapset olivat kerääntyneet hänen ympärilleen, hän nousi ja meni kaupunkiin. Seuraavana päivänä hän lähti Barnabaksen kanssa Derbeen.

Paluu Syyrian Antiokiaan

[21] E, tendo anunciado o evangelho naquela cidade e feito muitos discípulos, voltaram para Listra, e Icônio, e Antioquia,

[21]Julistettuaan evankeliumia siinä kaupungissa ja tehtyään monia opetuslapsiksi apostolit palasivat Lystraan, Ikonioniin ja Antiokiaan.

[22] fortalecendo a alma dos discípulos, exortando-os a permanecer firmes na fé; e mostrando que, através de muitas tribulações, nos importa entrar no reino de Deus.

[22]He vahvistivat opetuslapsia, kehottivat heitä pysymään uskossa ja sanoivat: ”Monen ahdistuksen kautta meidän on mentävä sisälle Jumalan valtakuntaan.”

[23] E, promovendo-lhes, em cada igreja, a eleição de presbíteros, depois de orar com jejuns, os encomendaram ao SENHOR em quem haviam crido.

[23]Kun he olivat valinneet heille kuhunkin seurakuntaan vanhimmat, he rukoillen ja paastoten jättivät heidät Herran haltuun, johon nämä nyt uskoivat.

[24] Atravessando a Pisídia, dirigiram-se a Panfília.

[24]Sitten he kulkivat Pisidian läpi ja tulivat Pamfyliaan.

[25] E, tendo anunciado a palavra em Perge, desceram a Atália

[25] Julistettuaan sanaa Pergessä he menivät Attaliaan.

[26] e dali navegaram para Antioquia, onde tinham sido recomendados à graça de Deus para a obra que haviam já cumprido.

[27] Ali chegados, reunida a igreja, relataram quantas coisas fizera Deus com eles e como abrira aos gentios a porta da fé.

[28] E permaneceram não pouco tempo com os discípulos.

Atos 15

A controvérsia sobre a circuncisão de gentios

[1] Alguns indivíduos que desceram da Judéia ensinavam aos irmãos: Se não vos circuncidardes segundo o costume de Moisés, não podeis ser salvos.

[2] Tendo havido, da parte de Paulo e Barnabé, contenda e não pequena discussão com eles, resolveram que esses dois e alguns outros dentre eles subissem a Jerusalém, aos apóstolos e presbíteros, com respeito a esta questão.

[3] Enviados, pois, e até certo ponto acompanhados pela igreja, atravessaram as províncias da Fenícia e Samaria e, narrando a conversão dos gentios, causaram grande alegria a todos os irmãos.

[4] Tendo eles chegado a Jerusalém, foram bem recebidos pela igreja, pelos apóstolos e pelos presbíteros e relataram tudo o que Deus fizera com eles.

[26] Sieltä he purjehtivat Antiokiaan, missä heidät oli annettu Jumalan armon haltuun sitä työtä varten, jonka he nyt olivat suorittaneet.

[27] Sinne saavuttuaan he kutsuivat seurakunnan koolle ja kertoivat, miten Jumala oli ollut heidän kanssaan ja tehnyt suuria tekoja ja miten hän oli avannut pakanoille uskon oven.

[28]Ja he viipyivät pitkän aikaa opetuslasten luona.

Apt. Teot 15

Kiista ympärileikkauksesta

[1]Juudeasta tuli Antiokiaan eräitä, jotka opettivat veljiä: ”Ellette ympärileikkauta itseänne, niin kuin Mooses on säätänyt, ette voi pelastua.”

[2]Kun asiasta syntyi riita ja Paavali ja Barnabas väittelivät kiivaasti heitä vastaan, päätettiin, että Paavali ja Barnabas ja muutamat muut menevät tämän riitakysymyksen vuoksi apostolien ja vanhinten luo Jerusalemiin.

[3]Seurakunta varusti heidät matkalle. He kulkivat Foinikian ja Samarian kautta ja kertoivat pakanoiden kääntymisestä ilahduttaen suuresti kaikkia veljiä.

Apostolien kokous

[4]Kun Paavali ja Barnabas saapuivat Jerusalemiin, seurakunta, apostolit ja vanhimmat ottivat heidät vastaan, ja he kertoivat, miten Jumala oli ollut heidän kanssaan ja tehnyt suuria tekoja.

[5] Insurgiram-se, entretanto, alguns da seita dos fariseus que haviam crido, dizendo: É necessário circuncidá-los e determinar-lhes que observem a lei de Moisés.

[5] Mutta jotkut fariseusten lahkosta uskoon tulleet nousivat vastustamaan sanoen, että pakanat on ympärileikattava ja heitä on käskettävä noudattamaan Mooseksen lakia.

A reunião dos apóstolos e presbíteros em Jerusalém

[6] Então, se reuniram os apóstolos e os presbíteros para examinar a questão.

[6]Apostolit ja vanhimmat kokoontuivat tutkimaan tätä asiaa.

[7] Havendo grande debate, Pedro tomou a palavra e lhes disse: Irmãos, vós sabeis que, desde há muito, Deus me escolheu dentre vós para que, por meu intermédio, ouvissem os gentios a palavra do evangelho e cressem.

[7] Kun oli pitkään väitelty, Pietari nousi ja sanoi: ”Miehet, veljet, te tiedätte, että Jumala jo kauan sitten teki teidän keskuudessanne sen valinnan, että pakanat minun suustani kuulisivat evankeliumin sanan ja tulisivat uskoon.

[8] Ora, Deus, que conhece os corações, lhes deu testemunho, concedendo o Espírito Santo a eles, como também a nós nos concedera.

[8]Ja Jumala, sydänten tuntija, todisti heidän puolestaan antaen heille Pyhän Hengen samoin kuin meillekin.

[9] E não estabeleceu distinção alguma entre nós e eles, purificando-lhes pela fé o coração.

[9]Hän ei tehnyt mitään eroa meidän ja heidän välillään, sillä hän puhdisti heidän sydämensä uskolla.

[10] Agora, pois, por que tentais a Deus, pondo sobre a cerviz dos discípulos um jugo que nem nossos pais puderam suportar, nem nós?

[10]Miksi te siis nyt kiusaatte Jumalaa ja tahdotte panna opetuslasten niskaan ikeen, jota eivät meidän isämme emmekä mekään ole jaksaneet kantaa?

[11] Mas cremos que fomos salvos pela graça do SENHOR Jesus, como também aqueles o foram.

[11]Mehän uskomme pelastuvamme Herran Jeesuksen armon perusteella samalla tavoin kuin hekin!”

O parecer de Tiago

[12] E toda a multidão silenciou, passando a ouvir a Barnabé e a Paulo, que contavam quantos sinais e prodígios Deus fizera por meio deles entre os gentios.

[12]Silloin koko joukko vaikeni ja kuunteli Barnabasta ja Paavalia, jotka kertoivat, miten suuria tunnustekoja ja ihmeitä Jumala oli tehnyt pakanoiden keskuudessa heidän kauttaan.

[13] Depois que eles terminaram, falou Tiago, dizendo: Irmãos, atentai nas minhas palavras:

[14] expôs Simão como Deus, primeiramente, visitou os gentios, a fim de constituir dentre eles um povo para o seu nome.

[15] Conferem com isto as palavras dos profetas, como está escrito:

[16] Cumpridas estas coisas, voltarei e reedificarei o tabernáculo caído de Davi; e, levantando-o de suas ruínas, restaurá-lo-ei.

[17] Para que os demais homens busquem o SENHOR, e também todos os gentios sobre os quais tem sido invocado o meu nome,

[18] diz o SENHOR, que faz estas coisas conhecidas desde séculos.

[19] Pelo que, julgo eu, não devemos perturbar aqueles que, dentre os gentios, se convertem a Deus,

[20] mas escrever-lhes que se abstenham das contaminações dos ídolos, bem como das relações sexuais ilícitas, da carne de animais sufocados e do sangue.

[21] Porque Moisés tem, em cada cidade, desde tempos antigos, os que o pregam nas sinagogas, onde é lido todos os sábados.

A decisão enviada a Antioquia

[22] Então, pareceu bem aos apóstolos e aos presbíteros, com toda a igreja, tendo elegido homens dentre eles, enviá-los, juntamente com Paulo e Barnabé, a Antioquia: foram Judas, chamado

[13] Kun he olivat lopettaneet, Jaakob sanoi: ”Miehet, veljet, kuulkaa minua!

[14]Simeon kertoi, kuinka Jumala ensi kerran katsoi pakanoiden puoleen ottaakseen heistä kansan omalle nimelleen.

[15] Tämän kanssa pitävät yhtä profeettojen sanat, sillä näin on kirjoitettu:

[16] ’Sen jälkeen minä palaan ja rakennan jälleen Daavidin sortuneen majan. Raunioista minä sen rakennan jälleen ja pystytän sen uudelleen,

[17]että jäljelle jääneet ihmiset etsisivät Herraa, myös kaikki pakanat, jotka on otettu minun nimiini. Näin sanoo Herra, joka tekee kaiken tämän,

[18] mikä on ollut tunnettua ikiajoista asti.’

[19]Siksi olen sitä mieltä, ettei pidä rasittaa niitä, jotka pakanakansoista kääntyvät Jumalan puoleen.

[20] Heille on kuitenkin kirjoitettava, että heidän tulee karttaa sellaista, mikä on saastunut epäjumalista, ja haureutta ja lihaa, josta veri on laskematta, sekä verta.

[21]Onhan Mooseksella jo muinaisista ajoista asti julistajansa joka kaupungissa, kun häntä luetaan synagogissa jokaisena sapattina.”

Kiistan ratkaisu

[22]Silloin apostolit ja vanhimmat ja koko seurakunta näkivät hyväksi valita joukostaan muutamia miehiä ja lähettää heidät Antiokiaan Paavalin ja Barnabaksen kanssa. Valituiksi tulivat

Barsabás, e Silas, homens notáveis entre os irmãos,

Juudas, jota kutsuttiin Barsabbakseksi, ja Silas – molemmat johtavia miehiä veljien joukossa.

23 escrevendo, por mão deles: Os irmãos, tanto os apóstolos como os presbíteros, aos irmãos de entre os gentios em Antioquia, Síria e Cilícia, saudações.

23 Heidän mukanaan lähetettiin kirje: ”Apostolit ja vanhimmat, teidän veljenne, tervehtivät pakanuudesta kääntyneitä Antiokian, Syyrian ja Kilikian veljiä.

24 Visto sabermos que alguns [que saíram] de entre nós, sem nenhuma autorização, vos têm perturbado com palavras, transtornando a vossa alma,

24 Me olemme kuulleet, että jotkut meidän joukostamme lähteneet, joille emme ole antaneet mitään käskyä, ovat puheillaan tehneet teidät levottomiksi ja saattaneet teidät hämmennyksiin.

25 pareceu-nos bem, chegados a pleno acordo, eleger alguns homens e enviá-los a vós outros com os nossos amados Barnabé e Paulo,

25 Siksi olemme yksimielisesti nähneet hyväksi valita miehiä ja lähettää heidät luoksenne rakkaiden veljiemme Barnabaksen ja Paavalin kanssa,

26 homens que têm exposto a vida pelo nome de nosso SENHOR Jesus Cristo.

26 jotka ovat panneet henkensä alttiiksi meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen nimen tähden.

27 Enviamos, portanto, Judas e Silas, os quais pessoalmente vos dirão também estas coisas.

27 Me lähetämme siis Juudaksen ja Silaksen, jotka myös suullisesti ilmoittavat teille saman.

28 Pois pareceu bem ao Espírito Santo e a nós não vos impor maior encargo além destas coisas essenciais:

28 Pyhä Henki ja me olemme nähneet hyväksi, ettei teidän päällenne ole pantava enempää kuormaa kuin nämä välttämättömät asiat:

29 que vos abstenhais das coisas sacrificadas a ídolos, bem como do sangue, da carne de animais sufocados e das relações sexuais ilícitas; destas coisas fareis bem se vos guardardes. Saúde.

29 karttakaa sellaista, mikä on uhrattu epäjumalille, ja verta ja lihaa, josta veri on laskematta, ja haureutta. Jos näitä vältätte, teette oikein. Voikaa hyvin!”

A leitura da mensagem

30 Os que foram enviados desceram logo para Antioquia e, tendo reunido a comunidade, entregaram a epístola.

30 Näin heidät lähetettiin matkaan. Antiokiaan tultuaan he kutsuivat uskovat koolle ja antoivat kirjeen heille.

[31] Quando a leram, sobremaneira se alegraram pelo conforto recebido.

[32] Judas e Silas, que eram também profetas, consolaram os irmãos com muitos conselhos e os fortaleceram.

[33] Tendo-se demorado ali por algum tempo, os irmãos os deixaram voltar em paz aos que os enviaram.

[34] [Mas pareceu bem a Silas permanecer ali.]

[35] Paulo e Barnabé demoraram-se em Antioquia, ensinando e pregando, com muitos outros, a palavra do SENHOR.

A segunda viagem missionária. Separação entre Paulo e Barnabé

[36] Alguns dias depois, disse Paulo a Barnabé: Voltemos, agora, para visitar os irmãos por todas as cidades nas quais anunciamos a palavra do SENHOR, para ver como passam.

[37] E Barnabé queria levar também a João, chamado Marcos.

[38] Mas Paulo não achava justo levarem aquele que se afastara desde a Panfília, não os acompanhando no trabalho.

[39] Houve entre eles tal desavença, que vieram a separar-se. Então, Barnabé, levando consigo a Marcos, navegou para Chipre.

[40] Mas Paulo, tendo escolhido a Silas, partiu encomendado pelos irmãos à graça do SENHOR.

[31] Nämä lukivat sen ja iloitsivat saamastaan lohdutuksesta.

[32] Juudas ja Silas, jotka itsekin olivat profeettoja, kehottivat monin sanoin veljiä ja vahvistivat heitä.

[33] Kun he olivat viipyneet siellä jonkin aikaa, veljet päästivät heidät rauhantoivotuksin lähtemään niiden luo, jotka olivat heidät lähettäneet.

[34] [Silas päätti kuitenkin jäädä heidän luokseen.]

[35] Myös Paavali ja Barnabas jäivät Antiokiaan opettamaan ja julistamaan monien muiden kanssa Herran sanaa.

Paavalin toinen lähetysmatka

Paavali ja Barnabas riitaantuvat

[36]Jonkin ajan kuluttua Paavali sanoi Barnabakselle: ”Lähdetään takaisin kaikkiin niihin kaupunkeihin, joissa olemme julistaneet Herran sanaa. Käydään katsomassa veljiä, miten he voivat.”

[37] Barnabas tahtoi ottaa mukaan myös Johanneksen, jota kutsuttiin Markukseksi,

[38]mutta Paavali ei nähnyt hyväksi ottaa häntä mukaan, koska tämä oli Pamfyliassa luopunut heistä eikä ollut lähtenyt heidän kanssaan työhön.

[39]Syntyi niin kiivas riita, että he erosivat toisistaan. Barnabas otti mukaansa Markuksen ja purjehti Kyprokseen.

[40] Paavali taas valitsi Silaksen. Veljet jättivät hänet Herran armon haltuun, ja hän lähti matkaan

41 E passou pela Síria e Cilícia, confirmando as igrejas.

41 ja kulki Syyrian ja Kilikian halki vahvistaen seurakuntia.

Atos 16

Paulo leva consigo a Timóteo

1 Chegou também a Derbe e a Listra. Havia ali um discípulo chamado Timóteo, filho de uma judia crente, mas de pai grego;

2 dele davam bom testemunho os irmãos em Listra e Icônio.

3 Quis Paulo que ele fosse em sua companhia e, por isso, circuncidou-o por causa dos judeus daqueles lugares; pois todos sabiam que seu pai era grego.

4 Ao passar pelas cidades, entregavam aos irmãos, para que as observassem, as decisões tomadas pelos apóstolos e presbíteros de Jerusalém.

5 Assim, as igrejas eram fortalecidas na fé e, dia a dia, aumentavam em número.

A visão em Trôade

6 E, percorrendo a região frígio-gálata, tendo sido impedidos pelo Espírito Santo de pregar a palavra na Ásia,

7 defrontando Mísia, tentavam ir para Bitínia, mas o Espírito de Jesus não o permitiu.

8 E, tendo contornado Mísia, desceram a Trôade.

9 À noite, sobreveio a Paulo uma visão na qual um varão macedônio estava em pé e

Apt. Teot 16

Timoteus Paavalin työtoveriksi

1Paavali saapui Derbeen ja sitten Lystraan. Siellä oli Timoteus-niminen opetuslapsi, jonka äiti oli uskova juutalainen mutta isä kreikkalainen.

2Lystran ja Ikonionin veljet todistivat hänestä hyvää.

3Paavali tahtoi hänen lähtevän kanssaan matkalle, otti hänet mukaansa ja ympärileikkasi hänet juutalaisten tähden, joita oli niillä paikkakunnilla. Kaikki nimittäin tiesivät, että Timoteuksen isä oli kreikkalainen.

4Sitä mukaa kuin he kulkivat kaupungista kaupunkiin, he antoivat uskoville noudatettaviksi ne säädökset, jotka Jerusalemissa olevat apostolit ja vanhimmat olivat hyväksyneet.

5Niin seurakunnat vahvistuivat uskossa, ja uskovien määrä lisääntyi päivä päivältä.

Näky makedonialaisesta miehestä

6He kulkivat Frygian ja Galatian alueen kautta, sillä Pyhä Henki esti heitä julistamasta sanaa Aasiassa.

7Tultuaan Mysian kohdalle he yrittivät lähteä Bityniaan, mutta Jeesuksen Henki ei sallinut sitä.

8 Niinpä he kulkivat Mysian ohi ja menivät Trooakseen.

9Yöllä Paavali näki näyn. Makedonialainen mies seisoi hänen

lhe rogava, dizendo: Passa à Macedônia e ajuda-nos.

edessään ja pyysi: ”Tule yli Makedoniaan ja auta meitä.”

10 Assim que teve a visão, imediatamente, procuramos partir para aquele destino, concluindo que Deus nos havia chamado para lhes anunciar o evangelho.

10 Kun hän oli nähnyt tämän näyn, pyrimme heti lähtemään Makedoniaan, sillä ymmärsimme, että Jumala oli kutsunut meidät julistamaan evankeliumia siellä.

Paulo em Filipos. Lídia convertida

Lyydian kääntymys

11 Tendo, pois, navegado de Trôade, seguimos em direitura a Samotrácia, no dia seguinte, a Neápolis

11 Niin siis lähdimme Trooaksesta, purjehdimme suoraan Samothrakeen ja seuraavana päivänä Neapoliiseen

12 e dali, a Filipos, cidade da Macedônia, primeira do distrito e colônia. Nesta cidade, permanecemos alguns dias.

12 ja sieltä Filippiin, joka on huomattavin kaupunki siinä osassa Makedoniaa, roomalainen siirtokunta. Siinä kaupungissa viivyimme muutamia päiviä.

13 No sábado, saímos da cidade para junto do rio, onde nos pareceu haver um lugar de oração; e, assentando-nos, falamos às mulheres que para ali tinham concorrido.

13 Sapatinpäivänä menimme kaupungin portin ulkopuolelle joen rantaan, jossa arvelimme olevan rukouspaikan. Istuuduimme ja puhuimme sinne kokoontuneille naisille.

14 Certa mulher, chamada Lídia, da cidade de Tiatira, vendedora de púrpura, temente a Deus, nos escutava; o SENHOR lhe abriu o coração para atender às coisas que Paulo dizia.

14 Kuuntelemassa oli myös eräs Lyydia-niminen purppuranmyyjä Tyatiran kaupungista, jumalaapelkäävä nainen. Herra avasi hänen sydämensä ottamaan vastaan sen, mitä Paavali puhui.

15 Depois de ser batizada, ela e toda a sua casa, nos rogou, dizendo: Se julgais que eu sou fiel ao SENHOR, entrai em minha casa e aí ficai. E nos constrangeu a isso.

15 Kun hänet ja hänen perhekuntansa oli kastettu, hän pyysi meitä: ”Jos pidätte minua Herraan uskovana, tulkaa kotiini ja jääkää luokseni.” Hän suorastaan vaati meitä.

A cura de uma jovem adivinhadora

Paavali ja Silas vankilassa

16 Aconteceu que, indo nós para o lugar de oração, nos saiu ao encontro uma jovem possessa de espírito adivinhador, a qual, adivinhando, dava grande lucro aos seus senhores.

16 Mennessämme jälleen rukouspaikkaan tapahtui, että meitä vastaan tuli orjatyttö, jossa oli tietäjähenki ja joka ennustamisellaan hankki isännilleen runsaasti tuloja.

[17] Seguindo a Paulo e a nós, clamava, dizendo: Estes homens são servos do Deus Altíssimo e vos anunciam o caminho da salvação.

[18] Isto se repetia por muitos dias. Então, Paulo, já indignado, voltando-se, disse ao espírito: Em nome de Jesus Cristo, eu te mando: retira-te dela. E ele, na mesma hora, saiu.

Paulo e Silas açoitados e presos

[19] Vendo os seus senhores que se lhes desfizera a esperança do lucro, agarrando em Paulo e Silas, os arrastaram para a praça, à presença das autoridades;

[20] e, levando-os aos pretores, disseram: Estes homens, sendo judeus, perturbam a nossa cidade,

[21] propagando costumes que não podemos receber, nem praticar, porque somos romanos.

[22] Levantou-se a multidão, unida contra eles, e os pretores, rasgando-lhes as vestes, mandaram açoitá-los com varas.

[23] E, depois de lhes darem muitos açoites, os lançaram no cárcere, ordenando ao carcereiro que os guardasse com toda a segurança.

[24] Este, recebendo tal ordem, levou-os para o cárcere interior e lhes prendeu os pés no tronco.

[25] Por volta da meia-noite, Paulo e Silas oravam e cantavam louvores a Deus, e os demais companheiros de prisão escutavam.

[17]Hän seurasi Paavalia ja meitä muita ja huusi: ”Nämä miehet ovat korkeimman Jumalan palvelijoita, jotka julistavat teille pelastuksen tien.”

[18]Tätä hän teki monta päivää. Siitä kiusaantuneena Paavali kääntyi ja sanoi hengelle: ”Jeesuksen Kristuksen nimessä minä käsken sinun lähteä hänestä!” Ja se lähti samalla hetkellä.

[19]Mutta kun hänen isäntänsä huomasivat, että heiltä oli kadonnut tulojen toivo, he ottivat Paavalin ja Silaksen kiinni ja raahasivat heidät torille viranomaisten eteen.

[20] Vietyään heidät päälliköiden eteen he sanoivat: ”Nämä miehet häiritsevät kaupunkimme rauhaa. He ovat juutalaisia

[21] ja opettavat tapoja, joita meidän ei ole lupa omaksua eikä noudattaa, koska olemme roomalaisia.”

[22] Kansakin nousi heitä vastaan, ja päälliköt repivät heiltä vaatteet ja käskivät ruoskia heitä.

[23]Kun heidät oli perin pohjin piesty, heidät heitettiin vankilaan. Vanginvartijan käskettiin vartioida heitä tarkasti,

[24] ja sellaisen käskyn saatuaan hän heitti heidät sisimpään vankityrmään ja varmuudeksi pani heidät jalkapuuhun.

[25]Keskiyön aikaan Paavali ja Silas rukoilivat ja lauloivat ylistystä Jumalalle, ja vangit kuuntelivat heitä.

[26] De repente, sobreveio tamanho terremoto, que sacudiu os alicerces da prisão; abriram-se todas as portas, e soltaram-se as cadeias de todos.

[26] Yhtäkkiä tuli ankara maanjäristys, niin että vankilan perustukset järkkyivät. Samassa aukesivat kaikki ovet ja kaikkien kahleet irtosivat.

A conversão do carcereiro

[27] O carcereiro despertou do sono e, vendo abertas as portas do cárcere, puxando da espada, ia suicidar-se, supondo que os presos tivessem fugido.

[27] Kun vanginvartija heräsi ja näki vankilan ovet avoimina, hän veti miekkansa esiin ja aikoi surmata itsensä, koska luuli vankien karanneen.

[28] Mas Paulo bradou em alta voz: Não te faças nenhum mal, que todos aqui estamos!

[28] Mutta Paavali huusi kovalla äänellä: ”Älä tee itsellesi mitään pahaa! Me kaikki olemme täällä.”

[29] Então, o carcereiro, tendo pedido uma luz, entrou precipitadamente e, trêmulo, prostrou-se diante de Paulo e Silas.

[29] Vartija pyysi valoa, ryntäsi sisään ja heittäytyi vavisten Paavalin ja Silaksen eteen.

[30] Depois, trazendo-os para fora, disse: Senhores, que devo fazer para que seja salvo?

[30] Hän vei heidät ulos ja sanoi: ”Herrat, mitä minun pitää tehdä, että pelastuisin?”

[31] Responderam-lhe: Crê no SENHOR Jesus e serás salvo, tu e tua casa.

[31] He vastasivat: ”Usko Herraan Jeesukseen, niin pelastut, sinä ja sinun perhekuntasi.”

[32] E lhe pregaram a palavra de Deus e a todos os de sua casa.

[32] Ja he puhuivat Jumalan sanaa hänelle ja kaikille, jotka olivat hänen kodissaan.

[33] Naquela mesma hora da noite, cuidando deles, lavou-lhes os vergões dos açoites. A seguir, foi ele batizado, e todos os seus.

[33] Hän otti heidät mukaansa samalla yön tunnilla ja pesi heidän haavansa, ja hänet ja kaikki hänen omaisensa kastettiin heti.

[34] Então, levando-os para a sua própria casa, lhes pôs a mesa; e, com todos os seus, manifestava grande alegria, por terem crido em Deus.

[34] Sitten hän vei heidät kotiinsa, tarjosi heille aterian ja riemuitsi siitä, että hän oli koko perheensä kanssa tullut Jumalaan uskovaksi.

Paulo e Silas livres da prisão

[35] Quando amanheceu, os pretores enviaram oficiais de justiça, com a seguinte ordem: Põe aqueles homens em liberdade.

[35] Päivän tultua päälliköt lähettivät oikeudenpalvelijat sanomaan: ”Päästä ne miehet vapaaksi.”

[36] Então, o carcereiro comunicou a Paulo estas palavras: Os pretores ordenaram que fôsseis postos em liberdade. Agora, pois, saí e ide em paz.

[36] Vanginvartija ilmoitti tämän Paavalille sanoen: ”Päälliköt ovat lähettäneet sanan, että teidät on päästettävä vapaaksi. Lähtekää siis nyt ja menkää rauhassa.”

[37] Paulo, porém, lhes replicou: Sem ter havido processo formal contra nós, nos açoitaram publicamente e nos recolheram ao cárcere, sendo nós cidadãos romanos; querem agora, às ocultas, lançar-nos fora? Não será assim; pelo contrário, venham eles e, pessoalmente, nos ponham em liberdade.

[37] Mutta Paavali sanoi oikeudenpalvelijoille: ”He ovat julkisesti, vieläpä ilman tuomiota, ruoskineet meitä, jotka olemme Rooman kansalaisia, ja ovat heittäneet meidät vankilaan. Nytkö he salaa ajaisivat meidät tiehemme! Ei, tulkoot itse ja viekööt meidät ulos!”

[38] Os oficiais de justiça comunicaram isso aos pretores; e estes ficaram possuídos de temor, quando souberam que se tratava de cidadãos romanos.

[38] Oikeudenpalvelijat kertoivat tämän päälliköille, ja nämä pelästyivät kuullessaan miesten olevan roomalaisia.

[39] Então, foram ter com eles e lhes pediram desculpas; e, relaxando-lhes a prisão, rogaram que se retirassem da cidade.

[39] Päälliköt tulivat suostuttelemaan heitä, veivät heidät ulos ja pyysivät heitä lähtemään pois kaupungista.

[40] Tendo-se retirado do cárcere, dirigiram-se para a casa de Lídia e, vendo os irmãos, os confortaram. Então, partiram.

[40] Niin he lähtivät vankilasta ja menivät Lyydian luo. Tavattuaan veljet he rohkaisivat heitä ja lähtivät pois.

Atos 17

Paulo e Silas em Tessalônica

[1] Tendo passado por Anfípolis e Apolônia, chegaram a Tessalônica, onde havia uma sinagoga de judeus.

[2] Paulo, segundo o seu costume, foi procurá-los e, por três sábados, arrazoou com eles acerca das Escrituras,

[3] expondo e demonstrando ter sido necessário que o Cristo padecesse e

Apt. Teot 17

Tessalonikassa syntyy mellakka

[1] Kuljettuaan Amfipoliin ja Apollonian kautta he tulivat Tessalonikaan, jossa juutalaisilla oli synagoga.

[2] Tapansa mukaan Paavali meni sinne heidän luokseen ja keskusteli kolmena sapattina heidän kanssaan, lähtien Kirjoituksista.

[3] Hän selitti ne ja osoitti, että Kristuksen piti kärsiä ja nousta kuolleista, ja sanoi:

ressurgisse dentre os mortos; e este, dizia ele, é o Cristo, Jesus, que eu vos anuncio.

”Tämä Jeesus, jota minä teille julistan, on Kristus.”

4 Alguns deles foram persuadidos e unidos a Paulo e Silas, bem como numerosa multidão de gregos piedosos e muitas distintas mulheres.

4Muutamat juutalaisista uskoivat ja liittyivät Paavalin ja Silaksen seuraan, samoin suuri joukko jumalaapelkääviä kreikkalaisia sekä monet ylhäiset naiset.

5 Os judeus, porém, movidos de inveja, trazendo consigo alguns homens maus dentre a malandragem, ajuntando a turba, alvoroçaram a cidade e, assaltando a casa de Jasom, procuravam trazê-los para o meio do povo.

5 Silloin juutalaiset joutuivat kiihkon valtaan. He ottivat mukaansa torilla oleskelevia kelvottomia miehiä, haalivat kansaa koolle ja nostivat kaupungissa mellakan. He ryntäsivät Jaasonin talon edustalle ja etsivät Paavalia ja Silasta viedäkseen heidät kansan eteen.

6 Porém, não os encontrando, arrastaram Jasom e alguns irmãos perante as autoridades, clamando: Estes que têm transtornado o mundo chegaram também aqui,

6 Mutta kun he eivät näitä löytäneet, he raahasivat Jaasonin ja muutamia muita veljiä kaupungin johtomiesten eteen ja huusivat: ”Nuo koko maailman villitsijät ovat tulleet tännekin,

7 os quais Jasom hospedou. Todos estes procedem contra os decretos de César, afirmando ser Jesus outro rei.

7ja Jaason on ottanut heidät vastaan. Kaikki he toimivat vastoin keisarin säädöksiä, kun sanovat kuninkaaksi toista, erästä Jeesusta.”

8 Tanto a multidão como as autoridades ficaram agitadas ao ouvirem estas palavras;

8Näin he saivat kiihdyksiin väkijoukon ja kaupungin johtomiehet, jotka tämän kuulivat.

9 contudo, soltaram Jasom e os mais, após terem recebido deles a fiança estipulada.

9 Nämä ottivat takuut Jaasonilta ja muilta ja päästivät heidät menemään.

Paulo e Silas em Bereia

Paavali ja Silas Beroiassa

10 E logo, durante a noite, os irmãos enviaram Paulo e Silas para Beréia; ali chegados, dirigiram-se à sinagoga dos judeus.

10Heti yötä myöten veljet lähettivät Paavalin ja Silaksen Beroiaan. Sinne saavuttuaan he menivät juutalaisten synagogaan.

11 Ora, estes de Beréia eram mais nobres que os de Tessalônica; pois receberam a palavra com toda a avidez, examinando as

11 Nämä olivat mieleltään jalompia kuin Tessalonikan juutalaiset. He ottivat sanan vastaan hyvin halukkaasti ja tutkivat joka päivä Kirjoituksista, oliko asia niin.

Escrituras todos os dias para ver se as coisas eram, de fato, assim.

[12] Com isso, muitos deles creram, mulheres gregas de alta posição e não poucos homens.

[13] Mas, logo que os judeus de Tessalônica souberam que a palavra de Deus era anunciada por Paulo também em Beréia, foram lá excitar e perturbar o povo.

[14] Então, os irmãos promoveram, sem detença, a partida de Paulo para os lados do mar. Porém Silas e Timóteo continuaram ali.

[15] Os responsáveis por Paulo levaram-no até Atenas e regressaram trazendo ordem a Silas e Timóteo para que, o mais depressa possível, fossem ter com ele.

O discurso de Paulo em Atenas

[16] Enquanto Paulo os esperava em Atenas, o seu espírito se revoltava em face da idolatria dominante na cidade.

[17] Por isso, dissertava na sinagoga entre os judeus e os gentios piedosos; também na praça, todos os dias, entre os que se encontravam ali.

[18] E alguns dos filósofos epicureus e estóicos contendiam com ele, havendo quem perguntasse: Que quer dizer esse tagarela? E outros: Parece pregador de estranhos deuses; pois pregava a Jesus e a ressurreição.

[12]Monet heistä tulivat uskoon, samoin useat ylhäiset kreikkalaiset naiset ja miehet.

[13] Mutta kun Tessalonikan juutalaiset saivat tietää, että Paavali myös Beroiassa julisti Jumalan sanaa, he tulivat sinnekin yllyttämään ja kiihottamaan kansaa.

[14] Silloin veljet lähettivät heti Paavalin matkaan rannikolle, mutta Silas ja Timoteus jäivät Beroiaan.

[15] Paavalin saattajat veivät hänet Ateenaan saakka ja lähtivät paluumatkalle. Mukanaan heillä oli käsky Silakselle ja Timoteukselle, että nämä mitä pikimmin tulisivat Paavalin luo.

Paavali Ateenassa

[16]Odottaessaan Silasta ja Timoteusta Ateenassa Paavali kiivastui hengessään, kun hän näki, että kaupunki oli täynnä epäjumalankuvia.

[17] Hän keskusteli synagogassa juutalaisten ja jumalaapelkäävien kanssa ja joka päivä torilla niiden kanssa, jotka sattuivat siellä olemaan.

[18] Muutamat epikurolaiset ja stoalaiset filosofit väittelivät hänen kanssaan. Jotkut sanoivat: ”Mitähän tuo lavertelija oikein yrittää sanoa?” Toiset taas sanoivat: ”Näyttää olevan vieraiden jumalien julistaja”, koska hän julisti heille evankeliumia Jeesuksesta ja ylösnousemuksesta.

[19] Então, tomando-o consigo, o levaram ao Areópago, dizendo: Poderemos saber que nova doutrina é essa que ensinas?

[19] He ottivat hänet mukaansa, veivät Areiopagille ja sanoivat: ”Saisimmeko tietää, mikä on se uusi oppi, jota sinä julistat?

[20] Posto que nos trazes aos ouvidos coisas estranhas, queremos saber o que vem a ser isso.

[20] Sinä esität outoja asioita meidän kuultavaksemme. Tahdomme siis tietää, mitä ne oikein ovat.”

[21] Pois todos os de Atenas e os estrangeiros residentes de outra coisa não cuidavam senão dizer ou ouvir as últimas novidades.

[21] Ateenalaisilla ja siellä oleskelevilla muukalaisilla ei näet kenelläkään ollut aikaa muuhun kuin uusien asioiden puhumiseen ja kuuntelemiseen.

[22] Então, Paulo, levantando-se no meio do Areópago, disse: Senhores atenienses! Em tudo vos vejo acentuadamente religiosos;

[22]Niin Paavali astui keskelle Areiopagia ja sanoi: ”Ateenan miehet! Minä näen kaikesta, että te syvästi kunnioitatte jumalia,

[23] porque, passando e observando os objetos de vosso culto, encontrei também um altar no qual está inscrito: AO DEUS DESCONHECIDO. Pois esse que adorais sem conhecer é precisamente aquele que eu vos anuncio.

[23] sillä kierrellessäni ja tarkkaillessani teidän pyhiä paikkojanne löysin myös alttarin, johon oli kirjoitettu: ’Tuntemattomalle jumalalle’. Mitä te siis tuntemattanne palvelette, sitä minä teille julistan.

[24] O Deus que fez o mundo e tudo o que nele existe, sendo ele SENHOR do céu e da terra, não habita em santuários feitos por mãos humanas.

[24]Jumala, joka on tehnyt maailman ja kaiken, mitä siinä on, hän, joka on taivaan ja maan Herra, ei asu käsin tehdyissä temppeleissä.

[25] Nem é servido por mãos humanas, como se de alguma coisa precisasse; pois ele mesmo é quem a todos dá vida, respiração e tudo mais;

[25]Eikä hän ole ihmiskäsin palveltavissa, ikään kuin hän tarvitsisi jotakin, hän, joka itse antaa kaikille elämän, hengen ja kaiken muun.

[26] de um só fez toda a raça humana para habitar sobre toda a face da terra, havendo fixado os tempos previamente estabelecidos e os limites da sua habitação;

[26]Hän on tehnyt koko ihmissuvun yhdestä ainoasta ja asettanut kansat asumaan kaikkialla maan päällä. Hän on säätänyt ihmisille määräajat ja asumisen rajat,

27 para buscarem a Deus se, porventura, tateando, o possam achar, bem que não está longe de cada um de nós;

28 pois nele vivemos, e nos movemos, e existimos, como alguns dos vossos poetas têm dito: Porque dele também somos geração.

29 Sendo, pois, geração de Deus, não devemos pensar que a divindade é semelhante ao ouro, à prata ou à pedra, trabalhados pela arte e imaginação do homem.

30 Ora, não levou Deus em conta os tempos da ignorância; agora, porém, notifica aos homens que todos, em toda parte, se arrependam;

31 porquanto estabeleceu um dia em que há de julgar o mundo com justiça, por meio de um varão que destinou e acreditou diante de todos, ressuscitando-o dentre os mortos.

Uns zombam, outros creem

32 Quando ouviram falar de ressurreição de mortos, uns escarneceram, e outros disseram: A respeito disso te ouviremos noutra ocasião.

33 A essa altura, Paulo se retirou do meio deles.

34 Houve, porém, alguns homens que se agregaram a ele e creram; entre eles estava Dionísio, o areopagita, uma mulher chamada Dâmaris e, com eles, outros mais.

Atos 18

27 jotta he etsisivät Jumalaa, jos ehkä hapuilemalla löytäisivät hänet. Hän ei kuitenkaan ole kaukana yhdestäkään meistä,

28 sillä hänessä me elämme ja liikumme ja olemme. Ovathan muutamat teidän runoilijoistannekin sanoneet: ’Me olemme myös hänen sukuaan.’

29 Koska me siis olemme Jumalan sukua, emme saa kuvitella, että jumaluus on samanlainen kuin kulta, hopea tai kivi, kuin inhimillisen taiteen tai ajatuksen luomus.

30 Noita tietämättömyyden aikoja Jumala on sietänyt, mutta nyt hän tekee tiettäväksi, että kaikkien ihmisten kaikkialla on tehtävä parannus.

31 Hän on näet säätänyt päivän, jona hän tuomitsee koko maailman vanhurskaasti sen miehen kautta, jonka hän on siihen määrännyt. Hän on antanut siitä kaikille vakuuden herättämällä hänet kuolleista.”

32 Kuullessaan kuolleiden ylösnousemuksesta toiset ivasivat, toiset taas sanoivat: ”Tahdomme kuulla sinulta tästä vielä toistekin.”

33 Niin Paavali lähti heidän keskeltään.

34 Mutta muutamat miehet liittyivät häneen ja tulivat uskoon, heidän joukossaan myös Dionysios, Areiopagin jäsen, sekä Damaris-niminen nainen ja muita heidän kanssaan.

Apt. Teot 18

Paulo em Corinto

[1] Depois disto, deixando Paulo Atenas, partiu para Corinto.

[2] Lá, encontrou certo judeu chamado Áqüila, natural do Ponto, recentemente chegado da Itália, com Priscila, sua mulher, em vista de ter Cláudio decretado que todos os judeus se retirassem de Roma. Paulo aproximou-se deles.

[3] E, posto que eram do mesmo ofício, passou a morar com eles e ali trabalhava, pois a profissão deles era fazer tendas.

[4] E todos os sábados discorria na sinagoga, persuadindo tanto judeus como gregos.

Paulo anuncia a Jesus

[5] Quando Silas e Timóteo desceram da Macedônia, Paulo se entregou totalmente à palavra, testemunhando aos judeus que o Cristo é Jesus.

[6] Opondo-se eles e blasfemando, sacudiu Paulo as vestes e disse-lhes: Sobre a vossa cabeça, o vosso sangue! Eu dele estou limpo e, desde agora, vou para os gentios.

[7] Saindo dali, entrou na casa de um homem chamado Tício Justo, que era temente a Deus; a casa era contígua à sinagoga.

[8] Mas Crispo, o principal da sinagoga, creu no SENHOR, com toda a sua casa; também muitos dos coríntios, ouvindo, criam e eram batizados.

Paavali Korintissa

[1]Sen jälkeen Paavali lähti Ateenasta ja meni Korinttiin.

[2] Siellä hän tapasi Akvila-nimisen juutalaisen, joka oli syntyisin Pontoksesta, ja hänen vaimonsa Priskillan. He olivat äskettäin tulleet Italiasta, sillä Klaudius oli käskenyt kaikkien juutalaisten poistua Roomasta. Paavali meni heidän luokseen,

[3]ja koska hänellä oli sama ammatti kuin heillä, hän jäi heidän luokseen tekemään työtä. Ammatiltaan he olivat teltantekijöitä.

[4]Hän keskusteli synagogassa jokaisena sapattina ja sai sekä juutalaisia että kreikkalaisia uskomaan.

[5]Kun Silas ja Timoteus tulivat Makedoniasta, Paavali oli kokonaan antautunut sanan julistamiseen ja todisti juutalaisille, että Jeesus on Kristus.

[6]Mutta kun juutalaiset vastustivat ja pilkkasivat, hän pudisti tomun vaatteistaan ja sanoi heille: ”Tulkoon teidän verenne oman päänne päälle! Minä olen viaton. Tästä lähtien minä menen pakanoiden luo.”

[7]Sieltä lähdettyään hän meni erään Titius Justus -nimisen jumalaapelkäävän miehen luo, jonka talo oli aivan synagogan vieressä.

[8] Synagogan esimies Krispus ja koko hänen perhekuntansa tulivat Herraan uskoviksi. Myös monet korinttilaiset, jotka olivat kuulemassa, tulivat uskoon, ja heidät kastettiin.

[9] Teve Paulo durante a noite uma visão em que o SENHOR lhe disse: Não temas; pelo contrário, fala e não te cales;

[10] porquanto eu estou contigo, e ninguém ousará fazer-te mal, pois tenho muito povo nesta cidade.

[11] E ali permaneceu um ano e seis meses, ensinando entre eles a palavra de Deus.

Paulo perante Gálio

[12] Quando, porém, Gálio era procônsul da Acaia, levantaram-se os judeus, concordemente, contra Paulo e o levaram ao tribunal,

[13] dizendo: Este persuade os homens a adorar a Deus por modo contrário à lei.

[14] Ia Paulo falar, quando Gálio declarou aos judeus: Se fosse, com efeito, alguma injustiça ou crime da maior gravidade, ó judeus, de razão seria atender-vos;

[15] mas, se é questão de palavra, de nomes e da vossa lei, tratai disso vós mesmos; eu não quero ser juiz dessas coisas!

[16] E os expulsou do tribunal.

[17] Então, todos agarraram Sóstenes, o principal da sinagoga, e o espancavam diante do tribunal; Gálio, todavia, não se incomodava com estas coisas.

O final da segunda viagem missionária de Paulo

[18] Mas Paulo, havendo permanecido ali ainda muitos dias, por fim, despedindo-se

[9]Herra sanoi yöllä näyssä Paavalille: ”Älä pelkää, vaan puhu äläkä vaikene.

[10] Minä olen sinun kanssasi, eikä kukaan käy sinun kimppuusi tehdäkseen sinulle pahaa, sillä minulla on paljon kansaa tässä kaupungissa.”

[11]Niin Paavali viipyi siellä vuoden ja kuusi kuukautta opettaen heidän keskuudessaan Jumalan sanaa.

[12]Mutta Gallion ollessa Akhaian käskynhaltijana juutalaiset nousivat yksimielisesti Paavalia vastaan. He veivät hänet tuomioistuimen eteen

[13] ja sanoivat: ”Tämä mies yllyttää ihmisiä palvelemaan Jumalaa lainvastaisella tavalla!”

[14] Ennen kuin Paavali ehti avata suunsa, Gallio sanoi juutalaisille: ”Jos olisi tehty rikos tai törkeä ilkityö, olisi kohtuullista, että kärsivällisesti kuuntelisin teitä, juutalaiset.

[15] Mutta jos teillä on riitakysymyksiä opista, nimistä ja teidän laistanne, hoitakaa ne itse. Niiden tuomari minä en tahdo olla.”

[16] Ja hän ajoi heidät pois tuomioistuimen edestä.

[17] Silloin väkijoukko kävi käsiksi synagogan esimieheen Soosteneeseen ja löi häntä tuomioistuimen edessä, eikä Gallio välittänyt siitä mitään.

Paavali palaa Antiokiaan

[18]Paavali viipyi Korintissa vielä monta päivää. Hyvästeltyään veljet hän purjehti

dos irmãos, navegou para a Síria, levando em sua companhia Priscila e Áqüila, depois de ter raspado a cabeça em Cencréia, porque tomara voto.

kohti Syyriaa mukanaan Priskilla ja Akvila. Hän oli Kenkreassa leikkauttanut tukkansa, sillä hän oli tehnyt lupauksen.

19 Chegados a Éfeso, deixou-os ali; ele, porém, entrando na sinagoga, pregava aos judeus.

19Kun he saapuivat Efesokseen, Paavali jätti heidät sinne. Itse hän meni synagogaan ja keskusteli juutalaisten kanssa.

20 Rogando-lhe eles que permanecesse ali mais algum tempo, não acedeu.

20 He pyysivät häntä viipymään pitempään, mutta hän ei suostunut

21 Mas, despedindo-se, disse: Se Deus quiser, voltarei para vós outros. E, embarcando, partiu de Éfeso.

21 vaan hyvästeli heidät ja sanoi: ”Minä palaan taas luoksenne, jos Jumala suo.” Sitten hän lähti purjehtimaan Efesoksesta,

22 Chegando a Cesaréia, desembarcou, subindo a Jerusalém; e, tendo saudado a igreja, desceu para Antioquia.

22nousi Kesareassa maihin ja meni ylös Jerusalemiin. Tervehdittyään seurakuntaa hän meni alas Antiokiaan.

Paavalin kolmas lähetysmatka ja matka Jerusalemiin

Apollos saarnaa Efesoksessa

23 Havendo passado ali algum tempo, saiu, atravessando sucessivamente a região da Galácia e Frígia, confirmando todos os discípulos.

23Viivyttyään jonkin aikaa Antiokiassa Paavali lähti matkalle ja kulki järjestään Galatian seudun ja Frygian läpi vahvistaen kaikkia opetuslapsia.

A terceira viagem missionária de Paulo. Apolo em Éfeso

24 Nesse meio tempo, chegou a Éfeso um judeu, natural de Alexandria, chamado Apolo, homem eloqüente e poderoso nas Escrituras.

24Efesokseen saapui Apollos-niminen juutalainen, syntyisin Aleksandriasta. Hän oli puhetaitoinen mies ja hyvin perehtynyt Kirjoituksiin.

25 Era ele instruído no caminho do SENHOR; e, sendo fervoroso de espírito, falava e ensinava com precisão a respeito de Jesus, conhecendo apenas o batismo de João.

25Hänelle oli opetettu Herran tie, ja hän puhui Hengessä palavana ja opetti tarkoin Jeesuksesta, mutta hän tunsi ainoastaan Johanneksen kasteen.

26 Ele, pois, começou a falar ousadamente na sinagoga. Ouvindo-o, porém, Priscila e Áqüila, tomaram-no consigo e, com mais

26Hän rupesi rohkeasti puhumaan synagogassa. Kuunneltuaan häntä Priskilla ja Akvila ottivat hänet luokseen

exatidão, lhe expuseram o caminho de Deus.

ja selvittivät hänelle tarkemmin Jumalan tien.

[27] Querendo ele percorrer a Acaia, animaram-no os irmãos e escreveram aos discípulos para o receberem. Tendo chegado, auxiliou muito aqueles que, mediante a graça, haviam crido;

[27]Kun Apollos tahtoi mennä Akhaiaan, veljet kehottivat häntä siihen ja kirjoittivat opetuslapsille, että nämä ottaisivat hänet vastaan. Sinne saavuttuaan hän oli armon kautta suureksi hyödyksi uskoon tulleille,

[28] porque, com grande poder, convencia publicamente os judeus, provando, por meio das Escrituras, que o Cristo é Jesus.

[28]sillä hän kumosi vakuuttavasti ja julkisesti juutalaisten väitteet ja näytti Kirjoituksista toteen, että Jeesus on Kristus.

Atos 19

Paulo em Éfeso

[1] Aconteceu que, estando Apolo em Corinto, Paulo, tendo passado pelas regiões mais altas, chegou a Éfeso e, achando ali alguns discípulos,

[2] perguntou-lhes: Recebestes, porventura, o Espírito Santo quando crestes? Ao que lhe responderam: Pelo contrário, nem mesmo ouvimos que existe o Espírito Santo.

[3] Então, Paulo perguntou: Em que, pois, fostes batizados? Responderam: No batismo de João.

[4] Disse-lhes Paulo: João realizou batismo de arrependimento, dizendo ao povo que cresse naquele que vinha depois dele, a saber, em Jesus.

[5] Eles, tendo ouvido isto, foram batizados em o nome do SENHOR Jesus.

[6] E, impondo-lhes Paulo as mãos, veio sobre eles o Espírito Santo; e tanto falavam em línguas como profetizavam.

Apt. Teot 19

Paavali Efesoksessa

[1]Kun Apollos oli Korintissa, Paavali kulki ylänköseutujen läpi ja tuli alas Efesokseen. Siellä hän tapasi muutamia opetuslapsia

[2] ja kysyi heiltä: "Saitteko Pyhän Hengen, kun tulitte uskoon?" He vastasivat hänelle: "Emme ole edes kuulleet Pyhästä Hengestä."

[3]Hän kysyi: "Millä kasteella teidät sitten on kastettu?" He vastasivat: "Johanneksen kasteella."

[4]Niin Paavali sanoi: "Johannes kastoi parannuksen kasteella ja kehotti kansaa uskomaan häneen, joka oli tuleva hänen jälkeensä, nimittäin Jeesukseen."

[5]Sen kuultuaan he ottivat kasteen Herran Jeesuksen nimeen.

[6] Ja kun Paavali pani kätensä heidän päälleen, Pyhä Henki tuli heidän päälleen ja he puhuivat kielillä ja profetoivat.

7 Eram, ao todo, uns doze homens.

Paulo na escola de Tirano

8 Durante três meses, Paulo freqüentou a sinagoga, onde falava ousadamente, dissertando e persuadindo com respeito ao reino de Deus.

9 Visto que alguns deles se mostravam empedernidos e descrentes, falando mal do Caminho diante da multidão, Paulo, apartando-se deles, separou os discípulos, passando a discorrer diariamente na escola de Tirano.

10 Durou isto por espaço de dois anos, dando ensejo a que todos os habitantes da Ásia ouvissem a palavra do SENHOR, tanto judeus como gregos.

11 E Deus, pelas mãos de Paulo, fazia milagres extraordinários,

12 a ponto de levarem aos enfermos lenços e aventais do seu uso pessoal, diante dos quais as enfermidades fugiam das suas vítimas, e os espíritos malignos se retiravam.

13 E alguns judeus, exorcistas ambulantes, tentaram invocar o nome do SENHOR Jesus sobre possessos de espíritos malignos, dizendo: Esconjuro-vos por Jesus, a quem Paulo prega.

14 Os que faziam isto eram sete filhos de um judeu chamado Ceva, sumo sacerdote.

15 Mas o espírito maligno lhes respondeu: Conheço a Jesus e sei quem é Paulo; mas vós, quem sois?

7Heitä oli kaikkiaan noin kaksitoista miestä.

8Paavali meni synagogaan, ja kolmen kuukauden aikana hän puhui rohkeasti ja keskusteli vetoavasti Jumalan valtakunnasta.

9 Mutta kun muutamat paaduttivat itsensä eivätkä uskoneet vaan puhuivat pahaa Herran tiestä kansan edessä, hän meni pois heidän luotaan, erotti opetuslapset heistä ja keskusteli joka päivä Tyrannoksen koulussa.

10Tätä kesti kaksi vuotta, niin että kaikki Aasian asukkaat, sekä juutalaiset että kreikkalaiset, saivat kuulla Herran sanan.

Skeuaksen pojat

11Jumala teki harvinaisia voimatekoja Paavalin kätten kautta.

12Jopa hikiliinoja ja vaatteita hänen päältään vietiin sairaiden päälle, ja taudit kaikkosivat heistä ja pahat henget lähtivät pois.

13Myös muutamat kiertelevät juutalaiset henkienmanaajat rupesivat lausumaan Herran Jeesuksen nimeä niiden yli, joissa oli pahoja henkiä, sanoen: ”Minä vannotan teitä sen Jeesuksen nimeen, jota Paavali julistaa.”

14 Näin tekivät myös erään juutalaisen ylipapin Skeuaksen seitsemän poikaa,

15 mutta paha henki vastasi heille: ”Jeesuksen minä tunnen ja Paavalin tiedän, mutta keitä te olette?”

[16] E o possesso do espírito maligno saltou sobre eles, subjugando a todos, e, de tal modo prevaleceu contra eles, que, desnudos e feridos, fugiram daquela casa.

[17] Chegou este fato ao conhecimento de todos, assim judeus como gregos habitantes de Éfeso; veio temor sobre todos eles, e o nome do SENHOR Jesus era engrandecido.

[18] Muitos dos que creram vieram confessando e denunciando publicamente as suas próprias obras.

[19] Também muitos dos que haviam praticado artes mágicas, reunindo os seus livros, os queimaram diante de todos. Calculados os seus preços, achou-se que montavam a cinqüenta mil denários.

[20] Assim, a palavra do SENHOR crescia e prevalecia poderosamente.

Paulo envia à Macedônia Timóteo e Erasto

[21] Cumpridas estas coisas, Paulo resolveu, no seu espírito, ir a Jerusalém, passando pela Macedônia e Acaia, considerando: Depois de haver estado ali, importa-me ver também Roma.

[22] Tendo enviado à Macedônia dois daqueles que lhe ministravam, Timóteo e Erasto, permaneceu algum tempo na Ásia.

Demétrio excita grande tumulto

[23] Por esse tempo, houve grande alvoroço acerca do Caminho.

[24] Pois um ourives, chamado Demétrio, que fazia, de prata, nichos de Diana e que dava muito lucro aos artífices,

[16]Ja mies, jossa paha henki oli, hyökkäsi heidän kimppuunsa, voitti heidät kaikki ja runteli heitä, niin että he alastomina ja haavoitettuina pakenivat siitä talosta.

[17]Tämä tuli kaikkien Efesoksessa asuvien juutalaisten ja kreikkalaisten tietoon, ja pelko valtasi heidät kaikki, ja Herran Jeesuksen nimeä ylistettiin suuresti.

[18] Monet uskoon tulleista menivät tunnustamaan ja ilmoittamaan tekonsa,

[19]ja useat, jotka olivat harjoittaneet taikuutta, kantoivat kirjansa kokoon ja polttivat ne kaikkien nähden. Kun niiden yhteinen arvo laskettiin, huomattiin, että se oli viisikymmentätuhatta hopearahaa.

[20]Näin Herran sana levisi yhä laajemmalle ja osoitti voimansa.

[21]Kun kaikki tämä oli tapahtunut, Paavali päätti Hengen vaikutuksesta kulkea Makedonian ja Akhaian kautta matkallaan Jerusalemiin. ”Siellä käytyäni minun on nähtävä myös Rooma”, hän sanoi.

[22]Lähetettyään Makedoniaan kaksi apulaistaan, Timoteuksen ja Erastoksen, hän jäi itse joksikin aikaa Aasiaan.

Efesoksessa syntyy mellakka

[23]Siihen aikaan syntyi Herran tiestä suuri kohu.

[24]Eräs Demetrios-niminen hopeaseppä näet valmisti hopeisia Artemiin temppeleitä ja hankki käsityöläisille melkoiset tulot.

[25] convocando-os juntamente com outros da mesma profissão, disse-lhes: Senhores, sabeis que deste ofício vem a nossa prosperidade

[26] e estais vendo e ouvindo que não só em Éfeso, mas em quase toda a Ásia, este Paulo tem persuadido e desencaminhado muita gente, afirmando não serem deuses os que são feitos por mãos humanas.

[27] Não somente há o perigo de a nossa profissão cair em descrédito, como também o de o próprio templo da grande deusa, Diana, ser estimado em nada, e ser mesmo destruída a majestade daquela que toda a Ásia e o mundo adoram.

[28] Ouvindo isto, encheram-se de furor e clamavam: Grande é a Diana dos efésios!

[29] Foi a cidade tomada de confusão, e todos, à uma, arremeteram para o teatro, arrebatando os macedônios Gaio e Aristarco, companheiros de Paulo.

[30] Querendo este apresentar-se ao povo, não lhe permitiram os discípulos.

[31] Também asiarcas, que eram amigos de Paulo, mandaram rogar-lhe que não se arriscasse indo ao teatro.

[32] Uns, pois, gritavam de uma forma; outros, de outra; porque a assembléia caíra em confusão. E, na sua maior parte, nem sabiam por que motivo estavam reunidos.

[25] Hän kutsui koolle nämä ja muut saman ammatin harjoittajat ja sanoi: ”Miehet, te tiedätte, että meillä on hyvä toimeentulo tästä työstä.

[26] Mutta nyt te näette ja kuulette, että tuo Paavali on taivutellut ja vietellyt paljon kansaa, ei vain Efesoksessa vaan melkein koko Aasiassa, sanoen, etteivät ne ole jumalia, jotka on käsin tehty.

[27]Nyt on se vaara, että ei vain tämä meidän elinkeinomme joudu halveksituksi vaan ettei myöskään suuren Artemis-jumalattaren temppeliä pidetä minään ja että hän menettää mahtavuutensa, hän, jota koko Aasia ja koko maailma palvelee.”

[28]Tämän kuullessaan he raivostuivat ja huusivat: ”Suuri on efesolaisten Artemis!”

[29] Koko kaupunki joutui sekasorron valtaan. Kaikki ryntäsivät yhdessä teatteriin ja tempasivat mukaansa Gaiuksen ja Aristarkoksen, Paavalin makedonialaiset matkatoverit.

[30]Kun Paavali tahtoi mennä kansanjoukkoon, opetuslapset eivät sallineet sitä.

[31] Myös muutamat Aasian hallitusmiehistä, jotka olivat hänen ystäviään, lähettivät hänelle sanan ja pyysivät, ettei hän menisi teatteriin.

[32]Toiset huusivat sitä, toiset tätä, sillä kokous oli sekasortoinen, eivätkä useimmat tienneet, miksi olivat tulleet koolle.

[33] Então, tiraram Alexandre dentre a multidão, impelindo-o os judeus para a frente. Este, acenando com a mão, queria falar ao povo.

[34] Quando, porém, reconheceram que ele era judeu, todos, a uma voz, gritaram por espaço de quase duas horas: Grande é a Diana dos efésios!

[35] O escrivão da cidade, tendo apaziguado o povo, disse: Senhores, efésios: quem, porventura, não sabe que a cidade de Éfeso é a guardiã do templo da grande Diana e da imagem que caiu de Júpiter?

[36] Ora, não podendo isto ser contraditado, convém que vos mantenhais calmos e nada façais precipitadamente;

[37] porque estes homens que aqui trouxestes não são sacrílegos, nem blasfemam contra a nossa deusa.

[38] Portanto, se Demétrio e os artífices que o acompanham têm alguma queixa contra alguém, há audiências e procônsules; que se acusem uns aos outros.

[39] Mas, se alguma outra coisa pleiteais, será decidida em assembléia regular.

[40] Porque também corremos perigo de que, por hoje, sejamos acusados de sedição, não havendo motivo algum que possamos alegar para justificar este ajuntamento.

[33] Sitten väkijoukko huomasi Aleksandroksen, jota juutalaiset työnsivät esiin. Aleksandros viittasi kädellään merkiksi siitä, että hän tahtoi pitää puolustuspuheen kansan edessä.

[34] Mutta kun he huomasivat, että hän oli juutalainen, he huusivat kaikki yhteen ääneen parin tunnin ajan: ”Suuri on efesolaisten Artemis!”

[35] Kun kaupungin sihteeri oli saanut kansan rauhoittumaan, hän sanoi: ”Efesoksen miehet! Onko ketään, joka ei tiedä, että efesolaisten kaupunki on suuren Artemiin temppelin ja hänen taivaasta pudonneen kuvansa vaalija?

[36] Koska tämä siis on kiistämätöntä, teidän tulee pysyä rauhallisina eikä tehdä mitään harkitsematonta.

[37] Te olette kuitenkin tuoneet tänne nämä miehet, jotka eivät ole temppelinryöstäjiä eivätkä ole pilkanneet meidän jumalatartamme.

[38] Jos siis Demetrioksella ja häneen liittyneillä käsityöläisillä on riita-asiaa jotakuta vastaan, niin sitä varten on oikeusistuimia ja käskynhaltijoita. Nostakoot syytteen toisiaan vastaan.

[39] Jos teillä on vielä joitakin muita vaatimuksia, ne ratkaistaan laillisessa kansankokouksessa.

[40] Tämänpäiväisen tapahtuman johdosta olemme vaarassa joutua syytteeseen jopa kapinasta, eikä ole mitään perustetta, jonka nojalla voisimme vastata tästä

[41] E, havendo dito isto, dissolveu a assembléia.

Atos 20

De novo, Paulo visita a Macedônia e a Grécia

[1] Cessado o tumulto, Paulo mandou chamar os discípulos, e, tendo-os confortado, despediu-se, e partiu para a Macedônia.

[2] Havendo atravessado aquelas terras, fortalecendo os discípulos com muitas exortações, dirigiu-se para a Grécia,

[3] onde se demorou três meses. Tendo havido uma conspiração por parte dos judeus contra ele, quando estava para embarcar rumo à Síria, determinou voltar pela Macedônia.

[4] Acompanharam-no [até à Ásia] Sópatro, de Beréia, filho de Pirro, Aristarco e Secundo, de Tessalônica, Gaio, de Derbe, e Timóteo, bem como Tíquico e Trófimo, da Ásia;

[5] estes nos precederam, esperando-nos em Trôade.

[6] Depois dos dias dos pães asmos, navegamos de Filipos e, em cinco dias, fomos ter com eles naquele porto, onde passamos uma semana.

Paulo em Trôade

[7] No primeiro dia da semana, estando nós reunidos com o fim de partir o pão, Paulo, que devia seguir viagem no dia imediato, exortava-os e prolongou o discurso até à meia-noite.

mellakasta.” Näin puhuen hän sai kokouksen hajaantumaan.

Apt. Teot 20

Paavalin matka Trooakseen

[1]Kun meteli oli asettunut, Paavali kutsui opetuslapset luokseen. Rohkaistuaan heitä hän hyvästeli heidät ja lähti kohti Makedoniaa.

[2] Kuljettuaan paikkakunnalta toiselle ja rohkaistuaan uskovia monin sanoin hän tuli Kreikkaan.

[3] Siellä hän oleskeli kolme kuukautta. Kun ilmeni, että juutalaisilla oli salahanke häntä vastaan hänen aikoessaan lähteä meritse Syyriaan, hän päätti palata Makedonian kautta.

[4] Häntä seurasivat beroialainen Soopatros, Pyrrhoksen poika, tessalonikalaiset Aristarkos ja Sekundus, derbeläinen Gaius, Timoteus ja aasialaiset Tykikos ja Trofimos.

[5]Nämä menivät edeltä ja odottivat meitä Trooaksessa.

[6] Me taas purjehdimme happamattoman leivän juhlan jälkeen Filippistä ja saavuimme viidentenä päivänä heidän luokseen Trooakseen, jossa viivyimme seitsemän päivää.

Paavalin jäähyväispuhe Trooaksessa

[7]Viikon ensimmäisenä päivänä kokoonnuimme murtamaan leipää. Paavali, joka seuraavana päivänä aikoi matkustaa pois, keskusteli koolla olevien kanssa ja pitkitti puhettaan puoliyöhön asti.

[8] Havia muitas lâmpadas no cenáculo onde estávamos reunidos.
[9] Um jovem, chamado Êutico, que estava sentado numa janela, adormecendo profundamente durante o prolongado discurso de Paulo, vencido pelo sono, caiu do terceiro andar abaixo e foi levantado morto.

[10] Descendo, porém, Paulo inclinou-se sobre ele e, abraçando-o, disse: Não vos perturbeis, que a vida nele está.

[11] Subindo de novo, partiu o pão, e comeu, e ainda lhes falou largamente até ao romper da alva. E, assim, partiu.
[12] Então, conduziram vivo o rapaz e sentiram-se grandemente confortados.

Paulo embarca em Assôs. Chega a Mileto

[13] Nós, porém, prosseguindo, embarcamos e navegamos para Assôs, onde devíamos receber Paulo, porque assim nos fora determinado, devendo ele ir por terra.

[14] Quando se reuniu conosco em Assôs, recebemo-lo a bordo e fomos a Mitilene;

[15] dali, navegando, no dia seguinte, passamos defronte de Quios, no dia imediato, tocamos em Samos e, um dia depois, chegamos a Mileto.

[16] Porque Paulo já havia determinado não aportar em Éfeso, não querendo demorar-se na Ásia, porquanto se apressava com o intuito de passar o dia de Pentecostes em Jerusalém, caso lhe fosse possível.

Em Mileto, fala aos presbíteros da igreja de Éfeso

[8]Yläkerran huoneessa, jossa olimme koolla, oli palamassa monta lamppua.
[9] Eräs Eutykos-niminen nuori mies istui ikkunalla, ja kun Paavalin puhe kesti pitkään, hän vaipui syvään uneen ja nukuksissa putosi kolmannesta kerroksesta alas. Hänet nostettiin kuolleena maasta.
[10] Paavali meni alas, heittäytyi hänen päälleen, kietoi kätensä hänen ympärilleen ja sanoi: ”Älkää hätäilkö, hän on hengissä. ”
[11]Sitten hän tuli ylös, mursi leipää ja söi. Keskusteltuaan heidän kanssaan kauan, päivän koittoon asti, hän lähti matkalle.
[12] Mutta he veivät pojan sieltä elävänä ja tulivat suuresti lohdutetuiksi.

Laivamatka Miletokseen

[13]Me menimme edeltä laivaan ja purjehdimme Assokseen. Sieltä aioimme ottaa Paavalin laivaan, sillä näin hän oli käskenyt aikoen itse kulkea jalan.
[14] Kun hän liittyi meihin Assoksessa, otimme hänet laivaan ja tulimme Mityleneen.
[15] Sieltä lähdimme purjehtimaan ja saavuimme seuraavana päivänä Kioksen kohdalle. Sitä seuraavana päivänä pääsimme Samokseen ja päivää myöhemmin tulimme Miletokseen.

[16] Paavali oli näet päättänyt purjehtia Efesoksen ohi, ettei häneltä kuluisi aikaa Aasiassa. Hän kiirehti ehtiäkseen, mikäli mahdollista, helluntaiksi Jerusalemiin.

Paavali puhuu Efesoksen seurakunnan vanhimmille

[17] De Mileto, mandou a Éfeso chamar os presbíteros da igreja.

[17]Miletoksesta Paavali lähetti sanan Efesokseen ja kutsui luokseen seurakunnan vanhimmat.

[18] E, quando se encontraram com ele, disse-lhes: Vós bem sabeis como foi que me conduzi entre vós em todo o tempo, desde o primeiro dia em que entrei na Ásia,

[18] Kun he olivat tulleet hänen luokseen, hän sanoi heille: ”Te tiedätte, miten minä olen elänyt ja toiminut teidän keskuudessanne koko ajan ensimmäisestä päivästä asti, jona saavuin Aasiaan.

[19] servindo ao SENHOR com toda a humildade, lágrimas e provações que, pelas ciladas dos judeus, me sobrevieram,

[19]Olen palvellut Herraa kaikessa nöyryydessä, kyynelin, koettelemuksissa, jotka ovat kohdanneet minua juutalaisten salahankkeiden tähden.

[20] jamais deixando de vos anunciar coisa alguma proveitosa e de vo-la ensinar publicamente e também de casa em casa,

[20] En ole vetäytynyt pois julistamasta teille sitä, mikä on hyödyllistä, ja opettamasta teitä sekä julkisesti että perhekunnittain.

[21] testificando tanto a judeus como a gregos o arrependimento para com Deus e a fé em nosso SENHOR Jesus [Cristo].

[21] Todistaessani juutalaisille ja kreikkalaisille olen julistanut parannusta ja kääntymistä Jumalan puoleen ja uskoa meidän Herraamme Jeesukseen Kristukseen.

[22] E, agora, constrangido em meu espírito, vou para Jerusalém, não sabendo o que ali me acontecerá,

[22]Hengessä sidottuna minä matkustan nyt Jerusalemiin enkä tiedä, mitä minulle siellä tapahtuu.

[23] senão que o Espírito Santo, de cidade em cidade, me assegura que me esperam cadeias e tribulações.

[23] Sen vain tiedän, että Pyhä Henki jokaisessa kaupungissa todistaa minulle ja sanoo, että minua odottavat kahleet ja ahdistukset.

[24] Porém em nada considero a vida preciosa para mim mesmo, contanto que complete a minha carreira e o ministério que recebi do SENHOR Jesus para testemunhar o evangelho da graça de Deus.

[24]En kuitenkaan pidä henkeäni minkään arvoisena, kunhan vain vien päätökseen juoksuni ja Herralta Jeesukselta saamani palvelutehtävän: julistaa Jumalan armon evankeliumia.

[25] Agora, eu sei que todos vós, em cujo meio passei pregando o reino, não vereis mais o meu rosto.

[25]Nyt tiedän, että te ette enää saa nähdä minun kasvojani, ei kukaan teistä, joiden keskuudessa olen kulkenut ja julistanut Jumalan valtakuntaa.

[26] Portanto, eu vos protesto, no dia de hoje, que estou limpo do sangue de todos;

[26] Siksi minä tänä päivänä vakuutan teille, että olen viaton kaikkien vereen,

[27] porque jamais deixei de vos anunciar todo o desígnio de Deus.

[27] sillä minä en ole vetäytynyt pois julistamasta teille kaikkea Jumalan tahtoa.

[28] Atendei por vós e por todo o rebanho sobre o qual o Espírito Santo vos constituiu bispos, para pastoreardes a igreja de Deus, a qual ele comprou com o seu próprio sangue.

[28]Pitäkää siis huoli itsestänne ja koko siitä laumasta, johon Pyhä Henki on pannut teidät kaitsijoiksi paimentamaan Herran seurakuntaa, jonka hän omalla verellään on itselleen hankkinut.

[29] Eu sei que, depois da minha partida, entre vós penetrarão lobos vorazes, que não pouparão o rebanho.

[29]Minä tiedän, että lähtöni jälkeen teidän keskuuteenne tulee julmia susia, jotka eivät laumaa säästä,

[30] E que, dentre vós mesmos, se levantarão homens falando coisas pervertidas para arrastar os discípulos atrás deles.

[30]ja teidän omasta joukostanne nousee miehiä, jotka vääristelevät totuutta vetääkseen opetuslapset mukaansa.

[31] Portanto, vigiai, lembrando-vos de que, por três anos, noite e dia, não cessei de admoestar, com lágrimas, a cada um.

[31]Valvokaa siis ja muistakaa, että kolme vuotta minä olen lakkaamatta, yötä päivää, kyynelin neuvonut teitä jokaista.

[32] Agora, pois, encomendo-vos ao SENHOR e à palavra da sua graça, que tem poder para vos edificar e dar herança entre todos os que são santificados.

[32]Ja nyt minä uskon teidät Jumalan ja hänen armonsa sanan haltuun, hänen, joka on voimallinen rakentamaan teitä ja antamaan teille perintöosan kaikkien pyhitettyjen joukossa.

[33] De ninguém cobicei prata, nem ouro, nem vestes;

[33]Hopeaa, kultaa tai vaatteita en ole keneltäkään himoinnut.

[34] vós mesmos sabeis que estas mãos serviram para o que me era necessário a mim e aos que estavam comigo.

[34]Te tiedätte itse, että näillä käsilläni olen hankkinut sen, mitä minä ja seuralaiseni olemme tarvinneet.

[35] Tenho-vos mostrado em tudo que, trabalhando assim, é mister socorrer os

[35]Kaikessa olen osoittanut teille, että näin työtä tehden tulee huolehtia heikoista ja

necessitados e recordar as palavras do próprio SENHOR Jesus: Mais bem-aventurado é dar que receber.

muistaa nämä Herran Jeesuksen sanat, jotka hän itse sanoi: ’Autuaampi on antaa kuin ottaa.’”

Paulo ora com eles

36 Tendo dito estas coisas, ajoelhando-se, orou com todos eles.

36Tämän sanottuaan hän polvistui ja rukoili heidän kaikkien kanssa.

37 Então, houve grande pranto entre todos, e, abraçando afetuosamente a Paulo, o beijavam,

37Kaikki puhkesivat haikeaan itkuun ja heittäytyivät Paavalin kaulaan ja suutelivat häntä.

38 entristecidos especialmente pela palavra que ele dissera: que não mais veriam o seu rosto. E acompanharam-no até ao navio.

38 Eniten heitä suretti Paavalin sana siitä, etteivät he enää saisi nähdä hänen kasvojaan. Sitten he saattoivat hänet laivaan.

Atos 21

Paulo chega a Tiro

1 Depois de nos apartarmos, fizemo-nos à vela e, correndo em direitura, chegamos a Cós; no dia seguinte, a Rodes, e dali, a Pátara.

2 Achando um navio que ia para a Fenícia, embarcamos nele, seguindo viagem.

3 Quando Chipre já estava à vista, deixando-a à esquerda, navegamos para a Síria e chegamos a Tiro; pois o navio devia ser descarregado ali.

4 Encontrando os discípulos, permanecemos lá durante sete dias; e eles, movidos pelo Espírito, recomendavam a Paulo que não fosse a Jerusalém.

5 Passados aqueles dias, tendo-nos retirado, prosseguimos viagem, acompanhados por todos, cada um com sua mulher e filhos, até fora da cidade; ajoelhados na praia, oramos.

Apt. Teot 21

Paavalin laivamatka Kesareaan

1Kun olimme eronneet heistä ja lähteneet purjehtimaan, tulimme suoraan Kosin saareen, seuraavana päivänä Rodokseen ja sieltä Pataraan.

2 Patarassa löysimme Foinikiaan lähtevän laivan, astuimme siihen ja lähdimme purjehtimaan.

3 Kun Kypros tuli näkyviin ja jäi vasemmalle, purjehdimme Syyriaan ja nousimme maihin Tyroksessa, sillä siellä laivan oli määrä purkaa lastinsa.

4 Tapasimme sikäläiset opetuslapset ja viivyimme siellä seitsemän päivää. Hengen vaikutuksesta he varoittivat Paavalia menemästä Jerusalemiin.

5Kun ne päivät olivat kuluneet, lähdimme matkalle, ja he kaikki saattoivat meitä vaimoineen ja lapsineen kaupungin ulkopuolelle saakka. Rannalla

laskeuduimme polvillemme ja rukoilimme.

6 E, despedindo-nos uns dos outros, então, embarcamos; e eles voltaram para casa.

6 Kun olimme hyvästelleet toisemme, astuimme laivaan, ja he palasivat kotiinsa.

Paulo em Cesareia

7 Quanto a nós, concluindo a viagem de Tiro, chegamos a Ptolemaida, onde saudamos os irmãos, passando um dia com eles.

7Purjehduksemme päättyi, kun saavuimme Tyroksesta Ptolemaikseen. Tervehdimme veljiä ja viivyimme päivän heidän luonaan.

8 No dia seguinte, partimos e fomos para Cesaréia; e, entrando na casa de Filipe, o evangelista, que era um dos sete, ficamos com ele.

8 Seuraavana päivänä lähdimme sieltä ja tulimme Kesareaan. Menimme evankelista Filippoksen taloon ja jäimme hänen luokseen. Hän oli yksi niistä seitsemästä .

9 Tinha este quatro filhas donzelas, que profetizavam.

9Hänellä oli neljä tytärtä, neitsyttä, joilla oli profetoimisen lahja.

10 Demorando-nos ali alguns dias, desceu da Judéia um profeta chamado Ágabo;

10Olimme viipyneet siellä useita päiviä, kun sinne tuli Juudeasta Agabos-niminen profeetta.

11 e, vindo ter conosco, tomando o cinto de Paulo, ligando com ele os próprios pés e mãos, declarou: Isto diz o Espírito Santo: Assim os judeus, em Jerusalém, farão ao dono deste cinto e o entregarão nas mãos dos gentios.

11Hän tuli luoksemme, otti Paavalin vyön, sitoi sillä jalkansa ja kätensä ja sanoi: ”Näin sanoo Pyhä Henki: sen miehen, jonka vyö tämä on, juutalaiset Jerusalemissa sitovat tällä tavoin ja antavat pakanoiden käsiin.”

12 Quando ouvimos estas palavras, tanto nós como os daquele lugar, rogamos a Paulo que não subisse a Jerusalém.

12 Tämän kuultuamme me yhdessä paikkakunnalla asuvien kanssa pyysimme, ettei hän menisi Jerusalemiin.

13 Então, ele respondeu: Que fazeis chorando e quebrantando-me o coração? Pois estou pronto não só para ser preso, mas até para morrer em Jerusalém pelo nome do SENHOR Jesus.

13 Silloin Paavali sanoi: ”Mitä te teette, kun itkette ja raastatte sydäntäni! Minä olen valmis, en ainoastaan sidottavaksi vaan myös kuolemaan Jerusalemissa Herran Jeesuksen nimen tähden.”

14 Como, porém, não o persuadimos, conformados, dissemos: Faça-se a vontade do SENHOR!

14Kun hän ei taipunut, me rauhoituimme ja sanoimme: ”Tapahtukoon Herran tahto.”

Paavali saapuu Jerusalemiin

[15] Passados aqueles dias, tendo feito os preparativos, subimos para Jerusalém;

[16] e alguns dos discípulos também vieram de Cesaréia conosco, trazendo consigo Mnasom, natural de Chipre, velho discípulo, com quem nos deveríamos hospedar.

Paulo chega a Jerusalém

[17] Tendo nós chegado a Jerusalém, os irmãos nos receberam com alegria.

[18] No dia seguinte, Paulo foi conosco encontrar-se com Tiago, e todos os presbíteros se reuniram.

[19] E, tendo-os saudado, contou minuciosamente o que Deus fizera entre os gentios por seu ministério.

[20] Ouvindo-o, deram eles glória a Deus e lhe disseram: Bem vês, irmão, quantas dezenas de milhares há entre os judeus que creram, e todos são zelosos da lei;

[21] e foram informados a teu respeito que ensinas todos os judeus entre os gentios a apostatarem de Moisés, dizendo-lhes que não devem circuncidar os filhos, nem andar segundo os costumes da lei.

[22] Que se há de fazer, pois? Certamente saberão da tua chegada.

[23] Faze, portanto, o que te vamos dizer: estão entre nós quatro homens que, voluntariamente, aceitaram voto;

[24] toma-os, purifica-te com eles e faze a despesa necessária para que raspem a

[15]Joidenkin päivien kuluttua me varustauduimme matkaan ja menimme ylös Jerusalemiin.

[16] Meidän kanssamme tuli myös opetuslapsia Kesareasta. He veivät meidät majapaikkaamme kyproslaisen Mnasonin luo, joka oli varhaisimpia opetuslapsia.

[17]Kun saavuimme Jerusalemiin, veljet ottivat meidät iloiten vastaan.

[18] Seuraavana päivänä Paavali lähti meidän kanssamme Jaakobin luo, ja kaikki vanhimmat saapuivat paikalle.

[19]Kun Paavali oli tervehtinyt heitä, hän kertoi kohta kohdalta kaiken, mitä Jumala hänen palvelutehtävänsä kautta oli tehnyt pakanoiden keskuudessa.

[20]Sen kuultuaan he ylistivät Jumalaa ja sanoivat Paavalille: ”Veli, sinä näet, että juutalaisia on tullut uskoon kymmenintuhansin, ja he kaikki ovat lainkiivailijoita.

[21]Mutta heille on sinusta kerrottu, että sinä opetat kaikkia pakanakansojen keskuudessa asuvia juutalaisia luopumaan Mooseksesta ja kiellät heitä ympärileikkaamasta lapsiaan ja vaeltamasta tapojemme mukaan.

[22]Mitä tehdä? Joka tapauksessa he saavat kuulla sinun saapuneen.

[23]Tee siis niin kuin me sinulle sanomme. Meillä on täällä neljä miestä, jotka ovat antaneet lupauksen .

[24]Ota heidät mukaasi, puhdistaudu heidän kanssaan ja maksa kulut heidän

cabeça; e saberão todos que não é verdade o que se diz a teu respeito; e que, pelo contrário, andas também, tu mesmo, guardando a lei.

25 Quanto aos gentios que creram, já lhes transmitimos decisões para que se abstenham das coisas sacrificadas a ídolos, do sangue, da carne de animais sufocados e das relações sexuais ilícitas.

26 Então, Paulo, tomando aqueles homens, no dia seguinte, tendo-se purificado com eles, entrou no templo, acertando o cumprimento dos dias da purificação, até que se fizesse a oferta em favor de cada um deles.

A prisão de Paulo

27 Quando já estavam por findar os sete dias, os judeus vindos da Ásia, tendo visto Paulo no templo, alvoroçaram todo o povo e o agarraram,

28 gritando: Israelitas, socorro! Este é o homem que por toda parte ensina todos a serem contra o povo, contra a lei e contra este lugar; ainda mais, introduziu até gregos no templo e profanou este recinto sagrado.

29 Pois, antes, tinham visto Trófimo, o efésio, em sua companhia na cidade e julgavam que Paulo o introduzira no templo.

puolestaan, niin että he voivat leikkauttaa tukkansa. Siitä kaikki ymmärtävät, ettei siinä, mitä heille on sinusta kerrottu, ole mitään perää, vaan että sinäkin vaellat lain mukaan ja noudatat sitä.

25 Uskoon tulleista pakanoista olemme päättäneet ja kirjoittaneet heille, että heidän pitää karttaa sellaista, mikä on uhrattu epäjumalille, ja verta ja lihaa, josta veri on laskematta, ja haureutta.”

26 Silloin Paavali otti miehet mukaansa. Kun hän seuraavana päivänä oli puhdistautunut heidän kanssaan, hän meni temppeliin ja ilmoitti, milloin heidän puhdistumispäivänsä päättyisivät ja kunkin puolesta uhrattaisiin uhri.

Paavalin vangitseminen ja oikeudenkäynti

Paavali pidätetään temppelissä

27 Kun ne seitsemän päivää olivat kulumassa umpeen, Aasiasta tulleet juutalaiset näkivät Paavalin temppelissä. He kiihottivat koko kansanjoukon, kävivät häneen käsiksi

28 ja huusivat: ”Israelin miehet, auttakaa! Tämä on se mies, joka kaikkialla opettaa kaikkia ihmisiä ja puhuu meidän kansaamme, lakiamme ja tätä paikkaa vastaan. Onpa hän tuonut kreikkalaisiakin temppeliin ja saastuttanut tämän pyhän paikan.”

29 He olivat näet aikaisemmin nähneet efesolaisen Trofimoksen kaupungilla hänen seurassaan ja luulivat, että Paavali oli tuonut hänet temppeliin.

30 Agitou-se toda a cidade, havendo concorrência do povo; e, agarrando a Paulo, arrastaram-no para fora do templo, e imediatamente foram fechadas as portas.
31 Procurando eles matá-lo, chegou ao conhecimento do comandante da força que toda a Jerusalém estava amotinada.

32 Então, este, levando logo soldados e centuriões, correu para o meio do povo. Ao verem chegar o comandante e os soldados, cessaram de espancar Paulo.

33 Aproximando-se o comandante, apoderou-se de Paulo e ordenou que fosse acorrentado com duas cadeias, perguntando quem era e o que havia feito.
34 Na multidão, uns gritavam de um modo; outros, de outro; não podendo ele, porém, saber a verdade por causa do tumulto, ordenou que Paulo fosse recolhido à fortaleza.
35 Ao chegar às escadas, foi preciso que os soldados o carregassem, por causa da violência da multidão,
36 pois a massa de povo o seguia gritando: Mata-o!

37 E, quando Paulo ia sendo recolhido à fortaleza, disse ao comandante: É-me permitido dizer-te alguma coisa? Respondeu ele: Sabes o grego?
38 Não és tu, porventura, o egípcio que, há tempos, sublevou e conduziu ao deserto quatro mil sicários?
39 Respondeu-lhe Paulo: Eu sou judeu, natural de Tarso, cidade não insignificante

30 Koko kaupunki alkoi liikehtiä, ja kansaa juoksi koolle. Väkijoukko otti Paavalin kiinni, raahasi hänet ulos temppelialueelta, ja portit suljettiin heti.
31 Kun Paavali yritettiin tappaa, sotilasosaston komentaja sai tiedon, että koko Jerusalem kuohui.
32 Hän otti heti mukaansa sotilaita ja sadanpäälliköitä ja riensi alas väkijoukkoon. Nähdessään komentajan ja sotilaat juutalaiset lakkasivat lyömästä Paavalia.
33 Silloin komentaja astui lähemmäs, otti hänet kiinni ja käski sitoa kaksilla kahleilla ja kyseli, kuka hän oli ja mitä hän oli tehnyt.
34 Kansanjoukosta toiset huusivat sitä, toiset tätä. Koska komentaja ei melun tähden voinut saada asiasta varmaa selvyyttä, hän käski viedä Paavalin kasarmiin.
35 Kun Paavali tuli portaille, sotilaiden täytyi kantaa häntä kansan väkivaltaisuuden vuoksi.
36 Suuri joukko ihmisiä seurasi perässä ja huusi: ”Pois se mies!”

Paavali puolustautuu kansan edessä

37 Kun Paavalia oltiin viemässä sisälle kasarmiin, hän kysyi komentajalta: ”Onko minun lupa sanoa sinulle jotakin?” Tämä vastasi: ”Osaatko sinä kreikkaa!
38 Etkö sitten olekaan se egyptiläinen, joka äskettäin villitsi ne neljätuhatta murhamiestä ja vei heidät erämaahan?”
39 Paavali vastasi: ”Minä olen juutalainen, Tarsoksen, tunnetun Kilikian kaupungin,

da Cilícia; e rogo-te que me permitas falar ao povo.

[40] Obtida a permissão, Paulo, em pé na escada, fez com a mão sinal ao povo. Fez-se grande silêncio, e ele falou em língua hebraica, dizendo:

kansalainen. Pyydän sinua, salli minun puhua kansalle.”

[40] Komentaja antoi luvan. Portailla seisten Paavali viittasi kädellään kansalle, ja kun oli syntynyt syvä hiljaisuus, hän puhui heprean kielellä:

Atos 22

Paulo apresenta a sua defesa

[1] Irmãos e pais, ouvi, agora, a minha defesa perante vós.

[2] Quando ouviram que lhes falava em língua hebraica, guardaram ainda maior silêncio. E continuou:

[3] Eu sou judeu, nasci em Tarso da Cilícia, mas criei-me nesta cidade e aqui fui instruído aos pés de Gamaliel, segundo a exatidão da lei de nossos antepassados, sendo zeloso para com Deus, assim como todos vós o sois no dia de hoje.

[4] Persegui este Caminho até à morte, prendendo e metendo em cárceres homens e mulheres,

[5] de que são testemunhas o sumo sacerdote e todos os anciãos. Destes, recebi cartas para os irmãos; e ia para Damasco, no propósito de trazer manietados para Jerusalém os que também lá estivessem, para serem punidos.

[6] Ora, aconteceu que, indo de caminho e já perto de Damasco, quase ao meio-dia, repentinamente, grande luz do céu brilhou ao redor de mim.

Apt. Teot 22

[1]”Miehet – veljet ja isät! Kuulkaa, mitä minä nyt puhun teille puolustukseksen i.”

[2] Kun he kuulivat hänen puhuvan heprean kielellä, syntyi vielä suurempi hiljaisuus, ja Paavali jatkoi:

[3] ”Olen juutalainen mies. Olen syntynyt Kilikian Tarsoksessa, mutta minut on kasvatettu tässä kaupungissa. Gamalielin jalkojen juuressa minut on opetettu tarkkaan noudattamaan isien lakia, ja minä kiivailin Jumalan puolesta, niin kuin te kaikki tänään teette.

[4]Minä vainosin tätä tietä aina kuolemaan asti, sidoin ja heitin vankilaan miehiä ja naisia.

[5]Sen voi minusta todistaa ylipappi ja koko vanhimpien neuvosto. Heiltä minä myös sain kirjeitä veljille Damaskokseen ja matkustin sinne tuodakseni nekin kristityt, jotka siellä olivat, sidottuina Jerusalemiin rangaistaviksi.

[6]Mutta kun olin matkalla ja lähestyin Damaskosta, taivaasta leimahti keskipäivän aikaan yhtäkkiä kirkas valo ympärilläni.

[7] Então, caí por terra, ouvindo uma voz que me dizia: Saulo, Saulo, por que me persegues?
[8] Perguntei: quem és tu, SENHOR? Ao que me respondeu: Eu sou Jesus, o Nazareno, a quem tu persegues.
[9] Os que estavam comigo viram a luz, sem, contudo, perceberem o sentido da voz de quem falava comigo.

[10] Então, perguntei: que farei, SENHOR? E o SENHOR me disse: Levanta-te, entra em Damasco, pois ali te dirão acerca de tudo o que te é ordenado fazer.

[11] Tendo ficado cego por causa do fulgor daquela luz, guiado pela mão dos que estavam comigo, cheguei a Damasco.

[12] Um homem, chamado Ananias, piedoso conforme a lei, tendo bom testemunho de todos os judeus que ali moravam,
[13] veio procurar-me e, pondo-se junto a mim, disse: Saulo, irmão, recebe novamente a vista. Nessa mesma hora, recobrei a vista e olhei para ele.
[14] Então, ele disse: O Deus de nossos pais, de antemão, te escolheu para conheceres a sua vontade, veres o Justo e ouvires uma voz da sua própria boca,
[15] porque terás de ser sua testemunha diante de todos os homens, das coisas que tens visto e ouvido.
[16] E agora, por que te demoras? Levanta-te, recebe o batismo e lava os teus pecados, invocando o nome dele.

[7] Kaaduin maahan ja kuulin äänen sanovan minulle: ’Saul, Saul, miksi vainoat minua?’
[8] Minä vastasin: ’Herra, kuka olet?’ Hän sanoi minulle: ’Minä olen Jeesus Nasaretilainen, jota sinä vainoat.’
[9] Ne, jotka olivat minun mukanani, näkivät kyllä valon mutta eivät kuulleet sen ääntä, joka minulle puhui.
[10] Minä sanoin: ’Herra, mitä minun pitää tehdä?’ Herra vastasi minulle: ’Nouse ja mene Damaskokseen. Siellä sinulle sanotaan kaikki, mitä tehtäväksesi on määrätty.’
[11] Koska en nähnyt mitään sen valon kirkkauden tähden, matkatoverini taluttivat minua, ja niin pääsin Damaskokseen.
[12] Siellä Ananias, muuan lakiin nähden hurskas mies, josta kaikki sikäläiset juutalaiset todistivat hyvää,
[13] tuli luokseni, astui eteeni ja sanoi minulle: ’Saul, veljeni, saa näkösi jälleen!’ Samalla hetkellä sain näköni ja näin hänet.
[14] Ananias jatkoi: ’Isiemme Jumala on valinnut sinut tuntemaan tahtonsa, näkemään Vanhurskaan ja kuulemaan hänen suunsa äänen.
[15] Sinusta tulee hänen todistajansa kaikkien ihmisten edessä, sen todistaja, mitä olet nähnyt ja kuullut.
[16] Ja nyt, mitä viivyttelet! Nouse ja huuda avuksi hänen nimeään, anna kastaa itsesi ja pestä pois syntisi.’

[17] Tendo eu voltado para Jerusalém, enquanto orava no templo, sobreveio-me um êxtase,
[18] e vi aquele que falava comigo: Apressa-te e sai logo de Jerusalém, porque não receberão o teu testemunho a meu respeito.

[19] Eu disse: SENHOR, eles bem sabem que eu encerrava em prisão e, nas sinagogas, açoitava os que criam em ti.

[20] Quando se derramava o sangue de Estêvão, tua testemunha, eu também estava presente, consentia nisso e até guardei as vestes dos que o matavam.

[21] Mas ele me disse: Vai, porque eu te enviarei para longe, aos gentios.

Paulo livra-se de ser açoitado

[22] Ouviram-no até essa palavra e, então, gritaram, dizendo: Tira tal homem da terra, porque não convém que ele viva!

[23] Ora, estando eles gritando, arrojando de si as suas capas, atirando poeira para os ares,
[24] ordenou o comandante que Paulo fosse recolhido à fortaleza e que, sob açoite, fosse interrogado para saber por que motivo assim clamavam contra ele.

[25] Quando o estavam amarrando com correias, disse Paulo ao centurião presente: Ser-vos-á, porventura, lícito açoitar um cidadão romano, sem estar condenado?

[17]Kun olin palannut Jerusalemiin ja olin rukoilemassa temppelissä, jouduin hurmoksiin
[18] ja näin Herran. Hän sanoi minulle: ’Pidä kiirettä! Lähde heti pois Jerusalemista, sillä sinun todistustasi minusta ei oteta täällä vastaan.’
[19]Minä sanoin: ’Herra, he tietävät itse, että minä kaikkialla synagogissa panin vankilaan ja ruoskitin niitä, jotka uskovat sinuun.
[20]Ja kun Stefanoksen, sinun todistajasi, veri vuodatettiin, minäkin olin paikalla, hyväksyin sen ja vartioin hänen surmaajiensa vaatteita.’
[21] Mutta hän sanoi minulle: ’Mene, sillä minä lähetän sinut kauas pakanoiden luo.’”

[22]Tähän asti juutalaiset kuuntelivat Paavalia, mutta sitten he alkoivat huutaa kovalla äänellä: ”Pois maan päältä tuollainen! Ei hän saa elää!”

[23] Kun he huusivat ja heittelivät vaatteitaan ja viskelivät hiekkaa ilmaan,

[24] komentaja käski viedä Paavalin kasarmiin. Saadakseen tietää, mistä syystä he niin hänelle huusivat, komentaja käski ruoskia ja kuulustella Paavalia.

Paavali välttyy ruoskimiselta

[25]Kun sotilaat olivat sitoneet Paavalin ruoskittavaksi, hän sanoi lähellä seisovalle sadanpäällikölle: ”Onko teidän lupa ruoskia Rooman kansalaista, vieläpä ilman tuomiota?”

[26] Ouvindo isto, o centurião procurou o comandante e lhe disse: Que estás para fazer? Porque este homem é cidadão romano.

[27] Vindo o comandante, perguntou a Paulo: Dize-me: és tu romano? Ele disse: Sou.

[28] Respondeu-lhe o comandante: A mim me custou grande soma de dinheiro este título de cidadão. Disse Paulo: Pois eu o tenho por direito de nascimento.

[29] Imediatamente, se afastaram os que estavam para o inquirir com açoites. O próprio comandante sentiu-se receoso quando soube que Paulo era romano, porque o mandara amarrar.

[30] No dia seguinte, querendo certificar-se dos motivos por que vinha ele sendo acusado pelos judeus, soltou-o, e ordenou que se reunissem os principais sacerdotes e todo o Sinédrio, e, mandando trazer Paulo, apresentou-o perante eles.

Atos 23

Paulo perante o Sinédrio

[1] Fitando Paulo os olhos no Sinédrio, disse: Varões, irmãos, tenho andado diante de Deus com toda a boa consciência até ao dia de hoje.

[2] Mas o sumo sacerdote, Ananias, mandou aos que estavam perto dele que lhe batessem na boca.

[26]Sen kuultuaan sadanpäällikkö meni komentajan luo ja ilmoitti asian hänelle: ”Mitä aiot tehdä? Tämä mieshän on Rooman kansalainen.”

[27] Komentaja meni Paavalin luo ja sanoi hänelle: ”Sano minulle, oletko sinä Rooman kansalainen.” Hän vastasi: ”Olen.”

[28] Komentaja sanoi: ”Minä olen suurella rahasummalla hankkinut tämän kansalaisoikeuden.” Paavali vastasi: ”Mutta minulla se on ollut syntymästäni saakka.”

[29] Silloin ne, joiden piti kuulustella häntä, poistuivat heti hänen luotaan. Myös komentaja, saatuaan tietää, että Paavali oli Rooman kansalainen, pelästyi, kun oli antanut sitoa hänet.

Paavali neuvoston edessä

[30]Koska komentaja tahtoi saada varmaa tietoa siitä, mistä juutalaiset Paavalia syyttivät, hän päästi seuraavana päivänä hänet kahleista ja käski ylipappien ja koko neuvoston kokoontua. Sitten hän vei Paavalin alas ja asetti hänet heidän eteensä.

Apt. Teot 23

[1]Paavali kiinnitti katseensa neuvostoon ja sanoi: ”Miehet, veljet! Tähän päivään asti minä olen elänyt Jumalan edessä omatunto täysin puhtaana.”

[2]Silloin ylipappi Ananias käski vieressä seisovia lyömään häntä suulle.

[3] Então, lhe disse Paulo: Deus há de ferir-te, parede branqueada! Tu estás aí sentado para julgar-me segundo a lei e, contra a lei, mandas agredir-me?

[4] Os que estavam a seu lado disseram: Estás injuriando o sumo sacerdote de Deus?

[5] Respondeu Paulo: Não sabia, irmãos, que ele é sumo sacerdote; porque está escrito: Não falarás mal de uma autoridade do teu povo.

[6] Sabendo Paulo que uma parte do Sinédrio se compunha de saduceus e outra, de fariseus, exclamou: Varões, irmãos, eu sou fariseu, filho de fariseus! No tocante à esperança e à ressurreição dos mortos sou julgado!

[7] Ditas estas palavras, levantou-se grande dissensão entre fariseus e saduceus, e a multidão se dividiu.

[8] Pois os saduceus declaram não haver ressurreição, nem anjo, nem espírito; ao passo que os fariseus admitem todas essas coisas.

[9] Houve, pois, grande vozearia. E, levantando-se alguns escribas da parte dos fariseus, contendiam, dizendo: Não achamos neste homem mal algum; e será que algum espírito ou anjo lhe tenha falado?

[10] Tomando vulto a celeuma, temendo o comandante que fosse Paulo espedaçado por eles, mandou descer a guarda para que

[3]Paavali sanoi hänelle: ”Jumala lyö sinua, sinä valkoiseksi kalkittu seinä! Sinä istut tuomitsemassa minua lain mukaan ja käsket vastoin lakia lyödä minua!”

[4]Ne, jotka seisoivat vieressä, sanoivat: ”Herjaatko sinä Jumalan ylipappia?”

[5] Paavali vastasi: ”En tiennyt, veljet, että hän on ylipappi. Onhan kirjoitettu: ’Kansasi johtajaa älä solvaa.’”

[6]Koska Paavali tiesi osan heistä olevan saddukeuksia ja toisen osan fariseuksia, hän huusi neuvoston edessä: ”Miehet, veljet! Minä olen fariseus, fariseusten jälkeläinen. Toivon ja kuolleiden ylösnousemuksen tähden minä olen tuomittavana.”

[7]Tuskin hän oli tämän sanonut, kun fariseusten ja saddukeusten kesken nousi riita, ja joukko jakaantui.

[8] Saddukeukset näet sanovat, ettei ole ylösnousemusta, ei enkeliä eikä henkeä, mutta fariseukset tunnustavat nämä kaikki.

[9]Huuto vain koveni, ja muutamat kirjanoppineet fariseusten ryhmästä nousivat väittelemään kiivaasti ja sanoivat: ”Emme löydä tästä miehestä mitään pahaa. Jospa henki tai enkeli on puhunut hänelle.”

[10]Kun riita yhä kiihtyi, komentaja pelkäsi, että he repisivät Paavalin kappaleiksi. Hän käski sotilaiden mennä ja temmata hänet heidän keskeltään ja viedä kasarmiin.

o retirassem dali e o levassem para a fortaleza.

O Senhor aparece a Paulo

11 Na noite seguinte, o SENHOR, pondo-se ao lado dele, disse: Coragem! Pois do modo por que deste testemunho a meu respeito em Jerusalém, assim importa que também o faças em Roma.

A cilada dos judeus

12 Quando amanheceu, os judeus se reuniram e, sob anátema, juraram que não haviam de comer, nem beber, enquanto não matassem Paulo.

13 Eram mais de quarenta os que entraram nesta conspirata.

14 Estes, indo ter com os principais sacerdotes e os anciãos, disseram: Juramos, sob pena de anátema, não comer coisa alguma, enquanto não matarmos Paulo.

15 Agora, pois, notificai ao comandante, juntamente com o Sinédrio, que vo-lo apresente como se estivésseis para investigar mais acuradamente a sua causa; e nós, antes que ele chegue, estaremos prontos para assassiná-lo.

16 Mas o filho da irmã de Paulo, tendo ouvido a trama, foi, entrou na fortaleza e de tudo avisou a Paulo.

17 Então, este, chamando um dos centuriões, disse: Leva este rapaz ao comandante, porque tem alguma coisa a comunicar-lhe.

18 Tomando-o, pois, levou-o ao comandante, dizendo: O preso Paulo, chamando-me, pediu-me que trouxesse à

11Mutta seuraavana yönä Herra seisoi Paavalin luona ja sanoi: ”Ole rohkealla mielellä, sillä niin kuin sinä olet todistanut minusta Jerusalemissa, niin pitää sinun todistaa minusta myös Roomassa.”

Salaliitto Paavalin surmaamiseksi

12Päivän valjettua juutalaiset tekivät salaliiton ja vannoivat valan, etteivät söisi eivätkä joisi, ennen kuin ovat tappaneet Paavalin.

13 Tämän valaliiton teki yli neljäkymmentä miestä.

14 He menivät ylipappien ja vanhinten luo ja sanoivat: ”Olemme kirouksen uhalla vannoneet, ettemme pane mitään suuhumme, ennen kuin olemme tappaneet Paavalin.

15 Pyytäkää te siis nyt yhdessä neuvoston kanssa komentajalta, että hän toisi Paavalin alas luoksenne, ikään kuin aikoisitte tarkemmin tutkia hänen asiaansa. Me olemme valmiina tappamaan hänet, ennen kuin hän pääsee perille.”

16Mutta Paavalin sisarenpoika sai kuulla väijytyksestä. Hän saapui kasarmille, meni sisään ja ilmoitti asian Paavalille.

17 Paavali kutsui luokseen yhden sadanpäälliköistä ja sanoi: ”Vie tämä nuori mies komentajan luo. Hänellä on komentajalle jotakin ilmoitettavaa.”

18 Sadanpäällikkö otti hänet mukaansa, vei komentajan luo ja sanoi: ”Vanki Paavali kutsui minut luokseen ja pyysi

tua presença este rapaz, pois tem algo que dizer-te.

tuomaan tämän nuoren miehen sinun luoksesi. Hänellä on jotakin puhuttavaa sinulle.”

[19] Tomou-o pela mão o comandante e, pondo-se à parte, perguntou-lhe: Que tens a comunicar-me?

[19]Komentaja tarttui hänen käteensä, vei hänet syrjään ja kysyi: ”Mitä ilmoitettavaa sinulla on minulle?”

[20] Respondeu ele: Os judeus decidiram rogar-te que, amanhã, apresentes Paulo ao Sinédrio, como se houvesse de inquirir mais acuradamente a seu respeito.

[20] Hän vastasi: ”Juutalaiset ovat päättäneet anoa sinulta, että veisit Paavalin huomenna alas neuvostoon, aivan kuin aikoisivat vielä tarkemmin tutkia hänen asiaansa.

[21] Tu, pois, não te deixes persuadir, porque mais de quarenta entre eles estão pactuados entre si, sob anátema, de não comer, nem beber, enquanto não o matarem; e, agora, estão prontos, esperando a tua promessa.

[21] Älä kuitenkaan suostu siihen, sillä yli neljäkymmentä miestä heidän joukostaan on väijyksissä. He ovat vannoneet, etteivät syö eivätkä juo, ennen kuin ovat tappaneet hänet. Nyt he ovat valmiina ja odottavat sinun suostumustasi.”

[22] Então, o comandante despediu o rapaz, recomendando-lhe que a ninguém dissesse ter-lhe trazido estas informações.

[22] Komentaja päästi nuoren miehen menemään sanottuaan hänelle: ”Älä kerro kenellekään, että olet paljastanut tämän minulle.”

Paavali lähetetään maaherra Feeliksin luo

[23] Chamando dois centuriões, ordenou: Tende de prontidão, desde a hora terceira da noite, duzentos soldados, setenta de cavalaria e duzentos lanceiros para irem até Cesaréia;

[23]Sitten komentaja kutsui luokseen kaksi sadanpäällikköä ja sanoi heille: ”Pitäkää yön kolmannesta tunnista lähtien kaksisataa jalkaväen sotilasta, seitsemänkymmentä ratsumiestä ja kaksisataa keihäsmiestä valmiina lähtemään Kesareaan.

[24] preparai também animais para fazer Paulo montar e ir com segurança ao governador Félix.

[24] Varatkaa ratsuja ja pankaa Paavali ratsun selkään, jotta voisitte viedä hänet turvallisesti maaherra Feeliksin luo.”

[25] E o comandante escreveu uma carta nestes termos:

A carta de Cláudio a Félix

[25]Ja hän kirjoitti seuraavanlaisen kirjeen:

26 Cláudio Lísias ao excelentíssimo governador Félix, saúde.

27 Este homem foi preso pelos judeus e estava prestes a ser morto por eles, quando eu, sobrevindo com a guarda, o livrei, por saber que ele era romano.

28 Querendo certificar-me do motivo por que o acusavam, fi-lo descer ao Sinédrio deles;

29 verifiquei ser ele acusado de coisas referentes à lei que os rege, nada, porém, que justificasse morte ou mesmo prisão.

30 Sendo eu informado de que ia haver uma cilada contra o homem, tratei de enviá-lo a ti, sem demora, intimando também os acusadores a irem dizer, na tua presença, o que há contra ele. [Saúde.]

Paulo no pretório de Herodes

31 Os soldados, pois, conforme lhes foi ordenado, tomaram Paulo e, durante a noite, o conduziram até Antipátride;

32 no dia seguinte, voltaram para a fortaleza, tendo deixado aos de cavalaria o irem com ele;

33 os quais, chegando a Cesaréia, entregaram a carta ao governador e também lhe apresentaram Paulo.

34 Lida a carta, perguntou o governador de que província ele era; e, quando soube que era da Cilícia,

35 disse: Ouvir-te-ei quando chegarem os teus acusadores. E mandou que ele fosse detido no pretório de Herodes.

26 ”Klaudius Lysias tervehtii korkea-arvoista maaherra Feeliksiä.

27 Tämän miehen juutalaiset ottivat kiinni ja aikoivat tappaa. Silloin minä tulin paikalle sotilaiden kanssa ja pelastin hänet, kun sain tietää, että hän on Rooman kansalainen.

28 Koska tahdoin tietää, mistä asiasta he häntä syyttivät, vein hänet heidän neuvostoonsa.

29 Huomasin, että häntä syytettiin heidän lakiaan koskevista riitakysymyksistä. Mitään sellaista syytöstä ei ollut, josta hän ansaitsisi kuoleman tai kahleet.

30 Koska minulle on kuitenkin tehty ilmianto, että miestä vastaan on tekeillä salajuoni, lähetän hänet nyt heti sinun luoksesi. Olen myös kehottanut hänen syyttäjiään sanomaan sanottavansa häntä vastaan sinun edessäsi.”

31 Saamansa käskyn mukaisesti sotilaat ottivat Paavalin mukaansa ja veivät hänet yötä myöten Antipatrikseen.

32 Seuraavana päivänä he jättivät ratsumiehet jatkamaan matkaa hänen kanssaan ja palasivat kasarmiin.

33 Saavuttuaan Kesareaan ratsumiehet antoivat kirjeen maaherralle ja veivät myös Paavalin hänen eteensä.

34 Kun maaherra oli lukenut kirjeen, hän kysyi, mistä maakunnasta Paavali oli. Saatuaan tietää, että Paavali oli Kilikiasta,

35 hän sanoi: ”Minä kuulustelen sinua sitten kun myös syyttäjäsi saapuvat

paikalle.” Ja hän käski vartioida Paavalia Herodeksen linnassa.

Atos 24

Ananias e Tértulo acusam Paulo perante Félix

[1] Cinco dias depois, desceu o sumo sacerdote, Ananias, com alguns anciãos e com certo orador, chamado Tértulo, os quais apresentaram ao governador libelo contra Paulo.

[2] Sendo este chamado, passou Tértulo a acusá-lo, dizendo: Excelentíssimo Félix, tendo nós, por teu intermédio, gozado de paz perene, e, também por teu providente cuidado, se terem feito notáveis reformas em benefício deste povo,

[3] sempre e por toda parte, isto reconhecemos com toda a gratidão.

[4] Entretanto, para não te deter por longo tempo, rogo-te que, de conformidade com a tua clemência, nos atendas por um pouco.

[5] Porque, tendo nós verificado que este homem é uma peste e promove sedições entre os judeus esparsos por todo o mundo, sendo também o principal agitador da seita dos nazarenos,

[6] o qual também tentou profanar o templo, nós o prendemos [com o intuito de julgá-lo segundo a nossa lei.

[7] Mas, sobrevindo o comandante Lísias, o arrebatou das nossas mãos com grande violência,

Apt. Teot 24

Syyte Paavalia vastaan

[1]Viiden päivän kuluttua ylipappi Ananias tuli Kesareaan muutamien vanhinten ja asianajaja Tertulluksen kanssa, ja he ilmoittivat maaherralle syyttävänsä Paavalia.

[2] Kun Paavali oli kutsuttu paikalle, Tertullus aloitti syytöspuheensa. Hän sanoi: ”Sinun ansiostasi, korkea-arvoinen Feeliks, me olemme saaneet nauttia suurta rauhaa, ja sinun huolenpidossasi on saatu aikaan parannuksia tämän kansan hyväksi.

[3] Sen me mitä kiitollisimmin tunnustamme, kaikin tavoin ja kaikkialla.

[4] Mutta etten viivyttäisi sinua kovin kauan, pyydän sinua hetken aikaa suosiollisesti kuuntelemaan meitä.

[5] Me olemme havainneet, että tämä mies on ruttotauti ja levottomuuksien lietsoja kaikkialla maailmassa kaikkien juutalaisten keskuudessa. Hän on nasaretilaisten lahkon johtaja.

[6]Hän on yrittänyt saastuttaa temppelinkin, joten me otimme hänet kiinni. [Tahdoimme tuomita hänet oman lakimme mukaan,

[7] mutta komentaja Lysias tuli ja riisti hänet väkivalloin käsistämme. Komentaja vei hänet pois

[8] ordenando que os seus acusadores viessem à tua presença]. Tu mesmo, examinando-o, poderás tomar conhecimento de todas as coisas de que nós o acusamos.

[8] ja käski hänen syyttäjiensä tulla sinun eteesi.] Voit itse kuulustelemalla saada häneltä tiedon kaikesta, mistä me häntä syytämme.”

[9] Os judeus também concordaram na acusação, afirmando que estas coisas eram assim.

[9] Myös juutalaiset yhtyivät syytökseen ja väittivät asian olevan niin.

Paulo apresenta a sua defesa

Paavali puolustautuu Feeliksin edessä

[10] Paulo, tendo-lhe o governador feito sinal que falasse, respondeu: Sabendo que há muitos anos és juiz desta nação, sinto-me à vontade para me defender,

[10] Maaherran nyökättyä merkiksi, että Paavali sai puhua, tämä vastasi: ”Koska tiedän sinun olleen monta vuotta tämän kansan tuomarina, puolustaudun luottavaisin mielin.

[11] visto poderes verificar que não há mais de doze dias desde que subi a Jerusalém para adorar;

[11] Voit itse varmistaa, ettei ole kuin kaksitoista päivää siitä, kun menin ylös Jerusalemiin rukoilemaan.

[12] e que não me acharam no templo discutindo com alguém, nem tampouco amotinando o povo, fosse nas sinagogas ou na cidade;

[12] Nämä miehet eivät ole tavanneet minua väittelemästä kenenkään kanssa tai aiheuttamasta levottomuutta, eivät temppelissä, eivät synagogissa eivätkä kaupungilla.

[13] nem te podem provar as acusações que, agora, fazem contra mim.

[13] Eivät he myöskään voi näyttää sinulle toteen sitä, mistä he nyt minua syyttävät.

[14] Porém confesso-te que, segundo o Caminho, a que chamam seita, assim eu sirvo ao Deus de nossos pais, acreditando em todas as coisas que estejam de acordo com a lei e nos escritos dos profetas,

[14] Mutta sen minä sinulle tunnustan, että kuljen sitä tietä, jota he sanovat lahkoksi, ja näin palvelen isieni Jumalaa ja uskon kaiken, mitä laissa ja profeetoissa on kirjoitettu.

[15] tendo esperança em Deus, como também estes a têm, de que haverá ressurreição, tanto de justos como de injustos.

[15] Minä pidän sen toivon Jumalaan, että on oleva ylösnousemus, jota nämä itsekin odottavat, sekä vanhurskaiden että väärintekijöiden.

[16] Por isso, também me esforço por ter sempre consciência pura diante de Deus e dos homens.

[16] Siksi ahkeroinkin, että minulla aina olisi loukkaamaton omatunto Jumalan ja ihmisten edessä.

[17] Depois de anos, vim trazer esmolas à minha nação e também fazer oferendas,

[18] e foi nesta prática que alguns judeus da Ásia me encontraram já purificado no templo, sem ajuntamento e sem tumulto,

[19] os quais deviam comparecer diante de ti e acusar, se tivessem alguma coisa contra mim.

[20] Ou estes mesmos digam que iniqüidade acharam em mim, por ocasião do meu comparecimento perante o Sinédrio,

[21] salvo estas palavras que clamei, estando entre eles: hoje, sou eu julgado por vós acerca da ressurreição dos mortos.

Paulo perante Félix e Drusila

[22] Então, Félix, conhecendo mais acuradamente as coisas com respeito ao Caminho, adiou a causa, dizendo: Quando descer o comandante Lísias, tomarei inteiro conhecimento do vosso caso.

[23] E mandou ao centurião que conservasse a Paulo detido, tratando-o com indulgência e não impedindo que os seus próprios o servissem.

[24] Passados alguns dias, vindo Félix com Drusila, sua mulher, que era judia, mandou chamar Paulo e passou a ouvi-lo a respeito da fé em Cristo Jesus.

[25] Dissertando ele acerca da justiça, do domínio próprio e do Juízo vindouro,

[17]Monien vuosien jälkeen tulin tuomaan almuja kansalleni ja toimittamaan uhreja.
[18]Näitä toimittaessani muutamat Aasiasta tulleet juutalaiset tapasivat minut puhdistautuneena temppelialueella. Ei ollut mitään väentungosta eikä meteliä.
[19] Heidän pitäisi olla täällä sinun edessäsi ja syyttää, mikäli heillä on jotakin minua vastaan.
[20] Tai sanokoot nämä tässä, mitä rikollista he minussa huomasivat, kun seisoin neuvoston edessä.
[21] Vai onko kysymys tästä yhdestä lauseesta, jonka huusin seisoessani heidän edessään: ’Kuolleiden ylösnousemuksen tähden minä tänään olen teidän tuomittavananne’?”

[22]Mutta Feeliks, joka oli tarkoin perillä tästä tiestä, siirsi asian käsittelyn tuonnemmaksi ja sanoi: ”Kun komentaja Lysias tulee tänne, tutkin teidän asianne.”

[23] Hän käski, että sadanpäällikön oli pidettävä Paavalia vartioituna mutta suotava hänelle lievennyksiä estämättä ketään hänen ystävistään palvelemasta häntä.

Paavalia pidetään vankeudessa

[24]Muutamien päivien kuluttua Feeliks saapui juutalaisen vaimonsa Drusillan kanssa, lähetti hakemaan Paavalin ja kuunteli, kun hän puhui uskosta Kristukseen Jeesukseen.
[25] Mutta kun Paavali puhui vanhurskaudesta, itsehillinnästä ja

ficou Félix amedrontado e disse: Por agora, podes retirar-te, e, quando eu tiver vagar, chamar-te-ei;

26 esperando também, ao mesmo tempo, que Paulo lhe desse dinheiro; pelo que, chamando-o mais freqüentemente, conversava com ele.

27 Dois anos mais tarde, Félix teve por sucessor Pórcio Festo; e, querendo Félix assegurar o apoio dos judeus, manteve Paulo encarcerado.

tulevasta tuomiosta, Feeliks pelästyi ja sanoi: ”Mene tällä kertaa pois, mutta kun tulee sopiva aika, kutsun sinut taas.”

26 Samalla hän myös toivoi saavansa Paavalilta rahaa, ja siksi hän useita kertoja lähetti hakemaan hänet luokseen ja keskusteli hänen kanssaan.

27 Kahden vuoden kuluttua Feeliksin tilalle tuli Porkius Festus, ja koska Feeliks halusi olla mieliksi juutalaisille, hän jätti Paavalin vankeuteen.

Atos 25

Paulo perante Festo. Apela para César

1 Tendo, pois, Festo assumido o governo da província, três dias depois, subiu de Cesaréia para Jerusalém;

2 e, logo, os principais sacerdotes e os maiorais dos judeus lhe apresentaram queixa contra Paulo e lhe solicitavam,

3 pedindo como favor, em detrimento de Paulo, que o mandasse vir a Jerusalém, armando eles cilada para o matarem na estrada.

4 Festo, porém, respondeu achar-se Paulo detido em Cesaréia; e que ele mesmo, muito em breve, partiria para lá.

5 Portanto, disse ele, os que dentre vós estiverem habilitados que desçam comigo; e, havendo contra este homem qualquer crime, acusem-no.

6 E, não se demorando entre eles mais de oito ou dez dias, desceu para Cesaréia; e, no dia seguinte, assentando-se no tribunal, ordenou que Paulo fosse trazido.

Apt. Teot 25

Paavali vetoaa keisariin

1 Kun Festus oli astunut maaherran virkaan, hän meni kolmen päivän kuluttua Kesareasta ylös Jerusalemiin.

2 Ylipapit ja juutalaisten johtomiehet esittivät hänelle syytöksensä Paavalia vastaan. He kääntyivät Festuksen puoleen

3 ja anoivat häneltä sitä suosionosoitusta itselleen, Paavalia vastaan, että hän haettaisi Paavalin Jerusalemiin. He näet suunnittelivat väijytystä tappaakseen hänet matkalla.

4 Festus kuitenkin vastasi, että Paavalia pidettäisiin vartioituna Kesareassa ja että hän itsekin aikoi pian lähteä sinne.

5 ”Tulkoot siis teidän johtomiehenne minun mukaani, ja jos siinä miehessä on jotakin väärää, syyttäkööt häntä siellä”, hän lisäsi.

6 Viivyttyään heidän luonaan ainoastaan kahdeksan tai kymmenen päivää Festus palasi Kesareaan. Seuraavana päivänä hän

istuutui tuomarinistuimelle ja käski tuoda Paavalin eteensä.

[7] Comparecendo este, rodearam-no os judeus que haviam descido de Jerusalém, trazendo muitas e graves acusações contra ele, as quais, entretanto, não podiam provar.

[7] Kun Paavali oli saapunut, asettuivat Jerusalemista tulleet juutalaiset hänen ympärilleen ja esittivät useita raskaita syytöksiä. Mutta he eivät pystyneet näyttämään niitä toteen,

[8] Paulo, porém, defendendo-se, proferiu as seguintes palavras: Nenhum pecado cometi contra a lei dos judeus, nem contra o templo, nem contra César.

[8] sillä hän torjui ne sanoen: ”Minä en ole missään suhteessa rikkonut juutalaisten lakia, en temppeliä enkä keisaria vastaan.”

[9] Então, Festo, querendo assegurar o apoio dos judeus, respondeu a Paulo: Queres tu subir a Jerusalém e ser ali julgado por mim a respeito destas coisas?

[9]Festus, joka halusi olla mieliksi juutalaisille, vastasi Paavalille: ”Tahdotko lähteä Jerusalemiin ja antaa asiasi ratkaistavaksi siellä minun edessäni?”

[10] Disse-lhe Paulo: Estou perante o tribunal de César, onde convém seja eu julgado; nenhum agravo pratiquei contra os judeus, como tu muito bem sabes.

[10] Paavali sanoi: ”Minä seison keisarin tuomioistuimen edessä, ja sen edessä minut on tuomittava. Juutalaisia kohtaan en ole tehnyt mitään väärin, niin kuin sinäkin hyvin tiedät.

[11] Caso, pois, tenha eu praticado algum mal ou crime digno de morte, estou pronto para morrer; se, pelo contrário, não são verdadeiras as coisas de que me acusam, ninguém, para lhes ser agradável, pode entregar-me a eles. Apelo para César.

[11] Jos siis olen tehnyt rikoksen ja jotakin sellaista, mistä tulee kuolemantuomio, en yritä välttää kuolemaa. Mutta jos näiden syytökset ovat perättömiä, kukaan ei voi luovuttaa minua heille. Minä vetoan keisariin.”

[12] Então, Festo, tendo falado com o conselho, respondeu: Para César apelaste, para César irás.

[12]Festus keskusteli neuvostonsa kanssa. Sitten hän vastasi: ”Keisariin olet vedonnut, keisarin eteen menet.”

Festo expõe a Agripa o caso de Paulo

Festus kertoo Agrippalle Paavalista

[13] Passados alguns dias, o rei Agripa e Berenice chegaram a Cesaréia a fim de saudar a Festo.

[13]Muutaman päivän kuluttua saapuivat kuningas Agrippa ja Bernike Kesareaan tervehtimään Festusta.

[14] Como se demorassem ali alguns dias, Festo expôs ao rei o caso de Paulo,

[14] Kun he viipyivät siellä useita päiviä, Festus esitteli Paavalin asian kuninkaalle:

dizendo: Félix deixou aqui preso certo homem,

15 a respeito de quem os principais sacerdotes e os anciãos dos judeus apresentaram queixa, estando eu em Jerusalém, pedindo que o condenasse.

16 A eles respondi que não é costume dos romanos condenar quem quer que seja, sem que o acusado tenha presentes os seus acusadores e possa defender-se da acusação.

17 De sorte que, chegando eles aqui juntos, sem nenhuma demora, no dia seguinte, assentando-me no tribunal, determinei fosse trazido o homem;

18 e, levantando-se os acusadores, nenhum delito referiram dos crimes de que eu suspeitava.

19 Traziam contra ele algumas questões referentes à sua própria religião e particularmente a certo morto, chamado Jesus, que Paulo afirmava estar vivo.

20 Estando eu perplexo quanto ao modo de investigar estas coisas, perguntei-lhe se queria ir a Jerusalém para ser ali julgado a respeito disso.

21 Mas, havendo Paulo apelado para que ficasse em custódia para o julgamento de César, ordenei que o acusado continuasse detido até que eu o enviasse a César.

22 Então, Agripa disse a Festo: Eu também gostaria de ouvir este homem. Amanhã, respondeu ele, o ouvirás.

Festo, de novo, fala a Agripa

”Täällä on eräs mies, jonka Feeliks on jättänyt vankeuteen.

15Käydessäni Jerusalemissa juutalaisten ylipapit ja vanhimmat esittivät syytöksen häntä vastaan ja vaativat, että hänet tuomittaisiin.

16 Minä vastasin heille: ’Roomalaisilla ei ole tapana luovuttaa ketään, ennen kuin syytetty on ollut kasvokkain syyttäjiensä edessä ja on saanut tilaisuuden puolustautua syytöstä vastaan.’

17 Kun he olivat kokoontuneet tänne, minä istuin viivyttelemättä seuraavana päivänä tuomarinistuimelle ja käskin tuoda miehen eteeni.

18 Hänen syyttäjänsä asettuivat hänen ympärilleen mutta eivät syyttäneet häntä mistään sellaisesta rikoksesta kuin olin odottanut.

19 Sen sijaan heillä oli hänen kanssaan riitaa joistakin oman uskontonsa asioista ja jostakin Jeesuksesta, joka oli kuollut mutta jonka Paavali väitti elävän.

20 Kun olin epätietoinen siitä, miten tällainen kiista oli tutkittava, kysyin, tahtoiko hän lähteä Jerusalemiin ja antaa ratkaista asiansa siellä.

21 Mutta kun Paavali vaati päästä majesteetin tutkittavaksi ja pyysi vartiota itselleen siihen saakka, minä käskin vartioida häntä, kunnes lähetän hänet keisarin eteen.”

22 Agrippa sanoi Festukselle: ”Minäkin tahtoisin kuulla sitä miestä.” Festus vastasi: ”Huomenna saat kuulla häntä.”

Paavali Agrippan edessä

[23] De fato, no dia seguinte, vindo Agripa e Berenice, com grande pompa, tendo eles entrado na audiência juntamente com oficiais superiores e homens eminentes da cidade, Paulo foi trazido por ordem de Festo.

[24] Então, disse Festo: Rei Agripa e todos vós que estais presentes conosco, vedes este homem, por causa de quem toda a multidão dos judeus recorreu a mim tanto em Jerusalém como aqui, clamando que não convinha que ele vivesse mais.

[25] Porém eu achei que ele nada praticara passível de morte; entretanto, tendo ele apelado para o imperador, resolvi mandá-lo ao imperador.

[26] Contudo, a respeito dele, nada tenho de positivo que escreva ao soberano; por isso, eu o trouxe à vossa presença e, mormente, à tua, ó rei Agripa, para que, feita a argüição, tenha eu alguma coisa que escrever;

[27] porque não me parece razoável remeter um preso sem mencionar, ao mesmo tempo, as acusações que militam contra ele.

Atos 26

Paulo discursa perante o rei Agripa

[1] A seguir, Agripa, dirigindo-se a Paulo, disse: É permitido que uses da palavra em tua defesa. Então, Paulo, estendendo a mão, passou a defender-se nestes termos:

[2] Tenho-me por feliz, ó rei Agripa, pelo privilégio de, hoje, na tua presença, poder

[23]Seuraavana päivänä Agrippa ja Bernike saapuivat kaikessa loistossaan. He menivät oikeussaliin päälliköiden ja kaupungin vaikutusvaltaisten miesten kanssa, ja Paavali tuotiin Festuksen käskystä sinne.

[24]Festus sanoi: ”Kuningas Agrippa ja kaikki te miehet, jotka olette meidän kanssamme paikalla! Tässä näette miehen, jonka tähden koko juutalaisten joukko on ahdistanut minua sekä Jerusalemissa että täällä ja huutanut, ettei hänen saa antaa elää.

[25]Minä kuitenkin huomasin, ettei hän ole tehnyt mitään, mistä ansaitsisi kuoleman. Mutta kun hän itse vetosi majesteettiin, päätin lähettää hänet keisarin eteen.

[26]Mitään varmaa minulla ei kuitenkaan ole kirjoitettavana hänestä herralleni. Siksi käskin tuoda hänet teidän eteenne ja varsinkin sinun eteesi, kuningas Agrippa, että minulla olisi kuulustelun jälkeen jotakin kirjoitettavaa.

[27] Minusta tuntuu mielettömältä lähettää vanki ilmoittamatta samalla, mistä häntä syytetään.”

Apt. Teot 26

Paavali puolustautuu

[1]Agrippa sanoi Paavalille: ”Sinun on lupa puhua puolestasi.” Silloin Paavali ojensi kätensä ja sanoi puolustuksekseen:

[2] ”Kuningas Agrippa! Pidän itseäni onnekkaana, kun saan tänään sinun

produzir a minha defesa de todas as acusações feitas contra mim pelos judeus;

edessäsi puolustautua kaikkia juutalaisten syytöksiä vastaan,

3 mormente porque és versado em todos os costumes e questões que há entre os judeus; por isso, eu te peço que me ouças com paciência.

3 varsinkin kun sinä olet kaikkien juutalaisten tapojen ja riitakysymysten tuntija. Siksi pyydän sinua kärsivällisesti kuuntelemaan minua.

4 Quanto à minha vida, desde a mocidade, como decorreu desde o princípio entre o meu povo e em Jerusalém, todos os judeus a conhecem;

4 Kaikki juutalaiset tuntevat minun elämäni nuoruudestani asti, koska alusta alkaen olen elänyt kansani keskuudessa Jerusalemissa.

5 pois, na verdade, eu era conhecido deles desde o princípio, se assim o quiserem testemunhar, porque vivi fariseu conforme a seita mais severa da nossa religião.

5 He tuntevat minut jo ennestään, jos vain tahtovat todistaa, että minä uskontomme ankarimman lahkon mukaisesti olen elänyt fariseuksena.

6 E, agora, estou sendo julgado por causa da esperança da promessa que por Deus foi feita a nossos pais,

6 Nyt seison tuomittavana sen tähden, että panen toivoni lupaukseen, jonka Jumala on antanut meidän isillemme.

7 a qual as nossas doze tribos, servindo a Deus fervorosamente de noite e de dia, almejam alcançar; é no tocante a esta esperança, ó rei, que eu sou acusado pelos judeus.

7 Sen lupauksen toteutumista toivovat meidän kaksitoista heimoamme, kun ne palvelevat Jumalaa lakkaamatta, yötä päivää. Tämän toivon vuoksi, kuningas, juutalaiset syyttävät minua.

8 Por que se julga incrível entre vós que Deus ressuscite os mortos?

8 Miksi teistä on uskomatonta, että Jumala herättää kuolleet?

9 Na verdade, a mim me parecia que muitas coisas devia eu praticar contra o nome de Jesus, o Nazareno;

9 Minäkin luulin, että minun tulee ankarasti vastustaa Jeesuksen, Nasaretilaisen, nimeä.

10 e assim procedi em Jerusalém. Havendo eu recebido autorização dos principais sacerdotes, encerrei muitos dos santos nas prisões; e contra estes dava o meu voto, quando os matavam.

10 Niin minä teinkin Jerusalemissa. Saatuani ylipapeilta valtuudet suljin monia pyhiä vankiloihin, ja kun heitä tapettiin, äänestin sen puolesta.

11 Muitas vezes, os castiguei por todas as sinagogas, obrigando-os até a blasfemar.

11 Kaikkialla synagogissa minä usein yritin rankaisemalla pakottaa heidät

E, demasiadamente enfurecido contra eles, mesmo por cidades estranhas os perseguia.

[12] Com estes intuitos, parti para Damasco, levando autorização dos principais sacerdotes e por eles comissionado.

[13] Ao meio-dia, ó rei, indo eu caminho fora, vi uma luz no céu, mais resplandecente que o sol, que brilhou ao redor de mim e dos que iam comigo.

[14] E, caindo todos nós por terra, ouvi uma voz que me falava em língua hebraica: Saulo, Saulo, por que me persegues? Dura coisa é recalcitrares contra os aguilhões.

[15] Então, eu perguntei: Quem és tu, SENHOR? Ao que o SENHOR respondeu: Eu sou Jesus, a quem tu persegues.

[16] Mas levanta-te e firma-te sobre teus pés, porque por isto te apareci, para te constituir ministro e testemunha, tanto das coisas em que me viste como daquelas pelas quais te aparecerei ainda,

[17] livrando-te do povo e dos gentios, para os quais eu te envio,

[18] para lhes abrires os olhos e os converteres das trevas para a luz e da potestade de Satanás para Deus, a fim de que recebam eles remissão de pecados e herança entre os que são santificados pela fé em mim.

[19] Pelo que, ó rei Agripa, não fui desobediente à visão celestial,

pilkkaamaan Jeesusta. Menin niin pitkälle raivossani heitä vastaan, että vainosin heitä aina ulkomaiden kaupunkeihin asti.”

Paavali kertoo kääntymyksestään

[12]”Näissä asioissa matkustin Damaskokseen ylipappien antamin valtuuksin ja heidän suostumuksellaan.

[13] Silloin, keskellä päivää, kuningas, minä näin tiellä auringon paistetta kirkkaamman valon leimahtavan taivaasta minun ja matkatoverieni ympärillä.

[14] Me kaikki kaaduimme maahan, ja minä kuulin äänen sanovan minulle heprean kielellä: ’Saul, Saul, miksi vainoat minua? Työläs sinun on potkia pistimiä vastaan.’

[15] Minä kysyin: ’Herra, kuka olet?’ Herra sanoi: ’Minä olen Jeesus, jota sinä vainoat.

[16] Nouse ja seiso jaloillasi! Minä olen ilmestynyt sinulle sitä varten, että asettaisin sinut palvelijakseni ja sen todistajaksi, mitä olet nähnyt ja mitä olet vielä näkevä, kun ilmestyn sinulle.

[17] Minä pelastan sinut oman kansasi ja pakanoiden käsistä, joiden luo minä sinut lähetän

[18] avaamaan heidän silmänsä, että he kääntyisivät pimeydestä valoon ja Saatanan vallasta Jumalan puoleen ja uskon kautta minuun saisivat synnit anteeksi ja perintöosan pyhitettyjen joukossa.’

[19]Sen vuoksi, kuningas Agrippa, minä en voinut olla tottelematta taivaallista näkyä

[20] mas anunciei primeiramente aos de Damasco e em Jerusalém, por toda a região da Judéia, e aos gentios, que se arrependessem e se convertessem a Deus, praticando obras dignas de arrependimento.

[21] Por causa disto, alguns judeus me prenderam, estando eu no templo, e tentaram matar-me.

[22] Mas, alcançando socorro de Deus, permaneço até ao dia de hoje, dando testemunho, tanto a pequenos como a grandes, nada dizendo, senão o que os profetas e Moisés disseram haver de acontecer,

[23] isto é, que o Cristo devia padecer e, sendo o primeiro da ressurreição dos mortos, anunciaria a luz ao povo e aos gentios.

Paulo é interrompido por Festo

[24] Dizendo ele estas coisas em sua defesa, Festo o interrompeu em alta voz: Estás louco, Paulo! As muitas letras te fazem delirar!

[25] Paulo, porém, respondeu: Não estou louco, ó excelentíssimo Festo! Pelo contrário, digo palavras de verdade e de bom senso.

[26] Porque tudo isto é do conhecimento do rei, a quem me dirijo com franqueza, pois estou persuadido de que nenhuma destas coisas lhe é oculta; porquanto nada se passou em algum lugar escondido.

[27] Acreditas, ó rei Agripa, nos profetas? Bem sei que acreditas.

[20] vaan julistin ensin Damaskoksen ja Jerusalemin asukkaille, sitten kaikkialla Juudean maassa ja pakanakansojen parissa, että on tehtävä parannus, käännyttävä Jumalan puoleen ja tehtävä parannuksen mukaisia tekoja.

[21] Tämän takia juutalaiset ottivat minut kiinni temppelialueella ja yrittivät surmata.

[22] Jumalan apua olen saanut tähän päivään asti, ja nyt minä seison todistamassa sekä pienille että suurille. En puhu mitään muuta kuin sitä, minkä profeetat ja Mooses ovat sanoneet tulevan tapahtumaan,

[23] sitä että Kristuksen piti kärsiä ja kuolleiden ylösnousemuksen esikoisena julistaa valoa sekä tälle kansalle että pakanoille."

[24] Kun hän näin puolustautui, Festus sanoi kovalla äänellä: "Sinä olet hullu, Paavali! Paljot kirjoitukset tekevät sinut hulluksi."

[25] Paavali vastasi: "En ole hullu, arvoisa Festus, vaan puhun totuuden ja terveen järjen sanoja.

[26] Kuningas kyllä tuntee nämä asiat. Siksi puhunkin hänelle rohkeasti. En usko, että mikään näistä asioista on jäänyt häneltä huomaamatta, eiväthän ne ole tapahtuneet missään syrjäseudulla.

[27] Uskotko profeettoja, kuningas Agrippa? Tiedän, että uskot."

[28] Então, Agripa se dirigiu a Paulo e disse: Por pouco me persuades a me fazer cristão.

[29] Paulo respondeu: Assim Deus permitisse que, por pouco ou por muito, não apenas tu, ó rei, porém todos os que hoje me ouvem se tornassem tais qual eu sou, exceto estas cadeias.

Paulo teria sido solto, se não tivesse apelado para César

[30] A essa altura, levantou-se o rei, e também o governador, e Berenice, bem como os que estavam assentados com eles;

[31] e, havendo-se retirado, falavam uns com os outros, dizendo: Este homem nada tem feito passível de morte ou de prisão.

[32] Então, Agripa se dirigiu a Festo e disse: Este homem bem podia ser solto, se não tivesse apelado para César.

Atos 27

Paulo enviado para a Itália

[1] Quando foi decidido que navegássemos para a Itália, entregaram Paulo e alguns outros presos a um centurião chamado Júlio, da Coorte Imperial.

[2] Embarcando num navio adramitino, que estava de partida para costear a Ásia, fizemo-nos ao mar, indo conosco Aristarco, macedônio de Tessalônica.

[3] No dia seguinte, chegamos a Sidom, e Júlio, tratando Paulo com humanidade,

[28] Agrippa vastasi Paavalille: ”Vähälläpä luulet taivuttavasi minut kristityksi.”

[29] Paavali sanoi: ”Toivoisin Jumalalta, että – tapahtuipa se vähällä tai paljolla – et ainoastaan sinä vaan myös te kaikki, jotka minua tänään kuuntelette, tulisitte samanlaisiksi kuin minä, näitä kahleita lukuun ottamatta.”

[30]Silloin kuningas nousi, samoin maaherra sekä Bernike ja ne, jotka istuivat heidän kanssaan.

[31] Pois mennessään he puhuivat keskenään: ”Ei tämän miehen toiminnassa ole mitään, mistä ansaitsisi kuoleman tai kahleet.”

[32]Agrippa sanoi Festukselle: ”Tämän miehen olisi voinut päästää vapaaksi, ellei hän olisi vedonnut keisariin.”

Apt. Teot 27

Paavalin matka Roomaan

Merimatka alkaa

[1]Kun oli päätetty, että me purjehtisimme Italiaan, Paavali ja muutamat muut vangit luovutettiin Juliuksen, keisarillisen joukko-osaston sadanpäällikön, haltuun.

[2] Astuimme adramyttionilaiseen laivaan, jonka oli määrä purjehtia Aasian rannikkopaikkakuntien kautta, ja lähdimme merelle. Seurassamme oli makedonialainen Aristarkos Tessalonikasta.

[3]Seuraavana päivänä saavuimme Siidoniin. Julius kohteli Paavalia

permitiu-lhe ir ver os amigos e obter assistência.

ystävällisesti ja salli hänen mennä ystävien luo saamaan hoitoa.

[4] Partindo dali, navegamos sob a proteção de Chipre, por serem contrários os ventos;

[4]Lähdettyämme sieltä merelle purjehdimme vastatuulen takia Kyproksen suojaan,

[5] e, tendo atravessado o mar ao longo da Cilícia e Panfília, chegamos a Mirra, na Lícia.

[5] ja avomerta purjehtien sivuutimme Kilikian ja Pamfylian ja saavuimme Lykian Myraan.

[6] Achando ali o centurião um navio de Alexandria, que estava de partida para a Itália, nele nos fez embarcar.

[6] Siellä sadanpäällikkö huomasi aleksandrialaisen laivan, joka oli matkalla Italiaan, ja siirsi meidät siihen.

[7] Navegando vagarosamente muitos dias e tendo chegado com dificuldade defronte de Cnido, não nos sendo permitido prosseguir, por causa do vento contrário, navegamos sob a proteção de Creta, na altura de Salmona.

[7] Monta päivää purjehdimme hitaasti ja pääsimme hädin tuskin Knidoksen kohdalle. Kun tuulen takia emme voineet pitää kurssia, purjehdimme Salmonen ohi Kreetan suojaan.

[8] Costeando-a, penosamente, chegamos a um lugar chamado Bons Portos, perto do qual estava a cidade de Laséia.

[8] Purjehdittuamme vaivoin läheltä sen rantaa saavuimme erääseen paikkaan, jonka nimi oli Hyvätsatamat ja jonka lähellä oli Lasaian kaupunki.

Os perigos da viagem

[9] Depois de muito tempo, tendo-se tornado a navegação perigosa, e já passado o tempo do Dia do Jejum, admoestava-os Paulo,

[9]Aikaa oli kulunut paljon, ja purjehtiminen oli vaarallista, sillä paastopäiväkin oli jo ohi. Niinpä Paavali varoitti toisia:

[10] dizendo-lhes: Senhores, vejo que a viagem vai ser trabalhosa, com dano e muito prejuízo, não só da carga e do navio, mas também da nossa vida.

[10]”Miehet, minä huomaan, että purjehtiminen käy vaivalloiseksi ja vaaralliseksi, ei ainoastaan lastille ja laivalle vaan myös meidän hengellemme.”

[11] Mas o centurião dava mais crédito ao piloto e ao mestre do navio do que ao que Paulo dizia.

[11] Sadanpäällikkö uskoi kuitenkin enemmän perämiestä ja laivan omistajaa kuin sitä, mitä Paavali sanoi.

[12] Não sendo o porto próprio para invernar, a maioria deles era de opinião que partissem dali, para ver se podiam

[12] Kun satama ei soveltunut talvehtimiseen, useimmat olivat sitä mieltä, että heidän oli lähdettävä sieltä,

chegar a Fenice e aí passar o inverno, visto ser um porto de Creta, o qual olhava para o nordeste e para o sudeste.

13 Soprando brandamente o vento sul, e pensando eles ter alcançado o que desejavam, levantaram âncora e foram costeando mais de perto a ilha de Creta.

14 Entretanto, não muito depois, desencadeou-se, do lado da ilha, um tufão de vento, chamado Euroaquilão;

15 e, sendo o navio arrastado com violência, sem poder resistir ao vento, cessamos a manobra e nos fomos deixando levar.

16 Passando sob a proteção de uma ilhota chamada Cauda, a custo conseguimos recolher o bote;

17 e, levantando este, usaram de todos os meios para cingir o navio, e, temendo que dessem na Sirte, arriaram os aparelhos, e foram ao léu.

18 Açoitados severamente pela tormenta, no dia seguinte, já aliviavam o navio.

19 E, ao terceiro dia, nós mesmos, com as próprias mãos, lançamos ao mar a armação do navio.

20 E, não aparecendo, havia já alguns dias, nem sol nem estrelas, caindo sobre nós grande tempestade, dissipou-se, afinal, toda a esperança de salvamento.

21 Havendo todos estado muito tempo sem comer, Paulo, pondo-se em pé no meio deles, disse: Senhores, na verdade, era

jotta päästäisiin ehkä talveksi Foiniksiin, Kreetan satamaan, joka antaa lounaaseen ja luoteeseen päin.

Myrskyn kourissa

13 Kun etelätuuli alkoi hiljakseen puhaltaa, he luulivat suunnitelmansa onnistuvan, nostivat ankkurin ja purjehtivat aivan läheltä Kreetaa.

14 Mutta ennen pitkää saaren yli syöksyi raju tuuli, niin sanottu koillismyrsky.

15 Kun laiva ryöstäytyi sen mukaan eikä voinut nousta vastatuuleen, me annoimme periksi ja jouduimme tuuliajolle.

16 Päästyämme pienen Kauda-nimisen saaren suojaan saimme hädin tuskin laivaveneen hallintaamme.

17 Vedettyään sen ylös miehet ryhtyivät varotoimiin ja sitoivat laivan ympäri köysiä. Koska he pelkäsivät ajautuvansa Syrtteihin, he laskivat ajoankkurin ja olivat näin tuuliajolla.

18 Kun myrsky ahdisti meitä ankarasti, he heittivät seuraavana päivänä lastia mereen.

19 Kolmantena päivänä he omin käsin viskasivat mereen laivan kaluston.

20 Moneen päivään ei näkynyt aurinkoa eikä tähtiä, ja kun kova myrskykin painoi päälle, meiltä katosi lopulta kaikki toivo pelastumisesta.

21 Kun oli oltu kauan syömättä, Paavali astui joukon keskelle ja sanoi: ”Miehet, teidän olisi pitänyt kuunnella minua eikä

preciso terem-me atendido e não partir de Creta, para evitar este dano e perda.

22 Mas, já agora, vos aconselho bom ânimo, porque nenhuma vida se perderá de entre vós, mas somente o navio.

23 Porque, esta mesma noite, um anjo de Deus, de quem eu sou e a quem sirvo, esteve comigo,

24 dizendo: Paulo, não temas! É preciso que compareças perante César, e eis que Deus, por sua graça, te deu todos quantos navegam contigo.

25 Portanto, senhores, tende bom ânimo! Pois eu confio em Deus que sucederá do modo por que me foi dito.

26 Porém é necessário que vamos dar a uma ilha.

O naufrágio

27 Quando chegou a décima quarta noite, sendo nós batidos de um lado para outro no mar Adriático, por volta da meia-noite, pressentiram os marinheiros que se aproximavam de alguma terra.

28 E, lançando o prumo, acharam vinte braças; passando um pouco mais adiante, tornando a lançar o prumo, acharam quinze braças.

29 E, receosos de que fôssemos atirados contra lugares rochosos, lançaram da popa quatro âncoras e oravam para que rompesse o dia.

30 Procurando os marinheiros fugir do navio, e, tendo arriado o bote no mar, a

lähteä Kreetasta. Silloin olisitte välttyneet tästä vaivasta ja vahingosta.

22 Mutta nyt kehotan teitä olemaan rohkealla mielellä, sillä yksikään teistä ei menetä henkeään, ainoastaan laiva uppoaa.

23 Tänä yönä näet vieressäni seisoi sen Jumalan enkeli, jonka oma minä olen ja jota minä myös palvelen.

24 Hän sanoi: 'Älä pelkää, Paavali. Sinun on mentävä keisarin eteen, ja Jumala on lahjoittanut sinulle kaikki, jotka purjehtivat kanssasi.'

25 Olkaa siis rohkealla mielellä, miehet! Minulla on sellainen usko Jumalaan, että tapahtuu niin kuin minulle on puhuttu.

26 Mutta jollekin saarelle meidän täytyy ajautua."

Haaksirikko ja pelastuminen

27 Oli jo neljästoista yö ajelehtiessamme Adrianmerellä, kun merimiehistä alkoi keskiyön aikaan tuntua, että lähestyttiin maata.

28 He luotasivat ja havaitsivat syvyydeksi kaksikymmentä syltä. Vähän matkaa edettyämme he taas luotasivat ja havaitsivat syvyyden olevan viisitoista syltä.

29 Pelätessään meidän ajautuvan karille he laskivat laivan perästä neljä ankkuria ja odottivat ikävöiden päivän valkenemista.

30 Merimiehet yrittivät paeta laivasta ja laskivat laivaveneen mereen sen tekosyyn

pretexto de que estavam para largar âncoras da proa,

31 disse Paulo ao centurião e aos soldados: Se estes não permanecerem a bordo, vós não podereis salvar-vos.

32 Então, os soldados cortaram os cabos do bote e o deixaram afastar-se.

33 Enquanto amanhecia, Paulo rogava a todos que se alimentassem, dizendo: Hoje, é o décimo quarto dia em que, esperando, estais sem comer, nada tendo provado.

34 Eu vos rogo que comais alguma coisa; porque disto depende a vossa segurança; pois nenhum de vós perderá nem mesmo um fio de cabelo.

35 Tendo dito isto, tomando um pão, deu graças a Deus na presença de todos e, depois de o partir, começou a comer.

36 Todos cobraram ânimo e se puseram também a comer.

37 Estávamos no navio duzentas e setenta e seis pessoas ao todo.

38 Refeitos com a comida, aliviaram o navio, lançando o trigo ao mar.

39 Quando amanheceu, não reconheceram a terra, mas avistaram uma enseada, onde havia praia; então, consultaram entre si se não podiam encalhar ali o navio.

40 Levantando as âncoras, deixaram-no ir ao mar, largando também as amarras do leme; e, alçando a vela de proa ao vento, dirigiram-se para a praia.

varjolla, että aikoivat muka laskea keulasta ankkureita.

31 Mutta Paavali sanoi sadanpäällikölle ja sotilaille: ”Jos nuo eivät pysy laivassa, te ette voi pelastua.”

32 Silloin sotilaat hakkasivat poikki veneen köydet ja päästivät sen menemään.

33Vähän ennen päivän valkenemista Paavali kehotti kaikkia syömään sanoen: ”Tänään on jo neljästoista päivä, kun olette odottaneet ja olleet syömättä ettekä ole ottaneet mitään suuhunne.

34 Siksi kehotan teitä syömään, sillä se on tarpeen pelastuaksenne. Ei kenenkään teidän päästänne katoa hiuskarvaakaan.”

35Tämän sanottuaan hän otti leivän, kiitti Jumalaa kaikkien nähden, mursi leivän ja rupesi syömään.

36Silloin kaikki tulivat rohkealle mielelle ja alkoivat syödä.

37 Meitä oli laivassa kaikkiaan kaksisataaseitsemänkymmentäkuusi henkeä.

38 Syötyään kylliksi merimiehet kevensivät laivaa heittämällä viljan mereen.

39Aamun valjettua he eivät tunteneet edessä olevaa maata mutta huomasivat lahden, jossa oli sopiva ranta. Sinne, jos mahdollista, he päättivät ohjata laivan.

40 He päästivät ankkuriköydet irti ja jättivät ankkurit mereen. Samalla he irrottivat peräsinairojen köydet, nostivat

keulapurjeen tuuleen ja ohjasivat rantaa kohti.

[41] Dando, porém, num lugar onde duas correntes se encontravam, encalharam ali o navio; a proa encravou-se e ficou imóvel, mas a popa se abria pela violência do mar.

[41] He ajautuivat kuitenkin riutalle ja antoivat laivan törmätä siihen. Keula juuttui kiinni ja pysyi paikoillaan, mutta perä alkoi hajota aaltojen voimasta.

[42] O parecer dos soldados era que matassem os presos, para que nenhum deles, nadando, fugisse;

[42] Silloin sotilaat aikoivat tappaa vangit, ettei kukaan pääsisi uimalla pakoon.

[43] mas o centurião, querendo salvar a Paulo, impediu-os de o fazer; e ordenou que os que soubessem nadar fossem os primeiros a lançar-se ao mar e alcançar a terra.

[43] Mutta sadanpäällikkö tahtoi pelastaa Paavalin ja esti heidän aikeensa. Hän käski uimataitoisten hypätä ensimmäisinä veteen ja uida rantaan

[44] Quanto aos demais, que se salvassem, uns, em tábuas, e outros, em destroços do navio. E foi assim que todos se salvaram em terra.

[44] ja sitten muiden, ketkä lautojen, ketkä laivankappaleiden varassa. Näin kaikki pelastuivat maihin.

Atos 28

A ilha de Malta

[1] Uma vez em terra, verificamos que a ilha se chamava Malta.

[2] Os bárbaros trataram-nos com singular humanidade, porque, acendendo uma fogueira, acolheram-nos a todos por causa da chuva que caía e por causa do frio.

[3] Tendo Paulo ajuntado e atirado à fogueira um feixe de gravetos, uma víbora, fugindo do calor, prendeu-se-lhe à mão.

[4] Quando os bárbaros viram a víbora pendente da mão dele, disseram uns aos outros: Certamente, este homem é

Apt. Teot 28

Paavali Meliten saarella

[1] Pelastumisemme jälkeen saimme tietää, että saaren nimi oli Melite .

[2] Saaren kanta-asukkaat osoittivat meille harvinaisen suurta ystävällisyyttä. He sytyttivät nuotion ja ottivat meidät kaikki sen ääreen, koska oli alkanut sataa ja oli kylmä.

[3] Paavali kokosi kasan risuja, ja kun hän pani ne nuotioon, tuli kyykäärme kuumuuden tähden esiin ja kävi kiinni hänen käteensä.

[4] Kun asukkaat näkivät käärmeen riippuvan hänen kädestään, he sanoivat toisilleen: ”Tuo mies on varmaankin

assassino, porque, salvo do mar, a Justiça não o deixa viver.

5 Porém ele, sacudindo o réptil no fogo, não sofreu mal nenhum;

6 mas eles esperavam que ele viesse a inchar ou a cair morto de repente. Mas, depois de muito esperar, vendo que nenhum mal lhe sucedia, mudando de parecer, diziam ser ele um deus.

Públio hospeda a Paulo

7 Perto daquele lugar, havia um sítio pertencente ao homem principal da ilha, chamado Públio, o qual nos recebeu e hospedou benignamente por três dias.

8 Aconteceu achar-se enfermo de disenteria, ardendo em febre, o pai de Públio. Paulo foi visitá-lo, e, orando, impôs-lhe as mãos, e o curou.

9 À vista deste acontecimento, os demais enfermos da ilha vieram e foram curados,

10 os quais nos distinguiram com muitas honrarias; e, tendo nós de prosseguir viagem, nos puseram a bordo tudo o que era necessário.

A continuação da viagem

11 Ao cabo de três meses, embarcamos num navio alexandrino, que invernara na ilha e tinha por emblema Dióscuros.

12 Tocando em Siracusa, ficamos ali três dias,

murhaaja. Hän pelastui merestä, mutta kostotar ei sallinut hänen elää.”

5 Mutta Paavali ravisteli käärmeen tuleen, eikä hänelle tapahtunut mitään pahaa.

6He odottivat hänen ajettuvan tai kaatuvan äkkiä kuolleena maahan. Kun he olivat kauan odottaneet ja nähneet, ettei hänelle tapahtunut mitään pahaa, he muuttivat mielensä ja sanoivat, että hän oli jumala.

7Lähellä sitä paikkaa oli Publius-nimisellä saaren johtavalla miehellä maatiloja. Hän otti meidät vastaan ja piti meitä ystävällisesti vierainaan kolme päivää.

8 Publiuksen isä makasi kuumeessa ja punataudin vaivaamana. Paavali meni hänen luokseen, rukoili ja pani kätensä hänen päälleen parantaen hänet.

9Kun tämä oli tapahtunut, tulivat muutkin saarella olevat sairaat, ja heidät parannettiin.

10 Saarelaiset osoittivat meille monin tavoin kunnioitusta, ja kun lähdimme merelle, he antoivat mukaamme, mitä tarvitsimme.

Paavali saapuu Roomaan

11Kolmen kuukauden kuluttua me purjehdimme sieltä aleksandrialaisessa laivassa, joka oli talvehtinut saarella ja jonka tunnuksena oli Zeuksen kaksospoikien kuvat.

12 Nousimme maihin Syrakusassa ja viivyimme siellä kolme päivää.

[13] donde, bordejando, chegamos a Régio. No dia seguinte, tendo soprado vento sul, em dois dias, chegamos a Putéoli,

[14] onde achamos alguns irmãos que nos rogaram ficássemos com eles sete dias; e foi assim que nos dirigimos a Roma.

[15] Tendo ali os irmãos ouvido notícias nossas, vieram ao nosso encontro até à Praça de Ápio e às Três Vendas. Vendo-os Paulo e dando, por isso, graças a Deus, sentiu-se mais animado.

Paulo em Roma

[16] Uma vez em Roma, foi permitido a Paulo morar por sua conta, tendo em sua companhia o soldado que o guardava.

[17] Três dias depois, ele convocou os principais dos judeus e, quando se reuniram, lhes disse: Varões irmãos, nada havendo feito contra o povo ou contra os costumes paternos, contudo, vim preso desde Jerusalém, entregue nas mãos dos romanos;

[18] os quais, havendo-me interrogado, quiseram soltar-me sob a preliminar de não haver em mim nenhum crime passível de morte.

[19] Diante da oposição dos judeus, senti-me compelido a apelar para César, não tendo eu, porém, nada de que acusar minha nação.

[20] Foi por isto que vos chamei para vos ver e falar; porque é pela esperança de Israel que estou preso com esta cadeia.

[13] Nostettuamme ankkurit purjehdimme Regiumiin. Kun päivän kuluttua alkoi puhaltaa etelätuuli, me pääsimme seuraavana päivänä Puteoliin.

[14] Siellä tapasimme veljiä, jotka pyysivät meitä viipymään luonaan seitsemän päivää. Sieltä lähdimme Roomaan.

[15] Kun sikäläiset veljet saivat kuulla meistä, he tulivat meitä vastaan Forum Appiin ja Tres Tabernaen kohdalle. Nähdessään heidät Paavali kiitti Jumalaa ja sai rohkeutta.

[16]Kun saavuimme Roomaan, Paavalin annettiin asua omissa oloissaan häntä vartioivan sotilaan kanssa.

Paavali Roomassa

[17]Kolmen päivän kuluttua Paavali kutsui koolle juutalaisten johtomiehet. Kun he olivat kokoontuneet, hän sanoi heille: ”Miehet, veljet! En ole tehnyt mitään kansaamme tai isiemme tapoja vastaan. Kuitenkin minut luovutettiin Jerusalemissa vankina roomalaisten käsiin.

[18] Kuulusteltuaan minua he tahtoivat vapauttaa minut, koska en ollut syyllistynyt mihinkään, mistä ansaitsisin kuoleman.

[19]Mutta kun juutalaiset sitä vastustivat, minun oli pakko vedota keisariin. Ei minulla kuitenkaan ole mitään syytöksiä kansaani vastaan.

[20]Tästä syystä minä nyt kutsuin teidät nähdäkseni teidät ja keskustellakseni

kanssanne, sillä Israelin toivon tähden minä kannan tätä kahletta.”

21 Então, eles lhe disseram: Nós não recebemos da Judéia nenhuma carta que te dissesse respeito; também não veio qualquer dos irmãos que nos anunciasse ou dissesse de ti mal algum.

21He sanoivat hänelle: ”Emme ole saaneet sinua koskevia kirjeitä Juudeasta, eikä kukaan täällä käyneistä veljistä ole ilmoittanut eikä puhunut sinusta mitään pahaa.

22 Contudo, gostaríamos de ouvir o que pensas; porque, na verdade, é corrente a respeito desta seita que, por toda parte, é ela impugnada.

22 Katsomme kuitenkin oikeaksi kuulla sinulta, mitä mielessäsi on, sillä tästä lahkosta meillä on tiedossamme, että sitä kaikkialla vastustetaan.”

Paulo prega em Roma

23 Havendo-lhe eles marcado um dia, vieram em grande número ao encontro de Paulo na sua própria residência. Então, desde a manhã até à tarde, lhes fez uma exposição em testemunho do reino de Deus, procurando persuadi-los a respeito de Jesus, tanto pela lei de Moisés como pelos profetas.

23He määräsivät hänelle päivän, ja silloin heitä tuli vielä useampia hänen luokseen majapaikkaan. Aamuvarhaisesta iltamyöhään hän selitti heille Kirjoituksia, alkaen Mooseksen laista ja profeetoista, ja todisti Jumalan valtakunnasta yrittäen saada heidät vakuuttumaan Jeesuksesta.

24 Houve alguns que ficaram persuadidos pelo que ele dizia; outros, porém, continuaram incrédulos.

24Se, mitä sanottiin, sai toiset vakuuttuneiksi, mutta toiset eivät uskoneet.

25 E, havendo discordância entre eles, despediram-se, dizendo Paulo estas palavras: Bem falou o Espírito Santo a vossos pais, por intermédio do profeta Isaías, quando disse:

25 He olivat keskenään eri mieltä, ja heidän lähtiessään pois Paavali sanoi ainoastaan nämä sanat: ”Oikein on Pyhä Henki puhunut teidän isillenne profeetta Jesajan kautta:

26 Vai a este povo e dize-lhe: De ouvido, ouvireis e não entendereis; vendo, vereis e não percebereis.

26’Mene tämän kansan luo ja sano: Kuulemalla kuulkaa älkääkä ymmärtäkö, näkemällä nähkää älkääkä käsittäkö.

27 Porquanto o coração deste povo se tornou endurecido; com os ouvidos ouviram tardiamente e fecharam os olhos, para que jamais vejam com os olhos, nem ouçam com os ouvidos, para que não

27Sillä paatunut on tämän kansan sydän. Vaivoin he kuulevat korvillaan, ja silmänsä he ovat sulkeneet, etteivät he silmillään näkisi, eivät korvillaan kuulisi,

entendam com o coração, e se convertam, e por mim sejam curados.

28 Tomai, pois, conhecimento de que esta salvação de Deus foi enviada aos gentios. E eles a ouvirão.

29 [Ditas estas palavras, partiram os judeus, tendo entre si grande contenda.]

Paulo prisioneiro durante dois anos

30 Por dois anos, permaneceu Paulo na sua própria casa, que alugara, onde recebia todos que o procuravam,

31 pregando o reino de Deus, e, com toda a intrepidez, sem impedimento algum, ensinava as coisas referentes ao SENHOR Jesus Cristo.

etteivät he sydämellään ymmärtäisi ja kääntyisi ja etten minä heitä parantaisi.'

28Tietäkää siis, että tämä Jumalan pelastussanoma on lähetetty pakanoille ja he myös kuulevat sitä."

29[Kun Paavali oli tämän puhunut, juutalaiset lähtivät pois väitellen kiivaasti keskenään.]

30Paavali asui omassa vuokra-asunnossaan täydet kaksi vuotta ja otti vastaan kaikki, jotka tulivat hänen luokseen.

31 Hän julisti Jumalan valtakuntaa ja opetti Herrasta Jeesuksesta Kristuksesta täysin avoimesti kenenkään estämättä.

Epístola de Paulo aos Romanos

Romanos 1

Prefácio e saudação

[1] Paulo, servo de Jesus Cristo, chamado para ser apóstolo, separado para o evangelho de Deus,

[2] o qual foi por Deus, outrora, prometido por intermédio dos seus profetas nas Sagradas Escrituras,

[3] com respeito a seu Filho, o qual, segundo a carne, veio da descendência de Davi

[4] e foi designado Filho de Deus com poder, segundo o espírito de santidade pela ressurreição dos mortos, a saber, Jesus Cristo, nosso SENHOR,

[5] por intermédio de quem viemos a receber graça e apostolado por amor do seu nome, para a obediência por fé, entre todos os gentios,

[6] de cujo número sois também vós, chamados para serdes de Jesus Cristo.

[7] A todos os amados de Deus, que estais em Roma, chamados para serdes santos, graça a vós outros e paz, da parte de Deus, nosso Pai, e do SENHOR Jesus Cristo.

O amor de Paulo pelos cristãos de Roma. Seu desejo de vê-los

[8] Primeiramente, dou graças a meu Deus, mediante Jesus Cristo, no tocante a todos vós, porque, em todo o mundo, é proclamada a vossa fé.

[9] Porque Deus, a quem sirvo em meu espírito, no evangelho de seu Filho, é

Roomalaisille

Roomalaisille 1

Alkusanat ja tervehdys

[1]Paavali, Jeesuksen Kristuksen palvelija, kutsuttu apostoliksi ja erotettu julistamaan Jumalan evankeliumia,

[2]jonka Jumala on ennalta luvannut profeettojensa kautta pyhissä Kirjoituksissa,

[3]evankeliumia hänen Pojastaan Jeesuksesta Kristuksesta, meidän Herrastamme. Lihan puolesta hän on syntyään Daavidin jälkeläinen,

[4]ja pyhyyden Hengen puolesta hänet on kuolleista nousemisen kautta asetettu Jumalan Pojaksi voimassa.

[5]Hänen kauttaan me olemme saaneet armon ja apostolinviran, että syntyisi uskon kuuliaisuus hänen nimeään kohtaan kaikissa pakanakansoissa,

[6]joihin tekin, Jeesuksen Kristuksen kutsumat, kuulutte.

[7]Kaikille Roomassa oleville Jumalan rakkaille, kutsutuille pyhille: armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!

Paavali haluaa vierailla Roomassa

[8]Ensiksikin kiitän Jumalaani Jeesuksen Kristuksen kautta teistä kaikista, koska teidän uskostanne kerrotaan kaikkialla maailmassa.

[9]Jumala, jota hengessäni palvelen julistaessani hänen Poikansa

minha testemunha de como incessantemente faço menção de vós

10 em todas as minhas orações, suplicando que, nalgum tempo, pela vontade de Deus, se me ofereça boa ocasião de visitar-vos.

11 Porque muito desejo ver-vos, a fim de repartir convosco algum dom espiritual, para que sejais confirmados,

12 isto é, para que, em vossa companhia, reciprocamente nos confortemos por intermédio da fé mútua, vossa e minha.

13 Porque não quero, irmãos, que ignoreis que, muitas vezes, me propus ir ter convosco (no que tenho sido, até agora, impedido), para conseguir igualmente entre vós algum fruto, como também entre os outros gentios.

14 Pois sou devedor tanto a gregos como a bárbaros, tanto a sábios como a ignorantes;

15 por isso, quanto está em mim, estou pronto a anunciar o evangelho também a vós outros, em Roma.

O assunto da epístola: a justiça pela fé em Jesus Cristo

16 Pois não me envergonho do evangelho, porque é o poder de Deus para a salvação de todo aquele que crê, primeiro do judeu e também do grego;

17 visto que a justiça de Deus se revela no evangelho, de fé em fé, como está escrito: O justo viverá por fé.

A idolatria e depravação dos homens

18 A ira de Deus se revela do céu contra toda impiedade e perversão dos homens que detêm a verdade pela injustiça;

evankeliumia, on minun todistajani, että muistan teitä lakkaamatta.

10Anon aina rukouksissani, että minä jo vihdoinkin, jos Jumala tahtoo, pääsisin tulemaan teidän luoksenne.

11Kaipaan nähdä teitä voidakseni antaa teille jonkin hengellisen lahjan, että vahvistuisitte,

12tarkoitan, että me yhdessä ollessamme virkistyisimme yhteisestä uskostamme, teidän ja minun.

13Minä en tahdo teidän, veljet, olevan tietämättömiä siitä, että olen monta kertaa päättänyt tulla luoksenne saadakseni jonkin hedelmän myös teidän keskuudestanne niin kuin muidenkin pakanoiden, mutta tähän asti minulla on ollut este.

14Olen velassa sekä kreikkalaisille että barbaareille, sekä viisaille että tyhmille,

15ja siksi olen omasta puolestani halukas julistamaan evankeliumia myös teille Roomassa asuville.

Evankeliumin voima

16Minä en häpeä evankeliumia, sillä se on Jumalan voima pelastukseksi jokaiselle, joka uskoo, juutalaiselle ensin, sitten myös kreikkalaiselle.

17Siinä Jumalan vanhurskaus ilmestyy uskosta uskoon, niin kuin on kirjoitettu: ”Vanhurskas on elävä uskosta.”

Ihmiskunnan syyllisyys

18Jumalan viha ilmestyy taivaasta kaikkea ihmisten jumalattomuutta ja vääryyttä

vastaan, niiden, jotka pitävät totuutta vääryyden vallassa.

19 porquanto o que de Deus se pode conhecer é manifesto entre eles, porque Deus lhes manifestou.

19Se, mitä Jumalasta voidaan tietää, on kuitenkin ilmeistä heidän keskuudessaan. Onhan Jumala ilmoittanut sen heille,

20 Porque os atributos invisíveis de Deus, assim o seu eterno poder, como também a sua própria divindade, claramente se reconhecem, desde o princípio do mundo, sendo percebidos por meio das coisas que foram criadas. Tais homens são, por isso, indesculpáveis;

20sillä hänen näkymättömät ominaisuutensa, hänen iankaikkinen voimansa ja jumaluutensa, ovat maailman luomisesta asti olleet nähtävissä ja ymmärrettävissä hänen teoissaan. Siksi he eivät voi mitenkään puolustautua.

21 porquanto, tendo conhecimento de Deus, não o glorificaram como Deus, nem lhe deram graças; antes, se tornaram nulos em seus próprios raciocínios, obscurecendo-se-lhes o coração insensato.

21Vaikka he ovat tunteneet Jumalan, he eivät ole häntä Jumalana kunnioittaneet eivätkä kiittäneet, vaan heidän ajatuksensa ovat käyneet turhanpäiväisiksi, ja heidän ymmärtämätön sydämensä on pimentynyt.

22 Inculcando-se por sábios, tornaram-se loucos

22He väittävät olevansa viisaita mutta ovat tulleet tyhmiksi.

23 e mudaram a glória do Deus incorruptível em semelhança da imagem de homem corruptível, bem como de aves, quadrúpedes e répteis.

23He ovat muuttaneet katoamattoman Jumalan kirkkauden katoavaisen ihmisen, lintujen, nelijalkaisten ja matelijoiden kuvan kaltaiseksi.

24 Por isso, Deus entregou tais homens à imundícia, pelas concupiscências de seu próprio coração, para desonrarem o seu corpo entre si;

24Sen vuoksi Jumala on jättänyt heidät sydäntensä himoissa saastaisuuteen, häpäisemään keskenään oman ruumiinsa.

25 pois eles mudaram a verdade de Deus em mentira, adorando e servindo a criatura em lugar do Criador, o qual é bendito eternamente. Amém!

25He ovat vaihtaneet Jumalan totuuden valheeseen ja kunnioittaneet ja palvelleet luotua enemmän kuin Luojaa, häntä, joka on iankaikkisesti ylistetty. Aamen.

26 Por causa disso, os entregou Deus a paixões infames; porque até as mulheres

26Sen tähden Jumala on jättänyt heidät häpeällisten himojen valtaan. Naispuoliset

mudaram o modo natural de suas relações íntimas por outro, contrário à natureza;

27 semelhantemente, os homens também, deixando o contato natural da mulher, se inflamaram mutuamente em sua sensualidade, cometendo torpeza, homens com homens, e recebendo, em si mesmos, a merecida punição do seu erro.

Entregues os gentios a reprováveis sentimentos

28 E, por haverem desprezado o conhecimento de Deus, o próprio Deus os entregou a uma disposição mental reprovável, para praticarem coisas inconvenientes,

29 cheios de toda injustiça, malícia, avareza e maldade; possuídos de inveja, homicídio, contenda, dolo e malignidade; sendo difamadores,

30 caluniadores, aborrecidos de Deus, insolentes, soberbos, presunçosos, inventores de males, desobedientes aos pais,

31 insensatos, pérfidos, sem afeição natural e sem misericórdia.

32 Ora, conhecendo eles a sentença de Deus, de que são passíveis de morte os que tais coisas praticam, não somente as fazem, mas também aprovam os que assim procedem.

heistä ovat vaihtaneet luonnollisen yhteyden luonnonvastaiseen,

27ja samoin miespuoliset ovat luopuneet luonnollisesta yhteydestä naiseen ja kiihkossaan syttyneet toisiinsa. Miehet ovat harjoittaneet riettautta miesten kanssa ja ovat villiintymisestään saaneet itseensä sen palkan, mikä pitikin saada.

28Koska heille ei kelvannut pitää kiinni Jumalan tuntemisesta, Jumala jätti heidät kelvottoman mielen valtaan tekemään sopimattomia.

29 He ovat täynnä kaikenlaista vääryyttä, pahuutta, ahneutta ja ilkeyttä, täynnä kateutta, murhanhimoa, riitaa, petosta ja pahanilkisyyttä. He ovat juorujen levittäjiä

30ja panettelijoita. He vihaavat Jumalaa, ovat väkivaltaisia ja ylimielisiä, kerskailijoita ja pahankeksijöitä, vanhemmilleen tottelemattomia,

31ymmärtämättömiä ja epäluotettavia, rakkaudettomia ja armottomia.

32 Vaikka he tuntevat Jumalan vanhurskaan säädöksen, että ne, jotka sellaista tekevät, ovat ansainneet kuoleman, he eivät ainoastaan itse tee niin vaan myös osoittavat hyväksymisensä niille, jotka tekevät samoin.

Romanos 2

Os gentios e os judeus igualmente culpados. O juízo de Deus

1 Portanto, és indesculpável, ó homem, quando julgas, quem quer que sejas;

Roomalaisille 2

Jumalan vanhurskas tuomio

1Sen tähden sinä ihminen, joka tuomitset, et voi millään puolustaa itseäsi, oletpa

porque, no que julgas a outro, a ti mesmo te condenas; pois praticas as próprias coisas que condenas.

[2] Bem sabemos que o juízo de Deus é segundo a verdade contra os que praticam tais coisas.

[3] Tu, ó homem, que condenas os que praticam tais coisas e fazes as mesmas, pensas que te livrarás do juízo de Deus?

[4] Ou desprezas a riqueza da sua bondade, e tolerância, e longanimidade, ignorando que a bondade de Deus é que te conduz ao arrependimento?

[5] Mas, segundo a tua dureza e coração impenitente, acumulas contra ti mesmo ira para o dia da ira e da revelação do justo juízo de Deus,

[6] que retribuirá a cada um segundo o seu procedimento:

[7] a vida eterna aos que, perseverando em fazer o bem, procuram glória, honra e incorruptibilidade;

[8] mas ira e indignação aos facciosos, que desobedecem à verdade e obedecem à injustiça.

[9] Tribulação e angústia virão sobre a alma de qualquer homem que faz o mal, ao judeu primeiro e também ao grego;

[10] glória, porém, e honra, e paz a todo aquele que pratica o bem, ao judeu primeiro e também ao grego.

[11] Porque para com Deus não há acepção de pessoas.

kuka hyvänsä. Missä toista tuomitset, siinä tuomitset itsesi, koska sinä, joka tuomitset, teet itse samoja tekoja.

[2]Me tiedämme, että Jumalan tuomio on totuuden mukainen niille, jotka tekevät tuollaista.

[3]Luuletko sinä, ihminen, joka tuomitset toisia mutta itse teet samoja tekoja, että vältät Jumalan tuomion?

[4]Vai halveksitko hänen hyvyytensä, kärsivällisyytensä ja pitkämielisyytensä runsautta? Etkö ymmärrä, että Jumalan hyvyys vetää sinua parannukseen?

[5]Kovuudellasi ja sydämesi katumattomuudella sinä kartutat päällesi vihaa Jumalan vihan päiväksi, jolloin hänen vanhurskas tuomionsa ilmestyy.

[6]Silloin hän maksaa jokaiselle hänen tekojensa mukaan:

[7]niille, jotka hyvässä työssä kestävinä etsivät kirkkautta, kunniaa ja katoamattomuutta, hän antaa iankaikkisen elämän,

[8]mutta niiden osaksi, jotka ovat itsekkäitä eivätkä tottele totuutta vaan vääryyttä, tulee viha ja kiivaus.

[9]Tuska ja ahdistus jokaisen ihmisen sielulle, joka tekee pahaa, ensin juutalaisen, sitten myös kreikkalaisen!

[10]Mutta kirkkaus, kunnia ja rauha jokaiselle, joka tekee hyvää, ensin juutalaiselle, sitten myös kreikkalaiselle,

[11] sillä Jumala ei katso henkilöön.

12 Assim, pois, todos os que pecaram sem lei também sem lei perecerão; e todos os que com lei pecaram mediante lei serão julgados.

12Kaikki, jotka ovat tehneet syntiä ilman lakia, myös hukkuvat ilman lakia, ja kaikki, jotka lain alaisina ovat tehneet syntiä, tuomitaan lain mukaan.

13 Porque os simples ouvidores da lei não são justos diante de Deus, mas os que praticam a lei hão de ser justificados.

13 Eiväthän lain kuulijat ole vanhurskaita Jumalan edessä, vaan lain noudattajat julistetaan vanhurskaiksi.

14 Quando, pois, os gentios, que não têm lei, procedem, por natureza, de conformidade com a lei, não tendo lei, servem eles de lei para si mesmos.

14Kun pakanatkin, joilla ei ole lakia, tekevät luonnostaan, mitä laki vaatii, niin he, vaikka heillä ei lakia olekaan, ovat itse itselleen laki.

15 Estes mostram a norma da lei gravada no seu coração, testemunhando-lhes também a consciência e os seus pensamentos, mutuamente acusando-se ou defendendo-se,

15Näin he osoittavat, että lain vaatimukset on kirjoitettu heidän sydämeensä, kun heidän omatuntonsakin todistaa ja heidän ajatuksensa yhdessä syyttävät tai myös puolustavat heitä

16 no dia em que Deus, por meio de Cristo Jesus, julgar os segredos dos homens, de conformidade com o meu evangelho.

16 sinä päivänä, jona Jumala minun julistamani evankeliumin mukaisesti tuomitsee ihmisten salaisuudet Kristuksen Jeesuksen kautta.

Os judeus são indesculpáveis

Juutalaiset ja laki

17 Se, porém, tu, que tens por sobrenome judeu, e repousas na lei, e te glorias em Deus;

17Miten on? Sinä kutsut itseäsi juutalaiseksi, luotat lakiin ja kerskailet Jumalasta,

18 que conheces a sua vontade e aprovas as coisas excelentes, sendo instruído na lei;

18 tunnet hänen tahtonsa ja lakiin perehtyneenä tutkit, mikä on parasta.

19 que estás persuadido de que és guia dos cegos, luz dos que se encontram em trevas,

19 Sinä luulet olevasi sokeiden taluttaja, pimeydessä olevien valo,

20 instrutor de ignorantes, mestre de crianças, tendo na lei a forma da sabedoria e da verdade;

20 ymmärtämättömien kasvattaja ja alaikäisten opettaja, kun sinulla on laissa tiedon ja totuuden muoto.

21 tu, pois, que ensinas a outrem, não te ensinas a ti mesmo? Tu, que pregas que não se deve furtar, furtas?

21 Kun siis opetat muita, etkö opetakaan itseäsi? Varastatko itse, vaikka julistat, ettei saa varastaa?

[22] Dizes que não se deve cometer adultério e o cometes? Abominas os ídolos e lhes roubas os templos?
[23] Tu, que te glorias na lei, desonras a Deus pela transgressão da lei?
[24] Pois, como está escrito, o nome de Deus é blasfemado entre os gentios por vossa causa.

O verdadeiro israelita

[25] Porque a circuncisão tem valor se praticares a lei; se és, porém, transgressor da lei, a tua circuncisão já se tornou incircuncisão.

[26] Se, pois, a incircuncisão observa os preceitos da lei, não será ela, porventura, considerada como circuncisão?

[27] E, se aquele que é incircunciso por natureza cumpre a lei, certamente, ele te julgará a ti, que, não obstante a letra e a circuncisão, és transgressor da lei.

[28] Porque não é judeu quem o é apenas exteriormente, nem é circuncisão a que é somente na carne.

[29] Porém judeu é aquele que o é interiormente, e circuncisão, a que é do coração, no espírito, não segundo a letra, e cujo louvor não procede dos homens, mas de Deus.

Romanos 3

Paulo responde a objeções

[1] Qual é, pois, a vantagem do judeu? Ou qual a utilidade da circuncisão?

[22]Teetkö itse huorin, vaikka sanot, ettei saa tehdä huorin? Ryöstätkö itse temppeliä, vaikka inhoat epäjumalia?
[23] Häpäisetkö itse Jumalaa rikkomalla lakia, vaikka kerskailet laista?
[24]Sillä ”teidän takianne Jumalan nimi tulee pilkatuksi pakanoiden keskuudessa”, niin kuin on kirjoitettu.

Sydämen ympärileikkaus

[25]Ympärileikkaus on kyllä hyödyksi, jos noudatat lakia. Mutta jos olet lainrikkoja, on ympärileikkauksesi tullut ympärileikkaamattomuudeksi.

[26]Jos siis ympärileikkaamaton noudattaa lain säädöksiä, eikö hänen ympärileikkaamattomuuttaan ole pidettävä ympärileikkauksena?

[27]Ruumiillisesti ympärileikkaamaton, joka täyttää lain, tuomitsee sinut, joka lain kirjaiminesi ja ympärileikkauksinesi olet lainrikkoja.

[28] Sillä ei se ole juutalainen, joka vain ulkonaisesti on juutalainen, eikä ympärileikkaus ole se, joka tapahtuu ulkonaisesti lihassa.

[29]Se on juutalainen, joka sisimmässään on juutalainen, ja oikea ympärileikkaus on sydämen ympärileikkaus Hengessä, ei kirjaimen mukaan. Hän saa kiitoksen, ei ihmisiltä vaan Jumalalta.

Roomalaisille 3

Jumala on uskollinen ja vanhurskas

[1]Mitä etuja sitten on juutalaisilla, tai mitä hyötyä on ympärileikkauksesta?

[2] Muita, sob todos os aspectos. Principalmente porque aos judeus foram confiados os oráculos de Deus.

[3] E daí? Se alguns não creram, a incredulidade deles virá desfazer a fidelidade de Deus?

[4] De maneira nenhuma! Seja Deus verdadeiro, e mentiroso, todo homem, segundo está escrito: Para seres justificado nas tuas palavras e venhas a vencer quando fores julgado.

[5] Mas, se a nossa injustiça traz a lume a justiça de Deus, que diremos? Porventura, será Deus injusto por aplicar a sua ira? (Falo como homem.)

[6] Certo que não. Do contrário, como julgará Deus o mundo?

[7] E, se por causa da minha mentira, fica em relevo a verdade de Deus para a sua glória, por que sou eu ainda condenado como pecador?

[8] E por que não dizemos, como alguns, caluniosamente, afirmam que o fazemos: Pratiquemos males para que venham bens? A condenação destes é justa.

Todos os homens na condição de pecadores

[9] Que se conclui? Temos nós qualquer vantagem? Não, de forma nenhuma; pois já temos demonstrado que todos, tanto judeus como gregos, estão debaixo do pecado;

[10] como está escrito: Não há justo, nem um sequer,

[2]Paljonkin, kaikin tavoin. Ensinnäkin se, että heille on uskottu Jumalan sanat.

[3]Entä jos jotkut ovat olleet epäuskoisia? Ei kai heidän epäuskonsa tee Jumalan uskollisuutta tyhjäksi?

[4]Ei tietenkään! Olkoon Jumala luotettava, vaikka kaikki ihmiset olisivat valehtelijoita! Onhan kirjoitettu: ”Että sinut todettaisiin vanhurskaaksi sanoissasi ja että sinä voittaisit, kun kanssasi käydään oikeutta.”

[5]Mutta jos meidän vääryytemme osoittaa Jumalan vanhurskauden, mitä me silloin sanomme? Ei kai Jumala ole väärämielinen – puhun ihmisten tavoin – kun hän rankaisee vihassaan?

[6]Ei tietenkään! Kuinka Jumala silloin voisi tuomita maailman?

[7]Sillä jos Jumalan totuus minun valheeni vuoksi on tullut entistä selvemmin julki hänen kunniakseen, miksi minutkin vielä tuomitaan syntisenä?

[8] Pitäisikö meidän tehdä niin kuin meistä herjaten puhutaan ja niin kuin jotkut väittävät meidän sanovan: ”Tehkäämme pahaa, että siitä tulisi hyvää?” He saavat oikeudenmukaisen tuomion.

Kaikki ovat synnin alaisia

[9]Miten siis on? Olemmeko me parempia? Emme suinkaan. Olemmehan juuri osoittaneet, että kaikki, niin juutalaiset kuin kreikkalaisetkin, ovat synnin alaisia.

[10]Onhan kirjoitettu: ”Ei ole ketään vanhurskasta, ei ainoatakaan,

11 não há quem entenda, não há quem busque a Deus;

12 todos se extraviaram, à uma se fizeram inúteis; não há quem faça o bem, não há nem um sequer.

13 A garganta deles é sepulcro aberto; com a língua, urdem engano, veneno de víbora está nos seus lábios,

14 a boca, eles a têm cheia de maldição e de amargura;

15 são os seus pés velozes para derramar sangue,

16 nos seus caminhos, há destruição e miséria;

17 desconheceram o caminho da paz.

18 Não há temor de Deus diante de seus olhos.

O judeu não constitui exceção

19 Ora, sabemos que tudo o que a lei diz, aos que vivem na lei o diz para que se cale toda boca, e todo o mundo seja culpável perante Deus,

20 visto que ninguém será justificado diante dele por obras da lei, em razão de que pela lei vem o pleno conhecimento do pecado.

A justificação pela fé em Jesus Cristo

21 Mas agora, sem lei, se manifestou a justiça de Deus testemunhada pela lei e pelos profetas;

22 justiça de Deus mediante a fé em Jesus Cristo, para todos [e sobre todos] os que crêem; porque não há distinção,

23 pois todos pecaram e carecem da glória de Deus,

11ei ole ketään ymmärtäväistä, ei ketään, joka etsii Jumalaa.

12Kaikki ovat poikenneet pois, kaikki tyynni kelvottomiksi käyneet. Ei ole ketään, joka tekee hyvää, ei ainoatakaan.

13Heidän kurkkunsa on avoin hauta, he pettävät kielellään, heidän huultensa alla on kyykäärmeen myrkkyä,

14heidän suunsa on täynnä kirousta ja katkeruutta.

15Heidän jalkansa ovat nopeat vuodattamaan verta,

16hävitys ja kurjuus on heidän teillään,

17 ja rauhan tietä he eivät tunne.

18Ei ole Jumalan pelkoa heidän silmiensä edessä."

19Mutta me tiedämme, että kaiken, minkä laki sanoo, se puhuu lain alaisille, että jokainen suu tukittaisiin ja koko maailma tulisi syylliseksi Jumalan edessä.

20 Eihän yksikään ihminen tule hänen edessään vanhurskaaksi tekemällä lain vaatimia tekoja, sillä lain kautta tulee synnintunto.

Vanhurskaus uskon kautta

21Mutta nyt Jumalan vanhurskaus, josta laki ja profeetat todistavat, on ilmoitettu ilman lakia.

22Tämä Jumalan vanhurskaus tulee uskosta Jeesukseen Kristukseen kaikille , jotka uskovat. Ei tässä ole mitään erottelua,

23sillä kaikki ovat tehneet syntiä ja ovat Jumalan kirkkautta vailla

[24] sendo justificados gratuitamente, por sua graça, mediante a redenção que há em Cristo Jesus,

[25] a quem Deus propôs, no seu sangue, como propiciação, mediante a fé, para manifestar a sua justiça, por ter Deus, na sua tolerância, deixado impunes os pecados anteriormente cometidos;

[26] tendo em vista a manifestação da sua justiça no tempo presente, para ele mesmo ser justo e o justificador daquele que tem fé em Jesus.

[27] Onde, pois, a jactância? Foi de todo excluída. Por que lei? Das obras? Não; pelo contrário, pela lei da fé.

[28] Concluímos, pois, que o homem é justificado pela fé, independentemente das obras da lei.

[29] É, porventura, Deus somente dos judeus? Não o é também dos gentios? Sim, também dos gentios,

[30] visto que Deus é um só, o qual justificará, por fé, o circunciso e, mediante a fé, o incircunciso.

[31] Anulamos, pois, a lei pela fé? Não, de maneira nenhuma! Antes, confirmamos a lei.

Romanos 4

Abraão justificado pela fé

[1] Que, pois, diremos ter alcançado Abraão, nosso pai segundo a carne?

[2] Porque, se Abraão foi justificado por obras, tem de que se gloriar, porém não diante de Deus.

[24]mutta saavat lahjaksi vanhurskauden hänen armostaan sen lunastuksen kautta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa.

[25]Hänet Jumala on asettanut armoistuimeksi uskon kautta hänen vereensä osoittaakseen vanhurskautensa, koska oli jumalallisessa kärsivällisyydessään jättänyt rankaisematta ennen tehdyt synnit.

[26]Tämän Jumala teki osoittaakseen vanhurskautensa nykyajassa: hän on itse vanhurskas ja vanhurskauttaa sen, jolla on usko Jeesukseen .

[27]Missä siis on kerskaus? Se on suljettu pois. Minkä lain perusteella? Tekojenko lain? Ei, vaan uskon lain perusteella.

[28]Päädymme siis siihen, että ihminen vanhurskautetaan uskon kautta ilman lain vaatimia tekoja.

[29]Vai onko Jumala vain juutalaisten Jumala? Eikö pakanoidenkin? On pakanoidenkin,

[30]koska on vain yksi Jumala, joka vanhurskauttaa ympärileikatut uskosta ja ympärileikkaamattomat uskon kautta.

[31]Teemmekö siis lain mitättömäksi vetoamalla uskoon? Emme tietenkään! Me vahvistamme lain.

Roomalaisille 4

Abrahamin uskonvanhurskaus

[1]Mitä me siis sanomme kantaisämme Abrahamin saavuttaneen lihan mukaan?

[2] Jos Abraham vanhurskautettiin tekojen perusteella, hänellä on kerskaamista, ei kuitenkaan Jumalan edessä.

[3] Pois que diz a Escritura? Abraão creu em Deus, e isso lhe foi imputado para justiça.

[3] Mitä Raamattu sanoo? Abraham uskoi Jumalaa, ja se luettiin hänelle vanhurskaudeksi.

[4] Ora, ao que trabalha, o salário não é considerado como favor, e sim como dívida.

[4] Työtä tekevälle ei lueta palkkaa armosta vaan ansiosta.

[5] Mas, ao que não trabalha, porém crê naquele que justifica o ímpio, a sua fé lhe é atribuída como justiça.

[5] Sille taas, joka ei töitä tee vaan uskoo häneen, joka vanhurskauttaa jumalattoman, luetaan hänen uskonsa vanhurskaudeksi.

[6] E é assim também que Davi declara ser bem-aventurado o homem a quem Deus atribui justiça, independentemente de obras:

[6] Samoin Daavid ylistää autuaaksi sitä ihmistä, jolle Jumala lukee vanhurskauden ilman tekoja:

[7] Bem-aventurados aqueles cujas iniqüidades são perdoadas, e cujos pecados são cobertos;

[7] ”Autuaat ne, joiden rikokset on anteeksi annettu ja joiden synnit on peitetty!

[8] bem-aventurado o homem a quem o SENHOR jamais imputará pecado.

[8] Autuas se mies, jolle Herra ei lue syntiä!”

[9] Vem, pois, esta bem-aventurança exclusivamente sobre os circuncisos ou também sobre os incircuncisos? Visto que dizemos: a fé foi imputada a Abraão para justiça.

[9] Koskeeko sitten tämä autuaaksi ylistäminen ainoastaan ympärileikattuja vai myös ympärileikkaamattomia? Mehän sanomme, että Abrahamille luettiin usko vanhurskaudeksi.

[10] Como, pois, lhe foi atribuída? Estando ele já circuncidado ou ainda incircunciso? Não no regime da circuncisão, e sim quando incircunciso.

[10] Miten se sitten luettiin? Oliko hän silloin ympärileikattu vai ympärileikkaamaton? Hän ei ollut ympärileikattu vaan ympärileikkaamaton.

[11] E recebeu o sinal da circuncisão como selo da justiça da fé que teve quando ainda incircunciso; para vir a ser o pai de todos os que crêem, embora não circuncidados, a fim de que lhes fosse imputada a justiça,

[11] Hän sai ympärileikkauksen merkin sinetiksi uskonvanhurskaudesta, joka hänellä oli ympärileikkaamattomana, jotta hän olisi kaikkien niiden isä, jotka ympärileikkaamattomina uskovat, ja jotta vanhurskaus luettaisiin heillekin.

[12] e pai da circuncisão, isto é, daqueles que não são apenas circuncisos, mas também andam nas pisadas da fé que teve Abraão, nosso pai, antes de ser circuncidado.

[12]Näin hänestä on tullut myös niiden ympärileikattujen isä, jotka eivät ainoastaan ole ympärileikattuja vaan myös vaeltavat sen uskon jälkiä, joka meidän isällämme Abrahamilla oli jo ympärileikkaamattomana.

Jumalan lupaus toteutuu uskon kautta

[13] Não foi por intermédio da lei que a Abraão ou a sua descendência coube a promessa de ser herdeiro do mundo, e sim mediante a justiça da fé.

[13]Sitä lupausta, että Abraham oli perivä maailman, ei annettu hänelle eikä hänen siemenelleen lain noudattamisen perusteella vaan uskonvanhurskauden kautta.

[14] Pois, se os da lei é que são os herdeiros, anula-se a fé e cancela-se a promessa,

[14]Sillä jos ne, jotka perustautuvat lakiin, ovat perillisiä, niin usko on tehty turhaksi ja lupaus mitättömäksi.

[15] porque a lei suscita a ira; mas onde não há lei, também não há transgressão.

[15] Laki saa aikaan vihaa, mutta missä lakia ei ole, siellä ei ole rikkomustakaan.

[16] Essa é a razão por que provém da fé, para que seja segundo a graça, a fim de que seja firme a promessa para toda a descendência, não somente ao que está no regime da lei, mas também ao que é da fé que teve Abraão (porque Abraão é pai de todos nós,

[16]Sen tähden vanhurskaus on uskosta, että se olisi armosta. Näin lupaus pysyy lujana kaikelle siemenelle, ei ainoastaan sille, joka perustautuu lakiin, vaan myös sille, jolla on Abrahamin usko. Hän on meidän kaikkien isä

[17] como está escrito: Por pai de muitas nações te constituí.), perante aquele no qual creu, o Deus que vivifica os mortos e chama à existência as coisas que não existem.

[17]– niin kuin on kirjoitettu: ”Monien kansojen isäksi minä olen sinut asettanut” – sen Jumalan edessä, johon hän uskoi ja joka tekee kuolleet eläviksi ja kutsuu olemattomat, ikään kuin ne olisivat.

[18] Abraão, esperando contra a esperança, creu, para vir a ser pai de muitas nações, segundo lhe fora dito: Assim será a tua descendência.

[18]Abraham toivoi, vaikka ei toivoa ollut. Hän uskoi tulevansa monen kansan isäksi tämän sanan mukaisesti: ”Niin paljon on sinun jälkeläisiäsi oleva.”

[19] E, sem enfraquecer na fé, embora levasse em conta o seu próprio corpo

[19]Uskossaan hän ei heikentynyt, vaikka hän, miltei satavuotiaana, tiesi ruumiinsa

amortecido, sendo já de cem anos, e a idade avançada de Sara,

[20] não duvidou, por incredulidade, da promessa de Deus; mas, pela fé, se fortaleceu, dando glória a Deus,

[21] estando plenamente convicto de que ele era poderoso para cumprir o que prometera.

[22] Pelo que isso lhe foi também imputado para justiça.

[23] E não somente por causa dele está escrito que lhe foi levado em conta,

[24] mas também por nossa causa, posto que a nós igualmente nos será imputado, a saber, a nós que cremos naquele que ressuscitou dentre os mortos a Jesus, nosso SENHOR,

[25] o qual foi entregue por causa das nossas transgressões e ressuscitou por causa da nossa justificação.

kuihtuneen ja Saaran kohdun kuoleutuneen.

[20]Jumalan lupausta hän ei epäuskossa epäillyt vaan vahvistui uskossa antaen kunnian Jumalalle.

[21]Hän oli täysin varma, että Jumala voi tehdä sen, minkä on luvannut.

[22]Sen tähden usko luettiinkin hänelle vanhurskaudeksi.

[23]Mutta ei ainoastaan hänen tähtensä ole kirjoitettu, että se hänelle luettiin,

[24]vaan myös meidän tähtemme. Vanhurskaus luetaan meillekin, kun uskomme häneen, joka herätti kuolleista Jeesuksen, meidän Herramme.

[25]Hänet annettiin alttiiksi meidän rikkomustemme tähden ja herätettiin kuolleista meidän vanhurskauttamisemme tähden.

Romanos 5

A justificação pela fé e paz com Deus

[1] Justificados, pois, mediante a fé, temos paz com Deus por meio de nosso SENHOR Jesus Cristo;

[2] por intermédio de quem obtivemos igualmente acesso, pela fé, a esta graça na qual estamos firmes; e gloriamo-nos na esperança da glória de Deus.

[3] E não somente isto, mas também nos gloriamos nas próprias tribulações, sabendo que a tribulação produz perseverança;

Roomalaisille 5

Vanhurskautuksen seuraukset

[1]Koska siis olemme tulleet uskosta vanhurskaiksi, meillä on rauha Jumalan kanssa meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta.

[2]Hänen kauttaan me olemme päässeet uskossa tähän armoon, jossa nyt olemme, ja me kerskaamme Jumalan kirkkauden toivosta.

[3]Emmekä ainoastaan siitä, vaan me kerskaamme myös ahdistuksista , tietäen, että ahdistus saa aikaan kärsivällisyyttä,

[4] e a perseverança, experiência; e a experiência, esperança.

[5] Ora, a esperança não confunde, porque o amor de Deus é derramado em nosso coração pelo Espírito Santo, que nos foi outorgado.

[6] Porque Cristo, quando nós ainda éramos fracos, morreu a seu tempo pelos ímpios.

[7] Dificilmente, alguém morreria por um justo; pois poderá ser que pelo bom alguém se anime a morrer.

[8] Mas Deus prova o seu próprio amor para conosco pelo fato de ter Cristo morrido por nós, sendo nós ainda pecadores.

[9] Logo, muito mais agora, sendo justificados pelo seu sangue, seremos por ele salvos da ira.

[10] Porque, se nós, quando inimigos, fomos reconciliados com Deus mediante a morte do seu Filho, muito mais, estando já reconciliados, seremos salvos pela sua vida;

[11] e não apenas isto, mas também nos gloriamos em Deus por nosso SENHOR Jesus Cristo, por intermédio de quem recebemos, agora, a reconciliação.

Adão e Cristo

[12] Portanto, assim como por um só homem entrou o pecado no mundo, e pelo pecado, a morte, assim também a morte passou a todos os homens, porque todos pecaram.

[4]kärsivällisyys koetuksen kestämistä ja koetuksen kestäminen toivoa.

[5]Mutta toivo ei tuota pettymystä, sillä Jumalan rakkaus on vuodatettu meidän sydämiimme Pyhän Hengen kautta, joka on meille annettu.

[6]Kun olimme vielä heikkoja, Kristus kuoli oikeaan aikaan jumalattomien puolesta.

[7]Tuskin kukaan on valmis kuolemaan jonkun vanhurskaan puolesta; hyvän ihmisen puolesta joku kenties uskaltaa kuolla.

[8] Mutta Jumala osoittaa rakkautensa meitä kohtaan siinä, että Kristus kuoli meidän puolestamme, kun me vielä olimme syntisiä.

[9]Paljon ennemmin me siis nyt, kun olemme vanhurskautettuja hänen veressään, pelastumme hänen kauttaan vihasta.

[10]Jos me jo silloin, kun vielä olimme Jumalan vihollisia, tulimme sovitetuiksi hänen kanssaan hänen Poikansa kuoleman kautta, paljon ennemmin me pelastumme hänen elämänsä kautta nyt, kun olemme sovitettuja.

[11]Emmekä ole ainoastaan sovitettuja, vaan me jopa kerskaamme Jumalasta Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta, jonka kautta olemme nyt saaneet sovituksen.

Aadam ja Kristus

[12]Samoin kuin yhden ihmisen kautta synti tuli maailmaan ja synnin kautta kuolema, niin myös kuolema on tullut kaikkien

ihmisten osaksi, koska kaikki ovat tehneet syntiä.

13 Porque até ao regime da lei havia pecado no mundo, mas o pecado não é levado em conta quando não há lei.

13Olihan synti maailmassa jo ennen lakiakin, mutta missä lakia ei ole, siellä ei lueta syntiäkään.

14 Entretanto, reinou a morte desde Adão até Moisés, mesmo sobre aqueles que não pecaram à semelhança da transgressão de Adão, o qual prefigurava aquele que havia de vir.

14Kuitenkin kuolema hallitsi Aadamista Moosekseen asti myös niitä, jotka eivät olleet tehneet syntiä samalla tavoin kuin Aadam rikkomuksellaan. Hän oli esikuva siitä, joka oli tuleva.

15 Todavia, não é assim o dom gratuito como a ofensa; porque, se, pela ofensa de um só, morreram muitos, muito mais a graça de Deus e o dom pela graça de um só homem, Jesus Cristo, foram abundantes sobre muitos.

15Rikkomus ei kuitenkaan ole verrattavissa armolahjaan. Yhden ihmisen rikkomuksen tähden monet ovat tosin kuolleet, mutta vielä paljon runsaammin ovat Jumalan armo ja lahja tulleet yhden ihmisen, Jeesuksen Kristuksen, armosta monien osaksi.

16 O dom, entretanto, não é como no caso em que somente um pecou; porque o julgamento derivou de uma só ofensa, para a condenação; mas a graça transcorre de muitas ofensas, para a justificação.

16Eikä sitä, mikä tuli yhden synnintekijän kautta, voi verrata tähän lahjaan. Sillä yhden ihmisen rikkomusta seurasi kadotustuomio, mutta armolahja koitui vanhurskautukseksi monista rikkomuksista.

17 Se, pela ofensa de um e por meio de um só, reinou a morte, muito mais os que recebem a abundância da graça e o dom da justiça reinarão em vida por meio de um só, a saber, Jesus Cristo.

17Jos siis yhden ihmisen rikkomuksen tähden kuolema on hallinnut yhden kautta, niin paljon ennemmin ne, jotka saavat armon ja vanhurskauden runsaan lahjan, tulevat hallitsemaan elämässä yhden, Jeesuksen Kristuksen, kautta.

18 Pois assim como, por uma só ofensa, veio o juízo sobre todos os homens para condenação, assim também, por um só ato de justiça, veio a graça sobre todos os homens para a justificação que dá vida.

18Niin kuin siis yhden ihmisen rikkomus on koitunut kaikille ihmisille kadotustuomioksi, niin myös yhden ihmisen vanhurskas teko koituu kaikille ihmisille elämän vanhurskauttamiseksi.

[19] Porque, como, pela desobediência de um só homem, muitos se tornaram pecadores, assim também, por meio da obediência de um só, muitos se tornarão justos.

[20] Sobreveio a lei para que avultasse a ofensa; mas onde abundou o pecado, superabundou a graça,

[21] a fim de que, como o pecado reinou pela morte, assim também reinasse a graça pela justiça para a vida eterna, mediante Jesus Cristo, nosso SENHOR.

[19]Niin kuin yhden ihmisen tottelemattomuuden vuoksi monet ovat tulleet syntisiksi, niin myös yhden ihmisen kuuliaisuuden ansiosta monet tulevat vanhurskaiksi.

[20]Laki kuitenkin tuli väliin, jotta rikkomus tulisi suureksi. Mutta missä synti on tullut suureksi, siellä on armo tullut ylenpalttiseksi,

[21]että niin kuin synti on hallinnut kuolemassa, samoin armokin hallitsisi vanhurskauden kautta iankaikkiseksi elämäksi Jeesuksen Kristuksen, meidän Herramme, kautta.

Romanos 6

Livres do pecado pela graça

[1] Que diremos, pois? Permaneceremos no pecado, para que seja a graça mais abundante?

[2] De modo nenhum! Como viveremos ainda no pecado, nós os que para ele morremos?

[3] Ou, porventura, ignorais que todos nós que fomos batizados em Cristo Jesus fomos batizados na sua morte?

[4] Fomos, pois, sepultados com ele na morte pelo batismo; para que, como Cristo foi ressuscitado dentre os mortos pela glória do Pai, assim também andemos nós em novidade de vida.

[5] Porque, se fomos unidos com ele na semelhança da sua morte, certamente, o seremos também na semelhança da sua ressurreição,

Roomalaisille 6

Kuolleita synnille, eläviä Kristuksessa

[1]Mitä me siis sanomme? Onko meidän pysyttävä synnissä, jotta armo tulisi suureksi?

[2]Ei tietenkään. Kuinka me, jotka olemme kuolleet synnille, vielä eläisimme siinä?

[3]Vai ettekö tiedä, että meidät kaikki, jotka on kastettu Kristukseen Jeesukseen, on kastettu hänen kuolemaansa?

[4]Meidät on siis yhdessä hänen kanssaan haudattu kasteen kautta kuolemaan, että niin kuin Kristus herätettiin kuolleista Isän kirkkauden kautta, samoin mekin vaeltaisimme uudessa elämässä.

[5]Jos kerran meidät näin on yhdistetty hänen kanssaan yhtäläisessä kuolemassa, me olemme yhtä hänen kanssaan myös ylösnousemuksessa.

6 sabendo isto: que foi crucificado com ele o nosso velho homem, para que o corpo do pecado seja destruído, e não sirvamos o pecado como escravos;

6Mehän tiedämme, että vanha ihmisemme on hänen kanssaan ristiinnaulittu, jotta synnin ruumis nujerrettaisiin, niin ettemme enää palvelisi syntiä.

7 porquanto quem morreu está justificado do pecado.

7Joka on kuollut, on vapautunut synnistä.

8 Ora, se já morremos com Cristo, cremos que também com ele viveremos,

8Jos olemme kuolleet Kristuksen kanssa, uskomme myös saavamme elää hänen kanssaan.

9 sabedores de que, havendo Cristo ressuscitado dentre os mortos, já não morre; a morte já não tem domínio sobre ele.

9Mehän tiedämme, että Kristus, kuolleista herätettynä, ei enää kuole eikä kuolema enää hallitse häntä.

10 Pois, quanto a ter morrido, de uma vez para sempre morreu para o pecado; mas, quanto a viver, vive para Deus.

10Sillä minkä hän kuoli, sen hän kertakaikkisesti kuoli synnille, mutta minkä hän elää, sen hän elää Jumalalle.

11 Assim também vós considerai-vos mortos para o pecado, mas vivos para Deus, em Cristo Jesus.

11Samoin pitäkää tekin itseänne synnille kuolleina mutta Jumalalle elävinä Kristuksessa Jeesuksessa.

12 Não reine, portanto, o pecado em vosso corpo mortal, de maneira que obedeçais às suas paixões;

12Älköön siis synti hallitko teidän kuolevaisessa ruumiissanne, niin että tottelette sen himoja.

13 nem ofereçais cada um os membros do seu corpo ao pecado, como instrumentos de iniqüidade; mas oferecei-vos a Deus, como ressurretos dentre os mortos, e os vossos membros, a Deus, como instrumentos de justiça.

13 Älkää antako jäseniänne vääryyden aseiksi synnille vaan antakaa itsenne kuolleista eläviksi tulleina Jumalalle ja jäsenenne vanhurskauden aseiksi Jumalalle.

14 Porque o pecado não terá domínio sobre vós; pois não estais debaixo da lei, e sim da graça.

14Synti ei enää ole teidän hallitsijanne, koska te ette ole lain vaan armon alaisia.

A lei, a escravidão e a graça

Vanhurskauden palvelijat

15 E daí? Havemos de pecar porque não estamos debaixo da lei, e sim da graça? De modo nenhum!

15Miten siis on? Saammeko tehdä syntiä, koska emme ole lain vaan armon alaisia? Emme tietenkään!

[16] Não sabeis que daquele a quem vos ofereceis como servos para obediência, desse mesmo a quem obedeceis sois servos, seja do pecado para a morte ou da obediência para a justiça?

[16]Ettekö tiedä, että ketä palvelemaan ja tottelemaan te antaudutte, sen orjia te olette: joko synnin orjia kuolemaksi tai kuuliaisuuden vanhurskaudeksi?

[17] Mas graças a Deus porque, outrora, escravos do pecado, contudo, viestes a obedecer de coração à forma de doutrina a que fostes entregues;

[17]Mutta kiitos Jumalalle, että te, jotka ennen olitte synnin orjia, olette tulleet sydämestänne kuuliaisiksi sille opetuksen muodolle, jonka johtoon teidät on annettu,

[18] e, uma vez libertados do pecado, fostes feitos servos da justiça.

[18]ja että synnistä vapautettuina teistä on tullut vanhurskauden palvelijoita.

[19] Falo como homem, por causa da fraqueza da vossa carne. Assim como oferecestes os vossos membros para a escravidão da impureza e da maldade para a maldade, assim oferecei, agora, os vossos membros para servirem à justiça para a santificação.

[19]Puhun inhimillisellä tavalla teidän lihanne heikkouden tähden. Samoin kuin te ennen annoitte jäsenenne saastaisuuden ja laittomuuden orjiksi laittomuuteen, antakaa nyt jäsenenne vanhurskauden palvelijoiksi pyhitykseen.

[20] Porque, quando éreis escravos do pecado, estáveis isentos em relação à justiça.

[20]Kun olitte synnin orjia, olitte vapaita vanhurskaudesta.

[21] Naquele tempo, que resultados colhestes? Somente as coisas de que, agora, vos envergonhais; porque o fim delas é morte.

[21] Minkä hedelmän te siitä silloin saitte? Sen, mitä nyt häpeätte, sillä sen loppu on kuolema.

[22] Agora, porém, libertados do pecado, transformados em servos de Deus, tendes o vosso fruto para a santificação e, por fim, a vida eterna;

[22]Mutta nyt, kun te olette synnistä vapautettuja ja teistä on tullut Jumalan palvelijoita, teidän hedelmänne on pyhitys, ja sen loppu on iankaikkinen elämä.

[23] porque o salário do pecado é a morte, mas o dom gratuito de Deus é a vida eterna em Cristo Jesus, nosso SENHOR.

[23]Sillä synnin palkka on kuolema, mutta Jumalan armolahja on iankaikkinen elämä Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme.

Romanos 7

A analogia do casamento

[1] Porventura, ignorais, irmãos (pois falo aos que conhecem a lei), que a lei tem domínio sobre o homem toda a sua vida?

[2] Ora, a mulher casada está ligada pela lei ao marido, enquanto ele vive; mas, se o mesmo morrer, desobrigada ficará da lei conjugal.

[3] De sorte que será considerada adúltera se, vivendo ainda o marido, unir-se com outro homem; porém, se morrer o marido, estará livre da lei e não será adúltera se contrair novas núpcias.

[4] Assim, meus irmãos, também vós morrestes relativamente à lei, por meio do corpo de Cristo, para pertencerdes a outro, a saber, aquele que ressuscitou dentre os mortos, a fim de que frutifiquemos para Deus.

[5] Porque, quando vivíamos segundo a carne, as paixões pecaminosas postas em realce pela lei operavam em nossos membros, a fim de frutificarem para a morte.

[6] Agora, porém, libertados da lei, estamos mortos para aquilo a que estávamos sujeitos, de modo que servimos em novidade de espírito e não na caducidade da letra.

A lei e o pecado

[7] Que diremos, pois? É a lei pecado? De modo nenhum! Mas eu não teria conhecido o pecado, senão por intermédio

Roomalaisille 7

Vapaana laista

[1]Vai ettekö tiedä, veljet – puhun lain tunteville – että laki hallitsee ihmistä niin kauan kuin hän elää?

[2] Niinpä laki sitoo naimisissa olevan naisen hänen elossa olevaan mieheensä. Mutta jos mies kuolee, vaimo on vapaa laista, joka sitoi hänet mieheen.

[3]Jos hän miehensä eläessä antautuu toiselle miehelle, häntä pidetään avionrikkojana. Mutta jos mies kuolee, vaimo on vapaa siitä laista eikä ole avionrikkoja, jos menee toiselle miehelle.

[4]Samoin tekin, veljeni, olette laille kuolleita Kristuksen ruumiin kautta kuuluaksenne toiselle, hänelle, joka on herätetty kuolleista, että me kantaisimme hedelmää Jumalalle.

[5]Kun olimme lihan vallassa, jäsenissämme vaikuttivat lain herättämät synnin himot, niin että me kannoimme hedelmää kuolemalle.

[6]Mutta nyt olemme päässeet irti laista ja kuolleet sille, mikä piti meitä vallassaan, niin että palvelemme Jumalaa Hengen uudessa tilassa emmekä kirjaimen vanhassa.

Laki ja synti

[7]Mitä me siis sanomme? Onko laki syntiä? Ei tietenkään! Mutta syntiä en olisi tullut tuntemaan muuten kuin lain kautta. En

da lei; pois não teria eu conhecido a cobiça, se a lei não dissera: Não cobiçarás.

olisi tiennyt himosta, ellei laki olisi sanonut: ”Älä himoitse.”

8 Mas o pecado, tomando ocasião pelo mandamento, despertou em mim toda sorte de concupiscência; porque, sem lei, está morto o pecado.

8Kun siis synti sai lain käskystä aiheen, se herätti minussa kaikenlaisia himoja, sillä ilman lakia synti on kuollut.

9 Outrora, sem a lei, eu vivia; mas, sobrevindo o preceito, reviveu o pecado, e eu morri.

9Minä elin ennen ilman lakia, mutta kun lain käsky tuli, synti virkosi eloon

10 E o mandamento que me fora para vida, verifiquei que este mesmo se me tornou para morte.

10 ja minä kuolin. Niin kävi ilmi, että käsky, joka oli tarkoitettu minulle elämäksi, olikin kuolemaksi.

11 Porque o pecado, prevalecendo-se do mandamento, pelo mesmo mandamento, me enganou e me matou.

11Kun synti sai lain käskystä aiheen, se käskyn avulla petti ja tappoi minut.

12 Por conseguinte, a lei é santa; e o mandamento, santo, e justo, e bom.

12Laki on kuitenkin pyhä ja lain käsky pyhä, vanhurskas ja hyvä.

13 Acaso o bom se me tornou em morte? De modo nenhum! Pelo contrário, o pecado, para revelar-se como pecado, por meio de uma coisa boa, causou-me a morte, a fim de que, pelo mandamento, se mostrasse sobremaneira maligno.

13Onko siis hyvä tullut minulle kuolemaksi? Ei tietenkään! Mutta että synti paljastuisi synniksi, se on hyvän kautta tuottanut minulle kuoleman. Näin synti tuli lain käskyn kautta ylen määrin synnilliseksi.

14 Porque bem sabemos que a lei é espiritual; eu, todavia, sou carnal, vendido à escravidão do pecado.

14Me tiedämme, että laki on hengellinen mutta minä olen lihallinen, myyty synnin alaiseksi.

15 Porque nem mesmo compreendo o meu próprio modo de agir, pois não faço o que prefiro, e sim o que detesto.

15Minä en tunne omakseni sitä, mitä teen, sillä minä en toteuta sitä, mitä tahdon, vaan mitä vihaan, sitä minä teen.

16 Ora, se faço o que não quero, consinto com a lei, que é boa.

16Mutta jos teen sitä, mitä en tahdo, minä myönnän, että laki on hyvä.

17 Neste caso, quem faz isto já não sou eu, mas o pecado que habita em mim.

17 Niinpä en sitä enää teekään minä itse vaan synti, joka minussa asuu.

18 Porque eu sei que em mim, isto é, na minha carne, não habita bem nenhum,

18 Sillä minä tiedän, ettei minussa, nimittäin lihassani, asu mitään hyvää.

pois o querer o bem está em mim; não, porém, o efetuá-lo.

Tahto minulla tosin on, mutta hyvää en pysty saamaan aikaan.

19 Porque não faço o bem que prefiro, mas o mal que não quero, esse faço.

19Sitä hyvää, mitä tahdon, minä en tee, vaan sitä pahaa, mitä en tahdo, minä toteutan.

20 Mas, se eu faço o que não quero, já não sou eu quem o faz, e sim o pecado que habita em mim.

20 Jos siis teen sitä, mitä en tahdo, en tee sitä enää itse vaan synti, joka minussa asuu.

21 Então, ao querer fazer o bem, encontro a lei de que o mal reside em mim.

21Huomaan siis itsessäni, minä, joka tahdon tehdä hyvää, sen lain, että paha pysyy minussa.

22 Porque, no tocante ao homem interior, tenho prazer na lei de Deus;

22 Sisäisen ihmiseni puolesta hyväksyn iloiten Jumalan lain,

23 mas vejo, nos meus membros, outra lei que, guerreando contra a lei da minha mente, me faz prisioneiro da lei do pecado que está nos meus membros.

23mutta jäsenissäni näen toisen lain. Se sotii mieleni lakia vastaan ja pitää minua vangittuna synnin lakiin, joka on minun jäsenissäni.

24 Desventurado homem que sou! Quem me livrará do corpo desta morte?

24Minä kurja ihminen! Kuka vapauttaa minut tästä kuoleman ruumiista?

25 Graças a Deus por Jesus Cristo, nosso SENHOR. De maneira que eu, de mim mesmo, com a mente, sou escravo da lei de Deus, mas, segundo a carne, da lei do pecado.

25 Kiitos Jumalalle Jeesuksen Kristuksen, meidän Herramme, kautta! Niin minä siis tällaisena palvelen mielellä Jumalan lakia mutta lihalla synnin lakia.

Romanos 8

Nenhuma condenação. O pendor do Espírito

1 Agora, pois, já nenhuma condenação há para os que estão em Cristo Jesus.

2 Porque a lei do Espírito da vida, em Cristo Jesus, te livrou da lei do pecado e da morte.

3 Porquanto o que fora impossível à lei, no que estava enferma pela carne, isso fez Deus enviando o seu próprio Filho em

Roomalaisille 8

Elämä Hengessä

1Nyt ei siis ole mitään kadotustuomiota niille, jotka ovat Kristuksessa Jeesuksessa ,

2sillä elämän Hengen laki Kristuksessa Jeesuksessa on vapauttanut sinut synnin ja kuoleman laista.

3Mikä laille oli mahdotonta, koska se lihan vuoksi oli heikko, sen teki Jumala. Hän lähetti oman Poikansa syntisen lihan

semelhança de carne pecaminosa e no tocante ao pecado; e, com efeito, condenou Deus, na carne, o pecado,

hahmossa ja synnin tähden ja tuomitsi synnin lihassa,

4 a fim de que o preceito da lei se cumprisse em nós, que não andamos segundo a carne, mas segundo o Espírito.

4jotta lain vanhurskauden vaatimus täytettäisiin meissä, jotka emme vaella lihan vaan Hengen mukaan.

5 Porque os que se inclinam para a carne cogitam das coisas da carne; mas os que se inclinam para o Espírito, das coisas do Espírito.

5Niillä, jotka elävät lihan mukaan, on lihan mieli, mutta niillä, jotka elävät Hengen mukaan, on Hengen mieli.

6 Porque o pendor da carne dá para a morte, mas o do Espírito, para a vida e paz.

6Lihan mieli on kuolema, mutta Hengen mieli on elämä ja rauha.

7 Por isso, o pendor da carne é inimizade contra Deus, pois não está sujeito à lei de Deus, nem mesmo pode estar.

7Lihan mieli on näet vihollisuutta Jumalaa vastaan, sillä se ei alistu eikä voikaan alistua Jumalan lain alle.

8 Portanto, os que estão na carne não podem agradar a Deus.

8Ne, jotka ovat lihan vallassa, eivät voi olla Jumalalle mieleen.

9 Vós, porém, não estais na carne, mas no Espírito, se, de fato, o Espírito de Deus habita em vós. E, se alguém não tem o Espírito de Cristo, esse tal não é dele.

9Te ette kuitenkaan ole lihan vallassa vaan Hengen, jos kerran Jumalan Henki asuu teissä. Mutta jolla ei ole Kristuksen Henkeä, se ei ole hänen omansa.

10 Se, porém, Cristo está em vós, o corpo, na verdade, está morto por causa do pecado, mas o espírito é vida, por causa da justiça.

10Jos taas Kristus on teissä, ruumis tosin on kuollut synnin tähden, mutta henki on elävä vanhurskauden tähden.

11 Se habita em vós o Espírito daquele que ressuscitou a Jesus dentre os mortos, esse mesmo que ressuscitou a Cristo Jesus dentre os mortos vivificará também o vosso corpo mortal, por meio do seu Espírito, que em vós habita.

11 Jos nyt hänen Henkensä, hänen, joka herätti Jeesuksen kuolleista, asuu teissä, niin hän, joka herätti kuolleista Kristuksen Jeesuksen, tekee eläviksi myös teidän kuolevaiset ruumiinne Henkensä kautta, joka teissä asuu.

Filhos e herdeiros

12 Assim, pois, irmãos, somos devedores, não à carne como se constrangidos a viver segundo a carne.

12Olemme siis velkaa, veljet, mutta emme lihalle elääksemme lihan mukaan,

[13] Porque, se viverdes segundo a carne, caminhais para a morte; mas, se, pelo Espírito, mortificardes os feitos do corpo, certamente, vivereis.

[13] sillä jos te elätte lihan mukaan, teidän on kuoltava, mutta jos te Hengellä kuoletatte ruumiin teot, niin saatte elää.

[14] Pois todos os que são guiados pelo Espírito de Deus são filhos de Deus.

[14]Kaikki, joita Jumalan Henki johdattaa, ovat Jumalan lapsia.

[15] Porque não recebestes o espírito de escravidão, para viverdes, outra vez, atemorizados, mas recebestes o espírito de adoção, baseados no qual clamamos: Aba, Pai.

[15]Te ette ole saaneet orjuuden henkeä elääksenne jälleen pelossa, vaan te olette saaneet lapseuden Hengen, jossa me huudamme: ”Abba! Isä!”

[16] O próprio Espírito testifica com o nosso espírito que somos filhos de Deus.

[16]Henki itse todistaa meidän henkemme kanssa, että me olemme Jumalan lapsia.

[17] Ora, se somos filhos, somos também herdeiros, herdeiros de Deus e co-herdeiros com Cristo; se com ele sofremos, também com ele seremos glorificados.

[17]Mutta jos olemme lapsia, olemme myös perillisiä, Jumalan perillisiä ja perillisiä yhdessä Kristuksen kanssa, jos kerran yhdessä hänen kanssaan kärsimme, että me yhdessä myös kirkastuisimme.

Os sofrimentos do presente e as glórias do porvir

Tuleva kirkkaus

[18] Porque para mim tenho por certo que os sofrimentos do tempo presente não podem ser comparados com a glória a ser revelada em nós.

[18]Päättelen siis, etteivät tämän nykyisen ajan kärsimykset ole verrattavissa siihen kirkkauteen, joka on ilmestyvä meihin.

[19] A ardente expectativa da criação aguarda a revelação dos filhos de Deus.

[19]Koko luomakunta ikävöi ja odottaa hartaasti Jumalan lasten ilmestymistä.

[20] Pois a criação está sujeita à vaidade, não voluntariamente, mas por causa daquele que a sujeitou,

[20] Luomakunta on näet alistettu katoavaisuuden valtaan, ei omasta tahdostaan vaan alistajan, kuitenkin sen toivon varaan,

[21] na esperança de que a própria criação será redimida do cativeiro da corrupção, para a liberdade da glória dos filhos de Deus.

[21]että itse luomakuntakin vapautetaan turmeluksen orjuudesta Jumalan lasten kirkkauden vapauteen.

22 Porque sabemos que toda a criação, a um só tempo, geme e suporta angústias até agora.

23 E não somente ela, mas também nós, que temos as primícias do Espírito, igualmente gememos em nosso íntimo, aguardando a adoção de filhos, a redenção do nosso corpo.

24 Porque, na esperança, fomos salvos. Ora, esperança que se vê não é esperança; pois o que alguém vê, como o espera?

25 Mas, se esperamos o que não vemos, com paciência o aguardamos.

A intercessão do Espírito

26 Também o Espírito, semelhantemente, nos assiste em nossa fraqueza; porque não sabemos orar como convém, mas o mesmo Espírito intercede por nós sobremaneira, com gemidos inexprimíveis.

27 E aquele que sonda os corações sabe qual é a mente do Espírito, porque segundo a vontade de Deus é que ele intercede pelos santos.

28 Sabemos que todas as coisas cooperam para o bem daqueles que amam a Deus, daqueles que são chamados segundo o seu propósito.

29 Porquanto aos que de antemão conheceu, também os predestinou para serem conformes à imagem de seu Filho, a fim de que ele seja o primogênito entre muitos irmãos.

30 E aos que predestinou, a esses também chamou; e aos que chamou, a esses

22Me tiedämme, että koko luomakunta yhdessä huokaa ja on synnytystuskissa aina tähän hetkeen asti.

23 Eikä vain se vaan myös me, joilla on Hengen esikoislahja, huokaamme sisimmässämme ja odotamme lapseksi ottamista, ruumiimme lunastusta.

24Toivossa me olemme pelastetut. Mutta toivo, jonka näkee toteutuneen, ei enää ole toivo. Kuka sellaista toivoo, minkä näkee!

25Mutta jos toivomme sitä, mitä emme näe, me odotamme sitä kärsivällisesti.

Hengen esirukous

26Myös Henki auttaa meitä heikkoudessamme. Emmehän tiedä, mitä meidän tulisi rukoilla ja miten, mutta Henki itse rukoilee meidän puolestamme sanattomin huokauksin.

27Hän, joka tutkii sydämet, tietää, mikä Hengen mieli on, sillä Henki rukoilee Jumalan tahdon mukaan pyhien puolesta.

Jumalan suunnitelma

28Me tiedämme, että kaikki yhdessä vaikuttaa niiden parhaaksi, jotka rakastavat Jumalaa, niiden, jotka hän on suunnitelmansa mukaan kutsunut.

29Sillä ne, jotka hän on ennalta tuntenut, hän on myös ennalta määrännyt Poikansa kuvan kaltaisiksi, että hän olisi esikoinen monien veljien joukossa.

30Mutta ne, jotka hän on ennalta määrännyt, hän on myös kutsunut, ja ne,

também justificou; e aos que justificou, a esses também glorificou.

jotka hän on kutsunut, hän on myös vanhurskauttanut. Ja ne, jotka hän on vanhurskauttanut, hän on myös kirkastanut.

As provas e a certeza do amor de Deus

31 Que diremos, pois, à vista destas coisas? Se Deus é por nós, quem será contra nós?

32 Aquele que não poupou o seu próprio Filho, antes, por todos nós o entregou, porventura, não nos dará graciosamente com ele todas as coisas?

33 Quem intentará acusação contra os eleitos de Deus? É Deus quem os justifica.

34 Quem os condenará? É Cristo Jesus quem morreu ou, antes, quem ressuscitou, o qual está à direita de Deus e também intercede por nós.

35 Quem nos separará do amor de Cristo? Será tribulação, ou angústia, ou perseguição, ou fome, ou nudez, ou perigo, ou espada?

36 Como está escrito: Por amor de ti, somos entregues à morte o dia todo, fomos considerados como ovelhas para o matadouro.

37 Em todas estas coisas, porém, somos mais que vencedores, por meio daquele que nos amou.

38 Porque eu estou bem certo de que nem a morte, nem a vida, nem os anjos, nem os principados, nem as coisas do presente, nem do porvir, nem os poderes,

39 nem a altura, nem a profundidade, nem qualquer outra criatura poderá separar-

Jumalan rakkaus Kristuksessa

31Mitä me siis tähän sanomme? Jos Jumala on meidän puolellamme, kuka voi olla meitä vastaan?

32Hän, joka ei säästänyt omaa Poikaansakaan vaan antoi hänet alttiiksi kaikkien meidän edestämme, kuinka hän ei lahjoittaisi meille kaikkea muutakin hänen kanssaan!

33Kuka voi syyttää Jumalan valittuja? Jumala on se, joka vanhurskauttaa.

34Kuka voi tuomita kadotukseen? Kristus Jeesus on kuollut, onpa hänet vielä herätettykin, ja hän on Jumalan oikealla puolella ja rukoilee meidän puolestamme.

35Mikä voi erottaa meidät Kristuksen rakkaudesta? Tuska vai ahdistus, vaino vai nälkä, alastomuus, vaara vai miekka?

36 Onhan kirjoitettu: ”Sinun tähtesi meitä surmataan kaiken päivää. Meitä pidetään teuraslampaina.”

37Näissä kaikissa me kuitenkin saamme täydellisen voiton hänen kauttaan, joka on meitä rakastanut.

38Olen näet varma siitä, ettei kuolema eikä elämä, eivät enkelit eivätkä henkivallat, ei mikään nykyinen eikä mikään tuleva, eivät voimat,

39ei korkeus eikä syvyys eikä mikään muu luotu voi erottaa meitä Jumalan

nos do amor de Deus, que está em Cristo Jesus, nosso SENHOR.

Romanos 9

Paulo e a incredulidade dos judeus

[1] Digo a verdade em Cristo, não minto, testemunhando comigo, no Espírito Santo, a minha própria consciência:

[2] tenho grande tristeza e incessante dor no coração;

[3] porque eu mesmo desejaria ser anátema, separado de Cristo, por amor de meus irmãos, meus compatriotas, segundo a carne.

[4] São israelitas. Pertence-lhes a adoção e também a glória, as alianças, a legislação, o culto e as promessas;

[5] deles são os patriarcas, e também deles descende o Cristo, segundo a carne, o qual é sobre todos, Deus bendito para todo o sempre. Amém!

A rejeição de Israel não é incompatível com as promessas de Deus

[6] E não pensemos que a palavra de Deus haja falhado, porque nem todos os de Israel são, de fato, israelitas;

[7] nem por serem descendentes de Abraão são todos seus filhos; mas: Em Isaque será chamada a tua descendência.

[8] Isto é, estes filhos de Deus não são propriamente os da carne, mas devem ser considerados como descendência os filhos da promessa.

rakkaudesta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme.

Roomalaisille 9

Jumala valitsi Israelin

[1]Minä sanon totuuden Kristuksessa, en valehtele – sen todistaa minulle omatuntoni Pyhässä Hengessä –

[2]että minulla on suuri murhe ja jatkuva tuska sydämessäni.

[3]Minä soisin itse olevani kirottu pois Kristuksesta veljieni hyväksi, jotka ovat sukulaisiani lihan puolesta.

[4]Ovathan he israelilaisia, joille kuuluu lapsen asema ja kirkkaus ja liitot. Heille hän antoi lain ja lupaukset ja sääti jumalanpalveluksen.

[5]Heidän ovat kantaisät, ja heistä on Kristus lihan puolesta. Hän on yli kaiken, Jumala, iankaikkisesti ylistetty. Aamen.

[6]Ei Jumalan sana kuitenkaan ole rauennut tyhjiin. Eiväthän kaikki israelilaiset kuulu tosi Israeliin,

[7]eivätkä kaikki ole lupauksen lapsia sen tähden, että ovat Abrahamin siementä, vaan: ”Iisakista sinä saat nimellesi jälkeläiset .”

[8]Tämä tarkoittaa, etteivät luonnolliset jälkeläiset ole Jumalan lapsia vaan että lupauksen lapset luetaan jälkeläisiksi.

[9] Porque a palavra da promessa é esta: Por esse tempo, virei, e Sara terá um filho.

[9]Lupauksen sanahan oli tämä: ”Minä palaan ensi vuonna tähän aikaan, ja silloin Saaralla on poika.”

[10] E não ela somente, mas também Rebeca, ao conceber de um só, Isaque, nosso pai.

[10]Näin ei käynyt ainoastaan hänelle vaan myös Rebekalle, joka oli tullut raskaaksi yhdestä, meidän isästämme Iisakista.

[11] E ainda não eram os gêmeos nascidos, nem tinham praticado o bem ou o mal (para que o propósito de Deus, quanto à eleição, prevalecesse, não por obras, mas por aquele que chama),

[11]Sillä jo ennen kaksosten syntymää, ennen kuin he olivat tehneet hyvää tai pahaa – jotta valintaan perustuva Jumalan suunnitelma pysyisi, ei tekojen tähden vaan kutsujan –

[12] já fora dito a ela: O mais velho será servo do mais moço.

[12] Rebekalle sanottiin: ”Vanhempi on palveleva nuorempaa.”

[13] Como está escrito: Amei Jacó, porém me aborreci de Esaú.

[13]Onhan kirjoitettu: ”Jaakobia minä rakastin mutta Eesauta vihasin.”

A rejeição de Israel não é incompatível com a justiça de Deus

[14] Que diremos, pois? Há injustiça da parte de Deus? De modo nenhum!

[14]Mitä siis sanomme? Ei kai Jumala ole epäoikeudenmukainen? Ei tietenkään!

[15] Pois ele diz a Moisés: Terei misericórdia de quem me aprouver ter misericórdia e compadecer-me-ei de quem me aprouver ter compaixão.

[15]Hän sanoo Moosekselle: ”Minä olen armollinen, kenelle olen armollinen, ja armahdan, ketä armahdan.”

[16] Assim, pois, não depende de quem quer ou de quem corre, mas de usar Deus a sua misericórdia.

[16]Kysymys ei siis ole siitä, mitä ihminen tahtoo tai mihin hän pyrkii, vaan Jumalasta, joka armahtaa.

[17] Porque a Escritura diz a Faraó: Para isto mesmo te levantei, para mostrar em ti o meu poder e para que o meu nome seja anunciado por toda a terra.

[17]Sanoohan Raamattu faraolle: ”Juuri sitä varten minä nostin sinut esiin, että näyttäisin sinussa voimani ja että minun nimeäni julistettaisiin koko maailmassa.”

[18] Logo, tem ele misericórdia de quem quer e também endurece a quem lhe apraz.

[18]Hän siis armahtaa, kenet tahtoo, ja paaduttaa, kenet tahtoo.

A soberania de Deus

Jumalan viha ja armo

[19] Tu, porém, me dirás: De que se queixa ele ainda? Pois quem jamais resistiu à sua vontade?

[19]Sinä ehkä sanot minulle: ”Miksi hän sitten vielä moittii? Kuka voi vastustaa hänen tahtoaan?”

[20] Quem és tu, ó homem, para discutires com Deus?! Porventura, pode o objeto perguntar a quem o fez: Por que me fizeste assim?

[20]Niinpä niin, ihminen, mikä sinä olet väittämään Jumalaa vastaan? Ei kai tehty sano tekijälleen: ”Miksi teit minusta tällaisen?”

[21] Ou não tem o oleiro direito sobre a massa, para do mesmo barro fazer um vaso para honra e outro, para desonra?

[21]Eikö savenvalajalla ole valta tehdä samasta savensa seoksesta toinen astia arvokkaaseen, toinen halpaan käyttöön?

[22] Que diremos, pois, se Deus, querendo mostrar a sua ira e dar a conhecer o seu poder, suportou com muita longanimidade os vasos de ira, preparados para a perdição,

[22]Entäpä jos Jumala onkin, tahtoessaan näyttää vihansa ja tehdä voimansa tunnetuksi, osoittanut suuressa pitkämielisyydessään kärsivällisyyttä vihan astioita kohtaan, jotka oli valmistettu tuhoon.

[23] a fim de que também desse a conhecer as riquezas da sua glória em vasos de misericórdia, que para glória preparou de antemão,

[23]Entäpä jos hän on tehnyt sen saattaakseen kirkkautensa runsauden ilmi laupeuden astioissa, jotka hän on ennalta valmistanut kirkkauteen.

[24] os quais somos nós, a quem também chamou, não só dentre os judeus, mas também dentre os gentios?

[24] Ja sellaisiksi hän on kutsunut myös meidät, ei ainoastaan juutalaisista vaan myös pakanoista,

[25] Assim como também diz em Oseias: Chamarei povo meu ao que não era meu povo; e amada, à que não era amada;

[25]kuten hän sanoo Hoosean kirjassa: ”Minä olen kutsuva kansakseni sitä, joka ei ollut minun kansani, ja rakkaakseni sitä, joka ei ollut minun rakkaani.

[26] e no lugar em que se lhes disse: Vós não sois meu povo, ali mesmo serão chamados filhos do Deus vivo.

[26]Ja on tapahtuva, että siinä paikassa, jossa heille on sanottu: ’Te ette ole minun kansani’, siinä heitä kutsutaan elävän Jumalan lapsiksi.”

[27] Mas, relativamente a Israel, dele clama Isaías: Ainda que o número dos filhos de Israel seja como a areia do mar, o remanescente é que será salvo.

[27]Mutta Jesaja huudahtaa Israelista: ”Vaikka Israelin lasten luku olisi kuin meren hiekka, siitä pelastuu vain jäännös,

[28] Porque o SENHOR cumprirá a sua palavra sobre a terra, cabalmente e em breve;

[28]sillä Herra toteuttaa sanansa maan päällä lopullisesti ja äkkiä.”

[29] como Isaías já disse: Se o SENHOR dos Exércitos não nos tivesse deixado descendência, ter-nos-íamos tornado como Sodoma e semelhantes a Gomorra.

Israel é responsável pela sua rejeição

[30] Que diremos, pois? Que os gentios, que não buscavam a justificação, vieram a alcançá-la, todavia, a que decorre da fé;

[31] e Israel, que buscava a lei de justiça, não chegou a atingir essa lei.

[32] Por quê? Porque não decorreu da fé, e sim como que das obras. Tropeçaram na pedra de tropeço,

[33] como está escrito: Eis que ponho em Sião uma pedra de tropeço e rocha de escândalo, e aquele que nela crê não será confundido.

[29] Jesaja on myös ennustanut: ”Ellei Herra Sebaot olisi jättänyt meille siementä, meidän olisi käynyt kuin Sodoman ja me olisimme tulleet Gomorran kaltaisiksi.”

Israel ja Jumalan vanhurskaus

[30]Mitä me siis sanomme? Että pakanat, jotka eivät tavoitelleet vanhurskautta, ovat saaneet vanhurskauden, nimittäin uskosta tulevan vanhurskauden.

[31]Sitä vastoin Israel, joka tavoitteli vanhurskautta lakia noudattamalla, ei sitä saavuttanut.

[32]Miksi ei? Siksi, että se ei perustunut uskoon vaan tekoihin. Israelilaiset näet loukkaantuivat kompastuskiveen,

[33]niin kuin on kirjoitettu: ”Minä panen Siioniin kompastuskiven ja loukkauskallion, mutta joka uskoo häneen, ei joudu häpeään.”

Romanos 10

Os judeus rejeitam a justiça de Deus

[1] Irmãos, a boa vontade do meu coração e a minha súplica a Deus a favor deles são para que sejam salvos.

[2] Porque lhes dou testemunho de que eles têm zelo por Deus, porém não com entendimento.

[3] Porquanto, desconhecendo a justiça de Deus e procurando estabelecer a sua própria, não se sujeitaram à que vem de Deus.

[4] Porque o fim da lei é Cristo, para justiça de todo aquele que crê.

Roomalaisille 10

[1]Veljet, minä toivon sydämestäni ja rukoilen Jumalaa heidän puolestaan, että he pelastuisivat.

[2]Minä todistan heistä, että heillä on intoa Jumalan puolesta mutta ei ymmärrystä.

[3]Sillä kun he eivät tunne Jumalan vanhurskautta vaan koettavat pystyttää omaa vanhurskauttaan, he eivät ole alistuneet Jumalan vanhurskauteen.

[4]Kristus on näet lain loppu , vanhurskaudeksi jokaiselle, joka uskoo.

Pelastus kuuluu kaikille

5 Ora, Moisés escreveu que o homem que praticar a justiça decorrente da lei viverá por ela.	5Kirjoittaahan Mooses siitä vanhurskaudesta, joka tulee laista, että ihminen, joka täyttää lain, elää siitä.
6 Mas a justiça decorrente da fé assim diz: Não perguntes em teu coração: Quem subirá ao céu?, isto é, para trazer do alto a Cristo;	6Mutta se vanhurskaus, joka tulee uskosta, sanoo näin: ”Älä sano sydämessäsi: 'Kuka nousee taivaaseen?' – nimittäin tuomaan Kristusta alas –
7 ou: Quem descerá ao abismo?, isto é, para levantar Cristo dentre os mortos.	7tai: 'Kuka astuu alas syvyyteen?' – nimittäin nostamaan Kristusta kuolleista.”
8 Porém que se diz? A palavra está perto de ti, na tua boca e no teu coração; isto é, a palavra da fé que pregamos.	8 Mitä se siis sanoo? ”Sana on sinua lähellä, sinun suussasi ja sinun sydämessäsi”, nimittäin se uskon sana, jota me julistamme.
9 Se, com a tua boca, confessares Jesus como SENHOR e, em teu coração, creres que Deus o ressuscitou dentre os mortos, serás salvo.	9Jos sinä siis tunnustat suullasi Jeesuksen Herraksi ja uskot sydämessäsi, että Jumala on herättänyt hänet kuolleista, niin sinä pelastut,
10 Porque com o coração se crê para justiça e com a boca se confessa a respeito da salvação.	10sillä sydämen uskolla tullaan vanhurskaaksi ja suun tunnustuksella pelastutaan.
11 Porquanto a Escritura diz: Todo aquele que nele crê não será confundido.	11Sanoohan Raamattu: ”Ei yksikään, joka uskoo häneen, joudu häpeään.”
12 Pois não há distinção entre judeu e grego, uma vez que o mesmo é o SENHOR de todos, rico para com todos os que o invocam.	12Ei tässä ole eroa juutalaisen eikä kreikkalaisen välillä, sillä yksi ja sama on kaikkien Herra. Hän on rikas antaja kaikille, jotka huutavat häntä avuksi.
13 Porque: Todo aquele que invocar o nome do SENHOR será salvo.	13Sillä jokainen, joka huutaa avuksi Herran nimeä, pelastuu.
14 Como, porém, invocarão aquele em quem não creram? E como crerão naquele de quem nada ouviram? E como ouvirão, se não há quem pregue?	14Mutta kuinka he voivat huutaa avukseen häntä, johon eivät usko? Kuinka he voivat uskoa häneen, josta eivät ole kuulleet? Kuinka he voivat kuulla, ellei ole julistajaa?
15 E como pregarão, se não forem enviados? Como está escrito: Quão	15Ja kuinka kukaan voi julistaa, ellei ketään lähetetä? Onhan kirjoitettu:

formosos são os pés dos que anunciam coisas boas!

Israel não pode alegar falta de oportunidade

16 Mas nem todos obedeceram ao evangelho; pois Isaías diz: SENHOR, quem acreditou na nossa pregação?

17 E, assim, a fé vem pela pregação, e a pregação, pela palavra de Cristo.

18 Mas pergunto: Porventura, não ouviram? Sim, por certo: Por toda a terra se fez ouvir a sua voz, e as suas palavras, até aos confins do mundo.

19 Pergunto mais: Porventura, não terá chegado isso ao conhecimento de Israel? Moisés já dizia: Eu vos porei em ciúmes com um povo que não é nação, com gente insensata eu vos provocarei à ira.

20 E Isaías a mais se atreve e diz: Fui achado pelos que não me procuravam, revelei-me aos que não perguntavam por mim.

21 Quanto a Israel, porém, diz: Todo o dia estendi as mãos a um povo rebelde e contradizente.

”Kuinka suloiset ovat niiden jalat, jotka julistavat hyvää sanomaa!”

16Kaikki eivät kuitenkaan ole olleet kuuliaisia evankeliumille. Jesaja sanookin: ”Herra, kuka uskoo meidän saarnamme?”

17Usko tulee siis kuulemisesta mutta kuuleminen Kristuksen sanan kautta.

18Mutta minä kysyn: eivätkö he ole kuulleet? Varmasti ovat: ”Heidän äänensä on kantautunut kaikkiin maihin ja heidän sanansa maailman ääriin asti.”

19Kysyn vielä: eikö Israel ole tiennyt siitä? Jo Mooses sanoo: ”Minä yllytän teidät kadehtimaan kansaa, joka ei ole kansa, saatan teidät vihastumaan ymmärtämättömän kansan tähden.”

20Jesajakin on rohkea ja sanoo: ”Minut ovat löytäneet ne, jotka eivät minua etsineet, olen ilmestynyt niille, jotka eivät minua kysyneet.”

21Mutta Israelista hän sanoo: ”Koko päivän minä olen ojentanut käsiäni tottelematonta ja uppiniskaista kansaa kohti.”

Romanos 11

O futuro de Israel

1 Pergunto, pois: terá Deus, porventura, rejeitado o seu povo? De modo nenhum! Porque eu também sou israelita da descendência de Abraão, da tribo de Benjamim.

2 Deus não rejeitou o seu povo, a quem de antemão conheceu. Ou não sabeis o que a

Roomalaisille 11

Israelin uskollinen jäännös

1Kysyn siis: ei kai Jumala ole hylännyt kansaansa? Ei tietenkään! Olenhan minäkin israelilainen, Abrahamin jälkeläinen ja Benjaminin heimoa.

2Ei Jumala ole hylännyt kansaansa, jonka hän on ennalta tuntenut. Vai ettekö tiedä,

Escritura refere a respeito de Elias, como insta perante Deus contra Israel, dizendo:

mitä Raamattu sanoo Eliasta? Hän syyttää Jumalan edessä Israelia:

3 SENHOR, mataram os teus profetas, arrasaram os teus altares, e só eu fiquei, e procuram tirar-me a vida.

3 ”Herra, he ovat tappaneet sinun profeettasi ja hajottaneet sinun alttarisi. Minä yksin olen jäänyt jäljelle, ja minunkin henkeäni he tavoittelevat.”

4 Que lhe disse, porém, a resposta divina? Reservei para mim sete mil homens, que não dobraram os joelhos diante de Baal.

4 Mutta mikä on Jumalan vastaus hänelle? ”Minä olen jättänyt itselleni seitsemäntuhatta miestä, jotka eivät ole notkistaneet polveaan Baalille.”

5 Assim, pois, também agora, no tempo de hoje, sobrevive um remanescente segundo a eleição da graça.

5 Samoin on tänäkin aikana olemassa jäännös armon valinnan mukaan.

6 E, se é pela graça, já não é pelas obras; do contrário, a graça já não é graça.

6 Jos kerran valinta on armosta, se ei ole silloin teoista, muutenhan armo ei enää olisikaan armo.

7 Que diremos, pois? O que Israel busca, isso não conseguiu; mas a eleição o alcançou; e os mais foram endurecidos,

7 Miten siis on? Mitä Israel tavoittelee, sitä se ei ole saavuttanut, mutta valitut ovat sen saavuttaneet. Muut ovat paatuneet,

8 como está escrito: Deus lhes deu espírito de entorpecimento, olhos para não ver e ouvidos para não ouvir, até ao dia de hoje.

8 niin kuin on kirjoitettu: ”Jumala on antanut heille uneliaisuuden hengen, silmät, joilla he eivät näe, ja korvat, joilla he eivät kuule.” Näin on tänäkin päivänä.

9 E diz Davi: Torne-se-lhes a mesa em laço e armadilha, em tropeço e punição;

9 Ja Daavid sanoo: ”Tulkoon heidän pöytänsä heille ansaksi ja pyydykseksi, lankeemukseksi ja kostoksi.

10 escureçam-se-lhes os olhos, para que não vejam, e fiquem para sempre encurvadas as suas costas.

10 Pimentykööt heidän silmänsä, etteivät he näe, ja paina heidän selkänsä pysyvästi kumaraan.”

A rejeição de Israel não é final

Juutalaisten lankeemus

11 Pergunto, pois: porventura, tropeçaram para que caíssem? De modo nenhum! Mas, pela sua transgressão, veio a salvação aos gentios, para pô-los em ciúmes.

11 Kysyn vielä: eivät kai juutalaiset sen vuoksi ole kompastuneet, että jäisivät lankeemukseensa? Eivät tietenkään, vaan heidän rikkomuksensa on koitunut pakanoille pelastukseksi, että he itse tulisivat kateellisiksi.

[12] Ora, se a transgressão deles redundou em riqueza para o mundo, e o seu abatimento, em riqueza para os gentios, quanto mais a sua plenitude!

[13] Dirijo-me a vós outros, que sois gentios! Visto, pois, que eu sou apóstolo dos gentios, glorifico o meu ministério,

[14] para ver se, de algum modo, posso incitar à emulação os do meu povo e salvar alguns deles.

[15] Porque, se o fato de terem sido eles rejeitados trouxe reconciliação ao mundo, que será o seu restabelecimento, senão vida dentre os mortos?

[16] E, se forem santas as primícias da massa, igualmente o será a sua totalidade; se for santa a raiz, também os ramos o serão.

[17] Se, porém, alguns dos ramos foram quebrados, e tu, sendo oliveira brava, foste enxertado em meio deles e te tornaste participante da raiz e da seiva da oliveira,

[18] não te glories contra os ramos; porém, se te gloriares, sabe que não és tu que sustentas a raiz, mas a raiz, a ti.

[19] Dirás, pois: Alguns ramos foram quebrados, para que eu fosse enxertado.

[20] Bem! Pela sua incredulidade, foram quebrados; tu, porém, mediante a fé, estás firme. Não te ensoberbeças, mas teme.

[21] Porque, se Deus não poupou os ramos naturais, também não te poupará.

[22] Considerai, pois, a bondade e a severidade de Deus: para com os que

[12]Mutta jos heidän rikkomuksensa on maailmalle rikkaudeksi ja heidän tappionsa pakanoille rikkaudeksi, kuinka paljon enemmän heidän täyteytensä!

[13]Teille pakanoille sanon: koska olen pakanoiden apostoli, minä pidän virkaani kunniassa

[14]herättääkseni, jos mahdollista, heimolaisiani kateuteen ja pelastaakseni edes muutamia heistä.

[15]Jos kerran heidän hylkäämisensä on koitunut maailmalle sovitukseksi, mitä muuta heidän armoihin ottamisensa merkitsee kuin elämää kuolleista?

[16]Jos uutislyhde on pyhä, niin on myös koko taikina, ja jos juuri on pyhä, ovat myös oksat.

Pakanat ja jalo öljypuu

[17]Mutta jos muutamat oksista on taitettu pois ja sinut, joka olet luonnonvaraisesta öljypuusta, on oksastettu oikeiden oksien joukkoon ja olet päässyt osalliseksi öljypuun mehevästä juuresta,

[18]älä ylvästele noita oksia vastaan. Jos ylvästeletkin, muista, että et sinä kannata juurta vaan juuri kannattaa sinua.

[19] Sinä ehkä sanot: ”Nuo oksat taitettiin, että minut oksastettaisiin.”

[20] Oikein! Epäuskonsa tähden ne taitettiin, mutta sinä pysyt uskosi kautta. Älä ole ylimielinen vaan pelkää,

[21]sillä jos Jumala ei säästänyt luonnollisia oksia, ei hän säästä sinuakaan.

[22]Katso siis Jumalan hyvyyttä ja ankaruutta: Jumalan ankaruutta

caíram, severidade; mas, para contigo, a bondade de Deus, se nela permaneceres; doutra sorte, também tu serás cortado.

langenneita kohtaan ja hänen hyvyyttään sinua kohtaan, jos pysyt hänen hyvyydessään. Muuten sinutkin hakataan pois.

23 Eles também, se não permanecerem na incredulidade, serão enxertados; pois Deus é poderoso para os enxertar de novo.

23Myös nuo toiset oksastetaan, elleivät he jää epäuskoonsa, sillä Jumala pystyy oksastamaan heidät uudelleen.

24 Pois, se foste cortado da que, por natureza, era oliveira brava e, contra a natureza, enxertado em boa oliveira, quanto mais não serão enxertados na sua própria oliveira aqueles que são ramos naturais!

24Jos sinut on leikattu luonnonvaraisesta öljypuusta ja vastoin luontoa oksastettu jaloon öljypuuhun, kuinka paljoa ennemmin luonnolliset oksat oksastetaan omaan öljypuuhunsa!

O último desígnio de Deus é misericórdia para com todos

25 Porque não quero, irmãos, que ignoreis este mistério (para que não sejais presumidos em vós mesmos): que veio endurecimento em parte a Israel, até que haja entrado a plenitude dos gentios.

26 E, assim, todo o Israel será salvo, como está escrito: Virá de Sião o Libertador e ele apartará de Jacó as impiedades.

27 Esta é a minha aliança com eles, quando eu tirar os seus pecados.

28 Quanto ao evangelho, são eles inimigos por vossa causa; quanto, porém, à eleição, amados por causa dos patriarcas;

29 porque os dons e a vocação de Deus são irrevogáveis.

30 Porque assim como vós também, outrora, fostes desobedientes a Deus, mas,

Israelin pelastuminen

25Veljet, jotta ette olisi oman viisautenne varassa, tahdon teidän tietävän tämän salaisuuden: paatumus on kohdannut osaa Israelista, ja se kestää, kunnes täysi määrä pakanoita on tullut sisälle.

26Sitten koko Israel on pelastuva, niin kuin on kirjoitettu: ”Siionista on tuleva Pelastaja. Hän poistaa jumalattomuuden Jaakobista.

27Ja tämä on minun liittoni heidän kanssaan, kun minä otan pois heidän syntinsä.”

28Evankeliumin kannalta he ovat vihollisia, teidän tähtenne, mutta valinnan kannalta he ovat rakastettuja, isien tähden,

29sillä Jumala ei kadu armolahjojaan eikä kutsuaan.

30Te olitte ennen Jumalalle tottelemattomia, mutta heidän

agora, alcançastes misericórdia, à vista da desobediência deles,

[31] assim também estes, agora, foram desobedientes, para que, igualmente, eles alcancem misericórdia, à vista da que vos foi concedida.

[32] Porque Deus a todos encerrou na desobediência, a fim de usar de misericórdia para com todos.

A maravilhosa sabedoria dos desígnios divinos

[33] Ó profundidade da riqueza, tanto da sabedoria como do conhecimento de Deus! Quão insondáveis são os seus juízos, e quão inescrutáveis, os seus caminhos!

[34] Quem, pois, conheceu a mente do SENHOR? Ou quem foi o seu conselheiro?

[35] Ou quem primeiro deu a ele para que lhe venha a ser restituído?

[36] Porque dele, e por meio dele, e para ele são todas as coisas. A ele, pois, a glória eternamente. Amém!

tottelemattomuutensa vuoksi te olette nyt saaneet laupeuden.

[31] Samoin he ovat nyt olleet tottelemattomia, jotta myös he saisivat laupeuden teidän saamanne armahduksen vuoksi.

[32] Jumala on näet sulkenut kaikki tottelemattomuuteen, että hän kaikkia armahtaisi.

Jumalan viisauden ylistys

[33]Oi sitä Jumalan rikkauden ja viisauden ja tiedon syvyyttä! Kuinka tutkimattomat ovat hänen tuomionsa ja jäljittämättömät hänen tiensä!

[34]Kuka on tuntenut Herran mielen? Kuka on ollut hänen neuvonantajansa?

[35]Kuka on ensin antanut hänelle jotakin, mikä hänen olisi maksettava takaisin?

[36]Hänestä, hänen kauttaan ja häneen on kaikki. Hänelle kunnia iankaikkisesti! Aamen.

Romanos 12

A nova vida

[1] Rogo-vos, pois, irmãos, pelas misericórdias de Deus, que apresenteis o vosso corpo por sacrifício vivo, santo e agradável a Deus, que é o vosso culto racional.

[2] E não vos conformeis com este século, mas transformai-vos pela renovação da vossa mente, para que experimenteis qual seja a boa, agradável e perfeita vontade de Deus.

O devido uso de dons espirituais

[3] Porque, pela graça que me foi dada, digo a cada um dentre vós que não pense de si

Roomalaisille 12

Uusi elämä Kristuksessa

[1]Jumalan armahtavan laupeuden kautta kehotan siis teitä, veljet: Antakaa ruumiinne eläväksi, pyhäksi, Jumalalle mieluisaksi uhriksi. Tämä on teidän järjellinen jumalanpalveluksenne.

[2]Älkää mukautuko tämän maailmanajan menoon, vaan muuttukaa mielenne uudistuksen kautta, jotta voisitte tutkia, mikä on Jumalan tahto, mikä on hyvää, hänen mielensä mukaista ja täydellistä.

[3]Sen armon perusteella, joka minulle on annettu, sanon teille jokaiselle: älkää

mesmo além do que convém; antes, pense com moderação, segundo a medida da fé que Deus repartiu a cada um.

ajatelko itsestänne enempää kuin sopii, vaan ajatelkaa kohtuullisesti, sen uskon määrän mukaan, jonka Jumala on kullekin antanut.

4 Porque assim como num só corpo temos muitos membros, mas nem todos os membros têm a mesma função,

4Sillä niin kuin meillä yhdessä ruumiissa on monta jäsentä, joskaan kaikilla jäsenillä ei ole sama tehtävä,

5 assim também nós, conquanto muitos, somos um só corpo em Cristo e membros uns dos outros,

5samoin me monet olemme yksi ruumis Kristuksessa mutta olemme kukin toistemme jäseniä.

6 tendo, porém, diferentes dons segundo a graça que nos foi dada: se profecia, seja segundo a proporção da fé;

6Meillä on erilaisia armolahjoja sen armon mukaan, joka on meille annettu. Se, jolla on profetoimisen lahja, käyttäköön sitä sen mukaan kuin hänellä on uskoa.

7 se ministério, dediquemo-nos ao ministério; ou o que ensina esmere-se no fazê-lo;

7Se, jolla on palvelutehtävä, palvelkoon, jolla opettamisen lahja, opettakoon.

8 ou o que exorta faça-o com dedicação; o que contribui, com liberalidade; o que preside, com diligência; quem exerce misericórdia, com alegria.

8Se, jolla on kehottamisen lahja, kehottakoon. Joka antaa, antakoon vilpittömästi. Joka johtaa, johtakoon tarmokkaasti. Joka harjoittaa laupeutta, tehköön sitä iloiten.

As virtudes recomendadas

9 O amor seja sem hipocrisia. Detestai o mal, apegando-vos ao bem.

Ohjeita kristityille

9Olkoon rakkautenne vilpitöntä, vihatkaa pahaa ja pitäkää hyvästä kiinni.

10 Amai-vos cordialmente uns aos outros com amor fraternal, preferindo-vos em honra uns aos outros.

10Olkaa veljellisessä rakkaudessa helläsydämisiä toisianne kohtaan. Toinen toisenne kunnioittamisessa kilpailkaa keskenänne.

11 No zelo, não sejais remissos; sede fervorosos de espírito, servindo ao SENHOR;

11Älkää olko toimissanne velttoja. Olkaa Hengessä palavia, palvelkaa Herraa.

12 regozijai-vos na esperança, sede pacientes na tribulação, na oração, perseverantes;

12Olkaa toivossa iloisia, ahdistuksessa kärsivällisiä ja rukouksessa kestäviä.

[13] compartilhai as necessidades dos santos; praticai a hospitalidade;

[14] abençoai os que vos perseguem, abençoai e não amaldiçoeis.

[15] Alegrai-vos com os que se alegram e chorai com os que choram.

[16] Tende o mesmo sentimento uns para com os outros; em lugar de serdes orgulhosos, condescendei com o que é humilde; não sejais sábios aos vossos próprios olhos.

[17] Não torneis a ninguém mal por mal; esforçai-vos por fazer o bem perante todos os homens;

[18] se possível, quanto depender de vós, tende paz com todos os homens;

[19] não vos vingueis a vós mesmos, amados, mas dai lugar à ira; porque está escrito: A mim me pertence a vingança; eu é que retribuirei, diz o SENHOR.

[20] Pelo contrário, se o teu inimigo tiver fome, dá-lhe de comer; se tiver sede, dá-lhe de beber; porque, fazendo isto, amontoarás brasas vivas sobre a sua cabeça.

[21] Não te deixes vencer do mal, mas vence o mal com o bem.

[13]Auttakaa pyhiä heidän tarpeissaan, pyrkikää osoittamaan vieraanvaraisuutta.

[14]Siunatkaa vainoojianne, siunatkaa, älkää kirotko.

[15]Iloitkaa iloitsevien kanssa, itkekää itkevien kanssa.

[16]Olkaa keskenänne yksimielisiä. Älkää tavoitelko korkeita, vaan sopeutukaa vaatimattomiin oloihin. Älkää olko omasta mielestänne viisaita.

[17]Älkää kostako kenellekään pahaa pahalla. Pyrkikää siihen, mikä on hyvää kaikkien ihmisten silmissä.

[18]Jos on mahdollista ja jos se teistä riippuu, eläkää rauhassa kaikkien ihmisten kanssa.

[19]Älkää itse kostako, rakkaani, vaan antakaa sijaa Jumalan vihalle, sillä on kirjoitettu: ”Minun on kosto, minä maksan takaisin, sanoo Herra.”

[20]Mutta jos vihamiehelläsi on nälkä, anna hänelle ruokaa, jos hänellä on jano, anna hänelle juotavaa. Näin tehden sinä kokoat tulisia hiiliä hänen päänsä päälle.

[21]Älä anna pahan voittaa itseäsi, vaan voita sinä paha hyvällä.

Romanos 13

Da obediência às autoridades

[1] Todo homem esteja sujeito às autoridades superiores; porque não há autoridade que não proceda de Deus; e as autoridades que existem foram por ele instituídas.

Roomalaisille 13

Alamaisuus esivallalle

[1]Jokaisen tulee olla alamainen sille esivallalle, jonka alainen hän on. Eihän ole esivaltaa, joka ei olisi Jumalalta. Ne esivallat, jotka ovat olemassa, ovat Jumalan asettamia.

[2] De modo que aquele que se opõe à autoridade resiste à ordenação de Deus; e os que resistem trarão sobre si mesmos condenação.

[2]Joka siis asettuu esivaltaa vastaan, nousee Jumalan säädöstä vastaan, mutta ne, jotka nousevat vastaan, tuottavat itselleen tuomion.

[3] Porque os magistrados não são para temor, quando se faz o bem, e sim quando se faz o mal. Queres tu não temer a autoridade? Faze o bem e terás louvor dela,

[3]Eivät viranomaiset ole niiden pelkona, jotka tekevät hyvää, vaan niiden, jotka tekevät pahaa. Jos siis tahdot olla esivaltaa pelkäämättä, niin tee sitä, mikä on hyvää, ja sinä saat siltä kiitoksen.

[4] visto que a autoridade é ministro de Deus para teu bem. Entretanto, se fizeres o mal, teme; porque não é sem motivo que ela traz a espada; pois é ministro de Deus, vingador, para castigar o que pratica o mal.

[4] Se on Jumalan palvelija sinun hyväksesi. Mutta jos teet pahaa, niin pelkää, sillä esivalta ei kanna miekkaa turhaan. Se on Jumalan palvelija, kostaja sen rankaisemiseksi, joka tekee pahaa.

[5] É necessário que lhe estejais sujeitos, não somente por causa do temor da punição, mas também por dever de consciência.

[5]Siksi tulee olla alamainen, ei ainoastaan rangaistuksen vaan myös omantunnon tähden.

[6] Por esse motivo, também pagais tributos, porque são ministros de Deus, atendendo, constantemente, a este serviço.

[6] Sen vuoksi te verojakin maksatte, sillä viranomaiset ovat Jumalan palvelijoita, kun he toimivat juuri tässä tehtävässä.

[7] Pagai a todos o que lhes é devido: a quem tributo, tributo; a quem imposto, imposto; a quem respeito, respeito; a quem honra, honra.

[7]Antakaa kaikille se, mikä kuuluukin antaa: kenelle vero, sille vero, kenelle tulli, sille tulli, kenelle pelko, sille pelko, kenelle kunnia, sille kunnia.

O amor ao próximo é o cumprimento da lei

[8] A ninguém fiqueis devendo coisa alguma, exceto o amor com que vos ameis uns aos outros; pois quem ama o próximo tem cumprido a lei.

[9] Pois isto: Não adulterarás, não matarás, não furtarás, não cobiçarás, e, se há qualquer outro mandamento, tudo nesta palavra se resume: Amarás o teu próximo como a ti mesmo.

Veljellinen rakkaus

[8]Älkää olko kenellekään mitään velkaa, paitsi että rakastatte toisianne. Joka rakastaa toista, on täyttänyt lain.

[9]Sillä käskyt ”Älä tee huorin”, ”Älä tapa” , ”Älä varasta”, ”Älä himoitse” ja mikä muu käsky tahansa sisältyvät tähän sanaan: ”Rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi.”

[10] O amor não pratica o mal contra o próximo; de sorte que o cumprimento da lei é o amor.

O dia está próximo

[11] E digo isto a vós outros que conheceis o tempo: já é hora de vos despertardes do sono; porque a nossa salvação está, agora, mais perto do que quando no princípio cremos.

[12] Vai alta a noite, e vem chegando o dia. Deixemos, pois, as obras das trevas e revistamo-nos das armas da luz.

[13] Andemos dignamente, como em pleno dia, não em orgias e bebedices, não em impudicícias e dissoluções, não em contendas e ciúmes;

[14] mas revesti-vos do SENHOR Jesus Cristo e nada disponhais para a carne no tocante às suas concupiscências.

[10]Rakkaus ei tee lähimmäiselle mitään pahaa. Rakkaus on siis lain täyttymys.

On aika herätä unesta

[11]Ja vielä: tiedättehän tämän ajankohdan, että teidän on jo aika herätä unesta, sillä pelastus on nyt meitä lähempänä kuin silloin, kun tulimme uskoon.

[12]Yö on pitkälle kulunut, ja päivä on lähellä. Pankaamme sen tähden pois pimeyden teot ja pukekaamme päällemme valon varusteet.

[13]Vaeltakaamme säädyllisesti niin kuin päivällä, ei mässäilyissä ja juomingeissa, ei haureudessa ja irstaudessa, ei riidassa ja kateudessa.

[14]Pukekaa sen sijaan yllenne Herra Jeesus Kristus älkääkä pitäkö lihastanne niin huolta, että himot heräävät.

Romanos 14

A tolerância para com os fracos na fé

[1] Acolhei ao que é débil na fé, não, porém, para discutir opiniões.

[2] Um crê que de tudo pode comer, mas o débil come legumes;

[3] quem come não despreze o que não come; e o que não come não julgue o que come, porque Deus o acolheu.

[4] Quem és tu que julgas o servo alheio? Para o seu próprio senhor está em pé ou

Roomalaisille 14

Älä tuomitse veljeäsi

[1]Hyväksykää uskossaan heikko joukkoonne rupeamatta väittelemään mielipiteistä.

[2]Toinen uskoo saavansa syödä kaikkea, mutta toinen, joka on heikko, syö vihanneksia.

[3]Joka syö, älköön halveksiko sitä, joka ei syö. Joka ei syö, älköön tuomitko sitä, joka syö, sillä Jumala on hyväksynyt hänetkin omakseen.

[4]Mikä sinä olet tuomitsemaan toisen palvelijaa? Oman isäntänsä edessä hän seisoo tai kaatuu – mutta kyllä hän pysyy

cai; mas estará em pé, porque o SENHOR é poderoso para o suster.

5 Um faz diferença entre dia e dia; outro julga iguais todos os dias. Cada um tenha opinião bem definida em sua própria mente.

6 Quem distingue entre dia e dia para o SENHOR o faz; e quem come para o SENHOR come, porque dá graças a Deus; e quem não come para o SENHOR não come e dá graças a Deus.

7 Porque nenhum de nós vive para si mesmo, nem morre para si.

8 Porque, se vivemos, para o SENHOR vivemos; se morremos, para o SENHOR morremos. Quer, pois, vivamos ou morramos, somos do SENHOR.

9 Foi precisamente para esse fim que Cristo morreu e ressurgiu: para ser SENHOR tanto de mortos como de vivos.

10 Tu, porém, por que julgas teu irmão? E tu, por que desprezas o teu? Pois todos compareceremos perante o tribunal de Deus.

11 Como está escrito: Por minha vida, diz o SENHOR, diante de mim se dobrará todo joelho, e toda língua dará louvores a Deus.

12 Assim, pois, cada um de nós dará contas de si mesmo a Deus.

A liberdade e a caridade

13 Não nos julguemos mais uns aos outros; pelo contrário, tomai o propósito de não pordes tropeço ou escândalo ao vosso irmão.

pystyssä, sillä Herra kykenee pitämään hänet pystyssä.

5Toinen pitää yhtä päivää toista parempana, toinen pitää kaikkia päiviä yhtä hyvinä. Kukin olkoon omassa mielessään täysin varma.

6 Joka kiinnittää huomionsa tiettyihin päiviin, tekee sen Herran tähden. Joka syö, syö Herran tähden, sillä hän kiittää Jumalaa. Joka ei syö, on Herran tähden syömättä ja kiittää Jumalaa.

7Eihän kukaan meistä elä itseään varten eikä kukaan kuole itseään varten.

8Jos me elämme, elämme Herralle. Jos kuolemme, kuolemme Herralle. Elämmepä siis tai kuolemme, me olemme Herran omat.

9Juuri sitä varten Kristus kuoli ja heräsi eloon, että hän olisi sekä kuolleiden että elävien Herra.

10Mutta miksi sinä tuomitset veljeäsi? Tai sinä toinen, miksi halveksit veljeäsi? Kaikki me joudumme Jumalan tuomioistuimen eteen,

11onhan kirjoitettu: ”Niin totta kuin minä elän, sanoo Herra, jokainen polvi tulee notkistumaan minun edessäni ja jokainen kieli tulee ylistämään Jumalaa.”

12Meidän jokaisen on siis tehtävä Jumalalle tili itsestämme.

Älä loukkaa veljeäsi

13Älkäämme sen tähden enää tuomitko toisiamme. Päättäkää pikemminkin olla panematta veljenne eteen loukkauksen aihetta tai viettelystä.

14 Eu sei e estou persuadido, no SENHOR Jesus, de que nenhuma coisa é de si mesma impura, salvo para aquele que assim a considera; para esse é impura.	14Minä tiedän ja olen varma Herrassa Jeesuksessa, ettei mikään ole sinänsä epäpyhää. Ainoastaan sille, joka pitää jotakin epäpyhänä, se on epäpyhää.
15 Se, por causa de comida, o teu irmão se entristece, já não andas segundo o amor fraternal. Por causa da tua comida, não faças perecer aquele a favor de quem Cristo morreu.	15Mutta jos veljesi tulee murheelliseksi ruuastasi, sinä et enää vaella rakkauden mukaan. Älä saata ruuallasi turmioon sitä, jonka puolesta Kristus on kuollut.
16 Não seja, pois, vituperado o vosso bem.	16Älkää siis antako sen hyvän, mikä teillä on, joutua herjattavaksi,
17 Porque o reino de Deus não é comida nem bebida, mas justiça, e paz, e alegria no Espírito Santo.	17 sillä Jumalan valtakunta ei ole syömistä ja juomista vaan vanhurskautta, rauhaa ja iloa Pyhässä Hengessä.
18 Aquele que deste modo serve a Cristo é agradável a Deus e aprovado pelos homens.	18Joka tällä tavoin palvelee Kristusta, on Jumalalle mieluinen ja kelpaa myös ihmisille.
19 Assim, pois, seguimos as coisas da paz e também as da edificação de uns para com os outros.	19Tavoitelkaamme siis sitä, mikä edistää rauhaa ja keskinäistä rakentumistamme.
20 Não destruas a obra de Deus por causa da comida. Todas as coisas, na verdade, são limpas, mas é mau para o homem o comer com escândalo.	20Älä ruuan vuoksi turmele Jumalan työtä. Kaikki tosin on puhdasta, mutta ihmiselle on pahaksi, jos hän syömisellään loukkaa omaatuntoaan.
21 É bom não comer carne, nem beber vinho, nem fazer qualquer outra coisa com que teu irmão venha a tropeçar [ou se ofender ou se enfraquecer].	21 On hyvä olla syömättä lihaa ja juomatta viiniä ja välttää muutakin, mistä veljesi loukkaantuu.
22 A fé que tens, tem-na para ti mesmo perante Deus. Bem-aventurado é aquele que não se condena naquilo que aprova.	22Pidä itselläsi Jumalan edessä se usko, mikä sinulla on. Onnellinen on se, joka ei tuomitse itseään siitä, minkä havaitsee oikeaksi.
23 Mas aquele que tem dúvidas é condenado se comer, porque o que faz não	23 Mutta joka epäröi ja kuitenkin syö, on tuomittu, koska se ei tapahdu uskosta. Kaikki, mikä ei ole uskosta, on syntiä.

provém de fé; e tudo o que não provém de fé é pecado.

Romanos 15

A imitação a Cristo. A simpatia e o altruísmo

[1] Ora, nós que somos fortes devemos suportar as debilidades dos fracos e não agradar-nos a nós mesmos.

[2] Portanto, cada um de nós agrade ao próximo no que é bom para edificação.

[3] Porque também Cristo não se agradou a si mesmo; antes, como está escrito: As injúrias dos que te ultrajavam caíram sobre mim.

[4] Pois tudo quanto, outrora, foi escrito para o nosso ensino foi escrito, a fim de que, pela paciência e pela consolação das Escrituras, tenhamos esperança.

[5] Ora, o Deus da paciência e da consolação vos conceda o mesmo sentir de uns para com os outros, segundo Cristo Jesus,

[6] para que concordemente e a uma voz glorifiqueis ao Deus e Pai de nosso SENHOR Jesus Cristo.

[7] Portanto, acolhei-vos uns aos outros, como também Cristo nos acolheu para a glória de Deus.

[8] Digo, pois, que Cristo foi constituído ministro da circuncisão, em prol da verdade de Deus, para confirmar as promessas feitas aos nossos pais;

[9] e para que os gentios glorifiquem a Deus por causa da sua misericórdia, como está

Roomalaisille 15

Elä lähimmäisen parhaaksi

[1]Meidän vahvojen tulee kantaa heikkojen vajavaisuuksia eikä elää itsellemme mieliksi.

[2]Olkoon kukin meistä lähimmäiselleen mieliksi hänen parhaakseen, että hän rakentuisi.

[3]Ei Kristuskaan elänyt itselleen mieliksi, vaan niin kuin on kirjoitettu: ”Niiden herjaukset, jotka herjaavat sinua, ovat osuneet minuun.”

[4]Kaikki, mitä on ennalta kirjoitettu, on kirjoitettu meille opiksi, että meillä kärsivällisyyden ja Raamatun lohdutuksen kautta olisi toivo.

[5]Kärsivällisyyden ja lohdutuksen Jumala suokoon teille, että olisitte yksimieliset keskenänne Kristuksen Jeesuksen mielen mukaan,

[6]niin että te yksimielisesti, yhdestä suusta, ylistäisitte meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumalaa ja Isää.

Evankeliumi juutalaisille ja pakanoille

[7]Hyväksykää sen tähden toinen toisenne, niin kuin Kristuskin on hyväksynyt teidät Jumalan kunniaksi.

[8]Haluan sanoa tämän: Kristus on tullut ympärileikattujen palvelijaksi Jumalan totuuden tähden, että hän vahvistaisi isille annetut lupaukset

[9]ja että myös pakanat ylistäisivät Jumalaa hänen laupeudestaan, niin kuin on

escrito: Por isso, eu te glorificarei entre os gentios e cantarei louvores ao teu nome.

10 E também diz: Alegrai-vos, ó gentios, com o seu povo.

11 E ainda: Louvai ao SENHOR, vós todos os gentios, e todos os povos o louvem.

12 Também Isaías diz: Haverá a raiz de Jessé, aquele que se levanta para governar os gentios; nele os gentios esperarão.

13 E o Deus da esperança vos encha de todo o gozo e paz no vosso crer, para que sejais ricos de esperança no poder do Espírito Santo.

A explicação de Paulo

14 E certo estou, meus irmãos, sim, eu mesmo, a vosso respeito, de que estais possuídos de bondade, cheios de todo o conhecimento, aptos para vos admoestardes uns aos outros.

15 Entretanto, vos escrevi em parte mais ousadamente, como para vos trazer isto de novo à memória, por causa da graça que me foi outorgada por Deus,

16 para que eu seja ministro de Cristo Jesus entre os gentios, no sagrado encargo de anunciar o evangelho de Deus, de modo que a oferta deles seja aceitável, uma vez santificada pelo Espírito Santo.

kirjoitettu: ”Sen tähden minä ylistän sinua pakanoiden keskuudessa ja laulan kiitosta sinun nimellesi.”

10Ja vielä on sanottu: ”Riemuitkaa, pakanat, hänen kansansa kanssa.”

11Ja vielä: ”Kiittäkää Herraa, kaikki pakanat, ja ylistäkää häntä, kaikki kansat.”

12Myös Jesaja sanoo: ”On tuleva Iisain juurivesa, hän, joka nousee hallitsemaan pakanoita. Häneen pakanat panevat toivonsa.”

13Toivon Jumala täyttäköön teidät kaikella ilolla ja rauhalla uskossa, niin että teillä olisi runsas toivo Pyhän Hengen voimassa.

Paavalin lähetystehtävä

14Omasta puolestani olen kyllä varma teistä, veljeni, että olette täynnä hyvyyttä ja kaikkea tietoa ja myös kykenette neuvomaan toinen toistanne.

15Kuitenkin olen paikka paikoin kirjoittanut teille melko rohkeasti muistuttaakseni teitä uudestaan näistä asioista. Olen tehnyt näin sen armon perusteella, minkä Jumala on minulle antanut,

16ollakseni Kristuksen Jeesuksen palvelija pakanoiden keskuudessa ja toimittaakseni Jumalan evankeliumin pappispalvelua, jotta pakanakansoista tulisi Jumalalle mieluinen, Pyhässä Hengessä pyhitetty uhri.

[17] Tenho, pois, motivo de gloriar-me em Cristo Jesus nas coisas concernentes a Deus.
[18] Porque não ousarei discorrer sobre coisa alguma, senão sobre aquelas que Cristo fez por meu intermédio, para conduzir os gentios à obediência, por palavra e por obras,
[19] por força de sinais e prodígios, pelo poder do Espírito Santo; de maneira que, desde Jerusalém e circunvizinhanças até ao Ilírico, tenho divulgado o evangelho de Cristo,
[20] esforçando-me, deste modo, por pregar o evangelho, não onde Cristo já fora anunciado, para não edificar sobre fundamento alheio;
[21] antes, como está escrito: Hão de vê-lo aqueles que não tiveram notícia dele, e compreendê-lo os que nada tinham ouvido a seu respeito.

Os planos de Paulo

[22] Essa foi a razão por que também, muitas vezes, me senti impedido de visitar-vos.
[23] Mas, agora, não tendo já campo de atividade nestas regiões e desejando há muito visitar-vos,
[24] penso em fazê-lo quando em viagem para a Espanha, pois espero que, de passagem, estarei convosco e que para lá seja por vós encaminhado, depois de haver primeiro desfrutado um pouco a vossa companhia.
[25] Mas, agora, estou de partida para Jerusalém, a serviço dos santos.

[17]Minun kerskaukseni on siis Kristuksessa Jeesuksessa palvellessani Jumalaa.
[18]En näet rohkene puhua mistään muusta kuin siitä, mitä Kristus, saattaakseen pakanat kuuliaisiksi, on minun kauttani vaikuttanut sanalla ja teoilla,
[19]tunnustekojen ja ihmeiden voimalla, Jumalan Hengen voimalla, niin että minä Jerusalemista ja sen ympäristöstä alkaen Illyriaan saakka olen saattanut päätökseen Kristuksen evankeliumin julistamisen.
[20]Olen pitänyt kunnia-asianani julistaa evankeliumia siellä, missä Kristuksen nimeä ei ole vielä mainittu, etten rakentaisi toisen laskemalle perustukselle,
[21]vaan niin kuin on kirjoitettu: ”Ne, joille ei ole julistettu hänestä, saavat nähdä, ja ne, jotka eivät ole kuulleet, tulevat ymmärtämään.”

Paavalin matkasuunnitelmia

[22]Sen tähden olenkin ollut niin usein estynyt tulemasta teidän luoksenne.
[23]Mutta nyt minulla ei enää ole tilaa näillä seuduilla, ja olen jo monta vuotta halunnut tulla luoksenne,
[24]jos joskus matkustan Espanjaan. Toivon, että sitä kautta matkustaessani voisin nähdä teidät ja että te varustaisitte minut matkalle eteenpäin, kunhan ensin olen saanut vähän nauttia seurastanne.
[25]Nyt kuitenkin matkustan Jerusalemiin viemään avustusta pyhille,

[26] Porque aprouve à Macedônia e à Acaia levantar uma coleta em benefício dos pobres dentre os santos que vivem em Jerusalém.

[26]sillä Makedonia ja Akhaia ovat halunneet suorittaa keräyksen niille Jerusalemin pyhille, jotka ovat köyhiä.

[27] Isto lhes pareceu bem, e mesmo lhes são devedores; porque, se os gentios têm sido participantes dos valores espirituais dos judeus, devem também servi-los com bens materiais.

[27]Tämän ne ovat nähneet hyväksi ja ovatkin sen heille velkaa. Jos kerran pakanat ovat tulleet osallisiksi heidän hengellisistä aarteistaan, niin he puolestaan ovat velvollisia auttamaan näitä aineellisella hyvällä.

[28] Tendo, pois, concluído isto e havendo-lhes consignado este fruto, passando por vós, irei à Espanha.

[28]Kun olen suorittanut tehtäväni ja vienyt heille turvallisesti tämän keräyksen tuoton, matkustan teidän kauttanne Espanjaan.

[29] E bem sei que, ao visitar-vos, irei na plenitude da bênção de Cristo.

[29] Tiedän, että tullessani luoksenne saavun Kristuksen täydellinen siunaus mukanani.

Paulo pede as orações

[30] Rogo-vos, pois, irmãos, por nosso SENHOR Jesus Cristo e também pelo amor do Espírito, que luteis juntamente comigo nas orações a Deus a meu favor,

[30]Kehotan teitä, veljet, Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta ja Hengen rakkauden kautta auttamaan minua taistelussani rukoilemalla puolestani Jumalaa.

[31] para que eu me veja livre dos rebeldes que vivem na Judéia, e que este meu serviço em Jerusalém seja bem aceito pelos santos;

[31]Rukoilkaa, että pelastuisin joutumasta Juudean epäuskoisten käsiin ja että Jerusalemia varten tuomani avustus olisi pyhille mieluinen

[32] a fim de que, ao visitar-vos, pela vontade de Deus, chegue à vossa presença com alegria e possa recrear-me convosco.

[32]ja että minä Jumalan tahdon mukaisesti saapuisin iloiten teidän luoksenne ja virkistyisin teidän seurassanne.

[33] E o Deus da paz seja com todos vós. Amém!

[33] Rauhan Jumala olkoon kaikkien teidän kanssanne. Aamen.

Romanos 16

Paulo recomenda a Febe

[1] Recomendo-vos a nossa irmã Febe, que está servindo à igreja de Cencréia,

Roomalaisille 16

Henkilökohtaisia terveisiä

[1]Suosittelen teille sisartamme Foibea, joka on Kenkrean seurakunnan palvelija.

[2] para que a recebais no SENHOR como convém aos santos e a ajudeis em tudo que de vós vier a precisar; porque tem sido protetora de muitos e de mim inclusive.

[2] Ottakaa hänet vastaan Herrassa, niin kuin pyhien sopii. Auttakaa häntä kaikessa, missä hän tarvitsee teitä, sillä hän on ollut avuksi monelle, myös minulle.

As saudações pessoais

[3] Saudai Priscila e Áqüila, meus cooperadores em Cristo Jesus,

[3]Tervehdys Priskalle ja Akvilalle, työtovereilleni Kristuksessa Jeesuksessa.

[4] os quais pela minha vida arriscaram a sua própria cabeça; e isto lhes agradeço, não somente eu, mas também todas as igrejas dos gentios;

[4]He ovat panneet oman kaulansa alttiiksi minun henkeni puolesta, ja heitä kiittävät, en ainoastaan minä vaan myös kaikki pakanoiden seurakunnat.

[5] saudai igualmente a igreja que se reúne na casa deles. Saudai meu querido Epêneto, primícias da Ásia para Cristo.

[5] Tervehdys myös seurakunnalle, joka kokoontuu heidän kodissaan. Tervehdys Epainetokselle, rakkaalle veljelleni, joka on Aasian ensi hedelmä Kristukselle.

[6] Saudai Maria, que muito trabalhou por vós.

[6]Tervehdys Marialle, joka on nähnyt paljon vaivaa teidän hyväksenne.

[7] Saudai Andrônico e Júnias, meus parentes e companheiros de prisão, os quais são notáveis entre os apóstolos e estavam em Cristo antes de mim.

[7] Tervehdys Andronikokselle ja Juniakselle , heimolaisilleni ja vankitovereilleni, jotka ovat arvossa pidettyjä apostolien joukossa ja jotka jo ennen minua ovat olleet Kristuksessa.

[8] Saudai Amplíato, meu dileto amigo no SENHOR.

[8] Tervehdys Ampliatukselle, rakkaalle veljelleni Herrassa.

[9] Saudai Urbano, que é nosso cooperador em Cristo, e também meu amado Estáquis.

[9] Tervehdys Urbanukselle, työtoverillemme Kristuksessa, ja Stakykselle, rakkaalle veljelleni.

[10] Saudai Apeles, aprovado em Cristo. Saudai os da casa de Aristóbulo.

[10] Tervehdys Apellekselle, koetuksen kestäneelle Kristuksessa. Tervehdys niille, jotka ovat Aristobuloksen perhekuntaa.

[11] Saudai meu parente Herodião. Saudai os da casa de Narciso, que estão no SENHOR.

[11] Tervehdys heimolaiselleni Herodionille. Tervehdys niille Narkissoksen perhekuntalaisille, jotka ovat Herrassa.

[12] Saudai Trifena e Trifosa, as quais trabalhavam no SENHOR. Saudai a

[12] Tervehdys Tryfainalle ja Tryfosalle, jotka näkevät vaivaa Herrassa. Tervehdys

estimada Pérside, que também muito trabalhou no SENHOR.

[13] Saudai Rufo, eleito no SENHOR, e igualmente a sua mãe, que também tem sido mãe para mim.

[14] Saudai Asíncrito, Flegonte, Hermes, Pátrobas, Hermas e os irmãos que se reúnem com eles.

[15] Saudai Filólogo, Júlia, Nereu e sua irmã, Olimpas e todos os santos que se reúnem com eles.

[16] Saudai-vos uns aos outros com ósculo santo. Todas as igrejas de Cristo vos saúdam.

As admoestações

[17] Rogo-vos, irmãos, que noteis bem aqueles que provocam divisões e escândalos, em desacordo com a doutrina que aprendestes; afastai-vos deles,

[18] porque esses tais não servem a Cristo, nosso SENHOR, e sim a seu próprio ventre; e, com suaves palavras e lisonjas, enganam o coração dos incautos.

[19] Pois a vossa obediência é conhecida por todos; por isso, me alegro a vosso respeito; e quero que sejais sábios para o bem e símplices para o mal.

[20] E o Deus da paz, em breve, esmagará debaixo dos vossos pés a Satanás. A graça de nosso SENHOR Jesus seja convosco.

As saudações dos companheiros

[21] Saúda-vos Timóteo, meu cooperador, e Lúcio, Jasom e Sosípatro, meus parentes.

Persikselle, rakkaalle sisarelle, joka on nähnyt paljon vaivaa Herrassa.

[13] Tervehdys Rufukselle, valitulle Herrassa, ja hänen äidilleen, joka on kuin äiti minullekin.

[14] Tervehdys Asynkritokselle, Flegonille, Hermekselle, Patrobakselle, Hermakselle ja veljille, jotka ovat heidän kanssaan.

[15] Tervehdys Filologokselle ja Julialle, Nereukselle ja hänen sisarelleen ja Olympakselle ja kaikille pyhille, jotka ovat heidän kanssaan.

[16] Tervehtikää toisianne pyhällä suudelmalla. Kaikki Kristuksen seurakunnat tervehtivät teitä.

[17]Kehotan teitä, veljet, pitämään silmällä niitä, jotka saavat aikaan erimielisyyttä ja viettelevät teitä pois siitä opista, jonka te olette saaneet. Karttakaa heitä.

[18]Sellaiset eivät palvele meidän Herraamme Kristusta vaan omaa vatsaansa. Lipevillä sanoilla ja kauniilla puheilla he pettävät vilpittömien sydämet.

[19]Teidän kuuliaisuutenne on tullut kaikkien tietoon. Sen tähden minä iloitsen teistä. Tahtoisin teidän olevan viisaita hyvään ja taitamattomia pahaan.

[20]Rauhan Jumala on pian murskaava Saatanan teidän jalkojenne alle. Herramme Jeesuksen armo olkoon teidän kanssanne.

[21]Timoteus, minun työtoverini, ja heimolaiseni Lukius, Jaason ja Soosipatros tervehtivät teitä.

22 Eu, Tércio, que escrevi esta epístola, vos saúdo no SENHOR.

23 Saúda-vos Gaio, meu hospedeiro e de toda a igreja. Saúda-vos Erasto, tesoureiro da cidade, e o irmão Quarto.

24 [A graça de nosso SENHOR Jesus Cristo seja com todos vós. Amém!]

A doxologia

25 Ora, àquele que é poderoso para vos confirmar segundo o meu evangelho e a pregação de Jesus Cristo, conforme a revelação do mistério guardado em silêncio nos tempos eternos,

26 e que, agora, se tornou manifesto e foi dado a conhecer por meio das Escrituras proféticas, segundo o mandamento do Deus eterno, para a obediência por fé, entre todas as nações,

27 ao Deus único e sábio seja dada glória, por meio de Jesus Cristo, pelos séculos dos séculos. Amém!

22Minä Tertius, joka olen kirjoittanut tämän kirjeen, tervehdin teitä Herrassa.

23 Gaius, minun ja koko seurakunnan majoittaja, tervehtii teitä. Erastos, kaupungin rahastonhoitaja, ja veli Kvartus tervehtivät teitä.

24[Herramme Jeesuksen Kristuksen armo olkoon teidän kanssanne! Aamen.]

Kunnia Jumalalle!

25Kunnia hänelle, joka voi vahvistaa teitä minun julistamani evankeliumin ja Jeesuksen Kristuksen saarnan, sen ilmoitetun salaisuuden mukaan, josta ikiajoista asti on vaiettu

26mutta joka nyt on ilmoitettu ja profeetallisten Kirjoitusten kautta tehty tiettäväksi iankaikkisen Jumalan käskystä kaikille kansoille uskon kuuliaisuuden aikaansaamiseksi.

27Kunnia Jumalalle, ainoalle viisaalle, Jeesuksen Kristuksen kautta aina ja iankaikkisesti! Aamen.

Primeira epístola de Paulo aos Coríntios

1. Korinttilaisille

1 Coríntios 1

Prefácio e saudação

1 Paulo, chamado pela vontade de Deus para ser apóstolo de Jesus Cristo, e o irmão Sóstenes,

2 à igreja de Deus que está em Corinto, aos santificados em Cristo Jesus, chamados para ser santos, com todos os que em todo lugar invocam o nome de nosso SENHOR Jesus Cristo, SENHOR deles e nosso:

3 graça a vós outros e paz, da parte de Deus, nosso Pai, e do SENHOR Jesus Cristo.

Ação de graças

4 Sempre dou graças a [meu] Deus a vosso respeito, a propósito da sua graça, que vos foi dada em Cristo Jesus;

5 porque, em tudo, fostes enriquecidos nele, em toda a palavra e em todo o conhecimento;

6 assim como o testemunho de Cristo tem sido confirmado em vós,

7 de maneira que não vos falte nenhum dom, aguardando vós a revelação de nosso SENHOR Jesus Cristo,

8 o qual também vos confirmará até ao fim, para serdes irrepreensíveis no Dia de nosso SENHOR Jesus Cristo.

9 Fiel é Deus, pelo qual fostes chamados à comunhão de seu Filho Jesus Cristo, nosso SENHOR.

Exortação à unidade

1. Korinttilaisille 1

Tervehdys

1Paavali, Jumalan tahdosta kutsuttu Kristuksen Jeesuksen apostoliksi, ja veli Soostenes

2Korintissa olevalle Jumalan seurakunnalle, Kristuksessa Jeesuksessa pyhitetyille, kutsutuille pyhille ja kaikille, jotka huutavat avuksi meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen nimeä kaikilla paikkakunnilla, niin omillaan kuin meidänkin.

3Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!

Paavali kiittää Jumalaa

4Minä kiitän aina Jumalaani teidän tähtenne siitä Jumalan armosta, joka on annettu teille Kristuksessa Jeesuksessa,

5että te olette kaikessa rikastuneet hänessä, kaikessa puheessa ja kaikessa tiedossa.

6Näin todistus Kristuksesta on vahvistettu teissä,

7niin ettei teiltä puutu mitään mistään armolahjasta odottaessanne Herramme Jeesuksen Kristuksen ilmestymistä.

8Hän on myös vahvistava teitä loppuun asti, niin että olette nuhteettomia Herramme Jeesuksen Kristuksen päivänä.

9Jumala on uskollinen, hän, joka on kutsunut teidät Poikansa Jeesuksen Kristuksen, meidän Herramme, yhteyteen.

Riitaisuutta seurakunnassa

[10] Rogo-vos, irmãos, pelo nome de nosso SENHOR Jesus Cristo, que faleis todos a mesma coisa e que não haja entre vós divisões; antes, sejais inteiramente unidos, na mesma disposição mental e no mesmo parecer.

[11] Pois a vosso respeito, meus irmãos, fui informado, pelos da casa de Cloe, de que há contendas entre vós.

[12] Refiro-me ao fato de cada um de vós dizer: Eu sou de Paulo, e eu, de Apolo, e eu, de Cefas, e eu, de Cristo.

[13] Acaso, Cristo está dividido? Foi Paulo crucificado em favor de vós ou fostes, porventura, batizados em nome de Paulo?

[14] Dou graças [a Deus] porque a nenhum de vós batizei, exceto Crispo e Gaio;

[15] para que ninguém diga que fostes batizados em meu nome.

[16] Batizei também a casa de Estéfanas; além destes, não me lembro se batizei algum outro.

[17] Porque não me enviou Cristo para batizar, mas para pregar o evangelho; não com sabedoria de palavra, para que se não anule a cruz de Cristo.

A mensagem da cruz

[18] Certamente, a palavra da cruz é loucura para os que se perdem, mas para nós, que somos salvos, poder de Deus.

[19] Pois está escrito: Destruirei a sabedoria dos sábios e aniquilarei a inteligência dos instruídos.

[10]Kehotan teitä, veljet, Herramme Jeesuksen Kristuksen nimessä, että te kaikki olisitte yksimielisiä puheissanne ja ettei teidän keskuudessanne olisi hajaannusta vaan että olisitte täysin yhtä ja teillä olisi sama mieli ja sama ajatus.

[11]Kloen perheväeltä olen näet saanut kuulla teistä, veljeni, että teillä on keskenänne riitoja.

[12] Tarkoitan sitä, että joku teistä sanoo: ”Minä olen Paavalin puolella”, toinen taas: ”Minä Apolloksen”, ”Minä Keefaksen”, ”Minä Kristuksen”.

[13]Onko Kristus jaettu? Ei kai Paavalia ole ristiinnaulittu teidän tähtenne? Vai Paavalinko nimeen teidät kastettiin?

[14] Kiitän Jumalaa, etten ole kastanut teistä ketään muuta kuin Krispuksen ja Gaiuksen.

[15]joten kukaan ei voi sanoa, että teidät on kastettu minun nimeeni.

[16] Kastoinhan tosin myös Stefanaan perhekunnan. Sitten en tiedä, olenko kastanut ketään muuta.

[17]Eihän Kristus lähettänyt minua kastamaan vaan julistamaan evankeliumia, ei kuitenkaan viisain puhein, ettei Kristuksen risti menisi mitättömäksi.

Kristus on Jumalan voima ja viisaus

[18]Sanoma rististä on hullutusta niille, jotka joutuvat kadotukseen, mutta meille, jotka pelastumme, se on Jumalan voima.

[19]Onhan kirjoitettu: ”Minä hävitän viisaitten viisauden ja teen tyhjäksi ymmärtäväisten ymmärryksen.”

[20] Onde está o sábio? Onde, o escriba? Onde, o inquiridor deste século? Porventura, não tornou Deus louca a sabedoria do mundo?

[21] Visto como, na sabedoria de Deus, o mundo não o conheceu por sua própria sabedoria, aprouve a Deus salvar os que crêem pela loucura da pregação.

[22] Porque tanto os judeus pedem sinais, como os gregos buscam sabedoria;

[23] mas nós pregamos a Cristo crucificado, escândalo para os judeus, loucura para os gentios;

[24] mas para os que foram chamados, tanto judeus como gregos, pregamos a Cristo, poder de Deus e sabedoria de Deus.

[25] Porque a loucura de Deus é mais sábia do que os homens; e a fraqueza de Deus é mais forte do que os homens.

A vocação dos santos

[26] Irmãos, reparai, pois, na vossa vocação; visto que não foram chamados muitos sábios segundo a carne, nem muitos poderosos, nem muitos de nobre nascimento;

[27] pelo contrário, Deus escolheu as coisas loucas do mundo para envergonhar os sábios e escolheu as coisas fracas do mundo para envergonhar as fortes;

[28] e Deus escolheu as coisas humildes do mundo, e as desprezadas, e aquelas que não são, para reduzir a nada as que são;

[20]Missä ovat viisaat? Missä kirjanoppineet? Missä tämän maailmanajan älyniekat? Eikö Jumala ole tehnyt maailman viisautta hulluudeksi?

[21]Koska Jumalan viisaudesta maailma ei oppinut viisauden avulla tuntemaan Jumalaa, Jumala näki hyväksi saarnauttamansa hullutuksen kautta pelastaa ne, jotka uskovat.

[22]Juutalaiset vaativat ihmetekoja, ja kreikkalaiset etsivät viisautta,

[23]mutta me saarnaamme ristiinnaulittua Kristusta. Hän on juutalaisille pahennus ja pakanoille hullutus,

[24]mutta kutsutuille, niin juutalaisille kuin kreikkalaisillekin, Kristus on Jumalan voima ja Jumalan viisaus.

[25]Jumalan hullutus on ihmisiä viisaampi ja Jumalan heikkous ihmisiä voimakkaampi.

[26]Katsokaa omaa kutsumistanne, veljet. Ei ole monta inhimillisesti viisasta, ei monta mahtavaa eikä monta jalosukuista.

[27]Mikä maailman mielestä on hullutusta, sen Jumala valitsi saattaakseen viisaat häpeään. Mikä maailman mielestä on heikkoa, sen Jumala valitsi saattaakseen voimakkaat häpeään.

[28]Mikä maailmassa on syntyperältään alhaista ja halveksittua, mikä ei ole mitään, sen Jumala valitsi tehdäkseen mitättömäksi sen, mikä on jotakin,

[29] a fim de que ninguém se vanglorie na presença de Deus.

Valores de Cristo

[30] Mas vós sois dele, em Cristo Jesus, o qual se nos tornou, da parte de Deus, sabedoria, e justiça, e santificação, e redenção,

[31] para que, como está escrito: Aquele que se gloria, glorie-se no SENHOR.

[29]ettei mikään liha voisi kerskailla Jumalan edessä.

[30]Hänestä on teidän olemisenne Kristuksessa Jeesuksessa. Hänet Jumala on antanut meille viisaudeksi, vanhurskaudeksi, pyhitykseksi ja lunastukseksi,

[31]jotta tapahtuisi, niin kuin on kirjoitettu: ”Joka kerskaa, kerskatkoon Herrasta.”

1 Coríntios 2

O caráter da pregação de Paulo

[1] Eu, irmãos, quando fui ter convosco, anunciando-vos o testemunho de Deus, não o fiz com ostentação de linguagem ou de sabedoria.

[2] Porque decidi nada saber entre vós, senão a Jesus Cristo e este crucificado.

[3] E foi em fraqueza, temor e grande tremor que eu estive entre vós.

[4] A minha palavra e a minha pregação não consistiram em linguagem persuasiva de sabedoria, mas em demonstração do Espírito e de poder,

[5] para que a vossa fé não se apoiasse em sabedoria humana, e sim no poder de Deus.

A verdadeira sabedoria. O ensino do Espírito Santo

[6] Entretanto, expomos sabedoria entre os experimentados; não, porém, a sabedoria deste século, nem a dos poderosos desta época, que se reduzem a nada;

1. Korinttilaisille 2

Sanoma ristiinnaulitusta Kristuksesta

[1]Niinpä, kun tulin luoksenne, veljet, en tullut julistamaan teille Jumalan salaisuutta suurenmoisin puhein tai viisauden keinoin.

[2]Olin näet päättänyt olla teidän luonanne tuntematta mitään muuta kuin Jeesuksen Kristuksen, ja hänet ristiinnaulittuna.

[3]Olin luonanne heikkouden vallassa, hyvin pelokkaana ja vapisevana.

[4]Puheeni ja julistukseni ei ollut inhimillisen viisauden suostuttelevia sanoja vaan Hengen ja voiman osoittamista,

[5]jotta teidän uskonne ei perustuisi ihmisviisauteen vaan Jumalan voimaan.

Jumalan salattu viisaus

[6]Me puhumme kyllä viisautta täydellisten seurassa, mutta emme tämän maailmanajan viisautta emmekä tämän maailmanajan kukistuvien hallitsijoiden viisautta.

[7] mas falamos a sabedoria de Deus em mistério, outrora oculta, a qual Deus preordenou desde a eternidade para a nossa glória;

[8] sabedoria essa que nenhum dos poderosos deste século conheceu; porque, se a tivessem conhecido, jamais teriam crucificado o SENHOR da glória;

[9] mas, como está escrito: Nem olhos viram, nem ouvidos ouviram, nem jamais penetrou em coração humano o que Deus tem preparado para aqueles que o amam.

[10] Mas Deus no-lo revelou pelo Espírito; porque o Espírito a todas as coisas perscruta, até mesmo as profundezas de Deus.

[11] Porque qual dos homens sabe as coisas do homem, senão o seu próprio espírito, que nele está? Assim, também as coisas de Deus, ninguém as conhece, senão o Espírito de Deus.

[12] Ora, nós não temos recebido o espírito do mundo, e sim o Espírito que vem de Deus, para que conheçamos o que por Deus nos foi dado gratuitamente.

[13] Disto também falamos, não em palavras ensinadas pela sabedoria humana, mas ensinadas pelo Espírito, conferindo coisas espirituais com espirituais.

[14] Ora, o homem natural não aceita as coisas do Espírito de Deus, porque lhe são loucura; e não pode entendê-las, porque elas se discernem espiritualmente.

[7]Me puhumme Jumalan salattua, kätkettyä viisautta, jonka Jumala on jo ennen maailmanaikoja määrännyt meidän kirkkaudeksemme.

[8]Sitä ei kukaan tämän maailmanajan hallitsijoista ole tuntenut, sillä jos he olisivat sen tunteneet, he eivät olisi ristiinnaulinneet kirkkauden Herraa.

[9]Mutta, niin kuin on kirjoitettu: ”Mitä silmä ei ole nähnyt eikä korva kuullut, mikä ei ole ihmisen sydämeen noussut, minkä Jumala on valmistanut niille, jotka häntä rakastavat”,

[10]sen Jumala on meille ilmoittanut Henkensä kautta, sillä Henki tutkii kaiken, Jumalan syvyydetkin.

[11]Kuka muu tietää, mitä ihmisessä on, paitsi ihmisen henki, joka hänessä on? Kukaan ei myöskään tiedä, mitä Jumalassa on, paitsi Jumalan Henki.

[12]Mutta me emme ole saaneet maailman henkeä vaan sen Hengen, joka on Jumalasta, jotta tietäisimme, mitä Jumala on meille lahjoittanut.

[13]Siitä me myös puhumme, emme inhimillisen viisauden opettamin sanoin vaan Hengen opettamin, selittäen hengelliset asiat hengellisesti.

[14]Sielullinen ihminen ei ota vastaan sitä, mikä on Jumalan Hengestä, sillä se on hänelle hullutusta, eikä hän voi sitä ymmärtää, koska sitä on tutkittava hengellisesti.

15 Porém o homem espiritual julga todas as coisas, mas ele mesmo não é julgado por ninguém.

16 Pois quem conheceu a mente do SENHOR, que o possa instruir? Nós, porém, temos a mente de Cristo.

15Hengellinen ihminen sitä vastoin tutkii kaiken, mutta häntä itseään ei kukaan kykene tutkimaan.

16Sillä kuka on tullut tuntemaan Herran mielen, niin että voisi neuvoa häntä? Mutta meillä on Kristuksen mieli.

1 Coríntios 3

As dissensões demonstram a falta de espiritualidade

1 Eu, porém, irmãos, não vos pude falar como a espirituais, e sim como a carnais, como a crianças em Cristo.

2 Leite vos dei a beber, não vos dei alimento sólido; porque ainda não podíeis suportá-lo. Nem ainda agora podeis, porque ainda sois carnais.

3 Porquanto, havendo entre vós ciúmes e contendas, não é assim que sois carnais e andais segundo o homem?

4 Quando, pois, alguém diz: Eu sou de Paulo, e outro: Eu, de Apolo, não é evidente que andais segundo os homens?

5 Quem é Apolo? E quem é Paulo? Servos por meio de quem crestes, e isto conforme o SENHOR concedeu a cada um.

6 Eu plantei, Apolo regou; mas o crescimento veio de Deus.

7 De modo que nem o que planta é alguma coisa, nem o que rega, mas Deus, que dá o crescimento.

1. Korinttilaisille 3

Jumalan työtovereina

1Minä en voinut puhua teille, veljet, niin kuin hengellisille vaan niin kuin lihallisille, niin kuin pikkulapsille Kristuksessa.

2Juotin teille maitoa enkä antanut vahvaa ruokaa, sillä sitä te ette olisi kestäneet. Ette kestä sitä vielä nytkään,

3sillä te olette yhä lihallisia. Kun keskuudessanne on kateutta ja riitaa, ettekö silloin ole lihallisia ja vaella niin kuin ihmiset yleensäkin?

4Kun yksi sanoo: ”Minä olen Paavalin puolella” ja toinen: ”Minä Apolloksen”, ettekö silloin ole niin kuin ihmiset yleensä?

5 Mikä sitten Apollos on? Ja mikä Paavali? He ovat palvelijoita, joiden kautta te tulitte uskoon, palvelijoita sen kyvyn mukaan, jonka Herra on kummallekin antanut.

6Minä istutin, Apollos kasteli, mutta Jumala antoi kasvun.

7Niin ei siis istuttaja ole mitään eikä kastelijakaan vaan Jumala, joka antaa kasvun.

8 Ora, o que planta e o que rega são um; e cada um receberá o seu galardão, segundo o seu próprio trabalho.

9 Porque de Deus somos cooperadores; lavoura de Deus, edifício de Deus sois vós.

A responsabilidade dos que ensinam

10 Segundo a graça de Deus que me foi dada, lancei o fundamento como prudente construtor; e outro edifica sobre ele. Porém cada um veja como edifica.

11 Porque ninguém pode lançar outro fundamento, além do que foi posto, o qual é Jesus Cristo.

12 Contudo, se o que alguém edifica sobre o fundamento é ouro, prata, pedras preciosas, madeira, feno, palha,

13 manifesta se tornará a obra de cada um; pois o Dia a demonstrará, porque está sendo revelada pelo fogo; e qual seja a obra de cada um o próprio fogo o provará.

14 Se permanecer a obra de alguém que sobre o fundamento edificou, esse receberá galardão;

15 se a obra de alguém se queimar, sofrerá ele dano; mas esse mesmo será salvo, todavia, como que através do fogo.

16 Não sabeis que sois santuário de Deus e que o Espírito de Deus habita em vós?

17 Se alguém destruir o santuário de Deus, Deus o destruirá; porque o santuário de Deus, que sois vós, é sagrado.

A sabedoria humana sem valor

8 Istuttaja ja kastelija ovat yhtä, mutta kumpikin saa palkan oman vaivannäkönsä mukaan,

9 sillä me olemme Jumalan työtovereita. Te olette Jumalan viljelysmaa ja Jumalan rakennus.

Kristus on ainoa perustus

10 Sen armon mukaan, jonka Jumala on minulle antanut, olen viisaan rakentajan tavoin laskenut perustuksen, ja toinen rakentaa sille. Mutta kukin katsokoon, kuinka rakentaa.

11 Muuta perustusta ei kukaan voi laskea sen lisäksi, mikä on jo laskettu, ja se on Jeesus Kristus.

12 Kuka sitten rakentaakin tälle perustukselle, rakensipa kullasta, hopeasta, jalokivistä, puusta, heinistä tai oljista,

13 itse kunkin työ tulee näkyviin. Sen tuo ilmi se päivä, joka ilmestyy tulessa, ja tuli koettelee, millainen kunkin työ on.

14 Jos jonkun tekemä rakennus kestää, hän saa palkan.

15 Jos jonkun työ palaa, hän kärsii vahingon. Itse hän kuitenkin pelastuu ikään kuin tulen läpi.

Te olette Jumalan temppeli

16 Ettekö tiedä, että te olette Jumalan temppeli ja että Jumalan Henki asuu teissä?

17 Jos joku turmelee Jumalan temppelin, Jumala turmelee hänet, sillä Jumalan temppeli on pyhä, ja sellaisia te olette.

[18] Ninguém se engane a si mesmo: se alguém dentre vós se tem por sábio neste século, faça-se estulto para se tornar sábio.

[19] Porque a sabedoria deste mundo é loucura diante de Deus; porquanto está escrito: Ele apanha os sábios na própria astúcia deles.

[20] E outra vez: O SENHOR conhece os pensamentos dos sábios, que são pensamentos vãos.

[21] Portanto, ninguém se glorie nos homens; porque tudo é vosso:

[22] seja Paulo, seja Apolo, seja Cefas, seja o mundo, seja a vida, seja a morte, sejam as coisas presentes, sejam as futuras, tudo é vosso,

[23] e vós, de Cristo, e Cristo, de Deus.

1 Coríntios 4

Os pregadores responsáveis a Deus

[1] Assim, pois, importa que os homens nos considerem como ministros de Cristo e despenseiros dos mistérios de Deus.

[2] Ora, além disso, o que se requer dos despenseiros é que cada um deles seja encontrado fiel.

[3] Todavia, a mim mui pouco se me dá de ser julgado por vós ou por tribunal humano; nem eu tampouco julgo a mim mesmo.

[4] Porque de nada me argúi a consciência; contudo, nem por isso me dou por justificado, pois quem me julga é o SENHOR.

[18]Älköön kukaan pettäkö itseään. Jos joku teistä luulee olevansa viisas tässä maailmanajassa, tulkoon hän tyhmäksi, että hänestä tulisi viisas.

[19]Tämän maailman viisaus on näet Jumalan silmissä hullutusta. Onhan kirjoitettu: ”Hän vangitsee viisaat heidän viekkauteensa”,

[20]ja vielä: ”Herra tuntee viisaiden ajatukset; hän tietää, että ne ovat turhanpäiväisiä.”

[21]Älköön siis kukaan kerskailko ihmisistä, sillä kaikki on teidän,

[22] niin Paavali kuin Apollos ja Keefaskin, maailma, elämä ja kuolema, nykyisyys ja tulevaisuus. Kaikki on teidän,

[23]mutta te olette Kristuksen, ja Kristus on Jumalan.

1. Korinttilaisille 4

Apostolin palvelutehtävä

[1]Pitäköön siis jokainen meitä Kristuksen palvelijoina ja Jumalan salaisuuksien taloudenhoitajina.

[2]Taloudenhoitajilta vaaditaan ennen muuta sitä, että heidät havaitaan uskollisiksi.

[3]Mutta siitä minä hyvin vähän välitän, tuomitsetteko te tai jokin ihmisten tuomioistuin minut. En itsekään tuomitse itseäni.

[4] Minulla ei ole mitään tunnollani, mutta ei minua sen perusteella ole vanhurskautettu, vaan minun tuomarini on Herra.

5 Portanto, nada julgueis antes do tempo, até que venha o SENHOR, o qual não somente trará à plena luz as coisas ocultas das trevas, mas também manifestará os desígnios dos corações; e, então, cada um receberá o seu louvor da parte de Deus.

5Älkää siis tuomitko ennenaikaisesti, ennen kuin Herra tulee. Hän valaisee pimeyden kätköt ja tuo esiin sydänten ajatukset, ja silloin itse kukin saa kiitoksen Jumalalta.

Uma reprovação severa

6 Estas coisas, irmãos, apliquei-as figuradamente a mim mesmo e a Apolo, por vossa causa, para que por nosso exemplo aprendais isto: não ultrapasseis o que está escrito; a fim de que ninguém se ensoberbeça a favor de um em detrimento de outro.

6Veljet, tämän olen soveltanut itseeni ja Apollokseen teidän takianne, että oppisitte meistä: ”Ei yli sen, mikä on kirjoitettu”, ettekä mahtaillen asettuisi kuka kenenkin puolelle toista vastaan.

7 Pois quem é que te faz sobressair? E que tens tu que não tenhas recebido? E, se o recebeste, por que te vanglorias, como se o não tiveras recebido?

7Kuka asettaa sinut etusijalle? Ja mitä sinulla on, mitä et ole saanut lahjaksi? Mutta jos olet saanut sen, miksi kerskailet, ikään kuin et olisikaan saanut sitä lahjaksi?

8 Já estais fartos, já estais ricos; chegastes a reinar sem nós; sim, tomara reinásseis para que também nós viéssemos a reinar convosco.

8Te olette jo kylläisiä, olette jo rikastuneet, olette tulleet kuninkaiksi ilman meitä. Kunpa olisittekin tulleet kuninkaiksi, niin että meistäkin tulisi kuninkaita teidän kanssanne!

9 Porque a mim me parece que Deus nos pôs a nós, os apóstolos, em último lugar, como se fôssemos condenados à morte; porque nos tornamos espetáculo ao mundo, tanto a anjos, como a homens.

9Minusta näyttää, että Jumala on asettanut meidät apostolit vihoviimeisiksi, ikään kuin kuolemaan tuomituiksi. Olemme koko maailman katseltavina, sekä enkelien että ihmisten.

10 Nós somos loucos por causa de Cristo, e vós, sábios em Cristo; nós, fracos, e vós, fortes; vós, nobres, e nós, desprezíveis.

10Me olemme tyhmiä Kristuksen tähden, te viisaita Kristuksessa. Me olemme heikkoja, te vahvoja, te olette kunnioitettuja, me halveksittuja.

11 Até à presente hora, sofremos fome, e sede, e nudez; e somos esbofeteados, e não temos morada certa,

11Yhä edelleen me kärsimme nälkää ja janoa, olemme alastomia, meitä

pahoinpidellään, me kuljemme kodittomina

[12] e nos afadigamos, trabalhando com as nossas próprias mãos. Quando somos injuriados, bendizemos; quando perseguidos, suportamos;

[12]ja näemme vaivaa tehden työtä omin käsin. Meitä herjataan, mutta me siunaamme. Meitä vainotaan, mutta me kestämme.

[13] quando caluniados, procuramos conciliação; até agora, temos chegado a ser considerados lixo do mundo, escória de todos.

[13]Meitä parjataan, mutta me puhumme lempeästi. Meistä on tullut ikään kuin maailman tunkio, kaikkien jätekasa tähän päivään saakka.

Paulo os admoesta como pai

[14] Não vos escrevo estas coisas para vos envergonhar; pelo contrário, para vos admoestar como a filhos meus amados.

[14]En kirjoita tätä häväistäkseni teitä vaan neuvoen kuin rakkaita lapsiani.

[15] Porque, ainda que tivésseis milhares de preceptores em Cristo, não teríeis, contudo, muitos pais; pois eu, pelo evangelho, vos gerei em Cristo Jesus.

[15]Vaikka teillä olisi kymmenentuhatta kasvattajaa Kristuksessa, teillä ei kuitenkaan ole monta isää, sillä minä teidät synnytin evankeliumin kautta Kristuksessa Jeesuksessa.

[16] Admoesto-vos, portanto, a que sejais meus imitadores.

[16]Kehotan siis teitä: olkaa minun seuraajiani.

[17] Por esta causa, vos mandei Timóteo, que é meu filho amado e fiel no SENHOR, o qual vos lembrará os meus caminhos em Cristo Jesus, como, por toda parte, ensino em cada igreja.

[17]Juuri sen tähden lähetin luoksenne Timoteuksen, rakkaan ja uskollisen poikani Herrassa. Hän muistuttaa teitä vaelluksestani Kristuksessa Jeesuksessa, sen mukaan kuin minä kaikkialla, jokaisessa seurakunnassa, opetan.

[18] Alguns se ensoberbeceram, como se eu não tivesse de ir ter convosco;

[18]Jotkut teistä ovat paisuneet pöyhkeiksi, aivan kuin en tulisikaan luoksenne.

[19] mas, em breve, irei visitar-vos, se o SENHOR quiser, e, então, conhecerei não a palavra, mas o poder dos ensoberbecidos.

[19] Mutta minä tulen pian luoksenne, jos Herra tahtoo, ja otan selvää, en noiden pöyhkeiden puheista vaan voimasta,

[20] Porque o reino de Deus consiste não em palavra, mas em poder.

[20] sillä Jumalan valtakunta ei ole puheissa vaan voimassa.

[21] Que preferis? Irei a vós outros com vara ou com amor e espírito de mansidão?

[21]Mitä siis tahdotte? Tulenko luoksenne piiska mukanani vai rakkaudessa ja sävyisyyden hengessä?

1 Coríntios 5

A impureza da igreja de Corinto. Repreensões e exortações

[1] Geralmente, se ouve que há entre vós imoralidade e imoralidade tal, como nem mesmo entre os gentios, isto é, haver quem se atreva a possuir a mulher de seu próprio pai.

[2] E, contudo, andais vós ensoberbecidos e não chegastes a lamentar, para que fosse tirado do vosso meio quem tamanho ultraje praticou?

[3] Eu, na verdade, ainda que ausente em pessoa, mas presente em espírito, já sentenciei, como se estivesse presente, que o autor de tal infâmia seja,

[4] em nome do SENHOR Jesus, reunidos vós e o meu espírito, com o poder de Jesus, nosso SENHOR,

[5] entregue a Satanás para a destruição da carne, a fim de que o espírito seja salvo no Dia do SENHOR [Jesus].

[6] Não é boa a vossa jactância. Não sabeis que um pouco de fermento leveda a massa toda?

[7] Lançai fora o velho fermento, para que sejais nova massa, como sois, de fato, sem fermento. Pois também Cristo, nosso Cordeiro pascal, foi imolado.

[8] Por isso, celebremos a festa não com o velho fermento, nem com o fermento da

1. Korinttilaisille 5

Paavali nuhtelee moraalittomuudesta

[1]Yleisesti kuulee, että teidän keskuudessanne on haureutta, jopa sellaista haureutta, jota ei esiinny edes pakanoiden keskuudessa. Eräskin pitää isänsä vaimoa.

[2]Te olette vielä pöyhkeitäkin! Eikö teidän pikemmin olisi pitänyt tulla murheellisiksi, niin että se, joka on tuollaisen teon tehnyt, poistettaisiin joukostanne?

[3]Vaikka minä ruumiillisesti olen poissa, olen kuitenkin hengessä läsnä ja kuin läsnä olevana olen jo langettanut tuomion sille, joka on tehnyt tuollaista.

[4]Kun olette Herran Jeesuksen nimessä kokoontuneet yhteen ja minun henkeni ja Herramme Jeesuksen voima ovat läsnä,

[5]tuo mies on luovutettava Saatanan haltuun lihan turmioksi, jotta hänen henkensä pelastuisi Herran päivänä.

[6]Kerskailunne ei ole hyväksi. Ettekö tiedä, että pieni määrä hapatetta hapattaa koko taikinan?

[7]Puhdistakaa pois vanha hapate, että olisitte uusi taikina, niin kuin te olettekin happamattomia; onhan meidän pääsiäislampaamme, Kristus, teurastettu.

[8]Viettäkäämme siis juhlaa, ei vanhassa hapatuksessa eikä ilkeyden ja pahuuden

maldade e da malícia, e sim com os asmos da sinceridade e da verdade.

hapatuksessa vaan puhtauden ja totuuden happamattomuudessa.

9 Já em carta vos escrevi que não vos associásseis com os impuros;

9Kirjoitin teille kirjeessäni, ettette seurustelisi haureutta harjoittavien kanssa.

10 refiro-me, com isto, não propriamente aos impuros deste mundo, ou aos avarentos, ou roubadores, ou idólatras; pois, neste caso, teríeis de sair do mundo.

10En tarkoittanut yleensä tämän maailman haureellisia tai ahneita, riistäjiä tai epäjumalanpalvelijoita, sillä silloinhan teidän pitäisi lähteä pois maailmasta.

11 Mas, agora, vos escrevo que não vos associeis com alguém que, dizendo-se irmão, for impuro, ou avarento, ou idólatra, ou maldizente, ou beberrão, ou roubador; com esse tal, nem ainda comais.

11Ei, vaan kirjoitin teille, että jos joku veljeksi kutsuttu on haureellinen tai ahne, epäjumalanpalvelija, pilkkaaja, juomari tai riistäjä, te ette seurustelisi tai edes aterioisi sellaisen kanssa.

12 Pois com que direito haveria eu de julgar os de fora? Não julgais vós os de dentro?

12Onko minun asiani tuomita ulkopuolella olevia? Ettekö tekin tuomitse sisäpuolella olevia?

13 Os de fora, porém, Deus os julgará. Expulsai, pois, de entre vós o malfeitor.

13 Ulkopuolella olevat tuomitsee Jumala. Poistakaa keskuudestanne se, joka on paha.

1 Coríntios 6

Paulo censura o litígio entre os irmãos

1 Aventura-se algum de vós, tendo questão contra outro, a submetê-lo a juízo perante os injustos e não perante os santos?

2 Ou não sabeis que os santos hão de julgar o mundo? Ora, se o mundo deverá ser julgado por vós, sois, acaso, indignos de julgar as coisas mínimas?

3 Não sabeis que havemos de julgar os próprios anjos? Quanto mais as coisas desta vida!

1. Korinttilaisille 6

Uskovien väliset riita-asiat

1Kuinka joku teistä, jolla on riita-asia toista vastaan, rohkenee käydä oikeutta väärämielisten edessä? Miksi ei pyhien edessä?

2 Ettekö tiedä, että pyhät tulevat tuomitsemaan maailman? Jos te tuomitsette maailman, ettekö kelpaa ratkaisemaan vähäpätöisiä asioita?

3Ettekö tiedä, että me tulemme tuomitsemaan enkeleitä? Emmekö sitten voi tuomita maallisiakin asioita?

[4] Entretanto, vós, quando tendes a julgar negócios terrenos, constituís um tribunal daqueles que não têm nenhuma aceitação na igreja.

[5] Para vergonha vo-lo digo. Não há, porventura, nem ao menos um sábio entre vós, que possa julgar no meio da irmandade?

[6] Mas irá um irmão a juízo contra outro irmão, e isto perante incrédulos!

[7] O só existir entre vós demandas já é completa derrota para vós outros. Por que não sofreis, antes, a injustiça? Por que não sofreis, antes, o dano?

[8] Mas vós mesmos fazeis a injustiça e fazeis o dano, e isto aos próprios irmãos!

[9] Ou não sabeis que os injustos não herdarão o reino de Deus? Não vos enganeis: nem impuros, nem idólatras, nem adúlteros, nem efeminados, nem sodomitas,

[10] nem ladrões, nem avarentos, nem bêbados, nem maldizentes, nem roubadores herdarão o reino de Deus.

[11] Tais fostes alguns de vós; mas vós vos lavastes, mas fostes santificados, mas fostes justificados em o nome do SENHOR Jesus Cristo e no Espírito do nosso Deus.

A sensualidade é condenada

[12] Todas as coisas me são lícitas, mas nem todas convêm. Todas as coisas me são lícitas, mas eu não me deixarei dominar por nenhuma delas.

[4] Jos teillä siis on maallisia riita-asioita, nekö te asetatte tuomareiksi, joita halveksitaan seurakunnassa?

[5] Sanon tämän teidän häpeäksenne! Eikö joukossanne ole yhtäkään viisasta, joka kykenisi ratkaisemaan veljien väliset asiat?

[6] Nyt veli käy oikeutta veljeä vastaan, ja vielä uskosta osattomien edessä!

[7] Teille on jo yleensä vahingoksi, että käytte oikeutta keskenänne. Miksi ette ennemmin kärsi vääryyttä? Miksi ette ennemmin anna riistää itseltänne?

[8] Sen sijaan te itse teette vääryyttä ja riistätte, vieläpä veljiltä.

[9] Ettekö tiedä, etteivät vääryydentekijät peri Jumalan valtakuntaa? Älkää eksykö. Eivät haureelliset eivätkä epäjumalanpalvelijat, eivät avionrikkojat, irstailijat eivätkä homoseksuaalisuuden harjoittajat,

[10] eivät varkaat eivätkä ahneet, eivät juomarit, pilkkaajat eivätkä riistäjät peri Jumalan valtakuntaa.

[11] Tuollaisia jotkut teistäkin olivat, mutta te olette antaneet pestä itsenne, te olette pyhitettyjä ja vanhurskautettuja Herramme Jeesuksen Kristuksen nimessä ja Jumalamme Hengessä.

Ruumis on Pyhän Hengen temppeli

[12] Kaikki on minulle luvallista, mutta kaikki ei ole hyödyksi. Kaikki on minulle luvallista, mutta minä en anna minkään hallita itseäni.

[13] Os alimentos são para o estômago, e o estômago, para os alimentos; mas Deus destruirá tanto estes como aquele. Porém o corpo não é para a impureza, mas, para o SENHOR, e o SENHOR, para o corpo.

[14] Deus ressuscitou o SENHOR e também nos ressuscitará a nós pelo seu poder.

[15] Não sabeis que os vossos corpos são membros de Cristo? E eu, porventura, tomaria os membros de Cristo e os faria membros de meretriz? Absolutamente, não.

[16] Ou não sabeis que o homem que se une à prostituta forma um só corpo com ela? Porque, como se diz, serão os dois uma só carne.

[17] Mas aquele que se une ao SENHOR é um espírito com ele.

[18] Fugi da impureza. Qualquer outro pecado que uma pessoa cometer é fora do corpo; mas aquele que pratica a imoralidade peca contra o próprio corpo.

[19] Acaso, não sabeis que o vosso corpo é santuário do Espírito Santo, que está em vós, o qual tendes da parte de Deus, e que não sois de vós mesmos?

[20] Porque fostes comprados por preço. Agora, pois, glorificai a Deus no vosso corpo.

1 Coríntios 7

Respostas a perguntas acerca do casamento

[1] Quanto ao que me escrevestes, é bom que o homem não toque em mulher;

[13]Ruoka on vatsaa ja vatsa ruokaa varten, ja Jumala tekee lopun näistä molemmista. Mutta ruumis ei ole haureutta vaan Herraa varten, ja Herra on ruumista varten.

[14]Jumala, joka herätti kuolleista Herran, herättää meidätkin voimallaan.

[15]Ettekö tiedä, että teidän ruumiinne ovat Kristuksen jäseniä? Ottaisinko siis Kristuksen jäsenet ja tekisin niistä porton jäseniä? En tietenkään!

[16]Ettekö tiedä, että joka yhtyy porttoon, on yksi ruumis hänen kanssaan? Onhan sanottu: ”Ne kaksi tulevat yhdeksi lihaksi.”

[17]Mutta joka yhtyy Herraan, on yksi henki hänen kanssaan.

[18]Paetkaa haureutta. Kaikki muu synti, jota ihminen tekee, on ruumiin ulkopuolella, mutta haureuden harjoittaja tekee syntiä omaa ruumistaan vastaan.

[19]Vai ettekö tiedä, että teidän ruumiinne on Pyhän Hengen temppeli, hänen, joka asuu teissä ja jonka olette saaneet Jumalalta? Te ette ole itsenne omat,

[20]teidät on kalliilla hinnalla ostettu. Kirkastakaa siis Jumala ruumiissanne .

1. Korinttilaisille 7

Avioliittoa koskevia neuvoja

[1]Mitä tulee siihen, mistä kirjoititte, niin miehen on hyvä olla kajoamatta naiseen,

[2] mas, por causa da impureza, cada um tenha a sua própria esposa, e cada uma, o seu próprio marido.

[2] mutta haureuden syntien välttämiseksi olkoon kullakin miehellä oma vaimonsa ja kullakin naisella oma miehensä.

[3] O marido conceda à esposa o que lhe é devido, e também, semelhantemente, a esposa, ao seu marido.

[3]Mies täyttäköön velvollisuutensa vaimoaan kohtaan, samoin vaimo miestään kohtaan.

[4] A mulher não tem poder sobre o seu próprio corpo, e sim o marido; e também, semelhantemente, o marido não tem poder sobre o seu próprio corpo, e sim a mulher.

[4]Vaimon ruumis ei ole hänen omassa vallassaan vaan miehen. Samoin ei miehenkään ruumis ole hänen omassa vallassaan vaan vaimon.

[5] Não vos priveis um ao outro, salvo talvez por mútuo consentimento, por algum tempo, para vos dedicardes à oração e, novamente, vos ajuntardes, para que Satanás não vos tente por causa da incontinência.

[5] Älkää vetäytykö pois toisistanne, paitsi ehkä yhteisestä sopimuksesta joksikin aikaa, jotta olisitte vapaita rukoukseen . Tulkaa sitten taas yhteen, ettei Saatana kiusaisi teitä hillittömyytenne vuoksi.

[6] E isto vos digo como concessão e não por mandamento.

[6] Sanon tämän myönnytyksenä, en käskynä.

[7] Quero que todos os homens sejam tais como também eu sou; no entanto, cada um tem de Deus o seu próprio dom; um, na verdade, de um modo; outro, de outro.

[7] Tahtoisin kaikkien ihmisten olevan niin kuin minä. Jokaisella on kuitenkin oma armolahjansa Jumalalta, yhdellä yksi, toisella toinen.

[8] E aos solteiros e viúvos digo que lhes seria bom se permanecessem no estado em que também eu vivo.

[8]Naimattomille ja leskille minä sanon, että heille on hyväksi, jos he pysyvät sellaisina kuin minä.

[9] Caso, porém, não se dominem, que se casem; porque é melhor casar do que viver abrasado.

[9] Mutta jos eivät pysty hillitsemään itseään, menkööt naimisiin, sillä parempi on mennä naimisiin kuin palaa himosta.

A estabilidade da família

[10] Ora, aos casados, ordeno, não eu, mas o SENHOR, que a mulher não se separe do marido

[10]Naimisissa oleville annan käskyn, en minä vaan Herra, että vaimo ei saa erota miehestään.

[11] (se, porém, ela vier a separar-se, que não se case ou que se reconcilie com seu

[11]Jos hän kuitenkin eroaa, pysyköön naimattomana tai sopikoon miehensä

marido); e que o marido não se aparte de sua mulher.

12 Aos mais digo eu, não o SENHOR: se algum irmão tem mulher incrédula, e esta consente em morar com ele, não a abandone;

13 e a mulher que tem marido incrédulo, e este consente em viver com ela, não deixe o marido.

14 Porque o marido incrédulo é santificado no convívio da esposa, e a esposa incrédula é santificada no convívio do marido crente. Doutra sorte, os vossos filhos seriam impuros; porém, agora, são santos.

15 Mas, se o descrente quiser apartar-se, que se aparte; em tais casos, não fica sujeito à servidão nem o irmão, nem a irmã; Deus vos tem chamado à paz.

16 Pois, como sabes, ó mulher, se salvarás teu marido? Ou, como sabes, ó marido, se salvarás tua mulher?

17 Ande cada um segundo o SENHOR lhe tem distribuído, cada um conforme Deus o tem chamado. É assim que ordeno em todas as igrejas.

18 Foi alguém chamado, estando circunciso? Não desfaça a circuncisão. Foi alguém chamado, estando incircunciso? Não se faça circuncidar.

kanssa. Ei myöskään mies saa hylätä vaimoaan.

12Muille sanon minä, ei Herra: Jos jonkun veljen vaimo ei ole uskova ja tämä suostuu asumaan hänen kanssaan, älköön mies hylätkö häntä.

13 Ja jos jollakin vaimolla on mies, joka ei ole uskova, ja tämä suostuu asumaan hänen kanssaan, älköön vaimo hylätkö miestään.

14 Sillä mies, joka ei usko, on pyhitetty vaimonsa kautta ja vaimo, joka ei usko, on pyhitetty uskovan miehensä kautta. Muutenhan teidän lapsenne olisivat epäpuhtaita, mutta nyt he ovat pyhiä.

15Jos puoliso, joka ei ole uskova, eroaa, erotkoon. Veli tai sisar ei tällaisissa tapauksissa ole sidottu, sillä Jumala on kutsunut teidät rauhaan.

16Mistä tiedät, vaimo, voitko pelastaa miehesi? Tai mistä tiedät, mies, voitko pelastaa vaimosi?

Tyytyminen Jumalan antamaan osaan

17Vaeltakoon kukin sen osan mukaan, jonka Herra on hänelle antanut, ja siinä asemassa, jossa Jumala on hänet kutsunut. Näin säädän kaikissa seurakunnissa.

18 Älköön se, joka on kutsuttu ympärileikattuna, pyrkikö ympärileikkaamattomaksi, älköönkä se, joka on kutsuttu ympärileikkaamattomana, ympärileikkauttako itseään.

[19] A circuncisão, em si, não é nada; a incircuncisão também nada é, mas o que vale é guardar as ordenanças de Deus.
[20] Cada um permaneça na vocação em que foi chamado.
[21] Foste chamado, sendo escravo? Não te preocupes com isso; mas, se ainda podes tornar-te livre, aproveita a oportunidade.
[22] Porque o que foi chamado no SENHOR, sendo escravo, é liberto do SENHOR; semelhantemente, o que foi chamado, sendo livre, é escravo de Cristo.
[23] Por preço fostes comprados; não vos torneis escravos de homens.
[24] Irmãos, cada um permaneça diante de Deus naquilo em que foi chamado.

Problemas com respeito ao casamento em tempos de tribulação

[25] Com respeito às virgens, não tenho mandamento do SENHOR; porém dou minha opinião, como tendo recebido do SENHOR a misericórdia de ser fiel.
[26] Considero, por causa da angustiosa situação presente, ser bom para o homem permanecer assim como está.
[27] Estás casado? Não procures separar-te. Estás livre de mulher? Não procures casamento.
[28] Mas, se te casares, com isto não pecas; e também, se a virgem se casar, por isso não peca. Ainda assim, tais pessoas sofrerão angústia na carne, e eu quisera poupar-vos.
[29] Isto, porém, vos digo, irmãos: o tempo se abrevia; o que resta é que não só os casados sejam como se o não fossem;

[19]Ympärileikkaus ei ole mitään, eikä ympärileikkaamattomuus ole mitään. Tärkeä on Jumalan käskyjen pitäminen.
[20]Pysyköön jokainen siinä asemassa, jossa hänet on kutsuttu.
[21]Jos sinut kutsuttiin orjana, älä sitä murehdi. Mutta jos voit päästä vapaaksi, käytä mahdollisuutta hyväksesi.
[22]Joka on orjana saanut Herran kutsun, on Herran vapauttama. Samoin se, joka on saanut kutsun vapaana, on Kristuksen orja.
[23]Teidät on kalliisti ostettu. Älkää olko ihmisten orjia.
[24]Veljet, pysyköön kukin Jumalan edessä siinä asemassa, jossa hänet on kutsuttu.

Naimattomat ja lesket

[25]Mitä neitsyihin tulee, siitä minulla ei ole Herran käskyä. Annan vain neuvoni niin kuin se, joka on saanut Herralta armon olla luotettava.
[26]Olen siis sitä mieltä, että nykyisen ahdingon vuoksi jokaisen on hyvä pysyä entisellään.
[27]Jos olet sidottu vaimoon, älä hae eroa. Jos sinulla ei ole vaimoa, älä etsikään vaimoa.
[28]Mutta jos menetkin naimisiin, et tee syntiä. Neitsytkään ei tee syntiä, vaikka menisi naimisiin. Mutta ne, jotka niin tekevät, joutuvat kokemaan elämässään ahdistusta, ja siitä tahtoisin teitä säästää.
[29]Sen vain sanon, veljet, että aika on lyhyt. Olkoot tästä lähtien nekin, joilla on vaimo, kuin heillä ei vaimoa olisikaan,

[30] mas também os que choram, como se não chorassem; e os que se alegram, como se não se alegrassem; e os que compram, como se nada possuíssem;

[31] e os que se utilizam do mundo, como se dele não usassem; porque a aparência deste mundo passa.

[32] O que realmente eu quero é que estejais livres de preocupações. Quem não é casado cuida das coisas do SENHOR, de como agradar ao SENHOR;

[33] mas o que se casou cuida das coisas do mundo, de como agradar à esposa,

[34] e assim está dividido. Também a mulher, tanto a viúva como a virgem, cuida das coisas do SENHOR, para ser santa, assim no corpo como no espírito; a que se casou, porém, se preocupa com as coisas do mundo, de como agradar ao marido.

[35] Digo isto em favor dos vossos próprios interesses; não que eu pretenda enredar-vos, mas somente para o que é decoroso e vos facilite o consagrar-vos, desimpedidamente, ao SENHOR.

[36] Entretanto, se alguém julga que trata sem decoro a sua filha, estando já a passar-lhe a flor da idade, e as circunstâncias o exigem, faça o que quiser. Não peca; que se casem.

[37] Todavia, o que está firme em seu coração, não tendo necessidade, mas domínio sobre o seu próprio arbítrio, e isto

[30]ja ne, jotka itkevät, kuin eivät itkisi, ja ne, jotka iloitsevat, kuin eivät iloitsisi. Olkoot ne, jotka ostavat, kuin eivät omistaisi mitään,

[31]ja ne, jotka käyttävät hyödykseen tätä maailmaa, kuin eivät siitä hyötyisi, sillä tämän maailman muoto on katoamassa.

[32]Tahtoisin teidän olevan ilman huolia. Naimaton mies huolehtii siitä, mikä on Herran, miten miellyttäisi Herraa.

[33]Naimisissa oleva taas huolehtii maallisista asioista, siitä, miten miellyttäisi vaimoaan,

[34]ja hän on jakautunut kahtaalle. Nainen, jolla ei enää ole miestä, ja neitsyt huolehtivat siitä, mikä on Herran, että olisivat ruumiiltaan ja hengeltään pyhiä. Naimisissa oleva taas huolehtii maallisista asioista, siitä, miten miellyttäisi miestään.

[35]Sanon tämän teidän omaksi hyödyksenne, en kahlitakseni teitä, vaan siksi, että eläisitte säädyllisesti ja pysyisitte häiriintymättä Herrassa.

[36]Jos joku luulee menettelevänsä väärin naimaikäistä tytärtään kohtaan, ja jos naimisiinmenon kerran pitää tapahtua, tehköön niin kuin haluaa; ei hän syntiä tee, menkööt naimisiin.

[37]Mutta joka pysyy lujana sydämessään eikä ole minkään pakon alainen vaan hallitsee oman tahtonsa ja on

bem firmado no seu ânimo, para conservar virgem a sua filha, bem fará.

38 E, assim, quem casa a sua filha virgem faz bem; quem não a casa faz melhor.

39 A mulher está ligada enquanto vive o marido; contudo, se falecer o marido, fica livre para casar com quem quiser, mas somente no SENHOR.

40 Todavia, será mais feliz se permanecer viúva, segundo a minha opinião; e penso que também eu tenho o Espírito de Deus.

1 Coríntios 8

Acerca das coisas sacrificadas aos ídolos

1 No que se refere às coisas sacrificadas a ídolos, reconhecemos que todos somos senhores do saber. O saber ensoberbece, mas o amor edifica.

2 Se alguém julga saber alguma coisa, com efeito, não aprendeu ainda como convém saber.

3 Mas, se alguém ama a Deus, esse é conhecido por ele.

4 No tocante à comida sacrificada a ídolos, sabemos que o ídolo, de si mesmo, nada é no mundo e que não há senão um só Deus.

5 Porque, ainda que há também alguns que se chamem deuses, quer no céu ou sobre a terra, como há muitos deuses e muitos senhores,

6 todavia, para nós há um só Deus, o Pai, de quem são todas as coisas e para quem existimos; e um só SENHOR, Jesus Cristo,

sydämessään päättänyt pitää tyttärensä naimattomana, tekee hyvin.

38 Joka naittaa tyttärensä, tekee hyvin, ja joka ei naita, tekee paremmin.

39 Vaimo on sidoksissa mieheensä niin kauan kuin tämä elää. Mutta jos mies kuolee, vaimo on vapaa menemään naimisiin kenen kanssa tahtoo, kunhan se vain tapahtuu Herrassa.

40 Minun mielestäni hän kuitenkin on onnellisempi, jos pysyy yksin. Ja minä luulen, että minullakin on Jumalan Henki.

1. Korinttilaisille 8

Epäjumalille uhrattu liha

1 Mitä epäjumalille uhrattuun lihaan tulee, tiedämme, että meillä kaikilla on tieto. Tieto paisuttaa, mutta rakkaus rakentaa.

2 Jos joku luulee tietävänsä jotakin, hän ei vielä tiedä, niin kuin tulee tietää.

3 Mutta jos joku rakastaa Jumalaa, hänet Jumala tuntee.

4 Mitä epäjumalille uhratun lihan syömiseen tulee, tiedämme, ettei maailmassa ole yhtään epäjumalaa ja ettei ole muuta kuin yksi Jumala.

5 Sillä vaikka olisikin niin sanottuja jumalia, taivaassa tai maan päällä, niin kuin onkin monia jumalia ja monia herroja,

6 meillä on vain yksi Jumala, Isä. Hänestä on kaikki, ja me olemme häntä varten. Ja yksi on Herra, Jeesus Kristus, hänen kauttaan on kaikki, niin myös me.

pelo qual são todas as coisas, e nós também, por ele.

7 Entretanto, não há esse conhecimento em todos; porque alguns, por efeito da familiaridade até agora com o ídolo, ainda comem dessas coisas como a ele sacrificadas; e a consciência destes, por ser fraca, vem a contaminar-se.

8 Não é a comida que nos recomendará a Deus, pois nada perderemos, se não comermos, e nada ganharemos, se comermos.

9 Vede, porém, que esta vossa liberdade não venha, de algum modo, a ser tropeço para os fracos.

10 Porque, se alguém te vir a ti, que és dotado de saber, à mesa, em templo de ídolo, não será a consciência do que é fraco induzida a participar de comidas sacrificadas a ídolos?

11 E assim, por causa do teu saber, perece o irmão fraco, pelo qual Cristo morreu.

12 E deste modo, pecando contra os irmãos, golpeando-lhes a consciência fraca, é contra Cristo que pecais.

13 E, por isso, se a comida serve de escândalo a meu irmão, nunca mais comerei carne, para que não venha a escandalizá-lo.

1 Coríntios 9

A liberdade e os direitos do apóstolo Paulo

1 Não sou eu, porventura, livre? Não sou apóstolo? Não vi Jesus, nosso SENHOR?

7Mutta kaikilla ei tätä tietoa ole. Tottumuksesta epäjumaliin jotkut yhä syövät lihaa, ikään kuin se olisi uhrattu epäjumalille, ja siitä tahraantuu heidän heikko omatuntonsa.

8Ei ruoka lähennä meitä Jumalaan. Jos olemme syömättä, emme mitään menetä. Jos syömme, emme siitä hyödy.

9Katsokaa kuitenkin, ettei tämä vapautenne koidu loukkaukseksi heikoille.

10Jos joku, omaltatunnoltaan heikko, näkee sinun, jolla on tieto, aterioivan epäjumalan temppelissä, eikö hän siitä rohkaistu epäjumalille uhratun lihan syömiseen?

11 Sinun tietosi vuoksi turmeltuu heikko veljesi, jonka puolesta Kristus on kuollut.

12Kun näin teette syntiä veljiä vastaan ja haavoitatte heidän heikkoa omaatuntoaan, te teette syntiä Kristusta vastaan.

13Sen tähden, jos ruoka on viettelykseksi veljelleni, en enää ikinä syö lihaa, etten olisi veljelleni viettelykseksi.

1. Korinttilaisille 9

Apostolin oikeudet

1Enkö minä ole vapaa? Enkö ole apostoli? Enkö ole nähnyt Jeesusta Kristusta,

Acaso, não sois fruto do meu trabalho no SENHOR?

Herraamme? Ettekö te ole työni tulos Herrassa?

2 Se não sou apóstolo para outrem, certamente, o sou para vós outros; porque vós sois o selo do meu apostolado no SENHOR.

2Jos en olekaan apostoli muille, teille ainakin olen, sillä te olette apostolinvirkani sinetti Herrassa.

3 A minha defesa perante os que me interpelam é esta:

3Tämä on minun puolustukseni niitä vastaan, jotka minua tuomitsevat.

4 não temos nós o direito de comer e beber?

4 Eikö meillä olisi oikeutta ruokaan ja juomaan?

5 E também o de fazer-nos acompanhar de uma mulher irmã, como fazem os demais apóstolos, e os irmãos do SENHOR, e Cefas?

5Eikö meillä olisi oikeutta kuljettaa mukanamme vaimoa, uskonsisarta, niin kuin tekevät muutkin apostolit ja Herran veljet ja Keefas?

6 Ou somente eu e Barnabé não temos direito de deixar de trabalhar?

6Vai olemmeko minä ja Barnabas ainoat, joilla ei ole oikeutta olla tekemättä ruumiillista työtä?

7 Quem jamais vai à guerra à sua própria custa? Quem planta a vinha e não come do seu fruto? Ou quem apascenta um rebanho e não se alimenta do leite do rebanho?

7Kuka suorittaa koskaan sotapalvelusta omalla kustannuksellaan? Kuka istuttaa viinitarhan eikä syö sen hedelmää? Tai kuka paimentaa karjaa eikä nauti sen maitoa?

8 Porventura, falo isto como homem ou não o diz também a lei?

8Puhunko tästä vain ihmisten tavoin? Eikö lakikin sano näin?

9 Porque na lei de Moisés está escrito: Não atarás a boca ao boi, quando pisa o trigo. Acaso, é com bois que Deus se preocupa?

9 Onhan Mooseksen laissa kirjoitettuna: ”Älä sido puivan härän suuta.” Ei kai Jumala ole häristä huolissaan?

10 Ou é, seguramente, por nós que ele o diz? Certo que é por nós que está escrito; pois o que lavra cumpre fazê-lo com esperança; o que pisa o trigo faça-o na esperança de receber a parte que lhe é devida.

10Eikö hän puhu juuri meidän tähtemme? Meidän tähtemmehän on kirjoitettu, että kyntäjän tulee kyntää toivossa ja puivan tehdä työtä osansa saamisen toivossa.

[11] Se nós vos semeamos as coisas espirituais, será muito recolhermos de vós bens materiais?

[12] Se outros participam desse direito sobre vós, não o temos nós em maior medida? Entretanto, não usamos desse direito; antes, suportamos tudo, para não criarmos qualquer obstáculo ao evangelho de Cristo.

[13] Não sabeis vós que os que prestam serviços sagrados do próprio templo se alimentam? E quem serve ao altar do altar tira o seu sustento?

[14] Assim ordenou também o SENHOR aos que pregam o evangelho que vivam do evangelho;

[15] eu, porém, não me tenho servido de nenhuma destas coisas e não escrevo isto para que assim se faça comigo; porque melhor me fora morrer, antes que alguém me anule esta glória.

[16] Se anuncio o evangelho, não tenho de que me gloriar, pois sobre mim pesa essa obrigação; porque ai de mim se não pregar o evangelho!

[17] Se o faço de livre vontade, tenho galardão; mas, se constrangido, é, então, a responsabilidade de despenseiro que me está confiada.

[18] Nesse caso, qual é o meu galardão? É que, evangelizando, proponha, de graça, o evangelho, para não me valer do direito que ele me dá.

[11] Jos me olemme kylväneet teihin hengellistä hyvää, olisiko liikaa, jos niittäisimme teiltä aineellista hyvää?

[12] Jos muilla on tällainen oikeus teihin, eikö paljon enemmän meillä? Me emme kuitenkaan ole käyttäneet hyväksemme tätä oikeutta vaan kestämme kaiken, jotta emme panisi mitään estettä Kristuksen evankeliumille.

[13] Ettekö tiedä, että ne, jotka hoitavat pyhiä toimia, saavat elantonsa pyhäköstä ja ne, jotka toimivat uhrialttarin äärellä, saavat osansa alttarin uhreista.

[14] Samoin Herra on säätänyt, että evankeliumin julistajien tulee saada elantonsa evankeliumista.

[15] Mutta minä en ole käyttänyt hyväkseni yhtäkään näistä oikeuksistani. En kirjoitakaan tätä siksi, että niitä minuun sovellettaisiin. Mieluummin kuolen, kuin että joku tekisi tyhjäksi tämän kerskaukseni.

[16] Siitä, että julistan evankeliumia, minulla ei ole kerskailemista. Minun on pakko tehdä niin. Voi minua, ellen evankeliumia julista!

[17] Jos teen sitä vapaasta tahdostani, minulla on siitä palkka. Jos taas en tee sitä vapaasta tahdostani, minulle on silti uskottu tämä tehtävä.

[18] Mikä siis on palkkani? Se, että evankeliumia julistaessani teen sen ilmaiseksi enkä käytä hyväkseni evankeliumin minulle antamia oikeuksia.

[19] Porque, sendo livre de todos, fiz-me escravo de todos, a fim de ganhar o maior número possível.

[20] Procedi, para com os judeus, como judeu, a fim de ganhar os judeus; para os que vivem sob o regime da lei, como se eu mesmo assim vivesse, para ganhar os que vivem debaixo da lei, embora não esteja eu debaixo da lei.

[21] Aos sem lei, como se eu mesmo o fosse, não estando sem lei para com Deus, mas debaixo da lei de Cristo, para ganhar os que vivem fora do regime da lei.

[22] Fiz-me fraco para com os fracos, com o fim de ganhar os fracos. Fiz-me tudo para com todos, com o fim de, por todos os modos, salvar alguns.

[23] Tudo faço por causa do evangelho, com o fim de me tornar cooperador com ele.

[24] Não sabeis vós que os que correm no estádio, todos, na verdade, correm, mas um só leva o prêmio? Correi de tal maneira que o alcanceis.

[25] Todo atleta em tudo se domina; aqueles, para alcançar uma coroa corruptível; nós, porém, a incorruptível.

[26] Assim corro também eu, não sem meta; assim luto, não como desferindo golpes no ar.

[27] Mas esmurro o meu corpo e o reduzo à escravidão, para que, tendo pregado a outros, não venha eu mesmo a ser desqualificado.

1 Coríntios 10

Exemplos da história de Israel

[19]Vaikka olen riippumaton kaikista, olen tehnyt itseni kaikkien palvelijaksi voittaakseni mahdollisimman monia.

[20]Juutalaisille olen ollut kuin juutalainen voittaakseni juutalaisia. Lain alaisille olen ollut ikään kuin lain alainen voittaakseni lain alaisia, vaikka itse en olekaan lain alainen.

[21]Ilman lakia oleville olen ollut kuin olisin ilman lakia voittaakseni ilman lakia olevia, vaikka en olekaan ilman Jumalan lakia, vaan olen Kristuksen laissa.

[22]Heikoille olen ollut heikko voittaakseni heikkoja. Kaikille olen ollut kaikkea pelastaakseni edes muutamia.

[23]Tämän kaiken teen evankeliumin vuoksi, että tulisin siitä itsekin osalliseksi.

[24]Ettekö tiedä, että ne, jotka juoksevat kilparadalla, tosin kaikki juoksevat, mutta vain yksi saa voittopalkinnon? Juoskaa tekin niin, että saavutatte sen.

[25]Jokainen kilpailija noudattaa kaikessa itsehillintää, nuo saadakseen katoavan seppeleen mutta me katoamattoman.

[26]En siis juokse umpimähkään enkä nyrkkeile kuin ilmaan huitoen,

[27]vaan suuntaan lyönnit omaan ruumiiseeni ja alistan sen tottelemaan, etten minä, joka muille saarnaan, itse joutuisi hylätyksi.

1. Korinttilaisille 10

Varoitus epäjumalien palvelemisesta

[1] Ora, irmãos, não quero que ignoreis que nossos pais estiveram todos sob a nuvem, e todos passaram pelo mar,

[2] tendo sido todos batizados, assim na nuvem como no mar, com respeito a Moisés.

[3] Todos eles comeram de um só manjar espiritual

[4] e beberam da mesma fonte espiritual; porque bebiam de uma pedra espiritual que os seguia. E a pedra era Cristo.

[5] Entretanto, Deus não se agradou da maioria deles, razão por que ficaram prostrados no deserto.

[6] Ora, estas coisas se tornaram exemplos para nós, a fim de que não cobicemos as coisas más, como eles cobiçaram.

[7] Não vos façais, pois, idólatras, como alguns deles; porquanto está escrito: O povo assentou-se para comer e beber e levantou-se para divertir-se.

[8] E não pratiquemos imoralidade, como alguns deles o fizeram, e caíram, num só dia, vinte e três mil.

[9] Não ponhamos o SENHOR à prova, como alguns deles já fizeram e pereceram pelas mordeduras das serpentes.

[10] Nem murmureis, como alguns deles murmuraram e foram destruídos pelo exterminador.

[11] Estas coisas lhes sobrevieram como exemplos e foram escritas para

[1]Veljet, en tahdo teidän olevan tietämättömiä siitä, että isämme olivat kaikki pilven alla ja kulkivat kaikki meren poikki.

[2]Heidät kaikki kastettiin Moosekseen pilvessä ja meressä.

[3]Kaikki he söivät samaa hengellistä ruokaa

[4]ja joivat samaa hengellistä juomaa. He joivat hengellisestä kalliosta, joka seurasi heitä. Se kallio oli Kristus.

[5]Useimpiin heistä Jumala ei kuitenkaan mieltynyt, saivathan he surmansa autiomaassa.

[6]Tämä tapahtui varoittavaksi esimerkiksi meille, ettemme himoitsisi pahaa, niin kuin he himoitsivat.

[7]Älkää myöskään ruvetko epäjumalanpalvelijoiksi niin kuin jotkut heistä. Onhan kirjoitettu: ”Kansa istui syömään ja juomaan, ja sitten se nousi ja aloitti ilonpidon.”

[8]Älkäämme harjoittako haureutta, niin kuin jotkut heistä harjoittivat – heitä kaatui yhtenä päivänä kaksikymmentäkolmetuhatta.

[9]Älkäämme myöskään kiusatko Herraa, niin kuin jotkut heistä kiusasivat – käärmeet surmasivat heidät.

[10]Älkää myöskään nurisko, niin kuin jotkut heistä nurisivat – heidät surmasi tuhooja.

[11]Tämä, mikä tapahtui heille, on esikuvallista, ja se on kirjoitettu

advertência nossa, de nós outros sobre quem os fins dos séculos têm chegado.

[12] Aquele, pois, que pensa estar em pé veja que não caia.

[13] Não vos sobreveio tentação que não fosse humana; mas Deus é fiel e não permitirá que sejais tentados além das vossas forças; pelo contrário, juntamente com a tentação, vos proverá livramento, de sorte que a possais suportar.

O cristão deve fugir da idolatria

[14] Portanto, meus amados, fugi da idolatria.

[15] Falo como a criteriosos; julgai vós mesmos o que digo.

[16] Porventura, o cálice da bênção que abençoamos não é a comunhão do sangue de Cristo? O pão que partimos não é a comunhão do corpo de Cristo?

[17] Porque nós, embora muitos, somos unicamente um pão, um só corpo; porque todos participamos do único pão.

[18] Considerai o Israel segundo a carne; não é certo que aqueles que se alimentam dos sacrifícios são participantes do altar?

[19] Que digo, pois? Que o sacrificado ao ídolo é alguma coisa? Ou que o próprio ídolo tem algum valor?

[20] Antes, digo que as coisas que eles sacrificam, é a demônios que as sacrificam e não a Deus; e eu não quero que vos torneis associados aos demônios.

[21] Não podeis beber o cálice do SENHOR e o cálice dos demônios; não podeis ser participantes da mesa do SENHOR e da mesa dos demônios.

varoitukseksi meille, joille on tullut maailmanaikojen loppukausi.

[12]Joka siis luulee seisovansa, katsokoon, ettei kaadu.

[13]Teitä ei ole kohdannut muu kuin inhimillinen kiusaus. Jumala on uskollinen. Hän ei salli teitä kiusattavan enempää kuin kestätte, vaan salliessaan kiusauksen hän valmistaa myös pääsyn siitä, niin että voitte sen kestää.

[14]Sen tähden, rakkaani, paetkaa epäjumalien palvelemista.

[15]Puhun kuin järkeville. Arvostelkaa itse, mitä minä sanon.

[16]Eikö siunauksen malja, jonka me siunaamme, ole osallisuus Kristuksen vereen? Eikö leipä, jonka me murramme, ole osallisuus Kristuksen ruumiiseen?

[17]Koska leipä on yksi, niin me monet olemme yksi ruumis, sillä me kaikki olemme osallisia tuosta yhdestä leivästä.

[18]Katsokaa luonnollista Israelia. Eivätkö ne, jotka syövät uhreja, ole osallisia alttarista?

[19]Mitä siis tarkoitan? Ettäkö epäjumalalle uhrattu on jotakin tai epäjumala on jotakin?

[20]Ei, vaan minkä pakanat uhraavat, sen he uhraavat riivaajille eivätkä Jumalalle, enkä minä tahdo teidän tulevan osallisiksi riivaajista.

[21]Ette voi juoda sekä Herran maljasta että riivaajien maljasta. Ette voi olla osallisia sekä Herran pöydästä että riivaajien pöydästä.

[22] Ou provocaremos zelos no SENHOR? Somos, acaso, mais fortes do que ele?

Os limites da liberdade cristã

[23] Todas as coisas são lícitas, mas nem todas convêm; todas são lícitas, mas nem todas edificam.

[24] Ninguém busque o seu próprio interesse, e sim o de outrem.

[25] Comei de tudo o que se vende no mercado, sem nada perguntardes por motivo de consciência;

[26] porque do SENHOR é a terra e a sua plenitude.

[27] Se algum dentre os incrédulos vos convidar, e quiserdes ir, comei de tudo o que for posto diante de vós, sem nada perguntardes por motivo de consciência.

[28] Porém, se alguém vos disser: Isto é coisa sacrificada a ídolo, não comais, por causa daquele que vos advertiu e por causa da consciência;

[29] consciência, digo, não a tua propriamente, mas a do outro. Pois por que há de ser julgada a minha liberdade pela consciência alheia?

[30] Se eu participo com ações de graças, por que hei de ser vituperado por causa daquilo por que dou graças?

[31] Portanto, quer comais, quer bebais ou façais outra coisa qualquer, fazei tudo para a glória de Deus.

[32] Não vos torneis causa de tropeço nem para judeus, nem para gentios, nem tampouco para a igreja de Deus,

[22]Vai haluammeko herättää Herran kiivauden? Emme kai ole häntä voimakkaampia?

Tehkää kaikki Jumalan kunniaksi

[23]Kaikki on luvallista, mutta ei kaikki ole hyödyksi. Kaikki on luvallista, mutta ei kaikki rakenna.

[24]Älköön kukaan etsikö omaa etuaan vaan toisen.

[25]Syökää kaikkea, mitä lihatorilla myydään, kyselemättä mitään omantunnon vuoksi,

[26]sillä Herran on maa ja kaikki, mitä siinä on.

[27]Jos joku, joka ei usko, kutsuu teidät luokseen ja te tahdotte mennä, syökää kaikkea, mitä on pantu eteenne, kyselemättä mitään omantunnon tähden.

[28]Mutta jos joku sanoo teille: ”Tämä on jumalille uhrattua”, niin jättäkää se syömättä hänen vuokseen, joka asian ilmaisi, ja omantunnon vuoksi.

[29]En tarkoita teidän omaatuntoanne vaan tuon toisen. Miksi minun vapauteni joutuisi toisen ihmisen omantunnon tuomittavaksi?

[30]Jos minä nautin ruuan kiittäen, miksi minua herjataan siitä, mistä kiitän?

[31]Syöttepä siis tai juotte tai teettepä mitä tahansa, tehkää kaikki Jumalan kunniaksi.

[32]Älkää olko loukkaukseksi juutalaisille, älkää kreikkalaisille älkääkä Jumalan seurakunnalle.

[33] assim como também eu procuro, em tudo, ser agradável a todos, não buscando o meu próprio interesse, mas o de muitos, para que sejam salvos.

[33]Minäkin yritän kaikessa kelvata kaikille. En etsi omaa hyötyäni vaan monien, että he pelastuisivat.

1 Coríntios 11

[1] Sede meus imitadores, como também eu sou de Cristo.

O véu e seu uso na igreja de Corinto

[2] De fato, eu vos louvo porque, em tudo, vos lembrais de mim e retendes as tradições assim como vo-las entreguei.

[3] Quero, entretanto, que saibais ser Cristo o cabeça de todo homem, e o homem, o cabeça da mulher, e Deus, o cabeça de Cristo.

[4] Todo homem que ora ou profetiza, tendo a cabeça coberta, desonra a sua própria cabeça.

[5] Toda mulher, porém, que ora ou profetiza com a cabeça sem véu desonra a sua própria cabeça, porque é como se a tivesse rapada.

[6] Portanto, se a mulher não usa véu, nesse caso, que rape o cabelo. Mas, se lhe é vergonhoso o tosquiar-se ou rapar-se, cumpre-lhe usar véu.

[7] Porque, na verdade, o homem não deve cobrir a cabeça, por ser ele imagem e glória de Deus, mas a mulher é glória do homem.

[8] Porque o homem não foi feito da mulher, e sim a mulher, do homem.

1. Korinttilaisille 11

[1]Olkaa minun seuraajiani, niin kuin minä olen Kristuksen seuraaja.

[2]Kiitän teitä siitä, että olette muistaneet minua kaikessa ja pidätte kiinni opetuksista sellaisina kuin olen ne teille antanut.

Pään peittäminen seurakunnan kokouksissa

[3]Tahdon teidän kuitenkin tietävän, että Kristus on jokaisen miehen pää, mies on vaimon pää ja Jumala on Kristuksen pää.

[4]Jokainen mies, joka rukoilee tai profetoi pää peitettynä, häpäisee päänsä.

[5] Jokainen nainen taas, joka rukoilee tai profetoi peittämättä päätään, häpäisee päänsä. Sehän on aivan sama kuin hänen päänsä olisi ajeltu paljaaksi.

[6] Ellei nainen peitä päätään, leikkauttakoon hiuksensakin. Mutta jos kerran naiselle on häpeäksi leikkauttaa tai ajattaa pois hiuksensa, peittäköön sitten päänsä.

[7]Miehen ei pidä peittää päätään, koska hän on Jumalan kuva ja kunnia. Nainen taas on miehen kunnia.

[8]Mies ei ole alkuisin naisesta vaan nainen miehestä,

[9] Porque também o homem não foi criado por causa da mulher, e sim a mulher, por causa do homem.

[9]eikä miestä luotu naista varten vaan nainen miestä varten.

[10] Portanto, deve a mulher, por causa dos anjos, trazer véu na cabeça, como sinal de autoridade.

[10] Siksi naisen tulee pitää päässään vallan merkkiä enkelien tähden.

[11] No SENHOR, todavia, nem a mulher é independente do homem, nem o homem, independente da mulher.

[11]Herrassa ei kuitenkaan ole naista ilman miestä eikä miestä ilman naista,

[12] Porque, como provém a mulher do homem, assim também o homem é nascido da mulher; e tudo vem de Deus.

[12] sillä niin kuin nainen on alkuisin miehestä, niin myös mies on syntynyt naisesta. Mutta kaikki on Jumalasta.

[13] Julgai entre vós mesmos: é próprio que a mulher ore a Deus sem trazer o véu?

[13]Päättäkää itse, sopiiko naisen rukoilla Jumalaa peittämättä päätään.

[14] Ou não vos ensina a própria natureza ser desonroso para o homem usar cabelo comprido?

[14] Eikö itse luontokin opeta teille, että miehelle on häpeäksi, jos hänellä on pitkät hiukset?

[15] E que, tratando-se da mulher, é para ela uma glória? Pois o cabelo lhe foi dado em lugar de mantilha.

[15]Mutta naiselle pitkät hiukset ovat kunniaksi, koska hiukset on annettu hänelle hunnuksi.

[16] Contudo, se alguém quer ser contencioso, saiba que nós não temos tal costume, nem as igrejas de Deus.

[16] Jos joku kuitenkin haluaa väittää vastaan, niin tietäköön, että meillä ei ole sellaista tapaa eikä Jumalan seurakunnilla.

Instrução quanto à celebração da Ceia do Senhor

[17] Nisto, porém, que vos prescrevo, não vos louvo, porquanto vos ajuntais não para melhor, e sim para pior.

Herran aterian viettäminen

[17]Näin käskiessäni en kiitä teitä, koska kokoontumisenne ei tee teitä paremmiksi vaan pahemmiksi.

[18] Porque, antes de tudo, estou informado haver divisões entre vós quando vos reunis na igreja; e eu, em parte, o creio.

[18] Olen ensiksikin kuullut, että teillä on eripuraisuutta kokoontuessanne seurakunnan kokoukseen, ja osittain sen uskonkin.

[19] Porque até mesmo importa que haja partidos entre vós, para que também os aprovados se tornem conhecidos em vosso meio.

[19]Täytyyhän teidän keskuudessanne olla puolueitakin, että kävisi ilmi, ketkä teistä kestävät koetuksen.

[20] Quando, pois, vos reunis no mesmo lugar, não é a ceia do SENHOR que comeis.

[20] Teidän kokoontumisenne ei ole Herran aterian nauttimista,

[21] Porque, ao comerdes, cada um toma, antecipadamente, a sua própria ceia; e há quem tenha fome, ao passo que há também quem se embriague.

[21] sillä syötäessä kukin nauttii omia ruokiaan, niin että toinen on nälissään ja toinen juovuksissa.

[22] Não tendes, porventura, casas onde comer e beber? Ou menosprezais a igreja de Deus e envergonhais os que nada têm? Que vos direi? Louvar-vos-ei? Nisto, certamente, não vos louvo.

[22] Eikö teillä ole kodit syömistä ja juomista varten? Vai halveksitteko te Jumalan seurakuntaa ja häpäisette niitä, joilla ei ole mitään? Mitä minä sanoisin teille? Kiitänkö teitä? Tässä asiassa en kiitä.

[23] Porque eu recebi do SENHOR o que também vos entreguei: que o SENHOR Jesus, na noite em que foi traído, tomou o pão;

[23]Olen saanut Herralta sen, minkä olen myös ilmoittanut teille: Herra Jeesus sinä yönä, jona hänet kavallettiin, otti leivän,

[24] e, tendo dado graças, o partiu e disse: Isto é o meu corpo, que é dado por vós; fazei isto em memória de mim.

[24]kiitti Jumalaa, mursi leivän ja sanoi: ”Tämä on minun ruumiini, joka annetaan teidän puolestanne. Tehkää tämä minun muistokseni.”

[25] Por semelhante modo, depois de haver ceado, tomou também o cálice, dizendo: Este cálice é a nova aliança no meu sangue; fazei isto, todas as vezes que o beberdes, em memória de mim.

[25] Samoin hän otti aterian jälkeen maljan ja sanoi: ”Tämä malja on uusi liitto minun veressäni. Niin usein kuin te siitä juotte, tehkää se minun muistokseni.”

[26] Porque, todas as vezes que comerdes este pão e beberdes o cálice, anunciais a morte do SENHOR, até que ele venha.

[26]Sillä niin usein kuin syötte tätä leipää ja juotte tästä maljasta, te julistatte Herran kuolemaa, siihen asti kun hän tulee.

[27] Por isso, aquele que comer o pão ou beber o cálice do SENHOR, indignamente, será réu do corpo e do sangue do SENHOR.

[27]Joka siis kelvottomasti syö tätä leipää tai juo Herran maljasta, on syyllinen Herran ruumiiseen ja vereen.

[28] Examine-se, pois, o homem a si mesmo, e, assim, coma do pão, e beba do cálice;

[28] Tutkikoon siis ihminen itseään ja niin syököön tätä leipää ja juokoon tästä maljasta.

[29] pois quem come e bebe sem discernir o corpo, come e bebe juízo para si.

[30] Eis a razão por que há entre vós muitos fracos e doentes e não poucos que dormem.

[31] Porque, se nos julgássemos a nós mesmos, não seríamos julgados.

[32] Mas, quando julgados, somos disciplinados pelo SENHOR, para não sermos condenados com o mundo.

[33] Assim, pois, irmãos meus, quando vos reunis para comer, esperai uns pelos outros.

[34] Se alguém tem fome, coma em casa, a fim de não vos reunirdes para juízo. Quanto às demais coisas, eu as ordenarei quando for ter convosco.

[29]Sillä joka syö ja juo erottamatta Herran ruumista muusta, syö ja juo itselleen tuomion.

[30] Sen vuoksi teidän joukossanne on paljon heikkoja ja sairaita ja monet ovat nukkuneet pois.

[31] Mutta jos tutkisimme itseämme, meitä ei tuomittaisi.

[32]Mutta kun meitä tuomitaan, se on meille Herran kuritusta, ettei meitä yhdessä maailman kanssa tuomittaisi kadotukseen.

[33]Odottakaa siis, veljet, toisianne, kun kokoonnutte aterioimaan.

[34] Jos jonkun on nälkä, syököön kotonaan, ettette kokoontuisi tuomioksenne. Muista asioista määrään sitten kun tulen.

1 Coríntios 12

Acerca de dons espirituais

[1] A respeito dos dons espirituais, não quero, irmãos, que sejais ignorantes.

[2] Sabeis que, outrora, quando éreis gentios, deixáveis conduzir-vos aos ídolos mudos, segundo éreis guiados.

[3] Por isso, vos faço compreender que ninguém que fala pelo Espírito de Deus afirma: Anátema, Jesus! Por outro lado, ninguém pode dizer: SENHOR Jesus!, senão pelo Espírito Santo.

[4] Ora, os dons são diversos, mas o Espírito é o mesmo.

[5] E também há diversidade nos serviços, mas o SENHOR é o mesmo.

1. Korinttilaisille 12

Hengelliset lahjat

[1]Mitä tulee hengellisiin lahjoihin, veljet, en tahdo teidän olevan niistä tietämättömiä.

[2]Tehän tiedätte, että kun olitte pakanoita, teitä vietiin harhaanjohdettuina mykkien epäjumalien luo.

[3]Siksi teen teille tiettäväksi, ettei kukaan, joka puhuu Jumalan Hengessä, sano: ”Jeesus on kirottu.” Kukaan ei myöskään voi sanoa: ”Jeesus on Herra”, muuten kuin Pyhässä Hengessä.

[4]Armolahjoja on erilaisia, mutta Henki on sama.

[5]Myös palvelutehtäviä on erilaisia, mutta Herra on sama.

6 E há diversidade nas realizações, mas o mesmo Deus é quem opera tudo em todos.

6Voimavaikutuksia on erilaisia, mutta Jumala, joka kaiken kaikissa vaikuttaa, on sama.

7 A manifestação do Espírito é concedida a cada um visando a um fim proveitoso.

7Hän antaa Hengen ilmetä itse kussakin yhteiseksi hyödyksi.

8 Porque a um é dada, mediante o Espírito, a palavra da sabedoria; e a outro, segundo o mesmo Espírito, a palavra do conhecimento;

8Niinpä toinen saa Hengen kautta viisauden sanat, toinen saman Hengen vaikutuksesta tiedon sanat,

9 a outro, no mesmo Espírito, a fé; e a outro, no mesmo Espírito, dons de curar;

9toinen saa uskon samassa Hengessä, toinen taas parantamisen armolahjat samassa Hengessä,

10 a outro, operações de milagres; a outro, profecia; a outro, discernimento de espíritos; a um, variedade de línguas; e a outro, capacidade para interpretá-las.

10toinen saa lahjan tehdä voimallisia tekoja, toinen profetoimisen lahjan, toinen henkien erottamisen lahjan, toinen eri kielillä puhumisen lahjan, toinen taas lahjan selittää kieliä.

11 Mas um só e o mesmo Espírito realiza todas estas coisas, distribuindo-as, como lhe apraz, a cada um, individualmente.

11Kaiken tämän vaikuttaa yksi ja sama Henki, joka jakaa kullekin erikseen niin kuin tahtoo.

A unidade orgânica da igreja

12 Porque, assim como o corpo é um e tem muitos membros, e todos os membros, sendo muitos, constituem um só corpo, assim também com respeito a Cristo.

13 Pois, em um só Espírito, todos nós fomos batizados em um corpo, quer judeus, quer gregos, quer escravos, quer livres. E a todos nós foi dado beber de um só Espírito.

14 Porque também o corpo não é um só membro, mas muitos.

15 Se disser o pé: Porque não sou mão, não sou do corpo; nem por isso deixa de ser do corpo.

Yksi ruumis, monta jäsentä

12Niin kuin ruumis on yksi ja siinä on monta jäsentä – mutta kaikki ruumiin jäsenet, vaikka niitä on monta, ovat yksi ruumis – niin on Kristuskin.

13Meidät kaikki, olimmepa juutalaisia tai kreikkalaisia, orjia tai vapaita, on yhdessä Hengessä kastettu yhdeksi ruumiiksi, ja kaikki me olemme saaneet juoda samaa Henkeä.

14Eihän ruumiskaan muodostu yhdestä jäsenestä vaan monesta.

15 Jos jalka sanoisi: ”Koska en ole käsi, en kuulu ruumiiseen”, se ei silti olisi ruumiiseen kuulumaton.

[16] Se o ouvido disser: Porque não sou olho, não sou do corpo; nem por isso deixa de o ser.

[17] Se todo o corpo fosse olho, onde estaria o ouvido? Se todo fosse ouvido, onde, o olfato?

[18] Mas Deus dispôs os membros, colocando cada um deles no corpo, como lhe aprouve.

[19] Se todos, porém, fossem um só membro, onde estaria o corpo?

[20] O certo é que há muitos membros, mas um só corpo.

[21] Não podem os olhos dizer à mão: Não precisamos de ti; nem ainda a cabeça, aos pés: Não preciso de vós.

[22] Pelo contrário, os membros do corpo que parecem ser mais fracos são necessários;

[23] e os que nos parecem menos dignos no corpo, a estes damos muito maior honra; também os que em nós não são decorosos revestimos de especial honra.

[24] Mas os nossos membros nobres não têm necessidade disso. Contudo, Deus coordenou o corpo, concedendo muito mais honra àquilo que menos tinha,

[25] para que não haja divisão no corpo; pelo contrário, cooperem os membros, com igual cuidado, em favor uns dos outros.

[26] De maneira que, se um membro sofre, todos sofrem com ele; e, se um deles é honrado, com ele todos se regozijam.

[16] Jos korva sanoisi: ”Koska en ole silmä, en kuulu ruumiiseen”, se ei silti olisi ruumiiseen kuulumaton.

[17] Jos koko ruumis olisi silmänä, missä sitten olisi kuulo? Jos taas ruumis olisi kokonaan korvana, missä silloin olisi hajuaisti?

[18] Nyt Jumala on kuitenkin asettanut jokaisen näistä jäsenistä ruumiiseen niin kuin on tahtonut.

[19] Jos kaikki olisivat yhtenä jäsenenä, missä sitten olisi ruumis?

[20] Nytpä onkin monta jäsentä mutta yksi ruumis.

[21] Silmä ei voi sanoa kädelle: ”En tarvitse sinua”, eikä pää jaloille: ”En tarvitse teitä.”

[22] Päinvastoin, ne ruumiinjäsenet, jotka näyttävät olevan heikoimpia, ovat välttämättömiä.

[23] Ne ruumiinjäsenet, jotka eivät meistä näytä kovinkaan kunniakkailta, me peitämme sitäkin kunniallisemmin. Ne, joita häpeämme, me peitämme sitäkin häveliäämmin,

[24] mutta ne, joita emme häpeä, eivät tarvitse peittämistä. Jumala on liittänyt ruumiin yhteen niin, että hän antoi vähempiarvoiselle suuremman kunnian,

[25] jotta ruumiissa ei olisi eripuraisuutta vaan jäsenet pitäisivät yhtäläistä huolta toisistaan.

[26] Jos yksi jäsen kärsii, kärsivät kaikki jäsenet sen kanssa. Jos yksi jäsen saa

kunniaa, iloitsevat kaikki jäsenet sen kanssa.

[27] Ora, vós sois corpo de Cristo; e, individualmente, membros desse corpo.

[27]Te olette Kristuksen ruumis ja jokainen osaltanne hänen jäseniään.

[28] A uns estabeleceu Deus na igreja, primeiramente, apóstolos; em segundo lugar, profetas; em terceiro lugar, mestres; depois, operadores de milagres; depois, dons de curar, socorros, governos, variedades de línguas.

[28]Jumala asetti seurakuntaan ensinnäkin jotkut apostoleiksi, toiseksi jotkut profeetoiksi ja kolmanneksi jotkut opettajiksi. Sitten hän antoi voimallisia tekoja, sitten armolahjoja parantaa, avustaa, johtaa, puhua eri kielillä.

[29] Porventura, são todos apóstolos? Ou, todos profetas? São todos mestres? Ou, operadores de milagres?

[29]Eivät kai kaikki ole apostoleja? Eiväthän kaikki ole profeettoja? Eivätkä kaikki opettajia? Eivät kai kaikki tee voimallisia tekoja?

[30] Têm todos dons de curar? Falam todos em outras línguas? Interpretam-nas todos?

[30] Eihän kaikilla ole parantamisen armolahjoja? Eiväthän kaikki puhu kielillä? Eivätkä kaikki selitä kieliä?

[31] Entretanto, procurai, com zelo, os melhores dons.

O amor é o dom supremo

E eu passo a mostrar-vos ainda um caminho sobremodo excelente.

[31] Tavoitelkaa innokkaasti parhaimpia armolahjoja. Ja vielä minä osoitan teille verrattoman tien.

1 Coríntios 13

[1] Ainda que eu fale as línguas dos homens e dos anjos, se não tiver amor, serei como o bronze que soa ou como o címbalo que retine.

[2] Ainda que eu tenha o dom de profetizar e conheça todos os mistérios e toda a ciência; ainda que eu tenha tamanha fé, a ponto de transportar montes, se não tiver amor, nada serei.

1. Korinttilaisille 13

Rakkauden ylistys

[1]Vaikka minä puhuisin ihmisten ja enkelien kielillä, mutta minulla ei olisi rakkautta, olisin vain kumiseva vaski tai helisevä symbaali.

[2] Vaikka minulla olisi profetoimisen lahja ja minä tuntisin kaikki salaisuudet ja kaiken tiedon ja vaikka minulla olisi kaikki usko, niin että voisin siirtää vuoria, mutta minulla ei olisi rakkautta, en olisi mitään.

[3] E ainda que eu distribua todos os meus bens entre os pobres e ainda que entregue o meu próprio corpo para ser queimado, se não tiver amor, nada disso me aproveitará.

[3]Vaikka jakaisin kaiken omaisuuteni muiden ruokkimiseksi ja vaikka antaisin ruumiini poltettavaksi, mutta minulla ei olisi rakkautta, en siitä mitään hyötyisi.

[4] O amor é paciente, é benigno; o amor não arde em ciúmes, não se ufana, não se ensoberbece,

[4]Rakkaus on pitkämielinen, rakkaus on lempeä, rakkaus ei kadehdi, ei kerskaile, ei pöyhkeile,

[5] não se conduz inconvenientemente, não procura os seus interesses, não se exaspera, não se ressente do mal;

[5]ei käyttäydy sopimattomasti, ei etsi omaa etuaan, ei katkeroidu, ei muistele kärsimäänsä pahaa,

[6] não se alegra com a injustiça, mas regozija-se com a verdade;

[6]ei iloitse vääryydestä vaan iloitsee yhdessä totuuden kanssa.

[7] tudo sofre, tudo crê, tudo espera, tudo suporta.

[7]Kaiken se peittää, kaikessa uskoo, kaikessa toivoo, kaiken se kärsii.

[8] O amor jamais acaba; mas, havendo profecias, desaparecerão; havendo línguas, cessarão; havendo ciência, passará;

[8]Rakkaus ei koskaan häviä. Mutta profetoiminen katoaa, kielillä puhuminen lakkaa, ja tieto katoaa.

[9] porque, em parte, conhecemos e, em parte, profetizamos.

[9] Tietämisemme on näet vajavaista , ja profetoimisemme on vajavaista,

[10] Quando, porém, vier o que é perfeito, então, o que é em parte será aniquilado.

[10]mutta kun tulee se, mikä on täydellistä, katoaa se, mikä on vajavaista.

[11] Quando eu era menino, falava como menino, sentia como menino, pensava como menino; quando cheguei a ser homem, desisti das coisas próprias de menino.

[11]Kun olin lapsi, puhuin kuin lapsi. Minulla oli lapsen mieli, ja ajattelin kuin lapsi. Tultuani mieheksi hylkäsin sen, mikä oli lapsenomaista.

[12] Porque, agora, vemos como em espelho, obscuramente; então, veremos face a face. Agora, conheço em parte; então, conhecerei como também sou conhecido.

[12] Nyt näemme kuin kuvastimesta, himmeän heijastuksen tavoin, mutta silloin kasvoista kasvoihin. Nyt tunnen vajavaisesti mutta silloin täydellisesti, niin kuin minut itsenikin tunnetaan täydellisesti.

[13] Agora, pois, permanecem a fé, a esperança e o amor, estes três; porém o maior destes é o amor.

1 Coríntios 14

O dom de profecia é superior ao de línguas

[1] Segui o amor e procurai, com zelo, os dons espirituais, mas principalmente que profetizeis.

[2] Pois quem fala em outra língua não fala a homens, senão a Deus, visto que ninguém o entende, e em espírito fala mistérios.

[3] Mas o que profetiza fala aos homens, edificando, exortando e consolando.

[4] O que fala em outra língua a si mesmo se edifica, mas o que profetiza edifica a igreja.

[5] Eu quisera que vós todos falásseis em outras línguas; muito mais, porém, que profetizásseis; pois quem profetiza é superior ao que fala em outras línguas, salvo se as interpretar, para que a igreja receba edificação.

[6] Agora, porém, irmãos, se eu for ter convosco falando em outras línguas, em que vos aproveitarei, se vos não falar por meio de revelação, ou de ciência, ou de profecia, ou de doutrina?

[7] É assim que instrumentos inanimados, como a flauta ou a cítara, quando emitem sons, se não os derem bem distintos, como se reconhecerá o que se toca na flauta ou cítara?

[13]Niin pysyvät nyt usko, toivo, rakkaus, nämä kolme. Mutta suurin niistä on rakkaus.

1. Korinttilaisille 14

Profetoiminen ja kielillä puhuminen

[1]Tavoitelkaa rakkautta ja pyrkikää innokkaasti saamaan hengellisiä lahjoja, varsinkin profetoimisen lahjaa.

[2]Kielillä puhuva ei näet puhu ihmisille vaan Jumalalle. Häntä ei ymmärrä kukaan, sillä hän puhuu salaisuuksia hengessä .

[3]Profetoiva sen sijaan puhuu ihmisille rakentumiseksi, kehotukseksi ja lohdutukseksi.

[4] Kielillä puhuva rakentaa itseään, mutta profetoiva rakentaa seurakuntaa.

[5] Tahtoisin teidän kaikkien puhuvan kielillä, mutta vielä mieluummin tahtoisin teidän profetoivan. Profetoiva on suurempi kuin kielillä puhuva, ellei tämä samalla selitä, niin että seurakunta siitä rakentuu.

[6]Jos nyt tulisin luoksenne, veljet, ja puhuisin kielillä, mitä hyötyä minusta olisi, ellen puhuisi teille ilmestyksen, tiedon, profetian tai opetuksen sanoja?

[7] Näinhän on myös elottomien soittimien, huilun tai harpun, laita. Kuinka tiedetään, mitä huilulla tai harpulla soitetaan, elleivät ne soi toisistaan erottuvin sävelin?

[8] Pois também se a trombeta der som incerto, quem se preparará para a batalha?
[9] Assim, vós, se, com a língua, não disserdes palavra compreensível, como se entenderá o que dizeis? Porque estareis como se falásseis ao ar.
[10] Há, sem dúvida, muitos tipos de vozes no mundo; nenhum deles, contudo, sem sentido.
[11] Se eu, pois, ignorar a significação da voz, serei estrangeiro para aquele que fala; e ele, estrangeiro para mim.
[12] Assim, também vós, visto que desejais dons espirituais, procurai progredir, para a edificação da igreja.
[13] Pelo que, o que fala em outra língua deve orar para que a possa interpretar.
[14] Porque, se eu orar em outra língua, o meu espírito ora de fato, mas a minha mente fica infrutífera.
[15] Que farei, pois? Orarei com o espírito, mas também orarei com a mente; cantarei com o espírito, mas também cantarei com a mente.
[16] E, se tu bendisseres apenas em espírito, como dirá o indouto o amém depois da tua ação de graças? Visto que não entende o que dizes;
[17] porque tu, de fato, dás bem as graças, mas o outro não é edificado.
[18] Dou graças a Deus, porque falo em outras línguas mais do que todos vós.

[8] Ja jos pasuuna antaa epäselvän äänen, kuka silloin valmistautuu taisteluun?
[9] Samoin on teidän laitanne: ellette puhu selvää kieltä, kuinka teidän puhettanne voidaan ymmärtää? Tehän puhutte tuuleen.
[10] Maailmassa lienee vaikka kuinka monta kieltä, mutta ei ainoatakaan, joka ei olisi ymmärrettävissä.
[11] Mutta ellen tunne sanojen merkitystä, olen puhujalle muukalainen ja puhuja on minulle muukalainen.
[12] Samoin on teidän laitanne. Koska siis tavoittelette innokkaasti henkilahjoja, pyrkikää saamaan niitä runsaasti seurakunnan rakentumiseksi.
[13] Siksi se, joka puhuu kielillä, rukoilkoon, että kykenisi selittämään kielet.
[14] Jos näet rukoilen kielillä, minun henkeni kyllä rukoilee, mutta ymmärrykseni on hedelmätön.
[15] Mitä siis tehdä? Minun tulee rukoilla hengelläni mutta myös ymmärrykselläni. Minun tulee laulaa kiitosta hengelläni mutta myös ymmärrykselläni.
[16] Jos ylistät Jumalaa hengelläsi, kuinka paikalla oleva oppimaton voi sanoa kiitokseesi aamenen? Eihän hän ymmärrä mitä sanot.
[17] Sinä kyllä kiität hyvin, mutta toinen ei siitä rakennu.
[18] Minä kiitän Jumalaa, että puhun kielillä, jopa enemmän kuin kukaan teistä.

[19] Contudo, prefiro falar na igreja cinco palavras com o meu entendimento, para instruir outros, a falar dez mil palavras em outra língua.

[19] Mutta opettaakseni muitakin tahdon seurakunnassa puhua mieluummin viisi sanaa ymmärrykselläni kuin kymmenentuhatta sanaa kielillä.

Os dons em face dos visitantes na igreja

[20] Irmãos, não sejais meninos no juízo; na malícia, sim, sede crianças; quanto ao juízo, sede homens amadurecidos.

[20] Veljet, älkää olko ymmärrykseltänne lapsia. Pahuudessa olkaa lapsia mutta ymmärrykseltänne täysi-ikäisiä.

[21] Na lei está escrito: Falarei a este povo por homens de outras línguas e por lábios de outros povos, e nem assim me ouvirão, diz o SENHOR.

[21] Laissa on kirjoitettu: ”Vierailla kielillä ja muukalaisten huulilla minä puhun tälle kansalle, eikä se sittenkään kuuntele minua, sanoo Herra.”

[22] De sorte que as línguas constituem um sinal não para os crentes, mas para os incrédulos; mas a profecia não é para os incrédulos, e sim para os que crêem.

[22] Kielet eivät siis ole merkki uskoville vaan niille, jotka eivät usko. Profetoiminen taas ei ole merkki niille, jotka eivät usko, vaan uskoville.

[23] Se, pois, toda a igreja se reunir no mesmo lugar, e todos se puserem a falar em outras línguas, no caso de entrarem indoutos ou incrédulos, não dirão, porventura, que estais loucos?

[23] Jos siis koko seurakunta kokoontuisi yhteen ja kaikki puhuisivat kielillä ja paikalle tulisi oppimattomia tai niitä, jotka eivät usko, eivätkö he sanoisi teidän olevan järjiltänne?

[24] Porém, se todos profetizarem, e entrar algum incrédulo ou indouto, é ele por todos convencido e por todos julgado;

[24] Jos sen sijaan kaikki profetoisivat ja joku, joka ei usko tai on oppimaton, tulisi sisään, niin kaikki paljastaisivat hänet ja lausuisivat hänestä tuomion.

[25] tornam-se-lhe manifestos os segredos do coração, e, assim, prostrando-se com a face em terra, adorará a Deus, testemunhando que Deus está, de fato, no meio de vós.

[25] Hänen sydämensä salaisuudet tulisivat ilmi, ja niin hän kasvoilleen heittäytyen rukoilisi Jumalaa ja julistaisi: ”Todellakin, Jumala on teidän keskuudessanne.”

A necessidade de ordem no culto

Armolahjat ja järjestys seurakunnan kokouksissa

[26] Que fazer, pois, irmãos? Quando vos reunis, um tem salmo, outro, doutrina, este traz revelação, aquele, outra língua, e ainda outro, interpretação. Seja tudo feito para edificação.

[26] Kuinka siis on, veljet? Kun kokoonnutte yhteen, jokaisella on jotakin annettavaa: laulu, opetus tai ilmestys, puhe kielillä tai sen selitys. Kaikki tapahtukoon rakentumiseksi.

[27] No caso de alguém falar em outra língua, que não sejam mais do que dois ou quando muito três, e isto sucessivamente, e haja quem interprete.

[28] Mas, não havendo intérprete, fique calado na igreja, falando consigo mesmo e com Deus.

[29] Tratando-se de profetas, falem apenas dois ou três, e os outros julguem.

[30] Se, porém, vier revelação a outrem que esteja assentado, cale-se o primeiro.

[31] Porque todos podereis profetizar, um após outro, para todos aprenderem e serem consolados.

[32] Os espíritos dos profetas estão sujeitos aos próprios profetas;

[33] porque Deus não é de confusão, e sim de paz. Como em todas as igrejas dos santos,

[34] conservem-se as mulheres caladas nas igrejas, porque não lhes é permitido falar; mas estejam submissas como também a lei o determina.

[35] Se, porém, querem aprender alguma coisa, interroguem, em casa, a seu próprio marido; porque para a mulher é vergonhoso falar na igreja.

[36] Porventura, a palavra de Deus se originou no meio de vós ou veio ela exclusivamente para vós outros?

[37] Se alguém se considera profeta ou espiritual, reconheça ser mandamento do SENHOR o que vos escrevo.

[38] E, se alguém o ignorar, será ignorado.

[27]Jos puhutaan kielillä, vain kaksi tai enintään kolme puhukoon, kukin vuorollaan, ja yksi selittäköön.

[28]Mutta jos ei ole selittäjää, niin kielilläpuhuja olkoon vaiti seurakunnassa ja puhukoon itselleen ja Jumalalle.

[29]Profeetoista saa puhua kaksi tai kolme, ja muut arvostelkoot.

[30]Jos joku toinen kokouksessa istuvista saa ilmestyksen, vaietkoon edellinen.

[31]Te voitte näet kaikki profetoida vuorollanne, jotta kaikki oppisivat ja saisivat kehotusta.

[32]Profeettojen henget ovat profeetoille alamaiset,

[33]sillä Jumala ei ole epäjärjestyksen vaan rauhan Jumala. Niin kuin on laita kaikissa pyhien seurakunnissa,

[34]naiset olkoot vaiti teidänkin seurakuntanne kokouksissa. Heidän ei ole lupa puhua, vaan olkoot alamaisia, niin kuin lakikin sanoo.

[35]Jos he tahtovat oppia jotakin, kysyköön kotona omalta mieheltään, sillä naisen on häpeällistä puhua seurakunnan kokouksessa.

[36]Vai teistäkö Jumalan sana on lähtenyt? Tai ainoastaan teillekö se on tullut?

[37]Jos joku luulee olevansa profeetta tai hengellinen, niin tietäköön, että se, mitä teille kirjoitan, on Herran käsky.

[38]Jos joku ei tätä tunnusta, häntä itseään ei tunnusteta.

[39] Portanto, meus irmãos, procurai com zelo o dom de profetizar e não proibais o falar em outras línguas.
[40] Tudo, porém, seja feito com decência e ordem.

[39] Veljet, tavoitelkaa innokkaasti profetoimisen lahjaa älkääkä estäkö kielillä puhumista.
[40] Kaikki tapahtukoon kuitenkin arvokkaasti ja järjestyksessä.

1 Coríntios 15

A ressurreição de Cristo, penhor da nossa ressurreição

[1] Irmãos, venho lembrar-vos o evangelho que vos anunciei, o qual recebestes e no qual ainda perseverais;

[2] por ele também sois salvos, se retiverdes a palavra tal como vo-la preguei, a menos que tenhais crido em vão.

[3] Antes de tudo, vos entreguei o que também recebi: que Cristo morreu pelos nossos pecados, segundo as Escrituras,

[4] e que foi sepultado e ressuscitou ao terceiro dia, segundo as Escrituras.

[5] E apareceu a Cefas e, depois, aos doze.

[6] Depois, foi visto por mais de quinhentos irmãos de uma só vez, dos quais a maioria sobrevive até agora; porém alguns já dormem.
[7] Depois, foi visto por Tiago, mais tarde, por todos os apóstolos
[8] e, afinal, depois de todos, foi visto também por mim, como por um nascido fora de tempo.

1. Korinttilaisille 15

Kristuksen ylösnousemus

[1]Veljet, minä palautan mieleenne sen evankeliumin, jonka olen teille julistanut ja jonka olette ottaneet vastaan ja jossa myös pysytte.
[2] Sen kautta te myös pelastutte, jos pidätte kiinni siitä sellaisena kuin minä sen teille julistin. Muuten olette aivan turhaan uskoneet.
[3]Ennen kaikkea annoin teille tiedoksi sen, minkä myös itse olin saanut: Kristus kuoli meidän syntiemme tähden Kirjoitusten mukaan,
[4]hänet haudattiin ja hänet herätettiin kolmantena päivänä Kirjoitusten mukaan,
[5]ja hän näyttäytyi Keefakselle ja sitten niille kahdelletoista.
[6]Sen jälkeen hän näyttäytyi samalla kertaa yli viidellesadalle veljelle, joista useimmat ovat yhä elossa mutta jotkut ovat jo nukkuneet pois.
[7] Sitten hän näyttäytyi Jaakobille, sitten kaikille apostoleille.
[8] Viimeiseksi kaikista hän näyttäytyi minullekin, joka olen ikään kuin keskonen.

[9] Porque eu sou o menor dos apóstolos, que mesmo não sou digno de ser chamado apóstolo, pois persegui a igreja de Deus.

[9]Sillä minä olen apostoleista vähäisin enkä ole sen arvoinen, että minua edes kutsutaan apostoliksi, koska olen vainonnut Jumalan seurakuntaa.

[10] Mas, pela graça de Deus, sou o que sou; e a sua graça, que me foi concedida, não se tornou vã; antes, trabalhei muito mais do que todos eles; todavia, não eu, mas a graça de Deus comigo.

[10]Mutta Jumalan armosta minä olen se, mikä olen, eikä hänen armonsa minua kohtaan ole ollut turha. Olen tehnyt enemmän työtä kuin kukaan heistä, en tosin minä vaan Jumalan armo, joka on ollut minun kanssani.

[11] Portanto, seja eu ou sejam eles, assim pregamos e assim crestes.

[11]Olipa siis kyse minusta tai heistä, näin me julistamme, ja näin te olette uskoneet.

Kuolleiden ylösnousemus

[12] Ora, se é corrente pregar-se que Cristo ressuscitou dentre os mortos, como, pois, afirmam alguns dentre vós que não há ressurreição de mortos?

[12]Mutta jos Kristuksesta julistetaan, että hänet on herätetty kuolleista, kuinka jotkut teistä sanovat, ettei kuolleiden ylösnousemusta ole?

[13] E, se não há ressurreição de mortos, então, Cristo não ressuscitou.

[13]Jos ei ole kuolleiden ylösnousemusta, ei Kristustakaan ole herätetty kuolleista.

[14] E, se Cristo não ressuscitou, é vã a nossa pregação, e vã, a vossa fé;

[14]Mutta jos Kristusta ei ole herätetty, silloin meidän julistuksemme on turhaa, turhaa myös teidän uskonne.

[15] e somos tidos por falsas testemunhas de Deus, porque temos asseverado contra Deus que ele ressuscitou a Cristo, ao qual ele não ressuscitou, se é certo que os mortos não ressuscitam.

[15]Silloin meidät myös havaitaan vääriksi Jumalan todistajiksi. Olemmehan todistaneet Jumalasta, että hän herätti Kristuksen, jota hän ei olisikaan herättänyt, jos kerran kuolleita ei herätetä.

[16] Porque, se os mortos não ressuscitam, também Cristo não ressuscitou.

[16]Jos kerran kuolleita ei herätetä, ei Kristustakaan ole herätetty.

[17] E, se Cristo não ressuscitou, é vã a vossa fé, e ainda permaneceis nos vossos pecados.

[17]Mutta jos Kristusta ei ole herätetty, teidän uskonne on turha ja te olette vielä synneissänne.

[18] E ainda mais: os que dormiram em Cristo pereceram.

[18]Silloin myös Kristuksessa nukkuneet ovat kadotettuja.

[19] Se a nossa esperança em Cristo se limita apenas a esta vida, somos os mais infelizes de todos os homens.

[19]Jos olemme panneet toivomme Kristukseen vain tämän elämän ajaksi, olemme kaikista ihmisistä surkuteltavimpia.

Cristo, as primícias dos que dormem

[20] Mas, de fato, Cristo ressuscitou dentre os mortos, sendo ele as primícias dos que dormem.

[20]Mutta nytpä Kristus on herätetty kuolleista, esikoisena kuolemaan nukkuneista.

[21] Visto que a morte veio por um homem, também por um homem veio a ressurreição dos mortos.

[21]Koska kuolema on tullut ihmisen kautta, niin myös kuolleiden ylösnousemus on tullut ihmisen kautta.

[22] Porque, assim como, em Adão, todos morrem, assim também todos serão vivificados em Cristo.

[22]Sillä niin kuin kaikki kuolevat Aadamissa, niin myös kaikki tehdään eläviksi Kristuksessa,

[23] Cada um, porém, por sua própria ordem: Cristo, as primícias; depois, os que são de Cristo, na sua vinda.

[23] jokainen vuorollaan, esikoisena Kristus ja sitten Kristuksen omat hänen tulemuksessaan.

[24] E, então, virá o fim, quando ele entregar o reino ao Deus e Pai, quando houver destruído todo principado, bem como toda potestade e poder.

[24]Sitten tulee loppu, kun hän luovuttaa valtakunnan Jumalan ja Isän haltuun kukistettuaan kaiken hallituksen ja kaiken vallan ja voiman.

[25] Porque convém que ele reine até que haja posto todos os inimigos debaixo dos pés.

[25]Kristuksen pitää näet hallita siihen asti, kunnes hän on pannut kaikki viholliset jalkojensa alle.

[26] O último inimigo a ser destruído é a morte.

[26]Vihollisista viimeisenä kukistetaan kuolema.

[27] Porque todas as coisas sujeitou debaixo dos pés. E, quando diz que todas as coisas lhe estão sujeitas, certamente, exclui aquele que tudo lhe subordinou.

[27]Sillä ”kaiken on Jumala alistanut hänen jalkojensa alle”. Mutta kun sanotaan, että kaikki on alistettu, lukuun ei oteta tietenkään häntä, joka on alistanut kaiken Kristuksen valtaan.

[28] Quando, porém, todas as coisas lhe estiverem sujeitas, então, o próprio Filho também se sujeitará àquele que todas as coisas lhe sujeitou, para que Deus seja tudo em todos.

[28]Ja kun kaikki on alistettu Pojan valtaan, silloin itse Poikakin alistuu sen valtaan, joka on alistanut kaiken hänen valtaansa, jotta Jumala olisi kaikki kaikissa.

A ressurreição em relação à vida prática

[29] Doutra maneira, que farão os que se batizam por causa dos mortos? Se, absolutamente, os mortos não ressuscitam, por que se batizam por causa deles?

[29]Mitä muuten tekevät ne, jotka kastattavat itsensä kuolleiden puolesta? Ellei kuolleita lainkaan herätetä, miksi he sitten kastattavat itsensä näiden puolesta?

[30] E por que também nós nos expomos a perigos a toda hora?

[30] Ja miksi mekään antaudumme joka hetki vaaraan?

[31] Dia após dia, morro! Eu o protesto, irmãos, pela glória que tenho em vós outros, em Cristo Jesus, nosso SENHOR.

[31]Minä kuolen joka päivä, niin totta kuin te, veljet, olette kerskaukseni Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme.

[32] Se, como homem, lutei em Éfeso com feras, que me aproveita isso? Se os mortos não ressuscitam, comamos e bebamos, que amanhã morreremos.

[32]Mitä hyötyä minulle inhimillisesti ajatellen on siitä, että olen taistellut Efesoksessa petoja vastaan? Jos kuolleita ei herätetä, niin syökäämme ja juokaamme, sillä huomenna me kuolemme.

[33] Não vos enganeis: as más conversações corrompem os bons costumes.

[33]Älkää eksykö! ”Huono seura hyvät tavat turmelee.”

[34] Tornai-vos à sobriedade, como é justo, e não pequeis; porque alguns ainda não têm conhecimento de Deus; isto digo para vergonha vossa.

[34]Raitistukaa oikealla tavalla älkääkä tehkö syntiä. On näet niitä, joilla ei ole mitään tietoa Jumalasta. Sanon tämän teidän häpeäksenne.

Os ressuscitados terão corpo

Ylösnousemusruumis

[35] Mas alguém dirá: Como ressuscitam os mortos? E em que corpo vêm?

[35]Joku ehkä kysyy: ”Millä tavoin kuolleet heräävät? Ja millaisessa ruumiissa he tulevat esiin?”

[36] Insensato! O que semeias não nasce, se primeiro não morrer;

[36] Sinä mieletön! Eihän se, minkä kylvät, herää eloon, ellei se ensin kuole.

[37] e, quando semeias, não semeias o corpo que há de ser, mas o simples grão, como de trigo ou de qualquer outra semente.

[37]Ja kun kylvät, et kylvä nousevaa vartta vaan pelkän siemenen, oli se sitten vehnänjyvä tai jokin muu siemen.

[38] Mas Deus lhe dá corpo como lhe aprouve dar e a cada uma das sementes, o seu corpo apropriado.

[38] Mutta Jumala antaa sille sellaisen varren kuin tahtoo, kullekin siemenelle sen oman varren.

[39] Nem toda carne é a mesma; porém uma é a carne dos homens, outra, a dos animais, outra, a das aves, e outra, a dos peixes.

[39] Ei kaikki liha ole samanlaista. Toista on ihmisen liha, toista taas karjan liha, toista lintujen liha ja toista kalojen.

[40] Também há corpos celestiais e corpos terrestres; e, sem dúvida, uma é a glória dos celestiais, e outra, a dos terrestres.

[40] Ja on taivaallisia ruumiita ja maallisia ruumiita, mutta toisenlaista on taivaallisten kirkkaus, toisenlaista taas maallisten.

[41] Uma é a glória do sol, outra, a glória da lua, e outra, a das estrelas; porque até entre estrela e estrela há diferenças de esplendor.

[41]Toista on auringon kirkkaus, toista kuun kirkkaus ja toista tähtien kirkkaus, ja toinen tähti eroaa toisesta kirkkaudeltaan.

[42] Pois assim também é a ressurreição dos mortos. Semeia-se o corpo na corrupção, ressuscita na incorrupção. Semeia-se em desonra, ressuscita em glória.

[42]Näin on myös kuolleiden ylösnousemus: Kylvetään katoavaisuudessa, nousee katoamattomuudessa.

[43] Semeia-se em fraqueza, ressuscita em poder.

[43] Kylvetään alhaisuudessa, nousee kirkkaudessa. Kylvetään heikkoudessa, nousee voimassa.

[44] Semeia-se corpo natural, ressuscita corpo espiritual. Se há corpo natural, há também corpo espiritual.

[44]Kylvetään sielullinen ruumis, nousee hengellinen ruumis. Jos kerran on sielullinen ruumis, niin on myös hengellinen.

[45] Pois assim está escrito: O primeiro homem, Adão, foi feito alma vivente. O último Adão, porém, é espírito vivificante.

[45] Onhan kirjoitettu: ”Ensimmäisestä ihmisestä, Aadamista, tuli elävä sielu.” Viimeisestä Aadamista tuli eläväksi tekevä henki.

[46] Mas não é primeiro o espiritual, e sim o natural; depois, o espiritual.

[46]Ensimmäisenä ei siis ollut hengellinen vaan sielullinen, vasta sitten tulee hengellinen.

[47] O primeiro homem, formado da terra, é terreno; o segundo homem é do céu.

[47] Ensimmäinen ihminen oli maasta ja maallinen. Toinen ihminen on taivaasta .

[48] Como foi o primeiro homem, o terreno, tais são também os demais homens

[48] Millainen maallinen oli, sellaisia ovat maalliset. Millainen taivaallinen on, sellaisia ovat myös taivaalliset.

terrenos; e, como é o homem celestial, tais também os celestiais.

49 E, assim como trouxemos a imagem do que é terreno, devemos trazer também a imagem do celestial.

49 Ja niin kuin meissä on ollut maallisen kuva, niin meissä tulee olemaan myös taivaallisen kuva.

Os vivos serão transformados

50 Isto afirmo, irmãos, que a carne e o sangue não podem herdar o reino de Deus, nem a corrupção herdar a incorrupção.

50 Mutta sen sanon, veljet, ettei liha ja veri voi periä Jumalan valtakuntaa eikä katoavaisuus peri katoamattomuutta.

51 Eis que vos digo um mistério: nem todos dormiremos, mas transformados seremos todos,

51 Nyt ilmoitan teille salaisuuden: Emme me kaikki kuolemaan nuku, mutta kaikki me muutumme,

52 num momento, num abrir e fechar de olhos, ao ressoar da última trombeta. A trombeta soará, os mortos ressuscitarão incorruptíveis, e nós seremos transformados.

52 yhtäkkiä, silmänräpäyksessä, viimeisen pasuunan soidessa. Pasuuna soi, ja kuolleet nousevat katoamattomina, ja me muutumme.

53 Porque é necessário que este corpo corruptível se revista da incorruptibilidade, e que o corpo mortal se revista da imortalidade.

53 Sillä tämän katoavaisen pitää pukeutua katoamattomuuteen ja tämän kuolevaisen pukeutua kuolemattomuuteen.

54 E, quando este corpo corruptível se revestir de incorruptibilidade, e o que é mortal se revestir de imortalidade, então, se cumprirá a palavra que está escrita: Tragada foi a morte pela vitória.

54 Mutta kun tämä katoavainen pukeutuu katoamattomuuteen ja tämä kuolevainen pukeutuu kuolemattomuuteen, toteutuu se sana, joka on kirjoitettu: ”Kuolema on nielty ja voitto saatu.

55 Onde está, ó morte, a tua vitória? Onde está, ó morte, o teu aguilhão?

55 Kuolema, missä on sinun voittosi? Kuolema, missä on sinun pistimesi? ”

56 O aguilhão da morte é o pecado, e a força do pecado é a lei.

56 Kuoleman pistin on synti, ja synnin voima on laki.

57 Graças a Deus, que nos dá a vitória por intermédio de nosso SENHOR Jesus Cristo.

57 Mutta kiitos Jumalalle, joka antaa meille voiton Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta!

58 Portanto, meus amados irmãos, sede firmes, inabaláveis e sempre abundantes

58 Olkaa siis, rakkaat veljeni, lujia ja järkähtämättömiä, aina innokkaita Herran

na obra do SENHOR, sabendo que, no SENHOR, o vosso trabalho não é vão.

työssä, ja tietäkää, että vaivannäkönne Herrassa ei ole turhaa.

1 Coríntios 16

Acerca da coleta para os necessitados da Judeia

[1] Quanto à coleta para os santos, fazei vós também como ordenei às igrejas da Galácia.

[2] No primeiro dia da semana, cada um de vós ponha de parte, em casa, conforme a sua prosperidade, e vá juntando, para que se não façam coletas quando eu for.

[3] E, quando tiver chegado, enviarei, com cartas, para levarem as vossas dádivas a Jerusalém, aqueles que aprovardes.

[4] Se convier que eu também vá, eles irão comigo.

Os projetos de Paulo

[5] Irei ter convosco por ocasião da minha passagem pela Macedônia, porque devo percorrer a Macedônia.

[6] E bem pode ser que convosco me demore ou mesmo passe o inverno, para que me encaminheis nas viagens que eu tenha de fazer.

[7] Porque não quero, agora, ver-vos apenas de passagem, pois espero permanecer convosco algum tempo, se o SENHOR o permitir.

[8] Ficarei, porém, em Éfeso até ao Pentecostes;

[9] porque uma porta grande e oportuna para o trabalho se me abriu; e há muitos adversários.

Acerca de Timóteo e Apolo

1. Korinttilaisille 16

Pyhien avustaminen

[1]Mitä tulee keräykseen pyhiä varten, tehkää tekin samoin kuin olen määrännyt Galatian seurakunnille.

[2]Kunkin viikon ensimmäisenä päivänä pankoon jokainen teistä talteen jotakin, säästäen menestymisensä mukaan, ettei keräyksiä tehtäisi vasta minun tultuani.

[3]Sitten kun tulen, lähetän ne, jotka te katsotte sopiviksi, valtuuskirjeet mukanaan viemään teidän rakkaudenlahjaanne Jerusalemiin.

[4] Jos asia vaatii, että minunkin on lähdettävä matkaan, he saavat lähteä kanssani.

Matkasuunnitelmia

[5]Aion tulla teidän luoksenne kuljettuani Makedonian läpi, sillä tulen Makedonian kautta.

[6]Teidän luonanne saatan viipyä jonkin aikaa, ehkä yli talvenkin, niin että voitte auttaa minua eteenpäin, minne menenkin.

[7] En tahdo nyt vain ohimennen käydä teitä katsomassa, vaan toivon voivani viipyä luonanne jonkin aikaa, jos Herra suo.

[8]Mutta Efesoksessa viivyn helluntaihin saakka,

[9]sillä minulle on avautunut ovi suureen ja hedelmälliseen työhön, ja vastustajia on paljon.

[10] E, se Timóteo for, vede que esteja sem receio entre vós, porque trabalha na obra do SENHOR, como também eu;

[11] ninguém, pois, o despreze. Mas encaminhai-o em paz, para que venha ter comigo, visto que o espero com os irmãos.

[12] Acerca do irmão Apolo, muito lhe tenho recomendado que fosse ter convosco em companhia dos irmãos, mas de modo algum era a vontade dele ir agora; irá, porém, quando se lhe deparar boa oportunidade.

As exortações finais

[13] Sede vigilantes, permanecei firmes na fé, portai-vos varonilmente, fortalecei-vos.

[14] Todos os vossos atos sejam feitos com amor.

Estéfanas, Fortunato e Acaico

[15] E agora, irmãos, eu vos peço o seguinte (sabeis que a casa de Estéfanas são as primícias da Acaia e que se consagraram ao serviço dos santos):

[16] que também vos sujeiteis a esses tais, como também a todo aquele que é cooperador e obreiro.

[17] Alegro-me com a vinda de Estéfanas, e de Fortunato, e de Acaico; porque estes supriram o que da vossa parte faltava.

[18] Porque trouxeram refrigério ao meu espírito e ao vosso. Reconhecei, pois, a homens como estes.

Saudações e a bênção

[19] As igrejas da Ásia vos saúdam. No SENHOR, muito vos saúdam Áqüila e Priscila e, bem assim, a igreja que está na casa deles.

[10]Jos Timoteus saapuu, katsokaa, että hän voi olla luonanne pelotta, sillä hän tekee Herran työtä niin kuin minäkin.

[11]Älköön siis kukaan halveksiko häntä. Lähettäkää hänet rauhassa matkalle, jotta hän tulisi luokseni, sillä minä odotan häntä veljien kanssa.

[12]Mitä veli Apollokseen tulee, olen useasti kehottanut häntä lähtemään veljien kanssa teidän luoksenne, mutta hänellä ei ole nyt halua lähteä. Hän tulee, kun hänelle sopii.

Kehotuksia ja tervehdyksiä

[13]Valvokaa, pysykää uskossa lujina, olkaa miehekkäitä, olkaa vahvoja.

[14]Kaikki, mitä teette, tapahtukoon rakkaudessa.

[15]Kehotan teitä, veljet: Te tiedätte, että Stefanas ja hänen perhekuntansa ovat Akhaian ensi hedelmä ja että he ovat antautuneet palvelemaan pyhiä.

[16]Olkaa tekin kuuliaisia heille ja jokaiselle, joka yhdessä heidän kanssaan tekee työtä ja näkee vaivaa.

[17]Iloitsen siitä, että Stefanas, Fortunatus ja Akaikos ovat tulleet tänne. He korvaavat minulle teidän poissaolonne.

[18]He ovat virkistäneet minun henkeäni niin kuin teidänkin. Antakaa siis tunnustus sellaisille miehille.

[19]Aasian seurakunnat tervehtivät teitä. Akvila ja Priska sekä heidän kodissaan kokoontuva seurakunta lähettävät teille paljon terveisiä Herrassa.

[20] Todos os irmãos vos saúdam. Saudai-vos uns aos outros com ósculo santo.	[20]Kaikki veljet lähettävät teille tervehdyksen. Tervehtikää toisianne pyhällä suudelmalla.
[21] A saudação, escrevo-a eu, Paulo, de próprio punho.	[21]Tervehdys minulta, Paavalilta, omakätisesti.
[22] Se alguém não ama o SENHOR, seja anátema. Maranata!	[22]Jos joku ei pidä Herraa rakkaana, hän olkoon kirottu! Maranata!
[23] A graça do SENHOR Jesus seja convosco.	[23]Herran Jeesuksen armo olkoon teidän kanssanne.
[24] O meu amor seja com todos vós, em Cristo Jesus.	[24]Rakkauteni on teidän kaikkien kanssa Kristuksessa Jeesuksessa.

Segunda epístola de Paulo aos Coríntios	2. Korinttilaisille

2 Coríntios 1

Prefácio e saudação

1 Paulo, apóstolo de Cristo Jesus pela vontade de Deus, e o irmão Timóteo, à igreja de Deus que está em Corinto e a todos os santos em toda a Acaia,

2 graça a vós outros e paz, da parte de Deus, nosso Pai, e do SENHOR Jesus Cristo.

Ação de graças de Paulo pelo conforto divino

3 Bendito seja o Deus e Pai de nosso SENHOR Jesus Cristo, o Pai de misericórdias e Deus de toda consolação!

4 É ele que nos conforta em toda a nossa tribulação, para podermos consolar os que estiverem em qualquer angústia, com a consolação com que nós mesmos somos contemplados por Deus.

5 Porque, assim como os sofrimentos de Cristo se manifestam em grande medida a nosso favor, assim também a nossa consolação transborda por meio de Cristo.

6 Mas, se somos atribulados, é para o vosso conforto e salvação; se somos confortados, é também para o vosso conforto, o qual se torna eficaz, suportando vós com paciência os mesmos sofrimentos que nós também padecemos.

7 A nossa esperança a respeito de vós está firme, sabendo que, como sois

2. Korinttilaisille 1

1Paavali, Jumalan tahdosta Kristuksen Jeesuksen apostoli, ja veli Timoteus Korintissa olevalle Jumalan seurakunnalle ja kaikille pyhille koko Akhaiassa.

2 Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!

Lohdutuksen Jumala

3Ylistetty olkoon meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala ja Isä, laupeuden Isä ja kaiken lohdutuksen Jumala.

4Hän lohduttaa meitä kaikissa ahdistuksissamme, että me sillä lohdutuksella, jolla Jumala meitä itseämme lohduttaa, voisimme lohduttaa niitä, jotka ovat kaikenlaisissa ahdistuksissa.

5Niin kuin Kristuksen kärsimykset tulevat runsaina osaksemme, samoin tulee Kristuksen kautta runsaana osaksemme myös lohdutus.

6Jos me olemme ahdistuksessa, se on teille lohdutukseksi ja pelastukseksi. Jos taas saamme lohdutusta, sekin on teille lohdutukseksi ja vaikuttaa niin, että te kestätte samat kärsimykset, joita mekin kärsimme.

7Meillä on teistä varma toivo, sillä me tiedämme, että niin kuin te olette osallisia

participantes dos sofrimentos, assim o sereis da consolação.

8 Porque não queremos, irmãos, que ignoreis a natureza da tribulação que nos sobreveio na Ásia, porquanto foi acima das nossas forças, a ponto de desesperarmos até da própria vida.

9 Contudo, já em nós mesmos, tivemos a sentença de morte, para que não confiemos em nós, e sim no Deus que ressuscita os mortos;

10 o qual nos livrou e livrará de tão grande morte; em quem temos esperado que ainda continuará a livrar-nos,

11 ajudando-nos também vós, com as vossas orações a nosso favor, para que, por muitos, sejam dadas graças a nosso respeito, pelo benefício que nos foi concedido por meio de muitos.

A sinceridade de Paulo

12 Porque a nossa glória é esta: o testemunho da nossa consciência, de que, com santidade e sinceridade de Deus, não com sabedoria humana, mas, na graça divina, temos vivido no mundo e mais especialmente para convosco.

13 Porque nenhuma outra coisa vos escrevemos, além das que ledes e bem compreendeis; e espero que o compreendereis de todo,

14 como também já em parte nos compreendestes, que somos a vossa glória, como igualmente sois a nossa no Dia de Jesus, nosso SENHOR.

kärsimyksistä, samoin olette osallisia myös lohdutuksesta.

8Emme tahdo pitää teitä, veljet, tietämättöminä siitä ahdistuksesta, johon jouduimme Aasiassa. Ahdinkomme oli niin suunnaton ja ylivoimainen, että olimme epätoivoisia hengestämmekin.

9Pidimme itseämme jo kuolemaan tuomittuina, ettemme luottaisi itseemme vaan Jumalaan, joka herättää kuolleet.

10Näin suuresta kuolemanvaarasta hän pelasti meidät ja yhä pelastaa. Häneen me olemme panneet sen toivon, että hän vastedeskin pelastaa,

11 kun tekin autatte meitä rukouksin. Näin nousee monien suusta meidän tähtemme kiitos Jumalalle siitä armolahjasta, joka on tullut osaksemme.

Muutos Paavalin suunnitelmissa

12Meidän kerskauksemme on tämä: omantuntomme todistus siitä, että me maailmassa ja varsinkin teidän luonanne olemme vaeltaneet Jumalan edessä pyhyydessä ja puhtaudessa, emme lihallisessa viisaudessa vaan Jumalan armossa.

13Eihän siinä, mitä teille kirjoitamme, ole muuta kuin se, minkä voitte lukea ja myös ymmärtää. Toivon teidän täysin ymmärtävän,

14 niin kuin olette osittain meitä ymmärtäneetkin, että Herramme Jeesuksen päivänä me olemme teidän kerskauksenne kuten myös te meidän.

Paulo explica a sua demora em ir a Corinto

15 Com esta confiança, resolvi ir, primeiro, encontrar-me convosco, para que tivésseis um segundo benefício;

15Tähän luottaen aioin ensin tulla luoksenne, jotta saisitte minulta vielä toisenkin todistuksen suosiostani.

16 e, por vosso intermédio, passar à Macedônia, e da Macedônia voltar a encontrar-me convosco, e ser encaminhado por vós para a Judéia.

16Aioin käydä luonanne matkallani Makedoniaan ja palata taas Makedoniasta luoksenne ja teidän varustamananne jatkaa matkaa Juudeaan.

17 Ora, determinando isto, terei, porventura, agido com leviandade? Ou, ao deliberar, acaso delibero segundo a carne, de sorte que haja em mim, simultaneamente, o sim e o não?

17En kai näin aikoessani ole menetellyt harkitsemattomasti? Vai päätänkö lihan mukaan sen, minkä päätän, niin että puheeni on samanaikaisesti ”kyllä, kyllä” ja ”ei, ei”?

18 Antes, como Deus é fiel, a nossa palavra para convosco não é sim e não.

18Mutta niin kuin Jumala on luotettava, ei meidän puheemme teille ole ”kyllä” ja ”ei”.

19 Porque o Filho de Deus, Cristo Jesus, que foi, por nosso intermédio, anunciado entre vós, isto é, por mim, e Silvano, e Timóteo, não foi sim e não; mas sempre nele houve o sim.

19 Eihän Jumalan Poika, Jeesus Kristus, jota me, minä ja Silvanus ja Timoteus, olemme keskuudessanne saarnanneet, tullut ollakseen ”kyllä” ja ”ei”, vaan hänessä tuli ”kyllä”.

20 Porque quantas são as promessas de Deus, tantas têm nele o sim; porquanto também por ele é o amém para glória de Deus, por nosso intermédio.

20Niin monta kuin on Jumalan lupausta, ne ovat hänessä ”kyllä”. Siksi mekin sanomme hänen kauttaan: ”Aamen”, Jumalan kunniaksi.

21 Mas aquele que nos confirma convosco em Cristo e nos ungiu é Deus,

21Mutta hän, joka vahvistaa meitä yhdessä teidän kanssanne Kristukseen ja on voidellut meidät, on Jumala.

22 que também nos selou e nos deu o penhor do Espírito em nosso coração.

22Hän on myös painanut meihin sinettinsä ja antanut meidän sydämiimme vakuudeksi Hengen.

23 Eu, porém, por minha vida, tomo a Deus por testemunha de que, para vos poupar, não tornei ainda a Corinto;

23Kutsun Jumalan sieluni todistajaksi, että teitä säästääkseni en vielä ole tullut Korinttiin.

24 não que tenhamos domínio sobre a vossa fé, mas porque somos cooperadores

24Ei niin, että pyrkisimme hallitsemaan teidän uskoanne, vaan yhdessä me

de vossa alegria; porquanto, pela fé, já estais firmados.

2 Coríntios 2

[1] Isto deliberei por mim mesmo: não voltar a encontrar-me convosco em tristeza.

[2] Porque, se eu vos entristeço, quem me alegrará, senão aquele que está entristecido por mim mesmo?

[3] E isto escrevi para que, quando for, não tenha tristeza da parte daqueles que deveriam alegrar-me, confiando em todos vós de que a minha alegria é também a vossa.

[4] Porque, no meio de muitos sofrimentos e angústias de coração, vos escrevi, com muitas lágrimas, não para que ficásseis entristecidos, mas para que conhecêsseis o amor que vos consagro em grande medida.

O penitente deve ser readmitido na igreja

[5] Ora, se alguém causou tristeza, não o fez apenas a mim, mas, para que eu não seja demasiadamente áspero, digo que em parte a todos vós;

[6] basta-lhe a punição pela maioria.

[7] De modo que deveis, pelo contrário, perdoar-lhe e confortá-lo, para que não seja o mesmo consumido por excessiva tristeza.

[8] Pelo que vos rogo que confirmeis para com ele o vosso amor.

[9] E foi por isso também que vos escrevi, para ter prova de que, em tudo, sois obedientes.

autamme teitä iloonne, sillä uskossa te olette lujia.

2. Korinttilaisille 2

[1]Päätin näet mielessäni, että tullessani luoksenne en taas toisi murhetta mukanani.

[2] Jos teen teidät murheellisiksi, kuka muu voi saada minut iloiseksi kuin se, jonka olen tehnyt murheelliseksi?

[3]Juuri tästä kirjoitinkin teille, etten tullessani saisi murhetta niistä, joista minun piti saada iloa. Luotan teihin kaikkiin, että minun iloni on kaikkien teidän ilonne.

[4]Kirjoitin teille suuressa sydämen ahdistuksessa ja hädässä monin kyynelin, en siksi, että tulisitte murheellisiksi vaan että tuntisitte sen suuren rakkauden, joka minulla on teitä kohtaan.

Anteeksianto syntiä tehneelle

[5]Jos joku on tuottanut murhetta, hän ei ole tuottanut sitä vain minulle vaan teille kaikille – ainakin jossain määrin, etten liioittelisi.

[6]Sellaiselle riittää se rangaistus, jonka useimmat teistä ovat hänelle antaneet.

[7] Nyt teidän päinvastoin tulee antaa anteeksi ja lohduttaa, ettei hän menehtyisi liian suureen murheeseen.

[8]Sen vuoksi kehotan teitä osoittamaan hänelle rakkautta.

[9] Siksi kirjoitinkin teille, jotta saisin tietää, kestättekö koetuksen, oletteko kaikessa kuuliaisia.

[10] A quem perdoais alguma coisa, também eu perdôo; porque, de fato, o que tenho perdoado (se alguma coisa tenho perdoado), por causa de vós o fiz na presença de Cristo;

[10]Kenelle te jotakin annatte anteeksi, hänelle annan minäkin. Sen, mitä olen antanut anteeksi – jos minulla on ollut jotakin anteeksi annettavaa – sen olen antanut anteeksi teidän tähtenne Kristuksen kasvojen edessä,

[11] para que Satanás não alcance vantagem sobre nós, pois não lhe ignoramos os desígnios.

[11] ettei Saatana pääsisi meistä voitolle. Eiväthän hänen aikeensa ole meille tuntemattomia.

A intranquilidade de Paulo não encontrando Tito

Kristuksen voittosaatossa

[12] Ora, quando cheguei a Trôade para pregar o evangelho de Cristo, e uma porta se me abriu no SENHOR,

[12]Tultuani Trooakseen julistamaan Kristuksen evankeliumia Herra avasi minulle oven työhönsä .

[13] não tive, contudo, tranqüilidade no meu espírito, porque não encontrei o meu irmão Tito; por isso, despedindo-me deles, parti para a Macedônia.

[13]Minä en kuitenkaan saanut rauhaa hengessäni, kun en tavannut veljeäni Titusta. Siksi jätin hyvästit uskoville ja lähdin Makedoniaan.

A vitória de Cristo no ministério apostólico

[14] Graças, porém, a Deus, que, em Cristo, sempre nos conduz em triunfo e, por meio de nós, manifesta em todo lugar a fragrância do seu conhecimento.

[14]Kiitos Jumalalle, joka aina kuljettaa meitä Kristuksen voittosaatossa ja meidän kauttamme joka paikassa tuo ilmi hänen tuntemisensa tuoksun!

[15] Porque nós somos para com Deus o bom perfume de Cristo, tanto nos que são salvos como nos que se perdem.

[15]Mehän olemme Kristuksen tuoksu Jumalalle niin pelastuvien kuin kadotukseen joutuvienkin joukossa.

[16] Para com estes, cheiro de morte para morte; para com aqueles, aroma de vida para vida. Quem, porém, é suficiente para estas coisas?

[16]Toisille se on kuoleman haju kuolemaksi, toisille elämän tuoksu elämäksi. Mutta kuka on tähän kelvollinen?

[17] Porque nós não estamos, como tantos outros, mercadejando a palavra de Deus; antes, em Cristo é que falamos na presença de Deus, com sinceridade e da parte do próprio Deus.

[17] Me emme ole niin kuin ne monet, jotka kaupittelevat Jumalan sanaa, vaan me puhumme vilpittömästi, Jumalan vaikutuksesta, Jumalan edessä Kristuksessa.

2 Coríntios 3

2. Korinttilaisille 3

A excelência do ministério da nova aliança

1 Começamos, porventura, outra vez a recomendar-nos a nós mesmos? Ou temos necessidade, como alguns, de cartas de recomendação para vós outros ou de vós?

2 Vós sois a nossa carta, escrita em nosso coração, conhecida e lida por todos os homens,

3 estando já manifestos como carta de Cristo, produzida pelo nosso ministério, escrita não com tinta, mas pelo Espírito do Deus vivente, não em tábuas de pedra, mas em tábuas de carne, isto é, nos corações.

4 E é por intermédio de Cristo que temos tal confiança em Deus;

5 não que, por nós mesmos, sejamos capazes de pensar alguma coisa, como se partisse de nós; pelo contrário, a nossa suficiência vem de Deus,

6 o qual nos habilitou para sermos ministros de uma nova aliança, não da letra, mas do espírito; porque a letra mata, mas o espírito vivifica.

7 E, se o ministério da morte, gravado com letras em pedras, se revestiu de glória, a ponto de os filhos de Israel não poderem fitar a face de Moisés, por causa da glória do seu rosto, ainda que desvanecente,

8 como não será de maior glória o ministério do Espírito!

9 Porque, se o ministério da condenação foi glória, em muito maior proporção será glorioso o ministério da justiça.

Uuden liiton kirkkaus

1 Alammeko taas suositella itseämme? Tarvitsemmeko mekin teitä varten tai teiltä suosituskirjeitä niin kuin jotkut muut?

2 Te itse olette meidän kirjeemme, joka on kirjoitettu meidän sydämiimme ja jonka kaikki ihmiset tuntevat ja lukevat.

3 Onhan selvää, että te olette Kristuksen kirje, meidän palvelutyöllämme kirjoitettu, ei musteella vaan elävän Jumalan Hengellä, ei kivitauluihin vaan sydämen lihatauluihin.

4 Tällainen luottamus meillä on Kristuksen kautta Jumalaan,

5 ei niin, että kykenisimme itse mitään päättelemään, aivan kuin se olisi lähtöisin meistä itsestämme, vaan meidän kykymme on lähtöisin Jumalasta.

6 Hän on myös tehnyt meidät kykeneviksi olemaan uuden liiton palvelijoita, ei kirjaimen vaan Hengen. Kirjain tuottaa kuoleman, mutta Henki tekee eläväksi.

7 Jos jo kuoleman viralla, kirjaimin kaiverrettuna kivitauluihin, oli kirkkautta, niin että Israelin lapset eivät voineet katsoa Moosesta kasvoihin hänen kasvojensa kirkkauden vuoksi, joka kuitenkin oli katoavaa,

8 kuinka paljon enemmän kirkkautta onkaan Hengen viralla!

9 Jos jo kadotustuomion viralla oli kirkkautta, paljon enemmän kirkkautta on vanhurskauden viralla.

[10] Porquanto, na verdade, o que, outrora, foi glorificado, neste respeito, já não resplandece, diante da atual sobreexcelente glória.

[11] Porque, se o que se desvanecia teve sua glória, muito mais glória tem o que é permanente.

Onde há o Espírito do Senhor, aí há liberdade

[12] Tendo, pois, tal esperança, servimo-nos de muita ousadia no falar.

[13] E não somos como Moisés, que punha véu sobre a face, para que os filhos de Israel não atentassem na terminação do que se desvanecia.

[14] Mas os sentidos deles se embotaram. Pois até ao dia de hoje, quando fazem a leitura da antiga aliança, o mesmo véu permanece, não lhes sendo revelado que, em Cristo, é removido.

[15] Mas até hoje, quando é lido Moisés, o véu está posto sobre o coração deles.

[16] Quando, porém, algum deles se converte ao SENHOR, o véu lhe é retirado.

[17] Ora, o SENHOR é o Espírito; e, onde está o Espírito do SENHOR, aí há liberdade.

[18] E todos nós, com o rosto desvendado, contemplando, como por espelho, a glória do SENHOR, somos transformados, de glória em glória, na sua própria imagem, como pelo SENHOR, o Espírito.

2 Coríntios 4

Paulo cumpre o seu ministério com fidelidade

[1] Pelo que, tendo este ministério, segundo a misericórdia que nos foi feita, não desfalecemos;

[10]Se, millä ennen oli kirkkautta, on nyt tämän ylivoimaisen kirkkauden rinnalla kirkkautta vailla.

[11] Jos sillä, mikä on katoavaa, oli kirkkautta, paljon enemmän kirkkautta on sillä, mikä on pysyvää.

[12]Koska meillä on tällainen toivo, toimimme hyvin avoimesti,

[13]emmekä tee niin kuin Mooses, joka pani kasvoilleen peitteen, etteivät Israelin lapset näkisi sen loppua, mikä on katoavaa.

[14]Mutta heidän mielensä paatuivat, ja sama peite pysyy vielä tänäkin päivänä poistamatta vanhan liiton Kirjoituksia luettaessa, sillä vasta Kristuksessa se katoaa.

[15]Vielä tänäänkin peite on heidän sydämensä päällä Moosesta luettaessa,

[16] mutta kun heidän sydämensä kääntyy Herran puoleen, peite otetaan pois.

[17]Herra on Henki, ja missä Herran Henki on, siellä on vapaus.

[18]Me kaikki, jotka peittämättömin kasvoin katselemme Herran kirkkautta kuin kuvastimesta, muutumme saman kuvan kaltaisiksi kirkkaudesta kirkkauteen, niin kuin muuttaa Herra, joka on Henki.

2. Korinttilaisille 4

Kristuksen evankeliumin valo

[1]Koska meillä on tämä palveluvirka sen armon mukaan, jonka olemme saaneet, me emme lannistu.

[2] pelo contrário, rejeitamos as coisas que, por vergonhosas, se ocultam, não andando com astúcia, nem adulterando a palavra de Deus; antes, nos recomendamos à consciência de todo homem, na presença de Deus, pela manifestação da verdade.

[2]Olemme hylänneet kaikki häpeälliset salatiet, emme vaella kavaluudessa emmekä väärennä Jumalan sanaa, vaan tuomalla julki totuuden me suosittelemme itseämme Jumalan edessä jokaisen ihmisen omalletunnolle.

[3] Mas, se o nosso evangelho ainda está encoberto, é para os que se perdem que está encoberto,

[3]Jos evankeliumimme on peitossa, peite on niissä, jotka joutuvat kadotukseen,

[4] nos quais o deus deste século cegou o entendimento dos incrédulos, para que lhes não resplandeça a luz do evangelho da glória de Cristo, o qual é a imagem de Deus.

[4]niissä epäuskoisissa, joiden mielet tämän maailman jumala on sokaissut, niin ettei heille loista se valo, joka lähtee Kristuksen kirkkauden evankeliumista, hänen, joka on Jumalan kuva.

[5] Porque não nos pregamos a nós mesmos, mas a Cristo Jesus como SENHOR e a nós mesmos como vossos servos, por amor de Jesus.

[5]Emmehän me julista itseämme vaan Jeesusta Kristusta: Jeesus on Herra, ja me olemme teidän palvelijoitanne Jeesuksen tähden.

[6] Porque Deus, que disse: Das trevas resplandecerá a luz, ele mesmo resplandeceu em nosso coração, para iluminação do conhecimento da glória de Deus, na face de Cristo.

[6]Jumala, joka sanoi: ”Loistakoon valo pimeydestä”, valaisi sydämemme, niin että Jumalan kirkkauden tunteminen, sen kirkkauden, joka loistaa Kristuksen kasvoilta, levittäisi valoaan.

O poder de Paulo vem só de Deus

[7] Temos, porém, este tesouro em vasos de barro, para que a excelência do poder seja de Deus e não de nós.

Aarre saviastioissa

[7]Tämä aarre on meillä saviastioissa, jotta tuo suunnattoman suuri voima olisi Jumalan eikä näyttäisi tulevan meistä.

[8] Em tudo somos atribulados, porém não angustiados; perplexos, porém não desanimados;

[8]Me olemme kaikin tavoin ahtaalla mutta emme umpikujassa, neuvottomia mutta emme toivottomia,

[9] perseguidos, porém não desamparados; abatidos, porém não destruídos;

[9]vainottuja mutta emme hylättyjä, maahan lyötyjä mutta emme tuhottuja.

[10] levando sempre no corpo o morrer de Jesus, para que também a sua vida se manifeste em nosso corpo.

[10]Me kannamme aina ruumiissamme Jeesuksen kuolemaa, että myös Jeesuksen elämä tulisi meidän ruumiissamme näkyviin.

[11] Porque nós, que vivemos, somos sempre entregues à morte por causa de Jesus, para que também a vida de Jesus se manifeste em nossa carne mortal.

[12] De modo que, em nós, opera a morte, mas, em vós, a vida.

[13] Tendo, porém, o mesmo espírito da fé, como está escrito: Eu cri; por isso, é que falei. Também nós cremos; por isso, também falamos,

[14] sabendo que aquele que ressuscitou o SENHOR Jesus também nos ressuscitará com Jesus e nos apresentará convosco.

[15] Porque todas as coisas existem por amor de vós, para que a graça, multiplicando-se, torne abundantes as ações de graças por meio de muitos, para glória de Deus.

O desígnio e efeito das aflições

[16] Por isso, não desanimamos; pelo contrário, mesmo que o nosso homem exterior se corrompa, contudo, o nosso homem interior se renova de dia em dia.

[17] Porque a nossa leve e momentânea tribulação produz para nós eterno peso de glória, acima de toda comparação,

[18] não atentando nós nas coisas que se vêem, mas nas que se não vêem; porque as que se vêem são temporais, e as que se não vêem são eternas.

2 Coríntios 5

Ausentes do corpo e presentes com o Senhor

[1] Sabemos que, se a nossa casa terrestre deste tabernáculo se desfizer, temos da

[11]Meidät, jotka elämme, annetaan aina alttiiksi kuolemalle Jeesuksen tähden, että myös Jeesuksen elämä tulisi kuolevaisessa ruumiissamme näkyviin.

[12]Kuolema tekee siis työtään meissä mutta elämä teissä.

[13]Koska meillä on sama uskon Henki, niin kuin on kirjoitettu: ”Minä uskon ja siksi puhun”, niin mekin uskomme ja sen tähden myös puhumme.

[14]Mehän tiedämme, että hän, joka herätti Herran Jeesuksen, herättää meidätkin Jeesuksen kanssa ja tuo meidät esiin yhdessä teidän kanssanne.

[15]Tämä kaikki tapahtuu teidän takianne, jotta yhä enenevä armo saisi aikaan yhä useammissa vielä runsaampaa kiitosta Jumalan kunniaksi.

Kirkkauden toivo

[16]Sen tähden me emme lannistu. Vaikka ulkonainen ihmisemme menehtyykin, sisäinen ihmisemme kuitenkin uudistuu päivä päivältä.

[17]Tämä hetken kestävä, kevyt ahdistuksemme tuottaa määrättömän, ikuisen kirkkauden meille,

[18]jotka emme kiinnitä katsettamme näkyviin vaan näkymättömiin, sillä näkyvät ovat ajallisia mutta näkymättömät iankaikkisia.

2. Korinttilaisille 5

[1]Me tiedämme, että vaikka tämä meidän maallinen telttamajamme hajotetaankin, meillä on taivaissa Jumalan valmistama

parte de Deus um edifício, casa não feita por mãos, eterna, nos céus.

asunto, ikuinen koti, joka ei ole käsin tehty.

2 E, por isso, neste tabernáculo, gememos, aspirando por sermos revestidos da nossa habitação celestial;

2Täällä me huokailemme ikävöiden, että saisimme pukeutua taivaalliseen majaamme,

3 se, todavia, formos encontrados vestidos e não nus.

3sillä kun olemme pukeutuneet siihen, meitä ei enää havaita alastomiksi.

4 Pois, na verdade, os que estamos neste tabernáculo gememos angustiados, não por querermos ser despidos, mas revestidos, para que o mortal seja absorvido pela vida.

4Me, jotka olemme tässä majassa, huokailemme ahdistuneina. Emme näet tahdo riisuutua vaan pukeutua, niin että elämä nielisi sen, mikä on kuolevaista.

5 Ora, foi o próprio Deus quem nos preparou para isto, outorgando-nos o penhor do Espírito.

5Jumala itse on valmistanut meidät juuri tähän ja on antanut meille vakuudeksi Hengen.

6 Temos, portanto, sempre bom ânimo, sabendo que, enquanto no corpo, estamos ausentes do SENHOR;

6Siksi olemme aina turvallisella mielellä ja tiedämme, että niin kauan kuin olemme kotona tässä ruumiissamme, olemme poissa Herran luota.

7 visto que andamos por fé e não pelo que vemos.

7Mehän vaellamme uskossa, emme näkemisessä.

8 Entretanto, estamos em plena confiança, preferindo deixar o corpo e habitar com o SENHOR.

8Mutta me olemme turvallisella mielellä ja haluaisimme mieluummin muuttaa pois ruumiistamme kotiin Herran luo.

9 É por isso que também nos esforçamos, quer presentes, quer ausentes, para lhe sermos agradáveis.

9Siksi pidämme kunnia-asianamme olla hänelle mieliksi, olimmepa kotona tai poissa kotoa,

10 Porque importa que todos nós compareçamos perante o tribunal de Cristo, para que cada um receba segundo o bem ou o mal que tiver feito por meio do corpo.

10 sillä meidän kaikkien on tultava Kristuksen tuomioistuimen eteen, jotta kukin saisi sen mukaan, mitä hän ruumiissa ollessaan on tehnyt, hyvää tai pahaa.

O zelo apostólico de Paulo

Sovituksen virka

11 E assim, conhecendo o temor do SENHOR, persuadimos os homens e somos cabalmente conhecidos por Deus; e espero

11Kun siis tiedämme, mitä Herran pelko on, me koetamme saada ihmisiä uskomaan. Jumala kyllä tuntee meidät, ja

que também a vossa consciência nos reconheça.

[12] Não nos recomendamos novamente a vós outros; pelo contrário, damo-vos ensejo de vos gloriardes por nossa causa, para que tenhais o que responder aos que se gloriam na aparência e não no coração.

[13] Porque, se enlouquecemos, é para Deus; e, se conservamos o juízo, é para vós outros.

[14] Pois o amor de Cristo nos constrange, julgando nós isto: um morreu por todos; logo, todos morreram.

[15] E ele morreu por todos, para que os que vivem não vivam mais para si mesmos, mas para aquele que por eles morreu e ressuscitou.

[16] Assim que, nós, daqui por diante, a ninguém conhecemos segundo a carne; e, se antes conhecemos Cristo segundo a carne, já agora não o conhecemos deste modo.

[17] E, assim, se alguém está em Cristo, é nova criatura; as coisas antigas já passaram; eis que se fizeram novas.

O ministério da reconciliação

[18] Ora, tudo provém de Deus, que nos reconciliou consigo mesmo por meio de Cristo e nos deu o ministério da reconciliação,

[19] a saber, que Deus estava em Cristo reconciliando consigo o mundo, não imputando aos homens as suas

toivon, että tekin omassatunnossanne tunnette meidät.

[12]Emme nyt taas suosittele itseämme teille. Haluamme vain antaa teille aiheen kerskata meistä, niin että voisitte vastata niille, jotka kerskailevat siitä, mikä näkyy ulospäin, eivätkä siitä, mitä on sydämessä.

[13]Jos olemme olleet suunniltamme, se on tapahtunut Jumalan tähden. Jos taas maltamme mielemme, teemme sen teidän tähtenne,

[14]sillä Kristuksen rakkaus vaatii meitä, jotka olemme tulleet tähän päätökseen: Yksi on kuollut kaikkien puolesta, siispä kaikki ovat kuolleet.

[15]Hän on kuollut kaikkien puolesta, että ne, jotka elävät, eivät enää eläisi itselleen vaan hänelle, joka on heidän tähtensä kuollut ja noussut ylös.

[16]Niinpä emme enää tunne ketään lihan mukaan. Jos olemmekin tunteneet Kristuksen lihan mukaan, emme kuitenkaan nyt enää tunne.

[17]Jos siis joku on Kristuksessa, hän on uusi luomus. Vanha on kadonnut, uusi on tullut tilalle!

[18]Kaikki tämä on Jumalasta, joka Kristuksen kautta on sovittanut meidät itsensä kanssa ja antanut meille sovituksen viran.

[19]Sillä Jumala oli Kristuksessa ja sovitti maailman itsensä kanssa eikä lukenut ihmisille heidän rikkomuksiaan, ja hän uskoi meille sovituksen sanan.

transgressões, e nos confiou a palavra da reconciliação.

[20] De sorte que somos embaixadores em nome de Cristo, como se Deus exortasse por nosso intermédio. Em nome de Cristo, pois, rogamos que vos reconcilieis com Deus.

[20]Kristuksen puolesta me siis olemme lähettiläitä, ja Jumala kehottaa meidän kauttamme. Me pyydämme Kristuksen puolesta: antakaa sovittaa itsenne Jumalan kanssa.

[21] Aquele que não conheceu pecado, ele o fez pecado por nós; para que, nele, fôssemos feitos justiça de Deus.

[21]Hänet, joka ei synnistä tiennyt, Jumala teki meidän tähtemme synniksi, jotta me hänessä tulisimme Jumalan vanhurskaudeksi.

2 Coríntios 6

2. Korinttilaisille 6

[1] E nós, na qualidade de cooperadores com ele, também vos exortamos a que não recebais em vão a graça de Deus

[1]Jumalan työtovereina me kehotamme teitä ottamaan vastaan Jumalan armon niin, ettei se jää turhaksi.

[2] (porque ele diz: Eu te ouvi no tempo da oportunidade e te socorri no dia da salvação; eis, agora, o tempo sobremodo oportuno, eis, agora, o dia da salvação);

[2]Sanoohan hän: ”Sopivalla ajalla minä olen sinua kuullut ja pelastuksen päivänä sinua auttanut.” Nyt on sopiva aika, nyt on pelastuksen päivä.

[3] não dando nós nenhum motivo de escândalo em coisa alguma, para que o ministério não seja censurado.

Apostolin koettelemukset

[3]Me emme anna missään kohden aihetta paheksumiseen, ettei palvelutehtäväämme moitittaisi.

A abnegação de Paulo

[4] Pelo contrário, em tudo recomendando-nos a nós mesmos como ministros de Deus: na muita paciência, nas aflições, nas privações, nas angústias,

[4]Kaikessa me osoitamme olevamme Jumalan palvelijoita: suuressa kärsivällisyydessä, vaivoissa, hädässä ja ahdistuksissa,

[5] nos açoites, nas prisões, nos tumultos, nos trabalhos, nas vigílias, nos jejuns,

[5]ruoskittaessa, vankiloissa ja mellakoissa, vaivannäössä, valvomisessa ja paastoissa,

[6] na pureza, no saber, na longanimidade, na bondade, no Espírito Santo, no amor não fingido,

[6]puhtaudessa ja tiedossa, pitkämielisyydessä ja ystävällisyydessä, Pyhässä Hengessä, vilpittömässä rakkaudessa,

[7] na palavra da verdade, no poder de Deus, pelas armas da justiça, quer ofensivas, quer defensivas;

[8] por honra e por desonra, por infâmia e por boa fama, como enganadores e sendo verdadeiros;

[9] como desconhecidos e, entretanto, bem conhecidos; como se estivéssemos morrendo e, contudo, eis que vivemos; como castigados, porém não mortos;

[10] entristecidos, mas sempre alegres; pobres, mas enriquecendo a muitos; nada tendo, mas possuindo tudo.

O amor com amor se paga

[11] Para vós outros, ó coríntios, abrem-se os nossos lábios, e alarga-se o nosso coração.

[12] Não tendes limites em nós; mas estais limitados em vossos próprios afetos.

[13] Ora, como justa retribuição (falo-vos como a filhos), dilatai-vos também vós.

Nenhuma comunhão com os incrédulos

[14] Não vos ponhais em jugo desigual com os incrédulos; porquanto que sociedade pode haver entre a justiça e a iniqüidade? Ou que comunhão, da luz com as trevas?

[15] Que harmonia, entre Cristo e o Maligno? Ou que união, do crente com o incrédulo?

[16] Que ligação há entre o santuário de Deus e os ídolos? Porque nós somos santuário do Deus vivente, como ele próprio disse: Habitarei e andarei entre

[7]totuuden sanassa ja Jumalan voimassa, vanhurskauden aseet oikeassa ja vasemmassa kädessä,

[8]kunniassa ja häpeässä, pahassa maineessa ja hyvässä, villitsijöinä ja kuitenkin totta puhuvina,

[9] tuntemattomina ja kuitenkin hyvin tunnettuina, kuolemaisillamme mutta kuitenkin elävinä, kuritettuina emmekä kuitenkaan tapettuina,

[10]murheellisina mutta aina iloisina, köyhinä ja kuitenkin monia rikkaiksi tekevinä, mitään omistamatta ja kuitenkin omistaen kaiken.

[11]Suumme on auennut puhumaan teille, korinttilaiset, sydämemme on avartunut.

[12] Meidän sydämemme ei ole ahdas teitä kohtaan, mutta teidän oma sisimpänne on ahdas.

[13]Vastatkaa samalla tavalla – puhun kuin lapsille – avartukaa tekin!

Elävän Jumalan temppeli

[14]Älkää suostuko kantamaan vierasta iestä yhdessä niiden kanssa, jotka eivät usko. Mitä yhteistä on vanhurskaudella ja vääryydellä? Tai mitä yhteyttä on valolla ja pimeydellä?

[15]Miten Kristus ja Beliar sopivat yhteen? Tai mitä yhteistä uskovalla on sen kanssa, joka ei usko?

[16]Miten sopivat yhteen Jumalan temppeli ja epäjumalat? Mehän olemme elävän Jumalan temppeli, niin kuin Jumala on sanonut: ”Minä olen asuva heissä ja kulkeva heidän keskellään. Minä olen

eles; serei o seu Deus, e eles serão o meu povo.

17 Por isso, retirai-vos do meio deles, separai-vos, diz o SENHOR; não toqueis em coisas impuras; e eu vos receberei,

18 serei vosso Pai, e vós sereis para mim filhos e filhas, diz o SENHOR Todo-Poderoso.

oleva heidän Jumalansa ja he minun kansani.”

17Sen tähden: ”Lähtekää pois heidän keskeltään ja erotkaa heistä, sanoo Herra, älkääkä koskeko saastaiseen, niin minä otan teidät vastaan

18ja olen oleva teidän Isänne, ja teistä tulee minun poikiani ja tyttäriäni, sanoo Herra, Kaikkivaltias.”

2 Coríntios 7

1 Tendo, pois, ó amados, tais promessas, purifiquemo-nos de toda impureza, tanto da carne como do espírito, aperfeiçoando a nossa santidade no temor de Deus.

O afeto de Paulo para com os coríntios

2 Acolhei-nos em vosso coração; a ninguém tratamos com injustiça, a ninguém corrompemos, a ninguém exploramos.

3 Não falo para vos condenar; porque já vos tenho dito que estais em nosso coração para, juntos, morrermos e vivermos.

4 Mui grande é a minha franqueza para convosco, e muito me glorio por vossa causa; sinto-me grandemente confortado e transbordante de júbilo em toda a nossa tribulação.

A chegada de Tito

5 Porque, chegando nós à Macedônia, nenhum alívio tivemos; pelo contrário, em tudo fomos atribulados: lutas por fora, temores por dentro.

2. Korinttilaisille 7

1Koska meillä siis on nämä lupaukset, rakkaani, puhdistautukaamme kaikesta lihan ja hengen saastaisuudesta, saattaen pyhityksemme täydelliseksi Jumalan pelossa.

Paavalin ilo korinttilaisten parannuksesta

2Antakaa meille tilaa sydämessänne. Emme ole tehneet kenellekään vääryyttä, emme ole tuottaneet kenellekään vahinkoa emmekä hyötyneet kenenkään kustannuksella.

3Tätä en sano tuomitakseni teitä. Olenhan jo sanonut, että te olette sydämessämme, yhdessä kuollaksemme ja yhdessä elääksemme.

4Luottamukseni teitä kohtaan on suuri, ja minulla on paljon aihetta kerskata teistä. Olen täynnä lohdutusta, iloni on ylitsevuotavaa kaikessa ahdingossamme.

5Makedoniaan tultuammekaan emme saaneet rauhaa vaan olimme kaikin tavoin ahdistettuja: ulkoapäin taisteluja, sisältäpäin pelkoja.

[6] Porém Deus, que conforta os abatidos, nos consolou com a chegada de Tito;

[6]Mutta Jumala, joka rohkaisee masentuneita, lohdutti meitä Tituksen tulolla,

[7] e não somente com a sua chegada, mas também pelo conforto que recebeu de vós, referindo-nos a vossa saudade, o vosso pranto, o vosso zelo por mim, aumentando, assim, meu regozijo.

[7] eikä vain hänen tulollaan vaan myös sillä lohdutuksella, jota hän oli saanut teiltä. Hän kertoi meille teidän ikävöimisestänne, valitteluistanne ja innostanne asettua minun puolelleni, niin että iloitsin vielä enemmän.

[8] Porquanto, ainda que vos tenha contristado com a carta, não me arrependo; embora já me tenha arrependido (vejo que aquela carta vos contristou por breve tempo),

[8]Vaikka teinkin teidät murheellisiksi kirjeelläni, en kadu sitä. Jos kaduinkin nähdessäni, että tuo kirje – vaikkapa vain vähäksi aikaa – saattoi teidät murheellisiksi,

[9] agora, me alegro não porque fostes contristados, mas porque fostes contristados para arrependimento; pois fostes contristados segundo Deus, para que, de nossa parte, nenhum dano sofrêsseis.

[9]niin nyt iloitsen. En iloitse siitä, että tulitte murheellisiksi, vaan siitä, että murheenne koitui teille parannukseksi. Murheenne oli Jumalan mielen mukaista, joten emme aiheuttaneet teille mitään vahinkoa.

[10] Porque a tristeza segundo Deus produz arrependimento para a salvação, que a ninguém traz pesar; mas a tristeza do mundo produz morte.

[10] Jumalan mielen mukainen murhe näet saa aikaan parannuksen, joka koituu pelastukseksi ja jota ei tarvitse katua. Maailman murhe sen sijaan tuottaa kuoleman.

[11] Porque quanto cuidado não produziu isto mesmo em vós que, segundo Deus, fostes contristados! Que defesa, que indignação, que temor, que saudades, que zelo, que vindita! Em tudo destes prova de estardes inocentes neste assunto.

[11]Katsokaa, kuinka suurta intoa juuri tuo Jumalan mielen mukainen murehtiminen on saanut teissä aikaan, mitä puolustautumista, paheksumista ja pelkoa, mitä ikävöimistä, kiivautta ja rankaisemista! Olette kaikin tavoin osoittaneet olevanne puhtaita tässä asiassa.

[12] Portanto, embora vos tenha escrito, não foi por causa do que fez o mal, nem por

[12]Vaikka siis kirjoitinkin teille, en kirjoittanut vääryyttä tehneen tai

causa do que sofreu o agravo, mas para que a vossa solicitude a nosso favor fosse manifesta entre vós, diante de Deus.

13 Foi por isso que nos sentimos confortados. E, acima desta nossa consolação, muito mais nos alegramos pelo contentamento de Tito, cujo espírito foi recreado por todos vós.

14 Porque, se nalguma coisa me gloriei de vós para com ele, não fiquei envergonhado; pelo contrário, como, em tudo, vos falamos com verdade, também a nossa exaltação na presença de Tito se verificou ser verdadeira.

15 E o seu entranhável afeto cresce mais e mais para convosco, lembrando-se da obediência de todos vós, de como o recebestes com temor e tremor.

16 Alegro-me porque, em tudo, posso confiar em vós.

2 Coríntios 8

A oferta das igrejas da Macedônia para os pobres da Judeia

1 Também, irmãos, vos fazemos conhecer a graça de Deus concedida às igrejas da Macedônia;

2 porque, no meio de muita prova de tribulação, manifestaram abundância de alegria, e a profunda pobreza deles superabundou em grande riqueza da sua generosidade.

3 Porque eles, testemunho eu, na medida de suas posses e mesmo acima delas, se mostraram voluntários,

vääryyttä kärsineen vuoksi vaan siksi, että teidän intonne meidän puolestamme tulisi keskuudessanne julki Jumalan edessä.

13Tämä on lohduttanut meitä. Mutta tämän lohdutuksen lisäksi meitä on vielä paljon enemmän ilahduttanut Tituksen ilo siitä, että hänen henkensä on saanut virvoitusta teiltä kaikilta.

14 Jos siis olen jossakin asiassa kehunut teitä hänelle, en ole joutunut häpeään. Niin kuin kaikki, mitä olemme puhuneet teille, on totta, niin on osoittautunut todeksi myös se, mistä olemme teitä kehuneet Titukselle.

15Hänen sydämensä heltyy yhä enemmän teitä kohtaan, kun hän muistelee, miten kuuliaisia te kaikki olitte ja miten te peläten ja vavisten otitte hänet vastaan.

16Iloitsen siitä, että voin kaikessa luottaa teihin.

2. Korinttilaisille 8

Keräys Jerusalemin seurakunnalle

1Veljet, teemme teille tiettäväksi, millainen Jumalan armo on suotu Makedonian seurakunnille.

2Huolimatta raskaista, ahdistavista koetuksista uskovien ilo oli niin ylenpalttinen, että he suuressa köyhyydessäänkin olivat hyvin anteliaita.

3Voin todistaa, että he antoivat voimiensa mukaan, jopa yli voimiensa. Omasta aloitteestaan

[4] pedindo-nos, com muitos rogos, a graça de participarem da assistência aos santos.

[4] he pyytämällä pyysivät meidän suostumustamme, että saisivat osallistua pyhien avustamiseen.

[5] E não somente fizeram como nós esperávamos, mas também deram-se a si mesmos primeiro ao SENHOR, depois a nós, pela vontade de Deus;

[5]Eivätkä he vain tehneet niin kuin olimme toivoneet, vaan antoivat itsensäkin, ennen kaikkea Herralle ja sitten myös meille, Jumalan tahdon mukaisesti.

[6] o que nos levou a recomendar a Tito que, como começou, assim também complete esta graça entre vós.

[6] Niinpä me kehotimme Titusta, että niin kuin hän oli aloittanut tämän rakkaudentyön, hän myös veisi sen teidän keskuudessanne päätökseen.

[7] Como, porém, em tudo, manifestais superabundância, tanto na fé e na palavra como no saber, e em todo cuidado, e em nosso amor para convosco, assim também abundeis nesta graça.

[7] Niin kuin teillä on runsaasti kaikkea, uskoa, sanaa, tietoa, kaikenlaista intoa ja meistä teihin tullutta rakkautta, niin olkaa anteliaita myös tässä rakkaudentyössä.

[8] Não vos falo na forma de mandamento, mas para provar, pela diligência de outros, a sinceridade do vosso amor;

[8]En sano tätä käskien, vaan viittaamalla toisten intoon koettelen teidän rakkautenne aitoutta.

[9] pois conheceis a graça de nosso SENHOR Jesus Cristo, que, sendo rico, se fez pobre por amor de vós, para que, pela sua pobreza, vos tornásseis ricos.

[9]Tehän tunnette meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen armon: vaikka hän oli rikas, hän tuli teidän tähtenne köyhäksi, että te rikastuisitte hänen köyhyydestään.

[10] E nisto dou minha opinião; pois a vós outros, que, desde o ano passado, principiastes não só a prática, mas também o querer, convém isto.

[10]Annan vain neuvon tässä asiassa, sillä se on hyödyksi teille, jotka jo viime vuonna olitte ensimmäiset, ette vain tekemään vaan myös tahtomaan.

[11] Completai, agora, a obra começada, para que, assim como revelastes prontidão no querer, assim a leveis a termo, segundo as vossas posses.

[11] Saattakaa nyt työnne päätökseen, niin että yhtä alttiisti kuin olitte siitä päättäneet, sen varojenne mukaan myös toteutatte.

[12] Porque, se há boa vontade, será aceita conforme o que o homem tem e não segundo o que ele não tem.

[12]Jos on alttiutta, sillä on arvoa sen mukaan, mitä omistaa, eikä sen mukaan, mitä ei omista.

[13] Porque não é para que os outros tenham alívio, e vós, sobrecarga; mas para que haja igualdade,

[14] suprindo a vossa abundância, no presente, a falta daqueles, de modo que a abundância daqueles venha a suprir a vossa falta, e, assim, haja igualdade,

[15] como está escrito: O que muito colheu não teve demais; e o que pouco, não teve falta.

O novo encargo de Tito

[16] Mas graças a Deus, que pôs no coração de Tito a mesma solicitude por amor de vós;

[17] porque atendeu ao nosso apelo e, mostrando-se mais cuidadoso, partiu voluntariamente para vós outros.

[18] E, com ele, enviamos o irmão cujo louvor no evangelho está espalhado por todas as igrejas.

[19] E não só isto, mas foi também eleito pelas igrejas para ser nosso companheiro no desempenho desta graça ministrada por nós, para a glória do próprio SENHOR e para mostrar a nossa boa vontade;

[20] evitando, assim, que alguém nos acuse em face desta generosa dádiva administrada por nós;

[21] pois o que nos preocupa é procedermos honestamente, não só perante o SENHOR, como também diante dos homens.

[22] Com eles, enviamos nosso irmão cujo zelo, em muitas ocasiões e de muitos modos, temos experimentado; agora,

[13]Eihän ole tarkoitus, että muut pääsisivät helpolla ja te joutuisitte ahdinkoon, vaan kysymys on tasauksesta.

[14]Tulkoon teidän nykyinen yltäkylläisyytenne avuksi heidän puutteeseensa, niin että heidän yltäkylläisyytensä tulisi vuorostaan avuksi teidän puutteeseenne. Näin syntyy tasaus,

[15]kuten on kirjoitettu: ”Sillä, joka oli koonnut paljon, ei ollut liikaa, eikä siltä, joka oli koonnut vähän, puuttunut mitään.”

Keräyksen suorittajat

[16]Kiitos Jumalalle, joka antoi Tituksen sydämeen saman innon teidän hyväksenne!

[17] Hän noudatti minun kehotustani ja innostui jopa niin, että omasta halustaan lähti teidän luoksenne.

[18] Lähetimme hänen kanssaan veljen, jota evankeliumin julistamisesta kiitetään kaikissa seurakunnissa.

[19]Seurakunnat ovat myös valinneet hänet matkatoveriksemme viemään tätä rakkauden lahjaa, jonka toimitamme Herran kunniaksi ja oman alttiutemme osoitukseksi.

[20]Näin vältämme sen, että joku pääsisi moittimaan meitä tämän runsaan avustuksen hoidosta,

[21]sillä me huolehdimme siitä, mikä on oikein, ei ainoastaan Herran vaan myös ihmisten edessä.

[22]Lähetimme heidän kanssaan vielä erään veljemme, jonka innon olemme todenneet usein ja monessa asiassa. Hän on nyt vielä

porém, se mostra ainda mais zeloso pela muita confiança em vós.

[23] Quanto a Tito, é meu companheiro e cooperador convosco; quanto a nossos irmãos, são mensageiros das igrejas e glória de Cristo.

[24] Manifestai, pois, perante as igrejas, a prova do vosso amor e da nossa exultação a vosso respeito na presença destes homens.

paljon innokkaampi, koska hänellä on niin suuri luottamus teihin.

[23] Mitä Titukseen tulee, hän on minun kumppanini ja työtoverini teidän hyväksenne. Veljemme taas ovat seurakuntien lähettiläitä, he ovat Kristuksen kunnia.

[24] Osoittakaa nyt seurakuntien edessä heille rakkauttanne ja näyttäkää todeksi se, mistä olemme teitä kehuneet.

2 Coríntios 9

Instruções de Paulo em referência à grande coleta

[1] Ora, quanto à assistência a favor dos santos, é desnecessário escrever-vos,

[2] porque bem reconheço a vossa presteza, da qual me glorio junto aos macedônios, dizendo que a Acaia está preparada desde o ano passado; e o vosso zelo tem estimulado a muitíssimos.

[3] Contudo, enviei os irmãos, para que o nosso louvor a vosso respeito, neste particular, não se desminta, a fim de que, como venho dizendo, estivésseis preparados,

[4] para que, caso alguns macedônios forem comigo e vos encontrem desapercebidos, não fiquemos nós envergonhados (para não dizer, vós) quanto a esta confiança.

[5] Portanto, julguei conveniente recomendar aos irmãos que me precedessem entre vós e preparassem de antemão a vossa dádiva já anunciada,

2. Korinttilaisille 9

Avustuspalvelun toteuttaminen

[1]Pyhien avustamisesta minun tosin on tarpeetonta kirjoittaa teille.

[2]Tunnenhan teidän alttiutenne ja olen kehunutkin teitä makedonialaisille siitä, että Akhaia on ollut valmiina jo viime vuodesta lähtien. Teidän intonne on saanut hyvin monet liikkeelle .

[3]Lähetän nyt kuitenkin nämä veljet, ettemme olisi kehuneet teitä tässä asiassa turhaan vaan että olisitte valmiina, niin kuin olen sanonut.

[4]Jos nyt makedonialaisia tulisi minun kanssani ja he tapaisivat teidät valmistautumattomina, joutuisimme me – etten sanoisi te – tässä luottamuksessamme häpeään.

[5] Olen siis katsonut tarpeelliseksi kehottaa veljiä lähtemään edeltä luoksenne ja järjestelemään aikaisemmin lupaamanne

para que esteja pronta como expressão de generosidade e não de avareza.

lahjan valmiiksi, jotta se näin olisi valmis runsaana eikä kitsaana.

A sementeira e a colheita

6 E isto afirmo: aquele que semeia pouco pouco também ceifará; e o que semeia com fartura com abundância também ceifará.

6Huomatkaa tämä: joka niukasti kylvää, se myös niukasti niittää, ja joka runsaasti kylvää, se myös runsaasti niittää.

7 Cada um contribua segundo tiver proposto no coração, não com tristeza ou por necessidade; porque Deus ama a quem dá com alegria.

7Kukin antakoon niin kuin on sydämessään päättänyt, ei surkeillen eikä pakosta, sillä iloista antajaa Jumala rakastaa.

8 Deus pode fazer-vos abundar em toda graça, a fim de que, tendo sempre, em tudo, ampla suficiência, superabundeis em toda boa obra,

8Jumala on voimallinen antamaan teille runsain määrin kaikkea armoa, niin että teillä on aina riittävästi kaikkea voidaksenne tehdä runsaasti kaikkea hyvää.

9 como está escrito: Distribuiu, deu aos pobres, a sua justiça permanece para sempre.

9Onhan kirjoitettu: ”Hän jakelee, hän antaa köyhille, hänen vanhurskautensa pysyy iankaikkisesti.”

10 Ora, aquele que dá semente ao que semeia e pão para alimento também suprirá e aumentará a vossa sementeira e multiplicará os frutos da vossa justiça,

10Hän, joka antaa kylväjälle siemenen ja suo ruuaksi leivän, on antava teillekin siemenen ja lisäävä kylvönne ja kasvattava vanhurskautenne hedelmät.

11 enriquecendo-vos, em tudo, para toda generosidade, a qual faz que, por nosso intermédio, sejam tributadas graças a Deus.

11Näin te kaikessa rikastutte ja voitte harjoittaa kaikenlaista anteliaisuutta, joka meidän kauttamme saa aikaan kiitosta Jumalalle.

12 Porque o serviço desta assistência não só supre a necessidade dos santos, mas também redunda em muitas graças a Deus,

12Tämä avustamispalvelu ei ainoastaan poista pyhien puutteita, vaan vielä merkittävämpi se on Jumalalle annettujen monien kiitosten vuoksi.

13 visto como, na prova desta ministração, glorificam a Deus pela obediência da vossa confissão quanto ao evangelho de Cristo e pela liberalidade com que contribuís para eles e para todos,

13Kun he tästä teidän palveluksestanne huomaavat, kuinka koeteltu teidän mielenne on, he ylistävät Jumalaa siitä, että te kuuliaisesti tunnustaudutte Kristuksen evankeliumiin ja olette

vilpittömästi yhteydessä heidän ja kaikkien muidenkin kanssa.

[14] enquanto oram eles a vosso favor, com grande afeto, em virtude da superabundante graça de Deus que há em vós.

[14]Hekin rukoilevat teidän puolestanne ja kaipaavat teitä Jumalan ylitsevuotavan armon tähden, joka on tullut osaksenne.

[15] Graças a Deus pelo seu dom inefável!

[15] Kiitos Jumalalle hänen sanoin kuvaamattomasta lahjastaan!

2 Coríntios 10

Paulo defende a sua autoridade apostólica

[1] E eu mesmo, Paulo, vos rogo, pela mansidão e benignidade de Cristo, eu que, na verdade, quando presente entre vós, sou humilde; mas, quando ausente, ousado para convosco,

[2] sim, eu vos rogo que não tenha de ser ousado, quando presente, servindo-me daquela firmeza com que penso devo tratar alguns que nos julgam como se andássemos em disposições de mundano proceder.

[3] Porque, embora andando na carne, não militamos segundo a carne.

[4] Porque as armas da nossa milícia não são carnais, e sim poderosas em Deus, para destruir fortalezas, anulando nós sofismas

[5] e toda altivez que se levante contra o conhecimento de Deus, e levando cativo todo pensamento à obediência de Cristo,

[6] e estando prontos para punir toda desobediência, uma vez completa a vossa submissão.

2. Korinttilaisille 10

Paavali puolustautuu

[1]Minä, Paavali, kehotan teitä Kristuksen laupeuden ja lempeyden kautta, minä, joka olen muka nöyrä teidän edessänne mutta poissa ollessani niin rohkea teitä kohtaan.

[2]Pyydän, ettei minun teidän luonanne tarvitsisi käyttää sitä rohkeutta, jolla pelkäämättä aion uskaltaa käydä muutamien kimppuun, jotka ajattelevat meidän vaeltavan lihan mukaan.

[3]Vaikka elämmekin lihassa, emme kuitenkaan sodi lihan mukaan,

[4] sillä meidän sota-aseemme eivät ole lihallisia, vaan ne ovat voimallisia Jumalan avulla kukistamaan linnoituksia. Me hajotamme maahan järjen päätelmät

[5]ja jokaisen varustuksen, joka nostetaan Jumalan tuntemista vastaan. Me vangitsemme jokaisen ajatuksen kuuliaiseksi Kristukselle

[6]ja olemme valmiit rankaisemaan kaikesta tottelemattomuudesta, kunhan te itse olette ensin tulleet täysin kuuliaisiksi.

[7] Observai o que está evidente. Se alguém confia em si que é de Cristo, pense outra vez consigo mesmo que, assim como ele é de Cristo, também nós o somos.

[7]Huomatkaa, mitä on silmienne edessä! Jos joku on varma siitä, että hän on Kristuksen oma, pitäköön myös mielessään, että niin kuin hän on Kristuksen oma, niin olemme mekin.

[8] Porque, se eu me gloriar um pouco mais a respeito da nossa autoridade, a qual o SENHOR nos conferiu para edificação e não para destruição vossa, não me envergonharei,

[8]En joutuisi häpeään, vaikka vähän enemmänkin kerskaisin vallastamme, jonka Herra on antanut meille teidän rakentumistanne varten, ei hajottaaksemme teitä.

[9] para que não pareça ser meu intuito intimidar-vos por meio de cartas.

[9]Sanon näin siksi, ettei näyttäisi siltä kuin pelottelisin teitä kirjeilläni.

[10] As cartas, com efeito, dizem, são graves e fortes; mas a presença pessoal dele é fraca, e a palavra, desprezível.

[10] Jotkut kyllä sanovat, että hänen kirjeensä ovat ankaria ja mahtavia, mutta kun hän on ruumiillisesti läsnä, hän on heikko, eikä hänen puheensa ole minkään arvoista.

[11] Considere o tal isto: que o que somos na palavra por cartas, estando ausentes, tal seremos em atos, quando presentes.

[11] Joka näin sanoo, ajatelkoon, että sellaisia kuin poissaolevina olemme kirjeittemme sanoissa, sellaisia me olemme myös läsnäolevina teoissa.

[12] Porque não ousamos classificar-nos ou comparar-nos com alguns que se louvam a si mesmos; mas eles, medindo-se consigo mesmos e comparando-se consigo mesmos, revelam insensatez.

[12]Emme rohkene lukeutua emmekä verrata itseämme niihin, jotka suosittelevat itseään. He ovat ymmärtämättömiä, kun mittaavat itseään omalla itsellään ja vertaavat itseään omaan itseensä.

A esfera da ação missionária de Paulo

[13] Nós, porém, não nos gloriaremos sem medida, mas respeitamos o limite da esfera de ação que Deus nos demarcou e que se estende até vós.

[13]Me taas emme kerskaa ylen määrin vaan ainoastaan sen vaikutusalan mukaan, jonka Jumala on meille mitannut, jotta ulottuisimme teihinkin asti.

[14] Porque não ultrapassamos os nossos limites como se não devêssemos chegar até vós, posto que já chegamos até vós com o evangelho de Cristo;

[14]Me emme kurkota liian pitkälle, ikään kuin emme ulottuisikaan teihin. Olemmehan ehtineet teillekin asti julistamaan Kristuksen evankeliumia.

[15] não nos gloriando fora de medida nos trabalhos alheios e tendo esperança de que, crescendo a vossa fé, seremos sobremaneira engrandecidos entre vós, dentro da nossa esfera de ação,

[16] a fim de anunciar o evangelho para além das vossas fronteiras, sem com isto nos gloriarmos de coisas já realizadas em campo alheio.

[17] Aquele, porém, que se gloria, glorie-se no SENHOR.

[18] Porque não é aprovado quem a si mesmo se louva, e sim aquele a quem o SENHOR louva.

[15]Emme kerskaa ylen määrin emmekä toisten vaivannäöstä. Sen sijaan toivomme, että teidän uskonne kasvaessa meidänkin vaikutuksemme kasvaa keskuudessanne niin suureksi,

[16]että saamme julistaa evankeliumia teitäkin kauempana oleville kerskaamatta siitä, mikä on jo valmiina toisten työalueella.

[17]Mutta joka kerskaa, hänen kerskauksenaan olkoon Herra.

[18]Luotettava ei ole se, joka itse suosittelee itseään, vaan se, jota Herra suosittelee.

2 Coríntios 11

Paulo continua a sua defesa

[1] Quisera eu me suportásseis um pouco mais na minha loucura. Suportai-me, pois.

[2] Porque zelo por vós com zelo de Deus; visto que vos tenho preparado para vos apresentar como virgem pura a um só esposo, que é Cristo.

[3] Mas receio que, assim como a serpente enganou a Eva com a sua astúcia, assim também seja corrompida a vossa mente e se aparte da simplicidade e pureza devidas a Cristo.

[4] Se, na verdade, vindo alguém, prega outro Jesus que não temos pregado, ou se aceitais espírito diferente que não tendes recebido, ou evangelho diferente que não tendes abraçado, a esse, de boa mente, o tolerais.

2. Korinttilaisille 11

Paavali ja valeapostolit

[1]Kunpa sietäisitte minulta hieman mielettömyyttä! Ja kyllähän te minua siedättekin.

[2] Kiivailen teidän puolestanne Jumalan kiivaudella. Olenhan kihlannut teidät yhdelle ainoalle miehelle asettaakseni Kristuksen eteen puhtaan neitsyen.

[3]Pelkään kuitenkin, että niin kuin käärme kavaluudellaan petti Eevan, niin teidänkin mielenne turmeltuu pois siitä vilpittömyydestä ja puhtaudesta, joka teillä on Kristusta kohtaan.

[4]Jos joku tulee ja julistaa toista Jeesusta kuin me olemme julistaneet tai jos te saatte toisen hengen kuin sen, jonka olette saaneet, tai toisen evankeliumin kuin sen, jonka olette ottaneet vastaan, niin sen te kyllä hyvin siedätte.

[5] Porque suponho em nada ter sido inferior a esses tais apóstolos.

[5]En katso kuitenkaan olevani missään suhteessa noita erinomaisia apostoleja huonompi.

[6] E, embora seja falto no falar, não o sou no conhecimento; mas, em tudo e por todos os modos, vos temos feito conhecer isto.

[6]Jos olenkin oppimaton puhetaidossa, en kuitenkaan tiedossa. Olemmehan tehneet sen teille tiettäväksi kaikin tavoin kaikissa asioissa.

O desprendimento do apóstolo

[7] Cometi eu, porventura, algum pecado pelo fato de viver humildemente, para que fôsseis vós exaltados, visto que gratuitamente vos anunciei o evangelho de Deus?

[7]Vai teinkö syntiä, kun alensin itseni, jotta te ylenisitte, ja julistin teille Jumalan evankeliumia korvauksetta?

[8] Despojei outras igrejas, recebendo salário, para vos poder servir,

[8]Muita seurakuntia olen riistänyt ottamalla niiltä palkkaa palvellakseni teitä.

[9] e, estando entre vós, ao passar privações, não me fiz pesado a ninguém; pois os irmãos, quando vieram da Macedônia, supriram o que me faltava; e, em tudo, me guardei e me guardarei de vos ser pesado.

[9]Kun olin luonanne ja kärsin puutetta, en rasittanut ketään, sillä mitä minulta puuttui, sen korvasivat Makedoniasta tulleet veljet. Varoin kaikessa olemasta teille rasitukseksi ja varon vastedeskin.

[10] A verdade de Cristo está em mim; por isso, não me será tirada esta glória nas regiões da Acaia.

[10]Niin totta kuin Kristuksen totuus on minussa, tätä minun kerskaustani ei vaienneta Akhaian paikkakunnilla!

[11] Por que razão? É porque não vos amo? Deus o sabe.

[11] Miksi? Siksikö, etten muka rakasta teitä? Jumala sen tietää.

[12] Mas o que faço e farei é para cortar ocasião àqueles que a buscam com o intuito de serem considerados iguais a nós, naquilo em que se gloriam.

[12]Minkä nyt teen, sen teen vastedeskin poistaakseni kerskailun aiheen niiltä, jotka aihetta etsivät, että heidät siinä, mistä kerskailevat, havaittaisiin samanlaisiksi kuin meidät.

[13] Porque os tais são falsos apóstolos, obreiros fraudulentos, transformando-se em apóstolos de Cristo.

[13] Sellaiset ovat valeapostoleja, petollisia työntekijöitä, jotka tekeytyvät Kristuksen apostoleiksi.

[14] E não é de admirar, porque o próprio Satanás se transforma em anjo de luz.

[14]Eikä ihme, sillä itse Saatana tekeytyy valon enkeliksi.

15 Não é muito, pois, que os seus próprios ministros se transformem em ministros de justiça; e o fim deles será conforme as suas obras.

15 Ei siis ole suuri asia, jos hänen palvelijansakin tekeytyvät vanhurskauden palvelijoiksi. Heidän loppunsa on heidän tekojensa mukainen.

Os sofrimentos de Paulo por amor do evangelho

Paavalin puolustuspuhe

16 Outra vez digo: ninguém me considere insensato; todavia, se o pensais, recebei-me como insensato, para que também me glorie um pouco.

16Sanon vieläkin: älköön kukaan luulko, että olen järjetön. Mutta vaikka olisinkin, ottakaa minut vastaan järjettömänäkin, että minäkin voisin vähän kerskailla.

17 O que falo, não o falo segundo o SENHOR, e sim como por loucura, nesta confiança de gloriar-me.

17Mitä nyt puhun, sitä en puhu Herran mielen mukaan vaan kuin järjetön itsevarmana kerskaillen.

18 E, posto que muitos se gloriam segundo a carne, também eu me gloriarei.

18 Koska niin monet kerskailevat lihan mukaan, niin kerskailen minäkin.

19 Porque, sendo vós sensatos, de boa mente tolerais os insensatos.

19Tehän mielellänne siedätte järjettömiä, kun kerran itse olette niin järkeviä.

20 Tolerais quem vos escravize, quem vos devore, quem vos detenha, quem se exalte, quem vos esbofeteie no rosto.

20Tehän siedätte sen, että joku orjuuttaa teidät, että joku syö teidät putipuhtaiksi, että joku saa teidät saaliikseen, että joku korottaa itsensä, että joku lyö teitä kasvoihin.

21 Ingloriamente o confesso, como se fôramos fracos. Mas, naquilo em que qualquer tem ousadia (com insensatez o afirmo), também eu a tenho.

21 Häpeäkseni sanon, että tähän olemme olleet liian heikkoja. Mutta minkä joku toinen uskaltaa – puhun kuin järjetön – sen uskallan minäkin.

22 São hebreus? Também eu. São israelitas? Também eu. São da descendência de Abraão? Também eu.

22 He ovat heprealaisia? Niin minäkin. He ovat israelilaisia? Niin minäkin. He ovat Abrahamin jälkeläisiä? Niin minäkin.

23 São ministros de Cristo? (Falo como fora de mim.) Eu ainda mais: em trabalhos, muito mais; muito mais em prisões; em açoites, sem medida; em perigos de morte, muitas vezes.

23He ovat Kristuksen palvelijoita? Minä vielä enemmän – puhun kuin järjetön. Olen nähnyt enemmän vaivaa ja ollut useammin vankeudessa kuin he. Minua on piesty ylen määrin, monta kertaa olen ollut kuolemanvaarassa.

24 Cinco vezes recebi dos judeus uma quarentena de açoites menos um;

24Juutalaisilta olen viidesti saanut yhtä vaille neljäkymmentä raipaniskua.

25 fui três vezes fustigado com varas; uma vez, apedrejado; em naufrágio, três vezes; uma noite e um dia passei na voragem do mar;

25Kolmesti minua on ruoskittu, kerran minua on kivitetty, kolme kertaa olen joutunut haaksirikkoon, vuorokauden olen ajelehtinut meressä.

26 em jornadas, muitas vezes; em perigos de rios, em perigos de salteadores, em perigos entre patrícios, em perigos entre gentios, em perigos na cidade, em perigos no deserto, em perigos no mar, em perigos entre falsos irmãos;

26Olen usein ollut matkoilla, ollut vaaroissa virtojen vesillä, vaaroissa rosvojen takia, vaaroissa heimolaisteni puolelta, vaaroissa pakanoiden puolelta, vaaroissa kaupungeissa, vaaroissa erämaassa, vaaroissa merellä ja vaaroissa valeveljien parissa.

27 em trabalhos e fadigas, em vigílias, muitas vezes; em fome e sede, em jejuns, muitas vezes; em frio e nudez.

27Olen ollut työssä ja vaivassa, valvonut paljon, kärsinyt nälkää ja janoa, paastonnut usein ja kärsinyt kylmää ja alastomuutta.

28 Além das coisas exteriores, há o que pesa sobre mim diariamente, a preocupação com todas as igrejas.

28Kaiken muun lisäksi on ollut jokapäiväistä tungosta luonani, huolta kaikista seurakunnista.

29 Quem enfraquece, que também eu não enfraqueça? Quem se escandaliza, que eu não me inflame?

29Kuka on heikko, etten minäkin olisi heikko? Kuka lankeaa, ettei se minua polttaisi?

30 Se tenho de gloriar-me, gloriar-me-ei no que diz respeito à minha fraqueza.

30Jos täytyy kerskata, kerskaan heikkoudestani.

31 O Deus e Pai do SENHOR Jesus, que é eternamente bendito, sabe que não minto.

31Herran Jeesuksen Jumala ja Isä, joka on iankaikkisesti ylistetty, tietää, etten valehtele.

32 Em Damasco, o governador preposto do rei Aretas montou guarda na cidade dos damascenos, para me prender;

32Damaskoksessa kuningas Aretaksen käskynhaltija vartioi damaskoslaisten kaupunkia ottaakseen minut kiinni,

33 mas, num grande cesto, me desceram por uma janela da muralha abaixo, e assim me livrei das suas mãos.

33mutta minut laskettiin muurinaukosta korissa alas, ja niin pääsin pakenemaan hänen käsistään.

2 Coríntios 12

As visões e revelações do Senhor

2. Korinttilaisille 12

Paavalin näyt ja ilmestykset

[1] Se é necessário que me glorie, ainda que não convém, passarei às visões e revelações do SENHOR.

[2] Conheço um homem em Cristo que, há catorze anos, foi arrebatado até ao terceiro céu (se no corpo ou fora do corpo, não sei, Deus o sabe)

[3] e sei que o tal homem (se no corpo ou fora do corpo, não sei, Deus o sabe)

[4] foi arrebatado ao paraíso e ouviu palavras inefáveis, as quais não é lícito ao homem referir.

[5] De tal coisa me gloriarei; não, porém, de mim mesmo, salvo nas minhas fraquezas.

[6] Pois, se eu vier a gloriar-me, não serei néscio, porque direi a verdade; mas abstenho-me para que ninguém se preocupe comigo mais do que em mim vê ou de mim ouve.

O espinho na carne

[7] E, para que não me ensoberbecesse com a grandeza das revelações, foi-me posto um espinho na carne, mensageiro de Satanás, para me esbofetear, a fim de que não me exalte.

[8] Por causa disto, três vezes pedi ao SENHOR que o afastasse de mim.

[9] Então, ele me disse: A minha graça te basta, porque o poder se aperfeiçoa na fraqueza. De boa vontade, pois, mais me gloriarei nas fraquezas, para que sobre mim repouse o poder de Cristo.

[10] Pelo que sinto prazer nas fraquezas, nas injúrias, nas necessidades, nas

[1]Minun täytyy kerskailla, vaikka se ei olekaan hyödyksi. Siirryn nyt näkyihin ja Herran ilmestyksiin.

[2]Tunnen miehen, joka on Kristuksessa. Neljätoista vuotta sitten hänet temmattiin kolmanteen taivaaseen. Oliko hän ruumiissaan, en tiedä, vai poissa ruumiista, en tiedä, Jumala sen tietää.

[3] Tästä miehestä tiedän – oliko hän ruumiissaan vai poissa ruumiista, en tiedä, Jumala sen tietää –

[4] että hänet temmattiin paratiisiin ja hän kuuli sanoja, joita ei voi sanoin ilmaista ja joita ihmisen ei ole lupa puhua.

[5]Tästä miehestä kerskaan, mutta itsestäni en kerskaa, paitsi heikkoudestani.

[6]Vaikka tahtoisinkin kerskata, en olisi järjetön, sillä puhuisin totta. Kuitenkin pidättäydyn siitä, ettei kukaan ajattelisi minusta enempää kuin näkee tai kuulee minusta.

[7]Etten näin suurenmoisten ilmestysten tähden ylpeilisi, minulle on annettu lihaani pistin, Saatanan lähettiläs , runtelemaan minua, etten ylpistyisi.

[8]Tämän vuoksi olen kolme kertaa rukoillut Herraa, että se väistyisi minusta.

[9] Mutta hän sanoi minulle: ”Minun armoni riittää sinulle, sillä voimani tulee täydelliseksi heikkoudessa.” Sen tähden kerskaan mieluummin heikkoudestani, jotta Kristuksen voima lepäisi ylläni.

[10]Siksi olen mieltynyt heikkouteen, pahoinpitelyihin, hätään, vainoihin ja

perseguições, nas angústias, por amor de Cristo. Porque, quando sou fraco, então, é que sou forte.

As credenciais de um apóstolo

11 Tenho-me tornado insensato; a isto me constrangestes. Eu devia ter sido louvado por vós; porquanto em nada fui inferior a esses tais apóstolos, ainda que nada sou.

12 Pois as credenciais do apostolado foram apresentadas no meio de vós, com toda a persistência, por sinais, prodígios e poderes miraculosos.

13 Porque, em que tendes vós sido inferiores às demais igrejas, senão neste fato de não vos ter sido pesado? Perdoai-me esta injustiça.

Paulo deseja visitá-los

14 Eis que, pela terceira vez, estou pronto a ir ter convosco e não vos serei pesado; pois não vou atrás dos vossos bens, mas procuro a vós outros. Não devem os filhos entesourar para os pais, mas os pais, para os filhos.

15 Eu de boa vontade me gastarei e ainda me deixarei gastar em prol da vossa alma. Se mais vos amo, serei menos amado?

16 Pois seja assim, eu não vos fui pesado; porém, sendo astuto, vos prendi com dolo.

17 Porventura, vos explorei por intermédio de algum daqueles que vos enviei?

ahdistuksiin, joihin joudun Kristuksen tähden, sillä kun olen heikko, silloin olen voimakas.

Paavalin rakkaus seurakuntaa kohtaan

11Olen nyt ollut mieletön, mutta te olette pakottaneet minut siihen. Minunhan olisi pitänyt saada suositus teiltä, sillä en ole millään tavoin ollut noita erinomaisia apostoleja huonompi, vaikka en mitään olekaan.

12Onhan apostolin tunnusteot tehty teidän keskuudessanne kaikella kestävyydellä, tunnusmerkein, ihmein ja voimateoin.

13Missä suhteessa te olette jääneet muita seurakuntia vähemmälle paitsi siinä, etten itse ole ollut teille rasitukseksi? Antakaa minulle anteeksi tämä vääryys!

14Olen valmis tulemaan luoksenne kolmannen kerran enkä nytkään aio rasittaa teitä. En etsi teidän varojanne vaan teitä itseänne. Eiväthän lapset ole velvollisia kokoamaan omaisuutta vanhemmilleen vaan vanhemmat lapsilleen.

15Maksan mielelläni omat kuluni, uhraan jopa itseni teidän sielujenne hyväksi. Rakastatteko te minua vähemmän siksi, että minä rakastan teitä niin paljon?

16Olkoon niin, että en ole teitä rasittanut. Mutta entä jos olenkin viekas ja olen saanut teidät petoksella valtaani!

17 En kai ole pyrkinyt hyötymään teistä kenenkään avulla, jonka olen lähettänyt luoksenne?

[18] Roguei a Tito e enviei com ele outro irmão; porventura, Tito vos explorou? Acaso, não temos andado no mesmo espírito? Não seguimos nas mesmas pisadas?

[18]Kehotin Titusta lähtemään ja lähetin hänen mukanaan erään veljen. Ei kai Titus ole pyrkinyt hyötymään teistä? Emmekö ole vaeltaneet samassa hengessä, emmekö ole kulkeneet samoja jälkiä?

Paulo apela para o juiz de todos

[19] Há muito, pensais que nos estamos desculpando convosco. Falamos em Cristo perante Deus, e tudo, ó amados, para vossa edificação.

[19]Olette kai jo kauan ajatelleet, että puolustelemme itseämme teidän edessänne. Jumalan edessä me puhumme, Kristuksessa. Kaikki tapahtuu teidän rakentumiseksenne, rakkaani.

[20] Temo, pois, que, indo ter convosco, não vos encontre na forma em que vos quero, e que também vós me acheis diferente do que esperáveis, e que haja entre vós contendas, invejas, iras, porfias, detrações, intrigas, orgulho e tumultos.

[20]Pelkään näet, että tullessani en ehkä tapaa teitä sellaisina kuin tahdon ja että te tapaatte minut sellaisena kuin ette tahdo. Pelkään, että keskuudessanne on riitaa, kateutta, vihaa, juonia, panettelua, juoruja, pöyhkeilyä ja epäjärjestystä.

[21] Receio que, indo outra vez, o meu Deus me humilhe no meio de vós, e eu venha a chorar por muitos que, outrora, pecaram e não se arrependeram da impureza, prostituição e lascívia que cometeram.

[21]Pelkään, että kun taas tulen, Jumalani nöyryyttää minua teidän edessänne ja joudun suremaan monien sellaisten vuoksi, jotka ovat tehneet syntiä eivätkä ole katuneet sitä saastaisuutta, haureutta ja irstautta, jota ovat harjoittaneet.

2 Coríntios 13

Paulo promete investigar e castigar

[1] Esta é a terceira vez que vou ter convosco. Por boca de duas ou três testemunhas, toda questão será decidida.

[2] Já o disse anteriormente e torno a dizer, como fiz quando estive presente pela segunda vez; mas, agora, estando ausente, o digo aos que, outrora, pecaram e a todos os mais que, se outra vez for, não os pouparei,

2. Korinttilaisille 13

Itsensä koetteleminen

[1]Kolmannen kerran tulen nyt luoksenne, sillä jokainen asia on vahvistettava kahden tai kolmen todistajan suulla.

[2]Sanoin jo aikaisemmin, kun olin toista kertaa luonanne, niille, jotka olivat tehneet syntiä, ja nyt poissa ollessani sanon myös kaikille muille, että en aio säästää teitä, kun tulen taas luoksenne.

[3] posto que buscais prova de que, em mim, Cristo fala, o qual não é fraco para convosco; antes, é poderoso em vós.

[3]Te vaaditte todistetta siitä, että minussa puhuu Kristus, hän, joka ei ole teitä kohtaan heikko vaan on teissä voimallinen.

[4] Porque, de fato, foi crucificado em fraqueza; contudo, vive pelo poder de Deus. Porque nós também somos fracos nele, mas viveremos, com ele, para vós outros pelo poder de Deus.

[4]Hänet tosin ristiinnaulittiin, kun hän oli heikko, mutta hän elää Jumalan voimasta. Myös me olemme hänessä heikkoja, mutta hänen kanssaan me elämme Jumalan voimasta teidän hyväksenne.

[5] Examinai-vos a vós mesmos se realmente estais na fé; provai-vos a vós mesmos. Ou não reconheceis que Jesus Cristo está em vós? Se não é que já estais reprovados.

[5]Tutkikaa itseänne, oletteko uskossa. Koetelkaa itseänne. Vai ettekö tunne itseänne, ettekö tunne, että Jeesus Kristus on teissä? Ellei näin ole, te ette kestä koetusta.

[6] Mas espero reconheçais que não somos reprovados.

[6]Toivon teidän tietävän, että me emme ole niitä, jotka eivät kestä koetusta.

[7] Estamos orando a Deus para que não façais mal algum, não para que, simplesmente, pareçamos aprovados, mas para que façais o bem, embora sejamos tidos como reprovados.

[7] Rukoilemme Jumalaa, ettette tekisi mitään pahaa, emme siksi, että me näyttäisimme koetuksen kestäviltä, vaan siksi, että te tekisitte hyvää ja me olisimme kuin ne, jotka eivät kestä koetusta.

[8] Porque nada podemos contra a verdade, senão em favor da própria verdade.

[8] Emme näet voi mitään totuutta vastaan vaan ainoastaan totuuden puolesta.

[9] Porque nos regozijamos quando nós estamos fracos e vós, fortes; e isto é o que pedimos: o vosso aperfeiçoamento.

[9]Me iloitsemme, kun itse olemme heikkoja mutta te olette voimakkaita. Sitä me rukoilemmekin, että te tulisitte täydellisiksi.

[10] Portanto, escrevo estas coisas, estando ausente, para que, estando presente, não venha a usar de rigor segundo a autoridade que o SENHOR me conferiu para edificação e não para destruir.

[10]Siksi kirjoitan tämän poissa ollessani, etten läsnä ollessani joutuisi menettelemään ankarasti sen vallan nojalla, jonka Herra on antanut minulle rakentamista, ei hajottamista varten.

Saudações

[11] Quanto ao mais, irmãos, adeus! Aperfeiçoai-vos, consolai-vos, sede do

Lopputervehdys ja siunaus

[11]Lopuksi, veljet: iloitkaa, tulkaa täydellisiksi, ottakaa vastaan kehotuksia,

mesmo parecer, vivei em paz; e o Deus de amor e de paz estará convosco.

olkaa yksimielisiä, eläkää rauhassa, niin rakkauden ja rauhan Jumala on oleva teidän kanssanne.

[12] Saudai-vos uns aos outros com ósculo santo. Todos os santos vos saúdam.

[12]Tervehtikää toisianne pyhällä suudelmalla. Kaikki pyhät lähettävät teille tervehdyksen.

A bênção

[13] A graça do SENHOR Jesus Cristo, e o amor de Deus, e a comunhão do Espírito Santo sejam com todos vós.

[13]Herran Jeesuksen Kristuksen armo, Jumalan rakkaus ja Pyhän Hengen osallisuus olkoon kaikkien teidän kanssanne!

Epístola de Paulo aos Gálatas	Galatalaisille

Gálatas 1

Prefácio e saudação

[1] Paulo, apóstolo, não da parte de homens, nem por intermédio de homem algum, mas por Jesus Cristo e por Deus Pai, que o ressuscitou dentre os mortos,

[2] e todos os irmãos meus companheiros, às igrejas da Galácia,

[3] graça a vós outros e paz, da parte de Deus, nosso Pai, e do [nosso] SENHOR Jesus Cristo,

[4] o qual se entregou a si mesmo pelos nossos pecados, para nos desarraigar deste mundo perverso, segundo a vontade de nosso Deus e Pai,

[5] a quem seja a glória pelos séculos dos séculos. Amém!

A inconstância dos gálatas

[6] Admira-me que estejais passando tão depressa daquele que vos chamou na graça de Cristo para outro evangelho,

[7] o qual não é outro, senão que há alguns que vos perturbam e querem perverter o evangelho de Cristo.

[8] Mas, ainda que nós ou mesmo um anjo vindo do céu vos pregue evangelho que vá além do que vos temos pregado, seja anátema.

[9] Assim, como já dissemos, e agora repito, se alguém vos prega evangelho que vá

Galatalaisille 1

Alkutervehdys

[1]Paavali, apostoli – saanut virkansa, ei ihmisiltä eikä ihmisen välityksellä vaan Jeesukselta Kristukselta ja Isältä Jumalalta, joka herätti hänet kuolleista –

[2]ja kaikki kanssani olevat veljet Galatian seurakunnille.

[3] Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta, häneltä,

[4]joka antoi itsensä kuolemaan meidän syntiemme tähden pelastaakseen meidät nykyisestä pahasta maailmanajasta Jumalan, meidän Isämme, tahdon mukaan.

[5]Hänelle kunnia aina ja iankaikkisesti! Aamen.

Ei ole toista evankeliumia

[6]Minua ihmetyttää, että te niin pian olette luopumassa hänestä, joka on kutsunut teidät Kristuksen armossa, pois toisenlaiseen evankeliumiin.

[7]Se ei kuitenkaan ole mikään toinen evankeliumi. Jotkut vain hämmentävät teitä ja tahtovat vääristellä Kristuksen evankeliumia.

[8]Mutta jos joku meistä – tai vaikka enkeli taivaasta – julistaisi teille evankeliumia, joka on vastoin sitä, minkä me olemme teille julistaneet, hän olkoon kirottu.

[9]Kuten olemme ennenkin sanoneet, niin sanon nyt taas: jos joku julistaa teille

além daquele que recebestes, seja anátema.

evankeliumia, joka on vastoin sitä, minkä olette saaneet, hän olkoon kirottu.

O evangelho que Paulo recebeu e pregou

10 Porventura, procuro eu, agora, o favor dos homens ou o de Deus? Ou procuro agradar a homens? Se agradasse ainda a homens, não seria servo de Cristo.

10Ihmisiäkö minä nyt taivuttelen puolelleni vai Jumalaa? Tai pyrinkö olemaan ihmisille mieliksi? Jos vielä tahtoisin olla ihmisille mieliksi, en olisi Kristuksen palvelija.

Paavalin evankeliumi on Kristukselta

11 Faço-vos, porém, saber, irmãos, que o evangelho por mim anunciado não é segundo o homem,

11Teen teille tiettäväksi, veljet, että minun julistamani evankeliumi ei ole ihmismielen mukaista.

12 porque eu não o recebi, nem o aprendi de homem algum, mas mediante revelação de Jesus Cristo.

12Enhän minä ole sitä keneltäkään ihmiseltä saanut, eikä sitä ole minulle opetettu, vaan sain sen ilmestyksessä Jeesukselta Kristukselta.

13 Porque ouvistes qual foi o meu proceder outrora no judaísmo, como sobremaneira perseguia eu a igreja de Deus e a devastava.

13Olettehan kuulleet entisestä elämästäni juutalaisuudessa, kuinka kiihkeästi minä vainosin Jumalan seurakuntaa ja hävitin sitä.

14 E, na minha nação, quanto ao judaísmo, avantajava-me a muitos da minha idade, sendo extremamente zeloso das tradições de meus pais.

14Edistyin juutalaisuudessa pitemmälle kuin monet ikäiseni heimostani ja kiivailin muita enemmän isieni perinnäissääntöjen puolesta.

15 Quando, porém, ao que me separou antes de eu nascer e me chamou pela sua graça, aprouve

15 Mutta Jumala, joka jo äitini kohdusta saakka oli erottanut minut ja kutsunut armossaan, näki hyväksi

16 revelar seu Filho em mim, para que eu o pregasse entre os gentios, sem detença, não consultei carne e sangue,

16ilmaista minussa Poikansa, jotta julistaisin evankeliumia hänestä pakanakansojen keskuudessa. Niinpä en alun pitäenkään kysynyt neuvoa lihalta ja vereltä

17 nem subi a Jerusalém para os que já eram apóstolos antes de mim, mas parti para as regiões da Arábia e voltei, outra vez, para Damasco.

17enkä lähtenyt ylös Jerusalemiin niiden luo, jotka ennen minua olivat apostoleja, vaan menin Arabiaan ja palasin taas Damaskokseen.

Paulo vai a Jerusalém, Síria e Cilícia

18 Decorridos três anos, então, subi a Jerusalém para avistar-me com Cefas e permaneci com ele quinze dias;
19 e não vi outro dos apóstolos, senão Tiago, o irmão do SENHOR.
20 Ora, acerca do que vos escrevo, eis que diante de Deus testifico que não minto.
21 Depois, fui para as regiões da Síria e da Cilícia.

22 E não era conhecido de vista das igrejas da Judéia, que estavam em Cristo.

23 Ouviam somente dizer: Aquele que, antes, nos perseguia, agora, prega a fé que, outrora, procurava destruir.
24 E glorificavam a Deus a meu respeito.

Gálatas 2

O apostolado aos judeus e aos gentios

1 Catorze anos depois, subi outra vez a Jerusalém com Barnabé, levando também a Tito.
2 Subi em obediência a uma revelação; e lhes expus o evangelho que prego entre os gentios, mas em particular aos que pareciam de maior influência, para, de algum modo, não correr ou ter corrido em vão.
3 Contudo, nem mesmo Tito, que estava comigo, sendo grego, foi constrangido a circuncidar-se.

4 E isto por causa dos falsos irmãos que se entremeteram com o fim de espreitar a nossa liberdade que temos em Cristo Jesus e reduzir-nos à escravidão;

18Sitten, kolmen vuoden kuluttua, menin Jerusalemiin tutustuakseni Keefakseen ja viivyin hänen luonaan viisitoista päivää.
19Muita apostoleja en nähnyt, näin ainoastaan Jaakobin, Herran veljen.
20Jumalan edessä vakuutan, että se, mitä teille kirjoitan, ei ole valhetta.
21Sitten menin Syyrian ja Kilikian paikkakunnille.
22Olin kuitenkin kasvoiltani tuntematon Juudean seurakunnille, jotka ovat Kristuksessa.
23 Niissä oli vain kuultu: ”Meidän entinen vainoojamme julistaa nyt sitä uskoa, jota hän ennen hävitti.”
24Ja Jumalaa ylistettiin minun tähteni.

Galatalaisille 2

Muut apostolit hyväksyvät Paavalin

1Neljäntoista vuoden kuluttua menin uudelleen ylös Jerusalemiin Barnabaksen kanssa ja otin mukaani myös Tituksen.
2Menin sinne ilmestyksen johdosta ja esitin siellä sen evankeliumin, jota julistan pakanoiden keskuudessa. Esitin sen yksityisesti niille, joita pidettiin arvossa, etten ehkä juoksisi tai olisi juossut turhaan.
3Ei edes seuralaistani Titusta, joka on kreikkalainen, pakotettu ympärileikkauttamaan itseään.
4Joukkoomme oli kuitenkin soluttautunut valeveljiä. He olivat hiipineet sisään vakoilemaan vapauttamme, joka meillä on Kristuksessa Jeesuksessa, jotta voisivat orjuuttaa meitä.

[5] aos quais nem ainda por uma hora nos submetemos, para que a verdade do evangelho permanecesse entre vós.

[5]Mutta me emme hetkeksikään alistuneet antamaan heille periksi, jotta evankeliumin totuus säilyisi teidän keskuudessanne.

[6] E, quanto àqueles que pareciam ser de maior influência (quais tenham sido, outrora, não me interessa; Deus não aceita a aparência do homem), esses, digo, que me pareciam ser alguma coisa nada me acrescentaram;

[6]Nuo taas, joita pidettiin arvossa – millaisia sitten olivatkin, se on minusta yhdentekevää, Jumala ei katso henkilöön – nuo arvossapidetyt eivät vaatineet minulta mitään enempää.

[7] antes, pelo contrário, quando viram que o evangelho da incircuncisão me fora confiado, como a Pedro o da circuncisão

[7]He näet ymmärsivät, että minulle oli uskottu evankeliumin julistaminen ympärileikkaamattomille niin kuin Pietarille sen julistaminen ympärileikatuille.

[8] (pois aquele que operou eficazmente em Pedro para o apostolado da circuncisão também operou eficazmente em mim para com os gentios)

[8]Sillä hän, joka antoi Pietarille voimaa apostolin tehtävään ympärileikattujen parissa, antoi minullekin siihen voimaa pakanakansojen parissa.

[9] e, quando conheceram a graça que me foi dada, Tiago, Cefas e João, que eram reputados colunas, me estenderam, a mim e a Barnabé, a destra de comunhão, a fim de que nós fôssemos para os gentios, e eles, para a circuncisão;

[9]Kun nyt Jaakob, Keefas ja Johannes, joita pidettiin pylväinä, havaitsivat sen armon, joka oli minulle annettu, he ojensivat minulle ja Barnabakselle kätensä yhteisen työn merkiksi: meidän tuli mennä pakanakansojen keskuuteen, heidän taas ympärileikattujen.

[10] recomendando-nos somente que nos lembrássemos dos pobres, o que também me esforcei por fazer.

[10]Meidän oli vain muistettava köyhiä, ja niin minä olen pyrkinyt tekemäänkin.

Paulo repreende a Pedro. A justificação pela fé em Cristo Jesus

Paavali nuhtelee Keefasta Antiokiassa

[11] Quando, porém, Cefas veio a Antioquia, resisti-lhe face a face, porque se tornara repreensível.

[11]Mutta kun Keefas tuli Antiokiaan, minä vastustin häntä vasten kasvoja, koska hän oli antanut aihetta moitteeseen.

[12] Com efeito, antes de chegarem alguns da parte de Tiago, comia com os gentios;

[12]Sillä ennen kuin Jaakobin luota tuli muutamia miehiä, hän oli aterioinut

quando, porém, chegaram, afastou-se e, por fim, veio a apartar-se, temendo os da circuncisão.

[13] E também os demais judeus dissimularam com ele, a ponto de o próprio Barnabé ter-se deixado levar pela dissimulação deles.

[14] Quando, porém, vi que não procediam corretamente segundo a verdade do evangelho, disse a Cefas, na presença de todos: se, sendo tu judeu, vives como gentio e não como judeu, por que obrigas os gentios a viverem como judeus?

[15] Nós, judeus por natureza e não pecadores dentre os gentios,

[16] sabendo, contudo, que o homem não é justificado por obras da lei, e sim mediante a fé em Cristo Jesus, também temos crido em Cristo Jesus, para que fôssemos justificados pela fé em Cristo e não por obras da lei, pois, por obras da lei, ninguém será justificado.

[17] Mas se, procurando ser justificados em Cristo, fomos nós mesmos também achados pecadores, dar-se-á o caso de ser Cristo ministro do pecado? Certo que não!

[18] Porque, se torno a edificar aquilo que destruí, a mim mesmo me constituo transgressor.

[19] Porque eu, mediante a própria lei, morri para a lei, a fim de viver para Deus. Estou crucificado com Cristo;

pakanoiden kanssa. Mutta heidän tultuaan hän vetäytyi syrjään ja pysytteli erossa peläten ympärileikattuja.

[13]Hänen kanssaan lankesivat tekopyhyyteen muutkin juutalaiset, ja heidän tekopyhyytensä tempasi mukaansa jopa Barnabaksen.

[14] Mutta kun minä näin, etteivät he kulkeneet suoraan evankeliumin totuuden mukaan, sanoin Keefakselle kaikkien kuullen: ”Jos sinä, joka olet juutalainen, elät pakanoiden tavoin etkä juutalaisten, miksi sinä pakotat pakanoita elämään juutalaisten tavoin?”

Vanhurskaus tulee uskosta

[15]Me olemme syntyjämme juutalaisia emmekä pakanakansojen syntisiä.

[16] Mutta koska tiedämme, ettei ihminen tule vanhurskaaksi tekemällä lain vaatimia tekoja vaan uskosta Jeesukseen Kristukseen , olemme mekin uskoneet Kristukseen Jeesukseen, jotta tulisimme vanhurskaiksi uskomalla Kristukseen emmekä tekemällä lain vaatimia tekoja. Eihän kukaan tule vanhurskaaksi tekemällä lain vaatimia tekoja.

[17]Mutta jos meidätkin, etsiessämme vanhurskautusta Kristuksessa, havaitaan syntisiksi, onko Kristus silloin synnin palvelija? Ei tietenkään!

[18] Jos rakennan uudestaan sen, minkä olen hajottanut, osoitan olevani lainrikkoja,

[19] sillä lain kautta minä olen kuollut laille elääkseni Jumalalle. Minut on Kristuksen kanssa ristiinnaulittu.

[20] logo, já não sou eu quem vive, mas Cristo vive em mim; e esse viver que, agora, tenho na carne, vivo pela fé no Filho de Deus, que me amou e a si mesmo se entregou por mim.

[21] Não anulo a graça de Deus; pois, se a justiça é mediante a lei, segue-se que morreu Cristo em vão.

[20]Enää en elä minä, vaan Kristus elää minussa. Minkä nyt elän lihassa, sen elän uskossa Jumalan Poikaan, joka on rakastanut minua ja antanut itsensä alttiiksi minun puolestani.

[21]En minä tee tyhjäksi Jumalan armoa, sillä jos vanhurskaus saadaan lain kautta, silloin Kristus on kuollut turhaan.

Gálatas 3

Paulo apela para a experiência dos gálatas

[1] Ó gálatas insensatos! Quem vos fascinou a vós outros, ante cujos olhos foi Jesus Cristo exposto como crucificado?

[2] Quero apenas saber isto de vós: recebestes o Espírito pelas obras da lei ou pela pregação da fé?

[3] Sois assim insensatos que, tendo começado no Espírito, estejais, agora, vos aperfeiçoando na carne?

[4] Terá sido em vão que tantas coisas sofrestes? Se, na verdade, foram em vão.

[5] Aquele, pois, que vos concede o Espírito e que opera milagres entre vós, porventura, o faz pelas obras da lei ou pela pregação da fé?

A experiência de Abraão

[6] É o caso de Abraão, que creu em Deus, e isso lhe foi imputado para justiça.

[7] Sabei, pois, que os da fé é que são filhos de Abraão.

[8] Ora, tendo a Escritura previsto que Deus justificaria pela fé os gentios, preanunciou o evangelho a Abraão: Em ti, serão abençoados todos os povos.

Galatalaisille 3

Lain teot vai usko?

[1]Te mielettömät galatalaiset! Kuka on lumonnut teidät, joiden silmien eteen Jeesus Kristus oli kuvattu ristiinnaulittuna?

[2]Tämän vain tahdon saada teiltä tietää: lain teoistako te saitte Hengen vai uskossa kuulemisesta?

[3]Niinkö mielettömiä olette? Te aloititte Hengessä, lihanko mukaan nyt pyritte päämäärään?

[4] Turhaanko olette kärsineet niin paljon – jos se kerran on ollut turhaa?

[5] Antaako hän siis teille Hengen ja tekeekö hän voimatekoja teidän keskuudessanne lain tekojen vai uskossa kuulemisen kautta?

[6] Niinhän Abrahamkin ”uskoi Jumalaa, ja se luettiin hänelle vanhurskaudeksi”.

[7]Tietäkää siis, että ne, jotka pitäytyvät uskoon, ovat Abrahamin lapsia.

[8]Koska Raamattu näki edeltäpäin, että Jumala vanhurskauttaa pakanat uskosta, se edeltäpäin julisti Abrahamille hyvän

sanoman: sinussa tulevat siunatuiksi kaikki kansat.

[9] De modo que os da fé são abençoados com o crente Abraão.

[9]Niinpä ne, jotka pitäytyvät uskoon, siunataan yhdessä uskovan Abrahamin kanssa.

[10] Todos quantos, pois, são das obras da lei estão debaixo de maldição; porque está escrito: Maldito todo aquele que não permanece em todas as coisas escritas no Livro da lei, para praticá-las.

[10] Ne taas, jotka pitäytyvät lain tekoihin, ovat kirouksen alaisia. Onhan kirjoitettu: ”Kirottu on jokainen, joka ei pysy kaikessa, mitä lain kirjaan on kirjoitettu, eikä tee sen mukaan.”

[11] E é evidente que, pela lei, ninguém é justificado diante de Deus, porque o justo viverá pela fé.

[11]On selvää, ettei kukaan tule vanhurskaaksi Jumalan edessä lain avulla, sillä vanhurskas elää uskosta.

[12] Ora, a lei não procede de fé, mas: Aquele que observar os seus preceitos por eles viverá.

[12]Mutta laki käskyineen ei perustu uskoon, vaan: ”Joka niitä noudattaa, elää niistä.”

[13] Cristo nos resgatou da maldição da lei, fazendo-se ele próprio maldição em nosso lugar (porque está escrito: Maldito todo aquele que for pendurado em madeiro),

[13]Kristus lunasti meidät vapaiksi lain kirouksesta, kun hän tuli kiroukseksi meidän puolestamme, sillä on kirjoitettu: ”Kirottu on jokainen, joka on puuhun ripustettu.”

[14] para que a bênção de Abraão chegasse aos gentios, em Jesus Cristo, a fim de que recebêssemos, pela fé, o Espírito prometido.

[14]Näin Abrahamin siunaus tulee pakanoiden osaksi Kristuksessa Jeesuksessa, jotta me uskon kautta saisimme luvatun Hengen.

A lei não pode invalidar a promessa

[15] Irmãos, falo como homem. Ainda que uma aliança seja meramente humana, uma vez ratificada, ninguém a revoga ou lhe acrescenta alguma coisa.

[16] Ora, as promessas foram feitas a Abraão e ao seu descendente. Não diz: E aos descendentes, como se falando de muitos, porém como de um só: E ao teu descendente, que é Cristo.

Lupaus ja laki

[15]Veljet, puhun ihmisen näkökulmasta. Ei kukaan voi kumota ihmisenkään vahvistettua testamenttia eikä lisätä siihen mitään.

[16]Lupaukset siis lausuttiin Abrahamille ja hänen siemenelleen. Hän ei sano: ”ja siemenille”, ikään kuin monesta, vaan niin kuin yhdestä: ”ja siemenellesi”, joka on Kristus.

[17] E digo isto: uma aliança já anteriormente confirmada por Deus, a lei, que veio quatrocentos e trinta anos depois, não a pode ab-rogar, de forma que venha a desfazer a promessa.

[18] Porque, se a herança provém de lei, já não decorre de promessa; mas foi pela promessa que Deus a concedeu gratuitamente a Abraão.

[19] Qual, pois, a razão de ser da lei? Foi adicionada por causa das transgressões, até que viesse o descendente a quem se fez a promessa, e foi promulgada por meio de anjos, pela mão de um mediador.

[20] Ora, o mediador não é de um, mas Deus é um.

[21] É, porventura, a lei contrária às promessas de Deus? De modo nenhum! Porque, se fosse promulgada uma lei que pudesse dar vida, a justiça, na verdade, seria procedente de lei.

[22] Mas a Escritura encerrou tudo sob o pecado, para que, mediante a fé em Jesus Cristo, fosse a promessa concedida aos que crêem.

A tutela da lei para nos conduzir a Cristo

[23] Mas, antes que viesse a fé, estávamos sob a tutela da lei e nela encerrados, para essa fé que, de futuro, haveria de revelar-se.

[24] De maneira que a lei nos serviu de aio para nos conduzir a Cristo, a fim de que fôssemos justificados por fé.

[25] Mas, tendo vindo a fé, já não permanecemos subordinados ao aio.

[17]Tarkoitan tätä: Jumalan ennen vahvistamaa testamenttia ei neljäsataakolmekymmentä vuotta myöhemmin tullut laki kumoa, niin että se tekisi lupauksen mitättömäksi.

[18]Jos nimittäin perintö tulisi lain perusteella, se ei enää perustuisikaan lupaukseen. Abrahamille Jumala on sen kuitenkin lahjoittanut lupauksen kautta.

[19]Mitä varten sitten on laki? Se lisättiin jälkeenpäin rikkomusten vuoksi, kunnes tulisi se siemen, jolle lupaus oli annettu. Laki saatettiin voimaan enkelien kautta välimiehen kädellä.

[20]Välimies ei kuitenkaan ole vain yhtä varten, mutta Jumala on yksi.

[21]Onko laki siis vastoin Jumalan lupauksia? Ei tietenkään! Jos olisi annettu laki, joka voisi tehdä eläväksi, niin vanhurskaus tulisi todellakin lain avulla.

[22] Mutta Raamattu on sulkenut kaiken synnin alaisuuteen, että se, mikä oli luvattu, annettaisiin uskosta Jeesukseen Kristukseen niille, jotka uskovat.

[23]Ennen uskon tuloa meitä vartioitiin lain alaisuuteen suljettuina, kunnes usko ilmestyisi.

[24]Näin laista on tullut meille kasvattaja Kristukseen, että me tulisimme vanhurskaiksi uskosta.

[25]Mutta uskon tultua emme enää ole kasvattajan alaisia.

26 Pois todos vós sois filhos de Deus mediante a fé em Cristo Jesus;

27 porque todos quantos fostes batizados em Cristo de Cristo vos revestistes.

28 Dessarte, não pode haver judeu nem grego; nem escravo nem liberto; nem homem nem mulher; porque todos vós sois um em Cristo Jesus.

29 E, se sois de Cristo, também sois descendentes de Abraão e herdeiros segundo a promessa.

26Te kaikki olette uskon kautta Jumalan lapsia Kristuksessa Jeesuksessa.

27Kaikki te, jotka olette Kristukseen kastettuja, olette pukeutuneet Kristukseen.

28Tässä ei ole juutalaista eikä kreikkalaista, ei orjaa eikä vapaata, ei miestä eikä naista, sillä Kristuksessa Jeesuksessa te kaikki olette yksi.

29Jos te siis olette Kristuksen omia, te olette Abrahamin siementä, perillisiä lupauksen mukaan.

Gálatas 4

A nossa filiação em Cristo

1 Digo, pois, que, durante o tempo em que o herdeiro é menor, em nada difere de escravo, posto que é ele senhor de tudo.

2 Mas está sob tutores e curadores até ao tempo predeterminado pelo pai.

3 Assim, também nós, quando éramos menores, estávamos servilmente sujeitos aos rudimentos do mundo;

4 vindo, porém, a plenitude do tempo, Deus enviou seu Filho, nascido de mulher, nascido sob a lei,

5 para resgatar os que estavam sob a lei, a fim de que recebêssemos a adoção de filhos.

6 E, porque vós sois filhos, enviou Deus ao nosso coração o Espírito de seu Filho, que clama: Aba, Pai!

Galatalaisille 4

1Mutta minä sanon: niin kauan kuin perillinen on alaikäinen, hän ei millään tavoin eroa orjasta, vaikka onkin kaiken herra.

2 Hän on holhoojien ja taloudenhoitajien alainen isän määräämään aikaan asti.

3 Samoin on meidän laitamme. Kun olimme alaikäisiä, olimme orjuutettuina maailman alkeisvoimien alaisuuteen.

4Mutta kun aika oli täyttynyt, Jumala lähetti Poikansa, naisesta syntyneen, lain alaiseksi syntyneen,

5lunastamaan vapaiksi lain alaiset, että me pääsisimme lapsen asemaan.

6Ja koska tekin olette lapsia, Jumala on lähettänyt meidän kaikkien sydämiin Poikansa Hengen, joka huutaa: ”Abba! Isä!”

[7] De sorte que já não és escravo, porém filho; e, sendo filho, também herdeiro por Deus.

O valor transitório dos ritos judaicos

[8] Outrora, porém, não conhecendo a Deus, servíeis a deuses que, por natureza, não o são;

[9] mas agora que conheceis a Deus ou, antes, sendo conhecidos por Deus, como estais voltando, outra vez, aos rudimentos fracos e pobres, aos quais, de novo, quereis ainda escravizar-vos?

[10] Guardais dias, e meses, e tempos, e anos.

[11] Receio de vós tenha eu trabalhado em vão para convosco.

A perplexidade de Paulo

[12] Sede qual eu sou; pois também eu sou como vós. Irmãos, assim vos suplico. Em nada me ofendestes.

[13] E vós sabeis que vos preguei o evangelho a primeira vez por causa de uma enfermidade física.

[14] E, posto que a minha enfermidade na carne vos foi uma tentação, contudo, não me revelastes desprezo nem desgosto; antes, me recebestes como anjo de Deus, como o próprio Cristo Jesus.

[15] Que é feito, pois, da vossa exultação? Pois vos dou testemunho de que, se possível fora, teríeis arrancado os próprios olhos para mos dar.

[16] Tornei-me, porventura, vosso inimigo, por vos dizer a verdade?

[7]Sinä et siis enää ole orja vaan lapsi. Mutta jos olet lapsi, olet myös perillinen, Jumalan tahdosta.

Paavalin huoli galatalaisista

[8]Silloin kun ette tunteneet Jumalaa, te palvelitte jumalia, jotka eivät todellisuudessa jumalia ole.

[9]Mutta nyt, kun te tunnette Jumalan, tai paremminkin, kun Jumala tuntee teidät, miksi te taas käännytte noiden heikkojen ja arvottomien alkeisvoimien puoleen? Tahdotteko jälleen tulla niiden orjiksi?

[10]Te seuraatte tarkoin päiviä, kuukausia, juhla-aikoja ja vuosia.

[11]Pelkään puolestanne, että olen ehkä turhaan nähnyt teistä vaivaa.

[12]Pyydän teitä, veljet: tulkaa sellaisiksi kuin minä, koska minäkin olen tullut sellaiseksi kuin te. Ette ole tehneet mitenkään väärin minua kohtaan.

[13]Tehän tiedätte, että ensimmäisellä kerralla julistin teille evankeliumia ruumiillisen heikkouteni takia.

[14]Ruumiillinen tilani oli teille koettelemus. Ette kuitenkaan halveksineet ettekä inhonneet minua vaan otitte minut vastaan kuin Jumalan enkelin, kuin Kristuksen Jeesuksen.

[15]Missä teidän onnenne nyt on? Todistan teistä, että te, mikäli mahdollista, olisitte silloin kaivaneet vaikka silmät päästänne ja antaneet minulle.

[16] Onko minusta siis tullut teidän vihamiehenne siksi, että sanon teille totuuden?

[17] Os que vos obsequiam não o fazem sinceramente, mas querem afastar-vos de mim, para que o vosso zelo seja em favor deles.

[18] É bom ser sempre zeloso pelo bem e não apenas quando estou presente convosco,

[19] meus filhos, por quem, de novo, sofro as dores de parto, até ser Cristo formado em vós;

[20] pudera eu estar presente, agora, convosco e falar-vos em outro tom de voz; porque me vejo perplexo a vosso respeito.

Sara e Agar, alegoria das duas alianças

[21] Dizei-me vós, os que quereis estar sob a lei: acaso, não ouvis a lei?

[22] Pois está escrito que Abraão teve dois filhos, um da mulher escrava e outro da livre.

[23] Mas o da escrava nasceu segundo a carne; o da livre, mediante a promessa.

[24] Estas coisas são alegóricas; porque estas mulheres são duas alianças; uma, na verdade, se refere ao monte Sinai, que gera para escravidão; esta é Agar.

[25] Ora, Agar é o monte Sinai, na Arábia, e corresponde à Jerusalém atual, que está em escravidão com seus filhos.

[26] Mas a Jerusalém lá de cima é livre, a qual é nossa mãe;

[27] porque está escrito: Alegra-te, ó estéril, que não dás à luz, exulta e clama, tu que não estás de parto; porque são mais numerosos os filhos da abandonada que os da que tem marido.

[17] Muutamilla on kyllä intoa teidän hyväksenne mutta ei oikeanlaista. He vain tahtovat eristää teidät, että teillä olisi intoa heidän hyväkseen.

[18] On hyvä osoittaa intoa oikean asian hyväksi aina eikä vain silloin, kun minä olen luonanne.

[19] Lapseni, teidän vuoksenne olen jälleen synnytyskivuissa, kunnes Kristus saa teissä muodon.

[20] Tahtoisin nyt olla luonanne ja muuttaa äänenikin. Olen aivan ymmällä teistä!

Vertaus Haagarista ja Saarasta

[21] Sanokaa minulle, te, jotka tahdotte olla lain alaisia: ettekö kuule, mitä laki sanoo?

[22] Onhan kirjoitettu, että Abrahamilla oli kaksi poikaa, toinen orjattaresta ja toinen vapaasta naisesta.

[23] Orjattaren poika oli syntynyt lihan mukaan, vapaan sen sijaan lupauksen voimasta.

[24] Tämä on vertauskuvallista. Nämä naiset kuvaavat kahta liittoa. Toinen on Siinainvuorelta ja synnyttää orjuuteen, ja se on Haagar.

[25] Haagar on näet Siinainvuori Arabiassa ja vastaa nykyistä Jerusalemia, joka elää lapsineen orjuudessa.

[26] Mutta ylhäällä oleva Jerusalem on vapaa, ja se on meidän äitimme.

[27] Onhan kirjoitettu: ”Iloitse, sinä hedelmätön, joka et synnytä. Riemuitse ja huuda, sinä, jolla ei ole synnytyskipuja! Sillä yksinäisellä on paljon lapsia, enemmän kuin sillä, jolla on mies.”

[28] Vós, porém, irmãos, sois filhos da promessa, como Isaque.
[29] Como, porém, outrora, o que nascera segundo a carne perseguia ao que nasceu segundo o Espírito, assim também agora.
[30] Contudo, que diz a Escritura? Lança fora a escrava e seu filho, porque de modo algum o filho da escrava será herdeiro com o filho da livre.
[31] E, assim, irmãos, somos filhos não da escrava, e sim da livre.

Gálatas 5

Ou a lei ou Cristo

[1] Para a liberdade foi que Cristo nos libertou. Permanecei, pois, firmes e não vos submetais, de novo, a jugo de escravidão.
[2] Eu, Paulo, vos digo que, se vos deixardes circuncidar, Cristo de nada vos aproveitará.
[3] De novo, testifico a todo homem que se deixa circuncidar que está obrigado a guardar toda a lei.
[4] De Cristo vos desligastes, vós que procurais justificar-vos na lei; da graça decaístes.
[5] Porque nós, pelo Espírito, aguardamos a esperança da justiça que provém da fé.
[6] Porque, em Cristo Jesus, nem a circuncisão, nem a incircuncisão têm valor algum, mas a fé que atua pelo amor.
[7] Vós corríeis bem; quem vos impediu de continuardes a obedecer à verdade?

[28]Veljet, te olette lupauksen lapsia, niin kuin Iisak oli.
[29]Ja niin kuin lihan mukaan syntynyt silloin vainosi Hengen mukaan syntynyttä, niin on nytkin.
[30]Mutta mitä Raamattu sanookaan! ”Aja pois orjatar ja hänen poikansa, sillä orjattaren poika ei saa periä vapaan vaimon pojan kanssa.”
[31]Siispä, veljet, me emme ole orjattaren lapsia vaan vapaan.

Galatalaisille 5

Vapaus Kristuksessa

[1]Vapauteen Kristus vapautti meidät. Pysykää siis lujina älkääkä antako uudestaan sitoa itseänne orjuuden ikeeseen.
[2]Minä, Paavali, sanon teille: jos ympärileikkautatte itsenne, Kristuksesta ei ole teille mitään hyötyä.
[3]Vakuutan vielä jokaiselle ihmiselle, joka ympärileikkauttaa itsensä, että hän on velvollinen täyttämään koko lain.
[4]Te olette joutuneet eroon Kristuksesta, te, jotka yritätte lain avulla tulla vanhurskaiksi. Te olette langenneet pois armosta.
[5]Mutta me odotamme Hengessä uskon kautta sitä vanhurskautta, jota toivomme.
[6]Kristuksessa Jeesuksessa ei hyödytä ympärileikkaus eikä ympärileikkaamattomuus. Tärkeää on rakkaudessa vaikuttava usko.
[7]Te juoksitte hyvin. Kuka teitä esti olemasta totuudelle kuuliaisia?

[8] Esta persuasão não vem daquele que vos chama.

[9] Um pouco de fermento leveda toda a massa.

[10] Confio de vós, no SENHOR, que não alimentareis nenhum outro sentimento; mas aquele que vos perturba, seja ele quem for, sofrerá a condenação.

[11] Eu, porém, irmãos, se ainda prego a circuncisão, por que continuo sendo perseguido? Logo, está desfeito o escândalo da cruz.

[12] Tomara até se mutilassem os que vos incitam à rebeldia.

A liberdade é limitada pelo amor

[13] Porque vós, irmãos, fostes chamados à liberdade; porém não useis da liberdade para dar ocasião à carne; sede, antes, servos uns dos outros, pelo amor.

[14] Porque toda a lei se cumpre em um só preceito, a saber: Amarás o teu próximo como a ti mesmo.

[15] Se vós, porém, vos mordeis e devorais uns aos outros, vede que não sejais mutuamente destruídos.

As obras da carne e o fruto do Espírito

[16] Digo, porém: andai no Espírito e jamais satisfareis à concupiscência da carne.

[17] Porque a carne milita contra o Espírito, e o Espírito, contra a carne, porque são opostos entre si; para que não façais o que, porventura, seja do vosso querer.

[18] Mas, se sois guiados pelo Espírito, não estais sob a lei.

[19] Ora, as obras da carne são conhecidas e são: prostituição, impureza, lascívia,

[8]Houkutus siihen ei ole lähtöisin hänestä, joka teitä kutsuu.

[9] Vähäinen hapate hapattaa koko taikinan.

[10]Luotan teihin Herrassa, ettette tule ajattelemaan toisin. Mutta se, joka on saanut teidät hämmentymään, saa tuomionsa, olipa hän kuka tahansa.

[11]Veljet, jos minä vielä julistan ympärileikkausta, miksi minua yhä vainotaan? Silloinhan ristin pahennus olisi poistettu.

[12]Kunpa kuohisivat itsensä, nuo teidän kiihottajanne!

[13]Teidät on kutsuttu vapauteen, veljet. Älkää vain antako vapauden olla yllykkeenä lihalle, vaan palvelkaa toisianne rakkaudessa.

[14]Sillä koko laki sisältyy tähän yhteen käskyyn: ”Rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi.”

[15]Mutta jos purette ja syötte toisianne, varokaa, ettette kokonaan tuhoa toisianne.

Vaeltakaa Hengessä

[16]Minä sanon: vaeltakaa Hengessä, niin ette toteuta lihan himoa.

[17]Liha himoitsee Henkeä vastaan ja Henki lihaa vastaan. Ne ovat toisiaan vastaan, niin ettette tee sitä, mitä tahdotte.

[18]Mutta jos Henki johdattaa teitä, ette ole lain alaisia.

[19]Lihan teot ovat ilmeisiä. Niitä ovat haureus, saastaisuus, irstaus,

[20] idolatria, feitiçarias, inimizades, porfias, ciúmes, iras, discórdias, dissensões, facções,

[21] invejas, bebedices, glutonarias e coisas semelhantes a estas, a respeito das quais eu vos declaro, como já, outrora, vos preveni, que não herdarão o reino de Deus os que tais coisas praticam.

[22] Mas o fruto do Espírito é: amor, alegria, paz, longanimidade, benignidade, bondade, fidelidade,

[23] mansidão, domínio próprio. Contra estas coisas não há lei.

[24] E os que são de Cristo Jesus crucificaram a carne, com as suas paixões e concupiscências.

[25] Se vivemos no Espírito, andemos também no Espírito.

[26] Não nos deixemos possuir de vanglória, provocando uns aos outros, tendo inveja uns dos outros.

[20]epäjumalien palveleminen, noituus, vihamielisyydet, riita, kiivaus, vihat, juonittelut, eripuraisuudet, harhaopit,

[21]kateus, juomingit, mässäily ja muut sellaiset. Sanon teille etukäteen, kuten ennenkin olen sanonut, että ne, jotka tällaista tekevät, eivät peri Jumalan valtakuntaa.

[22]Mutta Hengen hedelmä on rakkaus, ilo, rauha, pitkämielisyys, ystävällisyys, hyvyys, uskollisuus ,

[23]sävyisyys, itsehillintä. Näitä vastaan ei ole laki.

[24]Ne, jotka ovat Kristuksen Jeesuksen omia, ovat ristiinnaulinneet lihansa himoineen ja haluineen.

[25]Jos me Hengessä elämme, vaeltakaamme myös Hengessä.

[26]Älkäämme tavoitelko turhaa kunniaa, ärsytellen ja kadehtien toisiamme.

Gálatas 6

O auxílio mútuo e a responsabilidade pessoal

[1] Irmãos, se alguém for surpreendido nalguma falta, vós, que sois espirituais, corrigi-o com espírito de brandura; e guarda-te para que não sejas também tentado.

[2] Levai as cargas uns dos outros e, assim, cumprireis a lei de Cristo.

[3] Porque, se alguém julga ser alguma coisa, não sendo nada, a si mesmo se engana.

Galatalaisille 6

Kantakaa toistenne kuormia

[1]Veljet, jos joku tavataan jostakin rikkomuksesta, ojentakaa te, hengelliset, häntä sävyisyyden hengessä. Mutta ole varuillasi, ettet sinäkin joutuisi kiusaukseen.

[2]Kantakaa toistenne kuormia, niin täytätte Kristuksen lain.

[3]Jos joku luulee olevansa jotakin, vaikka ei ole mitään, hän pettää itsensä.

[4] Mas prove cada um o seu labor e, então, terá motivo de gloriar-se unicamente em si e não em outro.

[5] Porque cada um levará o seu próprio fardo.

O que o homem semear, isso também ceifará

[6] Mas aquele que está sendo instruído na palavra faça participante de todas as coisas boas aquele que o instrui.

[7] Não vos enganeis: de Deus não se zomba; pois aquilo que o homem semear, isso também ceifará.

[8] Porque o que semeia para a sua própria carne da carne colherá corrupção; mas o que semeia para o Espírito do Espírito colherá vida eterna.

[9] E não nos cansemos de fazer o bem, porque a seu tempo ceifaremos, se não desfalecermos.

[10] Por isso, enquanto tivermos oportunidade, façamos o bem a todos, mas principalmente aos da família da fé.

[11] Vede com que letras grandes vos escrevi de meu próprio punho.

Paulo gloria-se na cruz de Cristo

[12] Todos os que querem ostentar-se na carne, esses vos constrangem a vos circuncidardes, somente para não serem perseguidos por causa da cruz de Cristo.

[13] Pois nem mesmo aqueles que se deixam circuncidar guardam a lei; antes, querem que vos circuncideis, para se gloriarem na vossa carne.

[4]Tutkikoon kukin omat tekonsa. Silloin hänellä on kerskumista vain siitä, mitä hän itse on, vertaamatta itseään toisiin,

[5] sillä jokaisen on kannettava oma taakkansa.

[6]Jakakoon se, jolle sanaa opetetaan, kaikkea hyvää opettajalleen.

[7]Älkää eksykö! Jumala ei salli pilkata itseään. Mitä ihminen kylvää, sitä hän myös niittää.

[8]Joka kylvää lihaansa, niittää lihasta turmeluksen, mutta joka kylvää Henkeen, niittää Hengestä iankaikkisen elämän.

[9]Kun teemme hyvää, älkäämme väsykö, sillä aikanaan saamme niittää, jos emme lannistu.

[10]Niin kauan kuin meillä siis on vielä aikaa, tehkäämme hyvää kaikille, varsinkin uskonystäville .

Yhteenveto ja lopputervehdys

[11]Katsokaa, kuinka suurin kirjaimin minä omakätisesti kirjoitan teille!

[12] Kaikki, jotka tahtovat saada arvonantoa ihmisten keskuudessa , yrittävät pakottaa teitä ympärileikkauttamaan itsenne vain siksi, ettei heitä vainottaisi Kristuksen ristin tähden.

[13]Eiväthän nekään, jotka ympärileikkauttavat itsensä, itse noudata lakia. He vain tahtovat teitä ympärileikkauttamaan itsenne saadakseen kerskailla teidän lihastanne.

[14] Mas longe esteja de mim gloriar-me, senão na cruz de nosso SENHOR Jesus Cristo, pela qual o mundo está crucificado para mim, e eu, para o mundo.

[14] Mutta pois se minusta, että kerskaisin muusta kuin Herramme Jeesuksen Kristuksen rististä, jonka kautta maailma on ristiinnaulittu minulle ja minä maailmalle!

[15] Pois nem a circuncisão é coisa alguma, nem a incircuncisão, mas o ser nova criatura.

[15] Sillä ei ympärileikkaus ole mitään eikä ympärileikkaamattomuus. Tärkeää on uusi luomus.

[16] E, a todos quantos andarem de conformidade com esta regra, paz e misericórdia sejam sobre eles e sobre o Israel de Deus.

[16] Rauha ja laupeus kaikille, jotka elävät tämän säännön mukaan, samoin Jumalan Israelille!

[17] Quanto ao mais, ninguém me moleste; porque eu trago no corpo as marcas de Jesus.

[17] Älköön kukaan tästä lähtien tuottako minulle vaivaa, sillä minä kannan Jeesuksen arvet ruumiissani.

A bênção

[18] A graça de nosso SENHOR Jesus Cristo seja, irmãos, com o vosso espírito. Amém!

[18] Herramme Jeesuksen Kristuksen armo olkoon teidän henkenne kanssa, veljet. Aamen.

Epístola de Paulo aos Efésios

Efésios 1

Prefácio e saudação

[1] Paulo, apóstolo de Cristo Jesus por vontade de Deus, aos santos que vivem em Éfeso e fiéis em Cristo Jesus,

[2] graça a vós outros e paz, da parte de Deus, nosso Pai, e do SENHOR Jesus Cristo.

As bênçãos de Deus em Cristo, autor da nossa redenção

[3] Bendito o Deus e Pai de nosso SENHOR Jesus Cristo, que nos tem abençoado com toda sorte de bênção espiritual nas regiões celestiais em Cristo,

[4] assim como nos escolheu, nele, antes da fundação do mundo, para sermos santos e irrepreensíveis perante ele; e em amor

[5] nos predestinou para ele, para a adoção de filhos, por meio de Jesus Cristo, segundo o beneplácito de sua vontade,

[6] para louvor da glória de sua graça, que ele nos concedeu gratuitamente no Amado,

[7] no qual temos a redenção, pelo seu sangue, a remissão dos pecados, segundo a riqueza da sua graça,

[8] que Deus derramou abundantemente sobre nós em toda a sabedoria e prudência,

[9] desvendando-nos o mistério da sua vontade, segundo o seu beneplácito que propusera em Cristo,

Efesolaisille

Efesolaisille 1

[1]Paavali, Jumalan tahdosta Kristuksen Jeesuksen apostoli, Efesoksessa oleville pyhille ja uskoville Kristuksessa Jeesuksessa.

[2] Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!

Hengellinen siunaus Kristuksessa

[3]Ylistetty olkoon meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala ja Isä, joka on siunannut meitä taivaallisissa kaikella hengellisellä siunauksella Kristuksessa.

[4]Jo ennen maailman perustamista hän valitsi meidät Kristuksessa olemaan pyhiä ja nuhteettomia hänen edessään.

[5]Rakkaudessaan hän jo edeltä määräsi meidät yhteyteensä, omiksi lapsikseen, Jeesuksen Kristuksen kautta, oman hyvän tahtonsa mukaan,

[6]armonsa kirkkauden ylistykseksi. Tämän armon hän on lahjoittanut meille siinä Rakastetussa,

[7]jossa meillä on lunastus hänen verensä kautta, rikkomusten anteeksi saaminen hänen armonsa rikkauden mukaan.

[8]Tätä armoa hän on antanut meille runsain määrin ja suonut meille kaikkea viisautta ja ymmärrystä.

[9] Hän on ilmoittanut meille tahtonsa salaisuuden

[10] de fazer convergir nele, na dispensação da plenitude dos tempos, todas as coisas, tanto as do céu como as da terra;

[11] nele, digo, no qual fomos também feitos herança, predestinados segundo o propósito daquele que faz todas as coisas conforme o conselho da sua vontade,

[12] a fim de sermos para louvor da sua glória, nós, os que de antemão esperamos em Cristo;

[13] em quem também vós, depois que ouvistes a palavra da verdade, o evangelho da vossa salvação, tendo nele também crido, fostes selados com o Santo Espírito da promessa;

[14] o qual é o penhor da nossa herança, até ao resgate da sua propriedade, em louvor da sua glória.

Paulo ora pelos crentes

[15] Por isso, também eu, tendo ouvido a fé que há entre vós no SENHOR Jesus e o amor para com todos os santos,

[16] não cesso de dar graças por vós, fazendo menção de vós nas minhas orações,

[17] para que o Deus de nosso SENHOR Jesus Cristo, o Pai da glória, vos conceda espírito de sabedoria e de revelação no pleno conhecimento dele,

[18] iluminados os olhos do vosso coração, para saberdes qual é a esperança do seu chamamento, qual a riqueza da glória da sua herança nos santos

[10]siitä armotaloudesta, jonka hän oli suunnitellut ja nähnyt hyväksi toteuttaa aikojen täyttyessä: hän oli yhdistävä Kristuksessa yhdeksi kaiken, mitä on taivaissa ja maan päällä.

[11]Kristuksessa me olemme myös saaneet perintöosan, niin kuin meistä oli ennalta määrätty hänen suunnitelmassaan, hänen, joka vaikuttaa kaiken oman tahtonsa ja päätöksensä mukaan,

[12]että me, jotka olemme jo ennalta panneet toivomme Kristukseen, eläisimme Jumalan kirkkauden ylistykseksi.

[13] Hänessä on teihinkin, sitten kun olitte kuulleet totuuden sanan, pelastuksenne evankeliumin, ja uskoneet sen, pantu sinetiksi luvattu Pyhä Henki,

[14]joka on meidän perintömme vakuutena hänen omaisuutensa lunastamiseksi, hänen kirkkautensa ylistykseksi.

Kristus on seurakunnan pää

[15]Sen vuoksi, saatuani kuulla uskostanne Herraan Jeesukseen ja rakkaudestanne kaikkia pyhiä kohtaan,

[16]en lakkaa kiittämästä Jumalaa teistä muistaessani teitä rukouksissani.

[17]Minä rukoilen, että meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala, kirkkauden Isä, antaisi teille viisauden ja ilmestyksen Hengen hänen tuntemisessaan

[18] ja valaisisi teidän sydämenne silmät, jotta tietäisitte, mikä on se toivo, johon hän on teidät kutsunut, miten suuri on hänen perintönsä kirkkaus hänen pyhissään

[19] e qual a suprema grandeza do seu poder para com os que cremos, segundo a eficácia da força do seu poder;

[20] o qual exerceu ele em Cristo, ressuscitando-o dentre os mortos e fazendo-o sentar à sua direita nos lugares celestiais,

[21] acima de todo principado, e potestade, e poder, e domínio, e de todo nome que se possa referir não só no presente século, mas também no vindouro.

[22] E pôs todas as coisas debaixo dos pés e, para ser o cabeça sobre todas as coisas, o deu à igreja,

[23] a qual é o seu corpo, a plenitude daquele que a tudo enche em todas as coisas.

Efésios 2

Do pecado para a salvação pela graça

[1] Ele vos deu vida, estando vós mortos nos vossos delitos e pecados,

[2] nos quais andastes outrora, segundo o curso deste mundo, segundo o príncipe da potestade do ar, do espírito que agora atua nos filhos da desobediência;

[3] entre os quais também todos nós andamos outrora, segundo as inclinações da nossa carne, fazendo a vontade da carne e dos pensamentos; e éramos, por natureza, filhos da ira, como também os demais.

[19] ja miten äärettömän suuri on hänen voimansa meitä kohtaan, jotka uskomme, hänen väkevän voimansa vaikutuksen mukaan.

[20]Tällä voimallaan hän vaikutti Kristuksessa herättäessään hänet kuolleista ja asettaessaan hänet istumaan oikealle puolelleen taivaallisissa,

[21]ylemmäksi kaikkea hallitusta ja valtaa, voimaa ja herruutta ja jokaista nimeä, joka mainitaan, ei vain tässä maailmanajassa vaan myös tulevassa.

[22]Jumala on alistanut kaiken hänen jalkojensa alle ja asettanut hänet kaiken yläpuolelle, pääksi seurakunnalle,

[23]joka on hänen ruumiinsa ja täyteytensä, hänen, joka kaiken kaikessa täyttää.

Efesolaisille 2

Kuolemasta uuteen elämään

[1]Jumala on eläviksi tehnyt teidät, jotka olitte kuolleet rikkomuksiinne ja synteihinne.

[2]Niissä te ennen vaelsitte tämän maailman menon mukaan, ilmavallan hallitsijan tahdon mukaan, sen hengen, joka nyt vaikuttaa tottelemattomuuden lapsissa.

[3]Heidän joukossaan mekin kaikki ennen elimme lihamme himoissa tyydyttäen lihan ja mielen haluja ja olimme luonnostamme vihan lapsia niin kuin muutkin.

[4] Mas Deus, sendo rico em misericórdia, por causa do grande amor com que nos amou,

[5] e estando nós mortos em nossos delitos, nos deu vida juntamente com Cristo, – pela graça sois salvos,

[6] e, juntamente com ele, nos ressuscitou, e nos fez assentar nos lugares celestiais em Cristo Jesus;

[7] para mostrar, nos séculos vindouros, a suprema riqueza da sua graça, em bondade para conosco, em Cristo Jesus.

[8] Porque pela graça sois salvos, mediante a fé; e isto não vem de vós; é dom de Deus;

[9] não de obras, para que ninguém se glorie.

[10] Pois somos feitura dele, criados em Cristo Jesus para boas obras, as quais Deus de antemão preparou para que andássemos nelas.

Os gentios e os judeus são unidos pela cruz de Cristo

[11] Portanto, lembrai-vos de que, outrora, vós, gentios na carne, chamados incircuncisão por aqueles que se intitulam circuncisos, na carne, por mãos humanas,

[12] naquele tempo, estáveis sem Cristo, separados da comunidade de Israel e estranhos às alianças da promessa, não tendo esperança e sem Deus no mundo.

[4] Mutta Jumala, joka on laupeudesta rikas, on rakastanut meitä ja suuressa rakkaudessaan

[5] tehnyt meidät, jotka olimme kuolleet rikkomustemme tähden, eläviksi yhdessä Kristuksen kanssa. Armosta te olette pelastettuja.

[6]Jumala on herättänyt meidät yhdessä hänen kanssaan ja asettanut yhdessä hänen kanssaan istumaan taivaallisiin Kristuksessa Jeesuksessa,

[7]osoittaakseen tulevina maailmanaikoina ylenpalttisen runsasta armoaan hyvyydessään meitä kohtaan Kristuksessa Jeesuksessa.

[8] Armosta te olette pelastettuja uskon kautta, ette itsenne kautta – se on Jumalan lahja –

[9]ette tekojen kautta, ettei kukaan voisi kerskailla.

[10]Sillä me olemme hänen tekonsa, luodut Kristuksessa Jeesuksessa niitä hyviä töitä varten, jotka Jumala on ennalta valmistanut, vaeltaaksemme niissä.

Yhdeksi Kristuksessa

[11]Muistakaa sen vuoksi, että ennen te lihanne puolesta pakanat, ympärileikkaamattomat – näin teitä nimittävät ne, joita lihaan käsin tehdyn ympärileikkauksen mukaan sanotaan ympärileikatuiksi –

[12]että te siihen aikaan olitte ilman Kristusta, olitte vailla Israelin kansalaisoikeutta, osattomia lupauksen

liitoista, ilman toivoa ja ilman Jumalaa maailmassa.

[13] Mas, agora, em Cristo Jesus, vós, que antes estáveis longe, fostes aproximados pelo sangue de Cristo.

[13]Mutta nyt Kristuksessa Jeesuksessa olette te, jotka ennen olitte kaukana, päässeet lähelle Kristuksen veressä.

[14] Porque ele é a nossa paz, o qual de ambos fez um; e, tendo derribado a parede da separação que estava no meio, a inimizade,

[14] Hän on meidän rauhamme. Hän teki nuo molemmat ihmisryhmät yhdeksi ja purki niitä erottavan vihollisuuden muurin,

[15] aboliu, na sua carne, a lei dos mandamentos na forma de ordenanças, para que dos dois criasse, em si mesmo, um novo homem, fazendo a paz,

[15]kun hän omassa lihassaan teki tehottomaksi käskyjen lain säädöksineen. Näin hän teki, jotta hän omassa itsessään loisi nuo kaksi yhdeksi uudeksi ihmiseksi ja niin tekisi rauhan

[16] e reconciliasse ambos em um só corpo com Deus, por intermédio da cruz, destruindo por ela a inimizade.

[16]ja jotta hän yhdessä ruumiissa ristillä sovittaisi nuo molemmat Jumalan kanssa ja niin omassa itsessään tekisi lopun vihollisuudesta.

[17] E, vindo, evangelizou paz a vós outros que estáveis longe e paz também aos que estavam perto;

[17] Hän tuli ja julisti rauhaa teille, jotka olitte kaukana, ja rauhaa niille, jotka olivat lähellä.

[18] porque, por ele, ambos temos acesso ao Pai em um Espírito.

[18]Hänen kauttaan on meillä molemmilla pääsy yhdessä ja samassa Hengessä Isän luo.

[19] Assim, já não sois estrangeiros e peregrinos, mas concidadãos dos santos, e sois da família de Deus,

[19]Te ette siis enää ole vieraita ettekä muukalaisia, vaan te olette samaa kansaa pyhien kanssa ja Jumalan perheväkeä,

[20] edificados sobre o fundamento dos apóstolos e profetas, sendo ele mesmo, Cristo Jesus, a pedra angular;

[20]apostolien ja profeettojen perustukselle rakennettuja, kulmakivenä itse Kristus Jeesus.

[21] no qual todo o edifício, bem ajustado, cresce para santuário dedicado ao SENHOR,

[21]Hänessä koko rakennus liittyy yhteen ja kasvaa pyhäksi temppeliksi Herrassa.

[22] no qual também vós juntamente estais sendo edificados para habitação de Deus no Espírito.

[22]Hänessä tekin rakennutte yhdessä muiden kanssa Jumalan asumukseksi Hengessä.

Efésios 3

A vocação dos gentios e o apostolado de Paulo

[1] Por esta causa eu, Paulo, sou o prisioneiro de Cristo Jesus, por amor de vós, gentios,

[2] se é que tendes ouvido a respeito da dispensação da graça de Deus a mim confiada para vós outros;

[3] pois, segundo uma revelação, me foi dado conhecer o mistério, conforme escrevi há pouco, resumidamente;

[4] pelo que, quando ledes, podeis compreender o meu discernimento do mistério de Cristo,

[5] o qual, em outras gerações, não foi dado a conhecer aos filhos dos homens, como, agora, foi revelado aos seus santos apóstolos e profetas, no Espírito,

[6] a saber, que os gentios são co-herdeiros, membros do mesmo corpo e co-participantes da promessa em Cristo Jesus por meio do evangelho;

[7] do qual fui constituído ministro conforme o dom da graça de Deus a mim concedida segundo a força operante do seu poder.

[8] A mim, o menor de todos os santos, me foi dada esta graça de pregar aos gentios o evangelho das insondáveis riquezas de Cristo

Efesolaisille 3

Paavali, pakanoiden apostoli

[1]Tämän vuoksi minä, Paavali, joka olen teidän pakanoiden tähden Kristuksen Jeesuksen vanki, notkistan polveni.

[2]Olette varmaan kuulleet siitä Jumalan armon taloudenhoidosta, joka on uskottu minulle teidän hyväksenne.

[3]Minulle on ilmestyksessä annettu tiedoksi tämä salaisuus, niin kuin olen edellä lyhyesti kirjoittanut.

[4]Sitä lukiessanne voitte huomata, kuinka perehtynyt minä olen Kristuksen salaisuuteen.

[5]Tätä salaisuutta ei ole menneiden sukupolvien aikana annettu ihmisten tietoon, niin kuin se nyt on Hengessä ilmoitettu hänen pyhille apostoleilleen ja profeetoille:

[6]myös pakanat ovat meidän kanssamme perillisiä, samaa ruumista ja osallisia lupaukseen Kristuksessa Jeesuksessa evankeliumin kautta.

[7]Tämän evankeliumin palvelija minusta on tullut Jumalan armosta sen lahjan mukaan, joka hänen voimansa vaikutuksesta on minulle annettu.

[8]Minulle, kaikista pyhistä vähäisimmälle, on annettu tämä armo: julistaa pakanoille evankeliumia Kristuksen tutkimattomasta rikkaudesta

[9] e manifestar qual seja a dispensação do mistério, desde os séculos, oculto em Deus, que criou todas as coisas,

[10] para que, pela igreja, a multiforme sabedoria de Deus se torne conhecida, agora, dos principados e potestades nos lugares celestiais,

[11] segundo o eterno propósito que estabeleceu em Cristo Jesus, nosso SENHOR,

[12] pelo qual temos ousadia e acesso com confiança, mediante a fé nele.

[13] Portanto, vos peço que não desfaleçais nas minhas tribulações por vós, pois nisso está a vossa glória.

Paulo ora novamente

[14] Por esta causa, me ponho de joelhos diante do Pai,

[15] de quem toma o nome toda família, tanto no céu como sobre a terra,

[16] para que, segundo a riqueza da sua glória, vos conceda que sejais fortalecidos com poder, mediante o seu Espírito no homem interior;

[17] e, assim, habite Cristo no vosso coração, pela fé, estando vós arraigados e alicerçados em amor,

[18] a fim de poderdes compreender, com todos os santos, qual é a largura, e o comprimento, e a altura, e a profundidade

[19] e conhecer o amor de Cristo, que excede todo entendimento, para que sejais tomados de toda a plenitude de Deus.

[9]ja ilmoittaa kaikille, mikä on sen salaisuuden taloudenhoito, joka ikiajoista asti on ollut kätkettynä Jumalassa, hänessä, joka on kaiken luonut.

[10]Näin Jumalan moninainen viisaus tulee nyt seurakunnan kautta tunnetuksi taivaallisille hallituksille ja valloille

[11]sen ikuisen suunnitelman mukaisesti, jonka hän oli tehnyt Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme.

[12]Hänessä meillä on uskallus ja luottavainen pääsy Jumalan luo, uskon kautta häneen.

[13]Siksi minä pyydän, ettette lannistuisi niiden ahdistusten vuoksi, joita saan teidän tähtenne kärsiä, sillä ne ovat teille kunniaksi.

Kristuksen suuri rakkaus

[14]Tämän vuoksi minä notkistan polveni Isän edessä,

[15]hänen, josta kaikki isyys taivaissa ja maan päällä saa nimensä.

[16]Rukoilen, että hän Henkensä kautta, suuren kirkkautensa mukaisesti, antaisi teidän sisäisen ihmisenne vahvistua voimassa,

[17]niin että Kristus asuisi uskon kautta teidän sydämissänne. Rukoilen, että te, rakkauteen juurtuneina ja perustuneina,

[18]voisitte yhdessä kaikkien pyhien kanssa käsittää, mitä on leveys, pituus, korkeus ja syvyys,

[19]ja oppia tuntemaan Kristuksen rakkauden, joka on kaikkea tietoa

ylempänä. Näin te tulette täyteen Jumalan kaikkea täyteyttä.

[20] Ora, àquele que é poderoso para fazer infinitamente mais do que tudo quanto pedimos ou pensamos, conforme o seu poder que opera em nós,

[20] Hänelle, joka voi tehdä monin verroin enemmän kuin kaikki, mitä me anomme tai ymmärrämme, sen voiman mukaan, joka meissä vaikuttaa,

[21] a ele seja a glória, na igreja e em Cristo Jesus, por todas as gerações, para todo o sempre. Amém!

[21] hänelle kunnia seurakunnassa ja Kristuksessa Jeesuksessa kautta kaikkien sukupolvien, aina ja iankaikkisesti! Aamen.

Efésios 4

A unidade da fé

[1] Rogo-vos, pois, eu, o prisioneiro no SENHOR, que andeis de modo digno da vocação a que fostes chamados,

[2] com toda a humildade e mansidão, com longanimidade, suportando-vos uns aos outros em amor,

[3] esforçando-vos diligentemente por preservar a unidade do Espírito no vínculo da paz;

[4] há somente um corpo e um Espírito, como também fostes chamados numa só esperança da vossa vocação;

[5] há um só SENHOR, uma só fé, um só batismo;

[6] um só Deus e Pai de todos, o qual é sobre todos, age por meio de todos e está em todos.

O santo ministério e o serviço dos santos

[7] E a graça foi concedida a cada um de nós segundo a proporção do dom de Cristo.

[8] Por isso, diz: Quando ele subiu às alturas, levou cativo o cativeiro e concedeu dons aos homens.

Efesolaisille 4

Seurakunnan ykseys

[1]Minä, joka olen vankina Herran vuoksi, kehotan siis teitä vaeltamaan saamanne kutsumuksen arvoisesti,

[2]kaikessa nöyrinä, lempeinä ja pitkämielisinä, kärsien toisianne rakkaudessa.

[3]Pyrkikää rauhan yhdyssiteen avulla säilyttämään Hengen ykseys:

[4]yksi ruumis ja yksi Henki, niin kuin teidät on kutsuttukin yhteen ja samaan toivoon, jonka te kutsumuksessanne saitte,

[5]yksi Herra, yksi usko, yksi kaste;

[6]yksi Jumala ja kaikkien Isä, joka on yli kaikkien, kaikkien kautta ja kaikissa.

[7]Mutta itse kullekin meistä on annettu armo Kristuksen lahjan mitan mukaisesti.

[8]Sen tähden sanotaan: ”Hän nousi korkeuteen, otti vankeja saaliikseen ja antoi lahjoja ihmisille.”

[9] Ora, que quer dizer subiu, senão que também havia descido até às regiões inferiores da terra?

[10] Aquele que desceu é também o mesmo que subiu acima de todos os céus, para encher todas as coisas.

[11] E ele mesmo concedeu uns para apóstolos, outros para profetas, outros para evangelistas e outros para pastores e mestres,

[12] com vistas ao aperfeiçoamento dos santos para o desempenho do seu serviço, para a edificação do corpo de Cristo,

[13] até que todos cheguemos à unidade da fé e do pleno conhecimento do Filho de Deus, à perfeita varonilidade, à medida da estatura da plenitude de Cristo,

[14] para que não mais sejamos como meninos, agitados de um lado para outro e levados ao redor por todo vento de doutrina, pela artimanha dos homens, pela astúcia com que induzem ao erro.

[15] Mas, seguindo a verdade em amor, cresçamos em tudo naquele que é a cabeça, Cristo,

[16] de quem todo o corpo, bem ajustado e consolidado pelo auxílio de toda junta, segundo a justa cooperação de cada parte, efetua o seu próprio aumento para a edificação de si mesmo em amor.

A santidade cristã oposta à dissolução

[17] Isto, portanto, digo e no SENHOR testifico que não mais andeis como também andam os gentios, na vaidade dos seus próprios pensamentos,

[9]Mitä sitten merkitsee se, että hän nousi korkeuteen, ellei sitä, että hän oli laskeutunut myös alas, maan alimpiin paikkoihin?

[10]Hän, joka laskeutui alas, nousi myös kaikkia taivaita ylemmäksi täyttääkseen kaiken.

[11]Hän antoi toiset apostoleiksi, toiset profeetoiksi, toiset evankelistoiksi, toiset paimeniksi ja opettajiksi

[12]tehdäkseen pyhät valmiiksi palvelutyöhön, Kristuksen ruumiin rakentamiseen,

[13]kunnes me kaikki saavutamme ykseyden uskossa ja Jumalan Pojan tuntemisessa, kypsän miehuuden, Kristuksen täyteyden täysi-ikäisyyden mitan.

[14]Silloin emme enää ole alaikäisiä, jotka ajelehtivat ja ovat kaikkien opintuulten heiteltävinä ihmisten arpapelissä ja eksytyksen kavalissa juonissa,

[15]vaan noudatamme totuutta rakkaudessa ja kaikin tavoin kasvamme häneen, joka on pää, Kristus.

[16]Hänessä koko ruumis, yhteen liittyneenä ja koossa pysyen jokaisen jänteensä avulla, kasvaa ja rakentuu rakkaudessa sen voiman mukaan, joka kullakin ruumiinosalla on.

Vanha ja uusi ihminen

[17]Sanon siis tämän ja vakuutan Herrassa: älkää enää vaeltako niin kuin pakanat turhanpäiväisissä ajatuksissaan.

[18] obscurecidos de entendimento, alheios à vida de Deus por causa da ignorância em que vivem, pela dureza do seu coração,

[19] os quais, tendo-se tornado insensíveis, se entregaram à dissolução para, com avidez, cometerem toda sorte de impureza.

[20] Mas não foi assim que aprendestes a Cristo,

[21] se é que, de fato, o tendes ouvido e nele fostes instruídos, segundo é a verdade em Jesus,

[22] no sentido de que, quanto ao trato passado, vos despojeis do velho homem, que se corrompe segundo as concupiscências do engano,

[23] e vos renoveis no espírito do vosso entendimento,

[24] e vos revistais do novo homem, criado segundo Deus, em justiça e retidão procedentes da verdade.

Exortações à santidade

[25] Por isso, deixando a mentira, fale cada um a verdade com o seu próximo, porque somos membros uns dos outros.

[26] Irai-vos e não pequeis; não se ponha o sol sobre a vossa ira,

[27] nem deis lugar ao diabo.

[28] Aquele que furtava não furte mais; antes, trabalhe, fazendo com as próprias mãos o que é bom, para que tenha com que acudir ao necessitado.

[29] Não saia da vossa boca nenhuma palavra torpe, e sim unicamente a que for

[18]Heidän ymmärryksensä on pimentynyt, ja he ovat vieraantuneet Jumalan elämästä tietämättömyytensä ja sydämensä paatumuksen tähden.

[19]Heidän tuntonsa on turtunut, he ovat antautuneet irstauteen ja ahneudessaan harjoittavat kaikenlaista saastaisuutta.

[20]Mutta te ette ole sillä tavoin oppineet tuntemaan Kristusta,

[21]jos yleensä olette hänestä kuulleet ja hänessä opetusta saaneet niin kuin totuus on Jeesuksessa:

[22]teidän tulee hylätä vanha ihmisenne, jonka mukaan te ennen vaelsitte ja joka turmelee itsensä seuratessaan petollisia himoja,

[23]uudistua hengeltänne ja mieleltänne

[24]ja pukea yllenne uusi ihminen, joka on luotu Jumalan kuvan mukaisesti totuuden vanhurskauteen ja pyhyyteen.

[25]Pankaa sen tähden pois valhe ja puhukaa lähimmäisenne kanssa totta, sillä me olemme toinen toisemme jäseniä.

[26]Vihastukaa mutta älkää tehkö syntiä. Älköön aurinko laskeko vihanne yli.

[27]Älkää antako tilaa Paholaiselle.

[28]Joka on varastanut, älköön enää varastako, vaan pikemminkin tehköön työtä, ahkeroiden käsillään sitä, mikä on hyvää, niin että hänellä olisi antaa tarvitsevalle.

[29]Älköön suustanne lähtekö mitään sopimatonta puhetta vaan ainoastaan

boa para edificação, conforme a necessidade, e, assim, transmita graça aos que ouvem.

30 E não entristeçais o Espírito de Deus, no qual fostes selados para o dia da redenção.

31 Longe de vós, toda amargura, e cólera, e ira, e gritaria, e blasfêmias, e bem assim toda malícia.

32 Antes, sede uns para com os outros benignos, compassivos, perdoando-vos uns aos outros, como também Deus, em Cristo, vos perdoou.

sellaista, mikä on hyvää, tarpeellista ja rakentavaa, mieluista niille, jotka kuulevat.

30Älkää tehkö murheelliseksi Jumalan Pyhää Henkeä, joka on annettu teille sinetiksi lunastuksen päivää varten.

31Kaikki katkeruus, kiukku, viha, huuto ja herjaaminen, kaikenlainen pahuus olkoon pois teistä.

32 Olkaa toisianne kohtaan ystävällisiä ja hyväsydämisiä ja antakaa toisillenne anteeksi, niin kuin Jumalakin on Kristuksessa antanut teille anteeksi.

Efésios 5

1 Sede, pois, imitadores de Deus, como filhos amados;

2 e andai em amor, como também Cristo nos amou e se entregou a si mesmo por nós, como oferta e sacrifício a Deus, em aroma suave.

O fruto da luz e as obras das trevas

3 Mas a impudicícia e toda sorte de impurezas ou cobiça nem sequer se nomeiem entre vós, como convém a santos;

4 nem conversação torpe, nem palavras vãs ou chocarrices, coisas essas inconvenientes; antes, pelo contrário, ações de graças.

5 Sabei, pois, isto: nenhum incontinente, ou impuro, ou avarento, que é idólatra, tem herança no reino de Cristo e de Deus.

Efesolaisille 5

1Olkaa siis Jumalan seuraajia niin kuin rakkaat lapset.

2Vaeltakaa rakkaudessa, niin kuin Kristuskin rakasti meitä ja antoi itsensä meidän puolestamme lahjaksi ja suloisesti tuoksuvaksi uhriksi Jumalalle.

3Mutta haureutta ja minkäänlaista saastaisuutta tai ahneutta älköön edes mainittako teidän keskuudessanne, eihän se sovi pyhille,

4ei myöskään rivoutta, typerää puhetta tai ilveilyä, jotka ovat sopimattomia, vaan pikemminkin kiitosta.

5Tehän tiedätte hyvin, ettei yhdelläkään haureellisella eikä saastaisella ole perintöosaa Kristuksen ja Jumalan valtakunnassa, ei myöskään ahneella, sillä hän on epäjumalanpalvelija.

[6] Ninguém vos engane com palavras vãs; porque, por essas coisas, vem a ira de Deus sobre os filhos da desobediência.

[6]Älkää antako kenenkään pettää itseänne tyhjillä puheilla, sillä niiden vuoksi Jumalan viha kohtaa tottelemattomuuden lapsia.

[7] Portanto, não sejais participantes com eles.

[7]Älkää siis olko niihin osallisia heidän kanssaan.

Valossa vaeltaminen

[8] Pois, outrora, éreis trevas, porém, agora, sois luz no SENHOR; andai como filhos da luz

[8]Ennen te olitte pimeys, mutta nyt te olette valo Herrassa. Vaeltakaa valon lapsina,

[9] (porque o fruto da luz consiste em toda bondade, e justiça, e verdade),

[9]sillä valon hedelmä ilmenee kaikenlaisena hyvyytenä, vanhurskautena ja totuutena.

[10] provando sempre o que é agradável ao SENHOR.

[10] Tutkikaa siis, mikä on Herralle mieleistä.

[11] E não sejais cúmplices nas obras infrutíferas das trevas; antes, porém, reprovai-as.

[11] Älkää osallistuko pimeyden hedelmättömiin tekoihin, pikemminkin nuhdelkaa niistä.

[12] Porque o que eles fazem em oculto, o só referir é vergonha.

[12]On häpeällistä sanoakin, mitä tuollaiset ihmiset salassa tekevät.

[13] Mas todas as coisas, quando reprovadas pela luz, se tornam manifestas; porque tudo que se manifesta é luz.

[13] Mutta kaikki tulee ilmi, kun valo sen paljastaa,

[14] Pelo que diz: Desperta, ó tu que dormes, levanta-te de entre os mortos, e Cristo te iluminará.

[14]sillä kaikki, mikä tulee ilmi, on valoa. Sen vuoksi sanotaan: ”Herää, sinä joka nukut, ja nouse kuolleista, niin Kristus sinua valaisee!”

[15] Portanto, vede prudentemente como andais, não como néscios, e sim como sábios,

[15]Katsokaa siis tarkoin, kuinka vaellatte: ei niin kuin tyhmät vaan niin kuin viisaat.

[16] remindo o tempo, porque os dias são maus.

[16]Käyttäkää aikanne oikein, sillä nämä päivät ovat pahoja.

[17] Por esta razão, não vos torneis insensatos, mas procurai compreender qual a vontade do SENHOR.

[17]Sen tähden älkää olko järjettömiä, vaan ymmärtäkää, mikä on Herran tahto.

[18] E não vos embriagueis com vinho, no qual há dissolução, mas enchei-vos do Espírito,

[18]Älkää juopuko viinistä, sillä siitä tulee irstas meno, vaan täyttykää Hengellä,

[19] falando entre vós com salmos, entoando e louvando de coração ao SENHOR com hinos e cânticos espirituais,

[19]puhuen toisillenne psalmein, kiitosvirsin ja hengellisin lauluin. Laulakaa ja soittakaa sydämestänne Herralle

[20] dando sempre graças por tudo a nosso Deus e Pai, em nome de nosso SENHOR Jesus Cristo,

[20]kiittäen aina kaikesta Jumalaa ja Isää Herramme Jeesuksen Kristuksen nimessä.

[21] sujeitando-vos uns aos outros no temor de Cristo.

[21]Ja olkaa toisillenne alamaisia Kristuksen pelossa.

O lar cristão: marido e mulher

Ohjeita vaimoille ja miehille

[22] As mulheres sejam submissas ao seu próprio marido, como ao SENHOR;

[22]Vaimot, olkaa omalle miehellenne alamaisia niin kuin Herralle,

[23] porque o marido é o cabeça da mulher, como também Cristo é o cabeça da igreja, sendo este mesmo o salvador do corpo.

[23]sillä mies on vaimon pää, niin kuin myös Kristus on seurakunnan pää, oman ruumiinsa, seurakunnan, vapahtaja.

[24] Como, porém, a igreja está sujeita a Cristo, assim também as mulheres sejam em tudo submissas ao seu marido.

[24]Niin kuin seurakunta on Kristukselle alamainen, niin olkoot vaimotkin miehelleen kaikessa alamaisia.

[25] Maridos, amai vossa mulher, como também Cristo amou a igreja e a si mesmo se entregou por ela,

[25]Miehet, rakastakaa vaimoanne niin kuin Kristuskin rakasti seurakuntaa ja antoi itsensä alttiiksi sen puolesta,

[26] para que a santificasse, tendo-a purificado por meio da lavagem de água pela palavra,

[26]että hän sen pyhittäisi, puhdistaen sen vedellä pesten, sanan kautta,

[27] para a apresentar a si mesmo igreja gloriosa, sem mácula, nem ruga, nem coisa semelhante, porém santa e sem defeito.

[27]ja asettaisi eteensä kirkastetun seurakunnan, vailla tahraa, ryppyä tai muuta sellaista, pyhän ja nuhteettoman.

[28] Assim também os maridos devem amar a sua mulher como ao próprio corpo. Quem ama a esposa a si mesmo se ama.

[28]Samoin jokaisen miehen tulee rakastaa omaa vaimoaan niin kuin omaa ruumistaan. Joka rakastaa vaimoaan, rakastaa itseään.

29 Porque ninguém jamais odiou a própria carne; antes, a alimenta e dela cuida, como também Cristo o faz com a igreja;

30 porque somos membros do seu corpo.

31 Eis por que deixará o homem a seu pai e a sua mãe e se unirá à sua mulher, e se tornarão os dois uma só carne.

32 Grande é este mistério, mas eu me refiro a Cristo e à igreja.

33 Não obstante, vós, cada um de per si também ame a própria esposa como a si mesmo, e a esposa respeite ao marido.

29 Eihän kukaan ole koskaan vihannut omaa lihaansa, vaan hän ravitsee ja vaalii sitä niin kuin Kristuskin seurakuntaa,

30 sillä me olemme hänen ruumiinsa jäseniä.

31 Sen tähden mies luopukoon isästään ja äidistään ja liittyköön vaimoonsa, ja ne kaksi tulevat yhdeksi lihaksi.

32 Tämä salaisuus on suuri; minä tarkoitan Kristusta ja seurakuntaa.

33 Mutta myös jokainen teistä rakastakoon vaimoaan niin kuin itseään, ja vaimon tulee kunnioittaa miestään.

Efésios 6

O lar cristão: filhos e pais

1 Filhos, obedecei a vossos pais no SENHOR, pois isto é justo.

2 Honra a teu pai e a tua mãe (que é o primeiro mandamento com promessa),

3 para que te vá bem, e sejas de longa vida sobre a terra.

4 E vós, pais, não provoqueis vossos filhos à ira, mas criai-os na disciplina e na admoestação do SENHOR.

O lar cristão: servos e senhores

5 Quanto a vós outros, servos, obedecei a vosso senhor segundo a carne com temor e tremor, na sinceridade do vosso coração, como a Cristo,

6 não servindo à vista, como para agradar a homens, mas como servos de Cristo, fazendo, de coração, a vontade de Deus;

7 servindo de boa vontade, como ao SENHOR e não como a homens,

Efesolaisille 6

Ohjeita lapsille ja vanhemmille

1 Lapset, olkaa vanhemmillenne kuuliaisia Herrassa, sillä se on oikein.

2 ”Kunnioita isääsi ja äitiäsi” on ensimmäinen käsky, jota seuraa lupaus:

3 ”että menestyisit ja eläisit kauan maan päällä”.

4 Ja te isät, älkää kiihottako lapsianne vihaan, vaan kasvattakaa heitä Herran kurissa ja nuhteessa.

Ohjeita orjille ja isännille

5 Orjat, olkaa kuuliaisia maallisille isännillenne vilpittömin sydämin niin kuin Kristukselle, peläten ja vavisten,

6 ei silmänpalvelijoina ihmisiä mielistellen vaan Kristuksen palvelijoina noudattaen Jumalan tahtoa kokosydämisesti.

7 Palvelkaa hyvillä mielin, niin kuin palvelisitte Herraa ettekä ihmisiä.

[8] certos de que cada um, se fizer alguma coisa boa, receberá isso outra vez do SENHOR, quer seja servo, quer livre.

[9] E vós, senhores, de igual modo procedei para com eles, deixando as ameaças, sabendo que o SENHOR, tanto deles como vosso, está nos céus e que para com ele não há acepção de pessoas.

A armadura de Deus

[10] Quanto ao mais, sede fortalecidos no SENHOR e na força do seu poder.

[11] Revesti-vos de toda a armadura de Deus, para poderdes ficar firmes contra as ciladas do diabo;

[12] porque a nossa luta não é contra o sangue e a carne, e sim contra os principados e potestades, contra os dominadores deste mundo tenebroso, contra as forças espirituais do mal, nas regiões celestes.

[13] Portanto, tomai toda a armadura de Deus, para que possais resistir no dia mau e, depois de terdes vencido tudo, permanecer inabaláveis.

[14] Estai, pois, firmes, cingindo-vos com a verdade e vestindo-vos da couraça da justiça.

[15] Calçai os pés com a preparação do evangelho da paz;

[16] embraçando sempre o escudo da fé, com o qual podereis apagar todos os dardos inflamados do Maligno.

[17] Tomai também o capacete da salvação e a espada do Espírito, que é a palavra de Deus;

[8] Tiedättehän, että mitä tahansa hyvää kukin tekee, sen hän saa Herralta takaisin, olipa orja tai vapaa.

[9] Ja te isännät, tehkää samoin orjille ja jättäkää uhkailu, sillä te tiedätte, että heidän niin kuin teidänkin Herranne on taivaissa ja ettei hän katso henkilöön.

Jumalan antama taisteluvarustus

[10] Lopuksi: vahvistukaa Herrassa ja hänen väkevässä voimassaan.

[11] Pukekaa yllenne Jumalan koko taisteluvarustus voidaksenne kestää Paholaisen juonet.

[12] Emmehän me taistele verta ja lihaa vastaan vaan hallituksia ja henkivaltoja vastaan, tässä pimeydessä hallitsevia maailmanvaltiaita ja taivaan avaruuden pahoja henkiolentoja vastaan.

[13] Ottakaa sen tähden yllenne Jumalan koko taisteluvarustus, niin että voitte pahana päivänä tehdä vastarintaa ja kaiken suoritettuanne pysyä pystyssä.

[14] Seisokaa siis kupeet totuuteen vyötettyinä, pukeutuneina vanhurskauden haarniskaan,

[15] ja olkoon kenkinä jaloissanne alttius rauhan evankeliumia kohtaan.

[16] Ottakaa kaikessa uskon kilpi, jolla voitte sammuttaa kaikki Pahan palavat nuolet.

[17] Ottakaa myös pelastuksen kypärä ja Hengen miekka, joka on Jumalan sana.

[18] com toda oração e súplica, orando em todo tempo no Espírito e para isto vigiando com toda perseverança e súplica por todos os santos

[18]Tehkää tämä kaikki alituisessa rukouksessa ja anomisessa rukoillen joka hetki Hengessä. Sen vuoksi valvokaa kaikessa kestävinä ja rukoilkaa kaikkien pyhien puolesta

[19] e também por mim; para que me seja dada, no abrir da minha boca, a palavra, para, com intrepidez, fazer conhecido o mistério do evangelho,

[19]ja minunkin puolestani, että minulle, kun avaan suuni, annettaisiin oikeat sanat julistaakseni rohkeasti evankeliumin salaisuutta,

[20] pelo qual sou embaixador em cadeias, para que, em Cristo, eu seja ousado para falar, como me cumpre fazê-lo.

[20]jonka vuoksi olen lähettiläänä, kahleissa. Rukoilkaa, että puhuisin rohkeasti, niin kuin minun tulee puhua.

Tíquico

[21] E, para que saibais também a meu respeito e o que faço, de tudo vos informará Tíquico, o irmão amado e fiel ministro do SENHOR.

[22] Foi para isso que eu vo-lo enviei, para que saibais a nosso respeito, e ele console o vosso coração.

Lopputervehdys

[21]Jotta tekin tietäisitte, mitä minulle kuuluu ja mitä teen, siitä kaikesta tulee teille kertomaan Tykikos, rakas veli ja uskollinen palvelija Herrassa.

[22]Lähetän hänet luoksenne juuri sitä varten, että saisitte tietää, mitä meille kuuluu, ja että hän lohduttaisi sydämiänne.

A bênção

[23] Paz seja com os irmãos e amor com fé, da parte de Deus Pai e do SENHOR Jesus Cristo.

[23]Rauha veljille ja rakkaus sekä usko Isältä Jumalalta ja Herralta Jeesukselta Kristukselta.

[24] A graça seja com todos os que amam sinceramente a nosso SENHOR Jesus Cristo.

[24] Armo olkoon kaikkien kanssa, jotka rakastavat meidän Herraamme Jeesusta Kristusta – katoamattomuudessa.

Epístola de Paulo aos Filipenses	Filippiläisille

Filipenses 1

Prefácio e saudação

[1] Paulo e Timóteo, servos de Cristo Jesus, a todos os santos em Cristo Jesus, inclusive bispos e diáconos que vivem em Filipos,

[2] graça e paz a vós outros, da parte de Deus, nosso Pai, e do SENHOR Jesus Cristo.

Ação de graças e súplicas em favor dos filipenses

[3] Dou graças ao meu Deus por tudo que recordo de vós,

[4] fazendo sempre, com alegria, súplicas por todos vós, em todas as minhas orações,

[5] pela vossa cooperação no evangelho, desde o primeiro dia até agora.

[6] Estou plenamente certo de que aquele que começou boa obra em vós há de completá-la até ao Dia de Cristo Jesus.

[7] Aliás, é justo que eu assim pense de todos vós, porque vos trago no coração, seja nas minhas algemas, seja na defesa e confirmação do evangelho, pois todos sois participantes da graça comigo.

[8] Pois minha testemunha é Deus, da saudade que tenho de todos vós, na terna misericórdia de Cristo Jesus.

Filippiläisille 1

[1]Paavali ja Timoteus, Kristuksen Jeesuksen palvelijat, kaikille Filippissä oleville pyhille Kristuksessa Jeesuksessa sekä seurakunnan kaitsijoille ja seurakuntapalvelijoille.

[2]Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!

Rukous kirjeen lukijoiden puolesta

[3]Minä kiitän Jumalaani niin usein kuin muistan teitä.

[4]Kaikissa rukouksissani rukoilen aina iloiten teidän kaikkien puolesta.

[5] Kiitän siitä, että olette osallistuneet evankeliumin työhön ensi päivästä tähän asti,

[6] ja luotan täysin siihen, että hän, joka on alkanut teissä hyvän työn, vie sen päätökseen Kristuksen Jeesuksen päivään mennessä.

[7]Onkin oikein, että ajattelen näin teistä kaikista, koska te olette minun sydämessäni. Niin kahleissa ollessani kuin puolustaessani ja vahvistaessani evankeliumia te kaikki olette minun kanssani osallisia armosta.

[8]Jumala on todistajani, kuinka minä kaipaan teitä kaikkia Kristuksen Jeesuksen sydämellisellä rakkaudella.

[9] E também faço esta oração: que o vosso amor aumente mais e mais em pleno conhecimento e toda a percepção,

[10] para aprovardes as coisas excelentes e serdes sinceros e inculpáveis para o Dia de Cristo,

[11] cheios do fruto de justiça, o qual é mediante Jesus Cristo, para a glória e louvor de Deus.

A situação do apóstolo contribui para o progresso do evangelho

[12] Quero ainda, irmãos, cientificar-vos de que as coisas que me aconteceram têm, antes, contribuído para o progresso do evangelho;

[13] de maneira que as minhas cadeias, em Cristo, se tornaram conhecidas de toda a guarda pretoriana e de todos os demais;

[14] e a maioria dos irmãos, estimulados no SENHOR por minhas algemas, ousam falar com mais desassombro a palavra de Deus.

[15] Alguns, efetivamente, proclamam a Cristo por inveja e porfia; outros, porém, o fazem de boa vontade;

[16] estes, por amor, sabendo que estou incumbido da defesa do evangelho;

[17] aqueles, contudo, pregam a Cristo, por discórdia, insinceramente, julgando suscitar tribulação às minhas cadeias.

[18] Todavia, que importa? Uma vez que Cristo, de qualquer modo, está sendo pregado, quer por pretexto, quer por

[9]Rukoilen myös, että teidän rakkautenne kasvaisi ja tieto ja kaikenlainen ymmärrys lisääntyisi,

[10]niin että voisitte tutkia, mikä on parasta, ja olisitte puhtaita ja moitteettomia Kristuksen päivään saakka,

[11]täynnä vanhurskauden hedelmää, jonka Jeesus Kristus saa aikaan Jumalan kunniaksi ja ylistykseksi.

Elämä on minulle Kristus

[12]Tahdon teidän tietävän, veljet, että se, mitä minulle on tapahtunut, onkin koitunut evankeliumin menestykseksi.

[13]Niinpä koko henkivartioston ja kaikkien muidenkin tietoon on tullut, että minä olen kahleissa Kristuksen tähden.

[14]Useimmat veljistä ovat saaneet kahleistani rohkeutta Herrassa ja uskaltavat yhä enemmän puhua Jumalan sanaa ilman pelkoa.

[15]Jotkut tosin julistavat Kristusta kateudesta ja riidanhalusta mutta toiset hyvässä tarkoituksessa.

[16]He tekevät sen rakkaudesta, koska tietävät, että minut on pantu puolustamaan evankeliumia.

[17]Nuo toiset taas julistavat Kristusta itsekkyydestä, epäpuhtain mielin, ja luulevat tuottavansa minulle murhetta kahleissani.

[18]Mitäpä tuosta, kunhan vain Kristusta tavalla tai toisella julistetaan, joko näön vuoksi tai totuudessa, ja siitä minä iloitsen. Vastedeskin saan iloita,

verdade, também com isto me regozijo, sim, sempre me regozijarei.

[19] Porque estou certo de que isto mesmo, pela vossa súplica e pela provisão do Espírito de Jesus Cristo, me redundará em libertação,

[19] sillä minä tiedän, että teidän rukoustenne kautta ja Jeesuksen Kristuksen Hengen avulla tämä kaikki koituu minulle pelastukseksi.

[20] segundo a minha ardente expectativa e esperança de que em nada serei envergonhado; antes, com toda a ousadia, como sempre, também agora, será Cristo engrandecido no meu corpo, quer pela vida, quer pela morte.

[20]Harras odotukseni ja toivoni on, etten joudu millään tavoin häpeään vaan että Kristus nyt, niin kuin aina, tulee rohkeasti ylistetyksi minun ruumiissani, joko elämän tai kuoleman kautta.

[21] Porquanto, para mim, o viver é Cristo, e o morrer é lucro.

[21]Sillä minulle elämä on Kristus ja kuolema on voitto.

[22] Entretanto, se o viver na carne traz fruto para o meu trabalho, já não sei o que hei de escolher.

[22]Jos minun on elettävä lihassa, se tuottaa hedelmää työlleni. En tiedä, kumman valitsisin.

[23] Ora, de um e outro lado, estou constrangido, tendo o desejo de partir e estar com Cristo, o que é incomparavelmente melhor.

[23] Olen ahtaalla näiden kahden välissä. Haluaisin lähteä täältä ja olla Kristuksen kanssa, sillä se olisi verrattomasti parempi,

[24] Mas, por vossa causa, é mais necessário permanecer na carne.

[24]mutta teidän vuoksenne on lihassa viipymiseni tarpeellisempi.

[25] E, convencido disto, estou certo de que ficarei e permanecerei com todos vós, para o vosso progresso e gozo da fé,

[25] Koska olen tästä varma, tiedän, että jään eloon ja pysyn kaikkien teidän luonanne, jotta edistyisitte uskossa ja saisitte siitä iloita.

[26] a fim de que aumente, quanto a mim, o motivo de vos gloriardes em Cristo Jesus, pela minha presença, de novo, convosco.

[26]Näin teidän kerskaamisenne minusta olisi yhä runsaampaa Kristuksessa Jeesuksessa, kun taas tulen luoksenne.

A unidade cristã na luta

[27] Vivei, acima de tudo, por modo digno do evangelho de Cristo, para que, ou indo ver-vos ou estando ausente, ouça, no tocante a vós outros, que estais firmes em

[27]Käyttäytykää vain Kristuksen evankeliumin arvon mukaisesti. Silloin minä, tulenpa luoksenne ja näen teidät tai olen tulematta, saan kuulla teistä, että pysytte samassa hengessä ja yksimielisesti

um só espírito, como uma só alma, lutando juntos pela fé evangélica;

[28] e que em nada estais intimidados pelos adversários. Pois o que é para eles prova evidente de perdição é, para vós outros, de salvação, e isto da parte de Deus.

[29] Porque vos foi concedida a graça de padecerdes por Cristo e não somente de crerdes nele,

[30] pois tendes o mesmo combate que vistes em mim e, ainda agora, ouvis que é o meu.

taistelette yhdessä evankeliumin uskon puolesta

[28]antamatta vastustajien millään tavoin säikyttää itseänne. Tämä on heille kadotuksen mutta teille pelastuksen merkki, ja se tulee Jumalalta.

[29]Kristuksen tähden teidän on suotu, ei ainoastaan uskoa häneen vaan myös kärsiä hänen tähtensä.

[30]Teillä on sama taistelu, jota olette nähneet minun käyvän ja jota nyt kuulette minun yhä jatkavan.

Filipenses 2

Exortação ao amor fraternal e à humildade

[1] Se há, pois, alguma exortação em Cristo, alguma consolação de amor, alguma comunhão do Espírito, se há entranhados afetos e misericórdias,

[2] completai a minha alegria, de modo que penseis a mesma coisa, tenhais o mesmo amor, sejais unidos de alma, tendo o mesmo sentimento.

[3] Nada façais por partidarismo ou vanglória, mas por humildade, considerando cada um os outros superiores a si mesmo.

[4] Não tenha cada um em vista o que é propriamente seu, senão também cada qual o que é dos outros.

O exemplo de Cristo na humilhação

[5] Tende em vós o mesmo sentimento que houve também em Cristo Jesus,

[6] pois ele, subsistindo em forma de Deus, não julgou como usurpação o ser igual a Deus;

Filippiläisille 2

Kristuksen nöyryys ja korotus

[1]Jos siis on jotakin kehotusta Kristuksessa, jos jotakin rakkauden lohdutusta ja Hengen yhteyttä, jos jotakin sydämellisyyttä ja laupeutta,

[2] tehkää minun iloni täydelliseksi, niin että olette samaa mieltä, että teillä on sama rakkaus ja olette sopuisat ja yksimieliset.

[3]Älkää tehkö mitään itsekkyydestä tai turhan kunnian vuoksi, vaan pitäkää nöyrästi toista parempana kuin itseänne.

[4]Älkää katsoko vain omaa parastanne vaan myös toisten.

[5]Olkoon teillä se mieli, joka myös Kristuksella Jeesuksella oli.

[6]Hänellä oli Jumalan muoto, mutta hän ei katsonut saaliikseen olla Jumalan kaltainen

[7] antes, a si mesmo se esvaziou, assumindo a forma de servo, tornando-se em semelhança de homens; e, reconhecido em figura humana,

[8] a si mesmo se humilhou, tornando-se obediente até à morte e morte de cruz.

[9] Pelo que também Deus o exaltou sobremaneira e lhe deu o nome que está acima de todo nome,

[10] para que ao nome de Jesus se dobre todo joelho, nos céus, na terra e debaixo da terra,

[11] e toda língua confesse que Jesus Cristo é SENHOR, para glória de Deus Pai.

O desenvolvimento da salvação

[12] Assim, pois, amados meus, como sempre obedecestes, não só na minha presença, porém, muito mais agora, na minha ausência, desenvolvei a vossa salvação com temor e tremor;

[13] porque Deus é quem efetua em vós tanto o querer como o realizar, segundo a sua boa vontade.

[14] Fazei tudo sem murmurações nem contendas,

[15] para que vos torneis irrepreensíveis e sinceros, filhos de Deus inculpáveis no meio de uma geração pervertida e corrupta, na qual resplandeceis como luzeiros no mundo,

[16] preservando a palavra da vida, para que, no Dia de Cristo, eu me glorie de que não corri em vão, nem me esforcei inutilmente.

[7]vaan tyhjensi itsensä ja otti orjan muodon. Hän tuli ihmisten kaltaiseksi, ja hänet havaittiin olemukseltaan sellaiseksi kuin ihminen.

[8]Hän nöyryytti itsensä ja oli kuuliainen kuolemaan asti, aina ristinkuolemaan asti.

[9]Sen tähden Jumala onkin korottanut hänet korkealle ja antanut hänelle nimen, kaikkia muita nimiä korkeamman,

[10]niin että jokaisen polven on notkistuttava Jeesuksen nimeen, niin taivaassa kuin maan päällä ja maan alla,

[11]ja jokaisen kielen on tunnustettava Isän Jumalan kunniaksi, että Jeesus Kristus on Herra.

Kristityn vaellus

[12]Siksi, rakkaani, niin kuin olette aina olleet kuuliaisia, ei vain minun läsnä ollessani vaan vielä enemmän nyt, kun olen poissa, ahkeroikaa peläten ja vavisten oman pelastuksenne hyväksi.

[13]Jumala itse vaikuttaa teissä tahtomisen ja tekemisen, että hänen hyvä tahtonsa tapahtuisi.

[14]Tehkää kaikki nurisematta ja epäröimättä,

[15]että olisitte moitteettomia ja puhtaita, tahrattomia Jumalan lapsia kieron ja turmeltuneen sukupolven keskellä. Te loistatte siinä kuin tähdet maailmassa,

[16]kun pidätte kiinni elämän sanasta , ja silloin minä voin Kristuksen päivänä kerskata siitä, etten ole turhaan juossut ja nähnyt vaivaa.

[17] Entretanto, mesmo que seja eu oferecido por libação sobre o sacrifício e serviço da vossa fé, alegro-me e, com todos vós, me congratulo.

[18] Assim, vós também, pela mesma razão, alegrai-vos e congratulai-vos comigo.

Paulo e seus companheiros Timóteo e Epafrodito

[19] Espero, porém, no SENHOR Jesus, mandar-vos Timóteo, o mais breve possível, a fim de que eu me sinta animado também, tendo conhecimento da vossa situação.

[20] Porque a ninguém tenho de igual sentimento que, sinceramente, cuide dos vossos interesses;

[21] pois todos eles buscam o que é seu próprio, não o que é de Cristo Jesus.

[22] E conheceis o seu caráter provado, pois serviu ao evangelho, junto comigo, como filho ao pai.

[23] Este, com efeito, é quem espero enviar, tão logo tenha eu visto a minha situação.

[24] E estou persuadido no SENHOR de que também eu mesmo, brevemente, irei.

[25] Julguei, todavia, necessário mandar até vós Epafrodito, por um lado, meu irmão, cooperador e companheiro de lutas; e, por outro, vosso mensageiro e vosso auxiliar nas minhas necessidades;

[26] visto que ele tinha saudade de todos vós e estava angustiado porque ouvistes que adoeceu.

[27] Com efeito, adoeceu mortalmente; Deus, porém, se compadeceu dele e não

[17]Mutta jos minut uhrataankin, kun toimitan teidän uskonne uhripalvelusta, minä iloitsen, ja iloitsen kaikkien teidän kanssanne.

[18]Samoin iloitkaa tekin ja iloitkaa yhdessä minun kanssani!

Timoteus ja Epafroditos

[19]Toivon Herrassa Jeesuksessa voivani pian lähettää Timoteuksen teidän luoksenne, että tulisin itsekin rohkaistuksi saatuani tietää, mitä teille kuuluu.

[20]Minulla ei ole ketään toista samanmielistä, joka vilpittömästi huolehtisi teidän parhaastanne,

[21]sillä kaikki etsivät omaansa eivätkä sitä, mikä on Jeesuksen Kristuksen.

[22]Mutta Timoteuksen koetellun mielen te tunnette: kuin poika isän rinnalla hän on tehnyt minun kanssani työtä evankeliumin hyväksi.

[23] Toivon voivani lähettää hänet matkaan heti kun näen, miten minun käy.

[24] Olen varma Herrassa siitä, että itsekin pääsen pian tulemaan.

[25]Minusta on kuitenkin välttämätöntä lähettää luoksenne veljeni, työkumppanini ja taistelutoverini Epafroditos, teidän lähettinne, joka auttaa minua siinä, missä tarvitsen.

[26]Hän näet ikävöi teitä kaikkia ja oli kovin levoton, koska olitte kuulleet hänen sairastuneen.

[27] Hän olikin sairaana, kuoleman kielissä, mutta Jumala armahti häntä, eikä

somente dele, mas também de mim, para que eu não tivesse tristeza sobre tristeza.

28 Por isso, tanto mais me apresso em mandá-lo, para que, vendo-o novamente, vos alegreis, e eu tenha menos tristeza.

29 Recebei-o, pois, no SENHOR, com toda a alegria, e honrai sempre a homens como esse;

30 visto que, por causa da obra de Cristo, chegou ele às portas da morte e se dispôs a dar a própria vida, para suprir a vossa carência de socorro para comigo.

ainoastaan häntä vaan myös minua, etten saisi murhetta murheen lisäksi.

28 Lähetän hänet sen vuoksi kiireesti, että iloitsisitte nähdessänne hänet jälleen ja minullakin olisi vähemmän murheita.

29 Ottakaa siis hänet Herrassa iloiten vastaan ja kunnioittakaa hänen kaltaisiaan.

30 Sillä Kristuksen työn tähden hän joutui kuoleman partaalle, kun pani henkensä alttiiksi tehdäkseen minulle sen palveluksen, jota te ette voineet tehdä.

Filipenses 3

A exortação referente à alegria cristã

1 Quanto ao mais, irmãos meus, alegrai-vos no SENHOR. A mim, não me desgosta e é segurança para vós outros que eu escreva as mesmas coisas.

O aviso contra os falsos mestres

2 Acautelai-vos dos cães! Acautelai-vos dos maus obreiros! Acautelai-vos da falsa circuncisão!

3 Porque nós é que somos a circuncisão, nós que adoramos a Deus no Espírito, e nos gloriamos em Cristo Jesus, e não confiamos na carne.

4 Bem que eu poderia confiar também na carne. Se qualquer outro pensa que pode confiar na carne, eu ainda mais:

5 circuncidado ao oitavo dia, da linhagem de Israel, da tribo de Benjamim, hebreu de hebreus; quanto à lei, fariseu,

Filippiläisille 3

Tärkeintä on tuntea Kristus

1 Sitten vielä, veljeni, iloitkaa Herrassa! Minua ei kyllästytä kirjoittaa teille samoista asioista, ja teille se on turvaksi.

2 Varokaa noita koiria, noita pahoja työntekijöitä, varokaa noita pilalle leikattuja!

3 Todellisia ympärileikattuja olemme me, jotka Jumalan Hengessä palvelemme Jumalaa ja kerskaamme Kristuksessa Jeesuksessa emmekä luota lihaan,

4 vaikka minulla on mihin luottaa lihassakin. Jos joku muu luulee voivansa luottaa lihaan, niin vielä enemmän minä.

5 Minut on ympärileikattu kahdeksanpäiväisenä, olen Israelin kansaa, Benjaminin heimoa, heprealainen heprealaisista syntynyt, lakiin nähden fariseus,

[6] quanto ao zelo, perseguidor da igreja; quanto à justiça que há na lei, irrepreensível.

[6]intoon nähden seurakunnan vainooja, lain vanhurskauteen nähden nuhteeton.

[7] Mas o que, para mim, era lucro, isto considerei perda por causa de Cristo.

[7]Mutta mikä minulle oli voitto, sen olen Kristuksen tähden lukenut tappioksi.

[8] Sim, deveras considero tudo como perda, por causa da sublimidade do conhecimento de Cristo Jesus, meu SENHOR; por amor do qual perdi todas as coisas e as considero como refugo, para ganhar a Cristo

[8]Niinpä minä luen kaiken tappioksi tuon ylen kalliin, Kristuksen Jeesuksen, minun Herrani, tuntemisen rinnalla. Hänen tähtensä olen menettänyt kaiken ja pidän sen roskana, että voittaisin omakseni Kristuksen

[9] e ser achado nele, não tendo justiça própria, que procede de lei, senão a que é mediante a fé em Cristo, a justiça que procede de Deus, baseada na fé;

[9]ja minun havaittaisiin olevan hänessä ja omistavan, ei omaa vanhurskautta, joka tulee laista, vaan sen, joka tulee uskosta Kristukseen , sen vanhurskauden, joka tulee Jumalasta uskon perusteella.

[10] para o conhecer, e o poder da sua ressurreição, e a comunhão dos seus sofrimentos, conformando-me com ele na sua morte;

[10]Haluan tuntea Kristuksen ja hänen ylösnousemuksensa voiman ja hänen kärsimystensä osallisuuden ja tulla hänen kaltaisekseen samastumalla hänen kuolemaansa,

[11] para, de algum modo, alcançar a ressurreição dentre os mortos.

[11]kunhan vain pääsen ylösnousemukseen kuolleista.

A soberana vocação

Kohti päämäärää!

[12] Não que eu o tenha já recebido ou tenha já obtido a perfeição; mas prossigo para conquistar aquilo para o que também fui conquistado por Cristo Jesus.

[12]Ei niin, että olisin jo saavuttanut sen tai tullut täydelliseksi, vaan minä riennän sitä kohti, että voittaisin sen omakseni, koskapa Kristus Jeesus on voittanut minut omakseen.

[13] Irmãos, quanto a mim, não julgo havê-lo alcançado; mas uma coisa faço: esquecendo-me das coisas que para trás ficam e avançando para as que diante de mim estão,

[13]Veljet, minä en katso sitä vielä saavuttaneeni. Yhden minä kuitenkin teen: unohtaen sen, mikä on takana, ja kurottautuen sitä kohti, mikä on edessä,

[14] prossigo para o alvo, para o prêmio da soberana vocação de Deus em Cristo Jesus.

[15] Todos, pois, que somos perfeitos, tenhamos este sentimento; e, se, porventura, pensais doutro modo, também isto Deus vos esclarecerá.

[16] Todavia, andemos de acordo com o que já alcançamos.

Os inimigos da cruz de Cristo

[17] Irmãos, sede imitadores meus e observai os que andam segundo o modelo que tendes em nós.

[18] Pois muitos andam entre nós, dos quais, repetidas vezes, eu vos dizia e, agora, vos digo, até chorando, que são inimigos da cruz de Cristo.

[19] O destino deles é a perdição, o deus deles é o ventre, e a glória deles está na sua infâmia, visto que só se preocupam com as coisas terrenas.

[20] Pois a nossa pátria está nos céus, de onde também aguardamos o Salvador, o SENHOR Jesus Cristo,

[21] o qual transformará o nosso corpo de humilhação, para ser igual ao corpo da sua glória, segundo a eficácia do poder que ele tem de até subordinar a si todas as coisas.

Filipenses 4

[14] minä riennän kohti päämäärää saadakseni voittopalkinnon, jonka omistamiseen Jumala on minut kutsunut taivaallisella kutsulla Kristuksessa Jeesuksessa.

[15]Ajatelkaamme siis näin, niin monta kuin meitä on täydellistä. Jos jossakin kohden ajattelette toisin, Jumala kyllä ilmoittaa teille, kuinka asia on.

[16]Kunhan vain, mihin saakka olemme ehtineetkin, vaellamme samaa tietä !

[17]Olkaa minun seuraajiani, veljet, ja tarkatkaa niitä, jotka vaeltavat sen esikuvan mukaan, jonka me olemme teille antaneet.

[18]Sillä monet, joista olen usein teille sanonut ja nyt aivan itkien sanon, vaeltavat Kristuksen ristin vihollisina.

[19]Heidän loppunsa on kadotus. Vatsa on heidän jumalansa ja häpeä heidän kunniansa, ja maallisiin on heidän mielensä.

[20]Mutta meidän yhteiskuntamme on taivaissa, ja sieltä me myös odotamme Herraa Jeesusta Kristusta Vapahtajaksi.

[21]Hän muuttaa meidän alennustilassa olevan ruumiimme kirkkautensa ruumiin kaltaiseksi sillä voimallaan, jolla hän myös kykenee alistamaan kaiken valtaansa.

Filippiläisille 4

Kehotuksia seurakunnalle

[1] Portanto, meus irmãos, amados e mui saudosos, minha alegria e coroa, sim, amados, permanecei, deste modo, firmes no SENHOR.

[1]Rakkaat ja ikävöidyt veljeni, te minun iloni ja kruununi, seisokaa siis lujina Herrassa, rakkaat!

Apelo de Paulo para Evódia e Síntique. Regozijo e oração

[2] Rogo a Evódia e rogo a Síntique pensem concordemente, no SENHOR.

[2]Euodiaa ja Syntykeä kehotan olemaan yksimielisiä Herrassa.

[3] A ti, fiel companheiro de jugo, também peço que as auxilies, pois juntas se esforçaram comigo no evangelho, também com Clemente e com os demais cooperadores meus, cujos nomes se encontram no Livro da Vida.

[3]Pyydän myös sinua, sinä todellinen työtoveri , auttamaan näitä naisia, sillä he ovat taistelleet evankeliumin hyväksi yhdessä minun sekä Klemensin ja muiden työtoverieni kanssa, joiden nimet ovat elämän kirjassa.

[4] Alegrai-vos sempre no SENHOR; outra vez digo: alegrai-vos.

[4]Iloitkaa aina Herrassa! Vieläkin minä sanon: iloitkaa!

[5] Seja a vossa moderação conhecida de todos os homens. Perto está o SENHOR.

[5]Tulkoon teidän lempeytenne kaikkien ihmisten tietoon. Herra on lähellä.

[6] Não andeis ansiosos de coisa alguma; em tudo, porém, sejam conhecidas, diante de Deus, as vossas petições, pela oração e pela súplica, com ações de graças.

[6]Älkää olko mistään huolissanne, vaan kaikessa saattakaa pyyntönne rukoillen ja anoen kiitoksen kanssa Jumalan tietoon,

[7] E a paz de Deus, que excede todo o entendimento, guardará o vosso coração e a vossa mente em Cristo Jesus.

[7]ja Jumalan rauha, joka on kaikkea ymmärrystä ylempi, varjelee teidän sydämenne ja ajatuksenne Kristuksessa Jeesuksessa.

O em que pensar

[8] Finalmente, irmãos, tudo o que é verdadeiro, tudo o que é respeitável, tudo o que é justo, tudo o que é puro, tudo o que é amável, tudo o que é de boa fama, se alguma virtude há e se algum louvor existe, seja isso o que ocupe o vosso pensamento.

[8]Sitten vielä, veljet, kaikki mikä on totta, mikä kunnioitettavaa ja oikeaa, mikä puhdasta, rakastettavaa ja hyvältä kuulostavaa, jos on jokin hyve ja jotakin kiitettävää, sitä ajatelkaa.

[9] O que também aprendestes, e recebestes, e ouvistes, e vistes em mim, isso praticai; e o Deus da paz será convosco.

[9]Mitä myös olette minulta oppineet ja saaneet, mitä minulta kuulleet ja minusta

nähneet, sitä tehkää, niin rauhan Jumala on oleva teidän kanssanne.

A gratidão de Paulo para com os filipenses

[10] Alegrei-me, sobremaneira, no SENHOR porque, agora, uma vez mais, renovastes a meu favor o vosso cuidado; o qual também já tínheis antes, mas vos faltava oportunidade.

[11] Digo isto, não por causa da pobreza, porque aprendi a viver contente em toda e qualquer situação.

[12] Tanto sei estar humilhado como também ser honrado; de tudo e em todas as circunstâncias, já tenho experiência, tanto de fartura como de fome; assim de abundância como de escassez;

[13] tudo posso naquele que me fortalece.

[14] Todavia, fizestes bem, associando-vos na minha tribulação.

[15] E sabeis também vós, ó filipenses, que, no início do evangelho, quando parti da Macedônia, nenhuma igreja se associou comigo no tocante a dar e receber, senão unicamente vós outros;

[16] porque até para Tessalônica mandastes não somente uma vez, mas duas, o bastante para as minhas necessidades.

[17] Não que eu procure o donativo, mas o que realmente me interessa é o fruto que aumente o vosso crédito.

[18] Recebi tudo e tenho abundância; estou suprido, desde que Epafrodito me passou às mãos o que me veio de vossa parte como aroma suave, como sacrifício aceitável e aprazível a Deus.

Kiitokset filippiläisille

[10]Ilahduin suuresti Herrassa, että te vihdoinkin havahduitte huolehtimaan minusta. Siihen teillä on toki ollut halua mutta ei tilaisuutta.

[11] En sano tätä puutteen vuoksi, sillä olen oppinut tyytymään oloihini.

[12]Osaan elää niukkuudessa, osaan myös elää runsaudessa. Olen tottunut kaikkeen ja kaikenlaisiin oloihin, olemaan kylläinen ja nälkäinen, elämään runsaudessa ja puutteessa.

[13]Kaiken minä voin hänessä, joka minua vahvistaa.

[14]Teitte kuitenkin hyvin, kun otitte osaa minun ahdinkooni.

[15] Tiedättehän te filippiläiset itsekin, että evankeliumin alkuaikoina, kun lähdin Makedoniasta, ei mikään muu seurakunta kuin te yksin ryhtynyt kanssani tiliyhteyteen annetusta ja saadusta.

[16]Tessalonikaankin te lähetitte minulle kerran, jopa kahdesti, mitä tarvitsin.

[17] En toki tavoittele lahjoja vaan haluan, että teidän hyväksenne karttuu hedelmää.

[18] Olen saanut kaikkea, jopa runsaasti. Minulla on kaikkea yllin kyllin saatuani Epafroditokselta teidän lähetyksenne, joka on suloinen tuoksu, kelvollinen, Jumalan mielen mukainen uhri.

[19] E o meu Deus, segundo a sua riqueza em glória, há de suprir, em Cristo Jesus, cada uma de vossas necessidades.

[19]Minun Jumalani on täyttävä kaikki teidän tarpeenne kirkkaudessa olevan rikkautensa mukaan Kristuksessa Jeesuksessa.

[20] Ora, a nosso Deus e Pai seja a glória pelos séculos dos séculos. Amém!

[20] Jumalalle ja meidän Isällemme kunnia, aina ja iankaikkisesti! Aamen.

Saudações e bênção

[21] Saudai cada um dos santos em Cristo Jesus. Os irmãos que se acham comigo vos saúdam.

[22] Todos os santos vos saúdam, especialmente os da casa de César.

[23] A graça do SENHOR Jesus Cristo seja com o vosso espírito.

Lopputervehdys

[21]Tervehtikää kaikkia pyhiä Kristuksessa Jeesuksessa. Luonani olevat veljet lähettävät teille terveisiä.

[22] Kaikki pyhät tervehtivät teitä, varsinkin ne, jotka ovat keisarin huonetta .

[23]Herran Jeesuksen Kristuksen armo olkoon teidän henkenne kanssa.

Epístola de Paulo aos Colossenses

Colossenses 1

Prefácio e saudação

1 Paulo, apóstolo de Cristo Jesus, por vontade de Deus, e o irmão Timóteo,

2 aos santos e fiéis irmãos em Cristo que se encontram em Colossos, graça e paz a vós outros, da parte de Deus, nosso Pai.

Ação de graças

3 Damos sempre graças a Deus, Pai de nosso SENHOR Jesus Cristo, quando oramos por vós,

4 desde que ouvimos da vossa fé em Cristo Jesus e do amor que tendes para com todos os santos;

5 por causa da esperança que vos está preservada nos céus, da qual antes ouvistes pela palavra da verdade do evangelho,

6 que chegou até vós; como também, em todo o mundo, está produzindo fruto e crescendo, tal acontece entre vós, desde o dia em que ouvistes e entendestes a graça de Deus na verdade;

7 segundo fostes instruídos por Epafras, nosso amado conservo e, quanto a vós outros, fiel ministro de Cristo,

8 o qual também nos relatou do vosso amor no Espírito.

Paulo ora pelos colossenses

9 Por esta razão, também nós, desde o dia em que o ouvimos, não cessamos de orar

Kolossalaisille

Kolossalaisille 1

1Paavali, Jumalan tahdosta Kristuksen Jeesuksen apostoli, ja veli Timoteus

2Kolossassa asuville pyhille ja uskollisille veljille Kristuksessa. Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme!

Paavalin kiitos ja esirukous

3Me kiitämme aina Jumalaa, Herramme Jeesuksen Kristuksen Isää, kun rukoilemme teidän puolestanne.

4Olemmehan saaneet kuulla teidän uskostanne Kristukseen Jeesukseen ja rakkaudesta, joka teillä on kaikkia pyhiä kohtaan

5sen toivon perusteella, joka on talletettuna teille taivaissa. Tästä toivosta te olette kuulleet jo aiemmin siinä totuuden sanassa, evankeliumissa,

6joka tuli teidän luoksenne. Samoin kuin koko maailmassa se on teidänkin keskuudessanne kantanut hedelmää ja kasvanut siitä päivästä lähtien, jona sen kuulitte ja opitte tuntemaan Jumalan armon totuudessa.

7Sellaisena te opitte sen Epafraalta, rakkaalta työtoveriltamme, joka on uskollinen Kristuksen palvelija teidän hyväksenne.

8Hän on myös kertonut meille teidän rakkaudestanne Hengessä.

9Sen tähden emme mekään siitä päivästä lähtien, jolloin saimme tästä kuulla, ole

por vós e de pedir que transbordeis de pleno conhecimento da sua vontade, em toda a sabedoria e entendimento espiritual;

lakanneet rukoilemasta teidän puolestanne ja anomasta, että tulisitte täyteen hänen tahtonsa tuntemista kaikessa hengellisessä viisaudessa ja ymmärryksessä.

10 a fim de viverdes de modo digno do SENHOR, para o seu inteiro agrado, frutificando em toda boa obra e crescendo no pleno conhecimento de Deus;

10Rukoilemme, että vaeltaisitte Herran arvon mukaisesti ja hänelle kaikessa mieliksi ja että kantaisitte hedelmää kaikissa hyvissä teoissa ja kasvaisitte Jumalan tuntemisessa.

11 sendo fortalecidos com todo o poder, segundo a força da sua glória, em toda a perseverança e longanimidade; com alegria,

11Vahvistakoon hän teitä kirkkautensa väkevyyden mukaisesti kaikella voimalla olemaan kaikessa kestäviä ja pitkämielisiä.

12 dando graças ao Pai, que vos fez idôneos à parte que vos cabe da herança dos santos na luz.

12Iloiten te silloin kiitätte Isää, joka on tehnyt teidät kelvollisiksi saamaan osuuden siitä perinnöstä, joka pyhillä on valkeudessa.

A excelência da pessoa e da obra de Cristo

Kristus ja hänen työnsä

13 Ele nos libertou do império das trevas e nos transportou para o reino do Filho do seu amor,

13Jumala on pelastanut meidät pimeyden vallasta ja siirtänyt meidät rakkaan Poikansa valtakuntaan,

14 no qual temos a redenção, a remissão dos pecados.

14hänen, jossa meillä on lunastus, syntien anteeksi saaminen.

15 Este é a imagem do Deus invisível, o primogênito de toda a criação;

15Hän on näkymättömän Jumalan kuva, koko luomakunnan esikoinen.

16 pois, nele, foram criadas todas as coisas, nos céus e sobre a terra, as visíveis e as invisíveis, sejam tronos, sejam soberanias, quer principados, quer potestades. Tudo foi criado por meio dele e para ele.

16Hänessä luotiin kaikki, mitä on taivaissa ja maan päällä, näkyvät ja näkymättömät, olivatpa ne valtaistuimia tai herruuksia, hallituksia tai valtoja. Kaikki on luotu hänen kauttaan ja häneen.

17 Ele é antes de todas as coisas. Nele, tudo subsiste.

17Hän on ennen kaikkea muuta, ja hänessä kaikki pysyy voimassa.

18 Ele é a cabeça do corpo, da igreja. Ele é o princípio, o primogênito de entre os

18 Hän on ruumiin, seurakunnan, pää. Hän on alku, kuolleista nousseiden esikoinen, jotta hän olisi kaikessa ensimmäinen.

mortos, para em todas as coisas ter a primazia,

[19] porque aprouve a Deus que, nele, residisse toda a plenitude

[20] e que, havendo feito a paz pelo sangue da sua cruz, por meio dele, reconciliasse consigo mesmo todas as coisas, quer sobre a terra, quer nos céus.

[21] E a vós outros também que, outrora, éreis estranhos e inimigos no entendimento pelas vossas obras malignas,

[22] agora, porém, vos reconciliou no corpo da sua carne, mediante a sua morte, para apresentar-vos perante ele santos, inculpáveis e irrepreensíveis,

[23] se é que permaneceis na fé, alicerçados e firmes, não vos deixando afastar da esperança do evangelho que ouvistes e que foi pregado a toda criatura debaixo do céu, e do qual eu, Paulo, me tornei ministro.

A missão de Paulo. O mistério do evangelho

[24] Agora, me regozijo nos meus sofrimentos por vós; e preencho o que resta das aflições de Cristo, na minha carne, a favor do seu corpo, que é a igreja;

[25] da qual me tornei ministro de acordo com a dispensação da parte de Deus, que me foi confiada a vosso favor, para dar pleno cumprimento à palavra de Deus:

[26] o mistério que estivera oculto dos séculos e das gerações; agora, todavia, se manifestou aos seus santos;

[19]Jumala näki hyväksi, että kaikki täyteys asuisi hänessä,

[20]ja että hän sovittaisi Poikansa kautta itsensä kanssa kaiken maan päällä ja taivaissa ja näin tekisi rauhan hänen ristinsä veren kautta.

[21]Teidätkin, jotka ennen olitte vieraantuneita ja mieleltänne hänen vihamiehiään pahoissa teoissanne,

[22]hän on nyt sovittanut Poikansa lihan ruumiissa kuoleman kautta, asettaakseen teidät pyhinä, nuhteettomina ja moitteettomina eteensä.

[23]Teidän on vain pysyttävä uskossa, siihen perustuneina ja siinä lujina, horjahtamatta pois sen evankeliumin toivosta, jonka olette kuulleet. Tämä evankeliumi on julistettu koko luomakunnassa taivaan alla, ja sen palvelija minusta, Paavalista, on tullut.

Paavalin työnäky

[24]Nyt iloitsen kärsiessäni teidän hyväksenne, ja mitä vielä puuttuu Kristuksen ahdistuksista, sen minä täytän lihassani hänen ruumiinsa hyväksi, joka on seurakunta.

[25]Sen palvelija minusta on tullut Jumalan taloudenhoidon mukaisesti, joka on uskottu minulle teitä varten, julistaakseni täydellisesti Jumalan sanan,

[26]sen salaisuuden, joka on ollut kätkössä ikuisista ajoista ja polvesta polveen mutta joka nyt on ilmoitettu hänen pyhilleen.

[27] aos quais Deus quis dar a conhecer qual seja a riqueza da glória deste mistério entre os gentios, isto é, Cristo em vós, a esperança da glória;

[28] o qual nós anunciamos, advertindo a todo homem e ensinando a todo homem em toda a sabedoria, a fim de que apresentemos todo homem perfeito em Cristo;

[29] para isso é que eu também me afadigo, esforçando-me o mais possível, segundo a sua eficácia que opera eficientemente em mim.

[27]Heille Jumala tahtoi antaa tiedoksi, miten valtava on pakanakansojen keskuudessa tämän salaisuuden kirkkaus: Kristus teissä, kirkkauden toivo.

[28]Häntä me julistamme neuvoen ja opettaen jokaista ihmistä kaikella viisaudella, asettaaksemme esiin jokaisen ihmisen täydellisenä Kristuksessa.

[29]Sitä varten minä näen vaivaa taistellen hänen vaikutuksensa mukaan, joka vaikuttaa minussa voimakkaasti.

Colossenses 2

O interesse de Paulo pelos colossenses

[1] Gostaria, pois, que soubésseis quão grande luta venho mantendo por vós, pelos laodicenses e por quantos não me viram face a face;

[2] para que o coração deles seja confortado e vinculado juntamente em amor, e eles tenham toda a riqueza da forte convicção do entendimento, para compreenderem plenamente o mistério de Deus, Cristo,

[3] em quem todos os tesouros da sabedoria e do conhecimento estão ocultos.

[4] Assim digo para que ninguém vos engane com raciocínios falazes.

[5] Pois, embora ausente quanto ao corpo, contudo, em espírito, estou convosco, alegrando-me e verificando a vossa boa ordem e a firmeza da vossa fé em Cristo.

O desejo de Paulo pelo progresso espiritual dos colossenses

Kolossalaisille 2

Elämä Kristuksessa

[1]Tahdon teidän tietävän, kuinka suuri taistelu minulla on teidän tähtenne ja laodikealaisten ja kaikkien niiden tähden, jotka eivät ole nähneet minun kasvojani,

[2]että he, sydämet yhteen liittyneinä rakkaudessa, saisivat rohkeuden omistaa täysin varman ymmärtämisen koko rikkauden ja pääsisivät tuntemaan Jumalan salaisuuden, Kristuksen.

[3]Hänessä ovat kaikki viisauden ja tiedon aarteet kätkettyinä.

[4] Sanon tämän, ettei kukaan pettäisi teitä suostuttelevalla puheella.

[5]Vaikka ruumiillisesti olenkin poissa, olen kuitenkin hengessä teidän kanssanne ja iloitsen nähdessäni järjestyksen, joka keskuudessanne vallitsee, ja lujan uskonne Kristukseen.

[6] Ora, como recebestes Cristo Jesus, o SENHOR, assim andai nele,

[6]Niin kuin siis olette ottaneet vastaan Kristuksen Jeesuksen, Herran, niin vaeltakaa hänessä.

[7] nele radicados, e edificados, e confirmados na fé, tal como fostes instruídos, crescendo em ações de graças.

[7]Juurtukaa häneen, rakentukaa hänessä ja vahvistukaa uskossa, niin kuin teille on opetettu. Olkoon kiitoksenne ylitsevuotava.

A advertência contra falsos ensinos. A divindade de Cristo e a sua obra redentora

[8] Cuidado que ninguém vos venha a enredar com sua filosofia e vãs sutilezas, conforme a tradição dos homens, conforme os rudimentos do mundo e não segundo Cristo;

[8]Varokaa, ettei kukaan saa teitä saaliikseen järkeisopilla ja tyhjällä petoksella, jotka perustuvat ihmisten perinnäissääntöihin ja maailman alkeisvoimiin eivätkä Kristukseen.

[9] porquanto, nele, habita, corporalmente, toda a plenitude da Divindade.

[9]Hänessä asuu jumaluuden koko täyteys ruumiillisesti,

[10] Também, nele, estais aperfeiçoados. Ele é o cabeça de todo principado e potestade.

[10]ja teillä on tämä täyteys hänessä , joka on kaiken hallituksen ja vallan pää.

[11] Nele, também fostes circuncidados, não por intermédio de mãos, mas no despojamento do corpo da carne, que é a circuncisão de Cristo,

[11]Hänessä teidät on myös ympärileikattu, ei käsin tehdyllä ympärileikkauksella vaan lihan ruumiin riisumisella, Kristuksen ympärileikkauksella.

[12] tendo sido sepultados, juntamente com ele, no batismo, no qual igualmente fostes ressuscitados mediante a fé no poder de Deus que o ressuscitou dentre os mortos.

[12]Teidät on haudattu hänen kanssaan kasteessa, ja siinä teidät on myös herätetty hänen kanssaan uskon kautta. Tämän uskon vaikuttaa Jumala, joka herätti hänet kuolleista.

[13] E a vós outros, que estáveis mortos pelas vossas transgressões e pela incircuncisão da vossa carne, vos deu vida juntamente com ele, perdoando todos os nossos delitos;

[13]Teidät, jotka olitte kuolleita rikkomuksissanne ja lihanne ympärileikkaamattomuudessa, Jumala teki eläviksi yhdessä Kristuksen kanssa. Hän antoi meille anteeksi kaikki rikkomukset

[14] tendo cancelado o escrito de dívida, que era contra nós e que constava de ordenanças, o qual nos era prejudicial,

[14]ja pyyhki pois sen kirjoituksen säädöksineen, joka oli meitä vastaan ja oli

removeu-o inteiramente, encravando-o na cruz;

15 e, despojando os principados e as potestades, publicamente os expôs ao desprezo, triunfando deles na cruz.

O cerimonialismo, sombra de coisas futuras

16 Ninguém, pois, vos julgue por causa de comida e bebida, ou dia de festa, ou lua nova, ou sábados,

17 porque tudo isso tem sido sombra das coisas que haviam de vir; porém o corpo é de Cristo.

18 Ninguém se faça árbitro contra vós outros, pretextando humildade e culto dos anjos, baseando-se em visões, enfatuado, sem motivo algum, na sua mente carnal,

19 e não retendo a cabeça, da qual todo o corpo, suprido e bem vinculado por suas juntas e ligamentos, cresce o crescimento que procede de Deus.

A obediência a tais práticas não vence o pecado

20 Se morrestes com Cristo para os rudimentos do mundo, por que, como se vivêsseis no mundo, vos sujeitais a ordenanças:

21 não manuseies isto, não proves aquilo, não toques aquiloutro,

22 segundo os preceitos e doutrinas dos homens? Pois que todas estas coisas, com o uso, se destroem.

23 Tais coisas, com efeito, têm aparência de sabedoria, como culto de si mesmo, e de falsa humildade, e de rigor ascético; todavia, não têm valor algum contra a sensualidade.

vastustajamme. Sen hän otti pois tieltä ja naulitsi ristiin.

15Hän riisui aseista hallitukset ja vallat ja saattoi ne julkisen häpeän alaisiksi, kun hän sai niistä Kristuksessa riemuvoiton.

Todellisuus ja sen varjo

16Älköön siis kukaan tuomitko teitä syömisen ja juomisen tai jonkin juhlan, uudenkuun tai sapatin vuoksi.

17Nehän ovat vain varjo siitä, mikä oli tulossa, mutta itse todellisuus on Kristuksessa .

18Älköön teidän voittopalkintoanne riistäkö kukaan, joka on mieltynyt nöyryyteen ja enkelien palvontaan, on näkyjensä vallassa ja lihallisen mielensä turhaan paisuttama

19 eikä pitäydy Kristukseen, joka on pää ja josta koko ruumis, nivelten ja jänteiden avulla koossa pysyen, kasvaa Jumalan antamaa kasvua.

20Jos te olette Kristuksen kanssa kuolleet maailman alkeisvoimille, miksi te, ikään kuin eläisitte maailmassa, annatte määrätä itsellenne sääntöjä, kuten

21”älä tartu, älä maista, älä kosketa”?

22Nehän ovat ihmisten käskyjä ja oppeja, ja ne koskevat sellaista, mikä on tarkoitettu käytössä häviämään.

23Niillä tosin on viisauden maine itse valitun jumalanpalveluksen, nöyryyden ja ruumiin säälimättömän kohtelun vuoksi, mutta mitään arvoa niillä ei ole, ja niitä noudatetaan vain lihan tyydyttämiseksi.

Colossenses 3

A união com Cristo glorificado

1 Portanto, se fostes ressuscitados juntamente com Cristo, buscai as coisas lá do alto, onde Cristo vive, assentado à direita de Deus.

2 Pensai nas coisas lá do alto, não nas que são aqui da terra;

3 porque morrestes, e a vossa vida está oculta juntamente com Cristo, em Deus.

4 Quando Cristo, que é a nossa vida, se manifestar, então, vós também sereis manifestados com ele, em glória.

Os resultados dessa união. Os vícios devem ser abandonados

5 Fazei, pois, morrer a vossa natureza terrena: prostituição, impureza, paixão lasciva, desejo maligno e a avareza, que é idolatria;

6 por estas coisas é que vem a ira de Deus [sobre os filhos da desobediência].

7 Ora, nessas mesmas coisas andastes vós também, noutro tempo, quando vivíeis nelas.

8 Agora, porém, despojai-vos, igualmente, de tudo isto: ira, indignação, maldade, maledicência, linguagem obscena do vosso falar.

9 Não mintais uns aos outros, uma vez que vos despistes do velho homem com os seus feitos

10 e vos revestistes do novo homem que se refaz para o pleno conhecimento, segundo a imagem daquele que o criou;

Kolossalaisille 3

Vanha ja uusi elämä

1Jos siis teidät on herätetty yhdessä Kristuksen kanssa, niin etsikää sitä, mikä on ylhäällä, missä Kristus istuu Jumalan oikealla puolella.

2Kiinnittäkää mielenne siihen, mikä on ylhäällä, älkää siihen, mikä on maan päällä.

3Tehän olette kuolleet, ja teidän elämänne on Kristuksen kanssa kätkettynä Jumalassa.

4Kun Kristus, teidän elämänne, ilmestyy, silloin tekin ilmestytte hänen kanssaan kirkkaudessa.

5Kuolettakaa siis maalliset jäsenenne: haureus, saastaisuus, kiihko, paha himo ja ahneus, joka on epäjumalanpalvelusta.

6Niiden vuoksi Jumalan viha kohtaa tottelemattomuuden lapsia,

7ja niissä tekin ennen vaelsitte, kun niissä elitte.

8Pankaa nyt tekin pois tämä kaikki: viha, kiivastuminen, pahuus, pilkka ja häpeämätön puhe suustanne.

9Älkää puhuko valhetta toisistanne. Olettehan riisuneet pois vanhan ihmisen tekoineen

10ja pukeutuneet uuteen, joka uudistuu tietoon, Luojansa kuvan mukaan.

[11] no qual não pode haver grego nem judeu, circuncisão nem incircuncisão, bárbaro, cita, escravo, livre; porém Cristo é tudo em todos.

[11]Tässä ei ole kreikkalaista eikä juutalaista, ei ympärileikkausta eikä ympärileikkaamattomuutta, ei barbaaria, skyyttalaista, orjaa eikä vapaata, vaan Kristus on kaikki ja kaikissa.

As virtudes devem ser cultivadas

[12] Revesti-vos, pois, como eleitos de Deus, santos e amados, de ternos afetos de misericórdia, de bondade, de humildade, de mansidão, de longanimidade.

[12]Pukeutukaa siis te, jotka olette Jumalan valittuja, pyhiä ja rakkaita, sydämelliseen armahtavaisuuteen, ystävällisyyteen, nöyryyteen, lempeyteen ja pitkämielisyyteen.

[13] Suportai-vos uns aos outros, perdoai-vos mutuamente, caso alguém tenha motivo de queixa contra outrem. Assim como o SENHOR vos perdoou, assim também perdoai vós;

[13]Kärsikää toinen toistanne ja antakaa toisillenne anteeksi, jos jollakulla on moitetta toista vastaan. Niin kuin Herra on antanut teille anteeksi, niin antakaa tekin.

[14] acima de tudo isto, porém, esteja o amor, que é o vínculo da perfeição.

[14]Mutta kaiken tämän lisäksi pukeutukaa rakkauteen, joka on täydellisyyden side.

[15] Seja a paz de Cristo o árbitro em vosso coração, à qual, também, fostes chamados em um só corpo; e sede agradecidos.

[15]Vallitkoon teidän sydämissänne Kristuksen rauha, johon teidät myös on yhdessä ruumiissa kutsuttu, ja olkaa kiitollisia!

[16] Habite, ricamente, em vós a palavra de Cristo; instruí-vos e aconselhai-vos mutuamente em toda a sabedoria, louvando a Deus, com salmos, e hinos, e cânticos espirituais, com gratidão, em vosso coração.

[16]Runsaasti asukoon teissä Kristuksen sana. Opettakaa ja neuvokaa toinen toistanne kaikella viisaudella, psalmein, kiitosvirsin ja hengellisin lauluin, laulaen kiitollisina sydämissänne Jumalalle.

[17] E tudo o que fizerdes, seja em palavra, seja em ação, fazei-o em nome do SENHOR Jesus, dando por ele graças a Deus Pai.

[17]Mitä teettekin, sanoin tai teoin, tehkää kaikki Herran Jeesuksen nimessä, kiittäen Isää Jumalaa hänen kauttaan.

Os deveres da família

[18] Esposas, sede submissas ao próprio marido, como convém no SENHOR.

Ohjeita perheyhteisölle

[18]Vaimot, olkaa miehellenne alamaisia, niin kuin sopii Herrassa.

[19] Maridos, amai vossa esposa e não a trateis com amargura.

[20] Filhos, em tudo obedecei a vossos pais; pois fazê-lo é grato diante do SENHOR.

[21] Pais, não irriteis os vossos filhos, para que não fiquem desanimados.

[22] Servos, obedecei em tudo ao vosso senhor segundo a carne, não servindo apenas sob vigilância, visando tão-somente agradar homens, mas em singeleza de coração, temendo ao SENHOR.

[23] Tudo quanto fizerdes, fazei-o de todo o coração, como para o SENHOR e não para homens,

[24] cientes de que recebereis do SENHOR a recompensa da herança. A Cristo, o SENHOR, é que estais servindo;

[25] pois aquele que faz injustiça receberá em troco a injustiça feita; e nisto não há acepção de pessoas.

[19]Miehet, rakastakaa vaimoanne älkääkä olko häntä kohtaan katkeria.

[20]Lapset, olkaa kaikessa kuuliaisia vanhemmillenne, sillä se on Herralle mieleen.

[21]Isät, älkää katkeroittako lapsianne, etteivät he masentuisi.

[22]Orjat, olkaa maallisille isännillenne kaikessa kuuliaisia, ei silmänpalvelijoina, ihmisiä mielistellen, vaan vilpittömin sydämin, Herraa peläten.

[23]Mitä teettekin, tehkää se sydämestänne niin kuin Herralle eikä ihmisille.

[24] Tehän tiedätte, että saatte Herralta palkaksi perinnön. Te palvelette Herraa Kristusta.

[25] Joka tekee väärin, saa takaisin, mitä on väärin tehnyt, eikä henkilöön katsota.

Colossenses 4

[1] Senhores, tratai os servos com justiça e com eqüidade, certos de que também vós tendes SENHOR no céu.

A oração e a prudência

[2] Perseverai na oração, vigiando com ações de graças.

[3] Suplicai, ao mesmo tempo, também por nós, para que Deus nos abra porta à palavra, a fim de falarmos do mistério de Cristo, pelo qual também estou algemado;

Kolossalaisille 4

Kehotuksia

[1]Isännät, kohdelkaa orjianne niin kuin oikeus ja kohtuus vaatii. Tiedättehän, että teilläkin on Herra taivaassa.

[2]Olkaa kestäviä rukouksessa ja siinä kiittäen valvokaa.

[3]Rukoilkaa samalla meidänkin puolestamme, että Jumala avaisi meille sanan oven puhuaksemme Kristuksen salaisuutta, jonka tähden olen kahleissakin,

[4] para que eu o manifeste, como devo fazer.

[4]ja että toisin sen julki ja puhuisin niin kuin minun pitää puhua.

[5] Portai-vos com sabedoria para com os que são de fora; aproveitai as oportunidades.

[5] Käyttäytykää viisaasti ulkopuolisia kohtaan ja ottakaa huomioon oikea hetki.

[6] A vossa palavra seja sempre agradável, temperada com sal, para saberdes como deveis responder a cada um.

[6]Olkoon puheenne aina suloista, suolalla maustettua, ja tietäkää, kuinka teidän tulee itse kullekin vastata.

Tíquico e Onésimo

Henkilökohtaisia tervehdyksiä

[7] Quanto à minha situação, Tíquico, irmão amado, e fiel ministro, e conservo no SENHOR, de tudo vos informará.

[7]Kaikesta, mikä koskee minua, teille antaa tiedon Tykikos, rakas veli, uskollinen palvelija ja työtoverini Herrassa.

[8] Eu vo-lo envio com o expresso propósito de vos dar conhecimento da nossa situação e de alentar o vosso coração.

[8]Lähetän hänet luoksenne juuri sitä varten, että saisitte tietää, mitä meille kuuluu, ja että hän rohkaisisi sydämiänne.

[9] Em sua companhia, vos envio Onésimo, o fiel e amado irmão, que é do vosso meio. Eles vos farão saber tudo o que por aqui ocorre.

[9] Hänen kanssaan lähetän Onesimoksen, uskollisen ja rakkaan veljen, joka on teikäläisiä. He kertovat teille kaiken, mitä tänne kuuluu.

As saudações finais

[10] Saúda-vos Aristarco, prisioneiro comigo, e Marcos, primo de Barnabé (sobre quem recebestes instruções; se ele for ter convosco, acolhei-o),

[10]Teitä tervehtii Aristarkos, vankitoverini, samoin Markus, Barnabaksen serkku, josta olette saaneet ohjeita. Jos hän tulee luoksenne, ottakaa hänet vastaan.

[11] e Jesus, conhecido por Justo, os quais são os únicos da circuncisão que cooperam pessoalmente comigo pelo reino de Deus. Eles têm sido o meu lenitivo.

[11]Myös Jeesus, jota sanotaan Justukseksi, tervehtii teitä. Ympärileikatuista nämä ovat ainoat työtoverini Jumalan valtakunnan työssä, ja he ovat olleet minulle lohdutukseksi.

[12] Saúda-vos Epafras, que é dentre vós, servo de Cristo Jesus, o qual se esforça sobremaneira, continuamente, por vós nas orações, para que vos conserveis perfeitos e plenamente convictos em toda a vontade de Deus.

[12] Teikäläinen Epafras, Kristuksen Jeesuksen palvelija, tervehtii teitä. Hän taistelee aina rukouksissaan teidän puolestanne, että pysyisitte täydellisinä ja täysin varmoina kaikessa, mikä on Jumalan tahto.

13 E dele dou testemunho de que muito se preocupa por vós, pelos de Laodicéia e pelos de Hierápolis.

13Minä todistan, että hän näkee paljon vaivaa teidän hyväksenne ja niiden, jotka ovat Laodikeassa ja Hierapoliissa.

14 Saúda-vos Lucas, o médico amado, e também Demas.

14 Teitä tervehtii Luukas, rakas lääkäri, samoin Deemas.

15 Saudai os irmãos de Laodicéia, e Ninfa, e à igreja que ela hospeda em sua casa.

15Tervehtikää Laodikeassa olevia veljiä ja Nymfaa sekä hänen kodissaan kokoontuvaa seurakuntaa.

16 E, uma vez lida esta epístola perante vós, providenciai por que seja também lida na igreja dos laodicenses; e a dos de Laodicéia, lede-a igualmente perante vós.

16 Kun tämä kirje on luettu teidän luonanne, huolehtikaa siitä, että se luetaan myös Laodikean seurakunnassa ja että te puolestanne luette Laodikeasta tulevan kirjeen.

17 Também dizei a Arquipo: atenta para o ministério que recebeste no SENHOR, para o cumprires.

17Sanokaa Arkippokselle: ”Katso, että suoritat täysin sen palvelutehtävän, jonka olet Herralta saanut.”

Saudação pessoal. A bênção

18 A saudação é de próprio punho: Paulo. Lembrai-vos das minhas algemas. A graça seja convosco.

18Omakätinen tervehdys minulta, Paavalilta. Muistakaa minun kahleitani. Armo olkoon teidän kanssanne.

Primeira epístola de Paulo aos Tessalonicenses	1. Tessalonikalaisille

1 Tessalonicenses 1

Prefácio e saudação

[1] Paulo, Silvano e Timóteo, à igreja dos tessalonicenses em Deus Pai e no SENHOR Jesus Cristo, graça e paz a vós outros.

Ação de graças

[2] Damos, sempre, graças a Deus por todos vós, mencionando-vos em nossas orações e, sem cessar,

[3] recordando-nos, diante do nosso Deus e Pai, da operosidade da vossa fé, da abnegação do vosso amor e da firmeza da vossa esperança em nosso SENHOR Jesus Cristo,

[4] reconhecendo, irmãos, amados de Deus, a vossa eleição,

[5] porque o nosso evangelho não chegou até vós tão-somente em palavra, mas, sobretudo, em poder, no Espírito Santo e em plena convicção, assim como sabeis ter sido o nosso procedimento entre vós e por amor de vós.

[6] Com efeito, vos tornastes imitadores nossos e do SENHOR, tendo recebido a palavra, posto que em meio de muita tribulação, com alegria do Espírito Santo,

[7] de sorte que vos tornastes o modelo para todos os crentes na Macedônia e na Acaia.

[8] Porque de vós repercutiu a palavra do SENHOR não só na Macedônia e Acaia, mas também por toda parte se divulgou a

1. Tessalonikalaisille 1

[1]Paavali, Silvanus ja Timoteus tessalonikalaisten seurakunnalle Isässä Jumalassa ja Herrassa Jeesuksessa Kristuksessa. Armo teille ja rauha!

Tessalonikalaisten esimerkillinen usko

[2]Me kiitämme Jumalaa aina teistä kaikista, kun muistamme teitä rukouksissamme.

[3]Jumalamme ja Isämme edessä me lakkaamatta muistelemme teidän työtänne uskossa, vaivannäköänne rakkaudessa ja kärsivällisyyttänne toivossa Herraamme Jeesukseen Kristukseen.

[4]Me tiedämme, te Jumalalle rakkaat veljet, kuinka hän on teidät valinnut,

[5]sillä meidän evankeliumimme ei tullut luoksenne ainoastaan sanoina vaan myös voimana ja Pyhässä Hengessä ja suurella varmuudella. Tehän tiedätte, millaisia me olimme teidän keskuudessanne, teidän hyväksenne.

[6]Teistä tuli meidän seuraajiamme ja Herran, kun suuren ahdingon keskellä otitte sanan vastaan iloiten Pyhässä Hengessä,

[7]niin että teistä on tullut esikuva kaikille Makedonian ja Akhaian uskoville.

[8]Teidän keskuudestanne on Herran sana kaikunut, ei ainoastaan Makedoniaan ja Akhaiaan, vaan kaikkialle on teidän

vossa fé para com Deus, a tal ponto de não termos necessidade de acrescentar coisa alguma;

[9] pois eles mesmos, no tocante a nós, proclamam que repercussão teve o nosso ingresso no vosso meio, e como, deixando os ídolos, vos convertestes a Deus, para servirdes o Deus vivo e verdadeiro

[10] e para aguardardes dos céus o seu Filho, a quem ele ressuscitou dentre os mortos, Jesus, que nos livra da ira vindoura.

1 Tessalonicenses 2

O proceder do apóstolo Paulo e seus cooperadores na evangelização de Tessalônica

[1] Porque vós, irmãos, sabeis, pessoalmente, que a nossa estada entre vós não se tornou infrutífera;

[2] mas, apesar de maltratados e ultrajados em Filipos, como é do vosso conhecimento, tivemos ousada confiança em nosso Deus, para vos anunciar o evangelho de Deus, em meio a muita luta.

[3] Pois a nossa exortação não procede de engano, nem de impureza, nem se baseia em dolo;

[4] pelo contrário, visto que fomos aprovados por Deus, a ponto de nos confiar ele o evangelho, assim falamos, não para que agrademos a homens, e sim a Deus, que prova o nosso coração.

[5] A verdade é que nunca usamos de linguagem de bajulação, como sabeis, nem

uskonne Jumalaan levinnyt. Meidän ei tarvitse puhua siitä mitään,

[9]sillä kaikki kertovat, millainen meidän tulomme teidän luoksenne oli ja miten te käännyitte epäjumalista Jumalan puoleen palvelemaan elävää ja todellista Jumalaa

[10]ja odottamaan taivaista hänen Poikaansa, jonka hän herätti kuolleista, Jeesusta, joka pelastaa meidät tulevasta vihasta.

1. Tessalonikalaisille 2

Paavalin toiminta Tessalonikassa

[1]Tiedättehän itsekin, veljet, ettei tulomme teidän luoksenne ollut turha.

[2]Vaikka olimme aiemmin Filippissä kärsineet ja meitä oli siellä pahoinpidelty, niin kuin tiedätte, meillä oli kuitenkin Jumalassamme rohkeutta puhua teille Jumalan evankeliumia ankaran taistelun keskellä.

[3]Meidän kehotuksemme ei näet ole lähtöisin eksytyksestä, ei epäpuhtaasta mielestä eikä kavaluudesta.

[4]Koska Jumala on katsonut meidän kelpaavan siihen, että meille uskottiin evankeliumi, me puhumme, emme miellyttääksemme ihmisiä vaan Jumalaa, joka koettelee sydämemme.

[5]Me emme ole koskaan esiintyneet imartelevin sanoin, sen te tiedätte,

de intuitos gananciosos. Deus disto é testemunha.

6 Também jamais andamos buscando glória de homens, nem de vós, nem de outros.

7 Embora pudéssemos, como enviados de Cristo, exigir de vós a nossa manutenção, todavia, nos tornamos carinhosos entre vós, qual ama que acaricia os próprios filhos;

8 assim, querendo-vos muito, estávamos prontos a oferecer-vos não somente o evangelho de Deus, mas, igualmente, a própria vida; por isso que vos tornastes muito amados de nós.

9 Porque, vos recordais, irmãos, do nosso labor e fadiga; e de como, noite e dia labutando para não vivermos à custa de nenhum de vós, vos proclamamos o evangelho de Deus.

10 Vós e Deus sois testemunhas do modo por que piedosa, justa e irrepreensivelmente procedemos em relação a vós outros, que credes.

11 E sabeis, ainda, de que maneira, como pai a seus filhos, a cada um de vós,

12 exortamos, consolamos e admoestamos, para viverdes por modo digno de Deus, que vos chama para o seu reino e glória.

O proceder fiel dos tessalonicenses nas tribulações

13 Outra razão ainda temos nós para, incessantemente, dar graças a Deus: é que, tendo vós recebido a palavra que de nós

emmekä tekosyin ahnehtineet voittoa. Jumala on todistajamme.

6Emme myöskään ole etsineet kunniaa ihmisiltä, emme teiltä emmekä muilta,

7vaikka Kristuksen apostoleina olisimmekin voineet vaatia arvonantoa. Olimme sen sijaan teidän keskuudessanne lempeitä kuin imettävä äiti, joka hoivaa lapsiaan.

8Teitä hellien me halusimme antaa teille, ei vain Jumalan evankeliumia vaan oman itsemmekin, sillä te olitte tulleet meille rakkaiksi.

9Muistattehan, veljet, kovan työmme ja vaivannäkömme. Yötä päivää me teimme työtä, ettemme olisi kenellekään teistä rasitukseksi, kun julistimme teille Jumalan evankeliumia.

10Te olette todistajamme, samoin Jumala, kuinka pyhiä, oikeamielisiä ja nuhteettomia olimme teitä kohtaan, jotka uskotte.

11Samoin te tiedätte, kuinka me kehotimme ja rohkaisimme teitä jokaista kuin isä lapsiaan

12ja tähdensimme, että teidän tulee vaeltaa Jumalan arvon mukaisesti, hänen, joka kutsuu teitä valtakuntaansa ja kirkkauteensa.

Yhteiset kärsimykset

13Siksi me myös lakkaamatta kiitämme Jumalaa siitä, että kun kuulitte meiltä Jumalan sanan, te otitte sen vastaan, ette

ouvistes, que é de Deus, acolhestes não como palavra de homens, e sim como, em verdade é, a palavra de Deus, a qual, com efeito, está operando eficazmente em vós, os que credes.

ihmisten sanana vaan, niin kuin se todella on, Jumalan sanana, joka myös vaikuttaa teissä, jotka uskotte.

14 Tanto é assim, irmãos, que vos tornastes imitadores das igrejas de Deus existentes na Judéia em Cristo Jesus; porque também padecestes, da parte dos vossos patrícios, as mesmas coisas que eles, por sua vez, sofreram dos judeus,

14Teistä, veljet, on tullut niiden Kristuksessa Jeesuksessa olevien Jumalan seurakuntien seuraajia, jotka ovat Juudeassa. Ovathan teidän omat maanmiehenne aiheuttaneet samoja kärsimyksiä teille kuin juutalaiset noille seurakunnille.

15 os quais não somente mataram o SENHOR Jesus e os profetas, como também nos perseguiram, e não agradam a Deus, e são adversários de todos os homens,

15Juutalaisethan tappoivat Herran Jeesuksen ja profeetat ja ovat vainonneet myös meitä eivätkä ole Jumalalle mieleen. He ovat kaikkia ihmisiä vastaan,

16 a ponto de nos impedirem de falar aos gentios para que estes sejam salvos, a fim de irem enchendo sempre a medida de seus pecados. A ira, porém, sobreveio contra eles, definitivamente.

16kun estävät meitä puhumasta pakanoille heidän pelastumisekseen. Näin he yhä täyttävät syntiensä mittaa. Viha onkin saavuttanut heidät täyteen määräänsä asti.

O interesse de Paulo pelos tessalonicenses

17 Ora, nós, irmãos, orfanados, por breve tempo, de vossa presença, não, porém, do coração, com tanto mais empenho diligenciamos, com grande desejo, ir ver-vos pessoalmente.

18 Por isso, quisemos ir até vós (pelo menos eu, Paulo, não somente uma vez, mas duas); contudo, Satanás nos barrou o caminho.

19 Pois quem é a nossa esperança, ou alegria, ou coroa em que exultamos, na

Paavalin halu nähdä tessalonikalaiset

17Kun me nyt, veljet, olemme joksikin aikaa joutuneet teistä eroon – ulkonaisesti, emme sydämessämme – olemme entistä enemmän ikävöineet teitä ja koettaneet päästä näkemään teidän kasvonne.

18Sen tähden olemme tahtoneet tulla luoksenne – minä, Paavali, kerran, jopa kahdesti – mutta Saatana on estänyt meitä.

19 Kuka on meidän toivomme tai ilomme tai kerskauksemme kruunu Herramme

presença de nosso SENHOR Jesus em sua vinda? Não sois vós?

[20] Sim, vós sois realmente a nossa glória e a nossa alegria!

Jeesuksen edessä hänen tulemuksessaan, ellette te?

[20]Tehän olette meidän kunniamme ja ilomme.

1 Tessalonicenses 3

Paulo envia-lhes Timóteo. As boas notícias trazidas por este ao apóstolo

[1] Pelo que, não podendo suportar mais o cuidado por vós, pareceu-nos bem ficar sozinhos em Atenas;

[2] e enviamos nosso irmão Timóteo, ministro de Deus no evangelho de Cristo, para, em benefício da vossa fé, confirmar-vos e exortar-vos,

[3] a fim de que ninguém se inquiete com estas tribulações. Porque vós mesmos sabeis que estamos designados para isto;

[4] pois, quando ainda estávamos convosco, predissemos que íamos ser afligidos, o que, de fato, aconteceu e é do vosso conhecimento.

[5] Foi por isso que, já não me sendo possível continuar esperando, mandei indagar o estado da vossa fé, temendo que o Tentador vos provasse, e se tornasse inútil o nosso labor.

[6] Agora, porém, com o regresso de Timóteo, vindo do vosso meio, trazendo-nos boas notícias da vossa fé e do vosso amor, e, ainda, de que sempre guardais grata lembrança de nós, desejando muito ver-nos, como, aliás, também nós a vós outros,

1. Tessalonikalaisille 3

[1]Kun emme siis enää voineet kestää kauemmin, päätimme jäädä yksinämme Ateenaan

[2]ja lähetimme Timoteuksen, veljemme ja Jumalan työtoverin Kristuksen evankeliumin palveluksessa, vahvistamaan teitä ja rohkaisemaan teitä uskossanne,

[3] ettei kukaan horjuisi näissä ahdistuksissa. Tiedättehän itse, että niihin meidät on pantu.

[4]Kun olimme luonanne, sanoimme teille jo etukäteen, että joudumme kärsimään ahdistusta, niin kuin tiedätte tapahtuneen.

[5] Sen tähden, kun en enää kestänyt kauemmin, lähetin Timoteuksen ottamaan selkoa uskostanne, ettei vain kiusaaja olisi kiusannut teitä ja onnistunut tekemään meidän vaivannäköämme tyhjäksi.

Timoteuksen rohkaiseva viesti

[6]Nyt Timoteus on tullut luotanne meidän luoksemme ja tuonut meille hyviä uutisia teidän uskostanne ja rakkaudestanne. Hän on myös kertonut, että te muistelette meitä aina hyvällä ja kaipaatte nähdä meitä niin kuin mekin teitä.

[7] sim, irmãos, por isso, fomos consolados acerca de vós, pela vossa fé, apesar de todas as nossas privações e tribulação,
[8] porque, agora, vivemos, se é que estais firmados no SENHOR.
[9] Pois que ações de graças podemos tributar a Deus no tocante a vós outros, por toda a alegria com que nos regozijamos por vossa causa, diante do nosso Deus,

[10] orando noite e dia, com máximo empenho, para vos ver pessoalmente e reparar as deficiências da vossa fé?

Oração de Paulo pelos tessalonicenses

[11] Ora, o nosso mesmo Deus e Pai, e Jesus, nosso SENHOR, dirijam-nos o caminho até vós,
[12] e o SENHOR vos faça crescer e aumentar no amor uns para com os outros e para com todos, como também nós para convosco,
[13] a fim de que seja o vosso coração confirmado em santidade, isento de culpa, na presença de nosso Deus e Pai, na vinda de nosso SENHOR Jesus, com todos os seus santos.

1 Tessalonicenses 4

Exortação à prática da santidade

[1] Finalmente, irmãos, nós vos rogamos e exortamos no SENHOR Jesus que, como de nós recebestes, quanto à maneira por que deveis viver e agradar a Deus, e efetivamente estais fazendo, continueis progredindo cada vez mais;

[7]Siksi olemme saaneet, veljet, kaikessa hädässämme ja ahdistuksessamme lohdutusta teistä ja teidän uskostanne,
[8] ja nyt me elämme, jos te pysytte lujina Herrassa.

[9] Kuinka voimmekaan kylliksi kiittää Jumalaa teistä ja kaikesta siitä ilosta, joka meillä on Jumalan edessä teidän tähtenne.

[10] Yötä päivää me rukoilemme mitä hartaimmin, että saisimme nähdä teidän kasvonne ja täyttää sen, mitä teidän uskostanne puuttuu.

[11]Mutta hän itse, meidän Jumalamme ja Isämme, ja Herramme Jeesus ohjatkoot tiemme teidän luoksenne.
[12] Herra lisätköön teille yhä runsaammin rakkautta toisianne ja kaikkia kohtaan, niin kuin meilläkin on rakkautta teitä kohtaan,
[13]niin että teidän sydämenne vahvistuisivat nuhteettomiksi pyhyydessä Jumalamme ja Isämme edessä, kun Herramme Jeesus tulee kaikkien pyhiensä kanssa.

1. Tessalonikalaisille 4

Jumalan tahdon mukainen elämä

[1]Sitten vielä, veljet! Te olette oppineet meiltä, miten teidän tulee vaeltaa ja olla Jumalalle mieleen, ja niinhän te vaellattekin. Mutta Herrassa Jeesuksessa me pyydämme ja kehotamme teitä edistymään siinä yhä enemmän.

[2] porque estais inteirados de quantas instruções vos demos da parte do SENHOR Jesus.

[2]Tiedättehän, mitkä käskyt me olemme Herran Jeesuksen nimessä teille antaneet.

[3] Pois esta é a vontade de Deus: a vossa santificação, que vos abstenhais da prostituição;

[3] Jumalan tahto on, että te pyhitytte ja kartatte haureutta

[4] que cada um de vós saiba possuir o próprio corpo em santificação e honra,

[4]ja että kukin teistä ymmärtää ottaa oman vaimon pyhyydessä ja kunniassa,

[5] não com o desejo de lascívia, como os gentios que não conhecem a Deus;

[5]ei himon ja kiihkon vallassa niin kuin pakanat, jotka eivät tunne Jumalaa.

[6] e que, nesta matéria, ninguém ofenda nem defraude a seu irmão; porque o SENHOR, contra todas estas coisas, como antes vos avisamos e testificamos claramente, é o vingador,

[6]Kukaan ei saa tehdä veljelleen vääryyttä eikä pyrkiä hyötymään hänen kustannuksellaan, sillä Herra on kaiken tämän rankaisija, kuten myös aiemmin olemme teille sanoneet ja teroittaneet mieleenne.

[7] porquanto Deus não nos chamou para a impureza, e sim para a santificação.

[7]Eihän Jumala ole kutsunut meitä saastaisuuteen vaan pyhitykseen.

[8] Dessarte, quem rejeita estas coisas não rejeita o homem, e sim a Deus, que também vos dá o seu Espírito Santo.

[8]Sen tähden se, joka hylkää nämä käskyt, ei hylkää ihmistä vaan Jumalan, joka antaa Pyhän Henkensä teihin.

Exortação à prática do amor fraternal

[9] No tocante ao amor fraternal, não há necessidade de que eu vos escreva, porquanto vós mesmos estais por Deus instruídos que deveis amar-vos uns aos outros;

[9]Veljesrakkaudesta ei teille tarvitse kirjoittaa, sillä Jumala itse on opettanut teidät rakastamaan toisianne.

[10] e, na verdade, estais praticando isso mesmo para com todos os irmãos em toda a Macedônia. Contudo, vos exortamos, irmãos, a progredirdes cada vez mais

[10]Näin te myös teette kaikkia veljiä kohtaan koko Makedoniassa. Mutta me kehotamme teitä, veljet, edistymään siinä yhä enemmän.

[11] e a diligenciardes por viver tranqüilamente, cuidar do que é vosso e trabalhar com as próprias mãos, como vos ordenamos;

[11]Pitäkää kunnia-asiananne, että elätte hiljaisuudessa, toimitatte omia tehtävíänne ja teette työtä omilla käsillänne, niin kuin olemme teitä käskeneet.

[12] de modo que vos porteis com dignidade para com os de fora e de nada venhais a precisar.

A situação dos mortos em Cristo e a vinda do Senhor

[13] Não queremos, porém, irmãos, que sejais ignorantes com respeito aos que dormem, para não vos entristecerdes como os demais, que não têm esperança.

[14] Pois, se cremos que Jesus morreu e ressuscitou, assim também Deus, mediante Jesus, trará, em sua companhia, os que dormem.

[15] Ora, ainda vos declaramos, por palavra do SENHOR, isto: nós, os vivos, os que ficarmos até à vinda do SENHOR, de modo algum precederemos os que dormem.

[16] Porquanto o SENHOR mesmo, dada a sua palavra de ordem, ouvida a voz do arcanjo, e ressoada a trombeta de Deus, descerá dos céus, e os mortos em Cristo ressuscitarão primeiro;

[17] depois, nós, os vivos, os que ficarmos, seremos arrebatados juntamente com eles, entre nuvens, para o encontro do SENHOR nos ares, e, assim, estaremos para sempre com o SENHOR.

[18] Consolai-vos, pois, uns aos outros com estas palavras.

1 Tessalonicenses 5

A vinda do Senhor é certa e repentina

[1] Irmãos, relativamente aos tempos e às épocas, não há necessidade de que eu vos escreva;

[12]Näin te vaellatte moitteettomasti ulkopuolisten edessä ettekä ole kenenkään avun tarpeessa.

Herran tulemus

[13]Veljet, emme tahdo teidän olevan tietämättömiä poisnukkuneiden osasta, ettette murehtisi niin kuin ne, joilla ei ole toivoa.

[14]Jos kerran Jeesus on kuollut ja noussut ylös, niin kuin uskomme, niin samalla tavoin Jumala myös on Jeesuksen kautta tuova poisnukkuneet esiin yhdessä hänen kanssaan.

[15]Tämän me sanomme teille Herran sanana: Me, jotka olemme elossa ja jäämme tänne Herran tulemukseen, emme suinkaan ehdi poisnukkuneiden edelle,

[16]sillä itse Herra on tuleva alas taivaasta käskyhuudon, ylienkelin äänen ja Jumalan pasuunan kuuluessa, ja Kristuksessa kuolleet nousevat ylös ensin.

[17]Sitten meidät, jotka olemme elossa ja olemme vielä täällä, temmataan yhdessä heidän kanssaan pilvissä Herraa vastaan yläilmoihin, ja niin saamme aina olla Herran kanssa.

[18]Lohduttakaa siis toisianne näillä sanoilla.

1. Tessalonikalaisille 5

Valvokaa!

[1]Mutta ajoista ja määrähetkistä ei ole tarpeen kirjoittaa teille, veljet,

[2] pois vós mesmos estais inteirados com precisão de que o Dia do SENHOR vem como ladrão de noite.

[2] sillä te tiedätte itse varsin hyvin, että Herran päivä tulee kuin varas yöllä.

[3] Quando andarem dizendo: Paz e segurança, eis que lhes sobrevirá repentina destruição, como vêm as dores de parto à que está para dar à luz; e de nenhum modo escaparão.

[3] Kun ihmiset sanovat: ”Nyt on rauha, ei mitään hätää” , silloin turmio yllättää heidät yhtäkkiä niin kuin synnytyskipu raskaana olevan naisen, eivätkä he pääse pakoon.

A necessidade de vigilância

[4] Mas vós, irmãos, não estais em trevas, para que esse Dia como ladrão vos apanhe de surpresa;

[4] Mutta te, veljet, ette ole pimeydessä, niin että se päivä voisi yllättää teidät kuin varas,

[5] porquanto vós todos sois filhos da luz e filhos do dia; nós não somos da noite, nem das trevas.

[5] sillä kaikki te olette valon lapsia ja päivän lapsia. Me emme ole yön emmekä pimeyden lapsia.

[6] Assim, pois, não durmamos como os demais; pelo contrário, vigiemos e sejamos sóbrios.

[6] Älkäämme siis nukkuko niin kuin muut, vaan valvokaamme ja olkaamme raittiit.

[7] Ora, os que dormem dormem de noite, e os que se embriagam é de noite que se embriagam.

[7] Ne, jotka nukkuvat, nukkuvat yöllä, ja ne, jotka juovat itsensä juovuksiin, ovat juovuksissa yöllä.

[8] Nós, porém, que somos do dia, sejamos sóbrios, revestindo-nos da couraça da fé e do amor e tomando como capacete a esperança da salvação;

[8] Mutta koska olemme päivän lapsia, olkaamme raittiita, ja olkoon pukunamme uskon ja rakkauden haarniska ja kypäränämme pelastuksen toivo.

[9] porque Deus não nos destinou para a ira, mas para alcançar a salvação mediante nosso SENHOR Jesus Cristo,

[9] Jumala ei ole määrännyt, että osaksemme tulisi viha vaan että saisimme pelastuksen Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta,

[10] que morreu por nós para que, quer vigiemos, quer durmamos, vivamos em união com ele.

[10] joka on kuollut puolestamme, että me, valvoimmepa tai nukuimme, eläisimme yhdessä hänen kanssaan.

[11] Consolai-vos, pois, uns aos outros e edificai-vos reciprocamente, como também estais fazendo.

[11] Kehottakaa siis toisianne ja rakentakaa toinen toistanne, niin kuin teettekin.

Diversos preceitos

Ohjeita seurakunnalle

[12] Agora, vos rogamos, irmãos, que acateis com apreço os que trabalham entre vós e os que vos presidem no SENHOR e vos admoestam;

[13] e que os tenhais com amor em máxima consideração, por causa do trabalho que realizam. Vivei em paz uns com os outros.

[14] Exortamo-vos, também, irmãos, a que admoesteis os insubmissos, consoleis os desanimados, ampareis os fracos e sejais longânimos para com todos.

[15] Evitai que alguém retribua a outrem mal por mal; pelo contrário, segui sempre o bem entre vós e para com todos.

[16] Regozijai-vos sempre.

[17] Orai sem cessar.

[18] Em tudo, dai graças, porque esta é a vontade de Deus em Cristo Jesus para convosco.

[19] Não apagueis o Espírito.

[20] Não desprezeis as profecias;

[21] julgai todas as coisas, retende o que é bom;

[22] abstende-vos de toda forma de mal.

O voto do apóstolo

[23] O mesmo Deus da paz vos santifique em tudo; e o vosso espírito, alma e corpo sejam conservados íntegros e irrepreensíveis na vinda de nosso SENHOR Jesus Cristo.

[24] Fiel é o que vos chama, o qual também o fará.

A saudação final e a bênção

[25] Irmãos, orai por nós.

[12]Pyydämme teitä, veljet, antamaan tunnustuksen niille, jotka näkevät vaivaa teidän keskuudessanne ja ovat teidän johtajianne Herrassa ja neuvovat teitä.

[13]Pitäkää heitä erityisen rakkaina heidän työnsä tähden. Eläkää rauhassa keskenänne.

[14]Kehotamme teitä, veljet: nuhdelkaa kurittomia, rohkaiskaa alakuloisia, tukekaa heikkoja, olkaa kärsivällisiä kaikkia kohtaan.

[15]Katsokaa, ettei kukaan kosta kenellekään pahaa pahalla, vaan pyrkikää aina tekemään hyvää toisillenne ja kaikille.

[16]Iloitkaa aina.

[17]Rukoilkaa lakkaamatta.

[18]Kiittäkää joka tilanteessa, sillä sitä Jumala tahtoo teiltä Kristuksessa Jeesuksessa.

[19]Henkeä älkää sammuttako,

[20]profetoimista älkää väheksykö,

[21]mutta koetelkaa kaikki ja pitäkää se, mikä on hyvää.

[22]Karttakaa kaikenlaista pahaa.

Siunaus ja lopputervehdys

[23]Itse rauhan Jumala pyhittäköön teidät kokonaan, ja säilyköön koko teidän henkenne, sielunne ja ruumiinne nuhteettomana meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen tulemukseen.

[24]Hän, joka kutsuu teitä, on uskollinen, ja hän on sen myös tekevä.

[25]Veljet, rukoilkaa meidän puolestamme.

[26] Saudai todos os irmãos com ósculo santo.
[27] Conjuro-vos, pelo SENHOR, que esta epístola seja lida a todos os irmãos.
[28] A graça de nosso SENHOR Jesus Cristo seja convosco.

[26]Tervehtikää kaikkia veljiä pyhällä suudelmalla.
[27]Minä vannotan teitä Herran kautta, että tämä kirje luetaan kaikille veljille.
[28]Herramme Jeesuksen Kristuksen armo olkoon teidän kanssanne.

Segunda epístola de Paulo aos Tessalonicenses	2. Tessalonikalaisille

2 Tessalonicenses 1

Prefácio e saudação

1 Paulo, Silvano e Timóteo, à igreja dos tessalonicenses, em Deus, nosso Pai, e no SENHOR Jesus Cristo,

2 graça e paz a vós outros, da parte de Deus Pai e do SENHOR Jesus Cristo.

Ação de graças

3 Irmãos, cumpre-nos dar sempre graças a Deus no tocante a vós outros, como é justo, pois a vossa fé cresce sobremaneira, e o vosso mútuo amor de uns para com os outros vai aumentando,

4 a tal ponto que nós mesmos nos gloriamos de vós nas igrejas de Deus, à vista da vossa constância e fé, em todas as vossas perseguições e nas tribulações que suportais,

5 sinal evidente do reto juízo de Deus, para que sejais considerados dignos do reino de Deus, pelo qual, com efeito, estais sofrendo;

6 se, de fato, é justo para com Deus que ele dê em paga tribulação aos que vos atribulam

7 e a vós outros, que sois atribulados, alívio juntamente conosco, quando do céu se manifestar o SENHOR Jesus com os anjos do seu poder,

2. Tessalonikalaisille 1

1Paavali, Silvanus ja Timoteus tessalonikalaisten seurakunnalle Jumalassa, meidän Isässämme, ja Herrassa Jeesuksessa Kristuksessa.

2Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!

Kristus tulee tuomarina

3Me olemme velvollisia aina kiittämään Jumalaa teistä, veljet. Se onkin oikein, koska teidän uskonne kasvaa runsaasti ja rakkautenne toisianne kohtaan lisääntyy teissä kaikissa.

4Siksi me itsekin kerskaamme Jumalan seurakunnissa teistä, teidän kärsivällisyydestänne ja uskostanne kaikissa vainoissa ja ahdistuksissa, joita teidän on kestettävä.

5Ne ovat osoituksena Jumalan oikeudenmukaisesta tuomiosta, siitä, että teidät katsottaisiin kelvollisiksi Jumalan valtakuntaan, jonka vuoksi te myös kärsitte.

6Sillä Jumala katsoo oikeaksi kostaa ahdistuksella niille, jotka ahdistavat teitä,

7mutta antaa teille, joita ahdistetaan, levon yhdessä meidän kanssamme, kun Herra Jeesus ilmestyy taivaasta väkevien enkeleittensä kanssa tulenliekissä.

8 em chama de fogo, tomando vingança contra os que não conhecem a Deus e contra os que não obedecem ao evangelho de nosso SENHOR Jesus.

8Hän rankaisee niitä, jotka eivät tunne Jumalaa eivätkä ole kuuliaisia meidän Herramme Jeesuksen evankeliumille.

9 Estes sofrerão penalidade de eterna destruição, banidos da face do SENHOR e da glória do seu poder,

9He tulevat kärsimään rangaistuksena iankaikkisen kadotuksen, erossa Herran kasvoista ja hänen voimansa kirkkaudesta,

10 quando vier para ser glorificado nos seus santos e ser admirado em todos os que creram, naquele dia (porquanto foi crido entre vós o nosso testemunho).

10kun hän tulee, että hän sinä päivänä kirkastuisi pyhissään ja olisi ihmeteltävä kaikissa uskovissa. Olettehan te uskoneet meidän todistuksemme.

11 Por isso, também não cessamos de orar por vós, para que o nosso Deus vos torne dignos da sua vocação e cumpra com poder todo propósito de bondade e obra de fé,

11Sen tähden me aina rukoilemme teidän puolestanne, että Jumalamme katsoisi teidät kutsunsa arvoisiksi ja voimallisesti saattaisi teissä täydelliseksi kaiken halunne hyvään ja uskonne teot.

12 a fim de que o nome de nosso SENHOR Jesus seja glorificado em vós, e vós, nele, segundo a graça do nosso Deus e do SENHOR Jesus Cristo.

12Näin Herramme Jeesuksen nimi kirkastuu teissä ja te hänessä, meidän Jumalamme ja Herran Jeesuksen Kristuksen armon mukaisesti.

2 Tessalonicenses 2

A vinda do Senhor. A revelação da apostasia. O homem da iniquidade

1 Irmãos, no que diz respeito à vinda de nosso SENHOR Jesus Cristo e à nossa reunião com ele, nós vos exortamos

2 a que não vos demovais da vossa mente, com facilidade, nem vos perturbeis, quer por espírito, quer por palavra, quer por epístola, como se procedesse de nós, supondo tenha chegado o Dia do SENHOR.

2. Tessalonikalaisille 2

Laittomuuden ihminen

1Mutta mitä tulee meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen tulemukseen ja kokoontumiseemme hänen luokseen, me pyydämme teitä, veljet,

2ettette anna minkään hengen tai sanan tai minkään muka meidän lähettämämme kirjeen pelästyttää itseänne, niin että heti menetätte malttinne, ikään kuin Herran päivä olisi jo käsillä.

[3] Ninguém, de nenhum modo, vos engane, porque isto não acontecerá sem que primeiro venha a apostasia e seja revelado o homem da iniqüidade, o filho da perdição,

[4] o qual se opõe e se levanta contra tudo que se chama Deus ou é objeto de culto, a ponto de assentar-se no santuário de Deus, ostentando-se como se fosse o próprio Deus.

[5] Não vos recordais de que, ainda convosco, eu costumava dizer-vos estas coisas?

[6] E, agora, sabeis o que o detém, para que ele seja revelado somente em ocasião própria.

O caráter do homem da iniquidade e a sua derrota

[7] Com efeito, o mistério da iniqüidade já opera e aguarda somente que seja afastado aquele que agora o detém;

[8] então, será, de fato, revelado o iníquo, a quem o SENHOR Jesus matará com o sopro de sua boca e o destruirá pela manifestação de sua vinda.

[9] Ora, o aparecimento do iníquo é segundo a eficácia de Satanás, com todo poder, e sinais, e prodígios da mentira,

[10] e com todo engano de injustiça aos que perecem, porque não acolheram o amor da verdade para serem salvos.

[11] É por este motivo, pois, que Deus lhes manda a operação do erro, para darem crédito à mentira,

[3]Älkää antako kenenkään millään tavoin eksyttää itseänne. Ensin näet tapahtuu luopumus ja ilmestyy laittomuuden ihminen, kadotuksen lapsi,

[4]tuo vastustaja, joka korottaa itsensä yli kaiken, mitä jumalaksi tai palvottavaksi kutsutaan, niin että hän asettuu Jumalan temppeliin ja julistaa olevansa Jumala.

[5]Ettekö muista, että puhuin teille tästä, kun vielä olin luonanne?

[6] Ja te tiedätte, mikä häntä nyt pidättää, niin että hän vasta ajallaan ilmestyy.

[7] Laittomuuden salaisuus on jo vaikuttamassa, kunhan vain poistuu tieltä se, joka sitä on vielä pidättämässä.

[8]Silloin ilmestyy tuo laiton, jonka Herra Jeesus on surmaava suunsa henkäyksellä ja tuhoava tulemuksensa kirkkaudella.

[9]Tuon laittoman tuleminen tapahtuu Saatanan vaikutuksesta valheen kaikella voimalla tunnusteoin ja ihmein,

[10]kaikin vääryyden viettelyksin niille, jotka joutuvat kadotukseen, koska he eivät ottaneet vastaan rakkautta totuuteen voidakseen pelastua.

[11]Siksi Jumala lähettää heille voimakkaan eksytyksen, niin että he uskovat valheeseen,

[12] a fim de serem julgados todos quantos não deram crédito à verdade; antes, pelo contrário, deleitaram-se com a injustiça.

Ação de graças e exortação

[13] Entretanto, devemos sempre dar graças a Deus por vós, irmãos amados pelo SENHOR, porque Deus vos escolheu desde o princípio para a salvação, pela santificação do Espírito e fé na verdade,

[14] para o que também vos chamou mediante o nosso evangelho, para alcançardes a glória de nosso SENHOR Jesus Cristo.

[15] Assim, pois, irmãos, permanecei firmes e guardai as tradições que vos foram ensinadas, seja por palavra, seja por epístola nossa.

[16] Ora, nosso SENHOR Jesus Cristo mesmo e Deus, o nosso Pai, que nos amou e nos deu eterna consolação e boa esperança, pela graça,

[17] consolem o vosso coração e vos confirmem em toda boa obra e boa palavra.

2 Tessalonicenses 3

Paulo pede as orações dos tessalonicenses

[1] Finalmente, irmãos, orai por nós, para que a palavra do SENHOR se propague e seja glorificada, como também está acontecendo entre vós;

[2] e para que sejamos livres dos homens perversos e maus; porque a fé não é de todos.

[12] jotta kaikki ne tuomittaisiin, jotka eivät ole uskoneet totuuteen vaan ovat mieltyneet vääryyteen.

Pelastukseen valitut

[13] Mutta me olemme aina velvollisia kiittämään Jumalaa teistä, te Herralle rakkaat veljet, koska Jumala valitsi teidät ensi hedelmänä pelastukseen Hengen pyhittäessä teidät, kun uskotte totuuteen .

[14] Juuri siihen hän kutsui teidät meidän evankeliumimme kautta, että te omistaisitte Herramme Jeesuksen Kristuksen kirkkauden.

[15] Pysykää siis, veljet, lujina ja pitäkää kiinni niistä opetuksista, jotka olette saaneet puheestamme tai kirjeestämme.

[16] Itse Herramme Jeesus Kristus ja Jumala, meidän Isämme, joka on rakastanut meitä ja armossaan antanut meille ikuisen lohdutuksen ja hyvän toivon,

[17] lohduttakoot sydämiänne ja vahvistakoot teitä kaikissa hyvissä teoissa ja puheissa.

2. Tessalonikalaisille 3

Rukoilkaa puolestamme!

[1] Lopuksi, veljet, rukoilkaa puolestamme, että Herran sana leviäisi nopeasti ja tulisi kirkastetuksi muuallakin niin kuin teidän keskuudessanne

[2] ja että pelastuisimme pahoista ja kelvottomista ihmisistä; kaikkihan eivät usko.

[3] Todavia, o SENHOR é fiel; ele vos confirmará e guardará do Maligno.

[4] Nós também temos confiança em vós no SENHOR, de que não só estais praticando as coisas que vos ordenamos, como também continuareis a fazê-las.

[5] Ora, o SENHOR conduza o vosso coração ao amor de Deus e à constância de Cristo.

Exortação à prática de vários deveres cristãos pessoais, sociais e coletivos

[6] Nós vos ordenamos, irmãos, em nome do SENHOR Jesus Cristo, que vos aparteis de todo irmão que ande desordenadamente e não segundo a tradição que de nós recebestes;

[7] pois vós mesmos estais cientes do modo por que vos convém imitar-nos, visto que nunca nos portamos desordenadamente entre vós,

[8] nem jamais comemos pão à custa de outrem; pelo contrário, em labor e fadiga, de noite e de dia, trabalhamos, a fim de não sermos pesados a nenhum de vós;

[9] não porque não tivéssemos esse direito, mas por termos em vista oferecer-vos exemplo em nós mesmos, para nos imitardes.

[10] Porque, quando ainda convosco, vos ordenamos isto: se alguém não quer trabalhar, também não coma.

[11] Pois, de fato, estamos informados de que, entre vós, há pessoas que andam desordenadamente, não trabalhando; antes, se intrometem na vida alheia.

[3]Mutta Herra on uskollinen, ja hän on vahvistava teitä ja varjeleva teitä pahasta .

[4]Me luotamme teihin Herrassa, että te nyt ja vastedes teette, mitä me käskemme.

[5]Herra ohjatkoon sydämenne Jumalan rakkauteen ja Kristuksen kärsivällisyyteen.

Varoitus kurittomasta elämästä

[6]Herran Jeesuksen Kristuksen nimessä me käskemme teitä, veljet, pysymään erossa jokaisesta veljestä, joka vaeltaa kurittomasti eikä sen opetuksen mukaan, jonka saitte meiltä.

[7]Tiedättehän itse, kuinka teidän tulee seurata meidän esimerkkiämme. Me emme olleet kurittomia teidän luonanne

[8]emmekä syöneet ilmaiseksi kenenkään leipää, vaan me ahkeroimme työssä ja vaivassa yötä päivää, ettemme olisi rasittaneet ketään teistä.

[9]Ei niin, ettei meillä olisi siihen oikeutta, mutta tahdoimme olla teille esimerkkinä, että seuraisitte meitä.

[10]Jo silloin, kun olimme luonanne, määräsimme, että jos joku ei halua tehdä työtä, älköön myöskään syökö.

[11]Olemme näet kuulleet, että muutamat teidän joukostanne vaeltavat kurittomasti, eivät tee työtä vaan touhuavat turhia.

[12] A elas, porém, determinamos e exortamos, no SENHOR Jesus Cristo, que, trabalhando tranqüilamente, comam o seu próprio pão.

[13] E vós, irmãos, não vos canseis de fazer o bem.

[14] Caso alguém não preste obediência à nossa palavra dada por esta epístola, notai-o; nem vos associeis com ele, para que fique envergonhado.

[15] Todavia, não o considereis por inimigo, mas adverti-o como irmão.

[16] Ora, o SENHOR da paz, ele mesmo, vos dê continuamente a paz em todas as circunstâncias. O SENHOR seja com todos vós.

A saudação final e a bênção

[17] A saudação é de próprio punho: Paulo. Este é o sinal em cada epístola; assim é que eu assino.

[18] A graça de nosso SENHOR Jesus Cristo seja com todos vós.

[12]Sellaisia käskemme ja kehotamme Herrassa Jeesuksessa Kristuksessa tekemään työtä kaikessa hiljaisuudessa ja syömään omaa leipäänsä.

[13]Mutta te, veljet, älkää väsykö tekemästä hyvää.

[14]Jos joku ei tottele sitä, mitä olemme sanoneet tässä kirjeessä, pitäkää häntä merkittynä älkääkä seurustelko hänen kanssaan, jotta hän häpeäisi.

[15]Älkää silti pitäkö häntä vihollisena, vaan ojentakaa kuin veljeä.

Lopputervehdys

[16]Itse rauhan Herra antakoon teille rauhan, aina ja kaikin tavoin. Herra olkoon teidän kaikkien kanssa.

[17]Tervehdys minulta, Paavalilta, omakätisesti. Tämä on merkkinä jokaisessa kirjeessäni; näin minä kirjoitan.

[18]Herramme Jeesuksen Kristuksen armo olkoon teidän kaikkien kanssa.

Primeira epístola de Paulo a Timóteo	1. Timoteus

1 Timóteo 1

Prefácio e saudação

[1] Paulo, apóstolo de Cristo Jesus, pelo mandato de Deus, nosso Salvador, e de Cristo Jesus, nossa esperança,

[2] a Timóteo, verdadeiro filho na fé, graça, misericórdia e paz, da parte de Deus Pai e de Cristo Jesus, nosso SENHOR.

O ministério de Timóteo em Éfeso. Falsas doutrinas e suas características

[3] Quando eu estava de viagem, rumo da Macedônia, te roguei permanecesses ainda em Éfeso para admoestares a certas pessoas, a fim de que não ensinem outra doutrina,

[4] nem se ocupem com fábulas e genealogias sem fim, que, antes, promovem discussões do que o serviço de Deus, na fé.

[5] Ora, o intuito da presente admoestação visa ao amor que procede de coração puro, e de consciência boa, e de fé sem hipocrisia.

[6] Desviando-se algumas pessoas destas coisas, perderam-se em loquacidade frívola,

[7] pretendendo passar por mestres da lei, não compreendendo, todavia, nem o que dizem, nem os assuntos sobre os quais fazem ousadas asseverações.

A lei e os seus objetivos

1. Timoteus 1

[1]Paavali, Kristuksen Jeesuksen apostoli, Jumalan, meidän pelastajamme, ja Kristuksen Jeesuksen, meidän toivomme, käskystä

[2]Timoteukselle, oikealle pojalleni uskossa. Armo, laupeus ja rauha Isältä Jumalalta ja Kristukselta Jeesukselta, meidän Herraltamme!

Varoitus väärästä opetuksesta

[3]Makedoniaan lähtiessäni kehotin sinua jäämään Efesokseen, jotta kieltäisit eräitä opettamasta toisin kuin me

[4]ja puuttumasta taruihin ja loputtomiin sukuluetteloihin. Ne aiheuttavat pikemminkin turhia kiistoja kuin edistävät Jumalan armotaloutta, joka perustuu uskoon.

[5]Käskymme päämääränä on rakkaus, joka tulee puhtaasta sydämestä, hyvästä omastatunnosta ja vilpittömästä uskosta.

[6]Muutamat ovat eksyneet niistä pois ja poikenneet joutavaan jaaritteluun.

[7]He tahtovat olla lainopettajia, vaikka eivät itsekään ymmärrä, mitä puhuvat ja minkä varmaksi vakuuttavat.

8 Sabemos, porém, que a lei é boa, se alguém dela se utiliza de modo legítimo,

9 tendo em vista que não se promulga lei para quem é justo, mas para transgressores e rebeldes, irreverentes e pecadores, ímpios e profanos, parricidas e matricidas, homicidas,

10 impuros, sodomitas, raptores de homens, mentirosos, perjuros e para tudo quanto se opõe à sã doutrina,

11 segundo o evangelho da glória do Deus bendito, do qual fui encarregado.

A graça e a sua eficácia na experiência do apóstolo Paulo

12 Sou grato para com aquele que me fortaleceu, Cristo Jesus, nosso SENHOR, que me considerou fiel, designando-me para o ministério,

13 a mim, que, noutro tempo, era blasfemo, e perseguidor, e insolente. Mas obtive misericórdia, pois o fiz na ignorância, na incredulidade.

14 Transbordou, porém, a graça de nosso SENHOR com a fé e o amor que há em Cristo Jesus.

15 Fiel é a palavra e digna de toda aceitação: que Cristo Jesus veio ao mundo para salvar os pecadores, dos quais eu sou o principal.

16 Mas, por esta mesma razão, me foi concedida misericórdia, para que, em mim, o principal, evidenciasse Jesus Cristo a sua completa longanimidade, e

8Me tiedämme, että laki on hyvä, jos sitä käytetään lain mukaisesti.

9Tiedämme myös, ettei lakia ole säädetty vanhurskaan takia vaan lainrikkojien ja kurittomien, jumalattomien ja syntisten, rienaajien, epähurskaiden ja saastaisten, isän- ja äidintappajien, murhaajien,

10haureellisten ja homoseksuaalisuuden harjoittajien, ihmiskauppiaiden, valehtelijoiden, valansa rikkojien ja kaiken muun takia, mikä on vastoin tervettä oppia,

11jota minulle uskottu autuaan Jumalan kirkkauden evankeliumi opettaa.

Kiitos Jumalan laupeudesta

12Minä kiitän Herraamme Kristusta Jeesusta, joka on antanut minulle voimaa. Kiitän häntä siitä, että hän katsoi minut uskolliseksi ja asetti palvelukseensa,

13 minut, entisen pilkkaajan, vainoojan ja väkivallantekijän. Mutta minut armahdettiin, koska epäuskossani en tiennyt, mitä tein.

14Meidän Herramme armo on ollut ylenpalttinen vaikuttaen uskoa ja rakkautta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa.

15Tämä sana on varma ja täysin vastaanottamisen arvoinen: Kristus Jeesus on tullut maailmaan pelastamaan syntisiä, joista minä olen suurin.

16Mutta minut armahdettiin, jotta Kristus Jeesus minussa ennen muita osoittaisi kaiken kärsivällisyytensä, esikuvaksi

servisse eu de modelo a quantos hão de crer nele para a vida eterna.

[17] Assim, ao Rei eterno, imortal, invisível, Deus único, honra e glória pelos séculos dos séculos. Amém!

O bom combate

[18] Este é o dever de que te encarrego, ó filho Timóteo, segundo as profecias de que antecipadamente foste objeto: combate, firmado nelas, o bom combate,

[19] mantendo fé e boa consciência, porquanto alguns, tendo rejeitado a boa consciência, vieram a naufragar na fé.

[20] E dentre esses se contam Himeneu e Alexandre, os quais entreguei a Satanás, para serem castigados, a fim de não mais blasfemarem.

1 Timóteo 2

A prática da oração por todos os homens. Um só Mediador

[1] Antes de tudo, pois, exorto que se use a prática de súplicas, orações, intercessões, ações de graças, em favor de todos os homens,

[2] em favor dos reis e de todos os que se acham investidos de autoridade, para que vivamos vida tranqüila e mansa, com toda piedade e respeito.

[3] Isto é bom e aceitável diante de Deus, nosso Salvador,

[4] o qual deseja que todos os homens sejam salvos e cheguem ao pleno conhecimento da verdade.

niille, jotka vastedes uskovat häneen ja saavat iankaikkisen elämän.

[17] Ikuisuuksien Kuninkaalle, katoamattomalle, näkymättömälle ja ainoalle Jumalalle kunnia ja kirkkaus aina ja iankaikkisesti! Aamen.

Sana Timoteukselle

[18]Tämän käskyn minä annan sinulle, poikani Timoteus, aikaisempien sinusta lausuttujen profetioiden mukaisesti, että niiden nojalla taistelisit jalon taistelun

[19]säilyttäen uskon ja hyvän omantunnon. Jotkut ovat sen hylänneet ja siksi joutuneet uskossaan haaksirikkoon.

[20]Niitä ovat Hymenaios ja Aleksandros, jotka olen luovuttanut Saatanan haltuun, kuritettaviksi, etteivät enää pilkkaisi.

1. Timoteus 2

Rukoilkaa kaikkien puolesta

[1]Kehotan siis ennen kaikkea anomaan, rukoilemaan, pitämään esirukouksia ja kiittämään kaikkien ihmisten puolesta,

[2]kuninkaiden ja kaikkien vallanpitäjien puolesta, että saisimme viettää rauhallista ja hiljaista elämää kaikin tavoin hurskaasti ja kunniallisesti.

[3]Se on hyvää ja mieluista Jumalalle, meidän pelastajallemme,

[4]joka tahtoo, että kaikki ihmiset pelastuisivat ja tulisivat tuntemaan totuuden.

[5] Porquanto há um só Deus e um só Mediador entre Deus e os homens, Cristo Jesus, homem,
[6] o qual a si mesmo se deu em resgate por todos: testemunho que se deve prestar em tempos oportunos.

[7] Para isto fui designado pregador e apóstolo (afirmo a verdade, não minto), mestre dos gentios na fé e na verdade.

Proceder conveniente no culto público

[8] Quero, portanto, que os varões orem em todo lugar, levantando mãos santas, sem ira e sem animosidade.
[9] Da mesma sorte, que as mulheres, em traje decente, se ataviem com modéstia e bom senso, não com cabeleira frisada e com ouro, ou pérolas, ou vestuário dispendioso,

[10] porém com boas obras (como é próprio às mulheres que professam ser piedosas).

[11] A mulher aprenda em silêncio, com toda a submissão.
[12] E não permito que a mulher ensine, nem exerça autoridade de homem; esteja, porém, em silêncio.
[13] Porque, primeiro, foi formado Adão, depois, Eva.
[14] E Adão não foi iludido, mas a mulher, sendo enganada, caiu em transgressão.
[15] Todavia, será preservada através de sua missão de mãe, se ela permanecer em fé, e amor, e santificação, com bom senso.

1 Timóteo 3

[5]Jumala on yksi, yksi on myös välittäjä Jumalan ja ihmisten välillä, ihminen Kristus Jeesus.

[6]Hän antoi itsensä lunnaiksi kaikkien puolesta, todistukseksi oikeaan aikaan.

[7]Tätä varten minut on asetettu julistajaksi ja apostoliksi – puhun totta, en valehtele – pakanoiden opettajaksi uskossa ja totuudessa.

Mies ja nainen seurakunnassa

[8]Minä tahdon siis, että kaikkialla miehet rukoilevat kohottaen pyhät kätensä ilman vihaa ja epäilystä

[9]ja että naiset ovat säädyllisessä asussa ja kaunistavat itseään vaatimattomasti ja siveästi, eivät tukkalaitteilla , kullalla, helmillä eivätkä kalliilla vaatteilla

[10]vaan hyvillä teoilla, niin kuin sopii naisille, jotka tunnustautuvat jumalaapelkääviksi.

[11]Naisen tulee oppia hiljaisuudessa, kaikessa alistuvana.

[12]Sitä en salli, että nainen opettaa, enkä sitä, että hän vallitsee miestä, vaan hänen tulee elää hiljaisuudessa.

[13] Luotiinhan Aadam ensin ja sitten Eeva,

[14]eikä Aadamia petetty, vaan nainen joutui petetyksi ja lankesi rikkomukseen.

[15]Lasten synnyttäjänä hän kuitenkin pelastuu, jos hän pysyy uskossa, rakkaudessa ja pyhityksessä eläen siveästi.

1. Timoteus 3

As qualificações dos bispos e dos diáconos

1 Fiel é a palavra: se alguém aspira ao episcopado, excelente obra almeja.

2 É necessário, portanto, que o bispo seja irrepreensível, esposo de uma só mulher, temperante, sóbrio, modesto, hospitaleiro, apto para ensinar;

3 não dado ao vinho, não violento, porém cordato, inimigo de contendas, não avarento;

4 e que governe bem a própria casa, criando os filhos sob disciplina, com todo o respeito

5 (pois, se alguém não sabe governar a própria casa, como cuidará da igreja de Deus?);

6 não seja neófito, para não suceder que se ensoberbeça e incorra na condenação do diabo.

7 Pelo contrário, é necessário que ele tenha bom testemunho dos de fora, a fim de não cair no opróbrio e no laço do diabo.

8 Semelhantemente, quanto a diáconos, é necessário que sejam respeitáveis, de uma só palavra, não inclinados a muito vinho, não cobiçosos de sórdida ganância,

9 conservando o mistério da fé com a consciência limpa.

10 Também sejam estes primeiramente experimentados; e, se se mostrarem irrepreensíveis, exerçam o diaconato.

Seurakunnan kaitsijan ominaisuudet

1 Tämä sana on varma: jos joku pyrkii seurakunnan kaitsijaksi, hän haluaa jaloon tehtävään.

2 Seurakunnan kaitsijan tulee siis olla nuhteeton, yhden vaimon mies, raitis, maltillinen, kunniallinen, vieraanvarainen ja taitava opettamaan,

3 ei juomari eikä tappelija vaan lempeä, ei riitaisa eikä rahanahne.

4 Hänen tulee hallita hyvin oma kotinsa ja kaikella arvokkuudella pitää lapsensa kuuliaisina.

5 Jos joku ei pysty hallitsemaan omaa kotiaan, kuinka hän voi pitää huolta Jumalan seurakunnasta?

6 Hän ei saa olla vastakääntynyt, ettei hän paisuisi ylpeydestä ja joutuisi saman tuomion alaiseksi kuin Paholainen.

7 Hänellä tulee olla hyvä todistus myös ulkopuolisilta, ettei hän joutuisi häväistyksen alaiseksi eikä Paholaisen ansaan.

Seurakuntapalvelijoiden ominaisuudet

8 Myös seurakuntapalvelijoiden tulee olla kunnioituksen arvoisia ja puheissaan luotettavia, ei paljon viinin nauttijoita eikä väärän voiton tavoittelijoita

9 vaan sellaisia, jotka säilyttävät uskon salaisuuden puhtaassa omassatunnossa.

10 Heitäkin on ensin koeteltava. Sitten palvelkoot, jos ovat nuhteettomia.

[11] Da mesma sorte, quanto a mulheres, é necessário que sejam elas respeitáveis, não maldizentes, temperantes e fiéis em tudo.

[12] O diácono seja marido de uma só mulher e governe bem seus filhos e a própria casa.

[13] Pois os que desempenharem bem o diaconato alcançam para si mesmos justa preeminência e muita intrepidez na fé em Cristo Jesus.

A igreja de Deus, coluna e baluarte da verdade. O grande mistério da piedade

[14] Escrevo-te estas coisas, esperando ir ver-te em breve;

[15] para que, se eu tardar, fiques ciente de como se deve proceder na casa de Deus, que é a igreja do Deus vivo, coluna e baluarte da verdade.

[16] Evidentemente, grande é o mistério da piedade: Aquele que foi manifestado na carne foi justificado em espírito, contemplado por anjos, pregado entre os gentios, crido no mundo, recebido na glória.

[11]Samoin tulee vaimojen olla arvokkaita, ei panettelijoita vaan raittiita ja kaikessa uskollisia.

[12]Seurakuntapalvelijoiden tulee olla yhden vaimon miehiä ja hallita hyvin lapsensa ja kotinsa.

[13] Ne, jotka palvelevat hyvin, saavat arvostetun aseman ja suuren rohkeuden uskossaan Kristukseen Jeesukseen.

Jumalisuuden salaisuus

[14]Kirjoitan tämän sinulle, vaikka toivon pian pääseväni luoksesi.

[15] Jos kuitenkin viivyn, saat tästä tietää, miten tulee käyttäytyä Jumalan huoneessa, joka on elävän Jumalan seurakunta, totuuden pylväs ja perustus.

[16]Tunnustetusti suuri on jumalisuuden salaisuus: Hän ilmestyi lihassa, hänet osoitettiin vanhurskaaksi Hengessä, hän näyttäytyi enkeleille, häntä julistettiin pakanoiden keskuudessa, häneen uskottiin maailmassa, hänet otettiin ylös kirkkauteen.

1 Timóteo 4

A apostasia nos últimos tempos

[1] Ora, o Espírito afirma expressamente que, nos últimos tempos, alguns apostatarão da fé, por obedecerem a espíritos enganadores e a ensinos de demônios,

[2] pela hipocrisia dos que falam mentiras e que têm cauterizada a própria consciência,

1. Timoteus 4

Eksyttävää opetusta

[1]Henki sanoo selvästi, että viimeisinä aikoina jotkut luopuvat uskosta ja seuraavat eksyttäviä henkiä ja riivaajien oppeja

[2]tekopyhien valehtelijoiden vaikutuksesta, joiden omatunto on merkitty poltinraudalla.

[3] que proíbem o casamento e exigem abstinência de alimentos que Deus criou para serem recebidos, com ações de graças, pelos fiéis e por quantos conhecem plenamente a verdade;

[4] pois tudo que Deus criou é bom, e, recebido com ações de graças, nada é recusável,

[5] porque, pela palavra de Deus e pela oração, é santificado.

Exortação à fidelidade e à diligência no ministério

[6] Expondo estas coisas aos irmãos, serás bom ministro de Cristo Jesus, alimentado com as palavras da fé e da boa doutrina que tens seguido.

[7] Mas rejeita as fábulas profanas e de velhas caducas. Exercita-te, pessoalmente, na piedade.

[8] Pois o exercício físico para pouco é proveitoso, mas a piedade para tudo é proveitosa, porque tem a promessa da vida que agora é e da que há de ser.

[9] Fiel é esta palavra e digna de inteira aceitação.

[10] Ora, é para esse fim que labutamos e nos esforçamos sobremodo, porquanto temos posto a nossa esperança no Deus vivo, Salvador de todos os homens, especialmente dos fiéis.

[11] Ordena e ensina estas coisas.

[12] Ninguém despreze a tua mocidade; pelo contrário, torna-te padrão dos fiéis, na palavra, no procedimento, no amor, na fé, na pureza.

[3] Nämä kieltävät menemästä naimisiin ja nauttimasta ruokia, jotka Jumala on luonut sitä varten, että ne, jotka uskovat ja ovat oppineet tuntemaan totuuden, nauttisivat niitä kiittäen.

[4]Kaikki, minkä Jumala on luonut, on hyvää, eikä mikään ole hylättävää, kun se otetaan kiittäen vastaan

[5]ja pyhitetään Jumalan sanalla ja rukouksella.

Neuvoja Timoteukselle palveluvirkaa varten

[6]Kun opetat tätä veljille, olet hyvä Kristuksen Jeesuksen palvelija ja tulet ravituksi uskon ja sen hyvän opin sanoista, jota olet noudattanut.

[7]Karta epäpyhiä ämmien taruja. Harjoita itseäsi jumalanpelkoon,

[8]sillä ruumiin harjoittamisesta on hyötyä vain vähään, mutta jumalanpelosta on hyötyä kaikkeen, koska siihen liittyy lupaus sekä nykyisestä että tulevasta elämästä.

[9]Tämä sana on varma ja täysin vastaanottamisen arvoinen.

[10] Siksihän me teemme työtä ja kilvoittelemme, että olemme panneet toivomme elävään Jumalaan, joka on kaikkien ihmisten pelastaja, varsinkin uskovien.

[11] Tätä käske ja opeta.

[12]Älköön kukaan väheksykö sinua nuoruutesi tähden. Ole sinä uskovien esikuva puheessa, vaelluksessa, rakkaudessa, uskossa ja puhtaudessa.

13 Até à minha chegada, aplica-te à leitura, à exortação, ao ensino.

14 Não te faças negligente para com o dom que há em ti, o qual te foi concedido mediante profecia, com a imposição das mãos do presbitério.

15 Medita estas coisas e nelas sê diligente, para que o teu progresso a todos seja manifesto.

16 Tem cuidado de ti mesmo e da doutrina. Continua nestes deveres; porque, fazendo assim, salvarás tanto a ti mesmo como aos teus ouvintes.

13Pidä huolta lukemisesta , kehottamisesta ja opettamisesta, kunnes minä tulen.

14Älä lyö laimin armolahjaa, joka sinulla on ja joka sinulle annettiin profetian kautta, kun vanhimmat panivat kätensä sinun päällesi.

15Huolehdi näistä kaikista ja elä niissä, jotta kaikki näkisivät edistymisesi.

16 Valvo itseäsi ja opetustasi, ole siinä kestävä. Jos näin teet, pelastat sekä itsesi että ne, jotka kuulevat sinua.

1 Timóteo 5

Os deveres dos pastores para com várias classes de pessoas

1 Não repreendas ao homem idoso; antes, exorta-o como a pai; aos moços, como a irmãos;

2 às mulheres idosas, como a mães; às moças, como a irmãs, com toda a pureza.

Das viúvas

3 Honra as viúvas verdadeiramente viúvas.

4 Mas, se alguma viúva tem filhos ou netos, que estes aprendam primeiro a exercer piedade para com a própria casa e a recompensar a seus progenitores; pois isto é aceitável diante de Deus.

5 Aquela, porém, que é verdadeiramente viúva e não tem amparo espera em Deus e persevera em súplicas e orações, noite e dia;

6 entretanto, a que se entrega aos prazeres, mesmo viva, está morta.

1. Timoteus 5

1Älä nuhtele vanhaa miestä ankarasti, vaan neuvo häntä kuin isää, nuorempia kuin veljiä,

2vanhoja naisia kuin äitejä, nuorempia kuin sisaria, kaikessa puhtaudessa.

Nuoret ja vanhat lesket

3Pidä arvossa leskivaimoja, jotka todella ovat leskiä.

4 Mutta jos jollakin leskellä on lapsia tai lastenlapsia, oppikoot nämä ensin huolehtimaan omasta perhekunnastaan ja korvaamaan vanhempiensa vaivannäön. Se on Jumalalle mieluista.

5Leskivaimo, joka on todella jäänyt yksin, panee toivonsa Jumalaan, anoo ja rukoilee lakkaamatta, yötä päivää,

6mutta hekumoiva on jo eläessään kuollut.

[7] Prescreve, pois, estas coisas, para que sejam irrepreensíveis.

[8] Ora, se alguém não tem cuidado dos seus e especialmente dos da própria casa, tem negado a fé e é pior do que o descrente.

[9] Não seja inscrita senão viúva que conte ao menos sessenta anos de idade, tenha sido esposa de um só marido,

[10] seja recomendada pelo testemunho de boas obras, tenha criado filhos, exercitado hospitalidade, lavado os pés aos santos, socorrido a atribulados, se viveu na prática zelosa de toda boa obra.

[11] Mas rejeita viúvas mais novas, porque, quando se tornam levianas contra Cristo, querem casar-se,

[12] tornando-se condenáveis por anularem o seu primeiro compromisso.

[13] Além do mais, aprendem também a viver ociosas, andando de casa em casa; e não somente ociosas, mas ainda tagarelas e intrigantes, falando o que não devem.

[14] Quero, portanto, que as viúvas mais novas se casem, criem filhos, sejam boas donas de casa e não dêem ao adversário ocasião favorável de maledicência.

[15] Pois, com efeito, já algumas se desviaram, seguindo a Satanás.

[16] Se alguma crente tem viúvas em sua família, socorra-as, e não fique sobrecarregada a igreja, para que esta

[7]Teroita tätäkin heille, että he olisivat moitteettomia.

[8] Mutta jos joku ei pidä huolta omaisistaan eikä varsinkaan omasta perheväestään, hän on kieltänyt uskon ja on epäuskoista pahempi.

[9]Leskien luetteloon otettakoon ainoastaan sellainen, joka on vähintään kuusikymmenvuotias ja on ollut yhden miehen vaimo.

[10]Hänen tulee olla tunnettu hyvistä teoista, siitä, että hän on kasvattanut lapsia, ollut vieraanvarainen, pessyt pyhien jalkoja, auttanut ahdingossa olevia ja tehnyt kaikkea muuta hyvää.

[11]Nuorempia leskiä älä ota mukaan, sillä kun he himoissaan vieraantuvat Kristuksesta, he tahtovat mennä naimisiin.

[12] He ovat tuomion alaisia, koska ovat hylänneet ensimmäisen uskonsa.

[13] Kierrellessään taloissa he oppivat kaiken lisäksi laiskottelemaan, eivätkä ainoastaan laiskottelemaan vaan myös juoruilemaan, touhuamaan turhia ja puhumaan sellaista, mikä on sopimatonta.

[14]Siksi tahdon, että nuoret lesket menevät naimisiin, synnyttävät lapsia, hoitavat kotiaan eivätkä anna vastustajalle mitään aihetta pilkkaamiseen.

[15]Muutamat näet ovat jo kääntyneet pois seuraamaan Saatanaa.

[16] Jos jollakin uskovalla naisella on vastuullaan leskiä, niin huolehtikoon heistä. Seurakuntaa älköön heidän

possa socorrer as que são verdadeiramente viúvas.

Acerca dos presbíteros. Vários conselhos

[17] Devem ser considerados merecedores de dobrados honorários os presbíteros que presidem bem, com especialidade os que se afadigam na palavra e no ensino.

[18] Pois a Escritura declara: Não amordaces o boi, quando pisa o trigo. E ainda: O trabalhador é digno do seu salário.

[19] Não aceites denúncia contra presbítero, senão exclusivamente sob o depoimento de duas ou três testemunhas.

[20] Quanto aos que vivem no pecado, repreende-os na presença de todos, para que também os demais temam.

[21] Conjuro-te, perante Deus, e Cristo Jesus, e os anjos eleitos, que guardes estes conselhos, sem prevenção, nada fazendo com parcialidade.

[22] A ninguém imponhas precipitadamente as mãos. Não te tornes cúmplice de pecados de outrem. Conserva-te a ti mesmo puro.

[23] Não continues a beber somente água; usa um pouco de vinho, por causa do teu estômago e das tuas freqüentes enfermidades.

[24] Os pecados de alguns homens são notórios e levam a juízo, ao passo que os de outros só mais tarde se manifestam.

[25] Da mesma sorte também as boas obras, antecipadamente, se evidenciam e,

vuokseen rasitettako, jotta se voisi pitää huolta yksin jääneistä leskistä .

Seurakunnan vanhimmat

[17]Vanhimpia, jotka johtavat hyvin seurakuntaa, pidettäköön kaksin verroin kunnian ansainneina, varsinkin niitä, jotka näkevät vaivaa sanassa ja opetuksessa.

[18]Sanoohan Raamattu: ”Älä sido puivan härän suuta” ja ”Työmies on palkkansa ansainnut.”

[19]Älä ota huomioon syytöstä vanhinta vastaan, ellei ole kahta tai kolmea todistajaa.

[20]Syntiä tekeviä nuhtele kaikkien kuullen, jotta muutkin pelkäisivät.

[21]Kehotan sinua vakavasti Jumalan, Kristuksen Jeesuksen ja valittujen enkelien edessä, että noudatat tätä puolueettomasti tekemättä päätöksiä etukäteen.

[22]Älä kiirehdi panemaan käsiäsi kenenkään päälle äläkä antaudu osalliseksi muiden synteihin. Varjele itsesi puhtaana.

[23]Älä enää juo vain vettä, vaan käytä vähän viiniä vatsasi ja usein toistuvien vaivojesi vuoksi.

[24] Joidenkin ihmisten synnit ovat nähtävissä ja tulevat tuomituiksi ennemmin, toisten taas myöhemmin.

[25]Samoin myös hyvät teot ovat nähtävissä, eivätkä nekään, jotka eivät näy, voi pysyä salassa.

quando assim não seja, não podem ocultar-se.

1 Timóteo 6

Dos senhores e dos servos

[1] Todos os servos que estão debaixo de jugo considerem dignos de toda honra o próprio senhor, para que o nome de Deus e a doutrina não sejam blasfemados.

[2] Também os que têm senhor fiel não o tratem com desrespeito, porque é irmão; pelo contrário, trabalhem ainda mais, pois ele, que partilha do seu bom serviço, é crente e amado. Ensina e recomenda estas coisas.

Os falsos mestres e os perigos da riqueza

[3] Se alguém ensina outra doutrina e não concorda com as sãs palavras de nosso SENHOR Jesus Cristo e com o ensino segundo a piedade,

[4] é enfatuado, nada entende, mas tem mania por questões e contendas de palavras, de que nascem inveja, provocação, difamações, suspeitas malignas,

[5] altercações sem fim, por homens cuja mente é pervertida e privados da verdade, supondo que a piedade é fonte de lucro.

[6] De fato, grande fonte de lucro é a piedade com o contentamento.

[7] Porque nada temos trazido para o mundo, nem coisa alguma podemos levar dele.

1. Timoteus 6

Orjat ja isännät

[1]Kaikki, jotka ovat orjuuden ikeessä, pitäköön isäntiään kaiken kunnioituksen arvoisina, etteivät Jumalan nimi ja oppi tulisi pilkatuiksi.

[2]Älkööt he pitäkö uskovia isäntiään vähemmässä arvossa sen tähden, että he ovat veljiä. Palvelkoot heitä päinvastoin sitä mieluummin, koska he ovat uskovia ja rakkaita veljiä, jotka tekevät hyvää. Näin opeta ja kehota.

Oikea rahankäyttö

[3]Jos joku opettaa toisin eikä noudata Herramme Jeesuksen Kristuksen terveitä sanoja eikä jumalisuuden mukaista oppia,

[4]hän on omahyväinen eikä ymmärrä mitään. Hänellä on sairaalloinen halu väittelyyn ja sanasotaan. Niistä syntyy kateutta, riitaa, pilkkaamista, pahoja epäluuloja

[5]ja alituista kinastelua niiden ihmisten kesken, jotka ovat mieleltään turmeltuneet ja kadottaneet totuuden ja pitävät jumalisuutta keinona voiton saamiseen.

[6]Jumalisuus yhdessä tyytyväisyyden kanssa on suuri voitto.

[7]Emmehän ole tuoneet maailmaan mitään, emme voi myöskään mitään täältä viedä.

[8] Tendo sustento e com que nos vestir, estejamos contentes.

[9] Ora, os que querem ficar ricos caem em tentação, e cilada, e em muitas concupiscências insensatas e perniciosas, as quais afogam os homens na ruína e perdição.

[10] Porque o amor do dinheiro é raiz de todos os males; e alguns, nessa cobiça, se desviaram da fé e a si mesmos se atormentaram com muitas dores.

Apelo para Timóteo

[11] Tu, porém, ó homem de Deus, foge destas coisas; antes, segue a justiça, a piedade, a fé, o amor, a constância, a mansidão.

[12] Combate o bom combate da fé. Toma posse da vida eterna, para a qual também foste chamado e de que fizeste a boa confissão perante muitas testemunhas.

[13] Exorto-te, perante Deus, que preserva a vida de todas as coisas, e perante Cristo Jesus, que, diante de Pôncio Pilatos, fez a boa confissão,

[14] que guardes o mandato imaculado, irrepreensível, até à manifestação de nosso SENHOR Jesus Cristo;

[15] a qual, em suas épocas determinadas, há de ser revelada pelo bendito e único Soberano, o Rei dos reis e SENHOR dos senhores;

[16] o único que possui imortalidade, que habita em luz inacessível, a quem homem

[8]Kun meillä on ruoka ja vaatteet, tyytykäämme niihin.

[9]Ne taas, jotka tahtovat rikastua, lankeavat kiusaukseen, ansaan ja moniin mielettömiin ja vahingollisiin himoihin, jotka syöksevät ihmiset turmioon ja kadotukseen.

[10]Rahanhimo on kaiken pahan juuri. Rahaa tavoitellessaan monet ovat eksyneet pois uskosta ja lävistäneet itsensä monella tuskalla.

Hyvä uskon kilpailu

[11]Mutta sinä, Jumalan ihminen, pakene sellaista! Tavoittele vanhurskautta, jumalisuutta, uskoa, rakkautta, kärsivällisyyttä ja sävyisyyttä.

[12]Kilpaile hyvä uskon kilpailu ja tartu kiinni iankaikkiseen elämään, johon sinut on kutsuttu ja johon olet tunnustautunut hyvällä tunnustuksella monen todistajan edessä.

[13]Jumalan edessä, joka tekee kaiken eläväksi, ja Kristuksen Jeesuksen edessä, joka Pontius Pilatuksen edessä todisti ja antoi hyvän tunnustuksen, minä kehotan sinua:

[14]noudata tätä käskyä tahrattomasti ja moitteettomasti Herramme Jeesuksen Kristuksen ilmestymiseen saakka.

[15]Sen antaa meidän aikanaan nähdä autuas ja ainoa Valtias, kuninkaiden Kuningas ja herrojen Herra.

[16]Hänellä yksin on kuolemattomuus. Hän asuu valkeudessa, johon kukaan ei voi tulla. Häntä ei yksikään ihminen ole

algum jamais viu, nem é capaz de ver. A ele honra e poder eterno. Amém!

Acerca dos ricos

17 Exorta aos ricos do presente século que não sejam orgulhosos, nem depositem a sua esperança na instabilidade da riqueza, mas em Deus, que tudo nos proporciona ricamente para nosso aprazimento;

18 que pratiquem o bem, sejam ricos de boas obras, generosos em dar e prontos a repartir;

19 que acumulem para si mesmos tesouros, sólido fundamento para o futuro, a fim de se apoderarem da verdadeira vida.

O conselho final e a bênção apostólica

20 E tu, ó Timóteo, guarda o que te foi confiado, evitando os falatórios inúteis e profanos e as contradições do saber, como falsamente lhe chamam,

21 pois alguns, professando-o, se desviaram da fé. A graça seja convosco.

nähnyt eikä voi nähdä. Hänen olkoon kunnia ja ikuinen valta. Aamen.

17Neuvo niitä, jotka tässä maailmanajassa ovat rikkaita, etteivät ylpeilisi eivätkä panisi toivoaan epävarmaan rikkauteen vaan Jumalaan, joka antaa meille kaikkea runsaasti nautittavaksemme.

18Neuvo heitä tekemään hyvää, rikastumaan hyvistä teoista, olemaan anteliaita ja jakamaan omastaan.

19Näin he kokoavat itselleen aarteen, hyvän perustuksen tulevaisuutta varten, jotta saisivat todellisen elämän.

Loppusanat

20Timoteus, säilytä se, mikä sinulle on uskottu. Pysy erossa epäpyhistä ja tyhjistä puheista ja vastaväitteistä, joita tiedon nimellä kulkeva valhetieto saa aikaan.

21Siihen tunnustautuen jotkut ovat eksyneet pois uskosta. Armo olkoon teidän kanssanne!

Segunda epístola de Paulo a Timóteo	2. Timoteus

2 Timóteo 1

Prefácio e saudação

[1] Paulo, apóstolo de Cristo Jesus, pela vontade de Deus, de conformidade com a promessa da vida que está em Cristo Jesus,

[2] ao amado filho Timóteo, graça, misericórdia e paz, da parte de Deus Pai e de Cristo Jesus, nosso SENHOR.

Ação de graças

[3] Dou graças a Deus, a quem, desde os meus antepassados, sirvo com consciência pura, porque, sem cessar, me lembro de ti nas minhas orações, noite e dia.

[4] Lembrado das tuas lágrimas, estou ansioso por ver-te, para que eu transborde de alegria

[5] pela recordação que guardo de tua fé sem fingimento, a mesma que, primeiramente, habitou em tua avó Lóide e em tua mãe Eunice, e estou certo de que também, em ti.

A prática do zelo, da firmeza e da fidelidade

[6] Por esta razão, pois, te admoesto que reavives o dom de Deus que há em ti pela imposição das minhas mãos.

[7] Porque Deus não nos tem dado espírito de covardia, mas de poder, de amor e de moderação.

[8] Não te envergonhes, portanto, do testemunho de nosso SENHOR, nem do seu encarcerado, que sou eu; pelo

2. Timoteus 1

[1]Paavali, Kristuksen Jeesuksen apostoli Jumalan tahdosta, sen elämän lupauksen mukaan, joka on Kristuksessa Jeesuksessa,

[2] rakkaalle pojalleni Timoteukselle. Armo, laupeus ja rauha Isältä Jumalalta ja Kristukselta Jeesukselta, meidän Herraltamme!

Paavali kaipaa Timoteusta

[3]Minä kiitän Jumalaa, jota palvelen omatunto puhtaana, niin kuin jo esivanhempani ovat tehneet, ja muistan sinua rukouksissani lakkaamatta, öin ja päivin.

[4]Kun muistan kyyneleitäsi, haluaisin nähdä sinut, jotta täyttyisin ilolla.

[5] Kiitän Jumalaa, kun muistan sen vilpittömän uskon, joka sinulla on ja joka ensin oli isoäidilläsi Looiksella ja äidilläsi Eunikella. Olen varma, että se on myös sinulla.

Julista evankeliumia rohkeasti!

[6]Siksi muistutan sinua virittämään palavaksi Jumalan armolahjan, jonka sait, kun panin käteni sinun päällesi.

[7]Eihän Jumala ole antanut meille pelkuruuden henkeä vaan voiman, rakkauden ja terveen ymmärryksen hengen.

[8]Älä siis häpeä todistusta Herrastamme äläkä minua, hänen vankiaan, vaan kärsi

contrário, participa comigo dos sofrimentos, a favor do evangelho, segundo o poder de Deus,

kanssani vaivaa evankeliumin tähden sen mukaan kuin Jumala antaa voimaa.

9 que nos salvou e nos chamou com santa vocação; não segundo as nossas obras, mas conforme a sua própria determinação e graça que nos foi dada em Cristo Jesus, antes dos tempos eternos,

9Hän on meidät pelastanut ja kutsunut pyhällä kutsulla, ei meidän tekojemme vaan oman suunnitelmansa ja armonsa mukaan, jonka hän antoi meille Kristuksessa Jeesuksessa ennen ikuisia aikoja

10 e manifestada, agora, pelo aparecimento de nosso Salvador Cristo Jesus, o qual não só destruiu a morte, como trouxe à luz a vida e a imortalidade, mediante o evangelho,

10ja joka nyt on tuotu julki, kun meidän Vapahtajamme Kristus Jeesus on ilmestynyt. Hän on kukistanut kuoleman ja tuonut valoon elämän ja katoamattomuuden, evankeliumin kautta.

11 para o qual eu fui designado pregador, apóstolo e mestre

11Sen julistajaksi, apostoliksi ja opettajaksi minut on asetettu.

12 e, por isso, estou sofrendo estas coisas; todavia, não me envergonho, porque sei em quem tenho crido e estou certo de que ele é poderoso para guardar o meu depósito até aquele Dia.

12Siitä syystä minä myös tätä kaikkea kärsin enkä sitä häpeä, sillä minä tiedän, keneen uskon, ja olen varma siitä, että hän kykenee säilyttämään siihen päivään asti sen, mikä on minun haltuuni uskottu.

13 Mantém o padrão das sãs palavras que de mim ouviste com fé e com o amor que está em Cristo Jesus.

13Pidä esikuvanasi niitä terveitä sanoja, jotka olet minulta kuullut, uskossa ja rakkaudessa, joka on Kristuksessa Jeesuksessa.

14 Guarda o bom depósito, mediante o Espírito Santo que habita em nós.

14Säilytä meissä asuvan Pyhän Hengen avulla se hyvä, mikä on uskottu haltuusi.

A situação do apóstolo preso e o procedimento de alguns de seus colaboradores

Onesiforoksen uskollisuus

15 Estás ciente de que todos os da Ásia me abandonaram; dentre eles cito Fígelo e Hermógenes.

15Sinä tiedät, että Aasiassa kaikki ovat jättäneet minut, heidän joukossaan Fygelos ja Hermogenes.

16 Conceda o SENHOR misericórdia à casa de Onesíforo, porque, muitas vezes, me deu ânimo e nunca se envergonhou das minhas algemas;

16Osoittakoon Herra laupeutta Onesiforoksen perhekunnalle, sillä hän on usein virvoittanut minua eikä ole hävennyt kahleitani.

[17] antes, tendo ele chegado a Roma, me procurou solicitamente até me encontrar.

[17]Päinvastoin, Roomaan tultuaan hän ryhtyi innokkaasti etsimään, kunnes löysi minut.

[18] O SENHOR lhe conceda, naquele Dia, achar misericórdia da parte do SENHOR. E tu sabes, melhor do que eu, quantos serviços me prestou ele em Éfeso.

[18]Suokoon Herra, että hän löytää laupeuden Herran luona sinä päivänä. Ja kuinka suuria palveluksia hän teki Efesoksessa, sen tiedät sinä parhaiten.

2 Timóteo 2

Os estímulos no combate da fé e no sofrimento por Cristo

[1] Tu, pois, filho meu, fortifica-te na graça que está em Cristo Jesus.

[2] E o que de minha parte ouviste através de muitas testemunhas, isso mesmo transmite a homens fiéis e também idôneos para instruir a outros.

[3] Participa dos meus sofrimentos como bom soldado de Cristo Jesus.

[4] Nenhum soldado em serviço se envolve em negócios desta vida, porque o seu objetivo é satisfazer àquele que o arregimentou.

[5] Igualmente, o atleta não é coroado se não lutar segundo as normas.

[6] O lavrador que trabalha deve ser o primeiro a participar dos frutos.

[7] Pondera o que acabo de dizer, porque o SENHOR te dará compreensão em todas as coisas.

[8] Lembra-te de Jesus Cristo, ressuscitado de entre os mortos, descendente de Davi, segundo o meu evangelho;

2. Timoteus 2

Kehotus vaivannäköön

[1]Vahvistu siis, poikani, siinä armossa, joka on Kristuksessa Jeesuksessa!

[2]Mitä olet monien todistajien läsnä ollessa minulta kuullut, usko se luotettaville ihmisille, jotka sitten kykenevät opettamaan muitakin.

[3]Kärsi vaivaa niin kuin Kristuksen Jeesuksen hyvä sotilas.

[4]Ei kukaan, joka palvelee sotilaana, sekaannu jokapäiväisen elatuksen toimiin, sillä hän tahtoo olla mieliksi sille, joka on hänet pestannut.

[5]Eihän sitäkään, joka kilpailee, seppelöidä, ellei hän kilpaile sääntöjen mukaisesti.

[6]Maamiehen, joka näkee vaivaa, tulee ensimmäisenä saada osansa sadosta.

[7]Tarkkaa, mitä sanon! Herra antaa sinulle ymmärrystä kaikkeen.

[8]Muista Jeesusta Kristusta, Daavidin jälkeläistä , joka on herätetty kuolleista minun julistamani evankeliumin mukaan.

[9] pelo qual estou sofrendo até algemas, como malfeitor; contudo, a palavra de Deus não está algemada.

[10] Por esta razão, tudo suporto por causa dos eleitos, para que também eles obtenham a salvação que está em Cristo Jesus, com eterna glória.

[11] Fiel é esta palavra: Se já morremos com ele, também viveremos com ele;

[12] se perseveramos, também com ele reinaremos; se o negamos, ele, por sua vez, nos negará;

[13] se somos infiéis, ele permanece fiel, pois de maneira nenhuma pode negar-se a si mesmo.

As falsas doutrinas e os falsos crentes. Como corrigi-los

[14] Recomenda estas coisas. Dá testemunho solene a todos perante Deus, para que evitem contendas de palavras que para nada aproveitam, exceto para a subversão dos ouvintes.

[15] Procura apresentar-te a Deus aprovado, como obreiro que não tem de que se envergonhar, que maneja bem a palavra da verdade.

[16] Evita, igualmente, os falatórios inúteis e profanos, pois os que deles usam passarão a impiedade ainda maior.

[17] Além disso, a linguagem deles corrói como câncer; entre os quais se incluem Himeneu e Fileto.

[18] Estes se desviaram da verdade, asseverando que a ressurreição já se realizou, e estão pervertendo a fé a alguns.

[9]Sen julistamisessa minä kärsin vaivaa aina kahleisiin asti kuin pahantekijä. Mutta Jumalan sanaa ei ole kahlehdittu.

[10]Siitä syystä kestän kaiken valittujen tähden, jotta hekin saavuttaisivat pelastuksen Kristuksessa Jeesuksessa ja sen mukana ikuisen kirkkauden.

[11]Tämä sana on varma: Jos olemme yhdessä hänen kanssaan kuolleet, saamme hänen kanssaan myös elää.

[12]Jos kestämme, saamme myös hallita hänen kanssaan. Jos kiellämme hänet, myös hän on kieltävä meidät.

[13]Jos olemme uskottomia, hän pysyy silti uskollisena, sillä itseään hän ei voi kieltää.

Astia arvokkaaseen käyttöön

[14]Muistuta tästä ja varoita heitä vakavasti Jumalan edessä, etteivät kiistelisi sanoista. Sellaisesta ei ole mitään hyötyä, vaan se koituu kuulijoiden turmioksi.

[15]Pyri osoittautumaan Jumalan edessä koetuksen kestäväksi työntekijäksi, jonka ei tarvitse hävetä työtään ja joka jakaa totuuden sanaa oikein.

[16]Pysy erossa epäpyhistä ja tyhjistä puheista, sillä niiden puhujat menevät jumalattomuudessa yhä pitemmälle

[17]ja heidän puheensa leviää kuin syöpä. Heitä ovat Hymenaios ja Filetos,

[18]jotka ovat eksyneet pois totuudesta sanoessaan, että ylösnousemus on jo

tapahtunut. Näin he turmelevat joidenkin uskon.

[19] Entretanto, o firme fundamento de Deus permanece, tendo este selo: O SENHOR conhece os que lhe pertencem. E mais: Aparte-se da injustiça todo aquele que professa o nome do SENHOR.

[19]Kuitenkin Jumalan vahva perustus pysyy lujana, ja siinä on tämä sinetti: ”Herra tuntee omansa” ja ”Luopukoon vääryydestä jokainen, joka mainitsee Herran nimen.”

[20] Ora, numa grande casa não há somente utensílios de ouro e de prata; há também de madeira e de barro. Alguns, para honra; outros, porém, para desonra.

[20]Suuressa talossa ei ole ainoastaan kulta- ja hopea-astioita vaan myös puu- ja saviastioita. Toiset ovat arvokkaaseen, toiset halpa-arvoiseen käyttöön.

[21] Assim, pois, se alguém a si mesmo se purificar destes erros, será utensílio para honra, santificado e útil ao seu possuidor, estando preparado para toda boa obra.

[21]Jos siis joku puhdistaa itsensä kaikesta tuollaisesta, hänestä tulee astia arvokkaaseen käyttöön, pyhitetty, isännälleen hyödyllinen ja kaikkiin hyviin tekoihin valmis.

[22] Foge, outrossim, das paixões da mocidade. Segue a justiça, a fé, o amor e a paz com os que, de coração puro, invocam o SENHOR.

[22]Pakene nuoruuden himoja. Tavoittele vanhurskautta, uskoa, rakkautta ja rauhaa niiden kanssa, jotka puhtaasta sydämestä huutavat avukseen Herraa.

[23] E repele as questões insensatas e absurdas, pois sabes que só engendram contendas.

[23]Vältä tyhmiä ja taitamattomia väittelyjä. Sinähän tiedät, että ne synnyttävät riitoja.

[24] Ora, é necessário que o servo do SENHOR não viva a contender, e sim deve ser brando para com todos, apto para instruir, paciente,

[24]Herran palvelijan ei sovi riidellä, vaan hänen tulee olla lempeä kaikille, kyetä opettamaan ja kärsimään vääryyttä.

[25] disciplinando com mansidão os que se opõem, na expectativa de que Deus lhes conceda não só o arrependimento para conhecerem plenamente a verdade,

[25]Hänen tulee lempeästi ojentaa vastustelevia. Ehkäpä Jumala vaikuttaa heissä mielenmuutoksen, niin että he tulevat tuntemaan totuuden

[26] mas também o retorno à sensatez, livrando-se eles dos laços do diabo, tendo sido feitos cativos por ele para cumprirem a sua vontade.

[26]ja selviävät Paholaisen ansasta, hänen, joka on heidät vanginnut noudattamaan tahtoaan.

2 Timóteo 3

Os males e as corrupções dos últimos dias

[1] Sabe, porém, isto: nos últimos dias, sobrevirão tempos difíceis,

[2] pois os homens serão egoístas, avarentos, jactanciosos, arrogantes, blasfemadores, desobedientes aos pais, ingratos, irreverentes,

[3] desafeiçoados, implacáveis, caluniadores, sem domínio de si, cruéis, inimigos do bem,

[4] traidores, atrevidos, enfatuados, mais amigos dos prazeres que amigos de Deus,

[5] tendo forma de piedade, negando-lhe, entretanto, o poder. Foge também destes.

[6] Pois entre estes se encontram os que penetram sorrateiramente nas casas e conseguem cativar mulherinhas sobrecarregadas de pecados, conduzidas de várias paixões,

[7] que aprendem sempre e jamais podem chegar ao conhecimento da verdade.

[8] E, do modo por que Janes e Jambres resistiram a Moisés, também estes resistem à verdade. São homens de todo corrompidos na mente, réprobos quanto à fé;

[9] eles, todavia, não irão avante; porque a sua insensatez será a todos evidente, como também aconteceu com a daqueles.

Paulo elogia a Timóteo por sua firmeza e o exorta a permanecer leal à verdade

2. Timoteus 3

Viimeisten päivien ihmiset

[1]Mutta tiedä se, että viimeisinä päivinä tulee vaikeita aikoja.

[2]Ihmiset ovat silloin itserakkaita ja rahanahneita, kerskailijoita, ylimielisiä, pilkkaajia ja vanhemmilleen tottelemattomia, kiittämättömiä ja jumalattomia.

[3]He ovat rakkaudettomia, leppymättömiä, panettelijoita, hillittömiä ja raakoja, hyvän vihaajia,

[4] petollisia, yltiöpäisiä ja omahyväisiä . He rakastavat enemmän nautintoja kuin Jumalaa.

[5] Heillä on jumalisuuden ulkokuori, mutta he kieltävät sen voiman. Karta sellaisia!

[6]Heidän joukossaan on niitä, jotka tunkeutuvat taloihin ja kietovat valtaansa syntien rasittamia, monenlaisten himojen riepottelemia naisparkoja,

[7]jotka ovat aina opetusta ottamassa mutta eivät voi koskaan päästä tuntemaan totuutta.

[8] Niin kuin Jannes ja Jambres vastustivat Moosesta, niin hekin vastustavat totuutta, nuo mieleltään turmeltuneet ihmiset, jotka eivät kestä uskonkoetuksissa.

[9]Mutta pitkään he eivät menesty, sillä heidän mielettömyytensä paljastuu kaikille, niin kuin noidenkin mielettömyys paljastui.

Paavali esikuvana

[10] Tu, porém, tens seguido, de perto, o meu ensino, procedimento, propósito, fé, longanimidade, amor, perseverança,

[11] as minhas perseguições e os meus sofrimentos, quais me aconteceram em Antioquia, Icônio e Listra, – que variadas perseguições tenho suportado! De todas, entretanto, me livrou o SENHOR.

[12] Ora, todos quantos querem viver piedosamente em Cristo Jesus serão perseguidos.

[13] Mas os homens perversos e impostores irão de mal a pior, enganando e sendo enganados.

A inspiração, valor e utilidade das Santas Escrituras

[14] Tu, porém, permanece naquilo que aprendeste e de que foste inteirado, sabendo de quem o aprendeste

[15] e que, desde a infância, sabes as sagradas letras, que podem tornar-te sábio para a salvação pela fé em Cristo Jesus.

[16] Toda a Escritura é inspirada por Deus e útil para o ensino, para a repreensão, para a correção, para a educação na justiça,

[17] a fim de que o homem de Deus seja perfeito e perfeitamente habilitado para toda boa obra.

2 Timóteo 4

A fidelidade e o zelo na pregação

[10]Mutta sinä olet seurannut minun opetustani, elämääni, ajatteluani, uskoani, pitkämielisyyttäni, rakkauttani ja kärsivällisyyttäni

[11]niissä vainoissa ja kärsimyksissä, joita tuli osakseni Antiokiassa, Ikonionissa ja Lystrassa. Millaisia vainoja olenkaan kestänyt, ja kaikista Herra on minut pelastanut!

[12]Kaikki, jotka tahtovat elää jumalisesti Kristuksessa Jeesuksessa, joutuvat vainottaviksi,

[13]mutta pahat ihmiset ja petkuttajat menevät pahuudessa yhä pitemmälle, eksyttäen ja eksyen.

Raamatun alkuperä

[14]Pysy sinä siinä, minkä olet oppinut ja mistä olet varma, koska tiedät, keiltä olet sen oppinut.

[15]Olet myös jo lapsuudestasi asti tuntenut pyhät Kirjoitukset, jotka voivat tehdä sinut viisaaksi, niin että pelastut uskon kautta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa.

[16]Koko Raamattu on syntynyt Jumalan Hengen vaikutuksesta, ja se on hyödyllinen opetukseksi, nuhteeksi, ojennukseksi ja kasvatukseksi vanhurskaudessa,

[17]jotta Jumalan ihminen olisi täydellinen ja varustautunut kaikkiin hyviin tekoihin.

2. Timoteus 4

Timoteus Paavalin työn jatkajana

[1] Conjuro-te, perante Deus e Cristo Jesus, que há de julgar vivos e mortos, pela sua manifestação e pelo seu reino:

[1]Kehotan sinua vakavasti Jumalan ja Kristuksen Jeesuksen edessä, joka on tuomitseva elävät ja kuolleet, ja hänen ilmestymisensä ja valtakuntansa kautta:

[2] prega a palavra, insta, quer seja oportuno, quer não, corrige, repreende, exorta com toda a longanimidade e doutrina.

[2]saarnaa sanaa, astu esiin sopivalla ja sopimattomalla ajalla, nuhtele, varoita ja kehota, kaikin tavoin kärsivällisesti opettaen.

[3] Pois haverá tempo em que não suportarão a sã doutrina; pelo contrário, cercar-se-ão de mestres segundo as suas próprias cobiças, como que sentindo coceira nos ouvidos;

[3]Tulee näet aika, jolloin ihmiset eivät kärsi tervettä oppia vaan omien himojensa mukaan haalivat itselleen opettajia korvasyyhyynsä.

[4] e se recusarão a dar ouvidos à verdade, entregando-se às fábulas.

[4]He kääntävät korvansa pois totuudesta ja kääntyvät tarujen puoleen.

[5] Tu, porém, sê sóbrio em todas as coisas, suporta as aflições, faze o trabalho de um evangelista, cumpre cabalmente o teu ministério.

[5]Mutta ole sinä raitis kaikessa, kärsi vaivaa, tee evankelistan työ ja hoida palvelutehtäväsi täydellisesti.

O apóstolo prevê o seu martírio

[6] Quanto a mim, estou sendo já oferecido por libação, e o tempo da minha partida é chegado.

[6]Minut jo uhrataan, lähtöni hetki on tullut.

[7] Combati o bom combate, completei a carreira, guardei a fé.

[7]Olen kilpaillut hyvän kilpailun, juoksun päättänyt ja uskon säilyttänyt.

[8] Já agora a coroa da justiça me está guardada, a qual o SENHOR, reto juiz, me dará naquele Dia; e não somente a mim, mas também a todos quantos amam a sua vinda.

[8]Tästedes on minulle talletettuna vanhurskauden seppele, jonka Herra, oikeudenmukainen tuomari, antaa minulle sinä päivänä, eikä ainoastaan minulle vaan myös kaikille, jotka rakastavat hänen ilmestymistään.

O apóstolo abandonado pelos homens, não por Deus

Henkilökohtaisia viestejä

[9] Procura vir ter comigo depressa.

[9]Koeta päästä pian tulemaan luokseni.

[10] Porque Demas, tendo amado o presente século, me abandonou e se foi para

[10] Deemas on tähän nykyiseen maailmaan rakastuneena jättänyt minut ja mennyt

Tessalônica; Crescente foi para a Galácia, Tito, para a Dalmácia.

11 Somente Lucas está comigo. Toma contigo Marcos e traze-o, pois me é útil para o ministério.

12 Quanto a Tíquico, mandei-o até Éfeso.

13 Quando vieres, traze a capa que deixei em Trôade, em casa de Carpo, bem como os livros, especialmente os pergaminhos.

14 Alexandre, o latoeiro, causou-me muitos males; o SENHOR lhe dará a paga segundo as suas obras.

15 Tu, guarda-te também dele, porque resistiu fortemente às nossas palavras.

16 Na minha primeira defesa, ninguém foi a meu favor; antes, todos me abandonaram. Que isto não lhes seja posto em conta!

17 Mas o SENHOR me assistiu e me revestiu de forças, para que, por meu intermédio, a pregação fosse plenamente cumprida, e todos os gentios a ouvissem; e fui libertado da boca do leão.

18 O SENHOR me livrará também de toda obra maligna e me levará salvo para o seu reino celestial. A ele, glória pelos séculos dos séculos. Amém!

As saudações finais e a bênção

19 Saúda Prisca, e Áqüila, e a casa de Onesíforo.

20 Erasto ficou em Corinto. Quanto a Trófimo, deixei-o doente em Mileto.

21 Apressa-te a vir antes do inverno. Êubulo te envia saudações; o mesmo

Tessalonikaan. Kreskes on mennyt Galatiaan ja Titus Dalmatiaan.

11Vain Luukas on minun kanssani. Ota Markus mukaasi ja tuo hänet tänne, sillä hän on minulle palvelutehtävässä hyödyllinen.

12Tykikoksen olen lähettänyt Efesokseen.

13Tuo tullessasi viitta, jonka jätin Trooakseen Karpoksen luo, ja kirjat, ennen kaikkea pergamentit.

14 Kupariseppä Aleksandros on tehnyt minulle paljon pahaa, mutta Herra maksaa hänelle hänen tekojensa mukaan.

15Varo sinäkin häntä, sillä hän on kovasti vastustanut puheitamme.

16Ensimmäisen kerran puolustautuessani ei kukaan tullut avukseni, vaan kaikki jättivät minut. Älköön sitä luettako heidän syykseen.

17Herra kuitenkin auttoi ja vahvisti minua, jotta voisin viedä julistustyöni päätökseen ja kaikki pakanat kuulisivat sanan, ja niin minä pelastuin leijonan kidasta.

18Herra päästää minut kaikesta pahasta ja pelastaa minut taivaalliseen valtakuntaansa. Hänelle kunnia aina ja iankaikkisesti! Aamen.

Lopputervehdykset

19Terveiset Priskalle ja Akvilalle sekä Onesiforoksen perhekunnalle.

20Erastos jäi Korinttiin, ja Trofimoksen jätin Miletokseen sairastamaan.

21Koeta päästä tulemaan ennen talvea. Sinulle lähettävät terveisiä Eubulos, Pudens, Linus, Klaudia ja kaikki veljet.

fazem Prudente, Lino, Cláudia e os irmãos todos.

[22] O SENHOR seja com o teu espírito. A graça seja convosco.

[22] Herra olkoon sinun henkesi kanssa. Armo olkoon teidän kanssanne!

Epístola de Paulo a Tito	Titukselle

Tito 1

Prefácio e saudação

[1] Paulo, servo de Deus e apóstolo de Jesus Cristo, para promover a fé que é dos eleitos de Deus e o pleno conhecimento da verdade segundo a piedade,

[2] na esperança da vida eterna que o Deus que não pode mentir prometeu antes dos tempos eternos

[3] e, em tempos devidos, manifestou a sua palavra mediante a pregação que me foi confiada por mandato de Deus, nosso Salvador,

[4] a Tito, verdadeiro filho, segundo a fé comum, graça e paz, da parte de Deus Pai e de Cristo Jesus, nosso Salvador.

Deveres e qualificações dos ministros

[5] Por esta causa, te deixei em Creta, para que pusesses em ordem as coisas restantes, bem como, em cada cidade, constituísses presbíteros, conforme te prescrevi:

[6] alguém que seja irrepreensível, marido de uma só mulher, que tenha filhos crentes que não são acusados de dissolução, nem são insubordinados.

[7] Porque é indispensável que o bispo seja irrepreensível como despenseiro de Deus, não arrogante, não irascível, não dado ao vinho, nem violento, nem cobiçoso de torpe ganância;

Titukselle 1

[1]Paavali, Jumalan palvelija ja Jeesuksen Kristuksen apostoli, lähetetty vahvistamaan Jumalan valittujen uskoa ja sen totuuden tuntemista, joka on jumalisuuden mukainen

[2]ja perustuu toivoon iankaikkisesta elämästä. Sen on Jumala luvannut ennen ikuisia aikoja, eikä hän valehtele.

[3]Kun aika oli tullut, hän ilmoitti sanansa siinä saarnassa, joka on uskottu minulle Jumalan, meidän pelastajamme, käskyn mukaan.

[4]Titukselle, oikealle pojalleni yhteisen uskomme perusteella: armo ja rauha Isältä Jumalalta ja meidän Vapahtajaltamme Kristukselta Jeesukselta!

Seurakunnan kaitsijan ominaisuudet

[5]Jätin sinut Kreetaan sitä varten, että järjestäisit sen, mikä jäi vielä järjestämättä, ja asettaisit jokaiseen kaupunkiin vanhimmat, kuten sinua käskin,

[6]jos olisi joku nuhteeton, yhden vaimon mies, jonka lapset ovat uskovia, eivät irstaudesta syytettyjä eivätkä kurittomia.

[7]Seurakunnan kaitsijan tulee näet olla nuhteeton, koska hän on Jumalan taloudenhoitaja. Hän ei saa olla itserakas eikä äkkipikainen, ei juomari, ei tappelija eikä väärän voiton tavoittelija,

[8] antes, hospitaleiro, amigo do bem, sóbrio, justo, piedoso, que tenha domínio de si,
[9] apegado à palavra fiel, que é segundo a doutrina, de modo que tenha poder tanto para exortar pelo reto ensino como para convencer os que o contradizem.

Os falsos mestres e as falsas doutrinas

[10] Porque existem muitos insubordinados, palradores frívolos e enganadores, especialmente os da circuncisão.

[11] É preciso fazê-los calar, porque andam pervertendo casas inteiras, ensinando o que não devem, por torpe ganância.

[12] Foi mesmo, dentre eles, um seu profeta, que disse: Cretenses, sempre mentirosos, feras terríveis, ventres preguiçosos.
[13] Tal testemunho é exato. Portanto, repreende-os severamente, para que sejam sadios na fé
[14] e não se ocupem com fábulas judaicas, nem com mandamentos de homens desviados da verdade.
[15] Todas as coisas são puras para os puros; todavia, para os impuros e descrentes, nada é puro. Porque tanto a mente como a consciência deles estão corrompidas.
[16] No tocante a Deus, professam conhecê-lo; entretanto, o negam por suas obras; é por isso que são abomináveis, desobedientes e reprovados para toda boa obra.

Tito 2

Os deveres das várias classes de pessoas crentes

[8]vaan hänen on oltava vieraanvarainen, hyvää rakastava, maltillinen, oikeamielinen, pyhä ja itsensä hillitsevä.
[9] Hänen tulee pysyä opinmukaisessa, luotettavassa sanassa, niin että hän kykenee neuvomaan terveellä opetuksella ja kumoamaan vastaansanojien väitteet.

Väärät opettajat

[10]Kurittomia, tyhjänpuhujia ja eksyttäjiä on näet paljon, varsinkin ympärileikattujen joukossa.
[11]Heidän suunsa on tukittava, sillä he kääntävät ylösalaisin kokonaisia perhekuntia opettamalla häpeällisen voiton vuoksi sellaista, mitä ei pitäisi.
[12]Onhan eräs heistä, heidän oma profeettansa, sanonut: ”Petturi Kreetan mies, peto ilkeä, ahmatti laiska! ”
[13] Tämä todistus on tosi. Nuhtele heitä sen vuoksi ankarasti, jotta he tulisivat uskossaan terveiksi
[14]eivätkä kiinnittäisi huomiota juutalaisiin taruihin ja totuudesta pois kääntyvien ihmisten käskyihin.
[15]Puhtaille kaikki on puhdasta, mutta saastaisille ja epäuskoisille mikään ei ole puhdasta, vaan heidän mielensä ja omatuntonsa on saastunut.

[16]He väittävät tuntevansa Jumalan, mutta teoillaan he kieltävät hänet. He ovat inhottavia ja tottelemattomia, kelvottomia mihinkään hyviin tekoihin.

Titukselle 2

Terve oppi

[1] Tu, porém, fala o que convém à sã doutrina.

[2] Quanto aos homens idosos, que sejam temperantes, respeitáveis, sensatos, sadios na fé, no amor e na constância.

[3] Quanto às mulheres idosas, semelhantemente, que sejam sérias em seu proceder, não caluniadoras, não escravizadas a muito vinho; sejam mestras do bem,

[4] a fim de instruírem as jovens recém-casadas a amarem ao marido e a seus filhos,

[5] a serem sensatas, honestas, boas donas de casa, bondosas, sujeitas ao marido, para que a palavra de Deus não seja difamada.

[6] Quanto aos moços, de igual modo, exorta-os para que, em todas as coisas, sejam criteriosos.

[7] Torna-te, pessoalmente, padrão de boas obras. No ensino, mostra integridade, reverência,

[8] linguagem sadia e irrepreensível, para que o adversário seja envergonhado, não tendo indignidade nenhuma que dizer a nosso respeito.

[9] Quanto aos servos, que sejam, em tudo, obedientes ao seu senhor, dando-lhe motivo de satisfação; não sejam respondões,

[10] não furtem; pelo contrário, dêem prova de toda a fidelidade, a fim de ornarem, em todas as coisas, a doutrina de Deus, nosso Salvador.

[1]Puhu sinä sitä, mikä sopii terveeseen oppiin.

[2]Vanhojen miesten tulee olla raittiita, arvokkaita ja siveitä sekä terveitä uskossa, rakkaudessa ja kärsivällisyydessä.

[3]Vanhojen naisten tulee samoin olla käytökseltään niin kuin pyhien sopii. He eivät saa olla panettelijoita eivätkä paljon viinin orjia vaan sellaisia, jotka neuvovat hyvään.

[4]Näin he voivat ohjata nuoria vaimoja rakastamaan miestään ja lapsiaan,

[5] olemaan siveitä ja puhtaita, hoitamaan hyvin kotinsa, olemaan hyviä ja omalle miehelleen alamaisia, ettei Jumalan sana tulisi pilkatuksi.

[6]Kehota myös nuoria miehiä käyttäytymään siveästi.

[7] Ole itse kaikessa hyvien tekojen esimerkkinä. Opetuksesi olkoon puhdasta ja arvokasta,

[8]puheesi tervettä ja moitteetonta, niin että vastustaja häpeäisi, kun hänellä ei ole sanottavana meistä mitään pahaa.

[9]Kehota orjia olemaan isännilleen alamaisia ja noudattamaan heidän mieltään vastaan sanomatta.

[10]He eivät saa näpistellä, vaan heidän on osoitettava kaikin tavoin vilpitöntä uskollisuutta, niin että he kaunistavat

kaikessa Jumalan, meidän pelastajamme, opin.

Os gloriosos benefícios da graça salvadora de Cristo

[11] Porquanto a graça de Deus se manifestou salvadora a todos os homens,

[12] educando-nos para que, renegadas a impiedade e as paixões mundanas, vivamos, no presente século, sensata, justa e piedosamente,

[13] aguardando a bendita esperança e a manifestação da glória do nosso grande Deus e Salvador Cristo Jesus,

[14] o qual a si mesmo se deu por nós, a fim de remir-nos de toda iniqüidade e purificar, para si mesmo, um povo exclusivamente seu, zeloso de boas obras.

[15] Dize estas coisas; exorta e repreende também com toda a autoridade. Ninguém te despreze.

Armo kasvattaa

[11]Jumalan armo on näet ilmestynyt pelastukseksi kaikille ihmisille,

[12]ja se kasvattaa meitä hylkäämään jumalattomuuden ja maailmalliset himot ja elämään siveästi, vanhurskaasti ja jumalisesti nykyisessä maailmanajassa,

[13]kun odotamme autuaan toivon täyttymistä ja suuren Jumalan ja Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen kirkkauden ilmestymistä.

[14]Hän antoi itsensä meidän puolestamme lunastaakseen meidät kaikesta laittomuudesta ja puhdistaakseen itselleen omaisuudeksi kansan, joka ahkeroi hyviä tekoja.

[15]Puhu tätä, kehota ja nuhtele kaikella arvovallalla. Älköön kukaan halveksiko sinua.

Tito 3

A obediência às autoridades. A salvação pela graça leva às boas obras

[1] Lembra-lhes que se sujeitem aos que governam, às autoridades; sejam obedientes, estejam prontos para toda boa obra,

[2] não difamem a ninguém; nem sejam altercadores, mas cordatos, dando provas de toda cortesia, para com todos os homens.

[3] Pois nós também, outrora, éramos néscios, desobedientes, desgarrados, escravos de toda sorte de paixões e

Titukselle 3

Uusi elämäntapa

[1]Muistuta heitä, että heidän tulee olla esivallalle ja viranomaisille alamaisia ja kuuliaisia, valmiita tekemään kaikkea hyvää.

[2]He eivät saa herjata ketään eivätkä riidellä, vaan heidän tulee olla ystävällisiä ja kaikin tavoin osoittaa lempeyttä kaikkia ihmisiä kohtaan.

[3]Olimmehan mekin ennen ymmärtämättömiä ja tottelemattomia, olimme eksyksissä, monenlaisten himojen

prazeres, vivendo em malícia e inveja, odiosos e odiando-nos uns aos outros.

ja nautintojen orjia, elimme pahuudessa ja kateudessa, vihattuina ja toisiamme vihaten.

4 Quando, porém, se manifestou a benignidade de Deus, nosso Salvador, e o seu amor para com todos,

4Mutta kun Jumalan, meidän pelastajamme, hyvyys ja ihmisrakkaus ilmestyi,

5 não por obras de justiça praticadas por nós, mas segundo sua misericórdia, ele nos salvou mediante o lavar regenerador e renovador do Espírito Santo,

5hän pelasti meidät, ei vanhurskaudessa tekemiemme tekojen ansiosta vaan laupeutensa tähden uudestisyntymisen pesun ja Pyhän Hengen uudistuksen kautta.

6 que ele derramou sobre nós ricamente, por meio de Jesus Cristo, nosso Salvador,

6Tämän Hengen hän vuodatti runsaasti päällemme Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen kautta,

7 a fim de que, justificados por graça, nos tornemos seus herdeiros, segundo a esperança da vida eterna.

7jotta me, vanhurskautettuina hänen armostaan, tulisimme iankaikkisen elämän perillisiksi toivon mukaan.

8 Fiel é esta palavra, e quero que, no tocante a estas coisas, faças afirmação, confiadamente, para que os que têm crido em Deus sejam solícitos na prática de boas obras. Estas coisas são excelentes e proveitosas aos homens.

8Tämä sana on varma, ja tahdon sinun teroittavan näitä asioita, että ne, jotka uskovat Jumalaan, olisivat ahkeria tekemään hyvää. Se on ihmisille hyvää ja hyödyllistä.

9 Evita discussões insensatas, genealogias, contendas e debates sobre a lei; porque não têm utilidade e são fúteis.

9 Mutta vältä tyhmiä väittelyjä ja sukuluetteloita, riitoja ja kiistoja laista, sillä ne ovat hyödyttömiä ja turhia.

10 Evita o homem faccioso, depois de admoestá-lo primeira e segunda vez,

10Karta harhaoppista ihmistä varoitettuasi häntä kerran tai kahdesti.

11 pois sabes que tal pessoa está pervertida, e vive pecando, e por si mesma está condenada.

11Sinähän tiedät, että tuollainen ihminen on joutunut harhaan ja tekee syntiä. Hän on tuominnut itse itsensä.

As recomendações particulares. As saudações finais. A bênção

Ohjeita ja tervehdyksiä

12 Quando te enviar Ártemas ou Tíquico, apressa-te a vir até Nicópolis ao meu

12Kun lähetän luoksesi Artemaksen tai Tykikoksen, tule nopeasti luokseni

encontro. Estou resolvido a passar o inverno ali.

13 Encaminha com diligência Zenas, o intérprete da lei, e Apolo, a fim de que não lhes falte coisa alguma.

14 Agora, quanto aos nossos, que aprendam também a distinguir-se nas boas obras a favor dos necessitados, para não se tornarem infrutíferos.

15 Todos os que se acham comigo te saúdam; saúda quantos nos amam na fé. A graça seja com todos vós.

Nikopoliiseen, sillä siellä olen päättänyt viettää talven.

13Varusta lainoppinut Zeenas ja Apollos huolellisesti matkalle, niin ettei heiltä puutu mitään.

14Oppikoot meikäläisetkin tarpeen vaatiessa tekemään hyviä tekoja, etteivät jäisi hedelmättömiksi.

15Kaikki, jotka ovat luonani, lähettävät sinulle tervehdyksen. Sano terveisiä niille, jotka pitävät meitä rakkaina uskossa. Armo olkoon kaikkien teidän kanssanne.

Epístola de Paulo a Filemom

Filemom 1

Prefácio e saudação

[1] Paulo, prisioneiro de Cristo Jesus, e o irmão Timóteo, ao amado Filemom, também nosso colaborador,

[2] e à irmã Áfia, e a Arquipo, nosso companheiro de lutas, e à igreja que está em tua casa,

[3] graça e paz a vós outros, da parte de Deus, nosso Pai, e do SENHOR Jesus Cristo.

Ação de graças

[4] Dou graças ao meu Deus, lembrando-me, sempre, de ti nas minhas orações,

[5] estando ciente do teu amor e da fé que tens para com o SENHOR Jesus e todos os santos,

[6] para que a comunhão da tua fé se torne eficiente no pleno conhecimento de todo bem que há em nós, para com Cristo.

[7] Pois, irmão, tive grande alegria e conforto no teu amor, porquanto o coração dos santos tem sido reanimado por teu intermédio.

Paulo intercede em favor de Onésimo

[8] Pois bem, ainda que eu sinta plena liberdade em Cristo para te ordenar o que convém,

[9] prefiro, todavia, solicitar em nome do amor, sendo o que sou, Paulo, o velho e, agora, até prisioneiro de Cristo Jesus;

Filemonille

Filemonille 1

[1]Paavali, Kristuksen Jeesuksen vanki, ja veli Timoteus rakkaalle työtoverillemme Filemonille

[2]sekä sisarellemme Apfialle, taistelutoverillemme Arkippokselle ja sinun kodissasi kokoontuvalle seurakunnalle.

[3]Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!

Filemonin usko ja rakkaus

[4]Kiitän Jumalaani aina muistaessani sinua rukouksissani.

[5]Olen näet kuullut uskostasi Herraan Jeesukseen ja rakkaudestasi häntä ja kaikkia pyhiä kohtaan.

[6] Rukoilen, että sinun uskosi, meidän yhteinen uskomme, tulisi voimalliseksi kaiken sen hyvän tuntemisessa, mikä meillä on Kristuksessa.

[7]Olen saanut paljon iloa ja lohdutusta sinun rakkaudestasi, veljeni, sillä pyhien sydämet ovat saaneet virvoitusta sinun kauttasi.

Pyyntö Onesimoksen puolesta

[8]Vaikka minulla onkin Kristuksessa paljon rohkeutta käskeä, mitä sinun tulee tehdä,

[9] niin rakkauden tähden minä mieluummin pyydän, olenhan tällainen kuin olen, vanha Paavali, nyt myös Kristuksen Jeesuksen vanki.

[10] sim, solicito-te em favor de meu filho Onésimo, que gerei entre algemas.

[11] Ele, antes, te foi inútil; atualmente, porém, é útil, a ti e a mim.

[12] Eu to envio de volta em pessoa, quero dizer, o meu próprio coração.

[13] Eu queria conservá-lo comigo mesmo para, em teu lugar, me servir nas algemas que carrego por causa do evangelho;

[14] nada, porém, quis fazer sem o teu consentimento, para que a tua bondade não venha a ser como que por obrigação, mas de livre vontade.

[15] Pois acredito que ele veio a ser afastado de ti temporariamente, a fim de que o recebas para sempre,

[16] não como escravo; antes, muito acima de escravo, como irmão caríssimo, especialmente de mim e, com maior razão, de ti, quer na carne, quer no SENHOR.

[17] Se, portanto, me consideras companheiro, recebe-o, como se fosse a mim mesmo.

[18] E, se algum dano te fez ou se te deve alguma coisa, lança tudo em minha conta.

[19] Eu, Paulo, de próprio punho, o escrevo: Eu pagarei – para não te alegar que também tu me deves até a ti mesmo.

[20] Sim, irmão, que eu receba de ti, no SENHOR, este benefício. Reanima-me o coração em Cristo.

Comunicações pessoais. Saudações e bênção

[10]Pyydän sinua poikani puolesta, jonka kahleissani synnytin, Onesimoksen puolesta,

[11]ennen sinulle hyödyttömän mutta nyt hyödyllisen sekä sinulle että minulle.

[12] Lähetän hänet sinulle takaisin – hänet, oman sydämeni.

[13] Tahtoisin pitää hänet luonani, että hän sinun puolestasi palvelisi minua, kun olen evankeliumin tähden kahleissa.

[14] Ilman sinun suostumustasi en kuitenkaan tahdo tehdä mitään, ettei hyvyytesi olisi ikään kuin pakollista vaan vapaaehtoista.

[15]Ehkäpä hän juuri sen vuoksi joutui sinusta hetkeksi eroon, että saisit hänet takaisin iäksi,

[16] ei enää orjana vaan orjaa parempana, rakkaana veljenä, erityisesti minulle – kuinka paljon rakkaampana sinulle, sekä ihmisenä että Herran omana!

[17]Jos siis pidät minua toverinasi, ota hänet luoksesi niin kuin minut.

[18] Jos hän on tehnyt sinulle vääryyttä tai on sinulle jotakin velkaa, pane se minun laskuuni.

[19] Minä, Paavali, kirjoitan omakätisesti: minä maksan sen – etten sanoisi: sinä olet minulle velkaa itsesikin.

[20]Niin, veljeni, jospa olisit minulle hyödyksi Herrassa. Virvoita sydäntäni Kristuksessa.

[21] Certo, como estou, da tua obediência, eu te escrevo, sabendo que farás mais do que estou pedindo.

[22] E, ao mesmo tempo, prepara-me também pousada, pois espero que, por vossas orações, vos serei restituído.

[23] Saúdam-te Epafras, prisioneiro comigo, em Cristo Jesus,

[24] Marcos, Aristarco, Demas e Lucas, meus cooperadores.

[25] A graça do SENHOR Jesus Cristo seja com o vosso espírito.

[21] Luottaen kuuliaisuuteesi minä kirjoitan sinulle ja tiedän, että teet enemmänkin kuin sanon.

[22] Järjestä minulle samalla myös majapaikka, sillä toivon, että rukoustenne tähden minun suodaan tulla luoksenne.

Lopputervehdys

[23] Epafras, vankitoverini Kristuksessa Jeesuksessa, lähettää sinulle terveisiä,

[24] samoin työtoverini Markus, Aristarkos, Deemas ja Luukas.

[25] Herran Jeesuksen Kristuksen armo olkoon teidän henkenne kanssa!

Epístola aos Hebreus	Heprealaisille

Hebreus 1

A revelação de Deus

1 Havendo Deus, outrora, falado, muitas vezes e de muitas maneiras, aos pais, pelos profetas,

2 nestes últimos dias, nos falou pelo Filho, a quem constituiu herdeiro de todas as coisas, pelo qual também fez o universo.

3 Ele, que é o resplendor da glória e a expressão exata do seu Ser, sustentando todas as coisas pela palavra do seu poder, depois de ter feito a purificação dos pecados, assentou-se à direita da Majestade, nas alturas,

4 tendo-se tornado tão superior aos anjos quanto herdou mais excelente nome do que eles.

Cristo é o Filho, os anjos são ministros

5 Pois a qual dos anjos disse jamais: Tu és meu Filho, eu hoje te gerei? E outra vez: Eu lhe serei Pai, e ele me será Filho?

6 E, novamente, ao introduzir o Primogênito no mundo, diz: E todos os anjos de Deus o adorem.

7 Ainda, quanto aos anjos, diz: Aquele que a seus anjos faz ventos, e a seus ministros, labareda de fogo;

8 mas acerca do Filho: O teu trono, ó Deus, é para todo o sempre; e: Cetro de eqüidade é o cetro do seu reino.

Heprealaisille 1

Jumala on puhunut Poikansa kautta

1Jumala puhui muinoin monesti ja monin tavoin isille profeettojen kautta.

2Näinä viimeisinä päivinä hän on puhunut meille Pojan kautta, jonka hän on pannut kaiken perilliseksi ja jonka kautta hän myös on luonut maailmat.

3Poika on Jumalan kirkkauden säteily ja hänen olemuksensa kuva, ja hän ylläpitää kaikkea sanansa voimalla. Toimitettuaan puhdistuksen synneistä hän on istuutunut Majesteetin oikealle puolelle korkeuksissa.

Poika on enkeleitä suurempi

4Hänestä on tullut niin paljon enkeleitä suurempi kuin hänen perimänsä nimi on heidän nimeään jalompi.

5Kenelle enkeleistä Jumala on koskaan sanonut: ”Sinä olet minun Poikani, tänä päivänä minä sinut synnytin”, tai: ”Minä olen oleva hänen Isänsä, ja hän on oleva minun Poikani”?

6Ja taas, kun hän tuo esikoisensa maailmaan, hän sanoo: ”Kumartukoot hänen eteensä kaikki Jumalan enkelit.”

7Enkeleistä hän sanoo: ”Hän tekee enkelinsä tuuliksi ja palvelijansa tulenliekiksi”,

8mutta Pojasta: ”Jumala, sinun valtaistuimesi pysyy aina ja iankaikkisesti, ja sinun valtakuntasi valtikka on oikeuden valtikka.

[9] Amaste a justiça e odiaste a iniqüidade; por isso, Deus, o teu Deus, te ungiu com o óleo de alegria como a nenhum dos teus companheiros.

[10] Ainda: No princípio, SENHOR, lançaste os fundamentos da terra, e os céus são obra das tuas mãos;

[11] eles perecerão; tu, porém, permaneces; sim, todos eles envelhecerão qual veste;

[12] também, qual manto, os enrolarás, e, como vestes, serão igualmente mudados; tu, porém, és o mesmo, e os teus anos jamais terão fim.

[13] Ora, a qual dos anjos jamais disse: Assenta-te à minha direita, até que eu ponha os teus inimigos por estrado dos teus pés?

[14] Não são todos eles espíritos ministradores, enviados para serviço a favor dos que hão de herdar a salvação?

Hebreus 2

O perigo da negligência

[1] Por esta razão, importa que nos apeguemos, com mais firmeza, às verdades ouvidas, para que delas jamais nos desviemos.

[2] Se, pois, se tornou firme a palavra falada por meio de anjos, e toda transgressão ou desobediência recebeu justo castigo,

[3] como escaparemos nós, se negligenciarmos tão grande salvação? A qual, tendo sido anunciada inicialmente pelo SENHOR, foi-nos depois confirmada pelos que a ouviram;

[9]Sinä rakastit vanhurskautta ja vihasit laittomuutta. Sen tähden Jumala, sinun Jumalasi, on voidellut sinua ilioöljyllä enemmän kuin kumppaneitasi.”

[10]Ja: ”Sinä, Herra, olet alussa perustanut maan, ja taivaat ovat sinun kättesi tekoja.

[11]Ne kaikki katoavat, mutta sinä pysyt. Ne kaikki vanhenevat kuin vaate.

[12]Kuin viitan sinä käärit ne kokoon, kuin vaatteen, ja ne muuttuvat. Mutta sinä olet sama, eivätkä sinun vuotesi lopu.”

[13]Kenelle enkeleistä hän on koskaan sanonut: ”Istu minun oikealle puolelleni, kunnes minä panen vihollisesi sinun jalkojesi astinlaudaksi”?

[14]Eivätkö he kaikki ole palvelevia henkiä, palvelukseen lähetettyjä niitä varten, jotka saavat periä pelastuksen?

Heprealaisille 2

Suuri pelastus

[1]Sen tähden meidän tulee yhä tarkemmin pitää kiinni siitä, mitä olemme kuulleet, ettemme vain joutuisi virran viemiksi.

[2] Jos kerran enkelien kautta puhuttu sana pysyi lujana ja jokainen rikkomus ja tottelemattomuus sai oikeudenmukaisen palkan,

[3]kuinka me voisimme päästä pakoon, jos emme välitä tuosta niin suuresta pelastuksesta, jonka itse Herra ensiksi julisti? Ne, jotka sen kuulivat, vahvistivat ja välittivät sen meille,

[4] dando Deus testemunho juntamente com eles, por sinais, prodígios e vários milagres e por distribuições do Espírito Santo, segundo a sua vontade.

[4]kun Jumala yhdessä heidän kanssaan todisti tunnusmerkeillä, ihmeillä ja monenlaisilla väkevillä teoilla, jakamalla Pyhää Henkeä tahtonsa mukaan.

Jesus coroado de glória: sumo sacerdote idôneo e compassivo

Pelastuksen päämies

[5] Pois não foi a anjos que sujeitou o mundo que há de vir, sobre o qual estamos falando;

[5]Enkelien valtaan Jumala ei ole alistanut tulevaa maailmaa, josta me puhumme,

[6] antes, alguém, em certo lugar, deu pleno testemunho, dizendo: Que é o homem, que dele te lembres? Ou o filho do homem, que o visites?

[6] vaan jossakin kohdassa joku on todistanut: ”Mikä on ihminen, että sinä häntä muistat, tai Ihmisen Poika , että pidät hänestä huolen?

[7] Fizeste-o, por um pouco, menor que os anjos, de glória e de honra o coroaste [e o constituíste sobre as obras das tuas mãos].

[7]Vähäksi aikaa sinä teit hänet alempiarvoiseksi kuin enkelit, kirkkaudella ja kunnialla sinä seppelöit hänet.

[8] Todas as coisas sujeitaste debaixo dos seus pés. Ora, desde que lhe sujeitou todas as coisas, nada deixou fora do seu domínio. Agora, porém, ainda não vemos todas as coisas a ele sujeitas;

[8]Sinä asetit kaiken hänen jalkojensa alle.” Alistaessaan kaiken hänen valtaansa Jumala ei jättänyt mitään hänelle alistamatta. Nyt emme kuitenkaan vielä näe, että kaikki olisi alistettu hänen valtaansa.

[9] vemos, todavia, aquele que, por um pouco, tendo sido feito menor que os anjos, Jesus, por causa do sofrimento da morte, foi coroado de glória e de honra, para que, pela graça de Deus, provasse a morte por todo homem.

[9]Mutta me näemme Jeesuksen kuolemansa ja kärsimyksensä tähden kirkkaudella ja kunnialla seppelöitynä. Hänet oli tosin vähäksi aikaa tehty enkeleitä halvemmaksi, jotta hän Jumalan armosta maistaisi kuolemaa kaikkien ihmisten puolesta.

[10] Porque convinha que aquele, por cuja causa e por quem todas as coisas existem, conduzindo muitos filhos à glória, aperfeiçoasse, por meio de sofrimentos, o Autor da salvação deles.

[10]Hänen, jonka tähden kaikki on ja jonka kautta kaikki on, sopi, saattaessaan paljon lapsia kirkkauteen, tehdä kärsimysten kautta heidän pelastuksensa päämies täydelliseksi.

[11] Pois, tanto o que santifica como os que são santificados, todos vêm de um só. Por isso, é que ele não se envergonha de lhes chamar irmãos,

[12] dizendo: A meus irmãos declararei o teu nome, cantar-te-ei louvores no meio da congregação.

[13] E outra vez: Eu porei nele a minha confiança. E ainda: Eis aqui estou eu e os filhos que Deus me deu.

[14] Visto, pois, que os filhos têm participação comum de carne e sangue, destes também ele, igualmente, participou, para que, por sua morte, destruísse aquele que tem o poder da morte, a saber, o diabo,

[15] e livrasse todos que, pelo pavor da morte, estavam sujeitos à escravidão por toda a vida.

[16] Pois ele, evidentemente, não socorre anjos, mas socorre a descendência de Abraão.

[17] Por isso mesmo, convinha que, em todas as coisas, se tornasse semelhante aos irmãos, para ser misericordioso e fiel sumo sacerdote nas coisas referentes a Deus e para fazer propiciação pelos pecados do povo.

[18] Pois, naquilo que ele mesmo sofreu, tendo sido tentado, é poderoso para socorrer os que são tentados.

Hebreus 3

Cristo é superior a Moisés. O perigo da incredulidade e da desobediência

[11]Hän, joka pyhittää, ja ne, jotka pyhitetään, ovat kaikki alkuisin yhdestä. Siksi hän ei häpeä kutsua heitä veljikseen.

[12]Hän sanoo: ”Minä julistan sinun nimeäsi veljilleni, laulan ylistystäsi seurakunnan keskellä”,

[13]ja vielä: ”Minä panen luottamukseni häneen”, ja edelleen: ”Katso, minä ja lapset, jotka Jumala on antanut minulle.”

[14]Koska siis lapsilla on liha ja veri, myös hän tuli niistä samalla tavoin osalliseksi, jotta hän kuoleman kautta kukistaisi sen, jolla oli kuolema vallassaan, nimittäin Paholaisen,

[15]ja vapauttaisi kaikki, jotka kuoleman pelosta olivat koko elämänsä ajan olleet orjuudessa.

[16]Ei hän ota suojelukseensa enkeleitä vaan Abrahamin siemenen.

[17]Sen vuoksi hänen piti tulla kaikessa veljiensä kaltaiseksi, jotta hänestä tulisi laupias ja uskollinen ylipappi tehtävissään Jumalan edessä ja hän voisi sovittaa kansan synnit.

[18]Koska hän on itse kärsinyt ja ollut kiusattu, hän kykenee kiusattuja auttamaan.

Heprealaisille 3

Jeesus on Moosesta suurempi

[1] Por isso, santos irmãos, que participais da vocação celestial, considerai atentamente o Apóstolo e Sumo Sacerdote da nossa confissão, Jesus,

[1]Sen vuoksi, pyhät veljet, te, jotka olette osallisia taivaallisesta kutsusta, kiinnittäkää mielenne tunnustuksemme apostoliin ja ylipappiin, Jeesukseen.

[2] o qual é fiel àquele que o constituiu, como também o era Moisés em toda a casa de Deus.

[2]Hän on uskollinen asettajalleen, niin kuin Mooseskin oli ”koko hänen huoneessaan”.

[3] Jesus, todavia, tem sido considerado digno de tanto maior glória do que Moisés, quanto maior honra do que a casa tem aquele que a estabeleceu.

[3]Hänen on kuitenkin katsottu Moosekseen verrattuna ansaitsevan niin paljon suuremman kunnian kuin rakentajan kunnia on talon kunniaa suurempi.

[4] Pois toda casa é estabelecida por alguém, mas aquele que estabeleceu todas as coisas é Deus.

[4]Jokainen talo on jonkun rakentama, mutta Jumala on rakentanut kaiken.

[5] E Moisés era fiel, em toda a casa de Deus, como servo, para testemunho das coisas que haviam de ser anunciadas;

[5] Mooses tosin oli palvelijana uskollinen ”koko hänen huoneessaan” todistukseksi siitä, mitä vastedes puhuttaisiin.

[6] Cristo, porém, como Filho, em sua casa; a qual casa somos nós, se guardarmos firme, até ao fim, a ousadia e a exultação da esperança.

[6]Kristus sen sijaan on uskollinen Poikana, hänen huoneensa hallitsijana. Hänen huoneensa olemme me, kunhan loppuun asti säilytämme rohkeuden ja kerskaamme toivosta.

Jumalan kansan lepo

[7] Assim, pois, como diz o Espírito Santo: Hoje, se ouvirdes a sua voz,

[7]Sen tähden, niin kuin Pyhä Henki sanoo: ”Tänä päivänä, jos te kuulette hänen äänensä,

[8] não endureçais o vosso coração como foi na provocação, no dia da tentação no deserto,

[8]älkää paaduttako sydäntänne, niin kuin teitte kapinoidessanne kiusaamisen päivänä autiomaassa.

[9] onde os vossos pais me tentaram, pondo-me à prova, e viram as minhas obras por quarenta anos.

[9]Siellä teidän isänne kiusasivat ja koettelivat minua, vaikka näkivät minun tekojani neljäkymmentä vuotta.

[10] Por isso, me indignei contra essa geração e disse: Estes sempre erram no coração; eles também não conheceram os meus caminhos.

[10] Sen tähden minä vihastuin tähän sukupolveen ja sanoin: ’Aina he eksyvät sydämessään.’ He eivät oppineet tuntemaan minun teitäni,

[11] Assim, jurei na minha ira: Não entrarão no meu descanso.

[12] Tende cuidado, irmãos, jamais aconteça haver em qualquer de vós perverso coração de incredulidade que vos afaste do Deus vivo;

[13] pelo contrário, exortai-vos mutuamente cada dia, durante o tempo que se chama Hoje, a fim de que nenhum de vós seja endurecido pelo engano do pecado.

[14] Porque nos temos tornado participantes de Cristo, se, de fato, guardarmos firme, até ao fim, a confiança que, desde o princípio, tivemos.

[15] Enquanto se diz: Hoje, se ouvirdes a sua voz, não endureçais o vosso coração, como foi na provocação.

[16] Ora, quais os que, tendo ouvido, se rebelaram? Não foram, de fato, todos os que saíram do Egito por intermédio de Moisés?

[17] E contra quem se indignou por quarenta anos? Não foi contra os que pecaram, cujos cadáveres caíram no deserto?

[18] E contra quem jurou que não entrariam no seu descanso, senão contra os que foram desobedientes?

[19] Vemos, pois, que não puderam entrar por causa da incredulidade.

Hebreus 4

A entrada no descanso de Deus pela fé

[11] ja niin minä vihassani vannoin: ’He eivät pääse minun lepooni.’”

[12]Varokaa, veljet, ettei vain kenelläkään teistä ole paha, epäuskoinen sydän, niin että hän luopuu elävästä Jumalasta.

[13]Kehottakaa sen sijaan toisianne joka päivä, niin kauan kuin sanotaan ”tänä päivänä”, ettei kukaan teistä synnin pettämänä paatuisi.

[14]Mehän olemme tulleet osallisiksi Kristuksesta, kunhan vain pysymme loppuun asti vahvoina siinä luottamuksessa, joka meillä alussa oli.

[15]Kun siis sanotaan: ”Tänä päivänä, jos te kuulette hänen äänensä, älkää paaduttako sydäntänne, niin kuin kapinoidessanne teitte”,

[16]ketkä sitten suututtivat hänet, vaikka kuulivat? Eivätkö kaikki, jotka olivat Mooseksen johdolla lähteneet pois Egyptistä?

[17] Keihin hän oli vihastunut neljäkymmentä vuotta? Eikö niihin, jotka olivat tehneet syntiä ja joiden ruumiit kaatuivat autiomaahan?

[18]Ja keille hän vannoi, etteivät he pääse hänen lepoonsa? Eikö tottelemattomille?

[19]Näemme siis, että epäuskon tähden he eivät voineet päästä siihen lepoon.

Heprealaisille 4

[1] Temamos, portanto, que, sendo-nos deixada a promessa de entrar no descanso de Deus, suceda parecer que algum de vós tenha falhado.

[1]Varokaamme siis, ettei kenenkään teistä havaittaisi jääneen taipaleelle, sillä lupaus päästä hänen lepoonsa on yhä voimassa.

[2] Porque também a nós foram anunciadas as boas-novas, como se deu com eles; mas a palavra que ouviram não lhes aproveitou, visto não ter sido acompanhada pela fé naqueles que a ouviram.

[2] Onhan hyvä sanoma julistettu meille niin kuin heillekin. Kuultu sana ei kuitenkaan hyödyttänyt heitä, koska se ei sulautunut uskossa niihin, jotka sen kuulivat.

[3] Nós, porém, que cremos, entramos no descanso, conforme Deus tem dito: Assim, jurei na minha ira: Não entrarão no meu descanso. Embora, certamente, as obras estivessem concluídas desde a fundação do mundo.

[3] Sen sijaan me, jotka tulimme uskoon, pääsemme lepoon. Jumala on kyllä sanonut: ”Vihassani minä vannoin: ’He eivät pääse minun lepooni’”, vaikka hänen tekonsa ovat olleet valmiina jo maailman perustamisesta asti.

[4] Porque, em certo lugar, assim disse, no tocante ao sétimo dia: E descansou Deus, no sétimo dia, de todas as obras que fizera.

[4]Jossakin kohdassa hän on sanonut seitsemännestä päivästä: ”Jumala lepäsi seitsemäntenä päivänä kaikista teoistaan.”

[5] E novamente, no mesmo lugar: Não entrarão no meu descanso.

[5]Ja tässä taas: ”He eivät pääse minun lepooni.”

[6] Visto, portanto, que resta entrarem alguns nele e que, por causa da desobediência, não entraram aqueles aos quais anteriormente foram anunciadas as boas-novas,

[6]Koska siis on varmaa, että jotkut pääsevät siihen ja että ne, joille hyvä sanoma ensiksi julistettiin, eivät päässeet siihen tottelemattomuuden vuoksi,

[7] de novo, determina certo dia, Hoje, falando por Davi, muito tempo depois, segundo antes fora declarado: Hoje, se ouvirdes a sua voz, não endureçais o vosso coração.

[7] niin hän määrää jälleen päivän, ”tämän päivän”. Daavidin kautta hän näet sanoo pitkän ajan kuluttua, niin kuin aiemmin on sanottu: ”Tänä päivänä, jos te kuulette hänen äänensä, älkää paaduttako sydäntänne.”

[8] Ora, se Josué lhes houvesse dado descanso, não falaria, posteriormente, a respeito de outro dia.

[8]Jos Joosua olisi johtanut heidät lepoon, Jumala ei puhuisi toisesta, sen jälkeisestä päivästä.

[9] Portanto, resta um repouso para o povo de Deus.

[10] Porque aquele que entrou no descanso de Deus, também ele mesmo descansou de suas obras, como Deus das suas.

[11] Esforcemo-nos, pois, por entrar naquele descanso, a fim de que ninguém caia, segundo o mesmo exemplo de desobediência.

[12] Porque a palavra de Deus é viva, e eficaz, e mais cortante do que qualquer espada de dois gumes, e penetra até ao ponto de dividir alma e espírito, juntas e medulas, e é apta para discernir os pensamentos e propósitos do coração.

[13] E não há criatura que não seja manifesta na sua presença; pelo contrário, todas as coisas estão descobertas e patentes aos olhos daquele a quem temos de prestar contas.

Jesus, o sumo sacerdote que se compadece de nós

[14] Tendo, pois, a Jesus, o Filho de Deus, como grande sumo sacerdote que penetrou os céus, conservemos firmes a nossa confissão.

[15] Porque não temos sumo sacerdote que não possa compadecer-se das nossas fraquezas; antes, foi ele tentado em todas as coisas, à nossa semelhança, mas sem pecado.

[16] Acheguemo-nos, portanto, confiadamente, junto ao trono da graça, a fim de recebermos misericórdia e acharmos graça para socorro em ocasião oportuna.

[9]Jumalan kansalla on siis sapatinlepo vielä edessäpäin.

[10]Joka on päässyt hänen lepoonsa, on saanut levon teoistaan niin kuin Jumalakin omista teoistaan.

[11]Pyrkikäämme siis pääsemään siihen lepoon, ettei kukaan lankeaisi seuraamaan samaa tottelemattomuuden esimerkkiä.

[12]Jumalan sana on elävä ja voimallinen ja terävämpi kuin mikään kaksiteräinen miekka. Se tunkee läpi, kunnes erottaa sielun ja hengen, nivelet ja ytimet ja tuomitsee sydämen ajatukset ja aikeet.

[13]Mikään luotu ei ole hänelle näkymätön, vaan kaikki on alastonta ja paljastettua hänen silmiensä edessä, ja hänelle meidän on tehtävä tili.

Jeesus on ylipappi

[14]Koska meillä siis on suuri ylipappi, läpi taivaiden kulkenut, Jeesus, Jumalan Poika, pitäkäämme kiinni tunnustuksesta.

[15]Eihän meidän ylipappimme ole sellainen, ettei hän voi sääliä meidän heikkouksiamme, sillä hän on ollut kaikessa kiusattu samalla tavoin kuin mekin, kuitenkin ilman syntiä.

[16]Käykäämme siis rohkeasti armon valtaistuimen eteen, että saisimme laupeuden ja löytäisimme armon avuksemme oikeaan aikaan.

Hebreus 5

Cristo, superior ao sacerdócio da antiga aliança

[1] Porque todo sumo sacerdote, sendo tomado dentre os homens, é constituído nas coisas concernentes a Deus, a favor dos homens, para oferecer tanto dons como sacrifícios pelos pecados,

[2] e é capaz de condoer-se dos ignorantes e dos que erram, pois também ele mesmo está rodeado de fraquezas.

[3] E, por esta razão, deve oferecer sacrifícios pelos pecados, tanto do povo como de si mesmo.

[4] Ninguém, pois, toma esta honra para si mesmo, senão quando chamado por Deus, como aconteceu com Arão.

[5] Assim, também Cristo a si mesmo não se glorificou para se tornar sumo sacerdote, mas o glorificou aquele que lhe disse: Tu és meu Filho, eu hoje te gerei;

[6] como em outro lugar também diz: Tu és sacerdote para sempre, segundo a ordem de Melquisedeque.

[7] Ele, Jesus, nos dias da sua carne, tendo oferecido, com forte clamor e lágrimas, orações e súplicas a quem o podia livrar da morte e tendo sido ouvido por causa da sua piedade,

[8] embora sendo Filho, aprendeu a obediência pelas coisas que sofreu

[9] e, tendo sido aperfeiçoado, tornou-se o Autor da salvação eterna para todos os que lhe obedecem,

Heprealaisille 5

[1]Jokainen ylipappi valitaan ihmisten joukosta ja asetetaan ihmisten puolesta toimittamaan sitä, mikä kuuluu Jumalalle, tuomaan lahjoja ja uhreja syntien tähden.

[2]Hän kykenee kohtelemaan säälien tietämättömiä ja eksyviä, koska on itsekin heikkouden alainen,

[3]ja tämän heikkoutensa vuoksi hänen täytyy uhrata niin omien syntiensä kuin kansankin syntien puolesta.

[4]Kukaan ei ota tätä arvoa itselleen, vaan Jumala kutsuu hänet niin kuin Aaroninkin.

[5]Niinpä ei Kristuskaan korottanut itseään tullakseen ylipapiksi vaan sai kunnian häneltä, joka sanoi: ”Sinä olet minun Poikani, tänä päivänä minä sinut synnytin.”

[6]Ja toisessa kohdassa hän sanoo: ”Sinä olet pappi iankaikkisesti Melkisedekin järjestyksen mukaan.”

[7]Lihansa päivinä Kristus voimakkain huudoin ja kyynelin uhrasi rukouksia ja anomuksia Jumalalle, joka voi pelastaa hänet kuolemasta, ja hänen rukouksensa kuultiin hänen jumalanpelkonsa tähden.

[8]Vaikka hän oli Poika, hän oppi kuuliaisuuden siitä, mitä kärsi.

[9]Kun hän oli tullut täydelliseksi, hänestä tuli iankaikkisen pelastuksen aikaansaaja kaikille, jotka ovat hänelle kuuliaisia.

[10] tendo sido nomeado por Deus sumo sacerdote, segundo a ordem de Melquisedeque.

Os cristãos hebreus não tinham progredido

[11] A esse respeito temos muitas coisas que dizer e difíceis de explicar, porquanto vos tendes tornado tardios em ouvir.

[12] Pois, com efeito, quando devíeis ser mestres, atendendo ao tempo decorrido, tendes, novamente, necessidade de alguém que vos ensine, de novo, quais são os princípios elementares dos oráculos de Deus; assim, vos tornastes como necessitados de leite e não de alimento sólido.

[13] Ora, todo aquele que se alimenta de leite é inexperiente na palavra da justiça, porque é criança.

[14] Mas o alimento sólido é para os adultos, para aqueles que, pela prática, têm as suas faculdades exercitadas para discernir não somente o bem, mas também o mal.

Hebreus 6

Exortação ao progresso na fé

[1] Por isso, pondo de parte os princípios elementares da doutrina de Cristo, deixemo-nos levar para o que é perfeito, não lançando, de novo, a base do arrependimento de obras mortas e da fé em Deus,

[2] o ensino de batismos e da imposição de mãos, da ressurreição dos mortos e do juízo eterno.

[3] Isso faremos, se Deus permitir.

Os perigos espirituais

[10]Häntä Jumala kutsuu ylipapiksi ”Melkisedekin järjestyksen mukaan”.

Hengellinen ravinto

[11]Tästä meillä on paljon sanottavaa, ja sitä on vaikea selittää, koska te olette käyneet hitaiksi kuulemaan.

[12] Te, joiden olisi jo aika olla opettajia, olette taas sen tarpeessa, että teille opetetaan Jumalan sanan ensimmäisiä alkeita. Te olette maidon tarpeessa, ette vahvan ruuan.

[13]Jokainen, jota vielä ruokitaan maidolla, on kokematon vanhurskauden sanassa, sillä hän on pikkulapsi.

[14]Vahva ruoka taas on täysi-ikäisille, niille, joiden aistit ovat tottumuksesta harjaantuneet erottamaan hyvän ja pahan.

Heprealaisille 6

[1]Jättäkäämme sen tähden Kristuksen opin alkeet ja edetkäämme täysi-ikäisyyteen, ryhtymättä uudestaan laskemaan perustusta: parannusta kuolleista teoista ja uskoa Jumalaan,

[2]oppia kasteista, kätten päällepanemisesta, kuolleiden ylösnousemuksesta ja iankaikkisesta tuomiosta.

[3] Näin me teemme, jos vain Jumala sallii.

[4] É impossível, pois, que aqueles que uma vez foram iluminados, e provaram o dom celestial, e se tornaram participantes do Espírito Santo,

[5] e provaram a boa palavra de Deus e os poderes do mundo vindouro,

[6] e caíram, sim, é impossível outra vez renová-los para arrependimento, visto que, de novo, estão crucificando para si mesmos o Filho de Deus e expondo-o à ignomínia.

[7] Porque a terra que absorve a chuva que freqüentemente cai sobre ela e produz erva útil para aqueles por quem é também cultivada recebe bênção da parte de Deus;

[8] mas, se produz espinhos e abrolhos, é rejeitada e perto está da maldição; e o seu fim é ser queimada.

As coisas melhores e pertencentes à salvação

[9] Quanto a vós outros, todavia, ó amados, estamos persuadidos das coisas que são melhores e pertencentes à salvação, ainda que falamos desta maneira.

[10] Porque Deus não é injusto para ficar esquecido do vosso trabalho e do amor que evidenciastes para com o seu nome, pois servistes e ainda servis aos santos.

[11] Desejamos, porém, continue cada um de vós mostrando, até ao fim, a mesma diligência para a plena certeza da esperança;

[12] para que não vos torneis indolentes, mas imitadores daqueles que, pela fé e

[4]Mahdotontahan on uudistaa parannukseen niitä, jotka kerran ovat päässeet valoon, maistaneet taivaallista lahjaa ja tulleet osallisiksi Pyhästä Hengestä,

[5]maistaneet Jumalan hyvää sanaa ja tulevan maailmanajan voimia

[6]mutta ovat luopuneet. He näet itse uudestaan ristiinnaulitsevat Jumalan Pojan ja häpäisevät häntä julkisesti.

[7]Maa, joka imee sen päälle usein tulevan sateen ja tuottaa kasvun hyödyksi niille, joita varten sitä viljellläänkin, saa siunauksen Jumalalta.

[8]Se taas, joka tuottaa orjantappuroita ja ohdakkeita, on kelvoton. Se on lähellä kirousta, ja lopulta se poltetaan.

[9]Mutta teistä, rakkaat, me uskomme sitä, mikä on parempaa ja mikä kuuluu pelastukseen, vaikka puhummekin näin.

[10]Eihän Jumala ole väärämielinen, niin että hän unohtaisi teidän työnne ja rakkautenne, jota olette osoittaneet hänen nimeään kohtaan, kun olette palvelleet pyhiä ja vieläkin palvelette.

[11]Toivomme hartaasti, että kukin teistä osoittaa samaa intoa ja säilyttää toivon täyden varmuuden loppuun asti,

[12]ettette veltostuisi vaan seuraisitte niitä, jotka uskon ja kärsivällisyyden kautta perivät sen, mikä on luvattu.

pela longanimidade, herdam as promessas.

A imutabilidade da promessa de Deus

13 Pois, quando Deus fez a promessa a Abraão, visto que não tinha ninguém superior por quem jurar, jurou por si mesmo,

14 dizendo: Certamente, te abençoarei e te multiplicarei.

15 E assim, depois de esperar com paciência, obteve Abraão a promessa.

16 Pois os homens juram pelo que lhes é superior, e o juramento, servindo de garantia, para eles, é o fim de toda contenda.

17 Por isso, Deus, quando quis mostrar mais firmemente aos herdeiros da promessa a imutabilidade do seu propósito, se interpôs com juramento,

18 para que, mediante duas coisas imutáveis, nas quais é impossível que Deus minta, forte alento tenhamos nós que já corremos para o refúgio, a fim de lançar mão da esperança proposta;

19 a qual temos por âncora da alma, segura e firme e que penetra além do véu,

20 onde Jesus, como precursor, entrou por nós, tendo-se tornado sumo sacerdote para sempre, segundo a ordem de Melquisedeque.

Jumalan lupaus on varma

13Jumala antoi Abrahamille lupauksen ja vannoi itsensä kautta, koska hänellä ei ollut ketään suurempaa, jonka kautta vannoa.

14Hän sanoi: ”Totisesti, siunaamalla minä sinut siunaan ja lisäämällä sinut lisään”,

15ja niin Abraham kärsivällisesti odotettuaan sai sen, mitä oli luvattu.

16Ihmiset vannovat jonkun itseään suuremman kautta. Vala on heille asian vahvistus ja lopettaa kaikki vastaväitteet.

17Koska Jumala tahtoi lupauksen perillisille vieläkin vakuuttavammin osoittaa, että hänen päätöksensä on muuttumaton, hän vakuutti sen valalla.

18 Näistä kahdesta muuttumattomasta asiasta, joissa Jumala ei voi valehdella, me näin saamme voimakkaan rohkaisun, me, jotka olemme paenneet pitämään kiinni edessämme olevasta toivosta.

19Se toivo on meille kuin sielun ankkuri, varma ja luja, ja se ulottuu esiripun sisäpuolelle asti.

20 Sinne Jeesus meni edelläjuoksijana meidän puolestamme, kun hän oli tullut ylipapiksi ikuisiksi ajoiksi, Melkisedekin järjestyksen mukaan.

Hebreus 7

Melquisedeque, tipo de Cristo

1 Porque este Melquisedeque, rei de Salém, sacerdote do Deus Altíssimo, que

Heprealaisille 7

Melkisedekin järjestys

1Tämä Melkisedek oli Saalemin kuningas ja Jumalan, Korkeimman, pappi. Kun

saiu ao encontro de Abraão, quando voltava da matança dos reis, e o abençoou,

Abraham palasi takaisin voitettuaan kuninkaat, Melkisedek meni häntä vastaan ja siunasi hänet,

2 para o qual também Abraão separou o dízimo de tudo (primeiramente se interpreta rei de justiça, depois também é rei de Salém, ou seja, rei de paz;

2ja Abraham antoi hänelle kymmenykset kaikesta. Melkisedek on ensinnäkin "vanhurskauden kuningas", mitä hänen nimensäkin merkitsee, sitten myös "Saalemin kuningas" eli "rauhan kuningas".

3 sem pai, sem mãe, sem genealogia; que não teve princípio de dias, nem fim de existência, entretanto, feito semelhante ao Filho de Deus), permanece sacerdote perpetuamente.

3 Isättömänä ja äidittömänä, vailla sukuluetteloa, ilman päivien alkua ja elämän loppua hän on Jumalan Poikaan verrattavissa, ja hän pysyy pappina ikuisesti.

O sacerdócio de Cristo é superior ao levítico

4 Considerai, pois, como era grande esse a quem Abraão, o patriarca, pagou o dízimo tirado dos melhores despojos.

4Katsokaa, kuinka suuri hän on. Jopa kantaisä Abraham antoi hänelle kymmenykset saaliinsa parhaimmasta osasta.

5 Ora, os que dentre os filhos de Levi recebem o sacerdócio têm mandamento de recolher, de acordo com a lei, os dízimos do povo, ou seja, dos seus irmãos, embora tenham estes descendido de Abraão;

5 Myös niillä Leevin pojilla, jotka saavat pappeuden, on käsky ottaa lain mukaan vastaan kymmenyksiä kansalta, veljiltään, vaikka nämä ovatkin lähteneet Abrahamin kupeesta.

6 entretanto, aquele cuja genealogia não se inclui entre eles recebeu dízimos de Abraão e abençoou o que tinha as promessas.

6Mutta Melkisedek, joka ei ole heidän sukuaan, otti vastaan kymmenykset Abrahamilta ja siunasi hänet, jolla oli lupaukset.

7 Evidentemente, é fora de qualquer dúvida que o inferior é abençoado pelo superior.

7On täysin kiistatonta, että alempiarvoinen saa siunauksen ylemmältään.

8 Aliás, aqui são homens mortais os que recebem dízimos, porém ali, aquele de quem se testifica que vive.

8 Täällä tosin kuolevaiset ihmiset ottavat vastaan kymmenyksiä mutta siellä se, jonka todistetaan elävän.

[9] E, por assim dizer, também Levi, que recebe dízimos, pagou-os na pessoa de Abraão.

[10] Porque aquele ainda não tinha sido gerado por seu pai, quando Melquisedeque saiu ao encontro deste.

O sacerdócio levítico teve fim, mas o de Cristo é eterno

[11] Se, portanto, a perfeição houvera sido mediante o sacerdócio levítico (pois nele baseado o povo recebeu a lei), que necessidade haveria ainda de que se levantasse outro sacerdote, segundo a ordem de Melquisedeque, e que não fosse contado segundo a ordem de Arão?

[12] Pois, quando se muda o sacerdócio, necessariamente há também mudança de lei.

[13] Porque aquele de quem são ditas estas coisas pertence a outra tribo, da qual ninguém prestou serviço ao altar;

[14] pois é evidente que nosso SENHOR procedeu de Judá, tribo à qual Moisés nunca atribuiu sacerdotes.

[15] E isto é ainda muito mais evidente, quando, à semelhança de Melquisedeque, se levanta outro sacerdote,

[16] constituído não conforme a lei de mandamento carnal, mas segundo o poder de vida indissolúvel.

[17] Porquanto se testifica: Tu és sacerdote para sempre, segundo a ordem de Melquisedeque.

[9] Voidaan sanoa niinkin, että myös Leevi, joka ottaa vastaan kymmenyksiä, on maksanut kymmenykset Abrahamin kautta.

[10] Leevihän oli vielä esi-isänsä kupeessa, kun Melkisedek tuli Abrahamia vastaan.

[11]Jos siis täydellisyys olisi saavutettu leeviläisen pappeuden kautta, johon laki sitoi kansan, miksi sitten oli vielä tarpeen, että nousi toinen pappi Melkisedekin järjestyksen mukaan eikä häntä nimitetty Aaronin järjestyksen mukaan?

[12]Pappeuden vaihtuessa vaihtuu välttämättä myös laki.

[13] Se, josta näin sanotaan, kuuluu toiseen heimoon, josta ei kukaan ole hoitanut alttaritointa.

[14] Onhan tunnettua, että meidän Herramme on noussut Juudasta, jonka heimon papeista Mooses ei ole puhunut mitään.

Iankaikkinen ja täydellinen ylipappi

[15]Tämä asia käy vielä paljon selvemmäksi, kun nousee toinen, Melkisedekin kaltainen, pappi,

[16] joka ei ole tullut papiksi maallista perimystä koskevan lain käskyn mukaan vaan katoamattoman elämän voimasta.

[17] Hänestä näet todistetaan: ”Sinä olet pappi iankaikkisesti Melkisedekin järjestyksen mukaan.”

[18] Portanto, por um lado, se revoga a anterior ordenança, por causa de sua fraqueza e inutilidade

[18]Näin kumotaan entinen säädös, koska se oli voimaton ja hyödytön

[19] (pois a lei nunca aperfeiçoou coisa alguma), e, por outro lado, se introduz esperança superior, pela qual nos chegamos a Deus.

[19]– eihän laki tehnyt mitään täydelliseksi – mutta sen tilalle tulee parempi toivo, jonka kautta me lähestymme Jumalaa.

Cristo, sacerdote único e perfeito

[20] E, visto que não é sem prestar juramento (porque aqueles, sem juramento, são feitos sacerdotes,

[20]Tämä ei tapahtunut ilman valaa. Nuo toiset ovat tulleet papeiksi ilman heistä vannottua valaa

[21] mas este, com juramento, por aquele que lhe disse: O SENHOR jurou e não se arrependerá: Tu és sacerdote para sempre);

[21] mutta tämä sen valalla, joka sanoi hänelle: ”Herra on vannonut eikä kadu: sinä olet pappi iankaikkisesti.”

[22] por isso mesmo, Jesus se tem tornado fiador de superior aliança.

[22]Näin on myös se liitto parempi, jonka takaajaksi Jeesus on tullut.

[23] Ora, aqueles são feitos sacerdotes em maior número, porque são impedidos pela morte de continuar;

[23]Noita toisia pappeja on ollut useampia, koska kuolema on estänyt heitä pysymästä tehtävässään.

[24] este, no entanto, porque continua para sempre, tem o seu sacerdócio imutável.

[24] Mutta tällä on katoamaton pappeus, koska hän pysyy iäti.

[25] Por isso, também pode salvar totalmente os que por ele se chegam a Deus, vivendo sempre para interceder por eles.

[25]Siksi hän myös voi täydellisesti pelastaa ne, jotka hänen kauttaan tulevat Jumalan luo, sillä hän elää aina rukoillakseen heidän puolestaan.

[26] Com efeito, nos convinha um sumo sacerdote como este, santo, inculpável, sem mácula, separado dos pecadores e feito mais alto do que os céus,

[26]Sellainen ylipappi meille sopikin: pyhä, viaton, tahraton, syntisistä erotettu ja taivaita korkeammaksi tullut.

[27] que não tem necessidade, como os sumos sacerdotes, de oferecer todos os dias sacrifícios, primeiro, por seus próprios pecados, depois, pelos do povo; porque fez isto uma vez por todas, quando a si mesmo se ofereceu.

[27]Hänen ei tarvitse noiden ylipappien tavoin joka päivä uhrata ensin omien syntiensä ja sitten kansan syntien vuoksi, sillä sen hän teki yhdellä kertaa uhratessaan itsensä.

[28] Porque a lei constitui sumos sacerdotes a homens sujeitos à fraqueza, mas a palavra do juramento, que foi posterior à lei, constitui o Filho, perfeito para sempre.

[28]Lakihan asettaa ylipapeiksi ihmisiä, jotka ovat heikkoja, mutta valan sana, joka tuli lain jälkeen, asettaa ylipapiksi Pojan, joka on tullut iankaikkisesti täydelliseksi.

Hebreus 8

A antiga aliança era o símbolo transitório da nova, superior e eterna, da qual Cristo é o mediador

[1] Ora, o essencial das coisas que temos dito é que possuímos tal sumo sacerdote, que se assentou à destra do trono da Majestade nos céus,

[2] como ministro do santuário e do verdadeiro tabernáculo que o SENHOR erigiu, não o homem.

[3] Pois todo sumo sacerdote é constituído para oferecer tanto dons como sacrifícios; por isso, era necessário que também esse sumo sacerdote tivesse o que oferecer.

[4] Ora, se ele estivesse na terra, nem mesmo sacerdote seria, visto existirem aqueles que oferecem os dons segundo a lei,

[5] os quais ministram em figura e sombra das coisas celestes, assim como foi Moisés divinamente instruído, quando estava para construir o tabernáculo; pois diz ele: Vê que faças todas as coisas de acordo com o modelo que te foi mostrado no monte.

[6] Agora, com efeito, obteve Jesus ministério tanto mais excelente, quanto é ele também Mediador de superior aliança instituída com base em superiores promessas.

Heprealaisille 8

Uuden liiton ylipappi

[1]Sanomamme pääkohta on siis tämä: Meillä on sellainen ylipappi, joka istuu Majesteetin valtaistuimen oikealla puolella taivaissa.

[2]Hän palvelee pyhäkössä, siinä oikeassa ilmestysmajassa, jonka on pystyttänyt Herra eikä ihminen.

[3]Jokainen ylipappi asetetaan uhraamaan lahjoja ja uhreja. Sen vuoksi on välttämätöntä, että myös meidän ylipapillamme on jotakin uhrattavaa.

[4]Jos hän olisi maan päällä, hän ei olisikaan pappi, koska on jo olemassa niitä, jotka lain mukaan uhraavat lahjoja.

[5] He palvelevat Jumalaa pyhäkössä, joka on taivaallisten kuva ja varjo, kuten Moosekselle ilmoitettiin, kun hänen oli määrä valmistaa ilmestysmaja. Hänelle sanottiin: ”Katso, että teet kaiken sen mallin mukaan, joka sinulle näytettiin vuorella.”

[6]Mutta meidän ylipappimme on saanut niin paljon jalomman viran kuin on parempi se liitto, jonka välittäjä hän on ja joka on perustettu paremmille lupauksille.

7 Porque, se aquela primeira aliança tivesse sido sem defeito, de maneira alguma estaria sendo buscado lugar para uma segunda.

7Jos tuo ensimmäinen liitto olisi ollut moitteeton, ei olisi etsitty tilaa toiselle.

8 E, de fato, repreendendo-os, diz: Eis aí vêm dias, diz o SENHOR, e firmarei nova aliança com a casa de Israel e com a casa de Judá,

8 Mutta moittien kansaansa Jumala sanoo: ”Kuulkaa! Päivät tulevat, sanoo Herra, jolloin minä teen Israelin heimon ja Juudan heimon kanssa uuden liiton.

9 não segundo a aliança que fiz com seus pais, no dia em que os tomei pela mão, para os conduzir até fora da terra do Egito; pois eles não continuaram na minha aliança, e eu não atentei para eles, diz o SENHOR.

9Se ei ole samanlainen liitto kuin se, jonka tein heidän isiensä kanssa sinä päivänä, jona tartuin heidän käteensä ja vein heidät pois Egyptin maasta. Koska he eivät pysyneet minun liitossani, en minäkään heistä välittänyt, sanoo Herra.

10 Porque esta é a aliança que firmarei com a casa de Israel, depois daqueles dias, diz o SENHOR: na sua mente imprimirei as minhas leis, também sobre o seu coração as inscreverei; e eu serei o seu Deus, e eles serão o meu povo.

10 Tämä on se liitto, jonka minä teen Israelin heimon kanssa niiden päivien jälkeen, sanoo Herra: Minä panen lakini heidän mieleensä ja kirjoitan ne heidän sydämeensä. Niin minä olen heidän Jumalansa, ja he ovat minun kansani.

11 E não ensinará jamais cada um ao seu próximo, nem cada um ao seu irmão, dizendo: Conhece ao SENHOR; porque todos me conhecerão, desde o menor deles até ao maior.

11Silloin ei kukaan enää opeta lähimmäistään eikä veli veljeään sanoen: ’Tunne Herra’, sillä he kaikki tuntevat minut, pienimmästä suurimpaan.

12 Pois, para com as suas iniqüidades, usarei de misericórdia e dos seus pecados jamais me lembrarei.

12Ja minä annan anteeksi heidän vääryytensä enkä enää muista heidän syntejään.”

13 Quando ele diz Nova, torna antiquada a primeira. Ora, aquilo que se torna antiquado e envelhecido está prestes a desaparecer.

13 Kun hän sanoo ”uuden”, hän on julistanut ensimmäisen liiton vanhentuneeksi. Mutta mikä vanhenee ja on aikansa elänyt, on lähellä häviämistään.

Hebreus 9

Heprealaisille 9

Os ritos, ofertas e sacrifícios mosaicos eram imperfeitos e ineficazes

1 Ora, a primeira aliança também tinha preceitos de serviço sagrado e o seu santuário terrestre.

2 Com efeito, foi preparado o tabernáculo, cuja parte anterior, onde estavam o candeeiro, e a mesa, e a exposição dos pães, se chama o Santo Lugar;

3 por trás do segundo véu, se encontrava o tabernáculo que se chama o Santo dos Santos,

4 ao qual pertencia um altar de ouro para o incenso e a arca da aliança totalmente coberta de ouro, na qual estava uma urna de ouro contendo o maná, o bordão de Arão, que floresceu, e as tábuas da aliança;

5 e sobre ela, os querubins de glória, que, com a sua sombra, cobriam o propiciatório. Dessas coisas, todavia, não falaremos, agora, pormenorizadamente.

6 Ora, depois de tudo isto assim preparado, continuamente entram no primeiro tabernáculo os sacerdotes, para realizar os serviços sagrados;

7 mas, no segundo, o sumo sacerdote, ele sozinho, uma vez por ano, não sem sangue, que oferece por si e pelos pecados de ignorância do povo,

8 querendo com isto dar a entender o Espírito Santo que ainda o caminho do Santo Lugar não se manifestou, enquanto o primeiro tabernáculo continua erguido.

9 É isto uma parábola para a época presente; e, segundo esta, se oferecem tanto dons como sacrifícios, embora estes,

Vanhan liiton uhripalvelus

1 Ensimmäisellä liitolla oli siis jumalanpalvelusta koskevat säädökset ja maallinen pyhäkkö.

2 Ilmestysmaja oli valmistettu niin, että siinä oli etumainen osa, jossa oli sekä lampunjalka että pöytä ja Jumalan eteen asetetut leivät. Sitä kutsuttiin ”pyhäksi”.

3 Toisen esiripun takana oli se osa, jonka nimi on ”kaikkeinpyhin”.

4 Siellä oli kultainen suitsutusastia ja kauttaaltaan kullalla päällystetty liitonarkku, jossa oli kultainen mannaa sisältävä astia ja Aaronin versonut sauva sekä liiton taulut.

5 Arkun päällä olivat kirkkauden kerubit varjoamassa siivillään armoistuinta. Näistä ei nyt ole syytä puhua yksityiskohtaisesti.

6 Kun nyt kaikki on näin järjestetty, papit käyvät joka päivä ilmestysmajan etumaisessa osassa toimittamassa jumalanpalvelusta.

7 Mutta majan toiseen osaan menee ainoastaan ylipappi kerran vuodessa mukanaan verta, jonka hän uhraa itsensä ja kansan tahattomien syntien tähden.

8 Näin Pyhä Henki osoittaa, että tie kaikkeinpyhimpään on ilmoittamatta niin kauan kuin majan etumainen osa on vielä olemassa.

9 Tämä on nykyistä aikaa tarkoittava vertauskuva. Sen mukaisesti kyllä uhrataan lahjoja ja uhreja, mutta ne eivät

no tocante à consciência, sejam ineficazes para aperfeiçoar aquele que presta culto,

10 os quais não passam de ordenanças da carne, baseadas somente em comidas, e bebidas, e diversas abluções, impostas até ao tempo oportuno de reforma.

O sacrifício de Cristo não se repete, é perfeito e eficaz

11 Quando, porém, veio Cristo como sumo sacerdote dos bens já realizados, mediante o maior e mais perfeito tabernáculo, não feito por mãos, quer dizer, não desta criação,

12 não por meio de sangue de bodes e de bezerros, mas pelo seu próprio sangue, entrou no Santo dos Santos, uma vez por todas, tendo obtido eterna redenção.

13 Portanto, se o sangue de bodes e de touros e a cinza de uma novilha, aspergidos sobre os contaminados, os santificam, quanto à purificação da carne,

14 muito mais o sangue de Cristo, que, pelo Espírito eterno, a si mesmo se ofereceu sem mácula a Deus, purificará a nossa consciência de obras mortas, para servirmos ao Deus vivo!

15 Por isso mesmo, ele é o Mediador da nova aliança, a fim de que, intervindo a morte para remissão das transgressões que havia sob a primeira aliança, recebam a promessa da eterna herança aqueles que têm sido chamados.

16 Porque, onde há testamento, é necessário que intervenha a morte do testador;

voi tehdä uhraajaa omassatunnossaan täydelliseksi.

10 Nämä menot, kuten ruuat, juomat ja erilaiset pesutkin, ovat vain lihan sääntöjä, jotka ovat voimassa uuden järjestyksen aikaan asti.

Uuden liiton uhri

11 Mutta Kristus ilmestyi tulevan hyvän ylipappina. Suuremman ja täydellisemmän majan kautta, jota ei ole käsin tehty ja joka ei ole tätä luomakuntaa,

12 hän meni, ei pukkien eikä mullikoiden veren kautta vaan oman verensä kautta kertakaikkisesti kaikkeinpyhimpään ja sai aikaan iankaikkisen lunastuksen.

13 Jos kerran pukkien ja härkien veri ja hiehon tuhka saastuneiden päälle vihmottuna pyhittää ulkonaiseen puhtauteen ,

14 kuinka paljon ennemmin Kristuksen veri – hänen, joka iankaikkisen Hengen kautta uhrasi itsensä viattomana Jumalalle – puhdistaakaan meidän omantuntomme kuolleista teoista palvelemaan elävää Jumalaa!

15 Kristus on siis uuden liiton välimies. Hänen kuolemansa on tapahtunut lunastukseksi ensimmäisen liiton aikaisista rikkomuksista, jotta kutsutut saisivat luvatun iankaikkisen perinnön.

16 Missä on testamentti, siinä on sen tekijän kuolema näytettävä toteen.

[17] pois um testamento só é confirmado no caso de mortos; visto que de maneira nenhuma tem força de lei enquanto vive o testador.

[17] Testamentti astuu voimaan vasta kuoleman jälkeen. Se ei milloinkaan ole voimassa tekijänsä eläessä.

[18] Pelo que nem a primeira aliança foi sancionada sem sangue;

[18] Sen tähden ei myöskään ensimmäistä liittoa vihitty ilman verta.

[19] porque, havendo Moisés proclamado todos os mandamentos segundo a lei a todo o povo, tomou o sangue dos bezerros e dos bodes, com água, e lã tinta de escarlate, e hissopo e aspergiu não só o próprio livro, como também sobre todo o povo,

[19] Kun Mooses oli lukenut koko kansalle kaikki lain käskyt, hän otti sonnimullikoiden ja pukkien verta sekä vettä, helakanpunaista villaa ja iisopinkorren ja vihmoi sekä itse kirjan että koko kansan

[20] dizendo: Este é o sangue da aliança, a qual Deus prescreveu para vós outros.

[20] sanoen: ”Tämä on sen liiton veri, jonka Jumala on teille säätänyt.”

[21] Igualmente também aspergiu com sangue o tabernáculo e todos os utensílios do serviço sagrado.

[21] Samoin hän vihmoi verellä myös ilmestysmajan ja kaikki jumalanpalvelukseen kuuluvat esineet.

[22] Com efeito, quase todas as coisas, segundo a lei, se purificam com sangue; e, sem derramamento de sangue, não há remissão.

[22] Lain mukaan melkein kaikki puhdistetaan verellä, eikä anteeksiantoa ole ilman verenvuodatusta.

O sacrifício de Cristo é eficaz para sempre

[23] Era necessário, portanto, que as figuras das coisas que se acham nos céus se purificassem com tais sacrifícios, mas as próprias coisas celestiais, com sacrifícios a eles superiores.

[23] On siis välttämätöntä puhdistaa taivaallisten kuvat tällä tavoin, mutta itse taivaalliset on puhdistettava paremmilla uhreilla kuin nämä.

[24] Porque Cristo não entrou em santuário feito por mãos, figura do verdadeiro, porém no mesmo céu, para comparecer, agora, por nós, diante de Deus;

[24] Siksi Kristus ei mennyt käsin tehtyyn pyhäkköön, joka on vain sen oikean kuva, vaan itse taivaaseen ilmestyäkseen nyt Jumalan kasvojen eteen meidän hyväksemme.

[25] nem ainda para se oferecer a si mesmo muitas vezes, como o sumo sacerdote cada

[25] Eikä hän mennyt uhratakseen itseään monta kertaa, niin kuin ylipappi menee

ano entra no Santo dos Santos com sangue alheio.

26 Ora, neste caso, seria necessário que ele tivesse sofrido muitas vezes desde a fundação do mundo; agora, porém, ao se cumprirem os tempos, se manifestou uma vez por todas, para aniquilar, pelo sacrifício de si mesmo, o pecado.

27 E, assim como aos homens está ordenado morrerem uma só vez, vindo, depois disto, o juízo,

28 assim também Cristo, tendo-se oferecido uma vez para sempre para tirar os pecados de muitos, aparecerá segunda vez, sem pecado, aos que o aguardam para a salvação.

kerran vuodessa kaikkeinpyhimpään mukanaan vierasta verta;

26muutoinhan hänen olisi pitänyt kärsiä monta kertaa maailman perustamisesta asti. Mutta nyt hän on ilmestynyt vain kerran, maailmanaikojen lopulla, poistaakseen synnin uhraamalla itsensä.

27Ja niin kuin ihmisille on määrätty, että heidän on kerran kuoltava ja sen jälkeen tulee tuomio,

28samoin on Kristus kerran uhrattu, jotta hän ottaisi pois monien synnit, ja hän ilmestyy toisen kerran, ei enää synnin tähden vaan pelastukseksi niille, jotka häntä odottavat.

Hebreus 10

Os sacrifícios antigos eram humanos e transitórios. A expiação feita por Cristo é divina e permanente

1 Ora, visto que a lei tem sombra dos bens vindouros, não a imagem real das coisas, nunca jamais pode tornar perfeitos os ofertantes, com os mesmos sacrifícios que, ano após ano, perpetuamente, eles oferecem.

2 Doutra sorte, não teriam cessado de ser oferecidos, porquanto os que prestam culto, tendo sido purificados uma vez por todas, não mais teriam consciência de pecados?

3 Entretanto, nesses sacrifícios faz-se recordação de pecados todos os anos,

4 porque é impossível que o sangue de touros e de bodes remova pecados.

Heprealaisille 10

ksi se ei voi koskaan samoilla jokavuotisilla uhreilla, joita jatkuvasti uhrataan, tehdä täydellisiksi niitä, jotka lähestyvät Jumalaa.

2Eikö näitä uhreja olisi lakattu uhraamasta, jos niillä, jotka Jumalaa palvelevat, jo kerran puhdistettuina ei olisi enää ollut mitään syntejä tunnollaan?

3 Mutta uhreissa on jokavuotinen muistutus synneistä.

4Mahdotontahan on, että härkien ja pukkien veri voi ottaa pois syntejä.

[5] Por isso, ao entrar no mundo, diz: Sacrifício e oferta não quiseste; antes, um corpo me formaste;

[6] não te deleitaste com holocaustos e ofertas pelo pecado.

[7] Então, eu disse: Eis aqui estou (no rolo do livro está escrito a meu respeito), para fazer, ó Deus, a tua vontade.

[8] Depois de dizer, como acima: Sacrifícios e ofertas não quiseste, nem holocaustos e oblações pelo pecado, nem com isto te deleitaste (coisas que se oferecem segundo a lei),

[9] então, acrescentou: Eis aqui estou para fazer, ó Deus, a tua vontade. Remove o primeiro para estabelecer o segundo.

[10] Nessa vontade é que temos sido santificados, mediante a oferta do corpo de Jesus Cristo, uma vez por todas.

[11] Ora, todo sacerdote se apresenta, dia após dia, a exercer o serviço sagrado e a oferecer muitas vezes os mesmos sacrifícios, que nunca jamais podem remover pecados;

[12] Jesus, porém, tendo oferecido, para sempre, um único sacrifício pelos pecados, assentou-se à destra de Deus,

[13] aguardando, daí em diante, até que os seus inimigos sejam postos por estrado dos seus pés.

[14] Porque, com uma única oferta, aperfeiçoou para sempre quantos estão sendo santificados.

[5]Siksi Kristus sanoo maailmaan tullessaan: ”Uhria ja lahjaa sinä et tahtonut, mutta ruumiin sinä minulle valmistit.

[6]Polttouhreihin ja syntiuhreihin sinä et mieltynyt.

[7] Silloin minä sanoin: katso, minä olen tullut – kirjakääröön on minusta kirjoitettu – tekemään sinun tahtosi, Jumala.”

[8] Ensin hän sanoo: ”Uhreja ja lahjoja, polttouhreja ja syntiuhreja sinä et tahtonut etkä niihin mieltynyt”, vaikka niitä lain mukaisesti uhrataankin.

[9] Sitten hän sanoo: ”Katso, minä olen tullut tekemään sinun tahtosi.” Hän poistaa ensimmäisen asettaakseen toisen.

[10] Tämän tahdon perusteella meidät on pyhitetty Jeesuksen Kristuksen ruumiin uhrilla kertakaikkisesti.

[11]Jokainen pappi seisoo päivittäin palvelemassa ja uhraa toistuvasti samoja uhreja, jotka eivät koskaan voi poistaa syntejä.

[12]Kristus sen sijaan on uhrannut yhden ainoan uhrin syntien vuoksi ja istuutunut ikuisiksi ajoiksi Jumalan oikealle puolelle.

[13]Tästä lähtien hän odottaa, kunnes hänen vihollisensa pannaan hänen jalkojensa astinlaudaksi,

[14]sillä hän on yhdellä ainoalla uhrilla tehnyt pysyvästi täydellisiksi ne, jotka pyhitetään.

[15] E disto nos dá testemunho também o Espírito Santo; porquanto, após ter dito:

[16] Esta é a aliança que farei com eles, depois daqueles dias, diz o SENHOR: Porei no seu coração as minhas leis e sobre a sua mente as inscreverei,

[17] acrescenta: Também de nenhum modo me lembrarei dos seus pecados e das suas iniqüidades, para sempre.

[18] Ora, onde há remissão destes, já não há oferta pelo pecado.

O privilégio de acesso dos crentes à presença de Deus

[19] Tendo, pois, irmãos, intrepidez para entrar no Santo dos Santos, pelo sangue de Jesus,

[20] pelo novo e vivo caminho que ele nos consagrou pelo véu, isto é, pela sua carne,

[21] e tendo grande sacerdote sobre a casa de Deus,

[22] aproximemo-nos, com sincero coração, em plena certeza de fé, tendo o coração purificado de má consciência e lavado o corpo com água pura.

[23] Guardemos firme a confissão da esperança, sem vacilar, pois quem fez a promessa é fiel.

[24] Consideremo-nos também uns aos outros, para nos estimularmos ao amor e às boas obras.

[25] Não deixemos de congregar-nos, como é costume de alguns; antes, façamos

[15]Todistaahan sen meille myös Pyhä Henki. Sillä ensin hän sanoo:

[16] ”Tämä on se liitto, jonka minä teen heidän kanssaan näiden päivien jälkeen, sanoo Herra: minä panen lakini heidän sydämeensä ja kirjoitan ne heidän mieleensä.”

[17]Ja sitten: ”Heidän syntejään ja laittomuuksiaan minä en enää muista.”

[18] Missä nämä on annettu anteeksi, siellä ei enää tarvita uhria synnin edestä.

Olkaa uskossanne rohkeita

[19]Meillä on siis, veljet, rohkea luottamus siihen, että Jeesuksen veren kautta meillä on pääsy kaikkeinpyhimpään

[20]uutta ja elävää tietä myöten, jonka hän on vihkinyt meille esiripun, oman lihansa, kautta.

[21]Koska meillä on suuri pappi Jumalan huoneen hallitsijana,

[22]astukaamme esiin vilpittömin sydämin, täydessä uskon varmuudessa, sydän vihmottuna puhtaaksi pahasta omastatunnosta ja ruumis puhtaalla vedellä pestynä.

[23]Pysykäämme horjumatta toivon tunnustuksessa, sillä lupauksen antaja on uskollinen.

[24]Pitäkäämme huolta toisistamme rohkaisuksi rakkauteen ja hyviin tekoihin.

[25] Älkäämme jättäkö yhteistä kokoontumistamme, niin kuin muutamien on tapana, vaan kehottakaamme

admoestações e tanto mais quanto vedes que o Dia se aproxima.

O castigo do pecado voluntário

26 Porque, se vivermos deliberadamente em pecado, depois de termos recebido o pleno conhecimento da verdade, já não resta sacrifício pelos pecados;

27 pelo contrário, certa expectação horrível de juízo e fogo vingador prestes a consumir os adversários.

28 Sem misericórdia morre pelo depoimento de duas ou três testemunhas quem tiver rejeitado a lei de Moisés.

29 De quanto mais severo castigo julgais vós será considerado digno aquele que calcou aos pés o Filho de Deus, e profanou o sangue da aliança com o qual foi santificado, e ultrajou o Espírito da graça?

30 Ora, nós conhecemos aquele que disse: A mim pertence a vingança; eu retribuirei. E outra vez: O SENHOR julgará o seu povo.

31 Horrível coisa é cair nas mãos do Deus vivo.

Apelo para o passado. A recompensa não tarda

32 Lembrai-vos, porém, dos dias anteriores, em que, depois de iluminados, sustentastes grande luta e sofrimentos;

33 ora expostos como em espetáculo, tanto de opróbrio quanto de tribulações, ora tornando-vos co-participantes com aqueles que desse modo foram tratados.

34 Porque não somente vos compadecestes dos encarcerados, como também aceitastes com alegria o espólio dos vossos

toisiamme entistäkin enemmän, kun näette tuon päivän lähestyvän.

Tahallinen synti

26Jos me tahallamme jatkamme synnin tekemistä päästyämme tuntemaan totuuden, ei ole enää uhria meidän syntiemme tähden

27vaan kauhea tuomion odotus ja tulen kiivaus, joka syö vastustajat.

28Joka hylkää Mooseksen lain, sen on armotta kuoltava kahden tai kolmen todistajan sanan nojalla.

29Kuinka paljon ankaramman rangaistuksen ansaitseekaan mielestänne se, joka tallaa jalkoihinsa Jumalan Pojan, pitää epäpyhänä liiton veren, jossa hänet on pyhitetty, ja pilkkaa armon Henkeä!

30Mehän tunnemme hänet, joka on sanonut: ”Minun on kosto, minä olen maksava”, ja vielä: ”Herra on tuomitseva kansansa.”

31Kauhistuttavaa on langeta elävän Jumalan käsiin.

Olkaa uskossanne kestäviä

32Muistakaa menneitä päiviä, jolloin te valoon päästyänne kestitte monet kärsimysten aiheuttamat kamppailut.

33Toisaalta teitä häpäistiin ja ahdistettiin kaikkien katsellessa, toisaalta taas olitte niiden kohtalotovereita, jotka kokivat samaa.

34Te kärsitte yhdessä vankien kanssa ja iloiten hyväksyitte omaisuutenne ryöstön, sillä te tiesitte, että teillä on parempi omaisuus, joka pysyy.

bens, tendo ciência de possuirdes vós mesmos patrimônio superior e durável.

35 Não abandoneis, portanto, a vossa confiança; ela tem grande galardão.

36 Com efeito, tendes necessidade de perseverança, para que, havendo feito a vontade de Deus, alcanceis a promessa.

37 Porque, ainda dentro de pouco tempo, aquele que vem virá e não tardará;

38 todavia, o meu justo viverá pela fé; e: Se retroceder, nele não se compraz a minha alma.

39 Nós, porém, não somos dos que retrocedem para a perdição; somos, entretanto, da fé, para a conservação da alma.

35Älkää siis heittäkö pois rohkeuttanne, jonka palkka on suuri,

36sillä te tarvitsette kestävyyttä, että täyttäisitte Jumalan tahdon ja saisitte sen, mikä on luvattu.

37Vielä vähän aikaa, aivan vähän, niin saapuu se, joka on tuleva, eikä hän viivyttele.

38Minun vanhurskaani elää uskosta, mutta jos hän vetäytyy pois, ei minun sieluni mielly häneen.

39Me emme ole kuitenkaan niitä, jotka vetäytyvät pois ja joutuvat kadotukseen, vaan niitä, jotka uskovat sielunsa pelastukseksi.

Hebreus 11

A natureza da fé

1 Ora, a fé é a certeza de coisas que se esperam, a convicção de fatos que se não vêem.

2 Pois, pela fé, os antigos obtiveram bom testemunho.

3 Pela fé, entendemos que foi o universo formado pela palavra de Deus, de maneira que o visível veio a existir das coisas que não aparecem.

Exemplos de fé extraídos do Antigo Testamento

4 Pela fé, Abel ofereceu a Deus mais excelente sacrifício do que Caim; pelo qual obteve testemunho de ser justo, tendo a aprovação de Deus quanto às suas ofertas. Por meio dela, também mesmo depois de morto, ainda fala.

Heprealaisille 11

Uskon esikuvia

1Usko on luja luottamus siihen, mitä toivotaan, varmuus siitä, mikä ei näy.

2Sen kautta saivat isät todistuksen.

3Uskon kautta me ymmärrämme, että maailmat on tehty Jumalan sanalla, niin että se, mikä nähdään, ei ole syntynyt näkyvästä.

4Uskossa uhrasi Aabel Jumalalle paremman uhrin kuin Kain. Uskon kautta hän sai todistuksen, että hän oli vanhurskas, kun Jumala antoi todistuksen hänen uhrilahjoistaan. Uskonsa kautta hän puhuu vielä kuoltuaankin.

[5] Pela fé, Enoque foi trasladado para não ver a morte; não foi achado, porque Deus o trasladara. Pois, antes da sua trasladação, obteve testemunho de haver agradado a Deus.

[5]Uskonsa perusteella otettiin Hanok pois, eikä hän nähnyt kuolemaa. ”Häntä ei enää löydetty, koska Jumala oli ottanut hänet pois.” Ennen poisottamistaan hän näet oli saanut todistuksen, että hän oli kelvollinen Jumalalle.

[6] De fato, sem fé é impossível agradar a Deus, porquanto é necessário que aquele que se aproxima de Deus creia que ele existe e que se torna galardoador dos que o buscam.

[6]Mutta ilman uskoa on mahdotonta olla kelvollinen, sillä sen, joka tulee Jumalan luo, täytyy uskoa, että Jumala on ja että hän palkitsee ne, jotka häntä etsivät.

[7] Pela fé, Noé, divinamente instruído acerca de acontecimentos que ainda não se viam e sendo temente a Deus, aparelhou uma arca para a salvação de sua casa; pela qual condenou o mundo e se tornou herdeiro da justiça que vem da fé.

[7]Uskon kautta rakensi Nooa pyhässä pelossa arkin perhekuntansa pelastukseksi, kun hän oli saanut ilmoituksen siitä, mikä ei vielä näkynyt. Uskon kautta hän tuomitsi maailman ja tuli sen vanhurskauden perilliseksi, joka tulee uskosta.

[8] Pela fé, Abraão, quando chamado, obedeceu, a fim de ir para um lugar que devia receber por herança; e partiu sem saber aonde ia.

[8]Uskon kautta oli Abraham kuuliainen, kun hänet kutsuttiin lähtemään siihen maahan, joka hänen oli määrä saada perinnöksi. Hän lähti tietämättä, minne saapuisi.

[9] Pela fé, peregrinou na terra da promessa como em terra alheia, habitando em tendas com Isaque e Jacó, herdeiros com ele da mesma promessa;

[9]Uskossa hän eli muukalaisena lupauksen maassa niin kuin vieraassa maassa. Hän asui teltoissa Iisakin ja Jaakobin kanssa, jotka olivat saman lupauksen perillisiä.

[10] porque aguardava a cidade que tem fundamentos, da qual Deus é o arquiteto e edificador.

[10] Abraham näet odotti sitä kaupunkia, jolla on perustukset ja jonka suunnittelija ja rakentaja on Jumala.

[11] Pela fé, também, a própria Sara recebeu poder para ser mãe, não obstante o avançado de sua idade, pois teve por fiel aquele que lhe havia feito a promessa.

[11]Uskon kautta sai Saarakin, vaikka oli hedelmätön, voimaa suvun perustamiseen, vieläpä yli-ikäisenä, koska hän piti lupauksen antajaa luotettavana.

[12] Por isso, também de um, aliás já amortecido, saiu uma posteridade tão numerosa como as estrelas do céu e inumerável como a areia que está na praia do mar.

[13] Todos estes morreram na fé, sem ter obtido as promessas; vendo-as, porém, de longe, e saudando-as, e confessando que eram estrangeiros e peregrinos sobre a terra.

[14] Porque os que falam desse modo manifestam estar procurando uma pátria.

[15] E, se, na verdade, se lembrassem daquela de onde saíram, teriam oportunidade de voltar.

[16] Mas, agora, aspiram a uma pátria superior, isto é, celestial. Por isso, Deus não se envergonha deles, de ser chamado o seu Deus, porquanto lhes preparou uma cidade.

[17] Pela fé, Abraão, quando posto à prova, ofereceu Isaque; estava mesmo para sacrificar o seu unigênito aquele que acolheu alegremente as promessas,

[18] a quem se tinha dito: Em Isaque será chamada a tua descendência;

[19] porque considerou que Deus era poderoso até para ressuscitá-lo dentre os mortos, de onde também, figuradamente, o recobrou.

[20] Pela fé, igualmente Isaque abençoou a Jacó e a Esaú, acerca de coisas que ainda estavam para vir.

[12]Sen tähden syntyikin yhdestä miehestä, jopa kuoleutuneesta, jälkeläisiä niin paljon kuin on taivaalla tähtiä ja meren rannalla hiekkaa, lukematon määrä.

[13]Uskossa nämä kaikki kuolivat eivätkä saaneet sitä, mikä oli luvattu. Kaukaa he olivat sen nähneet ja sitä tervehtineet ja tunnustaneet olevansa vieraita ja muukalaisia maan päällä.

[14]Ne, jotka näin puhuvat, ilmaisevat etsivänsä isänmaata.

[15] Jos he olisivat muistelleet sitä maata, josta he olivat lähteneet, niin olisihan heillä ollut mahdollisuus palata takaisin.

[16] Nyt he kuitenkin pyrkivät parempaan maahan, nimittäin taivaalliseen. Sen tähden Jumala ei häpeä heitä vaan sallii kutsua itseään heidän Jumalakseen, sillä hän on valmistanut heille kaupungin.

[17]Uskon kautta Abraham uhrasi Iisakin, kun hänet pantiin koetukselle. Hän uhrasi ainoan poikansa, hän, joka oli vastaanottanut lupaukset

[18]ja jolle oli sanottu: ”Iisakista sinä saat nimellesi jälkeläiset ”.

[19]Hän näet päätteli, että Jumala kykenee kuolleistakin herättämään, ja sen vertauskuvana hän sai Iisakin takaisin.

[20] Uskon kautta antoi Iisak Jaakobille ja Eesaulle siunauksen, joka koski tulevaisuuttakin.

[21] Pela fé, Jacó, quando estava para morrer, abençoou cada um dos filhos de José e, apoiado sobre a extremidade do seu bordão, adorou.

[21]Uskon kautta siunasi Jaakob ennen kuolemaansa Joosefin molemmat pojat ja rukoili sauvansa päähän nojaten.

[22] Pela fé, José, próximo do seu fim, fez menção do Êxodo dos filhos de Israel, bem como deu ordens quanto aos seus próprios ossos.

[22]Uskon kautta muistutti Joosef loppunsa lähetessä Israelin lasten lähdöstä ja antoi määräyksen luistaan.

[23] Pela fé, Moisés, apenas nascido, foi ocultado por seus pais, durante três meses, porque viram que a criança era formosa; também não ficaram amedrontados pelo decreto do rei.

[23]Uskon kautta pitivät Mooseksen vanhemmat poikaansa heti syntymästä lähtien piilossa kolme kuukautta. He näkivät, että lapsi oli ihana, eivätkä pelänneet kuninkaan määräystä.

[24] Pela fé, Moisés, quando já homem feito, recusou ser chamado filho da filha de Faraó,

[24]Uskon kautta Mooses kieltäytyi suureksi tultuaan kantamasta faraon tyttären pojan nimeä.

[25] preferindo ser maltratado junto com o povo de Deus a usufruir prazeres transitórios do pecado;

[25]Hän piti parempana kärsiä yhdessä Jumalan kansan kanssa kuin saada synnistä hetkellistä nautintoa.

[26] porquanto considerou o opróbrio de Cristo por maiores riquezas do que os tesouros do Egito, porque contemplava o galardão.

[26]Hän piti Kristuksen pilkkaa suurempana rikkautena kuin Egyptin aarteita, sillä hän käänsi katseensa palkintoa kohti.

[27] Pela fé, ele abandonou o Egito, não ficando amedrontado com a cólera do rei; antes, permaneceu firme como quem vê aquele que é invisível.

[27]Uskossa Mooses jätti Egyptin pelkäämättä kuninkaan vihaa. Hän kesti, koska hän ikään kuin näki sen, joka on näkymätön.

[28] Pela fé, celebrou a Páscoa e o derramamento do sangue, para que o exterminador não tocasse nos primogênitos dos israelitas.

[28]Uskossa hän pani toimeen pääsiäisen vieton ja veren sivelyn, ettei surmaaja koskisi kansan esikoisiin.

[29] Pela fé, atravessaram o mar Vermelho como por terra seca; tentando-o os egípcios, foram tragados de todo.

[29]Uskossa kansa kulki Punaisenmeren poikki aivan kuin kuivaa maata myöten, mutta samaa yrittäessään egyptiläiset hukkuivat.

30 Pela fé, ruíram as muralhas de Jericó, depois de rodeadas por sete dias.

31 Pela fé, Raabe, a meretriz, não foi destruída com os desobedientes, porque acolheu com paz aos espias.

32 E que mais direi? Certamente, me faltará o tempo necessário para referir o que há a respeito de Gideão, de Baraque, de Sansão, de Jefté, de Davi, de Samuel e dos profetas,

33 os quais, por meio da fé, subjugaram reinos, praticaram a justiça, obtiveram promessas, fecharam a boca de leões,

34 extinguiram a violência do fogo, escaparam ao fio da espada, da fraqueza tiraram força, fizeram-se poderosos em guerra, puseram em fuga exércitos de estrangeiros.

35 Mulheres receberam, pela ressurreição, os seus mortos. Alguns foram torturados, não aceitando seu resgate, para obterem superior ressurreição;

36 outros, por sua vez, passaram pela prova de escárnios e açoites, sim, até de algemas e prisões.

37 Foram apedrejados, provados, serrados pelo meio, mortos a fio de espada; andaram peregrinos, vestidos de peles de ovelhas e de cabras, necessitados, afligidos, maltratados

30Uskon kautta sortuivat Jerikon muurit, kun niiden ympäri oli kuljettu seitsemän päivää.

31Uskon kautta pelastui portto Raahab tuhoutumasta yhdessä tottelemattomien kanssa, kun hän oli ottanut vakoilijat luokseen rauha mielessään.

32Mitä vielä sanoisin? Minulta loppuisi aika, jos kertoisin Gideonista, Baarakista ja Simsonista, Jeftasta, Daavidista ja Samuelista sekä profeetoista.

33 Uskon kautta he kukistivat valtakuntia, pitivät vanhurskautta voimassa, saivat kokea lupausten toteutumista, tukkivat leijonien kidat.

34He sammuttivat tulen voiman, pääsivät miekanteriä pakoon, vahvistuivat heikkoudesta, tulivat väkeviksi sodassa ja ajoivat pakoon muukalaisten sotajoukot.

35On ollut naisia, jotka saivat kuolleet omaisensa takaisin henkiin herätettyinä. Jotkut antoivat kiduttaa itseään eivätkä ottaneet vastaan vapautusta, että saavuttaisivat paremman ylösnousemuksen.

36Toiset taas saivat kokea pilkkaa ja ruoskimista, vieläpä kahleita ja vankeutta.

37Heitä kivitettiin, sahattiin kappaleiksi ja surmattiin miekalla. He kuljeksivat lampaan- ja vuohennahoissa, olivat puutteenalaisia, ahdistettuja ja pahoinpideltyjä,

[38] (homens dos quais o mundo não era digno), errantes pelos desertos, pelos montes, pelas covas, pelos antros da terra.
[39] Ora, todos estes que obtiveram bom testemunho por sua fé não obtiveram, contudo, a concretização da promessa,
[40] por haver Deus provido coisa superior a nosso respeito, para que eles, sem nós, não fossem aperfeiçoados.

Hebreus 12

Devemos imitar o exemplo de Cristo, que foi perseverante em meio às provações

[1] Portanto, também nós, visto que temos a rodear-nos tão grande nuvem de testemunhas, desembaraçando-nos de todo peso e do pecado que tenazmente nos assedia, corramos, com perseverança, a carreira que nos está proposta,
[2] olhando firmemente para o Autor e Consumador da fé, Jesus, o qual, em troca da alegria que lhe estava proposta, suportou a cruz, não fazendo caso da ignomínia, e está assentado à destra do trono de Deus.
[3] Considerai, pois, atentamente, aquele que suportou tamanha oposição dos pecadores contra si mesmo, para que não vos fatigueis, desmaiando em vossa alma.

As provações revelam o amor paternal de Deus para com seus filhos

[4] Ora, na vossa luta contra o pecado, ainda não tendes resistido até ao sangue
[5] e estais esquecidos da exortação que, como a filhos, discorre convosco: Filho meu, não menosprezes a correção que vem

[38]nuo, joiden arvoinen maailma ei ollut. He harhailivat autiomaissa, vuorilla, luolissa ja maakuopissa.
[39]Vaikka nämä kaikki olivat uskon kautta saaneet todistuksen, he eivät silti saavuttaneet sitä, mikä oli luvattu.
[40] Jumala oli näet varannut meitä varten jotakin parempaa, etteivät he pääsisi täydellisyyteen ilman meitä.

Heprealaisille 12

Herran antama kuritus

[1]Koska meillä on ympärillämme näin suuri todistajien pilvi, pankaamme mekin pois kaikki, mikä painaa, ja synti, joka niin helposti kietoo. Juoskaamme kestävinä kilpailussa, joka on edessämme,
[2]katse kiinnitettynä uskon alkajaan ja täydelliseksi tekijään, Jeesukseen, joka edessään olevan ilon vuoksi kärsi ristin, häpeästä välittämättä, ja istuu nyt Jumalan valtaistuimen oikealla puolella.
[3]Ajatelkaa häntä, joka niin paljon kesti syntisten vastustusta itseään kohtaan, ettette väsyisi ja menettäisi rohkeuttanne.
[4]Ette te vielä ole tehneet verille asti vastarintaa taistellessanne syntiä vastaan.
[5] Te olette unohtaneet kehotuksen, joka puhuu teille niin kuin lapsille: ”Poikani, älä halveksi Herran kuritusta äläkä menetä toivoasi, kun hän nuhtelee sinua.

do SENHOR, nem desmaies quando por ele és reprovado;

[6] porque o SENHOR corrige a quem ama e açoita a todo filho a quem recebe.

[6]Sillä jota Herra rakastaa, sitä hän kurittaa. Hän ruoskii jokaista lasta, jonka ottaa huomaansa.”

[7] É para disciplina que perseverais (Deus vos trata como filhos); pois que filho há que o pai não corrige?

[7] Kärsimys on teille kasvatusta; Jumala kohtelee teitä kuin lapsiaan. Mikä on se lapsi, jota isä ei kurita?

[8] Mas, se estais sem correção, de que todos se têm tornado participantes, logo, sois bastardos e não filhos.

[8] Mutta jos te olette ilman kuritusta, josta kaikki ovat tulleet osallisiksi, niin te olette äpäriä ettekä laillisia lapsia.

[9] Além disso, tínhamos os nossos pais segundo a carne, que nos corrigiam, e os respeitávamos; não havemos de estar em muito maior submissão ao Pai espiritual e, então, viveremos?

[9] Meillä oli kurittajina maalliset isämme, ja heitä me kunnioitimme. Emmekö paljoa ennemmin olisi alamaisia henkien Isälle, että eläisimme?

[10] Pois eles nos corrigiam por pouco tempo, segundo melhor lhes parecia; Deus, porém, nos disciplina para aproveitamento, a fim de sermos participantes da sua santidade.

[10]Isät kurittivat meitä vain muutamia päiviä varten, niin kuin he näkivät hyväksi, mutta Jumala kurittaa meitä tosi parhaaksemme, että pääsisimme osallisiksi hänen pyhyydestään.

[11] Toda disciplina, com efeito, no momento não parece ser motivo de alegria, mas de tristeza; ao depois, entretanto, produz fruto pacífico aos que têm sido por ela exercitados, fruto de justiça.

[11] Mikään kuritus ei tosin sillä kertaa näytä olevan iloksi vaan murheeksi, mutta jälkeenpäin se antaa hedelmänään vanhurskauden ja rauhan niille, joita on sen avulla harjoitettu.

[12] Por isso, restabelecei as mãos descaídas e os joelhos trôpegos;

[12]Oikaiskaa siis hervonneet kätenne ja halvaantuneet polvenne!

[13] e fazei caminhos retos para os pés, para que não se extravie o que é manco; antes, seja curado.

[13]Tehkää polut suoriksi jaloillenne, ettei ontuva jalka nyrjähtäisi vaan pikemminkin parantuisi.

A exortação à paz e à pureza

[14] Segui a paz com todos e a santificação, sem a qual ninguém verá o SENHOR,

Varoitus luopumuksesta

[14]Pyrkikää rauhaan kaikkien kanssa ja pyhitykseen, sillä ilman sitä ei kukaan ole näkevä Herraa.

[15] atentando, diligentemente, por que ninguém seja faltoso, separando-se da graça de Deus; nem haja alguma raiz de amargura que, brotando, vos perturbe, e, por meio dela, muitos sejam contaminados;

[15]Pitäkää huoli siitä, ettei kukaan jää osattomaksi Jumalan armosta eikä mikään katkeruuden juuri pääse kasvamaan ja tekemään häiriötä ja monet sen vuoksi saastu,

[16] nem haja algum impuro ou profano, como foi Esaú, o qual, por um repasto, vendeu o seu direito de primogenitura.

[16]ja ettei kukaan ole haureellinen tai epäpyhä niin kuin Eesau, joka yhdestä ateriasta myi esikoisuutensa.

[17] Pois sabeis também que, posteriormente, querendo herdar a bênção, foi rejeitado, pois não achou lugar de arrependimento, embora, com lágrimas, o tivesse buscado.

[17]Tehän tiedätte, että kun hän myöhemmin tahtoi periä siunauksen, hänet hylättiin, eikä hän saanut mahdollisuutta muutokseen, vaikka hän sitä kyynelin pyysi.

O contraste entre Sinai e Sião

[18] Ora, não tendes chegado ao fogo palpável e ardente, e à escuridão, e às trevas, e à tempestade,

[18]Te ette ole tulleet sen vuoren luo, jota voidaan käsin koskettaa ja joka palaa tulessa, ette synkeyden, pimeyden ettekä myrskyn,

[19] e ao clangor da trombeta, e ao som de palavras tais, que quantos o ouviram suplicaram que não se lhes falasse mais,

[19]ette pasuunan kaiun ettekä äänen luo, joka puhui. Ne, jotka sen kuulivat, pyysivät, ettei heille sanottaisi enää sanaakaan,

[20] pois já não suportavam o que lhes era ordenado: Até um animal, se tocar o monte, será apedrejado.

[20]sillä he eivät voineet kestää tätä käskyä: ”Koskettipa vuorta vaikka eläinkin, se kivitettäköön.”

[21] Na verdade, de tal modo era horrível o espetáculo, que Moisés disse: Sinto-me aterrado e trêmulo!

[21]Näky oli niin kauhistuttava, että Mooses sanoi: ”Minä olen pelästynyt ja vapisen.”

[22] Mas tendes chegado ao monte Sião e à cidade do Deus vivo, a Jerusalém celestial, e a incontáveis hostes de anjos, e à universal assembléia

[22]Te sitä vastoin olette tulleet Siionin vuoren ja elävän Jumalan kaupungin, taivaallisen Jerusalemin, kymmenientuhansien enkelien ja juhlajoukon luo,

[23] e igreja dos primogênitos arrolados nos céus, e a Deus, o Juiz de todos, e aos espíritos dos justos aperfeiçoados,

[24] e a Jesus, o Mediador da nova aliança, e ao sangue da aspersão que fala coisas superiores ao que fala o próprio Abel.

[25] Tende cuidado, não recuseis ao que fala. Pois, se não escaparam aqueles que recusaram ouvir quem, divinamente, os advertia sobre a terra, muito menos nós, os que nos desviamos daquele que dos céus nos adverte,

[26] aquele, cuja voz abalou, então, a terra; agora, porém, ele promete, dizendo: Ainda uma vez por todas, farei abalar não só a terra, mas também o céu.

[27] Ora, esta palavra: Ainda uma vez por todas significa a remoção dessas coisas abaladas, como tinham sido feitas, para que as coisas que não são abaladas permaneçam.

[28] Por isso, recebendo nós um reino inabalável, retenhamos a graça, pela qual sirvamos a Deus de modo agradável, com reverência e santo temor;

[29] porque o nosso Deus é fogo consumidor.

Hebreus 13

Os deveres sociais

[1] Seja constante o amor fraternal.

[23]esikoisten seurakunnan luo, niiden, joiden nimet ovat kirjoitettuina taivaissa, Jumalan luo, joka on kaikkien tuomari, ja täydellisiksi tulleiden vanhurskaiden henkien luo

[24]ja uuden liiton välimiehen Jeesuksen luo ja vihmontaveren luo, joka puhuu parempaa kuin Aabelin veri.

[25]Katsokaa, ettette torju luotanne häntä, joka puhuu. Jos kerran isät eivät päässeet pakoon torjuessaan luotaan hänet, joka ilmoitti Jumalan tahdon maan päällä, vielä vähemmän pääsemme pakoon me, jos käännymme pois hänestä, joka ilmoittaa sen taivaista.

[26]Silloin hänen äänensä sai maan vapisemaan, mutta nyt hän on luvannut: ”Vielä kerran minä järisytän maan, enkä vain sitä vaan taivaankin.”

[27]Tuo ”vielä kerran” osoittaa, että ne, jotka järkkyvät, tulevat muuttumaan, koska ne ovat luotuja, jotta pysyisivät ne, jotka eivät järky.

[28]Koska me saamme valtakunnan, joka ei järky, olkaamme kiitollisia ja palvelkaamme Jumalaa hänen mielensä mukaisesti, kunnioittaen ja peläten,

[29]sillä meidän Jumalamme on kuluttava tuli.

Heprealaisille 13

Jumalan tahdon mukainen elämä

[1]Pysyköön veljesrakkaus.

[2] Não negligencieis a hospitalidade, pois alguns, praticando-a, sem o saber acolheram anjos.

[2]Älkää unohtako vieraanvaraisuutta, sillä sitä osoittamalla jotkut ovat saaneet tietämättään pitää enkeleitä vierainaan.

[3] Lembrai-vos dos encarcerados, como se presos com eles; dos que sofrem maus tratos, como se, com efeito, vós mesmos em pessoa fôsseis os maltratados.

[3]Muistakaa vankeja, niin kuin olisitte itse kahleissa heidän kanssaan, muistakaa pahoinpideltyjä, onhan teillä itsellännekin ruumis.

[4] Digno de honra entre todos seja o matrimônio, bem como o leito sem mácula; porque Deus julgará os impuros e adúlteros.

[4]Pitäköön jokainen avioliiton kunniassa ja aviovuoteen tahrattomana, sillä Jumala tuomitsee haureelliset ja avionrikkojat.

[5] Seja a vossa vida sem avareza. Contentai-vos com as coisas que tendes; porque ele tem dito: De maneira alguma te deixarei, nunca jamais te abandonarei.

[5]Älkää eläkö rahaa ahnehtien. Tyytykää siihen, mitä teillä on, sillä hän on itse sanonut: ”En minä sinua hylkää enkä sinua jätä.”

[6] Assim, afirmemos confiantemente: O SENHOR é o meu auxílio, não temerei; que me poderá fazer o homem?

[6]Siksi me sanomme turvallisin mielin: ”Herra on minun auttajani, en minä pelkää. Mitä voi ihminen minulle tehdä?”

Os deveres espirituais

[7] Lembrai-vos dos vossos guias, os quais vos pregaram a palavra de Deus; e, considerando atentamente o fim da sua vida, imitai a fé que tiveram.

[7]Muistakaa johtajianne, jotka ovat puhuneet teille Jumalan sanaa. Pankaa merkille, kuinka heidän vaelluksensa on päättynyt, ja seuratkaa heidän uskoaan.

[8] Jesus Cristo, ontem e hoje, é o mesmo e o será para sempre.

[8]Jeesus Kristus on sama eilen ja tänään ja iankaikkisesti.

[9] Não vos deixeis envolver por doutrinas várias e estranhas, porquanto o que vale é estar o coração confirmado com graça e não com alimentos, pois nunca tiveram proveito os que com isto se preocuparam.

[9]Älkää antako monenlaisten ja vieraiden oppien viedä itseänne harhaan. On hyvä, että sydän saa vahvistusta armosta eikä ruokasäädöksistä, joiden noudattajat eivät ole hyötyneet niistä mitään.

[10] Possuímos um altar do qual não têm direito de comer os que ministram no tabernáculo.

[10]Meillä on uhrialttari, josta ilmestysmajassa palvelevilla ei ole lupa syödä.

[11] Pois aqueles animais cujo sangue é trazido para dentro do Santo dos Santos, pelo sumo sacerdote, como oblação pelo

[11]Ylipappi vie eläinten veren syntien sovitukseksi kaikkeinpyhimpään, mutta

pecado, têm o corpo queimado fora do acampamento.

[12] Por isso, foi que também Jesus, para santificar o povo, pelo seu próprio sangue, sofreu fora da porta.

[13] Saiamos, pois, a ele, fora do arraial, levando o seu vitupério.

[14] Na verdade, não temos aqui cidade permanente, mas buscamos a que há de vir.

[15] Por meio de Jesus, pois, ofereçamos a Deus, sempre, sacrifício de louvor, que é o fruto de lábios que confessam o seu nome.

[16] Não negligencieis, igualmente, a prática do bem e a mútua cooperação; pois, com tais sacrifícios, Deus se compraz.

[17] Obedecei aos vossos guias e sede submissos para com eles; pois velam por vossa alma, como quem deve prestar contas, para que façam isto com alegria e não gemendo; porque isto não aproveita a vós outros.

Algumas recomendações pessoais

[18] Orai por nós, pois estamos persuadidos de termos boa consciência, desejando em todas as coisas viver condignamente.

[19] Rogo-vos, com muito empenho, que assim façais, a fim de que eu vos seja restituído mais depressa.

[20] Ora, o Deus da paz, que tornou a trazer dentre os mortos a Jesus, nosso SENHOR, o grande Pastor das ovelhas, pelo sangue da eterna aliança,

eläinten ruhot poltetaan leirin ulkopuolella.

[12]Siksi myös Jeesus, pyhittääkseen kansan omalla verellään, kärsi portin ulkopuolella.

[13]Menkäämme siis hänen luokseen leirin ulkopuolelle hänen pilkkaansa kantaen.

[14]Eihän meillä täällä ole pysyvää kaupunkia, vaan tulevaa me etsimme.

[15]Uhratkaamme siis hänen kauttaan alati Jumalalle kiitosuhria, niiden huulten hedelmää, jotka tunnustavat hänen nimeään.

[16]Älkää unohtako tehdä hyvää ja jakaa omastanne, sillä sellaisiin uhreihin Jumala mieltyy.

[17]Olkaa johtajillenne kuuliaiset, totelkaa heitä, sillä he valvovat teidän sielujanne niin kuin ne, joiden on tehtävä tili. Näin he voivat tehdä työtään iloiten, ei huokaillen, sillä se ei teitä hyödyttäisi.

[18]Rukoilkaa meidän puolestamme. Olemme varmoja siitä, että meillä on hyvä omatunto, koska tahdomme elää kaikin tavoin oikein.

[19]Siksi kehotan teitä yhä enemmän rukoilemaan, että minun annettaisiin pian palata luoksenne.

Rukous ja lopputervehdys

[20]Rauhan Jumala, joka on nostanut kuolleista meidän Herramme Jeesuksen, hänet, joka iankaikkisen liiton veren perusteella on se suuri lampaiden paimen,

[21] vos aperfeiçoe em todo o bem, para cumprirdes a sua vontade, operando em vós o que é agradável diante dele, por Jesus Cristo, a quem seja a glória para todo o sempre. Amém!

[21]tehköön teidät kykeneviksi kaikkeen hyvään toteuttaaksenne hänen tahtonsa. Hän vaikuttakoon teissä sen, mikä on hänelle mieluista, Jeesuksen Kristuksen kautta. Hänelle kunnia aina ja iankaikkisesti. Aamen.

[22] Rogo-vos ainda, irmãos, que suporteis a presente palavra de exortação; tanto mais quanto vos escrevi resumidamente.

[22]Pyydän teitä, veljet, kestäkää tämä kehotuksen sana, sillä lyhyesti olen teille kirjoittanut.

[23] Notifico-vos que o irmão Timóteo foi posto em liberdade; com ele, caso venha logo, vos verei.

[23] Tulkoon teille tiedoksi, että veljemme Timoteus on päästetty vapaaksi. Jos hän pian tulee, saan hänen kanssaan nähdä teidät.

[24] Saudai todos os vossos guias, bem como todos os santos. Os da Itália vos saúdam.

[24]Tervehdys kaikille johtajillenne ja kaikille pyhille. Tervehdyksen lähettävät teille ne, jotka ovat Italiasta.

[25] A graça seja com todos vós.

[25]Armo olkoon kaikkien teidän kanssanne!

Epístola de Tiago	Jaakob

Tiago 1

Prefácio e saudação

[1] Tiago, servo de Deus e do SENHOR Jesus Cristo, às doze tribos que se encontram na Dispersão, saudações.

Os benefícios das provações

[2] Meus irmãos, tende por motivo de toda alegria o passardes por várias provações,

[3] sabendo que a provação da vossa fé, uma vez confirmada, produz perseverança.

[4] Ora, a perseverança deve ter ação completa, para que sejais perfeitos e íntegros, em nada deficientes.

Como obter a sabedoria

[5] Se, porém, algum de vós necessita de sabedoria, peça-a a Deus, que a todos dá liberalmente e nada lhes impropera; e ser-lhe-á concedida.

[6] Peça-a, porém, com fé, em nada duvidando; pois o que duvida é semelhante à onda do mar, impelida e agitada pelo vento.

[7] Não suponha esse homem que alcançará do SENHOR alguma coisa;

[8] homem de ânimo dobre, inconstante em todos os seus caminhos.

As circunstâncias terrenas são transitórias

[9] O irmão, porém, de condição humilde glorie-se na sua dignidade,

[10] e o rico, na sua insignificância, porque ele passará como a flor da erva.

[11] Porque o sol se levanta com seu ardente calor, e a erva seca, e a sua flor cai, e desaparece a formosura do seu aspecto;

Jaakob 1

[1]Jaakob, Jumalan ja Herran Jeesuksen Kristuksen palvelija, tervehtii kahtatoista hajaannuksessa asuvaa heimoa.

Kiusausten kestäminen

[2]Veljeni, pitäkää pelkkänä ilona, kun joudutte monenlaisiin koetuksiin.

[3]Tehän tiedätte, että teidän uskonne kestävyys koetuksissa saa aikaan kärsivällisyyttä.

[4]Kärsivällisyys tuottakoon täydellisen teon, jotta olisitte täydellisiä ja eheitä, ette millään tavoin vajaita.

[5] Jos joltakin teistä puuttuu viisautta, anokoon sitä Jumalalta, joka antaa kaikille auliisti ja moittimatta, niin se hänelle annetaan.

[6]Mutta anokoon uskossa, lainkaan epäilemättä. Joka epäilee, on kuin meren aalto, jota tuuli ajaa ja heittelee.

[7]Älköön sellainen ihminen luulko saavansa Herralta mitään,

[8] kahtaalle häilyvä mies, epävakaa kaikilla teillään.

[9]Alhainen veli kerskatkoon ylhäisyydestään,

[10]rikas alhaisuudestaan, sillä hän on katoava niin kuin ruohon kukka.

[11]Aurinko nousee, ja tulee helle, joka kuivattaa ruohon. Ruohon kukka varisee,

assim também se murchará o rico em seus caminhos.

ja sen muodon kauneus katoaa. Samoin on rikaskin lakastuva teillään.

A origem do pecado

12 Bem-aventurado o homem que suporta, com perseverança, a provação; porque, depois de ter sido aprovado, receberá a coroa da vida, a qual o SENHOR prometeu aos que o amam.

12Autuas se mies, joka kestää koetuksen. Kun hänet on koeteltu, hän on saava elämän kruunun. Herra on sen luvannut niille, jotka häntä rakastavat.

13 Ninguém, ao ser tentado, diga: Sou tentado por Deus; porque Deus não pode ser tentado pelo mal e ele mesmo a ninguém tenta.

13Älköön kukaan kiusattuna ollessaan sanoko, että Jumala häntä kiusaa. Ei Jumala ole pahan kiusattavissa, eikä hän kiusaa ketään.

14 Ao contrário, cada um é tentado pela sua própria cobiça, quando esta o atrai e seduz.

14 Jokaista kiusaa hänen oma himonsa; se häntä vetää ja houkuttelee.

15 Então, a cobiça, depois de haver concebido, dá à luz o pecado; e o pecado, uma vez consumado, gera a morte.

15Kun sitten himo tulee raskaaksi, se synnyttää synnin, ja kun synti on kypsynyt täyteen mittaansa, se synnyttää kuoleman.

A origem do bem

16 Não vos enganeis, meus amados irmãos.

16Älkää eksykö, rakkaat veljeni!

17 Toda boa dádiva e todo dom perfeito são lá do alto, descendo do Pai das luzes, em quem não pode existir variação ou sombra de mudança.

17 Jokainen hyvä anti ja jokainen täydellinen lahja tulee ylhäältä, valojen Isältä, jonka luona ei ole muutosta eikä varjoakaan vaihtelusta.

18 Pois, segundo o seu querer, ele nos gerou pela palavra da verdade, para que fôssemos como que primícias das suas criaturas.

18Tahtonsa mukaan hän synnytti meidät totuuden sanalla, että me olisimme hänen luomistekojensa ensi hedelmä.

A prática da palavra de Deus

Sanan kuulija ja tekijä

19 Sabeis estas coisas, meus amados irmãos. Todo homem, pois, seja pronto para ouvir, tardio para falar, tardio para se irar.

19Tietäkää, rakkaat veljeni, että jokaisen ihmisen tulee olla nopea kuulemaan mutta hidas puhumaan ja hidas vihaan,

20 Porque a ira do homem não produz a justiça de Deus.

20sillä miehen viha ei toteuta Jumalan vanhurskautta.

21 Portanto, despojando-vos de toda impureza e acúmulo de maldade, acolhei,

21 Pankaa siis pois kaikki saastaisuus ja kaikenlainen pahuus ja ottakaa sävyisästi

com mansidão, a palavra em vós implantada, a qual é poderosa para salvar a vossa alma.

22 Tornai-vos, pois, praticantes da palavra e não somente ouvintes, enganando-vos a vós mesmos.

23 Porque, se alguém é ouvinte da palavra e não praticante, assemelha-se ao homem que contempla, num espelho, o seu rosto natural;

24 pois a si mesmo se contempla, e se retira, e para logo se esquece de como era a sua aparência.

25 Mas aquele que considera, atentamente, na lei perfeita, lei da liberdade, e nela persevera, não sendo ouvinte negligente, mas operoso praticante, esse será bem-aventurado no que realizar.

26 Se alguém supõe ser religioso, deixando de refrear a língua, antes, enganando o próprio coração, a sua religião é vã.

27 A religião pura e sem mácula, para com o nosso Deus e Pai, é esta: visitar os órfãos e as viúvas nas suas tribulações e a si mesmo guardar-se incontaminado do mundo.

Tiago 2

Não se deve fazer acepção de pessoas

1 Meus irmãos, não tenhais a fé em nosso SENHOR Jesus Cristo, SENHOR da glória, em acepção de pessoas.

2 Se, portanto, entrar na vossa sinagoga algum homem com anéis de ouro nos

vastaan sana, joka on teihin istutettu ja joka voi pelastaa teidän sielunne.

22Olkaa sanan tekijöitä eikä vain sen kuulijoita, pettäen itsenne.

23Jos joku on sanan kuulija mutta ei sen tekijä, hän on kuin mies, joka kuvastimesta tarkastelee luonnollisia kasvojaan.

24Hän tarkastelee itseään, lähtee pois ja unohtaa heti, millainen oli.

25 Mutta se, joka on katsonut täydelliseen lakiin, vapauden lakiin, ja pysyy siinä eikä ole muistamaton kuulija vaan todellinen tekijä, hän on oleva autuas tekemisessään.

26Jos joku luulee palvelevansa Jumalaa mutta ei hillitse kieltään, hän pettää sydämensä ja hänen jumalanpalveluksensa on turha.

27Puhdasta ja tahratonta jumalanpalvelusta Jumalan ja Isän silmissä on käydä katsomassa orpoja ja leskiä heidän ahdingossaan ja varjella itsensä niin, ettei maailma saastuta.

Jaakob 2

Älkää halveksiko köyhää

1Veljeni, te, jotka uskotte meidän kirkastettuun Herraamme Jeesukseen Kristukseen, älkää katsoko henkilöön.

2Jos kokoukseenne tulee mies, kultasormus sormessaan ja yllään hienot

dedos, em trajos de luxo, e entrar também algum pobre andrajoso,

[3] e tratardes com deferência o que tem os trajos de luxo e lhe disserdes: Tu, assenta-te aqui em lugar de honra; e disserdes ao pobre: Tu, fica ali em pé ou assenta-te aqui abaixo do estrado dos meus pés,

[4] não fizestes distinção entre vós mesmos e não vos tornastes juízes tomados de perversos pensamentos?

[5] Ouvi, meus amados irmãos. Não escolheu Deus os que para o mundo são pobres, para serem ricos em fé e herdeiros do reino que ele prometeu aos que o amam?

[6] Entretanto, vós outros menosprezastes o pobre. Não são os ricos que vos oprimem e não são eles que vos arrastam para tribunais?

[7] Não são eles os que blasfemam o bom nome que sobre vós foi invocado?

[8] Se vós, contudo, observais a lei régia segundo a Escritura: Amarás o teu próximo como a ti mesmo, fazeis bem;

[9] se, todavia, fazeis acepção de pessoas, cometeis pecado, sendo argüidos pela lei como transgressores.

[10] Pois qualquer que guarda toda a lei, mas tropeça em um só ponto, se torna culpado de todos.

[11] Porquanto, aquele que disse: Não adulterarás também ordenou: Não matarás. Ora, se não adulteras, porém matas, vens a ser transgressor da lei.

vaatteet, ja tulee myös köyhä likaisissa vaatteissaan,

[3] niin te kiinnitätte huomionne tuohon hienosti pukeutuneeseen ja sanotte: ”Istu tähän mukavasti.” Köyhälle te sanotte: ”Seiso sinä tuossa” tai ”Istu tähän jalkajakkarani viereen.”

[4] Ettekö te silloin ole joutuneet ristiriitaan itsenne kanssa? Eikö teistä ole tullut väärämielisiä tuomareita?

[5] Kuulkaa, rakkaat veljeni! Eikö Jumala ole valinnut niitä, jotka ovat maailman silmissä köyhiä, olemaan rikkaita uskossa ja sen valtakunnan perillisiä, jonka hän on luvannut häntä rakastaville?

[6]Mutta te olette häpäisseet köyhän. Eivätkö juuri rikkaat sorra teitä ja vedä teitä tuomioistuinten eteen?

[7]Eivätkö juuri he pilkkaa sitä jaloa nimeä, joka on lausuttu teidän ylitsenne?

[8]Jos te noudatatte Raamatun kuninkaallista lakia: ”Rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi”, te teette oikein.

[9]Mutta jos te katsotte henkilöön, te teette syntiä, ja laki osoittaa teidät lainrikkojiksi.

[10]Sillä se, joka pitää koko lain mutta rikkoo yhdessä kohdassa, on syyllinen kaikissa kohdin.

[11]Hän, joka sanoi: ”Älä tee huorin”, sanoi myös: ”Älä tapa.” Jos et teekään huorin mutta tapat, olet lainrikkoja.

[12] Falai de tal maneira e de tal maneira procedei como aqueles que hão de ser julgados pela lei da liberdade.

[12]Puhukaa ja toimikaa niin kuin ne, jotka tuomitaan vapauden lain mukaan.

[13] Porque o juízo é sem misericórdia para com aquele que não usou de misericórdia. A misericórdia triunfa sobre o juízo.

[13]Tuomio on näet armoton sille, joka ei ole osoittanut laupeutta. Laupeus saa tuomiosta riemuvoiton.

A fé sem obras é morta

Usko ja teot

[14] Meus irmãos, qual é o proveito, se alguém disser que tem fé, mas não tiver obras? Pode, acaso, semelhante fé salvá-lo?

[14]Veljeni, mitä hyötyä siitä on, jos joku sanoo, että hänellä on usko, mutta hänellä ei ole tekoja? Ei kai usko voi pelastaa häntä?

[15] Se um irmão ou uma irmã estiverem carecidos de roupa e necessitados do alimento cotidiano,

[15]Jos veli tai sisar on vailla vaatteita ja jokapäiväistä ravintoa

[16] e qualquer dentre vós lhes disser: Ide em paz, aquecei-vos e fartai-vos, sem, contudo, lhes dar o necessário para o corpo, qual é o proveito disso?

[16]ja joku teistä sanoo hänelle: ”Mene rauhassa, lämmittele ja syö kylliksesi”, mutta ei anna hänelle, mitä hänen ruumiinsa tarvitsee, mitä hyötyä siitä on?

[17] Assim, também a fé, se não tiver obras, por si só está morta.

[17]Samoin uskokin, jos sillä ei ole tekoja, on itsessään kuollut.

[18] Mas alguém dirá: Tu tens fé, e eu tenho obras; mostra-me essa tua fé sem as obras, e eu, com as obras, te mostrarei a minha fé.

[18] Joku ehkä sanoo: ”Sinulla on usko ja minulla teot.” Näytä sinä minulle uskosi ilman tekoja, niin minä teoistani näytän sinulle uskon.

[19] Crês, tu, que Deus é um só? Fazes bem. Até os demônios crêem e tremem.

[19]Sinä uskot, että Jumala on yksi. Siinä teet oikein; riivaajatkin uskovat sen ja vapisevat.

[20] Queres, pois, ficar certo, ó homem insensato, de que a fé sem as obras é inoperante?

[20]Tahdotko tietää, sinä turhanpäiväinen ihminen, että usko ilman tekoja on hyödytön?

[21] Não foi por obras que Abraão, o nosso pai, foi justificado, quando ofereceu sobre o altar o próprio filho, Isaque?

[21] Eikö isämme Abraham tullut vanhurskaaksi teoista, kun hän vei poikansa Iisakin uhrialttarille?

[22] Vês como a fé operava juntamente com as suas obras; com efeito, foi pelas obras que a fé se consumou,

[22]Sinä huomaat, että usko vaikutti yhdessä hänen tekojensa kanssa ja teoista usko tuli täydelliseksi.

[23] e se cumpriu a Escritura, a qual diz: Ora, Abraão creu em Deus, e isso lhe foi imputado para justiça; e: Foi chamado amigo de Deus.

[23]Niin toteutui Raamatun sana: ”Abraham uskoi Jumalaa, ja se luettiin hänelle vanhurskaudeksi”, ja häntä kutsuttiin Jumalan ystäväksi.

[24] Verificais que uma pessoa é justificada por obras e não por fé somente.

[24]Te siis näette, että ihminen vanhurskautetaan teoista eikä yksin uskosta.

[25] De igual modo, não foi também justificada por obras a meretriz Raabe, quando acolheu os emissários e os fez partir por outro caminho?

[25] Eikö samoin myös portto Raahab tullut vanhurskaaksi teoista, kun hän otti lähettiläät luokseen ja päästi heidät pois toista tietä?

[26] Porque, assim como o corpo sem espírito é morto, assim também a fé sem obras é morta.

[26]Niin kuin ruumis ilman henkeä on kuollut, niin on uskokin ilman tekoja kuollut.

Tiago 3

Os pecados da língua e o dever de refreá-la

[1] Meus irmãos, não vos torneis, muitos de vós, mestres, sabendo que havemos de receber maior juízo.

[2] Porque todos tropeçamos em muitas coisas. Se alguém não tropeça no falar, é perfeito varão, capaz de refrear também todo o corpo.

[3] Ora, se pomos freio na boca dos cavalos, para nos obedecerem, também lhes dirigimos o corpo inteiro.

[4] Observai, igualmente, os navios que, sendo tão grandes e batidos de rijos ventos, por um pequeníssimo leme são dirigidos para onde queira o impulso do timoneiro.

[5] Assim, também a língua, pequeno órgão, se gaba de grandes coisas. Vede como uma fagulha põe em brasas tão grande selva!

Jaakob 3

Hillitse kielesi!

[1]Veljeni, älkööt monet teistä ryhtykö opettajiksi, sillä te tiedätte, että me saamme sitä kovemman tuomion.

[2] Me kaikki hairahdumme monin tavoin. Jos joku ei hairahdu puheissaan, hän on täydellinen mies ja kykenee hallitsemaan myös koko ruumiinsa.

[3]Kun panemme hevosille suitset suuhun, että ne tottelisivat meitä, me voimme ohjata niiden koko ruumista.

[4] Niin myös laivat: vaikka ne ovat suuria ja ankarien tuulten kuljetettavia, niitä ohjataan varsin pienellä peräsimellä, minne perämies tahtoo.

[5] Samoin kieli on pieni jäsen mutta voi kerskailla suurista asioista. Kuinka pieni tuli – ja kuinka suuren metsän se sytyttää!

[6] Ora, a língua é fogo; é mundo de iniqüidade; a língua está situada entre os membros de nosso corpo, e contamina o corpo inteiro, e não só põe em chamas toda a carreira da existência humana, como também é posta ela mesma em chamas pelo inferno.

[6]Myös kieli on tuli, vääryyden maailma. Kieli on jäsenistämme se, joka tahraa koko ruumiin ja sytyttää tuleen elämän pyörän, itse syttyen helvetistä.

[7] Pois toda espécie de feras, de aves, de répteis e de seres marinhos se doma e tem sido domada pelo gênero humano;

[7]Kaikkien petoeläinten, lintujen, matelijoiden ja merieläinten luonnon ihminen voi kesyttää ja on kesyttänytkin,

[8] a língua, porém, nenhum dos homens é capaz de domar; é mal incontido, carregado de veneno mortífero.

[8] mutta kieltä ei kukaan ihminen pysty kesyttämään. Se on levoton ja paha, täynnä kuolettavaa myrkkyä.

[9] Com ela, bendizemos ao SENHOR e Pai; também, com ela, amaldiçoamos os homens, feitos à semelhança de Deus.

[9]Kielellä me ylistämme Herraa ja Isää, ja sillä me kiroamme ihmisiä, Jumalan kaltaisiksi luotuja.

[10] De uma só boca procede bênção e maldição. Meus irmãos, não é conveniente que estas coisas sejam assim.

[10]Samasta suusta lähtee kiitos ja kirous. Näin ei saa olla, veljeni!

[11] Acaso, pode a fonte jorrar do mesmo lugar o que é doce e o que é amargoso?

[11]Eihän samasta lähteensilmästä pulppua makeaa ja karvasta vettä.

[12] Acaso, meus irmãos, pode a figueira produzir azeitonas ou a videira, figos? Tampouco fonte de água salgada pode dar água doce.

[12] Veljeni, ei viikunapuu voi tuottaa oliiveja eikä viiniköynnös viikunoita. Eikä suolainen lähde anna makeaa vettä.

A sabedoria lá do alto

Ylhäältä tuleva viisaus

[13] Quem entre vós é sábio e inteligente? Mostre em mansidão de sabedoria, mediante condigno proceder, as suas obras.

[13]Kuka teistä on viisas ja ymmärtäväinen? Näyttäköön hän tekonsa hyvällä vaelluksellaan, viisaasti ja sävyisästi.

[14] Se, pelo contrário, tendes em vosso coração inveja amargurada e sentimento faccioso, nem vos glorieis disso, nem mintais contra a verdade.

[14]Mutta jos teillä on sydämessänne katkera kiivaus ja riitaisuus, älkää kerskailko ja valehdelko totuutta vastaan.

[15] Esta não é a sabedoria que desce lá do alto; antes, é terrena, animal e demoníaca.

[16] Pois, onde há inveja e sentimento faccioso, aí há confusão e toda espécie de coisas ruins.

[17] A sabedoria, porém, lá do alto é, primeiramente, pura; depois, pacífica, indulgente, tratável, plena de misericórdia e de bons frutos, imparcial, sem fingimento.

[18] Ora, é em paz que se semeia o fruto da justiça, para os que promovem a paz.

[15]Sellainen ei ole ylhäältä tulevaa viisautta vaan maallista, sielullista, riivaajien viisautta.

[16]Sillä missä on kiivautta ja riitaisuutta, siellä on myös epäjärjestystä ja kaikenlaista pahaa menoa.

[17]Mutta ylhäältä tuleva viisaus on ensiksikin puhdasta, sitten rauhaisaa, lempeää, taipuisaa, se on täynnä laupeutta ja hyviä hedelmiä. Se on tasapuolinen ja teeskentelemätön.

[18]Vanhurskauden hedelmä kylvetään rauhassa rauhantekijöille.

Tiago 4

A origem das contendas

[1] De onde procedem guerras e contendas que há entre vós? De onde, senão dos prazeres que militam na vossa carne?

[2] Cobiçais e nada tendes; matais, e invejais, e nada podeis obter; viveis a lutar e a fazer guerras. Nada tendes, porque não pedis;

[3] pedis e não recebeis, porque pedis mal, para esbanjardes em vossos prazeres.

[4] Infiéis, não compreendeis que a amizade do mundo é inimiga de Deus? Aquele, pois, que quiser ser amigo do mundo constitui-se inimigo de Deus.

[5] Ou supondes que em vão afirma a Escritura: É com ciúme que por nós anseia o Espírito, que ele fez habitar em nós?

Jaakob 4

Maailman ystävyys

[1]Mistä teidän keskinäiset taistelunne ja riitanne johtuvat? Eivätkö juuri himoistanne, jotka käyvät sotaa teidän jäsenissänne?

[2]Te himoitsette, eikä teillä kuitenkaan ole. Te tapatte ja kiihkoilette mutta ette voi saavuttaa. Te riitelette ja taistelette, mutta teillä ei ole, koska ette ano.

[3]Te anotte mutta ette saa, koska anotte kelvottomasti, kuluttaaksenne kaiken himoissanne.

[4]Te avionrikkojat! Ettekö tiedä, että maailman ystävyys on vihollisuutta Jumalaa vastaan. Joka siis tahtoo olla maailman ystävä, hänestä tulee Jumalan vihollinen.

[5]Vai luuletteko, että Raamattu turhaan sanoo: ”Kateuteen asti hän halajaa henkeä, jonka on pannut meihin asumaan”?

[6] Antes, ele dá maior graça; pelo que diz: Deus resiste aos soberbos, mas dá graça aos humildes.

[6]Mutta vielä suurempi on armo, jonka hän antaa. Siksi Raamattu sanoo: ”Jumala on ylpeitä vastaan, mutta nöyrille hän antaa armon.”

[7] Sujeitai-vos, portanto, a Deus; mas resisti ao diabo, e ele fugirá de vós.

[7]Olkaa siis Jumalalle alamaisia mutta vastustakaa Paholaista, niin hän pakenee luotanne.

[8] Chegai-vos a Deus, e ele se chegará a vós outros. Purificai as mãos, pecadores; e vós que sois de ânimo dobre, limpai o coração.

[8]Lähestykää Jumalaa, niin hän lähestyy teitä. Puhdistakaa kätenne, te syntiset, puhdistakaa sydämenne, te kahtaalle häilyvät!

[9] Afligi-vos, lamentai e chorai. Converta-se o vosso riso em pranto, e a vossa alegria, em tristeza.

[9]Tuntekaa kurjuutenne, murehtikaa ja itkekää. Naurunne muuttukoon murheeksi ja ilonne suruksi.

[10] Humilhai-vos na presença do SENHOR, e ele vos exaltará.

[10]Nöyrtykää Herran edessä, niin hän korottaa teidät.

A maledicência é condenada

Älä tuomitse!

[11] Irmãos, não faleis mal uns dos outros. Aquele que fala mal do irmão ou julga a seu irmão fala mal da lei e julga a lei; ora, se julgas a lei, não és observador da lei, mas juiz.

[11]Älkää panetelko toisianne, veljet. Joka panettelee veljeään tai tuomitsee hänet, panettelee lakia ja tuomitsee lain. Mutta jos tuomitset lain, et ole lain noudattaja vaan sen tuomari.

[12] Um só é Legislador e Juiz, aquele que pode salvar e fazer perecer; tu, porém, quem és, que julgas o próximo?

[12]Yksi on lainsäätäjä ja tuomari, hän, joka voi pelastaa ja tuomita kadotukseen. Mutta mikä sinä olet tuomitsemaan lähimmäisesi?

A falibilidade dos projetos humanos

Varo kerskailua!

[13] Atendei, agora, vós que dizeis: Hoje ou amanhã, iremos para a cidade tal, e lá passaremos um ano, e negociaremos, e teremos lucros.

[13]Kuulkaa nyt, te, jotka sanotte: ”Tänään tai huomenna matkustamme siihen ja siihen kaupunkiin, viivymme siellä vuoden, käymme kauppaa ja saamme voittoa.”

[14] Vós não sabeis o que sucederá amanhã. Que é a vossa vida? Sois, apenas, como neblina que aparece por instante e logo se dissipa.

[14]Ettehän te tiedä, mitä huominen tuo tullessaan ja millainen on teidän elämänne. Savua te olette, joka hetken näkyy ja sitten haihtuu.

[15] Em vez disso, devíeis dizer: Se o SENHOR quiser, não só viveremos, como também faremos isto ou aquilo.

[15]Sen sijaan teidän tulisi sanoa: ”Jos Herra tahtoo ja elämme, niin teemme tämän tai tuon.”

[16] Agora, entretanto, vos jactais das vossas arrogantes pretensões. Toda jactância semelhante a essa é maligna.

[16]Mutta nyt te ylpeydessänne kerskailette. Kaikki tuollainen kerskailu on pahasta.

[17] Portanto, aquele que sabe que deve fazer o bem e não o faz nisso está pecando.

[17]Joka siis ymmärtää tehdä sitä, mikä on hyvää, mutta ei tee, hänelle se on synniksi.

Tiago 5

Deus condena as riquezas mal adquiridas e mal empregadas

[1] Atendei, agora, ricos, chorai lamentando, por causa das vossas desventuras, que vos sobrevirão.

[2] As vossas riquezas estão corruptas, e as vossas roupagens, comidas de traça;

[3] o vosso ouro e a vossa prata foram gastos de ferrugens, e a sua ferrugem há de ser por testemunho contra vós mesmos e há de devorar, como fogo, as vossas carnes. Tesouros acumulastes nos últimos dias.

[4] Eis que o salário dos trabalhadores que ceifaram os vossos campos e que por vós foi retido com fraude está clamando; e os clamores dos ceifeiros penetraram até aos ouvidos do SENHOR dos Exércitos.

[5] Tendes vivido regaladamente sobre a terra; tendes vivido nos prazeres; tendes engordado o vosso coração, em dia de matança;

[6] tendes condenado e matado o justo, sem que ele vos faça resistência.

A necessidade, bênçãos e exemplo da paciência

[7] Sede, pois, irmãos, pacientes, até à vinda do SENHOR. Eis que o lavrador aguarda com paciência o precioso fruto da terra,

Jaakob 5

Varoitus rikkaille

[1]Kuulkaa nyt, te rikkaat! Itkekää ja valittakaa sitä kurjuutta, joka on teille tulossa.

[2]Teidän rikkautenne on mädäntynyt, ja teidän vaatteenne ovat koin syömiä.

[3]Teidän kultanne ja hopeanne on ruostunut. Niiden ruoste on oleva todisteena teitä vastaan, ja se syö teidän lihanne kuin tuli. Te olette koonneet aarteita viimeisinä päivinä.

[4]Kuulkaa! Palkka, jonka te olette riistäneet työmiehiltä, vainioittenne niittäjiltä, huutaa. Sadonkorjaajien huudot ovat tulleet Herran Sebaotin korviin.

[5]Te olette maan päällä eläneet ylellisesti ja mässäilleet, te olette lihottaneet sydäntänne teurastuspäivänä.

[6]Te olette tuominneet ja tappaneet vanhurskaan; hän ei teitä vastusta.

Kärsivällisyys ja rukous

[7]Olkaa siis kärsivällisiä, veljet, Herran tuloon asti. Katsokaa, kuinka maamies odottaa maan kallista hedelmää ja on

até receber as primeiras e as últimas chuvas.

8 Sede vós também pacientes e fortalecei o vosso coração, pois a vinda do SENHOR está próxima.

9 Irmãos, não vos queixeis uns dos outros, para não serdes julgados. Eis que o juiz está às portas.

10 Irmãos, tomai por modelo no sofrimento e na paciência os profetas, os quais falaram em nome do SENHOR.

11 Eis que temos por felizes os que perseveraram firmes. Tendes ouvido da paciência de Jó e vistes que fim o SENHOR lhe deu; porque o SENHOR é cheio de terna misericórdia e compassivo.

O juramento proibido e o proceder cristão em várias experiências da vida

12 Acima de tudo, porém, meus irmãos, não jureis nem pelo céu, nem pela terra, nem por qualquer outro voto; antes, seja o vosso sim sim, e o vosso não não, para não cairdes em juízo.

13 Está alguém entre vós sofrendo? Faça oração. Está alguém alegre? Cante louvores.

14 Está alguém entre vós doente? Chame os presbíteros da igreja, e estes façam oração sobre ele, ungindo-o com óleo, em nome do SENHOR.

15 E a oração da fé salvará o enfermo, e o SENHOR o levantará; e, se houver cometido pecados, ser-lhe-ão perdoados.

kärsivällinen, kunnes maa on saanut syyssateen ja kevätsateen.

8Olkaa tekin kärsivällisiä, vahvistakaa sydämenne, sillä Herran tulo on lähellä.

9Veljet, älkää nurisko toisianne vastaan, ettei teitä tuomittaisi. Katsokaa, tuomari seisoo ovella!

10 Veljet, ottakaa vaivan kestämisessä ja kärsivällisyydessä esikuvaksenne profeetat, jotka ovat puhuneet Herran nimessä.

11Kuinka ylistämmekään autuaiksi niitä, jotka ovat pysyneet kestävinä! Olette kuulleet Jobin kestävyydestä, ja Herran antaman lopputuloksen te tunnette. Herra on laupias ja armahtava.

12Ennen kaikkea, veljeni, älkää vannoko, älkää taivaan älkääkä maan kautta, älkää mitään muutakaan valaa. ”Kyllä” tarkoittakoon teillä ”kyllä”, ja ”ei” tarkoittakoon ”ei”, ettette joutuisi tuomion alaisiksi.

13Jos joku teistä kärsii vaivaa, rukoilkoon; jos joku on hyvillä mielin, laulakoon kiitosta.

14Jos joku teistä on sairaana, kutsukoon luokseen seurakunnan vanhimmat. Nämä rukoilkoot hänen puolestaan, voidellen häntä öljyllä Herran nimessä.

15Uskon rukous parantaa sairaan, ja Herra nostaa hänet jalkeille, ja jos hän on tehnyt syntiä, se annetaan hänelle anteeksi.

[16] Confessai, pois, os vossos pecados uns aos outros e orai uns pelos outros, para serdes curados. Muito pode, por sua eficácia, a súplica do justo.

[17] Elias era homem semelhante a nós, sujeito aos mesmos sentimentos, e orou, com instância, para que não chovesse sobre a terra, e, por três anos e seis meses, não choveu.

[18] E orou, de novo, e o céu deu chuva, e a terra fez germinar seus frutos.

[19] Meus irmãos, se algum entre vós se desviar da verdade, e alguém o converter,

[20] sabei que aquele que converte o pecador do seu caminho errado salvará da morte a alma dele e cobrirá multidão de pecados.

[16]Tunnustakaa siis syntinne toisillenne ja rukoilkaa toistenne puolesta, että parantuisitte. Vanhurskaan voimallinen rukous saa paljon aikaan.

[17]Elia oli yhtä vajavainen ihminen kuin mekin. Hän rukoili rukoilemalla, ettei sataisi, eikä maa saanut sadetta kolmeen vuoteen ja kuuteen kuukauteen.

[18]Kun hän rukoili uudelleen, taivas antoi sateen ja maa tuotti hedelmänsä.

[19]Veljeni, jos joku teistä eksyy totuudesta ja toinen saa hänet palaamaan takaisin,

[20]niin tietäkää, että se, joka palauttaa syntisen hänen harhateiltään, pelastaa hänen sielunsa kuolemasta ja peittää syntien paljouden.

Primeira epístola de Pedro

1 Pedro 1

Prefácio e saudação

1 Pedro, apóstolo de Jesus Cristo, aos eleitos que são forasteiros da Dispersão no Ponto, Galácia, Capadócia, Ásia e Bitínia,

2 eleitos, segundo a presciência de Deus Pai, em santificação do Espírito, para a obediência e a aspersão do sangue de Jesus Cristo, graça e paz vos sejam multiplicadas.

Ação de graças

3 Bendito o Deus e Pai de nosso SENHOR Jesus Cristo, que, segundo a sua muita misericórdia, nos regenerou para uma viva esperança, mediante a ressurreição de Jesus Cristo dentre os mortos,

4 para uma herança incorruptível, sem mácula, imarcescível, reservada nos céus para vós outros

5 que sois guardados pelo poder de Deus, mediante a fé, para a salvação preparada para revelar-se no último tempo.

6 Nisso exultais, embora, no presente, por breve tempo, se necessário, sejais contristados por várias provações,

7 para que, uma vez confirmado o valor da vossa fé, muito mais preciosa do que o ouro perecível, mesmo apurado por fogo, redunde em louvor, glória e honra na revelação de Jesus Cristo;

1. Pietari

1. Pietari 1

1Pietari, Jeesuksen Kristuksen apostoli, valituille muukalaisille, jotka asuvat hajallaan Pontoksessa, Galatiassa, Kappadokiassa, Aasiassa ja Bityniassa

2ja jotka Isä Jumala ennaltatietämisensä mukaisesti on Hengellään pyhittänyt Jeesuksen Kristuksen kuuliaisuuteen ja hänen verellään vihmottaviksi. Armo ja rauha lisääntyköön teille.

Elävä toivo

3Ylistetty olkoon meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala ja Isä! Suuressa laupeudessaan hän on Jeesuksen Kristuksen kuolleistanousemisen kautta uudestisynnyttänyt meidät elävään toivoon,

4turmeltumattomaan, tahrattomaan ja katoamattomaan perintöön. Se on talletettuna taivaissa teitä varten,

5ja Jumalan voimasta te varjellutte uskon kautta pelastukseen, joka on valmis saatettavaksi ilmi viimeisenä aikana.

6Siksi te riemuitsette, vaikka nyt, jos on tarpeen, vähän aikaa joudutte murehtimaan monenlaisissa koettelemuksissa,

7jotta teidän uskonne havaittaisiin koetuksissa kestäväksi, paljon kallisarvoisemmaksi kuin katoava kulta, joka sekin koetellaan tulessa, ja koituisi kiitokseksi, ylistykseksi ja kunniaksi Jeesuksen Kristuksen ilmestyessä.

[8] a quem, não havendo visto, amais; no qual, não vendo agora, mas crendo, exultais com alegria indizível e cheia de glória,

[8]Häntä te rakastatte, vaikka ette ole häntä nähneet, häneen te uskotte, vaikka ette häntä nyt näe, ja te riemuitsette sanoin kuvaamattomalla ja kirkastuneella ilolla,

[9] obtendo o fim da vossa fé: a salvação da vossa alma.

[9]sillä te saavutatte uskonne päämäärän, sielujen pelastuksen.

[10] Foi a respeito desta salvação que os profetas indagaram e inquiriram, os quais profetizaram acerca da graça a vós outros destinada,

[10]Sitä pelastusta ovat profeetat etsineet ja tutkineet. He ovat ennustaneet teidän osaksenne tulevasta armosta

[11] investigando, atentamente, qual a ocasião ou quais as circunstâncias oportunas, indicadas pelo Espírito de Cristo, que neles estava, ao dar de antemão testemunho sobre os sofrimentos referentes a Cristo e sobre as glórias que os seguiriam.

[11]ja tutkineet, mihin tai millaiseen aikaan heissä oleva Kristuksen Henki viittasi todistaessaan edeltäpäin Kristusta kohtaavista kärsimyksistä ja niiden jälkeen tulevasta kunniasta.

[12] A eles foi revelado que, não para si mesmos, mas para vós outros, ministravam as coisas que, agora, vos foram anunciadas por aqueles que, pelo Espírito Santo enviado do céu, vos pregaram o evangelho, coisas essas que anjos anelam perscrutar.

[12]Heille ilmoitettiin, etteivät he palvelleet itseään vaan teitä sillä sanomalla, jonka nyt ovat kertoneet teille ne, jotka taivaasta lähetetyssä Pyhässä Hengessä ovat julistaneet teille evankeliumia. Siihen enkelitkin haluavat katsahtaa.

A santidade na vida

Olkaa pyhät!

[13] Por isso, cingindo o vosso entendimento, sede sóbrios e esperai inteiramente na graça que vos está sendo trazida na revelação de Jesus Cristo.

[13]Vyöttäkää siis mielenne ja olkaa raittiita. Pankaa täysi toivonne siihen armoon, joka teille annetaan Jeesuksen Kristuksen ilmestymisessä.

[14] Como filhos da obediência, não vos amoldeis às paixões que tínheis anteriormente na vossa ignorância;

[14]Olkaa niin kuin kuuliaiset lapset älkääkä mukautuko niiden himojen mukaan, joissa te ennen, tietämättömyytenne aikana, elitte.

[15] pelo contrário, segundo é santo aquele que vos chamou, tornai-vos santos

[15]Tulkaa sen sijaan kaikessa vaelluksessanne pyhiksi, niin kuin teidän kutsujannekin on pyhä.

também vós mesmos em todo o vosso procedimento,

16 porque escrito está: Sede santos, porque eu sou santo.

16Onhan kirjoitettu: ”Olkaa pyhät, sillä minä olen pyhä.”

17 Ora, se invocais como Pai aquele que, sem acepção de pessoas, julga segundo as obras de cada um, portai-vos com temor durante o tempo da vossa peregrinação,

17Jos te siis Isänänne huudatte avuksi häntä, joka henkilöön katsomatta tuomitsee jokaisen hänen tekojensa mukaan, niin vaeltakaa jumalanpelossa tämä muukalaisuutenne aika.

18 sabendo que não foi mediante coisas corruptíveis, como prata ou ouro, que fostes resgatados do vosso fútil procedimento que vossos pais vos legaram,

18Tiedättehän, että teitä ei ole lunastettu isiltä perimästänne turhasta vaelluksesta katoavilla aarteilla, hopealla tai kullalla,

19 mas pelo precioso sangue, como de cordeiro sem defeito e sem mácula, o sangue de Cristo,

19vaan Kristuksen, kuin virheettömän ja tahrattoman Karitsan, kalliilla verellä.

20 conhecido, com efeito, antes da fundação do mundo, porém manifestado no fim dos tempos, por amor de vós

20Hänet oli kyllä ennalta tunnettu jo ennen maailman perustamista, mutta vasta viimeisinä aikoina hänet on tuotu julki teitä varten.

21 que, por meio dele, tendes fé em Deus, o qual o ressuscitou dentre os mortos e lhe deu glória, de sorte que a vossa fé e esperança estejam em Deus.

21Hänen kauttaan te uskotte Jumalaan, joka herätti hänet kuolleista ja antoi hänelle kirkkauden, niin että teidän uskonne ja toivonne on Jumalassa.

A santidade no amor

22 Tendo purificado a vossa alma, pela vossa obediência à verdade, tendo em vista o amor fraternal não fingido, amai-vos, de coração, uns aos outros ardentemente,

22Puhdistakaa sielunne totuudelle kuuliaisina vilpittömään veljesrakkauteen ja rakastakaa toisianne kestävästi, puhtaasta sydämestä.

23 pois fostes regenerados não de semente corruptível, mas de incorruptível, mediante a palavra de Deus, a qual vive e é permanente.

23Tehän olette uudestisyntyneet, ette katoavasta siemenestä vaan katoamattomasta, Jumalan elävän ja pysyvän sanan kautta.

[24] Pois toda carne é como a erva, e toda a sua glória, como a flor da erva; seca-se a erva, e cai a sua flor;

[25] a palavra do SENHOR, porém, permanece eternamente. Ora, esta é a palavra que vos foi evangelizada.

[24]Sillä kaikki liha on kuin ruoho ja kaikki sen loisto kuin ruohon kukka. Ruoho kuihtuu ja kukka varisee,

[25]mutta Herran sana pysyy iäti. Tämä on se sana, joka on teille ilosanomana julistettu.

1 Pedro 2

Os crentes são a casa espiritual edificada em Cristo

[1] Despojando-vos, portanto, de toda maldade e dolo, de hipocrisias e invejas e de toda sorte de maledicências,

[2] desejai ardentemente, como crianças recém-nascidas, o genuíno leite espiritual, para que, por ele, vos seja dado crescimento para salvação,

[3] se é que já tendes a experiência de que o SENHOR é bondoso.

[4] Chegando-vos para ele, a pedra que vive, rejeitada, sim, pelos homens, mas para com Deus eleita e preciosa,

[5] também vós mesmos, como pedras que vivem, sois edificados casa espiritual para serdes sacerdócio santo, a fim de oferecerdes sacrifícios espirituais agradáveis a Deus por intermédio de Jesus Cristo.

[6] Pois isso está na Escritura: Eis que ponho em Sião uma pedra angular, eleita e preciosa; e quem nela crer não será, de modo algum, envergonhado.

[7] Para vós outros, portanto, os que credes, é a preciosidade; mas, para os descrentes,

1. Pietari 2

[1]Pankaa siis pois kaikki pahuus, kaikki vilppi, teeskentely ja kateus ja kaikki panettelu.

[2]Niin kuin vastasyntyneet lapset janotkaa sanan väärentämätöntä maitoa, jotta te sen avulla kasvaisitte pelastukseen,

[3] jos kerran olette maistaneet, että Herra on hyvä.

Elävinä kivinä

[4]Tulkaa hänen luokseen, elävän kiven luo, jonka ihmiset tosin ovat hylänneet mutta joka Jumalan silmien edessä on valittu ja kallis.

[5]Rakentukaa itsekin elävinä kivinä hengelliseksi huoneeksi, pyhäksi papistoksi, uhrataksenne hengellisiä uhreja, jotka Jeesuksen Kristuksen kautta ovat Jumalalle mieluisia.

[6]Sanotaanhan Raamatussa: ”Katso, minä asetan Siioniin kulmakiven, valitun ja kalliin. Joka häneen uskoo, ei joudu häpeään.”

[7]Teille, jotka uskotte, se on kallis, mutta niille, jotka eivät usko, on siitä kivestä,

A pedra que os construtores rejeitaram, essa veio a ser a principal pedra, angular

jonka rakentajat hylkäsivät, tullut huippukivi ,

8 e: Pedra de tropeço e rocha de ofensa. São estes os que tropeçam na palavra, sendo desobedientes, para o que também foram postos.

8kompastuskivi, loukkauksen kallio. Koska he eivät tottele sanaa, he kompastuvat, ja se heidän osakseen on määrättykin.

9 Vós, porém, sois raça eleita, sacerdócio real, nação santa, povo de propriedade exclusiva de Deus, a fim de proclamardes as virtudes daquele que vos chamou das trevas para a sua maravilhosa luz;

9Te sen sijaan olette valittu suku, kuninkaallinen papisto, pyhä heimo ja omaisuuskansa julistaaksenne hänen jaloja tekojaan, joka on pimeydestä kutsunut teidät ihmeelliseen valoonsa.

10 vós, sim, que, antes, não éreis povo, mas, agora, sois povo de Deus, que não tínheis alcançado misericórdia, mas, agora, alcançastes misericórdia.

10Ennen te ette olleet kansa, mutta nyt te olette Jumalan kansa, ette olleet armahdettuja, mutta nyt te olette armahdettuja.

A vida exemplar cristã: deveres para com os não crentes e para com as autoridades

Kristillinen elämä ja esivalta

11 Amados, exorto-vos, como peregrinos e forasteiros que sois, a vos absterdes das paixões carnais, que fazem guerra contra a alma,

11Rakkaani, minä kehotan teitä niin kuin vieraita ja muukalaisia pidättymään lihallisista himoista, jotka sotivat sielua vastaan.

12 mantendo exemplar o vosso procedimento no meio dos gentios, para que, naquilo que falam contra vós outros como de malfeitores, observando-vos em vossas boas obras, glorifiquem a Deus no dia da visitação.

12Eläkää nuhteettomasti pakanoiden keskellä, jotta he – vaikka panettelisivatkin teitä pahantekijöiksi – näkisivät hyvät tekonne ja ylistäisivät Jumalaa etsikkopäivänä.

13 Sujeitai-vos a toda instituição humana por causa do SENHOR, quer seja ao rei, como soberano,

13Olkaa Herran vuoksi alamaisia kaikelle inhimilliselle järjestykselle, niin kuninkaalle, joka on ylin,

14 quer às autoridades, como enviadas por ele, tanto para castigo dos malfeitores como para louvor dos que praticam o bem.

14kuin maaherroillekin, jotka hän on lähettänyt pahaa tekeville rangaistukseksi mutta hyvää tekeville kiitokseksi.

15 Porque assim é a vontade de Deus, que, pela prática do bem, façais emudecer a ignorância dos insensatos;

15 Sillä Jumalan tahto on, että te hyvää tekemällä tukitte suun

ymmärtämättömien ihmisten tietämättömyydeltä.

[16] como livres que sois, não usando, todavia, a liberdade por pretexto da malícia, mas vivendo como servos de Deus.

[16]Tehkää näin vapaiden tavoin, älkää niin kuin ne, joilla vapaus on pahuuden verhona, vaan niin kuin Jumalan palvelijat.

[17] Tratai todos com honra, amai os irmãos, temei a Deus, honrai o rei.

[17]Osoittakaa kaikille kunnioitusta, rakastakaa uskonveljiä, pelätkää Jumalaa, kunnioittakaa kuningasta.

A vida exemplar cristã: deveres dos que prestam serviços a outrem

Kuuliaisuus isännille

[18] Servos, sede submissos, com todo o temor ao vosso senhor, não somente se for bom e cordato, mas também ao perverso;

[18]Orjat, olkaa kaikella pelolla isännillenne alamaisia, ei ainoastaan hyville ja lempeille vaan myös kieroille,

[19] porque isto é grato, que alguém suporte tristezas, sofrendo injustamente, por motivo de sua consciência para com Deus.

[19]sillä se on armoa, jos joku Jumalaan sidotun omantuntonsa tähden kestää vaivoja syyttömästi kärsien.

[20] Pois que glória há, se, pecando e sendo esbofeteados por isso, o suportais com paciência? Se, entretanto, quando praticais o bem, sois igualmente afligidos e o suportais com paciência, isto é grato a Deus.

[20]Mitä kiitettävää siinä on, jos te kärsivällisesti kestätte, kun teitä lyödään pahojen tekojenne tähden? Mutta jos kestätte, kun joudutte kärsimään hyvien tekojenne tähden, se on Jumalan armoa.

[21] Porquanto para isto mesmo fostes chamados, pois que também Cristo sofreu em vosso lugar, deixando-vos exemplo para seguirdes os seus passos,

[21]Sillä siihen teidät on kutsuttu, koska Kristus kärsi teidän puolestanne ja jätti teille esikuvan, että seuraisitte hänen jälkiään,

[22] o qual não cometeu pecado, nem dolo algum se achou em sua boca;

[22]hänen, joka ei syntiä tehnyt ja jonka suussa ei petosta havaittu.

[23] pois ele, quando ultrajado, não revidava com ultraje; quando maltratado, não fazia ameaças, mas entregava-se àquele que julga retamente,

[23]Kun häntä herjattiin, hän ei herjannut takaisin. Kärsiessään hän ei uhkaillut vaan jätti asiansa hänen haltuunsa, joka tuomitsee oikein.

[24] carregando ele mesmo em seu corpo, sobre o madeiro, os nossos pecados, para que nós, mortos para os pecados, vivamos

[24]Kristus itse kantoi meidän syntimme ruumiissaan ristinpuulle, että me synneille kuolleina eläisimme vanhurskaudelle.

para a justiça; por suas chagas, fostes sarados.

25 Porque estáveis desgarrados como ovelhas; agora, porém, vos convertestes ao Pastor e Bispo da vossa alma.

Hänen haavojensa kautta teidät on parannettu.

25Te olitte ”eksyksissä niin kuin lampaat”, mutta nyt te olette palanneet sielujenne paimenen ja kaitsijan luo.

1 Pedro 3

A vida exemplar cristã: deveres dos casados

1 Mulheres, sede vós, igualmente, submissas a vosso próprio marido, para que, se ele ainda não obedece à palavra, seja ganho, sem palavra alguma, por meio do procedimento de sua esposa,

2 ao observar o vosso honesto comportamento cheio de temor.

3 Não seja o adorno da esposa o que é exterior, como frisado de cabelos, adereços de ouro, aparato de vestuário;

4 seja, porém, o homem interior do coração, unido ao incorruptível trajo de um espírito manso e tranqüilo, que é de grande valor diante de Deus.

5 Pois foi assim também que a si mesmas se ataviaram, outrora, as santas mulheres que esperavam em Deus, estando submissas a seu próprio marido,

6 como fazia Sara, que obedeceu a Abraão, chamando-lhe senhor, da qual vós vos tornastes filhas, praticando o bem e não temendo perturbação alguma.

7 Maridos, vós, igualmente, vivei a vida comum do lar, com discernimento; e, tendo consideração para com a vossa mulher como parte mais frágil, tratai-a

1. Pietari 3

Ohjeita vaimoille ja miehille

1Samoin te, vaimot, olkaa alamaisia omalle miehellenne, niin että nekin miehet, jotka eivät tottele sanaa, ilman sanojakin voitettaisiin vaimojen vaelluksen kautta,

2kun he näkevät teidän puhtaan vaelluksenne jumalanpelossa.

3 Älköön teidän kaunistuksenne olko ulkonaista, tukkalaitteilla ja kultakoruilla koristautumista tai hienoihin vaatteisiin pukeutumista,

4vaan olkoon se katoamaton, salassa oleva sydämen ihminen, hengeltään lempeä ja hiljainen. Tämä on Jumalan silmissä kallisarvoista.

5Näin myös muinoin pyhät vaimot, jotka panivat toivonsa Jumalaan, kaunistivat itsensä ja olivat alamaisia omalle miehelleen,

6 niin kuin Saarakin oli kuuliainen Abrahamille ja kutsui häntä herraksi. Teistä on tullut hänen lapsiaan, kun teette hyvää ettekä anna minkään pelottaa itseänne.

7Samoin te, miehet, eläkää ymmärtäväisesti vaimonne kanssa niin kuin heikomman astian kanssa. Osoittakaa hänelle kunnioitusta, koska

com dignidade, porque sois, juntamente, herdeiros da mesma graça de vida, para que não se interrompam as vossas orações.

olette yhdessä elämän armon perillisiä, etteivät rukouksenne estyisi.

A vida exemplar cristã: o amor fraternal

8 Finalmente, sede todos de igual ânimo, compadecidos, fraternalmente amigos, misericordiosos, humildes,

9 não pagando mal por mal ou injúria por injúria; antes, pelo contrário, bendizendo, pois para isto mesmo fostes chamados, a fim de receberdes bênção por herança.

10 Pois quem quer amar a vida e ver dias felizes refreie a língua do mal e evite que os seus lábios falem dolosamente;

11 aparte-se do mal, pratique o que é bom, busque a paz e empenhe-se por alcançá-la.

12 Porque os olhos do SENHOR repousam sobre os justos, e os seus ouvidos estão abertos às suas súplicas, mas o rosto do SENHOR está contra aqueles que praticam males.

Kärsiminen oikean asian puolesta

8Lopuksi: Olkaa kaikki yksimielisiä ja myötätuntoisia, osoittakaa veljesrakkautta, olkaa hyväsydämisiä ja nöyriä.

9Älkää kostako pahaa pahalla älkääkä herjausta herjauksella. Päinvastoin siunatkaa, sillä siihen teidät on kutsuttukin, että perisitte siunauksen.

10Sillä: joka tahtoo rakastaa elämää ja nähdä hyviä päiviä, hillitköön kielensä pahasta ja huulensa vilppiä puhumasta,

11kääntyköön pois pahasta ja tehköön hyvää, etsiköön rauhaa ja pyrkiköön siihen.

12Sillä Herran silmät tarkkaavat vanhurskaita ja hänen korvansa heidän rukouksiaan, mutta Herran kasvot ovat pahantekijöitä vastaan.

A prática do bem. A longanimidade segundo o exemplo de Cristo

13 Ora, quem é que vos há de maltratar, se fordes zelosos do que é bom?

14 Mas, ainda que venhais a sofrer por causa da justiça, bem-aventurados sois. Não vos amedronteis, portanto, com as suas ameaças, nem fiqueis alarmados;

15 antes, santificai a Cristo, como SENHOR, em vosso coração, estando sempre preparados para responder a todo aquele que vos pedir razão da esperança que há em vós,

13 Kuka voi teitä vahingoittaa, jos teillä on intoa hyvään?

14 Mutta vaikka joutuisittekin kärsimään vanhurskauden tähden, olette autuaita. Älkää pelätkö, mitä he pelkäävät, älkääkä säikkykö,

15vaan pyhittäkää Herra Kristus sydämessänne ja olkaa aina valmiit vastaamaan kaikille, jotka kysyvät teiltä, mihin toivonne perustuu.

[16] fazendo-o, todavia, com mansidão e temor, com boa consciência, de modo que, naquilo em que falam contra vós outros, fiquem envergonhados os que difamam o vosso bom procedimento em Cristo,

[17] porque, se for da vontade de Deus, é melhor que sofrais por praticardes o que é bom do que praticando o mal.

[18] Pois também Cristo morreu, uma única vez, pelos pecados, o justo pelos injustos, para conduzir-vos a Deus; morto, sim, na carne, mas vivificado no espírito,

[19] no qual também foi e pregou aos espíritos em prisão,

[20] os quais, noutro tempo, foram desobedientes quando a longanimidade de Deus aguardava nos dias de Noé, enquanto se preparava a arca, na qual poucos, a saber, oito pessoas, foram salvos, através da água,

[21] a qual, figurando o batismo, agora também vos salva, não sendo a remoção da imundícia da carne, mas a indagação de uma boa consciência para com Deus, por meio da ressurreição de Jesus Cristo;

[22] o qual, depois de ir para o céu, está à destra de Deus, ficando-lhe subordinados anjos, e potestades, e poderes.

1 Pedro 4

A morte para o pecado e a pureza de vida

[16]Vastatkaa kuitenkin lempeästi ja kunnioittavasti ja pitäkää itsellänne hyvä omatunto, jotta ne, jotka puhuvat pahaa teidän hyvästä vaelluksestanne Kristuksessa, joutuisivat häpeään siinä, mistä he teitä panettelevat.

[17]Onhan parempi, jos niin on Jumalan tahto, kärsiä hyväntekijänä kuin pahantekijänä.

[18] Kärsihän Kristuskin kerran syntien tähden, vanhurskas väärintekijöiden puolesta, johdattaakseen teidät Jumalan luo. Lihassa ollessaan hänet tosin surmattiin, mutta hengessä hänet tehtiin eläväksi.

[19]Hengessä hän myös meni ja saarnasi vankeudessa oleville hengille,

[20]jotka muinoin olivat tottelemattomia, kun Jumala pitkämielisesti odotti Nooan päivinä, jolloin rakennettiin arkkia. Siinä pelastui veden kautta vain muutamia, yhteensä kahdeksan ihmistä.

[21]Tämän vertauskuvan mukaan vesi nyt teidätkin pelastaa, kasteena. Se ei ole lihan saastan poistamista vaan hyvän omantunnon pyytämistä Jumalalta Jeesuksen Kristuksen ylösnousemuksen kautta,

[22]hänen, joka on mennyt taivaaseen ja on Jumalan oikealla puolella. Hänen valtaansa on alistettu enkelit, vallat ja voimat.

1. Pietari 4

Elämänmuutos

[1] Ora, tendo Cristo sofrido na carne, armai-vos também vós do mesmo pensamento; pois aquele que sofreu na carne deixou o pecado,

[1]Koska siis Kristus on kärsinyt lihassa, ottakaa tekin aseeksenne sama mieli – sillä se, joka on kärsinyt lihassa, on lakannut synnistä –

[2] para que, no tempo que vos resta na carne, já não vivais de acordo com as paixões dos homens, mas segundo a vontade de Deus.

[2]ettette enää eläisi tätä lihassa vielä elettävää aikaa ihmisten himojen, vaan Jumalan tahdon mukaan.

[3] Porque basta o tempo decorrido para terdes executado a vontade dos gentios, tendo andado em dissoluções, concupiscências, borracheiras, orgias, bebedices e em detestáveis idolatrias.

[3]Riittäähän, että menneen ajan olette noudattaneet pakanoiden tahtoa ja eläneet irstaudessa, himoissa, juoppoudessa, mässäilyissä, juomingeissa ja kauheassa epäjumalien palvelemisessa.

[4] Por isso, difamando-vos, estranham que não concorrais com eles ao mesmo excesso de devassidão,

[4]Nyt he oudoksuvat sitä, että te ette juokse heidän mukanaan samaan riettauden tulvaan, ja rienaavat.

[5] os quais hão de prestar contas àquele que é competente para julgar vivos e mortos;

[5] Mutta heidän on tehtävä tili hänelle, joka on valmis tuomitsemaan eläviä ja kuolleita.

[6] pois, para este fim, foi o evangelho pregado também a mortos, para que, mesmo julgados na carne segundo os homens, vivam no espírito segundo Deus.

[6]Sitä varten niillekin, jotka ovat kuolleet, on julistettu evankeliumi, että heidät tosin olisi tuomittu lihassa kuten muutkin ihmiset mutta että he saisivat elää hengessä, niin kuin Jumala elää.

Alguns deveres dos crentes uns para com os outros

[7] Ora, o fim de todas as coisas está próximo; sede, portanto, criteriosos e sóbrios a bem das vossas orações.

[7]Kaiken loppu on lähellä. Olkaa siis ymmärtäväisiä ja raittiita voidaksenne rukoilla.

[8] Acima de tudo, porém, tende amor intenso uns para com os outros, porque o amor cobre multidão de pecados.

[8]Ennen kaikkea olkoon teidän rakkautenne toisianne kohtaan kestävää, sillä rakkaus peittää syntien paljouden.

[9] Sede, mutuamente, hospitaleiros, sem murmuração.

[9]Olkaa vieraanvaraisia toinen toisellenne, nurisematta.

[10] Servi uns aos outros, cada um conforme o dom que recebeu, como bons

[10]Palvelkaa toisianne Jumalan moninaisen armon hyvinä

despenseiros da multiforme graça de Deus.

[11] Se alguém fala, fale de acordo com os oráculos de Deus; se alguém serve, faça-o na força que Deus supre, para que, em todas as coisas, seja Deus glorificado, por meio de Jesus Cristo, a quem pertence a glória e o domínio pelos séculos dos séculos. Amém!

O sofrermos por Cristo é privilégio glorioso

[12] Amados, não estranheis o fogo ardente que surge no meio de vós, destinado a provar-vos, como se alguma coisa extraordinária vos estivesse acontecendo;

[13] pelo contrário, alegrai-vos na medida em que sois co-participantes dos sofrimentos de Cristo, para que também, na revelação de sua glória, vos alegreis exultando.

[14] Se, pelo nome de Cristo, sois injuriados, bem-aventurados sois, porque sobre vós repousa o Espírito da glória e de Deus.

[15] Não sofra, porém, nenhum de vós como assassino, ou ladrão, ou malfeitor, ou como quem se intromete em negócios de outrem;

[16] mas, se sofrer como cristão, não se envergonhe disso; antes, glorifique a Deus com esse nome.

[17] Porque a ocasião de começar o juízo pela casa de Deus é chegada; ora, se primeiro vem por nós, qual será o fim daqueles que não obedecem ao evangelho de Deus?

taloudenhoitajina sillä armolahjalla, jonka kukin on saanut.

[11]Jos joku puhuu, puhukoon kuin Jumalan sanoja. Jos joku palvelee, palvelkoon sen voiman mukaan, jonka Jumala antaa, että Jumala tulisi kaikessa ylistetyksi Jeesuksen Kristuksen kautta. Hänen on kunnia ja valta, aina ja iankaikkisesti. Aamen.

Kärsiminen kristittynä

[12]Rakkaani, älkää oudoksuko sitä tulenpoltetta, jossa olette ja jossa teitä nyt koetellaan, ikään kuin teille tapahtuisi jotakin outoa.

[13]Päinvastoin iloitkaa sitä mukaa kuin olette osallisia Kristuksen kärsimyksistä, jotta saisitte iloita ja riemuita myös hänen kirkkautensa ilmestyessä.

[14]Jos teitä pilkataan Kristuksen nimen tähden, olette autuaita, sillä kirkkauden ja Jumalan Henki lepää päällänne.

[15]Älköön näet kukaan teistä kärsikö murhaajana tai varkaana tai pahantekijänä tai siksi, että sekaantuu hänelle kuulumattomiin asioihin.

[16] Mutta jos hän kärsii kristittynä, älköön hävetkö, vaan ylistäköön tästä nimestään Jumalaa.

[17]Aika on tuomion alkaa Jumalan huoneesta. Mutta jos se alkaa meistä, mikä onkaan niiden loppu, jotka eivät tottele Jumalan evankeliumia?

[18] E, se é com dificuldade que o justo é salvo, onde vai comparecer o ímpio, sim, o pecador?

[19] Por isso, também os que sofrem segundo a vontade de Deus encomendem a sua alma ao fiel Criador, na prática do bem.

[18]Jos vanhurskas vaivoin pelastuu, mihin joutuukaan jumalaton ja syntinen?

[19]Sen tähden myös ne, jotka kärsivät Jumalan tahdon mukaan, uskokoot sielunsa uskollisen Luojan haltuun ja tehkööt sitä, mikä on hyvää.

1 Pedro 5

Os deveres do ministério

[1] Rogo, pois, aos presbíteros que há entre vós, eu, presbítero como eles, e testemunha dos sofrimentos de Cristo, e ainda co-participante da glória que há de ser revelada:

[2] pastoreai o rebanho de Deus que há entre vós, não por constrangimento, mas espontaneamente, como Deus quer; nem por sórdida ganância, mas de boa vontade;

[3] nem como dominadores dos que vos foram confiados, antes, tornando-vos modelos do rebanho.

[4] Ora, logo que o Supremo Pastor se manifestar, recebereis a imarcescível coroa da glória.

Vários conselhos. Votos, saudações finais e bênção

[5] Rogo igualmente aos jovens: sede submissos aos que são mais velhos; outrossim, no trato de uns com os outros, cingi-vos todos de humildade, porque Deus resiste aos soberbos, contudo, aos humildes concede a sua graça.

[6] Humilhai-vos, portanto, sob a poderosa mão de Deus, para que ele, em tempo oportuno, vos exalte,

1. Pietari 5

Vanhimmat esikuvana

[1]Minä kehotan vanhimpia teidän joukossanne – minä, joka itsekin olen vanhin ja Kristuksen kärsimysten todistaja sekä myös osallinen siitä kirkkaudesta, joka on ilmestyvä:

[2]Kaitkaa teille uskottua Jumalan laumaa, ei pakosta vaan vapaaehtoisesti, Jumalan mielen mukaan, ei häpeällisen voiton tähden vaan sydämen halusta.

[3]Älkää herroina hallitko niitä, jotka on teille uskottu, vaan olkaa laumalle esikuvana.

[4]Silloin te ylipaimenen ilmestyessä saatte kirkkauden kuihtumattoman seppeleen.

[5]Samoin te, nuoremmat, olkaa kuuliaisia vanhemmille. Pukeutukaa kaikki keskinäiseen nöyryyteen, sillä Jumala on ylpeitä vastaan, mutta nöyrille hän antaa armon.

[6]Nöyrtykää siis Jumalan väkevän käden alle, että hän ajallaan korottaisi teidät.

[7] lançando sobre ele toda a vossa ansiedade, porque ele tem cuidado de vós.
[8] Sede sóbrios e vigilantes. O diabo, vosso adversário, anda em derredor, como leão que ruge procurando alguém para devorar;
[9] resisti-lhe firmes na fé, certos de que sofrimentos iguais aos vossos estão-se cumprindo na vossa irmandade espalhada pelo mundo.
[10] Ora, o Deus de toda a graça, que em Cristo vos chamou à sua eterna glória, depois de terdes sofrido por um pouco, ele mesmo vos há de aperfeiçoar, firmar, fortificar e fundamentar.
[11] A ele seja o domínio, pelos séculos dos séculos. Amém!

[12] Por meio de Silvano, que para vós outros é fiel irmão, como também o considero, vos escrevo resumidamente, exortando e testificando, de novo, que esta é a genuína graça de Deus; nela estai firmes.
[13] Aquela que se encontra em Babilônia, também eleita, vos saúda, como igualmente meu filho Marcos.
[14] Saudai-vos uns aos outros com ósculo de amor. Paz a todos vós que vos achais em Cristo.

[7]Heittäkää kaikki murheenne hänen päälleen, sillä hän pitää teistä huolen.
[8]Olkaa raittiita, valvokaa. Teidän vastustajanne, Paholainen, kulkee ympäri kuin ärjyvä leijona etsien, kenet voisi niellä.

[9]Vastustakaa häntä uskossa lujina! Tehän tiedätte, että samat kärsimykset täytyy veljiennekin kestää maailmassa.

[10]Kaiken armon Jumala on kutsunut teidät iankaikkiseen kirkkauteensa Kristuksessa Jeesuksessa. Vähän aikaa kärsittyänne hän on teidät valmistava, teitä tukeva, vahvistava ja lujittava.
[11]Hänen on valta aina ja iankaikkisesti. Aamen.

Lopputervehdykset

[12]Silvanuksen, uskollisena pitämäni veljen, avulla olen lyhyesti kirjoittanut teille kehottaen ja vakuuttaen, että se armo, jossa te olette, on todellinen Jumalan armo.

[13]Babylonissa oleva seurakunta, valittu kuten tekin, sekä poikani Markus lähettävät teille terveisiä.
[14]Tervehtikää toisianne rakkauden suudelmalla. Rauha teille kaikille, jotka olette Kristuksessa!

Segunda epístola de Pedro	2. Pietari

2 Pedro 1

Prefácio e saudação

[1] Simão Pedro, servo e apóstolo de Jesus Cristo, aos que conosco obtiveram fé igualmente preciosa na justiça do nosso Deus e Salvador Jesus Cristo,

[2] graça e paz vos sejam multiplicadas, no pleno conhecimento de Deus e de Jesus, nosso SENHOR.

A prática progressiva das graças cristãs e seus resultados

[3] Visto como, pelo seu divino poder, nos têm sido doadas todas as coisas que conduzem à vida e à piedade, pelo conhecimento completo daquele que nos chamou para a sua própria glória e virtude,

[4] pelas quais nos têm sido doadas as suas preciosas e mui grandes promessas, para que por elas vos torneis co-participantes da natureza divina, livrando-vos da corrupção das paixões que há no mundo,

[5] por isso mesmo, vós, reunindo toda a vossa diligência, associai com a vossa fé a virtude; com a virtude, o conhecimento;

[6] com o conhecimento, o domínio próprio; com o domínio próprio, a perseverança; com a perseverança, a piedade;

[7] com a piedade, a fraternidade; com a fraternidade, o amor.

2. Pietari 1

[1]Simon Pietari, Jeesuksen Kristuksen palvelija ja apostoli, niille, jotka ovat meidän Jumalamme ja Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen vanhurskaudessa saaneet yhtä kallisarvoisen uskon kuin mekin.

[2]Lisääntyköön teille armo ja rauha Jumalan ja Jeesuksen, meidän Herramme, tuntemisessa.

Kutsuminen ja valinta

[3]Hänen jumalallinen voimansa on lahjoittanut meille hänen tuntemisensa kautta kaiken, mitä tarvitaan elämään ja jumalanpelkoon. Hän on kutsunut meidät omalla kirkkaudellaan ja voimallaan

[4]ja niiden kautta lahjoittanut meille kallisarvoiset ja mitä suurimmat lupaukset, että te niiden avulla tulisitte osallisiksi jumalallisesta luonnosta ja pääsisitte pakoon turmelusta, joka maailmassa himojen tähden vallitsee.

[5]Pyrkikää juuri siitä syystä innokkaasti osoittamaan uskossanne hyveitä, hyveissä ymmärrystä,

[6]ymmärryksessä itsehillintää, itsehillinnässä kärsivällisyyttä, kärsivällisyydessä jumalanpelkoa,

[7]jumalanpelossa veljesrakkautta ja veljesrakkaudessa rakkautta kaikkia kohtaan.

[8] Porque estas coisas, existindo em vós e em vós aumentando, fazem com que não sejais nem inativos, nem infrutuosos no pleno conhecimento de nosso SENHOR Jesus Cristo.

[8]Jos teillä on nämä ja ne yhä enentyvät, ne eivät anna teidän olla toimettomia eivätkä hedelmättömiä Herramme Jeesuksen Kristuksen tuntemisessa.

[9] Pois aquele a quem estas coisas não estão presentes é cego, vendo só o que está perto, esquecido da purificação dos seus pecados de outrora.

[9]Mutta se, jolla ei näitä ole, on sokea ja likinäköinen. Hän on unohtanut puhdistuneensa entisistä synneistään.

[10] Por isso, irmãos, procurai, com diligência cada vez maior, confirmar a vossa vocação e eleição; porquanto, procedendo assim, não tropeçareis em tempo algum.

[10]Pyrkikää sen tähden, veljet, yhä innokkaammin tekemään kutsumisenne ja valintanne lujaksi. Jos näin teette, ette koskaan lankea ,

[11] Pois desta maneira é que vos será amplamente suprida a entrada no reino eterno de nosso SENHOR e Salvador Jesus Cristo.

[11]ja niin teille runsaskätisesti tarjotaan pääsy meidän Herramme ja Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen iankaikkiseen valtakuntaan.

O apóstolo dá os motivos por que escreveu esta carta

Pietari puhuu kuolemastaan

[12] Por esta razão, sempre estarei pronto para trazer-vos lembrados acerca destas coisas, embora estejais certos da verdade já presente convosco e nela confirmados.

[12]Siksi aion aina muistuttaa teitä näistä asioista, vaikka te ne tiedättekin ja olette vahvistuneet siinä totuudessa, joka teillä on.

[13] Também considero justo, enquanto estou neste tabernáculo, despertar-vos com essas lembranças,

[13]Katson kuitenkin oikeaksi muistuttaa ja herättää teitä niin kauan kuin olen tässä majassa.

[14] certo de que estou prestes a deixar o meu tabernáculo, como efetivamente nosso SENHOR Jesus Cristo me revelou.

[14]Minä näet tiedän, että tämä majani puretaan äkkiä, kuten meidän Herramme Jeesus Kristus minulle on ilmoittanut.

[15] Mas, de minha parte, esforçar-me-ei, diligentemente, por fazer que, a todo tempo, mesmo depois da minha partida, conserveis lembrança de tudo.

[15]Pyrin siis huolehtimaan siitä, että te minun lähtöni jälkeenkin voisitte aina muistaa nämä asiat.

A superioridade da palavra de Deus

Profeetallisen sanan alkuperä

[16] Porque não vos demos a conhecer o poder e a vinda de nosso SENHOR Jesus

[16]Emmehän me seuranneet viekkaasti sepitettyjä taruja, kun teimme teille

Cristo seguindo fábulas engenhosamente inventadas, mas nós mesmos fomos testemunhas oculares da sua majestade,

tiettäväksi Herramme Jeesuksen Kristuksen voimaa ja tulemusta, vaan olimme hänen valtasuuruutensa silminnäkijöitä.

[17] pois ele recebeu, da parte de Deus Pai, honra e glória, quando pela Glória Excelsa lhe foi enviada a seguinte voz: Este é o meu Filho amado, em quem me comprazo.

[17]Hän sai Isältä Jumalalta kunnian ja kirkkauden, kun hänelle tuli tämä Ylhäisimmän Kirkkauden ääni: ”Tämä on minun rakas Poikani, johon minä olen mieltynyt.”

[18] Ora, esta voz, vinda do céu, nós a ouvimos quando estávamos com ele no monte santo.

[18]Tämän äänen me kuulimme tulevan taivaasta, kun olimme hänen kanssaan pyhällä vuorella.

[19] Temos, assim, tanto mais confirmada a palavra profética, e fazeis bem em atendê-la, como a uma candeia que brilha em lugar tenebroso, até que o dia clareie e a estrela da alva nasça em vosso coração,

[19] Niin on nyt meille profeetallinen sana entistäkin lujempi, ja te teette hyvin, jos otatte siitä vaarin niin kuin pimeässä paikassa loistavasta lampusta, kunnes päivä valkenee ja kointähti syttyy teidän sydämissänne.

[20] sabendo, primeiramente, isto: que nenhuma profecia da Escritura provém de particular elucidação;

[20]Ennen kaikkea teidän tulee tietää, ettei yksikään Raamatun profetia ole kenenkään omin neuvoin selitettävissä ,

[21] porque nunca jamais qualquer profecia foi dada por vontade humana; entretanto, homens [santos] falaram da parte de Deus, movidos pelo Espírito Santo.

[21] sillä mitään profetiaa ei ole koskaan tuotu esiin ihmisen tahdosta, vaan Pyhän Hengen johtamina ihmiset ovat puhuneet sen, minkä saivat Jumalalta.

2 Pedro 2

Os falsos mestres, seu caráter, obras e justo castigo

[1] Assim como, no meio do povo, surgiram falsos profetas, assim também haverá entre vós falsos mestres, os quais introduzirão, dissimuladamente, heresias destruidoras, até ao ponto de renegarem o Soberano SENHOR que os resgatou,

2. Pietari 2

Väärät opettajat ja heidän tuomionsa

[1]Israelin kansan keskuudessa esiintyi kuitenkin myös vääriä profeettoja. Samoin on teidänkin joukossanne oleva vääriä opettajia, jotka kuljettavat keskuuteenne salaa turmiollisia harhaoppeja, kieltävätpä Herrankin, joka on ostanut

trazendo sobre si mesmos repentina destruição.

heidät, ja tuottavat itselleen äkillisen tuhon.

2 E muitos seguirão as suas práticas libertinas, e, por causa deles, será infamado o caminho da verdade;

2Moni lähtee seuraamaan heidän irstauksiaan, ja heidän takiaan totuuden tie tulee häväistyksi.

3 também, movidos por avareza, farão comércio de vós, com palavras fictícias; para eles o juízo lavrado há longo tempo não tarda, e a sua destruição não dorme.

3Ahneudessaan he valheellisin sanoin pyrkivät hyötymään teistä. Mutta heille muinoin langetettu tuomio on yhä voimassa, heidän tuhonsa ei torku.

4 Ora, se Deus não poupou anjos quando pecaram, antes, precipitando-os no inferno, os entregou a abismos de trevas, reservando-os para juízo;

4Ei Jumala säästänyt enkeleitäkään, jotka tekivät syntiä, vaan syöksi heidät pimeyden kahleissa syvyyteen ja jätti heidät säilytettäviksi tuomiota varten.

5 e não poupou o mundo antigo, mas preservou a Noé, pregador da justiça, e mais sete pessoas, quando fez vir o dilúvio sobre o mundo de ímpios;

5Eikä hän säästänyt muinaista maailmaa, vaikka hän varjeli Nooan, vanhurskauden saarnaajan, ja seitsemän muuta, kun hän antoi vedenpaisumuksen peittää jumalattomien maailman.

6 e, reduzindo a cinzas as cidades de Sodoma e Gomorra, ordenou-as à ruína completa, tendo-as posto como exemplo a quantos venham a viver impiamente;

6Hän tuomitsi tuhoon Sodoman ja Gomorran kaupungit ja poltti ne poroksi varoitukseksi niille, jotka vastaisuudessa elävät jumalattomasti.

7 e livrou o justo Ló, afligido pelo procedimento libertino daqueles insubordinados

7Kuitenkin hän pelasti hurskaan Lootin, jota jumalattomien ihmisten irstas elämä vaivasi.

8 (porque este justo, pelo que via e ouvia quando habitava entre eles, atormentava a sua alma justa, cada dia, por causa das obras iníquas daqueles),

8Asuessaan heidän keskellään tuo hurskas mies kärsi päivästä päivään hurskaassa sielussaan heidän laittomien tekojensa tähden, joita hän joutui näkemään ja kuulemaan.

9 é porque o SENHOR sabe livrar da provação os piedosos e reservar, sob castigo, os injustos para o Dia de Juízo,

9Näin Herra tietää pelastaa jumalaapelkäävät koetuksesta, mutta väärintekijät hän säilyttää rangaistuksen alaisina tuomion päivään,

[10] especialmente aqueles que, seguindo a carne, andam em imundas paixões e menosprezam qualquer governo. Atrevidos, arrogantes, não temem difamar autoridades superiores,

[10]varsinkin ne, jotka vaeltavat saastaisissa lihan himoissa ja halveksivat herruutta. Nuo uhkarohkeat ja itserakkaat eivät pelkää herjata henkivaltoja,

[11] ao passo que anjos, embora maiores em força e poder, não proferem contra elas juízo infamante na presença do SENHOR.

[11]vaikka enkelitkään, joilla on suurempi voima ja valta, eivät syytä niitä herjaavasti Herran edessä.

[12] Esses, todavia, como brutos irracionais, naturalmente feitos para presa e destruição, falando mal daquilo em que são ignorantes, na sua destruição também hão de ser destruídos,

[12]Mutta nuo ihmiset ovat kuin järjettömät, luonnostaan pyydystettäviksi ja tapettaviksi syntyneet eläimet. He herjaavat sitä, mitä eivät tunne, mutta tuhoutuvat omaan turmelukseensa

[13] recebendo injustiça por salário da injustiça que praticam. Considerando como prazer a sua luxúria carnal em pleno dia, quais nódoas e deformidades, eles se regalam nas suas próprias mistificações, enquanto banqueteiam junto convosco;

[13]ja saavat väärintekijöinä vääryyden palkan. Heidän mielihalunsa on viettää päivänsä nautinnoissa. He ovat tahroja ja häpeäpilkkuja ja nautiskelevat petoksistaan, kun he mässäilevät aterialla teidän kanssanne.

[14] tendo os olhos cheios de adultério e insaciáveis no pecado, engodando almas inconstantes, tendo coração exercitado na avareza, filhos malditos;

[14]Heidän silmänsä ovat täynnä aviorikosta, eivätkä he saa synnistä kyllikseen. He viettelevät horjuvia sieluja. Heillä on ahneuteen harjaantunut sydän, noilla kirouksen lapsilla.

[15] abandonando o reto caminho, se extraviaram, seguindo pelo caminho de Balaão, filho de Beor, que amou o prêmio da injustiça

[15] He ovat hylänneet suoran tien, eksyneet ja seuranneet Bileamin, Beorin pojan, tietä, hänen, joka rakasti vääryyden palkkaa

[16] (recebeu, porém, castigo da sua transgressão, a saber, um mudo animal de carga, falando com voz humana, refreou a insensatez do profeta).

[16]mutta sai rikkomuksestaan ojennuksen: mykkä työjuhta puhui ihmisen äänellä ja esti profeetan mielettömyyden.

[17] Esses tais são como fonte sem água, como névoas impelidas por temporal. Para eles está reservada a negridão das trevas;

[17]Nuo ihmiset ovat vedettömiä lähteitä ja myrskytuulissa ajelehtivia

pilvenhattaroita. Heille on varattuna synkkä pimeys.

[18] porquanto, proferindo palavras jactanciosas de vaidade, engodam com paixões carnais, por suas libertinagens, aqueles que estavam prestes a fugir dos que andam no erro,

[18]Puhuen ylimielisiä, tyhjiä sanoja he lihan himoissa viettelevät irstauteen niitä, jotka tuskin ovat päässeet eroon eksyksissä vaeltavista.

[19] prometendo-lhes liberdade, quando eles mesmos são escravos da corrupção, pois aquele que é vencido fica escravo do vencedor.

[19]He lupaavat näille vapautta, vaikka itse ovat turmeluksen orjia. Sillä kenen voittama joku on, sen orja hän on.

[20] Portanto, se, depois de terem escapado das contaminações do mundo mediante o conhecimento do SENHOR e Salvador Jesus Cristo, se deixam enredar de novo e são vencidos, tornou-se o seu último estado pior que o primeiro.

[20]Jos he ovatkin päässeet maailman saastutuksia pakoon tullessaan tuntemaan meidän Herramme ja Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen, mutta sotkeutuvat niihin uudestaan ja tulevat voitetuiksi, heidän tilansa on lopussa pahempi kuin alussa.

[21] Pois melhor lhes fora nunca tivessem conhecido o caminho da justiça do que, após conhecê-lo, volverem para trás, apartando-se do santo mandamento que lhes fora dado.

[21]Heille olisi ollut parempi, etteivät olisi tulleet tuntemaan vanhurskauden tietä, kuin että he opittuaan sen tuntemaan kääntyvät pois heille annetusta pyhästä käskystä.

[22] Com eles aconteceu o que diz certo adágio verdadeiro: O cão voltou ao seu próprio vômito; e: A porca lavada voltou a revolver-se no lamaçal.

[22]Heidän on käynyt niin kuin sananlasku osuvasti toteaa: ”Koira palaa oksennukselleen” ja ”Pesty sika rypee rapakossa.”

2 Pedro 3

A vinda do Senhor e o seu significado

[1] Amados, esta é, agora, a segunda epístola que vos escrevo; em ambas, procuro despertar com lembranças a vossa mente esclarecida,

2. Pietari 3

Herran tulemus on varma

[1]Rakkaani, tämä on jo toinen kirje, jonka teille kirjoitan. Näissä molemmissa minä muistuttamalla herättelen teidän puhdasta mieltänne,

[2] para que vos recordeis das palavras que, anteriormente, foram ditas pelos santos profetas, bem como do mandamento do SENHOR e Salvador, ensinado pelos vossos apóstolos,

[2]että muistaisitte pyhien profeettojen ennalta puhumat sanat ja apostoleilta saamanne Herran ja Vapahtajan käskyn.

[3] tendo em conta, antes de tudo, que, nos últimos dias, virão escarnecedores com os seus escárnios, andando segundo as próprias paixões

[3]Ennen muuta tietäkää se, että viimeisinä päivinä tulee pilkkapuheineen pilkkaajia, jotka vaeltavat omien himojensa mukaan.

[4] e dizendo: Onde está a promessa da sua vinda? Porque, desde que os pais dormiram, todas as coisas permanecem como desde o princípio da criação.

[4]He sanovat: ”Missä on lupaus hänen tulemuksestaan? Onhan siitä lähtien, kun isät nukkuivat pois, kaikki pysynyt ennallaan luomakunnan alusta asti.”

[5] Porque, deliberadamente, esquecem que, de longo tempo, houve céus bem como terra, a qual surgiu da água e através da água pela palavra de Deus,

[5]Tieten tahtoen he eivät ota huomioon, että taivaat samoin kuin maa, joka on tehty vedestä ja veden kautta, olivat ikiajoista olemassa Jumalan sanan voimasta,

[6] pela qual veio a perecer o mundo daquele tempo, afogado em água.

[6]ja että niiden kautta silloinen maailma tuhottiin vedenpaisumuksessa.

[7] Ora, os céus que agora existem e a terra, pela mesma palavra, têm sido entesourados para fogo, estando reservados para o Dia do Juízo e destruição dos homens ímpios.

[7]Mutta samalla sanalla on nykyiset taivaat ja nykyinen maa säästetty tulelle. Niitä säilytetään jumalattomien ihmisten tuomion ja kadotuksen päivää varten.

Uudet taivaat ja uusi maa

[8] Há, todavia, uma coisa, amados, que não deveis esquecer: que, para o SENHOR, um dia é como mil anos, e mil anos, como um dia.

[8]Tämä yksi älköön kuitenkaan olko teiltä salassa, rakkaani: Herralle yksi päivä on kuin tuhat vuotta ja tuhat vuotta kuin yksi päivä.

[9] Não retarda o SENHOR a sua promessa, como alguns a julgam demorada; pelo contrário, ele é longânimo para convosco, não querendo que nenhum pereça, senão que todos cheguem ao arrependimento.

[9]Ei Herra viivytä lupauksensa täyttämistä, vaikka jotkut luulevat hänen viivyttelevän, vaan hän on pitkämielinen teitä kohtaan. Hän ei näet tahdo, että kukaan joutuu kadotukseen vaan että kaikki kääntyisivät.

[10] Virá, entretanto, como ladrão, o Dia do SENHOR, no qual os céus passarão com estrepitoso estrondo, e os elementos se desfarão abrasados; também a terra e as obras que nela existem serão atingidas.

[10]Mutta Herran päivä tulee kuin varas. Silloin taivaat katoavat pauhinalla ja alkuaineet kuumuudesta hajoavat, maa palaa ja kaikki, mitä siihen on tehty.

[11] Visto que todas essas coisas hão de ser assim desfeitas, deveis ser tais como os que vivem em santo procedimento e piedade,

[11]Koska tämä kaikki näin hajoaa, millaisia teidän tuleekaan olla pyhässä elämässä ja jumalanpelossa

[12] esperando e apressando a vinda do Dia de Deus, por causa do qual os céus, incendiados, serão desfeitos, e os elementos abrasados se derreterão.

[12]odottaessanne ja jouduttaessanne Jumalan päivän tuloa, tuon päivän, jonka voimasta taivaat hehkuen hajoavat ja alkuaineet kuumuudesta sulavat.

[13] Nós, porém, segundo a sua promessa, esperamos novos céus e nova terra, nos quais habita justiça.

[13]Mutta hänen lupauksensa mukaan me odotamme uusia taivaita ja uutta maata, joissa vanhurskaus asuu.

O cristão deve esperar o Senhor, viver vida reta, estudar as Escrituras e crescer em Cristo

[14] Por essa razão, pois, amados, esperando estas coisas, empenhai-vos por serdes achados por ele em paz, sem mácula e irrepreensíveis,

[15] e tende por salvação a longanimidade de nosso SENHOR, como igualmente o nosso amado irmão Paulo vos escreveu, segundo a sabedoria que lhe foi dada,

[16] ao falar acerca destes assuntos, como, de fato, costuma fazer em todas as suas epístolas, nas quais há certas coisas difíceis de entender, que os ignorantes e instáveis deturpam, como também deturpam as demais Escrituras, para a própria destruição deles.

[17] Vós, pois, amados, prevenidos como estais de antemão, acautelai-vos; não suceda que, arrastados pelo erro desses

Kasvakaa armossa

[14]Siksi, rakkaani, kun tätä odotatte, pyrkikää siihen, että teidät havaittaisiin tahrattomiksi ja nuhteettomiksi hänen edessään ja teillä olisi rauha.

[15]Lukekaa Herramme pitkämielisyys pelastukseksi, niin kuin myös rakas veljemme Paavali on hänelle annetun viisauden mukaan teille kirjoittanut.

[16]Näin hän tekee kaikissa kirjeissään, kun hän puhuu näistä asioista. Tosin noissa kirjeissä on yhtä ja toista vaikeatajuistakin, mitä tietämättömät ja epävakaat vääristelevät, niin kuin muitakin Kirjoituksia, omaksi kadotuksekseen.

[17]Rakkaani, koska te siis tiedätte tämän jo ennalta, olkaa varuillanne, ettei jumalattomien eksytys tempaa teitä

insubordinados, descaiais da vossa própria firmeza;

[18] antes, crescei na graça e no conhecimento de nosso SENHOR e Salvador Jesus Cristo. A ele seja a glória, tanto agora como no dia eterno.

mukaansa ettekä lankea pois omalta lujalta pohjaltanne.

[18]Kasvakaa meidän Herramme ja Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen armossa ja tuntemisessa. Hänelle kunnia nyt ja aina iankaikkisuuden päivään! Aamen.

Primeira epístola de João	1. Johannes

1 João 1

Prólogo. O Verbo da vida e a comunhão com Deus

1 O que era desde o princípio, o que temos ouvido, o que temos visto com os nossos próprios olhos, o que contemplamos, e as nossas mãos apalparam, com respeito ao Verbo da vida

2 (e a vida se manifestou, e nós a temos visto, e dela damos testemunho, e vo-la anunciamos, a vida eterna, a qual estava com o Pai e nos foi manifestada),

3 o que temos visto e ouvido anunciamos também a vós outros, para que vós, igualmente, mantenhais comunhão conosco. Ora, a nossa comunhão é com o Pai e com seu Filho, Jesus Cristo.

4 Estas coisas, pois, vos escrevemos para que a nossa alegria seja completa.

Deus é luz. O pecado, a confissão, o perdão, a propiciação

5 Ora, a mensagem que, da parte dele, temos ouvido e vos anunciamos é esta: que Deus é luz, e não há nele treva nenhuma.

6 Se dissermos que mantemos comunhão com ele e andarmos nas trevas, mentimos e não praticamos a verdade.

7 Se, porém, andarmos na luz, como ele está na luz, mantemos comunhão uns com os outros, e o sangue de Jesus, seu Filho, nos purifica de todo pecado.

1. Johannes 1

Elämän Sana

1Mikä on alusta asti ollut, minkä olemme kuulleet, minkä omin silmin nähneet, mitä katselleet ja käsin koskettaneet, siitä me puhumme: elämän Sanasta.

2Elämä ilmestyi, me olemme nähneet sen, ja siitä me todistamme. Me julistamme teille sen iankaikkisen elämän, joka oli Isän luona ja ilmestyi meille.

3Minkä olemme nähneet ja kuulleet, sen me julistamme myös teille, että teilläkin olisi yhteys meidän kanssamme. Meillä on yhteys Isän ja hänen Poikansa Jeesuksen Kristuksen kanssa.

4Tämän me kirjoitamme, että ilomme olisi täydellinen.

Valossa vaeltaminen

5Tämä on se sanoma, jonka olemme häneltä kuulleet ja jonka julistamme teille: Jumala on valo, hänessä ei ole mitään pimeyttä.

6 Jos sanomme, että meillä on yhteys hänen kanssaan, mutta vaellamme pimeydessä, me valehtelemme emmekä toimi totuuden mukaan.

7Mutta jos me vaellamme valossa, niin kuin hän on valossa, meillä on yhteys keskenämme ja Jeesuksen, hänen Poikansa, veri puhdistaa meidät kaikesta synnistä.

8 Se dissermos que não temos pecado nenhum, a nós mesmos nos enganamos, e a verdade não está em nós.

9 Se confessarmos os nossos pecados, ele é fiel e justo para nos perdoar os pecados e nos purificar de toda injustiça.

10 Se dissermos que não temos cometido pecado, fazemo-lo mentiroso, e a sua palavra não está em nós.

8Jos sanomme, ettei meillä ole syntiä, me eksytämme itsemme eikä totuus ole meissä.

9Jos me tunnustamme syntimme, niin Jumala, joka on uskollinen ja vanhurskas, antaa meille synnit anteeksi ja puhdistaa meidät kaikesta vääryydestä.

10Jos sanomme, ettemme ole tehneet syntiä, teemme hänestä valehtelijan eikä hänen sanansa ole meissä.

1 João 2

1 Filhinhos meus, estas coisas vos escrevo para que não pequeis. Se, todavia, alguém pecar, temos Advogado junto ao Pai, Jesus Cristo, o Justo;

2 e ele é a propiciação pelos nossos pecados e não somente pelos nossos próprios, mas ainda pelos do mundo inteiro.

3 Ora, sabemos que o temos conhecido por isto: se guardamos os seus mandamentos.

4 Aquele que diz: Eu o conheço e não guarda os seus mandamentos é mentiroso, e nele não está a verdade.

5 Aquele, entretanto, que guarda a sua palavra, nele, verdadeiramente, tem sido aperfeiçoado o amor de Deus. Nisto sabemos que estamos nele:

6 aquele que diz que permanece nele, esse deve também andar assim como ele andou.

O antigo e o novo mandamentos: o amor fraternal

1. Johannes 2

Kristus, syntisten puolustaja

1Lapseni! Kirjoitan tämän teille, ettette tekisi syntiä. Jos joku kuitenkin syntiä tekee, meillä on Isän luona puolustaja, Jeesus Kristus, joka on vanhurskas.

2Hän on meidän syntiemme sovitus, eikä vain meidän vaan myös koko maailman.

Kuuliaisuus Kristuksen sanalle

3Siitä me tiedämme tuntevamme hänet, että pidämme hänen käskynsä.

4 Joka sanoo tuntevansa hänet mutta ei pidä hänen käskyjään, on valehtelija, eikä totuus ole hänessä.

5Mutta joka noudattaa hänen sanaansa, hänessä Jumalan rakkaus on todella tullut täydelliseksi. Tästä me tiedämme olevamme hänessä.

6Joka sanoo pysyvänsä hänessä, on velvollinen vaeltamaan niin kuin hän vaelsi.

Rakkauden käsky

[7] Amados, não vos escrevo mandamento novo, senão mandamento antigo, o qual, desde o princípio, tivestes. Esse mandamento antigo é a palavra que ouvistes.

[8] Todavia, vos escrevo novo mandamento, aquilo que é verdadeiro nele e em vós, porque as trevas se vão dissipando, e a verdadeira luz já brilha.

[9] Aquele que diz estar na luz e odeia a seu irmão, até agora, está nas trevas.

[10] Aquele que ama a seu irmão permanece na luz, e nele não há nenhum tropeço.

[11] Aquele, porém, que odeia a seu irmão está nas trevas, e anda nas trevas, e não sabe para onde vai, porque as trevas lhe cegaram os olhos.

A vitória sobre o Maligno

[12] Filhinhos, eu vos escrevo, porque os vossos pecados são perdoados, por causa do seu nome.

[13] Pais, eu vos escrevo, porque conheceis aquele que existe desde o princípio. Jovens, eu vos escrevo, porque tendes vencido o Maligno.

[14] Filhinhos, eu vos escrevi, porque conheceis o Pai. Pais, eu vos escrevi, porque conheceis aquele que existe desde o princípio. Jovens, eu vos escrevi, porque sois fortes, e a palavra de Deus permanece em vós, e tendes vencido o Maligno.

Não se deve amar o mundo

[7]Rakkaani, en kirjoita teille uutta käskyä vaan vanhan käskyn, joka teillä on ollut alusta asti. Tämä vanha käsky on se sana, jonka te olette kuulleet.

[8]Kuitenkin kirjoitan teille uuden käskyn, joka on toteutunut hänessä ja teissä, sillä pimeys väistyy ja todellinen valo jo loistaa.

[9]Joka sanoo olevansa valossa mutta vihaa veljeään, on yhä pimeydessä.

[10]Joka rakastaa veljeään, pysyy valossa, eikä hän ole lankeemukseksi kenellekään.

[11] Mutta joka vihaa veljeään, on pimeydessä. Hän vaeltaa pimeydessä eikä tiedä, minne menee, sillä pimeys on sokaissut hänen silmänsä.

Seurakunta ja maailma

[12]Minä kirjoitan teille, lapset, sillä synnit on annettu teille anteeksi hänen nimensä tähden.

[13]Minä kirjoitan teille, isät, sillä te olette oppineet tuntemaan hänet, joka on ollut alusta asti. Minä kirjoitan teille, nuorukaiset, sillä te olette voittaneet Pahan.

[14]Minä kirjoitin teille, lapset, sillä te olette oppineet tuntemaan Isän. Minä kirjoitin teille, isät, sillä te olette oppineet tuntemaan hänet, joka on ollut alusta asti. Minä kirjoitin teille, nuorukaiset, sillä te olette voimakkaita, Jumalan sana pysyy teissä, ja te olette voittaneet Pahan.

[15] Não ameis o mundo nem as coisas que há no mundo. Se alguém amar o mundo, o amor do Pai não está nele;

[15]Älkää rakastako maailmaa älkääkä sitä, mikä maailmassa on. Jos joku rakastaa maailmaa, Isän rakkaus ei ole hänessä.

[16] porque tudo que há no mundo, a concupiscência da carne, a concupiscência dos olhos e a soberba da vida, não procede do Pai, mas procede do mundo.

[16]Sillä kaikki, mikä maailmassa on, lihan himo, silmien halu ja elämän korskeus, se ei ole Isästä vaan maailmasta.

[17] Ora, o mundo passa, bem como a sua concupiscência; aquele, porém, que faz a vontade de Deus permanece eternamente.

[17]Maailma katoaa himoineen, mutta joka tekee Jumalan tahdon, pysyy iäti.

Os anticristos

Oikea usko ja sen vastustaja

[18] Filhinhos, já é a última hora; e, como ouvistes que vem o anticristo, também, agora, muitos anticristos têm surgido; pelo que conhecemos que é a última hora.

[18]Lapset, nyt on viimeinen aika. Te olette kuulleet, että Antikristus on tulossa, ja niin onkin nyt monta antikristusta ilmaantunut. Siitä me tiedämme, että nyt on viimeinen aika.

[19] Eles saíram de nosso meio; entretanto, não eram dos nossos; porque, se tivessem sido dos nossos, teriam permanecido conosco; todavia, eles se foram para que ficasse manifesto que nenhum deles é dos nossos.

[19]Meidän keskuudestamme he ovat lähteneet, mutta he eivät kuuluneet meihin. Jos he olisivat todella kuuluneet meihin, he olisivat pysyneet joukossamme. Mutta pitihän käydä ilmi, etteivät kaikki ole yhtä meidän kanssamme.

[20] E vós possuís unção que vem do Santo e todos tendes conhecimento.

[20]Teillä on voitelu Pyhältä, ja kaikilla teillä on tieto.

[21] Não vos escrevi porque não saibais a verdade; antes, porque a sabeis, e porque mentira alguma jamais procede da verdade.

[21]En kirjoita teille sen tähden, ettette tuntisi totuutta, vaan siksi, että te tunnette sen ja tiedätte, ettei mikään valhe ole peräisin totuudesta.

[22] Quem é o mentiroso, senão aquele que nega que Jesus é o Cristo? Este é o anticristo, o que nega o Pai e o Filho.

[22]Kuka on valehtelija, ellei se, joka kieltää, että Jeesus on Kristus? Hän on antikristus, ja hän kieltää Isän ja Pojan.

[23] Todo aquele que nega o Filho, esse não tem o Pai; aquele que confessa o Filho tem igualmente o Pai.

[23]Ei kenelläkään, joka kieltää Pojan, ole myöskään Isää. Joka tunnustaa Pojan, hänellä on myös Isä.

[24] Permaneça em vós o que ouvistes desde o princípio. Se em vós permanecer o que desde o princípio ouvistes, também permanecereis vós no Filho e no Pai.

[25] E esta é a promessa que ele mesmo nos fez, a vida eterna.

[26] Isto que vos acabo de escrever é acerca dos que vos procuram enganar.

A unção do Espírito Santo

[27] Quanto a vós outros, a unção que dele recebestes permanece em vós, e não tendes necessidade de que alguém vos ensine; mas, como a sua unção vos ensina a respeito de todas as coisas, e é verdadeira, e não é falsa, permanecei nele, como também ela vos ensinou.

[28] Filhinhos, agora, pois, permanecei nele, para que, quando ele se manifestar, tenhamos confiança e dele não nos afastemos envergonhados na sua vinda.

[29] Se sabeis que ele é justo, reconhecei também que todo aquele que pratica a justiça é nascido dele.

[24]Pysyköön teissä se, minkä olette kuulleet alusta asti. Jos teissä pysyy se, minkä olette kuulleet alusta asti, tekin pysytte Pojassa ja Isässä.

[25] Ja tämä on se lupaus, jonka hän on meille antanut: iankaikkinen elämä.

[26]Tämän olen kirjoittanut teille niistä, jotka eksyttävät teitä.

[27] Mutta mitä teihin tulee, se voitelu, jonka saitte häneltä, pysyy teissä, ettekä te ole kenenkään opetuksen tarpeessa. Hänen voitelunsa opettaa teitä kaikessa, ja se opetus on totta eikä valhetta. Niin kuin se on teitä opettanut, niin pysykää hänessä.

Jumalan lapset ja Paholaisen lapset

[28]Ja nyt, lapset, pysykää hänessä, että meillä hänen ilmestyessään olisi rohkea luottamus emmekä joutuisi häveten väistymään hänen luotaan, kun hän tulee.

[29]Jos kerran tiedätte, että hän on vanhurskas, te myös ymmärrätte, että jokainen, joka noudattaa vanhurskautta, on syntynyt hänestä.

1 João 3

Deus é Pai e é santo. Seus filhos são também santos

[1] Vede que grande amor nos tem concedido o Pai, a ponto de sermos chamados filhos de Deus; e, de fato, somos filhos de Deus. Por essa razão, o mundo não nos conhece, porquanto não o conheceu a ele mesmo.

[2] Amados, agora, somos filhos de Deus, e ainda não se manifestou o que haveremos

1. Johannes 3

[1]Katsokaa, millaista rakkautta Isä on meille osoittanut, että meitä kutsutaan Jumalan lapsiksi, joita me olemmekin. Siksi maailma ei tunne meitä, eihän se tunne häntäkään.

[2]Rakkaani, nyt me olemme Jumalan lapsia, eikä vielä ole käynyt ilmi, mitä

de ser. Sabemos que, quando ele se manifestar, seremos semelhantes a ele, porque haveremos de vê-lo como ele é.

3 E a si mesmo se purifica todo o que nele tem esta esperança, assim como ele é puro.

4 Todo aquele que pratica o pecado também transgride a lei, porque o pecado é a transgressão da lei.

5 Sabeis também que ele se manifestou para tirar os pecados, e nele não existe pecado.

6 Todo aquele que permanece nele não vive pecando; todo aquele que vive pecando não o viu, nem o conheceu.

Os filhos de Deus e os filhos do Maligno

7 Filhinhos, não vos deixeis enganar por ninguém; aquele que pratica a justiça é justo, assim como ele é justo.

8 Aquele que pratica o pecado procede do diabo, porque o diabo vive pecando desde o princípio. Para isto se manifestou o Filho de Deus: para destruir as obras do diabo.

9 Todo aquele que é nascido de Deus não vive na prática de pecado; pois o que permanece nele é a divina semente; ora, esse não pode viver pecando, porque é nascido de Deus.

10 Nisto são manifestos os filhos de Deus e os filhos do diabo: todo aquele que não pratica justiça não procede de Deus, nem aquele que não ama a seu irmão.

O amor aos irmãos e o ódio ao mundo

meistä tulee. Me tiedämme tulevamme hänen kaltaisikseen, kun hän ilmestyy, sillä me saamme nähdä hänet sellaisena kuin hän on.

3Jokainen, joka panee häneen tämän toivon, puhdistaa itsensä, niin kuin hän on puhdas.

4Jokainen, joka tekee syntiä, harjoittaa laittomuutta, sillä synti on laittomuutta.

5Te tiedätte, että hän ilmestyi ottamaan pois synnit. Hänessä ei ole syntiä.

6Ei kukaan, joka pysyy hänessä, tee syntiä, eikä kukaan, joka tekee syntiä, ole häntä nähnyt eikä häntä tuntenut.

7Lapset, älköön kukaan saako teitä eksyttää. Joka noudattaa vanhurskautta, on vanhurskas, niin kuin hän on vanhurskas.

8Joka tekee syntiä, on Paholaisesta, sillä Paholainen on tehnyt syntiä alusta asti. Sitä varten Jumalan Poika ilmestyi, että hän tekisi tyhjäksi Paholaisen teot.

9Ei yksikään Jumalasta syntynyt tee syntiä, sillä Jumalan siemen pysyy hänessä. Hän ei voi tehdä syntiä, koska on syntynyt Jumalasta.

10Tästä käy ilmi, ketkä ovat Jumalan lapsia ja ketkä Paholaisen lapsia: se, joka ei noudata vanhurskautta, ei ole Jumalasta, ei myöskään se, joka ei rakasta veljeään.

Veljesrakkaus

[11] Porque a mensagem que ouvistes desde o princípio é esta: que nos amemos uns aos outros;

[12] não segundo Caim, que era do Maligno e assassinou a seu irmão; e por que o assassinou? Porque as suas obras eram más, e as de seu irmão, justas.

[13] Irmãos, não vos maravilheis se o mundo vos odeia.

[14] Nós sabemos que já passamos da morte para a vida, porque amamos os irmãos; aquele que não ama permanece na morte.

[15] Todo aquele que odeia a seu irmão é assassino; ora, vós sabeis que todo assassino não tem a vida eterna permanente em si.

[16] Nisto conhecemos o amor: que Cristo deu a sua vida por nós; e devemos dar nossa vida pelos irmãos.

[17] Ora, aquele que possuir recursos deste mundo, e vir a seu irmão padecer necessidade, e fechar-lhe o seu coração, como pode permanecer nele o amor de Deus?

[18] Filhinhos, não amemos de palavra, nem de língua, mas de fato e de verdade.

[19] E nisto conheceremos que somos da verdade, bem como, perante ele, tranqüilizaremos o nosso coração;

[20] pois, se o nosso coração nos acusar, certamente, Deus é maior do que o nosso coração e conhece todas as coisas.

[11]Tämä on se sanoma, jonka te alusta asti olette kuulleet: meidän tulee rakastaa toinen toistamme

[12]eikä olla niin kuin Kain, joka oli Pahasta ja tappoi veljensä. Ja miksi hän tappoi tämän? Siksi, että hänen omat tekonsa olivat pahoja mutta hänen veljensä teot vanhurskaita.

[13]Älkää ihmetelkö, veljet, jos maailma teitä vihaa.

[14]Me tiedämme siirtyneemme kuolemasta elämään, sillä me rakastamme veljiä. Joka ei rakasta, pysyy kuoleman vallassa.

[15]Jokainen, joka vihaa veljeään, on murhaaja. Te tiedätte, ettei yhdelläkään murhaajalla ole iankaikkista elämää, joka hänessä pysyisi.

[16]Siitä me olemme oppineet tuntemaan rakkauden, että hän antoi henkensä meidän puolestamme. Meidänkin tulee antaa henkemme veljiemme puolesta.

[17]Jos joku, jolla on maallista omaisuutta, näkee veljensä olevan puutteessa mutta sulkee häneltä sydämensä, kuinka Jumalan rakkaus pysyisi hänessä?

Luottamus Jumalaan

[18]Lapset, älkäämme osoittako rakkautta sanoin ja kielellä vaan teoin ja totuudessa.

[19]Tästä me tiedämme, että olemme totuudesta, ja me voimme hänen edessään rauhoittaa sydämemme,

[20]jos se syyttää meitä. Jumala on suurempi kuin meidän sydämemme ja tietää kaiken.

[21] Amados, se o coração não nos acusar, temos confiança diante de Deus;

[22] e aquilo que pedimos dele recebemos, porque guardamos os seus mandamentos e fazemos diante dele o que lhe é agradável.

[23] Ora, o seu mandamento é este: que creiamos em o nome de seu Filho, Jesus Cristo, e nos amemos uns aos outros, segundo o mandamento que nos ordenou.

[24] E aquele que guarda os seus mandamentos permanece em Deus, e Deus, nele. E nisto conhecemos que ele permanece em nós, pelo Espírito que nos deu.

[21]Rakkaani, jos sydämemme ei syytä meitä, meillä on rohkea luottamus Jumalaan.

[22]Ja mitä tahansa anomme, sen me häneltä saamme, koska pidämme hänen käskynsä ja teemme sitä, mikä on hänen mielensä mukaista.

[23]Tämä on hänen käskynsä: meidän tulee uskoa hänen Poikansa Jeesuksen Kristuksen nimeen ja rakastaa toisiamme, niin kuin hän on meille käskyn antanut.

[24]Joka pitää hänen käskynsä, pysyy Jumalassa ja Jumala hänessä. Siitä me tiedämme hänen pysyvän meissä, siitä Hengestä, jonka hän on meille antanut.

1 João 4

Os falsos profetas e os verdadeiros crentes

[1] Amados, não deis crédito a qualquer espírito; antes, provai os espíritos se procedem de Deus, porque muitos falsos profetas têm saído pelo mundo fora.

[2] Nisto reconheceis o Espírito de Deus: todo espírito que confessa que Jesus Cristo veio em carne é de Deus;

[3] e todo espírito que não confessa a Jesus não procede de Deus; pelo contrário, este é o espírito do anticristo, a respeito do qual tendes ouvido que vem e, presentemente, já está no mundo.

[4] Filhinhos, vós sois de Deus e tendes vencido os falsos profetas, porque maior é aquele que está em vós do que aquele que está no mundo.

1. Johannes 4

Koetelkaa henget!

[1]Rakkaani, älkää uskoko jokaista henkeä, vaan koetelkaa henget, ovatko ne Jumalasta, sillä monta väärää profeettaa on lähtenyt maailmaan.

[2]Tästä te tunnette Jumalan Hengen: jokainen henki, joka tunnustaa Jeesuksen Kristukseksi, lihaan tulleeksi, on Jumalasta.

[3]Yksikään henki, joka ei tunnusta Jeesusta, ei ole Jumalasta. Sellainen on Antikristuksen henki, jonka te olette kuulleet olevan tulossa ja joka jo nyt on maailmassa.

[4]Lapset, te olette Jumalasta, ja te olette voittaneet nuo väärät profeetat , sillä hän, joka on teissä, on suurempi kuin se, joka on maailmassa.

[5] Eles procedem do mundo; por essa razão, falam da parte do mundo, e o mundo os ouve.

[6] Nós somos de Deus; aquele que conhece a Deus nos ouve; aquele que não é da parte de Deus não nos ouve. Nisto reconhecemos o espírito da verdade e o espírito do erro.

Deus é amor

[7] Amados, amemo-nos uns aos outros, porque o amor procede de Deus; e todo aquele que ama é nascido de Deus e conhece a Deus.

[8] Aquele que não ama não conhece a Deus, pois Deus é amor.

[9] Nisto se manifestou o amor de Deus em nós: em haver Deus enviado o seu Filho unigênito ao mundo, para vivermos por meio dele.

[10] Nisto consiste o amor: não em que nós tenhamos amado a Deus, mas em que ele nos amou e enviou o seu Filho como propiciação pelos nossos pecados.

[11] Amados, se Deus de tal maneira nos amou, devemos nós também amar uns aos outros.

[12] Ninguém jamais viu a Deus; se amarmos uns aos outros, Deus permanece em nós, e o seu amor é, em nós, aperfeiçoado.

[13] Nisto conhecemos que permanecemos nele, e ele, em nós: em que nos deu do seu Espírito.

[14] E nós temos visto e testemunhamos que o Pai enviou o seu Filho como Salvador do mundo.

[5]He ovat maailmasta. Siksi heidän puheensakin on maailmasta, ja maailma kuuntelee heitä.

[6]Me olemme Jumalasta. Joka tuntee Jumalan, kuuntelee meitä. Joka ei ole Jumalasta, se ei meitä kuuntele. Tästä me tunnemme totuuden Hengen ja eksytyksen hengen.

Jumala on rakkaus

[7]Rakkaani, rakastakaamme toisiamme, sillä rakkaus on Jumalasta. Jokainen, joka rakastaa, on syntynyt Jumalasta ja tuntee Jumalan.

[8] Joka ei rakasta, ei tunne Jumalaa, sillä Jumala on rakkaus.

[9] Siinä Jumalan rakkaus ilmestyi meille, että Jumala lähetti ainutsyntyisen Poikansa maailmaan, että me eläisimme hänen kauttaan.

[10]Siinä on rakkaus – ei siinä, että me olemme rakastaneet Jumalaa, vaan siinä, että hän on rakastanut meitä ja lähettänyt Poikansa meidän syntiemme sovitukseksi.

[11]Rakkaani, jos Jumala on näin meitä rakastanut, mekin olemme velvollisia rakastamaan toisiamme.

[12]Jumalaa ei kukaan ole koskaan nähnyt. Mutta jos me rakastamme toisiamme, Jumala pysyy meissä ja hänen rakkautensa on tullut meissä täydelliseksi.

[13]Siitä me tiedämme pysyvämme hänessä ja hänen pysyvän meissä, että hän on antanut meille Henkeään.

[14]Me olemme nähneet ja todistamme, että Isä on lähettänyt Poikansa maailman Vapahtajaksi.

[15] Aquele que confessar que Jesus é o Filho de Deus, Deus permanece nele, e ele, em Deus.

[15]Joka tunnustaa, että Jeesus on Jumalan Poika, hänessä Jumala pysyy ja hän Jumalassa.

[16] E nós conhecemos e cremos no amor que Deus tem por nós. Deus é amor, e aquele que permanece no amor permanece em Deus, e Deus, nele.

[16]Me olemme oppineet tuntemaan sen rakkauden, joka Jumalalla on meitä kohtaan, ja me uskomme siihen. Jumala on rakkaus. Joka pysyy rakkaudessa, pysyy Jumalassa, ja Jumala pysyy hänessä.

[17] Nisto é em nós aperfeiçoado o amor, para que, no Dia do Juízo, mantenhamos confiança; pois, segundo ele é, também nós somos neste mundo.

[17] Näin on rakkaus tullut meissä täydelliseksi, niin että meillä on rohkea luottamus tuomiopäivänä, sillä sellainen kuin hän on, sellaisia mekin olemme tässä maailmassa.

[18] No amor não existe medo; antes, o perfeito amor lança fora o medo. Ora, o medo produz tormento; logo, aquele que teme não é aperfeiçoado no amor.

[18]Pelkoa ei rakkaudessa ole, vaan täydellinen rakkaus karkottaa pelon, sillä pelossa on rangaistusta. Joka pelkää, ei ole päässyt täydelliseksi rakkaudessa.

[19] Nós amamos porque ele nos amou primeiro.

[19]Me rakastamme, koska hän on ensin rakastanut meitä.

[20] Se alguém disser: Amo a Deus, e odiar a seu irmão, é mentiroso; pois aquele que não ama a seu irmão, a quem vê, não pode amar a Deus, a quem não vê.

[20]Jos joku sanoo rakastavansa Jumalaa mutta vihaa veljeään, hän on valehtelija. Sillä se, joka ei rakasta veljeään, jonka on nähnyt, ei voi rakastaa Jumalaa, jota hän ei ole nähnyt.

[21] Ora, temos, da parte dele, este mandamento: que aquele que ama a Deus ame também a seu irmão.

[21]Tämä käsky meillä on häneltä: joka rakastaa Jumalaa, rakastakoon myös veljeään.

1 João 5

A fé que vence o mundo

[1] Todo aquele que crê que Jesus é o Cristo é nascido de Deus; e todo aquele que ama ao que o gerou também ama ao que dele é nascido.

1. Johannes 5

Usko, joka voittaa maailman

[1]Jokainen, joka uskoo, että Jeesus on Kristus, on syntynyt Jumalasta, ja jokainen, joka rakastaa sitä, joka on synnyttänyt, rakastaa myös sitä, joka hänestä on syntynyt.

[2] Nisto conhecemos que amamos os filhos de Deus: quando amamos a Deus e praticamos os seus mandamentos.

[3] Porque este é o amor de Deus: que guardemos os seus mandamentos; ora, os seus mandamentos não são penosos,

[4] porque todo o que é nascido de Deus vence o mundo; e esta é a vitória que vence o mundo: a nossa fé.

[5] Quem é o que vence o mundo, senão aquele que crê ser Jesus o Filho de Deus?

O tríplice testemunho sobre Cristo

[6] Este é aquele que veio por meio de água e sangue, Jesus Cristo; não somente com água, mas também com a água e com o sangue. E o Espírito é o que dá testemunho, porque o Espírito é a verdade.

[7] Pois há três que dão testemunho [no céu: o Pai, a Palavra e o Espírito Santo; e estes três são um.

[8] E três são os que testificam na terra]: o Espírito, a água e o sangue, e os três são unânimes num só propósito.

[9] Se admitimos o testemunho dos homens, o testemunho de Deus é maior; ora, este é o testemunho de Deus, que ele dá acerca do seu Filho.

[10] Aquele que crê no Filho de Deus tem, em si, o testemunho. Aquele que não dá crédito a Deus o faz mentiroso, porque não crê no testemunho que Deus dá acerca do seu Filho.

[2]Siitä me tiedämme rakastavamme Jumalan lapsia, että rakastamme Jumalaa ja noudatamme hänen käskyjään.

[3] Rakkaus Jumalaan on sitä, että pidämme hänen käskynsä, eivätkä hänen käskynsä ole raskaat.

[4]Kaikki, mikä on syntynyt Jumalasta, voittaa maailman. Ja tämä on se voitto, joka on voittanut maailman: meidän uskomme.

[5]Kuka voittaa maailman, ellei se, joka uskoo, että Jeesus on Jumalan Poika?

Todistus Jeesuksesta Kristuksesta

[6]Hän, Jeesus Kristus, on tullut veden ja veren kautta – ei ainoastaan vedessä vaan vedessä ja veressä. Ja Henki on se, joka todistaa, sillä Henki on totuus.

[7]On kolme todistajaa:

[8] Henki, vesi ja veri, ja nämä kolme pitävät yhtä.

[9]Jos hyväksymme ihmisten todistuksen, niin onhan Jumalan todistus vielä suurempi. Tämä on Jumalan todistus: hän on todistanut Pojastaan.

[10]Joka uskoo Jumalan Poikaan, hänellä on tämä todistus sisimmässään. Joka ei usko Jumalaa, tekee hänestä valehtelijan, koska hän ei usko todistusta, jonka Jumala on antanut Pojastaan.

[11] E o testemunho é este: que Deus nos deu a vida eterna; e esta vida está no seu Filho.

[12] Aquele que tem o Filho tem a vida; aquele que não tem o Filho de Deus não tem a vida.

O poder da intercessão

[13] Estas coisas vos escrevi, a fim de saberdes que tendes a vida eterna, a vós outros que credes em o nome do Filho de Deus.

[14] E esta é a confiança que temos para com ele: que, se pedirmos alguma coisa segundo a sua vontade, ele nos ouve.

[15] E, se sabemos que ele nos ouve quanto ao que lhe pedimos, estamos certos de que obtemos os pedidos que lhe temos feito.

[16] Se alguém vir a seu irmão cometer pecado não para morte, pedirá, e Deus lhe dará vida, aos que não pecam para morte. Há pecado para morte, e por esse não digo que rogue.

[17] Toda injustiça é pecado, e há pecado não para morte.

[18] Sabemos que todo aquele que é nascido de Deus não vive em pecado; antes, Aquele que nasceu de Deus o guarda, e o Maligno não lhe toca.

[19] Sabemos que somos de Deus e que o mundo inteiro jaz no Maligno.

Cristo é verdadeiro Deus e deve ser adorado

[11]Ja tämä on se todistus: Jumala on antanut meille iankaikkisen elämän, ja tämä elämä on hänen Pojassaan.

[12]Jolla on Poika, sillä on elämä. Jolla ei Jumalan Poikaa ole, sillä ei ole elämää.

Rukous ja esirukous

[13]Tämän minä olen kirjoittanut teille, jotka uskotte Jumalan Pojan nimeen, tietääksenne, että teillä on iankaikkinen elämä.

[14]Tämä on se rohkea luottamus, joka meillä on häneen: jos me anomme jotakin hänen tahtonsa mukaan, hän kuulee meitä.

[15]Ja jos kerran tiedämme hänen kuulevan meitä, mitä tahansa anommekin, tiedämme myös, että meillä on kaikki, mitä olemme häneltä anoneet.

[16]Jos joku näkee veljensä tekevän syntiä, joka ei ole kuolemaksi, rukoilkoon, ja Jumala on antava hänelle elämän, niille nimittäin, jotka eivät tee syntiä kuolemaksi. On myös syntiä, joka on kuolemaksi. Siitä en sano, että olisi rukoiltava.

[17]Kaikki vääryys on syntiä, mutta on myös syntiä, joka ei ole kuolemaksi.

Me olemme Jumalasta

[18]Me tiedämme, ettei yksikään Jumalasta syntynyt tee syntiä. Hän, joka on syntynyt Jumalasta, pitää huolen itsestään , eikä Paha pääse häneen käsiksi.

[19]Me tiedämme, että olemme Jumalasta, mutta koko maailma on Pahan vallassa.

[20] Também sabemos que o Filho de Deus é vindo e nos tem dado entendimento para reconhecermos o verdadeiro; e estamos no verdadeiro, em seu Filho, Jesus Cristo. Este é o verdadeiro Deus e a vida eterna.

[21] Filhinhos, guardai-vos dos ídolos.

[20]Tiedämme myös, että Jumalan Poika on tullut ja antanut meille ymmärryksen tunteaksemme hänet, joka on Todellinen . Me olemme hänessä, joka on Todellinen, hänen Pojassaan Jeesuksessa Kristuksessa. Hän on tosi Jumala ja iankaikkinen elämä. [21]Lapset, karttakaa epäjumalia!

Segunda epístola de João	2. Johannes

2 João 1

Prefácio e saudação

[1] O presbítero à senhora eleita e aos seus filhos, a quem eu amo na verdade e não somente eu, mas também todos os que conhecem a verdade,

[2] por causa da verdade que permanece em nós e conosco estará para sempre,

[3] a graça, a misericórdia e a paz, da parte de Deus Pai e de Jesus Cristo, o Filho do Pai, serão conosco em verdade e amor.

O amor fraternal

[4] Fiquei sobremodo alegre em ter encontrado dentre os teus filhos os que andam na verdade, de acordo com o mandamento que recebemos da parte do Pai.

[5] E agora, senhora, peço-te, não como se escrevesse mandamento novo, senão o que tivemos desde o princípio: que nos amemos uns aos outros.

[6] E o amor é este: que andemos segundo os seus mandamentos. Este mandamento, como ouvistes desde o princípio, é que andeis nesse amor.

Os falsos ensinadores e como tratá-los

[7] Porque muitos enganadores têm saído pelo mundo fora, os quais não confessam Jesus Cristo vindo em carne; assim é o enganador e o anticristo.

2. Johannes 1

[1]Vanhin valitulle rouvalle ja hänen lapsilleen , joita minä totuudessa rakastan, enkä vain minä vaan myös kaikki, jotka ovat tulleet tuntemaan totuuden.

[2]Rakastan teitä totuuden tähden, joka pysyy meissä ja on meidän kanssamme ikuisesti.

[3]Olkoon meidän kanssamme armo, laupeus ja rauha Isältä Jumalalta ja Jeesukselta Kristukselta, Isän Pojalta, totuudessa ja rakkaudessa.

Vaeltakaa rakkauden käskyn mukaan

[4]Tulin hyvin iloiseksi, kun huomasin lastesi joukossa niitä, jotka vaeltavat totuudessa sen käskyn mukaan, jonka olemme Isältä saaneet.

[5]Ja nyt, rouva, minulla on sinulle pyyntö, ei niin kuin kirjoittaisin sinulle uuden käskyn vaan sen, joka meillä on ollut alusta asti: meidän tulee rakastaa toisiamme.

[6]Rakkaus on sitä, että me vaellamme hänen käskyjensä mukaan. Tämän käskyn te olette kuulleet alusta asti, ja sen mukaan teidän tulee vaeltaa.

Varoitus eksyttäjistä

[7]Maailmaan on lähtenyt monia eksyttäjiä, jotka eivät tunnusta Jeesusta Kristukseksi, lihaan tulleeksi . Sellainen on antikristus, eksyttäjä.

8 Acautelai-vos, para não perderdes aquilo que temos realizado com esforço, mas para receberdes completo galardão.

9 Todo aquele que ultrapassa a doutrina de Cristo e nela não permanece não tem Deus; o que permanece na doutrina, esse tem tanto o Pai como o Filho.

10 Se alguém vem ter convosco e não traz esta doutrina, não o recebais em casa, nem lhe deis as boas-vindas.

11 Porquanto aquele que lhe dá boas-vindas faz-se cúmplice das suas obras más.

Informações finais. Saudações

12 Ainda tinha muitas coisas que vos escrever; não quis fazê-lo com papel e tinta, pois espero ir ter convosco, e conversaremos de viva voz, para que a nossa alegria seja completa.

13 Os filhos da tua irmã eleita te saúdam.

8Katsokaa, ettette menetä sitä, minkä me olemme työllämme saaneet aikaan, vaan saatte täyden palkan.

9Ei kenelläkään, joka menee edemmäksi eikä pysy Kristuksen opissa, ole Jumalaa. Joka pysyy siinä opissa, hänellä on sekä Isä että Poika.

10Jos joku tulee teidän luoksenne eikä tuo mukanaan tätä oppia, älkää ottako häntä kotiinne älkääkä lausuko häntä tervetulleeksi.

11Joka lausuu hänet tervetulleeksi, osallistuu hänen pahoihin tekoihinsa.

Lopputervehdys

12Minulla olisi teille paljon kirjoittamista, mutta en tahdo tehdä sitä paperilla ja musteella. Toivon pääseväni teidän luoksenne ja saavani puhua kanssanne kasvokkain, että ilomme olisi täydellinen.

13Valitun sisaresi lapset lähettävät sinulle terveisiä.

Terceira epístola de João	3. Johannes

3 João 1

Prefácio e saudação

1 O presbítero ao amado Gaio, a quem eu amo na verdade.

2 Amado, acima de tudo, faço votos por tua prosperidade e saúde, assim como é próspera a tua alma.

3 Pois fiquei sobremodo alegre pela vinda de irmãos e pelo seu testemunho da tua verdade, como tu andas na verdade.

4 Não tenho maior alegria do que esta, a de ouvir que meus filhos andam na verdade.

O bom exemplo de Gaio

5 Amado, procedes fielmente naquilo que praticas para com os irmãos, e isto fazes mesmo quando são estrangeiros,

6 os quais, perante a igreja, deram testemunho do teu amor. Bem farás encaminhando-os em sua jornada por modo digno de Deus;

7 pois por causa do Nome foi que saíram, nada recebendo dos gentios.

8 Portanto, devemos acolher esses irmãos, para nos tornarmos cooperadores da verdade.

Diótrefes, o ambicioso. Demétrio, fiel cristão

9 Escrevi alguma coisa à igreja; mas Diótrefes, que gosta de exercer a primazia entre eles, não nos dá acolhida.

10 Por isso, se eu for aí, far-lhe-ei lembradas as obras que ele pratica, proferindo contra nós palavras maliciosas.

3. Johannes 1

1Vanhin rakkaalle Gaiukselle, jota minä totuudessa rakastan.

2Rakkaani, toivon, että sinä menestyt kaikessa ja pysyt terveenä, niin kuin sielusikin menestyy.

3 Tulin hyvin iloiseksi, kun veljet saapuivat ja antoivat todistuksen rakkaudestasi totuuteen, niin kuin sinä totuudessa vaellatkin.

4Minulla ei ole suurempaa iloa kuin se, että kuulen lasteni vaeltavan totuudessa.

Vierailevat veljet

5Rakkaani, sinä toimit uskollisesti kaikessa, mitä teet veljien, vieläpä vieraidenkin hyväksi.

6 He ovat seurakunnan edessä todistaneet sinun rakkaudestasi. Teet hyvin, kun varustat heidät matkalle, niin kuin Jumalan edessä on arvollista.

7Hänen nimensä tähden he ovat matkalle lähteneet eivätkä ota pakanoilta mitään.

8Meidän velvollisuutemme on siis ottaa sellaiset vastaan, jotta me yhdessä työskentelisimme totuuden hyväksi.

Diotrefes ja Demetrios

9Kirjoitin lyhyesti tästä seurakunnalle, mutta Diotrefes, joka haluaa olla ensimmäinen heidän joukossaan, ei ota meitä vastaan.

10 Siksi minä, jos tulen, muistutan häntä hänen tekemisistään, kun hän juoruaa meistä pahoin sanoin. Eikä hän tyydy

E, não satisfeito com estas coisas, nem ele mesmo acolhe os irmãos, como impede os que querem recebê-los e os expulsa da igreja.

siihenkään. Hän ei itse ota veljiä vastaan ja estää niitäkin, jotka tahtovat näin tehdä, ja jopa ajaa heidät pois seurakunnasta.

[11] Amado, não imites o que é mau, senão o que é bom. Aquele que pratica o bem procede de Deus; aquele que pratica o mal jamais viu a Deus.

[11]Rakkaani, älä seuraa pahaa vaan hyvää. Joka tekee hyvää, on Jumalasta, mutta se, joka tekee pahaa, ei ole Jumalaa nähnyt.

[12] Quanto a Demétrio, todos lhe dão testemunho, até a própria verdade, e nós também damos testemunho; e sabes que o nosso testemunho é verdadeiro.

[12]Demetrios on saanut hyvän todistuksen kaikilta, jopa itse Totuudelta. Myös me todistamme, ja sinä tiedät, että meidän todistuksemme on tosi.

Informações finais. Saudações

[13] Muitas coisas tinha que te escrever; todavia, não quis fazê-lo com tinta e pena,

[14] pois, em breve, espero ver-te. Então, conversaremos de viva voz.

[15] A paz seja contigo. Os amigos te saúdam. Saúda os amigos, nome por nome.

Lopputervehdys

[13]Minulla olisi sinulle paljon kirjoittamista, mutta en tahdo kirjoittaa sinulle enempää musteella ja kynällä.

[14]Toivon näkeväni sinut pian, ja silloin voimme keskustella kasvokkain.

[15]Rauha sinulle! Ystävät tervehtivät sinua. Tervehdi ystäviä, jokaista erikseen.

Epístola de Judas

Judas 1

Prefácio e saudação

[1] Judas, servo de Jesus Cristo e irmão de Tiago, aos chamados, amados em Deus Pai e guardados em Jesus Cristo,

[2] a misericórdia, a paz e o amor vos sejam multiplicados.

É dever cristão pelejar pela fé

[3] Amados, quando empregava toda a diligência em escrever-vos acerca da nossa comum salvação, foi que me senti obrigado a corresponder-me convosco, exortando-vos a batalhardes, diligentemente, pela fé que uma vez por todas foi entregue aos santos.

[4] Pois certos indivíduos se introduziram com dissimulação, os quais, desde muito, foram antecipadamente pronunciados para esta condenação, homens ímpios, que transformam em libertinagem a graça de nosso Deus e negam o nosso único Soberano e SENHOR, Jesus Cristo.

Exemplos da punição dos ímpios

[5] Quero, pois, lembrar-vos, embora já estejais cientes de tudo uma vez por todas, que o SENHOR, tendo libertado um povo, tirando-o da terra do Egito, destruiu, depois, os que não creram;

[6] e a anjos, os que não guardaram o seu estado original, mas abandonaram o seu próprio domicílio, ele tem guardado sob trevas, em algemas eternas, para o juízo do grande Dia;

Juudas

Juudas 1

[1]Juudas, Jeesuksen Kristuksen palvelija ja Jaakobin veli, kutsutuille, jotka ovat Isässä Jumalassa rakastettuja ja Jeesukselle Kristukselle varjeltuja .

[2]Lisääntyköön teille laupeus, rauha ja rakkaus.

Syy kirjeen kirjoittamiseen

[3]Rakkaani! Olen hartaasti halunnut kirjoittaa teille yhteisestä pelastuksestamme, ja nyt tunsin, että minun oli pakko kirjoittaa ja kehottaa teitä taistelemaan sen uskon puolesta, joka on pyhille kertakaikkisesti annettu.

[4]Teidän joukkoonne on näet pujahtanut joitakin ihmisiä, joista jo kauan sitten on ollut kirjoitettuna tuomio. Nuo jumalattomat kääntävät Jumalamme armon irstaudeksi ja kieltävät ainoan Valtiaamme, Herramme Jeesuksen Kristuksen.

Varoittavat esimerkit

[5]Vaikka jo olette saaneet tietää kaiken, tahdon kuitenkin muistuttaa teitä siitä, että Herra, joka kerran pelasti kansan Egyptistä, toisella kertaa tuhosi ne, jotka eivät uskoneet.

[6]Myös ne enkelit, jotka eivät pitäneet kiinni valta-asemastaan vaan jättivät oman asuinsijansa, hän pani pimeyteen ikuisissa kahleissa säilytettäviksi suurta tuomion päivää varten .

[7] como Sodoma, e Gomorra, e as cidades circunvizinhas, que, havendo-se entregado à prostituição como aqueles, seguindo após outra carne, são postas para exemplo do fogo eterno, sofrendo punição.

[7]Niin myös Sodoma ja Gomorra ja niiden ympärillä olevat kaupungit, jotka samalla tavoin kuin nekin harjoittivat haureutta ja antautuivat luonnonvastaisiin lihan himoihin, ovat varoittavana esimerkkinä kärsiessään ikuisen tulen rangaistusta.

Kuvaus vääristä opettajista

[8] Ora, estes, da mesma sorte, quais sonhadores alucinados, não só contaminam a carne, como também rejeitam governo e difamam autoridades superiores.

[8]Yhtä kaikki myös nämä uneksijat samalla tavoin saastuttavat ruumiinsa , halveksivat herruutta ja herjaavat kirkkauden henkiolentoja.

[9] Contudo, o arcanjo Miguel, quando contendia com o diabo e disputava a respeito do corpo de Moisés, não se atreveu a proferir juízo infamatório contra ele; pelo contrário, disse: O SENHOR te repreenda!

[9]Ei edes ylienkeli Miikael riidellessään ja väitellessään Paholaisen kanssa Mooseksen ruumiista uskaltanut langettaa herjaavaa tuomiota vaan sanoi: ”Rangaiskoon sinua Herra!”

[10] Estes, porém, quanto a tudo o que não entendem, difamam; e, quanto a tudo o que compreendem por instinto natural, como brutos sem razão, até nessas coisas se corrompem.

[10]Nämä ihmiset sitä vastoin herjaavat sitä, mitä eivät tunne mutta minkä he luonnostaan järjettömien eläinten tavoin tajuavat, ja näin tuottavat itselleen turmion.

[11] Ai deles! Porque prosseguiram pelo caminho de Caim, e, movidos de ganância, se precipitaram no erro de Balaão, e pereceram na revolta de Corá.

[11]Voi heitä! He kulkevat Kainin tietä, palkan vuoksi he heittäytyvät Bileamin eksytykseen, ja he tuhoutuvat kapinointiinsa kuin Koorah.

[12] Estes homens são como rochas submersas, em vossas festas de fraternidade, banqueteando-se juntos sem qualquer recato, pastores que a si mesmos se apascentam; nuvens sem água impelidas pelos ventos; árvores em plena estação dos frutos, destes desprovidas, duplamente mortas, desarraigadas;

[12]Nämä ihmiset ovat häpeätahroja teidän rakkausaterioillanne juhliessaan röyhkeästi ja kestitessään itseään. He ovat vedettömiä, tuulessa ajelehtivia pilviä, myöhäissyksyn puita, hedelmättömiä, kahdesti kuolleita ja juuriltaan reväistyjä,

13 ondas bravias do mar, que espumam as suas próprias sujidades; estrelas errantes, para as quais tem sido guardada a negridão das trevas, para sempre.
14 Quanto a estes foi que também profetizou Enoque, o sétimo depois de Adão, dizendo: Eis que veio o SENHOR entre suas santas miríades,

15 para exercer juízo contra todos e para fazer convictos todos os ímpios, acerca de todas as obras ímpias que impiamente praticaram e acerca de todas as palavras insolentes que ímpios pecadores proferiram contra ele.

16 Os tais são murmuradores, são descontentes, andando segundo as suas paixões. A sua boca vive propalando grandes arrogâncias; são aduladores dos outros, por motivos interesseiros.

A profecia apostólica. Exortações

17 Vós, porém, amados, lembrai-vos das palavras anteriormente proferidas pelos apóstolos de nosso SENHOR Jesus Cristo,
18 os quais vos diziam: No último tempo, haverá escarnecedores, andando segundo as suas ímpias paixões.
19 São estes os que promovem divisões, sensuais, que não têm o Espírito.
20 Vós, porém, amados, edificando-vos na vossa fé santíssima, orando no Espírito Santo,

21 guardai-vos no amor de Deus, esperando a misericórdia de nosso SENHOR Jesus Cristo, para a vida eterna.

13rajuja meren aaltoja, jotka vaahtoavat omaa häpeäänsä, harhailevia tähtiä, joille ikuisiksi ajoiksi on varattuna synkkä pimeys.
14Myös heitä tarkoittaa Hanok, Aadamista seitsemäs, ennustaessaan: ”Katso, Herra tulee kymmenientuhansien pyhiensä kanssa
15panemaan kaikki tuomiolle ja osoittamaan kaikki ihmiset syyllisiksi kaikkiin jumalattomiin tekoihin, joita he jumalattomuudessaan ovat tehneet, ja kaikkiin julkeisiin puheisiin, joita nuo jumalattomat syntiset ovat häntä vastaan puhuneet.”

16He ovat napisijoita, kohtalonsa nurkujia, jotka elävät himojensa mukaan. Heidän suunsa puhuu mahtavia, ja he mielistelevät ihmisiä oman etunsa tähden.

Muistakaa apostolien sanoja

17Mutta te, rakkaani, muistakaa ne sanat, jotka Herramme Jeesuksen Kristuksen apostolit ovat ennalta puhuneet.
18 Hehän sanoivat teille, että viimeisenä aikana tulee pilkkaajia, jotka elävät jumalattomien himojensa mukaan.
19Juuri nämä saavat aikaan hajaannusta. He ovat sielullisia, Henkeä heillä ei ole.
20Mutta te, rakkaani, rakentakaa itseänne pyhimmän uskonne perustukselle ja rukoilkaa Pyhässä Hengessä
21ja niin pysykää Jumalan rakkaudessa odottaessanne Herramme Jeesuksen Kristuksen laupeutta iankaikkiseksi elämäksi.

[22] E compadecei-vos de alguns que estão na dúvida;

[23] salvai-os, arrebatando-os do fogo; quanto a outros, sede também compassivos em temor, detestando até a roupa contaminada pela carne.

A doxologia

[24] Ora, àquele que é poderoso para vos guardar de tropeços e para vos apresentar com exultação, imaculados diante da sua glória,

[25] ao único Deus, nosso Salvador, mediante Jesus Cristo, SENHOR nosso, glória, majestade, império e soberania, antes de todas as eras, e agora, e por todos os séculos. Amém!

[22]Armahtakaa niitä, jotka epäilevät.

[23]Toiset pelastakaa tulesta temmaten, toisia taas armahtakaa kavahtaen heitä, inhoten ruumiin tahraamaa vaatettakin.

Kunnia Jumalalle!

[24]Mutta hänelle, joka voi varjella teidät lankeamasta ja asettaa teidät kirkkautensa eteen nuhteettomina ja riemuitsevina,

[25]hänelle, ainoalle Jumalalle, meidän pelastajallemme, Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta, hänelle kunnia, majesteettius, voima ja valta, ennen aikojen alkua ja nyt ja iankaikkisesti. Aamen.

Apocalipse de João

Apocalipse 1

O título, o autor e o assunto do livro

[1] Revelação de Jesus Cristo, que Deus lhe deu para mostrar aos seus servos as coisas que em breve devem acontecer e que ele, enviando por intermédio do seu anjo, notificou ao seu servo João,

[2] o qual atestou a palavra de Deus e o testemunho de Jesus Cristo, quanto a tudo o que viu.

[3] Bem-aventurados aqueles que lêem e aqueles que ouvem as palavras da profecia e guardam as coisas nela escritas, pois o tempo está próximo.

Dedicatória às sete igrejas da Ásia

[4] João, às sete igrejas que se encontram na Ásia, graça e paz a vós outros, da parte daquele que é, que era e que há de vir, da parte dos sete Espíritos que se acham diante do seu trono

[5] e da parte de Jesus Cristo, a Fiel Testemunha, o Primogênito dos mortos e o Soberano dos reis da terra. Àquele que nos ama, e, pelo seu sangue, nos libertou dos nossos pecados,

[6] e nos constituiu reino, sacerdotes para o seu Deus e Pai, a ele a glória e o domínio pelos séculos dos séculos. Amém!

[7] Eis que vem com as nuvens, e todo olho o verá, até quantos o traspassaram. E todas as tribos da terra se lamentarão sobre ele. Certamente. Amém!

Ilmestyskirja

Ilmestyskirja 1

Johdanto ja tervehdys

[1]Jeesuksen Kristuksen ilmestys, jonka Jumala antoi hänelle näyttääkseen palvelijoilleen, mitä pian on tapahtuva. Sen hän ilmoitti lähettämänsä enkelin kautta palvelijalleen Johannekselle,

[2]joka vakuuttaa todeksi Jumalan sanan ja Jeesuksen Kristuksen todistuksen, kaiken minkä on nähnyt.

[3]Autuas se, joka lukee, ja autuaita ne, jotka kuulevat tämän profetian sanat ja ottavat varteen sen, mitä siihen on kirjoitettu, sillä aika on lähellä.

[4]Johannes seitsemälle Aasian seurakunnalle: Armo teille ja rauha häneltä, joka on, joka oli ja joka on tuleva, ja niiltä seitsemältä hengeltä, jotka ovat hänen valtaistuimensa edessä,

[5]ja Jeesukselta Kristukselta, uskolliselta todistajalta, joka on esikoisena noussut kuolleista ja on maan kuninkaiden hallitsija! Hänelle, joka rakastaa meitä ja on verellään päästänyt meidät synneistämme

[6]ja tehnyt meidät kuningaskunnaksi, papeiksi Jumalalleen ja Isälleen, hänelle kunnia ja valta aina ja iankaikkisesti! Aamen.

[7]Katso, hän tulee pilvissä! Kaikkien silmät näkevät hänet, niidenkin, jotka hänet lävistivät, ja kaikki maan sukukunnat

vaikeroivat hänen tähtensä. Totisesti, aamen.

[8] Eu sou o Alfa e Ômega, diz o SENHOR Deus, aquele que é, que era e que há de vir, o Todo-Poderoso.

[8] ”Minä olen A ja O” , sanoo Herra Jumala, joka on, joka oli ja joka on tuleva, Kaikkivaltias.

A visão de Jesus glorificado

Näky Kristuksesta

[9] Eu, João, irmão vosso e companheiro na tribulação, no reino e na perseverança, em Jesus, achei-me na ilha chamada Patmos, por causa da palavra de Deus e do testemunho de Jesus.

[9]Minä, veljenne Johannes, joka Jeesuksessa olen yhdessä teidän kanssanne osallinen ahdistukseen ja valtakuntaan ja kärsimysten kestämiseen, olin Patmos-nimisellä saarella Jumalan sanan ja Jeesuksen todistuksen tähden.

[10] Achei-me em espírito, no dia do SENHOR, e ouvi, por detrás de mim, grande voz, como de trombeta,

[10]Minä olin Hengessä Herran päivänä, ja minä kuulin takaani voimakkaan äänen, aivan kuin pasuunan äänen,

[11] dizendo: O que vês escreve em livro e manda às sete igrejas: Éfeso, Esmirna, Pérgamo, Tiatira, Sardes, Filadélfia e Laodicéia.

[11]joka sanoi: ”Kirjoita kirjaan, mitä näet, ja lähetä se seitsemälle seurakunnalle: Efesokseen, Smyrnaan, Pergamoniin, Tyatiraan, Sardekseen, Filadelfiaan ja Laodikeaan.”

[12] Voltei-me para ver quem falava comigo e, voltado, vi sete candeeiros de ouro

[12]Käännyin katsomaan, mikä ääni minulle puhui. Kääntyessäni näin seitsemän kultaista lampunjalkaa

[13] e, no meio dos candeeiros, um semelhante a filho de homem, com vestes talares e cingido, à altura do peito, com uma cinta de ouro.

[13]ja lampunjalkojen keskellä kuin Ihmisen Pojan, pukeutuneena pitkäliepeiseen viittaan ja rinnan kohdalta kultaisella vyöllä vyöttäytyneenä.

[14] A sua cabeça e cabelos eram brancos como alva lã, como neve; os olhos, como chama de fogo;

[14]Hänen päänsä ja hiuksensa olivat valkoiset kuin valkoinen villa, kuin lumi, ja hänen silmänsä olivat kuin tulen liekki.

[15] os pés, semelhantes ao bronze polido, como que refinado numa fornalha; a voz, como voz de muitas águas.

[15]Hänen jalkansa olivat kuin sulatusuunissa hehkuva vaski, ja hänen äänensä oli kuin suurten vetten pauhu.

[16] Tinha na mão direita sete estrelas, e da boca saía-lhe uma afiada espada de dois

[16] Hänellä oli oikeassa kädessään seitsemän tähteä, hänen suustaan lähti kaksiteräinen, terävä miekka, ja hänen

gumes. O seu rosto brilhava como o sol na sua força.

[17] Quando o vi, caí a seus pés como morto. Porém ele pôs sobre mim a mão direita, dizendo: Não temas; eu sou o primeiro e o último

[18] e aquele que vive; estive morto, mas eis que estou vivo pelos séculos dos séculos e tenho as chaves da morte e do inferno.

[19] Escreve, pois, as coisas que viste, e as que são, e as que hão de acontecer depois destas.

[20] Quanto ao mistério das sete estrelas que viste na minha mão direita e aos sete candeeiros de ouro, as sete estrelas são os anjos das sete igrejas, e os sete candeeiros são as sete igrejas.

kasvonsa olivat kuin aurinko, kun se paistaa täydeltä terältä.

[17]Hänet nähdessäni minä kaaduin kuin kuollut hänen jalkojensa juureen. Mutta hän pani oikean kätensä päälleni ja sanoi: ”Älä pelkää! Minä olen ensimmäinen ja viimeinen,

[18]ja minä elän. Minä olin kuollut, mutta nyt minä elän aina ja iankaikkisesti, ja minulla on kuoleman ja tuonelan avaimet.

[19]Kirjoita siis, mitä olet nähnyt, mitä nyt on ja mitä tämän jälkeen on tapahtuva.

[20]Niiden seitsemän tähden salaisuus, jotka näit minun oikeassa kädessäni, ja niiden seitsemän kultaisen lampunjalan salaisuus on tämä: ne seitsemän tähteä ovat seitsemän seurakunnan enkelit, ja seitsemän lampunjalkaa ovat ne seitsemän seurakuntaa.”

Apocalipse 2

Carta à igreja em Éfeso

[1] Ao anjo da igreja em Éfeso escreve: Estas coisas diz aquele que conserva na mão direita as sete estrelas e que anda no meio dos sete candeeiros de ouro:

[2] Conheço as tuas obras, tanto o teu labor como a tua perseverança, e que não podes suportar homens maus, e que puseste à prova os que a si mesmos se declaram apóstolos e não são, e os achaste mentirosos;

Ilmestyskirja 2

Kirje Efesokseen

[1]”Efesoksen seurakunnan enkelille kirjoita: ’Näin sanoo hän, joka pitää niitä seitsemää tähteä oikeassa kädessään ja joka käyskentelee seitsemän kultaisen lampunjalan keskellä:

[2]Minä tiedän sinun tekosi, vaivannäkösi ja kestävyytesi. Tiedän myös, ettet voi sietää pahoja ihmisiä, ja että olet koetellut niitä, jotka sanovat olevansa apostoleja, vaikka eivät ole, ja olet havainnut heidät valehtelijoiksi.

[3] e tens perseverança, e suportaste provas por causa do meu nome, e não te deixaste esmorecer.

[4] Tenho, porém, contra ti que abandonaste o teu primeiro amor.

[5] Lembra-te, pois, de onde caíste, arrepende-te e volta à prática das primeiras obras; e, se não, venho a ti e moverei do seu lugar o teu candeeiro, caso não te arrependas.

[6] Tens, contudo, a teu favor que odeias as obras dos nicolaítas, as quais eu também odeio.

[7] Quem tem ouvidos, ouça o que o Espírito diz às igrejas: Ao vencedor, dar-lhe-ei que se alimente da árvore da vida que se encontra no paraíso de Deus.

Carta à igreja em Esmirna

[8] Ao anjo da igreja em Esmirna escreve: Estas coisas diz o primeiro e o último, que esteve morto e tornou a viver:

[9] Conheço a tua tribulação, a tua pobreza (mas tu és rico) e a blasfêmia dos que a si mesmos se declaram judeus e não são, sendo, antes, sinagoga de Satanás.

[10] Não temas as coisas que tens de sofrer. Eis que o diabo está para lançar em prisão alguns dentre vós, para serdes postos à prova, e tereis tribulação de dez dias. Sê fiel até à morte, e dar-te-ei a coroa da vida.

[11] Quem tem ouvidos, ouça o que o Espírito diz às igrejas: O vencedor de nenhum modo sofrerá dano da segunda morte.

[3] Sinulla on kestävyyttä, ja paljon olet kärsinyt minun nimeni tähden etkä ole väsynyt.

[4] Mutta se minulla on sinua vastaan, että olet hylännyt ensirakkautesi.

[5] Muista siis, mistä olet langennut, tee parannus ja tee niitä ensimmäisiä tekoja. Mutta jos et tee parannusta, minä tulen luoksesi ja siirrän lampunjalkasi paikaltaan.

[6] Se sinussa kuitenkin on hyvää, että vihaat nikolaiittojen tekoja, joita minäkin vihaan.

[7] Jolla on korva, se kuulkoon, mitä Henki sanoo seurakunnille. Sen, joka voittaa, minä annan syödä elämän puusta, joka on Jumalan paratiisissa.'"

Kirje Smyrnaan

[8] "Smyrnan seurakunnan enkelille kirjoita: 'Näin sanoo ensimmäinen ja viimeinen, hän, joka kuoli ja virkosi eloon:

[9] Minä tiedän sinun ahdistuksesi ja köyhyytesi – sinä olet kuitenkin rikas. Minä tiedän, miten sinua pilkkaavat ne, jotka sanovat olevansa juutalaisia, vaikka eivät ole vaan ovat Saatanan synagoga.

[10] Älä pelkää sitä, mitä joudut kärsimään. Paholainen on heittävä muutamia teistä vankeuteen, jotta teitä koeteltaisiin, ja te joudutte ahdinkoon kymmeneksi päiväksi. Ole uskollinen kuolemaan asti, niin minä annan sinulle elämän kruunun .

[11] Jolla on korva, se kuulkoon, mitä Henki sanoo seurakunnille. Sitä, joka voittaa, ei toinen kuolema vahingoita.'"

Carta à igreja em Pérgamo

[12] Ao anjo da igreja em Pérgamo escreve: Estas coisas diz aquele que tem a espada afiada de dois gumes:

[13] Conheço o lugar em que habitas, onde está o trono de Satanás, e que conservas o meu nome e não negaste a minha fé, ainda nos dias de Antipas, minha testemunha, meu fiel, o qual foi morto entre vós, onde Satanás habita.

[14] Tenho, todavia, contra ti algumas coisas, pois que tens aí os que sustentam a doutrina de Balaão, o qual ensinava a Balaque a armar ciladas diante dos filhos de Israel para comerem coisas sacrificadas aos ídolos e praticarem a prostituição.

[15] Outrossim, também tu tens os que da mesma forma sustentam a doutrina dos nicolaítas.

[16] Portanto, arrepende-te; e, se não, venho a ti sem demora e contra eles pelejarei com a espada da minha boca.

[17] Quem tem ouvidos, ouça o que o Espírito diz às igrejas: Ao vencedor, dar-lhe-ei do maná escondido, bem como lhe darei uma pedrinha branca, e sobre essa pedrinha escrito um nome novo, o qual ninguém conhece, exceto aquele que o recebe.

Carta à igreja em Tiatira

[18] Ao anjo da igreja em Tiatira escreve: Estas coisas diz o Filho de Deus, que tem os olhos como chama de fogo e os pés semelhantes ao bronze polido:

Kirje Pergamoniin

[12] ”Pergamonin seurakunnan enkelille kirjoita: ’Näin sanoo hän, jolla on se kaksiteräinen, terävä miekka:

[13] Minä tiedän, missä sinä asut: siellä, missä on Saatanan valtaistuin. Sinä pidät kiinni minun nimestäni etkä ole kieltänyt uskoasi minuun , et niinäkään päivinä, jolloin Antipas, minun todistajani, uskolliseni, tapettiin teidän luonanne, siellä missä Saatana asuu.

[14] Mutta jotakin minulla on sinua vastaan: Sinun joukossasi on niitä, jotka pitävät kiinni Bileamin opista, hänen, joka opetti Baalakia virittämään israelilaisille ansan, niin että he söisivät epäjumalille uhrattua ja harjoittaisivat haureutta.

[15] Joukossasi on myös niitä, jotka pitävät kiinni nikolaiittojen opista.

[16] Tee siis parannus! Ellet tee, minä tulen pian luoksesi ja sodin heitä vastaan suuni miekalla.

[17] Jolla on korva, se kuulkoon, mitä Henki sanoo seurakunnille. Sille, joka voittaa, minä annan salattua mannaa ja valkoisen kiven ja siihen kirjoitetun uuden nimen, jota ei tiedä kukaan muu kuin sen saaja.’”

Kirje Tyatiraan

[18] ”Tyatiran seurakunnan enkelille kirjoita: ’Näin sanoo Jumalan Poika, jolla on silmät kuin tulen liekki ja jalat kuin hehkuva vaski.

[19] Conheço as tuas obras, o teu amor, a tua fé, o teu serviço, a tua perseverança e as tuas últimas obras, mais numerosas do que as primeiras.

[19] Minä tiedän sinun tekosi, sinun rakkautesi ja uskosi, palvelemisesi ja kestävyytesi. Tiedän myös sen, että sinun viimeiset tekosi ovat lukuisammat kuin ensimmäiset.

[20] Tenho, porém, contra ti o tolerares que essa mulher, Jezabel, que a si mesma se declara profetisa, não somente ensine, mas ainda seduza os meus servos a praticarem a prostituição e a comerem coisas sacrificadas aos ídolos.

[20] Mutta se minulla on sinua vastaan, että suvaitset tuota naista, Iisebeliä, joka sanoo itseään profeetaksi ja opettaa ja eksyttää palvelijoitani harjoittamaan haureutta ja syömään epäjumalille uhrattua.

[21] Dei-lhe tempo para que se arrependesse; ela, todavia, não quer arrepender-se da sua prostituição.

[21] Olen antanut hänelle aikaa kääntyä, mutta hän ei tahdo tehdä parannusta haureudestaan.

[22] Eis que a prostro de cama, bem como em grande tribulação os que com ela adulteram, caso não se arrependam das obras que ela incita.

[22] Minä heitän hänet sairasvuoteeseen, ja ne jotka tekevät huorin hänen kanssaan, minä suistan suureen ahdistukseen, jos eivät tee parannusta ja luovu hänen teoistaan.

[23] Matarei os seus filhos, e todas as igrejas conhecerão que eu sou aquele que sonda mentes e corações, e vos darei a cada um segundo as vossas obras.

[23] Hänen lapsensa minä tappamalla tapan, ja kaikki seurakunnat saavat tuntea, että minä tutkin mielet ja sydämet ja annan teille kullekin tekojenne mukaan.

[24] Digo, todavia, a vós outros, os demais de Tiatira, a tantos quantos não têm essa doutrina e que não conheceram, como eles dizem, as coisas profundas de Satanás: Outra carga não jogarei sobre vós;

[24] Mutta teille muille Tyatirassa oleville, kaikille, joilla ei ole tätä oppia, teille, jotka ette ole tulleet tuntemaan – niin kuin sanotaan – Saatanan syvyyksiä, minä sanon: muuta kuormaa en sälytä teidän päällenne.

[25] tão-somente conservai o que tendes, até que eu venha.

[25] Pitäkää kiinni siitä, mitä teillä on, kunnes minä tulen.

[26] Ao vencedor, que guardar até ao fim as minhas obras, eu lhe darei autoridade sobre as nações,

[26] Joka voittaa ja loppuun asti ottaa vaarin minun teoistani, sille minä annan vallan hallita pakanoita.

[27] e com cetro de ferro as regerá e as reduzirá a pedaços como se fossem objetos de barro;
[28] assim como também eu recebi de meu Pai, dar-lhe-ei ainda a estrela da manhã.
[29] Quem tem ouvidos, ouça o que o Espírito diz às igrejas.

[27] Hän on paimentava heitä rautaisella sauvalla, hän särkee heidät kuin saviastiat.
[28] Sen vallan minäkin olen saanut Isältäni. Ja minä annan hänelle aamutähden.
[29] Jolla on korva, se kuulkoon, mitä Henki sanoo seurakunnille.'"

Apocalipse 3

Carta à igreja em Sardes

[1] Ao anjo da igreja em Sardes escreve: Estas coisas diz aquele que tem os sete Espíritos de Deus e as sete estrelas: Conheço as tuas obras, que tens nome de que vives e estás morto.

[2] Sê vigilante e consolida o resto que estava para morrer, porque não tenho achado íntegras as tuas obras na presença do meu Deus.

[3] Lembra-te, pois, do que tens recebido e ouvido, guarda-o e arrepende-te. Porquanto, se não vigiares, virei como ladrão, e não conhecerás de modo algum em que hora virei contra ti.

[4] Tens, contudo, em Sardes, umas poucas pessoas que não contaminaram as suas vestiduras e andarão de branco junto comigo, pois são dignas.

[5] O vencedor será assim vestido de vestiduras brancas, e de modo nenhum apagarei o seu nome do Livro da Vida; pelo contrário, confessarei o seu nome diante de meu Pai e diante dos seus anjos.

Ilmestyskirja 3

Kirje Sardekseen

[1] "Sardeksen seurakunnan enkelille kirjoita: 'Näin sanoo hän, jolla on Jumalan seitsemän henkeä ja seitsemän tähteä: Minä tiedän sinun tekosi. Sinulla on se nimi, että elät, mutta sinä olet kuollut.

[2] Herää valvomaan ja vahvista jäljelle jääneitä, niitä, jotka olivat jo kuolemaisillaan, sillä minä en ole havainnut tekojasi täydellisiksi Jumalani edessä.

[3] Muista siis, mitä olet saanut ja kuullut, noudata sitä ja tee parannus. Jos et valvo, minä tulen kuin varas, etkä sinä tiedä, millä hetkellä minä tulen luoksesi.

[4] Kuitenkin sinulla on Sardeksessa muutamia, jotka eivät ole tahranneet vaatteitaan. He saavat käyskennellä minun kanssani valkeissa vaatteissa, sillä he ovat sen arvoisia.

[5] Se, joka voittaa, puetaan siis valkoisiin vaatteisiin, enkä minä pyyhi pois hänen nimeään elämän kirjasta, ja minä tunnustan hänen nimensä Isäni edessä ja hänen enkeliensä edessä.

[6] Quem tem ouvidos, ouça o que o Espírito diz às igrejas.

Carta à igreja em Filadélfia

[7] Ao anjo da igreja em Filadélfia escreve: Estas coisas diz o santo, o verdadeiro, aquele que tem a chave de Davi, que abre, e ninguém fechará, e que fecha, e ninguém abrirá:

[8] Conheço as tuas obras – eis que tenho posto diante de ti uma porta aberta, a qual ninguém pode fechar – que tens pouca força, entretanto, guardaste a minha palavra e não negaste o meu nome.

[9] Eis farei que alguns dos que são da sinagoga de Satanás, desses que a si mesmos se declaram judeus e não são, mas mentem, eis que os farei vir e prostrar-se aos teus pés e conhecer que eu te amei.

[10] Porque guardaste a palavra da minha perseverança, também eu te guardarei da hora da provação que há de vir sobre o mundo inteiro, para experimentar os que habitam sobre a terra.

[11] Venho sem demora. Conserva o que tens, para que ninguém tome a tua coroa.

[12] Ao vencedor, fá-lo-ei coluna no santuário do meu Deus, e daí jamais sairá; gravarei também sobre ele o nome do meu Deus, o nome da cidade do meu Deus, a nova Jerusalém que desce do céu, vinda da parte do meu Deus, e o meu novo nome.

[13] Quem tem ouvidos, ouça o que o Espírito diz às igrejas.

[6] Jolla on korva, se kuulkoon, mitä Henki sanoo seurakunnille.’”

Kirje Filadelfiaan

[7] ”Filadelfian seurakunnan enkelille kirjoita: ’Näin sanoo Pyhä ja Tosi, jolla on Daavidin avain, hän, joka avaa, eikä kukaan sulje, ja joka sulkee, eikä kukaan avaa:

[8] Minä tiedän sinun tekosi. Olen avannut eteesi oven, jota kukaan ei voi sulkea. Voimasi on kyllä vähäinen, mutta sinä olet noudattanut minun sanaani etkä ole kieltänyt nimeäni.

[9] Minä annan sinulle Saatanan synagogasta niitä, jotka sanovat olevansa juutalaisia, vaikka eivät ole vaan valehtelevat. Minä panen heidät tulemaan ja kumartumaan jalkojesi eteen ja ymmärtämään, että minä rakastan sinua.

[10] Koska olet noudattanut minun kestävyyteen kehottavaa sanaani, niin minäkin varjelen sinut koetuksen hetkestä, joka on tulossa koko maailmaan koettelemaan niitä, jotka asuvat maan päällä.

[11] Minä tulen pian . Pidä kiinni siitä, mitä sinulla on, ettei kukaan ottaisi kruunuasi .

[12] Joka voittaa, siitä minä teen pylvään Jumalani temppeliin, eikä hän koskaan enää lähde sieltä ulos. Minä kirjoitan häneen Jumalani nimen ja Jumalani kaupungin nimen, uuden Jerusalemin, joka laskeutuu taivaasta minun Jumalani luota, ja oman uuden nimeni.

[13] Jolla on korva, se kuulkoon, mitä Henki sanoo seurakunnille.’”

Carta à igreja em Laodiceia

14 Ao anjo da igreja em Laodicéia escreve: Estas coisas diz o Amém, a testemunha fiel e verdadeira, o princípio da criação de Deus:

15 Conheço as tuas obras, que nem és frio nem quente. Quem dera fosses frio ou quente!

16 Assim, porque és morno e nem és quente nem frio, estou a ponto de vomitar-te da minha boca;

17 pois dizes: Estou rico e abastado e não preciso de coisa alguma, e nem sabes que tu és infeliz, sim, miserável, pobre, cego e nu.

18 Aconselho-te que de mim compres ouro refinado pelo fogo para te enriqueceres, vestiduras brancas para te vestires, a fim de que não seja manifesta a vergonha da tua nudez, e colírio para ungires os olhos, a fim de que vejas.

19 Eu repreendo e disciplino a quantos amo. Sê, pois, zeloso e arrepende-te.

20 Eis que estou à porta e bato; se alguém ouvir a minha voz e abrir a porta, entrarei em sua casa e cearei com ele, e ele, comigo.

21 Ao vencedor, dar-lhe-ei sentar-se comigo no meu trono, assim como também eu venci e me sentei com meu Pai no seu trono.

22 Quem tem ouvidos, ouça o que o Espírito diz às igrejas.

Apocalipse 4

Kirje Laodikeaan

14 ”Laodikean seurakunnan enkelille kirjoita: ’Näin sanoo Aamen, uskollinen ja luotettava todistaja, Jumalan luomakunnan alku:

15 Minä tiedän sinun tekosi: sinä et ole kylmä etkä palava. Kunpa olisitkin kylmä tai palava!

16 Mutta koska olet penseä, et kylmä etkä palava, minä oksennan sinut suustani.

17 Sinä sanot, että olet rikas, olet rikastunut etkä tarvitse mitään. Et kuitenkaan tiedä, että juuri sinä olet kurja ja säälittävä, köyhä, sokea ja alaston.

18 Minä neuvon sinua ostamaan minulta tulessa puhdistettua kultaa, että rikastuisit, ja valkeat vaatteet, että niihin pukeutuisit eikä alastomuutesi häpeä näkyisi, ja silmävoidetta voidellaksesi silmäsi, että näkisit.

19 Kaikkia niitä, joita rakastan, minä nuhtelen ja kuritan. Ahkeroi siis ja tee parannus!

20 Minä seison ovella ja kolkutan. Jos joku kuulee minun ääneni ja avaa oven, minä tulen sisälle hänen luokseen ja aterioin hänen kanssaan ja hän minun kanssani.

21 Joka voittaa, sen minä annan istua kanssani valtaistuimellani, niin kuin minäkin olen voittanut ja istuutunut Isäni kanssa hänen valtaistuimelleen.

22 Jolla on korva, se kuulkoon, mitä Henki sanoo seurakunnille.’”

Ilmestyskirja 4

A visão do trono de Deus

[1] Depois destas coisas, olhei, e eis não somente uma porta aberta no céu, como também a primeira voz que ouvi, como de trombeta ao falar comigo, dizendo: Sobe para aqui, e te mostrarei o que deve acontecer depois destas coisas.

[2] Imediatamente, eu me achei em espírito, e eis armado no céu um trono, e, no trono, alguém sentado;

[3] e esse que se acha assentado é semelhante, no aspecto, a pedra de jaspe e de sardônio, e, ao redor do trono, há um arco-íris semelhante, no aspecto, a esmeralda.

[4] Ao redor do trono, há também vinte e quatro tronos, e assentados neles, vinte e quatro anciãos vestidos de branco, em cujas cabeças estão coroas de ouro.

[5] Do trono saem relâmpagos, vozes e trovões, e, diante do trono, ardem sete tochas de fogo, que são os sete Espíritos de Deus.

[6] Há diante do trono um como que mar de vidro, semelhante ao cristal, e também, no meio do trono e à volta do trono, quatro seres viventes cheios de olhos por diante e por detrás.

[7] O primeiro ser vivente é semelhante a leão, o segundo, semelhante a novilho, o terceiro tem o rosto como de homem, e o quarto ser vivente é semelhante à águia quando está voando.

[8] E os quatro seres viventes, tendo cada um deles, respectivamente, seis asas, estão

Taivaallinen jumalanpalvelus

[1]Tämän jälkeen minä näin: taivaassa oli ovi avoinna. Ääni, jonka olin aiemmin kuullut puhuvan minulle kuin pasuuna, sanoi: ”Nouse tänne, niin minä näytän sinulle, mitä tämän jälkeen on tapahtuva.”

[2]Siinä samassa olin Hengessä. Katso, taivaassa oli valtaistuin ja valtaistuimella istuja.

[3]Istuja oli näöltään kuin hohtava jaspis ja karneoli, ja valtaistuimen ympärillä oli sateenkaari, joka hohti kuin smaragdi.

[4]Valtaistuimen ympärillä oli kaksikymmentäneljä valtaistuinta, ja niillä istui kaksikymmentäneljä vanhinta yllään valkeat vaatteet ja päässään kultakruunut.

[5]Valtaistuimesta lähti salamoita, ääniä ja ukkosenjylinää, ja sen edessä paloi seitsemän tulisoihtua, jotka ovat Jumalan seitsemän henkeä.

[6]Valtaistuimen edessä oli ikään kuin lasinen meri, kristallin kaltainen. Valtaistuimen edessä ja sen ympärillä oli neljä olentoa, edestä ja takaa täynnä silmiä.

[7]Ensimmäinen olento oli leijonan näköinen, toinen olento nuoren härän näköinen, kolmannella olennolla oli kuin ihmisen kasvot, ja neljäs olento oli lentävän kotkan näköinen.

[8]Niillä neljällä olennolla oli kullakin kuusi siipeä, ja ne olivat päältä ja sisältä täynnä

cheios de olhos, ao redor e por dentro; não têm descanso, nem de dia nem de noite, proclamando: Santo, Santo, Santo é o SENHOR Deus, o Todo-Poderoso, aquele que era, que é e que há de vir.

silmiä. Taukoamatta, yötä päivää, ne sanoivat: ”Pyhä, pyhä, pyhä on Herra Jumala, Kaikkivaltias, joka oli, joka on ja joka on tuleva.”

[9] Quando esses seres viventes derem glória, honra e ações de graças ao que se encontra sentado no trono, ao que vive pelos séculos dos séculos,

[9]Aina kun olennot antavat ylistyksen, kunnian ja kiitoksen hänelle, joka istuu valtaistuimella ja joka elää aina ja iankaikkisesti,

[10] os vinte e quatro anciãos prostrar-se-ão diante daquele que se encontra sentado no trono, adorarão o que vive pelos séculos dos séculos e depositarão as suas coroas diante do trono, proclamando:

[10]ne kaksikymmentäneljä vanhinta heittäytyvät valtaistuimella istuvan eteen ja palvovat häntä, joka elää aina ja iankaikkisesti. He heittävät kruununsa valtaistuimen eteen ja sanovat:

[11] Tu és digno, SENHOR e Deus nosso, de receber a glória, a honra e o poder, porque todas as coisas tu criaste, sim, por causa da tua vontade vieram a existir e foram criadas.

[11]”Sinä, meidän Herramme ja Jumalamme, olet arvollinen saamaan ylistyksen, kunnian ja voiman, sillä sinä olet luonut kaiken. Sinun tahdostasi ne ovat olemassa ja ovat luodut.”

Apocalipse 5

A visão do livro selado com sete selos e a do Cordeiro

[1] Vi, na mão direita daquele que estava sentado no trono, um livro escrito por dentro e por fora, de todo selado com sete selos.

[2] Vi, também, um anjo forte, que proclamava em grande voz: Quem é digno de abrir o livro e de lhe desatar os selos?

[3] Ora, nem no céu, nem sobre a terra, nem debaixo da terra, ninguém podia abrir o livro, nem mesmo olhar para ele;

Ilmestyskirja 5

Kirjakäärö ja Karitsa

[1]Minä näin valtaistuimella istuvan oikeassa kädessä kirjakäärön, joka oli kirjoitettu täyteen sisältä ja päältä ja suljettu seitsemällä sinetillä.

[2]Ja minä näin väkevän enkelin, joka kuulutti kovalla äänellä: ”Kuka on arvollinen avaamaan tämän kirjan ja murtamaan sen sinetit?”

[3] Mutta ei ollut ketään, ei taivaassa, ei maan päällä eikä maan alla, joka olisi voinut avata kirjan ja katsoa siihen.

[4] e eu chorava muito, porque ninguém foi achado digno de abrir o livro, nem mesmo de olhar para ele.

[5] Todavia, um dos anciãos me disse: Não chores; eis que o Leão da tribo de Judá, a Raiz de Davi, venceu para abrir o livro e os seus sete selos.

[6] Então, vi, no meio do trono e dos quatro seres viventes e entre os anciãos, de pé, um Cordeiro como tendo sido morto. Ele tinha sete chifres, bem como sete olhos, que são os sete Espíritos de Deus enviados por toda a terra.

[7] Veio, pois, e tomou o livro da mão direita daquele que estava sentado no trono;

[8] e, quando tomou o livro, os quatro seres viventes e os vinte e quatro anciãos prostraram-se diante do Cordeiro, tendo cada um deles uma harpa e taças de ouro cheias de incenso, que são as orações dos santos,

[9] e entoavam novo cântico, dizendo: Digno és de tomar o livro e de abrir-lhe os selos, porque foste morto e com o teu sangue compraste para Deus os que procedem de toda tribo, língua, povo e nação

[10] e para o nosso Deus os constituíste reino e sacerdotes; e reinarão sobre a terra.

[11] Vi e ouvi uma voz de muitos anjos ao redor do trono, dos seres viventes e dos

[4] Minä itkin kovasti sitä, ettei ketään havaittu arvolliseksi avaamaan kirjaa eikä katsomaan siihen.

[5] Silloin yksi vanhimmista sanoi minulle: ”Älä itke! Leijona Juudan heimosta, Daavidin juurivesa, on voittanut. Hän voi avata kirjan ja sen seitsemän sinettiä.”

[6] Ja minä näin, että valtaistuimen ja neljän olennon keskellä ja vanhinten keskellä seisoi Karitsa. Se oli ikään kuin teurastettu, ja sillä oli seitsemän sarvea ja seitsemän silmää – ne Jumalan seitsemän henkeä, jotka on lähetetty kaikkialle maailmaan.

[7] Karitsa tuli ja otti kirjakäärön valtaistuimella istuvan oikeasta kädestä.

[8] Kun hän oli ottanut kirjan, ne neljä olentoa ja kaksikymmentäneljä vanhinta heittäytyivät Karitsan eteen. Heillä oli kullakin harppu ja kultainen malja täynnä suitsukkeita, pyhien rukouksia.

[9] He lauloivat uutta laulua: ”Sinä olet arvollinen ottamaan kirjakäärön ja avaamaan sen sinetit, sillä sinut on teurastettu ja sinä olet verelläsi ostanut Jumalalle ihmiset kaikista sukukunnista, kielistä, kansakunnista ja kansanheimoista.

[10] Sinä olet tehnyt heidät kuningaskunnaksi ja papeiksi meidän Jumalallemme, ja he tulevat hallitsemaan maan päällä.”

[11] Minä näin enkeleitä ja kuulin monien enkelien äänen valtaistuimen, olentojen ja

anciãos, cujo número era de milhões de milhões e milhares de milhares,

vanhinten ympäriltä. Heidän lukumääränsä oli kymmenentuhatta kertaa kymmenentuhatta ja tuhat kertaa tuhat,

12 proclamando em grande voz: Digno é o Cordeiro que foi morto de receber o poder, e riqueza, e sabedoria, e força, e honra, e glória, e louvor.

12ja he sanoivat voimakkaalla äänellä: ”Karitsa, joka on teurastettu, on arvollinen saamaan voiman, rikkauden, viisauden, väkevyyden, kunnian, kirkkauden ja ylistyksen.”

13 Então, ouvi que toda criatura que há no céu e sobre a terra, debaixo da terra e sobre o mar, e tudo o que neles há, estava dizendo: Àquele que está sentado no trono e ao Cordeiro, seja o louvor, e a honra, e a glória, e o domínio pelos séculos dos séculos.

13Ja kaikkien luotujen, jotka ovat taivaassa, maan päällä, maan alla ja merellä, kaikkien niissä olevien minä kuulin sanovan: ”Hänelle joka istuu valtaistuimella, ja Karitsalle ylistys, kunnia, kirkkaus ja valta aina ja iankaikkisesti!”

14 E os quatro seres viventes respondiam: Amém! Também os anciãos prostraram-se e adoraram.

14Ja ne neljä olentoa sanoivat: ”Aamen”, ja vanhimmat heittäytyivät kasvoilleen ja palvoivat häntä.

Apocalipse 6

O Cordeiro abre os selos. O primeiro selo

1 Vi quando o Cordeiro abriu um dos sete selos e ouvi um dos quatro seres viventes dizendo, como se fosse voz de trovão: Vem!

2 Vi, então, e eis um cavalo branco e o seu cavaleiro com um arco; e foi-lhe dada uma coroa; e ele saiu vencendo e para vencer.

O segundo selo

3 Quando abriu o segundo selo, ouvi o segundo ser vivente dizendo: Vem!

4 E saiu outro cavalo, vermelho; e ao seu cavaleiro, foi-lhe dado tirar a paz da terra para que os homens se matassem uns aos

Ilmestyskirja 6

Kuusi ensimmäistä sinettiä

1Minä näin, kun Karitsa avasi ensimmäisen niistä seitsemästä sinetistä, ja kuulin yhden niistä neljästä olennosta sanovan kuin ukkosen äänellä: ”Tule!”

2Ja siinä samassa minä näin valkoisen hevosen. Sen selässä istuvalla oli jousi. Hänelle annettiin seppele, ja hän lähti voittajana ja voittamaan.

3Kun Karitsa avasi toisen sinetin, kuulin toisen olennon sanovan: ”Tule!”

4Silloin lähti liikkeelle toinen hevonen, tulipunainen. Sen selässä istuvalle annettiin valta ottaa rauha pois maasta,

outros; também lhe foi dada uma grande espada.

jotta ihmiset surmaisivat toisiaan; ja hänelle annettiin iso miekka.

O terceiro selo

5 Quando abriu o terceiro selo, ouvi o terceiro ser vivente dizendo: Vem! Então, vi, e eis um cavalo preto e o seu cavaleiro com uma balança na mão.

5Kun Karitsa avasi kolmannen sinetin, kuulin kolmannen olennon sanovan: ”Tule!” Samassa minä näin mustan hevosen. Sen selässä istuvalla oli kädessään vaaka.

6 E ouvi uma como que voz no meio dos quatro seres viventes dizendo: Uma medida de trigo por um denário; três medidas de cevada por um denário; e não danifiques o azeite e o vinho.

6Minä kuulin, aivan kuin ääni olisi sanonut niiden neljän olennon keskeltä: ”Koiniks-mitta vehnää yhdellä denaarilla ja kolme koiniksia ohraa yhdellä denaarilla . Öljyä ja viiniä älä turmele!”

O quarto selo

7 Quando o Cordeiro abriu o quarto selo, ouvi a voz do quarto ser vivente dizendo: Vem!

7Kun Karitsa avasi neljännen sinetin, kuulin neljännen olennon äänen sanovan: ”Tule!”

8 E olhei, e eis um cavalo amarelo e o seu cavaleiro, sendo este chamado Morte; e o Inferno o estava seguindo, e foi-lhes dada autoridade sobre a quarta parte da terra para matar à espada, pela fome, com a mortandade e por meio das feras da terra.

8 Samassa minä näin kellanvihreän hevosen. Sen selässä istuvan nimi oli Kuolema, ja sitä seurasi Tuonela. Niiden valtaan annettiin neljäsosa maata, niille annettiin valta tappaa miekalla, nälällä, rutolla ja maan petojen avulla.

O quinto selo

9 Quando ele abriu o quinto selo, vi, debaixo do altar, as almas daqueles que tinham sido mortos por causa da palavra de Deus e por causa do testemunho que sustentavam.

9Kun Karitsa avasi viidennen sinetin, näin alttarin alla niiden sielut, jotka oli surmattu Jumalan sanan ja sen todistuksen tähden, joka heillä oli.

10 Clamaram em grande voz, dizendo: Até quando, ó Soberano SENHOR, santo e verdadeiro, não julgas, nem vingas o nosso sangue dos que habitam sobre a terra?

10He huusivat kovalla äänellä: ”Kuinka kauaksi aikaa sinä, pyhä ja tosi Valtias, jätät tuomitsematta ja kostamatta meidän veremme niille, jotka asuvat maan päällä?”

11 Então, a cada um deles foi dada uma vestidura branca, e lhes disseram que repousassem ainda por pouco tempo, até

11Jokaiselle heistä annettiin pitkä, valkea vaate ja heille sanottiin, että pysyisivät vielä vähän aikaa levollisina, kunnes

que também se completasse o número dos seus conservos e seus irmãos que iam ser mortos como igualmente eles foram.

täyttyisi heidän palvelustoveriensa ja veljiensä lukumäärä, niiden jotka joutuisivat tapettaviksi niin kuin hekin.

O sexto selo

12 Vi quando o Cordeiro abriu o sexto selo, e sobreveio grande terremoto. O sol se tornou negro como saco de crina, a lua toda, como sangue,

12Sitten minä näin, kuinka Karitsa avasi kuudennen sinetin. Tuli suuri maanjäristys, aurinko muuttui mustaksi kuin karvainen säkki, ja kuu muuttui kokonaan kuin vereksi.

13 as estrelas do céu caíram pela terra, como a figueira, quando abalada por vento forte, deixa cair os seus figos verdes,

13Taivaan tähdet putosivat maahan, niin kuin raakileet varisevat viikunapuusta voimakkaan tuulen sitä ravistellessa.

14 e o céu recolheu-se como um pergaminho quando se enrola. Então, todos os montes e ilhas foram movidos do seu lugar.

14Taivas väistyi syrjään kuin kirjakäärö, joka kääritään kokoon, ja kaikki vuoret ja saaret siirtyivät paikoiltaan.

15 Os reis da terra, os grandes, os comandantes, os ricos, os poderosos e todo escravo e todo livre se esconderam nas cavernas e nos penhascos dos montes

15Maan kuninkaat, ylimykset ja sotapäälliköt, rikkaat ja väkevät ja kaikki orjat ja vapaat kätkeytyivät luoliin ja vuorten uumeniin

16 e disseram aos montes e aos rochedos: Caí sobre nós e escondei-nos da face daquele que se assenta no trono e da ira do Cordeiro,

16ja sanoivat vuorille ja kallioille: ”Kaatukaa päällemme ja kätkekää meidät valtaistuimella istuvan kasvoilta ja Karitsan vihalta,

17 porque chegou o grande Dia da ira deles; e quem é que pode suster-se?

17sillä heidän vihansa suuri päivä on tullut! Kuka voi sen kestää?”

Apocalipse 7

Os cento e quarenta e quatro mil selados de Israel

1 Depois disto, vi quatro anjos em pé nos quatro cantos da terra, conservando seguros os quatro ventos da terra, para que nenhum vento soprasse sobre a terra, nem sobre o mar, nem sobre árvore alguma.

Ilmestyskirja 7

144 000 sinetillä merkittyä

1Sen jälkeen minä näin neljä enkeliä, jotka seisoivat maan neljällä kulmalla ja pidättelivät maan neljää tuulta, ettei mikään tuuli puhaltaisi maalle eikä merelle eikä yhteenkään puuhun.

[2] Vi outro anjo que subia do nascente do sol, tendo o selo do Deus vivo, e clamou em grande voz aos quatro anjos, aqueles aos quais fora dado fazer dano à terra e ao mar,

[3] dizendo: Não danifiqueis nem a terra, nem o mar, nem as árvores, até selarmos na fronte os servos do nosso Deus.

[4] Então, ouvi o número dos que foram selados, que era cento e quarenta e quatro mil, de todas as tribos dos filhos de Israel:

[5] da tribo de Judá foram selados doze mil; da tribo de Rúben, doze mil; da tribo de Gade, doze mil;

[6] da tribo de Aser, doze mil; da tribo de Naftali, doze mil; da tribo de Manassés, doze mil;

[7] da tribo de Simeão, doze mil; da tribo de Levi, doze mil; da tribo de Issacar, doze mil;

[8] da tribo de Zebulom, doze mil; da tribo de José, doze mil; da tribo de Benjamim foram selados doze mil.

A visão dos glorificados

[9] Depois destas coisas, vi, e eis grande multidão que ninguém podia enumerar, de todas as nações, tribos, povos e línguas, em pé diante do trono e diante do Cordeiro, vestidos de vestiduras brancas, com palmas nas mãos;

[2]Sitten näin vielä yhden enkelin, joka nousi auringonnousun suunnalta ja jolla oli elävän Jumalan sinetti. Hän huusi kovalla äänellä niille neljälle enkelille, joille oli annettu valta vahingoittaa maata ja merta:

[3] ”Älkää vahingoittako maata, älkää merta älkääkä puita, ennen kuin olemme painaneet sinetin Jumalamme palvelijoiden otsaan.”

[4]Kuulin myös sinetillä merkittyjen lukumäärän, sataneljäkymmentäneljätuhatta merkittyä kaikista Israelin poikien heimoista:

[5]Juudan heimosta kaksitoistatuhatta merkittyä, Ruubenin heimosta kaksitoistatuhatta, Gaadin heimosta kaksitoistatuhatta,

[6] Asserin heimosta kaksitoistatuhatta, Naftalin heimosta kaksitoistatuhatta, Manassen heimosta kaksitoistatuhatta,

[7] Simeonin heimosta kaksitoistatuhatta, Leevin heimosta kaksitoistatuhatta, Isaskarin heimosta kaksitoistatuhatta,

[8] Sebulonin heimosta kaksitoistatuhatta, Joosefin heimosta kaksitoistatuhatta ja Benjaminin heimosta kaksitoistatuhatta merkittyä.

Suuri valkopukuinen joukko

[9]Tämän jälkeen minä näin suuren joukon ihmisiä, joita ei kukaan voinut laskea, kaikista kansanheimoista, sukukunnista, kansakunnista ja kielistä. He seisoivat valtaistuimen edessä ja Karitsan edessä yllään pitkät, valkeat vaatteet ja käsissään palmunoksat

[10] e clamavam em grande voz, dizendo: Ao nosso Deus, que se assenta no trono, e ao Cordeiro, pertence a salvação.

[11] Todos os anjos estavam de pé rodeando o trono, os anciãos e os quatro seres viventes, e ante o trono se prostraram sobre o seu rosto, e adoraram a Deus,

[12] dizendo: Amém! O louvor, e a glória, e a sabedoria, e as ações de graças, e a honra, e o poder, e a força sejam ao nosso Deus, pelos séculos dos séculos. Amém!

[13] Um dos anciãos tomou a palavra, dizendo: Estes, que se vestem de vestiduras brancas, quem são e donde vieram?

[14] Respondi-lhe: meu SENHOR, tu o sabes. Ele, então, me disse: São estes os que vêm da grande tribulação, lavaram suas vestiduras e as alvejaram no sangue do Cordeiro,

[15] razão por que se acham diante do trono de Deus e o servem de dia e de noite no seu santuário; e aquele que se assenta no trono estenderá sobre eles o seu tabernáculo.

[16] Jamais terão fome, nunca mais terão sede, não cairá sobre eles o sol, nem ardor algum,

[17] pois o Cordeiro que se encontra no meio do trono os apascentará e os guiará para as fontes da água da vida. E Deus lhes enxugará dos olhos toda lágrima.

Apocalipse 8

[10]ja huusivat voimakkaalla äänellä: ”Pelastus tulee meidän Jumalaltamme, joka istuu valtaistuimella, ja Karitsalta!”

[11]Kaikki enkelit seisoivat piirissä valtaistuimen, vanhinten ja neljän olennon ympärillä, heittäytyivät kasvoilleen valtaistuimen eteen ja palvoivat Jumalaa

[12]sanoen: ”Aamen. Ylistys ja kirkkaus, viisaus, kiitos, kunnia, voima ja väkevyys meidän Jumalallemme aina ja iankaikkisesti! Aamen.”

[13]Yksi vanhimmista alkoi puhua ja kysyi minulta: ”Keitä nuo pitkiin, valkeisiin vaatteisiin pukeutuneet ovat, ja mistä he ovat tulleet?”

[14] Minä vastasin hänelle: ”Herrani, sinä sen tiedät.” Hän sanoi minulle: ”Nämä ovat ne, jotka tulevat siitä suuresta ahdistuksesta. He ovat pesseet vaatteensa ja valkaisseet ne Karitsan veressä.

[15]Sen tähden he ovat Jumalan valtaistuimen edessä ja palvelevat häntä päivät ja yöt hänen temppelissään, ja hän, joka istuu valtaistuimella, levittää telttamajansa heidän ylleen.

[16]Ei heille enää tule nälkä eikä jano. Aurinko ei satu heihin eikä mikään helle,

[17]sillä Karitsa, joka on valtaistuimen keskellä, paimentaa heitä ja johdattaa heidät elämän vetten lähteille, ja Jumala pyyhkii pois kaikki kyyneleet heidän silmistään.”

Ilmestyskirja 8

O sétimo selo. Os sete anjos com as suas trombetas

[1] Quando o Cordeiro abriu o sétimo selo, houve silêncio no céu cerca de meia hora.

[2] Então, vi os sete anjos que se acham em pé diante de Deus, e lhes foram dadas sete trombetas.

[3] Veio outro anjo e ficou de pé junto ao altar, com um incensário de ouro, e foi-lhe dado muito incenso para oferecê-lo com as orações de todos os santos sobre o altar de ouro que se acha diante do trono;

[4] e da mão do anjo subiu à presença de Deus a fumaça do incenso, com as orações dos santos.

[5] E o anjo tomou o incensário, encheu-o do fogo do altar e o atirou à terra. E houve trovões, vozes, relâmpagos e terremoto.

[6] Então, os sete anjos que tinham as sete trombetas prepararam-se para tocar.

A primeira trombeta

[7] O primeiro anjo tocou a trombeta, e houve saraiva e fogo de mistura com sangue, e foram atirados à terra. Foi, então, queimada a terça parte da terra, e das árvores, e também toda erva verde.

A segunda trombeta

[8] O segundo anjo tocou a trombeta, e uma como que grande montanha ardendo em chamas foi atirada ao mar, cuja terça parte se tornou em sangue,

Seitsemäs sinetti ja kultainen suitsutusalttari

[1]Kun Karitsa avasi seitsemännen sinetin, taivaassa tuli hiljaisuus, jota kesti puolisen tuntia.

[2]Minä näin ne seitsemän enkeliä, jotka seisoivat Jumalan edessä. Heille annettiin seitsemän pasuunaa.

[3]Vielä tuli yksi enkeli ja asettui alttarin ääreen. Hänellä oli kultainen suitsutusastia, ja hänelle annettiin paljon suitsukkeita pantavaksi kaikkien pyhien rukouksiin kultaiselle alttarille, joka oli valtaistuimen edessä.

[4]Ja suitsukkeiden savu nousi enkelin kädestä pyhien ihmisten rukousten mukana Jumalan eteen.

[5]Enkeli otti suitsutusastian, täytti sen alttarin tulella ja heitti maan päälle. Silloin tuli ukkosenjylinää, ääniä, salamoita ja maanjäristys.

Neljä ensimmäistä pasuunaa

[6]Ne seitsemän enkeliä, joilla oli seitsemän pasuunaa, valmistautuivat puhaltamaan niihin.

[7]Ensimmäinen enkeli puhalsi pasuunaan. Silloin tuli rakeita ja tulta, verellä sekoitettuja, ja ne heitettiin maan päälle. Kolmasosa maasta paloi, ja kolmasosa puista paloi, ja kaikki vihreä ruoho paloi.

[8]Toinen enkeli puhalsi pasuunaan. Silloin heitettiin mereen kuin suuri, tulessa palava vuori. Kolmasosa merestä muuttui vereksi,

[9] e morreu a terça parte da criação que tinha vida, existente no mar, e foi destruída a terça parte das embarcações.

[9]ja kolmasosa meressä olevista luoduista, joissa oli henki, kuoli, ja kolmasosa laivoista tuhoutui.

A terceira trombeta

[10] O terceiro anjo tocou a trombeta, e caiu do céu sobre a terça parte dos rios, e sobre as fontes das águas uma grande estrela, ardendo como tocha.

[10]Kolmas enkeli puhalsi pasuunaan. Silloin putosi taivaasta suuri tähti, joka paloi kuin soihtu. Se putosi kolmasosaan virroista ja vesien lähteisiin.

[11] O nome da estrela é Absinto; e a terça parte das águas se tornou em absinto, e muitos dos homens morreram por causa dessas águas, porque se tornaram amargosas.

[11]Tähden nimi oli Koiruoho. Kolmasosa vesistä muuttui koiruohoksi, ja paljon ihmisiä kuoli vedestä, koska se oli käynyt karvaaksi.

A quarta trombeta

[12] O quarto anjo tocou a trombeta, e foi ferida a terça parte do sol, da lua e das estrelas, para que a terça parte deles escurecesse e, na sua terça parte, não brilhasse, tanto o dia como também a noite.

[12]Neljäs enkeli puhalsi pasuunaan. Silloin kolmasosa auringosta, kolmasosa kuusta ja kolmasosa tähdistä tuli lyödyksi, niin että kolmasosa niistä pimeni, ja päivä menetti kolmasosan valostaan, samoin yö.

[13] Então, vi e ouvi uma águia que, voando pelo meio do céu, dizia em grande voz: Ai! Ai! Ai dos que moram na terra, por causa das restantes vozes da trombeta dos três anjos que ainda têm de tocar!

[13]Sitten minä näin ja kuulin, kun keskitaivaalla lentävä kotka huusi kovalla äänellä: ”Voi, voi, voi maan päällä asuvia jäljellä olevien pasuunanäänten tähden, kun vielä kolme enkeliä puhaltaa pasuunoihin!”

Apocalipse 9

A quinta trombeta

[1] O quinto anjo tocou a trombeta, e vi uma estrela caída do céu na terra. E foi-lhe dada a chave do poço do abismo.

Ilmestyskirja 9

Viides pasuuna

[1]Viides enkeli puhalsi pasuunaan. Silloin minä näin taivaasta maan päälle pudonneen tähden. Sille annettiin syvyyden kuilun avain,

[2] Ela abriu o poço do abismo, e subiu fumaça do poço como fumaça de grande fornalha, e, com a fumaceira saída do poço, escureceu-se o sol e o ar.

[2]ja se avasi syvyyden kuilun. Kuilusta nousi savua kuin suuresta uunista, ja kuilun savu pimensi auringon ja ilman.

3 Também da fumaça saíram gafanhotos para a terra; e foi-lhes dado poder como o que têm os escorpiões da terra,

4 e foi-lhes dito que não causassem dano à erva da terra, nem a qualquer coisa verde, nem a árvore alguma e tão-somente aos homens que não têm o selo de Deus sobre a fronte.

5 Foi-lhes também dado, não que os matassem, e sim que os atormentassem durante cinco meses. E o seu tormento era como tormento de escorpião quando fere alguém.

6 Naqueles dias, os homens buscarão a morte e não a acharão; também terão ardente desejo de morrer, mas a morte fugirá deles.

7 O aspecto dos gafanhotos era semelhante a cavalos preparados para a peleja; na sua cabeça havia como que coroas parecendo de ouro; e o seu rosto era como rosto de homem;

8 tinham também cabelos, como cabelos de mulher; os seus dentes, como dentes de leão;

9 tinham couraças, como couraças de ferro; o barulho que as suas asas faziam era como o barulho de carros de muitos cavalos, quando correm à peleja;

10 tinham ainda cauda, como escorpiões, e ferrão; na cauda tinham poder para causar dano aos homens, por cinco meses;

11 e tinham sobre eles, como seu rei, o anjo do abismo, cujo nome em hebraico é Abadom, e em grego, Apoliom.

3 Savusta lähti maan päälle heinäsirkkoja, ja niille annettiin samanlainen valta kuin on maan skorpioneilla.

4 Niille sanottiin, etteivät ne saa vahingoittaa maan ruohoa, eivät mitään vihantaa eivätkä yhtään puuta, vaan ainoastaan niitä ihmisiä, joilla ei ole otsassaan Jumalan sinettiä.

5 Niiden ei annettu tappaa heitä, ainoastaan vaivata heitä viisi kuukautta. Ne aiheuttivat tuskaa niin kuin skorpioni, kun se pistää ihmistä.

6 Niinä päivinä ihmiset etsivät kuolemaa mutta eivät löydä. He haluavat kuolla, mutta kuolema pakenee heitä.

7 Heinäsirkat näyttivät sotaan varustetuilta hevosilta. Niillä oli päässään kuin kultaiset seppeleet, ja niiden kasvot olivat kuin ihmiskasvot.

8 Niillä oli hiukset kuin naisten hiukset, ja niiden hampaat olivat kuin leijonien hampaat.

9 Niillä oli rintasuojukset kuin rautahaarniskat, ja niiden siipien kohina oli kuin sotavaunujen ryske monien hevosten rynnätessä taisteluun.

10 Niillä oli pyrstö kuin skorpioneilla ja pistin, ja niillä oli valta pyrstöllään vahingoittaa ihmisiä viisi kuukautta.

11 Niiden kuninkaana oli syvyyden enkeli, jonka nimi on hepreaksi Abaddon ja kreikaksi Apollyon .

[12] O primeiro ai passou. Eis que, depois destas coisas, vêm ainda dois ais.

A sexta trombeta

[13] O sexto anjo tocou a trombeta, e ouvi uma voz procedente dos quatro ângulos do altar de ouro que se encontra na presença de Deus,

[14] dizendo ao sexto anjo, o mesmo que tem a trombeta: Solta os quatro anjos que se encontram atados junto ao grande rio Eufrates.

[15] Foram, então, soltos os quatro anjos que se achavam preparados para a hora, o dia, o mês e o ano, para que matassem a terça parte dos homens.

[16] O número dos exércitos da cavalaria era de vinte mil vezes dez milhares; eu ouvi o seu número.

[17] Assim, nesta visão, contemplei que os cavalos e os seus cavaleiros tinham couraças cor de fogo, de jacinto e de enxofre. A cabeça dos cavalos era como cabeça de leão, e de sua boca saía fogo, fumaça e enxofre.

[18] Por meio destes três flagelos, a saber, pelo fogo, pela fumaça e pelo enxofre que saíam da sua boca, foi morta a terça parte dos homens;

[19] pois a força dos cavalos estava na sua boca e na sua cauda, porquanto a sua cauda se parecia com serpentes, e tinha cabeça, e com ela causavam dano.

[12]Ensimmäinen voi-huuto on mennyt. Mutta tämän jälkeen tulee vielä kaksi voi-huutoa.

Kuudes pasuuna

[13]Kuudes enkeli puhalsi pasuunaan. Silloin minä kuulin äänen, joka tuli kultaisen alttarin neljästä sarvesta, Jumalan edestä.

[14]Ääni sanoi kuudennelle enkelille, jolla oli pasuuna: ”Päästä irti ne neljä enkeliä, jotka ovat sidottuina suuren Eufratvirran varrella.”

[15]Silloin päästettiin irti ne neljä enkeliä, jotka tunnilleen, päivälleen, kuukaudelleen ja vuodelleen olivat valmiina tappamaan kolmasosan ihmisistä.

[16]Ratsujoukkojen lukumäärä oli kaksikymmentätuhatta kertaa kymmenentuhatta; minä kuulin niiden lukumäärän.

[17] Hevoset ja niiden selässä istuvat näyttivät minusta näyssä tällaisilta: ratsastajilla oli tulipunaiset, tummansiniset ja tulikivenkeltaiset haarniskat, ja hevosten päät olivat kuin leijonien päät, ja niiden suusta lähti tulta, savua ja tulikiveä.

[18] Kolmasosa ihmisistä sai surmansa näistä kolmesta vitsauksesta: tulesta, savusta ja tulikivestä, jotka lähtivät niiden suusta,

[19] sillä hevosten voima oli niiden suussa ja hännässä. Hännät olivat kuin käärmeet, ja niissä oli päät, joilla ne tuottivat tuhoa.

[20] Os outros homens, aqueles que não foram mortos por esses flagelos, não se arrependeram das obras das suas mãos, deixando de adorar os demônios e os ídolos de ouro, de prata, de cobre, de pedra e de pau, que nem podem ver, nem ouvir, nem andar;

[21] nem ainda se arrependeram dos seus assassínios, nem das suas feitiçarias, nem da sua prostituição, nem dos seus furtos.

[20]Jäljelle jääneet ihmiset, ne jotka eivät saaneet surmaansa näissä vitsauksissa, eivät kuitenkaan tehneet parannusta kättensä teoista, niin että olisivat lakanneet palvomasta riivaajia ja kultaisia, hopeisia, kuparisia, kivisiä ja puisia epäjumalia, jotka eivät voi nähdä, eivät kuulla eivätkä kävellä.

[21]He eivät tehneet parannusta murhistaan eivätkä noituuksistaan, eivät haureudestaan eivätkä varkauksistaan.

Apocalipse 10

Os anjos e os sete trovões. João e o livrinho

[1] Vi outro anjo forte descendo do céu, envolto em nuvem, com o arco-íris por cima de sua cabeça; o rosto era como o sol, e as pernas, como colunas de fogo;

[2] e tinha na mão um livrinho aberto. Pôs o pé direito sobre o mar e o esquerdo, sobre a terra,

[3] e bradou em grande voz, como ruge um leão, e, quando bradou, desferiram os sete trovões as suas próprias vozes.

[4] Logo que falaram os sete trovões, eu ia escrever, mas ouvi uma voz do céu, dizendo: Guarda em segredo as coisas que os sete trovões falaram e não as escrevas.

[5] Então, o anjo que vi em pé sobre o mar e sobre a terra levantou a mão direita para o céu

[6] e jurou por aquele que vive pelos séculos dos séculos, o mesmo que criou o céu, a

Ilmestyskirja 10

Enkeli ja kirjakäärö

[1]Sitten minä näin vielä yhden, väkevän enkelin, joka tuli alas taivaasta pilveen verhoutuneena. Hänen päänsä päällä oli sateenkaari, hänen kasvonsa olivat kuin aurinko ja hänen jalkansa kuin tulipatsaat,

[2]ja hänellä oli kädessään pieni avattu kirjakäärö. Hän laski oikean jalkansa meren päälle ja vasemman maan päälle

[3] ja huusi kovalla äänellä niin kuin leijona ärjyy. Hänen huudettuaan puhui seitsemän ukkosenjylinän ääntä,

[4]ja kun ne seitsemän ukkosenjylinää olivat puhuneet, minä yritin kirjoittaa, mutta kuulin äänen sanovan taivaasta: ”Sinetöi se, mitä ne seitsemän ukkosenjylinää puhuivat, äläkä kirjoita sitä.”

[5]Enkeli, jonka näin seisovan meren ja maan päällä, kohotti oikean kätensä taivasta kohti

[6]ja vannoi hänen kauttaan, joka elää aina ja iankaikkisesti, hänen joka on luonut taivaan ja mitä siinä on, maan ja mitä

terra, o mar e tudo quanto neles existe: Já não haverá demora,

[7] mas, nos dias da voz do sétimo anjo, quando ele estiver para tocar a trombeta, cumprir-se-á, então, o mistério de Deus, segundo ele anunciou aos seus servos, os profetas.

[8] A voz que ouvi, vinda do céu, estava de novo falando comigo e dizendo: Vai e toma o livro que se acha aberto na mão do anjo em pé sobre o mar e sobre a terra.

[9] Fui, pois, ao anjo, dizendo-lhe que me desse o livrinho. Ele, então, me falou: Toma-o e devora-o; certamente, ele será amargo ao teu estômago, mas, na tua boca, doce como mel.

[10] Tomei o livrinho da mão do anjo e o devorei, e, na minha boca, era doce como mel; quando, porém, o comi, o meu estômago ficou amargo.

[11] Então, me disseram: É necessário que ainda profetizes a respeito de muitos povos, nações, línguas e reis.

Apocalipse 11

Ordens para medir o santuário de Deus

[1] Foi-me dado um caniço semelhante a uma vara, e também me foi dito: Dispõe-te e mede o santuário de Deus, o seu altar e os que naquele adoram;

[2] mas deixa de parte o átrio exterior do santuário e não o meças, porque foi ele dado aos gentios; estes, por quarenta e dois meses, calcarão aos pés a cidade santa.

siinä on, ja meren ja mitä siinä on. Hän vannoi, että enää ei ole oleva aikaa,

[7] vaan että niinä päivinä, jolloin seitsemännen enkelin ääni kuuluu hänen puhaltaessaan pasuunaan, toteutuu Jumalan salaisuus sen hyvän sanoman mukaan, jonka hän on ilmoittanut palvelijoilleen profeetoille.

[8] Ääni, jonka olin kuullut taivaasta, puhui taas minulle: ”Mene ja ota tuo avattu kirjakäärö, joka on meren ja maan päällä seisovan enkelin kädessä.”

[9] Minä menin enkelin luo ja pyysin häntä antamaan käärön minulle. Hän sanoi: ”Ota ja syö se. Se karvastelee vatsassasi, mutta suussasi se on makeaa kuin hunaja.”

[10] Minä otin käärön enkelin kädestä ja söin sen. Se oli suussani makeaa kuin hunaja, mutta kun olin sen syönyt, vatsaani karvasteli.

[11] Sitten minulle sanottiin: ”Sinun pitää vielä profetoida monista kansakunnista, kansanheimoista, kielistä ja kuninkaista.”

Ilmestyskirja 11

Kaksi säkkipukuista todistajaa

[1] Minulle annettiin sauvan kaltainen ruokomitta ja sanottiin: ”Nouse ja mittaa Jumalan temppeli ja alttari ja ne, jotka siellä kumartaen palvovat.

[2] Temppelin ulkopuolella oleva esipiha jätä kuitenkin pois. Älä mittaa sitä, sillä se on annettu pakanoille, ja he tallaavat pyhää kaupunkia neljäkymmentäkaksi kuukautta.

As duas testemunhas mártires

3 Darei às minhas duas testemunhas que profetizem por mil duzentos e sessenta dias, vestidas de pano de saco.

3Minä annan kahdelle todistajalleni tehtäväksi profetoida säkkeihin pukeutuneina tuhat kaksisataakuusikymmentä päivää.”

4 São estas as duas oliveiras e os dois candeeiros que se acham em pé diante do SENHOR da terra.

4 Nämä ovat ne kaksi öljypuuta ja kaksi lampunjalkaa, jotka seisovat maan Herran edessä.

5 Se alguém pretende causar-lhes dano, sai fogo da sua boca e devora os inimigos; sim, se alguém pretender causar-lhes dano, certamente, deve morrer.

5Jos joku tahtoo vahingoittaa heitä, heidän suustaan lähtee tuli, joka nielee heidän vihollisensa. Näin on kuoleva jokainen, joka tahtoo vahingoittaa heitä.

6 Elas têm autoridade para fechar o céu, para que não chova durante os dias em que profetizarem. Têm autoridade também sobre as águas, para convertê-las em sangue, bem como para ferir a terra com toda sorte de flagelos, tantas vezes quantas quiserem.

6Heillä on valta sulkea taivas, niin ettei tule sadetta heidän profetoimisensa päivinä. Heillä on myös valta muuttaa vedet vereksi ja lyödä maata kaikenlaisilla vitsauksilla niin usein kuin tahtovat.

7 Quando tiverem, então, concluído o testemunho que devem dar, a besta que surge do abismo pelejará contra elas, e as vencerá, e matará,

7Kun he ovat lopettaneet todistamisensa, käy syvyydestä nouseva peto taisteluun heitä vastaan, ja se voittaa heidät ja tappaa heidät.

8 e o seu cadáver ficará estirado na praça da grande cidade que, espiritualmente, se chama Sodoma e Egito, onde também o seu SENHOR foi crucificado.

8Heidän ruumiinsa lojuvat sen suuren kaupungin valtakadulla, jota hengellisesti nimitetään Sodomaksi ja Egyptiksi ja jossa myös heidän Herransa ristiinnaulittiin.

9 Então, muitos dentre os povos, tribos, línguas e nações contemplam os cadáveres das duas testemunhas, por três dias e meio, e não permitem que esses cadáveres sejam sepultados.

9Ihmiset eri kansakunnista, sukukunnista, kielistä ja kansanheimoista näkevät heidän ruumiinsa kolme ja puoli päivää eivätkä anna panna heidän ruumiitaan hautaan.

10 Os que habitam sobre a terra se alegram por causa deles, realizarão festas e enviarão presentes uns aos outros,

10Maan päällä asuvat iloitsevat heidän kohtalostaan ja riemuitsevat ja lähettävät toisilleen lahjoja, sillä nämä kaksi

porquanto esses dois profetas atormentaram os que moram sobre a terra.

[11] Mas, depois dos três dias e meio, um espírito de vida, vindo da parte de Deus, neles penetrou, e eles se ergueram sobre os pés, e àqueles que os viram sobreveio grande medo;

[12] e as duas testemunhas ouviram grande voz vinda do céu, dizendo-lhes: Subi para aqui. E subiram ao céu numa nuvem, e os seus inimigos as contemplaram.

[13] Naquela hora, houve grande terremoto, e ruiu a décima parte da cidade, e morreram, nesse terremoto, sete mil pessoas, ao passo que as outras ficaram sobremodo aterrorizadas e deram glória ao Deus do céu.

[14] Passou o segundo ai. Eis que, sem demora, vem o terceiro ai.

A sétima trombeta

[15] O sétimo anjo tocou a trombeta, e houve no céu grandes vozes, dizendo: O reino do mundo se tornou de nosso SENHOR e do seu Cristo, e ele reinará pelos séculos dos séculos.

[16] E os vinte e quatro anciãos que se encontram sentados no seu trono, diante de Deus, prostraram-se sobre o seu rosto e adoraram a Deus,

[17] dizendo: Graças te damos, SENHOR Deus, Todo-Poderoso, que és e que eras, porque assumiste o teu grande poder e passaste a reinar.

[18] Na verdade, as nações se enfureceram; chegou, porém, a tua ira, e o tempo

profeettaa olivat vaivanneet maan asukkaita.

[11]Mutta niiden kolmen ja puolen päivän kuluttua meni profeettoihin Jumalasta elämän henki, ja he nousivat jaloilleen. Suuri pelko valtasi ne, jotka katselivat heitä.

[12]He kuulivat voimakkaan äänen sanovan taivaasta: ”Nouskaa tänne!” Ja profeetat nousivat pilven mukana taivaaseen, ja heidän vihollisensa katselivat heitä.

[13]Sillä hetkellä tuli suuri maanjäristys ja kymmenesosa kaupungista sortui. Maanjäristyksessä kuoli seitsemäntuhatta ihmistä, ja jäljelle jääneet pelästyivät ja antoivat kunnian taivaan Jumalalle.

[14]Toinen voi-huuto on mennyt. Mutta kolmas voi-huuto tulee pian.

Seitsemäs pasuuna

[15]Seitsemäs enkeli puhalsi pasuunaan, ja taivaassa kuului voimakkaita ääniä, jotka sanoivat: ”Maailman kuninkuus on tullut meidän Herrallemme ja hänen Voidellulleen. Hän on hallitseva aina ja iankaikkisesti.”

[16]Ja ne kaksikymmentäneljä vanhinta, jotka istuivat Jumalan edessä valtaistuimillaan, heittäytyivät kasvoilleen ja palvoivat Jumalaa sanoen:

[17]”Me kiitämme sinua, Herra Jumala, Kaikkivaltias, joka olet ja joka olit, siitä että olet ottanut käyttöön suuren voimasi ja ryhtynyt hallitsemaan.

[18]Kansat ovat vihoissaan, mutta sinun vihasi hetki on tullut. On tullut aika

determinado para serem julgados os mortos, para se dar o galardão aos teus servos, os profetas, aos santos e aos que temem o teu nome, tanto aos pequenos como aos grandes, e para destruíres os que destroem a terra.

[19] Abriu-se, então, o santuário de Deus, que se acha no céu, e foi vista a arca da Aliança no seu santuário, e sobrevieram relâmpagos, vozes, trovões, terremoto e grande saraivada.

Apocalipse 12

A mulher e o dragão

[1] Viu-se grande sinal no céu, a saber, uma mulher vestida do sol com a lua debaixo dos pés e uma coroa de doze estrelas na cabeça,

[2] que, achando-se grávida, grita com as dores de parto, sofrendo tormentos para dar à luz.

[3] Viu-se, também, outro sinal no céu, e eis um dragão, grande, vermelho, com sete cabeças, dez chifres e, nas cabeças, sete diademas.

[4] A sua cauda arrastava a terça parte das estrelas do céu, as quais lançou para a terra; e o dragão se deteve em frente da mulher que estava para dar à luz, a fim de lhe devorar o filho quando nascesse.

[5] Nasceu-lhe, pois, um filho varão, que há de reger todas as nações com cetro de ferro. E o seu filho foi arrebatado para Deus até ao seu trono.

[6] A mulher, porém, fugiu para o deserto, onde lhe havia Deus preparado lugar para

tuomita kuolleet ja maksaa palkka palvelijoillesi profeetoille ja pyhille ja sinun nimeäsi pelkääville, pienille ja suurille, ja tuhota ne, jotka tuhoavat maata.”

[19]Ja Jumalan temppeli taivaassa avautui, ja hänen liitonarkkunsa näkyi hänen temppelissään, ja tuli salamoita, ääniä, ukkosenjylinää, maanjäristys ja suuria rakeita.

Ilmestyskirja 12

Nainen, poikalapsi ja lohikäärme

[1]Taivaassa näkyi suuri tunnusmerkki: nainen, pukunaan aurinko, kuu jalkojensa alla ja seppeleenä päässään kaksitoista tähteä.

[2] Hän oli raskaana ja huusi synnytyskivuissaan, ja hänen oli tuskallista synnyttää.

[3]Toinenkin tunnusmerkki näkyi taivaassa: suuri tulipunainen lohikäärme, jolla oli seitsemän päätä ja kymmenen sarvea ja päissä seitsemän kruunua.

[4]Sen pyrstö pyyhkäisi kolmasosan taivaan tähdistä ja heitti ne maan päälle. Lohikäärme seisoi synnyttämäisillään olevan naisen edessä nielaistakseen hänen lapsensa, kun hän sen synnyttäisi.

[5] Nainen synnytti poikalapsen, joka on paimentava kaikkia kansoja rautaisella sauvalla. Hänen lapsensa temmattiin Jumalan luo ja hänen valtaistuimensa luo.

[6]Nainen pakeni autiomaahan, jossa hänellä oli Jumalan valmistama paikka,

que nele a sustentem durante mil duzentos e sessenta dias.

että häntä ruokittaisiin siellä tuhat kaksisataakuusikymmentä päivää.

Anjos pelejam no céu contra o dragão. A vitória de Cristo e do seu povo

Taivaassa syttyy sota

7 Houve peleja no céu. Miguel e os seus anjos pelejaram contra o dragão. Também pelejaram o dragão e seus anjos;

7Taivaassa syttyi sota. Miikael ja hänen enkelinsä ryhtyivät sotaan lohikäärmettä vastaan. Lohikäärme ja sen enkelit tekivät vastarintaa

8 todavia, não prevaleceram; nem mais se achou no céu o lugar deles.

8mutta eivät kestäneet, eikä niillä ollut enää sijaa taivaassa.

9 E foi expulso o grande dragão, a antiga serpente, que se chama diabo e Satanás, o sedutor de todo o mundo, sim, foi atirado para a terra, e, com ele, os seus anjos.

9 Suuri lohikäärme, se vanha käärme, jota kutsutaan Paholaiseksi ja Saatanaksi, koko maanpiirin eksyttäjä, heitettiin maan päälle, ja sen enkelit heitettiin sen kanssa.

10 Então, ouvi grande voz do céu, proclamando: Agora, veio a salvação, o poder, o reino do nosso Deus e a autoridade do seu Cristo, pois foi expulso o acusador de nossos irmãos, o mesmo que os acusa de dia e de noite, diante do nosso Deus.

10Sitten minä kuulin voimakkaan äänen sanovan taivaassa: ”Nyt on tullut pelastus ja voima ja meidän Jumalamme valtakunta ja hänen Voideltunsa valta, sillä meidän veljiemme syyttäjä on heitetty ulos, hän joka yöt ja päivät syytti heitä meidän Jumalamme edessä.

11 Eles, pois, o venceram por causa do sangue do Cordeiro e por causa da palavra do testemunho que deram e, mesmo em face da morte, não amaram a própria vida.

11He ovat voittaneet hänet Karitsan veren ja todistuksensa sanan kautta eivätkä ole rakastaneet henkeään vaan ovat olleet alttiit kuolemaan asti.

12 Por isso, festejai, ó céus, e vós, os que neles habitais. Ai da terra e do mar, pois o diabo desceu até vós, cheio de grande cólera, sabendo que pouco tempo lhe resta.

12Sen tähden riemuitkaa, taivaat ja te, jotka niissä asutte! Voi maata ja merta, sillä Paholainen on astunut alas teidän luoksenne. Hän on suuren vihan vallassa, koska hän tietää, että hänellä on vähän aikaa!”

O dragão persegue a mulher

13 Quando, pois, o dragão se viu atirado para a terra, perseguiu a mulher que dera à luz o filho varão;

13Kun lohikäärme näki, että se oli heitetty maan päälle, se alkoi ajaa takaa naista, joka oli synnyttänyt poikalapsen.

14 e foram dadas à mulher as duas asas da grande águia, para que voasse até ao

14 Naiselle annettiin suuren kotkan kaksi siipeä, jotta hän lentäisi paikalleen

deserto, ao seu lugar, aí onde é sustentada durante um tempo, tempos e metade de um tempo, fora da vista da serpente.

15 Então, a serpente arrojou da sua boca, atrás da mulher, água como um rio, a fim de fazer com que ela fosse arrebatada pelo rio.

16 A terra, porém, socorreu a mulher; e a terra abriu a boca e engoliu o rio que o dragão tinha arrojado de sua boca.

17 Irou-se o dragão contra a mulher e foi pelejar com os restantes da sua descendência, os que guardam os mandamentos de Deus e têm o testemunho de Jesus; e se pôs em pé sobre a areia do mar.

autiomaahan, missä häntä ruokitaan aika ja kaksi aikaa ja puoli aikaa poissa käärmeen näkyvistä.

15Käärme syöksi kidastaan naisen perään vettä, kuin virran, saattaakseen hänet virran vietäväksi,

16 mutta maa auttoi naista ja avasi suunsa ja nieli virran, jonka lohikäärme oli syössyt kidastaan.

17 Lohikäärme vihastui naiseen ja lähti käymään sotaa muita hänen jälkeläisiään vastaan, niitä jotka pitävät Jumalan käskyt ja joilla on Jeesuksen todistus.

18Ja lohikäärme seisahtui hiekalle meren rantaan.

Apocalipse 13

A besta que emerge do mar

1 Vi emergir do mar uma besta que tinha dez chifres e sete cabeças e, sobre os chifres, dez diademas e, sobre as cabeças, nomes de blasfêmia.

2 A besta que vi era semelhante a leopardo, com pés como de urso e boca como de leão. E deu-lhe o dragão o seu poder, o seu trono e grande autoridade.

3 Então, vi uma de suas cabeças como golpeada de morte, mas essa ferida mortal foi curada; e toda a terra se maravilhou, seguindo a besta;

4 e adoraram o dragão porque deu a sua autoridade à besta; também adoraram a besta, dizendo: Quem é semelhante à besta? Quem pode pelejar contra ela?

Ilmestyskirja 13

Merestä nouseva peto

1Minä näin pedon nousevan merestä. Sillä oli kymmenen sarvea ja seitsemän päätä. Sen sarvissa oli kymmenen kruunua ja päissä herjaavia nimiä.

2Peto, jonka näin, oli leopardin näköinen, mutta sillä oli jalat kuin karhulla, ja sen kita oli kuin leijonan kita. Lohikäärme antoi sille voimansa ja valtaistuimensa ja suuren vallan.

3Yksi sen päistä näytti olevan kuolettavasti haavoittunut, mutta sen kuolinhaava parantui. Koko maa seurasi ihmetellen petoa,

4ja kaikki palvoivat kumartaen lohikäärmettä, koska se oli antanut sellaisen vallan pedolle. He palvoivat

myös petoa sanoen: ”Kuka on pedon vertainen, ja kuka voi sotia sitä vastaan?”

5 Foi-lhe dada uma boca que proferia arrogâncias e blasfêmias e autoridade para agir quarenta e dois meses;

5Pedolle annettiin suu puhua suuria sanoja ja herjauksia, ja se sai vallan tehdä sitä neljäkymmentäkaksi kuukautta.

6 e abriu a boca em blasfêmias contra Deus, para lhe difamar o nome e difamar o tabernáculo, a saber, os que habitam no céu.

6Se avasi suunsa jumalanpilkkaan, pilkatakseen Jumalan nimeä ja hänen asuinsijaansa ja niitä, jotka asuvat taivaassa.

7 Foi-lhe dado, também, que pelejasse contra os santos e os vencesse. Deu-se-lhe ainda autoridade sobre cada tribo, povo, língua e nação;

7Sen sallittiin käydä sotaa pyhiä vastaan ja voittaa heidät, ja sen valtaan annettiin kaikki sukukunnat, kansakunnat, kielet ja kansanheimot.

8 e adorá-la-ão todos os que habitam sobre a terra, aqueles cujos nomes não foram escritos no Livro da Vida do Cordeiro que foi morto desde a fundação do mundo.

8Sitä kumartavat kaikki maan päällä asuvat – kaikki ne, joiden nimi ei ole kirjoitettuna maailman perustamisesta alkaen teurastetun Karitsan elämänkirjaan.

9 Se alguém tem ouvidos, ouça.

9Jos jollakulla on korva, se kuulkoon!

10 Se alguém leva para cativeiro, para cativeiro vai. Se alguém matar à espada, necessário é que seja morto à espada. Aqui está a perseverança e a fidelidade dos santos.

10Jos jonkun osana on vankeus, hänet vankeuteen viedään. Jos jonkun osana on tulla miekalla tapetuksi, hänet miekalla tapetaan. Tässä on tarpeen pyhien kestävyys ja usko.

A besta que emerge da terra

Maasta nouseva peto

11 Vi ainda outra besta emergir da terra; possuía dois chifres, parecendo cordeiro, mas falava como dragão.

11Sitten minä näin toisen pedon nousevan maasta. Sillä oli kaksi sarvea, samanlaiset kuin karitsalla, mutta se puhui kuin lohikäärme.

12 Exerce toda a autoridade da primeira besta na sua presença. Faz com que a terra e os seus habitantes adorem a primeira besta, cuja ferida mortal fora curada.

12Se käyttää kaikkea ensimmäisen pedon valtaa sen nähden ja saa maan ja sen asukkaat kumartamaan ensimmäistä petoa, sitä jonka kuolinhaava parantui.

13 Também opera grandes sinais, de maneira que até fogo do céu faz descer à terra, diante dos homens.

13Se tekee suuria tunnustekoja, niin että se saa tulenkin lankeamaan taivaasta maan päälle ihmisten nähden.

[14] Seduz os que habitam sobre a terra por causa dos sinais que lhe foi dado executar diante da besta, dizendo aos que habitam sobre a terra que façam uma imagem à besta, àquela que, ferida à espada, sobreviveu;

[15] e lhe foi dado comunicar fôlego à imagem da besta, para que não só a imagem falasse, como ainda fizesse morrer quantos não adorassem a imagem da besta.

[16] A todos, os pequenos e os grandes, os ricos e os pobres, os livres e os escravos, faz que lhes seja dada certa marca sobre a mão direita ou sobre a fronte,

[17] para que ninguém possa comprar ou vender, senão aquele que tem a marca, o nome da besta ou o número do seu nome.

[18] Aqui está a sabedoria. Aquele que tem entendimento calcule o número da besta, pois é número de homem. Ora, esse número é seiscentos e sessenta e seis.

[14]Se eksyttää maan päällä asuvia niillä tunnusteoilla, joita sillä on valta tehdä pedon nähden. Se yllyttää maan päällä asuvia tekemään sen pedon kuvan, jossa oli miekanhaava ja joka virkosi eloon.

[15]Se on saanut vallan antaa pedon kuvalle hengen, niin että pedon kuva jopa puhuisi ja saisi aikaan sen, että kaikki ne tapettaisiin, jotka eivät kumarra pedon kuvaa.

[16]Se saa kaikki, pienet ja suuret, rikkaat ja köyhät, vapaat ja orjat, ottamaan oikeaan käteensä tai otsaansa merkin,

[17] niin ettei kukaan voi ostaa eikä myydä paitsi se, jossa on merkki: pedon nimi tai sen nimen luku.

[18]Tähän kätkeytyy viisaus. Jolla on ymmärrys, se laskekoon pedon luvun: se on ihmisen luku, ja se luku on kuusisataakuusikymmentäkuusi.

Apocalipse 14

O Cordeiro e os seus remidos no monte Sião

[1] Olhei, e eis o Cordeiro em pé sobre o monte Sião, e com ele cento e quarenta e quatro mil, tendo na fronte escrito o seu nome e o nome de seu Pai.

[2] Ouvi uma voz do céu como voz de muitas águas, como voz de grande trovão; também a voz que ouvi era como de harpistas quando tangem a sua harpa.

Ilmestyskirja 14

Uusi laulu Siionin vuorella

[1]Sitten minä näin Karitsan seisovan Siionin vuorella ja hänen kanssaan ne sataneljäkymmentäneljätuhatta, joiden otsaan oli kirjoitettu hänen nimensä ja hänen Isänsä nimi.

[2]Ja minä kuulin taivaasta äänen, joka oli kuin paljojen vesien pauhu ja kuin kova ukkosen jylinä. Ääni, jonka kuulin, oli kuin harppujen ääni harpunsoittajien soittaessa.

[3] Entoavam novo cântico diante do trono, diante dos quatro seres viventes e dos anciãos. E ninguém pôde aprender o cântico, senão os cento e quarenta e quatro mil que foram comprados da terra.

[4] São estes os que não se macularam com mulheres, porque são castos. São eles os seguidores do Cordeiro por onde quer que vá. São os que foram redimidos dentre os homens, primícias para Deus e para o Cordeiro;

[5] e não se achou mentira na sua boca; não têm mácula.

A primeira voz

[6] Vi outro anjo voando pelo meio do céu, tendo um evangelho eterno para pregar aos que se assentam sobre a terra, e a cada nação, e tribo, e língua, e povo,

[7] dizendo, em grande voz: Temei a Deus e dai-lhe glória, pois é chegada a hora do seu juízo; e adorai aquele que fez o céu, e a terra, e o mar, e as fontes das águas.

A segunda voz

[8] Seguiu-se outro anjo, o segundo, dizendo: Caiu, caiu a grande Babilônia que tem dado a beber a todas as nações do vinho da fúria da sua prostituição.

A terceira voz

[9] Seguiu-se a estes outro anjo, o terceiro, dizendo, em grande voz: Se alguém adora a besta e a sua imagem e recebe a sua marca na fronte ou sobre a mão,

[3]He lauloivat uutta laulua valtaistuimen edessä ja neljän olennon ja vanhinten edessä, eikä kukaan voinut oppia sitä laulua paitsi ne sataneljäkymmentäneljätuhatta, jotka on ostettu maasta.

[4]Nämä ovat ne, jotka eivät ole tahranneet itseään naisten kanssa, sillä he ovat kuin neitsyitä. Nämä ovat ne, jotka seuraavat Karitsaa, minne tahansa hän menee. Heidät on ostettu ihmisten joukosta ensi hedelmäksi Jumalalle ja Karitsalle.

[5]Heidän suussaan ei ole havaittu valhetta, he ovat moitteettomia.

Kolmen enkelin sanoma

[6]Minä näin keskellä taivasta lentävän vielä yhden enkelin, jolla oli iankaikkinen evankeliumi julistettavana maan päällä asuville, kaikille kansanheimoille, sukukunnille, kielille ja kansakunnille.

[7]Hän sanoi kovalla äänellä: ”Pelätkää Jumalaa ja antakaa hänelle kunnia, sillä hänen tuomionsa hetki on tullut. Kumartakaa ja palvokaa häntä, joka on tehnyt taivaan ja maan, meren ja vesien lähteet.”

[8]Häntä seurasi toinen enkeli, joka sanoi: ”Kukistunut, kukistunut on suuri Babylon, joka haureutensa vihan viinillä on juottanut kaikki kansat.”

[9]Heitä seurasi vielä kolmas enkeli, joka sanoi kovalla äänellä: ”Jos joku kumartaa petoa ja sen kuvaa ja ottaa sen merkin otsaansa tai käteensä,

[10] também esse beberá do vinho da cólera de Deus, preparado, sem mistura, do cálice da sua ira, e será atormentado com fogo e enxofre, diante dos santos anjos e na presença do Cordeiro.

[11] A fumaça do seu tormento sobe pelos séculos dos séculos, e não têm descanso algum, nem de dia nem de noite, os adoradores da besta e da sua imagem e quem quer que receba a marca do seu nome.

[12] Aqui está a perseverança dos santos, os que guardam os mandamentos de Deus e a fé em Jesus.

A quarta voz

[13] Então, ouvi uma voz do céu, dizendo: Escreve: Bem-aventurados os mortos que, desde agora, morrem no SENHOR. Sim, diz o Espírito, para que descansem das suas fadigas, pois as suas obras os acompanham.

A ceifa

[14] Olhei, e eis uma nuvem branca, e sentado sobre a nuvem um semelhante a filho de homem, tendo na cabeça uma coroa de ouro e na mão uma foice afiada.

[15] Outro anjo saiu do santuário, gritando em grande voz para aquele que se achava sentado sobre a nuvem: Toma a tua foice e ceifa, pois chegou a hora de ceifar, visto que a seara da terra já amadureceu!

[16] E aquele que estava sentado sobre a nuvem passou a sua foice sobre a terra, e a terra foi ceifada.

A vindima

[10]niin hänkin joutuu juomaan Jumalan vihan viiniä, joka laimentamattomana on kaadettu hänen vihansa maljaan, ja häntä piinataan tulessa ja rikissä pyhien enkelien ja Karitsan edessä.

[11]Heidän vaivansa savu nousee aina ja ikuisesti. Heillä ei ole päivän eikä yön lepoa, niillä jotka kumartavat petoa ja sen kuvaa, eikä kenelläkään, joka ottaa sen nimen merkin.

[12]Tässä on tarpeen pyhien kestävyys, niiden, jotka pitävät Jumalan käskyt ja uskon Jeesukseen. ”

[13]Ja minä kuulin äänen taivaasta sanovan: ”Kirjoita: Autuaita ne kuolleet, jotka tästedes kuolevat Herrassa. Totisesti, sanoo Henki, he saavat levätä vaivoistaan, sillä heidän tekonsa seuraavat heitä.”

Maan sadonkorjuu

[14]Sitten minä näin valkoisen pilven, ja pilven päällä istui joku, Ihmisen Pojan kaltainen, päässään kultakruunu ja kädessään terävä sirppi.

[15]Temppelistä tuli ulos toinen enkeli, joka huusi kovalla äänellä pilven päällä istuvalle: ”Lähetä sirppisi ja leikkaa, sillä leikkuuaika on tullut ja maan sato on valmistunut.”

[16]Niin pilven päällä istuva heitti sirppinsä maan päälle, ja maan sato leikattiin.

[17] Então, saiu do santuário, que se encontra no céu, outro anjo, tendo ele mesmo também uma foice afiada.

[18] Saiu ainda do altar outro anjo, aquele que tem autoridade sobre o fogo, e falou em grande voz ao que tinha a foice afiada, dizendo: Toma a tua foice afiada e ajunta os cachos da videira da terra, porquanto as suas uvas estão amadurecidas!

[19] Então, o anjo passou a sua foice na terra, e vindimou a videira da terra, e lançou-a no grande lagar da cólera de Deus.

[20] E o lagar foi pisado fora da cidade, e correu sangue do lagar até aos freios dos cavalos, numa extensão de mil e seiscentos estádios.

Apocalipse 15

Os sete flagelos

[1] Vi no céu outro sinal grande e admirável: sete anjos tendo os sete últimos flagelos, pois com estes se consumou a cólera de Deus.

Os remidos entoam o cântico de Moisés e o cântico do Cordeiro

[2] Vi como que um mar de vidro, mesclado de fogo, e os vencedores da besta, da sua imagem e do número do seu nome, que se achavam em pé no mar de vidro, tendo harpas de Deus;

[3] e entoavam o cântico de Moisés, servo de Deus, e o cântico do Cordeiro, dizendo: Grandes e admiráveis são as tuas obras, SENHOR Deus, Todo-Poderoso! Justos e

[17]Taivaan temppelistä tuli ulos vielä toinen enkeli, ja hänelläkin oli terävä sirppi.

[18] Myös alttarista tuli esiin enkeli, ja hänellä oli tuli vallassaan. Hän huusi kovalla äänellä sille enkelille, jolla oli terävä sirppi: ”Lähetä terävä sirppisi ja korjaa tertut maan viiniköynnöksistä, sillä niiden rypäleet ovat kypsyneet.”

[19]Niin enkeli heitti sirppinsä alas maahan, korjasi maan viiniköynnösten sadon ja heitti sen Jumalan vihan suureen viinikuurnaan.

[20]Viinikuurna poljettiin kaupungin ulkopuolella, ja kuurnasta kuohui veri hevosten kuolaimiin asti, tuhannen kuudensadan stadionmitan päähän.

Ilmestyskirja 15

Seitsemän enkeliä ja seitsemän vitsausta

[1]Minä näin taivaassa vielä yhden tunnusmerkin, suuren ja ihmeellisen: seitsemän enkeliä hallussaan seitsemän viimeistä vitsausta, joissa täyttyy Jumalan viha.

[2]Minä näin ikään kuin lasisen meren, tulella sekoitetun, ja ne, jotka olivat saaneet voiton pedosta, sen kuvasta ja sen nimen luvusta, seisomassa lasisella merellä. Heillä oli Jumalan harput,

[3]ja he lauloivat Mooseksen, Jumalan palvelijan, laulua ja Karitsan laulua, sanoen: ”Suuret ja ihmeelliset ovat sinun tekosi, Herra Jumala, Kaikkivaltias!

verdadeiros são os teus caminhos, ó Rei das nações!

[4] Quem não temerá e não glorificará o teu nome, ó SENHOR? Pois só tu és santo; por isso, todas as nações virão e adorarão diante de ti, porque os teus atos de justiça se fizeram manifestos.

Deus envia os flagelos

[5] Depois destas coisas, olhei, e abriu-se no céu o santuário do tabernáculo do Testemunho,

[6] e os sete anjos que tinham os sete flagelos saíram do santuário, vestidos de linho puro e resplandecente e cingidos ao peito com cintas de ouro.

[7] Então, um dos quatro seres viventes deu aos sete anjos sete taças de ouro, cheias da cólera de Deus, que vive pelos séculos dos séculos.

[8] O santuário se encheu de fumaça procedente da glória de Deus e do seu poder, e ninguém podia penetrar no santuário, enquanto não se cumprissem os sete flagelos dos sete anjos.

Apocalipse 16

O primeiro flagelo

[1] Ouvi, vinda do santuário, uma grande voz, dizendo aos sete anjos: Ide e derramai pela terra as sete taças da cólera de Deus.

[2] Saiu, pois, o primeiro anjo e derramou a sua taça pela terra, e, aos homens portadores da marca da besta e

Vanhurskaat ja totuudelliset ovat sinun tiesi, sinä kansojen kuningas.

[4]Kuka ei pelkäisi, Herra, ja ylistäisi sinun nimeäsi, sillä sinä yksin olet Pyhä? Kaikki kansat tulevat ja kumartuvat edessäsi palvomaan sinua, sillä sinun vanhurskaat tuomiosi ovat tulleet julki.”

[5]Sen jälkeen minä näin, kuinka temppeli, todistuksen telttamaja, avautui taivaassa

[6]ja ne seitsemän enkeliä, joilla oli ne seitsemän vitsausta, lähtivät temppelistä pukeutuneina puhtaisiin, loistaviin pellavavaatteisiin ja vyöttäytyneinä rinnan kohdalta kultaisella vyöllä.

[7]Yksi neljästä olennosta antoi näille seitsemälle enkelille seitsemän kultaista maljaa täynnä Jumalan vihaa, hänen, joka elää aina ja iankaikkisesti.

[8]Ja temppeli tuli savua täyteen Jumalan kirkkaudesta ja hänen voimastaan, eikä kukaan voinut mennä sisälle temppeliin, ennen kuin niiden seitsemän enkelin seitsemän vitsausta oli pantu täytäntöön.

Ilmestyskirja 16

Jumalan vihan maljat

[1]Minä kuulin voimakkaan äänen temppelistä sanovan niille seitsemälle enkelille: ”Menkää ja vuodattakaa ne seitsemän Jumalan vihan maljaa maan päälle.”

[2]Ensimmäinen enkeli lähti ja vuodatti maljansa maan päälle. Silloin tuli pahoja ja tuskallisia paiseita niihin ihmisiin,

adoradores da sua imagem, sobrevieram úlceras malignas e perniciosas.

joissa oli pedon merkki ja jotka kumarsivat sen kuvaa.

O terceiro flagelo

[3] Derramou o segundo a sua taça no mar, e este se tornou em sangue como de morto, e morreu todo ser vivente que havia no mar.

[3]Toinen enkeli vuodatti maljansa mereen, ja meri muuttui kuin kuolleen vereksi, ja kaikki meressä elävä kuoli.

[4] Derramou o terceiro a sua taça nos rios e nas fontes das águas, e se tornaram em sangue.

[4]Kolmas enkeli vuodatti maljansa virtoihin ja vesilähteisiin, ja ne muuttuivat vereksi.

[5] Então, ouvi o anjo das águas dizendo: Tu és justo, tu que és e que eras, o Santo, pois julgaste estas coisas;

[5]Ja minä kuulin vesien enkelin sanovan: ”Vanhurskas olet sinä, joka olet ja joka olit, sinä Pyhä, kun näin tuomitsit.

[6] porquanto derramaram sangue de santos e de profetas, também sangue lhes tens dado a beber; são dignos disso.

[6]Sillä pyhien ja profeettojen verta he ovat vuodattaneet, ja verta sinä olet antanut heille juotavaksi. Sen he ansaitsevat.”

[7] Ouvi do altar que se dizia: Certamente, ó SENHOR Deus, Todo-Poderoso, verdadeiros e justos são os teus juízos.

[7]Ja minä kuulin alttarin sanovan: ”Totisesti, Herra Jumala, Kaikkivaltias, oikeat ja vanhurskaat ovat sinun tuomiosi.”

O quarto flagelo

[8] O quarto anjo derramou a sua taça sobre o sol, e foi-lhe dado queimar os homens com fogo.

[8]Neljäs enkeli vuodatti maljansa aurinkoon, ja sen annettiin paahtaa ihmisiä tulella.

[9] Com efeito, os homens se queimaram com o intenso calor, e blasfemaram o nome de Deus, que tem autoridade sobre estes flagelos, e nem se arrependeram para lhe darem glória.

[9]Ihmiset paahtuivat kovassa helteessä ja pilkkasivat Jumalan nimeä, hänen, jolla on vallassaan nämä vitsaukset. He eivät tehneet parannusta eivätkä antaneet kunniaa Jumalalle.

O quinto flagelo

[10] Derramou o quinto a sua taça sobre o trono da besta, cujo reino se tornou em trevas, e os homens remordiam a língua por causa da dor que sentiam

[10]Viides enkeli vuodatti maljansa pedon valtaistuimelle, ja sen valtakunta pimeni. Ihmiset pureskelivat tuskissaan kieltään

[11] e blasfemaram o Deus do céu por causa das angústias e das úlceras que sofriam; e não se arrependeram de suas obras.

[11]ja pilkkasivat taivaan Jumalaa tuskiensa ja paiseittensa tähden mutta eivät tehneet parannusta teoistaan.

O sexto flagelo

[12] Derramou o sexto a sua taça sobre o grande rio Eufrates, cujas águas secaram, para que se preparasse o caminho dos reis que vêm do lado do nascimento do sol.

[12]Kuudes enkeli vuodatti maljansa suureen Eufratvirtaan, ja sen vesi kuivui, että valmistuisi tie auringonnousun suunnalta tuleville kuninkaille.

[13] Então, vi sair da boca do dragão, da boca da besta e da boca do falso profeta três espíritos imundos semelhantes a rãs;

[13]Sitten minä näin lohikäärmeen suusta, pedon suusta ja väärän profeetan suusta lähtevän kolme saastaista henkeä, aivan kuin sammakoita.

[14] porque eles são espíritos de demônios, operadores de sinais, e se dirigem aos reis do mundo inteiro com o fim de ajuntá-los para a peleja do grande Dia do Deus Todo-Poderoso.

[14]Ne ovat riivaajien henkiä, jotka tekevät tunnustekoja, ja ne lähtivät kokoamaan kaikki maanpiirin kuninkaat sotaan Jumalan, Kaikkivaltiaan, suureksi päiväksi.

[15] (Eis que venho como vem o ladrão. Bem-aventurado aquele que vigia e guarda as suas vestes, para que não ande nu, e não se veja a sua vergonha.)

[15] ”Minä tulen kuin varas. Autuas se, joka valvoo ja pitää huolen vaatteistaan, ettei kulkisi alastomana eikä hänen häpeäänsä nähtäisi.”

[16] Então, os ajuntaram no lugar que em hebraico se chama Armagedom.

[16]Henget kokosivat kuninkaat siihen paikkaan, jonka nimi on hepreaksi Harmagedon .

O sétimo flagelo

[17] Então, derramou o sétimo anjo a sua taça pelo ar, e saiu grande voz do santuário, do lado do trono, dizendo: Feito está!

[17]Seitsemäs enkeli vuodatti maljansa ilmaan, ja temppelistä, valtaistuimelta, kuului voimakas ääni, joka sanoi: ”Se on tapahtunut.”

[18] E sobrevieram relâmpagos, vozes e trovões, e ocorreu grande terremoto, como nunca houve igual desde que há gente sobre a terra; tal foi o terremoto, forte e grande.

[18]Tuli salamoita, ääniä ja ukkosenjylinää, ja tuli suuri maanjäristys, niin ankara ja suuri maanjäristys, ettei sellaista ole ollut siitä asti kun ihminen on ollut maan päällä.

[19] E a grande cidade se dividiu em três partes, e caíram as cidades das nações. E lembrou-se Deus da grande Babilônia para dar-lhe o cálice do vinho do furor da sua ira.

[19]Se suuri kaupunki meni kolmeen osaan, ja kansojen kaupungit sortuivat. Suuri Babylon tuli muistetuksi Jumalan edessä, niin että hän antoi sille kiivaan vihansa viinimaljan.

[20] Todas as ilhas fugiram, e os montes não foram achados;

[21] também desabou do céu sobre os homens grande saraivada, com pedras que pesavam cerca de um talento; e, por causa do flagelo da chuva de pedras, os homens blasfemaram de Deus, porquanto o seu flagelo era sobremodo grande.

[20]Kaikki saaret katosivat, eikä vuoria enää ollut.

[21]Ja taivaasta satoi ihmisten päälle isoja rakeita, talentin painoisia, ja ihmiset pilkkasivat Jumalaa raevitsauksen tähden, sillä vitsaus oli hyvin ankara.

Apocalipse 17

A descrição da grande meretriz

[1] Veio um dos sete anjos que têm as sete taças e falou comigo, dizendo: Vem, mostrar-te-ei o julgamento da grande meretriz que se acha sentada sobre muitas águas,

[2] com quem se prostituíram os reis da terra; e, com o vinho de sua devassidão, foi que se embebedaram os que habitam na terra.

[3] Transportou-me o anjo, em espírito, a um deserto e vi uma mulher montada numa besta escarlate, besta repleta de nomes de blasfêmia, com sete cabeças e dez chifres.

[4] Achava-se a mulher vestida de púrpura e de escarlata, adornada de ouro, de pedras preciosas e de pérolas, tendo na mão um cálice de ouro transbordante de abominações e com as imundícias da sua prostituição.

[5] Na sua fronte, achava-se escrito um nome, um mistério: BABILÔNIA, A GRANDE, A MÃE DAS MERETRIZES E DAS ABOMINAÇÕES DA TERRA.

Ilmestyskirja 17

Suuri portto ja peto

[1]Yksi niistä seitsemästä enkelistä, joilla oli ne seitsemän maljaa, tuli ja puhui minulle: ”Tule, minä näytän sinulle, millaisen tuomion saa se suuri portto, joka istuu paljojen vesien päällä,

[2]se, jonka kanssa maan kuninkaat ovat harjoittaneet haureutta ja jonka haureuden viinistä maan asukkaat ovat juopuneet.”

[3]Sitten enkeli vei minut hengessä autiomaahan. Minä näin naisen istuvan helakanpunaisen pedon selässä. Peto oli täynnä pilkkaavia nimiä, ja sillä oli seitsemän päätä ja kymmenen sarvea.

[4]Nainen oli pukeutunut purppuraan ja helakanpunaan ja koristautunut kullalla, jalokivillä ja helmillä. Kädessään hänellä oli kultainen malja, joka oli täynnä iljetyksiä ja hänen haureutensa saastaisuutta.

[5] Hänen otsaansa oli kirjoitettu nimi, johon sisältyy salaisuus: ”Suuri Babylon, maan porttojen ja iljetysten äiti.”

[6] Então, vi a mulher embriagada com o sangue dos santos e com o sangue das testemunhas de Jesus; e, quando a vi, admirei-me com grande espanto.

[6]Minä näin naisen olevan juovuksissa pyhien verestä ja Jeesuksen todistajien verestä, ja hänet nähdessäni minä ihmettelin suuresti.

[7] O anjo, porém, me disse: Por que te admiraste? Dir-te-ei o mistério da mulher e da besta que tem as sete cabeças e os dez chifres e que leva a mulher:

[7]Enkeli sanoi minulle: ”Miksi ihmettelet? Minä ilmoitan sinulle naisen salaisuuden ja häntä kantavan pedon salaisuuden, sen, jolla on seitsemän päätä ja kymmenen sarvea.

[8] a besta que viste, era e não é, está para emergir do abismo e caminha para a destruição. E aqueles que habitam sobre a terra, cujos nomes não foram escritos no Livro da Vida desde a fundação do mundo, se admirarão, vendo a besta que era e não é, mas aparecerá.

[8]Peto, jonka näit, on ollut, mutta sitä ei enää ole. Se tulee nousemaan syvyydestä ja on menevä kadotukseen. Ne maan päällä asuvat, joiden nimi ei maailman perustamisesta asti ole ollut kirjoitettuna elämän kirjaan, ihmettelevät nähdessään pedon, sillä se oli, sitä ei enää ole, mutta se on tuleva.

[9] Aqui está o sentido, que tem sabedoria: as sete cabeças são sete montes, nos quais a mulher está sentada. São também sete reis,

[9]Tässä tarvitaan ymmärrystä ja viisautta: Ne seitsemän päätä ovat seitsemän vuorta, joiden päällä nainen istuu. Ne ovat myös seitsemän kuningasta.

[10] dos quais caíram cinco, um existe, e o outro ainda não chegou; e, quando chegar, tem de durar pouco.

[10]Viisi heistä on kaatunut, yksi on, yksi ei ole vielä tullut. Kun hän tulee, hänen on määrä pysyä vähän aikaa.

[11] E a besta, que era e não é, também é ele, o oitavo rei, e procede dos sete, e caminha para a destruição.

[11] Mutta peto, joka on ollut ja jota ei enää ole, on itse kahdeksas ja on yksi noista seitsemästä ja menee kadotukseen.

[12] Os dez chifres que viste são dez reis, os quais ainda não receberam reino, mas recebem autoridade como reis, com a besta, durante uma hora.

[12]Ne kymmenen sarvea, jotka sinä näit, ovat kymmenen kuningasta, jotka eivät vielä ole saaneet kuninkuutta mutta saavat hetkeksi kuninkaallisen vallan yhdessä pedon kanssa.

[13] Têm estes um só pensamento e oferecem à besta o poder e a autoridade que possuem.

[13]He antavat yksissä tuumin voimansa ja valtansa pedolle.

[14] Pelejarão eles contra o Cordeiro, e o Cordeiro os vencerá, pois é o SENHOR dos senhores e o Rei dos reis; vencerão também os chamados, eleitos e fiéis que se acham com ele.

[15] Falou-me ainda: As águas que viste, onde a meretriz está assentada, são povos, multidões, nações e línguas.

[16] Os dez chifres que viste e a besta, esses odiarão a meretriz, e a farão devastada e despojada, e lhe comerão as carnes, e a consumirão no fogo.

[17] Porque em seu coração incutiu Deus que realizem o seu pensamento, o executem à uma e dêem à besta o reino que possuem, até que se cumpram as palavras de Deus.

[18] A mulher que viste é a grande cidade que domina sobre os reis da terra.

Apocalipse 18

O anúncio da queda de Babilônia

[1] Depois destas coisas, vi descer do céu outro anjo, que tinha grande autoridade, e a terra se iluminou com a sua glória.

[2] Então, exclamou com potente voz, dizendo: Caiu! Caiu a grande Babilônia e se tornou morada de demônios, covil de toda espécie de espírito imundo e esconderijo de todo gênero de ave imunda e detestável,

[3] pois todas as nações têm bebido do vinho do furor da sua prostituição. Com ela se

[14] He sotivat Karitsaa vastaan, mutta Karitsa voittaa heidät, sillä hän on herrojen Herra ja kuninkaiden Kuningas, ja hänen kanssaan voittavat kutsutut, valitut ja uskolliset.”

[15] Vielä hän sanoi minulle: ”Vedet, jotka sinä näit tuolla, missä portto istuu, ovat kansakuntia, väkijoukkoja, kansanheimoja ja kieliä.

[16] Näkemäsi kymmenen sarvea ja peto vihastuvat porttoon, riisuvat hänet paljaaksi ja alastomaksi, syövät hänen lihansa ja polttavat hänet tulessa.

[17] Jumala on näet vaikuttanut heidän sydämessään, että he toteuttavat hänen ajatuksensa, ja yksissä tuumin antavat kuninkuutensa pedolle, kunnes Jumalan sanat toteutuvat.

[18] Nainen, jonka näit, on se suuri kaupunki, joka hallitsee maan kuninkaita.”

Ilmestyskirja 18

Babylonin kukistuminen

[1] Tämän jälkeen minä näin vielä yhden enkelin tulevan alas taivaasta. Hänellä oli suuri valta, ja maa tuli valoisaksi hänen kirkkaudestaan.

[2] Hän huusi kovalla äänellä: ”Kukistunut, kukistunut on suuri Babylon! Siitä on tullut riivaajien asuinpaikka ja kaikkien saastaisten henkien tyyssija , kaikkien saastaisten lintujen ja kaikkien saastaisten ja vihattavien petojen pesäpaikka.

[3] Sillä hänen haureutensa vihan viiniä ovat kaikki kansat juoneet, maan kuninkaat

prostituíram os reis da terra. Também os mercadores da terra se enriqueceram à custa da sua luxúria.

ovat harjoittaneet haureutta hänen kanssaan, ja maan kauppiaat ovat rikastuneet hänen ylellisyytensä runsaudesta."

4 Ouvi outra voz do céu, dizendo: Retirai-vos dela, povo meu, para não serdes cúmplices em seus pecados e para não participardes dos seus flagelos;

4Sitten kuulin toisen äänen taivaasta sanovan: ”Lähtekää sieltä ulos, minun kansani, ettette tulisi osallisiksi hänen synteihinsä ja saisi osaksenne hänen vitsauksiaan,

5 porque os seus pecados se acumularam até ao céu, e Deus se lembrou dos atos iníquos que ela praticou.

5sillä hänen syntinsä ovat ulottuneet taivaaseen asti, ja Jumala on muistanut hänen rikoksensa.

6 Dai-lhe em retribuição como também ela retribuiu, pagai-lhe em dobro segundo as suas obras e, no cálice em que ela misturou bebidas, misturai dobrado para ela.

6Maksakaa hänelle sen mukaan kuin hän on tehnyt, ja antakaa hänelle kaksinkertaisesti hänen tekojensa mukaan. Siihen maljaan, johon hän kaatoi, kaatakaa te hänelle kaksin verroin.

7 O quanto a si mesma se glorificou e viveu em luxúria, dai-lhe em igual medida tormento e pranto, porque diz consigo mesma: Estou sentada como rainha. Viúva, não sou. Pranto, nunca hei de ver!

7Niin paljon kuin hän on korottanut itseään ja elänyt ylellisyydessä, niin paljon antakaa hänelle vaivaa ja surua. Koska hän sanoo sydämessään: ’Minä istun kuningattarena, en ole leski enkä tule näkemään surua’,

8 Por isso, em um só dia, sobrevirão os seus flagelos: morte, pranto e fome; e será consumida no fogo, porque poderoso é o SENHOR Deus, que a julgou.

8sen tähden tulevat yhtenä ainoana päivänä hänen vitsauksensa: kuolema, suru ja nälkä. Ja hänet poltetaan tulessa, sillä väkevä on Herra Jumala, joka on hänet tuominnut."

Os lamentos dos admiradores de Babilônia

9 Ora, chorarão e se lamentarão sobre ela os reis da terra, que com ela se prostituíram e viveram em luxúria, quando virem a fumaceira do seu incêndio,

9Maan kuninkaat, jotka ovat hänen kanssaan harjoittaneet haureutta ja eläneet ylellisesti, itkevät ja vaikeroivat häntä, kun näkevät hänen palonsa savun.

10 e, conservando-se de longe, pelo medo do seu tormento, dizem: Ai! Ai! Tu, grande

10He seisovat loitolla, kauhuissaan hänen piinansa vuoksi, ja sanovat: ”Voi, voi

cidade, Babilônia, tu, poderosa cidade! Pois, em uma só hora, chegou o teu juízo.

sinua, suuri kaupunki, Babylon, sinä mahtava kaupunki! Yhdessä hetkessä tuli sinun tuomiosi."

11 E, sobre ela, choram e pranteiam os mercadores da terra, porque já ninguém compra a sua mercadoria,

11Myös maan kauppiaat itkevät ja surevat häntä, kun kukaan ei enää osta heidän tavaraansa:

12 mercadoria de ouro, de prata, de pedras preciosas, de pérolas, de linho finíssimo, de púrpura, de seda, de escarlata; e toda espécie de madeira odorífera, todo gênero de objeto de marfim, toda qualidade de móvel de madeira preciosíssima, de bronze, de ferro e de mármore;

12kultaa, hopeaa, jalokiviä ja helmiä, hienopellavaista kangasta, purppurakangasta, silkkiä ja helakanpunaista kangasta, kaikenlaista tuoksupuuta, kaikenlaisia norsunluuesineitä ja kaikenlaisia jalopuusta, kuparista, raudasta ja marmorista tehtyjä esineitä,

13 e canela de cheiro, especiarias, incenso, ungüento, bálsamo, vinho, azeite, flor de farinha, trigo, gado e ovelhas; e de cavalos, de carros, de escravos e até almas humanas.

13kanelia ja muita mausteita, suitsuketta, hajuvoidetta ja suitsutuspihkaa, viiniä ja öljyä, hienoja vehnäjauhoja ja viljaa, karjaa ja lampaita, hevosia ja vaunuja, orjia ja ihmissieluja.

14 O fruto sazonado, que a tua alma tanto apeteceu, se apartou de ti, e para ti se extinguiu tudo o que é delicado e esplêndido, e nunca jamais serão achados.

14 "Hedelmät, joita sielusi himoitsi, ovat sinulta menneet, ja kaikki herkut ja kalleudet katosivat sinulta, eikä niitä enää koskaan löydetä."

15 Os mercadores destas coisas, que, por meio dela, se enriqueceram, conservar-se-ão de longe, pelo medo do seu tormento, chorando e pranteando,

15Näiden tavaroiden kauppiaat, ne, jotka ovat rikastuneet hänen avullaan, seisovat loitolla, kauhuissaan hänen piinansa vuoksi.

16 dizendo: Ai! Ai da grande cidade, que estava vestida de linho finíssimo, de púrpura, e de escarlata, adornada de ouro, e de pedras preciosas, e de pérolas,

16Itkien ja surren he sanovat: "Voi, voi sitä suurta kaupunkia, joka oli pukeutunut hienoon pellavaan, purppuraan ja helakanpunaan ja koristautunut kullalla, jalokivillä ja helmillä,

17 porque, em uma só hora, ficou devastada tamanha riqueza! E todo piloto, e todo aquele que navega livremente, e

17kun sellainen rikkaus tuhoutui yhdessä hetkessä!" Kaikki laivurit, rannikkopurjehtijat, merimiehet ja kaikki,

marinheiros, e quantos labutam no mar conservaram-se de longe.

[18] Então, vendo a fumaceira do seu incêndio, gritavam: Que cidade se compara à grande cidade?

[19] Lançaram pó sobre a cabeça e, chorando e pranteando, gritavam: Ai! Ai da grande cidade, na qual se enriqueceram todos os que possuíam navios no mar, à custa da sua opulência, porque, em uma só hora, foi devastada!

[20] Exultai sobre ela, ó céus, e vós, santos, apóstolos e profetas, porque Deus contra ela julgou a vossa causa.

A ruína de Babilônia é completa e definitiva

[21] Então, um anjo forte levantou uma pedra como grande pedra de moinho e arrojou-a para dentro do mar, dizendo: Assim, com ímpeto, será arrojada Babilônia, a grande cidade, e nunca jamais será achada.

[22] E voz de harpistas, de músicos, de tocadores de flautas e de clarins jamais em ti se ouvirá, nem artífice algum de qualquer arte jamais em ti se achará, e nunca jamais em ti se ouvirá o ruído de pedra de moinho.

[23] Também jamais em ti brilhará luz de candeia; nem voz de noivo ou de noiva jamais em ti se ouvirá, pois os teus mercadores foram os grandes da terra, porque todas as nações foram seduzidas pela tua feitiçaria.

[24] E nela se achou sangue de profetas, de santos e de todos os que foram mortos sobre a terra.

jotka saavat elantonsa mereltä, seisoivat loitolla,

[18]ja nähdessään hänen palonsa savun he huusivat sanoen: ”Mikä on tämän suuren kaupungin veroinen?”

[19]He heittivät tomua päänsä päälle, ja itkien ja surren he huusivat: ”Voi, voi tuota suurta kaupunkia, jonka kalleuksista rikastuivat kaikki, joilla oli laivoja merellä. Yhdessä hetkessä se tuhoutui.”

[20]Riemuitse siitä, taivas ja te pyhät ja apostolit ja profeetat, sillä Jumala on kostanut sille teidän puolestanne.

[21]Muuan väkevä enkeli otti kiven, joka oli kuin suuri myllynkivi, ja heitti sen mereen sanoen: ”Näin rajusti heitetään pois Babylon, se suuri kaupunki, eikä sitä enää löydetä.

[22]Ei kuulla sinussa enää harpunsoittajien eikä laulajien, ei huilun- eikä torvensoittajien ääntä. Ei löydetä sinusta enää minkään ammatin taitajaa, ei kuulla sinussa enää myllynkiven ääntä.

[23]Ei loista sinussa enää lampun valo, ei kuulla sinussa enää sulhasen eikä morsiamen ääntä. Sillä sinun kauppiaasi olivat maan mahtavia, ja sinun noituudellasi eksytettiin kaikki kansat.

[24]Sinusta löydettiin profeettojen ja pyhien veri ja kaikkien maan päällä surmattujen veri.”

Apocalipse 19

O júbilo no céu

[1] Depois destas coisas, ouvi no céu uma como grande voz de numerosa multidão, dizendo: Aleluia! A salvação, e a glória, e o poder são do nosso Deus,

[2] porquanto verdadeiros e justos são os seus juízos, pois julgou a grande meretriz que corrompia a terra com a sua prostituição e das mãos dela vingou o sangue dos seus servos.

[3] Segunda vez disseram: Aleluia! E a sua fumaça sobe pelos séculos dos séculos.

[4] Os vinte e quatro anciãos e os quatro seres viventes prostraram-se e adoraram a Deus, que se acha sentado no trono, dizendo: Amém! Aleluia!

[5] Saiu uma voz do trono, exclamando: Dai louvores ao nosso Deus, todos os seus servos, os que o temeis, os pequenos e os grandes.

[6] Então, ouvi uma como voz de numerosa multidão, como de muitas águas e como de fortes trovões, dizendo: Aleluia! Pois reina o SENHOR, nosso Deus, o Todo-Poderoso.

[7] Alegremo-nos, exultemos e demos-lhe a glória, porque são chegadas as bodas do Cordeiro, cuja esposa a si mesma já se ataviou,

Ilmestyskirja 19

Kiitoslaulu oikeasta tuomiosta

[1]Sen jälkeen minä kuulin ikään kuin suuren kansanjoukon sanovan voimakkaalla äänellä taivaassa: ”Halleluja! Pelastus ja kunnia ja voima on Jumalan, meidän Jumalamme,

[2]sillä oikeat ja vanhurskaat ovat hänen tuomionsa. Hän on tuominnut sen suuren porton, joka turmeli maan haureudellaan, ja on vaatinut hänen kädestään palvelijoittensa veren.”

[3]Ja toistamiseen sanottiin: ”Halleluja! Hänen savunsa nousee aina ja ikuisesti.”

[4]Ne kaksikymmentäneljä vanhinta ja neljä olentoa heittäytyivät kasvoilleen ja palvoivat Jumalaa, joka istuu valtaistuimella, ja sanoivat: ”Aamen, halleluja!”

Karitsan hääateria

[5]Valtaistuimelta lähti ääni, joka sanoi: ”Ylistäkää meidän Jumalaamme, kaikki hänen palvelijansa, te, jotka pelkäätte häntä, sekä pienet että suuret!”

[6]Sitten minä kuulin ikään kuin suuren kansanjoukon äänen, kuin suurten vetten pauhinan, kuin voimakkaan ukkosen jylinän, sanovan: ”Halleluja! Herra, meidän Jumalamme, Kaikkivaltias, on ottanut kuninkuuden.

[7]Iloitkaamme ja riemuitkaamme ja antakaamme kunnia hänelle, sillä Karitsan häät ovat tulleet. Hänen morsiamensa on laittautunut valmiiksi,

[8] pois lhe foi dado vestir-se de linho finíssimo, resplandecente e puro. Porque o linho finíssimo são os atos de justiça dos santos.

[8]ja hänen annettiin pukeutua puhtaaseen, hohtavaan pellavavaatteeseen.” Se vaate on pyhien vanhurskaat teot.

[9] Então, me falou o anjo: Escreve: Bem-aventurados aqueles que são chamados à ceia das bodas do Cordeiro. E acrescentou: São estas as verdadeiras palavras de Deus.

[9]Enkeli sanoi minulle: ”Kirjoita: Autuaita ne, jotka on kutsuttu Karitsan häăaterialle!” Vielä hän sanoi minulle: ”Nämä ovat tosia Jumalan sanoja.”

[10] Prostrei-me ante os seus pés para adorá-lo. Ele, porém, me disse: Vê, não faças isso; sou conservo teu e dos teus irmãos que mantêm o testemunho de Jesus; adora a Deus. Pois o testemunho de Jesus é o espírito da profecia.

[10]Minä heittäydyin hänen jalkoihinsa kumartaakseni häntä, mutta hän sanoi minulle: ”Varo, ettet tee sitä. Minä olen sinun ja veljiesi palvelustoveri, niiden, joilla on Jeesuksen todistus. Kumarra ja palvo Jumalaa, sillä profetian henki todistaa Jeesuksesta.”

Cristo, o vencedor da besta e do falso profeta

[11] Vi o céu aberto, e eis um cavalo branco. O seu cavaleiro se chama Fiel e Verdadeiro e julga e peleja com justiça.

Valkoinen hevonen ja sen ratsastaja

[11]Minä näin taivaan avoinna: valkoisen hevosen, jonka selässä oli istuja. Hänen nimensä on Uskollinen ja Totuudellinen, ja hän tuomitsee ja sotii vanhurskaasti.

[12] Os seus olhos são chama de fogo; na sua cabeça, há muitos diademas; tem um nome escrito que ninguém conhece, senão ele mesmo.

[12]Hänen silmänsä olivat kuin tulen liekki, hänen päässään oli monta kruunua, ja häneen oli kirjoitettuna nimi, jota ei tiedä kukaan muu kuin hän itse.

[13] Está vestido com um manto tinto de sangue, e o seu nome se chama o Verbo de Deus;

[13]Hän oli pukeutunut vereen kastettuun viittaan, ja hänen nimensä on Jumalan Sana.

[14] e seguiam-no os exércitos que há no céu, montando cavalos brancos, com vestiduras de linho finíssimo, branco e puro.

[14]Häntä seurasivat valkoisilla hevosilla taivaan sotajoukot pukeutuneina valkoiseen, puhtaaseen pellavavaatteeseen.

[15] Sai da sua boca uma espada afiada, para com ela ferir as nações; e ele mesmo as regerá com cetro de ferro e, pessoalmente, pisa o lagar do vinho do furor da ira do Deus Todo-Poderoso.

[15]Hänen suustaan lähtee terävä miekka, jotta hän löisi sillä kansoja. Hän paimentaa heitä rautaisella sauvalla ja polkee Jumalan, Kaikkivaltiaan, vihan kiivauden viinikuurnan.

[16] Tem no seu manto e na sua coxa um nome inscrito: REI DOS REIS E SENHOR DOS SENHORES.

[17] Então, vi um anjo posto em pé no sol, e clamou com grande voz, falando a todas as aves que voam pelo meio do céu: Vinde, reuni-vos para a grande ceia de Deus,

[18] para que comais carnes de reis, carnes de comandantes, carnes de poderosos, carnes de cavalos e seus cavaleiros, carnes de todos, quer livres, quer escravos, tanto pequenos como grandes.

[19] E vi a besta e os reis da terra, com os seus exércitos, congregados para pelejarem contra aquele que estava montado no cavalo e contra o seu exército.

[20] Mas a besta foi aprisionada, e com ela o falso profeta que, com os sinais feitos diante dela, seduziu aqueles que receberam a marca da besta e eram os adoradores da sua imagem. Os dois foram lançados vivos dentro do lago de fogo que arde com enxofre.

[21] Os restantes foram mortos com a espada que saía da boca daquele que estava montado no cavalo. E todas as aves se fartaram das suas carnes.

Apocalipse 20

A prisão de Satanás por mil anos. A primeira ressurreição

[1] Então, vi descer do céu um anjo; tinha na mão a chave do abismo e uma grande corrente.

[16]Hänellä on viitassaan ja kupeellaan kirjoitettuna nimi: ”Kuninkaiden Kuningas ja herrojen Herra”.

[17]Sitten minä näin enkelin, joka seisoi auringossa. Hän huusi kovalla äänellä kaikille keskitaivaalla lentäville linnuille: ”Tulkaa, kokoontukaa Jumalan suurelle aterialle

[18]syömään kuninkaiden lihaa, sotapäälliköiden ja mahtavien lihaa, hevosten ja niiden selässä istuvien lihaa, kaikkien vapaiden ja orjien lihaa, sekä pienten että suurten!”

[19]Ja minä näin, että peto ja maan kuninkaat olivat sotajoukkoineen kokoontuneet sotimaan hevosen selässä istuvaa ja hänen sotajoukkoaan vastaan.

[20]Mutta peto otettiin kiinni ja sen kanssa väärä profeetta, joka pedon nähden oli tehnyt tunnustekonsa. Niillä hän oli eksyttänyt pedon merkin ottaneet ja sen kuvaa kumartaneet ihmiset. Ne molemmat heitettiin elävinä tulikiveä palavaan tuliseen järveen.

[21]Muut saivat surmansa miekasta, joka lähti hevosen selässä istuvan suusta, ja kaikki linnut tulivat ravituiksi heidän lihastaan.

Ilmestyskirja 20

Tuhatvuotinen valtakunta

[1]Sitten minä näin enkelin tulevan alas taivaasta kädessään syvyyden avain ja suuret kahleet.

[2] Ele segurou o dragão, a antiga serpente, que é o diabo, Satanás, e o prendeu por mil anos;

[3] lançou-o no abismo, fechou-o e pôs selo sobre ele, para que não mais enganasse as nações até se completarem os mil anos. Depois disto, é necessário que ele seja solto pouco tempo.

[4] Vi também tronos, e nestes sentaram-se aqueles aos quais foi dada autoridade de julgar. Vi ainda as almas dos decapitados por causa do testemunho de Jesus, bem como por causa da palavra de Deus, tantos quantos não adoraram a besta, nem tampouco a sua imagem, e não receberam a marca na fronte e na mão; e viveram e reinaram com Cristo durante mil anos.

[5] Os restantes dos mortos não reviveram até que se completassem os mil anos. Esta é a primeira ressurreição.

[6] Bem-aventurado e santo é aquele que tem parte na primeira ressurreição; sobre esses a segunda morte não tem autoridade; pelo contrário, serão sacerdotes de Deus e de Cristo e reinarão com ele os mil anos.

Satanás é solto e derrotado

[7] Quando, porém, se completarem os mil anos, Satanás será solto da sua prisão

[8] e sairá a seduzir as nações que há nos quatro cantos da terra, Gogue e Magogue,

[2]Hän otti kiinni lohikäärmeen, sen vanhan käärmeen, joka on Paholainen ja Saatana, sitoi sen tuhanneksi vuodeksi

[3]ja heitti sen syvyyteen, jonka hän sulki ja lukitsi sinetillä lohikäärmeen jäljestä, ettei se enää eksyttäisi kansoja, kunnes ne tuhat vuotta ovat kuluneet loppuun. Tämän jälkeen se on päästettävä irti vähäksi aikaa.

[4]Minä näin valtaistuimia, ja niille, jotka asettuivat istuimille, annettiin tuomiovalta. Minä näin myös niiden sielut, jotka oli teloitettu Jeesuksen todistuksen ja Jumalan sanan tähden, niiden, jotka eivät olleet kumartaneet petoa eivätkä sen kuvaa eivätkä ottaneet sen merkkiä otsaansa eivätkä käteensä. He heräsivät eloon ja hallitsivat Kristuksen kanssa tuhat vuotta.

[5]Muut kuolleet eivät heränneet eloon, ennen kuin ne tuhat vuotta olivat kuluneet loppuun. Tämä on ensimmäinen ylösnousemus.

[6]Autuaita ja pyhiä ovat ne, joilla on osa ensimmäisessä ylösnousemuksessa. Heihin ei toisella kuolemalla ole valtaa, vaan he ovat Jumalan ja Kristuksen pappeja ja hallitsevat hänen kanssaan tuhat vuotta.

Saatanan kukistuminen

[7]Kun ne tuhat vuotta ovat kuluneet loppuun, päästetään Saatana vankeudestaan.

[8]Hän lähtee eksyttämään maan neljällä kulmalla asuvia kansoja, Googia ja Maagogia, kootakseen ne sotaan, ja

a fim de reuni-las para a peleja. O número dessas é como a areia do mar.

[9] Marcharam, então, pela superfície da terra e sitiaram o acampamento dos santos e a cidade querida; desceu, porém, fogo do céu e os consumiu.

[10] O diabo, o sedutor deles, foi lançado para dentro do lago de fogo e enxofre, onde já se encontram não só a besta como também o falso profeta; e serão atormentados de dia e de noite, pelos séculos dos séculos.

O juízo de Deus

[11] Vi um grande trono branco e aquele que nele se assenta, de cuja presença fugiram a terra e o céu, e não se achou lugar para eles.

[12] Vi também os mortos, os grandes e os pequenos, postos em pé diante do trono. Então, se abriram livros. Ainda outro livro, o Livro da Vida, foi aberto. E os mortos foram julgados, segundo as suas obras, conforme o que se achava escrito nos livros.

[13] Deu o mar os mortos que nele estavam. A morte e o além entregaram os mortos que neles havia. E foram julgados, um por um, segundo as suas obras.

[14] Então, a morte e o inferno foram lançados para dentro do lago de fogo. Esta é a segunda morte, o lago de fogo.

[15] E, se alguém não foi achado inscrito no Livro da Vida, esse foi lançado para dentro do lago de fogo.

Apocalipse 21

joukkoja on paljon, kuin hiekkaa meren rannalla.

[9]Ne nousevat yli koko maan ja piirittävät pyhien leirin ja rakastetun kaupungin. Mutta taivaasta lankeaa tuli ja tuhoaa ne.

[10]Paholainen, niiden eksyttäjä, heitetään siihen tuli- ja rikkijärveen, jossa myös peto ja väärä profeetta ovat, ja niitä piinataan yötä päivää, aina ja ikuisesti.

Viimeinen tuomio

[11]Minä näin suuren valkoisen valtaistuimen ja sillä istuvan. Hänen kasvojaan pakenivat taivas ja maa, eikä niille löytynyt sijaa.

[12]Näin myös kuolleet, suuret ja pienet, seisomassa valtaistuimen edessä, ja kirjat avattiin. Avattiin vielä yksi kirja, elämän kirja, ja kuolleet tuomittiin sen perusteella, mitä kirjoihin oli kirjoitettu, tekojensa mukaan.

[13]Meri antoi ne kuolleet, jotka siinä olivat, ja Kuolema ja Tuonela antoivat ne kuolleet, jotka niissä olivat, ja kukin heistä tuomittiin tekojensa mukaan.

[14]Kuolema ja Tuonela heitettiin tuliseen järveen. Tämä on toinen kuolema: tulinen järvi.

[15]Ja jos jonkun nimeä ei löytynyt elämän kirjaan kirjoitettuna, hänet heitettiin tuliseen järveen.

Ilmestyskirja 21

O novo céu e a nova terra

[1] Vi novo céu e nova terra, pois o primeiro céu e a primeira terra passaram, e o mar já não existe.

[2] Vi também a cidade santa, a nova Jerusalém, que descia do céu, da parte de Deus, ataviada como noiva adornada para o seu esposo.

[3] Então, ouvi grande voz vinda do trono, dizendo: Eis o tabernáculo de Deus com os homens. Deus habitará com eles. Eles serão povos de Deus, e Deus mesmo estará com eles.

[4] E lhes enxugará dos olhos toda lágrima, e a morte já não existirá, já não haverá luto, nem pranto, nem dor, porque as primeiras coisas passaram.

[5] E aquele que está assentado no trono disse: Eis que faço novas todas as coisas. E acrescentou: Escreve, porque estas palavras são fiéis e verdadeiras.

[6] Disse-me ainda: Tudo está feito. Eu sou o Alfa e o Ômega, o Princípio e o Fim. Eu, a quem tem sede, darei de graça da fonte da água da vida.

[7] O vencedor herdará estas coisas, e eu lhe serei Deus, e ele me será filho.

[8] Quanto, porém, aos covardes, aos incrédulos, aos abomináveis, aos assassinos, aos impuros, aos feiticeiros, aos idólatras e a todos os mentirosos, a parte que lhes cabe será no lago que arde

Uusi taivas ja uusi maa

[1]Minä näin uuden taivaan ja uuden maan, sillä ensimmäinen taivas ja ensimmäinen maa olivat kadonneet, eikä merta enää ollut.

[2]Näin myös pyhän kaupungin, uuden Jerusalemin, laskeutuvan alas taivaasta Jumalan luota, valmistettuna niin kuin morsian, miehelleen kaunistettu.

[3]Ja minä kuulin voimakkaan äänen sanovan valtaistuimelta: ”Katso, Jumalan maja ihmisten keskellä! Hän asuu heidän keskellään, ja he ovat hänen kansojaan. Jumala itse on heidän kanssaan, heidän Jumalansa.

[4]Hän pyyhkii kaikki kyyneleet heidän silmistään, eikä kuolemaa enää ole, ei surua, ei parkua eikä tuskaa, sillä kaikki entinen on mennyt.”

[5]Valtaistuimella istuva sanoi: ”Uudeksi minä teen kaiken.” Hän sanoi myös: ”Kirjoita, sillä nämä sanat ovat luotettavat ja todet.”

[6]Vielä hän sanoi minulle: ”Se on tapahtunut. Minä olen A ja O, alku ja loppu. Minä annan janoiselle lahjaksi vettä elämän veden lähteestä.

[7]Joka voittaa, perii tämän, ja minä olen oleva hänen Jumalansa ja hän minun poikani.

[8]Mutta pelkurien ja epäuskoisten , saastaisten ja murhaajien, haureellisten ja noitien, epäjumalanpalvelijoiden ja kaikkien valehtelijoiden osa on tulisessa, rikkiä palavassa järvessä. Tämä on toinen kuolema.”

com fogo e enxofre, a saber, a segunda morte.

A nova Jerusalém

[9] Então, veio um dos sete anjos que têm as sete taças cheias dos últimos sete flagelos e falou comigo, dizendo: Vem, mostrar-te-ei a noiva, a esposa do Cordeiro;

[10] e me transportou, em espírito, até a uma grande e elevada montanha e me mostrou a santa cidade, Jerusalém, que descia do céu, da parte de Deus,

[11] a qual tem a glória de Deus. O seu fulgor era semelhante a uma pedra preciosíssima, como pedra de jaspe cristalina.

[12] Tinha grande e alta muralha, doze portas, e, junto às portas, doze anjos, e, sobre elas, nomes inscritos, que são os nomes das doze tribos dos filhos de Israel.

[13] Três portas se achavam a leste, três, ao norte, três, ao sul, e três, a oeste.

[14] A muralha da cidade tinha doze fundamentos, e estavam sobre estes os doze nomes dos doze apóstolos do Cordeiro.

[15] Aquele que falava comigo tinha por medida uma vara de ouro para medir a cidade, as suas portas e a sua muralha.

[16] A cidade é quadrangular, de comprimento e largura iguais. E mediu a cidade com a vara até doze mil estádios. O

Uusi Jerusalem

[9]Yksi niistä seitsemästä enkelistä, joilla oli seitsemän maljaa täynnä seitsemää viimeistä vitsausta, tuli ja puhui minun kanssani sanoen: ”Tule tänne, minä näytän sinulle morsiamen, Karitsan vaimon.”

[10]Hän vei minut Hengessä suurelle ja korkealle vuorelle ja näytti minulle pyhän kaupungin, Jerusalemin, joka laskeutui alas taivaasta Jumalan luota.

[11]Se loisti Jumalan kirkkautta, ja sen hohde oli kuin kaikkein kalleimman kiven, kuin kristallinkirkkaan jaspiksen.

[12]Siinä oli suuri ja korkea muuri, jossa oli kaksitoista porttia ja porteilla kaksitoista enkeliä. Portteihin oli kirjoitettu nimiä, israelilaisten kahdentoista heimon nimet.

[13]Idässä oli kolme porttia, pohjoisessa kolme porttia, etelässä kolme porttia ja lännessä kolme porttia.

[14]Kaupungin muurissa oli kaksitoista perustusta ja niissä Karitsan kahdentoista apostolin nimet.

[15]Hänellä, joka puhui minun kanssani, oli mittana kultainen ruokosauva, jotta hän mittaisi kaupungin, sen portit ja sen muurin.

[16]Kaupunki oli nelikulmainen, ja sen pituus oli yhtä suuri kuin sen leveys. Hän mittasi ruokosauvalla kaupungin: kaksitoistatuhatta stadionmittaa . Sen

seu comprimento, largura e altura são iguais.

pituus, leveys ja korkeus olivat yhtä suuret.

17 Mediu também a sua muralha, cento e quarenta e quatro côvados, medida de homem, isto é, de anjo.

17Hän mittasi sen muurin: sataneljäkymmentäneljä kyynärää , ihmismitan mukaan, jota myös enkeli käytti.

18 A estrutura da muralha é de jaspe; também a cidade é de ouro puro, semelhante a vidro límpido.

18 Muuri oli rakennettu jaspiksesta, ja kaupunki oli puhdasta kultaa, kuin puhdasta lasia.

19 Os fundamentos da muralha da cidade estão adornados de toda espécie de pedras preciosas. O primeiro fundamento é de jaspe; o segundo, de safira; o terceiro, de calcedônia; o quarto, de esmeralda;

19 Kaupungin muurin perustukset oli kaunistettu kaikenlaisilla kalliilla kivillä. Ensimmäinen peruskivi oli jaspis, toinen safiiri, kolmas kalsedoni, neljäs smaragdi,

20 o quinto, de sardônio; o sexto, de sárdio; o sétimo, de crisólito; o oitavo, de berilo; o nono, de topázio; o décimo, de crisópraso; o undécimo, de jacinto; e o duodécimo, de ametista.

20viides sardonyksi, kuudes karneoli, seitsemäs krysoliitti, kahdeksas berylli, yhdeksäs topaasi, kymmenes krysopraasi, yhdestoista hyasintti ja kahdestoista ametisti.

21 As doze portas são doze pérolas, e cada uma dessas portas, de uma só pérola. A praça da cidade é de ouro puro, como vidro transparente.

21 Ne kaksitoista porttia olivat kaksitoista helmeä, kukin portti oli yhdestä helmestä. Kaupungin pääkatu oli puhdasta kultaa, kuin läpikuultavaa lasia.

22 Nela, não vi santuário, porque o seu santuário é o SENHOR, o Deus Todo-Poderoso, e o Cordeiro.

22Mutta temppeliä minä en siinä nähnyt, sillä sen temppelinä on Herra Jumala, Kaikkivaltias, ja Karitsa.

23 A cidade não precisa nem do sol, nem da lua, para lhe darem claridade, pois a glória de Deus a iluminou, e o Cordeiro é a sua lâmpada.

23 Kaupunki ei tarvitse valokseen aurinkoa eikä kuuta, sillä Jumalan kirkkaus valaisee sen, ja sen lamppuna on Karitsa.

24 As nações andarão mediante a sua luz, e os reis da terra lhe trazem a sua glória.

24Kansat vaeltavat sen valossa, ja maan kuninkaat tuovat sinne loistonsa.

25 As suas portas nunca jamais se fecharão de dia, porque, nela, não haverá noite.

25Sen portteja ei suljeta päivällä, ja yötä siellä ei ole.

[26] E lhe trarão a glória e a honra das nações.

[27] Nela, nunca jamais penetrará coisa alguma contaminada, nem o que pratica abominação e mentira, mas somente os inscritos no Livro da Vida do Cordeiro.

[26]Sinne tuodaan kansojen loisto ja kalleudet.

[27]Eikä sinne pääse mitään epäpyhää, ei ketään iljettävyyksien tekijää eikä valehtelijaa, vaan ainoastaan ne, joiden nimet on kirjoitettu Karitsan elämänkirjaan.

Apocalipse 22

[1] Então, me mostrou o rio da água da vida, brilhante como cristal, que sai do trono de Deus e do Cordeiro.

[2] No meio da sua praça, de uma e outra margem do rio, está a árvore da vida, que produz doze frutos, dando o seu fruto de mês em mês, e as folhas da árvore são para a cura dos povos.

[3] Nunca mais haverá qualquer maldição. Nela, estará o trono de Deus e do Cordeiro. Os seus servos o servirão,

[4] contemplarão a sua face, e na sua fronte está o nome dele.

[5] Então, já não haverá noite, nem precisam eles de luz de candeia, nem da luz do sol, porque o SENHOR Deus brilhará sobre eles, e reinarão pelos séculos dos séculos.

A certeza do cumprimento da profecia deste livro

[6] Disse-me ainda: Estas palavras são fiéis e verdadeiras. O SENHOR, o Deus dos espíritos dos profetas, enviou seu anjo para mostrar aos seus servos as coisas que em breve devem acontecer.

Ilmestyskirja 22

[1]Enkeli näytti minulle myös elämän veden virran, joka hohtavana kuin kristalli kumpusi Jumalan ja Karitsan valtaistuimesta.

[2]Keskellä kaupungin pääkatua ja virran molemmilla puolilla oli elämän puu, joka kantoi kahdettoista hedelmät antaen hedelmänsä joka kuukausi. Puun lehdet ovat kansojen tervehtymiseksi.

[3]Mitään kirousta ei enää ole. Siellä on Jumalan ja Karitsan valtaistuin, ja hänen palvelijansa palvelevat häntä.

[4]He näkevät hänen kasvonsa, ja hänen nimensä on heidän otsassaan.

[5]Yötä ei enää ole, eivätkä he tarvitse lampun valoa eivätkä auringon valoa, sillä Herra Jumala valaisee heitä. Ja he hallitsevat aina ja ikuisesti.

Jeesus tulee pian

[6]Enkeli sanoi minulle: ”Nämä sanat ovat luotettavat ja todet. Herra, profeettojen henkien Jumala, on lähettänyt enkelinsä näyttämään palvelijoilleen, mitä pian on tapahtuva.

[7] Eis que venho sem demora. Bem-aventurado aquele que guarda as palavras da profecia deste livro.

[7] Minä tulen pian. Autuas se, joka ottaa varteen tämän kirjan profetian sanat!”

As admoestações e as promessas finais

[8] Eu, João, sou quem ouviu e viu estas coisas. E, quando as ouvi e vi, prostrei-me ante os pés do anjo que me mostrou essas coisas, para adorá-lo.

[8] Minä, Johannes, kuulin ja näin tämän kaiken. Kun olin sen kuullut ja nähnyt, minä heittäydyin maahan kumartuakseni sen enkelin jalkojen juureen, joka oli tämän minulle näyttänyt.

[9] Então, ele me disse: Vê, não faças isso; eu sou conservo teu, dos teus irmãos, os profetas, e dos que guardam as palavras deste livro. Adora a Deus.

[9] Mutta hän sanoi: ”Varo, ettet tee sitä! Minä olen sinun ja veljiesi, profeettojen, palvelustoveri, sekä niiden, jotka ottavat varteen tämän kirjan sanat. Jumalaa sinun tulee kumartaen palvoa!”

[10] Disse-me ainda: Não seles as palavras da profecia deste livro, porque o tempo está próximo.

[10] Ja hän sanoi minulle: ”Älä sulje sinetillä tämän kirjan profetian sanoja, sillä aika on lähellä.

[11] Continue o injusto fazendo injustiça, continue o imundo ainda sendo imundo; o justo continue na prática da justiça, e o santo continue a santificar-se.

[11] Vääryyden tekijä tehköön edelleen vääryyttä, saastainen saastukoon edelleen, vanhurskas tehköön edelleen vanhurskautta ja pyhä pyhittyköön edelleen.”

[12] E eis que venho sem demora, e comigo está o galardão que tenho para retribuir a cada um segundo as suas obras.

[12] ”Minä tulen pian, ja palkkani on minun mukanani antaakseni kullekin hänen tekojensa mukaan.

[13] Eu sou o Alfa e o Ômega, o Primeiro e o Último, o Princípio e o Fim.

[13] Minä olen A ja O, ensimmäinen ja viimeinen, alku ja loppu.

[14] Bem-aventurados aqueles que lavam as suas vestiduras [no sangue do Cordeiro], para que lhes assista o direito à árvore da vida, e entrem na cidade pelas portas.

[14] Autuaita ne, jotka pesevät vaatteensa, että heillä olisi oikeus elämän puuhun ja että he pääsisivät porteista sisälle kaupunkiin.

[15] Fora ficam os cães, os feiticeiros, os impuros, os assassinos, os idólatras e todo aquele que ama e pratica a mentira.

[15] Ulkopuolella ovat koirat ja noidat, haureelliset ja murhaajat, epäjumalanpalvelijat ja kaikki, jotka rakastavat ja noudattavat valhetta.

[16] Eu, Jesus, enviei o meu anjo para vos testificar estas coisas às igrejas. Eu sou a Raiz e a Geração de Davi, a brilhante Estrela da manhã.

[16] Minä, Jeesus, olen lähettänyt enkelini todistamaan teille tästä seurakunnissa. Minä olen Daavidin juurivesa ja hänen sukuaan, se kirkas aamutähti."

[17] O Espírito e a noiva dizem: Vem! Aquele que ouve, diga: Vem! Aquele que tem sede venha, e quem quiser receba de graça a água da vida.

[17] Henki ja morsian sanovat: "Tule!" Joka kuulee, sanokoon: "Tule!" Ja joka janoaa, tulkoon, ja joka tahtoo, ottakoon lahjaksi elämän vettä.

A conclusão do livro

[18] Eu, a todo aquele que ouve as palavras da profecia deste livro, testifico: Se alguém lhes fizer qualquer acréscimo, Deus lhe acrescentará os flagelos escritos neste livro;

[18] Minä todistan jokaiselle, joka kuulee tämän kirjan profetian sanat: Jos joku panee niihin jotakin lisää, panee Jumala hänen päälleen ne vitsaukset, jotka on kirjoitettu tähän kirjaan.

[19] e, se alguém tirar qualquer coisa das palavras do livro desta profecia, Deus tirará a sua parte da árvore da vida, da cidade santa e das coisas que se acham escritas neste livro.

[19] Jos joku ottaa jotakin pois tämän profetian kirjan sanoista, ottaa Jumala häneltä pois sen osan, joka hänellä on elämän puuhun ja pyhään kaupunkiin, joista tässä kirjassa on kirjoitettu.

[20] Aquele que dá testemunho destas coisas diz: Certamente, venho sem demora. Amém! Vem, SENHOR Jesus!

[20] Hän, joka todistaa tämän, sanoo: "Totisesti, minä tulen pian." Aamen, tule, Herra Jeesus!

A bênção

[21] A graça do SENHOR Jesus seja com todos.

[21] Herran Jeesuksen armo olkoon kaikkien kanssa.

Esclarecimento

Trata-se de iniciativa particular, no sentido de contribuir para a divulgação da Bíblia.

Temos pleno convencimento de que todo esforço em tornar a Palavra de Deus acessível a todos, em quaisquer localidades e falantes das mais diversas línguas, precisa ser um objetivo de todos os que são guiados pelo Espírito Santo. Ele inspirou o profeta Jeremias a dizer "não ensinará jamais cada um ao seu próximo, nem cada um ao seu irmão, dizendo: Conhece ao SENHOR, porque todos me conhecerão, desde o menor até ao maior deles, diz o SENHOR" (Jer. 31:34).

Jesus, também, falou assim: "e será pregado este evangelho do reino por todo o mundo, para testemunho a todas as nações" (Mat. 24:14).

Nos dias atuais, existem instituições trabalhando para que a Bíblia seja traduzida para as diversas línguas. Não é uma tarefa simples. Anos de trabalho, dedicação e entrega, vêm sendo empregados, por muitos, em todo o mundo, para esta tão extraordinária missão.

Meu objetivo é o de colaborar, permitindo que as igrejas de Jesus, espalhadas pelo mundo, e, particularmente, no Brasil, tenham, primeiro, conhecimento dos diversos textos bíblicos disponíveis, e, em seguida, acesso a esses textos.

Por anos venho me dedicando a ter a Bíblia bem próxima a mim, nas mais diversas línguas. Também me dediquei muito por anunciá-la e distribuí-la, especialmente em escolas. Mas um dia entendi que precisava fazer muito mais, disponibilizando os textos que tão dedicadamente me esforcei em obter.

Assim, compartilho com todos, os textos bíblicos que mantenho em formato digital, conforme foram traduzidos pelas diversas instituições que são mencionadas em todas as páginas, não havendo de nossa parte, nehuma intenção comercial ou de divulgação pessoal.

Os textos deste presente trabalho foram fielmente extraídos das páginas eletrônicas das instituições que os produziram, não havendo qualquer acréscimo, seja por nota ou comentários.

É importente esclarecer aos leitores que não somente a Sociedade Bíblica do Brasil – SBB, mas, também, algumas outras editoras produzem Bíblias em português, basicamente a partir da versão portuguêsa de João Ferreira de Almeida, cuja primeira tradução (apenas o Novo Testamento) foi apresentada no ano de 1676, enquanto trabalhava na ilha de Java. Porém, não é apenas a partir dessa versão que as diversas edições foram baseadas. Hoje, tem-se bíblias em português produzidas a partir de várias fontes, além da primeira versão de Almeida.

De tempos em tempos, as editoras fazem revisões e atualizações de seus trabalhos, para manter a bíblia numa linguagem atualizada e acessível aos leitores, convindo dizer que todas as línguas, por serem vivas, sofrem mudanças tanto na forma falada quanto na escrita, com alterações ortográficas, gramaticais, e, até mesmo, do sentido das palavras, que de lugar para lugar, ano para ano, vão se alterando.

A Bíblia já está traduzida para muitas línguas, porém, é preciso que se saiba que muitos países possuem dezenas e até centenas de línguas ou dialetos. Muitas vezes pensamos que em países europeus e do continente americano exista uma língua oficial, falada por todos. Mas isso não é verdade; mesmo nos países onde há apenas uma língua oficial, existem outras, que não são oficiais, mas que são faladas por diversas comunidades regionais.

Um exemplo é o que acontece na Espanha, onde, embora o Espanhol seja a língua oficial do país, há comunidades que utilizam, na comunicação do cotidiano, a língua basca ou a língua catalã. Isso é muito

frequente, inclusive no Brasil. Aqui, o Português é a língua oficial, mas diversas comunidades indígenas se utilizam de suas próprias línguas para se comunicarem.

Propus-me executar dois trabalhos distintos. O primeiro visando permitir o acesso à bíblias nas mais divesas línguas, por meio de textos digitais em formato pdf. O objetivo é contribuir para divulgar grande parte das bíblias atualmente existentes. O segundo trabalho é no sentido de disponibilizar bíblias em duas línguas. Com isso pretendendo disponibilizar de forma gratuita a Bíblia em português, conforme o uso corrente do Brasil, e uma língua de outro país, como forma de contribuição aos leitores que querem fazer comparação de textos, bem como, aos que querem conhecer outra língua, aos missionários e o público em geral.

É, importante dizer que as bíblias são traduzidas a partir de fontes diversas. Isso significa que a versão da Bíblia de um país possa ser diferente da que é utilizada em outro, não permitindo uma compatibilização textual exata entre elas. E mesmo entre versões produzidas a partir de uma mesma fonte, haverá diferenças entre as impressas nos anos 1970 e as que são impressas a partir dos anos 2000, por exemplo.

Por essa razão, resolvi utilizar três versões distintas para este trabalho: Almeida Revista e Atualizada (ARA), Nolva Versão Internacinal (NVI) e King James Atualizada (KJA). A intenção é permitir mais de uma possibilidade de aproximação entre as versões utilizadas em nossa língua Portuguesa e as que são utilizadas em outros países. Dessa forma o leitor poderá escolher uma ou outra versão em Português. Por último, esclareço que atualmente, a maioria das editoras/tradutoras adotam as versões NVI ou BKJ para produção de Bíblias, nos diversos países.

Todas as versões estão disponibilizadas pela internet, podendo qualquer pessoa acessá-las. O objetivo é permitir que os textos atualmente existentes estejam facilmente disponíveis aos diversos interessados.

Quanto a mim, reconhecendo e respeitando os direitos das instituições sobre os trabalhos de tradução, recai o encargo de ajudar a divulgar, pedindo aos que amam a Bíblia, que baixem os textos hoje existentes, para que a Palavra do Senhor possa ser preservada para as futuras gerações. Quem sabe se em algum tempo, época ou lugar não haverá situação, que hoje parece distante, mas que poderá ser vivida por outros, semelhante à vivenciada por Paulo e Barnabé, e, registrada em Atos 13:44, "no sábado seguinte, afluiu quase toda a cidade para ouvir a palavra de Deus".

O futuro não nos pertence, mas nos cabe ser previdentes e zelosos pela guarda da Palavra de Deus, principalmente as Igrejas de Jesus.

Este é o meu desejo. Guarde a Palavra de Deus. Ela mostra o Caminho e permite a todos, que se conheça a vontade de Deus, em todos os lugares e épocas.

Marcel da Glória Pereira
2020, Vitória/ES – Brasil